TA SỬA ĐỔI VÔ HẠN
ĐỘC ĐOÁN VẠN CỔ
KHÁN BẢN THƯ
ĐÍCH NHÂN ĐÔ SOÁI

TA SỬA ĐỔI VÔ HẠN, ĐỘC ĐOÁN VẠN CỔ

Tác giả: Khán Bản Thư Đích Nhân Đô Suất

Thể loại: Dị Giới, Huyền Ảo, Hệ Thống, Xuyên Không, Tu Chân

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Cố Dương xuyên qua thế giới huyền huyễn, được hệ thống sửa chữa ngày tháng sinh trưởng.

Từ nay về sau, Cố Dương đi lên con đường tiến hành sửa đổi không hạn chế.

【 Ngươi sửa tu vi đến ngàn tỷ năm sau, đột phá cực hạn Tiên Đế, đạt tới cảnh giới Đạo Tổ Vĩnh Hằng! 】

【 Ngài sửa công pháp đến ngàn tỷ năm sau, thành công lĩnh ngộ Vô Thượng Kiếm Kinh, có thể nghịch trảm thời không, vận mệnh. 】

【 Ngài đã sửa đổi huyết mạch thú sủng Bạch Hồ đến ngàn tỷ năm trước, thành công thức tỉnh huyết mạch Viễn Cổ Cửu Vĩ Thiên Hồ!】

...

Chương 1 - Hệ thống sửa đổi ngày sinh trưởng! Sửa đổi tu vi!

Sở quốc, tỉnh Hạo Nam, Lưu Vân Tông.

Ngoại môn, căn nhà gỗ nhỏ.

Cố Dương ngồi ngay ngắn ở trên giường, trên mặt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Không ngờ mình vậy mà xuyên qua thế giới nguy hiểm như vậy..."

Hắn ta lẩm bẩm, thỉnh thoảng lắc đầu cảm khái.

Trước đó không lâu, hắn còn đang ở trong phòng mình chơi game.

Không nghĩ tới đột nhiên mắt tối sầm lại, lúc tỉnh lại... mình cũng đã xuyên không.

Trở thành một gã đệ tử ngoại môn của Lưu Vân Tông.

Cảnh giới cực kỳ bình thường, luyện thể tứ trọng.

Cho dù ở trong đám đệ tử ngoại môn cũng coi như là một tốp kém nhất.

Phải biết rằng, điều quan trọng nhất của thế giới huyền huyễn chính là thực lực.

Kẻ mạnh vi tôn, kẻ yếu chỉ là con sâu cái kiến, không đáng

nhắc tới!

Mà ở thế giới này, thiên phú càng là quan trọng nhất.

Người có thiên phú cao, một đường tu luyện thuận lợi, một bước lên mây.

Thiên phú kém hơn, cho dù dùng một ngày hai mươi bốn tiếng đồng hồ để tập trung tu luyện, có lẽ còn không bằng thành quả tu luyện một giờ!

Tàn khốc!

Vô tình!

Chính là trạng thái bình thường của thế giới này.

Thật bất hạnh xiết bao.

Bây giờ bộ thân thể này, thuộc về dạng thứ hai.

Thiên phú tu luyện vô cùng bình thường.

Mặc dù không đến mức chậm đến nửa bước khó đi, nhưng cũng không nhanh bao nhiêu.

Thuộc về loại rất phổ thông.

Nghĩ đến đây, Cố Dương nhịn không được lắc đầu.

"Moá nó, lúc chơi game đã ‘cùi bắp’ rồi, sao xuyên không vẫn giữ bộ dáng này?"

Cố Dương hết sức cạn lời.

Trước khi xuyên không, thân là dân đen, hắn chơi trò chơi cũng một mực là "cùi bắp", dẫn đến trang bị không theo kịp, cho nên thường xuyên bị treo lên đánh.

Hắn ta lúc chơi rất bực bội.

Thế nên hắn tự viết một đoạn mã code, là phần mềm hack của hắn!

Nhưng trò chơi có thể mở hack, cuộc sống hiện thực này không thể nào thoải mái như thế được!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi nắm chặt nắm đấm.

【 Ting, hệ thống thay đổi ngày tháng kích hoạt khoá lại... 】

【 Khoá lại thành công! Hoan nghênh chủ nhân sử dụng! 】

Đột nhiên, bên tai Cố Dương vang lên liên tiếp âm thanh nhắc nhở.

Nghe thanh âm quen thuộc mà lại xa lạ này.

Cố Dương lộ vẻ kinh ngạc.

Đây chẳng lẽ là thứ được nhắc tới trong tiểu thuyết mạng...

Hệ thống?!

Lại thật sự có!?

Là một kẻ mê đọc truyện, Cố Dương đương nhiên trong nháy mắt hiểu được.

Đây là phần mềm hack của mình giao đến rồi!

Hắn lập tức mừng rỡ không thôi.

Sau đó vội vàng hỏi hệ thống.

"Hệ thống, giới thiệu chức năng của ngươi đi!"

[Bản hệ thống tên là thay đổi ngày tháng: chủ nhân có thể sửa

đổi ngày sinh sản của vạn vật. Nhưng mà, thỉnh ký chủ chú ý mấy điểm dưới đây.

Đầu tiên là thời gian thay đổi là thay đổi theo tu vi của ký chủ. Ví dụ như, Luyện Thể Cảnh chỉ có thể sửa đổi mười năm, Tụ Khí Cảnh trăm năm, nhân gấp 10, cứ như vậy mà suy ra.

Hai là cùng một vật phẩm chỉ có thể sửa chữa một lần, sau khi đột phá đại cảnh giới có thể đổi mới.

Còn lại phần công năng khác, mời ký chủ tự mình tìm tòi.】

Nghe được công năng của hệ thống, Cố Dương mặt đầy kinh ngạc.

Khá thật, có thể sửa chữa thời điểm vạn vật sinh trưởng, chức năng này có chút trâu bò quá nha.

Nói ngắn gọn, chính là điều khiển thời gian, có thể biến mới thành cũ, biến chuyện cũ thành mới.

Ặc...

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

Quỷ.

Cái hệ thống này, có vẻ như trâu bò quá nhỉ!

Dù sao, tùy ý điều khiển thời gian gì đó, đặt ở thế giới huyền huyễn cũng là tồn tại cực kỳ biến thái mới có thể làm được, mà còn phải cân nhắc vấn đề phản phệ.

Quả thực là quá biến thái!

Cố Dương tức thì vô cùng hưng phấn.

Chợt trong lòng khẽ động.

"Đúng rồi, nếu có thể sửa đổi thời gian sinh ra của vạn vật, vậy nhất định cũng có thể sửa đổi tu vi của ta."

Nghĩ tới đây, Cố Dương lựa chọn sửa đổi tu vi của mình.

Thời gian là mười năm sau.

Sau đó, Cố Dương phát hiện tu vi của hắn, trực tiếp thăng tới Luyện Thể tầng mười!

Cảm thụ được bản thân tăng cường rõ ràng.

Cố Dương cũng lộ vẻ kinh hỉ, nắm chặt nắm đấm: "Thế mà có thể sửa đổi tu vi của mình, trực tiếp sửa đổi tu vi của ta tới mười năm sau, đây cũng quá biến thái rồi!"

"Đây là lực lượng của luyện thể tầng mười sao?"

Lập tức, Cố Dương nắm chặt nắm đấm, cảm thụ được lực lượng của chính mình, rất hài lòng.

So với hiện tại, lực lượng của mình trước đó quả thực yếu tới mức muốn phát nổ.

Đây mới là sức mạnh mà cường giả nên có!

"Chẳng qua, cùng một vật phẩm chỉ có thể sửa chữa một lần, trừ phi là sau khi đột phá đại cảnh giới rồi cooldown lại, có thể lần nữa thêm điểm, điểm này ngược lại có chút tiếc nuối, nếu không cứ điên cuồng sửa chữa, còn không phải là vô địch trong vài phút sao."

Cố Dương lại nghĩ tới cái gì đó, có chút tiếc nuối, nhưng lại thả lỏng tâm tình.

"Được rồi, ta cũng quá tham lam rồi, trước khi có hệ thống, ta chỉ có thể khổ sở sống sót, hiện tại đã đủ tốt rồi."

"Nhưng mà, thiên phú này của ta thật yếu quá."

Lập tức, Cố Dương lại nghĩ tới mình sửa chữa mười năm cũng mới luyện thể tầng mười, khuôn mặt không khỏi hơi giật giật.

Tu luyện mười năm còn là tu vi luyện thể tầng mười, thiên phú của thân thể này thật sự đủ kém.

Đệ tử Lưu Vân Tông bình thường, tư chất hiển nhiên không thể kém cỏi như vậy, lý do hắn có thể vào Lưu Vân Tông thực ra vẫn là đi cửa sau.

"Đúng rồi, nếu như có thể sửa đổi tu vi, có phải cũng có thể sửa đổi thời gian tu luyện kiếm pháp hay không?"

Nghĩ tới đây, trong lòng Cố Dương khẽ động, trực tiếp sửa đổi thời gian tu luyện kiếm pháp cơ sở của mình tới mười năm sau.

Chỉ một thoáng, Cố Dương liền phát hiện trong đầu mình nhiều ra rất nhiều cảm ngộ kiếm đạo.

"Khá lắm, vậy mà thật sự thành công!"

Cố Dương vẻ mặt kinh hỉ.

Sau khi nếm được ngon ngọt, Cố Dương lại muốn sửa đổi các loại quyền pháp cơ bản.

Sau đó Cố Dương phát hiện, cũng không có gì thay đổi.

"Thì ra là thế, nếu như không tu luyện qua các loại kỹ nghệ quyền pháp, thì không cách nào thay đổi thời gian sao, hợp lý."

Cố Dương suy nghĩ một chút, liền hiểu rõ tiền căn hậu quả.

"Chẳng qua, ta từng học qua Hành Vân kiếm quyết, vẫn là có thể sửa đổi."

Lập tức, Cố Dương trực tiếp sửa chữa võ kỹ cấp trung phẩm mà mình tu luyện, Hành Vân Kiếm Quyết.

Rất nhanh, mười năm cảm ngộ xông lên đầu, khiến cảm ngộ kiếm đạo trong đầu Cố Dương càng nhiều hơn.

Hành Vân Kiếm Quyết của hắn cũng trực tiếp tu luyện tới cảnh giới viên mãn.

Kiếm như áng mây, mỗi chiêu mỗi thức, mờ ảo bất định.

"Ồ, tăng lên từ công pháp võ kỹ thật đúng là rõ ràng. Xem ra, loại chuyện tu vi này, cùng căn cốt tư chất của đời trước có quan hệ, cái này là thứ ta cải biến không được, nhưng lĩnh ngộ công pháp, chính là xem ngộ tính, mà ngộ tính của ta, hiển nhiên là không tệ."

Cố Dương có chút kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền phản ứng lại, hơi hơi tự khen mình một chút.

Muốn nhanh chóng tăng cao tu vi, tránh không được phải sử dụng đan dược trân quý, thiên tài địa bảo và linh thạch.

Nhưng Cố Dương chỉ là một đệ tử ngoại môn.

Những tài nguyên này hắn ngay cả một loại cũng không có.

Điều này vô cùng khó chịu.

Một mực núp ở trong phòng trầm tư minh tưởng cũng không có tác dụng gì.

Cố Dương liền đi ra khỏi nhà trọ, đi dạo chung quanh.

Rất nhanh đã nghe được một tin vô cùng trọng yếu.

Thi đấu tuyển chọn nội môn sắp tới rồi!

Nửa tháng sau bắt đầu, tất cả đệ tử ngoại môn có tu vi Luyện Thể tầng 10 đều có thể tham gia!

Mà phần thưởng cho cuộc thi tuyển chọn nội môn... chính là 10 viên Linh Thạch hạ phẩm!

Sau khi biết được tin này, trong lòng Cố Dương lập tức động tâm không thôi.

Mười viên linh thạch hạ phẩm... phần thưởng thật là phong phú.

Tuy rằng, linh thạch đối với đệ tử ngoại môn Luyện Thể Cảnh mà nói là bảo bối vô cùng trân quý, nhưng tạm thời không dùng đến.

Bởi vì Luyện Thể cảnh chú trọng tu luyện khí huyết, tăng lực lượng lên.

Chỉ khi đột phá đến Tụ Khí cảnh mới có thể hấp thu linh khí dồi dào ẩn chứa trong linh thạch.

Nói tóm lại, phần thưởng mười khối hạ phẩm Linh Thạch này vẫn có chút hấp dẫn người!

Chớ nói chi là, đến tay hắn, đó xem như là hai mươi khối để sử dụng nha, xem như là một khoản tài phú khổng lồ.

"Tiêu chuẩn dự thi là luyện thể cấp mười, tu vi của ta đã đạt tiêu chuẩn, chỉ cần học thêm vài môn võ kỹ, sửa chữa thời gian tu luyện... Thi tuyển nội môn, có lẽ không ai là đối thủ của ta!"

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương lập tức lóe sáng.

Mười khối linh thạch hạ phẩm này, hắn chắc chắn sẽ lấy!

Đương nhiên, mục tiêu hàng đầu vẫn là phải học tập võ kỹ, sau đó thu thập tài nguyên, xem xem có thể đột phá đến Tụ Khí

cảnh hay không.

Nghĩ tới đây, Cố Dương lựa chọn đi Võ Các chọn vài môn võ kỹ.

Lưu Vân Tông có quy định, đệ tử ngoại môn nếu đạt tới luyện khí cấp bảy trở lên, có thể được nhận ba môn võ kỹ Nhân cấp thượng phẩm tiến hành tu luyện miễn phí.

Rất nhanh, Cố Dương đã đi tới Võ Các, báo cáo với trưởng lão thủ các.

"Đánh ta một quyền đi, để ta xem tu vi của ngươi có đạt tới luyện thể cấp bảy không."

Trưởng lão thủ các nhẹ nhàng nói.

Luyện Thể Cảnh rất đặc thù, cảnh giới không thể nhìn ra, vẫn cần khảo nghiệm.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không do dự, đánh ra một quyền, không khí vì đó mà nổ vang.

Chẳng qua, mặc dù một quyền này của Cố Dương rất mạnh, nhưng trưởng lão thủ các lại hơi đưa tay, liền đã ngăn lại, thân thể cũng không rung động một chút nào.

"Hảo tiểu tử, tu vi đạt đến luyện thể thập trọng đỉnh phong mới tới đây nhận võ kỹ, ngươi quả là một khổ tu sĩ."

Cảm nhận được lực lượng của Cố Dương, trong mắt trưởng lão thủ các lóe lên một vệt ánh sao, tán thán nói.

"Trưởng lão quá khen rồi."

Cố Dương không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

"Vào đi, ngươi có thể chọn ba bộ võ kỹ Nhân cấp Thượng

phẩm ở lầu hai." Trưởng lão thủ các sờ sờ chòm râu, cười nói.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp tiến vào Võ Các.

Không gian trong Võ Các rất lớn, trong đó cũng có rất nhiều Võ Kỹ.

Chẳng qua, Võ Kỹ tầng thứ nhất là nhân cấp hạ phẩm và nhân cấp trung phẩm.

Mặc dù Cố Dương cảm thấy, nếu như mình đọc qua những võ kỹ nhân cấp hạ phẩm và nhân cấp trung phẩm này, sau đó sửa đổi thời gian tu luyện, khẳng định cũng có thể làm phong phú tri thức võ đạo của mình, nhưng hắn không dám.

Dù sao trên võ kỹ có giấy niêm phong, tùy ý lật xem sẽ vi phạm môn quy, hậu quả thập phần nghiêm trọng.

Rất nhanh, Cố Dương đi tới lầu hai, trải qua chọn lựa tỉ mỉ, hắn lựa chọn ba môn võ kỹ thích hợp với mình.

Một là, kiếm pháp nhân cấp thượng phẩm Liệt Phong kiếm.

Một là thân pháp Nhân cấp Thượng phẩm giỏi về công năng gia tốc trong cự ly ngắn, U Ảnh Bộ.

Lựa chọn môn thân pháp này, tất nhiên là lựa chọn khá ổn, như vậy, gặp phải cường địch, còn có một con đường sống.

Một môn cuối cùng là một môn quyền pháp cấp nhân cấp thượng phẩm Kim Cương quyền.

Lựa chọn quyền pháp, là cố ý chọn đường đi cho bản thân. Kiếm pháp làm chủ, quyền pháp làm phụ. Nếu trong chiến đấu, không cẩn thận để kiếm gãy hay rời tay, thì dùng quyền, ít nhất còn có vài phần chiến lực, không đến mức một thân chiến lực mất

đi chín phần mười.

Lúc Cố Dương chọn lựa xong công pháp đi ra, trưởng lão thủ các cũng không nói thêm gì, trực tiếp đăng ký cho Cố Dương.

"Quy củ tông môn chắc chắn ngươi cũng biết, không thể truyền riêng cho người khác, trong một tháng phải trả lại, không được quá hạn."

Trưởng lão thủ các trịnh trọng nói.

"Đệ tử đã biết."

Cố Dương gật đầu rời đi.

Sau khi trở lại căn nhà gỗ nhỏ của mình, Cố Dương bắt đầu lật đọc ba môn võ kỹ.

Khi hắn ghi nhớ ba môn võ kỹ trong đầu, liền từng bước sửa đổi thời gian tu luyện của bản thân.

Sửa đổi Kim Cương quyền mười năm, Kim Cương quyền, trực tiếp viên mãn.

Sửa chữa thời gian tu luyện U Ảnh Bộ mười năm, trực tiếp viên mãn.

Sửa sửa thời gian tu luyện Liệt Phong Kiếm mười năm, cảm ngộ kiếm đạo xông lên đầu, trực tiếp viên mãn.

Thậm chí, Cố Dương còn tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu.

Sau một lúc lâu, thân thể Cố Dương chấn động, tỉnh táo lại, theo bản năng rút bội kiếm của mình ra.

Sau đó, một cỗ khí tức sắc bén từ trên thân kiếm bắn ra.

Rõ ràng kiếm của hắn cách tường gỗ còn một đoạn, nhưng lại

mạnh mẽ để lại trên đó một vết kiếm thật sâu.

"Đây là, hình thức ban đầu của kiếm ý..."

Cố Dương có chút kinh ngạc, không nghĩ tới mình lại lĩnh ngộ hình thức ban đầu của kiếm ý.

Kiếm ý, là một loại ý cảnh kỳ lạ, người có thể lĩnh ngộ đều là yêu nghiệt chân chính.

Kiếm tu lĩnh ngộ kiếm ý, chiến đấu vượt cấp cũng đơn giản như ăn cơm uống nước, chiến lực bạo tăng.

Mà hình thức ban đầu của kiếm ý, tuy rằng không phải là kiếm ý chân chính, nhưng cũng có một phần uy năng của kiếm ý, có thể giúp thực lực của kiếm khách tăng lên khá nhiều.

Cố Dương làm sao cũng không nghĩ tới, mình lại có thể lĩnh ngộ hình thức ban đầu của kiếm ý như vậy.

"Đúng rồi, không biết có thể sửa đổi thời gian tu luyện của kiếm ý hình thức ban đầu hay không."

Lúc này, trong lòng Cố Dương khẽ động, lựa chọn sửa đổi hình thức ban đầu của kiếm ý đến mười năm sau.

Lập tức, lượng lớn cảm ngộ kiếm đạo tràn lên trong lòng Cố Dương.

Sau đó, khí tức sắc bén quanh người Cố Dương trực tiếp tăng vọt mấy lần không ngừng, dường như có thể chặt đứt hết thảy.

"Đây là, kiếm ý, kiếm ý chân chính..."

Cố Dương vẻ mặt sợ hãi thán phục.

Hắn làm sao cũng không ngờ mình lại dễ dàng lĩnh ngộ kiếm ý mà vô số kiếm khách tha thiết ước mơ như vậy.

Phải biết, kiếm khách có thể lĩnh ngộ kiếm ý vốn là trong vạn người không có một.

Mà kiếm khách có thể lĩnh ngộ kiếm ý ở Luyện Thể Cảnh thật sự là hiếm thấy trên đời.

Ít nhất, nếu như hắn bại lộ chính mình lĩnh ngộ kiếm ý, khẳng định có thể khiến cho một đống người khiếp sợ.

Đương nhiên, chắc chắn cũng sẽ không thiếu sát ý của tông môn đối địch.

"Phù, nếu đã lĩnh ngộ kiếm ý, vậy cũng nên xuống núi kiếm tài nguyên tu luyện. Mau chóng đột phá đến Tụ Khí cảnh, thực lực của ta sẽ lại tăng lên nhiều."

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không do dự, hơi chuẩn bị chút lương khô liền trực tiếp xuống núi.

...

Hắc Phong tiểu trấn.

Đó là một thành trấn bình thường dưới chân núi Lưu Vân Tông.

Nơi này dựa lưng vào rừng rậm Hắc Phong.

Người qua lại trên cơ bản đều là tu sĩ.

Có người đến rừng rậm Hắc Phong săn giết hung thú, cũng có người đến đây tìm kiếm thiên tài địa bảo.

Còn có người nửa đường bôn ba tới đây nghỉ chân.

Lượng người thật sự quá lớn.

Sau khi rời khỏi tông môn, Cố Dương rất nhanh đến Hắc

Phong tiểu trấn.

Đương nhiên, hắn cũng không sốt ruột đi vào Hắc Phong sâm lâm để giết hung thú.

Mà là tìm một khách sạn ở lại trước.

Định thuận tiện ăn bữa cơm.

Chẳng qua hắn vừa mới ngồi xuống.

Trong khách điếm có không ít người hoặc nhiều hoặc ít liếc mắt đánh giá hắn.

Đương nhiên không phải bởi vì Cố Dương dáng vẻ quá đẹp trai.

Mà là vì hoa văn tiêu chí trên áo bào của Cố Dương!

Đó là dấu hiệu đại biểu cho Lưu Vân Tông.

Phải biết rằng Lưu Vân Tông chính là một trong tứ đại tông môn thuộc tỉnh Hạo Nam của Sở quốc.

Ở tỉnh Hạo Nam, uy danh hiển hách, không người không biết.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không để trong lòng.

Rất nhanh cơm nước được bưng lên.

Cố Dương nhếch miệng ăn lấy ăn để.

Ăn uống no đủ, Cố Dương nghỉ ngơi một lát, chuẩn bị đi tới Hắc Phong Sâm Lâm.

Nhưng ngay lúc này, bên tai truyền đến từng đợt âm thanh nghị luận.

"Này, có nghe nói không? Đệ tử Bạch Dương tông cũng đã tới

Hắc Phong sâm lâm!"

"Hả? Là thật hay giả? Bạch Dương tông cách nơi này xa lắm mà? Tới nơi này làm gì? "

"Dường như là đến rèn luyện, dù sao Bạch Dương tông bên kia náo loạn thú triều, không có biện pháp rèn luyện, cho nên mới chạy đến Hắc Phong sâm lâm gần nhất, hẳn là thế nhỉ?"

"Chắc chắn là vậy, đệ nhất thiên tài ngoại môn của Bạch Dương tông Đỗ Phong cũng tới, hẳn là hắn ta dẫn đội!"

"Chính là Đỗ Phong, có tu vi Luyện Thể cửu trọng đỉnh phong vượt cấp chém giết cường giả Tụ Khí cảnh sao?"

"Chính là hắn!"

"Mẹ kiếp! Hắn dẫn đội thì còn ai dám đi vào săn giết hung thú nữa?"

"Dựa theo tính cách trước kia của Bạch Dương tông, một khi gặp phải bọn họ, khẳng định sẽ lại bị cướp, thôi được rồi, cơm nước xong xuôi ta sẽ về đi ngủ trước, chờ bọn họ rèn luyện xong hẵng nói."

"Thật sự là xúi quẩy! Xem ra mấy ngày tới không thể đi Hắc Phong Sâm Lâm săn giết hung thú được rồi."

Trong lúc nói chuyện phiếm, trên mặt những người kia lộ ra một tia âm trầm cùng phẫn nộ.

Bọn họ là tán tu chứ không vào tông môn, kiếm được tiền ở chỗ nào thì đi săn hung thú chỗ đó.

Trên đường đi cũng thường xuyên gặp phải tình huống đệ tử tông môn lịch luyện.

Trong đó đệ tử của Bạch Dương tông ngạo mạn nhất.

Mỗi lần gặp, đối phương sẽ vô cùng bá đạo tìm bọn họ đòi tài nguyên.

Không cho thì nói thẳng ra là muốn đối địch với Bạch Dương tông.

Khiến bọn họ vô cùng khó chịu.

Nhưng lại không thể làm gì, chỉ có thể trốn.

Cố Dương ở một bên nghe được rõ ràng.

Nhưng hắn cũng không để trong lòng.

Chỉ coi là chuyện thú vị nghe một chút chơi chơi cho vui mà thôi.

Nghe xong, Cố Dương liền đứng dậy rời khỏi khách sạn.

Hướng về phía Hắc Phong sâm lâm.

Rừng rậm Hắc Phong là một khu rừng rậm vô cùng cổ xưa.

Nghe đồn tồn tại đã lâu lắm rồi.

Bên trong hung thú chủng loại phức tạp, số lượng cũng không ít.

Hơn nữa bởi vì bị hãm dưới chân núi Lưu Vân Tông, để tránh cho hung thú trong rừng rậm Hắc Phong làm bị thương đệ tử nội môn, cường giả Lưu Vân Tông đã từng ra tay dọn dẹp rừng rậm Hắc Phong.

Giết chết toàn bộ đám hung thú có thực lực mạnh mẽ bên trong.

Cứ như vậy, cũng dẫn đến số lượng hung thú của rừng rậm Hắc Phong ít hơn rất nhiều.

Còn khá an toàn.

Thậm chí có thể nói là nơi thánh địa để rèn luyện.

Đương nhiên, sâu bên trong Hắc Phong sâm lâm này vẫn có một ít hung thú cường hãn.

Nhưng chỉ cần không xâm nhập vào sâu, vậy tất nhiên cũng không gặp được.

Mục tiêu của Cố Dương cũng không phải những hung thú Tụ Khí Cảnh kia.

Đương nhiên là không cần phải thâm nhập sâu quá mức.

Số lượng hung thú trong rừng rậm Hắc Phong rất nhiều.

Cố Dương mới đi không được bao xa.

Rất nhanh đã gặp một con.

Trong một bụi cây rậm rạp.

Bỗng nhiên một con hoa văn báo toàn thân đỏ thẫm đang nằm yên!

Tiếng hít thở nặng nề của hoa văn báo truyền đến đều đều.

Hiển nhiên là đang nghỉ ngơi.

Mà Cố Dương đến, rõ ràng là làm nó giật mình tỉnh lại.

"Hống!"

Chỉ thấy hoa văn báo hướng về phía Cố Dương phát ra một tiếng gào thét giận dữ.

Trong đồng tử cự đại của nó bộc phát ra sát ý vô cùng mãnh liệt!

Nhân loại chết tiệt dám xâm nhập lãnh địa của nó!

Trong lòng nó đang nổi giận, thì chân sau hữu lực của nó lập tức đạp một cái, bay nhanh về phía Cố Dương.

Cố Dương nhìn thoáng qua hoa văn báo.

Khá lắm...

Vừa tới đã gặp một hung thú luyện thể tầng mười!

Lại nói tiếp, đây là lần đầu Cố Dương gặp phải hung thú.

Trong lúc suy tư, con Hoa Văn Báo kia đã giơ lên móng vuốt khổng lồ, vồ về phía mình.

Móng vuốt sắc bén xé rách không khí, phát ra từng tiếng xé gió bén nhọn.

Uy thế mười phần!

Thấy vậy, thân thể Cố Dương hơi nghiêng qua, tránh né công kích của Hoa văn báo.

Sau đó không chút do dự, nâng lên nắm đấm, dùng Kim Cương quyền đánh tới bụng hoa văn báo.

Ầm ầm!

Một quyền nhìn như thường thường không có gì lạ, trong nháy mắt rơi vào bụng Hoa Văn Báo.

"Gào!"

Tiếng kêu thảm thiết thật lớn từ trong miệng Hoa văn báo truyền đến.

Bịch!

Hoa văn báo trong nháy mắt ngã xuống đất, phát ra từng tiếng rên rỉ thê thảm.

Chỉ thấy cả người nó run rẩy.

Mà chỗ phần bụng nó bị Cố Dương đánh trúng, lại xuất hiện một lỗ máu thật lớn.

Máu tươi không ngừng từ đó rào rạt chảy ra.

Cảnh tượng hết sức doạ người!

Lúc này, trong ánh mắt Hoa văn báo nhìn về phía Cố Dương đã tràn đầy hoảng sợ.

Hiển nhiên nó hoàn toàn không nghĩ tới, nhân loại thoạt nhìn cũng không có cường đại là bao lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như thế!

Mà bên kia, Cố Dương cũng có chút sững sờ.

Chỉ một quyền... Hoa văn báo luyện thể tầng 10 liền nằm xuống?

Nhìn lỗ máu thật lớn trên bụng Hoa Văn Báo, hắn lâm vào trầm tư.

Phải biết rằng, cùng là luyện thể tầng mười, lực lượng mà hung thú bộc phát ra là mạnh hơn so với tu sĩ nhân loại bình thường!

Về phương diện cường độ thân thể cũng là như thế.

Lực lượng giống nhau rơi vào trên người tu sĩ nhân loại cùng hung thú là hoàn toàn bất đồng.

Sức mạnh có thể đánh cho tu sĩ nhân loại hộc máu rơi vào trên người hung thú chỉ có thể khiến nó cảm thấy đau đớn gào thét,

thậm chí không thể làm nó bị thương!

Hung thú Luyện Thể tầng 10, cường độ thể chất chỉ sợ phải là mấy người tu sĩ Luyện Thể Thập Trọng toàn lực ra tay mới có thể đánh chết mới đúng chứ?

Kết quả...

Mình chỉ một quyền liền trực tiếp đánh cho con hoa văn báo thập trọng này gần chết...

Không, chuẩn xác mà nói, nếu cứ mặc kệ như vậy, chờ mấy phút sau, máu hoa văn báo sẽ cạn.

Tương đương với một quyền có thể đánh chết hoa văn báo luyện thể tầng 10...

Đây là Kim Cương quyền cảnh giới viên mãn ư? Thật là khủng bố như vậy sao.

Cố Dương không khỏi nhìn thoáng qua nắm đấm của mình, phát ra một trận cảm khái.

Đương nhiên, hắn cũng không cảm khái được bao lâu.

Ánh mắt rất nhanh bị một cây thảo dược màu xanh vàng hấp dẫn.

Lập tức mắt hắn sáng lên.

"Tụ Khí thảo nhị phẩm!"

Đây là một gốc bảo dược nhị phẩm có ích rất lớn đối với tu luyện! Đặc biệt là lúc dùng cho võ giả đột phá đến Tụ Khí Cảnh, hết sức hữu dụng, có thể tăng lên ba phần mười xác suất đột phá.

Khó trách phụ cận nơi này lại có một con hoa văn báo tầng mười.

Thì ra là đang bảo vệ bảo dược.

Cố Dương vui mừng vô cùng.

Không biết cây Tụ Khí thảo này có thể giúp hắn đột phá đến Tụ Khí cảnh hay không.

Cố Dương lộ vẻ chờ mong.

Ngay lập tức không chút do dự đi đến trước, hái gốc Tụ Khí thảo này xuống.

Đột nhiên, một tiếng quát lớn từ phía sau truyền đến!

…

Hắc Phong sâm lâm.

Ba bóng người đang du đãng khắp nơi.

Từ cách ăn mặc của bọn họ, thình lình chính là đệ tử Bạch Dương tông.

"Vận khí thật sự kém, ngay cả một con hung thú cũng không gặp được." Một tên đệ tử trong đó nhịn không được mà than thở.

"Đỗ sư huynh, chúng ta nên làm gì bây giờ?" Một tên đệ tử khác đưa mắt nhìn thân ảnh nam tử đi đầu kia.

Người này chính là Đỗ Phong, đệ nhất thiên tài ngoại môn của Bạch Dương tông.

Nghe được lời của hai gã đệ tử, Đỗ Phong trái lại lộ ra vẻ mặt bình tĩnh, không chút hoang mang.

"Gấp cái gì? Cho dù không tìm thấy Tụ Khí Thảo, đến lúc đó chờ con mồi ở lối ra vào không phải là được rồi sao?"

Trên mặt hắn ta tràn đầy kiêu ngạo.

Hắn đã đi rất nhiều lần trong Hắc Phong sâm lâm, thường xuyên tìm không thấy tài nguyên.

Dù sao rừng rậm rất lớn, mặc dù tài nguyên không ít, nhưng phân bố trong địa giới rộng lớn như thế, muốn tìm được cũng cần một ít may mắn.

Vận khí không tốt, vậy cũng chỉ có thể đánh cướp.

Dù sao thì hắn ta cũng đã làm điều đó không ít lần rồi.

Mỗi một lần đều thành công.

Dù sao danh tiếng của Bạch Dương tông vẫn rất lớn.

"Sư huynh nói rất đúng!"

"Đỗ sư huynh không hổ là đệ nhất thiên tài ngoại môn Bạch Dương tông chúng ta, đợi đạt được Tụ Khí thảo, sư huynh khẳng định có thể rất nhanh đột phá Tụ Khí cảnh, tiến vào nội môn!"

Hai gã đệ tử Bạch Dương tông vội vàng nịnh nọt.

Thực lực của bọn hắn cũng không yếu, luyện thể bát trọng.

Đương nhiên, so với Đỗ Phong cũng kém hơn rất nhiều.

Mặc dù tu vi của Đỗ Phong chỉ cao hơn bọn hắn hai tầng, nhưng thực lực lại vượt xa bọn họ.

Dù sao...

Đỗ Phong đã từng ở khi còn luyện thể chín tầng đỉnh phong vượt cấp chém giết qua một gã tu sĩ Tụ Khí cảnh!

Bây giờ lại là luyện thể thập trọng, trong cùng cảnh giới hầu

như không có đối thủ!

Mà Đỗ Phong cũng đang hưởng thụ cảm giác được tâng bốc này.

Cao ngạo ngẩng cao đầu.

Nhưng đúng lúc này, một trận âm thanh gào thét giận dữ mãnh liệt từ bên cạnh truyền đến.

Lập tức, hai gã đệ tử Bạch Dương tông lộ vẻ mặt kinh hỉ.

"Đỗ sư huynh, là hung thú sao!?"

"Rốt cuộc cũng có hung thú!"

Ánh mắt Đỗ Phong cũng sáng lên, không chút do dự, cùng với hai người nhanh chóng chạy về hướng âm thanh truyền đến.

Rất nhanh, bọn hắn đã tới bên trong một lùm cây.

Ngay sau đó, đập vào mắt chính là một con hoa văn báo cực lớn, đang nằm trong vũng máu, mắt thấy sắp không còn khí tức nữa.

Mà một bên khác...

Một gốc dược thảo màu xanh vàng bất ngờ hiện lên trong mắt ba người.

"Là Tụ Khí thảo!"

"Đỗ sư huynh, quá tuyệt! Có gốc Tụ khí thảo này rồi, khẳng định huynh có thể đột phá Tụ Khí cảnh rồi!"

Nhìn thấy vậy, sắc mặt hai gã đệ tử Bạch Dương Tông lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

Đỗ Phong cũng lộ vẻ mặt vui mừng.

Không nghĩ tới vận khí tốt như vậy, ven đường nghe được tiếng kêu của hung thú, đúng lúc gặp phải một gốc Tụ khí thảo.

Nhưng ngay khi bọn họ vừa mừng rỡ không thôi.

Ngay sau đó bọn họ lập tức nhìn thấy một nam tử đưa tay hái Tụ Khí Thảo.

Nhìn thấy điều này, hai gã đệ tử Bạch Dương tông lập tức nhịn không được.

Ngay lập tức phát ra một tiếng quát lớn.

"Dừng tay!"

"Bỏ bàn tay bẩn của ngươi ra! Tụ Khí Thảo này là của Bạch Dương tông chúng ta!"

Hai người bọn họ nhanh chóng mở miệng.

Nghe được thanh âm, Cố Dương quay đầu liếc một cái, sau đó trực tiếp hái Tụ Khí Thảo xuống.

Nhìn thấy động tác của Cố Dương, hai người tức muốn nổ phổi.

"Con mẹ nó, ngươi lại dám lấy đồ của Bạch Dương tông ta, muốn chết sao!?"

"Mau giao Tụ Khí Thảo ra đây, sau đó tự chặt đứt hai tay, chúng ta còn có thể tha cho ngươi một mạng!"

Giọng điệu của bọn hắn vô cùng hung ác.

Cho dù phát hiện ra Cố Dương là ngoại môn đệ tử của Lưu Vân Tông, thái độ cũng không thay đổi chút nào.

Thực lực đệ tử ngoại môn của tông môn tốt xấu lẫn lộn, chênh lệch thực lực càng lớn.

Ngoại môn Lưu Vân Tông tự nhiên cũng có thiên tài, hơn nữa bọn họ cũng biết.

Rất rõ ràng... Cố Dương trước mắt cũng không ở trong đó!

Ít nhất bọn họ hoàn toàn không biết!

Dưới tình huống như vậy, đương nhiên bọn họ sẽ không khách khí.

Cho dù là ra tay giết chết hắn.

Lưu Vân Tông cũng sẽ không để ý tới.

Cố Dương tùy ý liếc bọn họ một cái, lạnh nhạt nói.

"Ngươi nói Tụ Khí thảo là của các ngươi?"

"Không sai! Biết điều mà tranh thủ thời gian giao Tụ khí thảo ra, nếu không cũng đừng trách chúng ta không khách khí! "

Một tên đệ tử Bạch Dương tông trong đó cao giọng quát, giọng điệu càng không chút khách khí.

Nghe vậy, Cố Dương nhẹ giọng cười một tiếng.

"Ha, muốn cướp cứ nói thẳng, cần gì ăn nói đường hoàng như thế, đúng là dối trá, hay là đệ tử Bạch Dương tông đều là loại mặt hàng như vậy à?"

Lời nói trào phúng của Cố Dương nhất thời làm cho hai gã đệ tử Bạch Dương tông kia tức giận đến mức giậm chân!

Tiểu tử này... lại dám can đảm trào phúng bọn hắn!?

Đỗ Phong khẽ cau mày, sau đó lạnh lùng nói: "Làm thịt hắn."

"Vâng! Đỗ sư huynh!"

Đỗ Phong vừa mở miệng, một gã đệ tử Bạch Dương tông trong đó không chút do dự, trực tiếp rút bội đao bên hông ra.

"Tiểu tử, đừng trách ta, muốn trách thì trách ngươi không thức thời, không có mắt!"

Tên đệ tử Bạch Dương tông kia lộ vẻ tàn nhẫn, giơ bội đao lên, lực lượng ầm vang bộc phát, hung hăng chém tới Cố Dương.

Tốc độ của hắn rất nhanh, động tác thập phần lưu loát, không cho Cố Dương có cơ hội phản ứng.

Chẳng qua đao này... Ở trong mắt Cố Dương lại có vẻ vô cùng chậm chạp, trăm chỗ sơ hở.

Cố Dương lạnh nhạt lắc đầu, đi về phía bên trái một bước.

Nhẹ nhàng vô cùng né tránh một đao này.

"Cái gì!?"

Chứng kiến công kích thất bại, sắc mặt tên đệ tử kia lập tức lộ vẻ khiếp sợ.

Nhưng không đợi hắn kịp phản ứng.

Nắm đấm của Cố Dương đã rơi vào ngực hắn ta.

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Bịch!

"A!"

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết lập tức vang vọng không

trung.

Ngay sau đó, tên đệ tử kia như con diều đứt dây bay ngược ra ngoài.

Hung hăng đâm vào một gốc cây to tráng kiện, sau đó rơi rụng trên mặt đất.

Hoàn toàn không còn hơi thở!

Một quyền.

Miểu sát!

Một màn trước mắt cũng làm cho tên đệ tử Bạch Dương tông kia sinh lòng kinh hãi.

Tiểu tử này... thực lực lại cường hãn như thế?

Một quyền tiêu diệt Luyện Thể bát trọng?

Việc này không khỏi khiến hắn cảm thấy sợ hãi.

Nhưng nghĩ đến Đỗ Phong ở bên cạnh, hắn lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Tiểu tử, ngươi dám giết người của Bạch Dương tông chúng ta, ngươi chết chắc rồi! Đỗ sư huynh tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

"Đỗ sư huynh lúc luyện thể cửu trọng đã có thể đánh chết tu sĩ Tụ Khí cảnh nhất trọng, bây giờ luyện thể thập trọng, giết ngươi đơn giản như giết gà!"

Người nọ trốn sau lưng Đỗ Phong, la lớn.

"Nếu ngươi thức thời, mau giao Tụ Khí thảo ra đây. Có lẽ Đỗ sư huynh còn có thể tha cho ngươi một mạng!"

Mà bên kia, sắc mặt Đỗ Phong cũng hết sức khó coi.

Tiểu tử này, lại dám giết người ngay trước mặt mình?

Có lẽ Cố Dương đúng là có chút thực lực.

Nhưng hắn ta vẫn chẳng thèm ngó tới.

Luyện thể bát trọng, hắn một quyền cũng có thể miểu sát.

Không tính là gì cả.

Đỗ Phong từ trên cao nhìn xuống nhìn về phía Cố Dương.

Ánh mắt hắn lóe lên sát ý.

Sau đó hắn vô cùng cao ngạo nói: "Tự vẫn đi, nếu không... Sẽ cho ngươi biết được tư vị sống không bằng chết!"

Nghe Đỗ Phong nói vậy, tên đệ tử Bạch Dương tông kia cũng có chút hưng phấn.

"Tiểu tử! Ngươi chọc giận Đỗ sư huynh rồi, chết chắc rồi! Tự sát đối với ngươi là chuyện tốt!" Hắn lớn tiếng hô to.

Mà nghe hai người này nói, Cố Dương mặt lộ vẻ châm chọc.

"Xem ra ta đã đánh giá khá cao các ngươi rồi, các ngươi không phải dối trá, chỉ là ngu ngốc mà thôi."

Xôn xao!

Lời này của Cố Dương vừa nói ra khỏi miệng.

Nhất thời Đỗ Phong trợn tròn mắt.

Trên người hắn lại bộc phát ra một cỗ khí huyết chi lực cực kỳ nồng đậm.

Áp lực kinh khủng càng là trấn áp bốn phía.

Bên cạnh, tên đệ tử Bạch Dương tông kia bị cỗ khí huyết trấn áp vô cùng nồng đậm này làm cho lạnh run, sắc mặt trắng bệch.

"Ngươi dám trào phúng ta?"

Đỗ Phong nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sát ý.

"Thì đã sao? Còn muốn ta tự sát nữa sao?"

Cố Dương không thèm để ý mà nói, tiếp tục trào phúng.

"Tốt, rất tốt!"

Nghe được Cố Dương hồi đáp, Đỗ Phong đã phẫn nộ tới cực điểm.

Trong mắt hắn lóe lên sát ý, sau đó không muốn nói thêm gì nữa.

Khí huyết sôi trào, nháy mắt vọt tới bên người Cố Dương, một chưởng hung hăng vỗ về phía đầu Cố Dương.

Nếu một cái tát này giáng xuống, có thể trực tiếp đánh Cố Dương gần chết!

Hắn cũng không muốn cứ như vậy giết chết Cố Dương!

Hắn ta phải từ từ tra tấn, từng tấc từng tấc, đánh gãy xương cốt tên này, từng đao từng đao xé nát huyết nhục của tên này!

Khiến hắn không ngừng chịu đựng thống khổ!

Phải chết trong đau đớn vô tận!

Trong ánh mắt hắn toát ra một tia cảm xúc biến thái.

Mà đối mặt với chưởng này.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt, tiện tay vung lên.

Bịch!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh bay Đỗ Phong.

"Ừm!?"

Đỗ Phong liên tiếp lui về phía sau, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Tiểu tử này... lực lượng lại kinh khủng như thế?

Mặc dù mình không chú ý, chưa kịp ngăn cản mới bị chấn khai.

Nhưng nguồn sức mạnh này... hiển nhiên không phải là thứ mà luyện thể tầng mười bình thường có thể nắm giữ.

Xem ra tiểu tử này cũng là thiên tài!

Có điều... thế thì sao?

Nếu đã dám trêu chọc mình.

Vậy thì chỉ có một con đường chết!

"Công kích của ngươi chỉ có trình độ như vậy? Vậy mà còn là đệ nhất thiên tài ngoại môn của Bạch Dương tông?"

Cố Dương vẻ mặt bình thản nhìn về phía Đỗ Phong, trong ánh mắt mang theo vẻ khinh thường.

Nghe được lời này của Cố Dương, cả người Đỗ Phong nổi giận.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

"Ngươi đã muốn chết như vậy, ta đây liền tiễn ngươi một đoạn!"

Đỗ Phong nổi giận gầm lên một tiếng.

Hắn trực tiếp rút bội kiếm bên hông ra.

Xuy!

Một tiếng kiếm rít thình lình truyền ra.

Thấy vậy, đệ tử Bạch Dương tông lập tức lộ ra vẻ mặt kinh hỉ.

Đến rồi!

Đỗ sư huynh dùng đến át chủ bài mạnh nhất!

Một môn kiếm pháp Nhân cấp cực phẩm tu luyện tới cảnh giới viên mãn!

Tên đệ tử Bạch Dương tông kia tâm tình vô cùng kích động.

Ánh mắt nhìn về Cố Dương như là nhìn về phía một cỗ thi thể.

Một chiêu này cho dù là tu sĩ Tụ Khí cảnh cũng không thể chống cự.

Càng đừng nói một tu sĩ chỉ có cảnh giới Luyện Thể tầng 10!

Tên đệ tử ngoại môn Lưu Vân Tông kia chết chắc rồi!

Giờ phút này, khí thế trên thân Đỗ Phong đã mãnh liệt tới cực điểm, thân hình cấp tốc lướt đi, lại tiếp cận Cố Dương.

Sau đó giơ trường kiếm trong tay lên.

"Kiếm reo, cầu vồng!"

Đỗ Phong phát ra một tiếng gào thét, trường kiếm trong tay

càng bộc phát ra khí thế vô cùng mãnh liệt.

Sau đó hung hăng chém về phía Cố Dương!

Ầm ầm!

Khí thế giống như núi cao hàng lâm đánh về phía Cố Dương.

Chỉ bằng cỗ khí tức này cũng đủ để làm cho không ít người vừa nghe tin đã sợ mất mật.

Nhưng Cố Dương đứng ở trung tâm của cỗ khí thế này, không hề sợ hãi, đứng tại chỗ lại càng là không nhúc nhích.

Phảng phất như muốn đỡ lấy một chiêu này của Đỗ Phong.

Thấy vậy, sát ý tung hoành trong mắt Đỗ Phong!

Đối mặt với chiêu mạnh nhất của mình vậy mà không muốn chạy trốn mà chỉ đứng ở tại chỗ đón đỡ?

Đúng là càn rỡ mà!

Cho dù là Tụ Khí cảnh cũng không dám trực tiếp đỡ một chiêu của mình, một tu sĩ luyện thể cấp mười lấy đâu ra can đảm chứ?

Nghĩ vậy, Đỗ Phong cũng hoàn toàn không có ý định nương tay.

Nếu đã tự tin như vậy, ta cũng muốn xem một chút, một chiêu chém giết được Tụ Khí cảnh này của ta... ngươi có thể ngăn cản hay không?

Nghĩ tới đây, mặt hắn ta lộ vẻ điên cuồng.

Lực lượng trong tay lập tức gia tăng!

Uy năng võ kỹ không giữ lại chút nào bộc phát ra.

Lúc trước hắn dựa vào một chiêu này, giết ngược một tên Tụ Khí cảnh tầng một!

Sức mạnh kinh khủng đó, cho dù là Tụ Khí Cảnh cũng cảm thấy khiếp sợ tuyệt vọng!

Lúc này hắn đã không muốn tra tấn Cố Dương nữa rồi.

Bởi vì thực lực của Cố Dương không yếu!

Hắn ta cũng không nắm chắc có thể hoàn toàn trấn áp được.

Cho nên...

Hay là trực tiếp giết đi!

Giờ phút này, Đỗ Phong hình như đã thấy Cố Dương chết thảm dưới một kiếm của mình.

Khóe miệng của hắn hiện lên một nụ cười như đã giành chiến thắng!

Mắt thấy trường kiếm sắp giáng lâm.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt cổ quái.

"Khí thế này nhìn hoàn toàn chính xác rất mạnh, kiếm pháp thoạt nhìn phi thường huyền diệu, chẳng qua cũng xoàng thôi."

Trong lúc suy nghĩ, trường kiếm đã giáng xuống trước mắt.

Thấy vậy, Cố Dương phát sau mà đến trước, trực tiếp rút kiếm, Liệt Phong kiếm trực tiếp chém ra, hình thức ban đầu của kiếm ý quanh quẩn trên đó.

Trong khoảnh khắc, một tiếng keng truyền đến.

Chỉ thấy trường kiếm trong tay Đỗ Phong bị chặt đứt.

Sau đó, trường kiếm của Cố Dương thế đi không giảm, chém bay cổ Đỗ Phong.

"Xì xì xì!"

Theo một tiếng phốc vang lên, cổ họng Đỗ Phong bị cắt đứt, một cái đầu lâu bay ngược ra, máu tươi cuồng phong.

Đỗ Phong, bỏ mình!

Giải quyết xong Đỗ Phong, Cố Dương quay người nhìn về phía bên kia.

Chỗ đó... Tên đệ tử Bạch Dương tông kia lộ ra vẻ hoảng sợ, cả người run rẩy nhìn một màn này.

"Đỗ... Đỗ sư huynh... huynh ấy... chết rồi sao?!"

Vẻ mặt hắn tràn đầy hoảng sợ.

Đỗ sư huynh mà trong ấn tượng của hắn là vô địch cùng cảnh giới kia, lại bị người ta một kiếm miểu sát!

Sao có thể như vậy!?

Nhưng mắt thấy Cố Dương đi lại gần, hắn nhất thời vội vàng quỳ trên mặt đất.

"Đại ca! Tiền bối! Ta không có ý mạo phạm, đều là Đỗ Phong sai sử ta, cầu xin ngài tha cho ta..."

Hắn không ngừng dập đầu cầu xin tha thứ.

Nhưng không đợi hắn nói hết lời.

Bàn tay Cố Dương đã rơi vào đỉnh đầu của hắn.

Nhất thời.

Cả người hắn phun máu, cũng nằm trên mặt đất, hoàn toàn không còn khí tức.

Sau khi giết chết Đỗ Phong của Bạch Dương tông và hai tên đệ tử Bạch Dương tông.

Cố Dương không lập tức rời đi.

Mà là lục lọi trên người ba người.

Dầu gì cũng là thiên tài đệ nhất ngoại môn, chắc trên người hắn cũng có đồ tốt?

Sau khi tìm kiếm một phen.

Cố Dương nhìn hai gốc bảo dược nhất phẩm cùng với hai khối hạ phẩm linh thạch tìm được trên người Đỗ Phong, mặt lộ vẻ tươi cười.

"Thu hoạch cũng không tệ lắm."

Tuy nhiên điều đáng tiếc là, ngoại trừ Đỗ Phong, hai người khác lại chẳng có cái rắm gì cả.

Đây là điều Cố Dương không nghĩ tới.

Tiếp theo, Cố Dương sửa năm tháng Tụ Khí Thảo đến mười năm sau.

Sau đó Cố Dương phát hiện biến hóa không quá lớn, không khỏi lắc đầu.

Thời gian mười năm đối với chu kỳ sinh sản của bảo dược quá ít.

Mặc dù cảm thấy có chút đáng tiếc.

Nhưng Cố Dương cũng không quá để ý.

Chỉ cần mình đột phá đến Tụ Khí cảnh, như vậy thời gian có thể sửa chữa sẽ dài đến một trăm năm.

Như vậy không gian có thể thao túng sẽ dài ra rất nhiều!

Thời gian tiếp theo, Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Mà là tiếp tục ở trong rừng rậm Hắc Phong tìm kiếm bảo dược, săn giết hung thú.

Thời gian thấm thoắt trôi qua.

Mười ngày liền trôi qua.

Trong mười ngày này, tin tức ba tên đệ tử Bạch Dương tông chết ở Hắc Phong Sâm Lâm cũng đã truyền ra.

Một khoảng thời gian, Hắc Phong trấn nhỏ chấn động không thôi.

Vô số người nghị luận ầm ĩ.

Có người nói tình cờ bọn họ bị Yêu thú Tụ Khí cảnh sâu trong Hắc Phong Sâm Lâm giết chết thê thảm.

Nhưng thi thể bọn họ đều xem như đầy đủ, không giống như bị yêu thú giết chết.

Nếu thật sự là yêu thú thì hài cốt của bọn họ đã sớm không còn lại chút gì.

Hơn nữa những bảo bối trên người họ đều biến mất.

Dùng cái mông để nghĩ cũng có thể đoán được.

Bọn hắn bị cướp!

Sau khi biết được điểm này, không ít tán tu đều hưng phấn

kích động không thôi.

Dù sao mấy tên đệ tử của Bạch Dương tông cũng đã đánh cướp không ít người rồi.

Hôm nay cũng là gặp báo ứng, bị đánh cướp thậm chí còn mất mạng.

Đáng đời!

Cũng không lâu lắm, có chấp sự Bạch Dương tông đến, mang thi thể Đỗ Phong trở về.

Về phần thi thể của hai đệ tử khác... Hắn cũng không quan tâm.

Trong đó gã chấp sự Bạch Dương tông kia còn hỏi mấy tên tán tu xung quanh, dường như muốn biết là ai động thủ.

Nhưng đám tán tu này vốn có thù oán với Đỗ Phong.

Đương nhiên là không nói.

Huống chi... Bọn hắn cũng quả thật không biết.

Thấy không thu được tin tức gì có lợi, chấp sự Bạch Dương tông nhanh chóng rời đi.

Chuyện này cũng được Cố Dương nghe vào tai, nhưng hắn cũng không quá để ý.

Thời gian mười ngày này, mỗi ngày Cố Dương đều săn giết hung thú ở Hắc Phong Sâm Lâm.

Vận khí tốt có thể gặp được không ít hung thú, thuận tiện thu được một ít bảo dược.

Nhưng lúc xui xẻo chỉ gặp phải mãnh thú, đến lông tóc của

thiên tài địa bảo còn chẳng thấy lấy một cọng.

Săn giết mệt rồi thì trở về Hắc Phong tiểu trấn nghỉ ngơi.

Chỉ có thể nói vận khí không tính là quá tốt.

Có khi vận khí kém thì liên tục hai ngày đều không có bất cứ thu hoạch gì.

Săn giết mười ngày.

Hắn tổng cộng mới kiếm được một gốc bảo dược nhị phẩm và năm gốc bảo dược nhất phẩm.

Cộng thêm thi thể hung thú, thu hoạch mặc dù không quá nhiều, nhưng cũng kiếm được vạn lượng bạc, miễn cưỡng còn có thể tiếp nhận.

Sau đó Cố Dương trực tiếp mua một viên cực phẩm Tụ Khí Đan giá trị vạn lượng bạc.

Cực phẩm Tụ Khí Đan, mặc dù đắt đỏ, võ giả Luyện Thể kỳ bình thường căn bản không có khả năng sử dụng, nhưng dược hiệu cũng khỏi phải nói, sau khi nuốt vào, có thể giúp cho xác suất đột phá đến Tụ Khí Cảnh tăng lên tám phần.

Hơn nữa hiện tại Cố Dương không có biện pháp sửa chữa loại bảo dược như Tụ Khí Thảo này, cho nên Cố Dương tình nguyện bán sạch Tụ Khí Thảo, cũng muốn táng gia bại sản mua một viên cực phẩm Tụ Khí Đan.

Không vì cái gì khác, mà chỉ là cầu ổn định.

Dù sao, hắn thật không có lòng tin gì đối với bộ thân thể này.

Sau đó Cố Dương trực tiếp rời khỏi Hắc Phong trấn nhỏ, trở lại tông môn.

Hắn không định lập tức nuốt vào viên Tụ Khí Đan cực phẩm này.

Bởi vì muốn đột phá đến Tụ Khí cảnh thì nhất định phải tu luyện một công pháp Tụ Khí.

Đây cũng là một ngưỡng cửa của rất nhiều tán tu kẹt lại.

Mà muốn tu luyện công pháp tụ khí, chỉ có tiến vào nội môn mới có thể thu được.

Chỉ có đệ tử nội môn mới tính là đệ tử Lưu Vân Tông, mới có thể được tông môn toàn lực bồi dưỡng. Đệ tử ngoại môn, chỉ có thể được tính là nửa đệ tử mà thôi.

....

Quảng trường ngoại môn Lưu Vân Tông.

Thi đấu tuyển chọn nội môn đã đến gần.

Nơi này đã tụ tập không ít đệ tử ngoại môn.

Đang thảo luận thập phần nhiệt liệt.

"Lần thi đấu tuyển chọn nội môn này cảm giác sẽ rất kịch liệt nha, không biết ta có cơ hội hay không?"

"Mơ đi? Thi đấu tuyển chọn trong nội môn ít nhất phải luyện thể tầng mười, ngươi có tư cách này sao?"

"Cao như vậy à? Vậy chẳng phải là không có bao nhiêu người tham gia ư?"

"Ha ha, ngươi cho rằng tất cả mọi người đều giống như ngươi sao? Ngoại môn chúng ta vẫn còn có thiên tài đấy!"

"Không nói những thứ khác, lần tuyển chọn nội môn này, Đinh

Hiên nhất định có thể thành công tiến vào nội môn!"

"Đúng vậy, luyện thể thập trọng liền vượt cấp chém giết yêu thú nhất cấp, bây giờ chỉ sợ hắn đã đột phá Tụ Khí cảnh rồi chứ?"

"Nhiếp Kim cũng không tệ! Kiếm pháp của hắn quả thực quỷ mị, tựa như ảo ảnh, xuất thần nhập hóa! Chắc hắn ngoài Đinh Hiên ra hắn không ai sánh được với hắn nhỉ?"

"Ai nói vậy? Ngươi coi thường Triệu Vĩ sao?"

"Xì, thiếu chút nữa quên mất tên hung ác này!"

"Đúng vậy, nắm đấm của Triệu Vĩ là thật cứng! Trong cùng cấp không thể có địch thủ, cho dù là Nhiếp Kim cũng chưa chắc có thể đảm bảo trăm phần thắng!"

"Xem ra lần tuyển chọn tuyển chọn nội môn này, khả năng ba người bọn họ tiến vào là lớn nhất, về phần những người khác... Chỉ sợ đều không quá tốt."

"..."

Nghe những tiếng thảo luận xung quanh.

Cố Dương vừa trở lại tông môn ánh mắt cũng thoáng lóe lên.

"Ba vị thiên tài sao? Trước mắt xem ra dường như không thể uy hiếp đến ta."

Cố Dương hơi dừng lại một chút, ngay lập tức lắc đầu đi qua một bên.

Chuẩn bị đi báo danh cho chấp sự ngoại môn.

Nơi báo danh không có nhiều đệ tử như vậy.

Dù sao trong ngoại môn cũng không có nhiều đệ tử có tu vi đạt

tới Luyện Thể Thập Trọng như vậy.

Rất nhanh, Cố Dương liền báo danh.

Đương nhiên, hắn không trực tiếp hiển lộ ra thực lực của Tụ Khí Cảnh, chỉ bộc phát ra khí huyết lực.

Chấp sự chậm rãi gật đầu, ghi nhớ tên của Cố Dương.

Báo danh coi như thành công.

Đúng lúc này, đám người náo nhiệt bỗng nhiên trở nên an tĩnh lại.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Sau đó là nhìn thấy một trưởng lão ngoại môn đứng trên đài cao.

Chậm rãi mở miệng.

"Thi đấu tuyển chọn nội môn lập tức sẽ bắt đầu, trước khi thi đấu bắt đầu, liền để ta giảng giải cho các ngươi một chút quy tắc thi đấu tuyển chọn nội môn lần này!"

Gã ho nhẹ một tiếng, chợt bắt đầu tuyên bố quy tắc.

"Đầu tiên, các ngươi đều đã rõ ràng quy tắc dự thi rồi, chỉ có đạt tới luyện thể tầng mười thì mới có tư cách dự thi! Đương nhiên, nếu như là tu vi Tụ Khí cảnh thì có thể trực tiếp trở thành đệ tử nội môn."

"Sau khi tuyển chọn thành công, cuộc thi sẽ được trực tiếp bắt đầu!"

"Quy tắc tuyển chọn cũng rất đơn giản, nhìn phía sau ta đây."

Sau lưng trưởng lão không xa.

Rõ ràng là có quyết đấu trường.

"Tiến vào trong đấu trường, bên trong sẽ xuất hiện một con hung thú, tiến hành chiến đấu với hung thú, người có biểu hiện ưu tú có thể tiến vào nội môn!"

"Trận đấu bắt đầu sẽ có trưởng lão quan sát, người biểu hiện tốt nhất, không chỉ thành công tiến vào nội môn, còn thu được mười khối hạ phẩm linh thạch!"

Nghe được trưởng lão ngoại môn nói như vậy.

Nhất thời cả quảng trường truyền đến một hồi sôi trào.

"Không ngờ lần này lại phải đối chiến với hung thú?"

"Trước kia ta nhớ đều là một số cạm bẫy, lần này độ khó lại lớn như vậy?"

"Tuy độ khó càng lớn, nhưng ban thưởng cũng càng phong phú!"

Không ít người nghị luận ầm ĩ.

Nhưng nói đều là lần tuyển chọn này có độ khó rất cao.

Đương nhiên những đệ tử ngoại môn này đều không có tư cách dự thi, chỉ nói ngoài miệng như vậy mà thôi.

Về phần đám đệ tử có được tư cách.

Đám người lập tức nhao nhao lộ vẻ sốt sắng.

Thấy vậy, trưởng lão ngoại môn cũng không có nhiều lời.

Hắn vẫy vẫy tay.

Lập tức gã chấp sự mang danh sách đi sang một bên.

"Trần Việt."

Đệ tử ngoại môn bị gọi tên vội vàng tiến lên, chuẩn bị tiến vào sân đấu.

Đương nhiên khi bước vào Quyết Đấu Trường, chẳng mấy chốc một con mãnh thú đã bị thả ra.

Chiến đấu hết sức căng thẳng.

Kết quả còn chưa tới mười phút.

Tên đệ tử kia suýt nữa bị cắn chết, cũng may trưởng lão kịp thời ra tay cứu hắn một mạng.

"Không hợp cách."

Trưởng lão ngoại môn bình tĩnh đưa ra đáp án.

Nghe nói như thế, đầu tên đệ tử nọ tức thì cúi thấp xuống một chút.

Vội vàng lui ra ngoài.

Ngay sau đó, không ngừng có đệ tử được điểm danh tiến vào đấu trường chiến đấu.

"Không hợp cách."

"Không hợp cách."

"Không hợp cách."

Trưởng lão ngoại môn mặt không biểu tình liên tục tuyên đọc.

Liên tục mấy người vậy mà đều thất bại.

Một người thành công cũng không có!

Thậm chí còn có một gã đệ tử bị thương ở đùi, bị hung thú gặm mất một miếng thịt lớn, đến xương cốt cũng lộ ra ngoài.

Hết sức dọa người!

Điều này cũng khiến cho không ít đệ tử ngoại môn cảm khái vô cùng.

Quả nhiên, lần tuyển chọn nội môn này còn khó hơn so với những năm trước!

Trưởng lão ngoại môn thì chau mày.

Đệ tử ngoại môn lần này, trình độ lại kém như vậy sao?

Nhiều người như vậy ngay cả một người có thể thuận lợi vượt qua cũng không có?

Mà ngay khi trưởng lão ngoại môn cảm thấy có chút thất vọng.

Chấp sự cũng chậm rãi mở miệng.

"Người tiếp theo, Triệu Vĩ."

Nói xong, một gã thanh niên từ trong đám người đi ra, trong nháy mắt hấp dẫn đại bộ phận ánh mắt.

"Là Triệu Vĩ!"

"Cuối cùng cũng đến hắn vượt ải ư?!"

"Thật mong chờ nha, không biết Triệu Vĩ có thể thành công xông qua ải Hung Thú được hay không?"

"Không rõ lắm, xem tình huống những đệ tử kia khiêu chiến... Con hung thú này dường như rất hung mãnh đó!"

Trong lúc không ít đệ tử ngoại môn cảm khái.

Trưởng lão ngoại môn cũng nhìn thấy Triệu Vĩ, trong ánh mắt lộ ra một tia chờ mong.

Hắn tất nhiên là biết chuyện của Triệu Vĩ.

Khi còn là Luyện Thể bát trọng, hắn một mình đối mặt với ba đệ tử Luyện Thể bát trọng của Bạch Dương tông vây giết, kết quả dựa vào nắm đấm thép của bản thân, lấy một địch ba, giết chết ba đệ tử Luyện Thể bát trọng này!

Chiến một trận thành danh!

Bây giờ hắn đã đột phá tới luyện thể cấp mười, thực lực có lẽ cũng càng mạnh hơn!

Triệu Vĩ rất nhanh đi tới trước sân quyết đấu, sau đó trực tiếp lựa chọn sân quyết đấu luyện thể thập trọng mà tiến vào.

Một con hổ răng kiếm khổng lồ cũng được thả ra.

Luyện thể thập trọng!

Hơn nữa hung thú hổ răng kiếm luyện thể cấp mười cũng coi là trong số những con mạnh nhất!

Lực lượng cực kỳ khoa trương!

Luyện thể thập trọng bình thường căn bản không phải đối thủ!

Triệu Vĩ ánh mắt sáng rực nhìn hổ răng kiếm.

Trên mặt tràn đầy chiến ý.

Ngay sau đó, hắn nâng lên nắm đấm trực tiếp vọt tới.

Hổ răng kiếm nghiến lợi gầm lên giận dữ.

Một người một hổ va chạm vô cùng kịch liệt.

Ầm ầm!

Bịch!

Âm thanh vang rền vang lên không ngừng.

Đệ tử chung quanh nhìn thấy vậy không khỏi nhếch miệng.

"Thật là ác độc!"

"Bị cắn một cái mà Triệu Vĩ cũng không cảm thấy đau sao?"

"Hízz... Kinh khủng quá đi!"

Cuộc chiến giữa Triệu Vĩ và hổ răng kiếm thực sự quá kịch liệt.

Thậm chí nếu không nhìn kỹ...

Triệu Vĩ trái lại càng giống hung thú!

Liều mạng chém giết, phảng phất như liều mạng vậy!

Một quyền đánh xuống, đánh cho hổ răng kiếm không ngừng nhe răng trợn mắt.

Mà hổ răng kiếm cắn một cái trên người Triệu Vĩ, Triệu Vĩ lại hoàn toàn không có ý sợ hãi.

Nắm đấm hắn vung ra lại càng thêm vang dội mạnh mẽ!

Cuối cùng...

Rốt cuộc hổ răng kiếm cũng không thể ngăn cản được một phen công kích mãnh liệt này của Triệu Vĩ.

Cuối cùng bị một quyền đánh chết ngay tại chỗ.

Chiến đấu vô cùng kịch liệt, cũng rất đẹp mắt.

Nhưng đối với những trưởng lão đang quan chiến mà nói, có vẻ vô cùng bình tĩnh.

Thậm chí có trưởng lão ngáp một cái, giống như xem mà thấy mệt vậy.

Mà trưởng lão ngoại môn sau khi nhìn thoáng qua những trưởng lão đưa ra đánh giá này, cũng hiểu ý mà lộ ra vẻ tươi cười.

"Không tệ, hợp cách!"

Nghe đến đây, Triệu Vĩ rốt cục thở phào nhẹ nhõm.

May mà thông qua được rồi!

Tuy nhiên, hắn đã thành công thông qua cuộc tuyển chọn, thế nhưng thương thế cũng có chút nghiêm trọng.

Trước tiên phải băng bó một chút đã.

Nếu không, để lại bệnh ngầm thì cái được không bù nổi cái mất.

Hắn vội vàng xuống dưới băng bó.

Nhưng trên sân không ít đệ tử ngoại môn vẫn lộ vẻ mặt cảm khái như cũ.

Quá khoa trương!

Loại đấu pháp giống như liều mạng này quả thực có chút quá mức.

Dù sao nếu không cẩn thận một chút, thì sẽ mất mạng.

Triệu Vĩ thành công thông qua vòng tuyển chọn.

Lập tức lại có một ít đệ tử luyện thể cấp mười tâm tư linh

động hẳn lên.

Cảm thấy bản thân hẳn cũng được.

Kết quả sau khi được gọi tên đều không nhịn được lên sân khấu, sau đó từng người rời đi một cách thê thảm.

Dù sao đấu pháp của Triệu Vĩ, không thích hợp với tất cả mọi người.

Một đoạn thời gian sau đó, đệ tử ngoại môn được điểm danh cũng không dám lên sân đấu nữa.

Bọn họ sợ rồi.

Dù sao thì hung thú Luyện Thể thập trọng quả thực cũng quá mạnh mẽ!

Ít nhất đối với bọn họ, đi lên chính là muốn ăn đòn.

Còn không bằng trực tiếp buông tha.

Đối với việc này, chấp sự điểm danh cũng không có ngạc nhiên chút nào.

Hàng năm đều sẽ xuất hiện loại tình huống này, hắn cũng đã quen.

Sau đó liền tiếp tục điểm danh.

"Tiếp theo, Nhiếp Kim."

Chấp sự vừa mới nói xong, lập tức một gã thanh niên đi ra từ trong đám người.

Chỉ thấy gã cầm trong tay một thanh trường kiếm, sắc mặt bình thản như nước, trên người phảng phất mang theo một cỗ khí chất thanh nhã.

Nhàn nhã như dạo chơi trước sân quyết đấu.

Nhìn thấy hắn đứng ra, nhất thời trên sân lại truyền đến từng đợt âm thanh kích động.

"Nhiếp Kim!"

"Rốt cuộc cũng đến Nhiếp Kim ra tay sao?"

"Không biết Nhiếp Kim bây giờ tu luyện kiếm pháp tới mức nào rồi? Hắn muốn thông quan hẳn là vô cùng nhẹ nhàng đúng chứ?"

"Cũng chưa chắc, hung thú da dày thịt béo, ngay cả Triệu Vĩ cũng đánh kịch liệt như vậy, Nhiếp Kim chưa chắc có thể nhẹ nhõm hơn đâu."

Không ít đệ tử ngoại môn sôi nổi bàn luận.

Bên kia Triệu Vĩ đã băng bó kỹ, ánh mắt sáng rực nhìn về phía Nhiếp Kim.

Nhiếp Kim chính là đối tượng cạnh tranh trực tiếp của hắn, hắn cũng rất hiếu kỳ, Nhiếp Kim có thể thông qua được không?

Nhiếp Kim bước vào sân quyết đấu.

Rất nhanh, một con mãnh thú thật lớn bị đưa vào trong quyết đấu trường.

Nhiếp Kim cảm nhận được khí tức trên người con hung thú trước mắt này, mặt cũng lộ vẻ ngưng trọng.

Một khắc sau, trận chiến bắt đầu!

Không thể không nói, Nhiếp Kim quả thật được coi là thiên tài đứng top ba ngoại môn.

Thủ đoạn không tính là nhiều nhưng một tay kiếm pháp cực kỳ huyền diệu, quỷ mị vô ảnh.

Mỗi khi con mãnh thú kia sắp tới gần hắn, kiếm của hắn sẽ luôn xuất hiện tại vị trí kỳ quái, sau đó đâm về phía hung thú.

Khiến cho hung thú chịu đau khổ lùi về phía sau, dẫu thế nào nó cũng không cách nào thành công.

Mắt thấy Nhiếp Kim không ngừng dựa vào ưu thế bản thân cùng hung thú vật lộn, đánh cho hung thú bất lực.

Nhất thời một đám đệ tử ngoại môn trên sân đều nhìn đến ngây người.

"Moá ơi, trêu đùa hung thú!"

"Không hổ là thiên tài hàng đầu của ngoại môn chúng ta, thực lực quả nhiên cường đại!"

Không chỉ là đệ tử ngoại môn.

Ngay cả các trưởng lão ngồi ở trên đài xem cuộc chiến cũng đều lộ vẻ tán thưởng.

"Không sai, kiếm pháp của tên đệ tử gọi là Nhiếp Kim này còn huyền diệu như thế, quả là đáng giá bồi dưỡng!"

"Ha ha, đợi lâu như vậy, rốt cục xuất hiện một thiên tài lọt vào tầm mắt rồi."

"Thật sự là không dễ dàng."

Vài tên trưởng lão cảm khái.

Chiến đấu kéo dài 15 phút đồng hồ, con hung thú này rất mạnh, rất khó quấn lấy.

Chẳng qua, Nhiếp Kim cũng không phải ăn chay, hắn cắn chặt hàm răng, trường kiếm trong tay chấn động, mũi nhọn kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Bịch!

Con mãnh thú đó vội vàng ngăn cản.

Nhưng vẫn bị lực lượng kinh khủng này xé rách phòng ngự, đâm xuyên qua đầu, chết ngay tại chỗ.

"Chúc mừng ngươi Nhiếp Kim, ngươi đã đạt tiêu chuẩn, rất ưu tú."

Trưởng lão ngoại môn hài lòng nhẹ nhàng nói với Nhiếp Kim.

"Đa tạ trưởng lão."

Nghe vậy, Nhiếp Kim cũng hơi khom người tạ ơn.

Rời khỏi đài quyết đấu, rời đi.

Chứng kiến biểu hiện của Nhiếp Kim xong, tất cả đệ tử ngoại môn đều không khỏi càng thêm mong đợi.

Đợi đến khi Đinh Hiên là đệ nhất ngoại môn ra sân sẽ có biểu hiện như thế nào?

Dường như nghe thấy suy nghĩ của bọn họ.

Chấp sự nhìn thoáng qua danh sách, chợt chậm rãi mở miệng.

"Người tiếp theo, Đinh Hiên!"

Ầm ầm!

Tiếng nói vừa dứt, toàn trường náo động.

Năng lực của Đinh Hiên ở toàn bộ ngoại môn, có thể nói là

không ai không biết, không ai không hiểu!

Mà danh hiệu đệ nhất ngoại môn của hắn, cũng là được công nhận!

Tất nhiên là dẫn tới sự kích động của vô số đệ tử ngoại môn.

Triệu Vĩ và Nhiếp Kim cũng ngẩng đầu, trong mắt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Thiên phú của bọn họ đã coi như không tệ, nhưng so với Đinh Hiên...

Vẫn kém quá nhiều.

"Đinh Hiên, chắc chắn có thể dễ dàng đánh bại con hung thú đó."

Nhiếp Kim không khỏi cảm khái.

Bên kia, trưởng lão ngoại môn cũng lộ vẻ mặt chờ mong.

Ngay sau đó, một thanh niên áo trắng chậm rãi đứng dậy.

Bên hông hắn treo một thanh bội kiếm màu xanh đen, trên người càng tản mát ra một cỗ khí chất siêu nhiên.

So với đệ tử ngoại môn khác, dường như hắn ta càng giống một gã đệ tử nội môn hơn.

Hắn hơi khom người với trưởng lão ngoại môn và chấp sự, ngay lập tức đi về phía đấu trường.

Lập tức các trưởng lão đang xem chiến trên đài cũng nhao nhao, mắt tỏa ra ánh sao.

"Ồ? Có chút ý tứ."

"Không nghĩ tới ngoại môn còn có thiên tài như vậy?"

"Tiểu tử này chính là đệ nhất thiên tài ngoại môn sao? Xem ra đúng là danh xứng với thực!"

Vài trưởng lão nghị luận sôi nổi.

Hiển nhiên có thể nhận thấy được sự không tầm thường trên người Đinh Hiên.

Đương nhiên cụ thể thế nào còn phải xem xét chiến đấu rồi mới có thể phán đoán.

Rất nhanh, một con hung thú dáng vẻ như hổ đã xuất hiện trên quyết đấu trường.

Con hung thú này, so với con lúc trước đối chiến cùng Nhiếp Kim, nhìn càng thêm hung ác dã tính và thực lực càng cao.

Rống!

Nhìn thấy Đinh Hiên, con hung thú kia lập tức gầm lên một tiếng giận dữ, xông lên phía trước.

Đối mặt với áp lực của hung thú, Đinh Hiên lộ ra vẻ khinh thường, khí huyết chi lực trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Hắn vung tay lên, dễ dàng hóa giải thế công của hung thú!

Thấy vậy, trưởng lão trên đài lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

"Khí huyết chi lực thật nồng đậm!"

"Đệ tử ngoại môn không ngờ lại có khí huyết nồng đậm như vậy, quả thật bất phàm!"

"Không dùng chân khí đã có thể hóa giải thế công của hung thú dễ dàng như vậy, xem ra thủ đoạn cũng không ít nha!"

Mấy vị trưởng lão hài lòng nhẹ gật đầu.

Trên đài.

Một người một thú đánh vô cùng kịch liệt.

Có điều người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, Đinh Hiên căn bản không sử dụng toàn bộ thực lực của bản thân.

Thậm chí hung thú còn không thể chạm tới vạt áo của Đinh Hiên.

Từ nét cười hiện ra trong mắt Đinh Hiên là có thể nhìn ra.

Hắn đang hưởng thụ chiến đấu!

Khác hoàn toàn với Nhiếp Kim lúc trước ra tay toàn lực!

Điều này cũng khiến vô số đệ tử chấn động.

Đây chính là đệ nhất thiên tài ngoại môn của bọn họ!

Nháy mắt chín chiêu giao thủ qua đi.

Động tác của Đinh Hiên đột nhiên khựng lại, trong miệng nỉ non tự nói: "Cũng nên đến lúc kết thúc rồi."

Vừa nói xong, hắn một quyền trực tiếp đánh nổ đầu con hung thú kia.

Uỳnh uỳnh!

Từng đợt vỗ tay giống như sấm sét từ một bên vang lên.

Mấy tên trưởng lão trên đài cũng nhao nhao gật đầu, hết sức hài lòng nhìn Đinh Hiên.

Trưởng lão ngoại môn được trưởng lão khác phản hồi, cũng vội vàng mở miệng.

"Chúc mừng ngươi, Đinh Hiên, thành công thông qua cuộc thi tuyển! Vô cùng ưu tú!"

Nghe trưởng lão ngoại môn tuyên bố.

Đinh Hiên không có chút ngạc nhiên nào.

Cái đầu ngẩng cao, trên mặt tràn đầy kiêu ngạo.

Đối với hắn mà nói, thi đấu tuyển chọn vốn dĩ rất bình thường.

Thứ hắn muốn... Cũng không phải là thông qua cuộc thi tuyển chọn.

Mà là leo lên ngai kẻ mạnh nhất!

Thiên tài mạnh nhất cuộc tuyển chọn, thưởng 10 viên hạ phẩm Linh Thạch!

Đây mới là mục đích của hắn!

Dưới cái nhìn của hắn ta, đám ngoại môn đệ tử bèo nhèo này, ai có thể tranh đoạt với mình?

Nghĩ đến đây, hắn hừ lạnh một tiếng, đi đến một khu nghỉ.

Không ai để tâm đến lòng tự ngạo của Đinh Hiên.

Thiên tài mà? Trong lòng ít nhiều gì cũng sẽ có ngạo khí.

Điều này là rất bình thường!

Rất nhanh, khiêu chiến tiếp tục.

Nhưng sau khi Đinh Hiên lên đài, cũng không có ai có thể khiêu chiến thành công.

Suy cho cùng thì cường giả trong ngoại môn có hạn.

Xứng danh thiên tài... Cũng chỉ có ba người Triệu Vĩ, Nhiếp Kim và Đinh Hiên mà thôi.

Những người khác có thể thông qua mới là lạ!

"Xem ra không ngoài ý muốn, quán quân thi đấu tuyển chọn nội môn lần này chính là Đinh Hiên rồi."

"Đúng vậy, trong mười chiêu đã đánh bại hung thú cùng cảnh, đã vô cùng biến thái rồi!"

"Cho dù trong đám đệ tử nội môn, Đinh Hiên cũng coi như là trên trung đẳng chứ?"

"Mười viên linh thạch hạ phẩm, Đinh Hiên sắp kiếm bộn rồi!"

"Còn chưa thi tuyển xong mà? Đã coi Đinh Hiên là quán quân rồi sao?"

"Ha ha, lính mới hả? Ngươi cảm thấy còn có ai có thể làm được loại thành tích như Đinh Hiên kia?"

"Gà mờ quá, muốn đánh bại Đinh Hiên, vậy cần mấy chiêu mới đánh chết hung thú, ngươi lên thử xem?"

"Nhỡ như ở ngoại môn chúng ta có thiên tài ẩn tàng thì sao?"

"Cười chết ta rồi, ngươi sao không nói ngoại môn chúng ta còn ẩn tàng một vị Tụ Khí cảnh thiên tài đi cho rồi? Nếu thực sự là như vậy, tại sao hắn không trực tiếp phô bày ra? Thật là buồn cười!"

"..."

Không ít đệ tử ngoại môn rối rít cảm khái.

Bọn họ đã không còn hứng thú để xem khiêu chiến tiếp theo nữa.

Dù sao thì sau khi trận đấu của Đinh Hiên kết thúc, cuộc thi tuyển chọn cũng không còn gì hồi hộp nữa.

Nhưng cũng có người cảm thấy bất mãn, thấy buổi thi tuyển này rõ ràng còn chưa kết thúc, mà người khác đã bắt đầu ăn mừng rồi.

Đương nhiên, loại ngôn luận này hiển nhiên là bị công kích điên cuồng.

Mà trong lúc không ít đệ tử đang thảo luận kịch liệt.

Chấp sự cũng không để ý đến những người khác, chỉ yên lặng mở miệng nói.

"Người dự thi cuối cùng—— Cố Dương."

Cố Dương một mực ngây ngốc nghỉ ngơi ở một bên nghe được tên gọi của mình, lúc này mới mở mắt đứng dậy đi ra ngoài.

Thấy Cố Dương đi ra, một ít đệ tử quen biết Cố Dương lập tức trừng hai mắt.

Tình huống khỉ gì vậy?

Cố Dương tham gia thi đấu tuyển chọn nội môn?

Mẹ nó... Cố Dương không phải chỉ có Luyện Thể tầng bốn sao?

Chẳng lẽ... hắn che giấu thực lực?!

Đương nhiên, người nhận ra Cố Dương cũng không nhiều.

Phần lớn đều không nhận ra.

Chỉ là nhàn nhạt liếc Cố Dương một cái rồi thu hồi ánh mắt.

Ngoại môn trưởng lão cũng chỉ nhàn nhạt nhìn Cố Dương một

cái.

Mặc dù khí huyết chi lực trào dâng trong cơ thể Cố Dương khiến hắn thoáng có chút kinh ngạc.

Nhưng cũng không gì hơn điều này.

Cố Dương chậm rãi đi tới giữa đấu trường.

Chẳng mấy chốc, một con hung thú đi ra từ bên trong cánh cửa đá khổng lồ.

Hình thể của nó khổng lồ, cao chừng ba mét.

Khí thế hùng hậu trầm trọng, trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt mọi người ở đây.

"Là Cự Nham Quy!"

"Khá lắm, nghe nói lực phòng ngự của gia hỏa này vô cùng biến thái, ngay cả một số tu sĩ Tụ Khí cảnh cũng không cách nào dễ dàng phá vỡ phòng ngự của nó!"

"Ha ha ha, vận khí của Cố Dương này có chút quá kém, vậy mà đụng phải con quái vật này!"

Có người nhận ra lai lịch của con hung thú này, lập tức vừa cười vừa nói.

Con rùa khổng lồ này rất mạnh trong số hung thú.

So với hai con trong lần khiêu chiến trước của Nhiếp Kim và Đinh Hiên thì mạnh hơn một chút.

Nhất là sức phòng ngự, cho dù là Đinh Hiên cũng phải tốn rất nhiều thời gian để đánh phá phòng ngự của nó.

Ít nhất trong mười chiêu thì tuyệt đối không đánh bại được

nó!

"Xem ra không có hi vọng rồi."

"Cự Nham Quy không sợ nhất chính là lực lượng cường đại."

"Chỉ có cường giả Tụ Khí cảnh mới có thể tạo thành tổn thương cho nó."

Trên đài.

Không ít trưởng lão lắc đầu bóp cổ tay.

Vì Cố Dương mà cảm thấy đáng tiếc thay.

Dù sao con hung thú này có lực phòng ngự rất mạnh, nếu chỉ dựa vào khí huyết rất khó phá tan phòng ngự.

Trừ phi vận dụng chân khí!

Cho dù là chân khí thì cũng cần phải đủ tinh thuần nồng đậm!

Nếu không thì hắn cũng rất khó thành công được!

Cho nên khi Cự Nham Quy xuất hiện.

Kết cục gần như đã định.

Cố Dương không có bất cứ cơ hội nào!

Về phần Cố Dương đứng ở trên đài, lại hết sức bình tĩnh ngẩng đầu nhìn lên quái vật khổng lồ đang chậm rãi tới gần trước mặt.

Nhưng trong mắt hắn, con rùa đá khổng lồ này... dường như cũng chỉ hơi to mà thôi.

Nghĩ đến đây, hắn trực tiếp ra tay.

Khoảnh khắc sau, Cố Dương đã xuất hiện trước người Cự Nham Quy.

Sau đó không chút do dự, thi triển Kim Cương quyền, toàn lực một quyền ầm vang nện vào đầu Cự Nham Quy!

Uỳnh Uỳnh!

Tiếp theo một cái chớp mắt, nắm đấm Cố Dương trực tiếp xuyên qua tầng giáp da to lớn kia, trực tiếp tràn vào trong cơ thể Cự Nham Quy.

Ngay sau đó, đôi mắt to lớn của con Cự Nham Quy bỗng nhiên trừng lớn, hiển hiện tơ máu.

Ngay sau đó, nó gầm lên giận dữ.

Một tiếng ầm vang truyền đến!

Đầu của Cự Nham Quy trực tiếp nổ tung tại chỗ!

Máu tươi và thịt nát dung hợp lại một chỗ, rơi xuống toàn bộ đấu trường.

Mùi máu tươi nồng nặc nhất thời truyền khắp cả quảng trường!

Một quyền...

Miểu sát!

Giờ phút này, toàn trường lâm vào trong hoàn toàn yên tĩnh.

Đám đệ tử ngoại môn còn muốn xem kịch khi trước, lập tức mắt choáng váng.

Cự Nham quy lấy lực phòng ngự trứ danh, thế mà ngay cả một quyền của Cố Dương cũng không đỡ nổi?

Trực tiếp bị một quyền đánh chết?!

Chuyện này...

Thực ra không chỉ riêng bọn họ.

Khu nghỉ ngơi.

Triệu Vĩ và Nhiếp Kim cũng mở to hai mắt nhìn, trên mặt lộ ra biểu cảm không thể tưởng tượng nổi.

"Chuyện này... là thật hay giả thế?!"

"Má ơi!"

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Không có cách nào khác, một màn trước mắt này thực sự quá mức rung động, đến nỗi bọn hắn không thể tin vào hai mắt của mình.

Đinh Hiên ở bên cạnh cũng không cách nào giữ tỉnh táo được nữa.

Trong thần sắc hắn tràn đầy kinh ngạc.

Đương nhiên, hắn kinh ngạc không phải vì thủ đoạn của Cố Dương lợi hại cỡ nào.

Mà là... lại có người uy hiếp đến vị trí quán quân của mình!

Đây không phải việc nhỏ!

"Cố Dương!?"

Trong miệng hắn lẩm bẩm một câu tên Cố Dương.

Ánh mắt gắt gao rơi vào trên người Cố Dương.

Bên kia.

Trưởng lão ngoại môn cùng Chấp Sự bên cạnh cũng ngây người tại chỗ.

Nhìn một màn không thể tưởng tượng nổi này.

Hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới... Cố Dương thế mà lại mạnh như vậy.

"Chờ chút, thân pháp vừa rồi hắn thi triển là U Ảnh bộ, hơn nữa còn là U Ảnh bộ cảnh giới viên mãn, cho nên mới có thể làm cho Cự Nham Quy không kịp phản ứng. Còn nữa, vừa rồi là Kim Cương quyền! Kim Cương quyền cảnh giới viên mãn!"

"Bởi vậy, hắn mới có thể miểu sát Cự Nham Quy!"

Sau đó, rất nhanh, trưởng lão ngoại môn phản ứng lại, mắt lộ ra ánh sao, mặt mũi tràn đầy tán thưởng.

Tu luyện vũ kỹ đến cảnh giới viên mãn, cũng không dễ dàng như vậy, chớ nói chi là hai môn võ kỹ cùng nhau tu luyện đến viên mãn.

Cố Dương, tuyệt đối là thiên tài có ngộ tính siêu quần!

Xem ra... cuộc tuyển chọn nội môn lần này, đã xuất hiện một vị thiên tài ghê gớm!

Nhìn Cố Dương lạnh nhạt từ đấu trường đi ra, trưởng lão ngoại môn cũng không chần chừ, trực tiếp mở miệng.

"Toàn bộ buổi thi tuyển chọn đệ tử nội môn đều đã kết thúc khiêu chiến."

"Thành công thông qua thi tuyển, đệ tử có thể tiến vào nội môn: Triệu Vĩ, Nhiếp Kim, Đinh Hiên cùng với... Cố Dương!"

Trưởng lão ngoại môn nói xong.

Không ít đệ tử ngoại môn sôi nổi cảm khái.

Triệu Vĩ Nhiếp Kim cùng với Đinh Hiên cũng nhìn về phía Cố Dương.

Dù sao trước khi công bố kết quả cuối cùng... Ai cũng không nghĩ tới sẽ có Cố Dương đột nhiên xuất hiện.

Thậm chí một lần còn đè ép cả ánh sáng của Đinh Hiên.

Trở thành đệ tử mà toàn trường chú ý nhất!

"Tiếp theo, thì sẽ công bố quán quân trong cuộc thi tuyển chọn đệ tử nội môn lần này."

Giọng nói của trưởng lão ngoại môn truyền đến.

Lập tức tinh thần của Đinh Hiên cũng tập trung cao độ.

Dù sao đây chính là quan hệ đến mười viên linh thạch hạ phẩm.

Hắn không muốn chắp tay dâng lên mười viên linh thạch hạ phẩm này!

Đây vốn là phần thưởng của mình!

Nghĩ đến đây, ánh mắt của hắn sáng rực nhìn chằm chằm vào trưởng lão ngoại môn, yên lặng chờ đợi.

Rất nhanh, trưởng lão ngoại môn cũng không có trì hoãn.

Trực tiếp tuyên bố.

"Quán quân thi tuyển nội môn lần này là.... Cố Dương!"

Ầm ầm!

Từng đợt tiếng vỗ tay như sấm truyền đến.

Thật sự là xứng đáng!

Không ai nghi ngờ chuyện quán quân này.

Dù sao Cố Dương chính là trước mặt mọi người một quyền đánh nát Cự Nham Quy!

Ngay cả Đinh Hiên cũng không cách nào làm được.

Cố Dương vốn nên là quán quân.

Nhưng trưởng lão ngoại môn vừa dứt lời.

Một giọng nói không hài hòa lập tức truyền đến.

"Ta phản đối!"

Nghe được âm thanh.

Tất cả mọi người đều quay đầu nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Chỉ thấy vẻ mặt Đinh Hiên đầy bất mãn nhìn trưởng lão ngoại môn.

Trưởng lão ngoại môn nghe vậy cũng nhíu mày nhìn về phía Đinh Hiên.

"Có vấn đề gì không?"

Đinh Hiên lập tức nói.

"Đương nhiên là có chứ!"

"Cố Dương có thể một quyền đánh nổ Cự Nham Quy, ta cũng có thể! Dựa vào cái gì hắn là quán quân? Quán quân này, hẳn là của ta!"

Nghe đến đó, lông mày trưởng lão ngoại môn lập tức nhíu chặt.

"Ngươi dùng mười chiêu đánh chết hung thú, Cố Dương chỉ dùng một chiêu, từ biểu hiện bên ngoài ngươi chính là không bằng Cố Dương, về phần thực lực của ngươi thế nào, không liên quan gì đến chúng ta."

Trưởng lão ngoại môn tùy ý nói.

Nghe xong, Đinh Hiên lập tức tức giận nắm chặt nắm đấm.

Ánh mắt nhìn thẳng vào Cố Dương.

"Ngươi! Đinh Hiên ta, chính thức khiêu chiến với ngươi!"

"Người thắng mới có thể đạt được quán quân lần này, được ban thưởng mười khối linh thạch hạ phẩm!"

Lời này của Đinh Hiên vừa mới ra khỏi miệng.

"Ồ? Ngươi muốn khiêu chiến quán quân sao?" Ngoại môn trưởng lão nhíu mày nói.

"Không sai! Ta không phục người quán quân này!"

Đinh Hiên lớn tiếng nói.

Tuy rằng hành động này khiến mọi người xung quanh đều cảm thấy khó chịu!

Thua chính là thua, làm sao không chịu thua cho rồi?

Tuy nhiên đối với việc này, trưởng lão ngoại môn cũng không thèm để ý.

Trước mắt đang có trò hay ra sân, há có lý nào không xem?

"Được thôi, hai người các ngươi đánh một trận, ai giành được thắng lợi sẽ là quán quân." Trưởng lão ngoại môn lập tức nói.

Nghe đến đây, ánh mắt Đinh Hiên lập tức sáng lên.

Mà Cố Dương bên kia lại là vẻ mặt không muốn nói gì.

"Ta từ chối."

"Hắn vốn chính là đệ nhị, thua cũng không sao cả, mà ta thua lại mất ngôi quán quân, như vậy chẳng phải là bất công sao?"

Nghe Cố Dương nói vậy, trưởng lão ngoại môn cũng chậm rãi gật đầu, cảm thấy rất có đạo lý.

"Cố Dương nói cũng đúng, đã như vậy, vậy do ta làm chủ, nếu như Đinh Hiên thua, như vậy, từ bên hông của mình lấy ra năm khối hạ phẩm linh thạch cho Cố Dương, thế nào?"

Ngoại môn trưởng lão vừa nói, vừa nhìn về phía Đinh Hiên.

Năm khối linh thạch?

Sắc mặt Đinh Hiên đã trắng bệch.

Nhiều như vậy à?

Nhưng rất nhanh, hắn khá có lòng tin trực tiếp đáp ứng.

"Không thành vấn đề!"

Tuy rằng thua phải cho năm khối linh thạch, nhưng lấy thực lực của hắn... Bên trong cùng cảnh giới tuyệt đối không có địch thủ!

Tuyệt đối không thể thua!

Có gì phải sợ?

Thấy vậy, trưởng lão ngoại môn nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi thấy thế nào?"

"Ta chấp nhận lời khiêu chiến."

Cố Dương mỉm cười, vui vẻ chấp nhận.

Có linh thạch tự nhiên không có đạo lý không tiếp nhận.

Nghe đến đây, trên mặt Đinh Hiên lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn chỉ sợ Cố Dương không đáp ứng.

Nếu đã đồng ý...

Vậy ngôi quán quân này chắc chắn sẽ thuộc về Đinh Hiên ta!

"Rất tốt, nếu các ngươi đều chấp nhận, vậy thì... chuẩn bị một chút, rồi lập tức bắt đầu đi!"

Trưởng lão ngoại môn cũng lộ vẻ chờ mong.

Dù sao thực lực và thiên phú của Đinh Hiên cũng không tệ.

Đương nhiên, so với Cố Dương thì vẫn kém một chút.

Nếu như Đinh Hiên tự tin như thế, có lẽ gã còn cất giấu một vài át chủ bài.

Điều này cũng làm cho hắn rất hiếu kỳ.

Nghe thấy còn có trò hay hơn để xem, đám đệ tử ngoại môn xung quanh đang chuẩn bị rời đi lập tức dừng bước.

Sau đó nhao nhao vây lại.

Rất nhanh, Cố Dương và Đinh Hiên đã cùng nhau đứng trên quyết đấu trường.

Hai bên đối lập.

"Cố Dương đúng không? Ngươi giỏi lắm, thừa dịp ta khiêu chiến trước, chưa biểu hiện ra toàn bộ thực lực, nhân cơ hội này biểu hiện ra bộ dáng lợi hại hơn so với ta, từ đó được trưởng lão tán thành!"

"Nhưng ngươi cũng chỉ biết đùa nghịch mấy thủ đoạn nhỏ thôi, dưới chiến đấu thực sự, một chiêu... là đủ đánh bại ngươi rồi!"

Ánh mắt Đinh Hiên gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương, trong miệng phát ra một trận cười lạnh.

Giọng nói tràn đầy tự tin.

Hoàn toàn không để Cố Dương vào trong mắt.

Nghe Đinh Hiên nói lời này, Cố Dương không khỏi nhìn gã với đầu đầy dấu chấm hỏi.

Cái gì?

Thủ đoạn nhỏ?

Cảm nhận được logic ngu ngốc này của Đinh Hiên.

Cố Dương không khỏi có chút hoài nghi.

Đệ nhất thiên tài ngoại môn của những tông môn này... Đầu óc đều có vấn đề sao?

Sau khi Đinh Hiên xuất trận, hắn ra sân, nếu vậy Đinh Hiên cũng có thể khống chế hắn sao?

Còn cái gì mà thủ đoạn nhỏ.

Đương nhiên, hắn cũng lười nói nhiều với đối phương.

"Được rồi đại thông minh, nói nhảm ít thôi, muốn động thủ thì nhanh lên một chút, ta không có thời gian tán dóc với ngươi."

Cố Dương tùy ý khoát tay áo.

"Hừ! Ta đã từng lấy được một môn võ kỹ nhân cấp cực phẩm, hơn nữa còn tu luyện nó đến đại thành, vô địch trong cùng cảnh giới! Cho dù là chiến đấu vượt cấp cũng không thành vấn đề, lúc trước cũng chỉ là giấu nghề mà thôi, nếu không ngươi cho rằng ngươi thật có thể đánh đồng với ta sao?"

Đinh Hiên cười lạnh, trong người hắn lập tức tuôn ra một luồng chân khí cực kỳ tinh thuần.

Đương nhiên, hắn cũng không phải nói lời này cho Cố Dương.

Mà là cho trưởng lão ngoại môn nghe.

"Vũ kỹ Nhân cấp cực phẩm đại thành?"

"... Thảo nào Đinh Hiên lại nói như vậy! Quả nhiên là giấu bài!"

"Như vậy xem ra, Cố Dương chưa chắc có thể so sánh được với Đinh Hiên đấy. Dù sao Kim Cương quyền ở cấp độ viên mãn, hẳn là vẫn chưa thể so sánh với võ kỹ nhân cấp cực phẩm đại thành."

Không ít đệ tử ngoại môn nghe được lời này nhất thời cảm thấy khiếp sợ.

Trưởng lão ngoại môn nghe vậy, ánh mắt chỉ hơi lóe lên quang mang.

Nhưng phản ứng lại không quá lớn.

"Thất bại cho ta!"

Trong sân....

Đinh Hiên không chút do dự, trực tiếp ra tay, một kiếm chém ra.

Kiếm khí màu đen kinh khủng bộc phát hung hãn, chém về phía Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt, cũng chém ra một kiếm.

Trong thoáng chốc, kiếm khí như cuồng phong, va chạm với Đinh Hiên.

Nhưng khi hai đạo kiếm khí va chạm vào nhau, công kích của Đinh Hiên thế mà trực tiếp bị đánh tan.

Thế đi của kiếm khí của Cố Dương như cuồng phong mãnh liệt đánh vào người Đinh Hiên, đánh gã bay ra ngoài, để lại trên người gã một vết kiếm thật sâu.

Chuyện này cũng khiến toàn trường trở nên yên tĩnh.

Đinh Hiên cũng sửng sốt một chút.

Hắn nhìn vết kiếm trên người mình.

Lúc này mới phản ứng lại...chính mình thất bại!

"Sao lại như vậy..."

Mặt Đinh Hiên đầy kinh ngạc.

Kiếm pháp nhân cấp cực phẩm khiến mình luôn kiêu ngạo, Cố Dương làm thế nào phá giải được?

"Xem ra là Cố Dương chiến thắng rồi."

Bên kia, ngoại môn trưởng lão nhìn đến đây, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khiếp sợ.

Ba môn võ kỹ nhân cấp thượng phẩm.

Tất cả đều tu luyện tới cảnh giới viên mãn!

Trong ngoại môn sao lại có thiên kiêu ngộ tính như vậy!

Vui mừng ngoài ý muốn!

Tuyệt đối là niềm vui ngoài ý muốn!

Lúc trước hắn còn tưởng Cố Dương có thể tu luyện hai môn võ kỹ tới viên mãn đã là rất tốt rồi.

Hiện tại xem ra... mình vẫn còn quá coi thường Cố Dương!

Còn về Đinh Hiên.

Tuy cũng coi như là một thiên tài không tệ.

Nhưng so với Cố Dương mà nói... Lại vẫn kém hơn không ít!

Nhưng Đinh Hiên lại mặt mũi tràn đầy vẻ không phục.

"Không! Ta còn chưa thua!"

Mặt Đinh Hiên đỏ lên, hiển nhiên không thể chấp nhận kết quả này.

Cầm kiếm định ra tay tiếp.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương nhíu mày, trong ánh mắt có một tia bất thiện.

"Làm càn!"

Không đợi Cố Dương ra tay, trong thân thể trưởng lão ngoại môn đã bộc phát ra một cỗ áp lực khủng bố không cách nào kháng cự.

Trực tiếp khiến Đinh Hiên suýt nữa quỳ rạp xuống đất, đến kiếm cũng cầm không vững!

"Cố Dương người ta đã nương tay với ngươi, nếu như hắn thật sự có sát tâm với ngươi, một kiếm vừa rồi, liền có thể lấy mạng ngươi!"

"Ngươi lại còn dám được một tấc lại muốn tiến một thước, chẳng lẽ là muốn khiêu khích uy nghiêm của tông môn!?"

Ngoại môn trưởng lão vừa nói như vậy, nhất thời phía Đinh Hiên đầu đầy mồ hôi.

Trong lòng hắn tràn ngập hoảng sợ.

Khiêu khích uy nghiêm của tông môn?

Tội như vậy hắn cũng không dám mang.

Hắn cũng không phải hạng người ngu xuẩn gì, lập tức cúi đầu xuống.

"Trưởng lão dạy rất đúng, là đệ tử quá lỗ mãng."

"Là ta thua!"

Đương nhiên, Đinh Hiên xin lỗi trưởng lão ngoại môn, còn về phần Cố Dương... Hắn vẫn không phục.

"Không cần xin lỗi ta."

"Ngươi đã thua, vậy thì lấy linh thạch ra cho Cố Dương đi, đây là trừng phạt đối với ngươi."

Ngoại môn trưởng lão là vẻ mặt lạnh nhạt, hảo cảm còn sót lại đối với Đinh Hiên cũng đã biến mất hầu như không còn.

Nếu không phải hắn ra tay can thiệp, Đinh Hiên sẽ thật sự dám

ra tay.

Như vậy kết cục của hắn chỉ có một.

Bị trục xuất khỏi Lưu Vân Tông!

Nghe được trưởng lão ngoại môn nói như vậy.

Đinh Hiên cũng hơi cắn răng.

Hắn hết sức không tình nguyện từ trong ngực mình lấy ra năm khối hạ phẩm linh thạch.

Rồi sau đó nhăn nhăn nhó nửa ngày, rốt cuộc đưa cho Cố Dương.

"Nhớ kỹ! Năm khối linh thạch hạ phẩm này là gửi nhờ ở chỗ ngươi, đừng có gấp vội mà dùng! Ta nhất định sẽ vượt qua ngươi, sau đó tự lấy lại từ trong tay ngươi!"

Ánh mắt Đinh Hiên gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

"Ha, tùy ngươi."

Cố Dương tự nhiên không thèm để ý tới những thứ này, đem năm khối hạ phẩm linh thạch thu vào trong túi, sau đó liền không để ý tới nữa.

Mà sau khi cuộc chiến giữa hai người chấm dứt, cuộc thi tuyển chọn nội môn cuối cùng cũng hạ màn.

Dưới sự chỉ dẫn của trưởng lão ngoại môn.

Bốn gã đệ tử ngoại môn thông qua thi đấu tuyển chọn nội môn thành công tiến vào nội môn.

Cũng rốt cuộc đi tới nội môn.

Nội môn và ngoại môn có điểm khác biệt lớn nhất.

Đó là bầu không khí!

Bầu không khí ngoại môn vẫn tương đối tiêu sái.

Dù sao trong đám đệ tử ngoại môn, cá hay rồng hỗn tạp, thực lực cũng cao thấp không đều.

Nhưng đệ tử nội môn lại khác biệt.

Có thể đi vào nội môn... Không phải thiên kiêu, cũng là thiên tài có thể đột phá Tụ Khí cảnh.

Thiên tài tụ hội lại, bầu không khí tự nhiên cũng căng thẳng hơn rất nhiều.

Dưới sự dẫn dắt của chấp sự nội môn.

Vài tên đệ tử ngoại môn đều vô cùng tò mò mà sùng kính đánh giá mỗi một nơi trong nội môn.

Kể cả Đinh Hiên.

Sau khi đi dạo một vòng biết một số quy củ nội môn.

Mấy người liền được chấp sự nội môn dẫn dắt đến tiểu viện độc nhất được phân cho mình.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân chủ yếu khiến đệ tử ngoại môn tranh vỡ đầu muốn tiến vào nội môn.

Nội môn đệ tử đều có được tiểu viện độc lập của riêng mình.

Dựa theo truyền thuyết tại trái đất thì chính là biệt thự độc lập.

Diện tích rộng lớn, lại thuộc về khu tư nhân.

Chỗ ở đương nhiên thoải mái hơn ngoại môn 10 ngàn lần!

Sau khi cáo biệt chấp sự nội môn.

Cố Dương đứng ở trước cửa tiểu viện một mình.

Trong lòng hắn cũng có chút cảm khái.

"Đãi ngộ của đệ tử nội môn đúng là tốt."

"Trừ có được một tiểu viện độc lập của mình ra, dường như còn có thể chọn lựa công pháp cùng võ kỹ một đợt?"

Nhớ lại lời của chấp sự nội môn trước khi rời đi, trong lòng Cố Dương lập tức có chút chờ mong.

Sau khi tiến vào nội môn có thể lựa chọn một môn công pháp nhân cấp cực phẩm và một môn võ kỹ nhân cấp cực phẩm.

Cơ hội này, cũng không thể lãng phí!

Sau khi thu xếp hành lý gì đó thật cẩn thận.

Cố Dương cũng không dừng lại chút nào, quay đầu liền đi về phía Võ Các nội môn.

Rất nhanh, Cố Dương liền đi tới vị trí Võ Các Nội Môn mà chấp sự nội môn nhắc tới.

Nhìn kiến trúc to lớn hùng vĩ trước mắt.

Cố Dương cũng có chút sững sờ.

Khá lắm...

Mẹ nó, cái này cùng võ các ngoại môn chênh lệch không khỏi quá lớn rồi!

Không gian bên ngoài Võ Các của ngoại môn vốn không tính là

quá lớn.

Hơn nữa kiến trúc bản thân nó cũng rất bình thường.

Nhìn qua giống như một cái xưởng nhỏ.

Mà phía Võ Các Nội Môn trước mắt.

Ngoại hình hoành tráng không nói, chiếm diện tích thập phần rộng lớn.

Không gian khẳng định không hề nhỏ đâu!

Trang nghiêm hoành tráng!

Đây mới là diện mạo mà Võ Các nên có mà!

"Quả nhiên, ngoại môn có một vài thứ đều là sao chép nội môn, đúng là chỉ có hình mà không có thần mà."

Cảm khái một phen, Cố Dương cũng nhanh chóng đi về phía Võ Các nội môn.

Đi tới cửa, Cố Dương thuần thục lấy ra ngọc bài đại diện cho thân phận đệ tử nội môn.

"Trưởng lão, đệ tử đến lựa chọn công pháp và võ kỹ."

Nghe được giọng nói của Cố Dương, trưởng lão nội môn thủ các lúc này mới chậm rãi ngẩng đầu nhìn thoáng qua ngọc bài.

Ánh mắt hắn toát lên vẻ kinh ngạc.

"Ồ? Ngươi chính là thiên tài đệ nhất trong tuyển chọn nội môn?"

Nghe trưởng lão thủ các nói, Cố Dương ngẩn người.

Khá lắm, thanh danh của mình đã truyền đến thủ các trưởng

lão rồi sao?

Đúng là có hơi nhanh.

"Thiên phú không tệ, nghe mấy trưởng lão kia nói ngươi ngộ tính không tồi, mấy môn võ kỹ đều lĩnh ngộ viên mãn?"

"Vâng."

Cố Dương không kiêu ngạo không siểm nịnh khẽ gật đầu.

Trưởng lão thủ các nhìn thấy cũng lộ vẻ hài lòng.

"Rất tốt, đi vào lựa chọn đi."

Cố Dương cũng không nói nhiều, xoay người đi vào Võ Các.

Trong Võ Các có không ít đệ tử.

Hơn nữa đều là đệ tử nội môn.

Không ít người đều dời ánh mắt nhìn về phía Cố Dương mới tiến vào.

Nhỏ giọng nghị luận.

"Đây là người mới tới sao?"

"Nghe nói người mới này lĩnh ngộ ba môn võ kỹ viên mãn, ngộ tính siêu phàm!"

"Khó trách mấy vị trưởng lão tổ chức thi đấu tuyển chọn vào nội môn đều kích động như vậy."

"Ài, chỉ là ngộ tính tốt một chút mà thôi, ngộ tính trong tu hành cuối cùng cũng chỉ là thủ đoạn, quan trọng nhất vẫn là nắm đấm đủ cứng!"

"Nói cũng có đạo lý."

"Có đạo lý cái rắm, chẳng qua là đỏ mắt ghen ghét người khác mà thôi!"

Bị nhiều đệ tử nội môn nhìn chằm chằm như vậy.

Cố Dương cũng có chút ngoài ý muốn.

Nhưng cũng rất bất đắc dĩ.

Hắn cũng không nghĩ tới...

Mình mới vừa trở thành đệ tử nội môn, cũng đã nổi danh như vậy rồi.

Chẳng qua hắn cũng không quá để ý ánh mắt và nghị luận chung quanh.

Dùng tâm lựa chọn.

"Với công pháp mà nói, tốt nhất là tốc độ tu luyện tương đối nhanh, căn cơ vững chắc."

Cố Dương đang chọn trong một đống sách công pháp.

"Thủ Linh Quyết...có chút loè loẹt, tu luyện không ổn lắm."

"Liệt Dương Công... Có chút táo bạo, hơn nữa tu luyện dễ tẩu hỏa nhập ma, cũng không quá thích hợp."

"..."

Tìm kiếm hồi lâu, Cố Dương rốt cục tìm được một môn công pháp coi như thích hợp.

Hắn cầm thư tịch lên xem.

"Thuần Nguyên Công, công pháp cực phẩm Nhân cấp, sau khi tu luyện chân khí hùng hậu, tốc độ tu luyện tương đối nhanh, căn

cơ đủ vững chắc, nhưng chân khí trong cùng cảnh giới không đủ tinh thuần, tính công kích không mạnh."

Có giới thiệu về Thuần Nguyên Công ở trang thứ nhất trong sách.

Vô cùng kỹ càng.

Mà điều này cũng làm cho ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

"Chân khí hùng hậu lâu dài, tốc độ tu luyện nhanh, mặc dù có khuyết điểm là tính công kích không mạnh, nhưng thực sự rất phù hợp với yêu cầu của ta."

"Bản này đi!"

Cố Dương cầm Thuần Nguyên Công trong tay.

Hắn lại tiếp tục chọn lựa võ kỹ.

Hiện tại hắn đã nắm giữ được một thành kiếm ý.

Trên kiếm pháp, hắn có lý giải độc đáo của chính mình.

Võ kỹ thì đương nhiên là kiếm pháp càng thích hợp.

Sau khi chọn lựa hơn mười phút đồng hồ sau.

Cố Dương cũng tìm được kiếm pháp thích hợp.

Phong Vân Kiếm Quyết.

Kiếm pháp Nhân cấp cực phẩm, đặc điểm của kiếm pháp là vô cùng phiêu dật, theo gió mà động, khó có thể nắm bắt!

Rất phù hợp với tính cách của mình.

Sau khi xác định xong, Cố Dương nhanh chóng cầm hai cuốn sách tìm trưởng lão thủ các đăng ký một chút.

"Quy củ hẳn cũng không cần ta nhiều lời nữa, một tháng sau nhớ trả lại hai quyển sách."

Trưởng lão thủ các chậm rãi nói.

"Ta hiểu rồi."

Cố Dương gật đầu nhẹ, sau đó ôm hai quyển sách xoay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Cố Dương rời đi, trong mắt trưởng lão thủ các cũng lóe ra quang mang.

"Ngộ tính siêu phàm như vậy, không biết bản kiếm pháp này phải cần bao lâu mới lĩnh ngộ đến viên mãn?"

"Mặc dù chỉ là một môn kiếm pháp Nhân cấp cực phẩm, cho dù là thiên tài, muốn tu luyện viên mãn... Cũng ít nhất là nửa năm."

"Hắn có thể tu luyện tới viên mãn trong một tháng sao?"

Nghĩ đến đây, trưởng lão thủ các không khỏi khẽ lắc đầu.

Bởi vì ý nghĩ này thật sự có chút buồn cười.

Một tháng tu luyện Phong Vân Kiếm Quyết viên mãn?

Vậy không phải là nói đùa sao?

Cho dù là siêu cấp thiên tài cũng chưa chắc làm được.

Tuy rằng mọi người đều nói ngộ tính của Cố Dương đã siêu phàm.

Nhưng hắn vẫn không cảm thấy sẽ siêu phàm đến mức này.

Đương nhiên, làm được hay không, một tháng sau sẽ rõ ràng.

Đương nhiên, trưởng lão thủ các không biết là...

Cố Dương trở lại trong tiểu viện độc nhất của mình.

Lập tức lật ra Phong Vân Kiếm quyết.

Chưa đầy năm phút đã ghi nhớ khẩu quyết cơ bản của Phong Vân Kiếm Quyết.

Cố Dương tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Phong Vân kiếm quyết, thời gian là... Mười năm sau!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương nhắm mắt lại.

Ngay sau đó, từng đợt ký ức bàng bạc tràn vào trong đầu.

Phong Vân Kiếm Quyết vốn dĩ còn cảm thấy hết sức xa lạ, giờ phút này lại phảng phất tu luyện vô số năm.

Từng đợt cảm ngộ tự nhiên sinh ra.

Hắn nhịn không được cầm kiếm bắt đầu thi triển.

Rẹt!

Chỉ thấy Cố Dương rút kiếm đâm một cái.

Một đạo âm thanh phá không ầm ầm truyền đến!

Không trung phảng phất có một đạo sóng khí theo đó mà đến.

Cố Dương kinh ngạc không thôi.

Phải biết rằng một kiếm này... Hắn căn bản không hề dùng lực.

Có thể nói là một kiếm rất tùy ý.

Khiến hắn kinh hỉ chính là...

Phong Vân Kiếm Quyết trực tiếp viên mãn!

Không sai!

Từ khi bắt đầu tu luyện đến bây giờ chỉ vẻn vẹn chưa tới mười phút.

Kiếm pháp Nhân cấp cực phẩm - Phong Vân Kiếm Quyết, trực tiếp viên mãn!

Nếu tin tức này được truyền ra ngoài.

Chỉ sợ không chỉ có mỗi Lưu Vân Tông.

Ngay cả toàn bộ tỉnh Hạo Nam cũng phải chấn động!

Mà nếu trưởng lão Võ Các Nội Môn biết được tin tức này.

Chỉ sợ ngay cả số lượng râu ria không nhiều của mình cũng bị cắt đứt, lấy ra phân tích.

Mười phút tu luyện thôi mà kiếm pháp cực phẩm đã viên mãn.

Đây đã không còn là vấn đề thiên tài hay không nữa rồi!

Quả thực chính là chuyện không có khả năng làm được!

Còn về Cố Dương.

Trái lại là vô cùng bình tĩnh.

Dù sao cũng chỉ tốn có mười phút.

Nhưng trên thực tế nếu như nói phải nói...

Coi như là mình tu luyện suốt mười năm mới đạt thành quả này.

Chẳng qua mình thông qua bật hack chuyển đến khoảng thời gian này mà thôi.

Trực tiếp thu hoạch thành quả tu luyện.

Chẳng qua, loại cảm giác bật hack này thật sự rất thoải mái!

"Hơn nữa... Dường như cảm ngộ kiếm ý của ta đã sâu sắc hơn không ít!"

Cố Dương rất vui vẻ.

Tu luyện Phong Vân Kiếm quyết đến viên mãn cũng không tính là gì.

Kiếm ý mới là chỗ tinh tuý nhất!

Như vậy kế tiếp...

Chính là công pháp.

Trong ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia chờ mong.

Đối với Cố Dương mà nói.

Công pháp quan trọng hơn võ kỹ.

Dù sao hack của mình...

Thế nhưng là trực tiếp móc nối với cảnh giới.

Nếu như hắn không cách nào đột phá đến Tụ Khí cảnh, như vậy thời hạn sửa đổi liền giới hạn ở mười năm sau.

Căn bản không cách nào thi triển ra được!

Một khi cảnh giới tăng lên, giới hạn tăng lên.

Như vậy đồ vật có thể sửa đổi tự nhiên sẽ trở nên nhiều hơn!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không thể chờ đợi được, vội vàng mở ra Thuần Nguyên Công.

Cẩn thận xem.

Lần này tiêu phí thời gian so với kiếm pháp hơi lâu một chút.

Tiêu tốn ước chừng hơn mười phút.

Mới đem khẩu quyết Thuần Nguyên Công ghi nhớ trong lòng.

Chẳng qua điều này không quan trọng.

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Sau đó tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi Thuần Nguyên Công, thời gian là... Mười năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Trong đầu Cố Dương lập tức xuất hiện vô số cảm ngộ liên quan tới Thuần Nguyên Công.

Cùng lúc đó, Cố Dương cũng không chút do dự bắt đầu thôi động Thuần Nguyên Công.

Sau một phen tu luyện, Cố Dương cũng vô cùng kinh ngạc.

"Thuần Nguyên Công... Trực tiếp đột phá đến tầng thứ ba rồi hả?"

Phải biết rằng, công pháp Nhân cấp bất kể là cực phẩm hay là hạ phẩm, tổng cộng đều chỉ có ba tầng.

Nếu như lĩnh ngộ đến tầng thứ ba, tương đương với viên mãn!

Hiệu suất tu luyện cũng sẽ trực tiếp kéo đến cực hạn!

"Chẳng qua là nếu bỏ ra thời gian mười năm mà vẫn không cách nào tu luyện tới tầng thứ ba, vậy ngộ tính này đúng là quá yếu."

Cố Dương cảm khái một phen.

Ngay lập tức, hắn không chút do dự nuốt viên Tụ Khí Đan cực phẩm đã mua được vào trong bụng.

Đan dược hóa thành một luồng năng lượng vô cùng tinh thuần từ cổ họng chảy xuống.

Chảy qua tứ chi bách hài.

Cố Dương chỉ cảm thấy cả người nóng lên.

Hắn không chần chờ chút nào, lập tức vận chuyển Thuần Nguyên Công.

Bắt đầu nhanh chóng luyện hóa cỗ năng lượng tinh thuần trong cơ thể này.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Không quá nửa ngày.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Toàn thân bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ huyền diệu.

Ngay sau đó, hắn vươn tay, một đạo năng lượng màu xanh thẳm trực tiếp ngưng tụ trong lòng bàn tay của hắn.

Nhảy nhảy từng nhịp, vô cùng huyền diệu!

"Đây chính là... chân khí!"

"Cuối cùng cũng đột phá đến Tụ Khí cảnh!"

Cố Dương vẫy tay một cái, chân khí tiêu tán.

Cảm nhận được chân khí nồng đậm trong đan điền của mình, mặt Cố Dương cũng không khỏi lộ ra chân khí.

Không thể không nói, chân khí Thuần Nguyên Công sau khi luyện hóa xác thực hùng hậu vô cùng.

Hơn nữa tốc độ tu luyện cũng coi như không tệ.

Thành công đột phá đến Tụ Khí cảnh.

Cố Dương cũng không vội vã tiếp tục tu luyện.

"Đã đột phá cảnh giới, như vậy hack cũng đổi mới rồi."

"Rốt cục có thể sửa đổi đến trăm năm!"

Cố Dương vui mừng vô cùng.

"Thay đổi Liệt Phong Kiếm, thời hạn là... trăm năm sau!"

Trong mắt Cố Dương lóe ra vệt sáng chờ mong, tâm niệm vừa động.

Ngay sau đó, hắn nhắm mắt lại.

Ngay sau đó, ký ức cực kỳ mênh mông mà dày nặng tựa như thủy triều dũng mãnh tràn vào trong đầu.

Cố Dương tham lam hấp thu tất cả cảm ngộ về Liệt Phong kiếm trong trí nhớ.

Trong lòng cũng chấn động vô cùng.

Đồng thời khi hấp thu ký ức, Cố Dương cũng theo bản năng cầm lấy trường kiếm trong tay.

Vung vẩy lên.

Hấp thu, cảm ngộ.

Múa kiếm, dung hợp!

Trong lúc múa kiếm, Cố Dương đã thể hiện ra tri thức mới thu được.

Sau một phen thi triển, Cố Dương vui mừng không thôi.

Hiện giờ hắn thi triển kiếm pháp đã đạt đến cảnh giới nhập vi.

Kiếm pháp nhập vi!

Nếu phối hợp với Phong Vân Kiếm Quyết...

Chậc chậc, Cố Dương cũng không tưởng tượng được sẽ kinh khủng đến cỡ nào!

Trừ điều đó ra, lĩnh ngộ của bản thân đối với kiếm ý cũng trở nên sâu sắc hơn!

Đã gần hai thành, gần hai phần mười kiếm ý.

Nhưng cũng chỉ xấp xỉ, còn chưa hoàn toàn lĩnh ngộ được hai thành kiếm ý.

Điều này cũng làm cho Cố Dương có chút cảm khái.

"Lĩnh ngộ kiếm ý quả nhiên là vô cùng khó khăn."

Trăm năm cảm ngộ, vậy mà không thể đạt tới hai thành kiếm ý.

Lắc đầu cảm khái một phen, sau đó Cố Dương liền vứt bỏ

những phiền não này ra sau đầu.

Bây giờ năng lực đã cập nhật qua một trăm năm.

Những võ kỹ khác cũng có thể sửa đổi một lần nữa.

Nhất là Phong Vân Kiếm Quyết vừa mới sửa đổi xong, giờ phút này lại có cơ hội tăng lên!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không chút do dự sửa đổi.

"Thay đổi Phong Vân kiếm quyết, thời gian là... trăm năm sau!"

Rẹt!

Ngay sau đó, Cố Dương trừng lớn mắt.

Có các loại cảm ngộ liên quan tới Phong Vân Kiếm quyết xông lên đầu hắn.

Khi lĩnh ngộ đến một trình độ nhất định.

Cố Dương lộ ra vẻ mặt chấn động.

Bởi vì hắn phát hiện...

Trong đốn ngộ trăm năm qua, trình độ nắm giữ Phong Vân Kiếm quyết của hắn đã xảy ra một số biến hóa!

"Cải tiến?"

"Loại trừ một ít cặn bã, tăng thêm một ít lý giải của mình, sau đó... đã là Huyền cấp hạ phẩm kiếm pháp rồi?"

Bên trong cảm ngộ.

Cố Dương đột nhiên phát hiện, thông tin liên quan tới Phong Vân Kiếm Quyết trong đầu xảy ra một ít biến hóa.

Những thay đổi rất nhỏ này làm Phong Vân Kiếm Quyết không còn là kiếm pháp Nhân cấp cực phẩm, mà là biến hóa nhanh chóng, trở thành Huyền cấp hạ phẩm.

"Không ngờ còn có loại chuyện tốt này!"

Cố Dương vui mừng vô cùng.

Chênh lệch giữa Nhân cấp cực phẩm và Huyền cấp Hạ phẩm đâu chỉ đơn giản là một cấp bậc như vậy.

Chênh lệch giữa hai bên càng là hết sức rõ ràng.

Tựa như rãnh trời!

Bây giờ Phong Vân Kiếm Quyết đã tăng lên tới Huyền cấp hạ phẩm.

Hơn nữa còn tu luyện đến viên mãn.

Hắn bây giờ có khả năng bộc phát ra chiến lực không chỉ gấp mười lần!

Càng quan trọng hơn...

Ngay cả lĩnh ngộ đối với kiếm ý, hắn cũng trực tiếp đột phá đến hai thành!

"Đây là cảm ngộ trăm năm sao?"

Cố Dương hưng phấn vô cùng.

Thu hoạch lần này vô cùng to lớn!

"Tiếp tục đi."

Cố Dương không có vui sướng quá mức.

Ngoại trừ kiếm pháp, công pháp cùng với hai môn võ kỹ khác

còn có thể tiếp tục sửa đổi.

Đương nhiên không thể lãng phí cơ hội được!

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Ngày hôm sau chính ngọ.

Công pháp và võ kỹ đã toàn bộ sửa đổi kết thúc.

Khuôn mặt Cố Dương giờ phút này tràn đầy ý cười.

Hắn từng nghĩ tới sau khi bản thân đột phá tới Tụ Khí cảnh sẽ có được thăng cấp rất lớn.

Nhưng cũng không ngờ rằng... Chỉ tăng lên trăm năm thôi mà lại khủng bố đến vậy!

Thuần Nguyên Công.

Trải qua trăm năm lĩnh ngộ.

Cũng bị cải tiến!

Từ cực phẩm nhân cấp có thể trực tiếp cải tiến trở thành Huyền cấp hạ phẩm!

Tổng cộng bốn tầng, cũng là tu luyện tới viên mãn!

Hiện tại tốc độ tu luyện hấp thu linh khí của hắn cũng thay đổi càng thêm nhanh chóng!

Tốc độ luyện hóa lại càng nhanh hơn lúc trước!

Chương 19 - Sân đánh cược

Chẳng qua Cố Dương cũng không có thử nghiệm, cho nên cũng không rõ chênh lệch rốt cuộc lớn bao nhiêu!

Nhưng việc tăng lên là thật!

Ngoại trừ Thuần Nguyên Công.

Thân pháp U Ảnh bộ cũng đã được cải tiến, từ nhân cấp thượng phẩm tăng lên tới nhân cấp cực phẩm.

Như vậy chiến đấu cũng càng thêm thành thạo.

Điểm này Cố Dương vẫn có chút hài lòng.

Đương nhiên, điều này làm cho Cố Dương càng kinh ngạc hơn.

Thậm chí là Kim Cương quyền!

Kim Cương Quyền trải qua sửa đổi, sau khi đốn ngộ trăm năm.

Vậy mà lại trực tiếp bị cải tiến đến Huyền cấp hạ phẩm!

Thời gian trăm năm, từ Nhân cấp thượng phẩm cải tiến đến Huyền cấp hạ phẩm!

Loại ngộ tính này...

Như vậy, ngộ tính của mình dường như cũng không tính là yếu hen?

Trừ cái đó ra, hắn còn lĩnh ngộ được một thành quyền ý!

Có thể nói là niềm vui ngoài ý muốn!

Bây giờ thủ đoạn của hắn rất nhiều, khen một câu khủng bố, có thể nói là không chút áy náy gì!

Dù sao...

Một môn công pháp Huyền cấp hạ phẩm cộng thêm hai môn Huyền cấp hạ phẩm võ kỹ.

Hơn nữa đều tu luyện tới viên mãn.

Loại chuyện này cho dù là đặt ở nội môn.

Tuyệt đối không thể nào là chuyện đơn giản được!

Mà sau một phen sửa chữa này, Cố Dương cũng phát hiện một vấn đề.

"Dường như mỗi một lần sửa đổi đều có quan hệ đến nội tình hoặc thiên phú của ta hiện tại."

"Kim Cương quyền ta lĩnh ngộ tương đối sâu, cho nên sau khi sửa đổi trăm năm lĩnh ngộ càng sâu sắc hơn, mới có thể cải tiến nó đến Huyền cấp hạ phẩm."

"Trên phương diện tu luyện thân pháp, ngộ tính của ta cũng không cao như vậy, cho nên U Ảnh bộ không bị cải tiến thành võ kỹ Huyền cấp."

"Mà Liệt Phong Kiếm mặc dù không thể sửa đổi, nhưng cũng bởi vì giới hạn cao nhất của Liệt Phong Kiếm nằm ở đó, không có không gian tăng lên, hơn nữa cũng nhờ đó mà lĩnh ngộ được kiếm pháp cấp Nhập Vi..."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tia sáng khác thường.

"Kiếm ý và quyền ý, hình như ta có thể trực tiếp sửa đổi."

"Nhưng nếu căn cứ vào cơ sở của ta hiện tại mà sửa đổi..."

"Vậy thì trước tiên phải nhẫn nhịn một chút."

Kiếm ý Cố Dương còn chưa thử sửa đổi.

Nhưng hắn ta hiểu rõ, ý cảnh cũng có thể trực tiếp sửa đổi.

Đương nhiên, đó cũng là sau khi hắn đột phá đến Tụ Khí cảnh mới ý thức được.

Nếu sớm ý thức được, trước khi đột phá hắn khẳng định sẽ trước tiên sửa đổi kiếm ý đến mười năm sau.

Chơi free cảm ngộ kiếm ý mười năm,.

Chỉ tiếc là...

Nhưng như vậy vẫn chưa tính là muộn.

Bây giờ hắn có thể sửa đổi trên dưới trăm năm.

Trăm năm cảm ngộ kiếm ý...

Nghĩ đến cũng sẽ càng khắc sâu hơn!

Nhưng trước đó...

Trước tiên phải tu luyện căn cơ kiếm đạo của mình cùng với căn cơ quyền đạo của mình càng thêm thâm hậu rồi mới tính!

Đợi khi mình lật xem càng nhiều kiếm pháp vũ kỹ cùng quyền pháp vũ kỹ rồi, lúc tiến hành sửa chữa thời gian, gia tăng nội tình võ đạo của mình, lại sửa đổi cảm ngộ kiếm ý cùng quyền ý trăm năm...

Tăng lên khi đó, mới là thời điểm tốt nhất!

Dù sao, trăm năm cảm ngộ của một tu sĩ bình thường, cùng với trăm năm cảm ngộ của người có căn cơ võ đạo vững chắc, hiệu

quả là hoàn toàn bất đồng.

Điểm này, Cố Dương nhìn thấu triệt, đối với chức năng của hệ thống này hắn đã nhìn rất thấu triệt.

Thông qua mấy lần sửa đổi rất nhỏ lúc trước, hắn đoán được, thu hoạch sau khi sửa đổi công pháp, võ kỹ, ý cảnh đều không phải không thay đổi, mà phải xem nội tình của bản thân hắn.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương mới cố nén ý nghĩ trực tiếp sửa đổi kiếm ý cùng quyền ý.

Bình tĩnh lại.

Vứt bỏ ý muốn sửa đổi kiếm ý và quyền ý .

Thu hoạch lần này của mình cực kỳ phong phú rồi!

Trên người hắn, tu luyện kém nhất cũng là võ kỹ Nhân cấp cực phẩm.

Hơn nữa còn có hai môn võ kỹ Huyền cấp hạ phẩm.

Cùng với một môn công pháp Huyền cấp hạ phẩm!

Loại nội tình này, có lẽ coi như là ở nội môn, cũng có thể có tên tuổi rồi!

Đương nhiên, trong Tụ Khí cảnh tầng một...

Hắn tất nhiên là người duy nhất!

Tu luyện rốt cuộc cũng chấm dứt.

Cố Dương cũng không tiếp tục tu luyện.

Tu luyện chủ yếu là phải thả lỏng có chừng mực.

Hơn nữa...

Linh thạch trên người hắn không nhiều lắm.

Không nhất định có thể giúp mình tăng lên bao nhiêu.

Cho nên hắn bỏ đi dự định tu luyện ngay bây giờ.

Mà là trước tiên đến nội môn đi dạo một vòng.

Dù sao hắn mới tiến vào nội môn còn chưa đến hai ngày.

Chưa từng đi dạo qua bao giờ.

Hắn đi trên đường phố nội môn.

Trên đường về cơ bản rất ít gặp đệ tử nội môn đi dạo.

Phần lớn đệ tử nội môn đều đang hoặc là tu luyện.

Hoặc là đi nhận nhiệm vụ tông môn rồi xuống núi.

Có thể đi dạo như Cố Dương cũng không nhiều.

Thế nhưng Cố Dương đi dạo không bao lâu, liền phát hiện một chỗ thú vị.

Sân đánh cược!

Cửa ra vào có giải thích về sân đánh cược.

"Nếu như có mâu thuẫn với đệ tử khác, trong môn phái không thể tranh đấu. Nếu muốn tranh đấu thì có thể tiến vào nơi này, tiến hành đánh cược. Hai bên tự lấy ra vốn cược, người thắng có thể giành được vốn cược trong tay đối phương, coi như là đánh cược, cũng là hóa giải ân oán."

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sáng.

Nơi này thật ra rất thú vị.

Tuy hắn không cần giải quyết đối thủ có ân oán.

Nhưng mà...

Hắn có thể tiến hành đánh cược đơn thuần.

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền trực tiếp tiến vào trong đấu trường.

Không gian bên trong rất lớn.

Ở giữa có đặt năm cái đài đánh cược.

Trên đài đang có vài đệ tử tranh đấu với nhau.

Có thể nói là ra tay vô cùng tàn nhẫn.

Mà những đệ tử này đều không ngoại lệ, đều là Tụ Khí cảnh tầng hai hoặc tầng ba.

Bên cạnh còn có không ít đệ tử nội môn đang xem kịch.

Cố Dương nhìn lướt qua, phát hiện đài đánh cược thứ năm vậy mà lại trống không.

Trong lòng không khỏi khẽ động, trực tiếp đi tới.

Chợt ở trên thẻ bài bên cạnh đài thi đấu viết xuống một hàng chữ.

"Đánh cược, giới hạn từ Tụ Khí cảnh tầng bốn trở xuống, tiền đặt cược là năm viên hạ phẩm Linh Thạch. Kẻ thắng cuộc sẽ có thể thắng năm viên hạ phẩm Linh Thạch. Đương nhiên, nếu thua phải nộp năm viên hạ phẩm Linh Thạch cho đối phương!"

Viết xong, Cố Dương liền trực tiếp đi lên đài đánh cược.

Ngồi ở một bên chờ đợi.

Đúng lúc này trận chiến trên đài đánh cược thứ tư ở đài đánh cược cách vách đã kết thúc.

Không ít đệ tử nội môn không khỏi nhao nhao quay đầu nhìn về phía Cố Dương bên này.

Mặt lộ vẻ hiếu kỳ.

Mà trong đám đệ tử nội môn kia...

Đinh Hiên cũng nằm trong số đó.

Hắn nhìn thấy Cố Dương đứng trên đài đánh cược, lập tức trừng to mắt.

"Tên kia đang làm cái gì?"

Hắn hơi sững sờ.

Chợt hắn thấy bảng hiệu trước bàn đánh cược.

Lập tức lại càng chấn kinh.

Giao lưu?

Năm viên linh thạch hạ phẩm?

Hạn chế Tụ Khí cảnh dưới tứ trọng?

Thiệt hay giả vậy?

Chỉ là Luyện Thể Cảnh tầng mười, lại dám khiêu chiến Tụ Khí Cảnh?

Hơn nữa còn là Tụ Khí cảnh bốn tầng.

Cố Dương này sợ là không phải đang tìm cái chết chứ?

Bên kia, những đệ tử nội môn khác cũng phát hiện điểm này.

Lập tức từng đợt thanh âm trào phúng truyền đến.

"Ồ? Gương mặt lạ hoắc, người mới?"

"Để ta xem thử có yêu cầu gì... Ha ha ha ha!"

"Tên nhóc này khéo là đầu bị kẹp vào cửa rồi? Một tên lính mới mà dám ngông cuồng như vậy? Còn muốn khiêu chiến Tụ Khí cảnh tầng bốn?"

"Chậc chậc, năm viên linh thạch hạ phẩm, ta có chút động tâm."

"Này, tiểu tử trên đài kia, ngươi nói thật chứ?"

Nghe đến đây, Cố Dương chậm rãi gật đầu.

"Là thật, chẳng qua phải chuẩn bị tốt để thua, nếu mà thua mà không bỏ ra linh thạch, hậu quả sẽ như thế nào tất cả mọi người đều hiểu."

Đây cũng là nguyên nhân Cố Dương sẽ chọn đi lên.

Nếu có người thua, không bỏ ra đủ linh thạch.

Như vậy tông môn sẽ ra mặt, ép buộc người nọ giao nộp.

Cho nên cũng không cần mình phải lo lắng.

"Hiện giờ, tân nhân đều hung hăng như vậy à?"

"Vẫn chưa bắt đầu mà đã suy nghĩ chuyện sau khi thắng? Thật sự là càn rỡ đấy!"

"Tiểu tử, ta đến khiêu chiến ngươi!"

Chẳng mấy chốc, một gã đệ tử nội môn Tụ Khí cảnh tầng ba đi thẳng lên đài.

"Tiểu tử mới tới, làm người đừng có quá kiêu ngạo. Chẳng qua nể tình ngươi tặng linh thạch cho ta, ta sẽ... Sẽ dạy cho ngươi cái gì gọi là tôn trọng tiền bối!"

Dứt lời, tên đệ tử nội môn kia liền trực tiếp xuất thủ.

Chân khí ầm ầm bộc phát.

Vòng qua vào trong tay của hắn.

Hung hăng vỗ vào bả vai Cố Dương!

Nhìn đến đây, Cố Dương tròng mắt hơi đảo.

Chợt nhìn như chậm rãi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Vô cùng nguy hiểm tránh né một chưởng của tên đệ tử kia.

Sau đó một quyền đánh ra, rơi vào bụng tên đệ tử nội môn kia.

Bịch!

Dưới lực lượng bộc phát, đệ tử nội môn kia liên tục lui về phía sau.

Nhưng một quyền này hoàn toàn không có tác dụng gì với tên nội môn đệ tử kia.

"Sức mạnh yếu như vậy sao? Vậy ta vui lòng nhận linh thạch này!"

Tên đệ tử nội môn kia vốn tưởng rằng Cố Dương có thủ đoạn.

Cho nên còn tương đối cẩn thận.

Nhưng nhìn thấy lực lượng một quyền này của Cố Dương thế mà lại yếu như vậy.

Cho dù mình không sử dụng chân khí ngăn cản cũng có thể dễ

dàng chống đỡ.

Nhất thời nhịn không được cười phá lên.

Đây thật đúng là kiếm được món hời lớn mà!

Đệ tử nội môn phía dưới nhìn mà đỏ cả mắt.

"Thế mà lại yếu như thế? Sớm biết như vậy ta đã lên trước!"

"Vốn cho rằng người mới này dám bày bảng hiệu lên đài, khẳng định là có chút thực lực, không nghĩ tới yếu như vậy, tiếc thật!"

Nghe thấy những âm thanh này.

Cố Dương trong lòng cũng vui mừng.

Thứ hắn muốn chính là hiệu quả này!

Sau đó Cố Dương liền vô cùng "khó khăn" chiến đấu với tên nội môn đệ tử kia.

Cuối cùng, thập phần "may mắn" một quyền đem tên đệ tử nội môn kia đánh xuống đài.

Thu được thắng lợi trong trận đấu.

"Đa tạ, năm viên hạ phẩm Linh Thạch, lấy ra đi."

Cố Dương vừa lau đi mồ hôi trên trán, vừa thở hổn hển mà vươn tay về phía gã đệ tử nội môn kia.

Mà tên đệ tử nội môn kia hiển nhiên cũng hơi sửng sốt.

Không nghĩ tới vận khí lại kém như vậy, lại không cẩn thận bị Cố Dương đẩy ra sân đánh cược, từ đó thua trận.

Sắc mặt hắn lập tức có chút khó coi.

Nhưng y không dám vi phạm quy tắc.

Hết sức không tình nguyện lấy từ trong ngực áo ra năm khối hạ phẩm linh thạch đưa cho Cố Dương.

Cố Dương sở dĩ làm như vậy, tất nhiên là vì hấp dẫn càng nhiều đệ tử tới gia nhập đánh cược, tiến hành chiến đấu với hắn.

Cứ như vậy mình có thể tận lực kiếm nhiều linh thạch.

Đương nhiên...

Đệ tử nội môn người ta cũng không hoàn toàn là đồ đần.

"Thằng nhóc này giỏi! Đây là giả heo ăn thịt hổ à!"

"Trên trán đến một giọt mồ hôi cũng không có, lại lộ ra bộ dáng cố hết sức, rõ ràng là đào sẵn hố chờ chúng ta nhảy mà!"

"Vừa rồi vị ra sân kia đã xem như là đệ tử đứng hàng đầu ở Tụ Khí cảnh tầng ba, kết quả lại thua bởi người mới này, người mới này... Chẳng lẽ chính là Cố Dương trong truyền thuyết không lâu trước đây?"

"Xem ra Cố Dương đã đột phá Tụ Khí cảnh, hơn nữa thực lực vô cùng cường hãn, năm khối hạ phẩm linh thạch... Vẫn là thôi đi."

Trong lúc nhất thời, đệ tử nội môn cũng nhìn ra được một ít môn đạo.

Thậm chí là suy đoán ra thân phận của Cố Dương.

Vì vậy cũng không nóng lòng muốn thử như trước, trái lại là có chút lo lắng.

Dù sao...

Năm khối linh thạch hạ phẩm cũng không ít!

Đây chính là năm trăm điểm cống hiến đó!

Mà tên nội môn đệ tử bị đánh bại kia nhất thời giật mình, lập tức đấm ngực giậm chân một trận.

Bị lừa rồi!

Không nên gấp gáp lên sân đấu như vậy chứ!

Lần này tốt rồi, những đệ tử nội môn khác không sao cả!

Chỉ có hắn thua lỗ năm khối hạ phẩm linh thạch!

Thấy ánh mắt nghi ngờ của đám đệ tử nội môn xung quanh.

Cố Dương không khỏi có chút cạn lời.

Khá lắm...

Những đệ tử nội môn này đều khôn khéo như vậy sao?

Thế mà không mắc mưu?

Mình còn kiếm linh thạch kiểu gì được nữa?

Cố Dương lập tức có chút đau đầu.

Mới kiếm được năm khối hạ phẩm linh thạch, hắn rõ ràng còn có chút không hài lòng.

Hay là...Đem tiền đặt cược cao hơn một chút? Yêu cầu cũng rộng ra một chút?

Trong lúc suy tư, Cố Dương đi đến bên cạnh đài đánh cược trước mắt bao người, lại thêm một đoạn văn tự.

"Nhìn hình như các vị Nhân huynh đều rất lo lắng, như vậy đi, tiền đặt cược hiện tại đã đề cao đến 10 viên linh thạch hạ phẩm."

"Hơn nữa... sư huynh Tụ Khí cảnh tầng bốn có thể tham dự."

Lúc trước Cố Dương nói dưới Tụ Khí cảnh tầng bốn, là không bao gồm Tụ Khí cảnh tầng bốn bên trong.

Cho nên trong đám người cũng có một ít nội môn đệ tử Tụ Khí cảnh tầng bốn, chỉ là có chút động tâm, nhưng cũng không cách nào lên đài.

Nhưng Cố Dương sửa đổi điều kiện như vậy .

Lập tức có không ít đệ tử nội môn đạt được điều kiện nóng lòng muốn thử.

Mà cùng lúc đó.

Trong đám người.

Đinh Hiên sốt ruột đến mức giật giật góc áo của một gã đệ tử nội môn bên cạnh.

"Đại ca, đây chính là một cơ hội tốt nha!"

"Cố Dương trước đó lúc ở ngoại môn đã lừa ta năm khối hạ phẩm linh thạch, ngài phải làm chủ giúp ta!"

Vốn dĩ là Đinh Hiên không hy vọng.

Dù sao điều kiện đánh cược của Cố Dương tương đối hà khắc.

Chính hắn khẳng định không dám rồi.

Thời điểm ở ngoại môn, hắn đã bị Cố Dương giáo huấn.

Hiện tại Cố Dương cũng đã đột phá Tụ Khí cảnh, thậm chí còn đánh bại sư huynh tu vi Tụ Khí cảnh tầng ba.

Mà mình... còn chưa đột phá đấy.

Làm sao có thể là đối thủ của Cố Dương?

Nếu mình đi lên khiêu chiến, vậy không phải là tặng linh thạch cho Cố Dương sao?

Đệ tử nội môn bên người Đinh Hiên, là đại ca ruột của Đinh Hiên, Đinh Hạo!

Cũng coi như là nhân vật thiên tài trong nội môn.

Thực lực không tồi.

Vốn hắn còn muốn xin đại ca hỗ trợ.

Nhưng cảnh giới Đinh Hạo là Tụ Khí cảnh tầng bốn.

Không có cách nào xuất thủ.

Nhưng bây giờ...

Cơ hội lại đưa tới cửa.

Hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

"Ồ? Hắn chính là Cố Dương kia?"

Nghe Đinh Hiên nói vậy, Đinh Hạo cũng cảm thấy hứng thú.

Trong nhà hắn chỉ có một đệ đệ ruột như vậy, tự nhiên là hết lòng yêu thương.

Sau khi Đinh Hiên tiến vào nội môn đã phàn nàn chuyện liên quan tới Cố Dương.

Lúc đầu hắn còn hơi nghi ngờ.

Ngoại môn Lưu Vân Tông còn có thằng nhãi nào có thể đánh thắng đệ đệ mình?

Hiện tại vừa nhìn qua...

Quả nhiên là có chút bản lĩnh!

Chẳng qua, cũng chỉ có như thế!

"Thiên phú thật không tệ, nhưng cũng không khỏi quá mức kiêu ngạo!"

"Đã như vậy, vi huynh sẽ giúp ngươi xả một ngụm ác khí!"

Đinh Hạo dường như có chút không ưa Cố Dương.

Hừ lạnh một tiếng, hắn liền đi ra phía trước.

Thấy vậy, Đinh Hiên liền mừng như điên.

Đại ca ra tay, ổn rồi!

Mà khoảnh khắc ngay lúc Đinh Hạo đứng dậy.

Lập tức vài tên đệ tử nội môn Tụ Khí cảnh tầng bốn vội dừng bước.

"Ngươi đã tự tin như vậy, ta đây đúng là muốn thỉnh giáo một chút."

Đinh Hạo trực tiếp đi vào sàn đánh cược.

Một màn này lại thu hút sự chấn động của vô số đệ tử nội môn chung quanh.

"Trời... Đinh Hạo lại muốn ra tay sao?"

"Người mới này lại có thể khơi dậy hứng thú của Đinh Hạo!?"

"Đúng vậy, Đinh Hạo là thiên kiêu nội môn chúng ta, mặc dù chỉ là Tụ Khí cảnh tầng bốn nhưng lại có năng lực vượt cấp! Cho dù là Tụ Khí cảnh tầng bảy cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!"

"Ha ha, tiểu tử này sợ là không gặp may rồi! Muốn kiếm vội thêm một ít, nhưng không ngờ Đinh Hạo lại ra tay, lần này chắc chắn hắn phải tiêu hết vốn vào rồi!"

Trong đám người.

Có không ít người khiếp sợ, có người cảm khái, cũng có người cười trên nỗi đau của người khác.

Đương nhiên không có ngoại lệ, không có ai xem trọng Cố Dương.

Dù sao Cố Dương chỉ là Tụ Khí cảnh tầng một.

Mặc dù vượt cấp đánh bại một gã đệ tử nội môn Tụ Khí cảnh tầng ba.

Nhưng cũng chỉ thế mà thôi!

Dù sao... đối thủ của hắn, nhưng là Đinh Hạo mà!

Nhưng Cố Dương cũng không biết kẻ nào tên là Đinh Hạo.

Tuy nhiên khi Đinh Hạo đứng ra, hắn đã nhìn thấy Đinh Hiên bên cạnh Đinh Hạo.

Lập tức hiểu được.

Tên Đinh Hạo này... Đoán chừng chính là đại ca của Đinh Hiên.

Đây là tới tìm mình báo thù.

Những lời kiểu như vượt cấp đánh bại Tụ Khí cảnh tầng bảy của đám người xung quanh.

Cố Dương thật ra cũng không quá để ý.

Mục đích của hắn bây giờ chỉ có một.

Đó chính là mò đợt linh thạch cuối cùng vào tay rồi tính tiếp.

Trên đài đánh cược.

Cố Dương cùng Đinh Hạo đứng đối diện nhau.

Ánh mắt Đinh Hạo tràn đầy lạnh nhạt.

Hắn tùy ý liếc mắt qua Cố Dương, sau đó từ trên cao nhìn xuống nói: "Nghe nói lúc tuyển chọn thi đấu nội môn, ngươi lừa năm khối hạ phẩm linh thạch của đệ đệ Đinh Hiên của ta?"

"Lừa? Chính hắn muốn khiêu chiến ta, kết quả thua rồi, ta cũng không ép hắn tới khiêu chiến ta."

Cố Dương lại là vẻ mặt không thèm để ý.

"Hừ! Ta cũng mặc kệ. Ngươi đã lấy của được năm viên linh thạch hạ phẩm của Đinh Hiên, vậy mười viên linh thạch hạ phẩm này...Xem như là đền bù tổn thất đi."

"Thuận tiện, cho ngươi thêm một bài học, đệ đệ của Đinh Hạo ta, không phải thằng nào cũng có thể chọc được!"

Đinh Hạo làm ra bộ dáng không coi ai ra gì.

Sau đó nâng lên nắm đấm, hung hăng hướng Cố Dương đập tới.

Phảng phất như dưới cái nhìn của hắn ta, một quyền này của mình xuất thủ.

Kết quả cũng đã quyết định.

Chính mình... Chắc chắn thắng không thể nghi ngờ!

Tụ Khí cảnh tầng bốn đấu Tụ Khí cảnh tầng một.

Chênh lệch thực lực là vô cùng lớn.

Một quyền này của Đinh Hạo thậm chí cũng không vận dụng quá nhiều thủ đoạn.

Chỉ là mới đem chân khí nồng nặc của mình cuộn lên trên.

Dù chỉ là một quyền bình thường như vậy.

Ở đây không có mấy người có thể đỡ nổi!

Chân khí của hắn nồng đậm.

Cho dù là cùng cảnh cũng hiếm có người là đối thủ!

Huống chi một tên Tụ Khí cảnh nho nhỏ?

Một đám đệ tử vây xem cũng không có bất cứ dị nghị gì.

Dưới cái nhìn của bọn họ...

Cố Dương không có khả năng tiếp được một quyền này!

Mà trong đám người, Đinh Hiên cũng không thể chờ đợi được, muốn nhìn thấy Cố Dương bị đánh bay ra ngoài!

Ánh mắt hắn ta trừng trừng, nhìn lên trên đài với vẻ sáng quắc.

Về phần Cố Dương, nhìn thấy nắm đấm của Đinh Hạo ở trước mắt.

Thần sắc lại lạnh nhạt.

Tâm niệm hắn chợt động.

Cùng ra một quyền với chân khí bám vào!

Bịch!

Song quyền trực tiếp va chạm trên không trung.

Lực xung kích cường đại cũng khiến thân hình hai người lắc lư.

Cuối cùng Cố Dương hơi lui về phía sau nửa bước.

Còn Đinh Hạo vẫn đứng yên tại chỗ, vô cùng vững chắc.

Xem ra, Đinh Hạo tựa như đang chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Nhưng mà...

Trên mặt Đinh Hạo không có chút vui mừng nào.

Ngược lại mở to hai mắt nhìn.

Trên mặt lộ vẻ không thể tin được.

Làm sao có thể!

Tiểu tử này...

Thế mà ngăn được một quyền của mình.

Hơn nữa, cũng chỉ dùng chân khí, không thi triển bất kỳ võ kỹ gì!

Sau khi va chạm, cũng chỉ lui lại vẻn vẹn nửa bước.

Nhất thời, Đinh Hạo chỉ cảm thấy mặt mình đỏ rực.

Đây quả thực là vả mặt!

Hắn là thiên kiêu nội môn, là tồn tại có thể vượt cấp đối chiến với Tụ Khí cảnh tầng bảy!

Vậy mà bị một tiểu tử Tụ Khí cảnh tầng một suýt nữa đánh ngang tay.

Điều này khiến hắn hoàn toàn không thể tiếp thu!

Trong lòng hắn vô cùng phẫn nộ.

Trong ánh mắt càng dâng lên từng đợt tức giận.

Trong đám người.

Đám người vây xem còn kinh ngạc hơn.

"Tình huống gì vậy? Ta hoa mắt sao?"

"Hai người đều là ra một quyền chỉ có chân khí, sau khi đụng chạm lẫn nhau, Cố Dương kia lại chỉ lui về phía sau nửa bước?"

"Chẳng lẽ thực lực Cố Dương đã tương đương với Đinh Hạo?"

"Không... Không có khả năng! Tên Cố Dương kia chỉ là Tụ Khí cảnh tầng một mà thôi!"

"Mau nhìn, Đinh Hạo cũng nổi giận rồi! Xem ra là muốn thi triển thủ đoạn chân chính rồi!"

"Xem ra Cố Dương không có cơ hội rồi!"

Trong lúc kinh ngạc, bọn họ nhìn thấy trên người Đinh Hạo đang bốc lên khí tức.

Rất rõ ràng, Đinh Hạo muốn thật sự động thủ!

Cứ như vậy...

Chiến đấu sẽ không còn gì hồi hộp nữa!

Dù sao nếu thật sự động thủ thì cho dù là Tụ Khí cảnh tầng bảy cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Mặc dù không rõ Cố Dương làm thế nào trong lúc đối chiến để ổn định thân hình.

Nhưng điều này không quan trọng.

Quan trọng là...

Cố Dương đã là thua chắc chắn không thể nghi ngờ!

"Có thể thua dưới chiêu của ta... Coi như ngươi may mắn ba đời rồi!"

Trên mặt Đinh Hạo lộ ra vẻ giận dữ, hắn chậm rãi rút bội đao của mình từ bên hông ra.

Chợt trực tiếp nâng bội đao lên.

Cùng lúc đó, trong miệng hắn truyền ra một tiếng hét lớn.

"Thông U Trảm... Bạo nổ!"

Ngay khoảnh khắc tiếng quát truyền đến.

Một cỗ lực lượng huyền diệu lặng lẽ trèo lên thân đao.

Lập tức khí tức của hắn tăng lên gấp mấy lần!

Thấy một màn này, không ít đệ tử nội môn đều sôi trào!

"Tin đồn quả nhiên là thật!"

"Lực lượng ý cảnh! Đinh Hạo quả nhiên đã lĩnh ngộ được ý cảnh của đao rồi!"

"Tuy rằng chỉ là hình thức ban đầu của đao ý, nhưng ở trong cùng cảnh giới đã hiếm có địch thủ rồi!"

"Cho dù ở nội môn, Đinh Hạo cũng tuyệt đối là thiên kiêu hàng đầu rồi!"

"Đây là lực lượng ý cảnh sao? Đúng là khủng khiếp mà!"

"Nếu như ta cũng có thể lĩnh ngộ ý cảnh thì tốt rồi."

"Được rồi, đừng có mơ mộng hão huyền nữa."

Khi Đinh Hạo rút đao, hơn nữa còn thể hiện ra hình thái ban đầu của đao ý.

Cho nên đám đệ tử nội môn vây xem đã sớm vứt bỏ Cố Dương ra khỏi đầu.

Dù sao hình thức ban đầu của đao ý... cũng không thấy nhiều.

Hơn nữa, Đinh Hạo đều đã thi triển ra hình thức ban đầu của đao ý.

Vậy Cố Dương lấy cái gì để thắng?

Cho nên gần như tất cả đệ tử nội môn đều đã hiểu rõ.

Trận chiến đã kết thúc rồi!

Nhưng đứng giữa đài đánh cược, Cố Dương đối mặt với cỗ khí tức kinh khủng này, giờ phút này lại có vẻ thập phần bình tĩnh.

"Đao ý hình thức ban đầu sao? Quả thật khá đấy."

Cố Dương lẩm bẩm thoáng một câu.

Đối mặt với đao khí khủng bố đang gào thét mãnh liệt về phía mình.

Cố Dương chỉ chậm rãi nâng lên nắm đấm.

"Kim Cương quyền!"

Rẹt!

Từng đợt ánh sáng màu vàng đột nhiên xuất hiện, bao trùm toàn bộ nắm đấm của Cố Dương.

Cùng lúc đó, Cố Dương cũng không chút do dự, một vòng ý cảnh huyền diệu lặng lẽ bám lên nắm tay Cố Dương.

Nhất thời, ánh vàng biến thành càng thêm nồng nặc.

Vô cùng lóng lánh.

Tựa như là một mặt trời thu nhỏ!

Khiến người khác chú ý.

Mọi người kinh hãi!

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền và đao va chạm vào nhau trên không trung.

Lực lượng kinh khủng càng bùng nổ hoàn toàn.

Lực xung kích lấy hai người làm trung tâm, quét về phía đài đánh cược.

Lập tức nổi lên cuồng phong giống như sóng biển lan tràn.

Không ít đệ tử nội môn đều không nhịn được bộc phát chân khí, ngăn cản lại cỗ lực trùng kích kinh khủng này.

Ầm ầm!

Sau tiếng vang thật lớn.

Mọi người vội vàng nhìn về phía đài đánh cược.

Nhưng lại rung động phát hiện...

Sắc mặt Đinh Hạo trắng bệch, ngã ở đài đánh cược.

Toàn thân vô cùng chật vật.

Mà nhìn xem Cố Dương... thì đã vô cùng bình tĩnh đứng trên đài đánh cược.

Vững vàng như tảng đá!

Cảnh tượng đầy kinh hãi này khiến tất cả đệ tử nội môn đang xem chiến đều khiếp sợ tới choáng váng!

"Chuyện này... Xảy ra chuyện gì?"

"Đinh Hạo... Thua?!"

"Kinh khủng! Quá kinh khủng! Cố Dương kia... Thật sự chỉ là một người mới sao?"

"Đạo cảnh! Là đạo cảnh! Cố Dương thế mà cũng nắm giữ được ý cảnh, tuy rằng chỉ là hình thức ban đầu, nhưng rõ ràng trình độ nắm giữ mạnh hơn Đinh Hạo!"

"Biến thái! Từ khi nào ý cảnh lại dễ lĩnh ngộ như vậy?"

Tất cả mọi người đều đặt ánh mắt lên người Cố Dương.

Tràn đầy rung động cùng hoảng sợ!

Bên kia, Đinh Hiên nhìn mà choáng váng.

"Không... Không có khả năng!"

"Làm sao hắn cũng lĩnh ngộ được ý cảnh?!"

"Điều này không có khả năng!?"

Đương nhiên, mặc kệ Đinh Hiên phản bác ra sao.

Không thể nghi ngờ là...

Giờ phút này, Cố Dương chính là người nổi bật nhất toàn trường!

Chẳng qua bản thân Cố Dương không thèm để ý những vật ngoài thân kia.

Hắn chậm rãi bước về phía Đinh Hạo.

Mà giờ phút này, Đinh Hạo còn chưa kịp lấy lại tinh thần.

Hắn thua rồi?

Y vậy mà thua ư?

Hơn nữa còn là thua một người mới vừa mới đột phá Tụ Khí cảnh?

Làm sao có thể?

Đợi Cố Dương đi lên trước.

Hắn ta mới nhớ lại một màn vừa rồi.

Một quyền kia... ẩn chứa sức mạnh, quả thực khuếch đại tới cực điểm!

Nếu không phải mình thi triển Thông U Trảm triệt tiêu một phần lực lượng.

Chỉ sợ... Mạng của hắn cũng phải mất nửa cái!

Thằng nhóc này thật sự chỉ là một lính mới sao?

Lại giống như là kẻ già đời tu luyện hơn trăm năm, quyền pháp tinh xảo, cẩn thận tỉ mỉ!

Rất khó tưởng tượng đây là do một người mới đánh ra!

"Ngươi thua, 10 viên hạ phẩm Linh Thạch."

Cố Dương không có nhiều lời vô nghĩa như vậy, cũng lười cùng Đinh Hạo nói này nọ, trực tiếp vươn tay đòi linh thạch.

Nghe đến đây, ánh mắt Đinh Hạo tràn đầy phức tạp.

Nhưng ngay lập tức lại nhanh chóng lấy từ trong ngực mình ra mười khối linh thạch hạ phẩm.

Đây đối với hắn mà nói cũng là một khoản tài sản không nhỏ.

Bây giờ lại thua ra, điều này khiến tâm trạng y rất khó chịu.

Nhưng lại không có biện pháp gì.

Cố Dương vươn tay tiếp nhận linh thạch.

Nhưng không nghĩ tới Đinh Hạo còn có chút không nỡ buông tha, tay nắm chặt lấy túi linh thạch đó.

"Lấy ra cho ta!"

Cố Dương không khách khí kéo cái bọc lại.

"Còn là thiên kiêu nội môn sao? Sao lại keo kiệt như thế, mười khối linh thạch hạ phẩm mà thôi."

Sau khi vứt lại một câu như vậy, Cố Dương tiêu sái rời khỏi sân đánh cược.

Đệ tử nội môn chung quanh cũng nhao nhao quăng ánh mắt quái dị về phía Đinh Hạo.

Cảm nhận được ánh mắt chung quanh, Đinh Hạo lập tức buồn bực muốn hộc máu.

Ném mất linh thạch không nói, mặt mũi còn bị mất sạch.

Quả thực là mất cả phu nhân, còn thua cả quân!

Hắn ta sắp tức nổ phổi rồi!

Còn Cố Dương, tất nhiên là không có để chuyện hai huynh đệ Đinh Hạo ở trong lòng.

Hắn liếc mắt đánh giá thu hoạch tại đấu trường một chút.

Coi như cũng được, hết thảy mười lăm khối linh thạch hạ phẩm.

Cộng thêm thu hoạch của mình...

Tổng cộng có ba mươi hai viên linh thạch hạ phẩm.

Chắc là có thể chèo chống cho chính mình tu luyện một đoạn thời gian rồi.

Rất nhanh, Cố Dương liền về tới tiểu viện độc lập của mình.

Hắn trực tiếp ngồi xếp bằng trên mặt đất, lấy linh thạch ra bắt đầu tu luyện.

Tu luyện một đường.

Không sử dụng bất luận ngoại vật nào mà hấp thu thiên địa linh khí, tốc độ tất nhiên là chậm nhất.

Nếu tu luyện dưới tình huống nắm giữ linh thạch, tốc độ của hắn ít nhất có thể tăng lên gấp bốn năm lần.

Nếu còn có bảo dược, đan dược khác cầm trong tay.

Vậy thì tốc độ tu luyện này còn có thể tăng lên nữa!

Đương nhiên, linh thạch, bảo dược cùng với đan dược đều thuộc loại vật phẩm phụ trợ tu luyện.

Cũng thuộc loại tài nguyên tương đối quý hiếm.

Dùng là hết ngay.

Đương nhiên phải tiết kiệm một chút.

Tán tu Tụ Khí cảnh bình thường đều sử dụng khi đột phá bình cảnh, vì những thứ này rất mắc.

Nhưng Cố Dương hoàn toàn không có ý muốn tiết kiệm.

Sau khi hấp thu sạch sẽ một khỏa linh thạch hạ phẩm, hắn đặt linh thạch phai màu ở một bên, sau đó lại lấy ra một khối linh thạch tiếp tục tu luyện.

Có thể nói là chơi lớn!

Cũng chính vì vậy.

Vẻn vẹn nửa tháng thời gian.

Ba mươi hai khối linh thạch bị Cố Dương hấp thu hầu như không còn!

Trong tiểu viện độc lập.

Cố Dương hấp thu sạch sẽ linh khí bên trong viên linh thạch cuối cùng.

Chợt chậm rãi phun ra một ngụm khí dơ.

"Phù..."

"Cuối cùng cũng kết thúc tu luyện."

Nhìn đống linh thạch phai màu chất thành đống bên cạnh.

Trên mặt Cố Dương không khỏi lộ ra một nụ cười.

Ngay sau đó, chân khí trong cơ thể hắn ầm ầm bộc phát.

Khí tức cường đại thình lình triển khai.

"Tụ Khí cảnh tầng hai đỉnh phong, khoảng cách tầng 3 cũng vẻn vẹn chỉ là nửa bước."

Cố Dương mỉm cười.

Lần tu luyện này tăng lên rất khá.

Ba mươi hai khối linh thạch có thể khiến mình tăng lên gần hai tiểu cảnh giới đã tính là rất tốt rồi.

Dù sao, chỉ là linh thạch hạ phẩm mà thôi.

Đương nhiên, có thể sử dụng linh thạch rộng rãi giống như hắn cũng không nhiều.

Phần lớn đệ tử nội môn nhận được linh thạch đều là phụ trợ tu luyện.

Chủ yếu là hấp thu linh khí trong thiên địa.

Sẽ không hấp thu quá nhiều linh khí trong linh thạch.

Nhưng Cố Dương lại hoàn toàn khác biệt.

Hắn hoàn toàn không hấp thu linh khí thiên địa, mà hấp thu linh khí nồng đậm ẩn chứa bên trong linh thạch!

Nếu chuyện này truyền đi, e là sẽ dẫn tới một hồi náo động.

Nói không chừng còn bị người ta nói là phá gia chi tử!

Nào có người dùng linh thạch như vậy?

Không phải phung phí của trời sao?

Nhưng Cố Dương lại không lo lắng điểm này.

Nguyên nhân cũng rất đơn giản.

Cố Dương cầm linh thạch màu đỏ nhạt bên cạnh.

Khóe miệng mỉm cười.

Sửa chữa thời gian.

Đối tượng là...Ba mươi hai khối Linh Thạch phai màu.

Thời gian là...

Hai tháng trước!

Rẹt!

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Ba mươi hai khối linh thạch phai màu trong nháy mắt bắt đầu biến hóa!

Lập tức, từng đợt linh khí nồng đậm như bỗng nhiên sinh ra, lần nữa bao phủ toàn bộ linh thạch.

Một lát sau.

Ba mươi hai khối linh thạch lại khôi phục như lúc ban đầu, thậm chí linh khí ẩn chứa trong đó còn trở nên ngày càng thêm nồng đậm.

Nhìn đến đây, nụ cười trên mặt Cố Dương càng thêm nồng đậm.

"Thật sảng khoái nha, dùng xong rồi sửa chữa thời gian một chút còn có thể dùng một lần nữa."

Cố Dương không khỏi cảm khái.

Nhưng cũng không có ý tứ tiếp tục tu luyện.

Bây giờ cảnh giới của hắn đã tăng lên tới Tụ Khí cảnh tầng hai đỉnh phong.

Muốn đột phá tầng 3 chỉ kém một cước vào cửa, nhưng một cước này sẽ rất khó.

Dù sao, muốn đột phá bình cảnh, cần phải xem thời cơ.

Cho dù có linh thạch phụ trợ, xác suất thành công cũng không lớn.

Cho nên...

Cứ giữ lại trước đi.

Càng đừng nói, những linh thạch này đã sửa đổi rồi, nếu dùng nữa thì không có biện pháp sửa đổi, hoàn toàn có thể lưu giữ lại khẩn cấp, có lẽ có thể đi mua một chút đồ hữu dụng đối với tu hành.

Hiện tại nếu hắn muốn nhanh chóng nâng cao tu vi, vẫn phải đi tìm thiên tài địa bảo hoặc là đan dược trợ giúp đột phá bình cảnh mới được.

Đồng thời, kiếm được càng nhiều linh thạch mới mẻ hơn.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi đứng dậy giãn gân cốt một phen.

Có lẽ là do thực lực đã được tăng cường.

Cố Dương cảm giác toàn thân tinh thần, không có chút cảm giác mệt mỏi nào.

"Nếu muốn kiếm linh thạch, vậy thì đi sàn đánh cược cũng là một nơi tốt, chỉ có điều ta đi rồi cũng không có ai chịu khiêu chiến với ta, thu hoạch linh thạch có chút khó khăn."

Hồi tưởng lại chuyện xảy ra nửa tháng trước, Cố Dương cũng vô cùng bất đắc dĩ.

Rõ ràng hắn ta đã cố gắng diễn kịch như vậy.

Không nghĩ tới vẫn bị nhìn thấu.

Thật là đáng tiếc mà!

Nếu không thì hẳn đã kiếm được nhiều linh thạch.

"Nếu như sân đánh cược không được... Thì quả nhiên vẫn phải nhận nhiệm vụ tông môn."

Lưu Vân Tông thực hiện chế độ cống hiến đối với đệ tử nội môn.

Nói ngắn gọn chính là đệ tử có thể thông qua hoàn thành nhiệm vụ tông môn, hoặc là cống hiến vì tông môn, từ đó đạt được điểm cống hiến.

Điểm cống hiến có thể mua được các loại tài nguyên tu luyện ở trong Lưu Vân Tông.

Linh thạch, công pháp, võ kỹ thậm chí là binh khí...

Tất cả đều có thể dùng điểm cống hiến để mua sắm.

Một ít bảo dược tài nguyên khan hiếm ở thế giới bên ngoài, nếu trong Lưu Vân Tông có, cũng có thể tiêu phí điểm cống hiến để mua.

Bây giờ cũng không có phương pháp khác để kiếm linh thạch.

Đối với Cố Dương mà nói, cách dễ dàng nhất tự nhiên chính là nhận nhiệm vụ tông môn.

"Dù sao tiến vào nội môn lâu như vậy rồi mà vẫn không có đi

xem bên trong tông môn rốt cuộc có nhiệm vụ nào."

Trong lúc suy tư, Cố Dương không khỏi đi ra khỏi tiểu viện độc lập.

Sau đó đi thẳng về phía Nhiệm Vụ Đường.

Nhiệm vụ đường cơ bản là địa phương có lưu lượng người nhiều nhất trong nội môn.

Dù sao với tư cách là đệ tử nội môn, tu luyện đều cần tài nguyên.

Mà cách thu thập tài nguyên chủ yếu chính là nhận nhiệm vụ tông môn.

Cố Dương sau khi đi tới nơi này, trực tiếp từ bỏ việc đi xem khu nhiệm vụ có độ khó thấp, trực tiếp đi thẳng tới khu nhiệm vụ có độ khó cao.

So với khu vực nhiệm vụ độ khó thấp người qua người lại.

Số lượng đệ tử nội môn ở khu vực nhiệm vụ có độ khó cao rõ ràng đã ít đi rất nhiều.

Hơn nữa đại đa số đều là Tụ Khí cảnh tầng bốn trở lên.

Cố Dương cũng chọn lựa.

Trước khi nghe ngóng, Cố Dương cũng biết được ưu khuyết điểm của các loại nhiệm vụ.

Nếu muốn kiếm linh thạch nhanh nhất...

Không có ngoại lệ nào, loại nhiệm vụ tiêu diệt sơn phỉ trong sơn trại này là thích hợp nhất .

Bởi vì nếu tiêu diệt sơn phỉ thành công thì bảo bối mà sơn phỉ

tích lũy được có thể rơi vào túi mình mà không cần nộp lên cho tông môn.

Có thể nói là thơm nhất.

Đương nhiên rồi.

Loại nhiệm vụ này bình thường cũng là khó khăn nhất.

Dù sao sơn phỉ cá rồng hỗn tạp, số lượng rất nhiều.

Có lẽ cảnh giới cũng không quá cao.

Nhưng một đám người chen nhau mà lên, nếu mà không nắm chắc được... Hơi không cẩn thận rất dễ lật thuyền trong mương!

Đương nhiên đây cũng không phải là Cố Dương tự suy diễn.

Mà là Lưu Vân Tông đã từng xuất hiện qua những vụ án.

Có một gã đệ tử nội môn Tụ Khí cảnh tầng bốn nhận một nhiệm vụ tiêu diệt sơn tặc.

Trong tình báo nhiệm vụ, người dẫn đầu sơn tặc chỉ là Tụ Khí cảnh tầng năm.

Mà tên đệ tử nội môn kia đối với thực lực của mình phi thường tự tin, cho dù là Tụ Khí cảnh tầng sáu cũng chưa chắc là đối thủ của hắn.

Liền tự tin nhận nhiệm vụ.

Kết quả không ngờ.

Trong hang sơn tặc kia thế mà có ba vị cao thủ Tụ Khí cảnh tầng năm.

Thủ lĩnh sơn tặc càng là Tụ Khí cảnh tầng sáu.

Thực lực tên đệ tử nội môn kia mặc dù không yếu, nhưng song quyền khó địch bốn tay.

Cuối cùng bị đám sơn tặc kia dây dưa đến chết tươi.

Mà đây cũng là một vụ án sống sờ sờ, luôn cảnh tỉnh các hậu bối.

Sau khi biết được những vụ án này.

Cố Dương không chỉ không lùi bước.

Ngược lại càng thêm hứng thú.

Cường giả tốt biết bao chứ.

Số lượng nhiều chứng minh thu hoạch cũng nhiều!

Vì thế sau khi tìm kiếm một phen.

Cố Dương rốt cục phát hiện một nhiệm vụ vô cùng thích hợp với bản thân.

"Nhiệm vụ: tiêu diệt Hắc Phong sơn phỉ. Thanh Mộc trấn chịu đủ bị sơn phỉ quấy rối, dân chúng lầm than, Trương gia Thanh Mộc trấn phát ủy thác, thỉnh cầu diệt phỉ, sau khi thành công sẽ được ban thưởng thêm. Hoàn thành nhiệm vụ sẽ được ban thưởng 1.000 điểm cống hiến cho tông môn."

Một ngàn điểm cống hiến của tông môn đổi được là mười khối linh thạch hạ phẩm!

Có thể nói là ban thưởng cực kỳ phong phú!

Càng quan trọng hơn là ngoại trừ tông môn đang ban thưởng.

Trong quá trình nhiệm vụ nói không chừng còn có thể vớt được không ít mỡ.

Đây cũng là điều khiến Cố Dương động lòng nhất.

Cố Dương không chút do dự cầm lấy đơn nhiệm vụ, tiến lên đăng ký.

Nội môn chấp sự đăng ký đơn nhiệm vụ cho Cố Dương, lập tức nhướng mày.

"Thật ngại quá, nhiệm vụ này ít nhất phải tới Tụ Khí cảnh tầng bảy mới có thể nhận, tu vi của ngươi còn quá thấp."

Nghe đến đây, Cố Dương lập tức khẽ nhíu mày.

"Chờ chút, ngươi là Cố Dương? Vừa rồi mắt ta vụng về, giờ liền giúp ngươi đăng ký!"

Chẳng qua là, Lý chấp sự đột nhiên phát hiện người trước mắt có chút quen mặt, không khỏi mở to hai mắt nhìn, một giây sau, trực tiếp thay đổi sắc mặt.

Mặc dù ông ta là chấp sự nội môn, tay nắm một ít quyền lợi.

Nhưng đối với loại thiên tài như Cố Dương, tất nhiên là có thể kết giao liền kết giao, cho dù không có cách nào kết giao cũng phải tránh trêu chọc.

Cho nên thái độ của Lý chấp sự chuyển biến nhanh như vậy cũng rất bình thường.

Rất nhanh, Lý chấp sự đã đăng ký xong, cùng Cố Dương tán gẫu vài chỗ cần chú ý về phương diện nhiệm vụ, sau đó tiếp tục bận rộn chuyện của mình.

"Không nghĩ tới sau khi nổi danh còn có loại chỗ tốt này."

Nhìn tờ danh sách nhiệm vụ trong tay, trong lòng Cố Dương cũng có chút cảm khái.

Nếu không phải danh tiếng của mình đã đủ vang dội.

Nhiệm vụ này đúng là không thể tiếp nhận thành công.

Hắn cũng không ngờ rằng, nhiệm vụ có độ khó cao lại còn có yêu cầu ngưỡng thực lực để nhận.

"Xem ra cảnh giới vẫn phải tăng lên mới được."

Hắn lắc lắc đầu.

Cố Dương liền đưa mắt nhìn vào danh sách nhiệm vụ trước mắt.

Phía trên giới thiệu kỹ càng về thông tin về sơn phỉ cần tiêu diệt.

Cố Dương cẩn thận xem.

Mấy phút sau.

"Thủ lĩnh sơn phỉ cũng là đại đương gia là Tụ Khí cảnh tầng bảy sao? Hẳn là vấn đề không lớn."

Cố Dương dừng một chút.

Hắn cũng không dừng lại hẳn.

Chuẩn bị lương khô và nước uống xong xuôi, liền cầm bảng nhiệm vụ rời khỏi Lưu Vân Tông.

Xuống núi.

Ở Hắc Phong tiểu trấn dưới núi nghỉ ngơi một chút.

Lập tức đi về hướng Thanh Mộc trấn!

Trấn Thanh Mộc.

Khoảng cách với toà núi Lưu Vân Tông toạ lạc cũng không phải quá xa.

Cố Dương cưỡi ngựa tới hai canh giờ liền đến nơi này, tìm được Trương gia tuyên bố nhiệm vụ.

"Lão gia! Lão gia! Đại nhân Lưu Vân Tông đến rồi!"

"Lưu Vân Tông đại nhân đến rồi!"

Lập tức, bên trong phủ đệ Trương gia truyền đến từng đợt thanh âm ồn ào.

Đối với chuyện này Cố Dương cũng không có chút ngoài ý muốn nào.

Dù sao đối với người bình thường, cho dù chỉ là một đệ tử ngoại môn của Lưu Vân Tông thì thân phận cũng xem như thập phần cao quý.

Huống chi hắn hiện tại đã là đệ tử nội môn tôn quý hơn.

Cũng không lâu lắm.

Gia chủ Trương gia vội vàng đi ra nghênh đón.

"Đại nhân, xin mời vào!"

Rất nhanh, Cố Dương liền được mời đến phòng tiếp khách, ngồi xuống vị trí đầu.

"Đại nhân, rốt cuộc cũng đã ngóng được ánh trăng, ánh trăng đưa đại nhân tới rồi!"

"Gần đây đám sơn phỉ kia cực kỳ hung hăng, không coi ai ra gì, thường xuyên đến trấn Thanh Mộc chúng ta chiếm nhà cướp bóc, không ít dân chúng lầm than vì đó!"

Gia chủ Trương gia vẻ mặt cay đắng.

"Nói tình huống cụ thể đi."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Sau đó, gia chủ Trương gia liền vội vàng giải thích.

Hóa ra mấy năm gần đây Hắc Phong sơn phỉ mới xuất hiện ở gần Thanh Mộc trấn.

Trước kia Thanh Mộc trấn vô cùng hòa bình, nhưng từ khi đám sơn phỉ Hắc Phong đến.

Từ đây về sau, trấn Thanh Mộc bắt đầu trở nên hỗn loạn.

Dân chúng trong cả trấn Thanh Mộc không dám dễ dàng ra khỏi cửa.

Bởi vì sơn tặc Hắc Phong không việc ác nào không làm, trấn bọn hắn chỉ sợ sẽ bị nhìn chằm chằm!

"Hiện tại đám Hắc Phong sơn phỉ kia đang ở đâu? Ngươi có biết không?"

Cố Dương lại hỏi.

"Biết, ta phái người lặng lẽ theo dõi bọn họ, bọn họ bây giờ liền ở trên một ngọn núi gần trấn Thanh Mộc!"

"Nhân số rất nhiều, có vài trăm người!"

Nghe vậy, Cố Dương khẽ gật đầu.

Không khác lắm với những gì mình dự đoán.

"Dẫn ta đi theo."

"Hả?"

Nghe được lời Cố Dương nói, gia chủ Trương gia nhất thời sửng sốt một chút.

Hiện tại liền ra tay luôn sao?

"Cố đại nhân, có phải quá sốt ruột rồi không? Có nên thừa dịp bóng đêm mà động thủ hay không, dù sao nhân số đối phương rất nhiều, ta sợ... "

Đối với lời nói của Trương gia gia chủ, Cố Dương tùy ý khoát tay áo.

"Được rồi, không cần lo lắng những chuyện này, nếu các ngươi muốn tìm sự an bình thì nghe lời của ta mà làm đi."

"Dẫn ta đi tới nơi đóng quân của Hắc Phong sơn phỉ, sau đó lại phái người thực lực mạnh nhất trấn các ngươi ở xung quanh ngăn chặn, một khi có một ít cá lọt lưới chạy đến, thì tận lực ngăn cản bọn hắn, nếu không ngăn được cũng không cần liều mạng."

Cố Dương vừa nói như vậy, mặc dù trong lòng gia chủ Trương gia có chút lo lắng, nhưng cũng không dám ngỗ nghịch Cố Dương.

Chỉ có thể gật đầu liên tục.

"Vâng, Cố đại nhân!"

Sau đó gia chủ Trương gia cũng động tác hết sức nhanh nhẹn phái người dẫn dắt Cố Dương đi tới nơi đóng quân của sơn phỉ.

Bên kia cũng là sắp xếp cho hộ vệ Luyện Thể Cảnh dựa theo cách nói của Cố Dương, vây quanh ở phụ cận.

"Đại nhân, phía trước chính là nơi đóng quân của Hắc Phong Sơn phỉ."

Một gã tộc nhân Trương gia hình thể thon gầy vội vàng cúi đầu cung kính nói.

Nghe đến đó, Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Nơi đó có thể nghe rõ ràng được một vài tiếng ầm ĩ.

Hiển nhiên...

Nơi đó chính là địa phương mà Hắc Phong sơn tặc trú đóng.

"Ừm, ngươi trở về đi."

Cố Dương hơi khoát tay.

Tên tộc nhân Trương gia lập tức như được đại xá, vội vàng rời đi.

Hiển nhiên là sợ hãi tới cực điểm, sợ bị sơn phỉ phát hiện.

Đối với việc này, Cố Dương chỉ khẽ lắc đầu.

Cũng không quá để ý.

Sau đó, Cố Dương liền đi thẳng đến nơi đóng quân của sơn phỉ.

Xung quanh chỗ Hắc Phong sơn phỉ có người trông coi.

Trong nháy mắt Cố Dương bước vào trong đó.

Đã có người trông coi phát hiện ra Cố Dương.

Uuuuu!

Một tên sơn phỉ trong đó lập tức lấy ra một cái kèn thật lớn từ phía dưới, lớn tiếng thổi lên.

Rẹt!

Nhất thời cả đám sơn phỉ với khuôn mặt hung tàn bước ra ngoài.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Có người tiến vào lãnh địa của chúng ta?"

"Chỉ cần đuổi hắn đi là được rồi? Sao mà lại thổi lệnh tập kết?"

"Tên kia mặc quần áo và trang sức của Lưu Vân Tông, chỉ sợ không dễ trêu chọc!"

"Cái gì!?"

Trong trú điểm.

Không ít sơn phỉ nghe thấy thế thì biến sắc.

Người của Lưu Vân Tông tới lãnh địa của họ, thì còn có chuyện gì tốt chứ?

"Nhanh đi thông báo cho Đại đương gia!"

Mà ngay khi đám sơn tặc nhanh chóng hành động.

Cố Dương đã đứng ở cửa nhà của sơn phỉ.

Nhìn cửa gỗ trước mặt.

Y trực tiếp một cước đá văng.

"Kẻ đến là ai! Đây là địa bàn của Hắc Phong sơn trại chúng ta, không muốn sống nữa sao?!"

Một tên sơn phỉ trên mặt có ba vết sẹo tức thì hung thần ác sát nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ hung ác.

Mà sau khi hắn cảm giác được tu vi của Cố Dương, hắn nhất thời sửng sốt.

Trên mặt chợt lộ vẻ kinh hỉ.

"Tụ Khí cảnh tầng hai?"

"Ha ha ha! Chúng tiểu nhân, vây quanh hắn cho ta!"

Người nói chính là Nhị đương gia của Hắc Phong sơn phỉ.

Vốn là tâm tình của hắn còn có chút căng thẳng.

Dù sao đối với Lưu Vân Tông, hắn vẫn có nghe danh.

Bên trong có vô số thiên tài.

Thực lực cường hãn thì lại càng nhiều vô số kể.

Nếu thật sự Lưu Vân Tông phái người đến tiêu diệt bọn cướp bọn hắn.

Vậy e là bọn hắn phải chạy trốn.

Nhưng hắn không nghĩ tới...

Lưu Vân Tông thế mà lại phái một đệ tử có tu vi Tụ Khí cảnh tầng hai tới?

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Đương nhiên, tuy trong lòng mừng rỡ không thôi.

Nhưng y cũng không ngốc.

Hắn biết có rất nhiều đệ tử Lưu Vân Tông đều có bản lĩnh chiến đấu vượt cấp.

Cho nên trước tiên cho tiểu đệ chặn đường Cố Dương.

Bây giờ Cố Dương chính là cá trong chậu!

Ngoài điểm đóng quân của sơn trại.

Không ít hộ vệ Trương gia thấy cảnh này, lập tức lộ vẻ kinh hoảng.

"Làm sao bây giờ? Tại sao vị đại nhân Lưu Vân Tông kia lại đơn thương độc mã xông vào như vậy?"

"Hỏng rồi, nếu bị bắt thì phải làm sao bây giờ?"

"Cứ xem trước đã, nhỡ như vị đại nhân kia thủ đoạn thông thiên thì sao?"

Trong lòng bọn họ mặc dù có chút sợ hãi nhưng vẫn yên lặng chờ đợi.

Còn về Cố Dương.

Đối với đám sơn phỉ ngăn chặn đường lui của mình thì lại chẳng thèm ngó tới.

Đám sơn phỉ này cũng chỉ là Luyện Thể cảnh mà thôi.

Còn về phần Tụ Khí cảnh...

Số lượng cũng không nhiều.

Bao gồm cả Nhị đương gia trước mắt, tổng cộng cũng chỉ mới hơn mười người mà thôi.

Nhưng khiến hắn có chút ngạc nhiên là...

Tình báo dường như phạm sai lầm!

Rõ ràng là nói đến Đại đương gia là Tụ Khí cảnh tầng bảy.

Kết quả...

Nhị đương gia cũng là Tụ Khí cảnh tầng bảy!

Hơn nữa bên cạnh còn có một tên sơn tặc Tụ Khí cảnh tầng bảy!

Từ cách ăn mặc có lẽ... chỉ sợ thân phận cũng không thấp hơn Nhị đương gia.

Đương nhiên, thấy tình cảnh này, Cố Dương không chỉ không sợ hãi, ngược lại ánh mắt lóe ra một tia quang mang.

"Ngoại trừ Đại đương gia, còn có hai tên sơn phỉ Tụ Khí cảnh tầng bảy, xem ra ổ sơn phỉ này... Bảo bối không ít nha."

Cố Dương vui mừng trong lòng.

Chuyến này xem như đến đúng rồi!

"Tiểu tử, ngươi mau rời khỏi đây, ta có thể bỏ qua chuyện cũ, nếu ngươi khư khư cố chấp thì đừng trách ta không khách khí."

Trong ánh mắt của Nhị đương gia lóe ra sự tàn nhẫn.

Những đệ tử đại tông môn này có thể không trêu chọc, tất nhiên không trêu chọc thì tốt hơn, nhưng nếu đối phương muốn gây sự, vậy cứ giết là được.

Cùng lắm thì đổi một cứ điểm khác thôi.

"Nhiều lời vô ích, hôm nay, các ngươi một người cũng chạy không thoát."

Cố Dương tùy ý liếc qua Nhị đương gia, lạnh nhạt lên tiếng.

"Hừ! Bản lĩnh không có bao nhiêu, trái lại rất lớn lối cuồng vọng!"

"Chúng bay, động thủ!"

"Trực tiếp làm thịt tiểu tử này!"

Nhị đương gia vừa mới nói xong, một đám sơn phỉ vây quanh Cố Dương lập tức hành động.

Trong đó còn bao gồm vài tên sơn tặc Tụ Khí cảnh.

Mà đối với những tên sơn tặc này.

Cố Dương lại lạnh nhạt vô cùng.

Sau đó hắn giơ nắm đấm lên như giết chết một con kiến, đấm ra từng quyền với mỗi tên sơn phỉ.

Vèo vèo!

Lạch cạch!

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Sau mấy hiệp, trên mặt đất đã bị đánh thành một mảng sơn phỉ.

Tiếng rên rỉ thống khổ vang lên.

Thấy cảnh này, lông mày Nhị đương gia lập tức nhíu lại.

Sau đó hắn ta la lớn.

"Lão tam, động thủ!"

Trong khi nói chuyện, một tên sơn tặc khác tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy chẳng biết từ lúc nào đã đi tới sau lưng Cố Dương.

Giờ phút này nghe thấy tiếng của Nhị đương gia vang lên.

Lập tức hai người cùng ra tay.

Đây cũng là dự định của hắn.

Trước hết để cho những tiểu đệ này ra tay hấp dẫn sự chú ý của Cố Dương.

Sau đó lại dùng thế lôi đình xuất thủ.

Thành thế bao bọc hai mặt trực tiếp chém giết Cố Dương!

Động thủ cực kỳ hung ác quyết đoán.

Không hề có ý tứ muốn cho một chút cơ hội nào.

Nếu là đệ tử tông môn bình thường, bị làm như vậy chỉ sợ khiến người ta sợ đến choáng váng.

Nhưng Cố Dương đã sớm phát hiện ra động tác của Tam đương gia.

Cho nên hắn hoàn toàn không ngạc nhiên.

Rẹt!

Nhị đương gia dẫn đầu xông về phía trước.

Trong tay hắn cầm một thanh đại đao.

Chân khí dày đặc tràn đầy đại đao, chém xuống một cách nặng nề!

Thấy vậy, Cố Dương không tránh không né, đưa tay đánh ra một quyền.

Kim Cương Quyền viên mãn lập tức bộc phát ra kim quang lóng lánh.

Cùng lúc đó, quyền ý lặng lẽ hiện lên.

Xuy!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bạo phát!

Trong nháy mắt đó, ánh mắt Nhị đương gia lập tức tràn đầy hoảng sợ.

"Không..."

Hắn ta lớn tiếng muốn kêu cầu cứu.

Nhưng âm thanh còn chưa kịp truyền ra.

Liền bị ánh vàng cắn nuốt.

Phốc xuy!

Nắm đấm của Cố Dương trực tiếp vượt qua trường đao của Nhị đương gia, trực tiếp rơi vào mặt hắn.

Trong nháy mắt, đầu của Nhị đương gia nổ tung như dưa hấu!

Tuỷ não tan vào cùng máu, rơi vãi đầy đất!

"Không! Nhị ca! Ngươi sao lại chết! "

Tam đương gia thấy Nhị đương gia bị Cố Dương một quyền đánh bể đầu.

Lập tức tròng mắt muốn nứt ra, trường kiếm trong tay càng là bộc phát ra tất cả lực lượng.

Tàn nhẫn vô cùng hướng mi tâm Cố Dương đâm tới.

Nhưng Cố Dương lại nhẹ nhõm thu hồi nắm đấm.

Ánh mắt lạnh lùng liếc qua Tam đương gia, rồi lại tiếp tục đấm ra một quyền.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp rơi xuống bụng Tam đương gia.

Bịch!

Trong nháy mắt, một lỗ máu lớn xuất hiện ở bụng hắn.

Máu tươi ồ ồ chảy ra như không có phanh.

"Bùm" một tiếng.

Tam đương gia cũng ầm ầm ngã xuống đất.

Rất nhanh đã không còn nhịp thở.

Giờ phút này, toàn bộ sơn phỉ còn sống đều trợn tròn mắt.

Nhị đương gia và Tam đương gia... đều đã chết?!

Điều này... sao có thể?!

Nhị đương gia không phải nói gia hỏa này chỉ là Tụ Khí cảnh tầng hai sao?

Bọn họ chính là Tụ Khí cảnh tầng bảy đó.

Sao có thể bị gia hỏa Tụ Khí cảnh tầng hai giết được?

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Trong lòng tất cả sơn phỉ chấn động mạnh.

Nhưng vào lúc này.

Một thanh âm vô cùng tức giận từ một bên truyền đến.

"Vô liêm sỉ! Dám giết huynh đệ ta, muốn chết hả!?"

Tiếng rống hết sức ác liệt truyền khắp chân trời.

Nhất thời tất cả sơn tặc đều bị chấn động.

"Là Đại đương gia!"

"Đại đương gia, ngài nhất định phải báo thù thay cả Nhị đương gia và Tam đương gia đi!"

Đám sơn tặc lập tức cảm thấy an toàn tăng vọt.

Ai nấy kích động lớn tiếng quát.

Nghe đến đó, Cố Dương cũng có chút hứng thú ngẩng đầu nhìn lại.

Cách đó không xa, một bóng người vừa dày vừa nặng nhanh chóng tới gần.

"Chết đi cho ta!"

Bóng người kia vọt tới trước người Cố Dương, nâng lên nắm đấm đập thẳng tới đầu Cố Dương.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương hơi đổi sắc mặt.

Tên gia hỏa này...

Vậy mà lại là Tụ Khí cảnh tầng chín!?

Tên này hay nhỉ.

Tình báo không khỏi sai quá nhiều đi?

Hay là nói, đám sơn tặc này đều là người biết giấu nghề?

Chẳng qua trong lòng mặc dù có chút kinh ngạc.

Nhưng động tác trong tay Cố Dương lại không chút chậm trễ.

Giơ nắm đấm lên trực tiếp thi triển Kim Cương quyền.

Cùng lúc đó, một thành quyền ý cũng ầm ầm bộc phát!

Rẹt!

Bịch!

Song quyền của hai người trực tiếp va chạm trên không trung.

Một tiếng nổ vang rung trời.

Uỳnh Uỳnh!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Lực trùng kích cường đại trực tiếp thổi bay những tên sơn phỉ thực lực yếu ớt chung quanh ra ngoài.

Ầm!

Hai người giao thủ xong liền đồng thời lui về sau một bước.

Giao thủ nhưng vẫn chưa phân thắng bại!

Hai người bộc phát ra lực lượng sàn sàn nhau!

"Tiểu tử kia... Vậy mà đón được một quyền này của Đại đương gia?"

"Chuyện này không có khả năng! Đại đương gia là cường giả Tụ Khí cảnh tầng chín, tiểu tử kia làm sao có thể ngăn được!?"

Cùng lúc đó.

Sắc mặt tên đại đương gia sơn phỉ cũng vô cùng khó coi.

Bị chặn lại rồi sao?

Tên gia hỏa này... không phải là Tụ Khí cảnh tầng hai sao?

Hắn dựa vào cái gì ngăn cản một quyền này của mình!?

Hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Nhìn thấy quần áo và trang sức trên người Cố Dương, hắn càng cắn răng.

"Lại là đệ tử Lưu Vân Tông, là thiên tài sao?"

"Đáng chết! Sao lại gặp phải gia hoả khó chơi như vậy!"

"Không được, nhất định phải trấn sát hắn ở đây, nếu không... sẽ nguy hiểm!"

Đại đương gia của bọn sơn phỉ cũng không phải là kẻ hữu dũng vô mưu.

Ngược lại trong sự cục cằn của hắn có sự tinh tế.

Nếu không thì hắn cũng không thể khiến Hắc Phong sơn trại phát triển thịnh vượng như vậy được.

Ngay cả hai huynh đệ của mình cũng là Tụ Khí cảnh tầng bảy.

Cho nên hắn rất rõ ràng.

Tiểu tử trước mắt này, nhất định phải động thủ trấn sát!

Bởi vì trên người hắn khẳng định có rất nhiều bảo bối!

Đệ tử tông môn có rất nhiều bảo bối.

Chém giết hắn.

Như vậy lão nhị và lão tam chết cũng không lỗ!

Nếu như không giết hắn mà để hắn chạy thoát...

Vậy thì thật sự nguy hiểm!

Nghĩ đến điều này, Đại đương gia không có chút ý nương tay nào.

Khí tức kinh khủng trên người ầm ầm bộc phát.

Lực áp bách chỉ thuộc về một mình Tụ Khí cảnh tầng chín cũng lập tức bao phủ chung quanh.

"Chết đi cho ta!"

Khí tức Đại đương gia bộc phát, sau đó không chút do dự nâng nắm đấm lên.

Một chiêu này... chính là sở học suốt đời của gã!

Thông qua chiêu này gã ta đã giết chết không biết bao nhiêu đệ tử tông môn.

Lần này...

Tất nhiên là có thể thành công chém giết tên tiểu tử trước mắt này!

Đến lúc đó...

Hắn có thể tiến thêm một bước, đột phá Ngưng Chân cảnh!

Nghĩ tới đây, trên mặt Đại đương gia tràn ngập sự hưng phấn!

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng giống như nhìn thấy người sắp chết.

Mắt thấy Đại đương gia khí thế hùng hổ xông tới.

Động tác của Cố Dương hơi dừng lại một chút.

Hắn thu nắm đấm lại.

"Tu vi có chút chênh lệch, dựa vào quyền ý có vẻ không đủ."

Cố Dương lắc đầu cảm khái.

Chợt chậm rãi rút bội kiếm bên hông ra.

Nhìn thấy động tác của Cố Dương, khóe miệng Đại đương gia lập tức nhếch lên.

"Chết đến nơi rồi mới nghĩ tới việc rút kiếm? Đã muộn!"

Khí tức trên người đại đương gia lập tức bộc phát càng thêm cường hãn.

Ngay sau đó, nắm đấm khổng lồ hung hăng đập về hướng mặt Cố Dương.

Nếu quyền này trúng.

Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nhưng thần sắc Cố Dương lại lạnh nhạt vô cùng.

Trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vung lên.

Lập tức, một luồng kiếm khí sắc bén vô song chém tới!

Phong Vân kiếm pháp!

Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng huyền diệu lặng lẽ hiện lên trong kiếm khí.

Rẹt!

Phốc xuy!

Đại đương gia thậm chí còn chưa kịp phản ứng lại, Cố Dương đã ra tay.

Hắn chỉ cảm thấy hai chân của mình trở nên vô cùng mát lạnh.

Chợt, một cơn đau như xé rách tim phổi từ nửa người dưới của mình truyền đến.

Hắn hoảng sợ cúi đầu xuống, phát hiện hai chân mình đã trực tiếp bị chặt đứt.

"Bùm" một tiếng.

Cả người hắn ta ngã xuống đất.

Phát ra tiếng gào thét đau đớn cùng tiếng rên rỉ.

Nhìn thấy vậy, tất cả sơn tặc lập tức sợ tới mức sắc mặt tái nhợt.

Ai nấy đều lộ vẻ hoảng sợ, sợ hãi muốn chạy trốn.

Mà đối với những sơn phỉ muốn chạy trốn này, Cố Dương lại không lưu thủ chút nào, trực tiếp chém ra một kiếm.

Cố Dương vừa ra tay, lập tức những sơn phỉ này không dám trốn nữa, nhao nhao quỳ rạp xuống đất, một câu cũng không dám nói.

Thấy vậy, Cố Dương lúc này mới quay đầu nhìn về phía Đại đương gia đang không ngừng gào rú.

"Cầu... cầu xin ngươi, đừng giết ta!"

"Tiền bối! Đại ca! Đại gia gia! Con sai rồi! Con không nên ra tay với người! Cầu xin người tha cho con một mạng! Người muốn cái gì con đều cho người!"

Trên đầu Đại đương gia giờ phút này tràn đầy mồ hôi.

Đau đớn khiến khuôn mặt hắn ta vặn vẹo.

Nhưng ngay cả như vậy, hắn vẫn muốn sống tiếp.

Thế nên cần mặt mũi để làm gì?

Hắn ta một tay vuốt nước mắt lưng tròng bắt đầu cầu xin tha thứ.

Nghe đến đây, Cố Dương trái lại là không có gấp gáp ra tay.

Mà nhàn nhạt nói ra: "Lấy tất cả những thứ đáng giá trong Hắc Phong sơn trại của ngươi ra."

Nghe đến đó, nhất thời đại đương gia vô cùng mừng rỡ.

Không phải chỉ là tài nguyên thôi sao?

Hắn cho là được!

Chỉ cần giữ được tính mạng, lưu lại núi xanh, không sợ không có củi đốt!

Nghĩ đến đây, hắn vội vàng lấy từ trong ngực mình ra một viên Huyền Giới kỳ dị.

"Đại...Đại hiệp! Đây là một chiếc nhẫn trữ vật, bên trong cất giữ tất cả tài nguyên của Hắc Phong sơn trại chúng ta!"

"Tất cả đều ở bên trong!"

Đại đương gia vội vàng nói.

Xem vẻ mặt của hắn quả thật không có giấu giếm bất cứ điều gì.

"Không có giấu những thứ khác đúng không?"

Cố Dương nhàn nhạt hỏi.

"Không có! Tuyệt đối không có."

Đại đương gia vội vàng cúi đầu, nắm đấm không khỏi nắm chặt.

Chờ đấy!

Hắn nhất định phải báo thù!

Tài nguyên này là gã tích lũy qua bao nhiêu năm.

Hiện tại toàn bộ bị cướp đi, sao hắn có thể chấp nhận?

Chỉ là bây giờ ăn nhờ ở đậu, không thể không làm như vậy.

Hắn cắn răng, nhưng trên mặt vẫn cười theo.

Đại trượng phu co được dãn được!

"Nếu không còn, vậy không tra tấn ngươi nữa."

Cố Dương chậm rãi nâng trường kiếm trong tay lên.

Nghe được lời này của Cố Dương, đại đương gia lập tức kinh hãi khó hiểu, gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ngươi... Ngươi muốn làm cái gì!?"

"Không phải nói cho ngươi tài nguyên ngươi liền tha cho ta một mạng sao?!"

Hắn ta rống lớn.

"Ừm? Ta chưa bao giờ nói sẽ tha cho ngươi, chỉ tự ngươi cho là vậy mà thôi."

Cố Dương có chút bình tĩnh.

Từ đầu tới đuôi hắn cũng chưa từng nói là muốn buông tha Đại đương gia.

Dù sao mục đích của nhiệm vụ là tiêu diệt Hắc Phong sơn trại.

Thân là đại đương gia của sơn trại.

Sao hắn có thể bỏ qua cơ chứ?

"Không! Ngươi không thể giết ta!"

"Ta thành quỷ cũng không bỏ qua cho ngươi!"

Mắt thấy trường kiếm trong tay Cố Dương càng thêm tiếp cận.

Lập tức trên mặt Đại đương gia lộ vẻ oán độc, nguyền rủa Cố Dương.

Đối với điều này Cố Dương chỉ cười lạnh một tiếng.

"Khi ngươi còn sống ta còn không sợ, biến thành quỷ ta còn sợ sao?"

Lắc đầu, Cố Dương không nói thêm nữa.

Một kiếm trực tiếp chém đầu đại đương gia.

Phốc xuy!

Máu tươi tung hoành!

Đại đương gia, cứ như vậy mà mất mạng!

Nhìn thấy cảnh này, đám sơn tặc xung quanh sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Quỳ trên mặt đất không ngừng cầu xin tha thứ.

Nhưng Cố Dương cũng không có ý tứ lưu thủ.

Đám sơn tặc này làm nhiều việc ác, bản thân bọn chúng đáng chết!

Chỉ mấy phút ngắn ngủi qua đi.

Trong toàn bộ mảnh đất đóng quân của sơn trại, khắp nơi xác

chết rải rác.

Tràn ngập mùi máu tươi.

Có điều Cố Dương còn lưu lại ba tên sơn phỉ Luyện Thể cảnh.

Lúc này bọn họ đang quỳ trên mặt đất run cầm cập.

"Đại... Đại nhân, chúng ta cũng là bị bức bách, van xin ngài thả chúng ta một mạng đi!"

"Đúng vậy đó đại nhân, van xin ngài tha mạng cho chúng ta!"

Ba người này cuống quýt cầu xin tha thứ liên tục.

Nghe vậy, Cố Dương vẫy tay một cái, trực tiếp đánh bọn họ ngất đi.

Đương nhiên, hắn giữ một mạng của bọn họ lại cũng không phải là muốn buông tha bọn họ.

Mà là có thứ gì đó cần thí nghiệm một phen.

Trong lúc suy nghĩ, Cố Dương đưa tay vặn gãy đầu một người trong đó.

Sau đó tâm niệm khẽ động.

Sửa đổi ngày sinh sản của người kia tới trước một phút.

Rẹt!

Một màn quỷ dị xảy ra.

Đầu của người kia lại một lần nữa trở lại trên cổ của hắn.

Ngay sau đó, hắn mở choàng mắt.

Kinh hoàng vô cùng nhìn Cố Dương.

"Ngươi... Ta..."

Hắn đang định nói gì đó.

Cố Dương đã sớm xuất thủ, lần nữa vặn gãy cổ hắn!

"Xem ra năng lực sửa đổi này quả nhiên có thể sử dụng với người khác."

Cố Dương không khỏi có chút rung động.

Không chỉ có thể sử dụng với người ngoài.

Lại có thể làm cho người ta sống lại!

Thủ đoạn này...

Cũng không khỏi quá kinh khủng đi!

Mặc dù đang ở trong thế giới huyền huyễn này.

Cũng xem như là năng lực kinh khủng nhất đi?

Đây là khởi tử hồi sinh đấy!

"Nhưng nếu có thể sửa chữa lại quá khứ, như vậy sửa đổi đến tương lai... sẽ là tình huống gì đây?"

Nghĩ đến đây, Cố Dương lại nhìn về phía một tên sơn tặc khác.

Tâm niệm vừa động, trực tiếp sửa đổi lại trăm năm sau.

Lập tức, khí tức trên thân người nọ đột nhiên trở nên yếu ớt.

Sau đó tóc hắn ta biến thành hoa râm.

Khuôn mặt cũng tràn đầy khe rãnh.

Thời gian ngắn ngủi vài giây.

Hắn chính là từ một nam tử trung niên chuyển biến thành một lão nhân tuổi xế chiều, sau đó biến thành bộ xương.

"Hízzz!"

Nhìn thấy cảnh này, cho dù Cố Dương đã sớm chuẩn bị tâm lý một chút, nhưng vẫn nhịn không được hít một ngụm khí lạnh, thở dốc.

Xem ra, hack của hắn, không chỉ có thể sửa đổi thứ đơn giản như tu vi, công pháp, võ kỹ, kiếm ý vậy, dùng ở trên thân sinh linh mới là khủng bố nhất.

Trực tiếp sửa chữa thời gian người khác, không chỉ có thể để cho bọn họ sống lại, cũng có thể để cho bọn họ chết già, đây quả thực là khó lòng phòng bị mà.

Cho dù là những tu luyện giả có tu vi cao hơn hắn, một khi không cẩn thận trúng chiêu, cũng sẽ bị hắn đánh ngã.

Thủ đoạn này quả thực vô cùng cấm kỵ.

Điều khiển thời gian, quả nhiên là mặc kệ ở thế giới nào, đều là tồn tại cấm kỵ đấy.

Lập tức, Cố Dương lại nhìn về phía một tên sơn tặc cuối cùng.

Đối với người cuối cùng này.

Cố Dương không trực tiếp sửa đổi một trăm năm.

Mà sửa chữa lui về sau hai mươi năm.

Lập tức, trên người tên sơn tặc kia cũng nhanh chóng xảy ra biến hóa.

Mặc dù tuổi tác đã già đi nhiều, thậm chí còn sắp chết.

Nhưng Cố Dương cũng phát hiện.

Cảnh giới tên sơn tặc này vậy mà cũng tăng lên không ít!

Từ Luyện Thể Cảnh, lại đi tới Tụ Khí Cảnh tầng một!

Mặc dù nói hai mươi năm đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng một không tính là mạnh bao nhiêu.

Nhưng điều này cũng nói rõ, nếu như tùy tiện sửa đổi thời gian của người ngoài...

Cũng có thể là khiến đối phương trở nên mạnh mẽ.

"Ngươi... Ngươi đã làm gì ta vậy?!"

Có lẽ là vì sửa chữa thời gian.

Tên sơn phỉ hoảng loạn đứng dậy, thúc giục chân khí, dường như muốn động thủ với Cố Dương.

Nhưng không đợi hắn đưa tay, một vòng kiếm quang xẹt qua.

Đầu của hắn trực tiếp rơi xuống đất.

"Năng lực này thật đúng là biến thái mà."

Trong lòng Cố Dương lần nữa nhịn không được phát ra cảm khái.

Loại năng lực này, nếu như dùng tốt sẽ kinh khủng đến cực điểm.

Sau này sửa chữa, có thể làm cho người ta chết già.

Đương nhiên, phải sử dụng cẩn thận, bằng không địch nhân không chết già, trái lại còn đột phá cảnh giới, tu vi đại tăng, đó quả thực là ko còn gì để nói.

Nhưng nếu cẩn thận sử dụng, dùng để nuôi dưỡng cường giả, hoặc là sau này ở bước ngoặt nguy hiểm, cưỡng ép tăng lên thực lực của mình, cũng là lựa chọn không tồi. Có điều, công năng này có nguy hiểm, phải cẩn thận sử dụng mới được.

Đương nhiên, dùng để đối phó địch nhân, kỳ thật sau này sửa chữa thời gian lùi về sau, không an toàn bằng lùi về trước.

Dù sao, nếu như hắn đổi thời gian thành trăm năm trước, có phải người kia sẽ không ra đời, trực tiếp biến mất trên thế giới này hay không?

Hoặc là, giới hạn ở biến thành trẻ con hoặc là trong trạng thái bị thụ tinh vào trứng?

Chỉ suy nghĩ một chút đã khiến da đầu người ta tê dại, quả thực chạm vào hắn phải chết.

Đây cũng là chiêu thức cấm kỵ, không thể dùng lung tung.

Cuối cùng, chính là năng lực phục sinh... Cũng phải cẩn thận sử dụng mới được.

"Trước khi không đủ thực lực, năng lực này của ta tuyệt đối không thể lộ ra ngoài ánh sáng, nếu không..."

Cố Dương vẻ mặt ngưng trọng, cảnh cáo chính mình.

Năng lực của hệ thống quá mức biến thái, sau khi lộ ra ánh sáng nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều cường giả kinh khủng.

Nhất là những cường giả sắp chết già kia, tuyệt đối sẽ lấy hắn ra phân tích.

Lập tức, Cố Dương liền chậm rãi đứng dậy.

Bắt đầu dọn dẹp chiến trường.

Vốn nghĩ đại đương gia sẽ không ẩn giấu thứ gì.

Kết quả không nghĩ tới...

Hắn lại tìm thấy một cuốn tàn quyển không biết ở trong phòng ở Đại đương gia.

Mặt trên mơ hồ có thể thấy một ít văn tự.

Nhưng có lẽ do niên đại quá lâu, nên không nhìn rõ bất cứ thứ gì.

"Sửa đổi, trăm năm trước!"

Cố Dương trực tiếp thử sửa chữa một phen.

Kết quả ánh sáng tản đi.

Tàn quyển kia vậy mà vẫn bảo trì nguyên dạng, không có mảy may biến hóa.

"Vậy mà không có phản ứng?"

Cố Dương nhất thời kinh ngạc không thôi.

Nhưng trước mắt cũng không thể tiếp tục sửa đổi.

Hắn liền đem bộ tàn quyển này bỏ vào trữ vật Huyền giới vừa lấy được.

Chờ sau khi cập nhật thời gian sửa chữa, lại thử một phen.

"Thay đổi trăm năm không có bất kỳ biến hóa gì, nói rõ thứ này thật không đơn giản mà!"

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên quang mang.

Nhưng tàn quyển này đã bị Đại đương gia tùy ý đặt trên bàn.

Vậy thì có lẽ hắn cũng không phát hiện ra sự kỳ dị của quyển tàn quyển này.

Cho nên càng không thu nó vào trữ vật giới chỉ.

Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều, kiểm kê tài nguyên trong nhẫn trữ vật một chút.

Ngoại trừ tàn quyển không biết mà hắn vừa mới đạt được kia.

Bên trong trữ vật Huyền Giới có vạn lượng hoàng kim.

Dựa theo giá cả hàng hóa của thế giới này mà tính.

Một ngàn lượng hoàng kim có thể mua được một khối hạ phẩm linh thạch.

Đương nhiên, chỉ là giá trị, bình thường đều có tiền mà không có hàng, có tiền cũng chưa chắc có thể mua được.

Như vậy vạn lượng hoàng kim, tương đương với mười khối hạ phẩm linh thạch.

Coi như không tệ.

Trừ cái đó ra, trong nhẫn trữ vật còn có hạ phẩm linh thạch!

Tất cả được hai mươi khối!

Đoán chừng đây cũng là do Đại đương gia lục soát khắp nơi cướp đoạt mà có.

"Nhiều linh thạch hạ phẩm như vậy, thì phải cướp bao nhiêu nhà đây."

Cố Dương không khỏi cảm khái.

Ngoại trừ linh thạch và hoàng kim ra, bên trong không còn thứ

gì khác.

Công pháp võ kỹ gì đó.

Cả lông cũng không thấy.

"Khó trách ta thấy mấy tên đương gia này đều dùng võ học cấp thấp nhất, thì ra là căn bản không có võ kỹ cùng công pháp đẳng cấp cao."

Cố Dương lắc đầu.

Tán tu lại có vấn đề như vậy.

Dù sao công pháp và võ kỹ đều là loại tài nguyên hi hữu.

Bình thường chỉ có trong tông môn mới có thể tùy tiện học tập được.

Nếu như tự mình phiêu bạt...

Căn bản rất khó kiếm được một môn võ kỹ.

Đột phá đến Tụ Khí cảnh tầng chín, lại là tu luyện một môn võ kỹ nhân cấp hạ phẩm.

Cũng coi như là vô cùng thê thảm.

Sau khi kết thúc kiểm kê.

Cố Dương liền trực tiếp đi ra nơi trú điểm.

Hắn hô lên với đám hộ vệ Trương gia trông coi chung quanh.

"Được rồi, đừng ẩn giấu nữa, sắp sửa thanh lý xong xuôi rồi."

"Mang thi thể mấy tên đầu lĩnh trở về đi."

Nghe được lời của Cố Dương.

Những hộ vệ Trương gia đang đứng xung quanh nhất thời choáng váng.

Cái gì vậy?

Trận chiến đã kết thúc rồi?

Nhanh như vậy?

Từ lúc bắt đầu cho đến bây giờ mới qua hơn mười phút chứ?

Vậy mà đã kết thúc rồi?

Sửng sốt một lát.

Bọn hộ vệ vội vàng cẩn thận từng li từng tí một đi vào điểm đóng quân.

Khi nhìn thấy thi thể sơn phỉ đầy đất ở bên trong.

Nhất thời tất cả mọi người đều trầm mặc.

Hay nhỉ.

Chết cả rồi!

Không còn tên nào!

Điều này làm cho trong lòng bọn họ rung động không thôi.

Không khỏi nhao nhao quay đầu nhìn về phía Cố Dương vẻ mặt bình thản.

"Quá kinh khủng!"

"Sơn phỉ cường đại như thế mà ở trong tay vị đại nhân kia lại bị hành hạ đến chết một cách dễ dàng như vậy!"

"Toàn bộ sơn phỉ Hắc Phong sơn trại đều chết trong tay vị đại

nhân kia, không hổ là đại nhân của Lưu Vân Tông!"

"Nếu như ta cũng có thể tiến vào Lưu Vân Tông thì tốt rồi..."

"Được rồi, với thiên phú rác rưởi này của ngươi, đừng nằm mơ, lo làm việc đi!"

Sau khi khiếp sợ qua đi, bọn họ cũng là nhanh nhẹn bắt đầu làm việc.

Nhấc toàn bộ thi thể ba tên đương gia Hắc Phong sơn trại lên.

Trên đường.

Tất cả hộ vệ Trương gia đều nhìn Cố Dương với vẻ mặt sùng bái tôn kính.

Trong ánh mắt càng tràn ngập kính ngưỡng.

Sau khi trở lại Trương gia.

Gia chủ Trương gia cũng vội vàng ra cửa nghênh đón.

Sau khi nhìn thấy thi thể ba tên đương gia Hắc Phong sơn trại, lập tức kích động rơi lệ đầy mặt.

Vui đến phát khóc.

Dù sao Hắc Phong sơn trại cũng đã chèn ép trấn Thanh Mộc bọn họ một cách quá hung ác.

Thế cho nên toàn bộ cư dân trong trấn nhỏ nếu nghe được chút ít động tĩnh đều lập tức trốn đi.

Bây giờ đám thế lực đen tối Hắc Phong sơn trại đè ở trên đầu bọn họ, rốt cục đã bị truy quét sạch sẽ.

Gia chủ Trương gia lúc này cũng quỳ gối trước người Cố

Dương, không ngừng dập đầu.

Cố Dương đối với việc này cũng có chút bất đắc dĩ.

Sau khi chấp nhận một phen hảo ý của đối phương.

Cố Dương lúc này mới chuẩn bị trở về tông môn giao nhiệm vụ.

Hai canh giờ tức thì thoáng qua, trở lại trong Lưu Vân Tông.

Cố Dương cũng không có ý che giấu.

Hắn trực tiếp đi thẳng tới Nhiệm Vụ Đường.

Lý chấp sự đang có chút rảnh rỗi, nhìn thấy Cố Dương đã đến.

Nhất thời trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

"Cố Dương, như thế nào? Còn có chuyện gì à?"

"Ừm, ta đến giao nhiệm vụ."

Cố Dương gật đầu nhẹ, bình tĩnh nói.

"Hả, giao nhiệm vụ...." Lý chấp sự khẽ gật đầu, nhưng ngay sau đó hắn ý thức được một tia không thích hợp.

Trả nhiệm vụ?

Cố Dương không phải trước đó không lâu vừa tiếp nhận xong nhiệm vụ sao?

Lúc này mới qua bao lâu?

Còn chưa tới một ngày nữa!

Vậy mà... đã hoàn thành?

Sao có thể như vậy!

Nghĩ đến đây, Lý chấp sự không khỏi cười nói: "Cố Dương huynh đệ, ngươi nói sai rồi, chẳng phải sáng nay ngươi mới nhận nhiệm vụ sao?"

Nhưng hắn nhìn thấy Cố Dương vẻ mặt nghiêm túc lắc đầu.

Hơn nữa từ trong nhẫn trữ vật lấy ra ba cái đầu người.

Lý chấp sự choáng váng.

"Đây là... Đầu người của mục tiêu nhiệm vụ?"

"Việc này... Ngươi thật sự đã hoàn thành nhiệm vụ!?"

Mục tiêu của nhiệm vụ là đám sơn phỉ Tụ Khí cảnh thất trọng.

Có thể nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ diệt sạch sơn phỉ.

Cố Dương thật sự chỉ là Tụ Khí cảnh tầng hai sao?

Sau đó Lý chấp sự cũng không nói thêm gì nữa.

Liền bắt đầu giúp Cố Dương xử lý.

"Cố Dương huynh đệ, một ngàn điểm cống hiến đã được ghi vào ngọc bài nội môn của ngươi."

"Ngươi quá mạnh mẽ, đối phương chính là sơn phỉ Tụ Khí cảnh tầng bảy, không nghĩ tới ngươi lại có thể tiêu diệt nhanh như vậy, thật khiến người ta bội phục mà."

Lý chấp sự cười cảm khái nói.

Trong lòng hắn cũng hơi chấn động.

Thời điểm còn là đệ tử nội môn, hắn cũng từng tiếp nhận nhiệm vụ tương tự.

Loại nhiệm vụ này có độ khó cực cao, đệ tử nội môn bình thường còn không nhất định có thể hoàn thành.

Có thể làm được không chỉ hoàn thành như Cố Dương, hơn nữa còn là hoàn thành trong một ngày...

Quả thực có thể nói là vô cùng thưa thớt!

Cố Dương tiếp nhận ngọc bài nội môn của mình từ tay Lý chấp sự, hơi chắp tay.

"Phiền Lý chấp sự rồi."

"Có điều mục tiêu của nhiệm vụ này cũng không phải là Tụ Khí cảnh tầng bảy, mà là Tụ Khí cảnh tầng chín."

Cố Dương cười nói xong, liền quay người rời đi.

Nghe thấy Cố Dương nói vậy, Lý chấp sự cũng sững sờ tại chỗ.

"Hắn nói... Tụ Khí cảnh tầng chín?"

"Hắn đang nói đùa sao?"

Khóe miệng Lý chấp sự thoáng run rẩy, chợt nhịn không được nghĩ đến.

Sơn phỉ đạt tới Tụ Khí cảnh tầng chín?

Đó là người Tụ Khí cảnh tầng hai có thể đánh thắng sao?

Đừng nói là đánh giết.

Mà là ngay cả đánh bại cũng không thể làm được mới đúng chứ?

Cho nên hắn ta còn tưởng Cố Dương đang nói đùa.

Nhưng ngay sau đó hắn lại nghĩ đến, từ trên thi thể có thể

phân biệt được tu vi của đối phương khi còn sống.

Vì vậy hắn mới nhìn về phía đầu ba tên sơn phỉ kia.

Sau khi chợt dò xét một phen.

Hắn nhất thời choáng váng.

"Lại là... thật ư!?"

Cố Dương không chỉ không nói đùa, thậm chí còn ít hơn hai điều.

Không chỉ có đại đương gia sơn phỉ là Tụ Khí cảnh tầng chín.

Hai đương gia còn lại... thế mà đều là Tụ Khí cảnh tầng bảy.

"Chuyện này..."

Trong lòng Lý chấp sự vô cùng chấn động.

Nhìn bóng lưng tiêu sái rời khỏi của Cố Dương.

Hắn rơi vào trầm mặc thật sâu.

Thật lâu sau.

Trong miệng Lý chấp sự mới nhịn không được phun ra mấy lời.

"Hiện tại cuối cùng ta đã rõ ràng vì sao Đinh Hạo lại thua trong tay hắn."

"Đây quả thực là yêu nghiệt!"

"Khó trách lúc tuyển chọn vào nội môn, cũng có không ít trưởng lão nội môn thưởng thức hắn."

"Thế này cũng quá kinh khủng đi!"

Trong lòng Lý chấp sự tràn đầy cảm khái.

Mà bên kia.

Cố Dương đã trực tiếp đi tới Bách Bảo đường, nơi chuyên môn được người ta đến để đổi lấy tài nguyên.

Sau một phen tìm kiếm đơn giản.

Cố Dương không có đem điểm cống hiến đổi lấy linh thạch.

Mà là tiêu phí năm trăm điểm cống hiến, đổi thành Ngưng Khí Đan có thể phụ trợ đột phá cảnh giới.

Loại đan dược này rất thích hợp cho thời điểm đột phá.

Sử dụng hỗ trợ, có thể càng dễ dàng đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

Hiện tại hắn lập tức phải đột phá.

Dùng một viên Ngưng Khí Đan cầu ổn định.

Sau khi đổi Ngưng Khí Đan xong.

Cố Dương liền ngựa không dừng vó về tới tiểu viện độc lập của mình.

Sau đó bắt đầu tu luyện.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Lại gần nửa tháng trôi qua.

Trong tiểu viện độc nhất của Cố Dương.

Trải qua phụ tá của Ngưng Khí Đan, tu vi của hắn đã sớm đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng ba.

Đồng thời còn tốn không ít thời gian để củng cố cảnh giới.

Bây giờ thực lực của y lại tăng lên không ít.

"Không sai biệt lắm nên trả sách."

Cố Dương chậm rãi đứng dậy, chợt nhớ tới công pháp và võ kỹ mình mượn từ trong Võ các đều chưa trả.

Hắn mới thay quần áo xong, mang theo tất cả thư tịch đi thẳng tới Võ Các.

"Trưởng lão, ta đến trả sách."

Cố Dương hơi khom người với trưởng lão thủ các.

"Ừm, là ngươi? Phong Vân Kiếm quyết tu luyện như thế nào?"

Trưởng lão thủ các thấy là Cố Dương.

Nhất thời lộ ra vẻ tươi cười.

Tò mò hỏi.

"Coi như cũng được."

Cố Dương chỉ khẽ gật đầu.

Trưởng lão thủ các thấy vậy cho rằng Cố Dương không tu luyện viên mãn.

Liền lên tiếng an ủi.

"Tu luyện Phong Vân Kiếm Quyết tương đối khó khăn, nhập môn ngược lại lại rất đơn giản, nhưng muốn tu luyện viên mãn cần tốn không ít công phu, chậm rãi tu luyện đi."

Nói xong, trưởng lão giữ các liền tiếp nhận thư tịch cơ bản trong tay Cố Dương, thả lại vào trong Võ Các.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Nhập môn?

Viên mãn rất khó sao?

Hắn tựa như chỉ tu luyện hơn mười phút, liền trực tiếp viên mãn.

Mặc dù không phải dựa vào thiên phú của mình.

Nhưng...

Đối với hắn mà nói, tu luyện tới viên mãn thật đúng là không tính là việc khó.

Chẳng qua hắn cũng không có ý tứ gây náo động.

Cũng không nói thêm gì.

Sau khi bỏ lại sách, Cố Dương đang chuẩn bị rời đi.

Nhưng trưởng lão Thủ Các lại đột nhiên gọi hắn lại.

"Ngươi đã đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng ba?"

Cố Dương hơi ngẩn ra, sau đó gật đầu nhẹ.

"Nghe đồn lúc ngươi mới đạt tới Tụ Khí cảnh tầng một đã đánh bại Đinh Hạo là Tụ Khí cảnh tầng bốn, chắc chắn thực lực không cần phải nói."

"Không lâu sau đó, bí cảnh Lưu Dương sẽ mở ra, nếu như ngươi muốn tham gia, ba ngày sau liền đến Võ Các báo danh."

Nghe trưởng lão thủ các nói như vậy.

Cố Dương hơi sửng sốt một chút.

"Bí cảnh Lưu Dương?"

"Đó là cái gì?"

Cố Dương chưa bao giờ nghe nói qua cái gì liên quan đến bí cảnh này, tất nhiên cũng không rõ ràng đây là cái gì.

Đối với việc này, trưởng lão thủ các cũng không ngoài ý muốn.

"Bí cảnh Lưu Dương tọa lạc trong một sơn cốc phụ cận, nơi đó quanh năm có chướng khí trôi nổi, cho dù là cường giả Bão Nguyên cũng không dám tùy tiện tiến vào."

"Nhưng cứ cách một năm, chướng khí ở đây sẽ giảm bớt bớt dần, cũng là thời điểm tốt nhất để tiến vào Lưu Dương bí cảnh."

"Trong bí cảnh có rất nhiều cơ duyên và tài nguyên, đệ tử có thiên phú trong nội môn đều sẽ tham dự, Bạch Dương tông ở gần đó cũng sẽ phái người đến tìm."

"Đương nhiên, bên trong nhiều cơ hội, cơ duyên tùy ý có thể thấy được, nhưng tương tự vậy... Tính nguy hiểm cũng rất lớn!"

"Trong tình huống bình thường mà nói, chỉ có đệ tử tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy trở lên mới có tư cách tham gia."

"Chẳng qua ngươi khá đặc thù, nếu như ngươi nguyện ý tham gia... Ta nghĩ mấy lão gia hỏa kia cũng sẽ không cự tuyệt."

Trưởng lão Thủ Các lộ ra vẻ mặt tươi cười.

Sau đó giải thích một phen với Cố Dương.

Nghe đến đây, Cố Dương lúc này mới bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Đơn giản mà nói...

Đối với hắn đây chính là cơ hội để có được cơ duyên!

Bên trong có vô số bảo bối!

Hơn nữa sẽ có rất nhiều đệ tử tham gia.

Điều này không khỏi làm cho ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

"Đa tạ Trưởng lão nhắc nhở, ba ngày sau ta lại đến tìm ngài báo danh."

Cố Dương lập tức chắp tay nói với trưởng lão thủ các này.

"Ha ha, không tồi, vẫn rất có dũng khí. Ba ngày này chuẩn bị cho tốt, hy vọng ngươi có thể có thu hoạch gì đó trong Lưu Dương bí cảnh."

Từ biệt trưởng lão thủ các.

Cố Dương trên đường đi về nhà, trong lòng cũng cảm khái vạn phần.

"Đây chính là đặc quyền của thiên tài."

"Nếu như thực lực của ta bình thường, không có biểu hiện gì thì khi Lưu Dương bí cảnh này mở ra nhất định sẽ không có phần của ta."

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được lắc đầu cảm khái.

"Như vậy, cứ chờ mong một chút đi."

"Lưu Dương bí cảnh..."

Thời gian ba ngày thoáng cái đã qua.

Tư chất thân thể này của Cố Dương thật sự có chút phế.

Ba ngày tu luyện trên cơ bản là không tăng lên chút nào.

Cho dù là dưới tình huống tu luyện Thuần Nguyên Công cũng như vậy.

Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều.

Đến khi tiến vào Lưu Dương bí cảnh, có lẽ sẽ lấy được một ít bảo dược có thể thay đổi tư chất cũng không chừng.

Đến lúc đó vấn đề sẽ được giải quyết dễ dàng.

Nghĩ đến đây, Cố Dương thay bộ quần áo nhẹ nhàng, ngay lập tức trực tiếp đi ra tiểu viện độc lập.

Đi về phía Võ Các.

So với ngày thường, hôm nay Võ Các rõ ràng càng thêm náo nhiệt.

Không ít đệ tử nội môn tụ tập.

Có điều phần lớn những đệ tử nội môn này đều tụ tập bên ngoài Võ Các.

Nhìn vào bên trong với vẻ hiếu kỳ.

"Nghe nói hôm nay là ngày Lưu Dương bí cảnh mở ra."

"Đúng vậy, đó chính là nơi đệ tử nội môn tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy trở lên mới có thể tham gia đấy!"

"Đó chẳng phải hôm nay có thể nhìn thấy mấy vị thiên kiêu trong nội môn chúng ta sao!?"

"Thật là mong đợi, nếu như ta cũng có thể tham gia thì tốt rồi."

"Tỉnh lại đi, cho dù tông môn cho ngươi tham gia ngươi có dám đi tham gia không? Trong Lưu Dương bí cảnh nguy hiểm tứ phía, đệ tử bình thường đi cũng là chịu chết."

"Ta cũng chỉ thuận miệng nói..."

Tiếng bàn luận không ngừng truyền tới từ phía bên cạnh.

Cố Dương cũng không khỏi cảm khái.

Người đúng là đủ nhiều.

Nhưng lối vào lại rất rộng rãi.

Cho nên hắn liền chuẩn bị đi vào Võ Các.

Cố Dương tự nhiên cũng hấp dẫn không ít đệ tử nội môn.

Nhất thời bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Trên mặt cũng lộ ra một tia hả hê.

Tụ Khí cảnh tầng ba cũng dám đi vào?

Thì cứ chờ bị đuổi ra đi.

Trong Võ Các.

Giờ phút này đã có một đám đệ tử nội môn tụ tập.

Mà trong những đệ tử nội môn này, đại bộ phận đều có tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy trở lên!

Đương nhiên cũng có ngoại lệ.

Tỷ như trong đám người, Đinh Hạo từng có ân oán với Cố Dương, dường như đã đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng năm, không ngờ cũng ở trong đó!

Ngưỡng cửa do tông môn thiết trí là Tụ Khí cảnh tầng bảy, mục đích chủ yếu vẫn là giảm tối đa nhân số chết đi.

Chỉ cần thực lực đạt tới ngưỡng cửa Tụ Khí cảnh tầng bảy, tất

nhiên có thể tham gia.

Chiến đấu vượt cấp cũng có thể.

Cố Dương vừa mới tiến vào.

Trưởng lão Thủ Các đang trò chuyện với người khác liền phát hiện.

"Cố Dương, nơi này."

Lập tức hô lớn một câu với Cố Dương.

Nghe thấy giọng nói của trưởng lão thủ các, Cố Dương cũng chậm rãi tiến lên.

"Ha ha, hắn chính là vị thiên kiêu trong miệng ngươi?"

Cố Dương vừa tới, đứng bên cạnh trưởng lão thủ các là một gã nam tử trung niên có chút hứng thú, liếc mắt đánh giá Cố Dương, chợt mở miệng cười nói.

"Không sai."

"Cố Dương, vị này chính là trưởng lão nội môn lần này sắp dẫn các ngươi tiến vào Lưu Dương bí cảnh - Doãn Hướng Thiên Doãn trưởng lão."

Trưởng lão Thủ Các giới thiệu với Cố Dương.

Cố Dương cũng hơi chắp tay.

"Bái kiến Doãn trưởng lão."

"Quả thật là Tụ Khí cảnh tầng ba, không tệ!"

"Mới tiến vào nội môn chưa đầy một tháng mà đã tăng lên nhanh chóng như vậy, đúng là thiên tư nổi bật."

Doãn Hướng Thiên hài lòng nhẹ gật đầu.

Nhưng ngay lập tức lại lộ ra một tia hoài nghi.

"Chẳng qua... Mặc dù tư chất không tệ, nhưng ngươi xác định muốn tham gia vào Lưu Dương bí cảnh sao? Bên trong nguy cơ tứ phía, nếu không có chút bản lĩnh thì có thể sống không nổi."

Trước đó Doãn Hướng Thiên vẫn luôn bế quan, trước đó không lâu mới vừa xuất quan.

Cũng không biết đủ loại tin đồn về Cố Dương.

Cho nên cũng không biết thực lực của Cố Dương.

Cố Dương còn chưa kịp mở miệng.

Trưởng lão Thủ Các cũng mỉm cười giải thích: "Lão Doãn, ngài quá coi thường Cố Dương rồi. Lúc hắn ta vừa mới bước vào Tụ Khí Cảnh đã đánh bại Đinh Hạo, hiện giờ Đinh Hạo có thể tới báo danh, ngài cảm thấy Cố Dương sẽ không có thực lực sao?"

"Ồ? Còn có việc này à?"

Nghe được rồi, Doãn Hướng Thiên cũng thoáng kinh ngạc nhìn về phía Cố Dương.

Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

"Đã như vậy tất nhiên là không có vấn đề."

Nếu như trưởng lão thủ các đều nói như vậy.

Cố Dương cũng không có vấn đề.

Doãn Hướng Thiên đương nhiên sẽ không nói thêm cái gì.

Liền đăng ký tên Cố Dương.

"Sau khi tiến vào bí cảnh cố gắng lên."

Trưởng lão Thủ Các dặn dò Cố Dương.

Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Ghi nhớ trong lòng.

Sau đó liền đi về phía một đám đệ tử nội môn.

Nhìn thấy Cố Dương đến.

Những đệ tử nội môn này lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Bọn họ cũng đoán được thân phận của Cố Dương.

Dù sao...

Có thể làm cho hai vị trưởng lão đối đãi như thế.

Ngoại trừ vị Cố Dương danh chấn nội môn kia, dường như cũng không có ai khác.

Đương nhiên.

Đa số đệ tử nội môn đều dùng vẻ mặt nghiền ngẫm nhìn Cố Dương.

Nhưng cũng không quá để trong lòng.

Dù sao phần lớn bọn họ đều là thiên tài tu vi Tụ Khí cảnh tầng bảy trở lên.

Đánh bại một tên Đinh Hạo mà bọn họ không để vào trong mắt thì cũng không tính là gì.

Nhưng bọn họ cũng không có ý giễu cợt coi thường Cố Dương.

Đây không phải là tự hạ thân phận sao?

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không quá để ý.

Hắn chỉ yên lặng đứng tại chỗ, nhắm mắt yên lặng chờ đợi.

Cũng không lâu lắm.

Lại có vài tên đệ tử nội môn báo danh nữa.

Mà khi bọn họ tới, lập tức dẫn nổ đám đệ tử vây quanh.

"Hízz! Mau nhìn! Là Triệu Vũ!"

"Là thật! Đệ nhất nội môn Triệu Vũ, cuối cùng đã xuất hiện!"

"Nghe đồn hắn đã bước vào Tụ Khí cảnh tầng mười, cách Ngưng Chân cảnh chỉ có một bước, không biết là thật hay giả?"

"Đây không phải nói nhảm sao? Triệu Vũ trước đây thật lâu chính là Tụ Khí cảnh tầng mười đó? Lần này tham gia Lưu Dương bí cảnh chỉ sợ là đột phá Ngưng Chân cảnh!"

"Khí tràng trên người Triệu Vũ quá mạnh mẽ, không hổ là đệ nhất nội môn!"

"Chứ còn gì, Triệu Vũ đã từng vượt cấp chém giết Ngưng Chân cảnh, trong cùng cảnh giới căn bản không có đối thủ!"

Không ít đệ tử nội môn kinh hô.

Mà ở chỗ ánh mắt bọn họ nhìn tới.

Một thanh niên mặc áo bào xanh nhàn nhạt chậm rãi đi vào Võ Các.

Mà hắn chính là đệ nhất Nội Môn - Triệu Vũ!

Triệu Vũ thần sắc bình thản đi tới trước mặt Doãn Hướng Thiên, sau khi nói vài câu đơn giản, liền tùy tiện tìm một chỗ ngồi

xuống.

Vẫn chưa nói chuyện với những người khác.

Mà Doãn Hướng Thiên đến cũng khiến cho những đệ tử nội môn ở chung quanh áp lực, vẻ mặt cũng cẩn thận hơn không ít.

Nghe thanh âm huyên náo chung quanh, Cố Dương cũng có chút tò mò nhìn thoáng qua Triệu Vũ, rồi chợt thu hồi ánh mắt.

Mà cùng lúc đó, Triệu Vũ cũng liếc mắt nhìn Cố Dương.

Hình như rất có hứng thú.

Nhưng cũng chỉ là nhìn thoáng qua.

Cũng không lâu lắm.

Lại có một người đến Võ Các.

Bước chân hắn ta vô cùng nặng nề.

Mỗi lần bước ra một bước, đều sẽ truyền đến một tiếng chấn động.

Có thể nói đây là động tĩnh vô cùng lớn.

Mà hắn đến, tự nhiên dẫn tới một trận oanh động.

"Là Lý Sơn!"

"Nội môn đệ nhị, thực lực gần với Triệu Vũ!"

"Nghe nói Lý Sơn chuyên tu luyện thể, bây giờ lực lượng đã đạt tới mức cực kỳ khủng bố, một quyền đấm xuống ngay cả Triệu Vũ cũng phải tránh mũi nhọn!"

"Nói nhảm, thể chất của Lý Sơn thậm chí còn kinh khủng hơn cả yêu thú! Hắn đã từng dùng nắm đấm đánh chết yêu thú cùng

cảnh giới, vô cùng hung ác!"

"Nhưng nghe nói Lý Sơn và Triệu Vũ không hợp nhau đấy."

"Tối đa chỉ là kéo bè kết phái, sẽ không sinh ra xung đột, mục đích chủ yếu lần này vẫn là thu hoạch tài nguyên!"

"Đúng vậy."

Trong lúc thảo luận, Lý Sơn hình thể cường tráng đã đi tới trước mặt Doãn Hướng Thiên.

Sau khi nói chuyện phiếm vài câu liền đi tới bên cạnh Triệu Vũ.

Lý Sơn cười lạnh, quay sang nhóm đệ tử nội môn nói.

"Hành trình tới Lưu Dương bí cảnh lần này vô cùng nguy hiểm, nếu bằng lòng thì có thể gia nhập vào tiểu đội của ta, ta có thể cung cấp sự che chở cho các ngươi, đương nhiên, tài nguyên các ngươi đoạt được cũng phải chia cho ta một phần, có ai muốn gia nhập không?"

Lý Sơn vừa nói ra lời này.

Nhất thời không ít đệ tử nội môn đều động tâm không thôi.

Trong số bọn họ không thiếu người thực lực tầm thường.

Mặc dù đạt tới tiêu chuẩn Tụ Khí cảnh tầng bảy, nhưng trên thực tế thực lực cũng không mạnh bao nhiêu.

Muốn có thu hoạch trong Lưu Dương bí cảnh.

Đương nhiên là tìm đại ca, ôm đùi là an toàn nhất.

Cho nên bọn hắn không chút do dự giơ tay lên, lựa chọn gia nhập đội ngũ của Lý Sơn.

Số lượng vẫn không ít.

Nhưng phần lớn đệ tử nội môn đều có thái độ quan sát, ánh mắt nhìn về phía Triệu Vũ ở một bên khác.

Dường như đang chờ đợi Triệu Vũ tỏ thái độ.

Không có gì bất ngờ.

Triệu Vũ thấy vậy cũng chậm rãi đứng dậy.

"Người bằng lòng gia nhập tiểu đội của ta, tự mình tới đi."

Hắn tùy ý nói.

Lập tức, không ít đệ tử nội môn đang trong trạng thái quan sát, lập tức đi tới bên cạnh Triệu Vũ.

Trong đó cũng bao gồm cả Đinh Hạo.

Trên mặt hắn lộ vẻ hưng phấn.

Trong lòng cũng vô cùng kích động.

Có Triệu Vũ che chở, chuyến đi đến Lưu Dương bí cảnh lần này chắc chắn sẽ rất thuận lợi.

Phải biết rằng bốn phía Lưu Dương bí cảnh đều là bảo bối, đâu đâu cũng có cơ duyên!

Nhiều bảo bối như vậy.

Chia một bộ phận cho Triệu Vũ cũng đúng.

Hắn cũng không tham, chỉ cần có thể kiếm được một khoản coi như thành công!

Dù sao lúc trước thua Cố Dương mười khối hạ phẩm linh thạch, có thể nói là chảy máu nhiều.

Hắn phải kiếm bù lại.

Nhất thời, trận doanh bị ngăn cách.

Một bên tất nhiên là trận doanh của Lý Sơn.

Một bên khác thì là trận doanh của Triệu Vũ.

Còn có một bộ phận đệ tử.

Còn lựa chọn chính mình hành động đơn độc.

Phần lớn những đệ tử nội môn này có thực lực rất mạnh.

Ở trong một đám đệ tử nội môn có thể xếp hàng mười thiên tài đứng đầu!

Thực lực của bọn họ có thể kém hơn Triệu Vũ và Lý Sơn một chút.

Nhưng cũng không cần phải phụ thuộc vào người khác.

"Hừ!"

Nhìn Triệu Vũ bên kia rõ ràng nhiều đệ tử hơn mình, Lý Sơn không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Có vẻ vô cùng khó chịu.

Mà Triệu Vũ lại hoàn toàn không để ý Lý Sơn.

Còn đi về phía trước.

Đến trước mặt Cố Dương.

"Ngươi chính là Cố Dương à?"

Cố Dương hơi sửng sốt.

Chợt chậm rãi gật đầu nhẹ.

"Ngươi bằng lòng gia nhập tiểu đội của ta không? Đi theo ta, ta có thể bảo vệ tính mạng của ngươi trong Lưu Dương bí cảnh."

Triệu Vũ chậm rãi nói.

Hắn vừa nói ra lời này.

Lập tức khiến cho vô số đệ tử nội môn khiếp sợ.

Bọn họ nghẹn họng nhìn trân trối, không thể tưởng tượng nổi cảnh tượng trước mắt.

Triệu Vũ... thế mà tự mình mời Cố Dương gia nhập tiểu đội của hắn?

Hízz....

Thế này là sao?

Trong lòng bọn họ vô cùng kinh ngạc.

Đừng nói là bọn họ.

Trong lòng Cố Dương cũng có chút kinh ngạc.

Mời mình gia nhập tiểu đội?

Đây là ý gì?

Mặc dù không rõ vì sao Triệu Vũ lại mời mình gia nhập tiểu đội.

Cố Dương vẫn lắc đầu.

"Thật ngại quá, ta không có ý định gia nhập tiểu đội đâu."

Rào!

Câu trả lời của Cố Dương càng lại lần nữa kích động ngàn tầng sóng.

Tên này hay nhỉ!

Cố Dương thế mà cự tuyệt!

Triệu Vũ thế nhưng là đệ nhất nội môn, cũng là thiên tài siêu cấp có khả năng đạt tới cảnh giới Ngưng Chân đầu tiên trong nội môn!

Thiên tài như vậy mời hắn gia nhập tiểu đội hắn là coi trọng Cố Dương hắn.

Không nghĩ tới Cố Dương này lại kiêu ngạo như thế, cự tuyệt lời mời của Triệu Vũ.

Quả thực chính là không biết tự lượng sức mình!

Lập tức, không ít đệ tử nội môn lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương giống như đang nhìn một kẻ ngốc.

Bên phía trận doanh của Triệu Vũ.

Đinh Hạo cũng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Vốn hắn nhìn thấy Triệu Vũ tự mình mời Cố Dương, trong lòng còn hơi hồi hộp.

Nếu Cố Dương Chân gia nhập tiểu đội, phát hiện mình cũng ở đây.

Chẳng phải là sẽ tìm mình gây phiền phức hay sao?

Dù sao giữa hắn và Cố Dương cũng coi như là có một chút ân oán.

Chẳng qua còn tốt, Cố Dương cự tuyệt.

Nhất thời Đinh Hạo cũng mừng thầm không thôi.

Chương 36 - Vào bí cảnh

"Thật là một tên ngốc! Thế mà từ chối lời mời của Triệu Vũ."

"Đợi đến Lưu Dương bí cảnh, sẽ để ngươi hối hận!"

Theo trận doanh phân cách kết thúc.

Trưởng lão nội môn Doãn Hướng Thiên dẫn đội cuối cùng cũng đi tới.

"Tốt rồi, các ngươi đã tự mình thành lập đội ngũ, như vậy chúng ta cũng không nên trì hoãn thời gian, chuẩn bị lên đường."

Doãn trưởng lão lớn tiếng nói, chợt vẫy tay một cái.

Trên bầu trời, một chiếc phi chu cực lớn chậm rãi xuất hiện trước mắt mọi người.

Một màn này, cũng là khiến cho không ít đệ tử nội môn nhìn thấy mà lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Phi chu!

Một loại bảo bối phi hành đặc thù.

Lợi dụng linh thạch điều khiển.

Tốc độ cực nhanh, có thể so với yêu thú phi hành! Còn có trận pháp phòng ngự tập kích.

Phi thuyền có giá cả cực kỳ đắt đỏ.

Phi chu bình thường nhất ít nhất đều có thể bán được hơn vạn linh thạch hạ phẩm, mà phi chu của tông môn lại to lớn và tinh

xảo hơn nữa.

Giá cả khẳng định càng kinh khủng hơn!

Mà đây... cũng là điều mà vô số đệ tử chỉ có thể nhìn chứ không thể với tới.

Ngay cả rất nhiều cường giả Bão Nguyên cảnh cũng không có tư cách có được bảo bối như thế!

Cũng chỉ có sản nghiệp lớn của Lưu Vân Tông mới có thể mua phi thuyền dùng để chạy trốn vào thời khắc mấu chốt.

Mắt thấy phi chu xuất hiện, ngay cả Triệu Vũ cùng Lý Sơn cũng không khỏi lộ vẻ hướng tới.

Bọn hắn vội vàng tiến vào trong phi chu.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Thứ đồ chơi này còn khí phách hơn cả những máy bay kia!

Về sau, ta cũng phải mua một chiếc mới được.

Đến lúc đó ra ngoài cũng thuận tiện hơn nhiều, không cần phải lao lực bôn ba nữa.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng lập tức tiến lên, ngồi lên phi thuyền.

Chờ đến khi tất cả đệ tử đều lên phi chu.

Lúc này Doãn trưởng lão mới vẫy tay một cái, một viên trung phẩm linh thạch đã trực tiếp đặt ở trên bàn.

Rẹt một tiếng!

Phi thuyền bắt đầu gia tốc với tốc độ cực nhanh rời xa Lưu

Vân Tông.

Chỉ chớp mắt đã biến mất ở chân trời.

Nửa giờ sau.

Trong sơn cốc độc chướng.

Phi chu hoa lệ đột nhiên đáp xuống một mảnh đất trống trong sơn cốc.

Sau đó một đám đệ tử của Lưu Vân Tông từ trong phi chu đi ra.

"Không ngờ nhanh như vậy đã đến."

"Không hổ là phi chu, tốc độ cũng quá nhanh đi!"

"Nếu để cho ta cưỡi ngựa tới đây, ít nhất phải mất thời gian cả ngày, phi chu thật đúng là thuận tiện."

Không ít đệ tử không nhịn được lên tiếng cảm khái.

Đối với phi thuyền cũng tán thưởng nhiều.

Mà Doãn trưởng lão chỉ lạnh nhạt ngoắc tay, thu phi chu vào.

Một đám đệ tử nội môn cũng nhìn về phía trước.

Chỗ đó, rõ ràng là một cánh cửa bằng đồng to lớn đang đứng trước mặt.

Toàn thân đều lộ ra một cỗ khí tức cổ xưa.

Khiến không ít đệ tử nội môn chấn động không thôi.

Đây là Lưu Dương bí cảnh sao?

Không bao lâu sau khi đệ tử Lưu Vân Tông đến.

Đột nhiên trên bầu trời có một vệt sáng hiện lên.

Tất cả mọi người dồn dập ngẩng đầu nhìn.

Một chiếc phi thuyền tinh xảo bay nhanh đến.

Rồi chợt dừng lại bên cạnh đệ tử Lưu Vân Tông.

Ngay sau đó, một đoàn người từ phía trên đi ra.

Bọn họ rõ ràng chính là đệ tử Bạch Dương tông.

Lưu Dương bí cảnh tọa lạc gần hai tông.

Lúc trước cũng là hai đại tông môn cùng phát hiện Lưu Dương bí cảnh.

Vì vậy hàng năm Lưu Dương bí cảnh mở ra, Lưu Vân Tông và Bạch Dương tông đều sẽ cùng tới đây.

Nếu chỉ có một tông môn đến, thì không cách nào mở ra Lưu Dương bí cảnh.

Bởi vì muốn mở ra Lưu Dương bí cảnh, không chỉ cần chờ đến thời cơ thích hợp, còn cần hai chìa khoá.

Hai chìa khóa này, Lưu Vân Tông và Bạch Dương Tông mỗi bên cầm một chìa.

Thiếu người nào cũng không được.

"Ha, Lưu Vân Tông các ngươi đến rất nhanh."

Tất cả đệ tử Bạch Dương Tông đều từ trong phi chu đi ra, ánh mắt nhìn về phía đệ tử Lưu Vân Tông cũng tràn ngập khiêu khích và khinh thường.

Mà trưởng lão nội môn Bạch Dương tông dẫn đầu một đám đệ

tử cũng đi ra.

Hắn hờ hững liếc qua đám đệ tử Lưu Vân Tông, sau đó ánh mắt chợt dừng lại trên người Doãn trưởng lão.

Cười lạnh một tiếng.

"Tới nhanh không có nghĩa là thực lực mạnh!"

Nghe thấy lời nói của tên trưởng lão Bão Nguyên cảnh, Doãn trưởng lão cũng cười lạnh một tiếng.

"Ai mạnh ai yếu, sau khi tiến vào Lưu Dương bí cảnh tự thấy rõ ràng."

Không khí hai bên lập tức trở nên giương cung bạt kiếm.

Bản thân Lưu Vân Tông và Bạch Dương tông vốn không hợp nhau.

Bởi vì hai bên địa giới giáp với nhau nên song phương thường xuyên xảy ra xung đột.

Ngày thường tranh đấu gay gắt cũng phát sinh không ít lần.

Hai bên đều không hợp mắt nhau.

Không chỉ là trưởng lão của hai bên.

Đệ nhất thiên kiêu Bạch Dương Tông là Lâm Kiệt, giờ phút này cũng lạnh lùng nhìn Triệu Vũ.

Có mùi vị rất khiêu khích.

"Triệu Vũ, lần trước ta thua ngươi, cũng chỉ là vận khí ngươi tốt hơn ta mà thôi, lần này... ta nhất định sẽ thắng ngươi!"

"Chờ khi ngươi thực sự làm được thì hãy lại nói ra lời đe dọa,

bại tướng dưới tay ta ạ." Triệu Vũ cũng không nể mặt nói.

Lập tức Lâm Kiệt sắc mặt tối sầm.

Hai bên cãi nhau ồn ào.

Nhưng tất cả mọi người đều không động thủ.

Dù sao còn cần hai nhà cùng nhau mở ra Lưu Dương bí cảnh.

Hôm nay xé rách da mặt, không tốt lắm.

Mà ngay lúc hai bên đang giương cung bạt kiếm.

Đột nhiên một đạo hào quang kỳ dị từ lối vào Lưu Dương bí cảnh bùng phát ra.

Nhìn thấy vậy, các đệ tử lập tức chấn động.

Bên kia, trưởng lão Bạch Dương tông cũng nhìn lướt qua Doãn trưởng lão.

Hừ lạnh một tiếng, chợt cùng Doãn trưởng lão tiến lên.

Từ trong lòng lấy ra một khối ngọc phù kỳ dị.

Hình dạng ngọc phù thình lình chính là một chỗ đắp vào vết lõm của cánh cửa!

Mà đây chính là chìa khóa mở ra Lưu Dương bí cảnh!

Hai người đặt ngọc phù ở trên cánh cửa.

Lập tức trên cánh cửa bộc phát ra một trận quang mang mãnh liệt.

Chợt chậm rãi mở ra.

Nhìn thấy như vậy, hai người liền vội vàng cầm ngọc phù trở

về, sau đó nhanh chóng lui về phía sau.

"Tốt rồi, cửa vào Lưu Dương bí cảnh đã mở ra, các ngươi tự mình tiến vào đi, nhớ kỹ mọi thứ cẩn thận, chớ để mất mạng."

Doãn trưởng lão dặn dò tất cả các đệ tử.

Các đệ tử sôi nổi gật đầu đáp ứng.

Sau đó vô cùng kích động đi về phía cửa Lưu Dương bí cảnh.

Người tiến vào đầu tiên tất nhiên chính là Triệu Vũ và Lý Sơn.

Mà những đệ tử khác cũng vội vàng đuổi theo.

Phía Bạch Dương tông bên kia cũng cùng một tình huống như vậy.

Một đám đệ tử cũng nhao nhao đi vào.

Cố Dương hơi chần chờ một chút, đánh giá hoàn cảnh chung quanh.

Bầu trời gần đó đều có màu u lục.

Khí độc của độc chướng quả nhiên là vô cùng nồng đậm.

Nhưng bây giờ xem như tương đối mỏng manh.

Vì vậy, ảnh hưởng không lớn.

Sau một phen cảm khái, Cố Dương cũng không chút do dự đi vào cửa bí cảnh.

Rẹt!

Trước mắt hiện lên một trận quang mang kỳ dị.

Cố Dương không nhịn được híp mắt.

Lúc mở mắt ra lại phát hiện mình đang đưa thân trong một khu rừng ẩm ướt.

Hơi nước mờ mịt, vô cùng dày đặc.

Tiện tay vung lên bàn tay sẽ bám vào tầng hơi nước nồng đậm.

Dính vào trên người, lại để cho người ta cảm giác có chút khó chịu.

Cố Dương cũng triển khai chân khí, ngăn cách những hơi nước nhớp nháp kia.

Lúc này mới cẩn thận đánh giá xung quanh.

Vị trí của hắn dường như là một mảnh đầm lầy.

Trước mắt chính là một đầm lầy.

Phía sau là một khu rừng rậm rạp.

Lá cây che khuất bầu trời, ngay cả ánh mặt trời cũng trở nên hết sức vụn vặt.

Ngay khi Cố Dương đang suy nghĩ muốn đi về phía bên kia.

Đột nhiên, hắn nhìn thấy một thanh kiếm cắm trên mặt đất.

Con ngươi nhất thời ngưng tụ.

Trường kiếm kia tuy rằng không trọn vẹn, nhưng trên thân kiếm lại tản mát ra từng đợt khí tức kỳ dị.

"Đây là...Linh khí?"

Võ kỹ công pháp có phẩm cấp, đương nhiên vũ khí cũng có.

Phần lớn mọi người sử dụng đều là vũ khí tương đối sắc bén.

Loại vũ khí này không có cấu tạo đặc biệt, có sắc bén hay không hoàn toàn phải xem trình độ Đoán Tạo Sư chế tạo vũ khí như thế nào.

Bình thường, loại vũ khí này tuy có thể chịu tải chân khí, nhưng sẽ giảm bớt đi rất nhiều.

Dù sao vũ khí cũng không có cách nào phát huy hết tác dụng của chân khí.

Mà Linh Khí, là vũ khí đặc thù có thể hoàn toàn chịu tải chân khí, đồng thời đem tác dụng hoàn toàn phát huy ra!

Luận phẩm cấp, tất nhiên là tốt hơn nhiều so với vũ khí bình thường!

Ít nhất...

Cố Dương ở trong tông môn còn chưa từng thấy có ai nắm giữ một thanh Linh Khí.

Không nghĩ tới...

Mình vừa truyền tống xuống liền trực tiếp nhặt được một kiện linh khí?

Tuy rằng nhìn qua chỉ là một thanh linh kiếm hạ phẩm, hơn nữa còn là không trọn vẹn.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, chuyện này không phải vấn đề.

"Vận khí thật đúng là không tệ."

Cố Dương không khỏi lộ vẻ vui mừng, liền trực tiếp đưa tay đem thanh hạ phẩm linh kiếm kia rút lên.

"Phẩm chất coi như không tệ, chẳng qua... dường như đã rất

cũ kỹ, thân kiếm có một chút vết tích mục nát."

Cố Dương liếc mắt đánh giá một cái, sau đó khẽ gật đầu.

Những thứ này chẳng phải vấn đề đối với hắn.

Chỉ cần cho hắn một chút thời gian.

Thanh hạ phẩm linh kiếm này có thể rực rỡ hẳn lên!

Nhưng ngay lúc Cố Dương tự hỏi có nên trực tiếp sửa chữa hay không.

Đột nhiên bên cạnh vang lên tiếng cười.

"Ha ha, không ngờ La Hạo ta vận khí tốt như vậy, vừa vào đã thấy được một thanh linh kiếm hạ phẩm."

"Quả nhiên ta được Thiên Đạo chiếu cố."

Nghe được thanh âm truyền đến từ phía sau, Cố Dương không khỏi nghiêng đầu nhìn lại.

Phát hiện một gã đệ tử Bạch Dương tông, mặt mày tươi cười nhìn thanh hạ phẩm linh kiếm trong tay Cố Dương.

Về phần Cố Dương...

Hắn hoàn toàn không để vào mắt.

Sở dĩ kiêu ngạo như thế.

Cũng bởi vì hắn là Tụ Khí cảnh tầng tám!

Trong nháy mắt liền cảm giác được tu vi của Cố Dương.

Tụ Khí cảnh tầng ba trong mắt hắn không hề có chút uy hiếp nào!

"Lưu Vân Tông tiểu tử, đưa linh kiếm tới đây, sau đó tự chặt một cánh tay. Ta giữ lại mạng cho ngươi."

La Hạo khoanh hai tay trước ngực, nghiền ngẫm nhìn về phía Cố Dương.

Hiển nhiên là hoàn toàn không để Cố Dương vào mắt.

Nghe đến đây, Cố Dương cười lạnh một tiếng, cũng lười nói nhảm, trực tiếp rút ra Bách Luyện Tinh Cương Kiếm bên hông.

Rẹt!

Trường kiếm rời vỏ.

Chân khí màu xanh lặng yên bám vào trên thân kiếm.

Trực tiếp thi triển Phong Vân Kiếm Quyết!

Một kiếm cuốn theo kiếm ý chém thẳng về phía La Hạo.

"Ha, chỉ là một tên Tụ Khí cảnh tầng ba mà thôi... Cái gì!? Kiếm ý!?"

Thấy Cố Dương ra tay, La Hạo nguyên bản không thèm để ý chút nào, ngược lại trên mặt lộ ra vẻ cười lạnh, chuẩn bị trào phúng một phen.

Nhưng khi hắn cảm nhận được lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong chiêu kiếm kia của Cố Dương, hắn lập tức trợn tròn mắt.

Trong nháy mắt, hắn kịp phản ứng.

Chân khí trong cơ thể ầm ầm bộc phát, đồng thời rút bội đao bên hông ra, kết hợp với chân khí, trực tiếp che ở trước ngực.

Ngay sau đó, kiếm khí sắc bén trực tiếp rơi xuống trước ngực La Hạo.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh nát chân khí.

Cảm nhận được lực phản chấn từ trên thân đao truyền đến, hai tay hắn ta càng chấn động phát run, toàn thân lùi lại mấy chục bước, ầm ầm đâm vào một gốc đại thụ tráng kiện.

Lập tức đại thụ bị cỗ lực lượng này làm cho gãy ngang eo, ầm một tiếng ngả trên mặt đất.

Về phần La Hạo, hiển nhiên gã cũng có chút bản lĩnh, không chỉ ngăn được một chiêu này, gã cũng không bị thương tích gì.

Nhưng sắc mặt hắn lập tức trở nên nghiêm túc lên.

"Không nghĩ tới Lưu Vân Tông còn có thiên kiêu như thế, là ta xem thường ngươi đó!"

"Nhưng rất đáng tiếc, một kiếm này của ngươi không thể giết ta, vậy kế tiếp... nên để ta ra tay!"

Trong mắt La Hạo tràn đầy tàn nhẫn, chỉ thấy gã nắm chặt trường đao trong tay.

Chân khí màu vàng nhạt bộc phát ầm ầm, bám vào trường đao.

Một cỗ lực áp bách cường đại cũng đột nhiên truyền đến.

Bên kia, thấy một kiếm này của mình vậy mà không thể chém giết La Hạo, Cố Dương không khỏi kinh ngạc.

Chẳng qua, cẩn thận nghĩ lại thì điều này là rất bình thường. Dù sao đệ tử thiên tài trong tông môn, cùng cảnh giới đều là hơn xa tán tu bình thường.

"Chết đi cho ta!"

Trong lúc hắn còn đang suy nghĩ, La Hạo đã cầm trường đao trong tay dậm chân bước đến.

Khí thế toàn thân hắn như cầu vồng, trường đao mang theo linh khí màu vàng nhạt cũng được hắn nhanh chóng nâng lên.

Sau đó hung hăng chém trảm về phía đầu Cố Dương!

Một đao này...

Hiển nhiên là đã vận dụng võ kỹ.

Mà đẳng cấp cũng không thấp.

Lực đạo nặng nề, ngay cả không khí cũng như bị áp bách.

Cảm giác áp bách khiến người ta hít thở không thông đập vào mặt.

Đối mặt với đao này, thần sắc Cố Dương vẫn bình tĩnh như cũ.

Hắn lại rút kiếm.

Mà lần này...

Hắn không giữ lại bất kỳ thứ gì.

Hai thành Kiếm Ý ầm ầm bộc phát!

Kiếm khí trong nháy mắt chém ra!

Bịch!

Kiếm khí kinh khủng thế mà lại trực tiếp đánh văng một đao kia của La Hạo .

Ngay lập tức lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai nhắm thẳng vào ngực hắn.

Phốc xuy!

Trường kiếm chui vào lồng ngực hắn.

Giờ phút này, La Hạo lập tức mở to hai mắt.

Không thể tưởng tượng nổi cúi đầu nhìn về phía lồng ngực.

Chỗ đó...

Một thanh kiếm đã cắm sâu vào trong, kiếm khí trực tiếp xoắn nát lục phủ ngũ tạng của hắn, máu tươi chảy ra rì rào.

"Không... Thể nào..."

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Hai thành... Kiếm ý..."

Ầm ầm!

Nói xong câu sau cùng này, cả người hắn ầm ầm té trên mặt đất.

Máu tươi lập tức ào ào chảy ra.

Trong nháy mắt nhuộm xung quanh thành đỏ như máu.

Cố Dương thu hồi Tinh Cương kiếm.

Chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

"Không ngờ chỉ là Tụ Khí cảnh tầng tám đã khó chơi như vậy, xem ra hành trình vào Lưu Dương bí cảnh lần này sẽ không đơn giản."

Chẳng qua đây cũng là lần đầu Cố Dương thi triển hai thành kiếm ý.

Không ngờ uy lực lại khủng khiếp đến vậy.

Hơn nữa tốc độ cực nhanh, cho dù là Tụ Khí cảnh tầng tám cũng không phản ứng kịp.

Điểm này vẫn làm cho Cố Dương khá hài lòng.

Đánh chết tên đệ tử Bạch Dương tông này.

Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Hắn liền lập tức đưa tay sờ soạng trên thi thể của hắn một lúc.

Nhất thời chau mày lại.

Vậy mà trên người tên này không có thứ gì?

Chuyện này có hợp lý không?

Thiên tài của Bạch Dương tông, thiên tài Tụ Khí cảnh tầng tám.

Vậy mà ngay cả một chiếc nhẫn trữ vật cũng không nhìn thấy.

Càng đừng nói đến những thứ khác.

Ngay cả lông cũng không nhìn thấy một sợi.

Việc này không khỏi làm cho hắn có chút buồn bực.

Hắn lắc lắc đầu.

Cũng không thể làm gì.

Chợt hắn nhìn về phía thanh hạ phẩm linh kiếm hắn vừa mới nhặt được kia.

Mặc dù không trọn vẹn, nhưng đối với Cố Dương mà nói, cũng không có vấn đề quá lớn.

Cố Dương tâm niệm vừa động, trực tiếp sửa đổi thanh hạ

phẩm linh kiếm không trọn vẹn này đến trăm năm trước.

Nhất thời, quang mang nhu hòa bao phủ phía trên thanh hạ phẩm linh kiếm không trọn vẹn này.

Khoảnh khắc sau, ánh sáng tan đi.

Một thanh hạ phẩm Linh kiếm mới tinh thình lình hiện ra trước mắt.

Cố Dương thấy vậy, cũng không khỏi nắm linh kiếm hạ phẩm trong tay.

Chân khí trong cơ thể lập tức tràn vào trong linh kiếm.

Chỉ một thoáng, một đạo âm thanh kiếm reo thình lình truyền đến.

Giờ phút này, Cố Dương có thể cảm giác rõ ràng được sự chênh lệch thật lớn giữa linh kiếm trong tay và tinh cương kiếm.

Nếu vừa rồi hắn cầm hạ phẩm linh kiếm ra tay với La Hạo kia.

Cho dù không dùng hai thành kiếm ý, chỉ cần một thành kiếm ý là có thể chém giết!

"Không ngờ hiệu quả lại có thể khoa trương như vậy!?"

"Không hổ là Linh kiếm! Mặc dù chỉ là Hạ phẩm nhưng mang đến gia tăng cũng đã rất lớn rồi."

Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, tinh cương kiếm của mình cũng sẽ phải về hưu rồi.

Cố Dương ném Tinh Cương kiếm vào nhẫn trữ vật.

Đem thanh linh kiếm hạ phẩm đặt ở bên hông hắn.

"Lưu Dương bí cảnh này quả nhiên như trong truyền thuyết, khắp nơi đều là cơ duyên cùng bảo bối, tiếp tục dạo chơi xem có thu hoạch được gì hay không."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe lên quang mang, chợt tìm đại một phương hướng, liền bước nhanh về phía bên kia.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Hai giờ trôi qua.

Trong rừng cây rậm rạp.

Cố Dương mặt mũi tràn đầy im lặng.

Hắn đã không rõ vận khí của mình quá kém, hay là... tất cả bảo bối nơi này đều bị nhặt đi?

Liên tục tìm hai giờ.

Ngay cả một cái rắm cũng không tìm được!

Ngoại trừ thanh hạ phẩm linh kiếm nhặt được lúc đầu, đến giờ có thể nói là không thu hoạch được gì!

Điều này làm cho tâm tình của hắn có chút phiền muộn.

Đã nói khắp nơi đều là bảo bối mà?

Chuyện này không thể nào!

Chẳng qua ngay lúc trong lòng Cố Dương đang cảm khái.

Đột nhiên, một trận tiếng đánh nhau kịch liệt mãnh liệt từ phía nam truyền đến.

Âm thanh này nhất thời hấp dẫn sự chú ý của Cố Dương.

"Có người đang chiến đấu?"

Cố Dương khẽ nhướng mày.

Hôm nay tiến vào Lưu Dương bí cảnh cũng chỉ có đệ tử Bạch Dương tông và Lưu Vân Tông bọn họ.

Nếu như đã xảy ra tranh đấu, rất có thể chiến đấu vì cơ duyên bảo bối!

Nói không chừng còn có thể đi qua nhặt được của hời bỏ sót.

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền lập tức men theo âm thanh đi về phía đó.

Rất nhanh, thanh âm càng ngày càng gần.

Cố Dương cũng bước chậm lại không ít.

Lặng lẽ tới gần.

Cuối cùng đi tới một mảnh đất trống.

Mà lúc này.

Trên đất trống.

Một đám người đang cầm vũ khí, chiến đấu chật vật với một con yêu thú!

Từ trong áo bào có thể nhìn ra được.

Đám người kia chính là đệ tử Bạch Dương tông!

Mà người có thực lực mạnh nhất kia đội một chiếc mũ màu trắng, đặc thù cực kỳ rõ ràng.

"Đệ thất trong Bạch Dương tông, Vân Sơn sao?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Lúc ở trên phi chu, Doãn trưởng lão đã nói với bọn họ về những tin tức về đệ tử Bạch Dương tông.

Trong đó có nhắc tới Vân Sơn.

Sở dĩ có thể nhận ra.

Cũng chính là bởi chiếc mũ màu trắng kia.

Vô cùng có tính đặc thù.

Là đệ thất nội môn của Bạch Dương tông.

Thực lực Vân Sơn cũng khá mạnh mẽ.

Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong, hơn nữa có được thực lực vượt cấp chiến đấu!

Ngoại trừ Vân Sơn ra, bên cạnh hắn không ngờ còn có vài tên đệ tử Tụ Khí cảnh tầng chín.

Có thể nói đội hình là vô cùng xa hoa.

Nhưng đội hình xa hoa như vậy... lúc này lại đang lâm vào khổ chiến gian nan cùng con yêu thú này.

"Yêu thú nhị giai Kim Cương Hùng!"

"Khó trách lại đánh lâu như vậy."

Nhìn Yêu thú khổng lồ đối diện một đám đệ tử Bạch Dương tông.

Cố Dương bừng tỉnh.

Kim Cương Hùng này ở trong nhị giai cũng thuộc về loại yêu thú thập phần cường hãn.

Nò chính là dựa vào một thân thể giống như kim cương.

Lực phòng ngự siêu cường.

Cho dù là Tụ Khí cảnh tầng mười cũng chưa chắc có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự!

Hơn nữa...

Cố Dương còn phát hiện.

Lúc Yêu thú Nhị giai Kim Cương Hùng kia chiến đấu, thân hình sẽ vô thức tựa lại phía sau.

Dường như đang thủ hộ thứ gì đó.

Cố Dương ngưng thần nhìn lại.

Ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Nơi đó, một đoá hoa nhỏ kỳ dị đứng sừng sững!

Đó là một đoá Đoán Cốt Hoa!

Đoán Cốt Hoa vô cùng trân quý.

Nếu dùng nó là có thể gia tăng căn cốt tư chất.

Đơn giản mà nói...

Là bảo dược cực phẩm dùng xong là có thể tăng lên thiên phú!

Hơn nữa còn có thể khiến nhục thân trở nên cường hãn hơn!

Bảo dược như vậy, đừng nói là Tụ Khí cảnh.

Cho dù là Ngưng Chân cảnh hay là Bão Nguyên cảnh, đều sẽ động lòng không thôi.

Dù sao cũng không ai sẽ chê thiên phú của mình quá tốt!

Tất nhiên Cố Dương cũng động tâm không thôi.

Hiện giờ căn cốt tư chất của hắn có chút kéo chân sau.

Bằng không thực lực của hắn bây giờ đã sớm tăng lên rồi.

Làm gì có chuyện dừng lại ở Tụ Khí cảnh tầng ba.

Bây giờ có một cây bảo dược có thể tăng lên căn cốt tư chất đặt ở trước mắt.

Hắn không có lý do để bỏ qua!

"Phải nghĩ cách lấy thứ này vào tay mới được."

Tròng mắt Cố Dương hơi chuyển động.

Nhưng trong lúc Cố Dương đang suy nghĩ nên làm thế nào trộm lấy Đoán Cốt Hoa.

Đột nhiên, một luồng kình phong kinh khủng mãnh liệt đánh úp về phía hắn.

Thần sắc Cố Dương khẽ biến, nhanh chóng kịp phản ứng, trực tiếp thúc giục U Ảnh Bộ.

Cả người hắn hóa thành một cái bóng nhanh chóng trốn tránh.

Rẹt!

Một lực lượng kinh khủng cuốn theo màn giáp đen, trực tiếp xuyên qua bụi cây chỗ Cố Dương vừa rồi, rơi vào trên một cây đại thụ tráng kiện!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đem đại thụ rộng hơn mười mét này xuyên thủng.

Uy thế không giảm chút nào, phá không mà đi!

Uy lực khủng bố, thật khiến người ta hoảng sợ!

"Kim Cương Hùng này một thân hắc giáp, phòng ngự siêu nhiên không nói, thủ đoạn công kích lại còn khủng bố như thế!"

"Tất cả mọi người cẩn thận ứng phó!"

Trên bãi đất trống, một đám đệ tử Bạch Dương tông đều lộ vẻ kinh hãi.

Một chiêu vừa rồi là Kim Cương Hùng phản kích bọn họ.

Nếu không phải bọn họ kịp thời né tránh chiêu này thì…

Sợ rằng còn không còn mạng!

Trong lúc nhất thời bọn hắn vô cùng cảnh giác.

Cùng lúc đó, một gã đệ tử Tụ Khí cảnh tầng tám của Bạch Dương tông phát hiện Cố Dương.

Lập tức biến sắc.

"Vân Sơn, mau nhìn bên kia!"

"Là gia hỏa Lưu Vân Tông!"

"Ừm? Hình như chỉ là một đệ tử Tụ Khí cảnh tầng ba."

Nghe đệ tử bên cạnh nhắc nhở.

Vân Sơn đang không ngừng giao chiến với Kim Cương Hùng, cũng liếc mắt nhìn Cố Dương bên cạnh.

Chợt nhíu mày.

"Lý Đại, Lý Nhị, hai huynh đệ các ngươi đi giải quyết hắn, cần

phải nhanh chóng, đừng để cho hắn quấy rầy đến chúng ta, càng đừng cho hắn đào tẩu tìm viện binh!"

"Không thành vấn đề!"

Vân Sơn vừa dứt lời, hai đệ tử song sinh phía sau hắn lập tức nghe lời gật đầu.

Hai tên đệ tử này...

Vậy mà lại là cường giả Tụ Khí cảnh tầng chín!

Trong ánh mắt bọn họ lộ ra từng nét hài hước, thân hình nhanh chóng lướt qua, trực tiếp vây chặn Cố Dương lại.

"Tiểu tử Lưu Vân Tông, ngươi không nên tới gần."

"Được rồi, đừng nói nhảm với hắn nữa, nhanh làm thịt hắn đi. Chỉ là một tên phế vật Tụ Khí cảnh tầng ba mà thôi."

"Ừm, động thủ!"

Lý Đại và Lý Nhị ngươi một lời ta một câu, ngữ khí động tác gần như hoàn toàn giống nhau.

Nhìn qua quả thực giống như là từ một khuôn đúc ra.

Mà ngay lúc bọn họ vừa dứt lời.

Sau đó đồng thời động thủ.

Độ ăn ý gần như giống như một người.

Ầm ầm!

Chân khí kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Một đen một đỏ chia ra hai bên Cố Dương.

Bọn họ xuất thủ hoàn toàn không có ý lưu thủ.

Sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực.

Cho dù đối mặt với Cố Dương chỉ có tu vi Tụ Khí cảnh tầng ba, bọn họ cũng hoàn toàn không có bất kỳ sự khinh thường nào!

Hoặc có thể nói là thái độ của bọn hắn rất khinh thường, nhưng lại rất coi trọng lần hành động này!

Lý Đại giơ tay lên, một luồng chân khí đen kịt xông lên bao trùm tay phải của hắn.

Ngay lập tức, tay chưởng của hắn vồ thành trảo, chộp tới cổ Cố Dương.

Bên kia Lý Nhị bộc phát ra một luồng chân khí đỏ như máu.

Một quyền cuốn theo chân khí này nhằm thẳng phía sau Cố Dương.

Đổi lại là đệ tử Tụ Khí cảnh tầng ba bình thường.

Chỉ sợ cảm nhận được khí tức kinh khủng trên thân hai người, đã sợ tới mức hai chân như nhũn ra, quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Nhưng Cố Dương tất nhiên không có.

Chỉ thấy hắn không chút hoang mang, chậm rãi thúc giục bóng đen lui về phía sau.

Kéo dài khoảng cách với hai người.

Hai người thấy vậy, nhíu mày.

Bởi vì tốc độ của Cố Dương... có chút nhanh!

Bọn họ vì tránh đêm dài lắm mộng.

Nhất thời lập tức nhướng mày, cũng không nói thêm gì nữa.

Mà là dồn dập bộc phát khí tức, nhanh chóng truy kích Cố Dương.

Hành động này của Cố Dương, ở trong mắt bọn họ giống như là muốn chạy trốn vậy.

Vừa rồi Vân Sơn đã hạ lệnh.

Tuyệt đối không thể để cho Cố Dương trở về gọi viện binh!

Nghĩ đến đây, hai người cũng không giữ lại, chân khí ầm ầm thôi động.

Tốc độ nhanh chóng tiếp cận Cố Dương.

Mà nhìn đến đây, khóe miệng Cố Dương lộ ra vẻ mỉm cười.

Ngay lập tức dưới ánh mắt kinh ngạc của hai người, bước chân đột nhiên dừng lại.

"Hả? Tiểu tử này... Tại sao đột nhiên lại không trốn nữa?"

"Mặc kệ hắn, trực tiếp động thủ làm thịt hắn!"

"Ừm! "

Mặc dù không rõ trong lòng Cố Dương rốt cuộc muốn làm gì, nhưng hai người không chần chờ chút nào.

Trực tiếp lấy bản lĩnh xuất chúng của mình ra.

Hai đạo chân khí một đen một đỏ giống như Thái Sơn Áp Đỉnh ập thẳng vào mặt.

Mà cảm nhận được cỗ áp lực này, Cố Dương bình thản ung

dung.

Chợt chậm rãi rút ra thanh hạ phẩm linh kiếm bên hông.

Trong ánh mắt lóe lên một tia sắc bén!

Ngay khoảnh khắc sau.

Chân khí màu xanh cuồn cuộn dâng lên.

Linh kiếm vung lên.

Một cỗ lực lượng huyền diệu lặng yên xoay quanh mà lên.

Chân khí và cỗ lực lượng này đồng thời rót vào trong Linh kiếm.

Leng keng... Leng keng...!

Một tiếng kiếm reo kịch liệt vang vọng bầu trời.

Ngay sau đó, kiếm khí màu xanh phảng phất như cầu vồng, mang theo uy thế cực kỳ kinh khủng, như xé rách chém tới hai người!

Rặc rặc rặc!

Kiếm khí kinh khủng dùng tốc độ khoa trương chém về phía hai người bọn hắn.

"Không tốt, mau tranh thủ ngăn cản!"

Thần sắc hai người cũng đột nhiên biến đổi, biến công thành thủ, vội vàng thu hồi chân khí, ngăn ở trước người.

Một giây sau, kiếm khí kinh khủng ầm ầm rơi vào trước hai người.

Mặc dù có chân khí ngăn cản.

Nhưng vẫn không ngăn được sự sắc bén của kiếm khí này.

Rặc rặc.

Chân khí hộ tráo trước người hai người vẻn vẹn chỉ kiên trì không đến hai giây.

Âm thanh vỡ vụn vang lên.

Khoảnh khắc sau, trên mặt hai người lộ vẻ hoảng sợ.

Vòng bảo hộ chân khí ầm ầm vỡ vụn.

Kiếm khí kinh khủng thế đi không giảm, trực tiếp chặt đứt hai người bọn họ!

Phốc xuy!

Máu tươi lập tức phun trào đầm đìa!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một hồi thanh âm soàn soạt liên tục không ngừng truyền đến.

Thân thể Lý Đại và Lý Nhị bị luồng kiếm khí sắc bén khủng bố kia trực tiếp chia làm bốn đoạn.

Máu đỏ tươi xen lẫn thi thể rơi xuống mặt đất.

Nhuộm mặt đất thành màu đỏ như máu.

Hai tên thiên tài Tụ Khí cảnh tầng chín... Chết tại đây!

Đúng lúc này.

Thật vất vả Vân Sơn mới có thể thở phào nhẹ nhõm.

"Lý Đại, Lý Nhị, còn chưa giải quyết xong tiểu tử kia sao? Nhanh chóng giải quyết hắn, sau đó tới hỗ trợ!"

Hắn hét lớn, trong giọng nói mang theo một tia bất mãn.

Nhưng chờ đợi một lát, đúng là không đợi hai người trả lời.

Sau đó... hắn cảm nhận được lực lượng của ý cảnh.

Vội vàng quay đầu nhìn lại.

Vừa lúc nhìn thấy cảnh Lý Đại và Lý Nhị bị một kiếm của Cố Dương đánh chết.

Nhất thời hắn trừng mắt.

Trong rừng cây cách đó không xa.

Thi thể Lý Đại và Lý Nhị thê thảm rơi xuống mặt đất.

Mà ở phía đối diện bọn họ... Cố Dương thình lình cầm kiếm mà đứng.

"Đó là... Kiếm Ý! Hơn nữa, còn là hai thành Kiếm Ý!"

"Tiểu tử kia... Thế mà lại giết Lý Đại và Lý Nhị!?"

Một màn này triệt để làm cho Vân Sơn rung động.

Hắn chẳng thể nghĩ tới chuyện này.

Một đệ tử Lưu Vân Tông hoàn toàn không bị hắn để vào mắt, chỉ có tu vi Tụ Khí cảnh tầng ba...

Vậy mà có thể đánh chết Lý Đại và Lý Nhị.

Bọn họ chính là Tụ Khí cảnh tầng chín đó!

Hơn nữa đều rất có thực lực!

Làm sao có thể bị một tên gia hỏa tu vi Tụ Khí cảnh tầng ba giết chết được?

Hai thành Kiếm Ý lại mang đến sự khủng bố như vậy sao?

Sau đó hắn cũng chú ý tới thanh hạ phẩm linh kiếm trong tay Cố Dương, nhất thời trong mắt ngưng tụ.

"Hạ phẩm Linh Kiếm!"

"Tiểu tử này cảnh giới không cao, lại có bảo vật như vậy!?"

Nhất thời, trong mắt hắn hiện lên một tia tham lam.

Nếu lấy được thanh linh kiếm hạ phẩm này, hắn có thể đổi lấy rất nhiều tài nguyên, để nâng cao thực lực.

Nhưng ngay khi Vân Sơn nảy sinh tham niệm.

Kim Cương Hùng lại tìm được cơ hội xông ra khỏi vòng vây của đệ tử khác, phát ra trận trận tiếng gào thét giận dữ.

Rồi ngay lập tức chạy thẳng đến chỗ hắn.

Phát giác đến đây, ánh mắt Vân Sơn lộ vẻ tức giận.

"Súc sinh, ngươi cũng nên chết rồi!"

Vân Sơn chợt nâng quyền lên.

Chân khí màu trắng bộc phát ầm ầm, sau đó hắn đánh ra một quyền, trực tiếp đập tới ngực Kim Cương Hùng.

Một luồng lực lượng huyền diệu cũng lập tức bùng nổ.

"Trấn Sơn Kình, nổ cho ta!"

Vân Sơn gầm lên một tiếng.

Nắm đấm to lớn ầm ầm rơi xuống ngực Kim Cương Hùng.

Ầm ầm!

Một giọng nói nặng nề vang lên.

Kim Cương Hùng dường như không nhận được bất kỳ thương tổn gì, phát ra một trận thanh âm gào thét, vung vẩy cự chưởng to lớn kia, hung hăng vỗ tới hướng Vân Sơn.

Nhưng vào lúc này.

Vân Sơn đột nhiên thu tay lại.

Chợt lộ ra một tia cười lạnh.

Ngay sau đó, thân thể cao lớn của Kim Cương Hùng đột nhiên sững sờ tại chỗ.

Phịch, một tiếng nổ mạnh truyền đến!

Trên thân thể Kim Cương Hùng kia rõ ràng là thêm ra một cái lỗ máu thật lớn!

Mà vị trí lỗ máu này...

Ở ngay giữa trái tim!

Cho dù lực phòng ngự của Kim Cương Hùng cực kỳ khủng bố!

Nhưng bên trong thân thể nó cũng hết sức yếu ớt!

Trái tim trực tiếp bị phá hủy, dù là sinh mệnh lực của Kim Cương Hùng cực kỳ ương ngạnh.

Cũng chỉ có thể hét thảm một tiếng, thê thảm ngã trên mặt đất.

Yêu thú nhị giai Kim Cương Hùng, trực tiếp bị chấn giết tại đây!

Mà nhìn thấy một màn này, mặt các đệ tử Bạch Dương tông

khác chung quanh nhao nhao chấn động.

Đây là thực lực chân thật của đệ thất nội môn Vân Sơn sao?

Ngay cả Kim Cương Hùng cũng có thể tuỳ tiện chém giết!

Nhưng trên thực tế...

Lúc này sắc mặt của Vân Sơn lại hơi trắng lên.

Hiển nhiên một quyền vừa rồi đã làm hắn tiêu hao không ít chân khí.

Mà một quyền kia, xem như át chủ bài hắn cất giấu.

Vốn là không dễ lấy ra.

Nhưng bây giờ...

Hắn không thể không ra tay!

Bởi vì...

Hắn không muốn để Cố Dương trốn!

Trong nháy mắt tiêu diệt Kim Cương Hùng.

Vân Sơn liền la lớn.

"Vây chặt hắn lại cho ta, đừng để hắn chạy thoát!"

Vân Sơn vừa dứt lời, những đệ tử Bạch Dương tông xung quanh nhao nhao lao về phía Cố Dương.

Vây quanh thành một vòng tròn.

Mà Cố Dương, thình lình liền đứng tại chỗ.

Hắn căn bản cũng không có ý định rời đi.

Nếu không, nếu hắn muốn rời đi...

Những người này cũng không ngăn được hắn.

"Giao linh kiếm hạ phẩm trong tay ngươi ra đây, ta sẽ tha cho ngươi một mạng!"

Ánh mắt Vân Sơn sáng quắc nhìn chằm chằm vào thanh linh kiếm hạ phẩm trong tay Cố Dương.

Mặc dù hiện tại hắn cấp thiết muốn lấy được linh kiếm hạ phẩm, nhưng Cố Dương có thể đánh chết Lý Đại và Lý Nhị.

Chứng tỏ hắn là người có bản lĩnh.

Hai thành Kiếm Ý cộng thêm uy lực linh kiếm hạ phẩm vô cùng cường hãn, có thể không đánh tự nhiên là tốt nhất.

Đương nhiên, chỉ cần Cố Dương nguyện ý giao ra, hắn sẽ không chút do dự lập tức chém giết Cố Dương!

Cái gọi là tha cho hắn ta một mạng, chỉ là để giảm bớt phòng ngự tâm lý của Cố Dương mà thôi.

Nghe Vân Sơn nói vậy, Cố Dương cũng nở nụ cười.

Người này đang coi mình là ngu ngốc sao?

Hắn nhìn về phía Vân Sơn, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh nói: "Muốn hạ phẩm Linh Kiếm ư? Có thể, chẳng qua điều kiện tiên quyết là ngươi đem đầu của ngươi cho ta trước rồi mới nói."

Lời này của Cố Dương không thể nghi ngờ chính là khiêu khích.

Trong ánh mắt của Vân Sơn lập tức dấy lên lửa giận ngập trời.

"Muốn chết!"

Bịch!

Một tiếng nổ vang tại vị trí của Vân Sơn truyền đến.

Ngay sau đó, cả người Vân Sơn giống như một viên đạn pháo, vọt thẳng đến hướng Cố Dương.

Hắn giơ nắm tay lên, chân khí màu trắng bao trùm toàn thân.

Thấy một màn này, những đệ tử Bạch Dương tông kia sợ tới mức vội vàng tránh ra.

Lộ ra màn này cho Cố Dương xem.

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương không khỏi ngưng tụ, ngay lập tức rút ra linh kiếm hạ phẩm.

Vân Sơn là Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong.

Hơn nữa thực lực hoàn toàn không cùng một cấp bậc với Lý Đại Lý Nhị.

Ra tay không thể có bất kỳ do dự nào!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương cũng không lưu thủ chút nào.

Hai thành Kiếm Ý, Phong Vân Kiếm Quyết cùng thi triển ra.

Leng keng... Leng keng...!

Tiếng kiếm rít ầm ầm truyền đến.

Cố Dương chém ra một kiếm.

Kiếm khí sắc bén vô song lập tức bắn thẳng về phía Vân Sơn.

"Bể cho ta!"

Vân Sơn sớm đã đoán trước, nên không có chút ý định trốn

tránh nào.

Chỉ thấy chân khí toàn thân hắn ầm ầm bộc phát.

Chợt nâng lên nắm tay, hung hăng đánh tới kiếm khí.

Bịch!

Uỳnh uỳnh!

Tiếng nổ mạnh vang lên ầm ầm.

Chỉ một thoáng, loạn thạch bắn tung toé, khói bụi nổi lên bốn phía.

Trùng kích kinh khủng càng là nhấc lên một trận cuồng phong, quét sạch bốn phía.

Đệ tử Bạch Dương tông vây xem chung quanh càng sợ đến mức vội vàng thi triển chân khí ngăn cản.

Rặc rặc rặc!

Một quyền này của Vân Sơn ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng khiếp.

Thanh linh kiếm kết hợp với thủ đoạn mạnh nhất hiện tại của Cố Dương, lại bị hắn ngạnh kháng được.

Hơn nữa...

Kiếm khí sắp bị một quyền của hắn đánh nát!

Ngay sau đó, Vân Sơn nhíu chặt hàm răng, phát ra tiếng gầm giận dữ.

Ầm ầm!

Kiếm khí hoàn toàn bị nứt vỡ.

Vân Sơn thế đi không giảm, thừa cơ truy kích trực tiếp vọt tới trước mặt Cố Dương.

"Chết đi cho ta!"

Hắn lại nâng lên nắm đấm, chân khí phun ra ngoài, một quyền đánh tới mặt Cố Dương.

Sức mạnh kinh khủng khiến không gian trở lên vặn vẹo.

Thần sắc Cố Dương cũng ngưng tụ, vội vàng xuất quyền.

Một thành quyền ý!

Kim Cương quyền!

Chân khí màu xanh ầm ầm bộc phát.

Song quyền trong nháy mắt va chạm.

Tiếng chấn động kinh khủng nhất thời vang vọng đất trời.

Lần này, Cố Dương không thể chiếm thượng phong.

Uy lực một quyền của Vân Sơn Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong cực kỳ khủng bố.

Hơn nữa đối phương không chỉ lĩnh ngộ được quyền ý, tu luyện càng là một môn quyền pháp Huyền giai thượng phẩm.

Ầm ầm!

Cố Dương liên tục lui lại, thần sắc thoáng có chút tái nhợt.

Rồi nhìn lại Vân Sơn.

Nhưng hắn vẫn đứng yên tại chỗ, ánh mắt lộ vẻ kinh ngạc.

"Không ngờ ngươi còn lĩnh ngộ được một thành quyền ý!"

"Hai thành kiếm ý, một thành quyền ý..."

"Không ngờ Lưu Vân Tông lại có thể biến thái đến vậy!"

Tuy Vân Sơn chiếm thượng phong tuyệt đối, nhưng thủ đoạn mà Cố Dương thi triển cũng làm cho hắn khiếp sợ không thôi.

Lực lượng ý cảnh người ngoài vô cùng khát khao, ở trong tay Cố Dương quả thực giống như bán sỉ.

Người khác đều khó có thể lĩnh ngộ, Cố Dương trực tiếp lĩnh ngộ hai loại.

Hơn nữa kiếm ý thậm chí đã lĩnh ngộ được hai thành!

Kẻ này... nhất định phải chết!

Bằng không, nếu như để cho hắn sống sót thì sẽ vô cùng uy hiếp!

"Thiên phú của ngươi không tệ, nhưng rất đáng tiếc, tu vi của ngươi quá thấp, nếu không... Ta chưa chắc đã là đối thủ của ngươi."

"Nhưng, chỉ thế mà thôi!"

Dứt lời, sát ý trong mắt Vân Sơn bộc phát ầm ầm.

Nếu lúc trước hắn chỉ muốn cướp đi hạ phẩm linh kiếm trong tay Cố Dương.

Nhưng bây giờ...

Mục tiêu hàng đầu của hắn đã biến thành giết Cố Dương trước tiên!

Ngược lại, thanh hạ phẩm linh kiếm kia chỉ là thứ yếu.

Cố Dương... Phải chết ở chỗ này!

Bằng không, nếu chờ hắn trưởng thành, có thể tạo thành uy hiếp quá lớn cho hắn!

Mới là Tụ Khí cảnh tầng ba đã có thể phát huy ra thực lực như thế, nếu để hắn cùng cấp với mình... Vậy chẳng phải là có thể đánh một trận với Ngưng Chân cảnh sao?

Nghĩ đến đây, hai chân Vân Sơn đạp mạnh một cái, lập tức trên mặt đất xuất hiện một cái hố to.

Mà cả người hắn lại một lần nữa lao nhanh về hướng Cố Dương.

Một quyền này...

Đã định sẵn lấy mạng hắn!

Vân Sơn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Chân khí trên người không chút che giấu bạo phát ra.

Nhìn đến đây, Cố Dương vẫn đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Sửa chữa tu vi, thời gian là... trăm năm sau!

Cố Dương tâm niệm vừa động, nháy mắt liền sửa đổi.

Toàn thân hắn lập tức bộc phát ra một trận khí tức vô cùng kinh khủng.

Khí tức vừa ra, Vân Sơn đang muốn xông tới gần, tròng mắt nhất thời trừng thẳng.

Chỉ thấy áo bào Cố Dương không gió mà bay.

Ngay sau đó, hắn thấy khí tức trong cơ thể Cố Dương không ngừng tăng lên.

Tụ Khí cảnh tầng bốn

Tụ Khí cảnh tầng năm...

Giống như đang ngồi hỏa tiễn, từ từ nâng cao lên.

Một màn này càng là rơi vào trong mắt tất cả đệ tử Bạch Dương tông.

Bọn họ nhìn mà choáng váng.

"Tình huống như thế nào?"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Tiểu tử này... che giấu thực lực?"

"Nói là ẩn tàng, không bằng nói... Hình như hắn đang đột phá?"

"Lại có người đột phá như vậy sao?"

"A... Đã Tụ Khí cảnh tầng tám rồi!"

"Hắn cắn thuốc hả trời!"

Tất cả đệ tử Bạch Dương tông đều trừng to mắt, khiếp sợ nghị luận.

Rõ ràng vừa rồi Cố Dương chỉ là Tụ Khí cảnh tầng ba.

Kết quả lúc này mới không tới một phút, đã đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng tám, hơn nữa còn chưa có ý dừng lại!

Cuối cùng, trong ánh mắt chấn động của tất cả đệ tử Bạch Dương tông.

Tu vi của Cố Dương cuối cùng cũng ngừng tăng trưởng.

Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong!

Tu vi giống như Vân Sơn.

Nhìn thấy vậy, tất cả đệ tử Bạch Dương tông đều choáng váng.

Mà Vân Sơn càng nắm chặt nắm đấm.

Nhìn một màn này với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Gia hỏa này... Tại sao thực lực lại đột nhiên tăng vọt?

Hơn nữa...

Đây rõ ràng không giống như đan dược mang tới tăng lên, chân khí nồng đậm, cơ sở vô cùng vững chắc!

Cắn thuốc căn bản không có khả năng tăng lên như thế.

Hơn nữa, hắn căn bản không nhìn thấy Cố Dương có cắn thuốc.

Trong đầu hắn có vô số nghi hoặc.

Cùng lúc đó.

Cảm nhận được sự biến hóa trên cơ thể mình.

Nhất thời Cố Dương hơi nhíu mày.

"Mới chỉ có Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong?"

Cố Dương có chút hết chỗ nói rồi.

Đây chính là thành quả tu luyện trăm năm.

Nói cách khác, một trăm năm sau hắn mới chỉ có thể tu luyện tới Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong?

"Đây không khỏi cũng quá phế rồi."

Cố Dương đối với căn cốt tư chất của mình có thể nói là buồn bực đến cực điểm.

Một trăm năm mới là Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong.

Nếu như không phải có được bàn tay vàng có thể thay đổi thời gian...

Chỉ sợ giới hạn cao nhất đã khóa chết ở Tụ Khí cảnh.

Chẳng qua hắn cũng phát hiện, sau khi bản thân tăng lên, chân khí lại thập phần nồng đậm, lại còn tinh thuần, cảnh giới cũng có chút vững chắc, không có cảm giác phù phiếm chút nào.

Rất hiển nhiên.

Loại đề thăng này là không có hấp thu linh thạch hoặc bảo dược.

Thuộc loại đề thăng cơ bản nhất.

Cũng chính là dựa vào hấp thu linh khí thiên địa, chậm rãi tích lũy tăng lên.

Cho nên mới có thể chắc chắn như vậy.

"Xem ra sau khi sửa chữa, khả năng tăng lên sẽ trực tiếp dựa theo tốc độ tu luyện cơ bản nhất để tính, sẽ không bao gồm cơ duyên linh thạch."

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Cứ như vậy...

Việc tăng căn cốt tư chất của mình thì phải đưa vào danh sách hàng ngày.

Nếu không mỗi một lần sửa chữa, bản thân mình đều quá thua thiệt!

Tư chất càng cao, lợi ích khi sửa đổi lấy được lại càng lớn!

Tỷ như phải tối đa hóa lợi nhuận mới được.

Đang lúc suy nghĩ.

Một bên khác Vân Sơn lại cắn răng.

Vừa rồi hắn ta còn đang trào phúng Cố Dương tu vi không đủ, không bằng mình.

Không nghĩ tới Cố Dương lại đột phá ngay tại chỗ.

Hơn nữa căn bản không nhìn thấy hắn tu luyện, cũng không nhìn thấy hắn thôi động công pháp.

Tu vi của hắn ta đột nhiên tăng vọt.

Trực tiếp đi tới cảnh giới giống mình!

Lần này phiền toái rồi!

Nhưng hắn cũng tự tin với thủ đoạn của mình.

Cùng lắm thì...

Lại dùng con át chủ bài của mình là được rồi!

Mặc dù trong vòng một ngày dùng hai lần sẽ sinh ra gánh nặng cực lớn với thân thể, nhưng bây giờ cũng không quản được những thứ kia.

Nghĩ đến đây, Vân Sơn không chút do dự, trực tiếp ra tay!

Rẹt!

Thân hình Vân Sơn lại lao nhanh về hướng Cố Dương.

Trong ánh mắt hắn tràn đầy sát ý.

Lại lần nữa nâng lên nắm đấm, muốn thông qua phương thức nhanh chóng tới gần, thừa dịp Cố Dương còn chưa kịp phản ứng, một quyền đánh chết hắn!

Mà Cố Dương cũng giống như là không chú ý tới hành động của hắn.

Trong lòng hắn lập tức mừng như điên.

Sau đó rất nhanh xuất hiện trước người Cố Dương.

Tâm niệm hắn khẽ động, dốc toàn bộ thủ đoạn.

Tất cả tập trung vào một quyền này!

"Trấn Sơn Kình!"

Hắn trừng mắt, trong lòng phát ra tiếng gào thét phẫn nộ.

Nắm đấm mang theo lực lượng khủng bố hung hăng đập về phía Cố Dương.

Hiện giờ khoảng cách gần như vậy.

Cho dù Cố Dương phản ứng lại, cũng tuyệt đối không thể tiếp được một quyền này của mình!

Một quyền này của hắn... đã chém chết yêu thú Nhị giai Kim Cương Hùng đấy!

Nghĩ đến đây, trong mắt Vân Sơn tràn đầy kích động.

Chỉ cần chém giết được Cố Dương, thanh hạ phẩm linh kiếm

kia sẽ thuộc sở hữu của ta!

Thậm chí...

Có lẽ còn có thể lấy được bí mật khiến thực lực của Cố Dương tăng vọt!

Trong lúc nhất thời, dường như hắn đã thấy được tương lai tươi sáng của bản thân!

Chỉ cần chém giết Cố Dương...

Tiền đồ của hắn liền vô hạn!

Mà Cố Dương thì phát hiện động tác của Vân Sơn.

Một quyền này của Vân Sơn quả thật uy lực rất mạnh.

Nhưng bây giờ thực lực của hắn đã tăng lên.

Quyền này lọt vào mắt hắn...

Cũng không quá đáng sợ là mấy.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt.

Chợt chậm rãi xuất ra một quyền.

Ầm ầm!

Hai nắm đấm va chạm ầm ầm trên không trung.

Thấy cảnh này, đôi mắt Vân Sơn không những không kinh sợ mà còn lấy làm vui mừng.

"Chết đi cho ta!"

Trấn Sơn kình là một môn quyền pháp tương đối đặc thù.

Nhìn bề ngoài thì độ chắc chắn không lớn lắm, nhưng bên trong lại ẩn chứa ám kình.

Ám kình bộc phát, uy lực cực kỳ khủng bố!

Càng quan trọng hơn là khó có thể đề phòng.

Một khi trúng mục tiêu, gần như thành công một trăm phần trăm!

Cho nên khi nhìn thấy Cố Dương đối quyền ngược lại lại vui vẻ.

Vì quyền này sợ nhất là rơi vào khoảng không.

Bây giờ nắm đấm trúng đích, trong mắt hắn... Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nghĩ đến đây, hắn vừa định trực tiếp bạo phát ám kình.

Nhưng đúng lúc này, tròng mắt hắn đột nhiên trợn trừng.

Bởi vì lực lượng từ tay phải truyền tới...

Quả thực là khủng khiếp tới cực điểm!

Thậm chí chân khí bao trùm nắm tay mình cũng chỉ ngăn cản được chưa tới mười giây.

Liền ầm ầm vỡ vụn!

Sau đó...

Lực lượng kinh khủng trực tiếp rơi vào trên tay phải của hắn!

Rặc rặc rặc!

Tiếng xương rạn nứt lập tức truyền đến.

Ngay sau đó, nắm đấm của hắn trực tiếp biến hình vặn vẹo.

Một luồng quyền phong kinh khủng trực tiếp xuyên thủng nắm đấm, nhắm thẳng mi tâm của hắn!

Rẹt!

Bịch!

Ngay cả thống khổ cũng không kịp để ý.

Quyền phong khủng bố trực tiếp đánh nát đầu Vân Sơn!

Chất hỗn hợp giữa não tủy và huyết dịch nhất thời rơi lả tả trên mặt đất.

Thi thể của Vân Sơn cũng ầm ầm ngã xuống đất.

Sau khi một màn này xảy ra, toàn trường nhất thời lâm vào trong yên tĩnh quỷ dị.

Nhưng sự yên tĩnh này chỉ tiếp tục không đến một giây đồng hồ.

Từng đợt âm thanh chói tai khủng hoảng truyền đến.

"Vân... Vân sư huynh bị giết rồi!"

"Chạy mau!"

"Chia nhau ra, nhanh chóng rút đi!"

Những đệ tử Bạch Dương tông còn lại vẫn đang vây xem không dám dừng lại chút nào, cuống quít bỏ chạy.

Cố Dương tất nhiên là một người sẽ không lưu lại.

Át chủ bài của mình đều lộ ra trước mắt bọn họ, nếu giữ lại, trái lại là thả hổ về rừng.

Mà thực lực của bọn họ cũng không tính là mạnh.

Ở trong mắt Cố Dương, giống như bóp chết một con kiến, không có gì khó khăn cả.

Cố Dương nhấc lên hạ phẩm linh kiếm, một kiếm một đệ tử Bạch Dương Tông ra đi.

Ngắn ngủi mười mấy giây.

Trên mặt đất có hơn mười thi thể của đệ tử Bạch Dương tông.

Xác chết la liệt khắp nơi, máu nhuộm đỏ cả đất trời.

Mùi máu tươi cũng cực kỳ nồng đậm.

Nhưng Cố Dương đã sớm quen với tình cảnh này.

Cũng không có ngập ngừng, trực tiếp xuất thủ hái xuống cây Đoán Cốt Hoa cách đó không xa kia.

"Đồ tốt để đề thăng căn cốt tư chất."

Ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia mừng rỡ cùng một tia tiếc nuối.

Nếu mình sớm lấy cây Đoán Cốt Hoa này tới tay, nuốt vào sửa chữa tu vi của mình...

Tăng lên khẳng định sẽ càng lớn hơn.

Nhưng cũng không có cách nào.

Nếu không sửa đổi, muốn lấy được cây Đoán Cốt Hoa này cũng không dễ dàng.

Có được tất có mất.

Đoán Cốt hoa tới tay, Cố Dương cũng không có dài dòng.

Hắn trực tiếp sửa chữa Đoán Cốt hoa thêm trăm năm.

Lập tức, màu sắc nụ hoa Đoán Cốt Hoa càng thêm đậm đặc.

Thậm chí còn tản mát ra từng đợt hương vị kỳ dị, hết sức dễ ngửi.

Sau đó Cố Dương không chút do dự.

Trực tiếp nuốt chửng Đoán Cốt hoa.

Lực lượng tinh thuần lập tức tràn vào trong cơ thể.

Theo tứ chi bách hải chảy khắp cơ thể của mình.

Nhất thời, Cố Dương chỉ cảm thấy thân thể mình bắt đầu nóng lên.

Trở nên hết sức nóng bỏng.

Thậm chí ngay cả hô hấp cũng trở nên nóng rực.

Cố Dương có thể cảm nhận rõ ràng biến hóa trên thân thể.

Năng lượng của Đoán Cốt hoa đang cải tạo thân thể của mình từng li từng tí.

Cố Dương ngồi xếp bằng dưới đất, yên lặng cảm thụ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Hiệu quả của Đoán Cốt Hoa từ từ tán đi.

Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

Trong ánh mắt lộ ra một tia kinh hỉ.

"Tăng lên rõ ràng to lớn như vậy!"

Thay đổi rồi!

Cố Dương phát hiện cảnh tượng trước mắt của mình phát sinh biến hóa!

Trong ánh mắt của hắn.

Ngoại trừ rừng cây rậm rạp, hắn còn có thể cảm giác được linh khí lít nha lít nhít tựa như đom đóm!

Quanh quẩn ở phụ cận!

Đây hoàn toàn là hình ảnh hắn chưa từng gặp qua!

"Đây chính là sự tăng lên về mặt tư chất căn cốt sao?!"

Trong lòng Cố Dương phấn chấn không thôi.

Có thể cảm giác được thiên địa linh khí tồn tại rõ ràng như thế.

Nói rõ hiện giờ tư chất của hắn đã tăng lên rất nhiều!

Nghĩ đến đây, hắn liền trực tiếp thúc giục Thuần Nguyên Công, thử tu luyện một phen.

Hắn phát hiện tốc độ hấp thu linh khí lại nhanh đến vô cùng!

So với lúc trước quả thực là một trời một vực!

Chênh lệch khá xa!

"Nếu như ở dưới loại tình huống này mà sửa đổi tu vi trăm năm... Chỉ sợ ta có thể trực tiếp đột phá đến Ngưng Chân cảnh!"

Cố Dương nhất thời cảm khái vô cùng.

Rồi dừng tu luyện.

Mặc dù cảm thấy có chút đáng tiếc.

Nhưng cũng không có cách nào.

Đợi đến khi mình đột phá tới Ngưng Chân cảnh, còn có cơ hội sửa đổi tu vi.

Đến lúc đó...

Chỉ có thể càng mạnh hơn!

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi đứng dậy.

Hắn vận động gân cốt một chút.

Cũng chính vào lúc này, hắn chợt phát hiện...

Thân thể của mình dường như cũng xảy ra một tia biến hóa!

Thể chất của hắn, dường như cũng trở nên cường hãn hơn!

Làn da trở nên mềm dẻo hơn rất nhiều.

Hết sức co dãn, trở nên càng có sức chống đỡ!

"Lại nói tiếp, Đoán Cốt Hoa này có vẻ là luyện thể bảo dược, sau khi phục dụng dường như liền khiến cho thể phách của ta mạnh lên."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Lại còn có loại niềm vui ngoài ý muốn này.

Điều này hắn không ngờ tới.

Nhưng sau khi cảm khái, Cố Dương cũng nhớ tới chuyện luyện thể, không hiểu sao cảm thấy thua thiệt.

Lúc ở Luyện Thể Cảnh, hắn hoàn toàn có thể làm chio Công

pháp Luyện Thể ban đầu thay đổi thời gian, không như trước, khi trước hắn không có ý thức tới việc có thể sửa chữa, lãng phí vô ích một lần cơ hội sửa chữa Luyện Thể!

Thực sự chính là thua thiệt lớn mà!

Cố Dương nhất thời nhịn không được lắc lắc đầu.

Không tiếp tục đắm chìm ở điều này.

Bỏ lỡ chính là bỏ lỡ, kế tiếp trở về tông môn tu luyện công pháp luyện thể, tiến hành sửa chữa cũng giống nhau.

Sau đó, Cố Dương liền vơ vét một chút những thứ mang theo trên người những đệ tử Bạch Dương tông này.

Nhưng cũng không vơ vét được thứ gì hữu dụng.

Nhưng ở trên người Vân Sơn, Cố Dương lại nhận được một gốc dược thảo có tướng mạo kỳ dị.

Loại dược thảo này vô sắc vô vị, nhìn qua cũng không giống như là thứ ẩn chứa năng lượng.

Giống như là khô héo.

Ánh mắt Cố Dương hơi hơi sáng lên, chẳng lẽ là một loại bảo bối nào đó?

Thế là hắn trực tiếp đưa tay sửa chữa, một trăm năm trước.

Kết quả dược thảo này lại không hề biến hóa chút nào.

Vẫn là bộ dáng héo rũ.

So với tàn quyển nhặt được trong tay sơn phỉ thì cực kỳ giống nhau.

Hiện tại Cố Dương tự nhiên không biết thứ này có tác dụng gì.

Nhưng vẫn thu nó vào trong nhẫn trữ vật.

Nói không chừng về sau hữu dụng thì sao?

Kiểm kê xong, Cố Dương cũng không có dừng lại, trực tiếp rời đi.

Tiếp tục tìm kiếm cơ duyên xung quanh.

Đã tìm kiếm được mấy canh giờ.

So với lúc trước cái gì cũng không động tay được, mấy canh giờ này Cố Dương có một chút thu hoạch.

Tìm được một ít bảo dược nhưng số lượng lại không nhiều lắm.

Hơn nữa những bảo dược này đều tương đối bình thường.

Đối với Cố Dương bây giờ mà nói cũng không tính là trân quý.

Chỉ có thể nói là có thu hoạch nhỏ.

Nhưng đối với những thu hoạch này, Cố Dương vẫn không thỏa mãn.

"Không có đồ tốt sao?"

Cố Dương không khỏi than thở một câu.

Nhưng vào lúc này, một trận bạch quang kỳ dị mãnh liệt xuyên thấu qua rừng cây rậm rạp rơi rụng trên mặt đất.

Phát giác được chuyện này, Cố Dương vội vàng trèo lên cây ngẩng đầu nhìn lại.

Ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Cách đó không xa, một cảnh tượng kỳ dị rơi vào trong mắt.

Nơi đó phảng phất như có một linh tuyền, linh khí mịt mờ, phảng phất như tiên cảnh, xa hoa khiến người ta say mê.

"Dị tượng xuất thế!"

Ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sáng.

Sau đó nhận định phương hướng dị tượng truyền đến.

Bước nhanh tiến về phía trước!

Rất rõ ràng, phương hướng dị tượng truyền tới có bảo bối xuất thế rồi!

Dưới tình huống đang toàn lực bay trên đường.

Cố Dương rất nhanh liền tới trong một mảnh sơn cốc.

Nơi này non xanh nước biếc, nước chảy róc rách, bên cạnh có hơi nước mờ mịt, lại cực kỳ giống dị tượng trên bầu trời kia.

Cố Dương vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Quả nhiên, ở trung tâm sơn cốc, có một dòng linh tuyền.

Phía trên Linh tuyền, tản mát ra từng trận sương mù trắng tinh khiết.

Đó cũng không phải hơi nước.

Mà là tạo thành từ linh khí tinh thuần đến mức ngưng tụ thành thực chất!

Dưới Linh tuyền, thình lình là linh tuyền thuỷ từ linh tuyền tinh thuần hóa thành!

Chỉ mới hít thở một hơi đã có thể cảm giác được nồng đậm

của linh khí xung quanh!

Quả thực đạt đến một trình độ cực kỳ khoa trương!

Nếu tu luyện ở đây, có lẽ không thua gì mang theo bên người linh thạch liên tục tu luyện không ngừng nghỉ!

Mà căn nguyên sản sinh ra Linh tuyền...

Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Ở trung tâm Linh tuyền.

Rõ ràng là có một đóa hoa màu trắng thuần như ngọc sinh trưởng ở chỗ này!

Trên đóa hoa như bạch ngọc có một ít giọt sương.

Giọt sương chậm rãi rỉ xuống, đúng là tán phát ra trận trận linh vụ!

Rất hiển nhiên, linh tuyền này được sinh ra... là bởi vì gốc hoa nhỏ như bạch ngọc này!

Cố Dương tuy rằng không biết hoa này rốt cuộc là cái gì.

Nhưng hắn biết được...

Đây tuyệt đối là đại bảo bối đại cơ duyên!

Hơn nữa dị tượng kia khẳng định sẽ hấp dẫn những người khác đến.

Cho nên...

Ra tay trước là kẻ mạnh!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không chút do dự, trực tiếp bay nhanh về phía trung tâm Linh Tuyền.

Hắn bước thẳng vào trong linh tuyền tràn đầy linh khí, duỗi tay hái hoa nhỏ Bạch Ngọc ở trung tâm linh tuyền.

Nhưng vào lúc này, một tiếng kinh sợ mãnh liệt từ một bên truyền đến.

"Dừng tay!"

Đối với âm thanh tức giận sau lưng truyền đến.

Cố Dương mắt điếc tai ngơ.

Trực tiếp giơ tay hái tiểu hoa bạch ngọc xuống.

Sau đó bỏ vào trong một cái hộp ngọc tinh xảo.

Bàn tay khẽ lật.

Rồi thu vào trong nhẫn trữ vật.

"Ngươi tìm chết!"

Thấy Cố Dương trực tiếp lấy hoa nhỏ màu trắng ngọc xuống.

Người sau lưng lập tức nổi giận vô cùng.

Hắn trực tiếp bộc phát ra khí tức, nhanh chóng tới gần Cố Dương.

Dự định đánh lén Cố Dương từ phía sau.

Phát giác được điều này, lúc này Cố Dương mới xoay người nhìn lại.

Sau khi nhìn rõ ràng bóng người trước mắt, lông mày Cố Dương hơi nhíu lại.

Người xuất thủ rõ ràng là Lý Sơn!

Lý Sơn nhận ra Cố Dương.

Dù sao lúc trước Cố Dương cự tuyệt lời mời của Triệu Vũ, cũng khiến cho hắn chú ý.

Mặc dù lộ vẻ kinh ngạc, nhưng Lý Sơn cũng không có ý định nương tay.

Song quyền phảng phất như sắt thép, hung hăng hướng Cố Dương đập tới!

Cố Dương chỉ là Tụ Khí cảnh tầng ba, dám tự tiện cướp đi dị bảo, nên đánh!

Thấy Lý Sơn không hề nương tay.

Cố Dương cũng nhíu mày.

Hắn vốn ôm ý định tận lực không tranh đấu với đồng môn.

Nhưng bây giờ...

Đúng là điều hắn ta mong muốn không được như ước nguyện!

Cố Dương nhướng mày.

Khí tức Tụ Khí Cảnh tầng chín đỉnh phong ầm ầm bộc phát ra.

Sau đó Cố Dương càng không chút do dự nâng lên nắm đấm, cứng rắn đón đỡ đòn đánh của Lý Sơn!

Một thành quyền ý lặng yên cuốn lấy ở trên tay phải.

Va chạm với nắm đấm của Lý Sơn.

Linh thủy lập tức chấn động.

Mặt đất phảng phất rung động.

Lực trùng kích kinh khủng khiến đám đệ tử nội môn đi theo Lý Sơn kia vội vàng lui lại.

Tránh được uy lực kinh khủng này!

Mà hai người ở trung tâm cũng tự lui về phía sau một bước.

"Ngươi!"

"Ngươi đã đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng chín rồi??"

Trong lòng Lý Sơn vô cùng chấn động.

Hắn không nghĩ tới một phen đối quyền này, Cố Dương thế mà đánh ngang tay với mình!

Phải biết rằng, công pháp chính mình tu luyện chính là công pháp luyện thể Huyền cấp thượng phẩm, có được cự lực năm vạn cân, cho dù là cường giả Ngưng Chân cảnh bình thường cũng không dám tiếp một quyền này của mình, càng đừng nói tới ngăn cản một quyền này.

Đương nhiên, hắn cũng nhìn ra, trong một quyền của Cố Dương ẩn chứa quyền ý.

Trong lòng hắn rung động vô cùng kinh khủng đối với quyền ý.

Nhưng điều khiến hắn càng thêm khiếp sợ và nghi hoặc chính là...

Tu vi của Cố Dương, sao lại cao như thế!?

Rõ ràng trước khi tiến vào bí cảnh, Cố Dương mới chỉ là Tụ Khí cảnh tầng ba mà thôi!

Lẽ nào hắn cố tình giấu bài?

Tuyệt đối không có khả năng!

Dù sao Cố Dương tiến vào nội môn cũng chỉ một tháng.

Một tháng từ Luyện Thể Cảnh bước vào Tụ Khí Cảnh, đồng thời đột phá đến Tụ Khí Cảnh tầng chín?

Vậy càng không có khả năng!

Cho nên...

Nhất định là tiểu tử này nhận được cơ duyên cực lớn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Lý Sơn Sơn lập tức lộ ra một tia ghen ghét.

Vận khí của tiểu tử này không khỏi quá tốt.

Nhưng ngay sau đó, hắn ta lại phẫn nộ.

"Cố Dương, giao thứ đó ra, đó không phải là cơ duyên ngươi nên dính vào!"

Lý Sơn dùng giọng điệu như mệnh lệnh nói với Cố Dương.

Thấy Cố Dương không hề bị lay động, Lý Sơn nhất thời nhướng mày.

Hắn tức giận nói: "Ngươi chẳng qua chỉ là Tụ Khí cảnh tầng chín, còn chưa bước vào được tầng mười. Đối với ngươi Thiên Địa Linh Hoa tác dụng không lớn, nhưng đối với thiên tài Tụ Khí cảnh tầng mười như chúng ta mà nói, lại có thể trực tiếp cho chúng ta đột phá."

"Đứng ở góc độ tông môn mà nói, về tình về lý, ngươi cũng không nên lấy đi nó."

"Chẳng lẽ ngươi muốn ngỗ nghịch ta?"

Vừa mở miệng Lý Sơn đã trực tiếp chiếm lấy đạo đức, trực

tiếp tiến hành lấy đạo đức gỉa ép buộc Cố Dương.

Nói cũng đúng.

Những đệ tử nội môn bên cạnh kia nghe vậy cũng cả kinh.

Không ngờ cái Thiên Địa Linh Hoa này lại có công hiệu lớn đến như vậy?

Có thể khiến thiên tài Tụ Khí cảnh tầng mười trực tiếp đột phá tới Ngưng Chân cảnh!

Phải biết rằng tất cả hạch tâm đệ tử của Lưu Vân Tông đều có tu vi Ngưng Chân cảnh.

Nếu Lý Sơn có thể đột phá đến Ngưng Chân cảnh, thì những người đi theo như bọn họ còn không phải thơm lây sao, nhận được rất nhiều lợi ích.

Đúng là có ý nghĩa rất quan trọng.

Lập tức, bọn họ la lớn.

"Đúng vậy, Cố Dương, thiên địa linh hoa này đối với ngươi lại không có bất kỳ tác dụng gì, vì sao phải độc chiếm?"

"Ngươi có phải là đệ tử Lưu Vân Tông hay không, bảo bối quan trọng như vậy làm sao có thể một mình ngươi chiếm đoạt chứ?"

"Mau mau đưa cho Lý Sơn sư huynh, nếu hắn có thể đột phá tới Ngưng Chân cảnh, có lẽ còn có thể bảo hộ ngươi, cho ngươi thu hoạch được càng nhiều tài nguyên tu luyện."

"Đúng vậy Cố Dương, không cần chấp nhất không hiểu nữa, loại chuyện tốt bằng trời này, ngươi làm đệ tử tông môn, nên ủng hộ mới đúng!"

Đối với bọn hắn mà nói, nếu Lý Sơn có thể thành công đột phá Ngưng Chân cảnh, tất nhiên là chuyện tốt.

Dù sao bọn họ cũng có thể theo đó hưởng phúc.

Có câu là một người đắc đạo gà chó thăng thiên.

Chính là loại đạo lý này.

Cho nên bọn họ tự nhiên sẽ không để ý Cố Dương suy nghĩ như thế nào.

"Ha, trong miệng các ngươi đều là đạo đức công nghĩa, trong đầu suy nghĩ đều là ích lợi bản thân."

"Để ta giao ra Thiên Địa Linh Hoa? Có thể."

Cố Dương vẫy tay một cái, hộp ngọc chứa Thiên Địa Linh Hoa lập tức xuất hiện trong tay hắn.

"Muốn lấy thì tới cướp đi!"

"Cướp được đương nhiên là của ngươi, không cướp được... Chỉ có thể trách ngươi vô năng!"

Cố Dương nhìn về phía Lý Sơn.

Nghe đến đây, khuôn mặt Lý Sơn lập tức tràn đầy tức giận.

Tên gia hỏa này...

Lại dám coi thường mình!

Quả thực là không biết tự lượng sức mình!

"Cố Dương! Ta không biết ngươi nhặt được bao nhiêu cơ duyên mới từ Tụ Khí cảnh tầng ba đột phá lên tới Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong."

"Nhưng ngươi lại dám khiêu chiến uy nghiêm của ta... Ngươi sẽ vì chuyện này mà phải trả giá đắt!"

Ánh mắt Lý Sơn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt là lửa giận ngập trời.

"Ngươi cho rằng ngươi đột phá đến Tụ Khí cảnh tầng chín... thì là đối thủ của ta sao?"

"Nực cười!"

Lý Sơn cười lạnh một tiếng, hắn trực tiếp bộc phát ra khí huyết chi lực nồng đậm của bản thân.

Khí huyết kinh khủng bộc phát ầm ầm.

Áp lực như núi cao lập tức đập vào mặt Cố Dương.

Ngay sau đó, Lý Sơn trực tiếp giơ tay lên, nắm chặt thành quyền, nhắm thẳng mặt Cố Dương.

Cố Dương cũng không có ý tứ né tránh.

Chân khí bộc phát cuốn theo song quyền ầm ầm chiến đấu với Lý Sơn!

Hai người ngươi một quyền ta một quyền không ngừng ra tay.

Không trung lại càng vang lên từng đợt âm thanh nặng nề.

Không ngừng chiến đấu say sưa.

Ngay từ đầu Cố Dương còn có thể đánh ngang tay với Lý Sơn.

Nhưng hiển nhiên, thể chất Cố Dương xa xa không bằng Lý Sơn sở trường Luyện Thể.

Dần dần đối chiến, Cố Dương liền rơi vào hạ phong.

Thậm chí ngay cả nắm đấm còn chưa kịp nâng lên đã bị công kích giống như mưa rơi của Lý Sơn áp chế.

"Ta đã nói rồi, ngươi... không thể nào là đối thủ của ta!"

Lý Sơn nhếch miệng cười lạnh nhìn Cố Dương không ngừng lui về phía sau.

Trên mặt Cố Dương lộ ra khó chịu!

Tâm niệm vừa động.

Sửa chữa! Quyền ý!

Thời gian là...

Một trăm năm sau!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, Cố Dương chỉ cảm thấy trong đầu mình có thêm vô số lý giải về quyền đạo.

Giờ phút này, hắn lập tức phát hiện quyền mình đánh ra lúc trước mỏng manh đến cỡ nào.

Cùng lúc đó.

Lý giải về quyền ý của hắn càng không ngừng tăng vọt!

Trực tiếp nắm giữ hai phần mười quyền ý!

"Chỉ có hai phần mười."

Nhận ra mình lại chỉ nắm giữ hai thành quyền ý, trong lòng Cố Dương không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Chủ yếu vẫn là lý giải đối với quyền ý không quá sâu.

Cho dù là tu luyện trăm năm.

Cũng chỉ có thể lĩnh ngộ hai thành quyền ý.

Nhưng để đối phó với Lý Sơn thì...

Đã đủ rồi!

"Hả?"

Lý Sơn đang điên cuồng vung quyền, tâm tình thập phần khoan khoái nhìn thấy bước chân Cố Dương lui về phía sau, nhưng chợt bỗng nhiên dừng lại.

Lông mày hắn lập tức nhíu chặt lại.

"Còn muốn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại?"

Lý Sơn lập tức tăng lớn cường độ, ý đồ làm cho Cố Dương hoàn toàn không cách nào hoàn thủ.

Nhưng ngay lúc tốc độ ra quyền nhanh hơn.

Ngay sau đó, Cố Dương đột nhiên lui về phía sau mấy bước, tránh né một quyền này của Lý Sơn.

Chợt Cố Dương đột nhiên nâng quyền.

Kim Cương Quyền trực tiếp thi triển ra!

Kim sắc quang mang nở rộ.

"Vẫn là một chiêu này sao? Vô dụng!"

Thấy Cố Dương đột nhiên lui về phía sau, Lý Sơn mặt lộ vẻ kinh ngạc, còn tưởng rằng Cố Dương có chuẩn bị gì phía sau.

Nhưng sau khi nhìn đến chiêu thức tương tự, hắn lập tức liên tục cười lạnh.

Một chiêu này ngay cả một quyền của hắn ta cũng không đỡ nổi.

Cố Dương thế mà còn dám lấy ra?

Nhưng sắc mặt Cố Dương lại bình tĩnh.

Khoảnh khắc vung quyền.

Trong ánh mắt hắn lóe lên một tia sáng.

"Hai thành quyền ý... Bạo cho ta!"

Cố Dương quát lạnh một tiếng trong lòng.

Ngay sau đó, hai thành quyền ý ầm ầm bộc phát.

Chứng kiến một màn này, Lý Sơn lập tức trợn trừng hai mắt.

Trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

"Làm sao có thể!?"

Hắn ta vô cùng chấn động.

Nhưng hắn còn chưa kịp nói thêm gì.

Nắm đấm của Cố Dương đã giáng xuống.

Phát giác được điều này, hắn vội vàng vung quyền ngăn cản.

Nhưng mà...

Một đòn kết hợp sức mạnh của hai thành quyền ý không thể coi thường.

Ầm ầm!

Nắm đấm của Cố Dương ầm ầm đụng vào nắm đấm của Lý

Sơn.

Vẻ mặt Lý Sơn đột nhiên biến đổi.

Ngay sau đó, hắn lại phun ra một ngụm máu tươi, liên tiếp lui về phía sau.

Dưới một quyền này, Lý Sơn rõ ràng hoàn toàn rơi vào hạ phong!

Cố Dương không có chút ý tứ lưu thủ nào.

Tung người tiến tới, không ngừng vung quyền.

Dưới sức mạnh của hai thành quyền ý.

Lý Sơn hoàn toàn không phải đối thủ.

Hắn không ngừng duỗi tay ra ngăn cản, nhưng liên tục lùi về phía sau.

Phía trên thân thể kiên nghị kia cũng xuất hiện từng đạo thương thế.

Trông cực kỳ bị động mà lúng túng.

Giờ phút này, phảng phất giữa hai người hoàn toàn nghịch chuyển tình cảnh.

Mà cảnh tượng này cũng làm cho đám đệ tử nội môn xung quanh Lý Sơn choáng váng.

"Cái... Chuyện gì thế này?"

"Lý Sơn sư huynh, thế mà lại rơi vào hạ phong!?"

"Cố Dương... Thế mà lâm trận đột phá?"

"Hai thành quyền ý! Tên gia hoả này, không khỏi cũng quá

biến thái đi!?"

" Ngộ tính thật khủng bố!"

Bọn họ nhao nhao cảm khái, vô cùng hoảng sợ.

Trong chiến đấu lĩnh ngộ hai thành quyền ý...

Đây mẹ nó là chuyện mà con người có thể làm được sao?

Từ khi nào đạo cảnh có thể dễ dàng lĩnh ngộ như vậy?

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy hoảng sợ.

Bên kia.

Lý Sơn đã bị áp chế hoàn toàn.

Bịch!

Một quyền tiếp theo của Cố Dương lại đánh vào ngực Lý Sơn.

Một ngụm máu lớn trực tiếp phun ra.

"Tiểu quỷ thúi chết tiệt, ta muốn ngươi chết!"

Bị Cố Dương hành hung, Lý Sơn hoàn toàn nổi giận, khuôn mặt dữ tợn, trực tiếp thúc giục bí pháp có tác dụng phụ rất lớn, cưỡng ép tăng lên sức mạnh của mình.

"Đùng!"

Mà một quyền này liền đẩy lui Cố Dương.

"Ha ha ha, tiểu tử, ta muốn cho ngươi chết! Thiên tài chết mất không phải là thiên tài, ta tin tưởng tông môn cũng sẽ không vì một kẻ đã chết mà phán trọng hình ta!"

Lý Sơn điên cuồng cười lớn, lại lấn thân tiến tới, muốn giết

chết Cố Dương.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt đám đệ tử còn lại cũng đại biến.

Không nghĩ tới Lý Sơn lại điên rồi, muốn hạ sát thủ với đồng môn, có hơi quá lố rồi đấy.

"Ha ha, muốn giết ta? Ngươi cũng xứng à."

Cố Dương cười lạnh một tiếng, toàn lực đánh ra một quyền, quyền ý kinh khủng bộc phát, đó là gần ba thành quyền ý!

Lúc trước, hắn hành hung Lý Sơn, còn chưa hạ tử thủ, dù sao cũng là đồng môn, giết sẽ có phiền toái.

Nhưng nếu Lý Sơn đã hạ tử thủ, vậy hắn cũng không cần cố kỵ cái gì.

"Cái gì!?"

Nhận thấy được một quyền kinh khủng này của Cố Dương, Lý Sơn lộ ra thần sắc hoảng sợ cùng khó tin.

Chẳng qua, tên đã lên dây không thể thu lại.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể cắn răng nghênh đón.

"Đùng!"

"Rắc rắc!"

Một giây sau, song quyền đụng vào nhau, Lý Sơn trực tiếp bị đánh bay, cánh tay phải trực tiếp nổ tung, lục phủ ngũ tạng cũng bị quyền kình khủng bố này xâm lấn thể nội, quấy cho nát bấy.

"Phốc phốc!"

Lý Sơn ngã trên mặt đất cách đó không xa, hắn phun ra một ngụm máu mang theo mảnh vỡ lục phủ ngũ tạng, hai mắt trừng lớn, chết không nhắm mắt.

Nhìn thấy một màn này, các đệ tử còn lại đều sợ hãi, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Trong lúc Cố Dương đang lạnh nhạt coi thường đám đệ tử này, định nói cái gì đó...

Đột nhiên, tại lối vào, từng thân ảnh nhanh chóng đi tới.

Đó là đệ tử của Bạch Dương tông.

Mà người cầm đầu... đương nhiên là đệ nhất thiên tài của Bạch Dương tông - Lâm Kiệt!

Ngoại trừ Lâm Kiệt, theo sát phía sau chính là đệ nhị trong Bạch Dương tông, Phương Húc, chỉ huy đội ngũ.

Rất hiển nhiên, bọn họ đều bị dị tượng hấp dẫn mà đến.

Nhưng bọn họ vừa tới, lại có một đám người khác cũng theo sau.

Triệu Vũ thình lình đi ở phía trước nhất.

Phía sau hắn, một đám đệ tử Lưu Vân Tông cũng theo sát phía sau.

Trong lúc nhất thời, thế cục phát sinh biến hóa.

Đám đệ tử Bạch Dương tông do Lâm Kiệt và Phương Húc cầm đầu giờ phút này đều đang tập trung nhìn về số lượng đệ tử Lưu Vân Tông đứng chung quanh.

Trong ánh mắt tràn đầy cảnh giác.

Về phần Triệu Vũ bên kia...

Hắn thì mang đội ngũ hội hợp lại với đội ngũ do Lý Sơn dẫn đầu.

Triệu Vũ không khỏi nhìn thoáng qua Lý Sơn và Cố Dương vẻ mặt lạnh lùng đứng cách đó không xa.

Ánh mắt có chút quái dị.

"Xảy ra chuyện gì?"

Hắn hỏi thăm đệ tử trong đội ngũ Lý Sơn bên cạnh.

Mấy đệ tử kia nhỏ giọng giải thích một phen.

Vẻ mặt Triệu Vũ lập tức càng thêm quái dị.

"Cố Dương hái đi thiên địa linh hoa, Lý Sơn chuẩn bị tranh đoạt, kết quả bị Cố Dương đánh sống chết không rõ?"

Triệu Vũ đương nhiên cũng nhìn thấy khí tức phát ra từ người Cố Dương.

Tụ Khí cảnh tầng chín!

Hiển nhiên là Cố Dương đã có kỳ ngộ.

Nhưng hắn không nghĩ tới...

Cố Dương thế mà ngay cả Lý Sơn cũng có thể đánh cho không biết sống chết.

Cùng cách nghĩ giống Triệu Vũ chính là Lâm Kiệt và Phương Húc của Bạch Dương Tông.

Sắc mặt bọn họ ngưng trọng nhìn về phía Cố Dương.

"Lý Sơn bị hắn đánh cho không biết sống chết?"

"Thủ đoạn thật kinh khủng!"

Đối với thực lực của Lý Sơn, hai người bọn họ đương nhiên cũng hiểu rõ.

Gia hỏa này da dày thịt béo không nói, lực lượng còn lớn kinh người.

Ngay cả bọn hắn cũng không dám dễ dàng đối quyền.

Kết quả trước mắt có một tên đệ tử Lưu Vân Tông mà bọn họ hoàn toàn chưa từng biết... lại đánh cho Lý Sơn không biết sống chết.

Không ngờ trong Lưu Vân Tông còn ẩn tàng thiên tài như thế?

Chuyện này đối với bọn hắn cũng không phải là chuyện tốt lành gì!

Bên kia.

Cố Dương cũng nhịn không được nhíu nhíu mày lại.

Sao đột nhiên lại có nhiều người như vậy?

Chẳng qua nghĩ đến dị tượng vừa rồi, trong lòng của hắn cũng chợt hiểu, lập tức hướng về phía Bạch Dương tông bên kia lạnh lùng nói: "Đệ tử Bạch Dương tông nhanh chóng rời đi, bằng không đừng trách chúng ta không khách khí!"

"Linh tuyền ở đây là của Lưu Vân Tông chúng ta!"

Cố Dương vừa nói ra lời này.

Lập tức Lâm Kiệt và Phương Húc đều nhướng mày.

Lâm Kiệt thì mặt lộ vẻ lạnh lùng.

"Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm tính làm gì mà không khách khí?"

Phương Húc hừ lạnh một tiếng.

"Chỉ bằng ngươi? Ta ngược lại muốn lĩnh giáo ngươi, xem ngươi có bản lĩnh gì!?"

Vừa nói xong, Phương Húc lập tức động thủ.

Chỉ thấy hắn nắm lấy cây huyền sắc thiết côn to lớn phía sau.

Sau đó hung hăng ném thẳng về phía Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, thần sắc Cố Dương lại lạnh nhạt vô cùng.

Đối mặt với côn màu đen nặng nề như núi này.

Hắn thần sắc bình tĩnh, nhẹ nhàng vung ra một quyền!

Lập tức quyền ý bộc phát.

Không ngờ lại trực tiếp đánh bay côn sắt ra ngoài.

Phương Húc khiếp sợ không thôi, đang chuẩn bị lượm lại vũ khí của mình.

Nhưng không ngờ Cố Dương đã phi thân lên.

Trực tiếp xuất hiện trước người hắn.

Sau đó lại kết hợp hai thành quyền ý đánh ra một quyền!

"Cái gì!?"

Phương Húc kinh hãi không thôi, vội vàng phát chân khí ngăn cản trước người.

Sau đó kết hợp hai thành quyền ý, nhất là chân khí để ngăn

cản!

Rặc rặc rặc!

Chân khí mới ngăn được không đến hai giây, liền trực tiếp vỡ vụn ra.

Nắm đấm của Cố Dương thật sự đã rơi xuống trên vai Phương Húc.

Rặc rặc rặc!

Ngay sau đó, một tiếng nứt xương truyền đến.

Tức thì Phương Húc phát ra một tiếng kêu thảm thiết, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Ầm ầm một tiếng ngã xuống trước mặt Lâm Kiệt.

Lập tức tạo ra một cái hố to.

Toàn trường vô cùng khiếp sợ!

Nhất là Đinh Hạo đứng ở phía sau Triệu Vũ, lại còn trợn trừng hai mắt.

Hắn nhìn thấy gì?

Đệ nhị Bạch Dương tông Phương Húc... lại bị Cố Dương đánh ngã?

Hơn nữa...

Cố Dương thế mà lại lĩnh ngộ hai thành quyền ý!

Cái này mẹ nó...

Rốt cuộc Cố Dương là biến thái gì chứ?

Lúc này mới qua bao lâu?

Hắn đã tăng thực lực lên tới mức này?

May mắn mình gia nhập đội ngũ của Triệu Vũ.

Trong khoảng thời gian này hắn cũng thu hoạch được không ít tài nguyên.

Mặc dù phải phân ra một phần cho Triệu Vũ.

Nhưng còn lại một bộ phận, chờ trở lại tông môn tu luyện một phen, thực lực đại tăng, tất có thể tìm Cố Dương báo thù!

Kết quả...

Hắn nhìn thoáng qua khí tức trong cơ thể Cố Dương.

Lại nhìn về phía mình.

Hiện tại ngay cả cảnh giới cũng không sánh bằng Cố Dương.

Lại lấy gì báo thù Cố Dương?

Lập tức, hắn cúi đầu, sợ Cố Dương nhìn thấy hắn sau đó tìm hắn gây phiền toái.

Bên kia, Triệu Vũ cũng kinh ngạc không thôi.

Thực lực của Cố Dương...

Không khỏi cũng quá biến thái đi!

Ngay cả Phương Húc cũng không phải là đối thủ của hắn?

Chẳng qua suy nghĩ cũng phải, vừa rồi không phải Lý Sơn cũng bị đánh sinh tử không biết sao?

"Ngươi muốn chết!"

Nhưng vào lúc này, Lâm Kiệt phẫn nộ trừng mắt.

Chỉ thấy hắn rút trường đao bên hông ra.

Chân khí Huyền Thanh ầm ầm bộc phát.

Nhấc đao lên rồi chém về phía Cố Dương!

Một cỗ ý cảnh huyền diệu cũng lặng yên hiện lên.

Đó đúng là...

Một thành đao ý!

Mắt thấy Lâm Kiệt mang theo một thành đao ý ầm ầm chém xuống.

Sắc mặt Triệu Vũ bên kia bỗng nhiên biến đổi.

Lâm Kiệt chính là đệ nhất nội môn Bạch Dương tông, thực lực cường hãn vượt xa Phương Húc!

Càng quan trọng hơn...

Lâm Kiệt nắm giữ đao ý, uy lực bộc phát vô cùng kinh khủng!

Cho dù là hắn cũng không dám dễ dàng tiếp chiêu!

Ánh mắt của hắn ngưng tụ, lập tức chân khí trong cơ thể phun trào, nếu tình huống không đúng, hắn sẽ không đứng nhìn.

"Đao ý sao?"

Nhìn thấy Lâm Kiệt không chút do dự ra tay, ánh mắt Cố Dương không khỏi ngưng tụ, sau đó hít sâu một hơi.

Ngay sau đó kim quang trên người rực rỡ, bao trùm toàn thân hắn.

Ngay sau đó, Cố Dương trực tiếp vung quyền!

Hai thành quyền ý càng không chút nào che giấu bộc phát ra.

Ầm ầm!

Trên bầu trời.

Nắm đấm của Cố Dương cùng trường đao ầm ầm va chạm vào nhau.

Sóng khí kinh khủng ầm ầm khuếch tán.

"Keng!"

Không trung truyền đến một tràng âm thanh kim loại va chạm.

Khiến vô số người trợn tròn mắt.

Một quyền này của Cố Dương... rốt cuộc cứng đến mức nào?

Ầm ầm!

Đánh vào mạnh mẽ bộc phát tiếng ầm ầm, thổi bay bụi bặm bốn phía.

Ngay cả nước linh tuyền bên cạnh linh tuyền cũng điên cuồng chuyển động.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người ở đây đều nhìn mà trợn tròn mắt.

Tràng cảnh Cố Dương thảm bại trong dự liệu của bọn họ rõ ràng không xuất hiện.

Thân thể Cố Dương giống như tảng đá an ổn đứng tại chỗ.

Một đao cuốn theo đao ý của Lâm Kiệt...

Đúng là bị Cố Dương cứng rắn cản lại!

Leng keng leng keng leng keng!

Hai người đồng thời lui về sau hai bước.

Cố Dương thần sắc ngưng lại.

Không thể không nói, Lâm Kiệt này không hổ là đệ nhất nội môn Bạch Dương Tông.

Thực lực quả nhiên vô cùng cường hãn.

Hắn không để lại dấu vết mà lắc lắc nắm đấm có chút tê dại.

Nếu không phải mình nắm giữ hai thành quyền ý...

Chỉ sợ hắn không cản nổi một đao này!

Mặc dù nắm giữ hai thành quyền ý, nhưng ngăn cản cũng cực kỳ khó khăn.

Lâm Kiệt bên kia lại càng lộ vẻ khiếp sợ.

Một đao này của hắn... thế mà lại bị Cố Dương chặn lại!

Tiểu tử này...

Thực lực mạnh mẽ đến như vậy ư!

Nhưng cân sức ngang tài cũng không phải là kết cục mà hắn muốn nhìn thấy.

Mục đích của hắn là trấn áp Cố Dương!

Nếu không phải Cố Dương đánh bại Phương Húc.

Bây giờ Bạch Dương tông bọn họ tất nhiên biến thành thế mạnh.

Nếu như không trấn áp Cố Dương...

Lần tranh đấu Linh Tuyền này, chỉ sợ Bạch Dương tông bọn hắn thật sự không có cơ hội!

Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn lộ vẻ tàn nhẫn.

Lại nâng đại đao lên lần nữa, chuẩn bị tiếp tục ra tay!

"Lâm Kiệt, hình như ngươi không để ta vào mắt."

Lâm Kiệt vừa chuẩn bị ra tay.

Trên người Triệu Vũ cũng bộc phát ra khí tức vô cùng kinh khủng.

Trực tiếp đứng ở trước mặt Lâm Kiệt.

Hắn cầm trong tay một thanh trường kiếm tinh cương, ánh mắt nhìn về phía Lâm Kiệt tràn ngập sắc bén.

"Bạch Dương tông các ngươi đã thua, nơi này thuộc về bọn ta."

Triệu Vũ bình tĩnh nói.

Nghe Triệu Vũ nói vậy.

Lâm Kiệt cắn răng một cái.

"Đánh còn chưa đánh, ngươi tự tin có thể thắng ta như vậy sao?"

Trong khi nói chuyện, khí tức trên thân Lâm Kiệt biến thành càng thêm khủng bố.

Tụ Khí cảnh tầng mười đỉnh phong!

Chỉ còn cách Ngưng Chân cảnh một bước!

"Hừ, vậy cứ chiến!"

Triệu Vũ cũng không có ý nói nhiều, cầm trong tay một kiếm trực tiếp ra tay.

Thấy vậy, Lâm Kiệt cũng không chút do dự vung trường đao lên.

Chiến đấu kịch liệt với Triệu Vũ.

Lâm Kiệt và Triệu Vũ thực lực tương đương nhau.

Nhưng chiến đấu thì...

Rõ ràng Lâm Kiệt yếu hơn Triệu Vũ.

Cái yếu này không chỉ là chân khí.

Công pháp, võ kỹ... đều có chênh lệch!

Thậm chí ngay cả một thành đao ý mà Lâm Kiệt vẫn luôn kiêu ngạo.

Cũng đánh không lại một thành kiếm ý mà Triệu Vũ lĩnh ngộ được!

Dưới một trận chiến đấu kịch liệt.

Lâm Kiệt đã bị Triệu Vũ toàn lực áp chế.

Bị đánh lại càng không thở nổi.

Liên tục bại lui!

Chứng kiến một màn này.

Đệ tử bên phía Bạch Dương tông lập tức sắc mặt khẽ biến.

Đối với bọn họ mà nói, đây cũng không phải chuyện tốt lành

gì.

Nhưng ngay khi bọn họ đang lo lắng, Cố Dương đã ra trận.

Hắn vọt vào.

Sau đó một quyền đánh về Lâm Kiệt đang bị áp chế rất thảm.

Lâm Kiệt cuống quít ngăn cản.

Lại bị chấn động liên tục lui về phía sau, sắc mặt trắng bệch.

Triệu Vũ cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Không nghĩ tới Cố Dương sẽ đột nhiên ra tay.

Nhưng như vậy cũng tốt.

Chắc chắn là không giết được Lâm Kiệt.

Hiện tại mục tiêu chủ yếu của hắn là đuổi hắn đi.

Bá chiếm nơi này.

Vì vậy liên thủ cũng không có vấn đề gì.

Sắc mặt Lâm Kiệt lúc này xanh mét.

Vậy mà là hai đánh một!

Quả thực vô sỉ!

"Các... Các ngươi!"

"Có cút hay không?"

Cố Dương hết sức không khách khí hô.

Nói xong còn vung nắm đấm lên.

Hai thành quyền ý ầm ầm bộc phát.

Thuận thế mà lại rơi xuống.

Nhìn thấy như vậy, Lâm Kiệt lập tức không dám chống cự nhiều nữa.

Hai chân gã đạp một cái, cả người trực tiếp bay thật xa.

Kéo dài khoảng cách với hai người.

"Triệu Vũ, Cố Dương, các ngươi chờ đó cho ta!"

Thả ra lời cay độc.

Rồi không chút do dự rời khỏi sơn cốc này.

Thấy vậy, bọn người Phương Húc thoáng sửng sốt.

Rồi cũng vội vàng đi theo.

Lão đại đã bị đánh chạy rồi, bọn hắn còn ở chỗ này không phải là muốn chết sao?

Mắt thấy toàn bộ đệ tử Bạch Dương tông xám xịt chạy trốn.

Các đệ tử Lưu Vân Tông xung quanh cũng bị ảnh hưởng, tâm tình bọn họ vô cùng thoải mái!

Đương nhiên, mọi chuyện còn chưa kết thúc.

Triệu Vũ quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Trong mắt hắn lộ ra chiến ý.

"Cố Dương, nghe nói nơi này... sinh ra một gốc Thiên Địa Linh Hoa?"

Nghe đến đây, Cố Dương hơi nhướng mày.

"Không sai, làm sao? Ngươi muốn sao?"

"Dị bảo như vậy, ai ai cũng muốn, ta tất nhiên cũng không ngoại lệ."

Triệu Vũ nhẹ gật đầu, trực tiếp thừa nhận.

"Không bằng chúng ta luận bàn một phen, nếu ngươi thắng, vậy Thiên Địa Linh Hoa sẽ là của ngươi, hơn nữa ta còn sẽ cho ngươi một quyển Huyền cấp cực phẩm vũ kỹ."

"Nhưng nếu ngươi thua, Thiên Địa Linh Hoa sẽ là của ta, được không?"

Thiên Địa Linh Hoa vô cùng hi hữu.

Cho dù là đối với Triệu Vũ, cũng là bảo bối tuyệt đối không thể bỏ qua.

Đương nhiên, Triệu Vũ là người chính trực, sẽ không trực tiếp cướp đoạt.

Mà phải chú ý tới một câu danh chính ngôn thuận.

Vì vậy y đưa ra một điều kiện như vậy.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng có chút kinh ngạc nhìn Triệu Vũ.

Còn có chuyện tốt như vậy?

Thắng còn có thể miễn phí lấy một quyển võ kỹ Huyền cấp cực phẩm?

Chuyện này không có đạo lý không nhận!

Dù sao, thông qua hành trình bí cảnh, Cố Dương cũng phát hiện vấn đề của mình. Công pháp hắn tu luyện và võ kỹ đẳng cấp

quá thấp, dù là ý cảnh mạnh mẽ, cũng không có cách nào chiếm được ưu thế quá lớn.

"Không thành vấn đề."

Cố Dương vui vẻ tiếp lấy.

"Được, đã như vậy... Vậy ta sẽ không khách khí nữa!"

"Cẩn thận một chút, xem kiếm!"

Triệu Vũ hơi chắp tay với Cố Dương, ánh mắt lập tức lộ ra một tia sắc bén.

Trường kiếm tinh cương trong tay trực tiếp đâm về phía Cố Dương.

Đối mặt với Triệu Vũ, Cố Dương đương nhiên không tiếp tục sử dụng Kim Cương quyền.

Mà là từ bên hông rút ra thanh hạ phẩm linh kiếm kia.

Cũng là một kiếm chém ra.

Leng keng, leng keng!

Hai thanh kiếm giao nhau trong không trung.

Kim loại va chạm, tia lửa văng khắp nơi!

Trên phương diện kiếm pháp, Triệu Vũ đã lĩnh ngộ cực kỳ sâu.

Mấu chốt là cấp bậc kiếm pháp mà hắn sử dụng, ít nhất cũng là Huyền cấp cực phẩm!

Mà Phong Vân Kiếm Quyết của Cố Dương chỉ là Huyền cấp Hạ phẩm mà thôi.

Căn bản không cùng một cấp bậc.

Cho nên khi giao thủ sẽ dần dần trở nên gay cấn tột độ.

Lúc Triệu Vũ trực tiếp thi triển ra kiếm ý...

Áp lực của Cố Dương đột nhiên tăng lên.

Cho dù là sau khi thi triển ra hai thành kiếm ý.

Vẫn là bị kiếm chiêu sắc bén của Triệu Vũ áp chế.

Không thể không nói, Triệu Vũ không hổ là đệ nhất thiên kiêu của Lưu Vân Tông.

Thực lực đích thật đứng đầu!

Điều này được tất cả mọi người công nhận!

Kiếm pháp Huyền cấp cực phẩm đại thành, một thành kiếm ý, tu vi Tụ Khí cảnh tầng mười đỉnh phong.

Cộng toàn bộ lại, cho dù là Cố Dương cũng có chút không chịu nổi.

Chẳng qua...

Hắn cũng không muốn cứ như vậy chắp tay cho người ta cầm Thiên Địa Linh Hoa.

Mắt thấy sắp không địch lại, trong ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia tinh quang.

"Kiếm ý, sửa chữa!"

"Thời gian là... "

"Một trăm năm sau!"

Cố Dương không do dự nữa, trực tiếp lựa chọn sửa chữa kiếm ý.

Sửa chữa trong nháy mắt đã hoàn thành.

Mà Cố Dương cũng trừng mắt mãnh liệt.

Từng đợt kiếm đạo khắc sâu tràn vào trong óc.

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Cố Dương sở hữu kiếm ý càng thêm khắc sâu!

Ba thành kiếm ý!

"Hả?"

Triệu Vũ ở bên kia vẫn chiếm ưu thế, chuẩn bị thừa thắng truy kích bất ngờ hơi kinh hãi.

Giờ phút này...

Trên người Cố Dương hình như đã xảy ra một ít biến hóa không muốn người biết.

Hắn lập tức khẽ chau mày.

Trường kiếm trong tay chuyển hướng, đâm về phía Cố Dương.

Hắn không lưu thủ, xuất thủ đồng thời bộc phát kiếm ý.

Áp lực kinh khủng giống như thuỷ triều lao về phía Cố Dương.

Cảm nhận được cỗ áp lực kinh khủng này.

Thần sắc Cố Dương lại bình tĩnh như nước.

Trong ánh mắt như có kiếm quang sắc bén hiện lên.

Ngay sau đó, Cố Dương chợt vung kiếm.

Kiếm chiêu vẫn là Phong Vân kiếm quyết.

Một chiêu này rơi vào trong mắt Triệu Vũ, cũng vẫn như lúc trước.

Dường như không có gì thay đổi.

Nhưng...

Vì sao hắn luôn cảm giác được có gì đó không đúng?

Triệu Vũ nhíu mày.

Ngay sau đó, sau một khắc, trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra khí tức...

Cũng khiến hắn hiểu ra.

Rẹt!

Cố Dương cầm trong tay thanh linh kiếm hạ phẩm.

Kiếm ý lại hiện lên!

Nhưng khác với lúc trước là...

Vừa rồi là hai thành kiếm ý.

Mà lần này...

Lại là ba thành kiếm ý!

Kiếm ý ngang trời!

Một tiếng kiếm reo thanh thúy vang vọng đất trời.

Sắc mặt Triệu Vũ cũng đột nhiên biến đổi.

Bởi vì dưới một kiếm này của Cố Dương...

Hắn thế mà lại cảm giác được một luồng vô lực.

Thậm chí...

Tay cầm kiếm cũng có chút run rẩy.

Không phải hắn sợ hãi.

Mà là...

Dường như trường kiếm bằng thép trong tay hắn không chịu nổi nữa rồi!

Xuy xuy xuy!

Hai đạo kiếm khí cường hãn như vậy va chạm vào nhau trên không trung.

Khí kình khủng bố lại bộc phát khắp nơi.

Chẳng qua lần này tất cả đệ tử Lưu Vân Tông đều đã sớm có chuẩn bị.

Nhao nhao thi triển chân khí chống đỡ.

Chờ chống đỡ kết thúc.

Bọn họ nhao nhao nhìn về phía đấu trường.

Kết quả lại nhìn thấy...

Một thanh trường kiếm, giờ phút này đã rơi vào trên cổ Triệu Vũ.

"Ngươi thua, đa tạ."

Cố Dương nhìn Triệu Vũ, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Triệu Vũ thấy vậy, cũng hơi sững sờ.

Nhìn thoáng qua trường kiếm đã xuất hiện vô số vết nứt trong tay, hắn không nhịn được cười khổ một tiếng.

"Ta thua, thua tâm phục khẩu phục."

Triệu Vũ lắc đầu cảm khái.

Lại vô cùng thán phục.

"Cố Dương... Ngộ tính của ngươi, thật sự đủ biến thái mà!"

"Ba thành kiếm ý, nói lĩnh ngộ là lĩnh ngộ, hơn nữa còn là lĩnh ngộ trong chiến đấu."

Nghe Triệu Vũ nói, Cố Dương cũng chỉ mỉm cười, không giải thích gì.

Nếu kiếm ý thật dễ dàng lĩnh ngộ như vậy thì tốt.

Hắn hao tốn cơ hội sửa đổi một lần mới lĩnh ngộ được ba thành kiếm ý.

Vẻn vẹn chỉ tăng lên một thành.

Vậy mà bỏ ra trọn vẹn một trăm năm.

Muốn lĩnh ngộ ý cảnh... Độ khó thật đúng là quá lớn!

Sau đó Triệu Vũ cũng không có nuốt lời, trực tiếp lấy ra một quyển bí tịch từ trong trữ vật Linh cấp đưa cho Cố Dương.

Cố Dương tất nhiên cũng cười nhận lấy, cũng không có ý lật xem thực hư.

"Tuy rằng Thiên Địa Linh Hoa đã bị ngươi hái, nhưng mảnh Linh Tuyền này đã hình thành hồi lâu, trong đó ẩn chứa linh khí cực kỳ phong phú, dùng cho tu luyện ngược lại cực kỳ thích hợp."

Triệu Vũ cũng không có xoắn xuýt Linh Hoa, mà đưa ánh mắt đặt ở phía trên Linh tuyền trước mắt.

Nơi này linh khí phong phú.

Khó có thể tưởng tượng!

Cho dù tất cả đệ tử ở đây cùng nhau tu luyện, chỉ sợ cũng phải tốn thời gian rất dài mới có thể hấp thu sạch sẽ.

"Đã như vậy, cùng nhau tu luyện đi."

"Dù sao một người không thể hấp thu sạch sẽ linh khí nơi này, cũng không thể để cho đám người Bạch Dương tông chiếm của hời được."

Triệu Vũ đề nghị.

Cố Dương cũng không cự tuyệt.

Linh khí nơi đây quả thực nồng đậm đến đáng sợ.

Một người hấp thu thì ai biết phải mất bao lâu.

Sau đó Triệu Vũ nói cho các đệ tử nghe.

Lập tức, trên mặt mọi người lộ ra vẻ vui mừng.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương lại đột nhiên mở miệng.

"Chờ một chút."

"Những đệ tử khác nơi đây có thể tùy ý tu luyện, nhưng đệ tử tiểu đội Lý Sơn lại không được phép ở đây tu luyện."

Cố Dương vừa dứt lời.

Nhất thời các đệ tử tiểu đội Lý Sơn đều choáng váng.

Ngay sau đó, bọn hắn không cam lòng hô lên.

"Dựa vào cái gì!?"

"Không sai! Dựa vào cái gì không cho chúng ta tu luyện?"

"Mọi người đều là đệ tử Lưu Vân Tông, dựa vào đâu mà ngươi lại đối xử khác nhau như vậy!?"

"Đúng vậy, hôm nay chúng ta phải ở chỗ này tu luyện!"

Từng đợt âm thanh ồn ào vang lên.

Về phần đệ tử nội môn của tiểu đội Triệu Vũ, giờ phút này đều là biểu lộ ra một vẻ đang xem trò vui.

Chuyện này không liên quan gì đến bọn họ.

Là mâu thuẫn giữa Cố Dương và Lý Sơn.

Bọn chúng không ngốc, không cần phải dính vào.

Triệu Vũ cũng không có ý nhúng tay vào.

Quan hệ giữa hắn và Lý Sơn cũng không tính là tốt, tất nhiên cũng không có ý ra tay giúp đỡ.

Chứ đừng nói chi hiện tại Lý Sơn đã chết.

Vì nhóm đệ tử nội môn này mà trở mặt với Cố Dương sao?

Hắn cũng không phải ngu ngốc, làm sao có thể làm ra loại chuyện ngu xuẩn này?

"Dựa vào cái gì?"

"Ha ha, chỉ bằng các ngươi đã không phải đối thủ của ta, đội

trưởng Lý Sơn của các ngươi càng muốn giết ta."

"Muốn tu luyện sao?"

"Được, cứ việc thử xem."

Cố Dương đứng tại chỗ, khí tức khủng bố ầm ầm bộc phát.

Trong tay hắn cầm linh kiếm hạ phẩm, một bộ dáng ai dám đến đây liền chém người đó.

Nhất thời, sắc mặt một đám đệ tử tiểu đội Lý Sơn nhất thời trắng bệch.

Thực lực của Cố Dương bọn hắn cũng đã kiến thức qua.

Chiến đấu?

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Lập tức, bọn họ vô cùng uất ức.

Nhưng cũng không dám hành động ngông cuồng.

Đúng lúc này, một gã đệ tử nội môn Tụ Khí cảnh tầng chín nhịn không được.

"Ta cũng muốn thử xem!"

Hắn trực tiếp tiến lên, dự định trực tiếp lướt qua Cố Dương tiến vào bên trong linh tuyền.

Nhưng hắn ta vừa đi được vài bước.

Một đạo kiếm khí sắc bén chém thẳng tới ngực hắn.

Tên đệ tử kia sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng trốn sang một bên.

Xuy!

Kiếm khí thẳng tiến không lùi, liên tiếp chặt đứt mấy cây đại thụ mới chậm rãi tiêu tán.

Ọt ọt.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả đệ tử tiểu đội Lý Sơn đều không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng.

Mẹ nó...

Cố Dương này thật sự không lưu thủ chút nào!

Nếu không phải tên kia trốn nhanh, chỉ sợ dưới chiêu kiếm này đã...

Hắn đã là một bộ thi thể!

"Cố Dương! Tất cả mọi người đều là đồng môn, ngươi thật sự muốn làm tuyệt thế sao?!" Người nọ cắn chặt răng.

Vẫn không muốn buông tha vùng linh tuyền này.

"Đồng môn? Ha ha, các ngươi lúc trước đứng bên phía Lý Sơn, thời điểm bắt ta giao ra Thiên Địa Linh Hoa cũng chưa từng có tình cảm đồng môn gì."

"Không muốn đi đúng không?"

"Được, vậy ta sẽ tốn thêm chút sức."

Nói xong, Cố Dương liền nắm kiếm đi về phía bọn họ.

Nhìn thấy vậy, bọn họ làm sao dám ở lại.

Lúc này nàng giống như chó nhà có tang, xám xịt rời đi.

Ngay cả gật đầu cũng không dám quay lại.

Nhìn bọn họ toàn bộ rời đi.

Cố Dương cũng hừ lạnh một tiếng.

Cướp đồ vật của hắn còn muốn chia sẻ vùng linh tuyền này?

Dưới gầm trời nào có chuyện tốt như vậy.

Dọn xong phiền toái, Cố Dương cũng không chút khách khí, trực tiếp đi thẳng tới trung tâm linh tuyền, ngồi xếp bằng xuống.

Nhìn thấy vậy, Triệu Vũ cũng không nói thêm gì nữa.

Suy cho cùng Cố Dương đã đánh bại hắn.

Theo lý là hắn ta sẽ ngồi ở vị trí tốt nhất.

Triệu Vũ cũng không nói gì.

Những đệ tử khác tất nhiên cũng không dám nói nhiều.

Bọn hắn nhao nhao tìm thấy vị trí của mình, rồi ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Thời gian dần trôi qua, không ít đệ tử đều có thu hoạch.

Dù sao ở chỗ này tu luyện một giờ, đều có thể bù được vài ngày ra bên ngoài tu luyện rồi.

Lần này liên tục tu luyện hơn ba giờ.

Bọn họ gia tăng thực lực cũng không ít.

Triệu Vũ bên kia cũng mặt đỏ thắm mở mắt ra,

"Đáng tiếc, không thể trực tiếp đột phá Ngưng Chân cảnh."

Hắn chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, lắc đầu có chút cảm khái.

Mặc dù linh khí thập phần phong phú, nhưng muốn nhân cơ hội này trực tiếp đột phá Ngưng Chân cảnh, vẫn là quá khó khăn.

Chương 51 - 3 thành kiếm ý

Quả nhiên...

Ngưng Chân cảnh cũng không dễ đột phá như vậy.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nhìn về phía Cố Dương ở trung tâm linh tuyền.

Cố Dương vẫn đang tu luyện.

Thấy vậy, Triệu Vũ hơi thở phào nhẹ nhõm.

"Cũng may, tốc độ tu luyện lại rất bình thường, không biến thái bằng ngộ tính của hắn."

"Nếu không... Thật sự đủ đả kích người ta."

Triệu Vũ nhịn không được trong lòng cảm khái.

Dù sao trước đó thua Cố Dương, ít nhiều gì cũng đả kích hắn.

Nhưng cũng không thể làm gì khác.

Ai bảo ngộ tính của Cố Dương biến thái như thế chứ?

Bằng chừng ấy tuổi liền có thể lĩnh ngộ ba thành kiếm ý...

Nương theo đó có nhiều đệ tử không ngừng tu luyện, linh khí bên trong linh tuyền cũng nhanh chóng giảm bớt.

Đến cuối cùng... thì trực tiếp khô cạn.

Mắt thấy không có ý định tiếp tục tu luyện.

Khoảng cách đến thời gian rời khỏi bí cảnh vẫn còn một đoạn nữa.

Vì thế dưới sự dẫn dắt của Triệu Vũ, một đám đệ tử liền chậm rãi rời khỏi linh tuyền.

Trong nháy mắt.

Toàn bộ Linh tuyền đã chỉ còn lại một mình Cố Dương.

Ầm ầm!

Cảm nhận được linh khí chung quanh triệt để khô cạn.

Cố Dương cũng chậm rãi mở to mắt.

Trong miệng phun ra một ngụm trọc khí.

"Hiệu quả của Đoán Cốt Hoa quả không tệ, tốc độ hấp thu linh khí tăng lên không ít."

Hắn cảm khái vô cùng, đánh giá tu vi của mình.

Tụ Khí cảnh tầng mười đỉnh phong!

Hơn nữa hắn cảm giác chính mình đang có dấu hiệu đột phá Ngưng Chân cảnh!

Nhưng tạm thời cũng không vội.

Trước khi đột phá, một ít cơ hội để sửa chữa không thể lãng phí.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Lại kinh ngạc phát hiện...

Những đệ tử khác rõ ràng đều đã rời đi.

Kể cả Triệu Vũ cũng không còn bóng dáng.

Có điều hắn cũng không quá để ý.

Dù sao linh khí trong linh tuyền cũng bị hút khô, bọn họ ở lại nơi này dường như cũng không có ý nghĩa gì.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói...

Sự tình vẫn chưa kết thúc!

"Đều đi càng tốt, vừa lúc cho ta hưởng thụ một mình."

Cố Dương nhếch miệng cười.

Sau đó tâm niệm khẽ động.

Linh tuyền, sửa chữa!

Thời gian là... một ngày trước!

Tâm niệm vừa động.

Sửa chữa xong thoáng chốc.

Lập tức linh tuyền bộc phát ra từng đợt sương trắng, hoàn toàn bao phủ toàn trường.

Một cỗ linh khí tinh thuần đến tận cùng trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ linh tuyền!

Cảm nhận được linh khí xung quanh còn tinh thuần hơn so với lúc trước.

Cố Dương mỉm cười.

Cả người hắn trực tiếp ngâm mình trong linh tuyền.

Hưởng thụ lấy linh tuyền thuỷ uẩn dưỡng thân thể do linh khí

hóa thành.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong nháy mắt, thời gian Lưu Dương bí cảnh mở ra cuối cùng cũng sắp kết thúc.

Trước đại môn Lưu Dương bí cảnh.

Doãn trưởng lão cùng với trưởng lão Bạch Dương tông lại lạnh lùng nhìn nhau.

Ngay sau đó, từng đợt bạch quang hiện lên.

Xuất hiện đầu tiên, rõ ràng là đám đệ tử Bạch Dương tông.

Trong đó, Lâm Kiệt và Phương Húc cũng ở trong đó.

Thấy vậy, trưởng lão Bạch Dương tông lập tức vui vẻ, vội vàng tiến lên.

Ngay sau đó lông mày nhíu lại.

Bởi vì hắn phát hiện...

Các đệ tử giờ phút này đều cúi gằm mặt, khuôn mặt lộ vẻ thất vọng.

Thậm chí ngay cả Lâm Kiệt và Phương Húc cũng như vậy.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Không có thu hoạch?"

Trưởng lão Bạch Dương tông lập tức dò hỏi.

Nhưng đối mặt với lời dò hỏi, các đệ tử đều im lặng không nói gì.

Chỉ là nhao nhao nhìn về phía Doãn trưởng lão bên kia.

Trưởng lão Bạch Dương tông lập tức nghi hoặc không thôi.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nhưng không đợi hắn tiếp tục truy hỏi.

Lại lần lượt từng đạo bạch quang lóe lên.

Các đệ tử Lưu Vân Tông đều bị truyền tống ra ngoài.

Triệu Vũ cùng với thành viên tiểu đội của hắn, cùng với một ít đệ tử hành động đơn độc.

Và Cố Dương cũng bị truyền tống ra ngoài.

Hắn lúc này vẫn đang duy trì tư thế ngồi xếp bằng.

Cảm nhận được linh khí mờ mịt chung quanh đều biến mất.

Lúc này hắn mới chậm rãi đứng dậy.

Doãn trưởng lão vốn nhìn thấy biểu lộ mất mát của đám đệ tử Bạch Dương tông, còn tưởng rằng Lưu Dương bí cảnh lần này nguy cơ tứ phía, có lẽ thu hoạch sẽ không quá lớn.

Ai ngờ vừa thấy Triệu Vũ và một đám đệ tử nội môn xuất hiện.

Hắn liếc mắt liền nhìn ra...

Những đệ tử này hoặc nhiều hoặc ít đều trở nên mạnh mẽ!

Hơn nữa trên người hình như đều có một tia linh khí!

Vô cùng tinh thuần!

Hiển nhiên là thu hoạch rất lớn!

"Không tệ không tệ! Xem ra chuyến này các ngươi thu hoạch tương đối khá nhỉ?"

Doãn trưởng lão cực kỳ hài lòng nói.

Nhất thời có đệ tử không nhịn được sự hưng phấn trong lòng, vội vàng nói với Doãn trưởng lão về những chuyện đã xảy ra xung quanh linh tuyền.

Từng tin tức chấn động không ngừng truyền đến.

Doãn trưởng lão cũng trừng mắt nhìn.

Lý Sơn hạ tử thủ với Cố Dương, sau đó bị Cố Dương giết ngược?

Một đám đệ tử Bạch Dương tông đến, muốn tranh đoạt Linh Tuyền, bị Cố Dương cùng Triệu Vũ liên thủ đuổi đi?

Cố Dương luận bàn với Triệu Vũ, kết quả... Triệu Vũ lại thất bại?

Mà nguyên nhân thất bại là trong quá trình chiến đấu, Cố Dương đã lĩnh ngộ được ba thành kiếm ý!

Giờ phút này, Doãn trưởng lão chỉ cảm thấy đầu có chút choáng váng.

Lượng tin tức không khỏi cũng quá nhiều.

Sao mới bao lâu không gặp...

Cố Dương liền đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng chín...

Không đúng, bây giờ là tầng 10 đỉnh phong! Còn lĩnh ngộ ba thành kiếm ý!

Chuyện này...

Không chỉ như thế, Cố Dương còn đánh bại Triệu Vũ là đệ nhất nội môn.

Hơn nữa từ biểu cảm của Triệu Vũ, hắn dường như bại tâm phục khẩu phục.

Ngẫm lại cũng đúng, ba phần mười kiếm ý!

Ngộ tính này biến thái đến cỡ nào mới lĩnh ngộ được ba thành Kiếm Ý?

Phải biết rằng... Cố Dương hiện tại mới chỉ có 17 tuổi mà thôi!

Nghĩ đến đây, hắn lập tức vừa mừng rỡ vừa nóng bỏng nhìn về phía Cố Dương.

Lần này...

Lưu Vân Tông bọn họ thật sự có một con Tiềm Long!?

Đương nhiên, đoạn đối thoại này cũng rơi vào trong tai trưởng lão Bạch Dương tông.

Hắn giờ mới hiểu được, vì sao bọn Lâm Kiệt một bộ dáng như người chết.

Thì ra là đã xảy ra chuyện này.

Rất hiển nhiên, trưởng lão Bạch Dương Tông cũng bắt được một tin tức từ đó.

Cố Dương!

Gia hỏa này trước khi tiến vào bí cảnh căn bản không có bao nhiêu người chú ý.

Kết quả...

Lần này hắn lại thể hiện ra phong thái hắc mã tuyệt thế!

Ánh mắt của hắn ta lập tức nhìn về phía Cố Dương.

Bên trong bộc phát ra một trận sát cơ nồng đậm!

Chuyện này đối với Bạch Dương tông bọn hắn mà nói... hiển nhiên không phải chuyện tốt!

Bản thân từ thiên tài nội môn đến xem.

Bạch Dương tông bọn họ có chút lạc hậu với Lưu Vân Tông.

Thực lực Lâm Kiệt không bằng Triệu Vũ.

Hiện tại Lưu Vân Tông lại có thêm một Cố Dương!

Thậm chí thực lực của Cố Dương này còn mạnh hơn Triệu Vũ!

Càng nghĩ sát ý trong mắt Trưởng lão Bạch Dương tông càng thêm nồng đậm.

Một bên khác, Cố Dương cũng đã nhận ra sát ý của trưởng lão Bạch Dương tông.

Nhưng hắn cũng không chút sợ hãi đối mặt.

"Hừ!"

Trưởng lão Bạch Dương tông cũng không trực tiếp động thủ.

Mà là hừ lạnh một tiếng.

Chiêu ra phi thuyền, đưa các đệ tử Bạch Dương Tông trực tiếp rời đi.

Doãn trưởng lão cũng không ở lại lâu.

Sau khi kinh ngạc tán thưởng Cố Dương vài câu.

Không hề chần chờ, trực tiếp mở phi chu ra.

Mang theo một đám đệ tử, khởi hành hồi tông!

Sau khi trở lại tông môn.

Doãn trưởng lão liền lập tức đem chuyện có liên quan đến Cố Dương cùng Lý Sơn bẩm báo lên tông chủ.

"Ồ? Lý Sơn bị Cố Dương giết?"

Lưu Vân Tông tông chủ đang ngồi trong đại điện đọc điển tịch.

Nghe Doãn trưởng lão nói.

Vẻ mặt hắn ta lập tức lộ ra kinh ngạc.

"Đúng vậy thưa tông chủ đại nhân."

"Nhưng Lý Sơn định giết Cố Dương, kết quả lại bị Cố Dương giết ngược."

"Nói kỹ một chút về Cố Dương xem."

Đối với cái chết của Lý Sơn, tông chủ Lưu Vân Tông giống như không hề để ý.

Mà là cảm thấy rất hứng thú đối với Cố Dương.

Doãn trưởng lão cũng không che giấu, kể lại chi tiết toàn bộ sự tích về Cố Dương trong Lưu Dương bí cảnh.

Nghe thấy vậy, Tông chủ Lưu Vân Tông thần sắc khác thường.

"Lại có thiên kiêu như vậy sao!?"

Là tông chủ Lưu Vân Tông, có thể nói là kiến thức của hắn rộng rãi.

Sóng to gió lớn gì đó đều đã thấy qua.

Nhưng giống như Cố Dương.

Lúc tiến vào bí cảnh là Tụ Khí cảnh tầng ba, lúc đi ra đã là Tụ Khí cảnh tầng mười đỉnh phong, sắp Ngưng Chân...

Không chỉ như thế, hắn còn lĩnh ngộ hai thành quyền ý, ba thành kiếm ý...

Phải biết rằng Cố Dương trước mắt chỉ mới 17 tuổi!

17 tuổi đã có thể lĩnh ngộ lực lượng ý cảnh sâu đến thế...

Đừng nói là Lưu Vân Tông.

Cho dù là ở trong toàn bộ Hạo Nam Châu.

Cũng rất khó tìm ra người thứ hai!

Đó là lực lượng ý cảnh!

Người khác hơn mười năm cũng chưa chắc lĩnh ngộ được một phần.

Cố Dương 17 tuổi đã lĩnh ngộ được hai loại ý cảnh.

Thậm chí lĩnh ngộ ba thành kiếm ý!

Thực sự chính là kỳ tài ngàn năm có một!

Tông chủ Lưu Vân Tông rung động khó hiểu.

Trong lòng vô cùng hài lòng đối với Cố Dương!

"Không sai! Vô cùng tốt!"

"Truyền đạt xuống, từ nay về sau, Cố Dương sẽ được đề bạt làm đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông."

Tông chủ Lưu Vân Tông cười sáng lạn, phất tay nói.

So sánh với người có thiên tư như Cố Dương.

Lý Sơn chết thì cũng đã chết.

Nghe tông chủ nói như vậy, tâm tình Doãn trưởng lão cũng chấn động không thôi.

Hắn đã nghĩ tới tông chủ sẽ ban thưởng cho Cố Dương.

Nhưng cũng không ngờ rằng...

Phần thưởng này không ngờ lại phong phú như vậy!

Đệ tử chân truyền....

Đó chính là thân phận mà chỉ thiên tài đạt tới Ngưng Chân cảnh mới có!

Cố Dương trước mắt chưa đột phá Ngưng Chân cảnh, liền có được thân phận đệ tử chân truyền. Chuyện này nếu truyền đi...

Đây không chỉ là chấn động cả Lưu Vân Tông.

Tất cả các thế lực xung quanh đều sẽ chấn động!

Sau đó, Doãn trưởng lão lập tức dựa theo mệnh lệnh của tông chủ, đem tin tức này truyền xuống.

Nhất thời, toàn bộ Lưu Vân Tông đều chấn động.

Vô số đệ tử lại càng nghẹn họng nhìn trân trối.

"Ta nghe nhầm sao?"

"Cố Dương được đề bạt trở thành đệ tử chân truyền rồi sao?!"

"Trời ạ! Đây chính là đệ tử chân truyền!"

"Điều này... Nếu như ta nhớ không lầm, Cố Dương còn chưa đột phá Ngưng Chân cảnh?"

"Không biết lớn nhỏ, giờ phải gọi là Cố sư huynh!"

"Hả.... Không đến Ngưng Chân cảnh lại trở thành đệ tử chân truyền, đây cũng là vị duy nhất trong toàn bộ Lưu Vân Tông đúng không?"

"Thật hâm mộ mà, nghe nói đệ tử chân truyền có thể tùy ý lựa chọn công pháp võ kỹ trong Võ Các học tập, không bị bất kỳ hạn chế nào."

"Chuyện này cũng bình thường, Cố sư huynh có thể chính diện đánh bại Triệu Vũ, thiên tư thực lực không ai bằng!"

Vô số đệ tử nội môn cảm khái không thôi.

Mà Cố Dương cũng biết được tin tức này.

Trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn cũng không nghĩ tới chính mình lại trực tiếp bị đề bạt trở thành đệ tử chân truyền.

"Xem ra tông chủ Lưu Vân Tông cũng rất không tệ."

Cố Dương cũng hài lòng gật đầu.

Dù sao, hắn vừa vặn thiếu vũ kỹ và công pháp cao cấp một chút.

Lần này trở thành đệ tử chân truyền, chuyện võ kỹ và công pháp không cần lo lắng.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi mỉm cười.

Hắn trực tiếp đi tới nội môn Võ Các.

Trưởng lão thủ các thấy Cố Dương đến.

Trên gương mặt già nua cũng lộ ra nụ cười vui mừng.

"Làm khá lắm nha."

Trưởng lão Thủ Các không có nhiều lời, chỉ tán thưởng một câu từ đáy lòng.

Cố Dương cũng chắp tay với trưởng lão thủ các.

"Cũng may mà có trưởng lão nhắc nhở, nếu không ta có thể sẽ bỏ lỡ cơ hội lần này."

Cố Dương cũng từ đáy lòng cảm tạ trưởng lão thủ các.

Nếu không, lúc ấy chính mình chỉ là Tụ Khí cảnh tầng ba, căn bản không biết được chuyện Lưu Dương bí cảnh.

Càng không có khả năng tham dự vào chuyện này.

Như vậy thì...

Các loại bảo vật thu hoạch được lần này cũng chỉ có thể xẹt qua mình.

"Ha ha, đây đều là những chuyện thuận tiện, ngươi có thể trưởng thành tới mức này hoàn toàn dựa cả vào bản thân mình."

Trưởng lão Thủ Các lắc đầu.

Hắn ta lại nói: "Ngươi tới Võ Các hẳn là chọn lựa võ kỹ và công pháp đúng không?"

"Đi lên lầu hai đi, nơi đó khẳng định có thứ ngươi muốn."

"Lầu một không thích hợp với ngươi."

Trưởng lão Thủ Các hướng về phía Cố Dương khoát tay áo,

dặn dò.

"Đa tạ trưởng lão nhắc nhở."

Cố Dương cũng không dừng lại thêm.

Hắn hướng về phía trưởng lão Thủ Các chắp tay.

Sau đó đi thẳng vào Võ Các.

Không dừng lại ở tầng thứ nhất.

Cố Dương trực tiếp đi lên tầng hai Võ Các!

Tầng thứ nhất, đệ tử nội môn đều có thể tiến vào.

Mà cấp bậc cao nhất bên trong cũng chẳng qua chỉ có Huyền cấp thượng phẩm.

Nhưng mà tầng thứ hai...

Không chỉ có Huyền cấp cực phẩm!

Thậm chí còn có cả Địa cấp!

Đương nhiên rồi.

Nơi này không phải đệ tử nội môn phổ thông có thể tiến vào.

Chỉ có đệ tử chân truyền mới có tư cách tiến vào trong đó chọn lựa.

Cố Dương Thuận lợi đi tới tầng hai Võ Các.

So sánh với tầng một.

Tầng hai rất ít giá sách.

Chỉ rải rác hai ba kệ.

Điều này cũng rất bình thường.

Dù sao công pháp và vũ kỹ Huyền cấp cực phẩm trở lên số lượng vốn đã rất thưa thớt.

Tất nhiên cũng không có nhiều bao nhiêu.

Cố Dương cũng không chần chờ, trực tiếp tùy ý chọn lựa một quyển bắt đầu quan sát.

Là đệ tử chân truyền, hắn có thể tùy ý đọc qua công pháp và võ kỹ.

Cho nên...

Lựa chọn ư?

Hắn muốn tất cả!

Toàn bộ tầng hai tổng cộng có khoảng hai mươi bản công pháp cùng với hơn ba mươi bản võ kỹ.

Cố Dương không bỏ qua bất kỳ quyển nào.

Sau khi thấy mỗi một quyển đều ghi nhớ nội dung đại khái vào trong đầu, hắn liền trực tiếp lựa chọn sửa đổi.

Sau khi sửa xong thì xem tiếp quyển sách tiếp theo.

Cứ như thế lặp đi lặp lại.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt đã ba ngày trôi qua.

Trong ba ngày này.

Cố Dương trừ ăn cơm, ngủ, sẽ rời khỏi Võ Các một thời gian ngắn.

Thời gian còn lại toàn bộ đều đặt tâm tư vào trong Võ Các.

Thậm chí còn khiến không ít đệ tử cảm khái vây xem.

"Vốn ta còn tưởng Cố sư huynh chỉ có thiên tư tốt, mới có thể thu hoạch tài nguyên trong Lưu Dương bí cảnh, điên cuồng phát triển, hiện tại xem ra, Cố sư huynh không chỉ có thiên tư cao, còn cố gắng!"

"Khó trách Cố sư huynh có thể được tông chủ đại nhân đề bạt làm đệ tử chân truyền, quả thực quá nỗ lực!"

"Đã liên tục ba ngày rồi, thật sự khiến người ta kính nể không thôi nha!"

Không ít đệ tử đứng ở tầng một Võ Các, ngẩng đầu nhìn lên lầu hai.

Ai nấy dồn dập cảm thán.

Đương nhiên, nếu bọn họ nhìn thấy tình cảnh Cố Dương tu luyện... chỉ sợ sẽ nhịn không được lộ ra vẻ mặt quái dị.

Dù sao...

Thật sự là quá kỳ quái!

Nào có người tu luyện công pháp vũ kỹ đều xem cả buổi, sau đó liền trực tiếp vứt bỏ đi một quyển khác?

Chỉ xem một lát là có thể học được gì?

Không cần tu luyện sao?

Đương nhiên, Cố Dương tất nhiên không biết mọi người xung quanh đang nhìn gì.

Liên tục ba ngày tu luyện.

Cố Dương đã tu luyện xong toàn bộ công pháp cùng vũ kỹ ở tầng thứ hai!

Bây giờ chỉ còn lại một quyển cuối cùng!

Cố Dương nhìn công pháp trong tay.

Đây không phải là công pháp bình thường.

Mà là công pháp luyện thể!

Công pháp luyện thể Địa cấp Địa Sát Công!

Quyển công pháp này cũng là hao phí của hắn không ít thời gian.

Rốt cuộc mới đem nội dung đại khái ghi tạc trong đầu.

Kể từ đó...

Rốt cuộc cũng có thể sửa đổi.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng có chút chờ mong.

Sau đó tâm niệm khẽ động.

Sửa chữa Địa Sát công!

Thời gian là...

Một trăm năm sau!

Một lát sau.

Sửa chữa xong.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Ánh mắt hắn ta mang theo một tia khiếp sợ.

"Thay đổi trăm năm, thế mà mới đạt được tiểu thành?"

Cố Dương vốn cho là sau khi tu luyện xong, Địa Sát công có thể tu luyện đại thành.

Không nghĩ tới...

Vẻn vẹn chỉ là tiểu thành!

Chẳng qua sau khi cẩn thận suy nghĩ một phen, hắn cũng đại khái biết được một ít nguyên nhân.

"Phương pháp luyện thể dường như phải có dược vật thích hợp phối hợp tu luyện mới có thể nhanh chóng tăng lên."

"Thay đổi hoàn toàn dựa theo cơ bản nhất, cũng chính là dưới tình huống hấp thu thiên địa linh khí tôi luyện thân thể mà tiến hành."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lắc đầu.

Nhìn như vậy, dường như trong vòng trăm năm mình có thể không sử dụng bất luận dược vật gì phối hợp đem Địa Sát Công luyện đến tiểu thành, xem như phi thường tốt rồi.

Cố Dương nắm chặt nắm đấm, hơi vung vẩy một cái.

Lực lượng cuồn cuộn.

Tiếng rít vang lên!

"Đây chính là địa sát công mang đến tăng lên sao? Tăng lên mười vạn cân cự lực!"

Cố Dương nhịn không được âm thầm líu lưỡi.

Địa Sát Công mới tu luyện có chút thành tựu.

Lại mang tới cho mình mười vạn cân man lực tăng cường.

Nếu như tu luyện đại thành thậm chí đạt đến viên mãn...

Chẳng phải là càng thêm biến thái?

Nghĩ đến đây Cố Dương liền không thể chờ đợi được nữa muốn về nhà tu luyện, đột phá Ngưng Chân cảnh.

Một khi đột phá Ngưng Chân cảnh, hắn có thể đổi mới cơ hội sửa đổi, cải biến Địa Sát công!

Hơn nữa lần sửa chữa này có thời hạn một ngàn năm!

Tăng lên tất nhiên sẽ càng lớn hơn.

Nhưng sau khi suy nghĩ một phen, hắn vẫn không rời đi.

"Hiện giờ nội tình võ đạo của ta còn chưa đủ, ít nhất cũng phải học tập và sửa đổi tất cả công pháp võ kỹ trong Võ Các."

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Dù sao hắn cũng không giống như người khác.

Người khác thì một quyển công pháp là đủ rồi.

Người khác thì học mấy bản Võ Kỹ thích hợp với mình là tốt nhất.

Nhưng đối với hắn mà nói.

Công pháp và võ kỹ càng nhiều càng tốt.

Bởi vì mỗi học một quyển, thông qua sửa chữa đều có thể đạt được lĩnh ngộ thâm hậu.

Có thể gia tăng thực lực võ đạo của bản thân!

Thậm chí...có thể khiến lĩnh ngộ ý cảnh của mình sâu sắc hơn.

Vì vậy, đương nhiên y không thể từ bỏ cơ hội này.

Về phần đột phá, bất cứ lúc nào hắn cũng có thể đột phá Ngưng Chân cảnh.

Cũng không cần nóng lòng nhất thời.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương liền đi thẳng tới tầng thứ nhất của Võ Các.

Chợt bắt đầu cuộc sống đọc sách buồn tẻ vô vị.

Đọc xong, liền là gần một tháng.

Lúc đầu có người nhìn thấy Cố Dương ở tầng một còn có chút kinh sợ.

Dần dà, phần kinh sợ này chuyển biến thành kinh ngạc.

Bởi vì bọn họ phát hiện ra Cố Dương thật sự là... rất kỳ quái!

Cầm lấy một quyển sách nhìn không đến hai ba phút, lập tức dừng lại đọc một quyển khác...

Dưới cái nhìn của bọn họ, Cố Dương đây không phải đang học tập công pháp tu luyện vũ kỹ.

Như đang tìm kiếm điều gì.

Hơn nữa tìm mãi...

Chính là gần một tháng.

Toàn bộ sách ở Võ Các đều bị Cố Dương lật xem hết.

"Phù..."

Ở một góc của tầng thứ nhất.

Cố Dương chậm rãi úp sách lên trên.

Trong miệng phun ra một ngụm trọc khí.

"Rốt cuộc cũng xem xong rồi."

Trong ánh mắt Cố Dương lộ ra cảm khái.

Gần một tháng liên tục, Cố Dương đều ngâm mình trong Võ Các.

Cho tới bây giờ, cuối cùng đã sửa đổi toàn bộ công pháp vũ kỹ trong Võ Các!

"Có điều... Đều đáng giá!"

Cố Dương vẻ mặt hưng phấn.

Sửa xong toàn bộ công pháp vũ kỹ trong Võ Các.

Hiện giờ lý giải về võ đạo của hắn đã đạt tới một mức độ cực kỳ cao.

Ngoài ra, lý giải đối với quyền ý đã tăng vọt đến ba thành!

Mà kiếm ý...

Đã đi được bốn thành!

Ba thành quyền ý cộng thêm bốn thành kiếm ý...

Tăng lên nhanh như vậy đương nhiên khiến Cố Dương có chút hài lòng.

Đương nhiên càng thêm vừa lòng chính là...

Cứ như vậy, căn cơ võ đạo của hắn cũng khá thâm hậu.

Đợi đến lúc đột phá Ngưng Chân cảnh, lại sửa chữa...

Tăng lên sẽ càng lớn!

Trong lúc cảm khái, Cố Dương cũng không tiếp tục ở lại Võ Các.

Quay người chính là rời khỏi Võ Các.

Nhìn thấy Cố Dương rời đi.

Chung quanh không ít đệ tử nội môn đều lộ vẻ mặt quái dị.

Hiển nhiên là không lý giải được những hành vi này của Cố Dương.

Trở lại tiểu viện độc lập.

Cố Dương liền lập tức ngồi xếp bằng.

Tâm niệm vừa động, thình lình thúc giục Địa cấp hạ phẩm công pháp Thiên Cương Quyết.

Đột phá đến Ngưng Chân cảnh cũng không khó khăn.

Nhưng Cố Dương cũng không muốn chỉ đột phá Ngưng Chân cảnh.

Nếu như đã đột phá...

Đương nhiên là tăng thêm một chút càng tốt.

Nghĩ đến đây, bàn tay hắn vừa lật, thiên địa linh hoa thình lình xuất hiện trong tay hắn.

Nhưng hắn không sốt ruột sử dụng.

Mà tâm niệm vừa động, trực tiếp sửa chữa lại trăm năm sau.

Vốn Cố Dương tính đến Ngưng Chân cảnh dùng Thiên Địa Linh Hoa này, dù sao có thể có thêm cơ hội sửa đổi.

Nhưng cẩn thận tìm hiểu một phen hắn mới biết được.

Đây là để sử dụng cho Tụ Khí cảnh đột phá Ngưng Chân cảnh.

Nếu như đợi đến Ngưng Chân cảnh... Sợ là lãng phí.

Cho nên không còn cách nào.

Sau khi sửa chữa xong.

Cố Dương liền không chút do dự ném Thiên Địa Linh Hoa vào trong miệng.

Không đợi Cố Dương bắt đầu nhai nuốt.

Thiên Địa Linh Hoa liền hóa thành từng đạo năng lượng tinh thuần tràn vào trong cơ thể hắn.

Lập tức, Cố Dương liền cảm giác được toàn thân ấm áp không gì sánh được.

Có một loại cảm giác khó có thể miêu tả.

Thư giãn.

Thoải mái.

Thật tuyệt vời.

Mà ngay lúc Cố Dương đắm chìm trong cảm giác này.

Chân khí trong cơ thể hắn cũng không tự chủ mà ầm ầm bạo phát.

Cùng lúc đó, Thiên Cương Quyết điên cuồng thúc giục.

Bốp bốp!

Một tiếng vang thanh thúy vang lên trong đầu Cố Dương.

Kế tiếp, khí tức trên người Cố Dương đột nhiên dâng lên!

Ngưng Chân cảnh!

Đột phá!

Đột phá vô cùng thuận lợi, thế cho nên Cố Dương cũng không có chú ý tới.

Đã đột phá tới Ngưng Chân cảnh tầng một.

Nhưng tốc độ đột phá cũng không chậm lại.

Vẫn đang điên cuồng tấn thăng.

Cố Dương chỉ cảm thấy linh khí liên tục không ngừng tràn vào trong cơ thể hắn.

Sau đó thông qua Thiên Cương Công chuyển hóa, cuối cùng hóa thành chân khí tinh thuần mà hùng hậu ùa vào đan điền.

Khoảng chừng nửa giờ trôi qua.

Khí tức trên người Cố Dương lại lần nữa tăng lên!

Đột phá! Ngưng Chân cảnh tầng hai!

Lúc này Cố Dương cũng đã hồi phục lại tinh thần.

Cảm nhận được tăng lên trên người mình, có chút mừng rỡ.

"Không chỉ như thế, ngay cả kinh mạch và đan điền đều được khuếch trương rộng!"

Cố Dương có thể cảm giác rõ ràng tốc độ hấp thu linh khí của

mình bây giờ lại tăng lên.

Hơn nữa tốc độ luyện hóa cũng nhanh hơn rất nhiều!

Đây đều là hiệu quả do Thiên Địa Linh Hoa mang tới!

Tăng lên như thế tất nhiên là làm cho Cố Dương mừng rỡ không thôi.

Cứ như vậy, ngược lại thuận tiện tăng tư chất của mình lên một phen.

"Hả?"

Ngay lúc Cố Dương cho rằng đây là thu hoạch lần này của hắn.

Đột nhiên, hắn phát hiện...

Địa Sát Công không biết đã tự động thúc giục khi nào!

Hơn nữa...

Dường như đã thúc giục được một lúc lâu.

"Cái này? Địa Sát Công... đại thành rồi?!"

Cố Dương lập tức có chút kinh ngạc.

Chợt hắn vội vàng đứng dậy, xiết chặt nắm đấm.

Quả nhiên là vậy.

Thể chất của mình càng biến thành cứng cỏi hơn, hơn nữa sức mạnh... trực tiếp gấp bội!

Đạt đến hai mươi vạn cân!

"Còn có loại chuyện tốt này sao?"

Cố Dương cũng sửng sốt một chút, ngay lập tức mừng như điên.

Cái này thật đúng là chuyện vui ngoài ý muốn nha.

Thiên Địa Linh Hoa này không chỉ giúp cho cảnh giới của mình tăng lên, còn thuận tiện giúp mình luyện thể đại thành, lực lượng tăng gấp bội!

"Coi như không tệ!"

Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

"Đã như vậy... Vậy thì rèn sắt khi còn nóng!"

Cố Dương vẫn không dừng lại.

Đột phá Ngưng Chân cảnh, toàn bộ cơ hội sửa đổi được đổi mới.

Cho nên...

Tâm niệm hắn khẽ động, chuẩn bị lần nữa sửa đổi Địa Sát công!

"Thay đổi Địa Sát Công!"

"Thời gian là... Ngàn năm sau!"

Cố Dương tâm niệm vừa động.

Trong ánh mắt lóe ra chờ mong.

Hiện tại Địa Sát Công đã đại thành.

Nếu như tu luyện ngàn năm...

Sẽ đạt tới trình độ nào đây?

Rất nhanh.

Sửa chữa xong.

Ngay sau đó, Cố Dương liền cảm nhận được trí nhớ giống như thuỷ triều xông tới trong đầu.

Hắn nhắm mắt lại, yên lặng hấp thu.

Một lát sau, hắn mở choàng mắt.

Trên mặt tràn đầy vui sướng.

"Bị cải tiến rồi hả?!"

Trải qua ngàn năm tu luyện, Địa Sát Công đã hoàn toàn cải thiện sửa đổi.

Từ Địa cấp hạ phẩm bị cải tiến đến Địa cấp thượng phẩm.

Cái tên cũng biến thành Thối Nguyên Địa Sát Công!

Bởi vì cấp bậc cao lên.

Cho nên việc tu luyện đương nhiên càng trở nên khó khăn hơn.

Bây giờ vẫn là đại thành.

Nhưng sức mạnh thì...

Lại có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Cố Dương không khỏi đứng dậy vung quyền.

Lập tức một trận tiếng rồng gầm trầm thấp truyền đến.

Sức mạnh kinh khủng đến nỗi không gian cũng hơi rung động!

"Lực lượng trăm vạn cân! Nhất Giao chi lực!"

Hô hấp của Cố Dương đều trở nên có chút gấp rút.

Hắn không nghĩ tới tu luyện ngàn năm vậy mà tăng lên lại khủng bố như thế!

Vốn là hắn chỉ có hai mươi vạn cân man lực, trải qua tu luyện, trực tiếp tăng vọt gấp năm lần!

Trăm vạn cân cự lực!

Ngay cả Bão Nguyên cảnh cũng chỉ như thế chứ?

Đương nhiên, bởi vì hắn còn không biết Bão Nguyên cảnh mạnh bao nhiêu, rốt cuộc có thể đánh một trận với Bão Nguyên cảnh hay không, còn chưa thể biết được.

Cố Dương tâm tình chấn động đồng thời cũng cảm thấy mừng rỡ không thôi.

Như vậy thủ đoạn át chủ bài của mình cũng càng nhiều!

Hơn nữa, lúc này mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Nghĩ đến đây, Cố Dương tâm niệm vừa động, lại lần nữa sửa đổi!

"Thay đổi Thiên Cương công!"

"Thời gian là... Ngàn năm sau!"

"Tu sửa Thuần Nguyên Công!"

"Thời gian là, ngàn năm sau!"

"Thay đổi..."

Lần này Cố Dương lựa chọn sửa công pháp.

Hơn nữa còn là tất cả công pháp.

Số lượng công pháp không ít nhưng khi sửa chữa lại vẫn rất dễ dàng.

Cho nên không tốn bao nhiêu thời gian.

Tất cả công pháp đều được sửa đổi hoàn thành.

Từng đạo ký ức như thủy triều không ngừng tràn vào trong đầu.

Nhưng lần này.

Cố Dương lại chợt nhíu mày.

Quá nhiều!

Lần này nhớ quá nhiều võ đạo!

Hơn nữa...

Tri thức võ đạo ẩn chứa trong tất cả công pháp, giờ phút này đều hỗn hợp cùng một chỗ.

Cố Dương đột nhiên nhớ lại, đầu óc có chút đau đớn.

Cũng may năng lực tiếp nhận của Cố Dương coi như đủ mạnh.

Rất nhanh dung hợp tất cả ký ức lại thành một.

Sau khi tìm hiểu rõ toàn bộ ký ức.

Cố Dương mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Lúc này hắn mới phát hiện...

Toàn bộ tri thức công pháp hắn học tập lúc trước, toàn bộ đều được thông hiểu.

Cũng chính vì vậy, lĩnh ngộ đối với công pháp lại đạt tới một

mức độ cực kỳ khoa trương!

Thế cho nên...

Hắn thế mà dưới tình huống lấy Thiên Cương Quyết làm cơ sở, không ngừng cải tiến hoàn thiện...

Loại cải tiến này còn khoa trương hơn cả Địa Sát Công!

Địa cấp hạ phẩm... Vậy mà lại bị cải tiến đến Địa cấp cực phẩm!

Mà công pháp hoàn toàn mới này, được hắn đặt tên là Thần Cương Quyết!

"Thần Cương Quyết tầng mười hai viên mãn..."

"Tốc độ tu luyện đã đạt đến cực hạn thiên phú của ta!"

Cố Dương không khỏi cảm khái.

Hắn không nghĩ tới trên phương diện công pháp tăng lên lại lớn như thế.

Đồng thời...

Điều này cũng làm cho hắn không khỏi có một loại ý tưởng khác.

Công pháp như thế, võ kỹ có phải cũng như thế không?

Phải biết rằng trong Võ Các.

Số lượng công pháp không nhiều.

Số lượng Võ Kỹ mới được xem là nhiều như sao trên trời.

Về phương diện võ kỹ, tri thức võ đạo của võ kỹ mà hắn đã tích lũy hiển nhiên không thể sánh bằng ở mặt công pháp.

Nếu như võ kỹ cũng như công pháp, tất cả tri thức dung hợp quán thông một thể...

Chẳng lẽ có thể trực tiếp cải tiến Địa cấp hạ phẩm đến Thiên cấp?

Nghĩ đến đây, Cố Dương nhất thời tâm tình có chút nhảy nhót.

Nếu thật sự là như thế...

Đúng là sảng khoái!

Thiên cấp...

Toàn bộ Lưu Vân Tông không có nổi một bản!

Đừng nói là Lưu Vân Tông.

Cho dù là tại toàn bộ Hạo Nam Châu, cũng chưa chắc có thể tìm ra một bản Thiên cấp võ kỹ!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương cũng không do dự nữa.

Bắt đầu điên cuồng sửa chữa lại.

Bởi vì số lượng võ kỹ thật sự quá nhiều quá tạp nham.

Vì vậy hắn bắt đầu sửa chữa theo thứ tự.

Đầu tiên là sửa đổi toàn bộ võ kỹ có liên quan tới kiếm đạo.

"Thay đổi Phong Vân Kiếm quyết."

"Thời gian là... Ngàn năm sau!"

"Thay đổi Liệt Diễm kiếm."

"Thời gian là... Ngàn năm sau!"

"Thay đổi..."

Vẻn vẹn chỉ là số lượng kiếm pháp, cũng đã trực tiếp vượt qua công pháp!

Mà lần sửa chữa này, trí nhớ dày đặc, lại càng cực kỳ khoa trương!

Mặc dù chỉ hấp thu ký ức.

Liên đủ để khiến Cố Dương bỏ ra hai giờ!

Cố Dương ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Nhắm chặt hai mắt, điên cuồng hấp thu ký ức trong đầu truyền đến.

Dù sao...

Đây là tất cả cảm ngộ của vô số bản võ kỹ kiếm đạo qua ngàn năm.

Độ sâu như thế nào tất nhiên là có thể tưởng tượng được.

Mà sau khi minh ngộ toàn bộ cảm ngộ.

Cố Dương bỗng nhiên mở mắt.

Trong ánh mắt hắn ta dường như lóe lên một tia kiếm khí gần như ngưng tụ thành thực chất!

Xuy!

Kiếm khí bộc phát ra ngoài, để lại trên vách tường một vết tích sâu!

Thần sắc Cố Dương cũng biến đổi trở nên thập phần bình tĩnh.

Nhưng từ trong ánh mắt của y, dĩ nhiên là có thể nhìn thấy

một tia rung động.

"Nội tình trực tiếp tới kiếm đạo tông sư... vứt bỏ tất cả kiếm pháp, dựa vào tri thức võ đạo nắm giữ, tự sáng tạo kiếm pháp!"

Cố Dương nuốt nước miếng.

Đúng như những gì hắn ta nghĩ.

Phương diện kiếm đạo tăng lên cực kỳ khoa trương!

Tất cả tri thức kiếm pháp hắn đều thông hiểu đạo lý.

Nhưng hắn cũng không hề gò bó ở những khuôn khổ thiết kế trong kiếm pháp khác.

Mà là nhảy ra ngoài, cũng dựa theo lý giải của bản thân.

Tự mình sáng chế ra một môn kiếm pháp!

Tên là... Trảm Thiên Kiếm Quyết!

Tuy nhiên môn kiếm pháp này, vẻn vẹn chỉ lĩnh ngộ được chiêu thức thứ nhất là Đoạn Trường Không!

Mặc dù chỉ một thức này, cũng đã nghiền ép tất cả kiếm pháp Địa cấp.

Thậm chí ngay cả đến Địa cấp cực phẩm cũng không cách nào sánh bằng!

Có lẽ Trảm Thiên Kiếm Quyết còn chưa tới Thiên Cấp.

Nhưng hiển nhiên không phải kiếm pháp Địa cấp có thể so sánh!

"Xem như ngụy Thiên cấp đi."

Cố Dương hơi nỉ non.

Mặc dù nói là ngụy Thiên cấp, nhưng nếu luận uy lực... Trảm Thiên Kiếm Quyết đệ nhất thức dĩ nhiên không kém gì Thiên cấp!

Chỉ cần có thể lĩnh ngộ thêm một thức nữa, như vậy Trảm Thiên Kiếm Quyết có thể dễ dàng vượt qua Thiên cấp!

Ngoại trừ Trảm Thiên kiếm pháp ngụy Thiên cấp ra.

Thu hoạch quan trọng hơn... chính là kiếm ý!

Bây giờ, số kiếm ý mà hắn nắm giữ đã tăng lên tận tám phần!

Đã bước vào lĩnh vực đại thành!

Điều này cũng rất bình thường.

Hiện giờ lý giải của hắn đối với kiếm đạo đã đạt tới cấp bậc Tông Sư.

Lĩnh ngộ khắc sâu kiếm ý tất nhiên cũng sẽ kéo lên!

Mặc dù trong lòng cảm thấy chấn động không gì sánh được.

Có lẽ là do tâm tính được tăng lên mức kiếm đạo tông sư.

Hôm nay hắn lại có vẻ vô cùng thoải mái.

Trong ánh mắt còn ẩn chứa một phần kiếm ý ẩn mà không phát!

"Như vậy kế tiếp... chính là quyền pháp!"

Xem mèo vẽ hổ, Cố Dương bắt đầu sửa đổi toàn bộ quyền pháp!

Số lượng quyền pháp hiển nhiên không sánh bằng kiếm pháp.

Nhưng cũng phải bỏ ra hơn nửa canh giờ mới hoàn toàn lĩnh ngộ.

Mà tăng cường mang tới hiển nhiên cũng không khoa trương như kiếm pháp.

Vẻn vẹn chỉ là trên cơ sở một môn quyền pháp Địa cấp hạ phẩm mà sửa đổi.

Bây giờ hắn nắm giữ... chính là một môn Địa cấp cực phẩm quyền pháp tên là Phục Ma Kim Cương Quyền!

Cố Dương ở trong Võ Các tu luyện không chỉ có kiếm pháp mà quyền pháp.

Còn có một số thân pháp và võ kỹ ở các phương diện khác.

Mà những thứ này cũng đều được Cố Dương sửa đổi tăng lên!

Bây giờ thủ đoạn hắn có được lại càng nhiều, sâu không thấy đáy!

Ngoại trừ kiếm pháp và quyền pháp ra.

Ngay cả thân pháp Địa cấp hạ phẩm vừa mới tu luyện; Trục Ảnh Bộ, cũng trực tiếp cải tiến đến Địa cấp thượng phẩm!

"Phù... Thu hoạch thật sự rất lớn."

Cố Dương cũng cảm khái vô cùng.

Quả nhiên, bỏ ra khoảng một tháng học tập công pháp võ kỹ trong Võ Các.

Là vô cùng đáng giá!

Tuy rằng tu vi hắn chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng hai, nhưng nếu luận thực lực...

Chỉ sợ cho dù là Bão Nguyên cảnh, mình cũng chưa chắc không thể chiến một trận!

Đương nhiên, Bão Nguyên cảnh mạnh bao nhiêu, Cố Dương cũng không rõ, cho nên cụ thể ai mạnh ai yếu, vẫn phải đánh rồi mới biết được.

Hắn lắc lắc đầu.

Cố Dương bỗng nhiên nhớ tới tàn quyển trước đó thu được trong tay sơn phỉ.

Sửa chữa trăm năm không khiến tàn quyển phát sinh biến hóa.

Hôm nay lại có thể sửa đổi, hơn nữa thời gian biến thành ngàn năm.

Đoán chừng sẽ có biến hóa?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Tâm niệm vừa động, trực tiếp từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cuốn tàn quyển.

Sau đó trực tiếp sửa chữa!

Thời gian là... Ngàn năm trước!

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Nhất thời một đạo màn sáng trắng tinh trực tiếp bao phủ vào trong đó.

Ngay sau đó, quầng sáng tan đi.

Một bức tranh ố vàng hiện ra trước mắt!

Ánh mắt Cố Dương lập tức sáng lên.

Cuối cùng cũng có biến hóa!

Hắn vội vàng cầm lấy bức họa quyển kia.

Lập tức khẽ giật mình.

Đây rõ ràng là một bức bản đồ.

Bản đồ rất lớn!

Cả nước Sở lẫn chín nước đều ở trên đó.

Chỉ có điều, khiến cho Cố Dương khiếp sợ chính là, chín nước trên bản đồ, có vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Ngoài cửu quốc, còn có rất nhiều quốc gia.

Nói cách khác...

Đây là một bức bản đồ Thanh Vực?

Ngay cả bản đồ Hạo Nam Châu Cố Dương cũng chưa từng nhìn thấy.

Không nghĩ tới...

Lại có tồn tại địa đồ bao hàm toàn bộ Thanh Vực?

Vậy thì thực lực của chủ nhân chế tạo bức bản đồ này... đạt tới trình độ nào?

Nhưng rất nhanh, Cố Dương lại phát hiện một vấn đề.

Trên bản đồ này, rõ ràng là có một khu vực bị đánh dấu màu đỏ. Địa điểm của dấu hiệu này nằm ở vị trí ngoài Cửu Quốc.

"Chẳng lẽ đây là một tấm tàng bảo đồ?"

Nhìn khu vực bị đánh dấu vòng lại màu đỏ.

Cố Dương nhất thời lộ ra vẻ mặt tò mò.

Mặc dù rất muốn đi tìm hiểu hư thực.

Nhưng nhìn thoáng qua khoảng cách...

Khá lắm, cho dù có phi chu, đoán chừng cũng phải tốn mấy tháng mới có thể đến chứ?

Hắn lắc lắc đầu.

Hiện tại ngay cả phi chu hắn cũng không có.

Muốn đi xa như vậy?

Chuyện này chỉ sợ phải mất vài năm mới có thể làm được.

"Thế nhưng sau này nhất định sẽ có cơ hội."

Cố Dương khẽ thở dài, đem địa đồ thả lại vào trữ vật giới chỉ.

Sau đó lại lấy ra một cọng cỏ khô.

Thứ này là một gốc thảo dược hắn lấy được trên người Vân Sơn.

Cũng đã sửa đổi.

Nhưng giống như tàn quyển, không có bất kỳ phản ứng nào.

Trong lòng hắn cũng có chút chờ mong.

Không biết cây cỏ khô này sửa đổi đến một ngàn năm trước, có phản ứng gì không?

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương hiện ra quang mang.

Sau đó không chút do dự lập tức sửa đổi nó đến một ngàn năm trước.

Lập tức, màn sáng màu trắng quen thuộc lại lần nữa hiển hiện.

Rất nhanh, sửa đổi xong.

Màn sáng tan đi.

Cố Dương lại nhìn đến sửng sốt.

Bởi vì bụi dược thảo trước mắt này...

Không ngờ vẫn là dáng vẻ khô héo trước đó!

Không có bất kỳ biến hóa nào!

"Ngàn năm trước vẫn là bộ dáng này sao?"

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

Hắn không cảm thấy mất mát.

Ngược lại, mừng rỡ không thôi.

Điều này nói rõ...

Gốc dược thảo này tất nhiên là đồ vật thời viễn cổ.

Một thời gian dài như vậy mà nó vẫn còn tồn tại, không cần nghĩ cũng biết nó là một bảo bối cực kỳ đặc thù nào đó!

Nói không chừng còn dính tới một chút bí mật viễn cổ!

Đương nhiên...

Cụ thể là cái gì.

Vậy chỉ có thể đợi sau này tìm kiếm.

"Chờ đột phá đến Bão Nguyên cảnh lại nhìn xem tình huống như thế nào."

Trong mắt Cố Dương lóe lên tinh quang, nhanh chóng thả gốc

dược thảo này lại vào nhẫn trữ vật.

"Không biết với thiên tư hiện giờ của ta... Có thể trực tiếp đột phá đến Bão Nguyên cảnh hay không?"

Cố Dương hít sâu một hơi.

Màn diễn quan trọng đến rồi!

Trước đó lúc hắn ở Tụ Khí cảnh đã trực tiếp sửa đổi tu vi, trực tiếp từ Tụ Khí cảnh tầng ba đột phá tới Tụ Khí cảnh tầng chín đỉnh phong.

Bây giờ có thể sửa chữa thời gian ngàn năm.

Không biết có thể trực tiếp từ Ngưng Chân cảnh tầng hai, trực tiếp đột phá đến Bão Nguyên cảnh không?

Ôm loại suy nghĩ này trong lòng.

Cố Dương không chút do dự.

Tâm niệm vừa động.

Trực tiếp bắt đầu sửa chữa!

"Tu sửa tu vi bản thân, thời gian là... Ngàn năm sau!"

Cố Dương xác nhận sửa đổi trong nháy mắt.

Sương trắng trực tiếp bao phủ toàn thân hắn.

Ngay sau đó, khí tức trên người Cố Dương không ngừng tăng lên!

Tu vi càng giống như ngồi tên lửa tùy ý tăng lên!

Ngưng Chân cảnh tầng ba...

Ngưng Chân cảnh tầng năm...

Ngưng Chân cảnh tầng bảy...

Tu vi ngàn năm tích lũy quả thực khó có thể tưởng tượng.

Cố Dương cũng có thể cảm giác rõ ràng thực lực của mình không ngừng tăng vọt, không ngừng đột phá.

Loại cảm giác này không thể nghi ngờ là vô cùng tuyệt vời.

Bởi vì hắn có thể cảm nhận được sức mạnh của mình đang tăng vọt!

Tốc độ tăng vọt lên với tốc độ cực kỳ khủng bố!

Dựa theo xu thế này...

Nói không chừng thật có cơ hội trực tiếp đột phá Bão Nguyên cảnh!

Cố Dương nghĩ trong lòng.

Mà tu vi của hắn cũng là tăng theo đến Ngưng Chân cảnh tầng chín!

Đến lúc này, tốc độ tăng trưởng tu vi của hắn lập tức chậm lại rất nhiều.

Cuối cùng...

Tu vi của hắn dừng lại ở Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Cách Bão Nguyên cảnh, chỉ có một bước!

"Còn thiếu một chút nữa."

Cảm nhận được khí tức trong cơ thể mình.

Cố Dương hơi có chút cảm khái.

Bây giờ chân khí trong đan điền của hắn đã nồng đậm đến cực hạn.

Đạt đến Ngưng Chân cảnh đỉnh phong!

Lại hướng lên nữa... chính là Bão Nguyên cảnh, mới có thể ngưng tụ chân khí xoáy, chân khí sinh sôi không ngừng.

Rất hiển nhiên, bây giờ hắn còn xa mới đạt tới cấp bậc kia.

Nhưng cũng chênh lệch không xa.

"Nếu căn cốt tư chất mạnh hơn một chút, có lẽ có thể trực tiếp đột phá Bão Nguyên cảnh."

Cố Dương lắc đầu cảm khái.

Bây giờ căn cốt tư chất của mình vẫn còn quá kém.

Dù sao đây cũng là tích lũy ngàn năm.

Vậy mà chưa thể khiến mình đột phá đến Bão Nguyên cảnh.

Căn cốt tư chất hơi tốt một chút, ngàn năm đột phá Bão Nguyên cảnh tuyệt đối không thành vấn đề!

Chẳng qua Cố Dương cũng tương đối may mắn.

Cũng may trước đó tư chất căn cốt của hắn đã tăng lên một chút.

Bằng không, nếu như không có bất kỳ thăng cấp nào...

Chỉ sợ sửa đổi tu vi ngàn năm này, cũng chỉ có thể tăng lên ba bốn tiểu cảnh giới.

Dù sao đối với tu sĩ mà nói, bị kẹt tại một cảnh giới, gặp phải

bình cảnh mất mấy chục năm còn không thể đột phá là chuyện rất bình thường.

Chẳng qua, mặc dù hắn không đột phá đến Bão Nguyên cảnh, nhưng nghìn năm cố gắng tu hành, chất lượng chân khí của hắn dày vô cùng, so với võ giả cùng cảnh giới cao hơn không biết bao nhiêu lần.

"Trước tiên thu liễm tu vi một chút đã."

Tâm niệm Cố Dương vừa động, trực tiếp thôi động liễm tức quyết, che giấu tu vi của mình.

Trong nháy mắt, tu vi mặt ngoài của Cố Dương không ngừng giảm xuống.

Cuối cùng về tới Ngưng Chân cảnh tầng ba.

Dù sao hắn cũng vừa từ bí cảnh trở về một tháng.

Kết quả đã đột phá tới Ngưng Chân cảnh tầng mười.

Nếu tin tức này truyền ra...

Thật sự quá dễ khiến người ta nghi ngờ.

Trong bí cảnh cũng còn khá, có thể dùng cơ duyên để giải thích.

Nhưng ở bên ngoài đột nhiên tăng lên nhiều như vậy... Thật sự là không dễ giải thích.

"Về phần kiếm ý cùng quyền ý... Còn là chờ một chút đi."

Cố Dương đã nếm được ngon ngọt.

Rất rõ ràng, nội tình càng cao.

Lợi dụng hiệu quả sửa chữa niên đại, tăng lên càng lâu càng tốt.

Điểm này có thể nhìn ra từ tu vi.

Căn cốt tư chất của hắn nếu có thể tốt hơn một chút, trải qua ngàn năm tu luyện, mặc dù chỉ là một điểm, cũng có thể thu hoạch to lớn.

Cho nên...

Hắn định chờ thêm một thời gian nữa.

Nói không chừng trước khi đột phá Bão Nguyên cảnh, hắn còn có thể học thêm một ít kiếm pháp hoặc là quyền pháp.

Đợi đến lúc đó lại tiến hành sửa đổi, đề thăng tự nhiên sẽ cao hơn!

"Hô..."

"Nói tóm lại, lần này thu hoạch vô cùng tốt, kế tiếp... phải suy nghĩ đến chuyện đột phá Bão Nguyên cảnh."

Hiện giờ hắn đã đột phá Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, đột phá đến Bão Nguyên cảnh tự nhiên phải đưa vào cố gắng hằng ngày.

Chẳng qua muốn đột phá Bão Nguyên cảnh, cũng không có đơn giản như Ngưng Chân cảnh.

Dù sao cũng là một ranh giới khổng lồ!

Vô số thiên kiêu đều ngã xuống trước Bão Nguyên cảnh!

Cho dù là Cố Dương, cũng phải chuẩn bị sẵn sàng mới có thể đột phá!

Đang lúc suy nghĩ, cửa bỗng nhiên truyền đến một tràng tiếng gõ cửa.

Nghe được thanh âm, Cố Dương đứng dậy mở cửa.

Ngoài cửa đứng đấy một đệ tử nội môn.

Thấy Cố Dương mở cửa, hắn vội vàng cúi đầu.

"Bái kiến Cố sư huynh!"

"Có chuyện gì không?"

Cố Dương nghi hoặc hỏi.

"Tông môn đang triệu tập tất cả đệ tử chân truyền tập hợp, cho nên trước tiên phái ta thông báo cho ngài đến đại điện tông chủ tập hợp."

"Ồ?"

Nghe đến đây, Cố Dương có chút kinh ngạc.

Để đệ tử chân truyền tập hợp?

Đây là muốn gây chuyện sao?

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Hiện tại thực lực của hắn tăng lên, đang cảm thấy có chút ngứa.

"Dẫn đường đi."

"Cố sư huynh, mời!"

Sau đó tên đệ tử nội môn kia liền cúi đầu, dẫn Cố Dương đi tới đại điện tông chủ.

"Cố sư huynh, đi vào cánh cửa lớn nhất bên trong, nơi đó chính là đại điện tông chủ rồi. Ta không có tư cách tiến vào điện Tông chủ, cho nên xin rời đi trước."

Nghe vậy, Cố Dương khẽ gật đầu.

Đợi đến khi tên đệ tử nội môn kia bước nhanh rời đi.

Cố Dương lúc này mới ngẩng đầu nhìn sự rộng lớn trước mắt, giống như kiến trúc cung điện.

Trong lòng Cố Dương cũng kinh ngạc.

Cho dù đã quen các loại kiến trúc xa hoa.

Nhưng đại điện xa hoa trước mắt này cũng làm cho Cố Dương kinh ngạc một chút.

Quả thực còn xa hoa hơn cả những quân vương thời cổ kia!

Cảm khái xong, Cố Dương cũng lập tức bước vào cổng.

Đi vào đại điện tông chủ.

Vừa đi vào đại điện.

Lập tức từng ánh mắt nhìn về phía hắn.

Cố Dương ngẩng đầu nhìn lại.

Phát hiện trong đại điện đã đứng không ít người!

Mà trên người bọn họ, khí tức cường hãn.

Hoàn toàn không phải đệ tử nội môn có thể so sánh được.

Rất hiển nhiên...

Bọn họ đều là đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông!

Trong số các chân truyền này.

Thực lực kém nhất... chỉ sợ đều có tu vi Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Mà mạnh nhất, đã đạt đến Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Chỉ còn cách Bão Nguyên cảnh một bước ngắn!

"Chắc hẳn vị này là Cố Dương sư đệ vừa mới trở thành chân truyền à? Ngưỡng mộ đại danh đã lâu." Ngay thời điểm Cố Dương cảm khái.

Một thanh niên mặc áo trắng, phong độ nhẹ nhàng tươi cười đi tới, vươn tay với Cố Dương.

"Lý Vân Phong."

Cố Dương hơi sững sờ, ngay lập tức cũng nắm chặt nắm đấm với hắn.

"Cố Dương."

Cố Dương vừa thốt ra lời này.

Lập tức trong ánh mắt những đệ tử chân truyền khác ở chung quanh cũng lộ ra một tia tò mò.

"Vị này chính là Cố sư đệ trong truyền thuyết sao? Quả thật là hết sức trẻ tuổi."

"Nhìn dáng vẻ này chắc chỉ mười bảy tuổi? 17 tuổi đã trở thành đệ tử chân truyền rồi... Chậc chậc, thật là rồng phượng trong loài người nha!"

"Nghe nói Cố sư đệ lĩnh ngộ ba thành kiếm ý, hai thành quyền ý, không biết tin đồn này có thật không?"

"Khẳng định là thật, tông chủ đại nhân cũng tán thưởng không thôi, có thể là giả sao?"

"Thật hâm mộ mà, ta lĩnh ngộ một thành kiếm ý cũng đã hao phí quá nhiều thời gian cùng tinh lực, hai thành thậm chí ba thành kiếm ý ta nghĩ cũng không dám mơ!"

"Có lẽ đây chính là chênh lệch giữa người và người."

Nghe đệ tử chân truyền chung quanh nhiệt tình chào hỏi.

Cố Dương cũng có chút bất ngờ, thậm chí có chút... không quen lắm.

Dù sao trước đó bất luận là ngoại môn hay nội môn.

Trên cơ bản những đệ tử hắn gặp phải cũng sẽ tương đối cảnh giác hoặc nhiều hoặc ít, thậm chí là có địch ý với hắn.

Hoặc chính là xem thường hắn.

Những người này giống như đang nói chuyện giỡn chơi với mình, thậm chí là buông lỏng tư thái ra chơi đùa...

Chưa bao giờ như vậy.

"Ha ha, xem ra Cố sư đệ còn chưa quen lắm."

Lý Vân Phong thấy vậy lại mỉm cười nói: "Cố sư đệ yên tâm, trở thành chân truyền đại biểu cho việc được tông môn coi trọng, trở thành hạch tâm của tông môn."

"Nói cách khác, mọi người đều là người một nhà, tất nhiên là hòa khí sinh tài."

"Nếu như tất cả cao tầng tranh đấu gay gắt với nhau, thì tông môn này cũng cách cái chết không xa."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng mới giật mình.

Ngẫm lại cũng đúng.

Nếu như những thiên kiêu cao cấp nhất được tông môn bồi dưỡng ra đều nhìn nhau không vừa mắt, thậm chí còn muốn tranh nhau ngươi chết ta sống...

Vậy tông môn cũng coi là chấm dứt.

Có lẽ những đệ tử chân truyền này có chút mâu thuẫn nhỏ với nhau.

Nhưng ở trước mặt sự việc nghiêm trọng, bọn họ vẫn sẽ bỏ đi hiềm khích quá khứ, hỗ trợ lẫn nhau.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất là...

Giữa bọn họ không có xung đột lợi ích.

Đối với đệ tử chân truyền, tông môn đối đãi rất đơn giản.

Tất cả đều coi trọng.

Không có thiên vị ai hơn ai.

Chỉ cần thực lực của ngươi đủ mạnh, như vậy sẽ có thể được tất cả mọi người tôn trọng!

Cũng có thể thu hoạch tài nguyên phong phú!

Trong lúc nghị luận, lại có một thanh niên ăn mặc thập phần thanh lịch giống như nhìn Cố Dương.

Ánh mắt hắn mang theo vẻ kinh ngạc.

"Không nghĩ tới Cố Dương sư đệ mới trở thành đệ tử chân truyền một tháng, cảnh giới cũng đã đột phá Ngưng Chân cảnh

tầng ba, không hổ danh thiên tài."

Hắn vẻn vẹn nhìn thoáng qua, liền phát giác khí tức của Cố Dương bất phàm.

Đương nhiên, hắn nhìn thấy, cũng chỉ là một màn Cố Dương nguyện ý cho người khác xem.

"Cái gì? Nhanh như vậy đã đột phá đến Ngưng Chân cảnh tầng ba rồi?"

"Tốc độ này... cũng quá nhanh đi!"

"Khó trách tông chủ đại nhân cũng tán thưởng không thôi!"

Nghe đến đây, Cố Dương lại nhìn thoáng qua tên thanh niên kia.

Khí tức hùng hậu mà nặng nề.

Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Lý Vân Phong nhìn thấy ánh mắt của Cố Dương, cũng giải thích: "Vị kia là Liễu Thiên Tướng Liễu sư huynh, cũng là tồn tại mạnh nhất trong tất cả chân truyền của chúng ta!"

"Được rồi, Liễu sư huynh cũng giống ngươi lĩnh ngộ được ba thành kiếm ý."

Lý Vân Phong cười giải thích.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

Khá lắm, thoạt nhìn tuổi Liễu Thiên Tướng này cũng không lớn lắm, không ngờ cũng lĩnh ngộ được ba thành kiếm ý?

Đương nhiên, thoạt nhìn tuổi không lớn lắm, nhưng trên thực tế Liễu Thiên Tướng đã ba mươi tuổi.

Chỉ là dung mạo khống chế ở bộ dáng hai mươi tuổi mà thôi.

Dù sao, một khi đột phá tới Ngưng Chân cảnh, tuổi thọ sẽ tăng tới hai trăm năm, bởi vậy, khuôn mặt sẽ có vẻ càng trẻ tuổi hơn so với tuổi thật.

Cho nên, đây cũng là nguyên nhân vì sao rất nhiều võ giả liều mạng cũng muốn đột phá đến Ngưng Chân cảnh.

Không chỉ lực lượng sẽ có sự thay đổi về chất, mà còn bởi vì nó sẽ gia tăng thọ nguyên.

"Khụ khụ."

Trong lúc không ít đệ tử chân truyền đang nghị luận với nhau.

Đột nhiên một tiếng ho khan vang vọng toàn bộ đại điện của tông chủ.

Lập tức, tất cả mọi người đều an tĩnh lại, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía âm thanh truyền đến.

"Tham kiến tông chủ đại nhân!"

"Tham kiến tông chủ đại nhân!"

Trong thủ tọa đại điện.

Một nam tử trung niên mặc hoa bào ngồi nghiêm chỉnh.

Mà hắn... Chính là tông chủ Lưu Vân Tông.

Sở Lưu Vân!

"Xem ra các ngươi đã đến đông đủ."

Ánh mắt Sở Lưu Vân nhìn lướt qua tất cả đệ tử chân truyền phía dưới.

Lúc đi ngang qua người Cố Dương, thoáng dừng lại một lát.

Sau đó Sở Lưu Vân chậm rãi nói: "Chắc hẳn các ngươi đều rất nghi hoặc, vì sao bổn tông chủ triệu tập các ngươi đến."

Nghe được lời của Sở Lưu Vân, tất cả đệ tử chân truyền đều tập trung tinh thần lắng nghe.

Nhưng cũng có không ít đệ tử chân truyền biết được chút ít tin tức ngầm thần sắc có chút kích động.

"Tứ đại tông môn của Hạo Nam Châu chúng ta cứ cách hai năm sẽ tổ chức một lần thi đấu đệ tử chân truyền."

"Vài ngày sau, lần tỷ thí đệ tử chân truyền này sắp cử hành rồi."

"Đối với tông môn mà nói, đây là cơ hội biểu hiện thủ đoạn, mà đối với các ngươi... Chính là cơ hội dương danh lập vạn!"

"Chân truyền đại bỉ, chỉ cần có thể tiến vào mười thứ hạng đầu là có thể đạt được ban thưởng."

"Mà phần thưởng lần này lại càng phong phú hơn lần trước."

"Cho dù xếp hạng thứ mười cũng có thể đạt được hai ngàn hạ phẩm linh thạch!"

"Còn ba thứ hạng đầu... thì lại càng phong phú hơn!"

Khi Sở Lưu Vân vừa dứt lời.

Tất cả đệ tử chân truyền nhao nhao lộ mặt.

Đây chính là một cơ hội!

Nhưng cũng hiểu được thực lực của bản thân.

Chân truyền thi đấu còn phải tranh tài với đệ tử chân truyền của ba đại tông môn khác.

Tổng cộng toàn bộ số lượng đệ tử chân truyền tứ đại tông môn chỉ sợ phải tới một trăm năm mươi người.

Muốn đứng đầu trong số nhiều đệ tử chân truyền như vậy, độ khó không khác gì lên trời!

Mặc dù chỉ là mười thứ hạng đầu, nhưng cũng vô cùng khó khăn!

Chân truyền đệ nhất và đệ nhị trong tứ đại tông môn, thực lực đều vô cùng cường hãn.

Thuộc về một nhóm đứng đầu nhất.

Chắc chắn mười vị trí này họ phải chiếm top 1.

Cứ như vậy, cũng chỉ còn hai tiêu chuẩn top 2,3.

Đương nhiên, cho dù như thế vẫn có không ít đệ tử chân truyền động tâm không thôi.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm cả Lý Vân Phong.

Thực lực của hắn không được xem là đứng đầu trong các đệ tử chân truyền, nhưng cũng có tu vi Ngưng Chân cảnh tầng tám.

Top 10 chân truyền vẫn không thành vấn đề.

Có lẽ còn có cơ hội tranh đoạt một phen!

Mà đệ nhất Chân Truyền Liễu Thiên Tướng, trên mặt cũng tràn đầy tự tin.

"Vị trí thứ mười đều có hai ngàn hạ phẩm linh thạch."

"Vậy ban thưởng linh thạch cho đệ nhất nhân sẽ càng nhiều hơn."

Cố Dương cũng có chút động tâm.

Mặc dù đối với Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong như hắn, tu luyện hạ phẩm linh thạch đã không có hiệu quả cao như vậy.

Nhưng mà linh thạch hạ phẩm không chỉ có thể dùng khi tu luyện.

Hơn nữa còn là ngoại tệ mạnh ở tu luyện giới!

Có thể dùng thứ này để giao dịch các loại bảo bối!

Nhỡ như hắn gặp một ít bảo dược có thể đề thăng căn cốt tư chất, hoặc là đan dược có thể tăng lên xác suất đột phá Bão Nguyên cảnh.

Nếu như trong ví tiền rỗng tuếch, không có bao nhiêu linh thạch... Làm sao mua nổi hàng?

Cho nên linh thạch vẫn vô cùng quan trọng.

Ban thưởng hạng nhất hiển nhiên cũng rất hấp dẫn Cố Dương.

"Lần này ta triệu tập các ngươi đến đây là vì việc này, đương nhiên, nếu thực lực không đủ, cũng không cần cậy mạnh."

"Cho dù không thể tiến vào mười hạng đầu, có thêm kiến thức cũng tốt."

"Lời nói đến đây thôi, ba ngày sau, tập hợp trước đại điện, đến lúc đó đại trưởng lão sẽ dẫn đội các ngươi tiến về Bắc Tuyết môn tham gia thi đấu chân truyền."

Sau khi nói xong những lời này, Sở Lưu Vân khoát tay áo.

Một đám đệ tử chân truyền cũng không nhiều lời.

Liền nhao nhao chắp tay với tông chủ, sau đó rời khỏi đại điện.

Mặc dù chỉ còn lại có mấy ngày, nhưng ít nhiều cũng phải chuẩn bị cho trận thi đấu Chân Truyền một phen.

Lâm trận mài thương, không nhanh cũng sáng.

Ba ngày nháy mắt đã trôi qua.

Trước đại điện tông môn.

Tất cả đệ tử chân truyền dồn dập tụ tập ở nơi này.

Trên mặt tràn đầy sùng kính và chờ mong.

Có một vài đệ tử chân truyền một năm trước mới trở thành đệ tử chân truyền, cho nên bọn hắn cũng chưa từng gặp qua lần thi đấu này.

Đương nhiên cũng rất chờ mong và hiếu kỳ.

Rốt cuộc thi đấu của Chân Truyền sẽ biến thành tình cảnh gì?

Thực lực đệ tử chân truyền của các tông môn khác thì thế nào?

Cũng có một bộ phận đã tham gia thi đấu chân truyền.

Mặc dù không có cảm giác mới mẻ, nhưng cũng có chút chờ mong.

Dù sao phần thưởng lần tỷ thí đại hội chân truyền này còn phong phú hơn trước kia.

So với nhau, khẳng định cạnh tranh cũng sẽ càng thêm kịch

liệt!

Thiên kiêu đứng đầu tứ đại tông môn va chạm...

Ngẫm nghĩ cũng biết sẽ vô cùng đặc sắc!

"Xem ra các ngươi đều đã chuẩn bị sẵn sàng."

Trước đại điện, một lão già râu bạc chậm rãi đi ra.

Khuôn mặt già nua của hắn tràn đầy tang thương.

Một đôi mắt rũ xuống hiện ra tinh quang nhàn nhạt.

Nhìn lướt qua tất cả đệ tử chân truyền ở đây, lúc này mới chậm rãi mở miệng.

Thấy vậy, tất cả đệ tử chân truyền đều nhao nhao chắp tay.

"Đại trưởng lão!"

"Tham kiến Đại trưởng lão!"

"Bái kiến Đại trưởng lão!"

Đại trưởng lão khoát tay áo.

"Đã chuẩn bị xong, vậy lên phi chu đi."

Rẹt một tiếng.

Một chiếc phi chu khổng lồ mà tinh xảo vô cùng hiện ra trước mắt các đệ tử chân truyền.

Cố Dương nhìn thấy chiếc phi chu này, ánh mắt cũng hơi sáng lên.

Hay lắm, còn tinh xảo hơn cả phi chu trong tay Doãn trưởng lão lúc trước!

Chỉ sợ tốc độ cũng sẽ nhanh hơn nhỉ?

Sau khi cảm khái, Cố Dương cũng theo sát phía sau, đi lên phi thuyền.

Đến khi tất cả chân truyền đi lên phi thuyền.

Đại trưởng lão cũng đi trên phi chu, rút một khối linh thạch thượng phẩm từ nhẫn trữ vật trong tay áo ra.

Nhìn thấy điều này, khóe miệng Cố Dương thoáng co giật một phen.

Hay lắm, trực tiếp dùng thượng phẩm linh thạch thúc giục phi chu.

Thật xa xỉ mà.

Phi thuyền lập tức khởi động.

Hóa thành một luồng sáng, biến mất ở chân trời.

"Cố sư đệ, vận khí ngươi thật tốt, vừa trở thành chân truyền đã có thể tham gia thi đấu chân truyền."

Lý Vân Phong vừa lúc ngồi ở bên cạnh Cố Dương, liền nhịn không được nói chuyện phiếm với Cố Dương.

Cố Dương chỉ khẽ gật đầu, không nói thêm gì.

Nhưng Lý Vân Phong này dường như chính là kẻ lắm lời.

Lão ta vừa mở miệng đã không dừng được.

"Ngươi đừng nghe tông chủ nói nhẹ nhõm như vậy. Tuy rằng hắn thi đấu chân truyền có top 10, tiến vào mười vị trí đầu sẽ được thưởng một lượng lớn linh thạch."

"Trên thực tế đối với chúng ta căn bản không có cơ hội."

"Đệ nhất chân truyền của tứ đại tông môn thì không cần nói nhiều làm gì."

"Đều có thực lực ngang với Liễu sư huynh."

"Hơn nữa, Liễu sư huynh và chân truyền đệ tử mạnh nhất trong tam tông Hạo Nam Châu còn có danh hào gọi là tứ đại công tử!"

"Chính là khen tuổi trẻ mà còn có thực lực!"

"Ngoại trừ bốn vị đệ nhất chân truyền, lấy Lưu Vân Tông chúng ta mà nói, Cổ Vân thực lực đệ nhị chân truyền và đệ tam Lê Tiếu là thực lực tương đương."

"Ba đại tông môn khác cũng có tình huống tương tự."

"Có thể nói thi đấu chân truyền chính là những thiên kiêu này đang biểu diễn thực lực bản thân."

"Chúng ta chỉ là vật làm nền mà thôi."

"..."

Đối với điều này Cố Dương chỉ yên lặng lắng nghe, một câu cũng không nói.

Nhưng Lý Vân Phong cũng không phải nói thừa.

Vẫn có một số tin tức.

Ví dụ như thực lực của chân truyền.

Ba vị trí đầu và các chân truyền phía sau chênh lệch thực lực phi thường lớn.

Về phần Chân Truyền Đại Bỉ, bọn hắn chỉ là làm nền...

Cố Dương cũng không quá để ý.

Làm nền?

Hắn tới đây không phải để làm nền.

Mà là đi kiếm linh thạch!

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Chỉ mới qua hai giờ.

Phi chu đã tới Bắc Tuyết Môn!

Tông môn Bắc Tuyết Môn cũng giống Lưu Vân Tông, đều được xây dựng trên đỉnh núi.

Điểm khác biệt chính là, tông môn Bắc Tuyết môn là ở trên một ngọn núi tuyết mênh mông.

Ngồi trên phi chu, tất cả mọi người đều có thể thấy rõ ngọn núi tuyết hùng vĩ trước mắt.

Trên đỉnh núi tuyết.

Linh khí mờ mịt.

Từng kiến trúc to lớn như ẩn như hiện trong linh vụ, phảng phất như tiên cảnh.

Phi chu nhanh chóng tới gần.

Đi tới cửa chính Bắc Tuyết Môn.

Một cánh cửa thật lớn bất ngờ sừng sững tại chỗ này.

Bên cạnh có một tấm bia đá đứng thẳng.

Phía trên thình lình khắc ba chữ mạ vàng to.

Bắc Tuyết Môn!

Tất cả mọi người đều từ trên phi chu đi xuống dưới.

Ngẩng đầu nhìn cánh cổng Huyền Thiết to lớn và khí phách trước mắt.

Không thể không nói, cửa Bắc Tuyết Môn này thật ra vô cùng khí phái!

Đại trưởng lão thu hồi phi chu.

Đột nhiên từng đợt tiếng rít từ không trung xa xa truyền đến.

Hai phi thuyền gần như đứng song song nhau, lao nhanh về phía Bắc Tuyết Môn.

Tinh xảo hoa quý như nhau.

Vừa nhìn đã biết không phải vật phàm.

Mà nhìn từ tiêu chí trên hai phi thuyền...

Người đến chính là Bạch Dương tông, cùng với Phong Sương tông!

Rất nhanh, hai bên phi chu nghe được.

Từng đạo khí tức cường đại bóng người từ trong phi chu đi ra.

Đứng hai bên.

Trong đó đám đệ tử Bạch Dương tông vừa đi xuống, ánh mắt đã đánh về phía Lưu Vân Tông bên này.

Trong ánh mắt tràn ngập khinh thường và khiêu khích.

Về phần bên Phong Sương Tông, ngược lại có vẻ có chút ôn hòa.

Trên khuôn mặt mang theo nụ cười.

Dù sao người có cừu oán... Cũng vẻn vẹn chỉ có Lưu Vân Tông cùng Bạch Dương tông mà thôi.

"Nghe nói trước đây không lâu Lưu Vân Tông các ngươi đã ra tay đánh nhau với đệ tử Bạch Dương tông chúng ta ở Lưu Dương bí cảnh. Lần này...Ta sẽ giáo huấn các ngươi thật tốt!"

Trong Bạch Dương tông, trên mặt một thanh niên nam tử mang trường bào màu xanh mang theo một tia âm lãnh.

Nhìn về phía Lưu Vân Tông, vẻ uy hiếp trong mắt lại càng không có ý che giấu.

Chợt, ánh mắt nam tử kia lại dừng lại trên thân Cố Dương.

"Nhất là ngươi, Cố Dương!"

Đột nhiên bị gọi tên.

Cố Dương sửng sốt một chút.

Lý Vân Phong bên cạnh cũng không khỏi cười nói.

"Cố sư đệ, xem ra thanh danh của ngươi truyền khắp Hạo Nam Châu nha, ngay cả đệ nhất chân truyền Vân Hải của Bạch Dương tông cũng biết đến ngươi."

"Đệ nhất chân truyền? Vân Hải?"

Cố Dương có chút nghi hoặc.

Hắn cũng không biết người gọi là Vân Hải này.

Sao đối phương biết bản thân mình?

Đợi đã, Vân Hải? Vân Sơn?

Chẳng lẽ Vân Hải này là thân thích của Vân Sơn?

Nhưng hắn có lẽ không biết là mình giết Vân Sơn nhỉ?

Trước đây đám người Vân Sơn, hắn chẳng lưu lại bất cứ ai cả.

Vân Hải tất nhiên là không biết điều này.

Chẳng qua lúc trước nhóm người Cố Dương ở Lưu Dương bí cảnh bày ra thiên phú thật kinh người.

Lúc trước trưởng lão Bạch Dương tông sau khi trở về liền bẩm báo tin tức này cho tông môn.

Vì vậy tông môn lại chuyển tin này cho bọn họ.

Hiển nhiên.

Bọn họ đã sớm nghĩ đến, với thiên tư của Cố Dương khẳng định có thể trở thành chân truyền, hơn nữa tham gia lần thi đấu chân truyền này.

Cho nên...

Bọn họ tất nhiên cũng có thể biết được khuôn mặt của Cố Dương.

Thậm chí bọn họ đều đã chuẩn bị sẵn sàng.

Một khi gặp Cố Dương trong lúc giao lưu...

Nhất định phải ra tay dạy dỗ một phen!

Báo mối thù cũ lúc trước trong Lưu Dương bí cảnh!

Đương nhiên, điểm này Cố Dương cũng không biết.

Nhưng nhìn sự tàn nhẫn trong mắt Vân Hải.

Cố Dương chỉ cười lạnh.

Mà thời điểm bầu không khí giữa Bạch Dương Tông và Lưu Vân Tông biến thành giương cung bạt kiếm.

Đại môn từ từ mở ra.

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn tự mình ra cửa nghênh đón.

"Hoan nghênh các vị đến thăm Bắc Tuyết môn, lão hủ đến hơi muộn, các vị mau mời vào."

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn ra mặt.

Bạch Dương tông và Lưu Vân tông không tranh chấp nữa, mà nể mặt Bắc Tuyết môn, dồn dập đi vào Bắc Tuyết môn.

"Nơi ở đã được an bài sẵn, các vị đường xá mệt nhọc, nghỉ ngơi trước đi, bắt đầu ngày mai giao lưu thi đấu, không cần sốt ruột."

Nói xong, đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn liền phất phất tay kêu đệ tử trong môn phân biệt dẫn người của ba đại tông môn đi về chỗ ở nghỉ ngơi.

Nhất là Bạch Dương tông và Lưu Vân Tông.

Càng là tận lực cách xa một chút.

Tránh đến lúc đó lại gây ra một ít phiền toái không cần thiết.

Hai đại tông môn khác trong lòng đều biết rõ mâu thuẫn giữa Bạch Dương tông và Lưu Vân Tông.

Nhưng bọn họ cũng không có ý nhúng tay vào.

Dù sao cũng là thù riêng giữa hai đại tông môn này.

Cũng không tiện xen vào.

Rất nhanh, tam đại tông môn đều ở lại Bắc Tuyết Môn.

Bắc Tuyết Môn sắp xếp cũng rất khéo.

Nơi an bài cho tam đại tông môn đều là loại sân viện cực lớn kia.

Đệ tử tông môn và trưởng lão đều ở trong một viện.

Như vậy cũng tiện giao lưu.

Lưu Vân Tông ở Bắc Môn đại viện trong Bắc Tuyết Môn.

Sau khi sắp xếp phòng ở cho tốt.

Đại trưởng lão triệu tập tất cả chân truyền ở một chỗ, bắt đầu dặn dò.

"Lần này Chân truyền đại bỉ, Bạch Dương tông thế tới rào rạt, chỉ sợ có hậu thủ."

"Hơn nữa, lần này sở dĩ ban thưởng phong phú như vậy, cũng có nguyên nhân Bạch Dương tông tiến cử."

"Nhất định là Bạch Dương tông có chuẩn bị mà đến, các ngươi phải chú ý nhiều hơn."

Đại trưởng lão nhìn về Liễu Thiên Tướng, Cổ Vân và Lê Tiếu nói.

Dù sao bọn họ cũng là người có thực lực mạnh nhất trong đám chân truyền.

Thoạt nhìn, mười thứ hạng chân truyền chắc chắn sẽ có chỗ cho bọn họ ngồi vào.

Nghe được lời dặn dò của Đại trưởng lão.

Ba người Liễu Thiên Tướng cũng bày ra biểu cảm ngưng trọng gật đầu.

Thấy vậy, Đại trưởng lão lại nhìn về phía những chân truyền khác.

"Ba người đứng đầu của tứ đại tông môn thực lực đều vô cùng cường hãn, nhưng mỗi người cũng có chênh lệch, nếu các ngươi gặp phải, không cần do dự, nhất là ba người đứng đầu của Bạch Dương tông, hãy trực tiếp đầu hàng, không được do dự!"

"Ngoại trừ ba đệ tử chân truyền đứng đầu, các đệ tử chân truyền khác đều phải cẩn thận. Tuy phần lớn bọn họ chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng bảy, nhưng đều tu luyện công pháp và vũ kỹ Địa cấp hạ phẩm, hơn nữa trình độ tu luyện cũng không kém chút nào."

"Nói tóm lại các ngươi phải ghi nhớ kỹ một điểm, lần tổ chức thi đấu chân truyền này, các ngươi tới là để nâng cao kiến thức, mục tiêu không phải là mười thứ hạng đầu, có chút thu hoạch là đủ rồi."

Nghe Đại trưởng lão dặn dò như vậy, các chân truyền khác cũng đồng ý gật đầu nhẹ.

Bọn họ cũng đã chuẩn bị kỹ càng cho tình huống này.

Dù sao thực lực cách biệt quá lớn, cũng không cần thiết phải chiến đấu.

Bị nghiền ép, bị giày vò lẽ nào còn sẽ khiến mình mạnh mẽ?

Sau khi nói xong lời này, ánh mắt đại trưởng lão lại đặt ở trên người Cố Dương.

Sau đó trong mắt hắn lóe ra ánh sáng kinh ngạc.

Thế mà đã đột phá tới Ngưng Chân cảnh tầng ba?

Khó trách tông chủ xem trọng như thế!

Đương nhiên, chỉ trong chớp mắt, hắn ta đã khôi phục bình thường.

Chợt chậm rãi dặn dò nói: "Về phần ngươi, Cố Dương, ngươi thiên tư siêu phàm, ngộ tính càng là tuyệt thế vô song, nhưng hôm nay tu vi của ngươi còn thấp, tuy rằng ngươi đã ở trong Võ Các một tháng, nhưng ta nghĩ công pháp và võ kỹ cũng không tu luyện sâu sắc đến đâu."

"Cho nên không nên quá phô trương, gặp phải đối thủ thực lực chênh nhau quá nhiều, liền trực tiếp đầu hàng bỏ đi."

"Đây cũng không phải là chuyện gì mất mặt."

"Nhất là đám người Bạch Dương tông kia, một khi gặp phải người không đầu hàng... Bọn chúng sẽ không chút do dự hạ tử thủ với ngươi!"

Nghe Đại trưởng lão giải thích như vậy, Cố Dương chỉ trầm mặc không nói gì.

Đầu hàng?

Đương nhiên là không thể nào.

Đương nhiên, hắn cũng không có ý định giải thích.

Chờ tranh tài bắt đầu.

Nắm đấm chính là minh chứng tốt nhất!

"Nên nói ta đều nói xong rồi, tất cả giải tán đi, nghỉ ngơi thật tốt, nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai thi đấu giao lưu lại triển thân thủ!"

Đại trưởng lão chậm rãi đứng dậy nói.

Các đệ tử chân truyền khác cũng nhao nhao đứng dậy, trở về gian phòng của mình nghỉ ngơi.

Bắc Tuyết Môn.

Quảng trường nội môn.

Lúc này vô số thân ảnh tụ tập tại đây.

Trong quảng trường.

Tất cả đệ tử chân truyền của tứ đại tông môn đều đứng ở nơi này.

Mà ở bên ngoài quảng trường.

Còn có lít nha lít nhít đệ tử điên cuồng nhìn về nơi này.

"Thi đấu chân truyền cuối cùng cũng bắt đầu, không biết chân truyền đại hội lần này Bắc Tuyết Môn chúng ta có thể đạt được thành tích tốt hơn hay không?"

"Hai năm trước Bắc Tuyết môn chúng ta không được xếp vào ba hạng đầu đã là rất đáng tiếc. Lần này nghe nói thi đấu chân truyền ra phần thưởng lớn hơn nhiều so với mấy lần trước. Nếu có thể tiến vào ba hạng đầu chính là kiếm bộn dấy."

"Cảm giác không có khả năng, tuy rằng thực lực Trần sư huynh đủ mạnh, nhưng đệ nhất chân truyền của tam tông khác cũng không kém."

"Chẳng qua lại nói, nghe nói Lưu Vân Tông có một gia hỏa tên là Cố Dương, tu vi chưa đột phá Ngưng Chân cảnh đã bị phá lệ đề bạt trở thành đệ tử chân truyền!"

"Cái gì? Còn có chuyện này sao?"

"Nếu là thật, vậy có lẽ hắn cũng phải đi theo đến đây mới đúng chứ?"

"Ha ha, đây chẳng phải là đưa điểm cho thi đấu giao lưu sao? Ngưng Chân cảnh còn chưa đột phá, chắc là hắn đánh không lại ai chứ?"

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Thanh danh Cố Dương truyền đạt rất rộng, ngay cả đệ tử nội môn bình thường của Bắc Tuyết môn cũng biết được một ít sự tích.

Không phải đợi bao lâu.

Trưởng lão nội môn Bắc Tuyết Môn liền đi ra.

"Thi đấu giao lưu của đệ tử chân truyền sắp bắt đầu."

"Đệ tử chân truyền dự thi của tứ đại tông môn lần này tổng cộng có một trăm năm mươi người."

"Dựa theo quy tắc trước kia, sẽ bị chia làm năm tiểu tổ."

"Để công bằng, đệ nhất chân truyền tứ đại tông môn chiếm một tổ mỗi bên."

Tiếp theo tứ đại chân truyền tông môn sẽ rút thăm trong năm tiểu tổ, sẽ không tiến vào cùng tiểu tổ."

"Ngoài ra, tất cả đệ tử chân truyền còn lại, ngẫu nhiên rút tiểu đội."

"Lần thi đấu trao đổi này, mỗi tổ top hai người đầu tiên tiến vào top 10, có cơ hội giành quán quân."

"Đương nhiên, trước khi mỗi tổ xác định thứ hạng, các vị chân truyền có thể khiêu chiến đệ tử chân truyền đệ nhị tiểu tổ, nếu có thể thắng, cũng có thể thay thế!"

"Nếu có dị nghị gì, có thể lập tức nói ra."

Trưởng lão Bắc Tuyết Môn chậm rãi nói, cẩn thận giới thiệu lại quy tắc thi đấu chân truyền lần này.

Toàn bộ đệ tử chân truyền đều vô cùng nghiêm túc lắng nghe.

Quy tắc thi đấu truyền kỳ lạ rất công bằng.

Dù sao tất cả mọi người đều biết thực lực chân truyền đệ nhất và đệ nhị của tứ đại tông môn.

Nếu để bọn họ tụ tập toàn bộ ở trong tiểu tổ...

Có lẽ sẽ rất đẹp mắt, nhưng cũng có chút không công bằng.

Cho bọn chúng tách ra các tiểu tổ khác, ngược lại cũng công bằng hơn nhiều.

Cho nên tự nhiên cũng sẽ không ai có ý kiến với quy tắc.

Trưởng lão Bắc Tuyết Môn khẽ gật đầu, ngay lập tức nói: "Đã như vậy, liền bắt đầu rút thăm đi!"

"Tổ thứ nhất: Lưu Vân Tông Liễu Thiên Tướng, tổ thứ hai: Bạch Dương Tông Vân Hải, tổ thứ ba: Bắc Tuyết Môn Trần Vũ, tổ thứ tư Phong Sương Môn Tề Thiên Hà, tổ thứ năm trống chỗ."

"Tiếp theo, đệ nhị chân truyền bắt đầu rút thăm."

"..."

Sau một phen rút thăm đơn giản.

Tổ khác cũng bị phân phối chấm dứt.

Tổ thứ nhất: Chân truyền đệ nhất Lưu Vân Tông và đệ nhị chân truyền của Bắc Tuyết Môn, nhóm thứ hai: Chân truyền đệ nhất Bạch Dương Tông và đệ nhị chân truyền của Phong Sương Môn, nhóm thứ ba đệ nhất chân truyền của Bắc Tuyết Môn cùng với đệ nhị chân truyền của Bạch Dương Tông, tổ thứ tư trước mắt chỉ có đệ nhất chân truyền của Phong Sương Môn, còn tổ thứ năm thì có thêm một vị đệ nhị chân truyền của Lưu Vân Tông.

Trên cơ sở này, tất cả đệ tử chân truyền của bốn đại tông môn sẽ bắt đầu rút thăm theo ý nghĩa chân chính.

Rút được tiểu tổ nào liền gia nhập tiểu tổ đó, hơn nữa bắt đầu thi đấu đào thải!

Nghi thức rút thăm bắt đầu.

Vô số đệ tử chân truyền xoa tay, có chút mong đợi.

Có người vì mình rút được bốn tiểu tổ trước mà bất đắc dĩ thở dài.

Cũng có người vì mình rút được tiểu tổ đệ ngũ duy nhất không có tứ đại chân truyền đệ nhất mà cảm thấy vui vẻ và hưng phấn.

Tất cả đệ tử phía Lưu Vân Tông đều rút ra hết.

Lý Vân Phong liền không thể chờ đợi được đi đến bên cạnh Cố Dương, hiếu kỳ Cố Dương rút được là tiểu tổ nào.

"Đáng tiếc, ta lại có thể rút được tiểu đội thứ ba, thực lực của Bắc Tuyết Môn Trần Vũ vẫn là vô cùng mạnh mẽ, ta khẳng định không phải là đối thủ, Cố Dương ngươi rút được tiểu tổ nào rồi?"

Cố Dương cũng không giấu diếm, rút chính mình ra khỏi tờ

giấy trắng.

Trên đó thình lình viết "Ngũ"!

Tiểu tổ thứ năm.

Lý Vân Phong nhìn thấy vậy, trên mặt lập tức lộ ra vẻ hâm mộ.

"Tiểu tử ngươi vận khí thật không tệ, lại rút được tiểu tổ thứ năm, nhưng tiểu tổ kia cạnh tranh cũng không phải là thấp, chân truyền đệ nhị Lưu Vân Tông cùng đệ đệ ta là chân truyền đệ tam cũng đều ở trong tiểu tổ thứ năm."

Nghe Lý Vân Phong nói vậy, Cố Dương chỉ khẽ mỉm cười.

Vận khí tốt?

Từ đầu đến cuối hắn không để ý mình sẽ được đưa vào tiểu tổ nào.

Dù sao mục tiêu của hắn là vị trí đứng đầu bảng!

Mà nếu muốn đoạt được hạng nhất, vậy chắc chắn phải đánh bại tất cả đối thủ!

Đã thế, tiểu tổ nào cũng vậy!

Tất cả mọi người đều rút thăm xong.

Trưởng lão Bắc Tuyết Môn cũng nhanh chóng căn cứ kết quả rút thăm để an bài.

Quảng trường rộng lớn như vậy cũng đã bố trí xong năm quyết đấu trường khổng lồ.

Mỗi tiểu tổ một cái.

Sau khi nhận được danh sách của từng tổ đội.

Kế tiếp, tranh tài sẽ chính thức bắt đầu!

Quy tắc tranh tài cũng rất đơn giản.

Tiểu tổ ba mươi người, căn cứ rút thăm quyết định đối thủ.

Vòng thứ nhất kết thúc còn mười lăm người, rút thăm luân không (không gặp đối thủ) một người tiến hành vòng thứ hai.

Vòng thứ hai chấm dứt tám người còn lại, tiếp tục rút thăm tiến hành vòng thứ ba.

Tổng cộng bốn đợt chiến đấu.

Toàn bộ thắng lợi, có thể trở thành tiểu tổ top 2, thành công tiến vào vòng tiếp theo!

Cố Dương đi tới đấu trường chuyên môn của nhóm thứ năm.

Nơi này cũng có một vị trưởng lão nội môn của Bắc Tuyết Môn chuyên phụ trách nơi này.

Trong tay hắn cầm một danh sách.

Chợt chậm rãi mở miệng.

"Trận đầu: Bạch Dương tông Vu Hạo đối chiến với Phong Sương Môn Lý Trường Vân!"

Sau tiếng hô của hắn.

Hai người thực lực tương đương nhau, đều là đệ tử chân truyền Ngưng Chân cảnh tầng sáu đứng dậy.

Sau đó tiến vào sàn đấu.

Giờ phút này tranh tài chính thức bắt đầu!

Không đến phiên mình.

Cố Dương chỉ có thể quan sát chân truyền chiến đấu.

Chẳng qua nhìn không lâu.

Đột nhiên bên tai truyền đến từng đợt tiếng kinh hô.

"Đây là thực lực đệ nhất chân truyền Bắc Tuyết Môn sao?"

"Không hổ là Trần sư huynh, vẻn vẹn chỉ một chiêu đã dễ dàng đánh bại đối phương!"

"Ngưng Chân cảnh tầng tám, ở trong mắt Tề sư huynh quả thực không chịu nổi một kích!"

Cố Dương quay đầu nhìn lại.

Thì ra là trong đấu trường số ba, chân truyền đệ nhất Trần Võ Kỷ của Bắc Tuyết môn miểu sát đối thủ của hắn.

Mà ngay sau đó, từng đợt kinh hô liên tiếp truyền đến từ các trường quyết đấu khác.

Không cần nghĩ cũng biết.

Đệ nhất chân truyền và đệ nhị chân truyền của các tông môn còn lại đều đã bắt đầu chiến đấu.

Hơn nữa biểu hiện ra ngoài thực lực đều vô cùng kinh khủng!

Đối thủ của bọn họ căn bản không hề có lực hoàn thủ, một chiêu liền dễ dàng bị đánh bại!

Quả thực so với uống nước còn đơn giản hơn!

Trận chiến của các đấu trường cũng đang được tiến hành hừng hực khí thế.

Trận chiến ở đấu trường số 5 của Cố Dương cũng là như thế.

Đã qua nửa giờ rồi.

Đã lên ba nhóm rồi.

Lập tức, chính là nhóm thứ tư.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Một gã đệ tử chân truyền Bắc Tuyết Môn bị đánh bay ra ngoài.

Rời khỏi Quyết Đấu Trường, lại thua!

Cho nên trận đấu kết thúc!

"Ha, không chịu nổi một kích!"

"Đệ ngũ truyền nhân của Phong Sương Môn có thực lực cỡ này sao?

Người chiến thắng là đệ tam chân truyền Bạch Dương tông, trên mặt hắn lộ ra một tia khinh thường.

Rồi lại cực kỳ kiêu ngạo bước xuống từ đấu trường.

Thái độ này đương nhiên khiến không ít đệ tử chân truyền Phong Sương Môn khó chịu trong lòng.

"Bạch Dương Tông Lâm Thư Hoà giành thắng lợi."

Trưởng lão nội môn Bắc Tuyết Môn khẽ cau mày.

Nhưng cũng không có nói thêm gì, mà trực tiếp công bố thành tích.

"Nhóm tiếp theo... Lưu Vân Tông Cố Dương đối chiến với Trương Hoài Nho của Bắc Tuyết Môn!"

Giọng nói của trưởng lão Bắc Tuyết Môn truyền đến.

Nhất thời nổ ra một trận oanh động.

"Là Trương sư huynh, chân truyền thứ mười của Bắc Tuyết môn chúng ta!"

"Trương sư huynh rốt cuộc cũng tới rồi!"

"Chờ một chút, đối thủ là Lưu Vân Tông Cố Dương?"

"Là Cố Dương trong truyền thuyết sao?"

"Khá lắm, vừa mới bắt đầu đã gặp hắn? Ha ha, Trương sư huynh thật là may mắn."

Không ít đệ tử Bắc Tuyết Môn sau khi nghe thấy đối thủ của Trương Hoài Nho là Cố Dương thì lập tức mặt mày hớn hở.

Mặc dù bọn hắn đều đã nghe nói qua thanh danh của Cố Dương.

Nhưng lúc đó là lúc Cố Dương ở Tụ Khí cảnh.

Đệ tử chân truyền đều là Ngưng Chân cảnh!

Nhất là Trương sư huynh chân truyền đệ thập, còn là Ngưng Chân cảnh tầng tám!

Cố Dương vừa mới trở thành chân truyền, làm sao có thể là đối thủ của Trương sư huynh?

Trên đài cao của quảng trường.

Lần này các Đại trưởng lão bốn đại tông môn nhao nhao ngồi xuống.

"Ồ? Hắn chính là thiên kiêu Cố Dương của Lưu Vân Tông các

ngươi gần đây sao?"

Bên cạnh đại trưởng lão Lưu Vân tông, đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn sờ lên chòm râu của mình, nhìn thoáng qua Cố Dương đang chậm rãi đi về phía sân đấu, trong mắt đục ngầu lóe lên hào quang.

Hắn tự nhiên liếc mắt một cái đã nhìn ra tu vi của Cố Dương hôm nay.

Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Không hổ là thiên kiêu!

Khó trách tông chủ Lưu Vân Tông lại phá lệ đề bạt hắn làm đệ tử chân truyền!

"Sao vậy? Hâm mộ rồi à?" Đại trưởng lão của Lưu Vân Tông vừa cười vừa nói.

"Quả thật là có chút, chẳng qua hắn tới quá sớm. Nếu đợi thêm vài lần nữa, chỉ sợ lần thi đấu này sẽ là thiên hạ của hắn. Nhưng hiện tại... Hắn không phải đối thủ của Trương Hoài Nho."

Trên mặt đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn cũng lộ ra vẻ tươi cười, ngay lập tức có chút tự tin nói.

Đối với điều này, Đại trưởng lão Lưu Vân Tông chỉ cười mà không nói, từ chối cho ý kiến.

Suy cho cùng hắn cũng có loại ý nghĩ này.

"À, đợi thêm mấy lần nữa? Thế giới này thiên tài đông đảo, ta thấy Cố Dương này chẳng qua chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, chờ qua vài năm, còn chưa hắn có thể sống sót."

Đúng lúc này, đại trưởng lão Bạch Dương Tông cười lạnh một tiếng nói.

Nghe hắn nói vậy, Đại trưởng lão Lưu Vân Tông nhất thời nhướng mày.

"Ngươi có ý gì?"

"Không có ý gì, chỉ là nói cách nhìn của ta đối với mỗi người mà thôi."

"Nếu ngươi không muốn nghe, vậy không cần nói là được."

Đối mặt với chất vấn của đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Đại trưởng lão Bạch Dương Tông giang tay ra tỏ vẻ thập phần tùy ý.

Lời nói vừa rồi của hắn hoàn toàn là để chọc giận đại trưởng lão Lưu Vân Tông mà thôi.

Dù sao bản thân hai nhà bọn họ vốn không hợp nhau!

Đại trưởng lão Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn thấy vậy cũng bất đắc dĩ, không có ý hòa giải.

"Hừ!"

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông hiển nhiên cũng lười nói chuyện với đại trưởng lão Bạch Dương Tông, hừ lạnh một tiếng rồi không nói gì nữa.

Ánh mắt lại nhìn về phía đấu trường số năm.

Chỗ đó...

Trận đấu sắp bắt đầu!

Trên quyết đấu trường.

Trương Hoài Nho cũng kinh ngạc nhìn Cố Dương trước mắt.

Tuổi còn trẻ!

Quá trẻ tuổi!

Còn chưa đến mười tám tuổi đi.

Bằng chừng ấy tuổi... Cũng đã trở thành đệ tử chân truyền.

Hơn nữa...

Tu vi lại đi tới Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Thiên tư như thế, thật sự là khiến người bên ngoài ghen tị!

Cho dù là Trương Hoài Nho cũng không khỏi cảm thấy có chút tự ti.

Nhưng cũng chỉ trong nháy mắt mà thôi.

"Ngươi chính là Cố Dương sao?"

"Không thể không thừa nhận, thiên phú của ngươi đúng là rất khoa trương."

"Mười tám tuổi đã đột phá Ngưng Chân cảnh tầng ba, nếu đợi đến lần thi đấu kế tiếp, có lẽ ta sẽ không phải đối thủ của ngươi."

"Nhưng bây giờ... ngươi không phải đối thủ của ta."

"Đầu hàng đi, ta không muốn làm ngươi bị thương."

Trương Hoài Nho khoanh hai tay trước ngực, nói có chút khí khái.

Trong lòng hắn còn có chút đắc ý.

Tuy ngươi là thiên tài, nhưng bây giờ chẳng phải vẫn đang bị ta dẫm dưới chân hay sao?

Không thể không nói, loại cảm giác đem thiên tài dẫm dưới chân này... Dường như còn rất sảng khoái!

Trương Hoài Nho vừa nói ra lời này, lập tức khiến không ít đệ tử nội môn Bắc Tuyết Môn kích động cảm khái.

"Không hổ là Trương sư huynh, quả nhiên cách cục rất lớn!"

"Chẳng qua không nghĩ tới Cố Dương kia thế mà đã Ngưng Chân cảnh tầng ba, thiên tư thật khủng bố!"

"Thiên tư có kinh khủng hơn nữa thì sao? Chẳng phải bây giờ cũng phải cúi đầu trước mặt Trương sư huynh à?"

"Tu vi chênh lệch không phải thứ thiên tư có thể rút ngắn dễ dàng như vậy!"

Bọn hắn kích động nghị luận.

Những chân truyền Lưu Vân Tông khác đều khẽ nhíu mày, cảm thấy có chút không quá thoải mái.

Nhưng cũng không nói thêm gì.

Giữa sân.

Cố Dương nghe được lời này của Trương Hoài Nho, tùy ý nói ra.

"Bảo ta đầu hàng à? Ngại quá, ngươi còn không xứng."

Cố Dương đứng tại chỗ, thần sắc lạnh nhạt.

Bộ dáng kia, dường như hoàn toàn không để Trương Hoài nho vào mắt!

Rào!

Cố Dương vừa nói ra lời này, nhất thời dẫn tới vô số đệ tử Bắc Tuyết Môn cảm thấy giật mình, rung động, phẫn nộ!

Loại cảm xúc não cũng có.

Dù sao Cố Dương xem thường chân truyền Bắc Tuyết Môn, tương đương với xem thường Bắc Tuyết Môn bọn họ!

Mà các chân truyền Lưu Vân Tông cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Khá lắm... Cố sư đệ không khỏi cũng quá khí phách.

Lời thế mà cũng dám nói?

Phải biết rằng hắn cùng Trương Hoài Nho còn kém xa năm tiểu cảnh giới!

Mặc dù nghe rất thoải mái.

Nhưng mà Trương Hoài Nho kia chắc chắn sẽ không nương tay!

Giữa sân.

Đúng như suy nghĩ của bọn họ.

Trương Hoài Nho lúc này, mặt đầy tức giận.

"Ngươi!?"

Hắn ta căm tức nhìn Cố Dương.

Rất hiển nhiên, loại thái độ này của Cố Dương khiến hắn rất khó chịu!

Tu vi của hắn cao hơn Cố Dương trọn vẹn năm tiểu cảnh giới.

Ngươi lấy đâu ra can đảm khiêu khích ta như vậy?

"Ta lại muốn cho ngươi xem, rốt cuộc ta xứng hay không xứng!"

Trương Hoài Nho không nhiều lời.

Nhiều lời cũng vô ích.

Không bằng trực tiếp chiến đấu thấy chân chiêu!

Nói mình không xứng à?

Vậy để ngươi xem có xứng hay không!

Hắn xuất thủ không hề lưu thủ.

Hắn rút trường đao bên hông ra, chân khí hùng hậu bùng nổ.

Tràn ngập trong trường đao, bộc phát ra một cỗ áp lực cực kỳ cường hãn.

Hắn ta nắm chặt trường đao, hung hăng chém về phía Cố Dương!

Một đao bổ xuống này uy thế mười phần.

Tiếng nổ vang không ngừng truyền đến, giống như tiếng sấm rung động!

Thanh thế cuồn cuộn!

"Là đao pháp sở trường của Trương sư huynh! Phách vương nhất trảm!"

"Chiêu này có uy lực cực lớn! Mặc dù là cùng cảnh giới cũng không dám dễ dàng tiếp một đao này!"

"Cố Dương kia thật sự rất kiêu ngạo, một đao bổ xuống chắc chắn hắn ta sẽ bị dọa tè ra quần!"

"Không sai, thiên tư của hắn quả thực rất mạnh, nhưng hiện giờ, vẫn nên kẹp đuôi lại, thật cho rằng mình có thể muốn làm gì thì làm sao?!"

"Trương sư huynh nhất định sẽ dạy dỗ tiểu tử này thật tốt!"

Xung quanh truyền tới từng đợt tiếng huyên náo của đệ tử Bắc Tuyết Môn.

Đám chân truyền Lưu Vân Tông cũng cau mày.

Có chút lo lắng nhìn về phía Cố Dương.

Uy lực của một đao này cũng không tính là yếu!

Nếu quả thật là trúng mục tiêu...

Cố Dương thật có thể đỡ nổi sao?

Mặc dù bọn họ biết Cố Dương nắm giữ hai loại ý cảnh, hơn nữa cấp bậc cũng không thấp.

Nhưng... Cảnh giới chênh lệch nhiều như vậy, bọn họ cũng không dám chắc.

Về phần Cố Dương đang đứng ở trên sân, đối mặt với một đao này.

Thì lại là có vẻ lạnh nhạt.

Thần sắc hắn vẫn bình tĩnh, ánh mắt nhìn thẳng vào một đao lôi đình sắp rơi xuống.

"Chỉ có chút uy lực ấy?"

Cố Dương bĩu môi.

Dường như hoàn toàn không để một đao này vào trong mắt.

Sau khi nói xong, Cố Dương chậm rãi giơ nắm đấm lên.

Không sử dụng võ kỹ.

Càng không có sử dụng quyền ý.

Chỉ một quyền vô cùng đơn giản như vậy...

Nhẹ nhàng vung ra.

"Cố Dương! Ngươi quá cuồng vọng, lại muốn dùng nắm đấm đón đỡ, không sợ bị một đao của ta chặt đứt sao?"

Trương Hoài Nho hiển nhiên cũng không ngờ Cố Dương có thể tiếp một chiêu này của hắn.

Hắn ta nhíu mày, không khỏi hô lên.

Nhưng gã vừa mới nói xong.

Đột nhiên, hắn trợn trừng mắt.

Bởi vì một tiếng rồng gầm trầm thấp... rõ ràng truyền đến từ phía trước mặt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm của Cố Dương ầm vang rơi vào trên bội đao của hắn!

Ầm ầm!

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp nơi!

Uỳnh uỳnh rầm rầm!

Nắm đấm và trường đao ầm ầm va vào nhau.

Từng đợt chấn động phát ra như kinh thiên liệt địa.

Khí kình kinh khủng giống như cuồng phong quét ra!

Trương Hoài Nho cũng trợn tròn hai mắt.

Bởi vì hắn có thể cảm nhận được uy lực một quyền này của Cố Dương khủng bố như thế nào!

Tay nắm trường đao cũng theo đó rung động!

"Gia hỏa này... đến cùng là tình huống gì?"

Sự tích Cố Dương truyền khắp toàn bộ Hạo Nam Châu, hắn tự nhiên cũng hiểu được.

Nhưng mà...

Cố Dương không phải lĩnh ngộ quyền ý cùng kiếm ý sao?

Vì sao một quyền này của hắn, thậm chí còn chưa dùng đến quyền ý, đã bộc phát ra lực lượng kinh khủng như thế!

Đây thuần túy là sức mạnh cơ thể!

Nếu muốn có được sức mạnh kinh khủng như vậy...

Chỉ có trải qua nhiều năm luyện thể mới có thể làm được!

Chẳng lẽ, Cố Dương còn luyện thể?

Đang lúc suy nghĩ.

Chuyện xảy ra sau khoảnh khắc càng khiến hắn trợn mắt há hốc mồm.

Rặc rặc rặc!

Một tiếng trong trẻo từ trong tay hắn truyền đến.

Hắn ta hoảng sợ nhìn lại.

Đúng là phát hiện trên thanh bội đao kia của mình hiện ra từng cái khe giống như mạng nhện!

Khoảnh khắc sau, bội đao ầm ầm tan vỡ.

Mà lực lượng kinh khủng lại ầm ầm bộc phát ra.

Trương Hoài Nho bị cỗ khí lãng kinh khủng này trực tiếp đánh bay ra ngoài!

Rẹt!

Hắn bay lên không trung, cuối cùng trực tiếp rơi xuống dưới đấu trường.

Lập tức khói bụi nổi lên bốn phía.

Tất cả những người quan sát trận chiến này đều ngạc nhiên, im lặng.

Hắn nhìn cảnh tượng trước mắt với vẻ mặt đầy rung động.

"Trương... Trương sư huynh vậy mà lại thất bại?!"

"Điều này sao có thể? Cố Dương ngay cả quyền ý cùng kiếm ý sở trường của hắn cũng chưa từng thi triển ra, Trương sư huynh thua như thế nào?"

"Một quyền kia... Lực lượng cực kỳ kinh khủng!"

"Một quyền... Vẻn vẹn chỉ một quyền đã đánh bay Trương sư huynh ra ngoài, Cố Dương này... thật sự chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba sao?"

Vô số đệ tử Bắc Tuyết Môn mặt lộ vẻ chấn động, nhịn không được cảm khái.

"Cố sư đệ... thắng rồi?"

Cũng có cảm giác giống đám đệ tử Bắc Tuyết Môn, còn có một đám chân truyền Lưu Vân Tông.

Hiển nhiên bọn họ cũng không ngờ sẽ có tình cảnh như vậy.

Dù sao trước khi đến, bọn họ cũng biết được thực lực của Cố Dương.

Ngưng Chân cảnh tầng ba, cho dù nắm giữ ý cảnh, muốn vượt cấp chiến đấu cũng rất khó khăn.

Tất cả đều là đệ tử chân truyền, ai mà không phải thiên tài chứ?

Kết quả...

Cảnh tượng trước mắt lại đã hoàn toàn chấn động bọn họ.

"Quá kinh khủng! Nếu như ta nhìn không lầm...Cố sư...Cố Dương thậm chí ngay cả quyền ý và kiếm ý cũng chưa từng sử dụng!"

"Đâu chỉ vậy, ngay cả chân khí cũng chưa từng thi triển, một quyền này... hoàn toàn dựa vào sức mạnh cơ thể thuần túy!"

"Không nghĩ tới Cố Dương còn luyện thể, đây chính là thiên kiêu sao?"

Bọn họ cũng nhao nhao vô cùng chấn động.

Trên đài cao.

Đại trưởng lão của tứ đại tông môn cũng nhao nhao kinh ngạc.

"Sức mạnh thật là khủng khiếp!" Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn nhịn không được tán thưởng một câu.

"Trong một quyền này ẩn chứa Giao Long chi lực, chỉ sợ Cố

Dương Luyện Thể đã được một đoạn thời gian rất dài, lực lượng cường đại như vậy... Thật sự là hiếm có!"

"Không nghĩ tới, Lưu Vân Tông các ngươi thật đúng là sâu không lường được nha, thì ra Cố Dương thế mà còn ẩn giấu thủ đoạn này, khó trách ngươi biểu hiện nhẹ nhàng như vậy."

Bên kia Phong Sương Môn Đại trưởng lão cũng nhịn không được vừa cười vừa nói.

Bọn hắn còn tưởng rằng Lý trưởng lão cố ý làm vậy.

Nhưng trên thực tế...

Lúc này, đại trưởng lão của Lưu Vân Tông cũng sững sờ.

Cố Dương còn luyện thể?

Sao hắn lại không biết?

Hơn nữa...cũng chưa từng thấy Cố Dương biểu diễn qua dấy.

Lực lượng một Giao...

Đó chính là sức lực nặng trăm vạn cân đấy!

Thể chất như thế...

Cố Dương thế mà hoàn toàn chưa từng sử dụng qua.

Là hắn có thể ẩn tàng con át chủ bài này?

Giờ phút này Lý trưởng lão suy nghĩ rất nhiều.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng biến thành hoàn toàn bất đồng.

Hôm qua lúc ông nhắc nhở Cố Dương, liền phát giác Cố Dương dường như cũng không thèm để ý lời dặn dò của mình.

Vốn là hắn còn có chút bất mãn.

Dù sao trưởng lão Lưu Vân Tông vẫn luôn rất tự tin với mắt nhìn người của mình.

Cố Dương tuy rằng thiên tư tuyệt hảo, nhưng còn thiếu lịch luyện.

Kết quả...

Hiện tại xem ra lại là mình mắt vụng về?

Trong lúc nhất thời, hắn cảm giác hình như mình có chút mất mặt.

Đường đường là cường giả Bão Nguyên cảnh hậu kỳ.

Vậy mà lại nhìn không thấu thực lực một đệ tử chân truyền nắm giữ.

Nhưng điều này đối với Lưu Vân Tông bọn họ cũng là chuyện tốt.

Lấy loại thể phách biến thái như Cố Dương này.

Chỉ cần không gặp phải đệ tử có cấp bậc đệ nhất đệ nhị chân truyền.

Chắc hẳn sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn.

Dù sao lực lượng kinh khủng như thế...

Chân truyền bình thường căn bản không ngăn được!

Nghĩ đến đây, Lý trưởng lão cũng có chút kích động.

Lý trưởng lão không nói lời nào, hai vị Đại trưởng lão kia cũng không nói thêm gì.

Về phần Đại trưởng lão Bạch Dương tông bên kia, trong ánh mắt lập tức toát ra một cỗ sát ý cực hạn.

"Đáng chết! Thiên tư khủng bố như thế, sao không phải đệ tử Bạch Dương tông ta!?"

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Nắm chặt nắm đấm, có vẻ khá ghen tị!

Đương nhiên, với tư cách là đại trưởng lão của Bạch Dương tông, hắn rất biết che giấu cảm xúc của mình.

Rất nhanh đã khôi phục bình thường.

Mà ở đấu trường số năm.

Cố Dương khẽ nhíu mày.

"Vị trưởng lão này, có thể công bố kết quả trận đấu không?"

Hắn đã đánh bay Trương Hoài Nho rất lâu rồi.

Trưởng lão này còn đang sững sờ tại chỗ.

Vị Bắc Tuyết môn trưởng lão lúc này mới từ trong kinh ngạc phản ứng lại.

Vội vàng gật đầu tuyên bố kết quả trận đấu.

"Lưu Vân Tông Cố Dương thắng lợi!"

Nghe đến đó, Cố Dương mới đi xuống đài.

Tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống.

Mà lúc này vô số ánh mắt đều tập trung lên người Cố Dương.

Có khiếp sợ, có hâm mộ, có ghen ghét, cũng có tràn ngập sát ý!

Mà những ánh mắt này, Cố Dương toàn bộ không nhìn.

"Cố Dương, không ngờ ngươi còn ẩn giấu thủ đoạn, khó trách có thể khi dễ đệ tử Bạch Dương tông ta."

Đúng lúc này, đệ tử chân truyền đệ tam của Bạch Dương tông, Lâm Thư Hoà đột nhiên đi lên trước.

Vẻ mặt hung ác nhìn Cố Dương.

"Cẩn thận một chút, ngàn vạn lần đừng để ta gặp phải ngươi, nếu không..."

Lâm Thư Hoà cười dữ tợn, nói xong còn dùng ngón tay rạch một đường lên cổ của mình.

Rất có ý khiêu khích.

Đối với việc hắn khiêu khích,

Cũng khiến cho không ít người vây xem.

Về phần Cố Dương, chỉ nhàn nhạt liếc qua Lâm Thư Hoà liền thu hồi ánh mắt.

Trực tiếp làm lơ!

Mà nhìn thấy mình bị coi thường.

Lâm Thư Hoà cũng vô cùng tức giận.

Nhưng hắn cũng không nói thêm gì.

Đệ tử chân truyền của sân quyết đấu khác cũng đều ghé mắt quan sát Cố Dương.

Ánh mắt khác thường.

Vòng chiến đấu thứ nhất kết thúc nhanh chóng.

Mà kết quả cũng lộ ra vô cùng bình thường.

Chân truyền đệ nhất và đệ nhị của tứ đại tông môn không chút ngoài ý muốn, toàn bộ đều tiến vào vòng thứ hai.

Mà những đệ tử chân truyền thực lực không tính là mạnh mẽ, có điều may mắn chen chân vào vòng hai này thì chính là mong ngóng.

Mong đợi xem vòng thứ hai sẽ gặp được ai làm đối thủ.

Tất nhiên, phần lớn đệ tử chân truyền đều chờ mong.

Dù sao...

Vòng hai, mỗi tổ đội đều phải bốc ra người may mắn đi thẳng vào vòng trong.

Vậy ai sẽ là người may mắn đây?

Vòng thứ nhất kết thúc.

Mỗi tiểu tổ chỉ còn lại mười lăm người.

Trước khi trận đấu bắt đầu.

Sẽ rút ra nhân tuyển luân không trước.

Sau đó tiến hành vòng thứ hai.

Rất nhanh, bốn nhân tuyển luân không 4 tổ trước đã được rút ra.

Nhất thời trong đám người truyền đến từng trận ai oán tiếc nuối.

Có người cảm thấy tiếc nuối.

Có người cảm thấy mừng rỡ.

Cũng có người mặt không biểu tình.

Rất nhanh, tổ thứ năm cũng là rút người luân không.

Trưởng lão Bắc Tuyết Môn từ trong danh sách bên cạnh rút ra một cái tên.

Sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Đệ tử chân truyền luân không là... Lưu Vân Tông Cố Dương!"

Trưởng lão Bắc Tuyết Môn vừa dứt lời.

Nhất thời dẫn tới một trận xôn xao.

"Cố Dương thế mà lại được luân không?"

"Xác xuất 1/15, vừa vặn đến trên người Cố Dương? Vận khí này cũng thật tốt! "

"Đáng tiếc, vì sao luân không không phải là ta chứ!"

"Aizz, thật sự là xui xẻo!"

Từng đợt âm thanh bàn luận không ngừng truyền đến.

Mà Lâm Thư Hoà bên kia bức thiết chờ mong gặp được Cố Dương cùng giờ phút này cũng nhíu mày.

"Vậy mà lại luân không."

Hắn còn nghĩ đến vòng sau có thể gặp được Cố Dương, sau đó hảo hảo giáo huấn hắn.

Thậm chí là...

Trực tiếp ra tay phế bỏ y!

Kết quả...

Cố Dương thế mà lại luân không rồi.

"Nhưng như vậy cũng tốt, đợi đến vòng sau... xác suất gặp phải hắn lại càng cao hơn."

Lâm Thư Hoà ánh mắt rùng mình, hắn liếm liếm đôi môi khô khốc, nhếch miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

"Ha ha, chúc mừng nhé Cố Dương, ngươi luân không rồi!"

"Vận khí không tệ nha, như vậy là có thể nhẹ nhõm tiến vào vòng tiếp theo rồi."

Vài tên đệ tử chân truyền Lưu Vân Tông cùng tổ 5 với Cố Dương cũng tiến lên chúc mừng.

Đối với chuyện này Cố Dương cũng bất đắc dĩ giang tay ra.

Hắn ta cũng không nghĩ tới chính mình lại có thể luân không.

Phải biết rằng lúc trên địa cầu kia hắn đã có danh xưng "cùi bắp" rồi.

Chương 68 - Lâm Thư Hoà

Phàm là các loại giải thưởng lớn nhỏ đều không liên quan đến mình.

Cho dù là chọn một trong hai cũng có thể thất bại.

Có thể nói là vận khí rất không may.

Hắn đã đem toàn bộ vận may đến thế giới này rồi hả?

Cố Dương không khỏi cảm khái lắc đầu.

Nhưng đã luân không.

Vậy thì tập trung quan sát một chút đệ tử chân truyền của các tông môn khác, xem thực lực bọn họ ra sao?

Màn nhạc đệm luân không chóng trôi qua.

Đợt thi đấu thứ hai cũng chính thức bắt đầu.

Đợt chiến đấu thứ hai diễn ra kịch liệt hơn nhiều so với vòng thứ nhất.

Dù sao mọi người đều là đệ tử chiến đấu qua vòng thứ nhất, là người thành công chiến thắng.

Đương nhiên, thực lực không cần nghi ngờ.

Đương nhiên rồi.

Đối với chân truyền đệ nhất và đệ nhị của tứ đại tông môn thì...

Đã là một trận chiến khủng khiếp!

Không có cách nào.

Chênh lệch thực lực thực sự quá lớn.

Đối mặt với đệ nhất chân truyền và đệ nhị chân truyền.

Có thể kiên trì được một chiêu coi như thành công.

Mà thời điểm chiến đấu, trong năm sân quyết đấu đang tiến hành hừng hực khí thế.

Cố Dương thật ra cũng hứng thú.

Đông đảo đệ tử chân truyền ngoài đệ nhất và đệ nhị chân truyền ra, mỗi tông môn hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít thiên tài có thực lực xa xỉ.

Có lẽ thực lực bọn họ không bằng đệ nhất và đệ nhị chân truyền.

Nhưng cũng mạnh hơn các chân truyền khác một bậc.

Ví dụ như Lâm Thư Hoà ở tổ thứ năm của bọn họ.

Hắn mặc dù chỉ là đệ tam chân truyền của Bạch Dương tông.

Nhưng thực lực thể hiện ra quả thật không kém gì đệ nhị chân truyền.

Mà đối thủ mà hắn gặp phải... cũng không đỡ nổi một chiêu của hắn!

Trên cơ bản đều là miểu sát!

"Chẳng trách hung hăng như vậy."

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Mặc dù hắn xem nhẹ Lâm Thư Hoà khiêu khích, nhưng không có nghĩa là hắn không để trong lòng.

Nếu như có cơ hội gặp được...

Hắn cũng sẽ không chút khách khí giáo huấn đối phương một phen!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có thể đụng phải.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Nửa giờ sau.

Vòng thi đấu này kết thúc.

Cứ như vậy, mỗi tổ chỉ còn lại có tám người!

"Trận đấu thứ hai kết thúc."

"Có mười phút để nghỉ ngơi, sau đó bắt đầu vòng thi đấu thứ ba."

Trưởng lão trọng tài chậm rãi mở miệng nói.

Nghe đến đây, đệ tử chân truyền vừa trải qua chiến đấu kịch liệt cũng lập tức ngồi xuống chỗ cũ, khôi phục chân khí.

Mười phút chớp mắt đã trôi qua.

Vòng thứ ba cũng sắp bắt đầu!

"Vòng trận đấu thứ ba, Bạch Dương Lâm Thư Hoà giao chiến... Lưu Vân Tông Cố Dương!"

Trưởng lão trọng tài từ trong hộp danh sách rút ra hai danh sách.

Sau đó đọc danh sách lên.

Nhưng khi đọc đến đoạn sau, khuôn mặt hắn lại lộ ra vẻ quỷ dị.

Khá lắm...

Vậy mà thật đúng là để cho hai bọn họ đụng phải nhau rồi?

Trước đó hắn cũng để ý đến màn Lâm Thư Hoà khiêu khích Cố Dương.

Nói thật, hắn cũng không muốn để bọn họ đụng phải.

Lâm Thư Hoà là đệ tam chân truyền của Bạch Dương tông, tự nhiên thực lực vô cùng cường hãn.

Về phần Cố Dương... Mặc dù lực lượng phô bày ra rất cường hãn, khí lực củng có chút biến thái.

Nhưng nếu như là đối đầu với Lâm Thư Hoà... Hắn không quá xem trọng.

Lấy tính tình của Lâm Thư Hoà, khẳng định sẽ dùng toàn bộ thủ đoạn.

Thậm chí Cố Dương còn bị uy hiếp đến tính mạng!

Cố Dương Thiên Tư khoa trương như vậy.

Mặc dù hắn và Cố Dương không cùng một tông, nhưng cũng sinh ra lòng yêu tài.

Không hy vọng Cố Dương bị Lâm Thư Hoà đả kích!

Nhưng trước mắt thiên ý như thế, hắn cũng không thể làm gì.

Lời này của trưởng lão trọng tài vừa nói ra.

Lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt!

Dù sao Bạch Dương tông cũng là kẻ thù của Lưu Vân Tông!

Chỉ cần gặp nhau khẳng định sẽ bộc phát chiến đấu cực kỳ kịch liệt!

Mà lực lượng mà Cố Dương vừa thể hiện ra cũng khiến cho vô số người chú ý.

Bọn họ cũng rất chờ mong Cố Dương đến cùng có thể đi đến một bước nào.

Đương nhiên...

Sau khi biết đối thủ của Cố Dương là đệ tam chân truyền Bạch Dương tông Lâm Thư Hoà.

Nhất thời không ít người khẽ lắc đầu.

"Đáng tiếc, Cố Dương thế mà gặp được Lâm Thư Hoà."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tổ thứ năm này top 2 có lẽ chính là Lâm Thư Hoà và đệ nhị chân truyền Lưu Vân Tông."

"Như vậy Cố Dương ngay cả bốn vị trí đầu cũng không vào được, chỉ có thể nói là vận khí quá kém."

"Lúc trước Cố Dương vận khí rút được luân không, hiện tại vận khí kém cũng coi như bình thường."

Chứng kiến kết quả rút thăm của tổ thứ năm.

Trên khán đài.

Ánh mắt Đại trưởng lão Bạch Dương tông lập tức sáng lên.

Trong mắt lộ vẻ hưng phấn.

Tốt lắm!

Đặc biệt tốt!

Giáo huấn Cố Dương cho tốt một chút!

Tốt nhất là có thể phế hắn đi!

Trước khi bắt đầu thi đấu, hắn đã dặn dò tất cả chân truyền.

Một khi gặp phải đệ tử Lưu Vân Tông, không được nương tay.

Nếu như gặp phải Cố Dương...Tốt nhất có thể trực tiếp phế bỏ!

Không nghĩ tới cơ hội hiện tại thực sự tới rồi!

Điều này đương nhiên làm cho hắn hưng phấn không thôi.

Đại trưởng lão của Lưu Vân Tông bên cạnh tất nhiên là nhíu mày.

"Có chút nguy hiểm, hy vọng Cố Dương không nên quá cậy mạnh, nên đầu hàng vẫn là không nên do dự!"

Hắn cũng lắc đầu.

Cho dù thân thể của Cố Dương mạnh mẽ, nhưng đối mặt với Lâm Thư Hoà...

Chỉ sợ là không có quá nhiều cơ hội.

Hắn chỉ hi vọng Cố Dương đừng cậy mạnh, để mình bị thương là được.

Trên đấu trường số năm.

Cố Dương cùng Lâm Thư Hoà đang đứng ở trên đài.

Lâm Thư Hoà nhếch miệng nở nụ cười.

"Cố Dương ơi Cố Dương à, xem ra vận khí của ngươi đến cuối rồi."

"Ta ngược lại có thể cho ngươi một cơ hội, chỉ cần bây giờ ngươi quỳ trên mặt đất cầu xin ta tha thứ, đồng thời lớn tiếng nói "Lưu Vân Tông" không bằng Bạch Dương Tông, ta sẽ có thể cho ngươi múa may, không để ngươi thua thảm quá, thế nào?"

Lâm Thư Hoà híp mắt, trong giọng nói cũng tràn đầy trêu tức.

Nghe thấy Lâm Thư Hoà nói lời này.

Không ít đệ tử Lưu Vân Tông đồng loạt nắm chặt nắm đấm.

Lâm Thư Hoà này... quá kiêu ngạo!

Trên khán đài.

Đại trưởng lão Bạch Dương Tông lại cực kỳ hài lòng nhẹ gật đầu.

Lâm Thư Hoà đứa nhỏ này thật không tệ.

Rất được lòng ta!

Đối với Lưu Vân Tông vốn nên như thế!

"Bạch Dương tông các ngươi cuống quít như thế, gấp gáp cần chứng minh mình như vậy à?"

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt trả lời một câu.

"Ha ha ha! Nói hay lắm!"

"Thực lực của Bạch Dương tông cũng không quá mạnh, trái lại vội vàng chứng minh chính mình."

"Kẻ yếu mới vội để chứng minh mình với cho người khác,

cường giả từ trước đến nay đều dựa vào nắm đấm để nói chuyện!"

Xung quanh lập tức vang lên một hồi âm thanh đối ứng.

Tất nhiên đều là đến từ trận doanh của Lưu Vân Tông.

Mà nghe đến đó, sắc mặt Lâm Thư Hoà lập tức trở nên xanh mét.

Tiểu tử này...

"Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!"

"Xem chiêu!"

Lâm Thư Hoà không nhiều lời thêm nữa, chân khí bàng bạc trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Chân khí trong cơ thể hắn như biển, bốc lên cuồn cuộn dường như tạo ra một cỗ khí thế bàng bạc.

Ngay sau đó, cỗ chân khí tràn đầy này trực tiếp quán chú vào giữa hai chân của hắn.

Rẹt!

Thân hình hắn nhanh chóng lướt đi.

Càng là trong nháy mắt xuất hiện trước người Cố Dương.

Chợt giơ chân phải lên, hung hăng quét về trước ngực Cố Dương!

Cùng lúc đó, một cỗ ý cảnh huyền diệu thình lình bộc phát ra!

Đây đúng là...

Hai phần mười thối ý!

Nhìn thấy một cước này của Lâm Thư Hoà.

Trên khán đài.

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông đứng bật dậy.

Sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

Sao hắn không nhìn ra uy lực một cước này của Lâm Thư Hoà chứ?

Cước pháp hạ phẩm Địa cấp đại thành, cộng thêm chân khí Ngưng Chân cảnh tầng mười, hai thành chân ý!

Hơn nữa xem lực lượng một cước này của Lâm Thư Hoà...

Rõ ràng là không hề nương tay.

Thậm chí còn muốn mượn cơ hội này trực tiếp phế bỏ Cố Dương!

Nghĩ đến đây sắc mặt Đại trưởng lão Lưu Vân Tông đỏ lên, tràn đầy tức giận.

"Một cước xảo trá như vậy, quả thực chính là phế Cố Dương!"

Dứt lời hắn nhịn không được muốn nhúng tay giúp đỡ.

Dù sao nếu thật sự bị một cước này đá trúng...

Cho dù là lấy thể chất cường hãn của Cố Dương, cũng tuyệt đối không đỡ được!

Uy lực một cước này... Thậm chí có thể sinh ra uy hiếp đối với một số tu sĩ Bão Nguyên cảnh bình thường!

Nếu Cố Dương bị một cước này phế bỏ, vậy đối với Lưu Vân Tông bọn họ mà nói quả thực chính là tổn thất cực lớn.

Nhưng Đại trưởng lão của Lưu Vân Tông vừa mới chuẩn bị ra tay.

Đại trưởng lão Bạch Dương Tông bên cạnh lại lộ vẻ cười lạnh, ngăn hắn lại.

"Ha ha, chẳng lẽ hai tiểu bối luận bàn, ngươi còn muốn ra tay ngăn cản?"

"Trong luận bàn khó tránh khỏi có thương vong, nhưng nếu ngươi muốn nhúng tay vào, vậy ta không đáp ứng."

"Ngươi…!"

Nhìn vẻ mặt tươi cười của đại trưởng lão Bạch Dương Tông bên cạnh, sắc mặt Đại trưởng lão Lưu Vân Tông lập tức đỏ lên.

Mà cũng đúng lúc này.

Giữa sân.

Cố Dương cũng động.

"Hai phần mười thối ý sao?"

"Hơn nữa... không lưu thủ chút nào, xuất thủ chính là sát chiêu mà."

Cố Dương hơi híp mắt.

Hắn trái lại không có chút ý tứ sợ hãi nào.

Bởi vì trong mắt hắn ta...

Một cước này, chẳng qua chỉ nhiêu đó.

Tuyệt đối không thể làm tổn thương hắn được.

Chỉ có điều là...

Đối phương nếu như đối với chính mình có địch ý nồng đậm như thế, đến mức vừa xông lên liền muốn phế chính mình.

Vậy hắn... tự nhiên cũng sẽ không lưu thủ.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không tiếp tục sử dụng nắm đấm.

Mà là giống như Lâm Thư Hoà, cũng là nâng chân lên.

Chợt cũng đá tới!

Leng keng leng keng leng keng!

Kình phong gào thét phá không mà đi qua.

Một cước này của Cố Dương, vẫn như cũ không mang theo bất kỳ chân khí nào.

Càng không có cái gọi là võ kỹ gia trì!

Chỉ là một cước vô cùng đơn giản!

"Hỏng rồi! Cố Dương làm sao lại lựa chọn cứng rắn chứ?"

"Đúng vậy đấy, bằng vào khí lực cường hãn như vậy, lui về phía sau phòng ngự nhất định có thể ngăn trở một cước này, hắn vậy mà lại cứng rắn tiến lên phía trước."

"Uy lực một cước này của Lâm Thư Hoà cực kỳ khoa trương, thân thể của Cố Dương... thật có thể chống đỡ sao?"

Không ít chân truyền Lưu Vân Tông lập tức phát ra từng trận thanh âm lo lắng.

Trên khán đài, lúc này Đại trưởng lão Lưu Vân Tông cũng vô cùng căng thẳng nhìn một màn này.

Khi nhìn thấy Cố Dương cũng tung một cước đá ra.

Hắn lại càng không nhịn được nắm chặt nắm đấm.

"Ha ha, Cố Dương này thật đúng là ngu xuẩn, thế mà lựa chọn cứng đối cứng cùng Lâm Thư Hoà!"

"Một cước này... Sợ rằng có thể trực tiếp đá gãy xương chân hắn!"

"Thiên tư cũng không tồi, đáng tiếc không có đầu óc."

Bên kia, Đại trưởng lão Bạch Dương tông càng càn rỡ mở miệng trào phúng.

Nụ cười trên mặt càng tràn đầy dạt dào, giống như một đóa hoa cúc nở rộ.

Ngoại nhân tất nhiên nhìn không ra nguyên do trong đó.

Quả thật.

Uy lực một cước này của Lâm Thư Hoà cực kỳ cương mãnh.

Cố Dương liều mạng, dưới tình huống không sử dụng chân khí cùng với ý cảnh khác, Cố Dương cũng không dễ đánh bại.

Nhưng mà...

Hắn đã tu luyện vô số công pháp võ kỹ.

Trình độ hiểu biết đối với các loại võ kỹ có thể nói là cấp bậc Tông Sư!

Đương nhiên hắn có thể nhìn ra uy lực cường hãn trong một cước này của Lâm Thư Hoà.

Cũng tương tự như vậy...

Hắn ta cũng có thể nhìn ra nhược điểm trí mạng trong đó!

Cũng chính vì vậy nên hắn mới lựa chọn sử dụng cước pháp.

Bởi vì như vậy...

Mới chính là dễ dàng công kích đến điểm trí mạng nhất!

Suy nghĩ nhao nhao bay đi.

Không trung.

Hai chân phải mang theo khí kình khủng bố ầm ầm đụng vào nhau.

Nhìn thấy vậy, nụ cười trên mặt Lâm Thư Hoà càng trở nên gay gắt hơn.

"Thế mà dám chọn cách đọ cước với ta, muốn chết!?"

"Xem ta có đá gãy ngươi không..."

Lâm Thư Hoà đang mở miệng mỉa mai trắng trợn.

Nhưng hắn còn chưa hết lời, đột nhiên, con ngươi hắn co rút lại.

Thần sắc đại biến!

Bởi vì trong nháy mắt khi hai đùi phải giao phong.

Chân Cố Dương đột nhiên chếch đi.

Bàn chân trực tiếp đá vào đầu gối của mình bằng một góc độ quỷ dị!

Rặc rặc rặc!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Đầu gối đùi phải của Lâm Thư Hoà trực tiếp bị đá cho nổ tung!

Mà theo đầu gối bị hỏng, lực lượng một cước này của Lâm Thư Hoà toàn bộ tán loạn!

Cả người hắn ta trực tiếp bị Cố Dương một cước đá bay ra ngoài!

Không trung, máu tươi vung vãi.

Giống như hạt mưa chậm rãi rơi xuống sân đấu.

Một tiếng ầm vang!

Lâm Thư Hoà trực tiếp đụng vào một bên cột đá, trong miệng phun ra một ngụm tinh huyết.

Lúc này, khuôn mặt Lâm Thư Hoà dữ tợn vặn vẹo.

Hai tay hắn nhanh chóng đỡ lấy đùi phải của mình.

Máu tươi cuồn cuộn không ngừng từ chỗ đầu gối chảy ra ồ ồ.

Vỡ vụn!

Hoàn toàn nát vụn!

Toàn bộ đầu gối của Lâm Thư Hoà triệt để vỡ nát.

Huyết nhục và xương cốt hoàn toàn hỗn tạp cùng một chỗ.

Mà giờ phút này trên mặt Lâm Thư Hoà không còn bộ dáng tươi cười như lúc trước.

Có cũng chỉ là vẻ dữ tợn và vặn vẹo!

Trong miệng hắn không ngừng phát ra tiếng rên rỉ thống khổ.

Hiển nhiên đã là thống khổ đến cực điểm!

Một màn bất thình lình này càng làm cho toàn trường rung động!

Các đệ tử chân truyền Lưu Vân Tông lúc trước lo lắng không thôi, giờ phút này đều trợn trừng hai mắt.

Nhìn một màn này với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Đây là bọn họ hoa mắt sao?

Cố Dương... Thế mà một cước đá bay Lâm Thư Hoà am hiểu thối pháp?

Hơn nữa...

Không chỉ là đá bay, thậm chí còn trực tiếp đá nổ tung xương đầu gối của Lâm Thư Hoà!

Trực tiếp phế đùi phải Lâm Thư Hoà!

Mặc dù trong thế giới huyền huyễn có thể chữa trị được xương cốt vỡ vụn.

Nhưng ít nhất cũng phải tốn mấy tháng để tĩnh dưỡng.

Chuyện này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Rốt cuộc Cố Dương là làm như thế nào?

Đám chân truyền Lưu Vân Tông thầm cảm khái, khiếp sợ, kinh ngạc vô cùng!

Các loại cảm xúc phức tạp trong nháy mắt lộ ra.

Những đệ tử các tông môn khác đang quan chiến xung quanh cũng lộ vẻ chấn động.

Vốn tưởng rằng trận chiến này sẽ nhanh chóng kết thúc.

Trên thực tế cũng thật sự kết thúc rất nhanh.

Chỉ có điều là...

Kết quả dường như hoàn toàn trái ngược với phỏng đoán của bọn hắn.

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Bốn gã Đại trưởng lão có vẻ như đồng thời đứng lên.

"Cái gì!?"

"Cố Dương thế mà thắng?"

"Chuyện gì xảy ra? Không nên như thế."

Hiển nhiên, trước tiên bọn họ đều ngây ngẩn cả người.

Không nghĩ tới Cố Dương có thể ở phương diện thối pháp tốt hơn một bậc.

"Là nhược điểm!"

"Đầu gối đùi phải của Lâm Thư Hoà là nơi yếu nhất trên chân phải của hắn."

"Sở dĩ Cố Dương cũng dùng chân tiếp chiêu, cũng chính là bởi vì vị trí xương đầu gối... Chỉ có dùng chân mới có thể đá đến!"

"Lâm Thư Hoà sơ ý rồi."

Sau khi thoáng sửng sốt, đôi mắt của vài vị Đại trưởng lão trở nên cực kỳ tinh tường, ngay lập tức đã phát hiện ra nguyên nhân trong đó.

Hơn nữa còn nhanh chóng phân tích ra.

Nhưng phân tích ra có vẻ rất đơn giản.

Thực tế muốn thao tác...

Đó không phải là khó khăn bình thường!

Nếu trong quá trình này, Lâm Thư Hoà phát hiện điểm này, thì có thể ngăn cản chuyện này phát sinh.

Hoặc Cố Dương có chút do dự, sẽ bị Lâm Thư Hoà một cước đá trúng ngực.

Đến lúc đó sẽ càng thê thảm hơn!

Nhưng bất luận quá trình như thế nào.

Cố Dương làm được rồi!

Hơn nữa còn không chút dây dưa, vô cùng trơn nhẵn, giống như đã làm được dễ dàng vậy!

Đây mới là chỗ làm bọn họ chấn động!

Giờ phút này mặt mũi Đại trưởng lão Lưu Vân Tông cũng sáng bừng lên.

Mặt lộ vẻ hưng phấn!

Mạnh!

Quá mạnh mẽ!

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng Cố Dương là một thiếu niên chỉ mới có mười bảy tuổi mà kinh nghiệm trong phương diện chiến đấu phong phú như thế!

Có thể nói một cước vừa rồi, cho dù là tu sĩ cáo già cũng tuyệt đối không dám tùy tiện thi triển!

Chỉ có tu sĩ cực kỳ tự tin vào năng lực của mình mới có thể làm được!

Hiển nhiên, Cố Dương chính là một người như thế!

Nhưng so với sự hưng phấn của đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Đại trưởng lão của Bạch Dương tông ở bên cạnh lại giận tím mặt.

"Khốn kiếp! Đúng là xem nhẹ quy tắc thi đấu chân truyền!"

"Rõ ràng chỉ là luận bàn đơn giản, vậy mà lại hạ thủ đoạn nặng như thế!"

"Cố Dương, nhất định phải nghiêm trị!"

Giờ phút này, đại trưởng lão của Bạch Dương tông dường như hoàn toàn quên mất lời vừa rồi của hắn.

Liền quay đầu hỏi đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Đại trưởng lão Bạch Dương Tông vừa nói ra lời này.

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông tức giận đến mức bật cười thành tiếng.

Hỏi tội?

Còn nghiêm trị?

"Ha ha, Bạch trưởng lão, làm người đừng quá vô sỉ!"

"Vừa rồi là ai nói? Nói cái gì mà luận bàn khó tránh khỏi sẽ có thương vong."

"Làm sao? Hiện tại quay đầu liền quên rồi?"

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông cười lạnh giễu cợt nói.

Nghe thấy đại trưởng lão của Lưu Vân Tông trào phúng.

Đại trưởng lão Bạch Dương tông lập tức bị kinh ngạc một trận không nói nên lời.

Hắn quả thật đã từng nói lời này.

Chỉ là hắn không nghĩ tới...

Lâm Thư Hoà thế mà lại bị Cố Dương đá gãy chân.

Nhưng hắn cũng không muốn thừa nhận mình đã nói sai.

Hắn cứng cổ, lớn tiếng nói: "Đánh rắm!"

"Ngưng Chân cảnh tầng ba có thể so cùng chân truyền Bạch Dương tông chúng ta?"

"Lâm Thư Hoà là Ngưng Chân cảnh tầng mười!"

"Hành động lần này của Cố Dương không thể nghi ngờ chính là phá hủy một Bão Nguyên cảnh tương lai!"

"Cho nên nhất định phải nghiêm trị!"

Hắn hoàn toàn không đề cập tới lời mình nói lúc trước, mà là một mực nói rõ sự quan trọng của Lâm Thư Hoà.

Đối với việc này, Đại trưởng lão Lưu Vân Tông cũng lạnh giọng trào phúng.

"Ta thấy ngươi mới là đánh rắm!"

"Dùng tu vi để so sánh?"

"Bạch Dương tông Lâm Thư Hoà của các ngươi càng là phế vật! Tu vi cao hơn Cố Dương bảy cảnh giới không nói, trên cước pháp mà mình am hiểu nhất lại bị một vãn bối nghiền ép, thậm chí

đá gãy chân!"

"Ta xem các ngươi vẫn là nên sớm an bài hậu sự cho chân truyền đệ tam đi. Qua trận chiến này, chỉ sợ không gượng dậy nổi rồi."

Nói xong, đại trưởng lão Lưu Vân Tông lập tức sảng khoái cười phá lên.

Sảng khoái!

Thật mẹ nó thoải mái!

Này thì lão thất phu trước đó luôn trào phúng ta!

Còn một mực hạ thấp Cố Dương.

Hiện tại thấy thoải mái chưa?

"Ngươi!"

Lời này của đại trưởng lão Lưu Vân Tông trực tiếp làm cho đại trưởng lão của Bạch Dương tông sắc mặt xanh mét.

Lại một câu phản bác cũng không nói nên lời.

Dù sao...

Tất cả những gì đại trưởng lão Lưu Vân Tông nói đều là sự thật.

Thế này thì phản bác kiểu gì?

Ông ta nắm chặt nắm đấm, vô cùng uất ức.

Mà điều này cũng khiến cho tâm tình của Đại trưởng lão Lưu Vân Tông càng thêm khoan khoái dễ chịu.

Hai vị Đại trưởng lão bên cạnh thần sắc cũng khác thường.

Có chút hâm mộ nhìn đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Trong lòng cảm khái vô cùng.

"Ngưng Chân cảnh tầng thứ ba có thể vượt cấp đánh bại Ngưng Chân cảnh tầng mười... Người này tương lai vô hạn!"

"Hơn nữa đây còn là thủ đoạn đối phương am hiểu."

"Nếu sử dụng toàn bộ quyền pháp và kiếm pháp... thì chẳng phải có thể phân cao thấp với đệ nhất chân truyền ư?"

Ánh mắt bọn họ sáng quắc.

Tưởng tượng nếu như Cố Dương là đệ tử tông môn bọn hắn... Thật là sướng bao nhiêu!

Cùng lúc đó.

Trưởng lão tổ số năm cũng kinh ngạc một hồi lâu mới tỉnh táo lại.

Hắn cảm giác mình đã rất choáng.

Cố Dương này...

Không khỏi cũng quá biến thái đi.

Trước đó một quyền đánh bay Trương Hoài Nho còn được.

Dù sao Trương Hoài Nho cũng chỉ là đệ thập chân truyền, thực lực không tính là mạnh.

Nhưng lần này...

Hắn đánh bại chính là đệ tam chân truyền của Bạch Dương tông!

Xét về thực lực...

Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn nhất định có thể chiếm cứ top 2 của tổ năm.

Nhưng bây giờ...

Tình huống lại là xảy ra biến hóa.

Đầu gối Lâm Thư Hoà đều bị đá nát bấy.

Dù sau đó còn có cơ hội khiêu chiến người top 2...

Chỉ sợ hắn cũng không có cơ hội!

Cũng chính vì vậy nên hắn ta mới cảm thấy vô cùng chấn động.

Đây thật sự là thực lực mà một chân truyền Ngưng Chân cảnh tầng ba có thể phát huy ra được sao?

Trong sự rung động và cảm khái.

Trưởng lão trọng tài lập tức cao giọng công bố kết quả.

"Cố Dương Lưu Vân Tông... giành thắng lợi!"

Ngay khi trưởng lão tuyên bố kết quả trận đấu.

Từ trong bốn trận quyết đấu khác cũng là quăng tới vô số ánh mắt.

Trong đó có cả đệ nhất và đệ nhị chân truyền của các đại tông môn.

Mà ánh mắt của bọn họ...

Càng là đều rơi vào trên người Cố Dương.

"Cố sư đệ... thực lực lại có thể khoa trương như vậy?"

Liễu Thiên Tướng giờ phút này cũng đầy mặt chấn kinh.

Hiển nhiên hắn cũng không nghĩ tới...

Thực lực của Cố Dương không ngờ lại khủng bố như vậy.

Ngay cả Lâm Thư Hoà của Bạch Dương tông cũng bị đá đến nổ đầu gối.

Chân truyền Phong Sương môn và Bắc Tuyết môn thì rất hứng thú quan sát Cố Dương.

Dường như muốn nhìn ra được vì sao Cố Dương lại cường hãn như thế.

Mà Vân Hải đệ nhất chân truyền Bạch Dương tông lúc này nhìn về phía Cố Dương, ánh mắt tràn đầy sát ý.

Cố Dương xuống tay tàn nhẫn như vậy, tự nhiên cũng khiến bọn họ tức giận dâng trào.

Bọn họ nắm chặt nắm đấm.

Bây giờ xem ra Cố Dương nhất định có thể tiến vào top 2 tiểu tổ.

Nói cách khác...

Tiếp theo Cố Dương rất có thể sẽ gặp phải bọn họ!

Đến lúc đó...

Nhất định phải giáo huấn hắn ta một phen mới được!

Ít nhất cũng phải khiến hắn gãy tay đứt chân!

Thay Lâm Thư Hoà báo mối thù đứt chân!

Nếu nói trước đó Cố Dương đánh bại chân truyền thứ mười

của Bắc Tuyết Môn Trương Hoài Nho là chấn động toàn trường, khiến tất cả mọi người cảm khái Cố Dương thiên tư mạnh mẽ.

Vậy bây giờ Cố Dương lại đánh bại Lâm Thư Hoà.

Đó là trực tiếp đoạt được sự tôn trọng của toàn trường!

Bởi vì chuyện này cũng đại biểu cho...

Thực lực của Cố Dương, hoàn toàn không yếu hơn đệ nhị chân truyền!

Dù sao Cố Dương bây giờ còn chưa có hoàn toàn phát huy ra toàn bộ thực lực!

Mà thực lực của đệ tam chân truyền Lâm Thư Hoà so với đệ nhị chân truyền không kém bao nhiêu!

Cố Dương có thể một cước đá nổ Lâm Thư Hoà, tự nhiên cũng có thể đánh bại đệ nhị chân truyền khác!

Bất tri bất giác.

Lúc này tất cả ánh mắt của những đệ tử nội môn Bắc Tuyết Môn vây xem bên ngoài đều nhìn về phía Cố Dương.

Giờ phút này, bọn họ hoàn toàn bị Cố Dương hấp dẫn.

Quá hung mãnh mà!

Vẻn vẹn chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba.

Liên tục đánh bại hai đối thủ vượt cấp!

Hơn nữa đối thủ còn càng lúc càng mạnh!

Đối với bọn họ mà nói, đệ nhất đệ nhị chân truyền cao cao tại thượng, tự nhiên là không thân cận bằng một "Rễ cỏ".

Tự nhiên mà vậy, bọn họ vậy mà lại mang lòng chờ mong đối với Cố Dương.

Mong đợi Cố Dương trong chiến đấu tiếp theo... Xử lý hết, đánh bại tất cả đối thủ!

Thậm chí là...

Top 3!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là bọn họ đang nằm mơ mà thôi.

Dù sao đệ nhất trong bốn đại tông môn cũng không phải là trò đùa.

Bọn họ cũng chỉ là suy nghĩ một chút mà thôi.

Khi mọi chuyện kết thúc.

Vòng chiến đấu này cũng nhanh chóng kết thúc.

Mặc dù theo tranh tài tiến hành, thực lực đối thủ phía sau đều sàn sàn như nhau, tranh tài cũng sẽ càng thêm đặc sắc.

Nhưng trên thực tế, số lượt tranh tài cũng trở nên rất ít.

Thời gian hao phí trên tổng thể cũng càng ngày càng ít.

Sau một vòng kết thúc, danh sách mỗi tiểu tổ lại được quyết định.

Đương nhiên, như vậy vẫn chưa có kết thúc hoàn toàn.

Vòng tiếp theo... Mới là then chốt để quyết định có thể tiến vào vòng kết thúc cuối này hay không!

Tranh đoạt tiểu tổ top 2!

Nhưng đối với trận đấu tiếp theo.

Bốn tổ còn lại trái lại có vẻ thoải mái.

Dù sao... Đối với bọn họ mà nói, trận đấu đã kết thúc.

Không có gì bất ngờ xảy ra, ngoại trừ tiểu tổ thứ tư, ba tiểu tổ còn lại đều là chân truyền đệ nhất và đệ nhị chân truyền cùng nhau ra sân.

Tiểu tổ thứ tư tuy thiếu mất một chân truyền đệ nhị.

Nhưng đệ tam chân truyền Lưu Vân Tông, Lê Tiếu lại thể hiện ra thực lực không kém gì đệ nhị chân truyền!

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra... Tiểu tổ thứ tư cuối cùng chính là Lê Tiếu chiếm lấy một danh ngạch.

Cuối cùng là tiểu tổ thứ năm...

Dường như vẫn còn mang theo một chút hồi hộp.

Nhưng lại hình như không có.

Cụ thể như thế nào...

Vẫn phải xem kết quả trận đấu tiếp theo.

Rất nhanh.

Vòng thi đấu cuối cùng sắp diễn ra.

Trưởng lão sàn đấu số năm ho nhẹ một tiếng.

Rồi lập tức rút ra danh sách hai bên của trận quyết đấu này.

Sau khi nhìn thấy danh tính trong danh sách, thần sắc trọng tài trưởng lão khẽ giật mình.

Chợt chậm rãi mở miệng nói.

"Trận đấu đầu tiên, Cổ Vân của Lưu Vân Tông đối chiến với Lưu Vân Tông... Cố Dương!"

Rào!

Trọng tài trưởng lão vừa dứt lời, lập tức tạo ra một hồi náo động.

Hai đệ tử Lưu Vân Tông đối mặt.

Hơn nữa một người là chân truyền đệ nhị Lưu Vân Tông.

Một người khác...

Là loại hắc mã siêu cấp trong lần thi đấu của chân truyền này!

Cố Dương!

Không thể không nói, trận chiến này nhìn qua thì biết rất đặc sắc, thế nhưng trong nháy mắt đã hấp dẫn vô số ánh mắt của mọi người.

Các đệ tử chân truyền khác cũng dồn dập đưa mắt nhìn về phía đấu trường số năm.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Dù sao...

Bởi vì Lâm Thư Hoà bị Cố Dương đá nổ đầu gối.

Bây giờ hình thức của tổ thứ năm cũng tương đối rõ ràng.

Top 2 khẳng định chính là Cố Dương cùng Cổ Vân.

Nhưng bọn họ cũng vô cùng hiếu kỳ.

Rốt cuộc Cố Dương có thực lực chiến thắng đệ nhị chân truyền hay không!

Hoặc là nói...

Bọn họ muốn nhìn xem Cố Dương rốt cuộc có năng lực khiêu chiến đệ nhất chân truyền hay không!

Mặc dù thoạt nhìn giống nhau, nhưng trên thực tế vẫn có rất nhiều bất đồng!

Có thể đánh bại đệ nhị chân truyền cũng không có nghĩa là có thể đánh bại đệ nhất chân truyền!

Đệ nhất truyền và đệ nhị chân truyền có chênh lệch cực lớn.

Vì vậy trận chiến này... tất nhiên vạn chúng chú mục!

Nếu như Cố Dương có thể dễ dàng thủ thắng.

Vậy chứng tỏ Cố Dương tuyệt đối có năng lực khiêu chiến đệ nhất chân truyền.

Nếu thắng được vô cùng khó khăn...

Có lẽ sẽ không còn cơ hội.

Về phần ai có thể thắng.

Ngược lại không cần suy nghĩ nhiều.

Dù sao Cố Dương chính là một cước đá nổ đầu gối Lâm Thư Hoà.

Điểm này cho dù là đệ nhị chân truyền Cổ Vân cũng không làm được!

Ai mạnh ai yếu chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn ra được.

Trên quyết đấu trường.

Cổ Vân và Cố Dương đứng đối diện nhau.

"Chúc mừng ngươi Cố Dương, không ngờ lần đầu tiên ngươi tham gia thi đấu chân truyền là có thể tiến vào mười thứ hạng đầu."

"Hơn nữa... thực lực ngươi thể hiện ra, cũng khiến vô số người kinh ngạc, trong đó tự nhiên cũng bao gồm cả ta."

"Nói thật, luận thực lực thì có lẽ ta không bằng ngươi."

"Nhưng mà... Ta vẫn muốn thử xem!"

Cổ Vân nhìn chăm chú Cố Dương.

Lúc này hắn bày ra dáng vẻ cũng không phải cao cao tại thượng.

Ngược lại là tư thế của người khiêu chiến!

Hắn ta biết rõ mình không bằng Cố Dương.

Nhưng vẫn muốn khiêu chiến chính mình!

"Được."

Đối với lời nói của Cổ Vân, Cố Dương khẽ gật đầu, không cự tuyệt.

"Như vậy... Ta sẽ không khách khí nữa!"

Cổ Vân hít sâu một hơi, ánh mắt lập tức ngưng tụ.

Chân khí toàn thân ầm ầm bộc phát!

Khí tức Ngưng Chân cảnh tầng mười cũng lập tức bao phủ toàn bộ sân quyết đấu.

Kinh nghiệm chiến đấu của Cổ Vân không yếu.

Sau khi biết rõ ưu thế duy nhất để so sánh với Cố Dương chính

là chân khí.

Hắn lựa chọn lợi dụng chân khí bộc phát ra khí thế áp chế Cố Dương trước.

Sau đó lại ra tay!

Cứ như vậy có thể có hiệu quả kỳ diệu!

Nhưng rất đáng tiếc...

Người hắn ta đang đối mặt là Cố Dương.

Cố Dương hoàn toàn không bị ảnh hưởng.

Ở trong sân này tùy tâm di chuyển.

Hắn giơ nắm đấm đánh về phía Cổ Vân.

Cổ Vân sắc mặt trắng nhợt.

Sức mạnh kinh khủng như vậy... Mặc dù là hắn cũng không dám dễ dàng tiếp chiêu!

Hắn dựa vào ưu thế của bản thân, thay đổi liên tục tránh né nhiều chiêu thức của Cố Dương.

Mặc dù từ đầu tới cuối Cố Dương cũng chưa từng đụng tới hắn mảy may.

Nhưng sắc mặt hắn lại vô cùng khó coi!

Bất lực!

Vô lực thật lâu!

Cố Dương vẫn không hề vận dụng chân khí!

Càng không sử dụng bất kỳ võ kỹ nào, hoặc là ý cảnh chi lực!

Hoàn toàn chính là dựa vào thể phách giống như sắt thép cùng sức mạnh có thể nói là kinh khủng kia đối chiến cùng hắn!

Nhưng ngay cả như vậy... cũng ép hắn không thở nổi!

Chân khí của hắn đang nhanh chóng tiêu hao.

Kể từ đó... Mình tất nhiên sẽ bị Cố Dương làm hao tổn đến chết!

Nhưng đây không phải tình cảnh hắn muốn thấy.

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn ngưng tụ lại.

Dù là thua, cũng phải thua đẹp mắt một chút!

Thế là hắn không trốn nữa.

Mà lựa chọn cứng rắn!

Thi triển ra thủ đoạn mạnh nhất của mình đối chiến với Cố Dương!

Hắn phải dốc hết sức mình!

Ầm ầm!

Chân khí trên người Cổ Vân ầm ầm bộc phát.

Hắn nâng thanh tinh cương kiếm trong tay lên, phun ra một ngụm trọc khí thật sâu.

Chân khí mãnh liệt ùa tràn vào trong kiếm.

Lập tức một trận kiếm reo vang vọng toàn trường.

Ngay sau đó, một cỗ kiếm ý huyền diệu lẳng lặng bám vào!

Đó là hai thành kiếm ý!

Trước đó hắn chậm chạp không có vận dụng thủ đoạn của mình, là muốn thử cùng Cố Dương so đấu một đợt.

Xem xem thực lực của mình có thể khiến Cố Dương xuất kiếm hoặc ra quyền hay không.

Hiện tại xem ra...

Dường như hắn ta đã đánh giá quá cao mình rồi.

Vì vậy không thể làm gì khác!

Hắn lựa chọn tiến hành thí nghiệm cuối cùng!

Kiếm pháp Địa cấp Hạ phẩm cảnh giới Viên Mãn!

Hai thành kiếm ý!

Cùng với chân khí Ngưng Chân cảnh tầng mười!

Dưới tình huống toàn bộ bộ bộc phát...

Có lẽ cho dù là Cố Dương cũng phải thi triển một ít thủ đoạn mới có thể đối phó chứ?

Nghĩ đến đây, hắn ta hét lớn một tiếng.

Trường kiếm bộc phát ra kiếm uy vô cùng kinh khủng.

Mục tiêu là Cố Dương!

Mà nhìn thấy một màn này.

Thần sắc Cố Dương vẫn phi thường bình tĩnh như cũ.

Nhìn một kiếm này của Cổ Vân.

Hắn chậm rãi giơ nắm tay lên.

Lực lượng kinh khủng không ngừng ngưng tụ ở phía trên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương vung nắm đấm.

Giống hoàn toàn như lúc trước.

Không có gì loè loẹt.

Không có chân khí.

Càng không có quyền ý!

Chỉ là một quyền đơn giản.

Cứ thế bình thản phóng ra ngoài.

Nhưng lần này...

Một tiếng rồng gầm so với lúc trước còn vang dội hơn vang vọng toàn trường!

Giờ phút này, ngay cả không gian cũng rung động theo!

Chợt...

Nắm đấm và trường kiếm ầm ầm đánh vào nhau!

Uỳnh Uỳnh!

Xung kích kinh khủng khiến toàn bộ đấu trường lung lay như sắp đổ.

Trưởng lão trọng tài ở bên cạnh cũng vội vàng thi triển thủ đoạn để củng cố nơi này.

Cũng may là đợt trùng kích này không kéo dài quá lâu.

Cổ Vân biến sắc, tay phải cầm kiếm lập tức run lên.

Khoảnh khắc sau, trường kiếm rời tay.

Mà cả người Cổ Vân dưới xung kích kịch liệt trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Rơi xuống ở bên ngoài.

Bụi bặm đầy đất bắn tung tóe.

"Ta, thua."

Cổ Vân thở dài một tiếng, nhìn trường kiếm gần như vỡ vụn bên cạnh, cảm khái nói.

Thua rồi!

Thua hoàn toàn!

Miệng phục!

Cổ Vân thua tâm phục khẩu phục!

Thực lực chênh lệch quá lớn.

Cường độ luyện thể của Cố Dương vượt xa tưởng tượng của hắn.

Mà lực lượng của Cố Dương lại khủng bố đến cực điểm!

Đây là... tình huống Cố Dương không hề vận dụng toàn bộ thực lực.

Nếu lấy ra toàn bộ thủ đoạn...

Nói không chừng còn có cơ hội uy hiếp được vị trí đệ nhất của chân truyền bốn tông!

"Đa tạ."

Cố Dương cũng chắp tay với Cổ Vân.

Rồi hắn đi xuống đài.

Về phần trưởng lão trọng tài, nhịn không được lau mồ hôi trên trán.

Khá lắm...

Lực lượng vừa rồi do Cố Dương bộc phát ra, ngay cả hắn cũng suýt nữa không thể ngăn cản!

Thằng nhãi này...

Lực lượng này kinh khủng tới mức nào chứ!

"Lưu Vân Tông Cố Dương, thắng lợi!"

Hắn cảm khái tuyên bố kết quả.

Lập tức, trong đám người chung quanh cũng là một trận sợ hãi thán phục.

"Quá kinh khủng!"

"Còn chỉ dùng lực lượng nhục thể, đến cả Cổ Vân đệ nhị chân truyền cũng không phải đối thủ!"

"Đâu chỉ vậy, Cổ Vân trong chiến đấu bình thường hoàn toàn bị áp chế, mặc dù cuối cùng thi triển ra át chủ bài, nhưng vẫn không chống được một quyền kia của Cố Dương..."

"Chỉ sợ Cố Dương thật sự có năng lực khiêu chiến đệ nhất chân truyền tông môn!"

"Đệ nhất chân truyền tứ tông có áp lực rồi."

Trong lúc vô số đệ tử cảm khái.

Đệ nhất trong đệ tử chân truyền của bốn tông cũng đều nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong lòng Liễu Thiên Tướng cũng vô cùng rung động, nhưng càng nhiều hơn là cao hứng.

Dù sao Cố Dương cùng hắn đều là đệ tử Lưu Vân Tông.

Còn Phong Sương Môn và Bắc Tuyết Môn thì vẻ mặt nghiêm trọng.

Hiển nhiên là từ trên người Cố Dương cảm nhận được một tia áp lực.

Bạch Dương Tông Vân Hải.

Trong ánh mắt lại chỉ nhìn thấy được sát ý!

Sát ý nồng đậm tới cực điểm!

"Lưu Vân Tông lại xuất hiện một vị thiên kiêu như vậy... Phải nhanh chóng diệt trừ mới được!"

Trong ánh mắt của hắn lộ ra một tia tàn nhẫn.

Trên khán đài, đại trưởng lão của Bạch Dương tông cũng lộ ra biểu cảm tương tự.

Dù sao thiên tư hiện giờ Cố Dương biểu hiện ra... Tính uy hiếp thật sự quá lớn!

Cũng không lâu lắm.

Sau khi rút thăm tỉ thí kết thúc.

Ngay sau đó lại bắt đầu lựa chọn khâu khiêu chiến.

Giai đoạn này chính là những đệ tử chân truyền bị loại bỏ lựa chọn đệ tử chân truyền có danh ngạch, hơn nữa còn khiêu chiến hắn.

Đạt được thắng lợi thì có thể cướp lấy vị trí.

Đương nhiên trong lòng phần lớn đệ tử chân truyền đều tự biết mình có thể cướp chỗ của người khác hay không.

Cho nên sau một phen khiêu chiến đơn giản.

Danh sách cũng chính thức được xác định.

Tổ thứ nhất: Tất nhiên chính là Liễu Thiên Tướng là chân truyền đệ nhất Lưu Vân Tông cùng với Viên Siêu đệ nhị chân truyền Bắc Tuyết Môn.

Tổ thứ hai: đệ nhất Vân Hải của Bạch Vân Tông và An Thượng Nguyên của Phong Sương Môn.

Nhóm thứ ba: đệ nhất Trần Vũ của Bắc Tuyết Môn cùng với Bạch Dương Tông đệ nhị Thẩm Đông.

Tổ thứ tư: đệ nhất Phong Sương Môn Tề Thiên Hà cùng với Lưu Vân Tông đệ tam Lê Tiếu.

Tổ thứ năm dĩ nhiên chính là Cố Dương cùng Cổ Vân!

Tuy Cổ Vân bị Cố Dương loại bỏ.

Nhưng trong những trận khiêu chiến phía sau, hắn khiêu chiến với gã đệ tử khác, chiến thắng một cách dễ dàng.

Dĩ nhiên là thu được một danh ngạch cuối cùng.

Các tiểu tổ khác đương nhiên không có gì bất ngờ.

Đều là chân truyền đệ nhất cộng thêm đệ nhị Chân Truyền ra

mặt.

Còn hai danh sách khác.

Trước khi bắt đầu thi đấu, không ai nghĩ tới được...

Lại có một đệ tử chân truyền Ngưng Chân cảnh tầng ba đoạt được vị trí này.

Hơn nữa...

Cái danh ngạch này, tất cả mọi người ở đây đều không cảm thấy chút vấn đề nào!

Không ai sẽ nghi ngờ.

Cho dù là Bạch Dương tông sát ý bạo tạc cũng không phản đối.

Mọi người gần như đều nhìn Cố Dương.

Nhìn con hắc mã siêu cấp xuất hiện trong lần thi đấu chân truyền này!

Có thể tưởng tượng, nếu lại cho Cố Dương thêm hai năm thời gian phát triển...

Chờ đến lần thi đấu chân truyền tiếp theo, có lẽ hắn sẽ dùng tư thế nghiền ép giẫm mọi đối thủ xuống chân!

Dù sao Cố Dương... nhưng chỉ mới mười bảy tuổi!

Tất cả mọi người nhìn Cố Dương, cảm khái vô cùng.

Mà rất nhanh.

Dưới sự thẩm tra của mấy trưởng lão trọng tài.

Vòng chung kết lập tức phải kết thúc!

Lập tức, trong đám người chung quanh cũng là một trận sợ hãi thán phục.

"Quá kinh khủng!"

"Còn chỉ dùng lực lượng nhục thể, đến cả Cổ Vân đệ nhị chân truyền cũng không phải đối thủ!"

"Đâu chỉ vậy, Cổ Vân trong chiến đấu bình thường hoàn toàn bị áp chế, mặc dù cuối cùng thi triển ra át chủ bài, nhưng vẫn không chống được một quyền kia của Cố Dương..."

"Chỉ sợ Cố Dương thật sự có năng lực khiêu chiến đệ nhất chân truyền tông môn!"

"Đệ nhất chân truyền tứ tông có áp lực rồi."

Trong lúc vô số đệ tử cảm khái.

Đệ nhất trong đệ tử chân truyền của bốn tông cũng đều nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong lòng Liễu Thiên Tướng cũng vô cùng rung động, nhưng càng nhiều hơn là cao hứng.

Dù sao Cố Dương cùng hắn đều là đệ tử Lưu Vân Tông.

Còn Phong Sương Môn và Bắc Tuyết Môn thì vẻ mặt nghiêm trọng.

Hiển nhiên là từ trên người Cố Dương cảm nhận được một tia áp lực.

Bạch Dương Tông Vân Hải.

Trong ánh mắt lại chỉ nhìn thấy được sát ý!

Sát ý nồng đậm tới cực điểm!

"Lưu Vân Tông lại xuất hiện một vị thiên kiêu như vậy... Phải nhanh chóng diệt trừ mới được!"

Trong ánh mắt của hắn lộ ra một tia tàn nhẫn.

Trên khán đài, đại trưởng lão của Bạch Dương tông cũng lộ ra biểu cảm tương tự.

Dù sao thiên tư hiện giờ Cố Dương biểu hiện ra... Tính uy hiếp thật sự quá lớn!

Cũng không lâu lắm.

Sau khi rút thăm tỉ thí kết thúc.

Ngay sau đó lại bắt đầu lựa chọn khâu khiêu chiến.

Giai đoạn này chính là những đệ tử chân truyền bị loại bỏ lựa chọn đệ tử chân truyền có danh ngạch, hơn nữa còn khiêu chiến hắn.

Đạt được thắng lợi thì có thể cướp lấy vị trí.

Đương nhiên trong lòng phần lớn đệ tử chân truyền đều tự biết mình có thể cướp chỗ của người khác hay không.

Cho nên sau một phen khiêu chiến đơn giản.

Danh sách cũng chính thức được xác định.

Tổ thứ nhất: Tất nhiên chính là Liễu Thiên Tướng là chân truyền đệ nhất Lưu Vân Tông cùng với Viên Siêu đệ nhị chân truyền Bắc Tuyết Môn.

Tổ thứ hai: đệ nhất Vân Hải của Bạch Vân Tông và An Thượng Nguyên của Phong Sương Môn.

Nhóm thứ ba: đệ nhất Trần Vũ của Bắc Tuyết Môn cùng với

Bạch Dương Tông đệ nhị Thẩm Đông.

Tổ thứ tư: đệ nhất Phong Sương Môn Tề Thiên Hà cùng với Lưu Vân Tông đệ tam Lê Tiếu.

Tổ thứ năm dĩ nhiên chính là Cố Dương cùng Cổ Vân!

Tuy Cổ Vân bị Cố Dương loại bỏ.

Nhưng trong những trận khiêu chiến phía sau, hắn khiêu chiến với gã đệ tử khác, chiến thắng một cách dễ dàng.

Dĩ nhiên là thu được một danh ngạch cuối cùng.

Các tiểu tổ khác đương nhiên không có gì bất ngờ.

Đều là chân truyền đệ nhất cộng thêm đệ nhị Chân Truyền ra mặt.

Còn hai danh sách khác.

Trước khi bắt đầu thi đấu, không ai nghĩ tới được...

Lại có một đệ tử chân truyền Ngưng Chân cảnh tầng ba đoạt được vị trí này.

Hơn nữa...

Cái danh ngạch này, tất cả mọi người ở đây đều không cảm thấy chút vấn đề nào!

Không ai sẽ nghi ngờ.

Cho dù là Bạch Dương tông sát ý bạo tạc cũng không phản đối.

Mọi người gần như đều nhìn Cố Dương.

Nhìn con hắc mã siêu cấp xuất hiện trong lần thi đấu chân truyền này!

Có thể tưởng tượng, nếu lại cho Cố Dương thêm hai năm thời gian phát triển...

Chờ đến lần thi đấu chân truyền tiếp theo, có lẽ hắn sẽ dùng tư thế nghiền ép giẫm mọi đối thủ xuống chân!

Dù sao Cố Dương... nhưng chỉ mới mười bảy tuổi!

Tất cả mọi người nhìn Cố Dương, cảm khái vô cùng.

Mà rất nhanh.

Dưới sự thẩm tra của mấy trưởng lão trọng tài.

Vòng chung kết lập tức phải kết thúc!

Vòng quy tắc cuối cùng không khác mấy so với vòng trước.

Đều là phân tán đệ nhất chân truyền bốn tông rút vào trong năm tiểu tổ.

Sáu người còn lại, sẽ rút ra sáu vị trí khác.

Hai bên đối chiến.

Thua thì trực tiếp đào thải, thắng mới có thể xông vào vòng tiếp theo.

Vô cùng tàn khốc, nhưng vô cùng kích thích!

Nghi thức rút thăm cũng nhanh chóng kết thúc.

Dù sao dường như có thể xảy ra rất nhiều loại tình huống.

Nhưng đại thể nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì đây chính là tình huống đệ nhất đối chiến với đệ nhị chân truyền của Tông khác.

Kết quả cũng không ngoài ý muốn.

Tổ thứ nhất: Chân truyền đệ nhất Lưu Vân Tông đối đầu với đệ nhị chân truyền Phong Sương Môn.

Tổ thứ hai: Chân truyền đệ nhất Bắc Tuyết Môn đối chiến đệ nhị chân truyền của Lưu Vân Tông.

Tổ thứ ba: Chân truyền đệ nhất Bạch Dương tông đối chiến đệ nhị chân truyền Bắc Tuyết Môn.

Tổ thứ tư: Chân truyền đệ nhất Phong Sương Môn đối đầu đệ nhị chân truyền của Bạch Dương Tông.

Còn tổ thứ năm...

Không ngờ là Cố Dương đối chiến với Lê Tiếu.

Lúc này rút thăm cũng là để cho không ít người xem lắc đầu cảm thấy đáng tiếc.

Dù sao...

Trận chiến này hoàn toàn không có chút bất ngờ nào.

Mà nhìn thấy mình rút được Cố Dương.

Lê Tiếu cũng chỉ có thể lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Nếu có thể kiếm được đệ nhị chân truyền của các tông môn khác thì nói không chừng hắn còn có cơ hội chiến thắng.

Nhưng đối thủ lại là Cố Dương...

Vậy trận chiến đấu này, hoàn toàn không cần phải tiến hành nữa.

"Ta lựa chọn đầu hàng."

Lê Tiếu sau khi thấy danh sách đối chiến xuất hiện, liền không

chút do dự giơ tay tuyên bố đầu hàng.

Dù sao hắn cũng đánh không lại Cổ Vân.

Càng đừng nói Cố Dương.

Không cần tự chuốc khổ.

Hắn ta không muốn lại bị Cố Dương đả kích!

Mà Lê Tiếu đầu hàng, cũng không tạo ra sóng gió gì quá lớn.

Dường như lộ ra thập phần bình thường.

Cho dù là Ngưng Chân cảnh tầng mười hướng Ngưng Chân cảnh tầng ba đầu hàng chịu thua... Nghe có vẻ hơi kỳ quái.

Nhưng ở đây không ai cảm thấy không đúng.

Dù sao...

Thủ đoạn Cố Dương biểu lộ ra thật sự là quá biến thái!

Lê Tiếu đầu hàng chỉ là một khúc nhạc đệm nho nhỏ.

Đám tiểu tổ còn lại cũng lập tức giao chiến.

Sau đó...

Một màn khiến người ta rung động cảm khái xuất hiện.

Nghiền ép đến!

Nghiền ép vô tình!

Bốn tiểu tổ, chân truyền đệ nhất giao chiến đệ nhị chân truyền.

Chân truyền đệ nhị trong tứ đại tông môn hoàn toàn không

phải là đối thủ của chân truyền đệ nhất!

Toàn bộ quá trình tẻ nhạt vô vị.

Bởi vì chân truyền đệ nhị từ đầu tới đuôi hoàn toàn không phải là đối thủ.

Thậm chí còn không thể chống cự.

Vẻn vẹn chưa đến mười phút.

Đệ nhị chân truyền của bốn tiểu tổ đều thua!

Nhìn thấy vậy.

Mọi người mới nhịn không được sợ hãi than lên.

"Đây chính là đệ nhất chân truyền đấy!"

"Hạo Nam tứ đại công tử, thực lực cường hãn như thế, cường hãn đến nỗi những người khác căn bản không có một chút cơ hội nào!"

"Có lẽ cũng chỉ có Cố Dương có một ít cơ hội."

"Vậy cũng chưa chắc."

"Tứ đại chân truyền đệ nhất đều có tiềm lực tiến vào Anh Tài bảng của nước Sở, thực lực nghiền ép tất cả chân truyền còn lại cũng là chuyện bình thường."

"Đúng là như vậy."

Cái gọi là Anh Tài Bảng của Sở quốc.

Đó chính là một tổ chức tình báo lớn trong lãnh thổ Sở quốc - Bách Hiểu các, sau khi thu thập tin tức về các thiếu niên thiên kiêu tuổi tác không đến năm mươi ở cảnh nội Sở quốc, tự mình dựa

theo thiên tư, thực lực, ngộ tính, các hạng mục cuối cùng tổng hợp lại sắp xếp ra một phần bảng danh sách!

Toàn bộ bảng danh sách chỉ vẹn vẹn có một trăm danh ngạch.

Phàm là thiên kiêu đều có thể bước vào Anh Tài bảng.

Toàn bộ đều là những thiên chi kiêu tử nổi tiếng lừng lẫy của Sở Quốc!

Mà bốn đại chân truyền của Hạo Nam tỉnh bọn họ... Cũng chỉ vẻn vẹn là có tiềm lực tiến vào Anh Tài bảng Sở quốc, cũng không có nghĩa là bọn họ đã tiến vào Anh Tài bảng!

Như vậy có thể thấy bước vào Anh Tài bảng khó khăn to lớn tới mức nào!

Dù là tứ đại chân truyền có thực lực và thiên tư khủng bố như vậy cũng không cách nào tiến vào bên trong!

Thậm chí ngay cả hạng một trăm cũng không chen vào được!

Nhưng ngay cả như thế... Tứ đại chân truyền dĩ nhiên là thiên kiêu đứng đầu Hạo Nam Châu bọn hắn!

Chân truyền còn lại hoàn toàn không phải là đối thủ của bọn hắn!

Tất cả tiểu tổ chiến đấu đã hạ màn.

Năm vị trí đầu đã ra lò.

Đệ nhất chân truyền tứ đại tông môn, cùng với...

Cố Dương!

Tuy rằng đặt tên Cố Dương ở bên cạnh tứ đại chân truyền dường như có chút quái dị.

Nhưng không có ai nghi ngờ năng lực của Cố Dương.

Dù sao...

Ngoại trừ tứ đại chân truyền đệ nhất, còn lại đều không phải là đối thủ của Cố Dương!

Có thể nói Cố Dương có thể đi đến vị trí này, cũng là thực tiễn!

Đây là điều không thể nghi ngờ!

Sau khi danh sách được xác nhận.

Chính là lượt rút thăm tiếp theo.

Bởi vì nhân số còn lại là số lẻ, cho nên sẽ có một người luân không!

Rất nhanh rút thăm đã bắt đầu.

Trưởng lão trọng tài cũng chậm rãi tuyên bố danh sách đối chiến.

"Tổ 1, Lưu Vân Tông Cố Dương, đối chiến với Phong Sương Môn Tề Thiên Hà!"

Trọng tài trưởng lão vừa dứt lời.

Lập tức vô số người lộ vẻ mặt chờ mong.

"Đến rồi đến rồi!"

"Trận chiến giữa Cố Dương cùng chân truyền đệ nhất!"

"Làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng Cố Dương sẽ lại bị luân không nữa chứ."

"May là không có luân không, rốt cuộc cũng có thể nhìn thấy một cuộc chiến đấu kịch liệt rồi!"

"Đệ nhất chân truyền! Không biết Cố Dương có thể đánh bại đệ nhất chân truyền hay không?"

"Vẫn là độ khó rất cao, dù sao từ trong chiến đấu vừa rồi cũng nhìn ra được, chân truyền đệ nhất và đệ nhị chân truyền cách biệt nhau quá lớn."

"Nhưng Cố Dương cũng có thể thoải mái nghiền ép chân truyền đệ nhị, Cố Dương chưa chắc không thể thắng!"

Trong đám người vang lên từng tiếng nghị luận.

Thậm chí có một số đệ tử vì việc Cố Dương có thể thắng được tranh luận chân truyền đệ nhất này hay không mà cãi vã sắc mặt đỏ bừng.

Hiển nhiên, thủ đoạn của Cố Dương trong lần thi đấu Chân Truyền này đã biểu diễn ra, dĩ nhiên đã thu hoạch được một đại lượng fan hâm mộ.

Dù sao Cố Dương ở trong mắt bọn họ, chính là lấy yếu thắng mạnh, từ bị vô số người cho rằng là "chiến sĩ tương lai", rồi sẽ từng bước một bò lên trên đỉnh, đánh sưng mặt vô số người!

Loại quá trình phát triển sảng khoái vô cùng này đương nhiên cũng khiến không ít đệ tử hâm mộ cảm khái.

Mà theo vô số người xem nghị luận ầm ĩ.

Cố Dương cùng với Tề Thiên Hà đứng đầu Phong Sương Môn, tất nhiên đều đứng ở sân đấu.

Ánh mắt Tề Thiên Hà nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong mắt cũng hiện lên một tia chiến ý.

"Ngươi không tệ! Nhưng...không phải đối thủ của ta!"

Tề Thiên Hà vừa cười vừa nói.

"Có phải đối thủ hay không, phải đánh rồi mới biết được."

Cố Dương ngược lại cười nhạt một tiếng.

Tùy ý trả lời một câu.

"Được! Vậy ta... sẽ không khách khí nữa đâu!"

Tề Thiên Hà hét lớn một tiếng, ngay lập tức quần áo của hắn nổ ra, chân khí màu đỏ ầm ầm bộc phát.

Khí thế kinh khủng bao phủ toàn bộ đấu trường!

Cũng làm cho các đệ tử chung quanh không nhịn được ngừng thở.

Trong mắt tràn đầy chờ mong!

Bởi vì thông qua chiến đấu trước đó, hắn ta đã biết được thực lực mạnh mẽ của Cố Dương.

Cho nên vừa lên, Tề Thiên Hà đã không có bất kỳ ý tứ xem thường Cố Dương.

Trong cơ thể hắn, chân khí Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong bộc phát ầm ầm.

Ngay sau đó, tay phải của hắn ta nắm chặt thành quyền.

Chân khí màu lam trong nháy mắt bao phủ phía trên.

"Quyền này tên là Phong Sương Quyền!"

"Quyền pháp Địa cấp trung phẩm cảnh giới viên mãn."

"Ngươi... đỡ nổi sao?"

Hắn nói một câu như vậy với Cố Dương.

Ngay lập tức thân hình cấp tốc lướt đi.

Nắm đấm mang theo chân khí cường đại kia, cũng thình lình đánh tới mặt Cố Dương.

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng huyền diệu ầm ầm hiện lên!

Lập tức, vô số đệ tử chung quanh nhìn mà than thở.

Bởi vì đó rõ ràng là quyền ý!

Ba thành quyền ý!

"Lại có tới ba thành quyền ý!"

"Trong trận chiến lúc trước, Tề Thiên Hà chưa bao giờ thi triển quyền ý... Bây giờ xem ra, gã đúng là có chỗ ẩn giấu!"

"Vừa lên liền lấy át chủ bài ra, xem ra Tề Thiên Hà muốn dùng thế sét đánh đánh bại Cố Dương, thể hiện khả năng áp chế tuyệt đối của mình."

"Một quyền này... Chỉ sợ có thể tiêu diệt cường giả Bão Nguyên cảnh!"

"Không phải chỉ sợ, mà là tất nhiên! Phong Sương quyền của Tề sư huynh đã viên mãn, đã từng thông qua một quyền này trấn sát qua một vị cường giả Bão Nguyên cảnh tầng một!"

"Ui...Vượt cấp giết cường giả Bão Nguyên cảnh, thật đúng là khuếch đại quá!"

"Đây là thực lực đệ nhất chân truyền sao?!"

"Cố Dương hẳn là sẽ thua!"

Dưới đài không ít đệ tử chân truyền vây quanh bàn luận với nhau.

Nương theo Tề Thiên Hà trực tiếp lấy át chủ bài ra, bọn họ đương nhiên nghiêng về phía Tề Thiên Hà hơn.

Dẫu sao Tề Thiên Hà hôm nay bày ra thực lực... đã có thể sánh với Bão Nguyên cảnh!

Tuy rằng Bão Nguyên cảnh cùng Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong cách không quá xa, nhưng độ sâu trong đó rất khó vượt qua.

Bởi vì hai cảnh giới chênh lệch quá lớn!

Sau khi tới Bão Nguyên cảnh, sẽ ngưng tụ chân khí trong cơ thể thành luồng khí xoáy, bản thân chân khí sẽ chuyển hóa thành Chân Nguyên.

Uy lực của chân nguyên hoàn toàn không phải chân khí có khả năng sánh ngang.

Có thể nói muốn vượt cấp trảm Bão Nguyên cảnh khó hơn lên trời!!

Nhưng Tề Thiên Hà có thể làm được điểm này, là có thể nhìn ra thực lực của hắn cực kỳ cường đại!

"Không sai, xem ra Cố Dương sẽ thua."

Trên khán đài.

Đại trưởng lão của Phong Sương Môn hết sức hài lòng, vuốt vuốt chòm râu.

Hắn vẻ mặt lạnh nhạt.

Tuy rằng thiên tư mà Cố Dương biểu hiện ra cực kỳ khoa

trương, nhưng muốn đánh bại đệ nhất chân truyền của bọn họ vẫn là mơ mộng quá nhiều.

Mấy vị Đại trưởng lão cũng không nói thêm gì nữa, đồng loạt tập trung tinh thần nhìn về phía sân quyết đấu.

Đối mặt với một quyền toàn lực này của Tề Thiên Hà.

Cố Dương cũng không khỏi thần sắc ngưng tụ.

Không thể không nói...

Bên trong một quyền này ẩn chứa uy lực đích xác phi thường khoa trương!

Nhưng hắn cũng hoàn toàn không có ý sợ hãi.

Mắt thấy quyền kình đập vào mặt, từng trận kình phong gào thét mà đến vang lên bên tai.

Cố Dương chậm rãi nâng lên nắm đấm.

Vẫn chưa sử dụng bất cứ chân khí hay quyền pháp nào.

Hắn lại đấm ra một quyền!

Một quyền này, vẫn là bình thường không có gì lạ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hai nắm đấm đụng vào nhau giữa không trung!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bạo phát.

Toàn bộ đấu trường lập tức lung lay như sắp đổ.

Cũng may vừa có kinh nghiệm lúc trước, vài trưởng lão trọng tài vội vàng xuất thủ, lúc này mới ổn định được sân quyết đấu.

Kình phong mãnh liệt khuếch tán ra bốn phía.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cả người Cố Dương liên tục lui về phía sau.

Lần đối quyền này khiến hắn rơi vào thế hạ phong.

Hơn nữa liên tiếp lui về phía sau hơn mười bước mới hơi ổn định thân hình.

Khí huyết cuồn cuộn không ngừng.

Thậm chí ngay cả quyền phải cũng hơi run rẩy.

"Quả nhiên là rất mạnh."

Cố Dương lắc lắc tay.

Đối với kết quả này cũng không bất ngờ.

Hắn sớm biết đối mặt với một chiêu này không thể nào nhẹ nhõm như trước được nữa.

Nhưng cho dù như thế thì hắn vẫn có ý định thử xem sao.

"Cố Dương bị đánh lui!"

"Đây là lần đầu tiên hắn rơi vào thế hạ phong đúng không?"

"Không nghĩ tới Cố Dương vẫn không có vận dụng chân khí, điều này không khỏi có chút khinh thường nha."

"Đúng là tự tin! Các ngươi xem, một quyền này đối với Cố Dương tuy khí huyết bốc lên không ngừng, nhưng trên thực tế lại không phải chịu bất cứ thương tổn nào."

"Khí lực này thật đúng là biến thái mà."

"Chẳng qua nhìn tình huống này, Cố Dương hẳn là thua rồi."

"Đúng vậy, chân truyền đệ nhất có thực lực quá mạnh mẽ!"

Thấy cảnh này, không ít người không nhịn được mà phát ra cảm khái.

Đối với Cố Dương vẫn bảo lưu thực lực, cảm thấy có chút nghi hoặc kinh ngạc.

Nhưng cũng không ôm kỳ vọng với Cố Dương.

Dù sao.

Thực lực quá chênh lệch!

Cho dù là lợi dụng quyền ý hoặc quyền pháp, Cố Dương cũng chưa chắc có thể đánh thắng được một quyền của Tề Thiên Hà.

Tề Thiên Hà kia, hắn có thể trấn sát được cả Bão Nguyên cảnh đấy!

Nếu không phải thân thể Cố Dương cường hãn, chỉ sợ dưới một quyền này Cố Dương đã bị thương nặng!

Mà Tề Thiên Hà nhìn thấy Cố Dương lui về phía sau, mặt cũng lộ vẻ tươi cười.

Hắn đương nhiên có thể nghe được lời tâng bốc bản thân trong đám người.

Đối với chuyện này, hắn cũng vô cùng hưởng thụ.

"Cố Dương, ngươi quả thực rất mạnh, nhưng mà đáng tiếc, hiện tại vẫn chưa phải thời đại của ngươi!"

"Nếu như thi đấu lần sau, có lẽ trên đài không ai là đối thủ của ngươi, nhưng hiện tại ngươi vẫn phải suy nghĩ lại một chút."

"Đầu hàng đi, ta không muốn làm ngươi bị thương."

Tề Thiên Hà ngẩng cao đầu, nói ra một tràng ngôn ngữ cực kỳ ngạo mạn.

Mà điều này cũng khiến cho vô số người sợ hãi và thán phục.

Nụ cười trên mặt hắn càng trở nên nồng nặc.

Nhưng đối với Tề Thiên Hà, Cố Dương chỉ cười ha ha.

Tranh tài còn chưa kết thúc, mới đánh nửa trận liền bắt đầu khui sâm banh ăn mừng?

Có phải sớm quá không?

Nghĩ đến đây, Cố Dương ngược lại không lùi mà tiến, lại lần nữa vung quyền chủ động tấn công.

Nhìn thấy Cố Dương chủ động tấn công, lông mày Tề Thiên Hà lập tức nhíu lại.

Tâm tình có chút khó chịu!

Cho ngươi bậc thang đi xuống mà vẫn không cảm kích!

Nếu đã như vậy thì đừng trách ta không khách khí!

Nghĩ tới đây, chân khí trong cơ thể Tề Thiên Hà ầm ầm bộc phát, Phong Sương Quyền càng vận sức chờ phát động.

Định ở khi Cố Dương tới gần lại đánh ra một quyền!

Trực tiếp đánh Cố Dương bay ra ngoài!

Thu được thắng lợi trong trận đấu!

Ngay sau đó, hắn thấy Cố Dương xuất hiện trước người mình.

Nắm đấm thình lình vung ra một cách bình thường.

Thấy vậy, Tề Thiên Hà nhíu mày.

Lại là chiêu thức tương tự?

Vừa mới nảy sinh ý nghĩ này, đột nhiên đồng tử Tề Thiên Hà co rụt lại.

Bởi vì ngay sau đó hắn cảm nhận được một cỗ uy hiếp cực hạn từ trong một quyền này của Cố Dương!

Chợt, hắn ta trợn tròn hai mắt.

Một cỗ lực lượng quen thuộc mà huyền diệu hiển hiện ra từ nắm đấm của Cố Dương.

Kia đúng là quyền ý!

Hơn nữa, còn là ba thành quyền ý giống như mình!

Cố Dương thế mà đã lĩnh ngộ ba thành quyền ý!?

Tề Thiên Hà kinh ngạc khó hiểu, cùng lúc đó vội vàng vung quyền thi triển Thiên Sương Quyền.

Ba thành quyền ý đồng dạng cũng được hắn thôi động.

Lúc này, hắn mới hoảng sợ phát hiện.

Ba thành quyền ý mà Cố Dương sử dụng, lại là so với quyền ý của hắn còn ngưng thực hơn, thâm sâu hơn!

Sao có thể như vậy!?

Giờ phút này Tề Thiên Hà đã khiếp sợ đến tột đỉnh!

Hắn biết được Cố Dương đã lĩnh ngộ quyền ý.

Nhưng nghe đồn... hắn chỉ có hai phần mười.

Chẳng lẽ, hắn ta lại có tiến bộ vượt bậc trước khi tham gia thi đấu chân truyền!?

Chuyện này không khỏi cũng quá biến thái đi!

Chẳng qua, một quyền này của mình chưa chắc sẽ thua!

Nghĩ đến đây, hắn cắn chặt răng.

Ầm ầm vung quyền.

Khoảnh khắc sau, hai nắm đấm lại va chạm vào nhau giữa không trung.

Cảnh tượng quen thuộc lại xảy ra.

Chỉ là khi hai quyền không giống nhau trong nháy mắt va chạm, lực trùng kích khủng bố chính là trực tiếp chấn bay một bóng người trong đó!

Mà bóng dáng kia không phải ai khác... rõ ràng là Tề Thiên Hà!

Ầm ầm!

Tề Thiên Hà rơi xuống đất, lập tức đá bay tán loạn, khói bụi nổi lên bốn phía.

Giờ phút này...

Toàn trường yên tĩnh không một tiếng động!

Ọt ọt.

Quảng trường yên tĩnh, không biết là ai nuốt nước miếng.

Thanh âm to lớn, vang vọng toàn bộ quảng trường.

Ngay sau đó yên tĩnh bị phá vỡ.

Từng đợt âm thanh hít khí lạnh liên tục vang lên.

Rất hiển nhiên.

Không ai sẽ đoán được kết cục này.

Bọn họ đều cho rằng Cố Dương sẽ bị một quyền này đánh bay ra ngoài.

Ai nghĩ đến...

Người bị đánh bay lại là đệ nhất chân truyền của Phong Sương Môn Tề Thiên Hà!

Trên khán đài.

Đại trưởng lão Phong Sương Môn cũng ngạc nhiên đứng dậy, không thể tin nổi nhìn sân đấu.

Bóng dáng đơn bạc kia lại phảng phất như một ngọn núi lớn.

"Ba thành... quyền ý."

Đại trưởng lão Phong Sương môn nỉ non một câu, sau đó cũng bất đắc dĩ thở dài, lắc đầu.

"Đúng là ngộ tính biến thái."

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn cũng sợ hãi thán phục không thôi.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập hâm mộ.

Mẹ nó.

Làm sao thiên tài biến thái như vậy mà Bắc Tuyết Môn bọn họ lại không có một ai?

Đồng thời trong mắt hắn còn mang theo một tia chờ mong.

Nói không chừng Cố Dương có thể một quyền đánh bay đệ nhất chân truyền Phi Phong Sương Môn - Tề Thiên Hà, thì hắn có thể bước vào Anh Tài bảng!

Dù sao, Cố Dương hôm nay mới chỉ có mười bảy tuổi!

Tiền đồ rộng mở vô cùng!

"Ha ha ha! Tốt! Vô cùng tốt!"

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông vốn cũng không có kỳ vọng gì, giờ phút này cũng nở nụ cười dào dạt, lớn tiếng cười đứng dậy.

Đắc ý trong tiếng cười lại càng không thèm che giấu chút nào.

Như rất sợ các Đại trưởng lão khác không nghe thấy.

Tất nhiên bọn họ cũng đã nghe ra sự khoe khoang trong giọng điệu của Đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Chỉ trợn trắng mắt, cũng không nói thêm gì.

Về phần đại trưởng lão Bạch Dương tông, giờ phút này sắc mặt lại trở nên vô cùng khó coi.

Sát ý trong ánh mắt càng như ngưng tụ thành thực chất!

Dưới đài quyết đấu.

Tề Thiên Hà bị quyền này đánh bay ngẩn người.

Bản thân... cứ như vậy mà thất bại.

Đang lúc sững sờ.

Cố Dương chậm rãi đi tới, chậm rãi chắp tay với hắn.

"Đa tạ."

Nghe được giọng nói của Cố Dương.

Hắn không khỏi hồi tưởng lại lúc đối quyền, trên người Cố Dương bộc phát ra khí tức khủng bố...

Còn là ba thành quyền ý.

Nhưng hai người thi triển ra lại chênh lệch một trời một vực!

Cố Dương cử trọng nhược khinh, mà hắn thì giống như em bé học theo.

Có thể nói hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Hắn tự nhiên cũng thua tâm phục khẩu phục.

Vì vậy cũng chậm rãi chắp tay.

"Bái phục!"

Thấy vậy, trưởng lão trọng tài mới hít sâu một hơi, chậm rãi công bố kết quả trận đấu.

"Lưu Vân Tông Cố Dương, thắng lợi!"

Theo tiếng nói của trưởng lão trọng tài rơi xuống, quảng trường yên tĩnh lúc này mới lần nữa náo nhiệt hẳn lên.

"Quá kinh khủng!"

"Ta vốn tưởng rằng Cố Dương đã dừng ở đây rồi, không nghĩ tới hắn thế mà cũng lĩnh ngộ ba thành quyền ý!"

"Đúng vậy, ta nhớ hơn một tháng trước hắn chỉ mới lĩnh ngộ được hai thành quyền ý, không nghĩ tới... đây là ba thành quyền ý."

"Quan hệ giữa người với người không khỏi quá lớn đi!"

"Đây làm gì mà là hắc mã siêu cấp, đây hoàn toàn là một con Chân Long chuẩn bị bay!"

"Nói không chừng Cố Dương có cơ hội phá vỡ ma chú của tỉnh Hạo Nam chúng ta, trở thành vị thiên kiêu đầu tiên tiến vào Anh Tài bảng trong những năm gần đây!"

"Thật sự là mong đợi."

Vô số đệ tử nghị luận ầm ĩ, ánh mắt mọi người đều rơi vào thân thể Cố Dương.

Liễu Thiên Tướng nhìn Cố Dương với ánh mắt cảm khái.

Hắn không nghĩ tới vị sư đệ mới vừa trở thành chân truyền không quá một tháng kia.

Thế mà lại thể hiện ra thực lực trấn áp đệ nhất chân truyền!

Đây cũng thật là...

Khiến tâm tình của hắn vô cùng phức tạp.

Mà bên kia, sát ý trong mắt Vân Hải cũng trở nên nồng nặc hơn.

"Thật là đáng tiếc, vòng này không thể gặp được tiểu tử kia!"

Hắn nắm chặt nắm đấm, hừ lạnh một tiếng.

Mà đúng lúc này.

Trưởng lão trọng tài cũng rất nhanh tuyên bố cặp đối chiến trận tiếp theo.

"Trận chiến tiếp theo, Lưu Vân Tông Liễu Thiên Tướng đối chiến với Bạch Dương Tông Vân Hải!"

"Một vòng này, Bắc Tuyết Môn Trần Võ luân không."

Nghe thấy trưởng lão trọng tài nói,

Nhất thời cũng thu hút sự chú ý của vô số người xem.

Mặc dù vừa rồi Cố Dương cùng chân truyền đệ nhất chiến đấu đã rất kịch liệt.

Thậm chí kết quả cũng ngoài dự liệu của mọi người.

Nhưng trận chiến của đệ nhất chân truyền cũng đủ hấp dẫn người ta!

Dù sao thực lực bọn họ xêm xêm, ai có thể thắng hoàn toàn không biết.

Nghĩ đến chiến đấu cũng sẽ cực kỳ đặc sắc!

Lập tức, vô số đệ tử hâm mộ không thôi nhìn xem đấu trường.

Trên quyết đấu trường.

Liễu Thiên Tướng và Vân Hải nhìn nhau.

"Thật sự là đáng tiếc, vòng này lại gặp được ngươi chứ không phải Cố Dương."

Vân Hải nhìn Liễu Thiên Tướng, trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Dường như hoàn toàn không để Liễu Thiên Tướng vào trong mắt.

Mà dường như Liễu Thiên Tướng cũng hoàn toàn không thèm để ý điểm này.

"Thật không? Ta ngược lại cảm thấy vận khí của ngươi tương

đối khá mới gặp ta, nếu gặp phải Cố Dương ngươi khả năng đã bị đào thải."

Nghe được lời này của Liễu Thiên Tướng, trong mắt Vân Hải lập tức hiện lên vẻ tức giận.

"Đánh rắm!"

"Chỉ bằng đám phế vật Lưu Vân Tông các ngươi mà đòi đào thải ta? Nằm mơ!"

"Có thể hay không, sau khi đánh xong liền biết ngay."

Liễu Thiên Tướng phong độ nhẹ nhàng, không nhanh không chậm rút ra thanh hạ phẩm linh kiếm bên hông mình.

"Hừ! Nếu ngươi đã muốn bị đánh như vậy, ta đây liền thành toàn cho ngươi!"

Tiếng nói vừa dứt, Vân Hải cũng rút trường đao bên hông mình ra.

Hai bên dường như ngang sức!

Vô số đệ tử mong ngóng trận chiến này.

Rốt cuộc là ai có thể đứng đến cuối cùng, đạt được thắng lợi trong trận đấu?

Rẹt!

Ầm ầm!

Hai người gần như đồng thời xuất thủ.

Hai cỗ chân khí kinh khủng ầm ầm bạo phát đi ra.

Chỉ trong chớp mắt đã bao phủ toàn bộ sân đấu.

Trong lúc nhất thời, đám đệ tử chân truyền có tu vi thấp hơn đã đổ mồ hôi hột, lạnh run.

Bởi vì khí tức này thực sự quá mãnh liệt, ép mọi người không thể thở nổi.

Hai người một người cầm đao một người cầm kiếm, trực tiếp va chạm kịch liệt vào nhau!

Xuy xuy xuy!

Thanh âm sắt thép va chạm không ngừng truyền đến.

Từng đợt sóng khí kinh khủng cũng theo đó quét qua.

Từng đạo nối tiếp từng đạo.

Người xem chung quanh nhìn thấy cũng khiếp sợ trừng to mắt.

Đây là trận chiến của đệ nhất chân truyền ư?

Chuyện này không khỏi cũng quá kích thích!

Một chiêu một thức kia dường như như muốn cắt đứt cả không gian ra!

Không ít đệ tử chân truyền không khỏi nghĩ đến đặt mình vào trong đó.

Nếu bản thân ra sân có thể đỡ được một chiêu này hay không?

Sau một hồi suy tư đơn giản.

Kết quả cũng rất đơn giản, đó là nằm mơ đi!

Đừng nói một chiêu, cho dù là dư âm một chiêu cũng đủ giết chết bọn hắn!

Chân truyền đệ nhất chiến đấu, thật sự quá kinh khủng!

Trải qua hơn mười hiệp.

Liễu Thiên Tướng lại chiếm thượng phong.

Nếu là quá khứ.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Liễu Thiên Tướng sẽ chiến thắng trận này.

Trên khán đài.

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông thấy một màn như vậy cũng hết sức hài lòng, nhẹ gật đầu.

Hắn vẫn vô cùng hài lòng với thực lực của Liễu Thiên Tướng.

Về phần Vân Hải của Bạch Dương tông, thực lực cũng chỉ có vậy.

Nghĩ đến đây, đại trưởng lão Lưu Vân Tông muốn nhìn xem biểu cảm lúc này của đại trưởng lão Bạch Dương Tông như thế nào.

Kết quả quay đầu nhìn lại, hắn nhướng mày.

Đại trưởng lão của Bạch Dương tông lạnh nhạt nhìn lão.

Phảng phất như đối với tình hình hiện tại cũng không lo lắng.

Có điểm gì đó không đúng!

Lông mày đại trưởng lão Lưu Vân Tông lập tức nhíu chặt.

Đại trưởng lão của Bạch Dương tông lạnh nhạt như vậy, nghĩ đến chắc chắn là có giấu chiêu.

Chẳng lẽ là…

Lúc đang suy đoán.

Ngay sau đó, đại trưởng lão Lưu Vân Tông mãnh liệt trợn tròn mắt.

Vội vàng đứng dậy, ánh mắt chăm chú nhìn về phía đấu trường.

Nơi đó, một luồng khí tức vô cùng kinh khủng bùng phát ra!

Bên trong sân quyết đấu.

Không ngừng giao thủ, Liễu Thiên Tướng cũng chiếm ưu thế tuyệt đối.

Đè Vân Hải đánh.

Vốn dĩ đám đệ tử chân truyền chung quanh đều cho rằng trận chiến này Liễu Thiên Tướng là tất thắng.

Rẹt!

Vân Hải bị Liễu Thiên Tướng đánh lui.

Nhìn thấy vậy, Liễu Thiên Tướng cũng bình tĩnh mở miệng nói: "Ngươi thua."

Nhưng đúng lúc này, thân hình của Vân Hải đột nhiên xuất hiện tại biên giới quyết đấu trường, khó khăn lắm mới ổn định lại thân hình.

"Thật sao?"

Vân Hải nhếch miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Cũng chính là thời khắc này.

Trong cơ thể hắn lập tức bộc phát ra một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng!

Chân khí như biển, ầm ầm bộc phát!

Trong nháy mắt đã bao phủ khắp chiến trường.

Trưởng lão phán xử đứng bên cạnh sợ tới mức vội vàng đứng dậy.

"Ngươi!?"

Nhìn khí tức khủng bố trong cơ thể Vân Hải.

Liễu Thiên Tướng trợn trừng hai mắt.

Bão Nguyên cảnh!

Vậy mà Vân Hải đã đột phá đến Bão Nguyên cảnh!

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng áp lực truyền tới từ trên người Vân Hải.

Nếu như Vân Hải không đột phá Bão Nguyên cảnh, tất nhiên không phải đối thủ của mình.

Nhưng bây giờ...

Đúng là khó mà nói!

Giờ phút này, đệ tử chân truyền vây xem xung quanh cũng nhao nhao trợn tròn mắt.

"Vân Hải vậy mà đã đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng một rồi!"

"Quá kinh khủng đi, tứ đại chân truyền đệ nhất, chỉ có một mình hắn đột phá đúng không?"

"Bão Nguyên cảnh... Vậy thi đấu lần này, vị trí đầu bảng, dường như đã xác định rồi."

Mà trong lúc đệ tử chân truyền xung quanh đang cảm khái.

Bên kia, Vân Hải bộc phát ra tu vi chân thật lại nhếch miệng cười một tiếng.

Ngay sau đó, trong ánh mắt hắn một lóe ra một tia tàn nhẫn.

Ngay lập tức tay phải hắn vẫy một cái, một đạo chân nguyên nồng đậm rõ ràng trôi nổi bên đó.

Hắn cong ngón tay búng ra.

Đạo chân nguyên kia vậy mà hóa thành một vệt sáng, bắn thẳng đến ngực Liễu Thiên Tướng!

Sắc mặt Liễu Thiên Tướng kinh biến, liên tục lui về phía sau.

Uy lực của đạo chân nguyên này hoàn toàn không phải thứ mà chân khí có thể sánh bằng!

Khí tức ẩn chứa ở trên đó... Lại càng giống như một thanh kiếm sắc!

Nếu như bị đụng phải, sợ rằng sẽ rất bất lợi!

Nhưng Liễu Thiên Tướng lại phát hiện, cho dù mình né tránh như thế nào, đạo chân nguyên kia phảng phất như khóa chặt lấy mình.

Nhìn thấy không thể tránh né được nữa, hắn cắn răng, bộc phát chân khí ầm ầm. Linh kiếm hạ phẩm giơ ngang trước ngực, dự định đón đỡ một chiêu này!

Nhưng bên trong đạo chân nguyên này ẩn chứa uy thế khủng bố cỡ nào!

Liễu Thiên Tướng xuất kiếm, hoàn toàn đã thi triển tất cả át chủ bài của bản thân để đối kháng!

Một kiếm chém xuống, uy năng càng khủng bố hơn nữa!

Ngay sau đó, liền ầm ầm va chạm với đạo chân nguyên kia!

Vẻn vẹn kiên trì không đến mười giây đồng hồ.

Trong chân nguyên kia liền bộc phát ra lực lượng vô cùng kinh khủng, trực tiếp phá hủy một chiêu này của hắn, sau đó ầm ầm rơi vào trên Linh kiếm hạ phẩm của hắn.

Chấn lui cả người hắn ta đến vô số bước!

Liễu Thiên Tướng liên tiếp lui về phía sau, sắc mặt trắng bệch.

Hắn chỉ thiếu chút nữa là rơi xuống Quyết Đấu trường.

"Ồ? Thế mà chặn được?"

Nhìn thấy bộ dạng Liễu Thiên Tướng lúc này, thần sắc Vân Hải lại bình tĩnh, trong ánh mắt tràn đầy trào phúng.

Sắc mặt Liễu Thiên Tướng lúc này vô cùng khó coi.

Hoàn toàn không phải đối thủ!

Chênh lệch giữa Bão Nguyên cảnh và Ngưng Chân cảnh thật sự quá mức khoa trương!

Lúc trước hắn còn có thể áp chế Vân Hải đánh tới, nhưng bây giờ ngay cả một đạo chân nguyên của đối phương cũng không ngăn cản nổi!

"Chẳng qua như vậy mới thú vị, nếu nhanh như vậy đã kết thúc...Vậy chẳng phải là khiến ta lãng phí cơ hội một cách vô ích sao."

Vân Hải nở một nụ cười dữ tợn.

Thấy vậy, đồng tử Liễu Thiên Tướng lập tức co rụt lại.

Dường như đã hiểu rõ ý định của Vân Hải!

Gia hỏa này chỉ sợ muốn làm loạn!

Nghĩ đến đây, Liễu Thiên Tướng phản ứng cực nhanh, lúc này liền định há miệng đầu hàng!

"Chậm rồi."

Nhìn thấy động tác của Liễu Thiên Tướng, Vân Hải nhếch miệng cười một tiếng.

Cả người giống như một đạo lưu quang lập tức xuất hiện trước người Liễu Thiên Tướng.

Chợt một quyền lôi kéo chân nguyên ầm ầm huy động!

Uỳnh Uỳnh!

Vân Hải trong nháy mắt vung quyền, dường như dẫn tới thiên địa cũng bắt đầu chấn động.

Liễu Thiên Tướng chỉ cảm thấy không gian trước mắt dường như cũng biến đổi rồi.

Ngay sau đó, hắn còn chưa kịp mở miệng đầu hàng.

Lực lượng kinh khủng ầm ầm rơi xuống bụng hắn!

"Khục... Ách! Phốc!"

Liễu Thiên Tướng căn bản không kịp ngăn cản.

Bị một quyền này hung hăng đập trúng bụng.

Lập tức khuôn mặt đau đớn vặn vẹo, cả người co lại thành một đoàn, mặt lộ vẻ thống khổ phát run trên mặt đất!

Trong miệng phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa!

Vẻn vẹn chỉ là một quyền...

Liễu Thiên Tướng bị Vân Hải đánh trọng thương!

Không có cách nào.

Đây chính là chênh lệch cực lớn giữa Bão Nguyên cảnh cùng Ngưng Chân cảnh!

Liễu Thiên Tướng cố nén đau nhức, muốn giơ tay lên để mở miệng.

Nhưng Vân Hải lại không cho hắn bất cứ cơ hội nào.

Một cước trực tiếp rơi vào trên vai Liễu Thiên Tướng.

Rặc rặc rặc!

Tiếng xương nứt lập tức vang lên.

Một tiếng kêu thê lương thảm thiết trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ quyết chiến trường!

"Vô liêm sỉ! Dừng tay lại cho ta!"

Thấy vậy, đại trưởng lão Lưu Vân Tông Lý Thiên Minh sao có thể nhịn được.

Hắn nổi giận đứng dậy, chân nguyên trên người ầm ầm bộc phát ra.

Mà bên kia Vân Hải tự nhiên là phát giác được động tác của Lý Thiên Minh.

Hắn cười lạnh một tiếng, trực tiếp một cước hung hăng đá Liễu Thiên Tướng bên chân mình về phía Lý Thiên Minh.

Nhìn thấy vậy, Lý Thiên Minh vội vàng đỡ lấy Liễu Thiên Tướng.

Giờ phút này Liễu Thiên Tướng đã trực tiếp ngất xỉu, bất tỉnh nhân sự.

Mà khuôn mặt hắn đã tái nhợt, cả người hiện đầy vết thương!

"Ngươi muốn chết!"

Lý Thiên Minh làm sao nhịn được, lúc này lại muốn ra tay với Vân Hải.

Mà lúc này, đại trưởng lão Huyết Vô Cương của Bạch Dương tông cũng đứng dậy.

Trực tiếp ngăn ở trước mặt Lý Thiên Minh.

"Lý trưởng lão, trận chiến giữa các đệ tử chân truyền thật tàn khốc như vậy, sao cản được? Ngươi muốn phá quy tắc hay sao?"

Huyết Vô Cương mang theo vẻ trào phúng nhìn chằm chằm Lý Thiên Minh.

Hắn ngược lại càng hy vọng Lý Thiên Minh có thể động thủ hơn.

Như vậy cũng chính là tâm ý của hắn!

Có thể lấy cớ trực tiếp ra tay với Lưu Vân Tông!

Lúc này Lý Thiên Minh cũng vô cùng tức giận, nhưng hắn cũng nhanh chóng tỉnh táo lại.

Quy tắc thi đấu của Chân Truyền tuyệt đối không thể phá vỡ.

Nếu không thì cũng tương đương với việc đồng thời chọc giận ba tông môn khác.

Mặc dù trong lòng Lý Thiên Minh vô cùng tức giận.

Hắn hận không thể lập tức ra tay xé rách Vân Hải kia.

Nhưng hắn vẫn nhịn xuống!

"Chờ đó cho ta!"

Lý Thiên Minh buông lời tàn nhẫn xuống, vội vàng bỏ vào trong miệng Liễu Thiên Tướng một viên đan dược.

Đợi cho y trị thương.

Nhìn thấy Lý Thiên Minh rời đi.

Nụ cười trên mặt Huyết Vô Cương cũng trở nên cực kỳ càn rỡ.

"Để ta chờ? Thật sự là buồn cười!"

"Vân Hải, làm tốt lắm!"

Hắn cười nhạt quay đầu lại.

Chợt tán thưởng Vân Hải trong sân quyết đấu một câu.

Vân Hải cũng nhếch miệng cười một tiếng nói: "Đa tạ Đại trưởng lão tán dương."

Thấy Huyết Vô Cương và Vân Hải ngông cuồng như thế.

Đám đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông cũng không nhịn được mà nắm chặt nắm đấm.

Nhất là Cổ Vân và Lê Tiếu, trong mắt bọn họ càng tràn ngập hận ý và phẫn hận!

Đám người Bạch Dương tông này thật sự quá đáng!

Nhưng cũng chỉ có thể làm như vậy.

Lấy thực lực của bọn họ tự nhiên cũng không có tư cách đi khiêu chiến Vân Hải.

Dù sao, hắn cũng là Bão Nguyên cảnh!

Mặc dù toàn bộ chân truyền của bọn họ cùng tiến lên thì cũng chỉ là chịu chết mà thôi!

Mà trên mặt một đám đệ tử chân truyền chung quanh cũng lộ ra vẻ chấn động, hoảng sợ kính sợ nhìn Vân Hải.

Dù sao Vân Hải cũng là cường giả Bão Nguyên cảnh duy nhất trong đám chân truyền!

Vốn dĩ bọn hắn cho rằng thi đấu lần này, một con hắc mã tuyệt thế Cố Dương xuất hiện cũng đã ghê gớm lắm rồi.

Không nghĩ tới tới tới gần cuối cùng, vậy mà lại xuất hiện một tên Bão Nguyên cảnh!

Mặc dù luận thiên tư, Vân Hải chưa chắc đã mạnh hơn so với Cố Dương.

Nhưng luận về thực lực...

Ai là người số một đã là ván đã đóng thuyền rồi.

Trên khán đài.

Phong Sương môn và đại trưởng lão Bắc Tuyết môn cũng lộ vẻ mặt cảm thán.

"Không ngờ Vân Hải đột phá Bão Nguyên cảnh."

"Trước khi đột phá, hắn đã có được tiềm lực tiến vào Anh Tài bảng, bây giờ đã đột phá Bão Nguyên cảnh...hắn là đã có thể bước vào Anh Tài bảng rồi nhỉ?"

"Đúng vậy, tin tức về trận chiến này nhanh chóng được Bách Hiểu Các thu thập, đến lúc đó... trên Anh Tài bảng sẽ thêm một thiên kiêu khác của Hạo Nam châu chúng ta."

Bọn hắn và Bạch Dương tông không có ân oán.

Vì vậy, tuy rằng thủ đoạn của Vân Hải có chút tàn nhẫn.

Nhưng bọn họ cũng không nói thêm gì.

Chỉ là sôi nổi cảm khái nói.

Còn Huyết Vô Cương bên cạnh cũng là vẻ mặt đầy đắc ý.

"Tất nhiên là như thế rồi!"

"Vân Hải chính là một trong những thiên tài mạnh nhất của Bạch Dương tông chúng ta mấy trăm năm nay."

"Thiên tư của hắn, tất nhiên là duy nhất không ai bằng!"

"Về phần Lưu Vân Tông Cố Dương, mặc dù hắn đã thể hiện thiên tư không tệ, nhưng lại kém xa Vân Hải!"

Huyết Vô Cương ngẩng cao đầu, trên mặt tràn đầy ngạo ý.

Nghe đến đây, hai vị Đại trưởng lão lại im lặng không nói gì.

Hiển nhiên bọn họ không tán thành quan điểm của Huyết Vô Cương.

Nếu nói thực lực Vân Hải mạnh hơn Cố Dương, vậy thì không thành vấn đề.

Về phần thiên tư, không nói chắc được!

Dù sao Cố Dương hôm nay mới mười bảy tuổi mà thôi, còn có con đường phải đi rất dài!

Tiếp theo trọng tài trưởng lão tuyên bố kết quả trận chung kết cũng hạ màn.

Bây giờ đã chỉ còn lại ba người cuối cùng!

Cố Dương, Vân Hải cùng với Bắc Tuyết môn Trần Vũ luân không!

Nhưng ngay khi nghi thức rút thăm chuẩn bị bắt đầu.

Vài tên trưởng lão trọng tài lại tụ tập cùng một chỗ nghị luận một phen.

Dường như cuối cùng đã đưa ra quyết định nào đó.

Lúc này hắn mới mở miệng tuyên bố: "Bởi vì lần thi đấu Chân truyền này xuất hiện một cường giả Bão Nguyên cảnh, cho nên quy tắc tiếp theo mới cải biến."

"Để Lưu Vân Tông Cố Dương đối chiến với Bắc Tuyết Môn Trần Vũ, người thắng có thể khiêu chiến Bạch Dương Tông Vân Hải."

Thi đấu chân truyền từ trước đến nay là phi thường công bằng.

Đương nhiên, công bằng ở nơi này cũng là có tính phân biệt.

Một khi trong đám đệ tử chân truyền có cường giả vượt qua rất nhiều đệ tử khác xuất hiện.

Thì sẽ sửa chữa quy tắc.

Cho cường giả đặc quyền.

Chân truyền trước đó mỗi người chiếm một tiểu tổ là như thế.

Bây giờ cho Bão Nguyên cảnh tầng một trực tiếp tiến vào trận

chung kết, cũng là như thế!

Sau khi trọng tài trưởng lão tuyên bố sửa đổi quy tắc.

Tất cả đệ nhất chân truyền ở đây cũng không có bao nhiêu dị nghị.

Dù sao vị trí đứng đầu của Bão Nguyên cảnh trên cơ bản là không cách nào rung chuyển.

Hai người còn lại, cũng chỉ là vì tinh lọc ra một vị đệ nhị mà thôi.

Chẳng qua nghe lời trưởng lão trọng tài nói, Vân Hải lại hơi nhíu mày.

Trực tiếp tiến vào trận chung kết?

Hắn còn muốn nhân cơ hội này trực tiếp nhân tiện giáo huấn Cố Dương một phen!

Làm sao có thể để cho mình trực tiếp tiến vào vòng chung kết?

Có điều cũng không sao cả.

Dù sao với thực lực của Cố Dương, Trần Vũ chắc chắn không phải đối thủ của Cố Dương.

Chờ Cố Dương tiến vào vòng chung kết, vẫn là phải đánh một trận với mình!

Nghĩ đến điều này, trên mặt hắn hiện lên vẻ tươi cười tàn nhẫn.

So với Liễu Thiên Tướng, hắn ta càng muốn tra tấn hành hạ Cố Dương!

Dù sao thiên tư hôm nay của Cố Dương biểu hiện ra, thật sự

quá mạnh!

Nếu để Cố Dương trưởng thành thêm vài năm, chỉ sợ chính bản thân mình cũng sẽ không phải là đối thủ!

Cho nên...

Nhất định phải bóp chết nguy hiểm từ trong trứng nước.

"Đợi ngươi tiến vào vòng chung kết... Chính là thời điểm ta giết ngươi!"

Trong lòng hắn ta sát ý lan tràn, đã tính trước khi trận chung kết đụng phải Cố Dương sẽ dốc toàn lực xuất thủ!

Cho dù phải mạo hiểm đánh vỡ quy tắc của chân truyền đại bỉ, cũng phải chém giết Cố Dương!

Cố Dương tự nhiên cũng nhận thấy được Vân Hải đối với mình có sát ý.

Hắn hơi híp mắt lại.

"Bão Nguyên cảnh tầng một sao?"

Trong lòng hắn lẩm bẩm một câu, sau đó thu hồi ánh mắt.

"Như vậy kế tiếp, Lưu Vân Tông Cố Dương đối chiến với Bắc Tuyết Môn Trần Vũ, chính thức bắt đầu!"

Lời nói của trưởng lão trọng tài chậm rãi vang lên.

Rất nhanh, Cố Dương và Trần Vũ đã đứng ở trên đấu trường.

Trần Vũ nghiêm mặt nhìn Cố Dương.

Một quyền của Cố Dương hắn cũng để ở trong mắt, một chiêu đánh bại Tề Thiên Hà.

Thực lực của hắn và Tề Thiên Hà tương đương nhau.

Nếu Cố Dương có thể dễ dàng đánh bại Tề Thiên Hà như thế.

Nghĩ đến mình cũng sẽ không phải đối thủ của Cố Dương.

Nhưng cho dù như thế thì hắn cũng muốn thử một chút!

Dù sao hắn đường đường là đệ nhất chân truyền Bắc Tuyết Môn, trực tiếp đầu hàng một đệ tử chân truyền Ngưng Khí cảnh tầng ba cũng thật mất mặt!

Cho nên mặc dù biết rõ sẽ thua, hắn vẫn muốn khiêu chiến!

Hai người đối mặt một lát sau, đều trầm mặc không nói gì.

Ngay sau đó, Trần Vũ chủ động ra tay, chân khí toàn thân ầm ầm bộc phát.

Nhìn thấy điều này, không ít đệ tử chân truyền đều ném ánh mắt tò mò tới.

Cố Dương có thể đánh bại Trần Vũ không?

Khác với Tề Thiên Hà.

Trần Vũ luyện côn pháp.

Hơn nữa một tay côn pháp đã luyện đến trình độ chính là lô hỏa thuần thanh.

Thậm chí còn lĩnh ngộ hai thành côn ý.

Nếu toàn lực ra tay đồng thời không cho Cố Dương tới gần bên người.

Có lẽ là có cơ hội?

Đương nhiên, điểm này cũng là Trần Vũ dự định làm!

Cho nên ngay từ đầu hắn đã lấy Vẫn Thiết Côn tùy thân của mình ra.

Sau đó hắn định khống chế khoảng cách giữa mình và Cố Dương.

Duy trì tình huống bản thân có thể công kích Cố Dương, nhưng Cố Dương lại không cách nào làm được gì mình.

Ngay từ đầu, loại phương pháp này dường như cũng có hiệu quả.

Nhưng Cố Dương nhíu mày.

Đúng là không hề ra quyền với Trần Vũ.

Mà trực tiếp một quyền rơi vào trên thanh Vẫn Thiết Côn kia.

Sau đó Trần Vũ liền cả người lẫn côn trực tiếp bị Cố Dương một quyền đánh bay ra ngoài!

Toàn bộ quá trình không tới năm phút đồng hồ.

Một màn này cũng khiến cho vô số người vô cùng trầm mặc.

Biến thái!

Quả thực là biến thái!

Cố Dương này thật sự chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba sao?

Đối thủ của hắn đều là Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, hơn nữa còn là chân truyền đệ nhất!

Kết quả lại thảm thiết như thế!

Trần Võ bị đánh bay.

Kết quả của lần thi đấu Chân truyền này dường như cũng đã

sáng tỏ.

Không thể nghi ngờ, Vân Hải đạt được hạng nhất, Bão Nguyên cảnh sẽ đoạt được hạng nhất.

Mà Cố Dương là siêu cấp hắc mã xuất hiện, lại là khuất phục đứng thứ hai!

Về phần thứ ba thì chính là Trần Vũ.

Dù sao thì Trần Vũ mặc dù bị đánh bay, nhưng thương thế không nặng.

Mà Liễu Thiên Tướng.

Giờ phút này bản thân đã bị trọng thương, chỉ sợ cũng vô lực tái chiến.

Nhìn thấy điều này, không ít đệ tử chân truyền cảm khái không thôi.

Ai cũng không nghĩ tới lần chân truyền đại bỉ này cuối cùng sẽ diễn biến thành cục diện như thế. Bọn họ nhìn một chút Vân Hải ngạo nghễ cùng với Cố Dương vân đạm phong khinh.

Lắc đầu cảm khái không thôi.

Hai con quái vật.

Quái vật Vân Hải trong đám chân truyền đệ nhất, chỉ một mình hắn đã đột phá đến Bão Nguyên cảnh!

Từ đó nghiền ép toàn bộ đối thủ!

Mà Cố Dương là quái vật ghê nhất!

Rõ ràng tuổi chưa tới mười tám.

Tu vi chỉ mới Ngưng Chân cảnh tầng ba.

Lại đánh bại hai vị đệ nhất chân truyền, đi tới vị trí thứ hai!

Quả thực là quái vật tới cực điểm!

Trong lúc vô số đệ tử đang cảm khái không ngớt.

Đại trưởng lão Lưu Vân Tông Lý Thiên Minh cũng đã an trí Liễu Thiên Tướng trở lại trên khán đài.

Vừa vặn hắn cũng nghe thấy trưởng lão trọng tài tuyên bố kết quả trận đấu.

Nghe thấy Cố Dương sau khi giành được thắng lợi.

Hắn hơi thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó lại có chút căng thẳng.

Bởi vì tiếp sau Cố Dương cùng Vân Hải còn có một trận chiến.

Hắn nhìn thoáng qua Vân Hải.

Giờ phút này ánh mắt Vân Hải rõ ràng là rơi vào trên người Cố Dương.

Sát ý trong mắt của gã càng không thèm che giấu bộc phát ra.

Nhìn thấy vậy, Lý Thiên Minh lập tức chau mày.

Lúc này hắn không chút do dự gọi Cố Dương.

"Cố Dương, đã đủ rồi, ngươi đã rất không tệ rồi."

"Tràng đấu cuối cùng, liền đầu hàng đi!"

"Không cần thiết phải tiếp tục!"

"Trận chung kết, chính thức bắt đầu!"

Trọng tài trưởng lão vừa mới nói xong, giọng nói của Lý Thiên Minh trên đài cũng nhanh chóng truyền đến.

Nhất thời khiến cho vô số người đều kinh ngạc.

"Là đại trưởng lão Lưu Vân Tông."

"Thế mà trực tiếp bảo Cố Dương đầu hàng sao? Ta còn muốn nhìn xem giữa hai người chênh lệch bao nhiêu."

"Dù sao Vân Hải chính là Bão Nguyên cảnh tầng một, mà Cố Dương chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba, tu vi chênh lệch quá lớn!"

"Cố Dương không thể nào là đối thủ của Vân Hải, đầu hàng sớm một chút cũng tốt, ai biết được Vân Hải kia có hạ tử thủ hay không!"

Mặc dù có chút kinh ngạc đối với lời nói của Lý Thiên Minh, nhưng đại bộ phận mọi người đều tỏ vẻ đồng ý.

Dù sao Vân Hải vừa rồi cũng đã đánh Liễu Thiên Tương trọng thương.

Khó đảm bảo sẽ không đối với Cố Dương cũng như thế!

Cố Dương tất nhiên cũng nghe được những lời này.

Không khỏi khẽ giật mình.

Đầu hàng?

Hắn lắc đầu, chắp tay nói với đại trưởng lão: "Yên tâm đi đại trưởng lão, trong lòng ta nắm chắc."

Nói xong, liền đi về phía đấu trường.

Nhìn thấy vậy, đại trưởng lão Lý Thiên Minh vô cùng lo lắng.

Cố Dương này...

Sao lại không nghe lời khuyên?

Vân Hải kia đã là Bão Nguyên cảnh tầng một rồi!

Ngươi thì chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Dù là thiên tài đi nữa, làm sao có thể vượt cấp chiến đấu.

Ngươi còn có thể khiêu chiến Bão Nguyên cảnh hay sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng Đại trưởng lão Lý Thiên Minh vừa gấp vừa giận.

Nhưng Cố Dương cũng đã lựa chọn, hắn không thể cưỡng ép ra tay can thiệp, dù sao đó cũng là quy tắc khiêu chiến bốn đại tông môn liên hợp chỉ định.

Hơn nữa Huyết Vô Cương bên cạnh khẳng định cũng sẽ không để cho mình ra tay!

Vì vậy hắn cũng chỉ có thể đứng trên khán đài chờ đợi.

Cố Dương vừa nói ra lời này, cũng dẫn tới một phen chấn động.

"Cố Dương thế mà lại không lựa chọn đầu hàng?"

"Đây là biết rõ núi có hổ nhưng lại chui vào núi hổ mà!"

"Ngưng Chân cảnh tầng ba khiêu chiến Bão Nguyên cảnh, trận chiến này mặc kệ kết quả thế nào, chỉ sợ cũng có thể khiến cho toàn bộ Hạo Nam Châu chấn động rồi chứ?!"

"Không nói sau này không có người nào, nhưng có thể coi là

trước nay chưa từng có!"

"Chậc chậc, ta đã hơi mong đợi rồi."

"Đúng vậy, cho tới bây giờ Cố Dương còn chưa bao giờ thi triển toàn lực, nói không chừng hắn thật có thể khiêu chiến thành công thì sao?"

Nhất thời trong mắt không ít đệ tử chân truyền mang theo vẻ chờ đợi.

Dường như thật sự cảm giác Cố Dương có thể khiêu chiến thành công.

Đương nhiên, có người xem trọng tất nhiên sẽ có người xem nhẹ.

"Đừng nằm mơ."

"Chênh lệch thực lực giữa Bão Nguyên cảnh cùng Ngưng Chân cảnh còn không có nhìn ra sao?"

"Liễu Thiên Tướng chính là một ví dụ sống sờ sờ, trước khi Vân Hải bộc phát ra thực lực Bão Nguyên cảnh, có thể nói Liễu Thiên Tướng là đánh nhừ Vân Hải, kết quả tu vi Bão Nguyên cảnh vừa bộc phát ra, Liễu Thiên Tướng liền bị Vân Hải nghiền ép!"

"Bão Nguyên cảnh và Ngưng Chân cảnh hoàn toàn không cùng một khái niệm, huống chi Cố Dương chỉ có Ngưng Chân cảnh tầng ba, lấy đâu ra năng lực đi đối kháng Bão Nguyên cảnh?"

"Ta thấy Cố Dương chính là tự mình chuốc lấy cực khổ!"

Dưới đài có vô số đệ tử chân truyền đang thảo luận sôi nổi.

Trên đài.

Huyết Vô Cương cũng rất hưng phấn.

Cố Dương thế mà lại lựa chọn buông tha việc đầu hàng?

Còn muốn khiêu chiến Vân Hải?

Ha ha ha!

Đúng là tự tìm đường chết!

Bên kia, Vân Hải cũng không ngờ Cố Dương sẽ trực tiếp từ bỏ việc đầu hàng.

Hắn vốn nghĩ có nên trào phúng một phen hay không, có nên dùng chiêu khích tướng để cho Cố Dương cùng mình đánh một trận không!

Kết quả không nghĩ tới căn bản không cần.

Cố Dương cũng đã đi tới trên đấu trường.

Chẳng qua như vậy cũng tốt, vừa vặn bớt đi không ít phiền toái.

Nghĩ đến đây, Vân Hải cười lạnh rồi đi lên sân quyết đấu.

"Cố Dương, ngươi quả là rất có dũng khí, lại dám tới khiêu chiến ta."

"Xuất phát từ lễ phép, ta sẽ chiếu cố ngươi thật tốt."

Vân Hải nhếch miệng nhìn Cố Dương.

Trên mặt lộ ra vẻ dữ tợn.

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Vân Hải vậy mà không hề có dấu hiệu báo trước lấy ra một thanh đại đao màu huyết hồng từ trong nhẫn trữ vật của mình!

Hắn nắm chặt đại đao, chân nguyên ầm ầm bộc phát, trực tiếp

ngưng tụ phía trên đó.

Chợt...

Một cỗ khí tức giống như cực hạn uy hiếp bộc phát ầm ầm.

Vân Hải giơ tay vung một đao đơn giản.

Một đạo ánh đao khí huyết màu đỏ chính là cắt qua không trung, nhắm thẳng vào tay trái Cố Dương mà bắn tới!

Một đao này...

Hắn định trực tiếp chặt đứt một tay của Cố Dương!

Ra tay chính là một chiêu vô cùng hung ác!

Cảnh tượng này khiến vô số đệ tử chân truyền xung quanh phải hồi hộp thở dốc!

"Lại rút đao rồi!"

"Một đao này... Quá khủng bố! Đây chính là uy năng ẩn chứa trong chân nguyên sao?"

"Ngay cả đao ý và đao pháp cũng chưa từng sử dụng, chỉ là một đao ngưng tụ chân nguyên đã có uy lực khủng bố như vậy."

"Một đao này... là hướng tay trái Cố Dương mà đi, Vân Hải này... thủ đoạn thật tàn nhẫn! Ra tay muốn chặt đứt một tay của Cố Dương!"

Không ít đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông đều lộ vẻ lo lắng.

Bên kia, đệ nhất chân truyền của hai tông còn lại cũng là sắc mặt tái nhợt.

Uy lực của một đao này thực sự quá mức khoa trương.

Nếu để bọn họ đến ngăn cản chỉ sợ cũng hoàn toàn không cản được!

Uy năng của chân nguyên quả thực quá khủng bố!

Vân Hải tùy ý chém ra một đao.

Trên mặt tràn đầy cười lạnh và dữ tợn.

Chiến đấu chỉ vừa mới bắt đầu, hắn tự nhiên sẽ không nghĩ tới trực tiếp chém giết Cố Dương.

Trước tiên hắn phải chậm rãi tra tấn Cố Dương!

Đang suy nghĩ, bỗng nhiên hắn biến sắc.

Bởi vì Cố Dương đã động!

Chỉ thấy thần sắc Cố Dương lạnh nhạt, huy động nắm đấm.

Quyền ý huyền diệu cuồn cuộn mà ra!

Trực tiếp tràn vào trong nắm tay phải của hắn ta.

Lại đập tới đạo huyết hồng đao khí kia!

Rất hiển nhiên.

Cố Dương cũng không bất cẩn.

Ra tay chính là ba thành quyền ý!

Một quyền này của Cố Dương chém ra, không khí đều phát ra một tiếng vang vọng!

Ngay khoảnh khắc sau.

Không trung.

Nắm tay phải của Cố Dương va chạm ầm ầm cùng đao khí đỏ như máu kia!

Xuy xuy xuy!

Lực lượng kinh khủng nhất thời quét sạch toàn bộ sân bãi.

Áo bào của trọng tài trưởng lão ở gần đó đang điên cuồng lay động.

Trên người bọn họ cũng hiện ra từng đạo chân nguyên.

Lúc này mới triệt tiêu xong cỗ lực lượng trùng kích không yếu kia.

Bịch!

Xung kích cũng không kéo dài quá lâu.

Một trận âm thanh ầm ầm truyền đến.

Không ngờ đao khí huyết hồng kinh khủng kia lại trực tiếp bị đánh tan.

Mà Cố Dương, cũng thoáng lui về sau nửa bước.

Từ kết quả đến xem.

Một hiệp này, hai người có thể nói là ngang tài ngang sức!

Chứng kiến một màn này.

Đệ tử chân truyền xung quanh cũng trợn trừng cả hai mắt.

Chặn lại! ?

Một đao này Cố Dương thế mà lại chặn được?

Đây chính là một đao mang theo chân nguyên.

Nếu để cho chân truyền đệ nhất đối mặt với đao này, có thể nói là không còn lực hoàn thủ, chớ nói chi là chính diện ngăn cản.

Nhưng Cố Dương lại làm được!

Hơn nữa nhìn biểu cảm của Cố Dương, dường như rất nhẹ nhàng!

Đây mới là chỗ khiến mọi người khiếp sợ!

Ban đầu bọn họ cho rằng Cố Dương sẽ bị một đao này đánh bại dễ như trở bàn tay.

Kết quả...

Lại là ngang tay?

Chuyện này...

Vô số người lộ vẻ kinh ngạc.

Vân Hải cũng mở to hai mắt nhìn.

Hắn có thể chặn lại được ư?!

Làm sao có thể?

Nhưng sau đó ánh mắt hắn ngưng tụ.

"Sức mạnh của một quyền này... sao lại khoa trương như vậy?"

Mặc dù hắn được chứng kiến Cố Dương dùng ba thành quyền ý đánh bại Tề Thiên Hà, nhưng đối với uy lực một quyền kia cũng chỉ là suy đoán trong lòng.

Dù sao cũng chưa từng đích thân đối mặt.

Bây giờ tự mình đối mặt qua đi... Hắn mới biết được trong một quyền này ẩn chứa uy lực cường hãn.

Nhưng ngay cả như vậy.

Sắc mặt của Vân Hải cũng lập tức trở nên khó coi.

Quá mất mặt!

Bản thân đường đường là cường giả Bão Nguyên cảnh, ra chiêu lại bị một tên gia hỏa Ngưng Chân cảnh tầng ba dễ dàng ngăn trở?

Không thể nhẫn nhịn!

Quả thực không có khả năng nhịn!

"Ta thật muốn xem xem, ngươi làm thế nào!"

Chương 84 - Một quyền chấn động toàn trường

Mặt Vân Hải lộ vẻ tức giận.

Chân nguyên trong cơ thể hắn lại bộc phát lần nữa.

Ngay sau đó, đại đao trong tay hắn bỗng nhiên vung lên.

Khí tức kinh khủng thoáng cái ngưng tụ lại trong đó.

Nhưng khác với lúc trước chính là...

Một cỗ lực lượng huyền diệu lặng lẽ leo lên trên huyết hồng đại đao.

Lập tức khiến cho đại đao phát ra một hồi thanh âm nổ vang!

Thanh âm vang vọng toàn trường!

Kia đúng là...

Hai thành đao ý!

Trên quyết đấu trường.

Chân nguyên trên người Vân Hải đột nhiên bộc phát.

Mà trên đỉnh đầu của hắn lại có từng trận tinh lực ngưng tụ.

Trong tay hắn cầm huyết hồng đại đao.

Hai thành đao ý đột nhiên bộc phát!

Nhìn thấy khí tức trên người Vân Hải bộc phát ra.

Càng khiến vô số chân truyền dưới đài chấn động.

Nhất là một đám chân truyền của Bạch Dương tông.

"Là Huyết Sát Nhận!"

"Đây chính là chiêu thức sở trường của Vân sư huynh!"

"Kiếm pháp Địa cấp trung phẩm, Vân sư huynh đã từng dùng đao pháp này làm bị thương nặng một cường giả Bão Nguyên cảnh!"

"Vân sư huynh thật sự muốn ra tay rồi!"

Bọn họ đều lộ vẻ kích động.

Hắn ta vô cùng hưng phấn nhìn một màn này.

Về phần đám chân truyền Lưu Vân Tông thì nhao nhao nắm chặt hai tay, mặt lộ vẻ lo lắng.

Cố Dương có thể đón một đao kia của Vân Hải đã xem như ngoài ý muốn rồi.

Nhưng lần này...

Hắn còn có thể ngăn trở không?

Trên quyết đấu trường.

Huyết khí cuồn cuộn.

Từng đợt sát khí kinh khủng phun ra từ huyết khí.

Khoảnh khắc sau, ánh mắt Vân Hải lạnh lẽo.

Hơi đưa tay lên.

Nhất thời tất cả huyết khí đúng là trong nháy mắt ngưng tụ

phía trên thanh đại đao màu đỏ kia.

Xì!

"Huyết Sát Nhận!"

Vân Hải khẽ quát một tiếng.

Lập tức huyết khí bàng bạc bao trùm một đạo đao khí huyết hồng vô cùng nặng nề, phảng phất như một tòa núi cao khổng lồ đập vào mặt Cố Dương!

Huyết khí thông thiên.

Vẻn vẹn chỉ đối mặt đã có thể cảm nhận được một lực uy hiếp cường đại tới gần!

Cố Dương thấy vậy, ánh mắt cũng hơi ngưng tụ.

Không thể không nói, uy lực của một đao này rất kinh khủng!

Dưới sự kết hợp của chân nguyên, đao pháp Địa cấp trung phẩm, hai thành đao ý, chỉ sợ cho dù là Bão Nguyên Cảnh nhị trọng bình thường cũng không dám dễ dàng ngăn cản một chiêu này!

Chẳng qua đối với Cố Dương mà nói.

Cũng chỉ có vậy thôi.

Trên mặt Cố Dương lộ ra một tia cười lạnh.

Lập tức lại vung quyền.

Mà động tác của hắn, cũng khiến cho vô số người kinh ngạc.

"Lại nữa à?"

"Uy lực của một đao này không thể so sánh với đao vừa rồi,

còn không rút kiếm sao?"

"Chuyện này... Cố Dương quá khinh thường!"

Không ít đệ tử chân truyền lập tức cảm khái.

Có người lại thẳng thắn khinh thường Cố Dương, quá tự phụ.

Đây chính là một đao Địa cấp trung phẩm bên ngoài có gia tăng hai thành đao ý!

Vậy mà Cố Dương còn định dùng nắm đấm giải quyết giống như lúc trước.

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Thấy động tác lần này của Cố Dương, trong mắt Vân Hải cũng lộ ra từng trận cười lạnh.

"Ngu xuẩn!"

"Cái gọi là thiên tài siêu cấp, xem ra cũng chỉ thế mà thôi."

"Chỉ là phế vật không dám rút kiếm ra mà thôi!"

Mặt Vân Hải lộ vẻ khinh thường.

Nhưng ngay khi nắm đấm của Cố Dương sắp va chạm cùng luồng đao khí nặng nề giống như núi cao kia.

Dị biến nảy sinh!

Chỉ thấy trên nắm tay Cố Dương, quyền ý huyền diệu ầm ầm hiện lên.

Nhưng lần này quyền ý đã không còn là ba thành.

Mà là...

Bốn thành!

Khi bốn thành quyền ý hiện lên ở trên nắm tay của Cố Dương.

Một cỗ uy năng kinh khủng khó có thể tưởng tượng nổi trong nháy mắt bộc phát!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm ầm ầm đánh vào đạo đao khí kinh khủng kia.

Sau đó...

Một màn khiến người ta kinh hãi xuất hiện!

Chỉ thấy nắm đấm của Cố Dương phảng phất như bẻ cành khô, trực tiếp đánh tan đạo đao khí này!

Va chạm còn chưa đến mười giây đồng hồ!

Đao khí trực tiếp bị đánh tan!

Tốc độ cực nhanh, thậm chí cả khán giả xung quanh, thậm chí cả Vân Hải cũng chưa từng phản ứng kịp.

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình kinh khủng không chút nào đình trệ, hướng tới Vân Hải mà đánh tới!

Ầm ầm!

Vân Hải căn bản cũng không kịp phản ứng.

Quyền kình kinh khủng kia trực tiếp đánh bay hắn ta ra ngoài!

Nhưng ít nhất Vân Hải cũng là thiên tài Bão Nguyên cảnh.

Hắn ở trên không trung lại điều chỉnh tư thế, vững vàng hạ

xuống mặt đất.

Nhưng lúc này... Sắc mặt của hắn ta đã biến đổi vô cùng khó coi.

Cùng lúc đó.

Trên sân bỗng nhiên phát sinh một màn.

Cũng là khiến tất cả người xem ở xung quanh đều choáng váng!

Trong số đó, bao gồm cả bốn vị Đại trưởng lão trên khán đài!

"Cái gì!?"

Huyết Vô Cương lập tức trợn tròn hai mắt, ầm một tiếng rồi đứng phắt dậy.

Nhìn một màn này với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Cố Dương thế mà lại chống lại được?

Không.

Nói cho chính xác, đây không phải là kháng cự!

Một quyền của hắn trực tiếp đánh bại Vân Hải!

Huyết Vô Cương nhìn chằm chằm Cố Dương, ánh mắt kia giống như hận không thể ăn tươi nuốt sống Cố Dương!

Mà bên cạnh.

Lý Thiên Minh và hai vị trưởng lão còn lại thì lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Là quyền ý!"

"Bốn thành quyền ý... Hízz..."

"Chư vị, bốn thành quyền ý... Hạo Nam Châu chúng ta có người nào lĩnh ngộ qua chưa?"

"Không có! Cố Dương, là vị đầu tiên!"

"Bốn thành... Chậc chậc, đó là quyền ý tiểu thành rồi chứ!"

"Quyền ý tiểu thành... Không nghĩ tới lại có người có thể lĩnh ngộ được quyền ý tiểu thành!"

"Uy lực của quyền ý Tiểu Thành thật sự quá kinh khủng! Hoàn toàn không phải sơ thành quyền ý có khả năng so sánh được!"

"Không ngờ... Thật sự là không nghĩ tới!"

"Xem ra thế cục lại phát sinh biến hóa rồi."

Hai vị đại trưởng lão của Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn có chút kích động bàn tán.

Mà lúc này sắc mặt Lý Thiên Minh chỉ đầy vẻ khiếp sợ và cuồng loạn!

Hắn hoàn toàn không ngờ Cố Dương thế mà có thể lĩnh ngộ bốn thành quyền ý!

Dù sao đây cũng là chuyện trước nay chưa từng có ở toàn bộ Hạo Nam Châu!

Đương nhiên hắn ta hoàn toàn không đoán được chuyện này.

Không nghĩ tới Cố Dương thế mà còn ẩn giấu át chủ bài lớn như vậy!

"Khó trách hắn lại nói như vậy."

Nghĩ đến đây, Lý Thiên Minh không khỏi thở dài.

Xem ra... Bản thân vẫn còn quá coi thường Cố Dương.

Lúc trước chính mình còn khuyên bảo Cố Dương đầu hàng.

Hiện tại xem ra, Cố Dương đúng là có lý do tự tin!

Nghĩ đến điều này, hắn không còn hoài nghi Cố Dương nữa.

Mà là mong đợi nhìn về phía Cố Dương.

Vị thiên kiêu siêu cấp chưa đến mười tám tuổi này rốt cuộc có thể đi được bao xa đây?

So sánh với sự chấn động của vô số người.

Sắc mặt Vân Hải lúc này lại vô cùng xanh mét.

Âm trầm sắp tràn ra nước!

Vốn hắn định giáo huấn Cố Dương một phen, thậm chí là dằn vặt đủ loại!

Kết quả không nghĩ tới Cố Dương còn ẩn giấu thủ đoạn!

Bốn thành quyền ý!

Quyền ý tiểu thành!

Điều này đồng nghĩa với việc gì thì hắn cũng vô cùng rõ ràng!

Bốn thành quyền ý ẩn chứa uy năng cực kỳ khoa trương!

Bây giờ đừng nói là hành hạ Cố Dương.

Hắn có thể bình thường đánh bại Cố Dương hay không còn phải đánh dấu chấm hỏi.

Nghĩ đến đây, Vân Hải nắm chặt nắm đấm.

Trong ánh mắt ngưng tụ một luồng sát ý bạo ngược điên cuồng.

"Ngộ tính của tiểu tử này thật khoa trương quá mức!"

"Tuyệt đối không thể lưu tính mạng hắn!"

"Đã như vậy... thì trực tiếp hạ sát thủ là được rồi!"

Dưới tình huống bình thường, hắn khẳng định không thể giết Cố Dương.

Nhưng nếu vận dụng bí pháp kia thì tất nhiên có thể chém giết Cố Dương!

Mặc dù sẽ phải chịu một chút thống khổ và trừng phạt của những tông môn khác, nhưng chỉ cần có thể giết Cố Dương.

Tất cả đều đáng giá!

Nghĩ đến đây, mặt Vân Hải điên cuồng.

Không chần chờ nữa!

"Cố Dương! Ngươi giỏi lắm! Thế mà có thể bức ta đến mức này!"

"Không thể không thừa nhận, nếu cho ngươi thêm một khoảng thời gian tu luyện, ngươi nhất định sẽ đạp lên đầu ta!"

"Nhưng bây giờ... Ngươi không có cơ hội này!"

Trong ánh mắt của Vân Hải lóe lên vẻ hung ác, gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Ngay sau đó, hắn gầm lên giận dữ.

Cả người hắn ta huyết khí sôi trào.

Quần áo ngay lập tức vỡ tan.

Cơ bắp cường tráng lộ ra.

Mạch máu giống như Cầu Long đều có thể thấy được rõ ràng!

Trong tay Vân Hải cầm huyết hồng đại đao.

Khí tức trên người lại kéo dài đến đỉnh phong.

Đao ý huyền diệu không ngờ lại phun ra ngoài.

Mà đó là ba thành đao ý!

Sau khoảnh khắc.

Vân Hải nắm chặt đại đao màu máu.

Sát ý tỏa ra trong ánh mắt.

"Bạo Huyết Kiếp Diệt Đao Pháp!"

"Chết đi cho ta!"

Ầm ầm!

Trên quyết đấu trường.

Hình như có một đạo sấm sét nổ vang!

Theo tiếng nói của Vân Hải vang lên.

Huyết khí nồng đậm trên không trung đã hội tụ thành biển.

Phốc xuy!

Da trên người hắn bỗng vỡ vụn.

Máu tươi bắn tung toé.

Huyết dịch này không có rơi xuống đất, trái lại là nhanh chóng vòng ngược lại.

Hoàn toàn dung hợp cùng huyết khí trên bầu trời!

Mà theo từng giọt huyết dịch không ngừng dung hợp.

Huyết khí trong không trung đã đạt đến cực hạn!

Tựa như một đám mây đen bao phủ toàn trường!

Khiến toàn bộ sàn đấu đều lộ vẻ cực kỳ âm trầm!

Ngay sau đó, Vân Hải nổi giận gầm lên một tiếng.

Toàn lực huy động huyết sắc đại đao trong tay!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một đao này...trong nháy mắt đã kéo theo huyết khí nồng đậm âm trầm như nhỏ máu ở trên bầu trời kia.

Sau đó hướng thẳng đến Cố Dương mà đi!

Khí thế hung hãn đáng sợ.

Thậm chí ngay cả Trưởng lão trọng tài bên cạnh cũng nhịn không được, mặt lộ vẻ kinh hãi!

"Khí tức thật khủng khiếp..."

"Thủ đoạn này, cho dù là ta... cũng không có cách nào chống cự!"

Trưởng lão trọng tài trong lòng kinh hãi không thôi.

Hắn là cường giả Bão Nguyên cảnh nhị trọng đỉnh phong.

Kết quả...

Một gã đệ tử chân truyền vậy mà lại bộc phát ra thủ đoạn khủng bố có thể uy hiếp được hắn.

Từ điểm này mà nhìn, Vân Hải này quả thật cường hãn như vậy!

Chẳng qua loại thủ đoạn này vừa ra, Cố Dương kia chẳng phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ?

Nghĩ đến đây, trọng tài trưởng lão không khỏi nhìn sang một bên.

Chỗ đó, Cố Dương vậy mà vẫn thập phần bình tĩnh như cũ.

Việc này không khỏi khiến cho tâm thần hắn chấn động.

Cố Dương này chẳng lẽ không sợ sao?

Trên khán đài.

Nhìn thấy Vân Hải ra tay, Lý Thiên Minh lập tức trừng mắt.

"Vô liêm sỉ! Ngươi đây là coi rẻ quy tắc!"

Hắn hét lớn một tiếng, lập tức ra tay can thiệp!

Cho dù hắn ta rất tin tưởng Cố Dương.

Nhưng một chiêu này...

Tuyệt đối không phải Cố Dương có khả năng ngăn cản!

Bởi vì uy lực một chiêu này, thậm chí đã đạt đến Bão Nguyên cảnh tầng ba.

Cho dù là Bão Nguyên cảnh tầng ba, cũng chưa chắc có thể ngăn được một chiêu này.

Huống chi tu vi của Cố Dương chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng ba!

So với Bão Nguyên cảnh tầng ba thấp hơn trọn vẹn một cảnh giới!

Một chiêu này của Vân Hải rõ ràng là xông đến đoạt mạng Cố Dương!

Nhưng trong nháy mắt ngay khi Lý Thiên Minh ra tay.

Huyết Vô Cương lại mang theo ý cười chặn trước mặt hắn.

"Chuyện của tiểu bối ngươi cũng định dính vào nữa?"

Nụ cười trên mặt Huyết Vô Cương vô cùng rực rỡ!

Trong lòng hắn vô cùng sảng khoái!

Sắp rồi!

Vân Hải liền có thể đem Cố Dương chém giết!

Nói thật, thiên tư và ngộ tính Cố Dương biểu hiện ra thật sự quá kinh khủng!

Cho dù là kẻ có kiến thức rộng rãi như hắn cũng phải run sợ.

Bốn thành quyền ý!

Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Lại có thể sánh vai với Bão Nguyên cảnh!

Nếu để cho Cố Dương trưởng thành một thời gian nữa, Bạch Dương tông bọn hắn chẳng phải sẽ trực tiếp bị Cố Dương này nghiền ép sao?

Nhưng cũng may Vân Hải không phụ sự coi trọng của hắn!

Trực tiếp sử dụng bí pháp.

Cứ như vậy...

Cố Dương là chắc chắn phải chết!

Mà hắn chỉ cần ngăn Lý Thiên Minh lại là được.

"Vô liêm sỉ! Cút ngay cho ta!"

Thấy Huyết Vô Cương ra tay, mắt Lý Thiên Minh suýt nữa muốn nứt.

Chân nguyên hùng hậu trong cơ thể bộc phát ầm ầm.

"Ui, Lý Thiên Minh, ngươi chẳng lẽ cho rằng ta sợ ngươi sao?"

Thấy Lý Thiên Minh ra tay, Huyết Vô Cương cũng cười lạnh một tiếng.

Đồng dạng trên người hắn cũng bộc phát ra một cỗ chân nguyên mạnh mẽ!

Hai cỗ khí tức cường đại ầm ầm va chạm vào nhau.

Bên cạnh, đại trưởng lão Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn, liếc mắt nhìn nhau, không có ý hòa giải.

Chỉ là đứng ở một bên xem kịch.

Mà ngay thời điểm hai người giằng co.

Trên quyết đấu trường.

Luồng huyết khí kinh khủng kia đập vào mặt.

Lực áp bách cường đại càng khiến áo bào toàn thân Cố Dương điên cuồng lăn lộn.

Một mái tóc đen cũng không ngừng phe phẩy.

"Bí pháp đốt máu sao?"

Cố Dương nhìn thoáng qua bộ dáng chật vật của Vân Hải cách đó không xa.

Ánh mắt hơi ngưng tụ.

Ban đầu hắn muốn dùng ba thành quyền ý, là đủ để ứng đối.

Không ngờ Vân Hải này còn học được bí pháp.

Bùng nổ ra thực lực càng thêm cường hãn.

Nhìn huyết khí phảng phất như mây đen trước mặt.

Nếu tiếp tục sử dụng ba thành quyền ý chỉ sợ sẽ không ngăn được một chiêu này.

Một khi đã như vậy...

Vậy thì lấy ra chút thủ đoạn là được rồi.

Nghĩ đến đây, thân thể Cố Dương hơi cong lại.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cả người hắn bắn ra giống như đạn pháo.

Không tránh không né, ngược lại trực tiếp trùng kích về phía huyết khí kinh khủng kia!

"Đây... hăn đang làm gì vậy?!"

"Hắn không muốn sống nữa sao!?"

Thấy cảnh này, trọng tài trưởng lão bên cạnh nhìn mà trợn to hai mắt.

Thập phần khó hiểu hành động lúc này của Cố Dương.

Có tốc độ này, không nghĩ trốn tránh chạy trối chết, thế mà còn tiến đến mảnh huyết khí kia?

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Bọn hắn kinh hãi không thôi.

Cố Dương đã vọt tới trước huyết khí.

Chợt hắn chậm rãi vung nắm tay phải lên.

Mà lúc này, Vân Hải cũng nhìn thấy được động tác của Cố Dương.

"Ha ha, còn muốn sử dụng quyền pháp đối phó một đao của ta sao?"

"Si tâm vọng tưởng!"

Mặc dù khí tức của Vân Hải đã trở nên yếu ớt hơn rất nhiều.

Nhưng sau khi nhìn thấy động tác của Cố Dương, vẫn nhịn không được trào phúng.

Nhưng ngay khoảnh khắc sau... hắn lại không cười nổi nữa.

Bởi vì trên người Cố Dương đột nhiên bộc phát ra một cỗ kim quang mãnh liệt đến cực điểm!

Kim quang nở rộ, phảng phất có mấy vị Đại Phật từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên người Cố Dương.

Nói chính xác...

Là dung nhập vào nắm tay phải của Cố Dương!

Ngay sau đó, từng đợt âm thanh ngâm xướng Phật môn nhanh

chóng mà kỳ diệu vang vọng toàn trường!

Nắm đấm Cố Dương trực tiếp hướng về phía mảnh huyết khí kia ầm ầm đập tới!

Leng keng... Leng keng...!

Không gian phát ra tiếng xé rách bi thảm.

"Phục Ma Kim Cương Quyền, trấn áp cho ta!"

Cố Dương cũng phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Phía trên nắm tay phải còn bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng.

Bốn thành quyền ý không chút nào che dấu bạo phát ra.

Ầm ầm!

Phục Ma Kim Cương Quyền trực tiếp rơi vào trên mảnh huyết khí nồng đậm kia!

Uy năng kinh khủng ầm ầm nổ tung!

Một tiếng nổ long trời lở đất vang vọng đất trời!

Ầm ầm!

Lấy đấu trường làm trung tâm.

Xung kích bạo tạc giống như sơn băng địa liệt... quét sạch bốn phía!

"Mau đồng loạt ra tay!"

Thấy cảnh này, trọng tài trưởng lão sợ tới mức vội vàng kinh hô.

Kêu gọi các trưởng lão khác đồng loạt ra tay.

Chỉ thấy chân nguyên dày đặc trên người bọn họ không ngừng bạo phát ra.

Sau đó tác dụng ở trên quyết đấu trường trước mắt.

Hấp thu lực hút khủng bố đến cực điểm kia!

Nhưng cho dù ra tay hấp thu.

Nhưng vẫn có một số lực lượng tràn lan ra.

Ầm ầm!

Phốc xuy!

Cuồng phong quét tới.

Mặc dù chỉ là một chút dư uy sót lại.

Nhưng cũng khiến một đám đệ tử chân truyền tới gần sân quyết đấu chấn động tới mức sắc mặt tái nhợt.

Người có thực lực thấp càng hoàn toàn ngăn cản không được, trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi!

Lúc này bọn họ mới phản ứng lại.

Liền vội vàng lui về phía sau, hoàn toàn không dám lại gần đấu trường một lần nữa!

Lúc này.

Toàn bộ quyết đấu trường đã bị vô số cát bay đá chạy bao phủ!

Hai thủ đoạn mạnh nhất va chạm với nhau tạo thành uy lực thật sự là quá mức khoa trương!

Cho dù là mấy vị trọng tài trưởng lão đứng gần sân đấu nhất cũng nhất thời không nhìn rõ tình huống bên trong.

Cũng may tình huống này rất nhanh liền kết thúc.

Đá bay rơi xuống đất.

Bụi mù tan đi.

Lúc này trong sân quyết đấu đã loạn cào cào.

Mà ngưng thần nhìn tới.

Họ kinh hãi phát hiện.

Hai người tất cả đều đứng tại chỗ.

Chẳng lẽ là nói...

Bất phân thắng bại?

Bọn họ đánh ngang tay?

Lúc này trong đấu trường còn có một tầng sương mù.

Dẫn đến không thấy rõ tình huống cụ thể của hai người.

Đợi đến lúc tầng sương mù này hoàn toàn tán đi.

Đập vào mắt đầu tiên chính là thân hình của Cố Dương.

Lý Thiên Minh đã ngừng tay, vội vàng nhìn về phía đấu trường.

Ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

Trong lòng càng cầu nguyện.

Đừng gặp chuyện gì!

Ngàn vạn lần không được xảy ra chuyện gì!

Còn bên cạnh, Huyết Vô Cương cũng cau mày nhìn sang.

Ý tưởng của hắn tất nhiên lại trái ngược với Lý Thiên Minh.

Hắn hận Cố Dương không thể lập tức ngã xuống đất!

Nhưng sương mù tiêu tan.

Cố Dương đứng tại chỗ.

Trên người không hề hư hao.

Thần sắc vẫn bình tĩnh như trước.

Không chút gợn sóng.

Hắn chậm rãi thu hồi nắm đấm.

Mà đúng lúc này một tiếng ầm vang lên!

Mọi người hoảng sợ nhìn lại.

Đối diện Cố Dương.

Thân thể Vân Hải ngã trên mặt đất.

Lúc này, đúng lúc sương mù đã hoàn toàn tan đi.

Mọi người lúc này mới thấy rõ thân hình lúc này của Vân Hải.

Nhất thời trong lòng hoảng sợ!

Đầu Vân Hải chỉ còn lại một nửa.

Một nửa khác trực tiếp bị đánh nổ!

Mà trên người hắn, ngay cả nửa điểm còn nguyên vẹn cũng không có.

Thủng lỗ chỗ.

Mà lúc này hắn đã chết đến mức không thể chết thêm nữa!

Một tia sinh cơ cũng không có!

"Chết... Chết rồi!?"

Thấy cảnh này, trọng tài trưởng lão trọng tài trợn tròn mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi!

Nghe thấy trưởng lão trọng tài nói,

Vô số đệ tử chân truyền chung quanh càng nhịn không được trợn trừng hai mắt, nhìn mà choáng váng.

Chết rồi?

Vân Hải đạt tới tầng một Bão Nguyên cảnh... Vậy mà chết rồi!

Bị Cố Dương một quyền giết chết?

Cmn đây là...

Cảnh tượng này thực sự quá chấn động.

Đến mức tất cả đệ tử chân truyền đều đắm chìm trong đó.

Thật lâu không thể bình tĩnh nổi!

Đó chính là đệ nhất Chân Truyền Bão Nguyên cảnh đấy!

Không phải cường giả Bão Nguyên cảnh bình thường gì cả!

Thậm chí có thể vượt cấp đánh bại Bão Nguyên cảnh tầng hai!

Dựa theo tình huống bình thường, Vân Hải sẽ ngồi vững bảo tọa đệ nhất trong lần thi đấu chân truyền này!

Không ai có thể lay chuyển địa vị của hắn!

Nhưng bây giờ...

Nhưng chuyện ngoài ý muốn lại xảy ra!

Cố Dương thế mà lại đem Vân Hải đánh chết!

Chuyện này có hợp lý không?

Quả thực là quá bất hợp lý!

Bọn họ không dám tin vào hai mắt mình.

Thậm chí cũng không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!

Bọn họ chỉ biết, cuối cùng Cố Dương thi triển ra một môn quyền pháp!

Một quyền pháp vô cùng cường hãn!

Sau đó một quyền liền đánh chết Vân Hải!

Ai có thể nghĩ tới điều này chứ?

Cố Dương thế mà còn giấu một lá bài tẩy!

Ngoài chấn động, nhiều hơn là thán phục!

Cảm thán thực lực của Cố Dương quá khoa trương!

Thán phục sự phong phú của lá bài tẩy của Cố Dương!

Cảm thán thiên tư của Cố Dương quá thái quá!

Mà trên khán đài.

Sau khi thấy rõ cảnh tượng trong đấu trường.

Huyết Vô Cương sửng sốt.

Dường như không có phản ứng.

Chờ hắn nhìn chằm chằm vào tử trạng thê thảm vô cùng kia của Vân Hải.

Bỗng nhiên hắn ta kịp phản ứng.

Vân Hải...

Không ngờ lại bị Cố Dương giết!

Trong nháy mắt, hắn ta nổi giận vô cùng.

"Chân truyền không thể hạ tử thủ trong lần thi đấu này! Cố Dương vậy mà dám trái với quy tắc thi đấu! Thi đấu luận bàn mà dám ra tay giết người! Đây là tội lớn!"

Huyết Vô Cương la lớn.

"Bỏ qua quy tắc, tùy tiện hạ sát thủ, có khác gì Ma Môn đâu!? Cố Dương... Đáng chết!"

Trong lúc hô to, chân nguyên trong cơ thể Huyết Vô Cương ầm ầm bộc phát.

Hắn định nhân cơ hội này trực tiếp ra tay với Cố Dương!

Nhưng Lý Thiên Minh cũng tinh mắt, phát hiện ý định của Huyết Vô Cương.

Lần này...

Hắn cũng ngăn trước mặt Huyết Vô Cương.

"Trong lúc luận bàn phát sinh chút chuyện ngoài ý muốn cũng là rất bình thường, tranh đấu giữa tiểu bối, nếu ngươi muốn xen vào thì phải vượt qua cửa ải này của ta trước đã!"

Lý Thiên Minh cười lạnh không thôi.

Trước đó Huyết Vô Cương đã ngăn mình lại mà nói những lời này.

Lần này...

Hắn trả lại nguyên vẹn không sót gì!

"Ngươi!"

Huyết Vô Cương lập tức nổi giận vô cùng, cố gắng vượt qua Lý Thiên Minh trực tiếp ra tay với Cố Dương.

Lý Thiên Minh không có khả năng để cho Huyết Vô Cương đi vòng qua.

Dù sao thực lực hai người tương đương nhau, ai cũng không làm gì được ai!

"Hai lão gia hỏa các ngươi, chẳng lẽ muốn xem kịch hay sao?"

Thấy Lý Thiên Minh ngăn cản như thế, hắn hoàn toàn không có cơ hội ra tay.

Hắn chỉ có thể chuyển ánh mắt về phía hai vị Đại trưởng lão Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn bên cạnh.

"Nếu chờ Cố Dương này trưởng thành, đến lúc đó nào còn có đường sống của ba tông chúng ta!"

"Chẳng lẽ các ngươi muốn bị Lưu Vân Tông dẫm nát dưới chân sao?!"

Hắn giận dữ hét lên với hai vị đại trưởng lão.

Không thể không nói, lời này của hắn quả thật khiến cho trong lòng hai vị đại trưởng lão khẽ động.

Nhưng bọn họ cũng không phải kẻ ngu si.

Rất nhanh đã hiểu được.

Trên mặt còn mang theo nụ cười lạnh lẽo, nói: "Đừng coi người như kẻ ngu, Huyết Vô Cương."

"Trận chiến này vốn là Vân Hải Bạch Dương Tông các ngươi ra tay trước, kết quả bị Cố Dương người ta giết ngược, cũng coi là tự tìm chết."

"Về phần Cố Dương trưởng thành... Chuyện đó đối với bốn đại tông môn tỉnh Hạo Nam chúng ta tất nhiên là chuyện tốt."

"Hai tông chúng ta lại không có thù riêng với Lưu Vân Tông, vì sao chúng ta phải trả thù Lưu Vân Tông?"

"Trái lại là ngươi đó Huyết Vô Cương, mở miệng câu câu Ma môn, ta thấy Bạch Dương tông các ngươi giống Ma môn nhất!"

Đại trưởng lão hai tông cực kỳ không khách khí hô lớn với Huyết Vô Cương.

Phong cách hành sự của Bạch Dương tông vốn bá đạo.

Cho dù đối với tứ tông cùng địa vị cũng là như thế.

Những phương diện khác Bạch Dương tông cũng thường xuyên xung đột với Bắc Tuyết Môn và Phong Sương Môn.

Muốn để cho hai phái bọn họ hỗ trợ tự nhiên là chuyện không thể nào!

Hơn nữa Cố Dương thể hiện ra thực lực và thiên phú.

Đủ để chứng minh hắn là một thiên tài tuyệt thế!

Mà bình thường loại thiên tài này, đều là thân mang đại khí

vận.

Ra tay xử lý một thiên tài người mang khí vận lớn như vậy?

E rằng không phải không có hình phạt, mà là sẽ bị phản phệ!

Bọn hắn cũng không thể ngu xuẩn như vậy!

"Ngươi!"

"Đồ ngu!"

"Đúng là một đám ngu xuẩn!"

"Các ngươi chờ đó cho ta!"

Thấy vậy, Huyết Vô Cương vô cùng tức giận.

Nhưng lúc này hắn rõ ràng nói thế nào cũng không có bất cứ tác dụng gì!

Bây giờ Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn đã coi như đứng về phía Lưu Vân tông.

Nghĩ đến đây, hắn buông lại lời hung ác.

Không hề đợi lâu, xoay người trực tiếp rời khỏi Bắc Tuyết Môn!

Muốn mạnh mẽ giết chết Cố Dương ở trong Bắc Tuyết Môn, đương nhiên là chuyện không thể nào làm được.

Cho nên hắn trực tiếp rời đi!

Thấy Huyết Vô Cương quay người rời khỏi.

Ánh mắt hai đại trưởng lão cũng ngưng lại.

Chợt lập tức thu hồi ánh mắt nhìn về phía Lý Thiên Minh ở

bên cạnh.

Lúc này Lý Thiên Minh cũng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Chợt nghiêng đầu nhìn về phía Cố Dương vân đạm phong khinh trên quyết đấu trường!

Tâm tình của hắn lập tức trở nên vô cùng thư thái.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng thay đổi vô cùng ôn hòa và cảm khái.

"Ha ha, chúc mừng Lý trưởng lão, lần này Lưu Vân Tông xuất hiện Chân Long rồi!"

"Đúng vậy, có thiên kiêu như Cố Dương, chỉ sợ có thể thành tựu được một phen truyền kỳ trong Sở quốc!"

"Trong Anh Tài Bảng Sở Quốc này, cũng nhất định có chỗ cho Cố Dương!"

"Thật đáng mừng, thật sự là rất đáng mừng nha."

Hai vị Đại trưởng lão nhao nhao chắp tay chúc mừng Lý Thiên Minh.

Đối với việc này, Lý Thiên Minh cũng đáp lễ lại.

Dù sao vừa rồi sự xuất hiện của hai vị Đại trưởng lão coi như là đứng về phía Lưu Vân Tông.

Vì vậy y đương nhiên cũng phải khách sáo.

Một trận chém gió mua bán qua lại kết thúc.

Bọn họ cũng là đi xuống khán đài.

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn tự mình đi lên phía trước.

"Đã như vậy, lần thi đấu này có thể nói là chấm dứt viên mãn."

"Tiếp theo chính là thời điểm ban thưởng."

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn nhìn về phía Cố Dương, trong mắt vẫn tràn đầy rung động.

Hồi tưởng lại biểu hiện của Cố Dương trong lần thi đấu chân truyền này.

Có thể nói là không ngừng đổi mới những hiểu biết của bọn hắn đối với thiên tài!

"Chúc mừng ngươi Cố Dương, trở thành đệ nhất cường giả chân truyền, đây là phần thưởng của ngươi!"

Nói xong, đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn liền lấy ra một chiếc nhẫn trữ vật, đưa cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng cầm nhẫn trữ vật tới.

"Đa tạ trưởng lão."

Cố Dương hơi chắp tay nói lời cảm tạ.

Hắn chợt nhìn lướt qua phần thưởng bên trong trữ vật giới chỉ.

Lập tức mừng rỡ không thôi.

Không thể không nói.

Phần thưởng của đệ nhất thi đấu chân truyền vẫn khá phong phú!

Một vạn hạ phẩm linh thạch.

Thêm một kiện phòng ngự linh giáp!

Chỉ riêng kiện linh giáp này đã giá trị hơn vạn linh thạch.

Dù sao nó cũng có thể ngăn cản một kích của cường giả Bão Nguyên cảnh!

Đương nhiên, muốn dựa vào linh giáp này để chiến đấu với Bão Nguyên cảnh là điều không có khả năng.

Nhiều nhất chính là chặn một hai chiêu, sau đó sẽ bị hỏng.

Đối với Cố Dương mà nói tất nhiên là tác dụng không lớn, nhưng mà có thể bán đi đổi lấy linh thạch cũng coi như là khá tốt.

Mà ngay lúc Cố Dương nhận ban thưởng.

Bên kia, đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn cũng đem phần thưởng còn lại phát ra ngoài.

Đương nhiên do Vân Hải chết trận.

Trần Vũ vốn bại dưới tay Cố Dương, ngược lại còn thuận theo xếp hạng thứ hai.

Mà Liễu Thiên Tướng, lại là đệ tam.

Người lúc trước không thể tiến vào vị trí top 10 cũng là được bổ sung.

Có thể nói là có người vui, có người sầu.

Sau đó đám đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông cũng nhao nhao tiến lên đón.

Phần lớn bọn hắn cũng cảm khái.

Lúc vừa tới, bọn họ đều đối xử với Cố Dương như sư đệ.

Dù sao Cố Dương vừa trở thành đệ tử chân truyền, cũng được

coi là người mới.

Cho nên cần chăm sóc chiếu cố.

Kết quả khi thi đấu của các vị chân truyền đã kết thúc.

Thằng hề lại chính là bọn ta!

Người mới? Chăm sóc?

Còn phải chăm sóc cái búa.

Cố Dương có thể chiến đấu vượt một cấp bậc.

Huống chi là bọn họ.

Hiện giờ vô số đệ tử chân truyền đều dùng ánh mắt hâm mộ và sùng bái nhìn Cố Dương.

Trong lòng cảm khái vạn phần.

Lúc này, Liễu Thiên Tướng cũng đã khôi phục lại thương thế đến trong đám người.

Mặc dù hắn không tận mắt nhìn thấy Cố Dương cùng Vân Hải chiến đấu.

Nhưng Cố Dương không chỉ đánh bại Vân Hải, thậm chí còn tiêu diệt Vân Hải.

Hắn ta liền khiếp sợ bất chấp thương thế của mình, vội vàng chạy đến hiện trường.

Sau khi nhìn thấy thi thể Vân Hải trên sàn quyết đấu.

Hắn lập tức choáng váng.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập rung động cùng cảm khái.

"Thật đúng là vậy...Thật có chút bị đả kích mà."

Tốt xấu gì y cũng là đệ nhất chân truyền của Lưu Vân Tông.

Kết quả không nghĩ tới nhanh như vậy đã bị đuổi kịp và vượt qua.

Hơn nữa còn bị một chân truyền Ngưng Chân cảnh tầng ba đuổi kịp!

Điều này làm cho trong lòng hắn cảm khái vạn phần, đồng thời cũng không khỏi sợ hãi thán phục vì Cố Dương.

Ngưng Chân cảnh tầng ba lại có thể bộc phát ra thực lực có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng ba.

Cho dù là những quái vật trên Anh Tài Bảng kia, cũng chưa chắc ai cũng có thể làm được...

Ngươi thật biến thái!

"Như vậy lần thi đấu chân truyền này, đã tuyên cáo viên mãn kết thúc."

"Tuy rằng trên đường có chút gợn sóng, nhưng điều này cũng không trọng yếu."

"Lý trưởng lão? Sao không theo ta cùng đi uống rượu chúc mừng một phen?"

Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn nhìn về phía Lý Thiên Minh, đưa ra lời mời.

Lý Thiên Minh hơi cân nhắc một chút.

Chợt lắc đầu.

Hắn hồi tưởng lại ánh mắt của Huyết Vô Cương lúc rời khỏi.

Trong lòng vẫn có chút lo lắng bị Huyết Vô Cương giở trò.

Hắn hiểu rõ Huyết Vô Cương.

Chỉ cần có thể đạt được mục đích thì sẽ dùng mọi thủ đoạn tồi tệ nhất!

Vì vậy chậm thì sẽ xảy ra biến hóa.

Hắn tính toán nhanh chóng trở về tông môn.

"Đa tạ ý tốt của Trần trưởng lão, chỉ có điều tông chủ thúc giục gấp gáp, chỉ sợ là không thể ngủ lại cùng ngươi nâng cốc trò chuyện hân hoan."

"Thật có lỗi."

Lý Thiên Minh chắp tay, thoáng áy náy nói.

Nghe đến đây, Đại trưởng lão Bắc Tuyết Môn dường như cũng hiểu rõ ý của Lý Thiên Minh.

Hắn mỉm cười nói: "Nếu Lý trưởng lão đã không tiện, vậy Bắc Tuyết môn chúng ta cũng không miễn cưỡng, đường xá xa xôi, xin hãy cẩn thận."

Hai bên chắp tay.

Hiện giờ trong sân đã sớm chỉ còn lại có đệ tử ba tông.

Đám chân truyền Bạch Dương tông đã lặng lẽ rời khỏi theo Huyết Vô Cương từ lâu.

Thậm chí Thẩm Đông chân truyền đứng thứ hai tiến vào top mười của Bạch Dương tông còn không cần cả khen thưởng, trực tiếp chạy trốn.

Lý Thiên Minh lập tức triệu tập tất cả đệ tử chân truyền của

Lưu Vân Tông đến đây.

"Đi thôi, quay về tông."

Hắn vung tay lên, phi chu xuất hiện.

Những đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông còn lại mặc dù không biết vì sao đại trưởng lão lại vội vàng như vậy.

Nhưng vẫn là nghe lời đi lên phi chu.

Về phần Cố Dương, sớm đã bị Lý Thiên Minh kéo sang một bên.

"Cố Dương, Đại trưởng lão Huyết Vô Cương của Bạch Dương tông hiện tại đã theo dõi ngươi rồi."

"Đợi trở lại tông môn, tận lực ít ra khỏi cửa, nếu không... Rất dễ dàng xảy ra chuyện!"

"Huyết Vô Cương?"

Cố Dương hơi híp mắt.

Đương nhiên hắn có thể cảm nhận được sát ý của Huyết Vô Cương với mình.

Chẳng qua hắn cũng rõ ràng, đối phương chính là Đại trưởng lão Bạch Dương tông.

Thực lực cường hãn càng không phải là thứ mà kẻ hạng Vân Hải có thể so bì!

Vậy vẫn nên cẩn thận thì hơn.

"Bạch Dương Tông à..."

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Sau đó đi theo Đại trưởng lão lên phi chu.

Phi chu lập tức bộc phát ra tốc độ cực nhanh, nhanh chóng rời xa Bắc Tuyết Môn.

Xuất phát về phía Lưu Vân Tông.

Trên đường đi, Lý Thiên Minh cũng không chần chờ, trực tiếp điều khiển cho phi chu toàn lực phi hành.

Không dự định lãng phí thời gian.

Sợ sẽ xuất hiện ngoài ý muốn.

Nhưng cho dù như vậy, chuyện ngoài ý muốn vẫn xảy ra!

Ngay tại thời điểm phi chu phi hành ổn định.

Đột nhiên, một tiếng vang kỳ dị truyền tới.

Ngay sau đó, toàn bộ phi chu đung đưa.

Giống như có vật nào đó trói buộc phi chu lại!

Ầm ầm!

Phi chu nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

Rơi vào đường cùng, tất cả đệ tử Lưu Vân Tông vội vàng từ trong phi chu đi ra.

Lúc này bọn họ mới phát hiện trên phi thuyền lại có từng sợi dây thừng kỳ dị.

Cũng chính là dây thừng này, chặn lại bên ngoài!

Thần sắc đại trưởng lão Lý Thiên Minh lập tức trở nên âm trầm.

Hắn phất tay thu hồi phi chu vào trữ vật giới chỉ trước.

Chợt chân nguyên bộc phát ầm ầm.

Khí tức chỉ thuộc về một mình Bão Nguyên cảnh tầng bảy trong nháy mắt triển khai.

"Khỏi trốn nữa, ra đi!"

Hắn ta la lớn.

Lý Thiên Minh vừa dứt lời.

Lập tức xung quanh hắn có hai bóng người xuất hiện.

Trong đó có một thân ảnh vô cùng quen thuộc!

Không ngờ chính là Huyết Vô Cương đã rời khỏi Bắc Tuyết Môn!

"Ha ha, lão già nhà ngươi phản ứng lại cũng không chậm nha."

Huyết Vô Cương nhìn chằm chằm Lý Thiên Minh, nhếch miệng nở nụ cười âm lãnh!

"Quả nhiên là ngươi!"

Nhìn thấy Huyết Vô Cương, trong mắt Lý Thiên Minh lập tức hiện ra một tia ngưng trọng.

Hắn đã sớm đoán được là Huyết Vô Cương giở trò quỷ.

Nhưng thực lực của hắn và Huyết Vô Cương tương đương nhau.

Cho dù Huyết Vô Cương cản đường, hắn cũng không sợ hãi bao nhiêu!

Mà đúng lúc này, một lão giả từ bên cạnh chậm rãi đi ra.

"Ha ha, đây là đại trưởng lão Lưu Vân Tông sao? Quả nhiên danh bất hư truyền nha."

Lão già kia thân hình có chút lảo đảo, hữu khí vô lực, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể chết đi, nếu có người không biết tình hình nhìn lại, còn tưởng rằng chỉ là một lão nhân gần đất xa trời, nhưng lọt vào mắt Lý Thiên Minh, hắn nhất thời thần sắc biến đổi.

Lão giả này...

Lại là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bốn!

Lập tức sắc mặt hắn trở nên ngưng trọng!

Tại sao Huyết Vô Cương lại tìm được cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bốn?

Nhất thời hắn lại nghĩ tới một khả năng.

Chẳng lẽ ngay từ đầu Huyết Vô Cương đã dự định chặn giết bọn hắn?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Lý Thiên Minh trở nên vô cùng khó coi.

Ở phía sau hắn ta.

Một đám đệ tử chân truyền cũng phát hiện tình huống này.

Lập tức sắc mặt

của toàn bộ đệ tử chân truyền trở nên trắng nhợt!

Làm sao bọn họ còn không rõ tình hình.

Đại trưởng lão của Bạch Dương Tông Huyết Vô Cương mang theo một lão giả là Bão Nguyên cảnh tầng bốn tới đây rõ ràng là muốn hạ tử thủ với bọn họ!

Bão Nguyên cảnh tầng bốn chính là cường giả Bão Nguyên cảnh trung kỳ!

Trong Bão Nguyên cảnh, mỗi một cảnh giới khác nhau đều cực kỳ khoa trương.

Ví dụ như Vân Hải.

Cho dù hắn đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng một, cũng nhiều nhất chỉ có thể vượt lên một bậc, đánh bại Bão Nguyên cảnh tầng hai.

Hắn muốn đánh bại Bão Nguyên Cảnh tầng ba.

Chỉ có thể thông qua bí pháp sử dụng tác dụng phụ cực mạnh!

Hơn nữa ra hết thủ đoạn mới có thể làm được.

Mà chênh lệch giữa Bão Nguyên cảnh tầng bốn và Bão Nguyên cảnh tầng ba không thua gì một bậc so với Bão Nguyên cảnh tầng một và Ngưng Chân cảnh tầng một!

Như một cái hào rộng khổng lồ, khó có thể vượt qua!

Dù sao một người là Bão Nguyên cảnh sơ kỳ.

Mà Bão Nguyên cảnh tầng bốn, đã bước vào lĩnh vực Bão Nguyên cảnh trung kỳ!

Đây cũng là điểm mà Lý Thiên Minh lo lắng.

Huyết Vô Cương, hắn có thể ứng phó được.

Nhưng một khi hắn đánh nhau với Huyết Vô Cương, thì lão giả Bão Nguyên cảnh tầng bốn kia, hắn khẳng định sẽ không có cách nào phân tâm ra xử lý cả!

Nếu để cho lão giả kia nhảy vào trong đệ tử chân truyền,

không thể nghi ngờ chính là sói vào trong chuồng dê.

Không ai có thể ngăn cản!

Sắc mặt Lý Thiên Minh trở nên khó coi.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Huyết Vô Cương và lão giả kia.

"Huyết Vô Cương, ngươi định khai chiến với Lưu Vân Tông chúng ta sao?!"

Lý Thiên Minh cắn chặt răng, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào Huyết Vô Cương.

"Khai chiến?"

"Sao lại là khai chiến chứ?"

"Bạch Dương tông chúng ta vô cùng yêu thích hòa bình."

Huyết Vô Cương giả ngây ngốc buông thõng bàn tay.

Chợt trong ánh mắt lộ ra một tia tàn nhẫn.

"Ta cũng không nhận ra vị lão giả này, cũng không phải là đồng bọn của hắn."

"Ta chỉ tới là muốn luận bàn với ngươi một phen, nhìn xem ngươi rốt cuộc ai mạnh ai yếu mà thôi."

"Về phần hắn làm cái gì, không có bất kỳ quan hệ nào với Bạch Dương tông chúng ta."

Huyết Vô Cương nhếch miệng cười nói.

"Không tin, chờ khi nào ngươi trở lại Lưu Vân Tông thì có thể tự mình điều tra."

Nghe đến đó, sắc mặt Lý Thiên Minh lập tức trở nên cực kỳ

khó coi.

Tên gia hỏa này...

Quả thực là vô sỉ tới cực điểm!

Đen đều có thể nói thành trắng!

Hơn nữa ngay cả lý do cũng đã tìm xong rồi.

Mặc dù lý do này dường như rất nhảm.

Nhưng với sự hiểu biết của Lý Thiên Minh về Huyết Vô Cương, chỉ sợ lời hắn nói là sự thật!

Lão giả bên cạnh sợ là thật sự không có quan hệ gì với hắn.

Mà là bị hắn ta dùng ích lợi rất lớn mời tới.

Mà mục đích...

Tự nhiên chính là...

Lý Thiên Minh nghiêng đầu nhìn về phía Cố Dương đang đứng tại một bên, đánh giá khắp nơi.

"Thú vị."

Lão giả cũng xoay chuyển ánh mắt, cuối cùng rơi vào thân thể Cố Dương ngừng lại.

"Ngưng Chân cảnh tầng ba."

"Xem ra ngươi chính là thiên tài Cố Dương vượt cấp khiêu chiến Bão Nguyên cảnh hả?"

Trong mắt lão giả bộc phát ra ánh sáng như chim ưng.

Ngay lập tức thân hình nhanh chóng lướt đi.

Nói xong liền chạy thẳng đến chỗ Cố Dương!

"Dừng tay!"

Thấy vậy, Lý Thiên Minh lập tức muốn ra tay giúp đỡ.

Nhưng vào lúc này...

Huyết Vô Cương cũng trực tiếp bộc phát lực lượng, trực tiếp ngăn trước mặt Lý Thiên Minh.

"Trước đó tại Bắc Tuyết Môn chưa đánh một trận thống khoái, lần này... Vậy thì hảo hảo đánh một trận đi!"

"Ngươi! Cút ngay cho ta!"

Lý Thiên Minh cắn chặt răng.

Chân nguyên trong tay như không cần tiền, phun ra mãnh liệt.

Một luồng lực lượng khủng khiếp ầm ầm giáng xuống trước mặt Huyết Vô Cương.

"Ha ha."

Huyết Vô Cương lại lạnh nhạt lùi về sau.

Rồi bàn tay chợt vẫy một cái.

Một cỗ huyết khí nồng đậm ầm ầm bạo phát.

Hắn trực tiếp va chạm với chiêu của Lý Thiên Minh.

Lập tức bộc phát ra tiếng vang kinh thiên động địa!

Hai người thực lực không phân biệt cao thấp.

Nhưng khi đánh nhau, lực phá hoại lại cực kỳ cao!

Sau cú va chạm khủng bố kia.

Hai người bọn họ tất nhiên là không hề bị thương.

Chỉ là rừng cây chung quanh có thể đã gặp tai họa.

Lập tức đổ một đống lớn!

Bên kia.

Tên lão giả trông tàn tạ kia đã rất nhanh tới gần Cố Dương.

Miệng hắn nhếch lên, trong ánh mắt lóe ra hung quang.

"Thiên tài!"

"Rất tốt! Nhưng đối với ta mà nói... thiên tài đã chết mới là tốt nhất!"

"Giết ngươi, ta có thể đạt được bảo dược, kéo dài tuổi thọ mười năm!"

Ông lão liếm môi khô khốc của mình.

Trong bàn tay khô héo lại bộc phát ra lực lượng chân nguyên cường đại không gì sánh được.

Đưa tay chộp về phía Cố Dương!

Giờ phút này...

Phảng phất có một cỗ lực lượng đặc thù phong tỏa cả người Cố Dương ngay tại chỗ.

Phát giác được đến đây.

Cố Dương nhíu mày.

Cỗ lực lượng này cũng không quá cường hãn.

Lực lượng của hắn ầm ầm bạo phát, trực tiếp phá vỡ phong tỏa!

Chợt nâng nắm đấm lên.

Kim quang chợt hiện.

Tiếng ngâm xướng Phật môn cũng vang vọng đất trời.

Bốn thành quyền ý trực tiếp bộc phát ra.

"Hả?"

Nhìn thấy lực lượng bộc phát ra từ nắm đấm của Cố Dương.

Lão giả cũng hơi kinh ngạc.

Khổ trảo vươn trên không trung trực tiếp biến thành chưởng.

Chợt chân nguyên cường hãn ầm ầm bộc phát.

Trực tiếp va chạm với nắm đấm của Cố Dương!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, lực xung kích kinh khủng lấy hai người làm trung tâm tỏa ra bốn phía.

Đám chân truyền chung quanh sợ tới mức vội vàng lui về phía sau, trốn ở trong bụi cây bên cạnh.

Không có cách nào.

Bây giờ hai cuộc chiến đấu trên sân, bọn họ cũng không xen vào được.

"Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?"

"Còn nhìn không ra sao? Rõ ràng chính là âm mưu của Bạch

Dương tông!"

"Cố Dương biểu hiện ra thiên phú quá mạnh, uy hiếp đến Bạch Dương tông, cho nên... Bọn họ muốn nhân cơ hội này trực tiếp chặn đường, giết Cố Dương!"

Liễu Thiên Tướng cũng nghiêm mặt mở miệng.

Nghe đến đây, lúc này đệ tử chân truyền chung quanh mới bừng tỉnh đại ngộ.

"Không nghĩ tới Bạch Dương tông lại ra tay ác độc như vậy!"

"Đáng chết! Nếu như ta cũng là Bão Nguyên cảnh, có thể giúp được rồi!"

"Đây chính là Bão Nguyên cảnh tầng bốn đấy! Cho dù ngươi đột phá Bão Nguyên cảnh, cũng chưa chắc là đối thủ!"

"Chúng ta nên làm gì bây giờ? Cứ đứng đó nhìn sao?"

"Hiện tại xem ra chỉ có thể như vậy."

Sau khi một đám người chân truyền nghị luận, lập tức trầm mặc.

Bọn họ chỉ cảm thấy vô cùng bất lực.

Mà bên kia.

Từng quyền từng chưởng giao nhau đánh ra.

Cố Dương liên tục lui về phía sau.

Mà trái lại lão giả kia.

Nhưng lại đứng sừng sững không lùi.

Không bị ảnh hưởng mảy may.

"Đây chính là thực lực Bão Nguyên cảnh trung kỳ sao?"

Cố Dương lui về phía sau mấy bước mới ổn định thân hình, thần sắc cũng thoáng có chút ngưng trọng.

Một quyền vừa rồi của hắn là một quyền trực tiếp tiêu diệt Vân Hải!

Uy lực khi đối phó với một ít Bão Nguyên cảnh tầng ba gần như là sẽ nghiền ép.

Kết quả trước mặt Bão Nguyên cảnh tầng bốn lại không có chút hiệu quả nào!

Mà bên kia.

Lão giả kia nhìn Cố Dương lại chỉ lui về phía sau hai bước, trên thân một chút thương tích cũng không có.

Lập tức trong mắt bộc phát ra lửa giận vô tận.

"Tiểu tử này... Thật sự là muốn chết!"

Hắn đường đường là Bão Nguyên cảnh tầng bốn, dưới một chưởng vậy mà không thể đập chết một Ngưng Chân cảnh tầng ba!

Chuyện này đối với hắn mà nói đúng là sỉ nhục!

Hắn ta phẫn nộ không thôi.

"Ta phải vặn đầu của ngươi xuống!"

Hắn lạnh giọng hô một câu.

Ngay lập tức bàn tay khô héo lại vỗ ra.

Lúc này đây phía trên bàn tay lại bộc phát ra một cỗ uy lực cực kỳ khủng bố!

"Huyền Minh Chưởng!"

"Chết đi cho ta!"

Một luồng ánh sáng trắng nhạt mãnh liệt từ trong cơ thể lão giả tuôn ra.

Cỗ lực lượng kỳ dị này trực tiếp bám vào trên bàn tay khô héo của hắn.

Ngay sau đó, hắn lại xuất hiện trước mặt Cố Dương lần nữa.

Rồi lập tức một chưởng đập xuống!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Khi bàn tay của hắn rơi xuống.

Cứ như bầu trời đang sập.

Áp lực kinh khủng giống như thủy triều mãnh liệt đập vào mặt.

Một chưởng này nếu như đánh trúng, Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong mắt lão giả tràn đầy hung quang.

Một chưởng này... hiển nhiên là toàn lực xuất thủ, không chút nương tay nào!

Chứng kiến một màn này.

Đám đệ tử chân truyền lấy Liễu Thiên Tướng cầm đầu nấp trong bụi cỏ nhất thời mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

"Xong rồi!"

Còn về Cố Dương.

Thần sắc bình tĩnh đánh giá động tác của lão giả kia.

"Ồ? Đây là một môn chưởng pháp địa cấp hạ phẩm."

"Bão Nguyên cảnh tầng bốn, vậy mà chỉ tu luyện một môn quyền pháp Địa cấp hạ phẩm? Quả thực có chút khó coi."

"Chẳng qua phối hợp chân nguyên cường đại, tiếp tục dùng bốn thành quyền ý hẳn là có chút không đủ."

Suy nghĩ Cố Dương bay tán loạn, khóe miệng hiện ra nụ cười nhàn nhạt.

"Như vậy thì đổi sang phương thức khác đi."

Hắn thu nắm đấm lại.

Bàn tay vẫy một cái.

Một thanh linh kiếm hạ phẩm trực tiếp xuất hiện trong tay hắn.

Trong nháy mắt cầm kiếm, Cố Dương không khỏi nhắm mắt lại.

Giờ phút này...

Hắn dường như đã dung hợp cùng một thể với thanh linh kiếm hạ phẩm trong tay.

Trong ngươi có ta, trong ta có ngươi.

Chẳng qua ngay sau đó Cố Dương liền hồi thần lại.

"Được rồi, đối phó một con hàng như vậy cũng không cần phải vận dụng lá bài tẩy này."

"Bốn thành kiếm ý... là đủ rồi."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia lạnh nhạt.

Chợt hắn nhẹ nhàng vung linh kiếm trong tay lên.

Ngay sau đó, một đạo kiếm khí yếu ớt vô lực lập tức nhẹ nhàng chém về phía lão già.

"Ha ha ha!"

"Tiểu tử, ngươi chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao?"

"Bà nội ta vung kiếm còn có sức hơn ngươi!"

"Chưa ăn cơm sao?"

Lão giả thấy một màn như vậy, nhất thời trên không trung phát ra một trận cuồng tiếu.

Vốn Huyết Vô Cương đã tìm tới hắn, ra giá để hắn ra tay giết chết một thiên kiêu.

Trong lòng hắn ta vẫn đang chấn động không thôi.

Dù sao Huyết Vô Cương chính là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bảy.

Giết một thiên kiêu sao còn cần mình ra tay?

Sau đó hắn biết nguyên nhân bởi vì đại trưởng lão Lưu Vân Tông.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại thấy cho dù như thế, có thiên kiêu nào cần mình ra tay?

Tốt xấu gì hắn cũng là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bốn.

Giết gà sao lại dùng đao mổ trâu?

Mà đối tượng mà Huyết Vô Cương giải thích lần này là đối

tượng thiên phú cực kỳ khoa trương cần phải đánh chết.

Hơn nữa còn có rất nhiều thủ đoạn.

Có năng lực vượt cấp chém giết Bão Nguyên cảnh.

Điều này khiến ngay từ đầu hắn đã cực kỳ cảnh giác.

Một quyền lúc trước của Cố Dương, cũng chính xác khiến cho hắn kiến thức được chỗ khủng bố của Cố Dương cho nên ở thời khắc nhìn thấy Cố Dương vung kiếm.

Trong lòng hắn cũng có chút căng thẳng.

Thậm chí là đã chuẩn bị né tránh.

Nhưng đương nhiên là khi phát hiện một kiếm này của Cố Dương lại yếu đuối vô lực như thế.

Hắn không thể nhịn được nữa.

Lớn tiếng trào phúng lên!

Mà tiếng trào phúng của lão giả, cũng đưa tới sự chú ý của một đám đệ tử chân truyền.

Bọn họ cũng mắt to trừng mắt nhỏ.

"Tại sao có thể như vậy?"

"Kiếm khí này không khỏi yếu tới mức đó chứ?"

"Chúng ta tùy tiện vung kiếm cũng không chỉ có uy lực này."

"Chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ Cố Dương là đang tận lực tỏ ra yếu thế?"

"Không rõ ràng lắm, nhưng hiện tại xem ra... Kiếm đạo của Cố Dương dường như còn không bằng dùng quyền!"

Các chân truyền lo lắng nhìn về phía Cố Dương.

Mà bên kia, trên mặt lão giả cũng hiện ra từng trận sát ý.

Bởi vì Cố Dương rút kiếm, dọa hắn nhảy dựng, thậm chí cũng dừng bước.

Hôm nay xem ra chỉ là sợ bóng sợ gió một lần mà thôi!

Một khi đã như vậy...

Một chưởng đập chết nó là được rồi!

Nghĩ đến đây, thân hình lão giả lại lần nữa lướt nhanh về phía Cố Dương!

Mà cũng đúng lúc này.

Cố Dương chậm rãi thu hồi linh kiếm.

Xem bộ dáng thì có vẻ cực kỳ tự tin!

Nhìn thấy vậy, lão giả nhíu mày, sau đó nhìn thoáng qua kiếm khí mềm yếu đang thong thả bay tới phía mình.

Nhất thời một tiếng hừ lạnh khẽ vang.

"Làm màu làm mè! Xem ta một chưởng đập chết ngươi!"

Hắn gầm lên một tiếng giận dữ.

U Minh Chưởng lại một lần nữa được thi triển!

Một chưởng hung hăng vỗ về phía Cố Dương.

Nhưng đúng lúc này, đạo kiếm khí yếu ớt mà tất cả mọi người không nhìn đến kia, giờ phút này lại bộc phát ra một cỗ kiếm ý mênh mông khó có thể tưởng tượng!

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí giống như bom bị đốt, ầm ầm nổ tung!

Hóa thành hàng vạn hàng ngàn kiếm khí sắc bén vô song, bắn ra bốn phía!

Leng keng leng keng leng keng!

Vô số đạo kiếm khí bay tứ tung.

Trong đó có một đạo kiếm khí chém thẳng về phía lão giả.

Đồng tử lão giả co rụt lại, vội vàng vung quyền đánh về phía đạo kiếm khí kia!

Định dùng Huyền Minh Chưởng ngăn cản!

Nhưng sự sắc bén của kiếm khí này.

Vượt xa tưởng tượng của lão già!

Gần như là trong nháy mắt đụng nhau.

Phốc xuy!

Một bàn tay như chiếc lá khô trực tiếp rơi xuống đất.

Máu tươi rơi vãi như phun nước.

Trên mặt lão giả lộ vẻ hoảng sợ.

Thậm chí ngay cả đau khổ cũng đều quên mất.

Nhìn một màn này với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Rốt cuộc là...

Là chuyện gì xảy ra?

Lão giả đã nhận ra có điểm gì đó không đúng.

Toàn thân hắn run rẩy, chợt quay đầu chuẩn bị chạy trốn!

Có điểm gì đó không đúng!

Gia hỏa này không ổn!

Nào có Ngưng Chân cảnh tầng ba có khả năng thi triển ra kiếm ý kinh khủng như vậy!

Trình độ sắc bén của kiếm khí này lại càng vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Cmn đây là kiếm khí mà cùng với đạo kiếm khí yếu ớt lúc trước là cùng một đạo!?

Trong lòng của hắn quanh quẩn vô số nghi vấn.

Hai chân cũng là bán mạng chạy trốn.

Muốn chạy trốn khỏi nơi này!

Nhưng vào lúc này.

Từng đạo kiếm khí kia dường như đã nhận ra hắn ta.

Chỉ trong nháy mắt thay đổi phương hướng, dồn dập lao về phía lão giả!

Tốc độ phi hành của kiếm khí nhanh cỡ nào.

Rẹt!

Một đạo kiếm khí trực tiếp chặt đứt chân trái lão giả!

Leng keng leng keng leng keng!

Lại là hai đạo kiếm khí nhanh chóng bay qua.

Chặt đứt một chân phải còn lại của lão giả.

Bịch một tiếng!

Lão giả trực tiếp ngã xuống đất.

Hai chân hắn ta bị phế, không thể nào chạy trốn được nữa!

Đồng thời máu tươi từ khắp nơi trong cơ thể hắn tuôn ra như vô cùng vô tận, một cảm giác thống khổ như bị kim châm phủ kín toàn thân.

Làm cho hắn phát ra từng tiếng rên rỉ thống khổ.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương tiện tay vẫy một cái.

Một đạo kiếm khí sắc bén trực tiếp xuyên qua đầu của hắn ta!

Lão già Bão Nguyên cảnh tầng bốn chết tại chỗ!

Mà cảnh tượng này lọt vào mắt của Lý Thiên Minh và Huyết Vô Cương đang chiến đấu kịch liệt.

Bọn họ nhất thời trừng mắt.

"Bốn thành kiếm ý!"

Huyết Vô Cương thất thanh kinh hô.

"Kiếm chiêu này... Đúng là xuất thần nhập hóa! Lý giải của Cố Dương đối với kiếm đạo rốt cuộc sâu bao nhiêu!?"

Lý Thiên Minh nhịn không được hít sâu một hơi.

Hắn chú ý chính là kiếm chiêu mà Cố Dương vừa thi triển ra!

Nhìn qua chỉ là tùy ý vẫy một cái, nhưng lại ẩn chứa tạo nghệ kiếm đạo nồng đậm.

Đây thật sự là do một đệ tử mới mười bảy tuổi có thể thi triển ra sao?

Đương nhiên, hắn thán phục không thôi, đồng thời trong lòng hắn cũng cuống lên!

Thiên tài?

Không! Không.

Yêu nghiệt!

Cố Dương tuyệt đối là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Ở toàn bộ Hạo Nam Châu!

Cho dù là ở trong toàn bộ Sở Quốc.

Thiên phú của Cố Dương cũng tuyệt đối sẽ không thua những tên biến thái kia!

Nhất thời trong mắt hắn lộ ra một tia hưng phấn.

Mà bên kia.

Tất cả đệ tử chân truyền trốn trong bụi cỏ cũng nhìn mà choáng váng.

"Chuyện này... ta hoa mắt sao?"

"Kiếm khí đó... Rõ ràng thập phần yếu ớt, nhưng sau khi nó bộc phát... lại khủng bố như thế!?"

"Kiếm ý! Bốn thành kiếm ý! Cố Dương ở trên lĩnh ngộ kiếm đạo lại có đột phá!"

"Quá kinh khủng! Kiếm khí kia sắc bén, ngay cả Bão Nguyên cảnh tầng bốn cũng hoàn toàn không ngăn cản được! Quả thực là bị nghiền ép!"

"Lại nói tiếp... Hình như ta đã gặp kiếm chiêu này ở đâu rồi?"

"Ta ở trong Võ Các từng thấy một quyển Huyền cấp kiếm pháp, tên là Bạo Khí Na Di kiếm pháp! Có chút tương tự với thủ đoạn mà Cố Dương vừa thi triển."

"Nói như vậy thì ta cũng đã xem qua, nói là lúc vung kiếm đã rót chân khí bản thân vào trong đó, hình thành một đạo kiếm khí, sau đó có thể làm kiếm khí nổ tung, bộc phát ra vô số đạo kiếm khí sắc bén, đối với quần công có hiệu quả cực tốt!"

"Nhưng vừa rồi Cố Dương dường như còn có thể điều khiển kiếm khí chế định mục tiêu, hẳn không phải là bản Bạo Khí Na Di kiếm pháp kia!"

"Đúng vậy, một quyển Huyền cấp kiếm pháp... Làm sao có thể bộc phát ra uy lực khủng bố như vậy? Ngay cả Bão Nguyên cảnh tầng bốn cũng không thể nào là địch thủ!"

Cố Dương cũng là nghe được những đệ tử chân truyền kia nghị luận.

Không khỏi khiến hắn nhíu mày.

Trên thực tế...

Bọn họ cũng không đoán sai.

Thật ra Cố Dương đang thi triển kiếm pháp Bạo Khí Na Di.

Chẳng qua khác nhau là hắn không thi triển dựa theo kiếm pháp của bản thân.

Mà là dung hợp lý giải của bản thân, tiện tay thi triển một

chiêu mà thôi.

Dù sao bây giờ tạo nghệ trên phương diện kiếm đạo của hắn đã là cấp bậc Tông Sư.

Ra tay liền thành chiêu.

Mà tùy ý một chiêu liền có thể so với võ kỹ Địa cấp thượng phẩm!

Kết hợp với bốn thành Kiếm Ý bộc phát...

Uy lực kia, Bão Nguyên cảnh tầng bốn làm sao chống đỡ được?

Đương nhiên.

Lão giả chết còn chưa xong.

Đầu sỏ gây ra vẫn còn sống rất tốt.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương nhìn về phía Huyết Vô Cương!

Huyết Vô Cương lúc này cũng đã nhận ra ánh mắt của Cố Dương, lông mày lập tức nhíu lại!

Giờ phút này hắn đã có ý định rút lui!

Hắn ta đánh giá quá thấp thực lực của Cố Dương rồi!

Vốn hắn cho rằng Bão Nguyên cảnh tầng bốn đã đủ để thoải mái chém giết Cố Dương!

Lại không ngờ rằng...

Cố Dương thế mà lại lĩnh ngộ bốn thành kiếm ý!

Thủ đoạn kiếm ý khi đạt tiểu thành thì trở nên hoàn toàn khác rồi!

Lấy thực lực hiện giờ của Cố Dương, chỉ sợ cũng có thể uy hiếp đến lục trọng Bão Nguyên cảnh!

Nếu đơn đả độc đấu, hắn tự nhiên không sợ.

Nhưng bên cạnh còn có một Lý Thiên Minh!

Nếu thật sự muốn đánh hắn sẽ rơi vào hoàn cảnh xấu tuyệt đối!

Mặc dù Cố Dương không thể uy hiếp đến mình.

Nhưng chờ hắn và Lý Thiên Minh đánh nhau.

Cố Dương ở một bên lợi dụng kiếm khí sắc bén quấy nhiễu hắn.

Về lâu về dài, thậm chí bản thân mình còn có khả năng phải chết ở chỗ này!

Cho nên sau khi cân nhắc một phen.

Hắn không chút do dự.

Quay đầu bỏ chạy!

"Muốn chạy trốn!?"

Nhìn thấy như vậy, Lý Thiên Minh đương nhiên sẽ không dễ dàng để cho hắn đi.

Chân nguyên toàn thân ầm ầm bộc phát, trực tiếp trên không trung tạo thành một bàn tay chân nguyên khổng lồ chộp về phía Huyết Vô Cương!

Mà tốc độ của Huyết Vô Cương lại cực kỳ nhanh, quanh thân còn quanh quẩn huyết khí nhàn nhạt.

Thoải mái tránh né khỏi bàn tay Chân Nguyên khổng lồ bắt lấy!

Thấy vậy, Cố Dương nhướng mày.

Vung tay chém ra một kiếm!

Kiếm khí kinh khủng nhất thời cắt đứt không khí, nhắm thẳng vào Huyết Vô Cương!

"Hả?"

Mắt thấy kiếm khí trong nháy mắt rơi vào sau lưng mình.

Huyết Vô Cương cũng vội vàng xoay người, huyết khí trên người ầm ầm bộc phát.

Trực tiếp va chạm với kiếm khí!

Ầm ầm!

Thanh âm chấn động cực lớn vang vọng toàn trường.

Mà thần sắc Huyết Vô Cương cũng trở nên khó coi.

"Đáng chết! Cố Dương! Ngươi nhớ kỹ cho ta! Trừ phi ngươi vĩnh viễn không rời khỏi Lưu Vân Tông! Nếu không... Ta sẽ giết ngươi!"

Giọng nói lạnh lẽo của Huyết Vô Cương truyền đến, hắn dựa vào lực phản chấn khủng khiếp, thoát đi càng nhanh hơn!

Rẹt một tiếng, hắn hóa thành một đạo huyết vụ, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt của mọi người!

Nhìn thấy vậy, Lý Thiên Minh lập tức chau mày.

"Gia hỏa này quả thực giống như cá chạch!"

Về phần Cố Dương, có chút bất đắc dĩ.

Nếu xung quanh không có đệ tử chân truyền và Lý Thiên Minh.

Hắn trực tiếp lấy lá bài tẩy ra.

Sau đó một kiếm đủ lấy mạng Huyết Vô Cương.

Nhưng nếu nhiều người phức tạp, tự nhiên cũng không tiện bộc lộ ra toàn bộ át chủ bài.

Cho nên để cho tên kia sống lâu thêm vài ngày là được rồi.

Ánh mắt Cố Dương hơi chớp động, nhanh chóng thu hồi linh kiếm hạ phẩm trong tay lại bên hông.

"Cố Dương, ngươi không bị thương chứ?"

Lý Thiên Minh vội vàng quay đầu nhìn về phía Cố Dương, ân cần hỏi.

"Đại trưởng lão yên tâm đi, ta không sao."

"Vậy là tốt rồi."

Lúc này Lý Thiên Minh mới thở phào một hơi.

"Huyết Vô Cương này sau này nhất định sẽ theo dõi ngươi thật chặt, một khi ngươi đi ra ngoài... Hắn nhất định sẽ chuẩn bị vẹn toàn sau đó mới hạ sát thủ với ngươi!"

"Mấy ngày gần đây tốt nhất vẫn là ở tông môn không nên xuống núi."

Lý Thiên Minh dặn dò.

Cố Dương chỉ khẽ gật đầu.

Nhưng cũng không quá để ý.

Uy hiếp biến mất.

Lý Thiên Minh liền lấy phi thuyền ra.

Dẫn các đệ tử trở về tông môn.

Trên đường.

Tất cả đệ tử chân truyền giờ phút này đều dùng ánh mắt giống như đối đãi với quái vật mà nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Dù sao thủ đoạn Cố Dương biểu hiện ra... thực sự có chút biến thái, bốn thành quyền ý, địa cấp cực phẩm quyền pháp.

Hiện tại lại bày ra bốn thành kiếm ý cho người ta cảm giác tựa như Cố Dương có át chủ bài cầm không hết, liên miên bất tuyệt, căn bản không thể tưởng được một khắc sau Cố Dương lại sẽ lấy ra con bài chưa lật gì!

Lý Thiên Minh cũng cảm khái vạn phần.

Vì tông môn ra một chân long như vậy mà cảm thấy vui mừng.

Nhưng đồng thời cũng có chút lo lắng.

Dù sao cái tên Huyết Vô Cương này cũng rất khó dây dưa.

Nếu như cứ nhìn chằm chằm vào Cố Dương cũng sẽ ảnh hưởng đến sự trưởng thành của Cố Dương!

Được rồi, không suy nghĩ nữa, chờ sau khi trở về tông để tông chủ đau đầu là được rồi.

Đang lúc suy nghĩ.

Rất nhanh, phi thuyền chở mọi người về tới Lưu Vân Tông.

Sau khi đến tông môn.

Đệ tử chân truyền tự mình rời đi nghỉ ngơi.

Cố Dương thì dưới sự dẫn dắt của Đại trưởng lão Lý Thiên Minh, trực tiếp đi gặp tông chủ.

Nhưng ngay lúc Cố Dương đi đến điện Tông chủ.

Biểu hiện của Cố Dương trong lần thi đấu chân truyền này, cũng là biểu hiện truyền đạt ra với tốc độ kinh người ở trong khắp toàn bộ Lưu Vân Tông.

"Cái gì! Chân truyền đệ nhất lần này lại là Cố Dương sư huynh!?"

"Không phải Cố Dương sư huynh mới vừa trở thành chân truyền sao? Hắn làm làm sao có thể giành được đệ nhất chân truyền? Liễu sư huynh đâu rồi?"

"Cái gì? Cố Dương sư huynh lĩnh ngộ bốn thành quyền ý? Còn lĩnh ngộ bốn thành kiếm ý..."

"Vượt cấp chém giết cường giả Bão Nguyên cảnh?"

"Kiếm Khí miểu sát Bão Nguyên cảnh tầng bốn?"

"Ta... Ta thật sự không nghe lầm sao?"

Từng tin tức lần lượt truyền đến.

Đệ tử nội môn ai nấy đều choáng váng.

Cái tình huống gì đây?

Sao cảm giác Cố Dương đi một chuyến thi đấu, chân truyền đều giống như là thay đổi?

Là bọn họ lạc hậu hay là hiện thực đã qua nhiều năm rồi?

Vẫn còn nhớ Cố Dương vừa mới trở thành đệ tử chân truyền không quá hơn một tháng chứ?

Tại sao lại...

Biến hóa nhanh chóng, trở thành đệ nhất tân nhiệm của đệ tử chân truyền Lưu Vân Tông hiện giờ.

Hơn nữa, còn có tên gọi là đệ nhất Thiên Kiêu Hạo Nam tỉnh?

Vô số đệ tử nội môn há hốc mồm.

Nhưng sau khi hiểu rõ nguyên do.

Nét mặt lại lộ ra vẻ chấn động.

Hâm mộ, ghen ghét.

Cuối cùng, chuyển thành sùng bái, chiêm ngưỡng!

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong đại điện tông chủ lúc này.

"Cái gì!?"

Sở Lưu Vân nghe Lý Thiên Minh nói xong, cả người nhất thời trực tiếp đứng dậy.

Trên mặt tràn ngập khiếp sợ.

"Đại trưởng lão, chẳng lẽ ngươi đang nói đùa với bổn tông sao?"

Sở Lưu Vân nhướn mày.

Hiển nhiên là có chút không dám tin.

Đối với chuyện này, Lý Thiên Minh cũng chỉ có thể lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

Hắn có thể lý giải biểu hiện của Sở Lưu Vân.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, hắn cũng không thể tin được.

Cho nên mới dẫn Cố Dương cùng đến đây.

"Cố Dương, vẫn là để ngươi chứng minh cho tông chủ xem đi."

Đối với việc này, Cố Dương cũng không có ý tứ che giấu.

Bản thân những thủ đoạn này đều là hắn tận lực bày ra.

Sau khi nhìn thấy Cố Dương đều thi triển ra.

Sở Lưu Vân càng khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Nhưng ngay sau đó, cơn khiếp sợ này hóa thành từng đợt cuồng hỉ!

"Được được được!"

"Cố Dương! Ngươi phi thường không tệ!"

"Cuối cùng Lưu Vân Tông chúng ta cũng có Chân Long!"

Sở Lưu Vân kích động liên tục nói ba tiếng được.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập chờ mong.

"Lần này ngươi giết chết Vân Hải của Bạch Dương Tông, đoạt được vị trí thứ nhất trong lần thi đấu chân truyền, có thể nói là giành đủ thể diện cho Lưu Vân Tông ta."

"Muốn cái gì ngươi cứ việc nói, làm tông chủ, ta sẽ tận lực thỏa mãn ngươi!"

Sở Lưu Vân có chút tò mò nói.

Nghe vậy, Cố Dương mỉm cười.

Chính là đang đợi câu nói này của ngươi!

Đã như vậy, ta cũng không khách khí nữa!

Đương nhiên nói là không khách khí.

Trên thực tế Cố Dương cũng không có giở công phu sư tử ngoạm.

Chỉ là hắn muốn một ít linh thạch.

"Chỉ có ngần ấy?"

Sau khi nghe Cố Dương nói, Sở Lưu Vân cũng hơi kinh ngạc.

Chỉ cần linh thạch?

Công pháp võ kỹ thậm chí đan dược gì cũng không cần?

Hắn hơi nhíu mày.

Rồi lại cực kỳ hào phóng vứt một nhẫn trữ vật cho Cố Dương.

"Trong này có mười vạn hạ phẩm linh thạch, xem như ta tặng riêng cho ngươi, ngoài ra còn có một quyển Địa cấp trung phẩm công pháp, một quyển Địa cấp trung phẩm kiếm pháp và một quyển Địa cấp trung phẩm quyền pháp, tu luyện cho tốt, sớm ngày đột phá đến Bão Nguyên cảnh!"

Cố Dương thiên tư cao, mặc dù là hắn cũng nhịn không được cảm khái rung động.

Cũng chính vì thế, hắn hoàn toàn không lưu dư lực, dự định dốc toàn lực bồi dưỡng Cố Dương!

Tiếp nhận nhẫn trữ vật mà Sở Lưu Vân đưa cho.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Được lắm, người này cũng quá hào phóng rồi.

Ba cuốn Địa cấp trung phẩm?

Mặc dù hiện tại hắn tu luyện đều là Địa cấp cực phẩm, thậm chí còn có một quyển kiếm pháp ngụy Thiên cấp.

Chẳng qua đối với hắn mà nói, công pháp vũ kỹ chính là càng nhiều càng tốt!

Đương nhiên hắn sẽ không khách khí.

Nhưng vẫn chân thành chắp tay nói với Sở Lưu Vân: "Đa tạ tông chủ."

"Ừm, lần này thi đấu, ngươi đã thập phần mỏi mệt, đi xuống nghỉ ngơi đi."

Sở Lưu Vân khoát tay áo.

Cố Dương cũng không hề dừng lại, trực tiếp rời đi.

Đợi đến khi Cố Dương rời đi.

Sắc mặt Sở Lưu Vân biến thành khó coi.

"Đại trưởng lão, lúc trước ngươi nói có thật không?"

Sở Lưu Vân đang ám chỉ chính là chuyện Bạch Dương tông Huyết Vô Cương tìm người muốn chặn giết Cố Dương.

Lý Thiên Minh không chút do dự gật đầu.

"Là thật, nếu không phải Cố Dương bộc phát ra bốn thành kiếm ý, chỉ sợ lúc này thật đúng là đã bị tên kia thiết kế thành công!"

"Hừ!"

"Bạch Dương tông xưa nay hành sự bá đạo, không coi ai ra gì!"

"Bây giờ, mục tiêu lại đặt ở trên người thiên kiêu của Lưu Vân Tông ta..."

"Có thể nhẫn nại nhưng không thể nhẫn nhục!"

"Vậy tông chủ, ngài định làm như thế nào?"

Thời gian dần trôi qua.

Thanh danh của Cố Dương cũng dần dần truyền ra khắp Hạo Nam Châu.

Càng được gọi là đệ nhất thiên kiêu ở Hạo Nam Châu!

Thực lực nghiền áp toàn bộ thế hệ trẻ tuổi!

Ngoài ra, Bách Hiểu các cũng phái người điều tra rõ ràng.

Đem thủ đoạn và thiên tư của Cố Dương ghi lại hết.

Cuối cùng...

Anh Tài Bảng công bố!

Cái tên Cố Dương rõ ràng là rơi vào vị trí thứ ba mươi trên Anh Tài bảng!

Bên trên còn viết một hàng đánh giá về Cố Dương.

【 Cố Dương, đệ tử chân truyền Lưu Vân Tông của Hạo Nam châu, mới mười bảy tuổi, Ngưng Chân cảnh tầng ba, lại nắm giữ bốn thành quyền ý, bốn thành kiếm ý, luyện thể đại thành, lực lượng nổi bật, thực lực vượt cấp chém giết tầng bốn Bão Nguyên cảnh, sau khi cẩn thận cân nhắc xếp hạng anh tài top 30! 】

Về phần trong Anh Tài bảng không chỉ là Hạo Nam Châu.

Lại càng là toàn bộ Sở quốc!

Vô số thiên kiêu nhìn chằm chằm bảng danh sách này.

Bất luận thay đổi gì trên bảng danh sách đều sẽ lập tức bị bắt được!

Càng đừng nói lần này biến hóa cực kỳ to lớn so với trước đây!

Một cái tên lạ lẫm, lại trực tiếp đứng thứ ba mươi trong Anh Tài Bảng.

Dĩ nhiên sẽ có vô số ánh mắt nhìn tới.

"Hả? Người mới? Ngưng Chân cảnh tầng ba? Đến từ Hạo Nam Châu?"

Sở quốc.

Trong một tòa cung điện lộng lẫy.

Một nam tử áo gấm chắp hai tay sau lưng.

Trước mắt hắn, Anh Tài Bảng bồng bềnh giữa không trung.

Nam tử trẻ tuổi nhìn Cố Dương đột nhiên xuất hiện trên bảng anh tài.

Lông mày thoáng nhíu lại.

"Thú vị, nơi xó xỉnh như Hạo Nam Châu vậy mà có thể xuất hiện một vị thiên kiêu như vậy."

"Lấy tu vi Ngưng Chân cảnh tầng ba vượt cấp khiêu chiến Bão Nguyên cảnh tầng bốn sao?"

Trong mắt hắn lộ ra một tia hiếu kỳ.

Nhưng rất nhanh đã chuyển thành tiếc nuối.

"Đáng tiếc tu vi quá thấp, nếu như cao một chút... Có lẽ sẽ càng có ý tứ." Hắn khẽ vẫy tay, bảng đơn bị hắn ném sang một bên.

Tình huống tương tự cũng phát sinh khắp nơi trong Sở Quốc.

Đối với việc Cố Dương đột nhiên xuất hiện.

Bọn họ đầu tiên là giật mình, kinh ngạc.

Không phải là sợ Cố Dương thiên phú cường hãn cỡ nào.

Mà là Cố Dương rõ ràng đến từ Hạo Nam Châu!

Phải biết rằng trong lãnh thổ Sở Quốc có rất nhiều châu cường đại.

Trong mười sáu châu, có thể nói Hạo Nam châu giống như tồn tại dưới đáy.

Phần lớn thiên kiêu trên bảng anh tài đều là xuất từ Châu đứng đầu, thậm chí là quốc đô của Sở quốc.

Thiên tài ở các châu dưới đáy căn bản không có cơ hội tiến vào Anh Tài bảng!

Ví dụ như Hạo Nam châu, qua nhiều năm như vậy vẫn chưa có người nào leo lên bảng anh tài!

Anh Tài bảng ghi chép chính là thiên kiêu trẻ tuổi của toàn bộ Sở quốc!

Nước Sở lớn đến mức nào?

Diện tích lãnh thổ rộng lớn.

Trong đó thiên kiêu nhiều không đếm xuể.

Không có thiên tài quái vật biến thái nhất, chỉ có quái vật càng biến thái hơn!

Lựa ra một trăm người trong biển thiên tài quái vật biến thái này.

Đây là Anh Tài bảng!

Thiên kiêu bình thường ở châu bình thường muốn xông vào Anh tài bảng, gần như chỉ là nằm mơ!

Nhưng bây giờ Cố Dương đã làm được!

Mà Cố Dương lên bảng anh tài top ba mươi, tất nhiên cũng là khiến cho toàn bộ Sở quốc chấn động.

Trong Hạo Nam châu vậy mà xuất hiện một thiên kiêu bước lên bảng anh tài.

Đây đúng là sáng tạo ra lịch sử!

Về phần Hạo Nam châu.

Giờ phút này đã sớm lâm vào trong trạng thái hưng phấn sôi trào!

"Đột phá từ gà đến phượng hoàng!"

"Hạo Nam châu chúng ta... Cuối cùng cũng có thiên kiêu bước lên Anh Tài bảng rồi!"

"Cố Dương quá mạnh mẽ! Ngưng Chân cảnh tầng ba, lại có thể chém giết cường giả tầng bốn của Bão Nguyên cảnh, quả thực quá khoa trương rồi!"

"Hả... Ai nói không phải chứ? Hơn nữa Cố Dương còn sáng tạo

ra một lịch sử khác của Hạo Nam Châu chúng ta, trở thành thiên kiêu đầu tiên lĩnh ngộ bốn tầng quyền ý cùng bốn thành bốn thành Kiếm Ý từ trước tới nay!"

"Đệ nhất lần thi đấu Chân Truyền, quả là danh xứng với thực!"

"Cố Dương, chính là đệ nhất thiên kiêu của Hạo Nam Châu!"

Vô số đệ tử bá tánh của Hạo Nam Châu phấn chấn không thôi.

Lưu Vân Tông.

Trong tiểu viện độc lập.

Cố Dương cũng nhìn thấy tên mình trên bảng Anh Tài.

"Thật sự lên rồi."

Cố Dương có chút kinh ngạc.

Chẳng qua hắn kinh ngạc chính là xếp hạng của mình.

Lại chỉ có top ba mươi?

Hắn thoáng nhìn lướt qua thiên kiêu xếp ở vị trí ba mươi thứ hạng đầu.

Ánh mắt cũng không nhịn được ngưng tụ.

Bão Nguyên cảnh!

Bão Nguyên cảnh liên tiếp xuất hiện!

Hơn nữa lớn tuổi nhất, cũng chẳng qua mới ba mươi tuổi!

"Chậc chậc."

Cố Dương cũng nhịn không được trong lòng cảm khái.

Anh Tài bảng này... Quả là danh bất hư truyền!

Trong ba mươi người đứng đầu, ngoại trừ chính mình, tất cả đều là thiên tài Bão Nguyên cảnh!

Ngưng Chân cảnh tầng ba này của hắn được xếp ở chỗ này... Dường như có chút quỷ dị!

Cố Dương lắc đầu.

Sau đó đem anh tài bảng để ra một bên.

"Còn ba tháng nữa chính là ngày bí cảnh Tử Nguyệt mở ra."

Ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Trước đây không lâu tông chủ đã nhắc tới tin tức này.

Bí cảnh Tử Nguyệt là một siêu cấp bí cảnh do hoàng thất Sở Quốc khống chế.

Bên trong phong phú không thể tưởng tượng!

Luận quy mô, Lưu Dương bí cảnh hoàn toàn không cách nào so sánh!

Bí cảnh Tử Nguyệt cứ mỗi mười năm mới có thể mở ra một lần.

Chính mình ngược lại lại vừa kịp thời điểm đúng dịp.

"Nhưng còn có thời gian ba tháng... Phải chuẩn bị tăng tu vi lên."

Nghĩ đến đây, tâm thần Cố Dương ngưng tụ, trực tiếp ngồi xếp bằng tại chỗ, Thần Cương Quyết ầm ầm thôi động.

Cố Dương bắt đầu tu luyện.

Mà tu luyện lần này là tròn một tháng!

Một tháng sau.

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trong ánh mắt lóe ra một tia cảm khái.

"Đây mẹ nó... Bão Nguyên cảnh vậy mà lại khó đột phá như vậy sao?"

Liên tục tu luyện một tháng.

Cảnh giới hiện giờ của Cố Dương vẫn dừng lại ở Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Không hề tăng lên chút nào!

Đương nhiên, vì tránh bị hoài nghi, Cố Dương đã đem tu vi mặt ngoài của mình tăng lên tới Ngưng Chân cảnh tầng sáu.

Một tháng ba tầng coi như hợp lý.

Chỉ là chậm chạp không thể đột phá đến Bão Nguyên cảnh.

Khiến cho Cố Dương có chút buồn rầu.

"Xem ra muốn đột phá Bão Nguyên cảnh chỉ sợ là khó làm được rồi."

Cố Dương cũng rất bất đắc dĩ.

Thiên phú bày ở đây.

Gặp phải bình cảnh bởi vì thiên tư mà bị hạn chế, không thể đột phá, hắn cũng chỉ có thể đứng nhìn.

Đương nhiên, còn có một phương pháp, đó là đi tìm dược thảo hoặc là linh dược có thể giúp mình đột phá Bão Nguyên cảnh.

Trong phòng.

Cố Dương đang suy nghĩ nên làm thế nào cho phải.

Đột nhiên có tiếng đập cửa vang lên.

"Cố sư đệ, có ở nhà không?"

Nghe được âm thanh, Cố Dương hơi ngẩn ra.

Liễu Thiên Tướng?

Hắn tới tìm mình làm gì?

Bởi vì sau khi Chân Truyền Đại Bỉ, hắn vẫn coi như có giao lưu trò chuyện qua lại với Liễu Thiên Tướng.

Đương nhiên, cũng chỉ là bằng hữu nói qua lại mấy câu mà thôi.

Ngày thường cũng không giao lưu quá nhiều.

Cho nên hắn mới có chút nghi hoặc và tò mò, Liễu Thiên Tướng tìm mình làm cái gì?

Nghĩ đến đây, hắn mở cửa ra.

"Làm sao vậy, Liễu sư huynh?"

Cố Dương tò mò hỏi.

"Tốt quá ngươi đang ở đây, là như vầy."

Liễu Thiên Tướng hơi vui mừng.

"Một tuần sau là Hắc Long đấu giá hội mà Hắc Long thương hội mỗi năm mới tổ chức một lần, bởi vì một năm mới tổ chức một lần, nhất định sẽ có rất nhiều thứ tốt, thế nào Cố sư đệ, có muốn cùng đi xem náo nhiệt không?"

Liễu Thiên Tướng cười giải thích, cũng hướng Cố Dương gửi lời mời.

"Hắc Long thương hội? Hắc Long đấu giá hội mỗi năm một lần?"

Nghe vậy, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Khá nhỉ, cơn buồn ngủ gật vừa đến đã đưa gối lên.

Hắn đang lo không có cách nào đột phá Bão Nguyên cảnh đây.

Nói không chừng...Trên Hắc Long Đấu giá hội này cũng có đồ vật tương tự sẽ đấu giá ra thì sao?

Nghĩ đến đây, Cố Dương động tâm.

"Thật giống như rất thú vị, Liễu sư huynh chuẩn bị xuất phát lúc nào?"

Cố Dương dò hỏi.

Nghe vậy, Liễu Thiên Tương cũng hơi vui mừng.

"Vốn dĩ ta dự định ngày mai khởi hành, dù sao còn có một tuần thời gian, tính cả thời gian di chuyển đến Hắc Long thành, chắc là có thể kịp."

"Nhưng nếu Cố sư đệ sốt ruột, chúng ta có thể lập tức xuất phát!"

Liễu Thiên Tướng cũng nhìn ra được Cố Dương vô cùng cảm thấy hứng thú.

Cho nên liền nói thẳng.

"Đã như vậy, lập tức lên đường đi."

Cố Dương suy nghĩ một chút, liền gật đầu nói.

Hiện giờ tu vi của hắn đã đạt đến cực hạn.

Cho dù là vận chuyển Thần Cương Quyết cũng hoàn toàn không hấp thu được linh khí.

Cho nên không cần phải chờ đợi.

Trực tiếp lên đường là tốt nhất!

Thấy vậy, Liễu Thiên Tương cũng không cự tuyệt.

"Vậy đi chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức lên đường!"

"Được!"

Hai người chuẩn bị đơn giản một chút, sau đó lập tức lên đường.

Xuống núi đi tới Hắc Long thành.

Sau khi dừng lại tại Hắc Phong tiểu trấn, hắn đi thẳng về Hắc Long thành!

Mà sau khi Cố Dương cùng Liễu Thiên Tương rời đi không lâu.

Mấy bóng người lén lút lút trong tiểu trấn Hắc Phong lặng yên biến mất.

Chợt đi tới trong Bạch Dương tông.

"Bẩm báo trưởng lão, Cố Dương đó cùng Liễu Thiên Tướng xuống núi, đi về phía nam."

"Ồ?"

Nghe đến đó, hai mắt Huyết Vô Cương lập tức sáng lên, đứng dậy.

"Rất tốt! Đi xuống đi!"

Sau khi bảo mấy người kia lui xuống.

Ánh mắt Huyết Vô Cương lập tức lóe lên sát ý!

"Cuối cùng ta đã chờ được cơ hội!"

"Lần này... đừng nghĩ rằng có thể sống sót rời khỏi đây!"

Thân hình hắn trong nháy mắt biến mất.

Hiển nhiên là đã đi làm chuẩn bị rồi.

Bốn ngày sau.

Cổng thành Hắc Long.

Cố Dương cùng Liễu Thiên Tướng cuối cùng cũng chạy tới Hắc Long thành trước một ngày!

Hai người trực tiếp vào thành.

Trước tiên cứ tìm một khách sạn trọ sau đó mới ra cửa đi dạo.

Có thể bởi vì do Hắc Long đấu giá hội.

Trong Hắc Long thành cao thủ nhiều như mây, không chỉ có người của Hạo Nam châu, thậm chí còn có cả đệ tử của những châu khác ở Sở quốc.

Cách ăn mặc trên người bọn họ đều rất khác nhau.

Hơn nữa thực lực cường hãn, vừa nhìn đã biết không dễ trêu chọc!

Cố Dương cùng Liễu Thiên Tướng đang chuẩn bị đi đến sàn đấu giá nhìn xem.

Kết quả vừa đi tới, liền bị người nhận ra.

"Là trang phục của Lưu Vân Tông?"

"Đó là Liễu Thiên Tướng – đệ nhất chân truyền tiền nhiệm của Lưu Vân Tông!"

"Người bên cạnh Liễu Thiên Tướng, chẳng lẽ chính là..... Cố Dương xếp thứ ba mươi trong Anh Tài bảng!?"

Rào!

Tiếng nghị luận của mấy người vừa mới truyền ra ngoài.

Trong nháy mắt hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người chung quanh tới đây.

Danh tiếng Cố Dương hiện giờ có thể nói là vô cùng khoa trương!

Dù sao hắn cũng là siêu cấp thiên tài duy nhất vào được Anh tài bảng ở Hạo Nam Châu!

"Đây chính là Cố Dương sao?"

"Cũng quá trẻ đi!?"

"Hízz... Cảm thấy khí tức của Cố Dương không giống như là Ngưng Chân cảnh tầng ba nha, chí ít là Ngưng Chân cảnh tầng sáu!"

"Hắn lại trở nên mạnh mẽ rồi!"

"Cùng là mười bảy tuổi, sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?"

Vô số người nghị luận ầm ĩ.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập hâm mộ và

kính sợ.

Mà trong đó, có một số thiên kiêu trên Anh Tài Bảng đã phát hiện ra Cố Dương.

Bọn họ lộ ra vẻ kinh ngạc, nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt lộ ra một tia mong chờ kích động.

Bọn họ xếp hạng không cao trên bảng anh tài, thuộc tốp cuối cùng.

Cho nên đối với Cố Dương xếp hạng thứ ba mươi như vậy, tự nhiên có một chút ý nghĩ, nếu có thể trực tiếp đánh bại Cố Dương... Vậy chẳng phải là có thể trực tiếp tiến vào hạng ba mươi?

Đương nhiên, bọn hắn cũng chỉ nghĩ mà thôi.

Thành Hắc Long là thành lớn số một số hai ở Hạo Nam Châu, thành chủ của Hắc Long thành thực lực cũng cực kỳ kinh người.

Nếu là gây sự...

Sợ rằng sẽ rất phiền toái.

Sau khi đi dạo một đoạn thời gian ở Hắc Long thành, Cố Dương liền về khách điếm nghỉ ngơi một buổi tối.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau.

Cố Dương cũng dậy thật sớm.

Liễu Thiên Tướng cũng có chút phấn khởi từ trong khách điếm đi ra.

Lại qua một lúc nữa...

Hắc Long đấu giá hội sẽ bắt đầu!

Hai người nhanh chóng đi tới hiện trường đấu giá hội.

Bây giờ mới là buổi trưa bảy tám giờ.

Hiện trường hội đấu giá đã kín người hết chỗ, sóng người qua lại như thủy triều!

Liếc mắt nhìn lại càng là một mảnh đông nghịt.

Nhìn thấy mà da đầu tê dại!

Cố Dương cũng nhìn mà khóe miệng co giật.

Cảnh tượng này... Đúng là không khác gì đi tranh mua vé sự kiện bán kiếm chác!

Cố Dương cảm khái lắc đầu.

"Xin hỏi, ngài là Cố Dương đại nhân xếp hạng trên Anh Tài bảng sao?"

Một nhân viên công tác bán đấu giá bỗng nhiên mười phần kích động đi ra phía trước, hỏi thăm Cố Dương.

Cố Dương hơi sửng sốt.

Chợt chậm rãi gật đầu.

"Quả thật là ngài, thật ngại, khiến ngài chê cười rồi, mau mời vào!"

Nói xong, tên nhân viên công tác này liền dẫn theo Cố Dương đi vào thông đạo, trực tiếp đi vào trong đấu giá hội.

Đồng thời còn trực tiếp an bài cho Cố Dương một phòng cao tầng lầu hai.

"Chăm sóc không chu toàn, xin Cố Dương đại nhân ngài chậm

rãi hưởng thụ, nếu thấy vật phẩm gì yêu thích, tùy ý ra giá!"

"Tiểu nhân cáo lui trước vậy."

Nói xong, nhân viên công tác liền vội vàng rời đi.

Nhìn thấy vậy, trong lòng Cố Dương cũng cảm khái.

Đây chính là đãi ngộ của thiên kiêu sao?

Ừm, quả nhiên rất thoải mái!

Về phần Liễu Thiên Tướng, cũng dính ánh sáng của Cố Dương, cùng tiến vào trong phòng.

Nhìn gian phòng xa hoa này, Liễu Thiên Tướng nhất thời cũng có chút hâm mộ.

"Ha ha ha, Hắc Long Đấu giá hội quả thật cực kỳ xa hoa!"

Liễu Thiên Tướng không khỏi cảm khái một câu.

"Cố sư đệ, lần này đúng là ta đã dính ánh sáng của ngươi, mới có cơ hội ngồi trong phòng đấu giá xa hoa này."

Nghe được Liễu Thiên Tướng cảm khái.

Cố Dương trái lại là có chút tùy ý ngồi ở trên chiếc ghế đắt tiền.

"Ồ? Liễu sư huynh lúc trước tới tham gia đấu giá hội, Hắc Long thương hội có thể sắp xếp cho ngươi một phòng khách xa hoa không?"

Cố Dương có chút ngoài ý muốn hỏi.

Dù sao Liễu Thiên Tướng cũng là chân truyền đệ nhất Lưu Vân Tông.

Hơn nữa còn có danh tứ đại công tử Hạo Nam Châu.

Thế nào cũng phải có chút mặt mũi chứ?

Nghe được lời của Cố Dương, Liễu Thiên Tướng lại lộ ra dáng tươi cười bất đắc dĩ lắc đầu.

"Cố sư đệ, ngươi quá coi thường Hắc Long thương hội rồi."

"Mặc dù Hắc Long thành chính là một tòa thành lớn của Hạo Nam Châu chúng ta, nhưng nó gần biên giới, giáp ranh với các châu xung quanh Hạo Nam Châu."

"Những châu này còn to lớn hơn cả Hạo Nam châu!"

"Cho nên mỗi lần Hắc Long Đấu giá hội bắt đầu, sẽ hấp dẫn không ít thiên kiêu ngoại châu đến đấu giá!"

"Muốn chiếm một vị trí tốt ở Hắc Long Đấu Giá Hội, không chỉ cần thiên phú, thực lực cũng phải đủ cường hãn!"

"Mà sương phòng xa hoa ở lầu hai này... Có thể đi lên, không phú thì quý, đại lão tông môn, thương hội đứng đầu, cũng có thể giống như ngươi, chỉ có siêu cấp thiên kiêu leo lên Anh Tài bảng mới có tư cách!"

Sau khi Liễu Thiên Tướng giải thích một phen.

Cố Dương cũng kinh ngạc không thôi.

Như vậy xem ra...

Hắc Long Đấu giá hội này quả thật hết sức có mặt mũi nha.

Lại có thể hấp dẫn thiên kiêu ở ngoại châu.

Hơn nữa Cố Dương thấy được trên hành lang cũng có một ít thanh niên trẻ tuổi, lại thêm thanh niên mặc kỳ trang dị phục được

sắp đặt vào một gian phòng xa hoa khác.

Rất hiển nhiên, bọn họ đều là siêu cấp thiên kiêu bước lên Anh Tài Bảng!

Đương nhiên, Cố Dương một người cũng không quen biết.

"Thì ra là thế."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Dưới lầu phòng đấu giá.

Nhưng là người người nhốn nháo.

Vô số người hội tụ ở dưới lầu.

Mà chỗ ngồi dưới lầu có hạn.

Chỉ có thực lực cường hãn, mới có thể đứng ở vị trí đầu tiên.

Mà người có thực lực yếu hơn đương nhiên sẽ bị đẩy lên đến cuối cùng.

Thậm chí chỉ có thể đứng nhìn, ngay cả tư cách ngồi cũng không có.

Tầng cấp rõ ràng!

So sánh với tầng một.

Gian phòng xa hoa tầng hai có vẻ yên tĩnh hơn nhiều.

Điều này cũng làm cho Cố Dương không khỏi lần nữa cảm khái.

Đây chính là đãi ngộ của cường giả!

Rất nhanh, toàn bộ phòng đấu giá đều chật ních.

Hắc Long đấu giá hội cuối cùng cũng sắp bắt đầu.

Một gã béo bụng to chậm rãi đi lên đài, chợt lớn tiếng nói.

"Hoan nghênh các vị tới tham gia Hắc Long đấu giá hội mỗi năm một lần của thương hội Hắc Long chúng ta."

"Lần thương hội đấu giá này Hắc Long thương hội chúng ta đã chuẩn bị rất nhiều thương phẩm quý hiếm, mong các vị chờ mong!"

"Không nói nhiều nữa, chúng ta trực tiếp bắt đầu buổi đấu giá hôm nay!"

Tên béo hiển nhiên là người của Hắc Long thương hội, sau khi hắn giới thiệu sơ qua một lượt, liền không chút sơ hở trực tiếp đi vào chủ đề!

Nói xong, gã liền trực tiếp quay người rời đi.

Sau đó đấu giá sư chuyên nghiệp đi lên.

Bắt đầu vòng đấu giá thứ nhất!

"Thương phẩm đấu giá đầu tiên là... Thiên Huyền Quyết!"

"Đây là công pháp cực phẩm Nhân cấp, giá bắt đầu 20 viên linh thạch hạ phẩm, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 5 viên hạ phẩm linh thạch, bắt đầu đấu giá!"

"Ta ra 25!"

"30!"

"50!"

Rất nhanh, bầu không khí trở nên náo nhiệt hẳn lên.

Không ít người bắt đầu giơ tay lên nhao nhao báo giá.

Quả thật là tranh nhau hết sức nhiệt liệt.

Lầu hai.

Cố Dương nhìn từng người kịch liệt báo giá.

Một bản công pháp Nhân cấp cực phẩm, cuối cùng lại được đưa ra giá gần 150 khối linh thạch hạ phẩm!

"Cừ thật, công pháp Nhân cấp cực phẩm lại đáng tiền như vậy sao?"

Cố Dương hiển nhiên cũng không nghĩ tới một bản công pháp cực phẩm Nhân cấp lại có thể được mua đắt như vậy.

Liễu Thiên Tướng thấy vậy cũng cười giải thích: "Đối với tán tu không gia nhập tông môn mà nói, muốn lấy được công pháp cùng vũ kỹ cao cấp rất khó khăn, cho nên giá tiền bình thường sẽ cao hơn rất nhiều."

Nghe vậy Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Đúng là như vậy.

Điểm này có thể nhìn ra được từ lão giả Bão Nguyên cảnh tầng bốn lúc trước bị hắn chém giết.

Lão giả này thực lực cường hãn, nhưng tu luyện võ kỹ lại vẻn vẹn chỉ là một môn Địa cấp hạ phẩm chưởng pháp.

Có thể thấy được tán tu nghèo đến mức nào!

Đấu giá hội đang nhiệt liệt tiến hành.

Dưới đài không ngừng có tiếng người khàn cả giọng kêu to.

Chẳng qua là trên đài.

Cố Dương lại là không kêu giá.

Không còn cách nào khác, hắn chưa gặp được thứ gì tương đối động lòng người.

Liễu Thiên Tướng bên cạnh liên tục vỗ xuống vài loại thương phẩm.

Đều là một số đan dược.

Có thể phụ trợ tu luyện.

Hơn nữa giá mà hắn bắt xuống cũng không tính là đắt.

Điều này cũng làm cho hắn có chút cảm khái.

"Cố sư đệ, nếu không nhờ phúc của ngươi đến tầng hai này, chỉ sợ lần này ta đã tiêu hết vốn liếng rồi!"

Liễu Thiên Tướng không khỏi cảm khái.

Hắn vỗ mấy loại thương phẩm đều là hắn vừa ra giá, liền lập tức không ai dám tiếp tục hô giá nữa.

Rõ ràng là những người dưới đài kia nhìn thấy là người ở tầng hai hô giá, sợ hãi.

Dù sao người có thể lên tầng hai không phú cũng quý.

Người bình thường bình thường đều không dám trêu chọc.

Đương nhiên cũng không cần vì những thứ này mà đi trêu chọc.

"Ha ha, nói quá lời. Nếu như không có Liễu sư huynh gọi ta, ta cũng không biết chuyện Hắc Long đấu giá hội, cho nên không cần

để trong lòng."

Cố Dương khoát tay áo, tùy ý nói.

Vừa nói xong, đấu giá sư dưới đài liền ho nhẹ hai tiếng, chợt lớn tiếng nói.

"Tiếp theo thương phẩm đấu giá tên là... Bão Nguyên Đan!"

"Chắc hẳn các vị đều có thể nhìn ra ý tứ từ chữ mặt chữ..."

"Không sai! Bão Nguyên đan này, là có thể trợ giúp tu luyện giả Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong đột phá đến Bão Nguyên cảnh!"

"Đan này giá khởi điểm là 1000 hạ phẩm linh thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 100 hạ phẩm linh thạch."

"Như vậy đấu giá chính thức bắt đầu!"

Đấu giá sư nói xong.

Dưới đài yên lặng một hồi.

Cũng không phải bọn hắn cảm thấy Bão Nguyên đan không có tác dụng gì.

Mà khiếp sợ đến mức có chút không bình tĩnh lại được.

Bão Nguyên đan!

Trên đấu giá hội thế mà còn có loại đan dược Bão Nguyên đan này!

Đây quả thực là kinh hỉ lớn lao!

Mặc dù nghe nói dùng Bão Nguyên Đan sẽ tạo ra một ít tổn thương không cách nào tránh khỏi, rất khó chữa trị.

Bình thường chỉ có tu luyện giả Ngưng Chân cảnh tầng mười mới có thể lựa chọn mua nó dùng khi đột phá vô vọng.

Nhưng ở đây người khác không nhiều lắm.

Nhưng số lượng tu luyện giả kẹt ở Ngưng Chân Cảnh tầng mười có thể nói là rất lớn!

Cho nên sau chốc lát yên lặng.

Một tốp thanh âm báo giá giống như nấm mọc không ngừng xông ra.

"1200!"

"1600!"

"2000!"

"2500!"

Giá cả đấu giá không ngừng tăng lên.

Gần như chỉ nháy mắt đã đi đến ba ngàn hạ phẩm linh thạch.

Lầu hai.

Liễu Thiên Tướng nhìn thấy Bão Nguyên Đan, ánh mắt cũng không khỏi sáng lên.

Nhưng sau khi cân nhắc một lúc, hắn lắc đầu không có ý định mua.

Dù sao hắn đối với thiên phú của mình vẫn rất có tự tin.

Tuyệt đối sẽ không kẹt tại Ngưng Chân cảnh quá lâu, cho nên không cần phải mua sắm Bão Nguyên Đan sử dụng!

Mà Cố Dương.

Khi hắn nhìn thấy Bão Nguyên Đan thì hai mắt chợt sáng lên.

Lông mày lại cau lại.

"Bằng căn cốt thiên tư bây giờ của ta, Ngưng Chân cảnh mười tầng chỉ sợ cũng đã đến cực hạn, muốn hoàn toàn dựa vào bản thân đột phá Bão Nguyên cảnh, dường như khả năng không lớn."

"Nhưng dùng Bão Nguyên đan này sẽ tổn thất căn cơ, nếu là mua dùng, trái lại là bỏ gốc lấy ngọn."

Bản thân hắn muốn tăng căn cốt tư chất, kết quả vì đột phá ngược lại còn tổn thất căn cơ.

Điều này không phù hợp với dự định ban đầu của hắn.

"Nhưng mà có thể mua đề dành, nếu xuất hiện tình huống ngoài ý muốn thì có thể dùng làm lá bài tẩy."

Cố Dương hơi suy tư một phen.

Cũng không chần chờ, chờ đợi giá.

Mà lúc này, người tu luyện dưới đài cực kỳ kích động.

Hiện giờ giá cả đã lên tới sáu nghìn hạ phẩm Linh Thạch!

Đương nhiên, theo giá cả không ngừng tăng lên.

Người cạnh tranh cũng càng ngày càng ít!

Dù sao sáu ngàn hạ phẩm linh thạch... cũng tính là rất đắt đỏ rồi.

Người có vốn liếng không đủ thâm hậu căn bản không cầm ra nhiều linh thạch như vậy để mua một viên Bão Nguyên Đan.

Nhưng ngay khi không còn ai tiếp tục cạnh tranh nữa.

Bỗng nhiên Cố Dương chậm rãi mở miệng.

"Tám ngàn."

Giọng Cố Dương truyền ra.

Trong nháy mắt, mọi người đều giật mình.

Dưới đài, vô số tu luyện giả nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía giọng nói truyền đến, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Không ngờ các đại lão trên lầu hai cũng để ý đến viên Bão Nguyên Đan này?"

"Có lẽ là để cho đệ tử trong tông môn sử dụng?"

"Cũng có thể là do một vị đại lão nào đó mua cho hậu bối của mình."

"Chậc chậc chậc, tám ngàn hạ phẩm linh thạch, nhiều tiền quá."

Lập tức vô số tu luyện giả cảm khái.

Ánh mắt ai nấy đều lộ vẻ hâm mộ.

Mà tên tu luyện giả ra giá sáu nghìn kia thấy vậy cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cúi đầu không báo giá nữa.

Sáu ngàn hạ phẩm linh thạch đã là cực hạn của hắn.

Tám ngàn... Cho dù hắn muốn ra giá, thì vốn liếng của hắn cũng không cho phép hắn ra tay.

Cứ như vậy, viên Bão Nguyên Đan này liền bị Cố Dương mua được với giá tám nghìn hạ phẩm linh thạch.

Nhìn thấy Cố Dương mua sắm.

Liễu Thiên Tướng cũng có chút kinh ngạc.

Không rõ vì sao Cố Dương lại muốn mua sắm Bão Nguyên Đan.

Dù sao sau đó Cố Dương đột phá đến Bão Nguyên cảnh cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi?

Nhưng tư duy của hắn ngược lại cũng thay đổi rất nhanh.

Rất nhanh hắn đã nghĩ đến Cố Dương chuẩn bị mua để giữ làm lá bài tẩy.

Lúc này hắn mới lộ vẻ hiểu ra.

Chỉ là tốn tám ngàn hạ phẩm linh thạch để mua đại thủ bút như Bão Nguyên Đan này, Liễu Thiên Tướng chính hắn khẳng định làm không được.

Không có cách nào, của cải không cho phép đấy.

Về phần Cố Dương, ngược lại rất tùy ý.

Dù sao...

Có tông chủ cho hắn mười vạn hạ phẩm linh thạch.

Hiện tại hắn có thể nói là cực kỳ tự tin.

Bỏ tám ngàn mua một viên Bão Nguyên Đan cũng không tính là thiệt thòi.

Tuy rằng không ít người khiếp sợ hồi lâu.

Nhưng cũng không kéo dài quá lâu.

Đấu giá cũng tiếp tục tiến hành.

Chẳng qua là sau khi Bão Nguyên đan đi ra.

Những vật phẩm đấu giá sau này đều tương đối bình thường.

Liễu Thiên Tướng không dâng nổi chút hưng phấn nào, càng đừng nói tới Cố Dương.

Chẳng qua sau một trận đấu giá nhàm chán đã qua.

Rốt cuộc... Lại nghênh đón một đối tượng trọng điểm được đấu giá!

Chỉ thấy trên đài đấu giá.

Đấu giá sư mở một cái bàn đi lên.

"Các vị, lần này vật chúng ta đấu giá tất nhiên là có địa vị rất lớn."

"Ta dám cam đoan!"

"Tiếp theo các ngươi sẽ điên cuồng!"

"Không có ai sẽ không động lòng vì món này!"

Giờ phút này, sắc mặt Đấu Giá Sư cũng có chút kích động, đến mức ngay cả giọng điệu cũng không giữ được tỉnh táo, trở nên kích động.

Nghe được những lời này của đấu giá sư, tất cả mọi người đều bị khơi dậy khẩu vị, vô cùng hiếu kỳ chờ mong vật phẩm đấu giá lần này.

Cố Dương cũng nhịn không được khẽ nhíu mày.

Nhìn về phía cái bàn được đẩy lên trên sàn đấu giá.

"Hả?"

Cố Dương nhìn về phía cái bàn kia, ánh mắt hơi sáng ngời.

Hắn dường như...

Cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc!

Mà đúng lúc này.

Đấu giá sư cũng không còn hứng thú nữa.

Hắn mỉm cười.

Hắn xốc tấm vải đen trên bàn lên.

Một cái hộp gỗ kỳ dị hiện ra trước mắt mọi người.

Sau đó Đấu Giá Sư cẩn thận từng li từng tí mở hộp gỗ ra.

Một gốc kỳ thảo có tướng mạo kỳ lạ, sắc bén giống như kim châm xuất hiện trước mặt tất cả mọi người.

Nhìn thấy vậy, tất cả mọi người đều ngơ ngác.

"Đây là cái gì?"

"Nhìn qua hình như là một gốc dược thảo?"

"Không giống dược thảo, nào có nào dược thảo sắc bén như vậy? Dài giống như kim đồng hồ."

"Đừng có lề mề nữa, tranh thủ thời gian nói đây là gì!"

Một đám tu luyện giả đoán nửa ngày cũng không đoán ra là gì.

Nhất thời có chút không kiên nhẫn, mở miệng hô.

Trên đài.

Liễu Thiên Tướng cũng rất tò mò rốt cuộc thứ này là cái gì.

Cho dù là hắn cũng chưa bao giờ thấy qua.

Nhưng mà Cố Dương, giờ phút này ánh mắt lại sáng rực.

"Hay lắm, không nghĩ tới còn có người nguyện ý bán đồ chơi này?"

Cố Dương có chút giật mình.

Ngay sau đó, đấu giá sư thấy khẩu vị đã lên cao rồi.

Sau đó cũng không tiếp tục che giấu.

Hắn mỉm cười.

"Nếu chư vị nóng lòng muốn biết, ta đây cũng không cần che giấu nữa."

"Vật phẩm bán đấu giá lần này, chính là bụi cỏ này. Cỏ này tên là... Ngộ Kiếm Thảo!"

Đấu giá sư lớn tiếng giải thích.

Nghe đến đây, lập tức trong đám người sôi trào hẳn lên.

"Ngộ Kiếm Thảo?"

"Tên kỳ quái thật, mau nói xem thứ này có tác dụng gì."

"Hízz, đừng nói là sau khi dùng nó có thể lĩnh ngộ kiếm ý nhá."

"Trời ơi! Nếu thực sự là như vậy, mẹ nó chứ, ta khuynh gia bại sản cũng phải mua được vào tay!"

"Không thể nào? Nếu như vậy thì tên ngu xuẩn nào sẽ lấy đồ chơi này ra bán hả?"

Đang sôi trào tự nhiên cũng là mang theo từng đợt nghi vấn.

Điều này cũng bình thường.

Rốt cuộc người bình thường có loại bảo bối này, trước tiên nhất định là nghĩ đến để mình dùng.

Làm sao còn đem ra bán?

Nhưng đối với việc này, trên mặt Đấu Giá Sư lại hiện lên vẻ tươi cười dào dạt.

"Các vị đoán không sai!"

"Ngộ Kiếm Thảo này, chính là dùng để phụ trợ lĩnh ngộ kiếm ý!"

"Sau khi phục dụng lại thi triển kiếm pháp, tăng xác suất lĩnh ngộ kiếm ý lên phạm vi lớn!"

"Mặc dù không thể cam đoan trăm phần trăm lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng xác suất rất cao!"

"Trước kia từng có người bình thường dùng Ngộ Kiếm Thảo, sau đó trực tiếp lĩnh ngộ kiếm ý, một bước lên trời, đạt thành thiên kiêu!"

"Về phần thiên kiêu đã lĩnh ngộ kiếm ý cũng có thể dựa vào Ngộ Kiếm thảo, tiến thêm một bước."

"Cho nên giá trị của Ngộ Kiếm Thảo... Không cần nói cũng biết."

"Ngộ Kiếm Thảo, giá khởi điểm là một vạn hạ phẩm linh thạch. Mỗi lần nâng giá không được thấp hơn một ngàn hạ phẩm linh thạch. Hiện tại bắt đầu đấu giá."

Sau khi đấu giá sư giải thích một phen, trực tiếp tuyên bố bắt đầu đấu giá.

Đám người phía dưới lập tức chìm vào trong sục sôi.

"Mịa nó! Thật sự có thể lĩnh ngộ kiếm ý!?"

"Một vạn hai! Ta muốn!"

"Một vạn hai thì muốn? Nằm mơ! Ta ra một vạn rưỡi!"

"Ha ha, một đám quỷ nghèo, hai vạn!"

Bầu không khí triệt để nổ tung!

Trong đám người càng truyền đến từng hồi thanh âm báo giá.

Mà giá cả cũng chẳng khác gì ngồi hỏa tiễn không ngừng tăng vọt!

Hai vạn ba vạn...

Gần như trong nháy mắt.

Giá cả liền lên đến năm vạn!

Toàn bộ quá trình không đến mười phút!

Ngộ Kiếm thảo đã đi tới giá năm vạn hạ phẩm linh thạch!

Nhưng nó cũng không chấm dứt ở đây.

Ngược lại đây mới chỉ là khởi đầu mà thôi!

Bởi vì...

Người ngồi ở lầu hai xa hoa rốt cuộc không nhịn được nữa.

Chương 101 - Tranh nhau kịch liệt

"Sáu vạn."

Ngồi ở phòng xa hoa cách Cố Dương không xa, từng tiếng lạnh nhạt vang lên.

Nghe đến đây.

Nhóm tu luyện giả phía dưới đài lộ vẻ bất đắc dĩ.

Xem ra bọn họ không thể diễn nữa rồi.

Luận gia sản, bọn họ sao có thể sánh bằng đám quái vật trên lầu này?

Chỉ có điều thanh âm này vừa mới vang lên.

Ngay sau đó, lại có một vị người ngồi trong phòng tầng hai đứng dậy báo giá.

"Bảy vạn!"

Giọng nói kia nghe có chút già nua, nhưng lại mạnh mẽ mười phần.

Hiển nhiên cũng vô cùng bất phàm!

Mà hai người cũng giống như đối mặt nhau.

Mở ra tình cảnh tranh đoạt lẫn nhau.

"Tám vạn!"

"Chín vạn!"

"Chín vạn rưỡi!"

"Mười vạn!"

Chỉ vài giây đồng hồ, giá đã lên tới mười vạn.

Thấy vậy, vô số tu luyện giả dưới đài hoàn toàn choáng váng.

Moá ơi...

Linh thạch không cần tiền sao?

Mười vạn hạ phẩm linh thạch, nói lấy là lấy ra sao?

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy hâm mộ đố kị.

Mà Liễu Thiên Tướng vốn còn định báo giá tham dự cạnh tranh một chút, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu, từ bỏ ra giá.

Về phần Cố Dương hắn nhìn thoáng qua giá cả bây giờ.

Thứ này đã được nâng tới mười hai vạn.

Trên người Cố Dương cũng chỉ có chưa tới mười một vạn hạ phẩm linh thạch.

Cho nên có thể nói là muốn cạnh tranh cũng không có số tiền kia.

Nhưng hắn cũng không sốt ruột.

Yên lặng quan sát trận cạnh tranh này.

Bởi vì hai người này đã hoàn toàn hướng lên trên.

"Mười ba vạn!"

"Mười lăm vạn!"

"Mười bảy vạn!"

Dưới đài.

Mặt đấu giá sư kia cũng tràn đầy hưng phấn!

Không nghĩ tới Ngộ Kiếm Thảo này lại bán đắt như thế.

Tức là đưa tới hai vị khách nhân ở phòng xa hoa ra giá.

Hơn nữa rõ ràng hai người đã cạnh tranh rồi.

Tuy rằng Ngộ Kiếm Thảo không tệ lắm.

Tiêu tốn hơn mười vạn hạ phẩm linh thạch cũng không tính là thiệt thòi.

Nhưng phải biết là, dùng Ngộ Kiếm thảo cũng không phải trăm phần trăm có thể lĩnh ngộ kiếm ý.

Chỉ là xác suất tăng lên mà thôi.

Nếu như lĩnh ngộ kiếm ý.

Vậy đương nhiên là tốn nhiều tiền hơn nữa cũng xem như kiếm bộn!

Nhưng nếu không thể lĩnh ngộ...

Vậy thì linh thạch mua Ngộ Kiếm Thảo này sẽ coi như nước đổ lá khoai.

Đương nhiên, đấu giá sư chắc chắn sẽ không nói ra vấn đề này.

Dù sao hai người này cạnh tranh càng kịch liệt.

Mình lấy tiền cũng càng nhiều.

Y ước gì nâng giá lên cao hơn nữa.

"Hai mươi vạn! Lão tiền bối, Ngộ Kiếm Thảo này có thể nhường cho chúng ta không? Sau chuyện này nếu vãn bối có thể lĩnh ngộ kiếm ý, tất sẽ báo đáp."

Đúng lúc này, trong đó có ba vị thiên kiêu của bảng Anh Tài trong phòng sang trọng truyền ra một câu nói.

Hiển nhiên, hôm nay giá cả Ngộ Kiếm Thảo đã có chút đắt đỏ.

Nếu tiếp tục cạnh tranh như vậy nữa.

Bọn hắn có chút không chịu nổi nữa.

Tuy bọn họ là thiên kiêu trên bảng anh tài, cũng không thiếu tiền.

Nhưng một lần xuất ra nhiều hạ phẩm linh thạch như vậy thật đúng là không dễ dàng.

Hai mươi vạn đã là cực hạn của bọn họ.

Tiếng nói truyền đến.

Lão giả trong phòng lại im lặng không nói gì.

Thấy vậy, thiên kiêu trên Bảng Anh Tài kia lập tức nhíu mày.

"Vị tiền bối này, ta tên là Trần Hạ, ở trên bảng anh tài xếp hạng 58, nếu có thể đem Ngộ Kiếm Thảo này nhường cho vãn bối, vãn bối tất sẽ báo đáp mãi thôi."

Hắn mở miệng lần nữa, chỉ là trong lời nói nhiều hơn một tia uy hiếp, đúng là trực tiếp nêu tên tuổi của mình ra.

Mà bên kia, lão giả rốt cuộc mở miệng.

Hắn nghe thấy lời Trần Hạ nói, lập tức phát ra một tiếng hừ lạnh.

"Hừ, thiên tài trên bảng anh tài? Ngươi cần Ngộ Kiếm thảo này, chẳng lẽ ta không cần?"

"Dựa vào đâu mà ta phải nhường cho ngươi?"

Nói xong, hắn ta trực tiếp hô lên.

"Hai mươi mốt vạn!"

Hắn không đề giá quá nhiều.

Bởi vì hắn nhìn ra được, Trần Hạ gia sản không đủ.

Nếu không cũng sẽ không lấy tên tuổi của mình ra, ý đồ chơi chiêu nhân tình.

Nhưng lão tự nhiên cũng không chơi một chiêu này.

Không nể mặt chút nào.

Trong phòng bao.

Sau khi nghe được lời lão giả nói, sắc mặt Trần Hạo lập tức trở nên vô cùng khó coi.

"Lão gia hỏa này!"

"Trần sư huynh chớ tức giận, để lão già này hung hăng một hồi đi."

"Đúng vậy đấy Trần huynh, Ngộ Kiếm Thảo cứ cho lão gia hỏa này cầm đi, đợi chút nữa chúng ta cùng ra tay đoạt lấy nó có được không? Còn có thể dư lại một số lượng lớn linh thạch."

Hai người khác ở bên cạnh lão nhắc nhở.

Nghe đến đây, thần sắc Trần Hạ mới hơi hòa hoãn một chút.

"Nói cũng đúng! Hãy để lão già kia nhảy nhót thêm một lúc nữa đi!"

Nghĩ đến đây, trong mắt Trần Hạ lộ ra một tia sát ý.

"Hai mươi mốt vạn lần đầu tiên!"

Đợi một lúc sau, đấu giá sư thấy Trần Hạ bên này chậm chạp không nâng giá nữa, lúc này mới không thể làm gì được hô lên.

Nhưng giọng điệu cũng tràn ngập mê hoặc.

Dường như đang nói, chỉ còn thiếu một vạn nữa thôi.

Chỉ còn thiếu một vạn là có thể lấy được, ngươi cam tâm sao?

"Hai mươi mốt vạn lần thứ hai!"

Bên phía Trần Hạ vẫn như cũ không có phản ứng, đấu giá sư cũng có chút bất đắc dĩ.

Xem ra phải kết thúc rồi.

"Hai mươi mốt vạn lần ba!"

"Giao dịch hoàn thành!"

"Chúc mừng vị khách này đã bỏ ra hai mươi mốt vạn hạ phẩm linh thạch để mua được Ngộ Kiếm Thảo!"

"Sau đó mời vào hậu trường tiến hành giao dịch."

Trong một phòng xa hoa.

Trần Hạ đã tức giận nghiến răng.

Một vạn!

So với tự mình ra giá nhiều hơn một vạn!

Nhưng một vạn này lại là 1 vạn ép xuống được mình!

"Đợi lát nữa nhất định phải tra tấn hắn một phen thật tốt!"

Trần Hạ cắn răng, trong lòng hung tợn nghĩ.

Trong phòng Cố Dương.

Liễu Thiên Tướng nghe được giá bán đấu giá cuối cùng cũng nhịn không được cảm khái.

"Thật là khủng bố mà! Một gốc Ngộ Kiếm Thảo lại là bán được hai mươi mốt vạn hạ phẩm linh thạch, chậc chậc...."

Nghe vậy, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

"Đúng vậy, chẳng qua chờ đến lúc đấu giá chấm dứt, chỉ sợ phải có kịch hay xem."

Ánh mắt Cố Dương liếc qua phòng của lão giả và Trần Hạ.

Ngộ Kiếm Thảo này hai bên đều muốn như vậy.

Trần Hạ bên kia không có vỗ xuống được, không cần nghĩ, chắc chắn không nhịn được.

Đến lúc đó...

Sợ là sẽ xảy ra tình huống cướp bóc.

Chẳng qua, ai là thợ săn ai là con mồi, vậy thì khó nói.

Sau khi món đấu giá áp trục Ngộ Kiếm Thảo kết thúc.

Toàn bộ hội đấu giá cũng kết thúc ở đây.

Lúc trước Cố Dương cùng Liễu Thiên Tướng vỗ xuống đồ mình muốn mua.

Hôm nay Cố Dương đã vỗ xuống một viên Bão Nguyên Đan.

Vốn nghĩ nhân tiện có thể lấy vào tay Ngộ Kiếm Thảo.

Không cách nào, trong túi hết tiền, cho nên không xuất thủ.

Về phần thu hoạch của Liễu Thiên Tướng cũng không tệ.

Hắn vỗ được vài thứ đồ.

Đương nhiên, những thứ này đối với Cố Dương mà nói, không còn hữu dụng là bao.

Hai người rất nhanh lấy được đồ vật đấu giá vào tay.

Cố Dương trực tiếp ném Bão Nguyên Đan vào trữ vật giới chỉ.

Đang chuẩn bị rời đi thì bất ngờ hắn lại nhìn thấy lão giả lấy được Ngộ Kiếm Thảo kia, vội vã giao hai mươi mốt vạn linh thạch ra, sau đó cầm lấy Ngộ Kiếm Thảo nhanh chóng rời đi.

Mà ở phía sau lưng lão giả, trong ánh mắt ba người Trần Hạo hiện lên một tia nham hiểm, vội vàng đi theo phía sau lão giả.

"Cố sư đệ, làm sao vậy?"

Liễu Thiên Tướng không hiểu vì sao mà nhìn Cố Dương.

"Đi qua xem một chút."

Cố Dương lại có chút hứng thú đi theo.

Liễu Thiên Tướng nghe vậy cũng ngẩn ra.

Xem trò hay?

Đang xem trò gì thế?

Mặc dù lời nói của Cố Dương có chút khó hiểu.

Nhưng hắn vẫn theo sát phía sau.

Lão giả hiển nhiên cũng biết hắn sở hữu dị bảo, không thể ở thành thị này lâu được.

Sợ sẽ sinh biến!

Cho nên hắn không chút do dự, lập tức bỏ chạy về phía ngoài thành.

Ý đồ vứt bỏ tầm mắt ở phía sau.

Đúng như hắn nghĩ.

Có rất nhiều người đang theo dõi hắn.

Dù sao đây chính là Ngộ Kiếm thảo!

Nếu không ai động tâm tư, đó mới gọi là kỳ quái!

Mặc dù lão giả có thể ngồi ở lầu hai, hiển nhiên không phải thực lực cường hãn, thì chính là có bối cảnh lớn!

Nhưng cho dù trong tình huống như vậy vẫn có rất nhiều kẻ liều mạng thử vận may!

Rất hiển nhiên.

Chỉ có điều những tên liều mạng này thực lực lại tương đối bình thường.

Lão giả hơi dùng chút thủ đoạn liền loại bỏ toàn bộ bọn họ.

Trong lúc nhất thời.

Đi theo phía sau lão giả đã chỉ còn lại có ba người Trần Hạ.

"Lão gia hỏa này thật biết chạy nha!"

Bọn họ đi theo sau lưng lão giả, nhìn lão giả không ngừng quanh co, trong ánh mắt cũng là sát ý tung hoành.

Nhưng bọn họ vẫn từ từ ép sát.

Đương nhiên, bọn họ cũng không phát hiện sau lưng còn có hai người cũng đi theo phía sau bọn họ.

"Cừ thật, hai người này định giết người đoạt bảo à."

Liễu Thiên Tướng giờ phút này cũng hiểu được trò hay trong miệng Cố Dương là chỉ cái gì.

Hóa ra là một màn kịch như vậy.

Ba vị Anh Tài Bảng Thiên Kiêu vây quanh một lão giả Bão Nguyên cảnh.

Đây thật sự là một trò hay!

Lại sau một phen truy đuổi.

Lão giả cũng khẽ cau mày.

Dư quang nhìn lướt qua bóng người theo sát sau lưng.

Thân hình của hắn, sau một khắc đột nhiên dừng lại.

"Các ngươi luôn đi theo sau lưng ta, cứ tự tin có thể đoạt được cây Ngộ Kiếm thảo này từ trong tay ta như vậy sao?"

Lão giả chậm rãi xoay người lại, thần sắc lạnh nhạt nhìn về phía ba người Trần Hạ.

"A, lão già, rốt cuộc ngươi chịu dừng lại rồi?"

Trần Hạ thấy bộ dáng lão giả, nhất thời cười lạnh một tiếng.

"Giao Ngộ Kiếm Thảo trong tay ngươi ra đây, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng."

Hai người bên cạnh Trần Hạ lạnh giọng nói.

"Ba người các ngươi đều là thiên kiêu trên bảng anh tài?"

Lão giả ngược lại vẻ mặt tùy ý liếc Trần Hạo cùng hai người khác bên cạnh, ngay lập tức hỏi.

"Không sai! Bây giờ biết sợ chưa?"

"Biết sợ thì mau mau đem thứ đó giao ra, nếu không... Cũng đừng trách chúng ta không khách khí! "

Giọng Trần Hạ vô cùng không kiên nhẫn mà hô lên.

Khí tức lão giả tản mát ra cũng không tính là yếu.

Bão Nguyên cảnh tầng ba!

Rất hiển nhiên.

Nhìn từ bề ngoài thì rõ ràng lão giả này không thể nào là đối thủ của bọn họ!

Mặc dù bọn hắn chỉ có tu vi Bão Nguyên cảnh tầng một.

Nhưng thủ đoạn của từng người rất nhiều, át chủ bài đều ra cả, thì thậm chí có thể chém giết Bão Nguyên cảnh tầng ba đỉnh phong, thậm chí là Bão Nguyên cảnh tầng bốn!

Một lão già có bộ dáng như cây gỗ, không đáng nhắc tới mà thôi!

Ba người bọn Trần Hạ cũng tự nhiên sẽ không quá mức khách

khí với lão giả.

Mà bên kia.

Cố Dương cùng Liễu Thiên Tướng cũng yên lặng quan sát một màn này.

"Xem ra lão giả này gặp nạn rồi."

Liễu Thiên Tướng đương nhiên cũng có thể nhận ra cục diện hiện tại đối với lão giả cũng không được tốt.

"Gặp nạn?"

Cố Dương nghe vậy lại mỉm cười.

"Người gặp nạn không phải là lão già kia, mà là ba tên gia hỏa tự cho mình là siêu phàm."

Từ lúc bắt đầu, đám người Trần Hạ dường như đã tự tin có chút quá mức.

Đối với những thứ bọn họ chứng kiến, bọn họ tin tưởng không nghi ngờ, thậm chí tự tin có chút mù quáng.

Hoàn toàn nhìn không ra...

Ông lão kia đang cố gắng ẩn giấu bản thân.

Đương nhiên, lão giả này che giấu rất tốt.

Ít nhất người bình thường tuyệt đối nhìn không ra.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, hắn lại xem như trò trẻ con.

"Hả?"

Liễu Thiên Tướng hiển nhiên cũng là không biết Cố Dương nói vậy là có ý gì.

Hắn không phải Bão Nguyên cảnh, căn bản nhìn không ra sâu cạn của Bão Nguyên cảnh.

Chỉ có thể suy đoán đại khái một phen.

Cho nên lời này của Cố Dương vừa nói ra, Liễu Thiên Tướng hoàn toàn ngây ngốc.

Thấy vậy, Cố Dương cười giải thích: "Lão già kia che giấu thực lực, mặt ngoài chỉ thể hiện ra thực lực tầng ba của Bão Nguyên cảnh, trên thực tế... Lại là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng sáu!"

"Hắn làm như vậy là cố ý hấp dẫn ba thiên kiêu xếp hạng trên anh tài bảng đuổi giết."

Liễu Thiên Tướng đang trợn tròn mắt, không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương."

Sao Cố Dương lại biết?

Hoặc là nói...

Làm sao hắn nhìn ra được thực lực ẩn giấu của lão giả?

Nếu như hắn đoán không sai, ba gã Thiên Kiêu Anh Tài Bảng ở đây cũng không nhìn ra thực lực chân thật của lão giả chứ?

Nhưng Cố Dương lại nhìn ra.

Liễu Thiên Tướng một mặt sợ hãi than nhìn Cố Dương.

Sao lại có cảm giác... Thân là sư huynh, không chỉ có chiến lực không bằng sư đệ mười bảy tuổi này.

Ngay cả kiến thức, phương diện ánh mắt cũng bị Cố Dương nghiền ép sao?

Trong lúc nhất thời, hắn đều cảm giác mình tự xưng sư huynh

dường như có chút không biết xấu hổ.

Bất luận bối phận nào...

Hắn gọi Cố Dương sư huynh còn tạm được.

Nhưng sau khi nghe Cố Dương nói một hồi như vậy, trên mặt hắn ta mới lộ ra vẻ khó hiểu.

"Hửm? Vì sao lão giả cố ý hấp dẫn người khác đuổi giết hắn?"

"Người bình thường muốn đạt được bảo bối đầu tiên không phải nên sớm một chút chạy đến nơi an toàn, sau đó sử dụng bảo bối sao?"

Liễu Thiên Tướng khó hiểu hỏi.

"Có lẽ, là hắn cảm thấy thực lực mình rất mạnh, hoặc là..."

"Thực lực ba người kia quá yếu, vừa lúc có thể đưa bọn họ tới đây…" sau đó Cố Dương hướng trên cổ làm một động tác múa đao.

"Hízz..."

Liễu Thiên Tướng lập tức kinh hãi không thôi.

Lá gan của lão già này cũng đủ lớn đấy!

Mua loại bảo bối như Ngộ Kiếm Thảo mà không muốn rời đi, thế mà còn muốn cướp giật kiếm một khoản tiền?

Về phần nghị luận giữa Cố Dương cùng Liễu Thiên Tướng, thanh âm rất nhỏ.

Hơn nữa bọn họ cách đám Trần Hạo và lão giả một khoảng rất xa.

Bọn họ cũng không nghe thấy.

Mà ngay khi Cố Dương đang đàm luận với Liễu Thiên Tướng.

Trong một khoảng đất trống rộng lớn.

Trần Hạo cùng hai người khác lộ ra sát ý nhìn lão giả.

"Lão gia hỏa, xem ra dường như ngươi không muốn giao thứ đó ra đây."

Bọn họ nói nửa ngày, kết quả lão giả vẫn trầm mặc không nói.

Giống như không nghe thấy lời bọn họ nói.

Tất nhiên là đã chọc giận ba người Trần Hạ.

Bọn họ là thiên kiêu trên Bảng Anh Tài.

Có thể nói là đi tới chỗ nào cũng là tiêu điểm!

Đi đến đâu đều là vạn chúng chú mục!

Vô số người tôn kính!

Cho dù là một ít cường giả tán tu Bão Nguyên cảnh!

Dù sao bọn họ lên bảng Anh Tài, thực lực càng được tán thành.

Đương nhiên hết sức nóng tánh ngông cuồng!

Cho rằng ngoại trừ thiên kiêu trên bảng anh tài ra... Những người khác đều là phế vật!

Tất cả đều nên bị bọn họ dẫm dưới chân!

Bây giờ thái độ của bọn họ đối với lão giả này cũng không có chút nào biến hóa!

"Một khi đã như vậy thì đi chết đi!"

Thấy lão giả chậm chạp không nói gì, chỉ mỉm cười nhìn bọn họ.

Trần Hạ lập tức kiềm chế không được lửa giận trong lòng.

Chân nguyên trong cơ thể hắn ầm ầm bộc phát.

Tay nắm một thanh huyền thanh trường kiếm.

Nâng kiếm là bộc phát ra một đạo kiếm khí vô cùng cường hãn.

Kiếm khí hoành không, bộc phát ra uy lực càng làm cho đại thụ bốn phía điên cuồng vũ động.

Lão giả đứng tại chỗ, áp lực kiếm khí kia truyền đến vậy mà khiến áo bào lão không gió mà tự bay.

Nhìn thấy kiếm khí trước mắt, khóe miệng lão giả nổi lên một tia cười lạnh.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn mạnh mẽ nâng tay phải lên.

Sau đó chân nguyên màu xám thình lình bộc phát.

Hắn ngưng tụ Chân Nguyên trên ngón tay, sau đó trực tiếp cong ngón tay búng ra.

Rẹt!

Chân nguyên ngưng tụ thành một đoàn liền trực tiếp bắn nhanh ra ngoài, cùng đạo kiếm khí kia ầm vang đụng vào nhau!

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh vang lên.

Trên mặt đất có thêm một cái hố to lớn.

Mà lão giả thì không tổn hao gì.

"Cái gì!?"

Trần Hạ nhìn thấy một màn này, trong lòng cũng căng thẳng.

Lão giả này...

Thực lực hình như không yếu!

"Cùng tiến lên!"

Trần Hạ vội vàng hô lên với hai người khác ở bên cạnh.

Hai người bọn họ cũng là thiên tài trên Thiên Kiêu bảng, vị trí hơi rớt xuống ở phía sau.

Nhưng thực lực tuyệt đối không kém!

Đều có thực lực chém giết với Bão Nguyên cảnh tầng bốn!

Ba người cùng nhau ra tay, cho dù là Bão Nguyên cảnh tầng năm, cũng chưa chắc không thể đánh một trận!

"Được!"

"Cùng nhau ra tay!"

Hai người cũng dồn dập rút vũ khí trong tay ra.

Một người cầm đao, một người cầm thương!

Chân nguyên trên người bộc phát.

Khí tức phát ra cũng cực kỳ áp bách!

Nhìn thấy vậy, trong mắt Trần Hạ lập tức lại tràn đầy tự tin.

Ba vị Thiên Kiêu Anh Tài Bảng cùng ra tay!

Cho dù thực lực lão giả này không bình thường, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn họ!

Chờ giết lão giả kia rồi, Ngộ Kiếm Thảo là thứ bọn hắn có thể đoạt tới tay!

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Trần Hạ đều biến thành có chút kích động.

Mà một bên khác sau khi lão giả nhìn thấy ba người liên thủ cùng nhau động thủ với mình.

Khóe miệng nhếch lên hiện ra một nụ cười quỷ dị.

"Cùng nhau ra tay sao? Có ý tứ..."

"Đã như vậy ta cũng sẽ không che giấu."

Dứt lời, chân nguyên trong cơ thể lão giả ầm ầm bộc phát.

Khí tức khủng bố Bão Nguyên cảnh tầng sáu trong nháy mắt bao phủ toàn trường!

Trong nháy mắt, ba người Trần Hạ trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch!

"Cái gì!?"

"Ngươi... Ngươi vậy mà không phải Bão Nguyên cảnh tầng ba!"

"Bão Nguyên cảnh tầng sáu, ngươi gài bẫy bọn ta!!!!"

Lão giả bộc phát ra toàn bộ tu vi.

Ba người sợ tới mức lập tức dừng tay, liên tiếp lui về phía sau!

Mặc dù bọn họ rất tự tin, nhưng không phải kẻ ngốc.

Lão giả cũng không giấu diếm bộc phát ra toàn bộ tu vi, biểu diễn ra tu vi Bão Nguyên cảnh tầng sáu.

Bọn họ còn cho rằng có thể đánh thắng được... Vậy thì thật là ngu xuẩn!

Mỗi một cảnh giới trong Bão Nguyên cảnh muốn vượt qua đều phi thường khó khăn.

Bọn hắn có thể vượt ba tiểu cảnh giới đánh giết Bão Nguyên cảnh tầng bốn đã tính là rất thiên tài rồi, liên thủ chém giết Bão Nguyên cảnh tầng sáu?

Đó là đang nằm mơ!

"Lừa các ngươi? Ha ha."

Nghe được lời Trần Hạo nói, lão giả nhất thời phát ra một trận cười lạnh.

"Các ngươi tham lam theo dõi Ngộ Kiếm Thảo của ta, muốn giết người cướp của, cũng không phải do ta bảo các ngươi làm."

"Ngươi!"

Nghe được lời lão giả nói, sắc mặt Trần Hạ trắng bệch.

Ngay sau đó không chút do dự, quay đầu bỏ chạy.

"Rút lui!"

Trong nháy mắt khi Trần Hạ nói xong.

Hai người khác cũng chia ra các hướng khác nhau rồi lui về các phương hướng khác nhau.

Kinh nghiệm chiến đấu của ba người cũng coi như tương đối phong phú.

Vì vậy khi gặp phải tình huống này cũng kịp thời ứng đối.

Chỉ là...

"Ha ha, muốn chạy trốn? Có thể sao?"

Lão giả cười lạnh một tiếng, chân nguyên màu xám trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Cuối cùng trên không trung trực tiếp ngưng tụ thành ba cái bàn tay lớn bằng Chân nguyên!

Xoạt xoạt xoạt!

Ba bàn tay chân nguyên lớn này dùng tốc độ cực kỳ khủng bố chụp vào ba người đang chạy trốn!

Nhìn thấy màn này, ba người Trần Hạ sợ tới mức hồn phi phách tán.

Vội vàng thi triển thủ đoạn của chính mình hòng đánh tan bàn tay chân nguyên này!

Nhưng...

Chân nguyên cường giả Bão Nguyên cảnh tầng sáu ngưng tụ ra cường hãn cỡ nào.

Bọn họ có thể đánh tan sao?!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Ba người đồng thời bị bàn tay khổng lồ kia nắm lấy.

Ngay lập tức lại bị bắt trở về.

"Lão gia hỏa! Ngươi đã nghĩ kỹ chưa! Ba người chúng ta chính là đệ tử Ngưng Diệu Tông ở Huyền Nguyệt châu! Nếu dám động

thủ với chúng ta! Thì sẽ phải chịu đựng cơn tức giận đến từ Ngưng Diệu Tông!"

Trần Hạ trái lại không cuống quít, mà là thần sắc lạnh như băng đem bối cảnh của mình nói ra.

Nghe được lời Trần Hạo nói, động tác của lão giả dừng lại một chút.

Ngưng Diệu Tông ở Huyền Nguyệt châu?

Đương nhiên hắn đã từng nghe nói tới nơi này.

Huyền Nguyệt châu chính là một châu lớn nhất nằm trong quốc cảnh của Sở quốc, ngoại trừ Sở quốc thành của Sở quốc ra, bên trong Huyền Nguyệt châu có vô số tông môn!

Mà một trong những tông môn cường đại nhất Huyền Nguyệt châu, Ngưng Diệu tông rõ ràng ở trong đó!

Trong Ngưng Diệu tông có vô số thiên kiêu, nghe đồn vị trí mười người đứng đầu ở bảng Anh Tài có một vị thiên kiêu đến từ Ngưng Diệu tông.

Hiển nhiên, mấy người Trần Hạ cũng không dễ chọc.

"Hừ! Thức thời thì mau thả chúng ta ra!"

Trần Hạ nhìn thấy lão giả chần chờ, vội vàng rèn sắt khi còn nóng.

Để lão giả thả bọn họ ra.

Loại phương pháp này trăm lần thử trăm lần hiệu quả, Trần Hạ đã thử chém gió nói ra vô số lần.

Nghe được hắn bày ra thân phận đệ tử Ngưng Diệu Tông thì cho dù là cường giả Bão Nguyên cảnh cũng sẽ bị dọa đến lập tức

quỳ xuống liếm chân!

Nghĩ đến cho dù là lão giả Bão Nguyên cảnh tầng sáu, cũng tuyệt đối không dám dễ dàng trêu chọc hắn.

Nghĩ đến điều này, Trần Hạ thậm chí còn có chút vênh váo hống hách lên.

"Mặt khác, giao gốc Ngộ Kiếm thảo kia của ngươi ra. Có lẽ...ta có thể tha cho ngươi!"

Cách đó không xa thấy một màn này.

Cố Dương nhịn không được che mặt.

Cho ngươi cơ hội mà ngươi không dùng được đấy!

Trần Hạ này...

Thật sự là thiên kiêu trên Anh Tài Bảng?

Tại sao lại ngu như vậy chứ?

Lúc đầu sau khi hắn báo ra bối cảnh của mình, lão giả hiển nhiên đã có chút do dự.

Dù sao Ngưng Diệu Tông cường hãn, là tông môn lão giả không thể trêu vào.

Kết quả ngươi trái lại không nhanh chóng tìm cơ hội chuồn đi.

Vậy mà còn nhớ mong Ngộ Kiếm Thảo của đối phương?

Vậy ngươi không phải là muốn chết sao?

Liễu Thiên Tướng bên cạnh cũng lắc đầu.

Hiển nhiên cũng nhìn ra Trần Hạ này ngu xuẩn.

Quả nhiên là vậy.

Trần Hạ nói ra lời này.

Sắc mặt lão lập tức thay đổi.

"Đệ tử Ngưng Diệu Tông thì như thế nào?"

"Ta giết hết các ngươi, sau đó sẽ mang thi thể của các ngươi cho sói ăn, lại chạy ra Sở quốc, ta cũng muốn nhìn xem Ngưng Diệu Tông trong miệng các ngươi làm gì được ta!"

Ánh mắt lão giả tràn đầy tàn nhẫn.

Rồi bỗng nhiên tay phải hắn ngưng tụ mãnh liệt.

Trong nháy mắt, ba bàn tay chân nguyên đột nhiên dùng sức.

"Ngươi không thể giết ta!"

Trần Hạ lập tức trừng to mắt.

Thân thể dưới sự dùng sức của chân nguyên đại thủ nhanh chóng chảy máu.

Hắn ta la lớn.

Dường như không hiểu vì sao lão giả dám giết hắn!

Vì sao lão giả lại không sợ Ngưng Diệu Tông!

Hoàn toàn không có ý thức được, sở dĩ hắn có thể đi tới bước này, hoàn toàn là bởi vì chính hắn ngu xuẩn!

Nhưng hiển nhiên, lão giả cũng không có khả năng giải thích những điều này với hắn.

Tâm niệm hắn trực tiếp khẽ động.

Bàn tay chân nguyên thình lình dùng hết toàn lực!

Bành!

Bành!

Bành!

Thân thể ba người giống như quả cầu trực tiếp bị bóp nát!

Máu tươi lập tức rải đầy khắp mặt đất.

Mùi máu tươi cũng lập tức tràn ra.

"Lại thật sự giết..."

Liễu Thiên Tướng nhìn thấy cảnh này cũng không nhịn được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Thậm chí trong lòng hắn ta còn có chút run rẩy.

Chẳng biết tại sao, hắn luôn cảm thấy hình như lão giả kia đã phát hiện ra mình.

"Cố Dương, chúng ta mau chuồn thôi."

Liễu Thiên Tướng không khỏi nói với Cố Dương bên cạnh.

Nhưng Cố Dương lại thần sắc bình tĩnh nói: "Không đi được nữa, hắn phát hiện ra chúng ta rồi!"

"Cái gì?"

Ngay thời điểm Liễu Thiên Tướng chần chờ.

Lão giả vẫy tay một cái.

Hai đạo bàn tay chân nguyên trực tiếp chụp về phía Cố Dương cùng Liễu Thiên Tương cách đó không xa.

"Hai con chuột, cho rằng ta không hề phát hiện ra sao!?"

"Không tốt!"

Nhìn thấy bàn tay chân nguyên đánh tới, Liễu Thiên Tương nhớ lại tử trạng thê thảm của ba người Trần Hạ, lập tức vội vàng bộc phát chân khí, muốn thi triển thân pháp, muốn tránh thoát.

Nhưng tốc độ của hắn sao có thể so sánh với bàn tay chân nguyên kia?

Ngay khi Liễu Thiên Tướng sắp bị bàn tay Chân Nguyên lớn bắt lấy.

Cố Dương đột nhiên xuất hiện bên người Liễu Thiên Tướng, một phát túm được cổ áo của hắn, sau đó vung tay lên, trực tiếp ném Liễu Thiên Tướng tới một bụi cây bên cạnh.

Mà chính hắn, cũng xem nhẹ không đếm xỉa đến hai bàn tay chân nguyên to lớn kia, thân hình lóe lên trực tiếp rơi vào trước mặt lão giả.

"Ồ? Không chỉ không chạy, còn dám đứng ở trước mặt ta? Ai cho ngươi dũng khí đó?"

Ánh mắt lão giả lóe lên, liếc qua Cố Dương.

Ngưng Chân cảnh tầng sáu?

Lão giả nhất thời sửng sốt, ngay sau đó là không nhịn được cười ha hả.

"Tiểu tử, ngươi chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng sáu, đứng trước mặt ta... Chẳng lẽ muốn khiêu chiến ta?"

"Không được sao?"

Cố Dương ngược lại vô cùng bình thản hỏi.

Nghe được câu trả lời của Cố Dương, nụ cười trên mặt lão giả càng thêm nồng đậm.

"Nếu như sư huynh Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong của ngươi nói những lời này, ta ngược lại có thể lý giải một phen, về phần ngươi..."

"Ngươi xem thường lão hủ sao?"

Vừa nói xong, vẻ tươi cười trên mặt lão giả trong nháy mắt biến mất.

Trong mắt tràn ngập hàn ý và sát ý!

Tốc độ biến đổi khuôn mặt này còn nhanh hơn lật sách!

"Cố Dương! Bình tĩnh!"

Liễu Thiên Tướng vội vàng mở miệng hô.

Hắn sợ Cố Dương ra miệng khiêu khích lão giả.

Hiện tại tỉnh táo lại, nói không chừng còn có cơ hội chạy trốn.

Nhưng hiển nhiên, Cố Dương không có ý định này.

"Cũng không phải là xem thường."

Cố Dương lạnh nhạt khoát tay áo.

"Bởi vì ta căn bản không cảm thấy ngươi lợi hại bao nhiêu."

"Đối phó ngươi, một bàn tay của ta là đủ rồi."

Nói xong, Cố Dương vươn một bàn tay ra, giống như là đang trần thuật một chuyện bình thường.

Mà lời nói của hắn, lại khiến Liễu Thiên Tướng trợn trừng hai mắt.

Cố Dương đang làm cái gì vậy?

Lẽ nào hắn không biết sự kinh khủng của lão giả trước mặt này hay sao?!

Mặc dù Cố Dương có thể vượt cấp chém giết Bão Nguyên cảnh tầng bốn nhưng lão giả này lại là Bão Nguyên cảnh tầng sáu đấy!

Còn lâu mới là Bão Nguyên cảnh tầng bốn có thể so sánh!

Trừ Liễu Thiên Tướng ra.

Ánh mắt lão giả bên kia lập tức híp lại.

Tuy nhìn qua lão giả dường như không có phản ứng gì.

Nhưng trong lòng hắn... đã là lửa giận ngút trời!

Tiểu tử này...

Vậy mà nhìn ra mình thọ mệnh không còn nhiều!?

Nhưng mà...

Hắn lại dám nói ra câu nói như thế!

Sỉ nhục!

Quả thực là thiên đại sỉ nhục!

"Chỉ là một tiểu quỷ Ngưng Chân cảnh tầng sáu..."

"Lại dám khiêu khích lão hủ... Ta xem ra ngươi muốn chết!"

Lão giả nộ khí trùng thiên.

Chân nguyên màu xám trên toàn thân bộc phát ầm ầm.

Bàn tay lão giả hơi co lại thành trảo.

Sau đó mang theo chân nguyên khủng bố trực tiếp chộp tới ngực Cố Dương!

Chân nguyên kinh khủng giống như đại quân ép xuống, đầy cảm giác áp bách!

Thậm chí không khí như bị xé nát!

Thấy vậy, Cố Dương lại trực tiếp nâng lên nắm đấm, trực tiếp đập tới một quyền!

Rẹt!

Kim quang ầm ầm hiện ra!

Cùng lúc đó, quyền ý huyền diệu cũng lặng yên dâng lên, ngưng tụ vào quyền phải của Cố Dương!

Chẳng qua, lần này không phải bốn thành quyền ý.

Mà là năm thành quyền ý!

Bốn thành quyền ý khi đối mặt với Bão Nguyên cảnh tầng bốn cũng đã có chút thấp kém.

Bây giờ đối mặt là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng sáu.

Bốn thành quyền ý hiển nhiên là không đủ dùng!

Năm thành quyền ý kết hợp với Phục Ma Kim Cương quyền ầm ầm bộc phát.

Trong nháy mắt liền cùng bàn tay lão giả đụng vào nhau!

Sức mạnh kinh khủng ầm ầm va chạm với nhau!

Lực lượng trùng kích mãnh liệt tạo thành một cơn gió lốc.

Đá vụn bắn tung tóe khắp nơi!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực trùng kích kinh khủng khiến hai người tách ra.

Hai người đều thối lui mười mét.

Một chiêu này va chạm, song phương đúng là tương xứng!

Nếu như muốn tính.

Cố Dương lui lại nửa bước.

Xem như có chút bất lợi.

Một màn này khiến cho mặt mũi Liễu Thiên Tướng chấn động.

Vốn hắn còn nghĩ vì sao Cố Dương không sử dụng kiếm ý mà vung quyền.

Kết quả...

"Lĩnh ngộ của Cố Dương đối với quyền ý lại tăng lên!?"

Liễu Thiên Tướng trợn trừng hai mắt, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi.

Mà bên kia.

Con ngươi của lão giả kia cũng sắp rớt ra ngoài.

Hắn nhìn thấy gì?

Tiểu tử này...

Rõ ràng chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng sáu, lại đã lĩnh ngộ năm thành quyền ý!

Hơn nữa còn đỡ được chiêu này của mình!

Hắn đã đạt tới Bão Nguyên cảnh tầng sáu!

Cách tên tiểu tử này chênh lệch cả một đại cảnh giới!

CMN đây là...

Rốt cuộc là biến thái gì?

Lão giả sau một phen suy tư, đồng tử nhất thời co rụt lại.

"Ngươi là Cố Dương!?"

Lão ta tất nhiên cũng quan tâm tới Anh Tài bảng.

Cho nên khi nhận thấy thực lực Cố Dương có chút không bình thường, trong nháy mắt liền liên tưởng đến Anh Tài Bảng mới xếp ra gần đây, đột nhiên xuất hiện thiên kiêu Hạo Nam châu Cố Dương.

"Đáp đúng rồi, nhưng rất đáng tiếc, không có phần thưởng."

Cố Dương mỉm cười nói.

"Thú vị, không ngờ chỉ trong một ngày lại gặp được bốn thiên kiêu trên bảng Anh Tài."

"Ha ha ha! Thú vị! Thật thú vị!"

"Con người ta... Chính là thích hành hạ đến chết thiên tài!"

"Đặc biệt là siêu cấp thiên tài như ngươi!"

Trên mặt lão giả nhất thời hiện ra một nụ cười bạo ngược.

Mặc dù Cố Dương biểu diễn ra năm thành quyền ý, gần như ngang tài ngang sức với mình.

Nhưng hắn còn chưa lấy ra bản lĩnh giữ nhà đâu!

Cố Dương tuyệt đối không phải đối thủ của mình!

Mặc dù hắn đã lĩnh ngộ 5 thành quyền ý, nhưng hắn tuyệt đối không phải đối thủ của mình!

Khoảng cách giữa một đại cảnh giới không phải chỉ đơn giản là có thể vượt qua!

Ngay sau đó, chân nguyên trên người lão giả lần nữa bộc phát.

Mà lần này...

Lão giả cũng không lựa chọn cứng đối cứng với Cố Dương, mà trực tiếp bước ra hai bước, một lần nữa ngưng tụ ra một bàn tay chân nguyên khổng lồ!

Mà bàn tay chân nguyên to lớn này không chỉ có màu sắc càng thêm âm trầm, khí thế ẩn chứa cũng hoàn toàn không phải trước đó có thể sánh bằng!

Thấy vậy, Cố Dương cũng hơi nghiêm mặt.

Không có gì bất ngờ xảy ra, lão giả chắc là đã học được một môn võ kỹ liên quan đến chân nguyên.

Bàn tay khổng lồ do chân nguyên cường hóa ngưng tụ ra!

Nếu không cự thủ ngưng tụ từ Bão Nguyên cảnh tầng sáu bình thường sẽ không khoa trương như thế.

"Chết đi cho ta!"

Lão giả hừ lạnh một tiếng.

Tâm niệm vừa động, bàn tay khổng lồ ngưng tụ sau lưng hắn lại không chút do dự chộp tới Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương lại không trốn không tránh!

Hai chân trực tiếp đứng thành trung bình tấn.

Sau đó lại vung nắm tay phải lên.

Ý định trực tiếp đối đầu với lão giả!

Nhìn thấy vậy, lão giả nhất thời lộ ra một tia cười lạnh.

"Châu chấu đá xe! Tự tìm đường chết!"

Tâm niệm lão giả vừa động, cự thủ chân nguyên khổng lồ trực tiếp từ trên trời giáng xuống, hung hăng vỗ về phía Cố Dương!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương cũng đánh ra một quyền.

Kim sắc quang mang đột nhiên hiện ra.

Quyền ý cũng lặng lẽ hiện ra!

Vốn lão giả cho rằng Cố Dương lại muốn xuất ra năm thành quyền ý để liều mạng với chân nguyên cự thủ của mình.

Ai biết được...

Ngay sau đó, hắn lập tức trừng lớn hai mắt.

Không phải năm thành quyền ý!

Quyền ý hiện ra trên cánh tay Cố Dương chính là sáu thành quyền ý!

Hoảng sợ!

Lão giả thần tình hoảng sợ!

Trong lòng càng kinh hãi vô cùng!

Sao có thể như vậy!?

Sáu thành quyền ý thật sự là một tiểu quỷ Ngưng Chân cảnh tầng sáu có thể lĩnh ngộ?

Sáu thành quyền ý đã tương đương với tiểu thành đỉnh phong!

Một quyền đánh xuống như vậy...

Uy lực hoàn toàn không phải năm thành quyền ý có khả năng sánh bằng!

Ầm ầm!

Nắm đấm và bàn tay chân nguyên khổng lồ kia ầm ầm va chạm vào nhau!

Xung kích kinh khủng lại lần nữa bùng nổ.

Mà lần này...

Cố Dương cũng không lui lại chút nào.

Lực lượng kinh khủng trút ra ngoài.

Ầm ầm!

Bàn tay chân nguyên khổng lồ kia... trực tiếp bị một quyền của Cố Dương đánh thành phấn vụn!

Mà bên kia.

Sắc mặt lão giả càng trắng bệch, ngòn ngọt.

Một ngụm máu tươi lập tức phun ra!

Nhưng lúc này lão giả hoàn toàn không để ý đến thương thế trên người.

Hắn hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Quái vật!

Tuyệt đối là quái vật!

Gia hỏa này quả thực không phải người!

Nào có người nào có được sức mạnh kinh khủng như vậy, còn ở Ngưng Chân cảnh tầng sáu liền lĩnh ngộ sáu thành quyền ý?

Như vậy thì đánh thế nào được?

Đánh cái rắm!

Lão giả cũng không ngốc.

Đánh không lại, liền chuồn đi!

Về phần mất mặt?

Mạng đã sắp mất rồi thì mặt còn có tác dụng cái rắm á!

Lão giả bộc phát chân nguyên, trực tiếp thi triển thân pháp muốn chạy trốn.

Thấy vậy, Cố Dương lại cười lạnh một tiếng.

Cũng là thúc giục thân pháp.

Nhanh chóng tiếp cận lão giả.

Sau đó nâng nắm đấm lên.

Sáu thành quyền ý lại bộc phát, một quyền đập tới sau lưng lão giả.

Thấy vậy, lão giả cũng vô cùng hoảng sợ, vội vàng thúc giục chân nguyên trong cơ thể chống cự!

Nhưng ngay cả bàn tay chân nguyên khổng lồ của hắn ta cũng không đỡ nổi một quyền này của Cố Dương.

Huống chi đây chỉ là chân nguyên đơn độc?

Rặc rặc rặc!

Chân nguyên hình thành khiên bảo vệ mỏng như cánh ve.

Nắm đấm Cố Dương đụng vào trong nháy mắt, chân nguyên liền trực tiếp vỡ vụn!

Sau đó nắm đấm của Cố Dương không giảm xu thế, trực tiếp rơi xuống bụng lão ta!

"Phốc!"

Lão giả nhất thời bay rớt ra ngoài, đau đớn há hốc mồm.

Một ngụm máu tươi trực tiếp phun ra!

Khí tức cả người lập tức suy sụp xuống.

"Các ngươi không nên ép ta!"

Khí tức lão giả trở nên yếu ớt hơn rất nhiều.

Nhưng lại nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong mắt lộ ra vẻ điên cuồng.

"Hôm nay, ngay cả mất tính mạng lão hủ cũng phải liều, giết ngươi ngay tại đây!"

"Mạng nát của lão hủ đổi cái mạng của ngươi, thật đáng giá!"

Mắt thấy chạy trối chết vô vọng.

Lão giả dứt khoát không đào tẩu nữa.

Lại cắn răng một cái, khí tức trong cơ thể lập tức bắt đầu phát sinh biến hóa.

"Bí pháp... bùng nổ cho ta!"

Lão giả gầm lên giận dữ.

Nhất thời quần áo của hắn ầm ầm nổ tung.

Lộ ra dáng người gầy trơ cả xương.

Ngay sau đó, làn da của hắn bắt đầu bỗng nứt ra.

Từng vết thương máu me đầm đìa!

Sau đó...

Thân thể của hắn phảng phất như bị thiêu đốt, huyết dịch bốc hơi tới mức tản mát ra từng đợt sương mù.

Mà khí tức của bản thân hắn... cũng không ngừng tăng lên!

Cuối cùng, đúng là dừng ở cảnh giới Bão Nguyên cảnh tầng 7!

Tu vi tăng lên.

Hai mắt lão giả đỏ lên, trong nháy mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ta muốn ngươi chết!"

Hắn phát ra một tiếng gầm giận dữ, tốc độ tăng lên mấy lần, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Cố Dương.

Chỉ thấy cánh tay phải gần như nát bét đến mức xương cốt cũng có thể thấy rõ ràng của lão giả vươn mạnh ra.

Dưới sự bộc phát của chân nguyên.

Chỗ đi qua, mặt đất rạn nứt từng khúc.

Một quyền này nhằm thẳng vào ngực Cố Dương!

Thấy vậy, thần sắc Cố Dương cũng ngưng tụ, vội vàng vung quyền chống cự!

Ầm ầm!

Quyền này va chạm với nhau.

Một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến.

Mặt đất chấn động, một cái hố to trực tiếp hiện ra.

Ngay sau đó Cố Dương biến sắc.

Thân hình liên tục lui về phía sau.

Ngay cả tay phải cũng bị chấn động đến mức có chút tê dại!

Sáu thành quyền ý kết hợp với Phục Ma Kim Cương quyền... Vậy mà cũng không ngăn được một quyền này của lão giả!

"Đây chính là thực lực Bão Nguyên cảnh tầng bảy sao?"

Cố Dương cũng cảm thán không thôi.

"Muốn lui? Nộp mạng cho ta!"

Hiện giờ lão già này đã chẳng còn ra hình người nữa.

Mặt hắn như phát điên, toàn thân trên dưới càng không có chỗ nào còn nguyên vẹn.

Từ xa nhìn lại, giống như một cỗ thi thể thối rữa.

Nhưng giờ phút này, trên người hắn lại bộc phát ra khí tức đã đạt tới đỉnh phong!

Mắt thấy Cố Dương tiếp được một quyền của mình lui về phía sau, lão giả không chút do dự thừa thắng truy kích.

Hắn sử dụng bí pháp mới miễn cưỡng tăng thực lực bản thân lên tới Bão Nguyên cảnh hậu kỳ, cho nên...

Nhất định phải nhanh chóng giải quyết cuộc chiến.

Không thể để cho Cố Dương trì hoãn!

Thân hình hắn nhanh chóng lướt đi.

Hai chân mạnh mẽ hữu lực càng đạp mạnh một cái.

Phát ra một tiếng nổ kịch liệt.

Ngay sau đó, cả người lão giả giống như một ngọn núi nhỏ, phóng về hướng Cố Dương!

Áp lực đập vào mặt kia phảng phất như ngưng tụ thành thực chất!

Liễu Thiên Tương đang trốn trong bụi cỏ bên cạnh cũng rung động vô cùng.

Mở to hai mắt, trong ánh mắt cũng tràn đầy lo lắng.

Đây chính là cảnh giới Bão Nguyên cảnh hậu kỳ, Cố Dương hắn có thể thắng sao?

"A..."

Nhìn thấy lão giả xông tới,Cố Dương lại lạnh lùng cười.

"Chỉ thế thôi."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Cả người hắn chớp động như quỷ mị.

"Muốn chạy..."

Lão giả nhìn thấy động tác của Cố Dương đầu tiên là ngẩn ra, sau đó đồng tử co rụt lại.

Không có bỏ trốn!

Thằng nhãi này lại trực tiếp lao đến hắn?

Lão giả khiếp sợ không thôi.

Nhưng ngay sau đó sát ý lẫm liệt trong ánh mắt.

Như vậy cũng hợp với suy nghĩ của hắn.

Nếu Cố Dương chọn thời gian chạy trốn, vậy có lẽ hắn không nhất định có thể làm thịt được Cố Dương.

Nhưng Cố Dương thế mà lựa chọn liều mạng, đó chính là tự tìm đường chết!

"Tên tiểu tử càn rỡ!"

"Chết đi nào!"

Lão ta nhếch miệng, mặc dù lão ta gần như mất hết cả da thịt bên mép, vẫn đang chảy máu, vô cùng hoảng sợ.

Mà Cố Dương, vẫn y nguyên bình tĩnh như cũ.

Chậm rãi giơ nắm tay lên.

Trong ánh mắt lóe lên một đạo quang mang tinh nhuệ.

"Bảy thành quyền ý, bạo cho ta!"

Cố Dương khẽ quát một tiếng.

Phía trên nắm tay phải nhất thời toả ra một đạo kim quang vô

cùng chói mắt!

Dưới tiếng ngâm xướng của Thần Phật.

Một quyền ý khủng bố không thể tưởng tượng được ầm ầm bộc phát!

Giờ phút này...

Lão già nhìn mà choáng váng!

"Không... Không thể nào!?"

Trên mặt lão giả lộ ra vẻ chấn động, dừng bước lại, điên cuồng kêu gào.

Nhưng ngay sau đó, một quyền này của Cố Dương đã rơi xuống trước mặt hắn ta.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp xới tung cả đất ra.

Mà trong nháy mắt khi hai người va chạm với nhau.

Nắm đấm của lão giả trực tiếp bị lực lượng trùng kích cực kỳ lớn lao này trực tiếp bẻ gãy!

Ngay sau đó...

Nắm đấm tinh diệu này thế đi không giảm, trực tiếp kéo dài lên, trùng kích về phía đầu lão giả!

Phịch, một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Lão giả lập tức bị đánh nổ đầu!

Dung dịch hỗn hợp đỏ trắng nhất thời văng ra, rải rác khắp nơi!

Lão già Bão Nguyên cảnh thất trọng bỏ mình tại chỗ!

Thấy một màn này, Liễu Thiên Tướng triệt để ngây ngốc tại chỗ.

Quyền ý cấp bảy, đó là quyền ý cấp bảy!

Phải biết quyền ý tứ trọng đại biểu cho tiểu thành, mà quyền ý thất trọng là đại biểu đại thành!

Chênh lệch giữa quyền ý đại thành và quyền ý tiểu thành giống như giữa Ngưng Chân cảnh và Bão Nguyên cảnh!

Thậm chí còn khoa trương hơn!

Cố Dương thế mà đã lĩnh ngộ quyền ý đại thành!

Rõ ràng hơn một tháng trước Cố Dương chỉ lĩnh ngộ bốn thành quyền ý?

Lúc này mới hơn một tháng...

Phương diện quyền ý của Cố Dương tăng lên khoa trương như thế sao?

Cmn đây là...

Cố Dương vẫn thật sự là người sao!

Đây tuyệt đối là quái vật!

Cho dù là những thiên kiêu trên Anh Tài bảng, cũng tuyệt đối không có ngộ tính khủng bố như Cố Dương đi?

Ý cảnh tăng lên đơn giản giống như uống nước vậy!

Còn về Cố Dương.

Cũng không có ý định để ý tới Liễu Thiên Tướng.

Giết người đoạt bảo.

Bây giờ mọi người đều đã chết sạch.

Đương nhiên chính là lúc xử lý chiến trường.

Cố Dương lập tức trước tiên đem toàn bộ đồ vật trên người lão giả sờ soạng một lượt, sau đó lại đem đồ vật trên thân ba người Trần Hạ cũng đều vơ vét sạch sẽ.

Nửa giờ.

Tất cả đều lấy tới tay.

Cố Dương cũng lập tức kiểm tra thu hoạch chuyến này.

Ngộ Kiếm Thảo thì không cần nói nhiều.

Tài nguyên trên người toàn bộ bốn người cộng lại, ngay cả Cố Dương cũng không nhịn được liên tục tặc lưỡi.

"Khá lắm, chưa nói tới hơn hai mươi vạn hạ phẩm linh thạch... Lại còn có hơn bốn ngàn trung phẩm linh thạch!"

"Của cải của những thiên kiêu này đúng là đủ phong phú nha!"

Đại bộ phận linh thạch đều là cướp từ trữ vật giới chỉ của bọn Trần Hạ.

Về phần lão giả...

Có lẽ tất cả linh thạch trên người đều dùng để tu luyện và mua Ngộ Kiếm Thảo.

Cho nên linh thạch không nhiều, linh thạch hạ phẩm không đến một vạn, mà linh thạch trung phẩm lại càng ít.

Nhưng ngoại trừ linh thạch.

Hắn còn lôi từ trong nhẫn trữ vật của lão giả ra một quyển bí pháp.

Nhiên Huyết Quyết.

Bí pháp Địa cấp cấp thấp.

"Xem ra bí pháp này là bản hắn vừa rồi sử dụng nhỉ?"

Cố Dương hơi trầm ngâm, chợt ném quyển bí pháp này vào nhẫn trữ vật của mình.

Ngoại trừ quyển bí pháp này, còn có một ít công pháp và vũ kỹ cực phẩm cấp bậc cao.

Cố Dương cũng không chút khách khí, toàn bộ đều nhận lấy!

Những thứ này đối với hắn thì có tác dụng rất lớn!

"Ồ? Còn có một món linh khí sao?"

Cố Dương kiểm tra, bỗng nhiên vẫy tay một cái.

Một bộ quyền sáo xuất hiện trong tay hắn.

Bộ quyền sáo này rõ ràng không tầm thường, mặt trên có linh khí dao động nhàn nhạt.

Hiển nhiên.

Đây là một linh khí!

Phẩm cấp tương đương với linh kiếm hạ phẩm của mình.

Hắn cũng là một đôi quyền sáo hạ phẩm.

"Cũng không tệ lắm."

Bộ linh khí này đối với Cố Dương mà nói cũng có trợ giúp

không nhỏ.

Cố Dương cũng phi thường hài lòng thu vào trong túi.

"Quả nhiên, vẫn là ăn đen kiếm tiền nhanh nhất."

Cố Dương nhìn thu hoạch chuyến này của mình, nhịn không được phát ra cảm khái.

Vốn là thân gia hắn tổng cộng cũng chỉ có 10 vạn hạ phẩm linh thạch.

Kết quả lại là sau một lần ăn đen.

Mập đầy mỡ, gia sản cũng trở nên phong phú hơn.

Tổng cộng có hơn ba mươi vạn hạ phẩm linh thạch, cộng thêm hơn bốn ngàn trung phẩm linh thạch.

Nhiêu đây thì gì mà không mua được?

Đương nhiên linh thạch trung phẩm đương nhiên không thể mang đi mua đồ.

Dùng cho tu luyện mới thích hợp nhất.

"Đáng tiếc là trên đấu giá hội thứ tốt cũng không nhiều."

Cố Dương lắc đầu cảm khái một phen.

Sau đó, một cái hộp quen thuộc xuất hiện.

Cố Dương đưa tay mở ra.

Ngộ Kiếm thảo thình lình hiện lên trước mắt.

Lúc hộp gỗ xuất hiện, Cố Dương liền cảm nhận được dư vị kiếm ý nồng đậm bên trong.

Hơn nữa hắn còn phát hiện một bí mật cấp bậc càng sâu hơn!

Cố Dương thu hồi Ngộ Kiếm Thảo, chợt nhìn về phía Liễu Thiên Tướng đang ngẩn người ở bên cạnh.

Hắn không khỏi chậm rãi mở miệng hỏi: "Liễu sư huynh, đã không sao rồi."

Liễu Thiên Tướng nghe được thanh âm của Cố Dương, lúc này mới tỉnh táo lại.

Biểu cảm trên mặt có chút cứng ngắc.

"Khục khục, kia.... Cố sư.. Cố Dương, thực lực của ngươi bây giờ đã mạnh hơn so với trước!"

"Chúc mừng ngươi, lĩnh ngộ bảy thành quyền ý!"

Liễu Thiên Tướng vội vàng mở miệng nói.

Trong lòng cũng phức tạp.

Rõ ràng khoảng cách trở thành chân truyền của Cố Dương còn chưa đến hai tháng.

Kết quả...

Cố Dương cũng đã bỏ xa hắn, nếu nói lúc trước Cố Dương lĩnh ngộ bốn thành quyền ý cùng bốn thành kiếm ý, trong lòng hắn còn có một loại ngạo khí, cảm thấy nếu mình có thể đột phá Bão Nguyên cảnh có lẽ là có cơ hội đuổi kịp.

Nhưng bây giờ hắn đã không còn nghĩ như vậy nữa!

Không thể so với Cố Dương!

Cố Dương căn bản không phải thiên tài bình thường!

Hắn hoàn toàn là một quái vật!

Yêu nghiệt!

"Liễu sư huynh nói đùa rồi, hiện giờ Hắc Long đấu giá hội đã chấm dứt, không biết Liễu sư huynh còn mở hội đấu giá loại lớn khác không?"

Cố Dương tò mò hỏi.

Liễu Thiên Tướng lắc đầu.

"Phụ cận chỉ có đấu giá hội Hắc Long một năm một lần, tạm thời không có đấu giá hội cỡ lớn khác."

"Thì ra là thế."

Nghe vậy Cố Dương khẽ gật đầu.

Hắn còn định tiếp tục đi đấu giá hội khác thử thời vận.

Hiện tại xem ra...

Dường như là không có cơ hội.

"Cho nên Cố Dương, bây giờ trở về sao?"

Liễu Thiên Tướng dò hỏi.

"Không cần, Liễu sư huynh ngươi trở về trước đi, ta còn phải đi Hắc Long thành một chuyến xử lý chút chuyện."

"Được, vậy sư huynh đi trước một bước."

Liễu Thiên Tướng nghe vậy cũng liên tục gật đầu.

Hắn ta vội quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng Liễu Thiên Tướng hấp tấp không thể chờ đợi

rời đi, Cố Dương cũng không nhịn được nảy lên ánh mắt quái dị.

Mình kinh khủng đến vậy cơ à?

Sao lại có cảm giác Liễu sư huynh sợ mình như vậy?

Nhưng Cố Dương làm sao biết được.

Liễu Thiên Tướng đâu phải sợ hắn?

Mà là áp lực như núi đấy!

Thử hỏi ngươi và một siêu cấp thiên kiêu ngộ tính mười phần biến thái đang đứng cùng một chỗ.

Toàn diện bị nghiền ép!

Thời thời thời khắc khắc cảm nhận được chênh lệch giữa các ngươi, quả thực là bị đả kích đến thủng cõi lòng, nếu như tiếp tục ở cùng một chỗ với Cố Dương, Liễu Thiên Tướng sẽ không nhịn được hoài nghi chính mình là phế vật.

Giống như so sánh với Cố Dương... chính mình có vẻ như là phế vật.

Cố Dương không để ý Liễu Thiên Tướng nghĩ như thế nào.

Hắn không trực tiếp quay về phủ.

Mà là quay đầu đi về phía thành Hắc Long.

Trực tiếp đi tới hiện trường Hắc Long đấu giá hội.

Nhân viên công tác nhìn thấy Cố Dương vội vàng tiến lên tiếp đãi.

"Cố Dương đại nhân, xin hỏi ngài có chuyện gì cần giúp không?"

"Ừm, ta muốn hỏi một chút... Ngộ Kiếm Thảo mà buổi đấu giá các ngươi khi nãy đã bán đấu giá, có biết xuất thân từ nơi nào, được sinh ra từ bao nhiêu năm trước không?"

Cố Dương chậm rãi hỏi.

Nghe thấy vậy, nhân viên công tác rùng mình, chợt bất đắc dĩ lắc đầu.

"Xin lỗi đại nhân, ta chỉ là một nhân viên công tác bình thường, không biết những thứ này, chẳng qua vấn đề này, ta nghĩ Nhạc đại nhân sẽ biết."

"Mời ngài đi theo ta."

Cố Dương thấy vậy, cũng đi theo nhân viên công tác đi vào hậu trường hội đấu giá.

Trong một căn phòng xa hoa quý phái.

Đang có một người trẻ tuổi mang theo đồ đạc của mình bày ra đấu giá.

Còn đối diện với người trẻ tuổi này lại có một ông lão râu bạc, nhìn qua thứ mà người trẻ tuổi mang đến.

Nhìn thoáng qua liền không kiên nhẫn khoát tay áo.

"Không được, niên đại không đủ, giá trị quá kém, không đủ tư cách tiến vào đấu giá hội Hắc Long chúng ta."

Nghe đến đó, người trẻ tuổi kia lập tức rời đi với vẻ ủ rũ.

Nhân viên công tác cũng vội vàng dẫn Cố Dương đi vào.

"Nhạc đại nhân, làm phiền rồi, vị này là Cố Dương Cố đại nhân xếp hạng thứ ba mươi trên Anh Tài Bảng, hắn có chuyện muốn thỉnh giáo ngài."

Nhân viên công tác vội vàng khom lưng tôn kính nói.

"Xếp hạng ba mươi Anh Tài Bảng?"

Nghe nhân viên công tác nói, lão giả được gọi là Nhạc đại nhân lông mày chau lên.

"Ngươi lui xuống đi."

Hiển nhiên là nhân viên công tác rời đi.

Ánh mắt hắn chợt quan sát Cố Dương một phen.

Sau đó lộ ra vẻ tươi cười.

"Như vậy vị Cố đại nhân này, ngài muốn hỏi cái gì?"

Thái độ của hắn thay đổi ôn hòa hơn rất nhiều.

Ánh mắt còn mang theo vẻ lấy lòng.

Nói đùa hay sao!

Thiên kiêu xếp hạng ba mươi Anh Tài Bảng!

Hơn nữa còn là siêu cấp thiên kiêu duy nhất đi lên bảng Anh Tài của Hạo Nam Châu bọn họ!

Hắn chỉ là một đệ tử giám định hội đấu giá nho nhỏ thì nào dám bịa đặt?

"Là như vầy, ta muốn hỏi một chút cây Ngộ Kiếm Thảo hôm nay đấu giá hội các ngươi đào ở đâu ra? Có bao nhiêu năm rồi?"

Cố Dương thấy vậy cũng không ngoài ý muốn.

Hiện tại với thanh danh của hắn, được người tôn kính cũng là chuyện hết sức bình thường.

Vì vậy hắn bình tĩnh đem vấn đề của mình nói ra.

"Ngộ Kiếm Thảo?"

Nghe đến đó, ánh mắt lão giả hơi ngưng tụ.

Hắn có thể nhớ được Ngộ Kiếm Thảo này là bị một lão giả Bão Nguyên cảnh vỗ xuống.

Cố Dương hỏi cái này để làm gì?

Chẳng lẽ lại?

Đồng tử hắn co rụt lại, dường như đoán được điều gì.

Nhưng y rất thông minh, không biểu hiện ra ngoài.

Mà sau khi suy nghĩ một chút hắn trả lời: "Ta nhớ Ngộ Kiếm Thảo này là được đào ra từ một tiểu sơn cốc trong Hoành Đoạn Sơn Mạch, địa phương tương đối xa xôi, hơn nữa không ở trong Sở quốc."

Nghe đến đây, Cố Dương lập tức khẽ nhíu mày.

Xa vậy sao?

Hắn vốn định đi đến nơi sinh ra của Ngộ Kiếm Thảo một chuyến.

Nhìn xem còn cơ hội hái được nhiều hay không.

Hiện tại xem ra không có cơ hội quá lớn.

Chẳng qua trước tiên nhớ kỹ, nói không chừng về sau sẽ có cơ hội.

"Vậy niên đại gốc Ngộ Kiếm Thảo này thì sao?"

Cố Dương lại hỏi.

Lần này lão giả trả lời rất nhanh.

"Cái này đơn giản, lúc trước ta vừa lấy tới tay liền đã nhìn ra."

"Gốc Ngộ Kiếm Thảo kia chính là chín trăm năm, niên đại vô cùng xa xưa, cho nên dư vận kiếm ý ẩn chứa trong đó cũng trở nên mười phần đơn bạc, giá trị tự nhiên cũng giảm đi đáng kể."

Lão giả thở dài một tiếng.

Có linh dược niên đại càng lâu càng khan hiếm, càng đáng tiền.

Nhưng Ngộ Kiếm Thảo lại khác.

Thời gian càng lâu, nội tình kiếm ý ẩn chứa cũng tiêu tán càng nhiều.

Cho nên Ngộ Kiếm Thảo càng mới thì càng tốt!

Thời điểm mới đào ra đất chính là thời gian sử dụng tốt nhất!

"Chín trăm năm sao?"

Nghe vậy, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Hoàn hảo!

Trong vòng ngàn năm.

Nói vậy là sao.

Mình thế nhưng là nhặt được món hời lớn nha!

Nếu sửa đổi gốc Ngộ Kiếm Thảo này đến chín trăm năm trước chẳng phải là trực tiếp biến Ngộ Kiếm Thảo thành hình dạng mới ra khỏi đất.

Đến lúc đó nuốt nó vào, dù là một chút dư âm kiếm đạo cũng

sẽ không lãng phí!

Không sai!

Đây là tốt nhất!

"Đa tạ giải thích nghi hoặc."

Cố Dương hơi chắp tay, quay người rời đi.

Lão giả thấy vậy cũng cảm thấy trong lòng nao nao.

Có chút không hiểu Cố Dương vì sao lại hỏi điều này, đây không phải chuyện mà một gã Giám Định Sư nho nhỏ như hắn nên biết, hắn cũng không cần suy nghĩ nhiều.

Sau khi hiểu rõ các hạng tin tức liên quan tới Ngộ Kiếm Thảo.

Cố Dương liền không dừng lại.

Trực tiếp rời khỏi Hắc Long thành.

Dẹp đường hồi phủ.

Chỉ là hắn ta vừa ra khỏi thành Hắc Long không bao xa.

Từng luồng khí tức đột nhiên tập trung trên người hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Vài đạo thân ảnh cường hãn trực tiếp vây công hắn.

Phát giác được chuyện này, Cố Dương khẽ cau mày, ngẩng đầu nhìn lại.

Một thân ảnh quen thuộc thình lình xuất hiện ở trước mắt.

"Súc sinh! Rốt cục ngươi cũng chịu đi ra rồi!?"

Sát khí nồng đậm trên mặt Huyết Vô Cương, gần như sắp ngưng tụ thành thực chất.

Trong ánh mắt hắn tràn ngập oán hận!

Lúc trước bởi vì Lý Thiên Minh ở bên cạnh, hắn không thể ra tay chém giết Cố Dương.

Hiện giờ...

Cuối cùng lại để cho hắn tìm được cơ hội!

Mà lần này trừ chính hắn ra.

Bên người còn có ba vị trưởng lão nội môn!

Một gã Bão Nguyên cảnh tầng năm, hai vị còn lại đều là Bão Nguyên cảnh tầng sáu!

Hơn nữa bản thân Huyết Vô Cương hắn chính là Bão Nguyên cảnh tầng bảy, có thể nói, vì chặn giết hắn, lần này Bạch Dương tông đã dốc hết vốn liếng!

"Ngươi muốn giết ta như vậy sao?"

Nhìn bốn người trước mắt, Cố Dương cũng nhịn không được híp mắt.

Thật đúng là đại thủ bút nha!

Hắn không nhịn được mở miệng hỏi.

"Hừ! Ngươi giết đệ nhất thiên kiêu của Bạch Dương tông chúng ta chính là kết tử cừu với Bạch Dương tông chúng ta!"

"Hơn nữa... Ngươi có tư chất cường hãn như hôm nay, cũng thật sự khiến người ta tán thưởng, nếu để ngươi cứ tiếp tục trưởng thành như vậy..."

"Không chừng Bạch Dương tông chúng ta đều phải hủy trên tay ngươi!"

"Cho nên ngươi... chắc chắn phải chết!"

Huyết Vô Cương cười lạnh nói.

"Ha ha."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được cười ra tiếng.

Lúc trước hắn không thể giữ lại Huyết Vô Cương.

Chỉ là bởi vì chung quanh người nhiều hỗn tạp.

Y cũng không muốn bại lộ toàn bộ thủ đoạn của bản thân.

Dù sao...

Chuyện như thế này, chỉ sợ dẫn tới náo động so với lên Anh Tài Bảng còn kinh khủng hơn!

Nhưng bây giờ...

Chung quanh không có những người khác.

Huyết Vô Cương chủ động đưa tới cửa, ngược lại rất hợp ý hắn!

"Ngươi chắc chắn có thể ăn thịt ta như vậy sao?"

Thần sắc Cố Dương bình tĩnh, lạnh nhạt mở miệng nói.

"Hả?"

Nghe Cố Dương nói vậy, Huyết Vô Cương mới phát hiện, khí tức trên người Cố Dương dường như mạnh hơn không ít.

"Ngưng Chân cảnh tầng sáu? Hay cho tiểu súc sinh nhà ngươi!

Tu vi tăng lên lại nhanh như vậy!"

"Vậy càng không thể giữ ngươi!"

"Động thủ!"

Ánh mắt Huyết Vô Cương lập tức lóe lên vẻ kinh hãi.

Hắn không chần chờ nữa, trực tiếp vung tay lên.

Khiến cho ba gã trưởng lão Nội Môn xung quanh ra tay!

"Vâng!"

Trong lòng ba tên trưởng lão cũng vô cùng chấn động.

Hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới, thiên phú của Cố Dương này lại có thể khoa trương như vậy!

Nhưng ngay sau đó là vô tận sát ý!

Loại uy hiếp này, tuyệt đối không thể lưu lại!

"Chết đi cho ta!"

Trưởng lão nội môn là Bão Nguyên cảnh tầng năm kia hét lớn một tiếng.

Chân nguyên trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Chỉ thấy tay phải hắn nắm chặt vào hư không.

Lập tức một cỗ hấp lực cực kỳ kinh khủng bùng nổ.

Thân thể Cố Dương cũng không khống chế được, bị gã hút tới.

"Hả?"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương có chút kinh ngạc.

Thủ đoạn của trưởng lão này tương đối đặc thù.

Chẳng qua là chỉ hút chính mình vào thôi sao?

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Cũng không có ngăn cản.

Mà tùy ý để trưởng lão kia lôi hắn ta tới.

Nhưng khi đến gần, không chờ trưởng lão có chút thủ đoạn.

Cố Dương nâng nắm đấm lên.

Sáu thành quyền ý ầm ầm bộc phát!

Một quyền rơi xuống!

"Cái gì!?"

Khuôn mặt tên trưởng lão kia lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Không kịp nghĩ nhiều, vội vàng thúc giục chân nguyên bản thân ngăn cản một quyền này.

Nhưng mà...

Kết hợp với sáu thành quyền ý, lực một quyền này khủng bố cỡ nào.

Hắn căn bản không có khả năng ngăn cản!

Ầm ầm!

Nắm đấm của Cố Dương trực tiếp rơi ở trước người tên trưởng lão kia.

Về phần hộ thuẫn chân nguyên mà tên trưởng lão dùng để ngăn cản.

Một giây đồng hồ cũng không thể ngăn cản.

Đụng phải nắm đấm của Cố Dương, trong nháy mắt liền trực tiếp vỡ vụn thành cặn!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm của Cố Dương trực tiếp đánh xuyên lồng ngực của hắn ta!

Ầm ầm!

Cả người trưởng lão kia trực tiếp nổ bể ra.

Để lại một đống tay chân đứt gãy!

Tử trạng vô cùng thê thảm!

"Lưu trưởng lão!"

Chứng kiến một màn này.

Hai gã trưởng lão khác lập tức muốn rách cả mí mắt, phát ra một tiếng kêu như bị xé rách tâm can.

"Tiểu súc sinh, ngươi dám giết Lưu trưởng lão, chết đi cho ta!"

Hai trưởng lão trợn trừng đôi mắt, trong mắt tràn ngập sát ý.

Nhưng bọn họ cũng không phải phẫn nộ tới mức choáng đầu.

Vừa rồi lực lượng mà Cố Dương thể hiện ra quả thực kinh khủng!

Ngay cả bọn hắn cũng không dám dễ dàng đối đầu!

Cho nên...

Bọn họ liền trực tiếp kéo dài khoảng cách với Cố Dương.

Một gã trưởng lão thúc giục chân nguyên toàn thân.

Ngay lập tức sau lưng ngưng tụ thành một cây roi dài to lớn.

Tâm niệm vừa động.

Roi dài này phát ra một tiếng giòn vang trên không trung, phóng thẳng về phía Cố Dương!

Bên kia trưởng lão kia cũng bộc phát ra chân nguyên của bản thân.

Mà thủ đoạn của y cũng hoàn toàn khác biệt.

Chỉ thấy hắn đột nhiên vươn tay ra.

Hai luồng hoả diễm yêu dị bỗng nhiên hiện lên.

Sau đó hắn cong ngón tay búng ra.

Hai ngọn lửa này nhắm thẳng vào Cố Dương!

"Hả?"

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi cau mày lại.

Hai người này mặc dù cảnh giới giống như lão giả mình gặp lúc trước.

Nhưng sức chiến đấu hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Thủ đoạn mà hai người này thi triển đều là bí pháp cao cấp đặc thù của Bạch Dương tông.

Đương nhiên không phải là loại tán tu có khả năng lấy được rồi!

Cho dù là Cố Dương, cũng phải cẩn thận ứng đối.

Đương nhiên ứng đối cẩn thận trong mắt Cố Dương chính là khua quyền!

Chẳng qua lần này quyền ý bộc phát đã không còn là sáu thành quyền ý!

Mà là...

Bảy thành quyền ý!

Ầm ầm!

Một quyền này của Cố Dương đánh tới.

Trong nháy mắt ngay cả không gian phảng phất đều vỡ vụn, phát ra một trận thanh âm răng rắc.

Thanh âm khắp thiên địa, chấn động tất cả mọi người!

Huyết Vô Cương từng nghĩ bản thân không cần động thủ cũng có thể bắt được Cố Dương, giờ phút này nhịn không được trợn trừng hai mắt.

"Tiểu súc sinh này... Sao lại tinh tiến về quyền ý nhiều như vậy?!"

Lúc trước nhìn thấy Cố Dương biểu diễn ra năm thành quyền ý, trong lòng của hắn chỉ là hơi kinh hãi.

Cũng không có bao nhiêu phản ứng.

Dù sao cũng đã qua một tháng.

Lấy thiên tư của Cố Dương lại lĩnh ngộ một thành quyền ý ngược lại cũng hợp lý.

Nhưng mà...

Hắn không nghĩ tới.

Cố Dương thế mà đã lĩnh ngộ bảy thành quyền ý!

"Không ổn! Tứ trưởng lão mau tránh ra!"

Mắt thấy Cố Dương hướng về phía một gã trưởng lão gần trong đó vung quyền đập tới.

Huyết Vô Cương biến sắc, vội vàng la lớn.

Chỉ là giờ phút này hắn nhắc nhở quá muộn.

Tứ trưởng lão, cũng chính là vị trưởng lão đến gần Cố Dương, đồng thời thi triển roi dài kia.

Hắn nhìn thấy Cố Dương không nhìn đến roi dài chân nguyên ngưng tụ thành, sau đó lại hất hai ngọn lửa yêu dị kia ra, chạy thẳng đến chính mình.

Hắn lập tức biến sắc.

Nhưng cũng là phản ứng cực nhanh thôi động chân nguyên của bản thân.

Đương nhiên.

Hắn không đơn thuần chống đỡ, mà là phân ra một phần chân nguyên lẻn vào lòng đất.

Định chờ Cố Dương tới gần, chân nguyên từ lòng đất trực tiếp chui ra, trực tiếp chấn nát đầu Cố Dương!

Nhưng kế hoạch của hắn rất chu toàn.

Nhưng tình huống bất ngờ xảy ra khi hắn áp dụng!

Chỉ thấy Cố Dương bộc phát ra tốc độ, trực tiếp xuất hiện ở

trước người hắn.

Sau đó vân đạm phong khinh một quyền ầm vang đập tới.

Ầm ầm!

Một màn xảy ra gần như giống như đúc trước đó.

Nắm đấm của Cố Dương ầm ầm giáng xuống.

Trực tiếp đập nát vòng bảo hộ chân nguyên ngăn cản trước Tứ trưởng lão.

Tứ trưởng lão còn muốn phản kích, thôi động chân nguyên bên dưới mặt đất.

Không nghĩ tới.

Đạo chân nguyên kia vừa bộc phát ra.

Liền trực tiếp bị một tay khác của Cố Dương bóp nát!

"Chút tài mọn."

Cố Dương cười lạnh một tiếng, một quyền trực tiếp đánh nát đầu tên Tứ trưởng lão!

"Không nên!"

Thấy cảnh này, Huyết Vô Cương lập tức cảm thấy đau đớn!

Chợt cắn chặt hàm răng.

Không xem kịch nữa, mà trực tiếp động thủ với Cố Dương!

Thời khắc này sát ý trên người Huyết Vô Cương đã ngưng tụ thành thực chất!

Sát ý kinh khủng nhất thời đập vào mặt!

Mà tên trưởng lão bên kia cũng tức giận nghiến răng nghiến lợi trong đau đớn.

Trước người lại lần nữa hiện ra một ngọn lửa yêu dị.

Hướng thẳng về phía Cố Dương!

"Chết đi cho ta!"

Huyết Vô Cương cũng rút đao lao tới.

Chân nguyên trong cơ thể hắn phun ra ngoài.

Khí tức khủng bố của Bão Nguyên cảnh tầng bảy lập tức lan tràn ra toàn trường!

Huyết Vô Cương nhưng mà so với lão giả thi triển bí pháp tăng lên tới Bão Nguyên cảnh tầng bảy kia khác nhau hoàn toàn!

Không chỉ có vậy, hắn còn tu luyện một môn đao pháp Địa cấp trung phẩm!

Lĩnh ngộ ba thành đao ý đỉnh phong!

Vừa ra tay chính là không hề lưu thủ!

Một đao này chưa chém xuống, trong quá trình chém, có vô số đại thụ bị bẻ gãy ngang, mặt đất tầng tầng đứt gãy, trực tiếp bị phân thành hai đoạn.

Nếu để cho một đao này chém trúng...

Nghĩ đến cho dù là Cố Dương cũng khó thoát khỏi cái chết.

Cố Dương thấy Huyết Vô Cương ra tay cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng mà...

Hắn nhanh chóng quay đầu lại, trực tiếp xem nhẹ Huyết Vô

Cương.

Mà là đem mục tiêu... đặt ở trên người vị trưởng lão nội môn cuối cùng đang muốn ra chiêu quấy rối.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương trực tiếp thúc dục thân pháp, cả người giống như một đạo quỷ mị, trước khi đại đao của Huyết Vô Cương chém xuống thì trực tiếp biến mất không thấy gì nữa!

Rẹt!

Bịch!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Huyết Vô Cương chém xuống, rơi xuống mặt đất.

Mặt đất lập tức nứt ra, hình thành một cái hố to.

Tiếng nổ tung liên tiếp vang lên không dứt!

Vô số đá vụn bắn ra chung quanh.

Uy lực có thể thấy được một chút!

Nhưng sắc mặt Huyết Vô Cương lại lập tức biến đổi.

Hắn ta vội vàng quay đầu nhìn lại.

Phát hiện Cố Dương vậy mà đã xuất hiện trước mặt vị trưởng lão cuối cùng.

"Dừng tay!"

Hắn ta vội vàng la lớn.

Nhưng Cố Dương làm sao có thể để ý tới lời nói của hắn?

Bảy thành quyền ý trực tiếp đánh xuống!

Trưởng lão bên kia vẫn đứng tại chỗ, có chút sững sờ.

Thậm chí...

Ngay cả Cố Dương xuất hiện trước mặt mình lúc nào hắn cũng không biết.

Bởi vì tốc độ của Cố Dương thực sự quá nhanh!

Nhanh đến mức ngay cả hắn cũng còn không kịp phản ứng!

"Dám tới tìm ta? Muốn chết!?"

Sau khi vị trưởng lão kia kịp phản ứng, trên mặt lập tức lộ ra hận ý, chân nguyên trong tay ầm ầm bộc phát, lại là dự định liều mạng với Cố Dương!

Nhưng bảy thành quyền ý kinh khủng cỡ nào!

Một quyền rơi xuống, trưởng lão vừa mới ngưng tụ ra hoả diễm yêu dị kia liền bị đánh cho xơ xác!

Lúc này trưởng lão kia mới nhận thấy được thực lực của Cố Dương kinh khủng như thế nào.

Mặt lộ vẻ hoảng sợ muốn lui lại!

Nhưng nắm đấm của Cố Dương lại không chút khách khí trực tiếp đánh nát đầu hắn!

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh truyền đến.

Trưởng lão kia trực tiếp bay ngược ra ngoài, đụng vào vô số cây cối, cuối cùng rơi xuống mặt đất hoàn toàn không còn sinh khí!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ sân bãi chỉ còn lại Cố Dương cùng Huyết Vô Cương.

Tĩnh!

Trong sân lập tức yên tĩnh không tiếng động.

Cố Dương chậm rãi đứng dậy, nhìn về phía bên kia.

Nơi đó, Huyết Vô Cương ngây ra tại chỗ.

Chết rồi.

Tất cả đều chết!

Mấy huynh đệ hắn mang đến tất cả đều chết trong tay Cố Dương!

"Đáng chết!"

"Ngươi đáng chết!"

"Ta nhất định phải băm thây ngươi ra thành vạn đoạn!"

"Ta muốn cho ngươi sống không bằng chết!"

Huyết Vô Cương lập tức nổi giận.

Trong mắt hắn là tơ máu phủ kín, là một mảnh huyết hồng!

Hắn ta đã triệt để phát điên rồi!

Chân nguyên kinh khủng trong nháy mắt bao vây toàn trường.

Huyết Vô Cương cầm trong tay một thanh Vẫn Thiết Linh Đao hạ phẩm.

Điên cuồng chém về phía Cố Dương!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đao khí nhanh chóng chém tới hướng Cố Dương!

Chém qua tầng tầng.

Vô số cây đại thụ chọc trời đứt gãy.

Cự thạch liên miên ngăn ở phía trước cũng bị chém nát!

Nhìn thấy vậy, thần sắc Cố Dương cũng ngưng tụ.

Vẫn là giơ nắm đấm lên.

Bảy thành quyền ý bộc phát ầm ầm.

Trực tiếp đập về phía đạo đao khí kinh khủng kia!

Bịch!

Quyền kình và đao khí va chạm vào nhau trên không trung.

Hậu quả của việc lực lượng khủng bố va chạm... chính là bùng nổ ra lực trùng kích cực kỳ kinh khủng!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một trận cuồng phong lấy hai người làm trung tâm bạo phát ra, cuồn cuộn gần như lật tung cả mặt đất lên, vô số đá vụn bắn tung tóe ra bốn phía.

Bịch!

Đợi đến khi cuồng phong tản đi.

Cố Dương vẫn đứng tại chỗ, lông tóc không tổn hao gì.

Chứng kiến một màn này.

Huyết Vô Cương cũng lộ vẻ kinh hãi!

Đây là quyền ý đại thành sao?

Không khỏi cũng quá mức khoa trương rồi!

Mình toàn lực ra tay... Vậy mà cũng không đả thương được tiểu súc sinh kia mảy may?!

Trong mắt hắn là một màu đỏ như máu.

Trong lòng kinh hãi đồng thời cũng là nắm chặt linh đao.

Giết hắn!

Nhất định phải giết tiểu tử này!

Nghĩ tới điều này, trong lòng hắn lập tức hung ác.

Nếu Bão Nguyên cảnh thất trọng tổn thương không được Cố Dương, vậy cưỡng ép tăng lên tu vi!

"Tiểu súc sinh... Ngươi có thể ép ta tới mức này đúng là phi thường giỏi..."

"Nhưng hôm nay... Ta nhất định phải chém giết ngươi!"

"Không chỉ có ngươi, tất cả những người có quan hệ với ngươi, ta sẽ tìm tới tận cửa!"

"Nam trực tiếp chém giết, nữ trước dâm sau giết! Một người cũng không tha!"

"Đây chính là cái giá khi ngươi dám trêu chọc Bạch Dương tông chúng ta!"

Huyết Vô Cương trợn tròn mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cùng lúc đó, khí tức trên người hắn cũng không ngừng tăng

lên!

Cố Dương nhìn mà lông mày cũng không khỏi nhíu một cái.

Lại là bí pháp bạo phát?

Mắt thấy tu vi Huyết Vô Cương không ngừng tăng lên!

Khí tức cũng lập tức tăng vọt.

Nhưng cũng may Huyết Vô Cương không trực tiếp đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng tám.

Mà là dừng lại tại Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong!

Khoảng cách giữa tám tầng có nửa bước.

Nhưng dù vậy, bây giờ thực lực của Huyết Vô Cương lại tăng vọt lên gấp mấy lần!

"Tiểu súc sinh, nạp mạng cho ta!"

Cảm nhận được sức mạnh cường hãn vô cùng của bản thân.

Huyết Vô Cương nhếch miệng nở nụ cười dữ tợn.

Huyết khí trên người hắn bốc lên không ngừng.

Tinh lực như biển, thao thao bất tuyệt!

"Đã như vậy... Vậy ta cũng chỉ đành dùng một ít lá bài tẩy."

Thấy khí tức truyền ra từ trên người Huyết Vô Cương.

Cố Dương cũng nhịn không được khẽ mỉm cười.

Sau đó, hắn rút thanh hạ phẩm linh kiếm bên hông ra.

Nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Huyết Vô Cương lập tức phát ra một tiếng cười nhạo.

"Buồn cười! Ngươi cho rằng cùng một phương pháp, đối với ta có thể có hiệu quả sao?"

Hắn đã từng chứng kiến kiếm pháp của Cố Dương.

Đúng là rất dũng mãnh.

Hơn nữa còn lĩnh ngộ bốn thành kiếm ý.

Nhưng đó chỉ là đối với Bão Nguyên cảnh tầng bảy mà thôi.

Bây giờ hắn đã là Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong!

Cho dù Cố Dương đột phá tới Ngưng Chân cảnh tầng sáu.

Sao lại có thể uy hiếp đến mình?

Chẳng lẽ Cố Dương ở trên kiếm đạo tạo nghệ còn có thể mạnh hơn quyền pháp sao?

Nhưng ngay khi hắn đang cười nhạo.

Cố Dương cũng mỉm cười.

Ầm một tiếng!

Cố Dương không tiếp tục ẩn dấu nữa.

Toàn thân linh khí mãnh liệt ầm ầm bạo phát.

Khí tức Ngưng Chân cảnh thập trọng đỉnh phong không hề che lấp nữa, hoàn toàn hiện ra!

Nhìn thấy vậy.

Huyết Vô Cương lập tức trợn tròn hai mắt.

Hắn nhịn không được thất thanh hô lên.

"Cái gì!?"

"Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!?"

"Điều này không có khả năng!?"

Huyết Vô Cương lập tức trợn tròn hai mắt.

Hắn không thể tưởng tượng nổi nhìn Cố Dương bộc phát ra toàn bộ tu vi trước mắt.

Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Sao có thể như vậy!?

Chẳng lẽ trong một tháng này Cố Dương liên tiếp đột phá bảy cảnh giới?

Đây mẹ nó là chuyện mà con người có thể làm được à!?

Mặc dù Ngưng Chân cảnh muốn đột phá khẳng định là đơn giản hơn nhiều so với Bão Nguyên cảnh.

Nhưng dù có đơn giản hơn nữa... cũng cần rất nhiều thời gian để tu luyện.

Một tháng liên tục đột phá bảy cảnh giới, trực tiếp từ Ngưng Chân cảnh tầng ba vọt tới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, nói thật, Huyết Vô Cương hắn chưa từng thấy!

Sau khi hết khiếp sợ, ánh mắt Huyết Vô Cương cũng biến thành hoảng sợ không gì sánh nổi!

Đúng vậy, thật đáng sợ!

Hắn vốn cho là mình đã nghĩ đến chuyện Cố Dương đủ quá

thiên tài biến thái rồi.

Nhưng bây giờ xem ra gia hỏa này căn bản đã không còn là chuyện thiên tài hay không thiên tài nữa.

Quả thực chính là quái vật!

Ánh mắt hắn ta lạnh như băng.

Sát ý càng ầm ầm bộc phát.

Nhưng mặc dù trong lòng rung động khủng bố.

Huyết Vô Cương vẫn rất có lòng tin.

"Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong hoàn toàn chính xác phi thường giỏi."

"Nhưng đáng tiếc, ngươi vẫn không thể đột phá đến Bão Nguyên cảnh!"

"Nếu là đột phá Bão Nguyên cảnh, có lẽ ta còn có thể sợ ngươi ba phần."

"Ngươi đã không đột phá Bão Nguyên cảnh... Vậy chỉ có một con đường chết!"

Huyết Vô Cương cười lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, hắn nâng Vẫn Thiết Linh Đao trong tay lên.

Không ngờ huyết khí ngập trời ở phía sau lại trực tiếp bị linh đao kia hấp thu.

Khiến màu sắc của nó đều biến thành màu đỏ máu!

Nhìn qua đúng là có thể tản mát ra từng đợt vẻ đẹp yêu dị!

"Thị Huyết Cuồng Đao chém cho ta!"

Huyết Vô Cương khẽ quát một tiếng.

Chân nguyên của bản thân đều xuất hiện trong linh đao.

Lập tức, thân đao chấn động mãnh liệt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo đao khí tuyệt thế vô song màu máu đỏ đột nhiên bộc phát ra!

Ba thành đao ý đỉnh phong cuốn lên trên, càng tăng thêm một tia lợi hại!

Xuy xuy xuy!

Đao khí huyết hồng bộc phát trong nháy mắt, không gian dường như cũng rung động theo, dường như có chút không chịu nổi.

Mà đạo huyết hồng đao khí này, cũng không chút do dự nhắm thẳng Cố Dương mà đi!

Ánh mắt Huyết Vô Cương đỏ như máu.

Một chiêu cuồng đao này của hắn, toàn lực bộc phát ra, cho dù là cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong cũng tuyệt đối không dám đón đỡ!

Lý Thiên Minh tới cũng như vậy!

Đương nhiên, Lý Thiên Minh cũng có thủ đoạn át chủ bài của hắn, chiêu này chắc chắn không thể giết được hắn!

Nhưng muốn giết Cố Dương lại vô cùng nhẹ nhàng!

Cho dù là Cố Dương đột phá đến Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Còn Cố Dương Dương, sau khi nhìn thấy đao khí màu đỏ mà Huyết Vô Cương chém ra này, thần sắc của hắn không nhịn được mà nghiêm nghị.

Giỏi thật, một đao này đích xác cực kỳ khủng bố!

Nếu mình không đột phá Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, chỉ sợ tuyệt đối không ngăn được một đao này.

Nhưng mà thần sắc Cố Dương lạnh nhạt, khóe miệng nổi lên một tia cười nhạt.

"Ta chưa từng nói qua... Ngưng Chân cảnh tầng mười là con át chủ bài của ta."

Khi tiếng nói vừa kết thúc.

Cố Dương cũng chậm rãi nâng linh kiếm trong tay lên.

Chân khí hùng hậu trong cơ thể cũng bộc phát ầm ầm.

Khiến Huyết Vô Cương chấn động.

"Chân khí thật đậm đặc!"

"Chân khí tinh thuần này... chỉ sợ đã đuổi kịp chân nguyên rồi."

"Đương nhiên, cũng chỉ là tiếp cận mà thôi."

Sau một hồi cảm khái, thần sắc hắn trở nên lạnh lẽo.

Hoa ngôn xảo ngữ!

Nhưng vào lúc này.

Ánh mắt Cố Dương biến thành trong trẻo nhưng lạnh lùng vô cùng.

Một vòng quang mang lợi hại đột nhiên hiện ra!

Xuy xuy xuy!

Bảy thành kiếm ý trực tiếp bộc phát!

Trong nháy mắt, cỗ kiếm ý kinh khủng này trực tiếp bao phủ hoàn toàn xung quanh.

Thậm chí ngay cả đạo huyết hồng đao khí trên không trung cũng yếu đi một chút!

Mà cảnh tượng này khiến tâm thần của Huyết Vô Cương chấn động.

"Bảy... bảy thành kiếm ý!?"

Hắn ta nhịn không được thất thanh hô lên.

Vẻ mặt càng thêm phức tạp.

Kinh hãi! Sợ hãi! Không thể tưởng tượng nổi! Rung động...

Trên mặt hắn không ngừng hiện lên đủ loại cảm xúc.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Cố Dương, cũng vô cùng khiếp sợ.

Rốt cuộc Cố Dương này là biến thái gì?

Rốt cuộc là quái vật gì?!

Bảy thành quyền ý đã đủ rung động tất cả mọi người.

Kết quả...

Cố Dương quay đầu lại móc ra bảy thành kiếm ý!?

Đây chính là kiếm ý đại thành!

Uy lực hoàn toàn không phải kiếm ý tiểu thành có khả năng sánh bằng!

Ọt ọt.

Giờ phút này.

Huyết Vô Cương có chút lo lắng.

Đây là bảy thành kiếm ý!

Một đao này của mình sẽ không đánh không lại chứ?

Vẻ tự tin trên mặt Huyết Vô Cương đã không còn nữa.

Nhưng ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm động tác của Cố Dương.

Đúng lúc này, Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

"Kết thúc rồi."

Thanh âm Cố Dương nhẹ nhàng truyền ra.

Mà lúc này, đạo huyết hồng đao khí kinh khủng kia đã hạ xuống đỉnh đầu Cố Dương.

Cũng chính là lúc này, Cố Dương mở mắt.

Thanh linh kiếm hạ phẩm trong tay hắn xẹt một đường vòng cung tinh chuẩn đẹp đẽ, tiếng lạnh nhạt từ trong miệng Cố Dương truyền ra.

"Trảm Thiên... thức thứ nhất!"

"Đoạn Trường Không!"

Trong nháy mắt, âm thanh Cố Dương rơi xuống.

Thời gian như ngừng lại!

Đao khí huyết hồng dừng lại trên không trung.

Cố Dương cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Huyết Vô Cương bên kia, phảng phất như bị định trụ tại chỗ.

Cứ như thời gian trôi qua thật lâu, lại như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Thanh linh kiếm hạ phẩm trong tay Cố Dương chậm rãi rơi xuống.

Lạch cạch.

Một giọt mưa rơi xuống đỉnh đầu Cố Dương.

Lạch cạch lạch cạch.

Nước mưa liên tục trút xuống.

Giờ phút này toàn thân Huyết Vô Cương run lên.

Hắn hoảng sợ nhìn cảnh tượng trước mắt.

Thị Huyết Cuồng Đao hắn toàn lực thi triển ra...

Thị Huyết Cuồng Đao kinh khủng đến mức ngay cả Bão Nguyên cảnh bát trọng cũng không dám dễ dàng ngăn cản!

Nhưng nó một giây đồng hồ cũng không thể chống đỡ!

Hắn chỉ thấy Cố Dương nhẹ nhàng vung kiếm một cái.

Sau đó...

Đao khí trực tiếp bị đánh tan.

Mà huyết khí nồng đậm kia giống như mây đen ngưng kết lại.

Sau đó...

Từng đợt mưa máu rơi xuống!

Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi.

Mà điều khiến cho Huyết Vô Cương hoảng sợ nhất lại chính là không trung trước mặt Cố Dương.

Chỗ đó...

Không ngờ lại là một vệt kiếm vô cùng sâu!

Mà đạo vết kiếm này lại trực tiếp đánh lên không gian!

Nói cách khác một kiếm này của Cố Dương, ảnh hưởng đến không gian!

Tuy rằng không thể chém vỡ không gian!

Nhưng lại lưu lại dấu vết trên không gian!

Cũng chính là cảnh tượng này.

Khiến Huyết Vô Cương sợ tới mức hồn phi phách tán!

Không gian bị ảnh hưởng tới mức độ này thì phải có căn cơ kiếm đạo kinh khủng cỡ nào!

Không gian kiên cố... Đừng nói là Bão Nguyên cảnh tầng bảy.

Cho dù là Bão Nguyên cảnh tầng tám, thậm chí là tầng chín, tầng mười cũng tuyệt đối không lay động được không gian!

Nhưng Cố Dương lại làm được!

Hơn nữa, còn dùng tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười làm được điểm này!

Giờ phút này.

Trong đầu Huyết Vô Cương chỉ có một suy nghĩ.

Chạy trốn!

Nhất định phải lập tức đào tẩu!

Tên Cố Dương này quả thực chính là quái vật!

Thế gian này sao lại có tồn tại khủng bố như thế!

Với tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong...

Không nói bảy thành kiếm ý, chuyện một kiếm chém ra có thể rung chuyển không gian!

Chuyện này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn ta.

Thậm chí hắn còn cảm thấy thế giới quan của mình trong chớp nhoáng này đều sụp đổ!

Hắn run rẩy xoay người, phát hiện hai chân mình không ngừng run rẩy.

"Ta nói rồi, đã kết thúc rồi."

Thanh âm Cố Dương giống như từ Cửu U truyền đến.

Khiến cho cả người hắn ta run rẩy.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn chỉ thấy một vệt kiếm quang hiện lên.

Tiếp đó liền mất đi ý thức.

Cố Dương chậm rãi thu kiếm.

Thoáng nhìn Huyết Vô Cương đã bị mình chặt đứt đầu.

Hắn không khỏi khẽ lắc đầu.

"Xem ra ta vẫn là quá xem thường uy lực thức thứ nhất của Trảm Thiên Kiếm Quyết rồi."

"Không ngờ rằng..."

"Lại có thể ảnh hưởng tới không gian!"

Cố Dương nhìn vết kiếm lưu lại trong không gian kia.

Cũng nhịn không được phát ra cảm khái.

Từ lúc mình lĩnh ngộ Trảm Thiên Kiếm Quyết tới nay.

Còn chưa từng thi triển qua.

Tất nhiên cũng không biết được uy lực chân thực của Trảm Thiên Kiếm Quyết này.

Cho tới bây giờ hắn mới biết kiếm pháp ngụy Thiên cấp chính mình tiêu phí ngàn năm thời gian lĩnh ngộ ra khoa trương cỡ nào.

"Cứ như vậy, coi như tạm thời giải quyết xong một vài phiền toái."

Cố Dương nhìn thoáng qua thi thể đám trưởng lão Bạch Dương Tông trên mặt đất.

Hắn cũng hiểu.

Mình ra tay như vậy, chắc chắn sẽ không ẩn nấp được nữa.

Bên phía Bạch Dương tông không cần điều tra thì cũng biết là do mình làm.

"Xem ra Bạch Dương tông này... cũng phải tìm thời gian đi một chuyến rồi."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một vòng lăng lệ ác liệt.

Bây giờ hắn ta và Bạch Dương tông đã là kẻ thù truyền kiếp!

Cái loại không chết không thôi ấy.

Cho nên...

Hắn và Bạch Dương tông, đã định trước chỉ có thể có 1 bên tồn tại!

Cố Dương tất nhiên cũng không có ý định buông tha sự uy hiếp này của Bạch Dương tông!

Đương nhiên, trước mắt nói thì phải dọn dẹp chiến trường một phen đã.

Tiêu phí ước chừng hơn mười phút, Cố Dương liền đem những thứ có giá trị trên thi thể tất cả mọi người trên mặt đất đều thu vào nhẫn trữ vật của mình.

Linh thạch một ít, còn có một số công pháp vũ kỹ cùng với một ít bí tịch.

Không thể không nói, nội tình của đám trưởng lão Bạch Dương tông vẫn đủ phong phú!

Nhất là Đại trưởng lão của Bạch Dương tông Huyết Vô Cương.

Bảo bối trên người càng là hết sức phong phú.

"Thu hoạch cũng không tệ lắm."

Đối với việc này, Cố Dương cũng có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Sau đó chuẩn bị rời khỏi.

Chẳng qua trước khi rời đi.

Ánh mắt Cố Dương lại hướng ánh mắt tới một lùm cây cách đó không xa, sau đó lại nhanh chóng thu hồi ánh mắt.

Cả người hắn hóa thành một luồng sáng, nhanh chóng rời khỏi nơi đây.

Đi về phía Lưu Vân Tông.

Mà Cố Dương vừa mới rời khỏi không bao lâu.

Tức thì, một bóng người lập tức xuất hiện trong rừng cây này.

Đó là một nam tử trung niên, diện mạo xuề xoà, mặt đầy râu ria.

Đôi mắt rũ xuống, dáng vẻ chưa tỉnh ngủ.

Mà ở trong tay hắn, còn cầm giấy bút.

Dường như đang ghi chép thứ gì đó.

Nam tử trung niên này sau khi tới nơi đây.

Nhìn thoáng qua chung quanh.

Một mảnh hỗn độn.

Hơn nữa khắp nơi chung quanh đều tồn tại một cỗ đao ý cường hãn cùng với kiếm ý còn kinh khủng hơn!

Nhìn đến đây, ánh mắt nam tử trung niên kia mới nổi lên từng trận quang mang.

"Nếu ta không nhìn lầm, người này hẳn là đại trưởng lão của Bạch Dương tông, Huyết Vô Cương."

Hắn đi tới trước thi thể của Huyết Vô Cương rồi quan sát một chút, sau đó nhanh chóng thêm vài nét bút lên tờ giấy này.

Sau đó, lại nhìn thoáng qua mấy cỗ thi thể khác, lại thêm mấy nét bút.

Cuối cùng hắn cho ra một kết luận.

"Cố Dương của Anh Tài Bảng liều mạng với mấy vị trưởng lão Bạch Dương Tông, thực lực chân chính là Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong."

"Một người đứng trước mặt bốn tên Bão Nguyên cảnh vây quét, trong đó có một tên là Bão Nguyên cảnh tầng bảy, hai tên là Bão Nguyên cảnh tầng sáu, một tên là Bão Nguyên cảnh tầng năm, cuối cùng đều bị Cố Dương giết ngược!"

"Cố Dương thong dong rời đi"

Hắn tự lẩm bẩm, cũng cảm thụ được kiếm ý khủng bố nồng đậm đến tận cùng ở xung quanh.

Trên mặt cũng lộ ra một tia kinh hãi.

"Kiếm ý thật là khủng bố!"

"Đây thật sự là chuyện mà một tu luyện giả Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong có thể làm được ư?"

Dù là trung niên nam tử kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng nhịn không được phát ra một tiếng cảm khái.

Con ngươi hắn co rụt lại.

Chính là nhìn thấy vết kiếm nhàn nhạt lưu lại trong không gian này.

Nhất thời, vẻ mặt hắn tràn đầy hoảng sợ.

Sau đó gã ta không chút do dự, nhanh chóng cầm bút nhanh chóng viết xuống một hàng chữ.

"Cố Dương, nghi ngờ là siêu cấp thiên kiêu kiếm đạo! Dưới một kiếm này lại có thể lưu lại vết kiếm trên không gian, cũng có thể nhẹ nhàng chém giết Bão Nguyên cảnh tầng bảy! Thực lực sâu không thể lường!"

Sau khi làm xong những thứ này, nam tử trung niên có chút lưu luyến không rời, đi dạo chung quanh một lát.

Cuối cùng xác định không còn đặc thù gì khác nữa.

Lúc này mới nhanh chóng rời đi.

Đương nhiên, chuyện xảy ra ở đây Cố Dương tự nhiên không rõ ràng lắm.

Hoặc là nói...

Kỳ thật hắn đã nhận ra nam tử trung niên tới gần.

Chỉ có điều đối phương không hề có ác ý với mình.

Hắn cũng lười để ý tới.

Bạch Dương tông.

Trên mặt đất là một mảnh bình nguyên.

Nơi này chim hót hoa nở, linh khí mờ mịt, trái lại có vẻ thích hợp để cư trú.

Mà lúc này một hồi nổi giận lại là từ chủ điện Bạch Dương tông truyền đến!

"Chết rồi!?"

"Ngươi nói Vô Cương lại chết ư?"

"Ngươi có biết lừa gạt bản tông... Tội phải trả thế nào không?"

Trong điện tông chủ.

Một nam tử trung niên mặc bạch y cực kỳ khiếp sợ.

Hắn ta huy động tay áo, toàn thân càng tràn ngập uy nghiêm.

Hiển nhiên lão chính là Tông chủ đương nhiệm của Bạch Dương tông - Bạch Vô Nhai!

Mà ở phía dưới Bạch Vô Nhai.

Một gã đệ tử mặc trang phục kỳ dị đang quỳ trên mặt đất.

"Đệ tử không dám lừa gạt tông chủ đại nhân, vừa rồi đệ tử tận mắt nhìn thấy hồn đăng của Đại trưởng lão tán diệt!"

"Không chỉ có hồn đăng Đại trưởng lão tan biến, ngay cả hồn đăng của mấy vị trưởng lão còn lại cũng bị tiêu tán hết!"

Tên đệ tử này lạnh run, nhưng cũng không dám giấu giếm mảy may, nói ra toàn bộ những gì mình chứng kiến.

Nhất thời cả Tông Chủ điện chìm trong một không gian yên tĩnh.

Tiếng kim rơi có thể nghe được.

Còn Bạch Vô Nhai thì nắm chặt nắm đấm.

"Ngươi lui xuống đi."

Bạch Vô Nhai nhìn như bình tĩnh nói.

Lồng ngực hắn không ngừng phập phồng, hiển nhiên nội tâm hắn cũng không bình tĩnh.

Mà đệ tử kia thì như được đại xá, vội vàng chắp tay, nhanh chóng rời đi.

Nhất thời, toàn bộ tông chủ điện đã chỉ còn lại một mình Bạch Vô Nhai.

"Vô Cương rõ ràng là đi tập sát Cố Dương, làm sao có thể chết được?"

"Vị Cố Dương kia chẳng qua chỉ là một Ngưng Chân cảnh, lấy đâu ra năng lực uy hiếp đến Vô Cương?"

Ánh mắt Bạch Vô Nhai mang theo một tia nghi hoặc.

Nhưng bất luận như thế nào thì chuyện này tất nhiên có liên quan đến Cố Dương!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt hắn lập tức bộc phát ra một cỗ cừu hận khủng bố khó có thể tưởng tượng và sát ý ngập trời!

"Có thể chém giết Vô Cương... Chứng minh đối phương ít nhất có thực lực đạt đến Bão Nguyên cảnh bát trọng thậm chí cửu trọng!"

"Phải chuẩn bị một chút."

Cơn giận dữ lúc trước đã tiêu tan rất nhiều.

Hiện giờ Bạch Vô Nhai đã chìm đắm trong sự bình tĩnh rồi.

Hắn đã suy nghĩ rất nhiều điều.

Đương nhiên là đã có một số dự định.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Cố Dương rốt cục trở về Lưu Vân Tông.

Nhưng hắn ta vừa đi vào tông môn.

Đệ tử trông coi tông môn lập tức lộ vẻ mặt mừng rỡ.

"Cố sư huynh, cuối cùng huynh cũng trở lại rồi!"

"Hả? Sao vậy? Có chuyện gì xảy ra sao?"

Nghe vậy, Cố Dương có chút nghi hoặc không giải thích được hỏi.

"Là tông chủ và Đại trưởng lão, bọn họ biết sau khi ngươi và Liễu sư huynh xuống núi, đang rất sốt ruột, sợ các ngươi sẽ xảy ra chuyện."

Nghe vậy Cố Dương bừng tỉnh.

Đoán chừng tông chủ và đại trưởng lão cho rằng mình bị Bạch Dương tông chơi chiêu âm hiểm, cho nên mới lo lắng như vậy phải không?

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương dâng lên một dòng nước ấm.

Mặc dù thời gian hắn nán lại ở Lưu Vân Tông cũng không tính là dài.

Nhưng tông chủ và Đại trưởng lão đối xử với mình không tệ.

Trong lòng Cố Dương cũng có chút cảm kích.

"Vậy tông chủ và Đại trưởng lão hiện ở nơi nào?"

"Ặc, hình như bọn họ đã đi Bạch Dương tông rồi."

"Nói là phải tìm Bạch Dương tông nói chuyện."

Nghe đến đây, Cố Dương lập tức nhăn mặt lại.

Cái gì?

Tông chủ và Đại trưởng lão trực tiếp chạy đến hang ổ của

người ta?

Bởi vì lần trước bị Bạch Dương tông chặn giết.

Cho nên trực tiếp chạy tới hang ổ của người ta gây áp lực?

Cố Dương lập tức hiểu rõ ý nghĩ của tông chủ cùng đại trưởng lão.

Nhất thời trong lòng hắn có chút cảm khái.

Xem ra Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh... So với tưởng tượng của mình còn bao che con cháu hơn nha.

Vậy thì mình có nên đi một chuyến không?

Cũng không thể nào chỉ để tông chủ và đại trưởng lão ra mặt được chứ?

Nhưng hắn chỉ mới nghĩ tới điều này thôi.

Hai bóng người lại bay tới từ trên không cách đó không xa.

"Hả?"

"Bái kiến tông chủ và đại trưởng lão!"

Đệ tử thủ vệ hơi sững sờ, vội vàng chắp tay hành lễ.

Cố Dương quay đầu nhìn lại.

Chính là Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh đã trở về.

"Ừm? Cố Dương!?"

Bọn họ vừa mới đến tông môn.

Trong nháy mắt liền thấy được Cố Dương ở cửa ra vào.

Ánh mắt nhất thời sáng ngời, sắc mặt mừng rỡ từ trên không trung rơi xuống.

"Ngươi đã trở về! Không sao chứ?"

"Bạch Dương tông có phái người chặn giết ngươi không?"

Đại trưởng lão liền vội vàng ân cần hỏi han.

Tông chủ bên cạnh nhìn Cố Dương, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Khi bọn họ biết lúc mình đến Bạch Dương tông, Cố Dương thế mà rời khỏi tông môn, bọn họ suýt chút nữa bị hù chết.

May mà Cố Dương đã trở về, cũng không đáng lo.

"Ngươi cứ yên tâm, tông chủ đại trưởng lão, ta không sao."

Nghe vậy, hai người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Cố Dương ngược lại có chút tò mò.

Vì sao tông chủ và Đại trưởng lão nhanh như vậy đã trở lại?

Sau đó nói chuyện đơn giản với nhau.

Cố Dương lúc này mới hiểu rõ.

Hóa ra bọn họ căn bản không vào được.

Bạch Dương Tông có hộ sơn đại trận, không phải cường giả Bão Nguyên cảnh có thể dễ dàng phá vỡ.

Cho nên, hai người chỉ đe dọa một phen, đại chiến với tông chủ Bạch Dương tông một phen, để tông chủ Bạch Dương tông thu liễm một chút liền trở về.

"Cố Dương, trên đường này ngươi không gặp phải phục binh của Bạch Dương tông sao?"

Đại trưởng lão tò mò hỏi.

Dựa theo hiểu biết của hắn đối với Huyết Vô Cương.

Gia hỏa này tuyệt đối sẽ bắt lấy một cơ hội này ra tay với Cố Dương.

Chẳng lẽ Huyết Vô Cương đổi tính?

Hiển nhiên là không có khả năng!

"Có."

Cố Dương cũng không giấu diếm, trực tiếp thuật lại chuyện mình bị mấy người Huyết Vô Cương chặn giết.

Nhất thời, cả tông chủ lẫn Đại trưởng lão đều biến sắc.

"Ta biết ngay Huyết Vô Cương này nhất định sẽ ra tay với Cố Dương!"

"Bạch Dương tông quả thực là muốn tìm cái chết!"

Đại trưởng lão tức giận đến mức quay đầu tiếp tục đi tìm Bạch Dương tông gây sự.

Ngược lại tông chủ dường như nhìn ra cái gì, chờ đợi Cố Dương tiếp tục nói.

"Đại trưởng lão đừng nóng vội, Huyết Vô Cương đã bị ta giết rồi."

"Cái gì... Ngươi nói cái gì!?"

Nghe Cố Dương nói như vậy.

Đại trưởng lão lập tức trợn tròn hai mắt.

Trên mặt tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

"Cố Dương, lời đùa này thật không buồn cười đâu."

Hắn còn tưởng rằng Cố Dương đang nói giỡn cùng hắn.

Huyết Vô Cương có thực lực ra sao?

Đây chính là Bão Nguyên cảnh tầng bảy, hơn nữa còn nắm giữ ba thành đao ý đỉnh phong.

Có rất nhiều thủ đoạn!

Cho dù là mình cũng không dám nói ăn chắc Huyết Vô Cương.

Bây giờ Cố Dương nói hắn đã giết Huyết Vô Cương?

Sao có thể như vậy!?

Đối với chuyện này Cố Dương cũng không giải thích nhiều, tay khẽ vẫy một cái.

Một thanh Vẫn Thiết Linh đao đã xuất hiện trong tay Cố Dương.

Nhìn thấy thanh Vẫn Thiết Linh đao quen thuộc này.

Nét mặt Đại trưởng lão lập tức tràn đầy hoảng sợ!

Vì đây chính là binh khí bên người của Huyết Vô Cương.

Từ trước đến nay chưa từng rời khỏi người!

Nếu Cố Dương đã lấy được vũ khí bên người Huyết Vô Cương, vậy thì nói rõ chuyện rồi.

"Ngươi thật sự giết Huyết Vô Cương ư!?"

Đại trưởng lão trừng lớn con mắt, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Thật ra cũng không có ý giấu diếm.

Dù sao trận chiến đó cũng đã có người biết được.

Chắc hẳn không bao lâu nữa sẽ bị truyền ra ngoài.

Cho nên cũng không cần phải che giấu.

Có được câu trả lời khẳng định của Cố Dương.

Đại trưởng lão choáng váng.

"Thế nhưng...Ngươi chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng sáu, sao có thể..."

"Được rồi lão Lý, đây là bí mật của bản thân Cố Dương, không cần hỏi nhiều."

Ngay khi Đại trưởng lão định truy vấn tiếp.

Tông chủ Sở Lưu Vân lại cười ngắt lời hắn.

"Chuyện này... Tông chủ nói rất phải."

Tông chủ cũng đã mở miệng, Đại trưởng lão tự nhiên không có ý tiếp tục hỏi.

"Cố Dương, mặc dù không biết ngươi làm thế nào được."

"Chẳng qua chỉ cần ngươi không rơi vào tà môn ma đạo, hoặc là cấu kết với ma môn thì cứ lớn mật làm đi."

"Cho dù ra sao, tông môn vĩnh viễn là chỗ dựa của ngươi."

"Ta biết với thiên tư của ngươi, cuối cùng Lưu Vân Tông cũng không giữ được ngươi!"

"Tiềm long cuối cùng cũng sẽ nhập hải, hi vọng sau này có thể nhìn thấy ngươi danh chấn Sở quốc thậm chí còn có cả bầu trời Thanh vực!"

So sánh với Đại trưởng lão.

Tông chủ Sở Lưu Vân hiển nhiên nhìn khá thoáng.

Hắn đại khái đã đoán được.

Cố Dương che giấu thủ đoạn.

Đây không phải là chuyện xấu.

Trong thế giới huyền huyễn tàn khốc này.

Nếu như tùy tiện bộc lộ toàn bộ át chủ bài của mình.

Đó mới là đi tìm chết!

Cho dù là thiên tài đi nữa, cũng không thể để lộ hết tất cả át chủ bài của mình ra được.

Nếu không một khi bị nghiên cứu nhằm vào thậm chí là thiết kế.

Chết cũng không biết vì sao mà chết!

Cho nên nắm giữ át chủ bài, điều này không có vấn đề gì.

Hắn cũng có.

Hoặc có thể nói, mỗi người hoặc nhiều hoặc ít đều có át chủ bài.

Chỉ cần những con át chủ bài này không liên quan đến tà ma yêu đạo.

Đương nhiên là không có gì đáng trách.

Đồng thời hắn cũng hiểu.

Dùng thiên tư mà Cố Dương thể hiện ra...

Lưu Vân Tông đã định sẵn chỉ là một cái hồ nước nhỏ.

Cố Dương không thể ở lại quá lâu.

Chương 118 - Trảm Thiên Kiếm Ý

Cho nên hiển nhiên y cũng hết sức thoải mái.

Chỉ cần Cố Dương nhớ kỹ có tông chủ như hắn.

Nhớ tông môn Lưu Vân Tông mà hắn đã từng ở đây.

Vậy là đủ rồi!

Nghe được lời này của tông chủ Sở Lưu Vân.

Cố Dương cũng cảm khái vô cùng.

Hắn không khỏi hơi chắp tay về phía Sở Lưu Vân.

"Đa tạ tông chủ, yên tâm, mặc kệ ngày sau Cố Dương ta trưởng thành đến mức nào, ta cũng sẽ không quên Lưu Vân Tông, tông chủ cùng đại trưởng lão ta cũng tuyệt đối sẽ không quên!"

"Vậy thì tốt rồi!"

"Cần gì cứ việc mở miệng nói với ta, ta sẽ cố gắng hết sức thỏa mãn ngươi!"

Sở Lưu Vân vỗ vỗ bả vai Cố Dương, có chút hào sảng nói.

Lại tán gẫu đơn giản một lát.

Tông chủ và Đại trưởng lão cũng đang có chuyện nên ai nấy đều tự đi làm.

Cố Dương cũng không dừng lại.

Xoay người liền đi thẳng đến tiểu viện độc lập của mình.

Thu hoạch chuyến này có thể nói là cực kỳ phong phú.

Đương nhiên cũng phải tốn thêm một khoảng thời gian để tiêu hóa mới được.

Trở lại tiểu viện độc lập.

Cố Dương trước tiên đem tất cả công pháp vũ kỹ cùng bí pháp mình đạt được lần này lấy ra toàn bộ.

Đặt ở trên bàn.

Sau đó.

Cố Dương cũng giống như lúc trước ở Võ Các.

Bắt đầu đọc thư tịch.

Sau khi nhớ kỹ nội dung liền bắt đầu sửa đổi.

Cứ lặp đi lặp lại như vậy.

Đã có cơ sở trước đó.

Lần này tốc độ lật xem của Cố Dương lại nhanh hơn không ít.

Hơn nữa lần này thu thập thư tịch cũng không tính quá nhiều.

Vẻn vẹn không đến ba giờ.

Toàn bộ thư tịch đều bị Cố Dương hấp thu sửa đổi kết thúc.

Cố Dương có thể cảm nhận được đối với các phương diện, tri thức võ đạo của mình lại sâu thêm không ít!

Tuy rằng còn chưa đạt tới trình độ biến chất.

Nhưng cũng coi như không tệ!

Dù sao nếu muốn thay đổi về chất thì cũng phải đủ lượng mới được.

Sau khi thư tịch hấp thu xong, Cố Dương liền đem tất cả để vào trong nhẫn trữ vật.

Những thư tịch này đối với mình mà nói đã không còn quá nhiều tác dụng.

Nhưng mà còn có thể mang ra đấu giá đổi tiền nha!

Đây chính là một khoản tiền lớn!

Đương nhiên không thể lãng phí!

Thư tịch hấp thu xong.

Cố Dương đang ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Sau đó vẫy tay một cái.

Một cái hộp gỗ tinh xảo hiện lên ở lòng bàn tay của Cố Dương.

Ngộ Kiếm Thảo rõ ràng là bị Cố Dương cầm trong tay.

Tâm niệm vừa động.

Hắn trực tiếp sửa đổi Ngộ Kiếm thảo đến chín trăm năm trước!

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Ngộ Kiếm thảo trong tay hắn lập tức xảy ra biến hóa to lớn!

Ngộ Kiếm Thảo nguyên bản không chỉ ngoại hình khô héo, mà

dư vị kiếm ý trong đó cũng có chút nhạt nhẽo.

Nếu không phải quan sát cẩn thận thì căn bản không phát hiện được.

Nhưng bây giờ một cỗ kiếm ý bàng bạc trực tiếp hiện ra trước mặt Cố Dương!

Tinh thuần!

Lăng lệ ác liệt!

Vẻn vẹn chỉ quan sát một chút, Cố Dương liền có thể cảm nhận được uy lực thông thiên ẩn chứa trong đạo kiếm ý!

"Đây chính là... Ngộ Kiếm Thảo vừa khai quật sao?"

"Kiếm ý này... hoàn toàn không phải kiếm ý bình thường có khả năng sánh bằng!"

Ngộ Kiếm thảo ẩn chứa kiếm ý nồng đậm.

Thậm chí là hơn xa tám thành kiếm ý mà mình lĩnh ngộ!

Hoặc có thể nói cả hai căn bản không cùng một cấp bậc.

Dù sao hắn lĩnh ngộ mới chỉ có tám thành kiếm ý, thậm chí cũng không phải một đạo kiếm ý hoàn chỉnh!

Mà bên trong Ngộ Kiếm Thảo ẩn chứa... Không ngờ lại là một đạo kiếm ý hoàn chỉnh!

Điều này không khỏi làm cho trong lòng Cố Dương chấn động không thôi.

Trên mặt hắn lộ vẻ kích động nhìn Ngộ Kiếm Thảo.

Sau đó không chút chần chờ.

Hắn trực tiếp nuốt gốc Ngộ Kiếm Thảo này vào trong bụng.

Trong nháy mắt.

Ngộ Kiếm Thảo liền hóa thành một luồng năng lượng vô cùng tinh thuần tràn vào trong đầu của mình.

Cố Dương vội vàng nhắm mắt lại.

Hắn hết sức chăm chú cảm ngộ.

Từ nơi sâu xa, Cố Dương giống như có thể "nhìn thấy" trước mắt mình, nhiều hơn một lưỡi kiếm như vô hình nhưng hữu hình!

Nó lơ lửng giữa không trung.

Phồn phát ra từng trận sắc bén.

Dường như có thể cắt hết mọi thứ trên thế giới này!

Kể cả không gian!

Mà Cố Dương... ánh mắt nhìn chằm chằm vào thanh kiếm này.

Trong lúc nhất thời.

Cố Dương đã hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Quên mất thời gian.

Quên mất mọi thứ.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trong nháy mắt ba ngày đã trôi qua.

Cố Dương vẫn đắm chìm trong đó.

Ý thức của hắn nhìn chằm chằm thanh kiếm lơ lửng trong

thức hải kia.

Mà Cố Dương cũng không biết trên người hắn, thật sự có một cỗ lực lượng kỳ diệu tự nhiên sinh ra.

Dường như đang cải tạo thân thể hắn.

Chỉ có điều loại cải tạo này cũng không rõ ràng, thậm chí có thể nói hầu như không có bất kỳ biến hóa gì...

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương rốt cục hồi thần lại.

Hắn mở choàng mắt.

Trong ánh mắt hắn ta còn lóe lên một tia sáng cực kỳ sắc bén.

"Phù..."

Hắn phun ra một ngụm trọc khí, mặt không ngừng tràn đầy kinh ngạc.

"Không nghĩ tới Ngộ Kiếm Thảo này lại có hiệu quả kinh khủng như vậy!"

"Không ngờ lại trực tiếp khiến ta đốn ngộ liên tục ba ngày!"

Mặc dù trong quá trình đốn ngộ không cảm giác được thời gian tồn tại, nhưng sau khi kịp phản ứng, hắn vẫn có thể tính ra được.

Cũng chính vì vậy, hắn mới cảm thấy càng thêm chấn kinh.

"Nuốt trọn Ngộ Kiếm Thảo, hôm nay nội tình kiếm đạo của ta... Vậy là đã đủ rồi!"

Trên mặt Cố Dương lộ ra vẻ tươi cười hài lòng.

Tuy ba ngày đốn ngộ, kiếm ý của Cố Dương không tăng lên.

Nhưng mà ba ngày này... Kiếm đạo nội tình của hắn lại được tôi luyện càng thêm kiên cố, hiện giờ nếu trực tiếp sửa đổi kiếm ý thì…

Ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn không chần chờ thêm nữa.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi kiếm ý, thời gian là... Ngàn năm!"

Trong nháy mắt sửa đổi xong.

Cố Dương trừng lớn con mắt.

Giờ khắc này hắn giống như thấy được cảm ngộ kiếm đạo giống như nước lũ đập thẳng vào mặt.

Ngàn năm cảm ngộ kiếm đạo phong phú cỡ nào.

Cho dù là Cố Dương, cũng nhịn không được chau mày, suýt nữa bị cỗ trí nhớ kinh khủng này trực tiếp xông vào làm hôn mê.

Cũng may hiện giờ ý thức hắn kiên định, sức chịu đựng cũng mạnh hơn!

Rất nhanh đã tỉnh táo lại.

Sau đó chậm rãi hấp thu kiếm đạo cảm ngộ ngàn năm qua!

Phong phú!

Kinh khủng thật!

Kinh diễm!

Đây là Cố Dương trong quá trình hấp thu tự nhiên sinh ra cảm khái.

Dưới nội tình kiếm đạo thập phần cường hãn của Cố Dương, đã trải qua ngàn năm phát tán.

Hiện tại trình độ kiếm đạo của hắn lại tăng vọt vô số lần!

Chỉ hấp thu thôi mà Cố Dương đã bỏ ra hơn mười ngày.

Mà sau khi hấp thu xong tất cả cảm ngộ kiếm đạo.

Cả người Cố Dương hoàn toàn bất đồng.

Dáng người hắn thẳng tắp, đứng ở nơi đó phảng phất như một thanh bảo kiếm tuyệt thế.

Khí tức vô cùng sắc bén tản mát ra!

Phảng phất chỉ cần tới gần sẽ bị kiếm khí sắc bén cắt đứt.

Trừ cái đó ra...

Thu hoạch lớn nhất.

Đó là phương diện kiếm ý!

Vốn hắn mới lĩnh ngộ được tám phần kiếm ý.

Nhưng hôm nay hắn đã có thể một mình lĩnh ngộ được một đạo kiếm ý hoàn chỉnh!

Chỉ là đạo kiếm ý hoàn chỉnh này tương đối bình thường.

Chỉ là kiếm ý đơn thuần mà thôi.

Ngoại trừ đạo kiếm ý hoàn chỉnh này ra.

Thời gian ngàn năm.

Hắn đã lĩnh ngộ Trảm Thiên Kiếm Quyết đạt đến Hóa Cảnh.

Thậm chí là trực tiếp từ đó lĩnh ngộ một đạo kiếm ý thuộc tính hoàn chỉnh!

Tuyệt phẩm Trảm Thiên Kiếm Ý!

Cái gọi là kiếm ý thuộc tính.

Đó là trên cơ sở kiếm ý bình thường, lĩnh ngộ thêm kiếm ý.

Như một chi nhánh.

Lấy một đạo kiếm ý viên mãn làm cơ sở, kéo dài ra phía ngoài dọc ra thêm chi nhánh ngoài định mức.

Nói cách khác.

Kiếm ý cơ sở chính là toàn năng.

Xuất kiếm nhanh, kiếm chiêu sắc bén, kiếm chiêu quỷ dị vân vân.

Tất cả đều cân bằng một thể, sẽ không tập trung vào một đặc điểm nào đó.

Mà kiếm ý thuộc tính chính là một con đường khác để phát triển trên cơ sở.

Ví dụ như con đường xuất kiếm nhanh hơn.

Lĩnh ngộ khoái kiếm ý, một kiếm chém ra, đối phương ngay cả phản ứng cũng không kịp, kiếm của ngươi đã rơi vào cổ đối phương.

Hoặc là đi theo con đường kiếm chiêu sắc bén.

Giống như là kiếm ý trảm thiên mà Cố Dương lĩnh ngộ!

Cái gọi là Trảm Thiên thì kiếm ý vừa ra ngay cả thiên địa đều có thể chém rụng!

Mức độ sắc bén càng là kiếm ý cơ sở không cách nào sánh được!

Không gì không thể chém!

Đây chính là hạch tâm của Trảm Thiên Kiếm Ý!

Ngay cả trời cũng có thể chém xuống, thì có gì mà không thể trảm đây?

Kiếm ý cơ sở hôm nay ở trong nước Sở.

Đương nhiên là không có gì đáng sợ.

Thế nhưng nếu đi đến Thanh Vực càng thêm to lớn, thậm chí là cao hơn.

Nếu không lĩnh ngộ một đạo kiếm ý thuộc tính chỉ sợ sẽ chìm nghỉm trong đám người.

Đây cũng là điểm khiến Cố Dương vui mừng.

Hắn thế mà lại trực tiếp lĩnh ngộ ra một đạo kiếm ý thuộc tính.

Hơn nữa còn là Trảm Thiên Kiếm Ý một đường sắc bén!

"Cứ như vậy, nếu ta sử dụng Trảm Thiên Kiếm Ý chém ra một kiếm..."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Một kiếm kia, sợ là Bão Nguyên cảnh đỉnh phong cũng chưa

nhất định có thể đỡ được!

Cố Dương nhất thời trong lòng cảm khái không thôi.

Lần này tu sửa kiếm ý mang tới có thể nói là thu hoạch vượt xa dự liệu!

"Hơn nữa... Hình như hiệu quả của Ngộ Kiếm Thảo vẫn còn?"

Tâm thần Cố Dương không khỏi trầm xuống, dường như còn có thể cảm giác được lưỡi kiếm đang lơ lửng trong thức hải kia.

Điều này cũng làm cho Cố Dương càng thêm mừng rỡ.

Như vậy, sau này có lẽ còn có thể tăng nội tình kiếm đạo của mình lên một phen!

Thu hoạch lần này quả thực không thể dùng từ phong phú để hình dung!

Đó là mùa thu hoạch lớn trăm năm khó gặp một lần!

Trong lòng Cố Dương khẽ động.

Linh kiếm hạ phẩm trong nháy mắt rơi vào trong tay của hắn.

Giờ phút này, Cố Dương nhất thời có cảm ngộ, nhắm mắt lại.

Sau đó tùy ý đâm vào không trung một cái.

Xì.

Đột nhiên có tiếng động chói tai vang lên.

Một kiếm tùy ý như muốn đâm rách cả không gian.

Nếu như Sở Lưu Vân đứng ở chỗ này, chỉ sợ sẽ bị dọa đến mặt lộ vẻ hoảng sợ!

Bởi vì một kiếm này quá mức khủng bố, ngay cả hắn cũng chưa chắc có thể ngăn cản!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Một tin tức như một đạo sấm sét, vang vọng toàn bộ Sở Quốc!

Anh Tài Bảng lại xảy ra biến hóa!

Điều này không nghi ngờ gì, liền khiến cho vô số người trong khu vực Sở quốc phải chấn động.

Bởi vì bảng Anh Tài thường được đổi trong một năm!

Mà dù như thế cũng chưa chắc phát sinh chấn động trên thứ hạng

Dù sao người nào có thể bước lên bảng anh tài, mà không phải là thiên chi kiêu tử?

Mỗi thủ đoạn đều vô cùng khủng bố.

Muốn vượt qua, lại càng khó hơn!

Nhưng bây giờ Anh Tài bảng lại có cải biến?

Chẳng lẽ...

Lại có người leo lên Anh Tài bảng!

Vô số người kiễng chân chờ mong.

Chờ Bách Hiểu Các công bố Anh Tài bảng mới nhất!

Cũng không lâu lắm, một tờ đơn truyền khắp Sở Quốc.

Sau khi chứng kiến bảng anh tài mới nhất công bố.

Vô số người trợn tròn mắt.

Mặt mũi hắn đầy vẻ hoảng sợ.

"Cái gì!?"

"Chuyện này... Xảy ra chuyện gì!"

"Ta tưởng rằng có người lại bước lên bảng anh tài, không nghĩ tới... Hoá ra là thứ hạng của Cố Dương tăng lên!?"

"Hả... Bách Hiểu Các nói thật sao? Cố Dương... chỉ mới qua một tháng mà đã từ Ngưng Chân cảnh tầng ba đột phá lên tới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!?!"

"Điều này... là thật hay giả? Với tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười, vượt cấp chém giết trưởng lão Bạch Dương tông có tu vi Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong, Huyết Vô Cương?"

"Nắm giữ được quyền ý đại thành, hư hư thực thực lĩnh ngộ được kiếm ý đại thành, uy lực một kiếm... có thể lưu lại trên không gian một vết kiếm..."

"Quái vật!"

"Con mẹ nó, đây tuyệt đối là quái vật!"

Trong biên giới Sở Quốc, gần như tất cả mọi người xem Anh Tài bảng Bách Hiểu Các mới công bố đều phát ra từng trận kinh hô và rung động.

Bởi vì lần này...

Căn bản không có biến hóa quá lớn.

Ngoại trừ vài thiên kiêu xếp hạng gần cuối bị loại bỏ ra.

Thay đổi lớn nhất.

Chính là Cố Dương!

Từng được xếp vào top ba mươi Cố Dương, giờ phút này trực tiếp được nhấc tới người thứ mười một, tăng lên trọn vẹn mười chín bậc!

Ngoài ra, Bách Hiểu các còn lưu lại một đoạn dài giới thiệu sau tên Cố Dương.

【 Cố Dương, đệ tử chân truyền của Lưu Vân Tông ở Hạo Nam châu, mới mười bảy tuổi, một tháng từ Ngưng Chân cảnh ba tầng liên tiếp đột phá lên tới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, thiên tư trác tuyệt! Nắm giữ bảy thành quyền ý, nghi ngờ là đã lĩnh ngộ kiếm ý đại thành, sau đó bị một đám trưởng lão của Bạch Dương tông vây chặt, Cố Dương giết ngược lại. Cũng càng là vượt cấp chém giết đại trưởng lão của Bạch Dương tông có tu vi Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong Huyết Vô Cương! Các chủ trải qua suy nghĩ kỹ, cho nên xếp hạng tăng lên mười chín bậc, đứng hàng mười một! 】

Mà cũng chính là đoạn này.

Chấn động toàn bộ Sở quốc!

Khiến cho vô số người cảm khái.

Bên trong biên giới Sở Quốc có vô số thiên kiêu.

Thiên kiêu trên bảng anh tài người này cường hãn hơn người kia.

Liên tiếp phá kỷ lục như Cố Dương đúng thật sự là người đầu tiên.

Mặc dù Cố Dương chỉ xếp ở hạng mười một Anh tài bảng.

Nhưng các loại thủ đoạn Cố Dương bày ra ... không thể nghi ngờ đều đang làm rung động thần kinh con người.

CMN chứ, đây thật sự là điều con người có thể làm được sao?

Chẳng trách Bách Hiểu các thậm chí chỉ vì tăng thứ hạng của Cố Dương, còn xếp hạng lại trên bảng anh tài!

Cố Dương cũng thật sự có tư cách này!

Sau khi Bảng Anh Tài công bố.

Cũng thu hút sự chú ý của không ít thiên kiêu trong top 10 thứ hạng bảng anh tài.

Huyền Nguyệt châu.

Trong Ngưng Diệu Tông.

Trong tay một thanh niên áo trắng bồng bềnh đang cầm bảng Anh Tài bảng mới nhất mà Bách Hiểu các vừa công bố.

Hắn hơi nhướng mày.

"Hạo Nam châu Lưu Vân Tông... Cố Dương sao?"

"Thú vị."

Trong mắt hắn lóe ra ánh sáng.

Trong thần sắc dường như mang theo một tia nghiêm nghị.

Hiển nhiên Cố Dương có thể khiến Bách Hiểu các chủ động sửa chữa Anh Tài bảng, có thể thấy được thiên tư của hắn khủng bố thế nào!

Ngay cả Bách Hiểu các cũng cực kỳ coi trọng hắn.

Nói không chừng đợi thêm một thời gian nữa Cố Dương này sẽ tiến vào top 10!

"Hơn nữa... vì sao trên mấy tên đệ tử Ngưng Diệu tông trên

bảng anh tài của chúng ta bị xoá tên?"

Thanh niên nam tử thoáng nhíu mày.

Hắn ta đương nhiên là đại sư huynh đệ nhất Ngưng Diệu Tông, Lữ Tinh Hà!

Bây giờ xếp hạng anh tài xếp hạng thứ chín!

Thực lực thiên phú cũng cực kỳ cường hãn.

Hắn đối với việc Ngưng Diệu Tông có mấy người lên Anh tài bảng, ở vị trí nào thì đều nhớ rất rõ ràng.

Cho nên mới có thể có chút nghi hoặc làm sao mấy vị trí xếp hạng trên anh tài bảng, đám người Trần Hạ của Ngưng Diệu Tông không còn bóng dáng?

"Kỳ quái..."

Trong sơn cốc bí ẩn.

Chỉ thấy một tráng hán trần trụi đang nhìn chằm chằm Anh Tài bảng, nhíu mày.

"Cố Dương?"

"Không ngờ thứ hạng của tiểu tử này lại tăng nhanh như vậy!?"

"Ta nhớ kỹ hắn giỏi luyện thể, từ luyện thể đi lên?"

"Thú vị!"

Tráng hán cười lạnh một tiếng.

Hắn đứng bật dậy, sau đó đấm một quyền vào tảng đá to như ngọn núi trước mặt!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng chấn động kinh khủng nhất thời vang vọng toàn bộ sơn cốc.

Mà tảng đá lớn như ngọn núi nhỏ kia cũng bị đánh nát!

Lực lượng của nam nhân cường tráng kinh khủng như vậy, nghiễm nhiên là một cường giả Luyện Thể!

Cùng lúc đó.

Nước Sở.

Trong cung điện xa hoa.

Một đám hoàng tử công chúa đứng hàng nơi này.

Phía trên Long ỷ, Hoàng đế Sở quốc uy nghiêm ngồi xuống.

"Cố Dương này, các ngươi có ý kiến gì không?"

Hoàng đế Sở Quốc nhìn thoáng qua hoàng tử công chúa dưới đài, dò hỏi.

"Hồi bẩm phụ hoàng, nhi thần cảm thấy... Cố Dương thiên tư cực tốt, nếu có thể dốc sức bồi dưỡng một phen, có lẽ có thể sóng vai với Bạch Thiên Hồng!"

Đại hoàng tử chắp tay đáp.

"Đại ca không khỏi quá coi trọng Cố Dương rồi."

Nhị hoàng tử phản bác.

"Bạch Thiên Hồng kia chính là thiên kiêu mạnh nhất Sở quốc chúng ta từ trước tới nay, ngàn năm khó mà xuất hiện được một vị. Mặc dù Cố Dương này thể hiện thiên tư cũng có chút khoa

trương, nhưng... Không thể đánh đồng với Bạch Thiên Hồng được."

"Cố Dương có thể lấy tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười vượt cấp đánh chết Bão Nguyên cảnh tầng bảy đỉnh phong, nhị đệ, ngươi tự hỏi có thể làm được không?"

Đại hoàng tử cười, hỏi ngược lại một câu.

"Tất nhiên là ta không bằng, nhưng Cố Dương khẳng định cũng không bằng Bạch Thiên Hồng."

"Được rồi, Đại ca nhị ca các ngươi cần gì phải tranh luận điểm này, phụ hoàng hỏi chúng ta đối với Cố Dương có ý kiến gì, không phải hỏi Cố Dương có thể so với Bạch Thiên Hồng hay không."

Tam hoàng tử vội vàng ra mặt khuyên nhủ.

Thấy vậy nhị hoàng tử cũng vội vàng thuận miệng nói.

"Chỉ bàn về Cố Dương, ngộ tính của hắn đúng là siêu phàm, cả Sở quốc không ai bằng, cũng đáng để bồi dưỡng!"

Mấy vị Hoàng tử nghị luận kịch liệt.

Thất công chúa chỉ mười bảy tuổi thì ở một bên nhìn chằm chằm tên Cố Dương trên Bảng Anh Tài, hơi có chút nhút nhát.

Hiển nhiên trong lòng nàng cũng có chút tò mò với nam tử tên là Cố Dương này.

Rõ ràng đều là mười bảy tuổi, vì sao ngộ tính của Cố Dương lại có thể khoa trương như vậy?

Hơn nữa chiến tích nổi bật.

"Ha ha, xem ra các ngươi tự có ý nghĩ riêng rồi."

"Chẳng qua cũng không cần gấp gáp, Cố Dương này đến cùng

như thế nào... Chờ bí cảnh Tử Nguyệt mở ra, liền tự thấy tự hiểu."

Hoàng đế Sở quốc cũng không biểu đạt thái độ của mình, chỉ là trên mặt lộ ra nụ cười nhạt.

"Phụ hoàng, nhi thần cũng có thể tham gia sao?"

Thất công chúa không nhịn được trừng mắt nhìn phụ hoàng của mình, trong mắt ngập tràn khát vọng và tò mò.

"Tu vi ngươi không đủ, tất nhiên không được."

"Vâng."

Nghe vậy, nhất thời Thất công chúa có chút ủ rũ cúi đầu xuống.

Hoàng đế Sở Quốc cũng không nói thêm gì.

Ánh mắt hắn lóe lên từng điểm hào quang.

"Là Lưu Vân Tông ở Hạo Nam Châu sao?"

Hạo Nam châu.

Thứ hạng của Cố Dương trên bảng anh tài tăng lên tới vị trí thứ mười một cũng khiến vô số người cảm khái, khiếp sợ, hãi nhiên, hâm mộ!

Thậm chí còn có sự tự hào!

Dù sao Cố Dương bây giờ chính là đại biểu cho Hạo Nam Châu của bọn họ.

Có thể đoạt thành tích trên Anh Tài bảng như thế, bọn họ làm một thành viên của Hạo Nam Châu tự nhiên cũng cực kỳ tự hào.

Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn cũng kinh ngạc cảm thán

không thôi.

Thật quá kinh khủng!

Thi đấu đệ tử chân truyền chỉ mới trôi qua hơn một tháng.

Cố Dương cũng đã đột phá tới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

Tốc độ tu vi tăng lên này đơn giản là quái vật!

"Lưu Vân Tông đúng là nhặt được một bảo bối!"

Bọn họ nhịn không được cảm khái, trong mắt có thể nói tràn ngập hâm mộ.

Nhưng cùng lúc cũng phấn chấn không thôi.

Thanh danh Cố Dương truyền vang, Hạo Nam châu bọn họ cũng coi như danh chấn Sở quốc!

Bên trong Lưu Vân Tông cũng vui mừng hoan hô.

Nhưng có một tông môn không vui nổi.

Bạch Dương tông.

Trong đại điện của tông chủ.

Một tiếng nổ mạnh đột nhiên truyền đến.

Chỉ thấy một cái bàn gỗ bằng gỗ Đàn Hương trân quý trực tiếp bị đập nát bấy.

Giờ phút này, mặt mũi Bạch Dương tông chủ tràn đầy phẫn nộ.

Tay phải nắm chặt thành quyền, cắn chặt hàm răng!

"Cố Dương!"

"Vô Cương lại bị tên Cố Dương kia giết!?"

"Tiểu súc sinh này lại che giấu thực lực!"

"Khốn kiếp! Vô liêm sỉ!"

Tông chủ Bạch Dương tông hít sâu mấy hơi.

Cảm xúc phẫn nộ khiến hắn hận không thể lập tức bước lên Lưu Vân Tông, tìm ra Cố Dương trực tiếp tát chết hắn!

Nhưng hắn cũng hiểu rõ điều này khó có thể làm được!

Rất nhanh, hắn tỉnh táo lại.

"Nhất định phải giết chết hắn, không thể để hắn sống!"

Bạch Dương Tông tông chủ ngực không ngừng phập phồng, trong ánh mắt toát ra suy tư.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Lại hơn một tháng trôi qua.

Cuối cùng.

Bí cảnh Tử Nguyệt sắp mở!

Bí cảnh Tử Nguyệt nằm trong một dãy núi kéo dài trong Thắng Tuyết Châu Sở Quốc.

Trong tình huống bình thường, ở Hạo Nam châu không có người nào có tư cách tham gia Tử Nguyệt bí cảnh.

Tuy nói mỗi mười năm Hạo Nam Châu đều sẽ có một tư cách.

Nhưng mà nếu muốn đạt được tư cách này, đầu tiên bản thân

ít nhất phải là Bão Nguyên cảnh.

Thứ hai là tuổi nhất định phải dưới bốn mươi!

Mà thỏa mãn những điều kiện này trên cơ bản cũng có thể leo lên Anh Tài bảng rồi!

Dần dà, điều kiện trụ cột tiến vào bí cảnh Tử Nguyệt đã chuyển biến thành thiên kiêu chỉ có thể bước vào Anh Tài bảng, mới có thể tham dự tiến vào!

Bên trong Lưu Vân Tông.

Tông chủ Sở Lưu Vân cùng Đại trưởng lão Lý Thiên Minh đều lộ vẻ cảm khái nhìn Cố Dương.

"Chúc mừng Cố Dương ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ là vinh dự trưởng lão của Lưu Vân Tông chúng ta."

"Thân phận chỉ đứng sau Đại trưởng lão và tông chủ."

Sở Lưu Vân vừa cười vừa nói.

Đây cũng là hắn an bài.

Dù sao thực lực và thiên phú của Cố Dương bây giờ, nếu còn là đệ tử chân truyền... dường như có chút không thích hợp.

Vì vậy liền an bài cho Cố Dương một thân phận trưởng lão vinh dự...

"Đa tạ tông chủ."

Đối với chuyện này Cố Dương cũng có chút bất đắc dĩ.

Thân phận gì đó cũng không quan trọng.

Chẳng qua nếu tông chủ đã khăng khăng như thế, hắn cũng

không cự tuyệt.

"Ừm, lần này tiếp tục để Đại trưởng lão dẫn ngươi đi bí cảnh Tử Nguyệt."

"Trên đường nhất định phải cẩn thận hơn!"

"Ta hiểu rồi!"

"Yên tâm đi Tông chủ, cho dù lão Lý ta liều mạng, cũng tuyệt đối sẽ không để Cố Dương bị thương!"

Đại trưởng lão Lý Thiên Minh cũng vỗ ngực bảo đảm nói.

Đối với việc này, Cố Dương cùng Sở Lưu Vân cũng nhịn không được cười ra tiếng.

Rất nhanh, Lý Thiên Minh dẫn theo Cố Dương đi lên phi chu.

Sau khi chào hỏi Sở Lưu Vân một tiếng.

Phi chu khởi động, nhanh chóng rời xa Lưu Vân Tông.

"Bí cảnh Tử Nguyệt à..."

Sở Lưu Vân nhìn phi chu nhanh chóng rời xa, trong ánh mắt dường như hiện ra một tia hoài niệm.

"Hi vọng Cố Dương có thể đạt được thật nhiều thu hoạch!"

Hắn thì thào tự nói một phen, sau đó quay đầu về lại đại điện của tông chủ.

Trên phi chu.

Lý Thiên Minh cũng giảng giải tin tức về bí cảnh Tử Nguyệt cho Cố Dương.

"Nghe nói tài nguyên bên trong bí cảnh Tử Nguyệt này cực kỳ

phong phú, nhưng cạnh tranh cũng vô cùng kịch liệt..."

"Người có tư cách tiến vào Tử Nguyệt bí cảnh, trên cơ bản đều là thiên kiêu trên bảng anh tài."

"Hơn nữa những thiên kiêu xếp hạng trong mười hạng đầu Anh Tài Bảng chắc chắn sẽ tham gia!"

Nghe đến đây, Cố Dương khẽ gật đầu, chợt có chút tò mò hỏi: "Đại trưởng lão, người đã tham gia rồi?"

Thần sắc Đại trưởng lão cứng đờ, lúng túng lắc đầu.

"Ta cũng không có tư cách."

"Vậy làm sao ngươi biết chuyện này?"

Cố Dương lại tò mò hỏi.

"Là tông chủ nói cho ta biết, tông chủ đại nhân dường như biết rất rõ về bí cảnh Tử Nguyệt."

Đại trưởng lão cũng không giấu giếm gì, thành thật trả lời.

Nghe vậy Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

Tông chủ biết được nhiều chuyện trong bí cảnh Tử Nguyệt như vậy, chẳng lẽ hắn đã tham gia?

Hơn nữa, tông chủ họ Sở.

Nước Sở cũng họ Sở, nói không chừng trong đó có một chút liên hệ.

Chẳng qua hắn cũng không có ý nghĩ sâu xa về quá khứ của tông chủ.

Ở Hạo Nam châu cách Thắng Tuyết Châu một khoảng rất xa.

Cố Dương liền ngồi xếp bằng trên ghế nhắm mắt nghỉ ngơi.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Năm ngày trôi qua.

Trải qua năm ngày liên tục không ngừng bay đi.

Cuối cùng thì phi chu cũng tiến vào cảnh nội của Thắng Tuyết Châu.

Sau đó lại lãng phí thêm vài canh giờ.

Cuối cùng đã đến nơi bí cảnh Tử Nguyệt sắp xuất thế.

Thắng Tuyết sơn mạch!

Lúc này, tại lối vào sơn mạch, đã có không ít thân ảnh đang đứng ở đó.

Nhưng quần áo bọn họ không giống nhau.

Nhưng từ khí chất trên người phát ra cũng có thể hiểu được bọn họ đều là thiên kiêu trên bảng anh tài!

Mà trong một đám thiên kiêu.

Trong đó có mười vị được chú ý nhất!

Mà bọn họ không nghi ngờ gì, là mười thiên kiêu đứng đầu Anh Tài bảng!

Bọn họ đứng nơi đó, một luồng khí chất siêu nhiên lan tỏa ra.

Những thiên kiêu khác cũng nhìn bọn hắn bằng ánh mắt hâm mộ và sùng bái không thôi.

Những người lọt vào bảng anh tài mười thứ hạng đầu đều là thiên kiêu trong số các thiên kiêu!

Thuộc về nhóm cao cấp nhất!

Trong đó là người được chú ý nhất.

Đương nhiên chính là Anh Tài Bảng hạng nhất... Được hưởng danh đệ nhất thiên kiêu trẻ tuổi của Sở quốc, là tuyệt thế thiên kiêu ngàn năm mới có thể xuất hiện một vị, Bạch Thiên Hồng!

Bạch Thiên Hồng một bộ áo tím, tựa ở cạnh một cây đại thụ che trời.

Hai mắt hắn khép hờ, dường như đang nghỉ ngơi.

Nhưng khí tức phát ra trên người hắn... lại khiến vô số người cảm thán.

Bạch Thiên Hồng, hiện tại mới chỉ hai mươi lăm tuổi.

Nghe đồn, hắn một năm trước tu vi đã đạt tới Bão Nguyên cảnh tầng sáu!

Hơn nữa lại nắm giữ bảy thành kiếm ý!

Không hề có đối thủ bên trong cùng cảnh giới!

Thế hệ trẻ tuổi, không ai có thể sánh bằng!

Bây giờ, một năm qua đi, cũng không biết đã trở nên cường đại đến mức nào.

Bạch Thiên Hồng chính là ánh sáng chói mắt nhất trên toàn bộ sân bãi!

Hầu như tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm hắn.

Trong ánh mắt có lẽ là hâm mộ, hoặc là sùng bái, hoặc là kích động.

Hiện giờ bọn họ đều tụ tập một nơi.

Chờ mở ra bí cảnh Tử Nguyệt.

Nhưng hiển nhiên, hiện tại còn cần phải chờ một thời gian nữa bí cảnh Tử Nguyệt mới mở ra được.

Mà đúng lúc này.

Một âm thanh phá không truyền đến.

Phi chu từ trên trời hạ xuống.

Lập tức hấp dẫn không ít ánh mắt của người trên sân đấu.

Sau khi bọn họ nhìn thấy phi chu hàng lâm, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Trong ánh mắt cũng có chút hiếu kỳ.

Rất hiển nhiên, bọn họ không nhìn ra được phi chu này đến từ phương nào.

Rất nhanh, hai bóng người từ trong phi chu đi xuống.

Rõ ràng chính là Cố Dương cùng Lý Thiên Minh!

Trong nháy mắt khi Cố Dương xuất hiện.

Nhất thời không ít người biến đổi sắc mặt.

"Hízz! Ngưng Chân cảnh tầng mười! Hắn là Cố Dương xếp hạng mười một sao!?"

"Cái gì? Hắn chính là Cố Dương!?"

Có người nhận ra thân phận của Cố Dương, phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Tiếng thét kinh hãi vừa rồi cũng như một hòn đá dấy lên ngàn tầng sóng.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người chung quanh đều nhìn về phía Cố Dương.

Từng đợt kinh hô vang lên liên tiếp.

"Ngươi chính là Cố Dương?"

Đúng lúc này, một tráng hán cởi trần đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập ngạo nghễ.

Khí huyết cả người hắn cuồn cuộn.

Đứng ở nơi đó chẳng khác nào một ngọn núi nhỏ.

Chuyện này mang đến áp lực rất lớn cho những người xung quanh!

Mà hắn không ngờ lại là Quyền Ma đệ ngũ Anh Tài Bảng!

Quyền Ma không có tên.

Hắn ta sinh ra trong dãy núi Yêu thú vô tận, trời là cha đất là mẹ.

Có thể nói, từ nhỏ đã uống máu của yêu thú mà lớn lên.

Mà hắn cũng là người đặc biệt nhất trong mười hạng đầu của Anh tài bảng.

Bởi vì hắn không có bất kỳ linh khí hoặc chân nguyên nào.

Hoàn toàn bằng vào thân thể cường hãn của bản thân, nhưng đã tiến vào mười hạng đầu Anh Tài Bảng!

Tất cả thiên kiêu mười thứ hạng đầu cũng không dám đón đỡ

nắm tay hắn ta!

"Này! Lão tử đang nói chuyện với ngươi đó, ngươi không nghe thấy sao?!"

Mà Quyền Ma nhìn thấy Cố Dương thế mà dám không nhìn mình, lập tức phẫn nộ quát.

Nghe thấy tiếng của Quyền Ma, những người xung quanh lập tức lộ ra vẻ mặt xem kịch.

Bọn họ tất nhiên là biết tính cách của Quyền Ma.

Thập phần cuồng vọng tự đại!

Hơn nữa còn rất có tính xâm lược!

Mười hạng đầu Anh Tài bảng hắn đều khiêu chiến qua!

Kết quả thắng sáu trận thua bốn trận.

Bị xếp vào vị trí thứ năm.

Bị Quyền Ma để mắt tới thì ngươi tốt nhất là có chút thực lực.

Nếu không sẽ phải ngoan ngoãn bị đánh một trận!

"Ta biết ngươi à?"

Cố Dương lạnh nhạt nhìn lướt qua Quyền Ma.

Lý Thiên Minh sợ tới mức vội vàng kéo góc áo của Cố Dương.

Trên mặt tràn đầy kinh hoảng.

Nơi này chính là nơi của thiên kiêu trong đám thiên kiêu!

Quyền Ma càng là thiên tài xếp hạng năm Anh Tài bảng!

Cố Dương mới đến, trở mặt với hắn thực sự không phải chuyện tốt!

Những người còn lại cũng rối rít nhìn xem kịch.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm cả nhóm mười thiên kiêu đứng đầu bảng anh tài.

"Hắn chính là Cố Dương?"

Trong ánh mắt Lữ Tinh Hà lóe ra quang mang nhàn nhạt.

Tò mò đánh giá Cố Dương.

Nhưng sau khi hắn nhận ra Cố Dương thật sự chỉ có tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười, cũng không nhịn được sợ hãi than trong lòng.

Ít nhất trong hai mươi xếp hạng đầu của Anh Tài bảng, ngoại trừ Cố Dương ra, một tên Ngưng Chân cảnh cũng không có!

Nói cách khác, Cố Dương là thiên kiêu duy nhất có tu vi Ngưng Chân cảnh được xếp vào trong hai mươi hạng đầu Anh Tài bảng!

Điều này không khỏi khiến cho Lữ Tinh Hà cũng rung động theo.

Bên kia, Anh Tài xếp hạng thứ nhất Bạch Thiên Hồng nhưng ngay cả con mắt cũng không mở ra, chỉ dựa vào tàng cây, nhắm mắt lại.

Phảng phất như hoàn toàn không để ý tới tranh đấu của đám người xung quanh!

"Thú vị, tiểu tử... Ngươi thật càn rỡ!"

"Cũng không biết sau khi ngươi tiến vào trong bí cảnh... Còn có thể càn rỡ như thế hay không?"

Con mắt Quyền Ma khẽ híp lại, trong ánh mắt bộc phát ra một hồi lạnh lẽo.

Hiển nhiên, hắn đã có chút cảm xúc với Cố Dương rồi.

Dự định đợi sau khi tiến vào Tử Nguyệt bí cảnh sẽ giáo huấn Cố Dương một phen!

Bí cảnh Tử Nguyệt là bí cảnh do hoàng thất Sở Quốc khống chế.

Bọn họ cũng là được mời đến.

Bên ngoài bí cảnh, là không cho phép tranh đấu, càng không cho phép hẹn chiến.

Nếu không sẽ bị tước đoạt tư cách tiến vào Tử Nguyệt bí cảnh.

Quyền Ma tuy rằng đầu óc cứng ngắc, chỉ biết đánh nhau, nhưng cũng hiểu rõ đánh thì có thể đánh, nhưng không phải hiện tại!

Mà đối với lời nói của Quyền Ma, Cố Dương lại không thèm để ý.

Cùng lúc đó.

Trên đỉnh một ngọn núi cách đó không xa.

Đây rõ ràng là một tòa cung điện xa hoa.

Trong điện.

Đó là một khối thủy tinh hình vuông cực lớn đang đặt ở chính giữa đại điện.

Mà trên thủy tinh rõ ràng là biểu hiện một màn ở lối vào bí cảnh Tử Nguyệt.

Tranh chấp vừa rồi giữa Cố Dương cùng Quyền Ma cũng đều hiện ra rõ ràng.

"Không nghĩ tới Quyền Ma lại để mắt tới Cố Dương, lần này Cố Dương không dễ chịu rồi."

Tam hoàng tử nhìn một màn trước mắt này nhịn không được nhíu mày nói.

"Đều biết rõ tính cách cường bạo của Quyền Ma, hơn nữa là cực kỳ hiếu chiến, Cố Dương hôm nay ở Sở quốc thanh danh không thể nói là không lớn, nghĩ đến quyền ma cũng có nghe thấy, cho nên mới tìm tới Cố Dương chứ?"

Trong ánh mắt Nhị Hoàng Tử lóe lên quang mang, rất nhanh phân tích ra nguyên nhân.

"Chẳng qua xem biểu lộ của Cố Dương... Dường như căn bản không để quyền ma vào mắt."

Đại hoàng tử cũng không nhịn được mà cảm khái một câu.

Sự kinh khủng của Quyền Ma có thể nói là uy danh hiển hách!

Ngoại trừ bốn người đứng đầu Anh Tài bảng, có thể nói những thiên kiêu gần mười hạng đầu đều từng bị gã đánh.

Thực lực có thể nói là rất mạnh mẽ!

Cố Dương thế mà hoàn toàn không sợ Quyền Ma, điều này khiến tất cả hoàng tử ở đây cảm thấy ngoài ý muốn.

Nghe lời nói của chư vị hoàng huynh bên tai.

Thất công chúa Sở Linh Nhi lại có suy nghĩ khác hẳn.

Dựa vào cái gì mà Cố Dương phải sợ Quyền Ma?

Cố Dương tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng biểu hiện ra thực lực cũng tuyệt đối không kém!

Chưa chắc đã kém hơn Quyền Ma!

Trong lòng Sở Linh Nhi thầm nghĩ, ánh mắt cũng vẫn luôn dừng trên người Cố Dương.

Chẳng biết tại sao nàng luôn cảm thấy khí chất trên người Cố Dương vô cùng hấp dẫn nàng.

Có lẽ... Có lẽ là do tuổi tác bọn họ giống nhau?

"Không sai biệt lắm đã đến thời gian rồi?"

"Lão Hà cũng nên ra sân."

Mấy vị hoàng tử nhìn chằm chằm hình ảnh trong thủy tinh.

Mà ngay khi các vị xếp hạng trên bảng anh tài đang yên lặng chờ đợi.

Đột nhiên một bóng người sâu không lường được đột nhiên xuất hiện.

Trên người hắn ta mặc một chiếc áo choàng đen.

Trên ngực lại có một khối ngọc bài đường viền màu tím.

Mà cái ngọc bài này không ngờ lại là biểu tượng của hoàng thất Sở Quốc!

Thân ảnh mặc hắc bào rơi vào trước mặt mọi người, hiện ra khuôn mặt của hắn.

Đó là một lão giả hơn năm mươi tuổi, râu tóc hoa râm, mặt mũi tràn đầy lỗ chỗ.

Nhưng tinh thần lấp lánh, ánh mắt cũng sắc bén như ưng!

Hắn đến lập tức khiến mọi người ổn định tinh thần lại.

Dồn dập đứng dậy nhìn vị lão giả Hoàng thất này.

"Ha ha, xem ra các vị thiên tài tới sớm lắm đấy."

"Hẳn là đã đến đông đủ rồi chứ?"

Lão giả mỉm cười, nhìn lướt qua xung quanh.

Ánh mắt hắn hơi dừng lại trên người Cố Dương, chợt nhìn về phía những người khác.

Dừng lại một lát trên thân Bạch Thiên Hồng.

Lúc này mới thu hồi ánh mắt.

"Rất tốt, nếu như đã đến đông đủ, lập tức mở ra Tử Nguyệt bí cảnh."

"Trước khi tiến vào Tử Nguyệt bí cảnh, ta cũng muốn nói rõ trước một chút."

"Lần bí cảnh Tử Nguyệt mở ra này, thời gian chỉ có thể tiếp tục ba ngày."

"Ba ngày sau, bí cảnh sẽ tự truyền tống các ngươi đến đây."

"Mặc dù bí cảnh Tử Nguyệt chính là hoàng thất Sở Quốc ta khống chế, nhưng cơ duyên các ngươi thu hoạch được trong bí cảnh Tử Nguyệt đều thuộc về các ngươi, không cần nộp lên cho hoàng thất của chúng ta, điểm này xin các ngươi yên tâm."

"Về phần tranh đấu... Bên trong bí cảnh nguy cơ tứ phía, nếu không cẩn thận mất đi tính mạng, cũng chỉ có thể tính là vận khí các ngươi kém."

Nói đến đây, trên mặt lão giả lộ ra một nụ cười tương đối mờ mịt, biểu đạt lời nói của hắn cũng rất đơn giản.

Đó chính là bất luận xảy ra tranh đấu gì trong bí cảnh Tử Nguyệt, hoặc là nói ai đã chết trong bí cảnh.

Tất cả đều không có quan hệ gì với hoàng thất Sở Quốc bọn hắn.

Mà lão giả này vừa nói ra lời này.

Nhất thời không ít thiên kiêu biến sắc.

Nếu mọi người đồng thời phát hiện cơ duyên, ắt sẽ tranh đấu.

Nếu không có hạn chế, hành trình bí cảnh Tử Nguyệt lần này, chỉ sợ sẽ vô cùng tàn khốc đấy!

Nhưng mà tất cả các thiên kiêu ở đây cũng không có ý tứ sợ hãi.

Con đường tu luyện là đấu với trời, tranh với người khác!

Nếu là sợ, vậy còn tính là thiên kiêu cái gì!?

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Sau khi lão giả nói xong không lâu.

Mặt đất bỗng nhiên rung động.

Sắc mặt lão cũng trở nên nghiêm túc.

"Chư vị chuẩn bị cho tốt."

"Bí cảnh Tử Nguyệt sắp mở ra rồi!"

Lão giả nói xong.

Tất cả mọi người đều lộ vẻ mặt chờ mong.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cột sáng màu tím bỗng nhiên bắn mạnh ra từ dưới lòng đất.

Sau đó...

Một cánh cửa vàng ròng lớn thuận theo cột sáng màu tím chậm rãi hiện ra.

Hoàn toàn bày ra trước mặt tất cả mọi người.

Trang nghiêm!

Lộng lẫy!

Nặng nề!

Tất cả mọi người nhìn đại môn thuần màu vàng ròng trước mắt, nhất thời lộ vẻ cảm khái.

Cùng lúc đó.

Lão giả cũng không chần chờ chút nào.

Chỉ thấy hắn cong ngón tay búng ra.

Có một đạo vệt sáng màu tử kim vọt thẳng đến đại môn tinh kim kia!

Xì!

Hào quang chợt hiện!

Mà cánh cửa vàng ròng bên kia như được điều khiển, bắt đầu từ từ mở ra.

Ánh sáng màu trắng tách ra.

Cánh cửa lớn vàng ròng rất nhanh từ trạng thái đóng kín lúc trước dần dần biến thành khép hở.

Mà ngay khi tất cả mọi người chờ đợi cánh cửa mở rộng.

Lão giả lại vội vàng mở miệng.

"Bí cảnh đã mở, mau đi vào!"

Nghe được lời lão giả nói, lúc này mọi người mới vội vàng đi vào bên trong cánh cửa.

Cố Dương cũng cáo biệt Lý Thiên Minh, xoay người liền trực tiếp đi vào trong cánh cửa.

"Đến rồi đến rồi! Cuối cùng cũng bắt đầu!"

Trong cung điện.

Mấy vị Hoàng tử mặt lộ vẻ hưng phấn, chờ mong nhìn một màn này.

Trong hoàng thất Sở Quốc cũng có thiên kiêu tồn tại.

Tuy nhiên bởi vì mệnh lệnh của Hoàng đế Sở Quốc.

Bách Hiểu Các không được đưa người trong hoàng thất vào Anh Tài bảng.

Hơn nữa bí cảnh Tử Nguyệt đối với hoàng thất, liền tương đương với hậu hoa viên, không có chuyện mười năm một lần.

Chỉ cần thời cơ thích hợp, tùy thời đều có thể tiến vào bên trong.

Cho nên tất nhiên không cần tranh đoạt cơ duyên với những

thiên kiêu khác.

Trong màn sáng thuỷ tinh ở giữa.

Cuối cùng cũng phân ra hơn mười hình ảnh.

Bên trong hiển thị hình ảnh trong bí cảnh Tử Nguyệt.

Đây là tác phẩm lớn của Sở quốc.

Dùng chân nguyên để truyền tin tức, thành lập liên hệ với thuỷ tinh truyền tin này, thực hiện công năng tương tự đang phát sóng trực tiếp.

Cũng có thể tính là độc môn hắc khoa học kỹ thuật của hoàng thất.

Chẳng qua loại phương thức này có yêu cầu cực kỳ hà khắc.

Cho nên trong màn thuỷ tinh này cũng chỉ có thể cho thấy một số địa điểm đặc biệt.

Không thể hoàn toàn bắt giữ hành tung của tất cả các thiên kiêu.

Bây giờ trong hơn mười hình ảnh này không bắt được bất kỳ bóng dáng của ai.

Nhưng vào lúc này, một bóng người chậm rãi đi vào trong hình ảnh.

Mà đạo thân ảnh kia không ngờ chính là Cố Dương!

Cố Dương được truyền tống đến trong bí cảnh Tử Nguyệt.

Liền lập tức đánh giá xung quanh.

Kết quả hắn thình lình phát hiện mình bị truyền tống đến vị trí

cách đó không xa.

Lại là có một con đại cẩu màu vàng!

Mà từ khí tức phát ra từ trên thân con đại cẩu màu vàng này thì rõ ràng là một con Yêu thú có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng bảy!

"Lại là Kim Mao Hống có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng bảy!"

"Tên Cố Dương này thật đúng là xui xẻo, vừa mới bị truyền tống vào đây mà đã gặp phải Kim Mao Hống có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng bảy."

"Nghe nói Cố Dương từng vượt cấp đánh chết cường giả Bão Nguyên cảnh tầng bảy, không biết con yêu thú này, hắn có thể ứng phó được không?"

"Thực lực Kim Mao Hống cũng cực kỳ cường hãn, ta nghe nói, tên cường giả có tu vi thất trọng bị Cố Dương chém giết kia, chẳng qua chỉ là Đại trưởng lão của Bạch Dương tông ở Hạo Nam Châu, loại Bão Nguyên cảnh thất trọng đó, có lẽ cũng không mạnh bao nhiêu, chưa chắc đã so được với Kim Mao Hống!"

Mấy tên hoàng tử ngươi một câu ta một câu.

Trong giọng nói có chút không quá coi trọng Cố Dương.

Mặc dù thanh danh Cố Dương vang xa, nhưng đối với bọn họ chung quy cũng chỉ là nghe nói mà thôi, ai biết được có bị nói phóng đại hay không.

Dù sao Ngưng Chân cảnh thập trọng vượt cấp chém giết Bão Nguyên cảnh thật sự là quá mức rung động.

Ở một nơi khác, Sở Linh Nhi nhìn thấy Cố Dương đụng phải

Kim Mao Hống, cũng nhịn không được hiện lên sự kinh hãi trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

Có chút lo lắng.

"Hắn có làm được không?"

Có lẽ vì tuổi tác hai người ngang nhau, nên Sở Linh Nhi cũng chú ý tới Cố Dương trong sơn cốc rập rạp nhiều nhất.

Cố Dương liếc mắt nhìn Kim Mao Hống đang nằm ngủ trên mặt đất.

Ánh mắt lại không khỏi đặt ở sau lưng Kim Mao Hống.

Chỗ đó...

Có một vũng nước nhỏ.

Mà ở trên vũng nước nhỏ...

Còn có một đóa hoa kỳ lạ.

Hoa hiện ra màu đỏ như máu.

Dáng vẻ tươi đẹp ướt át, giống như là máu tươi vậy.

Đây đúng là một gốc luyện thể Linh Dược tứ phẩm!

Linh Huyết Hoa!

"Vận khí không tệ nha."

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Không nghĩ tới mới truyền tống tới đã có thể gặp được một gốc linh dược tứ phẩm.

Xem ra vận khí của mình vẫn được coi là khá tốt.

"Hống!"

Mà đúng lúc này.

Kim Mao Hống kia dường như phát hiện được Cố Dương đang nhìn trộm.

Lập tức tỉnh táo lại, nó gào thét rung trời về phía Cố Dương.

Toàn thân Kim Mao Hống loé lên từng đoàn kim sắc quang mang.

Nhìn qua giống như một mặt trời lớn, tản mát ra khí tức nóng rực!

Khiến người ta không dám tới gần!

Nhưng sau khi nhìn thấy, Cố Dương không có ý lui lại phía sau.

Kim Mao Hống rống lên vô cùng tức giận.

Nó cấp tốc di chuyển chân sau mạnh mẽ hữu lực, thẳng đến Cố Dương mà đi!

"Hống!"

Một tiếng gầm giận dữ lại truyền đến.

Chỉ thấy trên không trung phát ra một trận quang mang kim sắc cực kỳ chói mắt.

Nói xong liền nhắm thẳng vào Cố Dương bắn nhanh đi!

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi nhướng mày.

Không có bất kỳ chần chờ gì.

Giơ nắm đấm lên nghênh đón!

Cố Dương ra tay cũng không có bất kỳ khinh thường nào.

Bảy thành quyền ý trực tiếp bộc phát!

Phục Ma Kim Cương Quyền cũng ầm ầm đánh về phía hào quang màu vàng kia!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm của Cố Dương va chạm ầm ầm với hào quang màu vàng kia!

Đám hoàng tử thu hết màn này vào trong mắt, vốn tưởng rằng Cố Dương sẽ bị trực tiếp đánh lui.

Dù sao một chiêu này của Kim Mao Hống uy lực rất cường đại, Bão Nguyên cảnh thất trọng bình thường cũng không dám đón đỡ.

Nhưng một màn bọn họ dự đoán được kia vẫn chưa phát sinh.

Cảnh tượng kế tiếp phát sinh cũng khiến bọn họ kinh ngạc.

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh truyền đến.

Ánh đao màu vàng kim Kim Mao Hống thi triển ra trực tiếp bị đánh tan!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm của Cố Dương chính là thế đi không giảm, ầm ầm rơi vào trên thân thể Kim Mao Hống.

"Ngao!"

Sức mạnh kinh khủng trực tiếp đánh bay Kim Mao Hống.

Kim Mao Hống rống lên một tiếng rên rỉ đau đớn.

Thân thể cao lớn của nó bị hất bay ra ngoài, đụng vào đá lớn, để lại trên mặt đất một vết kéo dài sâu hoắm!

Còn không đợi Kim Mao Hống đứng dậy.

Thân hình Cố Dương phảng phất như quỷ mị lại lần nữa xuất hiện trước mặt Kim Mao Hống, một quyền dung hợp bảy thành quyền ý lần nữa đánh xuống!

Ầm ầm!

Kim Mao Hống lại bị đánh văng ra ngoài.

Cùng lúc đó, một ngụm máu tươi từ trong miệng nó phun ra.

Rẹt!

Cố Dương không ngừng ra quyền, mà Kim Mao Hống có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng bảy dưới đả kích giống như mưa rơi của Cố Dương, đúng là không hề có lực hoàn thủ.

Trong miệng không ngừng phát ra trận trận nức nở.

Một cảnh tượng cực kỳ thê thảm.

Bộ da màu vàng óng xinh đẹp trên thân Kim Mao Hống lúc này dĩ nhiên là bị dòng máu đỏ tươi làm bẩn.

Toàn thân nó thủng như tổ ong, không chỗ nào hoàn hảo!

Sở dĩ không có trực tiếp một quyền giết chết Kim Mao Hống, cũng là Cố Dương muốn luyện tập nhiều hơn.

Chỉ là...

Con Kim Mao Hống này dường như có chút không nhịn được.

Cố Dương lại giáng một quyền xuống.

Rốt cuộc, Kim Mao Hống cũng ngăn cản không nổi sức mạnh kinh khủng này oanh kích.

Trong miệng phun ra một ngụm tinh huyết, khí tức nhanh chóng uể oải.

Nằm trên đất, không còn chút sinh cơ!

Một màn này cũng thể hiện rõ ràng trước mặt đám hoàng tử Sở quốc.

Bọn họ choáng váng.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Một con yêu thú Kim Mao Hống Bão Nguyên cảnh tầng bảy bị Cố Dương sống sờ sờ dùng nắm đấm nện chết!

CMN rốt cuộc ai mới là yêu thú đây?!

Một màn trước mắt này lại không ai có thể dự liệu được.

Tất cả các hoàng tử đều mang vẻ mặt kinh ngạc và kinh hãi.

"Tên Cố Dương này... Lực lượng không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

"Bảy thành quyền ý... Còn có quyền pháp hắn thi triển, hắn là cực phẩm Địa cấp."

"Kim Quang lượn lờ, Phật Môn ngâm xướng... Trái lại có chút tương tự với Nhân cấp Thượng phẩm Quyền pháp của Kim Cương Quyền."

"Hơn nữa Cố Dương hắn là còn luyện thể, lực lượng cơ thể cực kỳ khoa trương!"

"Đúng là biến thái! Không hổ là Anh Tài xếp hạng mười một!"

"Như vậy xem ra... Hắn và Quyền Ma nếu thật sự là đánh thật, thật đúng là khó mà nói chắc được nha."

Một đám hoàng tử đều cảm khái.

Hiển nhiên cũng bị chiêu này của Cố Dương kinh diễm đến.

Cho dù là Nhị hoàng tử từ trước đến nay không xem trọng Cố Dương, giờ phút này cũng không nhịn được gật đầu cảm khái.

Mà bên kia, trong mắt Thất công chúa Sở Linh Nhi cũng lập loè hào quang.

"Thật mạnh!"

Phương thức chiến đấu của hắn cũng thật bá đạo! So sánh với nhau… Hắn trái lại càng giống một con yêu thú hung ác!"

Trong lòng Sở Linh Nhi thầm cảm khái.

Nhưng ngược lại, nàng lại càng tò mò hơn.

Bởi vì lời đồn Cố Dương chính là thiên kiêu kiếm đạo!

Lúc trước chém giết đại trưởng lão của Bạch Dương tông cũng chỉ dùng kiếm!

Một khi Cố Dương dùng kiếm...

Như thế sẽ kinh khủng tới mức nào đây?

Nghĩ đến đây, trong lòng Sở Linh Nhi vô cùng chờ mong nhìn thân ảnh Cố Dương trong màn hình thuỷ tinh.

Sau khi đánh chết Kim Mao Hống cũng không chút do dự, trực tiếp quay đầu hái Linh Huyết Hoa trong vũng nước nhỏ xuống.

"Niên đại còn không quá cao, chẳng qua vấn đề cũng không

lớn."

Nhìn lướt qua phẩm chất Linh Huyết Hoa này, Cố Dương hơi dừng lại một chút.

Vừa nhìn Linh Huyết Hoa đã biết là mới sinh trưởng không lâu.

Năm tuổi không đủ, còn lâu mới đạt tới thời kỳ trưởng thành.

Vì lẽ đó, Kim Nao Hống chỉ thủ ở đây, chờ linh huyết hoa thành thục chứ chưa có trực tiếp nuốt vào.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói thì niên đại không đủ? Vậy gọi là vấn đề sao?

Không thành vấn đề!

Cố Dương ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Trước khi sửa đổi, ánh mắt của hắn liếc qua cách đó không xa.

Động tác của hắn ta hơi khựng lại.

Chợt chậm rãi xoay người.

Tâm niệm vừa động, trực tiếp sửa đổi Linh Huyết Hoa đến ngàn năm sau.

Rẹt!

Một cỗ khí huyết kinh khủng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra từ bên trong Linh huyết hoa.

Khí huyết chi lực nồng đậm tới mức dường như ngưng tụ thành thực chất.

Phun ra ngoài!

Cố Dương cũng không chần chờ nữa, trực tiếp nuốt Linh Huyết Hoa vào trong bụng.

Lực lượng nóng bỏng trong nháy mắt tràn ngập toàn thân Cố Dương.

Một cỗ cảm giác thiêu đốt kịch liệt truyền đến từ trên xuống dưới.

Loại thống khổ này đối với Cố Dương mà nói chỉ có thể nói là trò trẻ con.

Hắn vẫn dửng dưng như thường.

Hắn im lặng chịu đựng.

Cùng lúc đó, khí huyết chi lực tinh thuần mà dày nặng kia cũng điên cuồng phá hư thân thể Cố Dương!

Trong cung điện.

Đại hoàng tử nhìn Cố Dương ngẩng đầu trong hình ảnh, nhất thời mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Vừa rồi có phải Cố Dương hướng về phía chúng ta nhìn thoáng qua hay không?"

"Cái gì? Không có khả năng chứ, đây chính là tín hiệu phụ hoàng tìm cường giả Sinh Tử cảnh lắp đặt, che giấu rất sâu, Cố Dương chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng mười, ngay cả Bão Nguyên cảnh còn không phải, làm sao có thể phát giác được?"

Nhị hoàng tử vội vàng lắc đầu.

"Nói cũng đúng, có lẽ chỉ là trùng hợp thôi."

Đại hoàng tử khẽ gật đầu.

Lời của Nhị Hoàng Tử cũng rất có đạo lý.

Cố Dương làm sao có thể phát hiện bọn hắn đang nhìn trộm, chẳng qua chỉ là trùng hợp nhìn bọn hắn một cái mà thôi.

Mắt thấy Cố Dương đang ngồi xếp bằng tu luyện, bọn họ cũng nhìn không ra nguyên nhân.

Vừa khéo là tín hiệu được sắp xếp ở những nơi khác, bọn hắn cũng đều bắt được hình ảnh của đám thiên kiêu, dời ánh mắt đi chỗ khác.

Đương nhiên.

Cố Dương đích xác không có phát hiện.

Nhưng mà...

Từ trong sâu xa, hắn cảm giác được có người đang nhìn trộm.

Mà hướng đi đương nhiên là vị trí của tín hiệu.

Có lẽ là do hắn ta nắm giữ ý cảnh cường đại, thậm chí hắn ta còn cực kỳ mẫn cảm với loại nhìn trộm này.

Cho nên hắn mới cố ý xoay người rồi mới sửa đổi.

Thời gian luyện thể cũng không kéo dài quá lâu.

Cố Dương liền mãnh liệt mở mắt ra.

Lúc này khí huyết trong cơ thể hắn cuồn cuộn, lực lượng càng dồi dào chưa từng có!

"Thối Nguyên Địa Sát Công cuối cùng cũng tu luyện tới cảnh giới viên mãn!"

Trên mặt Cố Dương nhất thời lộ ra nụ cười.

Đây là Linh Huyết Hoa ngàn năm rèn luyện.

Thân thể Cố Dương lại lần nữa tăng lên!

Hơn nữa, lần thăng cấp này có thể nói là vô cùng rõ ràng!

Không chỉ có thể đem công pháp luyện thể Thối Nguyên Địa Sát Công của chính mình tôi luyện tới cảnh giới viên mãn.

Bây giờ lực lượng bản thân hắn lại tăng vọt!

Hắn ta nắm chặt song quyền.

Hai trăm vạn cân sức mạnh!

Cũng chính là lực lượng của hai con Giao.

Mà Địa Sát Công viên mãn cũng có thể thi triển Địa Sát Thể tự mang theo.

Nếu như có thể hoàn toàn thúc giục lực lượng lại có thể tăng gấp bội lần nữa!

Đạt tới tứ giao chi lực!

Bây giờ cường độ thân thể của hắn có thể so với Linh Khí hạ phẩm!

Vô cùng cứng rắn!

Nếu lại để cho hắn ta chiến đấu cùng với con kim mao hống kia.

Hắn ta căn bản không cần vận dụng quyền ý.

Chỉ dựa vào lực lượng nhục thân của chính mình là có thể đánh nó thành bánh thịt!

Luyện thể mang tới tăng lên vô cùng lớn!

Cũng làm cho Cố Dương nhịn không được cảm khái.

"Tử Nguyệt bí cảnh này quả nhiên khắp nơi đều là bảo vật! Tùy tiện gặp được một gốc linh huyết hoa liền có thể giúp ta tăng lên khổng lồ như vậy!"

"Quả nhiên là một bảo địa mà!"

Cảm khái một phen, sau đó Cố Dương chậm rãi đứng dậy, không có dừng lại nơi đây.

Bảo địa như thế không thừa dịp thời gian tìm khắp nơi một phen.

Vậy quá lãng phí rồi!

Cố Dương tùy tiện lựa chọn một phương hướng, liền chạy như điên.

Dọc theo đường đi, hắn ta cũng đang tìm kiếm khắp nơi.

Không buông tha bất kỳ một góc nào.

Quả nhiên, chưa đi được bao lâu.

Cố Dương liền đi tới một rừng cây.

Mà trong rừng cây này, Cố Dương cảm nhận được một cỗ linh khí tinh thuần.

Dưới sự hấp dẫn của linh khí, Cố Dương chính là đi tới biên giới rừng cây.

Cách đó không xa.

Một tòa kiến trúc đá kỳ dị hiện ra trước mắt.

Khiến Cố Dương không khỏi nao nao.

Bên trong bí cảnh Tử Nguyệt này... lại còn có kiến trúc?

Hơn nữa nhìn từ kiến trúc... Công nghệ này có vẻ hơi lạc hậu.

Ngược lại càng giống như là tu luyện giả cường đại lợi dụng chân nguyên của bản thân mạnh mẽ chuyển tảng đá lớn đến nơi này, trải qua sự cắt tỉa của chân nguyên, dựng nên một căn nhà như vậy.

Mấu chốt chính là...

Cố Dương cảm giác được cỗ linh khí tinh thuần kia, thình lình chính là từ trong gian nhà đá này truyền đến.

Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Liền đi thẳng vào nhà đá nhìn sang.

Lập tức, ánh mắt hắn sáng lên.

Trong căn phòng bằng đá không gian không lớn này... chính là có một thanh Linh kiếm!

Mà thanh linh kiếm này hiển nhiên không cùng một đẳng cấp với thanh linh kiếm hạ phẩm bên hông mình!

Bởi vì linh khí dao động trên thanh linh kiếm này càng thêm cường hãn.

Thân kiếm dường như lóe lên từng đợt quang mang kỳ dị.

Đây không ngờ lại là một kiện Linh Khí trung phẩm!

Thấy vậy, Cố Dương mừng rỡ không thôi.

Không nghĩ tới ở địa phương quỷ quái này còn có thể nhặt được một thanh linh kiếm trung phẩm!

Đây đúng là thu hoạch ngoài ý muốn!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nóng lòng vươn tay ra nhặt thanh linh kiếm trung phẩm kia.

Nhưng ngay lúc này, một đạo kiếm khí kinh khủng xẹt qua không gian, nhắm thẳng vào tay phải của y.

Ầm ầm!

Kiếm khí kinh khủng này lợi hại vô song, vậy mà trực tiếp đánh nát kiến trúc tảng đá kia!

Thấy vậy, Cố Dương cũng nhướng mày, theo bản năng thu tay phải lại.

Hắn chậm rãi xoay người, nhìn về hướng mà kiếm khí truyền đến.

Lúc này, một thanh niên nam tử mặc áo dài đẹp đẽ quý giá chậm rãi đi tới.

Trong tay hắn đương nhiên cũng đang cầm một thanh linh kiếm hạ phẩm.

"Thật ngại quá, thanh kiếm này thuộc về ta."

Giọng điệu thanh niên kia thập phần tự nhiên, phảng phất trời sinh mang theo một tia kiêu ngạo.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khinh thường.

"Ngươi chính là Cố Dương?"

"Một kiếm khách mà không dùng kiếm lại dùng quyền, thật khiến chúng ta khinh thường!"

"Ngươi không xứng dùng kiếm!"

Gã nói xong, bên kia cũng vì vậy mà đưa tới một hồi chấn động.

Trong cung điện hoa lệ.

Một tiếng kinh hô vang lên.

"Nhìn kìa! Là Trịnh Vũ xếp thứ bảy Anh tài bảng!"

"Hắn cùng Cố Dương đụng phải?!"

"Lần này có thể đẹp mắt rồi!"

"Hízz, Trịnh Vũ thế mà nói Cố Dương không xứng sử dụng kiếm!?"

"Trịnh Vũ bản thân là chủ công kiếm đạo, kiếm pháp tinh diệu tuyệt luân, hơn nữa còn lĩnh ngộ năm thành kiếm ý, cũng có tư cách nói như vậy!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào?"

"Trịnh Vũ với tư cách là Anh Tài Bảng thứ bảy, thực lực cũng không hề kém!"

"Ta đoán trong hai chiêu Cố Dương sẽ bị đánh bại!"

Ánh mắt của một đám hoàng tử lộ ra vẻ chờ mong.

Đương nhiên, bọn họ vẫn cảm thấy Trịnh Vũ đứng thứ bảy Anh Tài bảng có thể đánh thắng!

Tuy rằng Cố Dương có thiên phú kiếm đạo cao hơn, nhưng cảnh giới thật sự quá thấp!

Mà nhìn xem Trịnh Vũ Bão Nguyên cảnh ba tầng!

Công pháp và đẳng cấp kiếm pháp tu luyện càng là cực cao.

Mấu chốt chính là...

Trịnh Vũ và hắn nếu bộc phát ra toàn bộ thực lực, cũng có thể dễ dàng chém giết một tên Bão Nguyên cảnh tầng bảy!

Cho nên...

Trong mắt một đám hoàng tử, Cố Dương có thể nói là không có phần thắng quá lớn.

Cho dù là Đại hoàng tử coi trọng Cố Dương nhất cũng sẽ có suy nghĩ này.

"Thất muội, muội thấy thế nào?"

Đại hoàng tử thấy Sở Linh Nhi bên cạnh đang càu nhàu có ý nghĩ khác, liền không khỏi hỏi.

"Ta cảm thấy các ngươi quá coi thường Cố Dương rồi!"

Sở Linh Nhi cũng không sợ, trực tiếp nói ra suy nghĩ của mình.

"Ồ?"

"Vậy ngươi nói xem chúng ta xem thường hắn như thế nào?"

Nhị Hoàng Tử cũng không khỏi cười hỏi.

"Đầu tiên, vừa rồi khi Cố Dương cùng Kim Mao Hống chiến đấu liền biểu hiện ra nhục thân siêu phàm, cùng với bảy thành quyền ý, cũng chưa từng dùng kiếm, liền trực tiếp đấm chết con Kim Mao Hống kia!"

"Cố Dương thậm chí còn chưa rút kiếm ra, vì sao lại không bằng Trịnh Vũ?"

"Ta thấy các ngươi đây là hâm mộ ghen tỵ với Cố Dương!"

Lúc trước đám hoàng huynh không ngừng coi thường Cố Dương, trong lòng Sở Linh Nhi cũng có chút bất mãn.

Nhưng hắn không nói gì.

Nhưng bây giờ nếu đã nói vậy thì nói ngay một hơi.

Nghe được lời này của Sở Linh Nhi, lập tức mấy vị Hoàng tử ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong ánh mắt mang theo vẻ mỉm cười.

Bọn họ nhìn Sở Linh Nhi, không khỏi cười nói: "Thất muội, ngươi không phải là coi trọng Cố Dương đấy chứ?"

Nghe mấy vị hoàng tử nói như vậy.

Sở Linh Nhi khẽ giật mình, chợt gương mặt xinh đẹp ửng đỏ.

"Hoàng... Các hoàng huynh chớ có nói bậy! Ta... Ta mới không có "

Nàng vội vàng muốn giải thích.

Nhưng ấp úng không nói hết.

Nhìn thấy vậy, đám hoàng tử làm sao còn không nhìn ra nguyên cớ.

Thất hoàng muội của bọn họ, rõ ràng là lòng động xuân tâm rồi!

Chẳng qua đúng lúc này.

Cuối cùng Cố Dương cũng có phản ứng.

Cạnh đống đá vụn.

Cố Dương liếc qua Trịnh Vũ.

"Muốn đánh thì cứ việc nói thẳng, nói nhảm cái gì?"

Cố Dương lạnh nhạt trả lời một câu.

"Ngươi!?"

Nghe đến đây, Trịnh Vũ cùng lập tức trợn tròn hai mắt.

"Tiểu tử cuồng vọng! Ta sẽ dạy cho ngươi biết thế nào là tôn trọng cường giả!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Trong cơ thể Trịnh Vũ thình lình bạo phát ra chân nguyên.

Khí tức Bão Nguyên cảnh tầng ba cũng lan tràn ra không che lấp.

Một cỗ uy áp rơi vào đỉnh đầu Cố Dương.

Chẳng qua loại uy áp này, Cố Dương thậm chí còn không thèm nhìn.

Đối với chính bản thân mình không có bất kỳ áp lực nào.

"Hừ!"

Thấy vậy, Trịnh Vũ hừ lạnh một tiếng, Linh kiếm trong tay lập tức bộc phát ra kiếm quang!

Một đạo kiếm khí tinh thuần sắc bén mãnh liệt bắn nhanh ra!

Cùng lúc đó, một cỗ kiếm ý huyền diệu cũng ầm ầm bộc phát!

Đó là năm thành kiếm ý!

Mà lần này...

Kiếm khí chỉ thẳng vào ngực Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương lạnh giọng cười.

Giơ nắm đấm lên liền trực tiếp nghênh đón!

Bảy thành quyền ý bộc phát ầm ầm!

Phục Ma Kim Cương Quyền trực tiếp thi triển.

Mà lần này lực lượng của Cố Dương cũng không có ý thu liễm chút nào!

Lực lượng nhị Giao bất ngờ bộc phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trong nháy mắt, không khí bị đánh tan ra một vùng chân không!

Duỗi ra một quyền kinh khủng trực tiếp nghênh đón đạo kiếm khí kia!

Ngay khoảnh khắc sau!

Chỉ trong chớp mắt va chạm với nhau!

Trịnh Vũ vốn tưởng rằng một kiếm này của mình đã đủ để đánh bại Cố Dương.

Không nghĩ tới...

Hình ảnh trong dự liệu cũng không phát sinh!

Ngược lại trong khoảnh khắc nắm đấm của Cố Dương rơi vào kiếm khí.

Lực lượng kinh khủng kia... trực tiếp chấn vỡ đạo kiếm khí kia.

"Điều này sao có thể!?"

Thấy cảnh này, Trịnh Vũ cùng lập tức trợn tròn mắt, trên mặt tràn đầy vẻ kinh hãi, nhưng Cố Dương lại không có ý thu tay.

Sau khi nhẹ nhàng đánh nát đạo kiếm khí kia, lại lần nữa vung quyền đập về phía mặt Trịnh Vũ!

Sau khi Trịnh Vũ kịp phản ứng, vội vàng bạo phát chân nguyên, đồng thời vung kiếm ngăn cản!

Ầm ầm!

Nắm đấm của Cố Dương thình lình hạ xuống!

Lúc này đây Trịnh Vũ đối mặt với lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong một quyền của Cố Dương, sắc mặt cũng không khỏi trắng bệch!

Đây là lực lượng mà một tu luyện giả Ngưng Chân cảnh tầng mười có thể bộc phát ra sao?

Quả thực là biến thái!

Ầm ầm!

Quyền kình kinh khủng trực tiếp đẩy lui Trịnh Vũ ra mấy trăm mét!

Tuy đã ngăn cản được, nhưng chân nguyên bên ngoài thân thể hắn đã vỡ vụn thành từng mảnh.

Linh kiếm hạ phẩm trong tay hắn lúc này còn hơi phát run.

Về phần tay phải cầm kiếm của hắn... Giờ phút này có chút run rẩy.

Lực lượng một quyền kia của Cố Dương thật sự quá kinh

khủng!

Nếu không phải hắn kịp thời phản ứng, chỉ sợ một quyền này đánh xuống, có thể trực tiếp đánh chết hắn!

Nhưng dù cảm thấy rung động, trong ánh mắt Trịnh Vũ lại lộ ra một tia hung ác!

Với tư cách thứ bảy Anh Tài bảng, đương nhiên hắn cũng không phải loại người hèn yếu.

Không phải loại người đánh không lại thì bỏ chạy.

Tuy rằng Cố Dương biểu diễn ra thủ đoạn cực kỳ cường hãn, nhưng hắn cũng không cảm thấy mình nhất định sẽ thua Cố Dương!

"Ngươi... rất tốt!"

"Nếu như vậy ta đây cũng sẽ dùng thủ đoạn mạnh nhất của mình để đánh bại ngươi!"

Trong ánh mắt của Trịnh Vũ tràn đầy hung ác.

Chỉ thấy chân nguyên tinh thuần trên người hắn ầm ầm bộc phát.

Chậm rãi ngưng tụ sau lưng hắn.

Ngay sau đó, sau lưng của hắn lại ngưng tụ thành một hư ảnh chân nguyên!

Hư ảnh kia hiện ra hình người, trong tay dường như còn cầm một thanh trường kiếm Chân Nguyên.

"Tố Cổ Kiếm Pháp... Đoạn Mệnh!"

Trịnh Vũ cùng phát ra một tiếng quát khẽ.

Ngay lập tức chuẩn bị vung kiếm.

Mà hư ảnh chân nguyên phía sau hắn... Đúng là cũng làm ra cùng một tư thế giống như muốn vung kiếm.

Kiếm khí thình lình bộc phát.

Chỉ là lúc này đây kiếm ý cũng không tràn vào bên trong linh kiếm hạ phẩm mà Trịnh Vũ cầm trong tay.

Mà sau đó trực tiếp chui vào trong hư ảnh chân nguyên phía sau lưng hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hư ảnh chân nguyên sau lưng hắn cầm trường kiếm chân nguyên trong tay, trên thân kiếm lại lóe ra một cỗ lực lượng khủng bố không tên!

"Chết đi cho ta!"

Đây là tuyệt chiêu của Trịnh Vũ!

Cũng là sát chiêu!

Hiển nhiên, hắn có thể cảm nhận được uy hiếp của Cố Dương đối với mình.

Vì thế...

Trong lòng hắn nảy sinh sát ý!

Lĩnh ngộ trên kiếm đạo của Cố Dương thực sự quá khoa trương!

Thậm chí có hơi cường điệu quá quá mức.

Cho nên hắn hoài nghi trên người Cố Dương sợ rằng có cơ

duyên phương diện kiếm đạo nào đó!

Mà điểm này sau khi hắn thấy Cố Dương một mực sử dụng quyền pháp, càng thêm kiên định.

Nếu Cố Dương thật sự là thiên tài kiếm đạo, sao có thể đi lĩnh ngộ quyền ý? Mà không đơn thuần là đi con đường kiếm đạo?

Bởi vậy...

Hắn chắc chắn trên người Cố Dương có cơ duyên kiếm đạo!

Nếu có thể lấy được cơ duyên kiếm đạo trên người Cố Dương, có lẽ hắn liền có thể một bước lên trời!

Thậm chí có thể giẫm Bạch Thiên Hồng ở dưới chân!

Nghĩ tới đây, trong mắt hắn ánh lên vẻ tham lam.

Trong tay hắn cũng không lưu lại đường sống.

Một kiếm chém ra!

Khoảnh khắc vung kiếm.

Trịnh Vũ cùng hư ảnh sau lưng cũng phảng phất như hóa thành một đạo lực lượng vô cùng tinh thuần mà khủng bố, trực tiếp rót vào trong hạ phẩm linh kiếm trong tay hắn.

Ngay lập tức một cỗ kiếm khí màu xám kinh khủng đến cực hạn bộc phát ra!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Kiếm khí vừa xuất hiện trong nháy mắt, cuồng phong cuồn cuộn nổi lên, không gian xung quanh cũng theo đó mà chấn động!

Khí tức tê liệt đập vào mặt.

Một kiếm này.

Càng làm cho tất cả hoàng tử rung động hơn.

"Đây chính là át chủ bài mà Trịnh Vũ vẫn luôn cất giấu sao?"

"Đây... Chỉ sợ là đã là kiếm pháp Địa cấp Thượng phẩm rồi!?"

"Uy năng kinh khủng như thế... Chỉ sợ ngay cả là Bão Nguyên cảnh tầng tám cũng không ngăn được một kiếm này!"

"Không hổ là hạng thứ bảy Anh Tài bảng, lĩnh ngộ kiếm đạo đúng là vô cùng siêu phàm!"

"Toàn bộ mười hạng đầu Anh Tài bảng, sợ là chỉ có Bạch Thiên Hồng mới có thể đè được hắn."

"Cố Dương thua rồi!"

Sau khi nhìn thấy một màn như vậy, trong mắt các hoàng tử nhất thời chắc chắn, Cố Dương tất bại không thể nghi ngờ.

Sở Linh Nhi thấy vậy, đôi mắt đẹp của nàng cũng hiện lên vẻ lo lắng.

Bàn tay nhỏ bé mềm mại có vẻ hơi co quắp bất an.

Cố Dương hắn có thể ngăn cản một kiếm này sao?

Tuy rằng thực lực Sở Linh Nhi không mạnh, nhưng ánh mắt nàng còn không kém.

Nàng cũng nhìn ra được, uy lực của một kiếm này của Trịnh Vũ thế nào.

Cố Dương muốn ngăn cản chỉ sợ có chút khó khăn.

Mà cùng lúc đó.

Bên trong đống đá vụn.

Kiếm khí kinh khủng vắt ngang giữa không trung, đập thẳng vào mặt Cố Dương.

Đá vụn chung quanh văng tung tóe, bụi đất tung bay.

Toàn thân áo bào của Cố Dương cũng tung bay theo gió.

Nhưng y vẫn đứng nguyên tại chỗ, thần sắc dửng dưng.

Nhìn một kiếm này, hắn chậm rãi mở miệng.

"Một kiếm này của ngươi... chỉ có trình độ này sao?"

Cố Dương vừa nói ra lời này.

Lập tức khiến Trịnh Vũ cùng trừng mắt!

"Miệng lưỡi bén nhọn, ta thật muốn nhìn xem ngươi làm thế nào ngăn cản được một kiếm này của ta!"

Trên khuôn mặt tái nhợt của Trịnh Vũ tràn ngập tự tin!

Hắn tự tin, một kiếm này... Mặc dù là Bạch Thiên Hồng cũng phải nhường ba phần lễ nghĩa, không dám đón đỡ!

Cố Dương chỉ mới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong.

Lại dám đứng tại chỗ không nhúc nhích, đón đỡ một chiêu này của mình.

Đơn giản chính là muốn chết!

"Ngăn cản?"

Trên mặt Cố Dương lộ ra một tia khinh thường.

"Loại chiêu thức này, ta cần ngăn cản sao?"

Ngay khoảnh khắc sau.

Toàn thân Cố Dương lập tức bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng.

Khí huyết chi lực đang sôi trào lập tức bộc phát lên trời.

Lực lượng trong cơ thể Cố Dương lại trong nháy mắt tăng vọt!

Địa Sát Thể!

"Cái gì!?"

Nhìn thấy vậy, đồng tử Trịnh Vũ hơi co rụt lại.

Mặc dù hắn không rõ chuyện gì xảy ra, nhưng cũng có thể nhìn ra khí tức trên người Cố Dương càng thêm khủng bố!

Hắn hơi nhíu mày, nhưng vẫn không tin Cố Dương có thể ngăn cản một kiếm này của mình!

Không đợi hắn tiếp tục suy tư.

Cố Dương chuyển động rồi!

Hắn chậm rãi vung nắm tay, bảy thành quyền ý phun ra!

Áp lực kinh khủng như thủy triều ập tới.

Trực tiếp rơi vào trên đạo kiếm khí vô cùng sắc bén kia!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Thanh âm chấn động kịch liệt vang vọng đất trời.

Trong nháy mắt va chạm, sắc mặt Trịnh Vũ biến đổi.

Bởi vì một quyền này của Cố Dương hạ xuống...

Kiếm khí bị đánh cho văng tung tóe, tứ tán tan đi!

Kiếm khí sắc bén quét ra chung quanh, trên vách tường hoặc là trên mặt đất lưu lại từng vết kiếm sâu không thấy đáy.

Nhưng những kiếm khí này không có một đạo nào rơi vào trên người Cố Dương!

Mà nắm đấm của Cố Dương... cũng dường như đem không gian đều đánh đến biến hình!

Kiếm khí đều tiêu tán.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng lộ ra một tia hờ hững.

Dưới chân sinh ra gió, thân hình phảng phất quỷ mị một lần nữa xuất hiện trước mặt Trịnh Vũ.

Một quyền lại đánh ra!

"Ngươi!"

Nhìn thấy vậy, Trịnh Vũ cùng vẻ mặt đầy kinh hãi!

Lại bị chấn nát!

Tố Cổ Kiếm Pháp mà hắn toàn lực thi triển vậy mà lại bị một quyền của Cố Dương đánh nát!

Rốt cuộc thân thể của gia hỏa này đã đạt đến trình độ khủng bố bực nào!

Nhưng hắn không kịp nghĩ nhiều.

Mắt thấy Cố Dương đánh ra một quyền.

Hắn không chút do dự vận chuyển chân nguyên bản thân tới cực hạn, Linh kiếm trong tay cũng lóe ra hào quang.

Muốn ngăn cản một quyền này của Cố Dương.

Nhưng lần này trong mắt Cố Dương lộ ra một tia cười lạnh.

Ầm ầm!

Áp lực kinh khủng trực tiếp giáng xuống.

Trịnh Vũ mồ hôi lạnh đầy đầu, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ!

Lực lượng này...

Thật sự là người có thể có được sao?!

Lạch cạch!

Nắm đấm của Cố Dương ầm ầm rơi xuống trước người Trịnh Vũ.

Trong nháy mắt, chân nguyên nứt vỡ.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi phun ra.

Thân thể Trịnh Vũ như con diều bị đứt dây nhất thời bay ngược ra ngoài.

Bành bành bành!

Cả người hắn đụng nứt vỡ vô số tảng đá lớn, tạo nên những vết tích vô cùng sâu và kinh khủng!

"Khụ khụ khụ!"

Trịnh Vũ hiện giờ đã có vẻ cực kỳ chật vật.

Quần áo toàn thân càng trở nên rách mướp.

Cả người hắn ta hiện đầy thương thế.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy hoảng sợ cùng kinh hoảng.

Quái vật!

Tên gia hỏa này...

Quả thực là quái vật!

Luận sức mạnh...

Thế nhưng không phải hắn là thiên kiêu dùng kiếm sao?

Vì sao lĩnh ngộ luyện thể và quyền pháp có thể khoa trương như thế?

Thậm chí còn sánh vai được với Quyền Ma!

Cố Dương đứng tại chỗ, nhìn Trịnh Vũ đã bay ra mấy trăm mét nằm trên mặt đất, hơi thở yếu ớt.

Cũng không có ý dừng lại.

Mà chậm rãi đi về phía Trịnh Vũ.

Nhìn thấy như vậy, Trịnh Vũ cùng sợ đến hồn phi phách tán.

Vội vàng thôi động chân nguyên che ở trước người.

Tuy hắn biết chân nguyên này không ngăn cản được nắm đấm của Cố Dương, nhưng làm như vậy, sẽ làm cho hắn có cảm giác an toàn.

"Cố Dương! Ngươi muốn làm gì!?"

"Ta cảnh cáo ngươi, ta là Tông Tử Kiếm Linh Tông. Nếu ngươi dám giết ta, ngươi cũng sẽ chết!"

Trịnh Vũ vội vàng gọi.

Trong giọng nói cũng tràn đầy lo lắng.

Bởi vì hắn nhìn ra một tia sát ý trong ánh mắt Cố Dương!

Hắn động sát tâm với mình!

"Cảnh cáo?"

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

"Nếu hôm nay thực lực của ta không bằng ngươi, vậy kết quả sẽ ra sao?"

Bắt đầu từ thời khắc Trịnh Vũ động thủ thì hắn đã rõ ràng.

Gia hỏa này chính là chạy tới vì lấy tính mạng của mình mà đến!

Thanh trung phẩm linh kiếm kia mặc dù đối với hắn có sức hấp dẫn rất lớn, nhưng chẳng qua chỉ là một cái cớ thích hợp mà thôi!

Cố Dương không có một chút nhân từ nào đối với người muốn giết mình cả!

Nhân từ đối với kẻ địch, đó là tàn nhẫn đối với chính mình!

Trịnh Vũ có thể cảm nhận được sát ý kinh khủng trên người Cố Dương truyền đến, hắn hiểu rõ.

Cố Dương tuyệt đối sẽ không nương tay.

Nghĩ đến đây, hắn không chút do dự, quay đầu bỏ chạy, ngay cả bội kiếm bên cạnh cũng không có ý định lấy!

Lấy tu vi Bão Nguyên cảnh tầng ba của hắn, Cố Dương chưa

chắc có thể đuổi kịp hắn!

Hắn tự biết mình không phải đối thủ của Cố Dương.

Nếu Cố Dương hạ sát thủ, hắn tất nhiên sẽ chết ở chỗ này!

Hắn ta cũng không muốn chết!

Tốc độ của hắn cực nhanh, gần như chỉ trong nháy mắt đã kéo ra mấy trăm mét!

Chờ đấy!

Chờ khi ta trở về bẩm báo chuyện này với tông môn, lúc đó nhất định phải giết ngươi!

Không chỉ mình ngươi, mà cả tông môn đứng sau lưng ngươi! Tất cả những ai có quan hệ với ngươi đều phải chết!

Chỉ là ngay khi hắn tưởng tượng ra cuộc sống tốt đẹp sau khi trốn thoát được.

Vèo vèo!

Một giọng nói thanh thúy truyền đến.

Mà bước chân của hắn cũng không nhịn được dừng lại một chút.

Gã trừng mắt nhìn thẳng, chậm rãi xoay người, vô cùng oán hận nhìn Cố Dương.

"Ngươi..."

Lúc này, một thanh trường kiếm trực tiếp xuyên thủng trái tim Trịnh Vũ!

Một kích mất mạng!

Mà thanh trường kiếm này rõ ràng là thanh hạ phẩm linh kiếm của Trịnh Vũ!

Trịnh Vũ ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, trong ánh mắt tràn ngập oán độc cùng cừu hận sau đó bịch một tiếng ngã xuống đất.

Chỉ còn lại một hơi thở.

Cố Dương lại là thần sắc bình tĩnh mở miệng nói: "Làm kiếm khách, thế nhưng ném bội kiếm đi."

"Ngươi cũng xứng dùng kiếm sao?"

Nhàn nhạt nói xong một câu, Cố Dương liền trực tiếp tiến lên, trực tiếp rút hạ phẩm linh kiếm trên người Trịnh Vũ ra.

Máu tươi phốc phốc xông lên như trút nước.

Cố Dương dùng chân khí chặn những huyết dịch này, toàn thân thẳng tắp, ngay cả một hạt bụi cũng không có nhiễm vào.

Rút kiếm xong, sinh cơ trong mắt Trịnh Vũ và ánh mắt hoàn toàn tiêu tán.

Trịnh Vũ xếp thứ bảy Anh Tài bảng... Chết ở đây!

Cố Dương nhìn thoáng qua bội kiếm của Trịnh Vũ trong tay, không khỏi nhẹ nhàng cười.

Đem thu hồi vào trong nhẫn trữ vật.

Lại lấy ra nhẫn trữ vật của Trịnh Vũ.

Hắn chợt quay đầu lại cầm thanh linh kiếm trung phẩm trong khu phế tích.

Sau khi ước lượng một phen, Cố Dương không khỏi khẽ gật

đầu.

"Cũng không tệ lắm."

Sau khi lấy được trung phẩm linh kiếm, Cố Dương liền xoay người rời khỏi đống đá vụn này.

Tĩnh!

Bên trong cung điện hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả đám hoàng tử đều nhìn đến choáng váng.

Nhìn một màn trong đó, thật lâu không nói gì.

Mà loại tình huống này tiếp tục kéo dài đến khi Cố Dương rời đi.

Đợi đến sau khi Cố Dương rời đi, lúc này bọn họ mới hồi phục tinh thần lại.

"Ta không nghĩ tới lực lượng thân thể của Cố Dương lại kinh khủng như thế!"

"Quá kinh khủng! Lực lượng thân thể của Cố Dương... Chỉ sợ cho dù là Quyền Ma cũng không hơn được?"

"Nhưng Cố Dương không chỉ có được lực lượng kinh khủng, còn nắm giữ quyền ý cùng kiếm ý..."

"Hízz... Đây thật sự là việc mà con người có thể làm được sao? Rốt cuộc hắn tu luyện nhiều thủ đoạn như thế bằng cách nào?!"

Mấy tên hoàng tử ngươi một câu ta một câu, nhiệt liệt nghị luận lên.

Sau một phen kinh hãi cảm thán, bọn họ lại nhịn không được cảm khái nói.

"Nhưng Cố Dương thế mà lại giết chết Trịnh Vũ!"

"Nếu để Kiếm Linh Tông biết được... Sợ rằng Cố Dương không dễ thoát thân nha!"

Một bên khác, Sở Linh Nhi cũng đang ngẩn ngơ, nhưng nàng vẫn chưa lấy lại tinh thần.

Cố Dương thắng?

Hơn nữa còn là vô cùng nhẹ nhàng mà thắng!

Không chỉ thắng, mà còn trực tiếp chém giết cả Trịnh Vũ!

Mạnh!

Quá mạnh mẽ!

Cố Dương quá mạnh mẽ!

Trong lòng Sở Linh Nhi tràn đầy kích động cùng vui mừng!

Nàng vốn tưởng rằng mình đã đủ xem trọng Cố Dương rồi.

Lại không ngờ Cố Dương lại mạnh đến mức này!

Nhưng mà...

Cố Dương giết Trịnh Vũ, Kiếm Linh Tông biết được nhất định sẽ ra tay với Cố Dương.

Nghĩ đến đây, hàng lông mày xinh đẹp của Sở Linh Nhi lập tức nhíu chặt lại.

Kiếm Linh Tông chính là một trong năm đại tông môn Sở Quốc, có vô số cường giả trong tông.

Mà Trịnh Vũ - thiên kiêu số một Kiếm Linh Tông lại bị Cố Dương đích thân chém giết, không cần hoài nghi!

Một khi biết là do Cố Dương giết, Kiếm Linh Tông nhất định sẽ điên cuồng trả thù Cố Dương!

Sở Linh Nhi siết chặt nắm đấm nhỏ.

Tuyệt đối không thể để chuyện như thế phát sinh!

Sau khi rời khỏi đống đá vụn kia.

Cố Dương đi tới một mảnh đất trống không có cảm giác bị nhìn trộm.

"Trong bí cảnh Tử Nguyệt này tại sao khắp nơi đều có ánh mắt?"

Cố Dương cũng nhịn không được lầm bầm một câu.

Lúc trước bên cạnh con Kim Mao Hống kia.

Lần này ở trong đống đá vụn rõ ràng cũng có.

Muốn tìm một nơi yên bình, còn rất phiền phức.

Hắn lắc đầu vứt bỏ suy nghĩ hỗn loạn đó đi.

Cố Dương lật nhìn nhẫn trữ vật của Trịnh Vũ.

Đồ bên trong không nhiều lắm.

Cố Dương lật bàn tay một cái.

Một bản kiếm pháp xuất hiện trong tay hắn.

Trên bìa thình lình khắc bốn chữ to.

Tố Cổ Kiếm Pháp

Kiếm pháp Địa cấp thượng phẩm!

"Kiếm pháp này trái lại có chút tương tự với năng lực của ta."

Cố Dương đơn giản lật xem một chút, liền nhịn không được cười một tiếng.

Tố Cổ kiếm pháp này đích xác rất mạnh!

Có thể nói trong cấp bậc Địa cấp thượng phẩm không có mấy môn có thể so sánh!

Một kiếm xuất ra, dẫn động khí thế kiếm khách cổ lão gia trì.

Nếu vận khí tốt. dẫn động khí thế kiếm khách gia trì... chính là có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng khó có thể tưởng tượng!

Thế nhưng Trịnh Vũ tu luyện chưa tới đâu, có thể xem như đạt tới tiểu thành mà thôi.

Cho nên uy lực chiêu kiếm này cũng chỉ như vậy.

Cố Dương trực tiếp bộc phát lực lượng tứ Giao liền dễ dàng đánh xơ xác!

Đây cũng coi là một quyển kiếm pháp không tệ.

Cố Dương nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi kiếm pháp Cổ Tổ, thời gian là... Ngàn năm sau!"

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa thành công, Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

Lĩnh ngộ kiếm đạo như thủy triều dũng mãnh lao vào trong đầu.

Tố Cổ kiếm pháp, viên mãn!

Chẳng qua đối với Cố Dương mà nói, Tố Cổ kiếm pháp còn chưa tính là thực sự viên mãn, hắn bằng vào kiến thức siêu phàm của bản thân đối với kiếm đạo liền có thể thoải mái thi triển ra!

Một kiếm tùy ý đã đến cấp bậc kiếm pháp cực phẩm!

Đây chính là nội tình kiếm đạo của hắn bây giờ!

Mà sau khi sửa chữa xong, nội tình kiếm đạo của Cố Dương trở nên mạnh mẽ hơn một ít, nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là một chút mà thôi.

"Kiếm ý cũng không tăng lên chút nào."

Cố Dương không khỏi phát ra một tiếng cảm khái.

Bây giờ hắn đã hoàn toàn lĩnh ngộ được một đạo kiếm ý cơ sở hoàn chỉnh.

Dựa theo phân chia phẩm cấp.

Hiện giờ chắc hắn đã lĩnh ngộ được tới cảnh giới tiểu viên mãn.

Mà trên cơ sở này lại muốn tiến thêm một bước...

Cũng chỉ có thể lĩnh ngộ kiếm ý Đại viên mãn.

Đối với việc này, Cố Dương khẽ lắc đầu, chậm rãi đứng dậy, chợt dự định tiếp tục thám hiểm tìm kiếm cơ duyên mới.

Chỉ có điều đúng vào lúc này, một tiếng chấn động kinh thiên động địa từ nơi không xa truyền đến.

Ầm ầm!

Mặt đất dường như bắt đầu rung động.

Chim thú trên bầu trời tán loạn.

Thậm chí Cố Dương còn thấy một ít yêu thú sợ hãi chạy trốn khắp nơi.

"Hả?"

Cố Dương không khỏi hơi nhướn mày.

Phương hướng dị động truyền đến dường như phát sinh chuyện gì.

Hắn có thể cảm giác được từng đạo chân nguyên mạnh mẽ truyền đến từ bên kia.

Hiển nhiên là có người đang chiến đấu!

Đã có người chiến đấu, vậy tự nhiên là có bảo bối xuất hiện.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương hơi lấp lóe ánh sáng.

Ngay lập tức không chút do dự lao cực nhanh về phía chấn động truyền đến.

Khoảng cách chừng ba dặm so với Cố Dương.

Đó là một sơn cốc bí ẩn.

Còn trong sơn cốc này có một cái hàn đàm.

Phụ cận hàn đàm tản mát ra vô số hơi lạnh, lạnh thấu xương!

Mà cách hàn đàm không xa.

Không ít người đang đứng ở chỗ này.

Sắc mặt hắn ngưng trọng nhìn hàn đàm trước mắt.

Ánh mắt bọn hắn... rõ ràng rơi vào trung tâm hàn đàm.

Nơi đó có một gốc hoa sen trắng như tuyết.

Phía trên, một đóa hoa sen thuần trắng như tuyết hơi lay động, tản mát ra mùi thơm mê người.

Hàn Ngọc Tuyết Liên.

Cực phẩm Linh dược!

Bình thường sinh ra tại nơi cực hàn, mấy trăm năm mới có thể sinh ra một gốc cây.

Mà nếu là đem nó dùng luyện hóa, Ngưng Chân cảnh có thể có khả năng trực tiếp đột phá Bão Nguyên cảnh!

Nếu như cường giả Bão Nguyên cảnh dùng, liền có thể không hề có tác dụng phụ trực tiếp tăng lên một cảnh giới!

Linh dược cực phẩm như vậy đối với thiên kiêu trên Anh Tài Bảng mà nói, lực hấp dẫn tự nhiên không cần nói cũng biết!

Hiện giờ tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm cây Hàn Ngọc Tuyết Liên này, muốn lấy được nó!

Nhưng tất cả mọi người đều không dám dễ dàng bước chân vào trong đó.

Bởi vì hàn đầm này vô cùng nguy hiểm!

Đúng lúc này, một thanh niên nam tử xếp hạng hơn chín mươi trên bảng anh tài không nhịn được tham lam trong lòng.

Hắn chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, nhưng là không kịp chờ đợi thúc giục chân khí của bản thân, đi về phía hàn đàm.

Nhưng ngay khi chân phải hắn vừa bước vào hàn đàm.

Thân thể hắn lập tức cứng đờ, sau đó không nhúc nhích nữa.

Ngắn ngủn vài giây đồng hồ.

Cả người hắn liền hóa thành một tượng băng, không nhúc nhích!

Một màn này làm cho những người khác chung quanh sợ hãi thở dốc, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ!

"Hàn đàm thật là khủng khiếp!"

"Chân khí cũng không thể ngăn cản sao?"

"Tiểu tử kia thật đúng là xui xẻo mà."

"May là ta không có ra tay!"

Một đám thiên kiêu đứng ở một bên nghị luận ầm ĩ.

Trong ánh mắt cũng là sợ hãi một hồi.

May mà bọn họ không gấp gáp động thủ.

Nếu không...

Chỉ sợ kết cục của bọn hắn cũng sẽ giống như thiên kiêu Ngưng Chân cảnh trước mắt này, bị hàn đàm đông cứng thành một bức tượng băng!

Nghĩ đến điều này, bọn họ không khỏi rùng mình một cái.

Nhưng ngay khi bọn họ còn đang do dự bất định.

Đột nhiên, lại có mấy đạo thân ảnh đi đến nơi đây.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Người tới đều là người xếp hạng khá cao trên bảng anh tài.

Mặc dù không phải là mười người đứng đầu, nhưng cũng là thiên kiêu khoảng top ba mươi.

Bọn họ đến đây tất nhiên là làm cho sắc mặt đám người kia hơi đổi.

Lần này xong rồi.

Xem ra bọn họ không có cơ hội được chia một chén canh Hàn Ngọc Tuyết Liên này.

Đương nhiên, bọn họ cũng hiểu rõ chênh lệch thực lực giữa hai bên, nhanh chóng nhường lại vị trí.

Bọn họ vừa tới, trong mắt lập tức lóe ra ánh sao.

Ánh mắt hắn sáng quắc nhìn chằm chằm vào gốc Hàn Ngọc Tuyết Liên trong hàn đàm!

"Lại là Hàn Ngọc Tuyết Liên!"

"Vận khí thật không tệ nha!"

"Chẳng qua hàn đàm này có chút cổ quái?"

Bọn họ kinh hỉ đồng thời cũng không mất lý trí, rất nhanh liền phát hiện ra chỗ cổ quái của hàn đàm.

Nơi này...

Dường như có chút rét lạnh quá mức.

Rõ ràng nhiệt độ xung quanh sơn cốc là bình thường.

Kết quả chính là khu vực phụ cận hàn đàm này nhiệt độ cực thấp, thấp đến mức Ngưng Chân cảnh cũng không chịu nổi!

Không khỏi khiến bọn họ hơi nhíu mày.

Bọn họ chuẩn bị thử thôi động chân nguyên, dự định trực tiếp xông vào hàn đàm.

Đột nhiên, một đạo khí tức kinh khủng từ phụ cận truyền đến!

Ầm ầm!!!

Trên bầu trời giống như có một bóng người đen kịt hạ xuống.

Khi hắn rơi xuống, cả mặt đất đều rung động một chút!

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Người tới ở trần, toàn thân nồng nặc mùi máu thịt.

Bất ngờ lại là Anh Tài đệ ngũ Quyền Ma!

"Cút ngay! Thứ này là của ta!"

Quyền Ma đến rồi thì trực tiếp ngẩng đầu, vô cùng bá đạo đẩy những thiên kiêu khoảng top ba mươi bên cạnh ra.

Khí phách hô lên.

"Cái gì!?"

Nghe đến đây, bọn họ nhất thời nhịn không được nữa.

"Quyền Ma, ngươi có ý gì!?"

"Ngươi cũng không hấp thu linh khí, cũng không cần đột phá Bão Nguyên cảnh, vì sao phải tranh đoạt Hàn Ngọc Tuyết Liên này với chúng ta?!"

"Không sai! Ngươi làm như vậy có phải là có chút quá đáng không?!"

Bọn chúng tức giận cắn răng nói với Quyền Ma.

"Quá đáng?"

Quyền Ma nghe được lời bọn họ nói, lại cười lạnh một tiếng.

Trong ánh mắt tràn đầy khinh thường.

"Vật này mặc dù vô dụng đối với ta, nhưng ta có thể bán cho người cần, có vấn đề gì không?"

"Các ngươi muốn giành với ta? Được thôi, đánh bại ta, Tuyết Liên chính là của ngươi!"

Hai tay Quyền Ma khoanh ở trước ngực, lạnh nhạt nói.

"Ngươi!"

"Đúng là khinh người quá đáng!"

"Quyền Ma, ngươi muốn làm chuyện xấu làm tuyệt tình ư?!"

Nghe được lời này của Quyền Ma, hơn mười thiên kiêu xếp hạng cao nhất trong đám lập tức nhịn không được lửa giận trong lòng.

Đám người nhao nhao đứng dậy chỉ trích Quyền Ma.

Nhưng đối với những chỉ trích này.

Quyền Ma cười lạnh một tiếng.

"Nghe không hiểu lời của lão tử à? Hoặc là đánh bại ta, hoặc là, cút!"

Quyền Ma vừa dứt lời.

Trên người hắn lập tức bộc phát ra một cỗ khí huyết chi lực khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Uy áp truyền đến càng làm cho sắc mặt những người khác biến đổi, cực kỳ khó coi.

"Đáng chết!"

"Các huynh đệ, Quyền Ma thật sự quá đáng!"

"Đúng vậy! Chúng ta cùng lên! Nhất định phải giáo huấn hắn!"

Mặc dù bọn họ đi ra chắc chắn không phải đối thủ của Quyền Ma.

Nhưng nếu toàn bộ cùng lên, mặc dù lực lượng quyền ma thông thiên, cũng chưa chắc có thể vững vàng đánh thắng bọn hắn!

Lập tức hơn mười vị thiên kiêu xếp hạng phía trước nhất thời phân tán ra, dự định cùng nhau ra tay tấn công Quyền Ma!

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy bất mãn.

Hiển nhiên, hành vi bá đạo này của Quyền Ma thực sự quá coi thường bọn họ!

Có ai không phải là một vị thiên kiêu đâu?

Trong hơn mười thiên kiêu này cũng không thiếu thiên kiêu xếp hạng trong top hai mươi.

Bọn họ đều âm trầm, hiển nhiên định va chạm với Quyền Ma!

Thấy vậy, Quyền Ma lộ vẻ khinh thường.

"Lên!!"

"Dạy cho nó một bài học!"

Nhóm thiên kiêu cùng ra tay.

Nhất thời các loại thủ đoạn bộc phát trong không trung.

Chuyện này gây nên từng đợt chấn động.

Có người cầm kiếm, có người cầm thương, cũng có người trực tiếp dùng chân nguyên áp chế quyền ma.

Trong lúc nhất thời, vô số loại thủ đoạn đánh về phía quyền ma.

Uy thế to lớn, càng làm cho một ít thiên kiêu thực lực tương đối yếu chung quanh rung động không hiểu!

Hơn mười thiên kiêu xếp hạng phía trước cùng nhau ra tay.

Thủ đoạn quả nhiên là kinh thế hãi tục!

Nhưng đối mặt với mấy thế công này.

Quyền Ma cười lạnh một tiếng.

Ngay lập tức khí huyết toàn thân bộc phát như biển.

Ngay sau đó, lực lượng toàn thân hắn hội tụ ở quyền phải.

Chợt mãnh liệt đập lên không trung!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Giờ phút này, không khí đều phát ra tiếng rên rỉ.

Một quyền này của hắn ẩn chứa sức mạnh... trực tiếp đánh cho không gian vặn vẹo!

Mà những thủ đoạn tấn công về phía hắn, trong nháy mắt này.

Toàn bộ bị đánh tan!

Kiếm khí? Đánh tan!

Đao khí? Đánh tan!

Thậm chí có người vũ khí cũng không phải là linh khí, tại thời điểm Quyền Ma đánh xuống một quyền này.

Trực tiếp nổ thành phấn vụn.

Mà quyền kình kinh khủng kia thế đi không giảm, đánh thẳng đến một đám thiên kiêu trước mặt!

Phốc xuy!

Phốc!

Trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều không hẹn mà cùng lui về phía sau, sắc mặt trắng nhợt.

Sau đó trong miệng phun ra một ngụm máu tươi đỏ bừng.

Thậm chí còn có kẻ thực lực yếu bị quấn vào trong đó, dưới sự trùng kích của uy lực trực tiếp chết đi!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Vài tên thiên kiêu trực tiếp bị đánh ngã trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch.

Chỉ có một số ít thiên kiêu thực lực khá mạnh còn duy trì tư thế đứng, nhưng sắc mặt bọn họ cũng hơi trắng bệch, khóe miệng tràn đầy máu tươi.

Thần sắc kinh hãi nhìn Quyền Ma.

Thật quá kinh khủng!

Rõ ràng Quyền Ma này không có bất kỳ tu vi nào, chỉ dựa vào lực lượng nhục thân của mình đã có thể bộc phát ra thế công kinh khủng như vậy!

Đừng nói là mười người.

Cho dù có thêm mười mấy... E rằng kết quả cũng không có bất kỳ biến hóa nào!

"Một đám phế vật, cho dù liên hợp cùng một chỗ, cũng chỉ là một đám phế vật mà thôi."

Một quyền ung dung đánh cho đám người kia hộc máu, Quyền Ma cũng cười lạnh một tiếng.

Vẻ khinh thường trên mặt càng thêm nồng nặc.

Hắn liếc qua tất cả mọi người, lạnh nhạt mở miệng: "Các ngươi còn muốn tranh với ta?"

Nghe thấy những lời này của Quyền Ma, tất cả bọn họ lập tức trở nên vô cùng chán ghét.

Trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Bọn chúng nào còn can đảm tiếp tục tranh đoạt với Quyền Ma?

Đây không phải là tự mình chuốc lấy khổ sở sao?

Lấy lực lượng của Quyền Ma, cho dù tất cả bọn họ cùng lên cũng chỉ là đi chịu chết mà thôi.

Đối với Quyền Ma mà nói, bọn họ đều là chuyện một quyền!

Căn bản không tiêu hao quá nhiều thể lực.

Nghĩ đến điều này, bọn họ lập tức cắn răng.

"Xem như ngươi lợi hại!"

Cuối cùng bọn họ chỉ có thể lưu lại một câu này, kiêng kị lui về phía sau, nhường vị trí ra cho Quyền Ma.

Cùng lúc đó.

Trong cung điện xa hoa.

Một đám hoàng tử cũng thấy được một màn trước mắt, nhịn không được phát ra một trận cảm khái.

"Thực lực của Quyền Ma thật kinh khủng!"

"Rõ ràng không có bất kỳ tu vi nào, lại có thể bộc phát ra lực lượng đất rung núi chuyển như thế, thật là khoa trương!"

"Nói ra thì Quyền Ma này cũng có trải nghiệm tương đối huyền bí, trước khi trưởng thành hắn vẫn luôn ở trong Yêu Thú Sơn Mạch, uống máu yêu thú ăn thịt yêu thú mà lớn lên. Sau đó hắn bị tông chủ Bá Thể Tông ngoài ý muốn phát hiện, thu làm đệ tử, trong thời gian mấy năm ngắn ngủi đã trưởng thành đến mức này!"

"Ngược lại không biết lực lượng thân thể Cố Dương có thể so sánh với Quyền Ma hay không?"

"Ha ha, ta thấy có chút khó khăn."

"Hơn nữa hai người bọn họ chưa hẳn có thể gặp được nhau."

"Đúng thật."

Đám hoàng tử cảm khái nói cười.

Mà ngay trong nháy mắt khi giọng nói của Nhị hoàng tử vừa dứt.

Một bóng dáng quen thuộc hiển hiện trong màn ánh thuỷ tinh.

Nhất thời, các hoàng tử khẽ giật mình.

Đó rõ ràng là...

Cố Dương!

Bên trong sơn cốc.

Cố Dương bỗng nhiên đến, lập tức khiến cho mọi người chú ý.

"Cố Dương thế mà cũng tới!"

"Cố Dương hiện giờ là vị thứ mười một trên Anh Tài bảng, không biết có thể cùng Quyền Ma phân cao thấp hay không?"

"Cố Dương đang sắp đột phá Bão Nguyên, chắc chắn sẽ không bỏ qua gốc Hàn Ngọc Tuyết Liên này!"

"Có trò hay để xem!"

Mọi người không khỏi chấn động tinh thần.

Mà trong mắt một số thiên kiêu lúc trước bị Quyền Ma đả thương cũng lộ ra vẻ chờ mong.

Cùng lúc đó.

Quyền Ma cũng nghe thấy tiếng bàn luận sau lưng liền xoay người lại.

Sau khi nhìn thấy Cố Dương.

Hắn lập tức cười ha hả.

"Ha ha ha! Cố Dương, ngươi tới thật đúng lúc! Ta đang lo tìm không thấy ngươi đây, không nghĩ tới ngươi lại đưa tới cửa!"

Trong ánh mắt quyền Ma lóe ra tàn nhẫn, nắm chặt nắm đấm, phát ra từng đợt tiếng vang giòn giã, hiển nhiên, hắn đã sớm muốn tìm Cố Dương từ lâu.

Nhưng một mực không gặp phải.

Bây giờ hắn rốt cuộc đã gặp phải!

Lúc trước ở ngoài bí cảnh chuyện Cố Dương không để ý mình, hắn ghi nhớ trong lòng.

Hắn đã muốn giáo huấn Cố Dương một phen từ lâu rồi!

"Ngươi có việc gì?"

Cố Dương thản nhiên liếc qua Quyền Ma, mặt không biểu tình.

"Rất tốt! Ta cũng muốn xem xem ngươi có thể giả vờ bao lâu!"

Quyền ma nghe được lời của Cố Dương, nhìn biểu tình này của Cố Dương, trong lòng nhất thời vô cớ nổi lên lửa giận.

Cố Dương này lại dám khinh thị hắn!

Hắn ngược lại muốn nhìn xem, chờ khi nắm đấm của mình rơi lên mặt Cố Dương hắn còn có thể tiếp tục duy trì bình tĩnh này nữa hay không!

Cho nên, trước tiên, khí huyết cả người Quyền Ma cuồn cuộn.

Từng đợt sóng nhiệt lập tức truyền đến.

Ở gần hàn đàm băng lãnh này, lại mang đến cho người ta một loại khí tức ấm áp, thậm chí còn nóng bỏng!

Đối mặt với động tác của Quyền Ma.

Cố Dương cũng bộc phát ra khí huyết mãnh liệt của bản thân.

Một trận cuồn cuộn, đúng là tương xứng với Quyền Ma.

"Hảo tiểu tử, quả nhiên ngươi cũng luyện qua thân thể, nhưng ngươi không bằng ta!?"

Quyền Ma thấy vậy, trong mắt tràn đầy chiến ý, một quyền lôi

cuốn toàn bộ lực lượng toàn thân đập thẳng tới!

Chương 134 - Quyền Ma đến, quyền đấu quyền (3)

Cảm nhận được quyền thế kinh khủng đập thẳng vào mặt.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt, sau đó cũng lui về phía sau một bước, chậm rãi tụ quyền.

Bảy thành quyền ý cùng Phục Ma Kim Cương quyền ầm vang bộc phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Nắm đấm hai người va chạm trên không trung.

Đầu tiên là một tiếng nặng nề truyền đến.

Ngay sau đó...

Chính là một cỗ lực trùng kích cực kỳ cường hãn lấy hai người bọn họ làm trung tâm quét ra bốn phía.

Loạn thạch đánh vào hư không, bụi đất bay lên!

Cương phong mãnh liệt thậm chí lưu lại trên thạch bích xung quanh từng đạo sắc bén!

Tất cả thiên kiêu đều vội vàng dùng đủ loại thủ đoạn để ngăn cản cỗ cương phong mãnh liệt này.

Rồi đợi đến khi cương phong tán đi.

Bọn họ vội ngẩng đầu nhìn lại.

Hai người thu hồi nắm đấm, cũng không lui lại, đứng vững vàng tại chỗ!

Quyền này va chạm với nhau mà hai người đã đánh ngang tay!

Điều này không nghi ngờ gì chính là làm cho tất cả mọi người đều chấn động!

"Tình huống gì vậy? Thể phách của Cố Dương thế mà tương xứng với Quyền Ma?"

"Khá lắm... Từ khí huyết trên thân hai người đến xem, thật đúng là nhìn không ra ai mạnh ai yếu."

"Nếu nói cứng rắn, dường như Quyền Ma càng hơn một bậc, hơn nữa hình thể Quyền Ma càng khổng lồ, có lẽ chiếm ưu thế!"

"Hízz...Ta nhớ Cố Dương mạnh nhất chính là kiếm đạo của hắn? Không nghĩ tới trình độ luyện thể của hắn rõ ràng lại sâu như thế, thậm chí có thể so với Quyền Ma!"

Mặt mũi thiên kiêu chung quanh tràn đầy kinh hãi.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy hoảng sợ.

Rốt cuộc Cố Dương này tu luyện thế nào?

Luyện thể, quyền đạo, kiếm đạo, quan trọng nhất là, Cố Dương mới mười bảy tuổi!

CMN đây là...

Hắn dù là tu luyện trong bụng mẹ nhưng chưa chắc trong mười bảy năm đã tu luyện đến mức độ này chứ?

Mọi người hoảng sợ không thôi.

Một đám hoàng tử ở bên kia màn thuỷ tinh cũng rung động

không hiểu.

Tuy rằng bọn họ đã đủ xem trọng thể phách của Cố Dương rồi.

Nhưng cũng hoàn toàn không nghĩ tới thể phách của Cố Dương thế mà có thể so với Quyền Ma, thật đúng là biến thái!

Quyền Ma nhìn Cố Dương lông tóc không tổn hao gì, trên mặt cũng lộ ra vẻ chấn động.

Tiểu tử này...

Vậy mà đón được một quyền này của mình!

Hơn nữa trong một quyền vừa rồi của Cố Dương kia ẩn chứa lực lượng tương đương với hắn!

Sao có thể như vậy!?

Hắn luyện thể nhiều năm như vậy, toàn bộ Sở quốc không thể tìm ra người thứ hai!

Luận về luyện thể, Quyền Ma hắn tự xưng là đứng thứ hai ở Sở quốc, không ai dám tự xưng đệ nhất!

Nhưng bây giờ...

Cố Dương đúng là tại phương diện luyện thể chiến đấu ngang tay với mình!

Hắn không thể chấp nhận!

Trong giây lát rung động ngắn ngủi, trong ánh mắt Quyền Ma bộc phát ra từng đợt sát khí.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy phẫn nộ!

"Ta xem ngươi có thể tiếp ta mấy quyền!"

Quyền ma không tin tà lại lần nữa vung quyền.

Thấy vậy, thần sắc Cố Dương cũng bình tĩnh, nắm tay lại!

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Nắm đấm của hai người không ngừng đan xen nhau trên không trung.

Từng đợt âm thanh nặng nề truyền đến.

Đồng thời xung kích khủng khiếp cũng không ngừng truyền đến.

Đại địa chấn rung động, mặt đất rạn nứt!

Ngay cả vách đá cứng rắn chung quanh cũng không gánh nổi bắt đầu xuất hiện từng vết nứt.

Về phần những thiên kiêu còn lại.

Bọn hắn càng sợ tới mức vội vã chạy đi.

Nhìn một màn này ở cách xa mấy trăm mét.

Hung hãn quá mức!

Quá hung hãn mà!

Đây nào là chiến đấu giữa các tu luyện giả chứ?

Quả thực chính là yêu thú hình người đang đánh nhau!

Hai người giao thủ mười mấy hiệp.

Đầu đầy mồ hôi.

Nhưng vẫn bất phân thắng bại như cũ!

Càng đánh, sắc mặt Quyền Ma biến đổi càng thêm khó coi.

Cũng không phải là hắn không chống đỡ nổi.

Mà là vì mất mặt!

Hắn lại đánh thành bất phân thắng bại cùng với một tên vừa tiến vào Anh Tài Bảng, hơn nữa còn là thiên tài chủ công kiếm đạo!

Điều này khiến hắn hoàn toàn không thể tiếp thu!

"Đáng chết!"

Quyền Ma cắn chặt răng.

Lại lần nữa đối đầu với Cố Dương, sau khi đánh ra một quyền trực tiếp kéo dài khoảng cách.

Ngay khoảnh khắc sau.

Khí tức trên người Quyền Ma bắt đầu trở nên cường hãn hơn.

Chỉ thấy trên người hắn phảng phất như đang ngưng kết ra bên ngoài một màng mỏng màu xám đen.

Tầng màng mỏng này bao phủ toàn thân hắn.

"Cố Dương! Ngươi giỏi lắm! Rõ ràng có thể ép ta mở ra Cương Linh Thể!"

"Nhiều năm như vậy, ngoại trừ bốn người đứng đầu Anh Tài bảng, ngươi là người đầu tiên!"

"Vì khen thưởng cho ngươi... Ta sẽ toàn lực ra tay! Sau đó

ngươi sẽ bị đập chết tươi!

Quyền Ma nổi giận gầm lên một tiếng.

Tầng mỏng màu xám đen trên người hắn đúng là tản mát ra từng đợt quang mang kỳ dị.

Trong nháy mắt này...

Sức mạnh của hắn quả thực đã tăng vọt gấp đôi!

Chứng kiến một màn này.

Nhóm thiên kiêu xung quanh lập tức thấy được khí huyết sôi trào.

"Quyền Ma lại thi triển Cương Linh Thể!"

"Nghe nói đây là võ học luyện thể, chỉ có luyện Cương Linh Công đến cảnh giới viên mãn mới có thể thi triển được, sau khi sử dụng còn có thể trực tiếp tăng lực lượng bản thân lên gấp đôi, xem bộ dáng quả nhiên là danh bất hư truyền!"

"Ui... Lực lượng tăng gấp bội, thế này cũng quá kinh khủng đi!?"

"Cứ như vậy, Cố Dương hẳn phải..."

Bọn họ đang sợ hãi cảm khái, đang định nói cái gì đó.

Đột nhiên, bọn họ trợn trừng mắt.

Bởi vì chỉ trong nháy mắt này...

Khí tức trên người Cố Dương cũng lập tức tăng lên!

Chỉ là trên người Cố Dương cũng không có cái gọi là màng mỏng hiện lên.

Nhưng bọn họ có thể cảm nhận được sức mạnh của Cố Dương, cũng đang tăng vọt!

Chứng kiến một màn này.

Bọn họ há hốc mồm, trên mặt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

"Mẹ nó, nơi này đã xảy ra chuyện gì?"

"Ai có thể nói cho ta biết tại sao lực lượng của Cố Dương cũng bắt đầu tăng vọt rồi không?"

"Biến thái! Quả thực là biến thái! Cố Dương thế mà cũng tu luyện công pháp luyện thể viên mãn!"

"Chỉ có tu luyện công pháp luyện thể tới viên mãn, mới có thể kích hoạt võ học luyện thể! "

"Hízz... đây mới đúng là.. Hai tên biến thái mà!"

Sắc mặt bọn họ phức tạp.

Không ai nghĩ đến cuối cùng lại biến thành cảnh tượng này.

Cũng không ai nghĩ rõ ràng Cố Dương am hiểu Kiếm Đạo cùng Quyền Đạo, ở phương diện luyện thể lại có tạo nghệ khoa trương như thế!

Thậm chí còn tu luyện công pháp luyện thể tới viên mãn!

Đây chính là thiên tài chân chính sao?

Giờ phút này, không còn ai xem thường Cố Dương nữa.

Cho dù Cố Dương chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng mười!

Nhưng thủ đoạn của hắn biểu hiện ra, không thể nghi ngờ chính là được tất cả mọi người ở đây tán thành!

Mà trên sân.

Quyền Ma cũng lộ vẻ chấn động.

"Vậy mà ngươi cũng tu luyện công pháp luyện thể tới viên mãn!?"

"Điều này không có khả năng!"

Đối với sự khiếp sợ của quyền ma, vẻ mặt Cố Dương vẫn lạnh nhạt.

"Ngươi có thể tu luyện tới viên mãn, vậy mà ta lại không thể sao?"

Nghe được lời Cố Dương nói, sắc mặt Quyền Ma lập tức âm lãnh.

Chợt phát ra một tiếng hừ lạnh.

"Hừ! Cho dù ngươi tu luyện công pháp luyện thể tới viên mãn thì sao? Công pháp luyện thể lão tử tu luyện là Địa cấp thượng phẩm, cho dù ngươi sử dụng võ học luyện thể, cũng không phải là đối thủ của ta!"

Dứt lời, Quyền Ma không chút do dự xuất thủ lần nữa!

Cả người hắn cuồn cuộn cơ bắp, tràn ngập vẻ đẹp bạo lực.

Một quyền đánh ra, tất cả bắp thịt kết hợp với lượng khí huyết cuồn cuộn không ngừng bộc phát ầm ầm trong cơ thể hắn!

Trừ cái đó ra, quyền ý Quyền Ma trước giờ chưa từng thi triển ra, cũng bộc phát.

Sáu thành quyền ý!

Leng keng... Leng keng...!

Khoảnh khắc vung quyền lên, trên bầu trời bỗng vang lên tiếng xé gió chói tai.

"Bại cho ta!"

Quyền Ma trợn mắt trừng trừng, thế tất phải dùng một quyền này trực tiếp đánh bay Cố Dương, Cố Dương thấy thế, cũng không nhanh không chậm thi triển Phục Ma Kim Cương Quyền, ngay lập tức xuất ra một quyền!

Kim quang hiển hiện, trong nháy mắt hắn vung quyền, phảng phất rút khô không khí chung quanh.

Quyền kình kinh khủng dường như đã ép cả không gian lại với nhau.

Ngay sau đó...

Song quyền ầm ầm va chạm vào nhau!

Lần này, đám thiên kiêu chung quanh xem kịch xong hết sức tự giác lùi về sau mấy trăm thước đồng thời chuẩn bị thi triển thủ đoạn, tùy thời ứng phó với uy lực khủng bố bất cứ lúc nào!

Không có gì bất ngờ.

Hai nắm đấm đụng nhau trong nháy mắt.

Thạch bích ở gần đó lập tức ầm ầm nổ tung!

Cũng may hai người cách hàn đàm một khoảng xa.

Nếu không lại gần thêm một chút.

Chỉ sợ dưới va chạm một quyền này, sức mạnh cường hãn kia có thể phá hủy cây Hàn Ngọc Tuyết Liên!

Ánh mắt tất cả các thiên kiêu đều nhìn chằm chằm vào hai

người trên sân.

Muốn nhìn xem dưới cú đấm này, rốt cuộc ai sẽ đạt được thắng lợi cuối cùng?

Mà ngay tại lúc luồng xung kích kinh khủng này bỗng nhiên tán đi, toàn thân Quyền Ma khẽ run lên, trong miệng hắn ngòn ngọt, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

Sau đó thân hình liên tục lui về phía sau.

Mặt mũi tràn đầy hoảng sợ!

Hắn nhìn xem tay phải tráng kiện của mình, nắm tay phải từ trước đến nay đều thuận lợi, nắm tay phải lấy làm kiêu ngạo của mình giờ phút này run nhè nhẹ!

Hắn ta bị thương!

Không ngờ hắn lại bị Cố Dương đánh bị thương!

Với lực lượng mà mình luôn lấy làm kiêu ngạo...

Sau khi mình thi triển linh thể, thu được tăng phúc lực lượng...

Lại thua bởi Cố Dương!

Hồi tưởng lại lúc đối quyền trước, lực lượng khủng bố từ nắm tay truyền đến, trong lòng Quyền Ma kinh hãi vô cùng.

Lực lượng nhục thân của Cố Dương vậy mà đạt đến sức mạnh khủng bố tứ Giao!

Cộng thêm bảy thành quyền ý nghiền ép mình ở trên sức mạnh.

"Xem ra ngươi cùng lắm cũng chỉ như thế."

Cố Dương bình tĩnh đứng tại chỗ, ánh mắt lạnh nhạt nhìn về phía Quyền Ma.

Đương nhiên, trong lòng hắn cũng có chút cảm khái.

Không thể không nói, thực lực của Quyền Ma này thật sự rất mạnh!

Chí ít trên lực lượng nhục thân không kém hơn mình bao nhiêu!

Miễn cưỡng muốn nói thì...

Chỉ sợ đó là sự chênh lệch giữa quyền ý và quyền pháp.

Luận về Luyện Thể, hắn ta và Quyền Ma tương xứng.

Nhưng bản thân hắn nắm giữ bảy thành quyền ý, cộng thêm Địa cấp cực phẩm Phục Ma Kim Cương Quyền, Quyền Ma tất nhiên không phải là đối thủ của mình!

"Hízz.!"

Ở ngoài nghìn mét, một đám thiên kiêu nhìn thấy một màn này, lập tức nhịn không được mà hít vào một hơi khí lạnh.

"Cố Dương thế mà đả thương Quyền Ma!"

"Quá kinh khủng!"

"Quyền Ma bại trên quyền ý và quyền pháp."

"Không sai, nhưng luận luyện thể, hai người không phân cao thấp!"

Bọn họ nghị luận sôi nổi.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

"Xem ra... Chờ hành trình vào bí cảnh Tử Nguyệt kết thúc, Anh Tài bảng này lại phát sinh biến hóa rồi!"

"Đúng vậy, Cố Dương thật sự quá biến thái!"

"Đợi thêm một thời gian nữa, Cố Dương cuối cùng cũng sẽ trở thành một truyền kỳ của Sở Quốc chúng ta!"

Mà ngay tại thời điểm vô số người cảm khái nhìn chằm chằm Cố Dương.

Quyền Ma giờ phút này nắm chặt nắm đấm.

Không cam lòng!

Khó chịu!

Không phục!

Đủ loại cảm xúc nhốn nháo trong lồng ngực hắn!

Hắn không muốn từ bỏ như vậy!

Từ nhỏ lớn lên trong bầy yêu thú hắn đã biết rõ một đạo lý.

Đó chính là phải hung ác!

Phải tàn nhẫn với địch nhân, càng là phải tàn nhẫn với chính mình hơn!

Nghĩ tới đây, Quyền Ma lập tức gầm lên giận dữ.

"Cố Dương, ngươi còn chưa thắng được!"

Trong nháy mắt thanh âm rơi xuống, màng mỏng màu xám đen trên người quyền ma lại lần nữa tán phát ra từng đợt quang mang quỷ dị.

Khoảnh khắc sau, khí tức trên người Quyền Ma lại tăng lên!

Sức mạnh của hắn lại tăng vọt!

Hắn ta đã lựa chọn một loại phương pháp điên cuồng cực độ để tăng sức mạnh của mình lên!

Liều lĩnh bằng mọi giá mà giải phóng Cương Linh Thể!

Làm như vậy, hậu quả là sinh ra tổn thương không thể nào nghịch chuyển được đối với thân thể của chính mình.

Nhưng Quyền Ma căn bản không thèm để ý!

Hiện tại hắn chỉ có một suy nghĩ.

Chính là đánh bại Cố Dương!

"Lại cường đại hơn rồi!"

"Không ngờ Quyền Ma lại muốn liều lĩnh gây tổn thương thân thể để tăng cường lực lượng của mình!"

"Thật là người điên!"

Bên trong màn thuỷ tinh.

Các hoàng tử lập tức phát ra một trận kinh hô.

Trên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi lại càng lộ ra lo lắng.

Trên sân, đám thiên kiêu đang xem cuộc vui cũng là một hồi kinh ngạc bất ngờ.

Nhưng cẩn thận nghĩ một chút, lấy tính cách Quyền Ma này cũng đích xác có thể làm ra loại chuyện bất thường này.

"Bại cho ta!"

Lực lượng thân thể của Quyền Ma lại lần nữa tăng lên, trực

tiếp tăng vọt tới lực lượng ngũ Giao, thậm chí đã tiếp cận lục Giao!

Lực lượng kinh khủng như thế.

Toàn bộ bị Quyền Ma đánh ra.

Hắn giơ nắm đấm lên.

Sáu thành quyền ý cũng là bạo phát mà ra.

Quyền này đấm ra...

Tất cả mọi người không khỏi cảm khái một hồi.

Lần này...

Cố Dương chắc chắn sẽ thua không thể nghi ngờ!

Mà Cố Dương nhìn bộ dáng lúc này của Quyền Ma, cười lạnh.

Mở hack đúng không?

Ai mà không biết?!

Cố Dương không chút do dự vừa động.

Trực tiếp thay đổi quyền ý.

Thời gian là một ngàn năm sau!

Trong nháy mắt, cảm ngộ quyền đạo như thủy triều tràn vào trong đầu.

Giờ phút này, Cố Dương cảm giác mình dường như đã thật sự đắm chìm trong quyền đạo một ngàn năm, đồng thời khi hắn nhắm mắt lại khẽ cảm ngộ một hồi.

Ngay sau đó...

Hắn ngẩng phắt đầu lên.

Sau đó một quyền đấm thẳng về phía trước.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Cùng lúc đó...

Quyền ý kinh khủng ầm ầm bộc phát!

Chỉ là lần này, quyền ý của hắn bộc phát ra chính là tám phần mười đỉnh phong!

"Cái gì!?"

Trên mặt Quyền Ma lộ ra nụ cười điên cuồng, cho rằng mình nắm chắc thắng lợi trong tay.

Cố Dương tất nhiên không có khả năng là đối thủ của mình.

Nhưng đúng lúc này hắn lại thấy Cố Dương vung quyền.

Sau đó...

Vậy mà lại trực tiếp bộc phát ra quyền ý tám phần mười đỉnh phong!

Chuyện này khiến y lập tức trợn tròn hai mắt.

Sao có thể như vậy!?

Chẳng lẽ Cố Dương hắn lại đốn ngộ rồi?

Hơn nữa còn giác ngộ tám phần mười quyền ý đỉnh phong trong chiến đấu.

Nhưng còn không đợi Quyền Ma cẩn thận suy nghĩ tiếp.

Nắm đấm của Cố Dương dĩ nhiên là hạ xuống.

Quyền ý khủng bố cường hãn đến mức không thể dùng ngôn ngữ để hình dung ầm ầm giáng xuống.

Ầm ầm!

Quyền Ma căn bản không cách nào ngăn cản.

Nắm đấm của hắn ta trực tiếp bị đẩy lùi.

Sau đó lực lượng kinh khủng kia... trực tiếp ầm ầm rơi vào thân thể hắn.

Thân thể cao lớn trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Không trung.

Máu tươi đầm đìa mãnh liệt từ trong miệng Quyền Ma phun ra!

Khí tức của hắn trong nháy mắt trở nên chán chường vô số lần.

Cả người hắn ta liền trở nên vô cùng suy yếu.

Một quyền!

Vẻn vẹn chỉ là một quyền!

Quyền Ma trực tiếp bị Cố Dương đánh trọng thương!

"Thế mà không chết?"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương thoáng có chút kinh ngạc.

Hắn còn tưởng rằng bằng vào quyền ý tám phần mười đỉnh phong, có thể trực tiếp một quyền đánh chết quyền ma.

Không nghĩ tới vậy mà còn giữ lại một hơi tàn.

Thực ra Quyền Ma cũng chỉ còn lại một hơi thở.

Ngũ tạng lục phủ của hắn dưới một quyền này của Cố Dương đánh ra, gần như hỗn loạn thành một nhúm, nếu không phải thể phách hắn đủ cường hãn, sau một quyền này hắn đã sớm chết vô số lần!

Lúc này sắc mặt Quyền Ma trắng bệch.

Hắn hung tợn nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi chờ đó cho ta! Lần sau... Ta nhất định phải cho ngươi đẹp mặt!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương cau mày lại, lại đấm thêm một quyền.

Nhưng vào lúc này.

Quyền Ma chẳng biết đã bóp nát một khối ngọc bài từ lúc nào.

Sau đó cả người hắn trực tiếp bị một cỗ không gian ba động cuốn lên.

Ngay sau đó...

Thân hình hắn hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

"Ngược lại chạy rất nhanh."

Nhìn thấy điều này Cố Dương trái lại là không có gì ngoài ý muốn.

Là thiên kiêu xếp hạng năm trên Anh Tài bảng.

Quyền Ma cũng không thể không có chút thủ đoạn chạy trốn

nào.

Hắn cũng không thèm để ý điểm này.

Dẫu sao trước mắt quan trọng hơn chính là gốc Hàn Ngọc Tuyết Liên kia!

Cũng là linh dược trước mắt hắn cần nhất!

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi đi đến gần hàn đàm, nhìn về phía gốc Hàn Ngọc Tuyết Liên cách đó không xa, lông mày hơi nhíu lại.

Hàn Đàm này dường như có chút không đơn giản!

Mà ngay khi Cố Dương đang đứng trước hàn đàm trầm tư.

Đám thiên kiêu xung quanh hoàn toàn choáng váng.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Cố Dương...

Một quyền có thể đánh Quyền Ma trọng thương?

Hơn nữa còn bức bách Quyền Ma bóp nát ngọc bài chạy trốn của hắn?

Chuyện này...

Ọt ọt.

Không biết là ai nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt.

Hiển nhiên là bị cảnh tượng trước mắt này làm chấn động tới cực điểm.

"Cố Dương... Hắn lại lấy ra một lá át chủ bài."

"Đó tuyệt đối là tám phần mười quyền ý đúng không?"

"Thực sự là thái quá, tám phần mười quyền ý... Ta chỉ thấy trong sách cổ, trong hiện thực còn là lần đầu tiên nhìn thấy!"

"Quyền ý chấn thiên... Ngộ tính của Cố Dương, quá kinh khủng!"

Bọn họ cảm thấy chấn động không thôi.

Bên trong cung điện.

Một đám hoàng tử cũng kinh ngạc và hoảng sợ nhìn.

"Tám... Tám phần mười quyền ý!?"

"Cố Dương này, đến cùng vì sao lĩnh ngộ nhanh như vậy?"

"Hắn mới mười bảy tuổi thôi đấy! Mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ được tám phần mười quyền ý sao? Có người dù dốc cả đời cũng không thể đạt tới trình độ này chứ?"

"Nhị đệ, có phải ngươi quên rồi không? Cố Dương còn lĩnh ngộ kiếm ý đại thành đấy!"

Đại hoàng tử vừa nói ra lời này, nhất thời tất cả mọi người đều trầm mặc.

Mà bên kia, Sở Linh Nhi cũng đang thở dài một hơi.

Thật tốt quá!

Cố Dương không có việc gì!

Hơn nữa hắn ta thật mạnh!

Trong mắt nàng lóe lên ánh sáng.

Tâm tình nhảy nhót không thôi.

"Cố Dương này... Đúng là không tệ."

Đúng lúc này, một thanh âm mười phần uy nghiêm bỗng nhiên vang lên trong đại điện.

Lập tức một đám hoàng tử nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên.

Hơi kinh hãi, vội vàng khom lưng chắp tay.

"Bái kiến phụ hoàng!"

"Bái kiến phụ hoàng!"

Sở Linh Nhi cũng vội vàng tiến lên chắp tay lại.

"Ha ha, miễn lễ đi."

Hoàng đế Sở quốc đúng là tự mình xuất hiện ở trong cung điện.

"Phụ hoàng, người sao lại tới đây?"

Đại hoàng tử vội vàng đứng dậy, sau đó tò mò hỏi.

"Để ta xem các thiên kiêu biểu hiện như thế nào."

"Vừa tới đã thấy được Cố Dương một quyền trọng thương Quyền Ma."

Hoàng đế Sở quốc lạnh nhạt cười.

Chợt nhìn về phía màn thuỷ tinh.

"Không thể không nói, ngộ tính của Cố Dương vô cùng mạnh mẽ, ở Sở quốc... Không người nào có thể vượt qua được!"

Hoàng đế Sở quốc rất nghiêm túc nói.

Nghe đến đây, một đám hoàng tử lập tức kinh hãi không thôi!

Phải biết rằng phụ hoàng bọn họ ánh mắt vô cùng cao thâm, có thể được hắn đánh giá cao như thế, trước mắt toàn bộ thế hệ trẻ tuổi Sở quốc, cũng chỉ có Bạch Thiên Hồng từng có!

Mà Cố Dương... lại là người thứ hai!

"Phụ hoàng, Cố Dương thật sự mạnh như vậy sao? Tuy rằng hắn đánh thắng Quyền Ma, nhưng Bạch Thiên Hồng lại là thiên kiêu đệ nhất Sở quốc chúng ta, Cố Dương mới Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, so với Bạch Thiên Hồng, thực lực của hắn còn kém rất nhiều đúng không?"

Nhị Hoàng Tử không khỏi nghi ngờ nói.

Hiển nhiên, hắn là người ủng hộ trung thực nhất của Bạch Thiên Hồng.

Trong ấn tượng của hắn, Bạch Thiên Hồng ở trong thế hệ trẻ tuổi chính là vô địch!

Không ai có thể so sánh với hắn ta!

Cố Dương mặc dù rất mạnh, nhưng vẫn không thể so với Bạch Thiên Hồng!

"Lão nhị, ngươi vẫn còn quá trẻ, tầm nhìn không đủ xa."

Sở Hoàng đối với việc này khẽ lắc đầu.

"Ngươi chỉ thấy thủ đoạn mà Cố Dương bày ra, thế nhưng đến tận bây giờ, ngươi có thấy hắn rút kiếm không?"

"Chuyện này... chưa từng."

Nhị Hoàng Tử khẽ lắc đầu, nhưng vẫn nghi ngờ nói: "Nhưng mặc dù Cố Dương rút kiếm, thủ đoạn có thể phát huy ra cũng tuyệt đối kém so với quyền đạo? Hắn đã lĩnh ngộ tám phần mười quyền ý đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa đã lĩnh ngộ chín thành

quyền ý!"

"Ha ha, vậy tại sao ngươi lại khẳng định... Cố Dương ở trên tạo nghệ kiếm đạo không bằng quyền đạo?"

"Chuyện này..."

Nhị hoàng tử lập tức nghẹn lời.

"Chẳng lẽ phụ hoàng ngài cho rằng... Cố Dương có thể lĩnh ngộ kiếm ý tám phần mười đỉnh phong sao?"

Nhị hoàng tử lại nhịn không được hỏi ngược lại một câu.

"Không dám cam đoan."

Sở Hoàng lắc đầu, bỗng nhiên khẳng định nói: "Cố Dương khẳng định có thủ đoạn, có lẽ... Sau đó sẽ mang đến cho chúng ta một chút kinh hỉ."

Trong sơn cốc.

Tất cả thiên kiêu nhao nhao đưa mắt nhìn về phía Cố Dương đang đứng trước hàn đàm.

Dường như có chút nghi hoặc vì sao Cố Dương chậm chạp không tiến đến hái Hàn Ngọc Tuyết Liên?

Chẳng lẽ khí lạnh trong hàn đàm này... Ngay cả Cố Dương cũng không dám tùy tiện tiến vào?

Chỉ có điều bọn họ vừa mới có sự nghi hoặc này.

Bên kia, Cố Dương liền trực tiếp khởi hành.

Thân hình hắn cực nhanh, bay thẳng vào trung tâm hàn đàm.

Hàn khí băng lãnh phía trên hàn đàm không ảnh hưởng chút

nào tới Cố Dương.

Thậm chí khí huyết chi lực nồng đậm trên người Cố Dương cũng có thể đem hàn khí này hòa tan!

Trong nháy mắt.

Cố Dương liền vọt tới trung tâm hàn đàm.

Đến trước mặt Hàn Ngọc Tuyết Liên.

Chợt chậm rãi đưa tay hướng về phía Hàn Ngọc Tuyết Liên hái.

Nhưng cũng chính lúc này dưới hàn đàm, lại truyền đến từng đợt chấn động khủng bố.

Ngay sau đó, mặt băng hàn đàm vỡ vụn từng khúc, bọt nước liên tiếp, sóng cả mãnh liệt!

Sau đó...

Một con quái vật khổng lồ chui ra từ đáy nước.

Xuất hiện dưới ánh mặt trời.

Rồi hiện ra chân dung của nó!

Đó là một con yêu thú khổng lồ có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng tám đỉnh phong - Hàn Linh Giao!

Đôi mắt Hàn Linh Giao sắc bén như kim châm nhìn chằm chằm Cố Dương.

Chợt nó phát ra một tiếng hí lạnh lẽo.

Rồi sau đó không chút do dự phát động công kích hướng về phía Cố Dương!

Nó há cái miệng rộng như chậu máu ra muốn nuốt tên nhân loại đang bước vào lãnh địa của nó!

Cảnh tượng này khiến đám thiên kiêu xung quanh đều kinh ngạc.

"Rõ ràng dưới hàn đàm này còn ẩn giấu một con yêu thú có thể so với Bão Nguyên cảnh bát trọng đỉnh phong!"

Vẻ kinh ngạc trên mặt bọn họ vẫn còn chưa kết thúc.

Sau đó một màn càng khiến bọn họ khiếp sợ đã xảy ra.

Chỉ thấy Cố Dương đưa lưng về phía Hàn Linh Giao, dường như đã sớm phát hiện ra nó.

Một quyền đột nhiên đánh tới!

Quyền ý tám phần mười đỉnh phong không hề che giấu bạo phát ra.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp rơi xuống thân thể cao lớn của Hàn Linh Giao.

Hízz!

Chỉ nghe thấy một tiếng kêu vô cùng thê lương thảm thiết từ trong miệng Hàn Linh Giao truyền đến.

Bọn họ ngưng thần nhìn lại.

Chỉ thấy phía trên thân thể cao lớn của Hàn Linh Giao đúng là xuất hiện một cái lỗ máu lớn chừng bàn chân người!

Máu tươi không ngừng chảy ra, trong nháy mắt đã nhuộm đỏ toàn bộ hàn đàm.

Bịch bịch!

Thân thể cao lớn của Hàn Linh Giao đang ở trong hàn đàm.

Sau mấy hơi thở, không còn khí tức nữa.

Trong nháy mắt.

Toàn trường trở nên vô cùng yên tĩnh.

Tiếng kim rơi có thể nghe được.

Khóe miệng đám thiên kiêu thoáng co giật.

Đây chính là yêu thú có thể so với Bão Nguyên cảnh tầng tám đỉnh phong đấy!

Kết quả...

Vậy mà ngay cả một quyền của Cố Dương cũng không đỡ nổi!

Kinh khủng thật!

Thật sự quá kinh khủng!

Mặc dù nói trước đó không lâu mới nhìn thấy Cố Dương đánh bại Quyền Ma.

Nhưng yêu thú trước mắt cường hãn như vậy mà bị Cố Dương một quyền giết chết...

Quả thực là có hơi xúc động thần kinh của bọn họ.

Loại thị giác bạo tạc này... quả thực khiến tâm tình bọn họ rất lâu mà vẫn không thể bình tĩnh.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy cảm khái, sùng bái.

Hết sức kính sợ nhìn Cố Dương.

Mà Cố Dương, sau khi nhẹ nhàng đánh chết Hàn Linh Giao,

liền dễ dàng hái Hàn Ngọc Tuyết Liên xuống, bỏ vào trong hộp ngọc, sau đó bỏ vào trữ vật giới chỉ.

Đồ vật đã tới tay, tất nhiên cũng không có ý nghĩa dừng lại.

Cố Dương xoay người trực tiếp rời đi.

Mà một đám thiên kiêu nhìn theo bóng lưng Cố Dương rời đi.

Ánh mắt cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Xem ra trời Sở quốc... sắp có thay đổi rồi!

Trong rừng cây.

Cố Dương chính là không nhanh không chậm đi về hướng bắc.

Trên đường thỉnh thoảng sẽ phát hiện một ít linh dược, dọc theo đường đi vận khí cũng không tệ lắm.

Đương nhiên.

Những linh dược này đối với hắn mà nói cũng không có tác dụng gì quá lớn, trái lại về sau lại có thể bán đi đổi linh thạch.

"Không có gì to tát cả."

Cố Dương đi trên đường, không khỏi có chút cảm khái.

Nhưng trên thực tế từ lúc bước vào bí cảnh Tử Nguyệt, thu hoạch của hắn đã rất phong phú rồi!

Dù sao đến bây giờ cũng chỉ mới trôi qua vài canh giờ mà thôi, ngay cả một ngày cũng không tới mà Cố Dương đã thu hoạch được một gốc linh dược luyện thể Linh Huyết Hoa, một thanh linh kiếm trung phẩm cùng với một gốc cực phẩm Linh Dược Hàn Ngọc Tuyết Liên!

Nhưng Hàn Ngọc Tuyết Liên Cố Dương cũng không vội vàng sử dụng.

Thời gian còn rất dài.

Hắn tính toán trước tiên tiếp tục tìm kiếm cơ duyên, chờ trở về lại phục dụng Hàn Ngọc Tuyết Liên!

"Có điều sắc trời cũng dần dần tối rồi."

Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời.

Đã mờ đi rất nhiều.

Nhưng lúc này dị tượng nảy sinh!

Một luồng khí tím lao thẳng lên trời, nhuộm toàn bộ bầu trời thành màu tím.

Từng đợt áp lực kinh khủng lập tức bao trùm toàn bộ bí cảnh.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người trong bí cảnh đều phát hiện dị tượng trên bầu trời này.

Đám người nhao nhao ngẩng đầu lộ vẻ kinh ngạc.

"Đây là cái gì!?"

Có thiên kiêu mới vào bí cảnh nhịn không được kinh ngạc hô lên.

"Dị tượng xuất hiện, tất có trọng bảo sinh ra!"

"Nhìn kìa... Nó dường như là một hư ảnh!"

Trên bầu trời.

Tử khí thông thiên, bên trong tử khí nồng đậm kia, chậm rãi ngưng tụ thành một đạo hư ảnh.

Mà đạo hư ảnh kia... rõ rành rành là một tòa tháp khổng lồ đen kịt!

Hư ảnh cự tháp vừa xuất hiện, liền tản mát ra một trận uy áp vô cùng khủng bố!

Chim thú trên mặt đất sợ hãi chạy mất, vô số yêu thú phát ra trận trận rên rỉ chạy tán loạn bốn phía!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đột nhiên, mặt đất rung động kịch liệt.

Mọi người kinh hãi phát hiện hư ảnh cự tháp, rõ ràng đã ngưng tụ thành thực chất!

Thật sự xuất hiện ở trên không trung rồi sau đó ầm ầm rơi xuống mặt đất!

Cái cự tháp kia thông thiên, cao vút trong mây, cao không thấy đầu!

Sau khi chứng kiến một màn như vậy.

Tất cả thiên kiêu trong bí cảnh Tử Nguyệt đều không hẹn mà cùng phóng về phía cự tháp.

Lúc này.

Phía trước cự tháp đang tụ tập một nhóm thiên kiêu.

"Đây rốt cuộc là cái gì?"

"Một tòa tháp khổng lồ? Bên trong có bảo bối gì không?"

Nhóm thiên kiêu lần đầu tiên tiến vào bí cảnh Tử Nguyệt không nhịn được cảm khái và nghi hoặc.

Lúc này, một ít thiên kiêu từng tham gia bí cảnh Tử Nguyệt mở miệng giải thích.

"Đây là Tử Nguyệt thí luyện tháp!"

"Cái gì là Tử Nguyệt thí luyện tháp?"

Tất cả mọi người nhìn tên thiên kiêu kia dò hỏi.

Mà lúc này, tâm tình tên thiên kiêu kia cũng có chút kích động.

Sau đó giải thích: "Nghe đồn Tử Nguyệt thí luyện tháp từ lúc bí cảnh Tử Nguyệt xuất hiện cũng đã tồn tại!"

"Có người nói, Tử Nguyệt thí luyện tháp này chính là một gã cường giả Sinh Tử cảnh lưu lại bên trong Tử Nguyệt bí cảnh!"

"Vạn năm tới nay, đã có vô số thiên kiêu từng tiến vào trong Tử Nguyệt thí luyện tháp này để lại kỷ lục siêu phàm của mình!"

"Trèo tháp cực kỳ khó khăn, cho dù là thiên kiêu siêu cấp cường hãn, cũng chưa chắc có thể vượt qua tiền nhân, để ở trên bảng kỷ lục lưu lại một trang nổi bật của mình!"

"Tử Nguyệt thí luyện tháp tổng cộng có chín mươi chín tầng, nghe đồn nếu có người có thể đột phá chín mươi chín tầng, tới đỉnh tháp là có thể thu hoạch toàn bộ truyền thừa mà vị cường giả Sinh Tử cảnh kia lưu lại!"

"Hízz..."

Tên thiên kiêu chậm rãi giải thích một phen.

Tất cả mọi người nghe được những lời này đều nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Trong mắt bọn họ dồn dập toát ra ánh sáng.

Phải biết rằng trên Bão Nguyên cảnh, là Nguyên Hải cảnh, trên Nguyên Hải cảnh là Đan Hư cảnh.

Sinh Tử Cảnh là tồn tại cấp bậc cao hơn một cấp bậc ở phía trên Đan Hư cảnh!

Loại cường giả này...

Cả nước Sở chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi!

Thậm chí có thể nói là không có!

Mà bên trong bí cảnh Tử Nguyệt này vậy mà lại tồn tại truyền thừa của một cường giả Sinh Tử cảnh?

Điều này khiến tâm thần bọn họ rung động mãnh liệt như thế nào?

Chứng kiến mọi người xung quanh kinh ngạc và đỏ mắt.

Tên thiên kiêu kia cũng cười nói: "Đương nhiên, đây cũng chỉ là lời đồn mà thôi."

"Dù sao vạn năm đến nay... Còn chưa bao giờ có thiên kiêu nào xông lên đỉnh tháp."

"Hiện tại đã có kỷ lục cao nhất... Cũng chỉ là tám mươi mốt tầng mà thôi."

Nghe vậy mọi người càng thêm chấn kinh.

Từ xưa đến nay nhiều thiên kiêu như vậy mà ngay cả một thiên kiêu thành công đứng trên đỉnh tháp cũng không có?

Tử Nguyệt thí luyện tháp này không khỏi quá kinh khủng đi!

"Mỗi một tầng Tử Nguyệt thí luyện tháp đều phải dựa vào tu vi của ngươi để an bài kẻ địch, nói cách khác... Tu vi của ngươi càng cao thì kẻ địch gặp sẽ càng mạnh, ngược lại, tu vi ngươi càng kém, như vậy tháp thí luyện cũng sẽ an bài kẻ địch hơi yếu một chút!"

"Trên thực tế tính ra, mọi người gặp phải độ khó đều giống nhau."

"Quyết định có thể đi xa hơn hay không... Chính là thiên tư rồi!"

Nghe đến đây, mọi người khẽ gật đầu.

Tốt xấu gì thì bọn họ cũng đều là thiên kiêu leo lên bảng Anh Tài.

Đối với thiên tư của bản thân tự nhiên cũng vô cùng tự tin.

Mà ngay khi bọn họ nhìn Tử Nguyệt thí luyện Tháp phát ra tiếng cảm khái.

Phía sau bọn họ, từng đạo khí tức cường đại thân ảnh nhanh chóng đến.

Đám người đứng trước tháp thí luyện nhìn thấy người tới, nhao nhao mặt lộ vẻ rung động, sau đó nhịn không được lui về phía sau vài bước, nhường vị trí.

"Khổng Vũ xếp thứ ba Anh Tài bảng..."

"Còn có Hà Vệ đứng thứ hai Anh Tài bảng!"

"Mạc Trường An đệ tứ cũng đến."

"Hízz, là Bạch Hồng Thiên!"

"Bọn họ đều bị hấp dẫn đến đây."

"Chậc chậc, thiên kiêu mạnh nhất nước Sở cũng hội tụ được một chỗ à."

Ánh mắt bọn hắn rơi vào trên người một đám thiên kiêu, trong ánh mắt tràn đầy kính sợ và chờ mong.

Vừa đến, bọn họ đầu tiên là nhìn thoáng qua Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Mà đúng lúc này, Hà Vệ đứng thứ hai Anh Tài chợt đi tới phía Bạch Thiên Hồng.

"Bạch Thiên Hồng! Hà Vệ ta phát lời khiêu chiến với ngươi!"

Hà Vệ cầm trong tay một thanh trường thương, trường thương có màu xanh đen, bên trên còn tản ra từng luồng linh khí.

Hiển nhiên đây là một thanh linh khí!

Còn tiếng nói của Hà Vệ vừa dứt, thì lập tức.

Nhất thời nổ ra một trận oanh động.

Mọi người đều lộ vẻ mong đợi nhìn về phía Bạch Hồng Thiên..

Đệ nhất đệ nhị Anh Tài bảng sắp bắt đầu một hồi so tài cao thấp sao?

Khổng Vũ thứ ba và Mạc Trường An thứ tư cũng hưng phấn lui về phía sau vài bước, dự định xem kịch.

Nghe Hà Vệ nói vậy.

Bạch Thiên Hồng khoanh hai tay trước ngực, chỉ là lạnh nhạt liếc hắn một cái.

"Ngươi không phải đối thủ của ta."

Bạch Thiên Hồng lạnh nhạt nói, ngữ khí bình tĩnh giống như đang trần thuật một điều mà mọi người đều biết.

"Hừ! Không đánh làm sao biết!?"

"Chẳng lẽ ngươi cho rằng ngươi chính là vô địch ư?!"

Hà Vệ hiển nhiên không phục.

Hắn tự thấy thiên tư của mình không kém gì Bạch Thiên Hồng, nhưng trên bảng anh tài lại luôn bị Bạch Thiên Hồng đè lên.

Chuyện này đương nhiên khiến hắn vô cùng khó chịu!

Thừa dịp cơ hội này...

Trước khi tiến vào tháp thí luyện, hắn phải khiêu chiến với Bạch Thiên Hồng!

"Ta đã nói, ngươi không phải đối thủ của ta."

Nhưng Bạch Thiên Hồng lại vẫn giữ nguyên dáng vẻ lạnh nhạt, thậm chí không buồn nhìn y dù chỉ một cái.

"Bạch Thiên Hồng, ngươi quá tự phụ rồi đó!?"

Ánh mắt Hà Vệ lóe lên vẻ tức giận.

Rồi cũng không nói thêm nữa.

Ngươi không chấp nhận vậy ta trực tiếp động thủ!

Rẹt!

Hà Vệ trực tiếp rút Huyền Thanh trường thương sau lưng ra.

Ngay lập tức, chân nguyên hùng hậu ầm ầm bạo phát!

Bão Nguyên cảnh tầng năm!

Phải biết Hà Vệ vừa mới hai mươi sáu tuổi đã đạt tới cảnh giới này.

Có thể nói là thiên tư siêu nhiên!

Nếu như trên đầu không có Bạch Thiên Hồng càng biến thái hơn, hắn nhất định sẽ ngồi vào vị trí đệ nhất ở Anh Tài bảng.

Nhưng rất đáng tiếc...

Từ khi Hà Vệ bộc phát chân nguyên hùng hậu đã có thể nhìn ra được...

Thứ hắn tu luyện chính là công pháp Địa cấp cực phẩm!

Chỉ có công pháp Địa cấp cực phẩm mới có thể tu luyện ra chân nguyên tinh thuần hùng hậu như vậy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Huyền Thanh trường thương của hắn lập tức bộc phát ra thương ý nồng đậm!

Đó là thương ý đại thành! Bảy thành thương ý!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Chỉ thấy Hà Vệ kia nâng trường thương lên, mũi thương sắc bén điểm một cái giữa không trung.

Xuy!

Từng điểm sáng bạc hiện ra.

"Thương Hồn... Long Du!"

Hà Vệ nổi giận gầm lên một tiếng.

Sau đó đột nhiên đâm một cái.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Thân thương chấn động.

Ngay sau đó, chân nguyên đúng là ngưng tụ xoay quanh hóa thành một đạo Bạch Long bọc lấy thân thương, sau đó phát ra tiếng gầm giận dữ, nhắm thẳng Bạch Thiên Hồng gào thét bay đi, màn này cũng khiến cho tất cả mọi người chung quanh chấn động không gì sánh được.

"Thương pháp thật kinh khủng!"

"Đây là thực lực chân chính của Hà Vệ sao?"

"Không hổ là Anh Tài bảng đệ nhị... Quả thật là biến thái vô cùng!"

Bên kia, Khổng Vũ xếp thứ ba nhìn trường thương như con rồng gào thét trong không trung, sắc mặt cũng nhịn không được trở nên trắng bệch.

"Chiêu thương này... Ta không ngăn được!"

Hắn rất tự mình hiểu lấy.

Nếu đổi lại là mình...

Là tuyệt đối không ngăn được một thương này!

Hà Vệ vừa tới đã thi triển thủ đoạn mạnh nhất!

Mà bên kia.

Bạch Thiên Hồng cũng thấy được uy thế khủng bố của nhát thương này truyền đến.

Hắn nhìn Bạch Long đập vào mặt mình, chậm rãi gật đầu.

"Chiêu thương này thật sự không tệ, có thể lĩnh ngộ được cả thương ý đại thành... Chẳng trách ngươi lại dám khiêu chiến ta."

"Nhưng... cũng chỉ thế mà thôi."

Bạch Thiên Hồng lạnh nhạt mở miệng.

Nghe tới đây, trên mặt Hà Vệ đầy tức giận.

"Ngươi quá càn rỡ! Một thương này... liền trực tiếp đánh bại ngươi!"

Hà Vệ rống lớn...

Thương này chính là tuyệt chiêu của mình!

Kết quả rơi vào trong mắt của Bạch Thiên Hồng vậy mà chỉ là như vậy?

Mà Bạch Thiên Hồng nghe vậy cũng chỉ cười nhạt một tiếng, không trả lời.

Hắn chậm rãi rút bội kiếm bên hông ra.

Một luồng linh khí dày đặc phát ra.

Đây đúng là...

Một thanh linh kiếm trung phẩm!

Cùng lúc đó, lực lượng chân nguyên kinh khủng ầm ầm bộc phát!

Công pháp Địa cấp cực phẩm!

Bão Nguyên cảnh tầng bảy!

Phải biết rằng Bạch Thiên Hồng mới hai mươi lăm tuổi mà thôi, thậm chí còn nhỏ hơn Hà Vệ một tuổi.

Nhưng tu vi lại cao hơn hắn hai tiểu cảnh giới!

Nhưng như vậy vẫn chưa xong.

Chỉ thấy thần sắc Bạch Thiên Hồng lạnh nhạt ngẩng đầu.

Nhìn thoáng qua con bạch long trên không trung, chợt nhẹ nhàng vung kiếm.

Kiếm vừa thoát ra.

Một tiếng kiếm rít vang vọng toàn trường!

Tất cả mọi người dồn dập tập trung quan sát.

Bảy thành kiếm ý thình lình bộc phát ra.

Xuy!

Một kiếm chém xuống.

Bạch long hung hãn cường đại cuối cùng cũng bị chém thành hai đoạn!

Chân nguyên vỡ vụn.

Lộ ra thanh trường thương huyền thanh kia.

Leng keng, leng keng!

Kiếm khí bộc phát.

Nói xong trực tiếp đẩy lui thanh trường thương kia.

Còn Hà Vệ tay cầm trường thương sắc mặt cũng trắng bệch, liên tục lui về phía sau.

Cuối cùng không thể ổn định thân hình, trực tiếp bay ngược mấy trăm mét.

Ngã xuống vô số cây cối nham thạch mới khó khăn dừng lại được!

Một kiếm!

Chỉ một kiếm tùy ý này mà Hà Vệ thua!

Hơn nữa còn là thua trận dễ như trở bàn tay!

Hà Vệ hoàn toàn không thể chống cự.

Lại bị một kiếm này đẩy lui!

Chiến đấu kết thúc.

Mọi người vô cùng hoảng sợ đồng thời cũng có chút chưa thỏa mãn.

Bởi vì thật sự quá nhanh!

Giao thủ giữa hai người mặc dù nói dường như đã qua thật lâu.

Nhưng trên thực tế cũng chỉ chưa đầy nửa phút.

Chiến đấu cứ thế kết thúc.

Trận chiến kịch liệt trong dự đoán hoàn toàn không xuất hiện.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ... cuộc chiến của đệ nhất và đệ nhị Anh Tài bảng lại kết thúc nhanh như vậy.

Một đám thiên kiêu, cũng trợn mắt há mồm nhìn vào đó.

"Đây chính là thực lực của Bạch Thiên Hồng sao?"

"Bạch Thiên Hồng còn chưa dùng toàn lực đã thoải mái đánh bại Hà Vệ đệ nhị, quá kinh khủng!"

"Không hổ là tuyệt thế thiên kiêu ngàn năm khó có được của Sở quốc!"

"Đệ nhất thiên kiêu Sở quốc... đúng là danh bất hư truyền!"

"Nói không chừng lúc này đây, Bạch Thiên Hồng có cơ hội vấn đỉnh đỉnh tháp!"

Hơn nữa cũng nhìn ra được.

Bạch Thiên Hồng cũng không thi triển toàn lực.

Nếu trúng một kiếm toàn lực của hắn thì tảng đá cũng phải vỡ.

Khóe miệng Hà Vệ rỉ máu tươi, chật vật bò ra từ trong đống loạn thạch.

Hắn ho khan hai tiếng, thần sắc tràn đầy kinh hãi.

"Ta... Thua!"

Hà Vệ vẻ mặt mất mát.

Thua rồi!

Không ngờ mình lại thất bại như vậy.

Hơn nữa... Hắn có thể cảm nhận được chênh lệch giữa bản thân và Bạch Thiên Hồng.

Loại chênh lệch này vốn không cách nào kéo gần.

Hắn cúi đầu, tâm tình có chút sa sút.

Chỉ có Bạch Thiên Hồng thì lạnh nhạt thu hồi kiếm.

Không nói gì, ánh mắt nhìn về phía Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Mà ngay lúc tất cả mọi người đang đắm chìm trong khiếp sợ.

Bỗng nhiên một đạo tử mang nhàn nhạt nổi lên.

Cùng lúc đó, một thanh âm kỳ dị vang vọng phía chân trời.

"Thí Luyện Tháp mở ra, cho phép thí luyện!"

Khoảnh khắc nghe thấy giọng nói này.

Lập tức có thiên kiêu không kịp chờ đợi vọt thẳng vào trong tháp thí luyện.

Bắt đầu trèo tháp!

Mà khi người đầu tiên trèo lên tháp xuất hiện, các thiên kiêu còn lại cũng vội vàng đuổi theo, nhao nhao xông vào trong tháp thí luyện.

Thí luyện bắt đầu!

Ánh mắt Bạch Thiên Hồng hơi chớp động, chợt cũng không nói một lời, đi vào thí luyện tháp.

Hà Vệ, Khổng Vũ, Mạc Trường An theo sát phía sau!

Trong lúc nhất thời, tất cả thiên kiêu nhao nhao bước vào trong tháp thí luyện.

Chẳng qua mới qua chưa tới một phút.

Từng bóng người một có chút phí phạm, từ trong tháp thí luyện bay ra.

"Phụt..."

Có người miệng phun máu tươi.

Có người toàn thân chật vật.

Có người bị đánh cho gần chết, suýt nữa đã mất mạng.

"Thí Luyện Tháp này... Độ khó không khỏi quá cao đi!"

"Ta rõ ràng chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng một, đối thủ lại là Bão Nguyên cảnh tầng ba! Hơn nữa các phương diện đều mạnh hơn ta, vậy đánh thế nào được?"

" Độ khó này không khỏi quá biến thái!"

"Hiện tại rốt cuộc ta cũng hiểu được... Vì sao vạn năm đến nay đều không ai có thể leo lên đỉnh tháp thí luyện rồi, cái này mẹ nó căn bản cũng không phải người có thể khiêu chiến!"

Không ít thiên kiêu bị bại, lộ vẻ mặt phức tạp cùng kinh hãi nhìn tháp thí luyện Tử Nguyệt trước mắt.

Vốn dĩ bọn hắn còn muốn xem thiên tư của mình, có lẽ có thể xông lên mấy chục tầng.

Kết quả ngay cả tầng thứ mười cũng không xông qua được, trực tiếp bị quét xuống!

Bên cạnh Tử Nguyệt thí luyện tháp, đứng thẳng một khối tháp giống như phiên bản thu nhỏ.

Tổng cộng là chín mươi chín tầng.

Mà những điểm trắng nho nhỏ trên đó cũng không ngừng nổi lên.

Điểm trắng nhanh nhất trong đó đã vọt tới tầng ba mươi.

Hơn nữa còn tăng lên với tốc độ cực kỳ khủng bố!

Mà đúng lúc này.

Cố Dương rốt cục cũng chạy tới tháp thí luyện Tử Nguyệt.

Cố Dương đến, lập tức hút lấy ánh mắt những thiên kiêu bị thua trận.

"Là Anh Tài Bảng thứ mười một Cố Dương!"

"Thứ 11? Tin tức của ngươi có chút lạc hậu."

"Không sai, hiện giờ Cố Dương... hẳn là đã lọt vào top năm rồi."

"Cái gì? Ta bỏ qua cái gì sao?"

"Quyền Ma bị Cố Dương đánh bại!"

"Hízz... Thật hay giả vậy?.. Quyền Ma đang xếp hàng thứ năm... Bị Cố Dương đánh bại?"

Mọi người xung quanh nghị luận ầm ĩ.

Khi có người xem chiến đấu giữa Cố Dương cùng Quyền Ma nói ra lời này, lập tức đưa tới từng trận kinh hô.

Đợi đến khi đối phương giải thích xong.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn về phía Cố Dương.

Trong mắt cũng tràn ngập kinh hãi.

Luyện thể đại thành!

Lĩnh ngộ tám phần mười quyền ý đỉnh phong!

Một quyền đã đánh Quyền Ma trọng thương!

Đây thực sự là chuyện mà một tu sĩ Ngưng Chân cảnh có thể làm được sao?

Nhưng mà cũng vào lúc này.

Lại một tiếng kinh hô khác vang lên.

"Mau nhìn, Bạch Thiên Hồng đã vọt tới tầng thứ bảy mươi rồi!"

Nghe được tiếng kinh hô này, tất cả mọi người nhao nhao nhìn lại Thí Luyện Tháp.

Chỗ đó...

Tất cả điểm trắng gần như đều bị ngăn ở tầng dưới sáu mươi.

Chỉ có một điểm trắng nhỏ... Thế mà lại vọt tới tầng thứ 70!

Đồng thời còn đang từ từ thăng tiến, không hề giảm tốc độ!

Không thể nghi ngờ, trong đám thiên kiêu tiến vào tháp thí luyện, chỉ có Bạch Thiên Hồng mới có thể làm được!

Bên trong cung điện.

Lúc này, vị trí trung tâm của thủy tinh dĩ nhiên chỉ còn lại hình ảnh trên thí luyện tháp Tử Nguyệt, toàn bộ hoàng tử đều nhìn chằm chằm không chớp mắt vào điểm màu trắng trên Tụ Trân Thí Luyện Tháp.

"Bạch Thiên Hồng đúng là tuyệt thế vô song, lúc này mới không đến mười phút, cũng đã đi đến tầng bảy mươi. Dựa theo tốc độ này... Hắn có lẽ có cơ hội đột phá tầng thứ tám mươi mốt! Đánh vỡ kỷ lục cao nhất về Tử Nguyệt thí luyện tháp!"

Nhị hoàng tử thần sắc phấn chấn nói.

Mà đối với hắn mà nói, các Hoàng tử còn lại cũng nhao nhao gật đầu.

Mặc dù nhìn những điểm trắng này gần như giống nhau như đúc, nhưng vừa rồi trình tự trước sau của những đệ tử tiến vào thí

luyện tháp, kỳ thật là rất dễ nhận ra.

Chí ít, Bạch Thiên Hồng rất dễ dàng nhìn ra.

Lao nhanh nhất, tất nhiên chính là Bạch Thiên Hồng!

Nghe thấy vậy, Sở Linh Nhi đứng bên cạnh lại chu mỏ.

Cái gì mà tuyệt thế vô song chứ!

Đó là Cố Dương còn chưa bắt đầu xông vào tháp, chờ Cố Dương tiến vào tháp thí luyện, nhất định có thể nhanh hơn Bạch Thiên Hồng!

Đương nhiên nàng cũng chỉ suy nghĩ trong lòng mà thôi.

Lấy thiên tư của Bạch Thiên Hồng... Không người nào dám nghi ngờ.

Điểm này, cho dù là Sở Hoàng ngồi ở vị trí chủ vị cũng như thế.

Ông ta nhìn tốc độ Bạch Thiên Hồng xông tháp trong tháp thí luyện, cũng nhịn không được gật đầu.

Luận thiên tư, Bạch Thiên Hồng cũng không hổ là thiên kiêu đệ nhất Sở quốc!

Trước tháp thí luyện Tử Nguyệt.

Cách đó không xa, Quyền Ma cũng điên cuồng chạy tới Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Nhưng vừa tới gần, hắn liền thấy Cố Dương đứng ở một bên quan sát.

Nhất thời hắn biến sắc.

Hồi tưởng lại một màn bị Cố Dương đánh lúc trước, gã lập tức cắn răng một cái, không có lá gan đi lên trước, quay đầu liền chạy.

Về phần Cố Dương, thì không chú ý tới tình huống Quyền Ma.

Hắn cẩn thận nghe những người xung quanh nghị luận.

Vừa mới đến, hắn còn chưa rõ chuyện gì xảy ra.

Nhưng mà sau khi nghe một lúc.

Hắn đại khái đã minh bạch.

Cho nên chỉ cần tiến vào tháp thí luyện này, sau đó không ngừng xông lên là được.

Cái này đơn giản.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ chút nào, trực tiếp đi vào trong tháp thí luyện.

"Cố Dương cũng bắt đầu xông tháp."

"Cố Dương nếu có thể đánh bại Quyền Ma, nói vậy thiên tư của hắn tất nhiên là cực cao, có lẽ cũng có thể vọt tới tầng số rất cao."

"Nhưng hiển nhiên là không cách nào so sánh với Bạch Thiên Hồng, mau nhìn kìa, Bạch Thiên Hồng đã vọt tới bảy mươi ba tầng rồi!"

"Thật nhanh nha."

Mọi người chung quanh nhìn thấy Cố Dương xông tháp, trên mặt cũng lộ ra hiếu kỳ cùng chờ mong.

Nhưng cũng không phải đặc biệt xem trọng Cố Dương.

Dù sao ba vị trí đứng đầu bảng Anh Tài trừ Bạch Thiên Hồng ra, những người khác trên cơ bản đều đã bị kẹt ở tầng sáu mươi lăm.

Bước đi khó khăn, khó lòng tăng cường.

Cho dù tư chất của Cố Dương có tốt hơn nữa, kết quả cuối cùng cũng chỉ trên dưới sáu mươi lăm tầng.

Trong cung điện.

Nhìn thấy Cố Dương vọt vào trong tháp thí luyện.

Một đám hoàng tử cùng với Sở Linh Nhi, thậm chí ánh mắt Sở Hoàng đều sáng lên, nhao nhao chờ mong nhìn sang.

Bên kia.

Cố Dương đã tiến vào trong Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Hắn đang ở trong một không gian mờ tối.

Mà ở trước mặt hắn...

Xuất hiện một con khôi lỗi không có bất cứ khí tức gì.

Mà tu vi của nó...

Lại giống y đúc mình vậy!

Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!

"Có cần đánh bại nó không?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Lập tức một quyền đánh ra ngoài.

Con khôi lỗi kia thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã trực tiếp

bị nổ tung!

Toàn bộ quá trình không đến một giây đồng hồ.

Cố Dương đi tới tầng thứ hai.

Sau đó vẫn không đến một giây.

Cố Dương xông lên tầng thứ ba.

Mười giây sau, Cố Dương đi tới tầng thứ mười.

Thực lực đối thủ gặp phải ở tầng này đã xảy ra biến hóa.

Tu vi lại đến Bão Nguyên cảnh.

Chân nguyên bộc phát, rất có khí thế.

Chỉ là lại qua một giây Cố Dương vọt tới tầng mười một.

Hai phút ngắn ngủi trôi qua.

Điểm trắng mà Cố Dương đại diện đã vọt lên tầng thứ bảy mươi.

Mà còn bảo trì tốc độ hai giây một tầng, tiếp tục tiến lên tầng tám mươi.

Bên ngoài Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Tĩnh!

Tĩnh lặng như tờ!

Thậm chí có thể nghe rõ tiếng hít thở dồn dập của những người xung quanh.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào Tụ Trân Luyện Tháp, bản thu nhỏ bên cạnh Tử Nguyệt thí luyện tháp, bọn họ tận

mắt nhìn thấy điểm trắng vừa xuất hiện, điểm trắng này lấy tốc độ cực nhanh tăng vọt lên từ tầng thứ nhất, chỉ trong hai phút mà đã vọt tới tầng thứ bảy mươi!

Hơn nữa còn đang dựa vào tốc độ cực kỳ khủng khiếp, tiếp tục thăng tiến!

"Ta... Có phải ta bị hoa mắt hay không?"

"Không, ngươi không có mắt hoa!"

"Cố Dương hắn đang làm gì vậy?!"

"Thời gian hai phút còn không tới đã xông lên tầng thứ bảy mươi!"

"Con mẹ nó, đây là tốc độ mà con người có thể đạt tới!?"

Từng đợt âm thanh hoảng sợ không ngừng truyền đến.

Hiển nhiên, bọn họ đã bị dọa sợ.

Bị tốc độ xông tháp của Cố Dương làm cho sợ hãi không nhẹ.

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong cung điện.

Tất cả hoàng tử đều trừng to mắt.

Nhất là Nhị hoàng tử.

Hắn nhìn mà choáng váng.

"Chuyện này... chuyện này..."

Hắn nói "chuyện này" liên hồi, một câu hoàn chỉnh cũng không thể nói ra miệng.

Cảnh tượng trước mắt... quá chấn động!

"Hai phút xông liền bảy mươi tầng... tốc độ này, ngay cả Bạch Thiên Hồng cũng kém xa."

"Chẳng qua chỉ sợ Cố Dương đã thi triển át chủ bài, mới có thể xông đến nhanh như vậy."

"Đúng vậy, nếu chờ đến khi lá bài tẩy chấm dứt, tốc độ Cố Dương xông tháp sẽ chậm lại."

"Nhưng Bạch Thiên Hồng cũng có át chủ bài đúng không?"

"Bất kể nói thế nào, luận thiên tư... Cố Dương đánh thắng Bạch Thiên Hồng!"

"Các ngươi nói xem Cố Dương có thể vượt qua Bạch Thiên Hồng hay không?!"

"Chắc là có khả năng!"

"Hízz..."

Lập tức, một đám hoàng tử hít vào một ngụm khí lạnh.

Mà ánh mắt Sở Linh Nhi lại lóe lên vẻ mừng rỡ, chăm chú nhìn vào tụ trân thí luyện tháp, vào điểm trắng đại biểu cho Cố Dương.

Bên kia, trong ánh mắt Sở Hoàng cũng lộ ra vẻ mừng như điên.

Không nghĩ tới Cố Dương... Biểu hiện trong Tử Nguyệt thí luyện tháp lại vượt qua Bạch Thiên Hồng!

Vui mừng ngoài ý muốn.

Quả nhiên là niềm vui ngoài ý muốn nha!

Trong tháp thí luyện Tử Nguyệt.

Ngay lúc tất cả mọi người khiếp sợ vì Cố Dương vọt tới với tốc

độ cực nhanh.

Đột nhiên, bọn họ phát hiện Bạch Thiên Hồng đột nhiên ngừng lại.

"Tình huống như thế nào?"

"Bạch Thiên Hồng bị kẹt ở tầng thứ bảy mươi chín rồi!"

"Đám Hà Vệ đang bị chặn ở tầng sáu mươi lăm."

"Chuyện này... Cố Dương đâu?"

"Moá ơi!"

Sau khi phát hiện Bạch Thiên Hồng bị kẹt ở tầng thứ bảy mươi chín, bọn họ nhịn không được nhìn thoáng qua tốc độ leo tháp của những người khác ở đằng sau.

Sau một phen so sánh, bọn hắn lại nhìn vị trí của Cố Dương lúc, lập tức từng đợt kinh ngạc than thở không ngừng truyền đến.

Bởi vì bọn họ phát hiện Cố Dương đã vọt tới tầng thứ tám mươi!

Trực tiếp vượt qua Bạch Thiên Hồng!

Sau khi chứng kiến một màn như vậy.

Tất cả mọi người đều không bình tĩnh nổi nữa!

Có điểm gì đó không đúng!

Sao Cố Dương đột phá tầng tám mươi nhanh như vậy?

Hắn không giảm tốc độ sao?

Sao có cảm giác tòa tháp thí luyện này... Đối với Cố Dương mà nói lại không có chút áp lực nào?

Nhưng mà rất rõ ràng.

Sau khi đột phá đến tầng tám mươi, tốc độ Cố Dương xông tháp cũng chậm lại một ít.

Ừm, từ hơn mười giây lúc trước, biến thành... Hai mươi giây.

Rẹt!

Bọn họ lại nhìn thấy điểm trắng đại biểu cho Cố Dương vọt tới tám mươi mốt tầng!

Cùng kỷ lục cao nhất lịch sử ngang hàng!

Nếu như Cố Dương có thể lại lần nữa đột phá, đó chính là sáng tạo lịch sử!

Nhất thời, tất cả mọi người đều quên đi việc khiếp sợ.

Toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn chằm chằm Tụ Trân thí luyện tháp.

Muốn nhìn xem Cố Dương đến cùng có thể đột phá tám mươi hai tầng, sáng tạo ra lịch sử hay không!

Tình huống như vậy cũng phát sinh trong cung điện.

Tất cả ánh mắt của các hoàng tử đều nhìn chằm chằm vào điểm trắng đại biểu cho Cố Dương.

Trong mắt tràn ngập chờ mong!

Ngay cả Sở Hoàng, trong lòng cũng sinh ra một tia kích động.

Cố Dương hắn có thể làm được sao?

Hắn có thể sáng tạo lịch sử sao?

Nhưng ngay lúc tất cả mọi người đang chú ý Cố Dương, không

ai phát hiện.

Là Bạch Thiên Hồng có thân phận thiên kiêu số một Sở quốc.

Hao hết khí lực toàn thân, cuối cùng đã đột phá đến tầng tám mươi.

Sau đó nghỉ ngơi chốc lát ngắn ngủi, liền thử khiêu chiến tầng tám mươi mốt.

Kết quả vừa tiến vào tầng tám mươi mốt, trước mắt tối sầm, cả người hắn liền trực tiếp bị truyền tống ra khỏi tháp thí luyện.

Tầng tám mươi mốt, khiêu chiến thất bại!

"Thật sự là đáng tiếc, không nghĩ tới độ khó tầng tám mươi mốt lại cao như thế!"

Bạch Thiên Hồng lắc đầu đi ra.

Mặc dù cảm thấy có chút tiếc nuối.

Nhưng hắn vẫn rất tự tin.

Cho dù lần này không thể sáng tạo kỷ lục, cũng không thể đạt tới tầng tám mươi mốt trong truyền thuyết, hắn đã vọt tới tám mươi tầng!

Cái thành tích này chính là đưa mắt dõi nhìn cổ kim vạn năm đến nay.

Tuyệt đối không thể bắt bẻ!

Cũng chỉ đứng sau vị tuyệt đại thiên kiêu sáng tạo kỷ lục lịch sử tám mươi mốt tầng kia!

Vì vậy, tất nhiên hắn cũng sẽ được vạn chúng chú ý!

Nghĩ đến đây, khuôn mặt hắn chỉ lộ ra một tia vẻ đẹp nhàn nhạt.

Rồi thản nhiên đi ra khỏi tháp thí luyện.

Dự định nghênh đón tiếng hoan hô của mọi người.

Nhưng đợi đến khi hắn ra khỏi tháp thí luyện.

Lại kinh ngạc phát hiện dường như căn bản không có bất kỳ tiếng hoan hô nào.

Thậm chí không ai biết hắn đã rời khỏi tháp thí luyện.

Hắn ngẩng đầu, phát hiện tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm Tụ Trân Thí Luyện Tháp bên cạnh.

Hắn không khỏi nhìn lại Tụ Trân Thí luyện tháp.

Lập tức, hắn trừng mắt nhìn.

Bởi vì trên Tụ trân thí luyện tháp tầng tám mươi mốt rõ ràng có một điểm trắng!

Tám mươi mốt tầng!

Có người leo lên tám mươi mốt tầng!?

Sao có thể như vậy!?

Bạch Thiên Hồng chấn động không thôi, khuôn mặt vốn đã thật lâu không có dao động của hắn giờ phút này lại nổi lên một trận sóng to gió lớn.

Hắn nhìn mà choáng váng!

Lại có người vượt qua mình!?

Leo lên tầng số cao nhất từ vạn năm trước đến nay!

Tám mươi mốt tầng!

Là ai?

Đến tột cùng là ai?

Mà một màn xuất hiện ngay tại lúc trong lòng hắn kinh hãi không thôi!

Điểm trắng tám mươi mốt biến mất!

Ngay khoảnh khắc sau!

Điểm trắng kia, xuất hiện ở tầng thứ 82!

Rào!

Rào!

Nhất thời, một viên đá kích khởi ngàn tầng sóng.

Hầu như trong nháy mắt, từng đợt tiếng hoan hô liên tiếp không ngừng vang lên.

"Phá tan rồi! Tầng tám mươi hai!?"

"Cố Dương thế mà thật sự đột phá đến tầng tám mươi hai!"

"Sáng tạo lịch sử! Đây là sáng tạo lịch sử!"

"Cố Dương phá vỡ ghi chép vạn năm nay, thành công xông lên tầng tám mươi hai, thật quá cường hãn!"

Vô số người lộ vẻ kích động, gào thét xé họng.

Nghe đến đây.

Bạch Thiên Hồng ngẩn người.

Cố Dương?

Đó không phải là...

Gia hỏa Ngưng Chân cảnh gần đây mới leo lên Anh Tài bảng sao?

Một tu luyện giả Ngưng Chân cảnh vậy mà vượt qua mình!?

Sao có thể như vậy!?

Nhưng bây giờ tất cả mọi người xung quanh đều nói như vậy, hiển nhiên...

Đây cũng không phải là bọn họ đang nói xạo!

"Mọi người mau nhìn kìa, Cố Dương còn xông lên nữa!?"

"Con mẹ nó, tốc độ thật nhanh!?"

"Không phải... Đã hơn tám mươi tầng, Cố Dương làm thế nào còn có thể giữ được tốc độ khủng bố như vậy!?"

"Chúng ta thật sự tiến vào trong cùng một tháp thí luyện sao?"

Tất cả mọi người khiếp sợ phát hiện.

Điểm trắng đại biểu Cố Dương, vậy mà là sau khi đột phá đến tầng tám mươi hai, tiếp tục dùng tốc độ cực kỳ khủng bố điên cuồng xông tháp.

Trong nháy mắt Cố Dương đã vọt tới 89 tầng!

Sau đó...

Trong ánh mắt vô số người kinh hãi.

Cố Dương vọt tới tầng thứ chín mươi!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy biểu cảm của mình có chút chết lặng.

Sự chấn động này chưa từng ngưng lại.

Cố Dương chính là một lần lại một lần nghiền ép thần kinh của bọn họ.

Không ngừng sáng tạo kỳ tích!

Mà Bạch Thiên Hồng vốn còn có ý nghi ngờ, giờ phút này sắc mặt cũng hoàn toàn phát sinh biến hóa.

Hắn trừng mắt nhìn một màn này.

Trong lòng càng sinh ra vô số tò mò đối với Cố Dương.

Cố Dương này...

Rốt cuộc là ai!

Hắn dựa vào cái gì mà có thể xông đến tầng thứ cao như vậy?

Chín mươi tầng, hồi tưởng lại thân ảnh khủng bố mình gặp phải ở tầng tám mươi mốt kia.

Bạch Thiên Hồng thậm chí còn không thấy rõ đối phương bộ dáng thế nào, liền bị hắn trực tiếp một chưởng đánh bay.

Không hề có lực hoàn thủ!

Tám mươi mốt tầng còn khủng bố như thế, đối thủ gặp phải sẽ càng thêm kinh khủng!

Cố Dương này...

Rốt cuộc là làm sao đối mặt với đối thủ kinh khủng như vậy

mà còn có thể dễ dàng xông lên tòa tháp như thế!?

Chẳng lẽ hắn ẩn giấu thủ đoạn đặc thù gì?

Bạch Thiên Hồng không ngừng suy tư, trong ánh mắt cũng hiện ra từng tia chiến đấu.

Khi Cố Dương còn chưa xuất hiện.

Bạch Thiên Hồng ở trong tất cả thiên kiêu trẻ tuổi của Sở quốc chính là tồn tại vô địch!

Không ai là đối thủ của hắn!

Thậm chí không ai có thể ép cho hắn phải thi triển toàn bộ thủ đoạn của bản thân!

Cũng chính vì vậy, dần dần hắn ta cũng xem thường tất cả những thiên kiêu xung quanh.

Cho rằng bọn họ căn bản không xứng đứng chung một chỗ với mình!

Không xứng sánh với mình!

Cho tới bây giờ thế mà lại có một tên thiên kiêu Ngưng Chân cảnh, trong khiêu chiến Tử Nguyệt thí luyện tháp, vượt qua chính mình!

Hơn nữa... còn là loại trực tiếp nghiền ép!

Ít nhất tầng thứ chín mươi của tháp thí luyện hắn tuyệt đối không cách nào làm được!

Nếu Cố Dương này dám xông vào tháp với tốc độ nhanh như vậy, vậy thì thực lực cũng không kém chứ?

Hắn ngược lại muốn nhìn xem Cố Dương có thực lực chiến

một trận với mình hay không?

Hoặc là nói...

Cố Dương có thể uy hiếp đến thân phận thiên kiêu đệ nhất Sở quốc của mình hay không?

Mà ngay lúc chiến ý trong lòng Bạch Thiên Hồng bốc lên.

Bên tai thật sự truyền đến từng đợt tiếng kinh hô.

"Tầng chín mươi hai!"

"Cực hạn của Cố Dương rốt cuộc ở mức nào?"

"Chín mươi ba, chín mươi bốn tầng!"

"Hízz... Chẳng lẽ, Cố Dương có thể vọt tới tầng chín mươi chín, đăng lâm đỉnh tháp!?"

Nghe đến đó, tất cả mọi người đều lộ vẻ mặt chấn động.

Giờ phút này tất cả thiên kiêu đều là từ trong tháp thí luyện đi ra.

Bởi vì bọn họ đã thất bại.

Trong đó tất nhiên cũng bao gồm cả đám người Hà Vệ cùng Khổng Vũ.

Bọn họ vừa phát hiện Cố Dương vọt tới tầng thứ cao như vậy, phản ứng đầu tiên không khác Bạch Thiên Hồng bao nhiêu.

Nhưng ngay sau đó... chậm rãi, ánh mắt bọn hắn từ chất vấn, chuyển biến thành khiếp sợ, lại chuyển biến thành hoảng sợ!

"Tầng chín mươi chín!?"

"Nghe đồn đăng lâm đỉnh tháp, liền có thể đạt được toàn bộ

truyền thừa của vị cường giả mở Tử Nguyệt thí luyện tháp kia!?"

"Chẳng lẽ..."

Trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người đều phát sinh biến hóa!

Truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Ánh mắt mọi người chăm chú nhìn vào phía trên tháp thí luyện kia.

Lúc này trên toàn bộ thí luyện tháp, dĩ nhiên chỉ còn lại một điểm trắng của Cố Dương.

Những người còn lại xông vào tháp đã bị đánh tan.

Mà hiện giờ Cố Dương đã vọt tới tầng chín mươi sáu.

Hiện tại cách tầng chín mươi chín, chỉ còn ba tầng nữa thôi!

Tốc độ Cố Dương xông tháp đã trở nên chậm hơn rất nhiều.

Vốn xông một tầng, nhiều nhất hắn chỉ cần mấy chục giây đồng hồ.

Nhưng bây giờ từ tầng 90 tới tầng chín mươi sáu, hắn phải tốn tới một phút mới có thể tới được!

Đương nhiên...

Đối với những người khác mà nói, một phút xông một tầng tháp đã xem như vô cùng nhanh chóng.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, không thể nghi ngờ là trở nên chậm hơn không ít.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Điểm trắng của Cố Dương cũng là chậm chạp tăng lên.

Tầng thứ chín mươi bảy, chín mươi tám!

Rẹt!

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào điểm trắng.

Bây giờ Cố Dương đã vọt tới tầng thứ chín mươi tám.

Cách tầng thứ chín mươi chín trong truyền thuyết, chính là đỉnh tháp, chỉ có một bước ngắn!

Cố Dương hắn có thể làm được sao?

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Trong cung điện.

Tất cả Hoàng tử đều tập trung tinh thần quan sát cảnh tượng này.

Ngay cả Nhị hoàng tử vốn hướng về Bạch Thiên Hồng, giờ phút này cũng mặt mũi tràn đầy kích động.

Phải biết từ khi tháp thí luyện Tử Nguyệt ra đời đến nay đã hơn vạn năm!

Trong vạn năm nay không ai có thể xông lên đỉnh tháp tầng chín mươi chín!

Mặc dù là thiên kiêu có tiềm lực nhất, nhưng khi xông tới tầng thứ tám mươi mốt thì cũng chỉ có thể dừng lại tại đây!

Cố Dương...

Là người thứ nhất trong vạn năm trở lại đây, cũng sắp khiêu chiến tầng thứ chín mươi chín!

Thiên phú bực này cho dù là Bạch Thiên Hồng cũng còn kém xa!

Nhị hoàng tử cũng không phải người ngu dốt, đương nhiên là có thể nhìn rõ điểm này.

Sùng bái cường giả là nhân chi thường tình!

Đối với hắn mà nói cũng là như thế!

Ai mạnh, tất nhiên hắn ta sùng bái người đó rồi!

"Phụ hoàng, nhi thần rất hiếu kỳ, đi qua tầng chín mươi chín đến đỉnh tháp, phía trên đến tột cùng có cái gì?"

Trong lúc chờ đợi, Đại hoàng tử không khỏi hơi chắp tay về phía Sở hoàng ở vị trí thủ vị, chợt tò mò dò hỏi.

Nghe thấy lời này.

Các hoàng tử còn lại cũng nhao nhao hiếu kỳ xoay đầu lại, nhìn Sở Hoàng.

Dường như muốn biết đáp án của vấn đề này.

Nhưng đối với vấn đề này Sở Hoàng cũng rất bất đắc dĩ.

Bởi vì...

Hắn cũng không biết!

"Khụ khụ, vấn đề này... Các ngươi không thể hỏi trẫm, muốn hỏi, cũng chỉ có thể hỏi vị cường giả sáng tạo ra Tử Nguyệt thí luyện tháp kia thôi!"

"Dù sao từ cổ chí kim cũng hơn vạn năm, cho đến bây giờ không ai có thể đạt đến cấp độ này!"

"Đương nhiên... Có lẽ chờ sau khi Cố Dương đột phá tới tầng thứ chín mươi chín, các ngươi có thể đi hỏi hắn một chút."

Nghe được Sở Hoàng trả lời, mấy vị Hoàng tử lập tức rụt đầu lại.

Hỏi vị cường giả Sinh Tử cảnh sáng tạo Tử Nguyệt thí luyện tháp kia?

Hỏi như thế nào đây?

Lấy mạng hỏi à!

Hơn nữa Cố Dương còn chưa bước vào tầng chín mươi chín.

Có làm được hay không cũng chưa biết.

Chẳng qua bọn họ cũng rõ ràng.

Phụ hoàng của mình hiển nhiên cũng không biết.

Điều này cũng rất bình thường.

Bên kia, ánh mắt Sở Linh Nhi nhìn chằm chằm điểm trắng của Cố Dương.

Trong mắt tràn đầy lòng tin.

Có thể làm được!

Cố Dương hắn nhất định có thể vọt tới tầng chín mươi chín!

Mặc dù nàng cũng không rõ vì sao mình lại tin tưởng Cố Dương như thế.

Nhưng... Trực giác nói cho nàng, Cố Dương nhất định có thể làm được!

Giờ phút này, muôn người chú ý.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào điểm trắng đại biểu cho Cố Dương.

Cố Dương thật sự có thể làm được sao?

Mà cũng vào lúc này.

Trong tháp thí luyện Tử Nguyệt.

Cố Dương đứng trong một mảnh hư không.

Không tăm tích mà đứng.

Trước mặt hắn ta, một bóng người mặc áo đen cũng đứng trên hư không.

Khí tức trên người hắn... đã vượt qua phạm trù Bão Nguyên cảnh!

Xung quanh hắc bào là một gợn sóng lăn tăn.

Mà trong vòng nước kia lại ẩn chứa chân nguyên khủng bố vô cùng nồng đậm!

Loại chân nguyên này, phảng phất là chân nguyên sau khi áp súc lại.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong hoàn toàn không phải chân nguyên bình thường có khả năng sánh bằng!

Hoá chân nguyên thành dịch lỏng!

Mà điều này hiển nhiên đã không phải khả năng mà Bão Nguyên cảnh có thể đạt được!

Cố Dương sắc mặt ngưng lại.

Nguyên Hải cảnh!

Thực lực của đạo khôi lỗi trước mắt này hiển nhiên đã đạt đến Nguyên Hải cảnh!

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng áp lực khủng bố mà con khôi lỗi này mang lại cho mình.

Nếu không phải mình luyện thể đại thành, khí lực cường hãn,

Chỉ sợ giờ phút này còn trực tiếp bị áp lực kinh khủng này đè xuống mặt đất!

Chẳng qua Cố Dương có chút kỳ quái là mình không xuất thủ, vậy nó cũng không có ý động thủ.

Nó đứng nguyên tại chỗ, tựa như đang đợi mình ra tay.

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Cố Dương không lưu thủ.

Nâng lên trung phẩm linh khí trong tay, một kiếm chém ra!

Một kiếm này, ẩn chứa 7 thành kiếm ý!

Uy thế khủng bố, xuyên qua bầu trời, nhắm thẳng vào con rối kia.

Đối mặt với một kiếm này của Cố Dương, khôi lỗi chậm rãi ngẩng đầu.

Chỉ thấy một vòng chân nguyên lỏng trong người nó đột nhiên bộc phát.

Ầm ầm!

Xuy xuy xuy!

Một kiếm này của Cố Dương vậy mà nó dễ dàng đỡ được!

Chân nguyên khủng bố kia, thế mà lại không kém hơn một kiếm này của mình!

Nhìn thấy vậy, lông mày Cố Dương không khỏi hơi nhíu lại.

Quả nhiên, muốn dùng bảy thành kiếm ý giải quyết một gã cường giả Nguyên Hải cảnh.

Không thể nghi ngờ là có hơi si tâm vọng tưởng.

Một khi đã như vậy...

Nghĩ tới đây, Cố Dương lại chém thêm một kiếm!

Mà lúc này Cố Dương bộc phát ra tám thành kiếm ý!

Trừ cái đó ra...

Còn thi triển một chiêu kiếm pháp đặc thù!

Tố Cổ kiếm pháp! (Tố Cổ: Ngược dòng về Cổ)

Một chiêu này chính là át chủ bài của Trịnh Vũ.

Mà bây giờ... đã bị hắn ung dung tu luyện viên mãn.

Sở dĩ dùng một kiếm này.

Cũng bởi vì bản thân tháp thí luyện Tử Nguyệt này đã tồn tại vạn năm.

Nếu như Tố Cổ ở nơi này có thể Tố Cổ đến sự gia trì của tồn tại bực nào đây?

Trong lúc suy nghĩ, Cố Dương bộc phát ra chân khí toàn thân!

Chân khí trong nháy mắt ngưng tụ thành hình ở sau lưng Cố Dương.

So với thủ pháp non nớt khi Trịnh Vũ thi triển thì càng mạnh hơn.

Cố Dương chỉ trong nháy mắt, liền trực tiếp ngưng tụ ở sau lưng thành một đạo Tố Cổ hư ảnh!

Hình thể hư ảnh kia nhìn như đơn bạc, nhưng kiếm trong tay lại bộc phát ra sát ý ngập trời!

Con ngươi Cố Dương hơi co rụt lại.

Hắn dường như...

Tố Cổ đến mức trở thành một tồn tại đặc thù nào đó!

Tồn tại này hình như là một vị siêu cấp kiếm khách từ vạn năm trước trước kia!

Chí ít cũng là cường giả Nguyên Hải cảnh!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới lại thi triển Tố Cổ kiếm pháp tại nơi này, lại còn có loại thu hoạch này!

Một vị kiếm khách Nguyên Hải cảnh siêu cấp gia trì!?

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi có chút chờ mong.

Một kiếm này của mình, có thể phát huy ra thực lực khủng bố bực nào?

Nghĩ đến đây.

Cố Dương hít sâu một hơi.

Ngay lập tức không chút do dự vung kiếm trảm!

Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, hư ảnh sau lưng Cố Dương trực tiếp dung nhập vào trên Linh kiếm trung phẩm trong tay.

Lập tức, một vòng kiếm khí ngập trời thình lình lăng không!

Kiếm khí rộng lớn trăm mét!

Dưới sự vung chém, phảng phất như muốn xé rách cả không gian này!

Ầm ầm!

Kiếm khí bộc phát.

Nhắm thẳng vào đạo khôi lỗi kia!

Cảm nhận được luồng kiếm khí kinh khủng này.

Đạo khôi lỗi kia vậy mà lại là nhân tính hóa lùi về sau một bước, tựa như bị hù dọa vậy.

Nhưng ngay sau đó, kiếm khí ngập trời ầm ầm bộc phát.

Một luồng kiếm áp khủng bố lập tức phá hủy mọi thứ xung quanh!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đạo khôi lỗi kia, chính là bị cỗ kiếm khí kinh khủng này trực tiếp xoắn nát!

Hóa thành mảnh vụn lơ lửng giữa không trung.

Trong nháy mắt đã tiêu diệt xong đạo khôi lỗi kia.

Hình ảnh trước mắt Cố Dương phát sinh biến hóa.

Mà cũng đúng lúc này...

Bên ngoài Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Đạo điểm trắng đại biểu cho Cố Dương kia... thình lình đi tới chỗ cao nhất.

Tầng thứ chín mươi chín!

Giờ phút này...

Tất cả mọi người đều trợn tròn hai mắt.

"Thành... Thành công rồi sao!?"

"Cố Dương hắn thật sự bước vào tầng chín mươi chín sao?"

"Đến cùng là hắn đã làm như thế nào?!"

"Quái vật! Cố Dương thật sự là quái vật mà!"

"Hắn sáng tạo ra lịch sử!"

Vô số tiếng gào rú như xé rách tim gan không ngừng truyền đến.

Cứ như lao tới tầng thứ chín mươi chín không phải là Cố Dương mà là bọn hắn.

Bọn hắn kích động!

Rung động!

Thật hưng phấn!

Không ngừng có những cảm xúc khác phát tiết ra.

Mặt đỏ tới mang tai, phát ra từng tiếng kinh hô.

Mà nhìn thấy một màn này, trên mặt Bạch Thiên Hồng cũng là mang theo vẻ hồng nhuận phơn phớt.

Tầng chín mươi chín!

Đỉnh tháp trong truyền thuyết kia Cố Dương rõ ràng thật sự đi tới!

Chiến ý trong ánh mắt của hắn đã đạt tới cực hạn!

Hắn hận không thể lập tức tìm đến Cố Dương, sau đó đại chiến với hắn một trận!

Bên trong cung điện.

Tất cả các Hoàng tử cũng kinh ngạc thốt lên từng đợt.

"Không ngờ hắn lại làm được?!"

"Bạch Thiên Hồng, không bằng hắn!"

Nhị hoàng tử cũng cảm khái từ đáy lòng!

Các hoàng tử khác cũng đỏ mặt tía tai, tâm tình hết sức kích động!

Dù sao...

Tử Nguyệt thí luyện tháp này thật sự yên lặng quá lâu rồi!

Hơn vạn năm trôi qua, không một ai có thể thăm dò ra toàn bộ bí mật của nó!

Hiện giờ...

Cuối cùng đã xuất hiện người đầu tiên!

Tâm tình của Sở Hoàng cũng có chút chấn động.

Hắn nhìn điểm trắng đứng đầu tiên kia, tâm tình cũng có chút chấn động!

Với tư cách Hoàng đế Sở Quốc, tâm tình của hắn đã lâu không dao động.

Nhưng bây giờ...

Lại bị cảnh tượng chấn động trước mắt này làm cho khí huyết sôi trào!

Chỉ hận mình không thể tiến vào trong bí cảnh, xông vào cái gọi là Tử Nguyệt thí luyện tháp này một lần!

Đương nhiên, cũng chỉ là nghĩ mà thôi.

Bí cảnh Tử Nguyệt chính là tồn tại kết giới, lớn hơn ba mươi tuổi hoặc là tu vi đạt tới Nguyên Hải cảnh liền không thể tiến vào trong!

Nếu không Sở Hoàng cũng sẽ không chỉ để các vị thiên kiêu trên bảng anh tài tiến vào bên trong, thu hoạch cơ duyên của bản thân.

Nếu có thể đi vào thì hắn đã sớm đi vào rồi.

Sau khi cơn chấn động qua đi, trong mắt hắn ta lóe ra ánh sáng.

Mà bên kia, trong ánh mắt Sở Linh Nhi lóe ra ánh mắt yêu thương sùng bái.

Cảnh này, cũng là bị Sở Hoàng nhìn thấy.

Trong lòng hắn khẽ động.

Chợt mở miệng hỏi: "Linh Nhi, Cố Dương này... Ngươi cảm thấy thế nào?"

Sở Hoàng chậm rãi hỏi đến.

Sở Linh Nhi vốn đang chìm đắm trong sùng bái và vui sướng nghe Sở Hoàng hỏi như vậy, lập tức có chút xấu hổ.

"Ta cảm thấy... Hắn, rất mạnh! Rất mạnh!"

Sở Linh Nhi ấp úng một lúc lâu, cuối cùng mới nói một câu như vậy.

Thấy vậy, Sở Hoàng lại không khỏi mỉm cười.

Hắn làm sao không đoán được suy nghĩ của Sở Linh Nhi.

Lại nói tiếp: "Nếu mà ngươi thích, chờ bí cảnh lần này kết thúc, trẫm có thể tạo cơ hội cho ngươi, thế nào?"

"Thật... thật sao?!"

Sở Linh Nhi nghe đến đó, lập tức trong mắt lóe lên tia mừng rỡ.

Nhưng ngay sau đó, nàng lại lộ ra một tia buồn bã.

"Nhưng phụ hoàng...Con đã..."

"Ha ha, hôn ước kia chỉ là đối phương khư khư cố chấp, trẫm đương nhiên không thừa nhận."

"Chỉ cần ngươi muốn... Nếu hắn dám cưỡng ép cưới, trẫm sẽ đánh gãy chân hắn!"

Sở Hoàng lập tức tản mát ra uy nghiêm vô tận, có chút khí phách nói.

"Phụ hoàng!"

Nghe được chuyện này, trong hốc mắt Sở Linh Nhi lập tức hiện ra một tia sương mù.

Nàng không nghĩ tới phụ hoàng vì mình vậy mà đối địch với người nọ.

Trong lòng nàng vô cùng cảm động, cũng vô cùng cảm kích.

Trong lòng có ngàn lời vạn lời muốn nói ra, nhưng cuối cùng lại hóa thành một câu.

"Đa tạ phụ hoàng thành toàn!"

Thấy vậy, Sở Hoàng cũng có chút cảm khái, yêu quý nhìn Sở Linh Nhi.

"Cố nắm chắc cơ hội."

"Ừm ừm!"

Sở Linh Nhi gật đầu liên tục, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

Mà một đám hoàng tử chung quanh cũng lắng tai nghe đoạn đối thoại này.

Trên mặt ai nấy đều lộ ra nụ cười vui mừng.

"Cuối cùng phụ hoàng cũng quyết định!"

"Nên làm như vậy từ lâu rồi!"

"Ta không muốn Thất hoàng muội rơi vào tay tên khốn nạn đó!"

"Nhưng nếu như vậy, chắc chắn tông môn sau lưng tên kia sẽ kết thù..."

"Sợ cái gì! Cùng lắm thì đánh một trận!"

Bọn họ nghị luận sôi nổi.

Nhưng một đoạn thời gian sau.

Bọn hắn lại nhìn về phía Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Nhưng lại phát hiện Cố Dương còn chưa đi ra.

Nhất thời bọn họ cảm thấy nghi hoặc.

"Đã qua lâu như vậy, sao Cố Dương còn chưa rời đi?"

"Chẳng lẽ trên tầng thứ chín mươi chín của Thí luyện tháp thật sự có truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh?!"

Đại hoàng tử không nhịn được suy đoán.

Lời này vừa nói ra, nhất thời các hoàng tử còn lại đều im lặng.

Ánh mắt nhao nhao nhìn chằm chằm vào tháp thí luyện Tử Nguyệt.

Mà cùng lúc đó.

Tất cả mọi người bên ngoài Tử Nguyệt thí luyện tháp cũng ôm theo nghi hoặc tương tự.

"Còn chưa đi ra?"

"Đã qua thời gian dài như vậy rồi, xảy ra chuyện gì sao?"

"Có lẽ Cố Dương đang tiếp nhận truyền thừa!"

"Truyền thừa mà một vị cường giả Sinh Tử cảnh lưu lại!"

"Hízz..."

"Truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh, sẽ khủng bố cỡ nào chứ?"

"Không biết loại truyền thừa này... Có thể cướp đi hay không?"

Đột nhiên, có người nói ra những lời này.

Trong nháy mắt, ánh mắt mọi người đều biến sắc!

Truyền thừa của cường giả sinh tử cảnh, tất cả mọi người ở đây ai mà không muốn?

Ai cũng muốn!

Nhưng không ai dám nói.

Bây giờ có người mở đầu.

Trong nháy mắt, suy nghĩ của mọi người trở nên sôi sục hẳn lên.

Mà ngay tại thời điểm bên ngoài đang kịch liệt nghị luận.

Tầng chín mươi chín của tháp thí luyện.

Cố Dương đã xuất hiện bên trong một gian nhà gỗ nhỏ.

Nơi này không hề có khôi lỗi nào.

Trước mắt có một cái bàn gỗ nhỏ.

Chung quanh cũng phảng phất chỉ là một gian phòng bình thường.

Đơn giản mà ngắn gọn.

Cố Dương chậm rãi đi lên trước.

Lại phát hiện.

Trên chiếc bàn gỗ nhỏ này.

Còn có một chiếc nhẫn trữ vật.

Trên chiếc nhẫn này tản mát ra một cỗ chấn động không tầm thường.

Hơn nữa tôn nghiêm hoa lệ.

Vừa nhìn đã biết không phải vật phàm!

"Đây chẳng lẽ là phần thưởng khi thông qua tầng chín mươi chín?"

Cố Dương nhìn thấy chiếc nhẫn trữ vật quý giá này, con mắt hơi sáng lên.

Trong lòng hơi động, liền đưa tay ra lấy.

Nhưng trong nháy mắt ngay lúc ngón tay Cố Dương chạm vào chiếc nhẫn trữ vật kia.

Sắc mặt Cố Dương hơi đổi.

Bởi vì ngay sau đó...

Một đạo khí tức vô cùng kinh khủng trong nháy mắt khóa chặt lấy mình!

Rẹt!

Trong chớp mắt này.

Toàn bộ không gian xung quanh đều bị phong tỏa!

Ngay sau đó, từng đợt sương mù đen kịt từ trong nhẫn trữ vật phát ra.

Đạo sương mù kia đều phun ra.

Chợt ngưng tụ thành một bóng người trên không trung!

Đó là một nam tử trung niên mặc y bào sang trọng.

Dung mạo bất phàm, cử chỉ uy nghiêm.

Vừa nhìn liền biết bất phàm!

Mà thân ảnh kia vừa xuất hiện, liền đem ánh mắt đặt ở trên người Cố Dương.

Mà ánh mắt của hắn... sau khi nhìn thấy Cố Dương, cũng dần dần phát sinh biến hóa!

"Ngưng Chân cảnh tầng mười?"

"Hả? Đợi đã... Luyện thể đại thành? Quyền ý tám phần mười đỉnh phong? Hízz... Nội tình kiếm đạo này!"

Hắn cẩn thận đánh giá Cố Dương một chút.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương lập tức trở nên tham lam.

"Được được được!"

"Ha ha ha! Không nghĩ tới Tử Nguyệt ta chờ đợi hơn vạn năm, cuối cùng cũng để ta chờ được một thân thể thích hợp!"

"Không sai! Vô cùng tốt!"

"Tiểu tử ngươi làm rất không tệ!"

"Ngươi thông qua khảo nghiệm của ta, hiện tại... Đem thân thể của ngươi giao cho ta đi!"

Trung niên nam tử nhếch miệng lên, lộ ra một tia tươi cười âm lãnh.

Trong ánh mắt tràn đầy tham lam.

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi thần sắc biến đổi.

Khá lắm, trong nhẫn trữ vật này, thế mà lại cất giấu một luồng

tàn hồn!

Mà cái gọi là Tử Nguyệt thí luyện tháp này không phải thí luyện!

Rõ ràng chính là tên gia hỏa này vì muốn sàng lọc lấy thể xác thích hợp mà đoạt xá!

Lập tức trong ánh mắt Cố Dương bộc phát ra một trận sát ý.

Vậy mà lại bị ám hại!

Mà nhìn thấy phản ứng của Cố Dương.

Tàn hồn Tử Nguyệt phát ra một tiếng cười lạnh.

"Nhóc con, đừng chống cự lại nữa!"

"Tử Nguyệt ta tung hoành Thanh Vực nhiều năm như vậy, thiên kiêu gì mà chưa từng thấy qua."

"Ngươi chỉ là Ngưng Chân cảnh, tưởng rằng có thể đánh với ta một trận sao?"

"Ta đường đường là cường giả Sinh Tử cảnh, cho dù chỉ còn lại một đạo tàn hồn, cũng không phải một Ngưng Chân cảnh như ngươi có thể so sánh!"

"Tự chủ đưa thân thể của ngươi cho ta, có lẽ ta sẽ nhẹ nhàng với linh hồn của ngươi hơn một chút."

Tàn hồn Tử Nguyệt toét miệng, phát ra từng đợt cười thê lương.

Nghe thấy vậy Cố Dương nổi cả da gà!

"Cút!"

Hắn lười nhiều lời, trực tiếp hô một câu.

Xoẹt một tiếng, linh kiếm trực tiếp ra khỏi vỏ!

Hạ xuống tay Cố Dương.

Chân khí ầm ầm bộc phát.

Bịch!

Trói buộc xung quanh ầm ầm vỡ nát.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương giơ tay lên, không chút do dự, chín thành kiếm ý ầm vang bộc phát!

Một kiếm chém ra!

Kiếm quang tung hoành! Một đạo kiếm khí vô cùng hung hãn, càng là ngang trời chém tới đạo tàn hồn kia!

Một kiếm chém xuống.

Nhà gỗ nhỏ lập tức bị phá hủy, mảnh gỗ vụn bay tán loạn.

Tất cả kiến trúc đều bị phá hủy trong khoảnh khắc!

Xoẹt xoẹt!

Kiếm khí nhanh chóng rơi vào trên người tàn hồn Tử Nguyệt.

Nhưng giờ phút này, khóe miệng Tử Nguyệt lại hiện ra một nụ cười âm lãnh.

Hắn không né tránh mà đứng tại chỗ.

Nhìn đạo kiếm khí kia lao nhanh đến.

Sau đó một màn làm cho đồng tử Cố Dương co rụt lại xuất hiện.

Xuy!

Kiếm khí đúng là trực tiếp xuyên qua tàn hồn Tử Nguyệt.

Đánh tan tàn hồn.

Chợt rơi vào trên không gian lá chắn cách đó không xa, lưu lại một vết tích sâu.

Nhưng ngay sau đó tàn hồn lại được phục hồi, khôi phục lại hình dáng Tử Nguyệt.

Mà lúc này, mặt Tử Nguyệt vẫn như cũ lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

"Chín thành kiếm ý, đúng là một tên gia hỏa thiên phú dị bẩm!"

"Chẳng qua rất đáng tiếc, nếu ngươi có thể lĩnh ngộ kiếm ý Đại viên mãn, có lẽ có thể uy hiếp đến ta, nhưng hiện tại... Còn lâu mới đủ."

"Hiện tại đến ta!"

Trong ánh mắt Tử Nguyệt hiện lên một vòng hào quang giống như rắn độc.

Ngay khoảnh khắc sau.

Tàn hồn lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Con ngươi Cố Dương co rụt lại.

Một luồng không gian cường đại lập tức trói buộc toàn thân mình.

Tình huống này hoàn toàn khác biệt so với trước đây!

Năng lực phong tỏa không gian này mặc dù không tính là quá mạnh, chỉ cần dùng chút điểm lực là có thể tránh thoát.

Nhưng quả thực đáng ghét!

Mà ngay lúc thân thể Cố Dương bị phong tỏa trong nháy mắt.

Cố Dương liền chợt quay đầu lại, tàn hồn Tử Nguyệt đúng là xuất hiện ở sau lưng của mình.

Hắn ta đưa tay ra chộp về phía đầu mình.

Thấy vậy, đồng tử Cố Dương co rụt lại.

Sau đó không chút do dự, dùng sức giãy thoát khỏi phong tỏa, chợt bộc phát ra một quyền, hung hăng đánh về phía tàn hồn trước mặt!

Bịch!

Kết hợp với quyền ý tám thành đỉnh phong, một quyền đánh xuống.

Lập tức cả không gian đều bị chấn động.

Mà đạo tàn hồn kia trực tiếp bị đánh tan!

Nhưng...

Một màn quỷ dị xuất hiện!

Đạo tàn hồn kia lại khôi phục như lúc ban đầu.

Quyền này dường như hoàn toàn không thể làm hắn bị thương.

Nhìn thấy điều này, thần sắc Cố Dương không khỏi ngưng tụ.

Thế mà không có hiệu quả!?

Mà kế hoạch của Tử Nguyệt thất bại, cũng là lui về sau mấy bước.

Nhíu mày nhìn Cố Dương.

"Tiểu tử, ta thấy ngươi rượu mời không muốn uống lại muốn uống rượu phạt đấy! Vốn không muốn làm tổn thương ngươi, để cho thể xác của ta bị tổn hại. Không hoàn mỹ."

"Nhưng ngươi thật sự là quá không ngoan!"

Trên mặt Tử Nguyệt lộ ra từng đợt sát khí.

Là một luồng tàn hồn.

Tử Nguyệt tự nhiên là không thể thôi động chân nguyên, bây giờ thứ hắn đang sử dụng.

Hoàn toàn đến từ Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Trước khi chết, hắn đã chuẩn bị hoàn toàn.

Cũng không ngờ người đến trước mặt hắn lại là một thiên tài cực mạnh!

Cho nên Tử Nguyệt thí luyện tháp này có thể giúp hắn phát huy ra lực lượng Nguyên Hải Cảnh!

Nghĩ đến đây.

Tử Nguyệt liền mãnh liệt đưa tay lên.

Trong nháy mắt, phảng phất có vô số đạo khí tức giống như tịch diệt trong nháy mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không có bất kỳ ý tứ nương tay nào.

Linh kiếm trong tay phát ra một tiếng kiếm reo thanh thúy.

Ngay sau đó, Cố Dương nâng kiếm lên.

Kiếm ý kinh khủng ầm ầm bạo phát.

Đó là cả một đạo kiếm ý Tiểu Viên Mãn!

Mà cũng chính trong khoảnh khắc này.

Bốn bề đúng là bộc phát ra từng đợt hắc vụ kinh khủng, khí thế hung hăng nhắm thẳng Cố Dương mà đi!

Cố Dương cầm linh kiếm trong tay, kiếm ý Tiểu Viên Mãn bộc phát, chợt chém ngang về phía trước!

Xuy!

Một đạo kiếm khí khủng bố được cô đọng đến mức tận cùng đột nhiên bộc phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Cùng lúc đó, từng đợt sương mù màu đen lại hiện lên.

Kiếm khí ầm ầm cuộn lại cùng một chỗ!

Một tiếng nổ cực lớn bộc phát.

Khiến toàn bộ không gian rung chuyển.

Ngoại giới.

Mọi người kinh hoảng thất thố vội vàng lui lại.

Bởi vì bọn họ phát hiện Tử Nguyệt thí luyện tháp đang điên cuồng run rẩy.

Phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống!

"Xảy ra chuyện gì?"

"Rốt cuộc Cố Dương hắn đang làm gì?"

"Chẳng lẽ truyền thừa Tử Nguyệt thí luyện tháp bị người lấy đi, rồi sẽ tự động phá hủy, Cố Dương muốn hấp thu xong truyền thừa?"

Không ít người lộ vẻ kinh ngạc suy tư, suy đoán.

Trong không gian hư vô.

Cố Dương cầm kiếm mà chiến.

Mà đối diện Cố Dương, sắc mặt tàn hồn Tử Nguyệt giờ phút này thập phần khó coi.

"Kiếm ý Tiểu Viên Mãn... Ngươi đã lĩnh ngộ kiếm ý đến trình độ Tiểu Viên Mãn rồi sao?"

Lộ ra khuôn mặt rung động của Tử Nguyệt!

Muốn ở lúc mười sáu mười bảy tuổi lĩnh ngộ kiếm ý đẳng cấp này, chỉ có siêu cấp thiên kiêu cực đỉnh mới có thể làm được!

Đừng nói là phụ cận Sở quốc.

Cho dù trong toàn bộ Thanh vực cũng chỉ có những yêu nghiệt đứng đầu mới có thể làm được.

Chẳng lẽ tiểu tử này là do những lão quái vật Thanh vực kia bồi dưỡng ra?

Mặt Tử Nguyệt lộ ra vẻ rung động, nhưng trong lòng thì mừng như điên.

Ha ha ha!

Thể xác lĩnh ngộ Kiếm Ý Tiểu Viên Mãn.

Nếu có thể cướp đoạt, đợi đến khi mình hoàn toàn khống chế được.

Tất nhiên sẽ đoạt lại địa vị bá chủ của mình trong Thanh Vực một lần nữa!

Nhưng trước mắt cũng xuất hiện một vấn đề!

Thực lực của Cố Dương đã lĩnh ngộ kiếm ý Tiểu Viên Mãn quá mức khoa trương.

Cho dù mình có thể thông qua Tử Nguyệt thí luyện tháp bộc phát ra thực lực Nguyên Hải cảnh, nhưng lại hoàn toàn không uy hiếp được Cố Dương!

Nếu không thể uy hiếp Cố Dương, sẽ không cách nào khiến hắn mất đi ý thức, nếu muốn đoạt xá độ khó sẽ cao hơn rất nhiều!

Tử Nguyệt rất cẩn thận!

Cho nên mỗi bước đi đều vô cùng cẩn thận.

Nếu không phải vì tính cách cẩn thận này, sợi tàn hồn của gã cũng không sống được vạn năm!

Hiện tại trước mặt hắn có hai loại lựa chọn.

Loại thứ nhất là trực tiếp dùng man lực đánh cho Cố Dương mất đi ý thức!

Đây cũng là cách đơn giản nhất dễ dàng nhất.

Có thể đoạt xá mà không có gì khó khăn!

Phá hủy linh hồn của hắn ta, đơn giản như bóp chết một con kiến!

Mà một loại khác chính là trực tiếp từ bỏ lực lượng liều mạng,

trực tiếp để một đám tàn hồn của mình tiến vào trong thức hải của Cố Dương.

Tiến hành giao đấu với linh hồn của Cố Dương!

Như vậy có chút nguy hiểm!

Bởi vì nếu sợi tàn hồn này thất bại, như vậy kết quả...

Chính là triệt để tan thành mây khói!

Tử Nguyệt hắn cũng sẽ biến mất khỏi thế giới này!

Tử Nguyệt đang có chút bối rối trong lòng.

Đột nhiên, Cố Dương động thủ!

Chỉ thấy trong ánh mắt hắn lóe lên sát ý nồng đậm.

Hắn nâng linh kiếm trung phẩm lên.

Một cỗ kiếm ý đặc thù tràn ngập khí tức lợi hại khủng bố ầm ầm bộc phát ra.

Nhìn thấy vậy, Tử Nguyệt lập tức sợ tới mức mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Đây là... Không thể nào!?"

"Ngươi chẳng qua chỉ là Ngưng Chân cảnh... Làm sao có thể lĩnh ngộ kiếm ý thuộc tính!"

"Hơn nữa kiếm ý này...

Tử Nguyệt nhịn không được thất thanh hô lên.

Hắn nhìn thấy gì!

Tên tiểu tử Ngưng Chân cảnh này...

Bộc phát ra một luồng kiếm ý thuộc tính!?

Ngưng Chân cảnh lĩnh ngộ một đạo kiếm ý thuộc tính!?

Loại chuyện này... Cho dù là thiên kiêu đứng đầu Thanh vực, cũng chưa chắc có thể làm được!

Tiểu tử này...

Rốt cuộc có lai lịch gì?

Hắn kinh hãi không thôi.

Đương nhiên, bây giờ hắn cũng không kịp suy nghĩ nhiều.

Bởi vì trong ánh mắt Cố Dương xẹt qua một vệt quang mang sắc bén.

Linh kiếm vung lên.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ nhất... Đoạn Trường Không!"

"Chết đi cho ta!"

Trảm Thiên Kiếm Ý ầm ầm bộc phát.

Sau khoảnh khắc, một đạo kiếm khí khủng bố không thể tưởng tượng trực tiếp chấn vỡ không gian, lấy một loại trạng thái gần như là bẻ cành khô chỉ thẳng Tử Nguyệt!

Trảm Thiên Kiếm Ý!

Đến trời còn có thể chém, huống chi là một đạo tàn hồn!

Tử Nguyệt tự nhiên cũng phát hiện điểm này.

Trên mặt hắn lộ vẻ kinh hãi.

Nếu như bị đạo kiếm khí này đánh trúng... Hắn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ!

Một kiếm này của Cố Dương, chính là chiêu tất sát!

Kiếm khí cực nhanh, gần như trong nháy mắt đã rơi vào trước mặt tàn hồn Tử Nguyệt.

Khoảng cách như thế, Tử Nguyệt căn bản không cách nào trốn tránh!

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng hơi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Rốt cuộc...

Nhưng ngay khi Cố Dương cho rằng một kiếm này của mình sắp chém giết tàn hồn Tử Nguyệt.

Đột nhiên, con ngươi hắn co rụt lại.

Bởi vì theo đó, một cỗ chấn động huyền diệu hiện ra.

Ngay sau đó, tàn hồn Tử Nguyệt tan biến vào hư không!

"Tiểu tử! Không nghĩ tới ngộ tính của ngươi lại khủng bố như vậy!"

"Không thể không thừa nhận, ngươi uy hiếp đến ta, đã như vậy... Ta đây cũng sẽ không nương tay!"

"Linh hồn của ngươi... Cho nên ta không khách khí nữa!"

Bên tai bỗng nhiên vang lên giọng nói của Tử Nguyệt.

Cố Dương trừng mắt quay đầu.

Tàn hồn Tử Nguyệt chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện ở phía

sau lưng hắn.

Không đợi Cố Dương có phản ứng gì.

Tử nguyệt liền trực tiếp hóa thành một trận hắc vụ, trực tiếp chui vào trong mi tâm Cố Dương.

"Không tốt!"

Phát giác được việc này, Cố Dương lập tức biến sắc.

Nhưng trên người hắn lại không có bất kỳ thủ đoạn nào nhằm vào trong linh hồn.

Cho nên chỉ có thể trơ mắt nhìn tàn hồn Tử Nguyệt tiến vào trong thức hải của mình.

Cố Dương vội vàng ngồi xếp bằng, tâm thần trầm xuống.

Quả nhiên là vậy.

Trong ý thức hải rộng lớn.

Không ngờ tàn hồn của Tử Nguyệt lại xuất hiện ở chỗ này.

"Cút khỏi thức hải của ta!"

Cố Dương tâm niệm vừa động, ý thức hướng Tử Nguyệt phát ra một tiếng rống giận như uy hiếp!

"Ha ha, tiểu tử ngươi dường như còn không rõ tình cảnh của mình nha."

"Mặc dù thực lực đạo tàn hồn này của ta đã sớm không bằng năm đó, nhưng đối phó với một linh hồn Ngưng Chân cảnh nho nhỏ thì đơn giản như bóp chết một con gà con!"

"Ngươi cứ nhìn ta khống chế thân thể của ngươi đi!"

Tử Nguyệt cười lạnh một tiếng.

Liền quay đầu, phóng về hướng trung tâm thức hải của Cố Dương.

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Cố Dương khó coi tới cực điểm.

Hắn ta cũng không biết sau này sẽ xảy ra chuyện gì!

Dù sao chưa bao giờ gặp phải loại chuyện như vậy.

Một tàn hồn cường giả Sinh Tử cảnh xuất hiện trong thức hải của mình, đồng thời còn muốn hủy diệt linh hồn của mình, khống chế thân thể của mình?

Làm sao bây giờ?

Trong đầu Cố Dương hiện lên ngàn vạn suy nghĩ.

Mà đúng lúc này.

Cố Dương bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó.

Ánh mắt sáng ngời.

"Có lẽ... Một chiêu này có thể thực hiện!"

Nghĩ đến đây, ý thức Cố Dương khẽ động, cũng phóng về trung tâm thức hải.

"Không tệ không tệ!"

"Tinh Thần lực thế mà cũng không tệ đến như vậy."

"Cái thể xác này, bất luận là ở phương diện nào cũng đều hoàn mỹ không thể bắt bẻ."

"Có điều... Tư chất này hình như hơi yếu."

"Tư chất yếu như vậy, khó trách tu vi vẫn luôn kẹt ở Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong."

"Chẳng qua chuyện tư chất dễ giải quyết, ngộ tính kinh khủng này cũng là hiếm có!"

Lúc này, ở trung tâm thức hải.

Tàn hồn của Tử Nguyệt đang say sưa đánh giá thức hải của Cố Dương.

Giống như đang tản bộ trong hậu hoa viên vậy.

Hiện tại, dường như hắn đã nắm chắc phần thắng trong tay.

Trước khi tới đây, hắn còn sợ tinh thần của Cố Dương quá mức cường đại.

Bây giờ xem ra...

Quả thực không yếu, nhưng muốn đối kháng với hắn, còn kém quá nhiều!

Cho nên tất nhiên không cần phải lo lắng!

"Đã như vậy... Vậy thì chuẩn bị tiếp nhận thân thể mới này đi."

Ánh mắt Tử Nguyệt lập tức lộ ra một tia chờ mong.

Ánh mắt của hắn chậm rãi chếch đi, ý niệm của Cố Dương rõ ràng đứng ở một bên.

Ánh mắt nhìn chăm chú chính mình.

"Thế nào? Tiểu tử, ngươi đã cam chịu rồi sao?"

Thấy Cố Dương cũng không xuất thủ, chỉ ngơ ngác đứng ở nơi đó.

Tử Nguyệt không khỏi cười.

Cho rằng Cố Dương đã từ bỏ giãy dụa.

"Như vậy không phải là được rồi sao?"

"Hiện tại từ bỏ ta cũng sẽ không nương tay."

Tử Nguyệt cười lạnh một tiếng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cả người hắn liền hóa thành từng đoàn từng đoàn hắc vụ, bay thẳng về phía Cố Dương!

Định trực tiếp hấp thu ý niệm của Cố Dương!

Như vậy, hắn có thể trực tiếp có được ký ức của Cố Dương!

Nắm giữ tất cả năng lực của Cố Dương!

Hắn hoàn toàn tiếp nhận bộ thân thể mới này!

Sắc mặt hắn hưng phấn kích động.

Hắn ta không thể chờ đợi được muốn được thấy ánh mặt trời lần nữa!

Cố Dương liền đứng tại chỗ.

Thần sắc tỉnh táo nhìn Tử Nguyệt đánh tới.

Nhìn biểu cảm của Cố Dương có chút bình tĩnh quá mức.

Trong lòng Tử Nguyệt không khỏi hiện ra một tia bất an.

Luôn cảm thấy có cái gì đó không đúng.

Chẳng lẽ tiểu tử này còn lưu thủ đoạn?

Không có khả năng!

Tinh thần lực của thằng nhãi này chỉ mạnh như vậy.

Hắn lấy đâu ra thủ đoạn để nhắm vào mình đây?

Nghĩ đến đây, bất an trong lòng Tử Nguyệt nhanh chóng bị vô cùng vô tận kích động cùng vui sướng tràn ngập.

"Rốt cuộc ta... sắp sống lại!"

Tử Nguyệt điên cuồng cười to.

Giờ phút này, sương đen mà hắn hoá thành đã xuất hiện trước mặt Cố Dương.

Hắn ta không chút do dự.

Nó trực tiếp há miệng đớp về phía Cố Dương.

Nhưng cũng chính vào khoảnh khắc này.

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo quang mang sáng chói bỗng nhiên từ trên đỉnh đầu Cố Dương nở rộ.

Tử Nguyệt nhất thời kinh hãi dừng lại.

Hắn ngẩng phắt đầu lên.

Giờ phút này trên đỉnh đầu Cố Dương lại xuất hiện một lưỡi kiếm!

Đạo kiếm khí kia lơ lửng giữa không trung.

Một luồng bén nhọn cực kỳ kinh khủng tản mát ra!

Sự sắc bén này...

Phảng phất như có thể chặt đứt hết thảy!

Mà nó đột nhiên xuất hiện ở trên lưỡi kiếm.

Nhưng sắc mặt Tử Nguyệt lại lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Trong thức hải của hắn... Tại sao lại có kiếm ý còn sót lại!"

"Hơn nữa... Kiếm ý kinh khủng như vậy!"

Trong đầu Tử Nguyệt vừa mới sinh ra sự nghi hoặc này.

Chợt trợn tròn hai mắt.

Rồi sau đó không chút do dự, xoay người muốn chạy trốn.

Nguy hiểm!

Cực độ nguy hiểm!

Nhất định phải tranh thủ thời gian đào tẩu!

Nếu không thì…

Ngay lúc Tử Nguyệt xoay người lại thì chỉ trong nháy mắt.

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia cười lạnh.

"Muốn chạy trốn sao? Muộn rồi!"

Cố Dương cười lạnh.

Tâm niệm chợt động.

Trong nháy mắt.

Lập tức từ trên mũi kiếm trong hư không kia bộc phát ra một cỗ kiếm ý khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Trong nháy mắt khi Đạo kiếm ý này bùng nổ.

Ngay lập tức giống như thủy triều mãnh liệt bao bọc toàn bộ thức hải.

Tàn hồn Tử Nguyệt muốn chạy trốn lại bị kiếm ý bao phủ trong nháy mắt.

Xuy xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng trực tiếp khuấy động tàn hồn của hắn ta tới long trời lở đất.

Chỉ để lại từng mảnh tàn hồn!

Gần như chỉ là trong thời gian chốc lát.

Tàn hồn Tử Nguyệt liền bị cỗ kiếm ý kinh khủng này chặt đứt thành vô số mảnh.

Những mảnh vỡ tàn hồn này phiêu phù trong thức hải của hắn.

Chờ một lát sau.

Những mảnh vỡ tàn hồn này cuối cùng cũng không thể lắp ráp lại được!

Thấy vậy, Cố Dương lúc này mới nặng nề thở ra một hơi.

Tàn hồn của cường giả Sinh Tử cảnh rốt cục đã hoàn toàn bị phá hủy!

Mà ngay tại thời khắc này, cường giả sáng tạo Tử Nguyệt thí luyện Tháp Tử Nguyệt đã hoàn toàn chết đi!

Thân tử đạo tiêu!

Chương 150 - 9 thành kiếm ý miểu sát Anh Tài hạng 2! Bạch Thiên Hồng ra tay (1)

"Hô..."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ một đạo tàn hồn của cường giả Sinh Tử cảnh thôi cũng đã khó chơi rồi.

Nếu thật sự là cường giả Sinh Tử cảnh... thì phải cường hãn tới mức nào chứ?

Cố Dương không khỏi sắc mặt nghiêm túc.

Lúc đầu hắn còn cảm thấy thủ đoạn của mình hiện tại đã đủ cường hãn.

Thậm chí có chút đắc chí lên.

Nhưng hôm nay xem ra vẫn còn thiếu rất nhiều!

"Chẳng qua cũng có niềm vui ngoài ý muốn."

Cố Dương hơi dừng lại.

Nhắm mắt lại cảm thụ đạo kiếm sắc mà Ngộ Kiếm Thảo lưu lại trong thức hải của mình.

Đây chính là đạo kiếm sắc lưu lại sau khi phục dụng Ngộ Kiếm Thảo.

Trong đó còn ẩn chứa một chút dư vị của kiếm ý.

Cố Dương cũng vẫn không đem ra cảm ngộ.

Không ngờ lại phát huy tác dụng ở chỗ này.

Nếu không phải trong thức hải tồn tại một lưỡi kiếm ẩn chứa dư vị kiếm ý.

Chỉ sợ cũng đã để cho tàn hồn Tử Nguyệt thành công.

Ngẫm lại thôi đã cảm thấy sợ hãi rồi.

Tuy rằng Cố Dương đã trải qua việc phóng thích dư vị kiếm ý còn sót lại trong lưỡi kiếm để phá hủy tàn hồn Tử Nguyệt, nhưng hắn lại là phát hiện mình dần dần đem dư vị kiếm ý trong đó đều cảm ngộ.

Dần dần, mũi kiếm trong thức hải kia cũng trực tiếp biến mất.

Cố Dương nhắm mắt lại.

Yên lặng cảm ngộ.

Một lát sau, Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Bây giờ nội tình kiếm đạo của hắn lại vững chắc hơn không ít!

Nếu như có cơ hội sửa đổi một phen, thì Cố Dương có thể lại có chỗ đột phá trên phương diện kiếm đạo!

Đương nhiên, phải đợi đến lúc đột phá Bão Nguyên cảnh.

Nghĩ đến đây, Cố Dương lắc đầu.

Lúc này mới chậm rãi đứng dậy.

Lúc này hư không đã biến mất không thấy đâu nữa.

Lưu lại trước mắt... Lại là một mảnh phế tích thê thảm.

Mà ở trong một góc đá.

Một chiếc nhẫn trữ vật thình lình lóe ra tia sáng nhàn nhạt.

Thấy vậy, Cố Dương liền không do dự nữa, trực tiếp đưa tay cầm chiếc nhẫn trữ vật này lên.

Trước đó tàn hồn của Tử Nguyệt chính là giấu ở trong nhẫn trữ vật.

Suýt nữa đoạt xá mình!

Bây giờ tàn hồn của Tử Nguyệt đã bị hủy.

Đương nhiên cũng không gặp phải trở ngại gì.

Ý thức Cố Dương trực tiếp tiến vào trong nhẫn trữ vật.

Nháy mắt, một cái không gian khổng lồ hiện ra ngay trước mắt.

Sau đó...

Cố Dương không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Tên này hay nhỉ!

Trong nhẫn trữ vật bày đầy đồ vật!

Bảo dược, linh dược, đan dược, công pháp, võ kỹ vân vân...

Cái gì cần có cũng có!

Tựa như là một cái Bách Bảo Các.

Tùy tiện quét qua là có thể phát hiện vô số trân bảo.

Đây là điều Cố Dương hoàn toàn không nghĩ tới.

Đây chính là...

Nội tình của cường giả Sinh Tử cảnh sao?

Cố Dương ý thức đảo qua, tùy tiện cầm lấy một quyển công pháp.

Định Nhãn nhìn tới.

[Càn Khôn quyết]

【 Công pháp Địa cấp cực phẩm 】

【 ... 】

Cố Dương nhìn không nhịn được ánh mắt mang ý cười.

Tùy tiện cầm lấy một quyển công pháp chính là công pháp Địa cấp cực phẩm.

Sau đó hắn lại cầm lấy võ kỹ cơ bản nhìn thoáng qua.

Khá lắm, vậy mà còn có võ kỹ và công pháp ngụy Thiên cấp!

Kiếm bộn rồi!

Quả thực là kiếm bộn!

Cố Dương hiển nhiên cũng không nghĩ tới trong nhẫn trữ vật này có nhiều bảo bối như vậy.

Thậm chí còn có thể đánh đồng với nội tình của cả tông môn!

Mà hiện giờ hắn đã nắm giữ được những thứ này!

"Nội tình của Sinh Tử cảnh à."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Dựa vào những tài nguyên này, thực lực của mình nhất định có thể tăng lên một cấp!

"Phát tài rồi."

Cố Dương tâm tình có chút kích động.

Chẳng qua hắn rất nhanh liền nhịn xuống ý nghĩ bắt đầu tu luyện tại chỗ.

Bởi vì trước mặt hắn... Một gợn sóng kỳ dị xuất hiện.

Chợt chậm rãi đi tới phía trước mặt.

Nhất thời, một cỗ Không Gian Chi Lực xuất hiện, trực tiếp truyền tống ra khỏi Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Trong nháy mắt khi Cố Dương truyền tống ra ngoài.

Tử Nguyệt thí luyện tháp cũng bởi chủ nhân của mình thân tử đạo tiêu, bắt đầu tự sụp đổ.

"Mau nhìn!"

"Là Cố Dương! Cố Dương đi ra rồi!"

"Hắn rốt cục đi ra rồi!"

Cố Dương xuất hiện nhất thời hấp dẫn ánh mắt tất cả mọi người.

Vô số người la lớn.

Nhưng vào lúc này, có người lại phát hiện thí luyện tháp sau lưng Cố Dương, dường như có chút không đúng.

Tập trung nhìn vào, nhất thời có người nhịn không được thét

lên.

"Tháp thí luyện đang rung động!"

"Đổ rồi! Tháp thí luyện sắp sập!"

Dưới bao ánh mắt khiếp sợ của vô số người.

Tháp thí luyện ầm ầm sụp đổ.

Hóa thành một đống đổ nát.

Nhìn thấy vậy.

Tất cả mọi người đều choáng váng.

Tử Nguyệt thí luyện tháp trực tiếp sụp đổ?

Kia chẳng phải là về sau không thể tiếp tục xông tháp nữa?

Bọn hắn đầu tiên là sửng sốt trong chốc lát.

Nhưng ngay sau đó, đám người liền hồi thần lại.

Sở dĩ Tử Nguyệt thí luyện tháp sẽ sụp đổ, rất rõ ràng là bởi vì Cố Dương lấy đi thứ trọng yếu nhất trong Tử Nguyệt thí luyện tháp.

Mà thứ kia.

Có lẽ là bí mật của Tử Nguyệt thí luyện tháp!

Truyền thừa mà cường giả Sinh Tử cảnh lưu lại!

Nghĩ đến đây, trong nháy mắt.

Ánh mắt mọi người một lần nữa rơi vào trên người Cố Dương.

Kính nể.

Sợ hãi!

Kinh khiếp!

Nhưng trong tâm tình này lại ẩn giấu một tia tham lam!

Truyền thừa mà cường giả Sinh Tử cảnh lưu lại lực hấp dẫn kinh khủng cỡ nào!

Đừng nói là bọn họ, cho dù là cường giả Nguyên Hải cảnh nghe thấy cũng sẽ không nhịn được nảy sinh ý nghĩ với Cố Dương!

Cho nên, bọn họ lập tức có chút rục rịch.

Mặc dù dưới tình huống này, xác định mình không nhất định sẽ đánh bại Cố Dương.

Nhưng bọn hắn không nhịn được có chút rung động.

Nếu như bọn họ có thể đánh bại Cố Dương, thậm chí là đánh chết Cố Dương!

Có lẽ...

Bọn họ có thể lấy được truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Dựa vào truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh...

Coi như thiên kiêu số một Sở Quốc Bạch Thiên Hồng, có thể làm được gì họ đây?

Nghĩ đến đây.

Trong ánh mắt của bọn họ chứa đầy tham lam, không chút che giấu bộc phát ra.

Cố Dương tự nhiên cũng đã nhận ra những ánh mắt này.

Hắn cười lạnh lùng.

Toàn thân chấn động.

Lập tức, uy áp khủng bố của tám thành kiếm ý trong nháy mắt tràn ngập toàn trường!

Xuy!

Kiếm áp khủng bố mà vô hình lan tràn ra.

Đám thiên kiêu kia lập tức bị ép tới mức không ngẩng đầu lên được.

Khắp khuôn mặt tràn đầy kinh sợ và sợ hãi!

Tám thành kiếm ý!

Cố Dương thế mà còn lĩnh ngộ tám thành kiếm ý!

Tuy rằng từng có truyền thuyết nói Cố Dương lĩnh ngộ đại thành kiếm ý.

Nhưng bọn hắn đều cho rằng kiếm ý chỉ có bảy phần mười.

Không nghĩ tới Cố Dương lại lĩnh ngộ tám thành kiếm ý!

Tám phần kiếm ý vừa bộc phát, ở đây gần như không ai có thể ngăn cản.

Ngoại trừ mấy người xếp hạng cao nhất trong Anh Tài bảng, còn lại đều cúi đầu, thậm chí đều bị trấn áp không thở nổi.

Về phần vẻ tham lam trong ánh mắt, giờ phút này cũng đã biến thành uy lực khủng bố, sợ hãi cùng kính sợ, tám phần kiếm ý, bọn họ cho dù không trực diện qua nhưng trong lòng ít nhiều cũng có chút nắm chắc.

Cho dù bọn họ cùng lên... chỉ sợ còn chưa đủ đông để một đạo kiếm ý của Cố Dương giết hết!

Cho nên bọn họ triệt để bỏ đi dự định ra tay với Cố Dương.

Nhưng sự tình cũng không vì vậy mà chấm dứt.

Trong ánh mắt Bạch Thiên Hồng lóe ra chiến ý nóng rực.

Đối với việc trên người Cố Dương có khả năng có truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh, hắn tự nhiên cũng muốn.

Nhưng hắn cũng không cảm thấy bí cảnh nho nhỏ ở Hạo Nam Châu này sẽ tồn tại toàn bộ truyền thừa mà cường giả Sinh Tử cảnh lưu lại.

Hiện tại...

Chỉ là đơn thuần muốn phân cao thấp với Cố Dương!

Chẳng qua ngay lúc Bạch Thiên Hồng chuẩn bị ra tay.

Đột nhiên Hà Vệ đứng dậy trước hắn một bước.

"Cố Dương! Không nghĩ tới ngươi chẳng qua là Ngưng Chân cảnh liền có thể đăng lâm đỉnh Tử Nguyệt thí luyện tháp, thậm chí còn đem thí luyện tháp phá sập!"

"Ta cũng muốn thỉnh giáo ngươi một chút, xem ngươi rốt cuộc dựa vào cái gì mà có thể leo lên đỉnh tháp!"

Trong ánh mắt Hà Vệ cũng tràn ngập chiến ý!

Trước đó hắn thua dưới tay Bạch Thiên Hồng, danh tiếng cũng sụt giảm.

Nhưng hôm nay lại xuất hiện một Cố Dương!

Thậm chí bây giờ danh tiếng của Cố Dương còn sắp vượt qua Bạch Thiên Hồng!

Nhưng tu vi của Cố Dương không cao!

Nếu mình có thể khiêu chiến Cố Dương, thậm chí có thể chiến thắng gã, như vậy có lẽ mình sẽ vượt qua được Bạch Thiên Hồng, trở thành đệ nhất Sở quốc!

Đương nhiên, càng quan trọng hơn là hắn cũng muốn nhìn xem rốt cuộc Cố Dương dựa vào cái gì mà leo lên đỉnh tháp.

Nghe Hà Vệ nói vậy, Cố Dương hơi nhíu mày.

Khiêu chiến?

Hắn cũng không muốn khiêu chiến.

Trên người có rất nhiều chuyện.

Vốn Cố Dương định trực tiếp xoay người rời đi.

Kết quả Hà vệ thấy vậy, mặc kệ Cố Dương có đáp ứng hay không.

Giống như lúc trước khiêu chiến Bạch Thiên Hồng, trực tiếp ra tay!

Hắn vừa ra tay, chiêu thức của hắn chẳng hề có chút biến hóa gì cả!

Trường thương màu xanh đen ầm ầm xoay tròn trên không trung.

Chân nguyên hùng hậu phun ra.

Bảy thành thương ý bùng nổ!

Mũi thương chỉ thẳng vào Cố Dương.

Khí tức kinh khủng chợt bộc phát!

"Thương Hồn... Long Du!"

Chiêu thức đồng dạng cũng nhắm thẳng vào Cố Dương mà đi!

Một chiêu này của hắn lúc trước dễ dàng bị Bạch Thiên Hồng bài trừ.

Hôm nay hắn đồng dạng cũng sử dụng đối với Cố Dương.

Một chiêu này của hắn uy lực nổi bật, thế hệ trẻ tuổi ở Sở quốc ngoại trừ Bạch Thiên Hồng ra không ai có thể ngăn cản!

Huống chi Cố Dương chỉ là Ngưng Chân cảnh mà thôi!

Cho dù thiên tư của hắn nổi bật, có thể thông qua thí luyện đỉnh tháp.

Thực lực cũng chưa chắc đã có thể mạnh đến mức nào!

Sau khi nghĩ đến cảnh tượng mình đánh bại Cố Dương, được vạn chúng chú mục.

Tâm tình của hắn kích động không thôi!

Nhóm thiên kiêu xung quanh xem kịch cũng sôi nổi kinh hô.

"Lại là chiêu này!"

"Một chiêu này uy lực cực kỳ cường hãn, ngoại trừ Bạch Thiên Hồng, chỉ sợ không ai có thể ngăn cản!"

"Tuy rằng Cố Dương thiên tư vượt lên tất cả mọi người, nhưng đáng tiếc, tu vi của hắn thật sự quá thấp, Hà Vệ dùng chiêu này quá khi dễ người."

"Cố Dương không ngăn được một thương này!"

Bọn hắn lắc đầu cảm khái.

Tuy rằng Cố Dương biểu hiện ra thiên tư vô song.

Nhưng đối với thực lực, bọn họ cũng không coi trọng Cố Dương!

Thực lực của Hà Vệ trong thế hệ trẻ tuổi chỉ vẻn vẹn kém hơn Bạch Thiên Hồng một chút mà thôi...

Mọi người đều không phải đối thủ của Hà Vệ!

Bao gồm cả Quyền Ma!

Tuy danh tiếng của Quyền Ma rất vang dội.

Nhưng trên thực tế, Quyền Ma cũng nổi danh dựa vào việc nghiền áp thiên kiêu xếp hạng thấp!

Còn về Quyền Ma và bốn gã thiên kiêu top 4 chiến đấu, gần như đã mang tính áp đảo!

Quyền Ma hoàn toàn không phải đối thủ của bốn thiên kiêu top đầu!

Thậm chí bị Mạc Trường An xếp hạng thứ tư treo lên đánh.

Đó là đừng nói Hà Vệ xếp hạng thứ hai!

Cho nên mặc dù biết được dưới tình huống Cố Dương đánh bại Quyền Ma... Bọn họ vẫn càng thêm coi trọng Hà Vệ!

Dù sao Hà Vệ cũng là Bão Nguyên cảnh tầng 5!

Mà đối thủ của Thí Luyện Tháp là lựa chọn căn cứ vào tu vi.

Nói cách khác...

Đối thủ Cố Dương gặp phải ở tầng thứ chín mươi chín của thí luyện tháp... chưa chắc đã mạnh hơn Hà Vệ!

Còn về Cố Dương.

Thấy Hà Vệ ra tay.

Sắc mặt có chút lạnh lẽo.

"Thật là ồn ào!"

Cố Dương cầm trung phẩm linh kiếm, tùy ý vung lên!

Trong nháy mắt kia, một luồng kiếm ý kinh khủng không thể nào tưởng tượng ầm ầm bộc phát ra.

Khiến cho linh kiếm trong tay Cố Dương phát ra trận trận thanh âm kiếm reo.

Đây đúng là...

Chín thành kiếm ý!

Xuy!

Một kiếm này của Cố Dương, cũng không có bất cứ kết cấu gì.

Chỉ đơn giản là vung kiếm.

Chân khí bao phủ trên đó, chín phần mười kiếm ý ầm ầm bộc phát!

Sau đó...

Ầm ầm!

Kiếm khí rơi thẳng lên trường thương màu xanh đen của Hà Vệ.

Hư ảnh con rồng trắng lập tức hóa thành hư vô.

Ngay sau đó...

Kiếm khí trực tiếp chặt đứt mũi thương!

Leng keng, leng keng!

Trường thương trực tiếp bắn ra ngoài!

Đồng thời bắn ra ngoài còn có Hà Vệ!

Chỉ là lần này...

Hắn ta thảm bại còn thảm hơn nữa!

Không trung.

Sắc mặt hắn ửng hồng, nhịn không được phun ra một ngụm máu tươi.

Rồi sau đó cả người như diều đứt dây bay ngược lại hơn ngàn mét.

Cuối cùng ầm ầm đâm vào một tảng đá khổng lồ phía trên!

Nham thạch kia bị đụng thủng một cái hố sâu mười thước.

Còn Hà Vệ thì nằm trong cái hố kia.

Hơi thở cả người lại yếu ớt tới cực điểm.

Nghiễm nhiên chỉ còn lại một hơi thở cuối cùng.

Tĩnh!

Phụ cận nhất thời trở nên yên tĩnh không tiếng động.

Tất cả mọi người đều dùng ánh mắt nhìn Cố Dương như nhìn

quái vật!

"Một kiếm miểu sát!"

"Chiêu kiếm này, thiếu chút nữa đã giết chết Hà Vệ rồi sao?"

"Chín thành kiếm ý! Cố Dương thế mà lĩnh ngộ chín thành kiếm ý!"

"Hắn mới mười bảy tuổi, việc này có thật sự hợp lý không?!"

"Khi ta mười bảy tuổi... Cái rắm cũng không phải, đều là mười bảy tuổi, nhưng sao chênh lệch lại lớn như vậy chứ?"

"Hiện tại ta xem như hoàn toàn hiểu được, Cố Dương có thể thông qua đỉnh tháp, hoàn toàn là dựa vào thực lực mạnh mẽ của chính mình!"

"Đúng vậy, nếu thật sự bởi vì tu vi thấp mà có thể qua được, từ cổ chí kim hơn vạn năm, sao lại không có ai có thể vượt qua cơ chứ?"

"Điều này nói rõ... thực lực của Cố Dương vô cùng cường hãn!"

"Ít nhất, thực lực của hắn vượt qua Hà Vệ quá nhiều, có lẽ... chỉ có Bạch Thiên Hồng mới có thể đánh một trận với hắn thôi!"

Vô số người trong lòng rung động vô cùng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hiện giờ sự tham lam trong mắt bọn họ đã sớm biến mất vô tung vô ảnh.

Nghiễm nhiên chỉ còn lại kính nể cùng hoảng sợ.

Giờ phút này trên mặt Khổng Vũ cùng Mạc Trường An cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

Ánh mắt Cố Dương nhìn về phía hắn giống như đang nhìn một con quái vật.

Đây thật sự là thực lực mà Ngưng Chân cảnh có thể bạo phát sao?

Nếu chín thành kiếm ý, mà Cố Dương đột phá tới Bão Nguyên cảnh, thậm chí cùng một cảnh giới với bọn họ.

Chẳng phải có thể dựa vào chín thành kiếm ý, chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh hay sao?

Thầm nghĩ lại cũng thấy vô cùng kinh khủng!

Mẹ nó thật là biến thái!

Nhưng vào lúc này.

Bên kia, giờ phút này trong ánh mắt của Bạch Thiên Hồng lại bộc phát ra chiến ý như thông thiên.

"Thú vị!"

"Cố Dương... Đánh với ta một trận!"

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương thế mà nắm giữ chín thành kiếm ý!

Cho dù là hắn... cũng không thể lĩnh ngộ chín thành kiếm ý!

Chỉ mới đạt tới Ngưng Chân cảnh mà đã có thể lĩnh ngộ rồi?!

Có chút thú vị!

Thật sự là rất thú vị!

Thấy Bạch Thiên Hồng đứng ra.

Tất cả mọi người xung quanh vô cùng khiếp sợ.

Ngay sau đó đều tỏ vẻ mong đợi.

Bạch Thiên Hồng chính là thiên kiêu số một Sở quốc, thiên tư trác tuyệt, thậm chí có thể nói là thiên kiêu mạnh nhất trong ngàn năm qua!

Còn Cố Dương thì sao?

Lại là một con hắc mã tuyệt thế!

Hắc đến không thể hắc hơn nữa!

Dùng tu vi Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong, từ không có gì mà xông lên Anh Tài bảng, sau đó từ top ba mươi vọt tới top mười một, lại liên tục đánh bại Quyền Ma xếp hạng thứ năm cùng Hà Vệ xếp thứ hai.

Có thể nói...

Cũng là một thiên kiêu tuyệt thế!

Thậm chí thật sự so thiên phú thì Bạch Thiên Hồng còn lâu mới bằng Cố Dương!

Bởi vì Cố Dương trèo lên đỉnh tháp thí luyện Tử Nguyệt!

Chỉ với điểm này đã đủ nghiền ép tất cả các thiên kiêu khác.

Kể cả Bạch Thiên Hồng cũng vậy!

Bây giờ hai thiên kiêu muốn bùng nổ chiến đấu.

Tất nhiên lại để cho bọn họ chờ mong không thôi!

Trong mắt tràn đầy quang mang sáng rực!

Cùng lúc đó.

Bên trong cung điện.

Khoảnh khắc khi Bạch Thiên Hồng đứng ra tuyên bố muốn chiến đấu với Cố Dương

Tất cả Hoàng tử đều trừng to mắt.

Trên mặt chợt lộ ra vẻ chờ mong.

"Không nghĩ tới Bạch Thiên Hồng lại chủ động khiêu chiến Cố Dương!"

"Cố Dương lĩnh ngộ chín thành Kiếm Ý, chỉ sợ đúng là điểm này cũng khiến cho Bạch Hồng khơi lên chiến ý trong lòng, dù sao Bạch Thiên Hồng cũng là dùng kiếm!"

"Lần này thì thú vị rồi, hai tên biến thái này lại đối đầu rồi!"

"Không biết hai người bọn họ ai có thể hơn được một bậc?"

"Nếu chỉ luận thiên tư, Cố Dương tự nhiên là không thể nghi ngờ sẽ giành được thắng lợi giống như nghiền ép, nhưng nếu so sánh thực lực mà nói. Bạch Thiên Hồng cũng không phải đám Hà Vệ có thể so sánh."

Đám hoàng tử nhao nhao nghị luận.

Nhị hoàng tử cũng rất nghiêm túc phân tích.

Hắn cũng không phải tận lực thiên vị Bạch Thiên Hồng, mà là thực lực của Bạch Thiên Hồng xác thực kinh thế hãi tục!

Thiên phú của Cố Dương không ai có thể nghi ngờ.

Nhưng luận thực lực, tu vi của Cố Dương thật sự quá thấp.

Nếu Cố Dương đã đột phá Bão Nguyên cảnh, kết quả trận chiến đấu này sẽ không có gì đáng lo ngại nữa!

Còn ngay khi tất cả mọi người đều đang nghểnh cổ lên mong

chờ.

Trên sân, thần sắc Cố Dương ngược lại có chút lạnh nhạt.

"Dựa vào đâu mà ta phải đánh với ngươi một trận?"

Hắn tự nhiên biết danh tiếng của Bạch Thiên Hồng.

Nhưng chuyện này liên quan gì tới hắn?

Bạch Thiên Hồng có phải là thiên kiêu số một hay không, điều đó có thể ảnh hưởng đến mình sao?

"Ngươi lĩnh ngộ chín thành kiếm ý, đáng để đấu với ta một trận!"

"Nếu là so đấu kiếm ý, đánh đến mức tận cùng có lẽ có thể làm cho ta lâm môn đột phá, lĩnh ngộ chín thành kiếm ý!"

"Ngươi... là một hòn đá mài kiếm không tệ."

Bạch Thiên Hồng giờ phút này cũng nhàn nhạt mở miệng.

Giọng nói của hắn phảng phất hoàn toàn không để Cố Dương vào trong mắt.

Thậm chí từ đầu đến cuối...

Hắn xem Cố Dương như đá mài kiếm, đá để đặt chân lên!

Hắn tu luyện chính là vô địch chi tâm.

Đi trên con đường vô địch!

Gặp phải loại thiên kiêu cấp bậc như Cố Dương, nếu có thể đánh bại hắn ta, thậm chí giết chết con đường vô địch của Cố Dương, hắn ta có thể đi càng xa hơn!

Chín thành kiếm ý, hắn cũng có thể nhờ vào đó lĩnh ngộ!

Mà Bạch Thiên Hồng vừa nói ra lời này.

Nhất thời làm trên mặt Cố Dương lộ ra nụ cười lạnh lùng.

"Lấy ta làm đá mài kiếm? Ngươi xứng sao?"

Nghe được lời trào phúng của Cố Dương.

Bạch Thiên Hồng không để ý, chỉ từ bên hông mình rút ra thanh trung phẩm linh kiếm màu trắng của mình.

"Xứng hay không xứng, ngươi sẽ biết ngay thôi."

Hắn lạnh nhạt mở miệng.

Chân nguyên kinh khủng ầm ầm bừng bừng bừng bừng bừng xuất hiện.

Chỉ trong chớp mắt đã lan ra bốn phía.

Một cỗ khí tức nặng nề từ trên trời giáng xuống.

Đỉnh đầu cùng thân mình phảng phất đều bao phủ một ngọn lửa màu đỏ.

Khí tức kinh khủng khiến người ta nghe thấy phải biến sắc!

"Hízz..... công pháp Địa cấp cực phẩm Xích Diễm Công, Bạch Thiên Hồng vậy mà đã tu luyện nó đến tầng mười một!?"

Khổng Vũ xếp hạng thứ ba lập tức trợn trừng hai mắt.

Hắn hiểu khá sâu về Bạch Thiên Hồng.

Biết được đối phương tu luyện chính là công pháp Địa cấp cực phẩm Xích Diễm công!

Công pháp này có tất cả mười hai tầng.

Mà Bạch Thiên Hồng đã tu luyện đến tầng mười một, cách tầng mười hai viên mãn, chỉ có một bước!

Thảo nào có được chân nguyên khủng bố như vậy!

Nhưng ngay sau đó, Bạch Thiên Hồng cầm linh kiếm trong tay.

Chân nguyên toàn thân đỏ rực lặng yên bám vào trên linh kiếm.

Hắn phát ra từng đợt âm thanh ầm ầm kỳ dị.

Phảng phất như Linh Kiếm đang thiêu đốt!

Xuy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Bạch Thiên Hồng nâng lên Linh kiếm thiêu đốt.

Bảy thành Kiếm Ý ầm ầm bộc phát!

Một kiếm chém ra.

Kiếm khí đỏ rực cuốn theo bảy thành kiếm ý chém ngang về phía Cố Dương!

Khoảnh khắc vung chém.

Kiếm khí kinh khủng kia không ngờ lại ảnh hưởng tới mặt đất.

Trong quá trình di chuyển, mặt đất càng bị nứt toác từng khúc.

Cứ thế kéo dài ra một cái hố sâu chừng mười thước!

Vẻn vẹn uy lực còn sót lại đã khủng bố như thế.

Có thể thấy được trong chiêu kiếm này bao hàm lực lượng kinh khủng cỡ nào!

Khổng Vũ cùng Mạc Trường An nhìn một kiếm này, sắc mặt tái nhợt vô cùng.

"Một kiếm thật là khủng khiếp!"

"Một kiếm này chỉ sợ coi như là Bão Nguyên cảnh đỉnh phong, cũng chưa chắc có thể ngăn cản!"

"Cho dù là bán bộ Nguyên Hải cảnh cũng không ngăn được!"

"Chiêu kiếm này, là chiêu tất sát!"

"Cố Dương nguy hiểm rồi!"

Uy lực một kiếm này thực sự quá mức khoa trương.

Hơn nữa còn lấy tốc độ kiếm khí phi hành.

Vẻn vẹn không đến một hơi thở, đã trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Cố Dương.

Nhất thời, một cổ kình phong nóng bỏng phả vào mặt.

Thổi đến mức áo bào trên người Cố Dương cũng động đậy.

Nhưng thấy vậy, ánh mắt Cố Dương chỉ hơi ngưng tụ.

Chợt cũng chậm rãi giơ tay lên.

Hắn nắm chặt linh kiếm trung phẩm.

Chân khí bàng bạc trong toàn thân ầm ầm bộc phát.

Ngay sau đó, chín thành kiếm ý đỉnh phong thình lình bộc phát!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn nhàn nhạt vung tay.

Lực lượng kinh khủng lập tức bùng nổ.

Một đạo kiếm khí màu xanh đen lăng lệ ác liệt phóng lên cao!

Rẹt!

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hai đạo kiếm khí một xanh một đỏ đâm sầm vào nhau trên không trung.

Lực lượng khủng bố ầm ầm bộc phát, hầu như xé nát không gian.

Tiếng chấn động ầm ầm càng vang vọng toàn trường!

Đại địa nứt vỡ!

Đá núi rạn nứt!

Ngay cả không khí cũng phảng phất như bị hút đi trong nháy mắt.

Dư uy của kiếm áp kinh khủng càng điên cuồng tràn ra bốn phía.

Dọa các thiên kiêu đứng xem xung quanh vội vàng thi triển thủ đoạn.

Nháo nhào thúc giục chân nguyên ngăn cản.

Mà thiên kiêu cảnh giới tương đối thấp thì khá bi thảm.

Chân khí trong cơ thể bọn họ căn bản không chịu nổi dư uy của kiếm áp khủng bố này.

Phốc xuy!

Từng tiếng miệng phun máu tươi không ngừng truyền đến.

Thiên kiêu Ngưng Chân cảnh thực lực thấp kém gần như ngã trên mặt đất ngay tại chỗ.

Trong nháy mắt không còn khí tức!

Va chạm khủng bố này giằng co trọn vẹn mười mấy giây.

Mười mấy giây sau.

Một tiếng chấn động kịch liệt truyền đến.

Mà kiếm khí va chạm trên mặt đất, lại có thêm một cái hố to lớn sâu tới mấy trăm thước!

Xuy!

Kiếm khí đỏ rực ầm ầm tiêu tán.

Nhưng kiếm khí màu xanh vẫn còn một hơi thở.

Thế đi không giảm, nhắm thẳng vào Bạch Thiên Hồng!

Bạch Thiên Hồng lập tức biến sắc, vội vàng thôi động chân nguyên chống cự!

Ầm ầm!

Kiếm khí màu xanh sắc bén cỡ nào chứ, mặc dù chỉ còn lại một luồng cuối cùng.

Nhưng cũng đẩy Bạch Thiên Hồng lui mấy trăm mét!

Bạch Thiên Hồng sắc mặt trắng bệch.

Hắn ngẩng đầu, mặt lộ vẻ kinh hãi nhìn Cố Dương.

Trên mặt hắn tràn ngập vẻ không thể tin!

Hắn ta lại thất bại?!

Sao có thể như vậy!?

Bảy thành kiếm ý kết hợp với bảy thành chân nguyên khủng bố của Bão Nguyên cảnh cùng với kiếm pháp Địa cấp cực phẩm đại thành mà không thể đánh bại Cố Dương?

Hắn nắm chặt kiếm.

Biểu cảm trên mặt vô cùng khó coi!

Mà một màn Bạch Thiên Hồng bị đẩy lui cũng rơi vào trong mắt mọi người.

Nhất thời tất cả thiên kiêu đều nhịn không được trừng lớn hai mắt.

Bọn họ trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Kiếm khí va chạm, Bạch Thiên Hồng vậy mà lại thất bại?!

Bên trong cung điện.

Tất cả Hoàng tử đều nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh!

"Bạch Thiên Hồng lại thất bại!"

"Ta nhớ rõ Bạch Thiên Hồng lĩnh ngộ kiếm ý tám phần đỉnh phong, hắn vì sao không toàn lực xuất thủ?"

"Có lẽ là Cố Dương quá mạnh!"

"Kiếm ý chín thành đỉnh phong... Loại kiếm ý này ta chỉ thấy trong cổ tịch, kiếm ý này chỉ sợ có thể rung chuyển không gian rồi!?"

"Đâu chỉ như vậy! Mặc dù Cố Dương thoạt nhìn chỉ tùy ý chém ra một kiếm, nhưng trên thực tế một kiếm kia... đều là trình độ kiếm pháp Địa cấp cực phẩm!"

"Cái gì!?"

"Quá khoa trương rồi!?"

Trên mặt các hoàng tử lộ ra vẻ kinh hãi.

Mà Sở Hoàng ngồi ở vị trí chủ vị cũng lộ ra vẻ mặt rung động.

Hắn nhịn không được nói: "Không chỉ có trình độ kiếm pháp Địa cấp cực phẩm, Cố Dương hắn cũng nắm giữ kiếm pháp tại trong lòng, thậm chí tùy ý một kiếm đều là trình độ kiếm pháp cực phẩm viên mãn."

Sở Hoàng không hổ là hoàng vương một nước, ánh mắt có thể nói là tinh tế.

Liếc mắt một cái là thấy được chỗ kinh khủng thật sự của Cố Dương!

Mà lại nghe được Sở Hoàng nói ra lời này.

Các hoàng tử còn lại càng thêm chấn động!

Một kiếm tùy ý đã đạt tới trình độ kiếm pháp địa cấp cực phẩm viên mãn?

Hízz....

Đây không khỏi biến thái quá đi!

Giữa sân.

Mặc dù trong lòng rung động không gì sánh được, nhưng Bạch Thiên Hồng lại rất nhanh bình tĩnh lại.

Trong ánh mắt của hắn vẫn là bộc phát ra chiến ý nồng đậm như cũ.

Nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ngươi rất không tệ!"

Hắn chậm rãi mở miệng.

Giống như hoàn toàn không đem chuyện bị Cố Dương một kiếm đẩy lui trước đó để trong lòng.

Mà là lại lần nữa cầm kiếm lao tới.

Trải qua một chiêu liều mạng kia.

Trong lòng hắn đã thu hoạch được một chút lĩnh ngộ.

Hắn có thể cảm nhận được...

Trong lòng mình như có một hạt giống kỳ dị đang nở hoa kết quả.

Tuy hắn chỉ dùng bảy thành kiếm ý.

Nhưng trên thực tế, hắn đã nắm giữ kiếm ý tám thành đỉnh phong.

Sở dĩ có thể lưu thủ chính là vì giờ khắc này coi Cố Dương là đá mài kiếm.

Ma luyện kiếm ý của bản thân.

Từ đó có thể...

Để mình đốn ngộ chín thành kiếm ý!

Thành tựu đỉnh phong!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Bạch Thiên Hồng nhất thời bộc phát ra một cỗ quang mang lăng lệ ác liệt.

Hắn có thể cảm giác được mình sắp có thể đốn ngộ chín thành kiếm ý!

Từ trong chiến đấu đột phá!

Trong lòng hắn mừng như điên.

Quả nhiên.

Muốn cho kiếm ý tăng cường.

Phải tìm kiếm một vài thiên tài kiếm đạo, sau đó đối chiến.

Ma luyện chính mình!

Như vậy mới có thể nhanh chóng tăng lên kiếm ý của mình!

Rất hiển nhiên.

Khiêu chiến Cố Dương, đối với Bạch Thiên Hồng mà nói là một lựa chọn thập phần chính xác!

Nội tình Kiếm Đạo của Cố Dương kinh khủng cỡ nào.

Hắn liếc mắt một cái liền nhìn ra trạng thái của Bạch Thiên Hồng lúc này.

"Muốn lấy ta làm đá mài kiếm thật ư?"

Cố Dương trong lòng giận dữ.

Dùng ta làm đá mài kiếm?

Hy vọng hão huyền!

Cố Dương lại nâng kiếm.

Mà lần này...

Hắn không lưu thủ chút nào.

Kiếm ý chín thành đỉnh phong lại lần nữa bộc phát ra.

Còn lần này hắn không tùy ý vung kiếm nữa.

Trong mắt hắn lóe ra quang mang ác liệt.

Một kiếm chợt chém xuống.

Trong miệng phát ra một tiếng thì thầm.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết... Đoạn Trường Không!"

Xuy xuy xuy!

Khoảnh khắc một kiếm giáng xuống.

Một đạo kiếm khí khủng bố dường như có thể chặt đứt cả bầu trời ầm ầm bộc phát ra.

Răng rắc...

Giờ phút này.

Không gian xung quanh dường như đều không chịu nổi lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong một kiếm này, phát ra thanh âm run rẩy kịch liệt.

Phảng phất như bất cứ lúc nào cũng sẽ vỡ tan vậy!

Mà cỗ kiếm khí kinh khủng này vừa xuất hiện.

Sắc mặt Bạch Thiên Hồng đột nhiên biến đổi!

"Cái gì!?"

"Đây là... Kiếm pháp gì?!"

"Kiếm khí thật là khủng khiếp!"

Trong lòng hắn vô cùng chấn động.

Cho dù là thiên tài kiếm đạo như hắn, cũng chưa từng thấy qua kiếm khí khủng bố bá đạo mà sắc bén như thế!

Hắn không thể tiếp một kiếm này!

Tuyệt đối không thể tiếp!

Nhưng nếu không đón lấy, vô địch chi tâm mình rèn luyện bao năm qua chỉ sợ sẽ thất bại trong gang tấc!

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Bạch Thiên Hồng lập tức trở nên xoắn xuýt.

Hắn nhìn đạo kiếm khí kinh khủng cấp tốc tới gần kia.

Cắn răng một cái.

Cuối cùng vẫn là lựa chọn tránh né!

Rẹt!

Thân hình hắn cấp tốc tránh ra.

Ngay khoảnh khắc sau.

Đạo kiếm khí kinh thế hãi tục kia chính là vạch phá trời cao.

Trực tiếp đánh về phía một ngọn núi nhỏ cách đó không xa.

Một lát sau.

Kiếm khí trực tiếp rơi vào trên ngọn núi nhỏ.

Lập tức, âm thanh chấn động kinh khủng truyền khắp bốn phía.

Ngọn núi nhỏ cao mấy trăm mét kia đúng là trực tiếp bị chém thành hai đoạn!

Một vết kiếm khủng bố sâu không thấy đáy lấy ngọn núi nhỏ làm trung tâm kéo dài ra bốn phía.

Ngay cả trong lòng đất cũng bị trực tiếp bổ ra!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được hít sâu một hơi.

Toàn thân bắt đầu run lên.

Thậm chí hai chân như nhũn ra, suýt chút nữa tè ra quần!

CMN đây là...

Kiếm khiến ngọn núi nhỏ cao mấy trăm thước trực tiếp chặt đứt thành hai nửa.

Đây là chuyện mà Ngưng Chân cảnh có thể làm được sao?

Đừng nói là Ngưng Chân cảnh, cho dù là Bão Nguyên đỉnh phong cũng không làm được!

Trừ khi là cường giả Nguyên Hải cảnh, có lẽ có thể miễn cưỡng làm được điều này!

Mà ngay lúc mọi người kinh hãi thì sắc mặt lúc này của Bạch Hồng lại trở nên vô cùng khó coi.

Vừa rồi hắn cũng sắp đốn ngộ chín thành kiếm ý.

Nhưng cũng vì một kiếm này của Cố Dương trực tiếp đánh gãy

giác ngộ của hắn.

Kiếm ý vốn sắp đột phá tới chín thành, bị đánh trở lại tám thành đỉnh phong!

Lồng ngực Bạch Thiên Hồng không ngừng phập phồng, trong ánh mắt tràn đầy điên cuồng cùng không cam tâm!

Chỉ thiếu chút nữa! Chỉ kém một điểm cuối cùng!

Hắn có thể lĩnh ngộ chín thành kiếm ý!

Nhưng chính điểm cuối cùng này bị Cố Dương mạnh mẽ cắt ngang!

"Đáng chết!"

"Nếu ngươi im lặng làm đá mài kiếm cho ta, ta sẽ không tổn thương ngươi chút nào."

"Nhưng ngươi lại dám ngắt lần đốn ngộ của ta, ngươi... đáng chết!"

Trong ánh mắt Bạch Thiên Hồng bộc phát ra một trận sát ý kinh thiên!

Mặc dù hắn biết được trình độ khủng bố của một kiếm kia của Cố Dương.

Nhưng hắn tự tin một kiếm kia của Cố Dương không cách nào bắn trúng mình!

Cho nên ngay khi hắn vừa dứt lời.

Lập tức, khí tức trong cơ thể hắn bắt đầu tăng vọt!

Vốn hắn chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng bảy, vậy mà chỉ trong một phút ngắn ngủi, hắn đã đột phá tới được Bão Nguyên cảnh

tầng chín!

Khí tức chân nguyên ẩn chứa trên người hắn càng khủng bố đến cực điểm!

Hiển nhiên.

Hắn vận dụng một loại bí pháp nào đó để tăng cường tu vi!

Có lẽ chỉ tăng lên trong thời gian ngắn.

Nhưng lại có thể khiến hắn có được lực lượng nghiền ép tuyệt đối!

Trước đó, Bạch Thiên Hồng chỉ muốn chiến đấu với Cố Dương, tăng cường bản thân trong chiến đấu.

Để bản thân lĩnh ngộ chín thành kiếm ý.

Nhưng bây giờ lại bởi vì nguyên nhân là Cố Dương mà thất bại!

Hắn ta không cam lòng!

Giận dữ!

Điên cuồng!

Cho nên hắn ta không lưu thủ nữa!

Hắn ta muốn chém giết Cố Dương!

Ầm ầm!

Khí tức chân nguyên kinh khủng ầm ầm bộc phát ra.

Trên không trung, chân nguyên đỏ rực như lửa dường như thiêu đốt cả bầu trời.

Uy thế khủng bố càng khiến người ta nhìn một cái không nhịn được mà sợ hãi lui về phía sau!

Toàn thân Bạch Thiên Hồng bị chân nguyên đỏ rực bao trùm, giống như một vị Dục Hỏa Chiến Thần.

Trong tay hắn cầm một thanh linh kiếm màu đỏ lửa.

Kiếm ý tám thành đỉnh phong ầm ầm bạo phát ra.

Xuy xuy xuy!

Chân nguyên Hoả Hồng trên Linh kiếm dường như bị thiêu đốt thêm mãnh liệt.

Càng tản mát ra từng đợt khí tức nóng bỏng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bạch Thiên Hồng không chần chừ nữa, cầm kiếm, thân hình nhanh chóng lướt đi.

"Chết đi cho ta!"

Chân nguyên Bão Nguyên cảnh tầng chín kết hợp với kiếm ý tám phần đỉnh phong kinh khủng cỡ nào.

Một kiếm này bổ xuống... cho dù là cường giả Nguyên Hải cảnh đỉnh phong, e rằng cũng phải nhượng bộ lui binh!

Mà một kiếm này của Bạch Thiên Hồng... Cũng là hướng về Cố Dương mà muốn đánh chết!

Chứng kiến một màn này.

Mọi người xung quanh xem kịch lập tức lộ vẻ chấn động.

"Một kiếm này... Uy lực không kém chút nào so với một kiếm

vừa rồi của Cố Dương!"

"Cho dù là cường giả Nguyên Hải cảnh tầm thường cũng chưa chắc có thể đỡ được một kiếm này!"

"Khoảng cách gần như vậy... Cố Dương chết chắc rồi!"

"Aizz, hai đại quái vật tranh đấu... Kết quả là muốn một trong hai bên mất đi tính mạng mà chấm dứt sao?"

Không ít người không khỏi lắc đầu, phát ra từng đợt thở dài luyến tiếc.

Nhưng ngay khi tất cả mọi người cho rằng Cố Dương không thể nào ngăn cản một kiếm này nữa.

Cố Dương lại vẫn bình tĩnh không gì sánh được.

Trong ánh mắt cũng đầy là lạnh lùng.

"Tám phần kiếm ý đỉnh phong sao?"

"Cũng chẳng có gì hơn thế."

Cố Dương hờ hững thì thào một câu.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn cũng chậm rãi nâng linh kiếm trong tay lên.

Không tránh không né, đúng là trực tiếp nghênh đón đạo hào quang của Bạch Thiên Hồng.

"Cái gì!?"

"Cố Dương thế mà không tránh né sao?"

"Hắn lại còn vọt tới kiếm của Bạch Thiên Hồng, đây không phải là tự tìm đường chết sao?"

"Sẽ không phải là..."

Có người lộ vẻ khiếp sợ.

Có người mặt lộ vẻ khó hiểu nhìn một màn này.

Cũng có người dường như đoán được điều gì đó, đang chuẩn bị lên tiếng.

Nhưng vào lúc này.

Trong cơ thể Cố Dương ầm ầm bộc phát ra một đạo khí tức đỉnh phong không cách nào tưởng tượng!

Đó là kiếm ý!

Nhưng khác xa so với kiếm ý lúc trước...

Rõ ràng là một đạo kiếm ý hoàn chỉnh!

Kiếm ý cấp bậc Tiểu Viên Mãn!

Một đạo kiếm ý vừa xuất hiện.

Chỉ một thoáng, làm cho Bạch Thiên Hồng vốn cho rằng mình nắm chắc thắng lợi trong tay lập tức trừng mắt.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào đạo kiếm ý kinh khủng hoàn toàn khác trên người Cố Dương truyền đến.

Hoàn toàn choáng váng.

"Đó là..."

Hắn tự lẩm bẩm.

Dường như muốn nói gì đó.

Nhưng lời này còn chưa nói ra khỏi miệng.

Kiếm ý kinh khủng như sét đánh không kịp bưng tai trực tiếp cắn nuốt hắn!

Ầm ầm!

Phốc xuy!

Kiếm ý kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Một kiếm Bạch Thiên Hồng chém ra kia càng trực tiếp bị phá hủy!

Ngay sau đó, kiếm ý Tiểu Viên Mãn trực tiếp chém thân thể của Bạch Thiên Hồng thành phấn vụn!

Đợi đến lúc kiếm uy kinh khủng kia tản đi, toàn bộ phụ cận đã là một mảnh hỗn độn.

Bóng dáng Bạch Thiên Hồng đã biến mất không thấy đâu nữa.

Mà vị trí ban đầu của hắn chỉ còn lại có trữ vật giới chỉ cùng với một thanh trung phẩm linh kiếm màu trắng!

Thiên kiêu số một Sở Quốc Bạch Thiên Hồng...Cứ như vậy mà bỏ mình!

Nhìn một màn trước mắt này.

Sắc mặt tất cả mọi người đều dại ra, trừng mắt nhìn thẳng, trầm mặc không nói gì.

Sau một hồi lâu, mới có người nhịn không được hít sâu một hơi.

"Chết... Chết rồi!?"

"Bạch Thiên Hồng bị Cố Dương một kiếm chém giết!"

"Hízz..."

"Vì sao một kiếm này của Cố Dương có thể cường hãn như vậy?"

"Kiếm ý chín thành đỉnh phong có thể có uy lực như thế sao?"

"Các ngươi mau nhìn!"

Ngay khi mọi người tranh luận vì sao Cố Dương có thể chém ra một kiếm kinh khủng như vậy.

Bỗng nhiên có người như phát hiện ra cái gì, vội vàng chỉ về phía trong phế tích kia, miệng phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Nghe được giọng nói của gã, mọi người không khỏi ngưng thần nhìn lại mảnh phế tích kia.

Nhất thời tất cả mọi người không nhịn được hít một hơi lạnh.

"Đó là..."

Trong tầm mắt của hắn, rõ ràng có một vết nứt không gian thật nhỏ!

Mà trên vết nứt không gian kia đúng là tán phát ra trận trận kiếm uy bén nhọn.

Thật lâu sau mới tiêu tán được!

"Khe hở không gian!"

"Chiêu kiếm kia vậy mà có thể xuyên thủng cả không gian!"

"Cố Dương rốt cuộc biến thái đến cỡ nào chứ!"

"Đây tuyệt đối không phải là chín thành kiếm ý! Chỉ sợ... chính là kiếm ý tiểu viên mãn ở trên chín thành kiếm ý rồi!"

"Ở trên chín thành Kiếm Ý, lại còn có thêm vào lĩnh vực?"

Lập tức một hồi tiếng kinh hô truyền đến.

Bọn họ mặc dù có thể đại khái đoán được Cố Dương thi triển chính là chín thành kiếm ý, bởi vì bọn họ từ trong sách cổ kiến thức qua phong thái của chín thành kiếm ý.

Cho nên từ trên người Cố Dương nhìn thấy thủ đoạn giống vậy, tự nhiên cũng có thể nhận ra.

Nhưng bây giờ...

Phía trên chín thành kiếm ý, thế mà còn có Tiểu Viên Mãn kiếm ý?

Thế này liền chạm tới điểm mù tri thức của bọn họ.

"Nghe đồn kiếm ý Tiểu Viên Mãn mới là chân chính nắm giữ một đạo kiếm ý, kiếm ý phát ra so với chín thành kiếm ý lại cách biệt một trời một vực!"

"Trong thiên hạ, tuyệt thế thiên kiêu có thể lĩnh ngộ cảnh giới Tiểu Viên Mãn không ai không tung hoành khắp thế giới!"

"Nghe nói lĩnh ngộ kiếm ý Tiểu Viên Mãn, chiến đấu vượt cấp thì đơn giản giống như uống nước vậy!"

"Tiểu viên mãn ý cảnh chi lực... Thật sự quá kinh khủng!"

"Cho dù là cường giả Nguyên Hải cảnh cũng sẽ kinh hãi vì chuyện này!"

Sau khi nghe được có người hiểu chuyện giải thích một phen.

Trong lúc mọi người bừng tỉnh đại ngộ, trong ánh mắt lại nhịn không được lóe lên vẻ chấn động.

"Học được rồi!"

"Ta vốn cho rằng Cố Dương đã là cực kỳ khoa trương rồi, không ngờ ngộ tính của hắn lại biến thái hơn tưởng tượng của chúng ta! Yêu nghiệt!"

"Thảo nào từ đầu tới đuôi Cố Dương cũng không đem Bạch Thiên Hồng để vào trong mắt! Khó trách Hà Vệ xếp hạng thứ hai sẽ bị Cố Dương một kiếm làm trọng thương, khó trách"

Tất cả mọi người không khỏi nhìn Cố Dương đứng tại chỗ, trong ánh mắt tràn đầy kính sợ cùng hoảng sợ.

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong cung điện cách đó không xa.

Tất cả Hoàng tử đều lộ vẻ kinh ngạc, trừng to mắt nhìn hình ảnh trong màn thuỷ tinh.

Bọn họ cũng có thể hiểu rõ vết nứt không gian nhỏ bé kia.

Tuy chỉ là một đạo vô cùng nhỏ... Nhưng cũng đủ chấn động tất cả mọi người!

Đây chính là sức mạnh chém vỡ không gian!

Một kiếm có thể chém vỡ không gian... Nếu bọn họ gặp phải một kiếm kia, làm sao chống đỡ được?

Nghĩ đến đây, các hoàng tử không khỏi nuốt nước miếng.

Biến thái!

Thực sự quá biến thái!

Không chỉ là hoàng tử.

Ngay cả Sở Hoàng kiến thức rộng rãi, nhìn cảnh tượng lớn

này, giờ phút này trong lòng cũng có một trận gió nổi mây phun.

Khuôn mặt uy nghiêm của hắn cũng tràn đầy rung động cùng kinh ngạc.

"Tiểu Viên Mãn kiếm ý..."

Hắn tự nhiên liếc mắt một cái đã nhìn ra thủ đoạn của Cố Dương.

Cũng rất rõ ràng...

Mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ chỗ khủng bố của kiếm ý cảnh giới Tiểu Viên Mãn!

Thiên phú này đừng nói là Sở quốc.

Mặc dù nhìn khắp Thanh vực, Cố Dương vẫn là một trong những đám cao cấp nhất!

Tuyệt thế thiên kiêu chân chính!

Bên kia.

Ánh mắt Sở Linh Nhi cũng mười bảy tuổi kia, còn toát lên vẻ ái mộ.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn ngập vẻ mừng rỡ.

Nguyên bản trong lòng nàng còn có chút lo lắng cho an toàn của Cố Dương.

Dù sao thực lực của Bạch Thiên Hồng nàng từng nghe nói qua.

Nhưng hôm nay hết thảy đều kết thúc, tảng đá mà nàng treo ở trong lòng rốt cuộc cũng hạ xuống.

Thật tốt quá!

Cố Dương thắng rồi!

Bên trong phế tích đổ nát.

Cố Dương cầm linh kiếm thu hồi bên hông.

Ngay lập tức hắn chậm rãi đứng dậy, đem trữ vật giới chỉ cùng trung phẩm linh kiếm không chút khách khí thu vào trong túi.

Động tác của hắn đương nhiên không ai nghi ngờ.

Thậm chí các thiên kiêu xem kịch xung quanh đều nhịn không được rụt đầu lại, sợ bị Cố Dương để mắt tới.

Bởi vì Cố Dương thật sự quá kinh khủng!

Mà bên trong bí cảnh Tử Nguyệt, có thể mặc kệ sinh tử.

Cho dù hiện tại Cố Dương đại khai sát giới đem toàn bộ bọn họ giết chết cũng không có người quản!

Nhưng đúng vào lúc này, bọn họ bỗng nhớ tới.

Cố Dương dường như chọc phải đại sự!

"Cố Dương, Bạch Thiên Hồng chính là đại đệ tử truyền thừa của đệ nhất tông môn Bạch Linh tông trong Sở quốc, ngươi giết hắn... Bạch Linh tông nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Đột nhiên, có người lớn tiếng nói với Cố Dương.

Dường như là đang tận lực nhắc nhở Cố Dương.

Cố Dương nghe vậy, cũng quay đầu nhìn về phía âm thanh truyền đến.

Vẻ mặt hơi ngẩn ra.

Người nói rõ ràng là Hà Vệ!

"À."

Cố Dương có chút ngoài ý muốn, nhưng vẫn nhàn nhạt nói một câu.

Chợt quay người rời đi.

Trước khi động thủ hắn đã sớm biết việc này, Bạch Thiên Hồng đây là chạy tới để chém giết mình.

Vậy hắn đương nhiên không thể nương tay.

Cho dù thế lực sau lưng Bạch Thiên Hồng mạnh đi nữa, hắn cũng sẽ không nương tay!

Nhìn bóng lưng Cố Dương rời đi.

Một đám thiên kiêu không khỏi đưa mắt nhìn về phía Hà Vệ, ánh mắt có chút quái dị.

Gia hỏa này rõ ràng bị Cố Dương suýt chút nữa một kiếm chém giết.

Đến lúc này hắn lại là người đầu tiên đứng ra muốn kéo gần quan hệ với Cố Dương.

Nhưng đối với những ánh mắt này, Hà Vệ hoàn toàn không thèm để ý.

Thiên tư Cố Dương biểu hiện ra thật sự quá khoa trương!

Hắn cũng không phải là người ngu xuẩn gì, nếu có thể kết giao cùng Cố Dương, cũng không phải là chuyện tốt sao?

Mặc dù không nhất định kết giao, nhưng có thể lưu lại một ấn tượng là đủ rồi.

Sắc trời dần dần tối đi.

Cố Dương cũng tùy ý tìm một mảnh không gian tương đối trống trải.

Thoáng suy tư một chút.

"Không nghĩ tới ngày đầu tiên cạnh tranh kịch liệt như thế, thu hoạch cũng có chút phong phú."

Cố Dương mỉm cười.

Phải biết là bọn hắn mới vừa tiến vào bí cảnh Tử Nguyệt.

Kết quả không nghĩ tới lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Trải qua việc này, đồ vật trên người hắn đã nhiều đến mức cực kỳ khủng bố rồi.

Cho nên.

Tiếp tục tìm kiếm cơ duyên gì gì đó, ngược lại không cần thiết.

Nhiều thiên kiêu tìm kiếm khắp nơi như vậy, giằng co gần nửa ngày, đoán chừng cơ duyên nên có cũng đã sớm bị vơ vét sạch sẽ.

Cho nên...

Hai ngày còn lại.

Cố Dương không tính tiếp tục tìm kiếm cơ duyên khắp nơi.

Mà dự định tiêu hóa một chút đồ vật trên người mình trước.

Chỉ thấy bàn tay hắn khẽ đảo.

Nhất thời trữ vật giới chỉ của Bạch Thiên Hồng hiện lên trong lòng bàn tay hắn.

Cố Dương tâm niệm vừa động, thoải mái tiến vào nhẫn trữ vật.

Đơn giản nhìn lướt qua, Cố Dương thoáng gật đầu.

"Không hổ là thiên kiêu số một Sở quốc, đồ đạc trên người cũng không ít, hơn nữa còn góp nhặt được không ít công pháp và võ kỹ. Đúng là hời cho ta."

Trên mặt Cố Dương lộ ra vẻ mỉm cười.

Sau đó không chút do dự.

Hắn bắt đầu lật xem tất cả công pháp và vũ kỹ lấy được ở lần này, sau mỗi lần lật xem một quyển thì lập tức sửa đổi.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau.

Cố Dương cũng đã đem toàn bộ điển tịch quyền pháp thu hoạch lần này đọc xem và sửa đổi toàn bộ.

Trong nhẫn trữ vật do Tử Nguyệt lưu lại, số lượng các loại công pháp vũ kỹ đơn giản là rất nhiều, thế cho nên vẻn vẹn chỉ là quyền pháp, đã khiến cho gã sửa chữa ròng rã một đêm.

Cố Dương ngồi xếp bằng ở trên mặt đất ẩm ướt.

Lông mày hắn cau lại.

Trong đầu có vô số cảm ngộ liên quan tới võ đạo quyền đạo không ngừng tràn vào.

Mà hắn cũng điên cuồng hấp thu đốn ngộ.

Cùng lúc đó, quyền ý hắn nắm giữ... giờ phút này lại thập phần tự nhiên đột phá đến chín thành!

Mà không ngừng giác ngộ.

Chốc lát ngắn ngủi.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

"Quyền ý chín thành đỉnh phong!"

"Hiệu quả cũng không tệ lắm!"

Cảm thụ được lĩnh ngộ quyền ý của mình, Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

"Hơn nữa cuối cùng cũng lĩnh ngộ ra một đạo quyền pháp ngụy Thiên cấp."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tia sáng sắc bén.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn đột nhiên đứng dậy.

Sau đó tay phải nắm chặt thành quyền, đặt bên hông.

Lập tức, từng tiếng ngâm xướng Phật môn truyền đến.

Cố Dương chậm rãi vung quyền.

Những tiếng rồng ngâm vang lên khác hẳn nhau!

Trong nháy mắt khi nắm đấm đi ra ngoài, dường như có một hư ảnh Chân Long hiện ra!

Chẳng qua vừa mới phóng xuất ra, bàn tay Cố Dương thu lại, trực tiếp thu quyền lực kinh khủng vào.

"Quyền pháp ngụy Thiên cấp, Phục Ma Long Ngâm Quyền!"

"Như vậy trên quyền pháp cũng gần như có uy lực có thể so với Nguyên Hải cảnh."

Trên mặt Cố Dương lộ ra vẻ hài lòng.

"Như vậy kế tiếp... chính là công pháp."

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang chờ mong.

Sau đó lại tiếp tục lật xem.

Mấy giờ sau.

Cố Dương liền lần nữa xếp bằng ở trên mặt đất.

Nhắm chặt hai mắt, yên lặng hấp thu tri thức võ đạo vô cùng phức tạp kia.

Có lẽ là lúc trước đã hấp thu không ít tri thức công pháp, thế cho nên lần hấp thu này thì Cố Dương rõ ràng lại có lĩnh ngộ mới!

"Thì ra là thế!"

Ngay sau đó, Cố Dương chợt mở mắt ra.

Linh khí toàn thân ầm ầm bạo phát.

Sau hơn ngàn năm sửa đổi và lắng đọng lại.

Công pháp Địa cấp cực phẩm Thần Cương Quyết lần nữa được cải tiến.

Bây giờ công pháp của hắn...

Tên là Thần Cương Kiếm Quyết!

Thiên cấp hạ phẩm công pháp!

Chân khí tu luyện ra càng lăng lệ ác liệt vô song!

Vượt xa lúc trước!

Nếu lại để hắn đánh với Bạch Thiên Hồng một trận.

Cho dù chỉ là chín thành kiếm ý đỉnh phong, cũng có thể thoải mái chém giết Bạch Thiên Hồng!

Bây giờ chân khí của hắn đã mạnh mẽ đến mức có thể so sánh được với chân nguyên!

Tăng lên như thế cũng khiến cho Cố Dương thập phần hài lòng.

Cố Dương không chần chờ.

Tiếp tục sửa chữa.

Mà lần này...

Đương nhiên là lượng lớn kiếm pháp.

Lại là vài tiếng đồng hồ.

Cố Dương rất nhanh liền ghi nhớ kỹ tất cả kiếm pháp, hơn nữa đều sửa đổi.

Vô số cảm ngộ kiếm đạo tràn vào trong đầu.

Cảm giác quen thuộc lại vang lên.

Loại cảm giác minh ngộ này...chỉ có lúc trước hấp thu tất cả kiếm pháp của Võ Các mới có!

Mà lần đó lại khiến hắn trực tiếp đốn ngộ thức thứ nhất của Trảm Thiên Kiếm Quyết!

Lần này thì sao?

Trong lòng Cố Dương không khỏi có chút chờ mong.

Hắn yên lặng hấp thu cảm ngộ kiếm đạo hỗn loạn này.

Ngay khoảnh khắc sau.

Ánh mắt Cố Dương sáng lên.

Đến rồi!

Rẹt!

Cố Dương chỉ cảm thấy mình giống như một thanh lợi kiếm sắc bén đến mức có thể tách ra bầu trời.

Dáng đứng cao ngất.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn mãnh liệt ngẩng đầu.

Một ánh mắt sắc bén đột nhiên bộc phát.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết... thức thứ hai!"

Cảm ngộ kiếm đạo ngàn năm lắng đọng lại.

Rốt cục cũng làm cho Cố Dương cảm ngộ ra thức thứ hai của Trảm Thiên Kiếm Quyết, mà thức thứ hai tên là Liệt Cửu Thiên!

Dựa theo lĩnh ngộ thức thứ hai của Trảm Thiên Kiếm Quyết.

Rốt cuộc, bản thân Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng đã đạt tới thiên cấp hạ phẩm!

Thậm chí gần lên thiên cấp Trung phẩm!

Mà Kiếm Ý mà hắn lĩnh ngộ, cũng không ngừng tăng lên!

"Cách đại viên mãn không xa."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trong ánh mắt lóe ra quang mang sắc bén.

Không thể không nói, lần này hắn thu hoạch vô cùng phong

phú.

Thậm chí có thể nói là không kém hơn một lần đi Võ Các kia!

Nhưng mà cho dù có tăng lên thật lớn đi nữa.

Nhưng Cố Dương cũng không vội mà trực tiếp đột phá.

Lần này hắn thu hoạch quá nhiều.

Còn cần một khoảng thời gian nữa để lắng đọng lại.

Mà sự lắng đọng này...

Chính là thời điểm bí cảnh Tử Nguyệt đóng lại.

Cố Dương đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, yên lặng cảm ngộ bỗng mở to mắt.

Chỉ thấy một luồng sáng trắng bỗng nhiên bao phủ lấy hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một luồng chấn động không gian vô hình truyền đến.

Đợi đến khi mở mắt ra.

Cố Dương đã bị truyền tống đến lối vào.

Nhìn thấy Cố Dương đi ra.

Lý Thiên Minh vội vàng kích động đi tới, lo lắng hỏi.

"Cố Dương, không sao chứ? Không bị thương chứ?"

Nghe vậy, Cố Dương mỉm cười, xua tay nói: "Yên tâm đi Đại trưởng lão, ta không sao."

"Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi!"

Lý Thiên Minh cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn ở bên ngoài ba ngày, ba ngày này có thể nói là kinh sợ, thập phần lo lắng.

Hắn sợ Cố Dương sẽ xảy ra bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn ở bên trong.

Bây giờ Cố Dương an toàn đi ra, hắn rốt cuộc cũng yên lòng.

Chỉ là...

Hắn cảm thấy có chút kỳ quái.

Vì sao... những thiên kiêu xung quanh đều dùng một loại ánh mắt quái dị nhìn mình chằm chằm?

Trong ánh mắt kia, dường như mang theo một tia kính sợ?

Trong lòng của hắn có chút nghi hoặc.

"Cố Dương, ngươi giết Bạch Tinh Hồng, về sau vẫn nên cẩn thận hơn đi, Bạch Linh Tông có thù tất báo, nhất định sẽ để mắt tới ngươi!"

Một bên khác, Hà Vệ thần sắc ngưng trọng cùng Cố Dương nói.

Mà sau khi nói xong, hắn liền nhanh chóng rời đi.

Nghe hắn nói vậy, một đám thiên tài xung quanh cũng lộ vẻ mặt quái dị.

Hà Vệ này, lại cướp trước một bước nói.

Đối với việc này, những thiên tài còn lại cũng không dám dừng lại, xoay người liền rời đi.

Mà Lý Thiên Minh lại bị lời này của Hà Vệ làm cho sợ đến choáng váng.

Cái gì?

Bạch Thiên Hồng bị Cố Dương giết?

Bạch Thiên Hồng, không phải Anh Tài Bảng đệ nhất sao?

Hơn nữa dường như còn có danh xưng thiên kiêu đệ nhất thế hệ trẻ của Sở quốc?

Hắn bị Cố Dương giết?

Nhưng không đợi Cố Dương trả lời.

Đột nhiên, chung quanh truyền đến từng đạo khí tức cực kỳ kinh khủng!

Rẹt!

Rẹt!

Từng bóng người từ bốn phương tám hướng xông ra.

"Đây chính là tuyệt thế thiên kiêu đời mới có thể đánh chết Bạch Thiên Hồng sao? Quả nhiên giống như trong truyền thuyết, chỉ có Ngưng Chân cảnh."

Một gã nam tử trung niên mặc quần áo và trang sức kỳ lạ đứng ở một bên, có chút hưng phấn đánh giá Cố Dương.

Mà hắn, chính là trưởng lão Ngưng Diệu Tông ở Huyền Nguyệt Châu, cảnh giới siêu phàm.

Đó chính là một cường giả Nguyên Hải Cảnh!

"Nghe nói tiểu tử này đã leo lên đỉnh Tử Nguyệt thí luyện tháp,

truyền thừa trong truyền thuyết kia hẳn cũng ở trên tay tiểu tử này rồi?"

Lại một gã tráng hán xuất hiện, mà Quyền Ma bên người hắn ta không ngờ lại oán hận nhìn chằm chằm Cố Dương!

Mà tráng hán này đương nhiên là Đại trưởng lão, trong tông môn Băng Quyền bài danh thứ tư trong Sở Quốc!

Cũng là một vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Từng bóng người đột ngột xuất hiện xung quanh, rõ ràng đều là trưởng lão các đại tông môn với uy danh hiển hách của Sở quốc.

Bọn họ biết được tin Bạch Thiên Hồng tử vong.

Thế là nhao nhao phái người đi tới trước cửa vào bí cảnh Tử Nguyệt, chờ đợi kết quả cuối cùng.

Mà trong quá trình này, bọn họ cũng hiểu được những chuyện liên quan tới Cố Dương.

Lúc này mới có một màn này.

Ánh mắt của tất cả trưởng lão của các đại tông môn đều sáng rực lên nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Nhưng lại không gấp gáp động thủ.

Bởi vì bọn hắn minh bạch người thân phận cao nhất kia còn chưa lộ diện đâu!

Đúng lúc này, một trận sát khí ngập trời bỗng nhiên từ một phía chân trời truyền đến!

"Là ngươi...giết đồ nhi của ta!?"

Một tiếng rống giận dữ từ một bên truyền đến.

Nhất thời hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Phía chân trời cách đó không xa, một lão giả già bước trên hư không đi đến.

Trên người gã càng tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố không cách nào tưởng tượng được.

Đã xuất hiện, tất cả trưởng lão các tông môn còn lại không khỏi biến sắc.

"Vậy mà là hắn!"

"Sư tôn của Bạch Thiên Hồng... Nhị trưởng lão của Bạch Linh Tông Hạ Bình Nghĩa!"

Hạ Bình Nghĩa.

Nhị trưởng lão của Bạch Linh Tông.

Tuy là Nhị trưởng lão, nhưng thực lực của hắn chính là Nguyên Hải cảnh tầng sáu, mạnh mẽ nhất trong đám trưởng lão!

Cũng là cường giả đỉnh cao nhất ở trong tất cả mọi người ở đây!

Hắn vừa xuất hiện chính là làm cho những trưởng lão tông môn chung quanh thần sắc đột biến.

Hiển nhiên, bọn hắn không ngờ rằng Hạ Bình Nghĩa sẽ đích thân đến đây.

Bởi vì bọn họ đã nghe nói...

Hiện tại Hạ Bình Nghĩa đang bế quan chuẩn bị đột phá Nguyên Hải cảnh tầng bảy!

Kết quả bởi vì tin tức ái đồ Bạch Thiên Hồng bỏ mình, trực

tiếp xuất quan đến bí cảnh Tử Nguyệt, có thể thấy được sự tức giận trong lòng hắn mãnh liệt ra sao!

Không trung.

Ánh mắt Hạ Bình Nghĩa rơi thẳng lên người Cố Dương.

Hắn thấy được khí tức tu vi trên người Cố Dương.

Thần sắc cũng hơi kinh hãi.

Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong!?

Làm sao có thể?

Thiên Hồng làm sao có thể bại trong tay một Ngưng Chân cảnh?

Trong lòng của hắn đầu tiên là nghi hoặc một hồi.

Nhưng hắn chợt không suy nghĩ nhiều.

Bất kể như thế nào, thà giết lầm, không thể bỏ qua!

Nghĩ đến đây, khí tức khủng bố chỉ thuộc về Nguyên Hải cảnh trong người hắn bộc phát ra ầm ầm, tạo ra từng đợt chấn động vô hình.

Lập tức tỏa ra uy áp cực kỳ kinh khủng!

Ầm ầm!

Uy áp này truyền đến.

Trong nháy mắt, Lý Thiên Minh trực tiếp quỳ gối trên mặt đất, trên trán toát ra vô số mồ hôi lạnh, cả người phát run!

Mà Cố Dương, lại đứng rất thẳng.

Ánh mắt nhìn thẳng Hạ Bình Nghĩa.

"Hả?"

Thấy như vậy, con ngươi Hạ Bình Nghĩa mới co rụt lại.

Gia hỏa này thế mà lại chặn được uy áp của mình?

Chẳng lẽ Thiên Hồng thật sự là bị hắn giết chết?

Nghĩ tới đây, hắn lập tức nổi giận.

Trực tiếp vươn tay, chân nguyên kinh khủng ầm ầm phát động.

"Dám giết ái đồ của ta, đáng chết!"

Chân nguyên phóng vút lên trời cao.

Càng là trực tiếp hình thành một bàn tay chân nguyên!

Mà bàn tay chân nguyên này trực tiếp chộp thẳng về phía Cố Dương.

Trong lúc huy động, phảng phất ngay cả không khí chung quanh đều bị rút sạch!

Nhìn thấy vậy, lông mày Cố Dương lập tức nhăn lại.

Một tiếng keng vang lên.

Linh kiếm trung phẩm được hắn nắm trong tay.

Chân khí toàn thân cũng ầm ầm bộc phát.

Các trưởng lão đại tông môn chung quanh thấy một màn như vậy, nhao nhao mặt lộ vẻ kinh ngạc, nhưng cũng không có ý ra tay.

Mà là ngây ngốc ở một bên xem kịch.

Nhưng nhìn Cố Dương đối mặt với cường giả Nguyên Hải cảnh lục trọng không chỉ không có ý sợ hãi lui về phía sau, ngược lại còn dám rút kiếm ra.

Việc này không thể không khiến tất cả mọi người chấn động.

Cũng có một ít trưởng lão tông môn không khỏi khẽ gật đầu, tỏ vẻ tán thưởng dũng khí của Cố Dương.

Nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

Bọn hắn cũng sẽ không ra mặt vì Cố Dương!

"Hừ! Dựa vào nơi hiểm yếu chống đỡ mà thôi."

Quyền Ma thấy vậy, hồi tưởng lại cảnh Cố Dương đánh mình trước đó, lập tức nhịn không được cắn răng, cười lạnh nói.

"Yên tâm, Cố Dương, chết chắc rồi."

Bên cạnh Quyền Ma, trưởng lão Băng Quyền môn khẽ mỉm cười.

Hắn tự nhiên từ trong miệng Quyền Ma biết được ân oán giữa Quyền Ma và Cố Dương.

Cho nên đối với Cố Dương cũng không có bất kỳ hảo cảm.

Mắt thấy bàn tay chân nguyên khổng lồ kia sắp bắt được Cố Dương.

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Đã định dốc toàn bộ thủ đoạn mạnh nhất của mình ra!

Dù sao đây cũng không phải Bão Nguyên cảnh đỉnh phong.

Mà là cường giả siêu cấp Nguyên Hải Cảnh tầng sáu!

Cho dù là bộc phát ra thủ đoạn mạnh nhất của mình... cũng chưa chắc có thể làm hắn bị thương.

Nhưng ngay cả như vậy, hắn cũng không thể nào lui về phía sau!

Hắn ta còn một con át chủ bài lớn nhất chưa từng sử dụng!

Chẳng qua ngay lúc tất cả mọi người đều cho rằng Cố Dương sắp bị Hạ Bình Nghĩa bắt được.

Đột nhiên một thanh âm gấp gáp như chuông reo thình lình vang lên.

"Mau dừng tay!"

Giọng nói truyền đến.

Mọi người lập tức nghi hoặc nhìn lại.

Người tới rõ ràng chính là Sở Linh Nhi - Thất công chúa của Sở quốc!

Sở Linh Nhi nhìn thấy Hạ Bình Nghĩa muốn ra tay với Cố Dương liền ngựa không dừng vó lao ra, lo lắng hô to!

"Đứa bé con từ đâu tới?"

"Chờ một chút, nhìn cách ăn mặc chẳng lẽ là Sở quốc Thất công chúa?"

"Hoàng thất cũng muốn nhúng một chân vào? Vậy thì thú vị rồi."

Bọn hắn lập tức đoán được thân phận của Sở Linh Nhi.

Lập tức trong ánh mắt lộ ra một tia hứng thú.

Hạ Bình Nghĩa đã nghe thấy tiếng Sở Linh Nhi hô lên, nhưng hắn ta là ai chứ? Cần gì nghe người khác nói?

Cho nên hắn trực tiếp làm lơ.

Trong ánh mắt xuất hiện sát ý!

Cố Dương cũng nghe được thanh âm của Sở Linh Nhi.

Nhưng hắn không nghiêng đầu nhìn, mà ngưng mắt nhìn bàn tay chân nguyên khổng lồ gần trong gang tấc trước mặt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn giơ linh kiếm trung phẩm trong tay lên.

Kiếm ý kinh khủng lặng yên phun trào, chuẩn bị bùng nổ.

Nhưng chính vào lúc này.

Lại một luồng khí tức vô cùng cường đại khác đột nhiên truyền đến.

Theo đó, một giọng nói vô cùng uy nghiêm vang lên.

"Ha ha, Hạ trưởng lão, làm lớn chuyện trên địa bàn của trẫm, chẳng lẽ Bạch Linh tông các ngươi đang khiêu chiến uy nghiêm của Sở quốc ta?"

Trong khoảnh khắc, một tiếng nói truyền đến.

Một cỗ chân nguyên cực kỳ khủng bố đột nhiên xuất hiện.

Chợt rơi vào trên bàn tay chân nguyên lớn duỗi ra của Hạ Bình Nghĩa!

Một tiếng ầm vang!

Trực tiếp đánh tan bàn tay chân nguyên kia!

Cùng lúc đó.

Cố Dương chỉ cảm thấy áp lực đột nhiên giảm đi.

Đại trưởng lão Lý Thiên Minh ở bên kia bị áp chế không thể động đậy, rốt cuộc cũng thở phào một hơi.

Nằm trên đất không ngừng thở hổn hển, đầu túa đầy mồ hôi.

Thấy vậy, vẻ mặt Hạ Bình Nghĩa lập tức biến đổi.

Hắn ta vội vàng quay đầu nhìn lại.

Cách đó không xa, bên người Sở Linh Nhi có một vị nam tử trung niên mặc áo rồng vàng thẫm đang đứng.

Mà hắn không ngờ lại chính là Sở Hoàng!

"Sở Hoàng!?"

Sắc mặt Hạ Bình Nghĩa lập tức có chút thay đổi.

Lúc đầu hắn vừa mới đến đây, định trực tiếp dùng thủ đoạn lôi đình trực tiếp giết chết Cố Dương, báo thù cho ái đồ Bạch Thiên Hồng của mình!

Sở dĩ sốt ruột như vậy, chính là sợ hoàng thất Sở quốc sẽ tới xen vào.

Không ngờ động tác vẫn chậm một bước.

Lần này đúng là phiền phức.

"Sở Hoàng, Cố Dương này chém giết đồ đệ Bạch Thiên Hồng của ta, hôm nay ta tất phải giết hắn, ngươi muốn ngăn ta sao?"

Hạ Bình Nghĩa nhìn Sở hoàng, tức giận nói.

Ánh mắt cũng mang theo một tia uy hiếp.

Mặc dù thực lực của Sở Hoàng không kém gì mình.

Nhưng đứng phía sau hắn là Bạch Linh Tông, luận thực lực cũng chỉ kém hơn hoàng thất Sở Quốc một bậc, nếu liên hợp với những thế lực khác, hắn tự tin có địa vị ngang với hoàng thất Sở Quốc.

Cho nên đương nhiên không có ý định lùi lại.

Trường hợp bình thường, lời này vừa nói ra.

Chỉ cần Sở hoàng không muốn đối địch với Bạch Linh Tông, cũng sẽ không quá mức can thiệp vào việc làm của hắn.

Nhưng tình huống hôm nay vô cùng đặc thù.

Sở Hoàng nghe được lời của Hạ Bình Nghĩa, cũng mỉm cười.

Thần sắc bình tĩnh nói: "Hạ Bình Nghĩa, trẫm đã từng nói, bên trong bí cảnh Tử Nguyệt không bàn sinh tử, đồ đệ Bạch Thiên Hồng của ngươi ở trong bí cảnh Tử Nguyệt, giết người không thành thì bị giết, tài nghệ không bằng người, tự nhiên đáng chết."

"Hiện giờ Cố Dương là người chiến thắng vừa đi ra lại bị ngươi đuổi giết, vậy ngươi chẳng phải là đánh vào mặt trẫm?"

"Ngươi không để trẫm vào mắt, chẳng lẽ cho rằng trẫm không dám khai chiến với Bạch Linh Tông các ngươi!"

Nói xong lời cuối cùng, Sở Hoàng nổi giận, hai con ngươi sắc bén nhìn chằm chằm Hạ Bình Nghĩa.

Uy nghiêm của Hoàng đế càng bộc phát không giữ lại nữa.

Mọi người xung quanh không khỏi hít vào một hơi khí lạnh.

Sở Hoàng chính là vì Cố Dương không tiếc khai chiến với Bạch Linh Tông?

Tên Cố Dương này lại có mị lực như thế?

Nhất thời, ánh mắt trưởng lão các tông môn khác nhìn về phía Cố Dương cũng thay đổi có chút phức tạp.

"Ngươi!"

Nghe đến đây, sắc mặt Hạ Bình Nghĩa cũng thay đổi.

Quả thật tên Sở Hoàng này đang ăn nói bừa bãi!

Nhưng hắn ta lại đặt việc khai chiến ra mặt nổi.

Nếu mình đáp ứng thì thật sự đã khai chiến!

Vì một tên đệ tử mà khai chiến với cả Sở Quốc, Hạ Bình Nghĩa quả thật không có suy nghĩ này.

Hắn đến đây chỉ vì báo thù cho đồ đệ của mình mà thôi.

Tuy trực tiếp khai chiến thì Bạch Linh tông bọn họ không sợ, nhưng cục diện trước mắt lại không cho phép.

Cho nên...

Hắn lập tức cắn chặt răng.

"Được! Nếu Sở Hoàng đã nói như vậy! Ta đây sẽ cho ngươi một bộ mặt!"

Nói xong, ánh mắt Hạ Bình Nghĩa chỉ thẳng vào Cố Dương.

"Tiểu tử! Ngươi tên là Cố Dương đúng không?"

"Ta nhớ kỹ ngươi!"

"Ngươi dám giết Bạch Hồng, đó là trêu chọc Bạch Linh tông ta!"

"Bắt đầu từ bây giờ, chỉ cần ngươi dám rời khỏi Sở quốc một bước! Ta liền bảo đảm ngươi có đi mà không có về!"

Nói xong, Hạ Bình Nghĩa lại nhìn thoáng qua Sở hoàng đang vô cùng uy nghiêm, ánh mắt lạnh lẽo.

Rồi sau đó không có chút ý tứ dừng lại nào, hừ lạnh một tiếng, liền phất tay áo quay người đạp không rời đi.

Cùng với Hạ Bình Nghĩa rời đi.

Một ít tông môn có tâm tư với Cố Dương tự nhiên cũng không dám lộ ra trước mặt Sở Hoàng.

Trong đó bao gồm Quyền Ma và Băng Quyền Môn.

"Sư tôn!"

Quyền Ma ngay từ đầu còn muốn để cho tên tráng hán trưởng lão kia ra tay.

Nhưng trưởng lão hiện lên vẻ mặt ngưng trọng, lắc đầu.

"Bây giờ tiểu tử kia đã được Sở hoàng bảo vệ, không động tay được."

"Đi thôi."

Lập tức hắn ta liền mang theo Quyền Ma rời đi.

Lại có mấy tông môn lục tục xoay người rời đi.

Chẳng qua trước khi rời đi, bọn họ cũng nhìn Cố Dương thật sâu.

Mặc dù hiện tại Cố Dương đã an toàn rồi.

Nhưng trên thực tế phiền phức hắn ta trêu chọc phải cũng

không đơn giản như vậy!

Dù hôm nay có Sở hoàng tự mình ra mặt bảo vệ hắn một mạng.

Nhưng ngày sau chỉ cần Cố Dương dám can đảm rời khỏi Hoàng Thành Sở quốc như vậy thì chắc chắn hắn sẽ phải chịu sự đuổi giết mãnh liệt nhất của Bạch Linh Tông!

Kể từ đó, mặc dù Cố Dương thật sự có thể giữ được tính mạng, khẳng định sự trưởng thành của bản thân cũng sẽ chịu ảnh hưởng.

Sau khi tất cả tông môn đều dần rời khỏi.

Toàn bộ sân bãi chỉ còn lại Cố Dương cùng Lý Thiên Minh, cùng với một đám người hoàng thất Sở quốc.

Lúc này đám hoàng tử hoàng thất cũng nhao nhao đi tới.

Đứng ở sau lưng Sở Hoàng.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập kính nể và sùng bái.

Không thể không nói.

Chỉ riêng điểm Cố Dương dám rút kiếm khi đối mặt cường giả Nguyên Hải cảnh tầng sáu đã đủ khiến cho bọn họ khâm phục vô cùng!

Mà Cố Dương giờ phút này cũng hơi thở dài một hơi, thu kiếm về vỏ kiếm.

Lúc này mới chậm rãi xoay người nhìn về phía Sở Linh Nhi cùng Sở Hoàng.

"Đa tạ bệ hạ hỗ trợ, cũng đa tạ vị công chúa này đã lên tiếng."

Cố Dương hơi chắp tay, lên tiếng nói cảm tạ.

Hắn vừa rồi nghe được thanh âm Sở Linh Nhi, tự nhiên cũng không quên.

Thấy Cố Dương không kiêu ngạo không siểm nịnh nói lời cảm tạ như thế.

Sở Hoàng cũng nhìn thấy, trong lòng hết sức yêu thích.

Mà Sở Linh Nhi sau khi được Cố Dương nói lời cảm tạ, gương mặt xinh đẹp không khỏi hơi đỏ lên.

Cúi cái đầu nhỏ, cũng không dám nhìn thẳng Cố Dương.

Sở Hoàng thấy vậy cũng không ngoài ý muốn.

Chợt khẽ mỉm cười nói: "Ha ha, Cố tiểu hữu không cần như thế."

"Trẫm tới giúp ngươi cũng là lẽ đương nhiên, bí cảnh Tử Nguyệt thuộc về Sở quốc ta, đương nhiên không cho phép những tông môn khác tới đây làm càn."

Nghe vậy, Cố Dương khẽ gật đầu.

Nhưng trong lòng hắn cũng hiểu được ý của Sở Hoàng.

"Thủ đoạn trước đó ngươi thể hiện trong bí cảnh Tử Nguyệt cũng khiến trẫm có chút chấn động."

"Nhưng nếu ngươi giết Bạch Thiên Hồng, Bạch Linh Tông kia tất nhiên sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Nói xong, Sở Hoàng hơi dừng lại.

"Nơi này không phải chỗ nói chuyện, Cố tiểu hữu có bằng lòng cùng trẫm đi hoàng thành tìm nơi tốt tâm sự không?"

Nghe vậy, Cố Dương cũng không có cự tuyệt.

Suy cho cùng bây giờ hắn chỉ có thể nán lại ở hoàng thành.

Nếu không sau khi ra ngoài, hắn cũng không hoàn toàn nắm chắc có thể chém giết Hạ Bình Nghĩa.

Vì vậy hắn liền hơi chắp tay.

"Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh."

Mà bên kia, Lý Thiên Minh suýt chút nữa bị hù chết.

Sau đó nhìn thấy Cố Dương cùng Sở Quốc Hoàng Đế đang chậm rãi nói chuyện với nhau.

Càng là một trận hãi hùng khiếp vía.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Sao bọn họ có cảm giác chỉ mới qua ba ngày mà đã giống như tách biệt với thế gian rồi vậy?

Nhưng không thể phủ nhận chính là Cố Dương hôm nay, chỉ sợ đã không còn bộ dáng như lúc trước nữa!

"Bạch Linh Tông, tông môn đệ nhất Sở Quốc... Hoàng thất Sở Quốc mời..."

Trong lòng hắn cảm khái.

Quả nhiên đúng như lời tông chủ nói, vị Tiềm Long này cuối cùng sẽ không bị vây khốn ở hồ nước Lưu Vân Tông nho nhỏ này.

"Đại trưởng lão, cùng đi đi."

Cố Dương trước khi đi gọi Lý Thiên Minh một tiếng.

Nghe vậy, Lý Thiên Minh vội vàng lên tiếng.

"Được rồi."

Chợt.

Cố Dương và Lý Thiên Minh liền cùng đoàn người Sở Hoàng rời khỏi bí cảnh Tử Nguyệt.

Đi tới hoàng thành.

Hoàng thành Sở quốc chiếm diện tích cực kỳ rộng lớn.

Nói là hoàng thành, nhưng có thể so sánh với một tỉnh!

Mà Hoàng Cung Hoàng Thành, khi tiến vào, cũng có thể nhìn thấy được kiến trúc to lớn uy nghiêm kia!

Sau khi tiến vào hoàng thành.

Sở Hoàng cũng không hề keo kiệt.

Trực tiếp an bài cho Cố Dương một tòa biệt viện thật xa hoa thật lớn cho bọn họ ở.

Đối với việc này, Cố Dương cũng đều chấp nhận.

Hắn đương nhiên biết rõ Sở Hoàng đã nhìn trúng thiên phú của mình.

Đồng thời cũng hiểu ra.

Loại cảm giác nhìn trộm lúc trước, chỉ sợ đó là thủ đoạn mà Sở Hoàng có thể lợi dụng.

Có thể nhìn trộm tình huống trong bí cảnh Tử Nguyệt.

Thủ đoạn mình thi triển trong bí cảnh Tử Nguyệt đoán chừng cũng đã bị Sở Hoàng biết được, cho nên đương nhiên cũng không khách khí.

"Cố tiểu hữu ngày sau nếu như cần gì, liền trực tiếp phân phó hạ nhân là được."

Trước khi đi, Sở Hoàng cười nói với Cố Dương.

"Đa tạ Sở Hoàng bệ hạ, không biết trong hoàng thành có nơi nào thích hợp để tu luyện không?"

Cố Dương hơi chắp tay, sau đó nghĩ đến cái gì, không khỏi hỏi.

"Địa phương thích hợp tu luyện? Cố tiểu hữu chuẩn bị đột phá Bão Nguyên cảnh sao?"

Ánh mắt Sở Hoàng hơi sáng lên.

Cố Dương hẳn là vừa mới đột phá Ngưng Chân cảnh tầng mười không bao lâu nhỉ?

Nhanh như vậy đã chuẩn bị đột phá Bão Nguyên cảnh?

Nghe vậy, Cố Dương cũng không có ý che giấu.

Hắn khẽ gật đầu.

Thấy vậy, Sở Hoàng thoáng suy tư một phen.

Rồi chậm rãi nói: "Đã như vậy, trẫm lập tức cho người chuẩn bị cho ngươi một gian bế quan thất có được Tụ Linh Trận!"

Đột phá Bão Nguyên cảnh không phải chuyện nhỏ.

Chí ít Sở Hoàng là một người từng trải là vô cùng rõ ràng.

Cho nên cũng không chút keo kiệt, trực tiếp vung tay lên bảo người đi an bài.

Thấy vậy Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt cảm kích nói: "Vậy thì làm phiền Sở Hoàng bệ hạ."

"Không sao, với thiên tư của Cố tiểu hữu, nếu có thể đột phá tới Bão Nguyên cảnh, nghĩ đến một thân bản lĩnh liền có thể phát huy càng thêm hoàn mỹ, nói không chừng qua vài năm nữa, trẫm còn cần phải trông lên ngươi."

"Bệ hạ nói đùa rồi."

Một phen nói cười qua đi.

Sở Hoàng cũng dẫn theo một đám hoàng tử rời đi.

Sở Linh Nhi vẫn còn nhớ mãi không nỡ, nhưng trong toàn bộ quá trình này nàng cũng không dám mở miệng nói chuyện, chỉ có thể lặng lẽ nhìn chằm chằm Cố Dương.

Đợi đến lúc đám người Sở Hoàng rời đi.

Cũng không lâu lắm, trong hoàng cung xuất hiện một đám người, dựng thẳng một cái tụ linh trận trong biệt viện của Cố Dương!

Những người này, dường như là trận pháp sư.

Chuyên nghiên cứu trận pháp.

Tốc độ xây dựng Tụ Linh trận càng là rất nhanh.

Trong nháy mắt khi hoàn thành, Cố Dương liền có thể cảm nhận được rõ ràng linh khí phụ cận trở nên nồng đậm.

Đến khi đám trận pháp sư hoàng thất rời đi.

Cố Dương cũng thở phào nhẹ nhõm.

Lập tức không chút do dự tiến vào trong phòng, được Tụ linh trận bao bọc.

"Tiếp theo... Cũng đến lúc đột phá Bão Nguyên cảnh rồi!"

Cảnh giới của Cố Dương đã rất lâu không tăng lên.

Thứ nhất thiên tư bị hạn chế, không thể đột phá một cách dễ dàng.

Một phương diện khác là hắn còn muốn tiếp tục rèn luyện nội tình của bản thân.

Như vậy đến lúc đó đột phá rồi sửa đổi có thể thu được nhiều lợi ích hơn.

Nhưng bây giờ không cần phải tiếp tục chờ đợi nữa.

Nhị trưởng lão của Bạch Linh Tông Hạ Bình Nghĩa mang đến áp lực cực lớn cho hắn.

Nếu không đột phá đến Bão Nguyên cảnh, chỉ sợ mình sẽ vĩnh viễn bị hạn chế ở trong Hoàng Thành Sở quốc.

Nhưng hắn ta không thể vĩnh viễn ở lại hoàng thành Sở quốc.

Hắn còn có rất nhiều chuyện chưa xử lý xong.

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt hắn bất giác hiện lên một trận hung sát.

"Bạch Linh Tông, ta nhớ kỹ các ngươi rồi!"

Cố Dương hít sâu một hơi, quăng toàn bộ tạp niệm ra sau đầu.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bàn tay hắn khẽ đảo.

Nhất thời Hàn Ngọc Tuyết Liên trực tiếp rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Cố Dương không chút do dự, tâm niệm vừa động.

Sửa chữa Hàn Ngọc Tuyết Liên, thời gian là... Ngàn năm sau!

Rẹt!

Trong nháy mắt, Hàn Ngọc Tuyết Liên trong tay Cố Dương nhất thời bộc phát ra một trận hàn ý ngập trời.

Khí tức ẩn chứa trong đó lại tinh thuần vô số lần.

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương cũng sáng lên.

Sau đó không chút do dự ăn Hàn Ngọc Tuyết Liên vào.

Tuyết Liên vào miệng chính là truyền đến từng đợt cảm giác lạnh buốt.

Ngay sau đó liền hóa thành một đạo năng lượng tinh thuần, theo yết hầu chảy qua tứ chi bách hài, cuối cùng rơi vào trong đan điền.

Giờ phút này, Cố Dương chỉ cảm giác được đan điền của mình giống như được cải tạo lại.

Hắn cũng không chút do dự, toàn lực thôi động Thần Cương Kiếm Quyết.

Toàn bộ công pháp được triển khai.

Vô số linh khí giống như thủy triều không ngừng hướng Cố Dương mà bay tới.

Lực hấp dẫn kinh khủng kia, gần như trong nháy mắt liền rút sạch sẽ linh khí trong vòng trăm dặm trên không chỗ Cố Dương!

Linh khí nồng đậm tràn vào trong cơ thể.

Sau khi trải qua luyện hóa, hình thành chân khí tinh thuần ùa vào đan điền.

Chân khí dày đặc ngưng tụ chung một chỗ xoay quanh không ngớt.

Nhưng thủy chung vẫn không thể ngưng tụ thành chân nguyên.

Đây cũng là khốn cảnh Cố Dương gặp phải trong lúc tu luyện.

Thiên tư có hạn, không thể đột phá.

Nhưng tình huống lúc này lại phát sinh biến hóa!

Cố Dương thông qua nội thị là nhìn thấy tầng băng sương bám vào trong đan điền lập tức tản mát ra từng đợt rét lạnh thấu xương.

Mà cỗ hàn ý này trực tiếp kích thích chân khí nồng đậm trong đan điền của hắn bắt đầu ngưng kết xoay quanh.

Thấy vậy, tâm tình Cố Dương cũng chấn động.

Sau đó điên cuồng hấp thu linh khí.

Chân khí không ngừng được truyền vào đan điền.

Cố Dương cũng cảm nhận được rõ ràng, chân khí trong đan điền mình dưới tác dụng của tầng băng sương đang nhanh chóng phát sinh biến hóa!

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trong nháy mắt, một lúc lâu sau.

Sáng sớm.

Bên trong căn phòng.

Cố Dương sắc mặt bình tĩnh ngồi xếp bằng, trong đan điền của

hắn vẫn như cũ bộc phát ra một sức hấp dẫn kinh người.

Chỉ là tất cả linh khí trên bầu trời lúc này gần như đều được Cố Dương hấp thu sạch sẽ toàn bộ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trên người Cố Dương bỗng nhiên truyền ra một trận tiếng nổ trầm thấp.

Ầm ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng lập tức từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Khí tức trong cơ thể trực tiếp bộc phát!

Một đạo chân nguyên vô cùng tinh thuần trực tiếp hiện ở trên bàn tay của hắn!

"Đây chính là... Chân Nguyên sao?!"

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trong ánh mắt cũng hiện lên một tia quang mang sắc bén.

Đột phá!

Bão Nguyên cảnh tầng một!

Trải qua ba ngày không ngừng tu luyện, Cố Dương cũng cảm thấy Bão Nguyên cảnh đột phá khó khăn!

Không chỉ cần linh khí nồng đậm làm cơ sở, còn cần có thiên tư nhất định, mới có thể thuận lợi chuyển hóa chân khí trong đan điền thành chân nguyên càng thêm tinh thuần cường hãn!

Mà hiện giờ Cố Dương tu luyện chính là Thiên cấp hạ phẩm công pháp.

Đột phá lại càng khó khăn hơn một chút!

Nếu không phải có một cái tụ linh trận ở sau lưng vận chuyển.

Cố Dương có thể cũng không khỏi phải sử dụng một ít trung phẩm linh thạch.

Có Tụ Linh Trận, ngược lại là tiết kiệm được không ít linh thạch trung phẩm.

"Quả nhiên... Thực lực Bão Nguyên cảnh cùng Ngưng Chân cảnh chênh lệch một trời một vực!"

Cố Dương cảm thụ được uy lực khủng bố ẩn chứa trong đạo chân nguyên kia!

Chân khí của mình không biết tăng cường gấp bao nhiêu lần so với trước đó!

So sánh một chút cũng có thể biết được.

Coi như là hiên kiêu đệ nhất nước Sở Bạch Thiên Hồng, chân nguyên của hắn ta cũng hoàn toàn kém hơn mình!

“Chân nguyên Thiên cấp hạ phẩm công pháp ngưng tụ ra, quả nhiên cường hãn!"

Trên mặt Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

"Nếu như lại để cho ta gặp Hạ Bình Nghĩa... Có lẽ cũng có sức đánh một trận!"

Cố Dương nắm chặt tay, trong ánh mắt tràn đầy tự tin.

"Tuy nhiên, đây mới chỉ là bắt đầu thôi."

Cố Dương hít sâu một hơi.

Trò hay, vừa mới bắt đầu thôi!

Bây giờ rốt cuộc đột phá đến Bão Nguyên cảnh.

Cơ hội sửa đổi của công pháp, võ kỹ, luyện thể, kiếm ý, quyền ý bây giờ đều đã được đổi mới!

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một tia quang mang lăng lệ ác liệt.

"Trước tiên sửa đổi công pháp luyện thể đi."

Cố Dương hơi suy nghĩ một chút, sau đó rất nhanh đưa ra quyết định.

Tâm niệm vừa động.

Sửa chữa công pháp luyện thể, Thối Nguyên Địa Sát Công, thời gian là... vạn năm sau!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt sửa chữa thành công.

Cố Dương liền cảm giác thân thể của mình đều phát ra một tiếng chấn động.

Hắn ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Giờ phút này, hắn phảng phất cảm giác mình đã khổ luyện Địa Sát Công ước chừng một vạn năm!

Trong thời gian một vạn năm này.

Hắn phát hiện chỗ thiếu hụt của Thối Nguyên Địa Sát Công, cũng tìm các phương pháp cải tiến nó.

Cuối cùng hoàn toàn cải tiến nó, sáng tạo ra công pháp luyện thể mới Phệ Nguyên Ngưng Lực Pháp, công pháp này chính là Thiên cấp trung phẩm Luyện Thể Công pháp.

Hiệu quả vượt xa Địa Sát công.

Có thể thông qua việc cắn nuốt thiên địa nguyên khí, hơn nữa ngưng kết chúng thành một phần bản thân mình!

Đạt đến hiệu quả của việc luyện thể.

Mà trải qua không ngừng tu luyện bây giờ hắn chỉ riêng lực lượng nhục thân cơ bản nhất, đã trực tiếp tăng vọt lực lượng trăm Giao!

Sức mạnh của trăm giao chính là sức mạnh của một rồng!

Bây giờ lực lượng của hắn đã khủng bố đến cực điểm!

Nếu lại để hắn đối mặt với Bạch Thiên Hồng.

Còn cần kiếm ý làm gì.

Chỉ cần một quyền liền có thể đánh hắn nát bấy!

Đây chính là sự bá đạo và kinh khủng của lực lượng một con rồng!

"Luyện thể vạn năm tăng lên quả nhiên kinh khủng!"

Trên mặt Cố Dương tràn đầy kinh ngạc.

Lực lượng của bách giao...

Phải biết rằng trước đó cho dù là bộc phát sát thể, hắn cũng chỉ có thể đánh ra Tứ Giao chi lực...

Lại trực tiếp tăng vọt đến lực lượng của trăm Giao.

Sức mạnh một con giao chính là trăm vạn cân.

Bách giao chính là một trăm triệu cân cự lực!

Chậc chậc.

Đặt ở trên hành tinh này, đó là lực lượng kinh khủng mà Cố Dương nghĩ cũng không dám nghĩ tới!

Bây giờ... Y đã có được lực lượng kinh khủng như vậy.

Điều này không khỏi khiến cho trong lòng hắn cảm khái không thôi.

"Luyện thể tăng lên không sai biệt lắm."

"Như vậy kế tiếp... sẽ là quyền pháp."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tinh mang.

Sau đó lại tiếp tục ngồi xếp bằng.

Sau đó tâm niệm khẽ động.

Không chút do dự bắt đầu lần nữa sửa đổi tất cả quyền pháp của mình.

Mà thời gian... Tất nhiên là kéo dài từ một ngàn năm nguyên bản đến một vạn năm!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Giờ phút này, Cố Dương chỉ cảm thấy đầu mình không ngừng truyền đến từng đợt tiếng oanh minh như nổ tung!

Nhiều! Nhiều!

Quá nhiều!

Không thể dùng ngôn ngữ để hình dung sự khủng bố của tri thức quyền đạo ầm ầm tràn vào trong đầu.

Cố Dương vội vàng bắt đầu hấp thu.

Thời gian dần dần trôi qua.

Không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương rốt cục thông hiểu toàn bộ tri thức quyền đạo hỗn loạn tới cực điểm trong đầu.

Đầu tiên chính là quyền pháp.

Lại lần nữa cải tiến và tăng lên.

Phục Ma Long Ngâm Quyền vốn chỉ có cấp ngụy Thiên vậy mà đã trực tiếp tăng lên tới cấp Thiên cấp trung phẩm!

Ngoài ra, hắn còn được thăng cấp một loại hoàn toàn khác biệt!

Vốn hắn cho rằng quyền ý của mình sẽ trực tiếp tăng lên tới Tiểu Viên Mãn, thậm chí là đại viên mãn.

Kết quả...

Hắn phát hiện mình đã đoán sai.

Quyền ý của mình cũng không tăng lên tới Tiểu Viên Mãn, càng không đạt tới Đại viên mãn.

Mà là nửa thành Quyền chi áo nghĩa!

Áo nghĩa!

Đó chính là cảnh giới cao hơn trên ý cảnh!

Cố Dương không rõ ràng độ khó lĩnh ngộ của áo nghĩa cao đến

mức nào.

Nhưng bây giờ...

Đó là trực tiếp vượt qua quyền ý tiểu viên mãn cùng đại viên mãn, trực tiếp lĩnh ngộ nửa thành quyền chi áo nghĩa!

Mà vẻn vẹn chỉ có nửa thành quyền chi áo nghĩa...

Liền làm cho Cố Dương cảm nhận được một cỗ lực áp bách cực hạn!

Hoàn toàn không phải quyền ý có khả năng sánh bằng!

Cho dù là quyền ý cấp bậc đại viên mãn... cũng không bằng áo nghĩa quyền pháp mảy may!

Cố Dương vẻ mặt kinh ngạc, tâm tình cũng chấn động tới cực điểm.

Đây đã coi như niềm vui ngoài ý muốn.

Nhưng suy nghĩ lại một chút.

Lấy nội tình của mình trên phương diện quyền đạo.

Sửa chữa nhiều quyền pháp như vậy, hơn nữa đều là lĩnh ngộ vạn năm.

Có thể lĩnh ngộ được nửa thành quyền chi áo nghĩa...

Hình như cũng rất bình thường?

Dù sao đây cũng là tích lũy vạn năm!

Cố Dương nhất thời trong lòng kích động không thôi.

Như vậy coi như con át chủ bài của mình lại nhiều hơn một tấm!

“Phù…”

Cố Dương thở ra một hơi trọc khí, cưỡng ép khiến mình tỉnh táo lại.

"Như vậy kế tiếp... chính là công pháp."

Trước đó không lâu trong bí cảnh Tử Nguyệt, hắn vừa mới lĩnh ngộ một chút, cải tiến công pháp Thần Cương Kiếm Quyết đến Thiên cấp hạ phẩm.

Không biết hôm nay sửa đổi công pháp của mình sau vạn năm có thể tăng lên mức độ nào?

Ôm mong đợi này.

Cố Dương không chút do dự vừa động, bắt đầu điên cuồng sửa chữa.

Từng đạo tri thức võ đạo hỗn tạp không ngừng tràn vào trong đầu.

Cũng may năng lực của Cố Dương bây giờ không thể so với năm đó, hấp thu cũng không tính là khó khăn.

Chẳng qua là cần tiêu hao một chút thời gian mà thôi.

Cố Dương nhắm chặt hai mắt.

Tâm trạng không ngừng dao động.

Thần Cương Kiếm Quyết hạ phẩm Thiên cấp lần nữa được cải tiến!

Hôm nay hắn tu luyện chính là công pháp sau khi cải tiến, tên là Thần Cương Vạn Kiếm Quyết!

Mà phẩm cấp, lại được tăng lên tới Thiên cấp thượng phẩm!

Cùng lúc đó, Cố Dương cũng phát hiện rõ ràng, chân nguyên trong cơ thể mình trực tiếp phát sinh biến hóa!

Xuy xuy xuy!

Cố Dương tiện tay vẫy một cái, một đạo chân nguyên hiện lên ở đầu ngón tay hắn.

Trong đó ẩn chứa khí tức ác liệt đến kinh khủng làm cho người chấn động!

Một đạo chân nguyên này... phảng phất như là một đạo kiếm khí sắc bén vô song!

Cho dù Cố Dương chỉ tùy ý sử dụng chân nguyên tiến hành công kích, thủ đoạn chỉ sợ cũng sắc bén như kiếm pháp!

"Thật là khủng khiếp mà!"

Cố Dương nheo nheo mắt, đối với điều này hiển nhiên là cực kỳ hài lòng!

Vạn năm lắng đọng, quả nhiên khủng khiếp!

Về phần Thiên cấp thượng phẩm công pháp đừng nói là Sở quốc, coi như ở Thanh vực cũng tuyệt đối là tồn tại hiếm có rồi!

Cố Dương trong lòng cảm khái.

Nhưng cũng không có chút chần chờ nào.

Tiếp tục đặt mắt vào kiếm pháp!

So với quyền pháp cùng công pháp, Cố Dương mong đợi nhất chính là kiếm pháp tăng lên!

Dù sao ngoại trừ kiếm ý cơ sở, hắn còn lĩnh ngộ một đạo Trảm Thiên kiếm ý.

Nếu có thể sửa đổi lại vạn năm này không biết hắn có thể trực tiếp lĩnh ngộ được hàm nghĩa của kiếm hay không?

Ôm sự mong đợi này.

Cố Dương hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu thời gian dài sửa chữa.

Từng đạo kiếm pháp bị Cố Dương không ngừng sửa đổi.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Cũng không lâu lắm, toàn bộ kiếm pháp đều bị Cố Dương sửa đổi kết thúc.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Một vệt kiếm khí gần như ngưng tụ thành thực chất đột nhiên từ đó bộc phát ra.

Xuy!

Kiếm khí này đúng là trực tiếp xuyên thủng gian phòng, lưu lại trên phòng một dấu vết dễ thấy.

Cố Dương tâm tình cũng có chút chấn động!

"Trảm Thiên Kiếm Quyết Đệ Tam Thức!"

Trải qua vạn năm sửa đổi.

Cố Dương đúng là trực tiếp lĩnh ngộ ra thức thứ ba của Trảm Thiên Kiếm Quyết!

Tên của nó là Trảm Thương Khung!

Mà theo đệ tam thức lĩnh ngộ, đẳng cấp Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng tiến tới Thiên cấp cực phẩm!

Sau khi biết tin này, Cố Dương cũng nhịn không được hít một hơi lạnh.

Hay cho tên Thiên cấp cực phẩm kiếm pháp!

Nếu chuyện này truyền ra ngoài...

Đừng nói là Nguyên Hải cảnh, chỉ sợ mấy lão gia hỏa Hư Đan cảnh cũng không nhịn được mà lao ra tranh cướp!

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái.

Ngoại trừ kiếm pháp tăng lên thì về phương diện kiếm ý.

Tăng lên là không kém gì kiếm pháp!

Kiếm ý đạt đến cực hạn, chính là kiếm ý Đại viên mãn.

Cùng lúc lĩnh ngộ được một thành cơ sở kiếm chi áo nghĩa.

Mà Trảm Thiên Kiếm Ý cũng bị đốn ngộ ra nửa phần Trảm Thiên áo nghĩa!

"Chỉ có một thành áo nghĩa."

Cố Dương nhìn đến đây, thoáng có chút kinh ngạc.

Cũng không phải hắn xem thường một thành kiếm chi áo nghĩa.

Mà là hắn trên quyền pháp đều lĩnh ngộ nửa thành quyền chi áo nghĩa.

Trên kiếm đạo lĩnh ngộ càng sâu lại mới chỉ có một thành?

Nhưng suy nghĩ lại một chút.

Bản thân Áo Nghĩa đã cực kỳ khó lĩnh ngộ.

Mặc dù chỉ chênh lệch nửa thành, chỉ sợ còn phải khoa trương hơn so với một thành kiếm ý cùng chín thành kiếm ý!

Dù sao đây cũng là áo nghĩa!

Tồn tại phía trên ý cảnh!

Sở Quốc cũng chưa chắc có người nào lĩnh ngộ được!

"Hơn nữa còn tiện thể đốn ngộ nửa phần Trảm Thiên áo nghĩa..."

Trong mắt Cố Dương lóe lên một tia mừng rỡ.

Thành quả vạn năm lĩnh ngộ kiếm đạo...

Cẩn thận tính toán, đúng là không tệ lắm.

"Về phần áo nghĩa cùng tu vi, trước hết không vội sửa đổi."

Đã có kinh nghiệm Ngưng Chân cảnh.

Cố Dương đã không có ý định trực tiếp sửa chữa tu vi.

Nếu tư chất không đến, cho dù có sửa đổi... Chỉ sợ cũng không cách nào trực tiếp đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Đã như vậy, chẳng thà tìm một ít phương pháp tăng tư chất của mình lên trước.

Như vậy sau khi sửa chữa tu vi mới có thể trực tiếp đột phá Nguyên Hải cảnh.

Sau đó tiếp tục sửa chữa như vậy cũng giảm bớt lượng lớn thời gian tu luyện cùng thời gian đột phá!

Chẳng phải rất tốt sao?

Đương nhiên điều kiện tiên quyết là hắn có thể tìm kiếm được

một ít bảo dược có thể tăng lên tư chất tu luyện.

Nhưng loại bảo dược này đều là tồn tại cực kỳ quý hiếm.

Bình thường đều có tiền mà không mua được.

Gốc Hàn Ngọc Tuyết Liên trước đó, vận khí của hắn khá tốt, trong bí cảnh Tử Nguyệt vừa vặn đụng phải một gốc cây như vậy.

Về phần phương diện áo nghĩa thì vẫn có thể đặt tạm ở đó trước.

Chờ nội tình càng thêm chắc chắn về sau mới tiến hành sửa đổi.

Vậy thì tăng lên cũng có thể tăng thêm một chút.

Đặc biệt là thăng cấp áo nghĩa khó hơn nhiều so với ý cảnh.

Cho nên phải tính toán tỉ mỉ, không thể buông tha bất luận cơ hội nào để tăng lên nội tình.

Như vậy sau này khi sửa chữa áo nghĩa, mới có thể đổi được lợi ích lớn nhất!

"Hô..."

Cố Dương phun ra một ngụm trọc khí thật sâu.

Lần này liên tục sửa chữa, có thể nói là vô cùng hao phí tinh thần.

Có điều tất cả đều đáng giá!

Bây giờ tất cả phương diện thực lực của hắn đều tăng vọt!

Mặc dù tu vi vẫn như cũ không cao, chỉ có Bão Nguyên cảnh tầng một.

Thế nhưng đã đủ rồi!

Bất luận là luyện thể hay là quyền pháp, kiếm pháp đều được cải thiện.

Đủ để hắn ứng đối với cường giả Nguyên Hải cảnh!

Thậm chí nếu áo nghĩa toàn bộ triển khai, cho dù là cường giả Đan Hư cảnh, cũng chưa chắc không có lực đánh một trận!

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương nhất thời lóe ra sát ý nồng đậm.

"Trước tiên phải thích ứng vài ngày, sau đó ra khỏi thành!"

Hiện giờ thực lực tăng lên, Cố Dương tất nhiên là nắm giữ đủ lực lượng.

Nếu như Hạ Bình Nghĩa của Bạch Linh tông dám đến gây sự với hắn...

Trong ánh mắt Cố Dương nhất thời bộc phát ra một cỗ sát ý nồng đậm!

Vậy liền trực tiếp chém giết hắn!

Sau đó Cố Dương ở trong hoàng thành lại nghỉ ngơi ba ngày.

Trong ba ngày này, hắn đều thích ứng các loại năng lực tăng lên của bản thân.

Hôm nay đã thích ứng gần xong.

Cho nên...

Hắn trực tiếp đi tìm Sở Hoàng.

Nói rõ suy nghĩ của mình.

Sau khi nghe được lời của Cố Dương.

Sở Hoàng lập tức khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

"Ngươi nói... ngươi muốn ra khỏi thành?"

Sau khi nghe được lời của Cố Dương.

Vẻ mặt Sở Hoàng lập tức lộ ra kinh ngạc nhìn Cố Dương.

"Ngươi xác định hiện tại muốn ra khỏi thành sao?"

Sở Hoàng mặt lộ vẻ nghiêm túc hỏi.

Nghe vậy, Cố Dương khẽ gật đầu.

"Yên tâm đi, bệ hạ, nếu ta dám hiện tại ra khỏi thành, như vậy đã có đủ nắm chắc."

"Vả lại dù sao cũng không thể núp cả đời trong Hoàng Thành giống như một con rùa đen rụt đầu thế này được."

"n oán cuối cùng vẫn cần giải quyết."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Nghe đến đây, Sở Hoàng cũng không khỏi nhìn thoáng qua Cố Dương.

Hắn không nghĩ tới lá gan của Cố Dương thế mà lại lớn như vậy.

Vốn Sở Hoàng còn có ý định cùng Cố Dương hảo hảo trao đổi một phen, sau đó mới để Sở Linh Nhi cùng Cố Dương tìm hiểu nhau.

Không nghĩ tới kế hoạch này còn chưa bắt đầu, Cố Dương sẽ rời đi.

Mặc dù trong lòng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Nhưng Sở Hoàng có thể nhìn ra sự kiên định trong ánh mắt của Cố Dương.

Nghĩ đến điều này, hắn càng coi trọng Cố Dương hơn.

"Quyết định của ngươi là việc trẫm vô cùng tôn trọng, nhưng... thực lực của Bạch Linh Tông cũng không yếu, e rằng khi ngươi rời khỏi thành sẽ rất khó rời khỏi."

"Như vậy đi, trẫm cho người hộ tống ngươi về Hạo Nam Châu."

Sở Hoàng suy tư một phen, sau đó không khỏi nói.

Hắn vẫn vô cùng lo lắng an toàn của thân thể Cố Dương.

Dù sao Cố Dương thiên tư trác tuyệt, cho dù là Sở Hoàng, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Thiên kiêu đứng hàng đầu như vậy, nếu trên đường phát triển... Vậy thì quá đáng tiếc rồi!

Nhưng đối với ý tốt của Sở Hoàng, Cố Dương chỉ khẽ lắc đầu.

"Ý tốt của Sở Hoàng bệ hạ ta xin nhận, nhưng vẫn thôi đi."

Thấy vậy, Sở Hoàng cũng không cưỡng cầu.

Hắn khẽ gật đầu.

"Sau này ngươi còn tới Hoàng Thành không?"

Sở Hoàng lại hỏi.

"Có..."

Cố Dương không chút do dự gật đầu.

Hạo Nam châu chỉ là điểm khởi đầu.

Bây giờ tu vi thực lực của hắn có thể nói là đứng đầu toàn bộ Hạo Nam Châu, tiếp tục ở lại Hạo Nam Châu tự nhiên là không có ý nghĩa quá lớn.

Hắn trở về Hạo Nam châu chỉ là để giải quyết một chút phiền phức còn sót lại trước đó.

Chờ giải quyết xong chuyện, tự nhiên vẫn sẽ đến Sở quốc.

Nghe Cố Dương trả lời như vậy.

Sở Hoàng cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hắn sợ Cố Dương đã rời đi sẽ không bao giờ tới nữa.

"Đã như vậy, trẫm đây cũng không nhiều lời."

"Đường xá xa xôi, trên đường cẩn thận là trên hết."

Sở Hoàng trịnh trọng nói.

"Đa tạ Sở Hoàng bệ hạ."

Cố Dương hơi chắp tay.

"Đi... Đi đường cẩn thận, ta đợi ngươi trở về!"

Đúng lúc này, Sở Linh Nhi vẫn luôn trốn sau lưng Sở Hoàng bỗng nhiên đứng dậy, mặt đỏ bừng lớn tiếng nói.

Sau khi nói xong, giống như con thỏ bị kinh hãi, nhanh chóng trốn đi.

Thấy vậy, Cố Dương cũng hơi ngẩn ra.

Đợi ta trở về?

Tuy nhiên hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, cũng chắp tay với Sở Linh Nhi đang trốn xa xa.

"Đa tạ Thất công chúa."

"Như vậy ngày sau gặp lại!"

Cố Dương không chần chờ nữa, chợt dẫn đại trưởng lão Lý Thiên Minh xoay người lên phi chu rời đi.

Rẹt!

Thuyền bay nhanh chóng lao đi, trong nháy mắt đã biến mất ở chân trời.

"Đúng là một người trẻ tuổi độc lập độc hành."

Sở Hoàng nhìn theo bóng lưng Cố Dương rời đi, trong ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Nhưng hắn vẫn rất tự tin, cẩn thận.

Không kiêu ngạo không tự ti.

Kiêu ngạo như thế dù là Sở Hoàng cũng vô cùng yêu thích.

Thậm chí hắn đều muốn mời Cố Dương gia nhập hoàng thất Sở quốc của bọn hắn.

Đương nhiên, có thành được hay không... Còn phải xem Sở Linh Nhi thế nào.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi nhìn về phía Sở Linh Nhi đang si mê đứng trên không trung.

"Người cũng đã đi xa, còn đứng ngây ra đó làm gì?"

Sở Hoàng không khỏi lắc đầu nói.

"Phụ hoàng, Cố Dương hắn thật còn có thể... sẽ lại đến sao?"

Trong ánh mắt Sở Linh Nhi mang theo một tia ưu sầu.

Dường như có chút hối hận, hối hận trước đó khi nói chuyện với Cố Dương vì sao lại xấu hổ như vậy, thậm chí lâu như vậy vẫn không nói chuyện với Cố Dương mấy câu.

Cũng không biết Cố Dương hắn có nhớ kỹ mình hay không.

Thiếu nữ buồn bã không ai biết.

"Yên tâm đi, nếu Cố Dương đã nói như vậy, chắc chắn hắn sẽ lại đến Hoàng Thành." Sở Hoàng chậm rãi nói một câu như vậy.

Rồi cũng không nhiều lời nữa, xoay người trở lại trong hoàng cung.

Hắn còn có rất nhiều chuyện cần xử lý.

Cố Dương tiến vào hoàng thành chẳng qua nửa ngày.

Bây giờ thế cục toàn bộ nước Sở đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Đầu tiên là Bách Hiểu Các thu thập chỉnh lý Anh Tài bảng!

Đương nhiên là lại có thay đổi khác!

Bảng đơn lại công bố lần nữa.

Mà biến hóa lần này lại vượt xa lúc trước.

Cùng với một phần bảng đơn phân phát đến các Châu, địa giới Sở quốc,

Phàm là người đọc được tin tức trên bảng danh sách, không thể nghi ngờ hai mắt thẳng tắp, mặt lộ vẻ kinh hãi!

Đệ nhất thiên kiêu Bạch Thiên Hồng lại không còn tính danh?

Thay vào đó, là Cố Dương xếp hạng mười một lúc trước!

Chương 166 - Rời khỏi hoàng thành, ngạnh kháng Nguyên Hải tầng 4, chúng cường kinh hãi (2)

Hạo Nam châu.

Lưu Vân Tông.

Bên trong đại điện của tông chủ.

Tông chủ Sở Lưu Vân đang lật xem một quyển sách cổ, tình cảm dạt dào.

Đúng lúc này, một tờ giấy trắng bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống.

Hai mắt Sở Lưu Vân khẽ sáng lên.

Ông ta vung tay áo, trực tiếp cầm tờ giấy trắng kia lên.

"Không biết Cố Dương bây giờ xếp hạng thế nào?"

Tờ giấy trắng này đương nhiên là bảng xếp hạng mới nhất mà Anh Tài Bảng công bố.

Cũng là đổi mới lần thứ ba trong tháng này.

Chắc là xếp hạng lại có chút dao động?

Nghĩ đến đây, ánh mắt của hắn rơi vào trên giấy trắng.

Rẹt!

Một cái tên quen thuộc đập vào mắt hắn.

[Đệ nhất Anh Tài Bảng: Cố Dương!]

"Cái gì!?"

Sở Lưu Vân lập tức mở to hai mắt nhìn.

Đệ nhất?

Cố Dương đã xếp hạng nhất?

Nhanh như vậy?

Sở Lưu Vân khiếp sợ không thôi.

Nhưng liên tưởng đến thực lực và thiên phú của Cố Dương, vọt tới đệ nhất dường như cũng rất bình thường, vì thế hắn tiếp tục xem.

Phía sau bài danh còn có một đoạn giới thiệu mới nhất.

【 Cố Dương, năm ấy mới mười bảy tuổi, hắn ta đã dùng thủ đoạn lôi đình trấn giết Bạch Thiên Hồng trong bí cảnh Tử Nguyệt, thiên phú vô hạn, tư chất siêu phàm, xứng đáng là thiên kiêu mạnh nhất trong cảnh nội Sở Quốc! 】

Nội dung không nhiều.

Nhưng Sở Lưu Vân thấy vậy thần sắc biến hóa cực kỳ nhanh chóng.

Đầu tiên hắn cả kinh, sau đó lại có chút nghi hoặc.

Ngay sau đó là kinh hãi.

Cuối cùng lại biến thành trợn tròn hai mắt.

Lúc đầu hắn còn suy nghĩ Bạch Thiên Hồng là ai.

Sau đó hắn liền nhớ tới vị trí đệ nhất Anh Tài bảng lúc trước, là Bạch Thiên Hồng chiếm lấy!

Cố Dương thế mà lại chém giết Bạch Thiên Hồng?

Trong lòng Sở Lưu Vân rung động không thôi.

Nhưng ngay sau đó không khỏi hơi nhíu mày.

"Có điều nghe đồn thế lực sau lưng Bạch Thiên Hồng cực kỳ cường hãn, Cố Dương cùng đại trưởng lão sẽ không có việc gì chứ?"

Trong lòng hắn nhất thời có chút bất an.

Tình huống tương tự cũng xuất hiện trong mấy đại tông môn còn lại.

Trong đó Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn đương nhiên là là chìm trong ghen tị khiếp sợ nồng đậm.

Biểu hiện hôm nay của Cố Dương có thể nói là uy chấn Sở quốc!

Lưu Vân Tông đương nhiên cũng sẽ vì Cố Dương mà trực tiếp tăng lên mấy cấp bậc.

Chí ít bây giờ mấy tông môn khác không cách nào đánh đồng với Lưu Vân Tông được!

Mà Bạch Dương tông là tử địch với Lưu Vân Tông, giờ phút này lại cảm thấy không được thoải mái cho lắm.

"Súc sinh này! Vậy mà có thể leo lên hạng nhất Anh Tài bảng!?"

Nhìn Anh Tài bảng trên tay, Bạch Vô Nhai nổi giận đùng đùng.

Trong tay hắn lập tức bộc phát ra Chân Nguyên Thông Thiên.

Trực tiếp cắt nát trang giấy trắng kia!

Trong mắt hắn bộc phát ra lửa giận thông thiên.

Nhưng rất nhanh lại thu liễm lại.

"Không được... Nhất định phải nghĩ cách giết chết tên súc sinh kia."

Nhưng vừa nghĩ tới đây, hắn đột nhiên ý thức được điều gì.

Trên mặt lập tức lộ ra vẻ hưng phấn.

"Không! Không cần ta động thủ!"

"Tiểu súc sinh này chết chắc rồi!"

"Hắn vậy mà lại giết chết Bạch Thiên Hồng!"

"Bạch Thiên Hồng chính là đệ tử truyền thừa của Bạch Linh tông, đệ nhất tông môn Sở Quốc!"

"Ha ha ha! Hắn chết chắc rồi!"

Hắn lập tức cười như điên.

Các đệ tử phụ cận ngơ ngác nhìn nhau, không biết tông chủ nhà mình sao lại cao hứng như vậy, rõ ràng Cố Dương đã trở thành người đứng đầu anh tài bảng, đối với bọn họ mà nói không phải chuyện xấu hay sao?

Bọn họ không hiểu, nhưng cũng không dám hỏi nhiều.

Mà ngay khi tin tức Cố Dương đăng đỉnh Anh Tài bảng truyền về Hạo Nam Châu.

Cùng lúc đó.

Tin tức Cố Dương rời khỏi hoàng thành, cũng lập tức truyền ra ngoài!

Dù sao lúc Cố Dương rời đi cũng không cố ý che giấu.

Hơn nữa phụ cận Hoàng Thành không chỉ có thám tử Bạch Linh Tông, còn có bóng dáng tông môn khác lưu lại.

Cố Dương rời khỏi hoàng thành.

Trước tiên bọn họ nhận được tin tức.

Sau đó đem tin tức này về!

Vì thế...

Trên đường trở về tông môn.

Cố Dương và Lý Thiên Minh ngồi trên phi chu.

Nhìn cảnh sắc xung quanh nhanh chóng chuyển động.

Trong lòng đại trưởng lão Lý Thiên Minh cũng có chút cảm khái nhìn Cố Dương đang ngồi xếp bằng nhắm mắt trên phi thuyền.

Không ngờ chuyến đi này... Lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Lý Thiên Minh lộ ra vẻ mặt phức tạp.

Trên thực tế trong lòng hắn còn có chút lo lắng.

Dù sao...

Cố Dương hôm nay có thể nói là triệt để trêu chọc Bạch Linh tông.

Với năng lượng của Bạch Linh tông...

Phá hủy một tông môn như Lưu Vân Tông có thể nói là chuyện tùy tiện.

Bây giờ Cố Dương lựa chọn rời khỏi hoàng thành trở về thật sự không phải là một lựa chọn sáng suốt.

Nhưng mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, hắn cũng không nói thêm gì nữa.

Dù sao Cố Dương hiện giờ... Thực lực lại vượt xa hắn!

Đang lúc suy nghĩ.

Đột nhiên, toàn bộ phi chu bắt đầu rung động kịch liệt.

Vẻ mặt Lý Thiên Minh đột nhiên thay đổi.

Giờ phút này, hắn cảm nhận được bên ngoài có mấy đạo khí tức cực kỳ kinh khủng ngăn trước mặt bọn họ!

"Cố Dương! Không hay rồi, chúng ta bị chặn rồi!"

Lý Thiên Minh vội vàng gọi.

Thấy vậy, Cố Dương cũng chậm rãi mở to mắt.

Trong ánh mắt lại không có bất kỳ điều gì ngoài ý muốn.

"Cuối cùng cũng đến."

Cố Dương ánh mắt lạnh lẽo.

Sau đó thân hình chợt lóe, trực tiếp đi ra khỏi phi chu.

Lý Thiên Minh cũng vội vàng đi ra, thu phi thuyền vào.

Lúc này bọn họ đang ở trong một khu rừng rậm rạp.

Mà xung quanh có hai vị trung niên nam tử lơ lửng giữa không trung.

Khuôn mặt của bọn họ xa lạ, nhìn cách ăn mặc rõ ràng hắn đã từng xử lý nguỵ trang qua.

Mà từ động tác cùng khí tức bản thân của bọn họ đến xem rõ ràng là hai cường giả Nguyên Hải cảnh!

Ngoại trừ hai cường giả Nguyên Hải cảnh nơi này.

Bên cạnh còn ẩn tàng không ít thân ảnh.

Bọn họ đều là những môn phái khác tới xem kịch.

Một khi tình huống không thích hợp, có lẽ bọn họ cũng có khả năng gia nhập chiến đấu...

Dù sao thì đăng đỉnh Tử Nguyệt thí luyện tháp sẽ nhận được truyền thừa của Sinh Tử cảnh... Đối với một số tông môn mà nói cũng có sức hấp dẫn không nhỏ.

Cho dù chỉ là truyền thuyết.

Bọn họ cũng rất vui lòng tới xem tình hình.

Mà sau khi ánh mắt bọn họ rơi vào trên người hai vị cường giả Nguyên Hải cảnh trên sân đấu, cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Là Ngũ trưởng lão của Bạch Linh tông, Phó Cao Toàn!"

"Hạ Bình Nghĩa lại không tới sao?"

"Dù sao Sở Hoàng cũng đảm bảo Cố Dương, có lẽ hắn không dám trực tiếp xung đột với hoàng thất Sở quốc."

"Ta còn có thể hiểu được, nhưng mà... Thế nào mà Trịnh Công Minh cũng tới nữa? Hắn không phải trưởng lão của Kiếm Linh

tông sao?"

"Chẳng lẽ vì truyền thừa mà đến?"

Một đám người ẩn núp ở phụ cận thấp giọng nghị luận.

Dường như vô cùng nghi hoặc.

"Đến chặn giết ta còn che giấu thân phận? Tự lừa dối mình."

Cố Dương nhìn hai người này, lập tức phát ra một tiếng cười lạnh.

"Cố Dương, xem ra ngươi tự hiểu lấy mình."

Trên mặt Phó Cao Toàn lộ ra sát ý nồng đậm.

Ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Vậy thì đi chết đi!"

Trên người Phó Cao Toàn ầm ầm bộc phát ra chân nguyên kinh khủng.

Khí tức Nguyên Hải cảnh cũng lập tức bao phủ toàn trường.

Thấy vậy, Cố Dương tiện tay vẫy một cái, đẩy Lý Thiên Minh ra.

Tránh cho hắn bị liên lụy.

Mà khí tức cường giả Nguyên Hải cảnh rơi vào trên người Cố Dương.

Nhưng không có bất kỳ hiệu quả gì.

Ngay sau đó, Phó Cao Toàn trợn mắt trừng trừng.

Bàn tay hắn lật lại, một đạo chân nguyên trực tiếp ngưng tụ

hình thành một lưỡi đao sắc bén.

Sau đó, người này tích lũy uy năng cực kỳ khủng bố, dùng một đường vòng cung bắn nhanh về phía Cố Dương!

Trên đường.

Lưỡi đao bị một ngọn núi lớn che khuất.

Kết quả...

Lưỡi đao không hề có ý tránh né.

Trực tiếp xuyên thủng tòa sơn động kia thành từng mảnh!

Nhìn thấy vậy, Lý Thiên Minh càng vô cùng kinh sợ.

"Đây chính là... thủ đoạn của cường giả Nguyên Hải cảnh sao?"

"Quá kinh khủng!"

Lý Thiên Minh co người lại run lẩy bẩy.

Mà một đám tông môn xem trò vui cũng lộ vẻ hoảng sợ.

Uy lực một chiêu này khủng bố như vậy, Cố Dương làm sao có thể ngăn cản?

Mà đối mặt với một chiêu cực kỳ kinh khủng này.

Cố Dương đứng tại chỗ lại không nhúc nhích.

Trong ánh mắt lộ ra một tia khinh thường.

Ngay khoảnh khắc sau.

Chân Nguyên ngưng luyện kinh khủng đến mức tận cùng phóng lên trời!

Cố Dương trực tiếp từ bên hông rút ra trung phẩm linh kiếm.

Chân nguyên cô đọng không gì sánh được cuốn lên đó.

Kiếm ý Tiểu Viên Mãn ầm ầm bộc phát ra.

"Trảm Thiên Nhất Thức... Đoạn Trường Không!"

Cố Dương ánh mắt lạnh lẽo.

Một kiếm chém xuống.

Một đạo kiếm khí sắc bén vô song phóng lên cao.

Nó hóa thành một lưỡi đao sắc bén chưa từng có từ trước đến nay, chém thẳng về phía bầu trời!

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Đạo lưỡi kiếm kinh khủng kia cũng ầm ầm chém xuống.

Va chạm với kiếm khí.

Xung kích kinh khủng đã san bằng trăm mét xung quanh thành bình địa!

Đợi đến khi luồng xung kích kinh khủng kia tản đi.

Mọi người xung quanh lúc này mới tập trung nhìn kỹ.

Lập tức nhìn mà choáng váng.

Cố Dương rõ ràng là đứng tại chỗ, bảo trì bộ dáng nguyên bản.

Dưới một chiêu va chạm này.

Hắn vậy mà không hề bị tổn thương chút lông tóc nào!

Đánh ngang tay?!

"Chuyện này... Làm sao có thể!?"

"Bão Nguyên cảnh tầng một, ngang tay với cường giả Nguyên Hải cảnh?"

"Hízz... Cố Dương này, đến cùng là biến thái gì?!?"

Từng trận kinh hô trầm thấp không ngừng từ bên cạnh vang lên.

Mà Lý Thiên Minh thì đã sớm lui lại đến một nơi an toàn.

Nhìn một màn này, trên mặt cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Chuyện này...

Chính là thực lực của Cố Dương sao?

Mới vừa rồi có chuyện gì xảy ra với đạo kiếm ý kia?

Hoàn toàn không phải bốn thành Kiếm ý có khả năng sánh ngang.

Cũng là kiếm ý kinh khủng hắn chưa bao giờ tiếp xúc qua!

Bây giờ Cố Dương, đến cùng đã trưởng thành đến loại trình độ nào?!

Trong lòng hắn kinh hãi không thôi.

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn vào người Cố Dương.

Mà bên kia.

Phó Cao Toàn nhìn thấy một chiêu này của mình đúng là không thể chém giết Cố Dương, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Nào chỉ không thể chém giết?

Căn bản ngay cả lông Cố Dương cũng không đụng tới!

"Gia hỏa này."

Trong lòng Phó Cao Toàn chấn động không thôi.

Hắn là Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong!

Mà Cố Dương vẻn vẹn chỉ có Bão Nguyên cảnh tầng một!

Mà một chiêu này của hắn thế mà lại bị Cố Dương dễ dàng chặn lại!?

Hắn kinh ngạc không thôi.

Trong ánh mắt bộc phát ra từng đợt tức giận.

Mình bị một chiêu cản lại, không thể nghi ngờ là vô cùng mất mặt!

Ít nhất đối với hắn mà nói, hắn không chấp nhận được!

"Khó trách Thiên Hồng lại bị ngươi giết! Vậy mà ngươi lại nắm giữ kiếm ý Tiểu Viên Mãn!"

"Đã như vậy... Vậy càng không thể lưu ngươi được!"

Trong mắt Phó Cao Toàn bộc phát ra sát ý thông thiên.

Ngay sau đó, chân nguyên trong cơ thể hắn đều bộc phát.

Rẹt!

Chân nguyên nồng nặc tới mức kinh khủng trực tiếp ngưng tụ trên không trung, sau đó tạo thành một bàn tay khổng lồ.

"Phật Đà Cổ Linh Chưởng!"

"Chết đi cho ta!"

Phó Cao Toàn phát ra một tiếng gầm.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bàn tay chân nguyên lơ lửng trên không trung lại bộc phát ra từng đợt kim sắc quang mang.

Sau đó hung hăng trấn áp xuống hướng Cố Dương!

"Ông!"

Bàn tay chân nguyên vừa hạ xuống thì trong nháy mắt.

Trên đó phảng phất hiện ra một đạo hư ảnh Phật Đà.

Một luồng khí tức kinh khủng ầm ầm trấn áp xuống.

Chỉ là lực lượng khủng bố mà một chưởng này giáng xuống... Cũng đủ trấn sát cường giả cùng cảnh rồi!

Một tên Bão Nguyên cảnh tầng một nho nhỏ... Cho dù ngươi lĩnh ngộ được siêu phàm kiếm ý, thì sao có thể ngăn chiêu này của ta!

Phó Cao Toàn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt lộ ra một tia tàn nhẫn.

Cố Dương này biểu hiện ra thực lực quá mức khủng bố!

Nếu như hiện giờ không trừ ngày sau tất thành họa lớn!

Cho nên một chiêu này...

Nhất định phải chém giết hắn!

Ầm ầm!

Lại có chân nguyên càng khủng bố mà nồng đậm phun ra.

Bàn tay chân nguyên trên không trung càng lúc càng ngưng trọng!

Chứng kiến một màn này.

Đám người xung quanh quan sát trận chiến này cũng nhịn không được vô cùng kinh ngạc.

"Một kích toàn lực của Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong!"

"Một chiêu này chính là chiêu thức sở trường nhất của Phó Cao Toàn, đã từng dùng chiêu này đập chết một gã cường giả cùng cảnh, Cố Dương... chắc chắn phải chết!"

"Xem ra một vị thiên kiêu truyền kỳ cuối cùng vẫn lạc ở nơi này."

Từng đợt cảm khái truyền đến.

Lý Thiên Minh ở một bên thấy một màn như vậy, thần sắc cũng trở nên vô cùng tái nhợt, một chiêu này Cố Dương còn có thể ngăn cản sao?

Giữa sân.

Cố Dương cảm nhận được áp lực khủng bố từ đỉnh đầu truyền đến, ngay cả xương cốt cũng bị ép xuống, truyền đến trận trận thanh âm kẽo kẹt.

Không thể không thừa nhận, uy lực của một chiêu này của Phó Cao Toàn... có thể nói là kinh khủng!

Nếu mình không tăng cường luyện thể.

Thể phách lại càng tăng trưởng đến mức cực kỳ khoa trương.

Chỉ sợ một chưởng này còn chưa cần hạ xuống, liền có thể trực tiếp nghiền nát mình!

Thực lực của cường giả Nguyên Hải cảnh... hoàn toàn chính xác không phải Bão Nguyên cảnh có thể so sánh được!

Chẳng qua...

"Cũng chỉ có vậy thôi."

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy lạnh nhạt.

Hắn chậm rãi nhắm mắt lại.

Trung phẩm linh kiếm trong tay bị hắn chậm rãi huy động.

Chân khí cô đọng không gì sánh được ầm ầm bộc phát ra.

Mãnh liệt tràn vào trong thân kiếm.

Nhất thời, âm thanh cương kiếm ngân vang ầm ầm.

Kiếm ý kinh khủng phun trào ra!

Cũng gia trì trên trường kiếm!

Vẫn là kiếm ý tiểu viên mãn như trước.

Không có bất kỳ thăng cấp nào.

Nhưng ngay sau đó, Cố Dương lại đột nhiên mở to mắt.

Cùng lúc đó, linh kiếm trung phẩm trong tay cũng chém theo.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ hai, Liệt Cửu Thiên!"

Xuy xuy xuy!

Khoảnh khắc linh kiếm rơi xuống.

Một đạo kiếm khí kinh khủng ác liệt đến cực hạn phóng lên cao!

Kiếm khí mạnh mẽ... thậm chí còn khiến không gian cũng phải rung động!

Phảng phất như muốn chém nát cả bầu trời!

Khí thế cường thế, cũng là lúc bộc phát.

Nhắm thẳng vào đại thủ chân nguyên trên không trung kia!

Rặc rặc rặc!

Kiếm khí lăng lệ ác liệt phảng phất ẩn chứa một loại kiếm chi lĩnh ngộ đặc thù nào đó, trong nháy mắt chạm đến đại thủ chân nguyên kia.

Càng là như bẻ gãy cành khô mà nghiền nát, trực tiếp chặt đứt nó thành hai đoạn!

Bàn tay chân nguyên to lớn trên không trung ầm ầm vỡ nát!

Cùng lúc đó, Phó Cao Toàn Toàn bỗng nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Mặt lộ vẻ kinh hãi, không ngừng lui lại trên không trung.

Kinh hoàng vô cùng nhìn về phía Cố Dương.

"Làm sao có thể!?"

"Đây rốt cuộc là kiếm ý gì?!"

"Làm sao có thể chém vỡ Cổ Linh Chưởng của ta!"

Rung động!

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Giờ phút này, Phó Cao Toàn dĩ nhiên là không dám có ý khinh thị Cố Dương nữa!

Tên gia hỏa này...

Quả thực chính là một con quái vật!

Kiếm ý hắn nắm giữ, căn bản hoàn toàn khác biệt với kiếm ý mình đã gặp được!

Đạo kiếm ý này giống như có thể chém nát vạn vật trên thế gian!

Phải biết rằng đạo Phật Đà Cổ Linh Chưởng kia của mình cho dù là cùng cảnh cũng chưa từng có địch thủ!

Một tên gia hỏa Bão Nguyên cảnh tầng một dựa vào cái gì có thể thi triển thủ đoạn kinh khủng như vậy!?

Mà khi đối mặt với Phó Cao Toàn đang khiếp sợ, Cố Dương vẫn là vẻ mặt lạnh lùng vô cùng.

"Ồn ào."

Hắn ta nhàn nhạt nói một câu như vậy.

Tiếp đó hắn lại xuất kiếm chém tới!

Kiếm khí kinh khủng nhất thời bộc phát ra.

Phó Cao Toàn sợ tới mức vội vàng toàn lực thúc giục chân nguyên trong cơ thể.

Quay người liền chạy trốn!

Hắn không ngốc đến nỗi cho rằng chân nguyên của mình có

thể ngăn cản được một kiếm này!

Ngay cả Phật Đà Cổ Linh Chưởng đều bị một kiếm của hắn chém nát, huống chi là chân nguyên?

Có nồng đậm đến mấy cũng khẳng định không thể đỡ nổi!

Chuyện cho tới bây giờ... Có lẽ còn có cơ hội đào tẩu!

Trong khoảnh khắc hắn xoay người... kết cục đã định trước.

"So tốc độ với một kiếm này của ta sao?"

Nhìn thấy động tác của Phó Cao Toàn, Cố Dương cười lạnh.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí kinh khủng nhất thời chém ngang ra, lấy tốc độ cực kỳ khủng bố nhanh chóng tới gần Phó Cao Toàn.

Sau đó thổi phù!

Kiếm khí ầm ầm bộc phát.

Trực tiếp cuốn toàn bộ những kẻ chưa kịp thoát đi vào trong đó!

Từng đạo kiếm khí kinh khủng trực tiếp khuấy động long trời lở đất ở trong cơ thể hắn!

Nhưng chỉ ngắn ngủi có mười giây.

Vốn Phó Cao Toàn vẫn đang hùng hổ, giờ phút này lại bị vô số kiếm khí sắc bén xuyên thủng, chết không toàn thây!

Ầm ầm!

Thi thể Phó Cao Toàn ầm ầm rơi xuống đất.

Máu tươi rơi xuống ào ào như mưa.

Trong khoảnh khắc, cả mặt đất đã bị nhuộm đỏ.

Mùi máu tươi nồng nặc tràn ra.

Làm cho đám người các tông môn chung quanh lúc này mới từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần.

Ọt ọt.

Từng đợt âm thanh nuốt nước miếng vang lên liên tiếp.

Hiển nhiên...

Bọn họ đều bị dọa sợ!

Bọn họ nhìn thấy gì?

Cố Dương là một tu luyện giả có cảnh giới Bão Nguyên nhất trọng.

Dựa vào kiếm ý mạnh mẽ tới cực điểm của mình... Một kiếm vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong!

Hơn nữa...

Là miểu sát!

Miểu sát!

Đây là khái niệm gì vậy?

Coi như là cường giả Nguyên Hải cảnh tầng năm gặp phải Phó Cao Toàn, cũng chưa chắc dám nói có thể một kiếm giết chết!

Nhưng chỉ có Cố Dương là Bão Nguyên cảnh tầng một lại làm được điểm này!

Việc này khiến bọn họ kinh ngạc không thôi!

Thậm chí ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng thay đổi càng thêm hoảng sợ.

"Lại nói... Cố Dương này trước khi tiến vào hoàng thành, mới chỉ là Ngưng Chân cảnh tầng mười đi? Khi đó còn suýt nữa bị Hạ Bình Nghĩa giết chết."

"Đúng vậy, lúc này mới qua mấy ngày? Vậy mà hắn lại tăng lên khủng bố như thế?"

"Không đúng! Chẳng lẽ mấy ngày nay hắn nhanh chóng hấp thu truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh đạt được trong Tử Nguyệt thí luyện tháp, cho nên mới có thể tăng nhanh như vậy!?"

"Truyền thừa cường giả Sinh Tử cảnh..."

Nói tới đây, ánh mắt bọn họ nhất thời trở nên có chút lửa nóng.

Nhưng cũng chỉ có vậy, bọn họ cũng không dám đứng ra khiêu chiến Cố Dương.

Dù sao...

Cố Dương vừa mới chém giết một vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Hiện tại đi ra ngoài chẳng phải là tự chuốc lấy cực khổ sao?!

Có điều cũng chính vào lúc này, có người kỳ vọng Kiếm Linh tông Trịnh Công Minh có thể ra tay, nhưng chờ bọn hắn nhìn lại vị trí của Trịnh Công Minh lúc trước.

Nhất thời sắc mặt khẽ giật mình.

"Đợi đã, sao không thấy Trịnh Công Minh đâu nữa?"

"Hắn sợ rồi sao?"

"Trịnh Công Minh tu vi cũng không thấp, nghe nói cũng là Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong, luận thực lực thậm chí còn mạnh hơn một chút so với Phó Cao Toàn Toàn, không nghĩ tới không khiêu chiến đã trực tiếp bỏ chạy rồi sao?"

Nhất thời, từng đợt âm thanh bàn luận hoài nghi truyền đến.

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Một màn đột nhiên xuất hiện, lại là hiện ra trước mặt mọi người.

Bởi vì ngay tại thời điểm phần lớn lực chú ý của Cố Dương đều đặt ở trên thân Phó Cao Toàn.

Không ai phát hiện sau lưng Cố Dương, một bóng đen lặng yên xuất hiện.

Mà hắn lại là Trịnh Công Minh đã biến mất bấy lâu nay!

Lúc này, trong ánh mắt Trịnh Công Minh tràn đầy hưng phấn và tham lam.

Truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Trên người Cố Dương tất nhiên có truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Nếu không, rõ ràng mới qua mấy ngày như vậy, Cố Dương dựa vào cái gì mà tăng lên nhiều như vậy!?

Chuyện này rõ ràng không cách nào giải thích!

Chỉ có một khả năng đó là Cố Dương hấp thu truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh trong Tử Nguyệt thí luyện tháp!

Vì vậy mới có thể không ngừng tăng cường thực lực.

"Chẳng trách gan lớn như vậy, cũng dám rời khỏi hoàng thành!"

"Quả nhiên, ta không đoán sai!"

Trịnh Công Minh hưng phấn không thôi!

Tuy rằng lý do hắn đi theo Phó Cao Toàn Lai để chặn giết Cố Dương là: Cố Dương giết con trai của hắn, Trịnh Vũ.

Nhưng trên thực tế hắn căn bản không thể xác định.

Hắn chỉ biết là Trịnh Vũ đã chết trong bí cảnh Tử Nguyệt.

Sau đó hắn còn trực tiếp biết được chuyện truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh trong bí cảnh Tử Nguyệt, hắn cảm thấy đây là một cơ hội.

Vì vậy hắn lợi dụng cái cớ này, cùng Phó Cao Toàn hợp lại vây chặn Cố Dương!

Bây giờ y thập phần khẳng định.

Trên người Cố Dương nhất định có truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Vừa lúc Cố Dương lại bị Phó Cao Toàn hấp dẫn lực chú ý.

Cho nên y lập tức thi triển thuật pháp thu liễm hơi thở, thu liễm khí tức, ẩn tàng thân hình, dần dần tới gần Cố Dương.

Chính là vì thời khắc này!

Mắt thấy Cố Dương đang đưa lưng về phía mình hoàn toàn không có bất kỳ phòng bị nào.

Trong ánh mắt hắn lập tức bộc phát ra từng đợt kích động.

Chỉ cần giết hắn!

Giết Cố Dương!

Hắn có thể thu tất cả bảo bối trên người Cố Dương vào trong túi!

Bao gồm cả truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Một khi thành công!

Vậy có lẽ Trịnh Công Minh hắn có thể nhân cơ hội này trực tiếp đột phá Đan Hư cảnh cũng không chừng!

Đến lúc đó...

Toàn bộ Kiếm Linh Tông ai dám chống lại?

Không.

Không chỉ có Kiếm Linh tông, mà kể cả toàn bộ Sở quốc.

Cũng sẽ bị hắn nắm giữ trong tay!

Trịnh Công Minh càng nghĩ càng kích động.

Cảm giác đau đớn của việc mất con giờ phút này đã tan thành mây khói!

So với truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh, tính mạng con mình có thể tính là cái gì?

Cùng lắm thì lại sinh thêm một đứa nữa là được.

Cường giả Nguyên Hải cảnh vốn có thọ mệnh dài dằng dặc vô cùng.

Mấy trăm tuổi sinh con cũng có khối người.

Cho nên cũng không cần lo lắng chuyện truyền thừa.

Thân hình Trịnh Công Minh nhanh chóng tới gần Cố Dương.

Lúc đã đủ tiếp cận.

Hắn không hề do dự.

Chân nguyên trong cơ thể ầm ầm bộc phát!

Đột nhiên ra chiêu!

Chỉ thấy trong tay hắn là một con dao nhỏ sắc bén.

Chân nguyên rót vào trong đó.

Cuối cùng bộc phát ra từng đợt khí tức vô cùng sắc bén!

Ngay sau đó...

Trịnh Công Minh cầm tiểu đao sắc bén, trực tiếp đi về phía sau lưng Cố Dương!

Ở trên lại có cả lực lượng ý cảnh hiển hiện!

Đó rõ ràng là sáu thành đao ý!

Đòn đánh này, có thể nói là âm hiểm chí cực!

Xuất đao trên vị trí thập phần gần Cố Dương.

Mà vị trí này cho dù Cố Dương phản ứng lại, cũng tuyệt đối không có cơ hội rút kiếm!

Cứ như vậy...

Một chiêu này của hắn, tất có thể chém giết Cố Dương!

Cho dù không thể chém giết, cũng có thể dễ dàng phế Cố Dương!

Cứ như vậy...

Cố Dương sẽ giống như cá nằm trên thớt, tùy ý để mình làm thịt!

Trịnh Công Minh nhếch miệng cười một tiếng...

Phảng phất đã thấy hình ảnh Cố Dương bị mình một chiêu trọng thương.

"Là Trịnh Công Minh!"

"Hắn thế mà lại xuất hiện sau lưng Cố Dương!"

"Hắn ra tay rồi!"

"Ai da... Trịnh Công Minh này lại chơi âm chiêu! Thủ đoạn thật âm hiểm!"

"Khoảng cách bây giờ, cho dù Cố Dương phản ứng lại, cũng khẳng định không kịp vung kiếm!"

"Vẫn là sơ suất rồi, Cố Dương mặc dù là kỳ tài ngút trời, nhưng cũng quá trẻ tuổi."

"Cố Dương chắc chắn phải chết!"

Mọi người bên các tông môn khác thấy một màn này.

Nhất thời nhịn không được cảm khái.

Rất rõ ràng...

Một chiêu này, Cố Dương chắc chắn không thể đỡ nổi!

Mà ở một chỗ trong rừng cây.

Không ngờ lại có hai bóng người đang đứng vây quanh tàng cây chứng kiến một màn này.

Một thân ảnh trong đó thình lình chính là Quyền Ma!

Giờ phút này hắn cắn răng nhìn tình huống trong sân.

Lúc trước khi nhìn thấy Cố Dương một kiếm chém giết Phó Cao Toàn, sắc mặt hắn đại biến!

Phải biết rằng hắn cùng Cố Dương có ân oán không nhỏ!

Bây giờ thực lực của Cố Dương thế mà lại tăng lên đến loại tình trạng khủng bố này!

Cho dù sư tôn của mình cũng chưa chắc đã là đối thủ của hắn, thì làm sao báo thù được nữa?

Ngay lúc hắn có chút tuyệt vọng.

Không nghĩ tới Trịnh Công Minh thế mà lại xuất hiện sau lưng Cố Dương.

"Tốt lắm! Mau giết Cố Dương!"

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy chờ mong.

Hận không thể nhìn thấy Cố Dương lập tức chết thảm trong tay Trịnh Công Minh!

Mà cùng lúc đó.

Cố Dương tự nhiên là trước tiên cảm nhận được khí tức uy hiếp từ sau lưng truyền đến.

Hắn nhướng mày!

Lại chơi âm chiêu sao?

Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Khoảng cách bây giờ càng lúc càng gần.

Bản thân đúng là có hơi không kịp huy động kiếm.

Nếu như vung kiếm...

Sợ rằng tiểu đao trong tay đối phương đã đâm vào thân thể mình.

Nhưng cho dù là không cách nào vung kiếm.

Cũng không đại biểu y bó tay không có cách nào.

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Mặt lộ sát ý.

"Đường đường là cường giả Nguyên Hải cảnh mà lại chơi trò hạ lưu như vậy. Trưởng lão của Kiếm Linh Tông đều là loại tố chất này sao?"

Cố Dương không nhanh không chậm xoay người, châm chọc khiêu khích.

"Sắp chết đến nơi còn mạnh miệng, đi chết đi cho ta!"

Trịnh Công Minh vô cùng phẫn nộ, chân nguyên trong cơ thể không hề giữ lại đều bộc phát ra toàn bộ!

Tốc độ trong tay hắn càng thêm nhanh, trong nháy mắt này...

Tiểu đao đã sắp rơi vào sau lưng Cố Dương!

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Một tiếng ầm vang vọng truyền ra mãnh liệt.

Khí huyết chi lực kinh khủng nhất thời bộc phát như thủy triều!

Khí huyết mạnh mẽ bộc phát.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương trực tiếp xoay người lại.

Tay trái gần nhất chậm rãi nâng lên.

Lực lượng kinh khủng dâng trào ra.

Lập tức một quyền ầm ầm đánh tới Trịnh Công Minh!

Sức mạnh một con Rồng...Bạo nổ!

Trong lòng Cố Dương khẽ quát một tiếng.

"Hống!"

Một tiếng long ngâm vang lên rung chuyển cả thiên địa.

Không gian bắt đầu rung động!

Quyền kia giáng xuống.

Ngay cả không gian cũng bắt đầu không ngừng rung động, tản mát ra từng đợt gợn sóng kinh khủng!

Mà sóng gợn nhộn nhạo này lại lập tức rơi xuống trước mặt Trịnh Công Minh!

Quyền còn chưa tới.

Quyền kình khủng bố kia đã là ra trước đón đầu!

Trực tiếp rơi vào ngực Trịnh Công Minh!

Lạch cạch!

Ngực Trịnh Công Minh trực tiếp bị luồng sức mạnh kinh khủng này trực tiếp làm cho sụp đổ!

Ngay khoảnh khắc sau.

Trịnh Công Minh điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi.

Khí tức cả người nhanh chóng suy sụp xuống.

Vẻn vẹn chỉ là một quyền!

Thế là trực tiếp đánh Trịnh Công Minh gần chết tàn tạ!

Thấy vậy, Cố Dương lạnh lùng tiến lên, lại đánh xuống một quyền!

Bịch!

Pặc!

Đầu Trịnh Công Minh nổ tung!

Máu tươi và não tủy bắn tung tóe!

Trịnh Công Minh chết ngay tại chỗ!

Nương theo một quyền của Cố Dương đánh nát đầu Trịnh Công Minh.

Nhất thời người vây xem xung quanh lâm vào trong một mảnh yên tĩnh.

Ngay sau đó...

Đó là một mảnh tiếng hít vào liên tiếp vang lên.

"Khí huyết chi lực thật nồng hậu... Không ngờ tạo nghệ luyện thể của Cố Dương lại sâu như vậy?!"

"Thân thể mạnh mẽ như vậy... Quả thực còn hung ác hơn cả Yêu thú!"

"Vốn tưởng rằng Cố Dương Kiếm Đạo đã đủ khủng bố, không nghĩ tới... lực lượng thể phách của hắn thế mà càng thêm khoa trương!"

"Một quyền giết chết cường giả Nguyên Hải cảnh bậc bốn đỉnh phong... Thằng này... Quả thực không phải người!"

"Quái vật! Cố Dương này tuyệt đối là quái vật!"

"Mau lùi lại, nếu không đừng để gia hỏa này nhìn chằm chằm vào sẽ chết mất!"

Nhất thời, một trận âm thanh hỗn loạn vang lên.

Bọn họ cũng không cho rằng Cố Dương không phát hiện được bọn họ.

Nếu như bị Cố Dương để mắt tới, với thủ đoạn khủng bố của Cố Dương.

Bọn họ chống đỡ như thế nào?

Người mạnh nhất trong đám bọn họ cũng chỉ có Nguyên Hải cảnh tầng hai.

Cố Dương tùy ý một quyền cũng có thể đuổi giết Nguyên Hải Cảnh tầng bốn đỉnh phong, vậy mà còn ở chỗ này không phải muốn chết sao?

Trong nháy mắt, vô số người điên cuồng thôi động chân nguyên, vội vàng trốn khỏi nơi đây.

Đối với những người này, hai mắt Cố Dương là lười phải để ý tới.

Dù sao mình và bọn họ cũng không thù không oán.

Chẳng qua vào lúc này, Cố Dương cũng từ trong đám người trốn đi phát hiện một đạo thân ảnh quen thuộc.

Ánh mắt hắn ngưng tụ.

Chân nguyên trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương thúc dục chân nguyên trong cơ thể, cuối cùng ở sau lưng trực tiếp ngưng tụ thành một đạo chân nguyên đại thủ!

Sau đó hắn bỗng nhiên nắm chặt tay về phía trước!

Rẹt!

Tốc độ cực nhanh, những người bình thường căn bản không thể so sánh được!

Lập tức, một đạo thân ảnh quen thuộc liền bị bàn tay chân nguyên này của Cố Dương nắm lấy!

Mà hắn ta lại bất ngờ là Quyền Ma, kẻ lúc trước vẫn nghiến răng nghiến lợi hận Cố Dương sao không bị giết chết ngay tại chỗ!

Lúc này Quyền Ma mặt không chút huyết sắc, thần sắc bối rối, hoảng sợ vô cùng lớn tiếng la lớn.

"Buông ta ra! Buông ta ra! Sư tôn cứu ta!"

Hắn không ngừng giãy giụa, nhưng không thể đào thoát.

"Thú vị, ta không đi tìm ngươi, ngươi cũng tự mình tìm tới cửa

rồi."

Nhìn xem Quyền Ma, trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia sắc lạnh.

"Cố Dương, ta khuyên ngươi tranh thủ thời gian buông ta ra! Sư tôn của ta chính là đại chưởng môn của Băng Quyền Môn! Nếu như ngươi ra tay với ta, chờ sư tôn của ta ra tay sẽ cho ngươi chết không có chỗ chôn!"

Tâm thần Quyền Ma chấn động, muốn dời ra thân phận sư tôn mình đe dọa uy hiếp Cố Dương, nhưng đối với loại uy hiếp như trò trẻ con này, Cố Dương tự nhiên là hoàn toàn không sợ.

"Thật sao? Vậy ta có chút hứng thú, nhanh gọi sư tôn của ngươi ra đây đi."

Cố Dương hai tay ôm quyền, có chút hăng hái nhìn Quyền Ma bị bắt như xách gà con trên không trung.

"Ngươi!"

Thấy vậy, sắc mặt Quyền Ma nhất thời trắng bệch.

Gia hỏa này vậy mà một chút cũng không sợ!

Chẳng qua ngẫm lại cũng đúng, vừa rồi Cố Dương chính là mới giết hai vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Sao có thể vì một câu nói của hắn mà cảm thấy sợ hãi chứ?

Nghĩ đến đây, trong lòng Quyền Ma có chút sợ hãi.

Vội vàng lại hô to.

"Sư tôn! Sư tôn nhanh cứu con với!"

"Ngài mà không cứu ta, đồ nhi sẽ mất mạng đấy!"

"Sư tôn!"

Có điều hắn liên tục la lên mấy chục tiếng.

Vẫn như cũ không ai trả lời.

Thấy vậy, Cố Dương cũng mất đi kiên nhẫn.

"Xem ra không có ai tới cứu ngươi."

"Đã như vậy thì không sai biệt lắm cũng nên kết thúc rồi."

Cố Dương chậm rãi đứng dậy, trong ánh mắt lộ ra một tia sát ý.

Nhưng ngay lúc Cố Dương chuẩn bị động thủ.

Đột nhiên một luồng khí tức cường đại từ bên cạnh truyền tới.

Cố Dương quay đầu nhìn lại.

Thình lình nhìn thấy bên đó, một gã tráng hán trung niên hình thể cường tráng không thôi đang bước ra.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Thần sắc thập phần ngưng trọng.

"Sư tôn! Sư tôn cuối cùng người cũng đi ra rồi, mau tới cứu ta đi!"

Quyền Ma sau khi nhìn thấy tráng hán trung niên kia, nhất thời mừng rỡ vô cùng, vội vàng hô to.

"Câm miệng!"

Sắc mặt tráng hán trung niên hết sức khó coi, lúc này giận dữ nói.

Nghe vậy, Quyền Ma lập tức ngậm miệng, không dám nói gì nữa.

Sau đó, người đàn ông trung niên lúc này mới quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương huynh đệ, mặc dù không biết Quyền Ma đã xảy ra tranh chấp gì với ngươi ở bí cảnh Tử Nguyệt, nhưng nhiều thêm một kẻ địch không bằng thêm một bằng hữu."

"Trong này khẳng định có hiểu lầm gì đó."

"Ta chính là đại chưởng môn Băng Quyền Môn Thạch Đại Cường, cho ta mặt mũi, lưu lại một mạng nghiệt đồ này của ta, thế nào?"

Trung niên tráng hán hơi chắp tay, tư thái cũng không quá cao.

Chỉ có điều nghe Thạch Đại Cường nói, Cố Dương lập tức cười lạnh một tiếng.

"Cho ngươi mặt mũi? Ta với ngươi rất quen à?"

"Hơn nữa... Quyền Ma trong bí cảnh Tử Nguyệt muốn giết ta ngược lại bị ta trọng thương bỏ chạy, ngươi nói với ta là có hiểu lầm à?"

"Ngươi cũng xứng sao?"

Cố Dương vừa nói ra lời này.

Sắc mặt Thạch Đại Cường lập tức trở nên khó coi.

"Cố Dương! Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!"

"Hiện giờ ngươi giết Phó Cao Toàn và Trịnh Công Minh, đã cùng Bạch Linh tông và Kiếm Linh tông kết thành tử thù!"

"Chẳng lẽ bây giờ ngươi cũng muốn thành thù với Băng Quyền Môn chúng ta hay sao?"

Thạch Đại Cường lạnh giọng nói.

Cố Dương vẻ mặt không thay đổi.

"Lẽ nào giữa chúng ta không có cừu oán sao?"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bàn tay của hắn nắm chặt.

Một tiếng hét thảm đột nhiên từ trên không trung truyền đến.

"Sư... Sư tôn cứu... A!"

Chỉ thấy Quyền Ma trên không trung đã trực tiếp bị bàn tay khổng lồ kia bóp nát!

Vô số hỗn hợp máu não tủy hỗn hợp rơi lả tả trên đất.

Thạch Đại Cường thấy vậy, trên mặt lộ rõ sự phẫn nộ.

"Quyền Ma!"

"Đáng chết!"

"Cố Dương... Ngươi đây là tự mình chuốc lấy khổ!"

"Băng Quyền Môn chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Chân nguyên trong cơ thể của Thạch Đại Cường ầm ầm bộc phát!

Dường như là định trực tiếp động thủ với Cố Dương.

Nhưng ngay lúc Thạch Đại Cường hung hăng nói một câu.

Lòng bàn chân bôi dầu, quay đầu liền chạy.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương nheo mắt.

"Còn muốn chạy trốn?"

Thần sắc hắn vẫn lạnh nhạt như cũ.

Nhìn thân ảnh Thạch Đại Cường thoát đi, khóe miệng lộ ra một tia tươi cười nhàn nhạt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn chậm rãi giơ linh kiếm trong tay lên.

Một kiếm chém ra!

Rẹt!

Kiếm khí phóng lên trời, chém ngang tới!

Phốc xuy!

Một lát sau.

Một cái đầu người cực lớn lăn long lóc trên mặt đất.

Cứ như vậy, Thạch Đại Cường chết đi!

Đám người các tông môn đang điên cuồng chạy trốn đều quay đầu lại nhìn thấy một màn này.

Nhất thời càng thêm hoảng sợ khó giải thích, dưới chân nổi gió, dùng hết khí lực toàn thân rời xa Cố Dương, Cố Dương tự nhiên cũng không có ý đuổi giết bọn họ.

Hiện tại những người đang truy sát hắn đều đã bị hắn ta giết

sạch.

Đương nhiên phải dọn dẹp chiến trường trước đã.

Cố Dương nhanh nhẹn lấy ra toàn bộ trữ vật giới chỉ trên người ba gã Nguyên Hải cảnh, thu hết vào trong túi.

Sau đó lại lấy trữ vật giới chỉ trên người Quyền Ma ra.

Toàn bộ đồ tốt trên người bốn người đều tìm tòi sạch sẽ rồi

Lúc này Cố Dương mới đi về phía Lý Thiên Minh.

Mà lúc này Lý Thiên Minh đã hoàn toàn choáng váng.

Hắn đã nhìn thấy gì?

Cố Dương một kiếm chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong!

Sau đó, một quyền lại đánh nổ tung một gã cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng bốn đỉnh phong khác, đây thật sự là Cố Dương mà mình quen biết?

Rõ ràng mới qua mấy ngày.

Phảng phất như đã trôi qua vô số năm vậy!

Rốt cuộc Cố Dương làm được bằng cách nào?!

Rõ ràng Cố Dương chỉ đột phá từ Ngưng Chân cảnh lên đến Bão Nguyên cảnh, thực lực lại tăng lên vô số lần!

Cái này dĩ nhiên là liên quan đến điểm mù kiến thức của Lý Thiên Minh.

Có lẽ giống như lúc trước đám người tông môn kia nói, Cố Dương đã nhận được truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh!

Nếu không thật sự là không có cách nào giải thích tình huống trên người Cố Dương!

Mà Cố Dương hiển nhiên cũng lười giải thích nhiều như vậy.

"Đại trưởng lão, tiếp tục phát động đi."

"Được!"

Lý Thiên Minh bình tĩnh lại, vội vàng gật đầu.

Hắn theo bản năng chuẩn bị lấy phi chu ra.

Nhưng lại bị Cố Dương đánh gãy.

"Của ta còn tốt hơn."

Cố Dương khẽ vẫy tay, trực tiếp từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái phi chu càng thêm to lớn mà trân quý!

Lý Thiên Minh khẽ giật mình, ngay lập tức vội vàng đi theo Cố Dương bước lên phi chu.

Một viên linh thạch trung phẩm được Cố Dương trực tiếp đặt ở phía trên.

Nhất thời.

Phi chu toàn lực phát động, bay nhanh về phía Lưu Vân Tông!

Cố Dương vừa mới động thân.

Cùng lúc đó.

Bên trong cung điện hoa lệ.

Có những hồn bài hình vuông được xếp đặt trên đó.

Mà đúng lúc này.

Một cái hồn bài đặt ở hàng trưởng lão rơi xuống ầm ầm vỡ vụn ra.

Nhất thời.

Một giọng nói sắc bén vang lên trong đại điện.

"Không tốt không tốt!"

"Hồn bài của Phó trưởng lão đã vỡ vụn!"

Đệ tử canh giữ hồn bài vội vàng chạy đi báo cáo.

Trong đại điện tông môn.

Trên đó thình lình khắc bốn chữ to —— Bạch Linh đại điện!

Bên trong đại điện.

Sắc mặt tông chủ Bạch Linh Tông cực kỳ khó coi.

Hắn nhìn xuống tên đệ tử Trấn Thủ Hồn Các phía dưới, tức giận hỏi.

"Ngươi nói cái gì!?"

Tên đệ tử kia sợ tới mức run rẩy cả người, vội vàng trả lời: "Bẩm tông chủ, vừa rồi đệ tử nhìn thấy hồn bài của Phó trưởng lão nát mất!"

Bịch!

Một cái bàn quý màu xanh gỗ đàn hương trực tiếp bị tông chủ Bạch Linh Tông đập thành phấn vụn!

"Xuống dưới!"

Hắn ta phất phất tay.

Tên đệ tử kia lập tức như được đại xá, quay đầu vội vàng rời đi.

Lập tức, trong đại điện nghiễm nhiên chỉ còn lại một mình hắn.

"Sao có thể như vậy!"

"Sao lại như vậy!?"

"Chẳng lẽ là Sở Hoàng kia phái người bảo vệ Cố Dương?"

Sắc mặt tông chủ Bạch Linh Tông hết sức khó coi.

Lần này sở dĩ hắn không để Hạ Bình Nghĩa ra tay, mục đích là không muốn vạch mặt hoàn toàn với Sở quốc.

Mặc dù thực lực Phó Cao Toàn so với Hạ Bình Nghĩa yếu hơn không ít.

Nhưng đối phó với Cố Dương, tất nhiên là có dư!

Kết quả lại không ngờ rằng Phó Cao Toàn đã chết!

Lần này khiến cho tình huống trở nên phiền toái.

Về phần Phó Cao Toàn bị Cố Dương giết chết hay không, hắn hoàn toàn không suy nghĩ theo phương diện này.

Từ trong miệng thám tử, hắn tự nhiên biết được tu vi hiện tại của Cố Dương chính là tầng một Bão Nguyên cảnh, cho dù là thiên tài, làm sao so sánh được với Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong?

Hắn càng có khuynh hướng là Sở quốc phái người bảo vệ Cố Dương, hơn nữa... ít nhất là cao thủ Nguyên Hải cảnh tầng sáu!

Nếu Phó Cao Toàn muốn chạy trốn... Nếu thấp hơn Nguyên

Hải Cảnh bậc sáu tuyệt đối không cản được!

Tình huống như vậy cũng phát sinh trong Kiếm Linh Tông.

Trong đại điện Kiếm Linh Tông.

"Chuyện gì xảy ra? Hồn bài Công Minh sao đột nhiên lại vỡ vụn?"

Tông chủ Kiếm Linh Tông vừa phẫn nộ đồng thời lại có chút nghi hoặc.

"Hắn không phải đi chặn giết Cố Dương sao?"

"Cố Dương chỉ là tầng một Bão Nguyên cảnh, căn bản không thể uy hiếp đến Công Minh."

"Chuyện quái gì đang xảy ra thế này?!"

Trong lòng hai tông chủ có muôn vàn nghi hoặc.

Nhưng sự nghi hoặc này cũng không duy trì quá lâu.

Bởi vì tin tức ngày hôm sau truyền vào trong tai hai tông.

Bạch Linh Tông Phó Cao Toàn chặn đường Cố Dương, muốn chém giết.

Lại bị Cố Dương một kiếm chém giết!

Về sau Kiếm Linh Tông Trịnh Công Minh muốn đánh lén Cố Dương, lại bị một quyền của Cố Dương đánh nổ đầu, sau đó Cố Dương càng bóp chết Quyền Ma của đệ tử Băng Quyền môn, một kiếm chém chết Đại trưởng lão Thạch Đại Cường của Băng Quyền Môn!

Một người một kiếm... Chém giết ba vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Sau khi tin tức này truyền về từ từng tông môn.

Tông chủ Bạch Linh Tông nhất thời đứng không yên.

"Cố Dương!"

"Hắn vậy mà có thực lực vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh!"

"Thất sách, thật sự là thất sách!"

"Khó trách hắn dám rời khỏi Hoàng Thành, thì ra là có niềm tin bên người!"

Sắc mặt tông chủ Bạch Linh Tông hết sức khó coi, biểu lộ tức giận.

"Không thể xem nhẹ sự tình ở nước Sở được nữa!"

"Nếu Cố Dương này mà không chém giết... ngày sau nhất định thành tâm phúc đại họa của ta!"

"Nhất định phải nhanh chóng giải quyết hắn mới được!"

Nghĩ đến điều này, hắn lập tức suy nghĩ rất cặn kẽ, sau đó liền nghĩ ra phương pháp.

Cùng lúc đó.

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong Kiếm Linh Tông.

Mà không bao lâu sau, người của Bạch Linh tông đã đi tới Kiếm Linh tông.

Hai tông bắt đầu mưu đồ bí mật.

Hoàng thành Sở quốc.

Sở Hoàng đang ngồi ngay ngắn trên long ỷ của mình.

Xử lý tấu chương.

Đột nhiên, một bóng đen chậm rãi hiện ra sau lưng Sở hoàng.

"Chuyện gì?"

Sở Hoàng không quay đầu lại, nhìn không chớp mắt, hỏi một câu.

"Bệ hạ, Cố Dương không sao."

Bóng đen phát ra một hồi âm thanh trầm thấp.

Trong thanh âm không có chút tình cảm nào.

Phảng phất như một bộ khôi lỗi.

"Ồ? Tình hình cụ thể như thế nào?"

"Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông phái ra hai vị cao thủ Nguyên Hải Cảnh tứ trọng đỉnh phong chặn giết Cố Dương, nhưng lại bị một kiếm một quyền của Cố Dương giết chết!"

"Sau này Cố Dương còn chém giết đại chưởng môn Thạch Đại Cường của Băng Quyền Môn."

"Ba gã cường giả Nguyên Hải cảnh, bị Cố Dương nhẹ nhõm chém giết."

Bóng đen chậm rãi mở miệng.

Vẫn là không có bất kỳ tình cảm gì, tuyên bố đọc ra tất cả tình báo mình lấy được.

Nghe đến đây.

Tấu chương trong tay Sở Hoàng trực tiếp rơi xuống mặt đất.

"Ngươi nói... cái gì!?"

Sở Hoàng bị dọa sợ.

Hắn thật sự bị dọa rồi.

Lúc nghe Cố Dương không có việc gì, hắn mới thở phào một hơi.

Nghĩ thầm, quả nhiên Cố Dương có nắm chắc.

Có bản lĩnh chạy trốn từ trong tay cường giả Nguyên Hải cảnh.

Nhưng hắn chưa bao giờ nghĩ tới.

Cố Dương sẽ có thực lực vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh!

Huống chi...

Đi chặn Cố Dương là Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong đó!

Cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn không phải rau cải trắng trên đường cái!

Loại cường giả này có thực lực cực kỳ khoa trương!

Cho dù là đặt ở đại tông môn như Bạch Linh tông, cũng tuyệt đối là lực lượng hạch tâm!

Sẽ không dễ dàng lấy ra.

Kết quả Cố Dương thế mà giết hết bọn họ?

Hơn nữa còn là loại phi thường nhẹ nhàng kia!

Nhưng bóng đen là một cỗ khôi lỗi hiển nhiên là không hiểu những cảm xúc đó.

Hắn cho rằng Sở Hoàng không nghe rõ, liền tiếp tục tuyên đọc một lần.

"Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông..."

"Được rồi, dừng lại."

Sở Hoàng vội vàng đưa tay cắt ngang.

Chợt khoát tay áo.

"Lui xuống đi, tiếp tục theo dõi."

"Vâng!"

Bóng đen nhanh chóng rời đi.

Trong cung điện to như vậy mà chỉ còn sót lại một mình Sở Hoàng.

Giờ phút này sắc mặt hắn biến hoá cực kỳ phức tạp.

Trong ánh mắt cũng lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Xem ra trẫm có chút coi thường Cố Dương rồi."

"Thiên tư của hắn... Đừng nói là Thanh Vực, chỉ sợ đặt ở trên thế giới rộng lớn hơn, cũng tuyệt không ai bằng!"

"Đây chính là... hưng thịnh của Sở quốc chúng ta!"

Mặc dù Sở Hoàng cũng không rõ Cố Dương rốt cuộc làm như thế nào.

Nhưng hắn cũng không cần biết điểm này.

Hắn chỉ cần biết...

Cố Dương là người Sở quốc!

Là thiên kiêu của Sở quốc!

Như vậy là đủ rồi!

"Có điều sau khi tin tức này truyền ra, Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông nhất định sẽ không lưu thủ nữa."

Sở Hoàng lập tức nhíu mày.

"Phải chuẩn bị trước một chút!"

Nghĩ đến đây, Sở Hoàng không tiếp tục xử lý tấu chương, mà đứng dậy đi ra khỏi cung điện, đi đến chỗ sâu trong hoàng cung.

Trên phi thuyền vô cùng sang trọng.

Cố Dương nhìn thoáng qua cảnh sắc chung quanh, trong lòng không khỏi cảm khái.

Không hổ là cường giả Nguyên Hải cảnh.

Quả nhiên phi chu trong tay hắn không giống thường!

Lúc này mới qua chưa được hai ngày.

Bọn họ cũng đã đến cảnh nội của Hạo Nam Châu.

Không bao lâu nữa, sẽ đến được Lưu Vân Tông.

Tốc độ này... so với phi thuyền trong tay Lý Thiên Minh nhanh hơn gấp mấy lần!

"Sau này đi đường cũng sẽ nhẹ nhõm hơn nhiều."

Cố Dương đối với chuyện này có chút hài lòng.

Dọc theo con đường này hắn cũng không sốt ruột tu luyện, mà là kiểm kê tài nguyên trong trữ vật giới chỉ của mấy cường giả Nguyên Hải cảnh.

Không thể không nói.

Tuy rằng những tài nguyên này so ra kém cường giả Sinh Tử cảnh.

Nhưng cũng xem như khá phong phú.

Chẳng qua võ kỹ công pháp ngược lại không nhiều lắm.

Phần lớn cũng chỉ là một ít đan dược cùng với một lượng lớn linh thạch!

Hiện nay linh thạch trên người Cố Dương chỉ sợ có bán toàn bộ Lưu Vân Tông cũng chưa chắc có thể so sánh được!

Đang lúc cảm khái.

Cảnh tượng quen thuộc chung quanh dần dần hiển hiện.

Rất nhanh.

Phi thuyền dừng lại trước cửa Lưu Vân Tông.

Mà động tĩnh khi phi chu đến cũng tự nhiên có thể hấp dẫn Sở Lưu Vân xuất hiện.

Rất nhanh, Cố Dương cùng Đại trưởng lão từ trong phi thuyền chậm rãi đi xuống.

"Cố Dương! Đại trưởng lão, các ngươi rốt cục đã trở lại!"

Thấy vậy, Sở Lưu Vân vội vàng tiến lên nghênh đón.

Phương thức thu được tin tức của Hạo Nam Châu tương đối bế tắc.

Cho nên bọn họ cũng không biết chuyện Cố Dương chém liên tiếp ba cường giả Nguyên Hải cảnh, đương nhiên trong đó cũng

bao gồm Sở Lưu Vân.

"Tông chủ, Đại trưởng lão, mọi người về trước đi, ta còn có chuyện cần xử lý."

"Chờ ta xử lý xong sẽ hồi tông."

Nghe được lời Cố Dương nói, Sở Lưu Vân ngẩn người, không biết Cố Dương muốn đi làm cái gì, mà trong nháy mắt Đại trưởng lão hiểu được.

Đôi mắt cũng hơi sáng lên.

"Cố Dương, ngươi định đi Bạch Dương tông sao?"

Cố Dương từ chối cho ý kiến gật đầu.

"Ta có thể theo qua không?"

Trong mắt Đại trưởng lão lộ ra vẻ chờ mong.

Thấy vậy, Sở Lưu Vân dường như cũng hiểu rõ ra.

Cố Dương đây là dự định đi tìm Bạch Dương tông tính sổ?

Nhưng mà...

"Cố Dương, Bạch Dương tông có hộ tông đại trận, có thể chống đỡ một kích toàn lực của cường giả Nguyên Hải cảnh, bây giờ còn chưa phải là thời cơ"

Sở Lưu Vân lập tức muốn mở miệng khuyên bảo.

Nhưng không đợi Cố Dương mở miệng, Đại trưởng lão Lý Thiên Minh vội vàng nói với Sở Lưu Vân: "Tông chủ, thực lực hiện giờ của Cố Dương... đã xưa đâu bằng nay!"

"Vừa rồi trên đường có mấy tên cường giả Nguyên Hải cảnh

đến đây chặn đường, tất cả đều bị Cố Dương chém giết!"

Nghe đến đây, lúc này Sở Lưu Vân mới trợn tròn mắt, trên mặt càng tràn ngập rung động!

Cố Dương hôm nay... đã có thể vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh?

Sở Lưu Vân hơi sững sờ.

Ánh mắt Cố Dương cũng theo đó mà trở nên phức tạp.

Mặc dù hắn rất xem trọng thiên phú của Cố Dương.

Nhưng cũng không ngờ Cố Dương thế mà có thể trưởng thành nhanh như vậy.

Lúc này mới qua bao lâu?

Hắn đã có thực lực vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh.

Hắn biết một ngày nào đó Cố Dương sẽ vượt qua hắn trên thực lực.

Lại không ngờ ngày đó lại tới nhanh như vậy.

Chẳng qua rất nhanh, ánh mắt gã lộ vẻ chờ mong.

"Đã như vậy... Cố Dương, chúng ta cùng đi!"

"Mặc dù không giúp được gì, nhưng chúng ta có thể nhìn chằm chằm chung quanh, phòng ngừa người của Bạch Dương tông rời đi!"

Sở Lưu Vân lập tức nói.

Bản thân Lưu Vân Tông và Bạch Dương tông bọn họ chính là

quan hệ tử địch.

Tất nhiên hắn ta cũng rất muốn nhìn thấy Bạch Dương tông đổ nhào xuống.

Nhưng lấy thực lực của hắn, quả thật không đủ.

Bây giờ Cố Dương biến cường, dự định giải quyết Bạch Dương tông.

Hắn cũng muốn tận mắt nhìn thấy Bạch Dương tông bị Cố Dương tiêu diệt!

Nghe đến đây.

Cố Dương ngược lại cũng không khuyên nhiều.

"Được rồi, vậy liền cùng đi."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Sau đó ba người lại lần nữa leo lên phi chu.

Xông thẳng về phía Bạch Dương tông!

Cùng lúc đó.

Bên trong Bạch Dương tông.

Bạch Vô Nhai đang ngồi ngay ngắn trong đại điện, không ngừng đợi thám tử mình phái đi truyền tin tức về.

Hắn bức thiết muốn biết tin tức Cố Dương bị giết!

Như vậy oán hận trong lòng hắn mới có thể lắng xuống!

Rẹt!

Không đợi bao lâu, một bóng người mạnh mẽ tiến vào đại

điện.

"Tông chủ! Không tốt!"

"Xảy ra chuyện lớn!"

Người nọ rõ ràng là thám tử do Bạch Vô Nhai phái đi.

Giờ phút này, mặt mũi tràn đầy bối rối và hoảng sợ.

Thấy vậy, Bạch Vô Nhai nhướng mày.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Không cần gấp, chậm rãi nói đi."

Nghe đến đây, tên thám tử kia lại lo lắng nói: "Cố… Cố Dương không chết!"

"Hắn vừa mới trở về tông, bây giờ đang chạy về phía Bạch Dương tông chúng ta, chỉ sợ hai phút nữa là bọn hắn sẽ tới!"

Nghe vậy, đồng tử Bạch Vô Nhai lập tức co rụt lại.

"Vậy mà tiểu súc sinh kia vẫn còn sống!?"

Tâm tình Bạch Vô Nhai chấn động.

Đệ tử Bạch Linh Tông bị Cố Dương giết chết, chẳng lẽ bọn họ không ra tay với Cố Dương?

Không có khả năng!

Chẳng lẽ là nói...

Vận khí của tiểu súc sinh này tốt đến vậy sao?

Chẳng qua hắn vẫn tương đối bình tĩnh.

"Không cần hoảng hốt, tiểu súc sinh kia cho dù có tới, cũng không làm nên chuyện gì!"

"Truyền mệnh lệnh xuống, mở ra hộ tông đại trận!"

Bạch Vô Nhai khoát tay áo, thần sắc khá là lạnh nhạt.

Cho dù Cố Dương có vận khí tốt chạy thoát được trời thì sao chứ?

Chẳng lẽ hắn còn có thể xông vào Bạch Dương tông?

"Hừ!"

Bạch Vô Nhai hừ lạnh một tiếng.

Hiện giờ hắn không cần cùng Cố Dương chính diện cứng rắn, chỉ cần ngăn chặn hắn là được!

Đến lúc đó khẳng định Bạch Linh Tông sẽ phái người đến trừng trị Cố Dương!

Ngăn chặn Cố Dương, còn không phải là nhẹ nhàng sao?

Phải biết rằng đại trận hộ tông của Bạch Dương tông bọn họ có thể ngăn cản cường giả Nguyên Hải cảnh công kích!

Chỉ là Cố Dương, làm sao có thể tiến vào?

Trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười.

Vô cùng tự tin.

Và cũng không bao lâu sau.

Bên trên bầu trời.

Một chiếc phi chu chói mắt đột nhiên hạ xuống.

Rẹt!

Cố Dương và Sở Lưu Vân, Lý Thiên Minh cùng đi xuống phi thuyền.

Rồi chợt ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt.

Chỗ đó...

Bạch Dương tông sừng sững tại chỗ này!

Chẳng qua giờ phút này, chung quanh Bạch Dương tông, đúng là nổi lên một tầng bảo hộ cứng rắn.

Bao vây toàn bộ Bạch Dương tông vào trong đó.

"Là hộ tông đại trận của Bạch Dương tông! Xem ra tên Bạch Vô Nhai kia đã biết chúng ta tới."

Ánh mắt Sở Lưu Vân nhìn đến đây lập tức ngưng tụ lại.

"Hộ tông đại trận này có thể ngăn cản một kích của cường giả Nguyên Hải cảnh, muốn đi vào trong đó chỉ sợ sẽ có chút khó khăn."

Đang nói chuyện.

Một bóng người lại xuất hiện trước mặt đám người.

Hắn khoác áo bào trắng như tuyết, trên mặt lộ vẻ trào phúng.

"Sở Lưu Vân, các ngươi gấp gáp như vậy tới Bạch Dương tông ta, các ngươi cứ muốn giết ta như vậy sao?"

Bạch Vô Nhai lạnh lùng nhìn Sở Lưu Vân, mặt lộ vẻ cười lạnh.

Chợt hắn đưa mắt lên người Cố Dương.

"Ngươi chính là tiểu súc sinh kia sao?!"

Nhất thời, một luồng sát ý nồng nặc trào ra trong mắt hắn!

Lúc này, Bạch Vô Nhai hận không thể lập tức ra ngoài chém chết Cố Dương!

Nhưng lý trí nói cho hắn biết... Không thể làm như vậy!

"Ha ha, ta biết rõ... hiện tại các ngươi hận không thể lập tức xông vào Bạch Dương tông ta, sau đó đại khai sát giới."

"Nhưng thật đáng tiếc, ta sẽ không cho các ngươi cơ hội này."

Bạch Vô Nhai chắp hai tay sau lưng, bộ dáng nhàn nhã thản nhiên.

"Bạch Vô Nhai, ngươi không sợ chúng ta phá vỡ hộ tông đại trận này à?"

Trong ánh mắt Lý Thiên Minh lóe ra sát ý, giọng điệu lành lạnh nói.

"Ha ha, đại trận hộ tông của Bạch Dương tông ta đã mở ra, cho dù là cường giả Nguyên Hải cảnh cũng khó phá vỡ, chỉ bằng các ngươi?"

Bạch Vô Nhai khinh thường cười một tiếng.

Tuy thực lực của Cố Dương kia thông thiên, nhưng hắn không cho rằng Cố Dương có thể có được lực lượng cường giả Nguyên Hải cảnh.

Cho nên tất nhiên là vô cùng khinh thường.

Trong lòng càng tự tin vô cùng.

"Thật sao?"

Nghe đến đó, thần sắc Cố Dương lạnh nhạt chậm rãi đi lên

trước.

Hắn chợt không nhiều lời, linh kiếm trung phẩm trực tiếp bị hắn nắm trong tay.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một kiếm chém ra!

Kiếm khí kinh khủng ầm ầm bộc phát!

Kích động lao ra.

Chợt ầm ầm rơi vào phía trên hộ tông đại trận kia!

"Ha ha, tiểu súc sinh, chỉ bằng ngươi mà đòi..."

Thấy vậy, Bạch Vô Nhai lập tức cười lạnh, muốn trào phúng.

Nhưng ngay lúc này, con ngươi hắn đột nhiên co rụt lại.

Bởi vì ngay khoảnh khắc khi đạo kiếm khí kia chạm vào vòng bảo hộ của Hộ Tông đại trận.

Xuất hiện một màn làm hắn hoảng sợ!

Rặc rặc rặc!

Đại trận hộ tông trực tiếp bị chém nát!

Vòng bảo hộ kia thậm chí ngay cả một giây cũng không thể ngăn cản!

Trực tiếp bị luồng Thông Thiên Kiếm Khí kia chém nát dễ như trở bàn tay!

Kiếm khí không giảm chút nào, trực tiếp chém về phía trước!

Ầm ầm!

Kiếm khí bộc phát, trực tiếp chia Bạch Dương chủ điện thành hai nửa!

Kiến trúc ầm một tiếng sụp đổ!

Lập tức, vô số tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền đến.

Tiếng thét chói tai!

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Sợ hãi!

Trên mặt tất cả đệ tử Bạch Dương tông hiện ra đủ loại biểu lộ.

Hoảng loạn chạy tứ phía!

"Sao... Sao có thể!?"

Bạch Vô Nhai cũng trực tiếp nhìn đến choáng váng!

Một kiếm!

Vẻn vẹn chỉ là một kiếm!

Đại trận hộ tông đã lập tức bị chém nát, hơn nữa kiếm khí kia, không khỏi cũng quá khủng bố đi!

Trực tiếp chém đôi chủ điện tông môn thành hai nửa!

Trên mặt Bạch Vô Nhai hiện lên vẻ sợ hãi.

Quái vật!

Tên Cố Dương này, tuyệt đối là quái vật!

Tại sao hắn ta lại có được lực lượng kinh khủng như vậy!

Hiện tại hắn đã đạt tới Nguyên Hải cảnh, thực lực có thể so với cường giả Nguyên Hải cảnh!

Nhẹ nhõm trảm nát hộ tông đại trận, Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt, chậm rãi đi đến trước người Bạch Vô Nhai.

"Ngươi chính là tông chủ của Bạch Dương tông?"

Cố Dương cầm linh kiếm trong tay, lạnh nhạt hỏi.

"Cố… Cố Dương!"

"Đây hết thảy đều là hiểu lầm, ta xin lỗi ngươi, ta thay mọi người trong tông môn chúng ta xin lỗi ngươi!"

Bạch Vô Nhai sợ tới mức vội vàng quỳ trên mặt đất xin lỗi.

"Xin lỗi?"

Cố Dương nghe được lời của Bạch Vô Nhai.

Nhất thời trên mặt không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

"Thật ngại quá, ta không cần ngươi xin lỗi."

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Chỉ thấy kiếm quang hiện lên.

Động tác Bạch Vô Nhai lập tức cứng đờ, đầu hắn ùng ục lăn long lóc trên mặt đất.

Nhìn một màn này.

Sở Lưu Vân cũng nhịn không được liên tục hít vào.

Kinh khủng thật!

Thật quá kinh khủng!

Kiếm pháp của Cố Dương hiện giờ tinh diệu hơn xa lúc trước!

Hơn nữa...

Hiện giờ Cố Dương thi triển kiếm ý vi diệu, hắn cũng chưa từng thấy!

Chả trách bây giờ hắn có thực lực Kiếm Trảm Nguyên Hải cảnh!

Đúng là tồn tại biến thái!

Sở Lưu Vân cảm khái không gì sánh được.

Sau đó ánh mắt của hắn lóe lên, nhìn thấy chung quanh có đệ tử Bạch Dương tông mang theo bao lớn bao nhỏ muốn chạy khỏi tông môn.

Hắn liền vẫy vẫy tay với đại trưởng lão.

"Thiên Minh, nên ra tay thôi."

"Ừm."

Hai người rất nhanh thể hiện chân nguyên bản thân.

Bắt đầu thanh lý một ít chuột trốn thoát!

Mà bên kia.

Cố Dương cũng cầm kiếm trong tay, đi thẳng vào trong tông môn.

"Chết rồi! Tông chủ chết rồi!"

"Chạy mau đi! Không trốn nữa là xong rồi!"

"Thái Thượng trưởng lão đâu? Cứu mạng, Thái Thượng trưởng lão!"

Từng đợt tiếng hò hét như xé rách tim gan từ bên trong truyền đến.

Cố Dương cũng là vẻ mặt lạnh nhạt, một kiếm chém ra, sẽ có vô số sinh mệnh trực tiếp bị gặt hái!

Đối với những đệ tử Bạch Dương tông này, Cố Dương giết cũng không nương tay chút nào!

Dù sao nếu lưu bọn họ lại, rất có thể sẽ uy hiếp mình.

Cố Dương không muốn tự tìm phiền phức cho mình!

Mà cùng với Cố Dương đại khai sát giới.

Ngay khoảnh khắc sau.

Lại có một luồng khí tức cường hãn từ dưới lòng đất truyền đến.

"Kẻ nào dám can đảm xông vào Bạch Dương tông ta!"

"Muốn chết!"

Một lão giả áo xám đúng là chui ra từ lòng đất, bộc phát ra khí tức cực kỳ khủng bố!

Bão Nguyên cảnh tầng chín đỉnh phong!

"Là Thái Thượng trưởng lão!"

"Thái thượng trưởng lão xuất quan cứu chúng ta!"

"Thật tốt quá, chúng ta được cứu rồi!"

Lập tức từng đợt hoan hô vang lên.

Mà lão giả kia cũng là sắc mặt ngưng trọng nhìn Cố Dương cầm trong tay linh kiếm cách đó không xa.

"Vị bằng hữu này, vì sao ngươi muốn giết đệ tử Bạch Dương tông ta, có lẽ có chút hiểu lầm?"

Lão giả có thể cảm nhận được trên người Cố Dương truyền tới khí tức vượt quá bình thường.

Cho nên mặc dù trong lòng hắn ta rất phẫn nộ nhưng lại không dám tùy tiện động thủ!

Mà là hỏi thăm trước.

Cố Dương cũng lười cùng hắn nói thêm cái gì.

"Ồn ào."

Cố Dương giơ tay lên, một kiếm chém ra.

Lập tức, kiếm khí vô cùng ác liệt phóng lên cao!

Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, phóng thẳng về phía lão giả!

Sau đó...

Phốc xuy!

Lão giả trực tiếp bị kiếm khí này chém thành hai nửa!

Ầm ầm một tiếng ngã trên mặt đất.

Chỉ ngắn ngủi mười mấy phút đồng hồ.

Cố Dương đã giết sạch toàn bộ cao tầng Bạch Dương tông.

Tông chủ, Phó tông chủ, các loại trưởng lão chấp sự, gần như có thể nói là một người cũng không giữ lại!

Về phần những đệ tử nội môn cùng ngoại môn kia.

Thì giao cho bọn Sở Lưu Vân đi xử lý.

Xử lý như thế nào là chuyện của bọn họ.

Không liên quan gì đến mình.

Chẳng qua nội tình của Bạch Dương tông này đích xác có thể nói là rất đủ!

Ngoại trừ lão giả có tu vi Bão Nguyên cảnh tầng chín đỉnh phong lúc trước ra.

Phía sau lại có một lão tổ nửa bước Nguyên Hải Cảnh từ trong mộ chui ra!

Nhưng lão tổ này lại không có nhiều thọ nguyên.

Thực lực cũng bình thường, Cố Dương tùy ý một kiếm liền chém giết!

Đến tận đây...

Toàn bộ Bạch Dương tông đã phơi thây khắp nơi, một mảnh hỗn độn!

Mà từ lúc đám người Cố Dương tiến vào Bạch Dương tông đến giờ cũng chỉ mới qua không đến nửa giờ!

Chỉ trong nửa giờ.

Bạch Dương tông trực tiếp bị diệt!

Ngay lúc Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh đang bận rộn đi xử lý đệ tử Bạch Dương tông khác.

Cố Dương đã nắm tài nguyên của một đám cao tầng vào tay.

Sau khi thu thập được vô số linh thạch.

Lại ngựa không dừng vó đi vào trong Võ Các của Bạch Dương Tông.

Tất cả công pháp võ kỹ bên trong đều thu gặt không còn!

Sau đó Cố Dương cũng không gấp gáp rời đi, trực tiếp ngồi xếp bằng dưới đất bắt đầu lật xem công pháp võ kỹ rồi sửa đổi.

Chỉ là không lâu lắm.

Cố Dương liền đình chỉ sửa đổi.

Hắn nhíu mày.

"Xem ra đẳng cấp quá thấp."

Hắn liên tục sửa đổi mười mấy bản công pháp, nhưng công pháp bên trong Bạch Dương tông đều tương đối cấp thấp.

Cao nhất cũng chỉ là Huyền cấp hạ phẩm.

Mà công pháp và vũ kỹ Huyền cấp hạ phẩm.

Đối với Cố Dương mà nói, lợi nhuận quá ít, có thể nói một ngàn bản công pháp Huyền cấp hạ phẩm cũng không có lợi bằng một bản công pháp Địa cấp thượng phẩm!

"Không cần phải sửa đổi."

Cố Dương lắc đầu.

Y từ bỏ ý định tiếp tục sửa đổi.

Những công pháp võ kỹ này mặc dù sửa đổi, tăng lên cho hắn cũng gần như không có.

Đương nhiên, chân muỗi cũng là thịt.

Đến khi nào rảnh, lại hấp thu toàn bộ những công pháp võ kỹ

này.

Toàn bộ sửa đổi, tuy rằng không tăng lên được áo nghĩa của mình.

Nhưng ít nhiều gì cũng có thể gia tăng một ít nội tình.

Chỉ có thể nói là tương đối miễn cưỡng!

Mà lúc này.

Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh cũng đã thanh trừ toàn bộ đám dư nghiệt của Bạch Dương Tông.

Thủ đoạn của bọn họ cũng không lưu thủ chút nào.

Toàn bộ đệ tử Bạch Dương tông đều bị giết!

Không còn tên nào!

Cố Dương cũng không nói thêm gì đối với chuyện này.

Nếu để hắn tới xử lý, kết quả cũng vậy thôi!

Giữ bọn họ lại đối với Lưu Vân Tông mà nói cũng không có ích lợi gì!

"Cuối cùng đã diệt trừ được Bạch Dương tông!"

Giờ phút này, mặt mũi Sở Lưu Vân tràn đầy hưng phấn, trong ánh mắt cũng hiện ra một tia cảm khái.

Nhiều năm như vậy... Cuối cùng huyết hải thâm cừu cũng được báo!

Lý Thiên Minh ở bên cạnh cũng vô cùng kích động.

Sau khi giải quyết rõ ràng.

Ba người cũng không dừng lại trong Bạch Dương tông.

Quay đầu lại nhìn về phía Lưu Vân Tông.

Vì tạm thời cũng không có việc gì để làm.

Cố Dương ở nhàn rỗi bắt đầu tiếp tục lật xem sửa đổi những công pháp và vũ kỹ tương đối cấp thấp, tăng lên nội tình của mình.

Tin tức Bạch Dương tông bị diệt gần như trong cùng một ngày, truyền khắp toàn bộ Hạo Nam Châu!

Mà tin tức này cũng làm hai đại tông môn khác chấn động.

Bọn họ run lẩy bẩy, trong lòng thầm kêu may mắn không trở mặt với Lưu Vân Tông.

Đồng thời cũng bắt đầu cảm khái.

Hiện giờ Hạo Nam châu sắp thay đổi rồi!

Từ nay về sau không còn chuyện tứ đại tông môn nữa.

Chỉ có tông môn mạnh nhất Hạo Nam châu Lưu Vân Tông!

Đồng thời, tin tức Bạch Dương Tông bị diệt cũng đã truyền ra ngoài.

Vốn Hạo Nam châu ở Sở quốc chỉ là một tỉnh châu nhỏ, căn bản không đáng giá nhắc tới.

Nhưng bởi vì Cố Dương.

Các tin tức ở bên trong Hạo Nam châu hiện tại cũng được toàn Sở quốc chú ý!

Mà tin tức Bạch Dương tông bị diệt... Đều rơi vào trong tai các

thế lực lớn trong Sở quốc!

Trong đó phản ứng kịch liệt nhất... đương nhiên là Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông rồi!

Hai đại tông môn bọn họ đều có trưởng lão Nguyên Hải cảnh chết thảm dưới tay Cố Dương.

Bây giờ lại liên hợp lại.

"Không nghĩ tới thủ đoạn của tiểu tử này lại tàn nhẫn như vậy!"

"Vừa về đến tông môn đã diệt sạch một cừu gia khác rồi. Nếu chúng ta còn không ra tay chỉ sợ sau khi hắn trưởng thành, người kế tiếp bị tiêu diệt chính là chúng ta!"

Trong cung điện to như vậy.

Mấy bóng người ngồi ngay ngắn tại chỗ này.

Trong đó cũng có hai thế lực, bọn họ ăn mặc lại khác biệt.

Một phương tự nhiên là tông chủ Bạch Linh Tông cùng với các trưởng lão khác.

Mà bên kia...là tông chủ và trưởng lão Kiếm Linh Tông!

Người nói chuyện lúc này chính là một gã Trưởng lão của Bạch Linh Tông!

Sắc mặt hắn ngưng trọng mà nghiêm túc.

"Không thể trì hoãn thêm nữa!"

Một gã trưởng lão Kiếm Linh Tông cũng phụ họa gật đầu.

"Hiện giờ Cố Dương kia đã có thực lực vượt cấp chém giết

Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong, nếu còn kéo dài nữa... Chỉ sợ càng khó xử lý hơn!"

"Thế nhưng bên Sở quốc phải làm sao bây giờ?"

Lại có người không khỏi lo lắng hỏi.

"Không lo được những thứ đó nữa!"

"Mục tiêu hàng đầu bây giờ là giết Cố Dương cho bằng được!"

"Chờ giết Cố Dương xong, coi như Sở Hoàng phẫn nộ, dưới tình huống ván đã đóng thuyền, hắn tất nhiên cũng không dám nói thêm gì khắc!"

Sau một phen nghị luận kịch liệt.

Cuối cùng bọn họ đã quyết định chủ ý!

"Đã như vậy... Vậy thì trực tiếp động thủ!"

Ánh mắt tông chủ Bạch Linh Tông lóe ra vẻ tàn nhẫn.

Ngày hôm sau.

Một chiếc phi chu, chính là từ Hạo Nguyệt Châu ở Bạch Linh Tông xuất phát, đi đến Lưu Vân Tông ở Hạo Nam châu!

Mà ở trên chiếc phi thuyền này... chình là ngồi hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Trong khi Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông liên thủ phái ra hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải Cảnh tiến công Lưu Vân Tông.

Lúc này, Phi Chu vàng son lộng lẫy đang bay về phía Lưu Vân Tông với tốc độ cực nhanh.

Bên trong phi chu vàng ròng, thình lình có ba người đang ngồi.

Một người trong đó rõ ràng là Hoàng Đế Sở Quốc!

Mà phía bên kia, Sở Linh Nhi cũng đi theo tới.

Về phần người cuối cùng, hắn mặc một thân áo bào đen, cả người đều ẩn giấu bên trong áo bào đen.

"Sở Mộ, Cố Dương này quan trọng với ngươi như vậy sao? Ngươi còn đích thân đi theo tới đây, Hoàng cung không cần xử lý sao?"

Nam tử áo đen kia chậm rãi mở miệng, phát ra một hồi thanh âm già nua.

Nhưng trên người hắn lại tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng đến tận cùng!

Mà Sở Mộ trong miệng lão chính là tên họ thật sự của Hoàng đế Sở quốc!

Bình thường không ai biết được tính danh thật sự của Hoàng đế Sở Quốc, càng không ai dám gọi thẳng tên Hoàng đế!

Nhưng nam tử áo đen hiển nhiên là ngoại lệ.

Đối với cách xưng hô của nam tử, Sở Hoàng dường như không thèm để ý chút nào, thái độ thậm chí mang theo một tia tôn kính.

"Hoàng thúc, chờ ngài tận mắt thấy Cố Dương... Ngài sẽ hiểu tại sao ta lại lựa chọn như vậy."

Sở Hoàng khẽ cười nói.

Nghe vậy, tên nam tử áo đen kia lập tức không khỏi ngẩng đầu, lộ ra một đôi mắt ác liệt không gì sánh được.

"Ồ? Vậy ta ngược lại có chút mong đợi."

Nương theo đó, Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông cùng liên thủ phái người tiến về Lưu Vân Tông.

Lập tức toàn bộ Sở quốc đều bị chấn động.

Tuy rằng động tác của hai đại tông môn đều rất bí ẩn, nhưng không có bức tường nào trên thiên hạ mà không gió không lọt.

Tin tức nhanh chóng truyền ra ngoài.

Trong nháy mắt, thu hút sự tò mò của không ít tông môn.

"Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông lại liên thủ rồi!?"

"Cũng không phải ngoài ý muốn, dù sao Cố Dương chính là người đã giết trưởng lão của Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông!"

"Chậc chậc, nghe nói Cố Dương kia mới chỉ mười bảy tuổi, không nghĩ tới vậy mà dẫn đến chiến cảnh lớn như vậy!"

"Hạo Nam châu không xa, vừa vặn đi qua xem kịch!"

Lập tức có tông môn thế lực gần đó sinh lòng hiếu kỳ, dồn dập tiến về Hạo Nam Châu.

Có thể nói, đại bộ phận thế lực ở Sở Quốc đều biết tin Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông muốn liên thủ động thủ với Lưu Vân Tông.

Nhưng bên trong Hạo Nam châu lại là một mảnh an lành.

Tuy cơn gió này còn chưa thổi tới.

Nhưng ở trên bầu trời cách đó không xa lại có một đám mây đen che khuất bầu trời bao phủ đến!

Đương nhiên.

Những tin tức này không người nào ở Lưu Vân Tông biết được.

Sở Lưu Vân đương nhiên cũng không biết rõ điểm này.

Giờ phút này hắn đang tiếp kiến tông chủ Bắc Tuyết môn và Phong Sương môn.

"Ha ha, Sở tông chủ, thật đáng mừng, thật đáng mừng nha!"

Bắc Tuyết Môn Tông Chủ nở nụ cười, không ngừng chắp tay với Sở Lưu Vân.

"Sở tông chủ thật sự là đã thu được đệ tử tốt, toàn bộ Hạo Nam Châu hôm nay sẽ lấy Lưu Vân Tông ngươi cầm đầu!"

Tông chủ Phong Sương Môn cũng hơi chắp tay.

Chẳng qua sâu trong ánh mắt của hắn mang theo một tia bất đắc dĩ.

Dù sao trước đó bọn họ là quan hệ bình đẳng.

Nhưng hôm nay bởi vì có Cố Dương mà Lưu Vân Tông chỉ trong nháy mắt đã vượt lên trên hai tông bọn họ!

Chuyện này đương nhiên khiến trong lòng bọn họ có chút khó chịu.

Chẳng qua nghĩ đến cảnh ngộ của Bạch Dương tông, bất mãn trong lòng bọn họ cũng tiêu tán.

Ít nhất tông môn của bọn họ vẫn còn sống.

Mà giờ phút này, vẻ mặt Sở Lưu Vân cũng mỉm cười tiếp đãi hai người.

"Ha ha, nào có, đây đều là do Cố Dương tự hắn quá hăng hái."

"Aizz, nói thật, mỗi lần thấy thực lực Cố Dương lại đột phá, ta làm tông chủ cũng có chút xấu hổ mà."

"Thực lực của Cố Dương hiện giờ mạnh hơn nhiều so với tông chủ ta."

Sở Lưu Vân lộ ra vẻ mặt ưu sầu.

Nghe thấy vậy, hai gã tông chủ đều sửng sốt.

Dáng vẻ ngươi nói rất khó chịu, nhưng nụ cười trên mặt ngươi trước giờ chưa từng biến mất!

Khoe khoang!

Đây là khoe khoang trần trụi!

Đối với lời nói của Sở Lưu Vân, hai người bọn họ cũng chỉ có thể cười một tiếng, nhao nhao phụ họa với Sở Lưu Vân.

Lúc đang cùng hai đại tông chủ uống rượu nói chuyện vui vẻ.

Đột nhiên, trên bầu trời truyền tới tiếng sấm!

Rặc rặc rặc!

Nhất thời trời đất rung chuyển.

Ngọn núi chỗ Lưu Vân Tông thậm chí còn truyền đến một hồi rung động!

Điều này cũng làm cho Sở Lưu Vân cùng với hai gã tông chủ khác biến sắc.

Ngay khoảnh khắc sau.

Sở Lưu Vân vội vàng bùng nổ chân nguyên, xông thẳng ra

ngoài.

Hai gã tông chủ còn lại cũng vội vàng đuổi theo.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

Sở Lưu Vân nhíu mày hô to.

Âm thanh chấn động vừa rồi cũng không giống như là tự nhiên.

Hắn vừa mới hô to.

Lập tức cả người sững sờ tại chỗ.

Bởi vì đứng trên bầu trời cách đó không xa.

Một chiếc phi chu bảy màu đang lơ lửng giữa không trung.

Mà ở bên cạnh phi chu, từng đạo thân ảnh cường hãn bất ngờ cũng lơ lửng trên không trung.

"Cường giả Nguyên Hải cảnh!?"

Sở Lưu Vân sợ tới mức sắc mặt trắng bệch.

Đứng lơ lửng giữa trời, chỉ có cường giả Nguyên Hải cảnh mới có thể làm được điều đó!

Cho dù là Bão Nguyên cảnh thập trọng đỉnh phong cũng không cách nào treo ở không trung.

Nhưng thứ hù dọa Sở Lưu Vân không phải cường giả Nguyên Hải cảnh.

Mà số lượng!

Một người hai người ba người...

Sở Lưu Vân tùy ý nhìn lướt qua, hô hấp lúc này đã sắp bất động!

Phóng mắt nhìn lại, có không dưới hai mươi vị cường giả Nguyên Hải cảnh lơ lửng ở trên không.

Mà ánh mắt của bọn họ... rõ ràng là lao về phía Lưu Vân Tông bên này.

Hiển nhiên hơn hai mươi vị cường giả Nguyên Hải Cảnh này đều đến vì Lưu Vân Tông bọn hắn!

Ùng ục!

Sở Lưu Vân nhịn không được nuốt một ngụm nước miếng, cả người đều phát run.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy hoảng sợ.

Ông trời ơi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tại sao đột nhiên xuất hiện nhiều cường giả Nguyên Hải Cảnh như vậy đến Lưu Vân Tông?

Hai vị tông chủ bên cạnh cũng nhìn mà choáng váng.

Bọn họ chưa từng thấy qua loại chiến trận này!

Phi chu bảy màu khổng lồ.

Hơn hai mươi cường giả Nguyên Hải cảnh!

Bất kể là vị nào, khí tức phát ra trên người đều cực kỳ khủng bố!

Hơi liếc mắt một cái cũng cảm thấy áp lực.

"Sở... Sở tông chủ, thế này là thế nào... Chuyện gì vậy?"

Bọn họ giọng run run, hỏi thăm Sở Lưu Vân.

Giờ phút này Sở Lưu Vân cũng sợ đến hồn phi phách tán.

"Ta... Ta cũng không biết."

Mà khi ba vị tông chủ bị dọa đến cả người run rẩy.

Cách đó không xa là hai mươi lăm tên cường giả Nguyên Hải Cảnh đang lơ lửng trên không trung, cử chỉ của bọn họ càng giống như tác động đến thiên địa đại thế.

Lúc đạp không đi, phảng phất sau lưng hiện ra một đạo mây đen che khuất bầu trời, ngay cả bầu trời cũng trở nên âm trầm hơn vài phần!

"Đây chính là Lưu Vân Tông sao?"

Đi dẫn đầu chính là Nhị trưởng lão của Bạch Linh Tông - Hạ Bình Nghĩa!

Trong ánh mắt hắn tràn đầy sát ý.

Ánh mắt hắn nhìn Lưu Vân Tông phía dưới.

Chợt hắn tiến lên một bước, chân nguyên toàn thân ầm ầm bộc phát ra.

Một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng ầm ầm phát ra!

"Cố Dương, lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Ầm ầm!

Trong nháy mắt khí tức hắn triển khai, một cỗ ba động khủng bố vô hình trong nháy mắt lan tràn ra.

Nhất thời, cuồng phong gào thét.

Ngọn núi chỗ Lưu Vân Tông càng điên cuồng lay động.

Nhìn thấy vậy, Sở Lưu Vân sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Đây chính là thực lực của cường giả Nguyên Hải cảnh sao?

Không... Người trước mắt này, chỉ sợ cho dù là trong Nguyên Hải cảnh cũng tuyệt đối là tồn tại đứng đầu!

Mà đúng lúc này.

Một đạo thân ảnh màu trắng bỗng nhiên từ trong Lưu Vân Tông bắn nhanh ra.

Không ngờ nó cũng bay lên không trung.

Đạp không mà đứng.

"Nhị trưởng lão của Bạch Linh Tông Hạ Bình Nghĩa đúng không? Ta chờ ngươi đã lâu."

Bóng người màu trắng này dĩ nhiên là Cố Dương.

Giờ phút này hắn mặc một thân áo trắng, tay cầm trung phẩm Linh kiếm, đạp không mà đứng.

Thần sắc tỉnh táo chăm chú nhìn Hạ Bình Nghĩa trước mặt.

"Hả?"

Con ngươi Hạ Bình Nghĩa hơi co rụt lại.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Vậy mà hắn lại có thể đạp không mà đứng?

Sao có thể như vậy!?

Hạ Bình Nghĩa có thể cảm nhận rõ ràng cảnh giới lúc này của Cố Dương vẻn vẹn chỉ là cảnh giới Bão Nguyên một tầng!

Bão Nguyên cảnh đạp không mà đứng?

Làm sao hắn làm được?

Không chỉ Hạ Bình Nghĩa, mà các cường giả Nguyên Hải Cảnh phía sau hắn ta đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Bão Nguyên cảnh liền có thể đạp không mà đứng?"

"Bão Nguyên cảnh mà có thủ đoạn như thế sao?"

"Khó trách hắn có thể có được thực lực vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh!"

"Kẻ này... Nhất định không thể lưu!"

Những cường giả Nguyên Hải Cảnh này đều là trưởng lão của Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông.

Toàn bộ đều là cường giả Nguyên Hải cảnh tầng ba trở lên!

Có thể nói là chiến lực tối cao của Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông!

Thiên tư Cố Dương bày ra quả thực quá mức khoa trương.

Cho nên tông chủ Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông không chút chần chờ, trực tiếp liên thủ phái ra hai mươi lăm tên cường giả Nguyên Hải Cảnh đến đây tiêu diệt Cố Dương!

Có thể nói đội hình cực kỳ xa hoa, thậm chí hoàn toàn không cho Cố Dương thủ đoạn phản kích!

Trong đó có cả lão quái vật Nguyên Hải cảnh tầng bảy!

Mà một đám Nguyên Hải Cảnh chứng kiến Cố Dương biểu hiện khác hẳn với người thường.

Lập tức tất cả đều bộc phát ra khí tức của bản thân.

Trấn áp thẳng về phía Cố Dương!

Hai mươi lăm cường giả Nguyên Hải cảnh cùng nhau giáng xuống uy áp trấn áp này.

Có thể tưởng tượng được sức mạnh đó kinh khủng đến mức nào!

Giống như vô số ngọn núi lớn ầm ầm hạ xuống.

Nhưng đối mặt với uy thế sắc bén như vậy, Cố Dương vẫn đứng giữa không trung.

Không sợ hãi chút nào!

Lúc này xung quanh Lưu Vân Tông có không ít tông môn có thực lực đóng quân tại đây, vây xem một vở kịch lớn sắp xảy ra.

"Khá lắm! Không nghĩ tới Bạch Linh tông và Kiếm Linh tông lại có nhiều người đến như thế, trực tiếp phái hai mươi lăm cường giả Nguyên Hải cảnh ra đây tiêu diệt Cố Dương!"

"Nếu như ta không nhìn lầm, lão giả mặc áo bào màu vàng kia, hình như là đại trưởng lão của Bạch Linh Tông Mộ Dung Bạch Phong!"

"Cái gì? Mộ Dung Bạch Phong? Lão quái vật này vậy mà còn sống? Không phải nghe đồn hắn đã đột phá Nguyên Hải cảnh bát trọng thất bại mà thân tử đạo tiêu sao?"

"Chỉ là truyền thuyết mà thôi!"

"Lão quái vật Nguyên Hải cảnh tầng bảy... Chậc chậc chậc,

chiến trận xa hoa như vậy, Cố Dương làm sao ngăn được?"

"Có điều Cố Dương này thật là dũng khí, một mình cầm kiếm liền dám giằng co với hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh!"

"Đúng vậy, nếu ta đi lên, chỉ sợ hai chân sẽ lập tức mềm nhũn ngay."

"Ha ha, chờ một chút hắn liền không kiên cường nổi nữa!"

Chung quanh không ít người thấy cảnh này, phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Chợt là một trận nghị luận kịch liệt.

Đương nhiên cho dù bàn luận thế nào.

Bọn họ đều có một suy nghĩ rất rõ ràng.

Đó chính là... Lần này Cố Dương chắc chắn phải chết!

Hai mươi lăm cường giả Nguyên Hải cảnh, trong đó có cả lão quái vật Nguyên Hải cảnh tầng bảy.

Cố Dương lấy đâu ra thủ đoạn ngăn cản?

"Cố Dương đúng không? Ta khuyên ngươi thả trường kiếm trong tay xuống, ngoan ngoãn vào khuôn phép, có lẽ chúng ta còn có thể cho ngươi chết đẹp hơn một chút!"

Đúng lúc này, một gã trưởng lão Nguyên Hải cảnh tầng bốn đỉnh phong của Kiếm Linh Tông thấy Cố Dương kiêu ngạo như thế, hơn nữa còn chặn lại uy thế trấn áp của bọn họ, nhất thời trong ánh mắt bộc phát ra lửa giận ngập trời.

Hắn ta cười lạnh, lớn tiếng giễu cợt.

Nghe thấy hắn ta trào phúng.

Cố Dương nghe vậy, nhưng thần sắc vẫn lạnh nhạt như cũ.

Nhưng trong ánh mắt của hắn, một ánh mắt vô cùng sắc bén bắn nhanh tới.

Tên trưởng lão Kiếm Linh Tông kia thấy vậy, lập tức cảm thấy một luồng khí lạnh từ lòng bàn chân chạy thẳng lên mi tâm.

Sắc mặt trắng bệch, lại lui về sau một bước.

"Tiểu tử này."

Trưởng lão Kiếm Linh Tông lập tức càng thêm phẫn nộ.

Hắn thế mà lại bị một tiểu tử chỉ có tu vi Bão Nguyên cảnh dùng ánh mắt dọa sợ!

Quả thực là vô cùng nhục nhã!

Nhưng không đợi trưởng lão này động thủ.

Ở bên kia Cố Dương chậm rãi giơ linh kiếm trong tay lên.

Chợt, một kiếm hạ xuống!

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ hai... Liệt Cửu Thiên!"

Trong lòng Cố Dương quát khẽ một tiếng.

Kiếm ý Tiểu Viên Mãn lập tức phun ra ngoài!

Kiếm khí kinh khủng phóng lên cao, bay thẳng đến chỗ trưởng lão Kiếm Linh Tông!

Xuy!

Kiếm khí này phảng phất làm không khí bốc hơi, phát ra từng

đợt thanh âm xùy xùy.

Với tốc độ cực kì khủng bố trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt trưởng lão Kiếm Linh Tông kia!

Tên trưởng lão Kiếm Linh Tông kia lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, vội vàng thi triển thủ đoạn mạnh nhất của mình muốn ngăn cản.

Nhưng mà.

Phốc phốc phốc!

Thủ đoạn mà y thi triển ra, ngay cả một giây đồng hồ cũng không thể đỡ nổi, đã trực tiếp bị kiếm khí chém nát!

Ngay lập tức kiếm khí chém thẳng xuống đầu y!

Máu tươi phun trào!

Nguyên Hải cảnh tầng bốn, trưởng lão Kiếm Linh tông... Vẫn lạc!

Cố Dương đột nhiên vùng vẫy giẫy chết khiến tất cả mọi người đều sửng sốt.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới.

Bây giờ Cố Dương ở trong hoàn cảnh xấu tuyệt đối, không chỉ không lui về phía sau, mà còn chủ động ra tay!

Hơn nữa ra tay còn quyết đoán lăng lệ ác liệt như thế!

Một kiếm xuất ra, liền bộc phát ra kiếm ý Tiểu Viên Mãn.

Trực tiếp giết chết một tên trưởng lão Nguyên Hải cảnh tầng bốn của Kiếm Linh Tông!

Vô số người trợn trừng mắt, mặt lộ ra kinh hãi cùng không thể

tưởng tượng nổi!

Mà trong Lưu Vân Tông.

Sở Lưu Vân cùng với hai đại tông chủ của hai đại tông môn khác đều choáng váng.

Vốn bọn họ còn tưởng rằng mình đã đủ xem trọng Cố Dương rồi.

Nhưng bây giờ xem ra bọn họ vẫn còn quá coi thường Cố Dương.

Cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn mà chết như vậy?

Bọn họ ngơ ngác tại chỗ.

Thật lâu vẫn không thể khôi phục tinh thần.

Cùng lúc đó.

Hai mươi bốn cường giả Nguyên Hải cảnh đứng đối diện Cố Dương nhất thời lấy lại tinh thần, nhất thời trong lòng bọn họ vô cùng sợ hãi.

Một kiếm!

Vẻn vẹn chỉ là một kiếm!

Trực tiếp chém giết Nguyên Hải cảnh tầng bốn!

Sức mạnh ẩn chứa trong một kiếm kia quả thực kinh thế hãi tục!

"Tiểu súc sinh này lại phát triển nhanh như vậy!?"

Hạ Bình Nghĩa nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt cũng tái mét!

"Sớm biết thế này thì đáng lẽ lúc trước đã liều lĩnh chém chết

tiểu súc sinh kia ngay tại chỗ rồi.” Trong lòng Hạ Bình Nghĩa lập tức hối hận một trận, ánh mắt nhìn chòng chọc vào Cố Dương.

"Tiểu tử thật tàn nhẫn!"

Cùng lúc đó, đại trưởng lão của Bạch Linh Tông cũng chính là lão quái vật Nguyên Hải Cảnh tầng bảy duy nhất - Mộ Dung Bạch Phong đang đứng thẳng.

Sắc mặt hắn cũng có chút âm trầm.

Nhưng hắn cũng có thể nhìn ra thực lực cường hãn của Cố Dương!

Mặc dù hắn rất tự tin rằng cho dù chỉ một mình mình, cũng có thể chém giết Cố Dương.

Nhưng để cho ổn thỏa thì không thể cho Cố Dương bất cứ cơ hội lật kèo nào!

Chỉ thấy hắn vung tay hô lên: "Không được đơn đả độc đấu, trực tiếp ra tay giết chết thằng nhãi này!"

"Được!"

"Ta đã sớm muốn như vậy rồi!"

"Cùng nhau xuất thủ! Ta xem hắn cản thế nào!"

Một hô trăm ứng.

Các cường giả Nguyên Hải Cảnh còn lại cũng sôi nổi đáp lại.

Ngay lập tức từng đạo chân nguyên kinh khủng bộc phát ra.

Có người cầm kiếm, có người rút đao, có người vung quyền lên, hơn hai mươi cường giả Nguyên Hải cảnh cùng thi triển thần thông.

Lập tức cả bầu trời đều tản mát ra một cỗ uy thế cực kỳ khủng bố.

Cứ như ngay cả bầu trời cũng muốn sụp xuống!

Mà một màn này, cũng là khiến cho vô số người lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Hơn hai mươi cường giả Nguyên Hải cảnh cùng ra tay?"

"Ui da... Tràng cảnh này, quá kinh khủng!"

"Hoàn toàn không cho cơ hội mà!"

"Vốn ta còn tưởng rằng bọn hắn sẽ từng người ra tay, như vậy Cố Dương có lẽ còn có một chút cơ hội, nhưng hôm nay toàn bộ đồng loạt ra tay... Mặc dù Cố Dương kiếm pháp siêu nhiên, cũng tuyệt đối ngăn không nổi!"

"Xem ra đại chiến sắp kết thúc rồi."

Người vây xem xung quanh cảm khái vô cùng.

Chợt cũng lắc đầu.

Bọn họ hoàn toàn không cho rằng Cố Dương có thể đơn độc ngăn cản hơn hai mươi tên cường giả Nguyên Hải cảnh liên thủ đuổi giết!

Mà đúng lúc này.

Ở một nơi cách Lưu Vân Tông không xa.

Một chiếc phi chu màu vàng thình lình lại gần.

"Không tốt! Cố Dương gặp nạn!"

Sở Hoàng lập tức cảm giác được từ cách đó không xa truyền

đến chấn động kinh khủng, vẻ mặt lão biến đổi.

Trực tiếp lao ra khỏi thuyền.

"Hai mươi bốn tên Nguyên Hải cảnh... Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông này, thật bạo tay!"

Ở bên cạnh Sở Hoàng, lão giả áo đen cũng đứng trong hư không, trong đôi mắt đục ngầu lóe ra một tia sắc bén.

Mà đúng lúc này.

Bọn họ nhìn thấy một màn một kiếm chém giết trưởng lão của Kiếm Linh Tông của Cố Dương.

Sở Hoàng cũng nhịn không được khóe mắt run lên.

Một kiếm này hay thật, cho dù là hắn cũng cảm thấy có chút áp lực!

Tiểu tử này không khỏi trưởng thành quá nhanh đi?

Mà trong mắt lão giả áo đen đứng bên cạnh Sở Hoàng cũng lóe lên vẻ kinh ngạc.

"Kiếm ý thật cường hãn."

"Hơn nữa kiếm pháp này tuyệt diệu vô song, ít nhất là Thiên cấp kiếm pháp!"

"Ồ? Cốt Linh mới 17 tuổi? Trong cảnh nội Sở Quốc của ta lại có một tuyệt thế thiên kiêu như vậy?!"

Nhưng ngay khi bọn họ đang cảm khái.

Trùng hợp, hai mươi tư tên cường giả Nguyên Hải cảnh còn lại không giảng võ đức.

Trực tiếp chuẩn bị cùng động thủ, hoàn toàn không cho Cố Dương bất cứ cơ hội nào!

Thấy vậy, Sở Hoàng cùng lão giả áo đen lập tức chau mày.

"Hoàng thúc, làm phiền người rồi!"

Sở Hoàng lập tức hô lên.

Lão giả áo đen cười nhạt một tiếng.

"Yên tâm, thiên kiêu tuyệt thế như vậy, đương nhiên không thể chết trẻ như vậy."

Vừa nói xong, trên người lão giả mặc hắc bào hiện ra một cỗ ba động cực kỳ quỷ dị.

Rồi hắn chuẩn bị động thủ.

Nhưng vào lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng vô cùng cách đó không xa ầm ầm truyền đến.

Khiến cho động tác của hắn không khỏi hơi khựng lại.

Lão giả áo đen trừng trừng mắt, trong đôi mắt đục ngầu tràn đầy rung động.

"Đây là..."

Trên bầu trời Lưu Vân Tông.

Đang lúc tất cả mọi người cho rằng Cố Dương sẽ chết thảm dưới vô số chân nguyên kinh khủng này.

Cố Dương không hề sợ hãi, dáng người thẳng tắp.

Chợt...

Chậm rãi chém linh kiếm trong tay ra.

"Chỉ bằng các ngươi mà cũng muốn giết ta?"

Cố Dương phát ra một tiếng quát trầm thấp.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong cơ thể hắn đúng là bộc phát ra một cỗ kiếm ý kinh khủng khó có thể tưởng tượng!

Đạo kiếm ý kia phảng phất siêu nhiên mà độc lập!

Hoàn toàn khác với bất kỳ kiếm ý nào mà Cố Dương đã thi triển trước đó!

Đạo kiếm ý vừa ra, ngay cả không khí cũng giống như bị chém đứt!

Đó là...

Đại viên mãn kiếm ý!

Kiếm ý đại viên mãn kinh thế hãi tục kia đều tràn vào trong linh kiếm trong tay Cố Dương.

Lập tức, âm thanh kiếm reo không ngừng vang lên.

Thanh Linh kiếm trong tay Cố Dương dường như không chịu nổi cỗ kiếm ý này, phát ra một trận thanh âm rên rỉ!

"Nhất Kiếm Trảm Thiên!"

Ngay sau đó, Cố Dương vung kiếm chém ra!

Kiếm ý kinh khủng giống như thủy triều ầm ầm bộc phát!

Kiếm khí giống như sóng biển đánh thẳng tới!

Không trung.

Thủ đoạn của hai mươi tư tên cường giả Nguyên Hải Cảnh thi triển ra cũng là cùng kiếm khí khủng bố ác liệt đến cực điểm kia va chạm vào nhau!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ kinh khủng liên tiếp vang lên!

Nhưng bất luận cường giả Nguyên Hải cảnh thi triển thủ đoạn cường hãn ra sao.

Trước mắt kiếm ý Đại viên mãn ẩn chứa kiếm khí khủng bố, giống như một tờ giấy trắng!

Xuy!

Từng đạo lực lượng kinh khủng trực tiếp bị kiếm khí chặt đứt thành hai đoạn!

Leng keng, leng keng!

Thình thịch!

Rặc rặc rặc!

Nhất thời, vô số âm thanh kỳ quái không ngừng vang lên giữa không trung.

Giờ phút này, vô số cường giả Nguyên Hải cảnh đột nhiên biến sắc.

Bởi vì bọn họ phát hiện tất cả thủ đoạn bọn họ thi triển, lại hoàn toàn không ngăn được một kiếm này của Cố Dương!

Mắt thấy kiếm khí kinh khủng mà sắc bén kia trực tiếp chặt đứt tất cả các thủ đoạn!

Thế đi không giảm chém ngang về phía bọn họ!

Sắc mặt mọi người đều đại biến.

Bọn hắn vội vàng xuất thủ, bộc phát ra chân nguyên trong cơ thể, tạo thành một cái thuẫn chân nguyên cực lớn chắn trước người, bao phủ tất cả mọi người vào trong đó, muốn ngăn cản đạo kiếm khí này!

Nhưng một kiếm ẩn chứa kiếm ý Đại viên mãn này bén nhọn và khủng bố cỡ nào!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí ầm ầm đánh lên hộ thuẫn chân nguyên cực lớn kia!

Leng keng, leng keng!

Một âm thanh rung động lắc lư kịch liệt từ trên bầu trời truyền xuống!

Ngay khoảnh khắc sau.

Phảng phất như có một tầng chấn động vô hình đang nhộn nhạo lên.

Không gian rung động.

Phốc phốc phốc phốc!

Phốc!

Những tiếng thổ huyết liên tiếp vang lên!

Hai mươi bốn tên cường giả Nguyên Hải cảnh liên thủ, thi triển ra chân nguyên hộ thuẫn, vậy mà trong quá trình va chạm với đạo kiếm khí kia trực tiếp vỡ vụn!

Dư uy kiếm khí lưu lại càng chấn động đến hầu hết mọi người phun ra máu tươi.

Thậm chí, hai tên trưởng lão Nguyên Hải cảnh tầng ba còn bị chấn chết tại chỗ!

"Hơn hai mươi tên Nguyên Hải cảnh, chẳng qua là như vậy."

Giọng nói bình thản của Cố Dương vang lên.

Tĩnh!

Cả phiến thiên không đều lâm vào một mảnh tĩnh mịch!

Tất cả mọi người xung quanh đan xem kịch giờ phút này đều trừng to mắt, trên mặt lộ ra một loại biểu lộ không cách nào hình dung.

Ánh mắt đờ đẫn nhìn một màn trước mắt.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Cố Dương...

Một kiếm chính là trực tiếp phá giải tất cả thủ đoạn mà hai mươi bốn tên cường giả Nguyên Hải cảnh thi triển?

Không chỉ có thế, thậm chí còn thông qua một kiếm này chấn động đến mức đông đảo cường giả Nguyên Hải cảnh hộc máu lui về phía sau!

Còn đánh chết hai tên cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng ba ngay tại chỗ!

Hízz....

Tiếng hít vào liên tiếp không ngừng vang lên.

Đờ đẫn ra!

Bọn họ choáng váng!

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy thì bọn họ tuyệt đối sẽ không tin rằng trên thế giới này lại xảy ra chuyện như vậy!

Một tên Bão Nguyên cảnh tầng một... lấy sức một người cứng rắn ngạnh kháng hai mươi tư tên cường giả Nguyên Hải cảnh không nói, thậm chí còn chiếm thượng phong!

Nếu như nói ra ngoài thì chỉ sợ người khác sẽ nghĩ đầu óc ngươi có bệnh!

Nhưng bây giờ sự thật chính là như thế!

Lưu Vân Tông.

Tất cả đệ tử Lưu Vân Tông đều choáng váng.

Không chỉ riêng bọn họ, Sở Lưu Vân cùng tông chủ hai đại tông môn khác đã hoàn toàn sững sờ tại chỗ.

Trợn mắt há hốc mồm, biểu tình trên mặt cũng trở nên ngốc trệ.

Bên kia.

Sở Hoàng và lão giả áo đen bên cạnh đang định ra tay hỗ trợ, lập tức sững người tại chỗ.

"Chuyện này... chuyện này..."

Sở Hoàng nhìn một màn này, nhưng câu ấp úng lại một câu cũng nói không nên lời.

Rung động!

Thật sự là quá chấn động!

Một kiếm đẩy lùi hai mươi tư cường giả Nguyên Hải cảnh.

Đây là thực lực hiện giờ của Cố Dương sao?

Vốn hắn cho rằng Cố Dương có thể một kiếm miểu sát cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn đã là thập phần biến thái.

Không nghĩ tới...

Hắn vẫn quá coi thường Cố Dương rồi!

Đây cũng không phải là thứ mà hai chữ thiên tài có thể hình dung!

Yêu nghiệt!

Biến thái!

Quả thực không phải người!

Cho dù Sở Hoàng kiến thức rộng rãi, thì giờ phút này trong lòng cũng nhịn không được gió nổi mây phun, chậm chạp không cách nào bình tĩnh lại.

Mà bên cạnh Sở Hoàng, thần sắc lão giả áo đen cũng tràn đầy chấn động.

"Không ngờ, thật sự là không ngờ tới."

"Cuộc đời của lão phu lại có thể nhìn thấy kiếm ý Đại viên mãn một lần nữa, là từ trên người một thanh niên mười bảy tuổi."

Đôi mắt già nua đục ngầu của lão giả áo đen tràn đầy tinh quang.

"Đại… Đại viên mãn Kiếm Ý?!"

Nghe thấy lời nói của lão giả áo đen, Sở Hoàng càng trợn trừng hai mắt.

Hắn tự nhiên biết được đại viên mãn kiếm ý.

Đó là cảnh giới lĩnh ngộ kiếm ý tối cao trong truyền thuyết!

Nếu có thể lĩnh ngộ kiếm ý Đại viên mãn.

Một kiếm xuất ra... Vượt cấp liền đơn giản giống như uống nước vậy!

Có thể nói, kiếm ý đại viên mãn và kiếm ý tiểu viên mãn hoàn toàn là hai loại kiếm ý hoàn toàn khác nhau!

Cho dù là từ phương diện nào đến bàn luận.

Kiếm ý đại viên mãn cũng có thể dễ dàng nghiền ép kiếm ý tiểu viên mãn!

Thế nhưng việc lĩnh ngộ Kiếm Ý Đại viên mãn khó khăn đến mức nào!

Nếu ngộ tính không đủ, cho dù có lĩnh ngộ ngàn năm cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ!

Mà phàm là người có thể lĩnh ngộ kiếm ý Đại viên mãn đều là thiên kiêu có ngộ tính siêu phàm!

Nhưng những người này, từ trăm tuổi trở xuống tuyệt đối không có!

Mà Cố Dương mười bảy tuổi lĩnh ngộ Đại viên mãn kiếm ý đối với bọn họ mà nói, quả thực chính là chuyện mơ mộng viển vông.

Chuyện không có khả năng tồn tại!

Nhưng Cố Dương chính là làm được điểm này!

"Thật sự là... khó có thể tưởng tượng!"

Sở Hoàng cũng không biết nên nói gì, thần sắc phức tạp, cuối cùng chỉ có thể nghẹn ra một câu như vậy.

Không trung.

Mộ Dung Bạch Phong và Hạ Bình Nghĩa đều kinh hãi nhìn Cố Dương.

"Kiếm Ý Đại viên mãn! Vậy mà lại là kiếm ý Đại viên mãn!"

"Tiểu súc sinh này... Đến cùng là quái vật từ đâu chui ra!"

"Kiếm ý Đại viên mãn... Đây không phải là ý cảnh đỉnh phong mà chỉ cường giả Đan Hư mới có cơ hội chạm tới sao? Hắn dựa vào cái gì mà lĩnh ngộ!?"

Trong lòng bọn họ tràn đầy hoảng sợ.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Quái vật!

Gia hỏa này tuyệt đối là quái vật trời sinh mà!

Bọn họ chưa từng nghe nói có người đã mười bảy tuổi, hơn nữa còn là Bão Nguyên cảnh, lĩnh ngộ được cảnh giới ý cảnh đỉnh phong là đại viên mãn trong truyền thuyết!

Nhưng hôm nay Cố Dương chính là cứ thế biểu hiện ra cho họ thấy!

Mộ Dung Bạch Phong lập tức cắn chặt răng.

Xem ra lần này bọn hắn... Đúng là đá phải tấm sắt rồi!

Bọn họ không ngờ rằng, ngộ tính của Cố Dương này lại biến thái đến tình trạng này!

Ngay cả kiếm ý đại viên mãn trong truyền thuyết cũng có thể lĩnh ngộ!

Mà tất cả những điều này cũng ngoài dự liệu của bọn họ.

"Phân tán ra!"

"Phòng ngừa chuyện phát sinh lúc nãy!"

"Đừng che giấu thực lực của mình nữa, lấy hết bản lĩnh của mình ra đi!"

"Nếu như hôm nay chúng ta không thể chém giết Cố Dương. Ngày sau chờ Cố Dương trưởng thành, hậu quả như thế nào trong lòng các ngươi hẳn là rất rõ!"

"Đừng có bất kỳ do dự gì nữa! Lấy tất cả bản lĩnh của bản thân ra, nhất định phải giết chết tên này!"

"Bằng không, hậu hoạn vô cùng!"

Mộ Dung Bạch Phong hét lớn một tiếng.

Ngay lập tức, tất cả cường giả Nguyên Hải Cảnh đều nhao nhao tản ra.

Bọn họ không có hội tụ ở một chỗ.

Bởi vì như vậy nếu Cố Dương lại ra thêm một kiếm, bọn họ chưa chắc có thể ngăn cản!

Nhưng nếu phân tán ra, trái lại có thể mang đến phiền toái không nhỏ cho Cố Dương!

Đồng thời Mộ Dung Bạch Phong cũng trực tiếp gầm lên.

Chương 182 - Kiếm ý đại viên mãn xuất ra! Nhất Kiếm Trảm Thương Khung (3)

Những lời này của hắn lập tức khiến ánh mắt tất cả cường giả Nguyên Hải cảnh đỏ lên!

Mộ Dung Bạch Phong nói không sai!

Lấy ngộ tính biến thái mà Cố Dương biểu hiện ra.

Hôm nay nếu không thể chém giết Cố Dương, thì hậu hoạn vô cùng!

Cho nên...

Tất cả cường giả Nguyên Hải cảnh nhao nhao cắn răng một cái.

Mỗi người đều tự lấy lá bài tẩy ra.

Một gã trưởng lão Nguyên Hải cảnh ngũ trọng của Bạch Linh Tông toàn thân bộc phát ra một hồi tiếng hổ gào rồng gầm, nhất thời một đạo hư ảnh thật lớn đang trôi nổi sau lưng.

Khí tức trên người hắn không ngừng bốc lên, đặt chân lên Nguyên Hải cảnh tầng sáu!

Lại có một trưởng lão Kiếm Linh Tông cảnh giới Nguyên Hải cảnh tầng bốn thi triển bí pháp, chính là mây đen trên bầu trời gào thét, sấm sét cuồn cuộn!

Còn lại hơn hai mươi tên cường giả Nguyên Hải cảnh không có bất kỳ ý tứ che giấu bản thân mình.

Dồn dập trực tiếp lấy ra thủ đoạn ẩn giấu của mình.

Bọn họ hoặc là sử dụng bí pháp tăng cường cảnh giới bản thân.

Hoặc là sử dụng thủ đoạn mạnh nhất của mình, có thể cầu một chiêu mất mạng!

Hoặc là nuốt đan dược có tác dụng phụ cực mạnh, lại có thể trong thời gian ngắn tăng lên tu vi của bản thân, hốc mắt đỏ lên thi triển một chiêu mạnh nhất của mình.

Lúc này, hơn hai mươi cường giả Nguyên Hải cảnh này đã gần như bao vây Cố Dương hoàn toàn.

Phong tỏa tất cả đường lui của Cố Dương.

Đồng thời thi triển thủ đoạn của mình.

Hiển nhiên đến giờ phút này, bọn họ đã hoàn toàn không suy xét hậu quả như thế nào.

Cho dù có san bằng Lưu Vân tông thành bình địa thì cũng không thể không làm!

Cố Dương hôm nay nhất định phải chết ở chỗ này!

"Điên rồi!"

"Điên cả rồi!"

"Bọn họ không muốn sống nữa à? Muốn sử dụng bí pháp như vậy, không sợ tác dụng phụ sao?"

"Thiên phú mà Cố Dương thể hiện ra thật sự quá kinh khủng,

nếu không sử dụng toàn lực trấn sát Cố Dương, như vậy ngày sau chờ Cố Dương trưởng thành, đến lúc đó người chết chính là bọn hắn!"

"Quá điên cuồng! Hai mươi hai vị cường giả Nguyên Hải cảnh thực lực lại lần nữa tăng lên một cấp bậc, bây giờ bọn họ liên thủ... Chỉ sợ đã có thể sánh với Nguyên Hải cảnh đỉnh phong rồi nhỉ?"

Mọi người chung quanh thấy cảnh này, nhao nhao lộ vẻ kinh hãi.

Trong lòng bọn họ cũng vô cùng cảm khái.

Vốn là thế cục vô cùng rõ ràng, không nghĩ tới lại phát triển thành loại cục diện này.

Bên kia.

Sở Hoàng cùng lão giả áo đen cũng biến sắc.

"Hoàng thúc!"

Sở Hoàng vội vàng hô lên.

"Ta hiểu rồi"

Sắc mặt lão giả mặc hắc bào cũng căng thẳng.

Hai mươi hai vị cường giả Nguyên Hải cảnh không muốn sống mà tăng lên chính mình, từng người thi triển át chủ bài của mình tập trung cùng một chỗ, nếu như bị đánh trúng, chỉ sợ kể cả Nguyên Hải Cảnh tầng chín, thậm chí tầng mười cũng chưa chắc có thể ngăn cản!

"Đã đủ chói mắt rồi."

Trong lòng lão giả mặc hắc bào cảm khái.

Thân hình cũng rất nhanh lao về phía Cố Dương.

Một chiêu này Cố Dương cản không nổi!

Hắn đương nhiên không thể để thiên kiêu như thế chết ở nơi như thế này!

Nhưng ngay khi thân hình hắn nhanh chóng lướt đi.

Con ngươi hắn lại co lại.

Bởi vì...

Hắn nhìn thấy Cố Dương giờ phút này không hề sợ hãi.

Thậm chí trong mắt hắn còn hiện lên một tia chiến ý.

"Tiểu tử này... rõ ràng hoàn toàn không sợ sao?"

Thấy một màn này, trong lòng lão giả áo đen chấn động không thôi.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương đã bắt đầu kinh hãi.

Chẳng lẽ...

Hắn còn lá bài tẩy chưa từng thi triển?

Mà hành động kế tiếp của Cố Dương dường như là xác minh suy đoán của hắn.

Chỉ thấy trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một cỗ quang mang lăng lệ.

Thần sắc hắn đạm mạc.

Linh kiếm trong tay bị hắn chậm rãi nâng lên.

Lúc này có thể thấy, linh kiếm trong tay hắn dĩ nhiên đã xuất

hiện nhiều vết rách.

Nhưng vẫn chưa nứt toác ra.

Miễn cưỡng còn có thể sử dụng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm ý đại viên mãn lại bộc phát ầm ầm, sau đó dũng mãnh lao vào trong thân kiếm.

Nhất thời, linh kiếm bắt đầu run rẩy kịch liệt, vết nứt trên thân kiếm cũng giăng đầy như mạng nhện.

Nhưng vẫn không vỡ nát như cũ!

Cố Dương hít sâu một hơi.

Sau đó nhẹ nhàng vung trường kiếm.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết... thức thứ ba!"

"Trảm Thương Khung!"

Trong miệng Cố Dương quát khẽ một tiếng.

Mà âm thanh của hắn cũng phảng phất ẩn chứa một đạo kiếm ý tinh thuần.

Thanh âm truyền ra, tất cả mọi người đều có thể cảm nhận được kiếm ý huyền diệu ẩn chứa trong đó!

Chỉ thấy Cố Dương chậm rãi nâng linh kiếm trong tay lên.

Mà giờ phút này, linh kiếm trung phẩm kia đã không chịu nổi sự quán chú của kiếm ý Đại viên mãn, ầm ầm vỡ nát.

Nhưng chân nguyên ngưng tụ, lại mạnh mẽ duy trì hình kiếm.

Rặc rặc rặc!

Tay phải cầm kiếm của Cố Dương chậm rãi di động.

Mà trong nháy mắt tay phải hắn di động.

Không gian... vỡ vụn!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương cầm kiếm chậm rãi chém ngang một kiếm.

Lập tức, một đạo kiếm khí khủng bố không thể tưởng tượng được trực tiếp xé rách không gian ra.

Bành!

Bành!

Bành!

Kiếm khí lấy Cố Dương làm trung tâm, tạo thành một viên cầu hình bán nguyệt.

Chém ra bốn phía!

Mà theo kiếm khí tung hoành.

Nơi kiếm khí đi qua, không gian lại là tầng tầng sụp đổ!

Từng vết nứt không gian thâm thúy xuất hiện trước mắt mọi người.

Mà thủ đoạn hai mươi hai vị cường giả Nguyên Hải cảnh liên thủ thi triển cũng không hề có biện pháp trước mặt đạo kiếm khí dễ dàng trảm nát không gian này!

Trực tiếp bị chém chết!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí khủng bố đến mức có thể dễ dàng trảm nát không gian ầm ầm bộc phát ra tứ tán!

Xuy!

Phốc xuy!

Ầm ầm!

Một gã cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng năm vẻn vẹn chỉ hơi chút chạm đến kiếm khí, cả người gã trực tiếp bị cuốn vào bên trong kiếm khí đang cuồng loạn, trong nháy mắt đã bị chém thành vô số mảnh!

Lại có một tên cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bốn bị kiếm khí tràn lan trực tiếp xuyên thủng trái tim, chết ngay tại chỗ trên mặt đất!

Hầu như cùng một thời gian.

Từng bộ thi thể của từng cường giả Nguyên Hải cảnh giống như sủi cảo rơi xuống mặt đất!

Bịch bịch!

Bịch bịch!

Một vị lại một vị!

Kiếm khí kinh khủng kia giống như Diêm Vương thu gặt tính mạng, đi đến đâu là không có người sống sót đó!

"Không, không có khả năng!"

Hạ Bình Nghĩa nhìn kiếm khí không gian khủng bố trực tiếp chặt đứt bội đao thành từng mảnh trước mặt mình, bội đao bất

ngờ vỡ vụn ra.

Mà thân thể của hắn cũng bị vết nứt không gian hút vào trong đó.

Lực lượng cuồng loạn trong nháy mắt phá hủy thân thể hắn!

"Khôngggg!"

Hắn phát ra một tiếng kêu thê thảm.

Cả người hắn dưới sự đả kích hai tầng của kiếm khí và không gian loạn lưu khủng bố, bị mất mạng ngay tại chỗ!

Mà thi thể của hắn ta cũng bị xé thành hai nửa.

Một nửa bị kéo vào trong vết nứt không gian.

Nửa còn lại dưới sự xung kích kinh khủng của kiếm khí... hóa thành một đống bọt thịt kiếm khí xao động nổ ầm.

Cuối cùng...

Xác chết la liệt khắp nơi!

Vốn là hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh, hiện tại chỉ còn lại có một vị còn sống!

Đó chính là Mộ Dung Bạch Phong.

Tuy hắn đã chặn được đạo kiếm khí này.

Nhưng... Trả giá vô cùng lớn!

Nhìn thảm trạng hiện tại của Mộ Dung Bạch Phong.

Giờ phút này tất cả mọi người mặt lộ vẻ kinh hãi, ngũ vị tạp trần!

Chỉ thấy Mộ Dung Bạch Phong áo quần tả tơi, trên người thủng như tổ ong.

Từng vết kiếm hằn sâu vào trong xương!

Đùi phải của hắn ta trực tiếp bị chặt đứt.

Tay trái cũng bị chặt đi một nửa.

Cả người chỉ có thể quỳ xuống đất.

Bây giờ trong cơ thể hắn lại không lưu lại chút chân nguyên nào.

Suy yếu vô cùng quỳ rạp xuống đất.

Vẻ kiêu ngạo cùng sát ý trên mặt hắn hoàn toàn không thấy.

Trên mặt hắn lộ vẻ hoảng sợ!

Sợ hãi!

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng giống như nhìn về phía một quái vật kinh khủng!

Tràn ngập sợ hãi!

Mà lúc này, Cố Dương nhìn thoáng qua linh kiếm trung phẩm đã đứt gãy trong tay.

Hắn không khỏi hơi nhíu mày.

"Linh kiếm trung phẩm, xem ra không đỡ nổi kiếm ý Đại viên mãn rồi."

Trong lòng hắn thoáng cảm khái.

Lần này hắn thi triển kiếm ý Đại viên mãn hai lần, lại trực tiếp khiến thanh linh kiếm trung phẩm này vỡ vụn hoàn toàn.

Có điều hắn không ném nó đi mà ném vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Sau đó lại lấy ra một thanh linh kiếm trung phẩm.

Thanh trung phẩm linh kiếm này, chính là bội kiếm của Bạch Thiên Hồng!

Cố Dương nắm thanh kiếm này, chậm rãi đi về phía Mộ Dung Bạch Phong.

Nhìn thấy vậy.

Mộ Dung Bạch Phong lập tức lộ vẻ hoảng sợ.

Hoảng loạn muốn lui lại.

Nhưng hắn chỉ còn lại một chân, hắn hành động cực kỳ không tiện.

Rất nhanh.

Cố Dương đứng trước mặt hắn ta.

"Cố... Cố Dương!"

"Cầu ngươi đừng giết ta! Ngươi muốn cái gì ta đều có thể cho ngươi!"

Mộ Dung Bạch Phong lúc này sợ tới mức vội vàng cầu xin tha thứ.

Y vẫn không muốn chết.

Hiện giờ hắn đang tuổi tráng niên, tuổi thọ còn lại ước chừng hơn ba trăm năm.

Thậm chí bây giờ hắn đã mò mẫm đến ngưỡng cửa Nguyên

Hải cảnh tầng tám!

Nếu như lại cho hắn một khoảng thời gian bế quan, rất nhanh hắn liền có thể đột phá tới Nguyên Hải cảnh tầng tám!

Hiện tại trong lòng hắn rất hối hận!

Sớm biết như vậy...

Sớm biết mình sẽ không xuất quan, tiếp tục bế quan sẽ tốt hơn!

Ai biết được gia hỏa mà bọn họ vây giết lần này... lại là một kẻ biến thái như vậy!

Về phần cầu xin hèn mọn như vậy có làm mình quá mất mặt hay không.

Hắn không quản được những thứ kia.

Hắn chỉ muốn giữ được tính mạng của mình.

Chỉ cần có thể giữ được một mạng, cái gì cũng có thể làm!

Chẳng qua chờ y nói xong.

Cố Dương lại là thần sắc bình tĩnh.

Ngay lập tức không nói một lời, một đao nhẹ nhàng chém xuống.

Phốc xuy!

Đầu của Mộ Dung Bạch Phong trực tiếp bị chặt đứt một cách nhẹ nhõm!

Lão quái vật Nguyên Hải Cảnh tầng bảy cứ thế chết đi!

Mà cùng với cái chết của Mộ Dung Bạch Phong.

Cũng đại biểu cho lần này Bạch Linh Tông và Kiếm Linh tông liên thủ phái tới hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh, toàn quân bị diệt!

Không còn tên nào! Tất cả đều chết ở đây!

Tất cả xung quanh đều là thi thể của những cường giả này.

Nhìn thấy vậy.

Tất cả những người xem cuộc vui xung quanh nhao nhao nhịn không được hít vào một hơi khí lạnh.

"Chết rồi... Chết hết rồi!"

"Cố Dương này đến tột cùng là quái vật gì!?"

"Vừa rồi một kiếm kia... Ngay cả không gian cũng bị chém vỡ, đây thật sự là chuyện Bão Nguyên cảnh có thể làm được sao?"

"Một kiếm chém giết hơn hai mươi cường giả Nguyên Hải cảnh, ngay cả cường giả Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong cũng chưa chắc đã làm được chuyện này?"

"Quá kinh khủng!"

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy kiêng kị cùng sợ hãi.

"Sợ rằng... Cố Dương này thật sự là đạt được truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh trong truyền thuyết!?"

"Đúng vậy đấy, nếu không như thế, sao hắn có thể có được lực lượng kinh khủng như thế."

Tuy rằng bọn họ đã xác định trên người Cố Dương có mang

theo truyền thừa của cường giả Sinh Tử cảnh.

Nhưng lại không có bất kỳ ai dám nảy sinh ý nghĩ với Cố Dương.

Đùa à...

Hiện giờ Cố Dương giết cường giả Nguyên Hải cảnh đơn giản như giết gà.

Mạnh nhất trong bọn họ cũng mới chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng ba mà thôi.

Động thủ với Cố Dương?

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

"Sau trận chiến này... Cố Dương cuối cùng cũng trở thành truyền kỳ của Sở quốc chúng ta!"

Có người nhịn không được cảm khái nói.

Cùng lúc đó.

Bên kia.

Lão giả áo đen ở giữa không trung sững sờ.

Trong ánh mắt hắn nhìn về phía Cố Dương tràn ngập kinh hãi và rung động!

"Thiên cấp Cực phẩm kiếm pháp..."

Hắn tự lẩm bẩm.

Trong đôi mắt già nua vẩn đục tràn đầy sự kinh ngạc.

Hắn chẳng thể nghĩ tới chuyện này.

Một người trẻ tuổi đến từ thâm sơn cùng cốc... tu luyện kiếm pháp lại là Thiên cấp cực phẩm!

Phải biết rằng, ở toàn bộ Sở Quốc.

Vũ kỹ Thiên cấp đều là cực kỳ hiếm có!

Cho dù là tông môn đứng đầu cũng chưa chắc có thể nắm giữ!

Với hoàng thất Sở Quốc của bọn hắn, người cao nhất cũng chỉ là một quyển võ kỹ thiên cấp thượng phẩm.

Mà Cố Dương, lại học tập Thiên cấp cực phẩm!

Điều này đương nhiên làm cho hắn rung động không thôi.

Hơn nữa nếu như hắn không nhìn lầm thì

Thiên cấp cực phẩm kiếm pháp kia, Cố Dương đã tu luyện đến viên mãn!

Cho nên mới cử trọng nhược khinh, một kiếm hạ xuống liền có thể thoải mái chém nát không gian!

Sở Hoàng sau lưng cũng rung động không hiểu.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng hoàn toàn biến sắc.

"Chuyện này..."

Ông ta hoàn toàn không ngờ rằng, kết quả cuối cùng lại là như thế.

Khi hắn thấy được Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông liên thủ muốn ra tay với Cố Dương thì.

Nhanh chóng tìm tới Hoàng thúc của mình để hỗ trợ!

Cũng chính là hắc bào lão giả kia.

Sau khi vô cùng lo lắng chạy tới, không nghĩ tới vậy mà một điểm cũng không giúp được gì.

Cố Dương...

Một người một kiếm, trực tiếp chém giết hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh đang vây giết hắn!

Trong đó bao gồm cả một lão quái vật Nguyên Hải Cảnh tầng bảy Mộ Dung Bạch Phong!

Trong lòng hắn gió nổi mây phun.

Đã không biết nên hình dung cảm giác hiện tại của mình như thế nào.

Hắn có thể cảm nhận được một cỗ ác liệt cực hạn từ trên người Cố Dương.

Sự ác liệt kia chỉ sợ ngay cả mình cũng chưa chắc là đối thủ!

Lúc này mới qua bao lâu?

Tốc độ trưởng thành của Cố Dương quả thực là hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn!

Đại chiến đành hạ màn.

Nhưng đại chiến kết thúc rồi, ảnh hưởng mà nó sinh ra... chỉ mới bắt đầu thôi!

Chuyện một mình Cố Dương chém giết hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Sở quốc!

Mà lần này.

Thanh danh của Cố Dương cũng vang dội khắp cả Sở quốc!

Gần như cùng một lúc khi tin tức truyền ra.

Tức thì vô số tiếng xôn xao và kinh hãi truyền tới.

Mười bảy tuổi!

Bão Nguyên cảnh tầng một!

Một người một kiếm, chém giết hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh!

Sau khi những tin tức này truyền ra ngoài, tất cả mọi người đều rung động và tò mò trong lòng.

Trên thế giới này sao lại có người kinh thế hãi tục như thế?

Biến thái!

Quái vật!

Yêu nghiệt!

Đồng thời bọn họ cũng biết được thủ đoạn của Cố Dương rất tàn nhẫn.

Đối với kẻ địch càng là sẽ không lưu thủ chút nào.

Vì vậy các tông môn biết tin tức đều bắt đầu tự tra xét.

Một khi phát hiện có người có xung đột với Cố Dương, lập tức trục xuất khỏi tông môn!

Sợ rước họa vào thân!

Mà Bạch Linh Tông với tư cách là chính chủ và Kiếm Linh Tông, giờ phút này phản ứng cũng nhanh chóng!

Khi bọn họ nhìn thấy Hồn bài của vị trưởng lão Nguyên Hải Cảnh đầu tiên trong tông môn vỡ vụn.

Tâm trạng phẫn nộ!

Nhưng theo từng luồng hồn bài ầm ầm vỡ vụn.

Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông... Sợ rồi!

Giờ phút này, bọn họ phát hiện mình dường như đã trêu chọc phải một tồn tại cực kỳ khủng bố!

Sắc mặt tông chủ Bạch Linh Tông ngày càng khó coi.

Thẳng đến...

Hồn bài của Mộ Dung Bạch Phong vỡ vụn.

Cuối cùng tông chủ Bạch Linh Tông và tông chủ Kiếm Linh Tông cũng ý thức được có điểm không đúng.

Ngay ngày hôm sau, tin tức truyền ra toàn bộ nước Sở.

Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông... thừa dịp buổi tối thế mà cả tông dời khỏi Sở quốc, chạy trốn đến những quốc gia khác.

Dường như sợ bị Cố Dương tìm đến cửa.

Mà tin tức này cũng khiến thế nhân khiếp sợ.

"Bạch Linh Tông, tông môn đệ nhất Sở quốc... lại bị dọa đến mức suốt đêm dọn ra khỏi Sở quốc?"

"Cố Dương kinh khủng như vậy sao?"

"Cố Dương kiếm chém hai mươi lăm cường giả Nguyên Hải cảnh, trong đó có cả lão quái vật Mộ Dung Bạch Phong danh chấn nước Sở, ngươi nói xem Bạch Linh tông có sợ không?"

"Trời của Sở Quốc... Biến đổi rồi!"

Nhưng so với sự thấp thỏm lo âu của Bạch Linh Tông và Kiếm

Linh Tông.

Lúc này Lưu Vân Tông lại là một cảnh tượng tường hòa vui mừng.

Mà nguyên nhân cũng rất đơn giản.

Hoàng đế Sở Quốc đến Lưu Vân Tông làm khách!

Toàn bộ đệ tử trong Lưu Vân Tông đều vô cùng hưng phấn.

Hướng về một gian phòng vô cùng lộng lẫy, cách đó không xa.

Mà Sở Hoàng bệ hạ trong truyền thuyết... Chính là thân ở trong đó!

Bên trong căn phòng.

Trang hoàng thập phần lộng lẫy.

Ở giữa đặt một cái bàn tròn to lớn.

Sở Hoàng và Sở Linh Nhi ngồi ở một bên.

Một bên khác, chính là Cố Dương.

Về phần Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh thì im lặng đứng ở một bên.

Mặc dù Cố Dương bảo bọn họ ngồi xuống không cần phải khách khí.

Nhưng mà...

Đây là quốc quân Sở Quốc đấy!

Bọn họ nào có lá gan ngồi ngang hàng với hắn?

Cho nên...

Vẫn là đứng tương đối thoải mái hơn.

Lúc này trong lòng Sở Lưu Vân cũng sợ hãi thán phục không thôi.

Hoàng đế Sở quốc, là người mà ông ta ngưỡng vọng, cho tới bây giờ cũng chỉ nghe nói qua.

Không nghĩ tới lần này lại gặp được người thật.

Đương nhiên đây cũng là phúc của Cố Dương mang tới.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn tràn đầy cảm khái.

"Bệ hạ, vị tiền bối kia?"

Cố Dương không khỏi có chút nghi hoặc hỏi.

Hắn nhớ rõ lúc trước bên cạnh Sở Hoàng còn có một vị hắc bào lão giả.

"Ha ha, hắn có chuyện riêng cần phải xử lý, cho nên rời đi trước."

Sở Hoàng mỉm cười nói.

Thực ra trong lòng hắn cũng có chút sợ hãi thán phục.

Vị Hoàng thúc này của hắn từ trước đến nay luôn rất kiêu ngạo.

Nhưng lúc này thiên phú và ngộ tính Cố Dương biểu hiện ra, dường như khiến vị Hoàng thúc của hắn bị đả kích.

Bằng không cũng không đến mức đến cả yến hội cũng không tham gia.

Chẳng qua điều này cũng không quan trọng.

Dù sao nhân vật chính của buổi tiệc lần này, kỳ thật chủ yếu vẫn là Cố Dương.

Sau một phen nâng ly cạn chén.

Mấy người cơm no rượu say.

Sắc mặt Sở Hoàng cũng hồng nhuận, ánh mắt lập loè hào quang.

"Cố Dương à, kỳ thực lần này... ngoài hỗ trợ ra, ta còn có một việc khác."

Trong lúc nói chuyện, thậm chí còn thay chữ "Trẫm" thành chữ "Ta".

Nghe được lời nói của Sở Hoàng, Sở Linh Nhi như biết được tiếp theo Sở Hoàng sẽ nói gì. Gương mặt xinh đẹp lập tức ửng đỏ.

"Ồ?"

Cố Dương nhíu mày, có chút tò mò nhìn Sở Hoàng.

"Chuyện gì? Chẳng lẽ có liên quan đến ta?"

Sở Hoàng nhẹ gật đầu.

"Đương nhiên là có liên quan đến ngươi."

Nói đến đây, Sở Hoàng dừng lại.

Hắn nháy mắt một cái.

Nhất thời Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh cũng hết sức thức thời rời khỏi gian phòng của mình, nhất thời chỉ còn lại ba người bọn họ.

Sở Hoàng lúc này mới chậm rãi hỏi: "Cố Dương, ngươi cảm

thấy Linh Nhi thế nào?"

Sở Hoàng đột nhiên chỉ vào Sở Linh Nhi đang mặt đỏ bừng bên cạnh.

Cố Dương cũng ngẩn ra.

"Ách..."

Hiển nhiên Cố Dương không nghĩ tới Sở Hoàng lại đột nhiên hỏi vấn đề này.

Vì vậy, hắn cẩn thận liếc mắt nhìn Sở Linh Nhi một cái.

Không thể không nói.

Là Thất công chúa của Sở quốc, khí chất trên người Sở Linh Nhi không tệ.

Hơn nữa dung mạo xinh đẹp như hoa, dáng người xinh đẹp quyến rũ, thường xuyên đỏ mặt, không biết có phải thân thể có vấn đề hay không.

"Thất công chúa rất tốt."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Trên thực tế hắn vẫn rất có hảo cảm với Thất công chúa.

Dù sao trước đây khi Hạ Bình Nghĩa ra tay với hắn, đã lên tiếng trước tiên.

Hắn vẫn nhớ rõ chuyện này.

Nhưng mà ấn tượng cũng chỉ vẻn vẹn dừng lại ở đây.

Dù sao...

Sau đó cũng không có nói chuyện nhiều với Sở Linh Nhi.

"Rất tốt sao?"

Nghe thấy Cố Dương trả lời, ánh mắt Sở Hoàng lập tức sáng lên.

Nhìn có vẻ như là có hy vọng!

Trong lòng hắn khẽ động.

Sau đó rèn sắt khi còn nóng, nói: "Đã như vậy...Vậy nếu ta gả Linh Nhi cho ngươi, ngươi có bằng lòng không?"

"Gả?"

Cố Dương lập tức cả kinh.

Hoàn toàn không nghĩ tới Sở Hoàng lại có loại suy nghĩ này.

Tuy nhiên quả thật Sở Linh Nhi rất xinh đẹp, cũng là loại hình hắn thích.

Chỉ có điều là...

Nhanh như vậy đã được gả đi à? Dường như tiến triển có hơi nhanh.

Sở Linh Nhi nghe đến đó cũng không khỏi cúi thấp cái đầu nhỏ, trên mặt đỏ bừng.

Nhưng nàng thỉnh thoảng len lén liếc Cố Dương.

Muốn nhìn sắc mặt của Cố Dương.

Chờ nàng phát hiện Cố Dương dường như có chút kháng cự, nhất thời trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một tia mất mát khó giải thích...

Cố Dương chướng mắt nàng sao?

Sở Hoàng thấy vậy cũng là vội vàng mở miệng nói: "Cố Dương, ngươi không nên hiểu lầm, mặc dù ta nói là giả, nhưng cũng không phải vì lôi kéo ngươi mà bán nữ nhi, chuyện tình cảm chú trọng một chữ người tình ta nguyện."

Nghe vậy Cố Dương khẽ giật mình.

Ý của lời này của Sở Hoàng là... Thất công chúa thích mình?

Ah, trời?

Hoàn toàn không cảm thấy được nha.

Lúc trước hắn vẫn luôn đặt sự chú ý lên chuyện tu luyện, cũng không để tâm tới Sở Linh Nhi lắm.

Bây giờ suy nghĩ cẩn thận lại thấy, hình như đúng thật là vậy.

Sở Linh Nhi thường xuyên liếc trộm chính mình, nhìn chằm chằm vào mình.

Hắn còn tưởng trên mặt mình có thứ gì đó, hoá ra...

Là vì nguyên nhân này?

Cố Dương bừng tỉnh.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không khỏi nhìn về phía Sở Linh Nhi.

"Đúng rồi, còn một bí mật."

Sở Hoàng giờ phút này bỗng nhiên lặng lẽ ghé vào bên tai Cố Dương nói.

"Linh Nhi có một loại thể chất đặc thù, tên là âm Linh Thể."

"Thân mang loại thể chất này, nếu sau khi trưởng thành cùng

bạn lữ làm loại chuyện đó thì có thể đề thăng căn cốt tư chất!"

Nghe Sở Hoàng nói như vậy.

Thần sắc Cố Dương nhất thời trở nên có chút quái dị.

Khá lắm...

Số lượng tin tức này có hơi lớn nha.

Không ngờ Thất công chúa của Sở quốc lại có âm Linh Thể.

Hơn nữa, hiệu quả của âm Linh Thể này... nghĩ như thế nào cũng thấy có chút không đứng đắn.

Dùng loại chuyện đó để đề thăng căn cốt tư chất?

"Phụ hoàng, người và Cố Dương len lén nói cái gì?"

Sở Linh Nhi cũng phát hiện thần sắc Cố Dương biến hóa, lập tức nhịn không được tò mò hỏi.

"Khụ khụ, không có gì."

Sở Hoàng vội vàng ho khan hai tiếng, cười khoát tay áo.

Chợt hắn ngẩng đầu nhìn Cố Dương.

"Cho nên Cố Dương, ngươi cảm thấy như thế nào?"

"Yên tâm, ta sẽ không ép buộc ngươi, mặc kệ ngươi lựa chọn thế nào, ta cũng sẽ không nói thêm gì."

Sở Hoàng có chút mong đợi nhìn về phía Cố Dương.

Nghe đến đó, Cố Dương cũng không khỏi cười nói.

Nếu Sở Hoàng đã nói như vậy.

Hơn nữa Thất công chúa cũng thích mình.

Cố Dương còn có cái gì có thể cự tuyệt đây?

"Vậy xin đa tạ bệ hạ thành toàn."

Cố Dương hơi chắp tay.

Nghe đến đây.

Trên mặt Sở Hoàng lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

"Ngươi đồng ý rồi sao?"

"Bệ hạ đã nói đến nước này, ta tất nhiên không thể từ chối."

Cố Dương tự hỏi không phải chính nhân quân tử gì.

Yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu.

Huống chi, bất luận là dung mạo hay dáng người của Sở Linh Nhi đều là hàng đầu.

Cũng là loại mình thích.

Quan trọng nhất là, Sở Linh Nhi cũng thích mình.

Một khi đã như vậy thì tất nhiên sẽ không có lý do để cự tuyệt.

Mà Sở Linh Nhi vốn đang có chút mất mát bỗng nhiên ngẩng đầu.

Khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn ngập kinh hỉ.

Cố Dương hắn đáp ứng?

Rẹt!

Sở Linh Nhi không kiềm chế được sự vui sướng trong lòng,

trực tiếp rời khỏi chỗ ngồi chạy đến bên cạnh Cố Dương, bờ môi đỏ mọng ôn nhuận nhẹ nhàng chạm một cái lên mặt Cố Dương.

Sau đó.

Sở Linh Nhi thẹn thùng đến nỗi cái cổ trắng nõn cũng biến thành đỏ bừng.

Quay người trở lại chỗ ngồi của mình, cúi đầu.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương ngẩn người.

Sở Hoàng cũng ngơ ngác một chút, chợt cất tiếng cười ha hả.

"Ha ha ha! Hay, hay!"

"Đến đến đến, Cố Dương, từ nay về sau, ngươi ta chính là người một nhà!"

Sở Hoàng giơ chén rượu lên.

Cố Dương thấy vậy cũng nâng chén rượu lên, đụng đụng với Sở Hoàng.

Sau đó hai người uống một hơi cạn sạch.

Nâng ly cạn chén đến nửa đêm.

Sở Linh Nhi thật sự không chịu đựng được, đành trở về phòng nghỉ ngơi.

Sở Linh Nhi vừa mới rời đi.

Thân thể Sở Hoàng vốn đang say rượu, bỗng nhiên tản mát ra một trận chân nguyên dao động.

Tửu khí trong nháy mắt tiêu tán không còn.

Mà cả người hắn thì lại trở nên nghiêm túc.

Cố Dương ngược lại từ đầu tới cuối đều rất thanh tỉnh.

Thấy Sở Hoàng làm như vậy cũng không ngoài ý muốn.

Dù sao cái gọi là cồn đối với tu luyện giả bọn họ mà nói, muốn làm tê thần kinh của bọn họ thật sự quá mức khó khăn.

Hắn hơi vận chuyển công pháp, thúc giục chân nguyên một chút là có thể dễ dàng hóa giải men say.

"Cố Dương, có một chuyện cần nói rõ với ngươi."

"Trên thực tế, trên người Linh Nhi còn có một chuyện phiền toái."

"Nếu ngươi muốn thành hôn với Linh Nhi, có lẽ phải đợi chuyện phiền toái này xử lý xong mới lại tiến hành."

Sở Hoàng sắc mặt nghiêm túc nói.

"Chuyện phiền toái? Chuyện phiền toái gì?"

Nghe vậy Cố Dương cũng hơi nhướng mày, không khỏi hỏi.

Ngay cả sắc mặt Sở Hoàng cũng nghiêm túc như thế, chắc hẳn là sự tình không đơn giản.

"Việc này nói đến cũng là xui xẻo."

Sở Hoàng lắc đầu.

Rồi chợt rủ rỉ nói.

"Ngươi nên biết, bên trong biên cảnh Sở quốc mặc dù là hoàng thất Sở quốc của ta khống chế đại cục, nhưng trên thực tế Sở quốc chúng ta cũng là bị Huyền Điểu vương triều nắm giữ."

Nghe vậy Cố Dương khẽ gật đầu.

Những chuyện này hắn đều biết.

Bởi vì hắn đã từng đọc qua trong một vài sách cổ.

Nước Sở nằm trong Thanh Vực.

Nhưng trên thực tế phạm vi Thanh Vực rất rộng lớn.

Quốc gia lại càng trải rộng.

Sở quốc chỉ là một điểm trong những ngôi sao đó!

Mà ở trong Thanh vực, nổi danh nhất chính là tam đại hoàng triều, tứ đại thánh địa cùng với ngũ đại gia tộc!

Mười hai thế lực này đều chấp chưởng một phần khu vực Thanh vực.

Chỗ Sở quốc được quản hạt bởi hoàng triều Đại Viêm.

Mà dưới Đại Viêm Hoàng Triều, lại chia ra làm mười đại vương triều!

Huyền Điểu vương triều là một trong số đó.

Mỗi vương triều lại thống trị mấy trăm tiểu quốc.

Mà Sở quốc... Chẳng qua chỉ là một quốc gia tương đối bình thường trong Huyền Điểu vương triều.

Trong vòng trăm nước của vương triều Huyền Điểu, chỉ có thể coi là gần tới trung đẳng.

Mặc dù không đến mức lót đáy, nhưng cũng không phải quá gần top đầu.

"Bệ hạ nói những chuyện này làm gì?"

Cố Dương chậm rãi hỏi.

"Chuyện này có liên quan đến một tông môn thất phẩm của vương triều Huyền Điểu."

"Có liên quan đến...Linh Nhi."

Sở Hoàng có chút tức giận.

"Một năm trước, Huyền Điểu vương triều phái người đến lựa chọn nhân tuyển tham gia bách quốc chi chiến, người đến chính là thiếu tông chủ của tông môn thất phẩm Hãn Hải tông, tên là Hứa Kình."

"Lúc ấy hắn làm sứ giả Huyền Điểu vương triều đến Sở quốc, chúng ta tất nhiên là an bài thỏa đáng."

"Mà trong lúc lựa chọn thiên kiêu, hắn liếc một cái coi trọng Linh Nhi, hơn nữa còn tuyên bố muốn cưới Linh Nhi làm vợ."

"Linh Nhi cũng không thích hắn, cho nên cự tuyệt hắn. Vốn dĩ hắn còn muốn tiếp tục dây dưa không ngớt, nhưng bởi vì chuyện Huyền Điểu vương triều quá khẩn cấp, vì vậy hắn liền rời đi trước."

"Ta vốn tưởng rằng hắn sẽ từ bỏ, không nghĩ tới mấy tháng trước, hắn truyền khắp thiên hạ, nói muốn cưới Linh Nhi làm vợ, tuyên thệ chủ quyền, hơn nữa còn tuyên thệ đã ký một hôn ước!"

"Ngày hôm đó Linh Nhi khóc rất lâu, mà thân làm phụ thân, ta tất nhiên là lập tức phát bài cảnh cáo."

"Nhưng Hứa Kình kia thập phần bá đạo, hơn nữa còn nói nếu như không thành toàn, liền sẽ ra tay với Sở quốc!"

Càng nói giọng điệu của Sở Hoàng càng thêm phẫn nộ.

Đến cuối cùng, ông ta gần như nghiến răng nghiến lợi, hận

không thể ăn tươi nuốt sống đối phương.

Nghe đến đây, trong lòng Cố Dương cũng phẫn uất không thôi.

Không nói đến chuyện hôm nay Linh Nhi xem như nàng dâu chưa qua cửa của mình.

Nhưng nghĩ đến đối phương dưới tình huống Linh Nhi không nguyện ý mà chiêu cáo thiên hạ, Hứa Kình lấy việc này làm nhục người trong sạch, khiến Linh Nhi không thể không gả cho hắn.

Loại thủ đoạn này cực kỳ buồn nôn!

Cho dù là Cố Dương cũng nắm chặt song quyền.

"Hô..."

Sau khi nói xong, Sở Hoàng cũng khôi phục thần sắc rất nhanh.

"Thật có lỗi, để cho ngươi thấy bộ dáng thất thố của ta rồi."

"Chẳng qua ngươi yên tâm, ta nói những điều này không phải để ngươi phải chịu đựng, trước khi ngươi và Linh Nhi thành hôn, ta nhất định sẽ giải quyết xong việc này!"

Sở Hoàng trịnh trọng nói.

Thấy vậy, Cố Dương cũng hơi trầm ngâm.

"Bệ hạ, thực lực của Hãn Hải Tông này như thế nào?"

Cố Dương dò hỏi.

"Trong vương triều tông môn phân chia cấp bậc, trong tông môn có cường giả Nguyên Hải cảnh tọa trấn, liền xem như bát phẩm, có được cường giả Đan Hư cảnh tọa trấn, chính là tông môn thất phẩm."

Sở Hoàng suy nghĩ một chút rồi trả lời.

"Đan Hư cảnh sao?"

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên.

Hắn đối với thực lực của mình hôm nay rất tự tin.

Nếu như Kiếm chi áo nghĩa cùng quyền chi áo nghĩa đều được thúc giục... Cho dù là cường giả Đan Hư cảnh cũng chưa chắc không thể đánh một trận!

Cho dù không được, hắn có thể tùy thời sửa đổi tu vi đột phá cảnh giới của mình.

Cho dù là chuẩn bị cho tình huống xấu nhất.

Tên cường giả Đan Hư cảnh kia có rất nhiều thủ đoạn, thực lực mạnh mẽ.

Chính mình còn có một con át chủ bài cuối cùng!

Cho nên...

Tông môn thất phẩm Hãn Hải Tông, cũng không cần lo lắng cái gì.

"Chỉ là Hãn Hải tông mà thôi, Hứa Kình kia không đến cũng được, nếu dám tới Sở quốc liền bảo hắn có đi mà không về."

Cố Dương nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Sở Hoàng cũng cả kinh.

Nếu người khác nói lời này, hắn sẽ cảm thấy đó là đánh rắm!

Với tư cách là Thiếu tông chủ của Hãn Hải Tông, tu vi của đối phương đã bước vào Bão Nguyên Cảnh đỉnh phong, thậm chí sắp

đột phá Nguyên Hải Cảnh.

Ngươi lấy cái gì mà nói người ta đến không về được?

Nhưng người nói lời này chính là Cố Dương.

Trong mắt Sở Hoàng lóe ra quang mang.

"Tốt tốt tốt! Không hổ là con rể của Sở Mộ ta!"

Sở Hoàng có chút hài lòng nhẹ gật đầu, liên tục nói.

Chợt nâng chén rượu lên cụng ly với Cố Dương, uống một hơi cạn sạch.

"Chẳng qua chuyện nào ra việc nấy."

"Việc này ngươi không cần ra tay, để ta giải quyết là được."

Nghe vậy Cố Dương cũng không nói thêm gì, chỉ hơi chắp tay nói: "Nếu như bệ hạ không ứng phó được, ta đây cũng sẽ không khách khí."

"Dù sao... Ta cũng không muốn có con chuột nào nhìn chằm chằm vào nữ nhân của ta."

"Được!"

Nghe được lời này của Cố Dương, Sở Hoàng cũng không khỏi cảm giác khí huyết của mình cuồn cuộn một phen.

Người trẻ tuổi nói chuyện thật ngông cuồng!

Hắn ta rất thích!

Chẳng bao lâu trước, hắn ta cũng cuồng vọng vô biên, nhưng hôm nay!

Hắn lắc lắc đầu.

Về phần chuyện này, Sở Hoàng cảm thấy mình vẫn có thể xử lý.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ nội tình của Hãn Hải Tông, cuối cùng vẫn gật đầu.

"Nào, tiếp tục uống rượu!"

Hai người tiếp tục nâng ly cạn chén, nâng cốc nói chuyện vui vẻ.

Nói xong, bỗng nhiên lại nhắc đến chuyện của Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông.

"Hai tông môn này ngươi định làm thế nào?"

Sở Hoàng suy nghĩ một chút, chợt nhíu mày, dò hỏi.

"Bạch Linh Tông tại Sở Quốc chính là đại tông môn đệ nhất, nội tình mười phần. Nhưng trải qua trận chiến này, ta đoán chừng bọn hắn sẽ trốn khỏi Sở Quốc nghỉ ngơi lấy sức, chờ thời cơ chín muồi sẽ tìm đến ngươi báo thù."

Nghe được lời Sở Hoàng nói, Cố Dương cũng vô cùng nghiêm túc suy tư một chút.

"Mũi tên bắn lén không thể không phòng."

"Ta cũng không sợ bọn họ đến trả thù, nhưng nếu bọn họ đánh vào điểm yếu của ta, đem mục tiêu đặt ở Lưu Vân Tông mà nói, sẽ rất phiền toái."

Nghe vậy, Sở Hoàng cũng tán đồng gật đầu nhẹ.

"Đúng là như thế, ta có thể phái người canh giữ Lưu Vân Tông. Như vậy nếu Bạch Linh Tông dám phái người đánh lén, cũng coi như là có thủ đoạn."

Cố Dương lắc đầu.

Cũng không phải nói là không tin được Sở Hoàng.

Mà là để cho một hoàng thất Sở quốc, một tồn tại có thân phận tôn quý đi tới Lưu Vân Tông ở lại, ít nhiều có chút không thích hợp.

Hơn nữa hắn cũng có suy nghĩ của mình.

"Ý tốt của bệ hạ ta xin tâm lĩnh, nhưng ta có ý khác."

"Ồ? Cách gì?"

"Tìm một con yêu thú thủ hộ Lưu Vân Tông."

Cố Dương nói thẳng.

Nghe đến đây, Sở Hoàng lập tức sửng sốt.

"Yêu thú? "

"Cố Dương, ngươi nghiêm túc sao?"

"Đương nhiên, có chuyện gì à?"

Cố Dương nghi hoặc hỏi.

"Ngươi có biết Yêu thú khó thuần phục đến mức nào không?"

"Đặc biệt là yêu thú Nguyên Hải cảnh trở lên, tính nết cực kỳ quái dị. Không nói đến việc thuần dưỡng như thế nào, chỉ đơn giản nói muốn bắt thôi đã vô cùng khó khăn rồi!"

"Cho dù tốn hao một chút thủ đoạn bắt nó, cũng chưa chắc có thể làm cho nó thần phục."

"Có thể nói là cố hết sức mà không có kết quả tốt đấy."

Sở Hoàng vội vàng dặn dò.

Yêu thú cường đại người người đều biết.

Luận về tốc độ phi hành, phi chu là nhanh nhất.

Nhưng ngay cả như vậy, vẫn có cường giả càng nguyện ý tìm kiếm thu phục yêu thú, hơn nữa còn thu làm thú cưỡi của mình.

Bởi vì đủ oai phong!

Đủ đẹp trai!

Nhưng thu phục yêu thú cũng không đơn giản như vậy.

Nếu không.

Cũng không đến mức ngay cả một con yêu thú bị thuần phục cũng nhìn không thấy.

Bởi vì độ khó... Thật sự quá mức khổng lồ.

Nghe đến đây, Cố Dương ngược lại cũng không ngạc nhiên.

Nếu yêu thú dễ thuần phục, vậy mới thật sự là kỳ quái.

Nhưng khó khăn như vậy đối với hắn mà nói không phải là vấn đề!

Hắn rất nắm chắc có thể khiến yêu thú thần phục!

"Hơn nữa nếu ngươi muốn yêu thú trấn thủ tông môn, khi Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông đánh lén."

"Vậy ít nhất phải thu phục được một con yêu thú Nguyên Hải Cảnh thất trọng thậm chí trên thất trọng."

"Yêu thú cấp bậc này... Muốn thu phục thì khó càng thêm khó."

Sở Hoàng sau khi dặn dò một phen.

Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Yên tâm đi bệ hạ, ta vẫn hiểu rõ điểm này trong lòng."

"Ngươi thật sự định đi thu phục yêu thú?"

Sở Hoàng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới mình đã nói nhiều vấn đề như vậy, Cố Dương thế mà còn lựa chọn muốn đi thu phục yêu thú.

"Ừm."

Thấy Cố Dương quyết đoán tự tin như thế, hắn cũng không tiếp tục thuyết phục.

Người khác có lẽ không có khả năng, nhưng Cố Dương thì nói không chừng!

Dù sao hắn ta cũng đã bị Cố Dương làm cho thất thố quá nhiều lần.

Sau khi suy nghĩ một chút, Sở Hoàng mới nói: "Nếu như ngươi muốn thu phục yêu thú Nguyên Hải Cảnh thất trọng trở lên...Ở phía Nam Sở quốc thì có một Yêu Thú sơn mạch kéo dài mấy vạn dặm. Trong đó có rất nhiều yêu thú, thậm chí có yêu thú Nguyên Hải Cảnh đỉnh phong."

Nghe đến đây, ánh mắt Cố Dương sáng lên.

"Yêu thú sơn mạch phía nam sao?"

Trải qua gần một đêm uống rượu nói chuyện phiếm.

Khoảng cách giữa Cố Dương và Sở Hoàng cũng rút ngắn rất nhiều.

Hiện tại quan hệ giữa hai người bọn họ gần như đã đạt đến trình độ có thể kề vai sát cánh.

Nhưng mà Sở Hoàng cũng có chuyện cần phải xử lý.

Nên sáng sớm ngày hôm sau, liền chuẩn bị rời đi.

Sở Linh Nhi vốn định ở lại, cùng Cố Dương ở lại.

Chẳng qua Cố Dương cũng có tính toán của mình.

Để Sở Linh Nhi và Sở Hoàng trở về trước.

Chờ qua một khoảng thời gian nữa hắn xử lý xong chuyện của Lưu Vân Tông liền sẽ đi Hoàng Thành.

Sau khi tiễn Sở Hoàng cùng Sở Linh Nhi đi.

Cố Dương cũng trở lại trong tông môn.

Chẳng qua hắn cũng không có ý dừng lại.

Sau khi nói một tiếng với Sở Lưu Vân muốn đi ra ngoài vài ngày.

Hắn trực tiếp cưỡi phi chu Mộ Dung Bạch Phong lưu lại, rời khỏi Lưu Vân Tông, bay nhanh về phía Yêu Thú Sơn Mạch phía nam!

Không thể không nói, phi chu của Bạch Linh Tông hết sức quý giá, tốc độ cũng nhanh tới cực điểm.

Cái này nếu như thả ra bán, chỉ sợ chí ít cũng có thể đấu giá ra mấy trăm vạn linh thạch hạ phẩm thậm chí mấy ngàn vạn!

Hơn nữa còn là loại có tiền mà không mua được!

Điều này cũng không khỏi làm cho Cố Dương cảm khái nội

tình của Bạch Linh Tông – tông môn đệ nhất nước Sở này thật phong phú!

Một chiếc phi chu như thế...chỉ sợ Bạch Linh Tông kia còn không chỉ có một chiếc!

Một đường suy nghĩ cảm khái, phong cảnh trên đường đi nhanh chóng lăn lộn lướt qua.

Phi chu bay suốt một ngày một đêm.

Rốt cuộc sáng sớm ngày hôm sau.

Cố Dương cưỡi phi thuyền đến Yêu Thú Sơn Mạch.

Hắn đứng trên phi chu nhìn ra xa qua cửa sổ.

Cố Dương có thể nhìn thấy từng mảnh dãy núi khúc khuỷu uốn lượn kéo dài về phía xa.

Từ xa nhìn lại phảng phất như những con cự long dài hẹp!

Thật sự chấn động.

Cố Dương cũng không khỏi bị kinh động, nhưng chỉ hơi thất thần một chút.

Sau đó hắn điều khiển phi thuyền đi đến chỗ sâu nhất trong sơn mạch.

Ngoài Yêu Thú Sơn Mạch cơ bản đều là một ít yêu thú cấp thấp.

Đối với Cố Dương mà nói, căn bản không cần thiết thu phục.

Mà Cố Dương lái phi chu bay lượn qua trên không trung.

Lập tức khiến cho không ít tu luyện giả trên mặt đất chú ý.

"Phi chu thật là xa hoa nha, là vị đại nhân vật nào đến Yêu Thú Sơn Mạch vậy?"

"Đợi một chút... Hình như trên phi chu này có tiêu chí của Bạch Linh Tông!"

"Bạch Linh Tông? Bạch Linh Tông không phải đã rời khỏi Sở quốc rồi sao? Sao còn có phi thuyền ở bên trong Sở quốc?"

"Chẳng lẽ là một vị đại lão Bạch Linh Tông nào đó đến Yêu Thú Sơn Mạch tìm kiếm tài nguyên?"

"Chỉ sợ là vậy"

"Chắc chắn là đại lão Nguyên Hải cảnh đúng không, thật sự rất hâm mộ."

Vô số tu luyện giả không ngừng cảm khái.

Còn tưởng là Bạch Linh Tông có người đến Yêu Thú Sơn Mạch săn thú.

Bên kia.

Cố Dương đã cưỡi phi chu trực tiếp tiến vào chỗ sâu nhất trong Yêu Thú Sơn Mạch.

Nơi này, bốn phía đều có thể cảm nhận được từng luồng khí tức nguy hiểm đến cực điểm!

Cố Dương đã từ trong phi chu đi ra.

Hắn cảm thụ được khí tức xung quanh.

Mặt mũi cũng lộ vẻ kinh ngạc.

"Có ít nhất mười con yêu thú Nguyên Hải cảnh tầng tám trở lên."

"Ồ? Còn có một con yêu thú Nguyên Hải Cảnh tầng mười đỉnh phong? Có ý tứ!"

Ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia hào quang.

Xem ra đã đến đúng chỗ rồi!

Thực lực yêu thú càng mạnh, hắn tự nhiên càng hài lòng.

Thậm chí hắn còn hy vọng có thể tìm được một con yêu thú Đan Hư cảnh.

Như vậy, bằng vào thủ đoạn của mình liền có thể thu phục một con yêu thú Đan Hư cảnh.

Vậy thì quá sung sướng rồi!

Đương nhiên, yêu thú Đan Hư cảnh cũng không dễ dàng đụng phải như vậy.

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Một tiếng xé gió sắc bén vang lên giữa không trung.

Ngay sau đó, Cố Dương liền cảm giác được một cỗ khí tức cực kỳ khủng bố khóa chặt hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo thân ảnh khổng lồ che khuất bầu trời chợt bay qua từ trên đầu Cố Dương.

Mà âm thanh bén nhọn vừa rồi là từ trong miệng quái vật này truyền ra.

Cố Dương hơi ngẩng đầu.

Ánh mắt hắn không khỏi ngưng tụ lại.

Đó là một con Hùng Ưng lớn vô cùng!

Hai cánh trải rộng ra trọn vẹn hơn ngàn mét!

Mà trên đỉnh đầu con Hùng Ưng cực lớn này lại có một đám lông vũ như lửa.

"Diễm Linh Ưng! Còn là Diễm Linh Ưng Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong!"

Cố Dương nhìn chằm chằm con quái vật khổng lồ trên bầu trời kia, trong ánh mắt lập tức lập loè từng trận hào quang.

Diễm Linh Ưng là một loại sinh vật phi hành có tốc độ cực nhanh.

Nghe nói Diễm Linh Ưng toàn lực phi hành, thậm chí tốc độ có thể vượt qua cả phi chu!

Cũng là Yêu thú hiếm có có thể so tốc độ với phi chu trong đám sinh vật phi hành...!

Cố Dương cũng hưng phấn không thôi.

Không ngờ vận khí của mình tốt như vậy.

Lại có thể đụng tới Diễm Linh Ưng!

Hơn nữa còn là Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong.

"Chít chít!"

Lúc này, Diễm Linh Ưng trên không trung dường như đã nhận ra ánh mắt của Cố Dương.

Lập tức, nó nổi giận cực kỳ.

Tên nhân loại nhỏ bé này lại coi thường nó, thậm chí còn

muốn thu phục nó!

Quả thực là cuồng vọng!

Lập tức, nó rít lên một tiếng vô cùng bén nhọn.

Thân thể cao lớn nhanh chóng quay ngược lại, đúng là lúc lao xuống trực tiếp hướng Cố Dương bay nhanh đến!

Trên không trung, tiếng xé gió bén nhọn không ngừng vang lên.

Lúc này Diễm Linh Ưng giống như một đoàn hỏa diễm nóng cháy, phóng mạnh về phía Cố Dương

Cố Dương đứng giữa không trung.

Nhìn Diễm Linh Ưng bay nhanh đến.

Đột nhiên, con ngươi hắn hơi co rụt lại.

Bởi vì đúng lúc này, hắn ta lại phát hiện...

Lông vũ giống như hỏa diễm trên đỉnh đầu Diễm Linh Ưng dưới sự trùng kích ngắn ngủi thay đổi màu sắc.

Vốn màu đỏ lửa...lại trong nháy mắt chuyển đổi thành màu xanh đen.

"Đỉnh đầu lông Thanh Huyền... Chẳng lẽ Diễm Linh ưng này có một tia huyết mạch Thái Cổ Dị Chủng của Thanh Huyền Thánh Ưng?"

Cố Dương không khỏi suy đoán.

Dù sao hắn cũng đã đọc hết toàn bộ bách khoa thư của thế giới này, hơn nữa hoàn toàn ghi nhớ tri thức bên trong.

Đặc thù của Thái Cổ dị chủng chỉ tồn tại trong truyền thuyết nhớ rất rõ ràng!

Loại đặc điểm lông màu Thanh Huyền trên đỉnh đầu... chỉ có Thái Cổ Dị Chủng, Thanh Huyền Thánh Ưng mới có được!

Cho nên...

Suy đoán của hắn vô cùng có khả năng!

Nếu như con Diễm Linh Ưng này thật sự có huyết mạch Thanh Huyền thánh ưng, vậy coi như đã lời to rồi!

Nghĩ đến đây, trên mặt Cố Dương không khỏi lộ ra một tia mừng rỡ.

Mà bên kia, nhìn thấy Cố Dương hoàn toàn không nhìn mình, thậm chí còn lộ ra một nụ cười cuồng vọng.

Lập tức Diễm Linh Ưng kia lại càng thêm phẫn nộ!

Nó chính là yêu thú mạnh nhất của Yêu Thú Sơn Mạch vạn dặm này.

Đã bao giờ bị sỉ nhục như vậy?

Nó nhất định phải dạy cho tên nhân loại cuồng vọng này một bài học!

Xuy!

Trong nháy mắt, hỏa diễm nóng bỏng trên người Diễm Linh Ưng lập tức càng bốc lên.

Ngọn lửa khủng khiếp kia như thể thiêu cháy cả không gian!

Cảm nhận được khí tức khủng bố từ trên bầu trời truyền xuống.

Cố Dương cũng không khỏi nhếch miệng.

Cảm xúc của gia hỏa này vẫn rất lớn nha.

Xem ra cần phải có chút thủ đoạn.

Nghĩ đến đây, thần sắc Cố Dương lạnh nhạt đứng tại chỗ, không nhúc nhích.

Cùng lúc đó.

Ở phụ cận cũng có một vài tên cường giả Bão Nguyên cảnh xâm nhập hiểm địa, dự định săn giết một ít yêu thú Bão Nguyên cảnh.

Nhưng vừa mới tiến vào chỗ sâu trong dãy núi.

Một tiếng chim hót kinh khủng từ nơi không xa truyền đến.

Dọa cho cả người bọn họ run lên, vội vã phủ phục trên mặt đất.

Chờ thêm một lúc nữa thì phát hiện không có chuyện gì.

Lúc này bọn họ mới vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Lập tức trợn trừng hai mắt.

"Mau nhìn! Là Diễm Linh Ưng!"

"Híz, Nguyên Hải cảnh thập trọng đỉnh phong Diễm Linh Ưng!"

"Quá kinh khủng! Nếu như bị phát hiện, chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Đợi một chút... phía dưới con Diễm Linh Ưng kia, dường như có người!"

"Moá ơi! Thật sự có người!"

"Chẳng lẽ có đại năng Nguyên Hải cảnh dự định chế ngự Diễm Linh Ưng?"

"Làm sao có thể!? Tốc độ Diễm Linh Ưng nhanh vô cùng, ngay cả cường giả Nguyên Hải Cảnh thập trọng đỉnh phong cũng tuyệt đối không bắt nổi một cọng lông vũ của nó!"

"Mau nhìn! Diễm Linh Ưng muốn động thủ với người nọ!"

"Đúng là tốc độ nhanh kinh khủng, người kia chỉ sợ sẽ mất mạng!"

Bởi vì khoảng cách rất xa, bọn họ chỉ có thể miễn cưỡng nhìn thấy thân hình Cố Dương.

Mà hôm nay Cố Dương cũng không bày ra khí tức của mình, cho nên bọn họ cũng nhìn không ra tu vi của Cố Dương.

Bọn họ có thể nhìn thấy Diễm Linh Ưng!

Bởi vì thân hình Diễm Linh Ưng quá mức khổng lồ!

Khi thấy Diễm Linh Ưng phóng về phía Cố Dương với tốc độ cực kỳ khủng bố.

Vẻ mặt bọn họ lập tức lộ ra kinh hãi.

Cảm thấy Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Cùng lúc đó.

Diễm Linh Ưng nhìn Cố Dương đứng tại chỗ không nhúc nhích.

Lập tức trong đôi mắt nhân tính hóa cũng lóe lên một tia nghi hoặc.

Nhân loại này... đang làm gì vậy?

Chẳng lẽ y không nhận ra mình sắp ra tay với y sao?

Thế mà còn đứng bất động tại chỗ?

Trong lòng nó thập phần nghi hoặc.

Nhưng cũng lười nghĩ nhiều như vậy.

Nó chỉ cần hung hăng đem nhân loại này một ngụm nuốt đi là được rồi!

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Diễm Linh Ưng cũng cấp tốc tới gần Cố Dương.

Mà ngay lúc ánh mắt Diễm Linh Ưng lóe ra hưng phấn, sắp há miệng nuốt Cố Dương.

Cố Dương lại đột nhiên ngẩng đầu.

Trên mặt lộ ra một tia tươi cười như đã thực hiện được quỷ kế.

"Ngươi bị lừa rồi."

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cỗ lực lượng khí huyết kinh khủng không thể tưởng tượng ầm ầm bộc phát.

Cùng lúc đó, Cố Dương trực tiếp vươn tay, chộp tới Diễm Linh Ưng.

"Chít chít!"

Đôi mắt thú của Diễm Linh Ưng lập tức tràn đầy kinh hãi.

Tên nhân loại này...

Không đơn giản!

Diễm Linh Ưng phát giác không thích hợp, muốn lập tức đổi hướng, tránh xa Cố Dương.

Nhưng Cố Dương há lại để cho vịt đến miệng bay đi?

Tốc độ đưa tay của hắn vô cùng nhanh, bắt lấy cánh Diễm Linh ưng.

"Thả! Thả!" Diễm Linh Ưng hoảng rồi.

Cánh của mình bị Cố Dương nắm chặt.

Nó có thể cảm nhận được lực lượng khủng bố của Cố Dương trên cánh chim.

Nhất thời nó vội vàng phát ra những âm thanh giống như của con người.

Nhưng không cách nào nói ra toàn bộ câu nói, chỉ nói đầy đủ một chữ.

Dĩ nhiên khá thông tục dễ hiểu.

Có lẽ là để mình buông cái cánh của nó ra.

Nghe vậy Cố Dương cũng mỉm cười.

Sau đó hắn dùng lực, trực tiếp kéo thân thể to lớn của Diễm Linh Ưng qua.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương nâng tay trái, một quyền hung hăng đánh xuống!

Sức mạnh một con rồng ầm ầm bộc phát!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp rơi vào ngực Diễm Linh Ưng.

Lập tức, Diễm Linh Ưng chỉ cảm thấy toàn thân phát run.

Đầu càng là một trận mê man.

Lực lượng một quyền này của Cố Dương kinh khủng cỡ nào!

Nếu không phải thể phách Diễm Linh Ưng thân là yêu thú cũng đủ cường hãn.

Một quyền này đánh xuống chỉ sợ đã có thể trực tiếp đánh chết Diễm Linh Ưng!

Nhưng mặc kệ là Diễm Linh Ưng thể phách cường hãn lúc này bị Cố Dương đánh một quyền này cũng tuyệt đối không dễ chịu!

"Ngươi! Không! Đánh!"

Diễm Linh ưng cố nén đầu mê man, lại phun ra mấy cái câu tiếng người lạ lẫm từ trong miệng.

Ý tứ đoán chừng chính là ngươi đừng có đánh ta nữa.

"Thần phục ta, ký kết huyết khế chủ tớ với ta."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng nói.

Nghe được lời Cố Dương nói, Diễm Linh Ưng lúc này lộ vẻ hoảng sợ.

Đôi cánh lập tức vỗ càng thêm mạnh hơn.

Điên cuồng muốn tránh thoát trói buộc của Cố Dương.

"Xem ra ngươi vẫn chưa hiểu ý của ta."

Cố Dương cũng không nóng nảy, khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Rồi sau đó cũng không nói thêm gì.

Lại một quyền trực tiếp rơi vào ngực Diễm Linh Ưng.

Lực lượng kinh khủng nhất thời lại đánh Diễm Linh Ưng đến thất điên bát đảo.

Suýt nữa bị lực lượng cường hãn kia chấn cho mất đi ý thức!

"Không! Van xin!"

Diễm Linh Ưng phát ra một tiếng rên rỉ, vội vàng phun ra hai chữ.

Nhưng Cố Dương lại không có ý tứ để ý đến.

Lại một quyền đánh xuống.

Quyền này giáng xuống.

Trực tiếp chấn động Diễm Linh Ưng phun ra một ngụm máu tươi.

"Không thần phục, chỉ có đường chết."

Giọng Cố Dương lạnh nhạt truyền đến.

Nghe đến đó, thần sắc Diễm Linh Ưng lập tức biến đổi xoắn xuýt.

Phải biết rằng nó là một Yêu thú Nguyên Hải Cảnh đỉnh phong cao quý.

Làm sao có khả năng dễ dàng thần phục một nhân loại?

Mà tu vi của nhân loại này lại chỉ là Bão Nguyên cảnh một tầng!

Nó đương nhiên không muốn thần phục một nhân loại có tu vi Bão Nguyên cảnh tầng một!

Thế nhưng Cố Dương cũng không có cho nó quá nhiều thời gian để suy nghĩ.

Sau khi nói xong lại vung nắm đấm lên.

Mà lần này.

Trong nắm đấm bộc phát ra một cỗ quyền ý kinh khủng vô cùng!

Một quyền kết hợp quyền ý này nếu thật sự rơi vào trên người Diễm Linh Ưng...

Thần sắc Diễm Linh Ưng lập tức đại biến.

Vội vàng hô to.

"Dừng! Dừng lại! Ta... Thần phục!"

Diễm Linh Ưng thất kinh, phun ra một câu miễn cưỡng coi như hoàn chỉnh.

Nghe đến đó, nắm đấm của Cố Dương lúc này mới dừng lại ở không trung.

"Vậy liền bắt đầu đi."

Cố Dương nhàn nhạt mở miệng.

Diễm Linh Ưng nhìn nắm tay khủng bố treo trên không trung.

Lập tức nhịn không được trên mặt lộ ra vẻ sợ hãi.

Cho dù trong lòng có nhiều điều không cam lòng và không cam tâm tình nguyện.

Giờ phút này nó cũng không dám ngỗ nghịch mệnh lệnh của Cố Dương.

Chỉ thấy trên người Diễm Linh Ưng bỗng nhiên bộc phát ra một hồi lực lượng kỳ dị.

Sau đó một giọt tinh huyết vô cùng tinh thuần xuất hiện ở không trung.

Ngay khoảnh khắc sau.

Giọt tinh huyết này đúng là trực tiếp vỡ ra.

Trên không trung tạo thành từng đường vân kỳ dị.

Mà đây lại là huyết khế.

"Huyết, đính!"

Diễm Linh Ưng kinh sợ nhìn thoáng qua Cố Dương, rồi lại chậm rãi phun ra hai chữ.

Dường như là nói để Cố Dương cũng ngưng tụ một giọt huyết dịch rơi vào trên khế ước, huyết khế xem như ký kết thành công.

Cố Dương ở trong sách cổ đã từng thấy qua tri thức liên quan đến huyết khế.

Đây đúng là huyết khế.

Cho nên hắn cũng không do dự, một giọt máu trực tiếp ngưng tụ ra, sau đó rơi vào bên trong khế ước.

Lập tức, những đường vân màu máu trên không trung bộc phát ra một luồng khí tức kinh khủng.

Đường vân này đúng là một phân thành hai, một phần thành chủ, rơi vào mi tâm Cố Dương, một phần thành phụ, rơi vào thể nội Diễm Linh Ưng!

Bởi vậy...

Huyết khế chủ tớ đã ký xong!

Thấy vậy, khóe miệng Cố Dương nhếch lên, lộ ra vẻ tươi cười.

Tay cũng buông lỏng.

Buông Diễm Linh Ưng ra.

Mà Diễm Linh Ưng giờ phút này lại vô cùng trầm thấp cúi đầu, lộ ra cảm xúc thập phần sa sút.

Nghĩ tới nó cao quý như vậy, lại cùng một tên gà mờ Bão Nguyên cảnh tầng một, ký kết huyết khế chủ tớ của nhân loại.

Quả thực là quá mất mặt!

Mà cùng lúc đó.

Bên trong một mảnh rừng rậm phía dưới.

Đám người kia hoàn toàn nhìn mà choáng váng.

Bọn họ tận mắt thấy Cố Dương đứng tại chỗ, sau đó một tay bắt lấy cánh Diễm Linh Ưng, từng quyền từng quyền rơi xuống.

Hắn quả thật đã đánh cho Diễm Linh Ưng Nguyên Hải cảnh thập trọng đỉnh phong trở nên thần phục.

Thậm chí...

Chủ động thi triển khế ước chủ tớ.

Sau đó, huyết khế ký kết thành công.

"Ta... Có phải ta bị hoa mắt hay không?"

"Diễm Linh Ưng Nguyên Hải cảnh thập trọng đỉnh phong... Cứ như vậy bị thu phục rồi?"

"Không biết có phải ảo giác hay không, ta vừa rồi nhìn thấy người đứng ở không trung kia, tu vi dường như chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng 1."

Nhất thời, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Không trung.

Tâm tình Cố Dương cũng có chút thoải mái.

Rốt cuộc nhẹ nhàng như vậy đã thu phục Diễm Linh Ưng Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong.

Có điều, chuyện này chỉ có thể là do vận may của hắn tốt mà thôi.

Ngay từ đầu hắn ta cũng không thể hiện ra thực lực của mình.

Bằng không thì...

Với sự thông minh của Diễm Linh ưng, chắc chắn sẽ không chủ động tấn công mình...

Chính mình cũng rất khó bắt Diễm Linh Ưng.

Dù sao Diễm Linh Ưng cũng có thể nói là vương giả trên không trung.

Dù mình có tốc độ phi chu, cũng không đuổi kịp Diễm Linh Ưng.

Còn về dùng kiếm thì thôi vậy.

Nếu không cẩn thận một kiếm chém giết Diễm Linh Ưng.

Vậy thì thiệt thòi lớn rồi.

Nhưng cũng may vận khí của mình không tệ.

Cố Dương không khỏi nhìn về phía Diễm Linh Ưng vẫn luôn cúi đầu, tâm tình hết sức sa sút kia, hắn mỉm cười.

"Ngươi có phải là huyết mạch của Thái Cổ Dị Chủng Thanh Huyền Thánh Ưng?"

Cố Dương bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Nghe được Cố Dương hỏi thăm, Diễm Linh Ưng lập tức lộ ra một tia nghi hoặc.

Đôi mắt ưng kia tràn đầy kinh ngạc.

Nhân loại này làm sao biết mình có huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng?

"Không cần quản ta làm sao biết được."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, dùng ngữ khí thập phần dụ hoặc nói.

"Ngươi muốn thức tỉnh huyết mạch trong cơ thể mình không?"

Nghe đến đó, trong mắt Diễm Linh Ưng nhất thời bộc phát ra một trận tinh quang.

Thức tỉnh huyết mạch!

Đối với Diễm Linh Ưng có được huyết mạch thái cổ dị chủng thì đây chính là sức hấp dẫn trí mạng!

Nó nằm mơ cũng muốn thức tỉnh huyết mạch!

Một khi thức tỉnh được, thực lực của nó sẽ được được bảo đảm!

Bay càng nhanh, dáng vẻ càng đẹp trai, sức mạnh càng lớn!

Làm một con Diễm Linh Ưng, ai lại không muốn thức tỉnh huyết mạch chứ?

Chớ nói chi thứ hắn có, chính là huyết mạch dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền Thánh Ưng đấy!

Cho nên nó không chút do dự, vội vàng gật đầu.

Dùng ánh mắt chờ mong nhìn Cố Dương.

Cùng lúc đó, trong đầu Cố Dương cũng vang lên một âm thanh giống như chuông bạc của thiếu nữ.

"Chủ nhân, người có thể giúp ta thức tỉnh huyết mạch không?"

Nghe đến đây, Cố Dương còn ngây ra một chút.

Đây thế mà lại là ưng mái?

Chẳng qua gia hỏa này lúc trước còn cảm thấy thập phần thất vọng, cảm thấy mình đã ký kết một nhân loại bình thường.

Bây giờ lại đột nhiên có sức lực đầy tinh thần.

Điều này làm cho Cố Dương không khỏi cười nhạt một tiếng.

"Có thể."

Cố Dương khẳng định trả lời.

"Chủ nhân! Ta muốn thức tỉnh huyết mạch!"

Nghe được Cố Dương trả lời, Diễm Linh Ưng lập tức không kịp chờ đợi lập tức nói ra.

"Muốn ta giúp ngươi thức tỉnh huyết mạch thì được, nhưng mà... Ta cũng không hy vọng tọa kỵ của ta xem thường chủ nhân nhà mình, nên làm như thế nào, ngươi hiểu chưa?"

Cố Dương lãnh đạm nói.

Nghe đến đó, Diễm Linh Ưng lập tức hiểu ra.

Chủ nhân đang biểu đạt bất mãn đấy à?

Hồi tưởng lại biểu hiện lúc trước của mình, lập tức Diễm Linh Ưng cũng vội vàng gấp rút đứng lên vừa dùng cánh giúp Cố Dương phe phẩy gió, vừa thật cẩn thận dùng đầu cánh cực lớn đấm bả vai cho Cố Dương.

Thiếu chút nữa đã quỳ xuống.

Thấy vậy, Cố Dương cũng có chút hài lòng.

Trên thực tế đã ký kết chủ tớ huyết khế.

Diễm Linh Ưng không thể làm trái bất kỳ mệnh lệnh nào của mình.

Nhưng huyết khế không có nghĩa là cướp đoạt toàn bộ ý thức của nó.

Cho nên dù Diễm Linh Ưng trung thành đến đâu, vẫn sẽ sinh ra các loại cảm xúc đối với mình chẳng qua là loại cảm xúc này cũng không ảnh hưởng khế ước mà thôi.

Nhưng Cố Dương muốn chính là một con yêu thú trung thành tuyệt đối với mình.

Cho nên tự nhiên phải thuần dưỡng một phen.

Hiển nhiên.

Hôm nay mặc dù Diễm Linh Ưng còn chưa hoàn mỹ, nhưng đã xem như đạt tiêu chuẩn.

"Làm cũng không tệ."

"Đã như vậy, ta liền ban thưởng cho ngươi đi."

Cố Dương nói xong, đưa tay đặt ở trên cánh Diễm Linh Ưng.

Trên thực tế hắn cũng không rõ có thể khiến huyết mạch Diễm Linh Ưng thức tỉnh hay không.

Dù sao...

Hắn còn chưa từng thử qua.

"Thay đổi huyết mạch sủng vật... Không biết có thể thành công thức tỉnh huyết mạch hoàn mỹ hay không?"

Trong lòng Cố Dương cũng có chút khẩn trương cùng chờ mong.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn sử dụng hệ thống đối với yêu thú.

Cố Dương hít sâu một hơi, gạt bỏ hết tạp niệm.

Chợt Cố Dương tâm niệm vừa động.

"Thay đổi huyết mạch Thái Cổ Dị Chủng của Diễm Linh Ưng, thời gian là vạn năm trước!"

Khác với thay đổi tu vi.

Nếu trên người Diễm Linh Ưng mang theo huyết mạch Thái Cổ dị chủng càng về sau, như vậy loại huyết mạch này càng mỏng manh.

Cho nên nếu muốn thức tỉnh, cũng chỉ có thể sửa chữa về đằng trước!

Chỉ là Cố Dương cũng không xác định, sửa lại một vạn năm trước!

Có thể khiến huyết mạch triệt để thức tỉnh hay không?

Hắn ta cũng sinh lòng chờ mong.

Cùng lúc đó.

Trong ánh mắt Diễm Linh Ưng lóe ra vẻ khó hiểu và nghi hoặc.

Chủ nhân cứ vậy đưa tay lên cánh của mình là có thể khiến huyết mạch thức tỉnh rồi sao?

Còn có chuyện như vậy sao?

Sẽ không phải chủ nhân thực sự lừa ưng chứ?

Mà ngay khi Diễm Linh Ưng đang suy nghĩ miên man.

Đột nhiên, Diễm Linh Ưng giống như đã nhận ra điều gì đó.

Mắt ưng lập tức bộc phát ra một trận cuồng hỉ!

Đến rồi!

Đến rồi!

Đó là...

Phảng phất như tiếng kêu gọi của huyết mạch cắm rễ sâu trong linh hồn!

Trên thân thể cao lớn của Diễm Linh Ưng bắt đầu tản mát ra một cỗ khí tức thái cổ khó có thể tưởng tượng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân thể Diễm Linh Ưng đúng là bắt đầu biến hóa tốt hơn!

Bắt đầu là sợi lông chim màu lửa đỏ rực trên đỉnh đầu Diễm Linh Ưng.

Giờ phút này bắt đầu có chuyển biến!

Lúc đầu, vốn là lửa đỏ, giờ lại trực tiếp biến thành màu thanh huyền, nhưng lúc này, đã không còn là một cái nháy mắt nữa.

Mà là bảo trì màu thanh huyền, màu xanh đen vĩnh viễn!

Đỉnh đầu là lông Thanh Huyền!

Đây là biểu tượng của huyết mạch phản tổ của dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền Thánh Ưng!

Ngay sau đó.

Biến hóa trên người Diễm Linh Ưng càng thêm rõ ràng.

Lông vũ trên dưới toàn thân dần dần rút đi, thay vào đó là từng đạo lông vũ mới mọc ra tựa như bạch ngọc!

Cố Dương đứng ở một bên, nhìn biến hóa trên người Diễm Linh Ưng.

Trong ánh mắt cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

Tên này hay nhỉ.

Đây chính là dáng vẻ sau khi Thái Cổ Dị Chủng thức tỉnh sao?

Hiện giờ bộ dáng Diễm Linh Ưng đã hoàn toàn thay đổi.

Trên thân nó tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng.

Hoang Cổ!

Thâm thúy!

Mà lực lượng Diễm Linh Ưng càng tăng vọt vô số lần!

Vốn nó chỉ có thể so với Nguyên Hải Cảnh tầng mười đỉnh

phong.

Nhưng bây giờ chính là cường giả Đan Hư cảnh, cũng chưa chắc là đối thủ của nó!

"Chít chít!"

Diễm Linh Ưng bỗng nhiên phát ra một tiếng thét chói tai, thân thể cao lớn xoay vòng bay lên trên không trung.

Giác tỉnh rồi!

Nó lại thật sự thức tỉnh huyết mạch!

Hơn nữa còn là huyết mạch dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền Thánh Ưng!

Lúc này tâm tình Diễm Linh Ưng hết sức hưng phấn và kích động.

Nó cũng hoàn toàn không ngờ thủ đoạn của chủ nhân mình lại cường hãn như thế!

Vẻn vẹn đưa tay đặt lên cánh của mình, liền để cho huyết mạch của mình thức tỉnh!

Mặc dù thức tỉnh chỉ có 1% huyết mạch, nhưng như vậy đã đủ cường hãn rồi!

Ít nhất trong Yêu Thú Sơn Mạch này... Không có bất kỳ Yêu thú nào là địch thủ của nó nữa!

Cho dù là ở toàn bộ Sở Quốc, cũng không hề có người nào có thể sánh ngang với nó!

Nó hưng phấn huy động hai cánh trên không trung, hưởng thụ khoái cảm khi lực lượng bạo tăng!

Cũng không lâu lắm.

Nó liền từ không trung hạ xuống, đi tới trước mặt Cố Dương, chợt chậm rãi cúi thấp cái đầu cực kỳ cao ngạo kia.

"Chủ nhân, cám ơn ngài đã giúp ta thức tỉnh huyết mạch!"

Diễm Linh Ưng không còn bất kỳ ý tứ khinh thường Cố Dương nào nữa.

Chủ nhân có thể nhẹ nhõm khiến nó thức tỉnh huyết mạch, quả thực là thủ đoạn thông thiên.

Không phải đám nhân loại nông cạn kia có khả năng sánh ngang!

Nhìn thấy biểu lộ của Diễm Linh Ưng, Cố Dương mỉm cười.

"Vạn năm chỉ thức tỉnh được 1% huyết mạch sao? Thật không hổ là Thái Cổ dị chủng huyết mạch, quả nhiên là lưu truyền dài dằng dặc mà."

Cố Dương cũng có thể nhìn ra, sự tăng lên đạt được trong lần sửa đổi này cũng không tính là hoàn mỹ.

Nhưng hắn cũng không ngạc nhiên.

Dù sao...

Đây chính là huyết mạch của thái cổ dị chủng!

Nếu như vạn năm liền có thể hoàn toàn thức tỉnh, vậy cũng quá mất giá đi rồi!

Cố Dương chợt vẫy vẫy tay với Diễm Linh Ưng.

"Đi thôi."

Thấy vậy, Diễm Linh Ưng hơi ngẩn ra.

"Chủ nhân hiện tại có dự định rời khỏi nơi này không?"

"Ừm, sao vậy? Ngươi còn có việc?"

Cố Dương thấy Diễm Linh Ưng dường như trong ánh mắt lộ ra một tia lo âu, không khỏi hỏi.

"Vâng chủ nhân, con của ta còn ở trong sào huyệt."

"Con?"

Nghe đến đây, ánh mắt Cố Dương lập tức sáng lên.

Diễm Linh Ưng thuộc loại sinh vật đẻ trứng, hơn nữa Mẫu Ưng trưởng thành có thể tự động đẻ trứng.

Cố Dương vốn còn nghĩ Diễm Linh Ưng có thể có hậu duệ hay không.

Không nghĩ tới lại có thật!

Đây chính là một chuyện cực tốt!

Bản thân Diễm Linh Ưng đã có được huyết mạch của Thanh Huyền Thánh Ưng.

Nói không chừng hậu đại của nó cũng có thể kế thừa!

Nếu có thể thừa dịp nó chưa trưởng thành mà tu sửa huyết mạch, sớm thức tỉnh huyết mạch, mang lại tăng lên là vượt xa so với Diễm Linh Ưng hôm nay!

"Dẫn ta đi xem một chút."

Cố Dương lập tức nói.

Ngay lập tức ngồi ở trên lưng rộng rãi của Diễm Linh Ưng.

Diễm Linh Ưng cũng phi thường kích động, chợt phát ra một tiếng kêu bén nhọn, cánh khổng lồ chấn động mạnh một cái, trực tiếp bay ra mấy ngàn mét, lập tức liền biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhanh, một người một ưng đã đi tới một sơn cốc vắng vẻ.

Mà ở đỉnh sơn cốc.

Một cái sào huyệt thật lớn bất ngờ bị dựng lên ở đây.

Mà nơi này, chính là sào huyệt của Diễm Linh Ưng.

Sau khi đến nơi, Cố Dương chính là nhìn thấy, trong sào huyệt to lớn kia, đang nằm sấp một Diễm Linh Ưng thời kỳ ấu niên.

Đỉnh đầu của nó cũng giống Diễm Linh Ưng bên cạnh mình, có một chùm lông vũ màu lửa đỏ.

Chỉ là so với lông vũ màu lửa đỏ kia, đúng là pha lẫn một tia thanh huyền mờ nhạt!

"Hízz! Con non Diễm Linh Ưng này vậy mà huyết mạch càng thêm nồng đậm!?"

Trong ánh mắt Cố Dương nhất thời lộ ra một tia kích động.

Không nghĩ tới lại còn có niềm vui ngoài ý muốn!?

Mà ngay lúc Cố Dương đang quan sát, chỉ thấy Diễm Linh Ưng đã bay đến bên cạnh con non, sau đó nhẹ nhàng mổ đầu con non.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một giọt tinh huyết vô cùng tinh thuần lại trực tiếp trôi nổi giữa không trung.

Phịch một tiếng nổ tung!

Huyết khế chủ tớ thình lình triển khai.

"Chủ nhân."

Giọng nói của Diễm Linh Ưng vang lên trong đầu Cố Dương.

Không cần Cố Dương mở miệng, Diễm Linh Ưng để cho con non chủ động thi triển huyết khế.

Có thể thấy được Diễm Linh Ưng hôm nay rất tín nhiệm Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi cười.

Đối với việc này, hắn đương nhiên cũng sẽ không cự tuyệt.

Nên một giọt huyết dịch trực tiếp từ trong cơ thể hắn trồi lên, sau đó rơi vào bên trong đường vân huyết khế.

Rẹt!

Huyết khế ký kết thành công!

Sau đó Cố Dương cũng không có bất cứ chần chờ gì.

Ngay lập tức dưới ánh mắt trông đợi vô cùng của Diễm Linh Ưng, chậm rãi vươn tay ra chạm vào trên người con non của Diễm Linh Ưng.

"Thay đổi huyết mạch Thái Cổ dị chủng con Diễm Linh Ưng... Thời gian là, vạn năm trước!"

Rẹt!

Khi Cố Dương xác nhận sửa đổi trong nháy mắt.

Trên người con Diễm Linh Ưng kia nhất thời bộc phát ra từng đợt hào quang xanh đen.

Gần như là trong nháy mắt, lông vũ trên đỉnh đầu nó trực tiếp chuyển biến thành màu Thanh Huyền, đồng thời, thân thể của Diễm Linh Ưng con điên cuồng bành trướng lớn lên!

Khí tức trên người nó truyền đến vô cùng nặng nề!

Vốn dĩ thực lực của con Diễm Linh Ưng này đại khái là Bão Nguyên cảnh chín tầng.

Nhưng trải qua Giác Tỉnh huyết mạch, bây giờ nó đã có thể so với Nguyên Hải cảnh tầng sáu!

Phải biết rằng nó còn lâu mới trưởng thành!

Nếu chờ con Diễm Linh ưng này trưởng thành.

Thực lực tất nhiên có thể vượt qua Diễm Linh Ưng bên cạnh!

Giờ phút này, trong ánh mắt Diễm Linh Ưng tràn đầy kinh hỉ.

Đối với Cố Dương đã là bội phục sát đất.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng ở trong đầu nghe được một đạo thanh âm non nớt.

"Chủ... Chủ nhân."

Lúc này, con Diễm Linh Ưng con kia không khỏi thập phần thân thiết nhích lại gần Cố Dương.

Hiển nhiên vô cùng yêu thích Cố Dương.

Mặc dù con Diễm Linh Ưng này chỉ là con non, nhưng hình thể cũng to lớn.

Hai cánh mở ra cũng 300m.

Cho nên đứng bên cạnh Cố Dương, giống như một ngọn núi nhỏ.

Sau đó Cố Dương cũng không lưu lại nữa.

Hai con Diễm Linh Ưng một lớn một nhỏ... Không, chuẩn xác mà nói, chúng đã là Thanh Huyền Thánh Ưng thức tỉnh huyết mạch.

Nhưng con lớn nhất đó mới thức tỉnh được một phần trăm, mà con nhỏ kia thức tỉnh được đại khái mười phần trăm!

Cố Dương ngồi ở trên người Diễm Linh Ưng to lớn.

Nhìn cảnh sắc xung quanh nhanh chóng hiện lên.

Cuồng phong sắc bén thổi qua.

Cũng không khỏi khiến Cố Dương híp mắt lại.

Quả nhiên.

Dưới chân là một con yêu thú có thể so với Đan Hư cảnh làm thú cưỡi, quả thực rất có phong cách!

"Lần này thu hoạch tương đối khá nha."

Cố Dương trên mặt nở nụ cười dào dạt.

Vốn lúc trước hắn tới chỉ muốn tùy tiện tìm một con Yêu thú Nguyên Hải cảnh thất trọng trở lên thu phục là đủ rồi.

Không ngờ lại đụng phải một Diễm Linh Ưng Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong.

Không chỉ có vậy, Diễm Linh Ưng này còn có huyết mạch dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền Thánh Ưng, mà nó còn có một con non đã trưởng thành.

Con non này không ngờ cũng có huyết mạch của Thanh Huyền Thánh Ưng!

Có thể nói thu hoạch của chuyến đi lần này tuyệt đối là cực kỳ nhiều!

Một lần là thu hoạch được hai con yêu thú Thái Cổ Dị Chủng Thái Huyền Thánh Ưng!

Lưu Vân Tông.

Giờ phút này Sở Lưu Vân đang cùng Lý Thiên Minh thương lượng chuyện gì.

Mà thứ mà bọn họ thảo luận lại là chuyện về Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông.

Từ khi biết được hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải Cảnh đến Lưu Vân Tông ngày đó đều đến từ Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông.

Bọn họ liền rất rõ ràng.

Về sau hai đại tông môn này nhất định sẽ không bỏ qua Lưu Vân Tông bọn họ.

Cho dù không nói đến việc tiêu diệt Lưu Vân Tông.

Cũng nhất định sẽ dùng Lưu Vân Tông bọn họ để uy hiếp Cố Dương!

Nhưng bọn Sở Lưu Vân cũng không muốn kéo Cố Dương lui về phía sau.

"Tông chủ, người thật sự cho rằng chúng ta phải giải tán tông môn sao?"

Đại trưởng lão có chút kinh ngạc, thập phần ngoài ý muốn

nhìn Sở Lưu Vân.

Bởi vì Sở Lưu Vân vì không muốn Cố Dương bị kéo chân sau, mà định trực tiếp giải tán Lưu Vân Tông.

Như vậy cho dù Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông muốn báo thù, cũng không có chỗ mà đi!

"Không có biện pháp, Cố Dương chung quy không có khả năng một mực ở lại Lưu Vân Tông."

"Đợi Cố Dương rời đi, nếu Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông phái người đến đây... Chúng ta vô lực ngăn cản."

Sở Lưu Vân lắc đầu.

Lưu Vân Tông đã tồn tại rất nhiều năm.

Bây giờ trong tay hắn lại không thể không giải tán, đương nhiên hắn cũng cực kỳ không muốn.

Nhưng không thể làm gì.

"Có lẽ còn có biện pháp khác."

Đại trưởng lão Lý Thiên Minh không khỏi mở miệng muốn khuyên.

Nhưng vừa mới nói xong, hắn ta lập tức trầm mặc lại.

Còn biện pháp gì nữa?

Hắn không nghĩ ra được.

"Vừa lúc thừa dịp Cố Dương rời đi, chúng ta sớm giải tán đi, bằng không với tính cách của Cố Dương, hắn chắc chắn sẽ không để cho chúng ta giải tán tông môn."

Sở Lưu Vân lắc đầu, không khỏi nói.

Hắn ta biết tính cách của Cố Dương.

Nhưng hắn càng không muốn bởi vì Lưu Vân Tông mà kiềm chế sự trưởng thành của Cố Dương.

Như vậy trong lòng hắn ta cũng sẽ áy náy.

Cố Dương là Chân Long, vốn nên ngao du cửu thiên!

Nghĩ đến đây, Sở Lưu Vân cũng không do dự nữa, ngay lập tức đứng dậy, liền muốn truyền chuyện giải tán tông môn xuống.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng chim hót bén nhọn vô cùng!

Ngay khoảnh khắc sau.

Bóng ma thật lớn trực tiếp bao phủ Lưu Vân Tông ở trong đó.

Nhất thời, các đệ tử Lưu Vân Tông đều nhao nhao từ trong phòng đi ra, thần sắc hoảng sợ nhìn về phía bầu trời.

"Đó là cái gì?!"

"Thật là một con Yêu thú khổng lồ!"

"Là Diễm Linh Ưng! Trời ơi, tại sao phía trên Lưu Vân Tông chúng ta lại có Diễm Linh Ưng!"

"Hơn nữa còn là hai con Diễm Linh Ưng... Trời cao đây là muốn diệt Lưu Vân Tông ta sao?"

Sắc mặt vô số người tái nhợt.

Mặt lộ vẻ tuyệt vọng nhìn lên hai con quái vật khổng lồ đang bay lượn trên bầu trời.

Bọn họ cũng có thể cảm nhận được khí tức khủng bố toát ra từ trên người Diễm Linh Ưng!

Loại quái vật khổng lồ này... căn bản không phải Lưu Vân Tông nho nhỏ của họ có thể ngăn cản!

Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh cũng vội vàng đi ra.

Bọn hắn ngẩng đầu nhìn hai con Diễm Linh Ưng đang bay vòng quanh trên không trung, sắc mặt lập tức tái nhợt vô cùng.

"Khí tức Nguyên Hải cảnh..."

"Con còn lại... Sợ rằng so với cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bảy còn kinh khủng hơn nhiều, đây là yêu thú cấp bậc gì chứ!"

"Làm sao có thể... Yêu thú kinh khủng như vậy, tại sao lại đột nhiên xuất hiện ở Lưu Vân Tông chúng ta?"

"Chờ một chút... Hai con yêu thú này vì sao vẫn một mực xoay quanh, lại không động thủ với chúng ta?"

Sở Lưu Vân và Lý Thiên Minh ngay từ đầu cũng bị hoảng sợ.

Nhưng mà sau khi cẩn thận quan sát, bọn họ phát hiện hai con Diễm Linh Ưng khổng lồ này tuy thực lực khủng bố, nhưng vẫn luôn bay quanh đỉnh núi, không có tấn công xuống.

Điều này không khỏi khiến bọn họ có chút nghi hoặc khó hiểu.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hai con Diễm Linh Ưng kia bỗng nhiên quay ngược lại, rơi xuống.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Cuồng phong kịch liệt lập tức thổi quét qua.

Sau đó cuốn lấy vô số tro bụi lên.

Tất cả mọi người đều giơ tay lên chặn trước mặt.

Sau đó, hai Diễm Linh Ưng to lớn liền tò mò đứng ở trên đỉnh núi Lưu Vân Tông.

Chỉ có điều quả núi này đối với Diễm Linh Ưng khổng lồ kia thì dường như nhỏ hẹp hơn rất nhiều.

Sở Lưu Vân cũng giật mình, hai con Diễm Linh Ưng này... Đúng là có chủ!

Đang lúc trong lòng y tò mò rung động, rốt cuộc ai có thể thu phục hai Diễm Linh Ưng.

Đột nhiên, một bóng người quen thuộc từ trên lưng Diễm Linh Ưng đi xuống.

"Ha ha, tông chủ, không có hù dọa các ngươi chứ?"

Cố Dương trên mặt mang theo một tia cười nhạt, thong thả hạ xuống đất.

Nhìn thấy Cố Dương.

Sở Lưu Vân lập tức há to miệng.

Cố Dương!?

Chủ nhân hai con Diễm Linh Ưng này lại là Cố Dương!

Chuyện này....

"Cố Dương, đây... Là chuyện gì xảy ra?"

Sở Lưu Vân choáng váng.

Nếu như hắn không nhìn lầm, Diễm Linh Ưng bên cạnh Cố

Dương rõ ràng là lớn hơn, ít nhất tu vi của nó cũng đã trên Nguyên Hải cảnh mười tầng!

Loại yêu thú cấp bậc này Cố Dương làm sao thu phục được?

Sở Lưu Vân nghi ngờ.

Cố Dương cũng không vội giải thích.

Mà là vẫy vẫy tay với Diễm Linh Ưng.

"Về sau ngươi cứ ở lại đây bảo vệ tông môn này. Nếu có ngoại nhân muốn ra tay với tông môn thì không cần khách khí, trực tiếp cắn chết bọn hắn, hiểu rõ chưa?"

"Vâng, thưa chủ nhân!"

Diễm Linh Ưng liên tục gật đầu, âm thanh giống như thiếu nữ vang lên trong đầu Cố Dương.

Bây giờ nó có thể nói là đối với Cố Dương sùng bái đến tận cùng.

Mặc kệ Cố Dương nói gì, nó đều sẽ kiên định tin tưởng!

Thấy vậy, Cố Dương mới quay đầu nhìn về phía Sở Lưu Vân.

Hắn cười nói: "Tông chủ, từ giờ trở đi con Diễm Linh Ưng này chính là Thánh thú hộ sơn của Lưu Vân Tông chúng ta."

"Thực lực của nó có thể so với cường giả Đan Hư cảnh, cho nên không cần lo lắng Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông uy hiếp."

"Nếu bọn họ không tới thì thôi, nhưng dám tới thì cho bọn họ có đến mà không có về."

Trong ánh mắt Cố Dương lộ ra tàn nhẫn.

Mà nghe Cố Dương nói lời này, Sở Lưu Vân lập tức trừng to mắt.

Có phải hắn nghe lầm không?

Yêu thú có thể so với... Đan Hư cảnh!

Thế này khiến hắn choáng váng.

Loại yêu thú Đan Hư cảnh này, cho dù là cường giả Đan Hư cảnh cũng rất khó thu phục được nó.

Cố Dương làm thế nào làm được vậy?

Trong lòng hắn ta chấn động không thôi.

Nhưng cũng không hỏi.

Hắn cũng biết, đây là bí mật của bản thân Cố Dương!

Hơn nữa trong lòng hắn cũng cảm động không thôi.

Cố Dương... Thế mà lại vì Lưu Vân Tông mà thu phục một con yêu thú có thể sánh với Đan Hư cảnh trở thành thánh thú hộ sơn của tông môn.

Chuyện này quả thực quá mạnh mẽ!

Bây giờ đã có Diễm Linh Ưng tọa trấn Lưu Vân Tông.

Nói vậy, chắc chắn cũng sẽ không có bọn đạo chích dám can đảm xông vào Lưu Vân Tông!

Đừng nói là Sở quốc.

Chỉ sợ xem như là toàn bộ Huyền Điểu vương triều, cũng chỉ có những thế lực bên trên thập phẩm có thể động đến Lưu Vân Tông bọn họ.

Dẫu sao cường giả Đan Hư cảnh cũng không thể so với Nguyên Hải cảnh.

Loại tồn tại đó ở toàn bộ vương triều Huyền Điểu đều thuộc về chiến lực nhất lưu!

Số lượng không nhiều!

Mà ngay lúc Cố Dương nói chuyện phiếm với Sở Lưu Vân.

Tất cả đệ tử Lưu Vân Tông xung quanh đều choáng váng.

Nhìn Diễm Linh ưng vô cùng khổng lồ phía xa kia, ai nấy đều sợ tới mức hai chân run rẩy!

Bởi vì...

Khí tức trên thân Diễm Linh Ưng thực sự quá khủng bố!

Đệ tử bình thường sao có thể chịu nổi?

Và cũng không bao lâu sau.

Sự tình Lưu Vân Tông có hai Diễm Linh Ưng cường hãn không gì sánh được truyền ra với tốc độ cực nhanh.

Dù sao hình thể Diễm Linh Ưng khổng lồ như thế, muốn che giấu tin tức cũng rất khó làm.

Huống chi Cố Dương vốn là chiêu cáo hậu thế, tránh cho đám đạo chích có ý đồ với Lưu Vân Tông!

Tuy nhiên tin tức truyền ra cũng chỉ nhắc tới Diễm Linh Ưng có thể so với Nguyên Hải Cảnh đỉnh phong.

Dù sao bọn họ cũng chưa từng nhìn thấy cường giả Đan Hư cảnh.

Tự nhiên cũng không thể cho rằng Diễm Linh Ưng có được năng lực có thể so với Đan Hư cảnh!

Biết được điểm này, cũng chỉ có Cố Dương cùng Sở Lưu Vân mà thôi.

Cứ như vậy.

Tin tức Cố Dương thu phục Yêu thú Nguyên Hải Cảnh thập trọng đỉnh phong đã truyền khắp Sở quốc.

Lúc đó Sở Hoàng cùng Sở Linh Nhi mới trở lại Hoàng Thành.

Chính là biết được tin tức này.

Nhất thời trên mặt lộ ra vẻ quái dị.

"Tên nhóc này... đúng là quái vật!"

Sở Hoàng càng nhịn không được, trào phúng một câu.

Gã mặc dù chỉ cho Cố Dương một con đường, nhưng cũng không ngờ Cố Dương lại thật có thể thu phục yêu thú.

Hơn nữa hắn nhớ rõ ở Yêu Thú Sơn Mạch phía nam có thể đạt tới Nguyên Hải cảnh tầng mười cũng chỉ con Diễm Linh Ưng kia chứ?

Độ khó bắt giữ Diễm Linh Ưng vượt xa so với những yêu thú khác.

Rốt cuộc Cố Dương là làm như thế nào?

Sở Hoàng trong lòng sợ hãi thán phục không thôi, nhưng đồng thời cũng có chút cảm thấy bất đắc dĩ.

Người so với người thực sự đáng tức chết mà!

Sau khi thu phục Diễm Linh Ưng.

Cố Dương liền trở nên vô cùng nhàn rỗi.

Ngày thường cũng không có chuyện gì khác để làm.

Về phần tu luyện hoàn toàn không cần thiết phải lãng phí thời gian trên phương diện tu luyện.

Không bằng tìm kiếm một ít linh dược hoặc đan dược có thể tăng cường thiên phú.

"Hả? Đan dược?"

Cố Dương vừa mới nghĩ tới đây, lông mày không khỏi hơi nhíu lại.

Lập tức trong mắt lóe lên hào quang.

"Đúng vậy!"

"Sao ta không tự mình luyện đan?"

Cố Dương bỗng vỗ đùi, bỗng nhiên nghĩ đến.

Lấy năng lực sửa đổi hôm nay của hắn, luyện đan đối với hắn mà nói độ khó căn bản không tính là bao!

Hơn nữa, hôm nay tài nguyên của hắn có hạn chế, muốn đột phá cũng không có khả năng gửi gắm hy vọng tìm được thiên tài địa bảo có thể phá cảnh.

Nếu như mình luyện đan thì có thể tự mình giải quyết được hai vấn đề!

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương lập tức có chút không nhịn được.

Có điều Hạo Nam châu không có cái gọi là liên minh luyện đan.

Đan dược của Hạo Nam Châu trên cơ bản đều là mua từ bên ngoài.

Về phần tự chủ luyện chế không phải ai cũng có thể luyện chế được.

"Trước tiên đi hoàng thành tìm Sở Hoàng hỏi thử xem, vừa vặn xử lý xong hết rồi."

Cố Dương chậm rãi đứng dậy.

Chợt đi tìm Sở Lưu Vân dặn dò một câu.

Sau đó lại nói mấy câu với Diễm Linh Ưng.

Sau đó liền mang theo Diễm Linh Ưng chưa thành niên, trực tiếp bước lên đường tiến về hoàng thành.

Lưu Vân Tông.

Sở Lưu Vân nhìn theo bóng lưng Cố Dương và Diễm Linh Ưng đang bay nhanh rời xa.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy cảm khái.

Không biết lần sau gặp lại... Cố Dương sẽ cường đại đến mức nào?

Nhớ lại những ngày này Cố Dương một đường trưởng thành, hắn nhất thời thán phục không thôi.

Đây quả thực không phải một người bình thường có khả năng đạt được!

Trên đường.

Cố Dương ngồi ở trên lưng Diễm Linh Ưng.

Tuy rằng con Diễm Linh Ưng này còn chưa trưởng thành, nhưng tốc độ không kém mẫu thân nó chút nào.

Cho dù là phi chu cũng không thể sánh bằng tốc độ phi hành toàn lực của nó.

Tuy nhiên ở những phương diện khác cũng cần rèn luyện một chút.

Cho nên sau khi đến biên giới Sở quốc,

Cố Dương liền vẫy vẫy tay với nó.

"Đi đi, tự mình đi chơi chung quanh đi, qua vài ngày ta lại đến tìm ngươi."

"Vâng, chủ nhân!"

Âm thanh non nớt vang lên trong đầu.

Ngay sau đó, Diễm Linh Ưng liền vỗ hai cánh, bay lượn tận chân trời.

Trong nháy mắt đã biến mất không thấy bóng dáng.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi cười một tiếng, thu hồi ánh mắt, đi tới Hoàng Thành, Cố Dương ngay lập tức tìm được Sở Hoàng.

Sở Hoàng đương nhiên là vô cùng mừng rỡ.

Lập tức mời Cố Dương vào hoàng cung.

Mà tất cả mọi người trong hoàng cung đối với vị Phò mã gia trong truyền thuyết này đều biết rất rõ.

Trên đường đi cũng có không ít người lộ vẻ tò mò.

Dù sao thì bây giờ Cố Dương cũng đang nổi tiếng bên ngoài.

Cho dù là người trong hoàng thất cũng không khỏi sinh ra hiếu kỳ và thán phục.

Chẳng qua Cố Dương không nghĩ tới Sở Hoàng lại trực tiếp bố trí chung một chỗ với Sở Linh Nhi.

Lúc Sở Hoàng nói ra chuyện này, toàn thân Sở Linh Nhi đều trở nên gần như đỏ bừng, xấu hổ tới cực điểm.

Mà Cố Dương cũng có chút ngoài ý muốn.

Chẳng qua hắn lại tỏ ra thập phần lạnh nhạt.

Dù sao thì hắn và Linh Nhi cũng đã là phu thê, chỉ là chưa thành thân mà thôi.

Đã là phu thê rồi, ở cùng nhau không phải rất bình thường sao?

"Ha ha, vậy ta liền không quấy rầy nữa."

Sở Hoàng mỉm cười, liền xoay người chuồn mất.

Ngay lập tức, trong phòng chỉ còn lại Cố Dương cùng Sở Linh Nhi.

Quan hệ của hai người cũng nhanh chóng gần lại.

Sáng sớm.

Một tia nắng rơi xuống phòng.

Trên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi tràn đầy hạnh phúc, rúc vào bả vai của Cố Dương.

"Hôm nay dẫn ta đi dạo một lát?"

Cố Dương vuốt mái tóc mềm mại của Sở Linh Nhi, chậm rãi nói.

"Được nha."

Lúc này, Sở Linh Nhi nhẹ gật đầu.

Thay đổi y phục, ăn xong bữa sáng, hai người liền dắt tay nhau xuất cung.

"Phu quân, chàng muốn nhìn cái gì?"

Sở Linh Nhi há miệng chuẩn bị hỏi, lại bỗng nhiên xưng hô ấp úng một chút, chợt có chút đỏ mặt hỏi.

Dù sao thì xưng hô này đối với nàng ta mà nói cũng là lần đầu tiên.

"À...Trong Hoàng Thành có nơi luyện đan không?"

Cố Dương cũng không quên mục đích của mình, hơi tự hỏi một phen liền hỏi.

"Luyện đan?"

Hai mắt Sở Linh Nhi chợt sáng ngời.

Nàng ở trên con đường tu luyện không có thiên phú gì, nhưng ở trên luyện đan, thiên phú của nàng vẫn có chút cường đại.

Hôm nay lại là một vị luyện đan sư tam văn!

Cố Dương này xem như hỏi đúng người.

"Đương nhiên là có rồi! Phân bộ luyện đan của Sở quốc ở ngay trong hoàng thành đấy."

Sở Linh Nhi lập tức nói.

"Ồ? Dẫn ta đi xem một chút đi."

Cố Dương cũng có vẻ cảm thấy hứng thú.

Dù sao đến thế giới này lâu như vậy... Hắn cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy qua cái gọi là liên minh luyện đan.

Sau đó Sở Linh Nhi cũng hết sức cao hứng nắm tay Cố Dương.

Nói xong liền kéo Cố Dương nhanh chóng đi về phía liên minh luyện đan.

Cảnh tượng này hiển nhiên cũng khiến vô số người đi đường kinh ngạc.

"Vị kia là Thất công chúa đúng không?"

"Thất công chúa... Sao lại cùng nam tử nắm tay?"

"Hítzz...Nam tử kia là ai?"

"Kiến thức nông cạn à? Đến vị kia cũng không biết?"

"Cố Dương, thiên kiêu đệ nhất thế hệ mới của nước Sở hiện nay, hôm nay mặc dù chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng một, nhưng lại lĩnh ngộ quyền ý kiếm ý vô cùng sâu sắc, càng có thể tùy ý vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh! Cực kỳ biến thái!"

"Trời! Thì ra hắn chính là Cố Dương!"

"Không nghĩ tới Thất công chúa lại có quan hệ với Cố Dương."

"Có điều như vậy xem ra bọn họ cũng xứng đôi, trai tài gái sắc!"

Từng đợt kinh hô không ngừng vang lên từ đường phố.

Cố Dương ngược lại một mặt không đếm xỉa, có vẻ thập phần lạnh nhạt.

Hắn đã quen với cảm giác bị vô số ánh mắt nhìn chằm chằm.

Ngược lại, Sở Linh Nhi lại đỏ bừng mặt.

Nhưng khi nghe người xung quanh nói nàng rất xứng với Cố Dương, trong đầu lại giống như ăn mật.

Ngọt ngào.

Rất nhanh, có Sở Linh Nhi dẫn đầu.

Cuối cùng hai người đã tới chi nhánh của liên minh.

Phân bộ luyện đan so ra kém hoàng cung về độ xa hoa.

Nhưng vẫn tính là khá khổng lồ.

Hơn nữa người lui tới cũng không ít.

Thấy vậy, Cố Dương cùng Sở Linh Nhi cũng đi vào bên trong.

Ngay khi bọn họ vừa đi vào liên minh luyện đan.

Nhất thời có người vội vàng cung kính tiến lên phía trước.

Nàng mặc một bộ áo bào đặc chế, dung mạo dường như là một thị nữ.

"Thất công chúa đại nhân, ngài đã tới!"

"Hội trưởng đại nhân vừa mới nhắc tới ngài đây."

Thị nữ mỉm cười nói.

Ánh mắt nàng không khỏi rơi vào trên người Cố Dương bên cạnh.

Sau đó lại đưa mắt nhìn tay của Cố Dương cùng Sở Linh Nhi.

Lập tức kinh ngạc không thôi.

Chẳng qua nàng chỉ là một thị nữ, tự nhiên không dám nói thêm gì.

"Ta biết rồi, Tiểu Vân ngươi đi trước bận việc của ngươi đi."

"Vâng!"

Thị nữ vội vàng cung kính hành lễ, ngay lập tức xoay người rời đi.

"Đi thôi Cố Dương, ta dẫn ngươi đi gặp lão sư của ta!"

"Mặc dù tính tình nàng có chút không tốt, thế nhưng là một người rất tốt."

Sở Linh Nhi nhảy nhót nói.

Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Thừa dịp vừa rồi Sở Linh Nhi nói chuyện, Cố Dương ở chung quanh quan sát một chút.

Cũng không thấy người nào luyện đan.

Có điều luyện đan sư lại có không ít.

Trên áo bào của bọn họ đều khắc một ít đường vân kỳ dị.

Mà loại hoa văn này, dường như đại biểu cho trình độ của riêng mình?

Phần lớn đều là một hai đạo vân văn, nhiều nhất cũng chỉ có ba đạo vân văn, mà những Luyện Đan sư này đều kinh ngạc không gì sánh được đánh giá Cố Dương.

Hiển nhiên, bọn họ hết sức bất ngờ với một nam tử xa lạ bên người Thất công chúa Sở Linh Nhi.

Càng đừng nói đến...Sở Linh Nhi từ đầu tới cuối vẫn luôn nắm chặt tay Cố Dương, căn bản là không muốn tách ra.

Muốn không chói mắt cũng khó đấy.

Chẳng qua Cố Dương lười để ý tới ánh mắt những người này.

Đúng lúc này, Sở Linh Nhi chợt khựng lại.

"Lão sư, ta đến thăm ngài đây."

Sở Linh Nhi ngọt ngào nói.

Cách đó không xa, một đạo thân hình tuổi già lọm khọm chậm rãi đi tới.

Đó là một bà lão, nhìn qua đã có tuổi rồi.

Nhưng trên người bà ta lại tản mát ra một loại khí tức hoàn toàn bất đồng.

"Linh Nhi, cuối cùng ngươi cũng chịu tới, có thường xuyên luyện tập phương diện luyện đan không?"

Sau khi bà lão nhìn thấy Sở Linh Nhi, gương mặt già nua hiện ra nụ cười.

"Đương nhiên, ta lại luyện tập mấy tháng, nói không chừng có thể trở thành Tứ Văn Luyện Đan Sư!"

"Không tệ không tệ!"

Nghe thấy Sở Linh Nhi nói vậy, bà lão cũng hết sức cao hứng gật đầu.

Chẳng qua đúng lúc này, ánh mắt của nàng bỗng nhiên rơi vào trên người Cố Dương.

Trong mắt lập tức lộ ra một tia nghi hoặc.

"Linh Nhi, vị này là?"

"Lão sư, đây là Cố Dương, cũng là phu... Phu... Phu quân của ta."

Sở Linh Nhi thập phần thẹn thùng nói...

"Phu quân, vị này là luyện đan lão sư của ta, lão nhân gia ngài cũng là hội trưởng của phân bộ liên minh luyện đan nha, là ngũ phẩm luyện đan sư đấy! Vô cùng lợi hại!"

"Bái kiến tiền bối."

Nghe vậy Cố Dương cũng hơi chắp tay.

"Phu quân?"

Bà lão lập tức trừng mắt.

Sở Linh Nhi đã có phu quân từ lúc nào vậy? Nàng cũng không biết?

Tuy nhiên nhìn thái độ của Sở Linh Nhi, dường như rất thân thiết với nam tử này.

Nghĩ đến đây, lông mày nàng hơi dịu đi nhiều.

Hơn nữa cái tên Cố Dương này, sao lại quen tai như vậy?

Ngay khoảnh khắc sau.

Nàng nghĩ tới điều gì đó, lập tức trợn tròn hai mắt.

"Ngươi... Chẳng lẽ ngươi là Cố Dương trong truyền thuyết một

người một kiếm chém 32 vị Nguyên Hải cảnh!?"

Vẻ mặt bà lão lập tức lộ ra kinh hãi.

Mà bà ta vừa thốt ra lời này.

Lập tức những tên luyện đan sư xung quanh trong nháy mắt cũng trợn mắt há mồm.

Là hắn!

Cố Dương?!

Thiên kiêu đệ nhất thế hệ mới của Sở quốc hiện nay!

Mười bảy tuổi hắn đã đạt tới tầng một Bão Nguyên, vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh thì đơn giản giống như uống nước vậy!

Quan trọng hơn là, hiện tại Cố Dương lại là phu quân của Thất công chúa Sở Linh Nhi!

Điều này nhất thời làm cho tất cả Luyện Đan Sư lộ ra kính sợ và sùng bái.

Đương nhiên trong đó cũng có vài ánh mắt ghen ghét.

Dù sao với tư sắc và bối cảnh của Sở Linh Nhi, thì cũng không thể tránh được được mấy con ruồi.

"Phu quân..."

Trong đám người, một gã lớn tuổi biểu lộ có chút trở nên hung ác nham hiểm.

Nhưng hắn sau khi nghe được tin đồn về Cố Dương từ chung quanh, ánh mắt lập tức trở nên bất đắc dĩ trầm thấp.

Siêu cấp Thiên Kiêu Bão Nguyên cảnh có thể vượt cấp chém giết Nguyên Hải Cảnh .

Đối với sự sợ hãi thán phục của bà lão kia.

Cố Dương chỉ là cười nhạt một tiếng.

"Hư danh mà thôi, không đáng nhắc tới."

Bà lão thấy vậy, cũng có chút kinh ngạc nhìn Cố Dương.

Trước đây nàng cũng từng có giao lưu với thiên kiêu đệ nhất Bạch Thiên Hồng.

Nhưng sự ngạo mạn của Bạch Thiên Hồng kia quả thực là sắp tràn ra ngoài.

So sánh với vị Cố Dương trước mắt này, không chỉ thanh danh hiển hách, lại có vẻ hết sức lạnh nhạt, hoàn toàn không giống như là mười bảy tuổi, ngược lại lộ ra thập phần lão luyện thành thục.

Việc này không thể không khiến nàng nảy sinh hảo cảm.

Nếu như giao Linh Nhi cho hắn ta.

Dường như cũng là kết quả không tệ.

Ít nhất so với tên vô liêm sỉ nào đó thì tốt hơn nhiều!

"Phu quân, ngươi có vấn đề gì về phương diện luyện đan đều có thể hỏi lão sư nha."

Sở Linh Nhi nháy nháy mắt với Cố Dương.

Nghe đến đó, bà lão ngược lại là lộ vẻ kinh ngạc.

Thiên kiêu số một cảm thấy hứng thú với luyện đan?

Ngược lại khiến nàng có chút không nghĩ tới.

Dù sao trong ấn tượng của nàng ta.

Cái gọi là thiên kiêu không phải là chém chém giết giết thì cũng là trên đường tiến về việc chém giết giết.

Không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại có hứng thú với luyện đan.

"Quả thật có một ít câu hỏi."

"Tiền bối, nếu ta muốn luyện đan, phải nhập môn bằng cách nào?"

Cố Dương cũng không hiểu rõ luyện đan, suy tư một phen liền gọn gàng dứt khoát hỏi.

"Nhập môn?"

Bà lão nghe đến đó, nhất thời nhịn không được cười khẽ một tiếng.

"Người trẻ tuổi, luyện đan không thể so với tu luyện, muốn nhập môn không đơn giản như vậy đâu."

"Trước khi luyện đan, đầu tiên là phải học đủ tri thức thảo mộc, ít nhất phải học thuộc đủ hơn một ngàn loại dược tính tập tính cùng tác dụng phụ của nó."

"Điều này còn chưa xong, cho dù có thể học đủ nhiều kiến thức về cây cỏ, cũng chưa chắc có thể luyện thành công."

"Muốn luyện đan thành công, phải không thể thiếu linh hồn lực mạnh mẽ."

Bà lão thần sắc nghiêm túc nói.

Nói xong giọng điệu của nàng ta cũng dừng lại.

Đối phương tốt xấu gì cũng là thiên kiêu đệ nhất, vẫn không nên quá nghiêm khắc.

Hơn nữa Cố Dương cũng là phu quân của Sở Linh Nhi, nếu vì chuyện này mà Sở Linh Nhi không vui, vậy thì cái được không bù nổi cái mất.

Thế là bà lại nói tiếp: "Đương nhiên, nếu như Phò mã gia thật sự hứng thú với việc luyện đan thì... Lão thân có một phần giải thích đầy đủ về luyện đan và một phần phương pháp luyện linh hồn."

Nói đoạn, nàng lật tay một cái.

Hai quyển thư tịch cổ xưa hiện lên trong lòng bàn tay nàng.

"Không bằng Phò mã gia xem trước một chút, xem xem có thiên phú trên phương diện luyện đan hay không?"

Nghe đến đây, Cố Dương cũng là tiếp nhận bài giải luyện đan và phương pháp luyện linh hồn.

"Được."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Trong lòng cũng rất hiếu kỳ và chờ mong.

Sau đó hắn trực tiếp mở ra luyện đan tường giải.

Một trang…

Hai trang… Cố Dương cũng không ngừng lại chút nào.

Một trang cũng không nhìn tới mười giây đồng hồ liền lật ra trang thứ hai.

Một màn này cũng là để cho bà lão và Luyện Đan Sư xung

quanh lập tức nhướng mày.

Cố Dương này có ý gì?

Chương 198 - Sửa đổi, thu hoạch vượt quá tưởng tượng! Cố Dương mở ra cánh cửa mới (1)

"Phò Mã gia đây là ý gì?"

"Đây chính là lời giải luyện đan tường tận, nội dung bên trong thập phần phong phú, như vậy thật có thể học được thứ gì sao?"

"Chẳng lẽ Phò mã tự cho rằng mình tùy tuỳ tiện tiện liền có thể nhập môn luyện đan ư?"

"Aizz, đây không phải là học tập đâu, chính là giả bộ chứ?"

Không ít luyện đan sư mặt lộ vẻ bất mãn.

Ngay cả bà lão cũng không khỏi nhíu mày.

Hiển nhiên.

Thái độ học tập của Cố Dương cũng làm cho trong lòng nàng có chút bất mãn.

Phò mã gia này thật sự là tới để học tập luyện đan sao?

Nghĩ đến đây, thái độ của bà lão đối với Cố Dương cũng có chút thay đổi.

Xem ra nàng ta nhìn lầm rồi.

Cố Dương cùng Bạch Thiên Hồng giống nhau.

Đều là vì tài mà kiêu ngạo!

Nếu như luyện đan có thể dễ dàng nhập môn như vậy, vậy những Luyện Đan sư như bọn họ cũng đừng hòng ăn cơm.

Nghĩ đến đây, bà lão lắc đầu.

Nhưng cũng không nói thêm gì.

Dù sao Cố Dương là thiên kiêu đệ nhất Sở quốc, lại là phu quân của Sở Linh Nhi, cho nên nàng cũng không thể nói gì được.

Chờ Cố Dương xem hết, đến lúc đó lại tùy tiện lấy cớ qua loa cho xong.

Trên khuôn mặt nhỏ xinh xắn của Sở Linh Nhi cũng hiện ra một tia kinh ngạc.

Nàng cũng không ngờ phương thức Cố Dương lật xem luyện đan tường giải, lại không giống bình thường như thế.

Nhưng thật ra nàng cũng không có hoài nghi Cố Dương.

"Có lẽ phu quân có những lý giải độc đáo của riêng mình."

Nàng nghĩ như vậy trong lòng, chợt lặng lẽ nhìn Cố Dương.

Mà lúc này.

Cố Dương đã thuộc lòng toàn bộ luyện đan tường giải.

Chợt, hắn nhắm hai mắt lại.

Chứng kiến một màn này.

Những luyện đan sư xung quanh thì càng thêm bất mãn.

"Giả vờ giả vịt!"

"Ha ha, hắn sẽ không cho rằng làm như vậy liền có thể ngộ cái gì chứ?"

"Không nghĩ tới cái gọi là thiên kiêu đệ nhất chính là đức hạnh như thế, hữu dũng vô mưu mà thôi."

"Aizz."

Bọn họ thấp giọng lầm bầm, cũng không dám lớn tiếng nói.

Lẫn nhau xì xào bàn tán, phát tiết sự bất mãn trong lòng.

Bà lão cũng đứng tại chỗ, sự bất mãn trong ánh mắt cũng thay đổi càng thêm nồng đậm.

Hiển nhiên, bà ta cảm thấy Cố Dương đang cố ý làm ra vẻ.

Nhanh như vậy đã xem hết luyện đan tường giải có thể lĩnh ngộ được cái gì?

Chỉ sợ ngay cả nội dung là cái gì cũng không biết nhỉ?

Chẳng qua Cố Dương tất nhiên là không để ý tới ánh mắt ngoại giới.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi luyện đan tường giải! Thời gian là... Vạn năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Một cỗ lĩnh ngộ đan đạo mênh mông giống như thủy triều dũng mãnh tiến vào trong đầu mình.

Cố Dương hít sâu một hơi, yên lặng hấp thu.

Giờ phút này, phảng phất như hắn thực sự ngồi xếp bằng tại chỗ, đã lĩnh ngộ quyển sách luyện đan tường giải này hơn vạn

năm!

Mà hơn vạn năm đốn ngộ và giải thích tự nhiên cũng không phải là không có thu hoạch!

Từng đạo kiến thức về phương diện luyện đan, Cố Dương thuộc và nhớ kỹ trong lòng.

Mà trên cơ sở luyện đan tường giải, lĩnh ngộ ra lý giải thuộc về chính mình.

"Thì ra là thế!"

"Thì ra... đây chính là luyện đan sao?"

"Đích thật là một môn học vấn cao thâm!"

"Tinh tu vạn năm, mới miễn cưỡng để cho ta lý giải đan đạo đạt tới cấp bậc đại sư sao? Hơn nữa cũng chỉ là trên lý luận."

Trong lòng Cố Dương có chút cảm khái.

Quả nhiên con đường luyện đan so với hắn tưởng tượng khắc sâu không thôi.

Kiến thức lý thuyết, tinh tu vạn năm còn chưa đủ.

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi mở mắt ra.

Rồi lại tiếp tục lật xem công pháp rèn luyện linh hồn còn lại.

Pháp luyện linh hồn này, chủ yếu là giảng giải làm như thế nào để dẫn động linh hồn lực khống chế nhiệt độ cùng thời cơ hỏa diễm khi luyện đan.

Cùng với...

Làm thế nào để cường hóa trui luyện linh hồn lực.

Không thể không nói, nội dung quyển sách này vẫn rất khó nhai.

Cố Dương cũng nhanh chóng ghi nội dung vào trong đầu.

Giống như lúc trước, hắn đóng quyển sách lại.

Nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

Sửa đổi Linh Hồn Trui Luyện Pháp đến vạn năm sau!

Ngay lập tức, lại là vô vàn tri thức giống như thủy triều dũng mãnh tràn vào trong đầu.

Cùng lúc đó.

Cố Dương kinh hãi không thôi!

Bởi vì đem Linh Hồn Trui Luyện Pháp tu sửa vạn năm, linh hồn lực của hắn lại tăng lên rất nhiều!

Giờ phút này, hắn thậm chí có thể cảm nhận được linh hồn lực vô cùng khổng lồ kia của mình!

Nếu để cho hắn gặp lại tàn hồn Tử Nguyệt, cho dù không sử dụng kiếm ý của Ngộ Kiếm Thảo, hắn cũng có thể dễ dàng lợi dụng linh hồn trực tiếp xóa bỏ tàn hồn của Tử Nguyệt.

Bây giờ linh hồn lực của hắn đã cường đại đến trình độ này!

"Không nghĩ tới việc sửa đổi lại tăng lên lớn như vậy!"

Cố Dương mừng rỡ không thôi.

Không chỉ có linh hồn lực tăng lên rất nhiều.

Thậm chí còn giống như mang theo ngộ tính của mình cũng

được tăng lên!

Đây quả thực là niềm vui ngoài ý muốn!

Kể từ đó...

Luyện đan là không thể thiếu!

Cố Dương có chút hưng phấn mở to mắt.

"Tiền bối, nơi này có chỗ để luyện đan không?"

Cố Dương chắp tay hỏi bà lão.

"Hả?"

Bà lão vốn cho rằng sau khi Cố Dương xem xong cảm thấy tối nghĩa khó hiểu, sau đó trực tiếp từ bỏ.

Không ngờ Cố Dương mở mắt ra câu nói đầu tiên lại là hỏi nơi luyện đan của mình.

"Ngươi hỏi cái này để làm gì?"

Bà lão không khỏi nghi hoặc hỏi.

"Ta muốn thử luyện đan, dù sao tri thức lý thuyết biết nhiều hơn nữa cũng không bằng thử một chút."

"Cái gì?"

Nghe được lời này của Cố Dương, nhất thời bà lão trừng mắt.

Cố Dương thế mà lại muốn bắt đầu luyện đan?

Không chỉ là bà lão.

Đám luyện đan sư bên cạnh cũng trợn tròn mắt.

Trên mặt cũng đều là một bộ mặt "Ngươi mẹ nó chứ, ngươi đang đùa ta sao?!"!

"Phò mã gia, tuy rằng ta biết ngươi tu luyện có thiên phú tuyệt thế vô song, nhưng luyện đan và tu luyện hoàn toàn khác nhau."

"Trước đó ta cũng đã nói, trước khi luyện đan cần phải biết được rất nhiều tri thức."

Bà lão không khỏi mở miệng khuyên bảo.

Nàng cho rằng Cố Dương chỉ là tâm huyết dâng trào, tính toán tùy tiện thử một chút.

Nhưng với tư cách là một Luyện Đan Sư ngũ văn, nàng cũng không muốn cứ như vậy mà để cho một tên ngoại đạo tùy ý nếm thử luyện đan.

Đây quả thực là đang vũ nhục luyện đan sư!

Nghe đến đây, Cố Dương lại bình thản nói: "Tất cả tri thức ghi chép trong bản luyện đan tường giải ta đều đã lĩnh ngộ toàn bộ."

"Nhưng dẫu sao cũng chỉ là lý luận, cho nên ta muốn thử luyện đan."

"Ách..."

Nghe đến đó, bà lão lập tức sửng sốt.

Chợt nhịn không được cười ra tiếng.

Toàn bộ kiến thức trong luyện đan tường giải đều lĩnh ngộ?

Khoác lác cũng không phải khoác lác như vậy!

Luyện đan tường giải này chính là nàng kết hợp kinh nghiệm luyện đan mấy trăm năm của mình soạn ra.

Nội dung bên trong rất hỗn tạp... Coi như là thiên kiêu ngộ tính siêu phàm, không xem nội dung bên trong mấy tháng căn bản là đừng mơ có thể lĩnh ngộ được.

Kết quả Cố Dương lại nói một câu như vậy.

Nhưng cân nhắc đến tốt xấu gì Cố Dương cũng là thiên kiêu đệ nhất, nàng liền thu liễm nụ cười lại.

"Nếu Phò mã gia đã lĩnh ngộ toàn bộ nội dung bên trong luyện đan tường giải, vậy thì lão thân liền ra mấy đề, nếu như Phò mã gia có thể trả lời được thì lão thân giao phòng luyện đan chuyên dùng của mình cho ngươi dùng."

"Được."

Cố Dương lạnh nhạt gật đầu.

Khá tự tin.

Thấy vậy, bà lão cũng không nhiều lời.

Trực tiếp đưa ra đạo đề đầu tiên.

"Phiền Phò Mã Gia giúp ta miêu tả một chút tin tức liên quan tới Tường Vân thảo."

Nghe vậy, Cố Dương không hề nghĩ ngợi, trực tiếp mở miệng.

"Tường Vân thảo, sinh ra từ nơi âm hàn, tính ôn hòa, có tác dụng giảm nhiệt độ, không thích hợp sử dụng quá nhiều, quá lượng dễ nhiễm Phong Hàn."

Thấy Cố Dương một hơi đem toàn bộ các loại tin tức liên quan tới Tường Vân Thảo nói ra.

Luyện Đan Sư xung quanh lập tức trợn tròn mắt.

Hắn ta lại thật sự nhớ kỹ?!

Hơn nữa quá trình thập phần trôi chảy, thậm chí không có bất cứ sơ suất gì!

Không ít luyện đan sư cũng đọc thuộc một lần.

Kết quả là phát hiện bọn họ đọc không rành mạch nhanh chóng như Cố Dương.

Không khỏi khiến bọn họ cúi đầu.

Mất mặt!

Thật mất mặt quá mà!

Bọn hắn đắm chìm trong luyện đan đã nhiều năm như vậy.

Kết quả kiến thức đan đạo trụ cột nhất lại còn không bằng một người vừa mới tiếp xúc luyện đan.

Quả thực là mất mặt đến nhà rồi!

Mà bên kia, vẻ mặt của bà lão cũng lộ ra vẻ khiếp sợ.

Vậy mà...

Thật đúng là thuộc lòng rồi!

Hơn nữa, không sót chút nào.

Nhưng bà lão cũng không dừng lại, mở miệng nói ra đạo đề thứ hai.

"Câu hỏi thứ hai, xin cho ra ba loại phụ dược phối hợp Ngũ Chỉ Căn, hơn nữa phải làm đến mức không thể phá hư đặc tính căn bản của Ngũ Chỉ Căn."

Vấn đề này thật không đơn giản!

Thậm chí là trong luyện đan tường giải cũng không có nhắc tới tri thức này.

Muốn trả lời vấn đề này.

Ít nhất phải hiểu rõ hoàn toàn vấn đề luyện đan mới có thể trả lời được!

Nghe đến đây, đôi mày xinh đẹp của Sở Linh Nhi lập tức nhăn lại.

Không phải lão sư cố ý gây chuyện chứ?

Vấn đề này... Cho dù là nàng cũng phải suy nghĩ một lúc mới có thể trả lời được, phu quân nhưng chỉ vừa mới tiếp xúc đan đạo, làm sao trả lời được?

Lúc nàng đang chuẩn bị mở miệng nói chuyện.

Đột nhiên, Cố Dương mở miệng.

"Loại thứ nhất: Bán Nguyệt Thảo, Bán Nguyệt Thảo dược tính ôn hòa, vả lại cùng Ngũ Chỉ Căn không có bất kỳ xung đột gì, thậm chí còn có thể tăng lên hiệu quả chữa thương của Ngũ Chỉ Căn, có thể luyện chế thành đan dược hiệu quả khá tốt."

"Loại thứ hai: Lê Hoa Căn. Dược tính của Lê Hoa Căn rất kịch liệt, nhưng nếu phối hợp với Đồ Ngân Thảo thì có thể triệt tiêu triệt để."

"Loại thứ ba..."

Cố Dương miệng không ngừng nói.

Một hơi đã nói thẳng ra ba loại phụ dược dùng để phối hợp.

Sau khi nói xong, tất cả các luyện đan sư ở đây đều nhịn không được mà hít vào một hơi khí lạnh.

Tên gia hỏa này...

Vậy mà thật sự trả lời được!

Sao có thể như vậy!?

Loại vấn đề này, bọn họ suy nghĩ nửa ngày cũng mới nghĩ ra một loại.

Kết quả Cố Dương trực tiếp nói ra ba loại.

Chẳng lẽ Cố Dương thật sự lĩnh ngộ toàn bộ nội dung trong bản luyện đan kia?

Nhất thời, tất cả luyện đan sư sắc mặt đều biến dị hẳn lên.

Lúc trước bọn họ còn có chút bất mãn với Cố Dương, thậm chí lên tiếng chế giễu.

Kết quả hiện tại xem ra là thằng hề chính là ta?!

Sở Linh Nhi cũng nhịn không được mà sững sờ.

Trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra một tia vui mừng.

"Không hổ là phu quân! Quá mạnh!"

Sở Linh Nhi nắm chặt nắm đấm nhỏ, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sùng bái, bà lão thì là ngây ra tại chỗ.

Cố Dương thế mà thật sự trả lời được?

Nhưng không đợi bà lão mở miệng.

Cố Dương hơi dừng lại.

Thoáng suy tư một phen, sau đó tiếp tục mở miệng.

"Nhưng nếu muốn cho Ngũ Chỉ Căn phát huy hiệu quả chân chính, đề nghị của ta là sử dụng Nguyệt Linh Hoa và Tâm Tuyền Tham làm phụ dược, lấy Linh Tê Huyết làm vật dẫn, luyện chế thành đan dược."

"Hiệu quả chân chính của Ngũ Chỉ Căn không phải để trị liệu, mà là phá cảnh."

"Đan dược luyện chế ra như vậy, chí ít có thể khiến cho Ngưng Chân cảnh tầng mười đỉnh phong đột phá đến Bão Nguyên cảnh."

Cố Dương vừa dứt lời.

Nhất thời cả hội trường trở nên vô cùng yên tĩnh.

Tất cả luyện đan sư đều dùng ánh mắt đối đãi quái vật nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cố Dương thật sự là vừa mới tiếp xúc luyện đan sao?

Tri thức lý luận đan đạo con mẹ nó so với luyện đan sư mấy chục năm đắm chìm trong đan đạo còn phong phú gấp vô số lần!

Biến thái!

Quả thực là biến thái!

Cùng lúc đó.

Bà lão cũng hoàn toàn ngây ngẩn.

Nàng ta là Luyện Đan Sư Ngũ Văn, đương nhiên có thể nghe hiểu lời Cố Dương nói.

Nhưng đây chính là điểm kinh hãi trong lòng nàng.

Bởi vì Cố Dương nói tới chính là phương pháp luyện chế ngũ văn đan phương Phá Chân Đan!

Dược liệu, thang thuốc mặc dù có một ít điểm tinh tế hơn Cố Dương cũng không có nhắc tới.

Nhưng không phải là tích lũy tri thức của Cố Dương không được.

Mà những điểm này đều là vấn đề chỉ khi hắn tự mình ra tay luyện đan mới có thể phát hiện ra.

Nói cách khác Cố Dương bây giờ nắm giữ đan đạo tri thức đã đạt đến một loại trình độ cực kỳ khủng bố!

Thậm chí...

Nàng cảm giác tri thức đan đạo của mình cũng chưa chắc phong phú bằng Cố Dương!

Thật khoa trương quá đi!

Thậm chí chính nàng cũng có chút không thể tin được.

Phải biết rằng nàng đã đắm chìm vào Đan Đạo mấy trăm năm.

Hiểu biết về tri thức đan đạo có thể nói là sâu không thấy đáy.

Nhưng Cố Dương lại có khả năng nắm giữ không thua mình chút nào!

Nghĩ đến điều này, trong lòng nàng lại tràn đầy nghi hoặc.

Phải biết rằng lúc trước nàng đã tận mắt nhìn thấy Cố Dương lật xem lời giải luyện đan.

Cái loại phương thức lật giở này, thật sự không giống như là có đặt tâm tư vào học tập.

Nhưng kết quả khiến nàng vô cùng kinh hãi.

Chẳng lẽ...

Cố Dương là thiên tài Đan Đạo??

Nghĩ đến đây, ánh mắt của bà lão trở nên khác hẳn.

"Tiền bối, ta trả lời vấn đề của ngươi rồi, hiện tại có thể để cho ta luyện đan chứ?"

Cố Dương trên mặt mang nụ cười nhạt, nhìn bà lão.

Nghe đến đây, bà lão mới khôi phục lại tinh thần.

"Đương nhiên có thể."

Bà lão chậm rãi gật đầu.

Nhưng trong lòng vẫn mang theo một tia nghi vấn.

"Có lẽ... Chẳng qua là ngộ tính và trí nhớ lực tương đối tốt."

"Có thể lĩnh ngộ tri thức hoàn toàn không tệ, nhưng khảo nghiệm luyện đan không chỉ đơn giản là về tri thức, mà còn cần thiên phú."

"Khống chế linh hồn lực không dễ dàng nắm giữ như vậy."

Nghĩ đến đây.

Nàng trực tiếp mở ra luyện đan thất dành riêng cho Cố Dương sử dụng.

Hơn nữa bên trong còn có đan phương của Khí Huyết Đan, cùng với các loại dược thảo.

"Bên trong này ngươi có thể tùy ý sử dụng."

"Nhưng mà ta phải nhắc nhở ngươi. Mặc dù tri thức luyện đan ngươi nắm giữ rất phong phú, nhưng lúc chính thức luyện đan...

Thế nhưng không dễ dàng như vậy đâu."

"Cho nên dù nổ lò cũng không cần quá để ý, đây là chuyện thường xuyên phát sinh."

Sau khi nói xong, bà lão đi ra khỏi luyện đan thất.

Để Cố Dương một mình ở bên trong luyện đan.

"Phu quân, cố lên!"

Sở Linh Nhi lại ném ánh mắt mong đợi về phía Cố Dương, vung nắm đấm nhỏ lên.

Cố Dương mỉm cười.

Hắn chợt cầm đan phương trong tay.

"Đan phương của Khí Huyết Đan nhất phẩm sao?"

Cố Dương mở đan phương ra, ghi nhớ nội dung bên trong trong đầu.

Sau đó tâm niệm khẽ động, trực tiếp sửa chữa.

Đan phương Khí Huyết Đan, sửa chữa!

Thời gian là vạn năm sau!

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Có các loại tri thức luyện chế khí huyết đan mãnh liệt ùa vào trong đầu, giống như Cố Dương trước đó sửa chữa công pháp và võ kỹ.

Sau khi sửa chữa đan phương, trong đầu Cố Dương có thêm vô số loại lĩnh ngộ.

Không đơn giản chỉ là có liên quan đến Khí Huyết Đan.

Thậm chí trên cơ sở của Khí Huyết Đan còn cải tiến thành đan dược hoàn mỹ.

Nghĩ tới đây, Cố Dương cũng không khỏi thần sắc chấn động.

Xem ra sau này còn phải tìm kiếm nhiều đan phương khác để sửa chữa.

Đối với mình lợi ích sẽ không quá nhỏ!

Chợt Cố Dương cũng không nghĩ nhiều nữa.

Chân nguyên trong tay ngưng tụ, hình thành từng ngọn lửa nóng rực.

Ném vào trong lô đỉnh.

Rồi sau đó, hắn dựa vào linh hồn lực siêu cường khống chế hỏa diễm, từng bước bỏ vào trong đỉnh dược thảo tương ứng.

Quá trình luyện đan cần tập trung tinh thần cao độ, hơn nữa thường thường phải hao phí thời gian rất dài.

Ngoài cửa.

Sở Linh Nhi cùng với bà lão đều yên lặng chờ đợi Cố Dương luyện đan kết thúc.

Bọn họ nghiêng tai lắng nghe.

Chờ âm thanh nổ lò truyền đến.

Dù sao Cố Dương cũng là lần đầu tiên luyện chế đan dược.

Lần đầu tiên tân thủ luyện chế đan dược, nổ lò gần như là trăm phần trăm phát sinh.

Quả nhiên là vậy.

Không phải đợi bao lâu.

Một tiếng nổ mạnh từ bên trong Luyện Đan thất truyền ra.

Nghe được tiếng nổ trong luyện đan thất truyền đến.

Những luyện đan sư xung quanh đều không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Làm ta sợ muốn chết!

Còn tưởng rằng Cố Dương lần đầu tiên luyện đan có thể luyện chế thành công?

Cũng may không có thành công!

Vẫn không biến thái như vậy.

Trong lúc bọn họ cảm khái,

Bà lão cũng thoáng thở dài một hơi.

Nếu như Cố Dương lần thứ nhất luyện đan đã thành công, vậy thì không khỏi cũng quá biến thái rồi.

Nổ lò mới là bình thường.

Chẳng qua suy nghĩ một chút, nàng vẫn đi ra phía trước mở cửa, định an ủi Cố Dương luyện đan thất bại.

"Phò mã gia, người mới lần đầu luyện chế đan dược nổ lò là chuyện rất bình thường, phò mã gia cũng không nên quá mất mát."

Bà lão mở ra lò luyện đan, trên mặt mang theo một nụ cười an ủi.

Trong miệng lẩm bẩm.

Nhưng mà, bà ta còn chưa nói hết.

Một mùi đan hương nồng đậm cũng xông vào mũi.

Lập tức, vẻ mặt bà lão cứng đờ.

Sau đó bà ta vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Trên lô đỉnh cực lớn đặt giữa phòng luyện đan.

Một lò đan dược màu đỏ tròn trịa trơn bóng rõ ràng là nằm chỉnh tề ở bên trong.

Nó tản mát ra từng đợt hơi nóng hôi hổi.

Giờ phút này.

Bà lão triệt để sửng sốt.

Sở Linh Nhi cũng nhịn không được khẽ nhếch miệng nhỏ lên, sợ hãi than không thôi nhìn Cố Dương.

Phu quân, thật sự thành công rồi!?

Ngay sau đó, khuôn mặt xinh đẹp của nàng lộ vẻ hứng thú.

Mà đám luyện đan sư chung quanh chuẩn bị xem kịch vui cũng như bị sét đánh, không thể tưởng tượng nổi mà nhìn đan dược chỉnh tề trong lô đỉnh kia.

Cố Dương thế mà luyện chế thành công rồi?

Sao có thể như vậy!?

Lần đầu tiên luyện đan sao có thể thành công?

Phải biết rằng cho dù là hội trưởng của Liên minh, khi luyện đan lần đầu tiên cũng phải duy trì chừng mười lần trạng thái nổ lò mới miễn cưỡng luyện chế ra một lò đan dược.

Hơn nữa chất lượng một lò đan dược kia cao thấp không đều.

Thật sự có thể sử dụng chưa đến một nửa.

Mà trước mắt Cố Dương luyện chế một lò khí huyết đan, bà lão nhìn kỹ lại.

Phát hiện bên trong lô đỉnh, mỗi một viên khí huyết đan đều là tròn vo trơn bóng, thập phần tròn trịa!

Thậm chí trên mỗi viên khí huyết đan đều hiện ra một đạo vân văn khắc sâu.

Giờ phút này.

Bà lão trợn trừng hai mắt.

"Hoàn mỹ khí huyết đan!"

Đờ ra rồi!

Bà lão lập tức nhìn mà choáng váng.

Ban đầu trong lòng bà ta còn hơi nghi hoặc.

Nếu Cố Dương luyện đan thành công, vì sao còn phát ra một tiếng nổ kịch liệt.

Thì ra Cố Dương không ngờ lại luyện chế ra một lò Khí Huyết Đan phẩm chất hoàn mỹ, vậy thì cũng sẽ phát ra tiếng nổ mạnh!

Nhưng đây không phải xung đột dược tính lúc luyện đan dẫn phát bạo tạc.

Mà là năng lượng ẩn chứa trong đan thành quá mức nồng đậm mà dẫn phát bạo tạc!

Tuy là nổ tung, nhưng lại là hai loại tình huống hoàn toàn khác

nhau!

Cố Dương rõ ràng chỉ là lần đầu tiên luyện đan.

Nàng làm sao có thể nghĩ đến phương diện luyện đan hoàn mỹ.

Cho nên khi cô phát hiện một màn này.

Nhất thời choáng váng.

Cố Dương lần thứ nhất luyện đan, không chỉ thành công.

Lại còn đạt thành tựu luyện đan hoàn mỹ!?

Bà lão nhất thời bị chấn kinh đến mức nói không nên lời.

Biến thái!

Này không khỏi cũng quá biến thái đi!

Thậm chí bà ta còn có chút nghi ngờ.

"Cố Dương... Ngươi thật sự là lần đầu tiên luyện đan sao?"

Bà lão không nhịn được nhìn Cố Dương hỏi.

"Trước kia, ngay cả luyện đan là cái gì ta cũng không biết."

Cố Dương cười trả lời, chợt có chút bất đắc dĩ khoát tay áo.

"Đây quả thực là lần đầu tiên ta luyện đan, hơn nữa tuy rằng luyện đan thành công nhưng vẫn chưa đủ tốt."

Nói xong Cố Dương liền lấy ra một viên khí huyết đan từ trong lô đỉnh.

"Thế mà lại có một viên vẻ ngoài kém như vậy."

"Xem ra trình độ luyện đan của ta vẫn cần phải đề cao."

Cố Dương lắc đầu cảm khái nói.

Nghe đến đó, khóe miệng bà lão hơi hơi run rẩy.

Lô Khí Huyết Đan này của Cố Dương, ra một trăm hạt Khí Huyết Đan.

Thuộc về trạng thái hoàn mỹ nhất.

Mà trong một trăm viên khí huyết đan này... Chín mươi chín viên đều là hoàn mỹ khí huyết đan, cái gì là hoàn mỹ khí huyết đan đây?

Đó là thuốc có ba phần độc dược.

Đan dược cũng là như thế.

Trong mỗi một viên đan dược đều sẽ ít nhiều gì trên thân uẩn hàm một ít đan độc.

Nếu phục dụng quá nhiều đan dược, tích lũy những đan độc này sẽ cực khó dọn dẹp, thậm chí sẽ bị nhét bế tắc kinh mạch, từ đó dẫn đến cảnh giới cực khó đột phá.

Giới hạn cao nhất đã bị triệt để khóa chết.

Mà muốn làm được không có đan độc, chỉ có một phương pháp!

Đó chính là luyện chế ra đan dược hoàn mỹ!

Trong đan dược hoàn mỹ toàn bộ đều là tinh hoa, không lưu chút cặn bã.

Sau khi phục dụng đều hóa thành năng lượng tinh thuần, đương nhiên sẽ không để lại bất kỳ loại đan độc còn sót lại nào.

Nhưng muốn luyện chế đan dược hoàn mỹ cực kỳ khó khăn!

Coi như là luyện đan sư cao siêu có tay nghề cao siêu luyện chế đan dược cấp thấp, trong một lò cũng chưa chắc có thể luyện chế ra bao nhiêu đan dược hoàn mỹ.

Tỉ lệ xuất đan hoàn mỹ là rất thấp.

Nhưng Cố Dương thì sao?

Cái lò này... Có khoảng chín mươi chín hạt khí huyết đan hoàn mỹ!

Hiệu suất xuất đan hoàn mỹ cao tới chín mươi chín phần trăm!

Còn lại một hạt tuy rằng không phải hoàn mỹ khí huyết đan, nhưng so với khí huyết đan bình thường thì tốt hơn không ít!

Kết quả Cố Dương còn nói chưa đủ hoàn mỹ?

Ngươi làm vậy thì người khác làm sao sống đây?

Đương nhiên, trong ánh mắt bà lão càng nhiều kinh ngạc và tán thưởng hơn!

Thiên tài Đan Đạo!

Cố Dương tuyệt đối là thiên tài đan đạo trong vạn không có một!

Nếu nói trước đây hiểu rõ luyện đan tường giải, chỉ bởi vì ngộ tính của Cố Dương mạnh mẽ.

Mà hôm nay Cố Dương biểu hiện ra trình độ luyện đan, đã đủ để chứng minh thiên phú của Cố Dương ở phương diện luyện đan cao!

Sống nhiều năm như vậy, cho tới bây giờ bà lão còn chưa từng nhìn thấy có người lần đầu tiên tiếp xúc với luyện đan thì có thể luyện chế ra một lò đan dược.

Càng đừng nói là vẫn là luyện đan hoàn mỹ!

Tỉ lệ xuất đan hoàn mỹ lại cao tới chín mươi chín phần trăm!

"Chẳng qua khí huyết đan chỉ là đan dược nhất phẩm mà thôi."

Trong ánh mắt bà lão lóe ra tia sáng.

Cố Dương chỉ luyện chế một bình đan dược.

Còn không cách nào nhìn ra chỗ thiên tài chân chính của Cố Dương.

Nghĩ đến đây.

Sau đó bà ta lập tức lấy ra từng tờ đan phương từ trong ngực áo.

Bên trong có nhị phẩm, còn có một đan phương tam phẩm!

"Cố Dương, chỗ ta còn có một ít đan phương, trong đó còn có một đan phương tam phẩm, ngươi thử xem có thể luyện chế ra hay không."

Trong ánh mắt bà lão tràn đầy hưng phấn và chờ mong.

Nghe đến đây.

Ánh mắt Cố Dương cũng hơi sáng lên.

Hắn đang cảm thấy ngứa tay đây.

Lần đầu tiên luyện đan, đối với bản thân hắn mà nói cũng không tính là hoàn mỹ.

Về phương diện khác, phẩm cấp khí huyết đan này thật sự quá thấp, hắn tự nhiên cũng muốn thử xem đan dược cao cấp hơn.

"Để ta thử xem."

Cố Dương không chút do dự tiếp nhận một đống đan phương bà lão đưa tới.

Cửa lớn lại đóng lần nữa.

Cố Dương cũng lật xem đan phương.

Lật mỗi lần xem hết một tờ đan phương, Cố Dương sẽ lập tức sửa đổi trong lòng.

Cứ lặp đi lặp lại như vậy.

Cố Dương chỉ cảm thấy lĩnh ngộ của mình đối với luyện đan càng thêm sâu.

Đợi đến sau khi Cố Dương sửa chữa đan phương tam phẩm cuối cùng.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Trải qua sự sửa đổi liên tục.

Tâm tình Cố Dương cũng có chút chấn động.

Không chỉ tri thức đan đạo càng thêm đầy đủ.

Thậm chí dưới sự cảm ngộ vạn năm này, hắn đã cải tiến viên đan dược tam phẩm kia!

Trong ánh mắt hắn tràn ngập tự tin.

"Đã có trình độ luyện đan của ta bây giờ... Phải cam đoan trăm phần trăm xuất đan hoàn mỹ."

Lần đầu tiên luyện đan, hắn vẫn chưa làm hoàn mỹ.

Có một viên Khí Huyết Đan còn chưa đạt tới trình độ hoàn mỹ.

Mà hiện giờ lấy trình độ luyện đan của hắn thì tỷ lệ thực sự

hoàn mỹ trăm phần trăm cũng không quá khó khăn!

"Đan dược đan vân tam phẩm Vân Tòng Đan, sau khi phục dụng có thể kích phát cực hạn thân thể, bộc phát ra tốc độ cực hạn, thích hợp với các loại cảnh tượng chạy trốn."

Cố Dương hơi nỉ non.

"Vân Tòng Đan cần tài liệu có Bách Diệp Thảo, Vân Tòng Căn, Thanh Linh Tham, Tử Vũ Hoa..."

Cố Dương ở một bên tìm ra toàn bộ tài liệu cần thiết chồng chất ở bên cạnh.

Sau đó khống chế chân nguyên ngưng tụ thành hỏa diễm, bắt đầu cho lô đỉnh nóng lên.

Lập tức dựa theo đan phương bắt đầu luyện chế Vân Tòng Đan.

Đối với Cố Dương mà nói, luyện chế đan dược nhất phẩm tốn thời gian rất ít.

Dù sao phẩm cấp thấp.

Mà đan dược luyện chế phẩm cấp cao hơn một chút thì sẽ tốn thời gian càng lâu!

Trình tự vượt xa đan dược nhất phẩm.

Ngoài cửa.

Bà lão cũng vô cùng kiên nhẫn mà chờ đợi.

Bà ta cũng hiểu rõ việc luyện chế tam phẩm đan dược tốn rất nhiều thời gian.

"Chẳng qua Cố Dương cũng chưa chắc luyện chế ra đan dược

tam phẩm, dù sao luyện chế tam phẩm đan dược cũng không dễ dàng như vậy, có lẽ hắn đang luyện chế đan dược nhị phẩm."

Bà lão thầm nghĩ trong lòng.

Sở dĩ lấy ra nhiều đan phương nhị phẩm và đan phương tam phẩm như vậy cũng là muốn nhìn xem cực hạn của nhân vật chính là ở nơi nào.

Nhưng nàng cũng không cho rằng Cố Dương có thể luyện chế ra đan dược tam phẩm.

Thời gian từ từ trôi qua.

Không đợi quá lâu.

Một tiếng nổ kịch liệt lại lần nữa truyền đến.

Nghe đến đây.

Tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Cái lò này nổ hay là lại tới một lần luyện đan hoàn mỹ nữa?

Bọn họ không dám kết luận bậy bạ.

Tất cả đều nhao nhao ngẩng đầu nhìn chằm chằm đại môn.

Bà lão cũng hơi sửng sốt.

Thần sắc cũng trở nên quái dị.

"Không thể nào..."

Bà ta lầm bầm một câu, bỗng nhiên mở cửa lớn ra.

Mùi thuốc nồng nặc nhất thời phát ra.

Lúc này biểu cảm trên mặt bà lão bỗng biến thành phức tạp.

Luyện đan hoàn mỹ!

Cố Dương thế mà lại tới một lần luyện đan hoàn mỹ!

Mẹ nó, luyện đan hoàn mỹ đối với đa số Luyện Đan sư đều chỉ có thể ngộ mà không thể cầu.

Thậm chí là cần thiên thời địa lợi nhân hòa mới có thể miễn cưỡng làm được như vậy.

Kết quả...

Cố Dương cầm lên liền tới hai lần luyện đan hoàn mỹ!

Chuyện này thật là...

Đả kích người quá đáng!

Những luyện đan sư xung quanh đều cúi đầu, bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Chuyện này rất bình thường.

Ngay cả Ngũ Văn Luyện Đan Sư như bà lão, giờ phút này cũng vô cùng phiền muộn.

Có điều bà ta vẫn chậm rãi đi lên phía trước, muốn xem một chút đan dược Cố Dương luyện chế là cái gì.

Đợi đến khi bà bước lên.

Sau khi xem rõ ràng đan dược trong lô đỉnh.

Sắc mặt bà ta lập tức thay đổi.

"Vân Tòng Đan hoàn mỹ!?"

"Điều này sao có thể!?"

Bà lão nhất thời nhịn không được thất thố hô.

Bà ta quả thực bị kinh động!

Phải biết rằng Vân Tòng Đan chính là đan dược tam phẩm, bình thường chỉ có tam văn luyện đan sư trở lên mới có thể luyện chế thành công.

Nhưng Cố Dương mới tiếp xúc luyện đan chưa được một ngày đấy!

Vậy mà cũng đã có thể luyện chế ra đan dược tam phẩm sao?

Hơn nữa, còn là Vân Tòng Đan hoàn mỹ!

Sắc mặt bà lão hoàn toàn cứng đờ.

Quái vật!

Cố Dương này tuyệt đối là quái vật!

Nói là thiên tài Đan Đạo đều có chút hạ thấp Cố Dương.

Quả thực chính là yêu nghiệt đan đạo!

Tâm tình của bà lão cực kỳ phức tạp.

Bà ta đường đường là Luyện Đan Sư ngũ văn mà lại bị người mới vừa luyện đan đả kích!

Trở thành luyện đan sư ngũ văn, bà ta bỏ ra khoảng chừng hơn 300 năm.

Mà Cố Dương trong vòng một ngày chính là từ không đến có, trở thành tam văn luyện đan sư!

So sánh mãnh liệt này có thể nói là khiến bà lão bị đả kích!

CMN đây là...

Cũng không khỏi quá biến thái mà!

Đang cảm khái, bà nhìn kỹ vào trong lô đỉnh.

Nhất thời thần sắc càng thêm phức tạp!

Ba mươi hạt Vân Tòng Đan hoàn mỹ thình lình yên tĩnh nằm ở bên trong.

Phải biết rằng lò đan dược cấp ba tối đa chỉ có ba mươi viên.

Mà ba mươi viên toàn bộ đều là Vân Tòng Đan hoàn mỹ!

Tỷ lệ trăm phần trăm xuất đan hoàn mỹ, đang cảm thán không thôi, bỗng nhiên bà lão biến sắc.

Đợi một lát rồi bà vội vàng vươn tay, từ trong lô đỉnh lấy ra một viên Vân Tòng Đan.

Đặt ở trong tay cẩn thận quan sát.

"Không đúng! Cái này dường như... Cũng không phải là Vân Tòng Đan?"

"Vân Tòng Đan đan phương không có Cực Vũ hoa, làm sao phía trên lại tản mát ra một tia hương thơm nhàn nhạt của Cực Vũ hoa?"

Thần sắc bà lão nhất thời biến đổi.

Bà ta phát hiện Vân Tòng Đan không thích hợp.

Nghĩ đến đây, bà ta không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ tươi cười với bà ấy.

"Tiền bối không hổ là Ngũ Văn Luyện Đan Sư, chỉ trong chốc

lát đã phát hiện ra rồi."

"Trong quá trình luyện đan, ta phát hiện Vân Tòng Đan mặc dù thoạt nhìn rất hoàn thiện, thế nhưng dược tính rất mạnh."

"Nếu dùng quá nhiều, có lẽ sẽ gây tổn hại cho thân thể. Vì vậy trong quá trình luyện chế, ta liền gia nhập thêm Cực Vũ Hoa để trung hòa."

"Xem như là cải tiến đơn giản đi."

"Dược hiệu không có bất kỳ biến hóa nào."

Nghe được lời này của Cố Dương.

Bà lão triệt để ngây người tại chỗ.

Cố Dương nói cái gì?

Không ngờ trong quá trình luyện đan, hắn lại cải thiện đan phương tam phẩm hoàn thiện?

Bà lão lập tức trầm mặc.

Bà ta ta đã không thể dùng ngôn ngữ để hình dung thiên phú đan đạo của Cố Dương nữa rồi.

Ít nhất trong mắt bà ấy...

Về thiên tư đan đạo thì không ai có thể đánh đồng với Cố Dương!

Thiên phú đan đạo như yêu nghiệt này chỉ sợ cho dù đặt ở Huyền Vũ vương triều hay thậm chí toàn bộ Thanh vực, đều là yêu nghiệt đan đạo cao cấp nhất!

Nói thật, ban đầu vốn là khi Cố Dương lần đầu tiên luyện chế liền luyện chế ra một lò Khí Huyết Đan hoàn mỹ.

Bà ta có động lòng trắc ẩn.

Muốn thu Cố Dương làm đồ đệ, toàn lực bồi dưỡng Cố Dương, bồi dưỡng hắn thành một vị Luyện Đan sư ngũ văn cao cấp hơn.

Nhưng bây giờ bà ta hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này.

Cũng không phải bởi vì Cố Dương không đủ thiên phú, mà là bởi vì...

Mình căn bản không có tư cách này!

Lấy loại thiên phú đan đạo này của Cố Dương, vượt qua mình chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi.

Lúc này Cố Dương lại chưa thỏa mãn.

"Tiền bối, còn có đan phương không? Tùy tiện cấp bậc nào cũng được, đương nhiên, phẩm cấp càng cao càng tốt, ta muốn nhân lúc đang nóng tay tiếp tục luyện tập."

Nghe vậy bà lão cũng không chút do dự.

Trực tiếp đưa cho Cố Dương một trữ vật giới chỉ.

"Trong này bao gồm đại đa số đan phương của liên minh luyện đan chúng ta, đương nhiên những đan phương này đều là nhất phẩm, cũng là công khai."

"Về phần một ít đan phương khác, đều là ta tự mình thu thập sáng tạo, phẩm cấp có cao có thấp."

"Thiên tư đan đạo của phò mã gia cực kỳ khủng bố, lão thân cam bái hạ phong, phò mã gia ngài từ từ luyện đan, lão thân còn có chút việc, xin cáo lui trước."

Bà lão nói xong, nhất thời không muốn dừng lại một khắc nào, xoay người bỏ đi.

Không thể chống đỡ được.

Bà ta cảm thấy nếu như tiếp tục ở lại nơi này, Đan Đạo Chi Tâm của bà ta thậm chí sẽ vì vậy mà sụp đổ!

Bởi vì thiên tư đan đạo Cố Dương biểu hiện ra, thật sự quá kinh khủng!

Thế này ai chịu nổi?

Thấy bà lão nhanh chóng rời đi.

Đám luyện đan sư xung quanh cũng không muốn dừng lại.

Bây giờ bọn họ đã bắt đầu hoài nghi nhân sinh rồi.

Nếu tiếp tục như vậy... Chỉ sợ sẽ bị đả kích đến không nhịn được tự sát!

Vẫn là đừng tự tìm tội chịu.

Nhất thời tất cả mọi người đều nhao nhao xoay người rời đi.

Toàn bộ liên minh Luyện Đan chỉ còn lại Cố Dương và Sở Linh Nhi.

Tất nhiên Sở Linh Nhi không phải chịu bất kỳ đả kích gì.

Trong mắt nàng.

Cố Dương vốn chính là không gì không làm được!

Phu quân có thể lĩnh ngộ sự ảo diệu của luyện đan nhanh như vậy, không phải rất bình thường sao?

Trong ánh mắt Sở Linh Nhi nhìn về phía Cố Dương tràn đầy ái mộ và sùng bái.

Cố Dương cũng không quá để ý phản ứng của những người

xung quanh.

Sau đó trực tiếp lấy đan phương trong nhẫn trữ vật ra ngoài.

"Ồ?"

Nhìn đan phương trong nhẫn trữ vật, Cố Dương lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Trong này không chỉ có đan phương nhất phẩm đến tam phẩm.

Còn có đan phương tứ phẩm thậm chí ngũ phẩm!

Nhưng số lượng tự nhiên là kém hơn so với nhất phẩm đến tam phẩm.

Đan phương ngũ phẩm chỉ có một, chính là đan dược Phá Cảnh Đan.

Không ngờ lão sư của Linh Nhi lại ra tay xa xỉ như thế.

Nghĩ đến đây.

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái, ngay sau đó cũng không do dự.

Bắt đầu lật xem đan phương, đồng thời sửa chữa.

Chờ sửa đổi xong đan phương, Cố Dương cũng không nhàn rỗi một khắc, liền bắt đầu luyện đan.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Mười ngày trôi qua.

Mười ngày này Cố Dương ra ngoài ăn uống, trừ phần lớn thời gian còn lại hầu như đều đang luyện đan.

Còn những đan phương mà hội trưởng liên minh cấp cho hắn

thì hắn cũng đã sớm hiểu rõ.

Trong phòng luyện đan to như vậy.

Một tiếng nổ cực lớn vang lên.

Cố Dương cũng lau đi mồ hôi trên trán.

Nhìn đan dược mới luyện chế ra trong lò đan trước mắt.

Trên mặt cũng không khỏi lộ ra nụ cười.

"Phá Cảnh Đan này đúng là rất khó luyện chế."

Cố Dương có chút cảm khái.

Tuy rằng bây giờ kiến thức lý luận của hắn trên phương diện đan đạo thập phần phong phú.

Nhưng mà luyện chế Ngũ phẩm Phá Cảnh Đan vẫn phải hao phí không ít thời gian.

Về lý thuyết thì rất đơn giản, nhưng thực tế độ khó khi sử dụng thì xác thực không nhỏ.

"Chẳng qua tăng lên cũng không nhỏ."

Cảm nhận được linh lực khổng lồ trong đầu và sự khống chế với linh hồn đã tinh tế tỉ mỉ kia.

Cố Dương đối với việc này thập phần hài lòng.

"Với trình độ của ta bây giờ... có lẽ có thể tự sáng tạo ra đan phương."

Ánh mắt Cố Dương lóe ra tia sáng sắc bén.

Mà ngay lúc Cố Dương cảm khái.

Ngoài cửa truyền đến một trận kinh hô.

"Phò Mã gia, ngươi còn đang luyện đan?"

Cửa phòng luyện đan từ từ được mở ra.

Bà lão hội trưởng liên minh Luyện Đan trợn mắt há hốc mồm đi đến.

Những ngày qua bà ta biết Cố Dương luôn ở tại đan minh luyện đan, cho nên vì không muốn chịu đả kích, cho nên đều không tới đây.

Bà cố ý đợi mười ngày mới tới xem tình hình như thế nào.

Kết quả không nghĩ tới Cố Dương thế mà còn luyện đan!

Đây cũng quá chăm chỉ đi!

Nhưng bà ta vừa mới nói xong, không đợi Cố Dương trả lời, đã thấy được đan dược trong lò đan.

Nhất thời, bà ta lại trừng mắt nhìn.

"Đây là... Ngũ phẩm đan dược Phá Cảnh Đan!?"

"Đúng vậy."

Cố Dương cũng mỉm cười.

"Không thể không nói, luyện chế đan dược ngũ phẩm khó khăn hơn nhiều so với đan dược tam phẩm."

"Ta mất hơn ba ngày mới luyện chế ra một lò Phá Cảnh Đan hoàn mỹ."

Cố Dương cảm khái nói.

Bà lão: "..."

Bà trầm mặc.

Hoàn toàn im lặng.

Thời gian mười ngày, từ hoàn toàn không biết gì cả, đến luyện chế ra ngũ phẩm đan dược Phá Cảnh Đan!

Hơn nữa còn là Phá Cảnh đan hoàn mỹ!

Chuyện này có hợp lý không?

Đây mẹ nó là chuyện mà con người có thể làm được sao?

Bà lão thật vất vả mới từ trong bóng tối mãnh liệt kia đi ra.

Vừa tới Đan Minh, không nghĩ tới lại như bị một trận sét đánh.

Bỏ ra thời gian ba ngày chẳng phải là nói Cố Dương bảy ngày có thể luyện chế Phá Cảnh đan sao?

Hơn nữa phải qua ba ngày mới luyện chế ra Phá Cảnh Đan hoàn mỹ.

Khoe khoang!

Đây là khoe khoang trần trụi!

Nói thật đi.

Đối với sự tình Sở Quốc xuất hiện một vị kỳ tài đan đạo, trong lòng bà lão hết sức cao hứng vui vẻ.

Dù sao đối với Đan Minh bọn họ mà nói, việc này không thể nghi ngờ là một đại hỉ sự!

Nói không chừng còn được tổng bộ ban thưởng nữa.

Phải biết rằng tổng bộ còn tồn tại thất văn thậm chí cửu văn luyện đan sư.

Nếu có thể nhận được sự chú ý của tổng bộ, như vậy phân bộ Đan Minh ở Sở Quốc sẽ lớn mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng chẳng biết tại sao, bà chỉ đơn thuần không vui.

Luôn cảm thấy cả đời này mình đều sẽ sống đến trên thân chó.

Thành tựu ba trăm năm mới đạt tới... Lại là được Cố Dương mười ngày, không, nói chính xác là bảy ngày đã vượt qua.

Ngay khi bà lão rung động tột đỉnh, đến nỗi một câu cũng nói không nên lời.

Cửa Đan Minh lại có vài tên luyện đan sư đi vào.

Trên mặt bọn họ tràn đầy hưng phấn.

Mười ngày này bọn họ đã đi ra từ trong bóng tối Cố Dương mang đến.

Hơn nữa còn thuận tiện có một chút lĩnh ngộ.

Cho nên mới nóng lòng đến Đan Minh, dự định luyện đan thử một lần.

Nói không chừng còn có thể vì chuyện này mà đột phá bản thân!

Nhưng vừa đi vào Đan Minh.

Bọn họ liền ngửi thấy một mùi đan hương nồng đậm.

Vì vậy không hẹn mà cùng nhìn sang phía Cố Dương bên kia.

Ngay lập tức, bọn họ thấy được hội trưởng đang ngây người tại chỗ.

Rồi sau đó, khi thấy hội trưởng lại bày ra vẻ mặt kinh ngạc

này.

Ánh mắt của bọn hắn rơi vào trong lò đan trước người Cố Dương.

Bên trong.

Nhìn kỹ thì thấy đó là mười viên đan dược đang nằm yên tĩnh.

Làm Luyện Đan Sư, bọn họ tự nhiên có thể nhận ra Phá Cảnh Đan.

Bởi vì Hội trưởng cũng từng luyện chế qua.

Cũng chính vì vậy.

Trong nháy mắt khi nhìn thấy Phá Cảnh đan.

Bọn họ cũng giống như bà lão, hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ.

"Đan dược Ngũ phẩm Phá Cảnh Đan!"

"Đó là do Cố Dương luyện chế ra?"

"Lúc này mới qua mười ngày thôi! Hắn cũng đã có thể luyện chế ngũ phẩm đan dược!?"

"Vốn tưởng rằng một tháng ta có thể luyện đan nhập môn, thiên phú đã xem như không tệ, hiện tại xem ra ta là phế vật mà!"

"Phải mất ba năm mới trở thành Nhất Văn Luyện Đan Sư, ta khóc!"

"Tên Cố Dương này... quả thực đúng là yêu nghiệt!"

"Vì sao! Cố Dương không chỉ có thiên tư siêu phàm trong tu luyện, vậy mà tại đan đạo cũng có thiên phú biến thái như vậy!?"

"Có lẽ... đây chính là thiên kiêu."

"Còn luyện đan cái rắm gì nữa!"

Rẹt!

Một đám luyện đan sư vất vả lắm mới xuất hiện ra khỏi bóng tối, lập tức cúi đầu, rời đi với vẻ mặt đắng chát.

Khó chịu!

Quá khó tiếp thu!

Còn Cố Dương, lại không thèm để ý những chuyện này.

Hắn thoáng trầm ngâm một lát.

Sau đó trực tiếp hỏi bà lão.

"Tiền bối, những tài liệu luyện đan trong Đan Minh ta có thể bỏ linh thạch ra mua sao? Ta muốn tiếp tục luyện đan, nhưng mà một mực sử dụng tài liệu miễn phí trong Đan Minh cũng không được."

Chẳng qua Cố Dương vừa nói hết lời, bà lão vẫn sững sờ tại chỗ, không kịp phản ứng.

"Tiền bối?"

Cố Dương lại hỏi một câu.

Lúc này bà lão mới phản ứng lại.

"Ách, khục, khục, không thành vấn đề, bản thân Đan minh chúng ta cũng có nghiệp vụ bán tài liệu luyện đan, ngươi dùng trước đi, đến lúc đó chúng ta sẽ có chuyên gia đến thống kê tài liệu ngươi sử dụng, đến lúc đó thanh toán luôn."

"Được."

Nghe vậy Cố Dương cũng hài lòng gật đầu.

Như vậy cũng thập phần thuận tiện.

"Vậy ngươi tiếp tục luyện đan đi, lão thân sẽ không quấy rầy nữa, tạm biệt!"

Bà ta quyết định thật nhanh, chắp tay với Cố Dương, quay đầu rời đi.

Tuy rằng bà ấy đối với thiên phú đan đạo của Cố Dương thập phần thưởng thức tán thưởng, nhưng muốn để cho bà ta một mực ở bên Cố Dương, thật chịu không nổi!

Cứ thế mãi, bà ta sẽ cảm thấy mình là phế vật!

Nhưng trên thực tế, bà ta chính là Ngũ Văn Luyện Đan Sư duy nhất của toàn bộ Sở Quốc!

Luận năng lực, bà ta chính là đệ nhất!

Đương nhiên, đó là trước khi Cố Dương đến.

Hiện tại vị trí thứ nhất đã khó nói rồi!

Ai bảo tên quái vật Cố Dương xuất hiện chứ?

Nhìn thấy bà lão rời đi, Cố Dương cũng có chút ngoài ý muốn.

Vừa tới đã rời khỏi?

Xem ra Hội trưởng vẫn rất bận.

Nhưng hắn cũng không thèm để ý.

"Như vậy có thể buông tay buông chân bắt đầu luyện đan rồi."

Trên thực tế mười ngày nay Cố Dương mặc dù vẫn đang luyện đan, nhưng đều là rụt tay rút chân.

Dù sao thì những tài liệu này đều là của Đan Minh.

Không phải của mình.

Bây giờ ngược lại là không cần suy nghĩ những thứ đó.

"Mặc dù khi mua sắm vật liệu sẽ tốn rất nhiều linh thạch, nhưng với gia sản của ta hiện giờ hoàn toàn có thể bù đắp được."

"Huống chi ta luyện chế những đan dược này đến lúc đó còn có thể bán được, cho nên tuyệt đối là không thể lỗ vốn."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Trên thực tế, sở dĩ hắn muốn một mực luyện đan, cũng không đơn thuần là vì có thể kiếm tiền.

Trọng yếu hơn là một mực luyện đan, có thể tích lũy kinh nghiệm luyện đan.

Luyện thể có thể sửa đổi, tu vi có thể sửa đổi, kiếm ý có thể sửa đổi.

Như vậy luyện đan tất nhiên cũng có thể sửa đổi.

Đương nhiên, có kinh nghiệm trước đó, Cố Dương tự nhiên sẽ không lập tức đi sửa đổi.

Mà định tích lũy được kinh nghiệm nhất định, sau khi nội tình đầy đủ lại lựa chọn sửa chữa.

Đến lúc đó đạt được sự thăng tiến chắc chắn sẽ càng thêm cường đại!

Nghĩ đến đây, Cố Dương lập tức có động lực mười phần.

Ngay lập tức không chút do dự khai lò luyện đan!

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng này Cố Dương không hề dừng lại.

Luyện chế lượng lớn đan dược.

Trong đó có nhiều nhất là Khí Huyết Đan nhất phẩm.

Nguyên nhân cũng rất đơn giản.

Tốc độ luyện chế nhanh.

Mà Phá Cảnh đan loại đan dược phẩm cấp cao này, thứ nhất tài liệu tương đối hi hữu, luyện chế không được bao nhiêu.

Thứ hai, thời gian hao phí cũng tương đối nhiều.

Cho nên trong nửa tháng này, hắn cũng mới miễn cưỡng luyện chế được năm mươi viên mà thôi.

Trừ đó ra, thì hắn cũng luyện chế ra được không ít Vân Tòng Đan đan dược cấp 3.

Những đan dược này không sợ thối nát ở trong tay, đều là thông dụng, ở trên thị trường đều là cực kỳ quý hiếm.

"Chẳng qua trước mắt các chủng loại đan phương trong Đan Minh vẫn là quá ít, không có đan phương tăng lên về tư chất nha."

Cố Dương hơi nhíu mày.

Nói xong đã đình chỉ luyện đan.

Dù sao hắn hôm nay đan dược luyện chế đã đem không gian trong nhẫn trữ vật tích lũy thành núi.

Rất nhiều nơi đã sắp không còn chỗ đặt.

Nội tình đan đạo miễn cưỡng cũng được, chẳng qua hắn cũng không gấp tiếp tục tăng lên.

Bởi vì mục đích chủ yếu của hắn khi luyện đan, vẫn là luyện chế một ít đan dược có thể tăng lên thiên tư của mình hoặc là có thể giúp cho mình đột phá.

Nhưng loại đan dược kiểu này lại quá ít.

Cũng chỉ có Phá Cảnh đan mới có thể dính dấp vào.

Nhưng Phá Cảnh đan chỉ có thể đột phá Bão Nguyên cảnh.

Đối với y mà nói thì không có tác dụng gì quá lớn.

Cho nên phải làm chút đan phương loại khác.

"Hơn nữa... Hiện tại vũ khí của ta cũng có chút vô dụng."

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Trước đây thời điểm hắn sử dụng kiếm ý Đại viên mãn trực tiếp đập nát một thanh linh kiếm trung phẩm.

Điều này nói rõ linh kiếm trung phẩm đã không chịu nổi sự tinh thuần của kiếm ý đại viên mãn.

Cho nên...

Cũng phải kiếm một thanh vũ khí cao cấp hơn.

Nhưng vũ khí cao cấp hơn cũng không dễ tìm được như vậy.

Còn phải xem vận khí.

"Chờ chút, vì sao ta không đi luyện khí chứ?"

Cố Dương bỗng nhiên nghĩ đến.

Nếu muốn tìm được một món vũ khí cao cấp rất khó khăn.

Vậy mình rèn ra một thanh không được sao?

Ánh mắt Cố Dương bỗng nhiên sáng lên.

Hơn nữa luyện đan đã chứng minh có thể sửa đổi.

Luyện khí tương đối tương tự với luyện đan cũng là khẳng định có thể sửa đổi chứ?

Mấu chốt ở chỗ...

Hắn nhớ tới, Linh Nhi có nói qua, ngay sát liên minh luyện đan chính là nhà hàng xóm liên minh luyện khí.

Nghĩ đến đây, Cố Dương lập tức cũng không mảy may do dự, đi thẳng ra luyện đan thất, quay đầu ly khai Đan Minh, sải bước đi về phía Luyện Khí Liên Minh sát vách.

Cùng lúc đó.

Trong đại sảnh luyện khí liên minh.

Vậy mà trưởng lão của Đan Minh hội lại ngồi ngay ngắn trên ghế.

Bên cạnh cô còn ngồi một nam tử vô cùng cường tráng.

Nhìn khuôn mặt nam tử, dường như tuổi cũng rất lớn.

Râu tóc đều đã hoa râm.

Nhưng một thân cơ bắp lại gồ lên, nhìn qua rất có lực trùng kích!

Mà nam tử cường tráng này... chính là Hội trưởng của Liên minh luyện khí - Thiết Tí Sơn!

"Ha ha, Vân Tiên, nghe nói Đan Minh các ngươi có một thiên tài tuyệt thế, có việc này à?"

Thiết Tí Sơn lộ ra nụ cười chất phác, dò hỏi.

"Tin tức của ngươi rất nhanh nhạy."

Hoa Vân Tiên, là tính danh của bà lão kia.

Nhưng người biết cái tên này rất ít.

Bình thường cũng không ai dám gọi thẳng tên bà ấy.

"Không sai, hắn tên là Cố Dương, chính là yêu nhiệt thiên phú đan đạo quái dị nhất mà ta từng gặp!"

Hoa Vân Tiên uống một ngụm trà, mặt lộ vẻ đắc ý nhìn Thiết Tí Sơn.

"Hơn mười ngày trước, hắn đã có thể luyện chế ra ngũ phẩm đan dược, trở thành luyện đan sư ngũ văn, ha ha, Tảng Sắt, ngươi hâm mộ không?"

Thiết Tí Sơn nghe đến đây cũng không khỏi lộ vẻ chấn động.

Hắn quen biết Hoa Vân Tiên đã nhiều năm, đây là lần đầu tiên hắn thấy người được đánh giá cao như thế trong mắt người đàn bà có ánh mắt cao không gì sánh được này.

"Lại có thiên kiêu như vậy..."

Thiết Tí Sơn lập tức lộ vẻ hâm mộ.

Hắn hoàn toàn không có hoài nghi gì.

Dù sao người được Hoa Vân Tiên tán thành... chắc chắn là một vị thiên tài ngút trời.

"Nếu liên minh Luyện Khí chúng ta có một thiên tài như vậy thì tốt rồi, bản lĩnh rèn sắt của ta... mới có thể truyền thừa."

Thiết Tí Sơn không khỏi cảm khái nói.

Nghe Thiết Tí Sơn nói vậy, Hoa Vân Tiên lập tức ngẩng đầu, có vẻ càng đắc ý.

Lúc này một gã tráng hán ngoài cửa vội vã chạy vào.

Ngay lập tức chắp tay nói với Thiết Tí Sơn: "Thiết hội trưởng, ngoài cửa có một người tên là Cố Dương nói muốn cầu kiến."

Hắn vừa dứt lời.

Nhất thời Thiết Tí Sơn ngẩn ra.

Cố Dương?

Đây không phải đan đạo yêu nghiệt trong miệng Hoa Vân Tiên sao?

Hắn tới Khí Minh làm gì?

Hoa Vân Tiên kêu hắn tới?

Hắn không khỏi quay đầu nhìn về phía Hoa Vân Tiên, nhưng lúc này vẻ mặt Hoa Vân Tiên cũng ngây ngốc.

Xem ra không phải Hoa Vân Tiên kêu tới.

Chẳng lẽ vì luyện khí mà đến?

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thiết Tí Sơn lập tức sáng ngời.

"Mau mời hắn vào!"

"Vâng!"

Tráng hán kia vội vàng lui xuống, sau đó cung kính mời Cố Dương vào đại sảnh của Khí Minh.

"Hội trưởng đại nhân ở bên kia, cho mời."

Sau đó Cố Dương đi tới trước mặt Thiết Tí Sơn và Hoa Vân Tiên.

"A? Tiền bối, ngươi cũng ở đây?"

Cố Dương nhìn Hoa Vân Tiên bên cạnh, lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Hoa Vân Tiên không phải hội trưởng của Đan Minh sao?

Sao lại chạy tới Khí Minh rồi?

"Ừm, ta đến tìm bằng hữu cũ ôn chuyện, sao ngươi lại tới đây?"

Hoa Vân Tiên khẽ gật đầu, nghi hoặc hỏi.

"Ách, ta muốn tìm hiểu một chút về luyện khí, gần đây vũ khí không tiện tay cho nên muốn thử tự mình nếm thử luyện khí, chế tạo cho mình một cái vũ khí thích hợp."

Cố Dương cũng không có giấu giếm, thành thật nói ra.

Nghe tới đây, Hoa Vân Tiên lập tức kinh ngạc.

Bà ta khó hiểu nói: "Vũ khí không xứng tay thì mua một thanh đao không phải là được rồi sao? Cần gì phải tốn công tới học rèn sắt nát?"

Hoa Vân Tiên vừa nói ra miệng thì không đợi Cố Dương đáp lại.

Thiết Tí Sơn bên kia lại lộ ra bất mãn.

Gã rát họng hô: "Vân Tiên, ngươi như vậy là không phúc hậu rồi! Người ta muốn học luyện khí, làm sao lại không được chứ?"

"Luyện khí đúng là không được, không phải chỉ là một tên đập sắt nát sao? Có thể có tiền đồ gì?"

Hoa Vân Tiên liếc mắt, không thèm để ý chút nào nói.

Chợt vô cùng sốt ruột nói với Cố Dương: " Phò mã gia, ngài không thể đi nhầm đường lạc lối được, hiện tại ngài là yêu nghiệt đan đạo, nếu như có thể chìm đắm hơn mười năm ở đan đạo, tương lai nhất định sẽ trở thành Đan Đạo Tông sư!"

Nàng cũng không muốn nhìn Cố Dương đi theo Thiết Tí Sơn rèn sắt.

Quả thực là lãng phí thiên phú!

"Cái gì mà rèn sắt nát!?"

"Luyện khí chính là một môn học vấn khắc sâu, cũng không phải tùy tiện rèn sắt là được!"

"Chính là đập sắt nát!"

"Ngươi ngươi ngươi!"

Thiết Tí Sơn và Hoa Vân Tiên nhất thời ngươi một câu ta một câu, rùm beng lên.

Tranh luận đến đỏ mặt tía tai.

Cố Dương ở một bên cũng trợn mắt nhìn.

Không phải Hoa Vân Tiên này nói Thiết Tí Sơn là lão bằng hữu của bà ta sao?

Rõ ràng đây là dáng vẻ của kẻ thù.

Đối với việc này, Cố Dương chỉ có thể nói là vô cùng khó hiểu.

Mắt thấy tranh luận của hai người có ý đồ kéo từ luyện đan luyện khí lên đại đạo.

Tranh luận không ngừng nghỉ.

Cuối cùng, Hoa Vân Tiên phá vỡ tranh luận trước tiên.

"Hừ! Ta không cãi nhau với ngươi! Vẫn nên để phò mã gia tự mình quyết định đi."

Hoa Vân Tiên nói xong, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương.

Nội tâm thập phần hi vọng Cố Dương không đi luyện khí.

Thấy vậy, Cố Dương cũng thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng cũng dừng lại.

Nghe Hoa Vân Tiên nói vậy, Cố Dương cũng mỉm cười, không chút do dự nói: "Để ta thử trước."

Cố Dương vừa mới nói xong, Hoa Vân Tiên lập tức nhịn không được thở dài.

"Vậy cũng được, nếu như Phò mã gia đã nói như vậy thì đương nhiên lão thân cũng không có tư cách ngăn cản."

"Được được được."

Thiết Tí Sơn nghe vậy lại càng nhịn không được, mặt lộ vẻ vui mừng.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập chờ mong.

"Phò Mã Gia, ngài định bắt đầu từ đâu?"

Thiết Tí Sơn trực tiếp hỏi.

Thái độ đối với Cố Dương ngược lại là mười phần tôn kính.

Dù sao hắn từ miệng Hoa Vân Tiên cũng đã biết được thân phận của Cố Dương.

Đây chính là thiên kiêu số một Sở quốc hiện nay!

Siêu cấp thiên kiêu có thể tùy ý vượt cấp chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh.

Hơn nữa lại chính là phu quân của thất công chúa Sở Quốc hiện nay!

Loại thân phận này không phải một Luyện Khí Sư nho nhỏ như hắn có thể trêu chọc được.

Hoa Vân Tiên và Thất công chúa có quan hệ tốt, có lẽ hơi buông lỏng một chút.

Nhưng hắn không có quan hệ này, tất nhiên phải cẩn thận xử lý.

"Không sao, hội trưởng cứ dựa theo phương thức dạy bảo đồ đệ bình thường mà sắp xếp là được."

Cố Dương cũng không hiểu luyện khí, tất nhiên cũng không có đầu mối.

Cho nên mới nói vậy.

Thấy vậy, Thiết Tí Sơn cũng chậm rãi gật đầu.

Chợt cũng xuất hiện một quyển sách ố vàng như Hoa Vân Tiên lúc trước.

"Đây là luyện khí quyết cơ sở, bên trong giảng giải một ít kiến

thức cơ bản có liên quan tới luyện khí, và cách khống chế lực lượng bản thân."

"Nhìn kỹ một chút là được, đến lúc đó ta sẽ dạy ngươi rèn sắt."

Thấy vậy, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Kết quả là luyện khí quyết trụ cột, chợt lật xem một hồi.

Vừa nhìn liền không biết, vừa thấy liền giật nảy mình.

Vốn nghe Thiết Tí Sơn nói như vậy, hắn còn tưởng nội dung được ghi lại trong quyển sách này cũng không nhiều.

Nhưng trên thực tế nội dung phong phú, thậm chí so với bản sách tường giải kia còn nhiều hơn gấp mấy lần!

Cố Dương rất nhanh xem hết toàn bộ nội dung trụ cột Luyện Khí Quyết.

Rồi ngay lập tức khép sách lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi trụ cột Luyện Khí Quyết, thời gian là vạn năm sau!"

Rẹt!

Kinh nghiệm và cảm ngộ tu luyện chừng vạn năm trong nháy mắt dũng mãnh tràn vào trong đầu.

Có lẽ là do linh hồn lực lớn mạnh.

Bây giờ, những kiến thức khổng lồ như vậy đã tràn vào trong đầu hắn.

Bình thường Cố Dương sẽ cảm thấy đau đầu muốn nứt.

Nhưng hiện tại, ngoại trừ cảm thấy đầu hơi phát trướng ra,

liền không còn cảm giác khác.

Hơn nữa tốc độ hấp thu tri thức cũng nhanh hơn trước kia rất nhiều.

Điều này không khỏi làm cho Cố Dương có chút phấn khởi.

Luyện đan mang tới chỗ tốt quả nhiên không nhỏ!

Sau đó hắn hấp thu toàn bộ cảm ngộ và kinh nghiệm trong lĩnh vực luyện khí quyết, ước chừng tu luyện vạn năm.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng lóe ra tinh mang.

Linh hồn lực...

Lại trở nên mạnh mẽ hơn rất nhiều!

Vậy mà Luyện khí cũng cần dùng đến linh hồn lực.

Nhưng như vậy cũng bình thường.

Lúc luyện khí cần hết sức chăm chú, tự nhiên cũng rất hao phí tinh thần.

Ngoài ra, còn có một điểm khiến Cố Dương khiếp sợ nhất.

Đó chính là phương diện sức mạnh.

Chẳng qua Luyện Khí quyết cơ sở mang đến không phải là phương diện lực lượng tăng trưởng.

Mà là khống chế!

Khống chế đối với lực lượng cực hạn!

Luyện khí, rèn sắt, trọng điểm chính là khống chế lực lượng!

Mỗi một lần hạ chùy, lực lượng đều phải chính xác, như vậy

tạo ra vũ khí mới có thể gần đến hoàn mỹ!

Phẩm cấp cũng mới cao hơn!

Mà trải qua sửa đổi.

Cố Dương đã ở phương diện khống chế lực lượng tăng lên thật lớn!

Nếu như trước đó, Cố Dương chỉ lợi dụng man lực của bản thân, nhất lực hàng thập hội, mặc kệ địch nhân mạnh bao nhiêu, một quyền toàn lực của hắn cũng có thể đánh bại!

Mà bây giờ...

Cố Dương lại có thể khống chế chính xác lực đạo mỗi lần ra quyền của mình!

Đồng thời còn có thể thoải mái tập trung lực lượng vào một điểm mà bộc phát.

Loại năng lực tăng lên này không thể xem thường.

Tính theo lực lượng của hắn bây giờ.

Một quyền toàn lực đánh ra đã có thể tấn công yêu thú Nguyên Hải Cảnh tầng mười đỉnh phong.

Nhưng trên thực tế, nếu hắn có thể đem lực lượng một con rồng này hoàn toàn tập trung tại một điểm, là có thể bộc phát ra lực lượng vượt xa lực lượng một long!

Bây giờ nếu hắn khống chế lực lượng ở trên một điểm, lực lượng một con rồng hoàn toàn có thể bộc phát ra, thậm chí có thể thoải mái đánh giết cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng mười.

Thậm chí còn có thể uy hiếp đến Đan Hư cảnh tầng một!

Đây chính là sự tăng cường của năng lực khống chế!

Mà điều này cũng làm cho Cố Dương vui mừng không thôi.

Đây cũng coi như là thu hoạch ngoài ý muốn!

Mà bên kia.

Thiết Tí Sơn nhìn một hồi mà sững sờ.

Sao Cố Dương đang nhìn chằm chằm, đột nhiên còn nhắm mắt lại?

Hoa Vân Tiên thì thấy mà ánh mắt sáng lên.

Đến rồi!

Lúc trước Cố Dương lật xem luyện đan tường giải cũng từng làm ra loại động tác này.

Lúc ấy nàng còn cảm thấy Cố Dương đang ra vẻ, diễn kịch cho nàng xem.

Sau đó nàng mới phát giác.

Cố Dương đây là đang đốn ngộ!

Cho nên hắn mới có thể nhanh chóng hiểu rõ luyện đan!

Đây chính là ngộ tính kinh khủng đến cực điểm mới có thể làm được!

Quả nhiên, lúc hắn đọc Luyện khí quyết, cũng đã xuất hiện!

"Thiên phú Cố Dương thể hiện ra đã là kiếm đạo, quyền đạo, thậm chí là đan đạo!"

"Nói không chừng... luyện khí chi đạo, hắn cũng có thể nhẹ nhõm lĩnh ngộ."

Trong mắt Hoa Vân Tiên lóe lên vẻ hoảng sợ.

Đồng thời ánh mắt nhìn Thiết Tí Sơn cũng lộ ra một chút hả hê.

Một lát nữa có chuyện dễ chịu cho ngươi!

"Hô "

Cố Dương chậm rãi mở to mắt, trong ánh mắt lóe ra một tia hưng phấn.

Sau đó hắn nhìn về phía Thiết Tí Sơn.

"Ta xem xong rồi, hiện tại bắt đầu rèn đúc sao?"

"Ách..."

Thiết Tí Sơn hơi sửng sốt.

Rồi chợt nở một nụ cười chất phác.

"Được!"

Nói xong, hắn mang theo Cố Dương đi vào phòng rèn.

Hoa Vân Tiên ngược lại không đi vào.

Mà là ngồi tại chỗ, điềm tĩnh uống trà.

Nhiệt độ bên trong phòng rèn cực cao.

Chung quanh là lò lửa không ngừng thiêu đốt.

Bên cạnh còn bày một đống công cụ dùng để rèn đúc.

Trong đó búa sắt nhiều nhất.

"Bản thân luyện khí cũng không quá phức tạp, trình tự hai

bước."

"Luyện hỏa nung, sau đó cầm búa đập."

Nói xong, Thiết Tí sơn liền cầm lấy một khối hạ phẩm linh thiết bên cạnh, đặt ở trong lò luyện hỏa đỏ bừng.

Sau đó đặt trên đài rèn.

Tay phải tráng kiện trực tiếp cầm lấy một cái chùy sắt đập lên.

Sau một phen gõ đơn giản, linh thiết hạ phẩm vốn bất quy tắc kia dần dần bị đánh thành hình dáng trường kiếm.

"Sau đó là lặp lại, cẩn thận tỉ mỉ, gõ từng tấc từng tấc tài liệu đều chắc"

Thiết Tí Sơn vừa hành động vừa giảng giải.

Cố Dương ở một bên cẩn thận lắng nghe, nhìn chằm chằm không chớp mắt vào mỗi một thao tác của Thiết Tí Sơn.

Kết hợp tri thức liên quan tới rèn đúc trong đầu, tốc độ lĩnh ngộ của Cố Dương có thể nói là nhanh chóng giống như ngồi hỏa tiễn.

Ước chừng hơn nửa canh giờ.

Thiết Tí Sơn chính là đã đem khối hạ phẩm linh thiết kia chế tạo thành một thanh hạ phẩm linh kiếm!

Sau khi làm xong tất cả, Thiết Tí Sơn lau mồ hôi trên đầu.

Há miệng cười nói: "Đây chính là toàn bộ quá trình rèn, khả năng có chút khó lý giải, nếu không Phò mã gia ngài thử trước mấy bước đầu đi?"

Nghe đến đó, Cố Dương thoáng suy tư một phen.

Trong đầu dần dần nhớ lại mỗi một động tác của Thiết Tí Sơn lúc trước.

Ánh mắt cũng lóe lên.

"Để ta thử trước một chút."

Cố Dương tiếp nhận thiết chùy từ Thiết Tí Sơn.

Chợt cầm lấy một khối hạ phẩm linh thiết bên cạnh, cũng bắt đầu tôi luyện.

Thiết Tí Sơn đứng ở một bên.

Vừa uống nước, vừa nhìn Cố Dương hành động.

Nhưng hắn cũng không ôm chờ mong gì.

Dù sao hắn cũng chỉ đánh sắt ở trước mặt Cố Dương một lần mà thôi.

Cho dù ngộ tính có mạnh hơn nữa, cũng không có khả năng xem một lần liền biết luyện khí như thế nào chứ?

Sao trên thế giới này lại có chuyện không hợp lẽ thường như vậy?

Nhưng mà khi Thiết Tí Sơn nhìn động tác rèn của Cố Dương nhanh chóng trở nên thành thạo, về sau thậm chí là còn tiêu chuẩn hơn động tác của hắn, sau khi rơi xuống mỗi một búa đều khống chế cực kỳ đúng chỗ.

Sắc mặt của hắn bắt đầu thay đổi.

Chỉ trong mấy phút ngắn ngủi trôi qua.

Thiết Tí Sơn nhìn linh thiết hạ phẩm trong tay Cố Dương chính là bị đánh ra hình kiếm, hắn mở to hai mắt, há hốc mồm.

Không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

"Đây... Sao hắn làm được như thế này?!"

"Hắn thật sự là lần đầu tiên luyện khí sao?"

"Động tác này...Ngay cả tên lão luyện luyện khí trăm năm cũng chưa chắc có thể đạt tới trình độ như thế này!?"

Thiết Tí Sơn lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng hắn không nghĩ tới đây mới chỉ là bắt đầu.

Lạch cạch!

Lạch cạch!

Từng tiếng rèn sắt trong trẻo không ngừng truyền đến.

20 phút trôi qua.

Động tác của Cố Dương ngưng lại.

Hắn thở hắt ra một hơi.

Nhìn Linh Khí hoàn toàn mới vừa tạo ra trong tay mình, có chút thỏa mãn.

Cũng không tệ lắm.

Hạ phẩm Linh Khí!

Hơn nữa thân kiếm bị gõ vô cùng hoàn mỹ.

Không có một chút tỳ vết nào!

Cố Dương đối với việc này vẫn có chút hài lòng.

Về phần vì sao đây chỉ là hạ phẩm linh khí, cũng là vì bị giới

hạn bởi tài liệu.

Đương nhiên, linh thiết hạ phẩm chỉ có thể chế tạo ra một thanh linh khí hạ phẩm mà thôi.

Chỉ thế mà thôi.

Mà đúng lúc này.

Thiết Tí Sơn bên cạnh thì hoàn toàn choáng váng.

Cả người đều ngẩn ra tại chỗ.

"Hoàn thành... rèn đúc hoàn mỹ?"

"Hạ phẩm linh khí hoàn mỹ!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Thiết Tí Sơn không nhịn được phát ra tiếng kêu kinh hãi.

Thanh âm này rất to, trực tiếp truyền vào trong đại sảnh.

Trong đại sảnh.

Hoa Vân Tiên đang uống trà lập tức lộ vẻ tươi cười.

Đến rồi!

Bắt đầu rồi!

Không có gì bất ngờ xảy ra, Cố Dương khẳng định lại triển lộ ra thiên phú luyện khí cực kỳ biến thái.

Làm cho Thiết Tí Sơn bị hù dọa.

Trong phòng rèn.

Thiết Tí Sơn trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương.

"Phò Mã gia... Ngài có chắc đây là lần đầu tiên tiếp xúc luyện khí không?"

Thiết Tí Sơn thật sự không nhịn được nghi hoặc trong lòng, cẩn thận hỏi.

Nghe đến đây, sắc mặt Cố Dương cũng trở nên quái dị.

Sao câu hỏi này quen vậy?

Chợt hắn cũng khẽ gật đầu.

"Đúng vậy hội trưởng, điểm này chắc hẳn từ lúc ta bắt đầu rèn sắt cũng nhìn ra được."

Nghe vậy, Thiết Tí Sơn từ chối cho ý kiến.

Trong quá trình rèn của Cố Dương, hắn nhìn từ đầu đến cuối.

Đương nhiên cũng là nhìn thấy thủ pháp rèn của Cố Dương từ khi còn xa lạ đến thành thạo.

Chỉ là...

Thông thường, nếu muốn rèn luyện từ không lưu loát đến mức thành thạo thì cần hao phí rất nhiều thời gian.

Rèn luyện một lượng lớn.

Mới có thể làm được!

Nhưng Cố Dương chỉ tốn vẻn vẹn có mấy phút.

Giờ phút này.

Cuối cùng hắn ta cũng hiểu...

Tại sao Hoa Vân Tiên lại đánh giá cao Cố Dương như vậy.

Đây nào phải thiên tài.

Quả thực là biến thái!

Yêu nghiệt!

Ngộ tính khó tưởng tượng này thật sự là con người có thể có sao?

Nhìn thanh hạ phẩm linh khí Cố Dương rèn ra.

Hắn không khỏi nhớ lại những ngày tháng luyện khí trước đây của mình.

Chỉ rèn sắt thôi mà hắn đã đánh hết một năm trời.

Mới miễn cưỡng đem thủ pháp làm cho thuần thục.

Mà lần đầu tiên tạo ra một thanh linh khí... bỏ ra trọn vẹn thời gian mười năm!

Lần đầu tiên chế tạo ra linh khí hoàn mỹ, mất của hắn hai mươi năm!

So sánh rõ ràng này khiến cho Thiết Tí Sơn cảm thấy phức tạp.

Trong lòng không khỏi hoảng sợ.

Người so với người, thật sự là tức chết người!

Bản thân hắn đối với thiên phú của mình cũng có chút tự tin.

Dù sao nếu thiên phú của mình không tốt mà nói.

Cũng không thể nào trở thành đệ nhất luyện khí sư của Sở quốc!

Nhưng bây giờ hắn lại càng hoài nghi.

Trước mặt Cố Dương, hắn cảm giác sâu sắc, mình chính là một phế vật.

Sau đó Thiết Tí Sơn đi một mình ra khỏi phòng rèn.

Đem phòng rèn nhường cho Cố Dương.

Thiết Tí Sơn như mất hồn đi ra đại sảnh.

Hoa Vân Tiên ở bên cạnh thấy vậy, lập tức gọi Thiết Tí sơn lại.

"Cảm nhận được Ngộ tính khủng bố của Cố Dương chưa?"

"Cảm nhận được rồi."

Thiết Tí Sơn cười khổ nói.

"Ta chưa bao giờ nghĩ tới... Trên thế gian này lại có thiên tài khủng bố như vậy."

"Chưa tới một ngày đấy! Không ngờ hắn đã luyện chế được một thanh Linh Khí hạ phẩm, lại còn là cấp hoàn mỹ nữa!"

Nghe đến đó, Hoa Vân Tiên không khỏi bật cười thành tiếng.

Cảnh tượng này... nàng quen thuộc tới cỡ nào.

Chẳng phải lúc trước mình cũng từng trải qua sao?

"Hiện tại Cố Dương ở bên trong luyện khí?"

"Ừ, hắn nói muốn tự mình luyện khí, thử nghiệm."

Nghe tới đây, khóe miệng Hoa Vân Tiên không khỏi run rẩy.

Thử một chút chờ Cố Dương luyện vài ngày, ngươi liền biết hắn căn bản không phải chỉ luyện tập, mà là đang lập nên kỉ lục!

Đoán chừng chỉ vài ngày nữa là có thể phá vỡ kỷ lục của Thiết

Tí Sơn.

Phân chia phẩm cấp Luyện Khí Sư và Luyện Đan Sư cũng hết sức tương tự.

Có thể rèn ra linh khí hạ phẩm, đã đạt tới tiêu chuẩn của luyện khí sư tam phẩm.

Bây giờ trên Thiết Tí Sơn chính là một vị duy nhất trong toàn bộ Sở quốc có thể rèn ra Linh Khí trung phẩm hoàn mỹ!

Trên thực tế, với năng lực của Thiết Tí Sơn, hoàn toàn có tư cách rèn ra linh khí thượng phẩm.

Chỉ là không bột đố gột nên hồ.

Không có linh thiết thượng phẩm, hắn đương nhiên cũng không thể tạo ra được linh khí thượng phẩm.

Bây giờ mới ngày đầu tiên, Cố Dương đã có thể chế tạo ra một hạ phẩm linh khí hoàn mỹ.

Đoán chừng không bao lâu nữa sẽ có thể chế tạo ra Linh Khí trung phẩm hoàn mỹ.

Đến lúc đó ngươi sẽ biết lúc đó ta cảm thụ thế nào.

Hoa Vân Tiên nhìn vẻ mặt buồn bực của Thiết Tí Sơn, tâm trạng lại thư sướng hơn nhiều.

Vừa nghĩ đến mình cũng không phải người duy nhất bị Cố Dương đả kích, bà lập tức nhìn rộng ra rất nhiều.

Tất cả phiền muộn trong lòng bà ta cũng đã được gột sạch.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Mười ngày đã trôi qua.

Thời gian mười ngày này Cố Dương cũng một mực đắm chìm trong luyện khí.

So với luyện đan, quá trình luyện khí rất đơn giản, chỉ là trình tự hơi có vẻ rườm rà.

Hơn nữa lại lặp lại nhiều.

Rất dễ dàng mệt mỏi.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, chuyện này không phải vấn đề lớn.

Dù sao mỗi một lần luyện khí, hắn đều có thu hoạch mới.

"Thì ra là thế, phương thức luyện khí lại nhiều như vậy."

"Như vậy xem ra... Muốn rèn ra một kiện thượng phẩm linh khí, cũng không khó khăn."

Cố Dương cầm cây búa ầm ầm nện xuống.

Sau khi chùy cuối cùng rơi xuống.

Một thanh trung phẩm Linh kiếm mới tinh xuất hiện trong tay hắn.

Linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ!

Rèn thành công!

Cũng giống như luyện đan.

Vũ khí rèn phẩm cấp càng cao càng ngày càng rườm rà, cũng càng tốn thời gian.

Thanh Linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ này, hao phí mất trọn vẹn hai ngày mới có thể rèn xong!

Chẳng qua mức độ hoàn thành vẫn khiến Cố Dương vô cùng hài lòng.

Độ sắc bén và cứng cỏi vượt xa so với thanh bội kiếm của Bạch Thiên Hồng mình dùng lúc này!

Cố Dương lấy ra thanh bội kiếm của Bạch Thiên Hồng ra va chạm cùng thanh linh kiếm trung phẩm mà mình mới chế tạo ra này.

Nhất thời phát ra một tiếng nổ kịch liệt như kim loại va chạm.

Mà thanh bội kiếm của Bạch Thiên Hồng, lại trực tiếp cong lại.

Trái lại thanh trung phẩm linh kiếm mình tạo ra kia, lại không hao tổn chút lông tóc nào.

Ánh sáng như mới!

Thấy vậy, Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

"Đáng tiếc, Khí Minh cao nhất chỉ có linh thiết trung phẩm, cũng chỉ có thể tạo ra linh khí trung phẩm mà thôi. Nhưng mà trung phẩm linh khí đối với ta mà nói... vẫn là không được tốt lắm."

Cố Dương hơi nhíu mày.

Suy nghĩ một chút, hắn cầm trung phẩm linh kiếm ra khỏi phòng rèn.

Định tìm Thiết Tí Sơn hỏi thăm một phen, xem nơi nào có thể lấy được linh thiết thượng phẩm.

Trong đại sảnh.

Nhìn Linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ vừa được Cố Dương chế tạo ra trong tay.

Trên mặt Thiết Tí Sơn tràn ngập rung động.

Cố Dương rõ ràng vừa mới tiếp xúc luyện khí, vẻn vẹn chỉ cần mười ngày đã chế tạo ra một thanh linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ!

Chuyện này có hợp lý không?

CMN thật sự hợp lý sao?!

Tâm tình của hắn hết sức phức tạp.

Giống như Hoa Vân Tiên lúc trước.

Hắn mừng rỡ không thôi, đồng thời cũng cảm thấy bị đả kích.

Nhưng khi Cố Dương hỏi thăm hắn chuyện có liên quan tới thượng phẩm linh thiết.

Thiết Tí Sơn hơi run run.

"Thượng phẩm linh thiết vô cùng thưa thớt, trước mắt liên minh luyện khí chúng ta cũng có hàng tồn kho."

"Phò mã gia, nếu ngươi thật sự muốn lấy được một khối linh thiết thượng phẩm thì..."

"Có lẽ có thể đến âm Phong thành gần đó thử thời vận."

"m Phong Thành mới nhất đang tổ chức đấu giá hội, nghe nói bên trong đồ tốt không ít, hơn nữa giá trị phi thường đắt đỏ."

"Nghe nói bên trong có bán tài liệu luyện khí."

Thiết Tí Sơn suy nghĩ một chút, sau đó chậm rãi nói.

Nghe vậy, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Đấu giá hội?

Đương nhiên là phải đi một chuyến.

Dù sao trong hội đấu giá bình thường các loại vật phẩm cổ quái đều có, nói không chừng có thể kiếm được một ít đồ tốt.

Về phần giải quyết vấn đề tiền bạc, cũng rất đơn giản.

Lúc trước hắn giết nhiều người như vậy, linh thạch trên người đã chồng chất như núi.

Huống chi, cho dù linh thạch không đủ, trên người hắn vẫn còn không ít đan dược có thể mang ra bán đấu giá.

Chưa nói đến đan dược nhất phẩm.

Đan dược tam phẩm Vân Tòng đan và đan dược ngũ phẩm Phá Cảnh đan kia lấy ra, có thể tùy ý làm cho mình kiếm được một khoản lớn!

Đan dược hoàn mỹ cũng không phải là trò đùa.

Huống chi đây còn là đan dược cấp ba và đan dược cấp năm hoàn mỹ!

"Thế nhưng Phò Mã gia, âm Phong thành ở vào khu vực biên giới giữa Sở quốc và Phong quốc, chính là khu vực tam quốc không ai quản lý, trị an cực kém, chuyện giết người đoạt bảo càng thường xuyên xảy ra."

"Hơn nữa thành chủ âm Phong thành từng là sơn phỉ, tu vi cực cao, là Nguyên Hải cảnh tầng tám, cho nên nếu muốn đi, phải chuẩn bị nhiều một chút."

Thiết Tí Sơn vội vàng dặn dò.

Nghe vậy Cố Dương mỉm cười.

"Ta hiểu rồi."

Chẳng qua chỉ là một tên Nguyên Hải cảnh tầng tám mà thôi.

Dĩ nhiên là hắn ta không hề sợ hãi.

Huống chi với thanh danh hiện giờ của hắn ở bên ngoài.

Nghĩ đến cũng đoán chừng không ai dám tới trêu chọc hắn.

Nghĩ đến đây, Cố Dương quay về hoàng cung tìm Sở Linh Nhi và Sở Hoàng nói một câu.

Sau đó lập tức rời khỏi hoàng thành.

Tâm niệm vừa động.

Cố Dương đứng ở cửa thành yên lặng chờ đợi.

Binh sĩ trấn thủ ở cửa thành đã sớm biết đại danh của Cố Dương.

Giờ phút này bọn họ có chút nghi hoặc nhìn Cố Dương, không biết Cố Dương đang chờ cái gì.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một giọng thét chói tai đột nhiên vang lên giữa không trung.

Bóng dáng khổng lồ kia rõ ràng xuất hiện giữa không trung.

Vài tên binh sĩ sợ hãi dồn dập cầm vũ khí trong tay lên, mặt lộ vẻ tuyệt vọng!

Là yêu thú!

Hơn nữa còn là yêu thú phi hành có thể so với Nguyên Hải Cảnh bậc tám!

Nghĩ đến điều này, lúc này bọn hắn liền chuẩn bị xoay người đi bẩm báo.

Nhưng đúng lúc này, thân hình khổng lồ kia chậm rãi rơi trên mặt đất.

Đó là một con Diễm Linh Ưng cực lớn.

Nhưng lại khác với Diễm Linh Ưng bình thường.

Bởi vì lông chim trên đỉnh đầu kia... lại là màu xanh đen!

Sau đó...

Một màn khiến tất cả binh sĩ rung động xuất hiện.

Con Diễm Linh Ưng kia chậm rãi cúi đầu.

Mà Cố Dương, thì trực tiếp đi lên lưng Diễm Linh Ưng!

Ngay khoảnh khắc sau.

Tiếng kêu bén nhọn vang lên.

Diễm Linh Ưng cõng Cố Dương xoay quanh lên, trong nháy mắt, liền biến mất ở phía chân trời, chỉ để lại một đám binh sĩ hoang mang nhịn không được hít từng đợt khí lạnh.

"Khá lắm! Không nghĩ tới Phò Mã gia lại thu phục được một con yêu thú!"

"Quá kinh khủng!"

"Thực lực của con yêu thú này không ngờ lại kinh khủng như vậy!"

"Không hổ là thiên kiêu số một Sở quốc chúng ta!"

Bọn họ cảm khái vô cùng.

Cùng lúc đó.

Ngồi ở trên lưng Diễm Linh Ưng.

Cố Dương cũng đầy mặt kinh ngạc.

Nguyên Hải cảnh tầng tám?

Sao lại trưởng thành nhanh như vậy?

Hắn nhớ con Diễm Linh ưng này là kỳ ấu niên chứ?

Hơn nữa lúc mới tới hoàng thành, rõ ràng chỉ có thực lực Nguyên Hải cảnh tầng sáu.

Bây giờ mới qua có hơn một tháng mà đã có thể trưởng thành khoa trương như vậy.

"Không hổ là huyết mạch dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền Thánh Ưng!"

"Gia trì này quả nhiên là biến thái vô cùng!"

"Cứ dựa theo tốc độ trưởng thành này, không bao lâu nữa nó sẽ vượt qua mẫu thân của nó."

Cố Dương trong lòng có chút cảm khái.

Hắn đưa tay sờ lên lông chim màu xanh đen trên đỉnh đầu Diễm Linh Ưng.

Mềm mại mà thoải mái dễ chịu.

Một màn này nếu để ngoại nhân nhìn thấy, khẳng định con ngươi cũng phải trừng ra.

Nghịch Lân lớn nhất của Diễm Linh Ưng chính là nhúm lông vũ trên đỉnh đầu nó.

Có người đã từng vận khí may mắn suýt bắt được một Diễm

Linh Ưng, thậm chí gần như sắp thuần phục được nó.

Kết quả khi thử khống chế, không cẩn thận sờ lên lông trên đỉnh đầu Diễm Linh Ưng kia.

Nhất thời đã chọc giận Diễm Linh Ưng.

Trực tiếp chấn động hai cánh nghênh ngang rời đi.

Mà Cố Dương trước mắt lại có thể tùy ý vuốt ve nhúm lông vũ này.

Hơn nữa Diễm Linh Ưng không chỉ không có bất kỳ phản cảm nào, ngược lại là rất... hưởng thụ?

Âm Phong thành cũng không tính là xa.

Dưới sự phi hành cấp tốc của Diễm Linh Ưng, chỉ mất hơn một canh giờ đã tới âm Phong Thành.

Chẳng qua mới đến lãnh thổ âm Phong Thành.

Đúng lúc này.

Một gã hộ vệ Nguyên Hải cảnh tầng một mãnh liệt từ trong cửa thành đi ra, lớn tiếng quát: "Xin dừng lại, âm Phong thành cấm bay!"

Nhưng tên hộ vệ này vừa mới nói xong, còn không đợi Cố Dương trả lời.

Đột nhiên, lại có một luồng khí tức cường hãn vọt ra.

Từ cách ăn mặc thì có thể thấy.

Dường như là thống lĩnh hộ vệ.

Mà hắn còn là một cường giả Nguyên Hải cảnh tầng sáu.

Chỉ là giờ phút này trên trán hắn túa đầy mồ hôi lạnh.

Vội vàng tiến lên, chửi ầm lên tên hộ vệ kia.

"Mắt chó của ngươi mù à! Vị này chính là đệ nhất thiên kiêu Sở Quốc, Cố Dương đại nhân!"

"Đây là phò Mã gia của hoàng thất nước Sở hiện giờ, ngươi lại dám cản đường đại nhân? Chán sống rồi sao?"

Nghe đến đây.

Tên hộ vệ kia nhất thời choáng váng.

Trên mặt chợt lộ vẻ hoảng sợ.

Hắn vội vàng quỳ trên mặt đất, tát mình liên tục mấy bạt tai.

"Thật xin lỗi Cố đại nhân! Thật sự vô cùng xin lỗi!"

"Tiểu nhân có mắt không tròng, xin đại nhân tha thứ!"

Bây giờ Cố Dương còn vang danh bên ngoài, toàn bộ Sở quốc không ai không biết, không ai không hiểu.

Sự tích một người một kiếm chém giết hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh càng được lưu truyền rộng rãi.

Hộ vệ nào có gan tiến lên ngăn cản Cố Dương.

Trên thực tế hắn đã nhận ra có điểm gì đó không đúng.

Bởi vì khí tức trên thân yêu thú phi hành kia quả thực có chút khủng bố.

Nhưng thành chủ có yêu cầu, âm phong thành cấm phi hành.

Hắn cũng không dám làm trái mệnh lệnh!

Chẳng qua Cố Dương chỉ thản nhiên nhìn lướt qua bọn họ.

Cũng không có ý định để ý tới.

Để Diễm Linh Ưng tự đi dạo chơi gần đó.

Mà Cố Dương Dương thì không đểm xỉa bọn họ mà trực tiếp đi vào trong âm Phong thành.

Nhìn bóng lưng Cố Dương dần dần đi xa.

Hộ vệ vẫn còn sợ hãi, đứng dậy.

"Thống lĩnh đại nhân, đa tạ ân cứu mạng của ngài!"

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại... Sao thống lĩnh đại nhân biết hắn chính là Cố Dương trong truyền thuyết vậy?"

Hộ vệ vô cùng cảm kích, chợt có chút nghi hoặc hỏi.

"Tiểu tử ngươi, mắt sáng lên đi."

"Hắn ngồi trên yêu thú phi hành tới, gần đây không phải là nghe đồn Cố Dương mới thu phục hai yêu thú phi hành sao?"

"Loại đặc thù rõ ràng này chỉ liếc mắt một cái là có thể nhìn ra!"

Thống lĩnh hộ vệ lập tức trừng mắt nhìn hộ vệ, dặn dò.

Chợt trên mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục nói: “Chẳng qua thật ra ta cũng không nghĩ tới vị Cố Dương kia, tu vi thế mà thật sự chỉ có Bão Nguyên cảnh một tầng!"

"Chậc chậc, với tu vi Bão Nguyên cảnh tầng một, chém giết hai mươi lăm vị đại năng Nguyên Hải cảnh, tràng diện này phải hùng vĩ cỡ nào đây!"

"Thật muốn nhìn qua cảnh tượng này, đáng tiếc."

"Thật là biến thái mà!"

Hộ vệ nghe thấy vậy cũng không nhịn được phụ họa một câu.

"Được rồi, nhanh nhanh đem tin tức này bẩm báo thành chủ đi."

"Ta đoán Cố Dương đến âm Phong thành, cũng là vì hội đấu giá mà đến, thuận tiện bên hội đấu giá cũng dặn dò một chút, tránh cho có kẻ ngu mắt vụng về gây nên chuyện!"

"Vâng!"

Đi tới âm Phong thành, Cố Dương ngược lại cảm nhận được sự tự do trong âm Phong thành này.

Đúng là tự do!

Tự do đến nỗi lúc nào cũng có người ra tay tranh cướp một loại đan dược, thậm chí còn trực tiếp bộc phát chuyện nhân mạng.

Mà đội hộ vệ của âm Phong thành, dù phát hiện ra, cũng sẽ không xen vào, mà chờ đến khi chiến đấu chấm dứt, mới thanh lý hậu sự.

Cố Dương cũng không quá để ý.

Sau khi tùy tiện đi dạo một hồi.

Cố Dương liền mất đi hứng thú.

Cường giả trên đường cũng không ít.

Tùy ý có thể thấy được Bão Nguyên cảnh.

Cường giả Nguyên Hải cảnh ít đi rất nhiều.

Cường giả tất nhiên là không ai dám trêu chọc.

Về phần Cố Dương hắn phát hiện dường như đã có không ít người nhận ra hắn.

Cũng chính vì như thế nên không ai dám có ý đồ với hắn.

Mà là kinh ngạc than thở, chấn động dò xét mình.

Cố Dương cũng không dừng lại thêm.

Hỏi thăm một chút là biết vị trí tổ chức đấu giá hội.

Trực tiếp đi tới hiện trường đấu giá.

Nơi đây tiếng người huyên náo, cường giả tụ tập.

Hiển nhiên, phần lớn người đến âm Phong thành đều là vì đấu giá hội hôm nay.

Hơn nữa ở đây có thể thấy được cường giả Nguyên Hải cảnh nhiều hơn rất nhiều!

"Xem ra chất lượng thương phẩm lần này sẽ rất cao nha."

Thấy vậy ánh mắt Cố Dương cũng hơi sáng lên.

Nhiều cường giả Nguyên Hải cảnh như vậy đều bị hấp dẫn tới đây.

Có thể thấy được trong hội đấu giá này khẳng định có không ít thứ tốt.

Cứ như vậy, linh thạch trên người hắn cũng không biết có đủ dùng hay không.

Nghĩ đến đây, để đề phòng vạn nhất.

Cố Dương cũng không nóng nảy đi thẳng vào bên trong phòng

đấu giá.

Mà là trước tiên đi tới phía sau đài.

Dự định bán đấu giá mấy viên đan dược trước, kiếm chút linh thạch.

Mà Cố Dương vừa mới đi đến phía sau đài.

Lập tức có một chấp sự mặc áo choàng đen khom lưng đi tới.

"Cố đại nhân, ngài có nhu cầu gì không?"

Nhìn nam tử khúm núm trước mắt, Cố Dương nao nao.

"Ngươi biết ta?"

Nam tử lập tức nịnh nọt: "Điều đó là đương nhiên, Cố Dương đại nhân bây giờ thanh danh hiển hách, ở toàn bộ Sở quốc, không ai không biết không hiểu..."

Nhìn thấy nam tử dường như có dấu hiệu thổi phồng tâng bốc.

Cố Dương vội đưa tay cắt lời hắn.

"Ngừng ngừng, ta là tới gửi bán đồ vật."

"Gửi bán?"

Nghe được lời này của Cố Dương, nam tử nhất thời ngẩn ra.

Ngay lập tức cũng không có chút do dự nào, nói: "Mời Cố tiên sinh qua bên này."

Nói xong, liền dẫn Cố Dương đi tới phòng giám định...

Sau đó Cố Dương cũng đi vào phòng giám định.

Một lão giả cũng mặc hắc bào giống vậy cũng cung kính khom

lưng khuỵ gối nhìn Cố Dương.

"Cố đại nhân, không biết ngài muốn gửi bán vật phẩm gì?"

Cố Dương cũng không ấp úng che giấu.

Đi thẳng vào vấn đề.

Hắn trực tiếp lấy ra một viên Phá Cảnh đan và ba viên Vân Tòng đan từ trong nhẫn trữ vật của mình.

Nhất thời.

Tên Giám Định Sư già cả nhất thời nhìn mà choáng váng.

"Cái này... là Phá Cảnh Đan cấp Ngũ Phẩm Hoàn Mỹ?!"

"Cái này cái này cái này..."

Giám định sư nhất thời cũng không biết nói gì.

Loại đan dược cấp bậc này có thể nói là cực kỳ ít ỏi.

Chỉ có luyện đan sư cao cấp mới có thể luyện chế ra!

Thấp hơn Ngũ Văn không thể nào luyện chế ra được.

Thậm chí Ngũ Văn Phá Cảnh đan hoàn mỹ này, lại chỉ có Luyện Đan sư từ Lục Văn trở lên mới có thể luyện chế ra được chứ?

Cố Dương thế mà muốn lấy loại bảo bối này ra bán đấu giá?

"Cố đại nhân, lão hủ cả gan muốn hỏi một chút... Đan dược này của ngài, có được từ vị đại sư luyện đan nào?"

"Không phải, tự ta luyện, đối với ta không có tác dụng gì, cho nên ta lấy ra bán đấu giá."

Cố Dương lắc đầu, ăn ngay nói thật.

Nhất thời, Giám Định Sư choáng váng.

Tự mình luyện?

Ngũ phẩm Phá Cảnh Đan cấp hoàn mỹ?!

Thiệt hay giả vậy?

Chẳng lẽ nói Cố Dương không chỉ có thiên phú tu luyện siêu phàm tuyệt thế, mà còn là một kiếm đạo thiên tài, càng là một vị đan đạo thiên tài?

Chuyện này chuyện này chuyện này...

Hắn tất nhiên không thể hoài nghi sự thật giả trong lời nói của Cố Dương.

Bởi vì Cố Dương không cần ở phương diện này lừa gạt hắn.

"Đan dược không có vấn đề, có thể bán đấu giá!"

"Hơn nữa ngũ phẩm Phá cảnh đan vô cùng hiếm có, cho nên hội đấu giá chúng ta dự định đem nó ra sân đấu cuối cùng, áp trục, ngài thấy sao."

Giám Định Sư dùng ánh mắt dò hỏi nhìn Cố Dương...

"Cái này thì các ngươi muốn làm thế nào cũng được."

"Nếu như không có vấn đề... Ta còn có một thứ."

Cố Dương nói xong, bàn tay khẽ vẫy một cái.

Một thanh trường kiếm hiện lên trong tay hắn.

"Ngươi nhìn xem, thanh linh kiếm trung phẩm này có thể đấu giá không?"

"Mũi kiếm có một chút cong xoắn, nhưng sẽ không ảnh hưởng nhiều."

Nhìn thấy Cố Dương lấy ra linh kiếm trung phẩm, Giám Định Sư lập tức trừng mắt.

Bởi vì hắn biết thanh linh kiếm này!

Đó là bội kiếm của Bạch Thiên Hồng!

Sở dĩ có thể nhận ra, cũng là bởi vì...

Thanh bội kiếm này là Bạch Thiên Hồng ở chỗ bán đấu giá này mua được!

Mà bây giờ...

Thanh linh kiếm trung phẩm này vậy mà lại nằm trong tay Cố Dương.

Nói cách khác, lời đồn chuyện Cố Dương một kiếm chém giết Bạch Thiên Hồng là thật!

Suy nghĩ đến đây, trong lòng Giám Định Sư càng thêm chấn động.

Nhưng hắn chợt ngẩn ra.

Đợi đã.

Cố Dương vì sao phải đem trung phẩm linh kiếm lấy ra bán?

Theo lý thuyết không nên giữ lại để mình dùng sao?

Hơn nữa trên lưỡi kiếm đã cong queo?

Sao có thể như vậy!?

Trừ phi gặp phải thứ gì đó cứng rắn hơn linh thiết trung

phẩm, bằng không sao linh kiếm trung phẩm lại bị cuộn phần mũi?

"Đây... Cố Dương đại nhân, xin hỏi thanh kiếm này vì sao mà bị quăn trên lưỡi đến?"

Nghe lão giả hỏi vậy.

Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Cảm thấy quá trình bình thường.

Vì vậy hắn trực tiếp lấy ra linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ mà mình chế tạo ra.

"Lúc ta thử kiếm, không cẩn thận làm nên."

Nhìn thấy linh kiếm hoàn mỹ trung phẩm trong tay Cố Dương.

Nhất thời tròng mắt Giám Định Sư như sắp rớt ra ngoài!

Cấp hoàn mỹ!

Lại là linh kiếm trung phẩm hoàn mỹ!

Khó trách Cố Dương sẽ lấy linh kiếm này ra bán đấu giá.

Hóa ra là có vũ khí tốt hơn.

Nghĩ đến đây, trong lòng Giám Đinh Sư cảm khái vô cùng.

Nhưng ngay sau đó hắn bỗng trừng mắt một cái.

Sau đó, giọng nói run run hỏi: "Cố Dương đại nhân, linh khí hoàn mỹ cấp trung phẩm trong tay người... Không phải là cũng là do người tự rèn ra chứ?"

Giám Định Sư nuốt một ngụm nước bọt, ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

Chẳng qua trong lòng hắn cảm thấy có chút không thể nào.

Dù sao làm sao có thể có người luyện chế ra đan dược cấp năm hoàn mỹ, còn có thể luyện chế ra Linh Khí trung phẩm hoàn mỹ chứ?

Khẳng định là mình đã suy nghĩ quá nhiều.

Nhưng Cố Dương nghe được câu hỏi này của hắn.

Không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Ngươi cũng có thể nhìn ra à, tầm nhìn rất cao."

Nghe được câu trả lời của Cố Dương.

Bản thân giám định sư lập tức rơi vào trong sự hoài nghi.

Vậy mà...

Thật đúng là do chính tay Cố Dương chế tạo!

Hồi tưởng lại các loại thiên phú đã biết về Cố Dương.

Kiếm đạo thiên tài, đan đạo thiên tài, hiện tại lại thêm một khí đạo thiên tài!

Quả thực chính là thiên tài toàn năng không gì không làm được!

Khó trách Cố Dương có thể được Sở Hoàng tán thành, trở thành phò mã Hoàng thất Sở quốc!

Thiên phú kinh khủng này quả thực là yêu nghiệt!

Bên kia.

Giao hết đan dược và vũ khí cho đấu giá hội.

Cố Dương liền đi ra khỏi hậu trường.

Vừa rồi lúc cầm đan dược và vũ khí trong nhẫn trữ vật, Cố Dương đột nhiên thấy được một gốc cỏ khô.

Lúc này hắn mới nhớ tới... sau khi đột phá đến Bão Nguyên cảnh, dường như hắn quên mất việc sửa chữa thứ đồ chơi này.

Lúc này Cố Dương đang nhìn cỏ khô trong tay, nao nao.

"Không biết sửa chữa nó đến vạn năm trước, có thể xảy ra chút biến hóa hay không?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Nhưng Cố Dương còn chưa kịp chuẩn bị sửa chữa.

Một gã chấp sự của hội đấu giá lại vội vàng tiến lên.

"Cố Dương đại nhân, thành chủ đại nhân sắp xếp cho ngài một gian phòng xa hoa, mời tiến vào."

Thấy vậy Cố Dương cũng không cảm thấy lạ.

Chính là khẽ gật đầu.

Sau đó dưới sự dẫn dắt của vị chấp sự này đi tới một phòng coi như xa hoa trên lầu hai.

Sở dĩ nói như vậy là vì Cố Dương còn thấy được phòng khác xa hoa hơn.

Hiển nhiên, Đấu giá hội ở âm Phong thành này hấp dẫn rất nhiều cường giả.

Với danh tiếng bây giờ của mình cũng chỉ có thể ngồi một phòng xa hoa ở mức bình thường mà thôi.

Chẳng qua hắn cũng không để ý điểm này.

Sau khi bảo chấp sự rời đi.

Cố Dương lúc này mới lại đem gốc cỏ khô kia cầm trong tay.

Ánh mắt cũng lộ vẻ mong đợi.

Sau đó không chút do dự.

Tâm niệm vừa động.

"Tu sửa cỏ khô, thời gian là vạn năm trước!"

Trong nháy mắt sửa đổi xong.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm lên cỏ khô.

Lần này...

Trên đó lại xảy ra một vài biến hóa!

Chỉ thấy trên một chiếc lá khô trên cỏ khô, bắt đầu hiện ra từng điểm màu xanh.

Ngay sau đó, điểm xanh biếc này tăng vọt.

Rẹt!

Lá khô kia hóa thành màu xanh dạt dào, sinh cơ vẫn còn!

Nhìn thấy vậy.

Đồng tử Cố Dương nhất thời hơi co rụt lại.

Kinh ngạc nhìn chằm chằm vào chiếc lá xanh phảng phất như sống một cách độc lập kia.

"Thế mà thật sự có biến hóa, chỉ là..."

Cố Dương mặt lộ vẻ nghi hoặc.

"Vì sao cũng chỉ có một chiếc lá biến thành màu xanh thôi?"

Phải biết là trên cỏ khô này có vài mảnh lá cây.

Hắn còn tưởng rằng lần sửa chữa này có thể trực tiếp sửa chữa thành bộ dáng lúc sinh ra.

Kết quả lại chỉ thay đổi một mảnh lá xanh?

Chẳng lẽ cây cỏ khô này đã tồn tại được vài vạn năm rồi sao?

Trong lòng Cố Dương không khỏi chấn động.

Quả nhiên như suy nghĩ của hắn, cây cỏ khô này đúng là vô cùng huyền diệu!

Sợ rằng là bảo bối nào đó không tầm thường!

Chợt Cố Dương lại có chút chần chờ.

Bởi vì từ phía trên phiến lá cây này, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức cực kỳ huyền diệu.

Cỗ khí tức này nói không nên lời.

Nhưng từ nơi sâu xa, Cố Dương cảm giác phiến lá này có thể dùng.

"Hay là... thử xem sao?"

Cố Dương thoáng có chút chần chờ.

Hơi dừng một chút,

Con mắt lập tức ngưng lại.

"Thử một chút lại nói, vật này không có khả năng là độc thảo chứ?"

Mặc dù Cố Dương đã xem qua không ít bách khoa toàn thư.

Nhưng trong những cổ thư này cũng không có ghi chép loại thực vật như cỏ khô này.

Hắn cũng không nhịn được muốn biết cỏ khô này rốt cuộc là thực vật gì.

Bởi vì hắn đã cẩn thận quan sát qua.

Trên cỏ khô, đường vân trên mỗi chiếc lá lại hoàn toàn khác nhau.

Nhìn qua giống như là cắt ra cùng nhau.

Không giống như một cây cỏ mọc lên.

Bên trong sách cổ cũng chưa bao giờ có loại thực vật tương tự loại này.

Cho nên hắn cũng không biết rõ rốt cuộc là loại cỏ khô gì.

Nhưng mà từ trên cảm giác xem, cái lá xanh này khẳng định không phải là độc thảo gì đó.

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền không do dự nữa.

Duỗi tay chính là lấy lá xanh mượt kia xuống.

Trong nháy mắt lấy xuống.

Cố Dương lập tức cảm thấy lá xanh trong tay dường như có chút nặng nề.

Điều này không khỏi khiến đồng tử Cố Dương co rụt lại.

Hắn bây giờ đã có được nhất long chi lực!

Chiếc lá này có thể khiến hắn cảm giác được sự nặng nề?

Nghĩ đến đây.

Trong lòng Cố Dương càng thêm mong đợi.

Lá xanh huyền diệu như thế, sau khi dùng sẽ có tác dụng gì đây?

Chợt Cố Dương trực tiếp bỏ lá xanh vào trong miệng.

Từ từ ngồi xuống.

Bản thân chiếc lá xanh này không có bất kỳ mùi vị gì.

Khẩu vị thì cảm giác không khác gì so với dược thảo bình thường.

Cố Dương trực tiếp nuốt nó vào trong bụng.

Hắn chợt ngồi xếp bằng, yên lặng cảm thụ biến hóa trong cơ thể mình.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương trừng lớn con mắt.

Hắn có thể cảm giác được một cỗ lực lượng cực kỳ huyền diệu dũng mãnh tiến vào trong đầu hắn.

Thậm chí là chạm khắc vào trong linh hồn hắn!

Loại cảm giác này, thập phần kỳ diệu.

Không khỏi khiến hắn hơi nhíu mày.

Trực tiếp khắc vào bên trong linh hồn hắn, lá xanh kia đến

cùng là thứ gì?

Mới vừa xuất hiện suy nghĩ như thế.

Một cỗ tin tức giống như từ hư không xuất hiện tràn vào trong đầu.

Giờ phút này...

Hắn đột nhiên hiểu được lá cây mình nuốt là cái gì.

"Mệnh Vận Diệp... Sau khi sử dụng có thể bước đầu nhìn thẳng vào số mệnh, khống chế số mệnh."

Cố Dương trừng to mắt.

Cảm nhận được tin tức đột nhiên xuất hiện trong đầu.

Trong miệng lẩm bẩm.

Sau khi đọc xong nội dung,

Trong lòng Cố Dương càng thêm chấn kinh.

Đó là thứ gì?

Lá Vận Mệnh?

Nhìn thẳng vào số mệnh, khống chế khí vận, dường như là thứ rất trâu bò!

Vận mệnh là hư vô mờ mịt.

Mà bây giờ sau khi nuốt chửng cái lá vận mệnh này... Mình đã có năng lực nhìn thẳng vào số mệnh rồi sao?

Cũng không biết như thế nào mới xem là nhìn thẳng số mệnh.

Chương 214 - Mệnh Vận Thảo! Cơ duyên lớn chưa từng có (2)

Một phương diện khác...

"Khống chế khí vận, chẳng lẽ nói ta có thể nắm giữ khí vận của mình?"

Cố Dương bỗng nhiên có chút nghi hoặc.

Mệnh Vận Diệp bị chính mình hái xuống nuốt vào.

Cỏ khô cũng trở về bộ dáng ban đầu.

Thấy vậy Cố Dương cũng không gấp gáp, trước tiên thả cỏ khô vào trữ vật giới chỉ.

Nói không chừng đợi sau khi mình đột phá đến Nguyên Hải cảnh, còn có thể sửa chữa cỏ khô này thì sao?

Thứ này đúng là đồ tốt!

Mà đúng lúc này.

Đấu giá hội dưới đài cuối cùng cũng sắp bắt đầu.

Đấu giá sư là một nam tử trung niên.

Quần áo chỉnh tề, cách ăn mặc thập phần chính thức.

Hắn đứng ở trên đài đấu giá chậm rãi nói.

Bầu không khí cũng được điều chỉnh vô cùng chính xác.

Cố Dương cũng không khỏi đem ánh mắt rơi vào trên thân tên đấu giá sư trung niên kia.

Trong đầu lại đang suy nghĩ làm thế nào nhìn thẳng số mệnh.

Nhưng vào lúc này dị biến phát sinh!

Ánh mắt Cố Dương ngưng tụ mãnh liệt.

Giờ phút này, hắn lại nhìn thấy một nhóm chữ to màu đỏ trên đỉnh đầu vị đấu giá sư trung niên kia.

【 Thọ mệnh còn thừa: Khoảng 300 năm. 】

Sau khi xem qua nội dung bên trên.

Cố Dương nhất thời cả kinh.

Chẳng lẽ lại như vậy sao.

Cái gọi là nhìn thẳng số mệnh, đó là có thể nhìn thấy tuổi thọ của người khác?

Nghĩ đến đây, Cố Dương lại thử nhìn những người khác bên cạnh.

【 Thọ mệnh còn lại: Khoảng 400 năm. 】

【 Thọ mệnh còn lại: Khoảng ba mươi năm. 】

【 ... 】

Quả nhiên như hắn suy nghĩ.

Thọ mệnh của mọi người hắn đều có thể nhìn thấy rõ ràng.

"Không đúng, chuẩn xác mà nói... Đây chỉ là năng lực sơ bộ sau khi đã nuốt vào Mệnh Vận Thảo."

"Nếu ta sửa đổi lại một chút thì sao?"

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên quang mang.

Ngay sau đó không chút do dự nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi nhìn thẳng số mệnh, thời gian là... Vạn năm sau!"

Sau khi sửa chữa xong.

Cố Dương lẳng lặng chờ đợi.

Chẳng qua khác với mọi thứ sửa đổi trước đó.

Cho dù là sửa đổi vạn năm.

Cố Dương cũng không tiếp nhận được bất kỳ cái gọi là cảm ngộ và tri thức nào.

Cứ như chưa từng xảy ra chuyện gì cả.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi nhíu mày.

Đây là năng lực của hắn lần đầu tiên xuất hiện tình huống này.

Nhưng hắn cũng không sốt ruột.

Mà là lần thứ hai hắn lại nhìn về phía đài đấu giá.

Con ngươi lập tức co rụt lại.

Chỉ thấy trên đỉnh đầu Đấu Giá Sư hiện ra một nhóm văn tự màu đỏ như máu, tuy nhiên lúc này nội dung lại phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

【 Trần Long, đấu giá sư, tu vi Bão Nguyên cảnh tầng bảy, sinh ra vào tháng 3 năm 109, còn thừa lại 299 năm 5 tháng tuổi thọ. 】

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Cố Dương lập tức bộc phát ra ánh sao.

"Hoá ra không phải là không sửa đổi thành công, mà là năng lực nhìn thẳng số mệnh tương đối đặc thù sao?"

Cố Dương rất nhanh hiểu được.

Tuy hắn đã sửa đổi năng lực nhìn thẳng vào vận mệnh vạn năm.

Nhưng bản thân năng lực đã ký thác vào sâu bên trong linh hồn hắn.

Nó sẽ dần dần trở nên mạnh mẽ theo thời gian.

Nhưng bản thân lại không cảm nhận được điểm này.

Cho nên trước đó hắn mới có cảm giác sửa đổi lại không có chút thay đổi nào.

Chẳng qua điều này cũng không quan trọng.

Chỉ cần sửa chữa thành công là được.

Hơn nữa năng lực nhìn thẳng vận mệnh sửa đổi xong, cũng thay đổi trở nên càng thêm cường hãn, đơn giản mà nói chính là có thể nhìn thấy càng nhiều tin tức.

Không chỉ có thể nhìn thấy tin tức cá nhân của đối phương, con số thọ mệnh phía sau cũng biến thành tinh chuẩn.

"Năng lực này không tệ."

Cố Dương đối với chuyện này vẫn có chút hài lòng.

Nếu có thể phối hợp năng lực của mình mà sử dụng.

Sau khi gặp phải cường địch, chỉ cần tuổi thọ đối phương không lớn hơn vạn năm.

Vậy mình có thể nhẹ nhõm diệt trừ hắn!

Không cần tốn nhiều sức!

Hơn nữa đúng lúc này, vị đấu giá sư này đã bắt đầu phiên đấu giá thứ nhất.

Trên đài đấu giá vật phẩm đấu giá thứ nhất đã được mang lên.

Cố Dương cũng kinh ngạc phát hiện.

Năng lực nhìn thẳng vào số mệnh, vận mệnh lại có thể áp dụng trên vật phẩm!

Hắn ngưng thần nhìn lại.

Một nhóm chữ trôi nổi trên không trung.

【 Đan dược tam phẩm Phục Linh Đan, sau khi phục dụng có thể khôi phục chân nguyên trong cơ thể, trước mắt đang bị đấu giá 】

Phục Linh Đan được bao bọc trong hộp ngọc, bị Cố Dương trực tiếp nhìn ra.

"Năng lực này dường như còn có thể dùng để nhặt đồ hời."

Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Chợt lộ ra vẻ tươi cười.

Năng lực này thật đúng là không tệ nha!

Về phần năng lực khống chế khí vận, Cố Dương còn không biết nên sử dụng như thế nào.

Nhưng hắn cũng không vội vã.

Sau đó Cố Dương liền chăm chú nhìn bàn đấu giá.

Đấu giá đã bắt đầu.

Hội trường cũng vô cùng kịch liệt.

Vô số người xé rát cổ họng điên cuồng kêu giá.

Cũng có cường giả ở phòng xa hoa lộ vẻ khinh thường, căn bản chướng mắt thứ rác rưởi này.

Một vòng lại một vòng đi qua.

Cố Dương cũng hơi có chút thất vọng.

Một vòng đấu giá này, đồ vật gì đó đều là rác rưởi.

Hơn nữa đều không có gì có thể nhặt nhạnh được.

Cũng không có gì khiến hắn coi trọng.

Vòng đấu giá thứ hai rất nhanh bắt đầu.

Mà lúc này đây lại là thứ tốt!

"Chư vị, thương phẩm được đấu giá lần này có lai lịch rất lớn!"

"Có lẽ trên đường mạo hiểm, các vị cường giả sẽ gặp phải một số yêu thú đặc biệt, bọn nó am hiểu về công kích tinh thần, quấy nhiễu thần hồn của ngươi."

"Mà lần này đấu giá lại là một viên ngũ phẩm bảo dược có khả năng uẩn dưỡng thần hồn!"

"Vật này tên là... Uẩn Thần Quả!"

Đấu giá sư thấy bầu không khí đã đạt đến cực điểm.

Rồi không nhử nữa, trực tiếp mở hộp ngọc chứa đồ ra.

Một quả trái cây màu xanh lá cây trên thân có những đường vân hiện ra trước mắt mọi người.

"Ngũ phẩm Bảo dược Uẩn Thần quả, giá khởi điểm là một vạn trung phẩm Linh thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một nghìn trung phẩm Linh thạch, đấu giá, chính thức bắt đầu!"

Mà khi đấu giá sư đem tin tức của trái cây nói ra, trong nháy mắt toàn trường sôi trào!

"Lại là bảo dược cấp năm Uẩn Thần Quả!"

"Á... Thật đắt quá đi!"

"Một vạn linh thạch trung phẩm còn đắt à? Đây là bảo dược ngũ phẩm đấy!"

"Nghèo thì cũng đừng nhìn! Ta ra một vạn hai ngàn trung phẩm Linh Thạch!"

"Một vạn bốn ngàn viên linh thạch trung phẩm!"

"Hai vạn!"

Giá của Uẩn Thần Quả gần như tăng vọt chỉ trong nháy mắt.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ.

Giá bán đấu giá của Uẩn Thần Quả đã tới hai vạn trung phẩm linh thạch!

Trong phòng bao.

Cố Dương thấy màn tranh giá kịch liệt không gì sánh được này

cũng nhịn không được âm thầm líu lưỡi.

Giá cả thế này cũng quá nhanh đi!

Đây chính là linh thạch trung phẩm đó!

Không phải linh thạch hạ phẩm!

Mặc dù hiện tại nội tình của hắn rất đầy đủ, nhưng cũng không chịu nổi tiêu hao như vậy.

Cũng may hắn đã sớm chuẩn bị, lấy mấy viên đan dược cùng vũ khí đem đi bán đấu giá.

Như vậy khẳng định sẽ không cần phải lo lắng về linh thạch.

Trên đài đấu giá.

Trên mặt Đấu Giá Sư tràn ngập nụ cười sáng chói.

Giá cả tăng rất nhanh!

Như vậy hắn mới có thể kiếm nhiều tiền hơn!

Nhưng ngay khi đấu giá sư cảm thấy lần này có lẽ có thể phá vỡ kỷ lục của hội đấu giá hôm nay.

Đột nhiên một lão giả chậm rãi đứng dậy, la lớn: "Uẩn Thần Quả này, ta muốn, ai dám cùng ta giành?"

Nghe đến đây, đấu giá sư lập tức nhíu mày, mở miệng nói ra.

"Vị tiền bối này... ngươi làm như vậy, không phù hợp quy củ!"

"Quy củ ư?"

Nghe vậy, nhất thời lão giả lộ ra một tia khinh thường.

"Ngươi nói quy củ ở âm Phong thành?"

"Được, vậy lão phu sẽ nói cho các ngươi biết cái gì gọi là quy củ!"

Trong nháy mắt, khí thế kinh khủng giống như núi lớn thình lình rơi xuống.

Rẹt!

Tất cả mọi người trong hội trường đều là mồ hôi lạnh, thần sắc trắng xám.

Nhất là đấu giá sư, càng là khom lưng, bị cỗ khí thế kinh khủng áp chế không thở nổi.

Lão giả này...

Đó là một cường giả siêu cấp Nguyên Hải cảnh tầng chín!

Lúc này âm Phong thành chủ đang ngồi ở lầu ba quan sát.

Vốn hắn còn muốn ra mặt xử lý một chút.

Kết quả vừa nhìn thấy lão giả này là Nguyên Hải Cảnh Cảnh tầng chín.

Hơn nữa thấy sự cường hãn trong chân nguyên của đối phương... Hoàn toàn không phải bản thân mình có khả năng so sánh được!

Lúc này liền trở nên trầm mặc.

Không dám có bất cứ ý kiến gì!

Trong nháy mắt, toàn trường trở nên cực kỳ yên tĩnh.

"Các ngươi còn ý kiến gì không?"

Lão giả cười khinh miệt, quan sát chúng sinh.

Tất cả mọi người đều trầm mặc không thôi.

Nguyên Hải cảnh tầng chín trên cơ bản đã là cường giả đỉnh phong của toàn bộ đấu giá trường.

Cho dù có người trong lòng có ý kiến, ai dám nói ra?

Trêu chọc một cường giả Nguyên Hải cảnh tầng chín?

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Nhưng ngay lúc tất cả mọi người không dám nói thêm gì nữa thì...

Đột nhiên, một nam tử trung niên đầu đầy mồ hôi, chống đỡ áp lực mà đứng dậy.

Hắn ta khom người chắp tay với lão già, cung kính nói ra: "Lão tiền bối, Uẩn Thần Quả này có thể nhường cho vãn bối được không, hiện tại thần hồn vãn bối bị hao tổn, đang cần Uẩn Thần Quả đến chữa thương!"

"Nếu tiền bối nguyện ý, vãn bối có thể dùng một lượng lớn linh thạch trung phẩm để mua.” Người đàn ông trung niên kia, có vẻ rất là bất đắc dĩ.

Thần hồn hắn bị hao tổn, gia tộc của hắn chính là dựa vào hắn mà tồn tại.

Hắn ta không thể ngã xuống!

Vậy nên Uẩn Thần Quả...

Hắn vô luận như thế nào cũng không muốn từ bỏ.

Cho nên, hắn liền đứng ra.

Muốn thông qua thảm trạng của mình để xin một chút đồng

tình cảm thông.

Nhưng dường như hắn đã đoán sai.

Sau khi nghe được lời này của hắn.

Lão giả quay đầu, dùng ánh mắt nhìn về phía nam tử trung niên.

"Ngươi là cái thá gì?"

Lão giả hừ lạnh một tiếng.

Sau đó vung tay lên, lực lượng kinh khủng mãnh liệt ngưng tụ trên không trung.

Ngay sau đó...

Nó trực tiếp đánh lên người nam tử trung niên kia!

Phốc!

Nam tử trung niên lập tức bị cái tát này đánh tan thành sương máu!

Nguyên Hải cảnh tầng bảy trực tiếp bị giết chết!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người xung quanh đều sợ tới mức toàn thân run rẩy.

Tất cả nhịn không được kéo giãn khoảng cách với lão giả, sợ rằng sẽ chọc lão giả không vui, sau đó trực tiếp bị vỗ chết giống hệt với trung niên nam tử vừa rồi!

Mà trải qua hành động này của lão giả.

Tất cả mọi người tự nhiên là không dám có bất kỳ ý kiến gì.

Cũng không có ai dám đấu giá nữa.

"Ngươi... Còn đứng ngây ra đó làm gì?"

Lão giả thấy vậy cũng hài lòng, gật đầu nhẹ, chợt ánh mắt nhìn qua đấu giá sư.

"Vâng!"

"Hai vạn trung phẩm linh thạch lần một, hai vạn trung phẩm linh thạch lần hai, hai vạn…" Đấu giá sư diễn thuyết nhanh chóng, sợ chậm mất một chút sẽ bị bàn tay đập chết.

Nhưng hắn còn chưa kịp nói hết thì.

Một giọng nói đột nhiên vang vọng toàn trường.

"Hai vạn một ngàn linh thạch trung phẩm."

Trong nháy mắt âm thanh này truyền ra.

Toàn trường tất cả mọi người đều chấn động!

Lại có người ra giá!?

Ai mà to gan như vậy?

Đây là muốn chết sao?

Đây quả thực chính là khiêu khích lão giả!

Lầu ba.

Thành chủ âm Phong thành cũng kinh ngạc không thôi.

Vẻ tươi cười trên mặt lão giả lập tức ngưng kết.

Hắn ngẩng phắt đầu lên, nhìn về phía âm thanh truyền đến.

"Ai hô giá! Dám xem nhẹ uy nghiêm của bản tọa!"

"Ngươi là cái thá gì, dám ngông cuồng trước mặt bổn tọa?"

Phòng riêng lầu hai, Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt đi lên phía trước, lạnh lùng nói.

Thần sắc bình tĩnh nhìn lão giả.

Mà giờ phút này.

Sau khi tất cả mọi người phát hiện là Cố Dương đứng ra đấu giá, lập tức trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Một trận âm thanh nghị luận không nhịn được truyền đến.

"Là Cố Dương!?"

"Không nghĩ tới tên biến thái này cũng tới!"

"Chậc chậc, xem ra có trò hay để xem rồi!"

Khán giả xung quanh nhao nhao lộ vẻ chờ mong.

Một người là thiên kiêu số một của Sở quốc bọn hắn, mặc dù chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng một, nhưng lại dám xem thường cường giả dễ dàng giết Nguyên Hải cảnh!

Thậm chí là xem thường lão quái vật tự tay chém giết Nguyên Hải cảnh tầng bảy!

Mà lão quái vật bên kia lại là một cường giả Nguyên Hải cảnh tầng chín siêu cấp!

Lầu ba.

Thành chủ âm Phong Thành thấy một màn như vậy cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn quả thật cũng không nghĩ tới Cố Dương lại dám chủ động đứng ra.

Mặc dù hắn cũng nghe được các loại tin đồn về Cố Dương.

Thiên tài kiếm đạo, có thể một kiếm chém giết cường giả Nguyên Hải Cảnh thất trọng.

Nhưng mà...

Nguyên Hải cảnh tầng chín hoàn toàn khác với Nguyên Hải cảnh tầng bảy!

Cố Dương có thể chém giết Nguyên Hải cảnh tầng bảy, chưa hẳn có thể thắng được Nguyên Hải cảnh tầng chín!

Nhưng cụ thể như thế nào phải xem thử mới biết được.

Dù sao hắn cũng từng nghe nói qua.

Cố Dương am hiểu nhất, đó là ở hoàn cảnh xấu nhất, sáng tạo ra kỳ tích!

Sáng tạo điều không thể!

Cho nên trong lòng hắn cũng mang theo một tia chờ mong.

Mà lúc này lão giả cũng đã thấy Cố Dương.

Hắn cẩn thận liếc mắt đánh giá Cố Dương, nhất thời sửng sốt một chút.

Chợt đã nổi giận.

"Ngươi? Một tên phế vật Bão Nguyên cảnh tầng một? Lại dám khiêu khích ta?"

"Muốn chết!"

Lão giả vô cùng tức giận, vung tay lên.

Chân nguyên kinh khủng trên không trung nháy mắt ngưng kết.

Rồi bỗng hung hăng oanh kích về phía Cố Dương!

Toàn bộ kiến trúc phòng đấu giá này đều vô cùng cứng rắn, có thể chống đỡ được thế công của cường giả Nguyên Hải cảnh.

Dưới một chưởng này của lão giả, không ngờ đều có vẻ lung lay sắp đổ.

Cứ như bất cứ lúc nào cũng có thể bị lật tung lên!

Trước khi lão giả ra tay.

Cố Dương chính là đã nhìn thấu số mệnh lão giả.

【 Viên Thiên Vân, cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng chín, đến từ Huyền Điểu Vương Triều, thực lực cường hãn, thủ đoạn rất nhiều, sinh ra vào năm trăm năm trước, thọ mệnh còn lại… 】

Quả nhiên lão già này lai lịch bất phàm.

Là người của vương triều Huyền Điểu.

Nhưng mà...

Cố Dương cũng không tính bởi vậy mà nhận thua.

Chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng chín mà thôi!

Đối mặt với công kích của lão giả.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt.

Sau đó không trốn không né.

Chợt nâng nắm đấm lên.

Trong nháy mắt.

Quyền ý bắn ra mãnh liệt!

Quyền ý cấp bậc Đại viên mãn bạo phát ra.

Ngay sau đó, Cố Dương đột nhiên vung nắm tay phải.

Sức mạnh kinh khủng ầm ầm bạo phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một quyền này vừa đánh ra.

Ngay cả không khí cũng phảng phất như bị đập vỡ.

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên.

Rặc rặc rặc!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một quyền này rơi xuống đã trực tiếp đánh nát công kích chân nguyên của lão giả!

Chứng kiến một màn này.

Trên mặt lão giả nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi.

"Làm sao có thể!?"

"Quyền ý cấp bậc Đại viên mãn!?"

Lão giả kinh hãi không hiểu.

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng, tại một địa phương nhỏ bé như thế lại gặp phải một con quái vật như vậy!

Quyền ý cấp bậc Đại viên mãn, vậy mà nhìn thấy ở trên thân một tên tiểu tử vắt mũi chưa sạch?!

Nhưng không đợi hắn tiếp tục chấn kinh.

Một quyền này của Cố Dương dĩ nhiên là thế đi không giảm đánh thẳng tới.

Lực lượng khủng bố kia đập vào mặt mà đến, cho dù là lão giả Nguyên Hải Cảnh tầng chín lúc này cũng nhịn không được thần sắc đại biến!

Cuống quít thi triển các loại thủ đoạn của mình ý đồ ngăn cản một quyền này!

Nhưng uy lực một quyền này của Cố Dương kinh khủng cỡ nào?

Cho dù là Đan Hư cảnh bình thường cũng không chịu được.

Làm sao một lão giả Nguyên Hải Cảnh tầng chín có thể chống đỡ được?

Ầm ầm!

Rặc rặc rặc!

Quyền kình khủng bố ầm ầm giáng xuống.

Trong nháy mắt các biện pháp phòng ngự đã ầm ầm vỡ nát trước người lão giả.

Thế đi không giảm, ầm ầm đập vào ngực lão giả!

Bịch!

Tiếng nổ mạnh kịch liệt vang vọng toàn bộ hội trường.

Lão giả lập tức ngây người tại chỗ.

Dùng ánh mắt không thể tưởng tượng nhìn qua ngực mình.

Chỗ đó thình lình xuất hiện một cái huyết động cực lớn.

Trái tim hắn trực tiếp bị một quyền này của Cố Dương đánh nổ!

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng sinh mệnh lực trên thân thể mình đang nhanh chóng biến mất.

Lão giả chậm chạp ngẩng đầu, dùng ánh mắt vô cùng kinh hãi nhìn về phía Cố Dương.

Miệng hơi khép mở, dường như muốn nói cái gì đó.

Nhưng mà cái gì cũng không nói ra được.

Một tiếng ầm vang.

Thi thể lão giả ngã trên mặt đất.

Hoàn toàn không còn khí tức.

Lão quái vật Nguyên Hải Cảnh tầng chín cứ thế chết đi!

Giờ phút này.

Từng đợt âm thanh hít thở dốc vang lên.

"Cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng chín... Cứ như vậy chết đi?"

"Thì ra tin đồn... là sự thật!"

"Cố Dương quá biến thái!"

"Thế nhưng Cố Dương trong truyền thuyết lợi hại không phải là kiếm đạo sao? Làm sao ngay cả thân thể cũng biến thái như thế?

Còn có quyền ý huyền diệu mà khủng bố kia..."

"Nghe lão giả kia nói là quyền ý cấp bậc Đại viên mãn?"

"Aizz... Quyền ý cấp Đại viên mãn, có lẽ là cấp bậc cao nhất trên Tiểu Viên Mãn? Ta cũng mới chỉ nhìn thấy trong sách cổ, không ngờ Sở quốc chúng ta thật sự có tồn tại yêu nghiệt lĩnh ngộ cảnh giới đại viên mãn!"

"Quá kinh khủng!"

Tất cả mọi người đều kinh sợ nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy kính sợ và sùng bái.

Trước đó hiểu biết của bọn họ đối với Cố Dương hoàn toàn tồn tại trong truyền thuyết.

Có lúc bọn họ cũng sẽ nghĩ là lời đồn có phải quá mức hay không?

Cố Dương cũng không lợi hại như trong truyền thuyết.

Kết quả đến bây giờ, bọn họ mới phát hiện tin đồn dường như còn có chút xem thường Cố Dương!

Mẹ nó trong truyền thuyết cũng không có nói quyền ý của Cố Dương cũng kinh khủng như vậy?

Hơn nữa, sức mạnh thân thể cũng biến thái không chịu nổi, có thể so với yêu thú!

Khó có thể tưởng tượng được nhiều chỗ biến thái như vậy lại hội tụ ở trên một người.

Mà trên lầu hai, Cố Dương thần sắc lạnh nhạt.

Chân nguyên trong tay hiện lên.

Hư không chợt nắm lại.

Hắn trực tiếp lấy nhẫn trữ vật trên người lão giả ra.

Hắn ngay trước mặt mọi người mà lục soát thi thể đoạt bảo.

Hết sức thuần thục tự nhiên làm xong hết thảy, Cố Dương lúc này mới nghiêng đầu nhìn về phía đấu giá sư mà mắt đã sớm ngây ngốc.

"Còn ai ra giá không?"

Hắn chậm rãi hỏi.

Nhất thời, toàn trường một mảnh yên tĩnh.

Đấu giá sư kia cũng kịp phản ứng.

Vội vàng nói chuyện.

"Hai vạn một ngàn viên linh thạch trung phẩm lần đầu tiên... lần thứ hai.. lần thứ ba."

"Đấu giá thành công!"

Bành!

Đấu giá sư vội vàng liên tục không ngừng mà hạ chùy.

"Chúc mừng ngài đã đấu giá thành công với giá hai mươi mốt ngàn linh thạch trung phẩm, Uẩn Thần Quả này, là của ngài!"

Đấu giá sư lộ ra biểu cảm lấy lòng Cố Dương.

Nghe đến đây, thần sắc Cố Dương không có bất kỳ biến hóa nào.

Chỉ là khẽ gật đầu, chợt trở về chỗ ngồi của mình.

Bầu không khí trong hội trường vẫn có chút nặng nề.

Dù sao chuyện vừa xảy ra quá mức đột ngột, hơn nữa lão giả chết cũng rất đột ngột!

Một gã cường giả siêu cấp Nguyên Hải Cảnh tầng chín cứ thế chết ngay trước mặt bọn họ.

Sẽ bị ảnh hưởng cũng rất bình thường.

Nhưng màn đấu giá vẫn tiếp tục tiến hành.

Rất nhanh từng loại bảo bối bị lấy ra đấu giá, chuyển dời ánh mắt của mọi người tới chỗ khác.

Rất nhanh hội trường lại rơi vào một mảnh đấu giá kịch liệt.

Lầu ba.

Ánh mắt thành chủ âm Phong thành nhìn vào phòng Cố Dương trên lầu hai.

"Đúng là thiên tài kinh khủng!"

"Khó trách Bạch Thiên Hồng lại bị hắn giết chết."

"Hắn chết không oan!"

"May là những thứ ta chuẩn bị tương đối đầy đủ, ít nhất cũng không trêu chọc hắn."

Trong lòng thành chủ âm Phong Thành nghĩ mà sợ.

Hắn từ hộ vệ cửa thành nghe nói qua chuyện Cố Dương cưỡi yêu thú đi vào âm Phong Thành.

Suýt nữa đã nảy sinh xung đột.

Cũng may xung đột cuối cùng cũng bị hóa giải.

Nếu không sẽ rất rắc rối.

Hắn thở phào nhẹ nhõm.

Mà Cố Dương, cũng là nhìn chằm chằm vật phẩm trên đài đấu giá.

Đáng tiếc là buổi đấu giá vòng thứ hai cũng sắp kết thúc.

Mà một kiện bảo bối có thể lọt vào pháp nhãn Cố Dương cũng không có.

Ngay khi Cố Dương đang nghĩ phía sau không có gì hay.

Đột nhiên, lần đấu giá cuối của vòng thứ hai cũng được đẩy lên sân khấu.

Cố Dương cũng theo bản năng ngẩng đầu nhìn tới.

Một hàng văn tự chậm rãi hiện lên trước mắt.

Cố Dương tùy ý nhìn thoáng qua.

Y lập tức thu hồi ánh mắt theo bản năng.

Nghĩ chỉ đơn giản là đồ vật bình thường.

Nhưng ngay sau đó, hắn bỗng nhiên dừng lại.

Vội vàng lại ngẩng đầu nhìn kỹ.

Con ngươi co rụt lại.

【 Một tảng đá phổ thông, trong đó lại ẩn chứa một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long. Bởi vì tinh huyết của Xích Kim Thánh Long thẩm thấu vào, khiến cho tảng đá này cứng rắn vô cùng, có vẻ tương đối đặc thù, vì thế được mang ra đấu giá 】

Lúc đầu Cố Dương chỉ chú ý tới mấy chữ phía trước.

Cho rằng đó chỉ là tảng đá bình thường.

Kết quả nhìn kỹ bên trong này lại là giấu Huyền Cơ khác!?

"Một giọt tinh huyết của Xích Kim Thánh Long?"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sao.

Hắn vô cùng hiểu rõ dị chủng Thái Cổ này.

Xích Kim Thánh Long này chính là tồn tại tôn quý đứng đầu trong thái cổ dị chủng!

Nếu như là sắp xếp cho dị chủng Thái Cổ, Xích Kim Thánh Long có thể xếp vào top 3 đứng đầu!

Thanh Huyền Thánh Ưng cũng chỉ đứng hạng gần chót trong hàng ngũ Thái Cổ dị chủng mà thôi, hoàn toàn không thể so được với Xích Kim Thánh Long!

"Trên tảng đá rách này... thế mà còn có thể dính một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long."

Cố Dương nhất thời nhịn không được nắm chặt nắm đấm, tâm tình có chút kích động.

Nếu mình có thể đem nó tới tay, lại tiến hành sửa đổi!

Có phải có thể trực tiếp rút ra một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia không?

Lại đem giọt tinh huyết kia phục dụng…

Quang mang trong mắt Cố Dương nhất thời trở nên càng thêm mãnh liệt!

Thể chất của hắn tất nhiên sẽ tăng vọt vô số lần!

Dù sao đây cũng là một giọt tinh huyết của Xích Kim Thánh Long đứng hàng thứ ba trong Thái Cổ dị chủng!

Mà ngay lúc ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sao.

Trên phòng đấu giá.

Đấu giá sư cũng bắt đầu tâng bốc.

Cái gì mà không thể phá vỡ, là tài liệu luyện khí đặc thù.

Có thể nhẹ nhõm chịu đựng một kích toàn lực của cường giả Nguyên Hải cảnh bát trọng.

Tóm lại khoác lác kinh khủng khiếp.

Cho dù là đấu giá sư cũng biết rõ về khối phá thạch này, ngoại trừ việc cứng hơn bình thường một chút, dường như cũng không có gì đặc thù khác.

"Quái thạch kỳ dị, giá khởi điểm là một khối linh thạch trung phẩm."

"Đấu giá chính thức bắt đầu!"

Ánh mắt đấu giá sư có chút bất đắc dĩ.

Hắn ta cũng nhìn ra được, cho dù mình thổi phồng như thế nào.

Người xem cũng nhìn ra được.

Đây chỉ là một khối phá thạch mà thôi.

Có cứng rắn hơn nữa thì có ích lợi gì chứ?

Nhiều nhất chỉ là dùng để sưu tầm mà thôi.

Phần lớn đều là không hứng thú.

Một số người cảm thấy hứng thú, vẫn muốn mua về làm đồ trang trí cất giữ.

Mà giá khởi điểm của tảng đá này cũng là đủ thấp.

Chỉ vẻn vẹn chỉ một khối Linh thạch trung phẩm.

Trên thực tế nếu không phải đấu giá hội ở âm Phong thành, giá quy định sẽ chỉ càng thấp.

Sở dĩ có thể đạt tới giá khởi điểm một khối Linh thạch trung phẩm.

Hoàn toàn là bởi vì giá thấp nhất của tất cả thương phẩm ở đấu giá hội trong âm Phong thành chính là một khối linh thạch trung phẩm.

Mặc dù thương phẩm kém cỏi, thấp nhất cũng là một khối linh thạch trung phẩm!

"Vật này cũng có thể lấy ra bán đấu giá sao?"

"Doạ người à? Thứ này thật sự có người bán sao?"

"Nói không chừng là có đại lão muốn sưu tầm mấy thứ này để chơi đấy?"

"Đúng vậy."

"Hai khối linh thạch trung phẩm, mua về nhà làm đồ trang sức đi."

Một tên cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bảy khẽ mỉm cười, mở miệng ra giá.

Thấy có người báo giá.

Đấu giá sư lập tức lộ vẻ kích động.

"Còn có ai muốn ra giá nữa không?"

Hắn ta không thể chờ đợi nữa mà hỏi.

Nhưng rất hiển nhiên...

Ngoại trừ tên cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bảy, những người còn lại trên cơ bản đều lắc đầu.

Hoàn toàn không có hứng thú.

Thấy vậy, đấu giá sư cũng là thập phần bất đắc dĩ.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương lạnh nhạt chậm rãi vang lên.

"Ba viên Linh Thạch trung phẩm."

Nhất thời, tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía trên lầu.

Cố Dương thế mà lại ra tay!

Đây là lần thứ hai Cố Dương ra tay.

Nhưng mà...

Chỉ vì mua sắm một tảng đá rách nát?

Nhưng sau khi nghe Cố Dương báo giá, bọn họ liền giật mình, xem ra Cố Dương cũng muốn mua một khối đá nát này để sưu tầm rồi.

Mà cường giả Nguyên Hải cảnh tầng bảy ra giá đầu tiên nhìn thấy Cố Dương ra giá, mỉm cười.

"Nếu Cố tiền bối đã muốn, ta đây liền từ bỏ."

Nghe đến đây.

Mọi người cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Cứ như vậy.

Khối đá vụn này đã bị Cố Dương dùng giá cả ba khối linh thạch trung phẩm để đấu giá thuận lợi.

Cố Dương biểu hiện thập phần lạnh nhạt.

Nhưng trong lòng lại vô cùng kích động.

"Đã tới tay!"

"Thật mong chờ nha, một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long, có thể khiến thể chất của ta tăng lên đến trình độ nào?"

Trong ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia chờ mong.

Đấu giá hội vẫn tiếp tục tiến hành.

Về sau chính là không còn xuất hiện tình huống giống như tảng đá vỡ này nữa.

Dù sao cũng không phải lần nào cũng có thể nhặt nhạnh được món hời.

Lúc trước có thể nhặt được một hòn đá ẩn chứa một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long đã xem như vận khí không tồi rồi.

Cho nên một khoảng thời gian rất dài, Cố Dương cũng không ra giá cạnh tranh.

Cho đến khi linh thiết thượng phẩm được khiêng lên bắt đầu đấu giá.

Giá trị của linh thiết thượng phẩm hiển nhiên là không cần

phải nói nhiều.

Vừa xuất hiện đã dẫn tới một trận tranh đoạt.

Vô số người bắt đầu ra giá.

Giá khởi đầu một vạn 5 ngàn khối linh thạch trung phẩm cho linh thiết thượng phẩm, chỉ trong thời gian ngắn ngủi chưa tới mười phút.

Nó trực tiếp thăng lên tới năm vạn trung phẩm Linh Thạch!

Đồng thời còn tiếp tục kéo dài thăng cấp!

Trong lúc đó Cố Dương cũng tham dự đấu giá.

Còn dẫn tới sự chấn động của không ít người.

Nhưng lần này bọn họ không có ngừng đấu giá.

Mà tiếp tục ra giá cạnh tranh.

Cố Dương cũng không thèm để ý.

Dù sao thì hiện tại nội tình của hắn đã đầy đủ.

Linh thiết thượng phẩm này, hắn nhất định phải có!

Rốt cuộc...

Cuộc đấu giá kết thúc.

Cố Dương lấy giá cao tới sáu vạn hai ngàn trung phẩm linh thạch để đấu giá linh thiết thượng phẩm.

Cũng gây nên một trận oanh động.

Hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới gia sản Cố Dương này lại phong phú như vậy.

Nhưng liên tưởng đến việc Cố Dương đã từng chém giết hai mươi lăm vị cường giả Nguyên Hải cảnh, kết hợp với chiếc nhẫn trữ vật mà Cố Dương đã từng thuần thục lấy đi trước đó.

Bọn họ bừng tỉnh.

Giết nhiều cường giả như vậy mà không giàu mới là lạ.

Cũng không lâu lắm, lại một khối Linh Tinh thuộc tính được mang lên đấu giá.

Cố Dương cũng kinh ngạc một hồi.

Linh Tinh thuộc tính này chính là thứ tốt!

Thông tục dễ hiểu mà nói, chính là có thể khảm vào vũ khí!

Ví dụ như Cố Dương thông qua rèn linh thiết thượng phẩm tạo ra một thanh linh kiếm thượng phẩm, lại lợi dụng linh tinh thuộc tính rèn luyện khảm vào trong đó.

Đó là có thể tự mình tích trữ một đạo kiếm ý ở bên trong linh kiếm!

Sau đó mỗi một lần vung kiếm, trên thân kiếm đều sẽ có một tia kiếm ý!

Cho nên Cố Dương không chút do dự, lần nữa tham dự cạnh tranh.

Cuối cùng lại bỏ ra năm vạn chín ngàn viên linh thạch trung phẩm để mua khối linh tinh này.

Dưới đài không ít người cũng bắt đầu nhao nhao cảm khái.

Nội tình của Cố Dương thâm hậu!

Chỉ sợ xem như là nội tình của một ít tông môn cũng không

bằng Cố Dương.

Đấu giá vẫn tiếp tục tiến hành.

Rốt cuộc...

Khi âm thanh đến phần cuối,

Trong thời gian Cố Dương đấu giá, tam phẩm Vân Tòng Đan cùng với thanh bội kiếm ban ngày đều được bán đấu giá.

Giá cả cũng coi như không tệ.

Trong đó ba viên tam phẩm Vân Tòng Đan đều bán đấu giá ra giá một vạn năm nghìn viên linh thạch trung phẩm.

Ba viên cộng lại cũng gần bốn vạn năm ngàn viên linh thạch trung phẩm.

Mà thanh bội kiếm của Bạch Thiên Hồng, đấu giá ra một vạn hai ngàn viên linh thạch trung phẩm, không đắt nhưng cũng không tính là hời.

Còn bây giờ rốt cuộc cũng ra sân đấu giá những món đồ đấu giá cuối cùng.

Cố Dương cũng ngẩng đầu chờ mong.

Hắn đã biết, xuất hiện cuối cùng hẳn chính là viên Phá Cảnh đan mà mình tự luyện chế.

Không biết viên Phá Cảnh đan này của mình có thể bán được giá bao nhiêu?

Cố Dương không khỏi lộ vẻ chờ mong.

Trên phòng đấu giá.

Đấu giá sư cũng thần sắc phấn chấn không thôi.

"Chư vị, tiếp theo chính là vật phẩm cuối cùng của đấu giá hội lần này."

"Vật này vô cùng trân quý, chắc hẳn các vị đang ngồi sẽ động tâm theo!"

Đấu giá Sư chậm rãi nói.

Sau khi thổi phồng một phen.

Hắn liền trực tiếp mở hộp ngọc chứa Phá Cảnh Đan ra.

"Ngũ phẩm Phá Cảnh đan!"

"Cấp Hoàn Mỹ!"

"Chắc hẳn chư vị đều hiểu rõ Ngũ phẩm Phá Cảnh đan cấp Hoàn Mỹ quý hiếm cỡ nào chứ?"

"Giá khởi điểm là hai vạn năm nghìn trung phẩm Linh Thạch."

"Mỗi lần đấu giá không được thấp hơn hai ngàn linh thạch!"

"Đấu giá chính thức bắt đầu!"

Đấu giá sư căn bản không cần nói thêm gì.

Dù sao Ngũ phẩm Phá Cảnh đan hoàn mỹ... Đối với tông môn mà nói, nó thực sự quá mức hấp dẫn!

Cho nên trong nháy mắt khi đấu giá sư nói ra viên ngũ phẩm Phá Cảnh Đan cấp hoàn mỹ.

Toàn bộ phòng đấu giá triệt để sôi trào lên.

"Ôi trời ơi! Ta không nghe lầm chứ!?"

"Phá Cảnh đan, còn là cấp hoàn mỹ!?"

"Đây là vị đại sư luyện đan nào thiếu tiền xài rồi sao?"

"Phá Cảnh đan hoàn mỹ... Chỉ sợ chỉ có Lục Văn thậm chí là Thất Văn Luyện Đan sư mới có thể luyện chế ra chứ?"

Không ít người nhất thời phát ra từng tiếng thán phục sợ hãi.

Nhưng bọn họ đều là cường giả Nguyên Hải cảnh.

Lấy Phá Cảnh đan này cũng không có tác dụng gì quá lớn.

Chân chính bị hấp dẫn chính là một ít cường giả Nguyên Hải cảnh tuổi tác tương đối lớn.

Bọn họ hoặc là cao tầng hoặc là tông chủ tông môn nào đó, linh thạch tông môn đưa cho bọn họ đấu giá phá cảnh đan, đối với bọn họ mà nói, mặc dù không có tác dụng, nhưng đối với tông môn mà nói, đó là thứ quan trọng!

Có được Phá Cảnh đan tương đương với trực tiếp có một cường giả Nguyên Hải cảnh!

Cũng có thể là một vài lão bối trong gia tộc muốn mua cho văn bối nhà mình.

Nói tóm lại...

Phá Cảnh đan ngay từ đầu bán đấu giá.

Giá cả chính là nhanh chóng cao lên.

Bốn vạn.

Bốn vạn rưỡi.

Năm vạn, chỉ vẻn vẹn đi qua không đến mười phút.

Giá cả là tăng đến tám vạn trung phẩm linh thạch!

Phòng trên lầu hai.

Cố Dương cũng nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Khá lắm, hắn biết Phá Cảnh đan rất lợi hại.

Phá Cảnh đan có cấp bậc hoàn mỹ càng là như thế.

Nhưng mà...

Hắn cũng không nghĩ tới chỉ một viên ngũ phẩm Phá Cảnh Đan, lại có thể bán đấu giá với giá trên trời tám vạn trung phẩm Linh Thạch.

Hơn nữa cái giá này còn đang từ từ tăng cao!

Hắn ta cũng nhìn ra được.

Người ra giá đều là một ít lão giả.

Trên người chỉ sợ đều mang đủ linh thạch.

Ra vẻ cơ bản không thiếu linh thạch.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng nhịn không được cảm khái.

Xem ra...

Dường như hắn đã đánh giá thấp giá trị của Phá cảnh đan.

Theo giá cả Phá Cảnh đan không ngừng cao lên.

Bầu không khí toàn bộ phòng đấu giá cũng nóng rực đến cực điểm.

"Mười vạn!"

Một lão giả lộ ra vẻ mặt tự tin, bộ dáng nhất định phải đạt được.

Nghe đến đây.

Toàn trường lập tức náo động.

Mười vạn!

Phá Cảnh đan thế mà đã phá mười vạn trung phẩm linh thạch!

Cũng là thương phẩm có giá cao nhất trong đấu giá hội!

Điều này không khỏi khiến cho vô số người líu lưỡi.

Hiển nhiên loại cảnh tượng đồ sộ này bọn họ cũng là lần đầu nhìn thấy.

Nhưng ngẫm lại cũng thấy bình thường.

Thứ nhất là Phá Cảnh Đan hoàn mỹ vô cùng hi hữu.

Cho dù là Luyện Đan đại sư muốn luyện chế ra cũng phải xem mặt mũi, cũng không thể cam đoan trăm phần trăm luyện chế ra.

Mà đối với Luyện Đan Đại Sư mà nói, bọn họ căn bản không thiếu Linh Thạch xài, mà Phá Cảnh Đan hoàn mỹ độ khó lại cao, tất nhiên không cần phải tốn công không có lợi đi luyện chế Phá Cảnh Đan hoàn mỹ.

Thứ hai cũng là bởi vì...

Nếu như có thể có được một viên Phá Cảnh đan hoàn mỹ, tương đương với có thể không hề có tác dụng phụ bồi dưỡng ra một cường giả Nguyên Hải cảnh!

Đối với bọn họ đã đột phá Bão Nguyên cảnh đến Nguyên Hải cảnh mà nói, không có bất kỳ tác dụng gì, nhưng đối với tông môn

mà nói, đó là dòng máu tươi cuồn cuộn không ngừng!

Muốn đột phá Bão Nguyên cảnh đến Nguyên Hải cũng không đơn giản, mặc dù là đối với thiên tài, cũng cần hao phí thời gian rất lâu mới có thể đột phá.

Nhưng có được một viên Phá Cảnh đan, liền có thể rút ngắn thời gian đột phá trên phạm vi lớn.

Đối với tông môn mà nói.

Tất nhiên là vô giá!

Cuối cùng...

Phá Cảnh đan được bán đấu giá ra với giá trên trời mười hai vạn ba ngàn trung phẩm linh thạch!

Bị một gã trưởng lão tông môn bắt lại.

Mà một lão giả đấu giá với hắn thì lại bởi vì tiền tài bản thân không đủ, đấu giá thất bại.

Đến đây.

Toàn bộ hội đấu giá cứ như vậy mà chấm dứt.

Trong mắt lão giả không thể đấu giá thành công kia lóe ra hung quang.

Rõ ràng là đã nhìn chằm chằm vào trưởng lão của tông môn kia.

Đối với loại chuyện này, Cố Dương cũng không kinh ngạc.

Cũng không liên quan gì đến hắn.

Nhưng hồi tưởng lại quá trình cạnh tranh vô cùng kịch liệt

vừa rồi.

Cố Dương cũng nhịn không được trong lòng cảm khái.

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng viên Ngũ Phẩm Phá Cảnh Đan cấp hoàn mỹ này lại có giá trên trời như thế!

Thậm chí có thể bù đắp được linh thiết thượng phẩm, linh tinh có thuộc tính của mình!

Hội đấu giá kết thúc.

Cố Dương cũng không chút do dự.

Đến hậu trường, Uẩn Thần Quả, Thượng phẩm Linh Thiết cùng với Linh Tinh thuộc tính hắn đều có trong tay.

Về phần linh thạch, không những không có tiêu ra ngoài, ngược lại còn vào túi không ít.

Đồ vật cùng linh thạch đều tới tay.

Cố Dương cũng không có ý định nán lại ở đấu giá hội.

Quay người chính là rời khỏi âm Phong thành.

Mà thân phận của Cố Dương tất nhiên là bị tất cả mọi người biết đến.

Nhìn thấy cảnh Cố Dương một quyền đánh chết Nguyên Hải cảnh tầng chín kia, bọn họ lấy đâu ra lá gan mà dám đi chặn giết Cố Dương?

Về phần tên trưởng lão tông môn vỗ xuống Phá Cảnh Đan kia, vậy thì thảm rồi.

Hắn đã rời đi rất nhanh.

Nhưng sau lưng hắn lại có vô số cường giả Nguyên Hải cảnh đuổi theo.

"Thật là thảm thiết mà."

Nhìn thấy vậy Cố Dương cũng không khỏi cảm khái.

Hắn lắc đầu, cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

Hắn trực tiếp đi thẳng ra âm Phong thành.

Tâm niệm vừa động.

Ngay sau đó, Diễm Linh Ưng chính là từ trong rừng cây cách đó không xa đột nhiên đáp xuống trước người Cố Dương.

Tiếp theo xoay quanh một vòng, đi về hướng hoàng thành.

Mà trong âm Phong thành.

Thành chủ âm Phong thành cũng đứng trên mái thành lâu.

Nhìn Cố Dương cưỡi Diễm Linh Ưng rời đi, khe khẽ thở dài.

"Vốn còn muốn mời Cố Dương dùng cơm."

Hắn không nghĩ tới Cố Dương thế mà vội vã trở về như vậy.

Mà ánh mắt của hắn cũng chợt rơi vào Diễm Linh Ưng dưới thân Cố Dương.

"Diễm Linh ưng có thể so với Nguyên Hải cảnh tầng tám... Tên Cố Dương này, thật đúng là quái vật!"

Sau khi cảm khái một phen, hắn chậm rãi lắc đầu.

Trở lại hoàng thành.

Cố Dương cũng là bảo Diễm Linh Ưng tự đi xung quanh săn

mồi.

Mà chính hắn thì ngựa không ngừng vó đi tới liên minh luyện khí.

Hắn nói với Thiết Tí Sơn một câu, rồi đi thẳng vào phòng rèn.

Bắt đầu dự định rèn Linh kiếm thượng phẩm!

Mà Cố Dương chân trước vừa mới đi vào phòng rèn.

Một đạo thân ảnh hết sức uy nghiêm xuất hiện ở liên minh luyện khí.

"Thiết hội trưởng, Cố Dương có ở đây không?"

Người tới rõ ràng là hoàng đế Sở Quốc Sở Mộ.

"Bái kiến bệ hạ."

Thiết Tí Sơn thấy vậy cả kinh, vội vàng khom lưng chắp tay.

Chợt mới ngẩng đầu nói: "Cố Dương đang rèn linh khí trong phòng rèn, bệ hạ có chuyện muốn tìm Cố Dương?"

"Hắn mới vừa tiến vào, có lẽ cần tốn thời gian rất lâu mới có thể đi ra, bệ hạ trăm công ngàn việc, nếu không ta hiện tại đi nói với hắn."

Nghe thấy Thiết Tí Sơn nói vậy, Sở Mộ lắc đầu.

"Không sao, trẫm chờ hắn đi ra là được."

Nói xong, Sở Mộ ngồi ở một bên, nhắm mắt lại, yên lặng chờ đợi.

Thấy vậy, Thiết Tí Sơn cũng kinh hãi không thôi.

Cố Dương mặt mũi cũng quá lớn.

Ngay cả Sở Hoàng bệ hạ muốn tìm hắn cũng phải chờ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong phòng rèn.

Cố Dương toàn thân dẫn khí, thân trên trần trụi.

Cơ bắp hoàn mỹ hoàn toàn phô bày ra.

Bị mồ hôi thấm đẫm.

Tay nắm đại chuỳ của Cố Dương cũng không ngừng rơi xuống.

Bịch!

Cố Dương chợt nắm đại chùy đập xuống.

Một trận âm thanh va chạm nặng nề vang lên.

Cùng lúc đó, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Rèn...

Thành công rồi!

Trải qua nhiều lần hắn kiên nhẫn lặp đi lặp lại, linh thiết thượng phẩm trước mắt đã hoàn toàn bị hắn đánh thành bộ dáng trường kiếm.

Chẳng qua ...

Cố Dương còn chưa có chấm dứt.

Bởi vì, còn có thứ thập phần trọng yếu khác!

Rẹt!

Cố Dương lật bàn tay một cái.

Linh Tinh thuộc tính xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Sau đó hắn trực tiếp đặt nó lên kiếm phôi.

Lại lần nữa nâng lên đại chùy gõ lên.

Lại không biết đã qua thêm mấy giờ.

Trong phòng rèn.

Cố Dương bỗng nhiên phun ra một ngụm trọc khí.

Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Chợt, hắn giơ trường kiếm vừa mới rèn ra trong tay lên.

Thân kiếm tản mát ra khí tức vô cùng sắc bén mà nặng nề!

"Linh kiếm hoàn mỹ thượng phẩm, thành công!"

Cố Dương nhịn không được nhếch miệng cười nói.

Cuối cùng cũng thành công!

Một thời gian ngắn sau đó, thanh thượng phẩm linh kiếm này hẳn là sẽ bồi bạn hắn thật lâu.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cẩn thận liếc mắt đánh giá trường kiếm trong tay.

Thân kiếm có màu trắng bạc, sắc bén vô song.

"Ngân Sương."

Cố Dương buột miệng thốt ra.

Đã vì thanh linh kiếm thượng phẩm này mà đặt cái tên rất hay.

Mà ngay trong nháy mắt khi Cố Dương vừa dứt lời.

Cố Dương cảm giác được thanh Ngân Sương trong tay mình truyền đến một trận chấn động rất nhỏ, giống như Ngân Sương đang đáp lại mình.

"Thật là một thanh kiếm tốt!"

Cố Dương hết sức hài lòng.

"Hơn nữa... Linh Tinh thuộc tính cũng khảm vào, như vậy..." Cố Dương hơi trầm ngâm.

Sau đó hai mắt sáng lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn không chút do dự, trong cơ thể lập tức tản mát ra một cỗ khí tức đặc thù cực kỳ khủng bố.

Đó là...

Là kiếm chi áo nghĩa!

Cố Dương nhắm mắt lại, trực tiếp bộc phát ra kiếm chi áo nghĩa.

Chợt một thành Trảm Thiên áo nghĩa nồng đậm tới cực điểm kia trực tiếp tràn vào bên trong Ngân Sương.

Nhất thời.

Thân kiếm lập tức run rẩy.

Nhưng loại run rẩy này không phải là không chịu nổi mà phát sinh run rẩy.

Mà là hưng phấn!

Trong Ngân Sương Kiếm có khảm một viên linh tinh thuộc

tính.

Cho nên có thể trực tiếp cất chứa một phần lớn áo nghĩa trảm thiên của mình trong đó.

Ngày sau mặc dù hắn không chủ động sử dụng áo nghĩa trảm thiên, vung vẩy Ngân Sương Kiếm cũng có thể dễ dàng bộc phát ra áo nghĩa!

Mà nếu sử dụng Trảm Thiên Kiếm Quyết... sẽ bộc phát ra uy lực càng thêm khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Sau khi cất chứa áo nghĩa vào Ngân Sương Kiếm.

Lập tức, Ngân Sương Kiếm nhìn qua càng thêm lợi hại vô song!

Vẻn vẹn chỉ là xem xét một lát, là có thể từ đó cảm nhận được vô số kiếm khí vô hình sắc bén tứ tán ra.

Giống như chỉ nhìn một lần sẽ bị kiếm khí lăng lệ ác liệt kia chém làm bị thương!

"Quả nhiên, vũ khí mình tạo ra là thích hợp nhất."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Trên mặt cũng lộ ra nụ cười hết sức hài lòng.

Cố Dương lợi dụng chân nguyên lau sạch toàn bộ mồ hôi trên người.

Rồi hắn cất kỹ Ngân Sương Kiếm, đứng dậy đi ra khỏi phòng rèn.

Nhưng phát hiện sắc trời đã rất sớm.

"Lại rèn đến sáng ngày hôm sau?"

Cố Dương vô cùng kinh ngạc.

Không nghĩ tới chế tạo Ngân Sương lại bỏ ra thời gian dài như vậy.

Hắn hoàn toàn đắm chìm trong đó, cho nên quên thời gian.

Đang lúc cảm khái kinh ngạc.

Một giọng nói bất đắc dĩ vang lên.

"Phò Mã gia, cuối cùng ngài cũng đi ra rồi."

Cố Dương ngẩn ra, ngẩng đầu nhìn lại.

Hắn lại phát hiện Thiết Tí Sơn lộ vẻ bất đắc dĩ, nhìn thẳng vào mình.

"Thiết hội trưởng, ngươi vẫn còn ở đây?"

"Ta cũng không muốn đâu, nhưng mà..."

Thiết Tí Sơn buông tay.

Đang muốn nói gì đó thì.

Một bóng người chậm rãi tiến lên.

"Cố Dương, ngươi đây là tạo ra một thanh thượng phẩm linh kiếm sao?"

Sở Mộ đi lên trước.

Ánh mắt kinh ngạc nhìn Cố Dương.

"Bệ hạ?"

Cố Dương cũng ngẩn ra.

Sở Hoàng chạy tới khi nào vậy?

"Đúng là như thế."

Cố Dương phản ứng lại, chậm rãi gật đầu.

Có được câu trả lời khẳng định của Cố Dương.

Sở Hoàng nhịn không được, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Hắn phát hiện từ sau khi mình quen biết Cố Dương, hình như cứ thường thường sẽ bị Cố Dương làm cho khiếp sợ một phen.

Trước đó từ miệng Sở Linh Nhi, hắn đã biết được thiên phú đan đạo kinh thế hãi tục của Cố Dương.

Không nghĩ tới tư chất Cố Dương tại phương diện luyện khí cũng yêu nghiệt như thế.

Thật là...

Hắn cũng không nghĩ ra Cố Dương còn có cái gì không am hiểu.

Chẳng qua hắn tìm đến Cố Dương không phải là vì việc này.

Sở Mộ liếc mắt ra hiệu cho Thiết Tí Sơn một cái.

Thiết Tí Sơn cũng nhanh chóng phản ứng lại.

Tùy tiện tìm một cái cớ liền nhanh chóng rời đi.

"Bệ hạ tìm ta vì xảy ra chuyện gì sao?"

Thấy vậy Cố Dương cũng nhịn không được hỏi.

Sở Mộ chậm rãi gật đầu.

"Hoàn toàn chính xác có chút việc cần cùng ngươi nói chuyện."

"Chắc ngươi đã biết đại chiến bách quốc chứ?"

Sở Mộ hỏi.

Cố Dương trầm ngâm một lát rồi gật đầu nhẹ.

"Biết, trước đó thiếu tông chủ Hãn Hải tông Hứa Kình đã từng tới Sở quốc vì trận chiến bách quốc lần này."

Cố Dương đã hiểu ý của Sở Mộ.

"Chẳng lẽ bệ hạ muốn ta tham gia trận chiến bách quốc?"

Nghe vậy, Sở Mộ chậm rãi gật đầu.

"Không sai."

"Vốn là thiên tài dự thi của Sở quốc chúng ta đã xác định, nhưng một trong số đó là Bạch Thiên Hồng đã chết, cho nên cần một người bù vào."

Nghe đến đây.

Cố Dương khẽ gật đầu.

"Bệ hạ có thể nói tỉ mỉ một chút."

Thấy vậy Sở Mộ cũng không chút che giấu.

Trực tiếp mở miệng nói: "Trên ý nghĩa của trận chiến bách quốc này có thể nhìn ra được, đó là từ trong trăm quốc gia trong Bách Điểu vương triều tìm kiếm thiên kiêu các nước, hơn nữa hội tụ một chỗ, tiến hành chiến đấu."

"Trận chiến bách quốc hội tụ thiên tài đứng đầu toàn bộ Bách Điểu vương triều, nếu có thể có biểu hiện ưu dị trong cuộc chiến bách quốc, thậm chí có thể đạt được tư cách tiến tu Thanh Huyền thánh viện do hoàng triều Đại Viêm sáng lập."

"Ở nơi đó, thậm chí có thể đạt được nhiều Vũ Hóa cảnh, thậm chí là siêu cấp cường giả Vương cảnh chỉ điểm!"

Nói đến đây, Sở Mộ không khỏi lộ ra một tia hướng tới.

Đó là Vũ Hóa cảnh thậm chí là siêu cấp cường giả Vương cảnh!

Loại cường giả này hầu như không tồn tại trong Bách Điểu vương triều.

Phía trên cảnh giới Sinh Tử chính là Vũ Hóa cảnh!

Trong Bách Điểu vương triều ngay cả cường giả Sinh Tử cảnh cũng không có nhiều.

Chứ đừng nói chi là cường giả Vũ Hóa cảnh ở trên.

Căn bản không có cơ hội nhìn thấy.

Nhưng bây giờ nếu có thể có biểu hiện xuất sắc trong trận chiến bách quốc, đó là siêu cấp cường giả có thể tiếp xúc đến Vũ Hóa cảnh thậm chí là Vương cảnh!

Lực hấp dẫn này tự nhiên là cực kỳ khoa trương!

Nghe thấy lời này của Sở Mộ.

Ngay cả Cố Dương cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Ban thưởng này quả thực vô cùng hấp dẫn.

"Thú vị."

Cố Dương khẽ gật đầu, trong ánh mắt cũng mang theo một tia sáng.

"Nói như vậy, ngươi đồng ý rồi?"

Sở Mộ lập tức mừng rỡ nói.

Cố Dương gật đầu nhẹ.

"Ừm."

"Một khi đã như vậy, hôm nay ta cũng nói với ngươi về một vài thiên kiêu xứng đáng để chú ý trong cảnh nội vương triều Huyền Điểu."

"Huyền Điểu vương triều cũng có tồn tại bảng danh sách cùng loại với bảng Anh Tài xếp hạng Thiên Kiêu trong nước Sở chúng ta."

"Huyền Điểu Bảng!"

"Huyền Điểu Bảng tổng cộng chỉ có bảy mươi hai danh ngạch."

"Người có thể leo lên Huyền Điểu Bảng không có ngoại lệ đều là thiên tài trong thiên tài, là thiên kiêu!"

"Có thể nói, cho dù là loại thiên kiêu như Bạch Thiên Hồng, đặt ở trong Bách Điểu vương triều... Sợ rằng đều không lên được Huyền Điểu bảng!"

Sở Mộ thần sắc ngưng trọng giảng giải.

Nghe đến đây.

Cố Dương cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Bạch Thiên Hồng cũng không lên được bảng sao?

Như vậy thì... Huyền Điểu Bảng đúng là thú vị.

"Đúng rồi, Hứa Kình kia... Cũng ở trên Huyền Điểu bảng."

Sở Mộ bỗng nhiên nói.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng không phải lộ vẻ hiếu kỳ.

"Hắn xếp hạng bao nhiêu?"

"Bảy mươi hai, xếp hạng chót, miễn cưỡng tiến vào Huyền Điểu bảng."

Vẻ mặt Sở Mộ trở nên ngưng trọng.

Hứa Kình với tư cách thiếu chủ Hãn Hải tông, thiên tư ở toàn bộ vương triều Huyền Điểu cũng cực kỳ xuất chúng.

Nếu không lúc trước Huyền Điểu vương triều cũng sẽ không lựa chọn phái hắn làm sứ giả để lựa chọn thiên kiêu các quốc gia.

Thế nhưng đến cả Hứa Kình ở trên Huyền Điểu bảng cũng chỉ có thể xếp tới cuối bảng.

Có thể thấy được trọng lượng hàm kim trên Huyền Điểu bảng này khoa trương cỡ nào!

Nghe đến đây, Cố Dương cũng thoáng gật đầu.

Sở Mộ vẫn tiếp tục nói.

Có thể nhìn ra được hắn hiểu rất nhiều về Huyền Điểu bảng, là do chuyên môn đi điều tra.

"Ta đã điều tra rồi."

"Đứng đầu Huyền Điểu bảng này là một vị nữ tử tên là Diệp Khuynh Thành, nghe đồn nàng chính là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều hiện giờ, còn có mỹ danh ba ngàn năm khó có được một vị. Nghe đồn nàng thân mang huyết mạch Vương Giả, hơn nữa đã thức tỉnh, huyết mạch cực kỳ nồng đậm, trong cùng cảnh giới không có địch thủ."

"Khi nàng mười chín tuổi đã bước vào Nguyên Hải cảnh, càng là lĩnh ngộ kiếm ý viên mãn! Thiên tư cực kỳ cường hãn khủng bố!"

Sở Mộ thần sắc ngưng trọng nói.

Mặc dù hắn cảm thấy không ai có thể so sánh thiên tư với Cố Dương, nhưng rõ ràng vị Diệp Khuynh Thành đứng đầu Huyền Điểu bảng này có thể tạo ra uy hiếp với Cố Dương ở phương diện này!

"Hiện giờ nàng đã hai mươi mốt tuổi, cảnh giới cụ thể thì không ai biết, nhưng có lẽ đã đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố!"

"Ngoại trừ Diệp Khuynh Thành, thực lực hạng hai đến hạng năm Huyền Điểu bảng không thua kém nhiều, nhưng thấp hơn Diệp Khuynh Thành một bậc."

"Nhưng thực lực cụ thể như thế nào, còn phải chính mắt nhìn thấy mới biết được."

"Bất kể như thế nào... tất cả thiên kiêu có thể leo lên Huyền điểu bảng, đều đã đột phá đến Nguyên Hải cảnh."

"Trong đó, bao gồm cả Hứa Kình."

"Tuy rằng một năm trước hắn mới chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng mười đỉnh phong, nhưng hôm nay hắn đã đột phá Nguyên Hải cảnh tầng hai, năm nay chỉ hai mươi bốn tuổi."

Nói đến đây, trên mặt Sở Mộ không khỏi lộ ra một tia cười khổ.

Sự chênh lệch giữa vương triều và bách quốc thập phần rõ ràng.

Thiên kiêu trong nước nhỏ căn bản không thể so sánh với

những đại quốc kia!

Ví dụ như Sở Quốc của bọn họ.

Đã không tính là tiểu quốc, nhưng nếu loại trừ Cố Dương ở bên ngoài...

Sở quốc của bọn hắn ngay cả một vị thiên kiêu có thể bước vào Huyền điểu bảng cũng không có!

Càng đừng nói so sánh với vương triều.

Chênh lệch cũng không phải tầm thường!

Cố Dương nghe vậy cũng hơi trầm ngâm.

Ánh mắt hắn lóe lên tia sáng.

Nói thật.

Ban đầu hắn không để cái gọi là cuộc chiến bách quốc vào trong mắt.

Nhưng trước mắt nghe Sở Mộ nói như vậy, xem ra trận chiến bách quốc này, chắc chắn sẽ thập phần kịch liệt.

Đương nhiên, đối với Cố Dương mà nói cũng chỉ có vậy.

"Ta hiểu rồi, nhưng mà cũng không có gì phải sợ."

"Vượt qua bọn họ, cùng lắm là vấn đề thời gian mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

Trong mắt tràn ngập tự tin.

"Thiên phú của ngươi, ta tất nhiên là hết sức xem trọng!"

Nghe đến đó, Sở Mộ cũng lộ ra nụ cười đáng tin.

Đối với thiên tư của Cố Dương, hắn tự nhiên không có bất kỳ hoài nghi nào.

Cho dù là Diệp Khuynh Thành đứng đầu Huyền Điểu Bảng, hắn cũng tin rằng thiên tư của đối phương không bằng Cố Dương!

Đừng nói Bách Điểu vương triều.

Coi như là đặt ở trong toàn bộ hoàng triều Đại Viêm.

Thiên tư có thể ganh đua cao thấp với Cố Dương, chỉ sợ cũng không có bao nhiêu!

"Thời gian chiến tranh bách quốc còn hai tháng, cho nên trong khoảng thời gian này... Ngươi có thể tu luyện cho tốt."

Sở Mộ dặn dò một câu như vậy, sau đó cũng không tiếp tục quấy rầy Cố Dương nữa, quay người rời đi.

Cố Dương cũng không dừng lại.

Về đến tẩm cung trước.

Vừa trở lại phòng.

Cố Dương liền phát giác được một cỗ linh khí ba động.

Ngẩng đầu nhìn lên, lại phát hiện Sở Linh Nhi đang ngồi ngay ngắn trên giường, nhắm mắt tu luyện.

Thấy vậy Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Ở chung với Sở Linh Nhi lâu như vậy, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nàng tu luyện.

Hơn nữa Cố Dương nhíu mày lại.

Yếu!

Quá yếu!

Không ngờ tốc độ tu luyện của Sở Linh Nhi lại kém đến như vậy.

Thậm chí còn không sánh được với mấy thiên kiêu trên bảng anh tài của Sở Quốc.

Đối với người bình thường mà nói, xem như cũng tạm được.

Nhưng đối với thiên kiêu mà nói, có vẻ hơi kém.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi tiến lên cẩn thận quan sát.

Chợt, hắn ta đã phát hiện ra vấn đề.

Tốc độ Sở Linh Nhi hấp thu linh khí rất nhanh!

Nhanh hơn mình!

Theo lý mà nói tốc độ tu luyện nhanh như vậy, thiên tư tất nhiên là không kém.

Thế nhưng những linh khí này hấp thu vào cơ thể không đợi Sở Linh Nhi hấp thu luyện hóa xong, liền quỷ dị biến mất không thấy gì nữa.

Cứ như bị thân thể của nàng hấp thu vậy!

Phát giác được điểm này, Cố Dương khẽ nhíu mày.

"Chẳng lẽ là vì âm linh thể?"

Sở Hoàng chỉ nói với hắn là sau khi âm Linh Thể trưởng thành, song tu có thể giúp bạn lữ đạt được thiên tư căn cốt, nhưng những phương diện khác một mực không đề cập tới.

Nhưng xem tình huống tu luyện của Sở Linh Nhi lúc trước, tám chín phần là vì âm Linh Thể rồi.

Mà ngay lúc Cố Dương ghé sát vào cẩn thận quan sát.

Dường như Sở Linh Nhi đã nhận ra điều gì.

Vội vàng đình chỉ tu luyện.

Ngẩng đầu lên, khuôn mặt anh tuấn của Cố Dương đã rọi vào mắt.

Rẹt!

Lập tức, gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi đỏ bừng lên.

"Phu... Phu quân? Sao chàng không trở về nói một tiếng?"

Cố Dương mỉm cười.

"Còn không phải là bởi vì ta muốn cho ngươi một niềm vui bất ngờ sao."

Sau một trận vui đùa.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi nằm ở trên giường.

"Tình hình tu luyện của ngươi, có chuyện gì xảy ra?"

Cố Dương dẫn đầu phá vỡ bình tĩnh hỏi.

"Ta cũng không rõ lắm, phụ hoàng nói nguyên nhân là thể chất của ta, đợi sau khi ta trưởng thành thì tốt rồi."

Sở Linh Nhi nhanh chóng trả lời.

Nhưng từ giọng nói của nàng cũng có thể nghe thấy được một chút lạc lõng.

Tu vi của nàng cũng không tính là cao.

Chỉ có Bão Nguyên cảnh tầng ba.

Cho dù ở trong hoàng thất Sở Quốc, nàng vẫn là coi như ở cuối xe.

Mặc dù nói nàng với tư cách là Thất công chúa cũng không cần tu vi cao bao nhiêu.

Nhưng từ sau khi trở thành phu thê với Cố Dương, nàng ta liền bắt đầu lo được lo mất.

Cố Dương ưu tú như thế, thân là nương tử, nàng làm sao có thể cản trở phu quân?

Nàng cũng muốn trở nên cường đại, chí ít cũng có thể bảo vệ bản thân!

Cố Dương cũng nhận thấy được ý nghĩ của Sở Linh Nhi.

Một tay lập tức ôm lấy thân thể mềm mại của Sở Linh Nhi.

"Mặc kệ thế nào, ngươi đều là nữ nhân của Cố Dương ta, điểm này đã đủ rồi."

"Không cần suy nghĩ nhiều."

Nghe được lời của Cố Dương.

Đôi mắt Sở Linh Nhi lập tức lóng lánh nhìn Cố Dương.

Phát ra một tiếng ừ nhỏ như muỗi kêu.

"Cảm ơn phu quân."

Nhìn bộ dáng điềm đạm đáng yêu của Sở Linh Nhi, ánh mắt Cố Dương chớp động.

Một đêm yên lặng.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau, Cố Dương đã rời giường.

Đi tới phòng bên cạnh ngồi xếp bằng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bàn tay hắn vẫy một cái.

Một quả trái cây kỳ dị xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Bảo dược cấp năm Uẩn Thần Quả.

Bảo dược uẩn dưỡng thần hồn.

Dùng xong có thể tăng lên linh hồn lực của mình.

Chẳng qua trước khi phục dụng, tâm niệm Cố Dương vẫn theo thói quen vừa động.

"Thay đổi Uẩn Thần Quả, thời gian là... Vạn năm sau!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Uẩn Thần Quả trong tay Cố Dương nhất thời phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Uẩn Thần Quả tự thân màu xanh.

Trên người còn có những đường vân huyền diệu.

Mà bây giờ từng đạo hoa văn kia vậy mà phảng phất như sống lại vậy.

Dẫn dắt chúng hướng về phía chung quanh.

Sau đó phát triển dần.

Lại là ngưng tụ ra một quả màu đỏ rực như lửa ở bên cạnh!

Sau đó một màn kinh dị hiện lên trước mắt.

Hai quả một xanh một đỏ nối liền thành một thể, rơi vào lòng bàn tay của Cố Dương.

"Chuyện này... biến dị?"

Cố Dương có chút chấn kinh.

Sửa đổi xong Uẩn Thần Quả này vạn năm chẳng lẽ đã phát sinh biến dị?

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương khẽ động.

Năng lực nhìn thẳng vào vận mệnh trực tiếp phát huy.

Nhìn về phía hai quả trái cây trước mắt.

Nhất thời mấy dòng văn tự hiện ra trước mắt.

【 Uẩn Thần Quả, sau vạn năm đắm chìm, sinh ra biến dị, ngưng kết thêm một quả là Thiên Khải quả, có tác dụng thoát thai hoán cốt, tăng hiệu quả căn cốt. 】

"Thật đúng là biến dị!"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương nhất thời kinh ngạc không gì sánh được.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới... Một trái Uẩn Thần Quả ẩn chứa công năng chữa trị thần hồn, vậy mà lại phát sinh biến dị trong dòng sông thời gian vạn năm.

Hơn nữa còn ngưng tụ được một Thiên Khải quả có thể tăng căn cốt thiên tư.

"Quả thực là trời cũng giúp ta."

Cố Dương cũng nhịn không được cảm khái.

"Không biết Thiên Khải quả này còn sửa được không?"

Cố Dương bỗng nhiên tâm huyết dâng trào.

Thử sửa chữa lại Thiên Khải quả.

Kết quả là như chìm vào biển rộng, chẳng có hiệu quả gì.

"Được rồi, xem ra là ta đã nghĩ nhiều rồi."

Cố Dương lắc đầu.

Sau đó thì không hề do dự.

Hắn bỏ Uẩn Thần quả và Thiên Khải quả trước mắt vào trong miệng.

Răng rắc.

Cố Dương cắn nát.

Chợt nhanh chóng bắt đầu nhai nuốt.

Lập tức, hai trái cây lớn chừng quả đấm bị Cố Dương nhanh chóng tiêu diệt.

Nuốt vào bụng.

Nhất thời hai luồng năng lượng vô cùng huyền diệu lục tục hiện ra.

Trong đó có một đạo bay thẳng đến mi tâm của Cố Dương.

Đương nhiên đó là hiệu quả của Uẩn Thần Quả.

Mà một luồng năng lượng khác lại uẩn dưỡng toàn thân Cố Dương.

Cố Dương chỉ cảm thấy toàn thân bắt đầu khô nóng lên.

Toàn thân từ trên xuống dưới đều bắt đầu nóng lên.

Cả người giống như một ngọn lửa đang bùng cháy.

Nhưng năng lượng huyền diệu trong đầu lại bao trùm thần hồn Cố Dương.

Đem loại đau đớn như thiêu đốt này ngăn cách ở bên ngoài.

Cố Dương chỉ cảm thấy cả người mình một mặt ở thiên đường, một mặt ở địa ngục.

Quả thực là Băng Hoả lưỡng trọng thiên.

Đau cũng vui sướng!

Rất nhanh.

Hai loại cảm giác huyền diệu cấp tốc tiêu tán.

Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

Cảm giác cả người phản ứng nhanh hơn rất nhiều.

Không chỉ linh hồn được cường hóa, ngay cả ngộ tính cũng mơ hồ được tăng lên!

"Không hổ là Uẩn Thần Quả sửa đổi vạn năm, hiệu quả quả nhiên không kém!"

Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Ngay lập tức hắn kiểm tra thân thể của chính mình.

Sắc mặt hắn không khỏi vui vẻ.

"Tăng lên to lớn như vậy sao!?"

Cố Dương hơi vận chuyển Thần Cương Vạn Kiếm Quyết một chút.

Nhất thời tốc độ hấp thu linh khí kinh khủng đột nhiên tỏa ra.

Nháy mắt, gần như cướp sạch linh khí trên bầu trời!

Cố Dương nhìn mà sửng sốt.

Thiên Khải Quả...

Hiệu quả không phải cường hãn bình thường!

"Kể từ đó, thiên tư của ta hẳn là đã đủ cường hãn."

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Trong mắt lập tức hiện ra một tia chờ mong.

Hắn ta vẫn luôn nín nhịn không sửa đổi tu vi.

Chính là chờ đợi thiên tư của mình tăng lên.

Như vậy tu vi đã được sửa đổi mới có thể đạt được tối đa!

Lấy thiên tư hiện giờ của hắn.

Nói không chừng sau khi sửa chữa lại có thể trực tiếp đột phá đến Nguyên Hải cảnh!

Thậm chí còn có khả năng cao hơn!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương nhất thời có chút kích động.

Chợt hắn hít sâu một hơi, áp chế tâm tình kích động.

Cưỡng ép khiến bản thân tỉnh táo lại.

Sau đó hắn không chần chừ thêm nữa.

Nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi tu vi, thời gian là... Vạn năm sau!"

Rẹt!

Lúc Cố Dương xác nhận bắt đầu lựa chọn sửa đổi,

Một lĩnh ngộ võ đạo khó có thể tưởng tượng được tràn vào trong đầu mình.

Giờ phút này...

Trong đầu Cố Dương lóe lên vô số hình ảnh.

Phảng phất trong nháy mắt này, Cố Dương thật sự đả tọa tu luyện suốt một vạn năm.

Cố Dương nhắm chặt mắt.

Yên lặng hấp thu.

Cùng lúc đó.

Khí tức trong cơ thể Cố Dương chính là giống như ngồi trên hỏa tiễn.

Từ từ tăng vọt lên!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Tu vi chính là đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng năm.

Bão Nguyên cảnh tầng sáu.

Bão Nguyên cảnh tầng bảy!

Xuy!

Thời gian ngắn ngủi trôi qua không đến mười giây.

Cảnh giới của Cố Dương chính là Bão Nguyên cảnh thập trọng đỉnh phong!

Đạt đến Bão Nguyên cảnh đỉnh phong nhất!

Cố Dương cũng có thể cảm giác được tu vi của mình tăng lên.

Sau khi phát giác được đã đến Bão Nguyên cảnh tầng mười đỉnh phong, trong lòng Cố Dương lập tức chờ mong.

Có thể trực tiếp đột phá tới Nguyên Hải cảnh sao?

Cố Dương lòng tràn đầy chờ mong.

Chờ đợi tu vi của mình đột phá Nguyên Hải cảnh.

Nhưng mà...

Đúng lúc này.

Cố Dương lại phát hiện, chân nguyên trong cơ thể mình không có hóa lỏng thành đại dương.

Vẫn liên tục tăng vọt.

Toàn bộ đan điền của hắn ta đều bị tràn ngập, giống như một quả bóng khí đang bốc hơi, tiện tay cũng sẽ nổ tung theo!

Phát giác được việc này, lông mày Cố Dương lập tức hơi nhíu

lại.

Lấy thiên tư hiện giờ của hắn, thế nhưng vẫn không cách nào trực tiếp đột phá đến Nguyên Hải cảnh?

Sao có thể như vậy!?

Cố Dương trong lòng không hiểu.

Nhưng ngay vào lúc Cố Dương cho rằng đã đến kết thúc rồi.

Một tiếng vang thanh thúy truyền đến.

Tu vi của Cố Dương đột phá!

Nhưng chân nguyên trong cơ thể hắn vẫn không có dịch hóa thành biển.

Không đột phá Nguyên Hải cảnh.

Mà là...

Đột phá đến Bão Nguyên cảnh... Thập nhất trọng!

"Chuyện này?"

Cố Dương ngây ngẩn cả người.

Tầng mười một ?

Không phải Bão Nguyên cảnh chỉ có mười tầng sao?

Tại sao lại nhảy ra tầng mười một?

Còn không đợi Cố Dương suy nghĩ nhiều.

Lại là một tiếng thanh thúy vang lên.

Bịch!

Lại đột phá!

Bão Nguyên cảnh tầng mười hai!

"Tình huống gì?"

Cố Dương vừa sinh ra nghi vấn này.

Lại là một âm thanh vang lên.

Bão Nguyên cảnh tầng mười ba!

Sau khi đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Tu vi của Cố Dương cuối cùng cũng ngừng tăng trưởng.

Mà bản thân Cố Dương cũng hoàn toàn sửng sốt.

Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?

Sao trên Bão Nguyên cảnh còn có ba cảnh giới?

Bão Nguyên cảnh tầng mười ba?

Loại chuyện này hắn chưa từng nghe nói qua.

Còn có chuyện như vậy nữa à?

Cố Dương vẻ mặt đờ ra.

Nhưng không đợi hắn tiếp tục bàng hoàng.

Đột nhiên, hắn nghe được từng đợt âm thanh sấm sét vang dội.

Lông mày hắn khẽ cau lại.

Chợt chậm rãi đi ra căn phòng, ngay lập tức đạp không mà đi.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Giờ phút này, trên đỉnh đầu của hắn đúng là có từng đạo lôi vân chậm rãi ngưng tụ, từng đạo lôi điện lập loè trong lôi vân kia.

Tiếng sấm trầm thấp cũng vang vọng khắp Hoàng cung!

Dị biến bất thình lình xuất hiện khiến cho toàn bộ hoàng cung đều chấn động.

Sở Mộ thậm chí còn vội vàng buông tấu chương trong tay xuống.

Vội vàng rời cung điện, nhìn lên bầu trời.

Lập tức sững sờ tại chỗ.

"Đây là...Vân kiếp lôi?"

Sở Mộ trừng to mắt.

Vì sao đột nhiên xuất hiện mây lôi kiếp?

Chẳng lẽ có cường giả Nguyên Hải cảnh tầng mười muốn đột phá tới Đan Hư cảnh?

Nhưng... Trong vương cung của bọn hắn không có lão quái vật Nguyên Hải Cảnh bậc mười đỉnh phong mà!

"Chờ một chút... Đó là, Cố Dương!?"

Ngay sau đó, Sở Mộ phát hiện ra Cố Dương đang đứng dưới đám mây lôi kiếp.

Lập tức trợn trừng hai mắt.

Hiển nhiên, lôi kiếp chi vân trên bầu trời kia chính là hướng về phía Cố Dương mà đến!

Đám mây lôi kiếp xuất hiện.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người trong hoàng cung đều chấn động.

Trên mặt vô số các đại thần hoàng tử lộ ra vẻ kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên đám mây lôi kiếp càng ngày càng dày đặc trên bầu trời.

Sở Linh Nhi cũng không rõ ràng lắm, nàng ta đi ra ngoài xem xét.

Khi nàng nhìn thấy Cố Dương đang đứng dưới lôi vân, thần sắc nhất thời bối rối.

"Phu quân, cẩn thận Lôi Vân."

Nghe được giọng nói của Sở Linh Nhi.

Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Yên tâm đi, trong lòng ta có nắm chắc."

Nói xong, Cố Dương lúc này mới tiếp tục ngẩng đầu nhìn đám mây lôi kiếp trên bầu trời.

Giờ phút này trong ánh mắt hắn đang lập loè ra một vòng hào quang màu vàng.

Trong mắt hắn ta.

Trên lôi vân kia lại hiện ra một hàng văn tự.

【 Cưỡng ép đột phá tu vi cực hạn, thu hút sự chú ý của Thiên Đạo, lôi kiếp giáng lâm, là kiếp nạn cũng là cơ duyên, vượt qua lôi kiếp, có thể thu hoạch được thiên đại cơ duyên. 】

Nhìn thấy vậy.

Khóe mắt Cố Dương không khỏi co rút lại.

Tu vi cực hạn?

Đây là chuyện mình đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng mười ba sao?

Cho nên...

Mười trọng là cực hạn bình thường, mà mười ba trọng... sẽ dẫn đến cực hạn của Thiên Đạo?

"Hơn nữa vượt qua lôi kiếp có thể thu hoạch được thiên đại cơ duyên?"

Cố Dương khẽ nhướng mày.

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút.

Cái gọi là thiên đại cơ duyên này có thể lớn bao nhiêu?

Rặc rặc rặc!

Đúng lúc này.

Bên trên bầu trời.

Một đạo kiếp lôi rộng ước chừng trăm mét ầm ầm giáng xuống!

Sự xuất hiện của nó quá đột ngột.

Thế cho nên không ai phản ứng gì.

Đạo kiếp lôi kia trong nháy mắt rơi vào trên đỉnh đầu Cố Dương.

Cố Dương không tránh không né, trực tiếp ngạnh kháng đạo kiếp lôi này!

Xuy xuy xuy!

Toàn thân Cố Dương bốc lên từng đợt khói xanh.

Áo bào trên người lại trực tiếp bị kiếp lôi khủng bố xé thành mảnh vụn.

Lộ ra cơ bắp cường tráng vô cùng kia.

Nhưng kiếp lôi này đối với thân thể Cố Dương... lại không hề tạo thành thương tổn!

Mắt thấy một màn này.

Lập tức tất cả mọi người chung quanh đều trừng to mắt.

"Cái này... Kiếp lôi rộng trăm thước!?"

"Quá kinh khủng đi!"

"Kinh khủng hơn cả là Cố Dương đấy, một đạo kiếp lôi lớn như vậy đánh xuống đấy, hắn ngoại trừ quần áo nửa người bên trên không còn, hoàn toàn là không chút thương tích đấy!"

"Nói như vậy... Hình như đúng là như thế. Thân thể này, cũng quá biến thái đi!?"

Ánh mắt Sở Mộ cũng nhìn chăm chú một màn này.

Trong lòng cũng chấn động không thôi.

"Sẽ không sai!"

"Tuyệt đối sẽ không sai!"

"Nghe đồn Bão Nguyên cảnh cũng không chỉ có mười trọng, mà là mười ba trọng cực hạn."

"Nếu đạt tới cực hạn của thập tam trọng sẽ dẫn tới Thiên Nộ, giáng kiếp lôi xuống."

"Cố Dương hắn thế mà đột phá tới Bão Nguyên cảnh tầng mười ba!?"

"Hơn nữa kiếp lôi này... dường như hoàn toàn không thể đả thương được hắn!"

Trên mặt Sở Mộ lộ ra vẻ chấn động.

Vốn hắn cho là tại trên người Cố Dương, hắn là đã kiến thức được đủ thứ để hắn khiếp sợ.

Về sau hắn sẽ không xảy ra nữa.

Không ngờ hiện tại lại xuất hiện!

Bão Nguyên cảnh tầng mười ba!

Người từ cổ chí kim đột phá đến cảnh giới này cũng không ít.

Nhưng tuyệt đại bộ phận trong đó... đều chết dưới lôi kiếp!

Đừng thấy Cố Dương kháng lôi kiếp rất dễ dàng.

Đó là bởi vì thể phách Cố Dương cũng rất biến thái.

Nếu không thì cho dù có là một cường giả Nguyên Hải cảnh đi nữa... cũng chưa chắc sống sót dưới đạo lôi kiếp này!

Hơn nữa mặc dù có thể thành công trụ qua được kiếp lôi, về sau nếu muốn đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Độ khó cũng tăng lên rất nhiều!

Dù sao...

Đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đỉnh phong, đã là hành vi nghịch thiên!

Muốn đột phá Nguyên Hải cảnh dưới sự nghịch thiên... Tất

nhiên là khó càng thêm khó!

Lập tức, vẻ mặt Sở Mộ trở nên có chút phức tạp.

Hắn cũng không rõ Cố Dương lựa chọn con đường này, rốt cuộc là tốt hay xấu.

Ít nhất...

Hắn không thấy được một ví dụ nào có thể thành công.

Nếu không thì đại bộ phận thiên kiêu đều sẽ lựa chọn đột phá tầng mười ba Bão Nguyên cảnh.

Cố Dương cũng không để ý ánh mắt những người xung quanh.

Giờ phút này lông mày hắn nhăn lại.

Kiếp lôi này...

Không nói võ đức chơi đánh lén!

Nếu không phải thể phách mình cường hãn, một đạo lôi kiếp này giáng xuống, đều có thể lấy mạng hắn.

"Ngươi đã không nói võ đức thì cũng đừng trách ta!"

Cố Dương hừ lạnh một tiếng.

Nhưng hắn cũng không chờ đợi lôi kiếp chi vân trên trời súc thế ra đạo kiếp lôi kiếp thứ hai.

Chỉ thấy hắn trực tiếp rút ngân sương kiếm bên hông ra.

Sau đó ngẩng đầu lên, một kiếm chém về phía đám mây lôi kiếp trên bầu trời!

Xuy!

Một đạo kiếm khí rộng hơn một ngàn mét phóng lên cao.

Trực chỉ kiếp lôi chi vân kia!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Dường như cảm nhận được cử chỉ ngỗ nghịch này của Cố Dương.

Trên bầu trời, đạo lôi kiếp chi vân phảng phất giận tím mặt, từng đạo kiếp lôi lại càng nhấp nhô chuyển động trong lôi vân.

Ánh sét hung hãn mà khủng bố lóe lên.

Nhưng mà ngay sau đó.

Xuy!

Kiếm khí kinh khủng ầm ầm giáng xuống lôi vân.

Ngay sau đó...

Một màn khiến cho tất cả mọi người kinh hãi xuất hiện.

Lôi kiếp chi vân mà bất kỳ một đạo nào cũng có thể dễ dàng chém giết cường giả Nguyên Hải cảnh, thế mà lại trực tiếp bị đạo kiếm khí kinh khủng này trực tiếp xuyên thủng!

Rẹt!

Một kiếm chém xuống.

Lôi kiếp lập tức tan đi!

Mây đen xung quanh cũng nhanh chóng tan đi.

Bầu trời âm u tan đi.

Thay vào đó chính là... rõ ràng vạn dặm.

Khi ánh mặt trời chiếu rọi cả vùng đất.

Khi rơi vào trước mặt mọi người lúc này bọn họ mới phản ứng lại.

Ánh mắt hoảng sợ nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương đã làm gì!?"

"Một kiếm chặt đứt lôi kiếp?!"

"Hízz... Bây giờ thực lực của hắn rốt cuộc đã đạt đến mức độ kinh khủng bực nào!?"

"Lôi kiếp! Đó là lôi kiếp đó!"

"Ngay cả lôi kiếp cũng có thể chặt đứt... Quái vật! Biến thái! Yêu nghiệt!"

Từng giọng nói rung động khắp nơi liên tiếp vang lên.

Hiển nhiên bọn họ đều cảm nhận được lực áp chế vô cùng mạnh mẽ từ đám mây lôi kiếp trên bầu trời.

Kiếp lôi kia...

Rõ ràng không phải khí tượng thời tiết bình thường.

Mà là lôi kiếp chi vân được thiên đạo dẫn động!

Nhưng một tia lôi kiếp như thế...

Trước mặt Cố Dương, lại phảng phất như một tờ giấy trắng, tùy ý cắt đứt, cảm giác chênh lệch cực lớn này, cũng làm cho tâm tình mọi người vô cùng phức tạp.

Rốt cuộc Cố Dương mạnh đến mức nào!?

Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng bọn họ.

Cùng lúc đó.

Sở Mộ cũng sững sờ tại chỗ.

Hắn từng nghĩ tới Cố Dương có thể dễ dàng vượt qua lôi kiếp.

Dù sao Cố Dương cũng có khí lực cường đại.

Vượt qua lôi kiếp cũng không khó khăn.

Nhưng mà...

Hắn ta cũng chưa bao giờ nghĩ tới.

Cố Dương thế mà lại dùng phương thức này để kết thúc màn độ kiếp của mình.

Cầm kiếm chém về phía lôi kiếp!

Con mẹ nó chuyện này mà người có thể làm được?

Nói thật...

Người bình thường nghĩ cũng không dám mơ!

Dù sao đây mẹ nó là thiên lôi đấy!

Kết quả Cố Dương thật sự làm như vậy.

Hơn nữa còn thực sự thành công!

Lôi kiếp bị một kiếm của Cố Dương trực tiếp chặt đứt!

Trong nháy mắt tiêu tán không còn!

Phảng phất như ngay cả thiên đạo cũng tán thành thực lực của Cố Dương!

Tâm tình Sở Mộ chấn động không thôi.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng tràn ngập khiếp sợ cùng chờ mong.

Đúng vậy, thật đáng mong đợi!

Trong ghi chép sách cổ.

Tất cả thiên kiêu lựa chọn đột phá Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đều không ngoại lệ đều ngã xuống trên con đường tu hành.

Bọn họ hoặc là bị lôi kiếp ngăn cản.

Có lẽ là cả đời vô vọng đột phá Nguyên Hải.

Mặc dù có đột phá đến Nguyên Hải cảnh, nhưng sau đó nửa bước khó đi, tâm chết như đèn tắt!

Mà bây giờ... Cố Dương lựa chọn đi con đường này.

Có lẽ là hắn, có thể đi ra một Đại Đạo Tham Thiên hoàn toàn khác biệt!

Nghĩ đến đây, trong mắt Sở Mộ tràn đầy chờ mong.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời.

Một kiếm dễ dàng chém tan lôi kiếp.

Cố Dương cũng có chút kinh ngạc.

Lôi kiếp không chịu nổi gió lớn như vậy sao?

Một kiếm kia của hắn chỉ là tùy ý vung lên mà thôi.

Thậm chí cũng không sử dụng bất cứ một kiếm pháp nào.

Chỉ là một kiếm vung ra bình thường mà thôi.

Trong Ngân Sương Kiếm còn ẩn chứa nửa thành áo nghĩa trảm thiên... Tuy uy năng bộc phát ra không cường đại như nửa bước Trảm Thiên Áo Nghĩa chân chính, nhưng cũng đủ mạnh rồi.

Như vậy xem ra, lôi kiếp bị một kiếm của mình chém chết, dường như cũng rất bình thường.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không dây dưa nữa.

Rồi mặt chợt lộ vẻ hiếu kỳ.

Hắn ngược lại muốn xem xem, bây giờ mình vượt qua lôi kiếp.

Sẽ thu hoạch được thiên đại cơ duyên gì đây?

Ngay lúc Cố Dương vừa nảy sinh ý nghĩ này.

Trên bầu trời dị tượng phát sinh!

Chỉ thấy trên bầu trời chỗ đám mây lôi kiếp vừa rồi.

Một dị tượng phúc trạch đột nhiên xuất hiện.

Long Phượng Trình Tường, Bách Điểu Tranh Minh!

Nguyên bản mọi người mới vừa từ trong khiếp sợ tỉnh táo lại, nhất thời lại nhìn thấy choáng váng.

CMN đây là...

Tình huống như thế nào?

Lôi kiếp vừa mới bị chém chết, sao đột nhiên lại xuất hiện một dị tượng?

Hơn nữa còn có Thương Long xoay quanh, Huyền Phượng khoe sắc!

Loại dị tượng này...

Cho dù một số thánh bảo xuất thế, cũng chỉ có vậy thôi chứ?

Trên mặt mọi người lộ ra vẻ chấn động.

Mà Sở Hoàng ngược lại có vẻ trấn định.

Hắn nhìn thấy dị tượng trên bầu trời rất nhanh liền phản ứng.

"Nghe đồn vượt qua lôi kiếp liền có thể thu hoạch cơ duyên, cái này... chính là cơ duyên Cố Dương sắp đạt được sao?"

Cho dù biết được điểm này, trong lòng Sở Hoàng vẫn không nhịn được cảm thấy chấn động.

Hắn từng đọc được trong sách cổ, thấy qua cổ nhân khi có thể vượt qua lôi kiếp, sẽ thu được cơ duyên.

Nhưng cơ duyên bọn họ thu được... chẳng qua là linh vũ từ trên trời rơi xuống, hoặc là thu hoạch linh vân đến tẩy lễ.

Cố Dương như vậy trực tiếp dẫn động long phượng dị tượng xuất thế quả thực là lần đầu tiên!

Cố Dương cũng có chút kinh ngạc.

Đây là thiên đại cơ duyên của mình?

Ngay khoảnh khắc sau.

Dị tượng long phượng kia chính là nhanh chóng xoay chuyển, trong nháy mắt liền bao trùm Cố Dương đứng ở không trung.

Một luồng năng lượng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra.

Con ngươi Cố Dương co rụt lại.

Vội vàng ngồi xếp bằng.

Chợt cảm ngộ.

Trong dị tượng này ẩn chứa năng lượng cực kỳ giống với lúc mình dùng Thiên Khải quả.

Chỉ sợ nó cũng có thể tăng thiên tư của mình lên!

Kể từ đó, thiên tư và căn cốt của mình lại có thể tăng thêm một cấp độ!

Nghĩ đến đây, tâm tình Cố Dương cũng có chút chấn động.

Xem ra cơ duyên này giống như mình đã thấy...Quả nhiên là vô cùng phong phú!

Trải qua dị tượng gột rửa.

Cho tới khi dị tượng dần dần tán đi.

Cố Dương lúc này mới chậm rãi mở mắt.

Bây giờ toàn thân Cố Dương tản mát ra một trận sáng bóng lập lòe.

Làn da trắng như bạch ngọc trơn bóng, không chút tì vết.

Khí chất trên người cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Hiện giờ Cố Dương giống như là trích tiên nhân gian, khí chất xuất trần!

Sau đó thân hình Cố Dương chợt lóe.

Cả người hắn lập tức biến mất không thấy đâu nữa...

Mắt thấy dị tượng tán đi, tất cả mọi người vẫn còn có chút chưa thỏa mãn, trong ánh mắt còn tràn đầy cảm khái.

Sở Mộ cũng sợ hãi than không thôi, nhưng cũng không lựa chọn quấy rầy Cố Dương.

Lần này...

Chỉ sợ thu hoạch của Cố Dương rất lớn!

Cần một đoạn thời gian rất dài để hấp thu.

Cũng đúng như Sở Mộ đang suy nghĩ.

Cố Dương sau khi rời khỏi liền trực tiếp về tới bên trong phòng.

Cảm nhận được sự biến hóa trên cơ thể mình.

"Đúng như ta nghĩ, thiên tư căn cốt hiện tại của ta đã được tăng lên mức cực kỳ kinh khủng!"

"Ít nhất tuyệt đối là cao hơn Bạch Thiên Hồng!"

Nhưng cụ thể cao bao nhiêu thì Cố Dương cũng không rõ lắm.

Mà có một điểm lại khiến Cố Dương chau mày.

"Độ qua lôi kiếp như thế này, mà cảnh giới của ta vẫn không thể tăng lên tới Nguyên Hải cảnh?"

Cố Dương mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Vốn hắn còn tưởng có thể vượt qua lôi kiếp, cảnh giới của mình chính là có thể trực tiếp đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Kết quả...

Vẫn là Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đỉnh phong!

Chân nguyên trong đan điền của hắn mặc dù có dấu hiệu hoá lỏng, nhưng cũng chỉ là dấu hiệu mà thôi.

"Xem ra mỗi lần sửa chữa tu vi, là không cách nào trực tiếp đột phá một đại cảnh giới, Cố Dương hơi thở dài một hơi."

Với thiên tư căn cốt hiện tại của hắn, vạn năm không thể đột phá Nguyên Hải cảnh là chuyện gần như không thể!

Mà lần này sửa đổi tu vi, hắn là chạy thẳng đột phá thẳng đến Nguyên Hải cảnh mà đi, đến lúc đó có thể liên tục sửa đổi.

Thực lực của mình có thể điên cuồng tăng vọt!

Kết quả không nghĩ tới không những không đột phá đến Nguyên Hải cảnh, còn đánh bậy đánh bạ đột phá đến cực hạn tầng mười ba đỉnh phong chung cực của Bão Nguyên cảnh!

Hơn nữa sau khi đột phá đến Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Cố Dương phát hiện, nếu mình muốn đột phá Nguyên Hải cảnh độ khó còn tăng lên không ít!

Mặc dù nói là vượt qua lôi kiếp, nhận lấy sự gột rửa của dị tượng, lại khiến cho thiên tư căn cốt của hắn lần nữa đề thăng không ít.

Nhưng ai biết sau khi đột phá Nguyên Hải cảnh, loại khó khăn khi đột phá tu vi này có thể giữ vững như trước hay không?

Nhưng mà cho dù như vậy, dường như đối với hắn cũng không ảnh hưởng gì.

Dù sao, lần sửa đổi tiếp theo... Thời gian duy trì có thể kéo dài tới mười vạn năm!

Tu luyện mười vạn năm, cho dù độ khó đột phá cao hơn nữa, cũng có thể dễ dàng đột phá đến Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong.

Cho nên chuyện này không cần lo lắng.

Nghĩ đến đây, hắn khẽ thở dài.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Cách lúc Cố Dương vượt qua lôi kiếp, dĩ nhiên đã qua gần hai tháng.

Hai tháng này, Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Ngoài việc thường xuyên hẹn hò với Sở Linh Nhi, còn có những việc vụn vặt khác.

Thời gian còn lại chính là đi Luyện Đan liên minh luyện luyện đan dược để luyện thể, tu luyện Phệ Nguyên ngưng lực pháp!

Trải qua thời gian dài tu luyện như vậy.

Hiện tại Phệ Nguyên Ngưng Lực pháp đã bị hắn tu luyện tới tiểu thành đỉnh phong!

Phải biết Phệ Nguyên ngưng tụ lực pháp là công pháp luyện thể thiên cấp trung phẩm!

Từ nhập môn tăng lên tới tiểu thành đỉnh phong.

Càng làm cho lực lượng của hắn tăng vọt lên trọn vẹn tứ long chi lực!

Nói một cách khác...

Bây giờ hắn tùy ý đánh ra một quyền, có thể bộc phát ra lực lượng của Ngũ Long!

Đương nhiên, nếu tận dụng khả năng khống chế lực lượng mà mình lĩnh ngộ được khi luyện khí.

Thậm chí còn bộc phát ra lực lượng kinh khủng hơn cả sức mạnh của ngũ long!

Ngũ Long Chi Lực khoa trương cỡ nào!

Cho dù là cường giả Đan Hư cảnh tầng một cũng chưa chắc chịu được!

Nói cách khác.

Bây giờ cho dù Cố Dương không sử dụng bất cứ kiếm ý gì, một quyền đánh xuống, là có thể cùng Đan Hư cảnh đánh một trận!

"Tuy rằng không thể đột phá đến Nguyên Hải cảnh, nhưng xem như cũng không tệ."

Tâm tình Cố Dương có chút thoải mái!

Hơn nữa, tuy rằng không thể đột phá Nguyên Hải cảnh.

Nhưng lấy thập tam trọng chân nguyên mà Bão Nguyên cảnh ngưng tụ ra... năng lượng ẩn chứa trong đó tuyệt đối không kém dịch thể chân nguyên do Nguyên Hải cảnh ngưng tụ ra!

Đương nhiên...

Nếu muốn so sánh với trạng thái chân nguyên cứng rắn mà cường giả Đan Hư cảnh ngưng tụ, vậy vẫn là kém quá xa!

Chẳng qua phối hợp với Ngân Sương Kiếm, chém giết cường giả Đan Hư cảnh bình thường, không thành vấn đề!

Ngay khi Cố Dương vô cùng hài lòng với việc mình tăng lên.

Đột nhiên, ngoài cửa vang lên một loạt tiếng đập cửa rất nhỏ.

"Phu quân, chàng vẫn còn tu luyện sao?"

Là giọng của Sở Linh Nhi.

Nghe vậy, khuôn mặt Cố Dương lập tức hiện ra một tia tươi đẹp.

Hắn đứng dậy mở cửa, một tay ôm lấy vòng eo mảnh khảnh của Sở Linh Nhi.

"Thế nào, nhớ phu quân rồi sao?"

Sở Linh Nhi lập tức vừa mừng vừa sợ, khẽ nói: "Ừm, là phụ hoàng tìm ngươi."

Nghe thấy Sở Linh Nhi nói vậy.

Cố Dương vẻ mặt sửng sốt.

Sau đó ngẩng đầu lên.

Hay nhỉ.

Nhạc phụ này của mình đang tươi cười nhìn mình chằm chằm.

"Ha ha, không sao, các ngươi cứ tiếp tục, ta không quan tâm."

Trên mặt Sở Mộ nở nụ cười vô cùng rực rỡ.

Ngay từ đầu hắn còn sợ Cố Dương không quá thích Linh Nhi, sinh lòng bài xích Linh Nhi.

Mà bây giờ xem ra hoàn toàn không có vấn đề như vậy!

Tảng đá lớn lơ lửng trong lòng hắn cũng rơi xuống hoàn toàn.

Ánh mắt của mình thật không tệ!

Chẳng qua hắn nhìn thoáng qua Cố Dương.

Cảm nhận được dao động kinh khủng làm người ta kinh sợ

trong cơ thể Cố Dương, thần sắc cũng trở nên nghiêm túc.

"Cố Dương, thực lực của ngươi... lại trở nên mạnh mẽ?!"

"Có chút đề thăng."

Cố Dương mỉm cười, hết sức khiêm tốn nói.

Sở Mộ nghe vậy không nhịn được khóe miệng giật giật.

Được lắm, ngươi tăng lên vậy mà nói là có chút?

"Sở dĩ bệ hạ tới tìm ta, là vì chuyện của bách quốc?"

Cố Dương chậm rãi mở miệng hỏi.

Nghe vậy, vẻ mặt Sở Mộ cũng nghiêm lại.

Suýt nữa quên mất chính sự.

Hắn ta gật đầu liên tục.

"Ừm, sắp tới bách quốc chi chiến rồi, ba ngày sau sẽ lên đường tới Huyền Điểu vương triều."

"Còn ba ngày nữa sao?"

Cố Dương nghe vậy thần sắc cũng cứng đờ.

Chợt chậm rãi gật đầu.

Ở một nơi khác, Sở Linh Nhi nghe được chuyện này, ánh mắt cũng lập loè hào quang.

Rồi sau đó lại đơn giản hàn huyên một lát.

Cố Dương lại tiếp tục đi tu luyện.

Còn Sở Linh Nhi thì kéo Sở Mộ sang một bên.

"Có chuyện gì vậy?"

Sở Mộ nghi ngờ nhìn Sở Linh Nhi.

"Phụ hoàng, con cũng muốn tới Huyền Điểu vương triều!"

Sở Linh Nhi chớp chớp mắt, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong nói.

"Ngươi? Ngươi đi qua làm gì?"

Sở Mộ khó hiểu hỏi.

"Ta... Ta không muốn rời khỏi Cố Dương."

Sở Linh Nhi có chút ủy khuất nói.

"Ách..."

Sở Mộ lập tức ngẩn ra.

Hơi do dự suy tư một chút.

Để Sở Linh Nhi đi mở mang kiến thức cũng không phải không được.

"Vậy được rồi."

Sở Mộ khẽ gật đầu.

Hiện giờ cảm tình giữa Cố Dương cùng Sở Linh Nhi đang ở giai đoạn phát triển, nếu như để cho bọn họ tách ra, ngược lại cũng đúng là không tốt lắm.

Cho nên y cũng không cự tuyệt.

Mà bên kia.

Cố Dương tự nhiên là không biết chuyện này.

Giờ phút này hắn đã về tới trong phòng.

Ngồi dưới đất.

"Đã cách bách quốc chi chiến còn ba ngày... Vậy thừa dịp này sửa chữa một phen đi."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Hắn đã thử qua.

Kiếm ý và quyền ý đã đạt đến đại viên mãn.

Cũng chính là cực hạn.

Không thể tiếp tục sửa chữa nữa.

Mà nếu muốn tiếp tục sửa chữa thì chỉ có thể sửa chữa áo nghĩa!

"Như vậy... trước hết sửa lại quyền chi áo nghĩa đi!"

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Chợt nhắm mắt lại, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi quyền chi áo nghĩa... Thời gian là, vạn năm sau!"

Khoảnh khắc trong lòng niệm sửa đổi.

Một cỗ cảm ngộ kinh khủng khó có thể tưởng tượng giống như thủy triều tràn vào trong đầu.

Cố Dương nhắm chặt hai mắt, yên lặng hấp thu quyền chi áo nghĩa trong đầu!

Thời khắc này, hắn có thể cảm nhận rõ ràng lĩnh ngộ của mình đối với quyền chi áo nghĩa không ngừng thâm sâu!

Có thể cảm nhận được sự khủng bố và thâm thúy của áo nghĩa!

Vạn năm!

Trọn vẹn một vạn năm lĩnh ngộ.

Quyền chi áo nghĩa lĩnh ngộ nửa thành, vậy mà chỉ có thể tăng lên tới một thành đỉnh phong…

Điều này không khỏi khiến Cố Dương khẽ cau mày.

"Một vạn năm cảm ngộ, thế mà chỉ tăng lên có một chút như vậy?"

Cố Dương không nghĩ tới kết quả sửa đổi sau đó sẽ như vậy.

Bởi vậy có thể thấy được, áo nghĩa tăng lên khó khăn trùng trùng!

Nhưng hắn cũng không quá lo lắng.

Chờ đến khi mình đột phá Nguyên Hải cảnh, là lúc thời gian sửa chữa có thể đạt được kinh khủng mười vạn năm...

Lại sửa chữa áo nghĩa, hắn không tin lĩnh ngộ mười vạn năm, còn tăng lên không được bao nhiêu.

Nghĩ đến chuyện này, Cố Dương cũng không xoắn xuýt về việc này.

Mà là hít sâu một hơi.

Tiếp tục tu sửa kiếm chi áo nghĩa!

"Thay đổi kiếm chi áo nghĩa, thời gian là vạn năm sau!"

Cố Dương tâm niệm vừa động.

Cảm giác quen thuộc trong nháy mắt tràn ngập trong đầu.

Áo nghĩa của kiếm vô cùng hỗn tạp không ngừng tràn vào trong đầu.

Ánh mắt Cố Dương cũng thay đổi, sắc bén hẳn lên.

Vẻn vẹn chỉ liếc mắt nhìn qua, liền giống như có thể bộc phát ra một đạo kiếm khí lăng lệ!

"Hai thành đỉnh phong!"

Cố Dương thần sắc chấn động.

So với áo nghĩa của quyền.

Kiếm chi áo nghĩa tăng lên hiển nhiên là nhiều hơn một ít.

Từ vừa mới hình thành tăng lên hai thành đỉnh phong!

"Hai thành áo nghĩa Kiếm đỉnh phong... Nếu toàn bộ bộ bộc phát, Đan Hư cảnh bình thường sẽ không phải là đối thủ của ta!"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tia sáng sắc bén.

Tràn ngập tự tin.

Kể từ đó, cho dù là ở vương triều Huyền Điểu cao thủ nhiều như mây.

Bản thân mình cũng có được thực lực tuyệt đối cường thế!

Không cần phải e ngại bất cứ kẻ nào!

Đương nhiên trừ phi gặp phải cường giả Sinh Tử cảnh.

"Trảm Thiên Áo Nghĩa, sửa chữa!"

Ngay sau đó Cố Dương cũng trực tiếp sửa đổi lại Trảm Thiên

Áo Nghĩa, lĩnh ngộ ngoài định mức đến một vạn năm sau.

Kết quả cũng giống như áo nghĩa của quyền.

Từ nửa thành ban đầu đã tăng lên tới một thành đỉnh phong!

"Vậy thì thủ đoạn sau này cũng không còn thiếu nữa."

"Tiếp theo... Phải bắt tay vào chuẩn bị đột phá Nguyên Hải cảnh."

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Hiện tại hắn muốn đột phá Nguyên Hải cảnh.

Có một phương pháp vô cùng đơn giản.

Đó chính là tu luyện!

Liên tục tu luyện.

Duy trì liên tục gần ba tháng liên tục không ngừng tu luyện gia tăng đan điền, hình thành một mảng Chân nguyên chi hải, từ đó triệt để bước vào Nguyên Hải cảnh!

Nhưng mà...

Hắn cũng không muốn như vậy.

Bởi vì thời gian hao phí quá nhiều.

Hơn nữa còn cần một lượng lớn linh thạch thượng phẩm để duy trì đầy đủ linh khí.

Đây đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là rất tốn công.

Thay vì như thế, còn không bằng đi tìm kiếm một ít bảo dược có thể giúp mình đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Mà lúc trước khi hắn nói chuyện phiếm với Sở Hoàng, cũng nghe nói trong bách quốc chi chiến, người ta tiến vào trong bí cảnh để tỷ thí.

Nói không chừng đến lúc đó có thể kiếm được một ít linh dược thích hợp, có thể giúp cho mình trực tiếp đột phá Nguyên Hải cảnh.

Thời gian ba ngày thoáng cái là qua.

Hoàng cung.

Quảng trường trung tâm to như vậy.

Lúc này đã tụ tập không ít người.

Trong đó Cố Dương đứng ở bên cạnh Sở Hoàng.

"Hôm nay các ngươi phải khởi hành tiến về Vương triều Huyền Điểu, tham gia trận chiến bách quốc lần này!"

"Bởi vì Bạch Thiên Hồng chết đi, cho nên người cầm đầu liền do Cố Dương đến đảm nhiệm, chư vị có dị nghị gì không?"

Sở Hoàng có khí thế đứng ở trên cao, thần sắc lạnh nhạt mở miệng hỏi.

Đứng phía dưới chính là tất cả thiên kiêu Sở quốc.

Nghe thấy lời Sở Hoàng nói, thần sắc của bọn họ lập tức khác nhau.

Ánh mắt cũng có vẻ khá quái dị.

Ý kiến?

Có thể có dị nghị gì sao?

Ngươi cho rằng chúng ta không biết Bạch Thiên Hồng là do Cố Dương giết sao?

Nhất là Hà Vệ, biểu cảm lúc này cũng không biết nói gì.

Để Cố Dương dẫn đội, hắn chính là cầu còn không được.

Nào còn có cái gì mà dị nghị.

Cho nên rất hiển nhiên.

Không ai lên tiếng.

Nhìn thấy vậy, Sở Hoàng cũng không bất ngờ.

"Ừm, đã như vậy, các ngươi liền chuẩn bị lên đường đi."

"Sau đó Cố Dương sẽ đuổi kịp các ngươi"

"Sở Việt, ngươi dẫn bọn hắn đi trước đi."

Sở Hoàng nói với một nam tử trẻ tuổi.

Mà rõ ràng hắn chính là Sở Việt đại hoàng tử Sở quốc!

Lần này hắn cũng lựa chọn tham gia trận chiến bách quốc!

Thực tế hắn cực kỳ trác việt, hiện giờ mới chỉ hai mươi ba tuổi mà đã là tu sĩ Bão Nguyên Cảnh tầng bảy.

Thiên tư đã gần với Bạch Thiên Hồng.

Nhưng với tư cách là hoàng tử nước Sở, tên của hắn sẽ không được Bách Hiểu các thu nhận vào Anh Tài bảng.

"Vâng! Phụ hoàng!"

Sở Việt lập tức chắp tay.

Rồi bỗng nhìn Cố Dương với ánh mắt sùng bái cung kính.

Cuộc chiến bách quốc trước kia trên cơ bản là Sở quốc của hắn chỉ có thể đi ngang qua sân khấu.

Sau đó nhìn thiên kiêu các quốc gia tranh phong.

Nhưng lần này...

Có lẽ sẽ hoàn toàn khác biệt!

Rất nhanh.

Dưới sự dẫn dắt của Sở Việt.

Một chiếc phi chu xa hoa của hoàng thất hiện ra trước mắt tất cả thiên kiêu.

"Các vị, đi theo ta lên đi."

Sở Việt lạnh nhạt nói một câu, liền dẫn một đám thiên kiêu leo lên phi chu của Hoàng thất, đi trước về hướng Huyền Điểu vương triều.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương cũng hơi ngẩn ra.

"Bệ hạ, người đây là?"

Cố Dương khó hiểu nhìn về phía Sở Mộ.

Còn Sở Mộ thì mỉm cười.

Chợt chắp tay về phía hư không cách đó không xa.

"Hoàng thúc, có thể chuẩn bị khởi hành rồi."

Ngay khoảnh khắc sau.

Một bóng người nhanh chóng chạy ra từ trong hoàng cung sau

lưng hắn ta.

Cố Dương hơi ngẩn ra.

"Linh Nhi? Ngươi đây là..."

"Hì hì, phu quân, ta cũng phải đi Huyền Điểu vương triều nha."

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở Linh Nhi tràn đầy sự hưng phấn và kích động.

Chạy đến bên người Cố Dương, trực tiếp nắm lấy tay Cố Dương.

Cùng lúc đó.

Trên không trung, một bóng người áo đen cũng chậm rãi xuất hiện.

"Cuối cùng cũng chuẩn bị lên đường rồi sao? Lão phu chờ ở đây đã lâu rồi."

Lão giả áo đen chính là Hoàng thúc của Sở Mộ - Sở Phong!

Đây cũng là suy nghĩ của Sở Mộ.

Sở Phong chính là một trong những cường giả Đan Hư cảnh mà hoàng thất Sở quốc bọn hắn cất công che giấu.

Mặc dù chỉ là Đan Hư cảnh tầng một.

Nhưng chuyến này đi theo đại quân đến Huyền Điểu vương triều.

Nếu như xảy ra chuyện gì, Sở Phong cũng ít nhiều có thể bảo vệ được thiên kiêu Sở Quốc.

Đương nhiên.

Quan trọng hơn là có Sở Phong ở bên cạnh bảo vệ, an toàn của Sở Linh Nhi cũng được đảm bảo.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng hiểu ra.

Nhất thời không nhịn được lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Chẳng qua hắn cũng không để ý điểm này.

Ngược lại, Sở Linh Nhi có thể đi theo hắn tới Huyền Điểu Vương triều, việc này cũng làm cho lòng hắn có chút vui vẻ.

Dọc theo con đường này mình cũng không đến mức nhìn một đám đại lão gia.

"Cố Dương, ngươi rất không tệ!"

"Cuộc chiến bách quốc lần này... Nhưng toàn bộ nước Sở chúng ta phải trông cậy vào ngươi đó!"

Sở Phong hết sức hài lòng đánh giá Cố Dương, chợt trong giọng nói tràn đầy tán thưởng.

"Những tiểu tử kia, đi làm nền rồi."

Trong lúc nói chuyện, Sở Phong dĩ nhiên không để những con thiên kiêu còn lại vào mắt.

Nhưng điều này cũng rất bình thường.

"Đương nhiên."

Cố Dương nghe vậy cũng không khỏi cười cười, hơi chắp tay.

"Tốt rồi, đã như vậy... vậy thì lên đường luôn đi."

"Đúng rồi Cố Dương, nghe nói ngươi thu phục một con Diễm

Linh Ưng làm thú cưỡi, ngươi muốn ngồi phi thuyền hay là?"

Sở Phong nghĩ tới điều gì đó, không khỏi hỏi.

Hắn làm cường giả Đan Hư cảnh, làm sao có thể phát hiện không phải Diễm Linh Ưng một mực dạo chơi phụ cận hoàng thành đâu?

Nghe đến đó, Cố Dương cũng nhếch miệng cười.

"Phi Chu vẫn nên để tiền bối hưởng thụ đi, ta và Linh Nhi ngồi trên lưng Diễm Linh Ưng là được."

"Ừm ừm!"

Sở Linh Nhi cũng liên tục gật đầu, hận không thể một mực ở cùng Cố Dương.

Nhìn thấy vậy.

Trên mặt Sở Hoàng cũng lộ ra nụ cười hài lòng.

Sở Phong thì ngẩn ra, sau đó bật cười lắc đầu.

Chương 230 - Sửa đổi tam đại áo nghĩa! Tiến về Huyền Điểu vương triều (3)

"Thôi được, ta sẽ đi theo sau các ngươi, bảo hộ cho các ngươi an toàn..."

"Đa tạ tiền bối."

Cố Dương lại chắp tay.

Rồi sau đó tâm niệm khẽ động.

Chít chít!

Chợt có một tiếng kêu chói tai từ phía chân trời không xa truyền đến.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một con Diễm Linh Ưng khổng lồ đã rơi xuống trước mắt mọi người.

Hôm nay nhìn qua Diễm Linh Ưng thần võ vô cùng, toàn thân càng tràn đầy khí tức cường hãn.

Đây là lần đầu tiên Sở Mộ nhìn thấy Diễm Linh Ưng.

Lập tức không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Hízz... Diễm Linh Ưng có thể so với Nguyên Hải cảnh tầng chín? Hơn nữa, còn là kỳ Ấu Niên!"

"Cố Dương, thủ đoạn này của ngươi cũng quá mạnh! Yêu thú cấp bậc này cũng có thể thu phục được sao?"

Sở Mộ nhịn không được phát ra tiếng tán thưởng, cảm khái nói.

Còn về Cố Dương, cũng hơi ngẩn ra.

Chậc?

Nguyên Hải cảnh tầng chín?

CMN cũng thăng cấp quá nhanh đi!

Mới qua hơn hai tháng mà!

Nó sao có thể từ Nguyên Hải cảnh tầng tám đột phá lên Nguyên Hải cảnh tầng chín?

Cố Dương trong lòng cảm khái vạn ngàn.

Thật không hổ là huyết mạch dị chủng Thái Cổ mà!

Đợi đã...

Nói đến huyết mạch của Thái Cổ dị chủng.

Hắn tại đấu giá hội hình như kiếm được một khối đá ẩn chứa một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long.

Trở lại Hoàng thành, hắn vội đi luyện thể.

Ngược lại lại là quên mất tảng đá này.

Cố Dương không khỏi vỗ vỗ đầu.

"Phu quân sao vậy?"

Sở Linh Nhi nhìn thấy Cố Dương tâm tình biến hóa, lập tức ân

cần hỏi thăm.

"Không có việc gì, chúng ta lên thôi, chuẩn bị xuất phát."

"Ừm ừm."

Sau khi Cố Dương và Sở Linh Nhi đứng thẳng trên cánh tay dày rộng của Diễm Linh Ưng, cáo biệt Sở Hoàng.

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt chờ mong.

"Xuất phát!"

"Chít chít!"

Diễm Linh Ưng cũng phát ra một tiếng kêu to chờ mong.

Sau đó liền huy động hai cánh.

Thân thể khổng lồ kia chính là xoay quanh bay lên, mau chóng bay về hướng Vương triều Huyền Điểu!

Thấy vậy, Sở Phong cũng nhanh chóng theo sát phía sau.

Nhìn theo bóng lưng đám người Cố Dương rời đi.

Trong ánh mắt Sở Mộ cũng tràn đầy cảm khái.

"Không biết trận chiến bách quốc lần này... Cố Dương có thể sáng tạo kỳ tích lần nữa không?"

"Giống như bí cảnh Tử Nguyệt lúc trước."

Trong ánh mắt của hắn lóe ra chờ mong.

"Thật sự là mong đợi."

Cảm khái một phen, hắn liền lắc đầu.

Về tới hoàng cung.

Còn có rất nhiều việc vặt cần hắn xử lý.

Nếu không...

Y khẳng định cũng không nhịn được cùng đi theo.

Chỉ tiếc, mình là Hoàng Đế.

Đương nhiên không thể dễ dàng rời khỏi hoàng thành!

Trên Diễm Linh Ưng.

Vẻ mặt Sở Linh Nhi vô cùng hưng phấn.

Dù sao đối với nàng mà nói, chạy nhanh như bay trên lưng một con yêu thú thực lực cường hãn như thế là lần đầu tiên!

Trải nghiệm mới lạ như vậy tự nhiên làm cho nàng phi thường kích động.

Cố Dương ngược lại đã không cảm thấy kinh ngạc.

Hắn mỉm cười.

Tâm thần hắn chợt trầm xuống.

Thần niệm tiến vào trong nhẫn trữ vật tìm được khối đá đã nhuốm tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia.

"Lại quên mất thứ quan trọng như vậy, đầu óc ta..."

Cố Dương trong lòng không khỏi trào phúng một câu.

Chợt cũng không nghĩ nhiều nữa.

Tâm niệm vừa động, trực tiếp lựa chọn sửa đổi!

"Thay đổi tảng đá nhiễm tinh huyết Xích Kim Thánh Long, thời gian là... vạn năm trước!"

Đối với sự vật cổ xưa này, tự nhiên là phải dời thời gian về phía trước.

Tốt nhất là quay trở lại lúc tảng đá vừa mới nhiễm tinh huyết Xích Kim Thánh Long...

Hắn có thể trực tiếp hấp thu tinh huyết của giọt Xích Kim Thánh Long này.

Nói không chừng có thể nhờ vào đó trực tiếp thức tỉnh huyết mạch của Xích Kim Thánh Long!

Nếu thật sự là như thế...

Đến lúc đó thể phách hắn sẽ cường đại đến mức khó có thể tưởng tượng!

Dưới tình huống chờ mong như thế.

Cố Dương cũng cấp tốc sửa đổi hoàn thành.

Chợt thần niệm Cố Dương gắt gao nhìn về phía tảng đá kia.

Nhất thời cảm thấy nao nao.

Sửa chữa tảng đá rách nát vạn năm này, thế mà lại không hề có biến hóa gì!?

Mặc kệ là hình thể hay màu sắc.

Quả thực giống như là chưa được sửa chữa vậy!

Lần này Cố Dương nhìn mà choáng váng.

"Khá lắm... Chẳng lẽ thứ đồ chơi này cùng thời đại với cỏ

khô?"

Cố Dương trong lòng nhịn không được trào phúng.

"Không đúng, sẽ không còn lâu hơn cỏ khô đấy chứ?"

Phải biết rằng gốc cỏ khô kia tự mình sửa chữa vạn năm ít nhất có được một gốc lá Vận Mệnh.

Nhưng tảng đá này...

Sửa chữa vạn năm mà biến hóa gì cũng không có.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không khỏi bất đắc dĩ thở dài.

"Xem ra chỉ có thể đợi đến Nguyên Hải cảnh rồi sửa tiếp."

Cố Dương lặng lẽ thu hồi thần niệm.

Tâm tình có chút thất vọng.

Nhưng rất nhanh, liền bị chú ý bởi khuôn mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi.

Không thể không nói.

Trong cuộc hành trình buồn tẻ này, có giai nhân làm bạn, ít nhất là không nhàm chán.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Trong nháy mắt, đã qua năm ngày!

Năm ngày này.

Bọn Cố Dương một khắc cũng chưa từng ngừng lại.

Rốt cuộc...

Đến Huyền Điểu vương triều!

Cố Dương đứng trên Diễm Linh Ưng.

Hướng phía không xa nhìn ra.

Chỗ đó...

Hình ảnh uy nghiêm của một tòa thành cực kỳ khổng lồ đột nhiên xuất hiện.

Ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

Huyền Điểu vương triều.

Cuối cùng cũng đến!

Chẳng qua Cố Dương khẽ nhướng mày.

Giờ phút này hắn ta có thể nhìn thấy.

Ở cửa thành quốc đô của Huyền Điểu vương triều.

Dường như bọn Đại hoàng tử Sở Việt đã chọc phải phiền toái.

"Ha ha, trình độ thiên tài mà Sở Quốc phái đi lần này cũng chỉ có trình độ như vậy sao?"

"Ngay cả một cường giả Nguyên Hải cảnh cũng không có, không thấy ngại khi tới tham gia bách quốc chi chiến à?"

"Không sợ bị người ta cười rụng răng sao?"

"Ha ha ha!"

Đối diện với bọn Sở Việt.

Một đoàn người mang theo châm chọc khiêu khích, không ngừng phát ra tiếng mỉa mai với bọn họ.

Bọn họ đến từ Tượng Quốc!

Có thể nói là có huyết hải thâm cừu với Sở quốc.

Truy về sâu xa mà nói có lẽ là có thể nói đến rất lâu thật lâu trước kia.

Hai nước không ngừng va chạm.

Nhưng do khoảng cách khá xa nên cũng không bộc phát ra chiến tranh lớn.

Chỉ là mỗi lần bách quốc diễn ra trận chiến, thiên kiêu giữa hai quốc gia sẽ kịch liệt va chạm.

Thậm chí sinh ra thương vong cũng thường xuyên xảy ra!

Nghe thấy lần trào phúng này của thiên kiêu Tượng Quốc đối diện.

Sắc mặt của Sở Việt và đám thiên kiêu Sở quốc lập tức trở nên khó coi.

Kỳ thật thực lực của Tượng quốc và nước Sở không kém nhau bao nhiêu.

Phương diện thiên kiêu cũng là như thế.

Chỉ là lần này...

Tượng Quốc còn bồi dưỡng được một vị thiên kiêu luyện thể.

Hiện giờ cùng lắm mới hai mươi ba tuổi mà đã nắm giữ sức mạnh của Thập Ngũ Giao, sức mạnh siêu phàm.

Bão Nguyên cảnh hoàn toàn không phải đối thủ của hắn.

Coi như là Nguyên Hải cảnh cũng phải hết sức cẩn thận nắm

đấm của hắn ta!

"Tượng Vân! Đừng tưởng lần này Tượng Quốc các ngươi có thể thắng Sở quốc chúng ta!"

Sở Việt cắn chặt răng, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía người trẻ tuổi dẫn đầu của đối phương.

"Ha ha, thật không? Thác Sơn, xem ra uy danh của ngươi không áp chế nổi bọn hắn nha..."

Tượng Vân, chính là Tam hoàng tử của Tượng Quốc.

Tất nhiên là quen biết Sở Việt.

Nhìn thấy vẻ mặt này của Sở Việt.

Tượng Vân chỉ cười lạnh một tiếng.

Chợt nhìn về phía thanh niên nam tử hình thể cường tráng bên cạnh.

"Hừ!"

Nam tử tên là Thác Sơn nghe được lời nói của Tượng Vân lập tức hừ lạnh một tiếng.

Khí huyết cả người ầm ầm bộc phát.

Một cỗ áp lực vô hình kinh khủng lập tức đập vào mặt.

Trong nháy mắt, sắc mặt Sở Việt cùng đám thiên kiêu đột nhiên biến đổi.

"Khí huyết thật khủng bố!"

Sắc mặt Hà Vệ càng xanh mét.

"Mạnh hơn Quyền Ma không chỉ một hai lần!"

"Không nghĩ tới lần này Tượng Quốc lại xuất hiện một thiên kiêu Luyện Thể!"

Ngay khi sắc mặt chúng thiên kiêu Sở Quốc trở nên khó coi.

Chung quanh cũng có một vài thiên kiêu của các quốc gia khác.

Mà bọn họ tự nhiên là không có ý tham gia vào.

Tất cả đều lộ ra vẻ mặt xem kịch đứng ở một bên.

Vẻ mặt Thác Sơn cũng lạnh lùng.

"Thiên kiêu nước Sở chỉ có trình độ như vậy sao?"

Nhưng lời gã vừa nói ra khỏi miệng.

Một đạo lực lượng ôn hòa bỗng nhiên hiển hiện, trực tiếp hóa giải áp lực ép lên đầu một đám thiên kiêu Sở quốc.

Thấy vậy.

Đám người Sở Việt lập tức lộ vẻ kinh hỉ, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Sau đó chính là nhìn thấy Cố Dương nắm tay nhỏ của Sở Linh Nh chậm rãi đi tới.

"Cố Dương!"

"Cố Dương, ngươi đã đến rồi!"

Sở Việt hướng về phía Cố Dương chắp tay.

Mặc dù khi nhìn thấy Sở Linh Nhi, hắn có chút sững sờ.

Không rõ làm sao Sở Linh Nhi cũng theo tới đây, nhưng hắn cũng không hỏi nhiều.

"Ừm."

Cố Dương khẽ gật đầu đi lên trước, ánh mắt lạnh nhạt nhìn lướt qua đám thiên kiêu Tượng quốc trước mắt.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

Sở Việt cũng vội vàng nói ra ân oán giữa Sở quốc và Tượng quốc.

"Ồ?"

Nghe đến đây, Cố Dương không khỏi hơi nhướng mày.

Lúc này còn chưa vào thành, đã có người tới khiêu khích?

Xem ra cuộc chiến trăm nước này quả nhiên là thập phần kịch liệt.

Theo Cố Dương đến.

Thác Sơn cũng phát hiện toàn bộ áp lực mình bộc phát ra đều bị Cố Dương triệt tiêu, lập tức lông mày hắn cau lại.

Nhưng vẫn vẻ mặt ngạo nghễ nhìn bọn họ.

"Đã đến đông đủ cả rồi à? Đã như vầy cũng đỡ tốn công chúng ta vây kín khắp nơi rồi. Hôm nay...chỉ cần là người Sở quốc, không thể bước vào khu vực này, bằng không, ha ha."

Thác Sơn bá đạo vô cùng mà mở miệng.

Trong ngôn ngữ nghiễm nhiên là muốn ngăn tất cả thiên kiêu Sở quốc ở ngoài thành, không cho bọn họ tiến vào thủ đô Huyền Điểu Vương Triều.

Nghe thấy lời này, sắc mặt đám thiên kiêu Sở quốc lập tức xanh mét.

Dồn dập muốn chửi ầm lên.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương chậm rãi tiến lên.

"Ngăn cửa? Các ngươi không sợ bị giết sao?"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng, giọng nói bình tĩnh giống như đang nói một chuyện hết sức bình thường.

"Ngươi muốn chết?"

"Phế vật từ đâu tới? Đệ nhất thiên kiêu Sở quốc Bạch Thiên Hồng của các ngươi đâu? Kêu hắn ra đây nói chuyện!"

Bên cạnh Thác Sơn, một Thiên kiêu ngạo vô cùng hét lên.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy khinh thường.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Nhất thời, sắc mặt một đám thiên kiêu ở Sở quốc có chút cổ quái.

Bạch Thiên Hồng?

Tình báo của Tượng quốc hình như hơi lỗi thời nha.

Mà lúc này xung đột kịch liệt giữa Sở quốc và thiên kiêu Tượng quốc, cũng thu hút không ít thiên kiêu dừng chân lại, nhìn một màn này với ánh mắt đầy hứng thú.

"Sớm nghe nói Sở quốc có thâm thù sâu với Tượng quốc, không nghĩ tới còn chưa vào thành đã bắt đầu đánh nhau."

"Thật ra Thác Sơn kia ta có ấn tượng, là một thiên kiêu luyện thể, bây giờ nắm giữ lực lượng mười lăm Giao, thực lực tuyệt đối

có thể nhẹ nhàng đánh nổ Nguyên Hải cảnh bình thường."

"Không sai, ngược lại Sở quốc này... Làm sao mà đệ nhất thiên kiêu Sở Quốc Bạch Thiên Hồng không đến?"

"Ta cũng đang nghi ngờ điểm này. Thiên kiêu Sở quốc có thể lấy ra được cũng chỉ có mỗi Bạch Thiên Hồng chứ? Ta cũng có một chút giao tình với Bạch Thiên Hồng, không nghĩ tới lần đại chiến bách quốc này vậy mà hắn không tới?"

Chung quanh không ít thiên kiêu nghị luận ầm ĩ.

Cũng có thiên kiêu nhận biết Bạch Thiên Hồng lộ vẻ nghi hoặc.

Không rõ vì sao Bạch Thiên Hồng không tham gia trận chiến bách quốc lần này.

Cũng có một ít thiên kiêu thực lực cũng không tính là mạnh mẽ, sau khi nhìn thấy Sở Linh Nhi bên người Cố Dương, mặt lộ vẻ kinh ngạc, sau đó nhanh chóng rời đi.

Về phần Cố Dương tự nhiên không để ý đến những ánh mắt chung quanh.

Sau khi hắn nghe thấy đối phương nói lời này.

Hắn nhịn không được lắc đầu.

"Nếu đã nói không rõ ràng, vậy thì không có gì để nói rồi."

Huyết hải thâm cừu, vậy còn gì để nói?

Cố Dương giơ tay lên, trực tiếp một quyền đập tới phía trước.

Quyền này không hề ẩn chứa bất cứ quyền ý nào.

Cũng không có sử dụng quyền pháp.

Chỉ là một quyền vô cùng đơn giản đánh ra.

Lập tức, không khí đều phát ra một tiếng rung động kịch liệt.

Khoảnh khắc sau, lực lượng khủng bố ầm ầm bộc phát.

Tên thiên kiêu Bão Nguyên cảnh tầng sáu kia còn chưa kịp phản ứng, đã bị sức mạnh kinh khủng này trực tiếp đập trúng.

Sau đó một tiếng vang ầm ầm!

Cả người hắn trực tiếp nổ tung trên không trung, biến thành một đám huyết vụ!

Nhìn thấy vậy.

Những thiên kiêu xung quanh xem kịch lập tức trừng mắt.

Khá lắm, trực tiếp động thủ rồi?!

Hơn nữa, cuộc chiến trăm nước còn chưa bắt đầu đã bắt đầu giết người rồi sao?

Mùi thuốc súng này cũng quá nồng đi.

Đám người Sở Việt cũng không nghĩ tới Cố Dương sẽ trực tiếp ra tay.

Nhưng bọn hắn sau khi khiếp sợ về chuyện này thì trên mặt lại lộ ra vẻ hưng phấn.

Bên kia.

Đám thiên kiêu Tượng Vân và Thác Sơn bọn họ nhất thời kinh sợ.

Đặc biệt là Thác Sơn.

Càng là mở to hai mắt nhìn.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập sát ý.

"Dám giết người của Tượng Quốc chúng ta, mẹ nó, ngươi muốn chết!"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Thác Sơn không chút do dự bộc phát tất cả khí huyết trong cơ thể mình ra.

Khí thế kinh khủng như ngọn núi nhỏ trấn áp xuống.

Nhưng với khí thế nhìn như vô cùng cường hãn của hắn, Cố Dương chỉ lạnh nhạt nhìn lướt qua trực tiếp làm cho khí thế này thối lui!

"Chết đi cho ta!"

Thác Sơn cũng không chú ý điểm này.

Hắn giơ nắm đấm lên.

Khí huyết toàn thân bộc phát.

Trong nháy mắt, một tiếng gầm rú kịch liệt của giao long theo một quyền của hắn mà xuất ra, vang vọng khắp đất trời!

Một quyền kết hợp với mười lăm Giao Chi Lực, rõ ràng là đập tới hướng Cố Dương.

Thanh âm nổ vang phá không kịch liệt trong nháy mắt nổ trên không trung.

Khi nhìn thấy một màn này.

Thiên kiêu các quốc gia khác lập tức có chút hứng thú nhìn qua.

Trong lòng hắn đang nghĩ xem thiên kiêu Sở Quốc sẽ ngăn cản một quyền này như thế nào.

Nhưng ngay sau đó, thần sắc Cố Dương lại lạnh nhạt.

Tùy ý đánh ra một quyền!

Một quyền kia, có vẻ nhẹ nhàng, mềm mại.

Dường như không có bất kỳ uy hiếp nào.

Nhưng ngay sau đó...

Sức mạnh kinh khủng ầm ầm bạo phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Bịch!

Phốc xuy!

Một quyền rơi xuống.

Quyền kình của Thác Sơn đã trực tiếp vỡ nát.

Ngay sau đó...

Lực lượng kinh khủng do một quyền này của Cố Dương bộc phát ra rơi vào trên nắm đấm của Thác Sơn.

Rặc rặc rặc!

Trong nháy mắt.

Cả người Thác Sơn dưới lực lượng oanh kích khủng bố này trực tiếp biến thành một nhúm mưa máu!

Chứng kiến một màn này.

Thần sắc thiên kiêu chung quanh lập tức khẽ biến.

"Ừm? Nguồn lực lượng này..."

"Không ngờ Sở quốc cũng có một vị thiên kiêu luyện thể?"

"Thú vị, giả heo ăn thịt hổ sao?"

Cùng lúc đó.

Sắc mặt đám thiên kiêu Tượng quốc càng trắng bệch.

Vẻ mặt sợ hãi nhìn một màn này.

Đệ nhất thiên kiêu ở nước bọn họ cứ chết như vậy sao?

Hơn nữa còn là lĩnh vực hắn am hiểu nhất, bị thiên kiêu Sở quốc dùng một quyền đánh thành huyết vụ, sao có thể được?

"Sở Việt! Sở quốc các ngươi mà dám hạ sát thủ với thiên kiêu của Tượng quốc chúng ta, các ngươi sẽ bị trừng phạt!"

"Các ngươi đây là đang gây hấn với uy nghiêm vương triều!"

Tượng Vân sắc mặt tái nhợt, nhưng vẫn la lớn.

Hắn trực tiếp lôi Huyền Điểu vương triều ra ngoài.

Cứ như vậy...

Cho dù bọn Sở Việt có lá gan lớn hơn nữa, hắn cũng không dám ra tay với bọn họ nữa.

Nhưng nghe thấy lời này, ánh mắt Cố Dương lại lạnh lẽo.

"Ồn ào quá."

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương lại nâng nắm đấm lên.

Lực lượng ầm ầm bạo phát so với lúc trước.

Ầm ầm!

Quyền này đánh ra.

Chúng thiên kiêu như Tượng Vân lập tức hoảng sợ vô cùng.

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại hạ thủ ác liệt như thế!

Rõ ràng ngay cả Huyền Điểu vương triều cũng lấy ra, không sợ bọn họ sao?

Nhưng trước mắt bọn họ đã không lo được những chuyện này.

Quay đầu muốn chạy trốn.

Nhưng Cố Dương sao có thể cho bọn hắn cơ hội!

Quyền kình khủng bố ầm ầm bộc phát.

Chỉ trong chớp mắt đã bao phủ tất cả thiên kiêu của Tượng Quốc vào trong đó.

Ầm ầm!

Phốc xuy!

Phốc!

Phốc!

Từng âm thanh nổ tung không ngừng truyền đến.

Tất cả thiên kiêu Tượng quốc, dưới một quyền này của Cố Dương chính là hóa thành từng đoàn huyết vụ.

Giống như là pháo hoa vậy.

Ánh sáng rực rỡ thoáng qua trong nháy mắt.

Chứng kiến một màn này.

Sở Việt cùng Hà Vệ cùng đám thiên kiêu nhất thời sững sờ tại chỗ.

Vậy là giết sạch tất cả thiên kiêu Tượng quốc rồi?

Nhưng ngay sau đó, bọn họ mừng rỡ không thôi.

Trên mặt ai nấy đều lộ vẻ hả giận.

Thời điểm vừa rồi đám thiên kiêu Tượng Quốc kia trào phúng bọn họ có bao nhiêu đáng hận.

Bây giờ toàn bộ đều chết dưới quyền của Cố Dương.

Quá hả giận!

Trên mặt Sở Việt cũng lộ ra vẻ kích động.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sùng bái!

Quá mạnh mẽ!

Không hổ là Cố Dương!

Cùng lúc đó.

Một bên khác.

Nơi này có thiên kiêu của các quốc gia khác đứng.

"Có chút thú vị."

Một gã thanh niên tóc xám trắng ánh mắt lóe ra quang mang,

nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Xem ra lần này nước Sở rất có lực cạnh tranh nha."

Lại có một thanh niên chậm rãi mở miệng, trong tay hắn cầm một chiếc quạt xếp, có vẻ thập phần ưu nhã.

"Ít nhất không phải là ở cuối xe."

Cuối cùng một gã thanh niên thần sắc lạnh nhạt, trên mặt tràn đầy tự tin.

Mà nghe được lời ba người bọn họ nói.

Đám thiên kiêu chung quanh nhao nhao lộ vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng ba người này chính là thiên kiêu mạnh nhất của nước Triệu, Ngô quốc và Xích Quốc.

Đều là những thiên kiêu có tiềm lực siêu cấp top 60 người bước vào Huyền điểu bảng!

Được ba vị thiên kiêu tán thành...

Xem ra lần này lực cạnh tranh của Sở quốc quả thực rất mạnh.

Dù sao cũng không phải tất cả quốc gia đều giống như mấy quốc gia này, thực lực siêu phàm.

Kỳ thật thực lực phần lớn quốc gia không kém Tượng Quốc bao nhiêu.

Mà hiện tại Sở quốc có thể thoải mái diệt sát thiên kiêu của Tượng quốc.

Tự nhiên cũng có thể đem bọn họ chém giết!

Đương nhiên bọn hắn kiêng kị vô cùng.

Thậm chí là nhịn không được phải liên tục lui về phía sau, kéo dài khoảng cách với đám thiên kiêu Sở quốc.

Nhưng vào lúc này.

Một tiếng cười lạnh truyền đến.

"Một kẻ lỗ mãng mà thôi."

Nghe thấy giọng nói này.

Đám người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, lập tức thần sắc giật mình.

Người nói chuyện chính là người mạnh nhất Tần quốc, Tần Thiên Cương!

Giờ phút này Tần Thiên Cương chỉ là nhàn nhạt liếc qua Cố Dương, trong ánh mắt lộ ra khinh thường.

Sau khi thu hồi ánh mắt, liền dẫn một đám thiên kiêu Tần quốc, quay đầu đi vào quốc đô Huyền Ô vương triều.

"Nghe đồn Tần Thiên Cương đã là bước vào Nguyên Hải cảnh hậu kỳ, lại còn tu luyện một môn quyền pháp thiên cấp, bây giờ càng tu luyện đến tiểu thành!"

"Há chỉ như vậy, truyền thuyết hắn còn lĩnh ngộ quyền ý chín thành đỉnh phong, lần này. Hắn chỉ sợ có thể leo lên ba mươi người đứng đầu Huyền Điểu Bảng!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu của đệ nhất đại quốc Tần quốc, quả thực không thể so sánh!"

Vô số thiên kiêu tiểu quốc nhịn không được phát ra cảm khái.

Cùng lúc đó, thiên kiêu của ba nước còn lại cũng nhìn về phía Tần Thiên Cương với ánh mắt khác nhau, không dám dễ dàng nói

chuyện.

Dù sao bọn họ mặc dù thực lực không tệ, nhưng so với Tần Thiên Cương thì còn kém rất nhiều.

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu Sở quốc, đương nhiên cũng nghe thấy âm thanh nghị luận kịch liệt xung quanh.

"Sự khác biệt giữa đại quốc cùng tiểu quốc đúng là rất lớn, chẳng qua ta tin tưởng có Cố Dương ở đây, Sở quốc chúng ta tất nhiên có thể đi xa hơn!"

Sở Việt kích động nói.

Hà Vệ cùng các thiên kiêu khác sôi nổi phụ họa.

Hiển nhiên là do Cố Dương cầm đầu.

Cố Dương bảo bọn hắn đi đông bọn hắn tuyệt không dám đi tây.

Thấy vậy, Cố Dương mỉm cười.

Hắn cũng không nghĩ nhiều như vậy.

"Hay là vào thành đăng ký trước đã."

Nói xong, Cố Dương liền nắm lấy bàn tay nhỏ mềm mại của Sở Linh Nhi.

Trực tiếp đi về phía đô thành Huyền Điểu vương triều.

Nhưng vào lúc này.

Một giọng nói đột nhiên vang lên từ trong thành.

"Linh Nhi, sao đã tới mà không nói với ta một tiếng? Ta rất

muốn điên lên vì chuyện này!"

Âm thanh này vừa truyền ra.

Lập tức khiến cho một đám thiên kiêu chung quanh hơi kinh hãi.

Đám người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức biến sắc.

Là Hứa Kình đứng thứ bảy mươi hai của Huyền Điểu bảng!

Cùng lúc đó.

Vẻ mặt Sở Linh Nhi lập tức biến đổi, bàn tay nhỏ bé nắm chặt lấy góc áo Cố Dương.

Thấy vậy.

Cố Dương thần sắc lạnh lẽo.

Xem ra...

Không cần chờ Sở Hoàng động thủ, chính chủ đã tìm tới cửa trước!

Quả nhiên, một thanh niên mặc áo trắng cấp tốc từ cửa thành đi ra, sau đó nhìn quanh bốn phía.

Ánh mắt hắn lập tức rơi xuống trên người Sở Linh Nhi.

Nhìn thấy Sở Linh Nhi, trong ánh mắt Hứa Kình lập tức bộc phát ra một trận kinh hỉ.

Nhưng ngay sau đó...

Chính hắn nhìn thấy, bàn tay nhỏ bé không xương nhu nhược của Sở Linh Nhi lại bị một nam tử lạ lẫm nắm chặt.

Lập tức, hắn giận tím mặt.

Trên mặt càng nháy mắt bộc phát ra sát ý nồng nặc!

"Tiểu súc sinh từ đâu tới, buông tay Linh Nhi ra cho ta!"

Hiện tại Hứa Kình rất phẫn nộ!

Phẫn nộ tới cực điểm!

Hắn ta thân là thiếu tông chủ Hãn Hải Tông.

Muốn nữ nhân gì chỉ cần một câu nói là có thể lấy được vào tay.

Thẳng đến một năm trước hắn làm sứ giả Huyền Điểu vương triều, đi đến nước Sở tương đối vắng vẻ để chọn lựa thiên kiêu.

Bất ngờ gặp được Sở Linh Nhi thân là thất công chúa của Sở quốc.

Nhất thời hắn kinh động như gặp thiên nhân.

Càng quan trọng hơn là hắn phát hiện một bí mật!

Không ngờ Sở Linh Nhi lại có được âm linh thể!

Nữ nhân có được loại thể chất này, nếu thu vào tay thì có ích lợi vô cùng lớn!

Sau khi biết được điểm này.

Cho dù là Hoàng đế Sở quốc kia cố gắng hết sức phản đối lời cầu hôn của hắn ta.

Nhưng hắn chưa bao giờ để ở trong lòng.

Chỉ là một Hoàng đế nước Sở nho nhỏ mà thôi.

Nếu không phải Sở Linh Nhi chưa tròn mười tám tuổi, hắn đã sớm dẫn đầu cường giả trong tông san bằng Sở quốc, trắng trợn đoạt lấy Sở Linh Nhi làm thiếp rồi!

Sau đó bởi vì Huyền Điểu vương triều cho gọi, hắn không thể không rời khỏi Sở quốc.

Nhưng để đề phòng vạn nhất, hắn vẫn chiêu cáo thiên hạ, tuyên thệ chủ quyền của mình!

Sở Linh Nhi, là nữ nhân của hắn ta!

Nhưng y không ngờ mình đã làm được tới mức này.

Hôm nay... Một màn hắn không muốn nhìn thấy nhất vẫn xảy ra!

Nghĩ đến đây.

Gã nổi giận nhìn Cố Dương.

Sát ý trong ánh mắt như muốn ngưng tụ thành thực chất.

"Tiểu súc sinh, quỳ xuống cho ta!"

Trong cơ thể hắn, chân nguyên kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Ngay sau đó, trong tay hắn trực tiếp thêm ra một cây Huyền Thiết trường côn.

Phía trên càng là bộc phát ra từng đợt khí tức huyền diệu!

Khiến cho tất cả thiên kiêu chung quanh chấn động.

"Nguyên Hải cảnh tầng hai!"

“Hơn nữa chân nguyên này thật sự quá nồng đậm đến mức

không thể tin.”

"Còn có Huyền Thiết Côn kia bộc phát ra côn ý... Ít nhất đều là bát trọng đỉnh phong đi?"

"Thật là khủng khiếp!"

"Không hổ là thiên kiêu trên Huyền điểu bảng!"

Mà lúc này, Tần Thiên Cương, cùng với thiên kiêu của ba nước cũng chứng kiến một màn này.

Dồn dập ghé mắt nhìn qua.

Đối với thực lực Hứa Kình bày ra, bọn họ tự nhiên có chút bình tĩnh.

Đặc biệt là Tần Thiên Cương, trong ánh mắt hiện ra một tia khinh thường.

"Vì một nữ nhân nho nhỏ, thật sự là phế vật!"

Hắn hừ lạnh một tiếng.

Nhưng vẫn có chút hưng phấn nhìn xem.

Hắn ngược lại muốn nhìn một chút vị Cố Dương Sở quốc kia, còn có thể đỡ được một chiêu của Hứa Kình hay không.

"Chỉ bằng vào ngươi á?"

Cố Dương lạnh nhạt liếc qua Hứa Kình.

Tay trái vẫn nắm chặt bàn tay nhỏ bé của Sở Linh Nhi, tay phải nắm chặt thành nắm đấm.

"Muốn chết!"

Sau khi Hứa Kình nhìn thấy một màn như vậy, phổi đều sắp

tức nổ tung.

Nhất thời không nhịn được nữa.

Chỉ thấy chân nguyên toàn thân rõ ràng là ngưng tụ trên Huyền Thiết Côn.

Côn ý bát trọng đỉnh phong không ngờ lại bộc phát mãnh liệt.

Một côn cực kỳ kinh khủng đánh thẳng xuống đỉnh đầu Cố Dương!

Thấy vậy.

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia khinh thường.

Sau đó một quyền hung hăng đập tới.

Một quyền này...

Hắn đã sử dụng sức mạnh của một con rồng!

Hắn không muốn nữ nhân của mình luôn bị người khác nhìn chằm chằm vào.

Cho nên một quyền này, chính là vì đánh giết Hứa Kình mà đi!

Ầm ầm!

Một quyền đánh ra.

Một tiếng long ngâm thuần khiết bỗng nhiên vang vọng toàn trường.

Giờ phút này.

Hứa Kình lập tức thần sắc đại biến.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới gia hỏa trước mắt cướp đi nữ

nhân của mình này, vậy mà lại có lực lượng kinh khủng đến như vậy!

Sức mạnh của một rồng!

Hắn lại sở hữu Nhất Long chi lực!

Phát giác được điểm này.

Hắn vừa giận vừa sợ.

Nhưng trước mắt hắn, Huyền Thiết Côn trong tay hắn đã rơi xuống, không có biện pháp đình chỉ.

Chỉ có thể cắn răng một cái, muốn rót toàn bộ chân nguyên của bản thân vào trong đó, đón đỡ một quyền này của Cố Dương!

Ầm ầm!

Nắm đấm của Cố Dương rất nhanh liền va chạm với Huyền Thiết côn.

Lực lượng kinh khủng như vậy va chạm vào nhau, tất nhiên là bộc phát ra một cỗ sóng khí vô cùng mạnh mẽ.

Quét sạch tất cả.

Cuồng phong gào thét.

Hứa Kình thần sắc cực kỳ khó coi.

Trong nháy mắt va chạm với nắm đấm của Cố Dương.

Hắn cảm nhận được Huyền Thiết côn phát ra một tiếng rên rỉ.

Quả nhiên là vậy.

Khoảnh khắc sau, lực lượng bá đạo vô cùng kia khiến hắn ta ngay cả côn cũng không cầm nổi.

Huyền Thiết Côn trong tay trực tiếp bị đẩy lùi.

Nhưng ngay sau đó, một quyền này của Cố Dương mang theo kình lực không giảm chút nào đập xuống ngực hắn.

Thấy vậy, sắc mặt Hứa Kình đại biến, sau đó cũng không kịp nghĩ nhiều.

Bàn tay vẫy một cái, trực tiếp lấy ra một khối ngọc phù.

Chắn ở trước ngực.

Ầm ầm!

Quyền kình kinh khủng bất ngờ rơi vào ngực Hứa Kình.

Tức khắc, miếng ngọc phù kia đúng là bộc phát ra lực lượng cực kỳ cường đại.

Quả thực đã ngăn cản được kình lực một quyền này của Cố Dương!

Nhưng cũng chỉ có thể ngăn cản trong chốc lát mà thôi.

Ngọc phù kia liền hoàn toàn vỡ vụn.

Mà quyền kình còn sót lại của Cố Dương, vẫn như cũ đánh vào ngực Hứa Kình!

Mặc dù bị ngọc phù ngăn cản đại bộ phận.

Nhưng lực lượng dư thừa này... vẫn đánh Hứa Kình bay thẳng ra ngoài!

Phốc!

Hứa Kình ở trên không trung điên cuồng phun ra một ngụm máu tươi.

Khí tức cả người lập tức trở nên chán nản.

Hứa Kình suy yếu nằm ở trong một mảng hố đất.

Thần sắc cực kỳ khó coi.

Trên mặt gã lộ ra vẻ sợ hãi nhìn về phía Cố Dương.

Nếu không phải mình kịp thời xuất ra ngọc phù bảo mệnh phụ thân giao cho, chỉ sợ hắn ta đã chết trong tay đối phương rồi!

Sau khi chứng kiến một màn như vậy.

Tất cả thiên kiêu nhìn mà choáng váng.

"Hứa Kình... bại rồi?"

"Lực lượng một rồng! Rốt cuộc thì thể phách của thiên kiêu nước Sở này phải mạnh mẽ tới mức nào đây?!"

"Mới vừa rồi, Thác Sơn của Tượng quốc cũng chỉ có sức mạnh Thập Ngũ Giao thôi chứ? Sức mạnh của một con rồng đã hơn Thác Sơn gấp sáu lần rồi!"

"Hítzz... Thật sự là thâm tàng bất lộ mà!"

Cùng lúc đó.

Thiên kiêu mạnh nhất của ba nước cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Thần sắc vô cùng ngưng trọng.

"Thực lực của gia hỏa này có chút mạnh!"

"Ừm, lực lượng một quyền này... Nếu ta không sử dụng át chủ bài, chỉ sợ cũng không đỡ nổi!"

"Không nghĩ tới lần này Sở quốc lại xuất hiện một vị thiên kiêu như thế."

Tần Thiên Cương đang đứng một bên chờ xem kịch vui thấy cảnh này, khóe miệng nhất thời lộ ra một tia cười lạnh cùng khinh thường.

"Ồ, đúng là một tên phế vật."

Nói xong liền nhìn thật sâu vào Cố Dương.

Vốn là hắn ta cũng khinh thường Cố Dương.

Nhưng trước mắt lực lượng của Cố Dương biểu hiện ra lại làm cho thần sắc của hắn hơi ngưng lại một chút, chẳng qua cũng chỉ vậy thôi.

Hắn cực kỳ tự tin vào thực lực của mình.

Cho dù Cố Dương có được nhất long chi lực.

Cũng không phải đối thủ của mình!

Mục tiêu của hắn chính là mười thứ hạng đầu Huyền Điểu bảng!

Sao lại cảm thấy sợ hãi vì một thiên kiêu có được lực lượng một con rồng này chứ?

Cùng lúc đó.

Cố Dương nhìn thấy một quyền của mình nện xuống, Hứa Kình vậy mà còn sống.

Không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Thế mà không chết."

"Vận khí của ngươi cũng không tệ lắm."

Trong lúc nói chuyện, Cố Dương đã chậm rãi dừng lại phía

trước.

Giơ nắm đấm lên.

Nhìn thấy vậy.

Hứa Kình lập tức kinh hãi không hiểu.

Sau đó liền vội vàng mở miệng nói: "Chờ một chút!"

"Chẳng lẽ ngươi không biết ta là ai?"

"Ta chính là thiếu tông chủ Hãn Hải tông, ngươi dám giết ta... Chẳng lẽ muốn Sở quốc bị diệt vong sao?!"

"Nếu như ngươi dám giết ta, Hãn Hải Tông sau lưng ta sẽ không mảy may do dự, trực tiếp san bằng Sở quốc của ngươi!"

"Ngươi phải nghĩ cho kỹ!"

Hứa Kình vội vàng mang Hãn Hải Tông ra ngoài.

Tuy rằng Hãn Hải Tông đối với những đại quốc đó mà nói cũng không có uy hiếp quá lớn.

Nhưng đối với một nước Sở nho nhỏ, đạp phẳng chẳng qua chỉ tiện tay là làm được!

Cho nên hắn tự tin.

Cố Dương tuyệt đối không dám ra tay với chính mình!

Nghĩ tới đây, thậm chí trong ánh mắt hắn còn hiện ra một tia đắc ý.

Ngươi dù có mạnh thì có làm sao?

Lão tử có bối cảnh mạnh hơn ngươi!

"Dám uy hiếp ta, ngươi xứng sao?"

Cố Dương thần sắc lạnh lẽo.

Hắn nâng nắm tay lên.

Lập tức bộc phát lực lượng kinh khủng.

Chứng kiến một màn này.

Hứa Kình lập tức lộ vẻ hoảng sợ.

Giờ phút này hắn cũng không lo được những thứ kia.

Lúc này hắn hô to: "Lão tổ cứu ta!"

Thanh âm hắn to lớn, gần như trong nháy mắt truyền khắp cả phiến thiên không.

Thậm chí đã truyền vào trong quốc đô Huyền Điểu vương triều.

Ngay lập tức, một đạo khí tức kinh khủng bộc phát ra.

Kia đúng là...

Khí tức của cường giả Đan Hư cảnh!

Phát giác được điểm này.

Đám người Sở Việt lập tức biến sắc.

Hỏng rồi!

Hãn Hải Tông thế mà lại phái một vị lão tổ Đan Hư cảnh tới hộ tống!

"Chậc chậc, ngay cả lão tổ Đan Hư cảnh của Hãn Hải Tông cũng bị bức ra, thiên kiêu của nước Sở... Thật là cao thủ."

"Chẳng qua cũng chỉ có như vậy, Đan Hư cảnh ra mặt... Sở quốc sẽ thảm."

"Ha ha, nhảy nhót quá vui, chính là sẽ bị trừng phạt."

Một vài thiên kiêu tiểu quốc xung quanh lập tức có chút hả hê.

Mà ngay khi bọn họ cảm thấy Cố Dương không dám ra tay nữa.

Cố Dương lại cười lạnh một tiếng.

Đan Hư cảnh?

Có tác dụng gì?

Cố Dương không có bất cứ ý tứ đình chỉ nào.

Một quyền mang theo lực lượng của một con rồng.

Rồi ầm ầm hạ xuống!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng lập tức chấn tan không khí.

Bay thẳng đến chỗ Hứa Kình!

Nhìn thấy cảnh này, Hứa Kình lập tức lộ vẻ hoảng sợ!

"Tên nhãi ranh, ngươi dám…!"

Một tiếng kinh sợ cũng là từ nơi không xa vang lên.

Nhưng động tác của Cố Dương không hề đình trệ.

Ngay khi cường giả Đan Hư cảnh chưa tới.

Quyền kình khủng bố của Cố Dương đã hoàn toàn cắn nuốt

Hứa Kình trong lúc hắn đang hoảng sợ!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Quyền này giáng xuống.

Thế mà lại trực tiếp đánh nổ đầu Hứa Kình thành một đám sương máu!

Hứa Kình...

Vẫn lạc ngay tại chỗ!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả thiên kiêu chung quanh đều nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Tên gia hỏa này...

Dám ngăn cản trước mặt cường giả Đan Hư, lại giết chết Hứa Kình!

Lá gan cũng lớn quá rồi!

Giờ phút này, những thiên kiêu này chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Thủ đoạn của Cố Dương quá ác độc!

Chẳng qua...

Sảng khoái thì rất là sảng khoái.

Nhưng tiếp theo...

Hắn ta sắp phải đối mặt với lửa giận của cường giả Đan Hư cảnh rồi.

"Kết thúc rồi"

Thấy cảnh này, Tần Thiên Cương cũng lắc đầu, thu hồi ánh mắt.

Ngay mặt cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải tông có dũng khí đánh chết Hứa Kình rất đáng khen, nhưng mà chỉ thế mà thôi!

Chọc giận Đan Hư cảnh, hắn không tưởng tượng nổi Cố Dương có lý do gì để còn sống sót!

Cùng lúc đó.

Một luồng khí tức kinh khủng cũng lập tức bao phủ tất cả mọi người bên ngoài thành vào bên trong.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một bóng dáng già nua từ trên trời giáng xuống.

Lão giả giờ phút này mặt mũi tràn đầy tức giận.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập sát ý.

"Tiểu súc sinh, ta thấy ngươi chán sống rồi!"

"Chết đi cho ta!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Cường giả Đan Hư cảnh này của Hãn Hải Tông chính là trực tiếp bộc phát ra một cỗ khí tức khủng bố đến cực hạn.

Khí tức này vừa bộc phát ra.

Chính là khiến tất cả thiên kiêu chung quanh sắc mặt trắng bệch, thần sắc rung động.

Hiển nhiên...

Luồng lực áp bách cường đại này khiến bọn họ không thở nổi.

Nhưng Cố Dương khi đối mặt với cỗ áp lực này.

Không sợ hãi chút nào.

Nhìn thấy vậy.

Cường giả Đan Hư cảnh kia càng thêm tức giận.

Rồi sau đó không chần chờ nữa.

Một bàn tay trực tiếp chụp tới Cố Dương.

Một chưởng này...

Đã muốn báo thù cho thiếu chủ!

Và viền mắt hắn đã đỏ lên.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng ngưng tụ thần sắc.

Trong lòng hơi động.

Ngân Sương Kiếm trực tiếp bị hắn nắm trong tay.

Mặc dù chưa bao giờ giao thủ với cường giả Đan Hư cảnh.

Nhưng giờ phút này hắn lại không có bất kỳ sợ hãi nào.

Cùng lắm thì...

Thi triển áo nghĩa, chiến một trận!

Nhưng ngay khi Cố Dương chuẩn bị thi triển áo nghĩa cưỡng ép chiến một trận với cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải tông.

Ở ngoài thành cách đó không xa.

Thần sắc Sở Phong giờ phút này cũng ngưng tụ.

Dự định ra tay giúp đỡ.

Nhưng vào lúc này.

Đột nhiên, một giọng nói già nua nặng nề vang vọng không trung.

"Đủ rồi."

Lời này vừa ra.

Lập tức khiến cho lông mày của cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông kia đổ đầy mồ hôi, cánh tay duỗi ra lập tức dừng lại.

"Xin lỗi tiền bối, là vãn bối bị kích động!"

Hắn vội vàng chắp tay cúi đầu về phía bầu trời cách đó không xa.

Vô cùng sợ hãi.

Phảng phất như sợ hãi tới cực điểm.

Thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi nhíu mày lại.

Vừa rồi chủ nhân của giọng nói kia dường như là một tồn tại phi thường khủng bố!

Hắn có thể cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ kinh khủng chợt lóe qua.

Mà với cỗ khí tức kia, cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải Tông này còn lâu mới có thể so sánh với!

Cũng chính vì vậy.

Trong ánh mắt cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông nhìn về phía Cố Dương tràn ngập sát ý cùng lửa giận nồng đậm.

Nhưng vì âm thanh vừa rồi.

Hắn chỉ có thể cắn răng, không dám ra tay với Cố Dương.

"Súc sinh! Ngươi chờ đó cho ta!"

"Đợi đến khi cuộc chiến bách quốc chấm dứt, ta sẽ cho ngươi chết không có chỗ chôn!"

"Tất cả những ai có quan hệ với ngươi, một người cũng sẽ không lưu lại!"

"Sở quốc cũng sẽ không còn tồn tại nữa!"

Hắn hung hăng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Nghiến răng nghiến lợi nói.

"Ha? Nếu ngươi có gan thì giết ta ngay bây giờ đi, còn phải chờ đến khi trận chiến bách quốc kết thúc?"

"Đợi đến khi cuộc chiến bách quốc kết thúc, ta sẽ là người đầu tiên giết ngươi!"

Cố Dương cười lạnh một tiếng, lên tiếng trào phúng nói.

Nghe đến đây.

Cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải tông càng tức giận đến toàn thân run rẩy.

"Súc sinh! Tiểu súc sinh nhà ngươi!"

"Ngươi chờ đó cho ta!"

Hắn gào thét một tiếng.

Rồi sau đó là không bao giờ muốn dừng lại ở nơi này nữa.

Mắt thấy Cố Dương đứng trước mặt mình, mình lại không cách nào xuất thủ.

Loại cảm giác nghẹn khuất này gần như sắp khiến hắn tức giận đến hộc máu.

Sau đó hắn không chút do dự vung tay lên đem thi thể Hứa Kình cất kỹ, trước khi đi hung hăng nhìn thoáng qua Cố Dương.

Chợt xoay người rời đi!

Đợi đến khi cường giả Đan Hư cảnh rời đi.

Sở Thiên Hà cũng thở phào nhẹ nhõm.

Hết sức ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Cố Dương.

Tiểu tử này...

Lá gan đúng là lớn nha!

Tất cả thiên kiêu chung quanh đều trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương.

Hiển nhiên.

Bọn họ cũng không ngờ Cố Dương lại dám cứng đối cứng với một vị cường giả Đan Hư cảnh!

Hơn nữa bọn họ cũng nhìn ra được Cố Dương thật sự không sợ tên cường giả Đan Hư cảnh kia chút nào.

"Gia hỏa này không sợ cường giả Đan Hư cảnh trả thù sao?"

Thiên kiêu đứng đầu tam quốc kia cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

Tần Thiên Cương cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Lẽ nào hắn sớm biết sẽ có cường giả vương triều ra mặt ngăn cản?"

Trong lòng hắn nghi hoặc.

Vô cùng không hiểu dũng khí của Cố Dương lấy đâu ra.

Nhưng hắn cũng không suy nghĩ nhiều.

Quay đầu chính là đi vào trong quốc đô.

Một đám thiên kiêu khác cũng cảm khái trong lòng, sau đó rối rít tiến vào quốc đô.

Vẻ mặt bọn họ đều rất hưng phấn.

Trận chiến trăm nước này chưa bắt đầu, thậm chí đã xảy ra chiến đấu kịch liệt như vậy, dẫn tới cường giả Đan Hư cảnh ra mặt.

Quả thực là quá nhiều kích thích!

Mà một đám thiên kiêu Sở quốc.

Lúc này lưng bọn họ đã ướt đẫm mồ hôi.

Bọn hắn không có loại tự tin như Cố Dương.

Vừa rồi chính là uy áp của cường giả Đan Hư cảnh!

Bất cứ một chiêu nào cũng có thể thoải mái đánh chết bọn họ!

Cũng may là có cường giả của Huyền Điểu vương triều ra mặt ngăn cản, nếu không hậu quả quả thật khó mà lường được!

Trong lòng bọn họ còn sợ hãi, đồng thời cũng kinh sợ nhìn Cố Dương không thôi.

Chẳng lẽ Cố Dương không sợ cường giả Đan Hư cảnh trả thù sao?

"Đi thôi, vào thành."

Đối mặt đủ loại ánh mắt chung quanh, Cố Dương vẫn như cũ thập phần lạnh nhạt.

Sở Linh Nhi lại nắm tay nhỏ bé lần nữa, trực tiếp đi vào trong đô thành.

Thấy vậy một đám thiên kiêu Sở Quốc ngạc nhiên một hồi.

Nhưng cũng không nói thêm gì, nhao nhao đi theo...

Những khúc nhạc dạo nho nhỏ xảy ra ngoài thành không ảnh hưởng gì đến sự náo nhiệt trong thành.

Huyền Điểu vương triều, thiên kiêu một trăm quốc gia tề tụ lại.

Chẳng qua rất rõ ràng, đối với Huyền Điểu vương triều mà nói.

Bách quốc vẻn vẹn chỉ cung cấp máu mới, chỉ cần có thể đến vương triều chính là có tư cách tham gia.

Nếu là chết trên đường, hoặc là sau khi vào thành bị thiên kiêu các quốc gia khác chém giết, Huyền Điểu vương triều kia sẽ không có bất cứ chú ý nào.

Dù sao Huyền điểu vương triều chỉ cần thiên kiêu thiên phú dị bẩm.

Trên đường mà ngươi bị giết, tất nhiên là do thực lực không đủ.

Loại thiên kiêu này, đối với Huyền điểu vương triều mà nói... ngay cả con kiến cũng không bằng.

Một đám thiên kiêu thành công đến quốc đô Huyền Điểu vương triều cũng không có thời gian nghỉ ngơi.

Vừa mới đến quốc đô.

Cuộc chiến bách quốc chính là bắt đầu!

"Các thiên kiêu tham gia trận chiến bách quốc, tập hợp ở quảng trường trung tâm thủ đô."

Một giọng nói hùng hồn vang vọng khắp thành.

Nghe thấy giọng nói này.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Nhanh như vậy sao?"

Hắn đang nghĩ ngợi, trong tay truyền đến một cảm giác ấm áp.

"Phu quân, cố lên!"

Sở Linh Nhi nắm chặt nắm đấm nhỏ, cổ vũ thay hắn.

Cố Dương mỉm cười, vuốt vuốt tóc mềm mại của Sở Linh Nhi.

"Yên tâm, phu quân ta mạnh lắm."

"Ừm ừm!"

Cái đầu nhỏ của Sở Linh Nhi gật liên hồi, nàng tất nhiên không chút do dự lựa chọn tin tưởng lời Cố Dương nói.

Lúc này Sở Phong cũng đã vào trong thành.

Dù sao thì Sở Linh Nhi cũng không phải tới tham gia trận chiến

bách quốc.

Cố Dương lại muốn tham gia bách quốc chi chiến, chuyện bảo vệ Sở Linh Nhi tự nhiên phải để ông ta làm.

"Cố Dương, hi vọng ngươi có thể lấy về thành tích tốt."

Sở Phong cũng nở nụ cười ôn hòa nhìn Cố Dương.

"Vâng, cháu biết, Linh Nhi bên này liền làm phiền tiền bối."

Nghe được Cố Dương đảo khách làm chủ, Sở Phong cũng không khỏi cười nói.

"Cái này còn cần ngươi nói à, lão phu chính là hoàng thúc tổ của nha đầu này, tất nhiên sẽ bảo vệ nàng an toàn!"

Sau một hồi trêu ghẹo.

Cố Dương cũng không chần chờ nữa.

Chính là dẫn một đám thiên kiêu Sở quốc đi đến quảng trường trung tâm quốc đô.

Giờ phút này, nơi này đã đứng đầy người.

Số lượng thiên kiêu mà mỗi quốc gia đến đây đều không giống nhau.

Nhưng toàn bộ hội tụ lại cùng một chỗ, cũng có gần mấy ngàn vị thiên kiêu!

Nhưng trong mấy ngàn thiên kiêu này.

Người có thể leo lên Huyền điểu bảng một người cũng không có!

Vòng tỷ thí thứ nhất trong bách quốc.

Thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng không cần tham gia.

Cố Dương tùy ý nhìn lướt qua.

Nước Triệu, Ngô quốc cùng với đám thiên kiêu của Xích Quốc đều đứng chung một chỗ.

Mà đệ nhất quốc gia Huyền Điểu vương triều - Tần quốc cũng do Tần Thiên Cương dẫn đội, ở một bên, yên lặng chờ đợi.

Tần Thiên Cương cũng chú ý tới ánh mắt Cố Dương, cũng là lộ ra biểu lộ lạnh lùng, chẳng qua Cố Dương chỉ là nhìn lướt qua hắn một cái, liền thu hồi ánh mắt.

"Vòng thứ nhất chỉ bao gồm tất cả thiên kiêu của các quốc gia sao?"

Cố Dương ngược lại cũng không có gì ngoài ý muốn.

Mà ngay sau khi tất cả thiên kiêu của quốc gia đều hội tụ lại một chỗ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một lão giả mặc áo bào trắng đột nhiên xuất hiện giữa không trung.

Hắn ta đứng lơ lửng giữa không trung, thần sắc bình tĩnh, nhìn xuống tất cả thiên kiêu phía dưới.

"Vòng thứ nhất của bách quốc chi chiến sắp bắt đầu."

"Vòng thứ nhất mở ra trong Mộng Ma bí cảnh, tất cả mọi người đều sẽ được truyền tống vào trong Mộng Ma bí cảnh, thông qua sát phạt Mộng Ma thu hoạch được điểm tích lũy, 100 người đứng đầu Bảng thì có tư cách tiến vào vòng tỷ thí tiếp theo."

"Nếu là thấp hơn hạng 100 thì coi như bị loại."

"Trong Mộng Ma bí cảnh sẽ không có bất kỳ hạn chế nào, các ngươi có thể tùy ý thi triển thủ đoạn của mình."

"Cho dù Tử vong trong Mộng Ma cảnh, cũng sẽ không thực sự tử vong, nhưng thần hồn sẽ bị thương, đánh chết đối thủ của ngươi...cũng có thể đoạt tích phân của đối phương thành của riêng mình!"

Nghe được lời giải thích của lão giả này.

Tất cả thiên kiêu ở hiện trường đều hai mắt sáng lên.

Sẽ không chết trong bí cảnh Mộng Ma?

Ý tứ này chính là... Bảo bọn họ không cần có bất kỳ cố kỵ nào, có thủ đoạn gì cứ việc lấy ra là được!

Dù sao cũng không chết được, về phần thần hồn bị hao tổn.

Chỉ cần không chết, cái gì cũng dễ nói!

Giờ phút này.

Coi như là thiên kiêu của một vài tiểu quốc cũng không nhịn được mà mắt lóe sáng.

Bọn họ là thiên kiêu mạnh nhất của quốc gia, ở một mức độ nhất định là đại biểu cho tương lai của quốc gia.

Tất nhiên là không muốn chết ở đây.

Vì vậy, thời điểm chiến đấu sẽ có lưu thủ.

Nhưng bây giờ tình huống như vậy đã được giải quyết.

Nếu là toàn lực ra tay, thậm chí là liều lĩnh ra tay...

Bọn hắn chưa hẳn không thể đạt được một thứ tự tốt!

Nghĩ đến đây.

Trong mắt tất cả thiên kiêu lập tức bộc phát ra chiến ý khó có thể tưởng tượng!

Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

Vòng thứ nhất thật ra cũng có chút thú vị.

Huyền điểu vương triều lại còn có thủ đoạn như thế sao?

Điều này không khỏi khiến Cố Dương khá tò mò.

Ngay sau đó.

Sau khi nói xong những lời này không bao lâu, lão giả mặc áo bào trắng trên bầu trời liền vung tay lên.

Nhất thời, một miếng cổ ngọc kì dị hiện lên trong tay hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn trực tiếp ném cổ ngọc kia xuống.

Bịch!

Cổ Ngọc rơi thẳng xuống mặt đất trong quảng trường.

Trên mặt đất hiện lên một vài đường vân kỳ lạ.

Lúc đầu người ngoài còn tưởng những hoa văn này chỉ dùng để trang trí.

Không nghĩ tới sau khi cổ ngọc rơi vào phía trên đường vân kì dị kia thì những đường vân kia phảng phất như sống lại.

Tất cả nhao nhao động đậy, bao vây toàn bộ cổ ngọc.

Rẹt!

Từng đợt ánh sáng màu trắng tinh khiết phóng lên trời.

Trong nháy mắt đã bao vây tất cả thiên kiêu chung quanh vào trong đó!

Đợi đến khi ánh sáng trắng tản đi.

Tất cả thiên kiêu đã biến mất không thấy bóng dáng.

Mà chung quanh cũng đứng đầy người xem.

Trong đó có người của Huyền Điểu vương triều và người của các quốc gia khác.

Bọn họ nhìn thấy một màn này cũng đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không ngờ được bí cảnh Mộng Ma này lại ngay tại bên trong quảng trường quốc đô!"

"Không hổ là Huyền Điểu vương triều, xây dựng quốc đô ở trên một bí cảnh, thật là đại thủ bút nha!"

"Đây chính là thực lực của vương triều!"

Vô số âm thanh kinh ngạc truyền đến.

Tất cả mọi người đều bị thủ bút lớn của vương triều Huyền Điểu làm cho chấn động.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm Sở Linh Nhi và Sở Phong.

Một màn này.

Đối với bọn họ mà nói, đây cũng là lần đầu tiên nhìn thấy.

"Chậc..."

Sở Phong thần sắc chấn động.

Là cường giả Đan Hư cảnh, đây cũng là lần đầu tiên hắn nhìn thấy cảnh tượng này.

Cũng không khỏi cảm thấy rung động không thôi.

Chẳng qua ngay sau đó một màn rung động xuất hiện.

Chỉ thấy trong tay lão giả áo trắng kia lần nữa lấy ra một mảnh Cổ Ngọc.

Trực tiếp ném lên không trung.

Lập tức, khối cổ ngọc trên mặt đất cũng có phản ứng.

Hai miếng ngọc cổ phân biệt tản mát ra hai loại quang mang một tím một lam.

Hào quang đan xen, trên không trung hiện ra từng hình ảnh thập phần rõ ràng, trong đó rõ ràng là đang bao quát tất cả tuyển thủ tiến vào trong Mộng Ma bí cảnh.

Gần một ngàn hình ảnh, trong nháy mắt triển lãm ở trước mắt cho toàn bộ mọi người quan sát.

"Là Triệu Hằng! Ta nhìn thấy Triệu Hằng!"

Có một người nước Triệu đột nhiên thét lên kinh hãi.

Chỉ vào một hình ảnh trong đó lớn tiếng kêu lên.

Mà trong hình ảnh kia, rõ ràng là nổi lên thiên kiêu đệ nhất Triệu quốc —— thân ảnh Triệu Hằng!

Tiếng thán phục cũng vang lên không ngừng.

"Phu quân ở kia!"

Trong mắt Sở Linh Nhi cũng mang theo kích động.

Rất nhanh tìm được thị giác của Cố Dương trong đám hình ảnh này.

Sở Phong cũng vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Trong hình ảnh.

Cố Dương vừa mới mở mắt.

Hắn vận động gân cốt một chút.

Thần sắc hơi lộ vẻ kinh ngạc.

"Dường như không khác gì so với tình huống bình thường."

"Cũng không phải là tách riêng thần hồn ra, có điều... Hình như có một lực lượng kỳ diệu nào đó dẫn dắt thần hồn của ta ra."

Cố Dương hơi suy nghĩ một chút, liền phát hiện chỗ thần diệu trong đó.

Cụ thể thực hiện như thế nào thì không rõ ràng lắm.

Nhưng cũng đúng như lão giả đã nói.

Nếu như mình sinh ra vết thương trí mạng, loại lực lượng huyền diệu này chính là có thể chuyển loại tổn thương trí mạng này đến trên thần hồn.

Từ đó dùng giá cao thần hồn tổn thương, khiến cho tính mạng của người ta không lo.

Loại thủ đoạn này có chút kỳ dị.

Chỉ có cường giả Sinh Tử cảnh mới làm được như vậy?

Cố Dương thoáng suy tư một phen.

Chợt lắc đầu, không suy nghĩ quá nhiều.

Mà bắt đầu quan sát xung quanh.

Chung quanh là một rừng cây rậm rạp.

Sắc trời mờ tối.

Ánh mặt trời cũng khó có thể xâm nhập vào cành lá rậm rạp.

Trong rừng cây u ám, thỉnh thoảng lại truyền đến một vài tiếng kêu kỳ quái.

Vô cùng khiếp người.

"Đây chính là bí cảnh Mộng Ma sao?"

"Săn giết Mộng Ma kiếm điểm tích lũy..."

Cố Dương đang trầm ngâm.

Nhưng vào lúc này, một sinh vật đen kịt toàn thân lặng yên không một tiếng động lẻn vào sau lưng Cố Dương cách đó không xa.

Cố Dương phảng phất hoàn toàn không chú ý tới!

Mà cảnh tượng này là hoàn toàn phát trực tiếp ra ngoài!

"Là Mộng Ma!"

Sở Phong thấy vậy thần sắc cũng trở lên ngưng trọng.

"Phu quân..."

Khi nhìn thấy Cố Dương phảng phất không phát hiện ra Mộng Ma phía sau lưng, Sở Linh Nhi cũng hồi hộp nắm chặt nắm đấm nhỏ.

Giờ phút này trong một đám hình ảnh chỉ có bên Cố Dương xuất hiện bóng dáng Mộng Ma.

Lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt.

"Đây là mộng ma sao?"

"Ồ... Thật ghê tởm!"

"Là tên thiên kiêu Sở quốc mới ở ngoài thành vừa rồi!"

"Nhìn bộ dạng này của hắn dường như hoàn toàn không chú ý tới Mộng Ma phía sau!"

"Chậc chậc, xem ra hắn sắp xui xẻo."

Một hồi âm thanh bàn luận không khỏi truyền đến.

Đương nhiên, phần lớn mọi người đều là nhìn thấy biểu lộ vui sướng khi người gặp họa.

"Mộng Ma ra tay rồi!"

"Động tác thật nhanh!"

"Xem ra những thiên kiêu bị đào thải đầu tiên chuẩn bị xuất hiện rồi!"

Đột nhiên.

Sinh vật kinh tởm tối đen trong bức tranh bỗng nhiên động!

Thân hình nó nhanh như lôi đình.

Đúng là nháy mắt xuất hiện ở sau lưng Cố Dương.

Sau đó ở chỗ sâu của nó có một bàn tay được hắc vụ vô tận bao phủ, bắt về phía sau lưng Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Những người xung quanh lập tức kinh hãi hét lên.

Cũng đúng vào lúc này.

Cố Dương bỗng nhiên động.

Chỉ thấy hắn lạnh nhạt quay người lại.

Sau đó phong khinh vân đạm huy động nắm đấm.

Trực tiếp đánh về phía Mộng Ma tối đen!

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Một tiếng nổ cực lớn vang vọng khắp rừng cây!

Phốc!

Một quyền rơi xuống.

Còn bàn tay mộng ma kia vẫn chưa thể chạm vào Cố Dương.

Quyền kình khủng bố kia trực tiếp cắn nuốt lấy nó.

Trong nháy mắt.

Mộng Ma kia hoàn toàn không chịu nổi lực lượng kinh khủng như vậy, trực tiếp hóa thành một đoàn hắc vụ.

Tiêu tán trên không trung.

Cùng lúc đó, Cố Dương bỗng nhiên cảm giác được bên hông truyền đến từng đợt tiếng chấn động.

Hắn không khỏi cúi đầu nhìn.

Phát hiện bên hông mình không biết từ lúc nào đã xuất hiện một khối ngọc bài kỳ quái.

Mà phía trên đó... rõ ràng là một hàng chữ.

【 Tích phân: 100 điểm 】

"Ồ?"

Nhìn thấy chữ viết trên ngọc bài.

Cố Dương không khỏi hơi ngẩn ra.

Hắn hoàn toàn không chú ý tới bên hông mình rõ ràng lại có thêm một cái ngọc bài.

Lúc truyền tống vào liền xuất hiện sao?

Hơn nữa sau khi giết Mộng Ma kia, trực tiếp thêm 100 điểm tích phân sao?

Cố Dương thoáng suy tư một phen.

"Xem ra Mộc Ma Nguyên Hải cảnh tầng một có giá 100 điểm tích luỹ."

Cảm khái một phen, Cố Dương cũng không dừng lại.

Quay đầu chính là chuẩn bị tiếp tục tìm kiếm Mộng Ma săn giết kiếm tích phân.

Cùng lúc đó.

Cảnh tượng này cũng là bị đồng bộ chuyển phát đến quảng trường ở trung tâm.

Lúc trước những người xem nhẹ Cố Dương nhất thời nhìn mà choáng váng.

"Vậy... vậy mà cũng có thể phản ứng lại?"

"Mộng Ma Nguyên Hải Cảnh tầng một... Cứ như vậy bị một

quyền đánh chết?"

"Gia hỏa Sở quốc này thật là lực lượng kinh khủng!"

"Thật là đáng tiếc."

Trong lúc kinh ngạc cảm khái, bọn hắn lại cảm thấy có chút tiếc hận.

Dù sao...

Nếu Cố Dương thất bại như vậy.

Đây cũng là chuyện tốt đối với thiên kiêu của quốc gia bọn họ.

Ít đi một đối thủ cạnh tranh!

Nhưng bọn họ vẫn rất lạnh nhạt.

Không vội vàng!

Dù sao thiên kiêu của quốc gia bọn họ, thực lực cũng rất mạnh!

Về phần Sở Linh Nhi bên kia cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Một màn vừa rồi nhìn quả thực có chút mạo hiểm.

Sở Phong cũng thiếu chút nữa cho rằng Cố Dương phải thua trong tay Mộng Ma.

Nhưng mà sau đó cẩn thận suy nghĩ.

Cố Dương tàn sát cường giả Nguyên Hải cảnh đơn giản như giết chó.

Một con Mộng Ma Nguyên Hải cảnh tầng một, làm sao có thể uy hiếp được Cố Dương?

Hắn vẫn là suy nghĩ quá nhiều.

Nương theo các thiên kiêu khác lần lượt gặp phải Mộng Ma, đồng thời bắt đầu chiến đấu với Mộng Ma.

Bên phía Cố Dương cũng không có bao nhiêu người chú ý.

Trên cơ bản ngoại trừ Sở Linh Nhi và Sở Phong ra.

Những người khác đều chú ý tới thiên kiêu của quốc gia của mình.

Đương nhiên...

Còn có một số người ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương bên này.

"Chết tiệt! Vậy mà không có làm thịt hắn!"

Trên một tòa lầu cao.

Cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông thình lình ngồi ngay ngắn ở đây.

Nhìn thấy Cố Dương thoải mái đem con mộng ma kia phản sát.

Lập tức cắn răng.

Trong ánh mắt tràn đầy oán hận!

"Chẳng qua hiện tại chỉ mới bắt đầu mà thôi, đến lúc đó tự có người đi trị hắn!"

Hắn tự an ủi mình một câu, ngay lập tức trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy căm hận cùng sát ý!

Theo một đám thiên kiêu dần chìm vào chiến đấu.

Dần dần.

Ánh mắt của đa số người đều bị hình ảnh thiên kiêu Tần quốc Tần Thiên Cương thu hút nhìn lại.

Lúc này.

Trong bức tranh, Tần Thiên Tuyền đang gặp một gã Mộng Ma cảnh Nguyên Hải cảnh tầng chín đỉnh phong.

"Nguyên Hải cảnh tầng chín đỉnh phong, không biết Tần Thiên Cương có thể ứng đối hay không?"

"Tần Thiên Cương chính là Nguyên Hải cảnh tầng bảy, vượt cấp chiến đấu với cấp chín đỉnh phong không thành vấn đề!"

Một hồi nghị luận vang lên.

Chỉ thấy Tần Thiên Cương kia thần sắc lạnh lùng.

Hắn rút một thanh đại đao ngang đao bên hông ra.

Trên thân đao lóe lên tinh quang, rõ ràng là một kiện Linh Khí trung phẩm!

Ngay lập tức hắn chém xuống.

Trực tiếp chém Mộng Ma cảnh giới Nguyên Hải cảnh tầng chín đỉnh phong thành hai nửa.

Hóa thành một đoàn hắc vụ, nhanh chóng tiêu tán.

Chứng kiến một màn này.

Lập tức một hồi âm thanh than thở vang lên.

"Đao pháp thật kinh khủng!"

"Không hổ là thiên kiêu đứng đầu Tần quốc, thực lực thật sự là cường hãn như vậy!"

"Với thực lực và thiên phú của Tần Thiên Cương lần này, chỉ sợ có thể chen vào ba mươi thứ hạng đầu Huyền Điểu bảng!"

Không ít người đều là nhao nhao tâng bốc.

Dù sao thiên phú và thực lực mà Tần Thiên Cương thể hiện ra cũng đáng giá để bọn họ khen ngợi như vậy.

Chẳng qua đúng lúc này.

Một hình ảnh khiến người không thể tưởng tượng nổi xuất hiện.

Bên trong bí cảnh Mộng Ma.

Trong một đầm lầy ướt át.

Ba bóng người quen thuộc đứng yên tại chỗ.

Hiển nhiên chính là đệ nhất thiên kiêu nước Triệu Triệu Hằng, đệ nhất thiên kiêu Ngô Việt Long của Ngô quốc cùng với thiên kiêu đệ nhất Xích Quốc Xích Hạo Nhiên!

Ba người bọn họ vận khí tương đối tốt.

Không bao lâu sau khi tiến vào Mộng Ma bí cảnh, gặp phải nhau.

Dứt khoát liên thủ với nhau, dọc theo đường đi ngược lại giết không ít Mộng Ma.

Thu hoạch được không ít tích phân.

Mà khi bọn họ liên thủ truy kích một con Mộng Ma cảnh tầng tám Nguyên Hải cảnh.

Ra ngoài ý muốn xông vào trong một cái đầm lầy như thế.

Càng thêm ngoài ý muốn chính là trong đầm lầy này.

Đúng là sinh trưởng một cây thực vật kỳ dị!

Thực vật kia giống như dây leo, tại trong đầm lầy xoay quanh co lại thành một đoàn, cuối cùng trực tiếp sinh trưởng, tại đầu nhọn nhất, một đóa kỳ hoa ba màu thình lình nở rộ!

Thấy một cảnh tượng kỳ dị như vậy.

Dĩ nhiên bọn họ đã nhận ra lai lịch của cây kỳ hoa ba màu này!

Tam nguyên hoa!

Đây chính là tài liệu chủ yếu để luyện chế đan dược lục phẩm Sinh Nguyên Đan!

Giá trị liên thành!

Trong nháy mắt.

Ánh mắt ba người đều tràn đầy tham lam.

Tam nguyên hoa này có thể luyện chế ra sinh nguyên đan đấy!

Mà Sinh Nguyên Đan phẩm chất tốt có thể khiến cho cường giả Nguyên Hải cảnh không hề có tác dụng phụ trực tiếp tăng lên một cảnh giới!

Vốn dĩ bọn họ đi cùng nhau.

Nhưng trước mắt loại lợi ích này rõ ràng là không có khả năng chia nhỏ.

Bọn hắn đều muốn nuốt một mình.

Cho nên...

Ba người lập tức cảnh giác với nhau.

"Ngô huynh, Xích huynh, ta muốn Tam nguyên hoa này, các ngươi ra giá đi."

Triệu Hằng lập tức ánh mắt ngưng tụ, nhìn về phía hai người bên cạnh.

"Ha ha, Triệu huynh, ta cũng muốn Tam nguyên hoa này."

Ngô Việt Long cầm quạt xếp trong tay hơi chớp động, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia sắc bén.

"Không khéo rồi, ta cũng không muốn nhường cho các ngươi."

Xích Hạo Nhiên cũng rút vũ khí của mình từ bên hông ra.

"Xem ra... Vậy thì chỉ có thể so đấu thực lực."

Thấy vậy, Triệu Hằng cũng lộ ra một vòng lăng lệ ác liệt.

Chợt hắn ta quát mạnh một tiếng.

Bàn tay hắn lật lại, một thanh trường thương màu bạc bị hắn nắm chặt.

Chiến ý bàng bạc trào ra mãnh liệt.

Ba người lập tức giao thủ chiến đấu.

Tu vi ba người đều ở khoảng Nguyên Hải cảnh tầng năm, tu vi tương đương, thực lực cũng gần giống nhau.

Bây giờ đã dốc toàn lực xuất thủ.

Có thể bộc phát ra thực lực có thể so với Nguyên Hải cảnh tầng chín!

Cảnh tượng này cũng rơi vào trong mắt mọi người ở bên ngoài, khiến mọi người chấn động một phen.

"Thực lực của thiên kiêu Triệu Quốc, Ngô Quốc và Xích Quốc này cũng không yếu nha!"

"Mặc dù kém Tần Thiên Cương, nhưng chỉ sợ cũng có tiềm lực tranh đoạt sáu mươi thứ hạng đầu Huyền Điểu bảng!"

"Cuộc chiến bách quốc lần này, có thứ hay ho mà xem rồi!"

"A? Chờ chút... Hình như lại có người tới!"

Ngay tại tràng ba người chiến đấu khó phân thắng bại.

Trong khung cảnh đó, một bóng người cũng đi tới đầm lầy.

Mọi người tập trung nhìn kỹ.

Lập tức cả kinh.

"Là thiên kiêu nước Sở kia!"

Phía trước đầm lầy.

Thanh âm kim thiết va chạm không ngừng vang lên.

Giữa sân.

Thần sắc Triệu Hằng, Ngô Việt Long cùng với Xích Hạo Nhiên đều có chút khó coi.

Thực lực của bọn họ tương đương nhau, cho dù có tiếp tục đánh thì cũng rất khó phân ra thắng bại, tạo ra thế chân vạc, không ai làm gì được ai.

Nhưng Tam Nguyên Hoa này, bọn họ ai cũng không muốn dễ dàng buông tay.

Dù sao thứ này... là có thể luyện chế thành Sinh Nguyên Đan đấy!

Có thể giúp bọn họ đột phá cảnh giới hiện giờ mà không hề có tác dụng phụ!

Loại cám dỗ này đối với bất kỳ cường giả Nguyên Hải cảnh nào cũng không thể ngăn cản!

Nhưng ngay lúc ba người bọn họ cắn răng do dự.

Một giọng nói đột nhiên vang lên từ một bên.

"Tam Nguyên Hoa này, ta muốn."

Nghe thanh âm có vẻ lạnh nhạt mà bình tĩnh này.

Ba người lập tức giật mình, vội vàng quay đầu nhìn lại.

Chợt nhướng mày.

"Là ngươi!"

"Ta nhớ ngươi là đệ nhất thiên kiêu nước Sở, ngươi tên là Cố Dương đúng không?"

"Cố Dương, chúng ta thừa nhận thực lực của ngươi không tệ, nhưng... Tam nguyên hoa này là của chúng ta, ngươi muốn nhúng chàm, không sợ không sợ ăn nhiều quá sẽ no bụng sao?"

Ba người lập tức ngừng tay, đứng chung một chỗ.

Dưới tình huống có ngoại nhân, bọn họ có thể nhất trí thành kiến đối ngoại.

Trong ánh mắt Triệu Hằng càng lóe ra tức giận nhìn Cố Dương.

Tuy rằng lực lượng mà Cố Dương biểu hiện ra quả thật rất cường hãn.

Nhưng muốn cướp đồ vật của ba người bọn họ?

Không khỏi cũng quá tự phụ đi!

Cố Dương thì bình tĩnh đi lên trước.

"Lời này, ta không muốn nói lần thứ hai."

"Quá càn rỡ mà!"

Thấy vậy, Xích Hạo Nhiên không nhịn được nữa.

Chỉ thấy hắn trực tiếp nắm chặt một thanh linh khí trung phẩm.

Không ngờ đao ý lại bộc phát ra chín thành.

Dẫn đầu làm khó dễ, đúng là trực tiếp chém thẳng về phía Cố Dương!

Chiêu này đích thị Xích Hạo Nhiên đã dốc toàn lực xuất thủ!

Chân nguyên cảnh giới Nguyên Hải cảnh tầng sáu kết hợp với chín thành đao ý.

Dưới sự bộc phát có thể dễ dàng làm trọng thương cường giả Nguyên Hải cảnh tầng chín!

Xuy!

Đao ý bộc phát, mang theo một cỗ uy thế cực kỳ kinh khủng hàng lâm.

Đối với chuyện này, khóe miệng Cố Dương lại lộ ra một tia cười nhạt.

Chợt hắn ta trực tiếp vung quyền phải, một quyền ầm ầm đánh tới!

Vẫn là một quyền bình thường như cũ.

Không sử dụng bất cứ kỹ xảo hoặc là quyền ý nào.

Một quyền kết hợp sức mạnh một con rồng ầm ầm đánh ra!

Ầm ầm!

Leng keng, leng keng!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm của Cố Dương chạm đến trường đao của Xích Hạo Nhiên kia, quyền kình khủng bố ầm ầm bộc phát.

Trực tiếp đánh bay thanh trường đao kia!

Mà thần sắc Xích Hạo Nhiên cũng đột nhiên biến đổi, liên tục lui về phía sau.

Ầm ầm!

Chỉ thấy quyền kình khủng bố kia trực tiếp đánh tới rừng cây bên cạnh.

Cây cối ầm ầm sụp đổ.

Đúng là lưu lại một vết tích kéo dài mấy trăm mét.

Nhìn thấy vậy, trong lòng Xích Hạo Nhiên rung động không thôi.

"Lực lượng của gia hỏa này quả nhiên vô cùng kinh khủng!"

Xích Hạo Nhiên kinh hãi.

"Quá yếu, các ngươi vẫn nên cùng lên đi, đừng lãng phí thời gian của ta nữa."

Cố Dương thoải mái một quyền đánh lui Xích Hạo Nhiên, sau đó thần sắc vẫn lạnh nhạt như cũ, tùy ý mở miệng nói ra.

Nghe thấy hắn nói vậy.

Sắc mặt đám người Triệu Hằng lập tức biến thành vô cùng khó coi.

"Cố Dương! Ngươi quá càn rỡ!"

"Ngươi sẽ vì chuyện này mà trả giá đắt!"

"Triệu huynh, chúng ta cùng ra tay!"

Ba người bọn họ cũng không quan tâm tới vấn đề thể diện.

Bây giờ lực lượng mà Cố Dương biểu hiện ra quả thực kinh khủng!

Xích Hạo Nhiên không phải là đối thủ...

Triệu Hằng và Ngô Việt Long đơn đả độc đấu tự nhiên cũng sẽ không là đối thủ của Cố Dương.

Dưới loại tình huống này...

Đã là chỉ có thể liên thủ với nhau thôi!

Xích Hạo Nhiên vội vàng đưa tay thu hồi trường đao, đứng chung một chỗ với ba người Triệu Hằng Ngô Việt Long.

"Ra tay đi!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Triệu Hằng gầm thét một tiếng, ngân thương trong tay chấn động.

Không ngờ chín phần thương ý cũng bộc phát ra.

Kết hợp với chân nguyên, ngân thương đâm thẳng vào mi tâm của Cố Dương!

Cùng lúc đó.

Ngô Việt Long cũng chấn động toàn thân.

Bộ dáng vốn đầy nho nhã của hắn lúc này lại lộ ra một thân cơ bắp cường tráng.

Chân nguyên toàn thân bộc phát.

Ngay sau đó một quyền đấm thẳng về phía ngực Cố Dương!

Chín thành quyền ý thình lình bạo phát ra!

Về phần Xích Hạo Nhiên bên kia cũng không do dự chút nào.

Nắm chặt trường đao trong tay.

Đồng dạng bộc phát chín thành đao ý, lần này hắn cầm trường đao, trực tiếp tấn công về hạ bàn của Cố Dương!

Ba người từ ba hướng trực tiếp khóa chặt Cố Dương.

Hợp lực ra tay, bùng nổ ra lực lượng khủng bố có thể uy hiếp tới Nguyên Hải cảnh tầng mười!

Bên ngoài quảng trường.

Cảnh tượng này hiện lên trước mắt tất cả mọi người.

Một loạt âm thanh bàn luận lập tức truyền đến.

"Cố Dương này thật càn rỡ!"

"Hắn lại muốn lấy một địch ba!?"

"Luận về thực lực đơn đả độc đấu, ba người này hoàn toàn

không phải đối thủ của Cố Dương, nhưng nếu liên thủ... Cố Dương nguy rồi!"

Thời gian trôi qua.

Người trên quảng trường càng ngày càng nhiều.

Cùng lúc đó.

Ở một bên khác, một thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng, thình lình cũng ngồi ngay ngắn tại đây.

Vừa thưởng trà vừa nhàn nhã xem chuyện phát sinh trong Mộng Ma bí cảnh.

Mặc dù đối với bọn họ mà nói, cuộc chiến bách quốc này chỉ là đi lướt qua mà thôi.

Nhưng đến xem kịch cũng coi như không tệ.

Bên kia.

Sau khi cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông nhìn thấy Cố Dương sắp lấy một địch ba, lập tức trong mắt bốc lên hưng phấn.

"Tốt! Tốt lắm!"

"Càng càn rỡ càng tốt! Như vậy sẽ chết càng nhanh!"

"Đáng tiếc là tử vong trong Mộng Ma bí cảnh chỉ gây tổn thương thần hồn, nếu có thể trực tiếp chết là tốt rồi!"

"Coi như số ngươi gặp may!"

Tên cường giả Đan Hư cảnh kia nghiến răng nghiến lợi, hận Cố Dương không thể lập tức bạo nộ!

Quả thực là hận Cố Dương đến tận xương!

Gã hận không thể ăn tươi nuốt sống máu thịt hắn ta!

Mà ngay vào lúc vô số người đang nhìn chằm chằm vào tràng cảnh sắp xuất hiện này.

Phía trước đầm lầy.

Thần sắc Cố Dương vẫn lạnh nhạt như cũ.

Thấy ba người không kéo giãn khoảng cách ra, ngược lại dự định tập trung liên thủ ra tay với mình.

"Muốn để ta phân thân không có cách nào hay sao?"

Cố Dương khẽ cười.

Từ ba phương hướng tiến công chỗ yếu hại của mình, muốn khiến cho hắn tự lo không xong mà lộ ra sơ hở?

Không thể không nói.

Hình như bọn họ đã nghĩ hơi nhiều.

Cố Dương lắc đầu.

Thậm chí không cần tăng lên cái gì.

Trước mặt bia ngắm chủ động đưa lên.

Cố Dương cũng không có chút ý tứ khách khí nào.

Ánh mắt hắn hơi lóe lên.

Sau đó lại vung quyền lần nữa.

Lực lượng của cú đấm này không tăng lên bất cứ thứ gì.

Nhưng khi nắm đấm của Cố Dương được vung lên.

Bỗng nhiên, ba người Triệu Hằng chẳng biết tại sao từ trong đó cảm nhận được một cỗ uy hiếp kinh khủng đến tận cùng!

"Chuyện gì xảy ra?!"

"Lực lượng của hắn không có bất kỳ biến hóa nào, vì sao phảng phất đột nhiên trở nên mạnh hơn rất nhiều?"

Trong lòng ba người Triệu Hằng khiếp sợ không thôi.

Nhưng tên đã lên dây không thể không bắn.

Bọn họ cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Bọn họ đồng loạt lấy ra hết vốn liếng của bản thân.

Định trực tiếp chém chết Cố Dương!

Nhưng ngay sau đó.

Cố Dương nhếch miệng cười.

Nắm đấm vung ra lại gia tốc lần nữa.

Giờ phút này.

Cố Dương phảng phất đem quyền kình phát tán thu liễm lại.

Tập trung đến một điểm.

Sau đó...

Ầm ầm bộc phát!

Cho dù Cố Dương chỉ dùng sức một con rồng.

Nhưng lực lượng tập trung vào một điểm lại bộc phát ra lực lượng kinh khủng vượt xa lực lượng của một long!

Quyền kình càng thêm khủng bố ầm ầm bộc phát.

Chứng kiến một màn này.

Ba người Triệu Hằng lập tức lộ vẻ kinh hãi.

Bọn họ không kịp nghĩ nhiều.

Quyền kình khủng bố đến cực điểm kia trực tiếp nuốt chửng ba người!

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Ba tiếng nổ vang lên.

Trong nháy mắt.

Ba người hóa thành một đoàn huyết vụ.

Hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

Cùng lúc đó.

Bên ngoài quảng trường, ba đạo bạch quang hiện lên.

Chợt, ba bóng người thần sắc tái nhợt thình lình rơi xuống mặt đất.

Rõ ràng chính là ba người Triệu Hằng.

Lúc này ba người bọn họ chưa tỉnh hồn, co quắp nằm trên mặt đất.

Trên mặt bọn hắn tràn ngập hoảng sợ.

Hiển nhiên còn chưa đi ra khỏi một quyền kinh khủng đến cực điểm kia của Cố Dương.

Cùng lúc đó.

Một màn này cũng rơi vào trong mắt tất cả người xem.

Trong nháy mắt.

Bọn họ cũng mặt lộ vẻ kinh ngạc, vẻ mặt rung động nhìn cảnh tượng này.

"Phát... phát sinh chuyện gì?"

"Cố Dương một quyền liền miểu sát ba người Triệu Hằng!?"

"Sao lại như vậy, vẻn vẹn chỉ là sức mạnh của một con rồng mà thôi."

Tất cả mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía ba người vẫn còn chưa tỉnh hồn.

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc và khó hiểu.

"Đáng chết!"

Trên lầu các.

Cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải Tông lập tức dùng một quyền đánh nát bấy cái bàn gỗ đàn hương, nghiến răng nghiến lợi, ánh mắt hung hăng trừng mắt nhìn Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt trong hình!

"Tiểu tử này... Thế mà thắng!"

Tuy rằng phẫn hận vô cùng, nhưng không thể phủ nhận chính là thủ đoạn khống chế lực lượng của Cố Dương đích xác khủng bố!

Khó trách Thiếu tông chủ lại chết trong tay gia hỏa này!

Càng nghĩ trong lòng hắn ta càng tức giận.

Sát ý đối với Cố Dương cũng biến càng thêm nồng đậm.

Bên trên một tòa lầu các khác.

Rõ ràng là có hai nữ tử đang ngồi ngay ngắn tại đây.

Trong đó có một nữ nhân có khuôn mặt vô cùng xinh đẹp, hấp dẫn vô số ánh mắt.

Nàng này chính là Diệp Khuynh Thành, đệ nhất Huyền Điểu bảng!

Mà ngồi bên cạnh Diệp Khuynh Thành, lại là bạn thân của nàng, cũng là Diêu Tuyết đứng thứ tư ở Huyền Điểu bảng.

Sau khi nhìn thấy Cố Dương ra tay như vậy.

Diệp Khuynh Thành cũng không khỏi liếc nhìn.

Nam tử tên là Cố Dương này... Thủ đoạn rất không tệ.

Cùng lúc đó.

Diêu Tuyết ở bên cạnh nàng cũng phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

"Khuynh Thành, ngươi thấy sao? Cố Dương này... Thủ đoạn thật kinh khủng!"

"Tuy rằng sức mạnh của hắn không có xảy ra biến hóa, nhưng là ở trong nháy mắt vung quyền tập hợp tất cả lực lượng vào một điểm, dùng cái này bộc phát ra lực lượng vượt xa lực lượng của một long."

"Sự khống chế hoàn mỹ của lực lượng... Trước giờ chưa từng thấy!"

Diêu Tuyết rung động không thôi.

"Ừm."

Diệp Khuynh Thành khẽ gật đầu, chợt giải thích một câu: "Cũng không phải trước đây chưa từng thấy, bình thường có thể khống chế hoàn hảo như vậy... Chỉ có Luyện Khí Sư mới làm được như vậy.

"Luyện Khí Sư?"

Diêu Tuyết lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Nàng chưa bao giờ hiểu rõ phương diện này, tự nhiên cũng là dốt đặc cán mai.

Nhưng ngay sau đó nàng lại cười hì hì, hâm mộ nhìn Diệp Khuynh Thành.

"Khuynh Thành, tỷ biết thật nhiều."

Nghe vậy, Diệp Khuynh Thành cũng lắc đầu.

"Chẳng qua chỉ là hiểu biết sơ mà thôi."

Phía trước đầm lầy.

Cố Dương nhìn một mảnh trống rỗng trước mắt.

Hơi nhíu mày.

"Đáng tiếc, dường như không thể một quyền giết chết ba người bọn họ."

Cố Dương khẽ lắc đầu.

Hắn vốn còn muốn thử xem có thể trực tiếp vượt qua cỗ lực lượng huyền diệu này, do đó trực tiếp đem đối thủ đánh chết.

Hiện tại xem ra...

Hình như cũng không thể làm được.

Luồng lực lượng huyền diệu này hiển nhiên đã bao phủ tất cả mọi người.

Một khi phát động điều kiện, là không cách nào ngăn cản.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không than thở nhiều.

Ngay lập tức tiến lên, hái lấy gốc Tam Nguyên hoa sinh trưởng tại trung tâm đầm lầy.

Có điều đúng lúc này...

Mộng Ma Nguyên Hải cảnh tầng ba vẫn luôn ở đây bỗng nhiên xuất hiện, phát ra một tiếng gào thét kỳ dị, chộp về phía Cố Dương.

Đối với loại Mộng Ma này.

Cố Dương tiện tay đánh một quyền, trực tiếp đánh nó thành một đoàn huyết vụ.

Tích luỹ +300!

"A? 3500 điểm?"

Cố Dương nhìn thoáng qua ngọc bài bên hông mình.

Lập tức khẽ giật mình.

Điểm tích lũy của hắn từ 100 điểm ban đầu tăng lên được 3500 điểm.

Nhưng hắn nhanh chóng phản ứng lại.

Hắn là đánh giết ba người Triệu Hằng, cho nên tất cả tích phân của đối phương đều bị mình cướp đoạt lấy.

Giảm đi bốn trăm điểm tích phân của mình vốn có.

Ba người bọn họ cùng nhau vậy mà đã gom góp được 3100 điểm tích lũy.

"Xem ra cạnh tranh vô cùng kịch liệt nha."

Ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Ba người Triệu Hằng ở trong đám thiên kiêu cũng không tính là đứng đầu.

Ngay cả tốc độ thu hoạch điểm tích lũy của bọn họ cũng nhanh như vậy.

Càng đừng nói những thiên kiêu mạnh hơn bọn họ.

Phải biết rằng, tham gia trận chiến bách quốc ngoại trừ thiên kiêu của đệ nhất quốc gia Tần quốc của Huyền Điểu vương triều ra.

Cũng có thiên kiêu trong quốc đô Huyền Điểu vương triều tham gia!

Thiên tư của bọn họ cũng không yếu.

Nhưng bị đám thiên kiêu biến thái trên Huyền Điểu Bảng đè lên đầu.

Nhưng nếu xếp bọn họ ở trong thiên kiêu bách quốc thì chắc chắn cũng được xem là một nhóm cao cấp nhất!

100 cái danh ngạch tấn cấp chính là hết sức căng thẳng.

Cố Dương vẻ mặt hơi căng thẳng.

Ngay lập tức cũng không có bất kỳ chần chờ gì.

Quay đầu tìm kiếm Mộng Ma săn giết.

Trên quảng trường.

Ánh mắt mọi người cũng rất nhanh rời khỏi Cố Dương.

Phân tán nhìn về phía các thiên kiêu khác.

Chủ yếu phân bố ở đệ nhất thiên kiêu Tần quốc Tần Thiên Cương và một số thiên kiêu trong vương triều Huyền Điểu.

Dù sao bọn họ đều là có cơ hội khiêu chiến thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng, thậm chí là thay vào đó.

Trên lầu các.

Diêu Tuyết nhìn mà có chút mệt mỏi.

Bởi vì trong trận đều không xuất hiện tình huống đối đầu lẫn nhau.

Đều là đang lặng lẽ vùi đầu săn giết Mộng Ma.

Nhìn cũng buồn chán vô cùng.

Vì vậy tròng mắt Diêu Tuyết xoay chuyển, kéo kéo góc áo Diệp Khuynh Thành.

"Khuynh Thành, ngươi cảm thấy trong trận bách quốc lần này, ai có thể đoạt được đệ nhất?"

Nghe được Diêu Tuyết dò hỏi.

Diệp Khuynh Thành khẽ mỉm cười.

"Khó mà nói được."

"Hả?"

Diêu Tuyết lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Chỗ nào khó nói? Rõ ràng là rất rõ ràng đúng không?"

"Ta cảm thấy đệ nhất không phải Tần Thiên Cương của Tần quốc mà chính là Vương Khang của vương triều Huyền Điểu chúng ta!"

"Nói đi cũng phải nói lại, Vương Khang còn có ý đối với Khuynh Thành ngươi đấy."

Diêu Tuyết nói xong bỗng nhiên lộ ra một tia cười xấu xa.

"Không quen biết."

Đối với lời trêu chọc của Diêu Tuyết, Diệp Khuynh Thành thần sắc lạnh nhạt nói.

Thật ra nàng cũng không phải cố ý ra vẻ cao lãnh.

Mà là...

Quả thực không nhận ra!

Thế nhưng Diêu Tuyết rõ ràng cũng đã thập phần quen thuộc với chuyện này.

"Dù sao thì nói như thế nào đi nữa, ta cảm giác đệ nhất khẳng định là một trong hai người bọn họ."

"Có lẽ vậy."

Diệp Khuynh Thành tùy ý lên tiếng.

Ánh mắt nàng quả thực không khỏi rơi vào bên trong một màn

hình.

Mà Cố Dương nơi đó đang thuận theo một phương hướng bay nhanh.

Cố Dương nhíu mày lại.

Kỳ quái!

Rất kỳ quái!

Dọc đường hắn đã đi một đoạn rất xa.

Kết quả...

Vậy mà một con Mộng Ma cũng không phát hiện ra.

Bây giờ tích phân của hắn đã tăng lên năm ngàn.

Nhưng cũng không tính là quá ổn định.

Cho nên hắn dự định tìm một ít tên Mộng Ma có thực lực khá mạnh.

Nhưng mà...

Vận khí của hắn dường như rất kém cỏi.

Một tên hơi mạnh một chút cũng không gặp được.

Thẳng đến vừa rồi, trong lòng của hắn có chút suy nghĩ nhìn thoáng qua một bên, dường như thấy được một đạo quang mang kỳ quái.

Chớp mắt đã biến mất.

Sau đó đi thẳng theo hướng ánh sáng biến mất.

Nhưng lại không thấy một con Mộng Ma nào.

Chẳng qua động tác của Cố Dương cũng không có chút đình trệ nào.

Tiếp tục đi về phía trước.

"Mộng Ma trong Mộng Ma bí cảnh có rất nhiều, không nên tồn tại một khu vực không có một con Mộng Ma nào cả."

"Nếu xuất hiện tình huống này thì thông thường chỉ có một khả năng."

"Đó chính là... Phụ cận nơi đây tồn tại một tên Mộng Ma rất mạnh!"

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên quang mang.

Cũng ngay lúc hắn vừa mới nghĩ tới điểm này.

Đột nhiên...

Cuồng phong gào thét.

Cây cối xung quanh cũng điên cuồng run rẩy.

Sắc trời trong nháy mắt trở nên mờ tối.

Giờ phút này phảng phất như có tồn tại cực kỳ khủng bố nào sắp xuất hiện!

Thấy vậy, Cố Dương dừng bước.

Thần sắc ngưng trọng, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Con ngươi co rụt lại.

Trên bầu trời... Một bóng đen khổng lồ đang đứng trên ngọn cây!

Một đôi con ngươi màu đỏ tươi của nó nhìn chằm chằm Cố

Dương.

Ngay khoảnh khắc sau.

Chỉ trong nháy mắt, bóng đen kia đã biến mất không thấy đâu nữa!

Cố Dương vẻ mặt cả kinh.

Thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

Quả nhiên là vậy.

Đạo bóng đen kia vậy mà trực tiếp xuất hiện ở chỗ mình đã đứng lúc trước.

"Xì xì!"

Ánh mắt bóng đen khổng lồ kia nhìn chằm chằm Cố Dương.

Ngay sau đó, trên thân nó liền bộc phát ra một cỗ khí tức khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Mà cỗ khí tức này cho dù là Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong, cũng xa xa không bằng!

Thậm chí, còn mang theo một tia khí tức khủng bố của Đan Hư cảnh!

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Đây hóa ra là một con...

Mộng Ma có thể so với nửa bước Đan Hư cảnh!

"Moá ơi! Mau nhìn bên phía Cố Dương!"

"Làm sao vậy... Mẹ kiếp!"

"Là Mộng Ma Vương!"

"Cố Dương thế mà gặp được một con Mộng Ma Vương!"

"Nghe nói Mộng Ma Vương chính là tồn tại có thể so với bán bộ Đan Hư cảnh, tuy rằng còn không bằng cường giả Đan Hư cảnh, nhưng có thể nhẹ nhõm miểu sát thập trọng Nguyên Hải cảnh!"

"Tên Cố Dương này cũng quá xui xẻo đi? Thế mà đụng phải Mộng Ma Vương!"

"Đáng tiếc, dù sao lấy tích phân hiện giờ của Cố Dương, tiến vào top 100 hẳn là không có vấn đề gì."

Từng đợt tiếng kinh hô vang lên.

Trong nháy mắt, những người xung quanh còn đang quan sát thiên kiêu quốc gia của mình cũng đều tò mò nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Khi nhìn thấy Mộng Ma Vương khí thế phi phàm trong màn hình kia, lập tức vang lên một trận thanh âm hít vào hơi lạnh.

Khí tức khủng khiếp của tên này dường như đều chui ra khỏi màn hình.

Tồn tại kinh khủng như vậy, Cố Dương sao có thể ngăn cản?

Trên lầu các.

Cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông nhất thời bộc phát ra một trận cuồng tiếu.

"Ha ha ha ha!"

"Ha ha ha! Được! Đúng là ông trời giúp ta rồi!"

"Lại gặp một con Mộng Ma Vương!"

"Ha ha ha, Cố Dương, ta ngược lại muốn xem... Lúc này đây, ngươi làm sao chạy thoát!"

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy hưng phấn và kích động.

Tiếng gầm rú to lớn, cũng là dẫn tới mọi người ghé mắt nhìn sang.

Chẳng qua bọn họ cũng nhận ra người này chính là cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải Tông.

Đương nhiên cũng không dám trêu chọc nhiều.

Mà bên kia.

Diệp Khuynh Thành và Diêu Tuyết cũng nhìn thấy một màn này.

"Lại gặp phải Mộng Ma Vương, tên Cố Dương này thật là xui xẻo."

Trong ánh mắt Diêu Tuyết lộ ra một tia đồng tình.

Diệp Khuynh Thành thì bình tĩnh hơn, nhưng ánh mắt lại nhìn vào người Cố Dương.

"Có vẻ như hắn... cố ý đi về hướng bên này."

Diệp Khuynh Thành thầm nghĩ.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng mang theo một tia hiếu kỳ.

Nam nhân tên là Cố Dương này... dường như che giấu bí mật gì đó.

Nàng có trực giác, hắn tuyệt đối sẽ không đơn giản!

Cố Dương tất nhiên cũng không biết chuyện mình gặp được Mộng Ma Vương được vạn chúng chú ý.

Bởi vì Mộng Ma Vương không cho hắn chút thời gian để phản ứng.

Sau khi phát ra một tiếng gào rú gào thét kỳ dị, liền lao tới với tốc độ nhanh đến cực hạn!

Xuy!

Trong nháy mắt, Mộng Ma Vương bay tới, ngay cả không gian cũng bắt đầu vặn vẹo!

Cố Dương nhìn thấy mà thần sắc cũng ngưng tụ.

Chợt xuất quyền trước.

Nháy mắt khi Mộng Ma Vương sắp giáng lâm.

Một quyền thình lình đánh ra!

Một quyền này, Cố Dương lặp lại chiêu cũ, cũng lại lần nữa thi triển lực lượng một long, hơn nữa tập trung ở một điểm.

Ngay khoảnh khắc sau.

Mộng Ma Vương đã xuất hiện trước người Cố Dương.

Cánh tay bị hắc vụ quấn quanh kia rõ ràng là chộp tới ngực Cố Dương.

Ầm ầm!

Quyền kình trong tay Cố Dương thình lình bộc phát.

Mộng Ma Vương phát ra một tiếng thét kỳ dị.

Đúng là trực tiếp ngạnh kháng một quyền này của Cố Dương!

Bịch!

Song quyền va chạm ầm ầm trên không trung.

Xung kích kinh khủng càng là trong nháy mắt khiến đại địa vỡ vụn.

Rừng cây xung quanh đều lộn xộn cả lên.

Ngược lại khiến cho không gian phụ cận càng thêm sáng ngời.

Nhưng ngay sau đó Cố Dương ở dưới trùng kích kinh khủng này, lại nhịn không được hơi lui về phía sau hai bước, lông mày Cố Dương lập tức hơi nhíu lại.

"Xem ra, ta đã xem thường Đan Hư cảnh."

"Tuy rằng con Mộng Ma này chỉ là nửa bước Đan Hư cảnh, nhưng có được năng lực của Đan Hư cảnh, vẻn vẹn chỉ có sức mạnh một rồng… Coi bộ cũng chưa đủ lắm."

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Mà đúng lúc này, Mộng Ma Vương nhất thời nhe răng trợn mắt, màu đỏ tươi trong mắt lại càng thêm nồng nặc.

Chợt nó giương nanh múa vuốt, toàn thân cũng bộc phát ra từng đợt lực lượng kỳ dị.

Ngay sau đó, Mộng Ma Vương này lại thi triển ra động tác một quyền như Cố Dương, ầm ầm đập về phía Cố Dương.

Trong một quyền này ẩn chứa lực lượng không kém hơn một quyền vừa rồi của Cố Dương Dương!

Thấy vậy, đồng tử Cố Dương hơi co rụt lại.

Con Mộng Ma này...

Lại còn có năng lực học tập?

Chẳng qua dường như cũng không phải học tập trăm phần trăm.

Chỉ có thể học được một chút da lông mà thôi.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chần chờ.

Sau đó lại vung nắm tay.

Mà lần này hắn lại không lựa chọn tăng lên lực lượng.

Đối phó với loại cấp bậc này, nếu chỉ đơn thuần tăng lên lực lượng cũng không có hiệu quả quá lớn...

Xuy!

Cố Dương lập tức vung quyền.

Từng đợt ý cảnh huyền diệu tới cực điểm lặng yên xuất hiện.

Chín phần đỉnh phong quyền ý!

Xuy!

Cố Dương cùng Mộng Ma Vương vô cùng gần gũi.

Nắm đấm hai bên gần như va chạm vào nhau trong nháy mắt.

Lực lượng kinh khủng lại bộc phát ra.

Mà lúc này đây tình huống lại xoay chuyển nhanh chóng!

Cặp mắt đỏ tươi kia của Mộng Ma Vương càng bộc phát ra một hồi sợ hãi nhân tính hóa.

Nó hoảng sợ rồi!

Sức mạnh cảm nhận được từ nắm tay vượt xa sức mạnh quyền vừa rồi!

Giờ phút này, lòng nó sinh thoái ý.

Nhưng đã trễ!

Quyền kình kinh khủng gần như là lập tức cắn nuốt cánh tay kia của Mộng Ma Vương.

Rặc rặc rặc!

Từng đợt âm thanh nứt xương truyền đến.

Nhất thời Mộng Ma Vương hét thảm một tiếng.

Rồi cưỡng ép chặt đứt cánh tay mình, định quay người chạy trốn.

Nhưng Cố Dương sao có thể để hắn chạy thoát được?

Lực lượng ầm ầm bộc phát.

Trực tiếp đẩy về phía trước!

Quyền kình lập tức tiến về phía trước, trực tiếp nuốt chửng Mộng Ma Vương.

Xuy xuy xuy!

Từng đợt âm thanh đùng đùng truyền đến.

Dưới một quyền này, Mộng Ma Vương có thể so với bán bộ Đan Hư cảnh đã hoàn toàn bị đánh nát bấy!

Hoá thành một đoàn hắc vụ nồng đậm tràn lan trong không trung.

Mộng Ma Vương.

Vẫn lạc!

Bên ngoài quảng trường.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn hình chiếu trên sân.

Nhìn Mộng Ma Vương dưới một quyền này của Cố Dương, hoàn toàn hóa thành một làn khói đen.

Tất cả mọi người đều choáng váng.

"Điều này... Điều này sao có thể!?"

"Mộng Ma Vương nửa bước Đan Hư cảnh... Lại cứ như vậy vẫn lạc?"

"Cố Dương này... Thế mà còn nắm giữ quyền ý chín thành đỉnh phong! Đây là cấp bậc thiên kiêu gì chứ!"

"Vốn ta tưởng rằng Cố Dương sẽ dừng lại ở đó, không nghĩ tới hắn còn ẩn tàng một chiêu như vậy!"

"Khó trách hắn tự tin như vậy, hóa ra là do hắn sớm có át chủ bài!"

"Quyền ý chín thành đỉnh phong... Cố Dương này thật sự từ một quốc gia nhỏ đi ra sao?"

Từng đợt âm thanh thán phục rung động không ngừng truyền đến.

Bọn họ khiếp sợ bởi thực lực của Cố Dương.

Không ngờ Cố Dương có thể nắm giữ chín thành quyền ý đỉnh phong.

Cấp bậc ý cảnh này...

Cho dù là ở Huyền Điểu bảng, cũng là tồn tại có khả năng xếp vào ba mươi hạng đầu.

Có người sợ hãi thán phục, đương nhiên sẽ có người phẫn nộ.

"Quyền ý chín thành đỉnh phong... Tiểu súc sinh này thế mà lại lĩnh ngộ chín thành đỉnh phong."

Cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải tông vốn cho rằng Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ, giờ phút này thần sắc biến đổi vô cùng khó coi.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trên mặt tràn ngập sự khó tin.

Hắn không ngờ Cố Dương thế mà còn lĩnh ngộ quyền ý chín thành đỉnh phong!

Chuyện này đối với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện xấu!

"Đáng chết!"

"Tiểu súc sinh này... Phải nhanh chóng giải quyết mới được!"

Bên kia.

Trong ánh mắt Diệp Khuynh Thành hiện lên một tia dị sắc.

Quyền ý chín thành đỉnh phong, đây là át chủ bài của Cố Dương sao?

Mà Diêu Tuyết bên cạnh nàng cũng phát ra một tiếng kinh ngạc than thở.

"Sở quốc ta nhớ rõ chỉ là một tiểu quốc thôi đúng không? Một tiểu quốc hẻo lánh, lại có thể đi ra thiên kiêu lĩnh ngộ quyền ý chín thành đỉnh phong, thật là làm người ta bất ngờ mà."

"Hắn có thể tiến top 10, nhưng so với bọn Tần Thiên Cương, vẫn là có chút không đủ."

Diêu Tuyết cảm khái xong liền lắc đầu.

Chỉ riêng việc lĩnh ngộ chín thành quyền ý, thực sự không tệ.

Nhưng nàng ta cũng có thể nhìn ra tu vi của Cố Dương.

Bão Nguyên cảnh.

Ngay cả Nguyên Hải cảnh cũng chưa từng bước vào.

Làm sao để so sánh với đám người Tần Thiên Cương?

Tuy rằng sức mạnh của một rồng cũng rất cường hãn, nhưng cũng chỉ vậy thôi.

Bọn Tần Thiên Cương, cũng không phải đèn cạn dầu.

Nếu thật sự đánh nhau, cho dù Nhất Long chi lực cộng thêm chín thành quyền ý đỉnh phong, cũng không thể uy hiếp đám người Tần Thiên Cương.

Đối với cái nhìn của Diêu Tuyết.

Diệp Khuynh Thành cũng không nói thêm một câu nào.

Lông mày đẹp khẽ nhướn lên.

Hiển nhiên.

Nàng ta cũng không cho rằng như vậy.

Tương phản.

Nàng có thể cảm giác được sự đặc biệt của Cố Dương.

Chín thành đỉnh phong quyền ý...

Có lẽ chỉ là át chủ bài hắn muốn phô bày ra mà thôi.

Cũng không có nghĩa hắn chỉ lĩnh ngộ được chín thành đỉnh phong quyền ý.

Đương nhiên, tính cách nàng vốn lạnh lẽo.

Tất nhiên cũng sẽ không chủ động đi tranh luận những thứ này với Diêu Tuyết.

Mà là yên lặng nhìn Cố Dương.

Lúc này Cố Dương nhìn ngọc bài bên hông mình.

Con số vốn có 5000, trong nháy mắt nhảy lên 15000 điểm!

"Ừm? Đánh chết con Mộng Ma này lại trực tiếp tăng 10000 điểm?"

Cố Dương có chút kinh ngạc.

Nhưng cũng chợt hiểu.

Mộng Ma có thể so với bán bộ Đan Hư cảnh cũng không phải là rau cải trắng gì.

Muốn đánh chết nó cũng không đơn giản.

Loại Mộng Ma thực lực này, cho dù là trong toàn bộ Mộng Ma bí cảnh cũng xem như là người đứng đầu.

Đánh chết loại Mộng Ma này có thể đạt được nhiều điểm thưởng tích lũy như vậy.

Điều này cũng rất bình thường.

Cố Dương lắc đầu, không suy nghĩ nhiều.

Trong lòng hắn vẫn có chút hài lòng.

Đánh giết một con Mộng Ma đã khiến tích phân của hắn tăng vọt nhiều như vậy.

Nghĩ đến số lượng hiện tại là đủ rồi.

Ít nhất.

Danh ngạch tấn cấp khẳng định có thể lấy được.

Chợt Cố Dương cũng mỉm cười.

Hắn xoay người rời khỏi nơi này.

Chỉ là vừa quay đầu đi không bao xa.

Trước mặt chính là có một đạo thân ảnh nhanh chóng tới gần phía hắn bên này.

Thấy vậy, Cố Dương nhướng mày.

Bước chân cũng hơi dừng lại một chút.

Mà cùng lúc đó.

Thân ảnh đang nhanh chóng tới gần dường như cũng phát hiện ra Cố Dương, tốc độ bay cũng hơi chậm lại một chút.

Chương 245 - Cố Dương vs Tần Thiên Cương, Tần Thiên Cương kinh sợ! (3)

Cùng một thời gian.

Bên ngoài quảng trường lại nổi lên một hồi tiếng kinh hô kịch liệt.

"Khá lắm, Tần Thiên Cương và Cố Dương đụng phải nhau!"

"Hízz, ta vừa mới nghĩ thực lực Cố Dương bây giờ có thể cùng Tần Thiên Cương phân cao thấp hay không, không nghĩ tới hai người này lập tức đụng phải."

"Cái này cũng quá kịch tính rồi, nhưng mà ta thích!"

"Ha ha ha, ta cảm thấy Cố Dương không phải là đối thủ của Tần Thiên Cương."

"Đồng ý, Tần Thiên Cương đã lĩnh ngộ quyền ý chín thành đỉnh phong, hơn nữa Tần Thiên Cương chính là Nguyên Hải cảnh tầng bảy, tu vi cũng đã nghiền ép Cố Dương rồi."

"Cố Dương, chắc chắn sẽ thua không thể nghi ngờ!"

Lúc này.

Tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào hai hình ảnh.

Một trong số đó là thị giác của Tần Thiên Cương.

Mà một bên khác dĩ nhiên là thị giác của Cố Dương.

Giờ phút này từ trong thị giác của hai người đều có thể nhìn thấy đối phương!

Rất hiển nhiên...

Bọn họ đụng phải nhau!

Chuyện này đương nhiên khiến mọi người kích động.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm cường giả Đan Hư cảnh của Hãn Hải tông kia.

"Lại đụng phải Tần Thiên Cương!"

Nhìn thấy vậy, ánh mắt của hắn lập tức vui vẻ...

Nhưng lần này hắn không còn quá mức kinh hỉ như lúc trước.

Mà là lông mày cau lại.

"Tiểu tử này quả thực có chút quỷ dị, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp...Không biết Tần Thiên Cương có thể chém giết hắn hay không!"

"Tần Thiên Cương, hy vọng ngươi có thể nỗ lực nhiều hơn, đừng làm ta thất vọng!"

Hắn tự lẩm bẩm, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy hận ý.

Bên kia.

Diệp Khuynh Thành và Diêu Tuyết cũng nhìn thấy một màn kịch tính này.

Lòng hai nàng nao nao.

"Hai người bọn họ vậy mà đụng phải nhau."

Diêu Tuyết nhịn không được kinh ngạc.

Chợt cũng có chút hứng thú nhìn chằm chằm vào hai người mặt đối mặt trên khung cảnh.

"Chuyện này thật thú vị, chỉ là đáng tiếc cho Cố Dương, nếu như không sớm gặp phải Tần Thiên Cương, hắn có lẽ còn có cơ hội tiến top 3, hiện tại xem ra là không còn cơ hội."

Rất hiển nhiên.

Hai người đụng nhau, Diêu Tuyết xem trọng hơn chính là Tần Thiên Cương.

Về phần Diệp Khuynh Thành, một câu cũng không nói, ánh mắt chỉ chăm chú nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt mang theo vẻ hiếu kỳ và chờ mong.

Giống như đang chờ mong Cố Dương tiếp theo sẽ dùng thủ đoạn gì.

Cùng lúc đó.

Bên trong bí cảnh Mộng Ma.

Tần Thiên Cương mặt lộ vẻ kinh ngạc nhìn Cố Dương.

"Là ngươi?"

Hắn kinh ngạc lên tiếng.

Cảm thụ một phen khí tức biến hoá chung quanh, lông mày không khỏi nhíu lại.

"Ngươi đã giết Mộng Ma Vương?"

Tần Thiên Cương không khỏi hỏi.

Cố Dương thấy vậy thần sắc không thay đổi.

Trong lòng lại bừng tỉnh.

Hoá ra tên gọi của Mộng Ma có thể so với nửa bước Đan Hư cảnh, tên là Mộng Ma Vương sao?

Trầm ngâm một lát, Cố Dương khẽ gật đầu.

"Có việc gì không?"

Thấy vậy, Tần Thiên Cương liền lộ vẻ kinh ngạc.

"Thú vị, một tên đến từ tiểu quốc, lại có được năng lực chém giết Mộng Ma Vương."

"Ngươi tên là Cố Dương đúng không? Trở thành tùy tùng của ta thì sao? Ta có thể bảo đảm ngươi có thể lọt vào top 3."

Tần Thiên Cương tự tin cười, ngẩng đầu nhìn Cố Dương.

Cứ như để Cố Dương làm tiểu đệ của hắn là vinh hạnh của Cố Dương.

Đối với loại thái độ ngông cuồng bá thiên này của Tần Thiên Cương.

Cố Dương cũng mặc kệ.

"Ngươi? Ngươi xứng sao?"

Cố Dương lạnh nhạt nói xong, dự định trực tiếp lướt qua Tần Thiên Cương, trực tiếp rời đi.

Nhưng hắn vừa nói xong.

Tần Thiên Cương lại biến sắc.

Hắn giận tím mặt nhìn Cố Dương.

"Ngươi nói cái gì!?"

"Ta cho ngươi thêm một cơ hội, ngươi nói lại lần nữa!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Trên người Tần Thiên Cương là bùng nổ ra khí thế khủng bố Nguyên Hải cảnh tầng bảy, trực tiếp ép về phía Cố Dương.

Ánh mắt của hắn lại càng ngóng nhìn Cố Dương.

Dường như nếu Cố Dương dám lặp lại lần nữa, hắn ta liền có thể trực tiếp ra tay chém giết!

Đối với sự uy hiếp của Tần Thiên Cương.

Cố Dương lộ vẻ khinh thường, tiện tay vung lên trực tiếp đánh tan cỗ khí thế này.

"Đừng có khoe khoang loại thủ đoạn nhỏ này nữa."

"Muốn động thủ thì nhanh lên, ta cũng không có thời gian nói chuyện phiếm với ngươi."

Thái độ này của Cố Dương, càng làm cho Tần Thiên Cương tức muốn nổ phổi.

Hắn ta là đệ nhất thiên kiêu Tần quốc, cho dù là một số thiên kiêu của vương triều Huyền Điểu cũng phải khách khách khí khí với hắn ta.

Hắn ta nào từng chịu qua loại khuất nhục này?

Tức thì, hắn cũng không cần phải nhiều lời nữa.

Chân nguyên thúc giục.

Trực tiếp rót vào cánh tay phải.

Sau đó nắm tay phải trực tiếp đánh về phía Cố Dương!

Tần Thiên Cương tuy rằng tự phụ, nhưng hắn cũng không phải là không có đầu óc.

Cố Dương có thể chém giết Mộng Ma Vương chứng minh hắn thật sự có thực lực!

Cho nên Tần Thiên Cương vừa ra tay, liền không chút nương tay!

Quyền ý chín thành đỉnh phong cũng ầm ầm bộc phát ra.

Cùng lúc đó, trên quyền phải của Tần Thiên Cương lại lóe lên một chút tinh quang.

Có vẻ quỷ dị mà lại tràn ngập sức mạnh khủng bố!

"Thiên Tinh Quyền!"

"Chết đi cho ta!"

Một quyền rơi xuống.

Khí tức kinh khủng giống như thủy triều lao về phía Cố Dương!

"Là võ kỹ Thiên cấp hạ phẩm, Thiên Tinh Quyền!"

"Nghe đồn Tần Thiên Cương đã tu luyện Thiên Tinh Quyền tiểu thành, không nghĩ tới là thật!"

"Một quyền này hạ xuống, chỉ sợ Cố Dương không ngăn được!"

Trên quảng trường truyền đến từng trận kinh hô.

Mà Cố Dương đối mặt với một quyền này của Tần Thiên Cương.

Thần sắc vẫn vô cùng lạnh nhạt.

Chợt cũng chậm rãi huy quyền, nghênh đón.

Quyền ý chín thành đỉnh phong cũng bất ngờ bộc phát ra.

"Hống!"

Trong khoảnh khắc vung quyền, tiếng rồng gầm vang vọng đất trời.

Cố Dương ra tay tự nhiên cũng không có chút nào lưu thủ.

Một quyền này... lại có thể nắm giữ sức mạnh đến mức hoàn mỹ không một tì vết!

Xuy!

Một quyền này của Cố Dương hạ xuống càng khiến bầu trời rung động theo!

Đối diện, Tần Thiên Cương vốn đang tràn đầy tự tin bỗng nhiên biến sắc.

Không đợi hắn kịp phản ứng.

Song quyền va chạm nhau trên không trung!

Gần như là áp đảo.

Cố Dương, vẫn đứng tại chỗ, vững như bàn thạch!

Mà cả người Tần Thiên Cương dưới sức mạnh trùng kích khủng bố kia, trực tiếp bay ngược ra ngoài!

Bùm bùm bùm!

Tần Thiên Cương bay ngược lại trọn vẹn hơn một nghìn mét, khó khăn lắm mới dừng lại.

Mặc dù hắn ta đã đứng vững trên mặt đất, nhưng toàn thân đã lộn xộn không chịu nổi, vô cùng chật vật.

Điều này làm cho thần sắc của hắn biến đổi cực kỳ khó coi.

Không ngờ hắn lại chịu khổ trên tay một tên thiên kiêu của một tiểu quốc.

"Đừng tưởng rằng ngươi lĩnh ngộ quyền ý chín thành đỉnh phong là có thể thắng được ta!"

Tần Thiên Cương nổi giận gầm lên một tiếng.

Cả người hắn hóa thành một đạo mị ảnh, lại lần nữa phóng đến Cố Dương.

Mà lần này...

Trên người hắn lại bộc phát ra một luồng khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng!

Đó là...

Quyền ý Tiểu Viên Mãn!

"Là quyền ý cấp bậc Tiểu Viên Mãn!"

"Không ngờ Tần Thiên Cương lại lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn!"

"Khó trách lúc này hắn tràn đầy lòng tin, lĩnh ngộ được quyền ý tiểu viên mãn, rất có cơ hội chen vào ba mươi người đứng đầu Huyền Điểu Bảng đấy!"

"Theo ta được biết, Tần Thiên Cương hiện tại mới chỉ ba mươi tuổi thôi, ba mươi tuổi lĩnh ngộ quyền ý Tiểu Viên Mãn, mặc dù so ra kém hơn top hai mươi yêu nghiệt Huyền Điểu bảng, nhưng tuyệt đối không yếu!"

"Không hổ là thiên kiêu số một Tần quốc nha!"

Ngoài quảng trường, khi nhìn thấy Tần Thiên Cương bị đánh bay, bọn họ hơi có vẻ kinh ngạc.

Dù sao bọn họ không nghĩ tới Cố Dương có thể ngăn chặn Tần Thiên Cương.

Nhưng ngay sau đó, Tần Thiên Cương lại bộc phát ra quyền ý Tiểu Viên Mãn!

Phải biết rằng quyền ý tiểu viên mãn cùng quyền ý chín thành đỉnh phong mặc dù chỉ là một bước, nhưng trong đó lại kém rất xa!

Bọn họ rất kích động nhìn sân đấu.

Mặt lộ vẻ chờ mong.

Bên trong bí cảnh Mộng Ma.

Tần Thiên Cương đúng là trong nháy mắt vọt tới trước mặt Cố Dương.

Một quyền bao bọc quyền ý Tiểu Viên Mãn kia rõ ràng nhắm thẳng vào Cố Dương mà đánh tới!

"Thiên Tinh quyền!"

"Chết đi cho ta!"

Tần Thiên Cương phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Chân nguyên toàn thân hắn đột nhiên bộc phát.

Một quyền rơi xuống.

Cố Dương vẻ mặt không thay đổi, hơi kinh ngạc nhìn thoáng

qua Tần Thiên Cương.

Chẳng qua, cũng vẻn vẹn chỉ là liếc mắt mà thôi.

Cố Dương thu hồi ánh mắt.

Trong nháy mắt Tần Thiên Cương xuất thủ.

Y cũng chậm rãi vung quyền.

Cú đấm này đơn giản tự nhiên.

Nhìn qua lại càng mềm yếu vô lực.

Nhưng ngay sau đó.

Đồng dạng là ý cảnh kinh khủng từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra.

Ngay sau đó, quyền kình khủng bố phảng phất như cự long lao nhanh, thình lình gầm thét lên.

Nhắm thẳng Tần Thiên Cương!

Trong chớp mắt này.

Tần Thiên Cương nhất thời vẻ mặt kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Hắn không thể tin nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Không... Không thể nào!?"

"Vậy mà ngươi cũng lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn!"

Tần Thiên Cương kinh hãi thất sắc.

Ngay sau đó hắn vừa dứt lời.

Quyền kình khủng bố kia của Cố Dương đã giáng lâm.

Thần sắc hắn đột nhiên biến đổi, ngay cả thời gian nói chuyện cũng không có.

Thiên Tinh quyền mà hắn tràn đầy tự tin lập tức bị đánh tan!

Mà cả người hắn ta liên tiếp lui về phía sau, mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Cùng lúc đó, hắn điên cuồng thôi động chân nguyên, ý đồ ngăn cản quyền kình khủng bố đến khó có thể tưởng tượng kia.

Rặc rặc rặc!

Từng đạo âm thanh giống như vỡ tan không ngừng vang lên.

Sắc mặt Tần Thiên Cương đã biến thành trắng bệch không gì sánh được.

Chân nguyên của hắn dùng một loại tốc độ cực kỳ khủng bố nhanh chóng tiêu hao.

Lập tức hắn liền sắp đỡ không nổi!

Nhưng thần sắc Cố Dương lại rất bình tĩnh.

Sau đó quyền kình lại bộc phát mãnh liệt!

Ầm ầm!

Tần Thiên Cương trừng mắt.

Cả người hắn bị quyền kình cương liệt kia trực tiếp đánh tan thành huyết vụ!

Cùng lúc đó.

Số lượng trên ngọc bài bên hông Cố Dương lập tức phát sinh

biến hóa.

Từ 15000 điểm lúc trước, trong nháy mắt chuyển thành 35000 điểm!

"Chậc, hơi giàu."

Thấy vậy, Cố Dương có chút kinh ngạc.

Không nghĩ tới Tần Thiên Cương này tích phân lại nhiều hơn mình hai ngàn.

Nhưng hắn cũng không nghĩ nhiều.

Hắn xoay người rời đi.

Cùng lúc đó.

Trên quảng trường.

Tất cả mọi người đều yên tĩnh im ắng.

Bọn hắn mặt lộ vẻ kinh ngạc, khiếp sợ, không thể tin được.

Ánh mắt nhìn chằm chằm vào hình ảnh Cố Dương rời đi với bóng lưng thoắt ẩn thoắt hiện.

Thật lâu không thể bình tĩnh được.

"Cố Dương thế mà cũng lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn!"

"Trời ạ, hiện tại quyền ý Tiểu Viên Mãn là có thể tùy tiện lĩnh ngộ được sao?"

"Hízz, từ dung mạo của Cố Dương có thể nhìn ra được, tuổi không lớn, chỉ sợ mới mười bảy mười tám tuổi đã có thể lĩnh ngộ quyền ý Tiểu Viên Mãn..."

"Chuyện này cũng quá biến thái mà!"

"Hơn nữa đồng dạng là quyền ý tiểu viên mãn, nhưng Cố Dương lại trực tiếp miểu sát Tần Thiên Cương!"

"Cố Dương... là một con ngựa hắc mã siêu cấp!"

Từng giọng nói kinh ngạc không ngừng vang lên.

Trên lầu các.

Cường giả Đan Hư cảnh Hãn Hải Tông lúc trước ngồi ở chỗ này dĩ nhiên đã biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng rất hiển nhiên, hắn vừa mới tận mắt nhìn thấy thực lực mà Cố Dương biểu hiện ra!

"Tiểu Viên Mãn quyền ý sao?"

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy cảnh này dường như không có gì bất ngờ, lông mày đẹp đẽ hơi nhíu lại.

Trong cử chỉ nhẹ nhàng lại tản mát ra mị lực vô cùng động lòng người.

Mà cùng lúc đó.

Diêu Tuyết đứng bên cạnh Diệp Khuynh Thành lại hoàn toàn choáng váng.

"Ta vốn tưởng rằng Tần Thiên Cương lĩnh ngộ quyền ý Tiểu Viên Mãn đã rất kinh khủng, không nghĩ tới Cố Dương thế mà cũng lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn!?"

"Hízz, Cố Dương tuổi còn chưa đến hai mươi chứ? Tuổi như vậy đã lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn..."

Diêu Tuyết trong lòng rung động không thôi, ngữ khí cũng trở

nên hoàn toàn khác biệt.

Không thể không thừa nhận, lúc trước mình quả thật là quá xem thường Cố Dương!

Rất nhanh.

Trên quảng trường xuất hiện một đạo bạch quang nhu hòa.

Ngay sau đó, bạch quang tan đi.

Một bóng người sắc mặt tái nhợt bước ra trước mặt tất cả mọi người.

Rõ ràng chính là Tần Thiên Cương vừa mới bị Cố Dương dùng một quyền miểu sát.

Giờ phút này, sắc mặt Tần Thiên Cương đã khó coi tới cực điểm.

Hắn nắm chặt nắm đấm.

"Cố Dương thế mà cũng lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn!"

"Không nghĩ tới ta lại thua ở trong tay hắn!"

Tần Thiên Cương hiển nhiên cũng không phục.

Hắn cảm thấy sở dĩ mình thua, hoàn toàn là do thua vì xem nhẹ Cố Dương!

Nếu như lại cho hắn một cơ hội khác.

Hắn nhất định có thể nắm chắc, giết ngược Cố Dương!

Nhưng hôm nay kết quả đã định, tất nhiên cũng không có gì hay để nói.

"Dù sao thì chắc chắn là có danh ngạch rồi."

Tần Thiên Cương phun ra một ngụm trọc khí, chợt ngồi xếp bằng trên mặt đất bắt đầu khôi phục.

Thần hồn bị hao tổn có ảnh hưởng tới thực lực của hắn.

Đương nhiên phải chữa thương nhanh một chút mới được.

Về sau còn phải khiêu chiến thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng, đó mới là chuyện trọng yếu nhất của đám người tầng chót.

Mấy đạo thân ảnh già nua thình lình ngồi ngay ngắn tại đây.

"Tên tiểu tử Cố Dương này, các ngươi cảm thấy thế nào?"

Một lão giả áo tím chậm rãi nhấp một ngụm trà, rồi nhẹ giọng hỏi.

"Giấu rất sâu."

Một lão già lam bào bên cạnh cũng nhẹ giọng nói, ánh mắt chăm chú nhìn vào trong hư ảnh hình chiếu của Cố Dương.

"Trước đó ta chú ý tới hắn, từ lúc bắt đầu cho đến bây giờ, hắn vẫn một mực chưa thi triển ra thực lực chân chính của mình."

"Hơn nữa cốt linh của hắn mới có mười bảy tuổi, lại lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn, tiền đồ không thể đo lường!"

"Chỉ tiếc là..."

"Ợ, đáng tiếc? Đáng tiếc cái gì?"

Bên kia, một lão giả say rượu vẫn còn cầm một cái hồ lô rượu trong tay lôi thôi lếch thếch bỗng ợ một tiếng hỏi.

"Đáng tiếc, hắn đã lựa chọn đột phá cực hạn Bão Nguyên, đi

đến một con đường chung cực mà gần như không ai có thể đi tới!"

Lão giả áo lam khẽ lắc đầu cảm khái.

"Nếu không phải như thế, hắn có thể đi xa hơn, thậm chí là..."

Nghe vậy, lão giả áo tím cũng nhẹ giọng cười một tiếng.

"Không nên nói chắc, ngược lại ta cảm thấy... Cố Dương có ý nghĩ của riêng hắn, nhìn xem tiếp theo hắn biểu hiện như thế nào đi."

"Mặc kệ thế nào, lần này nước Sở... Thật đúng là xuất hiện một con Tiềm Long."

"Xem ra cho dù chỉ là một tiểu quốc, cũng không phải hoàn toàn không thể hót vang."

Ba vị lão giả ngươi một lời ta một câu, chậm rãi nói.

Trong lúc giơ tay nhấc chân, tản mát ra từng đợt khí tức làm cường giả Đan Hư cảnh cũng khiếp sợ!

Cũng không lâu lắm.

Thí luyện ở bí cảnh Mộng Ma rất nhanh đã kết thúc.

Ngay sau đó, từng đạo bạch quang liền hiển hiện.

Mấy ngàn thiên kiêu cũng đều bị truyền tống về quảng trường.

Lập tức, vô số người kiễng chân chờ mong.

Muốn nhìn xem rốt cuộc ai có thể đoạt được hạng nhất!

Là Cố Dương đánh bại Tần Thiên Cương?

Hay là một đám thiên kiêu Huyền Điểu vương triều vẫn luôn vùi đầu đánh chết Mộng Ma?

Vốn là lần thí luyện này, không có gì đáng lo ngại.

Đệ nhất không phải Tần Thiên Cương, khẳng định là Huyền Điểu vương triều.

Nhưng bây giờ...

Lại xuất hiện một con hắc mã Cố Dương này.

Kết quả kia tự nhiên cũng phát sinh biến hóa.

Ngay sau đó.

Bạch bào lão giả từ từ hiện lên không trung.

Thần sắc lạnh nhạt mà bình tĩnh nhìn lướt qua tất cả đám thiên kiêu đang kiễng chân chờ đợi phía dưới sân đấu.

"Thí luyện ở Mộng Ma bí cảnh đã kết thúc, bây giờ bắt đầu tuyên bố danh sách 100 thiên kiêu trên Bảng tích phân."

"Thứ một trăm: Tần quốc, Từ Hạo."

"Hạng thứ chín mươi chín..."

Từng cái tên được lão giả mặc bạch bào đọc lên.

Lập tức trong đám thiên kiêu dưới đài truyền đến từng đợt hoan hô.

Lão giả mặc bạch bào nói cực nhanh.

Rất nhanh đã trực tiếp đọc đến mười hạng đầu.

"Hạng mười: Huyền Điểu vương triều, Vương Đào."

"Hạng chín: Huyền Điểu vương triều, Hứa Duyệt."

Mãi cho đến vị trí thứ tư.

Vậy mà tất cả đều là thiên kiêu Huyền Điểu vương triều.

Mà được đọc đến tên.

Trên sân lập tức cũng có vài thanh niên hơi kinh hãi, chợt thần sắc lạnh nhạt phảng phất cũng không cảm thấy có bất kỳ điều gì ngoài ý muốn.

Điều này cũng đưa tới một hồi náo động.

"Không hổ là thiên kiêu Huyền Điểu vương triều, lại có thể chiếm đoạt mười vị trí đứng đầu nhiều như vậy."

"Vị trí đầu không có gì bất ngờ hẳn là Cố Dương và Tần Thiên Cương đi."

Ngay lúc không ít người đang bàn tán sôi nổi.

Lão giả áo trắng liếc qua danh sách rồi lạnh nhạt mở miệng.

"Hạng ba: Tần quốc, Tần Thiên Cương."

Mặc dù Tần Thiên Cương bị Cố Dương giết chết ở trong bí cảnh.

Nhưng mà, y lại có thể tích lũy được điểm tích lũy.

Chẳng qua là không thể tiếp tục kiếm thêm điểm tích lũy mà thôi.

17 ngàn điểm tích lũy đã xem như là rất cao rồi.

Nghe đến đây, mọi người cũng không cảm thấy bất ngờ.

Bọn họ càng thêm tò mò không biết người đứng đầu rốt cuộc là ai!

Tất cả mọi người ngóng trông, ánh mắt nhìn chằm chằm lão

giả mặc bạch bào.

Bạch bào lão giả cũng không có lập lờ.

Tiếp tục mở miệng.

"Hạng hai: Huyền Điểu vương triều, Cổ Ngọc Hiền!"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Nhất thời, bên trong một đám thiên kiêu, một thanh niên nam tử mặc áo bào sang quý lập tức lộ ra thần sắc.

Mà y chính là Cổ Ngọc Hiền của Huyền Điểu vương triều!

Giờ phút này, trên mặt hắn lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn vậy mà không phải đệ nhất?

Vừa mới truyền tống ra từ bí cảnh, hắn tất nhiên cũng không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, cho nên trong nội tâm nghi hoặc khó hiểu.

Người có thể tranh đoạt vị trí thứ nhất cùng mình chỉ có thể là Tần Thiên Cương.

Bây giờ Tần Thiên Cương đứng hàng thứ ba, vậy vị trí đệ nhất là ai?

Đang lúc nghi hoặc khó hiểu.

Lão giả mặc bạch bào chậm rãi mở miệng.

"Hạng nhất: Sở quốc, Cố Dương!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Lão giả mặc bạch bào cũng cho Cố Dương ánh mắt tán thưởng.

Thanh âm lão giả vừa dứt.

Người xem chung quanh ngược lại cũng không ngoài ý muốn.

Nhưng đám thiên kiêu kia lại choáng váng.

Sở Quốc?

Đây không phải là một tiểu quốc sao?

Thiên kiêu một tiểu quốc... Vậy mà có thể đoạt được vị trí đầu tiên của trận chiến bách quốc?!

Chuyện này quả thực khó mà tin nổi!

Đương nhiên, không ai dám chất vấn kết quả này.

Phần lớn trong lòng thiên kiêu đều tràn đầy nghi hoặc không hiểu.

Ánh mắt nhao nhao nhìn về phía Cố Dương.

Rốt cuộc thiên kiêu đến từ nước Sở này là làm thế nào?

Giờ phút này Cổ Ngọc Hiền của Huyền Điểu vương triều cũng nhịn không được nhìn về phía Cố Dương.

Cố Dương nước Sở?

Chưa từng nghe nói tới người như vậy.

Không ngờ tích phân săn giết còn cao hơn mình sao?

Trong lòng chấn động không thôi, hắn nhìn thật sâu vào Cố Dương.

Nhưng rất nhanh hắn thu hồi ánh mắt.

Mặc dù xếp hạng đầu của hội thí luyện.

Nhưng cũng không thể hiện được gì cả.

Dù sao đây mới chỉ là vòng đầu thí luyện mà thôi.

Mà bên kia.

Mấy người Triệu Hằng vẻ mặt vô cùng kiêng kị nhìn Cố Dương.

Nhịn không được lui về phía sau mấy bước, kéo ra khoảng cách với Cố Dương.

Thực lực của Cố Dương biến thái, bọn hắn đã rõ như ban ngày!

Hơn nữa ngay cả Tần Thiên Cương mà hắn cũng có thể đánh bại thì vị trí đứng đầu này tự nhiên hoàn toàn xứng đáng!

Về phần Tần Thiên Cương, cũng nhìn thoáng qua Cố Dương, ngay lập tức thu hồi ánh mắt.

"Chỉ mới vòng thứ nhất mà thôi. Vòng thứ hai mới chính thức bắt đầu trận chiến trăm nước!"

Tần Thiên Cương trong lòng nói, ngay lập tức ánh mắt cũng biến thành chờ mong.

Rất nhanh.

Tuyên bố thứ tự xong.

Lão giả mặc bạch bào tiếp tục mở miệng.

"Tất cả những người không được đọc tên đều bị loại bỏ, các ngươi có thể rời đi."

Trong lúc nói chuyện cũng lạnh nhạt không gì sánh được, hoàn toàn không có bất kỳ tình cảm nào.

Nghe bạch bào lão giả nói, vô số âm thanh bóp cổ tay thở dài liên tiếp truyền đến.

Không ít thiên kiêu đều cúi đầu, biểu cảm thập phần sa sút.

Đến đại diện cho quốc gia, tất nhiên bọn họ cũng muốn xông ra một mảnh thiên địa.

Kết quả...

Nhưng chỉ chạy tới cho vui, đương nhiên khó mà chấp nhận.

Nhưng muốn trổ hết tài năng trong đám thiên kiêu đông đảo này cũng thật sự là quá khó khăn!

Rất nhanh.

Thiên kiêu các quốc gia khác không thể lọt vào một trăm hạng đầu nhao nhao rời đi.

Quảng trường vốn còn có vẻ hơi chật chội, trong nháy mắt trở nên trống trải hơn rất nhiều.

Bởi vì hiện trường chỉ còn lại có một trăm người.

Mà một trăm người này lại là thiên kiêu trong đám thiên kiêu!

Thấy vậy, bạch bào lão giả cũng tiếp tục nói.

"Chúc mừng các ngươi đã thành công tiến vào vòng thứ hai của cuộc chiến bách quốc."

"Vòng thứ hai chính là thi đấu lôi đài."

"Ba ngày sau, đến đấu trường quốc đô tập hợp, giải tán đi."

Lão giả mặc bạch bào nói xong, liền vung tay áo lên, cầm lấy hai khối ngọc bài trên mặt đất.

Cả người hắn ta trực tiếp biến mất không thấy đâu nữa.

Thấy vậy.

Các thiên kiêu còn lại cũng nhìn nhau vài lần, cũng không nói thêm gì, nhao nhao quay người ly khai.

Cố Dương cũng rời đi, đi tới một bên.

"Phu quân, quá lợi hại!"

Sở Linh Nhi không thể chờ đợi được nữa, chạy tới, trực tiếp nhảy vào trong ngực Cố Dương.

Khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn đầy vui vẻ.

"Cố Dương, làm không tệ!"

Sở Phong cũng chậm rãi gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy khen ngợi.

Cố Dương thấy vậy chỉ mỉm cười.

Hắn còn chưa kịp nói thêm gì.

Lại thấy cách đó không xa Sở Việt đang chờ một đám thiên kiêu Sở quốc đi tới.

Đương nhiên không ai trong số họ có thể tiến vào hàng ngũ bách cường.

Nhao nhao bị đào thải.

Tuy nhiên mặc dù bị đào thải, nhưng nhìn biểu cảm của bọn họ, dường như vẫn rất nhẹ nhàng.

"Cố Dương, chúc mừng ngươi lấy thành tích hạng nhất tiến vào vòng thứ hai!"

Trên mặt Sở Việt lộ ra vẻ cảm khái, tiến lên chắp tay nói.

"Chúng ta toàn quân bị diệt, mặc dù có chút mất mặt, nhưng cũng là chuyện rất bình thường, thực lực thiên kiêu các đại quốc khác thực sự quá mạnh."

Hà Vệ ở bên cạnh cũng cảm thán.

"Chẳng qua cũng không sao, cứ như vậy, chúng ta liền có thể không chút băn khoăn làm một người xem."

Trái lại là Sở Việt không hề cảm thấy mất mát.

Ngược lại có chút vui vẻ.

Hắn ta đã sớm muốn nhìn phong thái của Cố Dương rồi.

Cho nên đối với hắn mà nói.

Đây lại là chuyện tốt.

Thấy vậy, Cố Dương cũng nhún vai, không nói thêm gì.

Huyền Điểu vương triều không an bài chỗ ở cho tất cả mọi người.

Còn những thiên kiêu có thể tiến vào một trăm người đứng đầu, thì đều có nơi chuyên môn bố trí.

Cố Dương làm người đứng đầu vòng thứ nhất.

Tất nhiên đây là một ngôi nhà rộng rãi nhất.

Chỗ này đủ để chứa hơn trăm người nghỉ ngơi.

Cố Dương chính là cùng Sở Linh Nhi tiến vào phòng ngủ chính quý giá nhất.

Trong ba ngày nghỉ ngơi đó.

Bọn họ cũng thuận tiện đi dạo một vòng quốc đô rộng lớn của Huyền Điểu vương triều.

Không thể không nói.

Hoàng thành Sở quốc ở trước mặt quốc đô này quả thực chính là trẻ em gặp dại nhân, hoàn toàn không thể so sánh!

Ba ngày nháy mắt đã trôi qua.

Rất nhanh, đã bắt đầu tới đợt thi đấu lôi đài thứ hai.

Cố Dương cũng đã sớm đi tới Đấu Võ Trường.

Lúc này tất cả các thiên kiêu tiến vào vòng thứ hai cũng rối rít đi đến.

Không gian võ trường rất lớn.

Trung tâm là một tòa đài tròn cực lớn.

Lúc này ở trung tâm đài tròn, lão giả mặc bạch bào rõ ràng đang đứng ở chỗ này.

Mà trên cầu thang phía sau lão giả.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng thình lình như rừng núi đứng ở nơi này.

Đa số bọn họ đều lộ ra vẻ mặt tự tin, ngẩng đầu nhìn lên thiên kiêu bách quốc sắp khiêu chiến bọn họ.

Bên kia.

Nhóm thiên kiêu bách quốc cũng hừng hực chiến ý, ánh mắt nhìn chằm chằm vào thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng.

Cố Dương cũng nhìn lướt qua.

Ngay lập tức ánh mắt lại dừng lại ở thân ảnh uyển chuyển đứng đầu tiên.

Trên cầu thang.

Diệp Khuynh Thành giống như là một người độc lập, đứng tại chỗ, cả người phát ra một luồng khí tức trong trẻo mà lạnh lùng.

Cố Dương nhìn thấy Diệp Khuynh Thành đầu tiên.

Đương nhiên, cũng không phải vì dung mạo xinh đẹp và dáng người yểu điệu của Diệp Khuynh Thành.

Mà bởi vì...

Hắn nhìn thấy một luồng sáng trắng trên đỉnh đầu Diệp Khuynh Thành.

"Đây là..."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương thần sắc cả kinh.

Loại ánh sáng này, dường như có chút quen mắt.

Ban đầu ở trong Mộng Ma bí cảnh, hắn đã từng nhìn thấy.

Mà lần đó hắn đi theo ánh sáng, chính là tìm được con Mộng Ma Vương kia!

Bây giờ ánh sáng trắng này lại xuất hiện trên đầu Diệp Khuynh Thành?

Lông mày Cố Dương thoáng nhíu lại, không rõ bạch sắc quang mang này rốt cuộc là cái gì.

Lắc đầu, Cố Dương cũng không quá mức để ý.

Sau đó thu hồi ánh mắt.

Mà lúc này, lão giả áo trắng ho nhẹ một tiếng.

Chợt chậm rãi mở miệng.

"Hôm nay sắp tiến hành thi đấu lôi đài."

"Các ngươi có cơ hội khiêu chiến với bất kỳ vị thiên kiêu nào trên Huyền Điểu bảng, khiêu chiến thành công, liền có thể thay thế đối phương, hơn nữa còn có thể tiếp tục khiêu chiến."

"Người khiêu chiến xếp hạng càng cao sẽ được vương triều khen thưởng!"

"Thành công tiến vào Huyền Điểu bảng, sẽ có tư cách tiến vào Thanh Huyền Thánh Viện của hoàng triều Đại Yến."

"Đương nhiên, loại ban thưởng này đối với thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng mà nói cũng như vậy."

"Nếu khiêu chiến thất bại coi như là loại bỏ."

"Dựa theo xếp hạng, thì bắt đầu khiêu chiến từ hạng một trăm."

Lão giả mặc bạch bào nói xong, thân hình lui lại, trực tiếp xuất hiện trên một khu vực cao khác.

Nơi đó thình lình có ba lão giả ngồi ngay ngắn một chỗ.

Ánh mắt ba người bọn họ lấp lánh có thần, hiển nhiên cũng rất chờ mong trận thi đấu lôi đài tiếp theo.

Cùng lúc đó, ở một bên một góc khán đài cũng ngồi đầy người.

"Lại bắt đầu từ hạng một trăm, vậy Cố Dương xuất thủ chẳng phải là phải đợi thật lâu?"

Trên khán đài.

Hà Vệ không nhịn được cảm thán nói.

"Chưa chắc, phải biết rằng thực lực thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng đều cực kỳ cường hãn, một trăm thiên kiêu này, chỉ sợ không có mấy người có thể khiêu chiến thành công."

Sở Việt ngược lại lắc đầu nói.

Mỗi thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng đều có thực lực siêu phàm.

Có lẽ những người cuối bảng kia sẽ bị thay thế, nhưng muốn thay thế sáu mươi thứ hạng đầu thậm chí là top ba mươi thiên kiêu trở lên, thực sự quá khó khăn.

Có thể làm được điểm này.

Chỉ sợ cũng chỉ có mấy vị thiên kiêu đứng hàng top 3!

Về phần Cố Dương, bọn họ cũng vô cùng hiểu Cố Dương.

Với thiên tư và thực lực siêu phàm của Cố Dương kia... Tất nhiên có thể tiến vào hai mươi hạng đầu!

Trong lúc thảo luận, thiên kiêu bách quốc xếp hạng phía sau nhanh chóng chọn ra đối tượng khiêu chiến của mình.

"Ta lựa chọn khiêu chiến Trần Trọng đứng thứ bảy mươi hai Huyền Điểu bảng!"

Từ Hạo xếp hạng thứ một trăm lập tức la lớn.

Bởi vì Hứa Kình nguyên bản ở hạng bảy mươi hai Huyền Điểu bảng bị Cố Dương chém giết.

Cho nên vị trí trống không này tự nhiên là đẩy lên.

Rất nhanh hai người đã rơi vào trên đài tròn.

Lập tức từng tầng hộ thuẫn vô cùng ngưng thực được triển khai.

Đây chính là hộ thuẫn mạnh mẽ có thể chống lại cường giả Đan Hư cảnh!

Dù sao Huyền Điểu vương triều cũng không muốn sân đấu bị phá hủy, như vậy sẽ rất phiền phức.

Chiến đấu nhanh chóng bắt đầu.

Cũng nhanh chóng kết thúc.

Miểu sát!

Trong nháy mắt đã miểu sát!

Từ Hạo xếp hạng thứ một trăm thậm chí còn chưa kịp thúc giục chân nguyên.

Đao trong tay Trần Trọng chính là ý cảnh đã rơi xuống trên cổ hắn.

"Từ Hạo, khiêu chiến thất bại."

"Người tiếp theo."

Đối với kết quả này, không ít người sợ hãi thán phục.

"Đây chính là thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng sao?"

"Thực lực thật là khủng khiếp!"

"Tốc độ ấy quả thực giống như quỷ mị!"

"Đây mới chỉ là thiên kiêu đứng thứ bảy mươi hai trên Huyền Điểu bảng thôi!"

Từng đợt âm thanh cảm khái vang lên.

Rất nhanh.

Các thiên kiêu bách quốc xếp hạng gần cuối bắt đầu có con đường khiêu chiến của mình.

Nhưng kết quả lại không khác trận đấu đầu là bao.

Đại bộ phận thiên kiêu bách quốc đều lựa chọn khiêu chiến xếp hạng bảy mươi hai, Trần Trọng.

Sau đó chính là miểu sát!

Miểu sát!

Toàn một màu miểu sát!

Thiên kiêu bách quốc phảng phất như từng tờ giấy trắng trước mặt Trần Trọng, tiện tay là có thể phá vỡ.

Chỉ qua vẻn vẹn không đến nửa giờ.

Thiên kiêu bách quốc cũng đã bị loại hơn phân nửa.

Chỉ còn lại năm mươi người cuối cùng.

Mà trong năm mươi người còn lại, ngoại trừ ba người đứng hàng đầu bọn Cố Dương, sắc mặt những người còn lại đều nhao nhao biến đổi, có chút khó coi.

Thực lực chênh lệch quá lớn!

Quá lớn!

Lớn đến mức làm người ta hít thở không thông!

Lúc này mới chỉ xếp hạng bảy mươi hai mà thôi.

Cũng đã nghiền ép tất cả mọi người đến mức này.

Lại thêm mười tên thiên kiêu bách quốc lên sân khấu khiêu chiến.

Kết quả cũng không ngoài dự đoán.

Vẫn như cũ bị miểu sát.

Số lượng thiên kiêu bách quốc bắt đầu giảm từ năm mươi.

Bốn mươi.

Ba mươi.

Mười lăm, một canh giờ ngắn ngủi không đến.

Ở trên đài chính là chỉ còn lại mười tên thiên kiêu bách quốc.

Mà ngay sau đó, trên khán đài, đám người xem cũng nhìn mà kinh ngạc.

"Không thể nào, cũng không có thiên kiêu nào có thể đánh thắng Trần Trọng hạng bảy mươi hai Huyền Điểu bảng sao."

"Chênh lệch thực lực này không khỏi quá lớn đi?"

"Xem ra các ngươi chính là người mới tới sao? Các trận chiến bách quốc những năm trước còn khốc liệt hơn thế này nhiều, có lúc thảm nhất là thiên kiêu Bách Quốc cạnh tranh, chính là một ai cũng không thể leo lên được Huyền điểu bảng."

Có một nam tử trung niên bỗng nhiên vừa cười vừa nói.

Nghe được tên nam tử trung niên này nói, nhất thời không ít người xem nhịn không được mà hít vào một hơi.

Trong đó cũng bao gồm cả đám thiên kiêu Sở quốc.

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ kinh hãi.

Hoàn toàn không nghĩ tới thiên kiêu bách quốc so với thiên kiêu trên Huyền điểu bảng thực lực lại chênh lệch lớn như vậy!

Ba huynh đệ Triệu Hằng vốn được cho là có cơ hội tiến vào Huyền Điểu bảng, cũng sớm đã bị đào thải!

Mặc dù không thảm bại, nhưng thua trận cũng không phải dễ xem.

Thực lực chênh lệch quả thực quá khổng lồ.

Ngay thời điểm không ít người đang nghị luận ầm ĩ.

Trên cầu thang, một đám thiên kiêu xếp hạng phía trước đã tràn đầy vẻ buồn chán.

Hiển nhiên bọn họ đã chờ tới mức không kiên nhẫn nổi nữa rồi.

Trên đài cao.

Ba gã lão giả đối với cảnh tượng này dường như cũng không có chút gì ngoài ý muốn.

Ngược lại đã tập mãi thành thói quen.

Ngay sau đó.

Thiên kiêu bách quốc xếp hàng thứ mười đứng dậy, lựa chọn khiêu chiến Trần Trọng.

Mà kết quả cuối cùng lần này cũng xảy ra một ít biến hóa.

Trong trận chiến của thiên kiêu, Trần Trọng suýt nữa bị thua, nhưng vẫn dựa vào thân pháp quỷ dị của mình may mắn chiến thắng, giữ được vị trí thứ hạng.

Mà thiên kiêu kia cũng vô cùng tiếc nuối, lắc đầu rời đi.

Chiến đấu tiếp tục.

Tiến vào top 10.

Trần Trọng chung quy cũng không có cách nào bảo vệ danh ngạch thứ bảy mươi hai của mình.

Ngay khi gặp phải thiên kiêu đứng thứ bảy của Bách Quốc liền thua trận.

Có điều tên thiên kiêu này cũng không lựa chọn tiếp tục khiêu chiến.

Nhưng chỗ ngồi của hắn cũng không có ngồi vững.

Vị thiên kiêu thứ sáu chính là khiêu chiến với hắn, trực tiếp loại bỏ.

Hơn nữa còn thuận tiện khiêu chiến thiên kiêu bài danh bảy mươi Huyền Điểu bảng.

Kết quả đương nhiên là thất vọng mà về.

Sau đó vài thiên kiêu liên tục xuất thủ, cơ bản đều tranh đoạt vị trí thứ bảy mươi hai trên Huyền Điểu bảng.

Cuối cùng, cũng đến phiên Tần Thiên Cương ra sân.

Trải qua khiêu chiến kịch liệt như thế.

Trên thực tế danh ngạch được lấy ra để thay vào đó chỉ có một.

Đó chính là hạng bảy mươi hai.

Hiện tại lại là bị người đứng thứ tư thiên kiêu bách quốc thay thế.

Nói là thiên kiêu bách quốc.

Trên thực tế cũng vẫn là thiên kiêu của Huyền Điểu vương triều.

Chênh lệch giữa các quốc gia khác cùng thiên kiêu Huyền Điểu vương triều quả thực có chút quá lớn.

"Cuối cùng đã đến ta!"

Tần Thiên Cương nhìn đến đây, lập tức nhịn không được hoạt động gân cốt một phen.

Hắn chờ thời điểm này đã lâu lắm rồi!

Đương nhiên, hắn rất có lòng tin vào thực lực của mình.

Nhưng cũng không có lỗ mãng đi về phía trước.

Chợt hắn quét mắt một vòng.

Xác nhận mục tiêu khiêu chiến của mình.

"Ta lựa chọn khiêu chiến đứng thứ năm mươi, Cốc Hạ!"

Nghe vậy, trên cầu thang, thần sắc một nam tử trung niên ngưng tụ.

Chợt cũng trực tiếp xuất hiện, rơi vào trên đài tròn.

Tần Thiên Cương không chút nương tay, xuất thủ liền bạo phát ra quyền ý Tiểu viên mãn của mình.

Lấy tư thái nghiền ép như vậy, trực tiếp chiến thắng!

Mà Cốc Hạ vốn xếp ở Huyền Điểu bảng thứ năm mươi, sắc mặt trắng bệch, không cam lòng rời khỏi đài tròn.

Sau đó, danh ngạch của hắn ta lùi lại một vị.

Mà Tần Thiên Cương, lại trở thành thứ hạng xếp hạng năm mươi Huyền Điểu bảng.

Đương nhiên, đây cũng không phải là mục tiêu cuối cùng của Tần Thiên Cương!

Nghĩ đến đây.

Tần Thiên Cương liền tiếp tục khiêu chiến.

Làm cái gì chắc cái đó..

Trực tiếp đánh thứ hạng của mình lên hạng thứ ba mươi mốt.

"Ta lựa chọn khiêu chiến, xếp hạng ba mươi mốt Trần Húc!"

Tần Thiên Cương lớn tiếng nói.

Lập tức, trên cầu thang, một gã thanh niên nam tử nghe vậy, thần sắc cũng trở nên lạnh lẽo.

"Hừ!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân hình hắn khẽ động, liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Tần Thiên Cương.

Cuộc chiến nhanh chóng bắt đầu.

Tần Thiên Cương ra tay như cũ là dư lực.

Dự định dựa theo phương pháp chiến thắng trước đó, trực tiếp một quyền giải quyết trận đấu.

Nhưng Trần Húc lại cười lạnh một tiếng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn đã bộc phát ra kiếm ý cấp bậc Tiểu Viên Mãn.

Một kiếm phá vỡ chiêu thức của Tần Thiên Cương.

Mũi kiếm bén nhọn trực tiếp rơi vào ngực Tần Thiên Cương.

"Ngươi thua rồi."

"Cái gì..."

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Tần Thiên Cương trở nên trắng bệch.

Thấy vậy, Trần Húc cười khinh thường.

"Ngươi cho rằng chúng ta sẽ dậm chân tại chỗ, không thăng cấp sao?"

Tần Thiên Cương cũng thập phần không cam lòng nắm chặt nắm đấm.

Chợt lắc đầu.

Cuối cùng, thứ hạng của hắn cũng dừng ở vị trí thứ ba mươi mốt.

Nhìn thấy vậy.

Những người xem xung quanh rốt cục cũng thở phào nhẹ nhõm.

Rốt cục cũng có vị trí thiên kiêu bách quốc có thể tiến vào vị trí tương đối cao.

Thật sự là không dễ dàng nha!

Ngay sau đó, chính là đến phiên Cổ Ngọc Hiền lên sân khấu.

Đối tượng khiêu chiến của hắn cũng không khác gì Tần Thiên Cương.

Bắt đầu từ hạng năm mươi, sau đó khiêu chiến leo lên trên.

Nhưng kỳ thực thực lực của hắn kém hơn Tần Thiên Cương.

Chỉ là may mắn tương đối tốt, Tần Thiên Cương bị Cố Dương đánh bại đầu tiên, điều này cũng làm cho hắn may mắn xông lên vị trí thứ hai.

Cuối cùng Cổ Ngọc Hiền xếp hạng thứ ba mươi ba.

Hắn thấp hơn Tần Thiên Cương hai vị trí.

Chứng kiến một màn này.

Không ít người xem lập tức cảm khái.

"Không nghĩ tới cuối cùng chỉ có một trăm thiên kiêu Bách Quốc thành công chen vào Huyền Điểu bảng."

"Đúng vậy, hơn nữa cứng rắn mà nói... Thật ra chỉ có một vị."

"Cổ Ngọc Hiền chính là thiên kiêu của vương triều Huyền Điểu!"

"Chậc chậc, đây chính là nội tình vương triều!"

"Ngay cả đệ nhất Tần quốc cũng không cách nào sánh ngang!"

"Kế tiếp cũng chỉ còn lại có Cố Dương chưa ra sân đúng không?"

"Không biết hắn có thể tới hạng bao nhiêu?"

"Ngay cả Tần Thiên Cương cũng chỉ có thể xếp hạng ba mươi mốt, ta đoán Cố Dương nhiều nhất cũng chỉ hạng hai mươi mấy."

Thanh âm nghị luận vang lên liên tiếp.

Cùng lúc đó.

Tần Thiên Cương và Cổ Ngọc Hiền cũng đều nhìn về phía Cố Dương.

Tần Thiên Cương híp híp mắt, mà Cổ Ngọc hiền thì hiếu kỳ Cố Dương đến cùng thực lực như thế nào, một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng cũng nhao nhao đem ánh mắt đặt ở trên người Cố Dương.

"Cuối cùng cũng tới Cố Dương rồi."

"Khuynh Thành, ngươi cảm thấy hắn có thể vọt tới hạng bao nhiêu?"

Diêu Tuyết đứng ở bậc thang thứ tư bỗng nhiên nhỏ giọng hỏi Khuynh Thành cách đó không xa.

"Không biết."

Diệp Khuynh Thành nhàn nhạt lắc đầu, cũng trực tiếp nói.

Thấy vậy, Diêu Tuyết không khỏi bất đắc dĩ.

"Tùy tiện đoán một cái cũng được mà."

Nhưng nàng cũng không cưỡng cầu, liền thả ánh mắt lại vào trong sân.

Lão giả mặc bạch bào cũng lộ ra vẻ mặt chờ mong nhìn Cố Dương.

"Tiếp theo, đến ngươi, Cố Dương."

"Vâng."

Cố Dương khẽ gật đầu, ngay lập tức tiến lên một bước.

Lúc này ánh mắt mọi người đều đặt ở trên người y.

Cái tên thiên kiêu bình dân này đi ra từ Sở Quốc, bây giờ lại dùng tư thái hắc mã trở thành đệ nhất thiên kiêu trăm nước.

Không biết hắn có lưu lại tên mình trên Huyền Điểu bảng không?

Hắn sẽ vững vàng như Tần Thiên Cương, từ phía sau từng bước từng bước khiêu chiến sao?

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt tò mò và chờ mong.

Mà Cố Dương, lại nhìn lướt qua tất cả thiên kiêu trước mắt.

Chợt chậm rãi mở miệng.

"Vậy ta làm cái gì chắc cái đó là được rồi."

"Ta lựa chọn khiêu chiến... Hồng Tân Hổ xếp hạng hai mươi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng nói.

Mà lời hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Nhất thời toàn trường trở nên yên tĩnh.

Cố Dương nói cái gì?

Hắn nói làm cái gì chắc cái đó, kết quả trực tiếp khiêu chiến Hồng Tân Hổ xếp hạng hai mươi Huyền Điểu bảng?

Chuyện này cũng quá ngông cuồng đi?!

Tần Thiên Cương và Cổ Ngọc Hiền cũng ngây ngẩn cả người.

"Chuyện này... đầu óc hắn không có bệnh chứ?"

"Trực tiếp khiêu chiến Hồng Tân hổ hạng hai mươi?"

"Quá kiêu ngạo mà!"

Bọn họ nhịn không được phát ra tiếng cảm khái.

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng trên cầu thang sắc mặt cũng đột nhiên biến đổi.

Nhất là thiên kiêu đứng hàng thứ hai mươi, càng là thần sắc bất mãn.

Tên gia hỏa này...

Quả thực chính là không xem bọn họ ra gì!

Mặc dù trong lòng phẫn nộ, nhưng bọn họ cũng không nói thêm gì.

Dù sao Cố Dương không có khả năng chiến thắng Hồng Tân Hổ!

"Tự nhiên lại trực tiếp khiêu chiến Hồng Tân Hổ sao?"

Diêu Tuyết sửng sốt một chút.

Hiển nhiên là không hiểu cách Cố Dương lựa chọn.

Muốn làm chắc ăn chắc, khiêu chiến Trần Húc ở hạng ba mươi không phải tốt hơn sao?

Còn Diệp Khuynh Thành thấy vậy thì ánh mắt lóe lên hào quang, không nói gì.

Trên đài cao.

Ba lão già cũng đang vui vẻ hẳn lên.

"Cuối cùng cũng có chút thú vị."

Gần như tất cả mọi người cảm thấy Cố Dương càn rỡ quá

mức, quá kiêu ngạo.

Vừa ra tay đã trực tiếp khiêu chiến Hồng Tân Hổ xếp hạng hai mươi.

Tất bại không thể nghi ngờ!

Nhưng giờ phút này, chỉ có một đám thiên kiêu Sở Quốc đỏ mặt, lớn tiếng cổ vũ Cố Dương!

Thực lực của Cố Dương như thế nào, bọn họ là người rõ ràng nhất.

Nếu Cố Dương đã lựa chọn như vậy, khẳng định là có đạo lý của hắn!

Mà lúc này, Cố Dương đã đứng ở trên đài tròn.

Thần sắc Hồng Tân Hổ bị khiêu chiến cũng có chút hung ác nham hiểm, ngay lập tức bay vọt lên, từ cầu thang nhảy xuống trên đài tròn.

"Tiểu tử, ta không biết ngươi xuất phát từ ý tưởng gì mà lại lựa chọn khiêu chiến ta, nhưng ta sẽ không nương tay với ngươi!"

Toàn thân Hồng Tân Hổ lập tức bộc phát ra một cỗ chân nguyên kinh khủng cực kỳ mãnh liệt!

Hắn chính là cường giả Nguyên Hải cảnh tầng tám!

Có điều Hồng Tân hổ tuổi tác tương đối lớn, chỉ sợ đã gần bốn mươi.

Cho nên tu vi của y cao, cũng không gây ra chấn động quá lớn.

Càng quan trọng hơn...

Hồng Tân hổ không ngờ cũng lĩnh ngộ được đao ý cấp Tiểu

Viên Mãn!

"Tuỳ ý."

Đối với lời tàn nhẫn của Hồng Tân Hổ, Cố Dương mỉm cười.

"Hừ!"

Hồng Tân hổ thấy vậy nhất thời hừ lạnh một tiếng.

Một thanh trường đao màu đỏ đậm trực tiếp rời vỏ.

Một luồng đao thế bộc phát vô cùng kinh khủng!

Chợt chân nguyên tràn vào.

Kết hợp với đao ý Tiểu Viên Mãn trực tiếp hung hăng chém lên đỉnh đầu Cố Dương!

Xuy!

Sóng khí đáng sợ gần như hất tung không khí ra.

Thậm chí cả hộ thuẫn chung quanh cũng rung chuyển không ít.

Nhìn thấy vậy.

Sắc mặt mọi người đều không khỏi ngưng tụ.

"Đây chính là thực lực của hai mươi thiên kiêu đứng đầu Huyền Điểu bảng sao?"

"Khí thế thật khủng khiếp! Khí thế như vậy, cho dù là Tần Thiên Cương gặp được cũng sẽ bị miểu sát chứ?"

"Một đao này... Chỉ sợ có thể uy hiếp được cường giả Đan Hư cảnh bình thường!"

Ngay khi vô số người còn đang sợ hãi thán phục uy thế khủng

bố của một đao này của Hồng Tân Hổ.

Cố Dương đối mặt với khí thế của một đao này.

Khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Chợt hắn chậm rãi vung nắm tay.

Quyền ý Tiểu Viên Mãn thình lình bộc phát ra.

Vẫn là thủ đoạn như cũ dùng khi đối phó Tần Thiên Cương.

Lực lượng một rồng tập trung tại một điểm.

Kết hợp với quyền ý Tiểu Viên Mãn, từ đó bộc phát ra lực lượng kinh khủng!

Từ đầu đến cuối, hắn vẫn luôn dùng một chiêu này.

Bởi vì trước mắt chẳng ai có thể ngăn trở một chiêu này của hắn.

"A, lực lượng này đối với ta mà nói là vô dụng!"

Nhìn thấy Cố Dương thi triển một chiêu này, Hồng Tân Hổ lập tức cười lạnh một tiếng.

Hôm qua hắn đã thấy Cố Dương dùng một chiêu này miểu sát Tần Thiên Cương.

Nhưng hắn ta tự nhận một đao của hắn ta không hề thua kém một quyền này của Cố Dương.

Cho nên không hề sợ hãi!

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình và đao khí ầm ầm va chạm vào nhau giữa không trung!

Hình ảnh không thể tưởng tượng nổi xuất hiện.

Đao khí sắc bén vô song kia lại bị một quyền này của Cố Dương trực tiếp đánh nát!

Ngay sau đó, thế đi không giảm, nhắm thẳng vào ngực Hồng Tân Hổ!

Thấy vậy, Hồng Tân Hổ sắc mặt đột biến, vội vã lần nữa vung đao, muốn một đao chém vỡ, nhưng đao của hắn vừa mới nâng lên.

Quyền kình khủng bố kia đã giáng xuống.

Leng keng, leng keng!

Một âm thanh trong trẻo vang lên.

Ngay sau đó, cả người Hồng Tân Hổ trực tiếp cả người lẫn đao bắn bay ra ngoài.

Phịch một tiếng, đập vào hộ thuẫn vô cùng cứng rắn!

Mặc dù không bị thương bao nhiêu.

Nhưng giờ phút này Hồng Tân Hổ, cũng là rơi xuống đài tròn.

Nói cách khác...

Hắn thất bại rồi!

"Điều này sao có thể!?"

"Rõ ràng chỉ là sức mạnh nhất long mà thôi."

Hồng Tân hổ vẻ mặt khó hiểu.

Hắn nhìn không ra thủ đoạn Cố Dương thi triển, nhưng có thể nhìn thấy lực lượng một con rồng này của Cố Dương rõ ràng

không bình thường!

Đây tuyệt đối không phải sức mạnh của một con rồng!

Hơn nữa quyền ý Tiểu Viên Mãn Cố Dương lĩnh ngộ quả thực khác xa so với các thiên kiêu lĩnh ngộ quyền ý Tiểu Viên Mãn hắn gặp lúc trước!

Điều này khiến hắn hoài nghi nhân sinh.

Nhưng thua vẫn là thua.

Hắn cũng không oán hận, về lại cầu thang.

Mà cảnh tượng này khiến tất cả mọi người đều chấn động.

Thắng rồi!

Cố Dương thế mà thật sự đánh thắng!

Hơn nữa vẫn chỉ là một quyền đơn giản.

Điều này làm cho tất cả khán giả đều trợn tròn mắt.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương dựa vào một quyền này không chỉ đánh bại Tần Thiên Cương, đồng thời còn trực tiếp đánh bại Hồng Tân Hổ.

Nhưng ngay lúc tất cả mọi người còn đang trong trạng thái khiếp sợ.

Cố Dương liền mở miệng lần nữa.

"Ta lựa chọn khiêu chiến thứ hạng thứ mười lăm Tả Công Nguyên."

Tiếng nói vừa phát ra.

Lập tức khiến vô số người lộ vẻ kinh ngạc.

"Lại tới nữa rồi!"

"Trực tiếp nhảy qua năm hạng?"

"Đây quả thực là..."

"Cố Dương sẽ không cho là hắn trực tiếp xông vào top mười chứ?"

"Tuy rằng chênh lệch giữa người hạng mười một đến người hạng hai mươi trong Huyền Điểu bảng không lớn, nhưng cũng không phải là có thể dễ dàng vượt qua."

"Cố Dương làm việc tác phong quá càn rỡ, lần này tất nhiên sẽ ngã nhào ở đây!"

Tiếng bàn luận vang lên không ngừng.

Nhưng vào lúc này.

Hồ Bưu xếp hạng mười sáu lại không thể nhịn được nữa.

"Tiểu tử! Không phải ngươi xem thường ta đấy chứ?"

Hồ Bưu lập tức đứng dậy.

Toàn thân hắn tản mát ra khí huyết chi lực vô cùng nồng đậm.

Cả người gã đứng ở nơi đó như một ngọn núi nhỏ.

"Là Hồ Bưu!"

"Thiếu chút nữa quên mất, Hồ Bưu cũng là một vị thiên tài luyện thể mà!"

"Đúng vậy, nghe nói Hồ Bưu có được sức mạnh khủng bố của hai con rồng, Cố Dương chưa chắc có thể đánh thắng được hắn, chứ đừng nói đến Tả Công Nguyên xếp ở trước!"

Hồ Bưu ánh mắt nhìn chăm chăm vào Cố Dương.

Trong mắt tràn ngập chiến ý.

Hắn đã sớm nhìn ra Cố Dương đã luyện qua thân thể, hơn nữa thể phách cực kỳ cường hãn!

Thậm chí ngay cả hắn cũng có thể cảm nhận được một chút áp lực.

Vốn hắn còn tính đại chiến một hồi với Cố Dương.

Kết quả không nghĩ tới Cố Dương thế mà trực tiếp nhảy qua hắn, trực tiếp khiêu chiến Tả Công Nguyên.

Điều này khiến hắn khó chịu trong lòng.

Hắn lập tức đứng ra.

"Cố Dương, ta đến làm đối thủ của ngươi!"

Thấy vậy, Cố Dương nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn.

"Ta không có hứng thú với ngươi."

"Ngươi!"

Nghe được thái độ này của Cố Dương, Hồ Bưu nhất thời vô cùng tức giận.

Ngay lập tức cũng không để ý Cố Dương có đồng ý hay không.

Đúng là trực tiếp từ trên cầu thang phi thân xuống, trực tiếp nhảy vào đài tròn.

"Ta cũng muốn xem xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh!"

Trong lúc nói chuyện, Hồ Bưu nâng nắm đấm lên, khí huyết toàn thân bắt đầu khởi động giống như được rót vào.

Một quyền trực tiếp đánh về hướng Cố Dương.

"Băng Sơn Quyền!"

Quyền này vung ra như có thiên quân vạn mã cùng lao nhanh.

Phát ra một tiếng gầm thét rung trời, bay thẳng về phía Cố Dương!

Trong một quyền này của hắn.

Sức mạnh ẩn chứa bên trong nó hơn hẳn sức mạnh của một long!

Sức mạnh đạt tới một long rưỡi!

Sức mạnh kinh khủng như vậy kết hợp với quyền ý Tiểu Viên Mãn cộng thêm quyền pháp Thiên cấp hạ phẩm.

Đương nhiên là đánh đâu thắng đó.

Thấy vậy, Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt, lực lượng một long rưỡi?

Hắn khẽ cười một tiếng.

Chợt cũng là một quyền đánh ra.

Sức mạnh của một con rồng cũng trực tiếp tăng vọt tới một long rưỡi!

Quyền ý của Tiểu Viên Mãn cũng lập tức bộc phát ra.

Nhưng không giống nhau chính là...

Cố Dương không hề sử dụng quyền pháp.

Xuy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương va chạm với nắm đấm của Hồ Bưu trên không trung.

Ầm ầm!

Trùng kích kinh khủng nhất thời hóa thành từng đạo sóng khí dày nặng nhộn nhạo lên.

Đem hộ thuẫn bên cạnh đánh cho phát ra từng đợt âm thanh chói tai.

Cảnh tượng này khiến mọi người nhìn thấy đều tê dại da đầu.

Đây chính là sự va chạm giữa lực lượng đỉnh cao sao?

Nhưng mà...

Nếu bọn hắn không nhìn lầm, sức mạnh của Cố Dương có phải cũng tăng vọt đến một long rưỡi hay không?

Ngay khi bọn họ còn đang rung động thì

Ngay khoảnh khắc sau.

Một tiếng kinh hô vang lên.

Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Nhưng lại phát hiện Hồ Bưu không thể chống đỡ, cả người liên tục lui về phía sau, thần sắc hơi tái nhợt.

"Ngươi!"

Hồ Bưu mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Hắn có thể cảm giác rõ ràng lực lượng mà Cố Dương thi triển

ra cũng là một long rưỡi.

Nhưng mà...

Đều là một Long rưỡi, vì sao Cố Dương có thể trực tiếp nghiền ép mình?!

"Ngươi làm thế nào làm được như vậy?"

Hồ Bưu không nhịn được mà hô lên thất thanh.

"Chẳng qua đơn giản là khống chế lực lượng mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

Nghe thấy hắn nói vậy.

Hồ Bưu càng là há hốc mồm.

Khống chế lực lượng?

Đơn giản?

CMN đây là tiếng người sao?

Mà Cố Dương vừa nói xong.

Tất cả mọi người vẻ mặt thờ ra.

Bọn hắn chưa từng tiếp xúc qua tầng này.

Đương nhiên cũng không hiểu cái gọi là khống chế lực lượng là có ý gì.

Bọn họ không hiểu.

Có người tự nhiên có thể lý giải.

Trên đài cao.

Ba lão già sắc mặt trở nên nghiêm túc.

"Tuổi còn nhỏ đã nắm giữ khống chế lực đạo tinh chuẩn như thế..."

"Ta đã từng nhìn thấy lực đạo khống chế trình độ này trên người Vẫn Thiết đại sư."

"Chẳng lẽ Cố Dương khống chế trên phương diện lực đạo đã..."

"Thật là khiến người ta thán phục mà!"

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy kinh ngạc.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập cảm khái cùng kinh hỉ.

Hồ Bưu lại có chút không nhịn được.

Hắn tốt xấu gì cũng là người thứ mười sáu Huyền Điểu bảng, thiên tư thực lực đều cực kỳ cường hãn, bị một thiên kiêu tiểu quốc đánh thành bộ dáng này, hắn tự nhiên là khó có thể tiếp nhận.

"Cho dù như vậy, ngươi cũng không thể nào là đối thủ của ta!"

Hắn gầm lên một tiếng giận dữ.

Nhất thời quần áo trên người trực tiếp nát bấy.

Lộ ra một thân cơ bắp vô cùng cường tráng.

Ngay sau đó, trên thân thể hắn tản mát ra từng điểm quang mang kỳ dị.

Nhìn thấy vậy, người xem minh bạch tình huống lập tức lên tiếng kinh hô.

"Là Lực Linh Thể!"

"Ta đã sớm nghe nói Hồ Bưu có được thể chất đặc thù lực linh thể, không ngờ lại là thật!"

"Nghe đồn nếu toàn lực thúc giục lực lượng có thể tăng lực lượng bản thân lên gấp đôi!"

Đúng lúc này.

Khí huyết trên người Hồ Bưu nghiễm nhiên giống như sông hồ, lao nhanh không thôi.

"Bại cho ta!"

Hồ Bưu chợt nâng cánh tay phải lên.

Lực đạo kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Nhắm thẳng Cố Dương mà đi!

Rống!

Từng tiếng rồng ngâm mãnh liệt truyền đến.

Ngay sau đó, trên cánh tay phải của Hồ Bưu phảng phất như có ba đạo hư ảnh Chân Long lượn lờ.

Đó là dị tượng chỉ khi đạt tới tam long chi lực mới có thể dẫn động!

"Trời ạ, là sức mạnh của tam long!"

"Quả nhiên là lực linh thể!"

"Lực lượng trực tiếp tăng gấp bội, Cố Dương tất bại không thể nghi ngờ!"

"Lực lượng kinh khủng như thế... Cho dù là cường giả Đan Hư

cảnh cũng phải cẩn thận trốn tránh!"

"Cố Dương thế mà hoàn toàn không có ý trốn tránh sao?"

Từng đợt tiếng kinh hô vang lên.

Tất cả mọi người đều thán phục sức mạnh của ba con rồng bộc phát ra từ Hồ Bưu.

Đồng thời bọn họ cũng vô cùng kinh ngạc.

Cố Dương thế mà lại không có chút ý tứ trốn tránh nào.

Hắn bình tĩnh đứng tại chỗ.

Ánh mắt hắn lạnh nhạt nhìn về phía quyền của Hồ Bưu.

Chợt chậm rãi nâng nắm tay lên.

"Cố Dương thế mà còn tính đón đỡ sao?"

"Nếu như đón đỡ trực tiếp, sẽ chết chứ?"

"Có cần phải vậy không?"

Từng đợt âm thanh khó hiểu truyền đến.

Nhưng Cố Dương tự nhiên sẽ không để ý tới.

Hắn ta vung nắm đấm lên.

Quyền ý Tiểu Viên Mãn bùng nổ.

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng kinh khủng khó có thể tưởng tượng dâng lên!

Rống!

Một tiếng rồng gầm lập tức cũng vang lên.

Ngay sau đó liên tục ba đạo long ngâm vang lên.

Mọi người lập tức trợn tròn hai mắt.

Vội vàng nhìn qua.

Lúc này phát hiện trên cánh tay Cố Dương, nổi lên bốn đạo hư ảnh Chân Long.

Cùng lúc đó.

Hồ Bưu cũng nhìn thấy điểm này.

Trên mặt hắn ta lập tức lộ vẻ hoảng sợ.

Bốn đạo hư ảnh Chân Long.

Lực lượng của tứ long!

Không ngờ Cố Dương lại có được sức mạnh của tứ long!

Sao có thể như vậy!?

Nhưng hắn không kịp nghĩ nhiều.

Nắm đấm bao bọc lấy sức mạnh tứ long của Cố Dương ầm ầm rơi trên không trung.

Ầm ầm!

Quyền kình kinh khủng trực tiếp đánh bật một quyền của Hồ Bưu.

Lực lượng kinh khủng kia càng là trực tiếp đánh vào ngực Hồ Bưu.

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra ngoài.

Hắn ta không ngừng lùi lại.

Cuối cùng rốt cuộc cũng không cản nổi nữa.

Cả người trực tiếp bay ra ngoài, hung hãn ngã tại hộ thuẫn mới dừng.

Ầm ầm!

Tiếng chấn động dữ dội vang vọng toàn trường.

Lập tức, cả người Hồ Bưu ngã xuống đài tròn.

Cả người vô cùng suy yếu, bản thân bị trọng thương!

Có thể nói, nếu không phải Hồ Bưu đi theo con đường luyện thể thì…

Một quyền này của Cố Dương chỉ sợ đã trực tiếp đánh chết hắn!

Tĩnh!

Tĩnh lặng!

Sau khi nhìn thấy Hồ Bưu bị một quyền của Cố Dương đánh trọng thương,

Tất cả mọi người đều trầm mặc.

Lực lượng của tứ long!

Lại là sức mạnh của bốn con rồng!

Bọn họ vốn cho rằng Cố Dương có được lực lượng một long rưỡi đã xem như phi thường cực hạn.

Kết quả…

Cố Dương thế mà lại trực tiếp tăng vọt lực lượng trên cơ sở này lên tứ long!

CMN sao có thể làm được như vậy chứ?

Trên mặt mọi người lộ ra rung động và khó hiểu.

Không chỉ có người xem.

Ngay cả đám thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng cũng trợn trừng hai mắt.

"Hồ Bưu cũng không phải đối thủ của hắn?!"

"Năng lượng thật là khủng khiếp!"

"Sức mạnh của tứ long... điều này quả thực là biến thái!"

Tả Công Nguyên đứng hàng mười lăm, cũng chính là người vừa mới chuẩn bị bị Cố Dương khiêu chiến lúc này thần sắc đại biến.

Trong lòng thầm kêu may mắn.

Cũng may ban nãy người đi lên không phải hắn.

Bằng không...

Nếu như hắn ra sân đón một quyền này.

Sợ là trực tiếp phải đi đời nhà ma!

Cố Dương này thật sự là thiên kiêu đi ra từ nước nhỏ?

Nước Sở này lại có vận khí như vậy sao?

"Thế mà lại che giấu thực lực."

Diêu Tuyết thấy một màn như vậy cũng không khỏi trợn mắt

há hốc mồm.

Cố Dương che giấu thực lực, nàng tự nhiên là biết rõ.

Mỗi người đều có át chủ bài của mình.

Nhưng nàng không nghĩ tới lá bài tẩy của Cố Dương, lại là lực lượng tứ long!

Quả thực là không hợp thói thường!

Bên kia, ánh mắt Diệp Khuynh Thành nhìn về phía Cố Dương quang mang đại thịnh.

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta, đúng là hắn có ẩn giấu."

"Hơn nữa, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi."

Nghĩ đến điều này, Diệp Khuynh Thành cũng cảm thấy hiếu kỳ trong lòng đối với Cố Dương càng thêm nồng đậm.

Rốt cuộc trên người hắn còn có bao nhiêu bí mật?

"Đã nói không có hứng thú với ngươi, hà tất phải lãng phí thời gian?"

Cố Dương nhìn thoáng qua Hồ Bưu bị trọng thương khiêng ra ngoài, lắc đầu cảm khái một câu.

Mà những lời này của hắn, cũng là khiến cho vô số thiên kiêu trầm mặc không nói.

Sớm biết ngươi có tứ long chi lực, ai rảnh rỗi không có việc gì làm chủ động khiêu chiến ngươi chứ!

Trong lòng bọn họ nhịn không được điên cuồng chửi rủa.

Nhưng ngay sau đó, ánh mắt Cố Dương lại rơi vào trên người bọn họ.

Lập tức, thân thể bọn họ không khỏi căng thẳng.

Trong lòng đều mong đợi Cố Dương không nên khiêu chiến bọn hắn!

"Ta lựa chọn khiêu chiến thứ mười lăm Tả Công Nguyên."

Cố Dương lại nói ra câu nói này lần nữa.

Nghe đến đây.

Mặt nguyên bản của Tả Công đều đen lại.

Đại ca, sao ngươi còn không tha cho ta?

Đối với việc này, Tả Công Nguyên rất là bất đắc dĩ.

Chợt đứng dậy.

"Ta lựa chọn từ bỏ."

Nói xong, hắn lập tức rút vị trí của mình về.

Nghe đến đây, Cố Dương khẽ giật mình.

Cái tình huống gì?

Tại sao lại sợ rồi?

Không ai ngạc nhiên trước sự sợ hãi của Tả Công Nguyên cả.

Dù sao...

Lực lượng của bốn con rồng không phải trò đùa.

Nếu không cẩn thận, sẽ chết người đấy!

Thấy vậy, Cố Dương cũng có chút bất đắc dĩ.

"Vậy ta lựa chọn khiêu chiến xếp hạng mười bốn."

Cố Dương quay đầu nhìn về phía người còn lại.

Lời còn chưa nói hết.

Người đó trực tiếp giơ tay lên nói: "Xin lỗi, ta cũng lựa chọn từ bỏ."

"Vậy ta khiêu chiến xếp hàng thứ mười ba..."

"Ta đau bụng, cho nên từ bỏ."

"Vậy mười hai..."

"Ta có hơi mắc tiểu, thật ngại quá, ta cũng từ bỏ."

Ánh mắt Cố Dương chớp động.

Vài thiên kiêu Huyền Điểu bảng trước công nguyên không chút do dự, trực tiếp lựa chọn buông tha.

Đùa giỡn sao.

Lực lượng của tứ long, vậy còn đánh cái rắm gì nữa!

Bọn hắn không có khí lực cường hãn như Hồ Bưu.

Ngay cả khi đối mặt với Hồ Bưu, cũng phải cẩn thận nắm đấm mạnh mẽ của hắn.

Hơi chút sơ sẩy ăn một quyền cũng rất khó chịu.

Càng đừng nói Cố Dương có thực lực tứ Long đó!

Chủ yếu là bởi tư vị một quyền trước đó, nghĩ cũng không dám nghĩ tới!

Ít nhất cũng phải xương cốt toàn thân nổ tung đấy!

Cho nên, bọn họ tình nguyện tự hạ một hạng, cũng không nguyện ý chủ động đi tìm tội nhận!

Cứ như vậy diễn biến thành một màn này.

Cố Dương nhìn ai, người đó lập tức đứng ra từ bỏ.

Với lại mượn cớ thiên kì bách quái.

Khiến người ta không thể từ chối.

Cứ như vậy...

Thứ tự của Cố Dương tự nhiên là đi tới vị trí thứ mười một.

Mà nhìn thấy một màn này.

Tất cả khán giả đều dùng ánh mắt nhìn quái vật Cố Dương.

Kinh khủng thật!

Thật quá kinh khủng!

Có thể làm cho cường giả trên Huyền Điểu bảng chủ động nhận thua, còn đủ loại người phải tìm lý do nhận thua, có thể nói là Cố Dương cũng thuộc về người đầu tiên rồi.

Mấu chốt là...

Bọn họ cũng không có cách nào đi nói những thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng kia quá hèn.

Suy cho cùng, đây chính là sức mạnh của tứ long nha!

Không phải giỡn chơi!

Một bên khác, Tần Thiên Cương và Cổ Ngọc Hiền vốn còn cảm

thấy không phục bây giờ cũng hoàn toàn không còn cách nào khác.

"Thật không ngờ, hắn vậy mà lại sở hữu lực lượng của tứ long."

Vẻ mặt Tần Thiên Cương phức tạp.

Hắn vốn tưởng rằng thực lực của mình và Cố Dương không kém nhau nhiều.

Kết quả hiện tại xem ra...

Cố Dương căn bản không nghiêm túc với mình.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi đồng thời bị đả kích, lại có hi vọng Cố Dương có thể tiến vào mười thứ hạng đầu.

Như vậy thì...

Ít nhất trong lòng hắn cũng có thể thoải mái một chút.

Bị thiên kiêu đứng đầu top 10 Huyền Điểu bảng đánh bại, không mất mặt!

Tuy nhiên chênh lệch thực lực của mười người đứng đầu và gã Thiên Kiêu mười một về sau cũng không phải là một điểm nửa điểm.

Cố Dương muốn tiến vào mười hạng đầu... cũng không phải là dễ dàng như vậy!

Chí ít lực lượng bốn con rồng, đối với thiên kiêu mười thứ hạng đầu mà nói, nó không tính là gì cả.

Cố Dương vẫn đứng trên đài tròn.

Thoáng trầm ngâm một lát.

Chợt ngẩng đầu lên.

"Ta lựa chọn tiếp tục khiêu chiến... Mã Đằng xếp hạng sáu!"

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Lập tức mọi người chấn động.

"Không phải chứ, mười thứ hạng đầu cũng dám khiêu chiến sao?"

"Tuy rằng lực lượng của tứ long rất mạnh, nhưng đối với mười thiên kiêu hàng đầu mà nói cũng không tính là cái gì đúng không?"

"Có phải Cố Dương quá khinh thường rồi không?"

Từng đợt âm thanh nghi hoặc truyền đến.

Chẳng qua bây giờ bọn họ đã không dám khinh thường Cố Dương.

Dù sao vừa mới bị Cố Dương làm mất mặt.

Vì vậy giọng điệu cũng nhẹ nhàng hơn nhiều.

Mà cùng lúc đó.

Trên cầu thang.

Sắc mặt mấy tên thiên kiêu xếp hạng trước mười lần lượt lập tức trở nên khó coi.

Cố Dương thế mà dám trực tiếp khiêu chiến Mã Đằng thứ sáu?

Đây là xem thường bọn hắn?

Mặc dù có chút phẫn nộ, nhưng bọn họ cũng không nói thêm gì.

Chỉ là mặt lộ vẻ cười lạnh nhìn Cố Dương.

"Tự tin có thể, nhưng tự tin quá mức, hại chỉ có hại chính mình!"

"Lại vọng tưởng có thể một bước lên trời, thật sự là ý tưởng hão huyền!"

Bọn họ lầm bầm một chút.

Hiển nhiên là không coi trọng Cố Dương chút nào.

Nhưng Cố Dương cũng lười để ý tới bọn họ.

Cùng lúc đó.

Mã Đằng cũng chậm rãi đi ra.

Hắn mặc một bộ trường bào màu tím, thần sắc bình tĩnh nhìn Cố Dương.

"Cố Dương, không thể không thừa nhận, thực lực và thiên phú của ngươi không tồi."

"Nếu ngươi lựa chọn khiêu chiến mấy vị sau, có lẽ có cơ hội chen vào trước."

"Lựa chọn ta... là quyết định sai lầm nhất ngươi từng làm."

Mã Đằng lạnh nhạt mở miệng.

Phảng phất như là đang tự thuật lại một sự thật.

Thoạt nhìn dường như ngữ khí ôn hòa, là đang khuyên bảo Cố Dương.

Kỳ thực làm nổi bật mình, hạ thấp Cố Dương.

"Ngươi, chắc chắn thất bại không thể nghi ngờ."

Nghe đến đây.

Cố Dương cười nhạt một tiếng.

"Có thời gian khoác lác, không bằng ở đây gặp chân chiêu."

"Hừ!"

Thấy vậy, Mã Đằng cũng cười lạnh một tiếng, chợt chân nguyên toàn thân thình lình bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Khiến vô số người kinh ngạc không thôi.

"Khí tức này... Mã Đằng vậy mà đã đột phá Nguyên Hải cảnh tầng mười!"

"Hízz, mặc dù tuổi tác Mã Đằng khá lớn, nhưng hơn ba mươi tuổi liền có thể đột phá Nguyên Hải cảnh tầng mười, Đan Hư cảnh có hi vọng rồi!"

"Cố Dương lúc này thật đúng là đá vào tấm sắt rồi!"

"Có trò hay để xem rồi."

Không chỉ là người xem chung quanh.

Ngay cả năm thiên kiêu đứng đầu Huyền Điểu bảng cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Nhất là gã thứ năm Cốc Liên Tiếu.

Giờ phút này thần sắc cũng hơi ngưng tụ.

Vốn Mã Đằng chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng chín, thực lực so với hắn không chênh lệch nhiều lắm.

Hiện tại lại đột phá tới Nguyên Hải cảnh tầng mười.

Cứ như vậy...

Vị trí thứ năm của mình chỉ sợ không giữ được nữa rồi!

Sau khi bộc phát ra khí tức của mình, Mã Đằng cũng không chần chờ nữa, một bước rơi vào đài tròn.

Lập tức hộ thuẫn mở ra.

Chiến đấu bắt đầu!

"Ta cho ngươi một lần cơ hội xuất thủ, nào."

Mã Đằng chắp hai tay sau lưng, bộ dáng cao nhân thần bí.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy lạnh nhạt.

Giống như trong mắt hắn, Cố Dương căn bản không uy hiếp được hắn.

Thấy vậy, Cố Dương cũng có chút hứng thú nhíu mày.

Sau đó cũng không chậm trễ.

Một quyền trực tiếp đánh ra.

Quyền này không khác gì với một quyền lúc trước đã đánh bại Hồ Bưu.

Quyền ý Tiểu Viên Mãn kết hợp với lực lượng của tứ long.

Quyền kình ngút trời, lao thẳng về phía Mã Đằng.

Cảm nhận được khí tức kinh khủng trước mặt.

Thần sắc Mã Đằng hơi đổi.

Lại khủng bố như vậy?

Hiển nhiên, hắn cũng không dự liệu được uy lực một quyền của Cố Dương lại khủng bố như thế.

Nhưng vẫn còn trong phạm vi chấp nhận được.

Nghĩ đến đây.

Mã Đằng cũng trực tiếp giơ tay lên.

Linh đao trung phẩm rõ ràng rơi vào trong tay hắn.

Chợt hắn chém mạnh về phía trước ngực!

Một đạo đao khí mênh mông bất ngờ bộc phát ra.

Trong đó càng ẩn chứa đao ý Tiểu Viên Mãn.

Uy thế cường hãn, làm đài tròn dưới chân cũng bị chém ra từng vết đao sâu hoắm!

Leng keng, leng keng!

Đao khí và quyền kình va chạm trên không trung.

Không thể không nói, thực lực của Mã Đằng đích xác bất phàm.

Một đao này trực tiếp chặt đứt quyền kình.

Đao khí hoành không, thế đi không giảm, thẳng hướng Cố Dương mà đi.

Thấy vậy, Cố Dương hơi híp mắt, lại nâng một quyền lên, lúc này mới đánh tan đạo đao khí kinh khủng kia.

Cả người cũng lui lại một bước.

Lần đầu tiên giao phong.

Cố Dương rõ ràng là rơi vào hạ phong.

Mà nhìn thấy một màn này.

Từng đợt tiếng kinh hô vang lên.

"Không chỉ tu luyện Thiên cấp hạ phẩm công pháp đại thành, ngay cả Thiên cấp hạ phẩm đao pháp cũng tu luyện thành công?"

Người nói chuyện chính là Cốc Liên Tiếu xếp hàng thứ năm.

Hiện giờ biểu cảm của hắn thập phần ngưng trọng.

Bởi vì bây giờ thực lực mà Mã Đằng triển lãm ra đã vô cùng gần hắn, thậm chí còn khiến hắn cảm thấy bị uy hiếp!

Hơn nữa bọn họ cũng nhìn ra được.

Bây giờ Mã Đằng vẫn chưa thi triển toàn lực!

Giữa sân.

Một đao của Mã Đằng dễ dàng phá một quyền này của Cố Dương.

Trên mặt cũng lộ ra vẻ tươi cười.

"Ta đã nói rồi, Cố Dương, ngươi... Không phải đối thủ của ta."

"Một đao vừa rồi ta cũng không thi triển toàn lực, nếu thi triển toàn lực... bây giờ ngươi đã là một thi thể."

"Nhận thua đi, đừng lãng phí thời gian dựa vào nơi hiểm yếu chống lại."

Mã Đằng cầm đao đứng giữa không trung, khí tức hùng hậu không ngừng bùng nổ.

Hiển nhiên là định vung đao thứ hai.

Lời nói của hắn lúc này dường như là tận lực cho Cố Dương cơ hội đầu hàng.

"Bố cục! Đây là bố cục!"

"Thế cục của Mã Đằng rất lớn, lại còn cho Cố Dương cơ hội đầu hàng."

"Ta nói này, phải trực tiếp cho Cố Dương một đao, ai bảo hắn càn rỡ như vậy!?"

"Cho rằng mình có được sức mạnh của tứ long là vô địch rồi? Chê cười!"

Hành động lần này của Mã Đằng đương nhiên cũng tạo thành một hồi nghị luận kịch liệt.

Mà Mã Đằng cũng rất hưởng thụ loại cảm giác này.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng thay đổi, càng thêm khinh thường.

Chỉ là một thiên kiêu Sở quốc, sau khi vận cứt chó lĩnh ngộ được quyền ý Tiểu Viên Mãn, đạt được lực lượng tứ long, liền coi mình là vô địch thiên hạ?

Thật nực cười!

Cố Dương ngược lại không để ý đến ánh mắt chung quanh.

Nghe Mã Đằng nói vậy, hắn chỉ hơi hoạt động gân cốt một chút.

"Không biết ngươi từ đâu tới tự tin có thể giết được ta? Ngươi xứng không?"

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Hắn vừa dứt lời.

Lập tức khiến cho mọi người chấn động.

Cố Dương này thật sự là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ.

Rõ ràng thực lực khác biệt nhiều như vậy, thế mà vẫn là một bộ dạng bình tĩnh?

Mã Đằng cũng híp mắt.

Tiểu tử này...

Thế mà dám trào phúng hắn ta?

Chẳng lẽ hắn cho rằng, bản thân thật sự không dám làm tổn thương hắn?

Trên mặt Mã Đằng lộ ra vẻ tức giận.

Ánh mắt cũng trở nên bất thiện.

"Rượu mời không uống thích uống rượu phạt."

"Đã như vậy thì đừng trách ta không khách khí!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Mã Đằng lại giơ linh đao trong tay lên.

Giờ phút này.

Chân nguyên kinh khủng phun ra, trên không trung ngưng tụ hình thành một xoáy khí dày đặc.

Ngay sau đó, luồng khí xoáy quanh quẩn, nhanh chóng tràn vào bên trong thanh linh đao kia.

"Trảm Linh Tam Đao!"

Một tiếng gầm nhẹ từ trong miệng Mã Đằng truyền ra.

Tiếp đó, hắn nắm chặt linh đao, ngang nhiên hạ xuống.

Xuy!

Đao này chém xuống.

Trực tiếp chém ra ba luồng đao khí thế đại lực trầm trên không trung.

Chân nguyên kinh khủng bám vào trên đó, đao ý Tiểu Viên Mãn càng là dâng trào bộc phát!

Ầm ầm!

Ba luồng đao khí kinh khủng vắt ngang bầu trời.

Càng là làm ba đạo hộ thuẫn xung quanh triệt để bị rung động.

Lung lay như sắp đổ, phảng phất ngay sau đó sẽ bị nghiền nát!

Một đao này của Mã Đằng, có thể so với cường giả Đan Hư cảnh!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người đều lộ vẻ chấn động.

Mặt lộ vẻ chấn động.

"Một đao thật là khủng khiếp!"

"Đây là thực lực xếp hàng thứ sáu Huyền Điểu bảng sao?"

"Hừ... Thật quá kinh khủng!"

Trên cầu thang.

Thần sắc Cốc Liên Tiếu trở nên vô cùng ngưng trọng.

Hiển nhiên là từ trên người Mã Đằng cảm nhận được áp lực vô cùng mạnh mẽ.

Diêu Tuyết cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Về phần thiên kiêu đứng hàng thứ hai và thứ ba.

Còn lại là ôm quyền ở ngực, thần sắc lạnh nhạt nhìn một màn này.

Vẻ mặt không chút dao động.

Diệp Khuynh Thành cũng khá là bình tĩnh, ánh mắt quyến rũ kia thì nhìn vào người Cố Dương.

Đối mặt với một đao mạnh như vậy... Ngươi cũng phải xuất ra chút thứ gì đó rồi chứ?

Giữa sân.

Cố Dương ngẩng đầu nhìn ba đạo đao khí khủng bố đang bay nhanh về phía hắn.

Thần sắc vẫn vô cùng lạnh nhạt.

"Thú vị."

"Nhưng... chỉ thế mà thôi."

Cố Dương nhàn nhạt mở miệng.

Rồi lập tức lại xuất quyền.

Thấy vậy, người xem xung quanh lập tức ngồi không yên.

"Còn nữa?"

"Thật không sợ chết sao?"

"Nếu như bị đao khí này đánh trúng, thì phải mất mạng! Cố Dương không muốn sống nữa sao?"

Từng đợt âm thanh kinh ngạc không khỏi truyền đến.

Nhưng Cố Dương sẽ không để ý tới những âm thanh này.

Vẻ mặt hắn lạnh lùng.

Cánh tay phải đột nhiên phát lực.

Quyền ý Tiểu Viên Mãn thình lình bộc phát ra.

Ngay sau đó, trong ánh mắt của hắn hiện lên một vòng kim quang.

"Phục Ma Long Ngâm Quyền!"

Trong lòng Cố Dương phát ra một tiếng quát khẽ.

Cùng lúc đó.

Một tiếng long ngâm vang vọng toàn trường thình lình truyền đến.

Nghe được âm thanh truyền đến.

Mọi người cũng không có gì ngoài ý muốn.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ ý thức được có gì đó không đúng.

"Chờ đã... Tại sao chỉ có một tiếng long ngâm?"

"Không... Đây không phải là lực lượng của một rồng, mà là..."

"Quyền pháp!"

"Thiên cấp trung phẩm quyền pháp!"

Tiếng tán thưởng không ngờ lại vang vọng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm Cố Dương thình lình đánh ra.

Kim quang thình lình hiện ra.

Từng đạo kim long xoay quanh quyền phải của Cố Dương.

Không trung.

Một đạo hư ảnh Kim Long to lớn thình lình ngưng tụ hình thành.

Chợt phát ra một tiếng gào thét.

Trên vòng xoáy, ba đạo đao khí lao thẳng đến!

Rặc rặc rặc!

Không trung.

Hư ảnh Kim Long khổng lồ kia trực tiếp va chạm phá tan ba luồng đao khí.

Sau đó chính là dùng khí thế nghiền nát, lao thẳng đến Mã Đằng!

Giờ phút này Mã Đằng nhìn mà choáng váng.

Thiên cấp trung phẩm quyền pháp!

Cố Dương này thật sự chỉ là thiên kiêu một tiểu quốc!?

Thiên kiêu một tiểu quốc?! Vậy mà có thể tu luyện thiên cấp trung phẩm quyền pháp!?

Nhưng hắn căn bản không có quá nhiều thời gian để suy nghĩ.

Bởi vì lúc này hư ảnh Kim Long kinh khủng đang lao về phía hắn!

Hắn ta hốt hoảng nhấc đao.

Toàn bộ chân nguyên trong cơ thể đều bộc phát ra.

Định ngăn cản.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hư ảnh Kim Long trực tiếp ầm ầm rơi vào trên người Mã Đằng...

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tấm thuẫn ngưng tụ từ chân nguyên kia lập tức vỡ vụn.

Ngay sau đó, hắn nhìn thấy thân thể Mã Đằng như diều đứt dây trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Hộ thuẫn có thể ngăn cản một kích của cường giả Đan Hư cảnh càng là không ngăn được, trực tiếp vỡ vụn!

Bịch!

Thân thể Mã Đằng một đường mạnh mẽ đâm tới, thẳng đến khi đâm vào trụ đá cứng rắn ngoài tường, cuối cùng mới dừng lại.

Giờ phút này toàn thân Mã Đằng vô cùng chật vật.

Ống tay áo của hắn vỡ vụn.

Lộ ra một khối bảo giáp thượng phẩm.

Nếu không nhờ vào khối bảo giáp thượng phẩm này, một quyền này của Cố Dương... chỉ sợ có thể trực tiếp đánh chết hắn!

Nhưng cho dù có bảo giáp thượng phẩm ngăn cản.

Mã Đằng giờ phút này cũng đã hơi thở yếu ớt.

Cả người hắn ta ngay cả khí lực để đứng lên cũng không có.

Hắn khẽ cúi đầu, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Một quyền này...

Thật quá kinh khủng!

Chứng kiến một màn này.

Khán giả xung quanh đều choáng váng.

Trong đó có cả mười thiên kiêu đứng đầu Huyền Điểu bảng trên cầu thang.

Mấy tên lúc trước hết sức bất mãn với chuyện này, giờ phút này đều lộ ra vẻ mặt rung động.

Không thể tưởng tượng mà nhìn Cố Dương.

"Chuyện này... Y thế mà còn tu luyện thiên cấp trung phẩm quyền pháp!"

"Hơn nữa, nếu như ta nhìn không lầm... trình độ lĩnh ngộ của hắn dường như rất sâu sắc, chỉ sợ ít nhất cũng đại thành!"

"Khó trách hắn lại trực tiếp khiêu chiến Mã Đằng..."

Bọn họ triệt để hết cách.

Một quyền này nếu để cho bọn họ tiếp đón sẽ thảm hại hơn so với Mã Đằng.

Bọn họ cúi đầu, không nói thêm gì nữa.

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Thấy Cố Dương một quyền đem Mã Đằng đánh cho trọng thương, ba lão giả nhất thời trợn mắt há hốc mồm, gần như trong nháy mắt cùng đứng dậy.

"Cái gì!?"

"Quyền pháp Thiên cấp trung phẩm đầy!"

"Viên mãn, hắn thế mà lại tu luyện tới viên mãn!?"

Ba vị lão giả không nhịn được, sợ hãi thán phục.

Phải biết võ học Thiên cấp ở trong vương triều Huyền Điểu cũng không tính là hiếm lạ cỡ nào.

Võ học Thiên cấp trung phẩm bọn họ cũng có.

Nhưng tu luyện võ học Thiên cấp độ khó cực cao.

Cho dù có thể tu luyện nhập môn, muốn tiếp tục tăng lên, cũng cần thời gian rất lâu thậm chí là cực lâu mới có thể làm được!

Đừng nói đại thành.

Ngay cả thiên kiêu có thể tu luyện võ học Thiên cấp cũng có rất ít.

Về phần viên mãn trên đại thành thì càng thêm khó khăn!

Mà Cố Dương rõ ràng mới mười bảy tuổi.

Nhưng đã tu luyện một môn thiên cấp trung phẩm quyền pháp tới viên mãn!

Phải có ngộ tính yêu nghiệt nào mới có thể làm được?

"Xem ra chúng ta quá coi thường hắn rồi!"

"Yêu nghiệt như vậy thành tựu tương lai tuyệt đối sẽ không

quá thấp!"

"Cho dù là ở Đại Viêm hoàng triều, cũng là thiên kiêu trong thiên kiêu!"

Ba gã lão quái vật Huyền Điểu vương triều giờ phút này đều phát ra từng tiếng sợ hãi thán phục.

Trên cầu thang.

Hai gã đứng hàng thứ hai và thứ ba híp híp mắt, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng trở nên khác lạ.

Diêu Tuyết thì trợn mắt há hốc mồm, hoàn toàn sửng sốt.

Nàng hoàn toàn không ngờ Cố Dương thế mà còn lưu át chủ bài.

Hơn nữa con át chủ bài này là tu luyện Thiên cấp trung phẩm quyền pháp đến viên mãn!

Này không khỏi cũng quá biến thái đi!

Cố Dương thật sự trưởng thành từ một nước nhỏ như Sở quốc sao?

Đây cũng không phải lần đầu tiên nàng nảy sinh suy nghĩ này.

Không có cách nào.

Bởi vì thật sự là...

Quá khó tin.

Hoàn toàn không tưởng tượng nổi, thiên kiêu từ trong một tiểu quốc lại có thể thể biểu diễn ra thiên phú yêu nghiệt kinh khủng như vậy!

Diệp Khuynh Thành thấy vậy, trên khuôn mặt tinh xảo ngoại trừ kinh ngạc ra, đúng là hiếm thấy có thêm một tia chiến ý.

Cảm nhận được ánh mắt xung quanh.

Cố Dương vẫn đứng trên đài tròn.

Thần sắc bình tĩnh đứng đó.

Hắn trầm ngâm một lát.

Khiêu chiến luôn mang tính lựa chọn, hình như có chút phiền phức.

Vẫn là đề phòng tình huống lúc trước lại xuất hiện lần nữa thì tốt hơn.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu.

Sau đó ánh mắt nhìn lướt qua tất cả thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng.

Ánh mắt Cố Dương sắc bén giống như lưỡi dao.

Thiên kiêu bị nhìn thấy đều quay đầu đi, không dám đối mặt.

Đồng thời cũng rất tò mò, kế tiếp Cố Dương sẽ lựa chọn khiêu chiến ai đây?

Là đánh chắc ăn chắc? Hay là tiếp tục nhảy qua, trực tiếp khiêu chiến ba gã thiên kiêu đứng đầu?

Trong lòng mọi người đều vô cùng mong đợi nhìn Cố Dương.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Cố Dương rốt cục mở miệng.

"Như vầy đi, ai trong các ngươi cảm thấy có thể đánh thắng ta, liền trực tiếp lên đây đi, ta sẽ không đi khiêu chiến các ngươi đâu."

"Ai có tự tin thì lập tức lên đây."

"Ta, tùy thời phụng bồi."

Cố Dương vô cùng bình tĩnh nói một phen những lời này.

Lời này giống như tiếng sét đánh bên trong bình địa vậy.

Chấn động toàn trường!

Tất cả mọi người đều trợn tròn hai mắt.

Trong đó có cả thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng, thậm chí là ba lão giả trên đài cao.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương sẽ làm như vậy.

Không lựa chọn khiêu chiến, mà là để cho...

Thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng tới khiêu chiến hắn?

Cái này mẹ nó cũng chỉ có Cố Dương mới có thể làm ra!

Tất cả người xem đều ngơ ngác nhìn nhau.

Trong lòng bọn họ vô cùng chấn động, cũng không biết nói gì cho phải.

Dù sao, lấy thực lực Cố Dương biểu hiện ra, tuyệt đối có tư cách nói ra lời này.

Chỉ là chưa bao giờ phát sinh loại tình huống này, trước kia cũng có tồn tại thiên kiêu đến mức một bước này của Cố Dương.

Chỉ là không có người làm như vậy, cho nên mới có vẻ vô cùng chấn động!

Trên đài cao.

"Tiểu tử này... có chút thú vị."

Lão giả mặc áo tím lộ vẻ kinh ngạc, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

Hiển nhiên, hắn ta không nghĩ tới Cố Dương sẽ làm vậy.

"Ha ha, ta thích tính cách của tiểu tử này, rất ngông cuồng!"

Lão giả bên hông buộc hồ lô rượu cũng nhếch miệng cười nói.

"Người trẻ tuổi mà, không khí thịnh thì còn gọi là trẻ tuổi sao?"

Lão giả áo lam cũng nhẹ nhàng vuốt qua chòm râu hoa râm của mình, hài lòng nói.

"Đã như vậy... Vậy thì cứ để cho hắn làm ẩu một lần là được."

Ba lão giả nghị luận với nhau một phen, sau đó dồn dập gật đầu.

Bọn họ không lựa chọn cắt đứt Cố Dương.

Nếu Cố Dương muốn đổi một phương thức khác, vậy cứ thuận theo hắn đi!

Dù sao cũng không ảnh hưởng tới kết quả.

Nhìn thấy ba vị lão giả đều ngầm đồng ý cho Cố Dương hành động.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng đứng ở trên cầu thang cũng có chút chấn động.

Nhưng nếu ba vị này ngầm cho phép.

Vậy bọn họ tự nhiên cũng không có lý do để chần chờ.

Đương nhiên, đám thiên kiêu xếp hạng thấp hơn Mã Đằng không có can đảm tiến lên khiêu chiến Cố Dương.

Ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người năm thiên kiêu đứng đầu.

Bọn họ cũng rất tò mò.

Rốt cuộc là vị thiên kiêu nào lại chọn cách khiêu chiến?

Dù sao lời này của Cố Dương không thể nghi ngờ chính là trực tiếp tuyên chiến với bọn họ.

Nếu như không ứng chiến...

Dù sao cũng có chút mất mặt.

Cốc Liên Tiếu xếp hạng năm có chút động tâm.

Hắn lại hồi tưởng lại bộ dáng thảm bại mới vừa rồi của Mã Đằng.

Hắn hơi chần chờ.

Lấy thực lực của hắn, hiện giờ Mã Đằng đều có thể uy hiếp đến hắn.

Huống chi Cố Dương có thể dùng một quyền đánh Mã Đằng trọng thương.

Sau một phen suy tư.

Hắn lắc đầu, không lựa chọn khiêu chiến.

Mà Diêu Tuyết làm người đứng thứ tư giờ phút này lại có chút rục rịch.

Thực lực của nàng không hề kém.

Bây giờ tự nhiên cũng muốn giao thủ thử một chút với Cố Dương.

Chỉ là nàng còn chưa kịp đứng ra.

Ngay sau đó, một bóng người cấp tốc từ trên cầu thang nhảy ra, trực tiếp rơi vào trên đài tròn.

"Huyền Điểu bảng đệ nhị, Sở Thần Tiêu."

Trên đài tròn.

Một gã thanh niên ôm quyền đứng đó.

Trong ánh mắt hiện ra chiến ý kinh người, ánh mắt nhìn chăm chú Cố Dương.

Nhìn thấy vậy.

Nhất thời không ít người lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Chà... Ta cho rằng Cốc Liên Tiếu hoặc là Diêu Tuyết sẽ khiêu chiến, không nghĩ tới, Sở Thần Tiêu thế mà lại ra sân?!"

"Sở Thần Tiêu chính là thiên kiêu đệ nhị Huyền Điểu bảng, thiên phú thực lực gần bằng Diệp Khuynh Thành đệ nhất."

"Đúng vậy, lúc Diệp Khuynh Thành còn chưa xuất thế... Sở Thần Tiêu chính là thiên kiêu số một của Huyền Điểu Vương triều chúng ta mà!"

"Không nghĩ tới Sở Thần Tiêu lại lựa chọn ra tay nhanh như vậy, Cố Dương cũng coi như hết sức vinh hạnh đi."

Đối với việc người ra mặt là Sở Thần Tiêu.

Mọi người trong vương triều Huyền Điểu Vương xung quanh đương nhiên đều biết.

Bọn họ cũng hiểu rõ thực lực của Sở Thần Tiêu mạnh mẽ cỡ nào!

Mặc dù yếu hơn Diệp Khuynh Thành một đầu, nhưng tất cả thiên kiêu đều dưới hắn ta.

Đều là bị hắn ép tới không thể ngẩng đầu lên được!

Hắn đã từng là thiên kiêu hàng đầu của Huyền Điểu vương triều, không ai có thể sánh vai!

Có điều một năm trước, Sở Thần Tiêu mới hai mươi lăm từng đánh một trận với Diệp Khuynh Thành độ hai mươi tuổi.

Khi đó cái danh thiên kiêu đệ nhất vương triều Huyền Điểu kia của hắn đã bị Diệp Khuynh Thành dễ dàng cướp đi.

Trong lòng của hắn tất nhiên là vô cùng không phục.

Vì vậy hắn chọn một cơ hội, lựa chọn khiêu chiến Diệp Khuynh Thành.

Mà trận quyết chiến kia, người biết được cũng không nhiều.

Nhưng tất cả mọi người đều biết rõ hắn đã thất bại!

Sở Thần Tiêu thất bại!

Hơn nữa còn thất bại rất thảm hại!

Sau đó Sở Thần Tiêu triệt để chán chường, một tấm lòng tu đạo suýt chút nữa tổn hại!

Thời gian một năm này.

Huyền điểu vương triều thiên kiêu không ngừng xuất hiện.

Thậm chí có thiên kiêu suýt nữa uy hiếp đến vị trí thứ hai của

hắn.

Nhưng thiên kiêu như Sở Thần Tiêu, mặc dù suy sụp một năm, không có chút tiến bộ nào.

Nhưng bảo tọa vẫn vững vàng ở đó!

Đây cũng chính là chỗ mạnh mẽ của Sở Thần Tiêu!

"Xem ra hắn đã đi ra."

Trên đài cao.

Sau khi lão giả mặc tử bào nhìn thấy Sở Thần Tiêu chủ động nghênh chiến, trong đôi mắt đục ngầu của lão ta lóe ra quang mang nhàn nhạt.

"Thần Tiêu có thiên phú cường hãn, cho dù ở trong hoàng triều Đại Viêm cũng có thể tính là người nổi bật, chỉ tiếc là... Đời này xuất hiện một vị Diệp Khuynh Thành càng thêm yêu nghiệt hơn."

"Đúng vậy, nhưng hắn có thể đi ra... đối với hắn mà nói cũng là chuyện tốt, có lẽ hắn có thể nhờ vào đó tiến thêm một bước cũng không chừng."

Ba lão già vừa cảm khái một phen, cũng bắt đầu thảo luận.

Mà ánh mắt bọn họ độc đáo cỡ nào.

Càng là quan sát một phen.

Phát hiện một tia không thích hợp trên người Sở Thần Tiêu.

"Một năm qua, dường như hắn cũng không phải không tiến bộ chút nào."

"Khí tức được thu liễm rất nhiều, trở nên trầm ổn, nhưng thực lực cũng càng thêm kinh khủng."

"Ha ha, thú vị, trận chiến này... sẽ rất thú vị."

Ngay thời điểm ba gã lão giả đang nghị luận.

Bên dưới cầu thang.

Tất cả thiên kiêu Huyền Điểu bảng cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Trong lúc kinh ngạc còn mang theo chờ mong nhìn về phía đài tròn.

"Sở Thần Tiêu này... Vậy mà dám khiêu chiến Cố Dương trước một bước!"

Diêu Tuyết hơi há miệng, dường như có chút bất mãn.

Vốn là nàng còn muốn cùng Cố Dương giao thủ một phen!

Hiện tại Sở Thần Tiêu ra tay, vậy chắc chắn nàng không còn cơ hội!

Dù sao Cố Dương chỉ có một cơ hội khiêu chiến, thành công mới có thể tiếp tục khiêu chiến, nếu thất bại vậy thì phải kết thúc rồi!

"Thật sự là đáng tiếc."

Nàng bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhưng trong ánh mắt nhìn về phía đài tròn vẫn mang theo một chút chờ mong.

Không biết Cố Dương có thể chống đỡ mấy hiệp trong tay Sở Thần Tiêu đây?

Thực lực của Sở Thần Tiêu như thế nào, năm người đứng đầu Huyền Điểu bảng về cơ bản đều hiểu rất rõ!

Kinh khủng!

Cực kỳ kinh khủng!

Có thể nói ngoại trừ Diệp Khuynh Thành, toàn bộ vương triều Huyền Điểu không có bất kỳ thiên kiêu nào là đối thủ của hắn!

Cho nên cho dù Cố Dương đã biểu hiện ra thực lực hết sức không tầm thường, nhưng vẫn không thể nào là đối thủ của Sở Thần Tiêu!

Loại suy nghĩ này.

Không chỉ có một mình Diêu Tuyết nghĩ như vậy.

Hầu như toàn bộ người xem ở Huyền Điểu vương triều đều nghĩ như vậy.

Không ai cảm thấy Cố Dương có thể chiến thắng thiên kiêu đệ nhất này!

Ở vị trí cao nhất.

Diệp Khuynh Thành yên lặng đứng đó.

Thấy Sở Thần Tiêu lên sân khấu cũng có chút ngoài ý muốn.

Nhưng lập tức trong mắt nàng lộ ra một tia mong đợi.

Trận chiến đấu này...

Đúng là rất thú vị.

Đương nhiên nàng có ấn tượng với Sở Thần Tiêu.

Dù sao Sở Thần Tuyết cũng từng là thiên kiêu số một.

Mặc dù là bại tướng dưới tay mình nhưng không có nghĩa là thực lực của hắn rất yếu.

Chỉ là so với bản thân mà thôi.

"Lần này, bí mật của ngươi không còn chỗ nào để che giấu nữa đúng không?"

Trong lòng Diệp Khuynh Thành nỉ non, nàng hiện giờ đã hiếu kỳ với Cố Dương đến cực điểm.

Hận không thể tự mình xuất thủ khai thác tất cả bí mật trên người Cố Dương.

Nhưng nếu Sở Thần Tiêu đã ra tay, vậy hắn cũng không cần phải giấu giếm nữa.

Về phần ai có thể đạt được thắng lợi cuối cùng, chẳng biết vì sao, trực giác của nàng mách bảo là hắn.

Sợ rằng Sở Thần Tiêu sẽ thua!

Đương nhiên đây cũng chỉ là trực giác mà thôi.

Rốt cuộc là ai có thể thắng lợi, còn phải chân chính giao thủ mới có thể biết được.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trên đài tròn.

Cố Dương nhìn thấy hành động của Sở Thần Tiêu.

Cũng hơi dừng lại.

Rồi chợt chắp tay.

"Sở quốc, Cố Dương."

Xem như đã làm ra một cái cấp bậc lễ nghĩa tương ứng.

Thấy vậy, chiến ý trong mắt Sở Thần Tiêu càng trở nên nồng

đậm.

Nhưng hắn không vội ra tay.

Mà là đánh giá Cố Dương.

Ánh mắt hơi ngưng tụ.

"Ta biết, ngươi còn ẩn giấu tu vi của mình."

"Ta cũng có thể nhìn ra được, ngươi vẫn chưa đột phá Nguyên Hải cảnh."

"Tuy rằng thủ đoạn ngươi phô bày ra hiện tại cũng đủ cường hãn, nhưng..."

Hắn chậm rãi lắc đầu.

"Không đủ, còn lâu mới đủ được!"

"Ta có thể từ trong mắt ngươi nhìn ra một tia chiến ý, ngươi muốn...Khiêu chiến đệ nhất, khiêu chiến Diệp Khuynh Thành, đúng không?!"

Sở Thần Tiêu bỗng nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Cố Dương ngược lại có chút ngoài ý muốn.

Tên Sở Thần Tiêu này...

Ngược lại có chút thú vị.

Chẳng qua có thể đoán được mục đích của hắn cũng không tính là gì.

Hắn đã tới tham gia trận chiến bách quốc, tự nhiên là vì đứng đầu!

Điểm này, chưa bao giờ thay đổi.

Cho nên, tất nhiên hắn ta cũng không phản bác, chậm rãi gật đầu.

Thấy vậy, Sở Thần Tiêu cũng tiếp tục mở miệng nói: "Hôm nay với thực lực ngươi biểu hiện ra, muốn khiêu chiến Diệp Khuynh Thành, còn lâu mới đủ tư cách."

"Cho nên... hành trình khiêu chiến của ngươi dừng ở đây."

Sở Thần Tiêu vừa dứt lời.

Chiến ý toàn thân sôi trào.

Mà lời nói này của Sở Thần Tiêu cũng khiến vô số người chung quanh chấn động.

Bọn họ đều biết Sở Thần Tiêu là bại tướng dưới tay Diệp Khuynh Thành.

Nhưng họ cũng không ngờ Sở Thần Tiêu ra tay là vì Diệp Khuynh Thành?

Hoặc là nói...

Hiện giờ Sở Thần Tiêu đã hoàn toàn bị Diệp Khuynh Thành thuyết phục, thậm chí y còn ngăn trở người muốn khiêu chiến Diệp Khuynh Thành!

Phải biết Sở Thần Tiêu năm đó là thiên kiêu có thể khiến sứ giả hoàng triều Đại Viêm phải tán thưởng!

Vậy Diệp Khuynh Thành phải mạnh đến cỡ nào mới có thể khiến Sở Thần Tiêu hoàn toàn tin phục được.

Thậm chí có thể nói là hoàn toàn không còn tính khí!

Đã không còn bất kỳ ý nghĩ tranh phong nào với Diệp Khuynh Thành nữa rồi!

Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Vốn hắn còn tưởng Sở Thần Tiêu này muốn nói mình trâu bò đến mức nào.

Kết quả nói nhiều lời như vậy thì ra là để lót đường cho Diệp Khuynh Thành?

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi hơi ngẩng đầu.

Chương 260 - Sở Thần Tiêu khiêu chiến Cố Dương, đã từng là người đứng đầu vương triều Huyền Điểu (3)

Ánh mắt nhìn lên cầu thang, bóng người xinh đẹp trong trẻo nhưng lạnh lùng vô cùng kia.

Cùng lúc đó.

Diệp Khuynh Thành cũng nhìn sang phía hắn.

Ánh mắt hai người đụng vào nhau giữa không trung.

Cố Dương sắc mặt có chút cổ quái.

Vì sao ta cảm giác ánh mắt của Diệp Khuynh Thành có chút kỳ quái đối với mình nhỉ?

Giống như là nhìn thấy món đồ chơi mới lạ nào đó, trong ánh mắt tràn đầy hiếu kỳ và thăm dò.

Làm cho trên người Cố Dương đều nổi một chút da gà.

Cố Dương không khỏi lắc đầu.

Thu hồi ánh mắt.

Mà đúng lúc này.

Rốt cục Sở Thần Tiêu cũng chuẩn bị xuất thủ!

Chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng giận dữ.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức vô cùng cường đại từ trên người hắn bay lên!

Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong!

Cỗ khí tức này rõ ràng đã đạt đến cực hạn của Nguyên Hải cảnh...

Nhưng ngay sau đó...

Khí tức trên người Sở Thần Tiêu vậy mà lại lần nữa tăng lên.

Nhưng chân nguyên của hắn vẫn như cũ là trạng thái lỏng, vẫn chưa trực tiếp đột phá đến Đan Hư cảnh.

Chứng kiến một màn này.

Mọi người nhao nhao choáng váng.

"Tình huống gì vậy? Trên Nguyên Hải cảnh thập trọng đỉnh phong... Lại không phải là Đan Hư cảnh?"

"Nghe đồn trên Nguyên Hải Cảnh mười tầng, còn có ba tầng cảnh giới cực hạn, chẳng lẽ Sở Thần Tiêu lại lựa chọn đột phá cực hạn!?"

"Hízz, Nguyên Hải Cảnh thế mà còn có cực hạn trong cực hạn? Quả thực chưa từng nghe lần nào!"

Từng đợt âm thanh kinh ngạc truyền đến.

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Ba gã lão giả thần sắc cũng hơi khựng lại.

"Không ngờ Thần Tiêu lại chọn khiêu chiến cực hạn."

"Đúng vậy, hơn nữa còn thành công đột phá Nguyên Hải cảnh tầng mười một, cứ như vậy, chỉ cần hắn nửa đường không chết trẻ... Xác suất thành tựu Sinh Tử cảnh trong tương lai rất lớn!"

"Ngược lại đáng tiếc Cố Dương, hắn thế mà lựa chọn đột phá cực hạn ở Bão Nguyên cảnh."

Lại một tiếng thở dài truyền đến.

Bão Nguyên cảnh và Nguyên Hải cảnh đều có cực hạn.

Nhưng độ khó cực hạn của hai cái hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Cực hạn Bão Nguyên cảnh rất dễ chạm đến.

Đột phá cũng không khó, nhưng khó chính là sau khi đột phá cần vượt qua lôi kiếp, trừ điều đó ra...

Sau đó gặp phải bình cảnh đều thập phần dày nặng.

Rất khó đột phá.

Nhưng nếu chọn lựa Nguyên Hải Cảnh đột phá cực hạn, độ khó này sẽ giảm đi rất nhiều!

Hơn nữa Nguyên Hải cảnh muốn đột phá cực hạn thì độ khó còn cao hơn, nhưng một khi đột phá cực hạn thì tương lai tiền đồ vô lượng!

Thậm chí có thể chạm đến cấp độ Sinh Tử cảnh!

Mỗi lần đột phá một cực hạn, tăng lên đối với thực lực cũng chưa từng có!

Toàn bộ Huyền Điểu vương triều, thiên kiêu có thể đột phá

đến Nguyên Hải cảnh tầng mười một, số lượng cực kỳ ít ỏi, mà mỗi người có thể làm được, không hề ngoại lệ đều là một trong những thiên kiêu yêu nghiệt nhất của vương triều Huyền Điểu!

Cố Dương cũng có chút ngoài ý muốn nhìn Sở Thần Tiêu.

Hiển nhiên y cũng không ngờ được... Trong Nguyên Hải cảnh cũng có cực hạn.

Mà cực hạn của Nguyên Hải cảnh, rõ ràng mạnh hơn Bão Nguyên cảnh gấp mấy lần!

Tu vi của Sở Thần Tiêu rõ ràng chỉ đạt đến Nguyên Hải Cảnh tầng mười một, khí tức lại tăng vọt gấp mấy lần!

Điều này cũng làm cho Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Cũng là đột phá cực hạn, sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Nhưng hắn cũng không suy nghĩ nhiều.

Trong lòng cũng có chiến ý sôi trào.

Thực lực Nguyên Hải cảnh tầng mười một của Sở Thần Tiêu tất nhiên sẽ vô cùng khủng bố!

Hắn cũng muốn thử xem thực lực của cường giả Nguyên Hải cảnh tầng mười một đến cùng là như thế nào!?

Ôm ý tưởng thăm dò.

Thân hình Cố Dương khẽ động, liền nhanh chóng tới gần Sở Thần Tiêu.

Sau đó một quyền đánh ra!

Một quyền này vẫn như cũ chỉ dung hợp với quyền ý Tiểu Viên Mãn, kết hợp với Phục Ma Long Ngâm Quyền thình lình bộc phát

ra.

Khiến cho không gian rung động!

Một quyền vừa rồi của hắn, chính là trực tiếp đánh Mã Đằng xếp hạng thứ sáu trọng thương!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người vây xem xung quanh đều mở to hai mắt nhìn.

Muốn nhìn xem đối mặt với một quyền này, Sở Thần Tiêu sẽ ứng đối như thế nào?

Sở Thần Tiêu nhìn một quyền này của Cố Dương.

Trên mặt hiện ra vẻ tươi cười.

"Một quyền này của ngươi có uy lực không tệ, nhưng vô dụng với ta!"

Sở Thần Tiêu tự tin cười một tiếng, ngay lập tức lấy ra một thanh trường kiếm đỏ rực từ trong nhẫn trữ vật.

Trên thân kiếm có khắc những đường vân màu đỏ rực.

Nhìn qua giống như một thanh kiếm nhuốm lửa!

Xuy!

Trong nháy mắt Sở Thần Tiêu rút kiếm.

Kiếm ý Tiểu Viên Mãn thình lình bộc phát ra.

Ngay sau đó từng đạo rắn lửa phun ra nuốt vào trực tiếp từ trên thân thanh Trường Kiếm nhuốm lửa bắn ra!

"Đốt táng!"

Hắn thấp giọng quát một tiếng.

Trường kiếm đỏ rực trong tay chém ngang bầu trời!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trong nháy mắt, một đạo kiếm khí thông thiên như cầu vồng nối mặt trời thình lình bộc phát ra.

Kiếm khí đỏ rực như lửa như vật sống đâm thẳng vào Cố Dương.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí cường hãn này chính là trực tiếp chém nát quyền kình của Cố Dương.

Thế đi không giảm rơi vào ngực Cố Dương.

Lực lượng cường hãn càng đẩy lui Cố Dương mấy chục bước.

Chỉ thấy áo bào trước ngực Cố Dương bỗng hằn lên một vết kiếm!

Nhưng lại không thể tổn thương được Cố Dương.

Thấy vậy, thần sắc Sở Thần Tiêu không khỏi ngưng tụ.

Một kiếm này thế mà cũng không thể làm hắn bị thương?

Thể phách của hắn thế mà đã mạnh mẽ đến mức này rồi sao?

Mà một màn này, cũng là khiến cho vẻ mặt của khán giả kích động.

"Cố Dương vẫn còn quá trẻ."

"Có điều hắn lại có thể đỡ được một kiếm này của Sở Thần Tiêu, đã rất tốt rồi."

"Kiếm pháp thiên cấp trung phẩm đại thành... Không hổ là Sở Thần Tiêu!"

"Xem ra Cố Dương sẽ dừng lại ở đây."

Bọn họ sợ hãi thán phục không thôi.

Các thiên kiêu còn lại trên Huyền Điểu bảng cũng cảm khái.

Cố Dương chỉ sợ không thể tiếp tục đi nữa.

Nhưng Diệp Khuynh Thành là người đứng đầu bảng, thời khắc này đôi mắt đẹp khẽ chuyển, có vẻ bình tĩnh.

Nàng cũng nhìn ra được...

Sở Thần Tiêu còn chưa sử dụng toàn lực, nhưng tương tự như vậy, Cố Dương cũng không có!

Kết quả cuối cùng như thế nào, vẫn chưa biết.

Ánh mắt Sở Thần Tiêu nhìn chằm chằm vào vết kiếm trên y phục Cố Dương.

Xuyên qua vết kiếm, có thể nhìn thấy làn da bóng loáng như ngọc của Cố Dương.

Một kiếm này của mình...

Thậm chí cũng không thể lưu lại vết kiếm trên người Cố Dương.

Nhưng mà, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi!

Nghĩ đến đây.

Sở Thần Tiêu không có gì chần chờ.

Cầm trong tay trường kiếm màu đỏ lửa kia lao thẳng đến Cố

Dương.

Rẹt!

Hắn trực tiếp chém ra một kiếm.

Kiếm khí đỏ rực bất ngờ bộc phát ra lần nữa.

Mà lần này kiếm khí vẫn như cũ là nhắm thẳng vào ngực Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương mỉm cười.

Không có chút ý tứ lui về sau, mà thẳng tiến tới trước mặt.

Lại đấm ra một quyền.

"Thủ đoạn như nhau dùng lần thứ hai sẽ không có bất cứ thay đổi nào!"

Nhìn thấy một quyền này của Cố Dương, Sở Thần Tiêu nhướng mày.

Hắn không khỏi dặn dò.

Chiến ý trong ánh mắt hắn đã tiêu tan không ít.

Nếu như thủ đoạn của Cố Dương vẻn vẹn chỉ là quyền ý viên mãn thì không thể nghi ngờ là hắn có chút thất vọng.

Năng lực này đừng nói là hắn, ngay cả Cổ Huyền Đao hạng ba cũng dễ dàng đánh bại!

Nhưng hắn vừa dứt lời.

Khoé miệng Cố Dương càng lúc càng trở nên tươi cười nồng đậm.

"Thật sao? Vậy ngươi nhìn kỹ một chút."

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Phía trên quyền phải của Cố Dương, một cỗ ý cảnh huyền diệu không cách nào tưởng tượng đột nhiên bộc phát!

Quyền ý đại viên mãn!

Cũng là hình thái cuối cùng của quyền ý cơ sở!

Quyền ý đại viên mãn vừa ra.

Một quyền này của Cố Dương trong nháy mắt trở nên vô cùng cường hãn.

Trong nháy mắt ầm ầm.

Liền trực tiếp đánh kiếm khí ngọn lửa đỏ bên trên bầu trời nổ nát thành mảnh vụn!

Ngay sau đó, thế đi không giảm, trực tiếp rơi vào trên người Sở Thần Tiêu.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Thần sắc Sở Thần Tiêu cũng đột nhiên biến đổi.

Hắn không có thể chất cường hãn như Cố Dương.

Chỉ thấy mặt gã ửng hồng, cả người bị cỗ lực lượng cường hãn này oanh kích, trực tiếp bay ngược ra sau.

Trên không trung, hắn phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa.

Có điều Sở Thần Tiêu cũng phản ứng cực nhanh, điều chỉnh tư thế trên không trung rồi nhanh chóng trôi nổi giữa không trung.

Sắc mặt có vẻ hơi tái nhợt.

Mặt lộ vẻ khiếp sợ nhìn Cố Dương.

"Quyền ý đại viên mãn!"

Cùng lúc đó.

Tất cả mọi người đều nhìn mà choáng váng.

Đại.

Đại viên mãn quyền ý!?

Đây chính là hình thái cuối cùng của quyền ý cơ bản!

Cực hạn của Cố Dương... Thế mà không phải là quyền ý tiểu viên mãn, mà là quyền ý đại viên mãn trong truyền thuyết!?

Ánh mắt bọn hắn nhìn về phía Cố Dương tràn đầy vẻ không thể tin.

CMN đây thật sự là người sao?!

Mười bảy tuổi lĩnh ngộ quyền ý đại viên mãn!

Không chỉ là người xem.

Ngay cả một đám thiên kiêu trên cầu thang, trên Huyền Điểu bảng lúc này cũng choáng váng.

Bọn họ tất nhiên cũng đã nghe nói qua sự tồn tại của cảnh giới đại viên mãn.

Cũng biết được chỗ khủng bố của cảnh giới đại viên mãn!

Phải biết rằng quyền ý đại viên mãn mặc dù chỉ cách Tiểu Viên Mãn có một bước.

Nhưng khoảng cách giữa cả hai, khoảng cách còn nhiều hơn so với tất cả chênh lệch phía trước!

Mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ quyền ý đại viên mãn.

Lập tức, từng đợt cảm giác chua xót trong lòng một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng lan tràn ra.

Tại sao đột nhiên có cảm giác...

Mình không phải thiên tài như vậy.

Thậm chí còn có chút phế vật!

Trên đài cao.

Ba lão già cũng khiếp sợ đứng bật dậy.

"Cái này cái này cái này..."

Lão giả áo bào tím trợn trừng mắt.

Trên khuôn mặt già nua đầy khe rãnh kia đầy kinh ngạc.

Hắn đã dự liệu Cố Dương có điều ẩn giấu.

Nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới thủ đoạn Cố Dương che giấu, lại là quyền ý đại viên mãn!

Hai lão già khác cũng phản ứng không sai biệt lắm.

Đều là khó mà tin nổi nhìn một màn này.

Bọn họ hiển nhiên hiểu rõ cảnh giới Đại viên mãn hơn những người khác.

Cố Dương mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ quyền ý đại viên mãn, loại thiên tư kinh khủng này, đừng nói là Huyền Điểu vương triều.

Dù là phóng mắt khắp cả Thanh vực, cũng tuyệt đối là một nhóm đứng đầu!

Ngộ tính kinh khủng này cũng khiến ba người bọn họ kinh ngạc cảm thán không thôi.

Mà ngay lúc tất cả mọi người đang chìm đắm trong loại chấn kinh này thì.

Bên phía Sở Việt.

Một đám thiên kiêu Sở quốc cũng lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Không hổ là Cố Dương!"

"Quá kinh khủng!"

"Đã sớm nghe nói, hôm nay tận mắt nhìn thấy, vẫn là nhịn không được cảm thấy rung động nha."

Lúc ở nước Sở bọn họ đã có hiểu biết một chút về thực lực của Cố Dương.

Hiện giờ tuy vẫn rất chấn động, nhưng tất nhiên vẫn kém những người khác.

Nhìn tất cả mọi người chung quanh mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục, từng khuôn mặt trợn mắt há mồm.

Trên mặt bọn họ không khỏi lộ ra một tia cười thầm, trong lòng mừng thầm.

Đây mà đã trấn trụ các ngươi rồi?

Thủ đoạn chân chính của Cố Dương còn chưa dùng hết!

Bọn họ rất rõ ràng, lúc trước Cố Dương đánh chết hai mươi lăm cường giả Nguyên Hải cảnh, chính là dùng kiếm!

Nhưng từ trận chiến bách quốc đến bây giờ, Cố Dương vẫn chưa rút kiếm một lần!

Thứ hắn am hiểu nhất là dùng kiếm.

Đến lúc đó rút kiếm sẽ càng khủng bố hơn!

Nhưng ngoài bọn họ ra thì không ai ở hiện trường biết được!

Nghĩ đến điều này, nụ cười trên khuôn mặt bọn họ càng thêm rõ ràng.

Cùng lúc đó.

Giữa sân.

Sở Thần Tiêu dùng tay lau đi máu tươi trên khóe miệng.

Thần sắc ngưng trọng nhìn Cố Dương.

"Không ngờ ngươi lại lĩnh ngộ được quyền ý Đại viên mãn."

"Đây là lá bài tẩy của ngươi sao?"

"Không thể không nói... Quả thật rất mạnh!"

"Ngươi, đáng cho ta dùng toàn lực đối phó!"

Sở Thần Tiêu khẽ quát một tiếng.

Lập tức, chân nguyên trạng thái lỏng nồng đậm lập tức bay lơ lửng lên.

Hắn trực tiếp đem thanh trường kiếm màu đỏ trong tay còn lại hoàn toàn bao bọc.

Ngay sau đó, Sở Thần Tiêu đứng trên không trung.

Ánh mắt ngưng tụ.

Ngay lập tức trường kiếm đỏ rực trong tay, trực tiếp chém ngang trời!

Xuy!

Kiếm khí đỏ rực thình lình bộc phát ra.

Nhưng lần này bộc phát không phải kiếm ý tiểu viên mãn, mà là...

Một kiếm ý khác hoàn toàn bất đồng!

Xuy xuy xuy!

Hai âm thanh kỳ dị đột nhiên vang vọng toàn trường.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo kiếm ý màu đỏ trực tiếp bộc phát ra.

Hỏa diễm nóng rực nhảy múa trên thân kiếm, truyền đến từng đợt khí tức đáng sợ!

Đó đúng là một đạo kiếm ý thuộc tính cấp bậc tiểu viên mãn!

Bạo Viêm Kiếm Ý!

Chứng kiến một màn này.

Từng đợt tiếng thán phục lại lần nữa truyền đến.

"Chậc, thế mà lại là kiếm ý thuộc tính!"

"Hai người này đúng là kẻ biến thái!"

"Không ngờ Sở Thần Tiêu thế mà còn lĩnh ngộ được một đạo kiếm ý thuộc tính cấp bậc Tiểu Viên Mãn!"

Mà Cố Dương ở trên đài, tự nhiên không có để ý đến bất luận thanh âm gì chung quanh.

Ánh mắt nhìn thẳng vào kiếm ý khủng bố đập vào mặt.

"Kiếm ý này... thú vị."

Cố Dương liếc mắt một cái là nhìn ra sự khác biệt của đạo kiếm ý này.

Con đường của kiếm ý thuộc tính này hoàn toàn khác biệt với Trảm Thiên Kiếm Ý của mình.

Trảm Thiên Kiếm Ý của mình chính là đi trên con đường sắc bén vô song.

Mà đạo kiếm ý thuộc tính này của Sở Thần Tiêu... Trong đó ẩn chứa lực lượng cực kỳ bùng nổ.

Dường như có thể chủ động kích nổ!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng đấm thẳng một quyền tới.

Quyền ý đại viên mãn thình lình lần nữa bộc phát!

Ầm ầm!

Quyền kình và kiếm khí va chạm nhau trên không trung!

Quyền kình ẩn chứa quyền ý Đại viên mãn kinh khủng cỡ nào, gần như trong nháy mắt khi chạm đến kiếm khí, suýt nữa đánh nát nó!

Nhưng vào lúc này.

Kiếm ý đỏ rực kia như bị kích nổ, ầm ầm nổ tung!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Lập tức, toàn bộ đài thi đấu ở trong vụ nổ kinh khủng này trực

tiếp bị phá hủy!

Đá vụn văng tứ phía.

Bụi mù nổi lên bốn phía, tràn ngập toàn bộ đài tròn.

Chờ đến khi bụi mù tản đi.

Tất cả mọi người dồn dập mong đợi nhìn lại.

Lập tức trợn trừng hai mắt.

Chỉ thấy Cố Dương cùng Sở Thần Tiêu đứng đối diện nhau.

Mới vừa rồi bạo tạc kinh khủng kia không có sinh ra bất cứ ảnh hưởng gì đối với bọn họ!

Một chiêu này va chạm hai người lại là đánh ngang tay!

Không phải đợi bao lâu.

Hai người gần như đồng thời hành động.

Lập tức một quyền một kiếm lại va chạm giữa không trung.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Từng tiếng nổ tung không ngừng truyền ra.

Đài tròn chiến đấu cũng bị phá hỏng rồi.

Trên mặt đất xuất hiện từng cái hố sâu.

Hai người từ trên mặt đất đánh lên không trung.

Lại từ trên không đánh xuống mặt đất.

Ngay cả khiên bảo vệ chung quanh đài tròn cũng hoàn toàn không chịu được.

Trong lúc đó đã nứt vỡ rất nhiều lần.

Lực trùng kích kinh khủng kia phảng phất như cương phong lăng lệ ác liệt, quét sạch qua bốn phương tám hướng.

Cũng may lúc này có cường giả Đan Hư cảnh của Huyền điểu vương triều ra mặt ngăn cản.

Nếu không, mặc dù chỉ là dư uy của cương phong cũng đủ để trực tiếp đánh cho đại bộ phận cường giả thấp hơn Nguyên Hải cảnh bị trọng thương!

Mắt thấy hai người đánh càng ngày càng lên cao.

Tất cả những người quan chiến xung quanh cũng lộ vẻ hoảng sợ.

"Đây chính là... chiến đấu giữa các thiên kiêu sao?"

"Hízz, vừa rồi nếu không có tiền bối Đan Hư cảnh ra tay ngăn cản, chỉ sợ ta đã là một thi thể rồi."

"Chỉ là dư uy đã khủng bố như thế... Chuyện này đúng là…"

"Một bên là quyền ý đại viên mãn, bên kia là kiếm ý thuộc tính Tiểu Viên Mãn, thật sự là hai tên biến thái!"

Trên đài cao.

Ba lão già cũng chấn động không thôi.

"Bạo Viêm Kiếm Ý, kiếm ý thuộc tính trung phẩm, cấp bậc Tiểu Viên Mãn không kém hơn quyền ý cơ sở Đại viên mãn chút nào."

Lão giả mặc áo tím cảm khái.

"Chủ yếu là do đạo kiếm ý thuộc tính này vô cùng phù hợp với

kiếm pháp mà bản thân Thần Tiêu tu luyện, ngược lại có chút gia trì."

"Thực lực tương đương nha, ngược lại không nghĩ tới... Cố Dương có thể đi đến một bước này, cùng Sở Thần Tiêu ngang nhau."

Bọn hắn phát ra từng trận cảm khái.

Mà gần đài tròn.

Vì phòng ngừa hộ thuẫn trên đài tròn bị phá tại đây, sau đó tràn ra cương phong chiến đấu, cho nên có vài tên cường giả Đan Hư kỳ ở chỗ này, tùy thời chuẩn bị chữa trị hộ thuẫn.

Ánh mắt bọn hắn nhìn chăm chú vào cuộc chiến giữa Cố Dương và Sở Thần Tiêu trên đài tròn.

Mí mắt giật giật, trong lòng không khỏi lo lắng.

CMN thiên kiêu hiện tại, đều đã biến thái đến tình trạng này sao?

Trong ánh mắt bọn họ lộ ra một tia kiêng kị.

Nếu bọn hắn đối đầu với một người trong hai người này thì e rằng bảo vệ tánh mạng đều là vấn đề!

Nhưng bọn họ cũng không quá bất ngờ.

Tuy rằng cường giả Đan Hư cảnh có thực lực siêu nhiên, không phải Nguyên Hải cảnh có khả năng so sánh.

Nhưng kỳ thật cũng chia thành ba bảy loại khác nhau!

Nguyên Hải cảnh đột phá tới Đan Hư cảnh, cần phải ngưng tụ Nguyên Hải trong cơ thể, ngưng tụ thành một viên Bản Mệnh Nguyên Đan trong đan điền!

Mà bản mệnh nguyên đan, lại phân chia cặn kẽ.

Trong đó bảy tám chín là hạ tam phẩm, bốn năm sáu là trung tam phẩm. Một, hai, ba là thượng tam phẩm!

Nguyên đan vốn ngưng tụ có phẩm cấp càng cao thì thực lực càng cường đại.

Nếu là Đan Hư cảnh ngưng tụ nhất phẩm Nguyên Đan, cho dù chỉ là Đan Hư cảnh tầng một.

Đối mặt Cố Dương cùng Sở Thần Tiêu, đều sẽ không có áp lực gì.

Thậm chí còn có thể nhẹ nhõm nghiền ép!

Mà nếu là Đan Hư cảnh thất phẩm hoặc cửu phẩm.

Ví dụ như mấy tên Đan Hư cảnh đang đứng ở phụ cận.

Thực lực sẽ tương đối yếu ớt.

Chênh lệch phẩm cấp giữa bản mệnh nguyên đan đều cực kỳ lớn.

Mà những thiên kiêu bình thường vượt cấp chém giết Đan Hư cảnh, đều là vượt cấp chém đám Đan Hư cảnh cùi bắp như hạ tam phẩm nguyên đan.

Nếu là cường giả Đan Hư cảnh ngưng tụ trung tam phẩm, thậm chí thượng tam phẩm, muốn vượt cấp?

Điều đó không khác gì người si nằm mơ!

Bây giờ trên sân, Cố Dương và Sở Thần Tiêu rõ ràng đều có được thủ đoạn thoải mái chém giết cường giả Đan Hư cảnh ngưng tụ hạ tam phẩm nguyên đan.

Mắt thấy chiến đấu trên sân càng thêm kịch liệt.

Diệp Khuynh Thành cũng chỉ hơi nhướng mày, không quá bất ngờ.

Phảng phất như đã sớm dự liệu được một màn này.

Diêu Tuyết cũng thấy được biểu cảm của Diệp Khuynh Thành.

Liếc mắt nhìn, trong lòng cũng không khỏi suy đoán.

"Chỉ sợ thực lực Khuynh Thành còn phải càng thêm biến thái!"

"Ta nhớ được trận chiến đấu lúc trước... gần như là một trận chiến khủng khiếp."

"Bây giờ một năm trôi qua, thực lực Khuynh Thành chỉ sợ lại tăng lên không ít!"

Nghĩ đến đây, trong lòng Diêu Tuyết lại càng thêm rung động.

Cố Dương cùng Sở Thần Tiêu đều đã khủng bố như thế.

Mạnh mẽ hơn nữa thì còn mạnh tới mức nào nữa?

Trong lúc vô số người còn đang kinh ngạc than thở.

Giữa sân.

Cố Dương và Sở Thần Tiêu vẫn đang va chạm kịch liệt.

Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt như cũ.

Trong lúc đối chiến với Sở Thần Tiêu.

Tâm tình của hắn cũng rất thoải mái.

Trên thực tế, trải qua mỗi trận đấu trước đó hắn đã gần như đều là nghiền ép.

Kinh nghiệm chiến đấu hiện tại của hắn không được phong phú là bao.

Đương nhiên, điều này cũng có thể là do mình không sửa đổi kinh nghiệm chiến đấu.

Nhưng trải qua một phen chiến đấu với Sở Thần Tiêu.

Hắn có thể cảm giác rõ ràng được kinh nghiệm chiến đấu của mình đã tăng lên!

"Kể từ đó, về sau sửa đổi kinh nghiệm chiến đấu, có lẽ cũng có thể đạt được thu hoạch không thể tưởng tượng."

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên.

Cố Dương lại một lần nữa một quyền va chạm cùng kiếm khí của Sở Thần Tiêu.

Tiếng nổ lại vang lên lần nữa.

Hai người cùng lui về phía sau một bước.

Đứng vững vàng giữa không trung.

Cố Dương chậm rãi hoạt động gân cốt một chút.

"Đã lâu không hoạt động gân cốt rồi nha."

"Như vậy, làm nóng cơ thể chấm dứt, nên kết thúc thôi."

Cố Dương bình tĩnh nói.

Hắn vừa nói ra lời này.

Nhất thời tất cả mọi người chung quanh đều trợn mắt há hốc mồm.

Hắn ta nói gì?

Hoạt động gân cốt?

Làm nóng người?

Ngươi vậy mà nói chiến đấu kịch liệt vừa rồi gọi là làm nóng người?

Sau khi khiếp sợ qua đi, lại nhíu mày một hồi.

"Cố Dương này... Lại bắt đầu rồi?"

"Tuy rằng không thể không thừa nhận Cố Dương thiên phú rất mạnh, nhưng khuyết điểm cũng rất rõ ràng, quá cuồng vọng."

"Cái gì mà làm nóng người, hoạt động gân cốt, làm như hắn còn chưa xuất toàn lực vậy."

"Đúng vậy!"

Từng đợt âm thanh bất mãn truyền đến.

Đại bộ phận đều là đang nói đến sự cuồng vọng của Cố Dương.

Cùng lúc đó, Sở Thần Tiêu cũng nhíu mày.

Không thể không nói, lời này của Cố Dương thật có chút quá mức cuồng vọng.

Làm nóng người?

Hắn dốc toàn lực xuất thủ, một phút cũng chưa từng thả lỏng.

Chân nguyên trong cơ thể cũng tiêu hao gần một nửa.

Sao ngươi lại nói đây là làm nóng cơ thể?

"Cố Dương, ngươi quá cuồng vọng, tuy rằng ta không thắng được ngươi, nhưng ngươi cũng không đả thương được ta."

Sở Thần Tiêu bất mãn nói.

"Thật sao?"

Cố Dương mỉm cười.

"Vậy kế tiếp... Ngươi nên chuẩn bị toàn lực ứng phó thì hơn."

"Bằng không sẽ chết."

Cố Dương vừa dứt lời.

Tất cả những người quan chiến xung quanh đều trợn tròn mắt.

Cố Dương này thật điên đến không có giới hạn?

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng trên cầu thang cũng nhíu mày.

Hiển nhiên bọn họ cũng đồng ý với điều này.

Cố Dương ra vẻ cuồng vọng quá mức!

Đôi mi xinh đẹp của Diêu Tuyết cũng hơi cau lại.

"Lại nữa rồi, vừa nãy cũng giống vậy."

"Cố Dương này sẽ không cho rằng mình có thể dùng thủ đoạn tương tự đánh bại Sở Thần Tiêu chứ?"

"Khuynh Thành, ngươi cảm thấy sao?"

Diêu Tuyết không khỏi hỏi thăm Diệp Khuynh Thành.

Mà giờ phút này, lông mày Diệp Khuynh Thành chau lên.

"Yên tâm xem đi."

Trong ánh mắt nàng tràn đầy chờ mong.

Cố Dương.

Cuối cùng cũng phải lấy ra bản lĩnh thật sự sao?

Nhìn thấy biểu cảm của Diệp Khuynh Thành.

Diêu Tuyết cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Sao cứ có cảm giác...

Khuynh Thành rất coi trọng Cố Dương.

Chẳng lẽ, Cố Dương thật sự còn có át chủ bài?

Nghĩ đến điều này, sắc mặt nàng không khỏi nghiêm lại, ánh mắt nhìn chăm chú vào Cố Dương.

Cố Dương tất nhiên là không để ý đến ánh mắt người chung quanh thế nào.

Khóe miệng hắn nhếch lên một tia cười nhạt.

Chợt chậm rãi giơ cánh tay phải lên.

Ngay sau đó, một hồi tiếng rồng gầm thình lình hiển hiện.

Rẹt!

Không trung.

Hư ảnh Kim Long dày nặng thình lình nổi lên.

Một quyền này cũng khiến ánh mắt mọi người chung quanh xiết chặt.

Vừa rồi trong quá trình Cố Dương cùng Sở Thần Tiêu chiến đấu là có dùng đến một chiêu này.

Thiên cấp trung phẩm quyền pháp tu luyện đến viên mãn!

Uy lực cực kỳ cường hãn.

Nhưng...

Chiêu này không thể làm Sở Thần Tiêu bị thương.

Chẳng lẽ Cố Dương không rõ ràng lắm sao?

Bọn họ lộ vẻ nghi hoặc.

Sở Thần Tiêu cũng nhíu mày.

Lại là chiêu thức tương tự?

Hắn không rõ rốt cuộc Cố Dương có ý gì.

Nhưng trong lòng cũng cảm thấy khó chịu!

Luôn cảm giác mình dường như bị khinh thường!

Nghĩ đến đây.

Hắn ta cũng không khỏi nắm chặt trường kiếm hỏa hồng trong tay.

Mà cũng chính giờ phút này.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một tia quang mang lăng lệ ác liệt.

"Ảo nghĩa của quyền...bùng nổ cho ta!"

Cố Dương phát ra một tiếng quát khẽ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cỗ lực lượng huyền diệu khó có thể tưởng tượng mãnh

liệt tuôn ra từ trong cơ thể Cố Dương.

Nguồn lực lượng kia hiển hiện, toàn bộ bình đài chấn động, một hố sâu to lớn lấy Cố Dương làm trung tâm lan tràn ra.

Không gian bên người Cố Dương, giờ phút này cũng bắt đầu vặn vẹo.

Giống như một con rắn không gian vặn vẹo!

Về phần hộ thuẫn xung quanh đài tròn, giờ phút này phảng phất như giấy, triệt để tan vỡ!

Chứng kiến một màn này.

Cường giả Đan Hư kỳ canh giữ chung quanh lập tức lộ vẻ kinh hãi.

Bọn họ luống cuống tay chân đều tự tế ra Nguyên Đan bản mệnh của mình để không ngừng chữa trị hộ thuẫn.

Trong lòng bọn họ hoảng sợ vô cùng.

Nhìn lực lượng đặc thù từ nắm tay Cố Dương dâng lên, chỉ cảm thấy hít thở không thông!

Rốt cuộc là...

Rốt cuộc là cái gì!

Cùng lúc đó.

Cỗ khí tức kinh khủng trí mạng bao phủ toàn bộ bệ đá.

Đương nhiên Sở Thần Tiêu cũng có thể cảm nhận được khí tức kinh khủng này.

Nhưng chờ hắn phản ứng lại thì...

Một quyền của Cố Dương đã đánh về phía mình.

Cho nên, hắn căn bản không kịp kinh ngạc.

Giờ phút này, trên mặt hắn lộ ra vẻ hoảng sợ, không có bất cứ không gian suy nghĩ nào.

Hắn khẽ quát một tiếng.

"Thăng Nguyên Quyết, nổ cho ta!"

Ngay sau đó, khí tức trong cơ thể hắn điên cuồng tăng vọt.

Dịch thể chân nguyên lơ lửng trên người hắn cũng càng thêm nồng đậm.

Sau khi tăng lực lượng.

Hắn không chút do dự nâng trường kiếm đỏ rực trong tay lên.

Ý đồ thông qua một kiếm này, ngạnh kháng một quyền này của Cố Dương!

Hắn còn chưa rõ rốt cuộc trong một quyền này của Cố Dương ẩn chứa cái gì, nhưng chưa hắn không thể đỡ.

Hắn chém ra một kiếm.

Con rắn lửa khổng lồ so với lúc trước còn lớn hơn vài phần, hóa thành một đạo kiếm khí ác liệt, bay thẳng về phía Cố Dương!

Nhưng còn không đợi hắn nghĩ tiếp.

Kiếm khí và quyền kình va chạm vào nhau.

Sở Thần Tiêu vốn tưởng rằng một kiếm này của mình ít nhiều có thể chống cự một đoạn thời gian.

Kết quả...

Hắn trừng hai mắt.

Bởi vì quyền kình chạm đến kiếm khí.

Trong nháy mắt.

Một kiếm chí cường mà hắn dùng bí pháp để tăng thực lực của mình rồi chém ra lập tức vỡ vụn!

Giống như một tờ giấy trắng vậy, không có bất cứ năng lực gì để chống cự!

Quyền kình khủng bố đến cực điểm trực tiếp đánh nát bấy kiếm khí!

Ngay sau đó, quyền kình kia phảng phất như ngọn núi nặng nề, oanh kích thẳng về phía hắn!

Thấy vậy, mặt hắn lộ vẻ tuyệt vọng.

Một quyền này...

Kinh khủng đến mức nào chứ!

Kinh khủng đến mức khiến hai chân hắn ta thậm chí có chút nhũn ra.

Không ngăn được!

Trốn cũng không thoát!

Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này sao?

Quyền kình kinh khủng bất ngờ giáng xuống.

Ngay lúc sắp trúng vào Sở Thần Tiêu.

Đột nhiên một bóng người từ trong khán đài bên cạnh lao ra.

Sau đó trực tiếp vọt vào trong đài tròn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một viên Nguyên Đan màu tím hình tròn óng ánh thình lình hiện ra.

Từ trong nó càng là bộc phát ra một cỗ lực lượng kinh khủng khó có thể tưởng tượng!

Ầm ầm!

Tiếng nổ thình lình vang lên!

Quyền kình khủng bố đến cực hạn lại bị viên nguyên đan kia hóa giải dễ dàng!

Nhưng trùng kích kịch liệt lại tràn lan ra bốn phía!

Thấy vậy, viên Nguyên Đan kia lại lần nữa bộc phát ra từng luồng sáng màu tím.

Toàn bộ lực lượng trùng kích đều bị ngăn lại!

Đại chiến kết thúc.

Chỉ thấy trên đài tròn.

Bên người Sở Thần Tiêu, một lão giả tóc trắng giờ phút này rõ ràng đang đứng ở đó.

Thần sắc ngưng trọng nhìn Cố Dương.

"Ngươi thắng rồi."

Trong nháy mắt khi lão giả vừa dứt lời.

Sắc mặt Sở Thần Tiêu trắng bệch, nhưng cũng hơi chắp tay.

"Chúc mừng ngươi Cố Dương, ta thua, ngươi... đích xác rất mạnh!"

Tâm phục khẩu phục!

Vừa rồi trong lúc chiến đấu hắn cũng không ý thức được, nhưng nhìn thấy ngay cả sư tôn của mình cũng phải tế ra bản mệnh nguyên đan mới ngăn trở được một quyền này của Cố Dương.

Đã minh bạch sự kinh khủng của Cố Dương!

"Thế mà lại là... áo nghĩa!"

Trong lòng hắn vô cùng chấn động.

Cùng lúc đó.

Toàn trường nhất thời nhấc lên từng đợt âm thanh huyên náo liên tiếp.

Từng giọng nói kinh ngạc, than thở cùng với nghi hoặc không ngừng vang lên.

"Thắng... Thắng!?"

"Cố Dương thế mà, thật sự thắng rồi!?"

"Vừa rồi trong một quyền mà Cố Dương đánh ra kia, dường như ẩn chứa lực lượng đặc thù mà huyền diệu nào đó, đó là cái gì!?"

"Dường như có chút tương tự với quyền ý, nhưng lực lượng ẩn chứa trong đó lại hoàn toàn không cùng một trình độ!"

"Quá kinh khủng! Đây chính là át chủ bài của Cố Dương sao? Chẳng trách... Khó trách vừa rồi Cố Dương dám nói ra lời kia!"

"Đây không phải cuồng vọng, mà là tự tin!"

Vô số người hít một ngụm khí lạnh, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương càng tràn ngập rung động cùng hoảng sợ.

Người bình thường không thể nhìn ra cái gì.

Nhưng một ít lão quái vật ẩn nấp chung quanh, giờ phút này đều nhịn không được đứng ra, thần sắc kinh hãi nhìn Cố Dương.

Trong đó, bao gồm cả ba lão giả vẫn luôn ngồi ngay ngắn ở trên đài cao.

Trên mặt bọn họ tràn ngập vẻ khiếp sợ, tràn ngập vẻ không thể nào tin được.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương càng tràn ngập kinh hãi.

"Ảo Nghĩa! Không ngờ lại là áo nghĩa!"

"Cố Dương hắn, thế mà lại lĩnh ngộ áo nghĩa!?"

"Tuy rằng chỉ là nửa thành quyền chi áo nghĩa, nhưng... đây chính là áo nghĩa đấy!"

Thân thể ba lão già lưng còng run nhè nhẹ.

Phải biết rằng, áo nghĩa là cảnh giới đặc thù ở tầng thứ cao hơn trên ý cảnh.

Người bình thường sống cả đời cũng chưa chắc có thể gặp được.

Mà Cố Dương chỉ mới mười bảy tuổi!

Mười bảy tuổi lĩnh ngộ được nửa thành quyền chi áo nghĩa, moá...

Quả thực là quá biến thái!

Độ khó lĩnh ngộ giữa áo nghĩa và ý cảnh có thể nói là hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Coi như là lão quái vật Đan Hư cảnh sống hơn ngàn năm, cả đời cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được nửa thành áo nghĩa!

Nhưng Cố Dương, mười bảy tuổi làm được điểm này!

Đây là ngộ tính biến thái cỡ nào chứ?

Cho dù là ba vị lão giả thực lực sâu không lường được, lúc này đều lộ vẻ kinh hãi.

Rốt cuộc cũng không giữ được bình tĩnh.

Như thế xem ra, sự khinh cuồng vừa rồi của Cố Dương hoàn toàn là hư ảo!

Đây căn bản chính là biểu hiện tự tin vào thực lực của mình!

Mười bảy tuổi lĩnh ngộ được nửa thành quyền chi áo nghĩa.

Không thể ngông cuồng sao?

Nếu bọn họ có thể làm được điểm này từ mười bảy tuổi, đã sớm điên cuồng không biên giới.

Đừng nói Huyền Điểu vương triều, ngay cả Đại Viêm hoàng triều bọn hắn cũng dám chọc phá nửa bầu trời!

Đương nhiên, bọn họ cũng chỉ nghĩ mà thôi.

Đây là áo nghĩa... Sao có thể dễ dàng lĩnh ngộ như vậy chứ!

Trên cầu thang.

Tất cả thiên kiêu Huyền Điểu bảng sau khi nghe được lời nghị

luận của lão giả phía sau, cũng nhao nhao trợn mắt.

Cái gì?

Đây là áo nghĩa?

Cảnh giới trên ý cảnh?

Bọn họ căn bản đều chưa từng nghe qua.

Chỉ biết phía trên cảnh giới ý cảnh chính là cảnh giới đại viên mãn.

Không ngờ trên ý cảnh, còn có áo nghĩa sâu xa này!

Mấu chốt là...

Cố Dương mới mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ.

CMN đây là...

Tâm tình của bọn họ hết sức phức tạp.

Nhìn Cố Dương bị vạn chúng chú mục trên sân, trong lòng lại có chút buồn bực.

Rõ ràng tất cả mọi người đều là thiên kiêu, sao lại chênh lệch lớn như vậy?

Bọn họ mới lĩnh ngộ cảnh giới tiểu viên mãn mà thôi, hơn nữa còn không sâu sắc bao nhiêu.

Cố Dương người ta cũng đã lĩnh ngộ được nửa thành quyền chi áo nghĩa...

Như vậy sao được?

Diêu Tuyết giờ phút này cũng là mặt đầy rung động.

Nàng hoàn toàn không nghĩ tới...

Con át chủ bài cuối cùng của Cố Dương, thế mà lại là áo nghĩa!

Nửa thành quyền chi áo nghĩa!

Lại hồi tưởng đến vừa rồi Diệp Khuynh Thành xem trọng hắn.

Nàng nhất thời cả kinh.

Chẳng lẽ...

Khuynh Thành vừa rồi cũng đã nhìn ra?

Nghĩ đến đây, nàng vội vàng nghiêng đầu nhìn qua.

Sau đó kinh ngạc phát hiện.

Giờ phút này gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành hiện ra chiến ý nồng đậm.

Đôi mắt đẹp giờ phút này chăm chú nhìn về phía Cố Dương.

Mắt nhìn không chớp.

Lúc này.

Ánh mắt của tất cả mọi người toàn trường đều rơi vào trên người Cố Dương.

Chúng thiên kiêu Sở quốc cũng đều lộ vẻ kinh ngạc.

Hiển nhiên...

Ngay cả áo nghĩa là thứ gì bọn họ cũng không hiểu.

Thế nhưng mà, lúc ở Sở quốc, Cố Dương xem ra không có lĩnh ngộ được cái gọi là áo nghĩa chứ?

Hoặc là nói căn bản không ai có thể bức Cố Dương sử dụng áo nghĩa!

Nghĩ đến điều này, bọn họ càng thêm sùng bái và khâm phục Cố Dương.

Bên kia, Sở Phong cũng nhịn không được mà trợn trừng hai mắt.

"Nửa thành... Quyền chi áo nghĩa!?"

Ngực y không ngừng phập phồng.

Thần sắc cũng biến thành có chút phức tạp.

Mười bảy tuổi lĩnh ngộ được nửa thành quyền chi áo nghĩa.

Mà hiện giờ hắn thì sao?

Hai người không so với nhau còn tốt, so sánh thật khiến người ta buồn bực vô cùng!

Chẳng qua, càng nhiều hơn vẫn là mừng rỡ.

Dù sao thì Cố Dương cũng là thiên kiêu của Sở Quốc bọn hắn!

Giờ phút này, suy nghĩ của hắn ngược lại là có chút tương tự với Sở Lưu Vân lúc trước.

Trên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi bên cạnh tràn đầy kích động và mừng rỡ.

"Thực lực phu quân... lại trở nên mạnh mẽ! Thật tốt quá!"

Nàng ta nắm chặt nắm đấm nhỏ, tâm tình có chút phấn chấn.

Cùng lúc đó.

Phía trên đài tròn.

Sư tôn của Sở Thần Tiêu rời đi trước.

Về phần tình huống đổ nát giữa đài, liền giao cho người của Huyền Điểu vương triều xử lý.

Mà trước khi rời sân.

Động tác Sở Thần Tiêu hơi dừng lại, nghiêng đầu nhìn Cố Dương.

"Cố Dương, không ngờ ngươi lại có thể nắm giữ nửa thành quyền chi áo nghĩa, tâm phục khẩu phục! Nhưng... Ngươi cũng chỉ là có tư cách khiêu chiến Diệp Khuynh Thành."

"Thực lực của nàng... vượt xa tưởng tượng của ngươi!"

"Ngươi không thắng được."

Trước khi đi, thần sắc Sở Thần Tiêu ngưng trọng nói.

Nghe Sở Thần Tiêu nói như vậy, Cố Dương nhíu mày.

Ngược lại là không thèm để ý.

Mà hắn ta vừa dứt lời.

Cả hội trường lập tức chấn động.

Như vậy mới có tư cách khiêu chiến Diệp Khuynh Thành?

Đây chính là nửa thành quyền chi áo nghĩa đấy!

Áo nghĩa đấy!

Mà chỉ có tư cách khiêu chiến?

Thực lực của Diệp Khuynh Thành thật sự kinh khủng như vậy sao?

Tuy rằng Diệp Khuynh Thành là đệ nhất Huyền Điểu bảng.

Nhưng có thể nói phần lớn mọi người đều chưa từng tận mắt chứng kiến Diệp Khuynh Thành toàn lực xuất thủ!

Đối thủ của nàng không có bất kỳ ai có thể đỡ nổi một chiêu!

Đúng vậy!

Thiên kiêu có thể chống đỡ qua một chiêu trong tay Diệp Khuynh Thành, không có ai!

Trong đó bao gồm cả Sở Thần Tiêu!

Cũng chính vì vậy, không ai biết Diệp Khuynh Thành mạnh đến mức độ nào.

Sở Thần Tiêu nói như vậy chẳng lẽ là Diệp Khuynh Thành có được thủ đoạn có thể chống lại thậm chí là nghiền ép nửa thành quyền chi áo nghĩa?

Tức thì, ánh mắt toàn trường đều trở nên nóng bỏng không gì sánh được.

Nếu Cố Dương đánh một trận với Diệp Khuynh Thành thì kết quả sẽ như thế nào?

Hoặc có thể nói... Cuộc chiến này sẽ kịch liệt đến mức nào, kích thích cỡ nào!?

Mà cũng ngay lúc tất cả mọi người chờ mong.

Diệp Khuynh Thành nhẹ nhàng bước đi.

Thân thể yểu điệu hơi lóe lên, liền đạp lên hư không, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Cố Dương.

"Đến rồi!"

"Diệp Khuynh Thành lên đài rồi!"

"Thật sự sẽ xuất hiện sao!? Chiến đấu giữa hai đại thiên kiêu tuyệt thế!?"

"Cháy lên rồi! Ta cảm giác khí huyết của ta sắp sôi trào rồi!"

"Á... Thật sự là hai thiên kiêu tuyệt thế à! Không biết... kết quả sẽ ra sao?"

"Chắc chắn là Diệp Khuynh Thành càng lợi hại hơn!?"

"Đúng vậy, Diệp Khuynh Thành có thể dễ dàng miểu sát Sở Thần Tiêu, thiên tư mà Cố Dương biểu hiện ra thật sự kinh thế hãi tục, nhưng... Còn chưa hoàn toàn trưởng thành."

"Nếu lại cho Cố Dương thêm một khoảng thời gian, có lẽ có thể địa vị ngang với Diệp Khuynh Thành cũng không chừng!"

"Không ngờ Huyền Điểu vương triều chúng ta lại có được hai vị tuyệt thế thiên kiêu như vậy! Hai người bọn họ cho dù đặt ở Đại Viêm hoàng triều hay thậm chí toàn bộ Thanh vực, cũng tuyệt đối là thiên kiêu hàng đầu!"

Diệp Khuynh Thành ra sân.

Lập tức làm toàn trường oanh động.

Vô số người kiễng chân chờ mong, ánh mắt chăm chú nhìn lên hai thân ảnh đang chiến đấu trên không trung.

"Chiến đấu vừa rồi đối với ngươi mà nói có chút ăn không tiêu, không bằng nghỉ ngơi một đoạn thời gian trước đã?"

Đôi mắt đẹp của Diệp Khuynh Thành rơi vào trên người Cố Dương, chợt nhẹ nhàng cười một tiếng, ôn tồn nói.

"Ngươi rất mạnh, ta muốn chiến một trận với ngươi ở trạng

thái đỉnh cao."

Chứng kiến một màn này.

Trong đầu tất cả mọi người không khỏi hiện ra một câu thơ.

Giai nhân cười tựa khuynh thành!

Bài thơ này vô cùng thích hợp để miêu tả Diệp Khuynh Thành.

Dung nhan tuyệt mỹ kia càng làm cho người ta nhìn không dời mắt.

Cố Dương cũng không khỏi nhìn thoáng qua.

Nhưng hắn chợt khẽ cười một tiếng, lắc đầu.

"Chẳng qua chỉ là khởi động thân thể làm nóng người mà thôi, đối với ta mà nói, không có ảnh hưởng gì."

Câu trả lời của Cố Dương nhất thời cũng là làm cho vô số người lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Lại tới nữa rồi!

Hắn ta lại bắt đầu rồi!

Làm nóng người!?

Nửa thành áo nghĩa đều là khởi động thân thể sao?

Mặc dù rất muốn nói Cố Dương đây là đang làm màu.

Muốn chọc mỹ nhân cười.

Nhưng mà từ thủ đoạn lúc trước Cố Dương bày ra thì...

Bọn họ nghi ngờ không thôi.

Bởi vì, những lời nói ngông cuồng lúc trước của Cố Dương, hắn đều thực hiện được rồi!

Cũng có thể chứng minh...

Lúc trước, có lẽ hắn chỉ là để khởi động thân thể mà thôi!

Khí lực hung hãn như yêu thú, tầng tầng lớp lớp át chủ bài, cùng với nụ cười nhạt vĩnh viễn treo ở khóe miệng...

Dường như từ trên mặt Cố Dương, bọn họ cho tới bây giờ đều không nhìn thấy vẻ bối rối.

Dường như tất cả đều nằm trong dự đoán của hắn.

Chuyện này cũng khiến mọi người thầm cảm khái.

Trận chiến bách quốc lần này thật sự là xuất hiện một thớt siêu cấp hắc mã khó lường!

Vốn bọn họ còn tưởng rằng cao nhất thì Cố Dương cũng có thể tiến vào Huyền Điểu bảng thứ hai mươi.

Lại không nghĩ tới Cố Dương một đường nhảy nhót, trực tiếp vọt tới vị trí thứ hai trên Huyền Điểu bảng.

Bây giờ lại sắp khiêu chiến truyền thuyết của Huyền Điểu vương triều bọn họ!

Thiên kiêu số một Diệp Khuynh Thành!

Có lẽ Cố Dương có cơ hội đánh bại Diệp Khuynh Thành!

Nhưng cơ hội này không thể nghi ngờ là vô cùng xa vời!

Dù sao thì danh tiếng của Diệp Khuynh Thành không chỉ có thể nói là Huyền điểu vương triều, cho dù là ở Đại Viêm hoàng triều, cũng là thanh danh hiển hách!

Thiên tư của nàng ta so với Cố Dương chỉ có thể mạnh hơn!

Nhưng vạn nhất thì sao?

Vô số người kiễng chân chờ mong.

Đương nhiên trong đó cũng bao gồm cả đám thiên kiêu Sở quốc.

Sở Linh Nhi cũng vô cùng căng thẳng.

Nàng nhịn không được quay qua Sở Phong bên cạnh hỏi: "Hoàng thúc tổ, Diệp Khuynh Thành kia rất lợi hại sao?"

Nghe vậy, Sở Phong cũng khẽ gật đầu.

Hắn ngưng trọng nói: "Rất lợi hại, sâu không lường được, ta... không phải là đối thủ của nàng!"

Sở Phong cũng không cảm thấy mất mặt.

Khí tức trên thân Diệp Khuynh Thành thực sự quá kinh khủng!

Mà hắn chẳng qua chỉ là một Đan Hư cảnh bình thường mà thôi.

Không phải đối thủ của Diệp Khuynh Thành cũng rất bình thường.

Nghe đến đây.

Sở Linh Nhi cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

"Ta tin tưởng phu quân, hắn nhất định có thể thắng!"

Trên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi tràn đầy kiên định.

Trên đài tròn.

Diệp Khuynh Thành không nghĩ tới Cố Dương sẽ trả lời như vậy, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một tia kinh ngạc.

Nhưng nàng cũng không quá để ý.

"Nếu đã như vậy thì bắt đầu đi"

Diệp Khuynh Thành vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Trên đài cao, ba lão giả liền đưa mắt ra hiệu.

Ngay sau đó, có vài lão quái vật Đan Hư cảnh trực tiếp xuất hiện ở phụ cận đài tròn.

"Các ngươi lui xuống đi, tiếp theo chúng ta tiếp nhận."

Nghe nói như thế.

Mấy tên cường giả Đan Hư cảnh vốn đang canh giữ ở đài tròn còn có chút thấp thỏm lo âu rối rít gật đầu.

Vội vàng quay đầu rời đi.

Bọn họ chỉ là Đan Hư cảnh bình thường ngưng tụ ra hạ tam phẩm nguyên đan.

Một quyền vừa rồi của Cố Dương đã có thể uy hiếp đến tính mạng bọn họ.

Bây giờ Diệp Khuynh Thành đã gia nhập chiến trường, đến lúc đó chiến đấu sẽ chỉ càng thêm kịch liệt.

Nếu bọn họ tiếp tục đến bảo vệ vòng tròn hộ thuẫn e rằng sẽ bị dư uy chấn chết!

Cho nên Huyền Điểu vương triều phái ra ba lão quái Đan Hư cảnh trung kỳ.

Tu vi của mỗi người đều sâu không lường được.

Hơn nữa người ngưng tụ còn là nguyên đan bản mệnh Trung Tam phẩm.

Chỉ là bảo vệ hộ thuẫn trên đài, hẳn là dư xài.

Giờ phút này ba lão quái Đan Hư cảnh nhìn qua hai đạo thân ảnh trên đài, trong ánh mắt cũng lộ ra rung động.

Bọn họ dù thế nào cũng không nghĩ tới trong trận chiến bách quốc lúc này, lại có thể xuất hiện một tuyệt thế yêu nghiệt như vậy!

Hơn nữa...

Vẫn là hai vị!

Nghĩ tới đây, ánh mắt bọn họ không khỏi lộ vẻ mong đợi.

Cùng lúc đó.

Trên đài tròn.

Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành đạp vào hư không, đứng đối mặt nhìn nhau.

Diệp Khuynh Thành thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, tay trắng thả ngang, dường như không có ý định chủ động xuất thủ mà chờ Cố Dương ra tay.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không có nói thêm gì.

Giơ nắm đấm lên, trực tiếp đấm ra một quyền!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Vừa ra tay, nửa thành quyền chi áo nghĩa kinh khủng đến mức

làm lòng bàn chân người ta phát lạnh kia thình lình bộc phát ra.

Ngay sau đó, tiếng long ngâm thanh thúy cũng vang lên theo.

Nhìn thấy vậy.

Vô số người bị choáng váng, thần sắc khiếp sợ.

Bọn hắn không nghĩ tới Cố Dương vừa lên tới, lại vận dụng thủ đoạn mạnh nhất của mình!

Trực tiếp dốc toàn lực xuất thủ!

Xem ra Diệp Khuynh Thành đã tạo cho Cố Dương áp lực không nhỏ.

Nhưng trên thực tế một quyền này của Cố Dương, cũng chỉ là thăm dò mà thôi.

Quyền kình thông thiên.

Càng khiến không gian rung động không ngừng.

Hắn phát ra một trận âm thanh rên rỉ.

Nhìn thấy vậy.

Nét mặt của Diệp Khuynh Thành vẫn lạnh lùng và trong trẻo như trước, không có bất kỳ biến hóa nào.

Chỉ thấy cánh tay trắng nõn của nàng nhấc lên.

Một thanh linh kiếm trắng như tuyết rõ ràng là bị bàn tay nhỏ bé của nàng nắm chặt.

Xuy!

Biển chân nguyên kinh khủng bất ngờ bạo phát.

Chân nguyên ngập trời, uy áp khủng bố như núi lớn đè ép xuống!

Luồng chân nguyên này...

Đúng là so với Sở Thần Tiêu lúc trước còn mạnh hơn mấy lần!

Cùng lúc đó, không ít lão quái Đan Hư cảnh lộ vẻ kinh ngạc.

Diệp Khuynh Thành cũng bước vào Nguyên Hải cảnh tầng mười một sao!?

Quả nhiên không hổ là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu Vương triều!

Ngay sau đó, Diệp Khuynh Thành cầm linh kiếm trắng như tuyết trong tay.

Chân Nguyên Chi Hải sau lưng ngập trời bao phủ bay lên.

Trực tiếp tràn vào bên trong Linh kiếm trắng như tuyết.

Lập tức một kiếm ngang trời!

Xuy!

Kiếm vừa chém ra.

Hơi nước trong không khí lập tức bị ngưng kết!

Từng đạo hàn băng từ trên trời giáng xuống, mưa đá rơi xuống!

Ngay sau đó, Hàn Sương Kiếm Khí băng lãnh rõ ràng lao thẳng đến đạo quyền kình khủng bố kia của Cố Dương!

Kiếm ý kinh khủng, không ngờ cũng bạo phát theo!

Chứng kiến một màn này.

Vô số lão quái vật thần sắc kinh hãi.

"Công pháp mà Diệp Khuynh Thành tu luyện chính là Thiên cấp thượng phẩm Băng Linh Quyết, hơn nữa còn đã tu luyện đến tầng thứ bảy..."

"Hízz... Băng Linh Quyết tổng cộng cũng chỉ có mười tầng, chưa từng nghe nói có người nào tu luyện đến tầng thứ bảy, không ngờ Diệp Khuynh Thành lại làm được!"

"Khó trách trong kiếm này chân nguyên lạnh như băng sương, ngay cả ta đều có thể cảm nhận được rõ ràng một cỗ hàn ý lạnh thấu xương!"

"Hơn nữa một kiếm này ít nhất cũng là một kiếm pháp Thiên cấp Thượng phẩm!"

"Đây là... thực lực chân chính của Diệp Khuynh Thành sao?"

Trong lúc vô số người cảm khái.

Hàn Sương Kiếm Khí đã va chạm với quyền kình khủng bố kia!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Xuy xuy xuy!

Toàn bộ sân bãi đều vì thế mà run rẩy.

Đại chấn rung động, hộ thuẫn xung quanh đài tròn càng là lành rồi lại vỡ, vài tên lão quái Đan Hư cảnh càng là vội vàng tế ra bản mệnh nguyên đan không ngừng chữa trị.

Trên trán bọn họ cũng lấm tấm mồ hôi.

Mẹ nó, đây thật sự là so đấu giữa cường giả Nguyên Hải cảnh?

Loại lực lượng này hoàn toàn có thể dễ dàng nghiền ép Đan

Hư cảnh bình thường.

Thậm chí đã có uy hiếp đối với bọn họ.

Cũng may tình huống này cũng không duy trì quá lâu.

Theo một tiếng nổ kịch liệt vang lên.

Mây khói nổi lên bốn phía.

Đợi đến khi mây khói tan đi.

Chỉ thấy trên không trung, hai bóng người vẫn đứng nguyên tại chỗ như cũ, hoàn toàn không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Lần thứ nhất giao thủ, song phương đúng là ngang nhau, tương xứng!

Điều này cũng khiến mọi người chấn động.

"Thật là mạnh! Quá mạnh!"

"Bất luận là Cố Dương hay là Diệp Khuynh Thành, thực lực hoàn toàn đủ để cùng tranh phong với thiên kiêu hàng đầu Đại Viêm hoàng triều, thậm chí là Thanh vực rồi!"

"Không ngờ có một ngày Huyền Điểu vương triều chúng ta lại có thể đồng thời thu hoạch được hai yêu nghiệt này!"

"Có thể tận mắt chứng kiến trận chiến ở cấp bậc này, quả thật hôm nay đã quá may mắn rồi!"

Lúc này đa số mọi người xung quanh đã không quan tâm kết quả.

Bọn họ chỉ muốn thưởng thức thật tốt trận chiến thế kỷ giữa hai đại yêu nghiệt này!

Trận chiến này, chắc chắn sẽ được ghi vào sử sách của Huyền Điểu vương triều!

Trên đài tròn.

Cố Dương thấy Diệp Khuynh Thành dùng một kiếm ngăn lại một quyền này của mình.

Cũng hơi kinh ngạc.

Hắn là kiếm đạo tông sư, đương nhiên chỉ nhìn một cái là có thể nhìn ra kiếm pháp của Diệp Khuynh Thành đã rất siêu nhiên.

"Không chỉ có công pháp mang theo sương lạnh, trong kiếm của nàng cũng chất chứa hàn ý cực sâu."

Ánh mắt Cố Dương lóe lên.

Không thể không nói, Diệp Khuynh Thành này thật sự không hổ danh thiên kiêu đệ nhất vương triều Huyền Điểu.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng có chút hưng phấn.

Sau đó không hề do dự, lại giáng một quyền xuống.

"Hống!"

Tiếng rồng ngâm chấn động thiên địa không ngờ lại truyền đến bốn phía.

Ngay sau đó, trên cánh tay Cố Dương rõ ràng hiện ra một đạo hư ảnh Kim Long!

Trong ánh mắt Cố Dương cũng lóe ra quang mang lăng lệ ác liệt.

"Phục Ma Long Ngâm Quyền Băng Thiên!"

Hắn khẽ quát một tiếng.

Cùng lúc đó, hư ảnh Kim Long trên cánh tay gã cũng phát ra một tiếng gào thét giận dữ về phía bầu trời.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hư ảnh Kim Long trực tiếp hóa thành một đạo vệt sáng, bắn nhanh ra.

Một quyền này...

Chính là tuyệt chiêu Phục Ma Long Ngâm Quyền!

Cũng là lần đầu Cố Dương sử dụng.

Nhưng còn không đợi trên mặt mọi người lộ ra vẻ chấn động.

Ngay sau đó...

Một lực lượng càng thêm khủng bố và thâm thúy phảng phất từ trong Cửu U chui ra.

Đột nhiên di chuyển về phía luồng vệt sáng kim sắc.

Rẹt!

Dưới khí tức kinh khủng đó tràn lan ra.

Lại khiến vô số người lộ vẻ hoảng sợ.

Vậy mà...

Không còn nửa thành quyền chi áo nghĩa.

Mà là...

Một thành quyền chi áo nghĩa!

Trong lưu quang màu vàng bao hàm một thành quyền ý, lực bộc phát ra càng làm không gian chung quanh vỡ vụn từng tầng.

Dường như Ma Long giáng thế, ngay cả bầu trời cũng biến sắc.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người chung quanh trợn trừng mắt.

Trong đó có cả lão quái vật Đan Hư cảnh trở lên!

Cùng với...

Ba vị lão giả ngồi trên đài cao kia.

Vẻ mặt bọn họ vô cùng kinh hãi.

Không thể tưởng tượng nổi nhìn một quyền này của Cố Dương ở trên sân.

"Một thành... quyền chi áo nghĩa!"

"Việc này thật sự là người có thể làm được sao?"

"Cố Dương quả nhiên là yêu nghiệt đến cực điểm!"

"Mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ một thành quyền chi áo nghĩa, hóa ra tiểu tử này vẫn luôn giấu dốt?"

"Biến thái, đúng là biến thái mà!"

Bọn họ nhịn không được cảm khái, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập kinh ngạc và sợ hãi.

Ba vị cường giả Đan Hư đang duy trì vòng tròn hộ thuẫn này nhìn thấy một quyền này của Cố Dương.

Chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Kinh khủng thật!

Thật quá kinh khủng!

Nếu một quyền này hướng tới bọn họ, theo trực giác của bọn họ thì bọn họ không ngăn được!

Không thể ngăn cản!

Cú đấm này đủ uy hiếp tới tính mạng của bọn hắn!

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ kinh hãi.

Phải biết rằng hiện tại Cố Dương mới chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng mười ba.

Chưa bước vào Nguyên Hải cảnh.

Mà thực lực của hắn đã đủ để uy hiếp cường giả Đan Hư cảnh trung tam phẩm rồi...

Quả thực là trước đây chưa từng thấy!

Trên đài tròn.

Diệp Khuynh Thành đứng trên không trung.

Nhìn cảnh tượng trước mắt phảng phất như tận thế, cùng với Ma Long màu vàng đang điên cuồng gào thét xé rách trong ngày tận thế, thần sắc cũng nhịn không được.

"Một thành quyền chi áo nghĩa..."

Nàng nhẹ giọng nỉ non, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ tươi cười.

Đó là...

Nụ cười vênh váo đầy chiến ý!

"Đây là át chủ bài của ngươi sao? Quả nhiên rất mạnh!"

"Như vậy mới thú vị!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Diệp Khuynh Thành cũng không chút do dự, Linh kiếm trắng như tuyết trong tay nàng thật sự đang tỏa ra từng đợt ánh sáng chói mắt.

Xèo xèo xèo!

Đạo bạch quang này hiện lên trong nháy mắt.

Một luồng hàn ý kinh khủng không cách nào hình dung lập tức lấy Diệp Khuynh Thành làm trung tâm, lan tràn ra bốn phía!

Vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt.

Không khí xung quanh Diệp Khuynh Thành như bị đóng băng ngay tức khắc!

Hàn khí bức người!

Đó là...

Cực Hàn Kiếm Ý cấp độ đại viên mãn!

Ngay khoảnh khắc sau.

Diệp Khuynh Thành không chút do dự.

Một kiếm chém ngang ra!

Một kiếm ngang trời.

Hàn Sương Kiếm Khí hóa thành một con băng sương cự long, điên cuồng gào thét lao nhanh ra, đóng băng tất cả mọi nơi!

Dọc đường đi hình thành một con đường mòn đóng băng!

Xoạt xoạt...

Ba lão quái Đan Hư cảnh gần nhất lúc này đều dùng vẻ mặt giống quái vật để quan sát một màn này.

Bọn họ vội vàng kích phát bản mệnh nguyên đan, bộc phát ra chân nguyên kinh khủng khó có thể tưởng tượng bao bọc bản thân cùng với đài tròn.

Lúc này hắn mới hoàn toàn tiêu tán đi luồng hàn khí kinh người này.

"Kiếm ý thuộc tính thượng phẩm... Cực Hàn Kiếm Ý!"

"Còn là cấp bậc đại viên mãn... Đây thật đúng là..."

"Hai người này, thật đúng là quái vật mà!"

"Hơn nữa kiếm pháp này đúng là kiếm pháp thiên cấp thượng phẩm đại thành!"

Bọn hắn thán phục cảm khái.

Mà những người xem khác, lại thuần túy trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Dù sao bọn họ cũng nhìn không ra được điểm gì.

Chỉ có thể nhìn ra được.

Cố Dương rất trâu bò.

Mà Diệp Khuynh Thành lại bộc phát ra thủ đoạn lợi hại hơn nhiều!

Trên cầu thang.

Sở Thần Tiêu cũng sợ hãi thán phục không thôi.

"Coi bộ... Ta vẫn là quá coi thường nàng ta."

"Cũng đúng, hiện giờ một năm trôi qua, ta dậm chân tại chỗ, nhưng nàng... chưa bao giờ đình chỉ đề thăng!"

Hắn lắc đầu nhịn không được cảm khái.

Nhưng đồng dạng, hắn cũng cảm khái không thôi đối với thực lực mà Cố Dương biểu hiện ra.

Hóa ra hai người này đều là thâm tàng bất lộ.

Mà mình chẳng qua chỉ là đá kê chân cho hai người bọn họ mà thôi.

Hồi tưởng lại trận chiến một năm trước.

Tâm tình của Sở Thần Tiêu cũng trở nên càng ngày càng khổ sở.

Một bên khác, từng đợt âm thanh nghị luận kịch liệt cũng truyền đến.

"Đây là thực lực chân chính của Diệp Khuynh Thành sao?"

"Quá kinh khủng! Chẳng trách sẽ luôn chiếm vị trí đứng đầu Huyền Điểu bảng."

"Tên Cố Dương này cũng không yếu, không biết ai có thể giành được thắng lợi cuối cùng?"

"Khuynh Thành nhất định có thể thắng!"

Diêu Tuyết với tư cách là bạn thân của Diệp Khuynh Thành, đương nhiên là không có gì bất ngờ mà đứng về phía Diệp Khuynh Thành.

Mà những thiên kiêu khác đối với điều này cũng không có dị nghị quá lớn.

Dù sao...

Mặc dù Cố Dương biểu hiện ra ngộ tính đủ yêu nghiệt, nhưng vẫn là câu nói kia.

Tu vi quá thấp.

Thực lực cách biệt quá lớn.

Cho dù là lĩnh ngộ một thành áo nghĩa, nhưng cũng khó mà bù đắp chênh lệch tu vi thật lớn!

Mà ngay khi bọn họ đang thảo luận.

Băng sương cự long khủng bố dĩ nhiên đã va chạm ầm ầm với Ma Long ngập trời kia!

Hàn khí và quyền kình kịch liệt va chạm cùng nhau, lực trùng kích kinh khủng không ngừng bộc phát ra chung quanh.

Ba gã lão quái Đan Hư cảnh vẫn canh giữ bên cạnh đài tròn đầu đầy mồ hôi, tay chân luống cuống không ngừng thúc giục bản mạng nguyên đan ngăn cản!

Cũng may chỉ là một ít dư uy.

Nếu là trực diện va chạm thì chỉ sợ ba người bọn họ phải liên thủ đối kháng mới có thể miễn cưỡng gánh chịu được.

Bây giờ chỉ là một chút uy thế còn lại, đối với bọn họ mặc dù cũng có áp lực, nhưng cũng không tính là quá lớn.

Hai đạo khí tức kinh khủng đan xen vào nhau.

Nhưng nó cũng không kéo dài quá lâu.

Cuối cùng.

Vẫn là một kiếm kia của Diệp Khuynh Thành cao hơn một bậc.

Băng Sương Cự Long há miệng cắn nát Ma Long.

Ngay lập tức hàn khí lạnh như băng kia trực tiếp hướng về phía Cố Dương quay cuồng mà đi.

"Một kiếm đóng băng vạn vật sao?"

Cố Dương cảm thụ được hàn ý kinh người trước mắt.

Chậm rãi đưa tay.

Lại phát hiện động tác của mình đều biến thành chậm chạp vô cùng.

Tiếng lẩm bẩm của hắn vừa mới vang lên.

Trên thân thể ngưng kết ra từng đạo sương lạnh kinh người.

Sau một lát.

Cả người hắn trực tiếp bị đóng băng ngay tại chỗ.

Không nhúc nhích.

Giống như một tòa băng điêu.

Chứng kiến một màn này.

Vô số người sợ hãi thán phục.

"Một kiếm này... quá kinh khủng!"

"Ngay cả một thành quyền chi áo nghĩa cũng không thể ngăn cản...Đây là thực lực của Diệp Khuynh Thành sao?!"

"Quả nhiên, Diệp Khuynh Thành mới là thiên kiêu số một của vương triều Huyền Điểu, hoàn toàn xứng đáng.Cố Dương Ngộ Tính yêu nghiệt, nhưng tu vi quá thấp, vẫn không sánh bằng Diệp Khuynh Thành."

"Chiến đấu... kết thúc."

Tiếng nghị luận của mọi người truyền đến.

Theo bọn họ thấy, Cố Dương đã thua rồi.

Dù sao bị một kiếm của Diệp Khuynh Thành đóng băng.

Nghĩ hẳn cũng không có thủ đoạn phản kháng.

Nhưng trên đài cao.

Ánh mắt ba lão già lại ngưng lại.

Ánh mắt chăm chú nhìn vào Cố Dương bị đóng băng.

Tuy nhìn qua Cố Dương đã rơi vào hoàn cảnh tuyệt đối xấu.

Nhưng mà...

Cố Dương dường như cũng không bị ảnh hưởng quá lớn?

Trên đài.

Diệp Khuynh Thành vẫn cầm kiếm trong tay, không thu kiếm.

Đôi mắt đẹp của nàng rơi vào trên người Cố Dương, cẩn thận đánh giá.

Ngay sau đó, đồng tử nàng hơi co rụt lại.

Ngay sau đó, từng đợt khí tức bén nhọn mãnh liệt nổi lên.

Sau đó...

Rặc rặc rặc rặc!

Băng sương thình lình vỡ vụn.

Từng khối băng trực tiếp rơi từ trên người Cố Dương xuống.

Cuối cùng, tất cả băng sương đều bị chấn nát rơi xuống đất.

Mà Cố Dương cũng khôi phục bình thường.

Hắn vận động gân cốt một chút.

Cảm nhận được vết kiếm trên thân cùng với khí tức băng sương sâu tận xương tủy.

Cũng không khỏi có chút cảm khái.

"Một kiếm này, đích xác cường hãn."

Cố Dương tán thưởng một câu.

Nghe vậy, ngược lại Diệp Khuynh Thành không có cảm xúc gì.

Mà là tò mò đánh giá Cố Dương.

Chiêu kiếm này của mình không thể nào làm hắn bị thương được?

Rốt cuộc thể phách của Cố Dương đã mạnh mẽ tới trình độ nào?

"Có điều... Cũng coi như là lý giải thủ đoạn của ngươi."

Cố Dương lộ ra vẻ tươi cười.

"Cũng không sai biệt lắm nên nghiêm túc rồi."

Cố Dương vừa dứt lời.

Bên kia Diệp Khuynh Thành nhất thời nhịn không được, mặt lộ vẻ cổ quái.

Mặc dù một kiếm này của mình không làm y bị thương.

Nhưng cũng tuyệt đối không dễ chịu gì mới phải chứ?

Trong tình huống bị chính mình áp chế... lại còn có thể nói ra những lời như vậy.

Vẻ mặt của Diệp Khuynh Thành lại trở nên nghiêm túc.

Chẳng biết tại sao, nàng luôn cảm thấy Cố Dương không phải loại người ăn nói lung tung.

Chẳng lẽ là nói...

Hắn còn che giấu thủ đoạn?!

Mà những người xung quanh khác sau khi nghe được lời này của Cố Dương.

Nhất thời trên mặt một đám lộ ra vẻ quái dị.

Tên này hay nhỉ!

Hắn ta lại bắt đầu rồi!

Lời này là...

Chẳng lẽ vừa rồi Cố Dương vẫn luôn không có nghiêm túc?

Một phần mười quyền chi áo nghĩa còn không nghiêm túc?

Ngươi mẹ nó đang đùa đấy à?

Tuy rằng lời Cố Dương làm màu lúc trước nay đều bị đánh chật vật rồi.

Nhưng lời nói trước mắt này vẫn khiến cho vô số người nghi ngờ trong lòng.

Trên cầu thang.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng cũng mang thần sắc quái dị.

"Cố Dương này thật đúng là đoán không ra nha."

"Các ngươi cảm thấy điều hắn nói là nhảm, hay thật sự có át chủ bài?"

"Hắn cũng đã xuất ra một thành quyền ý, còn có thể có át chủ bài nào nữa? Thật sự cho rằng lá bài tẩy là cải trắng sao?"

Bọn họ nghị luận ầm ĩ, hiển nhiên cũng không xem trọng Cố Dương.

Dù sao Cố Dương cũng đã lấy ra nhiều át chủ bài như vậy.

Chỉ sợ gia sản đều bị móc rỗng rồi?

Nghĩ như thế nào cũng không có khả năng còn có át chủ bài mới?

Mà đúng lúc này.

Bên kia, thiên kiêu Sở Quốc nghe được những lời này lập tức lộ ra vẻ mặt kích động.

Đến rồi!

Lại tới rồi!

Rốt cục Cố Dương cũng phải làm thật!

Những người khác nghi ngờ Cố Dương là chuyện rất bình

thường.

Dù sao bọn họ cũng không rõ rốt cuộc Cố Dương có bao nhiêu thủ đoạn.

Chỉ có một đám thiên kiêu đều là người Sở quốc mới biết được át chủ bài của Cố Dương rốt cuộc có bao nhiêu phong phú!

Quyền chi áo nghĩa?

Đó chẳng qua chỉ là một lá bài trong đó mà thôi.

Mà lá bài tẩy cuối cùng vẫn là kiếm đạo!

Thiên tư kiếm đạo không gì sánh kịp!

Trên mặt bọn họ lộ vẻ hưng phấn.

Nhìn chằm chằm không chớp mắt vào thân ảnh Cố Dương đang đứng ở trên sân.

Thậm chí ngay cả nháy mắt cũng không dám.

Chỉ sợ sẽ bỏ qua một chớp mắt đặc sắc nào đó!

Những người khác thì đều tò mò nhìn Cố Dương.

Bọn họ cũng muốn xem một chút.

Rốt cuộc Cố Dương nghiêm túc lên đến cùng là phải như thế nào?

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Cố Dương chậm rãi vươn tay.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một tia sáng lóe lên.

Một thanh trường kiếm màu trắng bạc bỗng nhiên được hắn nắm trong tay.

Thân kiếm lóe lên từng tia sáng lạnh lẽo.

Từng đợt khí tức huyền diệu tỏa ra.

Mà khi Cố Dương cầm Ngân Sương Kiếm trong tay.

Khí chất cả người hắn chính là đã phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cố Dương đứng ở trên không, một tay cầm kiếm, trong ánh mắt tràn đầy đạm mạc.

Toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức lăng lệ khủng bố mạnh mẽ.

Chỉ cần đứng ở nơi đó, đã cho người ta một loại khí chất sắc bén vô song!

Phảng phất như một thanh bảo kiếm tuyệt thế!

Lạnh như băng mà sắc bén!

Chứng kiến một màn này.

Nét mặt của Diệp Khuynh Thành cũng thay đổi rất nhiều.

Trong đôi mắt đẹp của nàng hiện ra rung động.

Bởi vì...

Nàng lại cảm nhận được một cỗ uy hiếp từ trên người Cố Dương!

Cực hạn uy hiếp!

Đây là nàng chưa bao giờ cảm nhận qua trên người những

thiên kiêu khác!

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Ba lão già trợn tròn mắt.

"Bảo kiếm trong tay Cố Dương thế mà lại là thượng phẩm linh kiếm!"

"Linh kiếm thượng phẩm hiếm có biết bao nhiêu, không nghĩ tới nước Sở nho nhỏ... Lại có thể xuất hiện một thanh?"

"Đợi một chút... Thanh thượng phẩm linh kiếm này, có vẻ như là loại hoàn mỹ."

Một phen cẩn thận quan sát nghị luận.

Ba vị lão giả không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh.

Biểu cảm của bọn họ đã có chút chết lặng.

Nguyên nhân không có gì khác.

Bọn họ đã thấy trên người Cố Dương quá nhiều chuyện rung động.

Bắt đầu từ trận chiến bách quốc đến bây giờ Cố Dương vẫn thể hiện ra thủ đoạn vượt xa tưởng tượng của bọn họ!

Quyền ý đại viên mãn, quyền pháp thiên cấp trung cấp viên mãn, đến về sau nửa thành quyền chi áo nghĩa thậm chí là một thành quyền chi áo nghĩa.

Đến bây giờ lại thêm một thanh linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ!

Rốt cuộc Cố Dương còn cất giấu bao nhiêu át chủ bài?

Đây là suy nghĩ duy nhất trong lòng bọn họ lúc này.

Mà tất cả mọi người còn lại thì giờ phút này đều mở to hai mắt nhìn.

Mọi người vô cùng chấn động.

"Cái... cái gì?"

"Cố Dương còn biết dùng kiếm?"

"Moá ơi!"

"Hắn không phải là thiên kiêu luyện thể, quyền đạo yêu nghiệt sao?"

Hiển nhiên, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới.

Cố Dương thế mà còn có thể dùng kiếm!

Hơn nữa từ khí chất bắt đầu xuất hiện khi Cố Dương bắt đầu cầm kiếm chính là có thể nhìn ra.

Cố Dương ở phương diện kiếm đạo lĩnh ngộ tất nhiên không yếu được!

Nghĩ đến đây.

Tất cả mọi người nhất thời chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

"Cho nên... Cố Dương lúc trước vẫn luôn dùng quyền, hoàn toàn là đang lưu thủ?"

"Quá kinh khủng!"

"Át chủ bài của Cố Dương quả thực chính là tầng tầng lớp lớp nha!"

"Chứ còn gì nữa? Ta còn tưởng rằng hắn đã không có hy vọng lật bàn, không nghĩ tới hắn còn lưu lại chiêu này."

"Chẳng lẽ, kết quả của trận chiến đấu này... sẽ phát sinh biến hóa sao?!"

Từng đợt âm thanh nghị luận kịch liệt không ngừng truyền đến.

Trên đài tròn.

Cố Dương cũng không để ý đến sự rung động của người xung quanh.

Hắn đứng tại chỗ.

Ánh mắt lạnh nhạt nhìn lướt qua Diệp Khuynh Thành.

Ngay khoảnh khắc sau.

Khí tức trong cơ thể hắn bất ngờ bộc phát ra.

Tu vi thuộc về một mình Bão Nguyên cảnh tầng mười ba cũng thình lình triển khai!

Chợt hắn nắm chặt Ngân Sương Kiếm.

Một kiếm...

Chém ngang trời!

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ ba... Trảm Thương Khung!"

Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt.

Ra tay không hề giữ lại.

Lập tức thi triển thức thứ ba trong Trảm Thiên Kiếm Quyết!

Mà nháy mắt khi Cố Dương vung kiếm chém ra.

Áo nghĩa của kiếm kinh khủng là không ngờ lại cùng bộc phát ra.

Thấy cảnh này, mọi người đều lộ vẻ hoảng sợ.

"Nửa thành kiếm chi áo nghĩa!"

"Đây mẹ nó... Là người sao?!"

"Biến thái! Không phải... là biến thái trong biến thái!"

"Lĩnh ngộ được một thành quyền chi áo nghĩa thì không nói, thế nhưng ngay cả áo nghĩa của kiếm cũng đã lĩnh ngộ được nửa thành!"

"Lúc nào thì lĩnh ngộ áo nghĩa dễ dàng như vậy?"

Vô số âm thanh kinh hãi không ngừng vang lên.

Mà một kiếm kinh khủng này.

Cũng làm ba lão giả đột nhiên đứng dậy.

Kinh hãi không gì sánh được nhìn chằm chằm kiếm khí khủng bố ngang trời mà lên kia.

"Lĩnh ngộ viên mãn kiếm pháp thiên cấp cực phẩm!"

"Còn có nửa thành Kiếm chi áo nghĩa kia..."

"Ảo nghĩa này... chỉ sợ đã vượt qua Thượng phẩm, chính là một đạo kiếm ý tuyệt phẩm rồi!"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Ngực ba lão già không ngừng phập phồng.

Tâm tình chưa bình tĩnh giờ phút này lại nhấc lên gợn sóng mênh mông.

Lần này.

Ngay cả ba người bọn họ cũng á khẩu không trả lời được.

Thậm chí giờ phút này bọn họ đều gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Cảm thấy...

Đây có lẽ là ảo giác của bọn họ.

Sao có thể có người có thể lĩnh ngộ được một thành quyền chi áo nghĩa, đồng thời còn lĩnh ngộ được cả nửa thành áo nghĩa của kiếm?

Hơn nữa còn là áo nghĩa của kiếm mang thuộc tính cực phẩm!

Ngoài ra, còn lĩnh ngộ viên mãn một môn kiếm pháp cực phẩm Thiên cấp.

Những vật này nếu lấy ra đơn lẻ, vậy còn tốt.

Cùng lắm thì bọn hắn chỉ kinh ngạc một chút mà thôi.

Nhưng những chuyện này đều xuất hiện trên người Cố Dương.

CMN cũng rất biến thái!

Thậm chí không có cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung sự biến thái của Cố Dương!

Phải biết, là lão quái vật Huyền Điểu vương triều.

Ba người bọn họ có thể nói là cảnh tượng lớn cỡ nào chưa từng thấy qua?

Nhưng loại tình huống trước mắt này thì chưa từng gặp qua!

Phải biết Cố Dương mới mười bảy tuổi!

Mười bảy tuổi.

Lĩnh ngộ một thành quyền chi áo nghĩa.

Luyện thể cũng đã đạt tới cảnh giới vô cùng thâm ảo.

Thiên cấp trung phẩm quyền pháp viên mãn.

Thêm nửa thành Kiếm chi áo nghĩa cùng với Thiên cấp cực phẩm kiếm pháp viên mãn hiện tại, bọn họ hoàn toàn bị chấn kinh đến không nói nên lời.

Chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm nhìn về Cố Dương đang đứng ở trên đài.

Giữa sân.

Cố Dương sau khi chém xuống.

Kiếm khí kinh khủng phóng lên cao.

Không gian càng không chịu nổi Trảm Thiên áo nghĩa sắc bén đến cực điểm này.

Dồn dập nứt vỡ ra.

Nhìn thấy vậy.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành đột nhiên biến đổi.

Rồi lập tức không còn dám tiếp tục giữ lại bất kỳ thứ gì nữa.

Trong cơ thể, một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra.

Nguyên Hải cảnh tầng mười hai!

Đây mới là tu vi chân chính của Diệp Khuynh Thành.

Chẳng qua giờ phút này nàng cũng không dám có chút chậm trễ.

Sau khi bộc phát ra tu vi thật sự của bản thân.

Bàn tay trắng nõn của nàng đột nhiên nhấc lên.

Một kiếm thình lình chém ra!

Xuy xuy xuy!

Hàn khí lạnh như băng bất ngờ dốc toàn bộ lực lượng.

Trong nháy mắt đã đóng băng toàn bộ không gian xung quanh!

Một cỗ lực lượng cường hãn khủng bố đồng dạng cũng bạo phát ra!

Kia đúng là...

Nửa thành cực hàn áo nghĩa!

"Hàn sương… Di lạc!"

Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền ra từ trong miệng Diệp Khuynh Thành.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo Hàn Sương Kiếm kinh khủng bất ngờ chém tới!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Hai đạo kiếm khí khủng bố đến cực điểm va chạm cùng nhau trên không trung.

Khí tức kinh khủng mà ác liệt giống như hỗn loạn tứ tán ra bốn phía.

Từng đạo kiếm khí bén nhọn trảm khắp nơi.

Không gian khu vực này lập tức bị trảm phá thành vô số mảnh.

Vô số vết kiếm sâu không thấy đáy tràn ngập cả phiến không gian!

Bên ngoài đài tròn.

Lúc này, trên mặt ba gã lão quái Đan Hư cảnh lại lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đã dùng ra giải pháp toàn thân để chống cự lại kiếm khí khủng bố đến cực điểm này!

Mặc dù kiếm khí tràn ra còn sót lại lực lượng kinh khủng ẩn chứa trong đó, nhưng cũng đủ uy hiếp đến tính mạng của bọn hắn!

Cho nên bọn họ không dám chậm trễ chút nào.

Có thể nói là tập trung toàn bộ tinh thần.

Cùng ra tay củng cố đấu trường.

Giữa sân.

Hai đạo kiếm khí kinh khủng va chạm.

Nhưng cuối cùng cũng không duy trì quá lâu.

Rặc rặc rặc!

Một giọng nói thanh thúy truyền đến.

Ngay sau đó, Hàn Sương Kiếm liên tục bại lui.

Chợt bị đạo Trảm Thiên Kiếm Khí chém thành hai đoạn.

Sau đó thế đi không giảm.

Bắn nhanh về phía Diệp Khuynh Thành!

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành vội vàng giơ tay lên, chân nguyên bộc phát chống lại!

Nhưng một kiếm ẩn chứa nửa thành Trảm Thiên áo nghĩa sẽ kinh khủng đến mức nào chứ!

Một kiếm chém xuống là trực tiếp đánh bay Diệp Khuynh Thành ra ngoài!

Một ngụm máu tươi đầm đìa phun thẳng ra từ trong miệng nàng!

Nhưng thể phách Diệp Khuynh Thành cũng không hề yếu, tuy rằng phun ra một ngụm máu tươi, nhưng cuối cùng vẫn ổn định lại thân hình trên không trung.

Đôi mắt đẹp đầy kinh hãi.

Đối kháng kiếm pháp... Bản thân lại thua sao?

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người ở đây đều nhìn mà choáng váng.

Kích thích!

Quá kích thích rồi!

Vốn bọn họ đều cho rằng Cố Dương đã thi triển ra thủ đoạn kinh người như vậy, Diệp Khuynh Thành chắc chắn đã thua.

Kết quả không nghĩ tới Diệp Khuynh Thành cũng có át chủ bài!

Nguyên Hải cảnh tầng mười hai, cùng với... nửa thành áo nghĩa Cực Hàn!

Phải biết rằng Diệp Khuynh Thành cũng mới hai mươi mốt tuổi mà thôi.

Vậy mà cũng có thể lĩnh ngộ nửa thành áo nghĩa.

Quả thực là yêu nghiệt tới cực điểm!

Vẻ mặt của ba lão già đã bắt đầu có chút tê dại.

Hiển nhiên, bọn họ cũng không ngờ tới thủ đoạn của Diệp Khuynh Thành.

Dù sao...

Toàn bộ Huyền Điểu vương triều, người có thể khiến thiên kiêu Diệp Khuynh Thành toàn lực xuất thủ, căn bản là không tồn tại.

Tất nhiên bọn họ không thể nào biết được toàn bộ thực lực của Diệp Khuynh Thành!

Kết quả...

Không ngờ Diệp Khuynh Thành cũng lĩnh ngộ được nửa thành áo nghĩa!

Điều này khiến bọn họ kinh ngạc không thôi.

Mà đúng lúc này.

Trên cầu thang.

Một đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng sau khi chấn kinh qua đi lại có chút nghi hoặc.

"Sao lại như vậy? Đều là lĩnh ngộ nửa thành kiếm chi áo nghĩa, Diệp Khuynh Thành chính là Nguyên Hải cảnh tầng mười hai, sao có thể thất bại!"

Vốn bọn họ nhìn thấy Diệp Khuynh Thành biểu diễn ra tất cả át chủ bài.

Còn tưởng rằng dưới tình huống một kiếm đối chiến, Diệp Khuynh Thành có thể giành thắng lợi.

Kết quả...

Cuối cùng Diệp Khuynh Thành lại hộc máu lùi về phía sau, kết thúc.

Điều này khiến bọn họ kinh ngạc không thôi.

Diệp Khuynh Thành Nguyên Hải cảnh tầng mười hai lại bị Cố Dương cảnh giới Bão Nguyên tầng mười ba đánh bại.

Chuyện này quả thực không thể nào tưởng tượng nổi!

Mà nghe được loại âm thanh nghi hoặc này.

Lão giả áo tím hít sâu một hơi chậm rãi nói ra.

"Cố Dương tu luyện chính là thiên cấp thượng phẩm công pháp, mà khả năng lớn là đem nó luyện đến tầng cao nhất, hơn nữa... một kiếm kia chính là lĩnh ngộ thiên cấp cực phẩm kiếm pháp, trừ cái đó ra, hắn lĩnh ngộ càng là áo nghĩa tuyệt phẩm thuộc tính!"

"Không phải Thượng phẩm có thể so sánh được!"

Nghe được lời này của lão giả.

Tất cả thiên kiêu Huyền Điểu bảng đều lộ vẻ mặt chấn động.

ngây người tại chỗ.

Công pháp Thiên cấp thượng phẩm tầng cao nhất?

Thiên cấp cực phẩm kiếm pháp tu luyện viên mãn?

Áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm?

Bọn họ hoàn toàn trầm mặc.

Là người sao?

Cố Dương thật sự là người sao?

Mà ba lão giả lại không để ý đến phản ứng của những thiên kiêu này.

Lông mày cau lại, ánh mắt chăm chú nhìn Ngân Sương Kiếm trong tay Cố Dương.

Trong ánh mắt nhất thời bộc phát ra một trận quang mang nóng bỏng.

"Hừ, nửa thành áo nghĩa tuyệt phẩm vừa rồi lại từ trên thân kiếm bộc phát ra?!"

Giờ phút này Cố Dương không vung kiếm, bọn họ có thể cảm nhận được sức mạnh quen thuộc từ trên Ngân Sương Kiếm!

Rõ ràng chính là áo nghĩa tuyệt phẩm đã được nửa thành kia!

Thấy vậy, lão giả liền không nhịn được nghẹn ngào hô lên.

Lập tức khiến mọi người rung động.

"Cái gì?"

"Ảo nghĩa nửa thành Kiếm từ trên thân kiếm bộc phát ra?"

"Nếu là thượng phẩm linh khí khảm nạm thuộc tính linh tinh đích thật có thể lưu trữ ý cảnh, xem ra áo nghĩa cũng có thể chứa đựng trong đó!"

"Nói cách khác... Cố Dương có thể thắng hoàn toàn là nhờ thanh thượng phẩm linh kiếm ẩn chứa nửa thành tuyệt phẩm áo nghĩa trong tay hắn kia?"

Nghị luận như thế, không ít người không nhịn được nói ra.

Trong tiềm thức bọn họ cảm thấy Cố Dương hoàn toàn là do chiếm ưu thế về binh khí.

Trên thực tế bọn họ không tin Cố Dương cũng có thể biến thái như thế!

Dù sao hắn đã lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa của quyền, nếu là còn có thể lĩnh ngộ áo nghĩa của kiếm, quả thực biến thái quá mức!

Giờ phút này Diệp Khuynh Thành cũng đã nghe được những lời nghị luận xung quanh.

Đôi mi xinh của nàng lập tức nhíu chặt lại.

Nàng thân là đối thủ của Cố Dương, tự nhiên là biết rõ thực lực của Cố Dương kinh khủng thế nào.

Cũng không phải ưu thế binh khí nào đó mới có thể làm mình bị thương.

Cho dù, có thể có được thượng phẩm linh kiếm biến thái như thế, cũng là bản lĩnh chất của Cố Dương, những người khác nói gì quả thực chính là cố ý gây nhốn nháo thôi!

Cố Dương ngược lại đứng ở không trung, cũng không để ý tới loại thanh âm này.

Mà đúng lúc này.

Ở chỗ một đám thiên kiêu Sở quốc.

Sở Linh Nhi lập tức ngồi không yên!

Nhiều người như vậy lại vu khống phu quân mình như vậy.

Nàng tuyệt đối không nhịn được!

Tuy rằng thực lực của nàng cũng không tính là mạnh.

Nhưng ngay sau đó nàng trực tiếp đứng lên, cất tiếng hô.

"Thanh thượng phẩm linh kiếm này vốn là do Cố Dương tự tay tạo ra, dựa vào cái gì để nói?"

"Đạo áo nghĩa kia cũng là hắn tự mình dung nhập vào trong đó, vũ khí chính mình chế tạo, chẳng lẽ còn không thể dùng sao!?"

"Nực cười đến mức nào chứ?!"

Giọng nói của Sở Linh Nhi lập tức vang lên.

Tất cả những âm thanh bàn luận lúc trước lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Vô số ánh mắt rơi xuống người Sở Linh Nhi.

Phát hiện dấu hiệu Sở Linh Nhi mang trên người.

Tất cả mọi người đều nhịn không được trầm mặc.

Toàn trường yên tĩnh.

Vẻ mặt bọn họ cũng trở nên có chút xấu hổ.

Mà loại xấu hổ này, rất nhanh liền bị từng đợt kinh hãi thay thế.

Bọn họ nghe được cái gì?

Thanh thượng phẩm linh kiếm không ngờ lại do chính tay Cố Dương chế tạo mà thành!

Đây chính là thượng phẩm linh kiếm đấy!

Có thể tạo ra thượng phẩm linh kiếm, chẳng lẽ là do Cố Dương, còn là một gã ngũ phẩm Luyện khí sư?

Con mẹ nó, đây là điều tất cả mọi người không còn gì để nói.

Vốn dĩ bọn họ còn muốn được trấn an từ góc độ vũ khí.

Cố Dương, cũng không phải biến thái như vậy.

Kết quả...

Không ngờ được lại có thêm một sự thật khiến người ta càng thêm hoảng sợ.

Cố Dương mẹ nó còn là một ngũ phẩm Luyện Khí Sư!

Chuyện này có hợp lý không?

Cái này thật sự hợp lý sao?

Thật sự có người có thể toàn năng như vậy sao? Đơn giản chính là toàn tài!

Mấu chốt nhất là Cố Dương còn chỉ có mười bảy tuổi!

Lập tức tâm tình mọi người đều cảm thấy khó chịu giống như ăn phân vậy.

Nhìn người ta mười bảy tuổi.

Rồi nhìn lại chính mình.

Đời này quả thực là sống đến trên thân chó rồi!

Mà sau khi nghe được lời này của Sở Linh Nhi.

Ba ông lão kia cũng choáng váng.

Chính mình tạo vũ khí?

Đây chính là Linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ sao?

Bọn họ vốn tưởng rằng do một vị Luyện Khí Đại Sư nào đó rèn đúc thành.

Kết quả...

Lại là do chính tay Cố Dương chế tạo mà thành?

Khó trách...

Khó trách kiếm này và Cố Dương thích hợp như thế.

Thì ra là do hắn tự tay chế tạo!

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt bọn hắn nhìn về phía Cố Dương cũng trở nên khác lạ.

Không chỉ thiên tư yêu nghiệt tới cực điểm.

Hơn nữa còn là một vị đại sư luyện khí!

Nhân tài như vậy chớ nói là Huyền Điểu vương triều, cho dù đặt ở toàn bộ Thanh vực, cũng đủ để khiến tất cả thế lực đỉnh tiêm tranh đoạt vỡ đầu chảy máu!

Sở Thần Tiêu cũng lộ ra vẻ mặt dại ra.

Tự tay...

Chế tạo một thanh linh kiếm thượng phẩm.

Tên gia hỏa này...

Rốt cuộc biến thái đến mức nào?

Hắn cười chua xót.

Cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

Phía trên đài tròn.

Cố Dương đứng trên không trung.

Sự tình chung quanh hắn hoàn toàn không có ý để ý tới.

Ánh mắt thì đặt ở trên người Diệp Khuynh Thành.

Không thể không nói, dung mạo của Diệp Khuynh Thành đều là cực phẩm trong cực phẩm.

Chẳng qua hắn cũng không có ý bởi vì đối phương là mỹ nữ mà lưu thủ chút nào.

"Còn át chủ bài gì thì cứ lấy ra dùng đi, nếu không... Có thể sẽ không có cơ hội."

Cố Dương nhàn nhạt mở miệng.

Mà nghe đến đây.

Diệp Khuynh Thành cũng đột nhiên thở dài.

"Ngươi thật đúng là nhẫn tâm."

Nàng thốt ra lời này.

Xung quanh vô số người lộ vẻ quái dị.

Sao cứ có cảm giác...

Giọng điệu này của Diệp Khuynh Thành, giống như tiểu kiều thê chua xót đang làm nũng vậy?

Cố Dương cũng là thần sắc quái dị.

Nhưng ngay sau đó, Diệp Khuynh Thành chậm rãi ngẩng đầu lên.

"Vốn dĩ ta không định sử dụng phần lực lượng này, nhưng hiện tại không thể không dùng."

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Đôi mắt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành chợt lóe lên một tia sáng lạnh u ám.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

Ngay khoảnh khắc sau.

Diệp Khuynh Thành chậm rãi lau đi máu tươi trên khóe miệng.

Ngay sau đó, một đạo khí tức kinh người từ trong thân thể mảnh khảnh của nàng bộc phát ra.

Luồng khí tức này vô cùng cường hãn.

Trong nháy mắt khi bộc phát ra ngoài, liền khiến vô số người xung quanh run rẩy cả người.

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Phảng phất như sợ hãi từ sâu trong linh hồn phát ra!

Điểm này, cho dù đối với đám thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng

kia cũng y như thế!

Bọn họ đầu đầy mồ hôi, sắc mặt lộ ra kinh hãi không gì sánh được.

"Đây là... cái gì!?"

"Hơi thở này làm cho người ta kinh sợ... Mặc dù là cường giả Đan Hư cảnh thượng phẩm cũng không làm được!"

"Đây rốt cuộc là... "

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hiển nhiên là cảm thấy vô cùng kinh hãi với khí tức đột nhiên bộc phát ra trong cơ thể Diệp Khuynh Thành, chỉ là khí tức thôi mà đã ép cho bọn họ không thở nổi, thủ đoạn này là bực nào!

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Ba lão già cũng kinh hãi trợn tròn hai mắt.

Bởi vì bọn họ phát hiện, khí tức này khiến bọn họ đều cảm thấy áp lực!

Phải biết rằng bọn hắn chính là lão quái vật Sinh Tử Cảnh!

Có thể khiến bọn họ cảm nhận được áp lực.

"Đây là huyết mạch Vương cảnh!"

Ba lão già tự nhiên lập tức nhận ra khí tức phát ra từ người Diệp Khuynh Thành!

Đó là lai lịch bắt nguồn từ huyết mạch!

Mà nếu muốn giữ lại truyền thừa huyết mạch, chỉ có cường

giả Vương cảnh mới làm được!

Nghe đồn tu vi đột phá Vương cảnh, là có thể ngưng tụ ra huyết mạch đặc thù thuộc về mình, chính là có thể tiếp tục truyền thừa.

Từ đó khi sinh ra con cháu đã có điều kiện tu luyện được trời cao chiếu cố.

Một đường nghiền ép cùng tuổi, nhanh chóng trưởng thành!

Nhưng cường giả Vương cảnh rất ít.

Cường giả Vương cảnh có thể ngưng tụ ra huyết mạch đặc thù thì càng như phượng mao lân giác!

Không ngờ Diệp Khuynh Thành vậy mà kế thừa huyết mạch đặc thù của mình!

Hơn nữa loại huyết mạch này có vẻ cực kỳ nồng đậm mà cường hãn!

Đến mức dù là cảnh giới Sinh Tử bọn hắn cũng cảm nhận được một chút áp lực!

Hiển nhiên tổ tông Vương cảnh của Diệp Khuynh Thành... Cho dù là ở trong Vương cảnh, cũng thuộc về nhóm người đứng đầu!

Điều này không khỏi khiến ba lão giả liên tục hít một ngụm khí lạnh.

Bọn hắn thật sự không nghĩ tới là có thể thu hoạch được một vị Vương cảnh đứng đầu!

Hơn nữa còn là thiên kiêu ngộ tính kinh người!

Điều này cũng làm cho tâm tình bọn họ phấn chấn không thôi.

Chuyện này đối với Huyền Điểu vương triều bọn họ mà nói, là một chuyện cực kỳ tốt!

Trong đài tròn.

Cố Dương nhìn Diệp Khuynh Thành không ngừng tuôn ra uy áp huyết mạch, thần sắc không khỏi hơi ngưng tụ.

Loại trấn áp này giống như đến từ sâu trong linh hồn, nếu không phải linh hồn của Cố Dương cường hãn.

Chỉ sợ cũng sẽ bị áp bức mà khúm núm!

Loại uy nghiêm trời sinh này dường như trời sinh không thể chọc giận!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Nhìn thẳng vào số mệnh.

Một hàng chữ lớn màu máu chậm rãi hiện ra.

【 Diệp Khuynh Thành, cường giả Nguyên Hải Cảnh tầng mười hai, người mang huyết mạch Vương cảnh, trước mắt tiến độ kích hoạt 10%, lĩnh ngộ kiếm ý Đại viên mãn, nửa thành áo nghĩa cực hàn 】

Tin tức về Diệp Khuynh Thành nhanh chóng được thể hiện.

Cố Dương cũng nhanh chóng trích xuất những từ quan trọng.

Ánh mắt dừng ở trên bốn chữ "Huyết mạch Vương cảnh ".

"Vậy mà lại nắm giữ huyết mạch Vương cảnh sao?"

Trong lòng Cố Dương cũng có chút chấn kinh.

Khó trách có thể bộc phát ra loại uy áp khủng bố chấn nhiếp

linh hồn này!

Chợt Cố Dương thu hồi ánh mắt.

Bởi vì một khắc sau Diệp Khuynh Thành đã động.

"Đây là chiêu kiếm mạnh nhất của ta, xin... Chỉ giáo!"

Diệp Khuynh Thành cũng không phải người ngu dốt.

Trong nháy mắt giao thủ với Cố Dương, nàng hiểu rõ chênh lệch giữa mình và Cố Dương.

Không chỉ ở phương diện áo nghĩa.

Lĩnh ngộ của Cố Dương ở trong toàn bộ phương diện kiếm đạo hoàn toàn không phải mình có thể so sánh!

Mặc dù Cố Dương chỉ mười bảy tuổi, mặc dù tu vi Cố Dương chỉ có Bão Nguyên cảnh Thập Tam Trọng nhưng ở phương diện kiếm đạo Cố Dương có thể dễ dàng nghiền ép nàng!

Cho dù bây giờ mình đã thúc giục huyết mạch Vương cảnh.

Trong lòng nàng cũng không dám xác định có thể thắng được Cố Dương!

Cho nên...

Nàng mới nói một phen như vậy.

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Khí tức trên người nàng lại tăng vọt lên.

Một cỗ hàn khí kinh khủng khó có thể hình dung lan tràn ra.

Khí thế bàng bạc, đóng băng vạn vật!

Ngay sau đó, Diệp Khuynh Thành thình lình chém xuống một kiếm.

Hàn khí kinh khủng kia thình lình dũng mãnh tràn vào bên trong Linh kiếm trắng như tuyết.

Xuy xuy xuy!

Kiếm khí cực hàn kinh khủng phóng thẳng lên trời.

Một kích này cho dù là cường giả ngưng luyện ra Đan Hư cảnh thượng phẩm cũng khó có thể ngăn cản!

Thậm chí có thể sẽ bị một kiếm của nàng chém chết ngay tại chỗ!

Đây chính là uy thế kinh khủng ẩn chứa bên trong một kiếm này!

Một kiếm này chém ra.

Phảng phất như ngay cả thời không cũng bị băng phong!

"Một kiếm kinh khủng cỡ nào!"

"Đây chính là... Lực lượng huyết mạch Vương cảnh sao?"

"Quá kinh khủng! Một kiếm này... Ta không đỡ nổi!"

Lúc này, trên mặt ba gã cường giả Đan Hư cảnh gần đài tròn lộ ra vẻ kinh hãi.

Thậm chí không dám tới quá gần.

Bọn hắn chỉ sợ dựa vào quá gần sẽ bị luồng kiếm khí cực lạnh khủng bố tới cực điểm kia trực tiếp chém chết.

Một kiếm này của Diệp Khuynh Thành, rõ ràng cường hãn đến

tình trạng này rồi!

Mà trên khán đài, mọi người đều tập trung chú ý vào câu nói này của Diệp Khuynh Thành.

"Diệp Khuynh Thành lại nói với Cố Dương... Xin chỉ giáo!?"

"Đây xem như đã tán thành thực lực của Cố Dương sao?"

"Sao ta cảm thấy... Như thế nào giống như là đệ tử cầu lão sư chỉ điểm vậy?"

"Chậc... Chẳng lẽ nói, Diệp Khuynh Thành đã tự nhận kiếm đạo không bằng Cố Dương sao?"

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ.

Vô cùng hoảng sợ nhìn về phía đấu trường.

Chiêu kiếm kinh khủng đến cực điểm mà Diệp Khuynh Thành vừa thi triển ra kia.

Một kiếm này dù là cường giả Đan Hư cũng không cách nào chống lại.

Bộ dạng này giống như là cần thỉnh cầu chỉ điểm sao?!

Mà trong lúc vô số người xem không hiểu vì sao.

Trên đài tròn.

Cố Dương thấy một màn như vậy.

Khóe miệng lộ ra một tia cười nhàn nhạt.

"Một kiếm này không tệ."

Hắn lạnh nhạt mở miệng, Ngân Sương Kiếm trong tay cũng chấn động trên không trung.

Cổ tay hắn chợt khẽ động.

Một kiếm thình lình chém ra!

Khi kiếm xuất ra, một đạo áo nghĩa kinh khủng phảng phất có thể chém tận tất cả mọi sự vật trên thế gian lại bộc phát ra!

Đó chính là một thành Trảm Thiên áo nghĩa!

Trong nháy mắt Trảm Thiên áo nghĩa bùng nổ.

Ngân Sương Kiếm phát ra tiếng kiếm reo bén nhọn.

Ngay sau đó, một đạo kiếm khí màu bạc rộng ước chừng trăm mét vạch phá không trung phía chân trời, không gian không thể phá vỡ kia giờ phút này phảng phất như bị một phân thành hai.

Kiếm ngân sâu không lường được tựa như chém tan bầu trời!

Xuy xuy xuy!

Trảm Thiên kiếm khí bùng nổ trong nháy mắt.

Kiếm khí cực hàn vốn tỏa ra hào quang liền trong nháy mắt bị áp chế.

Trong nháy mắt đụng vào, liền bị chém nát dễ như trở bàn tay!

Rặc rặc rặc!

Rặc rặc rặc!

Thanh âm kiếm khí tan vỡ không ngừng vang lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng không nhịn được mà đổi hướng, Linh kiếm trắng như tuyết trong tay suýt nữa đã bị đánh bay.

Thân hình nàng liên tục lui về phía sau.

Nhưng vào lúc này, một đạo Trảm Thiên Kiếm Ý lăng lệ ác liệt đến cực điểm trực tiếp xuất hiện trước mặt nàng.

Nhìn thấy vậy.

Trong đôi mắt đẹp của nàng lập tức lóe ra vẻ hoảng sợ, cùng với... một tia tuyệt vọng.

Chẳng lẽ...

Ta phải chết ở chỗ này sao?

Trong lòng nàng lập tức dâng lên một loại cảm giác trước kia chưa từng có.

Nhưng lại vô cùng bình tĩnh.

Nàng chậm rãi nhắm mắt lại.

Giờ phút này, nàng dường như cảm giác được một trận gió nhẹ phất qua giữa lông mày.

Sau đó...

Không có sau đó.

Ủa?

Đây là có chuyện gì?

Trong lòng nàng nghi hoặc, chợt chậm rãi mở mắt ra nhìn qua.

Phát hiện một sợi tóc xanh chậm rãi rơi vào chóp mũi nàng.

"Ngươi, thua."

Thanh âm nhàn nhạt của Cố Dương chậm rãi truyền đến.

Lúc này Diệp Khuynh Thành mới vội vàng ngẩng đầu nhìn.

Lại phát hiện...

Kiếm khí khủng bố tàn phá bừa bãi khắp nơi trên bầu trời vừa rồi, giờ phút này hoàn toàn tiêu trừ không còn.

Chỉ để lại một mảnh đất bừa bộn.

Nàng không biết xảy ra chuyện gì, theo lý mà nói!

Nàng ta vừa rồi hẳn là phải chết dưới một kiếm của Cố Dương mới đúng.

Nhưng mà...

Chính mình lại hoàn hảo không chút tổn hại, chỉ là... đã rụng một sợi tóc?

Mà ngay khi Diệp Khuynh Thành cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Giờ phút này trên sân, tất cả mọi người đều nhìn đến choáng váng.

Có người trợn mắt.

Có người há to miệng.

Có người cằm đều sắp rơi xuống mặt đất.

Bọn họ không hẹn mà giống nhau, vẻ mặt rung động nhìn lên tràng đấu, nhìn bóng người trẻ tuổi kia, nhìn thấy những hình ảnh mà cả cuộc đời bọn họ khó quên được!

Thời điểm Cố Dương bộc phát ra một thành trảm thiên áo nghĩa, chính là chấn động vô số người!

Tất cả mọi người kinh hãi, Cố Dương thế mà còn có át chủ

bài!

Hơn nữa còn là một thành trảm thiên áo nghĩa!

Quả thực là biến thái trong biến thái!

Thậm chí đã không tìm được từ nào khác để hình dung sự biến thái của Cố Dương.

Nhưng ngay sau đó...

Động tác sau đó của Cố Dương, lại làm cho tất cả mọi người choáng váng.

Cố Dương chém ra một kiếm.

Kiếm chiêu của Diệp Khuynh Thành lập tức bị chém nát.

Khi thấy luồng kiếm khí kinh khủng kia sắp đánh lên người Diệp Khuynh Thành.

Trong lòng bọn họ đều cảm khái.

Cho rằng ngày hôm nay Diệp Khuynh Thành chỉ sợ sẽ bỏ mạng tại đây!

Thậm chí ngay cả ba ông lão ngồi trên đài cao cũng sợ tới mức dồn dập xuất thủ, chuẩn bị thay Diệp Khuynh Thành ngăn cản chiêu này.

Nhưng cũng chính vào thời điểm một màn hết sức nguy hiểm này sắp sửa phát sinh...

Một màn khiến tất cả mọi người không thể tưởng tượng đã xảy ra!

Chương 275 - Toàn bộ át chủ bài, Diệp Khuynh Thành bại! (3)

Chỉ thấy Cố Dương khẽ cười một tiếng, tay phải cầm kiếm tùy ý nắm chặt.

Khoảnh khắc đó.

Tất cả kiếm khí lăng lệ ác liệt trong không gian, dường như bị một loại khống chế nào đó trong nháy mắt tiêu trừ!

Ngay sau đó...

Đạo kiếm khí vốn sắp trúng vào mi tâm Diệp Khuynh Thành cũng lập tức biến mất.

Trong nháy mắt khi nó biến mất, một luồng khí lãng còn lại chặt đứt một sợi tóc của nàng ta.

Sau đó...

Chính là biến thành bức họa này.

"Tùy tâm mà động, tùy ý mà làm... Đây là nội tình kinh khủng cỡ nào!"

Không trung.

Ba lão già mặt đầy kinh hãi...

Hiển nhiên, một màn này cũng khiến cho ba lão gia hỏa bọn họ khiếp sợ đến thiếu chút nữa thì chạy không thoát.

CMN đây là...

Đã vượt ra khỏi phạm vi lý giải của bọn họ rồi!

Kiếm khí chém ra ngoài, còn có thể chủ động tản đi?

Quả thực là trước đây chưa từng thấy!

Loại tình huống này, cho dù là ba lão gia hỏa bọn họ, cũng chỉ thấy qua trong sách vở thời viễn cổ.

Đó là năng lực đặc thù chỉ khi hoàn toàn nghiên cứu Kiếm Đạo đến mức tận cùng mới có thể lĩnh ngộ được!

Đối với kiếm đạo, nắm giữ cực hạn!

Kiếm tùy tâm, tùy ý mà đi!

Đơn giản mà nói...

Chỉ cần đạt tới loại cảnh giới này.

Đó là một kiếm có thể thu phóng tự nhiên, một kiếm chém ra, có thể tùy ý khống chế quỹ tích kiếm khí, thậm chí sinh diệt!

Mà đối với loại thao tác chỉ làm được khi nghiên cứu kiếm đạo đến mức tận cùng này, bọn họ rất rung động khi thấy người mười bảy tuổi như Cố Dương nắm giữ được, rung động này quả thực là đạt đến cực hạn!

Đến mức ba lão giả biểu lộ đều có chút chết lặng.

Vốn bọn họ cho rằng Cố Dương đã biểu hiện ra đủ yêu nghiệt.

Bọn họ cũng sẽ không khiếp sợ nữa.

Kết quả...

Bọn họ vẫn còn quá non!

Cố Dương lấy ra át chủ bài này càng hung ác!

Một tấm so với một tấm còn biến thái hơn!

Mỗi lần đều có thể khiêu chiến sức chịu đựng cực hạn của bọn họ!

Như vậy xem ra Diệp Khuynh Thành thua trong tay Cố Dương, cũng là chuyện hết sức bình thường.

Gặp phải loại kiếm đạo yêu nghiệt này không chết đã xem như phi thường may mắn rồi!

Diệp Khuynh Thành cũng nghe được đại khái lời nghị luận của mọi người xung quanh.

Vẻ mặt cũng biến thành vô cùng rung động.

Nắm tay, kiếm khí tiêu tan?

Còn có loại thao tác này?

Trong nội tâm nàng rung động không gì sánh được.

Loại thao tác này, cho dù là nàng, cũng là lần đầu nhìn thấy.

Nhưng ngoài kinh ngạc cảm thán, nàng ta cũng lộ vẻ bất đắc dĩ, hành lễ nói với Cố Dương: "Ta thua."

"Đa tạ Cố công tử hạ thủ lưu tình."

Nàng ta rất rõ ràng, cho dù Cố Dương không lưu thủ, một kiếm chém giết nàng ta, cũng sẽ không có ai dám nói gì.

Dù sao thì trong luận bàn luôn xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Nhưng Cố Dương lại chủ động trừ khử kiếm khí, trong lòng nàng ta đương nhiên vô cùng cảm kích.

Nghe được lời nói của Diệp Khuynh Thành.

Tất cả mọi người cũng không nhịn được cảm thán.

"Thật không ngờ... kết quả lại như thế này."

"Thực lực mà Diệp Khuynh Thành biểu diễn ra đã đạt đến yêu nghiệt."

"Đúng vậy, Nguyên Hải cảnh mười hai trọng, nửa thành kiếm chi áo nghĩa, cùng với huyết mạch Vương cảnh."

"Loại thiên tư này, cho dù đặt ở Thanh vực, cũng tuyệt đối xem như thiên kiêu đứng đầu, chỉ tiếc..."

"Chỉ tiếc Cố Dương càng biến thái hơn!"

Vô số ánh mắt rơi vào trên người Cố Dương.

Rung động!

Không rõ!

Thật hưng phấn!

Kích động!

Ghen ghét!

Đủ loại cảm xúc đan xen vào nhau.

Có vẻ vô cùng phức tạp.

Mà đám thiên kiêu Huyền Điểu bảng, cũng triệt để cúi đầu, phần chua xót trong lòng kia giờ phút này tiêu tán rất nhiều.

Nếu thực lực mà Cố Dương thể hiện ra không mạnh hơn bọn họ quá nhiều, có lẽ bọn họ còn có thể đố kị.

Nhưng bây giờ thực lực và thiên tư Cố Dương bày ra đã bỏ xa bọn họ.

Đứng ở nơi cực cao!

Cũng chỉ có thể khiến bọn họ ngẩng đầu lên nhìn.

Không trung.

Ba lão già cũng nhịn không được nhìn Cố Dương.

Vẻ mặt phức tạp.

"Đời này... Thật đúng là xuất hiện một yêu nghiệt ghê gớm!"

"Diệp Khuynh Thành cũng là yêu nghiệt, chỉ là không bằng đại yêu nghiệt Cố Dương mà thôi."

"Đúng vậy... Cảm giác đã có chút theo không kịp thời đại."

Ba người cảm khái nghị luận.

Bọn hắn không khỏi khẽ lắc đầu, phát ra từng trận cười khổ bất đắc dĩ.

Dưới đài.

Một thân ảnh lén lén lút lút lúc này núp ở một góc, ánh mắt hung hăng rơi vào trên người Cố Dương.

"Chết tiệt! Đáng chết! Hắn sao lại... yêu nghiệt như thế!"

"Thù của thiếu chủ sao có thể báo?"

Chủ nhân của ánh mắt nhất thời nghiến răng nghiến lợi, oán hận trong lòng đã nồng đậm đến cực điểm.

Mà hắn... Không ngờ lại là lão quái vật của Hãn Hải Tông, kẻ bảo vệ Hứa Kình kia.

"Có lẽ...chỉ có thể ở chung quanh tìm kiếm cơ hội, người này, nhất định không thể lưu!"

Hắn cắn chặt răng, trong ánh mắt tràn đầy sát ý!

Biểu hiện của Cố Dương càng cao thâm, đối với hắn mà nói càng khó có thể tiếp nhận!

Chẳng qua hắn cũng sẽ không ngu xuẩn đến nỗi ở trước mắt một đám cường giả đi tập sát Cố Dương.

Thân hình hắn ta cấp tốc ẩn giấu trong bóng tối.

Biến mất không thấy đâu nữa.

Trên đài.

Cố Dương lộ vẻ tươi cười, cũng không nói thêm gì.

Mà theo Diệp Khuynh Thành bị thua.

Cuộc chiến bách quốc cũng đã hạ màn.

Bảy mươi hai vị thiên kiêu Huyền Điểu bảng cũng xác định được.

Bởi vì có Cố Dương.

Sở Thần Tiêu vốn đứng hàng thứ hai trở thành thứ ba.

Diệp Khuynh Thành giành được hạng nhì.

Mà cái tên hạng nhất đương nhiên là thuộc về Cố Dương!

Đối với kết quả này.

Mọi người đều cảm thấy thán phục rung động không thôi.

Nhưng cũng không có chút dị nghị nào.

Dù sao...

Bọn họ là tận mắt nhìn Cố Dương đánh tới!

Tần Thiên Cương nhìn thân ảnh Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Lúc trước mình còn tưởng muốn vượt qua Cố Dương, hiện tại xem ra!

Ngay cả tư cách so sánh với Cố Dương mình còn không có!

"Từ đầu đến giờ hắn chưa từng nghiêm túc mà."

Trong lòng hắn nhịn không được cảm khái đắng chát.

Trận chiến bách quốc đã hoàn toàn hạ màn.

Kế tiếp, ánh mắt mọi người không hẹn mà cùng rơi vào trên thân ba vị lão giả cùng với Cố Dương.

Lần này Cố Dương từ không tới có, thậm chí có thể trực tiếp lên đến vị trí đệ nhất.

Thu hoạch được phần thưởng cũng sẽ phong phú khó có thể tưởng tượng!

Bọn họ cũng có chút chờ mong.

Không biết Cố Dương sẽ thu được phần thưởng phong phú gì đây?

Lúc vạn chúng chờ mong.

Ba vị lão giả liền đáp xuống trước mặt Cố Dương.

Trên gương mặt đầy khe rãnh tràn đầy ý cười ôn hòa.

"Chúc mừng Cố Dương ngươi, thành công đánh bại Diệp

Khuynh Thành, trở thành hạng nhất Huyền Điểu bảng."

"Ba người chúng ta đều là trưởng lão của tông tộc Bạch Thức, ta là Đại trưởng lão, vị này là Tam trưởng lão, người uống hồ lô rượu kia là Cửu trưởng lão."

Nghe vậy, Cố Dương cũng hơi ngẩn ra.

Bạch Thức tông tộc?

Không phải nên là hoàng thất vương triều Huyền Điểu sao?

Nhưng dù trong lòng hắn kinh ngạc.

Nhưng vẫn hơi chắp tay, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói: "Gặp qua 3 vị trưởng lão."

Nghe vậy, trưởng lão cầm hồ lô rượu lập tức cười nói: "Cố Dương, ngươi đúng là yêu nghiệt! Nói thật, lão tử rất muốn nhận ngươi làm đồ đệ, nhưng đáng tiếc... ông đây không đủ tư cách."

Nói xong, Cửu trưởng lão cầm hồ lô rượu nhịn không được trực tiếp uống một ngụm rượu vào trong miệng.

"Lão Cửu!"

Thấy vậy, Tam trưởng lão lập tức quát lớn một tiếng, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Lão Cửu này... lại mẹ nó uống say rồi!

"Được rồi, Cố Dương, không cần để ý tới tửu quỷ này."

"Trận chiến bách quốc lần này ngươi biểu hiện vô cùng chói mắt, cũng lấy được danh ngạch đứng đầu Huyền Điểu bảng, cho nên... Chúng ta đã thương lượng, để ngươi tự đưa ra điều kiện, tất nhiên chúng ta sẽ toàn lực thỏa mãn."

Đại trưởng lão nghe vậy cũng chậm rãi gật đầu.

"Không sai, bất luận là võ kỹ bảo dược hay công pháp gì, chỉ cần ngươi muốn, chúng ta đều sẽ tận lực thỏa mãn ngươi!"

"Ngươi muốn phần thưởng gì?"

Đại trưởng lão và Tam trưởng lão đều chờ mong nhìn Cố Dương.

Nghe được lời của mấy vị trưởng lão.

Vô số người cũng nhịn không được trên mặt lộ ra kinh hãi.

Hay nhỉ.

Phần thưởng tùy tiện chọn?

Đây chính là đãi ngộ của thiên kiêu sao?

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ hâm mộ, nhưng cũng cảm thấy rất bình thường.

Dù sao Cố Dương thể hiện thiên phú yêu nghiệt, hẳn nên nhận loại đãi ngộ này!

Diệp Khuynh Thành bên cạnh cũng lộ vẻ hiếu kỳ, nàng ta cũng muốn biết Cố Dương sẽ chọn ban thưởng gì?

Giờ phút này tất cả mọi người đều lộ vẻ chờ mong nhìn Cố Dương.

Suy đoán lựa chọn kế tiếp của Cố Dương.

Võ kỹ?

Cố Dương hiện tại tu luyện kiếm pháp cực phẩm Thiên cấp, lại lên nữa.

Nhưng là Vương cấp đó!

Về phần công pháp, công pháp tu luyện của Cố Dương coi như phẩm cấp cũng không thấp.

Muốn chọn cũng phải là công pháp cấp Vương.

Bảo dược... Có lẽ sẽ chọn một ít bảo dược luyện thể cũng không chừng.

Nghe được lời này của mấy vị trưởng lão.

Ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi hơi sáng lên.

Phần thưởng tùy tiện chọn sao?

Hắn thoáng trầm ngâm một lát, sau đó mở miệng nói: "Những công pháp vũ kỹ này coi như thôi, nếu có thể... Ta ngược lại càng cần đan phương Sinh Nguyên Đan và các loại tài liệu cần có để luyện chế hơn."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Nhất thời tất cả mọi người trong sân đều ngẩn ra.

Chuyện này...

Muốn đan phương làm cái gì?

Hơn nữa còn cần tài liệu?

Vậy tại sao không trực tiếp đòi Sinh Nguyên Đan?

Vô số người lộ vẻ mặt nghi hoặc.

Không phải rất rõ lựa chọn của Cố Dương.

Đại trưởng lão và Tam trưởng lão cũng liếc nhau một cái, nhìn ra vẻ khó hiểu và nghi hoặc trong mắt đối phương.

"Nếu như cần Sinh Nguyên Đan, trên người chúng ta đều có một ít, chẳng qua Sinh Nguyên Đan mặc dù có thể trợ giúp đột phá Nguyên Hải Cảnh, nhưng đối với Bão Nguyên Cảnh tầng mười ba, xác suất đột phá đến Nguyên Hải Cảnh cũng không cao."

Rõ ràng bọn họ đã hiểu rất rõ về Bão Nguyên cảnh tầng mười ba.

Cũng có thiên kiêu lựa chọn đột phá cực hạn Bão Nguyên cảnh tầng mười ba, lựa chọn nuốt Sinh Nguyên đan để đột phá cực hạn.

Kết quả...

Lại thất bại.

Không chỉ thất bại mà còn bị lôi kiếp gặp phải lúc đột phá chém thành tro bụi.

Chết cực kỳ thê thảm!

Bây giờ Cố Dương dự định nuốt Sinh Nguyên Đan đột phá Nguyên Hải cảnh, trong lòng bọn họ cũng nhiều hơn một phần lo lắng.

"Không được, ta muốn tự luyện chế, đan dược người khác luyện chế phẩm chất quá kém."

Cố Dương lắc đầu, lạnh nhạt nói.

Tiếng nói vừa phát ra.

Nhất thời toàn trường lại một mảnh yên tĩnh.

CMN đây là tiếng người sao?

Cái gì gọi là tự mình luyện chế?

Luyện đan là thứ mà ai cũng có thể luyện sao?

Còn có cái gì mà để người khác luyện chế ra, đan dược quá kém?

Nếu như Luyện Đan Sư nghe thấy, phỏng chừng cũng tức giận đến run rẩy!

Hai tên trưởng lão cũng sửng sốt.

Hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương sẽ nói như vậy.

Mà ngay khi phần lớn mọi người đều choáng váng.

Sở Linh Nhi thấy vậy, có chút kiêu ngạo lớn tiếng nói.

"Phu quân ta là Lục Văn Luyện Đan Sư! Tiện tay luyện chế đan dược đều là phẩm cấp hoàn mỹ!"

Nghe thấy lời Sở Linh Nhi nói.

Lập tức vô số ánh mắt dời qua.

Trước đó chính Sở Linh Nhi đã nói Cố Dương chính là Luyện Khí Sư.

Đương nhiên bọn họ cũng không hoài nghi tính chân thật trong lời nói của nàng.

Trong nháy mắt.

Ánh mắt mọi người lại biến thành quái dị vô cùng.

Mẹ nó...

Lục Văn Luyện Đan Sư?

Tiện tay luyện chế đan dược hoàn mỹ?

Còn có để cho người ta sống hay không?

Thiên kiêu quyền đạo, thiên kiêu luyện thể, tông sư kiếm đạo, còn là Luyện Khí đại sư, bây giờ lại có thêm một tên tuổi Luyện Đan đại sư.

Nói thật, mấy cái tên này tùy tiện nhắc ra một tên trong số đó, đều đã là thiên kiêu trong đám thiên kiêu rồi.

Kết quả...

Những tên tuổi này đều bị một mình Cố Dương chiếm hết!

CMN đây là...

Thực sự là yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Cực phẩm yêu nghiệt!

Hai gã trưởng lão cũng choáng váng.

Thiệt hay giả vậy?

Cố Dương còn có thể luyện đan?

Hơn nữa lại còn là một tên lục văn luyện đan sư?

Đan dược tiện tay luyện chế đều là cấp hoàn mỹ?

Chuyện này...

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Cố Dương không khỏi mang theo một tia hồ nghi.

Dù sao, việc này quả thật khiến người khác chấn động mà.

Thấy vậy, Cố Dương ngược lại mỉm cười.

Vẫy tay một cái, một viên Phá Cảnh đan hoàn mỹ hiện lên trong lòng bàn tay hắn.

"Hízz, Ngũ Phẩm Phá Cảnh Đan cấp Hoàn Mỹ!"

Hai tên trưởng lão lập tức mở to hai mắt nhìn.

Lần này bọn họ cũng hoàn toàn tin tưởng.

Đây mẹ nó, Cố Dương là yêu nghiệt toàn năng.

Cho dù đặt ở Thanh vực, chỉ sợ cũng không tìm ra được người thứ hai!

Quá biến thái mà!

Chứng kiến một màn này.

Toàn trường lại nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Mẹ nó thật đúng là!

Thực sự là biến thái!

Mà đứng ở bên kia, Diệp Khuynh Thành không có quan tâm đến điều đó.

Mà là...

"Phu quân?"

Lông mày Diệp Khuynh Thành chau lên.

Ánh mắt nàng không khỏi rơi lên người Sở Linh Nhi.

Trong lòng bỗng có cảm giác mất mát.

Nhưng vẻn vẹn trong nháy mắt đã biến mất.

Trong ánh mắt hai gã trưởng lão tràn đầy lửa nóng.

Bọn họ hận không thể lập tức thu Cố Dương làm đệ tử thân

truyền để bồi dưỡng.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, bọn họ có thể dạy Cố Dương cái gì?

Dạy Cố Dương Kiếm Đạo?

Có tư cách đó sao?

Nội tình ở phương diện kiếm đạo của Cố Dương đã đạt đến trình độ cao như thế.

Bọn họ lấy tư cách gì để dạy?

Trong lúc nhất thời, bọn hắn có chút khó xử.

Thiên tài yêu nghiệt như vậy đương nhiên phải đầu tư một phen thật tốt.

Nhưng không có tư cách thu đồ đệ, nên làm thế nào cho phải?

Nhưng sau khi suy nghĩ một phen.

Ánh mắt Đại trưởng lão lập tức sáng lên.

Hắn bỗng nhớ ra.

Trước đó khi vào thành, dường như Hãn Hải Tông xảy ra xung đột với Cố Dương.

Lão gia hỏa Hãn Hải Tông kia còn chuẩn bị ra tay với Cố Dương.

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt hắn sáng lên.

Mặc dù không rõ Cố Dương cùng Hãn Hải Tông có quan hệ sâu xa gì, nhưng điều này cũng không quan trọng!

"Cố Dương, ngươi có ân oán với Hãn Hải Tông?"

Đại trưởng lão tới gần nhỏ giọng hỏi.

"Ừm? Đúng vậy."

Cố Dương hơi ngẩn ra, ngay lập tức cũng không có ý giấu diếm chậm rãi gật đầu nói: "Thiếu tông chủ Hứa Kình của Hãn Hải tông nảy sinh ý nghĩ đối với nữ nhân của ta, còn dự định cưỡng ép xuất thủ, cho nên ta liền chém giết hắn."

Nghe đến đây, Đại trưởng lão lập tức nhướng mày.

Còn có chuyện như vậy nữa à?

"Cần chúng ta hỗ trợ diệt Hãn Hải Tông không?"

Trên mặt Đại trưởng lão mang theo ý cười dò hỏi.

Nghe vậy Cố Dương sửng sốt.

Đại trưởng lão muốn hỗ trợ?

Hắn trầm ngâm một chút.

Tuy rằng hiện tại Hãn Hải tông đối với hắn không tính là gì, nhưng loại đại tông môn này đều rất quỷ quyệt.

Nếu như mình gióng trống khua chiêng báo thù mà nói, nói không chừng sẽ xuất hiện tình huống như Bạch Linh Tông cùng Kiếm Linh Tông lúc trước.

Nhưng nếu để đám người Đại trưởng lão hỗ trợ lại dễ dàng hơn rất nhiều.

Hắn cũng hiểu được đám người Đại trưởng lão đang đầu tư vào chính mình.

Coi trọng thiên tư yêu nghiệt của mình.

Cho nên sau khi thoáng tự hỏi một phen, hắn cũng không từ chối.

Hơi chắp tay nói: "Vậy thì làm phiền đại trưởng lão."

"Ha ha, đây đều là chuyện nhỏ."

Thấy Cố Dương đồng ý, đại trưởng lão cũng thở dài một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn nói.

Mặc dù người xung quanh chưa nghe rõ ràng nội dung thảo luận cụ thể của hai người.

Nhưng mơ hồ có thể nghe ra đôi chút.

Có vẻ như...

Là Cố Dương, có ân oán với một tông môn nào đó và mà đại trưởng lão chủ động nói ra muốn đi hỗ trợ diệt môn.

Sau khi nghe được câu này.

Tất cả mọi người không nhịn được trợn mắt há hốc mồm.

Hízz....

Đây là tông tộc Bạch Thức đang lấy lòng Cố Dương!

Nhưng mà cũng rất bình thường.

Lấy thiên tư yêu nghiệt như Cố Dương, cho dù đặt ở Thanh vực, cũng có vô số thế lực hàng đầu đoạt đầu tới đây liếm láp!

Tông tộc Bạch Thức nắm giữ toàn bộ Huyền điểu vương triều, đương nhiên đối với loại yêu nghiệt như Cố Dương là vô cùng ưu ái!

Đây chính là đãi ngộ của yêu nghiệt!

Trong lòng bọn họ cảm khái vô cùng.

Hâm mộ nhìn Cố Dương.

Sau đó Đại trưởng lão và Tam trưởng lão lại dựa theo trình tự phát phần thưởng cho các thiên kiêu khác của Huyền Điểu bảng.

Đương nhiên phần thưởng của bọn họ tự nhiên sẽ kém hơn so với Cố Dương.

Không thể tự do lựa chọn.

Đều là một ít bảo bối lấy ra từ trong quốc khố của Huyền Điểu vương triều làm phần thưởng.

Khen thưởng cũng không tính là kém!

Đợi đến khi ban thưởng xong.

Trận chiến bách quốc chính thức kết thúc tại đây!

Sau đó một đám người xem rời khỏi.

Thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng cũng lần lượt rời đi nghỉ ngơi.

Trước khi rời đi, Diệp Khuynh Thành liếc mắt nhìn Cố Dương một cái thật sâu.

Trong ánh mắt còn mang theo một tia kiên cường.

"Lần sau... Ta nhất định phải đánh thắng ngươi!"

Trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy chiến ý, chợt xoay người rời đi.

Sau đó Đại trưởng lão và Tam trưởng lão thì an bài một tòa

biệt viện vô cùng xa hoa cho Cố Dương.

Cung cấp cho Cố Dương cùng Sở Linh Nhi ở lại.

Còn đám thiên kiêu Sở quốc.

Thì vẫn ở trong trạch viện trước đó.

Sau đó lại bắt đầu thu thập các loại tài liệu liên quan đến Sinh Nguyên Đan cho Cố Dương.

Đan phương cũng không khó làm, Huyền Điểu vương triều bọn họ cũng có.

Nhưng các loại tài liệu thì cần một ít thời gian để thu thập.

"Tài liệu Sinh Nguyên Đan hẳn là qua một đoạn thời gian liền có thể thu thập đầy đủ, chỉ có điều... Tam Nguyên Hoa chỉ sợ có chút khó khăn, lấy được cần phải đợi nửa năm."

Đại trưởng lão không khỏi nói.

Nghe vậy ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Trùng hợp như vậy?

"Không sao cả Đại trưởng lão, Tam Nguyên Hoa ta có, chỉ cần tài liệu khác là được rồi."

"Hả? Đây đúng là chuyện tốt, như vậy sau nửa tháng, tất cả tài liệu đều có thể thu thập đầy đủ, đến lúc đó ta sẽ sai người đưa tài liệu đến nơi này."

"Làm phiền Đại trưởng lão rồi!"

Nghe đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được chắp tay với đại trưởng lão.

Đại trưởng lão bận trước bận sau, cũng làm cho Cố Dương có chút cảm kích.

Đại trưởng lão cũng mỉm cười.

"Nên như thế, đây vốn chính là phần thưởng của ngươi."

"Chẳng qua chỉ là những thứ này, đối với người đầu bảng như ngươi mà nói... Vẫn là quá ít."

"Cố Dương, ngươi còn cần gì khác không?"

Đại trưởng lão lại hỏi.

Nghe vậy Cố Dương trầm ngâm một lát.

"Công pháp và võ kỹ."

Cố Dương bỗng nhiên nói.

"A? Nhưng ta nhớ kỹ ngươi tu luyện công pháp cùng võ kỹ phẩm cấp đã rất cao rồi phải không? Tăng lên nữa... phải đạt đến cấp Vương rồi."

Đại trưởng lão hơi kinh hãi.

Không nghĩ tới Cố Dương thế mà còn cần vũ kỹ và công pháp.

Nhất thời có chút nghi hoặc khó hiểu.

Cố Dương cũng cười.

"Ta không phải vì tu luyện, mà là vì quan sát, gia tăng thực lực võ đạo của ta..."

"Ta muốn tự nghĩ ra một môn công pháp và võ kỹ Vương cấp."

Cố Dương vừa mới nói xong.

Đại trưởng lão lập tức trợn tròn hai mắt.

"Cái gì??"

Tự sáng tạo công pháp và vũ kỹ Vương cấp?

Lời này nếu từ trong miệng người khác truyền ra.

Hắn ta tất nhiên sẽ quát tháo một phen.

Nhưng lời này lại là từ miệng yêu nghiệt Cố Dương này thốt ra.

Thế cho nên hắn cơ bản không có bất kỳ hoài nghi gì.

Đột nhiên.

Hắn giống như nghĩ tới cái gì đó.

Tròng mắt trừng trừng.

"Chờ một chút... Cố Dương, công pháp và võ kỹ ngươi tu luyện hôm nay, sẽ không phải là ngươi tự sáng tạo ra chứ?!"

Thanh âm của Đại trưởng lão không khỏi lớn hơn một phần.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không có ý tứ che giấu.

Mỉm cười gật đầu.

"Đương nhiên, nếu không... Ta sinh ra và lớn lên ở Sở quốc, ở nơi thâm sơn cùng cốc này, lấy đâu ra thiên cấp cực phẩm vũ kỹ?"

Nghe thấy Cố Dương trả lời khẳng định.

Khóe mắt Đại trưởng lão không ngừng co rút.

Cả người hắn hoàn toàn chết lặng.

CMN Cố Dương mang cho mình khiếp sợ thật sự là liên hồi, hoàn toàn không đình trệ!

Từ mỗi phương diện mang cho mình khiếp sợ!

Tuổi mới mười bảy tuổi...

Tu vi Bão Nguyên cảnh tầng mười ba.

Chính là đi ra một con đường tự sáng lập!

Then chốt là hắn quả thật đã sáng chế ra một môn Thiên cấp cực phẩm vũ kỹ!

Còn tu luyện viên mãn!

Đây mới là khủng bố nhất!

Vậy phải có ngộ tính yêu nghiệt cỡ nào mới làm được?

Sau khi tốn một khoảng thời gian tiếp nhận sự thật này.

Đại trưởng lão cũng tận hết sức lực, vỗ ngực cam đoan.

"Muốn tự sáng tạo công pháp Vương cấp cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy."

"Cần đọc thật nhiều thư tịch, chỉ sợ chỉ là nội tình Huyền Điểu vương triều còn chưa đủ."

"Như vậy, ta xin tông tộc, nhất định sẽ cho ngươi quyền hạn cao nhất, toàn bộ võ kỹ công pháp của tông tộc Bạch Thức ta, mặc ngươi lật xem!"

Nghe Đại trưởng lão nói vậy.

Cố Dương lập tức vội vàng chắp tay nói cảm tạ.

Nói xong những lời này,

Đại trưởng lão cũng không chần chừ chút nào.

Quay đầu chính là quay về tông tộc để khua môi múa mép.

Sau khi biết được nhu cầu của Cố Dương.

Đám cao tầng Bạch Thức tông tộc càng hoàn toàn không có bất kỳ do dự gì.

Trực tiếp mở ra quyền hạn tối cao trong Tàng Kinh Các của vương triều Huyền Điểu cho Cố Dương!

Trong đó Tàng Kinh Các tầng thứ mười một luôn phải là nhân viên trọng yếu nhất của Bạch Thức Tông Tộc mới có tư cách tiến vào!

Hiện giờ...

Cố Dương lại đạt được quyền tiến vào tầng thứ mười một, cũng chính là quyền hạn tầng cao nhất!

Sau khi tin tức này truyền ra.

Vô số người chấn động!

Phải biết rằng toàn bộ Huyền Điểu vương triều đều bị Bạch Thức tông tộc nắm giữ.

Có thể nói hoàng thất chỉ là con rối.

Hữu danh vô thực

Các loại tài nguyên trong vương triều đều bị Bạch Thức tông tộc nắm giữ.

Tàng Kinh Các cũng mở ra cho các thế lực Huyền Điểu vương triều.

Nhưng nó chỉ giới hạn ở ba tầng đầu tiên.

Từ tầng ba trở lên...

Chỉ có một phần nhỏ thiên kiêu có thể nhận được quyền hạn tiến vào.

Mà tầng mười một, càng là không có bất kỳ người bên ngoài tông tộc Bạch Thức nào có thể đi vào!

Hiện giờ...

Cố Dương lại là phá vỡ quy tắc này!

Thân phận người ngoài, thành công nhận được quyền hạn bước vào Tàng Kinh Các tầng thứ mười một đương nhiên cũng khiến cho vô số người rung động, đồng thời lại cảm thấy hết sức hợp lý...

Thiên phú yêu nghiệt của Cố Dương, cũng đáng để tông tộc Bạch Thức đi bồi dưỡng như vậy!

Cứ như vậy.

Vừa rạng sáng ngày hôm sau.

Cố Dương liền trực tiếp đi tới Tàng Kinh Các của Huyền Điểu vương triều.

Không gian Tàng Kinh Các của Huyền Điểu vương triều quả thực lớn đến mức Cố Dương cũng không nhịn được mà trợn tròn mắt.

Nhìn các loại công pháp cùng võ kỹ rực rỡ muôn màu.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng tràn đầy tinh quang.

Sau đó, hắn không chút do dự dấn thân vào đó.

Bắt đầu từ tầng thứ nhất Tàng Kinh Các, từng tầng từng tầng điên cuồng lật xem.

Mà ngay khi Cố Dương đang chìm đắm ở trong Tàng Kinh Các không thể nào tự kiềm chế được.

Trên đỉnh một dãy núi xa xôi.

Một tông môn thình lình sừng sững ở nơi này.

Cánh cửa khổng lồ như được tạc từ ngọc bích mà thành, xa hoa hùng vĩ.

Mà bên cạnh cánh cửa, thình lình đứng đấy một khối bia đá bích ngọc.

Bên trên khắc ba chữ lớn.

Hãn Hải Tông!

Lúc này Hãn Hải Tông có vẻ thập phần bình tĩnh.

Nhưng lại như yên tĩnh trước cơn bão.

Ngay khoảnh khắc sau.

Chính là có hai đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống.

Trong đó có một bóng người mặc áo lam, khí chất siêu phàm, toàn thân tản mát ra một luồng khí chất siêu thoát.

Tên còn lại cầm theo một hồ lô rượu trong tay, thỉnh thoảng uống một trận.

"Đây chính là cừu gia của tiểu tử Cố Dương?"

"Hãn Hải Tông, tông môn thất phẩm, nói mới nhớ, một năm trước lúc chúng ta lựa chọn sứ giả, ngược lại là tùy cơ chọn được

Hãn Hải Tông này..."

Lam bào lão giả nhàn nhạt nói.

Hai người kia rõ ràng là Tam trưởng lão và Cửu trưởng lão từ vương triều Huyền Điểu một đường chạy nhanh đến!

Sau khi từ phía Đại trưởng lão biết được ân oán giữa Hãn Hải Tông và Cố Dương.

Bọn họ chính là ngựa không ngừng vó chạy tới Hãn Hải Tông.

Dự định xử lý phiền toái này một chút.

Ngay lúc hai người vừa mới giáng lâm Hãn Hải Tông.

Đột nhiên, từng bóng người vội vàng từ Hãn Hải Tông bay ra.

Vẻ mặt bọn họ nghiêm túc, trên mặt mang nụ cười.

"Cung nghênh tiền bối, hai vị tiền bối không tiếp đón từ xa, không biết đến Hãn Hải Tông chúng ta có việc gì?"

Dẫn đầu chính là Hãn Hải tông chủ, cũng là cha của Hứa Kình - Hứa Bá Thiên!

Giờ phút này hắn cười nịnh, khom lưng, thái độ có thể nói là kính tới cực điểm.

"Ngươi chính là Hãn Hải tông tông chủ Hứa Bá Thiên?"

Tam trưởng lão lạnh nhạt liếc qua Hứa Bá Thiên, hỏi.

"Vãn bối đúng là, tiền bối đây là?"

Ánh mắt Hứa Bá Thiên lóe lên, cười hỏi.

"Được rồi, không cần giả bộ nữa, chúng ta tới làm cái gì. Ngươi thân là tông chủ, hẳn là rất rõ ràng."

Cửu trưởng lão uống một ngụm rượu, nhíu mày hô.

Nghe đến đây.

Sắc mặt Hứa Bá Thiên lập tức trở nên tái nhợt một chút.

Nhưng vẫn cố kiềm chế, nhếch miệng lộ ra nụ cười khó coi.

"Ta thật sự không biết tiền bối đang nói cái gì."

"Con của ngươi là Hứa Kình chết rồi, ngươi đã sớm biết rồi chứ?"

"Cho dù trong tông môn của ngươi không có hồn bài của hắn, thì lão già bảo vệ hắn kia đã sớm truyền đạt tin tức cho các ngươi phải không?"

"Với tư cách là tông chủ, trong lòng ngươi vô cùng tức giận, hận không thể lập tức báo thù cho nhi tử của mình, nhưng bởi vì chúng ta đến quá nhanh, không kịp hành động, cho nên…" Ánh mắt Tam trưởng lão lạnh lẽo.

Ánh mắt hắn bỗng nhìn sang một bên khác.

Tay phải chợt trực tiếp hướng về phía hư không đánh ra một trảo.

Lập tức, một lão giả Đan Hư cảnh tầng chín giống như con gà bị Tam trưởng lão trực tiếp chộp vào trong tay.

"Có ý định ám độ Trần Thương, phái cường giả trong tộc đi tới Sở Quốc khống chế người thân cận với Cố Dương, lấy việc này làm lợi thế để uy hiếp sao?"

Tam trưởng lão một tay nắm lấy lão giả Đan Hư cảnh tầng chín kia.

Lão giả Hãn Hải Tông kia giờ phút này sắc mặt đỏ lên, muốn

tế ra bản mệnh nguyên đan, lại hoảng sợ phát hiện toàn thân phảng phất như bị trói buộc lại.

Không chỉ là Nguyên Đan, thậm chí ngay cả chân nguyên đều không thể động đậy!

Hắn không ngừng giãy dụa, nhưng bất luận dùng sức thế nào, từ đầu đến cuối đều không thoát ra được.

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Hứa Bá Thiên và đám trưởng lão của Hãn Hải tông phía sau lão lập tức trở nên tái nhợt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong đôi mắt đục ngầu của Cửu trưởng lão vẫn đang nâng hồ lô uống rượu giải sầu bỗng nhiên bộc phát ra một cỗ lăng lệ ác liệt.

Ngay sau đó, hắn đột nhiên ném hồ lô rượu trong tay ra.

Hồ lô rượu kia tựa như xuyên phá hư không, bay thẳng vào sâu trong dãy núi cách đó không xa.

"A!"

Một tiếng kêu vô cùng thê lương thảm thiết bỗng nhiên truyền đến.

Nhìn thấy vậy.

Hứa Bá Thiên trừng mắt, sợ tới mức vội vàng kinh hô lên.

"Thái Thượng trưởng lão!?"

Giờ phút này, hắn rốt cục đứng không vững nữa rồi!

Ngay cả Thái thượng trưởng lão vẫn một mực ẩn nấp, thế mà đều bị phát hiện rồi!

Kể từ đó...

Toàn bộ thủ đoạn của hắn đều bị nhìn thấu!

"Ha ha, không cần nhìn, Nguyên Đan Bản Mệnh vỡ vụn, đầu nổ tung, chết không thể chết thêm nữa."

Cửu trưởng lão hất tay phải, hồ lô rượu trực tiếp trở về trong tay hắn.

Máu tươi tươi đẹp không ngừng từ trên hồ lô nhỏ xuống.

Nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng tới việc hắn uống rượu.

Ùng ục ục.

Hắn lại uống thêm một hớp rượu vào trong miệng, ợ ra một hơi rượu.

Khóe miệng nhếch lên, lộ ra một nụ cười.

Nhìn thấy cảnh này, Hứa Bá Thiên toàn thân run rẩy.

Nụ cười này rơi vào trong mắt hắn ta lại như một ác quỷ tuyệt thế!

"Ta... Không cam lòng."

Hứa Bá Thiên nắm chặt nắm đấm, con mắt biến thành màu đỏ máu.

Sau đó hắn gầm lên giận dữ.

Không chút do dự, trực tiếp vọt về phía Tam trưởng lão.

"Ta liều mạng với các ngươi!"

Vừa nói xong, Bản Mệnh Nguyên Đan trong cơ thể hắn thình

lình tế ra.

Từ trong càng bộc phát ra một cỗ uy lực khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Hắn định tự bạo Nguyên Đan, đồng quy vu tận với Tam trưởng lão.

Nhìn thấy cảnh này, khóe mắt đám trưởng lão và đệ tử Hãn Hải Tông như muốn lồi ra.

"Tông chủ!"

"Tông chủ không nên!"

Từng âm thanh thê lương không ngừng truyền đến.

Mà Tam trưởng lão thì lạnh nhạt nhìn Hứa Bá Thiên đang xông tới.

"Như kiến càng lay cây, không biết mùi vị."

Hắn lạnh nhạt đưa tay ra.

Rồi chợt nắm chặt tay lại.

Bịch!

Cả người Hứa Bá Thiên trực tiếp nổ tung trên không trung, biến thành một đoàn huyết vụ.

Còn viên Nguyên Đan sắp nổ tung kia.

Lại càng là bị Tam Trưởng lão nhẹ nhàng bóp nát.

Muốn cho Nguyên Đan tự nổ?

Nực cười.

Cùng lúc đó.

Lão quái Đan Hư cảnh tầng chín trên tay Tam trưởng lão bị hắn bóp chết!

Cường giả Đan Hư cảnh tầng chín, ở trước mặt Tam trưởng lão giống như con sâu cái kiến!

Tiện tay là bóp chết được!

Sau đó...

Chính là công tác dẹp sạch.

Tam trưởng lão và Cửu trưởng lão đều là siêu cấp cường giả Sinh Tử cảnh.

Diệt một cái tông môn thất phẩm nho nhỏ, đương nhiên không cần tốn sức mảy may.

Sở dĩ cả hai cùng tới.

Cũng là vì sợ Hãn Hải Tông có ý tưởng khác.

Sau khi tới quả nhiên là đụng phải loại tình huống này.

Mà dưới ánh mắt của hai vị cường giả Sinh Tử cảnh.

Tất cả kế hoạch đương nhiên là không thể che giấu.

Vẻn vẹn chỉ là chưa qua một phút.

Hãn Hải Tông...

Trực tiếp bị xóa sổ khỏi đỉnh núi.

Không còn tồn tại!

Cũng không lâu lắm.

Tin tức Hãn Hải Tông bị diệt chính là truyền khắp toàn bộ vương triều Huyền Điểu.

Lúc này mọi người mới biết được quỷ xui xẻo trêu chọc Cố Dương kia, lại là Hãn Hải Tông.

Vô số thế lực kinh hãi không thôi, đồng thời cũng rất phấn chấn tinh thần.

Nhao nhao căn dặn đệ tử tông môn nhà mình, ngàn vạn lần không được trêu chọc Cố Dương.

Cũng không lâu lắm.

Tin tức về Cố Dương ở Huyền Điểu vương triều và việc Hãn Hải tông bị diệt cũng nhanh chóng truyền về nước Sở.

Hoàng thành Sở quốc.

Sở Hoàng Sở Mộ đang trong tẩm cung của mình đọc qua tấu chương.

Đột nhiên một bóng đen xuất hiện trước mặt hắn.

"Nói đi."

Thấy vậy, động tác của Sở Hoàng dừng lại, tấu chương được phủ lên.

"Cố Dương, đoạt được hạng nhất của Bách Quốc chi chiến."

"Đứng đầu của trận chiến bách quốc!"

Nghe đến đây, trên mặt Sở Mộ lộ ra vẻ kích động.

"Trẫm biết Cố Dương nhất định có thể làm được!"

Sở Mộ hít sâu một hơi.

Rồi lại hỏi: "Còn gì nữa không?"

"Cố Dương, đánh bại Diệp Khuynh Thành, trở thành đệ nhất Huyền Điểu bảng."

Hắc ảnh không mang theo chút tình cảm nào nói.

Nhưng ngay khi hắn vừa dứt lời.

Sở Mộ lập tức đứng sững tại chỗ.

Cố Dương thế mà đánh bại Diệp Khuynh Thành?

Chuyện này chuyện này chuyện này...

Sở Mộ đã nghe đồn, biết được Diệp Khuynh Thành mạnh như thế nào!

Hắn vốn cảm thấy Cố Dương có thể tiến vào mười thứ hạng đầu Huyền Điểu bảng đã xem như là rất tốt rồi.

Nhưng việc đánh bại Diệp Khuynh Thành gần như không thể xảy ra!

Nhưng bây giờ Cố Dương thế mà lại đánh bại Diệp Khuynh Thành?

Lồng ngực Sở Mộ không ngừng phập phồng.

Hiển nhiên là bị tin tức này làm cho khiếp sợ.

Trong lúc nhất thời, tâm tình khó mà bình tĩnh được.

Không ngờ hắn vẫn đánh giá thấp thiên phú của Cố Dương.

Nghĩ đến đây, Sở Mộ bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn đã đủ coi trọng Cố Dương rồi, nhưng bây giờ nhìn lại xem ra cũng đã quá coi thường Cố Dương rồi.

Trở thành đệ nhất Huyền Điểu bảng, từ đó Huyền Điểu vương triều chắc chắn sẽ trọng điểm bồi dưỡng Cố Dương?

Nghĩ đến đây, trong mắt Sở Mộ tràn đầy vui mừng.

Đang lúc cảm khái, hắn phát hiện bóng đen thế mà còn chưa thối lui.

"Còn có tin tức gì nữa không?"

Thấy vậy, Sở Mộ không khỏi hoài nghi hỏi.

"Hãn Hải Tông bị diệt rồi."

"Cái gì!?"

Sở Mộ lập tức kinh ngạc trợn tròn hai mắt.

Hắn còn chuẩn bị tính toán đến lúc đó Hãn Hải Tông phái người đến phải giải quyết như thế nào.

Kết quả Hãn Hải Tông thế mà trực tiếp bị diệt?

Mặc dù trong nháy mắt nghe được tin tức này, trong lòng của hắn thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng ngay sau đó lại có chút nghi hoặc.

Dù sao Hãn Hải Tông cũng là tông môn thất phẩm, sao có thể đột nhiên bị diệt được?

Ngay khoảnh khắc sau.

Chính là hắn nghĩ thông.

Là bởi vì Cố Dương!

Nhất định là bởi vì Cố Dương!

Trong mắt Sở Mộ tản mát ra hào quang.

Trong nháy mắt liền liên tưởng đến việc Huyền Điểu vương triều biết được chuyện Cố Dương cùng Hãn Hải Tông, sau đó trực tiếp phái người ra tay tiêu diệt Hãn Hải Tông.

Đối với Huyền Điểu vương triều, loại chuyện này chẳng qua chỉ là trong nháy mắt mà thôi, tâm tình của Sở Hoàng cũng có phần phấn chấn.

Hôm nay... Thật đúng là chuyện tốt liên tục mà!

Cùng lúc đó.

Tin tức về Cố Dương cũng truyền bá trong toàn bộ Sở quốc.

Vô số tông môn rung động hoảng sợ.

Cảm khái trong lòng, cũng cảm thấy may mắn, may mà bọn họ không trêu chọc được Cố Dương.

Nếu không chỉ sợ vạn kiếp bất phục!

Lưu Vân Tông ở Hạo Nam Châu.

Sở Lưu Vân và Đại trưởng lão đang đánh cờ vô cùng nhàn nhã.

Đột nhiên một gã trưởng lão không ngừng xông vào.

Có tin tức liên quan đến Cố Dương.

Hai người lập tức hưng phấn chấn động đến ngay cả quân cờ rơi xuống đất cũng không biết.

Toàn bộ Lưu Vân Tông cũng giống như năm mới, phi thường náo nhiệt.

Mà Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông đã dời đến quốc gia

khác cũng đã biết được tin tức liên quan tới Cố Dương.

Nhất thời hai tông môn sợ tới mức suốt đêm chuyển nhà.

Một đường lao lực bôn ba, chuẩn bị rời khỏi Thanh vực!

Sợ bọn hắn sẽ giống như Hãn Hải Tông, trực tiếp bị diệt môn!

Chỉ là bọn hắn còn chưa trốn được bao xa.

Một bàn tay khủng bố trực tiếp đập chết bọn họ trên đường.

"Đám người này trốn rất nhanh."

Tam trưởng lão đứng trong hư không.

Khẽ nhíu mày.

Trên đường bọn hắn diệt Hãn Hải Tông chuẩn bị trở về thì đã biết được Cố Dương đã trêu chọc cừu gia ở Sở Quốc.

Vốn dĩ bọn họ cũng không dự định phí công đi tìm.

Nhưng ngoài ý muốn biết được hai tông môn này đang ở gần đây.

Vì vậy thuận tiện đập chết bọn họ.

Đơn giản như đập chết hai con ruồi.

"Trở về thôi."

Cửu trưởng lão uống một ngụm rượu, thân hình lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Những chuyện đã xảy ra trong khoảng thời gian này rất nhiều.

Hãn Hải Tông bị diệt.

Bạch Linh Tông và Kiếm Linh Tông cũng bị diệt.

Mà những chuyện này.

Cố Dương hoàn toàn không biết.

Lúc này hắn đã ngâm mình trong Tàng Kinh các trọn vẹn một tháng.

Trải qua một tháng liên tục lật xem.

Giờ phút này rốt cuộc hắn cũng đã đi tới tầng mười một!

Tất cả công pháp và vũ kỹ, đều từ thiên cấp trở lên!

Đương nhiên, vẫn không có cấp Vương!

Dù sao số lượng công pháp và vũ kỹ cấp Vương thực sự quá ít ỏi.

Đối với Huyền Điểu vương triều cũng là chuyện chỉ có thể ngộ không thể cầu.

Loại công pháp cùng võ kỹ cấp bậc này, chỉ sợ chỉ có hoàng triều mới có tư cách có được.

Lại tốn một đoạn thời gian, Cố Dương cũng rốt cục là xem hết toàn bộ công pháp cùng vũ kỹ trong Tàng Kinh Các!

Lúc này.

Hắn đang ngồi xếp bằng ở tầng mười một Tàng Kinh các.

Cả người hoàn toàn đắm chìm trong đó.

"Như vậy là bắt đầu tiếp nhận thành quả sửa đổi rồi!"

Cố Dương hít sâu một hơi, nhắm mắt lại.

Hiện tại linh hồn của hắn đã trở nên cường đại hơn rất nhiều.

Hơn nữa năng lực điều khiển càng thêm thành thạo.

Cho nên sau khi sửa đổi, hắn có thể tạm thời giữ lại không hấp thu.

Dù sao công pháp và võ kỹ trong Tàng Kinh các này thực sự quá mức khổng lồ.

Nếu như vừa lật xem vừa sửa đổi, vừa hấp thu quá lãng phí thời gian.

Cho nên hắn dứt khoát trực tiếp một hơi đem toàn bộ công pháp và vũ kỹ sửa chữa lưu trữ lại.

Đợi đến khi đọc xong toàn bộ thì mới kết thúc sửa đổi.

Lại một hơi tiếp nhận hấp thu!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương tâm niệm vừa động.

"Đầu tiên, chính là công pháp luyện thể..."

Cố Dương nỉ non một câu.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cứ như là có một cánh cửa nào đó mở ra.

Lập tức từng đạo tri thức luyện thể phức tạp đến cực điểm cuồn cuộn trong đầu hắn như sóng biển.

Mà Cố Dương đã sớm quen việc dễ làm với việc này.

Thần sắc lạnh nhạt, yên lặng hấp thu các loại tri thức dường như vô cùng vô tận trong đầu.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Trên mặt tràn đầy kinh hỉ.

"Không nghĩ tới tăng lên lại to lớn như vậy!"

Cố Dương cũng không biết một tháng này hắn sửa đổi bao nhiêu bản công pháp luyện thể.

Nhưng số lượng gộp lại khẳng định cực kỳ kinh khủng!

Mà toàn bộ những công pháp luyện thể này sau khi sửa đổi đến vạn năm, tri thức lắng đọng lại rất phong phú, quả thực không thể tưởng tượng!

Cùng lúc đó.

Toàn bộ những kiến thức này đan xen dung hợp với nhau.

Cũng làm cho Cố Dương có nhận thức hoàn toàn mới đối với luyện thể.

Từ đó có thể...

Cũng khiến cho công pháp luyện thể lại lần nữa được cải tiến.

Bây giờ công pháp luyện thể hắn tu luyện... Công pháp luyện thể này đã biến thành thiên cấp cực phẩm.

Cái tên cũng từ Phệ Nguyên Ngưng Lực Pháp biến thành Long Tượng Thôn Thiên Quyết!

Hơn nữa còn là tu luyện đến tiểu thành!

Mà lực lượng của mình trực tiếp tăng vọt đến sức mạnh mười con rồng!

Trong mắt Cố Dương tràn đầy phấn chấn.

Ngoại trừ tăng cường lực lượng.

Khí lực của hắn hiện tại cũng đã biến đổi càng thêm khủng bố!

Hắn nắm chặt nắm đấm.

Cường độ thân thể của hắn, đã quá mạnh.

Một kích toàn lực của cường giả Đan Hư cảnh cũng chưa chắc có thể làm thương tổn đến mình!

"Thực sự là tăng lên cực lớn!"

Cố Dương hết sức hài lòng nhẹ gật đầu.

Như vậy an toàn của mình cũng tăng vọt lên.

Cố Dương hơi hoạt động gân cốt một chút.

Sau đó lại lần nữa ngồi xếp bằng.

"Như vậy kế tiếp... sẽ là quyền pháp."

Cố Dương lần nữa nhắm mắt lại.

Ngay lập tức, trong đầu hắn có một cánh cửa mở ra.

Giống như là nước lũ, vô số tri thức liên quan đến quyền đạo như hồng thủy ngập trời ập tới.

Có lẽ bởi vì linh hồn đã trở nên càng cường đại hơn.

Không tốn quá nhiều thời gian.

Cố Dương liền hấp thu tất cả tri thức quyền đạo, đồng thời hợp tất cả tri thức lại với nhau.

Cảm ngộ đối với quyền đạo của Cố Dương cũng lập tức có lý giải hoàn toàn mới.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Nội tình quyền đạo tăng lên, cũng khiến Phục Ma Long Ngâm Quyền được cải thiện lại từ Thiên cấp trung phẩm nguyên bản... Trực tiếp tăng lên tới Thiên Cấp cực phẩm Phục Ma Long Tượng Quyền!

Tu luyện viên mãn!

Ngoài ra càng làm cho Cố Dương phấn khởi, tất nhiên vẫn là tăng lên trên phương diện quyền chi áo nghĩa!

Vốn dĩ Cố Dương cũng không ôm hy vọng quá lớn để tăng cao áo nghĩa.

Dù sao lĩnh ngộ áo nghĩa còn khó khăn hơn so với ý cảnh!

Nhưng hắn vẫn đánh giá thấp nội tình của nhiều quyền pháp này sau khi trải qua vạn năm sửa đổi.

Ba thành đỉnh phong!

Sự lĩnh ngộ đối với quyền chi áo nghĩa của Cố Dương trực tiếp từ một thành đỉnh phong tăng vọt đến ba thành đỉnh phong!

Loại đề thăng này không thể nghi ngờ là vô cùng to lớn.

Đến nỗi chính Cố Dương cũng có chút không nghĩ tới.

"Ba thành đỉnh phong áo nghĩa của quyền... Chậc chậc."

Cố Dương trong lòng cảm khái.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, cho dù không sử dụng kiếm đạo, một quyền cũng có thể dễ dàng đánh bay Diệp Khuynh Thành sao?

Dù sao...

Đây chính là ba thành áo nghĩa đỉnh phong!

Nhất lực hàng thập hội!

Cố Dương đối với việc này vẫn có chút hài lòng.

Sau khi hấp thu quyền pháp sửa đổi xong.

Cố Dương chính là ngựa không dừng vó, bắt đầu hấp thu tri thức về phương diện công pháp.

Số lượng công pháp trong Tàng Kinh Các ngược lại không nhiều hơn võ kỹ.

Vì vậy tốc độ hấp thu cực nhanh.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương liền mãnh liệt mở mắt ra.

Trải qua vạn năm sửa đổi và đốn ngộ.

Tri thức mênh mông như biển cả đan xen với nhau.

Thiên cấp thượng phẩm công pháp Thần Cương Vạn Kiếm Quyết lại một lần nữa được cải tiến.

Bây giờ đi thẳng đến cực phẩm Thiên cấp!

Tên cũng không thay đổi gì.

Đương nhiên phẩm cấp công pháp tăng lên chỉ là món ăn khai vị.

Đồ ăn chính, còn phải xem kiếm pháp!

Cố Dương hơi thở dài một hơi, sau đó không chút do dự, thu nạp tất cả tri thức liên quan đến kiếm pháp.

Trong nháy mắt.

Tri thức kiếm đạo vô cùng vô tận không ngừng truyền vào trong đầu Cố Dương.

Cố Dương cũng nhíu mày, điên cuồng cắn nuốt tri thức kiếm đạo mênh mông trong đầu.

Thời gian hấp thu tri thức kiếm đạo dài hơn so với lần trước.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Mà lông mày Cố Dương cũng dần dần nhíu chặt, biến thành trạng thái thư giãn.

Cuối cùng, hắn phun ra một ngụm trọc khí.

Tất cả tri thức kiếm đạo rốt cuộc cũng hoàn tất tiếp nhận xong!

Mà Cố Dương trợn mắt, giống như có một đạo kiếm quang lăng lệ bắn nhanh ra!

Thậm chí là để lại một vết kiếm khắc sâu trên giá sách trân quý.

Trong đó lại ẩn chứa kiếm khí cực kỳ thâm ảo!

Mạnh mẽ mà sắc bén!

"Hô..."

"Cuối cùng, Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng có lĩnh ngộ!"

Cố Dương chấn động trong lòng.

Thông qua lần sửa chữa này và dung hợp quán thông tri thức.

Hôm nay rốt cuộc hắn đã lĩnh ngộ ra thức thứ tư trong Trảm Thiên Kiếm Quyết!

Cố Dương lần nữa nhắm mắt lại, trong đầu bắt đầu diễn luyện chiêu thứ tư kia.

Thức thứ tư trong Trảm Thiên Kiếm Quyết... Đoạn Vô Sinh!

Một kiếm rơi xuống, không còn chút sinh cơ nào!

Mà Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng bởi vì thức thứ tư, phẩm cấp cũng trực tiếp thăng lên cấp ngụy Vương!

Tương đối đáng tiếc chính là không thể mượn cơ hội này trực tiếp đột phá đến Vương cấp!

Cố Dương cũng là cảm ngộ trong lòng.

Phát hiện những tri thức kiếm đạo mình lĩnh ngộ này hợp lại hoàn toàn là có cơ hội lĩnh ngộ nó đến Vương cấp!

Nhưng hắn luôn cảm thấy dường như thiếu thứ gì đó!

Chính điểm này làm Trảm Thiên Kiếm Quyết bị hạn chế.

Cuối cùng chỉ có thể dừng lại ở cấp bậc ngụy Vương.

Tuy rằng chưa đạt tới cấp Vương nhưng uy lực của nó lại hơn xa cực phẩm Thiên cấp!

Cho nên mới bị Cố Dương gọi là cấp nguỵ Vương!

"Mặc dù tương đối đáng tiếc, nhưng cũng coi như không tệ."

Cố Dương trái lại cũng không xoắn xuýt ở đây.

Bởi vì ngoại trừ Trảm Thiên Kiếm Quyết, còn có sự tăng cường khủng bố của kiếm chi áo nghĩa!

Đầu tiên chính là cơ sở kiếm chi áo nghĩa, từ hai thành đỉnh phong ban đầu trực tiếp tăng lên bốn thành đỉnh phong!

Ngoài ra, áo nghĩa Trảm Thiên cũng đạt được đề thăng rất lớn.

Nguyên bản từ một thành đỉnh phong cũng là trực tiếp đột phá đến ba thành đỉnh phong!

"Chậc chậc."

Cảm nhận được đạo áo nghĩa huyền diệu vô cùng trong đầu mình lĩnh ngộ được.

Trong lòng hắn cũng có chút cảm khái.

Kể từ đó, át chủ bài của hắn ta càng trở nên cường hãn hơn.

Đừng nói là Đan Hư cảnh bình thường, cho dù là cường giả Đan Hư cảnh ngưng tụ ra thượng tam phẩm nguyên đan.

Chỉ sợ cũng không chịu nổi một kiếm của hắn!

Dù sao kiếm chi áo nghĩa bốn thành đỉnh phong cùng ba thành đỉnh phong áo nghĩa Trảm Thiên có thể có uy lực mạnh bao nhiêu, từ trước khi hắn thi triển một thành áo nghĩa Trảm Thiên liền có thể nhìn ra một ít manh mối.

Một thành Trảm Thiên áo nghĩa còn khoa trương như vậy chớ nói chi là 3 thành đỉnh phong!

Lĩnh ngộ tới đây Cố Dương cũng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Chợt hấp thu toàn bộ những kiến thức lộn xộn còn lại trong đầu.

Mà trong đó càng bao hàm toàn diện.

Có đao pháp, có côn pháp, có chưởng pháp, vân vân đủ loại võ kỹ.

Mà Cố Dương lúc này mặc dù không tận lực tu luyện, nhưng nhiều hoặc ít đem ý cảnh lĩnh ngộ viên mãn.

Ví dụ như đao pháp.

Hắn tự động lĩnh ngộ ra một môn thiên cấp hạ phẩm đao pháp.

Cấp viên mãn.

Cùng với đao ý cấp bậc đại viên mãn.

Côn pháp, chưởng pháp, cước pháp tuy rằng kém hơn so với quyền pháp và kiếm pháp.

Nhưng tăng lên hoặc nhiều hoặc ít đều có!

Chỉ là hắn chưa bao giờ sử dụng mà thôi.

Cố Dương cũng không quá để ý.

"Như vậy, xem ra là nên đi ra rồi."

"Cũng đã một tháng trôi qua, hẳn là những tài liệu bên phía Đại trưởng lão cũng đã chuẩn bị đầy đủ rồi chứ?"

Ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia hưng phấn.

Hắn kẹt ở Bão Nguyên cảnh lâu như vậy... Cuối cùng sắp đột phá đến Nguyên Hải cảnh!

Trong lúc cảm khái, Cố Dương cũng chậm rãi đi ra khỏi Tàng Kinh Các.

Chỉ là hắn ta mới vừa đi ra.

Hắn nhìn thấy cách đó không xa có một bóng người xinh đẹp quen thuộc đang ngồi xếp bằng.

Dường như cũng nhận thấy Cố Dương xuất hiện.

Thân ảnh xinh đẹp kia chậm rãi đứng dậy.

Không ngờ lại là Diệp Khuynh Thành.

"Cố công tử, cuối cùng ngươi cũng xuất quan!"

Diệp Khuynh Thành mang theo chiến ý trên mặt, ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

"Trải qua lần giao thủ trước kia với ngươi, ta đã có chút giác ngộ, bây giờ... Càng lĩnh ngộ được một phần mười Cực Hàn áo nghĩa, chúng ta tái chiến một trận!"

Chiến ý của Diệp Khuynh Thành rất mãnh liệt, nàng không hề do dự mà trực tiếp rút linh kiếm từ bên hông ra.

Mà chung quanh, bởi vì duyên cớ Diệp Khuynh Thành, nên đã sớm tụ tập không ít người.

"Bà mẹ nó! Ta bảo sao Diệp Khuynh Thành vẫn ngồi xổm bên ngoài Tàng Kinh Các làm gì, thì ra là đợi Cố Dương!"

"Các ngươi đã nghe Diệp Khuynh Thành nói chưa? Mới qua bao lâu mà nàng đã lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa Cực Hàn?"

"Đây...là thiên kiêu sao?"

"Con mẹ nó thật đúng là đủ đả kích người! Cùng là hai mươi mốt tuổi, ta ngay cả kiếm ý cũng chưa từng lĩnh ngộ, kết quả người ta đã lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa!"

"Ngươi có thể so với Diệp Khuynh Thành người ta sao?"

Từng đợt âm thanh bàn luận không ngừng truyền đến.

Vẻ mặt của bọn họ đều rất kích động.

Không ngờ chỉ là đến Tàng Kinh Các xem sách, lại có thể gặp được cảnh tượng này, không ít người trong bọn họ đều chỉ nghe nói về trận chiến sử thi của Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành một tháng trước, hôm nay có cơ hội tận mắt chứng kiến, tự nhiên là tràn đầy chờ mong.

"Mới vừa lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa đã tới tìm ta đánh nhau sao?"

Cố Dương bất đắc dĩ nhún vai.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy, cũng không nói thêm gì nữa.

Áo nghĩa cực hàn kinh khủng trên người chính là trực tiếp bộc phát ra.

Trong nháy mắt.

Không khí chung quanh giống như trong nháy mắt bị đóng băng.

Người xem kịch xung quanh cũng sợ tới mức vội vàng lui về phía sau mấy nghìn mét.

Sợ sẽ bị lan đến.

Nếu như lan đến, không có tiền bối Huyền Điểu vương triều ra tay giúp bọn hắn chống cự!

Với thân thể nhỏ bé như bọn họ mà trực tiếp bị dư uy chấn chết cũng là chuyện rất bình thường.

"Cố công tử, xin chỉ điểm!"

Diệp Khuynh Thành lạnh giọng quát.

Linh kiếm trắng như tuyết trong tay chấn động.

Sương lạnh kinh khủng chính là ngưng tụ thành thực chất, xông lên mây xanh nhắm thẳng Cố Dương mà đi!

Không gian vào giờ khắc này phảng phất như hoàn toàn bị đóng băng.

Một luồng khí tức kinh khủng lập tức ập đến trước mặt.

Thấy vậy, Cố Dương nhịn không được lắc đầu.

Thần sắc lạnh nhạt, ngay lập tức lấy ra Ngân Sương Kiếm.

Rồi sau đó tùy ý chém xuống một kiếm!

"Đã như vậy, vừa vặn thử một lần kiếm chiêu ta mới ngộ ra đi."

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ tư, Đoạn Vô Sinh!"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một thành Trảm Thiên áo nghĩa cũng lập tức bộc phát ra trong Ngân Sương Kiếm.

Đúng là Trảm Thiên Kiếm Khí kinh khủng kia nhưng nay lại

mang theo một tia khí tức giống như tĩnh mịch!

Kiếm khí ngang trời, đến cả bầu trời cũng phải ảm đạm, không còn chút sinh cơ nào!

Nơi kiếm khí đi qua, mặt đất lập tức trở nên hoang vu.

Chứng kiến một màn này.

Mọi người xung quanh đều lộ vẻ kinh hãi!

"Đây đúng là kiếm chiêu mà Bão Nguyên cảnh có thể thi triển ra!?"

"Thật là khủng khiếp! Quả thực giống như là địa ngục!"

"Kiếm chiêu vừa lĩnh ngộ được này, cái này... chính là thiên kiêu sao?"

"Một tháng Diệp Khuynh Thành đã lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa Cực Hàn, còn Cố Dương... Vậy mà cũng lĩnh ngộ được một chiêu kiếm, hơn nữa nhìn điệu kiếm chiêu này, quả thực kinh khủng tới cực điểm!"

"Đúng là hai con quái vật!"

Thực lực những người này cũng không có mạnh bao nhiêu, cũng nhìn không ra chỗ khủng bố chân chính của chiêu này của Cố Dương.

Nhưng ở một nơi bình thường nào đó.

Mấy bóng người rõ ràng đang lặng yên quan tâm tình hình này.

"Hízz, kiếm pháp cấp Nguỵ Vương!?"

"Cái này mẹ nó... Mới qua một tháng, Cố Dương đã lĩnh ngộ ra

một đạo kiếm pháp cấp Nguỵ Vương!?"

Một giọng nói già nua tràn đầy kinh hãi đột nhiên vang lên.

"Đâu chỉ như vậy, chỉ sợ lĩnh ngộ của Cố Dương đối với áo nghĩa đã sâu sắc hơn!"

"Từ áo nghĩa ẩn chứa trong một kiếm này của hắn có thể nhìn ra được, áo nghĩa trong này ẩn chứa... So với lúc trước trên Bách Quốc chiến đấu càng thêm thuần túy kinh khủng!"

Lại một giọng nói vang lên.

Trong âm thanh tràn đầy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi!

"Ý của ngươi là..."

"E rằng lĩnh ngộ của hắn đối với thiên áo nghĩa đã đạt tới hai thành, thậm chí còn cao hơn nữa!"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Vẻ mặt hai người lập tức trở nên hoảng sợ.

Một tháng, áo nghĩa lại có lĩnh ngộ mới.

Điều này không thể dùng từ yêu nghiệt để hình dung nữa rồi!

Nếu không phải Cố Dương vẫn ở trong Tàng Kinh Các đọc sách, bọn họ thậm chí đã không nhịn được cho rằng Cố Dương có phải đã nhận được truyền thừa của một vị cường giả cấp Vương nào đó hay không.

Cho nên mới có thể tăng nhanh như vậy!

CMN đây là...

Nhưng là áo nghĩa đấy!

Sao có cảm giác ở trên người Cố Dương, lĩnh ngộ áo nghĩa cũng đơn giản giống như uống nước vậy!

À đúng rồi.

Còn có một môn kiếm pháp ngụy Vương cấp đấy?

Bởi vì áo nghĩa mà bọn họ đã quên điểm này.

"Đúng là biến thái!"

Hai người không nhịn được đồng thời cảm khái một câu.

Vẻ mặt tràn ngập bất đắc dĩ.

Cố Dương biểu hiện càng khoa trương, bọn họ cảm thấy mình càng phế vật.

Loại cảm giác này...

Cũng rất phức tạp.

Bên kia.

Diệp Khuynh Thành cũng nhìn thấy một kiếm này, trên khuôn mặt xinh đẹp không nhịn được lộ ra vẻ hoảng sợ.

Kiếm chiêu mới lĩnh ngộ?

Đây không phải là cực phẩm Thiên cấp!

Mà là cấp Nguỵ Vương!!

Thời gian một tháng, hắn lại lĩnh ngộ được một môn kiếm pháp ngụy Vương cấp ư?

Trong nháy mắt, Diệp Khuynh Thành chỉ cảm thấy trong lòng

vang lên những tiếng răng rắc.

Giống như có một vật nào đó bị vỡ ra.

Từng có lúc, nàng cảm thấy thiên tư của mình không ai có thể so sánh.

Toàn bộ Huyền Điểu vương triều càng không có người đánh đồng với nàng.

Cho dù là ở trong Hoàng triều Đại Viêm.

Người thiên tư có thể mạnh hơn nàng cũng là ít lại càng ít.

Mặc dù có, cũng không cùng nàng là kiếm tu.

Vì vậy cũng không ảnh hưởng tới nàng.

Nhưng Cố Dương cùng nàng là kiếm tu, biểu hiện ra bất luận là thiên tư hay là ngộ tính, đều nghiền ép nàng từ rất xa.

Điều này cũng khiến đạo tâm của nàng mất cân bằng.

Tay cầm kiếm của nàng cũng nhịn không được run lên một cái.

Mà cũng là vì trận run rẩy này.

Cực Hàn Kiếm Khí thình lình không đánh tự thua.

Trảm Thiên Kiếm Khí kinh khủng bất ngờ đập vào mặt.

Thấy vậy, Cố Dương nhíu mày lại.

Chợt nắm tay phải lại, lập tức thu đạo kiếm khí này lại.

Nhưng uy lực dư thừa của kiếm khí vẫn đánh bay Diệp Khuynh Thành ra ngoài!

Một ngụm máu tươi đầm đìa phun ra, cả người Diệp Khuynh

Thành cũng rơi xuống một cách suy yếu.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

Với tư cách là kiếm tu, đương nhiên hắn có thể nhìn ra tình huống vừa rồi của Diệp Khuynh Thành.

Đạo tâm tổn hại.

Về phần tại sao xuất hiện loại tình huống này thì không cần suy nghĩ nhiều.

Cố Dương chậm rãi tiến lên.

Trên người Diệp Khuynh Thành không có bị trọng thương, đương nhiên nghiêm trọng là vấn đề đạo tâm.

Cố Dương thoáng suy tính một phen.

Chính là vươn tay.

Ngữ khí bình thản nói.

"Điều quan trọng nhất của kiếm tu không phải là so sánh với ngoại nhân, mà là so với mình, không ngừng đột phá cực hạn của mình, không ngừng phá vỡ kỷ lục của mình, không ngừng trở nên mạnh mẽ!"

"Trong một tháng đã có thể phá vỡ cực hạn, lĩnh ngộ một thành Cực Hàn áo nghĩa, thiên phú của ngươi thật sự rất mạnh."

Nghe được lời này của Cố Dương, Diệp Khuynh Thành không khỏi mê mang ngẩng đầu lên.

"So với bản thân...?"

Sau khi tinh tế thưởng thức lời nói này của Cố Dương, tâm tình của nàng lập tức sáng tỏ thông suốt.

Đúng vậy, vì sao ta tự chính mình tự tìm phiền phức, đi so sánh với loại yêu nghiệt biến thái đến cực điểm như Cố Dương này?

Chỉ cần có thể đột phá cực hạn của mình, không ngừng trở nên mạnh hơn.

Cho dù thiên tư không bằng Cố Dương, thì đã sao?

Càng nghĩ, trong đôi mắt đẹp đang mờ mịt của Diệp Khuynh Thành.

Bị ánh mắt sáng ngời thay thế!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nàng hít một hơi thật sâu.

Nàng ta chậm rãi đứng dậy, cúi người thật sâu trước Cố Dương.

"Đa tạ Cố công tử chỉ điểm, hôm nay thật sự xin lỗi, là khuynh thành quá mức lỗ mãng, không nên chọn ngày Cố công tử xuất quan tới khiêu chiến."

Ánh mắt Diệp Khuynh Thành lóe sáng, trên dung nhan tinh xảo tuyệt mỹ lộ ra một nụ cười giống như nũng nịu.

"Không sao."

Cố Dương khoát tay áo, cũng không để ý điểm này.

"Nếu như không có Cố công tử chỉ điểm, có lẽ Khuynh Thành sẽ đi lệch một đường, cho nên vì báo đáp ân tình của Cố công tử..."

"Cố công tử có thể tùy ý đưa ra yêu cầu, bất luận là cái gì, Khuynh Thành cũng sẽ đáp ứng."

Vừa nói xong, khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lập tức xuất hiện một vệt đỏ tươi.

Hiếm thấy lộ ra một tia thẹn thùng.

Mà chuyện này càng khiến tất cả mọi người choáng váng.

"Này! Thế này là sao?"

"Dường như... Diệp Khuynh Thành động tâm với Cố Dương!"

"Hízz... Dường như cũng bình thường, dù sao Cố Dương không chỉ có soái khí, thiên phú ngộ tính còn yêu nghiệt như thế, ta là nữ nhân ta cũng động tâm!"

"Nhất thời không biết nên hâm mộ ai."

Từng đợt âm thanh cảm khái không khỏi truyền đến.

Mà Cố Dương cũng sửng sốt.

Tùy ý yêu cầu?

Yêu cầu gì cũng được?

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Nói đến yêu cầu, hắn còn thực sự có một yêu cầu!

Hai tên trưởng lão ẩn nấp trong hư không thấy một màn này, cũng không khỏi liếc mắt nhìn nhau, trên khuôn mặt già nua lập tức hiện ra nụ cười xán lạn.

"Thật sự là chuyện tốt! Thật sự là chuyện tốt bằng trời!"

"Ha ha ha!"

Mà ngay khi tất cả mọi người chờ mong Cố Dương sẽ có yêu cầu gì.

Trong mắt Cố Dương cũng lóe ra quang mang.

Trong ánh mắt vô cùng mong đợi của Diệp Khuynh Thành.

Chậm rãi mở miệng.

"Điều kiện thì không dám nói."

"Ta ngược lại là có một vấn đề muốn hỏi một chút, ngươi là hậu nhân của cường giả Vương cảnh, không biết có một chút sách liên quan đến cường giả Vương cảnh hay không? Những thứ như công pháp vũ kỹ đều được, nếu như có, ta có thể giao dịch với ngươi."

Cố Dương có chút mong đợi nhìn về phía Diệp Khuynh Thành.

Lúc trước hắn sửa chữa công pháp võ kỹ đã chú ý tới điểm này.

Trong mơ hồ hắn như thiếu điểm gì đó.

Cũng không cách nào cải tiến thành cấp Vương.

Nhiều nhất cũng chỉ là cấp ngụy Vương.

Mà Diệp Khuynh Thành chính là hậu nhân của cường giả Vương cảnh, chắc trên người sẽ có không ít thư tịch có quan hệ với cường giả Vương cảnh.

Chỉ trong nháy mắt khi tiếng nói của hắn vang lên.

Tất cả mọi người vây xem xung quanh lập tức mở to tầm mắt.

Hai mắt trợn lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn Cố Dương.

Suy nghĩ hồi lâu, vậy mà về sau ngươi hỏi cái này?

Mẹ nó quần ta đều là...

Khụ khụ.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc và cạn lời.

Hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Cố Dương lại chuyển đề tài vào chuyện này.

Theo lý thuyết không phải là Cố Dương lựa chọn để Diệp Khuynh Thành làm nữ nhân của hắn, hai người thuận lý thành chương, vui vẻ kết thúc, cưỡng ép hợp tác sao?

Chuyện này có gì đó không đúng!

Bên kia, hai gã trưởng lão ẩn mình cũng hai mặt nhìn nhau.

"Cố Dương này... Thật đúng là khiến người ta khó có thể cân nhắc!"

"Ai nói không phải chứ?"

Bọn hắn bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhưng cũng không nói thêm gì.

Giữa sân.

Diệp Khuynh Thành cũng ngây ngẩn cả người.

Hiển nhiên nàng cũng không ngờ Cố Dương không có yêu cầu gì, mà là hỏi nàng một vấn đề như vậy.

Nhưng sau khi nghe câu này, nàng cũng không quá để ý.

Lập tức, Diệp Khuynh Thành lộ ra nụ cười bất đắc dĩ nói: "Thực xin lỗi Cố công tử, tuy rằng ta đã từng là hậu nhân của cường giả Vương cảnh, nhưng gia tộc của ta đã sớm bị diệt."

"Mà ta, sau khi chạy trốn tới Thanh Vực, được trưởng lão

Huyền Điểu vương triều ra tay cứu giúp, mới có thể sống sót, trưởng thành đến bây giờ."

"Thứ được lưu lại trong gia tộc... Có lẽ cũng bị những người kia cướp đi."

Nghe tới đây, Cố Dương cũng biến sắc.

Hiển nhiên hắn không nghĩ tới lại là như vậy.

Lúc trước khi nhìn thẳng vào số mệnh Diệp Khuynh Thành, hắn cũng là xem lướt, cho nên không thấy được chuyện này.

"Thật có lỗi."

Cố Dương hơi chắp tay.

Diệp Khuynh Thành lắc đầu liên tục.

"Không có chuyện gì."

"Ngược lại là Khuynh Thành không thể trợ giúp được Cố công tử, có chút xin lỗi, Cố công tử vẫn là nói ra một yêu cầu khác đi."

Nghe đến đây.

Cố Dương cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

"Vậy cứ giữ lại trước đi, sau này hãy nói."

Hiện tại hắn cũng không có gì muốn lấy từ trên người Diệp Khuynh Thành.

Cho nên chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay.

"Một khi đã vậy, hoan nghênh Cố công tử tới tìm ta."

Diệp Khuynh Thành cũng biểu hiện vô cùng tùy tính, hơi chắp tay nói.

Sau đó hai người sóng vai, cùng nhau đi ra Tàng Kinh Các.

Trên đường trái lại vừa nói vừa cười.

Sau khi nói chuyện phiếm một lát cũng không nán lại lâu.

Sau đó ai về nhà nấy.

Hai lão giả núp ở phía sau không ngừng lắc đầu.

Trên thực tế Cố Dương cũng sớm nhận ra hai vị lão giả này.

Chẳng qua hắn không vạch trần.

Vừa trở lại Đại biệt viện Huyền Điểu vương triều đã an bài.

Đại trưởng lão chính là mang theo tất cả tài liệu xuất hiện ở cửa ra vào.

"Cố Dương, tài liệu ngươi muốn đã gom đủ."

Nói xong, tay hắn vẫy một cái, chính là có không ít tài liệu trân quý hiếm có chồng chất trên mặt đất.

Thấy vậy, ánh mắt Cố Dương cũng sáng lên.

Không đợi Cố Dương mở miệng, Đại trưởng lão dường như nghĩ tới điều gì, lại vẫy tay một cái.

Một đan lô vô cùng lộng lẫy mà khổng lồ trực tiếp xuất hiện trên mặt đất.

"Ta cũng không rõ là ngươi có mang lò luyện đan hay không, nếu như không có, liền trực tiếp dùng nó là được, nếu như có, cũng có thể mang theo làm đồ dự bị."

"Thực sự là phiền toái Đại trưởng lão rồi."

Thấy vậy, Cố Dương lúc này chắp tay với đại trưởng lão.

Đại trưởng lão đối với chuyện của mình quan tâm như thế, tất nhiên cũng làm cho hắn cảm động không thôi.

"Không sao, đều là việc nhỏ mà thôi, ngươi luyện đan đi, ta đi trước."

Đại trưởng lão cũng không dừng lại, nói xong liền xoay người rời đi.

Trong nháy mắt thân ảnh đã biến mất.

Cố Dương thấy vậy cũng không khỏi cảm khái.

Sau đó hắn cũng không chần chờ.

Đem đan lô cùng vật liệu mang theo, tìm một gian phòng gần đó.

Sau đó đóng cửa lại.

Chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Đối với Cố Dương mà nói, luyện đan cũng không quá khó khăn.

Chỉ là cần hết sức chăm chú tập trung tinh thần mà thôi.

Hơn nữa quá trình không thể xuất hiện bất cứ sai lầm nào.

Quá trình cẩn thận thăm dò tài liệu thập phần tỉ mỉ mà tinh tế!

Cố Dương hết sức chăm chú, chuẩn bị bắt đầu luyện chế.

Đương nhiên, trước khi bắt đầu luyện chế...

Hắn vẫn theo thường lệ mở đan phương ra trước.

Chợt xem một lát.

Sau đó trực tiếp sửa chữa vạn năm!

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cảm giác hoàn toàn bất đồng tự nhiên sinh ra!

Cố Dương có thể cảm giác được linh hồn của mình đang không ngừng nảy sinh, không ngừng cường đại!

Y lặng lẽ cảm ngộ biến hóa của bản thân.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương chợt mở mắt ra.

Ánh mắt cũng lóe lên một tia sáng.

"Linh hồn của ta lại càng ngày càng trở nên cường hãn!"

"Không ngờ sửa chữa đan phương, cũng có thể tăng linh hồn lực của ta lên."

"Đây cũng là thu hoạch ngoài ý muốn."

"Về phần phương pháp luyện chế Sinh Nguyên Đan này."

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một nụ cười tự tin.

Đối với hắn mà nói, hạ bút thành văn!

Nghĩ đến đây, hắn không chần chờ chút nào.

Bắt đầu trực tiếp luyện chế đan dược.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Bất tri bất giác, chính là trôi qua gần nửa ngày.

Cố Dương vẫn ở trong phòng.

Đầu đầy mồ hôi, ánh mắt lập tức không dám dời đi.

Mắt thấy đan dược trong lò dần dần thành hình, ngay sau đó.

Một tiếng nổ kịch liệt vang lên.

Cố Dương cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Cuối cùng cũng luyện chế thành công!"

Hắn ta cảm khái một câu.

Rồi chợt vẫy tay phải một cái.

Ba viên đan hoàn màu nâu óng ánh xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

"Sinh Nguyên Đan thất phẩm hoàn mỹ."

"Không nghĩ tới thất phẩm đan dược này, một lò vậy mà chỉ có ba viên."

"Chẳng qua cũng đúng, phẩm cấp càng cao, luyện chế ra số lượng đan dược hiển nhiên cũng càng ít."

Cố Dương ngược lại cũng không thèm để ý điểm này.

Hắn lấy một bình ngọc nhỏ ra, bỏ hai viên Sinh Nguyên Đan vào trong đó.

Chỉ để lại một viên Sinh Nguyên đan trong lòng bàn tay.

"Như vậy... Rốt cục có thể bắt tay vào chuẩn bị đột phá Nguyên Hải cảnh.” Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tinh quang.

Đợi lâu như vậy rồi...

Cuối cùng hắn cũng sắp đột phá Nguyên Hải cảnh!

Mà một khi đột phá Nguyên Hải cảnh, sửa đổi sẽ đổi mới.

Thời gian duy trì cũng sẽ kéo dài đến mười vạn năm!

Đến lúc đó thực lực của hắn sẽ thay đổi càng thêm khủng bố!

Cố Dương hít sâu một hơi.

Sau đó không chút do dự ngồi xếp bằng xuống.

Sinh Nguyên đan trực tiếp bị hắn bỏ vào trong miệng.

Đan dược vừa vào miệng, liền hóa thành một luồng năng lượng vô cùng tinh thuần thuận theo cổ họng Cố Dương tràn vào cơ thể.

Thuận tiện nhộn nhạo lên, chảy qua tứ chi bách hài.

Cố Dương chỉ cảm thấy toàn thân đều bị một cỗ năng lượng ấm áp bao vây.

Thấy vậy, hắn không chút do dự, lấy ra một viên Thượng Phẩm Linh Thạch, trực tiếp vận chuyển công pháp!

Rẹt!

Trong nháy mắt, hắn toàn lực vận chuyển công pháp.

Linh khí trong viên linh thạch thượng phẩm kia chính là hóa thành một vòng xoáy khí nồng đậm, không ngừng dũng mãnh lao tới trong cơ thể Cố Dương.

Mà theo linh khí trong cơ thể không ngừng bị luyện hóa thành Chân Nguyên tụ hợp vào trong đan điền.

Chân nguyên trong cơ thể Cố Dương nồng đậm tới cực điểm, rốt cục bắt đầu ngưng tụ phát sinh chất biến!

Chân nguyên ngưng tụ thành trạng thái lỏng.

Chậm rãi hội tụ trên đan điền.

Men theo chân nguyên trạng thái lỏng không ngừng hình thành.

Cố Dương cũng có thể cảm nhận được khí tức của mình đang không ngừng tăng lên!

Loại cảm giác này vô cùng mỹ diệu!

Cũng không lâu lắm.

Chân nguyên thể dịch trong cơ thể Cố Dương đã hội tụ thành biển.

Tràn đầy toàn bộ đan điền.

Mà giờ phút này khí tức trên người Cố Dương cũng đã tăng lên tới cực điểm!

Theo lý mà nói, đang tới bước này thì.

Cảnh giới của Cố Dương đương nhiên có thể đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Nhưng tình huống lại phát sinh biến hóa!

Cố Dương cũng không trực tiếp đột phá đến Nguyên Hải cảnh.

Phảng phất như trong đó còn cách một lớp màng mỏng!

Cùng lúc đó, một cảm giác quen thuộc dâng lên trong lòng.

Trên bầu trời của biệt viện.

Nguyên bản mặt trời chói chang trên cao, giờ phút này lại có vô số mây đen bao phủ, mà mặt đất trong nháy mắt lâm vào trong

một mảnh âm trầm u ám.

Tình huống như vậy cũng khiến vô số người ngẩng đầu quan sát, bọn họ không biết đã xảy ra chuyện gì.

Cùng lúc đó.

Ba bóng người đột nhiên phóng lên trời, đứng giữa không trung.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào không trung, rồi từ từ ngưng tụ thành một đám mây đen!

Thần sắc ngưng trọng.

"Cố Dương bắt đầu đột phá sao?"

"Nếu Bão Nguyên cảnh muốn đột phá cực hạn, khi đột phá cực hạn sẽ đối mặt lôi kiếp, mà khi đột phá đến Nguyên Hải cảnh, cũng sẽ đối mặt lôi kiếp."

"Hiện nay có thể thông qua đạo lôi kiếp này... Chỉ đếm được trên đầu ngón tay! Không biết Cố Dương có thể bình an vượt qua không?"

"Chỉ mong hắn có thể vượt qua."

Ba người Đại trưởng lão đứng trên không trung, trong ánh mắt hiển nhiên mang theo một tia lo lắng.

Khí thế ẩn chứa trong đám mây đen khiến cho ba người bọn họ đều cảm thấy tim đập nhanh hơn!

Dù sao đây cũng là lôi kiếp!

Mà ngay khi ba người đang cảm khái.

Thân ảnh Cố Dương cũng từ trong phòng đi ra, đạp lên hư

không.

Ánh mắt nhìn thẳng vào đám lôi vân hùng hậu mà thâm trầm treo trên đỉnh đầu.

"Lại nữa à?"

Cố Dương lộ ra vẻ mặt quái dị.

Hắn không ngờ lúc đột phá Nguyên Hải cảnh còn phải trải qua lôi kiếp một lần.

Thế nhưng hắn cũng không hề kháng cự.

Ngược lại là có chút chờ mong.

Dù sao...

Vượt qua lôi kiếp sẽ được Thiên Đạo gột rửa.

Trước đó thông qua tẩy lễ, hắn được tăng lên thiên tư cùng ngộ tính của mình không ít.

Lần này lại tới một lần nữa, đối với hắn mà nói tự nhiên tính là chuyện tốt!

Mà ngay lúc hắn ta đang suy nghĩ.

Một đạo tử quang bỗng nhiên bộc phát ra.

Ngay sau đó, chính là tiếng kinh lôi vang vọng khắp đất trời!

Rặc rặc rặc!

Thiên lôi cuồn cuộn.

Dọa cho vô số người toàn thân run lên.

Mặt lộ vẻ rung động nhìn lên đạo lôi vân trên bầu trời.

Lúc này lôi vân đã thập phần nồng đậm.

Trong tầng mây thỉnh thoảng hiện lên từng đạo lôi hồ màu tím, khiến cho toàn thân người nhìn phải choáng váng, nếu như ăn phải một chút vậy không phải mất nửa cái mạng đó chứ?!

Mọi người nhìn lên bầu trời lộ ra vẻ chấn động.

Mà bên kia, Đại trưởng lão cũng vô cùng hoảng sợ mở to hai mắt nhìn.

"Đây còn là... Tử Ngục Lôi Kiếp!"

"Sao lại như vậy! Sao có thể! Bão Nguyên cảnh đột phá đến Nguyên Hải cảnh thì không nên gặp phải lôi kiếp kinh khủng như thế!"

"Cho dù là đột phá cảnh giới Sinh Tử cũng không thể gặp được lôi kiếp Tử Ngục đúng không? Đó không phải kiếp lôi khủng bố chỉ có Vũ Hóa Cảnh mới có thể gặp sao!"

"Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?"

"Lôi kiếp Tử Ngục, cho dù là cường giả Sinh Tử Cảnh đỉnh cao gặp phải cũng khó thoát khỏi cái chết!"

Tử Ngục lôi kiếp, bọn họ cũng chỉ khi có người đột phá Vũ Hóa cảnh mới thấy một lần.

Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đột phá tới Nguyên Hải cảnh là dẫn phát Tử Ngục Lôi Kiếp, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy.

Vẻ mặt ba người bọn họ lập tức trở nên vô cùng hồi hộp.

Trước đó mặc dù bọn họ lo lắng Cố Dương có thể độ không qua lôi kiếp, nhưng cũng không đến mức tổn thương đến tính mạng.

Nhưng bây giờ tình huống lại phát sinh biến hóa!

Đây là lôi kiếp Tử Ngục!

Nếu như mà chịu, đừng nói là Cố Dương.

Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh như bọn họ, cũng phải mất một lớp da mới được!

Thậm chí lỡ mất nửa cái mạng cũng không chừng!

Cố Dương mới chỉ là Bão Nguyên cảnh tầng mười ba làm sao có thể chống được lôi kiếp Tử Ngục!

Mặc dù nói từ tình huống lôi vân trên không trung thì lôi kiếp tử ngục này còn kém hơn lúc đột phá Vũ Hóa cảnh.

Nhưng cho dù là Tử Ngục lôi kiếp yếu hơn cũng có thể dễ dàng chém giết cường giả Đan Hư cảnh trung tam phẩm!

Thậm chí ngay cả cường giả Đan Hư cảnh thượng tam phẩm trung kỳ cũng khó có thể ngăn cản!

Cái này đối với Cố Dương mà nói...

Đây chẳng phải là một tử cục sao?!

Sắc mặt ba người lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Vất vả lắm mới gặp được một yêu nghiệt kinh khủng vạn năm khó gặp như vậy.

Kết quả chỉ sợ đã chết dưới lôi kiếp tử ngục, đối với bọn họ mà nói thực sự khó mà tiếp nhận nổi.

Mà trên không trung.

Cố Dương đứng trên hư không, thần sắc lạnh nhạt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Lôi vân ẩn chứa vô tận uy nghiêm trong thiên không đó phảng phất cảm nhận được sự khinh thị của Cố Dương.

Rặc rặc rặc!

Một tiếng sấm sét mãnh liệt vang dội.

Một đạo tử lôi khủng bố rộng hơn ngàn mét bắn thẳng đến đỉnh đầu Cố Dương!

Mà còn không đợi mọi người giật mình.

Tiếp đó lại một luồng sét màu tím rộng hơn ngàn mét lại giáng xuống!

Hai đạo tử lôi một trước một sau trực tiếp oanh thẳng lên đỉnh đầu Cố Dương!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Là trực tiếp rơi vào trên người Cố Dương!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Mắt thấy tất cả lông mày của mọi người giật giật.

CMN đây là...

Hóa ra là Cố Dương đang độ kiếp!

Độ kiếp Bão Nguyên cảnh có thể dẫn động loại cấp bậc lôi vân này?!

Tất cả mọi người chấn động không thôi.

Mà bên kia, Đại trưởng lão đang vội vã ngẩng đầu nhìn lên.

Muốn biết dưới oanh kích của Tử Ngục Thần Lôi này, Cố Dương có thể chống đỡ không.

Cố Dương như cũ là vững vàng đứng yên.

Giống như tảng đá, không hề động đậy.

Mà hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi kinh khủng đến cực điểm kia, lại không làm Cố Dương bị thương mảy may.

"Xem ra... cũng chỉ có thế mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Ánh mắt chợt ngưng tụ.

Ngân Sương Kiếm chẳng biết từ lúc nào đã xuất hiện trong tay hắn.

Mà khi tất cả mọi người thấy một màn này.

Lập tức trợn trừng hai mắt.

"Chờ một chút! Cố Dương muốn làm gì?"

"Chẳng lẽ là định dùng kiếm pháp chống lại lôi kiếp?"

"Lôi kiếp là trực tiếp oanh kích linh hồn cùng thân thể, dù thân thể ngăn trở lôi kiếp, linh hồn cũng ngăn không được."

"Không rõ lắm, xem liền biết rồi."

Vô số người lộ vẻ mặt nghi hoặc.

Mà trong sân.

Sở Linh Nhi ngẩng đầu nhìn một màn này, trên gương mặt

xinh đẹp tràn đầy hưng phấn và kích động!

Lại tới rồi!

Phu quân lại muốn đánh ra một chiêu kia sao?

Bên kia, đám người Đại trưởng lão nghi hoặc khó hiểu nhìn Cố Dương.

Tuy rằng Cố Dương có thể chống lại hai đạo Tử Tiêu Thần Lôi đã khiến bọn họ vô cùng khiếp sợ.

Nhưng mà...

Hiện tại Cố Dương lấy kiếm ra là có ý gì?

Ngay khoảnh khắc sau.

Bọn họ trừng mắt.

Dường như là đoán được điều gì.

"Chẳng lẽ nói là..."

Dường như là để chứng minh suy đoán của bọn họ.

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một nụ cười tự tin.

Sau đó giơ kiếm chỉ thẳng vào lôi vân tràn ngập uy nghiêm trên bầu trời.

Một kiếm thình lình chém ra!

Áo nghĩa trảm thiên một thành đỉnh phong thình lình bộc phát ra.

Ngay lập tức tràn vào thân kiếm.

Tiếng kiếm ngâm leng keng không ngờ lại vang vọng toàn

trường!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo kiếm khí kinh khủng rộng chừng ngàn mét bay vọt lên trời.

Không gian vỡ nát, thẳng hướng lôi vân trên bầu trời mà đi!

Mà nhìn thấy một màn này.

Tất cả mọi người xung quanh đều choáng váng.

Cố Dương đang làm cái gì vậy?

Chủ động vung kiếm khiêu chiến lôi kiếp?

Mà càng thêm chấn kinh, tự nhiên vẫn là ba tên trưởng lão trên không trung.

Bọn họ trợn mắt há hốc mồm, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Hắn lại... hắn thật sự muốn khiêu chiến uy nghiêm của lôi kiếp Tử Ngục!?"

"Đây chính là lôi kiếp Tử Ngục đấy! Nếu chọc giận lôi kiếp... Chỉ sợ sẽ là vạn kiếp bất phục!"

"Đây quả thực là tự tìm đường chết mà!"

Giọng của ba tên trưởng lão đều là không nhịn được run lên.

Mà ngay lúc bọn họ vô cùng hoảng sợ.

Kiếm khí trảm thiên giống như có thể cắt lấy vạn vật trời ban, bất ngờ đã xuất hiện ở trước mặt lôi vân màu tím!

Trên bầu trời.

Giờ phút này lôi vân màu tím âm trầm vô cùng kia phảng phất như phát hiện được động tác của Cố Dương.

Sấm sét cuồn cuộn.

Sau đó phát ra tử quang mãnh liệt.

Cứ như Thiên Đạo phẫn nộ!

Từng luồng Tử Ngục Thần Lôi ầm ầm bộc phát.

Ngay khoảnh khắc sau.

Tử Ngục Thần Lôi và Trảm Thiên Kiếm Khí rõ ràng là đụng vào nhau!

Đang lúc tất cả mọi người cảm thấy Cố Dương sợ rằng sẽ gặp Thiên phạt.

Một màn xuất hiện làm cho vô số người kinh hãi!

Chỉ thấy Trảm Thiên Kiếm Khí kinh khủng kia sau khi chạm vào Tử Ngục Thần Lôi lại chỉ hơi dừng lại một chút.

Sau một khắc, trảm thiên áo nghĩa khủng bố vô cùng kia chính là thình lình bộc phát.

Sau đó...

Kiếm khí ngang trời.

Trong nháy mắt đã chặt đứt lôi vân màu tím thành hai đoạn!

Tử Ngục Thần Lôi lập tức bị chém nát.

Mà lôi vân khủng bố gần như bao phủ vạn dặm kia, cũng là thời khắc này ầm ầm tản ra!

Phảng phất như có một cỗ lực lượng cường hãn đến cực hạn,

trực tiếp thổi tan tất cả lôi vân!

Một kiếm ra, vạn dặm không còn thấy bóng dáng lôi vân nữa!

Nhìn thân thể thon gầy trên bầu trời, lại nhìn lôi vân màu tím đáng sợ đến cực hạn lúc trước.

Tất cả mọi người đều trợn tròn mắt, há hốc miệng.

Muốn nói gì đó, nhưng lại không nói nên lời.

Kinh ngạc!

Hoảng sợ!

Không thể tưởng tượng nổi!

Vô số cảm xúc xao động trong lồng ngực bọn họ.

Bọn hắn vạn vạn lần không nghĩ tới Cố Dương lại dám rút kiếm đối với lôi kiếp.

Càng không nghĩ tới là Cố Dương thật sự làm được!

Một kiếm của hắn, liền chém nát lôi vân khủng bố, ẩn chứa mênh mông uy nghiêm kia!

Ba tên trưởng lão lúc này cũng choáng váng.

Vẻ mặt càng không thể tin được.

"Chuyện này..."

"Các ngươi có ai có thể chém vỡ lôi vân không?"

"Chưa từng thấy!"

Ba người đơn giản đối thoại một phen, chợt lâm vào một trận tĩnh mịch.

Ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm thân ảnh Cố Dương.

Sắc mặt cũng trở nên vô cùng phức tạp.

"Nói thật, ta cho rằng ta đã xem trọng Cố Dương rồi, lại không ngờ vẫn là xem thường hắn."

"Lúc trước trong Tàng Kinh các, khi hắn đánh với Diệp Khuynh Thành, ta còn cho rằng hắn có thể tự sáng chế ra kiếm pháp cấp nguỵ Vương cũng đã đủ biến thái rồi, không ngờ... áo nghĩa của hắn lại tinh tiến hơn một chút!"

"Một thành đỉnh phong áo nghĩa trảm thiên, lúc này mới qua một tháng chứ!"

Ba lão già giọng nói tràn đầy sợ hãi và cảm thán.

Khóe miệng thỉnh thoảng lại run rẩy một phen.

Dù sao...

Cố Dương lại một lần nữa đánh sưng mặt bọn họ.

Đây là lôi kiếp Tử Ngục!

Bọn họ còn đang thảo luận Cố Dương có thể chống lại lôi kiếp tử ngục hay không.

Kết quả Cố Dương đã trực tiếp phản khách làm chủ, một kiếm chém chết Tử Ngục Lôi Kiếp, giờ ngươi tìm ai nói lý đây?

Ai có thể ngờ được Cố Dương sẽ làm như vậy, hơn nữa thật đúng là đã làm được!

Cảnh tượng này trên bầu trời.

Cũng bị Diệp Khuynh Thành để ở trong mắt.

Nàng nhìn thân ảnh Cổ Dương từ xa xa, trong ánh mắt cũng không còn cảm xúc tự thẹn không bằng lúc trước, chỉ có chấn động sâu đậm.

Mà Cố Dương tất nhiên không để ý đến những người khác.

Giờ phút này ánh mắt của hắn chăm chú nhìn lên không trung.

Yên lặng chờ đợi.

Quả nhiên, từng đạo dị tượng từ trên trời giáng xuống.

Vượt qua lôi kiếp, tự nhiên đó là Thiên Đạo tẩy lễ!

Long phượng bay múa, bách điểu tranh minh!

Từng đợt tiên khí phủ xuống phảng phất như bao trùm lấy Cố Dương trong nháy mắt.

Thấy vậy, Cố Dương cũng quen việc dễ làm, ngồi xếp bằng trên không trung.

Yên lặng tiếp nhận sự tẩy lễ của Thiên Đạo.

Giờ phút này.

Tất cả mọi người đều tràn ngập hâm mộ cùng sợ hãi than nhìn Cố Dương, ngay cả ba vị trưởng lão cũng mang theo vẻ hâm mộ trong ánh mắt.

Thiên đạo gột rửa, bọn họ cũng từng cảm thụ được tư vị này.

Rất thoải mái!

Hơn nữa căn cốt tư chất bản thân thậm chí ngộ tính đều sẽ được tăng lên.

Nhưng bọn họ cũng có thể nhìn ra.

Lúc trước bọn họ tiếp nhận Thiên Đạo tẩy lễ, còn xa mới nồng đậm bằng lúc Cố Dương đang tiếp nhận lúc này!

Nhìn dị tượng này có thể thấy được manh mối.

Chẳng qua suy nghĩ cẩn thận lại cũng đúng, Cố Dương có thể dùng một kiếm chém vỡ lôi kiếp.

Thiên đạo gột rửa tự nhiên cũng càng thêm khác biệt.

Đây... có lẽ cũng là ưu đãi dành cho thiên tài!

Quá trình Thiên Đạo gột rửa cũng không kéo dài quá lâu.

Đến khi kết thúc, Cố Dương cũng chậm rãi mở to mắt.

Ánh mắt lóe lên sự sắc bén.

"Hô... Sảng khoái!"

Toàn thân Cố Dương chấn động.

Trải qua tẩy lễ của thiên đạo, hắn có thể cảm nhận rõ ràng thiên tư của mình đã được tăng lên lần nữa cùng với...

Rõ ràng ngộ tính đã tăng lên!

Một ít vấn đề lúc trước khó có thể giải đáp, trong đầu hắn lúc này dường như đã có đáp án.

Tư duy cũng biến thành càng thêm nhanh nhẹn.

"Đây chính là tẩy lễ của Thiên Đạo sau khi vượt qua lôi kiếp sao?"

"Bách điểu tranh minh, dị tượng long phượng nhảy múa... Thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy mà."

"Nếu ta cũng có thể được Thiên Đạo tẩy lễ thì tốt biết bao, cho

dù được sống bớt một ngàn năm cũng hoàn toàn đáng giá!"

"Ha ha, chết sớm một ngàn năm đã muốn tiếp nhận sự gột rửa của Thiên Đạo sao? Ngươi nằm mơ à?"

Không ít người tỏ vẻ hâm mộ cảm khái.

Vì vậy còn xảy ra một ít cãi vã.

Chẳng qua đây đều chỉ là khúc nhạc đệm nhỏ.

Theo Cố Dương vượt qua lôi kiếp, khí tức trên người hắn cũng triệt để đột phá, vượt qua đến Nguyên Hải cảnh tầng một!

Nhìn đến đây.

Ba vị trưởng lão mang theo vẻ mặt tươi cười bước lên phía trước.

"Cố Dương, chúc mừng! Chúc mừng ngươi thành công bước vào Nguyên Hải cảnh!"

"Hơn nữa còn là từ Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đột phá Nguyên Hải cảnh, độ khó này cũng không phải là lớn bình thường nha!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu mới tấn chức của Huyền Điểu vương triều chúng ta, thiên tư quả nhiên danh bất hư truyền!"

Bọn họ mặt không đỏ tim không đập loạn, trắng trợn thổi phồng Cố Dương.

Nhưng trên thực tế lần thổi phồng này ở trong tai không ít người, không chỉ không có bất kỳ ai nghi ngờ, thậm chí còn có người cảm thấy thổi phồng quá thấp.

"Ba vị trưởng lão nói quá lời rồi, chẳng qua là may mắn mà thôi."

"Hơn nữa ta đột phá Bão Nguyên cảnh tầng mười ba lâu như vậy mới miễn cưỡng đột phá Nguyên Hải cảnh, đã xem như tư chất ngu dốt."

"So với ba vị trưởng lão thực sự không đáng nhắc tới."

Cố Dương khiêm tốn cười, hơi chắp tay.

Mà lời vừa nói ra khỏi miệng hắn.

Ba tên trưởng lão lập tức lộ vẻ lúng túng.

Mặc dù nói được Cố Dương thổi phồng cảm giác rất sảng khoái.

Nhưng mà...

Luôn cảm giác có một chút lúng túng.

Nếu Cố Dương không thể hiện ra năng lực một kiếm chém nát lôi kiếp vừa rồi, thì dễ nói, nhưng ngươi mẹ nó có thể dễ dàng trảm nát lôi kiếp.

Còn nói may mắn à?

Còn so với họ không đáng nhắc tới?

Hơn nữa cái gì là lâu như vậy mới miễn cưỡng đột phá Nguyên Hải cảnh?

Rõ ràng ngươi mới mười bảy tuổi?

Vì sao lại nói cứ như tu luyện mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm mới có thể đột phá vậy!

Hơn nữa theo bọn họ biết rõ ràng ở Sở Quốc đột phá xong mới tới tham gia bách quốc chi chiến.

Tổng cộng chỉ mới trôi qua không đến hai tháng.

Liền từ Bão Nguyên cảnh tầng mười ba đỉnh phong đột phá Nguyên Hải cảnh, ngươi nói với ta ngươi tư chất ngu dốt!

Quá đáng!

Đám người khác nghe được Cố Dương nói những lời này cũng lộ ra vẻ mặt quái dị.

Mẹ nó quá làm màu!

Làm màu quá rồi!

Loại thiên tư biến thái yêu nghiệt như ngươi còn tự xưng là thiên tư ngu dốt.

Vậy loại người chân chính thiên tư ngu dốt như bọn họ chẳng phải là không cần sống nữa sao?!

Ba vị trưởng lão thấy thế cục có chút xấu hổ, liền nhịn không được ho khan một tiếng.

"Cố Dương, tiếp theo có việc gì không?"

Đại trưởng lão nhìn Cố Dương dò hỏi.

Cố Dương nghe vậy hơi trầm ngâm, sau đó liền gật đầu nhẹ.

"Ừm, tiếp theo ta chuẩn bị tiếp tục bế quan, tăng thực lực lên."

Hiện tại hắn đã đột phá Nguyên Hải cảnh.

Năng lực của hệ thống đã được đổi mới.

Trong tay còn có một đống lớn đồ vật cần sửa đổi đề thăng một phen.

Đương nhiên là phải bế quan một khoảng thời gian mới được.

Nhưng Cố Dương khẳng định không thể nói ra những chuyện này.

Mà nghe Cố Dương nói như vậy.

Vô số tiếng kinh hô truyền đến.

"Lại bế quan?"

"Cố Dương vừa xuất quan không bao lâu nhỉ?"

"Ta nhớ Cố Dương không phải vừa mới ở trong Tàng Kinh Các một tháng chứ? Hiện tại thế mà lại muốn bế quan?"

"A... Không chỉ thiên tư biến thái yêu nghiệt, còn nỗ lực như thế, khó trách Cố Dương có thể mạnh như vậy!"

"Quá kinh khủng!"

Ba vị trưởng lão cũng kinh ngạc không thôi.

Vừa mới xuất quan liền muốn bế quan.

Có cần cố gắng như vậy không?

Chẳng qua đối với việc này, bọn họ tự nhiên cũng không có khả năng ngăn cản.

Cũng khẽ gật đầu.

Sau đó mọi người dần tản đi.

Mà chuyện một kiếm của Cố Dương trảm toái lôi kiếp.

Tất nhiên lại là lấy tốc độ cực kỳ khủng bố truyền khắp toàn bộ vương triều Huyền Điểu.

Còn về phần bản thân hắn sao?

Thì không để ý đến những việc nhỏ nhặt này.

Bây giờ hắn đã về gian phòng của mình.

Ngồi xếp bằng trên giường.

"Hiện giờ thời gian sửa đổi đổi mới, hơn nữa mức thời gian sửa đổi càng đi tới con số kinh khủng mười vạn năm."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra quang mang rung động.

"Mười vạn năm nha..."

"Dù là heo, tu luyện mười vạn năm cũng có thể siêu phàm rồi chứ?"

Nghĩ đến đây.

Cố Dương ngay lập tức cũng không chần chờ.

Trực tiếp bắt đầu sửa chữa.

Mà thứ đầu tiên sửa chữa tất nhiên chính là công pháp luyện thể.

Cố Dương tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Thôn Thiên Long Tượng Quyết, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương lập tức cảm giác đầu của mình phảng phất bị một tòa núi lớn va chạm.

Đầu ông ông.

Ngay cả linh hồn cũng bị chấn động đến.

Mênh mông!

Ký ức và tri thức cuồn cuộn như điên cuồng tràn vào trong óc.

Cho dù là lấy linh hồn biến thái của Cố Dương hiện giờ, cũng suýt nữa bị chấn đến thất điên bát đảo!

Trí nhớ và tri thức tích lũy mười vạn năm nghiễm nhiên đã đạt đến mức độ cực kỳ khủng bố!

Nếu không phải linh hồn của hắn đã nhận được sự cường hóa cực lớn.

Hơn nữa càng ngày càng thành thạo việc vận dụng năng lực sửa chữa.

Đoán chừng lần này có thể khiến hắn ngất xỉu.

Cố Dương rất nhanh liền nhanh chóng cảm ngộ.

Thời gian từ từ trôi qua.

Cố Dương nhắm chặt mắt.

Thân thể cũng dần dần biến đổi.

Trên cánh tay hắn dường như có dấu ấn kỳ quái một dấu quyền hiện lên.

Đó là từng miếng vảy vàng kim.

Phía trên lân phiến còn có từng đường vân kỳ quái.

Nhìn qua cổ xưa mà nặng nề.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Vảy vàng và đường vân trên cánh tay hắn cũng lập tức tiêu tán.

"Phù, đúng như ta nghĩ!"

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy phấn chấn.

Sửa chữa mười vạn năm, tích lũy mười vạn năm!

Có thể tưởng tượng được sẽ chấn động tới cỡ nào!

Trải qua mười vạn năm tích lũy.

Hiện giờ chắc chắn Long Tượng Thôn Thiên Quyết đã đạt tới trình độ Vương giả!

Mặc dù hắn chưa bao giờ nhìn thấy công pháp luyện thể cấp Vương là cái dạng gì...

Nhưng bây giờ Long Tượng Thôn Thiên Quyết có hiệu quả vượt xa cực phẩm cấp Thiên hoặc cấp nguỵ Vương!

Bởi vì tu luyện Long Tượng Thôn Thiên Quyết sau khi được cải tiến thật sự quá khó, hơn nữa còn cần rất nhiều thiên tài địa bảo phụ trợ tu luyện, trong quá trình sửa chữa cũng không có loại thiên tài địa bảo này, chẳng qua với công phu tu luyện của hắn hôm nay cùng lắm mới chỉ tu luyện giai đoạn nhập môn!

Nhưng ngay cả như thế lực lượng của gã bây giờ, cũng đã đạt tới lực lượng khủng bố của trăm con rồng!

Đây là khái niệm gì?

Lúc trước Cố Dương có được sức mạnh của mười con rồng, còn chưa đột phá Nguyên Hải cảnh, cũng đã có thể một quyền dễ dàng đánh bại Diệp Khuynh Thành!

Cho dù là Đan Hư cảnh trung tam phẩm lục trọng, hắn cũng có

thể nhẹ nhõm một quyền đánh chết.

Mà bây giờ...

Nếu lực lượng trăm con rồng hoàn toàn bộc phát ra.

Coi như là Đan Hư cảnh tầng chín thậm chí là tầng mười đỉnh phong!

Cũng chưa chắc có thể đỡ được một quyền này của mình!

Dù sao...

Đây chính là sức mạnh của trăm con rồng!

"Tuy rằng ta không rõ vì sao trước đó không cách nào cải tiến sáng tạo ra công pháp và vũ kỹ Vương cấp, nhưng hiện tại xem ra thời gian trường hà dài đằng đẵng đã giải quyết vấn đề này."

Cố Dương cảm khái trong lòng.

Tuy rằng hắn bây giờ vẫn như cũ không rõ ràng cái gọi là công pháp cùng vũ kỹ Vương cấp đến cùng có cánh cửa hoặc là bình cảnh nào ngăn cản ở phía trước.

Nhưng...

Hiện tại đã không còn quan trọng nữa.

Trải qua mười vạn năm tích lũy.

Cho dù có bình cảnh, cũng đã bị bạo lực phá giải rồi!

Cảm khái một phen, Cố Dương cũng không có bất cứ chần chờ nào.

Tiếp tục sửa chữa.

"Tiếp theo chính là quyền pháp..."

Cố Dương hơi trầm ngâm.

Tâm niệm vừa động.

Sửa chữa Phục Ma Long Tượng quyền, thời gian là... Mười vạn năm sau!

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa thành công.

Cố Dương đã sớm chuẩn bị tốt.

Nghênh đón ký ức kinh khủng như núi thở biển gầm sắp đến kia!

Quả nhiên, tri thức và ký ức mênh mông tràn vào trong đầu.

Mà Cố Dương cũng không hề dừng lại, ngựa không dừng vó bắt đầu hấp thu.

Không qua quá lâu.

Cố Dương rốt cục hấp thu toàn bộ kiến thức.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn mở to mắt, nắm chặt hai tay.

"Phục Ma Long Tượng quyền... cũng được cải tiến."

"Dựa theo phẩm cấp, chắc cũng là cấp Vương, ngang với Long Tượng Thôn Thiên Quyết."

Cố Dương hơi trầm ngâm, rất nhanh đưa ra kết luận này.

Phục Ma Long Tượng quyền trong khoảng thời gian mười vạn năm dài đằng đẵng cuối cùng cũng được thăng cấp lên cấp Vương!

Hơn nữa...

Còn là Vương cấp quyền pháp bị tu luyện đến viên mãn, Phục Ma Long Tượng quyền!

Nếu thúc giục toàn lực, một quyền này giáng xuống...

Chậc chậc chậc.

Cố Dương cũng không thể tưởng tượng uy lực của nó sẽ cường đại đến trình độ nào!

Nếu không phải sợ đánh cho cả không gian tan tành gây ra náo động.

Cố Dương thậm chí cũng có chút ý nghĩ trực tiếp hướng không trung đánh một quyền thử một lần.

Đương nhiên, cuối cùng hắn vẫn không làm như vậy.

"Hơn nữa, quyền chi áo nghĩa của ta! Cũng được thăng cấp thêm một lần nữa!"

Cố Dương trên mặt hiện ra vui mừng.

Sửa chữa quyền pháp, áo nghĩa của quyền pháp tự nhiên cũng được tăng lên.

Từ ba thành đỉnh phong đã trực tiếp tăng vọt đến bảy thành!

Mười vạn năm lắng đọng kinh khủng tới cỡ nào!

Phải biết rằng áo nghĩa cũng giống như ý cảnh.

Đều chia làm nhập môn tiểu thành đại thành cùng viên mãn.

Nhập môn tự nhiên là từ một đến ba thành, mà bốn đến lục thành là tiểu thành, bảy thành là điểm mấu chốt để phân chia ranh

giới đại thành. Mà sau bảy thành, mỗi một thành đều chênh lệch như lạch trời.

Mà hiện giờ Cố Dương đã lĩnh ngộ bảy thành áo nghĩa, trực tiếp đại thành.

Thực lực của hắn lại tăng vọt!

Nghĩ đến đây, vẻ mặt Cố Dương không khỏi chấn động!

Nói không chừng thực lực hiện tại của hắn đã có thể uy hiếp được Sinh Tử Cảnh!

Hiện giờ hắn mới là Nguyên Hải cảnh tầng một.

Đã có được thực lực uy hiếp sinh tử cảnh, nếu như truyền đi, chỉ sợ cho dù là Đại Viêm hoàng triều, cũng có máu mặt!

"Quyền pháp sửa đổi xong, kế tiếp chính là công pháp."

Cố Dương hít sâu một hơi, sau khi bình tĩnh lại, ánh mắt liền đặt ở trên công pháp.

Không chút do dự.

Cố Dương liền trực tiếp bắt đầu sửa đổi.

Sửa chữa Thần Cương Vạn Kiếm Quyết, thời gian là mười vạn năm sau!

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cảm giác quen thuộc lại xuất hiện.

Chẳng qua trải qua hai lần trùng kích, Cố Dương cũng sớm đã quen với loại tình huống này.

Vì vậy tiếp nhận nhanh chóng.

Hắn nhắm chặt hai mắt.

Cảm thụ được cảm ngộ và cải tiến của Thần Cương Vạn Kiếm Quyết mười vạn năm qua, hắn nhịn không được mở mắt ra.

Rung động!

Bây giờ, Thần Cương Vạn Kiếm quyết cũng đã được cải tiến đến trình độ công pháp cấp Vương!

Công pháp này tổng cộng có mười hai tầng, Cố Dương đã tu luyện đến viên mãn!

Hắn vận toàn lực ngưng tụ chân nguyên của bản thân thành từng lưỡi kiếm vô cùng sắc bén!

Uy lực cường hãn, một đạo bắn ra, chém giết cường giả Đan Hư cảnh trung kỳ không thành vấn đề!

Mà đây mới chỉ là quá độ mà thôi.

Kế tiếp mới là vở kịch trọng đại!

"Hô..."

Cố Dương hơi chút phun ra một ngụm trọc khí.

Tâm niệm chợt động.

"Thay đổi Trảm Thiên Kiếm Quyết, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Chương 291 - Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật! Áo nghĩa không gian! Ý cảnh Vận Mệnh (1)

Rẹt!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương chính là như lão tăng ngồi ổn định, khí tức trên thân trở nên vô cùng trầm ổn.

Trong đầu hắn quanh quẩn vô số cảm ngộ.

Hắn đang điên cuồng hấp thu.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương mới chậm rãi mở mắt.

Một đạo kiếm khí sắc bén mạnh mẽ bắn ra từ trong mắt hắn.

Xuy!

Vách tường bằng đá xanh cứng rắn thế mà trực tiếp bị xuyên thủng.

Lưu lại một luồng kiếm ý còn dư uy cực kỳ đáng sợ!

"Hô..."

Cố Dương phun ra một ngụm trọc khí, tâm tình tràn đầy chấn

động.

"Cảm ngộ mười vạn năm, thật sự là phong phú vô cùng!"

Cố Dương cảm khái một câu, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi thán phục.

Trải qua mười vạn năm lĩnh ngộ, kết hợp với kiến thức kiếm đạo mênh mông cuồn cuộn.

Rốt cuộc hắn đã hoàn thiện Trảm Thiên Kiếm Quyết, hơn nữa còn lĩnh ngộ ra thức thứ năm!

Mà thức thứ năm này lại khác biệt với bốn thức trước.

Thức thứ năm trong Trảm Thiên Kiếm Quyết, tên là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Chiêu này cũng giống như tên của nó.

Chính là rút kiếm mà thôi.

Nhưng động tác rút kiếm đơn giản như vậy.

Có thể tùy ý cắt chém không gian, thậm chí có thể bỏ qua không gian.

Một kiếm xuất ra, cách xa ngàn dặm lấy đầu của kẻ địch!

Mà cũng chính bởi vì lĩnh ngộ và hoàn thiện đệ ngũ thức.

Bây giờ phẩm cấp Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng đã tăng lên!

Cụ thể là phẩm cấp gì thì Cố Dương cũng không rõ.

Chỉ biết nếu coi Phục Ma Long Tượng quyền là cấp Vương, tất nhiên là kém hơn thức thứ năm Trảm Thiên Kiếm Quyết!

So với Vương cấp cao hơn một chút, nhưng không cao hơn bao

nhiêu.

Nhưng có thể xác định là...

Trảm Thiên Kiếm Quyết vẫn ở cấp Vương, chỉ là phân cấp cao hơn trong cấp Vương.

Đối với chuyện này Cố Dương cũng không có quá mức quan tâm rối rắm.

Vì ngoài tăng cường của Trảm Thiên Kiếm Quyết.

Quan trọng hơn nữa vẫn là thu hoạch trên phương diện áo nghĩa!

Đôi mắt Cố Dương lấp lóe quang mang.

Trải qua mười vạn năm lắng đọng lại.

Bây giờ trình độ lĩnh ngộ của kiếm chi áo nghĩa đã tăng từ bốn thành đỉnh phong lên tám thành!

Tám phần mười kiếm chi áo nghĩa!

Mà áo nghĩa trảm thiên cũng từ ba thành đỉnh phong tăng vọt đến bảy thành!

Tám phần mười áo nghĩa của kiếm, bảy phần mười áo nghĩa trảm thiên!

Với thực lực của hắn bây giờ, vượt cấp chém giết cường giả Hư Đan cảnh, chỉ là tiện tay mà thôi!

Dù là cường giả Sinh Tử cảnh bình thường cũng chưa chắc có thể đỡ được một kiếm của mình!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng có chút phấn khởi.

Trong ánh mắt tràn đầy tự tin!

"Chẳng qua..."

Cố Dương hơi dừng lại.

Từ trong lĩnh ngộ mênh mông này, Cố Dương phát hiện một loại ý cảnh huyền diệu hoàn toàn khác với kiếm ý.

Cố Dương khẽ nhướng mày.

Ý cảnh này dường như là mình đốn ngộ ra trong lúc lĩnh ngộ thức thứ năm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

Cố Dương tiện tay hướng phía trong không gian vẽ một cái.

Lập tức, một vết cắt không gian trực tiếp xuất hiện.

"Đây là... áo nghĩa không gian!?"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương nhất thời cũng nhịn không được kinh ngạc lên tiếng.

Hắn vậy mà có thể từ bên trong Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đốn ngộ ra áo nghĩa không gian!?

Nhưng suy nghĩ một chút cũng rất bình thường.

Bản thân Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đã có năng lực cắt không gian, bỏ qua không gian!

Mà muốn làm được như vậy, không đủ lý giải không gian hiển nhiên là rất khó đạt được điểm này.

Cố Dương nhắm mắt cảm ngộ một phen.

Trong ánh mắt cũng đầy hưng phấn.

Bốn thành áo nghĩa không gian!

Mặc dù không cao lắm nếu so sánh với quyền chi áo nghĩa cùng với kiếm chi áo nghĩa.

Nhưng đây chính là áo nghĩa không gian!

Mặc kệ ở nơi nào, thời gian và không gian đều là năng lực đỉnh cao nhất!

Lĩnh ngộ sao mà khó khăn!

Có thể lĩnh ngộ được đã coi như là rất may mắn rồi.

Càng đừng nói còn là bốn thành!

Đối với việc này, Cố Dương tự nhiên thập phần hài lòng nhẹ gật đầu.

Như vậy thì thủ đoạn át chủ bài của mình sẽ càng thêm phong phú!

Trừ việc đó ra.

Cố Dương còn sửa đổi lại các loại vũ kỹ khác đến mười vạn năm sau đó, còn đao ý hay côn ý gì đó, Cố Dương cũng lĩnh ngộ cực kỳ phong phú, tính trên bình quân, hoặc nhiều hoặc ít lĩnh ngộ được một thành áo nghĩa.

Có thể nói mặc dù dưới tình huống không sử dụng quyền pháp cùng kiếm pháp, Cố Dương cũng vẫn có được năng lực đánh giết cường giả Đan Hư cảnh!

"Không sai!"

Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Mười ngày trôi qua.

Trong phòng.

Cố Dương vừa mới sửa đổi xong tất cả công pháp cùng võ kỹ.

Đang suy nghĩ bước tiếp theo phải sửa đổi cái gì.

"Đúng rồi, dường như năng lực của Mệnh Vận Diệp cũng có thể sửa đổi."

Đúng lúc này, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Hắn cũng không quên năng lực mà Mệnh Vận Diệp mang đến.

Hắn vận dụng năng lực nhìn trộm số mệnh, trong lòng rất thuận buồm xuôi gió.

Còn trước mắt khống chế khí vận còn chưa biết nên sử dụng như thế nào.

Nhưng có lẽ cũng không kém bao nhiêu.

Nếu sửa chữa mười vạn năm có thể đạt được thu hoạch không tưởng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không chút do dự, nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Mệnh Vận Diệp, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Sửa chữa Mệnh Vận Diệp và sửa đổi những thứ khác trước đó đều hoàn toàn khác nhau.

Ít nhất không có tri thức mênh mông như vậy tràn vào trong đầu.

Chỉ là sau khi sửa chữa như vậy Cố Dương cũng không rõ kết quả như thế nào.

Nhưng lần này...

Tình huống lại là xảy ra biến hóa!

Sau khi sửa chữa xong, còn không đợi Cố Dương phản ứng lại, một cỗ tri thức kỳ dị liền mãnh liệt ùa vào trong đầu.

Xung kích khiến Cố Dương trở tay không kịp.

Suýt nữa bị chấn lật qua.

Cũng may hắn phản ứng nhanh chóng, lập tức ngồi xếp bằng xuống.

Tâm thần ngưng tụ, vội vàng tra xét.

Không xem còn không biết, vừa nhìn là giật nảy mình!

Cố Dương xem xong, tròng mắt cũng nhịn không được sắp trừng ra rồi.

Sau khi sửa đổi lá vận mệnh, năng lực nhìn thẳng số mệnh và khống chế khí vận đều được tăng lên!

Cụ thể tăng lên đến loại trình độ nào thì cũng chỉ có thể tự thử mới nhìn ra được.

Nhưng điều này cũng không quan trọng.

Mấu chốt chính là...

Trong mười vạn năm hối ngộ.

Hắn rõ ràng đã lĩnh ngộ được một đạo ý cảnh hoàn toàn bất đồng!

Mà đạo ý cảnh này có tên là... Vận Mệnh!

"Ý cảnh vận mệnh viên mãn..."

Cố Dương há hốc mồm.

Nếu nói thời gian và không gian chính là một trong những năng lực cao cấp nhất.

Vậy vận mệnh kia... Không thể nghi ngờ, chính là năng lực bá đạo nhất trong thế gian này!

Bởi vì vạn vật trên thế gian đều không thể nào thoát khỏi hai chữ Vận Mệnh.

Tất cả mọi người đều có vận mệnh riêng của mình, vạn vật muôn dân trăm họ đều như thế!

Mà hắn càng là trong thời gian mười vạn năm tham ngộ Vận Mệnh Diệp.

Ngộ được vận mệnh!

Hơn nữa còn là ý cảnh vận mệnh viên mãn!

Sau khi đơn giản tìm hiểu một phen, Cố Dương nhịn không được hít một ngụm khí lạnh.

Bá đạo!

Quả thực bá đạo tới cực điểm!

Năng lực Ý Cảnh của Mệnh Vận rất đơn giản.

Nó có thể giúp bản thân cắt đứt vận mệnh vạn vật!

Nhỏ thì từng cọng cỏ, lớn thì vạn vật muôn dân trăm họ đều có thể chặt đứt!

Đương nhiên.

Đây chỉ là chứng tỏ ý cảnh của Mệnh Vận thật bá đạo.

Nhưng muốn sử dụng...

Gánh nặng tiêu hao cũng vô cùng kinh khủng!

Sử dụng ý cảnh Vận Mệnh chặt đứt vận mệnh là cần tiêu hao linh hồn lực!

Thực lực mục tiêu chém đứt càng mạnh thì tiêu hao lại càng cao!

Cố Dương đại khái cảm ngộ một chút.

Với linh hồn lực hiện giờ của hắn...

Biến ý cảnh của Vận Mệnh thành lá bài tẩy thích hợp hơn.

Còn về việc thường ngày lấy ra, thỉnh thoảng dùng một chút thì không chịu nổi tiêu hao.

"Hơn nữa lúc này chỉ mới là ý cảnh Vận Mệnh viên mãn, trên ý cảnh... còn có áo nghĩa, nếu có thể lĩnh ngộ áo nghĩa Vận Mệnh."

Cố Dương nỉ non đến đây, ngữ khí không khỏi dừng lại một chút.

Không dám tưởng tượng tiếp nữa!

"Nhưng mặc kệ như thế nào... Đây thật đúng là niềm vui ngoài ý muốn nha!"

Cố Dương vui mừng vô cùng.

Không ngờ sửa chữa lá vận mệnh lại có thu hoạch như vậy.

Hưng phấn một đoạn thời gian rất dài, Cố Dương mới hơi tỉnh táo lại.

Lại suy tư.

"Kế tiếp chính là tu vi..."

"Chẳng qua ở trong Huyền Điểu vương triều trực tiếp tăng lên tu vi, không khỏi quá mức rêu rao khắp nơi."

Cố Dương cũng không ngốc.

Cao thủ trong Huyền Điểu vương triều này nhiều như mây.

Không chỉ là Sinh Tử cảnh, thậm chí còn có thể cất giấu lão quái vật Vũ Hóa cảnh, nếu như mình bị phát hiện có thể điên cuồng đột phá, không chừng sẽ phát sinh phiền toái gì đó.

Ý cảnh áo nghĩa đơn thuần ngược lại không có ảnh hưởng gì.

Cho dù tự mình tìm hiểu, nhưng biểu hiện bên ngoài cũng không nhìn ra được.

Trừ khi chính mình chủ động bộc phát ra.

Nhưng nếu là tu vi...

Một khi sửa chữa, động tĩnh kia trước mặt cường giả Đan Hư cảnh chính là ngọn đèn sáng chỉ đường trong bóng tối!

Thể hiện rõ ra nói cho người khác rằng hắn đang điên cuồng đột phá!

Tình huống này đối với hắn mà nói cũng không phải chuyện tốt.

Bão Nguyên cảnh còn tốt, trực tiếp sửa chữa tu vi khiến cho động tĩnh đột phá cũng không lớn.

Nhưng Nguyên Hải Cảnh không thể làm được.

Cho nên sau một phen suy tư.

Cố Dương vẫn tạm thời từ bỏ sửa chữa tu vi.

"Chờ sau này có cơ hội lại trực tiếp sửa chữa đi."

Chờ nội tình sung túc lại sửa chữa, với loại ý nghĩ này, hắn hiển nhiên trực tiếp buông tha sửa chữa bây giờ.

Dù sao bất luận tăng cường nội tình như thế nào, tăng thêm thiên tư thế nào, cũng không cải biến được sự thật sau đó không thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới kế tiếp.

Nhưng thiên tư vẫn cần tiếp tục tăng lên.

Nếu không, coi như hiện tại mình trực tiếp đột phá tới Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, cũng không cách nào thuận lợi đột phá đến Đan Hư cảnh!

Đột phá cũng cần thiên tư căn cốt!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương cũng không có ý định tiếp tục sửa đổi.

Hắn chậm rãi đứng dậy hoạt động gân cốt một phen.

Chợt Cố Dương mở cửa ra, dự định ra ngoài tùy tiện dạo chơi.

Nhưng đúng lúc này, hắn nghe thấy từng đợt thanh âm ầm ĩ.

Không khỏi nghiêng đầu nhìn lại.

Lập tức trừng mắt.

Chẳng biết từ lúc nào, Diệp Khuynh Thành đã đi tới biệt viện của y. Lúc này nàng đang ngồi cùng Sở Linh Nhi, vừa nói vừa cười.

Không thể không nói, nhìn hai cô gái có dung nhan tuyệt mỹ nói cười vui vẻ như vậy, đơn giản giống như bức tranh mộng ảo.

Nhưng trong lòng Cố Dương càng nhiều hơn là kinh ngạc.

Từ khi nào hai nàng lại quen thuộc như vậy?

Mà ngay khi Cố Dương sững sờ.

Sở Linh Nhi ngẩng đầu lên cũng phát hiện ra Cố Dương.

Lập tức kinh hỉ hô lên.

"Phu quân, chàng đã xuất quan rồi?!"

Nói xong liền nhào vào trong ngực Cố Dương.

"Ừm."

Cố Dương cũng cười vuốt vuốt mái tóc đen mềm mại của Sở Linh Nhi.

Ánh mắt Diệp Khuynh Thành cũng liếc qua, trong mắt tràn đầy ý cười.

"Đúng rồi phu quân, Khuynh Thành tỷ tỷ tới đây tìm ngươi dường như có chuyện muốn nói."

Sở Linh Nhi trừng mắt nhìn, kéo Cố Dương đi đến trước mặt Diệp Khuynh Thành.

Cố Dương mặt lộ vẻ nghi hoặc.

Có chuyện muốn nói?

Diệp Khuynh Thành thấy vậy cũng cười khẽ đứng dậy.

"Đã lâu không gặp, Cố công tử."

Cố Dương cũng hơi chắp tay.

Trong mắt mang theo hiếu kỳ.

"Không biết Khuynh Thành cô nương có chuyện gì muốn bàn bạc?"

Diệp Khuynh Thành đang chuẩn bị mở miệng trả lời.

Lại thấy Sở Linh Nhi thập phần hiểu chuyện đứng dậy nói là có việc rời đi trước.

Lập tức, trong đình viện rộng lớn như vậy đã chỉ còn lại hai người Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành.

"Cố công tử, là như vầy..."

Diệp Khuynh Thành chậm rãi giải thích.

Mà bên kia, Sở Linh Nhi cũng đi tới một căn phòng.

Sở Phong nhìn thấy hết thảy, còn tưởng rằng Sở Linh Nhi tâm tình sa sút bèn đi ra.

Dự định an ủi một phen.

Không ngờ Sở Linh Nhi lại trốn ở một bên, bắt đầu nhìn lén.

Trên gương mặt xinh đẹp còn mang theo một tia tò mò.

"Ách..."

Nhìn thấy vậy, Sở Phong cùng sửng sốt.

Chợt không nhịn được nhỏ giọng hỏi: "Linh Nhi, con không ghen sao?"

Hắn nghi hoặc không hiểu.

Phải biết rằng hiện tại Cố Dương ở cùng một nữ tử tuyệt mỹ, theo lý mà nói...

Sở Linh Nhi sẽ có chút không thoải mái chứ?

"Ừm? Hoàng thúc tổ, sao người lại hỏi vấn đề này?"

Sở Linh Nhi trừng mắt nhìn, dường như nàng không hiểu lời Sở Phong nói.

"Khuynh Thành tỷ tỷ là người rất tốt, ta cảm thấy rất thích hợp với phu quân!"

"Hả?"

Sở Phong nghe vậy liền hoàn toàn trợn tròn mắt.

Thích hợp?

Hóa ra đây là Sở Linh Nhi cố ý tác hợp?

Trong nháy mắt này, Sở Phong thân là trai tân nhất thời cảm giác được chính mình có chút không theo kịp thời đại.

Lý giải không được, thực sự là không cách nào lý giải nổi!

"Đúng vậy, phu quân ưu tú như vậy, sao có thể chỉ có một nương tử là ta chứ?"

"Hơn nữa hiện tại ta còn chưa tròn mười tám, còn chưa có cách nào bồi phu quân."

Nói xong, gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi bỗng nhiên đỏ bừng lên.

"Đây coi như là bồi thường cho phu quân đi."

Nói đến đây, Sở Linh Nhi trợn tròn mắt, dường như không thèm để ý đến chuyện này chút nào.

Chỉ cần phu quân thương yêu nàng, nàng sẽ thỏa mãn.

Sở Phong trực tiếp chuồn đi.

Là hoàng thúc của hoàng đế Sở Quốc.

Cả đời này của ông có thể nói là công tích vô số, cũng từng dẫn dắt thiết kỵ đặt chân lên sa trường, từ đầu đến cuối, ông ta kiên nghị vô cùng.

Nhưng bây giờ hắn đã bị phá vỡ phòng thủ!

Sống nhiều năm như vậy, ngay cả một nữ nhân có thể tâm sự cũng không có.

Cố Dương mới mười bảy tuổi!

Thế nhưng đã có thể khiến hai nữ tử tuyệt mỹ ái mộ không thể chịu đựng nổi!

Hắn đánh nhiều trận như vậy cũng chưa từng rơi một giọt nước mắt.

Nhưng bây giờ cho dù là mãnh nam như hắn cũng không nhịn được rơi nước mắt.

Người so với người, thật sự là tức chết người!

Cố Dương cũng không biết chuyện Sở Phong bên này.

Sau khi nghe Diệp Khuynh Thành nói xong.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

"Nói cách khác... ở giao giới giữa ba đại vương triều Huyền Điểu, Thanh Phong, Thiên Kiếm, xuất hiện bí cảnh truyền thừa của một vị cường giả Vũ Hóa Cảnh?"

"Ừm."

Diệp Khuynh Thành gật đầu lia lịa.

"Nghe đồn vị Vũ Hóa cảnh kia vốn định mượn chuyện này để đột phá cảnh giới, nhưng đột phá thất bại, trước khi chết lưu lại bí cảnh truyền thừa, để tất cả tài nguyên vào trong đó."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng có chút không nhịn được.

Bí cảnh Vũ Hóa cảnh, nghĩ như thế nào đều ẩn chứa cơ duyên lớn lao!

Không ngờ vừa xuất quan vận khí đã tốt như vậy, lại gặp được cơ duyên lớn như vậy!?

Ngay lúc Cố Dương vừa nghĩ tới đây, đột nhiên trên đỉnh đầu Diệp Khuynh Thành như có một màn sáng đang xoay chuyển.

"Hả?"

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương ngẩn ra, đây là tình huống gì?

Không đợi Cố Dương suy nghĩ nhiều.

Màn sáng kia lập loè ra từng đạo quang cảnh vụn vặt.

Hình như chỉ là một nơi lờ mờ.

Xung quanh là một màu đen kịt.

Ngay sau đó, một màn tiếp theo lại xuất hiện, từng con quái vật giống như cương thi, nhe răng trợn mắt phát ra tiếng kêu kì quái.

Từng màn ánh sáng hiện lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Con ngươi Cố Dương hơi co rụt lại.

Bởi vì trong màn sáng rõ ràng hiện ra thân ảnh Diệp Khuynh Thành.

Chỉ thấy nàng giống như hái được một loại trái cây có tướng mạo kỳ lạ, để vào trong miệng cắn vỡ sau đó khí tức mạnh mẽ bốc lên.

Cũng chính vào giờ phút này.

Quang cảnh hoàn toàn tiêu tán.

Màn sáng xuất hiện trên đỉnh đầu Diệp Khuynh Thành lúc trước cũng biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này Cố Dương mới đột nhiên phản ứng lại.

Dường như hắn đã thấy được chuyện Diệp Khuynh Thành sắp gặp phải?

Hay nên nói là cơ duyên?

"Chẳng lẽ năng lực Vận Mệnh hợp hai làm một?"

Nhìn thẳng số mệnh và năng lực khống chế khí vận dường như đã kết hợp với nhau.

Cho nên hắn mới có thể nhìn thấy những chuyện đã xảy ra sau đó của Diệp Khuynh Thành.

Thậm chí thấy Diệp Khuynh Thành đã lấy được cơ duyên!

"Đây chính là kết quả khi sửa chữa mười vạn năm sao?"

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi hơi trầm ngâm.

Mà bên phía Diệp Khuynh Thành nhìn thấy phản ứng của Cố Dương.

Cũng là lộ vẻ mặt nghi hoặc.

"Cố công tử, làm sao vậy?"

Nàng không giải thích được mà nhìn Cố Dương.

"À, không có gì."

Cố Dương khoát tay áo, chợt nói sang chuyện khác: "Đúng rồi, chúng ta lúc nào đi Thanh Huyền thánh viện?"

Thấy vậy Diệp Khuynh Thành cũng không nhiều lời.

Chợt chậm rãi nói ra: " Thanh Huyền thánh viện ba năm mới mở ra một lần, khoảng cách lần mở ra tiếp theo còn có ba tháng thời gian, cho nên thời gian là hoàn toàn đầy đủ."

Nghe đến đây, Cố Dương liền yên lòng.

"Đã như vậy... Vậy thì khởi hành thôi!"

Trong mắt Cố Dương lóe lên quang mang, gật đầu nhẹ.

"Được rồi, về phần Linh Nhi muội muội."

Diệp Khuynh Thành cũng khẽ gật đầu, chợt nghĩ đến điều gì, liền dừng lại.

Mà nàng vừa nói xong.

Sở Linh Nhi nở nụ cười khẽ tiến lên phía trước.

"Phu quân, lần này đi, trên đường phải thật cẩn thận. Nghe nói nơi đó vô cùng hỗn loạn, thường xuyên phát sinh các loại đại chiến."

Sở Linh Nhi kéo tay Cố Dương.

"Ừm, yên tâm đi, phu quân ta mạnh lắm."

Cố Dương mỉm cười quẹt qua cái mũi đáng yêu của Sở Linh Nhi một cái.

"Ừ, vậy ngươi cùng Khuynh Thành tỷ tỷ dọc đường đi nhất định phải nắm bắt cơ hội thật tốt nha!"

Sở Linh Nhi nhẹ gật đầu, nói xong bỗng nhiên tiến đến gần bên tai Cố Dương, dùng âm thanh rất nhỏ nói.

Cố Dương ngẩn ra.

Cái gì là nắm bắt cơ hội?

Nha đầu này đang nói gì thế?

Chẳng lẽ là đang ám chỉ mình?

Hả?

Cố Dương nhìn thoáng qua sự giảo hoạt chợt lóe lên trong ánh mắt Sở Linh Nhi.

Lại liếc mắt nhìn Diệp Khuynh Thành đối diện.

Lập tức hiểu được.

Cô nàng này...

Hóa ra là đang kéo tơ hồng cho mình?

Cố Dương còn chưa kịp mở miệng.

Sở Linh Nhi liền buông tay Cố Dương, thanh tú động lòng người đứng ở một bên phất phất tay.

"Phu quân, Linh Nhi chờ chàng trở về!"

Nhìn thấy điều này, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi khẽ động.

Bước thẳng một bước tới trước mặt Sở Linh Nhi.

Sau đó trực tiếp hôn lên.

"Sau này ngươi dám tự tiện làm chủ làm mấy chuyện này, cẩn thận ta đánh vào mông ngươi!"

Sau khi để lại câu nói này.

Cố Dương không hề chần chờ.

Hướng Diệp Khuynh Thành khẽ gật đầu, cùng hắn sóng vai rời khỏi biệt viện.

Giờ phút này khuôn mặt nhỏ của Sở Linh Nhi đỏ bừng lên.

"Phi phi phi! Ta mới không cho ngươi đánh mông!"

"Mơ tưởng!"

Nhưng trong miệng nàng nói vậy, vẻ chờ mong trong ánh mắt lại bại lộ ý nghĩ chân thực của nàng.

"Thật muốn trưởng thành ngay bây giờ nha, như vậy là có thể cùng phu quân..."

Sở Linh Nhi không khỏi bất đắc dĩ lắc lắc cái đầu nhỏ, sau đó chợt trở về gian phòng của mình.

Trên đường ra khỏi thành.

Diệp Khuynh Thành cũng nhịn không được mà phát ra tiếng cảm khái.

"Tình cảm của Cố công tử và Linh Nhi muội muội thật tốt."

Nghe đến đây, Cố Dương không nhịn được cười, trêu ghẹo: "Thế nào? Ngươi cũng muốn sao?"

"Quả thật có một chút."

Diệp Khuynh Thành ngược lại không có chút chần chờ nói.

"Với tư sắc của ngươi, người truy đuổi ngươi có lẽ có thể xếp hàng từ đầu thành đến cuối thành?"

Cố Dương mỉm cười.

"Nhưng ta không thích một ai cả."

"Ta thích người có thực lực mạnh hơn ta, thiên tư phải mạnh hơn ta, tốt nhất nên là dùng kiếm, ngộ tính cực kỳ yêu nghiệt..."

Diệp Khuynh Thành nói một cách sâu xa.

Nàng thốt ra lời này.

Thần sắc Cố Dương liền biến thành quái dị.

Khá nhỉ, điều kiện này từng cái còn rất cao nha!

Nhưng mà, sao cảm giác có chút quen tai vậy?

Con mẹ nó không phải đang nói mình à?

Lúc này hắn đang cảm thấy không khí có chút quái dị.

Hai người cũng đi tới cửa thành.

Diệp Khuynh Thành theo bản năng chuẩn bị lấy phi thuyền ra khỏi nhẫn trữ vật.

Nhưng lại bị Cố Dương cắt đứt.

"Phi thuyền quá chậm."

"Quá chậm?"

Diệp Khuynh Thành không rõ.

Nhưng sau chốc lát, một tiếng chim hót thanh thúy từ nơi không xa truyền đến.

Nàng nhất thời thần sắc cả kinh.

Nhìn thấy một con Diễm Linh Ưng cực kỳ thần võ từ trên trời bay xuống.

Đáp xuống trước mặt bọn họ.

"Cọt kẹt!"

Diễm Linh Ưng thập phần thân mật kề sát Cố Dương, dùng một đám lông vũ đặc thù trên đỉnh đầu nó cọ xát lên người Cố Dương.

"Tiểu gia hỏa, đã lâu rồi không gặp."

Cố Dương cũng nhẹ nhàng vuốt ve trong chốc lát.

Diễm Linh Ưng lập tức phát ra tiếng kêu to kích động.

Rõ ràng là vô cùng vui vẻ.

Diệp Khuynh Thành cũng đứng ở một bên trừng mắt nhìn.

Hay cho một yêu thú phi hành Nguyên Hải cảnh?

Loại yêu thú này khả năng bắt độ khó là cực cao, cho dù có thể bắt được nhưng muốn thuần phục cũng cực kỳ khó khăn!

Mà Cố Dương lại có thể đem Diễm Linh Ưng này bồi dưỡng trung thành như thế?

Hơn nữa chẳng biết tại sao, nàng cảm giác con Diễm Linh Ưng này của Cố Dương dường như có chút khác biệt so với Diễm Linh

Ưng bình thường.

Nhưng cụ thể không giống chỗ nào, nàng cũng không nói ra được.

"Lên đây đi, xuất phát."

Cố Dương khoát tay áo với Diệp Khuynh Thành, rồi trực tiếp ngồi trên lưng Diễm Linh Ưng.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy, cũng vội vàng bước nhẹ một bước, ngồi lên lưng Diễm Linh Ưng.

"Cọt kẹt!"

Chợt Diễm Linh Ưng phát ra một tiếng kêu vang vọng đất trời, đôi cánh hùng hậu rộng lớn lập tức chấn động.

Thân thể cao lớn kia xoay tròn một vòng rồi lao thẳng lên trời xanh.

Cảm nhận được khí tức khổng lồ trên người Diễm Linh Ưng.

Cố Dương cũng cảm khái vạn phần.

Từ sau khi giúp Diễm Linh Ưng kích hoạt huyết mạch Thanh Huyền thánh ưng, tốc độ Diễm Linh Ưng tăng lên tu vi cũng nhanh thái quá!

Bây giờ đã sắp đột phá Nguyên Hải cảnh tầng mười!

"Nhắc mới nhớ, cũng có thể lại khiến nó hồi tưởng huyết mạch."

Cố Dương nghĩ đến đây, chẳng qua cũng không có sốt ruột.

Dù sao lần hồi tưởng này, cũng là mười vạn năm trôi qua!

Huyết mạch khẳng định sẽ càng thêm nồng đậm, động tĩnh khẳng định cũng cực kỳ lớn.

Hiện tại trực tiếp sửa chữa khẳng định là không được.

Chờ ngày nào đó tìm thời gian tốt lại sửa chữa đi.

Cố Dương và Diệp Khuynh Thành ngồi trên Diễm Linh Ưng, vội vã bay về phía Cực Hoang Vực, nơi giao giới của Tam đại vương triều.

Dọc theo đường đi.

Bọn hắn cũng nhìn thấy không ít tu sĩ đang bay về phía Cực Hoang Vực.

Trong đó có cường giả Đan Hư cảnh.

Trên đường bọn họ trái lại hơi hơi đánh giá Cố Dương.

Không có ý định ra tay.

Hiển nhiên những tu sĩ này đều biết được tin tức có bí cảnh truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh xuất hiện ở Cực Hoang Vực.

Ai cũng sốt ruột chạy đến nơi đó.

Thậm chí trên đường Cố Dương còn đuổi kịp Sở Thần Tiêu và thiên kiêu trên Huyền Điểu bảng.

Chẳng qua bọn họ chỉ thoáng chào hỏi rồi tự mình đi đường.

"Dọc con đường này cũng không thấy có cường giả Sinh Tử cảnh tới gần nha."

Cố Dương hơi nhíu mày, nói ra dị dạng mình nhìn ra dọc theo đường đi.

Diệp Khuynh Thành trái lại không có chút bất ngờ nào với chuyện này.

Nàng cười nhẹ nói: "Cực Hoang Vực mặc dù thuộc về địa vực không ai quản lý, nhưng vị trí bí cảnh lần này xuất hiện là một mảnh sơn cốc đặc thù nhất trong Cực Hoang Vực."

"Trong sơn cốc này tự mang theo một đạo cấm chế kỳ dị, cường giả Sinh Tử cảnh không thể nào tới gần."

"Cho nên có lẽ ở chung quanh Cực Hoang Vực sẽ có Sinh Tử Cảnh ẩn núp, nhưng ở gần bí cảnh, cường giả Sinh Tử cảnh không dám tới gần."

"Còn có chuyện như vậy?"

Nghe đến đây Cố Dương không khỏi có chút kinh ngạc.

Nhưng nếu làm như vậy thì sẽ bớt đi không ít đối thủ cạnh tranh khác!

Dù sao đây cũng là bí cảnh truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh!

Nếu có một số lớn cường giả Sinh Tử cảnh xông vào trong đó, muốn đoạt được cơ duyên trong tay đám cường giả Sinh Tử cảnh này, vậy độ khó có thể vô cùng kinh khủng!

"Nếu không có đạo cấm chế này, ta cũng sẽ không nói tin tức này cho ngươi."

"Bởi vì chúng ta vốn không có khả năng từ trong tay cường giả Sinh Tử cảnh cướp được bất kỳ cơ duyên nào.” Diệp Khuynh Thành giang tay ra, nở nụ cười bất đắc dĩ.

"Nói cũng đúng."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Mặc dù hắn rất có tự tin với thực lực của mình.

Nhưng chưa bao giờ giao thủ với cường giả Sinh Tử cảnh, hắn cũng không dám xác định mình có thể chém giết cường giả Sinh Tử cảnh hay không.

Cho nên Diệp Khuynh Thành nói những lời này cũng không có gì sai.

"Chẳng qua lần này ngược lại hấp dẫn không ít thiên kiêu đến đây."

"Phi chu phía sau lưng vừa rồi chính là hoàng thất của Thanh Phong vương triều, người ngồi bên trong hắn là thiên kiêu hàng đầu của vương triều Thanh Phong, La Phi Phàm."

"La Phi Phàm thực lực không tồi, nhưng không bằng ta, cũng không cần để trong lòng."

Diệp Khuynh Thành từ từ giới thiệu.

Nàng là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều, vẫn hiểu khá rõ về mấy thiên kiêu đại vương triều xung quanh.

Dù sao nàng ta mặc dù tư chất rất biến thái, nhưng cũng không biến thái đến trình độ như Cố Dương, có thể nghiền áp các thiên kiêu vương triều khác.

Cho nên tin tức vẫn rất quan trọng.

Nàng cũng không muốn khi chiến đấu với đối phương mà sở trường của đối phương là cái gì cũng không biết!

Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Từ miệng Diệp Khuynh Thành biết được thiên kiêu đệ nhất Thanh Phong vương triều tên là La Phi Phàm.

Mà thiên kiêu số một của vương triều Thiên Kiếm lại gọi là Kiếm Trần.

Sau khi giới thiệu xong, sắc mặt Diệp Khuynh Thành cũng hơi ngưng lại.

"Mặc dù hai người này thiên tư không bằng chúng ta, nhưng trong truyền thuyết gần đây bọn họ đã đột phá Đan Hư cảnh, cho nên vẫn cần phải cẩn thận một chút."

"Nhưng càng cần chú ý... Vẫn là những lão quái Đan Hư cảnh đến từ Tam đại vương triều!"

"Bí cảnh Vũ Hóa lần này có lực hấp dẫn trí mạng đối với bọn họ, bọn họ chắc chắn sẽ không lưu thủ!"

Đối với chuyện này thần sắc Cố Dương hết sức lạnh nhạt.

Không nói thêm gì nữa.

Rốt cuộc, dưới Diễm Linh Ưng dẫn dắt.

Rất nhanh, bọn họ đã đến Cực Hoang Vực.

Vừa mới tiến vào Cực Hoang vực.

Cố Dương chính là nhìn thấy có hai tên cường giả Đan Hư cảnh tầng một bạo phát ra xung đột kịch liệt.

Sau đó càng là liều mạng, trực tiếp tế ra bản mệnh nguyên đan bắt đầu đánh nhau.

Có điều hai người này đều chỉ là gà con Đan Hư Cảnh ngưng tụ ra Cửu phẩm Nguyên Đan.

Cố Dương chỉ thản nhiên liếc qua rồi tiếp tục đi tới.

Càng đi vào trong, thực lực tu sĩ chung quanh càng mạnh!

"Phía trước chính là chỗ sơn cốc đặc thù kia."

Dưới sự chỉ dẫn của Diệp Khuynh Thành,

Hai người ngồi trên Diễm Linh Ưng, rốt cục đã đến chỗ bí cảnh!

Nơi này ở trung tâm sơn cốc.

Chung quanh trụi lủi.

Lại dựng thẳng từng ngôi mộ.

Mà ở một vị trí các mộ phần, rõ ràng là có một ngôi mộ khổng lồ do vô số mộ huyệt vờn quanh.

Lối vào mộ giờ phút này lại nổi lên một màn sáng trong suốt.

Đây chính là lối vào bí cảnh!

Cũng may bây giờ là ban ngày, nếu buổi tối tới đây, tất nhiên sẽ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

"Đi đi."

Cố Dương và Diệp Khuynh Thành đi xuống từ trên lưng Diễm Linh Ưng.

Cố Dương vẫy vẫy tay, để Diễm Linh Ưng rời đi trước.

Hiển nhiên Diễm Linh Ưng cũng cảm nhận được vô số cường giả xung quanh.

Vì vậy nó cũng không ngu ngốc, trực tiếp xoay quanh đến chỗ cực cao, vỗ cánh bay lên không thấy bóng dáng.

Giờ phút này xung quanh phần mộ đã đứng đầy người.

Đột nhiên Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành đến đây dĩ

nhiên là hấp dẫn vô số ánh mắt.

Chẳng qua ngay sau đó, lại có hai đạo phi chu nhanh chóng bay đến.

Trong phi chu có mấy bóng người đi ra.

Hiển nhiên đó là đám thiên kiêu của vương triều Thanh Phong và vương triều Thiên Kiếm.

Mà trong hai nhóm người này.

Lại do hai người dẫn đầu.

Mà bọn họ tất nhiên chính là La Phi Phàm và Kiếm Trần!

"Thiên kiêu mạnh nhất tam đại vương triều đều đến rồi sao?"

"Đây không phải nói nhảm sao? Đây chính là bí cảnh truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh, ai lại không muốn đến chia chén canh?"

"Không biết Nguyên Hải Cảnh chúng ta có thể chia một chén canh không?"

"Điều này cũng khó nói, ngươi nhìn thấy bên cạnh Diệp Khuynh Thành, không phải cũng đang đứng một tên gia hỏa Nguyên Hải cảnh sao?"

"Ngươi xác định muốn so sánh với hắn? Ngươi không biết hắn là ai sao?"

Trong đám người, không ít cường giả Nguyên Hải cảnh trong vương triều khác cũng tụ tập cùng nhau nghị luận.

Mà đúng lúc này, thấy có người nhắc tới Cố Dương.

Người còn lại sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ quái dị.

"Ai? Một Nguyên Hải cảnh tầng một mà thôi, rất nổi danh sao?"

Người nọ cũng khó hiểu hỏi lại.

"Thu hoạch tình báo của vị nhân huynh này có vẻ hơi chậm nha, ngay cả vị đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu Vương triều mới đánh bại Diệp Khuynh Thành kia cũng không biết sao?"

"Cố Dương, siêu cấp biến thái xuất hiện gần đây của Huyền Điểu vương triều! Trước đây không lâu, hắn một kiếm đánh bại Diệp Khuynh Thành, trở thành đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều hiện giờ, nghe đồn hắn lĩnh ngộ một thành áo nghĩa thuộc tính đỉnh phong, thực lực cực kỳ biến thái!"

"Đâu chỉ là vậy, lúc trước hắn chỉ là Bão Nguyên cảnh, bây giờ đã bước vào Nguyên Hải cảnh, thực lực sẽ càng biến thái hơn!"

"Nàng Diệp Khuynh Thành kia cũng không yếu, cũng là thiên kiêu mạnh nhất trong tam đại vương triều! La Phi Phàm và Kiếm Trần sao sánh nổi với bọn họ!"

"Vận khí Huyền Điểu vương triều thật tốt, có thể đồng thời thu hoạch hai đại thiên kiêu biến thái như thế!"

"Chứ còn gì? Nghe nói mấy lão quái vật Thanh Phong vương triều và Thiên Kiếm vương triều đều thiếu chút nữa chạy đến Huyền Điểu vương triều cướp người!"

Vô số thanh âm truyền đến.

Trong đó đại bộ phận đang nghị luận về Cố Dương và Diệp Khuynh Thành.

Dù sao lúc trước Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành đánh một trận, thật sự quá bốc lửa!

Lại thêm danh tiếng của Diệp Khuynh Thành ở mấy đại vương triều xung quanh đều thập phần vang dội.

Cố Dương đánh bại Diệp Khuynh Thành, tự nhiên cũng trở thành đối tượng để bàn luận sôi nổi!

Bên kia.

Thấy danh tiếng của mình bị cướp.

Đám thiên kiêu Thanh Phong vương triều cùng Thiên Kiếm vương triều sắc mặt đều không tốt.

Ánh mắt La Phi Phàm nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt mang theo kiêng kị.

Nhưng khi nhìn Diệp Khuynh Thành và Cố Dương đứng gần nhau, còn vừa nói vừa cười.

Càng quan trọng hơn...

Ánh mắt của Diệp Khuynh Thành vẫn luôn đặt trên người Cố Dương, không rời đi.

Điều này làm cho trong lòng hắn mơ hồ ghen tuông!

Từ khi hắn gặp Diệp Khuynh Thành về sau liền kinh ngạc như thiên nhân, từ đây trở đi hắn ta đã ái mộ mỹ nhân thiên tư tuyệt diễm băng lãnh này.

Thậm chí hắn còn từng điên cuồng triển khai theo đuổi truy cầu đối với Diệp Khuynh Thành.

Kết quả, Diệp Khuynh Thành căn bản không thèm quan tâm đến hắn.

Nhưng điều này cũng không thể làm hắn gạt bỏ suy nghĩ đó.

Giờ phút này, Diệp Khuynh Thành đối xử với Cố Dương có thái độ khác biệt rất nhiều.

Điều này khiến tâm trạng hắn vô cùng khó chịu.

Nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

Tin đồn về Cố Dương, hắn thế nhưng biết được.

Kiếm đạo yêu nghiệt.

Bản thân chưa chắc đã là đối thủ của hắn.

Nhưng nói không chừng, nói không chừng mình có thể đánh thắng được hắn thì sao?

Mà khi La Phi Phàm nghĩ đến đây.

Đột nhiên bên người bộc phát ra một đạo khí tức như kinh lôi!

La Phi Phàm kinh hãi, vội vàng nhìn lại.

Phát hiện Kiếm Trần bên cạnh giờ phút này trong ánh mắt tràn đầy chiến ý đi lên phía trước.

Ánh mắt nhìn chăm chú Cố Dương.

"Ngươi chính là Cố Dương sao? Ta đã nghe nói qua sự tích của ngươi, ngươi... rất mạnh!"

"Bọn họ đều nói ngươi là kiếm đạo yêu nghiệt, mấy đại vương triều xung quanh không ai có thể đánh đồng với ngươi trên kiếm đạo."

"Điểm này, ta không phục!"

"Cho nên, ta muốn hướng ngươi khiêu chiến!"

Trên mặt Kiếm Trần lộ ra chiến ý cuồng nhiệt.

Mà nháy mắt khi hắn vừa dứt lời.

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng.

Đem ánh mắt mọi người chung quanh đều thu hút tới.

"Chậc, có trò hay để xem."

"Nghe nói Kiếm Trần này là một kiếm si, rất si tâm trong kiếm đạo, hễ gặp kiếm khách lợi hại một chút sẽ chủ động khiêu chiến, hôm nay có vẻ là danh bất hư truyền."

"Ta cũng muốn nhìn xem, Cố Dương này rốt cuộc có biến thái như trong lời đồn hay không."

Vô số người thấp giọng nghị luận.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Bọn họ mặc dù cũng muốn thử thân thủ Cố Dương, nhưng ít nhiều cũng có chút do dự.

Hiện giờ Kiếm Trần chủ động ra mặt khiêu chiến Cố Dương, đối với bọn họ mà nói tự nhiên là một chuyện tốt, vừa vặn nhìn xem Cố Dương có mạnh mẽ như trong truyền thuyết hay không.

Diệp Khuynh Thành nhìn đến đây, cũng không ngạc nhiên, giải thích với Cố Dương: "Kiếm Trần si tâm ở kiếm đạo, từng khiêu chiến với ta, không phải đối thủ của ta."

Nghe vậy, Cố Dương mỉm cười.

Hắn tự nhiên có thể nhìn ra cỗ thuần túy bên trong ánh mắt Kiếm Trần.

Cho nên y cũng không cự tuyệt.

Liền chậm rãi tiến lên, lạnh nhạt nghênh chiến.

"Được!"

Nhìn thấy vậy, chiến ý trong mắt Kiếm Trần lập tức sôi trào, khí tức đáng sợ bộc phát ra.

Ngay sau đó, hắn đã thúc giục một viên Bản Mệnh Nguyên Đan!

Chứng kiến viên Nguyên Đan trước thân Kiếm Trần, âm thanh sợ hãi lẫn thán phục lập tức vang lên.

"Lại là tam phẩm nguyên đan!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu vương triều Thiên Kiếm!"

"Nguyên Đan thượng tam phẩm, tiền đồ vô hạn lượng nha!"

"Mặc dù nghe nói Cố Dương có lực lượng có thể chém giết Đan Hư cảnh, nhưng đối đầu Kiếm Trần ngưng tụ tam phẩm Nguyên Đan, chỉ sợ cũng không nhất định có thể thắng."

Không ít người kinh ngạc nhìn Kiếm Trần.

Ngay lập tức vẻ chờ mong trong ánh mắt cũng nồng đậm hơn.

"Xin hãy chỉ giáo!"

Kiếm Trần chậm rãi mở miệng.

Trong Nguyên Đan thình lình bộc phát ra chân nguyên tinh thuần không gì sánh được.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong tay hắn, chính là cầm một thanh linh kiếm màu xanh.

Ngay sau đó, một ngọn lửa màu xanh đột nhiên xuất hiện.

Tràn vào bên trong linh kiếm màu xanh.

Kiếm ý đại viên mãn thình lình bộc phát ra!

Mà đây rõ ràng chính là một đạo kiếm ý thuộc tính trung phẩm!

Kiếm ý thuộc tính trung phẩm cấp bậc đại viên mãn!

"Đây là kiếm ý trung phẩm ta lĩnh ngộ, tên là... Thanh Viêm!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Hắn hít sâu một hơi.

Sau đó chậm rãi vung kiếm.

"Một chiêu này chính là kiếm pháp Thiên cấp Trung phẩm mà ta đã tu luyện tới đại thành."

"Tên là... Phệ Viêm!"

Kiếm Trần chính là trực tiếp tung ra toàn bộ chiêu thức của mình.

Mà theo câu cuối cùng nói ra.

Trường kiếm màu xanh trong tay hắn cũng không chút do dự, chém thẳng về phía Cố Dương!

Rẹt!

Xuy xuy xuy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo kiếm khí màu xanh khủng bố đến cực hạn đột nhiên bộc phát ra như hoả diễm mãnh liệt.

Ngọn lửa màu xanh hung ác nhưng bên trong lại ẩn chứa một tia bá đạo.

Đến mức nơi nó tới, ngay cả không khí cũng bị thiêu đốt nóng rực!

Trong nháy mắt một kiếm này chém ra.

Trên sân không ít cường giả Đan Hư cảnh thần sắc đại biến.

Bọn họ tu vi không thấp, nhưng bản mệnh nguyên đan chỉ là hạ tam phẩm.

Cho nên đối mặt với chiêu kiếm này... bọn họ đều cảm thấy vô cùng kinh hãi!

"Rõ ràng chỉ là Đan Hư cảnh tầng một, thế mà có thể bộc phát ra một kiếm kinh khủng như vậy!"

"Ta không ngăn được một kiếm này!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu vương triều Thiên Kiếm!"

"Không biết Cố Dương có thể ngăn trở hay không?"

Trong lúc cảm khái, bọn họ cũng đưa mắt nhìn về phía Cố Dương.

Diệp Khuynh Thành đã sớm đi đến một bên, nhường không gian lại cho Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương đứng tại chỗ.

Không hề động đậy, thần sắc lạnh nhạt nhìn luồng khí màu xanh đập vào mặt.

"Chiêu kiếm này không tệ lắm, nhưng... quá yếu."

Cố Dương lắc đầu.

Hắn ta chậm rãi nâng tay phải lên.

Duỗi ra hai ngón tay.

"Cố Dương đây là ý tứ gì?"

"Đưa ra hai ngón tay? Hắn lại không rút kiếm sao?"

"Chẳng lẽ Kiếm Trần không xứng cho Cố Dương rút kiếm?"

"Vị Cố Dương này không khỏi cũng quá càn rỡ đi? Kiếm Trần tốt xấu gì cũng là thiên kiêu đệ nhất Thiên Kiếm Vương triều, tư chất cũng không tính là yếu!"

"Xác thực có chút cuồng vọng, thế mà lấy chỉ thay kiếm?"

Thấy Cố Dương làm như vậy, lập tức chung quanh truyền đến từng đợt tiếng nghị luận kịch liệt.

Đa số nhíu mày, cảm thấy Cố Dương có chút quá mức càn rỡ.

Mọi người đều là thiên kiêu.

Kiếm Trần của người ta dốc toàn lực xuất thủ, ngươi không dốc toàn lực thì thôi, đến kiếm cũng không rút?

Đây không phải là xem thường người khác sao?

Mà nghe chung quanh có nhiều người bàn tán như vậy.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành hơi lạnh.

Thật là càn rỡ sao?

Ha ha, đợi chút nữa các ngươi sẽ biết có phải là càn rỡ hay không.

Giữa sân.

Cố Dương cũng không để ý đến mọi người xung quanh nghĩ như thế nào.

Thần sắc hắn vẫn như cũ lạnh nhạt vô cùng.

Sau đó ngón tay nhẹ nhàng vẽ trên không trung.

Trong nháy mắt.

Một thành kiếm chi áo nghĩa rõ ràng là bộc phát ra.

Lực lượng áo nghĩa tinh thuần mà khủng bố kia trong nháy mắt lan tràn.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ ba, Trảm Thương Khung!"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một tia sắc bén.

Ngay khoảnh khắc sau.

Đầu ngón tay rơi xuống.

Một đạo kiếm khí kinh khủng trực tiếp bộc phát.

Xuy!

Khí tức kinh khủng nhất thời lan tràn ra toàn trường.

Vô số cường giả Đan Hư cảnh lập tức biến sắc.

Bởi vì khí thế ẩn chứa trong một kiếm này...

Ngay cả bọn họ cũng vì đó mà cảm thấy kinh hãi!

Đây là lực lượng mà một tu sĩ Nguyên Hải cảnh tầng một có thể bộc phát được sao?

Chỉ sợ những cường giả Đan Hư cảnh có tu vi hơi thấp một chút sẽ trực tiếp bị miểu sát!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí ngang trời.

Chính là không chút ngoại lệ lấy thế bẻ gãy cành khô, trực tiếp đem kiếm khí màu xanh đập vào mặt chém vỡ.

Sau đó thế đi không giảm, thẳng đến Kiếm Trần!

Kiếm Trần nhìn thấy vậy, sắc mặt cũng trắng bệch.

Hắn cũng không nghĩ tới thực lực của Cố Dương lại kinh khủng như thế!

Vậy mà lại là lĩnh ngộ được áo nghĩa của kiếm!

Được rồi, trên thực tế trong truyền thuyết đã nhắc tới.

Chỉ là hắn cảm thấy lời đồn có lẽ không đúng, nhưng bây giờ xem ra...

Lời đồn, lại là thật!

Ầm ầm!

Kiếm khí bộc phát.

Trực tiếp chấn bay Kiếm Trần!

Trên không trung, Kiếm Trần đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Cũng coi như là Cố Dương nương tay.

Uy lực một kiếm này cũng không tính là quá mạnh.

Kiếm Trần cũng chỉ hơi bị thương nhẹ.

Nếu mà dùng lực một chút...

Hiện tại Kiếm Trần đã là một bộ thi thể!

"Hízz..."

Nhìn thấy một màn này, vô số âm thanh hít sâu thở dốc truyền đến.

"Một kiếm này, thật sự là biến thái!"

"Ta biết rõ vì sao tin đồn một mực miêu tả sự biến thái và yêu nghiệt của Cố Dương rồi!"

"Đúng vậy, gia hỏa này... Thật là một yêu nghiệt nha!"

"Lại thật sự lĩnh ngộ được áo nghĩa, hơn nữa còn là một thành áo nghĩa."

"Trong truyền thuyết, hắn lĩnh ngộ được kiếm ý thuộc tính tuyệt phẩm, hơn nữa cũng là một thành, một chiêu này của hắn, xem như nương tay nhỉ?"

"Cùng là thiên kiêu, Kiếm Trần đúng là ngay cả một kiếm vô cùng tùy ý của Cố Dương cũng đỡ không được, không nghĩ tới giữa bọn họ thực lực chênh lệch nhiều như vậy!"

Âm thanh thán phục hết đợt này đến đợt khác vang lên.

Lúc trước những người cảm thấy Cố Dương cũng không cường hãn trong lời đồn giờ lại càng cúi đầu, một câu cũng không dám nói.

Mẹ nó, ai có thể nghĩ tới, Cố Dương lại biến thái như vậy!

Thật đúng là đã lĩnh ngộ được một thành kiếm chi áo nghĩa.

Đây chính là áo nghĩa!

Trong số bọn họ cũng có không ít người ngay cả ngưỡng cửa kiếm ý Đại viên mãn cũng chưa từng chạm đến.

Càng đừng nói là loại áo nghĩa trong truyền thuyết này.

Đối với việc này, bọn họ chỉ là sợ hãi thán phục.

Cũng có một ít lão quái thực lực đứng đầu Đan Hư cảnh ánh mắt ngưng lại.

"Mới Nguyên Hải cảnh đã có thực lực như thế... Xem ra sau khi tiến vào bí cảnh, phải cẩn thận một chút."

Trong lòng bọn họ không hẹn mà cùng xuất hiện sự cảnh giác đối với Cố Dương.

Là người đều nhìn ra được Cố Dương còn chưa thi triển ra toàn lực.

Cho nên...

Chuẩn bị sẵn sàng trước mới là vương đạo!

Mục tiêu lần này của bọn họ là truyền thừa Vũ Hóa cảnh!

Nếu có thể đạt được truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh, cho dù thiên tư Cố Dương có yêu nghiệt hơn nữa thì đã sao?

Còn không phải là bị bọn hắn giẫm dưới chân hay sao?!

Bên kia.

Kiếm Trần cũng đứng lên trong bãi đá.

Khuôn mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Hắn tâm phục khẩu phục chắp tay với Cố Dương.

"Không thể không thừa nhận, lĩnh ngộ của ngài về kiếm đạo xa xa không phải là thứ ta có thể so sánh!"

"Đa tạ chỉ điểm!"

Nghe vậy, Cố Dương chỉ lạnh nhạt khoát tay áo.

Cũng không nói thêm gì.

Mà La Phi Phàm bên kia vốn đang nghĩ không biết có nên tìm Cố Dương gây phiền toái hay không, giờ phút này trong lòng vốn đã nhấc lên một trận kinh đào hải lãng.

Mồ hôi lạnh chảy ròng ròng trên trán.

Biến thái!

Thực sự là biến thái!

Vậy mà thật sự lĩnh ngộ được áo nghĩa trong truyền thuyết!

Hơn nữa còn là một thành kiếm chi áo nghĩa!

Kiếm Trần thậm chí ngay cả một chiêu không dùng kiếm của hắn cũng không chống đỡ được.

Thực lực của mình còn không bằng Kiếm Trần.

Càng đừng nói Cố Dương.

Nghĩ tới đây, hắn lập tức bỏ đi ý nghĩ ra tay với Cố Dương.

Loại yêu nghiệt này hắn chỉ có thể âm thầm cầu xin sau khi tiến vào bí cảnh, đừng gặp phải Cố Dương!

"Cố công tử, ngươi lại trở nên mạnh mẽ hơn rồi."

Diệp Khuynh Thành cũng nhịn không được bước lên trước, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy cảm khái.

Hiển nhiên nàng có thể nhìn ra được uy lực cường hãn của một kiếm này của Cố Dương.

Mặc dù chỉ là một thành kiếm chi áo nghĩa, hơn nữa còn dùng

bằng ngón tay, không có dùng đến thanh linh kiếm thượng phẩm kia.

Nhưng lực lượng phát huy ra vượt xa lúc trước!

Điều này nói rõ Cố Dương lại lĩnh ngộ sâu sắc hơn với kiếm ý!

Lúc này mới qua bao lâu? Lại có lĩnh ngộ.

Đây thật đúng là... Yêu nghiệt!

Đối với việc Diệp Khuynh Thành cảm khái, Cố Dương cũng chỉ nhếch miệng mỉm cười.

Mà ngay khi vô số cường giả đang đắm chìm trong dư vị kinh khủng của một kiếm vừa rồi của Cố Dương.

Đột nhiên, mặt đất bắt đầu rung chuyển điên cuồng.

Lập tức, ánh mắt mọi người đều không hẹn mà cùng đặt vào trong huyệt mộ ở trung tâm mộ địa.

Giờ phút này theo mặt đất rung động.

Màn sáng phía trên mộ huyệt cũng bắt đầu trở nên như ẩn như hiện.

Đây là bí cảnh sắp xuất thế!

Nhìn thấy vậy.

Tinh thần tất cả mọi người không khỏi chấn động, ánh mắt nhìn chằm chằm ngôi mộ mang theo màn sáng kia.

Không lâu sau, mặt đất không còn rung động nữa.

Cùng lúc đó.

Màn sáng trên mộ huyệt cũng lập tức tiêu tán.

Thấy như vậy, lập tức có một bóng người trực tiếp lao về phía mộ huyệt.

Chỉ thấy bạch quang hiện lên, thân ảnh người kia đã biến mất không thấy!

"Huyệt mộ mở ra rồi!"

Lúc này mọi người mới kịp phản ứng, phát ra một tiếng thán phục.

Sau đó vô số cường giả như phát điên lao về phía mộ huyệt.

Thấy vậy Cố Dương cũng liếc nhìn Diệp Khuynh Thành một cái.

"Đi thôi."

"Ừm."

Hai người không hẹn mà cùng gật đầu.

Sau đó cùng vọt về phía mộ huyệt.

Theo đó một đạo ánh sáng màu trắng hiển hiện.

Cố Dương chỉ cảm thấy hoa mắt, ngay sau đó hắn liền xuất hiện ở một nơi xa lạ.

Chung quanh là một mảnh xương trắng u ám, dường như là trong sơn động.

Vô cùng mờ tối.

Không đợi Cố Dương tiếp tục suy nghĩ.

Bên người y cũng bộc phát ra hào quang màu trắng.

Một bóng người ngay sau đó xuất hiện.

Nhưng người này cũng không phải Diệp Khuynh Thành cùng hắn tiến vào bí cảnh, mà là một lão giả Đan Hư cảnh.

Lão giả Đan Hư cảnh xuất hiện quan sát chung quanh một chút, sau khi nhìn thấy Cố Dương, trong ánh mắt lập tức hiện ra một tia kiêng kị.

Nhưng ngay lập tức hắn quay đầu.

Ngay sau đó, dường như hắn phát hiện ra cái gì đó, trên khuôn mặt già nua lập tức bộc phát một hồi cuồng hỉ.

Ngay lập tức, thân hình hắn nhanh chóng phóng về phía trước.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn sang.

Phát hiện trước mặt lão giả không xa là một hồ nước nhỏ, màu sắc hồ nước thập phần quái dị, lại có màu u lục.

Mà giữa hồ nước lại có một khu vực nhỏ trên mặt đất.

Phía trên lục địa, đúng là có một cây bảo dược cấp sáu sinh trưởng.

Bảo dược này có thể dùng để luyện đan, cũng có thể dùng trực tiếp, có thể tăng lên tu vi của bản thân.

Chẳng qua...

Cố Dương lại cảm giác có chút không thích hợp.

Đáng lý cái hồ nước kia không thể xuất hiện ở nơi đó.

Nhưng lão giả Đan Hư cảnh kia hiển nhiên không nghĩ nhiều.

Khí tức của hắn ầm ầm bộc phát ra.

Tu vi Đan Hư cảnh tầng bảy thình lình triển khai.

Nhưng hắn sở dĩ bộc phát ra tu vi, dường như cũng không phải xem xét những thứ khác.

Mà là đang cảnh cáo Cố Dương.

Hắn tuyên thệ chủ quyền.

Cho thấy gốc lục phẩm bảo dược này là của hắn.

Cố Dương nếu dám tiến lên cướp đoạt, hắn sẽ không chút khách khí.

Thấy vậy, Cố Dương chỉ khẽ lắc đầu.

Hắn không cảm thấy cây lục phẩm bảo dược này có thể dễ dàng lấy tới tay như vậy.

Mắt thấy lão giả Đan Hư cảnh trực tiếp vượt qua hồ nước màu xanh lục, đi tới trên mảnh lục địa ở giữa đó.

"Ha ha! Không hổ là bí cảnh do cường giả Vũ Hóa cảnh sáng tạo ra, cơ duyên quả nhiên cực kỳ phong phú!"

"Gốc lục phẩm bảo dược này, lão phu không khách khí nữa!"

Hắn ta cười lớn một tiếng, trên mặt lộ ra vẻ cuồng hỉ và kích động.

Ngay lập tức không chút do dự thi triển ra chân nguyên, chộp tới gốc lục phẩm bảo dược kia.

Hiển nhiên, hắn vẫn có chút cảnh giác.

Vì vậy hắn không trực tiếp dùng tay bắt lấy mà lợi dụng chân nguyên.

Nhưng ngay khi chân nguyên của hắn sắp cất cây lục phẩm bảo dược vào trong túi.

Trong lúc đó, một cỗ khí tức làm cho người hít thở không thông thình lình từ trong hồ nước màu xanh lục này bộc phát ra.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Vậy mà hồ nước lại xảy ra vụ nổ!

Vô số nước ao màu xanh lục bắn tung tóe khắp nơi.

Nhưng mà lão giả Đan Hư cảnh kia kịp phản ứng, vội vàng thi triển chân nguyên ngăn hết tất cả nước ao màu u lục bên ngoài thân.

Những nước ao màu xanh lục này có tính ăn mòn cực kỳ cường hãn.

Ngay cả chân nguyên cũng chịu không nổi!

Hắn không ngừng thúc giục Nguyên Đan, bộc phát ra chân nguyên vô cùng cường hãn, mới miễn cưỡng ngăn cản được sự ăn mòn của nước ao.

Nhưng còn không đợi hắn buông lỏng thở ra một hơi.

Một bóng đen chợt lóe lên trước mắt hắn.

"Không tốt!"

Khi hắn nhìn thấy thân ảnh giống như u linh này xuất hiện trong nháy mắt.

Hắn cảm thấy một luồng uy hiếp cực độ!

Nghĩ đến đây, hắn vội vàng quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

"Cứu..."

Hắn muốn cầu cứu Cố Dương.

Nhưng hắn vừa nói ra một chữ.

Một cái đầu màu lục trực tiếp xuất hiện trên cổ của hắn.

Rồi sau đó không chút do dự, cắn xuống!

Phốc xuy!

Máu tươi phun ra như không cần tiền.

Mà sinh cơ trong mắt cường giả Đan Hư nhanh chóng tiêu tán.

Một tiếng ầm vang.

Thi thể lão giả Đan Hư cảnh rõ ràng đã rơi xuống trong hồ nước.

Lúc này mới có thể thấy rõ ràng một con cương thi toàn thân màu xanh lá cây đang đứng ở nơi đó.

Trong đôi mắt xanh mơn mởn như cuồng bạo khát máu!

Thực lực của con cương thi này... chỉ sợ có thể so với Đan Hư cảnh tầng tám!

"Hítzzz!"

Ngay khoảnh khắc sau.

Ánh mắt của con cương thi màu xanh lá kia nháy mắt đã đặt trên người của Cố Dương.

Sau đó thân thể cương thi màu xanh lục trực tiếp biến mất không thấy gì nữa!

Đợi đến lúc nó xuất hiện lần nữa, lại giống như lúc trước, trực tiếp xuất hiện ở sau lưng Cố Dương.

Một cỗ khí tức tĩnh mịch từ phía sau lưng truyền đến.

Trong ánh mắt Cố Dương mang theo một tia kinh ngạc.

"Tốc độ nhanh như vậy?"

"Hítzzz!"

Cương thi màu xanh lá không chút do dự, nâng miệng trực tiếp cắn tới cổ Cố Dương.

Pặc!

Cố Dương không trốn tránh.

Tùy ý để cương thi màu xanh lá cắn trên cổ mình.

Kết quả...

Con cương thi màu xanh lá này không chỉ không cắn đứt cổ Cố Dương.

Ngược lại là khiến răng của mình gãy mất mấy cái.

Tức thì, cương thi lông xanh choáng váng.

"Ăn ngon không?"

Cố Dương cười nhạt một tiếng.

Chợt một quyền trực tiếp đánh tới.

Bịch!

Cương thi màu xanh lá trong nháy mắt bị đánh nổ thành một đoàn sương mù màu u lục.

"Thật là một bí cảnh quỷ dị mà."

Ánh mắt Cố Dương hơi chớp động.

Chợt tâm niệm vừa động, liền thôi động chân nguyên trực tiếp lấy gốc lục phẩm bảo dược kia bỏ vào trong túi.

"Ừm, tiếp theo đi hướng nào?"

Cố Dương nhìn mấy con đường chung quanh, trong lúc nhất thời có chút chần chờ.

Nhưng ngay sau đó, mắt hắn hơi sáng lên.

"Đúng rồi, hiện giờ hình như ta có thể thúc giục năng lực của Vận Mệnh Diệp, nhìn trộm được nơi có cơ duyên."

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt hắn lập tức hiện lên một tia quang mang kỳ dị.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trên không trung bỗng xuất hiện một màn sáng quen thuộc.

Cũng giống như màn sáng mà lúc trước Cố Dương thấy trên đỉnh đầu Diệp Khuynh Thành.

"Quả nhiên là thế."

Nhìn thấy vậy, trong mắt Cố Dương cũng lập tức sáng lên.

Cho nên cái gọi là khống chế khí vận, là có thể trực tiếp nhìn thấy chỗ cơ duyên nối liền với khí vận sao?

Dù sao muốn đạt được cơ duyên, tất nhiên cũng cần vận khí.

Khí vận càng mạnh, nhận được cơ duyên cũng càng tốt.

Mà Cố Dương đã nắm giữ loại năng lực này.

Có thể trực tiếp chứng kiến nơi cơ duyên nối tiếp khí vận.

"Thực sự là năng lực biến thái."

Cố Dương nhịn không được cảm khái một câu.

Chợt bên trong quầng sáng trước mắt lại xuất hiện một hình ảnh cực kỳ quỷ dị.

Chỗ đó...

Giống như là một khu nghĩa trang.

Có điều, nơi này chôn cất không phải là người, mà là...!

Kiếm!

"Kiếm mộ sao?"

Cố Dương có chút kinh ngạc.

Nhưng cũng không chần chờ chút nào.

Trực tiếp theo phương hướng khí vận kết nối đi đến!

"Hơn nữa, hình như khu kiếm mộ này là cơ duyên lớn nhất trong bí cảnh này."

Cố Dương vừa tiến lên, đồng thời cũng phát hiện ra chung quanh cũng có một ít màn sáng đại diện cho cơ duyên.

Chẳng qua màn sáng rõ ràng không bằng khu kiếm mộ này.

Rất hiển nhiên cơ duyên trong kiếm mộ, là tốt nhất trong bí cảnh.

Hoặc vẫn còn có cơ duyên tốt hơn chưa xuất thế.

Dọc theo đường đi, Cố Dương cũng gặp không ít sinh vật giống như cương thi.

Thực lực những sinh vật này đều không kém chút nào.

Con kém nhất cũng là Đan Hư cảnh tầng một.

Mạnh nhất cũng là Đan Hư cảnh tầng chín.

Chẳng qua những cương thi này cũng không tạo thành uy hiếp quá lớn đối với Cố Dương.

Một đường không có gì nguy hiểm.

Cố Dương rốt cục đi tới một nơi vô cùng thê lương.

Nơi đây chính là sơn động chỗ sâu nhất của Bí Cảnh.

Còn trên vách tường trước mắt lại hiện ra một cánh cửa cực lớn, tinh xảo khoáng đạt.

Trên cánh cửa khắc vô số vết kiếm.

Trên mỗi một vết kiếm đều ẩn chứa kiếm ý cực kỳ cường hãn!

Nếu không phải kiếm khách, đứng ở chỗ này, chỉ vẻn vẹn đứng đó nhìn qua, chỉ sợ sẽ bị kiếm khí lăng lệ ác liệt tổn thương thành tổ ong!

"Thú vị."

Cố Dương thấy vậy, lông mày cũng hơi nhíu lại.

Chợt đi thẳng đến cánh cửa tuyên khắc vô số kiếm ý.

Xuy xuy xuy!

Hắn vừa mới đi được mấy bước, từng đạo kiếm khí lăng lệ ác liệt chém tới.

Cố Dương cũng không ngẩng đầu lên, kiếm chi áo nghĩa trực tiếp bộc phát.

Phá hủy hai đạo kiếm khí này!

Mà cánh cửa kia dường như cảm nhận được kiếm chi áo nghĩa khủng bố trên người Cố Dương, không tiếp tục công kích nữa, mà tự động mở ra.

"Công nhận sao?"

Thấy vậy, vẻ ngạc nhiên trong mắt Cố Dương lại càng tăng lên.

Cánh cửa kỳ dị này vậy mà còn có thể cảm nhận được kiếm chi áo nghĩa.

Chẳng qua hắn cũng không nghĩ nhiều, lập tức bước vào bên trong kiếm mộ.

Rẹt!

Bịch!

Tiếng chấn động dữ dội truyền đến.

Trong nháy mắt khi Cố Dương bước vào kiếm mộ, cánh cửa chính là tự động đóng lại.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không có ngạc nhiên mấy.

Mà là quay đầu nhìn về phía kiếm mộ trước mắt to như vậy.

Dõi mắt nhìn lại, vô số hình thù kỳ quái phủ kín cả phiến không gian!

Trường kiếm, đoản kiếm, tụ kiếm, nhuyễn kiếm các loại kiếm đều có.

Cũng không khỏi khiến cho Cố Dương trừng mắt.

"Cường giả Vũ Hóa cảnh này... Không phải là kiếm khách nữ giới chứ?"

Hắn có thể thấy rõ ràng, đại bộ phận kiếm bị mai táng trong kiếm mộ này đều là kiếm nữ giới xài.

Tương đối âm nhu.

Rõ ràng là vị cường giả Vũ Hóa cảnh sáng tạo bí cảnh này đã tận lực kiến tạo, hơn nữa còn ném toàn bộ bội kiếm của mình tới nơi đây.

Dần dà, cũng tự động tạo thành một kiếm mộ có bầu không khí quỷ dị như vậy.

Chẳng qua Cố Dương cũng không thèm để ý những chuyện này.

Ánh mắt của hắn rất nhanh đã rơi vào trung tâm của Kiếm mộ này.

Chỗ đó...

Rõ ràng là có đặt một phiến đá cực lớn.

Trên phiến đá, một đạo kiếm phôi giống như mới hình thành thình lình nằm trên phiến đá.

"Đây là..."

Cố Dương nhìn thấy vậy, con mắt lập tức hơi hơi sáng lên.

Khí tức phát ra từ kiếm phôi này hoàn toàn khác biệt với những thanh kiếm chung quanh.

Những thanh kiếm khác đều trầm ngâm tử khí, phẩm cấp cũng không tính là cao.

Mà kiếm phôi này lại có linh tính mười phần.

Bản thân đã nhìn thấy cơ duyên lớn nhất mà mình nhìn thấy trong Vận Mệnh.

Chính là kiếm phôi này!

"Nhìn một cái là biết."

Cố Dương mặc dù không biết kiếm phôi này rốt cuộc là cái gì, nhưng cũng không bối rối.

Ánh mắt hắn ngưng lại.

Ngay sau đó một nhóm văn tự thuần trắng hiện lên phía trên kiếm phôi.

【 Thiên Sinh Kiếm Phôi: Vạn năm trước chính là một khối linh tinh đặc thù, trải qua vạn năm uẩn dưỡng, tự diễn hóa, ngàn năm trước ngưng tụ diễn hóa thành một đạo kiếm phôi trời sinh, không cần rèn đúc, có thể thông qua thôn phệ thiên địa linh kim hoặc linh khí để trưởng thành, tự phát triển cần tiêu hao đại lượng thời gian mới có thể phát triển. 】

Nhìn thấy vậy.

Trong mắt Cố Dương lập tức lộ ra một tia kinh hỉ.

"Lại là kiếm phôi trời sinh!?"

Thứ này hắn có thấy qua trong các loại cổ tịch.

Thậm chí một số kiếm pháp cũng có nhắc tới.

Là vũ khí cực phẩm làm vô số kiếm tu đứng đầu tha thiết ước mơ!

Mặc dù bây giờ kiếm phôi trời sinh này mới chỉ vừa mới sinh

ra không bao lâu.

Nhưng nếu như có thể bồi dưỡng trưởng thành, hạn mức cao nhất có thể nói là cực kỳ cao!

"Chẳng trách lại là cơ duyên lớn nhất trong bí cảnh này."

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái.

Ngay lập tức ánh mắt ngưng tụ, đưa tay muốn lấy đi kiếm phôi kia.

Nhưng vào lúc này, một cỗ khí tức nguy hiểm đến mức tận cùng từ một bên mạnh mẽ bộc phát ra.

Một tiếng "bụp" truyền đến.

Ngay sau đó, Cố Dương chính là nhìn thấy trước mắt có một đạo lục quang hiện lên.

Một gương mặt dữ tợn đáng sợ đập vào mặt hắn ta.

Đó chính là... lục mao cương thi có thể so với Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong!

Toàn thân nó mọc đầy lông màu xanh lục.

Nhìn qua khiến cho người ta có cảm giác không thoải mái khó hiểu.

Cố Dương cũng không khỏi nhướng mày.

Hắn không nghĩ tới nơi này còn có cương thi bảo vệ.

Xuy!

Tốc độ cương thi lông xanh cực kỳ nhanh chóng, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Cố Dương, móng tay phảng phất mũi

kiếm sắc bén hung hăng xẹt qua cổ Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương thần sắc lạnh lẽo.

Giơ nắm đấm lên.

Lực lượng bách long bất ngờ bạo phát!

Trong nháy mắt liền trực tiếp va chạm với lục mao cương thi!

Sức mạnh của trăm con rồng kinh khủng đến mức nào!

Ngay cả Lục mao cương thi có thể so với Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong cũng hoàn toàn không thể chống đỡ nổi!

Móng tay sắc bén kia trực tiếp bị vỡ nát, ngay sau đó hai tay Lục Mao Cương thi ngăn ở trước ngực, dường như muốn cưỡng ép ngăn cản một quyền này của Cố Dương!

Thân thể cương thi lông xanh mặc dù rất cứng, nhưng làm sao chống nổi quyền của Cố Dương?

Pặc!

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Sau đó, con Lục Mao Cương thi trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Phốc xuy!

Vận khí của Lục mao cương thi tương đối kém, ngã sấp xuống đất còn thấy hai thanh trường kiếm dựng thẳng lạnh như băng.

Trực tiếp xuyên thủng vị trí trái tim nó.

Giờ phút này.

Quang mang u lục sắc trong mắt Lục mao cương thi trực tiếp tiêu tán.

Hoàn toàn đứng im tại chỗ, không nhúc nhích.

"Ồ?"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương không khỏi có chút kinh ngạc.

Cương thi trước đó hắn gặp, dưới một quyền trực tiếp biến thành một đoàn sương mù màu u lục.

Cương thi lông xanh này không những không có, ngược lại giống như nhân loại, bị đâm thủng trái tim mới triệt để mất đi năng lực hành động.

"Chẳng lẽ là cương thi dùng thi thể tu sĩ luyện chế thành?"

Thấy vậy ánh mắt Cố Dương không khỏi hơi ngưng tụ.

Rất hiển nhiên, cương thi này không giống với những cương thi hắn gặp lúc trước.

Cương thi này rõ ràng là có thực thể.

Chẳng qua bất kể như thế nào, cũng không có quan hệ gì với hắn.

Hắn lắc lắc đầu.

Cố Dương thu hồi ánh mắt, đưa tay cầm kiếm phôi kia.

Thoáng quan sát một chút.

"Không tệ!"

Trên mặt Cố Dương lộ ra nụ cười hài lòng.

Tuy rằng bây giờ trên kiếm phôi còn chưa cảm thụ được bao

nhiêu kiếm ý mãnh liệt.

Nhưng có lẽ sau khi trải qua một phen uẩn dưỡng trưởng thành, chính là có thể trưởng thành đến thượng phẩm thậm chí là cao cấp hơn!

Đối với người bình thường mà nói, muốn nhanh chóng tăng cấp kiếm phôi lên, cũng chỉ có thể tìm kiếm các loại thiên địa linh kim hoặc linh khí cao cấp.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, phương pháp nhanh nhất lại là thời gian!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi cười, chính là chuẩn bị động thủ sửa đổi kiếm phôi.

Nhưng vào lúc này.

Trên mặt đất bỗng nhiên phát ra một hồi rung động lắc lư.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cửa kiếm mộ, vậy mà lại từ từ mở ra.

Một bóng người chậm rãi đi vào.

"Nơi này thế mà còn có một tòa kiếm mộ..."

Trong miệng bóng người kia phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Rồi lại ngắm nhìn bốn phía.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn ta rơi vào trên người Cố Dương.

"Cái gì? Thế mà lại có người? Tên kia là... Cố Dương!?"

Trong nháy mắt nhìn thấy Cố Dương, ánh mắt người nọ ngưng lại.

Nhưng chợt, hắn thấy được kiếm phôi trời sinh trong tay Cố Dương.

Trong ánh mắt lập tức bộc phát ra một trận cuồng hỉ khó có thể tưởng tượng.

"Là kiếm phôi!"

"Không ngờ trong bí cảnh này còn có kiếm phôi!"

"Ha ha ha! Đúng là trời giúp Diệp Vân Tiêu ta!"

Người nọ lập tức phát ra một trận cười điên cuồng.

Ầm ầm!

Khí tức trên người hắn bất ngờ bộc phát ra.

Đan Hư cảnh tầng tám!

"Cố Dương đúng không? Ta biết ngươi có thiên phú yêu nghiệt, thực lực cường hãn, có thể vượt cấp chém giết cường giả Đan Hư cảnh."

"Nhưng, ngươi không phải đối thủ của ta."

"Giao kiếm phôi trong tay ngươi ra đi, ta có thể coi như không gặp được ngươi, ta cũng sẽ không gây bất kỳ phiền phức gì cho ngươi."

Diệp Vân Tiêu ngưng thanh nói.

Hiển nhiên, hắn ta cũng biết sự yêu nghiệt của Cố Dương.

Cho nên cũng không muốn trở mặt quá mức với Cố Dương.

Nhưng hắn tuyệt đối sẽ không nhường cho bất cứ ai kiếm phôi này!

Tuy rằng thiên tư của hắn không bằng Cố Dương.

Nhưng tốt xấu gì cũng là thiên kiêu hàng đầu ngàn năm trước của vương triều Thiên Kiếm!

Thiên tư cũng tuyệt đối không kém bao nhiêu!

Vượt cấp hắn cũng có thể làm được!

Hơn nữa còn là Đan Hư cảnh tầng tám, bản thân ngưng tụ tứ phẩm nguyên đan.

Luận thực lực, hắn không cảm thấy Cố Dương có thể mạnh bằng hắn!

Cố Dương sau khi nghe được lời của Diệp Vân Tiêu, thần sắc không thay đổi, lạnh lùng nhìn Diệp Vân Tiêu, lạnh nhạt mở miệng.

"Muốn ta giao ra kiếm phôi? Ngươi tính là cái thá gì?"

"Cút!"

Dứt lời, Cố Dương trước mặt Diệp Vân Tiêu, trực tiếp thu kiếm phôi vào trữ vật giới chỉ.

"Ngươi... muốn chết!"

Nhìn thấy vậy, Diệp Vân Tiêu cũng cực kỳ tức giận.

Toàn thân hắn ta cũng bộc phát ra uy áp cực kỳ mạnh mẽ, xông thẳng về phía Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không thèm nhíu mày một cái, mặc kệ uy áp giáng xuống, nhưng cũng không lay động được hắn mảy

may!

"Cố Dương! Đừng tưởng ngươi thiên tư yêu nghiệt, là có thể cuồng vọng như thế!"

"Diệp Vân Tiêu ta tự nhận thiên tư không bằng ngươi, nhưng nếu luận thực lực... Ngươi cũng phải gọi ta một tiếng tiền bối!"

"Ngươi rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt, vậy thì cũng đừng trách ta không khách khí!"

Trong ánh mắt Diệp Vân Tiêu bộc phát ra sát ý vô cùng mãnh liệt!

Vốn hắn cũng không muốn trở mặt với Cố Dương.

Nhưng trước mắt, lại không thể không động thủ!

Đối với việc này, hắn không có chút do dự nào.

Hắn vô cùng tự tin rút vũ khí của mình từ bên hông ra!

Linh kiếm thượng phẩm!

Trong nháy mắt rút kiếm.

Chính là trực tiếp chém xuống một kiếm!

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Đó rõ ràng là... Thiên Kiếm Áo Nghĩa!

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn hết sức tự tin đối với chính mình.

Cố Dương lĩnh ngộ ý nghĩa thâm ảo của kiếm, hắn làm sao lại không lĩnh ngộ được?

Đều là một thành kiếm chi áo nghĩa, hắn là Đan Hư cảnh tầng

tám.

Thực lực đủ để nghiền ép Cố Dương Nguyên Hải Cảnh tầng một!

Thấy một kiếm này của Diệp Vân Tiêu.

Cố Dương lại lộ ra vẻ khinh thường.

Thậm chí ngay cả áo nghĩa cũng chưa từng vận dụng.

Trực tiếp vươn tay ra.

Lực lượng bách long bất ngờ bộc phát.

Sau đó...

Không trung.

Phịch một tiếng truyền đến.

Cố Dương đúng là trực tiếp bóp nát kiếm khí đã dung hợp một thành kiếm chi áo nghĩa kia!

"Cái gì...?"

Nhìn thấy vậy, Diệp Vân Tiêu sợ tới mức trợn tròn mắt.

Như không thể tưởng tượng mà nhìn về phía Cố Dương.

Cố Dương thế mà ngay cả áo nghĩa cũng chưa từng sử dụng, trực tiếp bóp nát một kiếm toàn lực của mình?

Sao có thể như vậy!?

Nhưng Cố Dương cũng không có hứng thú nói nhảm với Diệp Vân Tiêu.

Sau khi bóp nát đạo kiếm khí này của Diệp Vân Tiêu, liền trực

tiếp đánh một chưởng về phía Diệp Vân Tiêu!

"Không tốt!"

Thấy vậy, thần sắc Diệp Vân Tiêu lập tức biến đổi, vội vàng tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan, bộc phát ra chân nguyên mãnh liệt, đồng thời nâng linh kiếm trong tay lên ngăn cản.

Nhưng sức mạnh của trăm rồng kinh khủng đến cỡ nào.

Có thể dễ dàng ngăn cản như vậy sao?

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một chưởng đánh xuống.

Giống như không gian đều bắt đầu bị rút ngắn.

Trên mặt Diệp Vân Tiêu lộ ra vẻ hoảng sợ.

CMN đây là...

Là sức mạnh mà một yêu nghiệt kiếm đạo có thể bùng nổ được sao?

Coi như là một ít luyện thể yêu nghiệt hắn gặp được, cũng hoàn toàn không kinh khủng như Cố Dương!

Cố Dương thật sự chỉ là yêu nghiệt kiếm đạo sao?

Trong lúc vô cùng hoảng sợ.

Cái tát kia đã giáng xuống.

Ầm ầm!

Rặc rặc rặc!

Diệp Vân Tiêu lộ ra tuyệt vọng.

Bởi vì bổn mạng Nguyên Đan của mình đúng là bị cỗ lực lượng kinh khủng này trực tiếp chấn động đến mức vỡ ra.

Hắn ta đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bản Mệnh Nguyên Đan thình lình vỡ vụn!

Sau đó là dễ như trở bàn tay.

Sức mạnh kinh khủng trực tiếp chấn chết Diệp Vân Tiêu!

Trước khi chết, trên mặt Diệp Vân Tiêu tràn đầy hối hận.

Nếu sớm biết Cố Dương kinh khủng như vậy hắn cũng sẽ không làm vậy, nhưng thế gian không có thuốc hối hận để ăn!

Bịch!

Dưới lực lượng khủng bố, cả người Diệp Vân Tiêu trực tiếp nổ tung.

Một đoàn huyết vụ lập tức tràn ngập không trung.

Keng keng.

Linh kiếm thượng phẩm cùng với nhẫn trữ vật tinh xảo rơi trên mặt đất.

Thấy vậy, Cố Dương cũng đi thẳng tới.

Đặt thanh linh kiếm thượng phẩm vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Rồi cầm lấy nhẫn trữ vật của Diệp Vân Tiêu.

Phía trên thế mà còn bố trí cấm chế.

Thế nhưng hắn ta đã chết đến mức không thể chết hơn được nữa.

Cấm chế này tự nhiên cũng không ngăn được Cố Dương.

Cố Dương thoải mái mở cấm chế ra, tiến vào nhẫn trữ vật.

Sau khi tùy ý nhìn lướt qua.

Phát hiện bên trong cơ bản đều là một ít đan dược, công pháp và võ kỹ các loại.

Phẩm cấp cũng không tính là quá cao, nhưng đối với Cố Dương mà nói vẫn có chút tác dụng.

Cố Dương cũng không chần chờ, toàn bộ thu nhập vào trong nhẫn trữ vật của mình.

"Ồ?"

Trong quá trình thu nhận, ánh mắt Cố Dương bỗng nhiên rơi vào trên một góc của nhẫn trữ vật.

Chỗ đó...

Rõ ràng là một khối Cổ Ngọc bất quy tắc đang nằm yên tĩnh.

Cổ Ngọc vừa xuất hiện.

Trước mắt Cố Dương hiện ra từng đạo màn sáng đại diện cho cơ duyên.

"Cơ duyên sao?"

Ánh mắt Cố Dương sáng lên.

Nhưng chờ hắn cẩn thận đi xem xét màn sáng.

Nhưng lại phát hiện không ngờ màn sáng lại biến mất.

"Ừm? Không thể xem xét tình huống cụ thể?"

Cố Dương lập tức nhíu mày.

Nói cách khác...

Cơ duyên Cổ Ngọc đại biểu, lấy năng lực của hắn bây giờ còn không cách nào hoàn toàn nhìn ra được sao?

Nói vậy là sao.

Đó tất nhiên là một cơ duyên lớn bằng trời!

Ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sáng.

Hắn cũng không chút do dự thu tấm Cổ Ngọc bất quy tắc vào trong túi.

"Thu hoạch cũng không tệ lắm."

Trên mặt Cố Dương nhất thời hiện ra nụ cười hài lòng.

Vốn thu hoạch kiếm phôi hắn đã rất hài lòng.

Không nghĩ tới còn có người tới tìm chết, đưa cơ duyên cho hắn.

Đây cũng coi như là niềm vui ngoài ý muốn.

Hắn lắc lắc đầu.

Ánh mắt Cố Dương lóe lên, kiếm phôi trời sinh lại xuất hiện trong tay hắn.

"Vậy sửa chữa thử một chút."

Đương nhiên, trước khi sửa đổi.

Cố Dương tất nhiên là trước tiên nhỏ một giọt tinh huyết của

mình lên trên kiếm phôi.

Bởi vì kiếm phôi chỉ ở trạng thái sơ sinh, cho nên nhận chủ cũng tương đối dễ dàng.

Nếu sau khi sửa chữa rồi nhận chủ, chỉ sợ sẽ phiền phức một chút.

Sau khi nhận chủ xong, Cố Dương cũng không có gì chần chờ.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

"Thay đổi kiếm phôi trời sinh, thời gian là mười vạn năm sau!"

Kiếm phôi trời sinh muốn trưởng thành cần thời gian rất lâu.

Mà đối với Cố Dương mà nói, thứ hắn không thiếu nhất, chính là thời gian!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương đột nhiên mở mắt ra.

Ngay sau đó, thanh kiếm phôi trong tay hắn nở rộ ra quang mang vô cùng lóng lánh.

Đem kiếm mộ lờ mờ chiếu sáng hoàn toàn!

Cùng lúc đó, những thanh kiếm xung quanh bắt đầu chậm rãi rung chuyển.

Phảng phất như có cái gì khủng bố sắp xuất thế!

Thấy vậy, con mắt Cố Dương cũng nổi lên quang mang!

Chợt, hắn có thể nhìn thấy kiếm phôi đang nhanh chóng phát sinh biến hóa!

Từ một đạo kiếm phôi nguyên bản, dần dần diễn hóa ra hình

dạng.

Rất nhanh đã vượt qua Hạ phẩm, trực tiếp trở thành một thanh Linh Khí trung phẩm.

Ngay sau đó còn chưa tới một phút.

Trên thân kiếm phôi là bộc phát ra khí tức nồng đậm khó có thể tưởng tượng.

Phẩm cấp tiến đến thượng cấp!

Đã có thể cùng Ngân Sương Kiếm cùng đẳng cấp!

Nhưng sự trưởng thành của kiếm phôi còn chưa kết thúc!

Đối với chuyện này, Cố Dương vô cùng hưng phấn cũng đồng thời cũng không ngoài dự liệu.

Đây chính là uẩn dưỡng mười vạn năm!

Kiếm phôi trời sinh trải qua mười vạn năm uẩn dưỡng trưởng thành, nếu còn không đạt tới thượng phẩm, mới kỳ quái!

Cũng không lâu sau đó.

Đẳng cấp của kiếm phôi trời sinh chính là cực phẩm!

Cố Dương vốn nghĩ Cực phẩm linh khí đã là cực hạn.

Kết quả lại không nghĩ tới, kiếm phôi này, thế mà còn đang trưởng thành!

Thậm chí là trực tiếp đột phá đến trên cực phẩm!

Trên cực phẩm ư?

Cố Dương ngẩn người.

Hắn cũng không rõ đẳng cấp của bên trên cực phẩm Linh Khí là gì.

Nhưng ngay lập tức, trên mặt hắn lộ ra vẻ mừng như điên!

Mặc kệ là kiếm phôi trời sinh thu hoạch ra sao, đã mang đến cho hắn lợi ích cực kỳ khủng bố rồi!

Một thanh linh khí siêu việt cực phẩm!

Hơn nữa, vẫn có thể trưởng thành!

Leng keng... Leng keng...!

Đang lúc Cố Dương cảm khái.

Kiếm phôi trời sinh dĩ nhiên đã đình chỉ trưởng thành, ngay sau đó nó phát ra một trận chấn động.

Sau đó trực tiếp từ không trung bay về trong tay mình.

Giờ phút này, Cố Dương giống như có thể cảm nhận được tâm tình của thanh kiếm này.

"Chẳng lẽ đã sinh ra Khí Linh?"

Ánh mắt Cố Dương lóe lên ánh sáng.

"Vậy đặt cho ngươi một cái tên đi."

Suy nghĩ một chút, sau đó Cố Dương nhẹ nhàng vuốt ve thân kiếm nói.

Leng keng... Leng keng...!

Thân kiếm lập tức rung rung một cái, giống như thập phần tung tăng đáp lại Cố Dương.

"Vậy gọi ngươi là Thiên Tuyệt đi?"

Cố Dương hơi suy tư một chút rồi nói.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân kiếm lập tức phát ra một tiếng tranh minh.

Cố Dương có thể cảm nhận rõ ràng cảm xúc truyền đạt trong thân kiếm.

Rất hiển nhiên, nó rất thích cái tên này.

"Vậy về sau liền gọi ngươi là Thiên Tuyệt rồi."

Cố Dương cầm Thiên Tuyệt kiếm.

Hắn lập tức cảm giác được kiếm chi áo nghĩa lĩnh ngộ của bản thân vô thức muốn thi triển ra.

Nếu phối hợp sử dụng áo nghĩa thì...

Ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang, ngay sau đó một thành áo nghĩa của kiếm tràn vào trong Thiên Tuyệt kiếm.

Chợt tùy ý chém ra một kiếm!

Leng keng... Leng keng...!

Tiếng kiếm reo thanh thúy bất ngờ vang vọng toàn bộ Kiếm mộ.

Các thanh kiếm khác ở chung quanh đều nhao nhao ngã xuống đất.

Dường như bọn nó đang thần phục Thiên Tuyệt Kiếm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một đạo kiếm khí khủng bố gần như có thể xuyên qua thiên địa, thình lình bộc phát ra.

Xuy!

Bịch!

Kiếm khí trực tiếp rơi vào trên cánh cửa Kiếm mộ.

Cánh cửa kia nhìn qua vô cùng cứng rắn mà ngay cả chốc lát cũng không thể ngăn trở.

Một tiếng nổ ngập trời vang lên.

Cánh cửa...

Trực tiếp bị chém nát!

Vô số mảnh vỡ của cánh cửa đó bắn ra ngoài!

"Thật mạnh."

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Trước khi tiến vào, hắn đã ước lượng cánh cửa này.

Cho dù hắn có mạnh mẽ xông vào, chỉ sợ cũng phải thúc giục được hai thành kiếm chi áo nghĩa mới được.

Mà bây giờ...

Dựa vào Thiên Tuyệt Kiếm, là thúc dục một thành kiếm chi áo nghĩa đã trực tiếp chém nó thành vô số mảnh nhỏ!

Có thể thấy được độ đề cao của Thiên Tuyệt Kiếm đối với mình rõ rệt cỡ nào!

Thấy vậy, Cố Dương cũng hết sức hài lòng nhẹ gật đầu.

Không hổ là cơ duyên lớn nhất trong toàn bộ bí cảnh.

Đúng thật là danh xứng với thực!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi đi ra khỏi kiếm mộ.

Sau đó cũng là năng lực xe nhẹ đường quen lợi dụng lá vận mệnh, nhìn lại màn sáng cơ duyên tiếp theo!

Rất nhanh, một quầng sáng cực lớn hiện ra trước mắt.

Sau đó, hắn nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Đó là Diệp Khuynh Thành!

Chẳng qua Diệp Khuynh Thành trong hình ảnh đứng dưới một gốc cây kỳ dị, dường như gặp phải phiền toái gì đó, đang cưỡng ép đột phá Đan Hư cảnh?

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương không khỏi nhíu mày.

Sau đó nhanh chóng chạy tới nơi được đạo ánh sáng này chỉ dẫn!

Trong một rừng cây kỳ dị trống trải.

Bốn phía xung quanh đều là những cây bụi gai giống như mũi kim.

Vô cùng lợi hại.

Thậm chí có thể đâm thủng chân nguyên của cường giả Đan Hư cảnh.

Mà ở nơi sâu nhất trong rừng cây bụi gai.

Đó là một cây ăn quả cực lớn mà tươi đẹp.

Cây ăn quả hiện ra màu tím, tản mát ra từng đợt hương vị trái

cây say lòng người.

Mà điều này, tất nhiên là hấp dẫn không ít tu sĩ!

Bọn họ nhao nhao đứng gần cây ăn quả, ánh mắt nhìn chằm chằm vào thân ảnh xinh xắn đang đứng dưới gốc cây ăn quả.

Diệp Khuynh Thành!

Bây giờ trên khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lộ ra một tia khó coi.

Nàng ta khá may mắn.

Sau khi tiến vào bí cảnh, dọc theo đường đi đều không gặp phải quái vật cương thi.

Cũng chỉ gặp một ít người có thực lực tương đối yếu.

Sau đó nàng phát hiện phụ cận truyền đến hương vị Túy Nhân Quả.

Vì vậy nàng lập tức phát hiện nơi này.

Phát hiện cây bảo thụ hi thế này - Tử Linh bảo thụ!

Nếu như đặt gốc bảo thụ này ở bên ngoài, tất nhiên sẽ bị vô số thế lực đỉnh tiêm tranh đoạt!

Thậm chí là Hoàng triều cũng phải chấn động theo!

Bởi vì giá trị Tử Linh Bảo Thụ quá cao!

Nếu như có Vương triều có thể đạt được, phát triển hơn một ngàn năm nói không chừng có thể tấn thăng Hoàng triều, trở thành Hoàng triều thứ tư của Thanh Vực!

Bởi vậy có thể nhìn ra giá trị của Tử Linh Bảo Thụ.

Mà Tử Linh bảo thụ sở dĩ có giá trị cao như thế.

Cũng hoàn toàn là bởi vì, nó kết ra quả Tử Linh quả!

Nếu dùng Tử Linh quả thành thục, không chỉ có thể tăng lên tu vi bản thân, thậm chí còn có thể đối với cường giả sắp đột phá Đan Hư cảnh và Đan Hư cảnh có nhiều chỗ tốt!

Bởi vì nó thậm chí có thể tăng lên phẩm cấp bản mệnh nguyên đan ngưng luyện của Đan Hư cảnh!

Vì điểm này, sự hấp dẫn của Tử Linh Quả với cường giả Đan Hư gần như là trí mạng!

Hôm nay trên thân Tử Linh bảo thụ rõ ràng đã kết xuất ra quả Tử Linh.

Ba quả Tử Linh chưa chín, nhưng sắp đến lúc chín muồi rồi!

Cho nên nàng cứ thủ ở chỗ này chờ khi Tử Linh quả chín.

Kết quả không nghĩ tới, khi trái cây chín muồi lập tức lại bộc phát ra dị tượng đầy trời, trong nháy mắt hấp dẫn đại lượng cường giả Đan Hư cảnh tới!

Mặc dù đa số bọn họ đều có thiên phú thực lực không bằng Diệp Khuynh Thành.

Nhưng nếu như liên thủ xem như là Diệp Khuynh Thành cũng rất khó chống cự!

Huống chi, trong bọn họ còn có một ít cường giả Đan Hư cảnh tầng chín thậm chí là cao hơn, nàng chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười hai, song quyền khó địch nổi bốn tay!

Nhưng cơ duyên này, nàng cũng không có khả năng dễ dàng bỏ qua.

Ba miếng quả này đều bị nàng ngắt lấy.

Hôm nay trên Tử Linh bảo thụ tự nhiên là một mảnh trụi lủi.

"Diệp Khuynh Thành, giao quả Tử Linh ra đây, chẳng lẽ ngươi định nuốt một mình sao?"

"Diệp Khuynh Thành, tuy ngươi thiên tư yêu nghiệt, nhưng chẳng qua chỉ là Nguyên Hải Cảnh mà thôi, ngươi muốn trở thành địch nhân của tất cả chúng ta sao?"

"Giao quả Tử Linh ra, bọn ta sẽ không đả thương ngươi!"

Phần lớn những người xung quanh đều là một ít tán tu, chỉ có một phần là Đan Hư cảnh của tam đại vương triều.

Cho nên đương nhiên bọn họ cũng không dám dễ dàng động thủ với Diệp Khuynh Thành.

Nhưng lại muốn chia một chén canh.

Nếu như Diệp Khuynh Thành giao Tử Linh quả ra, vậy đương nhiên là tốt nhất rồi.

Nếu không giao ra thì bọn họ cũng sẽ không nương tay!

Trong đám người.

La Phi Phàm cũng xuất hiện ở đây.

Hắn nhìn sắc mặt khó coi của Diệp Khuynh Thành ở phía xa xa.

Nói thật, hắn rất muốn trực tiếp ra tay giúp đỡ.

Trước mặt Diệp Khuynh Thành, tạo nên hảo cảm.

Nhưng mà...

Mặc dù thân phận của hắn cao quý, nhưng thực lực lại kém những tán tu Đan Hư cảnh chung quanh, từng tên đều có tu vi không thấp.

Kết quả cũng sẽ không bởi vì hắn đứng ra mà sinh ra bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Diệp Khuynh Thành, ngươi giao hay là không giao?!"

Đúng lúc này, một lão giả Đan Hư cảnh tầng chín đỉnh phong đứng dậy, tới gần Diệp Khuynh Thành.

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành lập tức cắn chặt răng ngà.

Nàng vốn không định đột phá Đan Hư cảnh.

Bởi vì nàng mới chỉ là Nguyên Hải Cảnh bậc mười hai, cách cực hạn tầng mười ba còn kém một bậc.

Nếu chưa tới cực hạn chính là đột phá, ngày sau chờ mình đột phá đến Đan Hư cảnh, hạn mức cao nhất sẽ giảm mạnh, sau này nàng sẽ yếu hơn rất nhiều!

Nhưng tình huống trước mắt khẩn cấp, nếu nàng không lựa chọn đột phá...

Chỉ sợ Tử Linh quả đã không giữ được nữa rồi!

"Xem ra nàng không có ý định giao...Cùng ra tay thôi!"

Bên kia cũng có một lão giả lộ vẻ mất kiên nhẫn, khí tức kinh khủng toàn thân hiển nhiên là bộc phát ra.

Nhưng ngay khi một đám cường giả Đan Hư chuẩn bị ra tay với Diệp Khuynh Thành.

Đột nhiên một tiếng cười lạnh chậm rãi truyền đến.

"Một đám lão gia hỏa sống hơn một ngàn năm liên thủ bắt nạt một tiểu cô nương hai mươi tuổi, không cảm thấy rất mất mặt sao?"

"Ai!?"

Nghe âm thanh đột nhiên truyền ra.

Tất cả cường giả Đan Hư cảnh lập tức nhướng mày.

La Phi Phàm cũng cả kinh.

Có ai to gan như vậy? Dám trào phúng bọn cường giả Đan Hư cảnh này, là đang chê mạng mình dài sao?

Diệp Khuynh Thành nghe được âm thanh này, vẻ mặt lập tức lộ ra kinh ngạc và mừng rỡ.

Mà ngay lúc mọi người lắc đầu tìm kiếm.

Ngay sau đó, một bóng người chậm rãi đạp không tiến tới.

"Là ngươi!"

"Cố Dương!?"

Sau khi nhìn rõ thân ảnh đạp không mà đến kia, thần sắc một đám cường giả Đan Hư cảnh lập tức ngưng tụ lại...

Người tới, thình lình chính là Cố Dương!

Theo chỉ dẫn của màn sáng, hắn thấy Diệp Khuynh Thành, thấy được cây Tử Linh Bảo Thụ sau lưng Diệp Khuynh Thành.

Tử Linh bảo thụ này hắn vẫn cảm thấy rất hứng thú.

Kết quả vừa chạy tới đã thấy một màn một đám cường giả Đan Hư cảnh liên thủ uy hiếp Diệp Khuynh Thành.

Cố Dương lắc mình một cái, chính là trực tiếp vượt qua một đám cường giả Đan Hư cảnh.

Trực tiếp xuất hiện bên cạnh Diệp Khuynh Thành.

Ánh mắt Diệp Khuynh Thành chăm chú nhìn Cố Dương, tâm tình vốn đang lo lắng lúc này không biết vì sao lại bình phục rất nhiều.

"Cố Dương, ngươi muốn vì nàng mà đối địch với chúng ta sao?"

"Cố Dương, nếu chúng ta hợp tác, Tử Linh quả kia, chúng ta có thể chia cho ngươi nửa quả!"

"Nếu như ngươi chọn đứng về phía Diệp Khuynh Thành thì đừng trách chúng ta không khách khí, ngay cả ngươi cũng đánh!"

Mấy tên cường giả Đan Hư cảnh thực lực cường hãn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong giọng nói tràn đầy vẻ uy hiếp dụ dỗ!

Lúc trước thực lực Cố Dương bày ra trước đó cực kỳ cường hãn ở bên ngoài bí cảnh.

Nếu Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành liên thủ, mặc dù không thể đánh bại bọn họ nhưng cũng sẽ tạo thành uy hiếp nhất định cho họ!

"Cố công tử, ngươi không cần để ý đến ta, rời đi trước đã, ta có thể ứng phó được!"

Thấy đám người kia bắt đầu dụ dỗ Cố Dương, gương mặt Diệp Khuynh Thành cũng biến đổi, kéo góc áo Cố Dương.

Cố Dương lại trực tiếp nắm chặt bàn tay mềm mại của Diệp Khuynh Thành.

"Đừng hoảng hốt, tin ta đi, ta có thể giải quyết được bọn họ."

Diệp Khuynh Thành thấy vậy nao nao, chợt nhìn tay mình và Cố Dương đang nắm.

Khuôn mặt xinh đẹp không khỏi hơi ửng đỏ.

"Ừm."

Nàng không nói gì nữa, mà khẽ trả lời một câu như là cô vợ nhỏ vậy.

Trong đám người.

La Phi Phàm nhìn thấy Cố Dương nắm tay Diệp Khuynh Thành, trong mắt lập tức bộc phát ra sự đố kị vô cùng mãnh liệt.

"Đáng chết!"

"Quá vô liêm sỉ!"

Hắn nghiến răng nghiến lợi, trong lòng đã bị phẫn nộ lấp đầy.

Nhưng hắn cũng hiểu rõ mình không phải đối thủ của Cố Dương.

Nhưng mà...

Tình huống hiện tại chưa chắc đã như vậy!

Nếu để mấy tên cường giả Đan Hư cảnh đỉnh cao ra tay với Cố Dương.

Nói không chừng mình còn có cơ hội!?

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Chợt lớn tiếng hô: "Cố Dương và Diệp Khuynh Thành cùng thuộc Huyền Điểu vương triều, khẳng định sẽ đứng về phía nàng

ta, nhanh chóng tập hợp lực lượng giết chết Cố Dương trước!"

"Chẳng lẽ các ngươi muốn sau này ra ngoài đối mặt với lửa giận của Huyền Điểu vương triều sao?!"

"Nếu các ngươi không ra tay, một lát nữa Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành liên thủ, các ngươi ngay cả một viên Tử Linh Quả cũng đừng hòng đoạt được!"

La Phi Phàm vừa nói ra lời này.

Lập tức trong mắt tất cả cường giả Đan Hư cảnh chung quanh bộc phát ra sát ý nồng đậm.

Tuy rằng lời này của La Phi Phàm nghe dường như là đang châm lửa.

Nhưng cũng đúng là đã nói ra được tâm khảm của bọn họ.

Nếu như thật sự để Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành liên thủ…

Nhưng ngay lúc bọn họ vô cùng động lòng, thậm chí chuẩn bị ra tay.

Sắc mặt La Phi Phàm cũng phát ra cuồng hỉ.

Không sai!

Lập tức động thủ!

Tốt nhất là đánh lưỡng bại câu thương, như vậy...

Mình sẽ có cơ hội thừa dịp vắng vẻ mà xông vào!

Nhưng ngay khi hắn bắt đầu tưởng tượng ra,

Đột nhiên, một đạo kiếm ý đáng sợ vượt qua vô số người.

Trực tiếp xuất hiện trước mặt La Phi Phàm.

Sau đó xì một tiếng!

Một cái đầu trực tiếp bay lên bầu trời.

La Phi Phàm, vẫn lạc!

Ừng ực ùng ục!

Đầu La Phi Phàm lăn trên mặt đất.

Trên mặt hắn vẫn còn lưu lại một tia mừng rỡ.

Hiển nhiên là hoàn toàn không ngờ rằng hắn lại đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

Một đám cường giả Đan Hư cảnh chung quanh cũng trừng mắt nhìn thẳng.

Cả đám nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng kiếm khí truyền đến.

Lại thấy Cố Dương chậm rãi thu hồi ngón tay.

"Ồn ào vô cùng."

Cố Dương lạnh lùng mở miệng.

"Cố Dương, xem ra ngươi muốn đứng về phía Diệp Khuynh Thành bên kia rồi!"

"Đã như vậy đừng trách chúng ta xuất thủ tàn nhẫn!"

"Hôm nay, không giao ra Tử Linh quả thì đừng hòng rời khỏi nơi này!"

Lập tức, mấy tên cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong chung quanh trực tiếp bộc phát ra Bản Mệnh Nguyên Đan của mình.

Tản mát uy áp ra vô cùng kinh khủng, trấn áp về phía Cố Dương.

"Các ngươi cũng xứng à?"

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Một tiếng ầm vang.

Uy áp đập vào mặt kia trực tiếp bị chấn nát!

"Ngươi muốn chết!"

"Đồng loạt ra tay, tiêu diệt tên tiểu tử đầy cuồng vọng này!"

"Tốt! Lão tử đã sớm không vừa mắt với hắn! Chẳng qua là thiên tư hơi mạnh, liền càn rỡ đến mức này!"

"Ta muốn cho hắn biết, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"

Cố Dương vừa nói ra lời này, tất cả cường giả Đan Hư cảnh lập tức lộ vẻ tức giận.

Sau đó là không chút do dự, nhao nhao tế ra bản mệnh nguyên đan của mình.

Mỗi người thi triển thủ đoạn, trấn áp về phía Cố Dương!

Hơn mười vị cường giả Đan Hư liên hợp ra tay, công kích khủng bố phóng ra kia nghiễm nhiên là vượt qua phạm trù Đan Hư cảnh.

Vô số hào quang hội tụ hình thành một thế công vô cùng kinh khủng.

Không gian rung động.

Những cây bụi gai gần đó tức thì từ mặt đất mọc lên, rồi bị cuốn vào trong đó.

Càng thêm sắc bén!

Ngay khoảnh khắc sau.

Sát chiêu vô cùng kinh khủng chính là trực tiếp tuôn về phía Cố Dương!

Thấy vậy, khuôn mặt Diệp Khuynh Thành cũng không nhịn được tái nhợt.

Lực lượng kinh khủng như thế, nghiễm nhiên vượt xa Đan Hư cảnh, Cố Dương thật sự có thể ngăn trở sao?

Nàng theo bản năng nhìn về bên mặt Cố Dương.

Phát hiện thần sắc Cố Dương lúc này vẫn bình thản như nước.

Ánh mắt nhìn về phía đám cường giả Đan Hư có vẻ vô cùng lạnh nhạt.

Thấy cảnh này, không biết vì sao, Diệp Khuynh Thành phát hiện tâm trạng của mình bỗng trở nên bình tĩnh lại.

Cũng chính là thời khắc này.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một tia khinh thường.

Sau đó tay phải chậm rãi nâng lên.

Thi triển một cách hờ hững!

Leng keng... Leng keng...!

Khoảnh khắc vung quyền.

Từng đạo tiếng đinh tai nhức óc phá không liên miên không

dứt truyền đến.

Phong vân cuộn trào, đại địa rung động!

Ngay sau đó, có vô số tiếng long ngâm hùng hậu không gì sánh được truyền đến.

Vô số âm thanh rồng ngâm hội tụ lại, có vẻ vô cùng thần thánh mà uy nghiêm!

Chứng kiến một màn này.

Toàn bộ Đan Hư cảnh đều không nhịn được trừng lớn hai mắt.

"Đây là..."

"Lực lượng trăm rồng!?"

"Tên này lại còn luyện thể? Hơn nữa thể phách lại khủng bố như vậy!?"

Từng đợt âm thanh kinh hãi truyền đến.

Tuy rằng Cố Dương thanh danh vang xa tam đại vương triều.

Nhưng cũng bởi vì thiên phú kiếm đạo Cố Dương biểu hiện ra quá mức yêu nghiệt.

Cho nên trong quá trình truyền bá, cũng không đề cập đến chuyện luyện thể này.

Cho nên mọi người biết được, đa số đều là trình độ kiếm đạo yêu nghiệt của Cố Dương, tam đại vương triều không ai có thể so sánh!

Cho nên...

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng.

Cố Dương thế mà còn luyện thể, thậm chí lực lượng đạt đến lực lượng trăm rồng!

Lực lượng kinh khủng như thế, nếu là đơn độc đụng vào một quyền này, đại bộ phận trong bọn họ đều không có khả năng chống đỡ được!

Việc này không khỏi khiến sắc mặt bọn họ thay đổi.

Nhưng cũng may bây giờ bọn họ đồng loạt ra tay, cũng chưa chắc sợ hãi Bách Long chi lực của Cố Dương.

Diệp Khuynh Thành thấy được một màn như vậy, nhịn không được hít sâu một hơi.

Lực lượng của Cố Dương thế mà lại tăng vọt nhiều như vậy?!

Thực sự là một quái vật!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm này của Cố Dương rất nhanh đã va chạm với ánh sáng hội tụ phát ra từ một kích toàn lực của hơn mười cường giả Đan Hư cảnh kia!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ mạnh kịch liệt vang lên, cuồng bạo bùng nổ ra tầng tầng lớp lớp.

Thời khắc này, mặt đất nứt toác.

Rừng bụi gai ban đầu cũng trực tiếp bị phá hủy!

Lực lượng kinh khủng không ngừng lan tràn ra.

Lần đụng nhau này vậy mà bất phân cao thấp!

Chứng kiến một màn này.

Mấy tên cường giả Đan Hư cảnh đứng đầu cũng nhịn không được hít một ngụm khí lạnh.

Thể phách của Cố Dương thế mà lại biến thái như vậy??

Chẳng qua bọn họ cũng phát hiện, mặc dù một quyền này của Cố Dương chặn thế công của bọn họ, nhưng rõ ràng, Cố Dương vẫn đang ở thế hạ phong.

Nghĩ đến đây.

Bọn họ lập tức hô to: "Mọi người tiếp tục ra tay, đừng tiếp tục ẩn giấu thực lực, có thuốc cắn thuốc, có bí pháp sử dụng bí pháp, chắc chắn trên người Cố Dương này có không ít tài nguyên, giết hắn rồi, chúng ta sẽ kiếm được rất nhiều thứ!"

Nghe bọn họ gầm lên như vậy.

Lập tức tâm tình của toàn bộ cường giả Đan Hư cảnh sục sôi vô cùng.

Dồn dập thi triển lá bài tẩy của mình.

Cắn thuốc thì cắn thuốc.

Bí pháp sử dụng cũng không chút do dự!

Cũng giống như lời mấy vị cường giả đứng đầu Đan Hư cảnh nói.

Một khi có thể giết được Cố Dương, Diệp Khuynh Thành kia, chắc chắn nàng ta cũng không phải đối thủ của bọn họ.

Nói không chừng, còn có thể hảo hảo hưởng thụ một phen!

Nghĩ đến đây, bọn họ lại càng thêm kích động.

Từng luồng lực oanh kích mạnh mẽ lại ùa vào trong luồng hào quang kia.

Khiến cho trên đó càng toát ra ánh sáng càng thêm mãnh liệt.

Nhất thời, nắm đấm Cố Dương co lại một chút.

"Ha ha ha! Không đỡ nổi chứ?"

"Ngươi không phải rất yêu nghiệt sao? Bây giờ còn không phải là bị bọn ta bắt nạt sao?"

"Chỉ như vậy mà muốn ngăn cản chúng ta? Nằm mơ!"

Một ít Đan Hư cảnh tương đối yếu, nhất thời bộc phát ra một hồi tiếng trào phúng.

Về phần mấy tên cường giả Đan Hư cảnh đỉnh cao, tất nhiên sẽ không ngu xuẩn như thế.

Ánh mắt bọn hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cố Dương là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều hiện giờ, nếu nói không có át chủ bài gì, vậy bọn họ không thể tin được.

Chỉ còn xem lá bài tẩy này của Cố Dương có thể rung chuyển một kích toàn lực của bọn họ hay không thôi!

Nghe tiếng trào phúng xung quanh.

Trên mặt Cố Dương cũng lộ ra một tia cười lạnh.

"Chẳng qua chỉ là khởi động thân thể mà thôi, các ngươi tưởng thật sao?"

Chương 307 - Phục Ma Long Tượng Quyền, Uy lực quyền pháp cấp Vương , Diệp Khuynh Thành kinh ngạc (2)

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong ánh mắt Cố Dương lập tức hiện ra một vệt bén nhọn.

Ngay sau đó, lại một tiếng long ngâm khác đột nhiên truyền đến.

Nhưng lần này trong tiếng rồng ngâm lại xen lẫn một tia tiếng voi trầm trọng.

Hai loại âm thanh này xen lẫn cùng một chỗ, tản mát ra một cỗ khí tức cổ xưa.

"Phục Ma Long Tượng Quyền!"

Cố Dương khẽ quát một tiếng.

Trong tay nhất thời bộc phát ra kim quang sáng chói.

Sau đó...

Trong ánh mắt kinh hãi của hơn mười Đan Hư cảnh.

Cố Dương Dương đánh một quyền trực tiếp khiến hào quang kia trực tiếp nổ nát!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, tất cả Đan Hư cảnh miệng phun máu tươi, có người sắc mặt trắng bệch.

Bọn hắn vô cùng hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Nhìn quyền kình khủng bố kia không giảm, thẳng hướng bọn hắn mà đến.

"Sao... Sao có thể!?"

"Đây là quyền pháp gì, tại sao lại khủng bố như vậy!"

"Điều này không có khả năng!"

"Đây không phải quyền pháp thiên cấp, chẳng lẽ là Vương..."

Trong miệng bọn họ nỉ non, trong ánh mắt lộ ra tuyệt vọng.

Lời còn chưa nói hết.

Quyền kình khủng bố đến cực điểm kia trực tiếp nuốt chửng tất cả mọi người!

Từng đạo huyết vụ nổ tung trên không trung.

Chỉ có ba gã cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong kia dùng lá bài tẩy bảo mệnh miễn cưỡng sống sót.

Nhưng toàn thân bọn hắn đã rách mướp, hơi thở cực kỳ yếu ớt.

Chỉ còn lại một hơi thoi thóp, chỉ còn lại một hơi thở.

Ba gã cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong nằm ngang trên mặt đất.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy hoảng sợ cùng sợ hãi.

Biến thái!

Tên Cố Dương này tuyệt đối là biến thái!

Tại sao hắn ta lại có được sức mạnh kinh khủng như vậy?!

Hơn nữa quyền pháp rõ ràng đã vượt qua ngưỡng cửa Thiên cấp!

Chí ít cũng là quyền pháp cấp ngụy Vương!

Hơn nữa còn tu luyện đến cảnh giới ngụy Vương cấp bậc viên mãn!

Đối với ba người này, Cố Dương tự nhiên cũng không có ý lưu tình.

Một quyền xông lên trực tiếp đánh chết ba người bọn họ.

Trữ vật giới chỉ cùng tài nguyên khác đều thu vào trong túi.

Một bên khác, Diệp Khuynh Thành lại triệt để ngây người tại chỗ.

Lúc trước Cố Dương bộc phát ra lực lượng trăm con rồng, nàng đã bị chấn kinh, đến hôm nay Cố Dương thế mà sử dụng một môn quyền pháp siêu việt thiên cấp.

Hơn nữa môn quyền pháp này, nàng nhìn rất quen mắt, rõ ràng là Cố Dương lúc trước sử dụng nhưng hai lúc này lại có khác biệt rõ ràng.

Môn quyền pháp bây giờ... hiển nhiên là càng thêm cường hãn!

Trước đó, nàng hiểu rõ toàn bộ công pháp và vũ kỹ của bản thân Cố Dương, đều là tự mình sáng tạo!

Khi đó Cố Dương cũng đã tự sáng tạo ra Thiên cấp cực phẩm

kiếm pháp.

Mà bây giờ.

Chỉ sợ Cố Dương lúc trước đã sửa chữa lại quyền pháp Thiên cấp trung cấp rồi!

Bây giờ quyền pháp này chắc chắn đã vượt qua Thiên cấp.

Nghĩ đến đây.

Diệp Khuynh Thành nhịn không được nhẹ giọng hỏi: "Cố công tử, quyền pháp mà ngươi vừa thi triển là cấp độ gì?"

Nghe Diệp Khuynh Thành hỏi vậy.

Cố Dương mỉm cười, khoát tay: "Chỉ là cấp Vương mà thôi."

"Vương... Cấp Vương, mà thôi?"

Diệp Khuynh Thành lập tức càng thêm choáng váng.

Trong lòng nàng suy đoán chỉ là cấp Nguỵ Vương.

Lại không ngờ rằng...

Vậy mà lại là cấp Vương!

Quyền pháp cấp Vương!

Hơn nữa còn tu luyện quyền pháp cấp Vương đến viên mãn.

Cố Dương thế mà còn nói chỉ là cấp Vương mà thôi, nhưng Cố Dương đích xác có tư cách nói như vậy.

Ai bảo hắn biến thái như vậy chứ?!

Nói thật, Diệp Khuynh Thành đã là đang hết sức tưởng tượng sự yêu nghiệt của Cố Dương rồi.

Nhưng hiện tại xem ra nàng dường như đã đánh giá thấp ngộ tính khủng bố của Cố Dương!

Lúc này mới qua bao lâu?

Thiên cấp trung phẩm quyền pháp đã được cải tiến đến cấp Vương.

Quyền pháp còn như thế, vậy kiếm pháp Cố Dương tinh thông thì sao?

Chẳng phải là càng khoa trương hơn sao?

Diệp Khuynh Thành cũng không tiếp xúc được với võ kỹ và công pháp cấp Vương.

Cho nên cũng không biết trên cấp Vương... phân chia như thế nào.

Cho nên...

Nàng cũng không thể tưởng tượng ra.

Kiếm pháp của Cố Dương hiện giờ sẽ khủng bố đến cỡ nào!

Sau đó Cố Dương cũng bắt đầu quét dọn chiến trường.

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành liền lấy ra hai quả Tử Linh quả đã chín muồi từ trong nhẫn trữ vật.

"Cố Dương, hai quả Tử Linh quả này cho ngươi dùng đi, ta chỉ dùng một viên này liền đủ."

Nói xong, nàng đi đến bên người Cố Dương, đưa hai quả Tử Linh cho hắn.

"Nếu ngươi muốn đột phá Nguyên Hải cảnh tầng mười ba mà nói, một quả Tử Linh quả là không đủ."

"Đối với ta, hai quả Tử Linh cũng không đủ, cho nên... ngươi tự cầm lấy đi."

Cố Dương mỉm cười nói.

"Nhưng Cố công tử đã giúp ta việc lớn như vậy, ta cũng không thể không làm gì."

Nghe Cố Dương nói như vậy, khuôn mặt Diệp Khuynh Thành nhất thời đỏ lên.

"Vậy nếu không, chúng ta kết làm đạo lữ được không?"

Cố Dương mỉm cười trêu ghẹo nói.

Ai biết hắn vừa nói ra lời này.

Bên kia Diệp Khuynh Thành lập tức lên tiếng.

"Được nha!"

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành giờ phút này đỏ bừng lên.

Nhưng vẫn ngẩng đầu lên, một đôi mắt đẹp vẫn nhìn chằm chằm vào mắt Cố Dương.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng hơi sửng sốt.

Ta chỉ đùa một chút thôi sao lại diễn biến thành cục diện như thế này?

Chuyện này...

Từ chối?

Nói giỡn, thiên phú, dung mạo tư sắc của Diệp Khuynh Thành đều là hàng đầu, hơn nữa ở chung một phen hắn cũng rất có hảo

cảm với Diệp Khuynh Thành.

Cứ thế cự tuyệt, đó còn là nam nhân sao?

"Cố công tử, ngươi cũng không thể đổi ý!"

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy Cố Dương sững sờ, lập tức đứng dậy tiến đến bên người Cố Dương.

Hai chân khẽ nhón lên.

Một làn gió thơm truyền đến.

Sau đó, nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành đỏ bừng lui về phía sau vài bước.

"Cứ quyết định như vậy đi, sau này ta sẽ là đạo lữ của ngươi. Cố công. Cố lang!"

Diệp Khuynh Thành quả thật to gan, ngang tài ngang sức với Sở Linh Nhi.

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương tự nhiên cũng không có khả năng cự tuyệt.

Cứ thuận nước đẩy thuyền như vậy.

Hắn ôm Diệp Khuynh Thành vào lòng.

Diệp Khuynh Thành cũng xấu hổ đỏ mặt dựa vào lồng ngực rộng rãi của Cố Dương.

"Cố lang, đoán chừng không bao lâu nữa truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh sẽ xuất thế, chúng ta một mực bế quan sao?"

Diệp Khuynh Thành chậm rãi nói.

Tuy nói là như vậy, nhưng hai tay nàng vẫn ôm thật chặt Cố Dương.

"Nói như vậy, đích xác là không thể tiếp tục nữa rồi."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Mặc dù hắn rất hưởng thụ, thế nhưng cũng không thể từ bỏ truyền thừa.

"Ừm, vậy chúng ta cùng đi."

Diệp Khuynh Thành gật đầu, buông tay ra, nhìn Cố Dương với vẻ mặt nghiêm nghị.

"Ngươi đi trước đi, ta còn có chút việc muốn xử lý, lập tức sẽ tới ngay."

Cố Dương lắc đầu nói.

Nghe vậy, ánh mắt Diệp Khuynh Thành nhất thời lộ ra một tia không nỡ.

Nhưng nàng cũng không có kiểu cách gì, liền gật đầu.

"Được, vậy Cố lang ngươi cẩn thận một chút, ta ở phía trước chờ ngươi!"

"Ừm."

Nói xong, Diệp Khuynh Thành lại mổ một cái trên mặt Cố Dương, sau đó mới cảm thấy mỹ mãn rời đi.

"Thật sự là tuyệt vời."

Cố Dương nhìn bóng lưng xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành dần dần xa.

Cũng không nhịn được phát ra một tiếng cảm khái.

Nhưng hắn chợt thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía đại thụ che trời này.

Tử Linh bảo thụ.

Bình thường mà nói, cho dù có người muốn dời vật khổng lồ này ra khỏi bí cảnh thì trên cơ bản cũng không thể làm được.

Dù sao thì Tử Linh Bảo Thụ thật sự quá lớn.

Thế cho nên không có nhẫn trữ vật nào có thể chứa được.

Hơn nữa cho dù có thể chứa đủ, cũng không cách nào duy trì sự sống của nó.

Cho nên nhiều nhất cũng chỉ hái một quả.

Quả cây hôm nay đã được hái xong, đối với những người còn lại mà nói, tất nhiên là không có bất kỳ giá trị gì.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói.

Vậy giá trị sẽ càng cao.

Cố Dương ánh mắt ngưng trọng nhìn Tử Linh bảo thụ trước mắt.

Đang chuẩn bị đưa tay sửa đổi.

Nhưng động tác của hắn ta hơi ngừng lại.

"Theo phương châm ổn thỏa, hay là trước tiên nhìn một chút tình hình đã."

Cố Dương suy tư một chút.

Ánh mắt chợt ngưng tụ.

Trực tiếp nhìn thẳng số mệnh cây Tử Linh bảo thụ này.

Trong nháy mắt, một chuỗi lớn tin tức chính là đập vào mi mắt.

Cố Dương liếc mắt nhìn qua.

Thần sắc có chút cả kinh.

"Tuổi thọ vậy mà chỉ còn lại có một vạn năm?"

"Cây Tử Linh bảo thụ này không ngờ đã già đến vậy rồi sao?"

Từ trong số mệnh của Tử Linh bảo thụ, Cố Dương tự nhiên nhìn ra niên đại của cây Tử Linh bảo thụ này.

Đã trưởng thành mấy vạn năm.

Mà hôm nay, nó chỉ còn lại vạn năm tuổi thọ cuối cùng.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi lộ vẻ tiếc nuối.

Hắn còn định trực tiếp sửa chữa mười vạn năm, sau đó thu hoạch một đống lớn Tử Linh quả niên đại cực cao đây?

Bây giờ xem ra lại không làm được điều này.

Chẳng qua cũng ảnh hưởng không lớn.

Dù sao chờ sửa chữa xong, trái cây kết ra lại sửa lại một phen.

Kết quả cũng giống như vậy!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi mỉm cười.

Hắn ta thò tay ra trực tiếp đặt lên cây đại thụ che trời này.

Rồi sau đó tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi Tử Linh Bảo Thụ, thời gian là... Vạn năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa thành công.

Cây đại thụ chọc trời này phảng phất như bắt đầu gia tốc, từ cành lá xum xuê chậm rãi biến thành khô héo.

Sau đó lại giành được tân sinh.

Ngay sau đó, từng quả Tử Linh mới mọc cũng treo trên cành cây.

Cứ như thế lặp đi lặp lại.

Vào giờ phút này, một vạn năm thời gian dường như trong nháy mắt đã trôi qua.

Cuối cùng.

Tử Linh Bảo Thụ đã đến điểm cuối của tuổi thọ.

Lá cây của nó đã biến thành màu vàng úa.

Trên nhánh cây buông xuống mấy chục quả Tử Linh.

Có Tử Linh quả hết sức sung mãn, ẩn chứa lực lượng cực kỳ dày đặc.

Có cái lại là tương đối đơn bạc.

Thấy vậy.

Cố Dương cũng trực tiếp hái xuống mấy chục quả Tử Linh này.

Trong đó niên đại khác nhau.

Ngàn năm, cũng có một quả gần vạn năm!

Cũng có quả vừa mới sinh trưởng ra, chẳng qua trăm năm.

"Coi như không tệ."

Đối với việc này, Cố Dương cũng hài lòng gật đầu nhẹ.

Hắn lại lợi dụng khả năng nhìn thẳng số mệnh nhìn thoáng qua những Tử Linh quả này.

Ánh mắt hắn lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Lúc này hắn mới phát hiện, hoá ra Tử Linh Quả này coi như dùng, cũng phải xem tu vi.

Nếu là Đan Hư cảnh trở xuống phục dụng Tử Linh quả vạn năm, đó cũng là độc dược có thể so với độc tính mạnh nhất!

Một khi sử dụng sẽ bạo thể mà chết!

Đan Hư cảnh trở xuống, chỉ có thể phục dụng Tử Linh quả ngàn năm.

"Lại còn có loại chuyện này."

"Nhưng những người kia dường như cũng không biết chuyện này?"

Cố Dương không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng trên thực tế Tử Linh quả cực kỳ hiếm thấy.

Thông thường gặp cũng đều là Tử Linh quả mới vừa thành thục.

Trăm năm tuổi đều cực kỳ thưa thớt.

Ngàn năm khó gặp, chớ nói chi là vạn năm.

Loại Tử Linh Quả cấp bậc vạn năm này...

Đừng nói Đan Hư cảnh, cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh cũng chưa chắc gặp được một lần.

Nhưng Cố Dương vẫn là hết sức hài lòng.

Hắn thu mấy chục quả này vào trong túi.

Sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua đại thụ chọc trời chậm rãi điêu tàn kia, không khỏi thở dài một hơi đáng tiếc.

Nếu có thể đem cây Tử Linh bảo thụ này mang đi, vậy khả năng khống chế sẽ lớn lắm.

Không có thọ mệnh cũng không sao.

Mình còn có thể sửa đổi.

Nhưng trước mắt hắn không thể nào lôi con hàng lớn như vậy đi được.

Nhưng Cố Dương cũng không quá để ý, mặc dù không có biện pháp mang đi, nhưng mang đi một cành cây khô thì vẫn có thể, về sau có thể bồi dưỡng được hay không thì phải xem vận khí.

Đúng lúc này, phía xa xa có tiếng náo động kịch liệt truyền tới.

Hiển nhiên, truyền thừa do vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia lưu lại, đã xuất thế rồi!

Một mảnh đất trống rộng lớn.

Lúc này lại đứng đấy không ít cường giả Đan Hư cảnh.

Trên bầu trời.

Từng cảnh tượng kỳ dị không ngừng hiện ra.

Mây trên trời nhấp nháy.

Một đạo Thất Thải Huyền Điểu thình lình từ trong tầng mây lao ra.

Chợt xông lên phía trên mặt đất.

Nhìn thấy vậy.

Tất cả mọi người chung quanh đều biến sắc, vội vàng lui lại!

Sau một khắc, Thất Thải Huyền Điểu trực tiếp rơi vào trên đất trống.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Như thể là một loại chìa khóa nào đó.

Mặt đất bắt đầu rung chuyển.

Đất đai vỡ tan.

Một cái sừng nhọn đen kịt rõ ràng chui ra từ lòng đất.

Tất cả mọi người không khỏi mở to hai mắt nhìn một màn này.

"Đây... là thủ bút của cường giả Vũ Hóa cảnh sao?"

"Đúng là quá xa hoa!"

"Đây là... một tòa đại điện xa hoa sao?"

Khi dị tượng tản đi, một tòa đại điện xa hoa mà khổng lồ đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Bất ngờ xuất hiện trước mặt mọi người.

Ánh mắt mọi người nhìn chăm chú vào đại điện xa hoa trước mặt, thần sắc lộ vẻ chờ mong.

Chính là truyền thừa của vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia lưu lại sao?

Mà ngay khi đại điện vừa mới xuất hiện.

Bên kia.

Cố Dương cũng vừa mới chạy tới phụ cận.

Diệp Khuynh Thành cũng bất ngờ đứng đây chờ đợi.

"Cố lang, ngươi đã đến rồi."

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy Cố Dương đến, lập tức trên khuôn mặt xinh đẹp lộ ra vẻ mừng rỡ.

"Ồ, đây chính là truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh sao?"

Cố Dương khẽ gật đầu, ngay lập tức mặt không khỏi lộ vẻ hiếu kỳ nhìn về phía đại điện xa hoa đen kịt cách đó không xa.

Ánh mắt hắn lóe lên tia sáng.

"Ừm, bọn họ đều tiến vào rồi, chúng ta cũng đi chứ?"

Diệp Khuynh Thành khẽ gật đầu, chợt hỏi.

Cố Dương cũng gật đầu, chợt cùng Diệp Khuynh Thành tiến lên.

Mà lúc này, trong mắt cường giả Đan Hư cảnh chung quanh tràn đầy chờ mong và tham lam, không chút do dự tiến vào trong đại điện màu đen xa hoa kia.

Bên trong đại điện.

Trên cơ bản tất cả người đi vào Cực Hoang Vực đều tụ tập tại đây, tiến vào trong đó.

Vì vậy cũng là sóng người ồ ạt.

Không gian trong đại điện rất lớn.

Ít nhất có thể chứa được mấy vạn người!

Hơn nữa không chen chúc chút nào!

"Đây là đại điện truyền thừa do cường giả Vũ Hóa cảnh lưu lại sao?"

"Phải làm thế nào mới có thể thu được truyền thừa của vị cường giả kia đây?"

Có người lộ vẻ nghi hoặc, khó hiểu đánh giá bốn phía.

Trong đại điện to lớn này.

Tất cả mọi người đều đứng ở cửa.

Trước mặt bọn hắn là một vạch dài màu vàng.

Cũng ngăn tất cả mọi người ở bên ngoài.

Mà đối diện lại có một cánh cửa màu xanh.

"Chắc là phải đi vào bên trong chứ?"

Một tên thiên kiêu trẻ tuổi Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong lập tức lộ vẻ mặt chờ mong, cầm một thanh đại đao trực tiếp bước qua sợi dây vàng, đi thẳng tới trước mặt.

Trong nháy mắt khi hắn bước vào dây vàng.

Lập tức cảm giác được hoàn cảnh xung quanh phát sinh biến hóa.

Cùng lúc đó, trong nháy mắt một luồng khí tức cực kỳ kinh khủng đã khóa chặt được hắn!

Rồi sau đó, còn không đợi hắn kịp phản ứng.

Một đòn công kích mãnh liệt trực tiếp rơi xuống trước mặt hắn.

"Không tốt!"

Nhìn đến đây, thiên kiêu trẻ tuổi kia lập tức biến sắc, vội vàng thôi động chân nguyên ngăn cản.

Kết quả là trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Phịch một tiếng nện thẳng vào mặt tường kiên cố của đại điện.

Phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa.

Mà đám cường giả Đan Hư cảnh chung quanh thấy vậy, thần sắc không khỏi ngưng tụ.

"Vừa ra tay, hình như là một hư ảnh Đan Hư cảnh?"

"Cho nên phải giải quyết xong hư ảnh Đan Hư cảnh mới có thể tiếp tục đi tới?"

Nghĩ đến đây, có một tên cường giả Đan Hư cảnh chính là không nhịn được cũng nhấc chân vọt vào.

Kết quả còn chưa quá một giây.

Tên cường giả Đan Hư cảnh kia cũng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Mà lần này...

Vậy mà thực lực đạo hư ảnh kia xuất thủ lại càng thêm cường hãn!

"Không đúng! Hư ảnh kia là căn cứ vào tu vi người xâm nhập mà tính".

"Hơn nữa nhìn tình huống này... Chỉ sợ đây mới chỉ là cửa thứ nhất mà thôi!"

Có người rất nhanh đã nhìn ra ảo diệu trong đó.

Nhất thời thần sắc khó coi nói.

Nghe hắn nói vậy.

Vài lão quái vật Đan Hư cảnh đỉnh phong nhất thời sắc mặt biến hóa khó coi.

Dựa theo tu vi tính toán... Vậy chẳng phải là nói hư ảnh bọn hắn sẽ gặp phải, sẽ là cấp bậc Sinh Tử cảnh hay sao?

Mà đúng lúc này, Kiếm Trần vẫn luôn quan sát ở một bên giờ phút này lại không chút do dự, trực tiếp đi thẳng về phía trước.

Đạp qua đường vạch vàng.

Ngay lập tức, một đạo khí tức kinh khủng bộc phát ra.

Thấy vậy, thần sắc Kiếm Trần lại không thay đổi, nâng trường kiếm trong tay lên chém ra một kiếm!

Kiếm khí kinh khủng trực tiếp chém đạo khí tức kia thành hai đoạn!

Cùng lúc đó.

Hư ảnh trực tiếp biến mất ở trước mặt Kiếm Trần.

Chỉ là còn không đợi mọi người vui mừng, Kiếm Trần mới đi chưa được mấy bước, lại có một hư ảnh hiện ra.

Mà bên kia.

Sở Thần Tiêu cùng với mấy thiên kiêu Đại Vương triều khác đều không nhịn được mong đợi trong lòng, nhao nhao bước vào trong đó, bắt đầu tự mình vượt ải.

Thần sắc mấy tên cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong kia cũng ngưng tụ, không do dự, nhao nhao tiến lên.

Quả nhiên, thực lực hư ảnh bọn họ gặp phải cường hãn hơn xa những người khác.

Người kém nhất cũng là Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong!

Nhưng còn chưa gặp Sinh Tử cảnh.

Điều này cũng làm cho bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

Những cường giả Đan Hư cảnh khác thấy vậy, không chút do dự bắt đầu vượt ải.

Chỉ có điều độ khó cửa thứ nhất cũng đã phi thường cao.

Cho nên có một bộ phận rất lớn trực tiếp bị cửa thứ nhất quét ra.

Chẳng qua một đám thiên kiêu đến từ Tam Đại Vương Triều lại hữu kinh vô hiểm thành công thông qua cửa thứ nhất, thậm chí qua cửa thứ hai.

Phốc phốc phốc phốc!

Lại có vài bóng người trực tiếp bị đánh bay ra.

Trên mặt bọn họ lộ vẻ hoảng sợ và bất đắc dĩ.

"Đối thủ này mạnh quá rồi?"

"Ta mới là Đan Hư cảnh tầng một, hư ảnh sắp xếp cho ta là Đan Hư cảnh tầng ba, vậy đánh như thế nào?"

"Oa, thực sự là biến thái mà!"

"Xem ra truyền nhân tên cường giả Vũ Hóa cảnh đã chết này muốn tìm kiếm, cũng là tương đối coi trọng thiên tư."

"Hízz, vậy chẳng phải là "

Trong lúc thảo luận, không ít người biến sắc.

Nếu mà xem thiên tư.

Đấy chẳng phải là nói...

Mà ngay lúc bọn họ suy nghĩ.

Hai đạo thân ảnh một nam một nữ xuất hiện trong đại điện.

Hiển nhiên chính là Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành vừa mới đến.

Nhìn thấy hai người đến.

Trong ánh mắt của những Đan Hư cảnh chung quanh kia lập tức lộ ra một tia kiêng kị cùng với... ghen ghét!

Thiên tư của Cố Dương kia đều rõ như ban ngày.

Hiện giờ thiết lập cửa ải truyền thừa này rõ ràng là vì sàng lọc thiên kiêu!

Như vậy chẳng phải là nói Cố Dương tất nhiên có thể nắm giữ truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh lưu lại?

Nhưng cũng có một số người ánh mắt lập loè hào quang.

"Cũng không nhất định, tuy thiên kiêu khác thiên tư kém hơn

Cố Dương một chút, nhưng định nghĩa của vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia về thiên kiêu chưa chắc sẽ rất cao, nói không chừng những thiên kiêu khác cũng có cơ hội?"

Nhưng ý nghĩ này của hắn vừa mới xuất hiện.

Một bóng người liền hét thảm một tiếng rồi bay ngược ra ngoài.

Mọi người ngưng thần nhìn lại.

Trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Người kia chính là một lão quái vật Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong!

Giờ phút này, trước ngực hắn xuất hiện một vết thương máu.

Máu tươi chảy ra ồ ạt, rõ ràng là hắn đã bị trọng thương!

"Sinh Tử cảnh..."

Trên mặt lão quái vật lộ ra vẻ hoảng sợ.

Thấy vậy, mọi người nhịn không được mà hít một hơi khí lạnh.

Vậy mà thật sự có thể gặp được hư ảnh Sinh Tử cảnh sao?

Như này làm sao thông qua?

Ngay sau đó, lại mấy tên Đan Hư cảnh đỉnh phong bị đánh bay.

Bọn họ cũng giống như lão quái vật lúc trước.

Đã gặp phải hư ảnh Sinh Tử cảnh.

Bọn họ tất nhiên không địch lại, bị một chiêu trực tiếp miểu

sát!

Không hề có lực hoàn thủ!

Cửa ải thứ chín.

Đây là cửa ải ngăn cản lại bọn họ.

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía bên kia.

Nơi đó, Sở Thần Tiêu và Kiếm Trần những thiên kiêu vương triều này đang không ngừng tiến về phía trước.

Bọn họ đã phi thường tới gần cánh cửa màu xanh kia.

Khoảng cách ước chừng còn 300 mét.

Nhưng giờ phút này hư ảnh ngăn trước bọn họ hiển nhiên đã đạt đến cấp bậc Đan Hư cảnh hậu kỳ bình thường!

Loại cấp bậc này đối với bọn họ mà nói cũng rất khó ngăn cản!

Mấy người này đều phi thường cố hết sức ứng phó.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng một mực vây xem đến hiện tại.

Đại khái hiểu được tình huống.

"Cố lang, xem ra bọn họ không có năng lực cạnh tranh truyền thừa với chàng đâu."

Diệp Khuynh Thành mỉm cười nói.

Nghe đến đây, Cố Dương hơi dừng lại.

Nghi hoặc nhìn Diệp Khuynh Thành.

"Ngươi không vượt ải sao?"

Diệp Khuynh Thành khẽ lắc đầu.

Khuôn mặt xinh đẹp lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Cho dù ta vượt ải, cũng khẳng định cướp không lại ngươi."

"Đây là truyền thừa của ngươi."

Diệp Khuynh Thành cũng nhìn nhận rất thoáng.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi khẽ cười một tiếng.

Hình ảnh hắn nhìn thấy trong vận mệnh.

Truyền thừa Vũ Hóa Cảnh chắc chắn sẽ thuộc về Diệp Khuynh Thành.

Bản thân hắn đối với truyền thừa này không có chút hứng thú.

Chẳng qua lại có thể mượn cơ hội này phát huy một chút, sửa đổi tu vi hợp lý.

Về phần truyền thừa, hắn không thấy hứng thú, sau khi lấy được trực tiếp đưa cho Diệp Khuynh Thành là được.

Đối đãi nữ nhân của mình, hắn tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt chút nào.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không chần chờ nữa.

Hắn chợt nhảy lên một cái, trực tiếp xông qua sợi dây màu vàng, hướng về phía cánh cửa màu xanh kia mà đi.

"Cố Dương bắt đầu xông cửa ải."

"Ủa? Diệp Khuynh Thành không xông vào sao?"

"Còn nhìn không ra sao? Bọn họ rõ ràng là ở với nhau, thật sự là hâm mộ Cố Dương mà."

"Không biết Cố Dương có lấy được truyền thừa hay không?"

Nhìn thấy Cố Dương tiến lên.

Tất cả mọi người chung quanh đều chấn động tinh thần, nhao nhao lộ vẻ chờ mong nhìn lại.

Mà những lão quái Đan Hư cảnh đỉnh phong thất bại, giờ phút này ánh mắt cũng ngưng tụ.

Ánh mắt nhìn chăm chú trên người Cố Dương.

Rất nhanh.

Cố Dương chính là gặp phải đạo hư ảnh thứ nhất ngăn ở trước người.

Vậy mà lại là Nguyên Hải cảnh tầng hai.

Nhưng đối với Cố Dương, Nguyên Hải cảnh tầng hai không khác gì con sâu cái kiến.

Ầm ầm!

Cố Dương trực tiếp đánh ra một quyền, đạo hư ảnh kia thậm chí còn chưa kịp công kích đã bị một quyền của Cố Dương đánh tan!

Đánh tan hư ảnh thứ nhất, Cố Dương tốc độ không giảm tiếp tục đi thẳng về phía trước, một đường quét ngang.

Hư ảnh thứ chín xuất hiện.

Nguyên Hải cảnh tầng chín!

Thực lực đã xem như rất mạnh.

Nhưng mà...

Vẫn như cũ không tiếp được một quyền của Cố Dương.

Một tiếng ầm vang lên.

Đạo hư ảnh kia thình lình lần nữa nứt vỡ.

Chứng kiến một màn này.

Xung quanh nhất thời có người không nhịn được lẩm bẩm.

"Cố Dương này chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng một, cho nên gặp phải cũng đều là một ít hư ảnh Nguyên Hải cảnh, quả thực là chiếm món hời lớn mà!"

"Ha ha, lúc Nguyên Hải Cảnh ngươi có thực lực này sao? Còn chiếm món hời à?"

"Làm như Nguyên Hải cảnh của ngươi tầng thứ nhất có thể đánh tan hư ảnh Nguyên Hải cảnh tầng mười vậy."

Nhất thời có người cười lạnh lên.

Mà người kia lập tức lầm bầm cũng cúi đầu, không dám nói thêm gì nữa.

Ngay sau đó, Cố Dương tiếp tục quét ngang, chẳng mấy chốc lại gặp phải hư ảnh, đạo hư ảnh thứ mười ba này có thực lực cường hãn hơn rất nhiều.

Chính là một hư ảnh Đan Hư cảnh tầng ba.

Thấy vậy, ánh mắt những người xung quanh lập tức sáng lên.

Hư ảnh Đan Hư cảnh thượng tam phẩm, thực lực này đã rất

mạnh!

Nhưng không đợi bọn họ nhìn thêm một chút.

Cố Dương đã đánh ra một quyền.

Một tiếng ầm vang.

Hư ảnh lại lần nữa ầm ầm vỡ vụn.

Hư ảnh một mực không kịp động thủ đã bị đánh thành cặn bã.

Bọn họ trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương.

Bên kia, Sở Thần Tiêu và các thiên kiêu khác đang khiêu chiến tầng thứ mười cũng chú ý tới biểu hiện biến thái của Cố Dương.

Nhìn tới đây, bọn họ không nhịn được phân thần một chút.

Sau đó...

"A!"

"Mẹ kiếp!"

Một tên thì không chú ý.

Chính là bị hư ảnh nắm lấy cơ hội, sau đó một tên thiên kiêu dồn dập bay ra ngoài.

Nhìn qua thập phần hoa lệ.

Tất cả thiên kiêu đều bị ngăn tại vị trí tầng thứ mười này.

Bọn họ không xông vào được.

Cho dù Cố Dương không thu hút sự chú ý của bọn họ.

Bọn họ cũng kiên trì không được bao lâu.

Cố Dương đến chỉ là để đẩy nhanh tốc độ bị đào thải của bọn họ mà thôi.

Sở Thần Tiêu và đám người Kiếm Trần mặt mũi tràn đầy phiền muộn, nhưng chợt lại kiễng chân ngóng trông, nhìn về phía trước.

Lúc này, trên đại đạo chọc trời...

Hiển nhiên chỉ còn lại một mình Cố Dương!

Cố Dương hắn, có thể thông qua sao?

Hoặc là nói, truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh, sẽ bị Cố Dương lấy được sao?

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy chờ mong.

Bên kia, giờ phút này trong mắt mấy tên lão quái Đan Hư cảnh đỉnh phong cũng lóe ra vẻ tham lam.

Nếu Cố Dương có thể lấy truyền thừa tới tay.

Có lẽ bọn hắn còn có một chút cơ hội!

Mặc dù bọn họ có thiên tư không tốt, nhưng thực lực... tuyệt đối có!

Thậm chí nếu liên thủ, cho dù Cố Dương thiên tư yêu nghiệt, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của bọn họ!

Cùng lúc đó.

Cố Dương đã đứng ở cửa ải cuối cùng.

Hư ảnh chậm rãi hiện ra.

Cố Dương cũng không chút do dự, trực tiếp một quyền đập tới!

Đạo hư ảnh kia thậm chí còn chưa phát ra khí tức.

Trực tiếp tiêu tán.

Chứng kiến này, vô số người lâm vào trầm mặc.

Tầng cuối cùng, cứ như vậy mà qua?

Hai người Sở Thần Tiêu và Kiếm Trần càng lộ vẻ phiền muộn.

Giữa người với nhau lại có chênh lệch lớn như vậy sao?

Mà Diệp Khuynh Thành ở bên kia lại không hề ra vẻ có điều gì ngoài ý muốn.

Đối với Cố Dương mà nói, hắn còn chưa nghiêm túc đấy.

Trong ánh mắt vô cùng hâm mộ và đố kị của mọi người.

Cố Dương chậm rãi đi tới cuối cùng.

Chợt đưa tay chậm rãi đẩy cánh cửa màu xanh ra.

Một tia sáng truyền đến.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân ảnh Cố Dương trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

"Thế mà... thành công như vậy sao."

"Thế này cũng quá đơn giản đi!"

"Truyền thừa Vũ Hóa cảnh đấy..."

"Tên Cố Dương này thiên tư vốn đã yêu nghiệt, bây giờ lại sắp đạt được truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh, ngày sau còn thế nào?"

"Hízz..."

Vô số âm thanh cảm khái truyền đến.

Mà khi nghe những tiếng cảm khái này.

Bên kia, trong ánh mắt của một đám lão quái vật Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong lóe ra sát ý nồng đậm.

Bọn họ giao lưu ánh mắt với nhau.

Sau đó khẽ gật đầu.

Hiển nhiên là định chờ đến lúc Cố Dương vừa ra tới, sẽ trực tiếp làm khó dễ!

Truyền thừa Vũ Hóa Cảnh đối với bọn hắn mà nói thật sự có sức hấp dẫn quá lớn.

Cho dù ra tay với Cố Dương sẽ có nguy hiểm.

Bọn họ cũng cam nguyện mạo hiểm lớn.

Dù sao một khi bọn hắn có thể nắm được truyền thừa của Vũ Hóa cảnh vào tay, có lẽ sẽ mượn chuyện này để đột phá Sinh Tử cảnh!

Thậm chí là cao hơn!

Nghĩ tới đây, ánh mắt bọn họ lập tức hiện ra vẻ hưng phấn.

Cố Dương tất nhiên là không biết mình đã bị theo dõi.

Giờ phút này hắn đã đi tới một gian phòng đen kịt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Gian phòng giống như cảm ứng được Cố Dương đến.

Ánh lửa bùng lên, chiếu sáng bốn phía.

Mà Cố Dương, cũng đã thấy rõ hoàn cảnh chung quanh.

Không gian trong phòng rất lớn.

Nhưng lại trống trải vô cùng.

Xung quanh trống rỗng không có cái gì.

Chỉ có trung tâm gian phòng lại có một bộ quan tài thủy tinh.

Trong quan tài thủy tinh, có thể loáng thoáng thấy một bóng người.

Từ trên đó nhìn ra, thân ảnh này là một nữ tử.

Thấy vậy, trong mắt Cố Dương lóe ra kim sắc quang mang.

Năng lực của Vận Mệnh Diệp lặng lẽ phát động.

Giờ phút này, Cố Dương cũng chỉ trong nháy mắt đọc được tất cả tin tức liên quan đến nữ tử trong quan tài thủy tinh này.

【 Hạ Tử Yên, cường giả siêu cấp Vũ Hóa cảnh, sinh ra vào một vạn năm trước, tuyệt đại thiên kiêu, chỉ tu luyện gần một ngàn năm đã vượt qua Sinh Tử đại kiếp đột phá Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, muốn mượn cơ hội này trực tiếp đột phá Vương cảnh, nhưng lại kém một chiêu, đột phá thất bại, bản thân bị thương không thể nghịch chuyển, vào thời gian cuối đời, tự tay tạo ra cỗ quan tài thủy tinh, sáng tạo bí cảnh, thiết lập trạm kiểm soát, lưu tất cả tài nguyên của bản thân lại chỗ này, hy vọng có thể truyền thừa lại tất cả bản lĩnh của mình 】

Mặc dù văn tự rất dài.

Nhưng so với thời gian nó miêu tả thì đã là cực ngắn.

Hàng chữ ngắn ngủi, chính là bao quát cả đời vị cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong trước mắt này.

Chẳng qua vào lúc Cố Dương đang cảm khái.

Đột nhiên, âm thanh như chuông bạc chậm rãi truyền đến.

"Ngươi chính là người thành công thông qua khảo nghiệm của bổn cung sao?"

Nghe được âm thanh.

Cố Dương không khỏi chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Nhìn thấy một bóng người mặc váy trắng, thanh nhã như tiên đang chậm rãi bay lơ lửng trong quan tài thủy tinh kia.

Trong ánh mắt Cố Dương lập loè ra hào quang màu vàng.

【 Tàn hồn Hạ Tử Yên lưu lại trước khi chết, chỉ vì tiếp đãi hậu bối có duyên đi tới nơi này, truyền thừa sở học của mình. 】

Hàng chữ này cũng không nhiều.

Nhưng cũng có thể rõ ràng sợi tàn hồn này hoàn toàn khác với sợi tàn hồn mình gặp được trong bí cảnh Tử Nguyệt kia.

Một tia tàn hồn này, cũng không có ý muốn đoạt xá.

Thấy vậy, Cố Dương cũng hơi thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Nếu như một đám tàn hồn Vũ Hóa cảnh đỉnh phong muốn đoạt xá mình...

Vậy liền vô cùng khó xử lý rồi.

Cũng may đối phương không có ý nghĩ này.

"Bái kiến tiền bối."

Cố Dương chậm rãi chắp tay với tàn hồn của Hạ Tử Yên.

Mà lúc này, Hạ Tử Yên cũng đang đánh giá Cố Dương.

Đôi mắt đẹp óng ánh như ánh sao long lanh, hiện lên một tia kinh ngạc.

"Thiên tư của ngươi..."

"Vậy mà lại kinh khủng như thế!"

"Cốt linh chẳng qua mới mười bảy tuổi, cũng đã luyện chế thể phách đến trình độ như thế? Hay lắm..."

"Còn là một vị kiếm tu, kiếm khí bén nhọn, vô cùng bá đạo."

"Thật sự là một yêu nghiệt kiếm đạo!"

Sau một phen đánh giá, Hạ Tử Yên vậy mà phảng phất như xem thấu lá bài tẩy của Cố Dương.

Nàng không ngừng phát ra từng tiếng tán thưởng.

Cố Dương cũng không khỏi giật mình.

"Tiền bối có thể nhìn ra được ta đã lĩnh ngộ được bao nhiêu thành áo nghĩa sao?"

Hắn không khỏi vội vàng hỏi.

Hạ Tử Yên lại lộ ra một nụ cười như tuyệt thế khuynh thành.

"Nói đùa rồi, mặc dù bổn cung là Vũ Hóa đỉnh phong, nhưng áo nghĩa huyền diệu cỡ nào, cho dù là ta... cũng không cách nào tuỳ tiện nhìn trộm."

"Chỉ có điều bản cung có thể cảm nhận được, khí tức trên người ngươi hoàn toàn bất đồng."

"Ác liệt, bá đạo!"

"Nói vậy, ngươi lĩnh ngộ kiếm đạo vô cùng sâu sắc."

"Chỉ tiếc là..."

Hạ Tử Yên vừa nói xong, trên gương mặt xinh đẹp cũng tràn đầy vẻ tán thưởng.

Hiển nhiên là vì thiên tư của Cố Dương mà thán phục đến cực điểm.

Nhưng nói đến cuối cùng nàng lại không khỏi chậm rãi lắc đầu.

Thở dài một tiếng.

"Đáng tiếc!"

"Chỉ tiếc ngươi mặc dù thiên phú yêu nghiệt, vạn cổ khó có, nhưng cùng ta vô duyên."

"Nếu ta giao truyền thừa cho ngươi, sẽ không trợ giúp gì cho ngươi, ngược lại sẽ ảnh hưởng đến con đường của ngươi."

Hạ Tử Yên lắc đầu cảm khái.

Nói đến đây, Hạ Tử Yên ngay cả 'Bổn cung' cũng quên dùng, hiển nhiên là có chút để ý tới chuyện này.

Mà nghe đến đây, Cố Dương cũng không khỏi cười.

Bản thân hắn cũng không có hứng thú với truyền thừa.

Hơn nữa từ trong vận mệnh cũng nhìn ra được.

Phần truyền thừa này của Hạ Tử Yên là của Diệp Khuynh Thành.

Cho nên hắn hơi dừng lại.

Chậm rãi nói ra: "Tiền bối yên tâm, ta không có hứng thú với truyền thừa của ngươi, ta càng muốn một ít bảo vật, công pháp, vũ kỹ tu luyện."

"Về phần truyền thừa của ngươi... ta sẽ giúp ngươi tìm được truyền nhân thích hợp nhất."

"Mà truyền nhân này, hiện giờ đang ở bên ngoài."

Cố Dương nói xong, liền hơi chắp tay.

Nghe Cố Dương nói như vậy.

Trên gương mặt xinh đẹp của Hạ Tử Yên không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

"Ồ?"

"Ngươi còn chưa nhìn thấy truyền thừa của bổn cung lưu lại, làm sao biết ai thích hợp?"

Nàng có chút tò mò.

Đối với điều này, Cố Dương chỉ cười mà không nói.

Hạ Tử Yên cũng không ép hỏi tiếp.

Bởi vì sợi tàn hồn này đã là đắm chìm vạn năm, hiển nhiên đang muốn bắt đầu tiêu tán.

Cho nên...

Cũng không có thời gian đi hỏi.

"Cũng được, xem ra trên người ngươi bí mật không ít."

Nói đến đây, trên mặt nàng lộ ra nụ cười tuyệt mỹ.

"Nếu ta còn sống, chắc chắn sẽ móc sâu tất cả bí mật trên người ngươi ra, nhìn cho rõ."

"Nhưng đáng tiếc..."

"Ngươi đã khẳng định như thế, ta đây liền giao truyền thừa cho ngươi đi."

Nói xong, nụ cười ngọt ngào trên khuôn mặt Hạ Tử Yên trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Thay vào đó là một mảnh sương lạnh.

Ngay sau đó, chỉ thấy trong tay Hạ Tử Yên bấm niệm mấy cái pháp quyết.

Ngay khoảnh khắc sau.

Sợi tàn hồn kia của nàng lập tức tiêu tán không còn, cuối cùng hóa thành một ngọc bài trắng như tuyết, chậm rãi lơ lửng trên không trung.

Rồi sau đó bay tới trước mặt Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương nao nao, vươn tay tiếp được ngọc bài này.

Thần niệm chui vào trong đó.

Nhất thời, trên mặt hắn lộ ra vẻ giật mình.

Quả nhiên là vậy.

Ngọc bài này tương đương với nhẫn trữ vật, đều có thuộc tính không gian.

Hơn nữa ngọc bài này vào tay lạnh buốt.

Thậm chí trong lúc mơ hồ còn tản mát ra từng trận hàn ý thấu xương.

Trong không gian bên trong ngọc bài.

Chồng chất vô số công pháp, võ kỹ, đan dược cùng với đủ loại bảo bối.

Đương nhiên, hắn cũng không nhìn thấy mấy viên linh thạch.

Chắc là đã tiêu hết sạch trong lúc nàng đột phá Vương cảnh.

Đan dược đa số là một số loại hình công năng.

Ngoài ra, Cố Dương cũng phát hiện một đan phương trong đó.

"Ồ?"

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương nhất thời hơi sáng lên.

Hắn không nghĩ tới Hạ Tử Yên lại thu thập được đan phương.

Chỉ có điều hắn vừa nắm đan phương kia trong tay.

Lông mày lập tức nhíu lại.

Đan phương này, đúng là không trọn vẹn.

Chữ trên đó cũng chỉ có một nửa.

Không nhìn ra nội dung là gì.

"Giữ lấy trước đã."

Cố Dương cũng không gấp nhìn xem.

Tạm thời chuyển vào trong nhẫn trữ vật của mình trước.

Sau đó Cố Dương lại ở trong đó chứng kiến trọn vẹn một cuốn

trận pháp đại toàn.

Thấy vậy, Cố Dương cũng lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Không hổ là cường giả siêu cấp Vũ Hóa cảnh đỉnh phong.

Nội tình chính là đủ thâm hậu.

Ngay cả trận pháp cũng có!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chút do dự thu vào trong túi.

Tất cả còn lại đều là một ít công pháp vũ kỹ và thiên tài địa bảo.

Cố Dương cũng đưa tất cả công pháp vũ kỹ vào trữ vật giới chỉ của mình.

Về phần thiên tài địa bảo Cố Dương để lại một ít, đối với mình không có bất cứ tác dụng nào.

Mà trong đó cũng có không ít bảo bối nâng cao huyết mạch của Diệp Khuynh Thành.

Còn để lại công pháp truyền thừa và vũ kỹ Hạ Tử Yên truyền thừa cho hậu nhân y bát của mình.

Tất cả đều có thuộc tính băng.

Đối với Cố Dương mà nói thì không có tác dụng quá lớn.

Phân loại mấy thứ này xong.

Cố Dương lúc này mới cất ngọc bài đi.

Bàn tay vẫy một cái.

Cuốn trận pháp đại toàn đều xuất hiện trên không trung.

Không có bất kỳ chần chờ gì.

Cố Dương liền ngồi xếp bằng.

Cẩn thận xem.

Nội dung trận pháp đa dạng phức tạp.

Nếu nhìn bình thường chỉ sợ không có một hai ngày là xem không hết.

Nhưng tốc độ đọc sách của Cố Dương bây giờ đã đạt đến mức cực kỳ khủng bố.

Chỉ cần hơi liếc mắt một cái, là có thể dễ dàng nhớ kỹ toàn bộ nội dung.

Có thể lĩnh ngộ hay không cũng không quan trọng.

Quan trọng là có thể đem toàn bộ nó ghi tạc trong đầu.

Như vậy là đủ rồi.

Dưới tốc độ đọc chớp nhoáng.

Cố Dương chỉ tốn hơn mười phút ngắn ngủi, liền ghi toàn bộ nội dung trận pháp đại toàn vào trong đầu.

Chợt, hắn nhắm hai mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

Lập tức sửa chữa!

Thời gian là mười vạn năm sau!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Ký ức và tri thức kinh khủng đều vọt tới như thủy triều.

Mà đồng thời còn có linh hồn lực khủng bố phảng phất vô cùng vô tận vọt tới!

Cố Dương nhất thời nhịn không được giật mình.

Sửa chữa trận pháp khiến linh hồn lực của bản thân được tăng lên?

Thứ này cùng với việc tu sửa tri thức luyện đan và luyện khí lúc trước không có khác biệt.

Cố Dương lập tức tập trung tinh thần.

Nhanh chóng hấp thu tri thức và ký ức lộn xộn trong đầu.

Đồng thời cũng có thể cảm nhận rõ ràng cường độ linh hồn của mình đang không ngừng tăng lên!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương liền mở mắt.

Giờ phút này trong ánh mắt của hắn tràn đầy cơ trí.

Phóng mắt nhìn thì thấy là một mảnh thâm thúy.

Trải qua mười vạn năm đốn ngộ.

Kiến thức lý luận về trận pháp hắn đã lý giải đến cực hạn.

"Nếu bảo ta tới bố trí trận pháp, tiện tay là được."

Trong ánh mắt Cố Dương tràn ngập tự tin.

Lấy trình độ hiện tại của hắn, nếu là đánh giá thì ít nhất cũng phải bát phẩm!

Bát phẩm trận pháp đại sư!

Đương nhiên.

Trừ điểm này ra, làm cho Cố Dương cảm thấy kinh hỉ nhất vẫn là tăng lên trên linh hồn!

Lấy cường độ linh hồn của hắn hiện giờ.

Tuyệt đối vượt qua phạm trù của Đan Hư cảnh.

Thậm chí đạt đến Sinh Tử cảnh, mà trong Sinh Tử cảnh cũng không tính là yếu!

Nếu để cho hắn đụng phải sợi tàn hồn Tử Nguyệt kia.

Một ý niệm chính là có thể dễ dàng phá diệt!

"Tiếp đó thì..."

Cố Dương dừng một chút.

Bắt đầu suy nghĩ có nên sửa đổi tu vi của bản thân hay không.

Hiện tại ngược lại là một cơ hội.

Nhưng bây giờ hắn vẫn còn trong bí cảnh do Hạ Tử Yên tạo ra.

Nếu trực tiếp sửa đổi tu vi.

Chắc chắn sẽ dẫn tới lôi kiếp.

Đến lúc đó bí cảnh này cũng chưa chắc đã chống đỡ được.

Huống chi chung quanh còn có một đám người nhìn chằm chằm.

Cẩn thận suy xét một phen.

Cố Dương vẫn lắc đầu bỏ đi ý nghĩ trực tiếp sửa chữa.

"Đi ra ngoài trước rồi nói."

Cố Dương chậm rãi đứng dậy.

Trước khi rời đi, cũng là hơi khom người với Hạ Tử Yên, nói tiếng cám ơn.

Lúc này mới quay người rời đi.

Mà ngay lúc gã khom người, cũng không phát hiện, ngọc bài kia giờ phút này nổi lên từng điểm quang mang.

Nhưng vẻn vẹn trong nháy mắt lại nhanh chóng ảm đạm xuống.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương từ trong cửa lớn màu xanh đi ra.

Trong chớp mắt này.

Vô số đạo ánh mắt trực tiếp rơi vào trên người Cố Dương.

Tuy Cố Dương biểu hiện ra dường như không có bất kỳ biến hóa nào.

Nhưng tất cả mọi người đều biết rõ trong lòng.

Cố Dương đã đạt được truyền thừa của vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia!

Bởi vì chỉ trong khoảnh khắc Cố Dương đi ra.

Sợi chỉ màu vàng trước mặt bọn họ đã biến mất.

Đồng thời tất cả các cửa ải lúc trước thiết lập cũng thình lình tiêu tán.

Phía trên đường lớn chọc trời, là một mảnh trụi lủi!

Rõ ràng, chỉ khi truyền thừa bị lấy đi thì mới xuất hiện tình huống như thế này!

Thấy vậy, trong nháy mắt có năm lão quái vật Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong phóng lên trời.

"Cố Dương, miếng bánh ngọt này, một mình ngươi ăn không được."

"Đúng vậy, giao truyền thừa ra đây, chúng ta có thể tha cho ngươi một mạng."

"Đừng nghĩ liều mạng với chúng ta, mặc dù ngươi dựa vào thiên tư yêu nghiệt may mắn thông qua cửa ải, nhưng đối mặt với chúng ta ngươi không có bất luận đường sống nào đáng nói!"

"Đừng ép chúng ta động thủ."

Ánh mắt năm lão quái Đan Hư cảnh tầng mười đỉnh phong nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong mắt tràn đầy tham lam.

Mấu chốt nhất là, năm người này vừa mới nói xong.

Lập tức những cường giả Đan Hư cảnh chung quanh cũng nhao nhao có chút ý định.

Mặc dù bọn họ không phải đối thủ của Cố Dương.

Nhưng lại có thể thừa dịp loạn phân chia một chén canh.

Đây chính là truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh.

Đánh cược!

Nghĩ đến đây, những cường giả Đan Hư cảnh nhao nhao có chút không kịp chờ đợi đứng lên, một đám thiên kiêu vương triều

thì nhíu mày.

Tuy rằng truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh rất hấp dẫn.

Nhưng phải giữ được tính mạng mới được.

Bọn họ không ngốc.

Đối mặt với Cố Dương bọn họ không có bất cứ nắm chắc nào.

Ai biết Cố Dương còn có lá bài tẩy hay không?

Cho nên, bọn họ không có bất kỳ ý nghĩ nào.

Nhưng vẫn đứng tại chỗ, nhìn quanh một màn này.

Không biết Cố Dương sẽ lựa chọn như thế nào đây?

Nghe được lời này của năm lão quái vật Đan Hư cảnh đỉnh phong.

Trên mặt Cố Dương lộ ra một trận cười lạnh.

"Muốn ta giao truyền thừa, chỉ bằng đám phế vật các ngươi cũng xứng sao?"

Cố Dương chậm rãi truyền ra âm thanh bình tĩnh.

Phảng phất như đang nói một sự thật.

"Nếu không muốn sống, vậy cứ việc ra tay đi."

Cố Dương song quyền ôm trước ngực, đứng ở hư không, lạnh nhạt mà đứng.

"Cố Dương, ngươi tự muốn chết, không thể trách chúng ta được!"

Một lão quái Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong lập tức

nhếch miệng cười, lộ ra vẻ mặt tàn nhẫn.

Ngay lập tức hắn không chút do dự tế xuất ra bản mệnh nguyên đan của mình.

Đó là một viên tam phẩm Nguyên Đan!

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong nguyên đan bộc phát ra chân nguyên thông thiên.

Trực tiếp ngưng tụ thành một thanh đại đao màu máu gần ngàn mét trên không trung!

Sau đó mang theo khí tức vô cùng kinh khủng, đao ý cấp bậc đại viên mãn cũng thình lình bộc phát ra trảm xuống trên đỉnh đầu Cố Dương.

"Chết đi cho ta!"

Lão quái kia phát ra một tiếng quát lạnh lùng.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương thần sắc bình tĩnh.

Sau đó trực tiếp đấm ra một quyền!

Lực lượng bách long bất ngờ bạo phát!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng chấn động tới mức không gian vặn vẹo!

Sau đó dùng tốc độ không cách nào ngăn cản, cùng huyết hồng đại đao ngàn mét trực tiếp đụng vào nhau!

Rặc rặc rặc!

Trong nháy mắt va chạm.

Đại đao rõ ràng vỡ vụn ra.

Sau đó quyền lực kinh khủng kia trực tiếp rơi vào trên bản mạng nguyên đan của lão giả kia!

Trên mặt lão giả lộ vẻ kinh sợ.

Muốn rút lui.

Nhưng ngay sau đó, quyền kình giống như hỗn loạn trực tiếp phá hủy bản mệnh nguyên đan của hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Lại càng cuốn cả người hắn ta vào trong đó.

Nhất thời.

Một bãi thịt nát rơi trên mặt đất.

Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong... Vẫn lạc!

Nhìn thấy Cố Dương vẻn vẹn chỉ một quyền tiêu diệt lão giả Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong.

Tất cả mọi người không nhịn được lộ vẻ kinh hãi.

Thể phách của Cố Dương không ngờ lại biến thái đến trình độ như vậy sao?

Bọn hắn chấn động không thôi.

Dù sao, bọn họ cũng không thấy Cố Dương bộc phát ra... lực lượng kinh khủng nào.

Về phần trước đó lúc vượt ải, mặc dù Cố Dương cũng làm như vậy.

Nhưng bọn họ đều còn chưa thấy rõ thực lực của hư ảnh, Cố Dương cũng đã đánh nát nó, cho nên...

Đương nhiên bọn hắn cũng không phân biệt được thực lực của Cố Dương như thế nào.

Mãi đến khi cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong kia bị một quyền giết chết.

Bọn họ lúc này mới phát hiện lực lượng một quyền này của Cố Dương rốt cuộc khủng bố cỡ nào!

Nhìn thấy vậy.

Không ít chiến đội Đan Hư cảnh bình thường có chút khiếp sợ, thậm chí sợ hãi.

Đánh với loại biến thái này thật sự có khả năng đánh thắng sao?

Bọn họ có chút muốn rút lui.

Nhưng cũng chính vào lúc này.

Bốn lão giả Đan Hư cảnh đỉnh phong còn lại thì nhíu chặt lông mày.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập cảnh giác.

"Cùng nhau ra tay!"

"Không sai, hắn cho dù thân thể cường hãn, còn có thể lấy một địch trăm sao? Mọi người cùng động thủ! Đến lúc đó truyền thừa Vũ Hóa cảnh cũng có một phần cho các ngươi!"

Không thể không nói, lời này nhất thời khiến một ít cường giả Đan Hư cảnh có ý thối lui động tâm không thôi.

Truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh đấy!

Đương nhiên bọn họ cũng không cam lòng từ bỏ.

Dưới sự dẫn dắt của sự tham lam, cuối cùng bọn họ vẫn không rời khỏi mà lựa chọn ra tay.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương lại lắc đầu.

Trước đó lúc ở nơi Tử Linh Bảo Thụ hắn đã từng gặp qua loại tình huống này.

Không nghĩ tới hiện tại đám người này còn muốn dùng phương pháp giống thế đối phó mình.

Thật đúng là đủ ngây thơ.

Cố Dương lười chờ bọn hắn đồng loạt ra tay.

Ánh mắt hiện lên vẻ lạnh nhạt.

"Không cần phiền phức như vậy, ta đưa các ngươi đi gặp Diêm Vương."

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Thân hình Cố Dương chợt lướt đi.

Ngay khoảnh khắc sau.

Ngay lập tức xuất hiện trước mặt một đám cường giả Đan Hư cảnh.

Sau đó một quyền bất ngờ đánh ra!

Nếu như những người này đều muốn ra tay với mình thì tất nhiên hắn cũng không có ý định nương tay.

Lực lượng bách long bất ngờ bộc phát.

Tiếng rồng ngâm liên tiếp vang lên!

Ngay sau đó, trên cánh tay Cố Dương, nổi lên từng đạo hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ.

Hai thành quyền chi áo nghĩa thình lình bộc phát ra.

Một quyền này...

Thậm chí Cố Dương còn không cho bất cứ cơ hội nào!

Toàn lực xuất thủ!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả cường giả Đan Hư cảnh lộ vẻ kinh hãi.

"Áo nghĩa! Không ngờ lại là áo nghĩa của quyền!"

"Cố Dương thế mà còn lĩnh ngộ được áo nghĩa quyền pháp!"

"Ta, ta rời khỏi! Ta không tranh!"

"Ta đầu hàng, đừng giết ta!"

Một ít Đan Hư cảnh thực lực yếu ớt, sau khi nhìn thấy trên người Cố Dương truyền ra khí tức khủng bố, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Cùng lúc đó.

Bốn lão giả Đan Hư cảnh đỉnh phong thấy cảnh này thì thần hồn cũng chấn động.

CMN đây là...

Đỡ thế nào được?

Bọn họ cũng bị dọa đến hồn phi phách tán.

Nhưng cũng may bọn hắn đã là lão quái vật sống mấy ngàn năm.

Rất nhanh đã đưa ra đối sách.

"Đừng cầu xin tha thứ, hắn sẽ không nương tay!"

"Tất cả mọi người đều xuất hết thủ đoạn của mình ra, đừng ẩn giấu nữa!"

"Nếu không chúng ta đều phải chết ở chỗ này!?"

Hắn ta la lớn.

Nghe đến đó, những cường giả Đan Hư cảnh mới vội vã tế ra nguyên đan bản mệnh của mình.

Một bên khác.

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy cảnh này, tức là chậm rãi lắc đầu.

Cảnh tượng này ngược lại có chút quen thuộc.

Cho rằng như vậy là có thể ngăn trở một quyền này của Cố Dương sao?

Ngay khi bọn họ dốc hết toàn lực, các loại thủ đoạn, ý đồ đánh tan quyền kình khủng bố giống như hắc ám trên bầu trời đang giáng xuống kia.

Một màn làm bọn họ tuyệt vọng xuất hiện.

Mặc kệ là thủ đoạn gì, năng lực gì.

Thậm chí coi như là có người trực tiếp đem bản mạng nguyên

đan ra tự bạo.

Nhưng từ đầu đến cuối đều không thể sinh ra chút ảnh hưởng nào đối với quyền kình kinh khủng kia.

Giống như là bẻ gãy nghiền nát vậy.

Quyền kình bất ngờ đánh xuống.

Giờ phút này.

Tất cả cường giả Đan Hư cảnh lộ ra vẻ mặt tuyệt vọng.

Trên mặt tràn đầy hối hận.

Mà bốn tên Đan Hư cảnh đỉnh phong kia, giờ phút này càng là tuyệt vọng quỳ trên mặt đất.

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình kinh khủng nuốt chửng tất cả mọi người!

Bùm! Bùm! Bùm!

Trong nháy mắt.

Tất cả mọi người trực tiếp hóa thành từng nhúm sương máu.

Đan vào cùng một chỗ!

Ngay sau đó, tiếng leng keng leng keng không ngừng vang lên.

Đó là âm thanh mà trữ vật của bọn họ rơi xuống đất phát ra.

Đợi đến khi âm thanh đó hoàn toàn tiêu tán.

Một đám cường giả Đan Hư cảnh vừa rồi đã tụ tập kia.

Giờ phút này...

Không thừa lại một tên nào!

Tất cả đều chết dưới quyền kình khủng bố đến cực hạn kia!

Chứng kiến một màn này.

Sở Thần Tiêu và Kiếm Trần cùng một đám thiên kiêu vương triều đều nhìn đến ngây người.

Bọn hắn lộ ra vẻ hoảng sợ, toàn thân phát run nhìn Cố Dương.

"Chuyện này... chuyện này..."

"Đây thật sự là lực lượng Nguyên Hải cảnh tầng một có thể bộc phát ra sao?"

"Ta xem như biết... Vì sao Huyền Điểu vương triều lại miêu tả Cố Dương yêu nghiệt như thế."

"Ta cũng hiểu rồi, thậm chí ta cảm thấy... miêu tả trong truyền thuyết thậm chí có phần yếu!"

"Thật là... Yêu nghiệt!"

Bọn họ hít sâu một hơi, nhịn không được phát ra một hồi cảm khái.

Mà ngay khi bọn họ đang cảm khái không thôi.

Cố Dương bỗng nhiên quay đầu lại.

Trên mặt mang theo nụ cười sáng lạn.

"Các ngươi cũng muốn đến xem thử sao?"

Nghe được giọng nói của Cố Dương.

Sở Thần Tiêu cùng Kiếm Trần cùng một đám thiên kiêu vương triều đều sợ tới mức sắc mặt lập tức trắng bệch.

Cũng không quay đầu lại, trực tiếp chuồn đi!

Chết tiệt, thật đáng sợ!

Thật sự dọa người nha!

Bọn họ nói cũng không dám nói nữa.

Lời nói ra nếu nói sai bị Cố Dương để mắt tới.

Vậy thì bọn họ phải có kết quả y như đám người vừa rồi!

Bọn hắn không muốn chết ở chỗ này!

Trong nháy mắt, trong đại điện truyền thừa khổng lồ như vậy, chỉ còn lại có hai người Cố Dương và Diệp Khuynh Thành.

"Kỳ quái? Ta đáng sợ như vậy sao? Chỉ đùa một chút mà thôi, sao đều bị dọa chạy hết vậy?"

Cố Dương thấy vậy, cũng nhịn không được sờ lên cái mũi của mình.

Hắn thề, mình tuyệt đối chỉ đùa một chút mà thôi.

Chẳng qua có vẻ như vui đùa bị cho là thật.

"Cố lang, quá trình còn thuận lợi chứ?"

Diệp Khuynh Thành nhẹ nhàng bước tới bên cạnh Cố Dương hỏi thăm.

"Ừm, coi như thuận lợi."

"Nhưng mà..."

Cố Dương hơi dừng lại.

"Nhưng mà? Xảy ra chuyện gì sao?"

Diệp Khuynh Thành lập tức có chút lo lắng hỏi.

"Cái này thì không có, chỉ là truyền thừa này cũng không thích hợp với ta."

"Ngược lại càng thích hợp với ngươi hơn."

Cố Dương mỉm cười, vẫy tay một cái.

Ngọc bài Hạ Tử Yên để lại xuất hiện trong lòng bàn tay của hắn.

"Đây là..."

"Truyền thừa vị cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong kia lưu lại, tặng cho ngươi đó."

Cố Dương đưa ngọc bài tới.

"Tặng... Tặng cho ta?"

Diệp Khuynh Thành lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Trong mắt nàng tràn đầy mừng rỡ, nhưng vẫn vội vàng khoát tay áo: "Không, không được, đây là truyền thừa của ngươi, ta làm sao có thể..."

"Đều là bạn đời của ta, truyền thừa đưa ngươi có vấn đề gì sao?"

"Hơn nữa, truyền thừa này đích xác không thích hợp với ta, là băng hệ, ngược lại hoàn toàn ăn khớp với ngươi, nếu ngươi không nhận... Vậy ta cũng chỉ có thể ném nó đi."

Nói xong Cố Dương làm ra bộ dáng muốn ném ngọc bài đi.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy lập tức cuống lên.

Vội vàng giơ tay nhận lấy ngọc bài.

"Ta muốn, ta muốn!"

"Như vậy còn tạm được."

Diệp Khuynh Thành cũng không nhịn được, sắc mặt đỏ bừng lên.

Nàng tự nhiên cũng biết cử động lần này của Cố Dương chính là vì để cho mình an tâm nhận lấy truyền thừa ngọc bài này.

Đối với hành động của Cố Dương.

Trong lòng nàng đương nhiên là ngọt ngào không gì sánh được.

"Đa tạ Cố lang."

"Phải gọi là phu quân."

"Vậy đa tạ phu quân."

Chiếc cằm nhỏ nhắn của Diệp Khuynh Thành đã đỏ đến tận cổ, nhưng vẫn ngẩng cao đầu nhỏ, bộ dáng không bao giờ chịu thua.

Rất đáng yêu.

"Ngoan."

Nhưng ngay sau đó Diệp Khuynh Thành lại nhịn không được mở miệng nói.

"Phu quân cho ta lễ vật quý trọng như vậy, cũng không biết nên báo đáp phu quân như thế nào."

"Không cần báo đáp, đều là người một nhà."

"Vậy làm sao có thể, nhất định phải báo đáp!"

Giọng nói của Diệp Khuynh Thành như chém đinh chặt sắt.

"Nếu như ngươi thật muốn báo đáp, ta còn có một thanh bảo kiếm, muốn mời Khuynh Thành tự mình đánh giá một phen."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, trêu ghẹo nói.

"Bảo kiếm? Ừm!"

Diệp Khuynh Thành sửng sốt, hoàn toàn không nghe ra ý tứ của Cố Dương, nàng chỉ có vẻ mặt nghiêm túc gật đầu, khiến Cố Dương không nhịn được cười.

Hai người liền lập tức rời khỏi đại điện truyền thừa.

Truyền thừa đã thu hoạch.

Đương nhiên là bí cảnh này cũng không cần phải tiếp tục nán lại.

Đám người Sở Thần Tiêu và Kiếm Trần đã sớm rời đi.

"Cũng không sai biệt lắm nên rời đi."

Cố Dương hơi dừng lại.

"Phu quân, có lẽ truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh đã hấp dẫn không ít cường giả Sinh Tử cảnh mai phục xung quanh. Khi rời đi chúng ta phải cẩn thận một chút."

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lộ vẻ nghiêm nghị, dặn dò.

Cố Dương nhẹ giọng cười.

"Yên tâm, điểm này phu quân ngươi đã sớm có chuẩn bị."

Nghe vậy, lập tức trên mặt Diệp Khuynh Thành lộ vẻ hiếu kỳ.

Chuẩn bị?

Chuẩn bị cái gì?

Cố Dương lại không mở miệng.

Mà là nhìn lên bầu trời.

Không qua bao lâu, một đạo thân ảnh khổng lồ tuấn tú oai hùng chậm rãi xuất hiện ở không trung.

Xoay vòng rồi hạ xuống.

Rõ ràng là Diễm Linh Ưng!

Sau khi Cố Dương đi vào, để Diễm Linh Ưng quanh quẩn bốn phía dĩ nhiên cũng không phải không có mục đích, thông qua Diễm Linh Ưng, Cố Dương cũng đại khái hiểu được vị trí cơ bản của những cường giả Sinh Tử cảnh này.

"Hết thảy phương vị trên cơ bản đều là có lão quái Sinh Tử cảnh canh giữ sao?"

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên.

"Khuynh Thành, ngươi lên trước đi, ta còn phải ở đây một lát nữa."

Cố Dương nói với Diệp Khuynh Thành.

"Chuyện này... Phu quân, nơi này quá nguy hiểm."

Diệp Khuynh Thành lập tức lộ ra vẻ mặt lo lắng.

"Yên tâm, phu quân ngươi xưa nay chưa bao giờ làm chuyện không có chuẩn bị!"

Cố Dương lộ ra nụ cười tự tin...

Để Diệp Khuynh Thành ngồi sau lưng Diễm Linh Ưng.

"Nó sẽ đưa ngươi trở lại Huyền điểu vương triều, những cường giả Sinh Tử cảnh kia không đuổi kịp nó, cho nên không cần phải lo lắng."

Bản thân Diễm Linh Ưng chính là Vương Giả trên bầu trời.

Tuy luận về thực lực tất nhiên không phải đối thủ với cảnh giới Sinh Tử.

Thậm chí còn đánh không lại Đan Hư cảnh.

Nhưng bất kể là tốc độ, hay là ở không trung...

Cho dù là Sinh Tử cảnh cũng rất khó hạn chế được nó!

“Vậy phu quân nhất định phải cẩn thận nha!"

"Diệp Khuynh Thành cũng biết tính cách của Cố Dương, không khuyên bảo nữa."

Đôi mắt đẹp chăm chú nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng.

"Ta sẽ chờ ngươi trở về, đến lúc đó... Ta sẽ cho ngươi một kinh hỉ!"

Theo hai cánh Diễm Linh Ưng chậm rãi vỗ, xoay quanh tạo thành một vòng tròn.

Giọng nói của Diệp Khuynh Thành cũng lớn hơn một chút.

Cố Dương thủy chung đều lộ ra nụ cười.

Đưa mắt nhìn Diễm Linh Ưng cõng Diệp Khuynh Thành rời đi một cách lưu luyến không rời.

Đợi đến khi nàng nhanh chóng xông lên trời.

Sau đó nhanh chóng chạy ra khỏi sơn cốc.

Cố Dương lập tức nhìn thấy có một cỗ khí tức cực kỳ cường hãn bộc phát ra.

Hiển nhiên, có cường giả Sinh Tử cảnh xuất thủ rồi.

Chỉ có điều tốc độ Diễm Linh Ưng thực sự quá nhanh!

Tên cường giả Sinh Tử cảnh chặn đường cũng là trực tiếp thất bại.

"Đáng chết!"

Cách đó không xa trên không trung truyền đến một trận tức giận mắng chửi.

Thấy vậy, Cố Dương thu hồi ánh mắt.

Sau đó nhanh chóng bay vào sâu trong sơn cốc.

Hắn cũng không vội vã rời đi.

Cũng là vì có thể nhân cơ hội này trực tiếp sửa đổi tu vi của bản thân.

Cứ như vậy, với truyền thừa hắn nhận được, tại bên trong sơn cốc trực tiếp thăng cấp lên Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, cũng rất hợp lý chứ?

Dù sao, đây chính là truyền thừa mà cường giả Vũ Hóa cảnh lưu lại!

Trên mặt Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Đương nhiên, hắn cũng không sốt ruột trực tiếp sửa chữa.

Mà trước tiên ở trong sơn cốc thêm năm ngày.

Cũng chính là trong khoảng thời gian này.

Toàn bộ Cực Hoang Vực đều bắt đầu chấn động.

Tin tức Cố Dương thu được truyền thừa Vũ Hóa cảnh nhanh chóng lan truyền.

Nghiễm nhiên là truyền đến trong tai Tam đại vương triều.

Truyền thừa như thế, lực hấp dẫn đối với Đại Vương Triều tự nhiên không cần nói nhiều!

Thiên Kiếm Vương triều cùng Thanh Phong vương triều cũng nhao nhao phái ra lão quái Sinh Tử cảnh tiến về Cực Hoang Vực.

Cho dù không chia được một chén canh, cũng có thể xem một vở kịch.

Mà Huyền Điểu vương triều cũng phái ra cường giả Sinh Tử cảnh từ rất sớm.

Cố Dương là thiên kiêu đứng đầu vương triều Huyền Điểu bọn hắn!

Đương nhiên bọn hắn không thể khiến Cố Dương rơi vào tuyệt cảnh!

Cho nên bất luận như thế nào nhất định phải cứu được Cố Dương!

Mà giờ phút này phụ cận dãy núi, dĩ nhiên đã bị hơn mười tên tán tu Sinh Tử cảnh vây quanh.

Có thể nói là ngay cả một con muỗi cũng không bay ra ngoài được!

Bọn họ cũng biết Cố Dương lấy được truyền thừa còn ở bên trong.

Cho nên chỉ cần lẳng lặng chờ Cố Dương đi ra là được!

Bọn hắn không tin Cố Dương có thể một mực ở trong sơn cốc rách này không ra!

Vùng sơn cốc ở Cực Hoang vực này dĩ nhiên đã bị phong tỏa toàn diện!

Nếu Cố Dương muốn rời đi, chắc chắn sẽ bị cường giả Sinh Tử cảnh cản đường!

Đối với truyền thừa Vũ Hóa cảnh trong tay Cố Dương, bọn họ là tình thế bắt buộc, không thể buông tha!

Dù sao, việc này đối với bọn họ mà nói, có thể là cơ hội đột phá Vũ Hóa cảnh!

Tất nhiên vô cùng quan trọng!

Mà lúc này.

Cố Dương đang ngồi xếp bằng trên một gò đất nhỏ trong dãy núi.

"Xem ra đám cường giả Sinh Tử cảnh này thực sự không cách nào tiến vào."

"Thời gian năm ngày hẳn là đủ rồi chứ?"

"Năm ngày đột phá Nguyên Hải cảnh tầng một đến tầng mười ba, cũng không quá đáng chứ?"

Cố Dương không khỏi mỉm cười.

Nán lại lâu như vậy cũng chỉ vì lý do tăng cường tu vi của bản

thân.

Như vậy ít nhất cũng không khiến người ta nghi ngờ.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi hít sâu một hơi.

Là thời điểm bắt đầu sửa sửa tu vi!

Cố Dương nhắm chặt hai mắt.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi tu vi, thời gian là mười vạn năm sau!"

Dưới sự sửa chữa của Cố Dương.

Khí tức trong cơ thể Cố Dương cũng điên cuồng tăng vọt.

Nếu có người ngoài nhìn thấy tốc độ đột phá ở đây.

Tất nhiên sẽ trợn tròn mắt, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Con mẹ nó, đột phá cảnh giới cũng đơn giản như uống nước, chuyện này mà là chuyện mà người ta có thể làm ư?!

Cảnh giới của Cố Dương không ngừng tăng lên.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một phút.

Đó là từ Nguyên Hải cảnh tầng một, trực tiếp tăng vọt lên Nguyên Hải cảnh tầng sáu!

Mà loại tốc độ tăng lên này, còn đang không ngừng tăng vọt!

Leng keng leng keng leng keng!

Ba phút trôi qua.

Khí tức trên người Cố Dương đã tiến vào Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong!

Nhưng đây không phải cực hạn!

Phịch một tiếng truyền đến!

Cảnh giới của Cố Dương, vô cùng nhẹ nhàng đột phá đến Nguyên Hải cảnh tầng mười một!

Ngay sau đó, tầng mười hai, mười ba, mười ba đỉnh phong!

Trong nháy mắt đột phá đến cảnh giới thập tam trọng đỉnh phong.

Cố Dương bỗng nhiên mở mắt.

Bởi vì giờ phút này, khí tức quen thuộc chính là từ trên bầu trời truyền đến.

Từng đợt mây đen âm trầm từ bốn phương tám hướng cuốn tới.

Hội tụ về một chỗ!

Dị tượng xuất hiện trên bầu trời cũng khiến cho tán tu Sinh Tử cảnh đang mai phục xung quanh biến sắc.

"Hả? Xảy ra chuyện gì?"

"Đây dường như là...Lôi kiếp!?"

"Đó là tiểu tử Cố Dương, chẳng lẽ là hấp thu truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh, trực tiếp đột phá đến cực hạn của Nguyên Hải cảnh?!"

Trên mặt bọn họ lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngay sau đó trong ánh mắt liền lộ ra cuồng hỉ cùng tham lam!

Truyền thừa quả nhiên không đơn giản!

Bọn họ đã sớm nghe ngóng.

Lúc Cố Dương tiến vào bí cảnh, chẳng qua chỉ là Nguyên Hải Cảnh tầng một!

Nhưng từ khi hắn đạt được truyền thừa tới giờ, đã qua năm ngày!

Năm ngày này, Cố Dương khẳng định đang không ngừng tu luyện, hấp thu truyền thừa!

Không nghĩ tới chỉ hấp thu truyền thừa có năm ngày mà Cố Dương đã từ Nguyên Hải cảnh tầng một đột phá đến cực hạn của Nguyên Hải cảnh!

Điều này cũng có thể chứng thực, Cố Dương thu được truyền thừa phong phú!

"Nhất định phải lấy được truyền thừa này!"

Giờ phút này, trong đầu tất cả mọi người Sinh Tử cảnh, phần lớn chính là kiên định với ý nghĩ này!

Thậm chí có một vài cường giả Sinh Tử cảnh còn hận không thể lập tức vọt vào trong sơn cốc này, chém giết Cố Dương.

Nhưng đáng tiếc, bọn họ không làm được!

"Cấm chế thiên nhiên chết tiệt!"

Một ít lão quái Sinh Tử cảnh sắc mặt khó coi.

Cấm chế này gần như bao phủ trọn cả sơn cốc, ngăn cản bọn họ bên ngoài.

Bằng không thì...

Đám lão quái Sinh Tử cảnh như bọn họ đã vọt vào trong sơn cốc từ lâu để cướp lấy truyền thừa từ lâu rồi!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trên bầu trời, tiếng nổ không ngừng vang lên.

Vốn là bầu trời sáng ngời, giờ phút này thiên địa linh khí bị một mảnh lôi vân đen nghịt bao phủ trong đó, cũng phảng phất cảm nhận được một loại ý vị kinh khủng nào đó, bỏ chạy ra bốn phía.

Bên trong sơn cốc.

Chim thú kinh hãi tản đi.

Một trận thanh âm rên rỉ cùng kêu rên không ngừng truyền đến.

Mà đây đều là bởi vì lôi vân màu tím trên bầu trời tụ lại mà thành!

Bên trong lôi vân màu tím, vệt tím nhàn nhạt lập loè, lực lượng lôi đình kinh khủng kia càng làm vô số người rung động!

"Đây thật sự là lôi kiếp có thể dẫn tới khi bước vào cực hạn Nguyên Hải cảnh?"

"Đây là lôi kiếp Tử Ngục!?"

"Làm sao có thể! Không phải lúc đột phá Vũ Hóa cảnh mới gặp phải Tử Ngục lôi kiếp sao?!"

Sau khi một đám cường giả Sinh Tử cảnh xung quanh nhìn thấy tử sắc lôi vân khủng bố đang dần lớn mạnh trên bầu trời.

Thần sắc nhao nhao biến đổi.

Bọn hắn hoàn toàn không ngờ rằng Cố Dương này đột phá cực hạn Nguyên Hải cảnh, lại sẽ dẫn tới lôi kiếp tử ngục!

Loại lôi kiếp này, cho dù là bọn họ cũng không dám tùy tiện đón đỡ!

Mà ngay lúc lôi vân hội tụ.

Bên kia, hai đại vương triều Thanh Phong và Thiên Kiếm cũng đã phái chư vị cường giả Sinh Tử cảnh tới gần.

Bọn họ cũng lập tức bị cảnh tượng kỳ dị trên thiên không hấp dẫn.

"Ồ? Có người đang độ kiếp?"

"Ai sẽ lựa chọn độ kiếp vào lúc này?"

"Chờ một chút... Đó là, lôi kiếp Tử Ngục!"

"Thảm... Không phải là có vị lão quái nào đạt tới Sinh Tử cảnh đỉnh phong sắp đột phá Vũ Hóa cảnh rồi chứ?!"

Bọn họ nhìn thấy đạo tử lôi khủng bố ẩn chứa thiên uy huy hoàng trên không trung kia, lập tức sợ tới mức thần sắc biến đổi.

Còn tưởng là có người muốn đột phá Vũ Hóa cảnh.

Nhưng cẩn thận nhìn lại thì bọn họ mới phát hiện ra có gì đó không đúng.

Lôi vân tụ tập nơi này, dường như từ trong sơn cốc phong bế kia truyền đến!

Ngoài sơn cốc này có cấm chế ngăn cản Sinh Tử cảnh.

Vì vậy không có khả năng là cảnh giới Sinh Tử đỉnh phong đột phá Vũ Hóa cảnh.

Hơn nữa có thể nhìn ra, quy mô của lôi vân này hiển nhiên là không đến mức khổng lồ như lúc đột phá Vũ Hóa cảnh.

"Chẳng lẽ là Cố Dương kia đột phá cực hạn Nguyên Hải cảnh!?"

Một lão quái Thiên Kiếm Vương Triều không nhịn được suy đoán.

Nghe hắn ta nói vậy, tất cả cường giả cảnh giới Sinh Tử Cảnh của các vương triều đều chấn động.

Nếu thật sự là truyền thừa của Vũ Hóa Cảnh thì không thể xem thường rồi!

"Trước tiên cứ sang một bên xem thế nào đã."

Nhưng bọn họ cũng không vội vã đứng thành hàng kết đội.

Dù sao đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi!

Ở một chỗ khác trong sơn cốc.

Đại trưởng lão Huyền Điểu vương triều cùng vài tên cường giả Sinh Tử cảnh cũng đang thuận theo sơn cốc tìm kiếm.

Mà cũng chính vào lúc này.

Trên bầu trời, lôi vân hội tụ.

Bọn họ lập tức ngẩng đầu nhìn lại.

"Là lôi kiếp Tử Ngục!"

"Nhất định là Cố Dương đột phá đến Nguyên Hải cảnh cực hạn

rồi!"

Đại trưởng lão vừa nhìn thấy lôi vân, lập tức kịp phản ứng.

Đây nhất định là Cố Dương lại đột phá cực hạn, mới dẫn phát lôi kiếp!

Dù sao trước đó không lâu hắn cũng mới vừa gặp Cố Dương một kiếm chặt đứt Tử Ngục Lôi Kiếp.

Không nghĩ tới mới qua bao lâu?

Tử Ngục lôi kiếp lại tới!

"Mau qua xem một chút!"

Đại trưởng lão không chút do dự vung tay lên, mang theo một đám cường giả Sinh Tử cảnh lao thẳng đến khu vực mà Cố Dương đang ở!

Đương nhiên, bọn họ cũng đi thuận theo cấm chế.

Nếu cưỡng ép xúc phạm vào cấm chế đối với bọn họ mà nói cũng không có lợi!

Rất nhanh, bọn hắn đã đi tới khu vực gần lôi vân nhất.

Mà cũng chính giờ phút này.

Trong sơn cốc.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Trên mặt lập tức nhịn không được lộ ra vẻ tươi cười.

"Quả nhiên là ngươi!"

Nhìn lôi vân trên bầu trời dường như không ngừng gào thét phát ra tức giận, Cố Dương nhíu mày.

Dường như đã sớm đoán trước.

Nhưng y không ngờ lần này phạm vi lôi kiếp Tử Ngục lại rộng lớn như vậy.

Chỉ là lôi vân khủng bố kia, đã lan ra ít nhất mấy ngàn dặm!

Tuy hắn vẫn có thể dùng phương pháp lúc trước, một kiếm chém tan lôi kiếp, nhưng lần này Cố Dương đã có ý tưởng mới.

"Lại nói... Tử Ngục Lôi Kiếp này có uy lực khủng bố như vậy, nếu đứng trên không trung mà nói, có thể rèn luyện khí lực của ta hay không?"

Tay phải của Cố Dương nâng cằm, thoáng trầm ngâm một lát.

Nếu như suy nghĩ này bị những cường giả Sinh Tử cảnh ở bên ngoài nghe được.

Chỉ sợ sẽ không nhịn được thần sắc quái dị.

Mẹ nó đây chính là Tử Ngục lôi kiếp đấy!

Cho dù là lôi kiếp bình thường, ngoại nhân gặp phải cũng chỉ nghĩ làm sao đỡ được lôi kiếp.

Ngươi nói vậy cũng hay nhỉ, thế mà còn muốn lôi kiếp có thể rèn luyện khí lực của ngươi sao?!

Đây là tiếng người sao!

Đương nhiên, Cố Dương giờ phút này vẫn rất nghiêm túc suy tính.

Dù sao hắn cũng không biết chuyện này.

Một là trong thư tịch ghi lại việc vượt qua lôi kiếp, hoặc là rất ngắn.

Hoặc chính là chết trong lôi kiếp.

Cho nên có thể rèn luyện thể phách hay không thì không ai biết.

Nên đích thân thử một lần.

"Dù sao cũng không vội vàng, cứ thử một lần đi."

Cố Dương nhẹ giọng cười, ngay lập tức dùng lực.

Cả người trực tiếp bay lên không trung.

Mà đây cũng là nguyên nhân khiến vô số cường giả Sinh Tử cảnh chú ý.

"Là hắn!"

"Tiểu tử kia chính là Cố Dương sao?"

"Khá lắm, vậy mà thật sự chỉ có mười bảy tuổi!"

"Hắn quả nhiên đã đột phá đến Nguyên Hải cảnh cực hạn, chờ một chút... Còn là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong!"

"Truyền thừa Vũ Hóa cảnh, xem ra so với chúng ta tưởng tượng còn khoa trương hơn nha!"

"Ha ha ha, lão hủ kiếp này có hy vọng đột phá Vũ Hóa!"

Vô số ánh mắt cường giả Sinh Tử cảnh gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Có người hưng phấn, có người cảm khái, có người thán phục, có người trên mặt lộ ra điên cuồng!

Nhưng bất kể thế nào, giờ phút này bọn hắn đều đã đối với truyền thừa trong tay Cố Dương, tình thế bắt buộc!

Coi như là mạo hiểm chọc vào Huyền Điểu vương triều.

Cũng phải động thủ!

Đoàn người đại trưởng lão nhìn Cố Dương đang xuất hiện trên không trung, mặt lộ vẻ mừng rỡ.

"Thật tốt quá, Cố Dương quả nhiên đã đột phá đến cực hạn Nguyên Hải cảnh, hơn nữa còn là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong!?"

"Quả nhiên là thiên kiêu yêu nghiệt!"

"Thế thì, Huyền Điểu vương triều chúng ta lo gì không hưng thịnh!?"

Một đám cường giả cảnh giới Sinh Tử của Huyền điểu vương triều lập tức lộ vẻ hưng phấn.

Cố Dương chính là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều của bọn hắn.

Cố Dương biểu hiện ra thực lực càng mạnh, thiên phú càng cao, đối với bọn họ mà nói tự nhiên càng cao hứng!

Bên kia, hai đại vương triều cũng phát hiện điểm này.

Ánh mắt hắn lóe lên tia sáng.

Nhưng bọn họ vẫn không gấp rút đưa ra kết luận.

Nơi càng xa xôi hơn.

Sở Thần Tiêu cùng một đám thiên kiêu cũng không dám tới gần sơn cốc quá mức.

Dù sao chỗ này...

Đã bị một đám cường giả Sinh Tử cảnh chiếm giữ.

Nếu bọn họ đi qua, đó không phải là tự tìm đường chết hay sao?

Nhưng bọn họ cũng cảm thụ được sự khủng khiếp của lôi vân màu tím trải dài mấy ngàn dặm trên bầu trời!

"Cố Dương thật là biến thái mà!"

Sở Thần Tiêu bất đắc dĩ cười.

Bên kia trên mặt Kiếm Trần cùng các thiên kiêu, cũng lộ ra vẻ sùng bái.

Hiển nhiên bọn họ cũng không ngờ Cố Dương lại có khí phách như thế.

Không chỉ không giao truyền thừa ra, mà còn lựa chọn đột phá ngay tại chỗ!

Hơn nữa còn để hắn đột phá thật!

"Bầu trời Thanh Vực, chỉ sợ phải thay đổi rồi."

Có thiên kiêu không nhịn được cảm khái.

Mà ở một chỗ khác trên bầu trời.

Diễm Linh Ưng đang cõng Diệp Khuynh Thành bay vòng quanh sơn cốc kia.

"Cố Dương hắn có thể vượt qua lôi kiếp tử ngục này được không?"

Trong ánh mắt Diệp Khuynh Thành mang theo một tia lo lắng.

Tuy nói nàng cũng từng thấy cảnh Cố Dương dùng kiếm chặt

đứt lôi kiếp Tử Ngục kia.

Nhưng bây giờ lôi kiếp tử ngục này hiển nhiên đã mạnh hơn trước kia vô số lần!

Cho nên cho dù là nàng, trong lòng cũng có chút sợ hãi.

Nhưng Diễm Linh Ưng lại phát ra một tiếng thì thầm.

Xem ra hoàn toàn tin tưởng chủ nhân của mình.

Loại lôi kiếp nho nhỏ này đối với phu quân mà nói không đáng nhắc tới!

…

Vô số ánh mắt rơi vào trên người Cố Dương.

Cố Dương tự nhiên có thể cảm giác được rõ ràng.

Hắn ta cũng biết.

Bây giờ bản thân hắn đã bị không ít cường giả Sinh Tử cảnh nhìn chằm chằm.

Nhưng hắn cũng không hoảng hốt.

Thậm chí còn có vẻ dương dương tự đắc.

Chợt hắn ta chậm rãi nhìn lên bầu trời.

Bên trong lôi vân có vô số tia sét màu tím to lớn không ngừng nổ tung.

Nhưng chính là ẩn mà không phát.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi nhíu mày.

Làm cái gì vậy?

Còn không đánh ta?

Trong lúc suy nghĩ, Cố Dương không khỏi thập phần khinh bỉ nhìn lên đạo lôi kiếp trên bầu trời.

Tử Ngục lôi kiếp rác rưởi này, chắc không phải kinh sợ đấy chứ?

Nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Một đám cường giả Sinh Tử cảnh chung quanh đưa mắt nhìn nhau.

"Tiểu tử kia đang làm cái gì?"

"Đây là thủ thế gì?"

"Có vẻ không hiểu lắm, nhưng hình như là đang khiêu khích lôi kiếp Tử Ngục."

Lập tức, tất cả cường giả Sinh Tử cảnh đều trầm mặc.

Cố Dương này thật sự không sợ chết.

Lại dám khiêu khích lôi kiếp Tử Ngục?!

Mà cũng đang lúc vô số cường giả Sinh Tử cảnh nghĩ tới điểm này.

Quả nhiên là vậy.

Động tác của Cố Dương, hiển nhiên là chọc giận lôi kiếp tử ngục cao cao tại thượng trên bầu trời!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một tiếng vang như xé rách vang vọng đất trời.

Ngay sau đó, một đạo Tử Ngục Lôi Kiếp đủ để nhẹ nhàng xé

nát Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong, hung sát không gì sánh được đánh lên đỉnh đầu Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, trên mặt Cố Dương lộ ra vẻ tươi cười...

Rốt cục chịu bắt đầu rồi.

Cố Dương đứng tại chỗ, hoàn toàn không có ý định trốn tránh, thậm chí ngay cả chân nguyên cũng chưa từng phóng thích.

Cứ như từ bỏ chống cự, mở ra hai tay, dự định cứ thế nghênh đón lôi kiếp Tử Ngục!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả cường giả Sinh Tử cảnh xung quanh đều choáng váng.

Ngươi có chắc đây là đang độ kiếp không?

Nhưng khoảnh khắc sau, chuyện xảy ra khiến bọn họ càng trợn tròn mắt.

Chỉ thấy Tử Ngục Lôi Kiếp rộng chừng ngàn thước ầm ầm giáng xuống người Cố Dương.

Từng đợt khói xanh bốc lên.

Có thể chứng kiến rõ ràng.

Tử Ngục Lôi Kiếp trực tiếp đánh lên người Cố Dương.

Nhưng mà...

Một màn kỳ quái xuất hiện.

Toàn thân Cố Dương thật sự bắt đầu bốc khói.

Nhưng mấu chốt là Cố Dương lại giống như người không việc gì!

Không có bị thương, thậm chí ngay cả một vết tích cũng không thấy!

Nếu không phải từng đợt khói xanh kia còn không ngừng từ trong cơ thể Cố Dương toát ra.

Bọn họ còn tưởng rằng lôi kiếp Tử Ngục không đánh trúng!

Mà Cố Dương đang rong chơi ở trong lôi kiếp, cảm nhận được thân thể của chính mình biến hóa, hơi ngước mắt lên.

"Hả? Hình như còn có chút đề thăng?"

Hắn có chút hứng thú.

Dường như nó đã nhận ra thái độ của Cố Dương.

Tử Ngục lôi kiếp chợt giáng xuống không hề do dự, trực tiếp giáng mười đạo lôi kiếp tử ngục!

Mười đạo lôi đình này, thình lình toàn bộ đều rộng ngàn mét!

Nếu như toàn bộ nện xuống, cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh không làm ra phòng ngự, dùng thân thể ngạnh kháng cũng chưa chắc chịu nổi.

Mười đạo Tử Ngục lôi kiếp bất ngờ giáng xuống.

Vô số cường giả Sinh Tử cảnh đứng xem xung quanh đều không nhịn được mà phát run cả người.

CMN đây là...

Cố Dương khiến trời nổi giận!

Ngay tại thời điểm bọn họ trông ngóng, dự định nhìn bộ dáng chật vật của Cố Dương.

Bọn họ nhất thời trừng mắt.

Mười đạo Tử Ngục lôi kiếp kia vô cùng chuẩn xác đánh trúng Cố Dương.

Nhưng Cố Dương vẫn giữ bộ dáng thanh thản như cũ.

Giống như đang tắm vậy.

Tắm rửa trong lôi kiếp Tử Ngục, giời ạ...

Tất cả cường giả Sinh Tử cảnh xung quanh đều im lặng.

Rốt cuộc thân thể của tiểu tử này là làm bằng gì?

Giờ phút này, trong đầu bọn họ chỉ có một ý nghĩ này.

Đắm chìm trong mười đạo Tử Ngục lôi kiếp.

Cố Dương nheo mắt.

Ừm.

Lực đạo lôi kiếp này cũng không tệ lắm.

Có người xoa bóp rồi.

Sau đó Tử Ngục Lôi Kiếp lại lần nữa giáng xuống không ít sấm sét.

Nhưng uy lực cũng giảm xuống không ít.

Đến cuối cùng, sau khi một đạo lôi kiếp tử ngục chưa tới ba mét rơi vào người Cố Dương.

Bên trong lôi vân đã hoàn toàn không còn năng lượng.

Nó tự động tiêu tán.

Thấy vậy.

Cố Dương không khỏi nhíu mày.

"Lôi kiếp lần này lại yếu như vậy sao?!"

Trải qua lần gột rửa này của lôi kiếp.

Rõ ràng sức mạnh của hắn ta mới gia tăng lực lượng Ngũ Long!

Tử Ngục lôi kiếp chỉ có trình độ nhiêu đây sao?

Lời này của Cố Dương, cũng vô cùng rõ ràng rơi vào trong tai tất cả mọi người chung quanh.

Mấy lão quái cảnh giới Sinh Tử đứng bên cạnh tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Đây là tiếng người sao!

Yếu?

Tử Ngục lôi kiếp mà còn yếu?

Từng đạo lôi kiếp vừa rồi, đều không biết có thể nháy mắt hạ gục bao nhiêu cường giả Đan Hư cảnh đỉnh phong.

Thậm chí còn có thể uy hiếp đến Sinh Tử cảnh.

Ngươi còn nói yếu?

Bên kia trên không trung.

Đại trưởng lão, đám Sinh Tử cảnh Huyền Điểu vương triều cũng nghe được lời này của Cố Dương.

Đại trưởng lão lộ vẻ quái dị.

"Mọi người lý giải là tốt rồi, Cố Dương chính là phong cách này."

Mấy tên sinh tử cảnh phía sau Đại trưởng lão đều là gần đây mới trở lại vương triều.

Cho nên hiểu biết về Cố Dương cũng không nhiều.

Lúc này bọn họ quay mặt nhìn nhau.

Á khẩu không trả lời được.

Bọn họ có thể nói gì đây?

Chỉ có thể nói là sống đến già học đến già.

Sống nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên bọn họ thấy người chê lôi kiếp tử ngục yếu kém như vậy!

Thấy lôi vân tán đi.

Ánh nắng lại lần nữa chiếu rọi cả vùng đất.

Cố Dương cũng hơi híp mắt.

Không có gì bất ngờ.

Dị tượng quen thuộc lại lần nữa hiện lên trên bầu trời.

Nhưng lại giống như đúc dị tượng lần trước.

"Xem ra Thiên Đạo cũng không có mánh khóe gì."

Cố Dương không khỏi lắc đầu, nhưng cũng không nói thêm gì.

Chợt cả người hắn ta đang rong chơi tại trong dị tượng kia.

Tiếp nhận sự gột rửa của Thiên Đạo!

Cũng không lâu lắm, dị tượng biến mất.

Thần sắc Cố Dương cũng biến thành quái dị.

Sao hắn có cảm giác... Lần tẩy lễ này có vẻ yếu hơn so với lúc trước rồi?

Nghĩ tới nghĩ lui cũng không tìm được nguyên nhân.

Hắn cũng chỉ có thể vứt trách nhiệm này cho Thiên Đạo.

"Thật keo kiệt!"

Nghe được tiếng lầm bầm này của Cố Dương.

Biểu cảm của những cường giả Sinh Tử cảnh xung quanh đều có chút chết lặng, không nói nên lời.

Hơn nữa hiện giờ lôi kiếp đã tan đi như vậy, cũng nên bắt đầu lên sàn diễn rồi!

Nghĩ đến đây, một đám tán tu lão quái Sinh Tử cảnh chung quanh rõ ràng là đua nhau đạp trên hư không.

Ánh mắt nhìn chăm chú Cố Dương.

"Cố Dương, giao truyền thừa trong tay ngươi ra đây. Chỉ cần ngươi chủ động giao ra, chúng ta sẽ không tổn thương ngươi mảy may."

Một lão quái Sinh Tử Cảnh mặc áo bào tím, tóc hoa râm nhưng tinh thần vô cùng khỏe mạnh đi lên phía trước.

Ánh mắt rơi vào trên người Cố Dương.

Giọng nói mang theo một phần cao cao tại thượng.

"Truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh này, không phải một Nguyên Hải cảnh nho nhỏ như ngươi có thể ăn được."

Nghe được lời lão giả Sinh Tử cảnh kia nói.

Cố Dương cười cười.

"Nếu ta không cho thì sao?"

"Không cho. Vậy thì chết!"

Trong lúc nói chuyện, trong ánh mắt lão quái Sinh Tử cảnh trực tiếp bộc phát ra một luồng sát khí kinh khủng!

Trong ánh mắt bắn nhanh ra một đạo quang mang sắc bén, mãnh liệt đâm về phía Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, thần sắc Cố Dương ngưng tụ.

Nhưng vào lúc này.

Trên bầu trời xuất hiện một bàn tay khổng lồ.

Bàn tay kia trực tiếp chặn lại một chiêu này.

Oanh!

Một tiếng nổ tung vang lên giữa không trung.

"Bằng hữu, muốn ra tay với người của Huyền Điểu vương triều chúng ta, hỏi qua chúng ta chưa?"

Giờ phút này.

Đại trưởng lão tất nhiên không có khả năng ngồi yên mặc kệ.

Hắn mang theo hai lão giả cũng là Sinh Tử cảnh đứng ở phía ngoài cấm chế, trước mặt Cố Dương.

Nhìn thấy Đại trưởng lão cùng với hai người khác.

Thần sắc lão quái Sinh Tử cảnh hơi khựng lại.

Nhưng cũng không ngoài ý muốn.

Dù sao trước đó bọn họ cũng phát hiện đám người Đại trưởng lão tới gần.

Luận về thực lực và tư chất.

Tất nhiên là bọn họ không bằng đám người Đại trưởng lão.

Dù sao ba người Đại trưởng lão đều là trưởng lão của vương triều Huyền Điểu, hưởng thụ tài nguyên phong phú hơn bọn họ vô số!

Nhưng bọn họ đông người mà!

Ngoại trừ chính mình, còn có mười vị cường giả Sinh Tử cảnh khác!

Nếu thật sự muốn đánh nhau.

Bọn hắn chưa chắc đã sợ Huyền Điểu vương triều!

"Lão gia hỏa, ai là bằng hữu của ngươi!?"

"Huyền Điểu vương triều ngươi chỉ phái ba gã sinh tử cảnh, liền muốn nắm giữ truyền thừa Vũ Hóa cảnh này? Nằm mơ ư?"

Lão quái Sinh Tử cảnh lạnh lùng giễu cợt.

Trong nháy mắt khi tiếng nói của y rơi xuống.

Mười tên cường giả Sinh Tử cảnh sau lưng đều lộ vẻ mặt lạnh như băng, khí tức kinh khủng trong cơ thể từng người dồn dập biểu hiện ra.

Uy áp kinh khủng này trực tiếp ép về phía ba người Đại trưởng lão!

Uy áp do mười một tên cường giả Sinh Tử cảnh liên thủ thi triển đã đạt tới trình độ cực kỳ khủng bố.

Nhưng cũng không đến mức nghiền ép ba người Đại trưởng lão.

Chỉ là khiến bọn họ cảm thấy không được tự nhiên.

Mà ngay lúc các tán tu Sinh Tử cảnh và Sinh Tử cảnh Huyền điểu vương triều đang đối đầu.

Bên kia, Sinh Tử cảnh hai đại vương triều Thanh Phong cùng với Thiên Kiếm phái tới cũng đã đi tới gần.

Nhưng bọn họ không trực tiếp nhúng tay vào.

Mà đứng từ xa nhìn lại.

"Thực lực cách biệt quá xa."

"Chờ một chút xem sao, nếu thật sự không đánh được..."

"Vậy thì coi như là xem cuộc vui đi."

Tam đại vương triều giúp đỡ lẫn nhau, ít nhiều cũng có tranh chấp.

Hiện tại loại tình huống này, bọn họ không bỏ đá xuống giếng với Huyền Điểu vương triều đã tính là không tệ.

"Cố Dương, chờ chút nữa thừa dịp loạn chạy đi, không cần để ý chúng ta, hiểu chưa?!"

Trong lòng Đại trưởng lão cũng hiểu rõ.

Nhân số đối phương chiếm ưu thế tuyệt đối so với Huyền Điểu vương triều bọn họ.

Bên cạnh còn có hai vương triều đang xem kịch.

Cho nên nếu muốn khai mở cục diện, cũng chỉ có thể để Cố Dương thoát đi!

Nghe được lời của đại trưởng lão, Cố Dương cũng cảm động không thôi.

Nhưng sở dĩ hắn dám đột phá cực hạn trước mặt nhiều cường giả Sinh Tử cảnh trước mặt như vậy.

Đã sớm có dự định!

"Đại trưởng lão, tâm ý của ngài ta xin nhận."

"Nhưng mà...Ngài nên lui xuống trước đi."

"Việc này ta có thể tự giải quyết."

Trên mặt Cố Dương lộ ra tươi cười.

Nghe được lời Cố Dương nói, Đại trưởng lão sửng sốt một chút.

Hai gã trưởng lão phía sau hắn cũng choáng váng.

Tiểu tử này...

Đầu óc có vấn đề sao?

Có biết hiện tại đứng đối diện là nhân vật cấp bậc gì hay không?

Đây đều là siêu cấp cường giả Sinh Tử cảnh!

Chỉ có Đại trưởng lão nhanh chóng phản ứng lại.

Hắn vẫn rất hiểu tính cách của Cố Dương.

Cố Dương trước nay không phải làm chuyện mà không chuẩn bị.

Chẳng lẽ là...

Hắn đã có thủ đoạn đối phó với đám người này rồi sao?

Nghĩ đến điều này, mặc dù trong lòng có ngàn vạn nghi vấn.

Nhưng hắn vẫn lựa chọn tin tưởng Cố Dương.

"Nếu ngươi đã nói vậy thì ta tin ngươi một lần!"

Đại trưởng lão dừng một chút, sau đó nhìn Cố Dương nghiêm túc nói.

Thấy vậy, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Đại trưởng lão không chút do dự, dẫn theo hai gã trưởng lão còn lại vẫn đang ngơ ngác sang đứng ở một bên.

Nếu Cố Dương gặp phải nguy hiểm, hắn vẫn sẽ không chút do dự ra tay giúp đỡ.

Mà cảnh tượng này cũng bị một đám lão quái tán tu Sinh Tử cảnh thu vào đáy mắt.

Vẻ mặt bọn họ cũng biến thành quái dị.

Trong đó tên lão giả áo tím đứng ở phía trước nhất càng là không khỏi buồn cười, cười như điên.

"Ha ha ha ha!!"

"Ta nghe thấy cái gì?"

"Một tên tiểu tử Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, lại nói muốn

đối phó với chúng ta?"

"Nhóc con, ngươi thật sự không biết trời cao đất rộng hay là không biết chữ chết viết như thế nào à?"

"Còn các trưởng lão Huyền Điểu vương triều các ngươi, thế mà thật đúng tin lời hắn."

"Thật là buồn cười!"

Hắn ta phát ra từng đợt trào phúng.

Nghe thấy những lời trào phúng này,

Sắc mặt Đại trưởng lão và hai trưởng lão khác đều rất khó coi.

Nhưng cũng không nói gì.

Hai đại vương triều bên kia, một đám cường giả Sinh Tử cảnh cũng hai mặt nhìn nhau, mặc dù không cười.

Nhưng thần sắc cũng ít nhiều có chút quái dị.

Dù sao loại hành động kỳ quái này... Bọn họ thực sự không lý giải được.

Cố Dương thấy vậy, thần sắc bình tĩnh, chậm rãi đi ra cấm chế.

"Lão gia hỏa, ta đã rời khỏi cấm chế, không phải ngươi muốn truyền thừa sao? Cứ việc tới lấy."

Nói xong, Cố Dương ngoắc tay với lão giả mặc áo tím kia.

Động tác khiêu khích này lập tức chọc giận lão giả áo bào tím.

"Tiểu súc sinh, ta thấy ngươi muốn chết rồi!?"

Mắt thấy Cố Dương thế mà dám chủ động đi ra cấm chế, thậm

chí còn khiêu khích mình.

Hắn là cường giả Sinh Tử cảnh, sao có thể sợ hãi?

Ầm ầm!

Trong nháy mắt.

Trên người lão giả mặc áo tím bộc phát ra hai loại khí tức khủng bố một âm một Dương!

Đó là sinh khí và tử khí!

Cũng chỉ có sau khi đột phá đến cảnh giới Sinh Tử mới có thể nắm giữ được sức mạnh đặc thù này!

Lực lượng kia cực kỳ kinh khủng!

Chỉ dính một chút thôi mà đã khó có thể loại trừ, như giòi trong xương!

Mà đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến Đan Hư cảnh khó vượt cấp đánh bại Sinh Tử cảnh!

Khi hai đạo khí tức Sinh Tử thình lình bộc phát.

Trong nháy mắt, Cố Dương cảm nhận được một cỗ khí tức khủng bố không cách nào hình dung phả vào mặt.

Lão giả áo tím kia vung tay áo lên.

Hai đạo khí tức sinh tử rõ ràng đang giao hòa cùng một chỗ.

Rồi bỗng nhiên đánh về phía Cố Dương.

Hai đạo khí tức trên không trung thình lình bộc phát ra.

Che phủ bầu trời, tựa như hắc ám vô tận bao phủ!

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Xem ra ta đã đánh giá thấp thủ đoạn của Sinh Tử cảnh."

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Chẳng qua...

Loại thủ đoạn cấp bậc này, cũng coi như nằm trong lòng bàn tay!

Nghĩ đến đây.

Trong mắt Cố Dương cũng lóe ra quang mang sắc bén.

Đột nhiên nâng quyền phải lên.

Giờ phút này.

Khí huyết cả người hắn không chút nào che dấu nhanh chóng bộc phát ra.

Khí huyết kinh khủng dường như có thể đốt cháy thiên địa, khí tức nóng rực dường như thiêu đốt không khí xung quanh.

Cùng lúc đó.

Chân nguyên trong cơ thể Cố Dương cũng là toàn lực bộc phát!

Sức mạnh của một trăm lẻ năm con rồng!

Phục Ma Long Tượng Quyền!

Cùng với...

Ba thành đỉnh phong quyền chi áo nghĩa!

Tại thời khắc này, đều bùng nổ ra!

Giờ phút này từng đạo hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ cũng hiện lên ở trên cánh tay phải của Cố Dương.

Cố Dương quát khẽ một tiếng.

Một quyền ầm ầm bộc phát!

Chứng kiến một màn này.

Đám người Đại trưởng lão đang đứng ở một bên tùy thời chuẩn bị ra tay lập tức nhịn không được trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Đây là... Vương cấp quyền pháp!?"

"Cố Dương thế mà đã tự sáng tạo ra Vương cấp quyền pháp!?"

"Hơn nữa còn tu luyện quyền pháp Vương cấp đến viên mãn!?"

"Sức mạnh này... lại vượt qua sức mạnh của bách long!"

"Còn có áo nghĩa... áo nghĩa quyền pháp mà hắn lĩnh ngộ được, đã đi tới ba phần mười đỉnh phong!?"

Một màn vô cùng rung động lọt vào tầm mắt, khiến Đại trưởng lão thậm chí trong lúc nhất thời quên cả hô hấp.

Mà hai gã trưởng lão khác cũng hoàn toàn bị rung động!

Cùng lúc đó.

Lão giả mặc áo bào tím kia cũng thấy được một quyền khủng bố của Cố Dương.

Trong đôi mắt già nua vẩn đục của hắn cũng lóe lên một tia rung động.

Thằng nhãi này thật sự chỉ mới mười bảy tuổi sao!

Nếu không tận mắt nhìn thấy, hắn tuyệt không tin!

Ngay khoảnh khắc sau.

Luồng sinh khí và tử khí giao hòa với nhau cũng lập tức va chạm với một quyền kia của Cố Dương!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trong nháy mắt phát ra tiếng nổ kinh khủng càng vang vọng toàn trường!

Ngay sau đó lực trùng kích cường hãn đến mức tận cùng đã đánh tan vài tầng da trên bề mặt quả đất!

Bụi đất tung bay, đất đá tung tóe!

Cuồng phong quét qua.

Mà trên không trung.

Tất cả cường giả Sinh Tử cảnh đều như tảng đá, không hề bị lay động!

Tất cả mọi người đều nhìn vào trung tâm trận chiến.

Muốn nhìn xem kết quả sẽ như thế nào!

Nhưng ngay sau đó một màn khiến mọi người kinh hãi không thôi xuất hiện!

Cố Dương vậy mà đứng tại chỗ hoàn hảo không chút tổn hại!

Hắn vẫn duy trì tư thế ra quyền.

Cả người hắn ta thậm chí không lùi lại nửa bước!

Sức mạnh kinh khủng chỉ thuộc về Sinh Tử cảnh lại bị một quyền này của Cố Dương mạnh mẽ ngăn cản!

Nhìn thấy vậy.

Tất cả mọi người nhịn không được trợn trừng mắt.

"Chuyện này..."

Đại trưởng lão lại càng nhịn không được hít sâu một hơi.

Cố Dương thế mà là đã có được thực lực ngạnh kháng Sinh Tử cảnh?

Tốc độ tăng lên này, quả thực kinh khủng tới cực điểm!

Hai gã trưởng lão khác cũng mở to hai mắt nhìn.

Nhìn một màn này với vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Chương 323 - Ngạnh kháng Sinh Tử cảnh, rung động toàn trường (3)

Cùng lúc đó.

Vốn cường giả Sinh Tử cảnh của hai vương triều chỉ đứng ở một bên xem kịch, giờ phút này mặt lại càng lộ vẻ kinh hãi nhìn Cố Dương.

"Điều này sao có thể!?"

"Ngay cả Đan Hư cảnh cũng chưa đột phá... Làm sao có thể đỡ được một kích của cường giả Sinh Tử cảnh?!"

"Khó trách... Khó trách bệ hạ muốn để chúng ta theo dõi chặt chẽ Huyền điểu vương triều, thì ra là bởi vì Cố Dương!"

"Quá yêu nghiệt! Cố Dương này... quá yêu nghiệt rồi!"

"Mới mười bảy tuổi, đã có được thực lực vượt cấp ngạnh kháng Sinh Tử cảnh, yêu nghiệt như thế, tương lai nhất định như rồng!"

Bọn họ hít sâu một hơi.

Trong tiếng nghị luận cũng đầy vẻ kinh hãi.

Dù sao một màn trước mắt này thực sự quá chấn động!

Cùng lúc đó.

Một đám cường giả tán tu Sinh Tử Cảnh, cũng trợn mắt há

mồm nhìn một màn này.

Trong đó có một lão giả mặc áo đen nhịn không được mở miệng: "Huyền Tử, ngươi đang làm cái gì vậy!?"

Huyền Tử chính là cách gọi khác của lão giả áo tím.

Giờ phút này gã cũng vô cùng khiếp sợ.

Vậy mà tiểu súc sinh này lại chặn được một chiêu này của hắn?

Sao có thể như vậy!?

Tuy rằng đây chỉ là một chiêu hắn tiện tay thi triển, thậm chí còn không sử dụng đến một phần mười lực lượng.

Nhưng...

Điều này cũng không có khả năng chỉ một Nguyên Hải Cảnh có thể ngăn cản!

Cường giả Sinh Tử cảnh đã sơ bộ bước vào siêu phàm.

Thọ mệnh lại càng có thể vạn năm bất hủ!

Cùng Đan Hư cảnh căn bản là không cùng một cấp bậc.

Một ít tuyệt thế thiên kiêu, cho dù là Đan Hư cảnh đỉnh phong cũng chưa chắc có thể vượt cấp khiêu chiến Sinh Tử cảnh.

Một tên Nguyên Hải cảnh nho nhỏ...

Càng không thể nào!

Nhưng tình huống thực sự là Cố Dương đã cản được!

Nghĩ tới đây, sát ý trong lòng Huyền Tử ngập trời, thậm chí còn nồng tới cực điểm.

Uy hiếp!

Uy hiếp nghiêm trọng!

Tiểu súc sinh này biểu hiện ra thiên tư và ngộ tính biến thái... Nếu lần này không cách nào chém giết hắn.

Chờ ngày sau khi hắn trưởng thành, những người từng vây công hắn như bọn họ, tất sẽ không thể trốn được khỏi sự truy sát của hắn!

Nếu giữ lại một mạng cho hắn... Thì đó là hậu hoạn vô cùng!

Cho nên...

Nhất định phải diệt trừ hắn!

Cố Dương ngược lại không chú ý tới sát ý của Huyền Tử.

Giờ phút này hắn ta nhìn nắm đấm của mình, chau mày.

"Vẫn là đánh giá quá thấp thực lực của Sinh Tử cảnh rồi."

"Ta đã lấy ra nhiều thủ đoạn như vậy... Vậy mà mới miễn cưỡng ngăn được một chiêu tùy ý kia của hắn."

Cố Dương tự nhiên có thể nhìn ra lão gia hỏa kia không dùng toàn lực.

Nếu như mình tung ra toàn bộ át chủ bài, có lẽ có thể chém giết những lão quái vật này.

Nhưng việc bại lộ toàn bộ át chủ bài của mình cũng không phải là chuyện tốt.

Thứ hai là...

Ai biết trên người mấy lão gia hỏa này lại có giấu át chủ bài

hay không?

Nếu như mình dùng hết át chủ bài, vẫn không chém giết được mấy gia hỏa này!

Như vậy chỉ sợ mình sẽ rất nguy hiểm!

"Quả nhiên... Tu vi vẫn còn quá thấp, nếu mà ta đột phá Đan Hư cảnh, thì không cần bị giới hạn như vậy!"

Cố Dương cảm khái trong lòng một câu.

Nhưng hắn cũng chẳng hoảng hốt.

Bởi vì hắn còn có biện pháp khác.

Mà biện pháp này cũng là hắn khi tiến vào trong Truyền Thừa điện kia đã sớm nghĩ xong.

Lúc trước ra tay, cũng chỉ là hơi thử một chút xem thực lực Sinh Tử cảnh đến cùng như thế nào, xem xem có thể dưới tình huống không dùng tới quá nhiều át chủ bài mà vẫn chém giết hết bọn hắn hay không.

Hiện tại xem ra...

Không có khả năng đem bọn họ giết hết.

Vậy chỉ có thể sử dụng một lá bài tẩy khác thôi.

Động tác của Cố Dương, tự nhiên cũng là bị cường giả Sinh Tử cảnh chung quanh nhìn thấy trong mắt, Sinh Tử cảnh hai đại Vương Triều ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Nếu ta không nhìn lầm... Cố Dương, dường như không hài lòng với công kích của mình?"

"Đánh ngang với cường giả Sinh Tử cảnh mà còn không hài

lòng?"

"Gia hỏa này tuyệt đối còn có át chủ bài!"

"Đáng chết! Vì sao loại yêu nghiệt này hết lần này tới lần khác lại xuất hiện ở Huyền Điểu vương triều, mà không phải vương triều Thiên Kiếm chúng ta!?"

"Chứ còn gì!?"

Giờ phút này, ánh mắt cường giả Sinh Tử cảnh của hai đại vương triều đều có chút đố kị.

Loại yêu nghiệt biến thái này, ai mà không muốn?

Cũng chính vào lúc này.

Huyền Tử không nhịn được.

Sát ý trong ánh mắt hắn không chút che giấu bạo phát ra!

Nhìn thấy vậy.

Sắc mặt đám người Đại trưởng lão đột nhiên biến đổi.

"Tiểu súc sinh... Ngươi hôm nay, chắc chắn phải chết!"

Tiếng nói của Huyền Tử vừa dứt thì trong nháy mắt.

Có vài tên cường giả tán tu cảnh giới Sinh Tử trực tiếp ngăn cản đường đi trước mặt bọn Đại trưởng lão.

"Cố Dương! Chạy mau!"

Thấy vậy, lòng Đại trưởng lão nóng như lửa đốt, vội vàng hô to.

Nếu Huyền Tử kia toàn lực ra tay, cho dù Cố Dương có là thiên tài đi nữa, cũng tuyệt đối không thể đỡ được!

Cho nên nếu Cố Dương trốn vào trong cấm chế, còn có một đường sinh cơ!

"Ha ha, trốn? Trốn được sao?"

Huyền Tử cười lạnh.

Không có đám người đại trưởng lão can thiệp.

Cố Dương ở trong mắt hắn, liền giống như cá nằm trên thớt, tùy ý để mình làm thịt!

Rẹt!

Chỉ thấy hắn đột nhiên vẫy tay một cái.

Lập tức có tử khí vô cùng nồng đậm ngăn cản phía sau Cố Dương.

Ngăn cản đường sống cuối cùng, đường sống xông vào cấm chế của Cố Dương!

"Tiểu súc sinh, ngươi sai ở chỗ không nên bày ra thiên tư yêu nghiệt như thế này, hiện tại liền đi chết đi! "

Dứt lời, Huyền Tử dự định trực tiếp ra tay.

Nhưng vào lúc này.

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia cười lạnh.

"Ngươi ra tay thử xem."

Hả?

Nghe được lời Cố Dương nói, lựa chọn thần sắc ngưng tụ nhìn.

Ánh mắt của hắn nhất thời rơi vào trong tay Cố Dương.

Lúc này.

Trong tay Cố Dương lại là một khối ngọc thạch bất quy tắc.

"Giả thần giả quỷ!?"

Hắn không nhìn ra ngọc thạch rốt cuộc là vật gì, nhưng hiển nhiên hắn cũng sẽ không vì một khối ngọc thạch mà ngừng tấn công!

Khoảnh khắc sau, hắn giơ tay lên.

Tử khí mênh mông như biển phun trào ra!

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Nụ cười lạnh nơi khóe miệng Cố Dương càng quỷ dị hơn.

"Đây là do ngươi tự chuốc lấy."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Phía trên ngọc thạch lại lóe ra điểm điểm điểm quang mang kỳ dị.

Nhìn thấy điều này, Huyền Tử không biết vì sao, bỗng nhiên cảm giác được một loại cảm giác không rõ ràng dần dần sinh ra.

Lông mày hắn lập tức cuồng loạn.

Ngay sau đó, hắn dường như đã nhận ra cái gì.

Thần sắc bỗng nhiên biến đổi.

"Không tốt!?"

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Vốn hắn định dùng thủ đoạn lôi đình trực tiếp giết chết Cố

Dương.

Nhưng ngay khi viên ngọc thạch kia lóe lên ánh sáng.

Hắn hoảng sợ phát hiện.

Tử khí trong cơ thể hắn không ngờ lại bộc phát ra!

Một khi Đan Hư cảnh đột phá đến Sinh Tử cảnh, sẽ lĩnh ngộ được hai đạo khí tức sinh tử!

Sinh khí có thể khiến khí tức bản thân cuồn cuộn không dứt, bị thương cũng có thể nhanh chóng hồi phục.

Đồng thời còn có thể kéo dài tuổi thọ!

Còn về Tử khí, lại dùng để đối địch!

Một khi địch nhân nhiễm phải tử khí, khí tức bản thân sẽ nhanh chóng suy sụp xuống!

Mà đây cũng là thủ đoạn chủ yếu của cường giả Sinh Tử cảnh!

Nhưng tương tự, nếu tử khí trong đan điền quá mức phong phú, thậm chí có thể áp chế sinh khí, tình huống như vậy sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Giờ phút này, Huyền Tử gặp phải tình huống này!

Tử khí trong cơ thể hắn không hề có dấu hiệu đột nhiên bộc phát!

Chỉ trong chớp mắt đã áp chế toàn diện sinh khí!

Động tác của hắn ta ngừng lại một chút.

Khóe mắt như muốn nứt ra.

Hắn toàn lực áp chế tử khí trong cơ thể.

Nhưng bất luận hắn áp chế thế nào.

Tử khí kia lại không có chút nào giảm bớt, ngược lại còn đang không ngừng tăng lên!

"Ngươi... Ngươi đã làm gì ta vậy?!"

Giờ phút này, Huyền Tử làm sao còn không rõ là Cố Dương giở trò quỷ!

Nói cụ thể...

Là vì viên ngọc thạch không có quy tắc kỳ quái trong tay Cố Dương.

Ngay trong nháy mắt khi ngọc thạch phát sáng, tử khí trong cơ thể hắn mới đột ngột bùng lên!

Giờ phút này tất cả cường giả Sinh Tử cảnh chung quanh cũng lộ vẻ kinh hãi.

Thế này là sao?

Ngay từ đầu bọn họ thấy Huyền Tử sắp động thủ mà Cố Dương còn dám uy hiếp khiêu khích.

Liền cảm thấy Cố Dương đã chết chắc rồi!

Kết quả không nghĩ tới Cố Dương kia sau khi lấy ra một khối ngọc thạch kỳ dị.

Tử khí trong cơ thể Huyền Tử tăng vọt vô số lần!

Chẳng lẽ tiểu tử này...

Còn có thể điều khiển tử khí sao?

"Tiểu súc sinh đáng chết!"

"Ta muốn ngươi chết!"

Hắn không ngừng áp chế tử khí trong cơ thể, nhưng sắc mặt Huyền Tử lại càng lúc càng khó coi.

Còn đang tăng vọt!

Dựa theo tình huống này không bao lâu nữa, hắn sẽ không chịu nổi, tử kiếp sẽ đến sớm!

Thế nhưng hắn vẫn hoàn toàn không chuẩn bị.

Nếu tử kiếp đến sớm chỉ có một kết quả!

Bản thân mình sẽ chết!

Một bên khác, Cố Dương thần sắc bình tĩnh đứng ở không trung.

"Ta đã từng nhắc nhở ngươi, là chính ngươi không nghe."

Trên mặt Cố Dương lộ ra nụ cười lạnh.

Nghe đến đây, sự phẫn nộ trong lòng Huyền Tử càng dâng lên cuồn cuộn.

Sau đó hắn dứt khoát từ bỏ chống cự.

Trong ánh mắt bộc phát ra sát ý nồng đậm.

Mà là trực tiếp ra tay với Cố Dương!

"Chết đi!"

Khí tức trên thân Huyền Tử thình lình bộc phát.

Hắn đang muốn thúc giục tử khí trong cơ thể ra tay với Cố Dương.

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Một cỗ tử khí khủng bố ngập trời đến làm người ta không thở nổi, bỗng nhiên bộc phát giữa không trung!

"Không!?"

Phát giác được có luồng tử khí kinh khủng này xuất hiện.

Huyền Tử kinh hãi.

Tử kiếp của hắn...

Hàng lâm!

Chỉ trong nháy mắt, luồng tử khí kinh khủng kia đã thôn phệ toàn bộ sinh khí trong cơ thể hắn.

Sau đó càng không dừng lại chút nào.

Bắt đầu thôn phệ đan điền, huyết nhục thậm chí toàn thân Huyền Tử!

"Ách... Ách..."

Huyền Tử đứng trên không trung.

Toàn thân hắn cứng đờ, muốn ra tay lại hoàn toàn không thể khống chế cơ thể chính mình, đã hỗn loạn thành một đoàn tử khí khủng bố.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ.

Tử khí kinh khủng chính là cắn trả, cắn nuốt toàn bộ Huyền Tử!

"Bùm" một tiếng.

Thân thể Huyền Tử hóa thành một bộ thiên thi thình lình rơi

xuống mặt đất.

Huyền Tử chết đi như thế!

Mà dường như chính là bởi vì Huyền Tử vẫn lạc, tử khí ngập trời trong cơ thể hắn vậy mà cũng giống như mất đi ký chủ, không lâu sau liền tự tiêu tán.

Tĩnh.

Tĩnh lặng!

Khi nhìn thấy Huyền Tử đau đớn đến mức ngã vật xuống đất.

Tất cả cường giả Sinh Tử cảnh chung quanh đều không nhịn được lui về phía sau một bước.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

"Khối Cổ Ngọc trong tay Cố Dương, có vấn đề!"

"Khối Cổ Ngọc kia, chỉ sợ có thể làm cho tử khí bộc phát!"

Sau khi những cường giả Tán Tu cảnh giới Sinh Tử kia kịp phản ứng, lập tức nhịn không được liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

Kéo dài khoảng cách với Cố Dương!

Vào thời khắc này, một đám cường giả Sinh Tử cảnh bị một tên Nguyên Hải cảnh mười bảy tuổi dọa thành bộ dạng này.

Nếu là tu sĩ không rõ ràng chứng kiến một màn này, tất nhiên sẽ trợn mắt há mồm.

Giờ phút này, vài tên tán tu ở trước mặt Đại trưởng lão kia cũng vô cùng hoảng sợ, liên tiếp lui về phía sau, vô cùng cảnh giác nhìn Cố Dương.

Ba người Đại trưởng lão cũng choáng váng.

"Chuyện này..."

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng.

Cố Dương thế mà còn có thủ đoạn như vậy.

Hiển nhiên bọn họ cũng không nhận ra lai lịch của Cổ Ngọc bất quy tắc trong tay Cố Dương.

Nhưng từ cảnh tượng lúc nãy thì cổ ngọc này chẳng hề đơn giản chút nào!

Bên kia.

Vốn hai vị cường giả Sinh Tử Cảnh của Đại Vương Triều chỉ định xem trò vui, cũng nhìn một màn này với vẻ mặt đầy hoảng sợ.

"Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?!"

"Cố Dương kia lấy ra một viên Cổ Ngọc, sau đó...cái tên tán tu gọi là Huyền Tử kia đột nhiên bộc phát tử khí trong cơ thể, đưa tới tử kiếp!?"

"Sao có thể! Trên thế gian còn có bảo vật bực này?"

"Nói vậy chẳng phải là... Tiểu tử này là khắc tinh của Sinh Tử cảnh?"

Vẻ mặt của bọn họ dị dạng.

Vốn bọn họ còn tưởng rằng Cố Dương và một đám cường giả cảnh giới Sinh Tử Huyền Điểu vương triều sẽ toàn quân bị diệt tại đây.

Kết quả xác thực tình huống chuyển biến nhanh chóng!

Biến thành bộ dáng này!

Chuyện này khiến bọn họ lộ vẻ mặt phức tạp.

"Tránh xa một chút, tránh bị tác động đến."

Sau khi suy nghĩ một phen, bọn họ cũng không có ý định mạo hiểm.

Sau đó trực tiếp lui lại hơn nghìn mét.

Nhìn sơn cốc bên kia.

Cố Dương đứng trên không trung.

Trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Vừa rồi sở dĩ hắn có thể làm cho tử khí của Huyền Tử bộc phát, tự nhiên không phải dựa vào viên Cổ Ngọc bất quy tắc này.

Cổ Ngọc này đích xác là bảo bối, nhưng hắn cũng không rõ tác dụng cụ thể ra sao.

Về phần tình huống vừa rồi Huyền Tử gặp phải mà là bắt nguồn từ sự sửa đổi của Cố Dương!

Cố Dương trực tiếp đem Tử kiếp của Huyền Tử sửa đổi đến vừa rồi!

Cho nên tử khí trong cơ thể Huyền Tử mới đột nhiên bộc phát!

Còn Cổ Ngọc chỉ là một hình thức biểu hiện mà thôi.

Mặc dù Cố Dương tự tin dùng những phương pháp khác giết chết Huyền Tử, nhưng như thế sẽ làm bại lộ quá nhiều át chủ bài của hắn.

Mà sử dụng năng lực của hệ thống lại đơn giản hơn rất nhiều.

Bởi vì Sinh Tử cảnh khác với những cảnh giới khác.

Sinh khí và Tử khí cùng tồn tại, khiến cho thực lực của Sinh Tử cảnh cực kỳ cường hãn, đồng thời cũng có nhược điểm trí mạng.

Đó chính là tử kiếp!

Bình thường mà nói, chỉ khi đột phá đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong mới có thể gặp phải tử kiếp.

Hoặc là tử khí trong cơ thể quá dồi dào, thậm chí áp chế hoàn toàn khí tức, dẫn đến cân bằng thất thủ.

Chuyện này cũng dẫn tới tử kiếp.

Chẳng qua đối với Cố Dương mà nói, không cần phiền toái như vậy.

Hắn trực tiếp sửa đổi tử kiếp của đối phương đến bây giờ, để tử kiếp bộc phát trước thời hạn!

"Có điều năng lực sửa đổi cần tiếp xúc mới có thể thi triển, nếu không..."

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Lúc trước hắn giao thủ cùng Huyền Tử, cũng coi như đã từng tiếp xúc qua.

Cho nên mới có thể trực tiếp sửa chữa tử kiếp của đối phương.

Mà những tán tu khác đều cách mình rất xa.

Căn bản không có cơ hội xuất thủ.

Nhưng hắn cũng không sốt ruột.

Sợ hãi bắt nguồn từ việc không biết.

Tất cả cường giả Tán tu Sinh Tử cảnh đều không rõ rốt cuộc Cố Dương thi triển thủ đoạn này như thế nào.

Giờ phút này tất nhiên là do dự, cũng không dám dễ dàng ra tay với Cố Dương!

Một màn này cũng rơi vào trong mắt vô số thiên kiêu.

"Chuyện này..."

"Những lão quái Tán Tu cảnh giới Sinh Tử kia, dường như đều bị dọa rồi!?"

"Nhiều cường giả Sinh Tử cảnh như vậy, thế mà lại sợ một Nguyên Hải cảnh..."

"Cố Dương cũng là đệ nhất nhân từ xưa đến nay rồi chứ?"

Nhóm Sở Thần Tiêu đứng chung một chỗ, trên mặt tràn đầy sự sùng bái và cảm khái.

Quá trâu!

Bọn họ chưa từng nghĩ tới một tên Nguyên Hải cảnh lại có thể uy hiếp được vị cường giả Sinh Tử cảnh!

Đây chính là... Cường giả Sinh Tử cảnh!

Bọn họ thán phục vô cùng.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sùng kính.

"Thế nào? Các ngươi không phải muốn truyền thừa sao? Còn có ai muốn, tiếp tục tới đi."

Cố Dương đứng ở hư không.

Trên mặt lộ ra nụ cười lạnh.

Ánh mắt hắn nhìn lướt qua đám tán tu Sinh Tử cảnh lui về phía sau mấy trăm mét kia.

Trong giọng nói tràn đầy trào phúng.

Nghe thấy lần trào phúng này của Cố Dương.

Sắc mặt một đám tán tu Sinh Tử cảnh kia lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Bọn hắn rõ ràng là cường giả Sinh Tử cảnh, bây giờ lại bị một tên Nguyên Hải cảnh trào phúng!

Hơn nữa bọn họ thật sự không dám trực tiếp ra tay!

Dù sao, vừa rồi Huyền Tử đã ngã xuống trước mặt bọn họ!

Khi bọn hắn còn chưa biết được thủ đoạn vừa rồi Cố Dương thi triển là gì.

Đương nhiên, bọn họ sợ ném chuột vỡ bình, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng ánh mắt lão giả áo đen lúc trước lại ngưng tụ.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Rồi ngay lập tức cao giọng nói: "Loại thủ đoạn này của ngươi tất nhiên là có số lần sử dụng đúng không?"

"Chờ ngươi dùng hết số lần, ta xem ngươi còn thủ đoạn gì nữa!"

Ánh mắt hắn cẩn thận đánh giá Cố Dương.

Ý đồ từ trong đó phát hiện một tia bối rối.

Nhưng Cố Dương mỉm cười.

"Vậy ngươi cứ tới thử xem, đừng sợ nha, ai sợ kẻ đó làm cháu trai."

Cố Dương đứng giữa không trung.

Hắn ta há mồm trào phúng nói.

Hắn sợ cái gì?

Nếu đối phương dám ra tay, cùng lắm thì mình lại lộ ra át chủ bài, giao thủ với bọn hắn, sau đó trực tiếp sửa chữa lại!

Như vậy có thể giải quyết thêm mấy tên nữa!

Đối với hắn mà nói ngược lại là chuyện tốt!

Cho nên, tất nhiên hắn không sợ!

Thấy vậy, sắc mặt lão giả áo đen cũng biến đổi, có chút khó coi.

Cổ Ngọc này...

Chẳng lẽ thật sự có thể sử dụng vô hạn?

Nếu không có chuyện Huyền Tử bộc phát tử kiếp.

Tất nhiên sẽ có cường giả Sinh Tử cảnh nhịn không được xuất thủ thăm dò.

Nhưng có tình huống bi thảm của Huyền Tử, trước mắt bọn họ tất nhiên không dám lấy tính mạng của mình ra dò xét.

Bọn họ có thể tu luyện đột phá đến Sinh Tử cảnh, ngoài thiên phú bản thân không thấp ra còn dựa vào sự nhẫn nhịn để sống tạm cầu đại đạo!

Đối với bản thân, tính mạng quan trọng hơn bất cứ điều gì.

Cho nên sau khi suy nghĩ kỹ một phen.

Mười tên tán tu Sinh Tử cảnh kia lập tức cắn răng.

Họ không chọn ra tay.

"Ha ha, vậy mà đã sợ rồi? Thật vô dụng."

Cố Dương cười lạnh trào phúng.

Mà nhìn thấy một màn này.

Vô số người cũng trợn mắt há hốc mồm.

Vậy mà lúc này đám tán tu Sinh Tử cảnh lại thật sự sợ hãi!

"Quá mạnh mẽ!"

Sở Thần Tiêu nhịn không được cảm thán nói.

"Đây mới thật sự là thiên kiêu! Đối mặt với mười cường giả Sinh Tử cảnh mà không loạn, thậm chí còn có thể sử dụng thủ đoạn uy hiếp đến cường giả Sinh Tử cảnh!"

Thời khắc này Kiếm Trần cũng nhịn không được nhiều lời hơn.

Hắn ta cũng đã gặp không ít thiên kiêu.

Nhưng chân chính có thể làm cho hắn ta tâm phục khẩu phục trước mắt cũng vẻn vẹn chỉ có một mình Cố Dương mà thôi!

Không trung.

Diễm Linh Ưng đang không ngừng xoay quanh cũng phát ra một tiếng kêu kinh hỉ.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp cũng lộ

ra vẻ kinh hỉ.

"Đây chính là thủ đoạn của phu quân sao?"

"Thật mạnh!"

Trong đôi mắt đẹp của nàng hiện lên quang mang sùng bái.

Mà Cố Dương thấy vậy.

Ánh mắt hắn lóe lên.

Chợt lao thẳng về phía mười tên tán tu Sinh Tử cảnh kia.

Nhìn thấy Cố Dương động thủ.

Mười tên tán tu Sinh Tử cảnh lập tức sợ tới mức sắc mặt đại biến.

Ai nấy dồn dập bộc phát ra khí tức trong cơ thể mình.

Sau đó vô cùng hoảng loạn bỏ chạy!

Bộ dáng kia, giống như là chuột thấy mèo!

Chạy tứ tán mà chạy!

Nhưng trước khi bọn họ bỏ trốn.

Nhưng mà lại buông lời hung ác xuống.

"Cố Dương, ngươi chờ đó cho chúng ta!"

"Chúng ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Nghe đến đây, Cố Dương cười lạnh một tiếng.

"Những lời này cũng tặng cho các ngươi, trước khi ta đến lấy đầu các ngươi, cũng không được sơ ý vẫn lạc."

Cố Dương nói lời này cũng là khiến cho trong mắt một đám tán tu Sinh Tử cảnh tràn ngập sát ý nồng đậm.

Đương nhiên càng nhiều hơn vẫn là kiêng kị!

Ngắn ngủi mấy chục giây.

Mười thân ảnh tán tu Sinh Tử cảnh hoàn toàn biến mất trong không trung.

Một màn này khiến cho vô số người xung quanh nghẹn họng nhìn trân trối.

Quá hung mãnh mà!

Một tên cường giả Nguyên Hải cảnh đối mặt với mười tên cường giả Sinh Tử cảnh không chỉ không lùi lại, ngược lại còn trực tiếp chủ động ra tay.

Kinh sợ làm thối lui mười tên tán tu Sinh Tử cảnh.

Thế mà còn buông lời tàn nhẫn muốn lấy đầu bọn họ, nghĩ đến cũng chỉ có thể một mình Cố Dương có thể làm ra được!

Một đám cường giả Sinh Tử cảnh của hai đại vương triều cũng nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong ánh mắt lộ ra một tia tươi cười bất đắc dĩ.

"Lần này... Bố cục của tam đại vương triều có thể sẽ phát sinh biến hóa!"

"Ai có thể nghĩ đến Cố Dương này, lại còn có loại thủ đoạn này!?"

"Có thể dẫn động tử kiếp bộc phát... Hízz."

Bọn họ không ngừng lắc đầu.

Vẻ mặt của bọn hắn tràn đầy phức tạp và ngưng trọng.

Mà đúng lúc này.

Cố Dương lại chậm rãi nhìn về phía bọn họ.

"Thế nào? Các ngươi cũng muốn thử một lần xem sao?"

Cố Dương như cười mà không phải cười nhìn cường giả Sinh Tử cảnh của hai đại vương triều, chợt chậm rãi giơ lên cổ ngọc bất quy tắc trong tay.

Nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Sinh Tử cảnh hai đại vương triều sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, liên tục lui về phía sau.

"Không được không được, chúng ta chỉ là đến xem náo nhiệt mà thôi, tạm biệt!"

Nói xong, một đám sinh tử của hai đại vương triều cũng không quay đầu lại mà trực tiếp chạy đi!

Cách đó không xa, Kiếm Trần nhìn thấy cảnh này, thần sắc cũng không khỏi có chút quái dị.

Trong ánh mắt Sở Thần Tiêu tràn đầy sợ hãi thán phục.

Sinh Tử cảnh hai đại vương triều rời đi.

Các thiên kiêu còn lại cũng rối rít thu hồi ánh mắt, sau một phen cảm khái cũng nhanh chóng rời khỏi.

Trận chiến này tất nhiên là phải chấn động Đại Viêm hoàng triều, thậm chí toàn bộ Thanh vực!

Dù sao lấy tu vi Nguyên Hải Cảnh đối đầu với mười một gã tán tu Sinh Tử cảnh, còn dùng thủ đoạn giết chết một gã Sinh Tử

cảnh.

Chiến tích kinh sợ thối lui mười tên tán tu Sinh Tử cảnh, ngay cả một vài lão quái Sinh Tử cảnh lâu năm cũng rất khó làm được!

Cố Dương lại làm được!

"Ba vị trưởng lão."

Mọi chuyện đã kết thúc.

Cố Dương thuận tay đem trữ vật giới chỉ của Huyền Tử thu vào trong túi.

Chợt đi tới trước mặt ba người Đại trưởng lão, hơi chắp tay.

Nhưng nhìn thấy khối Cổ Ngọc bất quy tắc trong tay Cố Dương.

Ba người Đại trưởng lão cũng sợ hãi không nhẹ, sắc mặt trắng bệch liên tục lui về phía sau.

"Chờ một chút, Cố... Cố Dương, thứ đồ chơi này trong tay ngươi..."

Đại trưởng lão vội vàng chỉ chỉ nhắc nhở.

Thấy vậy, Cố Dương ngẩn ra.

Chợt phản ứng kịp thu hồi Cổ Ngọc.

"Đại trưởng lão yên tâm, thứ này ta chỉ cần không dùng, sẽ không chủ động phát động."

Cố Dương an ủi nói.

"Vậy là tốt rồi vậy là tốt rồi."

Đại trưởng lão nghe vậy mới thoáng thở dài một hơi.

"Nhưng Cố Dương à, thật không ngờ trên người ngươi còn có bảo vật như vậy, thật khiến người ta tán thưởng không thôi."

Đại trưởng lão không khỏi cảm khái.

Hai gã trưởng lão khác cũng gật đầu phụ họa.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng mang theo một tia kiêng kị.

Sợ không cẩn thận trêu chọc đến Cố Dương, sau đó Cố Dương trực tiếp sử dụng bảo vật, dẫn động tử kiếp của bọn họ.

Đối với cường giả Sinh Tử cảnh mà nói, sợ nhất chính là tử kiếp này!

Bọn họ đương nhiên cũng không ngoại lệ!

"Ha ha, chỉ là vận khí tốt một chút mà thôi."

Cố Dương khiêm tốn khoát tay áo.

Nghe đến đây.

Ba người Đại trưởng lão cũng nhịn không được, trên mặt lộ ra vẻ quái dị.

Chỉ là vận khí tốt một chút?

Ngươi quá phô trương rồi đấy!

Đại chiến kết thúc.

Cố Dương chính là cùng Diệp Khuynh Thành ngồi trên lưng Diễm Linh Ưng, dưới sự hộ tống của ba vị trưởng lão.

Thuận lợi trở lại Huyền Điểu vương triều.

Lúc đến, toàn thành chấn động.

Vẻ sùng bái của mọi người đối với Cố Dương càng đạt đến đỉnh cao!

"Quá mạnh mẽ!"

"Uy nghiêm hù doạ Sinh Tử cảnh... Cố Dương thật đúng là quái vật!"

"Đồng dạng đều là Nguyên Hải cảnh, Cố Dương có thể cùng Sinh Tử cảnh đánh một trận, mà ta ngay cả một tên Bão Nguyên cảnh cũng đánh không lại."

"Giữa người với người là có chênh lệch!"

"Hắn thật sự quá kinh khủng!"

Sở Việt cùng đám thiên kiêu Sở quốc cũng nhao nhao choáng váng.

Cái gì vậy?

Cố Dương cũng có thể vượt cấp đánh với cường giả Sinh Tử cảnh?

Lúc này mới qua bao lâu?

Trong lòng bọn họ sợ hãi thán phục không thôi.

Trên mặt cũng tràn đầy hoảng sợ và sùng bái.

Âm thanh thán phục tương tự, mấy ngày nay tại bất kỳ ngóc ngách nào của vương triều Huyền Điểu đều có thể nghe được.

Dù sao thì loại sự tích này cũng quá mức khoa trương rồi!

Khi tin tức này lan truyền đến Đô thành của hai đại vương triều khác, bọn họ lập tức cảm thấy đây là tin giả!

Nhưng rất nhanh liền có cường giả Sinh Tử cảnh tự mình đứng ra nói rõ là thật.

Lúc này mới khiến khuôn mặt mọi người lộ ra vẻ chấn động.

"Moá ơi... Nguyên Hải Cảnh tiếp Sinh Tử một chiêu, còn quát lui mười tên cường giả Sinh Tử cảnh, đây thật sự là chuyện mà con người có thể làm được sao?"

"Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng Cố Dương... thực sự có chút biến thái quá mức, cho dù đặt ở Đại Viêm hoàng triều, thiên tư của hắn cũng tuyệt đối là cao nhất!?"

"Đáng tiếc, yêu nghiệt như vậy... Lại không phải thiên kiêu vương triều chúng ta!"

"Nếu như vương triều chúng ta cũng có thể xuất hiện một yêu nghiệt như vậy thì tốt rồi."

"Nhưng Kiếm Trần cũng coi như không tệ, nghe nói lần này hắn còn cùng Cố Dương giao thủ, có lẽ có thu hoạch!"

Ngoại trừ hai đại vương triều.

Thậm chí tin tức này đã truyền đến tai tám vương triều khác của hoàng triều Đại Viêm.

Thập đại vương triều giao lưu với nhau.

Đương nhiên cũng có một ít tai mắt được thiết trí ở các vương triều khác.

Thông qua một ít thủ đoạn đặc thù đem tin tức sớm truyền về vương triều của mình.

Cho nên tin tức của Cố Dương tự nhiên cũng truyền khắp bát Đại Vương triều còn lại.

Cũng khiến cho mọi người chấn động.

Trong thủ đô của Man Long vương triều.

Trong một khoảng đất trống vô cùng rộng lớn.

Một nam tử hình thể cường tráng đang ở trần, toàn thân rõ ràng là bộc phát ra từng trận khí tức kỳ dị.

Trước mặt hắn là một khôi lỗi sắt thép to lớn.

Hắn không ngừng vung quyền, một quyền lại một quyền hạ xuống trước người khôi lỗi.

Một tiếng nổ cực lớn vang lên!

Mỗi khi hắn tung một quyền ra, mặt đất đều rung lên!

"Man tử, có một tin thú vị."

Ngay thời điểm tên nam tử cường tráng kia điên cuồng vung quyền.

Một thanh niên mặc áo trắng bỗng nhiên chậm rãi đi tới.

Trên mặt mang theo ý cười nhàn nhạt.

"Tin tức gì?"

Nam tử được gọi là Man tử động tác dừng lại, ngay lập tức xoa xoa mồ hôi trên người, tò mò hỏi.

"Huyền Điểu vương triều xuất hiện một thiên kiêu."

Bạch y thanh niên mỉm cười nói.

"Cái này liên quan quái gì đến ta."

Man tử liếc mắt xem thường, hoàn toàn không có hứng thú.

Xoay người liền chuẩn bị tiếp tục huấn luyện.

Nhưng vào lúc này, thanh niên áo trắng lại tự nói với mình: "Vị thiên kiêu kia gọi là Cố Dương, tuổi gần mười bảy, Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, về phần sự tích của hắn sao?"

"Ngay trước đây không lâu, hắn giao thủ với cường giả Sinh Tử cảnh mà không chết, hơn nữa còn giết chết tên Sinh Tử cảnh kia."

Lời thanh niên áo trắng vừa nói ra khỏi miệng.

Thân thể cao lớn của Man tử đột nhiên dừng lại.

"Cảnh giới Sinh Tử? Ngươi chắc chắn chứ?!"

Trên mặt Man Tử lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Thiệt hay giả vậy?

Nguyên Hải cảnh có thể đối kháng với Sinh Tử cảnh?

Xạo xạo xạo?

"Ngươi không phải đang gạt ta chứ?"

"Đương nhiên không có, hiện tại tin tức này đã truyền ra ở các vương triều khác."

"Cái danh xưng đệ nhất thập đại vương triều của ngươi, sắp bị cướp mất rồi."

Trên mặt thanh niên áo trắng mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Nét mặt bày ra dáng vẻ kẻ gây sự.

"Hừ!"

"Danh xưng của lão tử sao có thể dễ dàng bị cướp đi như vậy

chứ?!"

"Đợi một tháng sau, tự thấy rõ ràng!"

Man tử hừ lạnh một tiếng.

Rồi lại càng thêm tập trung vào việc tu luyện.

Hiển nhiên, lời nói kia của tên thanh niên áo trắng làm cho trong lòng của hắn có áp lực cùng với gánh nặng rất nặng.

Bạch y thanh niên lắc đầu, quay người rời đi.

Hồng Vũ vương triều.

Trong cung điện hoa lệ.

"Cố Dương sao?"

Một thanh niên hoa bào nhìn phong thư trong tay, trong ánh mắt lóe ra quang mang tinh nhuệ.

"Nguyên Hải cảnh liền có được năng lực chiến một trận với Sinh Tử cảnh...Không thể khinh thường."

Thanh niên lẩm bẩm một phen, sau đó không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong các đại vương triều.

Giờ phút này.

Tất cả thiên kiêu vương triều đều bị kích thích.

Bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Dù sao thời gian Thanh Huyền thánh viện mở ra còn cách không đến một tháng!

Huyền điểu vương triều.

Cố Dương vừa trở về ngược lại không để ý đến sự tích của mình truyền bá.

Hắn đang suy nghĩ xem phải xử lý quan hệ giữa Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành như thế nào.

Dù sao các nàng cũng đều là nữ nhân của mình.

Nếu xử lý không tốt sinh ra vết nứt thì thật sự là có chút khó xử.

Kết quả...

Hắn phát hiện hình như mình suy nghĩ nhiều quá rồi?

Hắn dắt tay Diệp Khuynh Thành trở lại trạch viện.

Sở Linh Nhi nhìn thấy vậy mà không chút bất ngờ, ngược lại còn bĩu môi vọt thẳng tới, nắm lấy một tay khác của Cố Dương.

Sau đó nữa...

Hai người không biết nên nói như thế nào với nhau nữa.

Có nói nói cười cười.

Sau đó lại vụng trộm trốn vào trong phòng, nói nhỏ.

Chỉ để lại một mình Cố Dương ở trong đình viện ngổn ngang.

Cố Dương không khỏi sờ sờ mũi.

Có điểm gì đó không đúng!

Các nàng đều là nữ nhân của mình, có gì mà phải trốn?

Cố Dương vọt thẳng vào phòng hai người.

Cố Dương xông tới, lập tức làm cho hai nữ tử khanh khách bật cười.

Sau một hồi trêu ghẹo vui đùa.

Cố Dương cũng nói ra chuyện chuẩn bị trở về Sở quốc.

"Hả? Hiện tại trở về sao? Chỉ còn cách thời gian Thanh Huyền thánh viện mở ra không tới một tháng."

Diệp Khuynh Thành kinh ngạc, đồng thời lại có chút không nỡ.

"Trở về có chút việc cần phải xử lý, không tốn bao lâu đâu, sẽ tới kịp."

Cố Dương mỉm cười.

Sở Linh Nhi lại không nói gì, nhưng trong ánh mắt cũng mang theo một tia chờ mong.

Dù sao, nàng cũng đã một đoạn thời gian không về nhà.

Mặc dù ở vương triều Huyền Điểu rất tốt.

Nhưng ít nhiều vẫn có chút nhớ nhà.

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành tự nhiên cũng sẽ không nói gì nhiều.

Chính là thập phần hiểu chuyện gật gật đầu.

Gương mặt xinh đẹp chợt hơi đỏ lên.

"Vậy... Khuynh Thành chờ ngươi trở về!"

Nhìn ánh mắt ngượng ngùng của Diệp Khuynh Thành.

Dường như.

Trong lời nói của Diệp Khuynh Thành còn có ý gì khác?

Hơn nữa Diệp Khuynh Thành vừa mới nói xong thì gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi cũng nhanh chóng biến thành hồng hào.

Hai nha đầu này, vừa rồi rốt cục đã lặng lẽ nói cái gì?

Thần thần bí bí.

Thế nhưng Cố Dương hiển nhiên không suy nghĩ nhiều.

Chính là gật gật đầu.

Chợt, hắn mang theo Sở Linh Nhi từ biệt Diệp Khuynh Thành.

Cũng thuận tiện nói với Đại trưởng lão một câu.

Sau khi nói xong.

Liền gọi Diễm Linh Ưng tới, dự định quay về Sở quốc.

Đám người Sở Việt cũng theo Sở Phong cùng đồng thời ban sư hồi triều.

Dọc theo đường đi cũng không phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn nữa.

Bây giờ tu vi Diễm Linh Ưng lại lần nữa tăng vọt rất nhiều, đạt tới Nguyên Hải cảnh tầng mười!

Hơn nữa tốc độ phi hành cũng tăng vọt.

Lộ trình vốn năm ngày, lại ngắn đi gấp năm lần.

Một ngày chính là trở về Sở quốc.

Mà Sở Phong và đoàn người còn lái phi chu bay ở rất xa.

Quốc vương Sở quốc.

Hiện giờ Sở Mộ vẫn chưa biết gì hết.

Hắn đang ở trong gian phòng của mình xử lý tấu chương.

Nhưng vào lúc này.

Một thái giám vô cùng lo lắng chạy vào.

"Bệ... Bệ hạ! Phò mã và Thất công chúa đã trở về rồi!"

Nghe đến đây.

Sở Mộ nhất thời lộ vẻ vui mừng, ném tấu chương trong tay đi, trực tiếp xông ra ngoài Vương thành.

Cố Dương và Sở Linh Nhi vừa mới từ trên người Diễm Linh Ưng đi xuống.

Xung quanh là vô số ánh mắt hâm mộ truyền tới.

"Phò Mã gia đã trở về!"

"Phò Mã gia, thật đẹp trai!"

"Nghe nói rồi chứ? Bây giờ phò Mã gia chính là thiên kiêu đệ nhất Huyền Điểu bảng đấy!"

Từng đợt thanh âm khen ngợi không ngừng truyền đến.

Nghe đến đó, Cố Dương không khỏi khẽ cười một tiếng.

Tin tức của bọn họ còn rất nhanh nhạy.

Chẳng qua tin tức này dường như đã qua một đoạn thời gian rồi.

Ngay khoảnh khắc sau.

Sở Hoàng chính là vô cùng lo lắng xông ra.

Mặt lộ vẻ kinh hỉ đi đến trước mặt Cố Dương cùng Sở Linh Nhi.

"Phụ hoàng!"

Sở Linh Nhi cũng vui mừng tiến lên.

"Linh Nhi, Cố Dương, mọi người về rồi."

Sở Mộ nhẹ gật đầu, lập tức nhìn về phía Cố Dương.

Trong mắt tràn ngập cảm khái.

"Nghe nói ngươi đã trở thành thiên kiêu đệ nhất Huyền Điểu bảng, chắc hẳn đã đạt được tư cách tiến về Thanh Huyền Thánh Viện?"

Không đợi Cố Dương trả lời.

Bên kia, Sở Linh Nhi lại không thể chờ đợi được nữa, nói.

"Phụ hoàng, người nói cái gì vậy? Bây giờ phu quân không phải chỉ là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu bảng!"

"Ồ?"

Nghe đến đây, Sở Mộ lập tức cả kinh.

Chẳng lẽ còn có tin tức gì mà hắn không biết?

"Mau nói cho phụ hoàng nghe."

Sở Linh Nhi lập tức ngẩng đầu ưỡn ngực, rồi chậm rãi nói.

Nàng kể lại toàn bộ chiến tích của Cố Dương ở vương triều Huyền Điểu cho hắn nghe.

Sự tình Cố Dương ở Cực Hoang vực nàng đều biết trước.

Bởi vì trước khi đại trưởng lão trở về, ý cảnh của bọn họ đã truyền tin tức về vương triều Huyền Điểu.

Chiến tích trong miệng Sở Linh Nhi ngày càng khủng bố, chấn động không thôi!

Lúc nói xong.

Những người Sở quốc xung quanh nghe đến choáng váng.

Đứng nguyên tại chỗ một câu cũng nói không nên lời.

Bản thân Sở Hoàng cũng trợn mắt há hốc mồm, ấp úng hồi lâu cũng nghẹn không ra được một chữ nào.

Rung động!

Kinh hãi!

Khó trách!

Khó trách hắn nhìn Cố Dương, hoàn toàn không cảm giác được sự sâu cạn của Cố Dương hôm nay.

Cố Dương kinh khủng đến cả cường giả Sinh Tử cảnh cũng có thể đối kháng!

Lúc này mới qua bao lâu?

Cũng chỉ vài tháng mà thôi.

Kết quả...

Cố Dương vốn chỉ là Bão Nguyên cảnh, chính là đột phá đến Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Hơn nữa còn có thực lực tương đương với Sinh Tử cảnh!

Đây quả thực là biến thái trong biến thái!

Yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Là một tồn tại giống như quái vật!

Trong lòng hắn lại lần nữa bị chấn động.

"Các ngươi nói chuyện đi, ta muốn bố trí một trận pháp."

Cố Dương mỉm cười, nói một câu như vậy liền chuẩn bị động thủ.

Hắn trở về tất nhiên không chỉ là thăm người thân.

Còn phải suy nghĩ một chút vấn đề của tán tu Sinh Tử cảnh.

Có thể nói bọn họ có quan hệ tử thù với mình.

Khó đảm bảo bọn họ sẽ không sử dụng thủ đoạn hạ lưu, ra tay với người bên cạnh mình.

Cho nên đương nhiên hắn cũng phải chuẩn bị sẵn sàng trước.

Cũng may là hắn có thể thu được toàn bộ truyền thừa trận pháp từ trong tay Hạ Tử Yên.

Bên trong ghi lại chủng loại trận pháp cực kỳ nhiều.

Bản thân hắn thì trực tiếp trở thành đại sư trận pháp bát phẩm.

Bố trí trận pháp đương nhiên là hạ bút thành văn.

Thậm chí hắn còn có thể bố trí trận pháp có thể khiến cho cường giả Sinh Tử cảnh đều bó tay!

Đây cũng là mục đích chủ yếu của hắn.

"Bố trí trận pháp sao?"

Nghe thấy Cố Dương nói vậy, Sở Mộ cả kinh.

Cố Dương ra ngoài một chuyến lại học được trận pháp?

Thật sự là một quái vật!

Trận pháp và luyện đan luyện khí cũng tương tự, đều cần phải có người có thiên phú mới học hiểu được.

Người bình thường nếu có thể nhập môn chỉ sợ cũng cần thời gian rất lâu.

Nhưng Cố Dương hắn căn bản không thể dùng ánh mắt của người bình thường để đối đãi!

"Hiện tại Cố Dương là trận pháp sư mấy phẩm?"

Nghĩ đến đây, Sở Mộ không khỏi hỏi thăm Sở Linh Nhi.

Lúc này, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở Linh Nhi cũng đầy kinh ngạc.

"Ta... Ta cũng không biết."

Nàng cũng không biết trận pháp mà Cố Dương học tập lúc nào.

Chẳng lẽ là học được từ lúc còn ở Tàng Kinh các của vương triều Huyền Điểu?

Loại suy nghĩ này nghe có vẻ rất kinh khủng.

Nhưng nếu như là Cố Dương, không phải là chuyện không có khả năng.

Bên kia.

Cố Dương cũng bắt đầu bận rộn lên.

Chung quanh vô số người nhìn Cố Dương.

Hoàn toàn không hiểu Cố Dương đang làm cái gì.

Ước chừng bận rộn nửa giờ.

Cố Dương rốt cục ngừng lại, thở phào nhẹ nhõm.

"Được rồi."

Nghe được lời của Cố Dương.

Sở Mộ cũng ngắm nhìn bốn phía.

"Không có thay đổi gì cả."

Hắn không khỏi có chút chần chờ nói.

Không phải đã nói là có trận pháp sao?

Sao ta không cảm giác được nhỉ?

"Hiện tại đương nhiên không có biến hóa, bởi vì còn chưa mở ra."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Chợt giơ tay lên, một đạo chân nguyên liền trực tiếp bộc phát ra ngoài.

Rơi vào quảng trường trung tâm.

Nơi đó là Cố Dương ngay từ đầu đã lưu lại một đạo ấn ký!

Chân nguyên rơi vào ấn ký.

Ngay lập tức, toàn bộ Vương thành rung động.

Ngay sau đó tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn thấy.

Một màn sáng khủng bố vô cùng trực tiếp từ mặt đất mọc lên,

bao phủ toàn bộ vương triều vào trong!

Đợi đến khi quầng sáng hoàn toàn ổn định lại.

Như biến mất vậy.

Hoàn toàn không còn bóng dáng.

Trên thực tế cũng không phải đã biến mất.

Mà là hoàn toàn dung hợp với không gian xung quanh.

Nhìn thấy vậy, Sở Hoàng cũng rung động không hiểu.

"Cố Dương, đây là... trận pháp gì?"

Hắn không khỏi kinh ngạc than thở hỏi.

"Bát phẩm trận pháp Huyền Ách Tứ Phương Thủ Trận!"

"Có trận pháp này, coi như là Sinh Tử cảnh cũng không cách nào uy hiếp được an toàn của các ngươi."

Cố Dương mỉm cười, giảng giải.

Nói xong, tay phải liền ngưng tụ, điểm một cái lên mi tâm của Sở Mộ.

"Đây là khẩu quyết vận dụng của Huyền Ách Tứ Phương Thủ Trận cùng với các loại phương pháp sử dụng."

"Như vậy ngươi có thể tự do khống chế trận pháp vận chuyển."

Sở Mộ cảm nhận được từng đạo khẩu quyết xuất hiện trong đầu.

Lập tức trong lòng chấn động không thôi.

Bát phẩm!

Vậy mà lại là trận pháp bát phẩm!

Chẳng qua suy nghĩ kỹ một chút, Cố Dương có thể lĩnh ngộ trận pháp Bát phẩm, dường như cũng không phải chuyện gì khó có thể tiếp nhận, dù sao trước khi rời đi...

Cố Dương cũng đã vô cùng biến thái rồi.

Thời gian trôi qua dài như vậy.

Trở nên càng thêm biến thái dường như cũng rất bình thường.

"Cố Dương, đa tạ..."

Sau khi Sở Mộ rung động muốn nói lời cảm ơn.

Đối với điều này Cố Dương chỉ khoát tay áo.

"Đều là người một nhà cả, bệ hạ không cần khách khí như vậy."

Cố Dương ở lại Vương thành một đêm, sau đó liền cáo biệt Sở Hoàng và Sở Linh Nhi, cưỡi Diễm Linh Ưng về Lưu Vân Tông.

Trận pháp Vương thành bên kia bố trí đã đủ an toàn.

Nhưng bên phía Lưu Vân Tông tự nhiên cũng không thể quên.

Rất nhanh.

Cố Dương liền trở lại Lưu Vân Tông.

Sở Lưu Vân và Đại trưởng lão tự nhiên mừng rỡ như điên.

Một đám đệ tử Lưu Vân Tông lại càng ngóng trông mong, muốn nhìn một lần vị đệ tử truyền kỳ trong tông môn này.

Sau một phen tán gẫu đơn giản.

Cố Dương cũng không có gì chần chờ.

Liền cũng là bố trí trận pháp Huyền Ách Tứ Phương Thủ Trận trong Lưu Vân Tông.

Hơn nữa hắn còn đưa khẩu quyết mở ra trận pháp cho Sở Lưu Vân.

Đối với việc này, Sở Lưu Vân vừa khiếp sợ vừa cảm kích.

Tuy nhiên, ngoài ra.

Cố Dương còn thuận tiện bố trí một ít Tụ Linh trận trong Lưu Vân Tông.

Kể từ đó, Lưu Vân Tông cũng coi như có một chút bảo đảm.

Sau khi giải quyết xong hết những thứ này.

Thời gian tiếp theo, Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Hắn đi tới phía sau núi Lưu Vân Tông.

Vừa đi tới.

Một tiếng kêu to kích động truyền đến.

Sau đó hai con Diễm Linh Ưng một lớn một nhỏ xoay quanh trên không trung.

Đợi cho hai con ưng du ngoạn một lát.

Cố Dương hơi vẫy tay một cái.

"Đi hết tới đây đi, đã đến lúc nên giúp các ngươi tăng huyết mạch rồi."

Nghe Cố Dương nói, trong mắt hai con chim ưng nhất thời bộc phát ra kinh hỉ.

Sau đó hắn nhu thuận vô cùng đứng ở trước mặt Cố Dương.

Nhìn hai con hùng ưng vô cùng nhu thuận trước mặt, Cố Dương lại cảm thấy có một tia buồn cười.

Hắn không khỏi cười khẽ lắc đầu.

Sau đó, hắn lợi dụng năng lực nhìn thẳng số mệnh, tra xét huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng mà Diễm Linh Ưng truyền thừa xem rốt cuộc là bao lâu trước kia.

Không xem còn không biết, vừa nhìn là giật nảy mình.

Không ngờ huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng lại đến từ thời đại viễn cổ hơn hai mươi vạn năm trước!

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng kinh hãi không thôi.

Rất nhanh, hắn bình phục tâm tình.

Xem ra hơn hai mươi vạn năm qua, xem ra lần này sửa đổi cũng chưa chắc có thể làm cho huyết mạch của nó hoàn toàn phản tổ.

Hắn lắc lắc đầu.

Rồi đưa tay sờ vào đầu Diễm Linh Ưng trưởng thành kia.

"Bắt đầu từ ngươi đi."

Tay phải rơi vào đỉnh đầu Diễm Linh Ưng,

Cố Dương tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi huyết mạch Thanh Huyền thánh ưng, thời gian là

mười vạn năm trước!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Con Diễm Linh Ưng trưởng thành kia lập tức trừng hai mắt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trên người nó, trong nháy mắt bộc phát ra khí tức cực kỳ khủng bố!

Khí tức này phảng phất như tồn tại từ tuyên cổ.

Dáng vẻ nặng nề mà khí thế.

Trong đó dường như mang theo dấu vết năm tháng.

Cùng lúc đó.

Lông vũ trên người nó bắt đầu chuyển biến một cách nhanh chóng.

Nguyên bản lông chim giống như bạch ngọc, giờ phút này phía trên nhiều ra từng đạo đường vân huyền diệu mà phong cách cổ xưa.

Những đường vân này như mạch máu phủ kín toàn bộ lông vũ.

Thêm vào một phần nặng nề như viễn cổ!

Từ xa nhìn lại, Diễm Linh Ưng trưởng thành này hầu như không thể dùng tên gọi là Diễm Linh Ưng nữa.

Chuyện này căn bản là...

Không khác gì Thanh Huyền Thánh Ưng thời kỳ viễn cổ!

“Ríttt!"

Diễm Linh Ưng trưởng thành dường như cảm nhận được huyết mạch phản tổ của mình.

Hưng phấn xoay quanh bay lên.

Bắt đầu giang rộng hai cánh, tùy ý bay lượn giữa bầu trời.

Thỉnh thoảng hai cánh lại vỗ một hồi, đúng là phát ra từng đợt cương phong.

Ác liệt mà hung ác!

Cùng lúc đó.

Giờ phút này con Diễm Linh Ưng trưởng thành này, tu vi càng trực tiếp thăng tới Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong!

"Đây mới chỉ là ba mươi phần trăm huyết mạch phản tổ, đã có tăng lên khủng bố như vậy?"

Chứng kiến Diễm Linh Ưng trưởng thành bay lượn ở phía chân trời.

Cố Dương cũng không khỏi cảm khái.

Nhưng đồng dạng cảm khái chính là huyết mạch tu sửa mười vạn năm, vậy mà kích hoạt 30% huyết mạch.

Đây là điều hắn không ngờ tới.

Nhưng suy nghĩ lại một chút.

Con Diễm Linh Ưng trưởng thành này lúc đầu đã thức tỉnh huyết mạch chính là thập phần loãng.

Cơ sở quá kém.

Cho nên dù là mười vạn năm... cũng rất khó có thể kích hoạt

phản tổ 100%!

"Đa tạ chủ nhân!"

Sau một lát hưng phấn xoay quanh, Diễm Linh Ưng trưởng thành chậm rãi xoay quanh rơi xuống, thân hình khổng lồ kia nhanh chóng thu nhỏ lại.

Cuối cùng lại biến thành một con chim nhỏ to bằng bàn tay.

Đứng ở trên vai Cố Dương.

"Ồ? Nắm giữ năng lực biến hóa?"

Cố Dương thấy vậy, ánh mắt không khỏi sáng lên.

"Vâng chủ nhân, đây là lực lượng mang đến trong huyết mạch, đáng tiếc ta nắm giữ còn chưa đủ hoàn mỹ."

Thanh âm của Diễm Linh Ưng trưởng thành rất êm tai.

Nghe vậy, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Thần sắc chợt ngẩn ra.

Nói đi cũng phải nói lại, sau khi mình thu phục hai con Diễm Linh ưng này, dường như cũng chưa từng hỏi qua chúng nó có tên hay không?

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi có chút lúng túng.

Chợt hỏi.

"Lại nói, hai người các ngươi có tên không?"

"Không, chủ nhân, ngài cuối cùng cũng muốn đặt tên cho chúng ta sao!?"

Nghe Cố Dương nói, lập tức hai Diễm Linh Ưng đều có chút

hưng phấn.

Dù sao bản thân Diễm Linh Ưng chính là chủng tộc có số lượng cực ít.

Giữa lẫn nhau cũng không có tên gọi.

Tự nhiên cũng rất khó có tên.

"Ừm, nếu đã như vậy... Thì ta đặt tên cho các ngươi vậy."

Cố Dương sờ sờ mũi.

Đã thu phục lâu như vậy mới nhớ ra được chuyện tên họ.

Dường như mình người chủ nhân này có chút không xứng chức.

Sau khi thoáng suy tư một phen.

Lúc này Cố Dương mới ngẩng đầu nói: "Đã như vậy, ngươi gọi là Thanh Diên đi, con nhỏ kia gọi là Thanh Loan là được rồi."

Diên chỉ Ưng, Loan chỉ Phượng Hoàng.

So sánh thiên phú của hai mẹ con,

Hiển nhiên con nhỏ kia hơn một bậc.

Rất phù hợp với chúng.

"Đa tạ chủ nhân ban tên cho!"

Nghe Cố Dương nói xong.

Thanh Diên và Thanh Loan lập tức liên tục gật đầu, hết sức vui sướng nói.

"Thanh Diên, ngươi cảm thấy thực lực của mình thế nào?"

Cố Dương nhìn Thanh Diên trên vai, hỏi.

"Nhờ phúc chủ nhân, hiện tại Thanh Diên mặc dù chỉ là Thập Trọng Đan Hư cảnh, nhưng nếu tu luyện thêm một đoạn thời gian, liền có thể bước vào Sinh Tử cảnh, nếu như bộc phát toàn bộ huyết mạch Thanh Huyền thánh ưng, Sinh Tử cảnh cũng không làm gì được ta!"

Thanh Diên kích động nói.

Hiển nhiên, nó đối với việc thực lực của mình tăng lên vẫn rất hài lòng.

Dù sao trước khi gặp Cố Dương, nó chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười đỉnh phong mà thôi.

Nhưng bây giờ...

Thời gian mới qua mấy tháng.

Nó đã có đủ thực lực để có thể so sánh với Sinh Tử cảnh!

Loại đề thăng này, trước đây nó hoàn toàn không dám tưởng tượng!

Cho nên đối với điều này, nó cảm thấy vô cùng may mắn vì mình có thể trở thành tọa kỵ của Cố Dương, mặc dù nói là tọa kỵ, nhưng Cố Dương cũng chưa bao giờ cưỡi nó.

Nhưng trong lòng nó cũng hiểu rõ.

Tương lai chỉ có con gái của mình mới có thể bồi chủ nhân đi xa hơn.

Huyết mạch trong người nó thực sự quá yếu ớt.

Nhưng giống như bây giờ, nó đã vô cùng thỏa mãn.

"Không sai."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Như vậy, phối hợp với trận pháp Huyền Ách Tứ Phương Thủ Trận hắn bố trí ở Lưu Vân Tông.

Cường giả Sinh Tử cảnh cũng không cách nào dễ dàng công phá!

"Như vậy tiếp theo, sẽ tới Thanh Loan."

Cố Dương cảm khái một phen, cũng là phục hồi tinh thần lại.

Đưa ánh mắt nhìn về phía quái vật lớn bên cạnh.

Tất nhiên Thanh Loan đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Trong ánh mắt nó tràn đầy hưng phấn.

Sau đó cũng lập tức cúi đầu.

Cố Dương chậm rãi đưa tay đặt ở phía trên.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng, thời gian là mười vạn năm trước!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Một cỗ khí huyết khủng bố cuồn cuộn từ trên người Thanh Loan bộc phát ra.

Khí huyết ngất trời.

Bao phủ vạn dặm vùng đất!

Một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng bao phủ

toàn bộ Lưu Vân Tông.

Tất cả đệ tử Lưu Vân Tông đều lộ vẻ kinh hãi, nhìn ra xa không trung, tâm thần rung động không rõ chuyện gì xảy ra.

Lưu Vân Tông, Hắc Phong trấn nhỏ thường xuyên có tu sĩ lui tới cũng bị dị tượng bất thình lình này dọa cho toàn thân phát run.

Quỳ trên mặt đất không ngừng cầu xin tha thứ.

Mặc dù bọn hắn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ cầu xin tha thứ là xong chuyện!

Cũng may dị tượng này không kéo dài quá lâu.

Rất nhanh đã tiêu tán không còn.

Mà giờ phút này vẻ mặt Cố Dương cũng kinh ngạc nhìn Thanh Loan trước mắt đã là long trời lở đất.

Giờ phút này, Thanh Loan không còn thấy một tia đặc thù của Diễm Linh ưng nữa.

Đỉnh đầu nó có lông mao Thanh Huyền.

Mỗi chiếc lông vũ lại trơn bóng như ngọc.

Đường vân phía trên càng tản mát ra thanh sắc quang mang chân chính.

Vung cánh một cái, có hào quang vạn trượng theo sau.

Trong khí phách lại mang theo một tia cổ vận.

Nhìn thấy vậy.

Trong lòng Cố Dương cũng vui mừng.

Bởi vì khác với Thanh Diên, chính là việc sửa chữa mười vạn năm này, trực tiếp khiến cho huyết mạch của Thanh Loan hoàn toàn phản tổ.

Nói một cách khác...

Thanh Loan hôm nay đã không còn là Diễm Linh Ưng nữa, mà là một dị chủng Thái Cổ thuần chủng—— Thanh Huyền Thánh Ưng!

Cùng lúc đó.

Tu vi của Thanh Loan, cũng trực tiếp thăng tới Đan Hư cảnh tầng mười hai!

Nhìn thấy vậy, trong lòng Cố Dương chỉ có kinh hỉ.

Hắn không nghĩ tới huyết mạch của Thanh Loan lại có thể trực tiếp sửa đổi đến hoàn toàn phản tổ.

Dù sao sau khi sửa chữa huyết mạch Thanh Diên, hắn còn tưởng rằng lần này Thanh Loan cũng không thể hoàn toàn phản tổ.

"Xem ra nồng độ huyết mạch trong người Thanh Loan phải vượt xa mong đợi của ta!"

Cố Dương cảm khái trong lòng.

"Đa tạ chủ nhân!"

Thân thể cao lớn của Thanh Loan lập tức thu nhỏ.

Vậy mà trực tiếp hóa thành hình người.

Thành một tiểu cô nương khoảng mười bảy mười tám tuổi.

Chẳng qua dường như còn chưa giống lắm.

Lông vũ trên người nó tràn đầy đường vân Thanh Huyền.

Nhìn qua thật ra có vẻ đẹp kỳ diệu.

"Khụ khụ, sao ngươi lại biến thành bộ dáng này?"

Cố Dương vội ho hai tiếng.

Hắn ta không khỏi hỏi.

Thanh Loan này không thay đổi còn đỡ, biến hóa này quả thực có thể cùng Sở Linh Nhi Diệp Khuynh Thành phân cao thấp.

"Chủ nhân không thích sao? Ta còn tưởng rằng chủ nhân rất thích đấy."

Thanh Loan chớp chớp đôi mắt to óng ánh, trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc.

Rõ ràng chủ nhân chỉ để cho nữ nhân loại hình dạng này ngồi sau lưng nó.

Chẳng lẽ mình đã sai ý rồi?

Cố Dương nghẹn lời một hồi.

Chỉ có thể nói là Thanh Loan, thật sự rất đáng yêu.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, Thanh Loan trong Diễm Linh Ưng, trước mắt cũng mới chỉ là tuổi nhỏ...

Đại khái cũng tương đương với mười hai mười ba tuổi của nhân loại?

Ngây thơ cũng là rất bình thường.

"Cũng không phải không thích, chỉ là loại bộ dáng này, không tiện lắm, vẫn giống như Thanh Diên, hóa thành loại hình thái này

đi."

Cố Dương lắc đầu giải thích.

Mọi người đều có lòng thích cái đẹp.

Sao hắn lại không thích chứ?

Chỉ là nhìn bộ dáng Thanh Loan, lại liên tưởng đến lúc trước mình cưỡi Thanh Loan bay, lập tức trở nên có chút lộn xộn.

"Được rồi chủ nhân!"

Thanh Loan cũng không suy nghĩ nhiều, thân hình lập tức lại xảy ra biến hóa.

Sau đó hóa thành một con chim bông béo, đứng trên vai Cố Dương.

"Như vậy được chưa? Chủ nhân."

"Ừm, đáng yêu."

Cố Dương gật đầu nhẹ, hài lòng đưa tay sờ sờ lông vũ mềm mại trên người Thanh Loan.

"Chủ nhân thích là tốt rồi!"

Thanh Loan cũng vui mừng đáp lại.

Kết thúc việc sửa chữa huyết mạch của hai thú cưỡi.

Cố Dương chợt ngồi xếp bằng xuống.

"Thời gian đổi mới, kiến thức cơ sở luyện đan và luyện khí cũng có thể lần nữa sửa đổi."

"Chắc cũng có thể tăng lên không ít."

Thư tịch luyện đan và luyện khí Cố Dương lấy được không phải rất nhiều.

Chủ yếu là những thư tịch liên quan này tương đối thưa thớt.

Giữ lại cũng là giữ, không bằng trực tiếp sửa chữa.

Dù sao cho dù tìm được thư tịch mới, cũng có thể trực tiếp sửa chữa.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương liền hít sâu một hơi.

Ngồi xếp bằng trên sàn nhà.

Bắt đầu yên lặng sửa chữa.

So với những công pháp võ kỹ kia.

Sửa chữa luyện đan và luyện khí không thể nghi ngờ là vô cùng đơn giản mà thích ý.

Trong mười phút ngắn ngủi.

Luyện đan và luyện khí đều sửa đổi xong.

Mà phương hướng sửa chữa thăng cấp xong cũng chính là hợp ý Cố Dương!

Cường độ linh hồn!

Trải qua mười vạn năm sửa đổi.

Hiện giờ cường độ linh hồn của Cố Dương lại tăng lên một cấp bậc!

Thậm chí là vượt qua Sinh Tử cảnh!

"Bây giờ cường độ linh hồn của ta, cho dù là so sánh với Vũ Hóa cảnh, cũng chưa chắc sẽ kém bao nhiêu!"

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy chấn động.

Về phần năng lực luyện đan và luyện khí chỉ có thể nó là chỉ cần cho hắn đan phương, coi như bát phẩm thậm chí cửu phẩm đan dược, hắn cũng có thể luyện chế ra!

Hơn nữa còn là phẩm cấp hoàn mỹ!

Nhưng đáng tiếc...

Loại đan phương này số lượng quá mức ít ỏi...

Sau một hồi cảm khái.

Cố Dương cũng chậm rãi đứng dậy.

Để Thanh Diên ở lại phía sau núi.

Sau khi căn dặn một phen.

Lúc này mới mang theo Thanh Loan đã hóa thành chim bông béo, trở lại Lưu Vân Tông.

"Cố Dương, ngươi muốn rời đi sao?"

Sở Lưu Vân nhìn thấy Cố Dương tới đây, liền đoán được ý định của hắn.

"Ừm, tông chủ, hiện giờ có được Huyền Ách Tứ Phương Thủ Trận, cho dù là cường giả cảnh giới Sinh Tử cũng không cách nào dễ dàng công phá, hơn nữa trong nội môn ta cũng đã thành lập Tụ linh trận, có thể nhờ vào đó mà đi cao bao nhiêu, liền dựa vào tạo hóa."

Cố Dương gật đầu nhẹ nói.

Trên mặt Sở Lưu Vân hiện lên vẻ cảm kích và cảm khái.

"Ừm, làm phiền ngươi Cố Dương, lấy thành tựu cùng thiên tư hôm nay của ngươi, hoàn toàn có thể không quản sinh tử của chúng ta..."

Trong mắt Sở Lưu Vân mang theo vẻ phức tạp.

Trong khoảng thời gian này hắn cũng làm rõ vì sao Cố Dương phải bố trí trận pháp, lưu lại yêu thú trấn tông.

Chính là bởi sợ kẻ thù sẽ tới đây tìm bọn họ phát tiết.

Cảm giác mình có chút liên lụy Cố Dương.

Cho nên mới nói ra lời này.

Nhưng Cố Dương lại lắc đầu.

"Tông chủ, không cần nhiều lời, dù sao nơi này là nơi ta trưởng thành, các ngươi tốt với ta ta chính là nhớ kỹ, tất nhiên không có khả năng không quan tâm đến các ngươi."

"Chuyện này..."

Thấy vậy, trong lòng Sở Lưu Vân càng vô cùng cảm kích.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương càng thêm cảm động.

Sau một phen cáo biệt đơn giản.

Cố Dương cũng chậm rãi bay lên trời.

"Tông chủ, mong ngài sớm ngày đột phá Nguyên Hải cảnh."

"Mượn cát ngôn của ngươi."

Sở Lưu Vân cũng mỉm cười.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương liền xoay người, chim bông nhỏ trên vai nhất thời hóa thành Tham Thiên Hùng Ưng, chở Cố Dương giương cánh bay lượn.

Chỉ thoáng qua, đã hóa thành một đạo vệt sáng, biến mất ở cuối chân trời.

Nhìn thấy vậy.

Sở Lưu Vân cùng một đám cao tầng Lưu Vân Tông cũng nhìn theo bóng lưng Cố Dương rời đi, cảm khái không thôi.

"Được rồi, nếu Cố Dương đã lưu lại cho chúng ta đồ tốt như vậy, sao có thể phụ tấm lòng thành của hắn chứ?"

"Từ giờ trở đi, tất cả đệ tử nội môn phàm là có thể đột phá đến Bão Nguyên Cảnh, thưởng rất lớn! Muốn tài nguyên gì cứ nói với ta!"

Sở Lưu Vân vung tay lên, thần sắc cũng phấn chấn.

Dự định dốc sức phát triển Lưu Vân Tông.

Về phần có thể trưởng thành đến độ cao nào vậy thì phải thuận theo ý trời rồi.

Bên kia.

Cố Dương ngồi ở trên lưng dày rộng của Thanh Loan.

Ở chỗ này, hắn có thể nhìn thấy rõ ràng đường vân Thanh Huyền ở trên lông vũ của Thanh Loan.

Phong cách cổ xưa, mạnh mẽ nhưng lại tràn ngập một vẻ thần bí.

"Không hổ là huyết mạch Thái Cổ dị chủng tồn tại từ hai mươi vạn năm trước nha."

Cố Dương nhẹ nhàng sờ sờ đường vân kia.

Hắn không khỏi cảm khái.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương liền trở lại Sở quốc.

Trước mắt cái gì nên làm cũng đã làm rồi.

Tiếp theo cũng là thời điểm hội họp ở Huyền Điểu vương triều.

Dù sao Thanh Huyền thánh viện, không bao lâu nữa liền phải mở ra.

Cho nên hắn quay về Sở Quốc, là nói lời từ biệt với Sở Hoàng cùng Sở Linh Nhi.

Vừa trở về.

Sở Linh Nhi không thể chờ đợi được nữa mà vọt thẳng vào trong ngực Cố Dương.

"Phu quân!"

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng chỉ mỉm cười, sờ sờ cái đầu nhỏ của Sở Linh Nhi.

Giờ phút này, cặp mắt nhóc chim béo đang đứng trên vai Cố Dương dường như có điều suy nghĩ nhìn một màn này.

"Ô? Con chim bông thật là đáng yêu."

Sở Linh Nhi lập tức phát hiện ra Thanh Loan.

Đó là nhịn không được đưa tay ra sờ.

Thanh Loan cũng không từ chối, mặc Sở Linh Nhi vuốt ve.

"Đây là Thanh Loan, chính là Diễm Linh Ưng lúc trước chở chúng ta trở về."

Cố Dương khẽ cười một tiếng nói.

"Hả? Rõ ràng... Có thể biến nhỏ như vậy sao?"

Trong ánh mắt Sở Linh Nhi tràn đầy kinh ngạc.

Ở một nơi khác, Sở Hoàng cũng vô cùng rung động.

Đây lại là Diễm Linh Ưng kia?

Hoàn toàn không nhìn ra ah!

Hơn nữa,

Như thế nào lại cảm giác giống như là đổi một chủng loại khác vậy.

Đối với chuyện này, Cố Dương ngược lại không giải thích nhiều.

"Ta cũng đã đến lúc nên chuẩn bị rời đi."

Cố Dương đi thẳng vào vấn đề.

"Thanh Huyền thánh viện sắp mở rồi?"

Sở Hoàng ngược lại cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

"Ừm."

"Lần này đi, Linh Nhi đi luôn."

Thực lực Sở Linh Nhi không đủ, đến lúc đó chỉ sợ nàng cũng khó mà đi theo mình được.

Như vậy còn không bằng ở lại Vương thành.

Nhưng Sở Hoàng lại cười nói: "Để Linh Nhi đi theo ngươi, tiến vào Thanh Huyền thánh viện, Linh Nhi cũng sẽ chăm sóc cho ngươi ăn uống sinh hoạt thường ngày."

"Hơn nữa Linh Nhi cũng sắp 18 tuổi..."

Nói xong, Sở Hoàng tiến đến bên tai Cố Dương nói một câu.

Nghe vậy, Cố Dương sửng sốt.

Nhanh như vậy?

Đây cũng là chuyện tốt.

Chỉ là...

"Ngươi lo lắng Thanh Huyền thánh viện không cho Linh Nhi đi vào?"

"Điểm này yên tâm, Thanh Huyền thánh viện có thể cho thiên kiêu tiến vào mang theo một vài người hầu cùng thị nữ, dù sao thiên kiêu cũng cần có người hầu hạ."

Sở Hoàng mỉm cười, hiểu rất rõ chuyện này.

"Như vậy, quả thật cũng không tệ lắm."

"Thật tốt quá! Lại có thể ở cùng phu quân rồi!"

Sở Linh Nhi vốn còn có chút sợ hãi và mất mát, dù sao cũng phải tách khỏi phu quân.

Nghe đến đây, nàng lập tức kích động đến thiếu chút nữa nhảy

dựng lên.

"Vậy chúng ta đi liền."

Cố Dương ôm lấy Sở Linh Nhi, khẽ gật đầu với Sở Hoàng.

"Được, đi thôi."

Ngay khoảnh khắc sau.

Chim bông nhỏ hóa thành đại bàng che trời.

Chở Cố Dương cùng Sở Linh Nhi, chính là hóa thành vệt sáng, phóng về hướng Huyền Điểu vương triều.

Trên đường đi không có gì nguy hiểm.

Nhưng hắn vừa mới rời khỏi cương vực Sở quốc.

Cố Dương thần sắc hơi đổi.

Hai luồng khí tức cường hãn cách đó không xa lao về phía bọn họ!

Phát giác được điều này.

Thần sắc Cố Dương ngưng tụ, trong tay nhanh chóng bấm pháp quyết.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Hắn ta liên tục điểm ba lần trên không trung.

Lập tức, một tấm thuẫn trắng bỗng hiện ra, chợt bao trọn Sở Linh Nhi vào bên trong.

"Linh Nhi, cứ ở đây không nên cử động."

Trận pháp này chính là bản bỏ túi của Huyền Ách Tứ Phương

Thủ Trận.

Tuy là bản thu nhỏ, nhưng công năng không có nửa phần giảm sút.

Là có thể kháng cự lại công kích của cường giả Sinh Tử cảnh!

"Ừm ừm!"

Sở Linh Nhi mặc dù không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn thấy sắc mặt nghiêm túc của Cố Dương, cũng hiểu rõ tầm quan trọng của sự việc, lập tức đứng bên trong hộ thuẫn không nhúc nhích.

Không bao lâu sau.

Hai đạo lưu quang lao thẳng đến bọn hắn.

Chợt nhanh chóng rơi vào trước người bọn họ.

Khí tức trên thân hai người cực kỳ cường hãn.

Rất rõ ràng bọn họ không phải Đan Hư cảnh, mà là cường giả Sinh Tử cảnh!

Chẳng qua từ khí tức có thể nhìn ra, hơi có vẻ yếu ớt.

Dường như đều là vừa mới đột phá đến Sinh Tử cảnh.

Một người trong đó khí tức ngưng thực hơn một chút, hắn mặc trường bào, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương.

"Ngươi chính là Cố Dương?"

"Đại ca, chính là hắn! Truyền thừa Vũ Hóa cảnh đang ở trong tay hắn!"

Ở bên cạnh hắn, một thanh niên tóc ngắn khác trong ánh mắt

tràn đầy tham lam.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương híp mắt.

Có chút thú vị.

Theo lý thuyết lúc trước hắn lợi dụng cổ ngọc chấn nhiếp một đám sinh tử cảnh, hẳn là tin tức đã truyền khắp toàn bộ vương triều Huyền Điểu mới đúng.

Sao còn có lũ đạo chích ra tay với hắn nữa?

"Chẳng lẽ các ngươi không sợ ta sao?"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

"Sợ? Sợ bảo bối có thể dẫn động tử khí bộc phát trong tay ngươi sao?"

Trên mặt nam tử mặc trường bào lập tức lộ ra một nụ cười lạnh.

"Chỉ bằng vào một món bảo bối như vậy mà đã cho rằng có thể đánh thắng được chúng ta?"

"Đại ca, đừng nhiều lời với hắn nữa, trực tiếp động thủ đi!"

Thanh niên tóc ngắn lập tức có chút nóng lòng, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một thanh thượng phẩm linh khí.

Đó là một thanh trường đao màu đen.

Cùng lúc đó.

Tử khí nồng đậm chính là từ trên người hắn bộc phát ra.

Thấy vậy, Cố Dương ngược lại có chút ngoài ý muốn.

Xem ra...

Hai tên này rất tự tin.

Nhưng mà, chỉ là cảnh giới Sinh Tử nhất trọng mà thôi.

Cũng không nhất thiết phải trực tiếp sử dụng năng lực sửa chữa.

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền chuẩn bị nghênh chiến.

Nhưng vào lúc này.

Thanh âm của Thanh Loan bỗng nhiên vang lên trong đầu Cố Dương.

"Chủ nhân, ta có thể xuất thủ không?"

Thanh âm của Thanh Loan tràn ngập chiến ý.

Nghe vậy, Cố Dương hơi dừng lại.

Nói gì đi chăng nữa thì bây giờ Thanh Loan đã là Đan Hư cảnh tầng mười hai.

Tu vi còn cao hơn cả mình.

Bằng vào huyết mạch dị chủng Thái Cổ Thanh Huyền thánh ưng trong cơ thể đối kháng Sinh Tử cảnh cũng không áp lực.

Lúc trước cũng chưa từng cho Thanh Loan tham dự chiến đấu.

Hiện tại cũng là một cơ hội để tôi luyện.

"Đi đi."

"Đa tạ chủ nhân!"

Nghe thấy giọng Cố Dương cho phép.

Thanh Loan lập tức ngửa mặt lên trời hú dài một tiếng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Đó chính là hung ác vô cùng, thẳng đến thanh niên tóc ngắn kia!

"Cái gì!?"

"Yêu thú Đan Hư cảnh tầng mười hai!?"

"Đây là... Diễm Linh Ưng sao? Tại sao không giống, là yêu thú chưa từng thấy qua!"

Thanh niên tóc ngắn kia thấy vậy tâm thần chấn động.

Trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Bởi vì hắn chưa bao giờ nhìn thấy loại yêu thú như Thanh Loan!

Hắn đã nghe được tin tức liên quan đến Cố Dương.

Không phải nói thú cưỡi của Cố Dương là một con Diễm Linh Ưng sao?

Con yêu thú trước mắt này...

Hoàn toàn không giống Diễm Linh Ưng nha!

Mặc dù trong lòng có vô số câu hỏi.

Nhưng trước mắt hắn không có thời gian suy nghĩ tỉ mỉ.

Thần sắc hắn ngưng trọng, toàn thân bộc phát ra tử khí.

Trường đao màu đen trong tay bị hắn nắm chặt.

Ngay lập tức một đao trực tiếp hướng về Thanh Loan chém

tới!

Thấy thủ đoạn công kích của đối phương.

Trong ánh mắt Thanh Loan lập tức lộ ra một tia khinh thường.

Thân hình hơi động một chút, liền trực tiếp tránh né một đao này.

Chợt cặp cánh vô cùng lớn của nó chấn động mạnh một cái.

Cương phong kinh khủng mà ác liệt trực tiếp đánh về phía thanh niên!

Nhìn thấy vậy, thần sắc thanh niên này cũng cả kinh.

Yêu thú này...

Thực lực lại kinh khủng như vậy?

Hắn vội vàng giơ trường đao màu đen trong tay lên, xoay người nhìn lại một cái.

Trực tiếp chấn nát cương phong bén nhọn kia!

Nhưng đồng thời, chịu lực lượng trùng kích mãnh liệt, hắn cũng nhịn không được lui về sau hai bước.

Cố Dương đứng ở một bên nhìn thấy vậy, trong ánh mắt cũng đầy vẻ ngạc nhiên.

Quả nhiên...

Yêu thú trời sinh đã chiếm ưu thế về phương diện chiến đấu!

Một chiêu qua lại vừa rồi, Thanh Loan đã áp chế đối phương!

Không hổ là Thái Cổ dị chủng!

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái.

Hắn vốn lo lắng Thanh Loan không phải là đối thủ của đối phương.

Bây giờ xem ra mình đã xem nhẹ Thanh Loan rồi.

Hoặc phải gọi là Thanh Huyền Thánh Ưng có huyết mạch tinh tế.

Chẳng qua thanh niên kia thực lực cũng không yếu.

Sau một phen giao thủ, hắn cũng học khôn rồi.

Không chủ động xuất kích nữa.

Mà là phòng thủ phản kích.

Song phương kiềm chế lẫn nhau, không ai làm gì được ai.

"Cố Dương, giao truyền thừa ra đi, nếu không... Ngươi sẽ chết ở chỗ này!"

Đúng lúc này, bên tai Cố Dương liền truyền đến âm thanh của một người khác.

Chỉ thấy trên mặt thanh niên mặc trường bào tràn đầy vẻ lạnh lùng nghiêm nghị.

"Ngươi đang uy hiếp ta?"

Cố Dương thần sắc bình tĩnh nhìn hắn.

"Uy hiếp ngươi, thì thế nào?"

"Ngươi định dùng cái gọi là bảo bối của mình sao?"

"Tới đi, để ta nhìn xem, bảo bối kia của ngươi đến cùng có năng lực gì!"

Thanh niên trường bào nhếch miệng cười.

Dường như hoàn toàn không để thủ đoạn đẩy lui Sinh Tử cảnh của Cố Dương vào trong mắt.

Thấy vậy, Cố Dương cũng đại khái có thể đoán được.

Trên thân người này phỏng chừng có gì đó bảo bối áp chế tử khí, hoặc là bảo bối có thể chống đỡ tử kiếp.

Đại khái là vế trước.

Cho nên hắn mới không kiêng nể gì cả.

Thậm chí còn dám vọt thẳng đến trước mặt mình cướp của mình.

Đối với điều này, Cố Dương cũng không vội sử dụng sửa chữa.

Sinh Tử cảnh tầng một.

Đối với hắn mà nói thì không cao không thấp.

Vừa vặn có tác dụng thực tập.

Nhìn thấy Cố Dương chậm chạp không có ý định lấy bảo bối ra.

Trên mặt thanh niên mặc trường bào lộ ra vẻ hung ác.

Chợt hắn ta cũng không nhiều lời.

Trực tiếp chính là ra tay!

Chỉ thấy tử khí trong cơ thể hắn bất ngờ bộc phát.

So với thanh niên tóc ngắn kia còn nồng đậm hơn vài phần!

Ngay khoảnh khắc sau.

Tử khí kia cuốn theo nắm đấm của hắn.

Một quyền thình lình đánh tới hướng Cố Dương!

Cùng lúc đó.

Hai thành quyền chi áo nghĩa bất chợt bạo phát ra.

Tử khí kết hợp hai thành quyền chi áo nghĩa, đúng là bộc phát ra lực lượng cực kỳ khủng bố khiến không gian không ngừng rung rung, thậm chí phát ra từng đợt rên rỉ.

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Cố Dương có chút cổ quái.

Sinh tử cảnh, mới lĩnh ngộ hai thành quyền chi áo nghĩa?

Có chút yếu.

Thấy vậy.

Cố Dương cũng không có ý tứ lưu thủ.

Cũng giơ nắm đấm lên nghênh đón.

Mà một quyền này của hắn ta cũng không nương tay chút nào!

Phục Ma Long Tượng quyền cấp viên mãn thình lình bộc phát!

Từng hư ảnh Long Tượng cũng hiện lên trên đó.

Cùng lúc đó.

Bảy thành quyền chi áo nghĩa bất chợt bộc phát!

Không so sánh thì không biết

Vừa so sánh lại khiến cho thanh niên mặc trường bào khiếp sợ

trừng mắt.

Cái quái gì vậy?

Bảy phần mười áo nghĩa của quyền!?

Đây mẹ nó là thứ mà Nguyên Hải cảnh có thể lĩnh ngộ?!

Thanh niên trường bào trừng mắt.

Đây là điều hắn tuyệt đối không ngờ tới.

Hắn vốn cho là điều tra của mình đầy đủ kỹ càng.

Cảm thấy Cố Dương ngoại trừ khối Cổ Ngọc kia, tuyệt đối không có thực lực chống lại cường giả Sinh Tử cảnh, ai ngờ vừa lên Cố Dương chính là biểu hiện ra bảy thành áo nghĩa quyền pháp.

CMN đây là...

Thực sự là biến thái!

Bảy thành áo nghĩa của quyền, cho dù là rất nhiều cường giả Sinh Tử cảnh hậu kỳ, cũng chưa chắc có thể ngộ ra!

Nhưng không đợi hắn cẩn thận suy nghĩ tiếp.

Sức mạnh kinh khủng va chạm với nhau giữa không trung!

Mà kết quả.

Hoàn toàn không ngoài dự liệu!

Một quyền của thanh niên mặc trường bào trực tiếp bị đánh tan.

Tử khí kinh khủng kia cũng chỉ kháng cự được trong chốc lát.

Là dễ như trở bàn tay bị chấn nát!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hư ảnh Long Tượng kinh khủng kia, đúng là trực tiếp đánh nổ nửa bên phải của thanh niên mặc trường bào!

Chứng kiến một màn này.

Sở Linh Nhi cũng kinh hô lên.

Nhưng Cố Dương, lông mày không khỏi hơi nhăn lại.

Bởi vì hắn phát hiện.

Gã thanh niên mặc trường bào đứng yên giữa không trung.

Không chết?

Đang lúc Cố Dương cảm thấy kỳ quái.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Chỉ thấy trên người thanh niên mặc trường bào kia tựa hồ có một cỗ lực lượng cực kỳ nhu hòa xuất hiện.

Sau đó...

Dưới sự bộc phát của lực lượng này.

Thân thể của hắn giống như là kỳ tích bắt đầu tự khôi phục bản thân.

Cuối cùng...

Khôi phục như lúc ban đầu!

Cứ như chưa từng bị thương bao giờ.

"Cố Dương, xem ra ta đã xem thường ngươi rồi, ngươi so với trong lời đồn càng thêm yêu nghiệt!"

Lúc này, thanh niên mặc trường bào cũng không còn lộ vẻ không coi ai ra gì như trước.

Trong ánh mắt hắn tràn ngập sự khiếp sợ và sợ hãi.

Hắn cũng có thể cảm nhận rõ ràng Cố Dương không giống với thiên kiêu bình thường!

Cũng tuyệt đối không đơn giản chỉ là một Nguyên Hải cảnh tầng mười ba như mặt ngoài!

Cho nên...

Hắn nhất định phải giữ vững tinh thần, nghiêm túc đối đãi!

Đồng thời, hắn ta vẫn vô cùng tự tin.

"Nhưng rất đáng tiếc, ta và ngươi dù sao thực lực chênh lệch quá lớn, ngươi giết không được ta."

Nhìn thấy vậy

Cố Dương cũng ngạc nhiên khó hiểu.

Nhưng hắn nhanh chóng phản ứng lại.

Đây…

Chính là Sinh khí chứ?

Thật ra hắn rất hiểu.

Cường giả Sinh Tử cảnh chia làm Sinh khí và Tử khí.

Tử khí chính là thủ đoạn dùng để công kích.

Tử khí càng nồng đậm thì thủ đoạn tấn công càng mạnh!

Loại thủ đoạn này...

Nhưng so với chân nguyên còn cường hãn hơn nhiều!

Nếu là chân nguyên, trong nháy mắt khi một quyền vừa rồi của mình đánh ra, liền có thể trực tiếp chấn nát quyền kình của đối phương!

Nhưng bởi vì tử khí bị kéo dài một đoạn thời gian!

Chớ xem thường khoảng thời gian này.

Một quyền này của hắn đã dùng bảy phần mười áo nghĩa của quyền!

Mà Sinh khí dĩ nhiên chính là chủ nội.

Tên như ý nghĩa, sinh cơ chi khí.

Sinh khí vẫn còn, là có thể khôi phục vô hạn, sinh cơ không dứt!

Đây cũng là nguyên nhân cường giả Sinh Tử cảnh rất khó bị cường giả Đan Hư cảnh vượt cấp đánh bại.

Điểm này, từ tình huống chiến đấu của Thanh Loan và thanh niên tóc ngắn có thể nhìn thấy một hai.

Mặc kệ thế công của Thanh Loan hung ác thế nào, từ đầu đến cuối đều không tổn thương được thanh niên tóc ngắn kia, chớ nói chi là chém giết.

"Thú vị."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng cảm thấy hứng thú.

Dù sao, đây là lần đầu hắn chứng kiến tình huống Sinh khí sinh ra tác dụng.

Một màn này, không thể không nói là vô cùng kỳ diệu.

Dùng quyền pháp đoán chừng là không thể làm gì được.

"Đã như vậy... Vậy kiếm chiêu này của ta, không biết ngươi có đỡ nổi hay không?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Vẫy tay một cái, Thiên Tuyệt kiếm đã xuất hiện trong tay Cố Dương.

"Hả?"

Nhìn thấy Thiên Tuyệt kiếm xuất hiện trong tay Cố Dương.

Sắc mặt thanh niên áo dài lập tức trở nên nghiêm túc.

"Kiếm này..."

Hắn lại có thể nhịn không được cấp bậc của thanh kiếm này!

Chẳng lẽ kiếm này đã là tuyệt phẩm linh khí? Thậm chí còn cao hơn!

Trong lòng hắn không khỏi chấn động.

Nhưng đột nhiên lại mừng như điên!

Đây chính là bảo bối mà Vũ Hóa cảnh lưu lại!

Quả nhiên đúng như trong truyền thuyết!

Truyền thừa mà vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia lưu lại, cực kỳ phong phú!

Bây giờ nhìn lại, quả nhiên danh bất hư truyền!

Nghĩ tới đây, trong mắt hắn tràn ngập vẻ tham lam.

Nếu như có thể chém giết Cố Dương.

Có được truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh.

Bọn họ còn phải lo lắng về tài nguyên sao?

Đến lúc đó bọn hắn thậm chí còn có cơ hội chạm đến cánh cửa Vũ Hóa cảnh!

Càng nghĩ hắn càng kích động.

"Dùng kiếm liền có thể thay đổi kết quả sao? Nằm mơ!"

Hắn cười lạnh một tiếng.

Tuy rằng phẩm cấp thanh trường kiếm trong tay Cố Dương rất cao.

Nhưng vậy thì sao?

Rãnh trời Sinh Tử cảnh, không phải chỉ cần một món linh khí là có thể dễ dàng vượt qua!

Hơn nữa, cho dù thủ đoạn của Cố Dương mạnh đến đâu, hắn cũng không cách nào giết được chính mình!

Chỉ cần không giết được chính mình, hắn liền có vô số loại phương thức có thể giết chết Cố Dương!

Nghĩ đến đây, trên mặt hắn tràn đầy tự tin.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương lắc đầu cười cười.

Sau đó lại chém ra một kiếm!

Khoảnh khắc vung kiếm.

Áo nghĩa kinh khủng đột nhiên bộc phát ra.

Đó chính là tám phần mười kiếm chi áo nghĩa!

Mà trong nháy mắt khi áo nghĩa này bộc phát ra.

Chính là khiến thanh niên mặc trường bào đại kinh thất sắc!

Thậm chí ngay cả thanh niên tóc ngắn một mực cùng Thanh Loan chiến đấu cũng nhịn không được đưa ánh mắt nhìn đến một màn này, sau khi nhìn thấy, trên mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Lại là...

Tám phần mười kiếm chi áo nghĩa!?

CMN đây là...

Rốt cuộc Cố Dương này là quái vật gì!?

Tám phần mười áo nghĩa của quyền đã đủ biến thái.

Kết quả...

Lại tới tám phần mười áo nghĩa của kiếm!?

Đây có phải là áo nghĩa không cần tiền không?

Tùy tiện là có thể lĩnh ngộ?

Thần sắc của thanh niên mặc trường bào có chút khó coi.

Hắn có cảm giác bị đả kích.

Nhưng Cố Dương lại không để ý đến những chuyện này.

Kiếm chi áo nghĩa đồng thời bộc phát.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một vòng lăng lệ ác liệt.

Sau đó...

Một kiếm chém xuống!

"Trảm Thiên Kiếm Quyết thức thứ tư, Đoạn Vô Sinh!"

Giọng quát khẽ vang lên từ trong miệng Cố Dương.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí khủng bố rộng chừng mấy ngàn thước lập tức vắt ngang trên không trung.

Chợt chém ra một chiêu với uy thế cực kỳ khủng bố về phía thanh niên trường bào!

Nhìn thấy vậy.

Trên mặt thanh niên mặc trường bào cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Lúc đầu hắn ta còn có chút lơ đễnh.

Suy cho cùng thủ đoạn của Cố Dương mạnh đến mấy, cũng không thể giết được hắn.

Nhưng mà.

Trong nháy mắt khi luồng kiếm khí kinh khủng này bộc phát ra ngoài.

Hắn cảm nhận được một luồng uy hiếp trí mạng!

Có điểm gì đó không đúng!

Kiếm khí này rất không thích hợp!?

Trong lòng hắn vô cùng hoảng sợ.

Cũng không chút do dự bộc phát tất cả tử khí trong cơ thể ra, ngưng tụ nó phía trên tay phải.

Cũng quát lớn một tiếng, một quyền nghênh đón!

Một quyền này so với kiếm khí rộng mấy ngàn thước thì không thể nghi ngờ là châu chấu đá xe, tự tìm đường chết!

Quả nhiên, kiếm khí kinh khủng vừa giáng xuống trong nháy mắt.

Áo nghĩa của quyền trên nắm tay phải thanh niên mặc trường bào trực tiếp bị chém nát!

Ngay sau đó, tử khí kinh khủng kia thậm chí không thể chống đỡ dù chỉ một hơi thở.

Trực tiếp bị chém nát.

Sau đó, kiếm khí kinh khủng kia liền khô héo đi.

Trực tiếp trực đảo Hoàng Long, đánh vào tâm địch.

Xuy xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng bất ngờ bộc phát.

Trong tích tắc đem thanh niên trường bào cắt thành vô số mảnh!

Thanh niên trường bào ngơ ngác tại chỗ.

Nhưng hắn cảm nhận được Sinh khí còn trong cơ thể mình, trong lòng hắn vui vẻ.

"Cố Dương, ngươi giết không được..."

Hắn ta đang chuẩn bị mở miệng chế giễu.

Định lợi dụng tức giận để khôi phục thân thể của mình.

Nhưng hắn còn chưa hết lời.

Một màn khiến hắn tuyệt vọng tuyệt vọng xuất hiện!

Số sinh khí đang lơ lửng trên người mình vậy mà lại bị ngăn cản ở bên ngoài!

Không có khả năng?!

Điều này sao có thể chứ!

Hắn ta trừng to mắt.

Lúc này hắn mới phát hiện, vết kiếm hằn sâu trong thân thể mình phảng phất ẩn chứa một lực lượng đặc thù nào đó.

Mà chính là nguồn lực lượng này, ngăn cản sinh khí ở bên ngoài.

Không cách nào chữa trị thân thể của hắn!

"Không...!"

"Điều này không có khả năng!?"

Hắn la hét thất thanh, giờ phút này đã kinh hãi tới cực điểm.

Nhưng hắn vừa nói xong.

Thân thể hắn bỗng nhiên nổ tung.

Hóa thành một làn sương máu.

Sinh Tử cảnh, mất mạng ngay tại chỗ!

Nhưng đúng lúc này, một đám tàn hồn đột nhiên tràn ra.

Đó rõ ràng là tàn hồn của thanh niên mặc trường bào kia.

Giờ phút này hắn ta càng không quay đầu lại, hoảng sợ vô cùng muốn rời xa Cố Dương.

Nhưng Cố Dương sao có thể bỏ qua cho hắn ta?

Linh hồn chi lực khủng bố có thể so với Vũ Hóa cảnh của hắn không ngờ lại bộc phát ra.

Trực tiếp nghiền ép tàn hồn của thanh niên mặc trường bào đến chết!

Tàn hồn trước khi chết càng bộc phát ra từng tiếng kêu thê lương vô cùng thảm thiết.

Mãi tới khi hồn phi phách tán.

Thanh niên mặc trường bào cũng hoàn toàn không tưởng tượng nổi.

Rốt cuộc Cố Dương đã dùng thủ đoạn gì để ngăn cách Sinh khí của mình!

Về phần Cố Dương, cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Dù sao hiệu quả của Đoạn Vô Sinh, hắn đã sớm biết được.

Nhưng hôm nay, đây cũng là lần đầu tiên hắn phát hiện...

Năng lực đoạn tuyệt sinh cơ của Đoạn Vô Sinh càng khoa trương hơn!

Hoàn toàn ngăn cách Sinh khí!

Vốn hắn còn nghĩ chỉ là ngăn chặn năng lực khôi phục không

ngừng của nguồn sinh khí kia, từ đó lại giải quyết thanh niên trường bào kia.

Bây giờ xem ra có chút coi thường uy năng của chiêu thứ tư Trảm Thiên kiếm quyết này!

Rẹt!

Đúng lúc này.

Hai luồng ánh sáng từ không gian trước mặt rơi xuống.

Cố Dương chau mày, vẫy tay một cái.

Một nhẫn trữ vật cùng với một khối ngọc phù kỳ dị chính là rơi vào trong tay hắn.

Hả?

Khối ngọc phù này, dường như có chút đặc thù.

Chẳng qua Cố Dương không có vội xem xét.

Bởi vì trong giây phút thanh niên mặc trường bào bỏ mình kia.

Thanh niên tóc ngắn luống cuống.

Hắn thực sự luống cuống!

Vốn lúc nghe thanh niên mặc trường bào gọi tới đi chung, trong lòng của hắn phi thường kích động và tự tin!

Dưới cái nhìn của hắn, Cố Dương chẳng qua là được đồn thổi quá nhiều.

Cho dù có được loại bảo bối có thể dẫn động tử kiếp kia đi nữa.

Đối với bọn họ mà nói cũng có cách ứng phó.

Cho nên...

Bọn họ gần như chắc bẩm có thể ăn thịt con dê béo Cố Dương này.

Nhưng sau khi khai chiến chính thức xong, hắn ta lại phát hiện ra có gì đó không đúng!

Không ngờ Cố Dương này lại có được một tọa kỵ yêu thú kinh khủng như vậy!

Mặc dù nói con tọa kỵ này cũng không thể làm mình bị thương.

Nhưng...

Bản thân hắn cũng không chiếm được chỗ tốt.

Vốn dĩ hắn còn muốn dựa vào thanh niên trường bào chém giết Cố Dương trước, kết quả lại giống như vậy, không ngờ thanh niên mặc trường bào này lại bị Cố Dương chém chết!

Sao có thể như vậy!?

Cảnh tượng vừa rồi, hắn đã nhìn thấy trọn vẹn.

Thời điểm phát hiện sinh khí trên người thanh niên mặc trường bào dường như đã mất đi hiệu quả.

Toàn thân hắn cũng dâng lên một trận hàn ý.

Mà sau khi Cố Dương bộc phát ra linh hồn lực khủng bố có thể sánh với cường giả Vũ Hóa cảnh kia.

Trong lòng hắn càng run rẩy tới cực điểm!

Sợ hãi!

Sợ hãi!

Cố Dương này tuyệt đối không phải người bình thường!

Cho nên, hắn quyết định thật nhanh, cắt đuôi Thanh Loan, muốn chạy trốn!

"Đã đến đây rồi thì ở lại đi."

Cố Dương nhìn thấy vậy, khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh.

Lập tức lại giơ kiếm lên.

Một kiếm kinh khủng đột nhiên bộc phát ra.

Thức thứ tư Trảm Thiên Kiếm Quyết Đoạn Vô Sinh!

Kiếm khí ngang trời.

Tuy rằng thanh niên tóc ngắn kia phản ứng cực nhanh, bao phủ toàn thân vào trong tử khí dự định mượn một kiếm này của Cố Dương làm ván cầu, trốn càng xa càng tốt.

Nhưng...

Một kiếm này của Cố Dương, cũng không phải dễ dàng ngăn trở như vậy!

Rặc rặc rặc!

Gần như là trong nháy mắt.

Tử khí trên người thanh niên tóc ngắn vỡ vụn thành từng mảnh.

Ngay sau đó, kiếm khí kinh khủng kia trực tiếp khuấy đảo thân thể hắn!

Máu tươi đầm đìa, chân tay đứt bay tứ tung!

Sau đó, cảnh tượng làm cho thanh niên tóc ngắn tuyệt vọng lại lần nữa xuất hiện.

Sinh khí của hắn quả nhiên không cách nào chữa trị thân thể của mình!

Phốc xuy!

Tàn hồn thanh niên tóc ngắn dần dần xuất hiện.

Nhưng hắn còn chưa kịp phản ứng.

Lực lượng linh hồn khủng bố của Cố Dương chính là đè ép tới!

Phốc!

Thanh niên tóc ngắn...

Vẫn lạc!

Cố Dương chém giết hai đại Sinh Tử cảnh mới ngắn ngủi mấy phút đồng hồ.

Chẳng qua Cố Dương đối với chuyện này ngược lại có vẻ hết sức lạnh nhạt.

"So với những tán tu Sinh Tử mà trước đó gặp ở Cực Hoang Vực, thực lực hai người này rõ ràng yếu hơn rất nhiều."

Cố Dương lắc đầu.

Nếu như lúc trước đám tán tu Sinh Tử mà hắn gặp phải ở Cực Hoang Vực chỉ có trình độ này, hắn đâu cần phải sử dụng năng lực của hệ thống?

Trực tiếp rút kiếm chém chết toàn bộ bọn họ.

Bên cạnh.

Mặt mũi Sở Linh Nhi cũng tràn đầy sùng bái nhìn Cố Dương.

Quá mạnh mẽ!

Phu quân thật quá cường đại!

Bên kia, Thanh Loan cũng là sợ run trên không trung.

Vốn nàng còn cảm thấy huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng phản tổ, phát huy ra thực lực có lẽ có thể đuổi kịp chủ nhân.

Nhưng bây giờ xem ra nàng vẫn còn quá coi thường chủ nhân.

"Chủ nhân... Quá biến thái mà!"

Trong lòng Thanh Loan nhịn không được sợ hãi.

Ánh mắt nàng cũng hiện ra sự sùng bái và kính nể.

Về phần Cố Dương, thì không chú ý những chuyện này.

Hắn vẫy tay một cái.

Hắn thu luôn trữ vật giới chỉ của thanh niên tóc ngắn vào trong túi.

Hắn lúc này mới bắt đầu đánh giá miếng ngọc phù mới lấy được từ trong tay thanh niên mặc trường bào kia.

"Ngọc phù này là lực lượng cho bọn họ tự tin dám chặn giết ta sao?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Lúc trước hắn phát hiện ngọc phù có chỗ đặc thù.

Ngọc phù này tựa hồ ẩn chứa lực lượng đặc thù nào đó.

Nhưng tác dụng cụ thể là gì tìm hiểu sẽ biết!

Ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Một vòng kim quang nhàn nhạt hiện lên.

Ngay sau đó, trên ngọc phù hiện ra từng hàng chữ.

[Sinh Huyền Phù Ấn, bảo vật đặc thù, trong đó có sinh khí mênh mông, đeo vào tu luyện có thể áp chế tử khí, phòng ngừa lúc tu luyện ngoài ý muốn dẫn tới tử kiếp, có hiệu quả ngăn cách tử khí, chính là dị bảo trời sinh.]

Nhìn thấy hàng chữ này.

Cố Dương cũng nhịn không được khẽ chau mày.

Cái này hay nhỉ.

Bảo vật đặc thù, bảo vật trời sinh?

Có thể đồng thời áp chế tử khí trong lúc tu luyện, lại đồng thời có hiệu quả ngăn cách tử khí?

Đây thật đúng là bảo bối tốt!

"Khó trách bọn họ dám tới tìm ta gây phiền toái, thì ra là ỷ vào Sinh Huyền Phù Ấn sao?"

Cố Dương bừng tỉnh.

Chợt cười khẽ lắc đầu.

Nhưng loại đồ vật này, đối với Cố Dương mà nói lại không có hiệu quả gì.

Hắn chính là trực tiếp sửa đổi thời gian tử kiếp.

Nói cách khác, chính là khiến cho cường giả Sinh Tử cảnh chết

trước thời hạn.

Dưới tình huống này cũng không phải là dùng Sinh Huyền Phù Ấn có thể chống đỡ được.

"Đi thôi."

Cố Dương không dừng lại, nhẫn trữ vật của hai người cũng không có sốt ruột xem xét.

Chính là mở ra trận pháp chung quanh Sở Linh Nhi.

Hắn lại tiếp tục lên đường.

Cũng không lâu lắm.

Bọn họ đến Huyền Điểu vương triều.

Thanh Loan hóa thành một con chim bông béo đứng trên bả vai của Cố Dương.

Cố Dương thì nắm tay nhỏ của Sở Linh Nhi, chậm rãi đi về trạch viện.

Vừa đi tới trạch viện.

Cố Dương và Sở Linh Nhi nhìn thấy Diệp Khuynh Thành thình lình ngồi xếp bằng ở bên trong, dường như là đang tu luyện.

"Hả?"

Cố Dương nhìn thấy khí tức biến hoá trên người Diệp Khuynh Thành, lông mày không khỏi nhíu lại.

Mình rời đi mấy ngày, Diệp Khuynh Thành đã đột phá sao?

Rõ ràng, khí tức trên thân Diệp Khuynh Thành đã không còn là Nguyên Hải Cảnh.

Mà là...

Đan Hư cảnh!

Hơn nữa không phải Đan Hư cảnh một tầng, mà là... Đan Hư cảnh tầng ba!

Giờ phút này Diệp Khuynh Thành cũng đã nhận ra Cố Dương và Sở Linh Nhi đã đến.

Nàng vội vàng mở mắt, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra một tia mừng rỡ.

"Phu quân, Linh Nhi, các ngươi đã về rồi!?"

Nàng nhanh chóng tiến lên.

"Đột phá?"

Cố Dương mỉm cười hỏi.

"Ừm, sau khi các ngươi đi rồi thì ngày hôm sau ta đã đột phá đến Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, cho nên thuận tiện đột phá."

Diệp Khuynh Thành vừa cười vừa nói.

"Hơn nữa, ta đã ngưng kết được Nguyên Đan nhất phẩm cao cấp nhất rồi đấy!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Trên người Diệp Khuynh Thành hiện ra một viên bản mạng Nguyên Đan tròn trịa như hạt châu.

Bóng loáng như ngọc.

Phía trên còn có một vết rách nhỏ bé không thể nhận ra.

Phẩm cấp của bản mệnh nguyên đan chính là có liên quan đến

vết rách.

Trên Nguyên Đan vết rách càng ít, phẩm cấp tất nhiên là càng cao.

Chỉ có một vết rách đại biểu cho nhất phẩm nguyên đan!

Thuộc về cấp bậc cao nhất.

"Lại nói, cũng may có phu quân ngươi, nếu không phải ngươi tặng ta truyền thừa, ta cũng không cách nào đột phá cấp tốc đến Đan Hư cảnh tầng ba nhanh như vậy."

Trong giọng nói của Diệp Khuynh Thành cũng tràn đầy cảm khái.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy cảm kích cùng tình cảm thầm kín.

"Không tệ, chúc mừng ngươi."

Cố Dương cười nói, ngay lập tức lông mày hơi nhíu lại: "Hay là, luyện thử xem?"

Nghe Cố Dương nói như vậy.

Lúc này Diệp Khuynh Thành nhịn không được trợn trắng mắt, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Ta không muốn tự mình tìm tội chịu."

"Chiến đấu với ngươi quá dễ bị đả kích."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được sờ lên mũi.

Mình kinh khủng như vậy sao?

"Có điều... Một trận chiến khác, cũng không phải không thể

chiến đấu."

Lúc này, ánh mắt Diệp Khuynh Thành động lòng người, khuôn mặt ửng đỏ, vẻ mặt vô cùng nghiêm túc nói.

Sở Linh Nhi ở bên cạnh nghe vậy, không khỏi mở to đôi mắt đẹp.

"Hả? Chiến đấu gì?"

Cố Dương đầu tiên là ngẩn ra, lập tức phản ứng lại, khóe miệng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Hôm sau, Cố Dương nhàn nhã nằm dựa trên ghế lão gia, nhìn thấy Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi chơi đùa náo nhiệt, hắn không khỏi lộ vẻ vui sướng.

Tối hôm qua rất làm cho người ta hồi tưởng.

Khiến Cố Dương tương đối ngoài ý muốn chính là Diệp Khuynh Thành thuộc loại người ngoài lạnh trong nóng.

Được rồi... Hình như Diệp Khuynh Thành đối xử với người khác rất lạnh, nhưng lúc ở chung với y, hoàn toàn không có dáng vẻ cao lãnh.

Chẳng lẽ đây chính là tình trạng sau khi núi băng bị hòa tan?

Lúc này, thời gian Thanh Huyền thánh viện mở ra còn hơn nửa tháng.

Chương 338 - Trận chiến khác với Diệp Khuynh Thành, tiến về Thanh Huyền Thánh Viện (3)

Thời gian sau đó.

Cố Dương ngược lại rất phong phú.

Tu luyện là không thể nào.

Hơn nửa tháng này, Cố Dương có khi sẽ tìm đọc một ít thư tịch cổ tịch.

Hoặc là tìm Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi để trao đổi tâm đắc.

Nhưng Diệp Khuynh Thành cần tu luyện, cho nên Cố Dương cũng không thể ngày nào cũng đi quấy rầy.

Hơn nửa tháng trôi qua trong nháy mắt.

Trong hơn nửa tháng này.

Diệp Khuynh Thành lại có tiến bộ.

Thành công đột phá tới Đan Hư cảnh tầng bốn!

Thực lực biến đổi càng thêm cường hãn!

Không thể không nói, Diệp Khuynh Thành thiên phú rất kinh người, nội tình cũng rất sâu, cộng thêm phần truyền thừa kia, thật

sự hoàn mỹ phù hợp với nàng, tu vi thăng cấp nhanh chóng.

Và cũng chính ngày hôm đó Đại trưởng lão đã tìm tới bọn họ.

"Cố Dương, Khuynh Thành, vừa lúc các ngươi đều ở đây, chuẩn bị một chút đi, không sai biệt lắm nên xuất phát tiến về Thanh Huyền thánh viện."

Đại trưởng lão thấy Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành ở cùng một chỗ cũng không ngoài ý muốn.

Người ta hai trai tài gái sắc.

Không phải ở chung một chỗ rất bình thường sao?

Hơn nữa còn là thiên kiêu đứng đầu vương triều Huyền Điểu!

Đây tự nhiên là chuyện tốt!

Mà chuyện của Sở Linh Nhi, Cố Dương cũng đã nói qua với Đại trưởng lão.

Cái này cũng chưa tính là gì.

Thông thường thiên kiêu hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo một ít tôi tớ tùy tùng.

Lo cho cuộc sống ăn uống và sinh hoạt hàng ngày của bọn họ.

Cực kỳ bình thường.

Nhóm Cố Dương cũng không có gì để chuẩn bị.

Sau đó trực tiếp đi theo Đại trưởng lão đến tập hợp.

Giờ phút này tất cả các thiên kiêu khác trên Huyền Điểu bảng đều đã đứng ở chỗ tập hợp từ rất sớm.

Trong lúc Cố Dương mang theo Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh

Thành hai tuyệt thế mỹ nhân cùng xuất hiện tại địa điểm tập hợp.

Nhất thời liền hấp dẫn ánh mắt mọi người tới đây.

Sùng bái.

Cung kính.

Thật hâm mộ.

Ghen ghét.

Loại cảm xúc nào cũng có.

Nhưng đa phần là cảm khái và kiêng kị!

Cố Dương lại có chút ngoài ý muốn nhìn thoáng qua chim bông béo trên bả vai mình.

Dường như Đại trưởng lão... cũng không phát hiện ra chỗ đặc thù của Thanh Loan?

Phải biết rằng Đại trưởng lão chính là cường giả Sinh Tử cảnh.

Thuật biến hóa của Thanh Loan, chẳng lẽ còn có thể tránh thoát sự điều tra của cường giả Sinh Tử cảnh?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức hỏi Thanh Loan một phen.

Nhận được câu trả lời khẳng định.

Đây là thiên phú truyền thừa của Thanh Huyền Thánh Ưng.

Sau biến hóa, đừng nói Sinh Tử cảnh, cho dù là Vũ Hóa cảnh, cũng chưa chắc có thể nhìn thấu bản thể của nàng!

Như vậy Cố Dương cũng càng thêm yên tâm.

Rất nhanh.

Dưới sự dẫn dắt của Đại trưởng lão.

Một đám thiên kiêu nhao nhao bước lên phi thuyền lớn nhất của vương triều Huyền Điểu.

Phi chu này vô cùng tinh xảo.

Hình thể lại cực kỳ khổng lồ.

Không gian bên trong vô cùng rộng lớn.

Mấu chốt ở chỗ...

Tốc độ không chậm hơn yêu thú phi hành bao nhiêu!

Đương nhiên, luận về độ linh hoạt thì tất nhiên không thể bằng yêu thú phi hành được.

Nhưng đã xem như là vô cùng không tệ rồi.

Chỉ là so với Thanh Loan vẫn kém hơn không ít.

Trên đường.

Đại trưởng lão cũng liếc mắt nhìn Cố Dương một cái thật sâu.

Chợt bắt đầu giảng giải.

"Thừa dịp đi đường này, ta cũng sẽ nói sơ qua về Thanh Huyền thánh viện."

Hắn vừa nói ra lời này.

Lập tức ánh mắt tất cả các thiên kiêu đều tập trung trên người Đại trưởng lão.

"Thanh Huyền thánh viện, lệ thuộc vào Đại Viêm hoàng triều, ban đầu chỉ là học phủ do một tán tu Vương cảnh cường đại trong Đại Viêm hoàng triều lập nên, về sau theo sự phát triển càng lúc

càng lớn mạnh, sau đó hoàng thất Đại Viêm nhúng tay vào, mới khiến cho Thanh Huyền thánh viện phát triển triệt để, bây giờ đã là học phủ cao nhất của toàn bộ Đại Viêm hoàng triều!"

"Có thể nói, tất cả thiên kiêu trong cảnh nội hoàng triều Đại Viêm đều sẽ hội tụ ở đây!"

"Bên trong có được nhân vật thiên kiêu đứng đầu các thời đại hoàng triều Đại Viêm cho tới nay, nước vô cùng sâu!"

"Mặc dù các ngươi ở Huyền Điểu vương triều của chúng ta đều được xem là thiên kiêu hàng đầu, nhưng ở Thanh Huyền thánh viện... Vẫn phải cẩn thận khiêm tốn là hơn."

"Dù sao, thiên kiêu có thể đi vào Thanh Huyền thánh viện cũng không có kẻ yếu!"

Nghe đến đây.

Tất cả mọi người đều gật đầu.

Trong mắt Cố Dương cũng lóe ra quang mang.

Tất cả đều là thiên kiêu?

Như thế cũng có chút thú vị.

Diệp Khuynh Thành cũng cảm thấy hơi hứng thú.

"Thanh Huyền Thánh Viện chia thành nội viện và ngoại viện, trong ngoại viện tụ tập thiên kiêu Đan Hư cảnh trở xuống, cũng chính là thiên kiêu cấp bậc Nguyên Hải cảnh hoặc là Bão Nguyên cảnh."

"Đan Hư cảnh trở lên, là sẽ tự động tiến vào nội viện."

Đại trưởng lão chậm rãi nói.

Nghe đến đây, Cố Dương không khỏi cau mày lại.

Hiện tại hắn mới chỉ là Nguyên Hải Cảnh bậc mười ba đỉnh phong.

Dựa theo cách nói này, chẳng phải là sẽ tiến vào ngoại viện?

Nhưng hắn cũng không sốt ruột.

Tiếp tục nói chuyện với Đại trưởng lão.

"Đương nhiên, tiến vào Thanh Huyền thánh viện cũng không có đơn giản như vậy."

"Bây giờ các ngươi, chỉ là có tư cách tiến vào."

"Có thể được Thanh Huyền thánh viện tán thành hay không... nhưng mà cần khảo hạch."

"Dựa theo quy tắc trước kia... Trong các ngươi, chỉ sợ có hơn phân nửa số người sẽ bị loại."

Đại trưởng lão lạnh nhạt nói.

Chuyện này đối với hắn mà nói dường như đã là quá quen rồi.

Dù sao Thanh Huyền thánh viện chính là học phủ tối cao của hoàng triều Đại Viêm.

Sao có thể người nào cũng thu nhận chứ?

Thu nhận vào đương nhiên đều là thiên kiêu trong đám thiên kiêu!

Mà lời này, cũng khiến cho không ít thiên kiêu xếp hạng phía sau có sắc mặt khó coi.

"Lần trước Thanh Huyền thánh viện, Huyền Điểu vương triều

chúng ta chỉ có hai mươi đệ tử được thừa nhận, thành công tiến vào bên trong."

Đại trưởng lão lộ vẻ mặt bất đắc dĩ nói.

Nghe đến đây, lập tức truyền đến một trận thanh âm hít sâu.

Thế mà chỉ có hai mươi người thành công tiến vào Thanh Huyền thánh viện sao?

Cố Dương ngược lại cũng không ngoài ý muốn.

"Đại trưởng lão, xin hỏi Nguyên Hải Cảnh, có thể đi vào nội viện không?"

Cố Dương chậm rãi hỏi.

Nghe vậy, Đại trưởng lão cũng không bất ngờ, ngay lập tức mỉm cười.

"Được, nhưng điều kiện vô cùng nghiêm khắc."

Nghe được lời này của Đại trưởng lão.

Cố Dương khẽ gật đầu.

"Nhưng mà này Cố Dương, tuy rằng ngươi thiên tư yêu nghiệt, nhưng mà tuyệt đối không thể quá mức khinh thị mà tiến vào Thanh Huyền thánh viện."

"Nguyên Hải cảnh thiên kiêu, trong số bọn họ, cũng có tồn tại yêu nghiệt."

Đại trưởng lão không khỏi nói một câu.

Đương nhiên, lời này của hắn cũng không phải cho rằng có người còn yêu nghiệt hơn cả Cố Dương.

Chỉ là muốn Cố Dương lưu tâm, không nên tự đại quá mức.

Cố Dương đối với việc này chỉ là mỉm cười.

"Trong cùng cảnh giới, ta thật ra không cảm thấy có người có thể uy hiếp đến ta."

Hắn lạnh nhạt mở miệng.

Ngữ khí thập phần bình tĩnh.

Đây cũng không phải tự đại, mà là tự tin.

Bây giờ thậm chí hắn còn có thủ đoạn giết chết cường giả Sinh Tử cảnh, nếu phải đối mặt với một kẻ cùng cảnh mà hắn còn phải nghĩ cách ứng phó, như vậy mới đúng là phế vật.

Nghe được lời này, Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi đều che miệng cười khẽ.

Mà những thiên kiêu khác trên Huyền Điểu bảng lại cảm thấy Cố Dương dường như có chút quá khiêm tốn.

Mặc dù Đại trưởng lão cũng không cho rằng có người có thể so sánh với Cố Dương.

Nhưng ông ta vẫn bất đắc dĩ giải thích: "Trong hoàng triều Đại Viêm có không ít cường giả Vũ Hóa cảnh thậm chí là con cháu của cường giả Vương cảnh. Tuổi bọn họ không lớn, thiên phú cực kỳ cường hãn, phía sau còn có nội tình và truyền thừa vô cùng dày đặc!"

"Mà những thiên kiêu này, cũng đều ở trong Thanh Huyền Thánh Viện."

"Có lẽ thực lực của bọn hắn cũng sẽ không yếu hơn ngươi quá nhiều."

Nghe đến đây.

Tất cả mọi người đều nhịn không được hít sâu một hơi.

Vũ Hóa cảnh là thậm chí là đời sau của cường giả Vương cảnh!

Hơn nữa còn có truyền thừa và nội tình!

Nhìn như vậy, có vẻ như Cố Dương không nhất định có thể chiến thắng đối phương nha!

"Ồ?"

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Cũng dấy lên một chút hứng thú.

"Kính xin Đại trưởng lão nói rõ chi tiết."

Diệp Khuynh Thành bên cạnh cũng có chút hăng hái nhìn đại trưởng lão.

Đại trưởng lão chậm rãi gật đầu, đáp.

"Chỉ nói Nguyên Hải cảnh, Bát hoàng tử cùng với Cửu công chúa hoàng thất Đại Viêm hoàng triều, còn có thiên kiêu mạnh nhất của Lâm gia đời này của Đại Viêm hoàng triều - Lâm Sở Thiên!"

"Ba người bọn họ đều là Nguyên Hải Cảnh bậc mười ba đỉnh phong."

"Giống như Diệp Khuynh Thành, ba người bọn họ là người có huyết mạch đặc thù truyền thừa từ Vương cảnh."

"Về phương diện thiên tư và nội tình, so với Diệp Khuynh Thành chỉ cao hơn chứ không thấp!"

"Bởi vì Vũ Hóa cảnh và cường giả Vương cảnh sau lưng bọn họ, vẫn chưa vẫn lạc hoặc là biến mất."

Nghe đến đây.

Vô số người hít sâu một hơi, mặt lộ vẻ chấn động.

Trên gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng lộ ra một tia ngưng trọng.

Vừa nhìn như thế...

Trong Thanh Huyền thánh viện quả nhiên là thiên kiêu tung hoành!

Với thiên tư này của nàng, nếu không phải Cố Dương đột nhiên xuất hiện.

Toàn bộ vương triều Huyền Điểu không ai có thể vượt qua!

Thiên tư đứng đầu như thế Đại trưởng lão thuận miệng nói ra ba vị!

"Ba người bọn họ trong lúc tu luyện thường xuyên được cường giả Vũ Hóa cảnh, thậm chí là cường giả Vương cảnh tự tay chỉ điểm, tài nguyên chất đống sau lưng càng vô cùng vô tận, chứ đừng nói còn có các loại công pháp võ học như các loại mà cường giả Vương cảnh lưu lại."

"Hơn nữa, ba người bọn họ bây giờ cũng mới hai mươi mốt tuổi mà thôi, thực lực dĩ nhiên là sâu không lường được."

"Thực lực của bọn hắn... có lẽ không kém hơn ngươi."

Đại trưởng lão vẻ mặt ngưng trọng nói với Cố Dương.

Lời này của Đại trưởng lão quả thật đã khơi dậy hứng thú của Cố Dương.

Nhưng lời nói của Đại trưởng lão thật sự quá coi thường hắn.

Chẳng qua hắn cũng không để ý điểm này.

Nhưng Diệp Khuynh Thành ở một bên lại không nhịn được.

"Đại trưởng lão, ngài vẫn có chút thiên vị."

"Tuy ba người bọn họ thiên tư không kém gì ta, nhưng luận thực lực... bọn họ không phải đối thủ của ta!"

Diệp Khuynh Thành khá tự tin nói.

Tuy rằng ba người kia thiên tư không kém gì mình, còn có Vũ Hóa cảnh, thậm chí là cường giả Vương cảnh chỉ điểm và truyền thừa.

Nhưng trên thực tế, thời gian của Vũ Hóa cảnh và cường giả Vương cảnh là đáng quý nhường nào?

Làm sao có thể tiêu phí toàn bộ thời gian vào tiểu bối trong tộc được.

Dù cho chỉ điểm, cũng khẳng định chỉ là thời gian nhàn hạ mà thôi.

Mà hiện tại nàng đã đạt được truyền thừa của một vị Vũ Hóa cảnh!

Nếu nói bối cảnh, nàng tự nhận không bằng.

Nhưng luận thực lực cùng cảnh giới, nàng tuyệt đối sẽ không thua ba người kia!

"Nếu đánh không lại ta, mà muốn đánh bại phu quân, không khác gì người si nói mộng."

Nghe Diệp Khuynh Thành nói vậy.

Cố Dương cùng đại trưởng lão không nhịn được bật cười.

Đại trưởng lão cảm thấy Diệp Khuynh Thành quá ngây thơ.

Mà Cố Dương lại cảm thấy bộ dáng này của Diệp Khuynh Thành thật ra lại vô cùng đáng yêu.

Ừm, thê tử của ta đương nhiên đáng yêu!

Sau đó Đại trưởng lão miêu tả sơ qua về tình huống trong Thanh Huyền thánh viện.

Cũng không lâu lắm.

Cuối cùng bọn họ cũng đến cảnh nội hoàng triều Đại Viêm.

Bên trong phi thuyền.

Nhóm thiên kiêu cũng có thể mơ hồ từ trong cửa sổ nhìn thấy cách đó không xa.

Rõ ràng là từng dãy núi liên miên bất tận xuất hiện trước mắt.

Mà ở trên dãy núi vô tận kia...

Từng tòa kiến trúc cực kỳ mênh mông uy nghiêm rõ ràng đứng sừng sững ở đó!

Hầu như trên đỉnh mỗi một ngọn núi đều có một tòa kiến trúc khổng lồ uy nghiêm.

Từng tòa kiến trúc như ánh trăng chiếu rọi trung tâm dãy núi khổng lồ nhất.

Trên đỉnh dãy núi lớn nhất.

Một sơn môn thật lớn bất ngờ hiện ra trước mắt.

Phía trên treo một tấm biển sơn môn màu xanh.

"Thanh Huyền Thánh Viện"!

Bọn họ đến rồi!

Rẹt!

Tất cả mọi người từ cửa sổ nhìn kiến trúc to lớn trước mắt.

Tâm thần chấn động.

Linh khí chảy ra thao thao.

Điều này khiến cho mảnh sơn mạch phảng phất như tiên sơn.

Cây cối tốt xanh um, bốn phía có đình đài lầu các.

Suối chảy thác tuôn, lại như có tiên hạc giương cánh kêu to.

Hoàn toàn là một nơi dành cho tiên nhân.

Một sự so sánh như vậy, lập tức cảm thấy Huyền điểu vương triều giống như là nông thôn.

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ chấn động quan sát tiên môn to lớn mênh mông trước mắt.

Cố Dương cũng hơi có chút cảm thán.

Chỉ có thể nói không hổ là hoàng triều, thủ bút quả thực rất lớn!

Mà khi mọi người đang cảm khái, cũng phát hiện.

Dường như trên không trung đã đứng đầy thiên kiêu.

Mà bọn họ rõ ràng đem ánh mắt đặt ở chỗ phi chu của bọn hắn.

Là các thiên kiêu vương triều khác.

"Đi xuống đi."

Đại trưởng lão thấy vậy cũng vẫy tay một cái.

Đám thiên kiêu đi ra khỏi phi chu, đạp trên hư không.

Mà Cố Dương, thì cuối cùng đi ra khỏi phi chu cùng Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi.

Tu vi của Sở Linh Nhi hiện tại không đủ, lại không cách nào lăng không.

Hắn tự nhiên sẽ chiếu cố một phen.

Chẳng qua Cố Dương mới từ trong phi thuyền đi ra.

Liền cảm thụ được vô số ánh mắt rơi vào trên người hắn.

"Đó là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều Cố Dương sao?"

"Chậc... Thật sự chỉ mới mười bảy tuổi thôi sao? Còn quá trẻ đi!?"

"Nghe nói Cố Dương có được bảo bối để khống chế cường giả Sinh Tử cảnh, còn từng chiến đấu với Sinh Tử cảnh?"

"Đâu chỉ như vậy, nghe đồn Cố Dương lĩnh ngộ được áo nghĩa của kiếm, áo nghĩa của quyền, còn luyện thân thể, quả thực chính là thiên kiêu toàn diện!"

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, danh hiệu đệ nhất nhân mười đại vương triều, sẽ bị Cố Dương cướp mất đúng không?"

Từng đợt tiếng kinh hô vang lên.

Các thiên kiêu vương triều khác cũng nhìn chằm chằm Cố Dương với thần sắc khác nhau.

Phát ra tiếng thán phục.

"Phu quân, xem ra thanh danh hiện tại của ngươi đã vang danh thập đại vương triều.” Diệp Khuynh Thành không khỏi cười khẽ một tiếng, trêu chọc nói.

Cố Dương cũng cười nhạt một tiếng.

Đối với chuyện này hắn không thèm để ý chút nào.

Mà đúng lúc này.

Một giọng nói gấp gáp vang lên từ cách đó không xa.

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

Chính là thấy một phi chu to lớn lao nhanh đến.

Phía trên phi chu rõ ràng có khắc một đầu Cự Long, tư thái lại có chút kỳ lạ.

Phía trên Cự Long, còn chạm khắc một chữ to lớn.

“Man "!

"Là Man Long vương triều!"

"Chậc chậc, trò hay sắp diễn ra rồi, Man Long vương triều là đứng đầu thập đại vương triều, trong đó thiên kiêu mạnh nhất là Vân Thiên Man, còn có danh xưng đệ nhất nhân trong thập đại vương triều! Hiện giờ danh hiệu bị cướp đi... lấy tính cách của Vân Thiên Man."

"Ha ha, thú vị."

Nhìn thấy dấu hiệu của phi thuyền này.

Lập tức có người phát ra cảm khái.

Trong ánh mắt càng lộ ra một tia chờ mong.

"Man Long vương triều là vương triều có thực lực mạnh nhất trong mười đại vương triều chúng ta."

Lúc này Đại trưởng lão cũng giới thiệu như vậy.

"Rất lâu trước kia, Man Long vương triều từng xuất hiện một vị cường giả Vương cảnh, cũng bởi vì điểm này mà ngồi vững vị trí đứng đầu thập đại vương triều."

"Hơn nữa đại bộ phận thiên kiêu trong Man Long vương triều đều là người chủ tu tu luyện thể, khí lực từng người hết sức biến thái, có thể so với Yêu thú, không thể khinh thường!"

"Nhất là đệ nhất thiên kiêu Man Vân Thiên của Man Long vương triều kia, càng là yêu nghiệt trong thể tu!"

Nghe Đại trưởng lão giải thích như vậy, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Đứng đầu thập đại vương triều sao?

Nhưng hắn cũng không quá hứng thú.

Chỉ là nhàn nhạt liếc mắt một cái là thu hồi ánh mắt.

Mà cũng chính giờ phút này.

Tất cả thiên kiêu vương triều Man Long đi ra từ trong phi chu.

Hình thể của bọn họ đều thập phần cường tráng.

Mỗi người đều là mãnh nam.

Đứng ở trong hư không, phảng phất ngay cả không khí cũng trở nên nặng nề không ít.

Nhưng trong đám nam nhân cường tráng này lại là một thanh niên áo trắng vóc dáng gầy gò.

Phong cách khá bất đồng.

Nhưng đại bộ phận ánh mắt mọi người giờ phút này đều dừng lại ở bên cạnh thanh niên áo trắng, dừng lại ở trên người tráng hán hình thể rõ ràng cường tráng hơn hẳn các thể tu khác!

Hắn ta chính là thiên kiêu số một của Man Long vương triều!

"Man tử, xem ra tên tuổi của ngươi đã bị cướp mất rồi nha."

Bên người Vân Thiên Man, thanh niên áo trắng liếc mắt nhìn Cố Dương cách đó không xa, mỉm cười nói.

"Hả?"

Nghe được thanh niên áo trắng nói, Vân Thiên Man lập tức nhíu mày.

Tính cách Vân Thiên Man từ trước đến nay luôn thẳng thắn.

Danh xưng thiên kiêu đệ nhất thế hệ trẻ của thập đại vương triều, hắn tự nhiên không có khả năng dễ dàng nhường cho người khác!

Cho nên...

Hắn trực tiếp tiến lên.

Ánh mắt cũng nhìn về phía Cố Dương.

Sau đó tiếng nói thật lớn nhất thời vang vọng đất trời.

"Ngươi chính là Cố Dương sao? Bọn hắn đều nói thiên tư của ngươi yêu nghiệt khủng bố, bây giờ chính là thiên kiêu đứng đầu của thập đại vương triều, Vân Thiên Man ta không phục!"

"Cái danh xưng này, phải là của Vân Thiên Man ta!"

"Cho nên, ta muốn hướng ngươi khiêu chiến!"

"Nghe nói ngươi cũng có luyện thể, ta đây liền so cái này!"

Ánh mắt Vân Thiên Man lóe sáng.

Tuy thoạt nhìn hắn là người cao lớn thô kệch nhưng thực tế lại vô cùng khôn khéo.

Sau khi nói rõ ý định của mình, hắn lại càng trực tiếp lựa chọn bắt đầu từ phương diện Luyện Thể của Cố Dương.

Luyện thể...

Đây chính là lĩnh vực hắn am hiểu nhất!

Hắn ta tự tin tuyệt đối sẽ không thua!

Hắn ta là người đứng đầu thiên kiêu thập đại vương triều, hắn ta đương nhiên muốn đoạt lại!

Nghe thấy câu khiêu chiến của Vân Thiên Man.

Ánh mắt Cố Dương cũng có chút cổ quái.

Tên ngốc này thật là lớn.

Ngược lại là không ngốc như dự liệu, trái lại rất khôn khéo.

Mà một đám thiên kiêu bên kia sau khi nghe được những lời này của Vân Thiên Man, lập tức không nhịn được trợn trắng mắt.

Một mảnh hít hà.

Hiển nhiên, đại bộ phận thiên kiêu coi việc Vân Thiên Man muốn cùng so đấu luyện thể với Cố Dương là hành vi đùa nghịch thủ đoạn nhỏ.

Dù sao nếu so đấu thực lực thì trực tiếp hơn!

So sánh riêng với một loại năng lực thì có tính là tỷ thí gì?

Ai mà không biết Vân Thiên Man ngươi luyện thể cường hãn, không ai có thể so bì?

Đây là thủ đoạn đùa giỡn thủ đoạn nhỏ của ngươi đó sao?

Chẳng qua đối với việc những người chung quanh này bàn tán.

Vân Thiên Man hoàn toàn không có ý định để ý tới.

Ánh mắt của hắn nhìn Cố Dương, muốn nhìn xem Cố Dương trả lời ra sao.

Đương nhiên, nếu như Cố Dương cự tuyệt, hắn cũng sẽ không nói thêm gì nữa.

Suy cho cùng hắn có thể đưa ra loại khiêu chiến này, đối phương tự nhiên cũng có quyền từ chối!

Chứng kiến một màn này.

Không ai cảm thấy Cố Dương sẽ đồng ý.

Bởi vì thật sự quá không công bằng.

Ai lại đồng ý khiêu chiến không công bằng như vậy chứ?

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương thoáng trầm ngâm một lát.

"Thể chất quả thật rất cường hãn."

"Ngược lại có thể luyện một chút..."

Suy nghĩ một phen, Cố Dương liền lộ ra một tia cười nhạt.

"Ta tiếp nhận khiêu chiến của ngươi."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Vô số thiên kiêu không nhịn được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Cố Dương thế mà đáp ứng?

Khiêu chiến không công bằng như vậy mà cũng có thể đáp ứng?

Đây chính là dùng thủ đoạn mà mình am hiểu nhất để tấn công, mà ngươi lại không giỏi lĩnh vực này thì sao có thể so sánh được đây?

Trong đầu đám thiên kiêu tràn đầy nghi hoặc và khó hiểu.

Không chỉ là đám thiên kiêu đứng xem kịch xung quanh.

Ngay cả Vân Thiên Man cũng không nhịn được sửng sốt một chút.

Hắn đã chuẩn bị sẵn dự định bị Cố Dương cự tuyệt, sau đó trực tiếp dùng thực lực khiêu chiến đối phương, kết quả...

Cố Dương thế mà đáp ứng?

Nhưng rất nhanh, trên mặt Vân Thiên Man hiện lên vẻ vui mừng.

"Được! Thật thống khoái!"

"Ta rất thích tính cách của ngươi!"

Trên mặt Vân Thiên Man nhất thời lộ ra nụ cười.

Sau đó thân thể cường tráng liền bắt đầu di động.

Cùng lúc đó, lực lượng khí huyết kinh khủng cũng bất ngờ bộc

phát.

Rẹt!

Chỉ trong chớp mắt, không khí xung quanh như bị thiêu đốt!

Thấy vậy, thần sắc Cố Dương cũng lạnh nhạt.

Để Diệp Khuynh Thành chiếu cố Sở Linh Nhi.

Còn chính y cũng bước lên trước một bước.

Khí huyết chi lực trong cơ thể cũng bộc phát mãnh liệt!

Chẳng qua nếu so sánh, khí huyết chi lực trong cơ thể Cố Dương tự nhiên so ra kém hơn Vân Thiên Man chuyên tinh luyện thể.

Nhưng mà.

Trên thực tế, khí huyết chi lực trên người Cố Dương vậy mà cũng không kém hơn Vân Thiên Man bao nhiêu!

Một màn này khiến cho vô số thiên kiêu chung quanh rung động theo.

"Không phải nói tài luyện thể của Cố Dương không tính là đứng đầu sao? Vậy mà lại không phải là đứng đầu à!?"

"Mẹ kiếp! Cái này... Ngoại trừ Vân Thiên Man, các thiên kiêu khác trong Man Long Vương Triều, trình độ luyện thể đều kém Cố Dương à?"

Trên mặt vô số thiên kiêu lộ ra vẻ rung động và sợ hãi thán phục.

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới trình độ luyện thể của Cố Dương lại đạt đến trình độ này!

Bên kia, một đám kiêu của Man Long vương triều cũng choáng váng mặt mày.

Cái quái gì vậy?

CMN đây là...

Khí huyết chi lực còn mạnh hơn cả bọn họ?

Thậm chí chỉ kém một chút so với Vân Thiên Man.

Thần sắc thanh niên áo trắng cũng không khỏi ngưng tụ.

"Yêu nghiệt!"

Trong miệng hắn nhịn không được phát ra cảm khái.

Vân Thiên Man thấy vậy cũng không khỏi cả kinh.

Nhưng trên mặt lại chợt lộ ra nụ cười điên cuồng.

Đó là nụ cười như gặp được kỳ phùng địch thủ.

"Được!"

Hắn ta cười lớn một tiếng.

Một quyền đấm ra!

Lực lượng kinh khủng khiến không gian xung quanh run lên.

Thậm chí có thể thấy rõ ràng trên không gian, từng đạo khe hở đen kịt dần dần hiện lên!

Một quyền này của Vân Thiên Man cực kỳ khủng bố!

Mà bên kia, Cố Dương cũng là đấm ra một quyền!

Nắm đấm hai người va chạm trên không trung!

Nhưng Cố Dương ra tay cũng không lưu thủ.

Một quyền này...

Ẩn chứa lực lượng của trăm con rồng!

Hiển nhiên Vân Thiên Man cũng không ngờ tới, lực lượng của Cố Dương lại kinh khủng như thế!

Thần sắc cả kinh.

Cả người trực tiếp bị lực lượng khủng bố đến cực điểm kia đánh bay ra ngoài.

Rẹt!

Vân Thiên Man bay lên không trung, nhưng sau khi bay ra mấy trăm mét thì lại điều chỉnh dáng người, vững vàng ngừng rơi.

Nhưng khóe miệng hắn lại lộ ra một chút máu tươi.

Một quyền này của Cố Dương đúng là làm hắn bị thương!

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu xung quanh lập tức trừng lớn mắt.

Trong ánh mắt tràn ngập sự không thể tin!

"Vân Thiên Man... bị Cố Dương đánh bay ư?!"

"Chuyện này... Lực lượng của Cố Dương kia, lại khủng bố như vậy!"

"Ít nhất cũng là lực lượng bách long! Không nghĩ tới Cố Dương này không chỉ có kiếm đạo yêu nghiệt, trên phương diện luyện thể lại có tạo nghệ sâu như thế!?"

"Khó trách hắn có thể giao thủ với cường giả Sinh Tử cảnh!"

"Thật là yêu nghiệt mà!"

Từng đợt âm thanh thán phục từ một bên truyền đến.

Vô số thiên kiêu đều trừng trừng đôi mắt, mặt lộ vẻ rung động nhìn Cố Dương.

Vân Thiên Man chậm rãi đưa tay lau vết máu trên khóe miệng.

Loại thương thế này đối với hắn mà nói, gần như không có ảnh hưởng gì.

"Lực lượng của ngươi rất mạnh!"

Ánh mắt Vân Thiên Man nhìn chằm chằm Cố Dương.

Phát ra một tiếng tán thưởng.

Nhưng ngay lập tức, trên người hắn lại bộc phát ra một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng.

"Nhưng ta mạnh hơn ngươi!"

Ầm ầm!

Giờ phút này, thân thể Vân Thiên Man giống như bị thiêu đốt hoàn toàn.

Một hư ảnh cự long bất ngờ xuất hiện phía sau hắn!

Nhìn từ ngoại hình, Cự Long này, rõ ràng chính là tiêu chí đại biểu cho Man Long vương triều, đây cũng là huyết mạch truyền thừa cường giả đã từng sáng tạo Man Long vương triều lưu lại!

Huyết mạch Man Long!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng huyết mạch thình lình bộc phát.

Ngay sau đó, Vân Thiên Man trừng to mắt, tập trung toàn bộ lực lượng vào nắm tay phải.

Sau đó...

Một quyền hội tụ lực lượng mạnh nhất của hắn, thình lình đánh tới hướng Cố Dương.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trong một quyền này.

Vậy mà lại bộc phát ra lực lượng khủng bố vượt xa một quyền vừa rồi của Cố Dương!

Hơn trăm long, đạt tới sức mạnh một trăm năm mươi con rồng!

Nhìn thấy điều này, đồng tử Cố Dương cũng không khỏi hơi co rụt lại.

Mắt thấy quyền kình của đối phương thông thiên, trong nháy mắt đã xuất hiện ở trước mặt.

Cố Dương cũng không vung quyền, mà đưa tay ngăn trước người, mạnh mẽ đỡ được một quyền của Vân Thiên Man.

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng kia trực tiếp đẩy lui Cố Dương mấy trăm bước.

Mà sự việc này cũng chấn động vô số người.

"Chậc, đây là uy lực của truyền thừa huyết mạch sao?"

"Huyết mạch cường giả Vương cảnh lưu lại đấy."

"Lực lượng thật kinh khủng, một quyền vừa rồi, chỉ sợ là cường giả Sinh Tử cảnh bình thường cũng không dám dễ dàng tiếp nhận?"

"Không hổ là thiên kiêu đệ nhất vương triều!"

Tiếng tán thưởng cũng không ngừng truyền đến.

Ở một bên khác, thần sắc của Diệp Khuynh Thành vẫn còn vô cùng bình tĩnh.

Chỉ là ánh mắt hơi ngưng tụ.

Vậy mà Vân Thiên Man này cũng kích phát ra huyết mạch Vương cảnh.

Tuy rằng mức độ kích phát còn không bằng nàng, nhưng phẩm cấp công pháp tu luyện Luyện thể của Vân Thiên Man dường như rất cao, cho nên kết hợp lại...

Mới có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy!

"Lực lượng một trăm năm mươi rồng, đáng tiếc..."

Trong lòng nàng không khỏi cảm khái.

Nhưng lại chợt nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Trên gương mặt xinh đẹp hiện ra vẻ tươi cười.

"Người hắn gặp được, nhưng là tồn tại càng thêm yêu nghiệt!"

Giờ phút này Cố Dương chậm rãi hoạt động gân cốt một chút.

"Lực lượng không tệ, nhưng, chỉ thế thôi."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Mà y vừa nói câu này.

Trên mặt đám người Đại trưởng lão lộ ra vẻ quái dị.

Nhưng cũng không nói gì.

Mà những người khác chung quanh thì nhao nhao nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Chỉ vậy thôi? Chẳng lẽ Cố Dương còn có át chủ bài?"

"Không thể nào chứ? Đây chính là huyết mạch Vương cảnh, chẳng lẽ Cố Dương cũng có?"

"Trong truyền thuyết ngược lại không nhắc tới điểm này, hơn nữa Cố Dương thoạt nhìn cũng không giống như là có huyết mạch Vương cảnh."

"Ta càng có khuynh hướng nghiêng về việc Cố Dương là đang cưỡng ép vãn hồi mặt mũi, dù sao bị Vân Thiên Man đánh bay."

Một phen nghị luận, phần lớn mọi người cảm thấy Cố Dương chỉ tận lực nói như vậy.

Dù sao Vân Thiên Man cũng là yêu nghiệt luyện thể.

Một trăm năm mươi long chi lực không ai có thể so bì!

Mà Cố Dương tuy rằng trình độ luyện thể cũng cực kỳ khoa trương, nhưng tuyệt đối không có khả năng vượt qua Vân Thiên Man có được huyết mạch Vương cảnh!

Vân Thiên Man lúc này cũng không khỏi nhíu mày.

Nhưng hắn không nói thêm gì nữa.

Mà sắc mặt nghiêm túc nhìn Cố Dương.

Chẳng biết tại sao hắn cảm nhận được trên người Cố Dương có một cỗ áp lực cực kỳ khổng lồ!

Như có một luồng sức mạnh khủng bố đang thức tỉnh!

Giờ phút này Cố Dương tự nhiên là không để ý đến phản ứng của những người xung quanh.

Trong lòng hắn khẽ động.

Long Tượng Thôn Thiên Quyết được sử dụng toàn lực!

Hiện giờ Long Tượng Thôn Thiên Quyết chính là công pháp luyện thể cấp vương.

Mà khi Cố Dương hoàn toàn thúc giục Long Tượng Thôn Thiên Quyết.

Khí tức trên người Cố Dương chính là bốc lên không thôi.

Ngay sau đó, trên cánh tay Cố Dương, từng đạo Kim sắc lân phiến thình lình nổi lên, phía trên lân phiến còn có một tia hoa văn huyền diệu.

Ngay khoảnh khắc sau.

Phía sau Cố Dương, rõ ràng hiện ra một đạo hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ.

Hư ảnh này hiện ra trong nháy mắt.

Đó là truyền đến lực áp bách vô cùng khủng bố!

Một vài thiên kiêu cách Cố Dương tương đối gần lại sợ đến mức run rẩy cả người, vội vàng rời đi.

Khí tức kia quả thực kinh khủng đến cực điểm.

Giống như có sinh vật thời viễn cổ nào đó thức tỉnh!

"Đó là... Quái vật gì vậy?!"

"Là công pháp luyện thể của Cố Dương tu luyện sao? Đây là công pháp luyện thể phẩm cấp gì!?"

"Không biết, dường như... Công pháp luyện thể hoàn toàn không kém gì Vân Thiên Man!"

"Nào là không kém gì, gần như là nghiền ép rồi!"

"Khí tức thật là khủng khiếp!"

"Quá kinh khủng! Ta cũng không dám tới quá gần, lực áp bách quá mạnh!"

Vô số âm thanh hoảng sợ không ngừng truyền đến.

Giờ phút này.

Đại trưởng lão cùng một đám thiên kiêu Huyền Điểu vương triều nhìn mà choáng váng.

Trình độ luyện thể của Cố Dương vậy mà đạt đến loại tình trạng này sao?

Cho dù là bọn họ, cũng chưa bao giờ thấy Cố Dương thi triển ra loại năng lực này!

Trên cánh tay có vảy vàng kim kỳ dị, sau lưng hư ảnh Long Tượng khủng bố ở thời kỳ viễn cổ như có như không...

Cũng là đang chấn động ánh mắt của bọn họ.

Giờ phút này, bọn họ cảm giác được lý giải của mình đối với Cố Dương, lại trở nên xa lạ.

Cũng khiến bọn họ không khỏi cảm khái trong lòng.

Cố Dương, đến cùng có bao nhiêu át chủ bài?

Cùng lúc đó.

Vân Thiên Man cũng cảm thấy không đúng lắm.

Bây giờ hắn đã kích hoạt huyết mạch, đang ở trạng thái toàn bộ hỏa lực mở ra.

Xem như hắn đang ở thời kỳ toàn thịnh, lực lượng có thể đạt tới lực lượng của một trăm năm mươi Long.

Nhưng chẳng biết tại sao sau khi khí tức kinh khủng trên người Cố Dương bộc phát ra.

Hắn rõ ràng lại sợ hãi!

Thậm chí hai chân của hắn có chút run rẩy.

Sao có thể như vậy!?

Hắn cắn chặt răng, cố nén sự khác thường trong lòng.

Thậm chí là trực tiếp chủ động ra tay.

Một quyền nữa đánh về phía Cố Dương!

Mà lần này.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu.

Trong ánh mắt hắn hiện lên một vòng kim quang.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương cũng nâng lên quyền phải phủ đầy lân phiến màu vàng, đấm ra một quyền!

Rống!

Nắm đấm lập tức đấm ra.

Phảng phất có một tiếng ngâm xướng cổ xưa truyền vang trên không trung!

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng cường đại không cách nào hình dung được bằng ngôn ngữ trực tiếp bộc phát!

Cú đấm này sức mạnh cao tới hai trăm hai mươi long!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một quyền rơi xuống.

Lực lượng kinh khủng nhất thời theo không gian nhộn nhạo lên.

Vân Thiên Man thậm chí còn không kịp phản ứng, cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Sau đó động tác của Cố Dương cực nhanh, trong nháy mắt đã xuất hiện phía sau Vân Thiên Man.

Một quyền lại đánh ra!

Bịch!

Bịch!

Bịch!

Không trung.

Vân Thiên Man giống như một cái túi cát vậy, không có lực hoàn thủ chút nào.

Nắm đấm của Cố Dương lần lượt giáng xuống.

Mỗi một lần rơi xuống, trên người hắn lại có thêm một quyền ấn khiến vô số người kinh hãi!

Nếu không phải thể phách Vân Thiên Man cường hãn, chỉ sợ hắn đã sớm chết dưới quyền kình khủng bố này rồi!

Tất cả mọi người chung quanh nhìn một màn trên không trung này.

Mí mắt cũng giật giật.

Quá tàn bạo!

Thực sự quá tàn bạo!

Cái này con mẹ nó là sức mạnh mà người có thể đánh ra được?

Ngay cả không gian cũng bị đánh đến vặn vẹo!

Còn về phần Vân Thiên Man thì hắn không bị thương quá nghiêm trọng.

Chỉ là đầu đã sắp bị đánh sưng cả lên rồi.

Trên dưới toàn thân hắn lại tràn đầy vết bầm tím.

Mà một ít lão quái vật vương triều thấy một màn này cũng không khỏi khóe miệng run rẩy.

CMN đây là...

Thậm chí bọn họ đều có thể cảm giác được lực áp bách kinh khủng trong quyền này của Cố Dương!

Thực sự là yêu thú!

Không...

Còn hung tàn hơn cả yêu thú!

Bên kia.

Tất cả mọi người trong Man Long vương triều nhìn mà choáng váng.

Vân Thiên Man có thể nói là tồn tại vô địch ở vương triều Man Long.

Không có bất kỳ thiên kiêu nào là đối thủ của hắn!

Đừng nói là đánh thương hắn, thậm chí ngay cả một tên thiên kiêu có thể đối quyền với Vân Thiên Man cũng không tồn tại!

Lúc trước nhìn thấy Cố Dương đả thương Vân Thiên Man, đã đủ để bọn họ chấn kinh.

Hiện giờ...

Một màn khiếp sợ xuất hiện.

Vân Thiên Man bị Cố Dương treo lên đánh.

Hơn nữa còn là loại không có lực hoàn thủ!

Chuyện này khiến họ chấn động trong mắt, khiến họ không khỏi cảm khái trong lòng.

Quả nhiên nghe đồn không sai chút nào!

Thậm chí hắn cảm thấy lời đồn đã miêu tả Cố Dương đã yếu đi.

Chuyện luyện thể đều đã bị lược đi trong tin tức, bọn họ còn tưởng Cố Dương về mặt Luyện Thể căn bản không tính là cái gì.

Kết quả trình độ của Cố Dương ở trên phương diện luyện thể, thậm chí là siêu việt tưởng tượng!

"Thật là yêu nghiệt mà!"

Trong lòng bọn họ cũng không khỏi cảm khái.

Từ tận đáy lòng dâng lên khiếp sợ cùng bội phục đối với thiên tư của Cố Dương!

Cùng lúc đó.

Vân Thiên Man một mực bị đánh cũng có chút chịu không nổi.

Quá đáng!

Quá đáng thật!

Ngươi đánh thì thôi.

Còn cứ chằm chằm vào mặt ta làm cái gì?

Đánh người có thể không đánh mặt hay không!

Mắt thấy mặt mình có xu thế bị đánh thành đầu heo.

Vân Thiên Man rốt cuộc không chống nổi nữa.

Lúc này liền phát ra từng đợt thanh âm kêu rên.

"Đại ca! Đại ca đừng đánh nữa!"

"Ta nhận thua! Đừng đánh mặt nữa, a!"

Cố Dương đang giáng một quyền xuống, chợt động tác dừng lại.

"Nhận thua?"

"Nhận, nhận thua!"

Thấy Cố Dương dừng tay, Vân Thiên Man lúc này mới vội vàng che mặt bị đánh sưng lên của mình.

"Ta còn tưởng trình độ luyện thể của mình đã đủ cường hãn, không ngờ ngươi còn ác hơn cả ta!"

"Ngươi thật quái thai!"

Vân Thiên Man không khỏi có chút u oán nhìn Cố Dương, nhịn không được than thở.

"Hả?"

Nghe vậy, Cố Dương nhất thời lại giơ nắm đấm lên, một bộ ý muốn xuất thủ.

Vân Thiên Man nhất thời co rụt đầu lại.

"Đừng đừng đừng, ta đây là đang khen ngài!"

Vân Thiên Man tỏ vẻ ngượng ngùng.

Nhìn thấy vậy.

Không ít thiên kiêu xung quanh cũng không nhịn được mà cười một tiếng.

Hảo gia hỏa Vân Thiên Man này thoạt nhìn có vẻ hàm hậu khờ ngốc, kết quả lại quỷ tinh quỷ quyệt.

Ngược lại là cho người ta có một loại cảm giác tương phản kỳ lạ.

"Đại ca, huynh làm sao luyện ra được sức mạnh cường hãn như vậy?"

Vân Thiên Man cúi đầu đi đến bên người Cố Dương, nhỏ giọng hỏi.

Cố Dương lại không nói gì.

"Ôi Đại ca, lực lượng của ngươi mạnh như vậy, hay là thu ta làm tiểu đệ đi? Lực lượng của ta lớn, nếu như lúc nữa tiến vào Thanh Huyền thánh viện, có người không có mắt dám trêu chọc đại ca ngài, Man Tử ta nhất định nghĩa bất dung từ, đánh nát hết hàm răng tên đó!"

Vân Thiên Man lập tức vỗ ngực bảo đảm.

Thấy vậy, Cố Dương không nhịn được liếc mắt nhìn Vân Thiên Man này một cái.

Mặc dù Vân Thiên Man biểu hiện rất cơ trí nhưng trên thực tế rất hợp hình tượng cao lớn thô kệch của hắn.

Rất bộc trực, cũng khá là ngay thẳng thoải mái.

Có ý kiến gì đều nói thẳng ra.

Thu làm tiểu đệ ngược lại cũng được?

"Vậy ta miễn cưỡng thu ngươi làm tiểu đệ là được rồi."

Cố Dương tùy ý nói.

"Vâng, thưa đại ca!"

"Đại ca, ta đấm vai cho huynh!"

Nghe được Cố Dương đáp ứng, Vân Thiên Man nhất thời mừng rỡ, sau đó vội vàng tiến lên đấm vai cho Cố Dương.

Chứng kiến một màn này.

Một đám thiên kiêu chung quanh hai mặt nhìn nhau, sắc mặt cũng lộ ra vẻ quái dị.

Đã từng là đệ nhất thiên kiêu thế hệ trẻ của thập đại vương triều... Chỉ như vậy mà nhận Cố Dương làm đại ca sao?

Chuyện này dường như quá nhanh.

Mà bên kia.

Một đám thiên kiêu Man Long vương triều cùng với vị trưởng lão dẫn đầu kia đều trực tiếp sầm mặt lại.

CMN đây là...

Ngươi nhưng mà là đệ nhất thiên kiêu của Man Long vương triều bọn ta, nhận đệ nhất thiên kiêu Huyền điểu vương triều làm đại ca là có ý gì?

Hoàn toàn làm mất hết mặt mũi của Man Long vương triều!

Nhưng bọn họ cũng hiểu rõ tính cách của Vân Thiên Man.

Tên gia hỏa này...

Tính tình rất bướng bỉnh.

Nếu đã nhận Cố Dương làm đại ca, cho dù bọn họ khuyên như thế nào, cũng tuyệt đối là khuyên không được.

Chỉ có thể bị động nhận cục diện hiện tại này.

Nghĩ đến đây, trưởng lão của Man Long vương triều nhịn không được bất đắc dĩ sờ trán.

Chúng thiên kiêu Huyền Điểu vương triều cũng lộ ra ánh mắt sùng bái.

Không hổ là Cố Dương!

Hắn vừa tới liền thu thập đệ nhất thiên kiêu trẻ tuổi thập đại vương triều làm tiểu đệ.

Quả thực là mạnh vô địch!

Đại trưởng lão cũng là thần sắc quái dị nhìn Vân Thiên Man đang ra sức lấy lòng Cố Dương.

Cách phát triển này... thật đúng là quỷ dị.

Nhưng sau khi suy nghĩ cẩn thận lại cảm thấy đây là một trong những tình huống ngoài ý liệu.

Sau khi Cố Dương cùng Vân Thiên Man kết thúc chiến đấu.

Nhóm thiên kiêu xung quanh tự nhiên cũng không còn tâm trạng đi khiêu chiến quyền uy của Cố Dương nữa.

Rất rõ ràng, lực lượng kinh khủng mà Cố Dương chỉ lạnh nhạt sử dụng trình độ luyện thể để đạt được, đã đủ để ngạo thị quần hùng!

Không ai là đối thủ của hắn!

Dù sao ngay cả Vân Thiên Man, ngay cả thiên kiêu luyện thể mạnh nhất cũng thảm bại trong tay Cố Dương, huống chi là những thiên kiêu khác.

Mà ngay khi một đoạn thời gian chờ đợi quá lâu mà nhàm chán trôi qua.

Rốt cuộc...

Cánh cửa sơn môn trước mặt rõ ràng chậm rãi đẩy ra.

Một lão giả mặc áo xanh thình lình đứng ở phía sau cánh cửa.

Trong nháy mắt khi nhìn thấy lão giả này.

Chính là có một cỗ uy áp cực kỳ kinh khủng thình lình triển khai.

Lực áp bách cường hãn.

Điều này càng làm cho mọi người nghe thấy đều biến sắc.

Thậm chí ngay cả chư vị trưởng lão của thập đại vương triều cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Sau đó liên tục cúi đầu.

"Bái kiến tiền bối."

"Bái kiến tiền bối!"

"Ừm."

Lão giả áo xanh thần sắc hờ hững gật đầu.

Nhưng ngay lập tức, ánh mắt của hắn bỗng nhiên rơi vào một bên khác.

Chỗ đó, Cố Dương đúng là hoàn toàn không bị uy áp của hắn ảnh hưởng, dáng người cao ngất đứng ở không trung.

"Ồ?"

Nhìn thấy điều này, ánh mắt của hắn không khỏi dừng lại trên người Cố Dương thêm một lát.

Chợt, hắn thu hồi ánh mắt.

Uy áp kinh khủng kia nhanh chóng như thủy triều rút đi.

"Nếu Thiên Kiêu Thập Đại Vương Triều đã đến."

"Như vậy tư cách thi đấu khảo hạch lần này của Thanh Huyền thánh viện sẽ bắt đầu từ đây."

"Quy tắc thi đấu lần này không giống với những lần trước."

Tiếng nói vừa phát ra.

Lão giả áo xanh đứng ở một bên, một cầu thang nhìn như bình thường xuất hiện trước mắt tất cả mọi người.

Lúc này mọi người mới phát hiện sơn môn này, vậy mà là cánh cửa đi thông cầu thang.

Ở cuối bậc thang có một cánh cửa cực lớn, vô cùng uy nghiêm!

"Đây là cầu thang võ đạo."

"Quy tắc thi hạch cũng rất đơn giản."

"Thông qua cầu thang võ đạo để tiến vào cánh cửa lớn kia cũng coi như là thông qua, có thể tiến vào Thánh Viện để nghiên cứu."

Lão giả áo xanh thần sắc lạnh nhạt giải thích.

Nghe được lời này của hắn.

Lập tức thiên kiêu thập đại vương triều trên mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Thi đấu khảo hạch, lại đơn giản như vậy?

Vẻn vẹn chỉ leo lên cầu thang, đến một cánh cửa khổng lồ là có thể đi qua?

Không ít thiên kiêu xếp hạng gần phía sau lập tức lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Hiển nhiên, bọn hắn cảm thấy khảo hạch này độ khó thật sự là quá thấp.

Đối với việc này, lão giả áo xanh cũng không giải thích nhiều.

Mà đám trưởng lão vương triều, giờ phút này thần sắc lại nhịn không được ngưng tụ.

Ánh mắt nhanh chóng rơi vào trên cầu thang võ đạo.

Xem ra...

Lần khảo hạch này, thật không đơn giản!

"Để ta làm trước!"

Lập tức, có thiên kiêu sốt ruột xông lên phía trước, đi thẳng lên trên cầu thang võ đạo.

Trên mặt hắn tràn đầy tự tin.

Xem như đứng phần cuối trong thiên kiêu, hắn tới đây thật ra cũng chỉ là chạy theo.

Nhưng không ngờ lần khảo hạch nhập viện này lại đơn giản như vậy.

Ngay cả hắn ta cũng có cơ hội thông qua.

Trong lòng của hắn mừng rỡ không thôi.

Nhưng ngay khi chân phải đặt chân lên cầu thang thứ nhất.

Một cỗ lực lượng kinh khủng không thể tưởng tượng được trực tiếp đánh hắn bay ra ngoài!

Phốc!

Một ngụm máu tươi thình lình phun ra.

Tên thiên kiêu kia trực tiếp ngã trên mặt đất ngất đi.

Thấy vậy, sắc mặt tất cả các thiên kiêu đều không nhịn được trắng bệch.

Một ít thiên kiêu xếp hạng cuối cùng nhìn thấy một màn này, trên mặt nhao nhao lộ vẻ tái nhợt.

Xem ra...

Hình như bọn họ quá coi thường lần khảo hạch của Thanh Huyền Thánh Viện.

Ở một nơi khác, lão giả áo xanh không thèm ngẩng đầu lên.

Hiển nhiên đối với chuyện phát sinh như vậy cũng không quá bất ngờ.

Cùng lúc đó.

Loại thiên kiêu cấp bậc như Sở Thần Tiêu trong thập đại vương triều cũng dồn dập tiến lên.

Bước lên cầu thang.

Trong nháy mắt khi chân phải bước lên cầu thang, bọn hắn cũng có thể nhận thấy được một luồng ý chí võ đạo kinh khủng phủ xuống trên đỉnh đầu, áp bách mà đến!

Vẻ mặt bọn hắn khẽ biến.

Có điều ý chí võ đạo này còn chưa đủ để đẩy lui bọn họ.

Sau đó, bọn họ dồn dập tiến lên, tuy tốc độ leo núi không nhanh, nhưng không có bất kỳ trở ngại nào.

Nhìn thấy vậy.

Thập đại vương triều khác cũng nhao nhao tiến lên.

Có thiên kiêu bị đánh bay, cũng có thiên kiêu miễn cưỡng có thể chịu đựng được áp lực từ ý chí võ đạo kinh khủng kia, dốc hết toàn lực đi về phía trước.

Mà Thiên Kiêu đỉnh cao Vân Thiên Man tất nhiên lại có vẻ bình tĩnh.

Vẻ mặt bọn hắn vẫn bình tĩnh, tốc độ nhảy lên cũng vượt xa các thiên kiêu khác.

Nhìn thấy vậy.

"Không hổ là Thanh Huyền thánh viện, một môn khảo nghiệm nhìn như đơn giản như thế, chính là phân chia cấp bậc tất cả thiên kiêu ra."

"Xem ra lần khảo hạch này và lần trước không có xuất nhập quá lớn."

"Vậy Cố Dương, sao còn chưa tiến lên?"

Ngoài cửa.

Các trưởng lão Thập Đại Vương triều không nhịn được cảm khái.

Ngay lập tức ánh mắt mọi người đều không khỏi rơi vào trên người Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương cũng không nóng nảy tiến lên.

Mà là đứng tại chỗ, thoáng đánh giá bậc thang võ đạo trước mắt này.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một màn khiến mọi người trợn mắt há hốc mồm xuất hiện.

Hai chân Cố Dương hơi gấp khúc, bắp chân cũng căng phồng lên.

Nhìn động tác và tầm mắt của Cố Dương dường như dự định trực tiếp nhảy lên?

"Vị Cố Dương này... Chẳng lẽ định trực tiếp một bước vọt tới

cuối cầu thang?"

"Thực lực của hắn đích xác rất cường hãn, khí lực lại có thể nghiền ép Vân Thiên Man, nhưng chỉ bằng một thân man lực, không thể nào có thể trực tiếp bỏ qua áp bách của ý chí võ đạo!"

"Đúng vậy, mau nhìn đám người Vân Thiên Man đi đầu, tốc độ rõ ràng chậm hơn rất nhiều."

"Cầu thang võ đạo càng lên cao, áp bách ý chí võ đạo sẽ càng thêm cường hãn, ở trên đó, tu vi và lực lượng không có cách nào chống cự, loại áp bách này là trực tiếp đến từ trên phương diện linh hồn!"

Một đám trưởng lão cau mày lại, có người cười nhạo.

Trên cơ bản đều cảm thấy Cố Dương là người si nói mộng!

Đại trưởng lão Huyền Điểu vương triều cũng sững sờ.

Cố Dương lại không hề làm theo lẽ thường!

Về phần Cố Dương có thành công hay không, nói thật, trong lòng hắn cũng không ôm hy vọng.

Nhưng hồi tưởng lại những sự tích Cố Dương làm ra lúc trước, hắn lại có chút chần chờ.

Cùng lúc đó.

Một bên khác, lão giả áo xanh một mực không có bất kỳ động tác gì cũng không nhịn được đem ánh mắt đặt trên người Cố Dương.

Trên khuôn mặt già nua cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

Trong đôi mắt đục ngầu thâm thúy cũng hiện lên một tia hiếu kỳ.

Mà ngay lúc không ít người nhìn chằm chằm Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương cũng chuẩn bị sẵn sàng.

Lực lượng hai chân bất ngờ bộc phát.

Cả người hắn chợt nhảy lên như đạn pháo, một bước đạp xuống hơn mười bậc thang.

Võ đạo ý chí khủng bố rợp trời rợp đất bùng nổ.

Nhưng Cố Dương lại giống như hoàn toàn không bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Thân hình hắn nhanh chóng đi tới, vẻn vẹn chỉ trong chốc lát.

Cố Dương liền trực tiếp vượt qua đám người Diệp Khuynh Thành và Vân Thiên Man đứng ở trước nhất, vọt lên phía trước nhất.

Hơn nữa, tốc độ không giảm chút nào, thẳng đến bậc thang cuối cùng, cánh cửa cực lớn kia mà đi!

Nơi này, dĩ nhiên là một đoạn cuối cùng của cầu thang.

Mà ở nơi này, ý chí võ đạo càng khủng bố đến cực điểm.

Ngay cả là thiên kiêu đứng đầu ở chỗ này cũng phải cẩn thận từng li từng tí cất bước, thậm chí ngay cả chạy cũng không làm được!

Mà Cố Dương không những không đi, ngược lại động tác không ngừng, trực tiếp bay lên trời mà dừng lại!

Rẹt!

Nhảy vọt một cái, cả người Cố Dương trong nháy mắt xuất hiện ở bậc thang võ đạo cuối cùng, vững vàng rơi xuống đất.

Đứng trước cánh cửa cực lớn.

Khi một màn này xuất hiện,

Tất cả mọi người ở đây, bất kể là trưởng lão vương triều, hay là chư vị thiên kiêu, giờ phút này đều trừng mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn Cố Dương đứng trước cửa lớn.

"Sao... Có chuyện gì xảy ra?"

"Cố Dương đã thông qua?"

"Ta không nhìn lầm chứ, hắn... Trực tiếp bay lên đó?"

"Chỉ đi thôi cũng đã phải chịu áp bách của ý chí võ đạo khủng khiếp như vậy, nếu bay thì sẽ khủng khiếp hơn cỡ nào? Cố Dương... Làm sao mà làm được?!"

Giờ phút này, sắc mặt thiên kiêu đứng đầu thập đại vương triều đều phát sinh biến hóa lớn.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập rung động.

Vốn dĩ bọn hắn còn cho rằng chạy bộ trên cầu thang đã xem như là vô cùng mạnh mẽ rồi.

Hơn nữa cầu thang này càng về sau thì ý chí võ đạo cần tiếp nhận càng khủng bố.

Cho dù Cố Dương có mạnh đi nữa, muốn vượt qua bọn họ cũng cần một chút thời gian.

Kết quả thế nào?

Cố Dương trực tiếp bay lên?

Chuyện này có hợp lý không?!

Chỉ đi thôi mà đã kinh khủng thế này rồi.

Càng đừng nói là bay.

Trong lòng bọn họ cực kỳ chấn động.

Vân Thiên Man cũng nhìn đến choáng váng.

Thân thể cao lớn của y cũng nhịn không được khẽ run lên, lập tức nhếch miệng lộ ra vẻ tươi cười.

"Ha ha ha, không hổ là đại ca! Quả nhiên không giống người thường!"

"Ta cũng không thể quá chậm!"

Dứt lời, Vân Thiên Man cũng cắn răng một cái, cố nén ý chí võ đạo áp bách trên đỉnh đầu, nhanh chóng leo lên.

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy cảnh này, trong đôi mắt đẹp hiện lên một tia sùng bái.

Rồi nàng cũng cắn chặt hàm răng, nhanh chóng leo lên.

Bên kia, một hồi thanh âm hít sâu cũng truyền đến.

"Chuyện này..."

Tất cả trưởng lão nhìn mà choáng váng.

Bọn họ không thể ngờ tới mà nhìn chằm chằm Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Cố Dương, thế mà thật sự đăng đỉnh rồi!?"

"Làm sao hắn có thể làm được?"

"Thế này không hợp lý chút nào! Ý chí võ đạo kinh khủng như vậy, thế mà không ngăn được hắn sao?!"

Thanh âm kinh ngạc của các trưởng lão không ngừng truyền đến.

Hiển nhiên...

Đối với bọn hắn, cảnh tượng này thực sự quá kinh hãi.

Mà khi bọn hắn nhìn thấy đám thiên kiêu phía dưới còn đang gian nan leo lên, chấn động trong lòng lại càng thêm dày đặc.

"Chuyện này..."

Đại trưởng lão Huyền Điểu vương triều cũng sửng sốt.

Hắn hoàn toàn không ngờ Cố Dương thật sự làm được!

Hơn nữa, còn là dễ dàng trèo lên đỉnh như vậy.

Cứ như ý chí võ đạo kinh khủng kia hoàn toàn không ảnh hưởng tới hắn!

"Quả nhiên là yêu nghiệt!"

Mặc dù hắn không thể nào hiểu được Cố Dương làm như thế nào.

Nhưng trong lòng vẫn nhịn không được phát ra một tiếng cảm khái.

Yêu nghiệt!

Đúng là một yêu nghiệt tuyệt thế!

Ngoại trừ trưởng lão Thập Đại Vương Triều.

Ngay cả lão giả Vũ Hóa cảnh mặc áo xanh kia, giờ phút này cũng nhịn không được lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Không thể tưởng tượng mà nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Lại có thiên kiêu như vậy sao!?"

Trong mắt lão giả áo xanh tràn đầy vẻ không thể tin nổi.

Phải biết rằng loại khảo hạch leo lên cầu thang võ đạo này trong lịch sử Thanh Huyền thánh viện không chỉ xuất hiện một lần.

Trong lịch sử, có vô số thiên kiêu leo lên.

Thiên tư dù cho yêu nghiệt, ở đoạn cuối của cầu thang, đều phải chậm lại bước chân, chậm rãi đi qua.

Dù sao nếu là một đoạn đường cuối cùng cưỡng ép thông qua, sẽ gặp phải ý chí võ đạo khủng bố có thể so với Sinh Tử cảnh đỉnh phong, thậm chí là cảnh giới Vũ Hóa cảnh!

Nói cách khác... Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh cũng chưa chắc có thể chịu đựng được!

Nhưng Cố Dương.

Lại là sáng tạo lịch sử!

Không phải y từng bước một trèo lên, mà là... trực tiếp bay lên.

Toàn bộ quá trình không dây dưa dài dòng chút nào.

Ngay cả ý chí võ đạo kinh khủng kia, cũng giống như hoàn toàn không thể ngăn cản Cố Dương mảy may!

Có lẽ linh hồn Cố Dương cũng rất cường hãn, nhưng linh hồn cường đại đơn thuần cũng không cách nào thừa nhận ý chí võ đạo kinh khủng như vậy.

Điều này chỉ có thể nói rõ...

Lý giải của Cố Dương đối với võ đạo cực kỳ sâu sắc, thậm chí đạt đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong, thậm chí là cường giả Vũ Hóa cảnh mới có thể chạm đến!

Ý chí võ đạo của Cố Dương vô cùng biến thái!

Lão giả áo xanh thần sắc ngưng lại.

Ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

Lần này, thật đúng là xuất hiện một yêu nghiệt ghê gớm!

Mà thần sắc Cố Dương có chút lạnh nhạt.

Hắn tất nhiên có thể cảm nhận được áp bách từ cầu thang truyền đến.

Đó dường như ẩn chứa vô số chân lý đại đạo!

Loại xung kích này, ngược lại có chút tương tự với lúc trước mình tiếp nhận đại lượng tri thức.

Chẳng qua so với loại ý chí võ đạo nhận được khi sửa đổi mười vạn năm, cầu thang này đối với Cố Dương mà nói, tự nhiên giống như con nít.

Đừng nói là loại áp bách này.

Coi như là cường giả Vương cảnh, cũng chưa chắc có thể ở phương diện này áp chế hắn!

Nhìn Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt tự nhiên.

Một đám thiên kiêu đứng đầu đang leo lên phía dưới cũng không nhịn được vẻ mặt co quắp.

Nhìn quá trình leo lên của Cố Dương.

Lại nhìn dáng vẻ cẩn thận của bọn họ, nửa ngày sau mới đi ra một bước.

So sánh vô cùng cường liệt!

Đây mẹ nó chứ, Cố Dương đã là yêu nghiệt đến trình độ này sao?

Bọn họ cảm nhận được một sự chênh lệch không thể tưởng tượng.

Trong lòng càng cảm khái vạn phần.

Tên Cố Dương này đúng là biến thái!

Còn tiếp tục leo lên.

Cũng không lâu lắm.

Các thiên kiêu lục tục đi đến bậc thang cuối cùng.

Bên kia, lão giả áo xanh cũng dẫn theo mười tên đại vương triều khác từ bên cạnh đi tới cạnh cửa lớn.

Ánh mắt đánh giá những thiên kiêu trước mắt này.

Phần lớn thiên kiêu đều lộ ra chút gian nan.

Trên trán hắn cũng đổ mồ hôi hột như hạt đậu.

Cũng có thiên kiêu sức mạnh chín trâu hai hổ, thật vất vả mới đi đến được bước cuối cùng.

Về phần thiên kiêu đứng đầu thập đại vương triều, cũng tốn một chút công phu.

Một đoạn cầu thang cuối cùng đối với bọn hắn mà nói, cũng xem như tương đối khó khăn và hao phí thời gian.

So sánh mà nói, trong đám thiên kiêu này, ngược lại chỉ có Diệp Khuynh Thành leo lên nhẹ nhàng hơn, thời gian hao phí cũng là ít nhất...

Lão giả áo xanh thấy vậy cũng khẽ gật đầu.

Theo một gã thiên kiêu cuối cùng chật vật không gì sánh được leo lên tầng cuối cùng của cầu thang.

Sau đó dùng hết khí lực toàn thân đi tới trước cửa lớn.

Khảo hạch kết thúc!

Lão giả áo xanh lúc này mới tiến lên một bước.

Ánh mắt hắn dừng lại trên người Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành, chợt chậm rãi mở miệng.

"Kết thúc khảo hạch, người đi qua cầu thang võ đạo lưu lại, các thiên kiêu còn lại chuẩn bị trở về phủ đi."

Số lượng thiên kiêu mười đại vương triều đến tham gia vào Thanh Huyền thánh viện cộng lại phỏng chừng đã gần hơn một ngàn người.

Nhưng trong hơn một ngàn thiên kiêu này chỉ có một trăm thiên kiêu thành công thông qua cầu thang võ đạo!

Nghe thấy lời nói của lão giả áo xanh.

Những thiên kiêu không thể vượt qua cầu thang võ đạo kia không khỏi cúi đầu, thần sắc mang theo vẻ cô đơn.

Mà những thiên kiêu vốn không có hi vọng gì thì không có sóng gió quá lớn.

Đại trưởng lão Huyền Điểu vương triều chứng kiến cảnh này, trong lòng cũng có chút cảm khái.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, lần này Huyền Điểu Vương triều bọn hắn chỉ có hai mươi thiên kiêu đứng hàng đầu mới thành công thông qua khảo hạch.

"Thiên kiêu thông qua cầu thang võ đạo chuẩn bị một chút, sẽ theo ta tiến vào Thánh Viện."

Thanh âm của lão giả áo xanh chậm rãi truyền đến.

Sau đó thiên kiêu thập đại vương triều thông qua khảo hạch cũng cùng tất cả trưởng lão dẫn đội nói rõ vài câu, rồi thì đứng ở bên cạnh lão giả áo xanh.

"Cố Dương, chúc mừng các ngươi thành công tiến vào Thanh Huyền thánh viện, chuyện sau này phải dựa vào chính các ngươi rồi."

"Trong Thanh Huyền Thánh Viện có không ít thiên kiêu của Huyền Điểu vương triều chúng ta."

"Chẳng qua nếu có chuyện gì, cũng có thể đi tìm tiền bối các ngươi hỏi một phen."

Đại trưởng lão nhìn hai mươi tên thiên kiêu trước mắt, ánh mắt dừng lại trên người Cố Dương một lát, chợt bắt đầu dặn dò.

Sau khi dặn dò đại khái tình huống trong Thanh Huyền thánh viện một phen.

Cố Dương chắp tay với đại trưởng lão.

Đại trưởng lão cũng khẽ gật đầu.

Hắn lấy phi chu ra, dẫn đám thiên kiêu còn lại thất bại trong khảo hạch, lái thuyền rời đi.

Thấy vậy, Cố Dương chậm rãi xoay người.

Chim bông béo cũng từ trên người Sở Linh Nhi bay đến bả vai Cố Dương.

Cố Dương dắt Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành cùng tiến lên, đứng bên cạnh lão giả áo xanh.

Cũng không lâu lắm.

Trưởng lão Thập Đại Vương triều nhao nhao khởi động phi chu rời đi.

Trong sân chỉ còn lại hai trăm thiên kiêu thông qua khảo hạch.

Lão giả áo xanh thấy vậy, cũng vẫy tay một cái.

"Đi theo ta đến đây."

Nói xong, hắn liền đẩy cánh cửa cực lớn trước mắt ra.

Hai trăm thiên kiêu cũng vội vàng xông lên theo!

Rất nhanh, dưới sự dẫn dắt của lão giả áo xanh, bọn họ thông qua cửa lớn xoay quanh mà lên, lúc này mới đi tới trước cửa viện chính thức của Thanh Huyền thánh viện!

Thông qua cửa viện.

Mọi người đều đi tới ngoại môn Thanh Huyền thánh viện.

Ngay sau đó, lại có một ông lão áo trắng xuất hiện.

"Dựa theo tu vi, thiên kiêu Đan Hư cảnh trở xuống tiến vào ngoại môn, Đan Hư cảnh cùng Đan Hư cảnh trở lên, tiến vào nội môn."

Lão giả áo xanh xoay người lại, mở miệng nói.

Rất nhanh, tất cả thiên kiêu đã bị xếp thành hai hàng.

Một hàng thiên kiêu trong đó đương nhiên đã đột phá đến Đan Hư cảnh.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương không khỏi dò hỏi: "Tiền bối, ta phải làm thế nào mới có thể tiến vào nội môn?"

Mặc dù không rõ chênh lệch cụ thể giữa nội ngoại môn ở đâu.

Nhưng ngẫm lại cũng biết.

Võ kỹ trong nội môn khẳng định cao hơn cấp bậc ngoại môn!

Mà bây giờ lấy nội tình võ đạo của hắn, lợi ích của công pháp và võ kỹ Thiên cấp cũng thấp đi rất nhiều.

Chỉ có công pháp và võ kỹ cấp bậc ngụy Vương trở lên mới có tác dụng rất lớn đối với hắn!

Hắn đi vào Thanh Huyền thánh viện, chính là vì nội viện Thanh Huyền thánh viện cất giấu các loại công pháp và vũ kỹ ngụy Vương cấp.

Như vậy mới có thể tiếp tục gia tăng nội tình võ đạo của mình!

Nghe được lời của Cố Dương.

Lão giả áo xanh không khỏi có chút kinh ngạc liếc mắt nhìn qua Cố Dương.

Nhưng hắn ta vẫn kiên nhẫn giải thích: "Muốn đi vào nội môn, đầu tiên phải trở thành đệ nhất nhân ngoại môn."

"Đơn giản mà nói, chính là ngươi phải đánh phục toàn bộ thiên kiêu ngoại môn, nếu thế... Ngươi còn muốn tiến vào nội môn, chúng ta sẽ đáp ứng yêu cầu của ngươi."

"Đơn giản như vậy sao?"

Cố Dương có chút kinh ngạc hỏi.

Hắn còn cho rằng yêu cầu rất nghiêm khắc, kết quả... điều kiện chỉ là trở thành đệ nhất ở ngoại môn thôi sao?

Đơn giản?

Nghe Cố Dương nói vậy, tất cả mọi người chung quanh đều nhịn không được lộ ra vẻ mặt quái dị.

Nhất là bạch y lão giả, thần sắc cũng biến thành cổ quái.

Nghi hoặc nhìn Cố Dương.

Tiểu tử này...

Rất cuồng ngạo nha!

Lão giả áo xanh nghe xong cũng ngạc nhiên.

Nhưng ngay lập tức vẫn nhắc nhở: "Cố Dương, với thiên tư của ngươi, hoàn toàn không cần phải gấp tiến vào nội môn."

"Thiên kiêu nội môn đều là cường giả Đan Hư cảnh trở lên, tất cả mọi người đều là thiên kiêu, dù ngươi có thiên tư trác tuyệt, nhưng dưới chênh lệch tu vi tuyệt đối... Ngươi muốn vượt cấp, cũng không dễ dàng như vậy."

"Hơn nữa nếu như ngươi tiến vào nội môn lúc này, thu hoạch học phần sẽ khó khăn hơn, mà nếu là ở ngoại môn, sẽ đơn giản hơn rất nhiều."

"Học phần?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Đám thiên kiêu chung quanh cũng nhao nhao phóng ánh mắt tới.

Mặt lộ vẻ hiếu kỳ.

Ở một bên, lão giả áo trắng thấy vậy, lại lạnh nhạt mở miệng giải thích: "Tiến vào Thanh Huyền thánh viện, muốn thu hoạch tài nguyên, chính là cần học phần."

"Phương pháp thu hoạch học phần sau này các ngươi sẽ biết."

"Chỉ cần học phần đầy đủ, ngươi có thể đến Thánh Viện đổi lấy bất kỳ tài nguyên mà ngươi cần."

"Công pháp, võ kỹ, thiên địa linh dược vân vân."

Nghe đến đây.

Tất cả mọi người lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Cái gọi là học phần... chính là tiền tệ riêng của Thanh Huyền thánh viện.

Hơn nữa hình như ở chỗ này chỉ có học phần mới là thông dụng, linh thạch gì gì đó đều không dễ dùng.

Thần sắc Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ.

Thứ gì cũng có thể đổi được sao?

Nói như vậy hắn đích xác cần một chút thiên tài địa bảo có thể phụ trợ mình đột phá đến Đan Hư cảnh.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng tạm thời không nói thêm nữa.

Sau khi giảng giải một chút về học phần.

Bạch y lão giả liền mang theo một đám thiên kiêu Đan Hư cảnh rời đi.

Đi tới nội viện.

Diệp Khuynh Thành bước vào Đan Hư cảnh, đương nhiên phải tiến vào nội viện.

Cho nên bất đắc dĩ chỉ có thể tạm thời tách ra.

Một bên khác, Cố Dương mang theo Sở Linh Nhi đi theo lão giả áo xanh, đi đến túc xá ngoại viện.

Phía trước kiến trúc.

Tất cả thiên kiêu Nguyên Hải Cảnh của thập đại vương triều đều rúng động nhìn qua trước mắt.

"Ký túc xá."

Màu vàng rực rỡ, lầu son sáng sủa.

Nơi này là ký túc xá?

So với hoàng cung còn xa hoa hơn vô số lần!

"Oa, nơi này cũng quá xa hoa đi!"

Sở Linh Nhi lại càng không nhịn được sợ hãi thán phục.

Ký túc xá này còn hùng vĩ hơn cả hoàng cung Sở quốc!

Chẳng qua ngay lúc tất cả thiên kiêu đều ngẩng đầu ngước nhìn cung điện to lớn trước mặt.

Trong cung điện, cũng có từng ánh mắt hướng về phía bọn họ.

"Đây chính là ký túc xá của các ngươi."

Lão giả áo xanh vừa dứt lời, liền búng ngón tay một cái.

Lập tức từng đạo lưu quang bắn nhanh ra.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong tay tất cả các thiên kiêu đều có thêm một cái ngọc bài.

"Đây là ngọc bài thân phận của các ngươi, rót chân nguyên vào trong đó, sẽ có thông tin chỉ dẫn các ngươi tìm được gian phòng của mình."

"Đồng thời, đây cũng là lệnh bài chứa đựng học phần của các ngươi."

"Lần nhập viện khảo hạch này, Thánh Viện sẽ dựa vào biểu hiện của các ngươi mà thưởng học phần."

"Cố Dương, biểu hiện lần này của ngươi trong khảo hạch nhập viện cực kỳ ưu dị, học viện đặc biệt thưởng cho ngươi ba vạn học phần, ngươi có thể mua được bất kỳ tài nguyên nào cần thiết!"

Nói xong, lão giả áo xanh không khỏi nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng.

Hiển nhiên, biểu hiện của Cố Dương ở trên cầu thang võ đạo lúc trước thập phần kinh diễm, không chỉ là hắn, mà ngay cả cao tầng Thánh Viện cũng vì thế cảm thán, thậm chí trực tiếp thưởng xuống ba vạn học phần!

Lão giả áo xanh vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Thiên kiêu ở xung quanh vừa mới xem xét học phần của mình lập tức trợn trừng hai mắt.

"Ba... ba vạn học phần!"

"Nhiều như vậy sao!?"

"Khóc, ta mới được 200 học phần."

"Biết đủ đi, ta mới được hai mươi học phần!"

"Ta ngay cả học phần cũng không có, quá thảm mà!"

"Hítzz... Chênh lệch này cũng quá lớn đi?!"

"Nói nhảm, Cố Dương là thiên kiêu đầu tiên đến trước cánh cửa, học phần thưởng cho hạng nhất rất nhiều không phải rất bình thường sao?"

"Thật hâm mộ!"

Bọn họ sợ hãi than thở thành tiếng, rung động mà lại hâm mộ nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Trong số bọn họ có người thậm chí ngay cả học phần cũng không có, nhiều nhất cũng chỉ mấy trăm học phần, so với ba vạn học phân của Cố Dương, chênh lệch đó cũng không phải chỉ là một chút xíu!

Vân Thiên Man cũng nhìn qua học phần của mình, năm trăm.

So với những người khác thì hắn ta lại cao hơn rất nhiều.

Nhưng mà so với đại ca thật đúng là, ngay cả số lẻ cũng không đủ.

Vẫn là đại ca trâu bò!

Nghĩ đến đây, Vân Thiên Man không khỏi sùng bái nhìn Cố Dương.

Mà nghe đến đây, Cố Dương cũng không ngạc nhiên.

Hắn chợt nhìn thoáng qua ngọc bài thân phận của mình.

Quả nhiên là ba vạn học phần!

"Đa tạ tiền bối."

Cố Dương chắp tay với lão giả áo xanh.

"Không cần như thế, đây là ngươi xứng đáng nhận được, hảo hảo tu luyện đi, ta cũng hi vọng sớm ngày ở nội môn gặp ngươi."

Lão giả áo xanh khoát tay áo, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười.

Hắn rất coi trọng Cố Dương.

Vì vậy hắn mới nói những lời này.

Sau khi nói xong, lão giả áo xanh không nói thêm gì nữa, quay người chính là trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Thấy vậy.

Thiên kiêu chung quanh lập tức càng thêm hâm mộ nhìn Cố Dương.

Hiện giờ danh tiếng của Cố Dương thật đúng là nhất thời có một không hai.

Không chỉ trở thành người đứng đầu khảo hạch, mạnh mẽ thu được ba vạn học phần, còn thu được sự coi trọng của một vị siêu cấp cường giả Vũ Hóa cảnh!

Chẳng qua Cố Dương ngược lại biểu hiện có chút lạnh nhạt.

Hắn trút chân nguyên vào ngọc bài thân phận.

Một sợi dây nhỏ màu xanh kéo dài ra, nhìn về phía trước tìm kiếm.

Thấy vậy Cố Dương cũng đang kéo bàn tay nhỏ bé của Sở Linh Nhi đi về phía sợi dây màu xanh.

Đi tới gian phòng thuộc về mình.

Nhìn thấy gian phòng của mình, Cố Dương phát hiện bố cục của mình vẫn còn nhỏ.

Đây đâu phải là phòng ốc, đơn giản chính là một tòa hoàng cung nhỏ vàng son lộng lẫy mà!

Cách cục hoàn toàn được kiến tạo hoàn toàn dựa theo phong cách của hoàng thất Sở quốc.

Không gian bên trong càng là lớn đến khủng khiếp!

Chỉ sợ cho dù có sống mấy ngàn người cũng không phải là nói chơi!

Mà xung quanh hoàng cung nhỏ này lại càng có không dưới mấy ngàn toà tương tự!

"Thật sự là đại thủ bút mà!"

Trong lòng Cố Dương nhịn không được cảm khái.

Ngay lập tức cũng không nhiều lời, cầm lấy ngọc bài thân phận hướng phía trước tìm tòi, liền mở cấm chế phía trước tiểu hoàng cung ra.

Đúng, trong tiểu hoàng cung này vẫn có cấm chế.

Nói cách khác, nếu không có chủ nhân của Tiểu Hoàng Cung cho phép thì người ngoài không thể dễ dàng tiến vào.

Vấn đề riêng tư cũng đã được xử lý.

Điều này cũng làm cho Cố Dương vô cùng hài lòng.

Sở Linh Nhi cũng há to miệng, một đường kinh ngạc đi tới.

Sau đó đi theo Cố Dương vào trong tiểu hoàng cung.

Cùng lúc đó.

Tin tức Cố Dương vừa mới tiến vào Thánh Viện chính là cuồng nhiệt thu thập ba vạn học phần, nhanh chóng lan truyền.

Trong nháy mắt đã truyền khắp toàn bộ ngoại viện.

"Một tân sinh, vừa mới vào viện đã thu được ba vạn học phần?"

"Như vậy là không hợp lẽ thường!?"

"Tiểu tử này có lai lịch gì?"

"Hình như tiểu tử kia tên là Cố Dương, trước mắt chính là thiên kiêu trẻ tuổi nhất của thập đại vương triều!"

"Lần tham gia khảo hạch này có vẻ như là cầu thang võ đạo, nghe nói Cố Dương trực tiếp từ đầu điểm bay đến điểm cuối!"

"Làm sao có thể!? Ý chí võ đạo trên cầu thang võ đạo kinh khủng cỡ nào, coi như là đi thôi cũng đã đủ cường hãn, nếu như bay lên... chỉ sợ sẽ trực tiếp bị nghiền thành thịt nát, đúng không?"

"Ai biết được? Ngay cả Trần trưởng lão nội viện cũng cực kỳ xem trọng hắn!"

Trong lúc nhất thời, một ít lão sinh ngoại viện nghị luận ầm ĩ.

Trong ánh mắt cũng có chút tò mò với Cố Dương.

Tiếng nghị luận vang lên đầy vẻ hâm mộ và rung động.

Linh Cung ngoại viện.

Nơi này là nơi chuyên cung cấp thiên kiêu tu luyện.

Xung quanh bố trí rất nhiều gian phòng kỳ dị.

Linh khí bên trong những căn phòng này vô cùng nồng đậm.

Hiệu quả thậm chí còn cường hãn gấp vô số lần so với Tụ Linh trận!

Lúc này.

Một trong số đó rõ ràng là mở ra Linh Cung.

Một nam tử trẻ tuổi đang ngồi xếp bằng ở đây, ánh mắt lấp lánh hào quang.

"Thập đại vương triều đệ nhất thiên kiêu... Cố Dương... sao?"

Hắn thì thào một câu.

Võ trường ngoại viện.

Trên bệ đá to lớn.

Hai bóng người một nam một nữ đang chiến đấu.

Tuy rằng tu vi của bọn họ đều là Nguyên Hải Cảnh tầng mười ba, nhưng khí tức trên người rất mạnh mẽ.

Cho dù là một ít cường giả Đan Hư cảnh nhìn thấy cũng không khỏi sinh lòng hoảng sợ.

Bịch!

Hai đạo thân ảnh một nam một nữ kia ở trên không trung bỗng nhiên giao thủ một quyền, sau đó tách ra.

"Tiểu muội, thực lực của muội lại trở nên mạnh mẽ hơn rồi."

Trong mắt nam tử kia lộ ra kinh ngạc, không khỏi nói.

"Hoàng huynh nói đùa."

Nữ tử kia cười khẽ, lắc đầu.

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại... Hoàng huynh có biết tên tân sinh nổi tiếng gần đây không?"

Nữ tử kia không ngờ lại là Lạc Vũ Phỉ - Cửu công chúa của hoàng triều Đại Viêm!

Mà nam tử đối diện của nàng chính là Bát hoàng tử của Đại Viêm hoàng triều - Lạc Thành Khôn!

"Cố Dương, đúng không?"

Lạc Thành Khôn khẽ cười nói.

"Đã để cho Vinh bá điều tra rồi, thiên phú yêu nghiệt, thực lực rất mạnh."

"Ồ?"

Nghe vậy, Lạc Vũ Phỉ nhất thời kinh ngạc.

"Có thể làm Hoàng huynh tán thưởng như thế, vị Cố Dương này... có mạnh như vậy sao?"

Lạc Thành Khôn cũng không giải thích gì, trực tiếp nói ra các loại chiến tích của Cố Dương.

"Mấy tháng trước, Cố Dương dùng tu vi Bão Nguyên cảnh tầng mười ba, vượt cấp đánh bại Diệp Khuynh Thành Nguyên Hải cảnh tầng mười hai, Diệp Khuynh Thành này giống ta và ngươi, thân mang huyết mạch Vương cảnh, chẳng qua cô ta không có chỉ điểm của cường giả Vương cảnh, nhưng thiên tư và thực lực không thể khinh thường, mà trước mặt Cố Dương cô ta không có chút sức đánh trả nào!"

"Hơn một tháng trước, hắn đột phá Nguyên Hải cảnh tầng một, đồng thời đạt được truyền thừa của cường giả Vũ Hóa cảnh,

nhanh chóng đột phá đến Nguyên Hải cảnh tầng mười ba."

"Đồng thời lúc này...đã bị hơn mười cường giả Sinh Tử cảnh chặn đường..."

"Cuối cùng... Hắn đón đỡ một đòn tiện tay đánh ra của một vị cường giả Sinh Tử cảnh, đồng thời còn thi triển một loại thủ đoạn chưa biết, khiến cho vị cường giả Sinh Tử cảnh đang giao thủ kia bùng phát tử kiếp, chết thảm ngay tại chỗ, mười vị cường giả Sinh Tử cảnh còn lại kinh sợ thối lui."

"Trước đó không lâu, hắn đã khảo hạch vào cầu thang của võ đạo, không để ý tới ý chí võ đạo kinh khủng kia, trực tiếp từ điểm xuất phát bay đến điểm cuối, phá vỡ kỷ lục nhanh nhất trong lịch sử xưa nay của Thanh Huyền thánh viện."

"Đúng rồi, hiện tại hắn mới mười bảy tuổi!"

Lạc Thành Khôn một hơi nói ra những tin tức này.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Lạc Vũ Phỉ bị kinh ngạc vô cùng.

"Chuyện này... Cố Dương này, không khỏi cũng quá biến thái đi!?"

Những tin tức này, không cái nào không khiến nàng chấn động.

Loại sự tích này...

Có phải chuyện mà một thiếu niên mười bảy tuổi có thể làm được không?

Bọn họ thường xuyên được cường giả Vũ Hóa cảnh thậm chí là cường giả Vương cảnh chỉ điểm.

Tự hỏi thiên phú đã đủ đứng đầu rồi.

Kết quả dường như có chút không đáng chú ý so với Cố Dương!

Đối với việc này, Lạc Thành Khôn cũng mỉm cười.

"Từ tin tức trước mắt mà nói... Cố Dương rất mạnh, nhưng chưa chắc chúng ta không phải đối thủ của hắn."

"Dù sao giao thủ với cường giả Sinh Tử cảnh mà không bại, nếu lấy hết lá bài tẩy, chúng ta cũng có thể gắng gượng làm được."

"Chẳng qua, vẫn cần phải chú ý nhiều hơn một chút, Huyền Điểu vương triều này... lần này đúng là xuất hiện một vị thiên kiêu rất giỏi!"

"Hơn nữa, trên người Cố Dương có đến ba vạn học phần đấy."

Nói xong lời cuối cùng, trong giọng nói của Lạc Thành Khôn cũng không khỏi có thêm chút nghiền ngẫm.

Lạc Vũ Phỉ không nhiều lời, chỉ nhẹ nhàng gật đầu.

Cố Dương tất nhiên là không rõ sự tích của mình đã cấp tốc ở trong ngoại viện lưu truyền, sau khi ở trong tiểu hoàng cung.

Hắn lập tức tìm được Điển Tịch Cung ngoại viện.

Sau đó hắn liền trực tiếp trốn ở trong đống sách.

Tàng thư nơi này cũng không phải là loại công pháp võ kỹ gì.

Mà là một ít loại thư tịch có liên quan tới Thanh Huyền thánh viện, tương tự với bách khoa toàn thư.

Trong cuốn sách này ghi lại quan hệ giữa nội ngoại viện Thanh Huyền thánh viện, kết cấu nội ngoại viện cùng với một ít tin tức khác liên quan đến học phần.

"Xem ra học phần này có tác dụng cực kỳ lớn nha."

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

"Ngoại trừ đổi mua võ kỹ công pháp, thiên tài địa bảo các loại, còn có thể trực tiếp dùng cho tu luyện."

"Linh Cung... Không biết hiệu quả tu luyện như thế nào."

"Nếu mà không tệ, đến lúc đó đột phá Đan Hư cảnh, ngược lại có thể đi thử một chút."

"Đúng rồi, không biết ngoại viện có thể đổi lấy mua sắm đan phương hay không?"

Cố Dương bỗng nhiên nghĩ đến điểm này.

Nếu hắn muốn đột phá đến Đan Hư cảnh, đương nhiên phải cần đan dược phụ tá phá cảnh.

Như vậy có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian.

Nếu có đan phương cùng loại thì hắn cũng có thể tự mình luyện chế.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương lập tức quay đầu tới Học Phần Đường chuyên đổi tài nguyên, xem thử xem sao.

Chẳng qua Cố Dương vừa rời Điển Tịch Cung, đang trên đường đi tới Học Phần Đường.

Bên tai truyền đến một trận tiếng nghị luận.

"Nghe nói gì chưa? Lâm Sở Thiên đánh nhau với một tên tân sinh?!"

"Thật hay giả đây?"

"Thật mà, bây giờ chuẩn bị đánh cược ở võ trường, hơn nữa còn cược 500 điểm! Tên ngốc to xác kia cũng thật đần, rõ ràng là bọn Lâm Sở Thiên thiết lập bẫy rập, lại còn đào sâu vào trong!"

"Ha ha, còn có chuyện này? Nhanh đi xem một chút!"

Vài tên thiên kiêu nghị luận ầm ĩ.

Nghe đến đây, Cố Dương dừng bước.

Lâm Sở Thiên? Tên ngốc? Năm trăm học phần đánh cược?

Cố Dương nhíu mày lại.

Tân sinh, còn là một tên to xác ngốc nghếch.

Không cần nghĩ, khẳng định là Vân Thiên Man rồi.

Dù sao trong đám tân sinh bọn họ, cũng chỉ Vân Thiên Man có trong tay năm trăm học phần.

Trừ hắn ra thì chẳng còn ai nữa.

Tiểu đệ gặp nạn, Cố Dương tự nhiên không thể ngồi yên không để ý tới.

Vì vậy hắn lập tức thay đổi phương hướng, đi tới võ trường.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương liền đi tới võ trường.

Chẳng qua, xem ra hắn đến hơi chậm.

Trên bệ đá cực lớn kia dĩ nhiên đã dâng lên một cấm chế hình vòng tròn.

Bên trong cấm chế, có hai người đang đứng.

Một người trong đó hình thể cường tráng, không ngờ lại là tên Vân Thiên Man to xác ngốc nghếch!

Còn người còn lại... phong độ nhẹ nhàng, mặc áo bào hoa lệ, hai tay chắp sau lưng, khí tức trên người vô cùng cường hãn!

Hắn chính là Lâm Sở Thiên!

Trong nháy mắt Cố Dương đến.

Xung quanh có không ít ánh mắt lập tức rơi vào trên người hắn.

Trong số đó có một ít ánh mắt, dường như còn chứa một tia mừng rỡ.

Dường như đã sớm đoán trước Cố Dương sẽ đến.

Trên đài.

Vân Thiên Man không ngờ lại bộc phát ra lực lượng khí huyết cường đại của mình, trên người còn có Cự Long hiện ra.

Ra tay chính là toàn lực!

Mà từ đầu đến cuối Lâm Sở Thiên đều vô cùng bình tĩnh.

Chợt cũng là xuất thủ, một chiêu trực tiếp đánh bại Vân Thiên Man!

"Ngươi thua, năm trăm học phần, lấy ra đi."

Lâm Sở Thiên thần sắc lạnh nhạt nhìn Vân Thiên Man.

Giờ phút này, sắc mặt Vân Thiên Man đã là khó coi tới cực điểm.

Hắn nắm chặt nắm đấm.

Hắn bị chơi đểu!

Vốn dĩ hắn định tới Học Phần Đường mua một ít tài nguyên để chuẩn bị cho ngày sau đột phá Đan Hư cảnh.

Kết quả không ngờ trên đường bị một đám lão sinh bịt kín, điên cuồng trào phúng nói móc.

Hắn ta trào lên phẫn nộ trong lòng, sau đó...

Chính là xốc nổi, trong lúc mơ mơ hồ hồ liền đáp ứng đối phương tham dự đánh cược.

Hơn nữa vốn liếng đánh cược, chính là năm trăm học phần!

Tiếp đó lại biến thành cục diện hiện tại.

"Thế nào? Không muốn lấy ra sao? Vậy đừng trách ta không khách khí!"

Lâm Sở Thiên thấy Vân Thiên Man dường như không có ý định lấy ra học phần, ánh mắt không để lại dấu vết nhìn về phía Cố Dương bên kia, chợt vươn tay ra.

Một cỗ lực lượng cực kỳ kinh khủng súc thế trong lòng bàn tay hắn.

Nhìn động tác kia, là dự định trực tiếp giáo huấn Vân Thiên Man một phen.

Nhưng vào lúc này, Cố Dương chậm rãi tiến lên.

"Thông qua một ít thủ đoạn âm hiểm, lấy đi học phần trong tay tân sinh, cái gọi là lão sinh ngoại viện Thanh Huyền thánh viện, đức hạnh chính là bộ dạng này?"

Vừa bước vào võ trường, hắn ta đã hiểu đây là một cái bẫy.

Hơn nữa còn là một cái bẫy liên hoàn.

Những người này muốn thông qua Vân Thiên Man dẫn dụ mình đến, sau đó ra mặt thay Vân Thiên Man.

Sau đó chính là phong cách cũ, chọc giận hắn ta, khiến hắn ta nóng máu, lấy ra tài nghệ của mình để tiến hành đánh cược.

Thông qua đánh cược mà thắng hết tất cả phần học của mình.

Loại kịch bản này, Cố Dương liếc mắt một cái là nhìn ra.

Mặc dù hắn nhìn ra được, nhưng cũng quay người lại.

Bọn họ nghĩ muốn thu hoạch học phần của mình, đối với hắn mà nói, đây chẳng phải là một lần thu hoạch học phần sao?

Cho nên...

Hắn trực tiếp đứng đi ra ngoài bắt đầu giễu cợt.

Mà lần trào phúng này của hắn ta lại có hiệu quả vượt bậc.

Trong nháy mắt, khi tiếng nói vang lên.

Tất cả lão sinh đứng xem cuộc vui xung quanh đều đặt ánh mắt lên người Cố Dương.

Trong ánh mắt đó... tràn ngập lửa giận!

Dù sao thì lời nói này của Cố Dương.

Nhưng là trực tiếp bao quát toàn bộ lão sinh bọn họ trong đó.

Hiệu quả diễu cợt đám đông max cấp!

"Cuồng vọng!"

"Chỉ là một tên tân sinh, thật lớn lối!"

"Ai cho ngươi dũng khí đó?"

Một ít lão sinh thực lực hàng đầu nhất thời nhịn không được đứng ra lớn tiếng quát.

Đa số những lão sinh này đều đến từ Đại Viêm hoàng triều, thuộc về thiên kiêu bản địa.

Đối với thiên kiêu đến từ thập đại vương triều, trời sinh đã mang theo một tia khinh thường!

Mặc dù thanh danh của Cố Dương truyền bá cực lớn, nhưng trong mắt bọn họ, vẫn là kém một bậc!

Loại tiểu thiên kiêu đến từ vương triều này, nào có lá gan dám trào phúng bọn hắn!

Mà ở đây không chỉ có mỗi những thiên kiêu này.

Bát hoàng tử và Cửu công chúa của Đại Viêm hoàng triều thình lình đứng ở một bên.

Giờ phút này, sắc mặt Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ cũng có chút khó coi.

Ánh mắt bọn họ cũng mang theo tức giận.

Mặc dù bọn họ đã công nhận thiên tư cùng yêu nghiệt của Cố Dương.

Nhưng điều này không có nghĩa là sẽ khách khí với Cố Dương!

Dù sao bọn họ cũng là hoàng tử công chúa của hoàng triều Đại Viêm.

Thân phận cao quý cỡ nào.

Đối với sự trào phúng của Cố Dương, tự nhiên có chút bất

mãn.

Bên kia, trong ánh mắt Lâm Sở Thiên cũng bộc phát ra lửa giận ngập trời.

"Cố Dương, đúng không?"

Lâm Sở Thiên cố nén lửa giận trong lòng, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Cố Dương.

"Không cần biết rõ còn cố hỏi."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

"Đánh cược, dám đến không?"

Cố Dương vừa mới nói xong, nhất thời Vân Thiên Man trên sân cũng là vừa mới hồi phục tinh thần.

Đại ca tới giúp mình rồi!

Chẳng qua... Sau khi nghe được lời này của Cố Dương, hắn lập tức vội vàng nói: "Đại ca, không nên bị bọn hắn lừa, bọn hắn chính là muốn lấy đi học phần của ngươi!"

Đối với lời nhắc nhở của Vân Thiên Man.

Cố Dương chỉ hơi khoát tay.

"Yên tâm, trong lòng ta đã biết rõ."

"Chuyện này..."

Thấy vậy, Vân Thiên Man cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở một bên.

Ánh mắt hắn lộ vẻ lo lắng.

Hắn vừa mới cùng Lâm Sở Thiên đánh qua, thực lực của đối

phương... đích xác hết sức biến thái!

Mình hoàn toàn không phải đối thủ.

Hắn sợ Cố Dương cũng sẽ bị Lâm Sở Thiên lừa.

Dù sao trên người Cố Dương có ba vạn học phần nha!

Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ đứng bên cạnh lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Cố Dương thế mà lại chủ động đưa ra lời đánh cược?

Nhưng sau đó trong ánh mắt bọn họ lộ ra một tia cười lạnh.

Như thế ngược lại là tiết kiệm một phần thời gian cho bọn họ.

Lâm Sở Thiên cũng không khỏi híp híp mắt.

Hiển nhiên hắn không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại chủ động đưa ra lời đánh cược.

Nhưng nếu Cố Dương cũng làm như vậy, đương nhiên hắn cũng không khách khí.

"Được, ngươi muốn cược bao nhiêu?"

"Ba vạn học phần, thế nào?"

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia cười nhàn nhạt.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Sắc mặt đám thiên kiêu xung quanh đều trở nên quái dị.

Hành động của Cố Dương có điểm kỳ quái nha!

Bát hoàng tử và Cửu công chúa giờ phút này cũng nhíu mày.

Có điểm gì đó không đúng!

Cố Dương này có điểm gì là lạ!

Chỉ có Vân Thiên Man biến sắc.

Hỏng rồi!

Đại ca bịa lừa!

Nóng máu xốc nổi rồi!

Đây là ba vạn điểm học phần đó!

Nếu như tất cả đều thua mất... Vậy thì xong đời!

Hắn có lòng muốn đi khuyên Cố Dương.

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt tự tin thong dong của Cố Dương, hắn cũng không mở miệng.

Nghe Cố Dương nói lời này, lông mày Lâm Sở Thiên cũng không khỏi nhíu lại.

Bị nhìn ra rồi?

Chẳng qua ngay lập tức ánh mắt hắn trở nên hung ác.

Bị nhận ra cũng không sao cả.

Hắn rất tự tin vào thực lực của bản thân.

Nhưng mà vì lý do an toàn, hắn vẫn chậm rãi nói.

"Đánh cược trước một vạn."

Chiêu thao tác này của Cố Dương thực sự khiến cho hắn có chút choáng váng.

Hắn cũng không dám trực tiếp đánh cược ba vạn học phần.

Dù sao đối với hắn mà nói...

Ba vạn điểm học phần cũng không ít!

Nhỡ đâu thua đi ra ngoài, hắn cũng cảm thấy đau lòng.

Cho nên trước tiên lấy một vạn thử nước đã.

"Được."

Cố Dương không chút do dự, trực tiếp đáp ứng.

Thấy vậy, lông mày Lâm Sở Thiên nhíu chặt hơn.

Cố Dương này tự tin như vậy sao?

Nhưng hắn là một trong những người mạnh nhất ngoại môn, cũng không có lý gì phải sợ một tên tân sinh nho nhỏ như hắn!

"Được! Vậy chúng ta liền trực tiếp tiến vào không gian dị vực của võ trường mà chiến đấu!"

Không gian dị vực của võ trường là Thánh Viện đặc biệt thiết lập để cho thiên kiêu đứng đầu quyết đấu sử dụng.

Dù sao thiên kiêu đứng đầu có thực lực cường hãn, động một tí là có thể hủy thiên diệt địa.

Nếu như sân bãi chiến đấu không quá cứng rắn thì dễ khiến cho Thánh Viện gà bay chó chạy.

Cho nên mới tận lực đào ra một vùng không gian dị vực như vậy, chuyên môn dùng cho cuộc chiến giữa thiên kiêu!

Điểm này, Cố Dương cũng đã hiểu rõ trong thư tịch.

Nhưng hắn lại cười nhạt một tiếng.

"Không cần, giải quyết ngươi cũng không cần nhiều công sức."

"Ngươi!"

Cố Dương vừa nói ra lời này, Lâm Sở Thiên lập tức lộ ra vẻ mặt tức giận!

Hắn ta là hậu đại của cường giả Vương cảnh, thân phận tôn quý cỡ nào!

Người bình thường gặp phải mình đều tất cung tất kính, điên cuồng quỳ xuống liếm chân.

Nay bị người trào phúng, thậm chí là khinh thường như thế...

Cố Dương là người đầu tiên!

Cố Dương nói lời này cũng là rơi vào trong tai mọi người chung quanh.

Trên mặt Bát hoàng tử cùng Cửu công chúa cũng lộ ra một tia khinh thường.

"Cố Dương này... Quá càn rỡ rồi!"

"Khẩu khí thật lớn!"

"Ta thừa nhận thiên tư của hắn đúng là rất yêu nghiệt, nhưng tâm tính... còn kém xa!"

Hai người bọn họ ngươi một lời ta một câu, hiển nhiên cũng không cảm thấy Cố Dương là đối thủ của Lâm Sở Thiên!

Bọn họ biết rất rõ ràng tin tức điều tra.

Cố Dương có thể giết chết tên cường giả Sinh Tử cảnh kia thậm chí kinh sợ thối lui mười tên Sinh Tử cảnh.

Đây hoàn toàn là vì một loại bảo bối đặc thù.

Có thể dẫn động tử kiếp của cường giả Sinh Tử cảnh.

Cho nên những cường giả Sinh Tử cảnh mới có thể sợ ném chuột vỡ bình, không dám ra tay!

Nhưng loại thủ đoạn này đối với bọn họ mà nói lại không có tác dụng!

Nếu chân chính đánh nhau...

Lâm Sở Thiên tất nhiên có thể đánh bại Cố Dương!

Cố Dương mới mười bảy tuổi, nội tình có thể mạnh đến đâu?

Trái lại Lâm Sở Thiên.

Bây giờ hai mươi mốt tuổi, có cường giả Vũ Hóa cảnh, thậm chí là Vương cảnh chỉ điểm.

Tu luyện công pháp Vương cấp và võ kỹ Vương cấp.

Cố Dương tất nhiên không phải đối thủ của Lâm Sở Thiên!

"Ta sẽ giáo huấn ngươi thật tốt, nhất là cái miệng thối không biết chừng mực của ngươi!"

Trong ánh mắt Lâm Sở Thiên bộc phát ra sát khí ngập trời.

Cố Dương cũng lạnh nhạt, đi lên bệ đá.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt.

Trên người Lâm Sở Thiên bộc phát ra khí tức Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong!

Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng huyền diệu không gì sánh được tuôn ra từ trong cơ thể hắn.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Sắc trời lập tức thay đổi.

Trong thiên địa phảng phất có từng đạo cuồng phong bén nhọn bắt đầu lay động!

"Là công pháp truyền thừa Lâm gia, Phong Cực Cương Công!"

"Đây chính là công pháp cấp Vương nha!"

Xung quanh truyền tới từng tiếng kinh hô.

Bát hoàng tử Lạc Thành Khôn cũng cười lạnh.

"Lâm Sở Thiên đã tu luyện Phong Cực Cương Công đến tầng thứ tư, chân nguyên cường hãn, cho dù là Đan Hư cảnh cũng không cách nào chống lại! Cố Dương tất bại không thể nghi ngờ!"

Nghe đến đây.

Vân Thiên Man cũng căng thẳng.

Nắm đấm to lớn cũng siết chặt.

Hắn thập phần lo lắng nhìn Cố Dương.

Đại ca vẫn quá kích động!

Đối phương rõ ràng là có chuẩn bị mà đến!

Dù sao đại ca cũng chỉ mười bảy tuổi, mắc lừa cũng là chuyện bình thường.

Trong lòng hắn cảm khái.

Hắn hoàn toàn quên mất mình cũng bị chọc giận, đã trúng bẫy.

"Đối phó ngươi, một chiêu là đủ!"

Lâm Sở Thiên cười lạnh một tiếng.

Trong tay rõ ràng là ngưng tụ một đoàn chân nguyên siêu cường, ngưng tụ hoàn toàn cùng một chỗ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn oanh kích mãnh liệt!

"Phong Vương Vẫn Sát!"

Lâm Sở Thiên khẽ quát một tiếng.

Trên bầu trời.

Một đạo gió cuốn cực kỳ khủng bố bỗng dưng xuất hiện.

Nhất thời cuồng phong gào thét.

Thiên địa biến sắc!

Ngay cả không gian cũng phảng phất như bị phong quyển này xé rách!

Thanh thế thật to lớn!

Cùng lúc đó.

Một cỗ khí tức huyền diệu vô cùng bám vào trên phong quyển kinh khủng kia.

Đó là...

Một thành đỉnh phong chi áo nghĩa!

Nhìn đến đây, một đám thiên kiêu chung quanh lập tức lộ vẻ hoảng sợ.

Đương nhiên bọn họ nhận ra ngay.

Phong Vương Vẫn Sát này cũng là một môn võ kỹ cấp vương!

Hơn nữa, Lâm Sở Thiên đã vẫn lạc tu luyện môn Phong Vương Vẫn Sát này đến gần đạt đến tiểu thành.

Uy thế của chiêu này cực kỳ kinh khủng!

"Không hổ là một trong tam đại thiên kiêu ngoại môn!"

"Lâm Sở Thiên quá mạnh! Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Lâm gia!"

"Cố Dương chẳng qua chỉ là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều, thực lực sao có thể là đối thủ của Lâm Sở Thiên?"

Trong ánh mắt mọi người tràn đầy rung động và cảm khái.

Đồng thời đối với Cố Dương lại càng thêm khinh thường.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Cố Dương căn bản không xứng đánh đồng với Lâm Sở Thiên!

Cố Dương tự nhiên là không để ý đến ánh mắt và việc những người xung quanh đang nghị luận.

Hắn ta nhìn phong quyển hung tàn đến cực điểm trên không trung kia, bộ dáng nghiễm nhiên là muốn phá hủy mà đến .

Thần sắc hắn lại vô cùng lạnh nhạt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn chậm rãi giơ nắm tay lên.

Lập tức, lân phiến màu vàng xuất hiện trên tay phải của hắn.

Từng đạo hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ, thình lình cũng xuất hiện phát ra từng tiếng gầm thét!

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Vân Thiên Man lập tức sáng lên.

Đến rồi!

Là chiêu mạnh nhất của đại ca!

Nhưng mà...

Một chiêu này, thật có thể đỡ được một chiêu này của Lâm Sở Thiên sao?

Trong mắt hắn vừa kinh hỉ lại vừa hiện lên vẻ lo lắng.

Cũng chính là thời khắc này.

Một cỗ áo nghĩa vô cùng huyền diệu thình lình bộc phát ra trên nắm tay Cố Dương.

Một thành quyền chi áo nghĩa!

Mà chuyện này còn chưa tính là xong.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên một vòng lăng lệ ác liệt.

Một tiếng quát khẽ cũng là từ trong miệng hắn chậm rãi truyền ra.

"Phục Ma... Long Tượng Quyền!"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Trên cánh tay hắn có đạo đạo hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ, giờ

phút này phát ra trận trận thanh âm ngâm xướng viễn cổ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình khủng bố thẳng tiến không lùi, ầm ầm đập vào luồng gió cuốn vô cùng hung tàn trước mắt!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Quyền kình và gió cuốn trên không trung lập tức đan vào nhau.

Lực lượng khủng khiếp cũng xé rách lẫn nhau.

Vốn tất cả mọi người cho rằng Cố Dương sẽ bị Lâm Sở Thiên trực tiếp đánh bại.

Nhưng ngay sau đó, cơn gió cuốn vô cùng hung tàn kia, không thể chống lại quyền kình mạnh mẽ và khủng bố kia!

Leng keng leng keng!

Phong quyển trực tiếp bị đánh tan!

Ngay sau đó, quyền kình mạnh mẽ kia, thế đi không giảm, trực tiếp rơi vào ngực Lâm Sở Thiên!

Phốc!

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

Thân thể Lâm Sở Thiên giống như diều đứt dây, trực tiếp bay ngược ra ngoài, va vào cấm chế trên bệ đá.

Một âm thanh như tiếng kim loại va chạm vang lên.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người chung quanh khuôn mặt dại ra, không thể

tưởng tượng được nhìn một màn này.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Lâm Sở Thiên lại bị một quyền của Cố Dương đánh bay?

Sao có thể như vậy!?

Một chiêu kia của Lâm Sở Thiên, chính là tu luyện võ kỹ cấp Vương gần tiểu thành đấy!

Cố Dương kia làm sao có thể làm được!?

Vân Thiên Man cũng đứng tại chỗ, mặt lộ vẻ rung động nhìn một màn này.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương lại có thể đánh bay Lâm Sở Thiên!

Hơn nữa uy lực kinh khủng của một quyền vừa rồi của Cố Dương.

Cũng khiến hắn không nhịn được sắc mặt trắng nhợt.

"Thì ra... Ban đầu đại ca cùng ta giao thủ, căn bản là không dùng toàn lực sao?!"

Trong lòng hắn cảm khái vạn phần.

Cảm giác khâm phục đối với Cố Dương cũng nồng đậm tới cực điểm.

Cùng lúc đó.

Bát hoàng tử và Cửu công chúa cũng trợn tròn mắt.

Có lẽ người ngoài không nhìn ra được.

Nhưng bọn họ liếc mắt một cái liền nhìn ra!

Môn quyền pháp mà Cố Dương vừa thi triển kia lại là cấp Vương!

Quyền pháp cấp Vương!

Hơn nữa trình độ tu luyện cực kỳ khắc sâu!

Đến mức sắc sảo!

Chỉ sợ là đã đạt tới cảnh giới viên mãn!

So với Lâm Sở Thiên còn cường hãn hơn nhiều!

Sao có thể chứ, tu luyện quyền pháp cấp Vương tới cảnh giới viên mãn!?

Lâm Sở Thiên giờ phút này cũng che ngực, chậm rãi từ trên mặt đất bò lên.

Sắc mặt hắn cực kỳ khó coi.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Tên gia hỏa này...

Vậy mà cũng tu luyện võ kỹ cấp Vương.

Hơn nữa, thậm chí lĩnh ngộ so với mình còn sâu sắc hơn!

"Một chiêu của ngươi lại không chịu nổi một kích như vậy sao?"

Cố Dương nhìn Lâm Sở Thiên, trong ánh mắt tràn đầy đạm mạc.

Cái ánh mắt hoàn toàn không để vào mắt kia.

Cũng là khiến cơn phẫn nộ trong lòng Lâm Sở Thiên càng thêm

mãnh liệt.

Tên này lại dám khinh thường mình như thế!?

Trong cơn tức giận.

Khí tức trên người Lâm Sở Thiên rõ ràng trở nên mạnh mẽ hơn.

Xuy xuy xuy!

Sau một khắc, không gian xung quanh Lâm Sở Thiên bắt đầu vặn vẹo.

Từng đạo phong quyển cuồng bạo tới cực điểm bộc phát ra uy áp mạnh mẽ.

Có chút rung động!

"Lâm Sở Thiên đã kích hoạt huyết mạch rồi!"

"Là Phong Thương huyết mạch! Phối hợp công pháp và võ kỹ hắn tu luyện, uy lực có thể gia tăng mấy lần!"

Từng hồi tiếng kinh hô vang lên.

Nhưng giọng nói của bọn họ vừa mới vang lên.

Khí tức trên người Lâm Sở Thiên lại tăng lên lần nữa!

"Hízz..."

"Lâm Sở Thiên thật sự nổi giận!"

"Ngay cả bí pháp cũng phải dùng ra!"

Giờ phút này Lâm Sở Thiên đã ra hết át chủ bài.

Bị người vũ nhục khinh thị như vậy, hắn, người xưa nay cao

quý không cách nào tiếp nhận nổi!

Cho nên...

Hắn muốn giáo huấn gia hỏa vô cùng càn rỡ trước mắt này một chút!

Để hắn biết... Cái gì là con cháu của Vương cảnh!

Cái gì mới là thiên tài chân chính!

"Thất bại cho ta!"

Khuôn mặt Lâm Sở Thiên dữ tợn.

Tất cả chân nguyên bộc phát trên người đúng là hội tụ vào một chỗ.

Từng đạo phong quyển chung quanh vậy mà cũng dung hợp vào trong đó.

Ngay sau đó, nó mãnh liệt bộc phát ra.

Rầm rầm!

Khí tức kinh khủng bất ngờ lan tràn ra toàn bộ bệ đá.

Sắc trời lập tức trở nên ảm đạm.

Một luồng sức mạnh cuồng bạo kinh khủng bao phủ toàn bộ bệ đá.

Vút vút lên cao!

Từng đạo lực lượng khủng bố dường như có thể xé rách cả không gian không ngừng bộc phát ra bên trong phong quyển.

Một chiêu này đã là hắn toàn lực xuất thủ, đòn mạnh nhất!

Một kích này... Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh bình thường cũng chưa chắc dám tiếp!

Trên mặt hắn lộ ra nụ cười tự tin.

Hắn không tin Cố Dương còn có thể tiếp được một chiêu này của mình!

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm khuôn mặt Cố Dương.

Ý đồ từ trong đó nhìn thấy một tia kinh hãi và sợ hãi.

Nhưng...

Nguyện vọng của hắn đã thất bại.

Cố Dương không chỉ không kinh hãi sợ hãi.

Từ đầu đến cuối vẻ mặt đều không có gì thay đổi.

Lạnh nhạt, lạnh lùng.

Nhìn phong quyển khủng bố gần như bao phủ toàn bộ bệ đá này.

Cố Dương chỉ cười nhạt một tiếng.

Sau đó lại xuất quyền đánh ra lần nữa!

Khí tức kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Nhưng khác với lúc này, khác nhau chính là không còn là một thành quyền chi áo nghĩa.

Mà là...

Ba thành!?

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Hư ảnh Long Tượng quen thuộc, ngâm xướng từ viễn cổ.

Một quyền này của Cố Dương giáng xuống.

Trên bầu trời như có một con Long Tượng viễn cổ nổi giận đùng đùng.

Rặc rặc rặc!

Một tiếng nứt vỡ bỗng nhiên truyền đến.

Chỉ thấy cấm chế cường hãn kia, giờ phút này lại xuất hiện một vết rách bằng ngón tay!

Khoảnh khắc sau, quyền kình Long Tượng khủng bố đột nhiên bộc phát!

Chỉ trong chớp mắt đã thôn tính được cơn gió cuốn khủng khiếp kia.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Thanh âm bạo tạc kịch liệt không ngừng vang lên, liên tiếp!

Cương phong mạnh mẽ cuốn ra bốn phía.

Xẹt qua làm áo bào của hai người nhảy múa điên cuồng!

Sắc mặt Lâm Sở Thiên thay đổi.

Y phát hiện một chiêu này đã bị áp chế hoàn toàn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Phong quyển hoàn toàn bị phá hủy.

Mà sắc mặt hắn cũng đột nhiên biến đổi.

Bởi vì quyền kình Long Tượng vô cùng khủng bố kia đang công

kích về phía hắn!

Hắn vội vàng không ngừng, lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một khối ngọc bài để trước ngực.

Ầm ầm!

Quyền kình thình lình giáng xuống.

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh bay hắn ta.

Phốc!

Một ngụm máu tươi đột nhiên từ trong miệng hắn phun ra!

Mà cả người hắn thì trực tiếp đụng cấm chế kia tạo thành một lỗ hổng, sau đó thình lình rơi trên mặt đất.

Chứng kiến một màn rung động không gì sánh được này.

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ chấn động!

Trong ánh mắt đã tràn ngập khiếp sợ cùng hoảng sợ!

Chương 354 - Liên thủ lại thì có làm sao, Cố Dương hiển lộ tư thái vô địch (1)

Giờ phút này

Vô số ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn vào người Cố Dương.

Trong ánh mắt kia tràn đầy vẻ không thể tin!

Lâm gia đệ nhất thiên kiêu Lâm Sở Thiên... lại thất bại?

Hơn nữa còn thua trong tay một thiên kiêu vương triều nho nhỏ, chuyện này sao có thể!?

Vân Thiên Man cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn hoàn toàn không ngờ thực lực của Cố Dương lại cường hãn đến tình trạng này!

Không chỉ có thể phách cường hãn, tu luyện công pháp luyện thể cũng cực kỳ cao thâm.

Bây giờ lại bộc phát ra ba thành áo nghĩa của quyền!

Nếu lúc đối chiến Cố Dương thi triển ra ba thành áo nghĩa...

Hắn tưởng tượng một chút, cả người không nhịn được run lên.

Trên mặt cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Đại ca quá biến thái rồi!?

Trong lòng hắn rất kinh hãi.

Cùng lúc đó, Bát hoàng tử và Cửu Công chúa cũng trong nháy mắt đứng dậy, không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Làm sao có thể!?"

"Hắn có thể đánh bại Lâm Sở Thiên!"

Bọn họ khiếp sợ không thôi.

Hiển nhiên là không dự liệu được kết quả lại như thế.

Lâm Sở Thiên đã xuất ra hết thủ đoạn, loại năng lực này ngay cả Sinh Tử cảnh bình thường cũng chưa chắc có thể tiếp được.

Nhưng Cố Dương, lại nhẹ nhàng tiếp được, thậm chí còn phản kích đánh Lâm Sở Thiên bay ra ngoài!

Biểu cảm trên mặt bọn họ có phần khó coi.

Hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới một thiên kiêu của vương triều Huyền Điểu.

Một tên thiên kiêu đến từ biên thuỳ không biết tên lại có thể bày ra thủ đoạn kinh khủng như thế!

Thậm chí còn có thể nghiền ép Lâm Sở Thiên!

Kể từ đó...

Địa vị của ba người bọn họ ở ngoại môn, chẳng phải sẽ bị Cố Dương này uy hiếp đến?

Ngoại trừ thiên kiêu ở hiện trường.

Trên thực tế còn có một số lão quái vật đang âm thầm theo

dõi.

Dù sao biểu hiện của Cố Dương lúc khảo hạch nhập viện thập phần kinh diễm.

Mà Lâm Sở Thiên lại là thiên kiêu của Lâm gia.

Chiến đấu giữa hai người đương nhiên có thể thu hút sự chú ý của các lão quái vật.

Trong đó, một lão giả kia thình lình cũng ở trong đó.

"Ha ha, có ý tứ, ba phần áo nghĩa của quyền, cho dù là rất nhiều thiên kiêu Đan Hư cảnh, cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ chứ?"

"Thủ đoạn của Cố Dương này rất mạnh."

Nghe thanh âm bên tai, lão giả áo xanh cũng mỉm cười, trong ánh mắt lập loè một hồi cơ trí.

"Hắn có lẽ còn có chỗ lưu thủ."

"Không sai, nhìn thần sắc hắn đánh bại Lâm Sở Thiên, dường như chưa ra tay hết sức."

"Ta cũng nghe nói qua tin đồn về Cố Dương, thủ đoạn mạnh nhất của hắn là kiếm đạo, Lâm Sở Thiên thậm chí còn không có tư cách để hắn rút kiếm."

"Khó trách hắn vội vã tiến vào nội môn, lấy thiên tư cùng thực lực của hắn bây giờ ở ngoại môn thật sự là ủy khuất hắn."

"Có lợi có hại đấy, dù sao lấy thực lực cùng thiên tư yêu nghiệt của hắn, không bao lâu chỉ sợ sẽ xông lên nội môn."

Vài lão quái vật không ngừng nghị luận.

Trong lúc nói chuyện, Cố Dương cũng có chút xem trọng.

"Lâm Sở Thiên và hai thằng nhãi con kia đoán chừng sẽ bị ăn quả đắng."

"Như vậy cũng tốt, vừa vặn có thể chà xát nhuệ khí của bọn nhãi con này, cho rằng có cường giả Vương cảnh chỉ điểm thì cái đuôi liền vểnh lên trời."

Trong luận bàn.

Giữa sân.

Lâm Sở Thiên chậm rãi đứng dậy.

Thần sắc tràn đầy chấn động.

Hắn nhìn ngọc bài trong tay mình.

Ngọc bài này chính là thủ đoạn bảo mệnh Lâm gia ban thưởng cho hắn.

Một đòn có thể chống lại một kích của cường giả Vũ Hóa cảnh!

Mà một quyền của Cố Dương chính là để lại trên ngọc bài một vết sâu!

Gia hỏa này không khỏi cũng quá biến thái đi?!

Hơn nữa, không chỉ tu luyện quyền pháp Vương cấp, mà ngay cả áo nghĩa của quyền pháp cũng đã lĩnh ngộ được ba thành, sắc mặt của hắn cũng trở nên khó coi.

"Ngươi thua, chuyển học phần đi."

Cố Dương lại không thèm để ý điểm này, lạnh nhạt nói.

Nghe được giọng nói của Cố Dương.

Lâm Sở Thiên lập tức cắn răng.

Ở ngoại môn này, từ trước đến giờ chỉ có Lâm Sở Thiên hắn thu gặt học phần của người khác, ai có thể thu gặt học phần của hắn?

Nhưng hôm nay lại đụng phải một tên cứng rắn rồi!

Một vạn điểm học phần...

Trong lòng Lâm Sở Thiên có chút vui mừng.

Nếu như mình không cò kè mặc cả, mà là thuận theo suy nghĩ của Cố Dương trực tiếp cược ba vạn học phần...

Vậy hiện tại chính là thua lỗ lớn!

Cho dù không tình nguyện, Lâm Sở Thiên vẫn nói lời giữ lời, đưa học phần vào trong ngọc bài thân phận Cố Dương.

Một vạn điểm nhẹ nhàng đến tay, trên mặt Cố Dương cũng hiện ra một tia cười nhạt.

Chẳng qua hắn cũng phát hiện bên cạnh có hai ánh mắt lăng lệ ác liệt.

Xem ra... dường như còn có thể lấy thêm được chút học phần?

Cố Dương hơi nhíu mày.

"Xem ra, dường như các ngươi rất không thoải mái với ta"

"Thế nào? Các ngươi cũng muốn tới đánh cược sao?"

Cố Dương quay đầu nhìn về phía bên kia.

Mà ở đó bất ngờ chính là Bát hoàng tử cùng Cửu công chúa!

Cố Dương chủ động mở miệng.

Nhất thời điều này khiến không ít người cảm thấy kinh hãi.

Bát hoàng tử và Cửu công chúa nghe được chuyện này, lông mày cũng hơi nhíu lại.

Không trực tiếp đáp ứng.

Dù sao Lâm Sở Thiên cũng không phải đối thủ của Cố Dương, thực lực của bọn họ tương xứng với Lâm Sở Thiên, cho dù thật sự đánh nhau, chỉ sợ cũng không chiếm ưu thế.

Nếu không nắm chắc thì bọn họ cũng không muốn tặng học phần cho Cố Dương.

Nhưng những lời kế tiếp của Cố Dương lại khiến cho bọn họ tức giận trong nháy mắt.

"Nếu không dám... Ba người các ngươi cùng lên cũng được."

"Ta cũng không muốn nhiều, nếu như ta thắng mỗi người các ngươi cho ta một vạn điểm học phần, nếu như ta thua, liền cho các ngươi mỗi người một vạn điểm, rất công bằng đúng không?"

Cố Dương nhếch miệng cười nói.

Nụ cười có vẻ vô hại.

Mà nháy mắt khi hắn vừa dứt lời.

Tất cả thiên kiêu chung quanh xem kịch lập tức lộ vẻ kinh ngạc, không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

Cố Dương điên rồi sao?

Tuy rằng thực lực của ngươi thật sự rất mạnh, thậm chí ngay cả tam đại thiên kiêu cũng không phải là đối thủ của ngươi.

Nhưng lại trực tiếp khiêu chiến ba thiên kiêu?

Quả thực là quá ngông cuồng đi?

Vân Thiên Man cũng sững sờ.

Nhưng chợt trên mặt hắn ta lộ ra sự sùng kính cuồng nhiệt.

"Quá mạnh! Đại ca quá mạnh!"

"Là nam nhân nên như vậy."

Hắn kích động không thôi, nhảy cẫng lên.

Bên kia, Bát hoàng tử và Cửu công chúa cảm thấy nao nao, trên mặt chợt bộc phát ra đầy trời phẫn nộ!

"Cố Dương! Ngươi đừng có mà được một tấc lại muốn tiến một thước!?"

"Ta thừa nhận thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng ngươi lại dám coi thường bọn ta như vậy!?"

Lời này của Cố Dương quả thực chính là vũ nhục bọn hắn.

Hoàn toàn không để bọn họ vào mắt.

Tuổi của mọi người đều không lớn, đang là lúc trẻ tuổi khí thịnh.

Nghe được lời này, bọn họ làm sao có thể nhịn được!?

"Lâm Sở Thiên, chúng ta cùng lên, tên gia hỏa này đúng là càn rỡ tới cực điểm!"

Bát hoàng tử Lạc Thành Khôn nhìn về phía Lâm Sở Thiên.

Giờ phút này biểu lộ của Lâm Sở Thiên cũng rất khó coi.

Nghe đến đó, hắn cũng khẽ gật đầu.

"Được!"

"Cố Dương, ngươi sẽ vì sự tự phụ của ngươi mà trả giá đắt!?"

Tiếng nói vừa phát ra.

Thân hình Bát hoàng tử cùng Cửu công chúa nhất thời lướt ra, trực tiếp xông lên bệ đá.

Lâm Sở Thiên cũng nhảy lên.

Đứng chung một chỗ với Bát hoàng tử và Cửu công chúa.

Ánh mắt giận dữ trợn trừng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Mà thần sắc Cố Dương lại lạnh nhạt, trên mặt lộ ra nụ cười khẽ.

"Cùng nhau ra tay!"

Lạc Thành Khôn thấy vậy, lập tức cắn răng một cái.

Toàn thân càng nháy mắt bộc phát ra chân nguyên kinh khủng!

Tràn ra khí tức Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Cùng lúc đó, Lạc Vũ Phỉ, Lâm Sở Thiên ở bên cạnh hắn cũng dồn dập bộc phát ra khí tức.

Lúc này tam đại cự đầu ở ngoại môn đang chuẩn bị liên thủ ra tay với Cố Dương.

Mà đây tự nhiên cũng là cực kỳ chấn động đối với thiên kiêu chung quanh.

Bởi vì đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy tam đại thiên kiêu ngoại môn liên thủ.

Đồng thời, ánh mắt bọn họ không khỏi hiện lên từng đợt chờ mong.

"Ba vị thiên kiêu đứng đầu đồng loạt ra tay, có trò hay xem rồi!"

"Thật sao? Ta lại cảm thấy Cố Dương kia thật sự quá càn rỡ, mặc dù thực lực của hắn khẳng định trên ba người Lâm Sở Thiên, nhưng muốn lấy một đánh ba, si tâm vọng tưởng!"

"Không sai, tam đại thiên kiêu đều là Nguyên Hải Cảnh bậc mười ba đỉnh phong, thực lực trong cùng cảnh giới đều thuộc loại đứng thứ nhất, Cố Dương kia lại dám lấy một địch ba, quả thực là hành vi tự tìm đường chết!"

"Chờ đi, thắng bại chẳng mấy chốc sẽ xuất hiện, Cố Dương cũng không đỡ nổi một chiêu!"

Phần lớn thiên kiêu xung quanh đều đến từ bản địa của hoàng triều Đại Viêm.

Đương nhiên là hướng về thiên kiêu nhà mình.

Hơn nữa đúng như suy nghĩ của bọn họ, ba thiên kiêu liên thủ bạo phát thực lực cũng chẳng phải đơn giản, khác với một cộng một bằng hai!

Cố Dương tuy rằng có thể đánh bại Lâm Sở Thiên, nhưng tuyệt đối là không đánh lại ba người liên thủ!

Cùng lúc đó.

Mấy vị trưởng lão đang âm thầm theo dõi cũng lộ vẻ tò mò.

"Thú vị, Cố Dương này... trái lại rất quyết đoán!"

"Cùng cảnh một đấu ba, thủ đoạn này có vài phần phong thái của Trần trưởng lão lúc trước nha."

"Có trưởng lão không khỏi trêu ghẹo nhìn về phía lão giả áo xanh bên cạnh."

Giờ phút này trong ánh mắt thanh y lão giả cũng lộ ra một tia kinh ngạc.

Nghe trưởng lão bên cạnh trêu ghẹo, hắn không khỏi cười khẽ lắc đầu.

"Lúc trước ta chỉ là đấu nhiều người cùng cảnh giới Bão Nguyên, nếu là cùng cảnh giới Nguyên Hải Cảnh bậc mười ba đỉnh phong, cho dù là ta cũng không làm được."

"Theo ý Trần trưởng lão, vậy Cố Dương tất bại không thể nghi ngờ?"

Trưởng lão xung quanh không khỏi lộ vẻ hiếu kỳ, hỏi.

"Không biết, nhưng trực giác nói cho ta... chỉ sợ Cố Dương sẽ thắng."

Trần trưởng lão lắc đầu nói.

Nghe đến đây, các trưởng lão chung quanh lập tức kinh ngạc.

Trực giác?

Trực giác của một vị cường giả Vũ Hóa cảnh?

Xem ra Trần trưởng lão đối với Cố Dương thập phần coi trọng.

Bọn họ cũng dõi mắt lên trận chiến.

Hiển nhiên, đối với bọn họ mà nói, vẫn là xem trọng ba người hơn.

Trên bệ đá.

Ba người Lâm Sở Thiên đã bắt đầu tự mình thi triển thủ đoạn.

Lâm Sở Thiên lại bộc phát ra huyết mạch Thiên Cương cường hãn vô cùng kia.

Áo nghĩa của gió cũng bất ngờ được bộc phát ra.

Ở bên cạnh hắn, Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ cũng khẽ quát một tiếng.

Lập tức, từng đạo chân nguyên đỏ rực đột nhiên bộc phát ra.

Bao trùm toàn thân bọn họ.

"Thứ Bát hoàng tử và Cửu công chúa tu luyện đều là Đại Viêm Tâm Kinh truyền thừa từ hoàng triều Đại Viêm, cho dù dõi mắt trong cấp Vương, có thể mạnh hơn Đại Viêm Tâm Kinh chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay!"

"Nhìn Xích Viêm chân nguyên trên người bọn họ, sợ rằng đã tu luyện thập phần sâu sắc."

"Bàn về thực lực, Bát hoàng tử và Cửu công chúa càng cao hơn Lâm Sở Thiên!"

"Mau nhìn! Là Xích viêm huyết mạch!"

Từng tiếng kinh hô vang lên.

Đám người lập tức vội vàng nhìn lại.

Chỉ thấy khí tức trên người Bát hoàng tử và Cửu công chúa càng trở nên nóng bỏng.

Từng ngọn lửa màu đỏ thẫm bùng lên, bao bọc toàn thân bọn họ.

Từ xa nhìn lại, càng rừng rực như mặt trời!

Cùng lúc đó, từng đạo áo nghĩa huyền diệu thình lình bộc phát ra.

Đó là một thành áo nghĩa Xích Viêm đỉnh phong!

"Quả nhiên là áo nghĩa Xích Viêm, đây chính là áo nghĩa thuộc tính thượng phẩm, Cố Dương nhất định sẽ thua!"

"Thực lực Bát hoàng tử và Cửu công chúa lại có tinh tiến, chỉ sợ cho dù đơn đả độc đấu, Cố Dương cũng chưa chắc là đối thủ của hai người bọn họ!"

"Thật không biết Cố Dương lấy đâu ra dũng khí dám lấy một chọi ba!"

Tiếng kinh hô vang lên.

Đồng thời bọn họ cũng không quên giẫm đạp hạ thấp Cố Dương một phen.

Khí tức trên thân ba người đã bốc lên tới cực điểm.

Mà bọn họ cũng chẳng có ý định lưu thủ, ra tay... chính là dốc toàn lực.

Cố gắng một chiêu định thắng bại!

"Cùng nhau xuất thủ!"

"Xích Viêm... Thiên Vẫn!"

Lạc Thành Khôn nhìn thoáng qua Lạc Vũ Phỉ và Lâm Sở Thiên ở bên cạnh.

Tiếng nói chợt vang lên.

Ba người cùng nhau bộc phát ra thủ đoạn mạnh nhất của mình.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bầu trời lập tức âm trầm hẳn lên.

Một đạo gió cuốn vô cùng kinh khủng lại lần nữa bao phủ toàn bộ bệ đá.

Cùng lúc đó.

Sắc trời trong nháy mắt lại trở nên đỏ thẫm lên.

Ngay sau đó... hai luồng khí tức giống như hỏa diễm thình lình dung nhập vào bên trong gió cuốn kia.

Trong nháy mắt, toàn bộ gió cuốn đều trở nên đỏ thẫm.

Trong phong quyển cuồng phong càng xen lẫn một phần nóng bỏng khó có thể ngăn cản!

Một chiêu này...

Càng làm tất cả thiên kiêu chung quanh nghe thấy đều biến sắc.

"Khí tức thật là khủng khiếp!?"

"Không nghĩ tới ba người liên thủ lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy!"

"Thủ đoạn như thế... Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh, chỉ sợ cũng phải chết thảm tại chỗ!?"

"Đây chính là tam đại thiên kiêu của Đại Viêm hoàng triều chúng ta!"

Từng tiếng thán phục vang lên.

Vân Thiên Man cũng có chút lo lắng nắm chặt nắm đấm.

Ánh mắt hắn chăm chú nhìn vào người Cố Dương.

Lúc này.

Cố Dương nhìn chiêu thức kinh khủng giống như địa ngục phủ xuống trước mặt.

Ánh mắt cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

"Thú vị."

Ba người này không hổ là thiên kiêu đứng đầu của Đại Viêm hoàng triều.

Thủ đoạn liên thủ bộc phát ra quả thực vô cùng mạnh mẽ.

Thậm chí trong khí tức này, càng có sức mạnh áp chế Sinh khí.

Hiển nhiên một chiêu này, tuyệt đối xa xa xa vượt qua cấp độ Đan Hư cảnh đỉnh phong bình thường.

"Đã như vậy... Ta đây cũng nghiêm túc hơn một chút."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, vẫn có chút bình tĩnh.

Hắn ta chậm rãi mở miệng, sau đó giơ nắm đấm lên.

Mà nháy mắt khi hắn vừa dứt lời.

Chính là đưa tới vô số lời chê.

"Cố Dương này vừa mới nói cái gì?"

"Chút nghiêm túc? Chẳng lẽ hắn còn chưa nghiêm túc?"

"Khoác lác thì ai mà không biết? Ta còn nói ta có thể hành hạ đến chết Sinh Tử cảnh được, ngươi tin không!?"

Hiển nhiên, bọn họ chỉ cảm thấy Cố Dương đang khoác lác.

Trong lòng khẳng định là đang sợ hãi tới cực điểm.

Cố Dương tất nhiên là không để ý đến phản ứng của những người này.

Hắn chậm rãi vung nắm đấm.

Trong đôi mắt soái khí hiện lên một tia sắc bén.

Vảy vàng quen thuộc lại lần nữa hiện lên trên cánh tay Cố Dương.

Hư ảnh Long Tượng Viễn Cổ, tiếng ngâm xướng viễn cổ đồng thời xuất hiện.

Nhìn qua dường như Cố Dương còn muốn sử dụng thủ đoạn tương tự.

Mà điều này cũng khiến ba người Lâm Sở Thiên cười lạnh.

Có lẽ loại thủ đoạn này đối phó Lâm Sở Thiên sẽ có hiệu quả.

Nhưng nếu muốn ngạnh kháng một chiêu này của bọn họ quả thực là người si nói mộng!

Ngay khi ba người cảm thấy Cố Dương không có khả năng đỡ được một chiêu này của bọn họ.

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia cười nhạt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cỗ áo nghĩa huyền diệu cực kỳ khủng bố thình lình bộc phát ra.

Khoảnh khắc khi áo nghĩa triệt để hiện ra.

Tất cả mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì lần này Cố Dương thi triển không còn là ba thành quyền chi áo nghĩa, mà lại là bốn thành quyền chi áo nghĩa!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Không đợi tất cả mọi người kịp phản ứng.

Áo nghĩa kinh khủng của quyền này là trực tiếp mang theo uy lực ngập trời không cách nào tưởng tượng nổi, hóa thành một đạo hư ảnh Long Tượng che trời, hung hăng đánh tới hư ảnh gió cuốn Xích Viêm trước mắt, trong nháy mắt va chạm với gió cuốn Xích Viêm như địa ngục kia.

Lực lượng kinh khủng liên tiếp bùng nổ.

Cấm chế thủ hộ trên bệ đá lúc này dưới sự trùng kích mãnh liệt không ngừng rung động lắc lư rung động.

Lung lay sắp đổ!

Giờ phút này sắc mặt ba người Lâm Sở Thiên cũng bỗng nhiên biến đổi.

Bởi vì ngay sau đó hư ảnh Long Tượng kinh khủng kia lại gầm lên giận dữ, một quyền trực tiếp chấn vỡ tất cả gió cuốn Xích Viêm!

Mà dư uy kinh khủng kia... lại không chút khách khí tấn công về phía ba người!

Nhìn thấy vậy, sắc mặt ba người vô cùng hoảng sợ, vội vã lần nữa bộc phát thủ đoạn của mình, ý đồ ngăn cản.

Phốc phốc phốc phốc!

Ba âm thanh nặng nề vang lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Tất cả mọi người nhìn thấy, ba người Lâm Sở Thiên đồng thời phun ra một ngụm máu tươi, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

"Bành" một tiếng đâm vào phía trên bên phải cấm chế!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được trợn trừng hai mắt.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy rung động, vẻ mặt cũng là triệt để ngây ngốc.

"Cái này... Làm sao có thể!?"

"Lâm Sở Thiên bọn họ, thế mà lại thất bại?!"

"Trông giống như bốn thành áo nghĩa của quyền!"

"Hízz... bốn thành áo nghĩa của quyền, tên Cố Dương này, đến cùng là biến thái gì!"

"Bốn thành đã đạt tới tiểu thành chứ? Tiểu thành áo nghĩa..."

"Coi như là ở trong nội môn, thiên kiêu có thể lĩnh ngộ bốn thành áo nghĩa của quyền cũng cực kỳ thưa thớt chứ!?"

"Ngộ tính này không khỏi cũng quá mức yêu nghiệt đi!?"

Vô số thiên kiêu sợ hãi than thở.

Bọn họ mặt lộ vẻ chấn động, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy hoảng sợ.

Giờ phút này bọn họ không dám coi thường Cố Dương nữa.

Nguyên Hải cảnh chính là lĩnh ngộ áo nghĩa của quyền Tiểu Thành, thậm chí hiện tại Cố Dương mới mười bảy tuổi.

Điều này quả thực là yêu nghiệt đến cực điểm.

Cũng khiến cho bọn họ hoàn toàn thán phục.

Quá yêu nghiệt rồi!

Một màn này cũng rơi vào trong mắt đám người Trần trưởng lão.

"Cố Dương này... Ngộ tính thật khủng bố!"

"Không ngờ hắn lại lĩnh ngộ được bốn thành áo nghĩa quyền pháp..."

"Mười bảy tuổi, Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, lĩnh ngộ được áo nghĩa của quyền tiểu thành.. chậc chậc."

"Ngộ tính như thế, sợ là có thể cùng Lạc Viêm Thiên phân cao thấp?"

Trưởng lão xung quanh không khỏi cảm khái lên tiếng.

Nếu như có người nghe được lời nghị luận của mấy vị trưởng lão thì nhất định sẽ lộ ra kinh hãi, cảm thấy khiếp sợ!

Bởi vì Lạc Viêm Thiên mà bọn họ đề cập đến, chính là Thái tử đương triều của Đại Viêm hoàng triều!

Cũng là thiên kiêu đứng đầu trong toàn bộ hoàng triều Đại Viêm bây giờ!

Dõi mắt ngàn năm, không ai sánh vai được!

Có thể nói là yêu nghiệt tuyệt thế!

Lúc này trong mắt của những trưởng lão này.

Ngộ tính của Cố Dương đã có thể đánh đồng với Lạc Viêm Thiên.

"So với Lạc Viêm Thiên còn chưa chắc, Lạc Viêm Thiên mặc dù lớn tuổi hơn so với hắn, nhưng hôm nay tu vi của hắn đã bước vào Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong, chỉ sợ không bao lâu sẽ đột phá Sinh Tử cảnh, toàn bộ thiên kiêu trong Thanh Huyền thánh viện, không ai có thể so sánh với hắn!"

Cũng có một vị trưởng lão lắc lắc đầu, chăm chú nói.

Nghe hắn nói vậy.

Các trưởng lão còn lại cũng khẽ gật đầu.

"Ta lại cảm thấy chưa chắc đã không có cơ hội."

Lão giả áo xanh Trần trưởng lão lúc này lại chậm rãi mở miệng.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sợ hãi thán phục.

"Trực giác nói cho ta... Có lẽ ngày sau Cố Dương sẽ đụng phải Lạc Viêm Thiên!"

"Thiên tư của Cố Dương, chưa chắc đã kém Lạc Viêm Thiên."

Nghe Trần trưởng lão nói vậy, sắc mặt các trưởng lão khác chung quanh lập tức trở nên quái dị, trực giác lại xuất hiện rồi?

Hơn nữa thiên tư chưa chắc dưới Lạc Viêm Thiên?

Bọn họ không tán thành quan điểm này.

Chỉ cảm thấy Trần trưởng lão là người nóng lòng yêu tài, cho nên mới phóng đại ưu điểm trên người Cố Dương, quên đi khuyết điểm.

Cố Dương chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, còn chưa đột phá Đan Hư cảnh.

Nhưng ở phương diện tu vi, chính là hoàn toàn chiếm thế kém cỏi.

Muốn đuổi kịp Lạc Viêm Thiên, thật sự không phải chuyện nhất thời làm được.

Bọn họ lắc đầu, nhưng cũng không nói thêm gì nữa.

Trên đài.

Ba người Lâm Sở Thiên chậm rãi bò dậy, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Nhất là Lâm Sở Thiên, sắc mặt càng xanh mét.

Dù sao hắn cũng đã bị Cố Dương đánh bay hai lần liên tiếp.

Mà hai lần này, cũng đã phá hủy hoàn toàn kiêu ngạo trong lòng hắn.

Yêu nghiệt!

Cố Dương này quả thực quá yêu nghiệt!

Hắn lại lĩnh ngộ được áo nghĩa của quyền tiểu thành!

Quả thực khó mà tin nổi!

Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ cũng cắn chặt răng.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy nghẹn khuất cùng không cam lòng.

"Các ngươi thua, dựa theo ước định, mỗi người một vạn học phần, chuyển đi."

Cố Dương ngược lại không quan tâm mấy người này nghĩ gì.

Hắn lạnh nhạt mở miệng nói.

Xem ra lão giả áo xanh nói không sai.

Ở ngoại môn thật sự là rất dễ kiếm học phần.

Lần qua lại này, sẽ nhận được bốn vạn học phần.

Cộng thêm ba vạn học phần trên người mình.

Đã có bảy vạn học phân.

Nhưng mà học phần... ba người Lâm Sở Thiên liếc mắt nhìn nhau, hiển nhiên là không muốn giao ra!

Đối với bọn họ, một vạn điểm học phần cũng coi như một khoản tiền không nhỏ.

Huống chi trước đó Lâm Sở Thiên đã thua một vạn học phân của Cố Dương.

Nếu để hắn lấy ra một vạn học phần, quả thực chính là cắt thịt trên người hắn.

Nghĩ đến đây.

Lâm Sở Thiên và hai người khác liếc nhau một cái.

Đều nhìn ra sự phẫn nộ và cứng cỏi trong ánh mắt đối phương.

Ngay khoảnh khắc sau.

Dường như ba người bọn họ cùng đưa ra quyết định nào đó.

Lại lần nữa leo lên bệ đá.

"Chúng ta vẫn chưa thua!"

Lâm Sở Thiên hét lớn một tiếng.

Chợt hắn lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một viên đan dược kỳ dị để vào trong miệng.

Chứng kiến một màn này.

Một đám thiên kiêu chung quanh lập tức khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

"Đó là... Phá Hư đan!"

"Lâm Sở Thiên đây là dự định trực tiếp đột phá Đan Hư cảnh sao?!"

"Hízzz... Đột phá Đan Hư cảnh, Lâm Sở Thiên ngày sau cũng không thể ở lại ngoại môn nữa!"

"Chờ một chút Bát hoàng tử cùng Cửu công chúa thế mà cũng..."

Nhất thời, lại là từng đợt âm thanh kinh thán vang lên.

Ánh mắt mọi người cũng nhìn về phía bên kia.

Nơi đó, Bát hoàng tử Lạc Thành Khôn cùng Cửu công chúa Lạc Vũ Phỉ đúng là lấy ra Phá Hư Đan từ nhẫn trữ vật.

Bọn hắn cũng định đột phá ngay tại chỗ!

Một màn bất thình lình này cũng làm cho tất cả mọi người choáng váng.

"Bọn hắn... Thế mà đều dự định đột phá đến Đan Hư cảnh?!"

"Vì một vạn học phần, đã muốn liều đến tình trạng này sao?"

"Không chỉ vậy, nếu lần này bị Cố Dương áp chế, sẽ có ảnh hưởng đối với con đường tu hành của bọn hắn, cho nên... Cho dù cưỡng ép đột phá đến Đan Hư cảnh, bọn hắn cũng phải đánh bại

Cố Dương!"

"Không ngờ lại phát triển đến tình trạng bây giờ!?"

Từng đợt âm thanh bàn luận vang lên không ngừng.

Mà một màn này, cũng là rơi vào trong mắt một đám trưởng lão Vũ Hóa cảnh.

"Thế mà định cưỡng ép đột phá luôn sao?"

"Xem ra Cố Dương mang đến cho bọn hắn áp lực thật sự quá lớn nha."

"Thiên tư Cố Dương biểu hiện ra quá mức cường hãn, nếu không đem Cố Dương đánh bại, sợ là sẽ sinh ra ảnh hưởng đối với con đường tu hành của ba người bọn họ."

"Cho nên dự định cưỡng ép đột phá, lợi dụng cảnh giới để áp chế Cố Dương sao?"

"Mọi chuyện ngược lại trở nên thú vị rồi."

"Ta ngược lại muốn nhìn xem Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào?"

Vài tên trưởng lão sau một phen nghị luận cảm khái, ánh mắt cũng không khỏi đặt trên người Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương cũng không khỏi ngẩng đầu.

Trong nháy mắt ba người nuốt Phá Hư Đan vào.

Trên bầu trời bắt đầu ngưng tụ ra mây đen nồng đậm.

Chốc lát ngắn ngủi.

Sắc trời dĩ nhiên đã biến thành cực kỳ âm trầm.

Bầu trời tức thì bị từng đám mây đen dày đặc bao phủ.

Một cỗ khí tức đáng sợ cũng từ đó tràn ra.

Nhìn thấy vậy, tròng mắt Cố Dương không khỏi xoay chuyển.

Lôi kiếp?

Nói đi cũng phải nói lại, hắn cũng đã tự mình trải nghiệm qua.

Lôi kiếp thật sự có hiệu quả tôi luyện thân thể.

Cũng không biết là…

Cố Dương trừng mắt nhìn, trong lòng hiện ra một ý tưởng lớn mật.

Ba người Lâm Sở Thiên tự nhiên là không chú ý tới ánh mắt Cố Dương.

Bọn họ giờ phút này ngồi xếp bằng ở trên đài đá, tập trung tinh thần.

Cùng lúc đó, trong cơ thể bọn họ có một viên bản mệnh Nguyên Đan dần dần ngưng tụ thành hình.

Chờ lát nữa bọn hắn sẽ độ lôi kiếp, tẩy luyện bản mệnh nguyên đan!

Chờ đột phá Đan Hư cảnh, bọn họ không tin Cố Dương còn có thể đánh thắng được bọn họ!

Đang lúc suy nghĩ.

Một trận tiếng sấm trầm thấp chính là chậm rãi truyền đến.

Phát giác được điều này, ba người lập tức mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Bên trong ba đạo lôi vân kia, lôi đình thình lình chuyển động mạnh mẽ.

Phát ra từng tiếng gầm gừ trầm thấp.

Thanh thế to lớn, cũng là làm cho thần sắc ba người bọn họ biến thành ngưng trọng lên.

Lôi kiếp kinh khủng như thế.

Cho dù là bọn họ cũng phải cẩn thận từng li từng tí.

Nếu không chỉ cần sơ sẩy một chút, độ kiếp thất bại sẽ rất phiền phức!

Nghĩ đến đây.

Ba người cũng hít sâu một hơi, chuẩn bị tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan vừa mới ngưng tụ thành.

Tiếp nhận lôi kiếp gột rửa!

Nhưng chính vào lúc này.

Cố Dương chuyển động rồi!

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Cố Dương đúng là nhảy dựng lên, cả người trong nháy mắt xuất hiện trên không trung.

Cũng chính là thời khắc này.

Trong lôi vân trên đỉnh đầu Lâm Sở Thiên rõ ràng là bộc phát ra một đạo lôi đình cực kỳ khủng bố.

Tiếng sấm nổ vang.

Vốn là chạy về phía Lâm Sở Thiên.

Nhưng Cố Dương xuất hiện lại trực tiếp ngăn ở phía trước đạo lôi đình kia.

Sau đó...

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lôi đình vô cùng tráng kiện kia, lại trực tiếp đánh vào trên người Cố Dương!

Cố Dương hoàn toàn không chống cự.

Mặc cho lôi đình bộc phát trên cơ thể mình!

Vô số cảm giác tê tê truyền khắp thân thể.

Cố Dương khẽ nhướng mày.

Có hiệu quả, chẳng qua dường như hiệu quả không quá lớn.

Sau khi thoáng suy tư một phen, Cố Dương liền vươn hai tay ra.

Hắn đã hấp dẫn lực lôi đình còn lại trong hai đám lôi vân kia tới đây.

Hắn ta triển khai trên không trung.

Hắn trực tiếp thu hút ba luồng lôi đình tới.

Mà cảnh này...

Cũng khiến mọi người trợn mắt há hốc mồm, nhìn mà choáng váng.

"Đây là thao tác gì?"

"Đây chính là lôi kiếp! Cố Dương... đang cướp lôi kiếp của bọn Lâm Sở Thiên?"

"Hành động này... Ta xem không hiểu."

"A... Sấm sét kinh khủng như vậy mà cũng không làm Cố Dương bị thương mảy may sao."

"Sao ta cảm thấy, Cố Dương còn một bộ rất hưởng thụ chứ?"

Một đám thiên kiêu nhìn chằm chằm Cố Dương đang được hưởng ba tia sét gột rửa.

Sắc mặt cũng biến đổi có chút cổ quái.

Mà giờ phút này.

Ba người Lâm Sở Thiên vốn định lợi dụng lôi kiếp để rèn luyện bản mệnh nguyên đan cũng hoàn toàn bối rối.

CMN đây là...

Tình huống như thế nào?

Cố Dương, không ngờ lại chặn lại toàn bộ lôi kiếp muốn rèn luyện nguyên đan của bọn họ.

Hơn nữa nhìn bộ dáng này của hắn tựa hồ còn đang mượn lôi kiếp tôi thể?

Rặc rặc rặc!

Vút vút lên cao!

Giờ phút này, lực lôi đình trên bầu trời dường như biến cường hãn hơn, biến càng thêm tráng kiện, thanh âm sấm sét cũng càng ngày càng vang vọng.

"Đáng chết!"

"Cố Dương, ngươi muốn chết!"

"Cút ngay!"

Ba người Lâm Sở Thiên rất nhanh phản ứng lại, sắc mặt bọn họ cực kỳ khó coi, mắt thấy thể phách Cố Dương ở dưới lôi kiếp rèn luyện dần dần tăng lên.

Lúc này bọn họ nhịn không được.

Lôi kiếp này là bọn hắn dùng để rèn luyện bản mệnh nguyên đan!

Nếu như đều bị Cố Dương chặn lại.

Vậy phẩm cấp của bổn mạng Nguyên Đan của bọn hắn phải tăng lên như thế nào?

Nghĩ tới điều này, bọn họ gầm lên một tiếng.

Họ nhao nhao nổi giận, xông lên tận trời.

Định đi tranh đoạt ba đạo lôi kiếp trên bầu trời với Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương lại mỉm cười.

Bàn tay lớn khẽ vẫy, sức mạnh khủng bố chính là trấn áp xuống.

Trực tiếp ép ba người xuống dưới.

Còn mình tiếp tục nhận lôi kiếp tẩy lễ.

Lúc này lôi kiếp đã cực kỳ cường hãn.

Liên tục không ngừng hạ xuống như thế, cho dù là thể phách của Cố Dương cũng có chút chống đỡ không nổi!

Từng vết thương cũng không ngừng xuất hiện.

Nhưng khí lực của Cố Dương bây giờ thực sự quá cường hãn.

Vết thương xuất hiện rất nhanh bắt đầu khép lại!

Dưới loại tình huống này, thể phách của Cố Dương cũng không ngừng tăng lên!

Mà phía dưới, ba người Lâm Sở Thiên tức muốn hộc máu!

Bọn họ không thể thắng được Cố Dương!

Chỉ có thể lấy bản mạng Nguyên Đan ra, hấp thu một ít dư uy lôi đình tràn ra từ trên người Cố Dương.

Miễn cưỡng rèn luyện nguyên đan!

Nhìn Cố Dương trên không trung nhẹ nhàng trấn áp ba người, bộ dáng như kẻ cướp độc chiếm ba đạo lôi đình.

Tất cả mọi người đều nhìn mà choáng váng.

CMN đây là...

Thật sự là đang độ lôi kiếp sao?

Từ khi nào lôi kiếp dễ vượt qua như vậy?

"Mẹ nó, đây mẹ nó..."

"Loại phương thức độ lôi kiếp này, ta thật đúng là lần đầu nhìn thấy!"

"Không hợp lẽ thường! Lôi kiếp khủng bố như thế, vậy Cố Dương làm sao chống đỡ nổi?"

"Thể phách của hắn quá mạnh mẽ!"

"Đám Lâm Sở Thiên hoàn toàn không phải đối thủ của Cố Dương, lôi kiếp đều bị thân thể Cố Dương hấp thu."

"Chuyện này cũng quá thảm đi."

"Đây thật sự là đang độ lôi kiếp sao? Cũng quá nhẹ nhàng đi!?"

Từng đợt âm thanh cảm khái sợ hãi không ngừng truyền đến.

Tất cả thiên kiêu đều trừng mắt.

Nhìn Cố Dương trên bầu trời, há hốc mồm.

Giờ phút này.

Lôi vân trên bầu trời dường như cũng đã nhận ra một tia không thích hợp.

Mẹ nó, ta bổ một đạo lôi mà nhiều người như vậy đến tranh nhau nhận lấy?

Quả thực chính là không để lôi kiếp ta vào trong mắt!

Lôi kiếp ta không cần mặt mũi sao?!

Trong nháy mắt.

Bên trong ba đạo lôi vân không còn giáng xuống lôi đình nữa.

Mà là bắt đầu chậm rãi tập trung hội hợp.

Ý định dung hợp!

Nhìn thấy điều này, tất cả mọi người đều trợn to mắt.

Ba đạo lôi vân bắt đầu dung hợp?

Lôi kiếp do một đạo lôi vân bộc phát ra đã vô cùng khủng bố.

Lôi kiếp sau khi dung hợp ba đạo lôi vân rồi bộc phát, như vậy còn thế nào?

Mà ngay lúc tất cả mọi người kinh hãi không hiểu.

Ba đạo lôi vân đã hoàn toàn hội tụ cùng một chỗ, chợt hoàn toàn dung hợp, tạo thành một siêu cấp lôi vân vô cùng khủng bố!

Bên trong lôi vân, có từng tia sét kinh khủng đang ngưng tụ lại.

Khí tức phát ra từ sấm sét này... càng khiến sắc mặt ba người Lâm Sở Thiên thay đổi.

"Mẹ kiếp!"

Trong miệng Lâm Sở Thiên nhịn không được tuôn ra lời thô tục.

Lôi đình do ba đạo lôi vân hội tụ thành này... bọn hắn căn bản không thể đỡ nổi!

Thậm chí còn có thể uy hiếp đến cường giả Sinh Tử cảnh!

Đối với bọn họ mà nói, chỉ tùy tiện đánh một đạo, sợ rằng cũng phải lấy cái mạng nhỏ của bọn họ!

CMN còn độ lôi kiếp thế nào?!

Giờ phút này sắc mặt Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ cũng trở nên hết sức khó coi.

Loại lôi kiếp này... dĩ nhiên không phải là thứ mà bọn họ có khả năng chống đỡ nổi.

Nếu lôi kiếp giáng xuống...

Chỉ sợ bốn người bọn họ cũng phải bỏ mạng nơi đây!

Cùng lúc đó.

Một đám trưởng lão Vũ Hóa Cảnh thấy cảnh này, thần sắc cũng bỗng nhiên biến đổi.

"Không tốt!"

"Không ngờ lôi kiếp lại dung hợp được."

"Chủ yếu không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại chủ động hấp dẫn lôi kiếp, vậy mà diễn biến thành cục diện như thế này."

"Không được, phải mạnh mẽ nhúng tay vào. Nếu không lôi kiếp kinh khủng này đánh xuống...thì bốn người bọn họ sẽ mất mạng!"

Các trưởng lão biến sắc, sôi nổi đứng dậy, nghiễm nhiên là chuẩn bị ra tay giúp đỡ.

Bát hoàng tử và Cửu công chúa chính là hoàng thất của Đại Viêm hoàng triều, thân phận cực kỳ tôn quý, Lâm Sở Thiên cũng là thiên kiêu hàng đầu của Lâm gia.

Về phần Cố Dương lại càng là yêu nghiệt có thể so sánh với Lạc Viêm Thiên.

Bốn người đều là thiên kiêu hàng đầu.

Bất luận là ai bởi vậy mà vẫn lạc, đối với Đại Viêm hoàng triều bọn họ mà nói đều là tổn thất to lớn!

Huống chi sự khủng bố của lôi kiếp này... Nói không chừng có thể một lần giết chết toàn bộ bốn người!

Bọn họ tự nhiên cũng ngồi không yên!

Nhưng khi lôi kiếp bọn hắn nhúng tay vào thì sẽ có nguy hiểm xuất hiện.

Nếu khiến lôi kiếp tức giận.

Nói không chừng lôi kiếp này sẽ còn tiếp tục tăng cấp, tới lúc đó!

Thậm chí có thể thăng cấp thành Lôi Kiếp khủng bố có thể diệt sát cường giả Vũ Hóa Cảnh!

"Chỉ mong không xảy ra tình huống như vậy!"

Tình huống trước mắt có chút sốt ruột.

Bọn họ cũng bất chấp những thứ này.

Mắt thấy sấm sét khủng bố trên trời chậm rãi hội tụ lại.

Sau đó, đang định hạ xuống.

Bọn họ cũng chuẩn bị động thủ ngăn cản.

Nhưng vào lúc này.

Một màn bất ngờ xuất hiện.

Chỉ thấy Cố Dương lúc trước đứng ở không trung chậm chạp không có bất cứ động tác gì.

Khoảnh khắc thấy sấm sét khủng khiếp xuất hiện.

Thế mà không lùi mà tiến tới, cười lớn một tiếng, chạy thẳng tới nghênh đón đạo lôi đình kia!

Nhìn thấy vậy.

Sắc mặt tất cả trưởng lão đều thay đổi.

"Mau dừng tay!"

Có trưởng lão vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Nhưng đã trễ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương chính là trực tiếp va chạm cùng đạo lôi đình vô cùng kinh khủng kia!

Rầm rầm rầm!

Trên bầu trời.

Sấm sét kinh khủng đều trút xuống người Cố Dương.

Gần như chỉ trong nháy mắt, quần áo trên người Cố Dương liền trực tiếp bị xé nát!

Phốc!

Lôi đình rơi xuống, trực tiếp đã tạo ra một lỗ máu thật lớn trên bả vai Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, toàn thân Cố Dương cũng chấn động.

Khí huyết chi lực bàng bạc cứ thế bộc phát.

Sau lưng hắn, có một hư ảnh Long Tượng cực lớn hiện ra!

Xèo xèo xèo!

Sấm sét lóe lên, không ngừng tàn bạo mà hữu lực đánh vào thân Cố Dương.

Nhưng Cố Dương không chỉ không vì vậy mà tổn thương, ngược lại mượn lực lôi đình khủng bố này, rõ ràng là tăng thể phách của mình lên một lần nữa!

Cố Dương đứng ở không trung, dáng người thẳng tắp, ngàn vạn lôi đình gia tăng thân thể, nhưng lại không làm hắn bị thương mảy may.

Một khắc kia, Cố Dương nhìn qua phảng phất như một pho tượng chiến thần!

Dưới đài.

Vân Thiên Man đã hoàn toàn ngây người.

Còn có thể rèn luyện khí lực như vậy?

Vân Thiên Man cũng đã vượt qua lôi kiếp, nhưng có thể nói là suýt nữa chết trên lôi kiếp, về phần thông qua lôi kiếp đến tôi luyện thể, hắn nghĩ cũng không dám nghĩ!

Bây giờ nhìn thấy Cố Dương đối mặt lôi đình kinh khủng như thế, nhưng vẫn có thể dựa vào khí lực vô cùng khủng bố kia điên cuồng hấp thu rèn luyện.

Tâm thần hắn rung động, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập sùng bái!

Lúc này, hắn đã vui lòng khâm phục Cố Dương, thậm chí đã đạt đến tình trạng gần như điên cuồng!

Hắn không nhận nhầm đại ca!

Chỉ có Cố Dương tài năng kinh thế bực này, mới có thể bá đạo như thế đối diện lôi đình khủng bố như thế, thậm chí còn coi nó làm công cụ để rèn luyện bản thân!

Quá mạnh mẽ!

Quá quyết đoán rồi!

Trên mặt Vân Thiên Man lộ ra vẻ sùng bái cuồng nhiệt.

Bên kia, tất cả mọi người cũng trợn trừng mắt.

Hiển nhiên...

Hành động lần này của Cố Dương ở trong lòng bọn họ cũng để lại dấu vết không thể xóa nhòa.

CMN đây là...

Thật sự là thể phách mà người có thể có được sao?!

Đây là lôi kiếp khủng bố do ba đạo lôi vân ngưng kết thành!

Ngay cả cường giả Sinh Tử cảnh cũng chưa chắc đã chống đỡ nổi!

Nhưng Cố Dương không chỉ có kháng cự lại!

Thậm chí còn mượn chuyện này để tiếp tục rèn luyện thể phách.

Mắt thấy khí huyết trong cơ thể Cố Dương càng sôi trào cuồng bạo.

Tất cả mọi người không khỏi thán phục.

"Quá kinh khủng!"

Luận thiên tư luận thực lực quyết đoán, Cố Dương... Hoàn toàn chính xác không hổ là thiên kiêu đứng đầu thập đại vương triều!"

"Tư chất như thế, ba người Lâm Sở Thiên không phải đối thủ, hình như cũng rất bình thường."

"Vị thiên kiêu như Cố Dương này theo lý nên sinh ra ở Đại Viêm hoàng triều!"

Từng tiếng cảm khái không ngừng truyền ra.

Sắc mặt các thiên kiêu lúc trước ôm thái độ hoài nghi với Cố Dương cũng chuyển biến, bắt đầu tâng bốc.

Mà lúc lôi kiếp giáng lâm, chung quanh đã có rất nhiều thiên kiêu vây kín.

Trong đó... Sở Thần Tiêu và một đám thiên kiêu Huyền Điểu vương triều cũng bu lại.

Sau đó, chính là thấy được một màn kinh thế hãi tục này!

Ầm ầm!

Đột nhiên, một tiếng vang vọng từ không trung truyền đến.

Tất cả mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy khí huyết chi lực trong cơ thể Cố Dương giờ phút này được vô số lôi đình tôi luyện, đã là chí đỉnh phong.

Hư ảnh Long Tượng sau lưng hắn gần như sắp ngưng tụ thành thực chất, tản mát ra một cỗ khí tức viễn cổ đáng sợ.

Khiến cho tất cả thiên kiêu chung quanh không khỏi hô hấp một phen.

Lực áp bách này quả thực kinh khủng đến cực hạn!

Trên mặt Cố Dương cũng lộ ra nụ cười.

Lần rèn luyện này... hiệu quả so với lúc trước tốt hơn không chỉ gấp đôi!

Bây giờ cường độ khí lực của hắn tăng lên điên cuồng!

Sức mạnh của hắn đã tăng lên tới hai trăm long lực!

Đây còn là chưa hoàn toàn thúc giục Long Tượng Thôn Thiên Quyết!

Sức mạnh cơ bản hai trăm long lực!

Nếu lần thứ hai chiến đấu với Vân Thiên Man, hắn căn bản không cần làm bất kỳ động tác gì.

Một đôi nắm tay đã đủ nghiền ép Vân Thiên Man rồi!

Trên bầu trời.

Những áng lôi vân này dường như cũng tiêu hao gần hết.

Không còn có sấm sét đánh ra nữa.

Lôi vân cũng bắt đầu dần tiêu tán.

Mà khí huyết chi lực ngập trời của Cố Dương, trải rộng phía chân trời, làm cho hoàn vũ khiếp sợ!

Một đám trưởng lão ẩn nấp, giờ phút này sắc mặt đã triệt để ngốc trệ.

Vốn bọn họ còn tưởng rằng Cố Dương sẽ bị lôi đình khủng bố này trực tiếp giết chết.

Kết quả...

Không nghĩ tới lại biến thành bộ dáng này.

Cố Dương, không chỉ kháng cự lại, còn luyện hóa toàn bộ lực lôi đình!

"Xem ra... chúng ta đã xem thường hắn rồi."

"Khí lực kinh khủng như vậy... Đúng là kinh thế hãi tục!"

"Trần trưởng lão, ngươi đã sớm đoán trước được sao?"

Bọn họ không khỏi nhìn về phía Trần trưởng lão đứng một bên, Trần trưởng lão bình chân như vại ngồi ngay ngắn trên mặt đất không có hành động.

Dường như Trần trưởng lão đã sớm đoán trước.

Trần trưởng lão mặt tối sầm.

Hắn đâu dự liệu được.

Chỉ là hắn cảm thấy những trưởng lão này đồng loạt ra tay là đủ nên cũng không có ra tay.

Hắn cũng không nghĩ tới Cố Dương lại có thể bộc phát ra khí lực biến thái khủng bố như vậy.

Ngay cả lôi kiếp khủng bố gần như có thể chém giết cường giả Sinh Tử cảnh, đều bị hắn đỡ được.

Hơn nữa còn rèn luyện khí lực trong đó, thậm chí còn tinh tiến hơn!

Trên bệ đá.

Sau khi lôi vân tiêu tán.

Đám người Lâm Sở Thiên cũng đã lấy lại tinh thần.

Được cứu rồi sao?

Nhưng ngay sau đó sắc mặt bọn họ tối sầm lại.

Lôi kiếp kết thúc, bổn mạng nguyên đan của bọn hắn còn chưa rèn luyện xong hoàn toàn!

Bọn họ vội vàng tế ra bản mệnh nguyên đan của mình.

Lúc trước Cố Dương ngăn bọn họ lại, Nguyên Đan của bọn họ căn bản không thể tiếp nhận được lôi kiếp rèn luyện mãnh liệt.

Chẳng qua là thu hoạch được một ít lôi đình thật nhỏ để rèn luyện.

Lúc này trên bản mệnh nguyên đan của hai người bọn họ rõ ràng là hiện ra ba đạo vết rách!

Lập tức, nét mặt bọn họ trở nên cực kỳ khó coi.

Với tư chất của ba người bọn họ, đột phá Đan Hư cảnh dẫn tới sự tẩy luyện của lôi kiếp, tuyệt đối là có hy vọng ngưng tụ ra nguyên đan nhất phẩm.

Kết quả...

Vậy mà chỉ ngưng tụ ra tam phẩm nguyên đan!

Tuy bọn họ có thể cảm nhận được sức mạnh kinh khủng bên trong lôi kiếp kia.

Cho dù chỉ là dư uy, cũng đủ khiến bản mệnh nguyên đan của bọn họ mạnh đến mức cực kỳ cường hãn.

Tam phẩm nguyên đan, lại có thể so với rất nhiều nhị phẩm nguyên đan còn cường hãn hơn!

Nhưng không đạt tới nhất phẩm, đối với bọn họ vẫn là không cách nào tiếp nhận!

Mà sở dĩ không cách nào đạt tới nhất phẩm Nguyên Đan hoàn toàn là bởi vì hắn!

Cố Dương!

Ánh mắt ba người Lâm Sở Thiên lập tức rơi vào trên người Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương đứng ở không trung, nhìn xuống ba người bọn họ.

Khí tức phát ra mơ hồ đã ngăn chặn được ba người vừa mới đột phá đến Đan Hư cảnh bọn họ!

"Các ngươi đều đã đột phá đến Đan Hư cảnh, không bằng tiếp tục chiến?"

Thể phách Cố Dương tăng lên, chính là có chút ngứa tay.

Hơn nữa khí lực của hắn có thể tăng lên, cũng đa phần là vì đám Lâm Sở Thiên.

Hắn đương nhiên phải nói lời cảm tạ "cảm ơn" bọn họ một phen!

Nghe được lời của Cố Dương.

Ánh mắt ba người Lâm Sở Thiên cũng tràn đầy tức giận.

Tên Cố Dương này thật quá đáng giận!

Đây không phải rõ ràng là coi thường bọn họ sao?

Bọn họ cũng nhìn ra được, thể phách Cố Dương biến hoá càng thêm cường hãn, là dự định lấy bọn hắn ra luyện tập.

Nhưng ba người bọn họ đều đã đột phá đến Đan Hư cảnh.

Cho dù thân thể Cố Dương mạnh lên, cũng chưa chắc có thể đánh bại bọn hắn!

Huống chi, còn là đám người liên thủ!

Ba đấu một, ba Đan Hư cảnh tầng một đối chiến với một Nguyên Hải cảnh tầng mười ba.

Bọn họ không tin còn không thắng được!

"Ngươi đây là tự mình chuốc lấy cực khổ!"

Lâm Sở Thiên cắn răng, phẫn hận quát.

Chợt không chút do dự, trực tiếp tế Bản Mệnh Nguyên Đan ra.

Chân nguyên kinh khủng dâng lên.

Chứng kiến một màn này.

Xung quanh vô số thiên kiêu bị chấn động.

Giỏi nhỉ… Còn tới!

Giờ phút này, sắc mặt đám thiên kiêu có chút quái dị.

Một mặt, bọn họ đã không còn nghi ngờ gì về thực lực và thiên tư của Cố Dương.

Nhưng về phương diện khác Cố Dương lại chuẩn bị lấy một chọi ba.

Nhưng lúc này, lại hoàn toàn khác so với lúc trước!

Lâm Sở Thiên, Bát hoàng tử và Cửu Công chúa đều đã đột phá đến Đan Hư cảnh!

Mặc dù chỉ là Đan Hư cảnh tầng một.

Nhưng chênh lệch thực lực giữa hai bên là vô cùng khổng lồ.

Huống chi vẫn là lấy một địch ba.

Cho nên mặc dù bọn họ đã tán thành thực cùng thiên phú của Cố Dương, vẫn cảm thấy rất hồi hộp!

Cố Dương dù sao cũng không thể lấy một địch ba thắng ba tên Đan Hư cảnh chứ?

Ba gã Đan Hư cảnh này đều là thiên kiêu trong thiên kiêu, không phải là loại Đan Hư cảnh yếu gà!

Trong lúc vô số người đang cảm khái.

Bát hoàng tử và Cửu công chúa bên cạnh Lâm Sở Thiên cũng vội vàng tế ra bản mệnh nguyên đan của mình.

Chốc lát sau, chân nguyên thình lình bộc phát ra.

Chính là ngưng tụ thành một đạo uy áp vô hình, trấn áp về phía Cố Dương!

Mà Cố Dương tự nhiên là thần sắc lạnh nhạt, đối với loại uy áp này, thậm chí cũng không thèm ra tay!

Bởi vì nó căn bản không uy hiếp được hắn!

Xuy xuy xuy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Ba người giống như lúc trước, tự mình lấy át chủ bài ra!

Lâm Sở Thiên phẫn nộ quát một tiếng, huyết mạch bộc phát, một thành áo nghĩa đỉnh phong bùng nổ, võ kỹ cấp Vương. Phong Vương Hạn Sát cũng trực tiếp thi triển ra!

Phong quyển kinh khủng trong nháy mắt lan tràn ra toàn trường!

Thần sắc Bát hoàng tử cùng Cửu công chúa cũng nghiêm lại.

Huyết mạch cũng không chút chần chờ bạo phát ra.

Một phần áo nghĩa Xích Viêm đỉnh phong thình lình được triển khai.

Hai người một trước một sau, đem võ kỹ cấp Vương, Xích Viêm Thiên Hạn thi triển ra.

Xích viêm ngập trời lại bùng phát.

Đem gió cuốn của Lâm Sở Thiên nhuộm thành màu đỏ đậm!

Lúc này khí thế đã chênh lệch không chỉ mười lần!

Dù sao trước đó bọn họ cũng là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Mà bây giờ... Bọn hắn đã đột phá đến Đan Hư cảnh!

Chân nguyên càng cường hãn gấp mấy lần!

Thi triển ra, uy thế cuồn cuộn.

So với lúc trước cường hãn hơn mấy chục lần!

Chứng kiến một màn này.

Sắc mặt của tất cả mọi người xung quanh đều đông lại.

Uy thế kinh khủng này...

Cố Dương làm sao có thể chống đỡ được?

Trên bầu trời.

Cố Dương nhìn gió cuốn đỏ thẫm thanh thế thật lớn phía dưới, cũng không khỏi khẽ gật đầu.

Không thể không nói, ba người này liên thủ cũng rất phù hợp.

Cũng phối hợp khá ăn ý.

Một chiêu này cho dù đối mặt cường giả Sinh Tử cảnh cũng tuyệt đối có thể làm đối phương khiếp sợ!

Chẳng qua sao...

Đối với mình mà nói, chẳng qua cũng chỉ như thế.

Cố Dương lắc đầu.

"Không sai biệt lắm nên kết thúc rồi."

Cố Dương thấp giọng lẩm bẩm.

Chợt chậm rãi nâng nắm tay lên.

Trong ánh mắt lại hiện ra vẻ lăng lệ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hai trăm long lực bất ngờ bộc phát ra.

Long Tượng Thôn Thiên Quyết, thôi động!

Phục Ma Long Tượng quyền... bạo phát!

Mà cuối cùng cũng là một áo nghĩa quan trọng nhất...

Cũng bất ngờ thể hiện ra.

Khoảnh khắc Cố Dương thể hiện ra áo nghĩa.

Tất cả mọi người đều khiếp sợ đứng dậy.

"Điều này sao có thể!?"

Oanh Oanh Oanh!!!

Vốn mọi người cảm thấy Cố Dương có thể lĩnh ngộ quyền chi áo nghĩa tiểu thành, đã xem như ngộ tính cực kỳ biến thái!

Một quyền này của Cố Dương, bọn họ cũng cảm thấy sẽ không xảy ra bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn.

Thế nhưng chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra!

Không phải bốn thành quyền chi áo nghĩa!

Cũng không phải năm phần mười áo nghĩa của quyền!

Mà là...

Sáu thành!

Bảy thành chính là đại thành.

Nói cách khác...

Cố Dương, thế mà lại lĩnh ngộ được áo nghĩa của quyền tiểu thành đỉnh phong!

Mà ngay lúc tất cả mọi người rung động không thôi.

Một quyền này của Cố Dương hung hãn đánh xuống.

Pặc!

Gió cuốn Xích Viêm kết hợp với chân nguyên khủng bố của tam đại thiên kiêu, ngay cả trong chốc lát cũng không thể ngăn cản, triệt để vỡ nát dưới một quyền của Cố Dương!

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình kinh khủng gần như đánh bay cả bệ đá.

Cấm chế xung quanh càng lung lay sắp đổ, tràn ngập nguy cơ!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Quyền kình bộc phát.

Ba người Lâm Sở Thiên lộ vẻ kinh hãi, không hề có thủ đoạn phản chế, mặc dù toàn lực thúc giục bản mệnh nguyên đan, vẫn như cũ không thể ngăn cản được.

Phịch một tiếng!

Trong miệng ba người liền phun ra một ngụm tinh huyết.

Lại bị đánh bay ra ngoài!

Rặc rặc rặc!

Mơ hồ có thể nghe được âm thanh vỡ vụn của thứ gì đó.

Đó dường như là át chủ bài bảo mệnh của ba người.

Sau một quyền cường hãn đến mức tận cùng này của Cố Dương đã xuất hiện vết rách!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được hít sâu một hơi.

CMN Cố Dương, thật sự chỉ có mười bảy tuổi sao?

Hắn thật sự là một tên sinh ra ở tiểu quốc biên thuỳ vô danh sao?

Gã thật sự... là người sao!?

Gần như lúc này trong đầu tất cả các thiên kiêu đều hiện ra những nghi hoặc này.

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ chấn động.

Vô cùng sợ hãi!

Hoảng sợ!

Vô cùng kinh ngạc!

Không rõ!

Cố gắng biểu lộ ra vẻ mặt của mình.

Nhưng không hẹn mà đều dùng ánh mắt như nhìn quái vật nhìn chằm chằm Cố Dương!

Sáu phần mười áo nghĩa của quyền...

Cố Dương này là từ trong bụng mẹ đã bắt đầu lĩnh ngộ ý cảnh rồi sao?

Bằng không thì hắn mới mười bảy tuổi, đến cùng làm thế nào mà lĩnh ngộ được áo nghĩa thâm ảo như thế!

Bên kia.

Tất cả trưởng lão Vũ Hóa cảnh đều bị rung động không thôi.

Một vài trưởng lão lớn tuổi trong đó thần sắc càng thêm phức tạp.

"Tiểu tử này... Thật sự rất kinh khủng!"

"Mười bảy tuổi... Hắn mới mười bảy tuổi!"

"Thế giới to lớn, thật sự là không thiếu cái lạ!"

"Trần trưởng lão, ngươi nói thật lòng đi, có phải ngươi đã sớm biết rồi không?!"

Một đám trưởng lão sau một phen cảm thán, nhao nhao dời ánh mắt nhìn về phía Trần trưởng lão mặc áo xanh.

Thời điểm trước đó bọn họ nhất trí không xem trọng Cố Dương, chỉ có Trần trưởng lão xem trọng Cố Dương, mặc dù Trần trưởng lão nói là trực giác, nhưng khẳng định là có hiểu biết!

"Không nhân nghĩa nha lão Trần! Tin tức quan trọng như vậy ngươi cư nhiên không nói với chúng ta?"

"Đúng đó, làm hại chúng ta còn nói ra những lời như thế, quả là mất mặt!"

Nghe được mấy vị trưởng lão than thở.

Trần trưởng lão cũng bất đắc dĩ buông tay nói: "Ta có thể nói...

Đây thực sự chỉ là trực giác của ta sao?"

Hiển nhiên mấy trưởng lão còn lại không tin lời giải thích này của Trần trưởng lão.

Tuy nhiên bọn hắn cũng không đắn đo suy nghĩ quá nhiều.

"Mặc kệ như thế nào, Cố Dương lấy ngộ tính yêu nghiệt đến mức tận cùng như thế, dù là Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên kia, cũng kém xa!"

"Xem ra lần này, bầu trời Đại Viêm Hoàng Triều chúng ta... phải thay đổi rồi!"

"Ha ha, màn này đã lâu không thấy, quả là có chút chờ mong."

"Hơn nữa, Cố Dương hôm nay mới mười bảy tuổi, không gian phát triển tương lai rộng lớn vô ngần nha!"

Tất cả trưởng lão vừa phát ra cảm khái, cũng là vừa nhìn chằm chằm Cố Dương.

Dưới bệ đá.

Sở Thần Tiêu lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn hoàn toàn không ngờ Cố Dương thế mà lại lĩnh ngộ sáu thành quyền ý.

CMN cũng quá nhanh đi?!

Trận chiến lúc trước giữa Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành, Cố Dương cũng chỉ sử dụng được một thành áo nghĩa của quyền mà thôi.

Cho dù ở Cực Hoang Vực đối chiến với vị lão quái Sinh Tử cảnh kia, hắn cũng chỉ lĩnh ngộ được ba thành áo nghĩa đỉnh phong.

Hôm nay mới qua bao lâu.

Cố Dương cũng đã lĩnh ngộ sáu thành áo nghĩa của quyền!?

Ngực gã không ngừng phập phồng, hiển nhiên cũng là bị rung động rồi.

Mà giờ phút này, thiên kiêu trên Huyền Điểu Bảng kỳ trước của Huyền Điểu Vương Triều bên cạnh hắn cũng nhịn không được mở miệng nói: "Thần Tiêu, quái vật này... thật sự đến từ vương triều chúng ta sao? Sao khoảng cách giữa ngươi và hắn lại lớn như vậy?"

Nghe đến đây, khóe miệng Sở Thần Tiêu không khỏi run rẩy.

"Hắn là quái vật, ngươi lại so với hắn?"

"Nói đúng ra, hắn đến từ một tiểu quốc xa xôi, cũng không phải sinh ra ở trong quốc đô vương triều Huyền Điểu!"

Sở Thần Tiêu bổ sung.

"Hơn nữa... Thủ đoạn mạnh nhất của Cố Dương, cũng không phải là quyền pháp, mà là kiếm pháp!"

Sở Thần Tiêu thốt ra lời này.

Lập tức hấp dẫn ánh mắt thiên kiêu của các vương triều khác, thậm chí là Hoàng triều Đại Viêm.

Hiển nhiên, bọn họ cũng rất tò mò.

Rốt cuộc Cố Dương này là thần thánh phương nào!

Thấy nhiều người nhìn mình như vậy.

Vẻ mặt Sở Thần Tiêu cũng kích động, kể lại trận chiến kinh thế khi xưa của Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành!

Lúc trước Cố Dương cũng một mực sử dụng quyền pháp, mãi đến khi bức Diệp Khuynh Thành thi triển ra tuyệt chiêu, mới rút kiếm ra.

Sau đó lại bộc phát ra kiếm pháp kinh khủng cường hãn vượt xa quyền pháp, cùng với nội tình kiếm đạo kinh thế hãi tục kia.

Tất cả mọi người chung quanh đều lộ vẻ kinh hãi, thậm chí ánh mắt nhìn về phía Cố Dương đều có chút quái dị.

Ngay từ đầu luôn sử dụng quyền pháp, chỉ khi gặp phải cường giả chân chính mới có thể sử dụng kiếm pháp, nhưng hiện giờ Cố Dương cũng chưa từng rút kiếm chứ?

Kia chẳng phải là nói ba người Lâm Sở Thiên, thậm chí ngay cả tư cách để cho Cố Dương rút kiếm cũng không có sao?

Hízz....

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều không nhịn được mà hít vào một hơi khí lạnh.

Phải biết rằng ba người Lâm Sở Thiên ở ngoại môn đã là thiên kiêu đứng đầu, cũng là Nguyên Hải thiên kiêu hàng đầu trong Hoàng Triều Đại Viêm.

Kết quả...

Trước mặt Cố Dương, ngay cả tư cách để cho Cố Dương rút kiếm cũng không có!

Rốt cuộc Cố Dương đã cường hãn đến mức nào!?

Hơn nữa từ trong miệng Sở Thần Tiêu bọn họ cũng có thể biết được.

Cố Dương đã nghiên cứu kiếm đạo toản đến mức tận cùng, quyền pháp không thể sánh bằng, nếu thật sự rút kiếm chẳng phải

là có thể trực tiếp uy hiếp được những yêu nghiệt trong nội viện hay sao?

Giờ phút này.

Không có bất luận kẻ nào dám xem nhẹ Cố Dương.

Bọn họ đều nhìn Cố Dương bằng ánh mắt như nhìn quái vật.

Giống như thiên kiêu của Huyền Điểu vương triều trước đây không lâu.

Cố Dương tất nhiên là không để ý đến những thứ này, hắn chậm rãi đáp xuống bệ đá.

Ánh mắt nhìn xa phía trước, nơi đó ba người Lâm Sở Thiên rõ ràng là vô cùng chật vật từ dưới đài bò lên.

"Còn muốn tiếp tục không?"

Trong mắt Cố Dương mang theo vẻ mỉm cười.

Ba người Lâm Sở Thiên giờ phút này chậm rãi ngẩng đầu, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Thua rồi!

Bọn hắn đã hoàn toàn thất bại!

Hoàn toàn không phải đối thủ!

Cố Dương này lại là đã lĩnh ngộ sáu thành quyền chi áo nghĩa, cái này mẹ nó...

Thật là một yêu nghiệt!

Tâm tình Lạc Thành Khôn cùng Lạc Vũ Phỉ cũng có chút phức tạp.

Vốn là bọn hắn chỉ muốn giáo huấn Cố Dương, kéo xuống nhuệ khí của tân sinh này.

Thuận tiện chia ba vạn học phần ra.

Kết quả giáo huấn không thành ngược lại bị giáo huấn ngược lại.

Bọn họ cũng không ngờ rằng... Ngộ tính của Cố Dương lại yêu nghiệt đến mức này, thậm chí còn khoa trương hơn cả đại ca của bọn hắn... Còn khoa trương hơn thái tử Lạc Viêm Thiên!

Giờ phút này nghe thấy lời này của Cố Dương.

Ba người bọn họ nhất thời toàn thân run lên.

Còn muốn tiếp tục?

Bọn họ không hẹn mà cùng nhìn thoáng qua ngọc bài bảo mệnh của mình.

Mặt trên đã xuất hiện một vết nứt!

Thứ này có số lần hạn chế.

Nếu lại thêm mấy lần nữa sợ là sẽ bị Cố Dương uy hiếp đến tính mạng!

Nghĩ đến điều này, bọn họ không chút do dự, mặt mày vô cùng đau như cắt chuyển một vạn học phần cho Cố Dương.

Thấy vậy, trên mặt Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Thu hoạch chuyến này không tệ.

Trực tiếp thu về bốn vạn học phần.

Cố Dương chậm rãi từ trên bệ đá đi xuống.

Liếc mắt nhìn đám thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều ở chung quanh.

Lập tức, những thiên kiêu kia vội vàng cúi đầu, căn bản không dám đối mặt với Cố Dương.

"Đi thôi."

Cố Dương đối với Vân Thiên Man có chút há hốc mồm vẫy vẫy tay, quay người rời khỏi võ trường.

Vân Thiên Man sửng sốt một hồi lâu, trên mặt mới lộ ra kinh hỉ, vội vàng đi theo.

"Đại ca chờ ta với!"

Nhìn Cố Dương cùng Vân Thiên Man rời đi.

Ba người Lâm Sở Thiên đều nắm chặt nắm đấm.

"Tên nhóc này... đủ biến thái rồi!"

"Aizz, rõ ràng là dự định cưỡng ép đột phá đến áp chế hắn, kết quả... Không chỉ có Lôi Kiếp làm áo cưới cho hắn, sau khi đột phá đến Đan Hư cảnh lại còn không phải đối thủ của hắn."

"Được rồi, Cố Dương này tuyệt đối là yêu nghiệt kinh khủng giống như đại ca, sau này không nên trêu chọc hắn."

"Ừm, lúc này xem như chúng ta không may."

Ba người sau một phen nghị luận, trên mặt cũng là lộ ra biểu cảm bất đắc dĩ.

Một phương diện khác là bởi vì cảnh giới đột phá đến Đan Hư cảnh, ba người bọn họ cũng sẽ cáo biệt ngoại viện, trực tiếp tiến

vào nội viện.

Nhưng một khi tiến vào nội viện thì sẽ tranh tài với một đám biến thái đỉnh cao.

Nghĩ tới điều này, trên mặt bọn họ càng thêm khó chịu.

Về sau muốn thu hoạch học phần giống như ngoại viện vậy... Vậy thì trên cơ bản rất không có khả năng làm được.

Thậm chí bọn họ còn có thể được xem là đối tượng thu gặt!

"Đi thôi!"

Thở dài một hơi, bọn hắn lắc đầu, chợt cũng xoay người rời đi.

Sau khi trận chiến kích thích này hạ màn kết thúc.

Thanh danh của Cố Dương cũng triệt để truyền khắp toàn bộ ngoại môn.

Mà danh hiệu của hắn, tất nhiên đã biến thành đệ nhất thiên kiêu ngoại viện!

Dù sao ba người Lâm Sở Thiên đã tiến vào nội viện.

Đương nhiên, coi như bọn họ không tiến vào nội viện.

Danh xưng này... cũng không thể nghi ngờ, chính là của Cố Dương!

Trừ đó ra, tin tức một trận chiến này, cũng truyền vào trong nội viện.

Mặc dù đối với một vài thiên kiêu đỉnh tiêm ở nội viện mà nói, ngoại viện căn bản không đáng nhắc tới, nhưng cũng có không ít thiên kiêu phi thường hứng thú với việc này.

Mà tin tức này cũng tự nhiên truyền đến bên tai Diệp Khuynh Thành.

"Không hổ là phu quân."

Trên gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành hiện ra một nụ cười tuyệt mỹ, trong ánh mắt cũng lộ ra sự quyến luyến.

"Không biết khi nào phu quân mới có thể đến nội viện?"

Tuy thời gian tách ra với Cố Dương còn không dài, nhưng một ngày với nàng lại giống như một năm vậy.

"Xem ra ngươi và phu quân của ngươi thật sự rất ân ái nha."

Bên cạnh Diệp Khuynh Thành còn có một nữ tử tuyệt mỹ mặc váy trắng.

Nàng ta khuôn mặt mỉm cười nói.

Đang lúc suy nghĩ cảm khái, đột nhiên, một giọng nói chói tai đột nhiên vang lên từ ngoài cửa.

"Khuynh Thành, ta tới tìm ngươi!"

Nghe được giọng nói quen thuộc này, gương mặt nữ tử váy trắng hơi đổi, trên mặt Diệp Khuynh Thành lập tức hiện ra sương lạnh.

Lại tới nữa rồi!

Nhạc Tinh Thần.

Tuyệt thế thiên kiêu thứ năm của Thanh Huyền bảng nội viện.

Thực lực cực kỳ cường hãn, còn là truyền nhân của gia tộc Nhạc gia ẩn thế của hoàng triều Đại Viêm.

Ban đầu khi mình tiến vào nội môn, Nhạc Tinh Thần chính là không ngừng lấy lòng mình, triển khai điên cuồng theo đuổi!

Nhưng đối với Diệp Khuynh Thành mà nói, điều này chỉ khiến nàng cảm thấy chán ghét!

Một mực tránh né, ngược lại sẽ khiến cho gia hỏa này được một tấc lại muốn tiến một thước.

Suy nghĩ một chút xong, nàng dự định làm ra kết thúc!

Liền đứng dậy đi ra cửa.

"Làm nữ nhân của ta được không, Khuynh Thành, thiên tư của ta như thế nào, ngươi so sánh trên Thanh Huyền bảng cũng nhìn ra được chứ?"

"Theo ta, có lẽ ta có thể khiến gia tộc ngươi phục hưng, tái hiện phong thái ngày xưa!"

Thấy Diệp Khuynh Thành đi ra, ánh mắt Nhạc Tinh Thần đứng ngoài cửa lập tức sáng lên, trên mặt hiện ra vẻ tự tin, giọng điệu cực kỳ ngạo nghễ nói.

"Ta không có bất kỳ hứng thú nào với ngươi, xin ngươi đừng đến quấy rầy ta nữa."

"Mặt khác, ta đã có phu quân."

Mặt của Diệp Khuynh Thành như sương lạnh, nói như chém đinh chặt sắt.

Nói như vậy, cũng đã nói đến mức độ này, đối phương hẳn là đã biết khó mà lui rồi.

Nhưng Nhạc Tinh Thần không tiến mà lùi, trên mặt lộ ra nụ cười gian.

"Ồ? Không phải là non nớt sao? Vậy càng hợp với khẩu vị của ta."

"Con người ta, vui nhất là cua đàn bà có chồng."

Nhạc Tinh Thần cười ha ha nói.

"Diệp Khuynh Thành, tới làm nữ nhân của ta đi! Phu quân của ngươi mạnh tới mức nào chứ? Sao trong nội viện này không thấy hắn? Một tên phế vật... Sao so sánh được với ta?"

"Quên hắn, đến chỗ ta nào!"

Nhạc Tinh Thần cực kỳ tự tin ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Nhạc Tinh Thần, nếu ngươi còn dám nói bừa, thì đừng trách ta không khách khí!"

Nghe thấy Nhạc Tinh Thần cả gan vũ nhục Cố Dương, ánh mắt Diệp Khuynh Thành lập tức bộc phát ra hàn quang nồng đậm.

Nàng trực tiếp rút linh kiếm trong tay ra.

Mũi kiếm chỉ thẳng vào Nhạc Tinh Thần.

"Ngươi mà xứng so với phu quân của ta? Ngươi ngay cả tư cách xách giày cho hắn cũng không có!"

Diệp Khuynh Thành nhìn Nhạc Tinh Thần bằng ánh mắt khinh thường.

Nhìn đến đây, sắc mặt Nhạc Tinh Thần cũng trở nên hung ác nham hiểm.

"Thật sao?"

"Nàng đã yêu thương phu quân nàng như thế, vậy ta liền hung hăng dẫm hắn dưới chân, để nàng xem... hắn phế vật thế nào!"

"Ta đã điều tra qua, Cố Dương, đúng không? Bây giờ đang ở ngoại viện."

"Chờ đi!"

Khóe miệng Nhạc Tinh Thần hiện ra sát ý lạnh lẽo.

Rồi không chút do dự quay người rời đi.

Nhìn thấy vậy.

Nữ tử váy trắng một mực đợi ở cửa cũng không khỏi mặt mang lo lắng đi lên phía trước.

"Khuynh Thành, sẽ không xảy ra chuyện chứ?"

Nghe nữ tử mặc váy trắng hỏi, Diệp Khuynh Thành lại có vẻ lạnh nhạt.

"Yên tâm đi, Huyền Nguyệt, nếu hắn không đi còn đỡ, thật sự dám đi tìm phu quân thì hắn sẽ hối hận!"

Ánh mắt Diệp Khuynh Thành hiện lên một tia sùng bái.

Thiên tư và ngộ tính của Cố Dương, làm sao Nhạc Tinh Thần hắn có thể so sánh!

Nhưng nữ tử váy trắng Huyền Nguyệt hiển nhiên là không biết gì về Cố Dương.

Trong đôi mắt còn tràn đầy lo lắng.

"Nhạc Tinh Thần này mặc dù tuổi khá lớn, thiên tư cũng không phải cao nhất, nhưng tu vi đã đạt tới Đan Hư cảnh tầng mười hai, nếu hắn thật sự động thủ... Phu quân Cố Dương của ngươi chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, sao có thể là đối thủ của hắn?"

"Chẳng qua cũng may thiên kiêu nội viện không thể tùy ý đi

ngoại viện, nếu không phu quân ngươi sẽ nguy hiểm."

"Ngươi nha, quá tự tin đối với phu quân ngươi rồi."

Đối với sự lo lắng của Huyền Nguyệt, Diệp Khuynh Thành cũng chỉ mỉm cười.

"Chờ ngày nào đó ngươi tận mắt nhìn thấy, có thể hiểu được ta vì sao tự tin như vậy."

Nghe thế trong đôi mắt đẹp của Huyền Nguyệt cũng hiện ra từng trận kinh ngạc.

Cố Dương này.

Rốt cuộc là ai, lại có thể khiến thiên chi kiêu nữ Diệp Khuynh Thành này mê muội như thế?

Trong lòng nàng cũng không khỏi tràn đầy tò mò.

Sau khi trở thành đệ nhất ngoại viện.

Cố Dương liền bắt đầu cân nhắc chuyện tiến vào nội viện.

Dù sao thì học phần trên người hắn đã đủ.

Mà trong ngoại viện lại không có tài nguyên mà hắn muốn đổi.

Cho nên...

Hắn ta nhất định phải nhanh chóng tiến vào nội viện.

Mặt khác, hắn cũng có chút nhớ Diệp Khuynh Thành, dù sao cũng đã tách ra một đoạn thời gian rồi.

Mà lúc này Vân Thiên Man cũng đi tới.

"Đại ca, đi khảo sát không?"

Vân Thiên Man với một bộ dáng nóng lòng muốn thử.

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi lộ vẻ nghi hoặc hỏi: "Khảo sát gì vậy?"

"Khảo sát ngoại viện nha, vừa mới bắt đầu."

"Nói là tất cả đệ tử ngoại viện các khoá đều sẽ tham dự thí luyện, lưu lại kỷ lục của mình."

"Nội dung kiểm tra còn rất nhiều, khảo nghiệm có cường độ thể chất, khảo thí cường độ Chân Nguyên, còn có kiểm tra linh hồn lực, vân vân..."

"Hoàn thành kiểm tra thì có thể thu được phần thưởng học phần, nếu như có thể đánh vỡ kỷ lục, thu được phần thưởng học phần càng cực kỳ phong phú!"

"Đương nhiên, quá trình kiểm tra cũng sẽ có trưởng lão nội viện quan sát ghi chép, sức nặng, độ uy tín cực cao!"

Càng nói biểu cảm của Vân Thiên Man càng kích động.

"Lần này ta tới đây là chạy con đường kiểm tra độ mạnh của khí lực, nếu như có thể phá vỡ kỷ lục, nói không chừng có thể kiếm được học phần mua Long Huyết Đan!"

Nghe đến đây.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Khảo sát kỷ lục, phần thưởng học phần?

"Đi xem một chút."

Dù sao nếu hắn muốn đi nội viện, cũng cần phải đi tìm trưởng lão nội viện.

Thuận tiện xem cái gọi là ngoại viện khảo thí này.

Có thể kiếm thêm một chút học phần hay không.

Chợt Cố Dương cùng Vân Thiên Man rời khỏi ký túc xá.

Đi về phía võ trường.

Khảo thí ngoại viện cũng thiết lập tại võ trường, chẳng qua không phải ở bên ngoài, mà là ở trong sảnh võ trường.

Cố Dương cùng Vân Thiên Man đến.

Nơi này đã có không ít thiên kiêu rồi.

Có người đang tiến hành kiểm tra thể phách, phương hướng kiểm tra chính là cường độ sức mạnh và khí lực.

Có người đang tiến hành cường độ Chân Nguyên, phương hướng khảo nghiệm đương nhiên chính là trình độ cường hãn của Chân Nguyên.

Mà kiểm tra linh hồn lực, dường như có liên quan đến luyện đan luyện khí.

Phóng mắt nhìn lại, ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ.

Khá lắm, những hạng mục này đều là hạng mục thế mạnh của hắn!

"Đại ca, ta đi tham gia kiểm tra khí lực trước!"

Vân Thiên Man cũng gấp gáp đi vào sân bãi kiểm tra thể phách.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không nói thêm gì.

Ánh mắt hắn đặt trên sân bãi chuyên môn khảo nghiệm cường độ chân nguyên.

Sau đó chậm rãi tiến lên.

"Muốn kiểm tra cường độ Chân Nguyên?"

Trưởng lão ngồi ở bên cạnh nhìn thấy Cố Dương đi tới, ánh mắt không khỏi sáng lên hỏi.

"Vâng, làm phiền trưởng lão."

Cố Dương gật gật đầu, nho nhã lễ độ chắp tay nói.

Nghe đến đó, vị trưởng lão kia cũng lập tức nói.

"Cầm lấy miếng Chân Nguyên ngọc thạch này, quán thâu chân nguyên của ngươi vào trong đó, trên ngọc thạch sinh ra vết nứt càng nhiều, đại biểu cường độ chân nguyên của ngươi càng mạnh!"

"Vậy nếu là chân nguyên quá mạnh mẽ, chấn nát ngọc thạch này thì làm sao?"

Cố Dương cầm lấy chân nguyên ngọc thạch trên bàn, không khỏi cảm giác hỏi.

"Ha ha, yên tâm, Chân Nguyên ngọc thạch này có thể chống đỡ được trùng kích Chân Nguyên của Đan Hư cảnh thập trọng đỉnh phong bình thường, còn chân nguyên Nguyên cảnh Nguyên Hải cảnh thì không thể nào chấn vỡ được."

"Như vậy à..."

Nghe vậy, Cố Dương cũng không có nhiều lời, liếc bảng danh sách treo ở một bên trên không trung.

【 Kỷ lục khảo sát cường độ Chân Nguyên 】

【 Vị thứ nhất: Lạc Viêm Thiên, thành tích: 309 vết rách 】

[Vị thứ hai: Lâm Vũ, thành tích: 300 vết rách]

【 Vị thứ ba. 】

Nhìn thấy Cố Dương chuẩn bị kiểm tra cường độ chân nguyên, lập tức xung quanh cũng có không ít thiên kiêu nhao nhao tò mò và mong đợi.

"Cố Dương tới kiểm tra rồi."

"Không biết hắn có thể phá vỡ kỷ lục hay không?"

"Kỷ lục bị phá vỡ có thể đạt được phần thưởng học phần cực kỳ phong phú đấy!"

"Phỏng chừng rất khó khăn, ghi chép này là Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên đã lập ra từ lúc Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, làm sao có thể dễ dàng đánh vỡ như vậy."

"Ba trăm lẻ chín vết nứt đấy! Không biết thành tích của Cố Dương sẽ là bao nhiêu?"

Vô số người kiễng chân chờ mong.

Dù sao hôm nay danh tiếng yêu nghiệt của Cố Dương vang vọng toàn bộ ngoại viện, trên cơ bản tất cả thiên kiêu đều biết được sự yêu nghiệt của Cố Dương.

Cho nên cũng vô cùng chờ mong.

Mà Cố Dương lại không để ý đến những thứ này, thu hồi ánh mắt.

Ngay lập tức, hắn không hề cố kỵ đưa chân nguyên của mình vào trong đó.

Chân nguyên của Cố Dương mạnh mẽ cỡ nào, chân nguyên tràn vào trong Chân Nguyên ngọc thạch, trong nháy mắt ngưng tụ thành một đạo Kiếm Cương sắc bén.

Trong nháy mắt.

Chân Nguyên ngọc thạch liên tục phát ra tiếng kêu răng rắc liên tục.

Pặc pặc pặc!

Từng vết nứt giống như mạng nhện nhanh chóng lan tràn.

Trên ngọc bài cũng hiện ra một hàng con số.

290!

Mà con số này, còn đang điên cuồng biến hóa!

Nhìn thấy vậy.

Vị trưởng lão nội viện bên cạnh kia lập tức mở to hai mắt nhìn.

Nhưng còn không đợi hắn mở miệng nói chuyện.

Phịch một tiếng.

Khối Chân Nguyên ngọc thạch kia rõ ràng là trực tiếp nổ tung!

Rẹt!

Bột ngọc thạch nhất thời văng khắp nơi.

Chứng kiến một màn này.

Nội viện trưởng lão lập tức ngây người, mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Tất cả thiên kiêu vây xem chung quanh, nhìn mà choáng váng.

CMN đây là...

Xảy ra chuyện gì thế?

Khối chân nguyên ngọc thạch vô cùng cứng cỏi kia, nát rồi?

Sao có thể như vậy!?

Chân Nguyên ngọc thạch này, có thể kháng cự được chân nguyên trùng kích của Đan Hư cảnh thập trọng bình thường!

Làm sao có thể vỡ vụn được?

Chẳng lẽ là nói...

Cường độ chân nguyên hiện giờ của Cố Dương, đã gần đạt tới Sinh Tử cảnh bình thường! ?

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người đều lộ vẻ hoảng sợ nhìn về phía Cố Dương.

Ngay khi mọi người đang rung động nhìn về phía Cố Dương.

Đột nhiên, một tiếng chuông cực lớn vang dội.

Gần võ trường rộng lớn như vậy có khoảng mười tòa tháp đen, trên mỗi tòa tháp đều có một chiếc chuông cổ đứng sừng sững.

Nếu có thiên kiêu có thể phá vỡ kỷ lục, vậy cổ chung bên trên tháp đen sẽ được gõ vang.

Vốn là còn có người cảm thấy chất lượng ngọc thạch lần này có vấn đề, nhưng hiện tại chuông cổ vang lên.

Nói cách khác, Cố Dương... dĩ nhiên là phá vỡ kỷ lục kiểm tra cường độ chân nguyên!

Lướt qua Lạc Viêm Thiên, trở thành người đứng đầu khảo nghiệm cường độ chân nguyên bây giờ!

Nghĩ đến đây, tất cả mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía bảng xếp hạng ở một bên.

Quả nhiên, cái tên Lạc Viêm Thiên đã bị dồn xuống.

Mà vị trí thứ nhất, thình lình viết:

【 Vị thứ nhất: Cố Dương, thành tích: 399 vết rách 】

"399 đạo vết rách..."

"Thế nhưng không phải Chân Nguyên ngọc thạch đã nổ tung sao? Sao lại là ba mươi chín vết rách chứ?"

"E rằng... Cực hạn chân Nguyên ngọc thạch có thể chịu đựng, đó chính là 399 vết rách! Mà cường độ chân nguyên của Cố Dương hiển nhiên đã đạt đến giới hạn, cho nên mới có thể phá hủy Chân Nguyên ngọc thạch, thành tích đương nhiên cũng chính là cực hạn 399 vết rách!"

"A... Từ khi Thanh Huyền thánh viện thành lập tới nay, hình như đây là lần đầu tiên có người có thể đánh nát chân nguyên ngọc thạch chứ? Cường độ chân nguyên của Cố Dương kinh khủng đến nhường nào!"

"?"

Thời khắc này, tất cả mọi người đều không nhịn được hít vào một hơi khí lạnh, tâm thần chấn động không gì sánh được.

Trưởng lão bên cạnh cũng sững sờ tại chỗ.

Vốn là hắn nghĩ Cố Dương hỏi một câu nếu như chấn vỡ chân nguyên ngọc thạch sẽ thế nào, đây chỉ là trò đùa.

Không ngờ hắn lại làm thật!?

Khối Chân Nguyên ngọc thạch này thật sự đã bị Cố Dương làm vỡ nát!

Hơn nữa là ngay trước mặt hắn!

"Cường độ chân nguyên của Cố Dương... Đừng nói là cùng cảnh giới, chỉ sợ cho dù là những thiên kiêu nội môn, cũng chưa chắc có thể áp chế hắn một đầu!"

Trong lòng trưởng lão này vô cùng chấn động.

Ánh mắt Cố Dương cũng tràn đầy hoảng sợ nhìn về phía Cố Dương.

"Chúc mừng ngươi Cố Dương, thành công phá vỡ kỷ lục khảo thí cường độ Chân Nguyên, phá vỡ kỷ lục cao nhất, ngươi có thể đạt được hai vạn phần thưởng học phần."

Trưởng lão nói xong, liền vung tay lên, trực tiếp chuyển hai vạn học phần cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng hơi chắp tay.

"Đa tạ trưởng lão."

Lời vừa dứt, trưởng lão còn chưa kịp nói gì, đã thấy Cố Dương đi về hướng khác.

Nơi đó... là nơi kiểm tra linh hồn lực.

Nhìn thấy vậy, trưởng lão nao nao.

Cố Dương làm vậy là định mỗi thứ đều muốn kiểm tra một phen sao?

Nhưng thiên kiêu cũng có giới hạn.

Khí lực mạnh mẽ thì cường độ chân nguyên sẽ yếu hơn một chút.

Cường độ chân nguyên mạnh, có lẽ linh hồn lực sẽ yếu đi một chút.

Đương nhiên, cũng không thiếu một ít thiên kiêu toàn diện, ví dụ như Lạc Viêm Thiên, chính là trong mười loại khảo nghiệm có thể lấy được ba loại hạng đầu!

Điều này đã tính là vô cùng biến thái rồi.

Cũng không biết... Cố Dương có thể lấy được thứ hạng đầu của mấy bảng khảo thí?

Nghĩ đến đây, trưởng lão cũng không khỏi có chút mong đợi.

Không chỉ trưởng lão, một đám thiên kiêu chung quanh sau khi kiểm tra xong cũng kiễng chân chờ đợi, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cố Dương tiến vào bắt đầu kiểm tra linh hồn lực.

Khảo thí linh hồn lực tương đối phức tạp, không còn dùng thẻ ngọc nhỏ là có thể kiểm tra nữa, mà cần tiến vào phòng kiểm tra.

Cố Dương chậm rãi bước vào phòng.

"Linh lực của Cố Dương hẳn là không mạnh nhỉ?"

"Xem ra Cố Dương có cường độ Chân Nguyên cường hãn như vậy, khí lực cũng coi như đứng đầu, nghe nói kiếm đạo của hắn càng là vô cùng cường hãn, đến lúc đó kiểm tra ý cảnh hắn tất nhiên cũng có thể đứng đầu, linh hồn lực... Hẳn là điểm yếu của hắn."

"Kỷ lục về linh hồn lực cao nhất vẫn là Lạc Viêm Thiên chứ? Dù sao Lạc Viêm Thiên cũng đã từng theo sư phụ học tập luyện

đan, yêu cầu của luyện đan đối với linh hồn lực cũng không thấp, cho nên hắn mới có thể đứng đầu, Cố Dương... hẳn là rất khó vượt qua Lạc Viêm Thiên."

Cũng giống như bảng xếp hạng ghi chép cường độ chân nguyên lúc trước.

Xếp hạng nhất cũng là Lạc Viêm Thiên.

【 Vị thứ nhất: Lạc Viêm Thiên, thành tích: Một canh giờ 】

Khảo thí linh hồn lực không giống với kiểm tra khác.

Khảo thí là tiến hành từ cường độ và phương diện khống chế linh hồn lực.

Mà phương pháp tự nhiên là vượt qua khảo nghiệm càng nhanh, như vậy thành tích liền càng tốt!

Cho dù là mạnh như Lạc Viêm Thiên, cũng phải tốn trọn vẹn một canh giờ mới hoàn thành!

Lời Cố Dương... Chỉ sợ chỉ có thể dùng thời gian dài hơn.

Thấy vậy, một đám thiên kiêu chậm rãi quay đầu.

Thời gian còn dài lắm.

Trưởng lão cũng thu hồi ánh mắt, dự định trước tiên xem những nơi khác có thiên kiêu chói mắt hay không.

Nhưng vào lúc này... Một tiếng chuông trầm trọng lại lần nữa vang lên!

Nghe tới đây, tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc ngẩng đầu.

"Lại có người phá vỡ kỷ lục rồi?"

"Là ai?"

"Thế này cũng quá nhanh rồi!?"

"Ngoại trừ Cố Dương, còn có thiên kiêu nào khác có cơ hội phá vỡ kỷ lục sao?"

Bọn họ nghi hoặc nhìn xung quanh một hồi, ngay sau đó con ngươi bọn họ bỗng nhiên co rụt lại.

Bởi vì phương hướng của âm thanh truyền đến rõ ràng là từ phía Hắc Tháp đang khảo nghiệm Linh Hồn Lực truyền đến!

Nói cách khác là Cố Dương, lần nữa phá vỡ kỷ lục!

Nhận thấy điểm này, tất cả mọi người đều không nhịn được trợn trừng hai mắt.

Không chỉ riêng một đám thiên kiêu.

Ngay cả trưởng lão nội viện cũng nhịn không được đứng dậy.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin!

Không có khả năng!

Khảo thí linh hồn lực hao phí nhiều thời gian, mỗi một bước đều cần cẩn thận, Cố Dương làm sao có thể vượt qua nhanh như vậy chứ?

Nghĩ đến đây, trưởng lão nội viện nhịn không được liền vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía bảng xếp hạng.

Sau khi xem rõ ràng tin tức của đầu bảng, hắn mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

【 Vị thứ nhất: Cố Dương, thành tích: Năm phút. 】

"Năm... năm phút?!"

Nếu không phải tận mắt nhìn thấy, nội viện trưởng lão thậm chí sẽ không nhịn được cho rằng khảo nghiệm xuất hiện vấn đề.

Nhưng rất rõ ràng...

Đám thiên kiêu xung quanh cũng phát hiện một màn này.

Cả đám đều nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Cái quỷ gì? Năm phút hả?"

"Thái tử Đại Viêm đều dùng trọn vẹn một canh giờ mới thông qua kiểm tra, Cố Dương chỉ dùng năm phút?"

"Đây mẹ nó... Rốt cuộc là quái vật gì?!"

Mà trong lúc vô số người nghị luận, Cố Dương chậm rãi đi ra khỏi gian phòng.

Chỉ thấy thần sắc hắn có chút lạnh nhạt.

Trong miệng phát ra một tiếng cảm thán rất nhỏ.

"Xem ra cuộc kiểm tra này đều rất đơn giản nha."

Nghe được Cố Dương nói ra cảm khái.

Mọi người nhất thời khóe miệng nhịn không được hơi hơi nhếch lên.

Đơn giản?

Ngươi vậy mà gọi cái này là đơn giản sao?

Sắc mặt bọn họ phức tạp.

Vừa rồi bọn họ đã kiểm tra rồi.

Khảo thí bên trong cực kỳ khó khăn!

Hầu hết mọi người ngay cả cửa thứ nhất cũng không qua được, càng đừng nói đến thông ải!

Kết quả...

Cố Dương vậy mà lại nói đơn giản sao?

Nhưng mà nhìn thoáng qua thành tích thông quan của Cố Dương.

Giỏi lắm, đối với hắn mà nói, dường như thật sự vô cùng đơn giản?

Năm phút liền thông quan, cũng không phải vô cùng đơn giản sao?

Sắc mặt lão nội viện trưởng lão cũng không khỏi trở nên quái dị.

Hắn đang muốn mở miệng nói chuyện.

Lại thấy Cố Dương dường như có chút không kiên nhẫn.

Cố Dương nhanh chóng đi đến khảo thí tiếp theo.

Mà một màn kế tiếp cũng khiến cho tất cả mọi người rung động tại chỗ!

Leng keng, leng keng!

Leng keng, leng keng!

Leng keng, leng keng!

Leng keng, leng keng!

Cố Dương bắt đầu khiêu chiến khảo thí.

Tiếng chuông cũng là liên miên không dứt vang vọng toàn trường.

Một tiếng, hai tiếng... Tám tiếng!

Ngắn ngủi nửa giờ trôi qua.

Cố Dương chính là đã thông qua toàn bộ khảo thí.

Mà thành tích của hắn cũng là trấn áp toàn trường!

Tất cả các hạng mục khảo thí, toàn bộ hắn đều đạt được hạng đầu!

Sau khi kiểm tra linh hồn lực, trên bầu trời liên tục vang lên tám tiếng chuông!

Giờ phút này...

Tất cả thiên kiêu trong võ trường đều dừng kiểm tra.

Trong đó, bao gồm cả Vân Thiên Man.

Lúc trước hắn còn đang khiêu chiến kiểm tra khí lực.

Kết quả khiêu chiến đến giữa đường, Cố Dương chính là qua đây, sau đó...

Thập phần dễ dàng phá vỡ ghi chép thứ nhất.

Đồng thời với trình độ kỷ lục tăng lên đến một trình độ gần như không ai có thể phá vỡ!

Tất cả mọi người bao gồm cả trưởng lão nội viện, đều há to miệng.

Mặt mũi tràn đầy rung động nhìn Cố Dương cách đó không xa.

"Toàn bộ đều giành được hạng nhất? Không thể nào!?"

"Quái vật! Cố Dương thật sự là một quái vật!"

"Ngay cả Đại Viêm Thái tử cũng chỉ chiếm được ba hạng đệ nhất, Cố Dương hắn... Lại đoạt được mười đệ nhất!?"

"Gia hỏa này... Thật đúng là một điểm yếu cũng không có sao!?"

Trong lòng tất cả mọi người đều cảm khái, kinh hãi vô cùng nhìn Cố Dương.

Bọn họ như thế nào cũng không nghĩ tới Cố Dương thế mà có thể đem toàn bộ mười khảo thí thông qua thậm chí còn là đệ nhất!

Đây dĩ nhiên là một đã phá vỡ mọi kỷ lục từ khi Thanh Huyền thánh viện thành lập đến nay!

Những người từng xếp đầu nhiều nhất cũng chỉ có Lạc Viêm Thiên mà thôi.

Mà bây giờ...

Cố Dương lại thoải mái vượt qua kỷ lục của Lạc Viêm Thiên, thậm chí là rút lên tới cực hạn!

10 hạng đệ nhất!

Chiến tích truyền kỳ bực nào đây!

Mà đối với Cố Dương mà nói, những khiêu chiến này cũng không khó.

Thậm chí có thể nói... Có phần nhàm chán đơn giản.

Nên hắn mới dùng tốc độ nhanh nhất thông qua tất cả khảo thí.

Cứ như vậy... Cũng là để thu hoạch học phần.

Đương nhiên còn có một mục đích khác nữa.

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi đi về phía trưởng lão nội viện, trên mặt tươi cười nói: "Trưởng lão, bây giờ chắc ta có tư cách tiến vào nội viện?"

Thời khắc này, trưởng lão nội viện vẫn còn đang rung động.

Nghe thấy giọng nói của Cố Dương, hắn mới lấy lại tinh thần.

"Hả? Ừ, với thiên tư cùng thực lực của ngươi... Tất nhiên là có thể tiến vào nội viện bất cứ lúc nào."

Nội viện trưởng lão hít sâu một hơi.

"Chẳng qua trước lúc này chuyển phần thưởng học phần đột phá kỷ lục cho ngươi đi."

Nội viện trưởng lão nhìn Cố Dương, trong ánh mắt vẫn là nhịn không được mà rung động.

Rồi nhanh nhẹn đem mười tám vạn học phần còn lại chia đều cho Cố Dương.

Mười hạng kiểm tra, mỗi hạng mục đột phá hạng nhất đều có thể nhận được hai vạn phần thưởng học phần.

Cố Dương liên tục đột phá mười hạng mục khảo thí, hơn nữa đều đoạt được hạng nhất, vậy học phần lấy được tự nhiên là đi tới hai mươi vạn!

Mắt thấy hai mươi vạn học phần đến sổ sách, trên mặt Cố Dương không nhịn được lộ ra nụ cười.

Trưởng lão nội viện lúc này cũng đã suy nghĩ thông suốt.

Cố Dương thiên tư quá kinh khủng!

Ngoại môn đối với hắn mà nói, chỉ là một cái sàn diễn nhỏ mà thôi.

Nội viện mới là sân khấu để hắn có thể đại triển thân thủ!

Giờ phút này.

Nội viện trưởng lão cũng không khỏi có chút mong đợi.

Tương lai của Cố Dương sẽ trưởng thành đến mức nào?

Mà một đám thiên kiêu chung quanh nghe Cố Dương thuận tiện lấy được hai mươi vạn học phần, cả đám cũng lập tức ngây ngốc tại chỗ.

Khá lắm, hai mươi vạn học phần!

Thế này cũng quá nhiều rồi!

Bọn họ ở ngoại viện phấn đấu cả đời chưa chắc đã có thể tích lũy nhiều học phần như vậy.

Cố Dương chỉ dùng hơn nửa canh giờ là làm được!

Không hợp lẽ thường!

Biến thái!

Quái vật!

Trong lòng bọn họ nhất thời ngũ vị tạp trần.

Lập tức cảm giác mình chính là một phế vật!

Vân Thiên Man cũng không nhịn được mà lộ vẻ cảm khái.

Vị đại ca này của mình thật sự quá kinh khủng!

Sau khi nội viện trưởng lão truyền học phần cho Cố Dương, cũng chắp hai tay sau lưng.

Ấm áp dò hỏi.

"Cố Dương, ngươi tính khi nào thì tiến về nội viện?"

"Vậy thì hiện tại đi."

Ngoại viện đối với Cố Dương mà nói, đã là không có gì lưu luyến.

Nội viện mới là mục đích của chuyến đi lần này!

Nghe vậy, trưởng lão nội viện cũng khẽ gật đầu.

"Đã như vậy, ngươi trở về chuẩn bị thoáng đi, chuẩn bị xong ta sẽ dẫn ngươi tiến vào nội viện."

"Vậy thì làm phiền trưởng lão rồi!"

Cố Dương hơi chắp tay với trưởng lão nội viện.

Hắn quay đầu tiếp đón Sở Linh Nhi.

Sở Linh Nhi biết sắp sửa đi vào nội viện, sắp gặp được Khuynh Thành tỷ tỷ đã lâu không gặp cũng có chút kích động.

Thu thập đồ xong.

Cố Dương liền cùng Sở Linh Nhi đi đến bên cạnh trưởng lão nội viện.

Trưởng lão nội viện cũng không nói nhiều.

Chính là trong ánh mắt hâm mộ của vô số người, đi theo trưởng lão trực tiếp bay vào nội viện!

"Đây chính là yêu nghiệt sao?"

"Lấy tu vi Nguyên Hải cảnh tiến vào nội viện... chậc chậc."

"Chẳng qua với thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương, cho dù đám yêu nghiệt nội viện kia, cũng chưa chắc có thể áp chế hắn?"

"Cái này cũng không nhất định, yêu nghiệt trong nội viện chúng ta còn lâu mới so sánh được, với họ ngoại viện chúng ta chỉ là nhãi nhép! Hơn nữa... Vị Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên kia, hôm nay cũng ở trong nội viện, đến lúc đó... Nói không chừng giữa hai người sẽ va chạm với nhau tạo ra tia lửa gì đó!"

"Tuy rằng Cố Dương thiên tư yêu nghiệt hơn Lạc Viêm Thiên, nhưng thực lực chắc chắn kém xa."

"Mặc kệ như thế nào, ta cũng muốn đi nội môn xem kịch nha."

"Ài... Vậy chỉ có thể sớm ngày đột phá Đan Hư cảnh."

Vô số thiên kiêu lắc đầu cảm khái.

Mặc dù mười phần mong đợi đối với chuyện này, nhưng bởi vì thực lực không đủ, tự nhiên cũng không tiến vào được nội viện, không xem được rồi.

Vân Thiên Man cũng nắm chặt nắm đấm.

"Nhất định phải tăng thực lực lên một chút, sớm đi theo bên cạnh đại ca!"

Hắn thầm đưa ra quyết định, chuẩn bị dùng học phần đổi tài nguyên.

Bắt đầu điên cuồng tu luyện!

Mà bên kia.

Dưới sự dẫn dắt của trưởng lão nội viện.

Cố Dương không đi đến gần khu vực biên giới ngoại viện, mà trực tiếp đi lên không trung ngoại viện.

Nội viện... được thiết lập trên không trung?

Ánh mắt Cố Dương không khỏi hơi ngưng tụ.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu, chợt phát hiện ở trên không trung có một mảnh kiến trúc vô cùng to lớn lơ lửng!

Nhìn qua cực kỳ vĩ ngạn mà rung động!

Đợi Cố Dương cùng Sở Linh Nhi tới gần, liền có thể thấy trước mắt là một mảnh tiên sơn mênh mông vô tận!

Mây lành rực rỡ, sương mù vờn quanh, dãy núi nguy nga nối tiếp nhau, lại bị một làn sương mù trắng xóa bao phủ.

Như ẩn như hiện, phảng phất Tiên cảnh!

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi nào thấy qua cảnh tượng bực này, lập tức cũng không khỏi trừng to mắt.

Giờ phút này, trưởng lão nội viện cũng không bất ngờ, mà khẽ cười một tiếng rồi chậm rãi mở miệng.

"Nơi này chính là nội viện của Thanh Huyền Thánh Viện chúng ta."

"Chẳng qua trước khi tiến vào nội viện, ta vẫn là muốn cùng ngươi giảng giải một chút tình huống liên quan tới nội viện hiện giờ đi."

"Làm phiền trưởng lão."

Cố Dương bình tĩnh lại, hơi chắp tay.

"Tiến vào nội viện, đầu tiên ngươi phải biết tới Thanh Huyền

bảng!"

"Tương tự như Huyền Điểu Bảng của Huyền Điểu Vương triều các ngươi, chính là một bảng danh sách thiên kiêu đứng đầu."

"Tổng cộng ba mươi sáu vị trí Thanh Huyền bảng, ba mươi sáu vị thiên kiêu có thể tiến vào Thanh Huyền bảng, đều là đứng đầu trong nội môn, thiên kiêu trong thiên kiêu, yêu nghiệt bên trong yêu nghiệt!"

"Mặc dù ngươi thiên tư cực kỳ yêu nghiệt, nhưng nếu gặp được thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng, vẫn khuyên ngươi nên cẩn thận thì hơn, đừng dễ dàng trêu chọc."

Đối với lời dặn dò của trưởng lão nội viện, Cố Dương chỉ chậm rãi gật đầu.

Hắn cũng không quá để ý.

Nếu những thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng kia không chủ động tới trêu chọc mình, đương nhiên hắn cũng sẽ không vô duyên vô cớ tìm phiền toái.

"Ngoài ra, còn có mấy chỗ trọng yếu của nội viện, tỷ như Linh Phường mua sắm tài nguyên ở phía đông nội viện..."

Sau khi trưởng lão nội viện giải thích một phen, Cố Dương cũng hiểu được một ít tình hình đại khái trong nội môn.

Trong lúc nói chuyện.

Bọn họ đã đi vào trong nội viện.

Khi tới nơi đã thu hút sự chú ý của không ít thiên kiêu nội viện.

"Một người mới ư?"

"Chờ một chút, Nguyên Hải cảnh?"

"Hắn chính là Cố Dương đúng không?"

Hiển nhiên, bây giờ danh tiếng của Cố Dương cho dù ở nội viện cũng như sấm bên tai.

Rất nhiều thiên kiêu đều biết Cố Dương.

Cố Dương tất nhiên là không quan tâm đến những lời nghị luận này.

Mà giờ phút này trưởng lão nội viện dường như nhận được tin tức gì, sắc mặt bỗng nhiên biến đổi.

"Cố Dương, kế tiếp ngươi tự đi đi, rót chân nguyên vào trong ngọc bài thân phận của ngươi liền có thể tìm được chỗ ở."

"Hiện tại ta có chuyện cần phải xử lý."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng hơi chắp tay: "Không sao, còn phải đa tạ trưởng lão đưa ta tiến vào nội viện."

Sau khi trò chuyện một hồi, trưởng lão nội viện nhanh chóng rời đi.

"Xem ra trưởng lão nội viện đều rất bận rộn nha."

Nhìn bóng lưng già nua vô cùng gấp gáp của trưởng lão nội viện, Cố Dương nhịn không được cảm khái một câu.

"Phu quân, chúng ta mau đi tìm Khuynh Thành tỷ tỷ đi, ta rất nhớ nàng."

"Ừm."

Nghe vậy, Cố Dương nhẹ giọng cười cười, hắn làm sao lại không nhớ chứ?

Nghĩ đến đây, hắn đang chuẩn bị rót chân nguyên vào ngọc bài thân phận điều tra chỗ ở của mình.

Nhưng đúng lúc này, một luồng khí tức cực kỳ cường hãn mãnh liệt từ nơi không xa truyền đến.

Lúc đầu Cố Dương không định để ý tới.

Thế nhưng rất rõ ràng, đạo khí tức kia đã khóa chặt lấy mình, là vì mình mà đến!

Hơn nữa người đến bất thiện!

Ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Ngay sau đó, một thanh niên mặc bạch y đáp xuống trước mặt Cố Dương.

Từ trên cao nhìn xuống, mặt mũi tràn đầy ngạo nghễ nhìn Cố Dương.

"Ngươi chính là Cố Dương?"

Khoảnh khắc nam tử áo trắng xuất hiện, đưa tới một hồi oanh động.

"Là Biện Tử Vân!"

"Sao hắn lại tới đây?"

"Chẳng lẽ là đến tìm Cố Dương gây phiền toái?"

"Không đến mức vậy chứ? Tốt xấu gì Biện Tử Vân cũng là thiên kiêu có được năng lực tiến vào Thanh Huyền bảng, không đi tu luyện, rảnh rỗi không có việc gì tìm tân sinh gây phiền phức sao?"

"Vậy thì không rõ lắm."

Từng đợt âm thanh bàn luận chậm rãi truyền đến.

Hiển nhiên, bọn họ cũng có chút khó hiểu và nghi hoặc.

"Có việc gì không?"

Cố Dương lạnh nhạt liếc Biện Tử Vân một cái, tùy ý hỏi.

"Ta mặc kệ quan hệ giữa ngươi và Diệp Khuynh Thành thế nào, từ nay về sau cách xa Diệp Khuynh Thành một chút, thành thành thật thật ở nội viện tu luyện cho ta, nếu ngươi dám can đảm tiếp xúc một mình với Diệp Khuynh Thành, cũng đừng trách ta không nhắc nhở ngươi."

Trên mặt Biện Tử Vân cũng hiện ra vẻ lạnh lùng.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khinh thường.

Mà lời Biện Tử Vân vừa nói ra khỏi miệng.

Lập tức đám thiên kiêu nội môn ở xung quanh nhao nhao vểnh tai lên nghe.

Khá lắm, xem ra... Tên Biện Tử Vân này đúng là dự định sẽ đến kiếm Cố Dương gây phiền toái nha!

Cố Dương hiện giờ có thể nói là thanh danh hiển hách, thậm chí còn có danh tiếng thiên kiêu truyền kỳ của ngoại viện.

Biện Tử Vân cũng không tính là tệ, tuy chưa vào Thanh Huyền bảng, nhưng cũng có thực lực hạng sau cùng của Thanh Huyền bảng!

Nếu như đánh nhau thì thật thú vị!

Lập tức, không ít thiên kiêu nội viện bắt đầu xem kịch.

"Ngươi là ai? Khuynh Thành tỷ tỷ là nữ nhân của phu quân ta,

chuyện này đến phiên ngươi nói sao?"

Không đợi Cố Dương mở miệng, Sở Linh Nhi bên cạnh lại thập phần phẫn nộ hô lên.

Bọn họ đều không nhận ra gia hỏa này, vừa xông lên đã chạy tới uy hiếp phu quân, quả thực không thể nói lý!

Nhưng đối với Sở Linh Nhi phẫn nộ, Biện Tử Vân lại làm như không thấy, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ta còn nói thêm một câu, sau này cách xa Diệp Khuynh Thành xa một chút, hiểu chưa?"

Mà Cố Dương lại nhíu mày.

Xem ra nội viện này đã xảy ra chuyện mà hắn không biết.

Ngay vào lúc Cố Dương dự định trực tiếp ra tay trực tiếp bắt lấy Biện Tử Vân sau đó thẩm vấn một phen.

Đột nhiên, trong đầu hắn truyền đến thanh âm Kiếm Trần.

"Cố huynh, người này là tùy tùng của Nhạc Tinh Thần, Nhạc Tinh Thần hôm nay đang cật lực theo đuổi chị dâu, còn lớn tiếng nói muốn phế bỏ ngươi, sau đó cưới chị dâu! Cố huynh phải cẩn thận nha! Tên Nhạc Tinh Thần kia chính là đỉnh cấp thiên kiêu thứ năm của Thanh Huyền bảng!"

Nghe tiếng Kiếm Trần truyền âm.

Cố Dương lúc này mới chợt hiểu.

Hóa ra có chuyện như vậy, điều này Cố Dương cũng không ngoài ý muốn.

Với mị lực và dung nhan tuyệt mỹ của Diệp Khuynh Thành nếu không dẫn tới một vài con chuột, đó mới gọi là kỳ quái.

Nhưng Cố Dương cũng không có độ lượng lớn đến mức không quan tâm chuyện này.

Trong mắt hắn lập tức hiện lên sát ý.

Nhạc Tinh Thần kia... Hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Muốn phế bỏ chính mình?

Ài.

Cố Dương sắc mặt lạnh lẽo, chợt ngẩng đầu nhìn Biện Tử Vân.

"Cút!"

"Ngươi!"

Nghe Cố Dương trả lời, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Tên gia hỏa này...

Lại dám đối xử với mình như thế?

Có biết thân phận của mình hay không?

"Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, ta thấy là ngươi tự mình chuốc lấy đau khổ!"

Rẹt!

Trong nháy mắt tiếng nói rơi xuống, trên người Biện Tử Vân chính là trực tiếp bộc phát ra chân nguyên khủng bố từ bản mạng nguyên đan, không ngờ lại là nguyên đan nhị phẩm!

Khí tức khủng bố Đan Hư cảnh mười một tầng cũng thình lình triển khai.

"Nếu ngươi đã u mê không tỉnh ngộ, ta đây sẽ thay mặt đại ca

phế bỏ ngươi trước!"

Hắn quát khẽ một tiếng, Biện Tử Vân khẽ vẫy tay, một thanh trường côn màu đỏ đậm xuất hiện trong tay hắn.

Chân nguyên kinh khủng bất ngờ rót vào trong đó.

Bùng nổ khí tức ngập trời.

Cùng lúc đó, ba thành áo nghĩa của côn thình lình bạo phát ra!

Ngay sau đó, hắn lại vung Thanh Hồng Trường Côn trong tay lên, trực tiếp đập về phía ngực Cố Dương!

"Hám Sơn Côn!"

Xuy!

Thấy một màn này, thiên kiêu xung quanh lập tức lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

"Không ngờ Biện Tử Vân này lại là lĩnh ngộ ba thành áo nghĩa của côn!"

"Khó trách có được thực lực tranh đoạt Thanh Huyền bảng tốp cuối!"

"Đây là côn pháp cấp ngụy Vương sao? Hízz, Cố Dương sắp bị thương nặng rồi nha!"

"Thực lực chênh lệch quá nhiều, Cố Dương chỉ sợ sẽ bị chèn ép!"

"Hơn nữa sau lưng Biện Tử Vân này là Nhạc Tinh Thần đấy, chỉ sợ Cố Dương sẽ thực sự rất thảm!"

Từng đợt âm thanh bàn luận truyền đến.

Chương 370 - Một quyền miểu sát thiên kiêu Thanh Huyền bảng, Nhạc Tinh Thần, Sinh Tử Đài (2)

Bọn họ càng không phải thảo luận Biện Tử Vân, mà là nói lên chuyện Nhạc Tinh Thần sau lưng Biện Tử Vân.

Cố Dương vừa mới tiến vào nội viện, chính là trêu chọc tới Nhạc Tinh Thần thứ năm Thanh Huyền bảng, ngày sau ở trong nội viện khẳng định là không dễ chịu.

Dù sao theo bọn họ nghĩ, Cố Dương tuy rằng thiên tư bá đạo, nhưng thực lực vẫn còn kém một chút, có lẽ có thể đợi thêm một đoạn thời gian thì sẽ lên Thanh Huyền bảng cũng không chừng, nhưng hiện tại... Thậm chí hắn còn không nhất định là đối thủ của Biện Tử Vân, càng không nói đến Nhạc Tinh Thần!

Mà ngay tại thời điểm đoàn người nghị luận ầm ĩ.

Cố Dương thần sắc bình tĩnh.

Nhìn Biện Tử Vân ra chiêu trước mắt, mặt hắn ta lộ ra một tia khinh thường.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn chậm rãi giơ nắm tay lên.

Chân nguyên kinh khủng rõ ràng là bộc phát ra!

Cùng lúc đó.

Long Tượng Thôn Thiên Quyết đột nhiên khởi động.

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Một đạo hư ảnh Long Tượng trực tiếp gia trì trên thân hắn.

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Vốn là sức mạnh cơ bản của Cố Dương đạt đến hai trăm long.

Kết hợp với Long Tượng Thôn Thiên Quyết, có thể đạt tới gần bốn trăm long lực!

Trừ cái đó ra...

Cố Dương cũng không có ý tứ lưu thủ!

Tập trung lực lượng vào một điểm, như vậy lực lượng sẽ càng thêm khủng bố!

"Phục Ma Long Tượng quyền!"

Trong lòng khẽ quát một tiếng.

Cố Dương liền vung mạnh nắm đấm.

Sáu phần mười áo nghĩa quyền pháp cũng thình lình bộc phát ra.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Quyền này vung ra, khiến thiên địa cũng phải rung động tới mức biến sắc!

Cùng lúc đó.

Đại chấn rung động, không gian nhẫn nhụi!

Chứng kiến một màn này.

Trong lòng Biện Tử Vân cũng chấn động không thôi.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

CMN đây là...

Là một sức mạnh mà người mới có thể đạt được sao?

Chẳng lẽ đại ca hại mình??

Trong nháy mắt quyền này của Cố Dương bộc phát, hắn hiểu được...

Mình khẳng định không phải đối thủ của Cố Dương!

Thậm chí vào giờ phút này hắn cưỡng ép thu hồi trường côn thanh hồng, dự định chuyển công làm thủ, ý đồ ngăn cản một quyền này của Cố Dương!

Nhưng uy lực một quyền này của Cố Dương khủng bố cỡ nào.

Sao mà hắn có thể thoải mái đỡ được!

Ầm ầm!

Quyền kình đánh tan mà tới.

Hơn nữa còn suýt nữa chấn vỡ không gian, mà cây trường côn màu xanh đỏ trong tay Biện Tử Vân lại lập tức cong queo.

Suýt nữa bị đánh gãy.

Mà bản thân Biện Tử Vân thì đột nhiên biến sắc, bị quyền kình khủng bố đến cực hạn kia đánh trúng.

Toàn thân chính là như diều đứt dây bay rớt ra ngoài!

Phốc xuy!

Một ngụm tinh huyết từ trong miệng y phun ra.

Mà thân thể hắn ta cũng bay thẳng ra hơn nghìn mét, mãi tới khi đâm vào ngọn núi gần nhất mới rơi xuống mặt đất.

Biện Tử Vân lúc này, khí tức đã biến cực kỳ yếu ớt.

Toàn thân chật vật không chịu nổi, nghiễm nhiên chỉ còn lại có một hơi.

Suýt nữa bị một quyền này của Cố Dương lấy đi cả tính mạng!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người không nhịn được vẻ mặt lộ ra kinh hãi, hít vào một ngụm khí lạnh!

"Năng lượng thật là khủng khiếp!"

"Lực lượng này chỉ sợ đã vượt qua lực lượng của bốn trăm long!"

"Cố Dương này còn kinh khủng hơn cả lời đồn nữa!"

"Quyền pháp kia của hắn tất nhiên là cấp Vương! Nếu không sẽ không có khả năng bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy!"

"Hízz, xem ra, thế cục sắp phát sinh một ít biến hóa rồi!"

Không ít người sợ hãi lên tiếng.

Không thể tưởng tượng đánh giá Cố Dương.

Hiển nhiên, bọn họ thật sự không nghĩ tới... người mới vừa từ ngoại viện bò lên tới nơi này lại có thực lực kinh khủng như vậy!

Cùng với sự...

Quyết đoán!

Dù sao lần này Cố Dương ra tay đánh Biện Tử Vân thành trọng thương, chắc chắn Nhạc Tinh Thần sau lưng Biện Tử Vân sẽ không bỏ qua hắn!

Mà Nhạc Tinh Thần chính là thiên kiêu đỉnh cấp thứ năm của Thanh Huyền bảng... Thực lực càng cường đại hơn Biện Tử Vân mấy chục lần!

Cố Dương tự nhiên là không để ý đến những ánh mắt chung quanh.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Biện Tử Vân nằm hấp hối trong núi đá.

Còn không đợi hắn mở miệng hỏi thăm.

Đột nhiên, một đạo khí tức cường hãn hơn lại đột nhiên phủ xuống.

"Vô liêm sỉ! Ngươi dám đả thương người của ta? Quỳ xuống cho ta!"

Chỉ thấy Nhạc Tinh Thần mặc trang phục Huyền Thanh đang đứng trên không trung.

Khí tức của Đan Hư cảnh mười hai tầng trải rộng khắp toàn trường, uy áp khủng bố dường như núi lớn áp chế về phía Cố Dương!

Chứng kiến Nhạc Tinh Thần xuất hiện.

Lập tức những thiên kiêu chung quanh sợ tới mức liên tục lui về phía sau, kéo dài khoảng cách với Cố Dương, sợ bị vạ lây.

"Chậc, không ngờ Nhạc Tinh Thần lại tới nhanh như vậy!"

"Phỏng chừng là Biện Tử Vân truyền âm, có trò hay xem rồi!"

"Không biết Cố Dương sẽ có dự định gì?"

"Tốt nhất là cúi đầu nhận sai trước, chờ sau khi trưởng thành rồi báo thù cũng không muộn!"

"Đúng vậy, nếu liều mạng... Không chừng sẽ bị Nhạc Tinh Thần đè ép không gượng dậy nổi!"

Từng trận tiếng bàn luận vang lên.

Tất cả thiên kiêu đều nhìn Cố Dương.

Họ cũng biết rất rõ về Nhạc Tinh Thần.

Lấy thực lực của Nhạc Tinh Thần... Cố Dương chắc chắn không phải là đối thủ.

Dưới loại tình huống này, bọn họ tự nhiên là cảm thấy Cố Dương cúi đầu nhận sai trước, đúng là lựa chọn tốt nhất.

Mà Cố Dương, đứng tại chỗ, dáng người cao ngất.

Còn về uy áp do Nhạc Tinh Thần phóng thích ra, đối với gã mà nói không đáng nhắc tới!

Cố Dương thậm chí còn không thèm để ý.

"Ngươi chính là Nhạc Tinh Thần kia?"

Ánh mắt Cố Dương nhìn thẳng Nhạc Tinh Thần, sát ý không chút che giấu bộc phát ra.

Nhìn thấy Cố Dương thế mà bỏ qua uy nghiêm của mình, Nhạc Tinh Thần cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Nhưng lại chợt vô cùng tức giận.

Chỉ là một người mới, lấy đâu ra tư cách khiêu chiến mình!

"Thừa dịp ta còn chưa nổi giận, bây giờ ngươi quỳ trên mặt đất hướng ta cầu xin tha thứ, cũng tự cắt đứt hai tay, xem ở mặt mũi Khuynh Thành, có lẽ ta còn có thể tha cho ngươi một mạng!"

Nhạc Tinh Thần cũng nhìn chằm chằm Cố Dương, trong giọng nói tràn đầy uy hiếp.

"Chỉ bằng ngươi? Ngươi là thứ gì?"

"Mặt khác, ngậm cái mồm thối của ngươi vào, nữ nhân của lão tử, ngươi cũng có thể gọi sao?"

Trên người Cố Dương cũng bộc phát ra khí tức ngập trời, ngữ khí thập phần bất thiện, ở trước mặt mọi người quát lớn.

Nghe được điều này, mọi người mới phản ứng lại.

Khá lắm...

Thì ra là Nhạc Tinh Thần coi trọng nữ nhân Cố Dương, cho nên mới tìm Cố Dương gây sự?

CMN thật phách lối nha!

Nhóm thiên kiêu chung quanh không khỏi cảm thấy bất bình thay cho Cố Dương.

Nhưng trên thực tế phong cách làm việc của Nhạc Tinh Thần là như thế!

Bá đạo!

Vô sỉ!

Bọn hắn cũng là giận mà không dám nói gì.

Chỉ có thể thầm mắng giúp Cố Dương một hai câu.

Mà bên kia, nghe Cố Dương nhục mạ hắn như thế, nhất thời không nhịn được phẫn nộ trong lòng.

Sắc mặt đỏ bừng lên.

"Ngươi mẹ nó muốn chết!?"

Dứt lời, hắn dự định trực tiếp ra tay với Cố Dương.

Hắn quyết định.

Cho dù không thể chém giết Cố Dương, cũng phải phế Cố Dương!

Khiến hắn ở trước mặt mình vĩnh viễn không ngẩng đầu lên được!

Đến lúc đó...

Chắc chắn Diệp Khuynh Thành kia cũng là vật trong bàn tay mình!

Nghĩ đến đây, hắn trực tiếp tế ra bản mệnh nguyên đan, dự định trực tiếp xuất thủ.

Cố Dương cũng không sợ chút nào, chuẩn bị nghênh chiến.

Nhóm thiên kiêu chung quanh cũng đầy mong chờ nhìn qua.

Nhưng vào lúc này một giọng nói già nua đột nhiên vang lên.

"Muốn tranh nhau ngươi chết ta sống, thì đi Sinh Tử Đài."

Trong nháy mắt khi thanh âm này vang lên.

Nhạc Tinh Thần cũng lập tức tỉnh táo lại.

Nguy hiểm thật.

Thiếu chút nữa quên mất không thể hạ sát thủ trong nội viện.

Nếu ra tay, chính là vi phạm quy tắc nội viện.

Vậy đến lúc đó hắn sẽ thảm.

Nhưng đài Sinh Tử thật sự rất tốt!

Nghĩ đến đây, hắn cũng nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, có gan thì cùng ta đến Sinh Tử Đài đánh một trận!"

"Bây giờ thanh danh ngươi hiển hách, càng có danh tiếng thiên kiêu truyền kỳ ngoại viện, sẽ không phải không dám chứ?"

Trong lúc nói chuyện, ngữ khí của hắn ta cũng hung ác nham hiểm, như cố gắng chọc giận Cố Dương, ép Cố Dương đáp ứng!

Nghe đến đây.

Những thiên kiêu xung quanh càng thêm căm ghét uất hận.

"Nhạc Tinh Thần này thực sự vô sỉ đến cực điểm!"

"Đúng vậy, Cố Dương mới mười bảy tuổi, hơn nữa vừa mới leo lên nội viện, còn hắn đã 50 tuổi, hơn nữa còn là Thanh Huyền Bảng thứ năm, trận chiến này có công bằng không?"

"Còn muốn cướp vợ người ta? Không biết vì sao trong Thanh Huyền thánh viện chúng ta lại có một tên cặn bã như vậy!"

"Nhưng không thể không nói... Thực lực và thiên phú của hắn đích xác cũng rất mạnh!"

"Có lẽ đây chính là nguyên nhân hắn phách lối đi."

Những thiên kiêu kia tụ lại cùng một chỗ, chê bai Nhạc Tinh

Thần một trận.

Nhưng cuối cùng cũng lộ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Dù Nhạc Tinh Thần vừa vô sỉ lại không biết xấu hổ.

Nhưng cũng ở vị trí thứ năm trên Thanh Huyền bảng!

Bọn họ có thể làm gì được hắn chứ?

"Hi vọng Cố Dương bình tĩnh một chút, đừng xông lên."

"Lời này ngàn vạn lần không thể đáp ứng nha!"

Lúc này một đám thiên kiêu đã hoàn toàn đứng về phía Cố Dương.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy bức thiết.

Bọn họ hy vọng Cố Dương không đáp ứng.

Nhưng không đợi Cố Dương mở miệng.

Hai bóng hình xinh đẹp nhanh chóng từ phía chân trời lao đến.

Đương nhiên người tới chính là Diệp Khuynh Thành và khuê mật Huyền Nguyệt nhận được tin tức.

Diệp Khuynh Thành vừa tới nơi, sau khi nhìn thấy Cố Dương, liền không nhịn được phát ra một tiếng gọi khẽ.

"Phu quân!"

Tiếng nói giòn tan vang lên.

Diệp Khuynh Thành cũng lập tức hóa thành một luồng sáng.

Vọt thẳng đến trước người Cố Dương, ngay lập tức chui vào trong ngực Cố Dương.

"Phu quân, ta rất nhớ chàng!"

Diệp Khuynh Thành liếc nhìn Cố Dương với giọng dịu dàng, ánh mắt đầy quyến luyến.

"Ta chẳng phải cũng thế sao?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng, rồi cùng với Diệp Khuynh Thành ôm ôm.

Mà nhìn thấy một màn này, mắt của Nhạc Tinh Thần bên kia tức giận đến đỏ bừng lên!

Người nữ nhân hắn muốn theo đuổi ở trước mặt mình biểu hiện lạnh như băng, nhưng ở trước mặt Cố Dương chính là giống hệt một tiểu nữ hài mới mười tám mười chín tuổi, tình cảm chớm nở mới biết yêu!

Loại tương phản này cũng khiến trong lòng Nhạc Tinh Thần cực kỳ khó chịu!

Hắn nắm chặt nắm đấm, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương đã tràn ngập sát ý.

"Cố Dương! Ngươi có dám ứng chiến hay không!?"

"Chẳng lẽ lại muốn làm một kẻ nhu nhược, vĩnh viễn ở phía sau lưng nữ nhân sao?!"

Nhạc Tinh Thần trong lòng cuồng nộ không thôi, la lớn.

Mà nghe đến đây.

Huyền Nguyệt cũng vội vàng đi đến bên cạnh Diệp Khuynh Thành, liếc mắt nhìn Cố Dương, nhắc nhở: "Cẩn thận một chút, đừng trúng mưu của hắn, tuyệt đối không được đồng ý cùng hắn tiến vào Sinh Tử Đài, ngươi sẽ chết đấy!"

"Hắn rất mạnh sao?"

Cố Dương không trả lời, mà hỏi ngược lại một câu.

"Khẳng định như vậy! Hắn bây giờ tuy rằng đã năm mươi tuổi, nhưng đối với tu sĩ có tuổi thọ dài đằng đẵng mà nói, căn bản không tính là cái gì, mà hắn không chỉ tu vi rất cao, thậm chí nghe đồn hắn còn lĩnh ngộ năm thành áo nghĩa, nếu là thật sự đánh nhau... Ngươi chỉ có Nguyên Hải cảnh không có khả năng là đối thủ của hắn!"

Huyền Nguyệt lập tức giải thích.

Diệp Khuynh Thành không hề chen ngang lời giải thích của Huyền Nguyệt.

Nàng đang cùng Sở Linh Nhi nắm tay trò chuyện.

Về phần Nhạc Tinh Thần, nàng tự nhiên là tín nhiệm Cố Dương, tin tưởng phu quân của mình!

"Thật sao? Vậy càng không thể lưu hắn lại."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Sau đó bước lên trước một bước.

"Sinh Tử Đài, tới chiến!"

Sau khi Cố Dương đứng ra hô câu kia.

Lập tức tất cả thiên kiêu chung quanh đều nhịn không được, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Cố Dương.

Vậy mà thật sự dám cùng Nhạc Tinh Thần tiến vào đài Sinh Tử?!

Đây là sẽ vứt bỏ cả tính mạng đấy?!

Trong lòng bọn họ kinh hãi không thôi.

Không hiểu vì sao Cố Dương lại đồng ý.

Nhưng mặc kệ người chung quanh suy nghĩ thế nào.

Giờ phút này trong ánh mắt Nhạc Tinh Thần cũng không khỏi lộ ra một tia kinh hỉ.

Nhưng nhìn biểu cảm trên mặt Cố Dương, ánh mắt của hắn không khỏi hung ác.

"Hừ! Vậy ngươi liền chờ chết đi!?"

Dứt lời, hai người dồn dập đi lên đài sinh tử.

Rẹt!

Một đạo cấm chế thuần trắng bao bọc toàn bộ Sinh Tử đài!

Mà cấm chế này có thể chống đỡ một kích của cường giả Vũ Hóa cảnh, cực kỳ cường hãn!

Dưới đài.

Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi nắm tay nhau, trong ánh mắt nhìn Cố Dương đầy ái mộ và tín nhiệm.

Mà ở bên cạnh các nàng, Huyền Nguyệt vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Aizz, y làm sao dám đồng ý chứ."

Người ngoài không biết, nàng là thiên kiêu nổi tiếng từ lâu, hiểu rất rõ thực lực của Nhạc Tinh Thần.

Ngươi muốn nói vì sao ư?

Bởi vì Nhạc Tinh Thần cũng từng theo đuổi nàng, nhưng sau khi nàng bái vào môn hạ của Vũ Hóa cảnh, Nhạc Tinh Thần không dám quấn chặt lấy, lúc này mới từ bỏ!

Cũng là vì chuyện này.

Nàng vô cùng hiểu rõ thực lực của Nhạc Tinh Thần.

Ít nhất nàng ta thấy Cố Dương mới chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, muốn thắng Nhạc Tinh Thần Đan Hư cảnh tầng mười hai không khác nào người si nói mộng! Vọng tưởng hão huyền!

Nhạc Tinh Thần có thể đứng thứ năm trên Thanh Huyền bảng.

Chứng tỏ hắn ta cũng là một vị thiên kiêu tuyệt thế.

Cố Dương thiên phú cao đi nữa, nhưng tu vi kém trọn vẹn một đại cảnh giới, muốn vượt qua vực sâu lớn như thế...

Cho dù Cố Dương lĩnh ngộ được áo nghĩa của quyền, cũng không cách nào bù đắp!

Ngay khi Cố Dương vừa dứt lời, tin tức Cố Dương và Nhạc Tinh Thần sắp tiến hành sinh tử chiến cũng lập tức truyền khắp nội viện.

Hiện giờ hai người ở trên đài sinh tử đang giằng co.

Chung quanh cũng có rất nhiều cường giả đang vây xem.

Không ít trưởng lão nội viện đều đang kinh ngạc nhìn lên hai bóng người đang ở trên đài Sinh Tử.

"Lá gan của Cố Dương này thật đúng là lớn mà!"

"Trần trưởng lão, ngươi thấy thế nào?"

"Nhạc Tinh Thần là Đan Hư cảnh tầng mười một, thực lực cũng cực kỳ cường hãn, mặc dù ở trong nội môn, có thể chiến thắng hắn chỉ có một bàn tay."

Một đám trưởng lão nội viện hội tụ.

Mà những trưởng lão này cũng không khỏi trêu chọc Trần trưởng lão ở bên cạnh.

"Cụ thể như thế nào, vậy chỉ có thể đánh xong mới biết được."

Trần trưởng lão nghe vậy cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nhún vai nói.

Đối với việc này, các trưởng lão còn lại cũng mỉm cười.

Bọn họ cũng không sốt ruột mà đưa ra kết luận.

Dù sao lúc trước khi ở ngoại viện... Cố Dương đã thể hiện thiên tư yêu nghiệt không tầm thường.

Ai biết Cố Dương còn có con át chủ bài hay không chứ?

Cùng lúc đó.

Trời cao của nội viện, trên một tòa lầu các tương đối trang nhã.

Rõ ràng có hai bóng người đang ngồi.

Một người trong đó mặc áo bào xanh, bộ dáng trung niên, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt.

"Không biết Lạc huynh thấy hai người bọn họ như thế nào?"

Nếu có thiên kiêu đứng ở đây, sẽ kinh hãi phát hiện vị này rõ ràng là viện trưởng thần bí cường hãn của Thanh Huyền thánh viện bọn họ, Hà Thanh Huyền!

Mà bên cạnh Viện trưởng Thanh Huyền thánh viện lại là một lão giả mặc huyền bào ngồi ngay ngắn.

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy, lão giả mặc huyền bào cũng nhấp một ngụm trà.

"Mặc dù thực lực của tiểu tử Nhạc Tinh Thần kia cũng không tệ lắm, nhưng ta không thích."

"Ngược lại Cố Dương này... rất có ý tứ."

Ánh mắt lão giả Huyền bào rơi vào trên người Cố Dương, trong mắt đục ngầu hiện ra một tia tán thưởng.

"Chừng này tuổi mà đã có tâm tính trầm ổn như vậy, hơn nữa lại rất tự tin, nếu ta đoán không sai... Hắn vẫn còn lá bài tẩy."

Nghe được lão giả mặc huyền bào tán thưởng như vậy, Hà Thanh Huyền cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Phải biết rằng vị lão giả huyền bào trước mặt này, chính là thúc tổ toàn bộ Đại Viêm đương thời!

Bất luận thực lực hay ánh mắt, đều cực kỳ độc.

Cố Dương này... lại có thể được hắn đánh giá cao như thế!?

Tuy rằng kinh hãi không thôi nhưng Hà Thanh Huyền không hề nghi ngờ lời đánh giá này.

Bởi vì hắn cũng nghĩ như vậy.

"Xem ra cách nhìn của Lạc huynh và ta tương đối giống nhau."

"Nếu như trưởng thành thuận lợi, có lẽ tương lai Cố Dương có hi vọng đặt chân đến Hoàng cảnh!"

Hà Thanh Huyền còn nói một hồi khiến lòng người kinh hãi.

Hoàng cảnh!

Cảnh giới này rất xa xôi và thần thánh!

Đây chính là tồn tại phía trên Vương cảnh!

Phải biết rằng hiện giờ bên trong hoàng triều Đại Viêm cũng không có một vị cường giả Hoàng cảnh nào.

Cho dù là vị lão tổ của Hoàng triều Đại Viêm này, cũng chỉ là một vị cường giả Vương cảnh mà thôi.

Muốn đột phá Hoàng cảnh thực sự quá khó khăn!

Mà trong miệng Hà Thanh Huyền, Cố Dương có tiềm lực đột phá hoàng cảnh.

Lời này nếu như truyền ra ngoài, chỉ sợ sẽ khiến mọi người kinh hãi!

"Có lẽ vậy, nhưng Cố Dương muốn đánh bại Nhạc Tinh Thần, sợ là không dễ dàng như vậy, hơi lưu ý một chút đi, một hạt giống tốt như vậy, cũng không thể chết ở chỗ này."

"Thật có ý đó."

Hai người nâng chén trà cùng uống, nhìn nhau cười một tiếng.

Mà lúc này, ánh mắt lão giả mặc huyền bào bỗng nhiên rơi vào một con chim bông béo vừa mới từ trên bả vai Cố Dương bay đi.

Lông mày hắn không khỏi hơi nhíu lại.

"Hả?"

Hà Thanh Huyền nhìn thấy phản ứng của Huyền bào lão giả, nhất thời không khỏi nghi hoặc hỏi: "Làm sao vậy Lạc huynh?"

"Con chim kia không tầm thường đâu!"

Lúc này Huyền bào lão giả nhìn về con chim béo đứng trên bờ vai Diệp Khuynh Thành, thì thào nói.

"Chim sao?"

Hà Thanh Huyền không khỏi nhìn theo ánh mắt của huyền bào lão giả.

Thần sắc nhất thời ngưng trọng.

"Hoàn toàn chính xác, tiếng kêu này dường như là một con Yêu thú!?"

"Hơn nữa tu vi không thấp, bản thể của nó không có bộ dáng như vậy."

"Nói cách khác... con chim này, đã có được năng lực biến hóa hình thái?"

"Năng lực bực này, yêu thú bình thường làm sao có được?"

"Nếu ta nhớ không lầm, chỉ có những dị chủng Thái Cổ trong truyền thuyết mới có năng lực biến hóa như thế!"

Sau một phen nghị luận, trong ánh mắt hai người lập tức lộ ra một tia kinh ngạc.

Con yêu thú Cố Dương thu phục... Lẽ nào là dị chủng Thái Cổ trong truyền thuyết?

"Xem ra... Bí mật trên người tiểu gia hỏa này không ít nha!"

"Thời gian dành cho chúng ta không nhiều lắm, có lẽ... tiểu gia hỏa này sẽ rất phù hợp..."

Trong ánh mắt Hà Thanh Huyền cùng Huyền bào lão giả đều

lóe lên tinh quang, cẩn thận nhìn Cố Dương.

Cùng lúc đó.

Ở phía bên kia cũng có một nhóm người tới quan chiến.

Mà bọn họ đến, tự nhiên gây ra một trận oanh động.

"Là những yêu nghiệt Thanh Huyền bảng kia!"

"Đều đến rồi, Lạc Viêm Thiên cũng đến rồi!"

"Còn kẻ đứng thứ hai là Vưu Phong cũng tới rồi!"

"Đường Long xếp thứ ba cũng đã đến, trước mười hạng đầu Thanh Huyền bảng đều đến!"

Không ít người không nhịn được lên tiếng thán phục.

Một bên, rõ ràng là hơn mười thiên kiêu đạp không trung, thần sắc khác nhau nhìn Cố Dương cùng Nhạc Tinh Thần trong sân.

Có thiên kiêu tỏ vẻ tò mò, cũng có thiên kiêu khinh thường không thèm ngó ngàng tới, hoàn toàn không coi Cố Dương vào trong mắt.

Bọn họ cũng là vừa mới nghe được tin tức, mới tới góp vui một chút xem kịch vui.

Nhưng không ít người nhìn thấy Cố Dương chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, lại có không ít thiên kiêu lắc đầu.

Loại chiến đấu này gần như không có bất kỳ bất ngờ nào.

Cố Dương làm sao có thể là đối thủ của Nhạc Tinh Thần?

Mà ba vị thiên kiêu đứng hàng đầu lại có phản ứng khác nhau.

"Thú vị, Cố Dương này rõ ràng chỉ có tầng mười ba Nguyên

Hải cảnh, lại dám tỷ thí cùng Nhạc Tinh Thần trên đài Sinh Tử? Lá gan cũng thật lớn!"

Vưu Phong đứng hàng thứ hai không khỏi mỉm cười, cả người tản mát ra khí tức làm cho người như tắm gió xuân.

Nhưng trong khí tức kia... dường như lại ẩn giấu một luồng hung ác sắc bén!

"Nghe nói Cố Dương này Luyện Thể rất mạnh?"

Bên kia, trong mắt Đường Long đang đứng thứ ba trên Thanh Huyền bảng lập loè chiến ý, không ngừng hoạt động gân cốt, một bộ dạng rất kích động.

"Viêm Thiên, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ánh mắt Vưu Phong nhìn về phía Lạc Viêm Thiên đang ôm hai tay ở trước ngực.

Nghe vậy, Lạc Viêm Thiên nhàn nhạt liếc qua Cố Dương, dứt khoát thu hồi ánh mắt.

"Thiên tư rất mạnh, nhưng... cũng chỉ thế mà thôi."

Giọng điệu của Lạc Viêm Thiên thập phần bình thản.

Hiển nhiên hắn cũng biết một ít chuyện của Cố Dương.

Đúng là không yếu, nhưng... Đối với hắn mà nói, cũng chỉ như vậy!

Cũng càng không thể uy hiếp tới hắn ta!

Toàn bộ nội viện, không ai có thể đánh đồng với hắn!

Nghe được câu trả lời của Lạc Viêm Thiên, trên mặt Vưu Phong không khỏi lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Tự mình đi hỏi Lạc Viêm Thiên, hình như có chút ngu xuẩn.

Với tính cách của gia hỏa này, hắn đã sớm nghĩ đến sẽ có câu trả lời như vậy.

Mà đoạn đối thoại của hai người cũng rơi vào tai những thiên kiêu khác đang vây xem xung quanh.

Đối với việc này, bọn họ cũng không có chút nào ngoài ý muốn.

Nội viện Thanh Huyền bảng tổng cộng có ba mươi sáu danh ngạch.

Nhưng trên thực tế thực lực của mười người đứng đầu và các thiên kiêu khác chênh lệch rất lớn.

Có thể nói khoảng cách giữa họ với nhau, không thể nào dễ dàng vượt qua!

Mà ở trong mười hạng đầu, lại có bọn Lạc Viêm Thiên bọn họ là người mạnh nhất!

Nhất Viêm Nhị Kiếm Tam Cuồng Long!

Đây là một câu lưu truyền đã lâu trong nội viện.

Cũng đại biểu cho sự đặc thù của ba người bọn họ!

Trong mười hạng đầu của Thanh Huyền bảng, ba người bọn họ chính là người mạnh nhất, không ai có thể lay động địa vị của bọn họ!

Về người thứ tư, thứ mười, thực lực tương đương, chênh lệch không lớn!

Mà Lạc Viêm Thiên đứng thứ nhất, thực lực lại càng độc chiếm thiên hạ, không ai có thể ngăn cản!

Mặc dù là người đứng thứ hai như Vưu Phong hay Đường Long thứ ba cũng vậy!

Bọn hắn hoàn toàn không phải đối thủ của Lạc Viêm Thiên!

Lạc Viêm Thiên xem thường Cố Dương là chuyện hết sức bình thường.

"Thật không hổ là đệ nhất thiên kiêu hoàng triều Đại Viêm chúng ta!"

"Quá ngông cuồng!"

"Nhưng hắn cũng thật sự có tư cách nói như vậy."

"Trận chiến này cũng không có gì đẹp mắt, Cố Dương khẳng định không có lực hoàn thủ!"

"Thực lực chênh lệch quá lớn."

Thiên kiêu chung quanh cảm khái một phen, sau đó ánh mắt một lần nữa tập trung về đài Sinh Tử.

Mà cách nhìn của bọn họ, cũng không có gì thay đổi.

Dồn dập cho rằng Cố Dương không thể nào là đối thủ của Nhạc Tinh Thần.

Thậm chí có thể còn chết ở trên Sinh Tử Đài!

Dù sao đi lên đài Sinh Tử, cũng sẽ không bận tâm đến tính mạng!

Tử vong là chuyện bình thường!

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trên mặt Nhạc Tinh Thần lộ ra một tia cười gằn.

"Cố Dương! Ta ngược lại không nghĩ tới ngươi vậy mà thật có can đảm cùng ta đứng trên đài Sinh Tử, dũng khí đáng khen, ngay cả ta cũng không khỏi bội phục."

"Chẳng qua ta sẽ không lưu thủ chút nào!"

Nói đến đây, trong ánh mắt của Nhạc Tinh Thần phát ra sát ý cuồn cuộn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Khí tức kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Mà lần này, Nhạc Tinh Thần càng không nương tay chút nào.

Bản Mệnh Nguyên Đan thình lình tế ra!

Đúng là nhất phẩm Nguyên Đan!

Chân nguyên kinh khủng cũng bất ngờ bộc phát ra.

Xèo xèo xèo!

Trong nháy mắt chân nguyên tuôn ra, trong đó phảng phất như có hồ quang điện lấp lóe.

Khí thế nhìn qua cũng cực kỳ cường hãn!

Rẹt!

Nhạc Tinh Thần không chút do dự.

Chân nguyên kinh khủng chính là ở trên không trung ngưng tụ thành một đạo trường đao thông thiên.

"Lôi Chùy Minh Nhận!"

Xèo xèo xèo xèo!

Ánh sét lập lòe, bộc phát ra từng đợt quang mang màu tím đen.

Cùng lúc đó, áo nghĩa kinh khủng không ngờ lại bộc phát ra!

Kia đúng là năm thành đao chi áo nghĩa!

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu chung quanh bị chấn động.

"Không ngờ Nhạc Tinh Thần lại ra chiêu tuyệt sát!?"

"Nghe nói Nhạc Tinh Thần tu luyện là một công pháp có thuộc tính đặc thù, gọi là Lôi Bạo Quyết, chính là một môn công pháp cấp Vương, tu luyện công pháp này sẽ làm cho chân nguyên của bản thân có thuộc tính Lôi đình, uy lực cực kỳ cường hãn!"

"Một chiêu này Cố Dương không có khả năng đỡ nổi!"

Bên kia, sắc mặt của không ít thiên kiêu trên bảng Thanh Huyền cũng không khỏi trở nên nghiêm túc.

"Không ngờ Nhạc Tinh Thần đề thăng nhanh như vậy, đã tu luyện Lôi Bạo quyết đến đại thành!"

"Không chỉ như vậy, chắc hắn đã tu luyện Lôi Thiểm Minh Nhận tới đại thành, chiêu này... rất mạnh!"

"Lực sát thương của chân nguyên thuộc tính Lôi là cực kỳ cường hãn, chân nguyên bình thường cũng không có bá đạo như vậy!"

"Một chiêu này của Nhạc Tinh Thần... Chỉ sợ ngay cả Đường Long cũng không dám dễ dàng tiếp được, Cố Dương, nguy hiểm rồi!"

Trên lầu các không trung.

Huyền bào lão giả thấy vậy thì hai mắt cũng lóe lên hào quang.

"Chiêu này, không tệ."

"Tiểu tử Nhạc Tinh Thần này, thực lực cũng có thể."

Hà Thanh Huyền không nhịn được cảm khái một tiếng.

Chợt hắn đem ánh mắt đặt ở trên người Cố Dương cách đó không xa.

Giờ phút này hắn lại kinh ngạc phát hiện Cố Dương thế mà lại hoàn toàn không có biểu cảm sợ hãi?

Một chiêu này nếu như thật sự đánh trúng, sẽ uy hiếp đến tính mạng hắn!

Nghĩ đến đây, Hà Thanh Huyền không khỏi hơi nhíu mày.

Dự định tùy thời ra tay cứu lấy Cố Dương.

Suy cho cùng chiêu này của Nhạc Tinh Thần là có khả năng trực tiếp chém chết Cố Dương!

Giờ phút này, tất cả mọi người ở đây ngoại trừ Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi ra, không có ai coi trọng Cố Dương cả.

Đặc biệt là sau khi Nhạc Tinh Thần bộc phát ra một chiêu kinh khủng như thế.

Phần lớn mọi người đều cảm thấy Cố Dương phải chết không thể nghi ngờ!

Giữa sân.

Trên mặt Nhạc Tinh Thần lộ ra vẻ dữ tợn.

"Chết đi cho ta!"

Nhạc Tinh Thần lại lần nữa quát khẽ một tiếng.

Trường đao chân nguyên lơ lửng trên không trung kia rõ ràng là mang theo khí thế vô cùng kinh khủng!

Đao khí kinh khủng bộc phát đầy trời.

Nhắm thẳng vào Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Cố Dương híp mắt.

Đây chính là thực lực thứ năm Thanh Huyền bảng sao?

Thoạt nhìn...

Dường như cũng chỉ như vậy!

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia cười nhạt.

Hắn không lùi mà tiến tới, bước lên trước một bước.

Ầm ầm!

Lực lượng khí huyết kinh khủng đang sôi trào không thôi.

Hư ảnh Long Tượng càng trực tiếp bộc phát ra, phát ra một tiếng gầm giận dữ!

Cùng lúc đó.

Lân phiến màu vàng trên cánh tay Cố Dương nhanh chóng hiển hiện.

Chân nguyên bộc phát!

Trên cánh tay phải của Cố Dương càng là nổi lên gân xanh.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương chậm rãi vung quyền.

"Phục Ma... Long Tượng Quyền!"

Một tiếng quát khẽ truyền đến.

Cố Dương thình lình vung ra một quyền!

Lực lượng kinh khủng hơn bốn trăm long lực trút xuống toàn bộ!

Cũng chính là thời khắc này.

Một cỗ áo nghĩa cực kỳ huyền diệu vọt tới.

Quán thâu toàn bộ ở trên cánh tay Cố Dương, hoàn toàn bộc phát ra.

Đó là...

Bảy thành quyền chi áo nghĩa!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Áo nghĩa đại thành của quyền bộc phát, lập tức một quyền này của Cố Dương trong nháy mắt hiện ra một cỗ khí thế cực kỳ khủng bố.

Lập tức sắc trời đột biến, trong bầu trời giống như nổi lên một tầng bóng tối.

Cũng chính là thời khắc này.

Trường đao chân nguyên kia cũng rơi xuống bất ngờ!

Hai luồng công kích vô cùng kinh khủng ầm ầm va chạm!

Những chấn động kinh khủng đều bao phủ toàn bộ đài Sinh Tử vào bên trong!

Cuồng phong bộc phát, thổi cho áo bào của hai người bay phất phới!

Mà giờ phút này, con mắt của Nhạc Tinh Thần cũng trợn trừng lên.

Không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

Gia hỏa này.

Không phải đã lĩnh ngộ sáu thành áo nghĩa của quyền sao?

Sao lại... biến thành bảy thành áo nghĩa của quyền!

Nhưng không đợi hắn suy nghĩ nhiều.

Đột nhiên, một tiếng răng rắc thanh thúy từ không trung truyền đến.

Hắn ta vội kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên.

Chính là nhìn thấy đạo đại đao chân nguyên vô cùng kinh khủng do chính mình ngưng tụ thành kia, giờ phút này phảng phất như chống đỡ không nổi một quyền cực kỳ khủng bố này của Cố Dương, vậy mà rạn nứt từng khúc!

"Cái gì!?"

Nhạc Tinh Thần kinh hãi không thôi.

Nhưng ngay sau đó, trường đao chân nguyên rõ ràng đã bị một quyền khủng bố trực tiếp đánh vỡ.

Sau đó dư uy đập thẳng về phía hắn!

Thấy vậy, Nhạc Tinh Thần biến sắc, vội vàng bộc phát chân nguyên chống cự.

Nhưng lực lượng bên trong quyền kình này thực sự quá mức khoa trương!

Vậy mà vẫn đánh bay cả người hắn ta.

Chẳng qua hắn cũng không phải kẻ yếu, trong nháy mắt điều chỉnh tư thái trên không trung, nhưng vẫn như cũ lui về sau mấy trăm mét mới chật vật dừng lại.

Giờ phút này, sắc mặt Nhạc Tinh Thần thay đổi không gì sánh được.

Cùng lúc đó, cảnh tượng này cũng khiến cho tất cả mọi người xung quanh cảm thấy choáng váng!

"Chuyện này..."

"Bảy... Bảy phần mười áo nghĩa của quyền!?"

"Tên Cố Dương này, đến cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ hắn ta một mực giả heo ăn thịt hổ!?"

"Vốn tưởng hắn nhiều nhất cũng chỉ lĩnh ngộ sáu thành quyền chi áo nghĩa, không nghĩ tới vậy mà đã lĩnh ngộ đến bảy thành!"

"Bảy thành dĩ nhiên là đại thành quyền chi áo nghĩa... Khó trách có thể đem Nhạc Tinh Thần đánh bay!"

"Đây cũng quá quái vật đi!?"

Vô số tiếng thán phục không ngừng truyền đến.

Bọn họ lộ ra vẻ mặt chấn động, không thể suy nghĩ, nhìn Cố Dương với ánh mắt nghi ngờ.

Mười bảy tuổi chính là lĩnh ngộ áo nghĩa đại thành, ngộ tính bực này... Quả thật nghịch thiên, cho dù ở trong nội viện quái vật đầy rẫy cũng có vẻ là yêu nghiệt không gì sánh nổi!

Không ít thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng thần sắc cũng ngưng trọng, kinh hãi vô cùng nhìn Cố Dương.

"Lại là... áo nghĩa đại thành!"

"Gia hỏa này, thật chỉ là người mới sao?"

"Mười bảy tuổi... Đại thành áo nghĩa... Đúng là biến thái!"

Vưu Phong thấy cảnh này, ánh mắt cũng không khỏi ngưng tụ, nhịn không được nhìn về phía Lạc Viêm Thiên bên cạnh, phát ra cảm khái.

"Lạc Viêm Thiên, xem ra ngộ tính của người mới này còn yêu nghiệt hơn cả ngươi, đây là áo nghĩa của quyền đại thành đó!"

Nghe được lời nói của Vưu Phong, Lạc Viêm Thiên chỉ hừ lạnh một tiếng.

"Từ phương diện ngộ tính mà xem thì đúng là như thế."

"Nhưng tu vi của hắn quá thấp, cho dù ngộ tính thông thiên, bây giờ cũng không phải thời đại của hắn."

Nói xong, trên mặt Lạc Viêm Thiên hiện lên một chút uy nghiêm và tự tin không thể nghi ngờ.

"Thiên kiêu đương thời, toàn bộ hoàng triều Đại Viêm không người nào là đối thủ của ta!"

"Như thế nào? Ngươi muốn thử xem sao?"

Nghe được câu khiêu khích đầy hứng thú này của Lạc Viêm Thiên, Vưu Phong mỉm cười.

"Ta chỉ nhắc nhở ngươi một câu mà thôi."

Hắn ta cũng không ngốc.

Mặc dù hắn rất tự tin vào thực lực của mình, nhưng muốn khiêu chiến Lạc Viêm Thiên?

Thế thì thôi đi vậy.

"Hừ!"

Nhìn thấy Vưu Phong sợ, Lạc Viêm Thiên cũng không ngoài ý muốn, chỉ hừ lạnh một tiếng.

Nhưng rất rõ ràng, ánh mắt hắn bây giờ nhìn về phía Cố Dương cũng đã thay đổi.

Không giống như lúc trước coi trời bằng vung.

Đương nhiên, hắn bây giờ vẫn như cũ không quá để Cố Dương ở trong lòng.

Chẳng qua chỉ là một thiên kiêu ngộ tính yêu nghiệt mà thôi.

Không uy hiếp được mình.

Còn Đường Long ở bên kia, giờ phút này lại cực kỳ hưng phấn.

Hắn ta nắm chặt nắm đấm, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý.

Trên mặt hiện ra vẻ nóng lòng muốn thử, hận không thể lập tức xông lên tiến hành một trận tranh đấu giữa đàn ông đích thực với Cố Dương!

Dù sao tu sĩ luyện thể vẫn phi thường thưa thớt.

Trong nội viện, tu sĩ Luyện Thể kỳ có thể sánh với hắn lại càng ít hơn, hiển nhiên Cố Dương có bản lĩnh này!

"Bảy... bảy phần áo nghĩa!"

Bên kia.

Huyền Nguyệt cũng nhịn không được mở to miệng anh đào nhỏ nhắn của nàng, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập khiếp sợ, mười bảy tuổi áo nghĩa bảy thành?

Chuyện này... không khỏi cũng quá yêu nghiệt đi!

Mà trong mắt của Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi cũng lóe ra tinh quang.

"Phu quân... Mạnh hơn rồi nha!"

Đôi mắt đẹp của Diệp Khuynh Thành đảo quanh, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập yêu thương.

"Khuynh Thành, phu quân của ngươi... ngộ tính yêu nghiệt như thế sao?"

Huyền Nguyệt cũng không nhịn được nhìn Diệp Khuynh Thành hỏi.

Diệp Khuynh Thành cũng khẽ mỉm cười.

"Hiện tại ngươi đã hiểu rõ chưa?"

"Rõ... Rõ rồi."

Huyền Nguyệt bất đắc dĩ gật đầu.

Nàng ta nếu sớm biết ngộ tính của Cố Dương biến thái như thế, cũng không đến mức lo lắng hãi hùng như thế.

Các trưởng lão Vũ Hóa cảnh chung quanh cũng nhao nhao đứng dậy.

Thần sắc chấn động nhìn Cố Dương.

"Hảo tiểu tử... Lại có bảy phần mười áo nghĩa của quyền!"

"Mười bảy tuổi lĩnh ngộ bảy thành quyền chi áo nghĩa, tiểu tử này đến cùng là quái vật gì!?"

"Lúc nào thì lĩnh ngộ áo nghĩa dễ dàng như vậy?"

Biểu cảm của bọn họ đều có chút quái dị.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khiếp sợ cùng với phức tạp.

Nhất là Trần trưởng lão, lúc này trên mặt lại càng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn mặc dù rất coi trọng Cố Dương.

Nhưng cũng chưa bao giờ nghĩ tới ngộ tính của Cố Dương lại có thể yêu nghiệt như thế!

Vậy mà đã lĩnh ngộ được bảy thành áo nghĩa!

Tòa lầu các trên không trung.

Lúc này Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được trừng to mắt.

"Cái gì!?"

"Đại Thành Quyền Chi Áo Nghĩa!?"

So với những người khác, giờ phút này bọn họ càng thêm chấn động.

"Mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ áo nghĩa đại thành..."

"Huyền Điểu vương triều thật sự là ra một yêu nghiệt kinh

khủng!"

Trong mắt Hà Thanh Huyền lóe lên vẻ kinh ngạc, nhịn không được cảm khái.

"Ngộ tính như thế... Đừng nói là Đại Viêm hoàng triều, cho dù là phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Vực, cũng không người nào có thể vượt qua được!"

Lạc Cửu Thiên cũng khẽ gật đầu, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập rung động và hài lòng.

"Thậm chí có thể so với những lão quái vật Thanh vực trước kia!"

"Đúng vậy, cho dù nhìn khắp Thanh vực từ xưa đến nay, trong dòng sông lịch sử vô cùng dài kia, ngộ tính của Cố Dương tất nhiên có thể xếp vào năm vị trí đầu!"

"Có lẽ... tương lai hắn thật sự có thể đặt chân vào Hoàng cảnh!"

Trong lúc hai người nghị luận cảm khái một phen, trong ánh mắt cũng lóe ra tinh quang.

Trên Sinh Tử đài.

Cố Dương như cũ vẫn đứng tại chỗ, thần sắc bình tĩnh nhìn Nhạc Tinh Thần.

Mà sắc mặt Nhạc Tinh Thần lúc này đã khó coi tới cực điểm.

Vốn hắn muốn dựa vào một chiêu này trực tiếp chém giết Cố Dương, như vậy có lẽ còn có thể bắt được trái tim của Diệp Khuynh Thành.

Kết quả lại bởi vì Cố Dương đột nhiên bộc phát, ngược lại chính mình bị thương nhẹ.

Ngộ tính của Cố Dương đích xác là yêu nghiệt đến cực điểm.

Nếu lại cho Cố Dương một đoạn thời gian trưởng thành, mình nhất định sẽ bị Cố Dương treo lên đánh!

Nhưng bây giờ...

Hắn không cảm thấy Cố Dương là đối thủ của mình!

Trong hai mắt Nhạc Tinh Thần tràn đầy tức giận.

"Rất tốt, Cố Dương! Không nghĩ tới ngươi vậy mà còn ẩn giấu thực lực."

"Nhưng cũng chỉ có thế mà thôi!"

Giọng điệu của Nhạc Tinh Thần rất lạnh lùng.

Ngay sau đó, hắn đột nhiên vươn tay ra.

Rẹt!

Một thanh linh đao xuất hiện trong tay hắn.

Linh đao trắng như tuyết, chuôi đao đều lộ ra màu trắng thuần khiết.

Từ khí tức phát ra từ thanh linh đao này xem ra

Đây rõ ràng là một thanh cực phẩm linh đao!

Thần sắc vô số người không khỏi chấn động.

Bản thân cực phẩm linh khí đã vô cùng hi hữu.

Có điều liên tưởng đến thân phận của Nhạc Tinh Thần, có thể có được một thanh cực phẩm linh đao dường như cũng không ngoài ý muốn!

Nhạc Tinh Thần cầm Cực phẩm linh đao trong tay.

Trong ánh mắt lập tức bộc phát sát ý ngập trời!

"Chết đi cho ta!"

Hắn lại rút đao.

Khí tức kinh khủng bất ngờ phun ra.

Bản Mệnh Nguyên Đan, công pháp, võ kỹ cấp Vương, càng là toàn lực vận chuyển.

Ngay sau đó, năm thành đao chi áo nghĩa cũng tràn vào bên trong thanh cực phẩm linh đao kia.

Leng keng leng keng leng keng!

Một tiếng boong thanh thúy vang vọng đất trời.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn nâng đao lên, rõ ràng là chém về phía Cố Dương!

Phốc xuy!

Một đạo đao khí khủng bố dài chừng mấy ngàn thước thình lình lướt ngang trời, chém ngang về phía Cố Dương!

Uy lực ẩn chứa trong đao khí khiến cho vô số thiên kiêu chung quanh phải biến sắc mặt.

"Đao khí thật kinh khủng!"

"Ta không ngăn được một đao này!"

Ngay cả thiên kiêu đứng đầu Thanh Huyền bảng cũng không nhịn được phát ra tiếng sợ hãi thán phục.

Đường Long xếp hạng thứ ba thần sắc cũng cứng lại.

Hắn có thể cảm giác được bên trong đao khí kia ẩn chứa sức mạnh kinh khủng.

Thậm chí còn có thể uy hiếp đến mình?!

Đương nhiên đó cũng chỉ là uy hiếp mà thôi.

Mà đối mặt với đao này của Nhạc Tinh Thần.

Thần sắc Cố Dương vẫn không thay đổi.

Nhưng ngay lập tức lại bị một quyền giống hệt như vậy đánh ra.

Bảy thành áo nghĩa của quyền lại bộc phát ra.

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền kình và đao khí kinh khủng va chạm trực tiếp giữa không trung!

Trong nháy mắt va chạm.

Vô số cương phong mạnh mẽ ác liệt đánh ra bốn phía.

Thổi đến mức cấm chế tinh khiết rung động không thôi!

Mà màn này, cũng là khiến vô số người nhìn thấy toàn thân run rẩy.

Cuộc chiến này quá kinh khủng!

Đây chính là thiên kiêu hàng đầu sao?

Bịch!

Tiếng nổ mạnh vang lên.

Cương phong tan đi.

Hai người đứng nguyên tại chỗ, hoàn hảo không chút tổn hại, không nhận được bất cứ thương tổn gì.

Một phen đối chiêu, lại đánh ngang tay!

Chứng kiến một màn này.

Thần sắc vô số thiên kiêu không khỏi trở nên ngưng tụ.

"Lại là ngang nhau?"

"Xem ra Cố Dương vẫn không phải đối thủ của Nhạc Tinh Thần."

"Đáng tiếc, nếu Cố Dương có thể đột phá đến Đan Hư cảnh, Nhạc Tinh Thần tất nhiên không phải đối thủ của Cố Dương!"

Bọn họ nhao nhao bóp cổ tay thở dài.

Chỉ có Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi là không thay đổi sắc mặt.

Thậm chí trong ánh mắt Diệp Khuynh Thành còn hiện ra một tia chờ mong.

"Cũng không sai biệt lắm đến lúc rồi?"

Bên kia.

Nhạc Tinh Thần lập tức cất tiếng cười ha hả.

"Ha ha ha! Ta còn tưởng rằng áo nghĩa đại thành mạnh bao nhiêu, hoá ra cũng chỉ đến thế này!"

"Tiếp theo đao này sẽ lấy tính mạng ngươi!"

Vốn dĩ Nhạc Tinh Thần còn có chút sợ hãi.

Sợ uy lực áo nghĩa đại thành của quyền cực kỳ cường hãn, dù mình xuất toàn bộ át chủ bài, cũng chưa chắc có thể chém giết Cố Dương.

Nhưng bây giờ hắn lại không nghĩ như vậy.

Bởi vì hắn còn chưa thi triển toàn lực, đã có thể cùng một quyền toàn lực của Cố Dương đánh thành ngang tay!

Nếu lấy át chủ bài ra, chém giết Cố Dương không thành vấn đề!

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn hưng phấn.

Nghe được lời Nhạc Tinh Thần nói.

Thần sắc Cố Dương hiện ra một tia đạm mạc.

"Thú vị, đã như vậy... Thì cứ nghiêm túc một chút là được."

Cố Dương còn muốn giấu chiêu.

Hiện tại xem ra.

Quyền pháp đơn thuần đã không cách nào trấn sát Nhạc Tinh Thần.

Nhưng như vậy cũng bình thường.

Nhạc Tinh Thần này đứng thứ năm trên Thanh Huyền bảng, thực lực và thiên phú của bản thân chính là thuộc về nhóm người đứng đầu tiên.

Đương nhiên không có khả năng tùy ý vượt cấp giống như ở vương triều Huyền Điểu.

Thế nhưng cũng không ảnh hưởng gì quá lớn.

"Hả?"

Nghe được lời của Cố Dương.

Nhạc Tinh Thần không rõ ràng cho lắm lập tức cau mày.

Mà dưới sân, càng nhiều thiên kiêu cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

"Chút nghiêm túc? Chẳng lẽ vừa rồi Cố Dương vẫn không thật sự nghiêm túc sao?"

"Không thể nào? Đó là bảy phần mười áo nghĩa của quyền!"

"Nghe nói thủ đoạn mạnh nhất của Cố Dương là dùng kiếm, cũng không biết là thật hay giả."

Bên kia, ba người Lâm Sở Thiên trốn ở trong đám đông quan sát cũng là vẻ mặt chờ mong.

Trước đây khi bọn họ đối chiến với Cố Dương đã nghe được tin này.

Nhưng bọn họ cũng không rõ là thật hay giả.

Đồng thời trong lòng cũng có phần chờ mong Cố Dương dùng kiếm, thực lực thật sự còn mạnh hơn sao?

Nhưng nên biết hiện tại Cố Dương đang ở trên phương diện quyền pháp thì đã đạt tới trình độ cực kỳ kinh khủng rồi.

Quyền pháp cấp bậc Vương viên mãn, cùng với áo nghĩa của quyền...

Nếu kiếm pháp của Cố Dương còn mạnh hơn so với quyền pháp... Vậy thì đạt tới trình độ nào?

Bọn họ cũng không dám tiếp tục suy đoán.

Chỉ có thể ngẩng đầu nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt đầy tò mò và chờ mong.

Sắc mặt Nhạc Tinh Thần cũng hơi ngưng lại.

Hắn chau mày, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sau khoảnh khắc.

Cố Dương khẽ vẫy tay.

Ngân Sương Kiếm được hắn nắm trong tay.

Nhìn thấy Ngân Sương Kiếm, ánh mắt Nhạc Tinh Thần không khỏi ngưng tụ.

Linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ!?

Chẳng qua còn may mắn...

Chỉ là thượng phẩm mà thôi.

Tuy linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ cũng cực kỳ hiếm thấy.

Nhưng hiển nhiên là kém cực phẩm Linh Khí!

Nghĩ đến đây, hắn thở phào nhẹ nhõm, khóe miệng cũng lộ ra một tia trào phúng.

"Một thanh linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ chính là át chủ bài của ngươi sao?"

"Con át chủ bài này đối với ta vô dụng!"

Nhạc Tinh Thần không cảm thấy Cố Dương đổi một loại thủ đoạn tấn công thực lực là có thể tăng lên bao nhiêu, bảy thành áo nghĩa của quyền mà Cố Dương lĩnh ngộ ra chắc chắn là hao phí vô số thời gian.

Lại lấy thời gian đâu ra mà nghiên cứu kiếm đạo?

Cho dù Cố Dương ngộ tính yêu nghiệt, nhiều nhất cũng chỉ lĩnh ngộ được áo nghĩa của kiếm tiểu thành.

Áo nghĩa của kiếm tiểu thành thực sự rất mạnh, nhưng tu vi của Cố Dương kém hắn nhiều như vậy...

Hoàn toàn không cần lo lắng quá nhiều!

Mà mọi người thấy Cố Dương rút kiếm.

Nhất thời cũng là lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Ánh mắt Lạc Viêm Thiên cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

Trong nháy mắt Cố Dương cầm kiếm, hắn có thể cảm giác rõ ràng khí tức trên người Cố Dương biến hóa!

"Người mới tên Cố Dương này, thật sự có chút thú vị."

Trong lòng hắn không khỏi phát ra một tiếng cảm khái.

Còn Đường Long thì không khỏi lắc đầu.

"Lại còn nghiên cứu kiếm pháp, thật không thuần túy!"

"Là đàn ông đích thực thì phải đánh quyền, nắm đấm thấu thịt mới là lãng mạn giữa đàn ông!"

Trong giọng nói của Đường Long tràn đầy vẻ tiếc hận.

Phảng phất như Cố Dương sử dụng kiếm đối với hắn mà nói là một loại tiếc nuối.

Bên trong lầu các trên không trung.

Nhìn thấy Cố Dương rút kiếm, ánh mắt Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng lập tức sáng lên.

"Lúc trước chính là có thể cảm nhận được trên người tiểu tử này tản mát ra một cỗ khí tức lăng lệ không gì sánh được, hoá ra tiểu tử này là một kiếm tu!"

"Chẳng qua hắn đã là lĩnh ngộ bảy thành ý nghĩa thâm ảo của quyền, không biết Cố Dương về lĩnh ngộ bên trong kiếm đạo thì thế nào?"

Sau khi được chứng kiến ngộ tính yêu nghiệt đến cực điểm của Cố Dương.

Ánh mắt họ cũng không khỏi hiện lên vẻ mong đợi.

Giờ phút này.

Dường như ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên thân Cố Dương.

Bọn họ rất tò mò... Có truyền thuyết liên quan đến của Cố Dương.

Đến cùng là thật sự có phải hay không!?

Đương nhiên trong lòng phần lớn các thiên kiêu đều giữ thái độ hoài nghi.

Dù sao thời gian và tinh lực của người là có hạn.

Cố Dương đã là lĩnh ngộ bảy thành quyền chi áo nghĩa, hiển nhiên là bỏ vào không ít thời gian tinh lực.

Cho dù kiếm đạo có mạnh hơn nữa cũng chẳng mạnh hơn bao nhiêu!

Mà giờ phút này.

Ánh mắt Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi cũng bộc phát ra tinh quang.

"Phu quân rốt cuộc cũng nghiêm túc rồi!?"

Các nàng kích động không thôi.

Đặc biệt là Diệp Khuynh Thành.

Mỗi lần thấy phu quân vung kiếm, nàng đều có thể cảm ngộ được.

Tất nhiên phu quân nghiên cứu kiếm đạo đến mức tận cùng.

Cho nên nàng ta cũng có chút chờ mong.

Lúc trước Cố Dương ở Huyền Điểu vương triều giao thủ với nàng đã thể hiện ra kiếm pháp cùng áo nghĩa hàng đầu.

Bây giờ không biết đã tăng lên tới mức nào rồi?!

Ngay lúc vạn chúng chú mục.

Cố Dương đứng trên đài Sinh Tử.

Một tay cầm Ngân Sương Kiếm.

"Thật sao?"

Nghe được lời Nhạc Tinh Thần nói.

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Trong thanh âm kia, dường như xen lẫn một tia kiếm khí vô cùng sắc bén.

Khiến người nghe không nhịn được tinh thần chấn động.

Sau đó Cố Dương cũng không có ý tứ nói thêm cái gì.

Hắn chậm rãi huy kiếm.

"Thức thứ tư trong Trảm Thiên Kiếm Quyết... Đoạn Vô Sinh!"

Trong lòng Cố Dương phát ra một tiếng thì thầm.

Ngay khoảnh khắc sau.

Bên trong Ngân Sương Kiếm phát ra một tiếng kiếm reo thanh thúy.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức vô cùng kinh khủng từ bên trong Ngân Sương Kiếm bộc phát ra.

Mà cỗ khí tức này vừa mới xuất hiện.

Chính là khiến không ít trưởng lão Sinh Tử cảnh kinh hãi.

"Đây là... Khí tức gì?!"

"Khí tức này thật khủng khiếp, khí tức này... Sinh khí trong cơ thể ta có xu hướng bị áp chế!"

Bọn họ cảm thụ được biến hoá trên thân thể xong, lập tức nhịn không được kinh hãi mở miệng.

Mà những người khác tự nhiên là không cảm giác được loại này.

Bọn họ chỉ cảm thấy... khí tức phát ra từ Ngân Sương Kiếm trong tay Cố Dương, rất sắc bén!

Nhưng không đợi mọi người tiếp tục suy nghĩ.

Ngay sau đó Cố Dương đã nâng Ngân Sương Kiếm lên.

Sau đó tiện tay chém ra!

Khoảnh khắc vung kiếm.

Một cỗ áo nghĩa kinh khủng khó có thể tưởng tượng, rõ ràng là

bộc phát ra!

Mà sau khi tất cả mọi người cảm nhận được áo nghĩa trên người Cố Dương bộc phát ra.

Toàn trường chấn động!

Tất cả mọi người nhịn không được lộ ra vẻ hoảng sợ, biểu cảm càng là triệt để dại ra!

Bởi vì đó không ngờ là...

Tám phần mười... Kiếm chi áo nghĩa!!!

Không đợi ngoại nhân nghĩ nhiều.

Một kiếm này của Cố Dương rõ ràng là chém xuống.

Xuy!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí kinh khủng chính là bất ngờ lại bộc phát ra.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Kiếm khí khủng bố chừng gần vạn mét chém ra, trong nháy mắt bốn bề không gian đã được gia cố, giờ phút này vậy mà đều điên cuồng rung động.

Như thể bất cứ lúc nào cũng có thể bị chém nát!

Cùng lúc đó.

Nhạc Tinh Thần thấy cảnh này, cũng kinh hãi mở to mắt.

"Gia hỏa này... Chuyện gì xảy ra?!"

Nhạc Tinh Thần vô cùng hoảng sợ.

Nhưng cũng không kịp nghĩ nhiều, hắn đột nhiên quát khẽ một tiếng.

Ầm ầm!

Ngay lập tức, thúc giục bí pháp, chân nguyên trong cơ thể hắn lần nữa tăng vọt.

Thực lực tu vi cũng chỉ trong nháy mắt tăng lên mấy cấp bậc!

Hắn không chút do dự giơ lên cực phẩm linh đao trong tay, xuất ra hết thủ đoạn.

Năm thành đao chi áo nghĩa cũng không chút do dự bộc phát ra.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm khí kinh khủng chính là bất ngờ va chạm với một đao mạnh nhất sau khi thi triển bí pháp của Nhạc Tinh Thần!

Leng keng, leng keng!

Thanh âm kim loại va chạm kịch liệt thình lình vang vọng toàn trường!

Kiếm khí và đao khí đan xen vào nhau.

Khí tức sắc bén bắn tung tóe khắp nơi.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy.

Cấm chế thuần trắng kia điên cuồng rung động dưới vô số đạo kiếm khí lăng lệ ác liệt cùng đao khí chém xuống.

Mí mắt người nhìn thấy đều giật giật.

Nếu không có cấm chế thuần trắng này ngăn cản, để cho kiếm

khí và đao khí hỗn loạn văng khắp nơi, chỉ sợ phải chết một mảng lớn thiên kiêu!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đúng lúc này thì kiếm khí và đao khí va chạm, rốt cuộc đã phân ra thắng bại!

Rặc rặc rặc!

Một tiếng trong trẻo vang lên.

Mọi người bất ngờ ngẩng đầu nhìn lên.

Đao khí của Nhạc Tinh Thần vẫn không đỡ nổi.

Tám phần mười áo nghĩa của kiếm thực sự quá khủng bố!

Mặc dù tu vi của hắn và Cố Dương chênh lệch cực kỳ khổng lồ, nhưng áo nghĩa của kiếm khủng bố như thế, dĩ nhiên đủ để đền bù khoảng cách cực lớn trong đó!

Ầm ầm!

Bịch!

Tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Đao khí hoàn toàn tan vỡ.

Nhưng kiếm khí cũng không còn thừa bao nhiêu, chỉ còn lại một tia cuối cùng, chém tới phía Nhạc Tinh Thần!

Xuy!

Leng keng, leng keng!

Kiếm khí rõ ràng rơi vào trên người Nhạc Tinh Thần, lại phát ra một tiếng sắt thép va chạm.

Ầm ầm!

Toàn bộ cơ thể Nhạc Tinh Thần dưới sự trùng kích của kiếm khí ẩn chứa lực lượng cực kỳ khủng bố kia, trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Ầm ầm đâm vào cấm chế thuần trắng.

Trong miệng rõ ràng phun ra một ngụm máu.

Nhạc Tinh Thần, thế mà lại bị đánh bay!

Giờ phút này.

Tất cả mọi người đều kinh hãi khó hiểu, chấn động nhìn Cố Dương.

Vốn dĩ bọn họ đã suy đoán thực lực của Cố Dương rất cao.

Ba thành kiếm chi áo nghĩa, thậm chí là bốn thành áo nghĩa của kiếm.

Kết quả...

Cố Dương thế mà lại bộc phát ra tám thành kiếm chi áo nghĩa!

CMN đây là...

Là chuyện mà người có thể làm được?

Đám thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng lại càng choáng váng.

Thậm chí hiện giờ sắc mặt Lạc Viêm Thiên và Vưu Phong đều không nhịn được ngưng trọng.

Ánh mắt bọn hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Phảng phất như muốn nhìn xem Cố Dương rốt cuộc làm thế nào lĩnh ngộ được bảy thành áo nghĩa của quyền trong tình huống

lĩnh ngộ tám thành áo nghĩa của kiếm!

Moá nó chứ...

Áo nghĩa là củ cải trắng tuỳ tiện nhặt trên đường đúng không?

Ngay cả lúc này Lạc Viêm Thiên vô cùng kiêu ngạo cũng không thể không thừa nhận là hắn ghen tị!

Ngộ tính này quả thực là ngạo thị cổ kim, không người có thể địch!

Giờ phút này, bên trong không trung lầu các.

Sau khi Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên vừa mới ngồi xuống nhìn thấy Cố Dương bộc phát ra tám thành áo nghĩa của kiếm, cái mông vẫn còn chưa nóng, liền vô cùng chấn động đứng dậy.

"Tám thành kiếm chi áo nghĩa!?"

"Tiểu tử này... Yêu nghiệt như vậy sao?!"

Thời khắc này, vẻ mặt hai người hoàn toàn thay đổi.

Ban đầu bọn họ cũng tự nhận là đã xem trọng Cố Dương rồi.

Dù sao cũng đã coi Cố Dương là có được Hoàng cảnh chi tư, ngộ tính càng là có một không hai ở Thanh vực!

Nhưng bây giờ...

Bọn họ phát hiện, hình như mình có điểm coi thường tên biến thái này rồi!

"Dõi mắt khắp Thanh vực, thông suốt cổ kim, về phương diện ngộ tính thì không một ai có thể vượt qua được!"

Lạc Cửu Thiên hít sâu một hơi, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập kinh hãi cùng rung động!

"Có lẽ lần này... Đại Viêm hoàng triều chúng ta có cơ hội!"

Lúc này tâm tình Hà Thanh Huyền cũng có chút kích động.

Âm thanh nói chuyện cũng bắt đầu run rẩy.

Dưới đài.

Ba người Lâm Sở Thiên cũng lộ ra vẻ hoảng sợ, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy kinh hãi.

"Vị Cố Dương này... Rốt cuộc là yêu nghiệt kinh khủng cỡ nào!?"

"Tám thành Kiếm chi áo nghĩa... Thì ra, quả nhiên như lời đồn đãi, lúc cầm kiếm hắn mới là mạnh nhất!"

"Vượt cấp đánh bại đệ ngũ Thanh Huyền bảng Nhạc Tinh Thần... Cho nên trước đó khi ở ngoại viện, hắn chưa bao giờ nghiêm túc đối chiến với chúng ta đúng không?"

"Thậm chí chúng ta không có tư cách để hắn rút kiếm."

Nói đến đây, tâm tình ba người nhất thời có vẻ vô cùng sa sút.

Vốn bọn họ còn cảm thấy trong lòng không phục, đối với Cố Dương vẫn tồn tại một ít cảm xúc bất mãn.

Nhưng bây giờ bọn họ đã hoàn toàn chịu phục!

Như vậy thì làm sao mà so?

Bảy thành áo nghĩa của quyền, tám thành áo nghĩa của kiếm...

Con mẹ nó quả thực yêu nghiệt tới cực điểm!

Vốn bọn họ còn tự nhận mình là thiên kiêu tương đối có thiên phú.

Hai bên so sánh...

Bọn họ quả thực ngay cả cứt chó cũng không bằng!

Bên kia, Huyền Nguyệt đã hoàn toàn ngây dại.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo của nàng tràn đầy kinh ngạc và rung động.

"Thế mà còn lĩnh ngộ được tám thành Kiếm chi áo nghĩa."

"Khuynh Thành.... Rốt cuộc phu quân ngươi là quái vật gì vậy!"

Huyền Nguyệt không nhịn được sự chấn động trong lòng, không nhịn được nhìn Diệp Khuynh Thành ở bên cạnh, run giọng nói.

Mà giờ phút này.

Diệp Khuynh Thành cũng nhìn mà khóe miệng giật giật.

Nàng từng nghĩ tới việc phu quân có thể tăng lên sẽ rất lớn.

Dù sao bản thân kiếm đạo cũng là lĩnh vực phu quân am hiểu nhất.

Nhưng nàng lại không ngờ phu quân thật sự đã lĩnh ngộ được tám phần áo nghĩa của kiếm...

Ngộ tính này, quả thực biến thái đến cực điểm!

Lĩnh ngộ áo nghĩa cũng đơn giản như uống nước!

Ai mà ngờ được điều này?

Trên đài.

Cố Dương đã cầm ngân Sương Kiếm đứng tại chỗ.

Thần sắc đạm mạc nhìn Nhạc Tinh Thần cách đó không xa.

Giờ phút này Nhạc Tinh Thần chậm rãi từ dưới đất bò dậy.

Xé rách y phục trên người, lộ ra một bộ nhuyễn giáp trước ngực.

Đó là một bộ nhuyễn giáp phòng ngự cực phẩm!

Mà lúc này trên giáp mềm rõ ràng lưu lại một vết kiếm vô cùng sâu sắc!

Đồng thời, trên vết kiếm kia rõ ràng là hiện ra một vệt máu!

Mà điều này cũng là điểm chấn động nhất của Nhạc Tinh Thần!

Vượt lớp ngăn cách bằng cực phẩm phòng ngự nhuyễn giáp, một đạo kiếm khí còn thừa không nhiều lắm lại mạnh mẽ đâm thương chính mình!

Tên gia hỏa này...

Rốt cuộc là thần thánh phương nào!?

Nhạc Tinh Thần siết chặt nắm đấm.

Giờ phút này hắn ta đã cảm thấy không thích hợp!

Thủ đoạn của Cố Dương này thật sự quá nhiều!

Lúc trước hắn cho rằng bảy thành áo nghĩa quyền của Cố Dương đã là cực hạn, kết quả.

Hắn lại đột nhiên rút kiếm, bùng nổ ra tám thành kiếm chi áo nghĩa càng kinh khủng hơn!

"Không được! Không thể tiếp tục kìm nén!?"

Nhạc Tinh Thần cắn răng một cái.

Bí pháp có thời gian kéo dài.

Nếu trong khoảng thời gian ngắn không thể chém giết Cố Dương, gặp nguy hiểm chính là hắn!

Cho nên không thể cất giấu át chủ bài!

Nghĩ đến đây, Nhạc Tinh Thần đứng dậy, ngẩng đầu nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt đó... Sát ý tung hoành!

"Không thể không thừa nhận, ngộ tính của ngươi đúng là biến thái tới cực điểm."

"Đã như vậy... Ta cũng liền cho ngươi mặt mũi!"

"Một chiêu này vốn là ta chuẩn bị dùng để khiêu chiến ba hạng đầu, bây giờ... coi như là ngươi được lợi!"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Khí tức trên người Nhạc Tinh Thần lại lần nữa ầm ầm bộc phát ra.

Một cỗ áo nghĩa thâm ảo còn huyền diệu hơn so với trước thình lình hiện ra!

Mà cảm nhận được đạo áo nghĩa này.

Chúng thiên kiêu Thanh Huyền bảng lập tức lộ vẻ kinh ngạc!

"Đó là... áo nghĩa sấm sét!"

"Nhạc Tinh Thần rõ ràng đã lĩnh ngộ được bốn thành Lôi Minh

áo nghĩa!"

Bọn họ khiếp sợ không thôi.

Áo nghĩa Lôi Minh, chính là áo nghĩa thuộc tính thượng phẩm.

Thật lâu trước kia Nhạc Tinh Thần đã từng trình diễn.

Nhưng lúc ấy chỉ là ba phần, mà bây giờ...

Không ngờ Nhạc Tinh Thần lại lĩnh ngộ được bốn thành áo nghĩa sấm sét.

Áo nghĩa thuộc tính thượng phẩm tiểu thành.

Hiệu quả uy lực này... tất nhiên là mạnh hơn năm thành áo nghĩa của đao!

"Nếu hắn để lá bài tẩy cuối cùng này lại, có lẽ có thể làm rung chuyển vị trí của Đường Long cũng không chừng!"

Không ít thiên kiêu trên bảng Thanh Huyền cũng không nhịn được cảm khái.

Ngay sau đó, Nhạc Tinh Thần nắm chặt Cực phẩm linh đao trong tay.

Trong ánh mắt cũng bộc phát ra một đạo quang mang cuồng bạo!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn bất ngờ nâng lên cực phẩm linh đao, ầm ầm chém xuống!

"Lôi Thiểm Minh Nhận!"

Giờ phút này, hắn toàn lực vận chuyển Lôi Bạo Quyết.

Chân nguyên không hề giữ lại, bộc phát toàn bộ.

Kết hợp với bốn thành Lôi Minh áo nghĩa, toàn bộ rót vào bên trong cực phẩm linh đao.

Cuối cùng dùng đao pháp cấp Vương, Lôi Thiểm Minh Nhận chém ra một đao mạnh nhất từ trước tới nay của mình!

Một đao này...

Hắn không tin Cố Dương có thể đỡ được!

Bởi vì cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh!

Cũng không ngăn được!

Một đao này của hắn thậm chí có thể chém giết cường giả Sinh Tử cảnh tầng bốn bình thường!

Cố Dương chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba, cho dù hắn có ngộ tính lại yêu nghiệt!

Cũng tuyệt đối không có khả năng ngăn cản một đao đỉnh phong này của mình!

"Trong tiếng sấm sét... Chết đi!"

Trong ánh mắt Nhạc Tinh Thần tràn đầy hưng phấn.

Giống như giờ phút này, hắn đã thấy được Cố Dương chết thảm dưới một đao đỉnh cao này của mình.

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu rung động theo.

"Quá kinh khủng!"

"Không ngờ Nhạc Tinh Thần cũng có lá bài tẩy kinh khủng như vậy!"

"Không hổ là đệ ngũ Thanh Huyền bảng!"

"Thật sự là thần tiên đánh nhau, bất kể là Cố Dương hay là Nhạc Tinh Thần... Đều là thiên kiêu đứng đầu Hoàng triều Đại Viêm chúng ta!"

"Đáng tiếc chính là, tu vi của Cố Dương quá thấp, nếu có thể đột phá Đan Hư cảnh, có lẽ có thể ngăn cản một đao này!"

"Cố Dương, có thể ngăn trở không?"

Giờ phút này, trong lòng không ít thiên kiêu đều hiện ra câu hỏi này.

Trong lòng bọn họ tràn đầy chờ mong, ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

Bên trong lầu các trên không trung.

Thần sắc Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng cứng lại.

"Đao này... rất mạnh!"

"Chỉ sợ Cố Dương không ngăn được!"

"Chuẩn bị một chút đi, kẻ yêu nghiệt như thế, cũng không thể vẫn lạc ở chỗ này đâu!"

Tinh thần bọn họ lập tức chấn động.

Đứng dậy, ánh mắt nhìn chằm chằm lên đài Sinh Tử.

Một khi Cố Dương có nguy hiểm đến tính mạng, bọn họ sẽ không chút do dự phá vỡ quy tắc xuất thủ tương trợ.

Dù sao ngộ tính kinh khủng hôm nay Cố Dương bày ra, đã đủ để bọn họ toàn lực bồi dưỡng!

Trên đài Sinh Tử.

Trên bầu trời.

Một luồng đao khí kinh khủng vắt ngang bầu trời.

Trong đao khí, sấm sét vang dội, dường như ẩn chứa khí tức vô cùng khủng bố.

Sắc trời đột biến.

Thiên địa rung động mạnh.

Một đao này...

Đúng là vô cùng kinh diễm!

Coi như là Cố Dương, cũng nhịn không được khẽ nhíu mày.

"Một đao này, cũng không tệ lắm..."

"Chẳng qua đánh hơi lâu rồi, không sai biệt lắm nên kết thúc thôi."

Cố Dương nhẹ giọng lẩm bẩm một câu.

Ngữ khí có vẻ nhẹ nhõm mà bình thản.

Giống như đang trần thuật một sự thật bình thường vậy.

Mà trong nháy mắt khi lời này của hắn ta nói ra khỏi miệng.

Trên mặt vô số người lộ ra vẻ quái dị.

"Cố Dương... Đang nói cái gì?"

"Một đao kinh khủng như vậy, hắn còn không nhân cơ hội này chủ động nhận thua rời khỏi đài Sinh Tử sao?"

"Nếu như đao này rơi vào trên người hắn... Hắn sao còn có thể sống!?"

"Sắp chết đến nơi rồi, còn muốn làm màu sao?"

Hiển nhiên, thái độ của Cố Dương nằm ngoài dự liệu của mọi người.

Suy cho cùng, dưới cái nhìn của bọn họ, một đao này của Nhạc Tinh Thần... Thật sự là kinh thế hãi tục đến mức ngay cả cường giả Sinh Tử cảnh cũng không cách nào ngăn cản! Càng đừng nói đến Cố Dương Nguyên Hải cảnh, nhưng mà...

Cố Dương lại nói ra một phen lời cực kỳ quái dị.

Bên ngoài nghe được, giống như đang tận lực làm màu vậy.

Huyền Nguyệt cũng như thế.

Đôi mi xinh của nàng cau lại.

Không hiểu rõ lắm hành vi của Cố Dương.

Nhưng Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi đứng bên cạnh nàng lại lộ ra biểu cảm quả nhiên như thế.

"Phu quân hắn lại bắt đầu rồi."

Diệp Khuynh Thành không khỏi cười nhẹ.

"Lại bắt đầu rồi?"

Huyền Nguyệt không khỏi ngẩn ra, sau đó nhịn không được hỏi: "Ý của ngươi là trước kia hắn cũng thường xuyên như vậy sao?"

"Xem như thế đi, ngươi coi thì sẽ biết thôi."

Diệp Khuynh Thành quay đầu nhìn về phía Cố Dương, ánh mắt tràn đầy chờ mong.

"Lại là những lời này."

Huyền Nguyệt bị Diệp Khuynh Thành nói như thế, trong lòng cũng có chút tò mò.

Chẳng lẽ nói... Cố Dương dám nói những lời này, là bởi vì hắn còn át chủ bài chưa sử dụng?

Nghĩ đến đây, trong mắt nàng cũng không khỏi lóe lên chờ mong, nhìn về phía Cố Dương.

Một bên khác.

Vưu Phong cũng thần sắc quái dị.

"Cố Dương này... còn giỏi làm màu hon cả ta!"

Lạc Viêm Thiên cũng nhíu mày, nhàn nhạt nói một câu.

"Miệng lưỡi bén nhọn."

Bên trong lầu các trên không trung.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng liếc mắt nhìn nhau một cái với thần sắc quái dị.

"Tiểu tử này... Đúng là lâm nguy không loạn."

"Khụ khụ, có lẽ hắn còn có át chủ bài cũng không chừng đây?"

"Làm sao có thể, đây đã là tám phần mười kiếm đạo áo nghĩa rồi, lại hướng lên trên, vậy chính là…."

Hà Thanh Huyền đang nói chuyện.

Cũng chính là thời khắc này.

Trên đài Sinh Tử.

Cố Dương... Động rồi!

Hắn không lùi về sau.

Càng không trực tiếp đầu hàng nhận thua trực tiếp đi xuống đài.

Mà là...

Ngân Sương Kiếm trong tay không còn bên hông nữa.

Sau đó tay phải chậm rãi đặt trên chuôi kiếm.

Mà điều này cũng khiến nhiều người lộ vẻ quái dị.

Bởi vì...

Kiếm của Cố Dương không có vỏ.

Cho nên hắn làm ra động tác rút kiếm này.

Trong mắt mọi người thì giống như là cởi quần đánh rắm, hành động vô dụng.

Nhưng Lạc Viêm Thiên thấy cảnh tượng này, ánh mắt lập tức ngưng trọng.

Bởi vì chỉ trong nháy mắt này.

Hắn có thể cảm thụ được khí tức biến hóa trên người Cố Dương!

Một khắc kia phảng phất khí tức xung quanh mình đều bị Cố Dương tác động.

Hắn trừng mắt, gắt gao nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Cố Dương.

Rẹt!

Mắt thấy đao khí ngập trời lôi minh sắp rơi vào đỉnh đầu Cố Dương.

Khóe miệng Cố Dương lại cong lên một vòng.

"Trảm Thiên Kiếm Quyết Đệ Bát Thức!"

"Trảm Thiên Bạt Kiếm!"

Cố Dương thanh âm rất nhẹ.

Nhẹ đến mức cho dù có người đứng bên cạnh Cố Dương cũng không nghe được.

Bởi vì có một tiếng động thanh thúy được tuốt ra khỏi vỏ, ngay sau đó là tiếng động vang lên.

Ngay sau đó.

Một đạo kiếm vô cùng khủng bố đột nhiên bộc phát ra!

Đó là năm phần mười áo nghĩa Trảm Thiên!

Áo nghĩa này trong nháy mắt dũng mãnh lao vào bên trong Ngân Sương Kiếm.

Sau đó chỉ thấy một đạo bạch quang chói mắt hiện lên!

Rặc rặc rặc!

Trên bầu trời.

Đao khí khủng bố kia gần như đã rơi vào đỉnh đầu Cố Dương, nay ầm ầm vỡ vụn!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được trừng mắt nhìn thẳng.

"Xảy ra chuyện gì!"

Mọi người kinh hãi vô cùng hô lên.

Bởi vì bọn họ vốn không nhìn thấy gì cả.

Chỉ thấy trên người Cố Dương có một đạo bạch quang hiện lên.

Sau đó...

Một đao mạnh nhất của Nhạc Tinh Thần, chỉ có thế đã vỡ rồi sao?

Giờ phút này, Nhạc Tinh Thần cũng choáng váng.

Hắn cũng không thấy rõ, Cố Dương làm như thế nào.

Nhưng còn không đợi hắn phản ứng.

Lại là một đạo bạch quang nổi lên trên người Cố Dương.

Giờ phút này.

Đồng tử của Nhạc Tinh Thần co rụt lại.

Hắn thấy được!

Trong nháy mắt đó, hắn nhìn thấy Cố Dương, rút linh kiếm trong tay ra, sau đó bạch quang lóe lên.

Ngay sau đó không gian vỡ vụn.

Giống như có một đạo lực lượng cực kỳ khủng bố trực tiếp bỏ qua không gian, sau đó chém tới hắn?

Ý thức được điều này.

Trong nháy mắt.

Con ngươi Nhạc Tinh Thần lập tức co lại thành hình cây kim.

Hắn nhận ra có điểm gì đó không đúng.

Nhưng ngay khi hắn chuẩn bị hành động, vẻ mặt lập tức cứng đờ.

Ánh mắt cũng lập tức tan rã.

Cả người hắn ngốc trệ tại chỗ, phảng phất cuộn lại!

Mà ngay sau đó...

Một vệt máu từ đỉnh đầu Nhạc Tinh Thần xuất hiện, sau đó lan tràn xuống lòng bàn chân.

Phốc!

Ngay khoảnh khắc sau.

Máu tươi phun trào!

Mà sau đó Nhạc Tinh Thần trực tiếp bị một phân thành hai.

Một tiếng ầm vang!

Ngã xuống đất.

Máu tươi lập tức nhuộm đỏ toàn bộ đài sinh tử.

Nhạc Tinh Thần... đột ngột vẫn lạc như vậy!

Khi nhìn thấy thi thể Nhạc Tinh Thần ngã trên mặt đất.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm, khuôn mặt dại ra.

"Chết... Chết rồi!?"

"Nhạc Tinh Thần, tại sao lại chết??"

"Rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra?"

Trong ánh mắt tất cả các thiên kiêu chung quanh tràn đầy kinh hãi.

Không thể tin nhìn thi thể của Nhạc Tinh Thần.

Thậm chí bọn họ còn không thấy rõ chuyện gì đang xảy ra!

Cũng giống như lúc trước đao của Nhạc Tinh Thần đột nhiên vỡ vụn...

Chỉ thấy một đạo bạch quang hiện lên.

Nhạc Tinh Thần đã bị chém thành hai nửa!

Là Cố Dương ra tay làm ra!?

Đây là thực lực chân thật của Cố Dương sao?

Giờ phút này, tất cả thiên kiêu đều rung động nhìn về phía Cố Dương bên cạnh.

Cùng lúc đó.

Lúc này Vưu Phong và Đường Long cũng không nhịn được mà trừng mắt lên.

Đương nhiên là bọn hắn khác với những thiên kiêu khác.

Những người khác không thấy rõ chuyện gì xảy ra.

Nhưng bọn họ có thể thấy rõ!

"Đó là một môn kiếm pháp liên quan đến không gian!"

"Ít nhất là cấp Vương!"

Vưu Phong và Đường Long hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy rung động!

"Không chỉ có thế..."

Lúc này, Lạc Viêm Thiên đứng ở một bên đột nhiên mở miệng.

Giờ phút này biểu cảm của hắn cũng triệt để phát sinh biến hóa, ngưng trọng kinh ngạc.

Hiển nhiên, một kiếm mà Cố Dương thể hiện ra... vô cùng kinh thế hãi tục!

Mà điều này cũng làm cho ánh mắt hắn trở nên ngưng trọng.

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy, Vưu Phong và Đường Long không khỏi lộ vẻ nghi hoặc.

"Không chỉ có thế? Còn có chỗ đặc biệt gì sao?"

Lúc bọn hắn hỏi thăm, cũng hấp dẫn tới không ít ánh mắt thiên kiêu khác.

Hiển nhiên, bọn họ cũng rất tò mò, vừa nãy rốt cuộc đã phát sinh chuyện gì!

Dù sao trong mắt bọn họ... Cũng vẻn vẹn chỉ thấy Cố Dương đem tay phải đặt bên hông, chuẩn bị rút kiếm mà thôi.

Nhưng từ đầu đến cuối... Bọn họ thậm chí còn không thấy rõ động tác rút kiếm của Cố Dương!

Đây mới là chỗ làm bọn hắn khiếp sợ!

"Một kiếm vừa rồi rất nhanh!"

"Sắp đến mức Đan Hư cảnh còn không thấy rõ hắn đã rút kiếm rồi."

"Ngoài ra... Đúng như hai người các ngươi nói, kiếm kia của Cố Dương ít nhất cũng là kiếm pháp cấp Vương!"

"Hơn nữa, môn kiếm pháp này, hắn đã tu luyện đến viên mãn rồi!"

"Mặt khác... Bên trong chiêu kiếm này ẩn chứa áo nghĩa, không phải là tám thành áo nghĩa kiếm, mà là năm thành tuyệt phẩm thuộc tính áo nghĩa!"

Lạc Viêm Thiên sắc mặt nghiêm trọng, chậm rãi nói.

Giờ phút này, trong ánh mắt hắn nhìn về phía Cố Dương tràn ngập kinh ngạc.

Năm thành áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm...

Điều này không thể dùng từ biến thái để hình dung!

Ngộ tính bực này, nếu không phải tận mắt nhìn thấy... Hắn thực không nguyện ý thừa nhận, trên thế gian lại có thiên kiêu có ngộ tính kinh khủng như vậy!

Lạc Viêm Thiên vừa mới nói xong.

Nhóm thiên kiêu chung quanh lập tức nhịn không được, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

"Tu luyện kiếm pháp Vương cấp đến viên mãn!?"

"Cố Dương này đến cùng làm như thế nào!? Ta nhớ hắn tu luyện quyền pháp cấp Vương, cũng là viên mãn chứ?"

"Hai môn võ kỹ cấp Vương tu luyện tới viên mãn... Đây còn là người sao?!"

Vô số người tê cả da đầu.

Ngực cũng không ngừng phập phồng, hiển nhiên là bị những lời nói của Lạc Viêm Thiên hoàn toàn hù dọa.

"Áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm... Lại còn là năm thành áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm!"

"Khó trách lúc ở trong tay Cố Dương bạch quang lập loè, ta cảm giác được một cỗ khí tức cực kỳ khủng bố."

"Nói vậy đó chính là đạo áo nghĩa tuyệt phẩm thuộc tính rồi!"

"Cố Dương thật là quái vật!"

"Ngộ tính như thế dù là Lạc Viêm Thiên cũng còn lâu mới bằng y!"

Vô số thiên kiêu rối rít nhịn không được cảm khái.

Thậm chí khi bàn luận còn đem Lạc Viêm Thiên vô.

Nghe được lời này, sắc mặt của Lạc Viêm Thiên cũng không dễ nhìn.

Dù sao hắn ta cũng là đệ nhất thiên kiêu nội viện, không ai có thể so bì.

Nếu là trước kia, nào có ai dám hạ thấp hắn như vậy.

Nhưng lần này mặt hắn cũng chỉ tối sầm lại, lại không nói thêm gì.

Dù sao ngộ tính của hắn thật sự không bằng tên biến thái Cố Dương này!

Bảy thành áo nghĩa của quyền, tám thành áo nghĩa của kiếm, cùng với... Năm thành tuyệt phẩm áo nghĩa!

Loại ngộ tính biến thái đến cực điểm này cũng làm hắn hâm

mộ không thôi.

Nếu như mình cũng có ngộ tính bậc này... Đừng nói là Đại Viêm hoàng triều, cho dù là toàn bộ Thanh vực, ai có tư cách đánh đồng với mình?

Không ít trưởng lão Sinh Tử cảnh và Vũ Hóa cảnh nội viện xung quanh nghe được chuyện này cũng đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Yêu nghiệt cỡ nào!"

"Rõ ràng hắn mới mười bảy tuổi nhưng áo nghĩa lĩnh ngộ lại khoa trương hơn mấy lão già chúng ta!?"

"Vậy có thể so sánh được sao? Chỉ là bảy phần áo nghĩa của quyền... đã đủ nghiền nát đám lão già chúng ta rồi!"

"Thực sự đủ biến thái mà!"

Trong miệng bọn họ phát ra từng trận cảm khái.

Trên lầu các không trung.

Giờ phút này Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được chấn động đứng dậy, hai mặt nhìn nhau.

"Cố Dương này thật sự là hoàn toàn đoán không ra!"

"Ta vốn cho rằng thủ đoạn mạnh nhất của hắn chính là tám phần áo nghĩa của kiếm, ai ngờ lại thấy hắn ra chiêu như thế!"

"Vừa rồi uy áp ẩn chứa bên trong một kiếm kia... Quả thực kinh khủng đến cực điểm, nếu ta không nhìn lầm... Một kiếm kia, hình như còn có năng lực bỏ qua không gian!"

"Không sai, ta cũng phát hiện, một kiếm kia, trực tiếp trảm nứt không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở trước người Nhạc Tinh

Thần, thế cho nên Nhạc Tinh Thần thậm chí không kịp phản ứng, chính là dễ dàng bị chém giết! "

"Nếu chúng ta là Nhạc Tinh Thần, đối mặt với kiếm này liệu có thể ngăn cản được không?"

Hà Thanh Huyền đột nhiên nói.

Nhất thời, thần sắc hai người không khỏi sửng sốt.

"Nếu ta chỉ là Đan Hư cảnh, thật đúng là chưa chắc có thể ngăn được một kiếm này!"

"Thật là yêu nghiệt mà!"

Bọn họ không khỏi cảm khái bật cười.

Chợt trong ánh mắt Hà Thanh Huyền cũng lộ ra một tia chờ mong.

"Nếu ngày sau Cố Dương có thể bước vào Hoàng cảnh, với ngộ tính khủng bố như vậy của hắn, chỉ sợ trong cùng cảnh giới, không người nào là đối thủ của hắn!"

"Thậm chí, hắn còn có cơ hội chạm đến cảnh giới chí cao vô thượng kia."

"Thánh cảnh!"

Hà Thanh Huyền vừa thốt ra câu này.

Thần sắc Lạc Cửu Thiên cũng lập tức ngưng trọng lên.

"Thánh cảnh... nói dễ vậy sao."

Thanh Huyền thánh viện thiết lập lâu như thế, mặc dù trong tên có chứa một chữ "Thánh", từ khi Thanh Huyền thánh viện thành lập tới nay, mục đích cuối cùng cũng là bồi dưỡng ra một

cường giả Thánh cảnh.

Nhưng mà.

Cũng chỉ là nói suông.

Dù sao Thánh cảnh cũng quá hư vô mờ mịt.

Từ khi thành lập đến nay, Thanh Huyền Thánh Viện bọn họ thậm chí còn chưa từng bồi dưỡng được một vị cường giả Hoàng cảnh nào.

Chưa kể đến cảnh giới truyền thuyết trên Hoàng cảnh —— Thánh cảnh!

"Nếu là Cố Dương, có lẽ có một chút cơ hội."

Ánh mắt Hà Thanh Huyền lại lần nữa rơi vào trên người Cố Dương, trong đôi mắt rõ ràng bộc phát ra một đạo quang mang lóng lánh.

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy, Lạc Cửu Thiên không khỏi lắc đầu lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

"Thánh cảnh, cũng không phải chỉ ngộ tính yêu nghiệt là có thể dễ dàng đặt chân."

"Hơn nữa với tu vi hiện giờ của Cố Dương, trước tiên cứ lấy Hoàng cảnh làm mục tiêu đi, bước chân xa quá dễ dàng vấp té."

Nghe vậy, Hà Thanh Huyền cũng khẽ gật đầu.

Chẳng qua trong ánh mắt hai người nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy chờ mong.

Bất luận Cố Dương như thế nào, tất nhiên là tiền đồ vô lượng!

"Chẳng qua nói đi cũng phải nói lại, Cố Dương chém giết Nhạc

Tinh Thần, Nhạc gia sau lưng hắn…”

Sắc mặt Hà Thanh Huyền hơi đổi.

Cùng lúc đó.

Trên đài, Cố Dương tùy ý vẫy tay một cái, liền thuận tay thu hết bảo bối trên người Nhạc Tinh Thần cùng nhẫn trữ vật vào trong.

Sau khi quét dọn chiến trường, đối với hắn mà nói đã là một thao tác theo thói quen rồi.

Mà giờ phút này, đa số mọi người xung quanh còn đang bàng hoàng rung động.

Cố Dương cất nhẫn trữ vật vào trong túi, sau đó chuẩn bị xoay người rời đi.

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Tiếng nổi giận từ cách đó không xa vang lên.

"Dám cả gan giết thiếu chủ của tộc ta, muốn chết!"

Một cỗ khí cơ cực kỳ khủng bố mãnh liệt, khóa chặt Cố Dương lại.

Giờ phút này, sắc mặt Cố Dương cũng không khỏi biến đổi.

Ánh mắt hơi ngưng tụ.

Vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Nhìn thấy rõ ràng, một bóng dáng già nua nổi giận từ một nơi không xa phát ra!

Từ cách ăn mặc của hắn có thể thấy... bỗng nhiên lại là cường

giả Nhạc gia!

Hơn nữa còn là một cường giả Vũ Hóa cảnh!

Ánh mắt Cố Dương không khỏi ngưng tụ.

Mắt thấy tình huống nguy cơ, Cố Dương cũng không có chút do dự nào, trực tiếp lợi dụng năng lực nhìn thẳng vào số mệnh để kiểm tra tin tức của người này.

【 Nhạc Minh Sơn, cường giả Vũ Hóa cảnh lục trọng, niên kỷ là một vạn năm nghìn chín trăm tuổi, hiện tại tuổi thọ còn lại: một vạn hai nghìn năm trăm tuổi 】

Một nhóm tin tức trải rộng ra, Cố Dương cũng trực tiếp khóa chặt từ mấu chốt, điều tra thấy được tuổi thọ của đối phương.

"Còn lại mười ngàn năm?"

Ánh mắt Cố Dương ngưng tụ, dĩ nhiên là làm tốt dự định cùng hắn giao thủ!

Chỉ cần giao thủ, hắn có thể thông qua năng lực hệ thống trực tiếp giết chết Nhạc Minh Sơn.

Tuy rằng chiến lực của Cố Dương không tầm thường, trong tình huống toàn bộ át chủ bài đều ra sẽ không sợ cường giả Sinh Tử cảnh.

Nhưng nếu là cường giả Vũ Hóa Cảnh thì rất khó đánh trả!

Nhưng điều này không có nghĩa là hắn ta không có năng lực đánh trả!

Hízz!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nhạc Minh Sơn kia vẫy tay một cái, không ngờ trực tiếp xé rách không gian, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Cố Dương.

"Vốn chỉ là luận bàn giữa các thiên kiêu, ngươi lại có thể tàn nhẫn như vậy, hạ sát thủ với đồng môn, Thanh Huyền thánh viện của ta không tha cho ngươi!"

Trong ánh mắt Nhạc Minh Sơn tràn đầy tức giận.

"Nhạc Tinh Thần chính là thiếu chủ Nhạc gia ta, tương lai rất có khả năng đột phá Vương cảnh. Hiện giờ ngươi giết chết hắn ta thì phải trả giá thật lớn!"

Dứt lời, khí tức trên thân Nhạc Minh Sơn bùng nổ.

Uy áp vô cùng kinh khủng thình lình rơi xuống đỉnh đầu Cố Dương.

Thấy một màn này, vô số thiên kiêu rung động.

Cường giả Vũ Hóa cảnh tự mình ra tay?!

Hơn nữa lời này cũng khiến cho thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng chau mày.

Trong ánh mắt Lạc Viêm Thiên tràn đầy khinh thường.

Đài Sinh Tử này chính là nơi quyết một trận tử chiến!

Bị thương tới tính mạng là chuyện rất bình thường.

Ngày hôm nay Nhạc Minh Sơn xuất thủ, nghiễm nhiên coi như xem nhẹ quy tắc của Thanh Huyền thánh viện!

Trên mặt Cố Dương cũng lộ ra một tia cười lạnh.

"Lão già, ta cùng Nhạc Tinh Thần ước định đánh một trận ở

đài Sinh Tử, nhất chiến định sinh tử, bây giờ ta thắng, hắn thua, hắn chết, là thiên kinh địa nghĩa!"

"Chẳng lẽ ngươi muốn làm trái quy củ Thanh Huyền thánh viện hay sao?!"

Nghe được lời này của Cố Dương.

Lửa giận trong mắt Nhạc Minh Sơn càng thêm nồng nặc.

Tiểu tử này...

"Miệng lưỡi bén nhọn! Bất luận như thế nào, ngươi lại hạ sát thủ như thế với đồng môn, tính cách tàn bạo, có khác gì yêu ma? Nếu để cho ngươi tiếp tục trưởng thành, tất nhiên sẽ gây họa cho muôn dân trăm họ, hôm nay... Ta muốn thay trời hành đạo, bóp chết kẻ gây họa này!"

Nhạc Minh Sơn hét lớn.

Trong lời nói tràn đầy nhân nghĩa đạo đức, càng đem mũ yêu ma hung hăng chụp ở trên đầu Cố Dương.

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Hắn liền nâng tay lên, khí tức kinh khủng bỗng nhiên bộc phát ra từ trong lòng bàn tay hắn.

Hắn tính nhân cơ hội này trực tiếp tiêu diệt Cố Dương!

Kể từ đó... cũng coi như là báo thù cho thiếu chủ!

Nhìn thấy vậy.

Trên mặt Cố Dương liền lộ ra một tia lạnh lùng.

Ngân Sương Kiếm trong tay lặng lẽ biến mất, Thiên Tuyệt Kiếm được hắn nắm trong tay.

Đã chuẩn bị sẵn sàng nghênh chiến!

Nếu Nhạc Minh Sơn dám ra tay với hắn, vậy hắn cũng sẽ không chút do dự trực tiếp sửa đổi lại thọ mệnh cho tới ngày cuối đời, để hắn chết già trước thời hạn!

Tất nhiên hệ thống chính là át chủ bài quan trọng nhất của hắn.

Không phải vạn bất đắc dĩ thì hắn sẽ không dễ dàng vận dụng.

"Chết đi cho ta!"

Nhạc Minh Sơn cũng bất chấp, mắt đỏ bừng, bàn tay vung lên, lực lượng kinh khủng ngập trời trút xuống.

Giờ phút này, Cố Dương cũng từ đó cảm nhận được một cỗ lực lượng kinh khủng hoàn toàn không thể ngăn cản!

Nếu thật bị một chưởng này đánh trúng... Mình cho dù át chủ bài toàn bộ ra, cũng tuyệt đối không ngăn được!

"Đây chính là... thực lực của cường giả Vũ Hóa cảnh sao?!"

Trong lòng Cố Dương chấn động không thôi.

Mắt thấy bàn tay kia càng lúc càng gần, Cố Dương không khỏi nắm chặt Thiên Tuyệt kiếm trong tay, hít sâu một hơi, đã chuẩn bị sẵn sàng tuyệt cảnh phản kích.

Nhưng ngay thời điểm hắn chuẩn bị ra tay phản kích.

Đột nhiên, một đạo khí tức càng thêm khủng bố uy nghiêm từ trên trời giáng xuống.

"Nhạc Minh Sơn, ngươi thật to gan, dám gây sự trên địa bàn của bổn Vương?"

Âm thanh thần thánh mà uy nghiêm từ trên bầu trời truyền đến.

Mọi người không hẹn mà cùng ngẩng đầu nhìn lên.

Lập tức mặt lộ vẻ chấn động, nhao nhao quỳ xuống.

"Tham kiến viện trưởng đại nhân!"

Thần sắc ba người Lạc Viêm Thiên cũng hơi đổi, khẽ gật đầu tỏ vẻ tôn kính!

Giờ phút này, Hà Thanh Huyền đang đứng giữa không trung.

Sau lưng hắn ta dường như có một vầng mặt trời đang treo lơ lửng.

Có vẻ cực kỳ chói mắt và thần thánh!

Khí tức Vương cảnh thình lình bộc phát ra.

Bao phủ toàn trường.

Mà giờ phút này khí tức Nhạc Minh Sơn hoàn toàn tan vỡ.

Giờ phút này, toàn thân hắn run rẩy, trên trán túa đầy mồ hôi lạnh.

Hắn hoảng sợ nhìn Hà Thanh Huyền trên không trung.

"Viện... Viện trưởng!?"

Hiện tại Nhạc Minh Sơn rất hối hận!

Hắn không nghĩ tới cung chủ Thần Long thấy đầu không thấy đuôi Hà Thanh Huyền lại ở trong nội viện.

Nhưng đó chỉ là chiến đấu giữa hai thiên kiêu, mà có thể hấp dẫn chú ý của cường giả Vương cảnh sao?

Hai chân Nhạc Minh Sơn run lên.

Hắn ta thập phần gian nan há miệng, cố gắng mở miệng cầu xin tha thứ.

"Ngươi không cần cố gắng hết sức để mở miệng nói chuyện nữa."

"Sinh tử chiến, ai thắng mới có thể đi ra, Nhạc Tinh Thần thất bại, tự nhiên phải chết."

"Còn ngươi thân là trưởng lão Nhạc gia, biết rõ quy củ vậy mà vẫn dám phá hư quy củ."

"Đáng chết..."

Hà Thanh Huyền lạnh lùng nhìn Nhạc Minh Sơn.

Giọng nói lãnh đạm lại ẩn chứa một sự uy nghiêm làm người ta không cách nào ngỗ nghịch!

Mà khi một câu cuối cùng của Hà Thanh Huyền vừa nói ra khỏi miệng.

Nhạc Minh Sơn kích động giãy dụa.

Đối với việc này, Hà Thanh Huyền chẳng buồn liếc mắt một cái.

Chỉ thấy hắn vươn tay nắm chặt lấy Nhạc Minh Sơn!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong nháy mắt, không gian chung quanh Nhạc Minh Sơn phảng phất như đổ sụp xuống, từ từ vỡ vụn.

Sau đó bản thân Nhạc Minh Sơn bị một cỗ khí tức vô cùng khủng bố bao trùm, cắn nuốt hắn, Nhạc Minh Sơn trừng to mắt,

trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ và hối hận.

Nhưng ngay sau đó, thân thể Nhạc Minh Sơn nhanh chóng khô héo.

Dung mạo của hắn ta cũng nhanh chóng già nua.

Từ trong nháy mắt thanh niên này đã trở thành một lão giả khô héo.

Rồi sau đó làn da biến mất, hóa thành một bộ xương trắng.

Rầm rầm một tiếng.

Xương trắng triệt để vỡ nát, hóa thành một đống bột phấn, một cường giả Vũ Hóa cảnh bị gió thổi tản đi mà vẫn lạc như vậy!

Giờ phút này...

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, nhìn một màn này với vẻ kinh hoàng.

Đây chính là cường giả Vũ Hóa cảnh đó!

Vậy mà không hề có sức đánh lại mà chết như vậy?

Hơn nữa cách chết của hắn cũng khiến da đầu vô số người tê dại, toàn thân run rẩy!

Thật quá kinh khủng!

Đây chính là...

Thủ đoạn của cường giả Vương cảnh sao?

Quả thực không thể tưởng tượng!

Dưới Vương cảnh đều chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

Giờ phút này.

Cho dù thiên tư như Lạc Viêm Thiên, giờ phút này cũng nhịn không được sắc mặt trắng bệch.

Thủ đoạn hoàn toàn chấn vỡ tam quan của Vương cảnh cũng làm cho Lạc Viêm Thiên cả người run rẩy.

Thật quá kinh khủng!

Loại thủ đoạn này... Hắn cảm thấy cho dù mình có đột phá đến Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của Vương cảnh, sẽ bị tiện tay nghiền chết!

Mặc dù Vũ Hóa cảnh chỉ kém Vương cảnh một cảnh giới, nhưng chênh lệch này quả thực giống như rãnh trời, không thể vượt qua!

Dưới Vương cảnh, tất cả đều là sâu kiến!

Chứng kiến một màn trước mắt này.

Cố Dương cũng không khỏi nheo mắt lại.

Viện trưởng?

Cường giả Vương cảnh!

Tâm thần hắn chấn động.

Đây chính là sức mạnh của cường giả Vương cảnh sao?

Vừa rồi lúc Hà Thanh Huyền ra tay, Cố Dương cũng nhìn thấy rõ ràng.

Cũng có thể nhìn ra, thứ mà Hà Thanh Huyền sử dụng dường như là Tử khí mà đạt đến Sinh Tử cảnh là có thể có được.

Chỉ là so với Tử khí mà Sinh Tử cảnh sử dụng.

Thì thứ cường giả Vương cảnh, thứ Hà Thanh Huyền thi triển ra... Đúng là không cùng một đẳng cấp!

Chẳng qua như vậy cũng rất bình thường.

Dẫu sao đây cũng là Vương cảnh!

Sau khi Hà Thanh Huyền xuất hiện.

Trận chiến này cũng triệt để hạ màn.

Nhạc Tinh Thần và trưởng lão Nhạc gia là Nhạc Minh Sơn phải trả cái giá lớn.

Giải quyết xong Nhạc Minh Sơn, Hà Thanh Huyền nhìn thoáng qua Cố Dương, trong mắt mang theo một tia cười nhạt.

"Nếu có gì nghi hoặc trong tu luyện, có thể tới Thiên Nhãn Các tìm ta."

Vừa nói xong, tay Hà Thanh Huyền khẽ vẫy, một đạo vệt sáng bắn ra, lập tức thấy đạo vệt sáng này rơi thẳng vào tay của Cố Dương.

Cố Dương mở tay ra, phía trên rõ ràng nổi lên một miếng ngọc phù.

Mà lưu lại tấm ngọc phù này xong, trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Chứng kiến một màn này.

Vô số đạo ánh mắt chung quanh trong nháy mắt liền rơi vào trên thân Cố Dương.

Trên mặt bọn họ tràn ngập ước ao.

"Viện trưởng đại nhân không ngờ lại đích thân chỉ điểm Cố Dương!"

"Chà... Đây chính là đãi ngộ của thiên kiêu hàng đầu sao? Theo ta được biết, người có thể được viện trưởng đại nhân chỉ điểm... Chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay!"

"Cường giả Vương cảnh chỉ điểm đấy, Cố Dương... Thật sự một bước lên mây à!"

"Với ngộ tính yêu nghiệt đến cực điểm kia của Cố Dương, cũng nên như thế!"

"Chậc chậc, thật sự là hâm mộ!"

Từng tiếng than thở truyền đến.

Bên kia, Lạc Viêm Thiên chứng kiến cảnh này, ánh mắt cũng không khỏi ngưng tụ, nhưng rất nhanh liền thu hồi ánh mắt.

Trước khi đi, gã nhìn thoáng qua Cố Dương, thân ảnh chợt biến mất không thấy gì nữa.

Sau khi trận chiến kết thúc, những người còn lại cũng nhao nhao rời đi.

Ngay lúc Cố Dương cũng chuẩn bị rời đi, Trần trưởng lão mặc áo xanh lại tươi cười đi tới.

"Cố Dương, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy đã đăng lâm nội viện, hơn nữa... vừa lên liền giết chết Nhạc Tinh Thần."

Trần trưởng lão nhẹ nhàng nói, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy tán thưởng, dù sao lúc trước hắn cũng đưa Cố Dương vào ngoại viện.

Hồi tưởng lại lúc trước Cố Dương dò hỏi, hắn vốn còn cảm thấy Cố Dương có chút tham vọng cao xa.

Hiện tại xem ra...

Thì ra là mình ánh mắt vụng về, căn bản không nhìn ra được Cố Dương lại có ngộ tính và thực lực yêu nghiệt như thế!

"Trần trưởng lão, đã lâu không gặp."

Cố Dương cũng nhận ra Trần trưởng lão, mỉm cười chào hỏi.

"Ừm, lần này ngươi giết chết Nhạc Tinh Thần trên Sinh Tử Đài, đó dựa theo quy tắc Thanh Huyền Bảng, bây giờ ngươi cũng có thể thay thế vị trí của Nhạc Tinh Thần, trở thành vị trí thứ năm trên Thanh Huyền Bảng."

"Dựa theo quy tắc nội môn, tiến vào Thanh Huyền bảng sẽ được thưởng học phần, tiến vào mười vị trí đầu sẽ được thưởng thêm, vị trí top 3 và đệ nhất đều có học phần ngoài định mức."

Trần trưởng lão nói xong liền vung tay lên.

Trực tiếp chuyển cho Cố Dương hơn ba mươi vạn học phần.

Cố Dương cũng nhịn không được ngẩn ra.

Được lắm, trực tiếp được hơn ba mươi vạn học phần?

Tiến vào mười thứ hạng đầu của Thanh Huyền bảng, phần thưởng học phần thưởng nhiều vậy sao?

Nhìn thấy vẻ mặt của Cố Dương, Trần trưởng lão cũng không khỏi bật cười: "Chờ ngươi tiến vào ba hạng đầu Thanh Huyền bảng thậm chí là hạng nhất, đến lúc đó phần thưởng sẽ càng nhiều!"

"Vậy xin đa tạ Trần trưởng lão."

Cố Dương nghe vậy cũng hơi chắp tay.

Mà một đám thiên kiêu chung quanh chưa rời đi nghe được cuộc đối thoại của hai người.

Khóe miệng càng nhịn không được điên cuồng co giật.

"Hơn ba mươi vạn học phần..."

"Quá không hợp lẽ thường, ta ở nội viện lâu như vậy, trên người cũng chỉ có mấy vạn học phần mà thôi."

"Aizz... tốc độ thiên kiêu kiếm điểm học phần vượt xa đám thiên kiêu bình thường chúng ta!"

"Quá kinh khủng! Nhiều học phần như vậy, còn có cái gì mà đổi không được?"

"Thật hâm mộ mà!"

Từng tiếng cảm khái cũng không khỏi truyền đến.

Cố Dương tất nhiên là không để ý đến những thanh âm này.

Chính là đi đến bên cạnh Diệp Khuynh Thành.

Hắn mang theo Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi đi về phía chỗ ở của mình.

Huyền Nguyệt giờ phút này còn đang dại ra, hiển nhiên còn chưa từ trong rung động khủng bố kia đi ra.

Mãi đến khi Diệp Khuynh Thành gọi nàng một tiếng, nàng mới kịp phản ứng, vội vàng đi lên đường.

Đôi mắt đẹp của Huyền Nguyệt lưu chuyển, ánh mắt không ngừng quan sát Cố Dương.

Hiển nhiên, trong lòng nàng cũng hết sức tò mò với thanh niên mới mười bảy tuổi này.

Ngộ tính của hắn sao lại yêu nghiệt như vậy?

Sau khi trận chiến sinh tử kết thúc không bao lâu.

Tên của Cố Dương lại là thanh danh vang xa.

Đương nhiên, không phải bởi vì Cố Dương đánh chết Nhạc Tinh Thần, mà là bởi vì...

Cố Dương mười bảy tuổi, đã lĩnh ngộ rất nhiều áo nghĩa.

Bảy phần mười áo nghĩa của quyền, tám phần mười áo nghĩa của kiếm cùng với... Năm phần mười áo nghĩa trảm thiên!

Tin tức này gần như ngay sau khi trận chiến sinh tử kết thúc thì đã truyền khắp toàn bộ hoàng triều Đại Viêm!

Trong vương triều Huyền Điểu.

Đám người Đại trưởng lão chính là tình cảm dạt dào, pha trà đối ẩm.

Sau đó có tin tức liên quan tới Cố Dương liền truyền tới.

Trong nháy mắt, ly trà trong tay đại trưởng lão rơi xuống đất.

"Cái gì? Tám phần mười áo nghĩa của kiếm!"

"???"

Đại trưởng lão mở to hai mắt nhìn.

Trong lòng đã khiếp sợ tới cực điểm.

Mười bảy tuổi... Đã lĩnh ngộ được tám thành áo nghĩa của Kiếm!?

Hơn nữa còn có bảy phần áo nghĩa của quyền, cùng với năm thành Trảm Thiên áo nghĩa tuyệt phẩm...

Ban đầu Đại trưởng lão còn cảm thấy mình đánh giá cao Cố Dương rồi.

Bây giờ xem ra hắn còn quá coi thường quái vật này rồi!

Sau một phen sợ hãi thán phục, trên mặt Đại trưởng lão cũng không khỏi lộ ra vẻ cảm khái.

Cùng lúc đó.

Các đại vương triều khác cũng đồng thời biết được tin tức này.

Man Long vương triều.

Man Long vương triều cách Thanh Huyền thánh viện tương đối xa.

Cho nên đến lúc này, đại đội Man Long vương triều mới vừa trở lại trong vương triều.

Sắc mặt trưởng lão dẫn đội Man Long vương triều giờ phút này cũng rất khó coi.

Dù sao thiên kiêu đệ nhất vương triều bọn họ, Vân Thiên Man lại là nhận một đứa trẻ chưa đủ mười tám tuổi làm đại ca, quả thực là mất hết thể diện của Man Long vương triều bọn họ!

Hiện tại hắn thậm chí có chút không dám bẩm báo với bệ hạ.

Nhưng sau một phen do dự, bọn họ vẫn đi đến vương cung của Man Long vương triều để bẩm báo.

Sau khi nói xong Vân Thiên Man bái Cố Dương làm đại ca, vị trưởng lão này đã chuẩn bị sẵn sàng để bị răn dạy.

Kết quả nửa ngày sau cũng không nghe thấy bệ hạ răn dạy.

Việc này không thể không khiến hắn sinh lòng nghi hoặc.

Ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện trên mặt bệ hạ giờ phút này lộ ra vẻ vui mừng.

"Con ta bái Cố Dương làm đại ca sao?"

"Ơ... đúng... đúng thưa bệ hạ."

Tên trưởng lão kia không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn gật đầu.

"Ha ha ha!"

"Không hổ là con ta, ánh mắt quả thật vô cùng cay độc!?"

Nghe đến đây, hoàng đế Man Long vương triều lập tức cất tiếng cười ha hả.

Trông có vẻ vô cùng vui vẻ.

Tên trưởng lão kia càng thêm choáng váng.

Chậc?

Ánh mắt cay độc?

Đây là tình huống gì vậy?

Bái một đứa trẻ mười bảy tuổi làm đại ca, vậy không phải là bôi nhọ thể diện Man Long vương triều bọn họ sao?

Trong lúc nghi hoặc, hắn cuối cùng nhịn không được, hỏi ra.

Tâm tình Hoàng đế Man Long vương triều, cực tốt, giải thích đầu đuôi sự việc một phen.

Lập tức, vị trưởng lão kia cũng trợn trừng mắt.

"Tám... Tám... Tám phần mười áo nghĩa của Kiếm? Là thiên kiêu đỉnh cấp có ngộ tính yêu nghiệt sao? Vừa mới bước chân vào nội viện đã có thể chém giết thiên kiêu đệ ngũ của Thanh Huyền

bảng Nhạc Tinh Thần?"

Trong miệng hắn nỉ non, trong lúc nhất thời cảm giác có chút đầu váng mắt hoa.

Tất cả những chuyện này... đều do Cố Dương vẻn vẹn mười bảy tuổi làm ra?

CMN đây là...

Không khỏi cũng quá yêu nghiệt đi?

Tin tức của Cố Dương không chỉ chấn động toàn bộ hoàng triều Đại Viêm.

Cho dù là những thế lực đỉnh tiêm ở Thanh vực kia, cũng đều biết được sự tích có liên quan đến Cố Dương.

Thanh Vực chiếm diện tích cực lớn, địa vực rộng lớn vô ngần, cũng là bị cắt khúc bởi tam đại hoàng triều, tứ đại thánh địa cùng với ngũ đại gia tộc!

Hôm đó, tin tức của Cố Dương, chính là truyền tới tai hai đại hoàng triều khác xung quanh.

Vĩnh Dạ Hoàng Triều.

Linh khí mờ mịt, nước hồ quay cuồng, sương mù tràn ngập.

Trước mắt là một linh trì khổng lồ trải dài ngàn dặm.

Linh trì tràn đầy linh dịch tinh khiết ngưng tụ thành thực chất.

Mà ở trong linh trì.

Một nam tử ngồi ngay ngắn ở trong đó.

Hai mắt nhắm nghiền, linh dịch cuồn cuộn, đang không ngừng

dũng mãnh lao vào trong cơ thể hắn.

Dường như hắn đang tu luyện.

Mà đúng lúc này, một bóng người vô cùng cẩn thận nhẹ nhàng đi tới.

Sau đó gã cẩn thận từng li từng tí mở miệng: "Thiếu chủ, có tin tức truyền đến từ hoàng triều Đại Viêm."

"Nói đi."

Nam tử vẫn nhắm chặt hai mắt, hắn lạnh nhạt mở miệng.

"Vâng."

"Nhạc Tinh Thần từng mâu thuẫn với muội muội ngươi, bị giết."

"Hả?"

Nghe đến đây, thanh niên nam tử bỗng nhiên mở mắt ra.

"Nhạc Tinh Thần, đã chết?"

Trên mặt hắn lộ ra một tia nghi hoặc, nhìn thị vệ đang đứng ở trước mặt.

"Đúng vậy thưa Thiếu chủ!"

"Nhạc Tinh Thần bị một tên Thiên Kiêu tên là Cố Dương chém giết, nghe nói Cố Dương này năm nay gần mười bảy tuổi, lại lĩnh ngộ bảy thành áo nghĩa của quyền, tám thành áo nghĩa của kiếm cùng với năm thành áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm! Công pháp tu luyện cùng võ kỹ đều là cấp Vương cấp! Hơn nữa tất cả đều tu luyện đến cấp độ viên mãn, hết sức yêu nghiệt!"

Nghe thị vệ nói vậy.

Trên mặt nam tử nhất thời hiện lên một tia kinh ngạc.

"Ồ? Cố Dương này... Thật là có chút thú vị."

Nói xong, trong mắt nam tử lộ ra một tia hiếu kỳ cùng chờ mong.

"Ngộ tính yêu nghiệt như thế, mặc dù dõi mắt toàn bộ Thanh Vực, sợ là cũng không người có thể so sánh."

"Thú vị!"

"Đợi đến khi Thanh Vực đại bí cảnh mở ra, ngược lại hảo hảo chiếu cố hắn."

Nói đến đây, khóe miệng nam tử lập tức hiện ra vẻ tươi cười.

Lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

Chương 386 - Vang danh Thanh Vực, yêu nghiệt chi danh! Nhạc gia điên cuồng (3)

Mà thị vệ bên cạnh cũng không dám dừng lại lâu, truyền đạt xong tất cả tin tức liền nhanh chóng xoay người rời đi.

"Cố Dương sao?"

Nam tử thấp giọng lẩm bẩm một câu.

Lập tức linh dịch trong linh trì sôi trào lên, sau đó dũng mãnh lao vào trong cơ thể hắn!

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong vương triều Huyền Lôi.

Về phần tứ đại thánh địa cùng ngũ đại gia tộc, cũng là biết được tin tức liên quan tới Cố Dương.

Ngộ tính yêu nghiệt như thế, tất nhiên cũng là dẫn tới bọn họ sinh lòng cảnh giác.

"Lạc Viêm Thiên của Đại Viêm hoàng triều vốn đã vô cùng khó chơi, không ngờ lại xuất hiện Cố Dương!?"

"Chẳng qua so sánh với nhau mà nói, Cố Dương này còn kém Lạc Viêm Thiên, nhiều lắm cũng chỉ là ngộ tính yêu nghiệt một chút mà thôi."

"Nhưng không thể khinh thường, ngộ tính yêu nghiệt như thế khiến hắn trong cùng cảnh giới hầu như không có khả năng có đối

thủ, nếu là chờ tu vi của hắn đề thăng... Vậy đối với chúng ta sẽ có nguy hiểm!"

Bất luận là tứ đại thánh địa hay là ngũ đại gia tộc, đều vô cùng cảnh giác đối với điều này.

Trong lúc nhất thời, các thiên kiêu của các đại thế lực đều điên cuồng tu luyện nâng cao thực lực.

Mà ngọn nguồn, cũng là bởi vì Cố Dương.

Ngay lúc Cố Dương danh chấn Thanh Vực.

Trong hoàng triều Đại Viêm.

Lại có một đám người cực kỳ căng thẳng tụ tập cùng một chỗ.

Phủ đệ Nhạc gia.

Trong đại sảnh.

Cao tầng của Nhạc gia chính là hội tụ trong một sảnh.

Sắc mặt tất cả mọi người đều vô cùng ngưng trọng.

Trên mặt ai nấy tràn ngập vẻ căm hận và sát ý.

"Tên Cố Dương chết tiệt này! Nếu Tinh Thần không chết trong tay hắn, Nhạc gia chúng ta hoàn toàn có cơ hội bồi dưỡng ra một cường giả Vương cảnh!"

"Hôm nay viện trưởng đều là tự mình ra mặt, còn ban cho Cố Dương một Thiên Nhãn phù, hiển nhiên là muốn dốc toàn lực bồi dưỡng Cố Dương!"

"Đây cũng chính là vấn đề mà chúng ta phải đối mặt."

"Viện trưởng làm chỗ dựa cho Cố Dương, nếu muốn mạnh mẽ

ra tay, chỉ sợ không có bất kỳ cơ hội nào!"

"Thậm chí... Có lẽ Viện trưởng sẽ vì Cố Dương mà ra tay với chúng ta!"

Nói tới đây.

Tất cả tộc nhân Nhạc gia đều im lặng.

Sắc mặt bọn hắn biến thành xanh mét.

"Vậy nên làm thế nào cho phải?"

"Đề nghị của ta là, suốt đêm trốn khỏi Đại Viêm hoàng triều, đi Vĩnh Dạ Hoàng Triều ở cách vách, lưu được núi xanh thì không lo không có củi đốt!"

Một trưởng lão Nhạc gia vội vàng nói.

Hắn vừa nói ra lời này, lập tức khiến cho một nhóm người đồng ý.

"Ta cảm thấy lời này của Tam trưởng lão rất có đạo lý."

"Nếu tiếp tục ở lại hoàng triều Đại Viêm, chúng ta vĩnh viễn sẽ không có ngày nổi danh! Đừng nói chi là báo thù cho thiếu chủ!"

Nhưng có người đồng ý, tất nhiên sẽ có người cự tuyệt!

"Ta không đồng ý!"

Đại trưởng lão Nhạc gia tức giận đứng bật dậy.

Mà y chính là phụ thân Nhạc Tinh Thần!

"Tinh Thần hắn vừa mới chết, tặc nhân sát hại hắn bây giờ còn nhởn nhơ chạy long nhong ngoài kia, nếu không đem hắn giết chết... Ta cảm thấy đều không ngủ được!"

Vành mắt Nhạc gia Đại trưởng lão đỏ bừng, trong thần sắc tràn đầy sát ý, gần như ngưng tụ thành thực chất!

Cừu hận của hắn đối với Cố Dương thông thiên, hận không thể ăn thịt uống máu Cố Dương!

Phải ăn tươi nuốt sống Cố Dương!

Cho nên muốn hắn đồng ý để Nhạc gia trốn khỏi Đại Viêm hoàng triều, hắn tất nhiên là không nguyện ý.

Nếu như rút khỏi đây, vậy đại thù làm sao báo được?!

"Đại trưởng lão nói cũng không sai, Cố Dương này quả thực quá mức hung hăng, hoàn toàn không coi Nhạc gia chúng ta ra gì, cứ như vậy buông tha cho hắn, trong lòng ta cũng cực kỳ khó chịu!"

"Con người phải có huyết tính, bị một đứa nhóc mười bảy tuổi khi nhục như thế, nếu không hoàn thủ, vậy Nhạc gia chúng ta còn mặt mũi nào nữa!?"

"Hơn nữa, cho dù viện trưởng rất xem trọng Cố Dương, ta cảm thấy hắn sẽ không trực tiếp ra tay tiêu diệt chúng ta, với sự hiểu biết của ta về viện trưởng, hắn tất nhiên sẽ coi chúng ta là đá mài đao của Cố Dương, để bồi dưỡng năng lực huấn luyện Cố Dương!"

"Trong quá trình này... Nếu chúng ta chuẩn bị đầy đủ, tất nhiên có thể tìm được cơ hội, chém giết Cố Dương, thay thiếu chủ báo thù!"

Có người mắt sáng lên, tâm tình kích động nói.

Mà nghe hắn nói như vậy.

Nhất thời tất cả tộc nhân Nhạc gia đều có chút động tâm.

Tuy chạy trốn là có một chút hy vọng sống, nhưng sống tạm

trên đời thì có ý nghĩa gì?

Còn không bằng dốc hết toàn lực, chém giết Cố Dương, báo thù thay thiếu chủ?

"Ta đồng ý!"

"Ta cũng đồng ý!"

"..."

Lập tức, từng giọng nói truyền đến.

Hầu như phần lớn tộc nhân Nhạc gia đều lựa chọn đồng ý với cách này.

Chỉ có một số ít tộc nhân vẫn kiên trì ý nghĩ rút lui.

Trong gia tộc, người có thể đưa ra quyết định chỉ có gia chủ.

Những người khác cũng chỉ đề nghị mà thôi.

Giờ phút này, gia chủ Nhạc gia ngồi ở chỗ cao nhất vẻ mặt cũng ngưng trọng đứng dậy.

"Được rồi."

"Ta hiểu ý các ngươi."

"Suy nghĩ của ta cũng giống như là suy nghĩ của Đại trưởng lão."

"Cố Dương này... nhất định phải giết!"

"Nhưng nếu muốn giết hắn, chúng ta nhất định phải chuẩn bị đầy đủ!"

"Chúng ta chỉ có một cơ hội, cho nên nhất định phải nắm chặt!"

"Hiểu không?!"

Gia chủ Nhạc gia vừa nói xong, tộc nhân xung quanh lập tức lộ vẻ kích động.

"Gia chủ là người sáng suốt!"

"Thỉnh gia chủ phân phó!"

Đại sảnh Nhạc gia trắng đêm chưa ngủ.

Tất cả tộc nhân thảo luận suốt một đêm với nhau, rốt cuộc làm ra quyết định không rút lui, mà là tiếp tục nán lại ở hoàng triều Đại Viêm.

Chờ một cơ hội!

Đương nhiên.

Cố Dương còn đang ở trong Thanh Huyền Thánh Viện, tất nhiên là không rõ ràng lắm.

Hắn vừa trái ôm phải ấp ngủ một giấc ngon lành.

Mới vừa rời giường chuẩn bị dùng học phần để mua sắm các loại thư tịch công pháp võ kỹ.

Kết quả vào lúc này, một thanh âm hết sức uy nghiêm vang vọng toàn bộ nội viện!

"Một tháng sau, nội viện sắp tổ chức thi đấu!"

"Tất cả thiên kiêu nội viện đều có thể tham gia."

"Thông qua tỉ thí nội viện, sẽ có lần xào bài Thanh Huyền bảng, nếu có thể lọt được vào ba hạng đầu của Thanh Huyền bảng, sẽ thu hoạch được phần thưởng hậu hĩnh!"

"Nếu lấy được hạng nhất, sẽ được giải thưởng lớn thần bí."

Giọng nói truyền khắp toàn bộ nội viện.

Tất cả thiên kiêu nội viện đều không khỏi đi ra, mặt lộ vẻ kinh hãi.

"Thi đấu Nội viện?"

"Đáng tiếc, hình như không có liên quan gì đến ta."

"Đám người trên Thanh Huyền bảng đều là biến thái, chúng ta vẫn nên ngoan ngoãn xem kịch đi."

"Lần thi đấu nội viện này nhất định sẽ rất kịch liệt nha!"

"Đúng vậy, không biết Cố Dương có thể đạt được một thứ tự hay không?"

"Ba vị trí đầu đều là thiên kiêu trong số các thiên kiêu, Cố Dương chưa chắc có thể tiến vào ba vị trí đầu."

Không ít thiên kiêu đang nghị luận sôi nổi chuyện này.

Trong phòng.

Đôi mắt Diệp Khuynh Thành lóe sáng.

"Thi đấu Nội viện, xem ra phải tăng thực lực lên một chút rồi!"

Nàng nắm chặt nắm đấm, trong mắt hiện ra một tia chiến ý.

Mà Cố Dương, thì trừng mắt nhìn.

"Có chút thú vị."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Nhưng còn một tháng nữa, thời gian đúng là vô cùng đầy đủ."

Sau đó Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành nói một câu với Sở Linh Nhi, sau đó rời khỏi gian phòng.

Hắn đi thẳng về phía Huyền Thư các.

Nội viện Huyền Thư các.

Đó là nơi ẩn giấu công pháp và vũ kỹ cao cấp nhất trong toàn bộ hoàng triều Đại Viêm.

Thậm chí một ít sách cổ quý hiếm, cũng chỉ có tại nội viện Huyền Thư Các, mới có thể có cơ hội nhìn trộm một chút.

Đương nhiên là tương đối đặc thù là, muốn ở Huyền Thư Các lật xem thư tịch, cần nộp một số học phần nhất định.

Mỗi lần đọc một quyển cũng đều cần nộp.

Mà với nhu cầu của Cố Dương dĩ nhiên là cần phải chuẩn bị đầy đủ học phần, mới có thể đem tất cả cổ thư bên trong Huyền Thư các đọc được toàn bộ.

"Hơn nữa trước đó ở ngoại môn lấy được hai mươi bảy vạn học phần, hiện tại ta có gần sáu mươi vạn học phần, hẳn là đủ."

Cố Dương đứng ở trước cửa Huyền Thư các thoáng chần chờ một lát, chợt lắc đầu, không do dự, trực tiếp đi vào.

Phụ cận Huyền Thư Các không có người trấn thủ.

Bởi vì bên trong mỗi quyển sách đều chứa cấm chế cực kỳ khủng bố, thậm chí ngay cả bản thân sách vở cũng có chứa cấm chế.

Cho nên không cách nào mang sách vở ra khỏi Huyền Thư các.

Đương nhiên cũng không cần phải lo chuyện thư tịch bị trộm.

Cấm chế trong đó... Mặc dù là cường giả Vũ Hóa cảnh, cũng không cách nào tránh khỏi, đó là do Viện trưởng Hà Thanh Huyền của Thanh Huyền thánh viện cùng với Đại Viêm hoàng triều lão tổ Lạc Cửu Thiên cùng chế tạo.

Từ Vương cảnh trở xuống không người có thể rung chuyển!

Đi vào Huyền Thư các, Cố Dương chính là nhìn thấy có không ít thiên kiêu đang lựa chọn lựa công pháp và võ kỹ thích hợp để học tập.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không nóng nảy.

Chính là bắt đầu đọc quyển sách đầu tiên trên giá sách.

Cố Dương ngẩng đầu nhìn lại.

Trên đó rõ ràng là có đề cập đến quyển sách này.

【 Thanh Yên Minh Vương Quyết 】

【 Công pháp hạ phẩm cấp Vương 】

【 Lật xem một canh giờ cần nộp 2000 điểm học phần 】

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi nheo mắt lại.

Được lắm, công pháp hạ phẩm Vương cấp xem một giờ mất 2000 điểm học phần?

Thứ này cũng quá mắc đi?

Nhưng mà đối với Cố Dương trong người có gần sáu mươi vạn học phần mà nói.

Cũng coi như có thể tiếp thu.

Tính theo tiêu chuẩn này thôi.

Một quyển như vậy cần 1000 điểm học phần.

100 quyển cũng mới 10 vạn học phần.

Hắn có thể đọc hơn sáu trăm quyển sách.

Phần lớn tàng thư trong Huyền Thư Các đều là cấp bậc ngụy Vương.

Số lượng công pháp và võ kỹ cấp Vương vốn không nhiều lắm.

Càng đừng nói còn có một phần sách cổ.

Học phần sáu mươi vạn là đủ rồi.

"Vừa lúc cũng có thể tiết kiệm học phần, đến lúc đó đi linh phường tiêu xài một chút."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, chợt không chút do dự giao nộp một ngàn học phân.

Cấm chế màu trắng trước mắt lập tức biến mất.

Cố Dương cũng đưa tay cầm quyển sách phong cách cổ xưa kia.

Một phần khí tức nặng nề mà cổ lão đập vào mặt.

"Thanh Yên Minh Vương Quyết này xem ra lai lịch không nhỏ nha."

Ánh mắt Cố Dương không khỏi sáng lên, bắt đầu lật xem.

Trong Huyền Thư Các, số lượng tàng thư Vương cấp cũng không nhiều.

Nhưng cấp bậc đạt tới cấp Vương, tốc độ lật xem của Cố Dương cũng chậm hơn một chút.

Một quyển công pháp cấp Vương, hắn cần hao phí ước chừng hai canh giờ mới có thể miễn cưỡng đọc xong, nhưng vẫn còn trong phạm vi chịu đựng được.

Xem xong Thanh Yên Minh Vương Quyết, Cố Dương quay đầu nhìn về phía một quyển công pháp cấp Ngụy Vương bên cạnh, tiêu tốn 1000 điểm học phần, cũng lấy ra lật xem.

Theo Cố Dương tiến vào trạng thái duyệt đọc.

Một màn kỳ quái chính là xuất hiện ở trong Huyền Thư các.

Đám thiên kiêu đến đọc sách chung quanh tự nhiên liếc mắt một cái là nhận ra Cố Dương.

Sau khi nhìn thấy Cố Dương đang lãng phí học phần đi lật xem công pháp và võ kỹ.

Bọn họ nhất thời lộ ra kinh ngạc và nghi hoặc.

"Cố Dương tu luyện không phải đã là công pháp cấp Vương sao? Tại sao hắn còn phải bỏ ra học phần lật xem công pháp cấp Vương?"

"Nói là lật xem, không bằng nói là... Tùy tiện lật một cái, đoán chừng ngay cả nội dung là thứ gì cũng không có ấn tượng chứ?"

"Đúng vậy, tốc độ Cố Dương lật sách không khỏi quá nhanh, đó chính là công pháp cấp Vương, hai canh giờ liền xem xong rồi?"

"Thật sự là rất kỳ quái."

Chung quanh không ít thiên kiêu cũng quên mất mục đích chuyến đi này của mình, không khỏi nhìn chằm chằm cử chỉ kỳ dị của Cố Dương.

Chẳng qua loại cảm giác này cũng có chút cảm giác mới mẻ.

Sau khi nhìn thấy Cố Dương ngày qua ngày lại vung tay bỏ ra lượng lớn học phần lật xem qua từng quyển một.

Bọn họ mơ hồ cảm giác được Cố Dương sợ là đến khoe khoang!

Rõ ràng hắn đã tu luyện công pháp Vương cấp, lại còn muốn đến Huyền Thư Các xem công pháp Vương cấp.

Hơn nữa còn là kiểu tùy tiện lật xem.

Đây không phải là cố ý khoe khoang học phần của mình nhiều sao?

Nghĩ đến đây, sắc mặt thiên kiêu xung quanh lập tức trở nên quái dị.

Bọn hắn lắc lắc đầu.

Bọn họ cũng không quan tâm nữa.

Chẳng qua cử động kỳ dị của Cố Dương ở bên trong Huyền Thư các, cũng đưa tới một làn sóng náo động nhỏ.

Có người cảm thấy Cố Dương đang khoe khoang.

Có người cảm thấy với ngộ tính của Cố Dương, đọc sách nhanh như vậy cũng là chuyện rất bình thường.

Cũng có người cảm thấy Cố Dương chỉ tùy tiện nhìn một cách đơn giản, giết thời gian, chờ một tháng trôi qua để tham gia thi đấu nội viện.

Quan điểm thế nào cũng có.

Thậm chí tin tức này cũng truyền đến tai Hà Thanh Huyền.

Hà Thanh Huyền ngồi ngay ngắn trong phòng trà phong cách

xưa cổ, châm một bình trà thơm.

Một đạo thân ảnh hai mắt vô thần nhanh chóng xuất hiện, ngay lập tức dựa vào bên tai Hà Thanh Huyền kể lại.

Giờ phút này sau khi nghe được tin tức về Cố Dương, sắc mặt hắn cũng không khỏi trở nên quái dị.

"Ở Huyền Thư các điên cuồng lật sách đọc?"

"Đúng vậy."

"Chỉ là lật xem, không có hành động gì khác?"

"Không có."

Thấy vậy, Hà Thanh Huyền không khỏi lắc đầu.

"Được rồi, không cần nhìn chằm chằm, chờ hắn rời khỏi Huyền Thư các, ta tự mình đi tìm hắn một chuyến."

Vốn là hắn còn muốn chờ Cố Dương tới cầu xin chỉ điểm.

Kết quả bây giờ xem ra Cố Dương giống như đã quên mất chuyện này!

Hoàn toàn không có ý nghĩ đến Thiên Nhãn Các tìm mình chỉ điểm.

Việc này không thể không khiến hắn có chút bất đắc dĩ.

Hắn tốt xấu gì cũng là một vị cường giả Vương cảnh!

Ngày thường ai muốn hắn chỉ điểm? Quả thực quá nhiều.

Kết quả Cố Dương lại quên đi cơ hội?

Đây cũng thật là...

"Cũng không biết tiểu tử này một mực ở Huyền Thư các xem những sách này làm gì?"

Hắn không khỏi có chút nghi hoặc.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Cố Dương đã ở trong Huyền Thư các hai mươi ngày.

Hai mươi ngày này, Cố Dương đã đọc qua toàn bộ thư tịch trong Huyền Thư các.

Võ kỹ cấp ngụy Vương, công pháp cấp Vương, hắn đều đọc qua.

Nhưng hắn còn chưa có gấp gáp sửa đổi.

Hơn nữa thông qua một bản cổ tịch, Cố Dương cũng hiểu rõ về cấp bậc Vương cấp.

Công pháp và võ kỹ Vương cấp lại chia nhỏ thành ba phẩm chất hạ trung thượng.

Bây giờ công pháp và vũ kỹ mình ngộ ra đều là Vương cấp hạ phẩm.

Chỉ có Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật là Vương cấp Hạ phẩm đỉnh phong!

Khoảng cách trung phẩm, chỉ có một bước nhỏ!

Trên Vương cấp thượng phẩm còn có một cấp.

Cực phẩm!

Chẳng qua rất rõ ràng, công pháp cùng vũ kỹ cấp Vương cực phẩm đã cực kỳ hi hữu.

Đừng nói là cấp Vương cực phẩm.

Xem như chỉ là công pháp cùng võ kỹ Vương cấp trung phẩm thượng phẩm.

Trong cả Huyền Thư Các cũng không thấy quyển nào!

Hiển nhiên, loại công pháp cùng võ kỹ cấp bậc này, số lượng đã cực kỳ thưa thớt.

Cho dù là Thanh Huyền thánh viện nội tình kinh khủng như thế, cũng không lấy ra được!

Nhưng đối với Cố Dương mà nói lại không quan trọng lắm.

Dù sao hắn cũng có thể tự lĩnh ngộ sáng tạo!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi mỉm cười.

Sau đó trực tiếp ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Bắt đầu chuẩn bị sửa chữa!

Đầu tiên chính là quyền pháp.

Cố Dương đem toàn bộ quyền pháp hai mươi ngày qua lật xem sửa đổi lại!

Những quyền pháp này đều là cấp ngụy Vương!

Mặc dù hiệu quả lấy ra chỉ tương tự, nhưng nhiều Ngụy Vương cấp như vậy toàn bộ đều bị sửa đổi.

Đạt được cảm ngộ vẫn rất khả quan!

Dù sao nội tình mười vạn năm!

Không phải giỡn chơi!

Cố Dương nhắm mắt hấp thu tri thức quyền đạo khủng bố trong đầu, tham lam hấp thu.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương chậm rãi mở mắt ra.

Giờ phút này tâm tình hắn thoáng có chút kinh ngạc.

Khi sửa đổi trước đó, hắn lĩnh ngộ được tri thức Vương cấp hạ phẩm Phục Ma Long Tượng quyền.

Mà bây giờ sau khi sửa đổi thì Phục Ma Long Tượng quyền lại chỉ tăng lên tới hạ phẩm đỉnh phong!

"Tăng lên ít như vậy sao?"

Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Mặc dù chuyện này có lẽ liên quan đến việc quyền pháp mình đã thay đổi có liên quan đến cấp bậc Ngụy Vương.

Nhưng nhiều quyền pháp cấp ngụy Vương như vậy lại chìm đắm trong mười vạn năm, thu được lĩnh ngộ mới miễn cưỡng cải thiện thành Vương cấp hạ phẩm đỉnh phong.

Điều này không khỏi khiến Cố Dương có chút thất vọng.

Tăng lên thực sự quá nhỏ.

Chẳng qua hắn cũng không một mực đắm chìm trong đó.

Bởi vì sau khi sửa chữa trừ phẩm cấp quyền pháp tăng lên ra.

Quan trọng hơn nữa là việc tăng lên của áo nghĩa!

"Tám phần mười áo nghĩa của quyền!"

Cố Dương hơi cảm ngộ một phen, sau đó nhịn không được lộ vẻ hài lòng.

So với phẩm cấp của quyền pháp.

Đây là tăng lên áo nghĩa, rõ ràng là càng khiến hắn hài lòng hơn.

Trực tiếp từ bảy thành tăng lên tới tám thành!

"Thừa lúc còn nóng, tiếp tục sửa chữa áo nghĩa của quyền!"

Ánh mắt Cố Dương sáng lên.

Sau đó không chút chần chờ, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi áo nghĩa của quyền, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương chính là cảm giác cả người mình chìm đắm trong một cỗ trạng thái cực kỳ huyền diệu.

Vô số tri thức phức tạp tràn vào trong đầu hắn.

Hắn hấp thu toàn bộ, quá trình vô cùng trơn trượt, không trở ngại chút nào!

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ.

Cố Dương liền mở mắt.

Lông mày không khỏi khẽ nhướng lên.

"Sau khi áo nghĩa của quyền được sửa đổi, đã tăng lên tới chín thành đỉnh phong!"

Chín thành đỉnh phong, đã trở thành áo nghĩa đỉnh phong!

Trên nữa, hẳn là giống như ý cảnh, có áo nghĩa tiểu viên mãn cùng với đại viên mãn để phân chia.

Chín thành đỉnh phong, đã đạt tới một loại cực hạn!

"Đáng tiếc không thể đột phá đến áo nghĩa tiểu viên mãn."

Cố Dương vẫn còn có chút ảo não.

Suy cho cùng thì áo nghĩa đã sửa đổi mười vạn năm, mới tăng lên hơn một thành.

Chuyện này đối với Cố Dương mà nói không thể nghi ngờ là có chút thấp.

Nhưng y cũng hiểu.

Bây giờ nội tình về quyền đạo của hắn đã không đủ để tăng cường áo nghĩa.

Đúng là còn là vấn đề tầm mắt.

Cố Dương lắc đầu.

Hắn cũng không đắm chìm trong đó.

Chợt hắn đem ánh mắt đặt lên công pháp.

Số lượng công pháp lần này hắn đọc không ít.

Trong đó có mấy bản công pháp cấp Vương.

Nếu như sửa chữa toàn bộ, chắc hẳn sẽ tăng lên rất lớn!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không khỏi mỉm cười, sau đó sửa đổi toàn bộ công pháp!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Ký ức kinh khủng mà mênh mông không ngừng tràn vào trong đầu của hắn.

Nhưng hiện giờ cường độ linh hồn Cố Dương đã hơn xa lúc trước.

Cho dù có nội tình mười vạn năm, hắn cũng có thể ăn tiêu thoải mái!

Cũng không lâu lắm, tất cả ký ức và tri thức đều bị hắn hấp thu.

Cố Dương cũng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

"Thần CươngVạn Kiếm Quyết... Đã tăng lên tới Vương cấp trung phẩm."

Cố Dương nhíu mày.

Vẫn không có đột phá đến Vương cấp thượng phẩm.

Không khỏi khiến Cố Dương hơi nhíu mày.

So với quyền pháp, lần này công pháp hắn đọc nhiều hơn, phẩm cấp cũng cao hơn, thậm chí còn có vài bản công pháp cấp Vương.

Kết quả sửa chữa mười vạn năm... Vẫn là không thể đột phá đến vương cấp thượng phẩm.

"Xem ra công pháp sau khi đạt tới Vương cấp, muốn tăng lên độ khó vô cùng lớn nha."

Thấy vậy, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi cảm khái.

Muốn tiếp tục hoàn thiện Thần Cương Vạn Kiếm Quyết đến Vương cấp thượng phẩm trở lên... Đúng là đường xa mà!

Hắn lắc lắc đầu.

Cố Dương rất nhanh đưa mắt đặt ở trên kiếm pháp cực kỳ

trọng yếu!

Lần này, bên trong võ kỹ kiếm pháp chiếm tuyệt đại đa số.

Trong đó có không ít kiếm pháp Vương cấp.

Mặc dù chỉ là hạ phẩm.

Nhưng nếu sửa chữa triệt để, nghĩ đến hiệu quả tất nhiên sẽ so với quyền pháp cùng công pháp càng thêm cường hãn!

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi có chút mong đợi.

Cố Dương hít sâu một hơi.

Chợt chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động, sửa chữa tất cả kiếm pháp, thời gian tự nhiên cũng là mười vạn năm sau!

Rẹt!

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Một cỗ ký ức khủng bố cùng tri thức giống như sóng lớn ngập trời tràn vào trong đầu Cố Dương.

Linh hồn Cố Dương lúc này giống như con thuyền nhỏ trên biển lớn, nhìn qua lung lay sắp đổ.

Nhưng trên thực tế hắn ta vững như lão cẩu.

Bình tĩnh tự nhiên.

Điên cuồng hấp thu toàn bộ kiến thức kiếm đạo thu nạp dung hợp giờ phút này.

Cố Dương cũng có thể cảm giác được rõ ràng, sự lý giải của

mình đối với kiếm đạo dường như càng sâu thêm không ít!

Nghĩ đến đây, Cố Dương chợt mở mắt.

Giờ phút này, cảm thụ được sự tăng cường của bản thân sau khi sửa đổi tất cả kiếm pháp.

Tâm tình Cố Dương cũng thay đổi vô cùng vui mừng.

Trải qua mười vạn năm sửa đổi cùng với lĩnh ngộ nhiều bản kiếm pháp ngụy Vương cấp như vậy.

Bây giờ Trảm Thiên Kiếm Quyết tuy rằng không thể lĩnh ngộ được chiêu thức mới, nhưng từ Trảm Thiên Kiếm Quyết thứ nhất đến thức thứ tư, mỗi một thức đều đạt đến tiêu chuẩn hạ phẩm Vương cấp!

Đương nhiên, uy lực thức thứ nhất khẳng định không thể bằng ba thức tiếp theo.

Nhưng tăng lên vẫn không thể khinh thường!

Ngoài ra, thức thứ năm trong Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng chính là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Trải qua một phen sửa đổi đốn ngộ này, rốt cục đã được hoàn thiện!

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

"Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, phẩm cấp bây giờ... Cuối cùng cũng đạt đến Vương cấp thượng phẩm!"

Cố Dương vẻ mặt hưng phấn.

Kiếm pháp Vương cấp trung phẩm!

Hơn nữa còn tu luyện đến kiếm pháp Vương cấp trung phẩm

viên mãn!

Bây giờ hắn càng thêm tự tin vào uy lực Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

Chém giết cường giả Sinh Tử cảnh quá dễ dàng!

Cố Dương hít sâu một hơi.

Tiếp theo chính là quan trọng nhất.

Đó chính là áo nghĩa!

Tám phần mười áo nghĩa của kiếm, kinh qua rất nhiều kiếm pháp, nội tình mười vạn năm trầm lắng.

Bây giờ đã trực tiếp tăng lên tới chín thành.

Ngoài ra, Áo Nghĩa Trảm Thiên cũng tăng từ bảy thành lên tới tám thành!

Tăng lên cũng không tính là đặc biệt cao, nhưng cũng coi như không tệ.

Dù sao càng về sau áo nghĩa càng khó đề thăng, một thành một trọng thiên không phải là chuyện đùa.

Đương nhiên, khiến cho Cố Dương ngoài ý muốn chính là áo nghĩa không gian!

Tất cả những thứ hắn sửa đổi đều là kiếm pháp.

Vốn hắn cho rằng áo nghĩa không gian sẽ không được tăng lên.

Nhưng không nghĩ tới áo nghĩa không gian hôm nay hắn lĩnh ngộ được, vẫn là từ bốn thành tăng lên năm thành!

"Xem ra sau khi sửa chữa kiếm pháp sẽ tạo ra ảnh hưởng đối

với Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, lĩnh ngộ đối với không gian cũng sẽ thâm sâu hơn."

Cố Dương thoáng suy tư một phen sau đó chính là hiểu được mấu chốt trong đó.

"Còn một ít vũ kỹ lẻ tẻ khác cũng sửa đổi đi."

Cố Dương không suy nghĩ nhiều, nhắm mắt lại, sửa đổi các loại võ kỹ còn lại.

Kết quả mang đến, cũng là đại bộ phận áo nghĩa của các loại hình khác liên tiếp đột phá đến hai thành thậm chí ba thành.

Tăng lên cũng coi như không tệ.

Sau khi sửa đổi toàn bộ thư tịch.

Cố Dương cũng hít sâu một hơi.

Hơi dừng một chút,

Cố Dương lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi áo nghĩa của kiếm, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Rẹt!

Sau khi sửa chữa xong, Cố Dương đột nhiên mở mắt ra, trong ánh mắt phảng phất có một cỗ quang mang cực kỳ sắc bén hiện lên.

Ngay sau đó, khuôn mặt hắn lộ vẻ vui mừng.

Trải qua mười vạn năm sửa đổi.

Kiếm chi áo nghĩa thành công từ chín thành vượt qua cực hạn, đột phá đến Tiểu Viên Mãn!

"Hô..."

Nhận ra điểm này, Cố Dương cũng không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra mười vạn năm lĩnh ngộ, hiệu quả coi như là miễn cưỡng đủ rồi.

Cảm nhận được mức độ kinh khủng của áo nghĩa của kiếm mình nắm giữ hiện tại.

Khóe miệng Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

Áo nghĩa tiểu viên mãn, hoàn toàn không giống với chín thành áo nghĩa kia.

Áo nghĩa của kiếm cấp độ tiểu viên mãn kinh khủng hơn tám phần mười áo nghĩa Trảm Thiên nhiều lắm, hoàn toàn có thể gọi là chất biến.

Cố Dương tiếp tục ngồi xếp bằng, bắt đầu sửa đổi áo nghĩa Trảm Thiên và áo nghĩa không gian!

"Thay đổi áo nghĩa Trảm Thiên, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

"Thay đổi áo nghĩa không gian, thời gian là... Mười vạn năm sau!"

Cũng không lâu lắm.

Hai đại áo nghĩa đều được Cố Dương sửa đổi.

Cố Dương phun ra một ngụm trọc khí, trong ánh mắt hiện ra một tia kinh hỉ.

Cũng may là, từ tám phần mười áo nghĩa Trảm Thiên đã tăng lên tới mức chín thành!

Từ kết quả mà xem, vẫn làm cho người ta vừa lòng thỏa mãn!

Về phần áo nghĩa không gian... thì trực tiếp từ năm thành tăng lên đến bảy thành!

Chính là áo nghĩa không gian đại thành!

Giờ phút này.

Cố Dương cảm giác lĩnh ngộ và lý giải đối với không gian lại càng thêm sâu sắc.

Nếu như lại để cho hắn thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, kết hợp với bộc phát bảy thành áo nghĩa không gian, hắn có thể chân chính lấy đầu người trong vô hình!

Một chiêu, đối phương còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh rơi đầu!

Đối với chuyện này, Cố Dương vẫn có chút hài lòng.

"Tiếp theo... Còn có ý cảnh Vận Mệnh."

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Vận Mệnh ý cảnh có thể nói là một trong những át chủ bài mạnh nhất của Cố Dương.

Tuy rằng bây giờ còn chưa có cơ hội sử dụng đến.

Nhưng chắc chắn cũng phải tăng cường.

Bây giờ ý cảnh Vận Mệnh hắn lĩnh ngộ thuộc về viên mãn.

Trên nữa chính là đại viên mãn, cùng với... áo nghĩa!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Không biết sửa chữa mười vạn năm, có thể trực tiếp lĩnh ngộ áo nghĩa của Vận Mệnh hay không?

Nếu có thể lĩnh ngộ áo nghĩa của Vận Mệnh, thủ đoạn của hắn sẽ lại lần nữa tăng lên một cấp độ!

Đến lúc đó nói không chừng có thể dựa vào nó để uy hiếp đến Vũ Hóa cảnh thậm chí là tính mạng của cường giả Vương cảnh!

Đương nhiên, đó cũng chỉ là có khả năng mà thôi.

Cố Dương lắc đầu, không nghĩ nhiều nữa.

Chính là hít sâu một hơi, trực tiếp bắt đầu sửa chữa.

"Thay đổi ý cảnh Vận Mệnh... Thời gian là mười vạn năm sau!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương liền cảm thấy trước mắt mình hiện ra từng đạo cảnh tượng kỳ dị.

Cuộc đời của chính mình phảng phất hội tụ thành một dòng sông dài.

Từ trong đó có thể nhìn thấy từng đoạn ký ức trong cuộc đời mình.

Rõ ràng mà chân thực.

Đương nhiên, hắn có thể nhìn thấy quá khứ, có thể nhìn thấy hiện tại, chỉ là không cách nào thấy rõ được tương lai.

Cố Dương say mê trong đó.

Trong lúc nhất thời quên mất thời gian.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mới bỗng nhiên phản ứng lại.

Lúc này mới mở mắt ra.

Cảm nhận một phen.

Trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Thế mà chỉ tăng lên tới Đại viên mãn?"

Cố Dương có chút choáng váng.

Vốn hắn còn tưởng rằng có thể nhân cơ hội này trực tiếp nhảy qua ý cảnh Vận Mệnh đại viên mãn, trực tiếp lĩnh ngộ ra một đạo áo nghĩa của Vận Mệnh.

Kết quả lại không thể nào lĩnh ngộ được áo nghĩa của Vận Mệnh!

"Lĩnh ngộ áo nghĩa của Vận Mệnh khó khăn đến như vậy sao?"

Sắc mặt Cố Dương cũng không khỏi trở nên nghiêm túc.

Dường như hắn đã đánh giá quá thấp vận mệnh.

Dù sao vận mệnh... bất kể ở thế giới nào cũng là quy tắc thiên đạo cao cấp nhất!

Lĩnh ngộ đâu ra dễ như vậy?

Càng đừng nói đến ngộ tính của mình còn kém như vậy.

Cho dù chịu đựng qua Thiên Đạo tẩy lễ, thăng cấp không ít, nhưng vẫn như cũ có chút kém.

"Có điều... năng lực ý cảnh Vận Mệnh đại viên mãn, dường

như cũng rất cường hãn!"

Cố Dương cảm khái một phen, sau đó lại một lần nữa đặt lực chú ý vào ý cảnh Vận Mệnh Đại viên mãn.

Bây giờ hắn ngẩng đầu, vận chuyển ý cảnh Vận Mệnh đại viên mãn, có thể nhìn thấy đường ranh vận mệnh trên người vạn vật.

Lần này... muốn chặt đứt những tuyến vận mệnh này thoải mái hơn trước rất nhiều.

Nói cách khác... Đó chính là giảm bớt tiêu hao.

Năng lực của ý cảnh Vận Mệnh đã vô cùng biến thái.

Cho nên chỉ là giảm bớt tiêu hao, dĩ nhiên là tăng lên cực kỳ khó được!

Đó là đừng nói chi lần giảm thiểu này có biên độ còn rất cao!

Điều này cũng làm cho Cố Dương không khỏi chấn động tinh thần.

Kể từ đó, át chủ bài của hắn càng thêm mạnh mẽ!

Đối với việc này, trên mặt Cố Dương cũng hiện ra vẻ tươi cười.

Thu hoạch vô cùng tốt!

Nếu như đợi cho mình đột phá Đan Hư cảnh, thời gian có thể sửa chữa sẽ trực tiếp tăng lên tới trăm vạn năm!

Thời gian trăm vạn năm.

Đến lúc đó lại sửa chữa, toàn bộ áo nghĩa đều sẽ đạt được tăng lên khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương lại càng thêm kích động.

Hận không thể đột phá Đan Hư cảnh!

Nhưng hắn cũng chỉ nghĩ mà thôi.

Hắn có thể cảm nhận được độ khó cao khi mình đột phá Đan Hư cảnh.

Cho nên còn phải chuẩn bị nhiều mới được!

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền đứng dậy chuẩn bị rời đi.

Nhưng vừa mới đứng dậy, hắn nhịn không được vỗ đầu một cái.

"Suýt nữa quên cỏ khô và tảng đá kia!"

Cố Dương bỗng nhiên nhớ tới cái gì, ngay lập tức vẫy tay một cái.

Một gốc cỏ khô xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

"Thay đổi cỏ khô, thời gian là... Mười vạn năm trước!"

Bụi cỏ khô này là một báu vật hiếm thấy.

Trước đó trải qua sửa đổi chính là đạt được Vận Mệnh Diệp, sau đó nuốt dùng, càng là đạt được năng lực khống chế vận mệnh!

Gián tiếp nhờ đó lĩnh ngộ ý cảnh Vận Mệnh!

Bây giờ trên cỏ khô còn có mấy phiến lá khô, không biết sửa chữa rồi có thể làm cho một mảnh lá cây trong đó một lần nữa sinh trưởng hay không?

Cố Dương lòng đầy chờ mong.

Còn về việc dùng năng lực nhìn thẳng vào số mệnh để kiểm tra

tin tức của cỏ khô.

Lúc trước hắn đã thử qua.

Không có bất kỳ hiệu quả nào.

Có lẽ là vì năng lực nhìn thẳng số mệnh thoát thai từ cỏ khô, cho nên chẳng khác nào đi điều tra nguồn gốc.

Kết quả đương nhiên là không cách nào điều tra rồi.

Vì vậy không thể làm gì, đành phải thử nghiệm như vậy.

Rẹt!

Trong lúc suy nghĩ, sửa chữa đã kết thúc.

Cố Dương vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Nhất thời biểu tình ngẩn ra.

Bởi vì cỏ khô trải qua mười vạn năm sửa đổi, không hề thay đổi!

"Xem ra thời gian còn phải đi về trước nha."

Cố Dương không khỏi chau mày.

Mười vạn năm còn chưa đủ.

Những chiếc lá khô khác trên cỏ khô, ít nhất cũng đã trưởng thành hơn mười vạn năm trước.

Hízz....

Lá cây hơn mười vạn năm trước.

Chỉ nghĩ đến đây thôi đã cảm thấy kinh khủng rồi!

Đó gần như đã là thời kỳ viễn cổ rồi?

Trong lòng cảm khái một phen, Cố Dương cũng nhanh chóng thu hồi nhẫn trữ vật.

Hắn vẫy tay một cái, liền lấy tảng đá đã nhuốm lên một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long ra.

Khối đá kia Cố Dương cũng lợi dụng năng lực nhìn thẳng số mệnh, tra xét một chút.

Từ trong tin tức biết được, tảng đá này là giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long nhiễm lên tám vạn năm trước!

Trong tin tức phi thường chính xác.

Tỉnh chuẩn đến mỗi giây!

Sau khi xác nhận được thời gian, Cố Dương vì muốn đạt được, một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long hình thái ban đầu.

Cũng là ánh mắt sáng lên.

Tâm niệm hắn chợt động.

"Thay đổi tảng đá, thời gian là... Tám vạn năm trước ngày 25 tháng 9, năm giờ 10 phút 30 giây!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương lập tức ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào khối đá trước mắt, theo sự sửa đổi hoàn thành, có thể thấy được khối đá vậy mà nhanh chóng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy những điểm đỏ kia đang nhanh chóng thay đổi.

Nhìn qua lại có một loại cảm giác cực kỳ kỳ diệu.

Phẳng phất như thời gian đang chảy ngược!

Chẳng qua Cố Dương ngược lại đã nhìn quen loại cảnh tượng này.

Ánh mắt của hắn ta nhìn chằm chằm.

Rất nhanh, những điểm lấm tấm màu đỏ kia rốt cuộc cũng không tiếp tục lưu chuyển nữa mà bắt đầu ngưng tụ lại như được thắp sáng vậy.

Sau đó hội tụ thành một giọt huyết dịch tinh khiết không gì sánh được, từ trên tảng đá chậm rãi bay lên không.

Dừng lại trên không trung chừng một giây đồng hồ.

Sửa chữa xong!

Rẹt!

Giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia chậm rãi nhỏ xuống.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương dĩ nhiên là không chút do dự, trực tiếp dùng một cái bình nhỏ chất liệu phi phàm đem giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia chứa đựng!

Nếu lại nhỏ đến trên tảng đá, vậy chính là lỗ nặng!

"Hô..."

Mắt thấy giọt tinh huyết của Xích Kim Thánh Long này thành công thu thập vào trong bình...

Cố Dương cũng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

Kể từ đó, giọt tinh huyết này rốt cục cũng thành công nắm

trong tay.

Nghĩ đến đây, Cố Dương trong lòng phát ra một tiếng cảm khái.

Chợt lợi dụng chân nguyên đem một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia bao bọc, khiến nó lơ lửng ở không trung.

Sau đó Cố Dương ngưng thần nhìn lại.

Năng lực nhìn thẳng vào số mệnh này cũng được phát động vô cùng rõ ràng!

Kim quang lập loè.

Ngay sau đó, một hàng tin tức hiện ra trước mắt.

【 Một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long, chính là một giọt tinh huyết của Xích Kim Thánh Long dị chủng Thái Cổ chiến đấu cùng một vị Thái Cổ dị chủng cường đại khác bị thương, ngoài ý muốn rơi xuống...

Sau khi phục dụng có thể tăng cường khí huyết của bản thân, tăng cường thể phách, tăng cường lực lượng! Đồng thời người có cơ hội sử dụng có năng lực kích hoạt huyết mạch Xích Kim Thánh Long, sau khi phục dụng không cách nào hấp thu hoàn toàn, cần thông qua tranh đấu vật lộn kịch liệt để kích phát tiềm lực, khiến tinh huyết hấp thu nhanh hơn... 】

Rất nhiều tin tức.

Cố Dương cũng chọn lựa một nơi quan trọng hơn để quan sát.

Nhìn đến đây, ánh mắt Cố Dương lập tức sáng ngời.

"Tinh huyết của Xích Kim Thánh Long này, dùng để luyện thể quả là bảo dược cực phẩm!"

"Không, quả thực như là thánh dược nha!"

Trong lòng Cố Dương cảm khái vạn phần.

Dù sao sau khi phục dụng tinh huyết cũng sẽ lưu lại trong cơ thể.

Chỉ cần kích phát tiềm lực, thiêu đốt tinh huyết, hấp thu một cách nhanh chóng là được.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chút do dự.

Hắn trực tiếp nuốt một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long này vào trong miệng.

Rào!

Tinh huyết chảy vào trong miệng chính là bùng phát ra một luồng năng lượng khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Cỗ năng lượng này vô cùng nóng bỏng, Cố Dương chỉ cảm thấy cổ họng thậm chí bụng mình đều bị đốt cháy!

Cũng còn may, hiện tại linh hồn lực của Cố Dương cực kỳ cường đại, năng lực thừa nhận cũng là cực kỳ cao!

Cố Dương hít sâu, mạnh mẽ ngăn chặn loại cảm giác khó chịu này.

Cũng may loại cảm giác này không kéo dài quá lâu, hoàn toàn tiêu tán.

Giờ phút này.

Cố Dương chính là cảm giác được khí lực của mình rõ ràng trở nên cường hãn hơn!

Thậm chí nếu hắn dùng sức, toàn thân trên dưới dường như

còn mơ hồ xuất hiện từng đạo quang mang màu đỏ kỳ dị!

Hiển nhiên, đây chính là hiệu quả đặc thù mà Xích Kim Thánh Long mang tới.

Cố Dương có thể cảm nhận được bên trong khí huyết của mình ẩn chứa uy năng khủng bố!

Đây là hiệu quả của tinh huyết Xích Kim Thánh Long còn chưa luyện hóa hoàn toàn, nếu có thể luyện hóa hoàn toàn, chỉ sợ có thể tăng lên tới trình độ càng thêm kinh khủng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ hưng phấn!

Tinh huyết của Xích Kim Thánh Long... quả thật không tệ nha!

Cố Dương bây giờ chỉ cảm thấy nắm đấm có chút ngứa ngáy.

Hận không thể tìm người đại chiến ba trăm hiệp với hắn, phát huy hoàn toàn tinh huyết Xích Kim Thánh Long!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi.

Đi đâu mà tìm được người như vậy đây?

Cố Dương không khỏi cười lắc đầu.

Tất cả sửa đổi xong, Cố Dương cũng sửa sang lại trang phục, từ một bên gian phòng đi ra.

Nhất thời không ít người kinh ngạc nhìn hắn.

Cố Dương không để ý đến những thứ này, liền trực tiếp đi ra khỏi Huyền Thư các.

Trở lại chỗ ở của mình.

Lần này mình ở lại trong Huyền Thư các thời gian không ít.

Bây giờ khoảng cách đại bỉ ở nội viện chỉ còn lại có ba ngày.

Chẳng qua Cố Dương bây giờ tăng lên đã đủ rồi.

Cho nên ba ngày còn lại nên thư giãn một chút.

Vừa trở về tiểu viện.

Cố Dương thấy Diệp Khuynh Thành đang luyện kiếm trong sân.

Đang thưởng thức dáng người uyển chuyển của lão bà mình.

Đột nhiên, ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

"Ồ?"

Cố Dương chậm rãi tiến lên.

"Phu quân!"

Nhìn thấy Cố Dương đến, vẻ mặt Diệp Khuynh Thành cũng đầy kinh hỉ đi tới.

Cố Dương thấy vậy, cũng là duỗi tay nắm chặt eo nhỏ của Diệp Khuynh Thành.

"Đột phá tới Đan Hư cảnh tầng năm?"

Cố Dương có chút kinh ngạc nói.

Bây giờ khí tức trên thân Diệp Khuynh Thành rõ ràng đã mạnh hơn trước.

Diệp Khuynh Thành nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Trong khoảng thời gian này có một ít cơ duyên nhỏ, huyết mạch Vương cảnh trong cơ thể ta cũng được thăng cấp, hiện giờ trình độ khai phá ước chừng có bảy thành."

Nói đến đây, Diệp Khuynh Thành cũng hơi ngẩng cái đầu nhỏ lên, lộ ra vẻ đắc ý vô cùng.

"Không hổ là vợ của ta!"

Cố Dương nghe vậy cũng phi thường cao hứng, ánh mắt khẽ nhúc nhích.

"Phu quân..."

Cảm nhận được ánh mắt của Cố Dương, Diệp Khuynh Thành lập tức hiểu ra.

Khuôn mặt xinh đẹp đỏ bừng lên.

Nhìn quanh bốn phía, sau khi xác nhận không có ai, lúc này mới duỗi bàn tay nhỏ bé ra lôi kéo Cố Dương trực tiếp chui vào trong phòng.

Thời gian ba ngày thoáng cái là qua.

Rốt cục đến thời gian nội viện đại bỉ!

Quảng trường nội viện.

Viện trưởng Hà Thanh Huyền đã đứng giữa không trung.

Phía dưới, lại đứng đầy thiên kiêu trong nội viện.

Tất cả thiên kiêu đều đang ngóng trông, nhìn Hà Thanh Huyền trên không trung.

Hà Thanh Huyền nhìn quanh bốn phía, ánh mắt hơi dừng lại trên người Cố Dương.

Chợt hắn chậm rãi mở miệng.

"Nếu người đều đã đến đông đủ, như vậy nội viện đại bỉ...

Chuẩn bị bắt đầu!"

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy.

Toàn bộ thiên kiêu nội viện dưới đài đều chăm chú lắng nghe.

"Lần nội viện đại bỉ này, vẫn giống như trước đây."

"Đầu tiên tiến hành, chính là thi đấu khiêu chiến."

"Những người chưa lên được Thanh Huyền bảng sẽ có ba cơ hội khiêu chiến các thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng."

"Thành công là có thể thay thế tên của đối phương, đồng thời vị hạng chót Thanh Huyền bảng sẽ bị đưa ra bảng danh sách, nhưng thiên kiêu bị ép ra ngoài, cũng có được ba cơ hội khiêu chiến, trở lại Thanh Huyền bảng!"

"Nếu không tự tin vào thực lực của mình, có thể tự mình từ bỏ."

"Cuộc khiêu chiến của mọi người kết thúc, liền bắt đầu vòng thứ hai, cũng chân chính tiến hành thi đấu nội viện."

Hà Thanh Huyền chậm rãi mở miệng.

Chính là nói ra toàn bộ quy tắc thi đấu nội viện.

Nghiêm khắc mà nói, vòng thứ nhất cũng không phải là cuộc thi đấu nội viện chính thức, mà chỉ là món ăn khai vị bắt đầu của đại bỉ.

Trải qua một phen khiêu chiến, cũng có thể làm cho Thanh Huyền bảng càng có sức nặng.

Hơn nữa, rất công bằng.

Mọi người đều có cơ hội leo lên Thanh Huyền bảng!

Nghe đến đó.

Có người vui, cũng có người sầu.

Một số thiên kiêu vốn có thực lực cường hãn tất nhiên sẽ kinh hỉ khi có được cơ hội khiêu chiến thiên kiêu Thanh Huyền bảng.

Mà thần sắc thiên kiêu Thanh Huyền bảng ở áp chót hạng sau cùng sẽ có chút khó coi, dù sao số lượng thiên kiêu biến thái trong nội viện thật sự không ít!

Trong số bọn họ, cũng có người may mắn giành được thắng lợi tiến vào Thanh Huyền bảng, bây giờ gặp phải khiêu chiến, đương nhiên là áp lực cực lớn!

Còn về các thiên kiêu có thực lực chưa đủ đương nhiên sẽ không tham gia vòng khiêu chiến này!

"Như vậy, thi đấu khiêu chiến chính thức bắt đầu, tự mình các ngươi chọn ra đối thủ."

Hà Thanh Huyền chậm rãi vung tay lên.

Trong nháy mắt, trên quảng trường to lớn như vậy trực tiếp xuất hiện từng cái bệ đá chuyên dùng cho chiến đấu.

Trên bệ đá còn bố trí một phen, tận lực mô phỏng như nơi hoang dã.

Dù sao đối với tu sĩ mà nói, hoàn cảnh chiến đấu chính là cổ quái kì lạ.

Nhiều một ít chướng ngại vật cũng rất phù hợp thực chiến.

"Ta, Trần Mục, lựa chọn khiêu chiến thanh Huyền bảng xếp thứ 36, Quách Ninh!"

Rất nhanh, có một vị thiên kiêu đứng ra khiêu chiến.

Có người mở đầu, về sau các thiên kiêu khác có chút tự tin vào thực lực của mình cũng dồn dập noi theo.

Bắt đầu khiêu chiến thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng.

Nhưng phần lớn người đều là khiêu chiến thiên kiêu Thanh Huyền bảng xếp hạng khá thấp.

Dù sao thực lực của bọn họ có hạn, thực lực của những thiên kiêu xếp hạng cao trên Thanh Huyền bảng cũng đều biến thái hơn, bọn họ cũng không phải là đối thủ.

Cơ hội khiêu chiến chỉ có ba lần, tất nhiên phải tiết kiệm chút ít.

"Phu quân, ta cũng đi khiêu chiến!"

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành cũng nắm chặt nắm tay nhỏ bé, nói lời tạm biệt với Cố Dương.

"Ừm, cố lên."

Cố Dương khẽ gật đầu, cổ vũ cho Diệp Khuynh Thành.

Nhưng với thực lực của Diệp Khuynh Thành, tiến vào Thanh Huyền bảng hẳn sẽ không có vấn đề gì lớn.

Còn về Cố Dương, bởi vì lúc trước đánh chết Nhạc Tinh Thần, hôm nay tất nhiên hắn có thể ngồi vững vị trí thứ năm trên Thanh Huyền bảng, không cần đi khiêu chiến.

Đương nhiên...

Cũng sẽ không có người dám can đảm trực tiếp khiêu chiến hắn.

Hình ảnh Nhạc Tinh Thần bị chém giết vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Bên kia, Huyền Nguyệt cũng vô cùng tò mò đánh giá Cố Dương.

"Phu quân này của Khuynh Thành... Tại sao lại yêu nghiệt như thế?"

Trong ánh mắt nàng tràn đầy hiếu kỳ.

Huyền Nguyệt thiên tư cũng không yếu.

Hơn nữa bởi vì tuổi tác phải lớn hơn Diệp Khuynh Thành một chút, là thiên kiêu số một Huyền Điểu vương triều kỳ trước.

Bây giờ cũng là hạng thứ mười lăm trên Thanh Huyền bảng.

Đương nhiên cũng không cần khiêu chiến.

Nhân dịp này, nàng không khỏi cẩn thận quan sát Cố Dương.

Cố gắng từ trên người nam nhân thần bí này nhìn ra chút manh mối.

Chỉ là nhìn hồi lâu, nàng vẫn không nhìn ra bất kỳ thứ gì.

Chỉ có thể cảm nhận được trên người Cố Dương tán phát ra cỗ khí tức vô cùng bén nhọn, phảng phất chỉ cần tới gần liền không cẩn thận bị thương!

Cực kỳ bá đạo!

"Chít chít!"

Trên vai Cố Dương, rõ ràng Thanh Loan kích động vẫy vẫy cánh nhỏ, hai mắt lấp lánh có thần nhìn về phía bãi đá trước mắt.

Một bộ dáng nóng lòng muốn thử.

"Ngươi không thể ra tay ở chỗ này."

Cố Dương cảm nhận được lời nói của Thanh Loan, không khỏi mỉm cười, sờ lên lông vũ mềm mại của Thanh Loan.

Nghe vậy, Thanh Loan có chút ủ rũ.

Nhưng ngay lập tức ánh mắt lại rơi vào trên người Diệp Khuynh Thành.

"Ta, Diệp Khuynh Thành, chọn khiêu chiến hạng hai mươi sáu trên Thanh Huyền bảng, Diệp Khải Vân!"

Đôi mắt đẹp của Diệp Khuynh Thành hiện lên vẻ ngưng trọng, sau khi trầm ngâm một lát liền trực tiếp khiêu chiến!

Bị gọi đến danh tự, Diệp Khải Vân không khỏi nhíu mày, ánh mắt dừng trên người Diệp Khuynh Thành.

Nhất thời, sắc mặt hắn không khỏi trắng bệch.

"Là nữ nhân của yêu nghiệt kia..."

Tâm tình Diệp Khải Vân hơi phức tạp.

Lấy danh tiếng của Cố Dương bây giờ, y tự nhiên không thể không biết Diệp Khuynh Thành.

Cho nên trong lòng hắn ta hơi bồn chồn.

Nếu như mình dùng toàn lực, không cẩn thận đánh Diệp Khuynh Thành bị thương, sau đó có bị Cố Dương tìm tới cửa trả thù hay không?

Nhưng nếu không xuất toàn lực mà nói, nhỡ như thua chẳng phải càng mất mặt hơn sao?

Trong lúc hắn ta đang suy nghĩ, rõ ràng là hắn ta đã bước lên bệ đá kia.

Diệp Khuynh Thành cũng ưu nhã lên đài.

Hai bên hơi hành lễ rồi chia nhau ra.

Diệp Khuynh Thành không chút do dự, trực tiếp chủ động xuất kích!

Ầm ầm!

Khí tức Đan Hư cảnh tầng năm thình lình bộc phát ra.

Bản Mệnh Nguyên Đan cũng được nàng trực tiếp tế ra.

Khẽ vẫy tay một cái, linh kiếm tuyết trắng liền xuất hiện trong tay nàng.

Cổ tay áo trắng ngần chấn động, một đạo kiếm khí cực hàn chém thẳng về phía Diệp Khải Vân!

Thấy vậy, sắc mặt Diệp Khải Vân không nhịn được mà trầm xuống.

Bây giờ không phải lúc do dự.

Nếu mà do dự cũng không còn mạng nữa!

Hắn lập tức nghiêm túc lên, khí tức bản thân thình lình bạo phát ra.

Tu vi Đan Hư cảnh tầng mười một bày ra mãnh liệt.

Cùng lúc đó, bản mệnh nguyên đan cũng lấy ra.

Chân nguyên trào dâng, ngưng tụ lại trong tay hắn.

Chợt hắn ném mạnh nó ra.

Ầm ầm!

Quả cầu nhỏ ngưng tụ từ chân nguyên đến mức tận cùng trong không trung bất ngờ va chạm cùng một kiếm này của Diệp Khuynh Thành!

Lập tức phi thạch loạn kiếm, cuồng phong bay múa.

Một phen giao thủ, vậy mà tương đương không phân cao thấp!

Thấy vậy, sắc mặt Diệp Khải Vân đột nhiên trở nên vô cùng ngưng trọng.

Hắn còn tưởng rằng nữ nhân của Cố Dương chỉ là khoa tay múa chân

Kết quả bây giờ lại nhìn thấy thiên tư của nàng cũng phi thường cao!

Tuy rằng không phải là đứng đầu nhưng cũng có thực lực tiến vào Thanh Huyền bảng!

Nghĩ đến đây, hắn không còn ý định lưu thủ nữa.

"Hây A!"

Hắn hét lớn một tiếng, hai thành áo nghĩa Liệt Diễm đỉnh phong rõ ràng là bộc phát ra.

Ầm ầm!

Hỏa diễm hừng hực bất ngờ từ trên không trung phun ra.

Kết hợp với chân nguyên kinh khủng kia, chỉ thẳng vào Diệp Khuynh Thành.

Khí tức kinh khủng đó cũng khiến gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành phải trang nghiêm.

Chợt, trên người Diệp Khuynh Thành bộc phát ra khí tức cực

hàn!

Huyết mạch Cực Hàn thình lình là bộc phát ra!

Rẹt!

Băng sương bao trùm toàn trường trong nháy mắt.

Thậm chí ngay cả nhiệt độ nóng rực của ngọn lửa trên không trung cũng phải giảm xuống một chút.

Ngay sau đó, Diệp Khuynh Thành liền huy động Linh kiếm trắng như tuyết trong tay.

Áo nghĩa cực hàn kinh khủng đột nhiên bộc phát.

Vậy mà lại là... ba thành Cực Hàn áo nghĩa!?

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi nhướng mày.

"Ba thành cực hàn áo nghĩa? Xem ra mấy ngày nay Khuynh Thành thu hoạch không nhỏ nha."

Ánh mắt Cố Dương như đuốc, rất nhanh đã nhìn ra.

Sở dĩ áo nghĩa cực hàn có thể được nhanh chóng tăng lên như vậy, không chỉ bởi vì ngộ tính cường hãn của Diệp Khuynh Thành.

Mà còn là huyết mạch cực hàn trong cơ thể nàng tăng lên, cũng là trợ giúp nàng lĩnh ngộ.

"Nếu ta đoán không sai, hiện giờ áo nghĩa cực hàn mà nàng lĩnh ngộ hẳn là cũng có tăng cường."

Trên mặt Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Không hổ là lão bà của mình.

"Hàn Sương... Di Lạc!"

Diệp Khuynh Thành không chút do dự, đồng thời bộc phát áo nghĩa Cực Hàn.

Linh kiếm trong tay đã chém xuống!

Đó rõ ràng là một chiêu lúc trước nàng và Cố Dương đối chiến đã sử dụng qua!

Một kiếm này chém xuống.

Nhất thời sương lạnh ngập trời, đóng băng vạn vật!

Khí tức cực hàn cũng lập tức lan tràn ra toàn trường.

Diệp Khải Vân cũng không khỏi cảm thấy toàn thân run rẩy, có thể thấy được nhiệt độ trong không khí thấp đến mức nào!

Ngay khoảnh khắc sau.

Băng hỏa va chạm kịch liệt với nhau!

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt tràn ra xung kích.

Thực lực hai bên không kém nhau bao nhiêu.

Ưu thế của Diệp Khải Vân nằm ở tu vi của bản thân.

Mà Diệp Khuynh Thành lại có được áo nghĩa cao hơn một bậc, cùng với... sự gia trì huyết mạch Vương cảnh!

Xuy xuy xuy!

Không trung, băng hỏa đan vào một chỗ, phát ra từng đợt âm thanh ầm ĩ.

Cũng không lâu lắm.

Cuối cùng vẫn là cực hàn hơn một bậc.

Cực Hàn Kiếm Khí Thông Thiên, thiêu đốt ngọn lửa hừng hực.

Cuối cùng dừng lại trên người Diệp Khải Vân, đánh Diệp Khải Vân bay ngược ra ngoài!

Diệp Khuynh Thành, thắng lợi!

Dưới đài, sắc mặt Diệp Khải Vân cũng không dễ coi.

Hắn quá coi thường Diệp Khuynh Thành.

Không nghĩ tới thực lực và thiên tư của Diệp Khuynh Thành lại cường hãn như thế.

Mặc dù so với Cố Dương còn xa xa không bằng... Nhưng ở nội viện đã xem như là cực kỳ không tệ rồi!

"Ta thua rồi."

Diệp Khải Vân thở dài một hơi, cũng tâm phục khẩu phục.

Giờ phút này Diệp Khuynh Thành cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Đến lúc này nàng gần như đã dốc hết mọi thủ đoạn mới miễn cưỡng thắng được Diệp Khải Vân nửa chiêu.

"Đa tạ."

Diệp Khuynh Thành vừa lễ phép chắp tay vừa bước liên tục nhẹ nhàng, xoay người rời đi.

Đánh bại Diệp Khải Vân, thứ hạng của nàng ta đương nhiên tăng lên thứ hai mươi sáu.

Kế tiếp, đương nhiên cũng không cần phải tiếp tục khiêu chiến những người khác.

Diệp Khuynh Thành chạy chậm trở về bên cạnh Cố Dương, trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra nụ cười mỉm.

"Phu quân, thế nào?"

"Khá lắm, tăng lên rất nhiều."

Cố Dương cũng không tiếc tán dương, gật đầu khen ngợi.

"Đúng vậy, nếu không phải mấy ngày này bồi phu quân, nói không chừng còn có thể tăng lên một chút!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Diệp Khuynh Thành lập tức trở nên hồng hào hơn một chút.

"Vậy cũng không trách được ta!"

Cố Dương nghĩa chính nghiêm từ.

Mà ngay lúc Cố Dương đang trêu đùa với Diệp Khuynh Thành.

Đám thiên kiêu xung quanh cũng nhìn thấy được cảnh này.

Trên mặt bọn họ thoáng kinh ngạc.

"Không ngờ thiên tư của Diệp Khuynh Thành cũng cường hãn như vậy?"

"Cũng đúng, lúc thanh danh của Cố Dương chưa nổi, Diệp Khuynh Thành chính là đệ nhất thiên kiêu Huyền Điểu vương triều!"

"Diệp Khuynh Thành cũng vừa mới vào nội viện không lâu, cũng đã có thể vào Thanh Huyền bảng, đợi một thời gian nữa, tuy rằng không đuổi kịp Cố Dương, nhưng với thiên tư của nàng, có hi vọng tiến vào top 10 trên Thanh Huyền bảng!"

"Cố Dương không chỉ yêu nghiệt, ngay cả nữ nhân bên người

thiên tư cũng là yêu nghiệt như thế!"

"Đây chính là cái gọi là gió tầng nào gặp mây tầng đó sao?"

"Hâm mộ thật!"

Thi đấu khiêu chiến vẫn tiếp tục, không thể không nói, lần này thiên kiêu trong nội viện quả thực có không ít thế lực cường hãn!

Các gương mặt quen thuộc tham gia thi đấu khiêu chiến.

Ví dụ như gã tiểu đệ của Nhạc Tinh Thần Biện Tử Vân.

Thực lực ban đầu của hắn có thể xếp vào vị trí cuối cùng của Thanh Huyền bảng.

Nhưng thiên kiêu nhiều như vậy, hơn nữa kẻ nào kẻ nấy đều biến thái.

Gần như mười vị cuối cùng của Thanh Huyền bảng đều thay đổi mấy lần.

Biện Tử Vân vẫn không có tư cách tiến vào Thanh Huyền bảng.

Mà các thiên kiêu bị chen xuống bảng cũng đang cố gắng khiêu chiến, muốn trở về Thanh Huyền bảng.

Chiến đấu vô cùng kịch liệt.

Ước chừng hai canh giờ trôi qua.

Rốt cuộc, trận thi đấu khiêu chiến vốn nên hồi hộp kích động lại có chút nhàm chán mà hạ màn.

Hai mươi lăm vị trí đứng đầu Thanh Huyền bảng không có bất kỳ thay đổi nào.

Về phần hai mươi sáu tên thiên kiêu hạng sau thì bị thay đổi mấy lần.

Thiên kiêu mới gia nhập Thanh Huyền bảng, bao gồm cả Diệp Khuynh Thành, tổng cộng có mười người.

Ngoại trừ Diệp Khải Vân bị Diệp Khuynh Thành đánh bại ra vẫn còn xếp hạng thứ hai mươi bảy.

Hai mươi bảy tên thiên kiêu phía sau tất cả đều bị những thiên kiêu còn lại trên Thanh Huyền bảng thay thế!

Chứng kiến một màn này.

Nhất thời không ít thiên kiêu không nhịn được cảm khái.

"Cuộc cạnh tranh nội viện, thật là kích động mà!"

"Đúng vậy, thật nhiều gương mặt lạ leo lên Thanh Huyền bảng!"

"Đều là một ít thiên kiêu yên lặng vô danh, nhưng thiên tư không kém chút nào!"

Cố Dương cũng không khỏi có chút cảm khái.

Chỉ có thể nói không hổ là Thanh Huyền Thánh Viện.

Nếu thực lực bản thân không quá mạnh, hoặc có thể nói hơi lười biếng một thời gian, vị trí trên Thanh Huyền bảng này khó mà giữ được!

Loại cạnh tranh kịch liệt này, đương nhiên là thúc đẩy mỗi một vị thiên kiêu nội viện đều phải nỗ lực tu luyện gấp bội!

Loại không khí này đích thật là tích cực hướng về phía trước.

Không trung.

Chứng kiến kết quả thi đấu khiêu chiến lần này, Hà Thanh Huyền cũng không khỏi hài lòng nhẹ gật đầu.

"Thi đấu khiêu chiến lần này, không tệ."

"Thế mà lại có mười vị thiên kiêu leo lên được Thanh Huyền bảng, mạnh hơn lần trước rất nhiều."

"Đương nhiên, có lẽ những tên gia hỏa xếp hạng sau tu luyện khá là lười biếng."

Nghe được viện trưởng nói vậy.

Nhất thời không ít người cúi đầu.

Hà Thanh Huyền cũng không nói thêm gì.

Mắt sáng lên.

"Vòng thi đấu thứ nhất kết thúc, ba mươi sáu vị thiên kiêu Thanh Huyền bảng cũng được xác nhận rồi."

"Như vậy, tiếp theo... chính là thi đấu tích lũy!"

"Từ giờ trở đi, ba mươi sáu vị thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng đều sẽ cùng ba mươi lăm vị thiên kiêu khác tiến hành đối chiến một chọi một!"

"Chiến đấu thắng lợi, tích được một điểm, thất bại thì không có bất kỳ ban thưởng nào!"

"Người cuối cùng tích lũy được nhiều nhất sẽ trở thành người đứng đầu Thanh Huyền bảng, điểm tích luỹ thứ hai đứng thứ hai, cứ như vậy mà suy ra!"

Hà Thanh Huyền chậm rãi mở miệng.

Nói xong đã thuật lại toàn bộ quy tắc trận tỷ thí thứ hai của

nội viện.

Nghe đến đây, thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng đều giật mình.

Nghe ý tứ này chính là...

Tất cả mọi người đều phải đánh một trận với thiên kiêu khác?

Mỗi người đều phải đánh ba mươi lăm trận!

Lượng công việc này có vẻ hơi lớn?

Đương nhiên, xem ra là như vậy.

Nhưng trên thực tế cũng không tốn bao nhiêu thời gian.

Dù sao nếu gặp phải đối thủ có chênh lệch thực lực quá lớn... Thường thường chấm dứt cũng sẽ là rất nhanh!

Đối với lần thi đấu lấy điểm tích luỹ này,

Không ít người nao nao, nhưng chợt cũng bừng tỉnh.

Sau đó rõ ràng cũng hiểu rõ, loại thi đấu này cũng thập phần hợp lý.

Tránh gặp phải tình huống không công bằng.

Dù sao mỗi người ngươi đều phải đánh một lần.

Có thể đạt được bao nhiêu tích phân, ở trình độ nhất định cũng có thể nhìn ra thực lực của ngươi, nếu ngươi mạnh, đương nhiên là liên tiếp thắng lợi, nhẹ nhõm lấy tích phân tới tay.

Nếu thực lực kém đương nhiên sẽ liên tục bại, khó kiếm dù là một điểm.

Mặc kệ thế nào.

Tất cả thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng đều là thần sắc kích động, trên mặt lộ ra vẻ chờ mong.

"Xem ra các ngươi đều đã hiểu quy tắc."

"Đã như vậy... Như vậy đợt đấu phân chia thứ hai liền chuẩn bị bắt đầu!"

"Đợt khiêu chiến thứ nhất..."

"Vưu Phong xếp thứ hai của Thanh Huyền bảng đối chiến với Thanh Huyền bảng thứ ba mươi sáu Hứa Ngạc!"

"Vu Dụ đứng thứ mười trong Thanh Huyền bảng, đối chiến với Tần Vũ Tiêu đứng thứ hai mươi chín trên Thanh Huyền bảng!"

"Cố Dương thứ năm của Thanh Huyền bảng đối chiến với Khổng Nhạc xếp thứ mười lăm Thanh Huyền bảng!"

Đợi Hà Thanh Huyền nói xong quy tắc, một trưởng lão Vũ Hóa cảnh đứng dậy, lập tức đọc danh sách đối chiến vòng một.

Rất nhanh, mấy người đối chiến cũng nhao nhao đứng dậy.

"Trận đầu xuất hiện rồi sao?"

Cố Dương hơi kinh ngạc, cũng chậm rãi nhấc chân đi lên phía trước.

Hắn đứng ở trên lôi đài số ba.

Khổng Nhạc đứng thứ mười lăm trên Thanh Huyền bảng sắc mặt tối sầm đi tới.

"Mịa! Vận may méo gì, vừa vào đã gặp phải tên biến thái này!"

Khổng Lạc tâm tình thập phần buồn bực.

Màn khởi đầu này có vẻ như có chút không ổn!

Dù sao trận chiến đầu tiên là cực kỳ ảnh hưởng sĩ khí.

Nếu trực tiếp bị ngược đãi... vậy nói không chừng sẽ khiến lòng tự tin bị đả kích đến không còn!

Cho nên hắn không có chút nào do dự, vừa mới đi đến bệ đá số ba, liền trực tiếp giơ tay lên.

"Ta lựa chọn nhận thua!"

Nói xong Khổng Nhạc không quay đầu lại, xoay người bỏ đi.

Chứng kiến một màn này, nhất thời không ít người xem kinh ngạc.

Còn chưa đấu đã trực tiếp nhận thua rồi hả?

Không khỏi cũng nhanh quá rồi!

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, tuy Khổng Nhạc là hạng mười lăm Thanh Huyền bảng, nhưng so với mười thứ hạng đầu thì thực lực kém hơi nhiều.

Nhận thua rồi...

Dường như cũng bình thường?

Cố Dương cũng hơi ngẩn ra.

Chẳng qua cũng không ngoài ý muốn.

Sau đó quay người rời khỏi bệ đá.

Bởi vì không chỉ có Cố Dương.

Vưu Phong đứng thứ hai ở cách vách cũng thế.

Hắn đối chiến chính là bài danh cuối cùng Hứa Ngạc.

Cũng giống như Khổng Nhạc.

Hắn cũng nhận thua ngay tại chỗ.

Tích phân chiến bắt đầu.

Trên bệ đá bên kia cũng xuất hiện tình huống như vậy.

Còn chưa bắt đầu chiến đấu, chính là trực tiếp lựa chọn nhận thua.

Thực lực chênh lệch quá nhiều, ngay cả ý nghĩ thử nghiệm cũng không có!

Theo cuộc thi đấu giành điểm tích luỹ tiếp tục.

Tranh tài nhanh chóng được tiến hành.

Bởi vì những trận chiến tiếp theo đều là nghiền ép.

Phàm là chiến đấu của mười người đứng đầu Thanh Huyền bảng, hơn nữa các thiên kiêu trong mười hạng đầu cũng không đụng mặt.

Như vậy cũng không thể nghi ngờ, đánh cũng đánh không lại.

Đối phương lập tức nhận thua.

Cố Dương cũng có chút buồn bực.

Hắn lên rất nhiều lần, kết quả một lần đều không thể động thủ.

Điều này khiến hắn thập phần khó chịu!

Hắn ta mới nuốt tinh huyết của Xích Kim Thánh Long vào, bây giờ muốn hấp thu hoàn toàn thì cần phải chiến đấu!

Hiện tại muốn đánh không được đánh, khiến hắn ta rất khó chịu!

Nhưng trong khoảng thời gian này, vận may của Diệp Khuynh Thành tương đối tốt, gặp được vài tên thiên kiêu.

Đồng thời còn lợi dụng huyết mạch bản thân cường đại, nghiền ép hắn giành thắng lợi!

Đánh qua đánh lại, rốt cuộc cũng đạt được ba điểm tích phân.

Một trận chiến không bại!

Nhưng vận khí chung quy cũng phải đến cuối cùng.

"Trận tiếp theo, thứ ba Thanh Huyền bảng Đường Long đối chiến với Diệp Khuynh Thành thứ hai mươi sáu trên Thanh Huyền bảng!"

Nghe thấy giọng nói của trưởng lão truyền đến.

Khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lập tức ngưng lại.

Cố Dương cũng không khỏi nhíu mày lại.

Hả?

Đây là đụng phải cọng rơm cứng rồi!

Cố Dương cũng đặt mắt lên người Diệp Khuynh Thành.

"Hô..."

Diệp Khuynh Thành hít sâu một hơi.

Hôm nay nàng vừa mới đạt được ba trận thắng liên tiếp, khí thế đang thắng, đương nhiên không thể nào trực tiếp nhận thua

như các thiên kiêu khác được!

Nàng dự định...

Khiêu chiến một chút!

Vì vậy, thần sắc Diệp Khuynh Thành ngưng trọng, trực tiếp bước lên bệ đá.

Bên kia, Đường Long xếp hạng thứ ba cũng đứng trên đài đá.

Sau khi nhìn thấy Diệp Khuynh Thành,

Đường Long thở dài.

"Đáng tiếc, không ngờ lại là nữ nhân của Cố Dương, nếu là Cố Dương thì tốt rồi!"

Nghe được Đường Long xem thường mình như thế, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng không khỏi phát lạnh!

"Xem kiếm!"

Diệp Khuynh Thành không chút do dự, nàng cũng hiểu rất rõ người trước mắt chính là yêu nghiệt đứng thứ ba trong Thanh Huyền bảng.

Cho nên vừa ra tay...

Đó là toàn lực!

Cực Hàn huyết mạch toàn lực thúc giục, Bản Mệnh Nguyên Đan thình lình bộc phát, chân nguyên hùng hậu phun ra ngoài, rót vào trong trường kiếm tuyết trắng trong tay.

Ba thành Cực Hàn áo nghĩa thình lình bạo phát ra!

Leng keng leng keng leng keng!

Tiếng kiếm reo vang vọng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Diệp Khuynh Thành chém ra một kiếm.

Cực Hàn kiếm khí khủng bố lao thẳng về phía Đường Long!

Trước đó nàng lợi dụng một chiêu này dễ dàng thu được thắng lợi liên tiếp, đây cũng là một chiêu tự tin nhất của nàng!

Nhưng Đường Long cũng không phải là mấy con gà yếu xếp hạng chót trên Thanh Huyền bảng.

Thấy chiêu kiếm này của Diệp Khuynh Thành.

Đường Long sắc mặt lạnh lùng.

Chỉ thấy khí huyết toàn thân hắn bất ngờ bộc phát.

Khí tức kinh khủng phả vào mặt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân hình Đường Long tiếp tục chuyển động, trong nháy mắt xông lên phía trước, một quyền thình lình đánh ra!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp làm cho đại địa chấn vỡ vụn, giả sơn chung quanh thình lình vỡ vụn ra, đá vụn vẩy ra!

Một quyền đánh ra.

Không ngờ lại trực tiếp đánh nát một kiếm này của Diệp Khuynh Thành!

"Quá yếu."

Giọng nói lạnh nhạt của Đường Long chậm rãi vang lên.

"Cái gì!?"

Thấy vậy, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không khỏi cả kinh.

Mắt thấy Đường Long đang định tới gần mình.

Bước chân nhanh chóng trao đổi, thi triển thân pháp kéo dài khoảng cách với Đường Long.

Đồng thời lại chém ra một chiêu kiếm.

Mà một kiếm này lại bộc phát ra ba thành áo nghĩa cực hàn đỉnh phong!

"Hàn Sương... Di Lạc!"

Lại xuất kiếm chém ra một lần nữa!

Mà lần này... Kiếm khí ngút trời, khí tức băng hàn cũng đóng băng vạn vật chỉ trong nháy mắt.

Nhưng Đường Long thấy vậy chẳng qua là khóe miệng buông ra một chút.

"Vẫn quá yếu!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Đường Long vẫn giơ nắm đấm, đấm thẳng xuống!

Rặc rặc rặc!

Kiếm khí hầu như ngưng kết thành băng sương giáng xuống, dưới một quyền này của Đường Long, rõ ràng đã trực tiếp vỡ ra!

Một giây đồng hồ cũng không thể đỡ, lập tức ầm ầm vỡ vụn!

"Trận chiến này nhàm chán quá."

Đường Long lười nhác nói, thân hình nhanh chóng lướt tới, phi tốc tới gần Diệp Khuynh Thành.

Ngay lập tức, một quyền ầm ầm đánh tới.

Nhìn thấy vậy, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không khỏi lộ ra vẻ mặt bất lực.

"Ta nhận thua!"

Nàng ta không có ý định cứng rắn chống đỡ.

Ngay lập tức lựa chọn nhận thua.

Thực lực chênh lệch quá lớn!

Chỉ là, sau khi nàng nói xong.

Động tác của Đường Long không hề có vẻ dừng lại.

"Nắm đấm vung ra ngoài không dễ thu lại nha."

Đường Long nhếch miệng cười một tiếng.

Một quyền đánh tới Diệp Khuynh Thành!

Mà lúc này, trưởng lão Vũ Hóa cảnh bên cạnh lập tức nhướng mày, tiện tay nhấc lên, trực tiếp hóa giải thế công của Đường Long.

"Sau khi nhận thua không thể tiến hành công kích."

Thân hình Đường Long trì trệ.

Thấy trưởng lão ra tay, hắn bất đắc dĩ nhún vai.

Hắn ngược lại không có ý kiến gì với Diệp Khuynh Thành.

Chỉ đơn thuần là chiến đấu cực kỳ cuồng nhiệt mà thôi.

Một khi ra tay rất dễ hứng, khó có thể tự khống chế!

Diệp Khuynh Thành thấy vậy cũng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Chậm rãi đi xuống bãi đá.

"Thật là đáng tiếc, sức mạnh của hắn quá mạnh mẽ, nếu không... có lẽ ta còn có một chút cơ hội."

Nhớ lại trận chiến lúc trước, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng lộ ra một tia tiếc nuối và bất đắc dĩ.

Tâm tình ít nhiều gì vẫn có chút buồn bực.

Nếu nàng trưởng thành thêm một thời gian nữa, chưa chắc nàng đã không thể đánh bại Đường Long!

Diệp Khuynh Thành buồn bực đi đến bên người Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi khẽ cười trêu ghẹo nói: "Không sao, để xem phu quân giúp ngươi trút giận thế nào."

"Phốc phốc..."

Nghe Cố Dương nói như vậy, Diệp Khuynh Thành vốn còn đang buồn bực lập tức mỉm cười.

"Đó là ngươi tự nói đấy nhé!"

Diệp Khuynh Thành ngẩng cái đầu nhỏ lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập vui vẻ, trong lòng cũng tràn đầy ngọt ngào.

"Đó là đương nhiên."

Cố Dương mỉm cười, dắt tay mềm nhỏ của Diệp Khuynh Thành.

Nhìn bộ dáng thân mật của hai người họ như vậy, khóe miệng của Huyền Nguyệt không khỏi co quắp.

Mình đứng ở bên cạnh có phải có chút ảnh hưởng đến bọn họ không?

Nàng không khỏi đi sang bên cạnh hai bước.

Thi đấu Tích phân vẫn tiếp tục.

Trong lúc đó Cố Dương lại tao ngộ mấy trận chiến đấu, không hề hồi hộp.

Căn bản không có bất kỳ cơ hội ra tay nào, thậm chí đối phương còn không lên đài đã nhận thua.

Cũng may Cố Dương đã chuẩn bị kỹ càng, cũng căn bản không có lên đài.

Hắn trở lại bên cạnh Diệp Khuynh Thành, tiếp tục đùa giỡn.

Chẳng qua đúng lúc này.

Giọng nói của trưởng lão chậm rãi truyền đến.

"Trận tiếp theo, thứ ba Thanh Huyền bảng Đường Long đối chiến với thứ năm Thanh Huyền bảng... Cố Dương!"

Thời điểm trưởng lão đọc tới tên Cố Dương, ngữ khí cũng không khỏi dừng lại một chút.

Khá lắm, trận này phải xem!

Thanh âm của trưởng lão truyền ra.

Hầu như tất cả thiên kiêu chung quanh đều đang nhìn lại.

Thứ 3 đấu thứ 5?

Chất lượng quá rồi!

Hơn nữa vừa rồi Đường Long đánh bại nữ nhân của Cố Dương, tính ra... cái này dường như cũng là một ân oán!

Lần này thật thú vị!

Tất cả mọi người lập tức trông mong.

Cố Dương cũng không khỏi ngẩn ra, ngay lập tức lộ ra một tia cười khẽ.

"Khá lắm, thật đúng là đụng phải."

"Phu quân, cẩn thận một chút, Đường Long kia lực lượng vô cùng cường hãn, hơn nữa thân pháp vô cùng mạnh, nhất định phải cẩn thận, đừng để bị thương!"

Diệp Khuynh Thành thấy vậy cũng vội vàng dặn dò.

Đương nhiên, chủ yếu vẫn là nàng không muốn Cố Dương bị thương.

Nếu không nàng sẽ đau lòng!

Cố Dương nghe vậy cũng tự tin cười một tiếng.

"Yên tâm đi, đợi phu quân thay ngươi đánh hắn một trận!"

Nói xong, liền đi về phía trên bệ đá.

Còn bên kia, sắc mặt Đường Long cũng lập tức trở nên kích động hẳn lên.

"Ha ha ha! Cuối cùng cũng gặp!"

Động tác Đường Long cực kỳ nhanh chóng, chính là vọt thẳng trước Cố Dương một bước, trực tiếp xông lên đài đá, ánh mắt

hưng phấn nhìn Cố Dương!

"Cố Dương, ta chờ ngươi đã lâu rồi!"

Đường Long nhìn chằm chằm Cố Dương, đợi khi Cố Dương lên đài, Cố Dương cũng chiến ý sôi trào, không kịp chờ đợi nói.

"Bớt nhiều lời đi, bắt đầu đi."

Cố Dương hiển nhiên lười nói nhiều.

Khí huyết cả người bộc phát ra ngoài.

Hắn ta tỏa ra uy thế hãi hùng.

Thấy vậy, Đường Long cũng hưng phấn cười ha hả.

"Được! Ta thích tính cách này của ngươi!"

"Đã như vậy... Ta đây cũng không khách khí nữa! Chỉ mong ngươi có thể đỡ được nắm đấm của ta!"

Dứt lời, Đường Long bộc phát khí huyết trên người.

Giờ phút này thần sắc Diệp Khuynh Thành dưới đài lập tức biến đổi.

Khí tức trên người Đường Long bây giờ mạnh hơn không ít so với lúc trước khi đấu với nàng!

Lúc trước Đường Long còn coi như lưu thủ!

Nhưng lo lắng cũng không nhiều lắm.

Dù sao nàng đối với thực lực phu quân vô cùng có lòng tin.

"Hống!"

Đột nhiên, trên người Đường Long xuất hiện một hư ảnh con

gấu lớn.

Một tiếng thú rống to lớn truyền khắp toàn trường!

Thấy vậy, vô số thiên kiêu vô cùng hoảng sợ.

Bởi vì khí tức ẩn chứa bên trong hư ảnh này quả thực kinh khủng đến cực điểm.

Mấu chốt hơn chính là, hư ảnh Cự Hùng kia, bộ dáng còn có chút kỳ quái, lại là mặt người thân gấu!

Thấy vậy, con mắt các Trưởng lão vây quanh cũng không khỏi ngưng tụ lại.

"Là huyết mạch đặc thù trong cơ thể Đường Long!"

"Đây là hỗn hợp huyết mạch đặc thù do loài người và dị chủng Thái Cổ Bạo Liệt Lôi Hùng sinh ra, dưới sự thúc giục kích hoạt... Không chỉ khí lực sẽ trở nên cực kỳ khủng bố, còn có thể có được năng lực điều khiển lôi đình nhất định!"

"Tuy nhiên ta nhớ trước đây Đường Long còn chưa cách nào kích hoạt? Hiện giờ xem ra thăng cấp rất lớn!"

Nghe được tiếng nghị luận của các trưởng lão xung quanh.

Nhóm thiên kiêu lập tức không nhịn được trợn tròn mắt.

Huyết mạch hỗn hợp giữa nhân loại và thái cổ dị chủng?

Con mẹ nó sao lại có cái này?

Là vị đại lão nào, lại có thể cùng Thái Cổ dị chủng kia ấy ấy?

Lại còn được lưu lại huyết mạch!

Chắc đây là huyết mạch đặc thù nhất trong huyết mạch Vương

cảnh rồi?

Đương nhiên, phần lớn thiên kiêu đều là kinh ngạc với huyết mạch.

Giữa nhân loại và dị chủng Thái Cổ có thể nói là cách biệt một trời một vực.

Có thể lưu lại hỗn hợp huyết mạch đặc thù giữa hai loại... coi như là cực kỳ hiếm thấy!

"Khó trách Đường Long có thể ngồi vững bảo tọa thứ ba, huyết mạch đặc thù... thực là kinh khủng!"

"Không biết Cố Dương có thể chiến thắng Đường Long hay không?"

"Chỉ sợ là có chút khó, nhất lực phá vạn pháp, lực lượng của Đường Long bây giờ quá mức cường hãn, hơn nữa thể phách cũng cực kỳ biến thái, kiếm chiêu của Cố Dương chưa chắc có thể thương tổn được hắn!"

"Cụ thể như thế nào, còn phải đánh xong mới biết được."

Bên kia, sau khi Vưu Phong chứng kiến Đường Long thúc giục huyết mạch Bạo Liệt Lôi Hùng, thần sắc không khỏi trở nên ngưng trọng.

"Không ngờ hắn lại nắm giữ được..."

Trước kia thực lực của hắn và Đường Long chênh lệch rất lớn.

Mặc dù Đường Long lực lượng thông thiên, nhưng cũng không đụng được hắn.

Nhưng hôm nay Đường Long có thể khống chế huyết mạch Lôi Hùng, có thể khống chế lực lượng sấm sét.

Cho dù là hắn, cũng không cách nào khinh thường!

Đường Long đã có được sức mạnh uy hiếp đến hắn rồi!

Lạc Viêm Thiên nhìn thấy vậy, ánh mắt cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

Có vẻ hơi kinh ngạc, nhưng cũng chỉ là nháy mắt mà thôi.

Rất nhanh hắn thu ánh mắt lại, lạnh nhạt tự tin.

"Coi như không tệ."

Hắn lạnh nhạt nói một câu như vậy.

Cũng thu hút sự chú ý của không ít thiên kiêu.

Khá lắm... Vậy mà cũng chỉ có thể xem như không tệ sao?

Lạc Viêm Thiên sẽ mạnh đến mức nào?

Trong lòng bọn họ không khỏi suy đoán.

Trên bệ đá.

Cố Dương không khỏi cũng có chút kinh ngạc.

"Huyết mạch này...hình như rất đặc thù."

"Chẳng qua..."

Sau khi kinh ngạc, trong lòng Cố Dương liền hiện ra một tia kinh hỉ.

Kể từ đó, thật hợp ý ta!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng không có chút ý tứ do dự nào.

Khí huyết cả người bộc phát toàn thân.

Hư ảnh Long Tượng hiện lên rõ ràng sau lưng hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kim sắc lân phiến hiện lên ở trên cánh tay.

"Hống!"

Thấy cảnh này, Đường Long cũng phát ra một tiếng quát phẫn nộ.

Cả người hắn ta hóa thành một tia chớp, nhanh chóng lao về phía Cố Dương!

Hắn giơ nắm đấm lên, lập tức sấm vang chớp giật.

Từng tia sấm sét từ trên trời giáng xuống.

Một quyền đánh ra.

Lực lượng kinh khủng xen lẫn vô số lôi đình trùng kích về phía Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không có chút chậm trễ nào.

Lực lượng bộc phát toàn bộ.

Tám phần mười áo nghĩa của quyền cũng không chút do dự hiện ra.

Giơ nắm đấm lên.

Phục Ma Long Tượng quyền cũng ầm ầm đánh ra!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Lực lượng kinh khủng bộc phát ra cùng lúc.

Không trung.

Hai nắm đấm lập tức va chạm vào nhau.

Lực lượng kinh khủng nháy mắt bùng nổ.

Cũng may phụ cận thạch đài này đều có không gian phong tỏa, ngăn cản do Hà Thanh Huyền bố trí!

Lực xung kích kinh khủng đó đều bị không gian phong tỏa.

Nhưng hình ảnh kinh khủng này vẫn khiến một đám thiên kiêu tới gần chịu không được sắc mặt trắng bệch liên tiếp lui về phía sau.

"Lực lượng thật kinh khủng!"

"Sức mạnh này... quả thực kinh khủng đến cực điểm!"

"Nếu không phải có lực lượng của viện trưởng đại nhân ngăn cản, chỉ là dư uy này... liền có thể giết ta vô số lần rồi!"

"Đây là chiến đấu giữa các thiên kiêu hàng đầu sao?!"

Vô số người cảm khái khó hiểu.

Cùng lúc đó.

Tình huống trên sân cũng phát sinh biến hóa!

Thời gian ngắn ngủi qua đi, thần sắc Cố Dương hơi đổi.

Ngay sau đó, Đường Long lại gầm lên phẫn nộ.

Lực lượng kinh khủng lại lần nữa tăng lên.

Bịch!

Cố Dương trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Chẳng qua Cố Dương phản ứng cũng cực nhanh, bằng vào cường độ thân thể của mình cũng thoải mái chống đỡ lực lượng một quyền này.

Thân hình trực tiếp ổn định trên không trung, nhưng quần áo trên người không chịu nổi sức mạnh khủng khiếp này, trực tiếp bị chấn động nát bấy.

Chứng kiến một màn này.

Thần sắc không ít thiên kiêu ngưng tụ lại.

"Lực lượng của Đường Long, quả nhiên kinh khủng! Ngay cả Cố Dương cũng không phải đối thủ!"

"Có điều Cố Dương... Lực lượng cũng mạnh lên rất nhiều nha, hơn nữa, thế mà hắn đã lĩnh ngộ được tám phần mười áo nghĩa của quyền rồi sao!?"

"Thật không hổ là ngộ tính yêu nghiệt! Lĩnh ngộ áo nghĩa thật sự đơn giản giống như uống nước!"

Vô số người kinh hãi, đồng thời cũng không khỏi cảm khái.

Tuy rằng Cố Dương rơi vào hạ phong.

Nhưng việc hắn lĩnh ngộ tám phần mười áo nghĩa của quyền này cũng vẫn khiến vô số thiên kiêu rung động.

Lúc này mới qua bao lâu?

Áo nghĩa của quyền lại có tiến bộ.

Phải biết rằng đại bộ phận thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng thậm chí còn không thể lĩnh ngộ được bốn thành áo nghĩa tiểu thành!

Càng đừng nói đến tám thành!

Bên kia, sắc mặt Vưu Phong không khỏi ngưng tụ lại.

"Thật là... Yêu nghiệt!"

Nhịn nửa ngày, hắn cũng chỉ có thể nói một câu như vậy.

Không có cách nào, ngộ tính của Cố Dương, thật sự là yêu nghiệt đến cực điểm!

Sắc mặt Lạc Viêm Thiên cũng vô cùng quái dị.

Nào có người lĩnh ngộ áo nghĩa nhẹ nhàng như vậy?

Quả thực giống như chơi đùa.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên vẫn đứng ở một bên vây xem, lông mày cũng giật mình.

Bọn họ nhịn không được tấm tắc lấy làm kỳ lạ, cuối cùng một câu cũng nói không nên lời.

Không có biện pháp...

Ngộ tính này của Cố Dương thực sự quá mức yêu nghiệt.

Yêu nghiệt đến mức bọn hắn đều không thể dùng ngôn ngữ để hình dung.

Trên bệ đá.

Đường Long hiển nhiên cũng có chút kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh lại lộ ra nụ cười.

"Cố Dương, sức mạnh của ngươi chỉ đến thế thôi sao? Vậy ngươi cũng không phải là đối thủ của ta!"

Giọng Đường Long đầy tự tin.

Cố Dương mỉm cười.

"Thật sao?"

Giờ phút này, một dòng nước ấm không ngờ lại là từ trong xương cốt tứ chi của mình tràn ra ngoài, rõ ràng là năng lượng của tinh huyết Xích Kim Thánh Long còn sót lại trong cơ thể!

Bây giờ trải qua chiến đấu, trong cơ thể Cố Dương cũng hấp thu một tia.

Nhất thời khí huyết trong cơ thể Cố Dương tăng vọt mãnh liệt!

Ngay cả lực lượng cũng được tăng trưởng thật lớn.

Cảm nhận được khí huyết trong cơ thể Cố Dương tăng vọt.

Đường Long cũng không khỏi trừng mắt.

Cố Dương...

Quả nhiên là có lưu át chủ bài!

Mắt thấy thân thể Cố Dương càng lúc càng mạnh mẽ, Đường Long lập tức nhếch miệng cười.

Có vẻ khá hưng phấn.

"Rất tốt, thế này mới thú vị!"

Rẹt!

Chỉ thấy hai chân hắn chấn động, cả người hóa thành một đạo vệt sáng bay thẳng đến Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chút do dự, toàn lực xuất thủ!

Ầm ầm!

Hai người trực tiếp va chạm trên không trung!

Hai bên đều là thiên kiêu luyện thể đỉnh cấp.

Một quyền của ngươi, một quyền của ta đánh cho không gian rung động không ngừng.

Về phần bệ đá được chế tạo từ vật liệu đặc thù dưới chân bọn họ, giờ phút này đã hoàn toàn bị đánh cho nát bấy!

Không trung.

Hai người không ngừng giao thủ.

Nhưng từ kết quả đến xem thì Cố Dương là ở vào thế hạ phong tuyệt đối!

Mặc dù lực lượng mà Cố Dương thể hiện ra trở nên mạnh mẽ hơn.

Nhưng so với sức mạnh khoa trương tới cực điểm của Đường Long thì vẫn quá yếu.

"Quả nhiên, Đường Long đã là thiên kiêu luyện thể mạnh nhất trong Thanh Huyền thánh viện chúng ta, sức mạnh và khí lực của hắn đã hoàn toàn cô đọng đến cực hạn, thân thể thật quá kinh khủng!"

"Mạnh nhất? Không đến mức, ngươi bỏ vị kia ở đâu."

"Cũng đúng..."

"Mà này, đây là lần đầu tiên nhìn thấy Cố Dương bị áp chế như thế, đây chính là sức nặng của ba người đứng đầu Thanh Huyền bảng ư, sức nặng lớn như vậy sao?"

"Xem ra Cố Dương sẽ thất bại!"

Từng đợt thanh âm bàn luận từ một bên truyền đến.

Đa số thiên kiêu đều thoáng tiếc nuối nhìn về phía Cố Dương.

Không thể không nói, Cố Dương phô bày ra thiên phú luyện thể cũng vô cùng cường hãn, ở phương diện thân thể có thể đánh ngang tay với Đường Long.

Chuyện này không phải ai cũng có thể làm được!

Mắt thấy Cố Dương dường như bị đánh cho không có lực hoàn thủ, bộ dáng bại lui liên tục, tất cả mọi người cảm thấy Cố Dương sắp bại.

Đường Long cũng vậy.

Trên khuôn mặt hắn tràn đầy hưng phấn.

Không ngừng vung quyền, mà Cố Dương thì bị đánh tới mức căn bản không có cơ hội hoàn thủ.

"Cố Dương, ngươi thua rồi!"

Ngay sau đó, Đường Long lại đấm ra một quyền, lực lượng khủng khiếp suýt nữa chấn vỡ không gian!

Mà câu nói của hắn vừa mới nói ra khỏi miệng.

Ở phía bên kia, Cố Dương một mực không có cơ hội phản kháng, nay khóe miệng bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười.

"Hình như ngươi cao hứng quá sớm."

Vừa nói xong, trong cơ thể Cố Dương thình lình bộc phát ra một cỗ khí tức khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Ngay sau đó, một tiếng long ngâm thần thánh thình lình vang vọng đất trời.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đường Long lập tức biến sắc, ngay sau đó, hắn có thể cảm nhận được khí huyết khủng bố đột nhiên bộc phát ra trong cơ thể Cố Dương.

Lực lượng này vô cùng cường hãn, trực tiếp hất văng hắn ra ngoài!

Rẹt!

Đường Long ở trên không trung bay một vòng, hạ xuống mặt đất, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Cố Dương.

Cố Dương còn có át chủ bài?

Hắn trừng mắt nhìn về phía Cố Dương.

Nhưng lại phát hiện, bây giờ khí huyết của Cố Dương thế mà lại lần nữa tăng lên mấy cấp bậc!

Cũng đã trở nên cường hãn hơn trước!

Then chốt là... Hắn cũng không có nhìn thấy Cố Dương có sử dụng năng lực tăng phúc lực lượng cùng khí lực khác.

Nhìn qua, giống như Cố Dương đột phá lĩnh ngộ ở trong chiến đấu!

Điều này không khỏi làm cho hắn hít sâu một hơi.

Chẳng lẽ Cố Dương muốn điên cuồng tranh đấu với mình để tăng trình độ luyện thể của mình sao?

Trong nháy mắt, hắn trợn tròn hai mắt.

Nếu thật sự là như thế... Vậy Cố Dương biến thái đến mức nào?

"Lại đến!"

Cố Dương nhếch miệng cười một tiếng, trong lòng nghiễm nhiên có chút mừng rỡ.

Không thể không nói, quả nhiên chiến đấu mới là đường tắt nhanh nhất để bản thân có thể tăng lên!

Thông qua chiến đấu với Đường Long, hắn có thể cảm nhận rõ ràng lực lượng tinh huyết và sức mạnh cường kiện thể phách của Xích Viêm Thánh Long trong cơ thể mình đang tràn đầy!

Cứ tiếp tục vật lộn như thế, tin rằng không bao lâu nữa hắn có thể hấp thu triệt để một giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không chút do dự, trực tiếp chủ động vọt về phía Đường Long.

"Đến liền đến, sợ ngươi sao!?"

Đường Long cũng nổi giận.

Hắn cũng không tin Cố Dương có thể tăng lên không hạn chế như vậy!

Chỉ trong chớp mắt hai người đã giao chiến kịch liệt trên không trung.

Còn lần này tuy Đường Long vẫn chiếm ưu thế như trước nhưng không còn khí thế nghiền ép trước đó.

Hiện giờ Đường Long ba quyền đánh ở trên người Cố Dương, ít nhất Cố Dương có thể phản kích một quyền.

Bên ngoài sân.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng chiến đấu giữa sân giống như hai con quái vật chiến đấu.

Nhìn đến choáng váng.

"Con mẹ nó còn kinh khủng hơn cả chiến đấu giữa cường giả Sinh Tử cảnh!"

"Đúng vậy, ta cảm giác cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh đứng ở bên trong... chỉ sợ cũng bị lực trùng kích kinh khủng kia cuốn chết!"

"Đây là trận chiến giữa thứ ba và thứ năm sao?"

Một đám trưởng lão cảnh giới Sinh Tử không ngừng phát ra cảm khái, trong ánh mắt tràn đầy chấn động.

Trưởng lão Vũ Hóa cảnh bên cạnh cũng nhìn mà mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Thật quá kinh khủng!

Đương nhiên...

Có nhiều người chú ý hơn không phải chuyện này.

Mà là chú ý đến khí huyết trên người Cố Dương không ngừng bốc lên cùng với tăng cường!

"Tên Cố Dương này xảy ra chuyện gì vậy? Khí huyết trong cơ thể hắn ta đã càng ngày càng cường hãn so với lúc mới bắt đầu rồi, quả thực giống như thời khắc khắc khắc đều đang tăng lên vậy!"

"Hắn không phải thông qua chiến đấu để luyện thể đấy chứ?"

"Ahhh.... Lực lượng trên người và khí huyết chấn động lại trở nên mạnh mẽ hơn rồi! Nhất định là đang dựa vào chiến đấu để trở nên mạnh mẽ!"

Không ít người vô cùng kinh hãi.

Cùng lúc đó.

Đường Long cũng đã nhận ra điểm bất thường.

Đây thật sự là thăng cấp vô hạn ư?

Hắn ta không nhịn được.

Nếu như không đánh bại Cố Dương, nói không chừng thật đúng là bị Cố Dương trưởng thành vượt qua mình!

Nghĩ đến đây, một quyền của hắn ta lại lần nữa rơi vào trên người Cố Dương, chỉ khiến Cố Dương lui về sau hai bước.

Đường Long thấy vậy, thần sắc cứng lại.

"Rất tốt Cố Dương! Ngươi có tư cách để ta toàn lực ra tay!"

Đường Long lớn tiếng nói.

Ngay sau đó, khí huyết sôi trào trên thân thể hắn rõ ràng bộc phát ra một cỗ lực lượng lôi đình rất nhỏ!

Lực lôi đình này vừa hiện, phảng phất như đang đưa tới phản ứng dây chuyền.

Xèo xèo xèo!

Trong nháy mắt.

Sấm sét mạnh mẽ bao phủ toàn bộ cơ thể Đường Long.

Nhìn thấy lực lôi đình khủng bố trên người Đường Long.

Không ít thiên kiêu Thanh Huyền bảng nhịn không được, sắc mặt đều trở nên nặng nề.

"Là áo nghĩa thuộc tính! Áo nghĩa Lôi Bạo!"

"Hơn nữa nghe nói áo nghĩa này là thượng phẩm!"

"Nhìn từ mức độ lĩnh ngộ...Đường Long đã lĩnh ngộ được sáu thành Lôi Bạo Áo Nghĩa!"

"Hízz, sáu thành Lôi Bạo áo nghĩa, đây chính là át chủ bài của Đường Long sao?"

"Sao ta lại có cảm giác...Đường Long thậm chí còn có thể tranh đoạt hạng hai!"

"Cố Dương, nguy rồi!?"

Bọn họ sợ hãi thán phục, hoảng sợ nhìn thân thể cuồn cuộn sấm sét kia của Đường Long.

Trong miệng phát ra từng đợt cảm khái.

Giữa sân.

Đường Long cũng nhanh chóng xuất thủ.

Rầm rầm!

Giữa bầu trời, chỉ thấy một tia sét lóe lên.

Đường Long trực tiếp xuất hiện trước người Cố Dương.

Một quyền mang theo sáu thành Lôi Bạo Áo Nghĩa thình lình oanh kích về phía ngực Cố Dương!

Rặc rặc rặc!

Trong nháy mắt, sấm vang chớp giật, ngay cả không khí cũng bị chấn động hỗn loạn, âm thanh dường như đều bị lực lượng cường đại bóp méo vặn vẹo!

Thấy một màn này, thần sắc Cố Dương cũng không khỏi

nghiêm mặt lại.

Cũng không có chút do dự nào.

Lực lượng toàn thân bất thình lình bộc phát ra.

Mà lần này hắn không hề bảo lưu.

Áo nghĩa của quyền vừa mới tăng lên đến chín thành đỉnh phong cũng không chút do dự, trực tiếp bộc phát đi ra!

Ầm ầm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm hai người lại va chạm giữa không trung.

Xèo xèo xèo!

Song quyền đụng nhau, trong nháy mắt, không gian chấn động.

Lực lượng kinh khủng như hố đen phủ lấy bốn phía.

Toàn bộ vật phẩm trên sân đều bị phá huỷ!

Nếu không phải bình chướng xung quanh chính là do Hà Thanh Huyền tự mình bố trí, cực kỳ mạnh.

Lực đánh kinh khủng này một khi truyền ra... tất nhiên là thây phơi khắp nơi!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ cực lớn thình lình vang vọng toàn trường.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng kịch liệt tới cực điểm.

Trải qua một quyền mạnh nhất này, hai người vẫn không chút

hao tổn lông tóc như cũ.

Đồng thời, song phương đều không lùi về sau một bước!

Đánh ngang tay!?

"Ta... Mẹ kiếp!"

"Chín... chín phần mười đỉnh phong áo nghĩa của quyền pháp!!!"

"Cố Dương này, đến cùng là quái vật gì! Thật sự có thể lĩnh ngộ áo nghĩa đơn giản giống như uống nước sao?!"

"Mới một tháng thôi mà, hắn đã lĩnh ngộ áo nghĩa đến chín thành đỉnh phong? Chuyện này là hợp lý sao?"

Vô số âm thanh thán phục không khỏi truyền đến.

Tất cả thiên kiêu đều choáng váng.

Bọn họ chưa bao giờ thấy có người lĩnh ngộ áo nghĩa có thể nhanh như vậy.

Tư cổ đến nay chưa từng có!

Nhưng hiện tại Cố Dương đã làm được!

Các trưởng lão xung quanh đã triệt để bị chấn kinh đến không nói nên lời, nghẹn họng.

Một bên khác.

Trên gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành tràn đầy kích động và kinh ngạc.

Hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới Cố Dương tăng lên nhanh như vậy.

Nhưng nàng ta càng vui vẻ nhiều hơn.

Về phần Huyền Nguyệt đứng bên cạnh nàng vẻ mặt không tốt hơn là bao.

Giờ phút này.

Huyền Nguyệt cũng nhìn đến choáng váng.

"Một tháng... Từ tám thành tăng lên tới chín tầng đỉnh phong..."

"Việc này con người có thể làm được sao?!"

Miệng nhỏ của nàng khẽ nhếch, trong lòng hiện lên vô số nghi hoặc.

Trong ánh mắt nàng cũng tràn đầy kinh ngạc và kinh hãi!

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên núp ở một bên quan chiến cũng trừng mắt nhìn nhau.

Khóe miệng không ngừng run rẩy.

"Được rồi, ta cảm thấy... Chúng ta vẫn xem thường ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương rồi."

"Phải xem kĩ lại một lần nữa, ngộ tính này... thật sự khiến tất cả các thiên kiêu phải xấu hổ."

Hai người khẽ gật đầu, thần sắc phức tạp.

Không phải thế sao?

Yêu nghiệt này có ngộ tính đến cực điểm, khiến các thiên kiêu khác nhìn thấy cũng phải cúi đầu tự ti!

Ví dụ như Vưu Phong.

Hắn triệt để sững sờ tại chỗ.

Trên mặt hắn hiện lên một chút hoài nghi với bản thân.

"Rốt cuộc là ngộ tính của Cố Dương quá mạnh, hay là ngộ tính của ta quá cùi?"

"Chắc chắn là ta như gà con nhỉ?"

Hắn khóc không ra nước mắt.

Trên đời này sao lại có người có ngộ tính yêu nghiệt như vậy tồn tại?

Mà Lạc Viêm Thiên thân là Thái tử Đại Viêm, giờ phút này cũng nhịn không được khóe mắt không ngừng co giật.

Hắn nắm chặt nắm đấm.

Tâm tình hiển nhiên cũng khá kích động.

Cuối cùng nghẹn cả buổi, hắn cuối cùng thở dài nói: "Nếu luận ngộ tính, ta thua xa Cố Dương!"

"Thậm chí, có khả năng toàn bộ Thanh Vực sẽ không có bất kỳ ai có thể sánh bằng!"

Câu này của y nói chính là tâm phục khẩu phục!

Ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương, hắn xem như thật sự chịu phục!

Mà Lạc Viêm Thiên dứt lời.

Cũng gây nên một trận oanh động.

Dù sao sự cao ngạo của Lạc Viêm Thiên, có thể nói toàn bộ hoàng triều Đại Viêm này không ai không biết.

Kết quả là dù cao ngạo như Lạc Viêm Thiên, giờ phút này đều nhịn không được lên tiếng tán thưởng.

Có thể tưởng tượng được ngộ tính của Cố Dương có bao nhiêu yêu nghiệt!

Sắc mặt tất cả mọi người đều kích động, thần sắc phức tạp nhìn Cố Dương.

Trên đài.

Hai người vẫn tiếp tục tranh đấu kịch liệt.

Tràng diện lần nữa xảy ra một ít biến hóa!

Tất cả mọi người đều có thể rõ ràng nhìn thấy.

Khí huyết khủng bố trên người Cố Dương nghiễm nhiên đã có thể đánh đồng cùng Đường Long, mà bây giờ hai người đều toàn lực xuất thủ.

Chẳng ai làm gì được ai.

Đường Long cũng hoàn toàn không có lực áp chế.

Giờ phút này trên mặt Đường Long tràn đầy rung động.

Tên Cố Dương này cũng quá yêu nghiệt đi!

Bắt đầu từ trước đó, khí huyết và thể phách đang không ngừng tăng trưởng trở nên cường đại hơn!

Tới giờ đã tăng trưởng tới mức gần như có thể so sánh với hắn.

Cứ tiếp tục như vậy chẳng phải sẽ nhanh chóng vượt qua mình?

Nhưng Đường Long vừa nghĩ tới đây.

Cố Dương rõ ràng một quyền đập tới.

Chứng kiến trong một quyền này ẩn chứa sức mạnh kinh khủng.

Đường Long biến sắc.

Theo bản năng vung quyền muốn đón đỡ.

Nhưng kết quả lần này lại phát sinh biến hóa!

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh Đường Long bay ra ngoài!

Đường Long kinh hãi vô cùng, lộn nhào giữa không trung một phen rồi hạ xuống đất.

Chợt không thể tưởng tượng nổi ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Mà giờ phút này Cố Dương lại khép hờ hai mắt.

"Rốt cuộc... hấp thu toàn bộ!"

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia cười nhạt.

Thông qua vật lộn cận chiến với cường độ cao trong khoảng thời gian ngắn này.

Hiện tại tất cả tinh huyết Xích Kim Thánh Long trong cơ thể hắn đã bị hắn hoàn toàn luyện hóa.

Luyện hóa xong...

Long Tượng Thôn Thiên Quyết không ngờ lại trực tiếp tăng lên

tới vương cấp trung phẩm!

Sức mạnh cơ bản của hắn cũng bởi vậy mà trực tiếp tăng vọt lên tới năm trăm long chi lực!

Bây giờ hắn toàn lực thôi động Long Tượng Thôn Thiên Quyết, hư ảnh Long Tượng gia trì...

Sức mạnh rõ ràng đã tăng vọt lên tới hai nghìn long chi lực!

Cố Dương đứng tại chỗ.

Hư ảnh Long Tượng kinh khủng không ngờ lại ngạo thị quần hùng.

Chấn động toàn trường!

Đường Long lúc này cũng không khỏi nhìn đến choáng váng.

CMN đây là...

Rốt cuộc là biến thái gì?

Lực lượng của Cố Dương, sao có thể tăng lên nhanh như vậy?

Đều là luyện thể, sao lại chênh lệch lớn như vậy chứ?!

Bên ngoài sân.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên thấy một màn như vậy cũng nhịn không được trong nháy mắt đứng dậy.

"Đây là công pháp luyện thể Vương cấp trung phẩm!?"

"Nhưng rõ ràng lúc nãy Cố Dương tu luyện chỉ là Vương cấp hạ phẩm!"

"Điều này sao có thể!?"

Hai người nhất thời nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh, trong ánh mắt tràn đầy kinh ngạc.

"Chẳng lẽ... Công pháp luyện thể mà Cố Dương tu luyện là do hắn tự sáng tạo?"

Hà Thanh Huyền đột nhiên nói.

"Nếu tự nghĩ ra, Cố Dương có lẽ là trong chiến đấu với Đường Long đã lĩnh ngộ sâu hơn với công pháp luyện thể, từ đó tự nghĩ ra công pháp luyện thể hoàn thiện, lúc này mới có thể làm cho phẩm cấp của nó được tăng lên!"

"Tự sáng tạo công pháp luyện thể? Loại chuyện này... Thật là một người ở Nguyên Hải cảnh có thể làm được sao?!"

Nghe đến đây, Lạc Cửu Thiên cũng rung động vô cùng.

Cảm khái suy đoán của Hà Thanh Huyền thật lớn mật.

Nhưng nghĩ lại kỹ.

Đúng là rất có lý.

Nhưng bọn họ cũng không dám xác định Cố Dương có thật sự là tự nghĩ ra công pháp luyện thể không.

Hơn nữa còn trong lúc đang chiến đấu, hoàn thiện công pháp luyện thể, tăng phẩm cấp lên Vương cấp trung phẩm!

Chuyện này dù sao...

CMN cũng quá dọa người!

Đừng nói là người khác.

Hai đại Vương cảnh bọn họ nghĩ đến đây cũng nhịn không được cả người run lên.

Thiên kiêu Nguyên Hải cảnh mười bảy tuổi tự sáng chế ra một công pháp luyện thể cấp Vương, nói ra ai dám tin?

Bọn họ cũng không dám tin.

Nhưng ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm Cố Dương.

Đây chính là Cố Dương!

Tên kia ngộ tính yêu nghiệt đến mức tận cùng, tự nghĩ ra một môn công pháp Luyện thể cấp vương, mặc dù nói ra rất dọa người, nhưng hình như cũng không phải chuyện gì không thể!

Giữa sân.

Đường Long hiển nhiên cũng bị dọa sợ.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt hắn ngưng tụ.

Chiến ý trong lòng không giảm mà tăng lên.

"Rất tốt! Rất tốt!"

"Không nghĩ tới Cố Dương ngươi còn lưu thủ đoạn như vậy!"

"Kể từ đó, ta đây sẽ dùng tư thái người khiêu chiến, khiêu chiến ngươi!"

"Ta, tuyệt đối sẽ không lùi bước!?"

Ánh mắt Đường Long lóe lên vẻ hưng phấn.

Hắn nghĩ đến chính là một con đường tiến không lùi.

Mặc dù đối thủ mạnh hơn hắn, hắn cũng sẽ không chút do dự khiêu chiến!

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến hắn có thể luyện chế khí lực đến mức cường hãn như vậy!

Dựa vào cái tâm bất khuất này!

Cho dù Cố Dương thể hiện ra thực lực khủng bố như thế, hắn vẫn không sợ như trước!

Nghe thấy lời Đường Long nói.

Cố Dương cũng chậm rãi mở mắt ra.

"Vừa lúc, ta cũng không muốn cứ vậy kết thúc."

Cố Dương nhếch miệng cười nói.

Nói muốn thay Khuynh Thành đánh Đường Long một trận, lúc trước vẫn luôn tăng thực lực của bản thân, bây giờ đương nhiên là lúc thực hiện lời hứa.

Đường Long rất bất khuất, rất hợp ý hắn!

Rẹt!

Bóng dáng của hai người nháy mắt biến mất.

Ngay sau đó, hai người trực tiếp xuất hiện ở không trung.

Bịch một tiếng! Đang giao chiến!

Nhưng lần này hắn không còn xuất hiện loại tư thế có địa vị ngang nhau như trước kia nữa.

Có thì cũng chỉ là nghiền ép vô tình mà thôi!

Chương 402 - Trấn áp Đường Long! Đệ nhị Thanh Huyền bảng, Tối cường kiếm khách chi chiến (1)

Ầm ầm!

Cố Dương đánh ra một quyền.

Gần như là bẻ gãy nghiền nát, trực tiếp đánh Đường Long bay ra ngoài!

Không có chút bất ngờ nào!

Về sức mạnh, hai người đã có chênh lệch như nghiêng trời lệch đất.

Đường Long hoàn toàn không phải đối thủ!

Phốc!

Không trung.

Đường Long đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Nhưng Đường Long không hổ là thiên kiêu luyện thể đỉnh cấp, khí lực cực kỳ cường hãn.

Trên không trung chính là cưỡng ép xoay chuyển thân thể, dừng ở không trung.

Nhưng còn không đợi hắn thở phào một hơi.

Thân ảnh Cố Dương giống như quỷ mị trong nháy mắt lại lần nữa xuất hiện trước mắt hắn.

"Cái gì..."

Đường Long cả kinh, vội vàng nâng song quyền lên che trước ngực.

Ầm ầm!

Nắm đấm của Cố Dương lại đấm xuống.

Cộc!

Bịch!

Bốp bốp!

Oanh!

Trong lúc nhất thời, trên toàn bộ sàn đấu, truyền đến từng đợt tiếng vang kỳ dị nặng nề.

Mọi người trợn mắt há hốc mồm nhìn cảnh tượng trong sân.

Đường Long lúc trước mười phần uy phong, giờ phút này ở trong tay Cố Dương liền giống như một quả bóng da, tùy ý Cố Dương đùa bỡn!

Thế tiến công của Cố Dương giống như mưa rơi thẩm thấu trút xuống.

Đường Long cũng không có sức hoàn thủ.

Chỉ có thể giơ hai tay chắn trước ngực, hy vọng thương tổn sẽ bị rớt xuống mức thấp nhất.

Đồng dạng, trong lòng hắn cũng tràn đầy nhiệt huyết!

"Cố Dương có thể thông qua chiến đấu tăng lên chính mình, Đường Long ta chưa chắc không thể!"

Hắn cắn răng, trong lòng hung hăng nghĩ.

Thể phách của hắn cường hãn vô song, ở mặt luyện thể lại càng là thiên kiêu khó gặp.

Không có lý do gì lại kém Cố Dương nhiều như vậy!

Chỉ là...

Chiến đấu dần dần khôi phục.

Hắn phát hiện có điểm không đúng!

Hoàn toàn không tăng lên!

Khí huyết của hắn cũng không trưởng thành.

Đã bảo có thể thông qua chiến đấu để tăng khí huyết lên, thăng cấp thể phách cơ mà?

Vì sao ta lại không thể?

Đường Long ngây người.

Nhưng hắn còn chưa tỉnh táo quá lâu, đã bị Cố Dương một quyền đánh bay.

Bên ngoài sân.

Cả đám thiên kiêu đều có chút không đành lòng nhìn.

"Thảm quá! Đều không ra hình thù gì hết!"

"Cố Dương xuống tay thật sự là tuyệt không khách khí!"

"Ai bảo Đường Long suýt nữa làm nữ nhân của Cố Dương bị

thương chứ? Hơn nữa biết rõ thực lực của mình cùng Cố Dương chênh lệch rất lớn, lại còn cưỡng ép đi chiến, loại kết quả này cũng không ngoài ý muốn."

"Xì... Khuôn mặt đã sưng thành đầu heo rồi, quá thảm đi!"

Có người cảm khái, có người trào phúng.

Cũng có người không nhịn được lắc đầu cảm khái.

Mẹ nó, đây thật đúng là mẹ nó, đến cả mẹ nó cũng không nhận ra!

Ngoại trừ mặt sưng vù như đầu heo ra.

Bây giờ toàn thân Đường Long không còn chỗ nào nguyên vẹn.

Thật sự là thảm đến nỗi khiến người nghe thương tâm, người thấy rơi lệ.

Khiến người ta tê dại cả da đầu.

"Không được, ta nhìn không được nữa."

"Tra tấn, điều này đối với Đường Long mà nói thật sự là tra tấn nha!"

"Chờ đã, Đường Long sẽ không nghĩ tới bản thân cũng có thể đột phá trong chiến đấu như Cố Dương chứ?"

"Hắn dường như đã đánh giá sai một điểm, ngộ tính của Cố Dương yêu nghiệt cỡ nào, há là một tên lỗ mãng như hắn có thể so sánh?"

"Ài, cũng là bởi vì lỗ mãng mới cho rằng như thế đi?"

"Chậc chậc chậc, thật thảm mà!"

Vô số người cảm khái.

Bọn họ cũng đoán được suy nghĩ đại khái trong lòng Đường Long, nhất thời ánh mắt nhìn về phía Đường Long càng thêm đồng tình.

Cuồng Long từng đánh khắp nội môn, bây giờ cuối cùng cũng gặp được đối thủ.

Vị trí thứ ba đã sắp đổi chủ rồi!

Mà một số ít thiên kiêu khác cũng nhìn thấy mà hết hồn.

Đây mẹ nó Cố Dương xuống tay cũng thật tàn nhẫn!

Từng quyền từng quyền hạ xuống, may là khí lực Đường Long cường hãn, nếu đổi lại thân thể bọn họ, chỉ sợ một quyền cũng phải nằm dưới đất cầu cha gọi mẹ.

Giữa sân.

Đường Long cũng có chút không chịu nổi.

Hắn cảm thấy cơ bắp của mình cũng co rút.

Nếu tiếp tục như thế này, sợ là sức mạnh không đột phá được mà ngược lại còn giảm bớt!

Hắn sợ đến mức vội vàng trước khi một quyền của Cố Dương hạ xuống, quyết định la lớn thật nhanh: "Ta hàng đầu!"

Đường Long bị đánh thành đầu heo nói năng cũng chẳng ra gì.

Ta đầu hàng là bảo thành ta hàng đầu.

Nghe đến đây, Cố Dương không khỏi nhíu mày.

"Ồ? Còn muốn hàng đầu?"

"Xem ra ngươi vẫn không phục lắm nha!"

Khóe miệng Cố Dương nhếch lên.

Lại một quyền rơi xuống.

Một quyền này trực tiếp đập bẩy đời bát tổ Đường Long, thiếu chút nữa nằm dưới đất không dậy nổi.

Hắn lảo đảo đứng dậy.

Nhìn thấy Cố Dương lại tiến lên, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, cũng học khôn rồi, không nói một câu, trực tiếp quay đầu liền chạy như điên ra phía ngoài sân.

Cố Dương thấy vậy, mới hiểu được ý của Đường Long.

"Hóa ra không phải ta hàng đầu, mà là ta đầu hàng, ngượng ngùng, trách lầm ngươi rồi, nếu không thì cho ngươi một cái bồi thường vậy, sau này ngươi mà còn muốn giao thủ, ta có thể phụng bồi bất cứ lúc nào."

Cố Dương bừng tỉnh đại ngộ, nhất thời mặt lộ vẻ áy náy, lập tức nói với Đường Long đang sợ hãi.

Nghe được lời này, Đường Long thiếu chút nữa chảy nước mắt.

Đây là bồi thường thần tiên gì vậy?

"Không. Không cần!"

Đường Long lắc đầu liên tục.

Mọi người thấy cảnh này.

Cũng thiếu chút nữa cười xổ ra.

"Ha ha ha, cười chết mất!"

"Đây là lần đầu Đường Long bị đánh thảm như vậy sao?"

"Quá thảm, miệng lưỡi run rẩy khiến ta đầu hàng nói thành ta hàng đầu, lại bị đánh thêm một quyền!"

"Cố Dương đền bù tổn thất cũng quá đáng rồi chứ? Đường Long mặc dù thích chiến đấu, nhưng không ai thích bị ngược đãi như vậy!"

"Ta hoài nghi là Cố Dương cố ý!"

"Rất có thể là như vậy!"

Nghe được những suy đoán chung quanh, Cố Dương biểu thị rất vô tội.

Hắn ta rất nghiêm túc mới nói như vậy.

Nhưng nếu Đường Long đã không muốn, tất nhiên hắn cũng không ép buộc.

Bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng không nhịn được cười.

Phát ra một tiếng cười vang.

"Tên Cố Dương này, thật đúng là tiểu quái vật!"

"Đúng vậy, không chỉ kiếm đạo quyền đạo rất có thành tựu, ngay cả luyện thể cũng cường hãn như thế, có hy vọng lên Hoàng cảnh!"

Trên mặt hai người tràn đầy vẻ tán thưởng nhìn Cố Dương.

Cuộc chiến giữa Cố Dương và Đường Long kết thúc, cuộc so tài cũng tiếp tục tiến hành.

Từng cái tên thiên kiêu được đọc lên.

Sau đó lên sân khấu.

Tuy nhiên khi Diệp Khuynh Thành bị đọc tên, những thiên kiêu đối chiến với nàng ta đều biến sắc.

Ra tay cũng vô cùng cẩn thận, sợ sẽ bất cẩn ra tay làm bị thương Diệp Khuynh Thành, sau đó bị Cố Dương ghi nhớ.

Trải qua một thời gian Cố Dương hung hăng đánh Đường Long vừa rồi, tất cả thiên kiêu đều đã cho Cố Dương thêm một tag.

Người này lòng dạ cực nhỏ, chớ trêu chọc!

Mà muốn làm được chuyện không nên chọc tới, trừ lúc đối chiến với Cố Dương trực tiếp đầu hàng ra.

Phương diện khác là cố gắng ra tay đánh bại Diệp Khuynh Thành nhưng không thể làm nàng bị thương.

Bằng không nếu như bị Cố Dương ghi nhớ trong lòng.

Bọn hắn cũng không phải Đường Long, không chịu nổi một quyền kinh khủng đến cực điểm kia của Cố Dương!

Nhưng ngay cả như vậy.

Diệp Khuynh Thành trong mấy vòng chiến đấu sau đó biểu hiện khá xuất sắc.

Mặc dù đối mặt với thiên kiêu hạng hai mươi trở lên của Thanh Huyền bảng, đại đa số đều là bại.

Nhưng những thiên kiêu xếp hạng sau hai mươi.

Cơ bản đều đánh không lại nàng.

"Không hổ là nữ nhân của Cố Dương, thực lực và thiên tư cũng bất phàm như thế!?"

"Mặc dù đối thủ của Diệp Khuynh Thành có chút bị bó tay bó chân, sợ Cố Dương, nhưng biểu hiện của Diệp Khuynh Thành cũng không tầm thường!"

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Diệp Khuynh Thành có thể miễn cưỡng tiến vào hai mươi hạng đầu."

"Không chỉ có thực lực cường hãn, mà còn xinh đẹp như vậy, chỉ có thể nói không hổ là nữ nhân của Cố Dương!"

"Thật sự là một đôi thần tiên quyến lữ nha, làm cho người ước ao!"

Không ít thiên kiêu cũng có chút cảm khái.

Bên kia.

Hà Thanh Huyền không khỏi sợ hãi thán phục.

"Lúc trước không quá chú ý, hiện tại xem ra... Diệp Khuynh Thành này khai phá huyết mạch Vương cảnh của mình vậy mà đã đạt đến bảy thành sao?"

"Khai phá huyết mạch Vương cảnh, toàn bộ Thanh Huyền thánh viện, chỉ có Đại Viêm thái tử mới có thể áp chế nàng."

Lạc Cửu Thiên cũng đồng ý gật đầu, cảm khái nói.

"Nếu như không có Cố Dương, đoán chừng vị trí thiên kiêu đệ nhất Huyền Điểu vương triều lần này sẽ là của Diệp Khuynh Thành?"

Hà Thanh Huyền không khỏi phát ra một tiếng cảm khái.

Hai người cũng nhìn nhau, không hẹn mà cùng phát ra một tiếng cười khẽ.

Khiêu chiến sau đó có vẻ khá nhàm chán.

Không có cường giả cấp độ cân bằng chiến đấu với nhau.

Cho nên đám thiên kiêu xung quanh cũng thấy nhàm chán.

Nhưng cũng không lâu sau, một trận chất lượng cuối cùng cũng xuất hiện.

"Trận tiếp theo, thứ hai Thanh Huyền bảng Vưu Phong đối chiến thứ ba Thanh Huyền bảng Đường Long!"

Giọng nói của trưởng lão nội viện chậm rãi truyền đến.

Lập tức mọi người tinh thần không khỏi chấn động.

Cuộc chiến giữa Đệ Nhị và Đệ Tam trên Thanh Huyền bảng!?

Đây đương nhiên là hấp dẫn ánh mắt vô số người mong đợi.

Tuy rằng bọn họ vẫn chưa xem qua trận chiến thứ hai và thứ ba.

Nhưng rất hiển nhiên...

Có lẽ thực lực của hai người không chênh lệch nhiều lắm.

"Không biết hai người ai sẽ thắng? Nghe nói lần này Đường Long gia tăng cũng rất cao, hẳn có thể uy hiếp được Vưu Phong nhỉ?"

"Tuy nói như vậy, nhưng chưa chắc Vưu Phong không tăng lên."

"Cũng đúng, chẳng qua trận chiến này hẳn là thập phần kịch

liệt!"

"Thế ngang sức ngang tài mới đẹp nha!"

"Nhưng mà, nếu căn cứ vào tin đồn thì... Sợ rằng sẽ kết thúc rất nhanh."

Tiếng nghị luận kịch liệt không ngừng vang lên.

Mà bên kia.

Vưu Phong nghe thấy mình sẽ chiến đấu với Đường Long, vẻ mặt có chút lạnh nhạt.

Hắn chậm rãi đi lên bệ đá.

Mà ở bên kia, Đường Long đã khôi phục thương thế.

Cố Dương ra tay trên thực tế không nặng, cũng chỉ là một chút vết thương ngoài da mà thôi.

Nhiều nhất chỉ là để Đường Long có vẻ tương đối khó chịu một chút thôi.

Khôi phục cũng không cần thời gian quá dài!

Nhưng hiển nhiên, Đường Long thần sắc ngưng trọng.

Đối mặt với Vưu Phong, hắn không quá tự tin.

Bởi vì số lần hai người giao thủ cũng không ít.

Nhưng lần nào mình cũng bị một chiêu đánh bại!

Đối với chuyện này, hắn cũng rất bất đắc dĩ.

Cái tên Vưu Phong này…

Dường như trước nay chưa từng biết cái gì gọi là dò xét.

Mỗi lần ra tay đều phải tung tuyệt chiêu.

Đánh thắng được một chiêu liền là miểu sát.

Đánh không lại một chiêu liền đầu hàng!

Hết sức dứt khoát lưu loát!

Nhưng Đường Long không thích loại hình thức chiến đấu này.

Đối với gã mà nói, gã càng thích kéo dài chiến đấu lâu dài hơn.

Mặc dù hắn vừa mới bị Cố Dương nghiền ép trong chiến đấu lâu dài mà mình am hiểu.

Nhưng chuyện này không ảnh hưởng gì đến sở thích của hắn.

Rất nhanh.

Đường Long cũng đứng trên bục đá.

Ánh mắt của hắn và Vưu Phong ở xa xa nhìn nhau.

"Quy củ cũ, phát huy toàn bộ thực lực của ngươi đi."

Vưu Phong cũng không nhiều lời, gã rút linh kiếm của mình từ bên hông ra.

Sau đó chính là nhắm thẳng vào Đường Long.

Nghe đến đây, người chung quanh lập tức có chút chấn kinh.

Vưu Phong vốn là cuồng như vậy sao?

Lúc trước nhìn từ bề ngoài, bọn họ còn tưởng rằng Vưu Phong là người loại quân tử khiêm tốn.

Hiển nhiên là đã đoán sai.

Đường Long nghe vậy sắc mặt cũng có chút khó coi.

Nhưng hắn cũng quen việc dễ làm, nên không nói thêm gì nữa.

Khí huyết cả người ầm ầm bộc phát!

Huyết mạch bộc phát!

Sáu thành Lôi Bạo áo nghĩa cũng không chút do dự bộc phát ra.

Cũng đúng như Vưu Phong đã nói.

Đường Long xuất thủ là chiêu thức cường hãn nhất của bản thân.

Rẹt!

Thân hình Đường Long cấp tốc lướt đi, trong nháy mắt xuất hiện trước người Vưu Phong.

Một quyền quen thuộc rõ ràng hung hăng đập về phía Vưu Phong.

Mà giờ phút này.

Vưu Phong cũng bộc phát toàn bộ khí tức của bản thân từ lâu rồi!

Uy áp của Đan Hư cảnh mười ba tầng đỉnh phong càng chấn nhiếp toàn trường!

Cùng lúc đó, Linh kiếm trong tay hắn hơi nhấc lên.

Một cơn gió nhẹ nổi lên, lay động áo bào của hắn, ngay sau đó gợn sóng vô cùng kinh khủng lặng yên hiện lên.

Nhìn thấy vậy.

Không ít trưởng lão không nhịn được trợn trừng hai mắt.

"Lại là áo nghĩa Khinh Phong!"

“Áo nghĩa Khinh Phong ở trong một đám áo nghĩa thuộc tính thượng phẩm cũng tuyệt đối xếp hàng đầu rồi!"

"Hơn nữa... còn là sáu phần mười áo nghĩa Khinh Phong!"

Nghe thấy tiếng thán phục của các trưởng lão gần đó.

Tất cả mọi người không khỏi nhìn đến choáng váng.

"Moá nó!"

"Sáu phần áo nghĩa Khinh Phong!?"

"Đây mẹ nó... top 3 thật sự là một đám quái vật a!"

Không ít người phát ra tiếng cảm khái.

Ngay khoảnh khắc sau.

Vưu Phong cũng không chút do dự, linh kiếm trong tay đã trực tiếp chém xuống!

"Phong Trảm... Thí Thiên!"

Hắn phát ra một tiếng thì thào.

Khí tức kinh khủng bất ngờ từ linh kiếm trong tay hắn bộc phát ra!

Rẹt!

Kiếm khí kinh khủng chính là bùng nổ thông thiên.

Tiếp theo còn có một trận gió nhẹ.

Chỉ là trong nháy mắt khi trận gió nhẹ này chạm đến kiếm khí kia, liền trực tiếp hóa thành kiếm khí phong ác liệt nhất.

Đường Long lao thẳng về phía hắn!

Xuy!

Phốc!

Một quyền này của Đường Long gần như không có bất cứ khả năng chống cự nào.

Một kiếm này hạ xuống, liền trực tiếp đem tất cả thế công của hắn chém thành phấn vụn!

Sau đó trực tiếp rơi vào ngực của hắn.

Lực đạo kinh khủng nháy mắt đánh hắn bay ra ngoài!

Hắn ta phun ra một ngụm máu tươi trên không trung.

Cả người hắn trực tiếp bị chấn ra khỏi bệ đá.

Đáp xuống bên ngoài sân.

Đường Long cực kỳ buồn bực đỡ ngực đứng dậy.

Kết quả cũng không ngoài dự liệu của hắn.

Tên Vưu Phong này... vừa ra tay lại là một chiêu mạnh nhất!

Về phần Vưu Phong, lại có vẻ thập phần lạnh nhạt.

Một chiêu đánh bại Đường Long, cũng thu hồi Linh kiếm trong tay, thân hình phiêu dật rời khỏi bệ đá.

Chứng kiến một màn này, nhất thời vô số người rung động!

"Chiêu đó đã đánh bại được Đường Long!"

"Giữa thứ hai và thứ ba trên Thanh Huyền bảng lại có chênh lệch lớn như vậy sao?"

"Hiện giờ coi như ta đã hiểu vì sao lại có người nói chiến đấu sẽ kết thúc rất nhanh, con mẹ nó cũng quá nhanh!"

"Vưu Phong vừa ra tay đã dùng tuyệt chiêu, hoàn toàn không lưu thủ!"

"Một kiếm kia... Uy lực thật sự là khủng bố, chỉ sợ không chỉ là Vương cấp hạ phẩm kiếm pháp!?"

Không ít người thán phục sợ hãi.

Mà nghe đến đây.

Một vài trưởng lão cũng kinh ngạc lên tiếng giải thích.

"Một kiếm vừa rồi của Vưu Phong, chính là kiếm pháp áp đáy hòm của Vưu Phong. Phong Trảm Vương Kiếm! Kiếm pháp trung phẩm cấp Vương, uy lực tất nhiên cực kỳ cường hãn!"

"Vưu Phong bây giờ nắm giữ Phong Trảm Vương Kiếm sâu sắc hơn, không ngờ đã tu luyện tới đại thành!"

Nghe các Trưởng lão giải thích, mọi người lập tức càng thêm chấn động.

Bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng hài lòng gật đầu nhẹ.

"Không thể không nói, Vưu Phong ở trên lĩnh ngộ kiếm đạo cũng có chút không tầm thường nha!"

"Không sai, nếu không có Lạc Viêm Thiên ở trên đầu, hắn tuyệt đối có năng lực đăng đỉnh Thanh Huyền bảng!"

"Đáng tiếc, thời đại này hắn sinh sai rồi."

"Thời đại này, gia hỏa yêu nghiệt lại có thêm một vị nha!"

Nói đến đây, hai người không hẹn mà cùng đưa ánh mắt nhìn về phía Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương cũng nhìn thấy một kiếm vừa rồi của Vưu Phong.

"Thú vị, xem ra vẫn không thể coi thường ba thiên kiêu đứng đầu Thanh Huyền bảng được."

Trong lòng Cố Dương phát ra một tiếng cảm khái.

Ánh mắt hắn cũng hiện lên một tia chiến ý.

Chẳng qua như vậy cũng tốt, lúc này mới có tính khiêu chiến!

Sau khi trận chiến này kết thúc.

Chiến đấu kế tiếp lại biến thành vẻ buồn chán.

Mà khẩu vị thiên kiêu chung quanh xem cuộc chiến cũng bị nuôi dưỡng trở nên kén chọn.

Coi như là trong mười người thiên kiêu đứng đầu đối chiến, bọn hắn cũng thấy không có hứng thú.

Nhưng rất nhanh, lại là một cặp đấu thú vị, xuất hiện.

"Trận tiếp theo, thứ hai trong Thanh Huyền bảng, Vưu Phong đối chiến Thanh Huyền bảng đệ ngũ Cố Dương!"

Trưởng lão đứng ra, lớn tiếng tuyên bố danh sách.

Mà ngay khi trưởng lão vừa dứt lời.

Tất cả mọi người đều trợn to hai mắt.

"Khá lắm! Vừa rồi còn lẩm bẩm lúc nào thì Cố Dương mới va

chạm với kẻ top 2, hiện tại đã đến rồi! "

"A, ta nổi hứng rồi! Ta vẫn còn nhớ rõ, Cố Dương ở phương diện kiếm đạo lĩnh ngộ cũng cực kỳ yêu nghiệt đấy!"

"Cuộc chiến giữa hai vị kiếm tu thiên tài tuyệt thế!?"

"Chờ lâu như vậy, rốt cuộc lại tới một trận chất lượng siêu cấp!"

"Lần này thú vị rồi!"

Mọi người nghe được tin tức này lập tức kích động.

Nhìn về phía Cố Dương và Vưu Phong với ánh mắt mong chờ.

Thần sắc tràn đầy mong đợi.

Bên kia.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên nhìn thấy như vậy hai mắt không khỏi sáng lên.

"Thú vị, hai người bọn họ đụng nhau nhanh như vậy."

"Thanh Huyền, hay là chúng ta đánh cược đi?"

"Ồ? Lạc huynh muốn đánh cuộc như thế nào?"

Hà Thanh Huyền nghe thấy lời nói của Lạc Cửu Thiên, cũng không khỏi hơi nhíu mày, hào hứng dâng lên.

"Vậy chúng ta cược xem... Vưu Phong có thể tiếp mấy kiếm của Cố Dương?"

Lạc Cửu Thiên vừa cười vừa nói.

Nghe đến đó, ánh mắt Hà Thanh Huyền lập tức sáng lên.

Thoáng suy tư một lát.

Chợt là chậm rãi nói: "Lấy thiên phú Cố Dương biểu hiện ra, tiểu tử này khẳng định còn giấu át chủ bài."

"Cho nên tối đa Vưu Phong cũng chỉ có thể ngăn trở một kiếm của Cố Dương mà thôi!"

Hà Thanh Huyền nói rất tự tin.

"Lạc huynh ngươi thấy thế nào?"

Nghe vậy, Lạc Cửu Thiên sờ lên chòm râu hoa râm của mình.

"Ha ha, thật ra ta và ngươi lại có cách nhìn khác nhau."

"Lúc trước ta đã điều tra một ít chiến tích liên quan tới Cố Dương trước kia, cũng nhìn ra được một ít quy luật."

"Tiểu tử này, gặp thiên kiêu cũng sẽ không vừa lên liền xuất ra át chủ bài chiến đấu, mà là thích tuần tự từng bước tiến lên, từ từ thăm dò, sau đó lại bộc phát ra năng lực áp chế đối thủ đánh bại, như vậy sẽ không bại lộ quá nhiều át chủ bài, cũng có thể vững vàng chiến thắng!"

"Cho nên... Ít nhất ba kiếm!"

Lạc Cửu Thiên cười ha ha, liền dựng lên ba ngón tay.

"Không không không, loại tình huống này cũng cần phải đúng người, Vưu Phong thích vừa lên liền phóng đại chiêu, trực tiếp ra tuyệt chiêu, dưới loại tình huống này, Cố Dương cũng sẽ không tiếp tục dò xét, đương nhiên cũng là tuyệt chiêu xuất ra."

"Cho nên, một kiếm là đủ!"

Quan điểm nói xong, hai người bắt đầu tranh chấp.

Ý kiến của bọn họ xuất hiện sai lệch.

Chỉ là nếu phen đối thoại này truyền đi, tất nhiên sẽ gây ra một trận oanh động.

Dù sao...

Nhìn từ chiến đấu lúc trước, rõ ràng là Vưu Phong cao hơn một bậc.

Ngày hôm nay, phần lớn thiên kiêu đều đã nhìn thấy cho rằng như thế.

Kết quả trong mắt hai đại cường giả Vương cảnh, Vưu Phong phảng phất hoàn toàn không phải là đối thủ của Cố Dương.

Thậm chí đều bắt đầu đánh cuộc, Vưu Phong có thể tiếp được mấy kiếm của Cố Dương.

Đúng là quá mức bất hợp lí!

Mà ngay lúc vạn chúng chờ mong.

Cố Dương và Vưu Phong cũng chậm rãi đi lên bệ đá mới tinh.

"Cố Dương, ta muốn giao thủ với ngươi rất lâu rồi!"

Vưu Phong nhìn chằm chằm vào Cố Dương, trong ánh mắt tràn ngập chiến ý.

Thật ra, ngộ tính kinh khủng mà Cố Dương thể hiện ra làm hắn không khỏi có chút tự ti.

Nhưng nếu luận thực lực... Hắn vẫn có chút tự tin với bản thân.

"Có lẽ ngươi không biết ta, nhưng ta phải nói một câu, ta không thích ẩn giấu thủ đoạn, một khi ra tay... đó là chiêu tuyệt

sát, cho nên... xin ngươi đừng nương tay!"

"Nếu không làm ngươi bị thương, vậy thì không phải là thứ ta muốn nhìn thấy."

Vưu Phong giọng nói nhẹ nhàng truyền đến.

Tuy rằng trong giọng nói cũng không sắc bén, nhưng lời nói này... không thể nghi ngờ chính là bộc lộ sự sắc bén!

Dù sao cũng là tuyệt thế thiên kiêu, còn là kiếm tu.

Trong lòng tự nhiên mang một tia ngạo khí!

Cho dù Cố Dương ngộ tính yêu nghiệt đến mức tận cùng, nhưng... Cũng chỉ là ngộ tính yêu nghiệt mà thôi!

Không ít thiên kiêu xung quanh cũng nhao nhao cảm khái Vưu Phong.

"Đây chính là lòng tin của vị đứng thứ hai trên Thanh Huyền bảng sao?"

"Hắn vừa rồi không lâu chính là một kiếm đem Đường Long đánh bại, thực lực hơn xa Đường Long, Cố Dương chưa chắc đánh thắng hắn!"

"Nếu Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh, đánh bại Vưu Phong không thành vấn đề, chỉ tiếc Cố Dương vẫn chỉ là Nguyên Hải cảnh mà thôi."

"Đáng tiếc."

Từng đợt âm thanh cảm khái truyền đến.

Trên mặt hiện ra vẻ tiếc hận.

Mà bên kia.

Cố Dương cũng nghe được những lời này của Vưu Phong.

Lông mày chau lên.

Hắn khẽ cười một tiếng.

"Được thôi."

Lúc trước hắn cũng nhìn trận chiến giữa Vưu Phong và Đường Long.

Cho nên...

Phải ra tay như thế nào, hắn tự nhiên trong lòng cũng có tính toán.

"Được!"

Nghe Cố Dương đáp ứng, chiến ý trong mắt Vưu Phong lập tức dâng trào.

"Ta biết ngươi vẫn chưa dùng toàn lực trong trận chiến lúc trước, cho nên... ta đã chuẩn bị kỹ càng rồi!"

Vừa nói xong, trên thân Vưu Phong bộc phát ra một cỗ khí tức chân nguyên cực kỳ khủng bố, thình lình bộc phát.

Khí tức Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong có một không hai toàn trường!

Cùng lúc đó, sáu phần mười áo nghĩa Khinh Phong cũng nháy mắt bạo phát ra!

Tràn vào bên trong thanh linh kiếm trong tay hắn.

Ánh mắt hắn đột nhiên ngưng tụ.

Một kiếm thình lình chém ra!

Mà tình huống lần này lại khác với lúc đối chiến với Đường Long trước đây!

Giờ phút này, Vưu Phong thậm chí đã trực tiếp thúc giục loại bí pháp nào đó!

Đem khí tức bản thân tăng lên tới cực hạn, tinh khí thần cao độ ngưng kết.

Uy thế ẩn chứa trong chiêu kiếm này... lại vượt xa một kiếm đối chiến với Đường Long lúc trước!

Xuy xuy xuy!

Linh kiếm chậm rãi chém xuống.

Cũng là thời khắc này.

Trên bầu trời, cầu vồng xâu lại.

Lưỡi gió sắc bén, rõ ràng là tràn ngập cả vùng không gian.

Lấy lực lượng cực kỳ kinh khủng bay nhanh về phía Cố Dương!

Thấy vậy, trưởng lão Vũ Hóa cảnh đang đứng vây xem lập tức biến sắc.

"Vưu Phong... Đang làm gì vậy?!"

"Vừa lên đã thôi động bí pháp? Hơn nữa bí pháp này... sẽ gây ra tổn thương cho bản thân ư?!"

"Gia hỏa này... Điên rồi sao?"

Trong nháy mắt bọn hắn đã nhìn ra Vưu Phong ra một kiếm này đã cưỡng ép tăng cường, cho nên uy thế của một kiếm này tự nhiên là cực kỳ khủng bố!

Nhưng nếu một kiếm này cũng không đánh bại được Cố Dương thì bản thân Vưu Phong cũng rất khó chịu đựng nổi!

Dù sao một kiếm này... cũng chính là chặt đứt toàn bộ đường lui!

Một khi chém ra, cứng rắn không có đường lui!

Nhìn thấy vậy.

Lạc Viêm Thiên cũng không khỏi nheo mắt lại.

"Chiêu kiếm này, quả thật không tệ."

Hắn tán thưởng một câu hiếm thấy.

Khiến không ít thiên kiêu chấn động.

Đồng thời những thiên kiêu này cũng cảm khái nghi hoặc cùng khó hiểu.

Không hiểu vì sao Vưu Phong vừa ra tay... lại trực tiếp sử dụng bí pháp để ra tay với Cố Dương!

Đây hoàn toàn không cho mình bất kỳ đường lui nào?

Bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng khẽ gật đầu.

"Đây đã là kiếm mạnh nhất của Vưu Phong rồi, không biết kiếm này Cố Dương sẽ ứng phó ra sao?"

"Vẫn là coi thường tấm lòng háo thắng của Vưu Phong này, ra tay chính là thôi động bí pháp, tiểu tử này..."

Sau một phen cảm khái.

Hai người cũng không khỏi đưa mắt nhìn về phía Cố Dương.

Hiển nhiên, bọn họ cũng rất tò mò và chờ mong.

Một kiếm chí cường ngưng kết tinh khí thần của Vưu Phong này hắn phải chống đỡ thế nào đây?

Trên đài.

Cố Dương nhìn một kiếm mà Vưu Phong thi triển ra.

Thần sắc không khỏi ngẩn ra.

Trực tiếp dùng bí pháp tăng cường để thi triển ra chiêu kiếm mạnh nhất của bản thân?

Chẳng qua rất nhanh, ánh mắt Cố Dương ngưng tụ lại.

"Đã như vậy thì sẽ như ngươi mong muốn thôi!"

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Ngân Sương Kiếm trong tay chợt bị hắn nắm chặt trong tay.

Ầm ầm!

Hư ảnh Long Tượng kinh khủng trực tiếp xuất hiện phía sau hắn.

Nó tỏa ra uy thế cực kỳ cường hãn.

Ngay sau đó, rõ ràng hắn đã thúc giục Thần Cương Vạn Kiếm Quyết.

Nhất thời, một đạo linh lực mờ mờ hiện ra.

Chợt trực tiếp chui vào trong Ngân Sương Kiếm trong tay hắn!

Cũng chính là thời khắc này.

Cố Dương chậm rãi huy động Ngân Sương Kiếm trong tay.

"Thức thứ tư trong Trảm Thiên Kiếm Quyết... Đoạn Vô Sinh!?"

Cố Dương trong lòng phát ra một tiếng thì thầm.

Bỗng nhiên chém ra một kiếm!

Mà ngay trong nháy mắt chém ra.

Áo nghĩa kinh khủng cũng phun trào ra!

Đó rõ ràng là...

Bảy phần mười áo nghĩa trảm thiên!?

Rẹt!

Ngay khi Cố Dương bộc phát ra bảy thành Trảm Thiên Áo Nghĩa.

Tất cả mọi người đều đứng dậy, không thể tưởng tượng nổi nhìn Cố Dương.

Trên mặt bọn hắn tràn ngập chấn động.

Vẻ mặt bọn họ lộ ra kinh hãi, toàn thân run lẩy bẩy!

"Chuyện này... chuyện này..."

"Bảy... Bảy thành áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm!?"

"Điều này sao có thể!? "

"Bảy thành đó chính là áo nghĩa tuyệt phẩm thuộc tính đại thành đấy!?"

"Cố Dương, thật sự chỉ có mười bảy tuổi sao!?"

"Ngộ tính này... Ta đã không còn lời nào để nói rồi!?"

"Cố Dương, lại lần nữa làm thay đổi cảm quan của ta, đây mẹ nó còn là người sao?!"

Vô số âm thanh than thở liên miên không dứt truyền đến.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi nhìn Cố Dương.

Trong đó... bao gồm cả Lạc Viêm Thiên.

Lạc Viêm Thiên trợn trừng hai mắt, trên mặt viết đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Vẻ mặt bình tĩnh của hắn đã biến mất hoàn toàn.

Hắn soạt một tiếng đứng dậy.

Ánh mắt chăm chú nhìn vào bảy phần mười áo nghĩa Trảm Thiên phát ra từ cơ thể Cố Dương.

"Áo nghĩa tuyệt phẩm… đại thành!?"

"Điều này sao có thể!?"

Mặc dù Lạc Viêm Thiên có chút tán thưởng ngộ tính của Cố Dương.

Nhưng...

Hắn tự nhận ngộ tính của mình chỉ kém Cố Dương một chút mà thôi.

Kết quả bây giờ xem ra hoàn toàn chính xác là chỉ kém một trăm triệu điểm!

So sánh giữa hai người...

Ngộ tính của mình, hình như hoàn toàn không đáng chú ý!

"Yêu nghiệt này!?"

Cho dù Lạc Viêm Thiên có cao ngạo hơn nữa, giờ phút này cũng nhịn không được tự đáy lòng phát ra một tiếng cảm thán, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy sợ hãi thán phục.

Ngộ tính của yêu nghiệt này, nếu là chính mình sở hữu...

Ngay cả nghĩ cũng không dám!?

Bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng không nhịn được soạt một tiếng đứng dậy, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi!

"Điều này sao có thể!?"

Bọn hắn lại càng không nhịn được thất thanh hô lên!?

Nói thật, sự kỳ vọng của bọn họ đối với Cố Dương đã tính là vô cùng cao thâm.

Điểm này từ việc bọn họ cảm thấy Vưu Phong không phải là đối thủ của Cố Dương là có thể nhìn ra được.

Nhưng...

Từ lúc Cố Dương thể hiện ra đại thành Trảm Thiên áo nghĩa.

Bọn hắn mới phát hiện ra bọn hắn vẫn quá coi thường, quá đánh giá thấp ngộ tính của Cố Dương rồi!

"Mười bảy tuổi lĩnh ngộ đại thành thuộc tính áo nghĩa, hơn nữa còn là tuyệt phẩm áo nghĩa!"

Hà Thanh Huyền nhịn không được hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía Lạc Cửu Thiên.

"Lạc huynh, loại chuyện này, ngươi đã từng thấy chưa?"

Nét mặt già nua của Lạc Cửu Thiên giờ phút này cũng tràn đầy rung động.

Hắn nghe thấy Hà Thanh Huyền hỏi, chậm rãi lắc đầu.

"Đừng nói là ta chưa từng thấy qua, bên trong dòng chảy lịch sử mấy trăm vạn năm của Thanh Vực... Trước hai mươi tuổi chưa từng có người nào có thể lĩnh ngộ ra được áo nghĩa thuộc tính đại thành! Chứ đừng nói Cố Dương ở độ tuổi mười bảy đã là lĩnh ngộ, hơn nữa lĩnh ngộ... mẹ nó còn là tuyệt phẩm áo nghĩa!"

Ngữ khí Lạc Cửu Thiên không khỏi biến đổi có chút kích động, thậm chí còn mang theo một tia run rẩy!

Không chỉ là Đại Viêm Hoàng Triều, thậm chí còn bao quát toàn bộ Thanh Vực vào trong đó.

Lịch sử mấy trăm vạn năm như đến nay đều tìm không ra một vị thiên kiêu trên phương diện ngộ tính có thể sánh ngang với Cố Dương!

Mười bảy tuổi lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm đại thành, ngộ tính này thật sự là người có thể có được sao?

Ngực của Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên không ngừng phập phồng, hiển nhiên cũng kinh hãi vì chuyện này, kích động khó hiểu!

Giờ phút này.

Tất cả mọi người trừng mắt nhìn lên trên bệ đá.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hai đạo kiếm khí ác liệt hoàn toàn bất đồng va chạm vào nhau!

Kết quả, cũng không ngoài ý liệu, một kiếm chí cường này của

Vưu Phong dưới một kiếm của Cố Dương, giống như một tờ giấy trắng vậy.

Trong nháy mắt bị chặt đứt!

Chợt, kiếm khí vô cùng kinh khủng kia thế đi không giảm, thẳng đến chỗ Vưu Phong.

Khí tức kinh khủng càng khiến không gian phong tỏa xung quanh không ngừng rung động.

Mà Vưu Phong thì đang nhìn kiếm khí khủng bố trước mặt, sắc mặt tái nhợt.

Xuy!

Kiếm khí đánh xuống.

Tuy nhiên khí tức của Vưu Phong đã cực kỳ yếu ớt.

Không còn sức chống cự nữa!

Chẳng qua loại thiên kiêu giống như hắn, đều sẽ có át chủ bài bảo mệnh!

Leng keng... Leng keng...!

Một đạo bạch quang thình lình hiện lên ở trên thân Vưu Phong.

Rặc rặc rặc!

Nhưng kiếm khí đụng vào bạch quang trong nháy mắt.

Luồng sáng trắng trực tiếp vỡ vụn.

Chẳng qua ngay sau đó, lại có từng đạo bạch quang nổi lên.

Sau đó trực tiếp bị kiếm khí khủng bố phá hủy.

Ước chừng sau khi xuất hiện hơn năm mươi đạo bạch quang, rốt cục đã làm hao tổn đại bộ phận kiếm khí kia.

Mà luồng bạch quang kia cũng không còn hiện ra nữa!

Ầm ầm!

Kiếm khí còn lại cuối cùng vẫn như cũ rơi vào trên thân Vưu Phong.

Lực lượng kinh khủng, cũng chấn động khiến trong miệng không ngừng phun ra máu tươi!

Mà Linh kiếm ngăn trước ngực của hắn, giờ phút này phát ra một tiếng kêu thê lương, chợt bắn ra ngoài!

Một lỗ hổng to như vậy rõ ràng xuất hiện trên Linh kiếm!

Về phần Vưu Phong, đã bị lực lượng khủng bố chấn động, trực tiếp bị đẩy ra bên ngoài sân đấu.

Hắn nửa quỳ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch.

Hắn nhìn thanh linh kiếm cắm ở trong lòng đất.

Nhìn lỗ hổng trên linh kiếm, nội tâm chấn động vô cùng.

"Áo nghĩa thuộc tính kinh khủng cỡ nào chứ!?"

"Lại có thể mạnh mẽ như vậy, ngay cả linh kiếm thượng phẩm... Đều là nứt vỡ ra!?"

Hắn ta há hốc miệng nhưng một câu cũng không thể nói ra.

Vưu Phong cố nén cơn đau trên người đứng dậy, chợt chắp tay về phía Cố Dương.

"Ta thua rồi!"

Tâm phục khẩu phục!

Hoàn toàn không có chút bất phục nào!

Ở phương diện kiếm đạo hắn ta hoàn toàn không phải đối thủ của Cố Dương!

"Trên kiếm đạo, phóng tầm mắt khắp toàn bộ Thanh vực, không người nào có thể sánh ngang với ngươi!?"

Cuối cùng, sau khi Vưu Phong nói ra những lời này, xoay người chính là đi tới góc, chậm rãi chữa thương.

Mà câu nói này, cũng khiến cho toàn trường chấn động.

Đại bộ phận mọi người lúc này mới chậm rãi lấy lại tinh thần.

Thần sắc chấn động nhìn Cố Dương.

"Tuy rằng câu nói này có chút càn rỡ quá mức, nhưng... Ta rất tán đồng!"

"Ta đây cũng vậy!?"

"Thiên phú kiếm đạo của Cố Dương, quả thực không phải là người!?"

"Tuyệt phẩm thuộc tính áo nghĩa đại thành... Trong toàn bộ thế hệ trẻ tuổi Thanh vực ai có thể so sánh được?!"

"Vưu Phong, thua không oan!"

"Vưu Phong tuy mạnh, nhưng đáng tiếc... Cố Dương người mà y phải đối mặt còn mạnh hơn! "

Giờ phút này.

Tất cả mọi người đều cảm khái vô cùng, trong ánh mắt nhìn về

phía Cố Dương cũng tràn ngập sự kính ngưỡng cùng sùng bái!

Trải qua lần này, thực lực của Cố Dương đã hoàn toàn được tất cả mọi người tán thành, không ai lại đi trào phúng Cố Dương chỉ có mười bảy tuổi!

Không ai dám đi trào phúng Cố Dương chỉ có Nguyên Hải cảnh!

Dù sao hiện giờ Cố Dương đã đánh bại Vưu Phong đứng thứ hai trên Thanh Huyền bảng!

Đang đứng trên đầu hắn...

Dĩ nhiên chỉ có vị Đại Viêm thái tử kia... Một mình Lạc Viêm Thiên mà thôi!

Nghe được tiếng nghị luận chung quanh.

Giờ phút này Lạc Viêm Thiên cũng im lặng không nói gì.

Đối với loại đánh giá này, hắn tự nhiên cũng không còn gì để nói.

Trong lúc mọi người đang cảm khái.

Trên bầu trời, hai vị cường giả Vương cảnh Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên không nhịn được tâm tình kích động trong lòng nữa, đều đứng ra, phát ra từng đợt cười to!

"Ha ha ha! Tốt! Thật tốt lắm Cố Dương!?"

"Ngộ tính yêu nghiệt như vậy, có tư chất Hoàng cảnh!?"

"Cả Thanh Vực này không ai sánh được với ngươi! Chỉ cần có đủ tài nguyên, thành Vương chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian, tương lai... Ngươi nhất định có thể bước vào Hoàng Cảnh!?"

Giọng điệu của hai người cũng tràn ngập kích động.

Mà nghe thấy hai vị cường giả cảnh giới Đại Vương đánh giá như thế.

Tất cả thiên kiêu xung quanh đều bị rung động đến trợn mắt há mồm.

Đánh giá này...

Không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Khuôn mặt của tất cả mọi người ở đây đều lộ ra vẻ chấn động.

Nhìn hai vị cường giả Vương cảnh đứng trên không trung một cách khó tin.

"Thành Vương chỉ là vấn đề thời gian, tương lai... Tất thành Hoàng!?"

"Hízz, Cố Dương đã yêu nghiệt đến trình độ này sao?"

"Quá kinh khủng! Hoàng triều Đại Viêm chúng ta còn chưa có cường giả bước vào Hoàng cảnh đúng không?"

"Không nghe thấy sao? Dưới tình huống có đủ tài nguyên! Chắc chắn muốn bước vào Hoàng cảnh, phải tiêu hao tài nguyên... ắt phải là con số kinh khủng đến mức không cách nào tưởng tượng nổi!"

Vô số người hít sâu một hơi.

Tất cả đều kinh ngạc nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Giờ phút này thần sắc của Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên cũng phức tạp.

"Hoàng cảnh sao?"

Hắn thấp giọng lẩm bẩm một câu, không khỏi chậm rãi siết chặt nắm đấm.

Ánh mắt cũng nhìn chăm chú Cố Dương, trong ánh mắt như cũ hiện ra một tia tự tin như cũ.

"Có lẽ vậy, nhưng... sự tình tương lai, ai có thể bảo đảm đây?"

Cố Dương hôm nay chỉ mới Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, còn chưa đột phá Đan Hư cảnh, cách Vương cảnh còn một khoảng rất xa.

Càng đừng nói đến Hoàng cảnh!

Còn Cố Dương đứng ở trên đài, nghe được hai vị Vương cảnh cường giả tán dương một phen, hắn nhịn không được khẽ giật mình.

Hắn ngược lại không nghĩ tới hai vị cường giả Vương cảnh lại xem trọng hắn như thế.

Chẳng qua bản thân hắn vẫn lộ ra tương đối lạnh nhạt.

Dưới đài.

Huyền Nguyệt nhìn mà choáng váng.

Nghĩ đến lúc trước mình còn hoài nghi thực lực Cố Dương, hôm nay xem ra!

Nàng hoàn toàn đánh giá sai thực lực của yêu nghiệt Cố Dương kia đến tận cùng!

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi nhìn về phía Diệp Khuynh Thành bên cạnh.

Giờ phút này Diệp Khuynh Thành đang ngẩng đầu, ngưỡng mộ nhìn Cố Dương với ánh mắt thâm tình.

Mà ngay tại thời điểm ánh mắt vô số người nhìn chằm chằm Cố Dương.

Đột nhiên một cảnh tượng kỳ quái xuất hiện!

Chỉ thấy thanh Linh kiếm hoàn mỹ thượng phẩm trong tay Cố Dương, giờ phút này lại hơi chấn động.

Chợt vỡ vụn ra.

Răng rắc một tiếng, liền hóa thành từng đạo mảnh vỡ rơi trên mặt đất.

"Không chịu nổi sao?"

Nhìn thấy vậy, trong ánh mắt Cố Dương cũng hiện ra một tia bất đắc dĩ.

Đại thành trảm thiên áo nghĩa thực sự quá cường hãn.

Thế cho nên dù là thượng phẩm linh kiếm hoàn mỹ cũng rất khó kháng cự.

Nhìn chuôi kiếm còn sót lại trong tay, Cố Dương cũng không khỏi thở dài, lắc đầu.

Cũng may lúc trước hắn đã lấy được Thiên Tuyệt kiếm trong Kiếm Mộ, hơn nữa Thiên Tuyệt kiếm còn có không gian để trưởng thành.

Cho nên...

Tạm thời cũng không cần lo lắng vấn đề vũ khí.

Nhìn thấy thượng phẩm linh kiếm trong tay Cố Dương đều vỡ vụn.

Chuyện này càng khiến vô số người kinh hãi không thôi.

"Đây chính là cường độ kinh khủng của đại thành tuyệt phẩm áo nghĩa sao?"

"Đến linh kiếm thượng phẩm hoàn mỹ cũng không chống đỡ nổi loại cường độ này nha!"

"Quá kinh khủng!"

Bọn họ chưa bao giờ thấy có người lĩnh ngộ áo nghĩa tuyệt phẩm, tự nhiên là cảm khái và khiếp sợ đối với điều này.

Mà bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên thấy cảnh này cũng hơi nhíu mày.

"Cường độ của áo nghĩa tuyệt phẩm đại thành, thật sự quá cao, linh kiếm thượng phẩm còn lâu mới chống đỡ được!"

"Đã như vậy, hai người chúng ta sẽ đưa cho ngươi một cái lễ gặp mặt!"

Nói đến đây, Hà Thanh Huyền dự định lấy thứ này từ nhẫn trữ vật.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Viện trưởng, như vậy làm sao phải chứ?"

"Là linh kiếm Vương phẩm sao?"

Cố Dương nói là xấu hổ, nhưng câu tiếp theo lại làm cho người ta mở rộng tầm mắt.

Khá lắm...

Ngươi đây là không biết ngượng sao?

Nghe được lời này của Cố Dương.

Khóe miệng Hà Thanh Huyền cũng giật giật.

"Khụ khụ, nói giỡn rồi. Linh kiếm Vương phẩm cũng không phải rau cải trắng trên đường cái mà muốn có liền được!"

Hà Thanh Huyền ho khan hai tiếng rồi lắc đầu.

Hắn chợt vẫy tay một cái, một thanh bảo kiếm màu xanh liền được hắn nắm trong tay.

"Đây là Thanh Huyền Kiếm, là cực phẩm Linh kiếm ta đúc ra khi còn trẻ. Nhớ ngày đó sau khi ta mới đột phá Vương cảnh, cũng còn dùng nó một đoạn thời gian. Về sau rèn được Linh kiếm Vương phẩm mới có thể thay thế nó."

"Bảo kiếm tặng anh hùng, sau này nó sẽ thuộc về ngươi!"

Hà Thanh Huyền cầm bảo kiếm trong tay nhìn thoáng qua giống như hoài niệm, sau đó vẫy tay một cái, đưa Thanh Huyền Kiếm cho Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Linh kiếm cực phẩm, cứ như vậy mà đưa đi sao?!"

"Quá hâm mộ! Đây chính là đãi ngộ của thiên kiêu hàng đầu sao?"

"Đây chính là cực phẩm Linh kiếm ah! Ta bây giờ còn dùng trung phẩm Linh kiếm đấy!?"

"Nếu ta cũng có được một thanh cực phẩm linh kiếm thì tốt biết bao nha!"

Vưu Phong đang dưỡng thương bên kia thấy một màn như vậy, trong mắt cũng tràn ngập vẻ hâm mộ.

Cực phẩm linh kiếm mà cường giả Vương cảnh đã từng dùng... nghĩ như thế nào cũng thấy vô cùng quý giá!

Giá trị liên thành đấy!

Chỉ tiếc, cũng không thuộc về hắn!

Rẹt một tiếng.

Thanh Huyền Kiếm trực tiếp rơi vào trước mặt Cố Dương.

Thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi đưa tay đón lấy Thanh Huyền Kiếm.

"Linh kiếm hoàn mỹ Cực phẩm?"

Khi bảo kiếm vào tay, Cố Dương lập tức nhìn ra sự bất phàm của thanh kiếm Thanh Huyền này!

Đây đúng là một thanh cực phẩm Linh kiếm hoàn mỹ!

Xem như cực kỳ không tệ!

Cố Dương cũng khá hài lòng.

"Tuy nói không phải Linh kiếm Vương phẩm có chút đáng tiếc, nhưng vẫn phải đa tạ viện trưởng."

Cố Dương chắp tay với Hà Thanh Huyền.

Trong giọng nói ít nhiều vẫn có chút tiếc nuối.

Những người khác sau khi nghe đến chỗ này.

Nhất thời cả đám sắc mặt đều biến thành màu đen.

Linh kiếm hoàn mỹ cực phẩm mà còn không biết đủ sao?!

Dưới đài bao nhiêu người chen bể đầu đều muốn!

Đừng nói là bọn họ, cho dù là những thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng kia, cả đám đều là hâm mộ và ghen ghét nhìn chăm chú Cố Dương.

Mà Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên nghe được lời này của Cố Dương, cũng không khỏi khẽ cười một tiếng, ngược lại không có bất kỳ bất mãn nào.

"Ha ha, Cố Dương, điều ngươi biết về linh kiếm Vương phẩm vẫn quá ít."

"Muốn chế tạo một thanh Vương phẩm linh kiếm, cường giả mới vào Vương cảnh căn bản không thể lấy ra nhiều tài nguyên như vậy!"

"Cần tích lũy trong một khoảng thời gian rất dài mới có thể miễn cưỡng chế tạo ra một thanh linh kiếm Vương phẩm!?"

"Số lượng linh kiếm Vương phẩm thậm chí còn ít hơn cả cường giả Vương cảnh. Ngươi cho là linh kiếm Vương phẩm dễ dàng chế tạo hay sao?"

Hà Thanh Huyền cười giải thích.

Cũng là khiến không ít người chấn động.

Điểm này, đa phần đều không rõ.

Bọn họ cũng không tưởng tượng được hoá ra bởi vậy mà Vương phẩm Linh khí lại ít ỏi đến thế!

Thậm chí còn ít hơn cả cường giả Vương cảnh!

Cố Dương cũng không khỏi có chút kinh ngạc.

"Khó khăn đến thế sao?"

Cố Dương hơi thì thào một tiếng, nhưng cũng không quá để ý.

Đối với hắn mà nói... Thật ra cũng không khó như vậy.

Hắn chỉ cần khiến Thiên Tuyệt Kiếm trưởng thành đến Vương phẩm là được rồi!

Mà hắn muốn Thiên Tuyệt Kiếm trưởng thành đến Vương phẩm... Đợi đến khi mình đột phá Đan Hư cảnh là có thể làm được!

Hắn không tin sửa đổi thời gian trăm vạn năm còn không thể khiến Thiên Tuyệt Kiếm trưởng thành đến Vương phẩm!

Cố Dương thu hồi ánh mắt, cũng chậm rãi đi xuống đài.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng trở lại chỗ lúc trước.

Dù sao thi đấu nội môn vẫn chưa kết thúc.

Cố Dương trở lại bên cạnh Diệp Khuynh Thành, chính là nhìn thấy Huyền Nguyệt nhịn không được lui về phía sau mấy bước, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ.

Thậm chí còn có chút sợ hãi.

Mà Cố Dương tất nhiên là không chú ý tới Huyền Nguyệt.

Diệp Khuynh Thành vô cùng hưng phấn tiến lên ôm lấy Cố Dương.

"Phu quân, chàng thật mạnh!?"

"Đó là đương nhiên."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Hai người vui đùa ầm ĩ một phen.

Thi đấu cũng là tiếp tục.

Chẳng qua trận chiến xuất hiện sau đó thì tương đối không thú vị.

Đáng nhắc tới...

Chính là Cố Dương ở sau đó tao ngộ với Diệp Khuynh Thành.

Chẳng qua trận này tự nhiên cũng không đánh được.

Diệp Khuynh Thành không muốn bị ngược đãi.

Vì vậy căn bản hai người còn chẳng lên đài được, kết quả đã xuất hiện.

Có điều sau này đệ nhất Thanh Huyền bảng, Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên cuối cùng cũng lên sân khấu rồi!

Lúc trước đối thủ gặp được Lạc Viêm Thiên, về cơ bản toàn bộ đều lựa chọn chủ động nhận thua.

Nhưng lần này hắn không ngờ lại gặp được Đường Long đứng thứ ba!

Ánh mắt Đường Long cũng đầy kiêng kị.

Hắn chưa bao giờ chiến đấu với Lạc Viêm Thiên.

Bởi vì hắn vẫn bại trong tay Vưu Phong, đương nhiên cũng không mặt mũi nào khiêu chiến đệ nhất Lạc Viêm Thiên, đệ nhị cũng không đánh lại, có tư cách gì đi đánh đệ nhất?

Nhưng hôm nay... hắn muốn khiêu chiến!

Dù sao cho dù thua cũng phải nhìn xem chênh lệch giữa hắn và đệ nhất là ở đâu!

Trận chiến này thu hút sự chú ý của vô số người.

Đường Long vừa bước lên võ đài, không hề do dự lấy toàn bộ át chủ bài ra.

Dù sao đối mặt chính là thiên kiêu đứng đầu toàn bộ Thanh Huyền thánh viện!

Hắn tự nhiên không dám có chút lười biếng nào!

"Lạc Viêm Thiên, xuất chiêu đi!"

Đường Long khí huyết toàn thân sôi trào, chiến ý cực kỳ mãnh liệt, la lớn.

Về phần Lạc Viêm Thiên thì có vẻ hơi lạnh lùng.

Hắn đứng trên đài, ánh mắt chỉ lạnh nhạt nhìn lướt qua Đường Long trước mặt.

"Không thú vị."

Hắn tùy ý mở miệng.

Trên người bất ngờ cũng bộc phát ra lực lượng khí huyết cực kỳ khủng bố.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được mà trừng mắt nhìn.

Nhất là Đường Long, vẻ mặt càng khiếp sợ.

Lạc Viêm Thiên...

Vậy mà cũng có thể luyện thể?

Hơn nữa... Khí tức phát ra từ thân thể vậy mà còn cao hơn hắn rất nhiều!?

"Chuyện này... Làm sao có thể!?"

Giờ phút này, tất cả mọi người đều nhìn đến choáng váng.

Bao gồm cả Đường Long.

Hắn chẳng thể nghĩ tới mình rõ ràng có danh hào đệ nhất Luyện Thể Thiên Kiêu trong nội môn.

Kết quả là phương diện luyện thể liên tiếp bị vượt qua!

Lúc trước Cố Dương là một người, bây giờ Lạc Viêm Thiên lại biểu hiện ra thể phách vô cùng khủng bố, mọi người đều điều này mà rung động vô cùng!

Thấy phản ứng của Đường Long.

Lạc Viêm Thiên chỉ là thần sắc đạm mạc.

Không hề do dự, khí huyết sôi trào, lắc mình một cái đã trực tiếp xuất hiện trước mặt Đường Long.

Sau đó, lực lượng kinh khủng bất ngờ cuồn cuộn tuôn trào!

Ầm ầm!

Đường Long đột nhiên biến sắc, vội vã vung quyền định chống cự!

Nhưng chênh lệch lực lượng giữa hai người hiển nhiên là hết sức khổng lồ!

Cho nên không có gì ngoài ý muốn...

Chỉ nghe thấy một tiếng ầm vang lên!

Cả người Đường Long trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Oành!

Đường Long ngã ra ngoài một cái, trên mặt vẫn còn vẻ hoảng sợ.

Mà một màn này.

Cũng khiến vô số người kinh hãi.

"Thái tử Đại Viêm... Cũng là một thiên kiêu Luyện Thể!?"

"Chà... Ta vốn tưởng rằng Đường Long là thiên kiêu luyện thể mạnh nhất trong nội viện, kết quả không ngờ... Không những Cố Dương mạnh hơn Đường Long, ngay cả Lạc Viêm Thiên cũng mạnh hơn hắn!?"

"Loại chuyện này ta chưa từng nghe thấy bao giờ!"

"Ta nhớ Lạc Viêm Thiên cũng dùng kiếm mà?"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu hoàng triều Đại Viêm chúng ta, hiển nhiên hắn cũng là thiên kiêu phát triển toàn diện toàn năng! Giống như Cố Dương vậy!

"Quá kinh khủng!!"

Vô số âm thanh nghị luận khiếp sợ hãi nhiên không ngừng truyền đến, Lạc Viêm Thiên đối với chuyện này chỉ là mắt điếc tai ngơ.

Sau khi đánh bại Đường Long một vòng nhẹ nhàng, hắn chậm rãi đi xuống đài.

Ánh mắt của hắn cũng thoáng dừng lại trên người Cố Dương.

Ánh mắt hắn ngưng lại.

Nhưng rất nhanh đã trở lại vị trí của mình.

Theo thể phách khủng bố bất phàm của Lạc Viêm Thiên triển lộ ra, một quyền dễ dàng đánh bại Đường Long, tất cả mọi người bắt đầu nghị luận xôn xao kịch liệt.

Bây giờ chiến đấu giữa các thiên kiêu khác đã không còn quá hấp dẫn nữa.

Bởi vì theo chiến đấu tiếp tục.

Toàn bộ ánh mắt đều đặt ở trên người Cố Dương cùng Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên.

Cố Dương đã dễ dàng đánh bại kẻ đứng thứ hai là Vưu Phong và Đường Long đứng thứ ba!

Hiện giờ đứng trên đầu Cố Dương chỉ có mình Lạc Viêm Thiên mà thôi!

Tự nhiên mà vậy.

Tất cả mọi người đều vô cùng chờ mong, một chút nữa Cố Dương cùng Lạc Viêm Thiên gặp gỡ.

Sẽ bạo phát ra chiến đấu đặc sắc cỡ nào!

Nhưng mà sau mấy vòng chờ đợi.

Không đợi được Cố Dương và Lạc Viêm Thiên.

Ngược lại là gặp phải Vưu Phong trước.

"Trận tiếp theo, đệ nhất Lạc Viêm Thiên của Thanh Huyền bảng đối chiến đệ nhị Vưu Phong của Thanh Huyền bảng!"

Giọng nói của trưởng lão bỗng nhiên truyền đến.

Giọng nói này, cũng khiến cho tinh thần những thiên kiêu khác đang buồn bực ngán ngẩm xung quanh chấn động.

"Đáng tiếc, thế mà không phải Lạc Viêm Thiên và Cố Dương!"

"Chẳng qua... Cuộc đấu hạng nhất nhì Thanh Huyền bảng, hẳn là cũng sẽ rất kịch liệt chứ!?"

"Nghe nói Vưu Phong khiêu chiến Lạc Viêm Thiên rất nhiều lần, nhưng không một lần nào thành công."

"Nhưng hiện giờ thực lực của Vưu Phong cũng tăng lên không ít, có lẽ còn có một chút cơ hội."

"Cứ chờ xem đi!?"

Tất cả mọi người nhịn không được mà ngẩng đầu, ánh mắt lóe lên mong đợi, nhìn chằm chằm vào trận đấu.

Lạc Viêm Thiên vẫn lạnh lùng như cũ.

Mà ánh mắt Vưu Phong ngưng trọng, bước lên đài.

"Lạc Viêm Thiên, chúng ta đã lâu chưa giao thủ nhỉ?"

Ánh mắt Vưu Phong nhìn chằm chằm vào Lạc Viêm Thiên, trong mắt cũng hiện ra chiến ý.

Bây giờ thương thế của hắn đã khôi phục không kém.

Vì vậy... hiển nhiên lần này hắn sẽ ra tay toàn lực, hoàn toàn không bỏ sót chút sức lực nào!

Giống như lúc đối chiến với Cố Dương!

Mặc dù chính hắn cũng không có bao nhiêu tự tin đánh bại Lạc

Viêm Thiên, nhưng vẫn muốn toàn lực ứng phó!

Lạc Viêm Thiên nghe được lời nói của Vưu Phong, thần sắc vẫn đạm mạc như cũ.

"Ngươi có lẽ hiểu được, ngươi không phải là đối thủ của ta."

Giọng điệu Lạc Viêm Thiên có chút tùy ý.

Nghe đến đây, khuôn mặt Vưu Phong cũng lộ ra vẻ đắng chát.

"Hoàn toàn chính xác, nhưng... ta vẫn muốn thử một lần!"

Nói xong, khí tức trên thân Vưu Phong lại bộc phát ra lần nữa!

Sáu thành Khinh Phong Kiếm Ý không ngờ lại rót vào trong Cực phẩm Linh kiếm trong tay hắn.

Khiến cho trường kiếm rung động không ngừng!

Cùng lúc đó.

Không ngờ hắn lại thúc giục bí pháp lần nữa!

Đúng như lúc trước đối chiến với Cố Dương!

Vừa ra tay, đã không lưu thủ chút nào!

"Tuỳ ngươi vậy."

Đối với những gì Vưu Phong nói, Lạc Viêm Thiên vẫn như cũ là vô cùng lạnh nhạt.

Trong tay hắn cũng có thêm một thanh trường kiếm màu vàng óng.

Trên thân kiếm tán phát ra khí tức kinh khủng làm người rung động!

Hiển nhiên là cực kỳ không tầm thường!

Ít nhất cũng là một thanh linh kiếm cực phẩm!

Nhìn thấy vậy.

Vô số người kinh hãi.

Quả nhiên...

Thủ đoạn mạnh nhất của Lạc Viêm Thiên, cũng là kiếm đạo!

Luyện thể lúc trước, chẳng qua chỉ là món khai vị mà thôi!

Vưu Phong thấy vậy, cũng cắn răng một cái.

Ngay lập tức không chút do dự, một kiếm thình lình chém ra!

Kiếm khí kinh khủng bộc phát trong nháy mắt.

Lưỡi gió cũng cuộn lên, gần như tràn ngập toàn bộ không gian.

Uy lực một kiếm này, như cũ là mười phần không tầm thường!

Nhưng Lạc Viêm Thiên thấy vậy, trong đôi mắt lóe lên một tia lăng lệ ác liệt.

"Kiếm này rất mạnh, nhưng... không đủ."

Hắn vừa dứt lời.

Trường kiếm màu vàng óng trong tay thình lình chấn động.

Khí tức kinh khủng bộc phát ra.

Một kiếm chém ra!

Rặc rặc rặc!

Tất cả phong nhận trên bầu trời đều bị chém nát!

Một kiếm mạnh nhất của Vưu Phong, triệt để tan vỡ!

Ngay khoảnh khắc sau.

Lạc Viêm Thiên lại chém ra một kiếm!

Bầu trời rung động.

Đại địa vỡ vụn!

Trong kiếm khí kinh khủng còn ẩn chứa một ngọn lửa màu vàng kim!

Không khí nóng lên.

Giờ phút này, sắc mặt Vưu Phong cũng trở nên trắng bệch.

Trên mặt cũng lộ ra một tia cười khổ.

Ầm ầm!

Chiêu kiếm này giáng xuống.

Một tên trưởng lão Vũ Hóa cảnh trực tiếp xông tới, chắn trước mặt Vưu Phong, đỡ lấy một kiếm này.

Nhưng dư uy vẫn đánh bay Vưu Phong.

Sắc mặt trưởng lão Vũ Hóa cảnh ngưng trọng, trong ánh mắt nhìn về phía Lạc Viêm Thiên cũng tràn ngập rung động.

Không hổ là người đứng đầu hoàng triều Đại Viêm... Thực lực này quá khủng bố!

Mà người chung quanh thấy cảnh này.

Trên mặt lại càng lộ ra vẻ kinh hài!

"Đây... Chính là đệ nhất Thanh Huyền bảng, đệ nhất thiên kiêu hoàng triều Đại Viêm, Đại Viêm Thái Tử Lạc Viêm Thiên sao?!"

Giờ phút này, trong lòng tất cả mọi người đều vô cùng kinh hãi.

Mặc dù ở trong nội viện, thời thời khắc khắc đều có thể nghe được chuyện về Lạc Viêm Thiên.

Lạc Viêm Thiên là đệ nhất thiên kiêu hoàng triều vân vân.

Mấy ngàn năm thậm chí vạn năm cũng khó có một người.

Nhưng mà.

Rất ít người tận mắt thấy Lạc Viêm Thiên xuất thủ!

Cho nên phần lớn mọi người trong đó đều khó có thể tưởng tượng được, Lạc Viêm Thiên lại mạnh đến mức này!

Cũng là kiếm đạo.

Cũng chỉ là một kiếm.

Thậm chí Vưu Phong không hề có sức chống cự!

Một kiếm kia ở trước mặt Lạc Viêm Thiên... Tựa như một tờ giấy trắng!

Nếu không phải trưởng lão Vũ Hóa cảnh ra tay thay hắn ngăn lại một kiếm này.

Bây giờ Vưu Phong đã là một cỗ thi thể rồi!

"Ta bây giờ càng ngày càng chờ mong Lạc Viêm Thiên và Cố Dương chiến đấu!"

"Hai tên yêu nghiệt tuyệt thế, rốt cuộc ai có thể giành được

thắng lợi?"

"Hiện giờ hai người bọn họ đều chưa nếm qua thất bại đi, như vậy kết quả chiến đấu giữa bọn họ quyết định vị trí đứng đầu Thanh Huyền bảng lần này nha!"

"Ai có thể đánh thắng hai tên yêu nghiệt bọn họ?"

"Nói cũng đúng."

"Thật sự là mong đợi!"

Sau khi cơn rung động qua đi, ánh mắt tất cả thiên kiêu lập tức tràn đầy chờ mong.

Thủ đoạn Lạc Viêm Thiên triển lãm ra tuyệt đối không kém gì Cố Dương.

Thậm chí từ bộ dáng của Lạc Viêm Thiên dễ dàng nhìn ra được...

Hắn ta tất nhiên đã nương tay!

Sau khi nhẹ nhàng đánh bại Vưu Phong bằng một kiếm, Lạc Viêm Thiên chậm rãi đi xuống đài.

Mà giờ phút này, ánh mắt tràn ngập tính xâm lược của hắn rõ ràng lại hướng về phía Cố Dương.

Chiến ý trong ánh mắt kia... nghiễm nhiên là nồng đậm tới cực điểm!

Cố Dương thấy vậy, trong lòng có chút kinh ngạc.

"Không hổ là Đại Viêm thái tử, thực lực quả nhiên rất mạnh!"

Cố Dương híp mắt, cùng ánh mắt Lạc Viêm Thiên nhìn nhau.

Mặc dù Lạc Viêm Thiên rất mạnh, nhưng y không có bất kỳ ý tứ sợ hãi nào!

Chiến đấu vẫn đang tiếp tục.

Giống như là các trưởng lão đang cố gắng hết sức để giữ khẩu vị của mình vậy.

Trận chiến giữa Lạc Viêm Thiên cùng Cố Dương trì trệ chưa đến.

Đều là chiến đấu giữa các thiên kiêu khác.

Trông có vẻ nhàm chán.

Nhưng ngay cả như vậy.

Sự mong đợi trong ánh mắt mọi người không chỉ không yếu đi mà ngược lại càng trở nên kịch liệt.

Bọn họ im lặng chờ đợi.

Cũng không lâu lắm.

Thẳng đến khi một trưởng lão chậm rãi lên đài, cảm xúc cũng có chút kích động.

"Trận tiếp theo, Lạc Viêm Thiên đứng thứ nhất trên Thanh Huyền bảng đối chiến với hạng năm Thanh Huyền bảng Cố Dương."

Trưởng lão này lớn tiếng tuyên bố.

Trong âm thanh khó nén kích động.

Hiển nhiên vị trưởng lão này cũng chờ mong thật lâu!

Quả nhiên là vậy.

Trong nháy mắt khi tiếng nói của y rơi xuống.

Nhất thời toàn trường oanh động kịch liệt.

Từng đợt tiếng kinh hô cũng không ngừng truyền đến.

"Cuối cùng cũng đợi được ngươi!"

"Đến rồi đến rồi, vở kịch lớn nhất nội viện đại bỉ, rốt cuộc sắp trình diễn!"

"Cuộc chiến đỉnh cao giữa hai đại yêu nghiệt tuyệt thế nha!"

"Rốt cuộc là ai có thể giành được thắng lợi cuối cùng đây?!"

"Còn phải suy nghĩ? Khẳng định là Thái tử Đại Viêm chúng ta! Thái tử điện hạ là tuyệt thế thiên kiêu hàng ngàn năm vạn năm khó gặp của Đại Viêm hoàng triều chúng ta, Cố Dương tuy rằng ngộ tính rất yêu nghiệt, nhưng xa xa không bằng Thái tử điện hạ!

Có thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều ngẩng đầu ưỡn ngực tự tin hô.

Mà lời này của hắn vừa nói ra khỏi miệng, lập tức có không ít thiên kiêu Hoàng triều Đại Viêm phụ họa theo.

"Nói không sai!"

"Thái tử điện hạ chắc chắn có thể giành được hạng nhất!?"

"Thiên phú của Cố Dương đúng là yêu nghiệt, nhưng bây giờ... còn không phải là thời đại của hắn, thời đại bây giờ, Thái tử điện hạ định đoạt! "

"Cố Dương vẫn nên chờ thêm vài năm đi, đợi đến khi Thái tử điện hạ đột phá Sinh Tử cảnh, vị trí hạng nhất mới là của hắn! Còn bây giờ... Đại Viêm hoàng triều không có người nào có thể bì kịp Thái tử điện hạ! "

Tâm tình của bọn họ cũng khó nén kích động.

Đối với Lạc Viêm Thiên cực kỳ sùng bái.

Nhưng mà có người xem trọng Lạc Viêm Thiên.

Đương nhiên cũng có người xem trọng Cố Dương.

"Ha ha, chờ bị vả mặt đi!"

"Xem thường Cố Dương ư? Sự tình Đường Long và Vưu Phong lúc trước đều rõ mồn một trước mắt!"

"Không sai, Cố Dương hẳn là thích giấu thủ đoạn, cho dù đối mặt với Vưu Phong, tất nhiên hắn cũng chưa dùng toàn lực. Lạc Viêm Thiên chưa chắc có thể đánh bại Cố Dương!?"

"Ta xem trọng Cố Dương hơn!?"

Có thiên kiêu của vương triều khác thập phần bất mãn với thái độ của thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều.

Rối rít vì Cố Dương mà lên tiếng.

Dù sao so với Đại Viêm hoàng triều, thập đại vương triều bọn họ tuy có tranh chấp với nhau một chút, nhưng dưới tình huống như vậy, bọn họ vẫn nguyện ý ủng hộ Cố Dương, là một trong Thập Đại Vương triều, Huyền Điểu Vương triều sinh ra!

Hai phe thiên kiêu tranh đấu cũng đỏ mặt tía tai.

Vô cùng kịch liệt.

Song phương đều cho là đúng, không hề nhường nhịn đối phương chút nào.

Không chỉ có thái độ giữa rất nhiều thiên kiêu như thế.

Thậm chí ngay cả một đám trưởng lão, cách nhìn của bọn họ đối với hai người lúc này cũng rất ngang hàng.

Có người cảm thấy Lạc Viêm Thiên càng mạnh hơn, mặc dù tuổi tác phải lớn hơn Cố Dương, nhưng tu vi so với Cố Dương cao hơn rất nhiều.

Hơn nữa các phương diện áo nghĩa mà hắn lĩnh ngộ cũng chưa chắc thấp hơn Cố Dương!

Mà cũng có người cảm thấy Cố Dương còn giấu át chủ bài, hôm nay còn chưa xuất ra át chủ bài cùng tuyệt chiêu mà thôi, Lạc Viêm Thiên chưa chắc có thể chiến thắng Cố Dương!

Trên đài cao.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên cũng thấy hứng thú.

Mặc dù lần trước suy đoán trận chiến giữa Cố Dương và Vưu Phong, bọn họ ai cũng không đoán đúng.

Nhưng chuyện này không ảnh hưởng đến hứng thú của bọn họ.

"Lạc huynh, ngươi thấy thế nào?"

Hà Thanh Huyền nhướng mày hỏi.

"Lúc trước chúng ta đều cảm thấy Viêm Thiên tiểu tử kia nhất định có thể thắng, dù sao hắn thật sự rất yêu nghiệt, nhưng bây giờ... Ta ngược lại là có chút không xác định."

"Dù sao tên Cố Dương kia... càng thêm yêu nghiệt!"

Nghe thấy Hà Thanh Huyền nói lời này, Lạc Cửu Thiên cũng mỉm cười.

"Lời này thật ra cũng không sai."

"Hay là chúng ta đánh cược nhé?"

Ánh mắt Lạc Cửu Thiên hơi sáng lên.

Nghe tới đây, Hà Thanh Huyền không khỏi cười lắc đầu.

"Nếu vẫn là ván bài lúc trước, vẫn là thôi đi."

"Đương nhiên không phải, lần này... Chúng ta sẽ lấy ra chút đồ tốt."

"Ồ?"

Nghe vậy, ánh mắt Hà Thanh Huyền lập tức sáng lên.

Đánh cuộc gì?

Nói đến chuyện này, hắn không buồn ngủ nữa rồi!

"Được rồi, đánh cuộc thế nào đây?"

"Chuyện này đơn giản, chúng ta cược thắng thua, như thế nào?"

Lạc Cửu Thiên vuốt râu, cười nói.

"Được! Vậy trước hết ta đi, ta cá là Cố Dương có thể thắng! Còn về phần đặt cược... sẽ xuất ra một gốc Hoán Tâm Liên".

Hà Thanh Huyền cũng cười khẽ một tiếng, trực tiếp đặt cược.

Nghe đến đó, Lạc Cửu Thiên cũng bị hù dọa.

"Tiểu tử ngươi cũng thật bạo tay nha, đến cả Hoán Tâm Liên cũng lấy ra!?"

Nhưng ngay sau đó, lông mày Lạc Cửu Thiên cũng nhíu lại.

"Đã như vậy, lão phu tất nhiên cũng không thể để bị bỏ lại

phía sau."

Là lão tổ của hoàng triều Đại Viêm.

Lạc Cửu Thiên đương nhiên càng coi trọng Thái tử đương triều Đại Viêm hoàng triều bọn họ.

"Vậy ta cược Viêm Thiên thắng lợi. Còn phần đặt cược ư...Trên người ta cũng không có thứ gì tốt, vậy thì, một cái linh mạch thượng phẩm là được rồi."

Lạc Cửu Thiên thoáng suy tư một chút, lông mày cau lại, ngay sau đó nói.

Nghe đến đó, Hà Thanh Huyền lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Lạc huynh, một cái linh mạch thượng phẩm! Ngươi nghiêm túc?"

Một cái linh mạch kia đâu phải đơn giản chỉ là linh thạch!

Linh thạch ngưng tụ thành đất.

Chỉ có Linh thạch vô cùng tinh thuần và nồng đậm mới có thể hội tụ lại được. Trải qua hàng ngàn hàng vạn năm tích lũy mới có thể ngưng tụ ra được Linh mạch!

Mà nếu hình thành linh mạch, số lượng linh thạch trong đó sẽ cực kỳ kinh khủng!

Đồng thời, linh mạch là có thể dùng một vài thủ đoạn đặc thù trực tiếp lấy ra.

Mà loại linh mạch này nếu dùng cho tu luyện hiệu quả không khác gì làm ít hưởng nhiều, hiệu quả so với tu luyện bình thường nhanh hơn không biết bao nhiêu!

Mà linh mạch mà Lạc Cửu Thiên nói đến, chính là thượng

phẩm linh mạch cực kỳ hiếm thấy!

Cho dù là Hà Thanh Huyền, cũng nhịn không được sự bạo tay của Lạc Cửu Thiên.

Chẳng qua đối với việc này, Lạc Cửu Thiên lại tùy ý khoát tay áo.

"Thứ này đối với ta cũng không có tác dụng quá lớn, tặng văn bối làm lễ vật coi như không tệ, hơn nữa... Ngươi lấy ra cây gọi Hoán Tâm Liên kia, mới càng thêm trân quý chứ? Thứ đó... Là linh dược kinh khủng cực kỳ hiếm thấy có thể tăng ngộ tính, ngươi lại có thể lấy ra?!"

Lạc Cửu Thiên mở to hai mắt nhìn Hà Thanh Huyền.

Đối với việc này, Hà Thanh Huyền cũng không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

"Ngộ tính của ta đã rất khó tăng lên, Hoán Tâm Liên này giữ lại cũng lãng phí, còn không bằng... Cho thiên kiêu tương lai của hoàng triều Đại Viêm chúng ta."

"Nếu thứ này có thể nâng cao cảnh giới của bọn họ, vậy ta cũng coi như có chút cống hiến."

Nói đến đây, Hà Thanh Huyền cũng lộ ra vẻ tươi cười.

"Vậy thì chọn như vậy đi."

"Nếu Cố Dương thắng lợi, vậy thượng phẩm linh mạch của ta sẽ cùng gốc Hoán Tâm Liên này của ngươi tặng cho hắn!"

"Nếu Viêm Thiên nhà ta giành thắng lợi, hai thứ bảo bối này đương nhiên sẽ tặng cho Viêm Thiên."

Lạc Cửu Thiên vung tay lên, trực tiếp xác định.

Đối với việc này, Hà Thanh Huyền cũng không phản bác.

Bản thân hắn chính là có loại ý nghĩ này.

Sau khi xác định.

Hai người cũng rất nhanh dời ánh mắt đến trận đấu.

Hiện giờ Cố Dương và Lạc Viêm Thiên đã đứng ở trên chiến trường.

Hai người đứng đối diện nhau.

Không ngờ trong ánh mắt lại bốc lên chiến ý.

Lạc Viêm Thiên nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trên mặt hắn chậm rãi hiện ra một tia lăng lệ ác liệt.

"Cố Dương, không thể không nói, thiên phú ngộ tính của ngươi thật sự là phi thường yêu nghiệt."

"Trong lòng ta, phương diện ngộ tính, toàn bộ Thanh vực không ai có thể so sánh với ngươi, cho dù là chính ta cũng không cách nào đánh đồng với ngươi!"

Lạc Viêm Thiên lạnh nhạt mở miệng.

Ngữ khí sắc bén, nhưng lời nói... chỉ là tâng bốc Cố Dương mà thôi.

Mà điều này cũng khiến tất cả thiên kiêu chung quanh khiếp sợ.

Trong đó có một ít thiên kiêu hiểu rõ tính cách của Lạc Viêm Thiên cũng trừng to mắt.

Đây mẹ nó là lời mà Lạc Viêm Thiên kiêu ngạo như vậy có thể

nói ra sao?

Thổi phồng Cố Dương còn chưa tính, tại sao còn đem mình ra làm đá kê chân?

Điều này thực sự có chút hiếm thấy!

Cố Dương cũng híp mắt, nhưng không nói gì.

Nhưng Vưu Phong nhìn thấy điều này, ánh mắt hơi ngưng tụ.

Hắn hiểu rất rõ tính cách của Lạc Viêm Thiên.

Tên gia hỏa này...

Đặt là muốn tôn lên trước khi trấn áp xuống à?

Quả nhiên, vừa thổi phồng Cố Dương xong.

Hắn tự tin ưỡn ngực ngẩng đầu.

Trong khuôn mặt tràn đầy tự tin và cao ngạo.

"Nhưng rất đáng tiếc... Hiện giờ là thời đại của Lạc Viêm Thiên ta."

"Ở thời đại của ta, cho dù ngươi ngộ tính yêu nghiệt, nhưng cũng không phải đối thủ của ta."

"Muốn tranh đoạt hạng nhất trên Thanh Huyền bảng, hay là chờ sau khi ta vào Sinh Tử cảnh sẽ rời khỏi Thanh Huyền thánh viện."

Hắn vừa nói ra lời này.

Lập tức vô số người trên mặt lộ vẻ giật mình.

Hóa ra là chờ những lời này!

Mọi người lộ vẻ cảm khái.

Đây mẹ nó mới là Lạc Viêm Thiên!

Cuồng vọng tự phụ, nhưng... thật sự có năng lực dõi mắt nhìn xuống tất cả!

"Câu nói này thật cuồng ngạo!?"

"Cũng chỉ có Lạc Viêm Thiên mới có tư cách nói câu này!?"

"Dù sao... Trước khi Cố Dương đến đây, hắn cũng đã thống trị Thanh Huyền thánh viện rồi!?"

"Cố Dương đến rồi cũng vậy thôi, hắn không phải đối thủ của Thái tử điện hạ!?"

"Điều này nói không chắc đâu!?"

Sau một hồi cảm khái, giọng tranh luận lại xuất hiện.

Thế nhưng cũng không kéo dài quá lâu.

Bởi vì trên đài.

Cố Dương cũng mỉm cười.

"Thật lòng, trước lúc này, thời đại này bị ngươi thống trị, cái gọi là thời thế tạo anh hùng chính là như thế."

"Nhưng sau khi thời thế tạo anh hùng, còn có một câu... anh hùng tạo thời thế!"

"Nếu ngươi nói đây là thời đại của ngươi."

"Ta sẽ đánh bại ngươi, sáng tạo thời đại thuộc về ta!"

Cố Dương vừa nói ra lời này.

Toàn trường lập tức chấn động.

"Hízz..."

"Đại bác lên nòng rồi!?"

"Cừ thật, đúng là cuồng hơn kẻ khác!?"

"Hay cho câu anh hùng tạo thời thế!?"

"Sáng tạo thời đại thuộc về ta, Cố Dương thật có can đảm nói ra sao?!"

"Hiện tại ta càng chờ mong, rốt cuộc giữa hai người ai có thể hơn ai!?"

"Rốt cuộc là Thời Thế tạo anh hùng, hay là anh hùng tạo thời thế đây!?"

Vô số người lộ vẻ kích động và rung động.

Vẻ mong đợi trong ánh mắt hiển nhiên là nồng đậm tới cực điểm.

Dưới đài.

Trong mắt Diệp Khuynh Thành xuất hiện dị sắc.

Đối với lời nói này của Cố Dương, có thể nói nàng có lĩnh ngộ sâu sắc!

Khác với người ngoài cho rằng cuồng vọng.

Nàng tin tưởng Cố Dương sâu sắc không nghi ngờ.

Bởi vì lúc trước nàng cũng là anh hùng từ thời thế tạo ra.

Nhưng sau khi Cố Dương xuất hiện, cũng giống như lời Cố Dương nói.

Hắn sáng tạo ra thời đại thuộc về hắn ta?!

Cố Dương ở trong vương triều Huyền Điểu chính là như vậy!

Hiện tại nàng tin tưởng kết quả cũng sẽ là như vậy!

Nàng nắm chặt tay, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy chờ mong!

Về phần Huyền Nguyệt, sớm đã bị chấn động đến nỗi một câu cũng nói không nên lời.

Giờ phút này nàng chỉ có thể sử dụng ánh mắt ngốc trệ nhìn về phía Cố Dương đang đứng ở trên sân.

Trên đài cao.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên nghe thấy Cố Dương nói vậy, cũng chấn động không thôi.

"Thật là khí thế!"

Hà Thanh Huyền không khỏi tán thưởng một câu.

Nói thật, từ biểu hiện lúc trước của Cố Dương, hắn vẫn cho là Cố Dương thuộc về loại hình ẩn mà không phát, hết sức khiêm tốn.

Nhưng bây giờ xem ra lại không phải như vậy!

Từ căn bản mà xem, Cố Dương cùng Lạc Viêm Thiên thuộc về cùng loại người.

Chỉ có điều không giống là.

Lạc Viêm Thiên biểu lộ trong lời nói bên ngoài.

Còn Cố Dương, lại chôn sâu trong đáy lòng.

Chỉ có lúc cần mới có thể bộc phát ra!

Ví dụ như hiện tại?

Khí thế này, không thể nghi ngờ là làm cho người ta phấn chấn!

Thần sắc Lạc Cửu Thiên cũng ngưng tụ, chậm rãi gật đầu.

Đúng vậy!

Ở trên khí thế, Lạc Viêm Thiên bị đè ép một bậc!?

Giữa sân.

Hiển nhiên Lạc Viêm Thiên cũng đã nhận ra điểm này.

Sắc mặt hắn tràn đầy băng lãnh.

Không thể không nói, lời này của Cố Dương đúng là khí thế khoáng đạt!

Nhưng chiến đấu không phải chỉ cần cái miệng lợi hại liền đủ đúng không?

"Đến chiến!?"

Lạc Viêm Thiên cũng không nhiều lời.

Hắn gầm lên một tiếng.

Khí tức toàn thân rõ ràng đã hiện ra!

Ầm ầm!

Khí thế khủng bố của Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong ầm ầm bộc phát ra.

Lập tức toàn trường đương trường bị một cỗ uy áp cực kỳ

mãnh liệt bao phủ!

Cố Dương thấy vậy, cũng khẽ cười một tiếng.

Không hề do dự, dốc toàn lực thi triển Long Tượng Thôn Thiên Quyết.

Hư ảnh Long Tượng viễn cổ to như vậy rõ ràng đứng vững sau lưng Cố Dương.

Cũng là tản mát ra một cỗ khí thế hoàn toàn không kém gì Lạc Viêm Thiên!

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn vào trong mắt.

Phảng phất như trên không trung có hai thân hình khổng lồ giằng co!

Mưa gió sắp tới!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương liền dẫn đầu động thủ!

Khí huyết cuồn cuộn khiến cho phong vân biến sắc!

Không gian rung động!

Hai ngàn long lực bất ngờ bộc phát ra.

Cố Dương chậm rãi nâng tay phải lên.

Toàn lực xuất thủ!

Phục Ma Long Tượng quyền cũng bộc phát toàn lực.

Chín thành áo nghĩa của quyền đỉnh phong lại lập tức trào dâng!

Một quyền rõ ràng đánh tới hướng Lạc Viêm Thiên!

Lạc Viêm Thiên thấy vậy, thần sắc vẫn hờ hững.

Khí huyết cả người hắn chợt bạo phát,

Sức mạnh kinh khủng không chút nào che lấp, toàn lực bộc phát!

Sức mạnh của hắn đúng là không hề thua kém Cố Dương, thậm chí còn cao hơn gấp đôi!

Ước chừng đạt đến gần bốn ngàn long lực!

Cùng lúc đó, thình lình hắn cũng đánh ra một quyền!

Bảy thành áo nghĩa của quyền cũng phun trào ra!

Nhìn thấy song phương thập phần ăn ý không sử dụng chân nguyên, mà là lựa chọn lực lượng thuần túy va chạm.

Tất cả mọi người vây xem chung quanh đều nhịn không được trừng to hai mắt.

"Sức mạnh cơ thể của Lạc Viêm Thiên lại kinh khủng như thế!?"

"Bốn ngàn long lực... Cho nên trước đó hắn đánh với Đường Long hoàn toàn chưa dùng toàn lực sao!?"

"Còn có bảy thành áo nghĩa của quyền... á, thế này cũng quá kinh khủng đi!?"

"Không chỉ như vậy, Thái tử điện hạ tu luyện chính là quyền pháp vương cấp hạ phẩm của hoàng thất chúng ta, Trấn Long quyền! Hiện giờ Thái tử điện hạ càng tu luyện Trấn Long quyền tới đại thành, cho dù áo nghĩa không bằng Cố Dương, một quyền này... cũng chưa chắc sẽ thua!

"Còn có tu luyện Vương cấp hạ phẩm quyền pháp đến đại thành!?"

Từng đợt âm thanh nghị luận kịch liệt bỗng nhiên truyền đến.

Nhưng nghe được có người nói đến Lạc Viêm Thiên tu luyện quyền pháp hạ phẩm Vương cấp đến đại thành, vô số người càng vì thế rung động mở to hai mắt nhìn.

Vốn bọn họ cho rằng Cố Dương đã đủ yêu nghiệt.

Nhưng bây giờ xem ra sự yêu nghiệt của Lạc Viêm Thiên, hoàn toàn không yếu hơn Cố Dương bao nhiêu!

Nhiều nhất cũng chỉ là tuổi hơi lớn hơn Cố Dương mà thôi!

Trên đài cao.

Ánh mắt của Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên cũng không khỏi ngưng tụ lại.

Bọn hắn đều biết rõ thực lực của Lạc Viêm Thiên như thế nào. Dù sao Lạc Viêm Thiên cũng là thiên kiêu cái thế mà hoàng thất dốc hết số lượng lớn tài nguyên trân quý bồi dưỡng ra.

Nhưng ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Quyền pháp này, dường như cùng xuất xứ với công pháp luyện thể mà Cố Dương tu luyện, hơn nữa có thể nói là phối hợp hoàn mỹ với bản thân Cố Dương, nếu ta đoán không sai, chỉ sợ đây là do Cố Dương tự sáng tạo ra!"

Hà Thanh Huyền nghiêm mặt nói.

"Phẩm cấp của quyền pháp này, đã đạt tới Vương cấp trung phẩm rồi! Ngộ tính của yêu nghiệt này thật khiến người ta thán phục mà!"

Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được cảm khái.

Bọn họ là cường giả Vương cảnh, tất nhiên là có thể nhìn ra một chút manh mối.

Bởi vậy bọn họ mới càng cảm khái sợ hãi thán phục!

Đây cần phải là ngộ tính yêu nghiệt cỡ nào mới có thể tự lĩnh ngộ sáng tạo ra một môn quyền pháp Vương cấp trung phẩm!?

Hơn nữa còn là mười bảy tuổi!

Công pháp luyện thể cấp Vương, bây giờ còn có một môn quyền pháp tiếp cận Vương cấp trung phẩm, không khác gì quái vật!

"Tiểu tử này... khẳng định còn cất giấu át chủ bài?!"

Giờ phút này, hai người đều thống nhất ý kiến, nhịn không được đồng thời phát ra một câu cảm khái như vậy.

Át chủ bài của Cố Dương, giống như là một vực sâu vô tận, hoàn toàn không nhìn thấy đầu đuôi, mọi người Cố Dương đã hết tuyệt chiêu, nhưng ai biết hắn lập tức xuất ra một con át chủ bài hoàn toàn bất đồng để vả mặt ngươi?!

Mà ngay khi hai người đang cảm khái.

Tất cả mọi người đều tập trung tinh thần nhìn lên sân đấu.

Bởi vì rất nhanh...

Một quyền cường hãn đến cực điểm của hai người, nghiễm nhiên trên không trung va chạm vào nhau ầm ầm!

Hai nắm đấm va chạm trong nháy mắt.

Gió nổi mây phun, phong vân biến sắc.

Không trung phát ra từng tiếng vỡ vụn ken két.

Hiển nhiên là không gian không chịu nổi lực lượng trùng kích khủng bố như vậy, triệt để phá toái ra!

Mà mặt đất dưới chân bọn họ, lại bị sức mạnh khủng bố tùy ý tàn phá.

Lập tức mặt đất nứt ra, đá vụn và bùn đất hỗn loạn không chịu nổi.

Bị cuồng phong xen lẫn, vung vẩy loạn xạ trên không trung!

Chứng kiến một màn kinh người như thế.

Tất cả mọi người chung quanh đều nhịn không được mà ngừng thở.

Cảnh tượng trước mắt dần trở nên mơ hồ.

Chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy hình dáng hai người trong tầng tầng bụi đất kia.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Đột nhiên, một tiếng nổ như sấm sét vang lên.

Trong nháy mắt, cuồng phong mạnh mẽ xuyên qua không gian phong tỏa cứng rắn, trực tiếp truyền ra ngoài.

Gần như vô số thiên kiêu bị cuồng phong đẩy lui mấy chục bước.

Mà giờ phút này.

Tất cả mọi người đều không có thời gian đi kiểm tra những thứ này.

Mà là vội vàng ngẩng đầu nhìn tình huống trong sân.

Lại phát hiện.

Toàn bộ sàn đấu đã hỗn loạn không chịu nổi.

Chung quanh tràn đầy đá vụn.

Trên bầu trời có mảnh vỡ không gian bồng bềnh xung quanh.

Mà Cố Dương cùng Lạc Viêm Thiên.

Vẫn là đứng sừng sững giữa không trung.

Giữ nguyên động tác vung quyền.

Hai người quyền này ngang nhau, không phân thắng bại?!

Cảnh tượng này cũng khiến vô số người khiếp sợ.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, cảm giác lại nằm trong dự liệu!

Giữa sân.

Thấy vậy, Cố Dương cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Hắn không ngờ cường độ luyện thể của Lạc Viêm Thiên lại mạnh mẽ như vậy!

Bốn ngàn long chi lực, cùng với... bảy thành quyền chi áo nghĩa!?

Không thể không nói, hắn đã xem thường Lạc Viêm Thiên rồi.

Mà giờ phút này, trên mặt Lạc Viêm Thiên cũng hiện ra một tia cười lạnh.

"Có phải rất kinh ngạc hay không, vì sao luyện thể của ta cũng mạnh mẽ như vậy?"

"Chẳng qua, ngươi hẳn nên minh bạch, tuyệt thế thiên kiêu chân chính, cho tới bây giờ cũng không chỉ đơn thuần tu luyện một hạng năng lực!"

"Chỉ có ba thứ tinh khí thần đồng tu, cùng nhau tiến tới, đến khi gặp được cánh cửa Hóa cảnh này thì mới có thể tiến thêm một bước, mà đây mới là con đường thiên kiêu chân chính!"

Nghe Lạc Viêm Thiên nói lời này.

Cố Dương cũng bừng tỉnh.

Dựa theo lời nói của Lạc Viêm Thiên, Vũ Hóa Cảnh cần ba hạng mục tinh khí thần đều phải đạt đến yêu cầu nhất định?

Điểm này thì hắn ngược lại không rõ.

Cũng coi là học được từ Lạc Viêm Thiên.

"Rút kiếm đi, chỉ dựa vào nhục thân và quyền pháp, ngươi không đả thương được ta."

"Đừng lãng phí thời gian ở đây, lấy bản lĩnh thật ra đi!?"

Lạc Viêm Thiên ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn đầy sắc bén.

Nghe vậy, Cố Dương cũng mỉm cười.

"Có gì không thể?"

Cố Dương vẫy tay một cái, Thanh Huyền Kiếm mà Hà Thanh Huyền tặng cho trực tiếp rơi vào trong tay hắn.

Cố Dương nắm chặt Thanh Huyền Kiếm, khí thế toàn thân trong nháy mắt đã hoàn toàn khác biệt.

Giờ phút này Cố Dương cầm kiếm đứng giữa không trung, giống như một kiếm tu thần bí đắm chìm trong kiếm đạo vô số

năm.

Toàn thân càng tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ thần bí mà cường hãn!

Tiếp đó, áo nghĩa Trảm Thiên đầy khủng khiếp chợt bùng phát!

Vừa ra tay, Cố Dương chính là thi triển ra bảy thành áo nghĩa Trảm Thiên đỉnh phong!

Một khi Trảm Thiên áo nghĩa hiện ra, sắc mặt tất cả mọi người xung quanh đều ngưng tụ lại.

Đến rồi!

Đại thành đỉnh phong, đại thành trảm thiên áo nghĩa!?

Áo nghĩa Trảm Thiên bảy thành đỉnh phong trong nháy mắt tràn vào trong Thanh Huyền Kiếm.

Lập tức khiến cho thân kiếm rung động lắc lư, phát ra trận trận âm thanh reo vang!

Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại, tay trái nhẹ nhàng cầm lấy Thanh Huyền Kiếm.

Tay phải thì đặt ở chuôi kiếm.

Ra động tác rút kiếm!

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt mọi người đều khựng lại.

Đây rõ ràng là chiêu lúc trước Cố Dương sử dụng khi chém giết Nhạc Tinh Thần!

Lúc đó, một chiêu này đa số bọn họ đều không thấy rõ chuyện gì xảy ra.

Lần này, tất cả mọi người đều ngưng thần nhìn lại.

Sợ bỏ qua bất kỳ chi tiết nào!

Giờ phút này thần sắc Vưu Phong cũng ngưng tụ.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Rất tốt!"

Lạc Viêm Thiên thấy vậy, ánh mắt cũng không khỏi ngưng tụ.

Lúc trước hắn đã nhìn thấy rõ chiêu này.

Biết được đây là một chiêu kiếm pháp liên quan tới không gian.

Cho nên.

Hắn đối đãi không có bất kỳ khinh thường nào.

Sau đó cũng không chút do dự.

Lấy ra Kim sắc cực phẩm Linh kiếm, nắm chặt trong tay, ngay lập tức tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan.

Chân nguyên kinh khủng phun trào ra.

Tràn vào bên trong!

Khiến cho bên trong cực phẩm linh kiếm phát ra kim mang loé sáng!

"Kim Diễm Phần Thiên Kiếm!"

Lạc Viêm Thiên quát khẽ một tiếng, trong ánh mắt càng xẹt

qua một đạo kim mang.

Ngay sau đó, rõ ràng hắn đã chém ra một kiếm.

Mà xuất hiện cùng lúc trên thân kiếm là một đạo áo nghĩa thâm ảo!

Hơn nữa còn là bảy thành áo nghĩa thuộc tính!

Một màn này, lại càng khiến vô số người kinh hãi vô cùng.

Cho dù là một ít trưởng lão Vũ Hóa cảnh, giờ phút này cũng nhịn không được rung động ra tiếng.

"Là Kim Diễm áo nghĩa!?"

"Nguỵ tuyệt phẩm áo nghĩa, chỉ đứng sau tuyệt phẩm áo nghĩa!"

"Không ngờ Lạc Viêm Thiên lại có thể lĩnh ngộ được Kim Diễm áo nghĩa đến đại thành! Khó trách y lại mạnh mẽ như thế!?"

"Không chỉ như vậy, Kim Diễm Phần Thiên Kiếm kia chính là tuyệt học kiếm pháp của hoàng triều Đại Viêm, chính là vương cấp trung phẩm! Không ngờ hắn cũng tu luyện đến đại thành!"

"Quá kinh khủng! Đây chính là Thái tử Đại Viêm hoàng triều sao?!"

"Danh tuyệt thế thiên kiêu vạn năm cũng khó có được, quả thật là danh bất hư truyền mà!"

Trong sự rung động cảm khái của các trưởng lão.

Một kiếm này của Lạc Viêm Thiên hiển nhiên đã chém xuống!

Trong nháy mắt.

Cả không gian phảng phất như bị từng ngọn kim sắc hỏa diễm bao phủ.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Một kiếm thình lình cũng chém ra!?

Xuy!

Chỉ có thể nhìn thấy một đạo bạch quang hiện lên.

Một đạo kiếm khí ẩn chứa uy thế cực kỳ khủng bố, rõ ràng là vượt qua không gian, nhắm thẳng vào Lạc Viêm Thiên mà đi!

Còn Lạc Viêm Thiên đã chém ra một kiếm này trước.

Kim Diễm Phần Thiên.

Đúng là trực tiếp ngăn cản một kiếm này của Cố Dương!

Xuy!

Không trung.

Kim diễm khủng bố phảng phất vô cùng vô tận không ngừng thiêu đốt, lại trực tiếp làm cho không gian này của Cố Dương, trực tiếp biến hình!

Leng keng, leng keng!

Xuy!

Kiếm khí kinh khủng bất ngờ đan xen trên không trung!

Nhưng Trảm Thiên Bạt Kiếm cuối cùng cũng chỉ là một khoái kiếm, uy lực... Trên thực tế lại không bằng thức thứ tư Đoạn Vô Sinh.

Dù sao cũng là kiếm chiêu với tốc độ một đòn nhanh đến cực hạn, nếu chính diện va chạm cũng không chiếm ưu thế!

Cũng chính vì điểm này, Trảm Thiên Kiếm Khí không thể hoàn toàn bộc phát ra.

Không ngờ lại bị kim diễm kinh khủng kia thôn phệ, thiêu đốt hầu như không còn!

Ngay sau đó, Kim Diễm kinh khủng kia rõ ràng là ngưng tụ thành một đoàn, thẳng đến Cố Dương!

Xuy!

Bịch!

Kim Diễm Kiếm Khí kinh khủng chính là trực tiếp đánh bay Cố Dương bay ra ngoài.

Kim Diễm giống như giòi trong xương, lại càng bắt đầu cháy từ áo bào của hắn!

Cố Dương ở trên không xoay chuyển hai vòng mới ổn định thân hình.

Nhìn kim diễm kia không ngừng thiêu đốt nhục thể của mình.

Thần sắc hắn cũng không khỏi hơi ngưng lại.

Khí huyết kinh khủng cuồn cuộn, lúc này mới triệt để áp chế kim diễm khó dây dưa kia cho nó tiêu tán!

Chứng kiến một màn này.

Vô số âm thanh thán phục không ngừng vang lên.

"Hízz..."

"Một kiếm kinh khủng đến cỡ nào chứ!?"

"Chiêu kiếm quỷ dị của Cố Dương, lại bị Lạc Viêm Thiên chặn lại!?"

"Đâu chỉ ngăn cản được, thậm chí còn đánh Cố Dương bị thương!?"

"Không hổ là Thái tử điện hạ, vừa rồi ta còn lo lắng một kiếm này của Cố Dương có thể xem nhẹ Kim Diễm Kiếm Khí, hiện tại xem ra... Một kiếm quỷ dị này, cũng không phải vô địch!"

"Chỉ đơn thuần là nhanh mà thôi!?"

"Đây chính là Đại Viêm thái tử sao? Không chỉ có thân thể cường hãn, tu vi cũng là đạt tới trình độ đỉnh cao không người có thể so sánh, ngộ tính chỉ đứng sau Cố Dương, chính là thiên kiêu hoàn toàn xứng đáng!"

"Cố Dương ở trước mặt Thái tử điện hạ, ngoại trừ ngộ tính yêu nghiệt kia, không có bất cứ ưu thế nào khác, làm sao có thể chiến thắng Thái tử điện hạ!?"

"Đại thành Ngụy tuyệt phẩm áo nghĩa, cộng thêm một môn kiếm pháp Vương cấp trung phẩm đã tu luyện tới đại thành, Cố Dương không có bất kỳ cơ hội nào!?"

Tất cả thiên kiêu bắt đầu nhao nhao nghị luận.

Đồng thời giọng nói của những thiên kiêu của Hoàng triều Đại Viêm cũng càng lúc càng lớn.

Lúc trước những thiên kiêu đối với Cố Dương còn tương đối xem trọng, cũng là có một bộ phận thay đổi cách nhìn.

Dù sao thì các phương diện bây giờ Lạc Viêm Thiên biểu hiện ra ngoài đều mạnh hơn Cố Dương rất nhiều!

Thực lực của hai người hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Cố Dương tất bại không thể nghi ngờ!?

Đối với hoài nghi xung quanh, Diệp Khuynh Thành đương nhiên không thèm để ý tới.

Đôi mắt đẹp của nàng ta từ đầu đến cuối đều rơi vào trên người Cố Dương.

Nàng tin tưởng Cố Dương nhất định có thể thắng.

Nhìn biểu cảm của Cố Dương là có thể nhìn ra.

Tất nhiên hắn vẫn còn át chủ bài chưa lấy ra rồi!

Một bên khác.

Vưu Phong và Đường Long thấy cảnh này cũng nhịn không được liên tục thở dài.

"Chỉ có thể nói, không hổ là Lạc Viêm Thiên!?"

"Hắn thật sự quá mạnh mẽ, chúng ta và hắn hoàn toàn không cùng cấp bậc."

"Đúng là bị nghiền ép mọi phương diện."

Bọn họ cúi đầu, trên mặt cũng lộ ra cảm khái.

Bởi vì có câu là người ngoài xem náo nhiệt, người trong nghề xem môn đạo.

Từ kết quả đến xem.

Rõ ràng Cố Dương đã bị Lạc Viêm Thiên áp chế.

Nhưng trên thực tế, trên đài cao.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên liếc nhau một cái, trong ánh mắt cũng tràn đầy kinh ngạc.

Hiển nhiên, bọn họ phát hiện chỗ không đúng.

"Nếu ta không nhìn lầm, so sánh với chiêu mà sử dụng với Nhạc Tinh Thần lúc trước... Cố Dương thi triển lần này, phẩm cấp có tăng lên đúng không?"

Hà Thanh Huyền nhịn không được kinh ngạc hỏi.

Lạc Cửu Thiên gật đầu, đưa ra câu trả lời khẳng định.

"Lúc trước chỉ là Vương cấp trung phẩm, còn bây giờ... chính là Vương cấp thượng phẩm!?"

"Hắn lại hoàn thiện rồi! Hơn nữa... Còn là hoàn thiện ra một môn kiếm pháp Vương cấp Thượng phẩm!?"

"Thật sự là quái vật!?"

Lập tức hai người líu lưỡi một trận, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy rung động.

"Tiểu tử kia, khẳng định còn có át chủ bài sao, phỏng chừng lập tức sẽ sử dụng."

Hai người nhìn chằm chằm Cố Dương.

Mà cũng đúng như bọn họ nghĩ.

Bây giờ Cố Dương chậm rãi hoạt động gân cốt một chút.

Không thể không nói, từ khi xuyên không đến bây giờ Lạc Viêm Thiên chính là thiên kiêu mang cho hắn áp lực lớn nhất!

Không ai bằng!?

Lạc Viêm Thiên nhìn thấy vậy, ánh mắt hờ hững.

"Có át chủ bài thì mau lấy ra đi, nếu chỉ có như vậy, thì sớm nhận thua đi."

Hắn lạnh nhạt mở miệng.

Mặc dù trong giọng nói dường như khinh thường Cố Dương.

Nhưng vẻ ngưng trọng trong ánh mắt đó cũng là biểu hiện nội tâm hắn không bình tĩnh.

Hắn ta cũng có thể nhìn thấy biến hóa trong một kiếm vừa rồi của Cố Dương!

So với trước đây, phẩm cấp kiếm pháp vậy mà tăng lên?

Tên gia hỏa này...

Đây không ngờ lại là kiếm pháp tự động lĩnh ngộ ra sao?

Thực sự là một con quái vật?

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy.

Cố Dương cũng nhịn không được phát ra một tiếng cười khẽ.

"Không thể không nói, ngươi đúng là đối thủ mạnh nhất mà ta từng gặp, nếu ngươi cũng đã nói như vậy."

"Ta... đương nhiên sẽ dốc toàn lực ứng phó!"

Nói đến đây, trong ánh mắt Cố Dương nhất thời bộc phát ra một luồng quang mang mang cực kỳ bén nhọn.

Trong nháy mắt.

Toàn thân Cố Dương rõ ràng bộc phát ra một trận khí tức lăng lệ khủng bố vô cùng, Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

"Tuy Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật là Vương cấp thượng phẩm, nhưng vẻn vẹn chỉ là khoái kiếm, không thể phát huy ra toàn bộ uy lực của Trảm Thiên Áo Nghĩa."

"Cho nên..."

Cố Dương đột nhiên mở mắt ra.

Cũng chính là trong nháy mắt mở mắt ra.

Cố Dương chậm rãi nâng Thanh Huyền kiếm trong tay lên.

Hào quang kỳ dị trên thân kiếm không ngờ lại lóe lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cỗ áo nghĩa kinh khủng khó có thể tưởng tượng, chính là nháy mắt bùng nổ ra!

Đó là chín thành áo nghĩa Trảm Thiên!?

Chín thành áo nghĩa Trảm Thiên vừa ra.

Nhất thời sắc trời trong nháy mắt mờ đi.

Không gian xung quanh dường như càng không chịu nổi áp lực kinh khủng này, phát ra từng đợt thanh âm rên rỉ.

Thậm chí là không gian phong tỏa mà cường giả Vương cảnh tự mình bố trí, giờ phút này vậy mà đều có xu thế buông lỏng!

Rẹt!

Chín thành trảm thiên áo nghĩa đều ùa vào trong thân kiếm Thanh Huyền.

Lập tức từng trận âm thanh reo vang vang vọng toàn trường!

Mà cũng chính giờ phút này.

Tất cả mọi người nhịn không được trừng mắt nhìn thẳng.

Trong đó có không ít thiên kiêu kiếm tu, giờ phút này đều hoảng sợ nhìn về phía bội kiếm bên hông mình.

Lúc Cố Dương bày ra chín thành áo nghĩa Trảm Thiên, bội kiếm của bọn họ phảng phất đều là vì thế mà sợ hãi mà run rẩy!?

"Đây đến tột cùng... là cái gì!?"

Tất cả mọi người ngẩng đầu, lại trợn mắt há hốc mồm nhìn một màn này.

Bây giờ áo nghĩa mà Cố Dương bộc phát ra, đã đạt đến trình độ khiến bọn họ hoàn toàn không cách nào lý giải!

Mà càng chấn động hơn chính là những vị trưởng lão Vũ Hóa Cảnh.

Ánh mắt bọn hắn nhìn chằm chằm Cố Dương trên đài.

Trong ánh mắt tràn ngập rung động vô tận!

"Chín... chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!?"

"Điều này sao có thể!?"

"Áo nghĩa càng về sau lĩnh ngộ càng khó khăn chứ đừng nói đến áo nghĩa tuyệt phẩm..."

"Chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa, khoảng cách tới tiểu viên mãn cũng chỉ kém một bước, tên Cố Dương này không khỏi cũng quá biến thái đi!?"

Giờ phút này.

Tất cả trưởng lão Vũ Hóa cảnh càng nhịn không được kinh hãi trong lòng, nghẹn ngào hô lên.

Sau khi nghe được tiếng kinh hãi của các trưởng lão.

Tất cả thiên kiêu xung quanh đều bị dọa cho choáng váng.

Cái quái gì vậy?

Chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!?

Vậy mà lại có chín thành?

Bọn họ hoàn toàn ngẩn ra.

Phải biết rằng dù là Lạc Viêm Thiên thì hiện tại cũng chỉ lĩnh ngộ được bảy thành áo nghĩa thuộc tính mà thôi.

Bọn họ cũng cho rằng Cố Dương tối đa cũng chỉ lĩnh ngộ bảy thành đỉnh phong.

Kết quả...

Cố Dương lại lần nữa đánh mặt bọn họ!

Lại càng vượt qua tám thành.

Trực tiếp bộc phát ra chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm!?

Một bên khác.

Ánh mắt Vưu Phong và Đường Long cũng ngây ngốc nhìn một màn này.

Trong lòng đã bị chấn động.

"Đây là thực lực chân chính của Cố Dương sao?!"

Đường Long trợn mắt há hốc mồm, tâm trạng cũng cực kỳ chấn động.

"Lạc Viêm Thiên... Nguy hiểm rồi!?"

Sắc mặt Vưu Phong ngưng trọng, cũng không nhịn được phát ra một tiếng cảm khái.

Chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa...

Hắn đã không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung sự biến thái của Cố Dương rồi!

Đây thực sự là một loại trình độ mà hắn không thể nào hiểu được!

Từ trước đến nay chưa bao giờ xuất hiện tình huống như thế này!?

Trên đài cao.

Lúc này Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên đang uống trà.

Thấy cảnh này, hai người kích động đến mức phun luôn cả nước trà ra ngoài.

"Mẹ nó..."

"Chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!?"

"Nghiêm túc sao!?"

Cho dù là hai đại cường giả Vương cảnh có kiến thức rộng rãi, giờ phút này sắc mặt cũng chấn động.

Lại càng nhịn không được tuôn ra một câu thô tục.

Đây chính là chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm đó!?

Cũng không phải củ cải trắng trên đường, mà tùy tiện là lĩnh ngộ được!

Coi như là những thiên kiêu khủng bố đã bước vào Sinh Tử

cảnh mấy khóa trước cũng không dám nói có thể dễ dàng lĩnh ngộ chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!

Càng đừng nói Cố Dương hiện giờ mới mười bảy tuổi, tu vi càng chỉ có Nguyên Hải cảnh mà thôi!

Vậy mà lại là ngộ tính yêu nghiệt lĩnh ngộ được chín thành áo nghĩa Tuyệt Phẩm!

Đừng nói là Thanh Vực.

Mặc dù ánh mắt lại phóng xa ra, rơi vào bên trong Đông Hoang vạn vực!

Chỉ sợ ở phương diện ngộ tính có thể sánh ngang Cố Dương, cũng là phượng mao lân giác!

Ngộ tính bực này thực sự quá yêu nghiệt!

"Ta thu hồi những lời đã nói trước đó."

Lúc này Lạc Cửu Thiên cũng không nhịn được rung động tâm thần, trong mắt tràn đầy rung động.

"Có lẽ tương lai tiểu tử này thật sự có khả năng chạm đến Thánh cảnh trong truyền thuyết!?"

"Đúng vậy đấy."

Hà Thanh Huyền cũng không nhịn được cũng gật đầu tán thành.

Nguyên Hải cảnh đã là lĩnh ngộ chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm.

Càng quan trọng hơn là, hiện giờ Cố Dương mới mười bảy tuổi, hắn còn có rất nhiều thời gian có thể cải thiện bản thân.

Tương lai lĩnh ngộ tiểu viên mãn, thậm chí là đại viên mãn tuyệt phẩm áo nghĩa, đều không phải nói chơi sao?

Yêu nghiệt ngộ tính như vậy, Thánh cảnh chưa chắc không thể!

Hai người hiển nhiên đã nghĩ đến một nơi rất xa.

Dù sao Thánh cảnh... đó là tồn tại trên Hoàng cảnh!

Đối với bọn hắn mà nói, cũng cực kỳ xa xôi.

Càng đừng nói chỉ là Cố Dương Nguyên Hải cảnh.

Giữa sân.

Lạc Viêm Thiên cũng nhìn mà choáng váng.

Hắn trừng mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn một kiếm này của Cố Dương.

"Chín thành... Tuyệt phẩm áo nghĩa!?"

"Tiểu tử này, đến cùng là quái vật gì!?"

Vẻ lạnh lùng trên mặt hắn không thể kiên trì được nữa, nghiễm nhiên lộ vẻ kinh hãi.

Trong âm thanh đều là nhịn không được truyền đến một tia run rẩy.

Không thể không nói...

Hắn thật bị chấn trụ rồi?!

Cho nên suýt nữa đã quên cả chống cự!

Cũng may hắn phản ứng coi như rất nhanh.

Cắn răng một cái, trong cơ thể rõ ràng bộc phát ra khí tức cực kỳ khủng bố!

Đó là huyết mạch Vương cảnh chỉ thuộc về Đại Viêm hoàng triều—— huyết mạch Kim Diễm!

Huyết mạch bậc này rõ ràng còn cao quý hơn huyết mạch mà Bát hoàng tử Lạc Thành Khôn cùng Cửu công chúa Lạc Vũ Phỉ truyền thừa, cao quý và thần thánh!

Mà đây, lại càng là huyết mạch Vương cảnh đỉnh cấp chỉ có Thái tử đương triều mới có thể kích phát ra!

Hoặc là nói... Chính bởi vì Lạc Viêm Thiên kích phát huyết mạch Kim Diễm này, cho nên mới bị lập làm Thái Tử?

Huyết mạch chi lực kinh khủng không ngờ lại bộc phát ra.

Hiển nhiên Lạc Viêm Thiên khai phá huyết mạch Kim Diễm đã đạt tới trình độ cực kỳ thâm thúy, đã khai phá đến bảy thành rưỡi!

Gần tám thành!

Huyết mạch Kim Diễm một khi bộc phát.

Lạc Viêm Thiên cũng không chút do dự, cầm trong tay cực phẩm Linh kiếm màu vàng, sau đó mạnh mẽ chém ra một kiếm!

Đến giờ phút này, Lạc Viêm Thiên đã vận dụng át chủ bài!

Dưới tình huống không ảnh hưởng tới bản thân, đây đã là chiêu kiếm mạnh nhất của hắn!

Chương 418 - Tâm tính bạo tạc của Lạc Viêm Thiên! Cố Dương có Thánh cảnh chi tư (2)

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trên bầu trời hiện ra kim quang, đốt cháy không gian bốn phía.

Cả phiến thiên không đều hiện ra một trận kim diễm.

Khí thế to lớn, vô cùng kinh khủng!

Đối diện với Kim Diễm Kiếm Khí của hắn lại có một đạo Trảm Thiên Kiếm Khí kinh khủng hơn, ngang trời chém tới?

Khí tức phảng phất như có thể chém tất cả vạn vật thành hai nửa, cũng khiến cho thần sắc Lạc Viêm Thiên ngưng trọng tới cực điểm.

Đâm sao!?

Ngay khoảnh khắc sau.

Kim Diễm Kiếm Khí và Trảm Thiên Kiếm Khí đã đâm vào nhau!

Gần như là không có ngoại lệ.

Kim Diễm Kiếm Khí căn bản không gánh nổi khí tức lăng lệ khủng bố ẩn chứa trong Trảm Thiên Kiếm Khí.

Chỉ trong chớp mắt đã bị chém nát.

Nhưng có lẽ nguyên nhân là bởi vì huyết mạch Kim Diễm trong cơ thể Lạc Viêm Thiên.

Có thể liên tục không ngừng vận chuyển ra từng đạo kim diễm kiếm khí cường hãn!

Đúng là bằng vào ưu thế về số lượng đón đỡ đạo Trảm Thiên Kiếm Khí của Cố Dương!

Nhưng tình huống vẫn không thể lạc quan.

Sắc mặt Lạc Viêm Thiên cũng hơi trắng lên.

Kinh khủng!?

Bên trong Trảm Thiên kiếm khí này ẩn chứa khí tức quả thực không thể tưởng tượng!

Hoàn toàn khác với một chiêu mà Cố Dương thi triển lúc trước.

Một kiếm này... Nếu không phải mình có được huyết mạch Kim Diễm, chỉ sợ vừa đối mặt đã bị đánh bại!?

Trên bầu trời, Kim Diễm Kiếm Khí càng lúc càng trở nên yếu ớt.

Trảm Thiên kiếm khí cũng bị tiêu hao không ít!

Đến cuối cùng, Kim Diễm Kiếm Khí hoàn toàn tiêu tán không còn.

Mà nhìn đến đây, sắc mặt Lạc Viêm Thiên trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Ngay sau đó, mặc dù chỉ còn lại một tia Trảm Thiên Kiếm Khí cuối cùng, nhưng vẫn như cũ, bất ngờ bộc phát!

Một tiếng ầm vang!

Ngay sau đó Lạc Viêm Thiên đưa tay vung kiếm ngăn cản, nhưng vẫn như cũ đánh bay gã đi.

Trên không trung, một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra từ trong miệng Lạc Viêm Thiên.

Nhưng rất nhanh hắn ổn định thân hình trên không trung, miễn cưỡng xem như chặn được một kiếm này của Cố Dương!

Nhìn thấy đệ nhất thiên kiêu của hoàng triều Đại Viêm, Lạc Viêm Thiên lại bị Cố Dương đả thương.

Tất cả mọi người chấn động không gì sánh được, hít sâu một hơi.

"Vậy mà ngay cả Thái tử điện hạ cũng suýt nữa không thể ngăn cản được một kiếm này!?"

"Thế này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!?"

"Cố Dương đến cùng là thần thánh phương nào!"

"Loại quái vật này, thật sự là một vương triều nho nhỏ... Không, là một quốc gia nho nhỏ có thể bồi dưỡng ra sao?!"

"Quá yêu nghiệt rồi!"

Vô số tiếng thán phục không ngừng truyền đến.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt càng là tràn ngập sự kinh hãi và thán phục.

Mà sắc mặt đám thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng lúc này cũng trắng bệch.

Lại hơi thở phào nhẹ nhõm.

Vẫn may...

Bọn hắn không có trở mặt với Cố Dương.

Nếu không lại liên tưởng đến kết cục khi Nhạc Tinh Thần tìm đường chết trêu chọc Cố Dương.

Bọn hắn nhịn không được toàn thân run rẩy.

Khá lắm, đây nào phải là đá phải một khối sắt rồi, quả thực chính là đá vào một tòa đại sơn nguy nga nha!

Loại quái vật này, cho dù phóng tầm mắt nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang, cũng tuyệt đối là cao nhất rồi!

Mặc dù bọn họ không đi ra Thanh vực, nhưng cho dù thiên kiêu trong Đông Hoang lại yêu nghiệt, chỉ sợ cũng chưa chắc vượt qua Cố Dương.

Dù sao ngộ tính yêu nghiệt bực này, đã là thứ bọn họ chưa từng thấy!

Phóng mắt nhìn ra dòng lịch sử mênh mông Thanh vực, cũng chưa bao giờ thấy qua thiên kiêu ngộ tính yêu nghiệt cỡ này xuất hiện!

Đông Hoang tuy rằng rộng lớn, nhưng cũng chưa chắc có thể xuất hiện rất nhiều thiên kiêu yêu nghiệt như Cố Dương!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là bọn hắn đoán mò mà thôi.

Trên đài.

Lạc Viêm Thiên lau sạch vết máu trên khóe miệng.

Thần sắc nghiễm nhiên là ngưng trọng tới cực điểm.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, lá bài tẩy Cố Dương lưu lại lại kinh thế hãi tục như thế?

Đồng thời trong lòng hắn lại có chút tức giận cùng không cam lòng?

Nên biết, hắn ta rất kiêu ngạo.

Từ khi sinh ra đã thức tỉnh Kim Diễm huyết mạch, được Đại Viêm hoàng triều toàn lực bồi dưỡng.

Có thể nói từ nhỏ đã mang theo chìa khóa vàng mà lớn lên.

Dọc theo đường đi càng thuận buồm xuôi gió.

Nghiền nát nghiền ép một thời đại.

Toàn bộ Đại Viêm Hoàng Triều, không một ai có thể tranh đấu với hắn ta!

Đó là sự bá đạo cỡ nào chứ!

Thích ý cỡ nào chứ!

Cường giả bị hắn vượt cấp chiến đấu thậm chí là đánh bại thậm chí càng nhiều không đếm xuể.

Không có một ngàn cũng tám trăm!?

Từ trước đến nay chỉ có mình hắn vượt cấp khiêu chiến người khác.

Không có ai dám vượt cấp khiêu chiến hắn, đồng thời còn có thể chiến thắng hắn?

Nhưng bây giờ tình huống đã thay đổi?

Từ bên trong Huyền Điểu vương triều đột nhiên xuất hiện một

Cố Dương.

Cố Dương không chỉ một đường quét ngang, thể hiện ra ngộ tính yêu nghiệt, còn khiến hắn hổ thẹn không bằng!

Tuy rằng tu vi tương đối yếu nhưng thực lực cũng cực kỳ yêu nghiệt!?

Hiện giờ...

Càng uy hiếp đến vị trí thứ nhất của mình!?

Một kiếm dung hợp chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa vừa rồi, nếu không phải hắn toàn lực ra tay sợ là lành ít dữ nhiều!?

Mấu chốt nhất chính là, Cố Dương chỉ có mười bảy tuổi, còn là Nguyên Hải Cảnh!

Đây mới là chỗ khiến hắn không cách nào chấp nhận!

Hắn vô cùng cao ngạo, bây giờ... lại bị một tên Nguyên Hải cảnh vượt cấp đánh bị thương!?

Đây quả thực là sỉ nhục!

Nghĩ đến đây, Lạc Viêm Thiên cắn chặt răng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kim quang trong ánh mắt của hắn rõ ràng là bộc phát ra.

"Không nghĩ tới mà Cố Dương... Ta thật không nghĩ tới ngươi lại đã lĩnh ngộ được chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!"

"Không thể không nói, ngươi rất mạnh!?"

"Nhưng ngươi vẫn không phải là đối thủ của ta!?"

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Khí tức trên người hắn vậy mà lại bộc phát lần nữa!

"Kim Diễm Huyết... Bạo cho ta! "

Một tiếng ầm vang lên, đột nhiên từ trong cơ thể hắn bộc phát ra.

Ngay sau đó, tất cả mọi người có thể nhìn thấy, trên đỉnh đầu Lạc Viêm Thiên, phảng phất có một hư ảnh Kim Long hiện ra.

Chợt ầm ầm nổ bể ra.

Hóa thành vô số hào quang màu vàng, chui vào trong cơ thể Lạc Viêm Thiên.

Giờ phút này.

Kim Diễm huyết mạch trong cơ thể Lạc Viêm Thiên vậy mà lại trực tiếp tăng vọt.

Từ bảy mươi lăm phần trăm, trực tiếp cường hành tăng lên tới tám thành, thậm chí là chín thành?

Giờ phút này toàn thân Lạc Viêm Thiên đã bị từng đạo kim diễm bao phủ.

Kim diễm kinh khủng này đã thiêu đốt da thịt của hắn.

Từng vết thương hiện lên.

Từ đó chảy ra dòng máu màu vàng.

Dòng máu màu vàng chảy ra trong nháy mắt chính là đông cứng, sau đó kết tinh hình thành giống như vảy giáp!

Cùng lúc đó.

Kim sắc Cực Phẩm Linh Kiếm trong tay hắn cũng bị hắn thu

hồi vào túi trữ vật.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một thanh linh kiếm cường hãn hơn, rõ ràng là bị gã nắm trong tay.

Toàn thân kiếm đỏ như máu.

Trong đó ẩn chứa một cỗ khí thế cực kỳ kinh khủng.

Đó dường như là một tia uy nghiêm của cường giả Vương cảnh.

Chỉ vẻn vẹn truyền ra... Chính là làm cho vô số người xung quanh sợ tới mức toàn thân phát run!?

Chứng kiến một màn này.

Sắc mặt vô số trưởng lão Vũ Hóa cảnh của Đại Viêm hoàng triều không nhịn được mà biến đổi.

"Là Kim Diễm Huyết Bạo Quyết!?"

"Viêm Thiên quá xúc động, loại bí pháp này chỉ có ở thời điểm nguy hiểm nhất mới có thể sử dụng, một cuộc tỷ thí mà thôi..."

"Tính cách Viêm Thiên là như vậy, chẳng qua cũng may loại bí pháp này sẽ không thương tổn tới căn bản, ngược lại cũng không sao!"

"Ahhh... Ngay cả Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm mà Thánh Thượng ban cho hắn cũng lấy ra rồi sao?"

"Tuy rằng Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm cũng chỉ là linh kiếm cực phẩm, nhưng trong đó ẩn chứa một giọt long huyết vương cảnh, tuy rằng còn kém linh kiếm vương phẩm nhưng cũng đạt tới cấp nguỵ Vương?"

"Thực lực Viêm Thiên đã không bằng Cố Dương, cho nên mới sử dụng bí pháp, ý định lợi dụng ưu thế vũ khí đến nghiền áp Cố Dương."

Một đám trưởng lão Vũ Hóa cảnh lắc đầu thở dài.

"Ngươi, nên bại rồi!?"

Giờ phút này toàn thân Lạc Viêm Thiên đắm chìm trong long huyết màu vàng, cả người bị khí tức vô tận bao phủ.

Từ xa nhìn lại, giống như một vị thiên thần.

Khiến người ta kinh ngạc và sợ hãi.

Giờ phút này, ánh mắt của hắn nhìn chăm chú vào Cố Dương này.

Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm trong tay, chậm rãi chỉ về phía Cố Dương.

Giọng điệu bình tĩnh mà lại khiến người ta không thể hoài nghi!?

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Hắn giơ linh kiếm ngụy Vương phẩm lên, một kiếm... Bỗng nhiên chém xuống!?

Leng keng... Leng keng...!

Rống!!

Rõ ràng Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm cũng rung động theo.

Sau đó lại bộc phát ra một tiếng long ngâm cực kỳ cao vút!

Trong nháy mắt.

Một đạo Kim Diễm Kiếm Khí giống như Kim Long, thình lình bộc phát ra!

Trong nháy mắt khi kiếm khí bùng nổ.

Trong ánh mắt Lạc Viêm Thiên đã tràn ngập tự tin.

Chiêu kiếm này đã là một chiêu tuyệt sát do hắn dùng hết lá bài tẩy!

Hắn không tin Cố Dương chỉ là Nguyên Hải cảnh, có thể ngăn trở một kiếm này của hắn?!

Chứng kiến một màn này.

Vô số người cũng chấn động khó hiểu.

"Đây chính là... một kiếm mạnh nhất của Thái tử điện hạ sao?!"

"Quá kinh khủng!!"

"Tuy Cố Dương yêu nghiệt, nhưng cuối cùng... vẫn không sánh bằng Thái tử điện hạ!?"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Trên đài cao.

Hai đại cường giả Vương cảnh, giờ phút này cũng nhịn không được hơi nhíu mày.

"Lạc Viêm Thiên, thực sự là bị ép tới cực hạn rồi."

Hà Thanh Huyền không nhịn được phát ra một tiếng cảm khái.

"Là Cố Dương quá quái vật."

Lạc Cửu Thiên cũng thở dài.

Nhịn không được lắc lắc đầu.

"Vốn dĩ lấy tư chất và thực lực Viêm Thiên, thời đại này không ai có thể đánh đồng với hắn, chứ đừng nói đến bắt hắn lấy ra toàn bộ át chủ bài."

"Ai biết đột nhiên xuất hiện quái vật như Cố Dương."

Mặc dù Lạc Cửu Thiên nghiêng về phía Lạc Viêm Thiên.

Nhưng giờ phút này hắn cũng biết rõ tại thời điểm Lạc Viêm Thiên đối chiến với Cố Dương, lấy ra Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm là đã thua rồi!

Một thiên kiêu Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong mạnh nhất, đối mặt thiên kiêu tu vi so với mình còn yếu hơn một đại cảnh giới, lại là muốn dựa vào nhân tố ngoại lực để đạt được thắng lợi, từ khí thế đã rơi vào thế kém cỏi.

"Nếu không thì nên ngăn cản một chút, uy lực mà Mộc Huyết Long Ngâm Kiếm mang đến sẽ không đơn giản! Mặc dù Viêm Thiên chỉ có thể sử dụng một chút lực lượng, nhưng lực lượng kia cũng không phải Cố Dương Nguyên Hải cảnh có thể ngăn cản được."

Lạc Cửu Thiên nhịn không được mở miệng nói, Hà Thanh Huyền hơi trầm ngâm, đang chuẩn bị đáp ứng.

Nhưng mà hắn quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Phát hiện Cố Dương đối mặt với kiếm này của Lạc Viêm Thiên, lại có vẻ vô cùng lạnh nhạt.

"Hả?"

"Tiểu tử Cố Dương này... hình như còn có át chủ bài!?"

Hà Thanh Huyền vô cùng kinh ngạc nói.

"Ồ?"

Nghe vậy, Lạc Cửu Thiên cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, khóe miệng nhất thời nhịn không được run rẩy một trận.

"Còn có át chủ bài? Tiểu tử này đến cùng là chuyện gì xảy ra? Con át chủ bài làm sao như vô cùng vô tận?"

Ánh mắt hai người trong nháy mắt gắt gao rơi vào trên người Cố Dương.

Hiển nhiên, bọn họ cũng rất tò mò rốt cuộc Cố Dương còn có át chủ bài gì không?

Lại có thể giúp cho hắn đối mặt với Lạc Viêm Thiên ra một kiếm toàn lực... Còn có thể duy trì bình tĩnh như thế?

Thời khắc vạn chúng chú mục.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang nhàn nhạt.

"Một kiếm mạnh nhất sao?"

Hắn thì thào nói nhỏ.

Thanh Huyền Kiếm trong tay cũng lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Thay vào đó... chính là Thiên Tuyệt Kiếm!

Luận về phẩm cấp, Thiên Tuyệt Kiếm tự nhiên là trên cực phẩm!

Đến Vương Phẩm hay chưa, Cố Dương cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng chắc chắn là cao hơn Thanh Huyền Kiếm!

Khi Cố Dương cầm Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lên.

Một đám trưởng lão Vũ Hóa Cảnh lập tức trừng mắt.

"Đó là linh kiếm ngụy vương phẩm!?"

"Cố Dương thế mà cũng có một thanh linh kiếm ngụy Vương phẩm!?"

"Đây chính là át chủ bài của hắn sao?!"

"Thật không nghĩ tới Cố Dương xuất thân từ một nước nhỏ, lại có nội tình như vậy!"

Các trưởng lão Vũ Hóa cảnh khiếp sợ không thôi.

Mà trên đài cao.

Hai tên cường giả Vương cảnh nhìn thấy càng thêm rõ ràng.

"Nếu ta không nhìn lầm...Vậy hình như, là một đạo kiếm phôi!"

"Không sai! Kiếm phôi trời sinh! Hơn nữa ít nhất đã tự trưởng thành mười vạn năm! Lại đạt đến cấp bậc ngụy Vương phẩm!?"

"Không ngờ Cố Dương còn có bảo bối như vậy!?"

"Đây chính là chí bảo vô thượng, lực hấp dẫn với kiếm tu cực kỳ khoa trương!"

Nói đến đây.

Trong ánh mắt hai người không chỉ hiện lên vẻ chấn kinh, thậm chí còn lộ ra một tia hâm mộ.

Bọn họ cũng biết, loại kiếm phôi trời sinh này có thể thông qua việc tiêu hao vô số tài nguyên để tăng phẩm cấp của nó lên.

Nói cách khác...

Thanh kiếm này có thể từ ngụy Vương phẩm thăng lên Vương phẩm?

Chỉ là cần rất nhiều tài nguyên mà thôi!?

"Khó trách tiểu tử Cố Dương kia mở miệng chính là Linh kiếm Vương phẩm, hoá ra là có vũ khí tốt hơn trong tay!"

Sắc mặt Hà Thanh Huyền không khỏi trở nên quái dị.

Lạc Cửu Thiên thì cảm khái không thôi, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sau khi lấy Thiên Tuyệt Kiếm ra.

Cố Dương cũng không có chút ý tứ chần chờ nào.

Mắt thấy Kim Diễm Kiếm Khí trên bầu trời giống như Kim Long đập vào mặt kia càng lúc càng tới gần.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia sắc bén.

Ngay sau đó, rõ ràng hắn ta huy động Thiên Tuyệt Kiếm.

Cùng lúc đó.

Một đạo khí tức cực kỳ kinh khủng, rõ ràng là từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra!

Mà lúc này lại không phải là áo nghĩa Trảm Thiên.

Mà là...

Kiếm chi áo nghĩa lĩnh ngộ đến cấp bậc Tiểu Viên Mãn...!?

Leng keng... Leng keng...!!

Chỉ trong nháy mắt, luồng kiếm chi áo nghĩa kinh khủng kia đã rót vào trong Thiên Tuyệt kiếm.

Lập tức, từng trận âm thanh leng keng leng keng mãnh liệt truyền đến.

Rẹt!

Cố Dương cũng không chần chờ nữa, một kiếm chém xuống!

Xuy xuy xuy!

Thức thứ tư trong Trảm Thiên Kiếm Quyết. Đoạn Vô Sinh!

Leng keng... Leng keng...!

Kiếm khí kinh khủng bất ngờ chém ra.

Giống như một thanh tiên kiếm phá toái hư không lao đến, tản mát ra một cỗ ba động kinh người, rõ ràng là chém tới Kim Diễm Kiếm Khí giống như Kim Long kia?!

Ầm ầm ầm!?

Khí tức kinh khủng nháy mắt bao phủ đại địa, cỗ khí tức này thậm chí trực tiếp xuyên qua không gian phong tỏa.

Khiến tất cả thiên kiêu chung quanh đều có thể cảm nhận được.

Giờ phút này, hai chân vô số thiên kiêu như nhũn ra.

Thần sắc rung động nhìn vào kiếm khí khủng bố đến tận cùng trên bầu trời!?

Tâm thần run rẩy!

Cũng may có chư vị trưởng lão Vũ Hóa cảnh kịp thời phản ứng, vội vàng thi triển thủ đoạn, ngăn cản cỗ khí tức kinh khủng này ở bên ngoài.

Chỉ có điều sau khi bọn hắn làm xong những việc này, mặt hắn cũng lộ vẻ rung động nhìn lên không trung, Cố Dương phảng phất như một Tuyệt Thế Kiếm Thần.

"Đó là..."

"Không thể nào!? Làm sao có người có thể lĩnh ngộ được áo nghĩa kinh khủng như vậy ở độ tuổi mười bảy chứ!?"

"Điều này sao có thể!?"

Tất cả trưởng lão Vũ Hóa cảnh đều thất thanh hô lên.

Trong giọng nói tràn đầy vẻ không thể tin.

"Tiểu Viên Mãn... Thế mà lại là cảnh giới viên mãn trên chín thành đỉnh phong!?"

"Cố Dương hắn lại... Đã lĩnh ngộ được áo nghĩa Tiểu Viên Mãn!?"

Mặc dù nói là bình thường so sánh, kiếm chi áo nghĩa bình thường đương nhiên không thể sánh bằng áo nghĩa thuộc tính.

Nhưng đối với áo nghĩa của kiếm đạt tới cảnh giới viên mãn...

Tuy không bằng áo nghĩa thuộc tính cảnh giới viên mãn.

Nhưng cũng không phải chín thành áo nghĩa thuộc tính có khả năng sánh ngang!

Cho dù chỉ là áo nghĩa của kiếm tiểu viên mãn... Cũng có thể áp đảo hơn chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm!

Bởi vì hai thứ đã đứng trên lĩnh vực hoàn toàn khác nhau rồi!

Tiểu viên mãn áo nghĩa...

Đừng nói là cảnh giới Sinh Tử.

Cho dù là một ít cường giả Vũ Hóa cảnh, thì cả đời cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ!

Bởi vì áo nghĩa càng về sau, lĩnh ngộ lại càng khó khăn.

Càng đừng nói đến áo nghĩa cảnh giới viên mãn!

Nhưng Cố Dương lại làm được?

Hơn nữa lại là ở độ mười bảy tuổi!

Cố Dương, lại một lần nữa phá vỡ khái niệm thông thường trong lòng mọi người.

Chưa ai từng thấy có người mười bảy tuổi đã lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn!

Giống như lúc trước chưa có ai từng nhìn thấy có người lĩnh ngộ được chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa ở tuổi mười bảy vậy?

Hôm nay... một màn quen thuộc lại lần nữa hiển hiện.

Mà làm được điều này, vẫn là Cố Dương ngộ tính yêu nghiệt đến cực hạn kia!

Một đám trưởng lão Vũ Hóa Cảnh vẻ mặt kinh hãi, vô cùng kinh hãi nhìn Cố Dương.

Cố Dương...

Đến cùng là quái vật gì?

Áo nghĩa đối với hắn mà nói đã lĩnh ngộ thoải mái như vậy sao?

Trên đài cao.

Hai đại cường giả Vương cảnh lúc này cũng hoàn toàn ngây người tại chỗ.

"Áo nghĩa Kiếm Tiểu Viên Mãn..."

"Đây chính là át chủ bài của tiểu tử này sao?!"

"Mẹ nó..."

Vẻ mặt hai người vô cùng phức tạp.

Từ khiếp sợ lúc bắt đầu tới lúc kinh hãi bây giờ, lúc này không còn gì để nói nữa.

Thậm chí còn có chút tự bế.

Đó chính là áo nghĩa Tiểu Viên Mãn sao?

Loại áo nghĩa này lĩnh ngộ khó khăn cỡ nào.

Cho dù là cường giả Vương cảnh như bọn họ lúc trước cũng phải mất rất nhiều thời gian mới miễn cưỡng lĩnh ngộ được mà thôi!

Nhưng bây giờ...

Cố Dương mới chỉ mười bảy tuổi, đó là lĩnh ngộ được áo nghĩa tiểu viên mãn mà bọn họ cố gắng vô số năm mới lĩnh ngộ được!?

Mặc dù năng lực thừa nhận của tâm lý hai người bọn họ đã cực kỳ khổng lồ, giờ phút này cũng nhịn không được bị đả kích lớn!

So sánh với loại yêu nghiệt như Cố Dương, bọn họ cảm giác mình nhiều năm như vậy đều sống trên thân chó.

Cố Dương tiêu phí thời gian lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn... Còn chưa dùng đến số lẻ của bọn hắn!

Thế này ai chịu nổi?

Ngay cả hai đại cường giả Vương cảnh cũng bị đả kích nặng nề.

Đó là đừng nói đến Lạc Viêm Thiên đang đứng ở trên sân.

Giờ phút này, mặt mũi hắn tràn đầy kinh hãi.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy khó có thể tin.

"Làm sao có thể!?"

"Sao ngươi có thể lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn?!"

"Điều này không có khả năng!?"

Tâm tính của Lạc Viêm Thiên đã triệt để tan vỡ.

Hắn vốn cho là mình lấy tất cả át chủ bài ra, đánh bại Cố Dương dư xài, nhưng không ai ngờ Cố Dương thế mà còn có át chủ bài.

Một thanh Linh Kiếm cũng là ngụy Vương phẩm cùng với một thứ làm cho tất cả mọi người hoàn toàn không kịp chuẩn bị, Tiểu Viên Mãn áo nghĩa của Kiếm!?

Sắc mặt Lạc Viêm Thiên trở nên vô cùng khó coi.

Nhưng hắn cũng không từ bỏ như vậy.

Dường như hắn nhận thấy được điều gì.

Trong lúc Cố Dương vung kiếm, hắn lại bùng nổ, đột nhiên vung kiếm lần nữa.

Mà cũng chính lúc này.

Trảm Thiên Kiếm Khí dung hợp kiếm chi áo nghĩa Tiểu Viên

Mãn kia rõ ràng đã va chạm cùng Kim Diễm Kiếm Khí như Kim Long kia!

Trong nháy mắt va chạm.

Kim long phát ra một tiếng long ngâm như bị xé rách.

Sau đó răng rắc!

Hư ảnh Kim Long hoàn toàn vỡ vụn!

Hoàn toàn không chịu nổi đạo kiếm khí Trảm Thiên ẩn chứa ảo nghĩa Tiểu Viên Mãn!

Ngay sau đó, Kim Diễm Kiếm Khí giống như vô địch kia, dưới Trảm Thiên kiếm khí của Cố Dương tựa như là giấy trắng.

Trong nháy mắt bị xé rách vô tình!

Kim Diễm bay vút, đều tiêu tán.

Chẳng qua bởi vì động tác của Lạc Viêm Thiên, giờ phút này gã lại lần nữa chém ra một kiếm.

Thử nghĩ cách lấy nhiều thủ thắng trước đó.

Nhưng hắn vẫn xem thường Cố Dương, xem thường áo nghĩa của Tiểu Viên Mãn!

Đâm vào sao!?

Một kiếm như vậy vẫn không tạo thành bất kỳ trở ngại gì cho Trảm Thiên Kiếm Khí.

Kim Diễm Kiếm Khí lần nữa vô tình bị xé nát!?

Ngay sau đó, kiếm khí Trảm Thiên kinh khủng đến mức tận cùng kia thình lình rơi vào trên người Lạc Viêm Thiên.

Kiếm khí khủng bố nháy mắt bộc phát ra.

Cùng lúc đó.

Trên người Lạc Viêm Thiên cũng có thêm một tấm thuẫn kim quang lập lòe.

Ngăn trở lưỡi kiếm khí Trảm Thiên nhanh chóng bộc phát ra!?

Nhưng...

Kiếm khí kinh khủng kia tuy rằng bị ngăn cản.

Bản thân Lạc Viêm Thiên vẫn như cũ là bị cỗ lực lượng kinh khủng bùng nổ kia trực tiếp đánh bay ra ngoài!

Không trung...

Kim sắc hộ thuẫn thình lình vỡ vụn.

Còn Lạc Viêm Thiên cũng bị vô số ánh mắt chấn động, không ngờ lại rơi xuống đất bắn đầy bụi đất.

Cả người trực tiếp ngã sấp mặt!

Vô cùng chật vật.

Lạc Viêm Thiên vội vàng từ dưới đất bò dậy.

Hắn không bị thương.

Một chiêu kia của Cố Dương lúc trước dĩ nhiên là đã uy hiếp đến tính mạng của mình.

Cũng thúc dục pháp bảo hộ đạo bảo vệ tính mạng trong cơ thể của mình.

Nhưng bây giờ...

Đã là bị chấn bay ra ngoài sân.

Dựa theo kết quả để tính mình đã thua?

Nghĩ đến đây, Lạc Viêm Thiên lập tức cúi đầu, hoàn toàn rơi vào trong trầm mặc.

Mà đối ứng chính là từng đợt kinh hô điên cuồng.

Tiếng vang như núi lở sóng thần vang vọng toàn trường.

"Moá ơi!?"

"Cố Dương... Thắng rồi!?"

"Lạc Viêm Thiên, lại thất bại như vậy!?"

"Nói nhảm! Thứ đó chính là áo nghĩa tiểu viên mãn! Nếu là có thể để cho ta lĩnh ngộ áo nghĩa tiểu viên mãn, con mẹ nó ta cho dù thiếu mấy nghìn năm thọ mệnh cũng hoàn toàn đáng giá!?"

"Mấy ngàn năm đã muốn lĩnh ngộ áo nghĩa tiểu viên mãn, mơ đẹp quá nhỉ?"

"Cố Dương cũng quá kinh khủng! Trời của Đại Viêm hoàng triều sắp thay đổi sao?!"

Vô số thanh âm kích động nghị luận vang lên liên tiếp toàn trường.

Tất cả thiên kiêu đều vô cùng rung động nhìn về Cố Dương vẫn đang cầm kiếm lãnh đạm đứng đó.

Trong ánh mắt tràn đầy sùng kính cùng kính nể!?

Quá mạnh mẽ!

Cố Dương thật sự quá mạnh?

Mà lúc trước một đám thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều vẫn luôn xem trọng Lạc Viêm Thiên, giờ phút này cả đám đều trừng trừng mắt, trên mặt tràn đầy kinh ngạc và không thể tin.

"Làm sao... Có thể..."

"Thái tử điện hạ, vậy mà thua rồi..."

"Không thể nào! Thái tử điện hạ luôn luôn vô địch, nhất định đã xảy ra vấn đề gì đó!?"

"Cố Dương mới mười bảy tuổi, hơn nữa vẫn chỉ là Nguyên Hải cảnh tầng mười ba mà thôi, so với Thái tử điện hạ, chênh lệch một cảnh giới đấy!"

"Mười bảy tuổi lĩnh ngộ áo nghĩa của kiếm đến Tiểu Viên Mãn! Cố Dương quá yêu nghiệt, thái tử điện hạ, thua không oan!"

Trong đó có người cảm thấy không thể tiếp nhận, cũng có người sợ hãi thán phục sự yêu nghiệt cùng biến thái của Cố Dương, các loại thanh âm tràn ngập chung quanh.

Cùng lúc đó.

Vưu Phong và Đường Long cũng nhìn đến choáng váng.

"Ta tưởng rằng ngộ tính của Cố Dương lĩnh ngộ chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa đã xem như thập phần biến thái, không ngờ..."

Trong giọng nói Vưu Phong tràn ngập khiếp sợ và cay đắng.

Khuôn mặt hiện lên vẻ khiếp sợ với ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương, âm thầm trừng mắt với Cố Dương.

Tâm trạng của Đường Long cũng không khác mấy.

Vẻ mặt của hắn ta vô cùng chấn động.

Trong ánh mắt cũng đầy phức tạp.

Cường giả Vũ Hóa cảnh chung quanh trái lại không có quá nhiều ngoài ý muốn.

Dù sao...

Bọn họ cũng hiểu rõ uy lực của áo nghĩa Tiểu Viên Mãn khủng bố cỡ nào!

Bọn họ vẫn đang đắm chìm trong bầu không khí Cố Dương lĩnh ngộ kiếm chi áo nghĩa Tiểu Viên Mãn.

Kinh khủng thật!

Yêu nghiệt!

Quái vật?!

Trong lòng từng người bọn họ hiện lên những từ ngữ mấu chốt liên quan đến Cố Dương.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng tràn ngập cảm khái.

Thi đấu nội môn lần này thật sự là xuất hiện yêu nghiệt ghê gớm!

Bên kia.

Khuôn mặt Huyền Nguyệt đã sớm dại ra, hoàn toàn ngây ngốc đứng tại chỗ.

"Mười bảy tuổi lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn..."

Nàng thấp giọng nỉ non một câu, chợt không có thanh âm, hoàn toàn rơi vào trầm mặc.

Lúc này im lặng là vàng!

Còn Diệp Khuynh Thành ở bên cạnh Huyền Nguyệt thì vô cùng vui mừng và kích động.

"Phu quân... Quả nhiên làm được rồi!?"

"Hơn nữa, còn là áo nghĩa Tiểu Viên Mãn..."

"Phu quân... Thật sự quá kinh khủng!?"

Đôi mắt đẹp của Diệp Khuynh Thành chăm chú nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái và ái mộ!

Giờ phút này.

Ánh mắt của tất cả mọi người trong khán đài đều tập trung trên người Cố Dương.

Mà Cố Dương đang đứng ở trên sân.

Cũng đã quen với cảm giác được vô số người chú ý này.

Ngược lại là có vẻ khá bình tĩnh.

Mà đúng lúc này.

Hai giọng nói cũng là hết sức hăng hái, vội vã đi từ trên đài cao xuống.

Vẻ mặt Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng tràn đầy kích động!

Hiển nhiên, bọn họ vẫn còn đắm chìm trong kinh hãi khi Cố Dương lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn, giờ phút này trong ánh mắt hai người nhìn về phía Cố Dương tràn đầy cảm khái cùng kinh hỉ.

Lần thi đấu nội môn này thật sự là xuất hiện quái vật khó lường!

Hà Thanh Huyền sải bước trên hư không trước một bước.

Chợt nhìn Cố Dương lộ ra vẻ tươi cười.

Sau đó hắn mới ho nhẹ một tiếng.

Lớn tiếng nói.

"Thi đấu Nội viện, đến đây kết thúc!"

Trận chiến giữa Cố Dương cùng Lạc Viêm Thiên, được đặt ở trận cuối cùng.

Hiện giờ trận chiến giữa hai người đã kết thúc.

Như vậy thi đấu nội viện, tự nhiên cũng kết thúc ở đây!

"Tiếp theo, chính là thời điểm tuyên bố thành tích."

Nghe Hà Thanh Huyền nói đến đây, Lạc Viêm Thiên nhất thời nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Nhưng khi ánh mắt hắn nhìn về phía Cố Dương, lại hồi tưởng tới khí tức khủng bố của một kiếm kia của Cố Dương...

Lập tức buông nắm đấm, cúi thấp đầu.

Nhịn không được phát ra một tiếng thở dài.

"Cuối cùng... Vẫn là để tên kia làm màu rồi!?"

Cố Dương đã nói sẽ đánh bại hắn, sáng tạo thời đại của bản thân Cố Dương.

Lúc ấy hắn đối với việc này cười nhạo vô cùng.

Nhưng bây giờ...

Cố Dương là tự tay làm được?

Hơn nữa Cố Dương cũng thật sự có tư cách nói những lời đó!

Giờ phút này.

Tâm tình của hắn, trái lại giống y hệt tâm tình Diệp Khuynh Thành lúc trước bị Cố Dương đánh bại.

Hết sức phức tạp.

Cuối cùng cũng không ngoài dự đoán đối với thứ hạng Thanh Huyền bảng.

Diệp Khuynh Thành xếp hạng thứ hai mươi.

Đường Long hạng tư.

Vưu Phong Đệ Tam.

Mà Lạc Viêm Thiên... đương nhiên là xếp hạng thứ hai.

"Về phần người đứng đầu đương nhiên là Cố Dương rồi!"

Lúc Hà Thanh Huyền nói ra lời này, trong mắt lập tức hiện ra một đạo tinh quang.

"Lấy tu vi Nguyên Hải Cảnh tầng mười ba, lấy yếu thắng mạnh, thành công vượt cấp đánh bại đệ nhất thiên kiêu trước dây Lạc Viêm Thiên của Đại Viêm hoàng triều ta ."

"Ngộ tính siêu phàm nhập thánh, từ cổ chí kim... Không người nào có thể đánh đồng!"

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy.

Tất cả thiên kiêu đều vô cùng tán thành.

Dù sao Cố Dương dọc theo đường đi tới gần như là giẫm đạp tất cả thiên kiêu hàng đầu!

Cuối cùng mới đứng ở vị trí này.

Đương nhiên cũng không có khả năng có người nghi ngờ.

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ sùng bái cùng kính sợ nhìn qua Cố Dương.

"Lần nội viện đại bỉ này, so với trước đây càng thêm kịch liệt."

"Nhưng mà... Ban thưởng cũng sẽ phong phú hơn những khóa trước!"

"Đặc biệt là đệ nhất thiên kiêu!"

"Phần thưởng phong phú không thể tưởng tượng được! "

Hà Thanh Huyền càng nói càng kích động.

Lạc Cửu Thiên ở một bên một mực không mở miệng nói chuyện, lông mày không khỏi hơi nhăn lại.

Tên gia hỏa này...

Sao có cảm giác mưu đồ bất chính vậy?

Mà ngay lúc Lạc Cửu Thiên đang nghi ngờ.

Hà Thanh Huyền đột nhiên đứng trước mặt Cố Dương.

Trên mặt hiện ra nụ cười ôn hòa.

Sau đó chậm rãi mở miệng

"Cố Dương, ngươi thiên tư yêu nghiệt như thế, tương lai thành Vương thành Hoàng chỉ là vấn đề thời gian, nếu bái được một vị sư tốt, chắc hẳn có thể làm ít công to, cấp tốc tăng tu vi lên!?"

"Vừa khéo, ta cũng đang thiếu một đệ tử truyền thừa, ngươi có bằng lòng trở thành đệ tử truyền thừa của ta không, nếu như nguyện ý... dẫu muốn cái gì thì cứ nói với ta, phàm là thứ vi sư có thể lấy được, coi như là ngôi sao trên trời, vi sư cũng nhất định sẽ dốc hết toàn lực lấy về cho ngươi!"

Hà Thanh Huyền vừa thốt ra câu này.

Mặt mo của Lạc Cửu Thiên lập tức biến đổi.

Mẹ nhà nó!

Tiểu tử thúi này... Thế mà lại đánh lén?

Không nói võ đức!!!

Rào!

Hà Thanh Huyền vừa nói ra lời này.

Vô số thiên kiêu rung động theo.

Bởi vì trong giọng điệu của Hà Thanh Huyền... giống như khẩn cầu Cố Dương bái sư vậy.

Thậm chí là... Có cảm giác muốn liếm chân người ta?!

Cường giả Vương cảnh hèn mọn như thế sao?

CMN đây là...

Cũng chỉ có Cố Dương có thể làm được chứ?

Trên thực tế Cố Dương cũng có chút ngẩn ra.

Hắn đang nghĩ tới khen thưởng đạt được ở vị trí đầu bảng Thanh Huyền là gì.

Kết quả...

Hà Thanh Huyền vậy mà nói một câu như vậy.

Chỉ là, còn không đợi Cố Dương mở miệng trả lời.

Lạc Cửu Thiên bên kia lộ vẻ bất thiện đi tới.

"Thanh Huyền, ngươi thật không có võ đức mà!"

Nghe được lời nói của Lạc Cửu Thiên, mặt mũi của Hà Thanh Huyền cũng thật dày, nhếch miệng cười nói: "Lạc huynh nói giỡn rồi, ta đây không phải thuận miệng nhắc tới sao."

Nhìn thấy bộ dáng này của Hà Thanh Huyền, Lạc Cửu Thiên cũng tức giận đến nghiến răng nghiến lợi.

Tiểu tử này...

Thật đúng là vô sỉ!

"Nếu như đàm phán thu đồ đệ, Cố Dương... Không nên bái tiểu tử này làm sư phụ, ta chính là lão tổ hoàng triều Đại Viêm, bái ta làm sư phụ, thứ Hà Thanh Huyền có thể lấy ra ta cũng có thể lấy ra, thứ hắn không lấy ra được, ta cũng có thể lấy ra!"

Lạc Cửu Thiên cũng lười nói nhiều với Hà Thanh Huyền, trực tiếp lộ ra ý cười hiền lành nhìn về phía Cố Dương, nhếch miệng cười nói.

"Ách..."

Cố Dương cũng thấy mà ngẩn ra.

Mà đám thiên kiêu chung quanh càng trợn tròn mắt nhìn.

"Cái này mẹ nó... Hai đại Vương Cảnh bởi vì Cố Dương mà cãi nhau sao?!"

"Nói thật, hình tượng viện trưởng đại nhân trong lòng ta triệt

để sập."

"Ta cũng không nghĩ tới viện trưởng đại nhân lại có thể... như thế, khục khục, có một mặt kỳ lạ!"

"Hai đại cường giả Vương cảnh tranh đoạt thu đồ đệ... Cảnh tượng này cũng thật sự là trước giờ chưa từng thấy!?"

"Cũng chỉ có Cố Dương mới có thể đãi ngộ như thế!"

Tất cả mọi người nhịn không được hâm mộ ghen ghét nhìn Cố Dương.

Từ nay về sau... Sau lưng Cố Dương chính là có cường giả Vương cảnh làm chỗ dựa.

Cho dù là phóng mắt khắp cả Thanh vực, còn ai dám trêu chọc Cố Dương?

Ngay khi mọi người bắt đầu suy đoán Cố Dương sẽ chọn ai bái sư.

Tình huống trên sảnh trường, dường như xảy ra một ít biến hóa.

"Cố Dương, không nên nghe lời nói của lão thất phu này, nếu như ngươi nguyện ý, ta có thể trực tiếp tặng ngươi một gốc bảo dược thất phẩm để tăng ngộ tính!?"

Lúc này Hà Thanh Huyền lớn tiếng nói.

Nghe đến đây, Lạc Cửu Thiên lập tức mở to hai mắt nhìn.

Thứ này ngươi vốn đã muốn đưa cho Cố Dương nha.

Cái này cũng có thể lấy ra để nói?!

Lập tức Lạc Cửu Thiên xoay chuyển tròng mắt, kiếm tẩu thiên

phong.

Lúc này liền nói: "Cố Dương, ta biết ngươi không muốn khuất phục dưới người khác, cho nên cũng không miễn cưỡng ngươi bái ta làm sư phụ, bảo bối, ta cũng có thể cho ngươi, ta trực tiếp tặng ngươi một cái linh mạch thượng phẩm, tùy tiện dùng, nếu như có vấn đề tu luyện, lúc nào cũng có thể tới tìm ta, ta cũng có thể giải đáp giúp ngươi từng cái!"

"Ngay cả quyền hạn Hoàng cung của Đại Viêm Hoàng Triều ta cũng có thể mở ra cho ngươi?!"

Lạc Cửu Thiên thốt ra lời này.

Nhất thời không chỉ Hà Thanh Huyền choáng váng.

Tất cả thiên kiêu của Đại Viêm hoàng triều ở đây cũng hoàn toàn ngây dại.

Bà mẹ nó?

Lão tổ của bọn họ, đang nói gì thế?!

Chỉ có một cái... Linh mạch thượng phẩm? Trực tiếp tặng đi?!

Hơn nữa còn phải mở ra cho Cố Dương quyền hạn tiến vào hoàng cung Đại Viêm hoàng triều?

CMN đây là...

Bắt đầu trở nên kỳ quái rồi!

Phải biết rằng, hoàng triều Đại Viêm vô cùng coi trọng quyền lợi của hoàng thất.

Thế cho nên hoàng cung của Đại Viêm hoàng triều, ngoại trừ người trong hoàng thất, cho dù là siêu cấp cường giả như Hà Thanh Huyền cũng không thể tiến vào trong!

Đây là quy tắc thép ban đầu sáng lập hoàng triều lập ra!

Trước mắt không có ai đánh vỡ!

Nhưng hiện tại lão tổ của Đại Viêm hoàng triều dường như muốn bởi vì Cố Dương mà đánh vỡ cái quy tắc thép này!

Đại chiêu của Lạc Cửu Thiên đột nhiên xuất ra.

Cũng là đánh cho Hà Thanh Huyền không kịp trở tay, trong lúc nhất thời cũng ấp úng, nửa ngày cũng không nói nên lời.

"Thanh Huyền, đừng nói là ngươi cho rằng hai lão gia hỏa chúng ta có tư cách trở thành sư tôn của Cố Dương đấy chứ?"

Nhìn thấy biểu lộ của Hà Thanh Huyền, Lạc Cửu Thiên giờ phút này cũng chậm rãi mở miệng nói.

"Với ngộ tính yêu nghiệt bực này của Cố Dương, hắn đã đi ra con đường thuộc về mình, chúng ta cưỡng ép can thiệp nhúng tay dạy dỗ... Chỉ rước lấy kết quả ngược lại."

"Nhưng nếu chỉ là chỉ trỏ thì lại càng tốt cho hắn hơn!?"

Lạc Cửu Thiên thốt ra lời này.

Hà Thanh Huyền cũng không khỏi trầm ngâm.

Chợt chậm rãi gật đầu.

"Lạc huynh nói rất đúng, ngược lại Thanh Huyền có chút liều lĩnh, thật có lỗi."

Hà Thanh Huyền chắp tay với Lạc Cửu Thiên.

Chợt ánh mắt cũng nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, chuyện bái sư chấm dứt ở đây, chẳng qua những

bảo bối chúng ta nói lúc trước cũng sẽ tặng cho ngươi, nếu ngày sau có vấn đề phương diện tu luyện gì, rất có thể tới hỏi thăm ta hoặc là vị Lạc tiền bối này."

Nghe đến đây.

Chúng thiên kiêu chung quanh còn dự định xem kịch đã triệt để ngây người tại chỗ.

"Ta bị điên rồi!"

"Ta còn tưởng rằng Cố Dương sẽ lựa chọn một trong số bọn họ làm sư tôn, không nghĩ tới... Lại sẽ là kết quả như thế này!?"

"Các ngươi đã nghe gì chưa? Hai vị cường giả Vương cảnh lại nói Cố Dương đã đi ra con đường của riêng mình!"

"Cường giả Vương cảnh đều không có tư cách dạy dỗ... Thiên tư của Cố Dương rốt cuộc là yêu nghiệt tới trình độ nào!?"

"Ta tê rần rồi."

"Ta cũng vậy!?"

Từng đợt thanh âm kinh hãi không ngừng truyền đến.

Một màn bất thình lình này làm cho tất cả mọi người bất ngờ.

Cố Dương cũng như thế.

Hắn còn tưởng rằng hai vị cường giả Vương cảnh muốn bắt đầu tranh giành.

Đang chuẩn bị mở miệng từ chối bái sư.

Không ngờ còn không chờ mình mở miệng.

Hai vị cường giả Vương cảnh dường như nhìn ra suy nghĩ của

mình, trực tiếp không đề cập đến chuyện bái sư nữa.

Nhìn hai vị cường giả Vương cảnh đối xử với mình tốt như vậy.

Cố Dương tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt.

Vì vậy hắn cười khẽ một tiếng, chậm rãi chắp tay nói: "Vậy xin đa tạ hai vị tiền bối!"

"Ngày sau, có lẽ sẽ làm phiền nhiều."

Nghe được lời này của Cố Dương, Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên nhất thời đối mặt nhau, đồng thời phát ra một tiếng cười to.

Câu thứ hai của Cố Dương cũng tương đương với đã đáp ứng bọn họ.

Điều này cũng khiến bọn họ thở phào nhẹ nhõm.

"Phiền phức gì chứ, bất cứ lúc nào cũng có thể tới tìm chúng ta!

"Không sai, coi như có chuyện khác, chúng ta cũng sẽ dành thời gian giải quyết vấn đề của ngươi trước!?"

Một đám thiên kiêu dưới đài nhìn hai vị đại cường giả Vương cảnh đối đãi với Cố Dương, lúc này tâm tình cũng có vẻ chấn động mà phức tạp.

Bởi vì... đây cũng là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy hai vị cường giả Vương cảnh lộ ra vẻ mặt này, sẽ dùng giọng điệu này để nói chuyện.

Hơn nữa thái độ đối đãi với Cố Dương... So với đối đãi với các thiên kiêu khác quả thực là cách biệt một trời một vực!

Đây chính là đãi ngộ của đỉnh cấp thiên kiêu sao?

Vô số người đồng thời kinh ngạc lại cảm thấy hết sức hâm mộ.

Dù sao hiện giờ Cố Dương lúc nào cũng có thể tùy tiện được cường giả Vương cảnh chỉ điểm.

Điểm này đã đủ để khiến tất cả thiên kiêu hâm mộ!

Sau khi trận tỷ thí nội viện kết thúc.

Thân là viện trưởng của Thanh Huyền thánh viện, Hà Thanh Huyền đương nhiên cũng bình phục tâm tình, khôi phục bộ dáng cao lãnh.

Bắt đầu công bố phần thưởng của cuộc thi đấu ở nội viện.

Đương nhiên, phần thưởng của những người khác cũng không có gì hay để nói.

Chủ yếu vẫn là ban thưởng đệ nhất Thanh Huyền bảng!

Cặp mắt Hà Thanh Huyền lóe lên hào quang.

Sau đó chậm rãi mở miệng nói: "Là đệ nhất Thanh Huyền bảng lần này, Cố Dương... Sẽ đạt được trăm vạn học phần, một khối Vương phẩm Linh Kim và một kiện Vương phẩm Bảo Giáp làm phần thưởng!?"

Sau khi Hà Thanh Huyền công bố phần thưởng xếp hạng nhất trên Thanh Huyền bảng.

Vô số ánh mắt đều là hâm mộ quăng tới.

Khá lắm, trăm vạn học phần!

Nhiều học phần như vậy, đại bộ phận nội viện đều có thể dễ dàng đổi lấy mua sắm!

Trừ cái đó ra...

Linh kim Vương phẩm là một trong những tài liệu trọng yếu dùng để tạo ra linh khí Vương phẩm. Độ quý hiếm và giá trị so với một thanh linh khí Vương phẩm cũng không thấp hơn là bao!

Về phần bảo giáp Vương phẩm còn là một kiện phòng ngự bảo mệnh!?

Bất kể là thứ nào, cũng đủ để khiến không ít thiên kiêu vì vậy mà đỏ mắt hâm mộ!

Theo phần thưởng được ban lên.

Đợi Cố Dương bước đến.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên đứng chung một chỗ.

"Đầu tiên là phần thưởng dành cho đệ nhất Thanh Huyền bảng lần này."

"Trăm vạn học phân đã chuyển tới ngọc bài thân phận của ngươi."

"Đây là một khối linh kim Vương phẩm."

Nói xong, Hà Thanh Huyền lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một hòn đá màu xanh đen kỳ dị, trên hòn đá kia phản xạ ra hào quang màu vàng nhạt, vô cùng thần kỳ!

Cố Dương tiếp nhận Vương phẩm linh kim, thoáng xem một chút liền thu vào trữ vật giới chỉ.

"Sau đó là bảo giáp Vương phẩm."

Hà Thanh Huyền ngừng nói, vẫy tay một cái, một kiện bảo giáp Vương phẩm xuất hiện trong tay hắn, đưa cho Cố Dương.

"Bảo giáp này tên là Vũ Linh giáp. Với tu vi của ngươi, nó sẽ mở ra bình chướng phòng ngự, có thể ngăn cản một kích toàn lực của cường giả Vũ Hóa cảnh!"

Nghe vậy, ánh mắt Cố Dương không khỏi sáng lên.

Thứ này thật sự là thứ tốt.

Cố Dương cũng đem nó tiếp nhận, thuận tay đặt vào trữ vật giới chỉ.

Chờ mặc vào xong.

"Đây là phần thưởng hạng nhất Thanh Huyền bảng, đã cấp xong, tiếp theo... chính là phần thưởng tư nhân của bọn ta cho ngươi."

Hà Thanh Huyền mỉm cười.

Tay hắn chợt vẫy một lần nữa.

Một đóa hoa sen kỳ lạ trực tiếp xuất hiện trong tay hắn.

Một mùi thơm thình lình phát ra từ hoa sen, vẻn vẹn chỉ là mùi hương này, liền khiến cho vô số người tinh thần chấn động, dường như tư duy còn nhanh hơn!

"Đây là gọi Hoán Tâm Liên, chính là bảo dược thất phẩm, sau khi dùng có thể tăng ngộ tính của bản thân, có lẽ sẽ có trợ giúp rất lớn đối với ngươi!"

Hà Thanh Huyền nói xong liền trực tiếp đưa Hoán Tâm Liên cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng vội vàng tiếp nhận.

"Thế mà thật sự có thể tăng ngộ tính..."

Cố Dương vui mừng vô cùng.

Nếu ngộ tính của bản thân lại tăng lên.

Hiệu quả đó không phải lớn bình thường chứ!?

"Đa tạ viện trưởng!?"

Đối với việc Cố Dương nói cảm tạ.

Hà Thanh Huyền chỉ lạnh nhạt khoát tay áo.

Mà Lạc Cửu Thiên ở bên kia cũng bước nhanh về phía trước.

Hắn vẫy tay một cái.

Lập tức một cổ linh khí kinh khủng không thể tưởng tượng được trong nháy mắt tràn ngập cả phiến không gian.

"Cố Dương, đây là một đạo thượng phẩm linh mạch, ta chế tạo một tiểu không gian phong tỏa nó ở trong đó, trong đó ẩn chứa linh khí vô cùng nồng đậm, nếu như đặt mình trong đó tu luyện... Làm ít công to! Đối với việc tăng lên tu vi của ngươi, sẽ có rất nhiều chỗ tốt."

Lạc Cửu Thiên cũng vừa giải thích, vừa cũng đưa linh mạch thượng phẩm này cho Cố Dương.

"Đa tạ Lạc tiền bối!?"

Cố Dương thấy vậy, cũng là tiếp nhận lấy linh mạch, vì phòng ngừa linh khí tràn ra ngoài, hắn liền trực tiếp thu vào trữ vật giới chỉ.

Mà một màn này cũng là khiến cho vô số thiên kiêu vây xem phải nói là hâm mộ đỏ mắt!?

"Đây là thủ bút của cường giả Vương cảnh sao?!"

"Đều là một ít bảo bối hàng đầu mà ta chưa từng nghe tới!?"

"Nếu ta cũng có thể có được loại đãi ngộ này thì thật tốt quá..."

"Tắm rửa đi ngủ đi, trong mộng cái gì cũng có!"

"Lăn đi thôi!"

Vì phòng ngừa tâm tình càng thêm khó chịu, đám thiên kiêu xung quanh cũng nhanh chóng rời đi.

Chỉ có Diệp Khuynh Thành vẫn yên lặng chờ đợi Cố Dương.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên nhìn thấy cảnh này, cũng khẽ cười một tiếng.

"Cố Dương, tu luyện cho tốt, nếu có gì không hiểu, tùy thời đến hỏi chúng ta."

"Lần này ngươi thu hoạch không nhỏ, tiêu hóa thật tốt đi, sau này còn có tin tức tốt phải thông báo với ngươi."

Nói xong, hai người liền bước lên hư không, trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Cố Dương thấy vậy, cũng không khỏi cảm khái.

Chợt trở lại bên cạnh Diệp Khuynh Thành, sau khi vui đùa làm nũng một lúc, hai người trở lại chỗ ở.

Chẳng qua Cố Dương cũng không sốt ruột xem xét phần thưởng thu hoạch lần này của mình.

"Hiện giờ trăm vạn học phần tới tay, như vậy... Đã đến lúc bắt đầu chuẩn bị đột phá Đan Hư cảnh!"

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương lập tức lóe ra quang mang lăng lệ.

Bây giờ theo mình càng leo lên cao, gặp phải thiên kiêu yêu nghiệt cũng càng ngày càng nhiều hơn, lúc này đối chiến với Lạc Viêm Thiên, nếu không phải mình đã sớm sửa chữa tất cả áo nghĩa, còn không nhất định có thể đánh thắng Lạc Viêm Thiên.

Mà căn bản vì tu vi của hắn quá thấp.

Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, cuối cùng vẫn kém một chút!

"Đột phá Đan Hư cảnh, cần Phá Hư đan."

"Không biết trong nội môn có bán Phá Hư Đan Phương hay không?"

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng không chút do dự, trực tiếp tiến về Linh Phường, hỏi thăm sự tình liên quan đến đan phương.

Trưởng lão Vũ Hóa cảnh trong Linh Phường thấy là Cố Dương, cũng rất nhiệt tình tiếp đãi.

Hơn nữa còn lấy ra đan phương của Phá Hư đan.

Thấy vậy, trong lòng Cố Dương mừng rỡ.

Thuận tiện lấy một ít tài liệu cần thiết để luyện chế Phá Hư Đan.

"Cố Dương, ngươi mua nhiều tài liệu luyện chế đan dược như vậy là muốn làm gì?"

"Không phải ngươi còn biết luyện đan chứ?!"

Tên trưởng lão Vũ Hóa Cảnh nghi hoặc nhìn qua Cố Dương, bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, mở to hai mắt nhìn.

Cố Dương đối với chuyện này mỉm cười, không giải thích, liền mang theo đan phương cùng một đống tài liệu quay người rời đi.

Trở lại nơi ở của mình.

"Như vậy... Trước tiên sửa đổi đan phương đã."

Cố Dương lập tức ngồi xếp bằng dậy.

Chuẩn bị bắt đầu sửa đổi đan phương.

Mà cũng vào lúc Cố Dương chuẩn bị đột phá Đan Hư cảnh.

Trong cuộc thi đấu nội viện, tin tức Cố Dương đã khuất nhục Lạc Viêm Thiên, dũng mãnh đoạt hạng nhất Thanh Huyền bảng cũng đã truyền khắp toàn bộ Thanh Vực!

Huyền điểu vương triều.

Đám người Đại trưởng lão nhận được tin tức này cũng bị chấn động một trận.

"Tiểu viên mãn áo nghĩa... quả thực, không thể tưởng tượng!"

Đại trưởng lão hít sâu một hơi.

Hắn là cường giả Sinh Tử cảnh, bây giờ cũng chưa từng lĩnh ngộ được áo nghĩa của Tiểu Viên Mãn!

Mà Cố Dương mới mười bảy tuổi, hắn là Nguyên Hải cảnh, lại lĩnh ngộ được áo nghĩa chính mình nhiều năm như vậy cũng chưa từng lĩnh ngộ được!

Hai bên so sánh...

Thật sự là đủ đả kích người nha?!

Đương nhiên, trong lòng đại trưởng lão càng nhiều là kinh hỉ

và kiêu ngạo hơn.

Dù sao Cố Dương... Chung quy vẫn đại biểu Huyền Điểu vương triều bọn họ đi tới Đại Viêm hoàng triều.

Mà những đại vương triều khác, cảm xúc của cửu đại vương triều cũng khác nhau.

Man Long vương triều có chút liên hệ với Cố Dương, cũng là một mảnh tường hòa hưng phấn.

Dù sao thiên kiêu mạnh nhất của bọn họ Vân Thiên Man, tốt xấu gì cũng là tiểu đệ của Cố Dương.

Cố Dương càng mạnh, đối với bọn họ mà nói tự nhiên cũng càng có thể diện!

Về phần những vương triều khác, lại là hoảng sợ mà rung động.

Thái độ đối đãi Huyền Điểu vương triều cũng hoàn toàn thay đổi.

Vốn Huyền Điểu vương triều không được coi là đứng đầu trong thập đại vương triều, xếp hạng khá là thấp.

Nhưng bởi vì bản thân Cố Dương mà bây giờ Huyền Điểu vương triều mơ hồ phải vượt qua Man Long vương triều, trở thành thế đứng đầu thập đại vương triều!

Trừ ảnh hưởng bên trong cảnh nội Đại Viêm Hoàng Triều ra, chiến tích gần như yêu nghiệt của Cố Dương, cũng truyền đến tai các thế lực đứng đầu khác ở Thanh vực.

…

Vĩnh Dạ Hoàng Triều.

Một mảnh sấm sét vang dội.

Rõ ràng là một kiến trúc hào hoa hùng vĩ.

Lúc này, bên trong kiến trúc.

Ngay ở đó có một đám người đang ngồi ngay ngắn.

Nhìn qua dung mạo bọn họ cách biệt thật lớn.

Nhưng trên thực tế.

Tất cả mọi người ở đây, không một ai thấp hơn một ngàn tuổi, đều xem như là lão quái vật!

"Nghe nói rồi chứ? Đại Viêm hoàng triều... Xuất hiện yêu nghiệt!"

"Ừm, Cố Dương, mười bảy tuổi, Nguyên Hải cảnh tầng mười ba đỉnh phong, tu vi cũng không cao, nhưng ngộ tính kia của hắn... đích thật là làm người kinh hãi!?"

"Đúng vậy, mười bảy tuổi đã là lĩnh ngộ chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm, cùng với áo nghĩa Kiếm viên mãn!? Ngộ tính bực này, bên trong Thanh Vực, không ai có thể so sánh!"

"?"

"Ngay cả Lạc Viêm Thiên cũng thua trong tay Cố Dương... Xem ra, Hoàng triều Đại Viêm lần này không thể khinh thường!"

Đám người nghị luận ầm ĩ, sắc mặt cũng lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

"Để cho bọn hắn tiến vào Trung Vực thí luyện đi."

Đúng lúc này, một giọng nói già nua bỗng nhiên từ trên thủ vị truyền đến.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều yên tĩnh lại.

Ngẩng đầu nhìn về phía giọng nói truyền đến.

Chỗ đó rõ ràng là ngồi ngay ngắn một lão giả mặc huyền bào Hắc Long.

Mà y chính là hoàng đế đương nhiệm của Vĩnh Dạ hoàng triều!

Lão giả vừa dứt lời.

Tất cả mọi người chung quanh nhịn không được thần sắc ngưng tụ.

Hiển nhiên, bọn hắn cực kỳ sợ hãi "Trung Vực " mà lão giả nói.

Phảng phất như là một nơi vô cùng kinh khủng!

"Bệ hạ, hiện tại cứ để bọn họ vào trong thử luyện, liệu có đủ thời gian không?"

"Đúng vậy, không bao lâu nữa, bí cảnh Vực đại sẽ mở ra."

Không ít người nhịn không được mở miệng hỏi thăm.

Ông lão lạnh nhạt xua tay.

"Không sao, lần tranh đấu đại bí cảnh này sẽ thập phần kịch liệt, thí luyện hiện tại là đúng thời điểm với bọn họ."

Nghe đến đây.

Tất cả mọi người đều thần sắc ngưng trọng.

Cũng không nói thêm gì nữa.

Đám cao tầng Vĩnh Dạ vương triều cũng nhao nhao rời đi.

Rất nhanh, cả phòng chỉ còn lại một mình ông lão.

"Mười bảy tuổi lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn sao?"

Lão giả phát ra một tiếng thì thào nhỏ bé không thể nghe thấy.

Trong đôi mắt già nua vẩn đục lóe ra từng đợt quang mang sắc bén.

Thiên Đao Thánh Địa.

Thình lình đang có một già một trẻ đứng ở trong một mảnh rừng trúc.

"Thiên Phong, ngươi hẳn là cũng đã nghe nói?"

Vị lão giả rõ ràng rất nhiều tuổi kia chậm rãi mở miệng.

Trong đôi mắt già nua vẩn đục lóe ra ánh sáng.

"Sư tôn, đệ tử biết, nhưng... Đệ tử không sợ!?"

Một nam tử trẻ tuổi trước mặt lão giả ngẩng đầu ưỡn ngực, giống như một thanh tuyệt thế cuồng đao, không hề sợ hãi.

"Không sai! Rất có khí thế! "

Lão giả nghe được câu trả lời của nam tử trẻ tuổi.

Cũng lộ ra một nụ cười vui mừng.

"Đã như vậy, trước khi Thanh Vực đại bí cảnh mở ra, vi sư sẽ dạy ngươi một chiêu tuyệt sát..."

Thanh danh của Cố Dương vang dội khắp Thanh vực.

Tứ đại Thánh Địa và năm đại gia tộc lại lần nữa đổ dồn ánh mắt lên người Cố Dương. Dù sao thì trước đó không lâu... bọn họ mới nghe nói chuyện Cố Dương giết chết Nhạc Tinh Thần, chuyện này mới qua đi bao lâu chứ?

Cố Dương đã đứng ở vị trí cao nhất trong thế hệ trẻ của Đại Viêm hoàng triều!

Tất nhiên khiến cho rất nhiều thế lực rung động, cau mày.

Dù sao lúc trước bọn họ vẫn luôn nhìn chằm chằm thiên kiêu mạnh nhất Lạc Viêm Thiên mà nghiên cứu.

Không nghĩ tới, hiện tại lại có thêm một Cố Dương!

Điều này đương nhiên khiến sắc mặt bọn họ ngưng trọng.

Lần này... Vương triều Đại Viêm chỉ sợ đã vô cùng nổi bật trong Thanh vực rồi?

Đương nhiên.

Những chuyện này Cố Dương tất nhiên hoàn toàn không biết.

Lúc này hắn đang ngồi xếp bằng trong phòng của mình.

Trước mặt có một cái lò đan thật lớn.

Trong tay của hắn đang cầm một bản thư tịch phong cách cổ xưa lật xem.

Trên mặt sách rõ ràng có khắc ba chữ to Phá Hư Đan!

Đây là đan phương Phá Hư Đan?

Bốp bốp!

Cố Dương khép lại đan phương của Phá Hư Đan.

"Phẩm cấp của Phá Hư Đan này vậy mà đạt đến thất phẩm, hơn nữa còn cần không ít tài liệu, quá trình luyện chế cũng cực kỳ hao phí thời gian."

Cố Dương hơi nhíu mày.

Hôm nay lĩnh ngộ tại phương diện luyện đan của hắn xem như hết sức sâu sắc.

Cho nên vẻn vẹn chỉ là lật mắt nhìn thoáng qua đan phương, cũng có thể nhìn ra một ít môn đạo.

Chẳng qua chỉ chút môn đạo như vậy, đối với Cố Dương mà nói còn không đủ?

Chỉ dựa vào những thứ này, là luyện chế không ra Phá Hư Đan cấp Hoàn Mỹ!

Càng đừng nói mình muốn đột phá đến Đan Hư cảnh, độ khó càng cao, tự nhiên phải dùng thứ tốt nhất!

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền trực tiếp ngồi xếp bằng xuống.

Tâm niệm chợt động, trực tiếp bắt đầu sửa đổi đan phương!

"Thay đổi Phá Hư đan phương, thời gian là... Mười vạn năm sau! "

Trong nháy mắt sửa chữa xong, Cố Dương đột nhiên mở mắt ra.

Vô số ký ức và tri thức trong nháy mắt mãnh liệt tràn vào trong đầu hắn.

Mà Cố Dương cũng điên cuồng mà tham lam hấp thu.

Trong quá trình hấp thu, Cố Dương cũng có thể cảm nhận rõ ràng linh hồn lực của mình dần dần lớn mạnh.

Không thể không nói...

Sửa chữa đan phương lấy được tăng lên rất rõ ràng!

Đương nhiên, càng làm cho Cố Dương kinh hỉ hơn, vẫn là lý

giải đối với Phá Hư đan phương.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang lăng lệ.

Đồng thời hấp thu ký ức và tri thức.

Hắn vung tay lên, trong nháy mắt vô số các loại tài liệu luyện đan hỗn tạp trực tiếp chất đầy cả phòng.

Cũng không lâu lắm.

Tất cả ký ức và tri thức đều bị hấp thu hầu như không còn.

Trong ánh mắt Cố Dương quang mang loé sáng.

Trải qua mười vạn năm lĩnh ngộ và hoàn thiện.

Bây giờ đan phương phá hư đan đã bị hắn cải tiến.

"Trừ những tài liệu này ra, lại luyện chế tỉ mỉ hơn, đồng thời tăng thêm một ít đồ vật."

Cố Dương hơi nỉ non.

Chợt bắt đầu thao tác.

Hắn vứt một ít tài liệu không cần thiết vào trữ vật giới chỉ.

Sau đó hắn cẩn thận lựa chọn một phen.

Rốt cuộc mới chuẩn bị đầy đủ toàn bộ tài liệu.

Mà hôm nay, Phá Hư Đan trải qua cải tiến, lại hoàn mỹ luyện chế ra.

Sau khi phục dụng không chỉ có thể trợ giúp hắn ngưng tụ Nguyên Đan, còn có thể tăng cường nội tình?

Phẩm cấp càng từ thất phẩm trực tiếp tăng lên tới bát phẩm!

Về phần hiệu quả cụ thể như thế nào thì sau khi phục dụng mới biết được!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ nữa, chân nguyên trong cơ thể thình lình bộc phát, trực tiếp đốt lò đan.

Rồi lập tức thần sắc ngưng trọng, tập trung tinh thần, bắt đầu luyện đan!

Trong khoảng thời gian Cố Dương luyện đan.

Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi tất nhiên là không có đi quấy rầy Cố Dương.

Thậm chí có người đến tìm Cố Dương cũng bị đuổi đi.

Trong nháy mắt đã ba ngày trôi qua.

Ba ngày này, Cố Dương có thể nói là không ăn không uống, tinh thần tập trung cao độ luyện đan.

Mà giờ phút này.

Trong phòng, toàn bộ tài liệu đều đã không còn bóng dáng.

Có chỉ là trong lò đan, ba viên đan dược hạt châu dần dần thành hình tròn như ngọc, cực kỳ sung mãn!

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Cũng cực kỳ cẩn thận luyện chế.

Rốt cuộc...

Ngay sau đó.

Chân nguyên trong tay Cố Dương rõ ràng là chấn động!

Chợt hoàn toàn tiêu tán.

Mà cũng ngay khoảnh khắc này.

Lò luyện đan rung động kịch liệt.

Mùi thơm nhàn nhã tản ra khắp không trung.

Ầm ầm!

Một tiếng vang thật lớn truyền đến.

Theo tiếng nổ mạnh mà đến, rõ ràng là từng đợt sương mù màu xanh, xuyên qua gian phòng, xông thẳng lên trời.

Ngay sau đó, trời sinh dị tượng, thiên kiếp giáng thế.

Càng làm cho vô số thiên kiêu chung quanh rung động ngẩng đầu.

"Chuyện này..."

"Xảy ra chuyện gì? Là có người đang đột phá sao!?"

"Lôi kiếp này... Hình như không giống lôi kiếp đang độ kiếp!?"

"Mau nhìn kìa! Trong không trung dường như có dị tượng xuất hiện!?"

Đúng lúc này, có người phát hiện trên bầu trời, dường như xuất hiện một dị tượng kỳ lạ.

Nhất thời tất cả mọi người không nhịn được ngẩng đầu nhìn kỹ.

Phát hiện, trong dị tượng kia, dường như có một hư ảnh đan lô hiện ra cùng lúc đó.

"Chậc... Chẳng lẽ, đây là một vị đại sư luyện đan nào đó luyện chế ra một lò đan dược hoàn mỹ thất phẩm?!"

"Luyện đan hoàn mỹ, dẫn động thiên kiếp giáng xuống gột rửa... Chờ một chút, trong Thanh Huyền thánh viện lấy đâu ra luyện đan đại sư?"

"Cái này... Từ dị tượng mà xem, dường như là từ phía Cố Dương truyền tới!?"

"Cái gì!?"

Sau khi phát hiện được điểm này.

Vô số thiên kiêu khiếp sợ.

"Chẳng lẽ Cố Dương còn biết luyện đan!?"

"Hơn nữa, còn có thể luyện chế ra đan dược hoàn mỹ thất phẩm!?"

Bọn họ choáng váng.

Cùng lúc đó.

Ngay cả hai đại cường giả Vương cảnh Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng bị hấp dẫn tới.

Bọn họ bước vào trong hư không, đưa mắt nhìn dị tượng và thiên kiếp trên bầu trời.

"Không sai, đúng thật là đan kiếp được tạo thành do luyện chế đan dược hoàn mỹ!?"

"Là Cố Dương luyện chế ra!? Tiểu tử này... Lại còn biết luyện đan!"

"Nhắc mới nhớ, ta cũng có nghe trưởng lão Linh Phường nói qua, Cố Dương... dường như đã mua sắm các loại tài liệu cần thiết để luyện chế Phá Hư Đan."

"Vậy sẽ không sai."

"Đây thật đúng là... Lại mang đến cho chúng ta một niềm vui bất ngờ!?"

Ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trong phòng, ánh mắt Cố Dương cũng nhịn không được khẽ động.

Có vẻ là do Thiên kiếp xuất hiện.

Ba viên Phá Hư Đan hoàn mỹ vừa mới thành hình trong lò đan dường như bị lôi kéo, trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang, trong nháy mắt xông ra ngoài.

Thấy vậy, Cố Dương cũng nhanh chóng đuổi theo.

Mà trong mắt vô số thiên kiêu chung quanh.

Bọn họ vô cùng hoảng sợ khi chứng kiến ba viên Phá Hư Đan hoàn mỹ hiện lên ở trên không trung, theo sát Cố Dương.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thiên kiếp giáng lâm.

Rõ ràng đã rơi vào trên ba viên Phá Hư Đan.

Khiến cho ba viên Phá Hư đan tán phát ra từng đợt khí tức mùi thơm kỳ lạ!?

Mà điều này cũng khiến vô số thiên kiêu chú ý.

"Đó là... Phá Hư Đan hoàn mỹ!?"

"Quả nhiên là Cố Dương luyện chế!?"

"Không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại là một gã luyện đan sư

thất văn!?"

"Thật là yêu nghiệt!??"

"Phá Hư Đan hoàn mỹ, tuỳ tiện một viên cũng có giá trị liên thành đi? Chậc chậc!?"

Có thiên kiêu vô cùng hoảng sợ nhìn chằm chằm Cố Dương, cũng có thiên kiêu mang theo ánh mắt nhìn chằm chằm vào Phá Hư Đan hoàn mỹ dần dần hiện ra từng đường vân trên bầu trời.

Có thể nói là trông mà thèm.

Nhưng bọn hắn cũng không có lá gan đi cướp đoạt.

Dù sao...

Đây là do Cố Dương luyện chế ra?

Rặc rặc!?

Thiên kiếp giáng xuống.

Phía trên Phá Hư Đan cũng thình lình hiện ra bảy đạo huyền văn.

Trong đó, sáu đạo huyền văn là thời điểm luyện chế thành mà có.

Mà một đạo khác, chính là sau khi trải qua tẩy lễ của thiên kiếp mới xuất hiện.

"Quả nhiên là đan dược thất phẩm!?"

"Thật hâm mộ nha!?"

"Ngộ tính này của Cố Dương, thật sự là lúc yêu nghiệt, không chỉ có kiếm đạo vô song, còn là một Thất Văn Luyện Đan Đại Sư!?"

"Người với người cách biệt thật sự quá lớn rồi!"

Vô số người kinh ngạc cảm thán.

Nhưng mà không ai phát hiện ra chỗ không đáng chú ý của ba miếng Thất Văn Phá Hư Đan này, rõ ràng lại lần nữa hiện ra một đạo huyền văn!

Bát phẩm!?

Mà giờ phút này.

Không ngờ Thiên kiếp cũng tan đi hoàn toàn.

Vô số ánh mắt đều rơi vào Phá Hư Đan trên không trung.

Nhưng Cố Dương cũng không để ý tới những chuyện này.

Hắn khẽ vẫy tay, trực tiếp thu ba viên Phá Hư Đan vào trong túi.

Mà đây, cũng là khiến vô số người tỉnh táo lại, ánh mắt phức tạp nhìn Cố Dương, thật đúng là quái vật!

Giờ phút này, ngay cả hai tên cường giả Vương cảnh cũng trong lòng rung động nhìn qua Cố Dương.

Ánh mắt cũng có chút phức tạp.

Còn về Cố Dương.

Hắn không nói thêm gì nữa.

Đan dược luyện chế thành công, hắn liền rời khỏi gian phòng.

Trực tiếp tiến về Linh Cung nội viện!

Nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Tất cả thiên kiêu cũng giật mình.

Cố Dương đây là muốn trực tiếp đột phá Đan Hư cảnh sao?

Nhìn thấy điều này, vô số thiên kiêu không khỏi chấn động trong lòng.

Cố Dương Nguyên Hải cảnh đã là yêu nghiệt tới cực điểm.

Nếu để hắn đột phá đến Đan Hư cảnh... Thực lực của hắn chẳng phải sẽ tăng lên một lần sao?

Đến lúc đó... Mặc dù phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Vực, chỉ sợ số lượng thiên kiêu có thể chiến một trận với Cố Dương tuyệt đối cũng không nhiều đến đâu!

Cố Dương rất nhanh đi tới nội viện Linh Cung.

Khác với ngoại viện là.

Nội Viện Linh Cung không có nhiều kiến trúc lòe loẹt như vậy.

Chỉ có một tòa tháp cao.

Linh khí chung quanh tháp cao mờ mịt, phảng phất Tiên Khí bao phủ cả tòa tháp cao vào trong đó.

Càng lên cao, linh khí càng nồng nặc!

Mặc dù hiện giờ Cố Dương có được một cái linh mạch thượng phẩm.

Nhưng hắn cũng không muốn trực tiếp sử dụng.

Vẫn là trực tiếp đi vào trong Linh Cung hiệu quả tu luyện cao nhất.

Vừa lượng linh khí lớn còn bao ăn no!

Thời khắc này trong Linh Cung cũng có không ít thiên kiêu đang tu luyện.

Nhìn thấy Cố Dương đến, bọn họ nhao nhao đình chỉ tu luyện, ánh mắt sùng bái mà kính sợ nhìn Cố Dương.

Cố Dương tất nhiên là không để ý tới những chuyện này, trực tiếp không nhìn bọn họ, bước vào Linh Cung.

Tiến thẳng lên tầng cao nhất?

Trong tháp cao, gian phòng thấp nhất nhiều phòng nhất.

Mà đến tầng cao nhất, lại chỉ có một cánh cửa.

Cũng chính là một gian phòng.

Thấy vậy, Cố Dương nhẹ nhàng cười.

Xem ra đỉnh tháp cao này linh khí nồng đậm nhất!

Cũng là nơi thích hợp nhất để đột phá!

Cố Dương trực tiếp đẩy cửa đi vào.

Vừa đẩy cửa ra, vô số linh khí nồng nặc đến mức tận cùng ập thẳng vào mặt.

Rơi vào trên da thịt của mình gần như còn muốn ngưng kết thành trạng thái cứng!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chần chờ.

Sau khi đóng cửa chính là ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Nhưng trước khi chuẩn bị đột phá.

Cố Dương dự định tăng lên nội tình của mình trước?

Lúc trước ở trong bí cảnh Vũ Hóa cảnh lấy được Tử Linh Quả còn chưa kịp sử dụng.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương lật bàn tay một cái.

Đó là trực tiếp lấy ra một quả Tử Linh quả vạn năm.

Không chần chờ chút nào, Cố Dương trực tiếp bỏ Tử Linh quả vào trong miệng.

Trong nháy mắt.

Tử Linh quả chính là hóa thành một đạo năng lượng tinh thuần, nhập vào trong cơ thể Cố Dương.

Bắt đầu tẩm bổ toàn thân Cố Dương.

Khi Tử Linh quả chậm rãi phát huy tác dụng.

Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Hắn lật tay một cái.

Buội cây gọi là Hoán Tâm Liên mà Hà Thanh Huyền tặng cho mình đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đang chuẩn bị trực tiếp sửa đổi, nhưng trước khi sửa chữa, Cố Dương dừng động tác lại.

Chợt lợi dụng năng lực nhìn thẳng vận mệnh xem xét tin tức quan hệ với Hoán Tâm Liên.

【 Hoán Tâm Liên, sau khi phục dụng có thể tăng lên ngộ tính trên diện rộng, hiệu quả rất tốt. Hoán Tâm Liên một vạn năm tuổi, nếu phục dụng sẽ đạt được mức độ tăng lên lớn nhất, mà lại không có bất cứ tác dụng tiêu cực nào 】

Sau một phen lựa chọn kỹ càng, Cố Dương cũng thấy được tin tức hắn cần.

Lập tức ánh mắt sáng lên.

"Cũng may trước khi sửa chữa nhìn thoáng qua, bằng không thì có lòng tốt mà làm ra chuyện xấu."

Cố Dương hơi hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không phải nhìn thấy hiệu quả tốt nhất của Hoán Tâm Liên là tuổi một vạn năm, hắn nhất định sẽ trực tiếp sửa đổi đến mười vạn năm!

Đến lúc đó...

Ngược lại biến khéo thành vụng.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi nhẹ giọng cười một tiếng, nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi Hoán Tâm Liên, thời gian là... Một vạn năm sau!?"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Còn không đợi Cố Dương mở mắt ra, hắn liền cảm giác được có một cỗ mùi hương thanh thuần thấm vào ruột gan xông vào mũi.

Hắn ta vội vàng mở mắt nhìn lại.

Rõ ràng phát hiện ra, không ngờ Hoán Tâm Liên trước mặt lại tản mát ra từng trận hào quang màu trắng sữa.

Bộ dáng đã phát sinh biến hóa cực lớn so với lúc trước?

Thấy cảnh này.

Trong lòng Cố Dương cũng không khỏi khẽ động.

Không chút do dự, trực tiếp nuốt gốc Hoán Tâm Liên giống như một tác phẩm nghệ thuật này vào trong bụng.

Năng lượng tinh thuần trong nháy mắt tan ra trong miệng hắn, sau đó đột nhiên xông thẳng lên não!

Cố Dương có thể cảm giác được, tinh thần của mình giống như là được cường hóa.

Giờ phút này tư duy của hắn vận chuyển cũng càng nhanh hơn.

Trước kia một số vấn đề không nghĩ ra giờ phút này phảng phất như là giải quyết dễ dàng!

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Sau khi hấp thu sạch dược lực của Hoán Tâm Liên và Vạn Niên Tử Linh Quả.

Cố Dương chỉ cảm thấy mình phảng phất như đã thoát thai hoán cốt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương cũng không có gì chần chờ.

Hắn vẫy tay một cái.

Một viên Phá Hư Đan cấp Hoàn Mỹ đã được hắn nắm trong tay.

"Hết thảy chuẩn bị tốt rồi, như vậy... Kế tiếp... liền có thể chuẩn bị đột phá Đan Hư cảnh!?"

Cố Dương phát ra một tiếng nói khẽ.

Ngay lập tức Thần Cương Vạn Kiếm Quyết được thúc giục toàn lực.

Sức hấp dẫn kinh khủng chính là lấy đan điền của Cố Dương làm trung tâm, thình lình bộc phát ra.

Rẹt!

Sức hấp dẫn kinh khủng bất ngờ triển khai.

Trong nháy mắt, vô số linh khí như bị điên cuồng, bỗng nhiên dũng mãnh lao vào trong đan điền của Cố Dương.

Giờ phút này.

Những linh khí ngưng kết trên làn da Cố Dương thành trạng thái cứng cố định kia, cũng hóa thành từng đạo linh khí, tràn vào trong cơ thể Cố Dương.

Cảm nhận được linh khí không ngừng tràn vào trong đan điền.

Cố Dương cũng không chần chờ nữa, trực tiếp ném Phá Hư Đan trong tay vào miệng, rồi sau đó Phá Hư Đan hóa thành một đạo năng lượng tinh thuần vô cùng dũng mãnh tràn vào trong đan điền của Cố Dương.

Phảng phất như ở trên đan điền của Cố Dương ngưng tụ thành một màng mỏng nhàn nhạt.

Giờ phút này, tất cả chân nguyên chung quanh dưới tác dụng của tầng màng mỏng nhàn nhạt này, đúng là dần dần hội tụ thành một đường.

Sau đó xoay tròn một vòng.

Quá trình này có vẻ cực kỳ huyền diệu, nhưng lại cực kỳ tiêu

hao chân nguyên!?

Vì thế, Cố Dương cũng triệt để áp chế, triệt để vận chuyển Thần Cương Vạn Kiếm Quyết.

Ầm ầm!

Giờ phút này, Cố Dương chỉ cảm thấy trên đan điền mình truyền đến một thanh âm nặng nề.

Ngay sau đó...

Một vòng xoáy phong bạo không cách nào tưởng tượng được đang bộc phát bên trong đan điền của Cố Dương!

Ầm ầm ầm!?

Trong chớp mắt này.

Tất cả thiên kiêu đang tu luyện trong tháp cao trong Linh Cung đều nhịn không được đi ra khỏi tháp cao.

Hoảng sợ vô cùng ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

Bởi vì bọn họ có thể rõ ràng cảm giác được giờ phút này, toàn bộ linh khí bên trong tháp cao Linh Cung, trong nháy mắt bị rút sạch!

Lúc này trên đỉnh tháp cao, từng đạo linh khí phong bạo thình lình hội tụ hình thành!?

"Là Cố Dương đang tu luyện sao?"

"Động tĩnh này... Cũng quá dọa người rồi!?"

"Hết thảy linh khí xung quanh Linh Cung đều đã bị rút khô... Hoàn toàn không cách nào tiếp tục tu luyện nữa!?"

"Quá kinh khủng mà!?"

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên đỉnh tháp cao.

"Chờ một chút... Các ngươi mau nhìn không trung!?"

"Moá nó!?"

"Xảy ra chuyện gì!"

Đột nhiên có người giống như phát hiện ra điều gì đó, hai mắt không khỏi mở to, vội vàng phát ra một tiếng thét đầy kinh hãi.

Nghe đến đây, tất cả mọi người đều nhịn không được ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời cả đám đều là nhìn choáng váng mắt.

Bởi vì lơ lửng ở trên không trung.

Một vòng xoáy linh khí kinh khủng cực lớn đến khó có thể tưởng tượng hiển hiện ra.

Mà trung tâm vòng xoáy kia...

Rõ ràng cũng là rơi xuống đỉnh tháp cao.

Cũng chính là chỗ Cố Dương đang ngồi xếp bằng tu luyện!

Mà vòng xoáy linh khí kinh khủng này, tự nhiên cũng khiến cho không ít người chấn kinh vây xem!

Trong đó bao gồm cả đám người Vưu Phong.

"Tình huống gì vậy? Tại sao ta lại có cảm giác linh khí xung quanh... đột nhiên trở nên mỏng manh như vậy?"

"Chuyện gì xảy ra?"

"Động tĩnh hình như là từ Linh Cung bên kia truyền đến."

Trong hư không.

Giờ phút này rõ ràng là có mấy đạo thân ảnh đang đứng đấy.

Đám người Lạc Viêm Thiên Vưu Phong giờ phút này lộ vẻ khiếp sợ ngẩng đầu nhìn về phía Linh Cung.

Cố Dương đang chuẩn bị bế quan đột phá Đan Hư cảnh.

Động tĩnh bây giờ lại là từ Linh Cung bên kia truyền đến.

Hiển nhiên một màn kỳ dị này chính là do Cố Dương dẫn ra!

"Linh khí xung quanh, dường như toàn bộ đã bị cướp sạch rồi!"

Trên mặt Vưu Phong lộ ra vẻ chấn động, nhịn không được mà nói ra.

Lạc Viêm Thiên lại lắc đầu.

"Nói đúng hơn là tất cả linh khí trong vòng ngàn dặm đều bị rút khô hết."

"Phạm vi ngàn dặm!?"

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy, đám thiên kiêu Vưu Phong bên cạnh thấy vậy choáng váng.

Hảo gia hỏa này thật sự chỉ là đột phá đến Đan Hư cảnh sao?

Ai đột phá Đan Hư cảnh có thể làm ra loại cảnh tượng lớn cỡ này chứ?

Chuyện này cũng quá dọa người rồi!

Cùng lúc đó.

Tầng cao nhất của tháp cao.

Cố Dương tự nhiên là không biết vì hành vi điên cuồng thôn phệ linh khí của mình mà bên ngoài sinh ra một loạt phản ứng.

Giờ phút này hắn hết sức chăm chú không ngừng hấp thu luyện hóa linh khí.

Trong đan điền của hắn.

Nguyên đan đã là hình thức ban đầu.

Nhưng chân nguyên vẫn còn có chút theo không kịp.

Nhưng Cố Dương ngược lại cũng không lo lắng.

Bây giờ hắn toàn lực vận chuyển Thần Cương Vạn Kiếm Quyết, đã hội tụ linh khí vô cùng nồng đậm ở phụ cận.

Có thể liên tục cung cấp chân nguyên cho mình.

Cố Dương không ngừng hấp thu linh khí, đem linh khí luyện hóa thành chân nguyên, lại đưa vào đan điền, hội tụ ở trên Nguyên Đan sơ hình sơ thể kia.

Điều này làm cho nó dần dần lớn mạnh.

Thời gian từ từ trôi qua.

Vòng xoáy linh khí trên bầu trời cũng lấy tốc độ cực nhanh nhàn nhạt đi.

Mà màn này, cũng là đám thiên kiêu vây xem chung quanh một hồi lông mày cuồng loạn.

"Tốc độ hấp thu linh khí này...Không khỏi quá kinh khủng đi!"

"Công pháp Cố Dương tu luyện, lẽ nào cũng là Vương cấp!?"

"Thật là khủng bố mà!? Ngộ tính của Cố Dương quá kinh

khủng!"

"Xem ra Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh, tất có thể ngưng tụ ra nhất phẩm nguyên đan."

"Thật hâm mộ nha!"

Vô số thiên kiêu phát ra từng đợt cảm khái.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều nhìn thẳng vào vòng xoáy linh khí trên bầu trời.

Ánh mắt đám người Lạc Viêm Thiên cũng hơi ngưng tụ.

Ánh mắt cũng là một khắc cũng không dám dời đi, sợ sẽ bỏ qua màn đặc sắc trong nháy mắt.

Cùng lúc đó.

Tốc độ Cố Dương luyện hóa chân nguyên đã càng lúc càng nhanh.

Tốc độ hấp thu chân khí cũng đồng dạng là kéo đến cực hạn.

Lúc này.

Viên nguyên đan trong đan điền Cố Dương kia nghiễm nhiên là mới có chút quy mô.

Nó tản mát ra từng đợt khí tức không tầm thường.

"Nguyên Đan sắp ngưng tụ thành!"

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi vui vẻ.

Rốt cuộc...

Lập tức có thể đột phá tới Đan Hư cảnh?

Một khi đột phá Đan Hư cảnh, thực lực của mình sẽ được tăng lên cực kỳ kinh khủng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không khỏi có chút kích động.

Nhưng rất nhanh hắn bình tĩnh lại.

Tiếp tục yên lặng luyện hóa linh khí, ngưng tụ chân nguyên.

Ầm ầm!

Không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương chỉ cảm thấy trong cơ thể mình dường như truyền đến một tiếng oanh minh thanh thúy.

Giờ phút này.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Trong lòng hơi động.

Một viên Sơ Thủy Nguyên Đan chưa được tẩy lễ, không ngờ lại rơi vào trong tay hắn.

"Đây chính là... Nguyên Đan sao?"

Cố Dương nhìn vào Nguyên Đan thập phần bình thường trong tay, không khỏi có chút kinh ngạc.

Nhưng còn không đợi hắn suy nghĩ nhiều.

Trên bầu trời... Một luồng khí tức tràn ngập uy nghiêm, khủng bố như núi lớn đập vào mặt!?

"Lôi kiếp... Cuối cùng cũng tới."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Hắn chờ giây phút này đã lâu rồi!

Nghĩ đến đây, hắn không chần chờ nữa, trực tiếp lao ra khỏi đỉnh tháp.

Cùng lúc đó.

Vòng xoáy linh khí trên không trung đỉnh tháp đã hoàn toàn tiêu tán.

"Vậy mà hấp thu xong nhanh như vậy!?"

"Thật không hổ là đệ nhất thiên kiêu Thanh Huyền thánh viện chúng ta bây giờ, thiên tư quá kinh khủng!?"

"Linh khí hấp thu xong, Cố Dương chắc cũng đã ngưng tụ ra Nguyên Đan rồi phải không?"

"Mau nhìn! Lôi vân xuất hiện!"

Vô số thiên kiêu nhìn lên đỉnh tháp, nghị luận ầm ĩ.

Đột nhiên, có người phát hiện trên bầu trời xuất hiện dị dạng, vội vàng lên tiếng kinh hô.

Nghe đến đây, mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

Bầu trời vốn vạn dặm không mây, giờ phút này đột ngột xuất hiện một lôi vân đen kịt.

Lôi vân này vừa xuất hiện, ngay cả ánh mặt trời cũng phảng phất sợ hãi, ẩn núp trốn đi.

Trong nháy mắt, sắc trời trở nên ảm đạm cực kỳ.

Phạm vi lôi vân cũng không tính là rộng, chỉ bao trùm mấy nghìn dặm.

Nhưng khí tức phát ra trong lôi vân lại khiến cho tất cả Thiên Kiêu đứng gần đó run rẩy.

"Lôi Vân này... sao cứ có cảm giác là lạ nhỉ?!"

"Lúc các ngươi đột phá Đan Hư cảnh đã gặp được lôi vân có khí thế kinh khủng như vậy sao?"

"Kỳ quái, đám lôi vân chỉ mấy ngàn dặm này, phát ra khí tức khiến ta run rẩy!?"

Trong lòng vô số thiên kiêu run sợ, kinh nghi, vô cùng cảm khái nói.

Cùng lúc đó.

Đám người Lạc Viêm Thiên vây xem ở phía bên kia cũng cau mày lại.

"Lôi vân này... Không đơn giản!?"

"Cho dù lúc trước ta đột phá Đan Hư cảnh cũng chưa từng gặp phải lôi vân kinh khủng như vậy!?"

"Phạm vi không lớn, nhưng uy lực... sợ rằng vô cùng kinh khủng!?"

Thanh âm Lạc Viêm Thiên cùng mấy người Vưu Phong lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng.

Ánh mắt nhìn chằm chằm lôi vân trên bầu trời.

Cùng lúc đó.

Ở trên một khoảng trời khác.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên cũng đứng trên không trung, ánh mắt nhìn lôi vân bắt đầu súc thế trên bầu trời.

"Hízz, lôi vân này... thật hay giả!?"

Hà Thanh Huyền nhìn thấy vậy không khỏi kinh ngạc.

Lạc Cửu Thiên hiển nhiên cũng bị dọa.

Khuôn mặt già nua tràn đầy rung động.

"Đây là... Hắc Ngục Lôi Kiếp sao?"

"Sao Hắc Ngục Lôi Kiếp có thể xuất hiện lúc đột phá Đan Hư cảnh được!?"

Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được thất thanh nói.

Phải biết, bình thường phải chờ tới lúc đột phá Vũ Hóa cảnh mới có thể gặp được lôi kiếp Tử Ngục.

Bởi vì loại lôi kiếp đó cực kỳ khủng bố.

Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong cũng khó mà chống đỡ nổi!

Mà trên lôi kiếp Tử Ngục... vẫn còn tồn tại một loại lôi kiếp kinh khủng hơn!

Đó chính là... Hắc Ngục lôi kiếp?!

Mà lôi kiếp Hắc Ngục, chỉ có cường giả Vũ Hóa cảnh chuẩn bị đột phá cực hạn, thậm chí khi đột phá tới Vương cảnh mới gặp phải lôi kiếp khủng bố như vậy!

Cũng chính vì điểm này.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên mới kinh hãi như vậy.

Hắc Ngục lôi kiếp chỉ khi đột phá cực hạn của Vũ Hóa cảnh và Vương cảnh mới gặp, tại sao lại xuất hiện lúc Cố Dương đột phá

Đan Hư cảnh?!

Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh, thế mà có thể hấp dẫn Hắc Ngục lôi kiếp đến!

Nghĩ tới điểm này.

Hai người không khỏi liếc nhau một cái, trong mắt tràn đầy rung động!

"Nhưng rõ ràng Hắc Ngục lôi kiếp này không phải quá lớn, hẳn cũng là Hắc Ngục lôi kiếp bản suy yếu."

"Nếu lôi kiếp Hắc Ngục hoàn chỉnh, hai người chúng ta đều không nhất định có thể chống đỡ!?"

"Nhưng cho dù chỉ là Hắc Ngục lôi kiếp bản suy yếu, Cố Dương chỉ có cảnh giới Nguyên Hải, không biết có thể chống đỡ hay không?"

Mà tại thời điểm hai người cảm khái, Cố Dương rõ ràng lao ra từ bên trong đỉnh tháp.

Ánh mắt Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên không nhịn được khựng lại.

Bởi vì thời khắc đó.

Trên người Cố Dương lại bộc phát ra một đạo áo nghĩa thâm ảo vô cùng!

Kết hợp với việc Cố Dương đột nhiên xuất hiện, kia dường như là áo nghĩa không gian!?

"Cố Dương thế mà còn lĩnh ngộ áo nghĩa không gian!?"

Hà Thanh Huyền lập tức kinh ngạc vô cùng.

"Không chỉ như thế. Nhìn hắn sử dụng thoải mái như vậy, có lẽ trình độ về mặt áo nghĩa không gian tuyệt đối không thấp!"

Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được phát ra một tiếng sợ hãi thán phục, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Mỗi khi ta tưởng rằng tiểu tử này sẽ không bao giờ có thể lại khiến cho ta khiếp sợ, hắn luôn có thể lấy ra thứ mới để đánh mặt ta."

Hà Thanh Huyền không nhịn được cười khổ một tiếng.

Thậm chí cũng không quá ngoài ý muốn với việc Cố Dương có thể lĩnh ngộ không gian áo nghĩa, dù sao tiểu tử này biến thái cũng không phải một hai ngày.

Bọn họ đã quen rồi, thậm chí còn chết lặng từ lâu.

Còn Cố Dương thì không để ý ánh mắt xung quanh.

Vừa lao ra khỏi đỉnh tháp, động tác của hắn lập tức trì trệ.

Đứng dưới lôi vân, ngắm nhìn lôi vân trên bầu trời.

"Hửm? Nhỏ như vậy sao?"

Nhìn lôi vân trên bầu trời mới bao trùm mấy ngàn dặm, lông mày Cố Dương nhất thời nhịn không được nhíu lại.

Lôi vân này đúng là có chút quá nhỏ đi?

Chuyện này không thể nào.

Cố Dương tự nhiên là muốn cho lôi kiếp này càng mạnh càng tốt.

Bởi vì sau khi trải qua lôi kiếp tẩy lễ, phẩm chất Nguyên Đan do chính mình ngưng tụ ra cũng sẽ càng cao hơn.

Nếu như lôi kiếp quá yếu.

Phẩm chất Nguyên Đan tự nhiên sẽ càng thấp.

Cho nên nhìn phạm vi lôi vân chỉ lớn như vậy, trong lòng Cố Dương có chút hoảng hốt.

Chẳng qua khi cảm nhận được uy thế khủng bố của lôi vân phát ra, hắn mới hơi thở phào nhẹ nhõm.

So sánh với nhau, khí tức lôi vân mà lúc trước ba người Lâm Sở Thiên liên thủ đột phá dẫn tới hoàn toàn không thể đánh đồng.

Mặc dù không biết cụ thể đạo lôi kiếp này mạnh cỡ nào.

Hẳn là không yếu hơn bao nhiêu.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương cũng hơi chấn động.

Hắn tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan vẫn chưa được tẩy lễ.

Chẳng qua thái độ biểu đạt vừa rồi của Cố Dương, dường như bị đạo lôi vân trên không trung kia nhận ra.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Từng tiếng nổ vang trầm thấp hiển nhiên là vang vọng cả phiến thiên địa này.

Ngay khoảnh khắc sau.

Khí tức vô cùng kinh khủng bắt đầu nhanh chóng hội tụ tại bên trong lôi vân.

Xèo xèo xèo!

Một đạo thiểm điện thình lình bạo phát ra.

Mọi người hoảng sợ nhìn lại, tia chớp kia...vậy mà lại tỏa ra

một luồng sáng đen!?

Cực kỳ quái dị!

Mà không đợi mọi người kinh hãi.

Dường như lôi vân đã hội tụ xong.

Trong đó có từng đạo sấm chớp đen kịt lập loè chớp động.

Khí thế cực kỳ hãi nhiên!

"Lôi kiếp kia là chuyện gì xảy ra?"

"Lôi kiếp màu đen?"

"Chưa bao giờ thấy qua loại lôi kiếp này!?"

"Khí thế thật khủng khiếp, Cố Dương có thể chống đỡ được lôi kiếp này sao?!"

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu chung quanh cũng bị nó làm cho hoảng sợ rung động theo.

Thanh âm nghị luận đều có chút run lên.

Cho dù là mười thiên kiêu đứng đầu Thanh Huyền bảng.

Giờ phút này đều lộ vẻ kinh hãi.

Lúc bọn hắn đột phá Đan Hư cảnh cũng không gặp phải lôi kiếp khủng bố như vậy nha?

Nếu lúc trước bọn họ gặp phải loại lôi kiếp này, chỉ sợ chỉ cần một đạo lôi kiếp bất kỳ, thì lúc nào cũng có thể trực tiếp giết chết bọn họ!?

Quá kinh khủng!

Bên kia, Vưu Phong và Đường Long nhìn lôi đình màu đen cuồn cuộn lóe lên trên bầu trời, sắc mặt trắng bệch.

"Đây rốt cuộc là lôi kiếp gì?!"

"Không khỏi quá kinh khủng đi!"

"Đây thật sự là lôi kiếp có thể dẫn đến khi đột phá Đan Hư cảnh!?"

Nghe thấy bọn họ kinh hãi cảm khái.

Giờ phút này thần sắc Lạc Viêm Thiên cũng vô cùng ngưng trọng.

"Đây là Hắc Ngục Lôi Kiếp! Siêu cấp lôi kiếp chỉ khi cường giả Vũ Hóa cảnh đột phá cực hạn hoặc là khi đột phá cảnh giới cấp Vương mới có thể dẫn động! "

Lạc Viêm Thiên với tư cách Thái tử hoàng triều Đại Viêm, kiến thức rộng rãi, đương nhiên nhận ra lôi kiếp Hắc Ngục.

Nhưng giờ phút này, tâm tình của hắn cũng hết sức phức tạp.

Hắc Ngục Lôi Kiếp...

Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh lại dẫn động lôi kiếp Hắc Ngục!

Cho dù là hắn, lúc trước đột phá Đan Hư cảnh, cũng chỉ khó khăn lắm mới dẫn động được Tử Ngục Lôi Kiếp mà thôi.

Hơn nữa phạm vi còn nhỏ hơn lôi kiếp Hắc Ngục nhiều!

Hai bên so sánh...

Tâm tình của hắn lại càng thêm buồn bực.

"Thật là yêu nghiệt! "

Nghĩ đến đây, hắn nhịn không được trào phúng trong lòng một câu.

Mà những lời này của hắn, cũng khiến vô số thiên kiêu chung quanh rung động theo.

Hắc Ngục Lôi Kiếp!

Siêu cấp lôi kiếp cường giả Vũ Hóa cảnh đột phá cực hạn và đột phá Vương cảnh mới có thể dẫn động!

"Không ngờ lại đưa tới loại lôi kiếp kinh khủng như thế..."

"Quá kinh khủng, quả thực là Thiên Đạo nổi giận!"

"Loại siêu cấp lôi kiếp khủng bố này, Cố Dương thật sự có thể chống chọi qua sao?"

"Chẳng qua là Nguyên Hải cảnh, liền dẫn động lôi kiếp khủng bố như vậy, chỉ sợ Cố Dương sẽ gặp nguy hiểm!"

Giờ phút này.

Vô số người thán phục, cũng có người lo lắng, cũng có người cười trên nỗi đau của người khác.

Trong các thiên kiêu có phản ứng khác nhau.

Mà cũng chính là đang được vạn chúng chú mục.

Trong lôi vân rõ ràng bộc phát ra một đạo lôi điện màu đen khủng bố chừng gần ngàn mét.

Hắc lôi vừa ra, ngay cả không gian phảng phất cũng bị lực

lượng khủng bố ẩn chứa trong đó xé nát!

Hắc lôi kinh khủng, chính là mang theo lực lượng khủng bố có thể phá hủy hết thảy, rõ ràng là oanh kích về phía Cố Dương!

Đạo hắc lôi này, chỉ sợ cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong gặp phải cũng phải hốt hoảng chạy trốn, không dám ngạnh kháng!

Nhìn thấy vậy, tất cả thiên kiêu chung quanh đều nhịn không được mà nơm nớp lo sợ.

Cố Dương thật có thể chống lại loại lôi kiếp cấp bậc này sao?

Không trung.

Cố Dương lạnh nhạt đứng trong hư không.

Mắt thấy đạo hắc lôi khủng bố kia đánh xuống.

Ánh mắt hắn ngưng lại.

"Đến rất đúng lúc!"

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Rồi sau đó không chút do dự chính là tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan.

Trên Nguyên Đan chi chít vết rách, có vẻ cực kỳ phổ thông.

Nhưng ngay lúc Hắc Lôi đánh xuống.

Bổn mạng Nguyên Đan của Cố Dương đúng là toả ra từng đợt hào quang màu vàng mãnh liệt.

Ánh sáng vàng lóe lên, chiếu rọi cả ngàn dặm, khiến cho bầu trời vốn ảm đạm mông lung, lại sáng sủa vô cùng!

Mà điều này càng khiến vô số thiên kiêu rung động.

Kim Sắc Nguyên Đan!?

Bọn họ chưa bao giờ thấy loại tình huống này.

Lại còn có Kim Sắc Nguyên Đan!?

Vô số thiên kiêu điên cuồng nghị luận.

Ngay cả đám người Lạc Viêm Thiên cũng tràn đầy kinh ngạc, không rõ ràng cho lắm.

Bởi vì...

Bọn họ cũng chưa bao giờ nhìn thấy kim sắc nguyên đan?

Đương nhiên là vẻ mặt hoang mang nghị luận.

Mà bên kia.

Giờ phút này Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được lộ ra vẻ kinh dị.

"Nguyên đan màu vàng này là như thế nào?"

"Nguyên đan còn phân chia màu sắc? Không phải nhìn vết rách sao?"

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, hiển nhiên cũng có chút kinh ngạc không hiểu chuyện này.

Nhưng không đợi hai người tiếp tục suy nghĩ tiếp.

Đạo hắc lôi trên bầu trời kia rõ ràng là rơi vào viên nguyên đan màu vàng mà Cố Dương tế ra bên ngoài cơ thể kia!

Trong nháy mắt, lực lôi đình khủng bố trút ra.

Rõ ràng đã bao trùm Kim nguyên đan.

Nhưng tia sét màu đen kinh khủng tràn ra lại ầm ầm bổ về phía Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương vui vẻ không sợ, mặc cho lôi đình màu đen rơi vào người mình dừng lại.

Xì xì xì!

Cố Dương chỉ cảm thấy toàn thân tê dại.

Thể phách cũng được tăng cường.

Chẳng qua điều này không quan trọng.

Quan trọng là... quan trọng là...

Tình huống của Bản Mệnh Nguyên Đan?

Cố Dương mặc dù vẻ mặt ngơ ngác không hiểu gì về kim sắc nguyên đan, nhưng phẩm cấp hiển nhiên là càng trọng yếu hơn.

Hắn ngưng thần nhìn lại, lập tức nhịn không được cả kinh.

Sau khi tiếp nhận đạo hắc lôi thứ nhất này, vết nứt trên kim sắc nguyên đan dĩ nhiên đều tiêu tán, bây giờ càng chỉ còn lại có một vết rách!

Một đạo hắc lôi tẩy lễ, lại trực tiếp khiến bản mệnh nguyên đan của Cố Dương đạt đến nhất phẩm!

Nhìn thấy vậy.

Vô số người rung động, trên mặt càng lộ ra vẻ khó tin!?

Mới chỉ là đạo lôi kiếp thứ nhất, phẩm chất bản mệnh nguyên đan cũng đã đạt đến nhất phẩm!

CMN đây là...

Sao có thể làm được?

Vô số thiên kiêu nhìn mà choáng váng.

Trong đám người.

Lâm Sở Thiên và Lạc Thành Khôn Lạc Vũ Phỉ đứng chung một chỗ.

Bọn hắn cũng là ngẩng đầu nhìn một màn kinh người trước mắt này.

"Đây... chính là lôi kiếp mà Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh dẫn động sao?!"

Họ vô cùng kinh hãi.

Trước đó, mỗi lần bọn họ nhớ tới chuyện bị Cố Dương cướp đi lôi kiếp tẩy lễ, đều vô cùng phẫn uất bất mãn.

Thậm chí còn muốn dùng đạo của người trả lại cho người.

Muốn cướp đi lôi kiếp của Cố Dương.

Nhưng bây giờ còn cướp cái rắm!?

Bọn họ có tư cách đó sao?

Chỉ một đạo lôi đình bình thường do lôi kiếp kia tùy tiện tràn lan ra, đã có thể đưa bọn họ phá hủy thành tro bụi!

Nghĩ đến điều này, trên mặt ba người nhất thời lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Nhưng lôi kiếp vẫn chưa kết thúc.

Rặc rặc!

Đột nhiên, lại một tiếng sấm vang lên.

Ngay sau đó, một đạo Hắc Ngục Lôi Kiếp còn cường hãn khủng bố hơn hẳn đang rơi xuống!

Trong lôi đình màu đen phảng phất ẩn chứa uy thế vô cùng vô tận.

Ngang nhiên chém về phía Cố Dương!

Xì xì xì!

Ngay khoảnh khắc sau.

Sấm sét lại lần nữa rơi vào trong Bản Mệnh Nguyên Đan mà Cố Dương tế ra.

Sau khi chịu đựng đạo lôi kiếp Hắc Ngục này tẩy lễ.

Một vết nứt cuối cùng trên Nguyên Đan màu vàng cũng triệt để biến mất không thấy gì nữa!

Thấy cảnh này, vô số trưởng lão Vũ Hóa cảnh hít sâu một hơi.

"Đan thân hoàn mỹ không tỳ vết, đã vượt qua Nhất Phẩm!"

"Đây là tuyệt phẩm Nguyên Đan!?"

"Không nghĩ tới khi còn sống lại có thể tận mắt nhìn thấy tuyệt phẩm nguyên đan hiện thế!"

Các trưởng lão tâm tình có vẻ kích động.

Điều này cũng làm cho thiên kiêu xung quanh đều rung động không thôi.

Dù sao bọn họ hiểu rõ phẩm cấp Nguyên Đan, cao nhất thì nó cũng chỉ là nhất phẩm mà thôi.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới trên Nhất Phẩm lại còn có tuyệt phẩm tồn tại!?

Không chỉ là bọn hắn, cho dù đám thiên kiêu như bọn Lạc Viêm Thiên.

Giờ phút này đều rung động không thôi.

Vưu Phong và Đường Long lại hoàn toàn không biết gì về chuyện này.

Mà Lạc Viêm Thiên, hiển nhiên y biết chuyện này.

Nhưng vẻ mặt hắn ta lại có vẻ vô cùng chấn động.

"Ở bên trong Thanh vực, chưa bao giờ xuất hiện qua tuyệt phẩm Nguyên Đan, loại Nguyên Đan phẩm cấp này... Chỉ có ở trong một ít thư tịch cổ xưa mới có ghi chép, vốn tưởng rằng chỉ là tin đồn, không nghĩ tới... Rõ ràng thật sự tồn tại!"

Lạc Viêm Thiên hít sâu một hơi, giọng nói tràn đầy kinh hãi!

Nghe hắn nói lời này, những thiên kiêu khác xung quanh hắn nhịn không được hít một hơi khí lạnh.

Nguyên đan tuyệt phẩm chỉ tồn tại trong truyền thuyết!?

Bây giờ Cố Dương lại ngưng tụ ra?

Quan trọng hơn chính là bản mệnh nguyên đan của Cố Dương, hiện tại chỉ có thể chịu đựng được hai đạo lôi kiếp tẩy lễ mà thôi!

Nếu tiếp tục trải qua tẩy lễ, chẳng phải là còn có thể tiếp tục thăng cấp hay sao?

Phía trên tuyệt phẩm... Chẳng lẽ còn có tồn tại phẩm cấp cao hơn!

Vô số người đầy cõi lòng chờ mong nhìn lại.

Quả nhiên, Hắc Ngục Lôi Kiếp trên bầu trời hoàn toàn không có ý yên tĩnh.

Từng luồng Hắc Ngục Thần Lôi không ngừng giáng xuống.

Cố Dương thấy vậy cũng là vẻ mặt tươi cười.

Bổ đi!

Bổ càng nhiều, hắn càng vui vẻ!

Mắt thấy Hắc Ngục Thần Lôi không ngừng rèn luyện bản mệnh nguyên đan của mình.

Ánh mắt Cố Dương không khỏi sáng lên.

Chỉ thấy trên Kim nguyên đan hiện ra từng đạo dị tượng.

Cứ như có hư ảnh Long Tượng hiện lên!

Mà phẩm cấp của Kim Sắc Nguyên Đan... Cũng có xu thế vượt qua tuyệt phẩm!?

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Về phần những thiên kiêu chung quanh thấy vậy, càng thêm kinh dị không gì sánh được.

"Dị tượng hiện lên trên Nguyên Đan... Là cảnh tượng ta chưa bao giờ thấy qua!?"

"Trong sách cổ cũng chưa bao giờ ghi lại loại ghi chép này!?"

Lạc Viêm Thiên nhìn thấy vậy cũng nhịn không được kinh ngạc lên tiếng.

Thấy vậy, các thiên kiêu khác càng thêm chấn kinh.

Ngay cả Lạc Viêm Thiên kiến thức rộng rãi cũng chưa từng thấy qua cảnh tượng này sao?

Chuyện này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Thiên tư của Cố Dương... rốt cuộc đã đạt đến trình độ khủng bố bực nào!?

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lên thân ảnh Cố Dương trên không trung.

Bên kia.

Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi cũng đi ra từ sớm, ngẩng đầu nhìn bóng lưng kinh tài diễm lệ trên bầu trời.

"Phu quân...quá cường đại rồi!"

Sở Linh Nhi cũng không biết nên hình dung thế nào, chỉ có thể cảm khái một hồi.

"Đúng vậy, đây cũng là lần đầu tiên ta nhìn thấy, sau nhất phẩm nguyên đan thế mà còn có nhiều phẩm cấp như vậy!"

Diệp Khuynh Thành cũng kinh ngạc cảm thán không thôi.

Cùng lúc đó.

Giờ phút này, sắc mặt Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng không nhịn được mà trở nên ngưng trọng.

Vì bọn họ chưa từng thấy loại tình huống này bao giờ.

Chẳng qua mặc dù không rõ tại sao lại xuất hiện loại tình huống này.

Nhưng hiển nhiên bản mệnh nguyên đan Cố Dương ngưng tụ, phẩm cấp rất có thể vượt qua tuyệt phẩm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Đạo Hắc Ngục Thần Lôi thứ tám cùng thứ chín đột nhiên rơi xuống.

Khí tức ẩn chứa trong đó khiến không ít trưởng lão cảnh giới Sinh Tử cảnh hậu kỳ chung quanh lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì từ đó bọn họ cảm nhận được khí tức tử vong!

Nếu bọn họ gặp phải lôi kiếp bực này, chỉ sợ cũng sẽ bị giết một cách dễ dàng!

Mà đây, lại chỉ là lôi kiếp gặp phải khi đột phá Đan Hư cảnh!

Quả thực là quá bất hợp lý!

Hai đạo Hắc Ngục Thần Lôi cuối cùng bổ xuống kim sắc nguyên đan.

Lập tức, dường như hư ảnh Long Tượng trên Nguyên Đan dường như càng thêm ngưng thực vậy.

Ngay sau đó, trừ ánh sáng ra.

Ngược lại là có cầu vồng bảy màu từ trong Nguyên Đan bừng bừng nở rộ ra.

Mà trong Nguyên Đan lại tản mát ra một cỗ khí tức tuyệt diệu đặc thù.

Khí tức này càng khiến cho hai vị đại cường giả Vương cảnh kinh hãi vô cùng.

"Chuyện này... Đây là... đạo vận!?"

"Bên trong nguyên đan đúng là ngộ ra một tia đạo vận!"

Đạo vận chính là ý vị thiên đạo!

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là một tia, nhưng cũng đủ trấn áp vạn vật?!

Trên khí thế... Có ai dám tranh phong cùng Thiên Đạo!

Họ vô cùng chấn động.

Thế nhưng không ngờ thiên tư Cố Dương lại yêu nghiệt đến trình độ này, không chỉ có Nguyên Đan vượt qua tuyệt phẩm mà còn lĩnh ngộ được một chút đạo vận!

"Ngộ ra một tia đạo vận, loại nguyên đan này... chắc là thiên phẩm trong truyền thuyết rồi!?"

Hà Thanh Huyền hít sâu một hơi, nhịn không được nói ra.

Lạc Cửu Thiên khẽ gật đầu.

Thật ra bọn họ cũng chưa hiểu rõ lắm về tuyệt phẩm Nguyên Đan.

Dù sao bọn hắn cũng chưa bao giờ biết.

Mà Thiên phẩm nguyên đan, cũng chỉ là bọn hắn nghe được từ trong miệng của thế hệ trước.

Tạm thời coi nó như Thiên phẩm là được rồi.

Không thể nghi ngờ.

Bây giờ nguyên đan Cố Dương ngưng tụ, nghiễm nhiên đã vượt qua tuyệt phẩm, đạt đến trình độ Thiên phẩm!

Hơn nữa, còn lĩnh ngộ một chút đạo vận!

Nhưng trong lúc hai người đang cảm khái,

Lôi vân trên bầu trời cũng dần dần tan đi.

Nhưng ngay sau đó có một đạo hào quang vạn trượng hiện lên.

Ngay sau đó, tường vân xuất hiện, bao phủ bản mệnh nguyên đan của Cố Dương vào trong đó.

Tiếp tục rèn luyện tẩy lễ?

Nhìn thấy điều này, Cố Dương cũng không khỏi hơi kinh hãi.

Đây là... Thiên đạo chúc phúc!?

Hơn nữa còn là trực tiếp rèn luyện bản mệnh nguyên đan của mình.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không thất vọng.

Dù sao bản mệnh nguyên đan càng mạnh, đối với hắn tự nhiên là càng tốt!

Hắn ta vội vàng tập trung tư tưởng nhìn qua.

Dưới sự gột rửa tôi luyện của mây lành.

Phía trên Nguyên Đan màu vàng đúng là tản mát ra một cỗ khí tức khủng bố nặng nề uy nghiêm, ngay sau đó lại là hai sợi đạo vận hiển hiện trên Nguyên Đan.

Thấy vậy, trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy kinh hỉ.

Cùng lúc đó, trong đồng tử hắn cũng lóe ra trận trận kim mang.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào viên kim nguyên đan trước mặt.

Vô số tin tức thình lình hiện ra.

Chương 434 - Ngưng Thiên Phẩm Nguyên Đan, Thiên Đạo Chúc Phúc, cực hạn Nguyên Đan, vạn cổ vô nhất! Tảng đá Hoàng đạo (3)

【 Tam văn Thiên phẩm nguyên đan vừa mới nhận được sự tẩy lễ của Thiên Đạo, chính là Nguyên đan cực hạn, được Thiên Đạo coi trọng, vạn cổ vô nhất 】

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Khá lắm, hóa ra bản mệnh nguyên đan của hắn hiện giờ... đã đạt đến phẩm chất cực hạn của Nguyên Đan!

Tam Văn Thiên Phẩm Nguyên Đan!?

Cái gọi là tam văn... chính là chỉ ba tia đạo vận sao?

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng mừng rỡ không thôi.

Mà một đám thiên kiêu chung quanh, thì nhìn choáng váng, vẻ mặt ngơ ngác.

Vì không hiểu rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Còn có hai đại cường giả Vương cảnh, khóe miệng không ngừng co giật.

Bọn họ vốn tưởng rằng một tia đạo vận đã là cực hạn, kết quả

sau khi trải qua Thiên Đạo tẩy lễ, bản mệnh nguyên đan của Cố Dương, lại lần nữa ngưng tụ ra hai tia đạo vận!

Ba tia đạo vận hộ thân... thế thì biến thái tới mức nào chứ?

Trong lòng Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cảm thán vô cùng.

Mà cũng vào lúc này.

Cố Dương hít sâu một hơi...

Hắn lập tức lấy viên Nguyên Đan màu vàng chói mắt mang theo kim quang chói lọi kia, trực tiếp thu hồi Nguyên Đan vào trong cơ thể.

Trong ánh mắt Cố Dương đột nhiên bộc phát ra trận trận hào quang màu vàng.

Mà khí tức trong cơ thể hắn cũng bắt đầu tăng vọt!

Đan Hư cảnh tầng một, Đan Hư cảnh tầng hai, gần như trong nháy mắt, tu vi của hắn trực tiếp tăng vọt đến Đan Hư cảnh tầng bảy!

Vừa mới đột phá, chính là trực tiếp bước vào Đan Hư cảnh tầng bảy!

Càng làm cho vô số thiên kiêu rung động!?

Mà sau khi tu vi Cố Dương đột phá tới Đan Hư cảnh tầng bảy.

Khí tức phát ra từ người hắn... càng trở nên cực kỳ kinh khủng!?

Chỉ đứng ở không trung, chính là mang tới cho người ta một loại cảm giác nghẹt thở.

Hơi nhát gan một chút, hai chân đã bắt đầu nhũn ra rồi?

Một đám thiên kiêu đều ngẩng đầu nhìn lên Cố Dương.

Hô hấp liền biến thành có chút hỗn loạn.

Trên người Cố Dương phát ra khí tức khủng bố, mặc dù cách xa như vậy, vẫn khiến bọn họ có chút thở không nổi!

Điều này cũng khiến cho tâm thần cả đám thiên kiêu phải hoảng sợ.

Lạc Viêm Thiên cách đó không xa, giờ phút này cũng triệt để trầm mặc.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng tràn ngập kinh hãi.

Bên kia, Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi thấy một màn như vậy, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy hâm mộ và tự hào.

Thế nhưng so với Diệp Khuynh Thành, trong mắt Sở Linh Nhi lại hiện ra một tia lo lắng.

"Ta quá yếu, ngày sau đi theo phu quân, nhỡ như cản trở thì làm sao bây giờ." Nàng nắm chặt nắm tay nhỏ, sốt ruột muốn tìm biện pháp giải quyết vấn đề này.

Nhưng bởi vì thể chất đặc thù nên tốc độ tu luyện của nàng cũng không nhanh được.

Thời gian trôi qua lâu như vậy, bây giờ nàng khó khăn lắm mới đột phá đến Nguyên Hải cảnh mà thôi.

Chuyện này khiến lòng nàng càng thêm lo lắng.

Nàng không muốn kéo chân sau phu quân!

Diệp Khuynh Thành dường như cũng phát hiện ra sự lo lắng của Sở Linh Nhi, không khỏi nắm chặt bàn tay nhỏ bé của nàng, an ủi: "Linh Nhi đừng nóng vội, nhất định sẽ có cách."

"Ừm... Cảm ơn ngươi, Khuynh Thành tỷ tỷ!?"

Hai người tâm sự với nhau, tình cảm của hai nàng dường như cũng sâu hơn một chút.

Mà giờ phút này.

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng từ trong khiếp sợ đi ra.

Bọn họ nhanh chân bước ra, đứng ở trước mặt Cố Dương.

"Cố Dương, thật sự chúc mừng ngươi nha, rốt cuộc đột phá Đan Hư cảnh!"

"Đúng vậy, động tĩnh đột phá thật không nhỏ nha! Cho dù động tĩnh một ít Vũ Hóa cảnh đột phá cũng không lớn bằng ngươi!"

Hai người vừa nói vừa cười nhìn Cố Dương.

Nghe vậy Cố Dương cũng nhẹ nhàng cười: "Hai vị tiền bối quá khen, so với tiền bối thì ta chỉ là trò đùa trẻ con mà thôi."

Tuy rằng mọi người đều nghe ra Cố Dương là đang khiêm tốn.

Nhưng lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Vẫn là khiến cho rất nhiều thiên kiêu không nhịn được thần sắc quái dị.

Ngươi mẹ nó còn gọi là trò đùa trẻ con?

Đây là Hắc Ngục Lôi Kiếp đó?

Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được khóe miệng co giật.

Mặc kệ là gì, Hà Thanh Huyền cũng vội vàng nói sang chuyện khác.

Chỉ thấy bàn tay hắn khẽ vẫy.

Lại có một phiến đá to lớn hiện lên giữa không trung.

"Cố Dương, vật này chính là một phiến đá ta tìm được trong một chỗ di tích Hoàng cảnh, trong phiến đá dường như ẩn chứa chân ý nào đó, chẳng qua ta ngộ tính bình thường, nghiên cứu vô số năm mà cũng không lĩnh ngộ ra, ngươi ngộ tính yêu nghiệt, vật này liền tặng cho ngươi."

Trên mặt Hà Thanh Huyền nở nụ cười.

Trực tiếp đưa phiến đá này cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng cả kinh.

Bởi vì hắn quả thật cảm nhận được một luồng khí tức kinh người từ phiến đá này.

Đồng thời cũng có chút ngoài ý muốn.

Thứ tốt như vậy mà Hà Thanh Huyền lại cam lòng tặng cho hắn?

Đây chính là phần đại lễ đấy!

"Đa tạ viện trưởng, vậy ta sẽ không khách khí!"

Cố Dương không chút do dự, trực tiếp nhận lấy.

Mà điều này cũng khiến vô số người đỏ bừng cả mắt.

"Hả... Bảo bối bên trong di tích Hoàng cảnh!?"

"Viện trưởng đại nhân không khỏi quá hào phóng đi! Bảo bối tốt như vậy mà cứ thế đưa đi sao?!"

"Chẳng qua cũng bình thường, loại bảo bối này nếu không lĩnh ngộ ra đồ vật gì, vậy cũng không khác gì đá tảng bình thường, ngộ tính của Cố Dương nghịch thiên, nói không chừng có thể từ đó ngộ ra một chút gì đó!?"

"Đúng là như thế!"

Cảm khái một phen.

Hà Thanh Huyền lại đưa cho Cố Dương một nhẫn trữ vật.

"Viện trưởng tiền bối, đây là..."

Cố Dương thấy vậy, mặt không khỏi lộ vẻ nghi hoặc.

"Ha ha, ta và Lạc tiền bối nghe nói ngươi dường như đối với các loại công pháp vũ kỹ thập phần cảm thấy hứng thú, trong nội môn tàng thư không nhiều, hơn nữa phẩm cấp cũng tương đối thấp, trong trữ vật giới chỉ này lưu trữ tất cả công pháp cùng vũ kỹ hai người chúng ta nhặt được, đều là cấp ngụy Vương trở lên, hi vọng đối với con đường của ngươi có trợ giúp."

Hà Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, hào phóng nói.

Nghe đến đây, trong ánh mắt Cố Dương cũng tràn đầy cảm kích.

Không thể không nói, Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên đích thật là tận lực đối với mình.

Tuy rằng hắn không có bái hai người làm sư phụ, nhưng hai người bọn họ dĩ nhiên đã xem Cố Dương như đệ tử truyền thừa để bồi dưỡng.

Phần ân tình này, Cố Dương tự nhiên ghi nhớ trong lòng!

"Vậy Cố Dương ở đây xin đa tạ hai vị tiền bối!"

Cố Dương cũng chắp tay nói lời cảm tạ.

Đối với việc này, hai người trái lại có chút tùy ý khoát tay áo.

Chứng kiến một màn này, vô số người sợ hãi cảm thán.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại Cố Dương thiên tư yêu nghiệt như thế, hai vị cường giả Vương cảnh làm như vậy tương đương với đầu tư.

Nhất thời, trong mắt bọn họ chỉ còn lại hâm mộ.

"Đúng rồi Cố Dương, những ngày này ngươi có chuyện gì cần làm không?"

Hà Thanh Huyền bỗng nhiên mở miệng hỏi.

Đột nhiên Hà Thanh Huyền đặt câu hỏi cũng làm Cố Dương nao nao.

"Ừm, kế tiếp ta định bế quan một thời gian."

Cố Dương gật đầu giải thích.

Cố Dương vừa mới nói xong.

Lập tức vô số thiên kiêu kinh ngạc đến á khẩu không trả lời được.

Được lắm, Cố Dương vừa mới đột phá đến Đan Hư cảnh, lại sắp bế quan?

Này không khỏi cũng quá mức nỗ lực đi!

Vừa nghĩ tới thiên tư của Cố Dương đã cực kỳ yêu nghiệt, ngộ

tính càng là rung động toàn bộ mọi người.

Thế mà còn cố gắng như vậy.

Còn có thể để cho đám người này sống hay không!

Vô số thiên kiêu khóc không ra nước mắt.

Mà Cố Dương lại có chút nghi hoặc nhìn Hà Thanh Huyền.

"Viện trưởng, có chuyện gì quan trọng sao?"

Nghe vậy, Hà Thanh Huyền cũng khẽ gật đầu.

"Ừm, qua ba tháng nữa, Thanh Vực đại bí cảnh sẽ mở ra, với thiên tư và thực lực của ngươi, nếu như có thể tiến vào trong đó lang bạt một phen, có lẽ sẽ thu hoạch tương đối khá!?"

"Thanh Vực đại bí cảnh?"

Lông mày Cố Dương hơi nhíu lại, trong giọng nói cũng mang theo một tia nghi hoặc cùng chờ mong.

Xung quanh cũng có không ít thiên kiêu không rõ nơi được gọi là Thanh Vực đại bí cảnh là gì, nhao nhao ngẩng đầu lộ vẻ hiếu kỳ.

Hà Thanh Huyền thấy vậy cũng là ngầm hiểu.

"Thanh Vực đại bí cảnh chính là một bí cảnh cổ xưa to lớn nhất Thanh Vực cảnh."

"Bí cảnh này đã tồn tại rất lâu, lâu đến mức chúng ta không thể nào ngược dòng được."

"Nghe đồn nơi đó từng có cường giả Hoàng cảnh lưu lại tu luyện, lưu lại vô số chí bảo cơ duyên. Về sau vị cường giả Hoàng cảnh kia có việc rời đi, mà những chí bảo cơ duyên kia cũng là bị thất lạc đến nay. Cách một đoạn thời gian, bí cảnh này sẽ mở ra

một lần."

"Thời gian tiến hành Thanh Vực đại bí cảnh tiếp theo là ba tháng sau."

"Nếu như ngươi muốn bế quan, thì tốt nhất khống chế lại thời gian một chút, đừng bỏ lỡ cơ duyên lần này!?"

Sau khi Hà Thanh Huyền giải thích một phen, cũng nhìn chằm chằm Cố Dương dặn dò.

"Đã minh bạch, đa tạ viện trưởng nhắc nhở!?"

Nghe vậy, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi khẽ động.

Rồi trực tiếp chắp tay với Hà Thanh Huyền.

Tạm biệt hai đại cường giả Vương cảnh Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên.

Cố Dương cũng trở lại gian phòng của mình.

Đóng cửa sổ lại, thuận tiện còn bố trí một ít trận pháp che giấu khí tức.

"Thanh Vực đại bí cảnh sao?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Các loại cơ duyên cường giả Hoàng cảnh lưu lại.

Vậy chắc chắn sẽ không quá kém chứ?

Vì vậy Thanh Vực đại bí cảnh này, hắn tất nhiên là không thể không đi!

Đương nhiên là trước đó.

Đương nhiên phải tăng thêm thực lực của mình rồi!

Tuy rằng lấy thực lực hắn bây giờ, phóng tầm mắt toàn bộ Thanh Vực chỉ sợ không bao nhiêu người mạnh hơn hắn.

Nhưng phải chuẩn bị thêm một chút mới có thể triệt để yên tâm được!

Chuẩn bị càng đầy đủ tất nhiên lại càng vững tin đúng không!?

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền trực tiếp ngồi xếp bằng trên sàn nhà.

Cố Dương không vội sửa đổi những công pháp vũ kỹ này.

Mà là trước tiên lấy ra phiến đá kỳ dị Hà Thanh Huyền tặng cho hắn?

Đây chính là phiến đá được khai quật ra từ di tích Hoàng cảnh.

Trong đó lại ẩn chứa một tia khí tức đặc biệt!

Hiển nhiên là vô cùng không tầm thường!

Trong mắt Cố Dương lập loè ra hào quang màu vàng.

Năng lực nhìn thẳng số mệnh này cũng được phát động vô cùng rõ ràng!

Nhất thời, một hàng văn tự chậm rãi hiện lên.

【 Một tảng đá cổ xưa, ở hơn một trăm vạn năm trước vô tình nhiễm phải một đạo hoàng đạo chân ý, nhưng thời gian trôi qua thật xa, trừ phi ngộ tính siêu nhiên, nếu không khó có thể lĩnh ngộ 】

"Hoàng đạo chân ý?"

Nhìn thấy hàng chữ này, Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Khối đá này trái lại không khác cục đá đã nhiễm tinh huyết Xích Kim Thánh Long lúc trước bao nhiêu.

Chỉ là đồ vật lây dính không giống nhau.

Bên trong phiến đá này, nhiễm chính là một đạo chân ý của Hoàng Đạo!?

Nhưng Cố Dương cũng không rõ ràng chân ý Hoàng Đạo là gì.

Có điều nghe cũng không tầm thường!

Rốt cuộc có liên quan đến Hoàng cảnh?

Nghĩ đến đây.

"Dựa theo văn tự phía trên này... Dường như phải sửa đổi."

Thời gian dính phải càng dài thì càng khó lĩnh ngộ.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không chút do dự.

Nhắm mắt lại, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi phiến đá Hoàng Đạo, thời gian là... Một trăm vạn năm trước!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương liền mãnh liệt mở mắt ra.

Bởi vì ngay thời khắc này.

Cố Dương có thể cảm nhận rõ ràng phiến đá hoàng đạo trước mắt này rõ ràng là tản mát ra một cỗ khí tức siêu phàm thoát tục khủng bố!?

Cỗ khí tức này cường hãn, thậm chí làm cho Cố Dương cũng có chút không ngẩng đầu lên nổi?!

Bá đạo!

Uy nghiêm!

Phảng phất bễ nghễ tất cả, không ai có thể ngăn cản!?

Trong lòng Cố Dương cũng minh bạch.

Đây là chân ý của Hoàng đạo ư?

Cũng may trước khi hắn bế quan đã bố trí trận pháp.

Nếu không, chỉ sợ cỗ khí tức kinh khủng như vậy tản ra sẽ kinh động tất cả mọi người chung quanh!

Bởi vì khí tức này thật sự quá kinh khủng!

Cho dù là khí tức hai đại cường giả Vương cảnh Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên phát ra đều xa xa không bằng!

"Đây chính là... Chân ý Hoàng đạo!?"

Cố Dương chấn động trong lòng, sau đó rất nhanh liền nhắm mắt lại.

Toàn tâm toàn ý mở linh hồn, tìm hiểu đạo chân ý Hoàng Đạo này.

Tuy nói nuốt Hoán Tâm Liên vạn năm, ngộ tính của mình tăng lên không ít nhưng muốn hoàn toàn lĩnh ngộ đạo chân ý hoàng đạo này, không thể nghi ngờ là mơ mộng hão huyền.

Cố Dương ra sức tìm hiểu, cuối cùng cũng chỉ tìm hiểu được một chút da lông.

Một chút da lông này so với một đạo chân ý Hoàng Đạo hoàn toàn này, giống như chín trâu mất một sợi lông!

Không đáng nhắc tới!

Chẳng qua đối với Cố Dương mà nói, một bước này đã đủ rồi!

"Rốt cuộc cũng lĩnh ngộ được một chút da lông, đã như vậy..."

Trong mắt Cố Dương hiện ra một tia mừng rỡ.

Sau đó lại nhắm mắt.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi chân ý Hoàng đạo... Thời gian là, một trăm vạn năm sau!"

Giống như đọc sách.

Đương nhiên hoàng đạo chân ý cũng cần chân chính lĩnh ngộ được một chút mới có thể sửa đổi.

Mà Cố Dương thiếu chính là một tia này!?

Sửa chữa chỉ trong nháy mắt liền kết thúc.

Sau khi kết thúc, Cố Dương đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

Mênh mông!

Rung động!

Một cỗ cảm giác không thể tưởng tượng, nhộn nhạo trong đầu Cố Dương.

Cả người Cố Dương cũng triệt để ngây ngốc.

"Đó chính là lĩnh vực của cường giả Hoàng cảnh sao?"

Khoảnh khắc đó, Cố Dương cảm giác như mình có thể cảm nhận rõ ràng cảm giác cường giả Hoàng cảnh ra tay.

Trong cái giơ tay nhấc chân đều tản mát ra một cỗ khí tức siêu phàm!

Cường giả Vương cảnh cơ bản không thể sánh bằng!

Mà như vậy.

Vẻn vẹn chỉ là một đạo chân ý Hoàng đạo mà thôi?!

Cố Dương cảm giác được lợi rất nhiều.

Về phần đạo Hoàng Đạo chân ý này, Cố Dương hiện giờ tự nhiên là hoàn toàn lĩnh ngộ.

Luồng khí tức trên phiến đá cũng hoàn toàn tiêu tán.

"Nếu ta pha trộn hoàng đạo chân ý vào trong công pháp hoặc là võ kỹ..."

Trong mắt Cố Dương lập tức lóe ra một đạo tinh quang.

"Nói không chừng, có thể sáng tạo ra công pháp và võ kỹ Hoàng cấp!?"

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng không nhịn được kích động trong lòng.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Long Tượng Thôn Thiên Quyết, thời gian là... trăm vạn năm sau!?"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Toàn thân Cố Dương trong nháy mắt bắt đầu phát sinh biến hóa.

Khí huyết bốc lên không ngừng.

Khí tức kinh khủng bao phủ cả gian phòng vào trong.

Nếu Đường Long đứng ở đây, chắc chắn sẽ sợ tới mức toàn thân phát run.

Bởi vì thể phách của Cố Dương thế mà đang điên cuồng thăng cấp!?

Rõ ràng luyện thể phải hao phí rất nhiều thời gian để rèn luyện.

Hình ảnh ngồi xếp bằng giống như Cố Dương, nhưng thể phách lại là điên cuồng tăng trưởng quả thực quỷ dị đến cực điểm!

Theo khí tức trong cơ thể Cố Dương tăng lên tới cực điểm.

Thân thể của hắn càng cường hãn đến trình độ cực kỳ khủng bố!

Cũng chính là giờ phút này, Cố Dương chợt mở to mắt.

Trong ánh mắt tràn đầy kinh hỉ!

"Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta! "

Trong giọng điệu của Cố Dương mang theo hưng phấn cùng kích động.

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi, hôm nay Long Tượng Thôn Thiên Quyết hắn tu luyện, tự nhiên là cải biến nghiêng trời lệch đất!

Vậy mà lại trực tiếp vượt qua cấp Vương, lên cấp Hoàng!

Một môn công pháp luyện thể Hoàng phẩm!?

Nếu chuyện này truyền đi... Tất nhiên sẽ khiến toàn bộ Thanh Vực rung động!

Công pháp luyện thể hắn hoàn thiện cải tiến hôm nay, có một cái tên hoàn toàn mới.

Long Tượng Băng Thiên Quyết!

"May mà có đạo chân ý của hoàng đạo đó."

Cố Dương trong lòng cảm khái.

Hắn cũng đã nhìn ra trong quá trình Long Tượng Băng Thiên Quyết hoàn thiện.

Nếu là mình không thể lĩnh ngộ chân ý Hoàng đạo.

Coi như là tu sửa trăm vạn năm cũng không cách nào tăng phẩm cấp lên tới cấp Hoàng?

Nhiều nhất cũng chỉ là cực phẩm cấp Vương!

Nhưng chính vì có hoàng đạo chân ý, Cố Dương cũng hiểu một chút về Hoàng cảnh.

Lúc này mới thoải mái vượt qua bình chướng, thành công sáng tạo ra một công pháp luyện thể Hoàng cấp!

Cố Dương tâm tình chấn động.

Trong mắt tràn đầy mừng rỡ.

"Mà giọt tinh huyết Xích Kim Thánh Long kia rốt cuộc cũng đã bị luyện hóa hoàn toàn!?"

Cảm thụ được lực lượng thân thể của mình hiện tại, Cố Dương càng thêm hài lòng.

Thân thể tăng cường, cộng thêm dư vị tinh huyết Xích Kim Thánh Long bùng nổ.

Bây giờ hắn chỉ là lực lượng cơ bản, đã đạt tới lực lượng kinh khủng của một vạn con rồng!

Một vạn long lực là khái niệm gì?

Nếu Lạc Viêm Thiên lại đánh với hắn một quyền.

Cho dù Cố Dương không dùng cái gì, chỉ cần đấm ra một quyền, là có thể đánh cho Lạc Viêm Thiên không còn chút sức lực nào để đánh trả!

Mà nếu là hoàn toàn thôi động Long Tượng Băng Thiên Quyết, lực lượng có thể trực tiếp tăng gấp mười lần!

Sức mạnh kinh khủng của mười vạn con rồng!?

Một quyền này đánh xuống... Cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong đều phải chạy trốn!?

Mà lực lượng kinh khủng như thế, lại thành lập dưới tình huống Cố Dương chỉ đem Long Tượng Băng Thiên Quyết tu luyện tới tiểu thành!

Nếu như tu luyện càng sâu hơn, sẽ càng thêm kinh khủng!?

"Không hổ là tu sửa trăm vạn năm!"

Nếu là Cố Dương, giờ phút này cũng nhịn không được phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

"Quả thực là vô địch!?"

Trong tình huống toàn lực vận chuyển Long Tượng Băng Thiên Quyết, cường độ khí lực của thân thể hắn chỉ sợ là cực phẩm linh khí cũng không cách nào sánh bằng!

Hiển nhiên đây chính là loại hình phòng ngự có thể so với ngụy Vương khí!

Cường hãn như vậy sao!

Cố Dương hít sâu một hơi.

Hôm nay, chẳng qua mới chỉ là bắt đầu mà thôi.

Sau này còn có rất nhiều thứ chưa sửa chữa nha?

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một nụ cười...

Tâm niệm hắn chợt động.

Bắt đầu sửa đổi một vật!

Đó là quyền pháp!

"Thay đổi Phục Ma Long Tượng quyền, thời gian là... trăm vạn năm sau!?"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Toàn thân Cố Dương chấn động mạnh mẽ.

Bởi vì một ký ức và tri thức khủng bố mênh mông đến cực điểm đột nhiên vọt tới giống như biển cả sao trời.

Dù là linh hồn Cố Dương hôm nay cường đại đến cực hạn, vậy mà suýt nữa cũng không kháng cự được.

Thiếu chút nữa bị chấn ngất xỉu!?

Mặc dù nói là ngất đi, nhưng những ký ức và tri thức này cũng có thể từ từ hấp thu sạch sẽ.

Nhưng Cố Dương vẫn thích chủ động hấp thu hơn, vẫn thích ở trong đó cảm nhận được cảm ngộ và thể nghiệm của mình trăm vạn năm qua.

Loại cảm giác này, có chút huyền diệu mà kỳ lạ.

Nếu ngất xỉu thì làm sao mà lãnh hội được?

Cố Dương ngồi xếp bằng trên mặt đất, thần sắc ngưng trọng không gì sánh được.

Nhìn qua không chút gợn sóng.

Nhưng trên thực tế, trong thức hải của hắn, nghiễm nhiên nhấc lên một trận cuồng phong mưa rào!

Cũng may Cố Dương đã quen việc dễ làm.

Vô cùng bình tĩnh bắt đầu điên cuồng hấp thu lượng lớn tri thức và ký ức này.

Trong quá trình hấp thu.

Tâm tình Cố Dương cũng có chút rung động.

Thời gian không ngừng trôi qua.

Thật lâu sau.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Khuôn mặt hắn tràn ngập chấn động và kích động.

Trải qua trăm vạn năm đốn ngộ, Phục Ma Long Tượng quyền tự nhiên là đã cải tiến và hoàn thiện.

Giống như công pháp luyện thể, trực tiếp vượt qua cấp Vương.

Đã tới cấp Hoàng rồi!

Phục Ma Long Tượng Quyền của hiện tại không chỉ có phẩm cấp tiến lên cấp Hoàng, mà còn đổi thành Thiên Ma Long Tượng Quyền!?

Về phần trình độ tu luyện, tự nhiên cũng là viên mãn!

"Võ công cấp Hoàng cấp Viên Mãn... Chậc chậc!

Trên mặt Cố Dương tràn đầy tươi cười.

Loại quyền pháp cấp bậc này, chỉ sợ là ở toàn bộ Thanh Vực cũng không có bao nhiêu!

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi cảm khái lắc đầu.

"Hơn nữa, trừ cái đó ra..."

Trong mắt Cố Dương lóe lên tinh mang.

Trừ bản thân quyền pháp ra.

Cố Dương ở dưới lĩnh ngộ trăm vạn năm... Rõ ràng là trực tiếp tăng áo nghĩa quyền pháp lên tới đại viên mãn!?

Trăm vạn năm lĩnh ngộ áo nghĩa Đại viên mãn, cũng không hiếm lạ gì.

Nhưng điều ly kỳ chính là ngoại trừ áo nghĩa của quyền đại viên mãn ra.

Cố Dương còn lĩnh ngộ một loại năng lực hoàn toàn khác biệt!?

Mà đó chính là lĩnh vực!

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi, sau đó bỗng nhiên nâng lên nắm đấm, chợt vung về phía trước một cái.

Leng keng... Leng keng...!

Trong nháy mắt, phảng phất có một lá chắn vô hình lập tức mở ra.

Mà đây...

Chính là lĩnh vực?

Bảy thành quyền chi lĩnh vực!?

Trong lĩnh vực này, uy lực quyền pháp của Cố Dương sẽ đạt được tăng trưởng khó có thể tưởng tượng!

Mặc dù chỉ là một quyền bình thường nhất, nhưng cũng có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng!

Nếu đối phương cũng sử dụng quyền pháp vậy là sẽ bị áp chế đấy!

Đây chính là chỗ bá đạo của lĩnh vực!

"Cho nên phía trên áo nghĩa... chính là lĩnh vực sao?!"

Cố Dương thu hồi nắm đấm, lĩnh vực cũng lập tức tiêu tán.

Hoàn cảnh xung quanh cũng trở lại bình thường.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra tinh quang.

Nhẹ giọng lẩm bẩm.

Có tin tức liên quan tới lĩnh vực, ngược lại Cố Dương đã từng thấy trong sách cổ.

Chẳng qua trong sách cũng không nhắc tới quan hệ giữa áo nghĩa và lĩnh vực.

Ngược lại trong sách có nói qua.

Lĩnh vực là chìa khóa mấu chốt để bước vào Vương cảnh!

Nói cách khác, muốn bước vào Vương cảnh, ít nhất cũng phải lĩnh ngộ được lĩnh vực.

Thiên kiêu dưới Vương cảnh muốn lĩnh ngộ lĩnh vực chân chính, gần như là chuyện khó mà làm được!

Ít nhất thì cổ thư đó ghi lại như thế!?

"Không nghĩ tới lĩnh ngộ trong trăm vạn năm lại đạt được lĩnh vực, hơn nữa còn đạt tới lĩnh vực đại thành."

Trên mặt Cố Dương nhất thời hiện ra vẻ tươi cười.

Nói thật, hắn vốn cũng không có lòng tin.

Cảm thấy nhiều nhất chỉ có thể lĩnh ngộ áo nghĩa đến Đại viên mãn.

Không ngờ lại có niềm vui ngoài ý muốn, lĩnh ngộ đến bảy thành quyền chi lĩnh vực!

Bảy thành lĩnh vực quyền pháp, đây chính là lĩnh vực đại thành, cho dù là rất nhiều cường giả Vương cảnh, cũng không thể lĩnh ngộ.

"Kể từ đó, thủ đoạn của ta càng thêm khủng bố!"

Cố Dương cũng không khỏi hít sâu một hơi, trong lòng hết sức hài lòng.

"Chẳng qua vẻn vẹn chỉ là sửa chữa quyền pháp đã được tăng lên khủng bố như thế, công pháp và kiếm pháp sửa đổi trăm vạn năm mà nói, sẽ được tăng lên kinh khủng cỡ nào đây?"

Trong ánh mắt Cố Dương nhịn không được lộ ra từng đợt chờ mong.

Công pháp vẫn còn tốt.

Thứ hắn mong đợi nhất đương nhiên là kiếm pháp mà mình am hiểu nhất!

Tuy nhiên cũng không cần phải gấp gáp.

Cắn nuốt thì cắn từng miếng một, đường cũng phải từng bước đi tới.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không chần chờ nữa.

Hắn hít sâu một hơi, ổn định tâm tình kích động của bản thân.

Thong thả một chút rồi.

Lúc này thần sắc Cố Dương ngưng tụ, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Thần Cương Vạn Kiếm Quyết, thời gian là... Trăm vạn năm sau! "

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Ký ức và tri thức thâm hậu vô cùng lại một lần nữa tuôn vào như thủy triều.

Cố Dương cũng nhắm chặt hai mắt, hết sức chăm chú hấp thu.

Thời gian từng chút trôi qua.

Cũng không biết qua bao lâu, lúc này Cố Dương mới chậm rãi mở mắt.

Trong mắt hiện ra một tia tinh quang.

"Hô..."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Trải qua trăm vạn năm lĩnh ngộ.

Bây giờ, Thần Cương Vạn Kiếm quyết đã triệt để xảy ra lột

xác?

Dưới ảnh hưởng của chân ý hoàng đạo, Thần Cương Vạn Kiếm Quyết được cải tiến hoàn thiện, từ cấp Vương trực tiếp tăng lên cấp Hoàng!

Cái tên cũng là thay đổi từ Thần Cương Vạn Kiếm Quyết thành Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết!?

Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết tu luyện tổng cộng cũng có mười hai tầng viên mãn.

Mà thời gian trăm vạn năm, đủ để Cố Dương tu luyện Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết đến viên mãn!

Đồng thời, khi Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết tu luyện đến cảnh giới viên mãn, chân nguyên trong cơ thể sẽ bị công pháp ảnh hưởng, từ đó tự mình diễn biến ngưng tụ hình thành từng đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương!

Ác liệt vô song!

Bất kỳ một đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương nào cũng có thể dễ dàng giết chết một cường giả cảnh giới Sinh Tử bình thường!

Ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang, bàn tay vẫy một cái, một đám Hoàng Đạo Kiếm Cương trực tiếp hiện lên trong tay hắn.

Khí tức kinh khủng tản mát ra ác liệt đến tận cùng!?

"Không hổ là công pháp cấp Hoàng!?"

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng nhịn không được phát ra cảm thán.

Nếu như lúc vung kiếm bộc phát Hoàng Đạo Kiếm Cương, sẽ chỉ làm kiếm pháp càng thêm mạnh mẽ cường hãn!

"Không tệ!”

Cố Dương hết sức hài lòng nhẹ gật đầu.

"Như vậy kế tiếp... nên là lúc sửa chữa kiếm pháp!?"

Trong ánh mắt Cố Dương lập tức hiện ra vẻ chờ mong nồng đậm.

Trước đó hắn đã mong đợi sửa chữa kiếm pháp.

Bây giờ rốt cuộc đã bắt đầu sửa đổi!

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không chút do dự.

Sau đó nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Trảm Thiên Kiếm Quyết, thời gian là... Trăm vạn năm sau! "

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương chỉ cảm thấy trong đầu mình truyền đến từng đợt âm thanh nặng nề mãnh liệt.

Thời khắc này.

Giống như có một cây thiết chùy to lớn hung hăng nện lên đầu hắn.

Chùy nện hắn ta thất điên bát đảo, suýt nữa té xỉu!

Hiển nhiên Cố Dương cũng có chuẩn bị.

Rất nhanh đã phản ứng lại.

"Thật là khủng bố mà!?"

Cố Dương trong lòng cảm khái, sau đó trong lòng nghiêm lại.

Lập tức điên cuồng hấp thu ký ức và tri thức kinh khủng đột nhiên bộc phát ra!

Trong đó ẩn chứa đại lượng tri thức kiếm đạo trăm vạn năm lắng đọng xuống, chỉ riêng việc hấp thu đã đủ tốn một đoạn thời gian dài!

Thời gian từ từ trôi qua.

Cố Dương cũng đắm chìm trong đó.

Khi thì nhíu mày, khi thì thư giãn, khi thì kinh ngạc, khi thì mừng rỡ.

Đắm chìm trong trăm vạn năm, hắn lĩnh ngộ kiếm đạo càng thêm sâu sắc.

Mà Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương rốt cục chậm rãi mở mắt.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động.

"Đây là nội tình trăm vạn năm lắng đọng lại sao?"

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi.

Trảm Thiên Kiếm Quyết đã bị sửa chữa hoàn thiện, hoàn toàn thay đổi.

Trảm Thiên Kiếm Quyết tổng cộng có năm thức.

Ngoại trừ thức thứ năm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

Bốn thức còn lại đều được dung hợp lại với nhau.

Thậm chí Trảm Thiên Kiếm Quyết cũng bị đánh rối loạn rồi xây dựng lại, trên cơ sở này lại phát triển sáng tạo ra kiếm pháp mới!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh!?

Đây là tên Cố Dương đặt cho kiếm pháp mới!

Kiếm pháp Hoàng cấp không hề nghi ngờ!?

Thậm chí so với quyền pháp, Tuyệt Thiên Kiếm Kinh còn cường hãn hơn!

Cả hai hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Đương nhiên, lúc sáng tạo Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, Hoàng đạo chân ý cũng đưa tới tác dụng cực lớn.

Đồng thời so với công pháp và quyền pháp trước đó, hoàng đạo chân ý sáng tạo Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tiêu hao cũng nhiều nhất!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tổng cộng có ba thức.

Thức thứ nhất, thình lình chính là thức thứ năm của Trảm Thiên Kiếm Quyết —— Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nhưng so với lúc trước, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật bây giờ không chỉ có tốc độ mau lẹ hơn, mà uy lực so với trước đó không chỉ mạnh hơn mấy chục lần!

Đây chính là khoảng cách cực lớn giữa kiếm pháp Hoàng cấp và kiếm pháp Vương cấp!

Thức thứ hai, tên là Thiên Diệt!

Có thể nói, một kiếm đem sức mạnh phát huy đến mức tận

cùng, một kiếm xuất ra, thiên địa đều sẽ sụp đổ!

Thậm chí có thể nói là có được sức mạnh hủy diệt!

Mà thức thứ ba, tên là Tuyệt Thiên!

Cũng là sát chiêu tuyệt đối của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh!

Chém ra một kiếm, vạn vật bị hủy diệt!

Chỉ cần Cố Dương nguyện ý, hoàn toàn không lưu lại chút sức lực nào, thậm chí có thể khiến phạm vi vạn dặm, sinh cơ hoàn toàn không còn!

Đừng nói là cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong.

Cho dù là cường giả Vũ Hóa cảnh, chỉ sợ cũng phải cẩn thận vạn phần!

Mà đây chính là chỗ kinh khủng của kiếm pháp cấp Hoàng sao?

Cũng là chỗ khủng bố của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh?

"Coi như không tệ!?"

Cố Dương cũng phấn chấn không thôi.

Kể từ đó, át chủ bài của hắn cũng càng thêm vững chắc!?

Đến lúc đó dù cho có vô số cường giả trong Thanh Vực đại bí cảnh, hắn cũng có năng lực chia một chén canh.

Thậm chí là...

Độc chiếm ngôi đầu!?

Mà hắn cũng có ý tưởng này!

"Trừ điều đó ra... Còn có một niềm vui bất ngờ khác!?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia mừng như điên.

Đó chính là lĩnh vực của kiếm!

Trải qua trăm vạn năm đốn ngộ.

Kiếm chi áo nghĩa tự nhiên là nhẹ nhõm đột phá đến đại viên mãn.

Mà lĩnh vực của kiếm tất nhiên cũng nước chảy thành sông.

Hắn trải qua thời gian dài lắng đọng lại, giờ đây đã đạt tới lĩnh ngộ tám thành Kiếm Chi lĩnh vực!

Lĩnh vực kiếm tám thành?

Nếu tin tức này được truyền ra ngoài.

Chỉ sợ cho dù là cường giả Vương cảnh như Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên cũng sẽ nhịn không được hai chân như nhũn ra.

Cường giả Vương cảnh cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được một thành.

Kết quả Cố Dương bên này trực tiếp lĩnh ngộ được tám thành Kiếm chi lĩnh vực?

Cộng thêm lúc trước lĩnh ngộ bảy thành quyền chi lĩnh vực, nếu truyền ra ngoài, không phải dọa chết người sao?

Đến lúc đó chỉ sợ không đơn thuần là Thanh Vực, ngay cả rất nhiều thế lực đỉnh tiêm trong toàn bộ Đông Hoang, chỉ sợ đã nghe tin mà lập tức hành động!

"Xem ra ta vẫn coi thường thời gian hơn trăm vạn năm."

Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Trải qua mười vạn năm sửa đổi, hắn còn tưởng rằng ngộ tính không đủ thì thời gian tu luyện dù dài hơn cũng chỉ tăng lên có hạn.

Nhưng bây giờ xem ra thời gian nếu đủ dài, dường như có thể đánh vỡ điểm này?

Chẳng qua suy nghĩ cẩn thận lại, ngộ tính của mình trước khi sửa chữa cũng được tăng thêm rất nhiều.

Tuy rằng điểm tăng trưởng này cũng không tính là lớn, nhưng khi phóng đại tăng lên tới trăm vạn năm.

Lợi ích là vô cùng khả quan, thậm chí có chút chấn động!?

Nghĩ đến đây.

Tinh thần Cố Dương cũng không khỏi chấn động.

Ánh mắt cũng lóe sáng.

Ngày sau... Vẫn phải chú ý tìm kiếm một ít bảo bối có thể tăng cường ngộ tính.?

Ngoại trừ lĩnh ngộ lĩnh vực kiếm hoàn toàn mới ra.

Áo nghĩa trảm thiên cũng phát sinh biến hóa!?

Hơn nữa biến hóa này khiến Cố Dương cũng nhịn không được mà cả kinh!?

Bởi vì trải qua năm tháng dài đằng đẵng đốn ngộ và lý giải.

Áo nghĩa trảm thiên, dường như đã trực tiếp tiến hóa!?

Áo nghĩa trảm thiên hiện giờ đã có tên mới.

Tên là Hủy Diệt?!

Hủy Diệt áo nghĩa?

Huỷ Diệt áo nghĩa đã là siêu việt tuyệt phẩm.

Gần như có thể đánh đồng với Vận Mệnh.

Nhưng vẫn là kém hơn Vận Mệnh.

Cho dù như thế, nhưng cũng không phải là loại áo nghĩa thuộc tính khác có thể so sánh được!?

Tính theo phẩm cấp.

Huỷ Diệt Áo Nghĩa có thể phân cao thấp với hai đại áo nghĩa Thời Không!

Thậm chí luận lực phá hoại, không có bất kỳ áo nghĩa nào có thể đánh đồng với áo nghĩa Hủy Diệt!

Hơn nữa trải qua thời gian dài như vậy.

Cố Dương lại trực tiếp lĩnh ngộ ra lĩnh vực Hủy Diệt!?

Tuy rằng lĩnh vực Hủy Diệt chỉ có bốn thành, nhưng uy lực thậm chí vượt qua bảy thành quyền chi lĩnh vực rồi!

Quả thực là kinh khủng đến cực điểm!

Mà đây cũng là điều làm cho Cố Dương phấn chấn không thôi.

"Thực sự là thu hoạch ngoài ý muốn!?"

Trên mặt Cố Dương cũng hiện ra vẻ mừng rỡ.

Hiển nhiên y cũng không nghĩ tới, lần tu sửa trăm vạn năm này vậy mà còn có thể thu hoạch được lĩnh vực hủy diệt có thể so với thời không!

Kể từ đó, thủ đoạn công kích của mình càng thêm cường hãn!

Cho dù là cường giả Vũ Hóa cảnh cũng chưa chắc không thể chiến một trận!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương lập tức tràn đầy sắc bén.

"Mặt khác còn có áo nghĩa không gian..."

Không có gì bất ngờ xảy ra, áo nghĩa không gian cũng đạt đến đại viên mãn.

Thuận tiện cũng lĩnh ngộ năm phần không gian lĩnh vực!

Lĩnh vực triển khai, Cố Dương có thể tùy ý qua lại bên trong không gian, tiến hành đè ép không gian, cắt xé không gian.

Nếu như dùng để đối địch, có thể rất dễ dàng đứng ở thế bất bại!

Đây quả thực là năng lực bật hack!

"Năm thành không gian lĩnh vực, cái này so với Hủy Diệt lĩnh vực còn mạnh hơn rất nhiều."

Khóe miệng Cố Dương tràn đầy tươi cười.

Lĩnh vực hủy diệt và lĩnh vực không gian nằm trong tay hắn, có thể nói bây giờ hắn hoàn toàn không sợ cường giả Vũ Hóa cảnh!

"Tiếp theo, trước tiên thuận tiện sửa đổi những vũ kỹ khác một chút đi."

Cố Dương dừng một chút.

Trên thực tế trước đó hắn xem vô số thư tịch, cũng là có sửa đổi một ít đao pháp, thương pháp, côn pháp vân vân.

Hơn nữa trình độ lĩnh ngộ cũng không thấp chút nào.

Chỉ là so ra kém quyền pháp cùng kiếm pháp mà thôi.

Dù sao thời gian còn đủ, cho nên Cố Dương cũng không vội.

Chính là trước tiên sửa đổi những loại võ kỹ khác.

Bởi vì những loại võ kỹ này nội tình kém hơn so với quyền pháp cùng kiếm pháp.

Sau khi sửa chữa thì thời gian hấp thu cũng không dài.

Sau khi sửa chữa một phen.

Cố Dương cũng tiện thể lĩnh ngộ lĩnh vực đao, lĩnh vực thương pháp.

Có điều cũng không tính là mạnh, chỉ được một thành mà thôi.

"Tiếp theo chính là vở kịch chính."

Cố Dương chỉ tùy ý cảm thụ một phen, liền thu hồi ánh mắt, ánh mắt ngưng tụ.

Năng lực của Vận Mệnh Diệp!

Bây giờ thời gian sửa đổi có thể đạt tới trăm vạn năm.

Không biết sau khi sửa chữa năng lực của lá Vận Mệnh có thể tăng lên tới trình độ nào!

Cố Dương trong lòng thập phần chờ mong.

Ngay lập tức cũng không chút do dự, bắt đầu sửa chữa.

"Thay đổi Vận Mệnh Diệp, thời gian là... Trăm vạn năm sau!"

Lần này Cố Dương đã chuẩn bị đầy đủ.

Lần trước sửa chữa lá vận mệnh, có tri thức cực kỳ mênh mông ùa vào.

Mà một lần kia, hắn mượn cơ hội này lĩnh ngộ Vận Mệnh ý cảnh viên mãn.

Không biết lần này có thể lại có lĩnh ngộ hay không?

Đang lúc suy nghĩ chờ mong.

Tinh thần Cố Dương chấn động mạnh mẽ.

Bởi vì ký ức và tri thức cuồn cuộn, đột nhiên tràn vào trong đầu!

Cố Dương vội vàng ngưng thần hấp thu.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Trong mắt hắn tràn ngập kinh ngạc.

Mặc dù lần trước năng lực khống chế Vận Mệnh đã tăng lên, nhưng tăng lên ở phương diện nào, Cố Dương cũng không mò ra được.

Nhưng lúc này điểm tăng lên rất rõ ràng.

Bây giờ hắn có thể nhìn trộm thiên mệnh.

Liếc một cái là nhìn ra khí vận trên người người khác!

Thậm chí là có thể tróc ra khí tức của khí vận chi tử, Thậm chí còn... Lấy được cơ duyên ẩn tàng mà đối phương sắp thu được!

Điểm này, không thể nghi ngờ là khiến Cố Dương vô cùng rung động.

"Chẳng phải là nói hiện giờ ta có thể nhìn thấy cơ duyên được che giấu, còn có thể lấy cơ duyên của những khí vận chi tử kia?"

Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ mặt quái dị.

Không thể không nói...

Năng lực này, có chút biến thái!?

Nhưng hắn ta rất thích!

Mà ngoài thăng cấp năng lực của Vận Mệnh.

Sự chú ý của Cố Dương tự nhiên vẫn là ý cảnh vận mệnh tăng lên!?

Lần trước Vận Mệnh Ý Cảnh đã đạt tới trình độ đại viên mãn.

Bây giờ lại càng tiến thêm một bước!?

Hơn nữa, còn là một bước dài!

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi, áo nghĩa vận mệnh...

Trực tiếp đạt đến trình độ đại viên mãn?!

Vận mệnh áo nghĩa Đại viên mãn, Cố Dương cũng không dám tưởng tượng năng lực biến thái đến mức nào!?

Nếu mình sử dụng toàn bộ áo nghĩa vận mệnh, không cân nhắc bất cứ hậu quả gì thậm chí còn có khả năng chém giết cường giả Vũ Hóa cảnh?!

Đây chính là chỗ khủng bố của áo nghĩa Vận Mệnh!

Bá đạo đến mức hoàn toàn không nói đạo lý!

Vạn vật trên thế gian đều nằm trong sự khống chế của Vận Mệnh.

Chỉ cần ngươi không siêu thoát được vận mệnh, sẽ không cản được kết quả là đường Vận Mệnh bị chặt đứt!

Đương nhiên, như vậy vẫn chưa xong!

Thời gian trăm vạn năm có thể khủng khiếp đến thế nào!

Không chỉ là vận mệnh áo nghĩa đạt tới viên mãn.

Thậm chí Cố Dương còn lĩnh ngộ ra lĩnh vực vận mệnh từ trong đó!

Mặc dù chỉ là một thành, nhưng uy năng của nó... đã khủng bố đến cực điểm!

Lĩnh vực triển khai, tất cả sinh mệnh trong lĩnh vực đều sẽ do hắn nắm giữ, sống và chết, chẳng qua chỉ trong một ý niệm của hắn!

Mà đây cũng là lực khống chế chí cao vô thượng trong lĩnh vực Vận Mệnh!

Không có bất kỳ lĩnh vực nào có thể đánh đồng với Vận Mệnh sao?

Vận mệnh chính là độc nhất vô nhị?

"Hô..."

"Thu hoạch lần này thật sự là kinh khủng trước nay chưa từng có nha!"

Sửa chữa xong, trên mặt Cố Dương cũng nhịn không được lộ ra kích động và rung động.

Hắn vốn tưởng tượng lần này đột phá Đan Hư cảnh, tiến hành cải biến trăm vạn năm sẽ tăng lên rất lớn.

Nhưng hắn lại không nghĩ tới lần tăng cấp này lại khủng bố như vậy!

Bảy thành lĩnh vực quyền pháp, tám phần mười lĩnh vực Kiếm, bốn thành lĩnh vực Hủy Diệt, năm thành lĩnh vực Không Gian cùng với... Một thành lĩnh vực Vận Mệnh!

Những năng lực này tùy tiện nói ra một loại, chỉ sợ có thể khiến cho toàn bộ thiên kiêu trong Thanh Huyền thánh viện điên cuồng rung động!

Thậm chí ngay cả hai vị đại cường giả Vương cảnh cũng phải há hốc mồm!

Dù sao lĩnh vực này là tồn tại còn kinh khủng hơn cả áo nghĩa!

Độ khó của việc lĩnh ngộ được tăng lên theo cấp số nhân!

Càng đừng nói Cố Dương đã lĩnh ngộ đại thành.

"Về phần lĩnh vực, trước mắt cũng không vội vàng sửa đổi."

Cố Dương lắc đầu.

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi.

Toàn bộ nội tình của hắn gần như đều là bị rút sạch sành sanh.

Trực tiếp sửa chữa chưa hẳn có thể tăng lên bao nhiêu.

Hơn nữa hiện giờ thực lực của hắn đã tăng lên nhiều như vậy, cũng không vội vàng sửa chữa áo nghĩa cùng lĩnh vực.

Đương nhiên, nếu có thể để hắn lĩnh ngộ thêm một chút chân ý Hoàng đạo, hắn vẫn sẽ tính toán sửa đổi một chút.

Chân ý hoàng đạo là thứ tốt đấy!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lộ vẻ tươi cười lắc đầu.

Chân ý hoàng đạo quý hiếm cỡ nào, làm sao có thể dễ dàng như vậy được?

Có điều đợi đến lúc Thanh Vực đại bí cảnh mở ra, có lẽ có cơ hội lấy được một chút từ trong đó.

Suy cho cùng, Thanh Vực đại bí cảnh cũng là bí cảnh mà cường giả Hoàng cảnh lưu lại.

Nói không chừng sẽ có bảo bối nhiễm phải hoàng đạo chân ý xuất thế.

Đương nhiên, hiện tại cũng không gấp được.

Cố Dương không tiếp tục truy cứu sâu nữa.

Mà là thu hồi ánh mắt.

"Tiếp theo... cỏ khô và ngọc cổ cũng phải sửa đổi."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia hào quang.

Chỉ thấy bàn tay hắn thoáng vẫy ra một cái.

Một gốc cỏ khô quen thuộc xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Nó quay tròn rồi quay tròn.

Cỏ khô nhìn qua mười phần bình thường, thậm chí có chút rách mướp không chịu nổi.

Nhưng một cây cỏ khô dung mạo xấu xí như vậy... lại là tồn tại khủng bố ngưng tụ ra lá cây Vận Mệnh Diệp!

Tuy rằng hắn không rõ ràng rốt cuộc cỏ khô này là thứ gì.

Nhưng mức độ quý giá của nó tất nhiên sẽ là thứ Hoàng cảnh

thậm chí những cường giả đứng đầu Thánh cảnh trở lên đều sẽ điên cuồng!

Loại bảo bối này, Cố Dương tất nhiên phải cẩn thận thương yêu.

"Không biết trăm vạn năm sửa đổi có thể làm cỏ khô xuất hiện biến hóa mới hay không?"

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy chờ mong.

Chuẩn bị sửa đổi.

Chẳng qua trước khi sửa chữa, Cố Dương vẫn có chút không cam lòng thử nghiệm lợi dụng năng lực đã tăng lên của Vận Mệnh Diệp để thăm dò tin tức cỏ khô.

Trong đôi mắt hắn lấp lóe hào quang màu vàng.

Dưới một phen điều tra.

Hắn không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Vẫn giống như trước kia.

Không nhìn thấy bất cứ chữ viết nào.

Cũng không bắt được bất kỳ dấu vết nào.

"Xem ra là không được rồi."

Cố Dương bất đắc dĩ thở dài.

Rồi cũng không chần chờ nữa, chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi cỏ khô, thời gian là... Trăm vạn năm trước!"

Bởi vì không biết rõ ràng thời hạn cụ thể của cỏ khô.

Hơn nữa cơ hội sửa chữa chỉ có một.

Cho nên Cố Dương tự nhiên chỉ có thể trực tiếp sửa chữa hướng về thời gian cổ lão, hơn nữa lấy trình độ cỏ khô, nghĩ đến thời gian nó tồn tại đã là cực kỳ xa xưa.

Hắn cũng không lo lắng sẽ sửa đổi quá mức.

Rất nhanh, sửa đổi xong.

Cố Dương cũng lập tức mở mắt ra, ánh mắt chỉ là nhìn chằm chằm vào cỏ khô trước mắt.

Mới bắt đầu.

Cỏ khô vẫn giống như một bãi nước đọng không hề có chút phản ứng nào.

Cố Dương tưởng rằng trăm vạn năm sửa đổi cũng không thể khiến nó phát sinh biến hóa.

Nhưng ngay khi Cố Dương vô cùng thất vọng chuẩn bị thu cỏ khô vào trữ vật giới chỉ.

Đột nhiên, ánh đỏ mãnh liệt!

Trên cỏ khô, một chiếc lá trên đỉnh chóp đột nhiên bộc phát ánh sáng đỏ chói mắt.

Ánh sáng đỏ như máu nháy mắt nhuộm đỏ cả gian phòng.

Thoạt nhìn vậy mà lại có chút quỷ dị!?

Mà trong nháy mắt khi phiến lá biến thành màu đỏ.

Cỏ khô cũng triệt để lâm vào tĩnh mịch, không có biến hóa!?

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi tập trung tinh thần.

Hắn ta vội vàng giơ tay hái mảnh lá đỏ máu kia từ trên cỏ khô xuống.

Thả cỏ khô vào trữ vật giới chỉ.

Cố Dương cũng cẩn thận đánh giá phiến lá huyết hồng trước mắt.

Từ trong phiến lá tản mát ra một cỗ khí tức kỳ lạ.

Phảng phất như đang dựng dục cái gì.

Cố Dương cũng không rõ lắm.

Nhưng mà lần này, Cố Dương ngược lại không có nóng lòng trực tiếp nuốt vào như trước đó nuốt Vận Mệnh Diệp.

Trực giác nói cho hắn biết, đồ chơi này nên giữ lại trước thì tốt hơn!

"Thử dùng năng lực của Vận Mệnh thử xem."

Cố Dương dừng một chút, con mắt hơi sáng lên.

Sau đó kim quang chậm rãi hiện lên.

Tra xét một phen, Cố Dương bất đắc dĩ thu hồi ánh mắt.

Kim quang trong mắt cũng nhanh chóng tiêu tán.

"Vẫn là không nhìn ra được."

"Xem ra đồ vật liên quan tới cỏ khô, cho dù có nắm trong tay vận mệnh cũng không cách nào nhìn trộm nguyên do trong đó."

Cố Dương lắc đầu.

Phát ra một tiếng cảm thán.

Trầm ngâm một lát vẫn không nuốt phiến lá đỏ như máu, mà đặt nó vào trong nhẫn trữ vật.

Suy tính trước tiên cứ để thêm một khoảng thời gian rồi tính sau.

Cỏ khô sửa đổi xong.

Cố Dương cũng vẫy tay một cái, một khối cổ ngọc bất quy tắc xuất hiện trong tay hắn.

Khối ngọc cổ này là lúc trước hắn ở trong bí cảnh đánh chết một gã thiên kiêu vương triều ngoài ý muốn đạt được.

Lúc trước hắn đã sửa chữa mười vạn năm.

Cũng không khiến nó thay đổi mảy may.

Bây giờ hắn sửa chữa thời gian trăm vạn năm sẽ có một chút thay đổi đúng không?

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Hắn lập tức nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động, trực tiếp sửa chữa!

"Sửa đổi cổ ngọc bất quy tắc, thời gian là... trăm vạn năm trước!"

Trong nháy mắt sửa đổi xong, Cố Dương chính là vội vàng mở mắt ra, ánh mắt chăm chú nhìn khối Cổ Ngọc bất quy tắc trước mắt.

Nhưng mà nhìn chằm chằm vào phía trên cổ ngọc không có

chút biến hóa nào.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương vô cùng kinh ngạc.

"Trăm vạn năm... Vậy mà còn không có bất kỳ phản ứng gì!?"

Một màn này không khỏi làm cho Cố Dương có chút kinh ngạc.

Phải biết cho dù là mạnh như cỏ khô, nhưng ở trong dòng sông thời gian trăm vạn năm cũng xuất hiện biến hóa.

Mà khối ngọc cổ bất quy tắc này vậy mà lại không hề có chút biến hóa nào!?

Rốt cuộc món đồ chơi này là bảo bối bao nhiêu năm trước?

Trong lòng Cố Dương tràn đầy rung động.

Sau một chút chần chờ, Cố Dương lại có chút không tin tà lợi dụng năng lực Vận Mệnh để điều tra một chút.

Rốt cuộc cũng không nhìn ra gì cả.

Điều này làm cho Cố Dương càng thêm rung động.

"Xem ra, Cổ Ngọc này tuyệt đối là một loại bảo vật tuyệt thế không kém gì cỏ khô!"

Mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng Cố Dương không cảm thấy mất mát chút nào!

Bởi vì như vậy cũng chỉ có thể chứng minh lai lịch cổ ngọc bất phàm!?

Thậm chí có thể còn cường hãn hơn cả cỏ khô!

Hắn không vội.

Dù sao theo mình không ngừng tăng lên tu vi, đột phá đại cảnh

giới có thể tăng lên gấp mười lần thời hạn sửa chữa.

Đến lúc đó...

Cổ Ngọc này tất nhiên là có thể đem nó khôi phục lại hình thái ban đầu!?

Đến lúc đó, Cổ Ngọc rốt cuộc là bảo bối gì, có thể biết được rõ ràng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng vung tay phải lên, trực tiếp thu Cổ Ngọc vào trong nhẫn trữ vật.

"Phù... những thứ nên sửa đổi cũng đã sửa xong rồi."

"Đúng rồi, còn có Thiên Tuyệt Kiếm nữa, thiếu chút nữa quên mất!"

Cố Dương vỗ đầu một cái.

Tâm niệm chợt động.

Trong tay phải của hắn, Thiên Tuyệt Kiếm không ngờ lại bị hắn nắm chặt.

Mà trong tay trái...

Một khối Vương Phẩm Linh Kim đã xuất hiện.

Thứ này là phần thưởng của đệ nhất nội viện.

"Đáng tiếc Linh kim cũng không sửa đổi được."

Cố Dương lắc đầu, có vẻ có chút tiếc nuối.

Chợt không chần chờ, trực tiếp đem khối Linh Kim Vương phẩm này đặt trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

Ngay lập tức, Thiên Tuyệt Kiếm đã bắt đầu hấp thu.

Chẳng qua về tốc độ sao...

Chính là có vẻ hơi chậm.

Cố Dương cũng không nóng nảy.

Hắn giơ tay nắm chặt chuôi Thiên Tuyệt Kiếm.

Rồi sau đó tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi thời gian Thiên Tuyệt Kiếm là trăm vạn năm sau!?"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Còn không đợi Cố Dương mở mắt ra.

Cố Dương chính là cảm nhận được một cỗ khí tức lăng lệ đến tận cùng khủng bố thình lình từ trước mặt truyền đến.

Hắn vội vàng mở mắt ra nhìn qua.

Thình lình thấy một giây trước viên Linh Kim Vương phẩm kia còn thập phần hoàn chỉnh, một giây sau, liền trong nháy mắt biến mất, triệt để bị Thiên Tuyệt Kiếm hấp thu!?

Mà phẩm cấp của Tuyệt Kiếm cũng tăng lên chóng mặt.

Chẳng qua vài giây đồng hồ đã trực tiếp đột phá đến cấp Vương!

Sau đó là Vương cấp trung phẩm, Vương cấp thượng phẩm... Cực phẩm Vương cấp!

Chỉ trong mấy phút ngắn ngủi, phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm đã đạt tới cấp độ ngụy Hoàng, trong đó càng mang theo một tia khí tức kinh khủng!

Luồng khí tức này, chỉ sợ cho dù là cường giả Vương cảnh

cũng không nhịn được mà đối đãi một cách nghiêm túc!

Mà ngay khi Cố Dương tưởng rằng trăm vạn năm sửa chữa, Thiên Tuyệt Kiếm chỉ có thể tăng lên tới cấp nguỵ Hoàng...

Một tiếng "bụp" truyền đến!

Cố Dương vội vàng nhìn lại, trên thân Thiên Tuyệt Kiếm, lại hiện ra từng đạo vết nứt!

Thấy vậy, đồng tử Cố Dương co rụt lại.

Chẳng lẽ Thiên Tuyệt Kiếm không chịu nổi, muốn vỡ vụn?

Nhưng ngay sau đó, Cố Dương phát hiện mình đã suy nghĩ nhiều.

Đây không phải là vỡ vụn, mà là...

Quá trình lột xác?!

Ngay sau đó, ken két.

Thân Thiên Tuyệt Kiếm không ngờ lại vỡ vụn ra.

Giống như là bị lột một lớp da vậy.

Mà lộ ra toàn bộ thân kiếm hoàn toàn mới.

Càng lăng lệ ác liệt đến cực hạn.

Thấy vậy, Cố Dương nhịn không được vươn tay nắm chặt chuôi Thiên Tuyệt kiếm.

Hơi vung lên một chút.

Suýt nữa đã chém trận pháp ngăn cách khí tức của bản thân thành hai đoạn!

"Sặc... Độ sắc bén kinh khủng này!?"

"Linh khí cấp Hoàng?!"

Không nghi ngờ chút nào, bây giờ đã đột phá cấp nguỵ hoàng, trực tiếp đạt tới cấp Hoàng!

Một thanh linh khí cấp Hoàng...

Nếu lấy nó ra, chỉ sợ Hà Thanh Huyền cùng Lạc Cửu Thiên sẽ sợ tới mức cả người run lên...

Những cường giả Vương cảnh này bọn hắn đều dùng linh khí Vương cấp.

Ngươi thì hay rồi, chỉ mới là Đan Hư cảnh mà đã có một thanh linh kiếm cấp Hoàng?

Chết tiệt, chuyện này đi đâu để nói lý đây?

"Rất tốt."

Khóe miệng Cố Dương cũng nở nụ cười dào dạt.

Lần sửa đổi này có thể nói là hoàn mỹ đến cực hạn.

Cũng khiến trong lòng Cố Dương hết sức hài lòng.

Trăm vạn năm sửa đổi, thăng cấp quả thực là quá mức khủng bố!

"Trăm vạn năm còn như thế, nếu chờ ta đột phá Sinh Tử cảnh, sửa chữa thời gian đến ngàn vạn năm đến lúc đó lại là cảnh tượng gì?"

Trong mắt Cố Dương tràn đầy rung động và chờ mong.

Thậm chí có chút không dám tưởng tượng!

Đương nhiên, tham vọng xa vời vẫn là không đáng để đề xướng.

"Về phần tu vi... Cũng không cần sốt ruột."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một nụ cười tự tin.

Cho dù bây giờ tu vi hắn chỉ có Đan Hư cảnh tầng bảy.

Nhưng kết hợp một đám át chủ bài của mình thì đừng nói là Sinh Tử Cảnh, coi như là cường giả Vũ Hóa cảnh, hắn cũng có thể đánh một trận thậm chí là chém giết.

Hơn nữa lần này sửa chữa làm hắn tốn gần ba tháng thời gian.

Cho đến lúc bí cảnh Thanh Vực mở ra đã không còn bao lâu nữa.

Cũng không có thời gian đi sửa chữa tu vi.

Cho nên, Cố Dương liền chậm rãi đứng dậy.

Hắn vận động gân cốt một chút.

Dù sao liên tục ba tháng cũng luôn bế quan sửa chữa.

Xương cốt đều có chút rỉ sét.

"Hô..."

Phun ra một ngụm trọc khí, Cố Dương cũng đi ra cửa, tìm được Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi trêu ghẹo ghẹo một phen.

Gần ba tháng không gặp, tự nhiên cần ôn tồn một phen.

Mà trong khoảng thời gian này, Cố Dương cũng là nghe được một tin đồn chung quanh.

Trong đó chú ý nhất chính là...

Đương nhiên chính là ba người Lạc Viêm Thiên Vưu Phong và Đường Long.

"Nghe đồn Đường Long cùng Vưu Phong đã đột phá Sinh Tử cảnh, mà lại trực tiếp đạt tới Sinh Tử cảnh tầng hai, thực lực tăng vọt vô số lần."

"Còn Lạc Viêm Thiên kia thăng cấp rất lớn, không chỉ đột phá Sinh Tử cảnh, vừa đột phá là đạt tới Sinh Tử cảnh tầng bốn, đến lúc đó chỉ sợ hắn còn tìm phu quân khiêu chiến một phen."

Diệp Khuynh Thành nằm trong ngực Cố Dương, kể lại tin tức nàng nghe được trong khoảng thời gian qua.

Cố Dương cũng thoáng có chút kinh ngạc.

"Ba tháng ngắn ngủi, đều tăng lên nhiều như vậy sao? Không hổ là thiên tài."

Cố Dương theo bản năng cảm khái nói.

Còn Diệp Khuynh Thành ở bên cạnh nghe được lời này, không nhịn được bĩu môi.

"Những lời này từ trong miệng phu quân ngươi nói ra, sao có cảm giác kỳ quái như vậy?"

"Rõ ràng ngươi mới là thiên tài yêu nghiệt nhất."

Diệp Khuynh Thành bắt đầu than thở.

"Đúng vậy đúng vậy!"

Sở Linh Nhi tựa vào một bên khác cũng lên tiếng phụ họa theo.

"Ha ha ha, nói cũng đúng."

Cố Dương nghe vậy cũng nhịn không được, mặt lộ vẻ quái dị, chợt cười to thành tiếng.

Nói như vậy giống như là có phần ngầm khoe khoang rồi.

Nhưng ngay khi Cố Dương tiếp tục đùa giỡn với Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi.

Đột nhiên, một luồng khí tức từ xa truyền tới.

Mạnh mẽ và kinh khủng!

Cảm nhận được khí tức quen thuộc này.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không khỏi hơi đổi.

"Là Lạc Viêm Thiên!"

Cố Dương cũng nhận thấy điểm này, ngược lại cũng không có bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn.

Mà là nhìn về phía Diệp Khuynh Thành nói.

"Ban đầu ngươi cũng vậy, ta vừa mới xuất quan ngươi liền tới tìm ta khiêu chiến."

Cố Dương nghĩ đến chuyện ở Huyền Điểu vương triều, mặt không khỏi lộ ý cười.

"Ta nào biết được ngươi sẽ biến thái như vậy!?"

Khuôn mặt Diệp Khuynh Thành cũng đỏ lên.

Nhớ lại lúc đó, thực lực của nàng đã tăng lên, đương nhiên là vô cùng tự tin.

Kết quả nàng không khỏi lắc lắc cái đầu nhỏ.

Không phải mình tăng lên quá ít, mà là Cố Dương thực sự quá yêu nghiệt biến thái!?

Cố Dương cùng với Diệp Khuynh Thành Sở Linh Nhi nhanh chóng sửa sang lại quần áo xong xuôi, liền từ trong phòng đi ra ngoài.

Quả nhiên, trên bầu trời, Lạc Viêm Thiên rõ ràng là mặt mũi tràn đầy chiến ý ngưng nhìn qua.

"Cố Dương, bây giờ ta đột phá đến Sinh Tử cảnh, đến luận bàn một phen!?"

Lạc Viêm Thiên rục rịch, khí tức toàn thân càng thêm cực kỳ cường hãn.

Mà điều này tất nhiên là thu hút sự chú ý của vô số thiên kiêu.

"Hízz... Nghe đồn Lạc Viêm Thiên đã đột phá Sinh Tử cảnh, bây giờ xem ra, quả nhiên là thật!?"

"Nhìn khí thế Lạc Viêm Thiên bộc phát ra, chỉ sợ đúng như lời đồn, đột phá đến Sinh Tử cảnh tầng bốn đấy!"

"Quá kinh khủng! Đây chính là thiên kiêu đứng đầu Thanh Huyền thánh viện chúng ta sao?"

"Cố Dương vừa mới xuất quan không bao lâu, Lạc Viêm Thiên đã không nhịn được tìm tới cửa, xem ra là muốn lấy lại danh dự."

"Không biết Cố Dương có thể ứng chiến hay không?"

Vô số thiên kiêu đạp hư không, ánh mắt vô cùng mong đợi nhìn về phía Cố Dương.

Mà nghe Lạc Viêm Thiên nói lời này.

Khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia ý cười nhàn nhạt.

Sau đó khí huyết cuồn cuộn, trực tiếp bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng.

"Ngươi... Thật sự muốn đánh?"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Nhìn thấy trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra khí tức khủng bố.

Vô số thiên kiêu hoảng sợ mở to hai mắt nhìn.

Chỉ với khí tức này, đã làm cho vô số thiên kiêu run rẩy, hơi tới gần một chút sẽ cảm thấy hai chân như nhũn ra.

Thực lực của Cố Dương thế mà lại tăng lên?

Hơn nữa dường như còn tăng vọt!

Không ai có thể nhìn ra được thực lực của Cố Dương bây giờ đã tăng lên tới trình độ nào!?

Dù sao, hẳn là rất khủng bố!

Thật là một yêu nghiệt!

Trong lòng tất cả các thiên kiêu đều nảy sinh loại ý nghĩ này.

Mà Vưu Phong và Đường Long đi theo phía sau Lạc Viêm Thiên vốn cũng định chen vào nhưng hiện tại bọn họ liếc mắt nhìn Cố Dương một cái, toàn thân liền run cầm cập.

Mẹ nó, đến cùng là quái vật này làm thế nào vậy?

Lại trở nên mạnh mẽ hơn nhiều như vậy!?

Đường Long càng kinh hãi vô cùng.

Một câu cũng nói không nên lời.

Cùng lúc đó.

Lạc Viêm Thiên cũng nhìn mà trong lòng run sợ, thậm chí với khí thế Cố Dương bộc phát ra, Lạc Viêm Thiên nhịn không được lui về sau hai bước.

Hắn có hơi sợ.

Từ khí thế của Cố Dương bộc phát ra, hắn cảm thấy một cỗ uy hiếp trí mạng!

Nếu như thật sự đánh nhau...

Hắn sợ là sẽ bị Cố Dương treo lên đánh?

Nghĩ đến đây, trong lòng Lạc Viêm Thiên lập tức có chút chua xót.

Có cần thiết hay không?

Lúc này mới qua ba tháng, thậm chí hắn đã đột phá đến Sinh Tử cảnh tầng bốn!

Theo lý mà nói, thực lực của hắn tăng vọt, không nói có thể dễ dàng đánh bại Cố Dương, nhiều ít cũng có thể rút ngắn chênh lệch thực lực giữa hắn và Cố Dương.

Kết quả bây giờ vừa nhìn thế nào cảm giác chênh lệch này không chỉ không giảm bớt, ngược lại càng trở nên khoa trương hơn!

Cảm nhận được khí huyết bành trướng trong cơ thể Cố Dương có chút khủng bố, khóe miệng Lạc Viêm Thiên thoáng có chút run rẩy.

Trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói thế nào.

Nếu nhận thua, điều này không phù hợp với tính cách của hắn.

Nhưng cho dù đánh nhau với Cố Dương cũng vẫn mất mặt.

Nghĩ đến đây, Lạc Viêm Thiên lập tức có chút hối hận, thậm chí muốn tát mình một cái.

Sao hắn ta lại ngu ngốc như vậy chứ?

Trước tiên là thăm dò xem thực lực của Cố Dương rồi mới nói không phải tốt hơn sao?

Vừa tới liền nói, ngược lại để cho chính hắn có chút không xuống đài được.

Cũng may bầu không khí lúng túng cũng không duy trì quá lâu.

Trên bầu trời, một bóng dáng quen thuộc chậm rãi hiện lên.

Không ngờ người tới lại là Hà Thanh Huyền.

"Ồ? Các ngươi đều ở đây sao?"

Hà Thanh Huyền nhìn thấy Lạc Viêm Thiên trên không trung cùng Cố Dương phía dưới.

Lập tức hơi kinh hãi, không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Chỉ là vừa mới nói xong, ánh mắt của hắn lập tức nhịn không được dừng lại.

Gắt gao rơi vào người Cố Dương.

Bởi vì trong khí thế Cố Dương bộc phát ra, hắn lại cảm nhận được một cỗ áp lực nhàn nhạt!

Sao có thể như vậy!?

Một Đan Hư cảnh... Cư nhiên sinh ra áp lực với hắn?

Hắn là Vương cảnh đó!

Chẳng qua rất nhanh, Hà Thanh Huyền phát giác được trong cỗ khí thế này của Cố Dương dường như ẩn chứa một tia khí tức quen thuộc.

Mà khí tức kia, thình lình chính là từ phiến đá mà gã ban tặng cho Cố Dương phát ra.

"Cố Dương đã lĩnh ngộ?!"

Giờ khắc này, Hà Thanh Huyền lập tức hiểu ra.

Ánh mắt hắn lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ.

Ngay sau đó khoé miệng hắn nhịn không được co giật.

Mẹ nó cái ngộ tính này, quả thực là không có người nào bằng!?

Hắn đạt được khối đá kia một thời gian dài như vậy, bình thường cũng thường xuyên tìm hiểu.

Kết quả bao năm qua... cái rắm cũng không lĩnh ngộ được.

Mà Cố Dương mới lĩnh ngộ được bao lâu?

Thời gian không tới ba tháng.

Vậy mà đã lĩnh ngộ thấu triệt!

Một cái so sánh này đúng là đả kích người mà!

Trong lúc nhất thời, hắn không nhịn được trầm mặc xuống.

Lạc Viêm Thiên thấy Hà Thanh Huyền đến, cũng vội vàng thở phào nhẹ nhõm.

Rồi chợt mở miệng nói sang chuyện khác.

"Viện trưởng đại nhân, ngài tới đây có phải vì chuyện Thanh

Vực đại bí cảnh không?"

Lạc Viêm Thiên vừa mở miệng.

Hà Thanh Huyền lúc này mới nhớ tới chính sự.

Vội vàng ho nhẹ một tiếng, chợt mở miệng nói.

"Ừm, không sai."

"Qua một khoảng thời gian nữa Thanh Vực đại bí cảnh sẽ mở ra, chỗ bí cảnh này còn cách Thanh Huyền thánh viện chúng ta một đoạn rất xa, cho nên hôm nay chúng ta phải chuẩn bị xuất phát tiến đến Thanh Vực đại bí cảnh."

Lời Hà Thanh Huyền vừa thốt ra khỏi miệng.

Trong nháy mắt thần sắc không ít thiên kiêu chấn động.

Hiển nhiên, bọn họ cũng có chút hiểu biết về đại bí cảnh Thanh Vực.

Nhưng có thể tiến vào Thanh Vực đại bí cảnh cũng chỉ có đám thiên kiêu trên bảng Thanh Huyền mới có tư cách.

Mà thực lực của bọn họ còn chưa đủ!

Tuy Thanh Vực đại bí cảnh có vô số cơ duyên, nhưng phải có mạng mới lấy được.

Bí cảnh mà cường giả Hoàng cảnh để lại.

Nghĩ thôi cũng biết sẽ sinh ra bao nhiêu lực hấp dẫn đối với rất nhiều thế lực Thanh Vực?

Mà đám thiên kiêu trên Thanh Huyền bảng, giờ phút này hai mắt không khỏi sáng lên.

"Cuối cùng cũng phải xuất phát à?"

"Ta đã chờ đến đói khát khó nhịn rồi!?"

"Hành trình Thanh Vực đại bí cảnh lần này, ta nhất định phải có thu hoạch!"

Không ít thiên kiêu âm thầm nắm chặt nắm đấm, rất có ý muốn thi triển một phen.

Đương nhiên, nói xong lời này, ánh mắt Hà Thanh Huyền chủ yếu vẫn rơi vào trên người Cố Dương.

Ánh mắt Cố Dương giờ phút này cũng hơi sáng lên.

Hắn cũng có chút chờ mong với Thanh Vực đại bí cảnh.

Vì vậy hắn thông báo với Sở Linh Nhi một phen.

Với thực lực của Sở Linh Nhi đương nhiên không thể nào đi theo hắn đến Thanh Vực đại bí cảnh.

Mà hiển nhiên Sở Linh Nhi cũng hiểu rõ điểm này, cho nên nàng hiểu chuyện nhẹ gật đầu.

Chẳng qua trước khi cáo biệt, nàng dựa vào bên tai Cố Dương nhẹ giọng nói một câu, sau đó mặt đỏ bừng trở về phòng.

Cố Dương đứng tại chỗ hơi hơi kinh ngạc.

"Sắp mười tám rồi?"

Trên mặt hắn không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Lắc đầu, là không suy nghĩ những chuyện này nữa.

"Đã chuẩn bị xong chưa?"

Thấy Cố Dương trở về, Hà Thanh Huyền cũng không khỏi dò

hỏi.

Cố Dương chậm rãi gật đầu.

"Đã như vậy... Thì chuẩn bị xuất phát."

Hà Thanh Huyền thấy vậy liền thu hồi ánh mắt, sau đó vươn tay ra, lực lượng kinh khủng trực tiếp xé rách không gian.

Một thông đạo không gian thâm thúy mà đen kịt trực tiếp hiện lên ở giữa bầu trời.

Nhìn thấy thủ đoạn cỡ này của Hà Thanh Huyền,

Tất cả thiên kiêu trên bảng Thanh Huyền đều không nhịn được hít sâu một hơi, mở to hai mắt.

"Đây chính là thực lực của viện trưởng đại nhân sao?!"

"Tiện tay liền có thể xé rách không gian, sáng tạo thông đạo không gian, đây là Vương Cảnh sao!"

"Quá kinh khủng!"

Vô số đạo thanh âm kinh ngạc không ngừng vang lên.

Đối với việc này, Hà Thanh Huyền không có ý để ý nhiều.

Hắn lập tức bước một bước vào trong không gian thông đạo.

"Đi theo nào."

Nghe thấy thanh âm của Hà Thanh Huyền, đám người Lạc Viêm Thiên Vưu Phong cũng thoáng kinh ngạc, vội vàng cất bước đi theo.

Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành cũng nhìn nhau cười, dắt tay đi theo.

Về phần Thanh Loan, Cố Dương không mang theo, mà để nó ở trong phòng bảo hộ Sở Linh Nhi an toàn.

Thuận tiện cũng có thể nói chuyện với Sở Linh Nhi, cho đỡ buồn chán.

Dù sao lần này nhưng là Hà Thanh Huyền tự mình dẫn đội, hắn cũng không cần lo lắng việc đi đường.

Đám thiên kiêu còn lại cũng nhao nhao theo sát phía sau.

Hà Thanh Huyền và ba mươi sáu thiên kiêu Thanh Huyền bảng cũng chỉ trong chớp mắt đã biến mất giữa không trung.

Mà thông đạo không gian bị xé nứt ra kia, cũng nhanh chóng khôi phục nguyên dạng.

Cũng không lâu lắm, tất cả mọi người thông qua không gian thông đạo, đi tới một mảnh hoang vu xa lạ.

Ngay sau đó, Hà Thanh Huyền cũng không nhiều lời, vung tay lên, xé rách không gian lần nữa, sau đó tiếp tục bước vào trong đó.

Thấy vậy, mọi người cũng vội vàng đuổi theo.

"Thanh Vực đại bí cảnh nằm ở trung tâm Thanh Thiên Sơn Mạch của Thanh Vực, đường xá xa xôi, coi như là không ngừng xé rách không gian để đi đường, cũng cần mất cả ngày thời gian."

Trong thông đạo không gian, Hà Thanh Huyền cũng chậm rãi giải thích.

Nghe vậy, tất cả thiên kiêu đều cảm khái.

Không nghĩ tới Thanh Vực đại bí cảnh này lại cách Thanh Huyền thánh viện xa như thế!

Ngay cả cường giả Vương cảnh toàn lực lên đường cũng phải

cả ngày?

Nhưng ngay khi đám người Cố Dương khởi hành tiến đến Thanh Vực đại bí cảnh.

Các vương triều, thánh địa cùng với gia tộc đều nhao nhao xuất phát.

Mà trong đó còn có một ít gia tộc lánh đời nghe tin liền hành động.

Trong lúc nhất thời tất cả các thế lực đỉnh cao trong Thanh Vực, thiên kiêu đứng đầu đều đi về phía Thanh Thiên Sơn Mạch!

Trong thời gian đi đường dài mà nhàm chán.

Hà Thanh Huyền thỉnh thoảng cũng nói chuyện phiếm với Cố Dương.

"Thanh Vực đại bí cảnh này niên đại đã vô cùng lâu đời, mặc dù nghe đồn là nơi cường giả Hoàng cảnh lưu lại ở Thanh Vực, nhưng trên thực tế cũng không có đơn giản như vậy."

Nghe thấy Hà Thanh Huyền nói vậy, các thiên kiêu còn lại cũng nhíu chặt lỗ tai, cẩn thận lắng nghe, sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày, không nói thêm, mà yên lặng lắng nghe.

"Bên trong Thanh Vực đại bí cảnh, tồn tại một tòa thần tháp cao vót trong mây, không nhìn thấy đỉnh, vô cùng cổ lão, lúc ta còn trẻ ta từng xông qua, thế nhân gọi thần tháp này là Kình Thiên Tháp!"

"Mà Kình Thiên Tháp không chỉ có bên trong Thanh Vực đại bí cảnh có, ở Đông Hoang vạn vực khác cũng có tồn tại Kình Thiên

Tháp, có lẽ cách gọi khác biệt, nhưng đều chỉ về phía toà thần tháp cổ xưa mà thần bí này!"

Nghe đến đây.

Tất cả thiên kiêu đều kinh ngạc.

Nếu thực sự là vậy, Thanh Vực đại bí cảnh này đích xác không chỉ đơn giản là bí cảnh Hoàng cảnh để lại!

"Có bao nhiêu tầng Kình Thiên Tháp không người nào biết được, bởi vì nội dung kỷ lục đang không ngừng bị đổi mới."

"Tuy nhiên trên Kình Thiên Tháp sắp đặt Kình Thiên Bảng, nếu có thể leo lên một ngàn người đứng đầu Kình Thiên Bảng, Kình Thiên Tháp sẽ tặng phần thưởng!?"

"Loại thủ đoạn này... Mặc dù là cường giả Hoàng cảnh, cũng không cách nào làm được!"

"Cường giả Hoàng cảnh cũng không thể xuất ra thủ bút lớn như vậy!"

Hà Thanh Huyền chậm rãi giải thích.

Nghe đến đây, không ít thiên kiêu không nhịn được hít sâu một hơi.

Chỉ cần leo lên hạng một nghìn là có thể được ban thưởng hậu hĩnh?

Nói như vậy hình như rất đơn giản?

"Ha ha, đừng tưởng rằng một ngàn rất đơn giản."

Lúc này, Lạc Viêm Thiên lúc trước vẫn luôn im lặng, lại lộ ra một tia cười lạnh, chậm rãi mở miệng.

"Tháp Kình Thiên từ xưa đến nay đã tồn tại vô số năm tháng, mà trong đoạn thời gian này!"

"Càng có vô số thiên kiêu khiêu chiến, có thể leo lên một ngàn người đứng đầu Kình Thiên Bảng. Đều là một số thiên kiêu kinh khủng đặt ở trong toàn bộ Đông Hoang vạn vực, đều có thể trấn áp hết thảy!?"

"Toàn bộ thiên kiêu đỉnh tiêm Đông Hoang Vạn Vực mấy trăm vạn năm qua đều từng khiêu chiến qua Kình Thiên Tháp, từ cổ chí kim xuất hiện nhiều thiên kiêu như vậy, muốn chen lấn trước một nghìn hạng đầu trong bảng danh sách yêu nghiệt hoành hành này... Dễ dàng như vậy ư?!"

Nói đến đây, giọng điệu Lạc Viêm Thiên cũng đầy ngưng trọng.

Hắn sớm đã có chút hiểu biết đối với Kình Thiên Tháp này.

Mà mục tiêu của hắn, cũng là xông vào một nghìn người đứng đầu Kình Thiên Bảng?

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy.

Tất cả thiên kiêu chung quanh đều nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc cùng hoảng sợ.

Bao hàm kỷ lục trong mấy trăm vạn năm khiêu chiến của tất cả thiên kiêu ở Đông Hoang Vạn Vực.

CMN còn có thể khiêu chiến sao?

Không nói đến Đông Hoang vạn vực.

Chỉ riêng lịch sử trăm vạn năm của Thanh Vực cũng đã xuất hiện không dưới ngàn yêu nghiệt kinh tài diễm lệ rồi!

Nếu kể cả bao hàm Đông Hoang vạn vực, đừng nói đến bọn họ, cho dù lấy thiên tư yêu nghiệt như Lạc Viêm Thiên, cũng chưa

chắc có thể tiến vào một ngàn người!

"Hízz..."

"Không nghĩ tới Kình Thiên tháp lại yêu nghiệt như thế!?"

"Xem ra ta không chen vào được rồi."

"Không chỉ phải so sánh với những thiên kiêu đỉnh tiêm của các thế lực khác trong Thanh Vực, còn phải so sánh với thiên kiêu kinh khủng của Đông Hoang vạn vực... Độ khó này cũng quá kinh khủng! "

Không ít thiên kiêu không nhịn được bóp cổ tay thở dài.

Đều cảm thấy mình không có vai diễn gì.

Dù sao số lượng Thiên Kiêu Thanh Vực đã rất nhiều rồi.

Càng đừng nói toàn bộ Đông Hoang vạn vực!

Bên kia, nghe đến đó Cố Dương cũng không khỏi hơi có vẻ kinh ngạc.

Không ngờ trong Thanh Vực đại bí cảnh lại có khiêu chiến đặc thù như vậy!?

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng tràn đầy chấn động.

Hà Thanh Huyền thấy vậy, cũng chậm rãi gật đầu.

"Lạc Viêm Thiên nói không sai, nhưng mà ánh mắt của các ngươi cũng không cần phóng ra cao như vậy, có thể thu hoạch được một ít cơ duyên trong bí cảnh, cũng xem như không tệ rồi, về phần Kình Thiên Tháp thì không cần cưỡng cầu."

Nghe đến đây, tất cả các thiên kiêu mới giật mình thở dài một

hơi.

"Đúng vậy, ta hoàn toàn không cần thiết phải đi đấu với một đám yêu nghiệt!"

"Chỉ cần nhặt được một vài bảo bối trong bí cảnh, vậy chuyến đi này sẽ không uổng chứ!?"

"Đúng là như thế!?"

Thấy vậy, Hà Thanh Huyền mới quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

“Chẳng qua lần này... Với thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương ngươi, tất nhiên có thể lọt vào một ngàn người đứng đầu Kình Thiên bảng!"

Hà Thanh Huyền thập phần coi trọng Cố Dương.

Dù sao với ngộ tính khoa trương tới cực điểm của Cố Dương, dõi mắt toàn bộ Đông Hoang vạn vực, hắn cảm thấy Cố Dương cũng tuyệt đối sẽ không yếu hơn bao nhiêu!

Mặc dù không dám nói đứng đầu bảng, nhưng tiến vào một nghìn thì không thành vấn đề!

Đối với những lời Hà Thanh Huyền nói.

Tất cả thiên kiêu chung quanh đều không hẹn mà cùng gật đầu.

Đúng là như vậy.

Với thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương, tất nhiên có thể tiến vào một ngàn người đứng đầu!

Cố Dương đối với việc này cũng chỉ là mỉm cười.

Một ngàn?

Đó không phải là mục tiêu của y.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, nếu không phải đệ nhất thì chính hắn cũng cảm thấy mất mặt!

"Chẳng qua lần hành trình đi Thanh Vực đại bí cảnh này, cũng cần phải cẩn thận những thế lực hàng đầu khác trong Thanh Vực."

Hà Thanh Huyền bỗng mở miệng dặn dò.

Nghe đến đây.

Sắc mặt tất cả mọi người đều cứng đờ.

Vểnh tai cẩn thận lắng nghe.

"Đầu tiên là Vĩnh Dạ Hoàng Triều."

"Thực lực Vĩnh Dạ Hoàng Triều và hoàng thất Đại Viêm của chúng ta tương đương nhau, thậm chí còn yếu hơn chúng ta một chút."

“Chẳng qua thái tử Vĩnh Dạ Hoàng Triều Dạ Trường Tiêu, những năm gần đây đột nhiên tăng mạnh, thực lực càng không ngừng tăng lên, hắn đã từng đánh một trận với Lạc Viêm Thiên, hơn nữa còn thắng Lạc Viêm Thiên nửa chiêu. Bây giờ thực lực của hắn càng là nghiêng trời lệch đất, không chỉ thức tỉnh huyết mạch Vương cảnh, bây giờ trình độ khai phá huyết mạch không kém gì Lạc Viêm Thiên!"

"Thực lực của hắn, sâu không lường được, nếu như gặp phải, cẩn thận là trên hết!"

Hà Thanh Huyền vừa thốt ra câu này.

Sắc mặt tất cả các thiên kiêu đều nghiêm túc lại.

Bọn họ cũng hiểu khá rõ về Dạ Trường Tiêu.

Bởi vì mấy năm trước Dạ Trường Tiêu từng nảy sinh tranh chấp và xung đột với Lạc Viêm Thiên, hai người từng giao chiến.

Khi đó Dạ Trường Tiêu chưa thức tỉnh huyết mạch Vương cảnh, đã thắng Lạc Viêm Thiên nửa chiêu.

Không ngờ hôm nay hắn lại thức tỉnh huyết mạch Vương cảnh, thực lực càng sâu không lường được!

Nhất là Lạc Viêm Thiên, nghe thấy câu này, sắc mặt gã cũng trở nên vô cùng ngưng trọng.

Về phần Cố Dương, ngược lại có vẻ có chút bình tĩnh.

"Tiếp theo chính là tứ đại thánh địa."

"Về Băng Tuyết thánh địa, cần phải chú ý chỉ có Băng Tuyết thánh nữ - Tuyết Băng Linh."

"Nàng này thiên tư trác việt, càng thức tỉnh Thiên Hàn Huyền Thể cực kỳ hiếm thấy. Loại thể chất này vượt trên thể chất huyết mạch Vương cảnh! Gặp được cũng cần phải cẩn thận một chút."

"Tiếp theo chính là đương kim Thánh tử của Thiên Đao Thánh Địa - Trần Thiên Phong!"

"Người này mặc dù không có thể chất đặc thù, không có huyết mạch Vương cảnh, nhưng ngộ tính thập phần khủng bố!?"

Nói đến đây, ánh mắt Hà Thanh Huyền không khỏi rơi vào trên người Cố Dương.

Các thiên kiêu còn lại cũng rối rít nhìn về phía Cố Dương.

Nói như vậy thì Trần Thiên Phong này có chút giống với Cố Dương.

Cố Dương cũng nổi hứng thú, hơi nhíu mày.

"Tất nhiên, mặc dù ngộ tính của hắn rất khủng bố, nhưng cũng không thể đánh đồng với Cố Dương."

"Nhưng bây giờ, hắn có danh xưng đệ nhất đao của Thanh vực, một tay đao pháp huyền diệu dùng xuất thần nhập hóa, cũng cần cẩn thận ứng đối."

"Nếu là Tử Lôi Thánh Địa, cũng chỉ có một mình Tử Lôi Thánh tử Lôi Ngự Thiên, hắn không chỉ có được thân thể Tử Lôi Vương, mà còn có được huyết mạch Vương cảnh."

"Hai loại thiên phú ngạo nghễ trên người, thực lực và thiên phú cũng không thể khinh thường!?"

Hà Thanh Huyền nói đến đây, không khỏi liếc qua Lạc Viêm Thiên.

Sắc mặt Lạc Viêm Thiên giờ phút này lộ ra thập phần nghiêm túc.

Bởi vì những thiên kiêu mà Hà Thanh Huyền nói ra đều là tồn tại có thể ngang hàng thậm chí còn có thể yêu nghiệt hơn cả hắn!

Tuy Lạc Viêm Thiên ở Đại Viêm hoàng triều vốn là thiên kiêu đệ nhất, nhưng phóng mắt ra toàn bộ Thanh vực thì đương nhiên sẽ không vô địch như vậy.

"Cố Dương, Lôi Ngự Thiên này, chỉ sợ có thể uy hiếp được ngươi, uy lực thân thể Tử Lôi Vương kia cực kỳ khủng bố! "

Lạc Viêm Thiên cũng không khỏi nhìn về phía Cố Dương, dặn dò một câu.

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Có lẽ vậy."

Hắn cũng không để ở trong lòng.

Vương thể?

Rất mạnh sao?

Thấy vậy, Hà Thanh Huyền cũng tiếp tục mở miệng nói tiếp.

"Về phần thánh địa cuối cùng Huyền Quy thánh địa, ngược lại không có gì cần phải chú ý."

"Thiên kiêu Huyền Quy thánh địa am hiểu phòng ngự hơn, thế hệ này cũng không có thiên kiêu đứng đầu chói mắt, cho nên cũng không cần lo lắng."

"Ngoại trừ tứ đại thánh địa ra, còn có năm gia tộc lớn."

"Có điều trong thế hệ này, thiên kiêu cần chú ý của ngũ đại gia tộc cũng không nhiều, dù sao dựa theo thực lực mà tính thì ngũ đại gia tộc vẫn kém tứ đại Thánh Địa."

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy.

Tất cả thiên kiêu không khỏi khẽ gật đầu.

Nhưng giọng điệu của Hà Thanh Huyền bỗng khựng lại.

"Chẳng qua..."

"Lâm gia lần này có người cần đặc biệt chú ý!"

Giọng nói của Hà Thanh Huyền có chút ngưng trọng.

Tất cả thiên kiêu cũng không khỏi thần sắc ngưng tụ.

Lạc Viêm Thiên giống như biết được chuyện gì, trong ánh mắt cũng tràn đầy ngưng trọng.

Cố Dương thì hơi híp mắt.

"Người này đến từ Lâm gia, tên là Lâm Trần, lúc sinh ra đã nắm giữ Thiên Kiếm Vương thể được khen là tối cường Vương Thể, hơn nữa trên phương diện kiếm đạo, ngộ tính của hắn cũng cực kỳ yêu nghiệt. Trước khi Cố Dương thành danh, Lâm Trần còn có danh xưng đệ nhất nhân kiếm đạo Thanh vực, đồng cảnh càng là vô địch thủ! Phóng tầm mắt toàn bộ Thanh vực, trừ Cố Dương ra, chỉ mới có một người có thể sánh vai mà thôi! "

Hà Thanh Huyền cũng ngữ khí ngưng trọng rủ rỉ nói.

Nghe đến đây.

Tất cả thiên kiêu không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

Sắc mặt Lạc Viêm Thiên cũng vô cùng ngưng trọng.

"Ta cũng nghe được tin tức, Lâm Trần kia nghe nói về chuyện của Cố Dương, với tính cách của hắn, nếu ở trong Thanh Vực đại bí cảnh gặp được, chỉ sợ nhất định có một trận chiến!"

Nghe vậy, Cố Dương cũng mỉm cười.

"Thật không? Đến lúc đó hy vọng hắn có thể tiếp ta một kiếm."

Cố Dương nói chuyện ngữ khí mười phần lạnh nhạt.

Nhưng lời này lại khiến khóe miệng Lạc Viêm Thiên co giật.

Hảo gia hỏa ngươi cũng quá kiêu ngạo rồi?

Nhưng mà liên tưởng đến ngộ tính khủng bố của Cố Dương ở trên kiếm đạo, cho dù là Lâm Trần kia, cũng xác thực chưa chắc có thể tiếp được một kiếm của Cố Dương!

Nghĩ đến đây, trong lòng Lạc Viêm Thiên lập tức có chút buồn bực.

Đáng giận, lại để hắn làm màu?!

"Chẳng qua ta ngược lại rất tò mò, nếu Lâm Trần này mạnh như vậy, vậy còn có ai có thể sánh vai với hắn?"

Cố Dương cũng không thèm để ý điểm này, mà càng thêm tò mò người kia là ai?

Nghe được Cố Dương hỏi thăm, những thiên kiêu khác đều tò mò nhìn về phía Hà Thanh Huyền.

Nghe vậy, Hà Thanh Huyền cũng khẽ cười.

"Người này chính là trưởng công chúa của Hoàng triều Thiên Tinh, tên là...Tinh Cửu Vân!"

"Nàng không chỉ sở hữu huyết mạch Thiên Tinh Vương cảnh, mà còn khai phá ra mười thành, có thể phát huy hoàn mỹ lực lượng huyết mạch Vương cảnh!"

"Ngoại trừ điều đó ra, nàng trời sinh có dị đồng, mắt trái hóa thành viễn cổ Huyễn Tinh Nhãn, có dò xét thiên cơ chi lực, thực lực càng sâu không lường được!"

Nói đến đây.

Sắc mặt tất cả các thiên kiêu xung quanh đều nghiêm túc lên.

Không nghĩ tới trong Thanh vực rộng lớn như vậy ngoại trừ loại yêu nghiệt Lâm Trần, vậy mà còn có một Tinh Cửu Vân!?

Ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

Ngược lại hắn có chút hứng thú với Huyền Tinh Nhãn này.

"Đúng rồi."

Giọng nói của Hà Thanh Huyền bỗng nhiên dừng lại, sau đó khóe mắt mang theo ý cười nhìn về phía Cố Dương.

"Tinh Cửu Vân này còn có danh xưng đệ nhất mỹ nhân của Thanh vực!"

Nghe đến đây.

Cố Dương ngược lại không có phản ứng gì khác.

Nhưng ánh mắt ngươi hiểu rồi đấy của Hà Thanh Huyền, lại là khiến Cố Dương vẻ mặt mơ hồ.

Có phải Viện trưởng đã hiểu lầm chuyện gì hay không?

"Đương nhiên, ngoại trừ những thiên kiêu cần chú ý như lời ta nói ra."

"Bên trong Thanh Vực còn tồn tại một ít gia tộc lánh đời, những gia tộc này ngày thường ẩn mà không phát, nhưng cũng không thể khinh thường."

"Mấy lần trước, trong Thanh Vực đại bí cảnh, có yêu nghiệt đứng đầu xuất thế từ gia tộc lánh đời."

"Cho nên chờ đến Thanh Vực đại bí cảnh, vẫn phải cẩn thận nhiều hơn, không được khinh thường!"

Hà Thanh Huyền nghiêm mặt tiếp tục dặn dò.

Sắc mặt bọn Lạc Viêm Thiên đều nhao nhao ngưng trọng gật đầu.

Còn Cố Dương thì biểu hiện có chút bình tĩnh.

"Hy vọng thực lực bọn họ không quá kém."

Cố Dương tùy ý nói một câu.

Mà điều này cũng là dẫn tới khóe miệng của đám người Lạc Viêm Thiên không ngừng co giật.

Hà Thanh Huyền cũng bày ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Nhưng lấy thực lực hiện giờ của Cố Dương, cũng đúng là có tư cách nói như vậy.

Trong quá trình sau đó, Hà Thanh Huyền cũng tiếp tục giảng giải một số hạng mục cần chú ý trong Thanh Thiên sơn mạch.

Cũng không lâu lắm.

Cuối cùng bọn họ cũng đã tới dãy núi Thanh Thiên sau khi Hà Thanh Huyền không ngừng xé rách không gian!

Xoẹt xoẹt!?

Lối vào Thanh Thiên sơn mạch.

Không gian rõ ràng đã bị xé nứt ra.

Chợt một thông đạo không gian ngăm đen xuất hiện.

Lúc này lối vào đã là người người lớp lớp.

Hầu như tất cả thiên kiêu của các thế lực đỉnh tiêm Thanh vực đều đã đến đây.

Chẳng qua là bí cảnh chưa mở ra, bọn hắn cũng không có biện pháp tiến vào trong đó.

Cần phải yên lặng chờ đợi.

Mà hôm nay không gian thông đạo hiện lên, đương nhiên hấp dẫn tất cả ánh mắt thiên kiêu nhìn tới đây.

Ngay sau đó, Hà Thanh Huyền dẫn đầu đám thiên kiêu Cố Dương đi ra từ thông đạo không gian.

Trong nháy mắt, một hồi âm thanh kinh ngạc vang lên.

"Là thiên kiêu của Hoàng triều Đại Viêm!"

"Người theo sát phía sau kia chính là Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên sao? Quả nhiên khí thế khoáng đạt, thực lực đứng đầu!?"

"Còn có loại thiên kiêu như Vưu Phong, Đường Long, mặc dù thực lực của bọn họ không tính là đứng đầu, nhưng chuyến đi bí cảnh lần này chắc chắn sẽ có thu hoạch lớn!"

"A... Đó chính là tuyệt thế thiên kiêu ngộ tính yêu nghiệt đến mức tận cùng trong truyền thuyết Cố Dương!?"

Xung quanh vô số ánh mắt thiên kiêu đang nhìn hắn ta.

Có người nhìn thấy đám người Lạc Viêm Thiên, đều sôi nổi cảm khái.

Mà khi bọn họ nhìn thấy Cố Dương.

Ánh mắt hắn lập tức trừng lên.

Bây giờ danh tiếng Cố Dương có thể nói là vang xa Thanh Vực, toàn bộ thế lực Thanh vực có chút bản lãnh, đều biết về sự tích vinh quang của Cố Dương!

Quan trọng hơn là, Lạc Viêm Thiên là thiên kiêu đứng đầu cũng không phải là đối thủ của Cố Dương!

Chỉ với điểm này đã đủ để khiến thiên kiêu của các thế lực khác hiếu kỳ và ngưng trọng như thế!

Ở một bên, trong đội ngũ Vĩnh Dạ hoàng triều.

Ánh mắt một tên nam tử trẻ tuổi rơi vào trên người Lạc Viêm Thiên.

Nhưng chỉ hơi dừng lại một chút, chính là nhìn về phía Cố

Dương.

Ánh mắt hắn lập tức hơi ngưng tụ.

"Gia hỏa này chính là Cố Dương đánh bại Lạc Viêm Thiên sao?"

Còn hắn, đương nhiên chính là thái tử Vĩnh Dạ Hoàng Triều đương triều, Dạ Trường Tiêu!

Giờ phút này hắn có chút hứng thú đánh giá Cố Dương, trong ánh mắt hiện ra trận trận chiến ý.

"Thái tử điện hạ, chớ xúc động."

Dường như cảm nhận được chiến ý trong ánh mắt Dạ Trường Tiêu, một cường giả Vương cảnh bên cạnh y cũng chậm rãi ra tay, dặn dò một tiếng.

"Ta hiểu rồi, Vân lão."

Dạ Trường Tiêu cũng mỉm cười, chiến ý trong mắt tiêu tán.

Thần sắc cũng biến thành lạnh nhạt.

"Vậy là tốt rồi, hành trình bí cảnh lần này tất nhiên sẽ vô cùng gian nan, không cần thiết tiêu hao vô ích."

Ông lão được gọi là Vân lão khẽ gật đầu.

Trong đội ngũ Hoàng triều Thiên Tinh.

Cầm đầu chính là một nữ tử tuyệt mỹ.

Dáng người nàng uyển chuyển, mặc váy dài kỳ dị, phía trên tô điểm bảo thạch giống như ngôi sao lóng lánh, nhìn qua như ảo mộng, phối hợp thêm dung nhan tuyệt mỹ của nàng, càng hấp dẫn vô số ánh mắt.

Trừ điều đó ra, trong mắt trái của nàng cũng tựa như đang có một vùng sao trời.

Phảng phấp như từng viên kim cương lấp lánh điểm xuyết trong đó.

Như có vẻ mộng ảo mà kỳ dị.

Mà nàng chính là trưởng công chúa của Thiên Tinh Hoàng Triều Tỉnh - Tinh Cửu Vân!

Giờ phút này đôi mắt đẹp của Tinh Cửu Vân cũng thoáng dừng lại trên người Cố Dương.

"Yêu nghiệt có ngộ tính nghịch thiên sao?"

Nàng khẽ hé môi, âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Thì thầm một câu rồi thu hồi tầm mắt.

Trận doanh của Băng Tuyết Thánh Địa.

Lúc này có một đám nữ tử đang đứng đó.

Các nàng mặt như băng sương, thần sắc lãnh đạm đánh giá Cố Dương.

Mà nữ tử dẫn đầu càng thêm băng hàn.

Đương nhiên nàng chính là Băng Tuyết Thánh nữ - Tuyết Băng!

Giờ phút này, toàn thân nàng tản mát ra từng đợt hàn ý đóng băng thấu xương.

Làm cho thiên kiêu chung quanh đều theo bản năng rời xa một chút, sợ bị hàn ý thấu xương ảnh hưởng.

"Cố Dương kia... Thật sự yêu nghiệt như trong truyền thuyết

sao?"

Trong mắt Tuyết Băng lóe lên tia sáng nhàn nhạt.

Nhưng nàng chỉ hơi chút nhìn qua Cố Dương, ánh mắt bỗng nhiên bị hấp dẫn bởi Diệp Khuynh Thành đứng sau lưng Cố Dương.

"Ồ? Nữ nhân này..."

Ánh sáng lập tức lóe lên, nhưng tia sáng này rất nhanh biến mất.

Trong Thiên Đao Thánh Địa.

Ánh mắt của Thánh tử Trần Thiên Phong lúc này cũng rơi xuống người Cố Dương.

Hắn từ trong thánh địa chính là không ngừng nghe được có sự tích cùng lời đồn liên quan tới Cố Dương.

Trong lòng hắn sớm đã vô cùng hiếu kỳ.

Lúc này, trong mắt hắn cũng tràn ngập chiến ý.

"Thiên Phong, hiện tại thời cơ chưa tới."

Bên cạnh Trần Thiên Phong, một giọng nói của lão giả mặc áo choàng trắng chậm rãi vang lên.

Cũng khiến chiến ý trong mắt Trần Thiên Phong tiêu tan không ít.

"Vâng, sư tôn!"

Rất nhanh liền thu hồi ánh mắt, nhắm mắt trầm tư.

Về phần bên Thánh Địa Tử Lôi.

Tử Lôi Thánh tử Lôi Ngự Thiên cầm đầu chỉ nhìn Cố Dương một chút, sau đó là thu hồi ánh mắt.

"A, chỉ là Đan Hư cảnh tầng bảy, ta thấy thực lực hắn chưa chắc có thể mạnh đến mức nào." Hắn rốt cuộc lẩm bẩm, dường như là có chút xem thường Cố Dương."

Nhưng trên thực tế từ đầu tới đuôi, dư quang của hắn đều là đang đánh giá Cố Dương.

Hiển nhiên là trong lòng không giống ngoài miệng.

Về phần Huyền Quy thánh địa.

Tất cả thiên kiêu cùng với cường giả Vương cảnh dẫn đầu vẫn luôn im lặng không nói gì, không nói một lời.

Đám người Cố Dương đến cũng chỉ làm cho bọn họ lộ ra vẻ mặt kinh ngạc nhìn thoáng qua.

Chợt thu hồi ánh mắt, không có bất kỳ phản ứng nào khác.

Về phần ngũ đại gia tộc phản ứng cũng chẳng kém gì so với Huyền Quy thánh địa.

Dù sao trong tộc bọn họ cũng không có thiên kiêu đứng đầu có thể phân cao thấp với thiên kiêu hoàng triều cùng thánh địa.

Đương nhiên là không ngẩng đầu lên được.

Đương nhiên ngoại trừ Lâm gia.

"Ngươi chính là Cố Dương?"

Một đạo thân ảnh trẻ tuổi chậm rãi tiến lên, ánh mắt sắc bén rơi vào trên người Cố Dương.

Trong giọng nói tràn đầy chiến ý.

Người này không ngờ lại chính là thiên kiêu mạnh nhất của Lâm gia - Lâm Trần!

Lâm Trần vừa nói xong, lại thấy Cố Dương không để ý tới hắn.

Hắn lập tức nhướng mày.

Toàn thân hắn lại càng chấn động.

Một cỗ khí thế lăng lệ ác liệt trong nháy mắt bộc phát ra, nhắm thẳng vào Cố Dương.

Chứng kiến một màn này.

Ánh mắt tất cả các thiên kiêu chung quanh đều không khỏi nhìn lại.

"Lại là Lâm Trần ư!?"

"Xem ra Lâm Trần muốn tìm Cố Dương gây phiền phức?

"Thú vị, không biết bọn họ có trực tiếp đánh nhau hay không?"

"Đánh thì tốt, vừa lúc ta cũng muốn xem...Cố Dương kia rốt cuộc có phải yêu nghiệt như trong truyền thuyết hay không!?"

Từng đợt âm thanh bàn luận chậm rãi truyền đến.

Trong đó phần lớn thiên kiêu đều là muốn xem kịch.

Mà Cố Dương ở trung tâm tiêu điểm cũng cảm nhận được uy áp đến từ Lâm Trần, Cố Dương chỉ tùy ý liếc mắt một cái.

Khí thế kinh khủng đó bị đánh tan ầm ầm.

Nhìn thấy vậy.

Không ít thiên kiêu cũng sợ hãi thán phục không thôi.

"Ánh mắt thật là khủng khiếp!"

"Mới vừa rồi trong ánh mắt kia... Sợ là ngưng tụ một đạo kiếm khí thập phần tinh thuần đi?"

"Khí thế Lâm Trần phóng thích cũng dễ dàng bị Cố Dương phá vỡ như thế, thật là khủng bố!?"

"Cố Dương không hổ là yêu nghiệt kiếm đạo mạnh nhất Thanh vực hiện nay, danh tự này... Trừ hắn ra thì không còn có thể là ai nữa!?"

Chẳng qua những thiên kiêu này thổi phồng nghị luận với Cố Dương.

Lại dẫn tới người tùy tùng của Lâm Trần bất mãn.

"Cố Dương chẳng qua chỉ là Đan Hư cảnh tầng bảy mà thôi, lấy đâu ra năng lực so với Lâm Trần đại nhân?"

"Đúng vậy! Cho dù ngộ tính của Cố Dương nghịch thiên, nhưng cũng chỉ vẻn vẹn ngộ tính khác hẳn với người thường mà thôi. Luận thực lực, hắn không bằng một ngón tay của Lâm Trần đại nhân?!"

Người đi theo của Lâm Trần chính là giẫm đạp Cố Dương, thổi phồng Lâm Trần.

"Đánh rắm!?"

"Thật là buồn cười, ngộ tính của Lâm Trần bị Cố Dương treo lên đánh!"

"Lâm Trần bao nhiêu tuổi rồi? Cố Dương chỉ mới mười bảy tuổi, các ngươi còn không biết xấu hổ khi khoác lác giẫm đạp danh tiếng Cố Dương sao? Thật không biết xấu hổ sao?"

Trong lúc nhất thời song phương sinh ra chiến đấu vô cùng

kịch liệt.

Nhưng những thiên kiêu này trên cơ bản đều là thiên kiêu các thế lực và các gia tộc nhỏ của Thanh Vực.

Mà bọn họ sở dĩ khẩn cấp như vậy đứng ra khiêu khích mắng chiến, cũng đơn giản là chọn phe.

Đi theo xu hướng quyền lực mà thôi.

Lâm Trần hiển nhiên không để những lời nghị luận này ở trong mắt.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Ánh mắt hắn đã tràn ngập chiến ý.

"Cố Dương! Xem ra tin đồn không sai, đến chiến hay không?!"

Khí tức toàn thân Lâm Trần phun trào, hiển nhiên đã không thể chờ đợi được muốn luận bàn với Cố Dương một phen.

Nghe được lời của Lâm Trần.

Tất cả mọi người xung quanh đều không nhịn được lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Được lắm, Thanh Vực đại bí cảnh chưa mở ra, liền có thể nhìn thấy một hồi đại chiến giữa những yêu nghiệt hàng đầu sao?

Chuyến đi lần này đã không tệ rồi?

Giờ phút này.

Thiên kiêu đứng đầu thánh địa vương triều còn lại cũng không khỏi lộ ra kinh ngạc.

Chợt có chút hứng thú nhìn về phía Cố Dương.

Hiển nhiên, bọn họ cũng vô cùng hiếu kỳ.

Nếu hai người đánh nhau đến cùng ai có thể thắng?

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt chờ mong nhìn Cố Dương.

Mà Cố Dương thì cũng lười để ý tới.

Trực tiếp coi nhẹ lời khiêu chiến của Lâm Trần.

Nhìn thấy điều này, Lâm Trần tức giận trợn trừng hai mắt.

"Ngươi!"

Lâm Trần hắn yêu nghiệt cỡ nào, nào phải chịu loại đãi ngộ này.

Trong lòng hắn lập tức có chút phẫn nộ.

Chứng kiến một màn này.

Tinh Cửu Vân cũng có chút kinh ngạc.

Cố Dương thế mà dám đối đãi với Lâm Trần như thế?

Nghĩ đến điều này, trong lòng nàng không khỏi có chút hiếu kỳ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Chỉ thấy đôi mắt trái như mộng ảo của nàng lóe ra ánh sáng bảy màu.

Nàng muốn thông qua Viễn Cổ Huyễn Tinh Nhãn nhìn trộm một phen bí mật của Cố Dương.

Muốn nhìn xem Cố Dương đến cùng từ đâu mà đến!?

Trong mắt trái của nàng phản chiếu thân ảnh của Cố Dương.

Trong đó phảng phất có từng đạo sương mù xuất hiện.

Ánh sáng bảy màu hiển hiện, ý đồ xua tan sương mù, thăm dò chân tướng.

Nhưng đúng lúc này, Tinh Cửu Vân lập tức cảm nhận được một luồng khí tức khủng khiếp không thể giải thích rõ ràng phong tỏa bản thân.

Mà sương mù kia giống như hóa thành một cái miệng to như chậu máu, sau đó một ngụm thôn phệ ánh sáng bảy màu kia hầu như không còn!

Một khắc cuối cùng, dường như Tinh Cửu Vân nhìn thấy một nụ cười lạnh hiện lên trước mắt...

Sau đó...

"Chuyện này..."

Sắc mặt Tinh Cửu Vân đột nhiên biến đổi, khuôn mặt xinh đẹp có vẻ tái nhợt liên tục lui về phía sau.

Đôi mắt trái như mộng ảo của nàng cũng đẫm lệ, nước mắt không ngừng tuôn rơi.

"Trưởng công chúa!?"

"Trưởng công chúa, người không sao chứ?!"

Nhìn thấy sự khác thường của Tinh Cửu Vân, đám thiên kiêu xung quanh vội vàng thất kinh.

Ngay cả cường giả Vương cảnh lĩnh đội đến đây cũng biến sắc, vội vàng vung tay lên, bộc phát ra khí tức nhu hòa.

Lúc này mới khiến sắc mặt Tinh Cửu Vân thoáng khá hơn một chút.

"Đa tạ Bạch lão."

Tinh Cửu Vân hơi hơi khom người với cường giả Vương cảnh, nói lời cảm ơn.

Mà cường giả Vương cảnh được gọi là Bạch lão cũng cau mày lại.

"Trưởng công chúa, vừa rồi là?"

"Ừ, là tác dụng phụ của Huyễn Tinh Nhãn, không có trở ngại gì."

Tinh Cửu Vân hơi khoát tay, nhưng không nói rõ chi tiết.

"Trưởng công chúa, trước khi tiến vào bí cảnh, hy vọng ngài đừng dùng tới lực lượng của Huyễn Tinh Nhãn, mọi thứ lấy đại cục làm trọng."

"Yên tâm đi Bạch lão, ta hiểu."

Tinh Cửu Vân gật đầu.

Chợt chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Trong ánh mắt càng hiện ra một tia kiêng kị cùng phiền muộn.

"Rốt cuộc hắn có lai lịch thế nào?"

Tinh Cửu Vân cực kỳ khiếp sợ.

Mặc dù nói năng lực của Viễn Cổ Huyễn Tinh Nhãn cũng không nhất định có thể sinh ra hiệu quả.

Khi đối mặt với cường giả thực lực mạnh hơn mình, cũng sẽ có xác suất bị phản phệ.

Nhưng mà.

Cố Dương không phải Đan Hư cảnh tầng bảy sao?

Luận thực lực và tu vi, hắn ta cũng tầm mình thôi.

Tại sao lại bị phản phệ?

Hơn nữa lần phản phệ cắn trả này cũng không hề đơn giản!

Mà ngay lúc Tinh Cửu Vân cẩn thận quan sát Cố Dương.

Cố Dương ánh mắt xéo qua, cũng liếc nàng một cái.

"Vừa rồi đó chính là năng lực của Viễn Cổ Huyễn Tinh Nhãn sao? Thoạt nhìn giống như Vận Mệnh Diệp không trọn vẹn."

"Không... Lấy nó so với Vận Mệnh Diệp, hình như còn quá đề cao nó."

Bây giờ năng lực của của Vận Mệnh Diệp đã tăng lên trăm vạn năm.

Tinh Cửu Vân thi triển Huyễn Tinh Nhãn nhìn trộm chính mình đương nhiên là chỉ trong nháy mắt liền có thể phát hiện.

Cho nên hắn hơi trừng trị, cho Tinh Cửu Vân một chút phản phệ.

Đồng thời hắn cũng hiểu được đại khái năng lực của Huyễn Tinh Nhãn.

Chỉ có thể nói là bình thường.

Đối với các thiên kiêu khác, có lẽ có tác dụng, nhưng đối với bản thân...

Không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Bên kia.

Lâm Trần tức muốn nổ phổi.

Cố Dương này thế mà không coi mình ra gì!?

Triệt để coi thường mình?!

Phảng phất như hoàn toàn không để mình vào mắt.

Mà những lời khiêu khích lúc trước của hắn, Cố Dương cũng hoàn toàn là mắt điếc tai ngơ.

"Không thể nhịn được!"

Lâm Trần lập tức cắn răng một cái, khí tức toàn thân rõ ràng là bộc phát ra.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Chợt lại là định cưỡng ép xuất thủ?

Hắn tính muốn dạy dỗ tên cuồng vọng này một chút!

Hắn muốn cho Cố Dương biết, thiên kiêu đứng đầu nhất của Thanh vực bây giờ là mình mà không phải Cố Dương hắn!

Nhưng ngay khi Lâm Trần chuẩn bị trực tiếp ra tay với Cố Dương.

Bỗng nhiên, mặt đất run rẩy điên cuồng.

Bên trong Thanh Thiên sơn mạch có từng đợt sương mù kỳ dị chậm rãi hiển hiện, toàn bộ lối vào đều bị bao phủ lại.

Cuối cùng, không ngờ lại ngưng tụ thành một cánh cửa hư vô mờ mịt kỳ dị.

Dường như trên cánh cửa có khắc hai chữ.

Nhưng bởi vì chữ viết thật sự quá mơ hồ, không ai có thể nhìn

ra được hai chữ này là hai chữ nào.

Chợt đột nhiên cửa vào kỳ dị này đột nhiên xuất hiện ở lối vào.

Tất cả thiên kiêu đều chấn động.

"Thanh Vực đại bí cảnh sắp mở ra rồi!?"

"Cuối cùng cũng sắp mở ra rồi!?"

"Thật tốt quá! Lần này ta nhất định phải kiếm được thật nhiều cơ duyên!?"

"Không liên quan gì đến Kình Thiên Tháp, ta chỉ muốn kiếm cơ duyên thôi!"

Không ít thiên kiêu mắt sáng lên, cảm xúc có chút kích động.

Bên kia, cường giả Vương cảnh lĩnh đội của các đại thế lực, ánh mắt cũng lộ ra một tia nóng bỏng.

Nhưng chợt khẽ lắc đầu.

Thanh Vực đại bí cảnh này cũng thập phần đặc thù.

Không chỉ có yêu cầu tuổi tác, đối với tu vi cũng là như thế.

Cường giả từ Vũ Hóa cảnh trở lên đều không thể tiến vào trong đó.

Chỉ có từ cảnh giới Sinh Tử trở xuống mới có thể tiến vào bí cảnh.

Bằng không thì...

Bọn hắn cũng muốn đi vào trong bí cảnh này hòng cướp đoạt một phen!

Xoẹt xoẹt!

Trong lúc vô số người kiễng chân chờ đợi.

Âm thanh thanh thúy bỗng nhiên vang lên giữa không trung.

Ngay khoảnh khắc sau.

Môn hộ kỳ dị hư vô mờ mịt kia rốt cuộc đã ngưng tụ thành thực chất, ngay lập tức, trong vô số ánh mắt dõi nhìn mà chậm rãi mở ra.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả các thế lực thiên kiêu đứng đầu cũng không chần chừ nữa.

Tất cả dồn dập tràn vào bên trong.

Sợ chậm trễ cơ duyên sẽ bị những thiên kiêu khác cướp đi.

Nhìn thấy vậy.

Lâm Trần cũng cắn răng một cái.

"Cố Dương, chờ đó! Đừng để ta gặp lại ngươi ở trong bí cảnh, nếu không ta tuyệt không tha cho ngươi!"

Nói xong, Lâm Trần không chút do dự, cũng vội vàng vọt vào trong bí cảnh.

Thấy vậy, Cố Dương ngược lại thần sắc lạnh nhạt.

Không buồn để ý.

"Đi thôi."

Cố Dương nắm tay Diệp Khuynh Thành.

"Ừm."

Diệp Khuynh Thành khẽ hất cằm, khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ.

Sau đó hai người chính là cùng bước vào cánh cửa kỳ dị kia.

Chỉ thấy một đạo bạch quang hiện lên.

Thân ảnh của hai người hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa!

Chương 450 - Một quyền đánh chết Trần Thiên Phong, Ý niệm vương cảnh, giới hạn, Cố Dương tàn nhẫn (1)

Trên đất trống rộng lớn.

Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

Nhìn thoáng qua bên cạnh không một bóng người.

"Sao mấy bí cảnh này đều truyền tống ngẫu nhiên vậy?"

Cố Dương bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn vốn muốn cùng Diệp Khuynh Thành một phen vơ vét bí cảnh.

Bây giờ xem ra không có cơ hội.

Chẳng qua mình có thể trực tiếp nhìn trộm khí vận, đến lúc đó liền thông qua năng lực xem xét vị trí của Diệp Khuynh Thành rồi lại đi tìm nàng là được.

Cho nên Cố Dương cũng không nóng nảy.

Mà là nhìn quanh quan sát một chút.

"Nơi này dường như là một vùng sơn mạch."

Cố Dương nhìn thoáng qua ngọn núi cao vút trong mây bên cạnh, đang chuẩn bị đi bốn phía một chút.

Đột nhiên, ánh mắt Cố Dương bỗng nhiên nhìn xuống chân núi cao.

Chỗ đó rõ ràng là một hòn đá thập phần kỳ lạ.

Tảng đá này màu xanh, toàn thân cũng tản mát ra một trận khí tức kỳ lạ.

Dựa vào hiểu biết của Cố Dương...

Liếc mắt là nhìn ra, khí tức bên trong tảng đá này phát ra, chính là của áo nghĩa!?

"Cục đá có liên quan tới áo nghĩa?"

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Thân hình hắn lập tức lóe lên, xuyên qua không gian, trong nháy mắt đã tới chân núi.

Sau đó chậm rãi đưa tay cầm lấy khối đá màu xanh kì lạ kia.

Năng lực nhìn thẳng vào vận mệnh, trực tiếp phát động.

Một hàng văn tự thình lình hiện lên trước mắt.

【 Đá ẩn chứa áo nghĩa, trong đó ẩn chứa căn nguyên áo nghĩa vô thuộc tính, lúc tu luyện quan sát lĩnh hội, có thể nhanh chóng lĩnh ngộ tăng cường áo nghĩa 】

Nhìn tin tức hiện ra trước mắt.

Cố Dương không khỏi có chút kinh ngạc.

Khá lắm, lĩnh ngộ được áo nghĩa thì ra còn có đường tắt để đi?

Thông qua đá tàng trữ áo nghĩa này liền có thể lĩnh ngộ sâu sắc áo nghĩa, hơn nữa dường như còn có thể nhờ vào lĩnh ngộ áo

nghĩa thuộc tính ngẫu nhiên ?

Mặc dù đối với Cố Dương mà nói dường như không có tác dụng quá lớn.

Nhưng tuyệt đối là bảo bối tốt.

Hắn không dùng đến cũng có thể cho Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi dùng.

"Thu."

Cố Dương mỉm cười, đang chuẩn bị thu áo nghĩa uẩn thạch vào trong trữ vật.

Nhưng vào lúc này.

Một đạo đao khí sắc bén bá đạo rõ ràng là chém vỡ không gian, trong nháy mắt hung hăng chém tới phía sau lưng Cố Dương?

Bên trong đao khí còn ẩn chứa lực lượng cực kỳ kinh khủng.

Một đao này nếu trúng đích...

Ngay cả cường giả Sinh Tử cảnh bình thường cũng phải chết ngay tại chỗ!

Phát giác đao khí sắc bén bá đạo này, lông mày Cố Dương nhíu lại.

Chợt quay người, một quyền tùy ý đập ra trước mặt.

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Lập tức đá vụn xung quanh trong nháy mắt vỡ nát, mặt đất cũng rung động một cái.

Ngay khoảnh khắc sau.

Đao khí kinh khủng kia trực tiếp bị nổ nát!

Chợt Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu, thần sắc lạnh lùng nhìn về phía cách đó không xa.

Nhìn về hướng đao khí truyền tới.

Không ngờ cũng là một người trẻ tuổi đang đứng đó.

Bóng người kia phảng phất như một thanh tuyệt thế cuồng đao, bá đạo mà sắc bén!

Nhìn kỹ, người nọ rõ ràng là thánh tử đương nhiệm của Thiên Đao thánh địa - Trần Thiên Quân.

Lúc này hắn thần sắc hờ hững, toàn thân trên dưới rõ ràng bộc phát ra uy thế ngập trời.

Khí thế bá đạo, khắp nơi tràn ngập sắc bén.

Trong ánh mắt của hắn tràn ngập tự tin và bá đạo.

Giờ phút này ánh mắt lại nhìn chăm chú Cố Dương.

"Cố Dương, giao áo nghĩa uẩn dưỡng thạch cho ta, ta có thể không giết ngươi."

Trần Thiên Phong ngữ khí bình thản, phảng phất như đang nói một chuyện cực kỳ bình thường.

Không hề có bất kỳ thái độ xem thường Cố Dương, chỉ có sự tự tin tuyệt đối vào thực lực của mình!

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi nở nụ cười.

Quả thật là người nào cũng có thể uy hiếp được hắn.

"Giết ta? Ngươi có thể thử một lần."

Cố Dương ánh mắt hờ hững, tùy ý nói.

"Rượu mời không uống thích uống rượu phạt."

"Mặc dù nghe đồn ngươi ngộ tính yêu nghiệt, về phương diện ngộ tính ta có lẽ không bằng ngươi, nhưng luận thực lực, Đan Hư cảnh tầng bảy mà thôi."

Thấy thái độ của Cố Dương như vậy, Trần Thiên Phong rõ ràng là bộc phát ra một cỗ khí tức khủng bố khó có thể tưởng tượng được!

Rẹt!

Luồng sinh khí và tử khí mạnh mẽ bộc phát.

Khí tức của Sinh Tử cảnh tầng một bất thình lình xuất hiện.

Mà đám tử khí nồng đậm kia cũng lan tràn ra xung quanh.

Nó bao phủ Cố Dương trong đó.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trần Thiên Phong còn rút một thanh trường đao từ bên hông ra.

Trên thân đao, khí tức cường hãn.

Là một kiện linh khí ngụy Vương cấp!?

"Ngươi đã muốn tự tìm đường chết thì ta sẽ cho ngươi như mong muốn!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Trần Thiên Phong tay phải cầm đao, tử khí bá đạo quanh thân

cũng lập tức tràn vào linh đao cấp ngụy Vương trong tay hắn.

Xèo xèo xèo!

Lực lượng dao động kinh khủng càng khiến không gian xung quanh rung động lắc lư.

Chưa công kích, đã có uy thế như vậy, đúng là khủng bố!

Ngay lập tức Trần Thiên Phong không chần chờ chút nào, lực lượng áo nghĩa kinh khủng bỗng nhiên bộc phát ra.

Hắn tu luyện bí điển Thiên Đao Thánh Địa đến tầng cao nhất, càng lĩnh ngộ bảy thành áo nghĩa Thiên Đao.

Tuy rằng áo nghĩa Thiên Đao kém hơn áo nghĩa tuyệt phẩm của Cố Dương, nhưng cũng là ngụy tuyệt phẩm!

Lấy thực lực hắn bây giờ, dùng một đao toàn lực...

Giết Cố Dương đơn giản như giết chó!

Ầm ầm!

Rặc rặc rặc!

Một đao của Trần Thiên Đao bất ngờ chém xuống.

Lực lượng kinh khủng cũng lập tức lan tỏa trong không gian.

Không gian thình lình vỡ vụn ra.

Trên bầu trời cũng phảng phất có mây đen bao phủ, một đao này...

Quả thực là khủng bố đến cực điểm?

Mà cũng ngay lúc này.

Phụ cận cũng có vài tên thiên kiêu kết bạn cùng đi, trên đường đi qua nơi đây đúng lúc thấy được một màn này.

Mấy người ánh mắt lập tức mở to trốn sang một bên, len lén quan sát.

"Hítzz, đó là Trần Thiên Phong của Thiên Đao Thánh Địa!?"

"Khí tức thật là khủng khiếp!"

"Nhìn kìa, là Cố Dương của Đại Viêm Hoàng Triều!?"

"Không ngờ hai người này lại đối đầu nhau, hơn nữa Trần Thiên Phong hoàn toàn không lưu thủ, xuất thủ chính là sát chiêu!"

"Coi như là cường giả Sinh Tử cảnh hậu kỳ bình thường gặp phải một đao này, chỉ sợ cũng phải chết không thể nghi ngờ!"

"Dù sao ta cũng không gánh nổi!"

"Không biết Cố Dương có thể kháng cự hay không?"

Mấy người hiếu kỳ thấp giọng nghị luận.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong cùng tò mò.

"Chẳng qua nghe đồn Cố Dương chính là ngưng kết nguyên đan phía trên nhất phẩm, lúc Nguyên Hải cảnh hắn có thực lực đánh bại Đại Viêm thái tử Lạc Viêm Thiên, chưa chắc đánh không lại Trần Thiên Phong này?"

"Ai biết được? Xem tiếp sẽ biết!"

Mấy người đơn giản nghị luận một phen, sau đó cũng nhao nhao ngẩng đầu nhìn chiến trường chính.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Mà giờ phút này.

Cố Dương cũng đứng chắp tay sau lưng.

Ánh mắt bình thản nhìn đao khí khủng bố như mưa gió sắp tới!

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương chậm rãi vung nắm tay phải.

Lực lượng khí huyết kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Vào thời khắc này, dường như có thể nghe thấy từng đợt âm thanh gào thét như thể núi kêu biển gầm.

Sức mạnh một vạn con rồng rõ ràng là bộc phát ra.

Rặc rặc rặc!

Không gian xung quanh rõ ràng không gánh nổi lực lượng phá hủy khủng bố đến tận cùng này.

Trực tiếp vỡ nát ra.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng không lưu thủ chút nào, áo nghĩa quyền pháp Tiểu Viên Mãn thình lình bộc phát ra.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một quyền đánh ra.

Thiên địa đều biến sắc.

Thấy một quyền kinh thế hãi tục này của Cố Dương.

Trần Thiên Phong rốt cuộc không giữ được bình tĩnh, mặt lộ vẻ kinh hãi, khó tin nhìn Cố Dương.

Tiểu viên mãn.

Áo nghĩa của quyền?

Hơn nữa, sức mạnh của một vạn long!?

Không đúng nha!

Trong lời đồn đại, Cố Dương nào có khủng bố như vậy!?

Tâm thần hắn chấn động.

Nhưng còn không đợi hắn phản ứng.

Một quyền của Cố Dương thình lình đánh xuống.

Trong nháy mắt, đao khí mà Trần Thiên Phong tự tin có thể phá hủy tất cả dưới một quyền này của Cố Dương phảng phất như tờ giấy trắng, trực tiếp bị nổ nát!

Quyền kình kinh khủng kia lại không hề giữ lại, rõ ràng là trút xuống người hắn!

Thấy vậy, Trần Thiên Phong cũng vội vàng kịp phản ứng, bộc phát ra tử khí thông thiên, rót vào trong linh đao cấp nguỵ Vương.

Ý đồ cưỡng ép ngăn cản!

Nhưng kết quả không ngoài dự liệu.

Cả người Trần Thiên Phong trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Chứng kiến một màn này.

Những thiên kiêu xem kịch xung quanh lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Tên Cố Dương này, lực lượng thật kinh khủng!?"

"Ta vốn cho là lời đồn khen ngợi tâng bốc Cố Dương quá cao, không nghĩ tới... là tâng bốc ít!?"

"Hízz, một vạn long lực cộng thêm áo nghĩa quyền pháp Tiểu Viên Mãn, Trần Thiên Phong nguy hiểm rồi!?"

Bọn họ sợ hãi thán phục không thôi, trong miệng thấp giọng cảm thán.

Bên kia.

Cả người Trần Thiên Phong ở trên không trung phun ra mấy ngụm máu tươi.

Khí tức uể oải.

Trước khi tới đây trên người hắn đã có từng trận kim quang lấp lóe.

Đúng là miễn cưỡng chặn lại được quyền kình khủng bố gần như có thể oanh sát hắn.

Thế mới khiến hắn ta miễn cưỡng bảo vệ được tính mạng.

Giờ phút này Trần Thiên Phong che ngực, sắc mặt tái nhợt nửa ngồi trên mặt đất.

Vẻ mặt hắn ta cực kỳ hoảng sợ.

Kinh khủng thật!

Thực lực của Cố Dương quá kinh khủng!

Mình tuyệt đối không thể nào là đối thủ của hắn!?

Nhưng...

Hắn lại không muốn bỏ qua khối đá ẩn chứa áo nghĩa kia!?

Dù sao thứ này có thể giúp hắn lĩnh ngộ áo nghĩa.

Với ngộ tính của hắn, nói không chừng có thể dựa vào đó mà lĩnh ngộ chín thành áo nghĩa!

Loại lực hấp dẫn khổng lồ này, tất nhiên làm cho hắn thập phần không cam lòng.

"Thú vị, vậy mà còn không hết hy vọng sao?"

Cố Dương thấy biểu tình của Trần Thiên Phong, trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia cười lạnh.

Hắn chợt nâng nắm đấm lên, dự định tiêu diệt Trần Thiên Phong ngay tại đây!

Nhìn thấy vậy.

Trần Thiên Phong cũng vô cùng sợ hãi, tâm thần chấn động mãnh liệt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn không chút do dự, chỉ thấy trong tay hắn chẳng biết lúc nào đã nắm lấy một khối ngọc bài...

Rặc rặc một tiếng.

Ngọc bài thình lình vỡ vụn.

Ngay sau đó, một đạo ý niệm vô cùng kinh khủng thình lình từ trong ngọc bài nổi lên.

Bao phủ toàn trường.

Giờ phút này...

Khí tức khủng bố tới mức khiến người ta hít thở khó khăn!

Một đạo hư ảnh chậm rãi hiện lên.

Đó rõ ràng là... Ý niệm của một cường giả Vương cảnh!

Chứng kiến một màn này.

Những thiên kiêu xem kịch xung quanh sợ tới mức tè ra quần, toàn thân run rẩy, vội vàng chạy trốn ra sau, không ngừng rời xa.

Sợ sẽ bị ảnh hưởng.

"Điên rồi! "

"Một đạo ý niệm của cường giả Vương cảnh đều ra rồi!"

"Cố Dương khẳng định phải chết không thể nghi ngờ!?"

"Không nghĩ tới Trần Thiên Phong lại tàn nhẫn như vậy!?"

Bọn họ chạy trốn tới vị trí an toàn, cũng đứng xa xa quan sát trận đấu, ngoài miệng cũng không dừng lại.

Điên cuồng chửi mắng.

Mà bên kia.

Kèm theo một đạo ý niệm của cường giả Vương cảnh hiện lên.

Toàn trường đều bị áp chế.

"Ha ha ha Cố Dương, ta ngược lại muốn nhìn xem, ngươi còn có bản lĩnh gì!?"

Nhìn thấy Cố Dương cũng đứng tại chỗ không nhúc nhích, Trần Thiên Phong còn tưởng rằng Cố Dương đã bị áp chế không thể động đậy, nhất thời phát ra một tiếng cuồng tiếu.

"Ồn ào."

Cố Dương ánh mắt lạnh lùng.

Trong cơ thể hắn lập tức bộc phát ra một đạo kiếm cương Hoàng đạo sắc bén.

Phốc xuy!?

Hoàng đạo kiếm cương kinh khủng cỡ nào.

Trong khoảnh khắc đó, hắn đâm thủng mi tâm Trần Thiên Phong.

Trần Thiên Phong cũng trợn to hai mắt.

Còn chưa kịp phản ứng, đã là vẫn lạc ngay tại chỗ!

Oanh!

Đạo ý niệm Vương cảnh nhìn thấy Cố Dương tránh thoát trấn áp của hắn, còn chém giết Trần Thiên Phong, lập tức cũng vô cùng tức giận.

Một đạo uy áp kinh khủng hơn rõ ràng là trấn áp xuống.

Luồng uy áp này, cho dù là Cố Dương cũng không thể động đậy!

Chẳng qua trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia tinh quang.

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm chi lĩnh vực trực tiếp triển khai?

Rặc rặc!?

Uy áp trực tiếp bị chém nát.

Mà đạo ý niệm Vương cảnh nhìn thấy cảnh này cũng chấn động đến mức trợn to hai mắt.

Tiểu tử này...

Rõ ràng chưa đến mười tám tuổi, chỉ là Đan Hư cảnh tầng bảy, lại là lĩnh ngộ được lĩnh vực cường giả Vương cảnh mới có thể lĩnh ngộ?

Nhưng sau khi chấn động, đó là sát ý khủng bố ngập trời.

"Chết!"

Ngay sau đó, đạo ý niệm Vương cảnh kia không chút do dự, lại tản mát ra lực lượng vô cùng kinh khủng, dự định trực tiếp ra tay với Cố Dương!

"Một luồng ý niệm mà thôi, lấy đâu ra sức giết ta?"

Nghe được lời nói của ý niệm Vương cảnh, khóe miệng Cố Dương lộ ra một tia cười lạnh.

"Tiểu tử càn rỡ, Vương cảnh không thể nhục, ta sẽ cho ngươi sống không được muốn chết không xong, ai cũng không thể cứu được ngươi!"

Vương cảnh ý niệm nổi giận, dự định bùng nổ lực lượng kinh khủng.

"Ha ha, ngươi cũng xứng à."

Cố Dương cười lạnh, trực tiếp vận dụng năng lực sửa chữa của hệ thống.

Rẹt!

Một gợn sóng kinh khủng xuất hiện.

Ý niệm Vương cảnh lập tức mở to hai mắt nhìn.

Đạo ý niệm dường như cảm nhận được một cỗ uy hiếp cực hạn.

Hắn trừng to mắt, không thể tưởng tượng nhìn qua Cố Dương.

Khoảnh khắc sau hắn há hốc mồm.

"Chuyện này... Có chuyện gì xảy ra vậy?!"

"Sao ta lại..."

Ý niệm Đạo Vương cảnh lập tức lộ ra vẻ mặt hoảng sợ và không thể tin.

Bởi vì ý thức của hắn vậy mà càng lúc càng trở nên mơ hồ.

Lực lượng của hắn ta cũng đang điên cuồng suy yếu.

Mấu chốt là...

Hắn hoàn toàn không biết vì sao lại xuất hiện loại cảm giác này.

Hắn chỉ biết, đây chắc chắn là do tên tiểu tử trước mắt này làm.

"Đến cùng ngươi đã đối với ta... Làm... cái gì!?"

Ngữ khí của đạo ý niệm Vương cảnh cũng trở nên vô cùng yếu ớt, hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sau đó...

Ý niệm trực tiếp biến mất.

Giống như vẫn chưa từng xuất hiện vậy!

"Vương cảnh này, ý niệm còn rất khó xử lý, nhưng may là ta có thể sửa chữa."

Nhìn ý niệm Vương cảnh đã tiêu tán, khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Thủ đoạn bình thường đương nhiên không uy hiếp được đạo ý niệm Vương cảnh.

Cố Dương cố ý trực tiếp sửa đổi thời gian của ý niệm Vương cảnh!

Hắn trực tiếp sửa đổi nó đến trăm vạn năm trước.

Cường giả Vương cảnh kia chưa chắc đã sống được trăm vạn năm.

Huống chi đây là một đạo ý niệm của hắn?

Trăm vạn năm hồi tưởng, tất nhiên là đủ để làm cho nó tan thành mây khói.

"Ý niệm nếu không thể tự mình trở về, thì không thể truyền tin về bản thể, cũng không cần lo lắng tin tức truyền ra ngoài."

Khóe miệng Cố Dương mang theo nụ cười nhàn nhạt, ánh mắt lơ đãng liếc qua bên cạnh.

Mà hướng kia.

Vài cường giả Sinh Tử cảnh tụ tập một chỗ, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì?"

"Cố Dương thế mà lại dễ dàng chém giết Trần Thiên Phong như vậy!?"

"Hả... Cố Dương đã làm gì? Sao đạo ý niệm Vương cảnh lại biến mất?!"

Nói đến đây, mọi người toàn thân đều nổi da gà.

Thủ đoạn Cố Dương biểu hiện ra làm toàn thân bọn họ rét run.

"Nơi đây không thích hợp ở lâu!"

Nghĩ vậy, mấy người liền không chút do dự xoay người chạy trốn.

Nhưng mà vừa nhấc chân lên chạy đi.

Chính là đụng vào vách tường, trực tiếp ngã lảo đảo.

"Cái... Chuyện gì thế này?!"

Giờ phút này, mấy người nhất thời bối rối.

Rõ ràng trước mắt không có cái gì cơ mà?

Vì sao đi qua không được?

Nhưng ngay lúc bọn họ có chút choáng váng.

Giọng Cố Dương chậm rãi truyền đến.

"Nếu đã tới, vậy liền lưu lại đi."

"Ai bảo các ngươi nhìn thấy thứ không nên nhìn?"

Nghe được giọng nói của Cố Dương.

Vài tên thiên kiêu lập tức lộ vẻ hoảng sợ.

Dường như đã nhận ra cái gì, đang chuẩn bị quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Nhưng lại thấy một đạo kiếm cương sắc bén đến mức tận cùng bộc phát ra.

Xuy!

Phốc!

Đám người lập tức ngã thẳng xuống đất.

Máu tươi bắn tung toé.

Cố Dương đứng giữa không trung, ánh mắt bình tĩnh.

Những bí mật của hắn bị những người này nhìn thấy rõ, tự nhiên không có lý do để cho bọn họ tiếp tục sống.

Sau khi giải quyết xong bọn họ.

Cố Dương liền xoay người đem thanh linh đao cấp Ngụy Vương trên người Trần Thiên Phong cùng nhẫn trữ vật thu vào trong túi, sử dụng áo nghĩa Vận Mệnh chặt đứt bất kỳ liên hệ nào với ngoại giới.

Chợt, kim quang trong mắt hắn hiện lên.

Trên bầu trời, dường như có một sợi dây nhỏ hư vô mờ mịt đột nhiên xuất hiện.

Cùng lúc đó, một hình ảnh chậm rãi hiện ra.

"Lục phẩm bảo dược sao?"

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Thân hình trong nháy mắt biến mất không thấy, rất nhanh lao về phía sợi dây chỉ nhỏ.

Lối vào Thanh Thiên sơn mạch.

Rất nhiều cường giả Vương cảnh của các thế lực không ngờ lại hội tụ ở một nơi.

Có người trong số họ nhắm mắt lại mắt khép hờ.

Có người thì đi lại xung quanh, do dự không quyết.

Cũng có người có thần sắc tự tin, cảm thấy thiên kiêu nhà mình nhất định có thu hoạch!?

Mà ngay lúc tất cả mọi người đang đứng yên lặng chờ đợi.

Đột nhiên, bên phía Thiên Đao Thánh Địa, lão già kia đột nhiên trợn trừng mắt, tức giận ngập trời thình lình bộc phát ra!

Chỉ thấy hắn vẫy tay một cái, trong tay lại có thêm một khối Hồn Thạch vỡ vụn!?

"Ai dám giết đồ đệ ta?!"

Khóe mắt hắn như muốn nứt ra.

Trần Thiên Phong chính là tuyệt thế thiên kiêu mà hắn vất vả dốc hết tâm huyết bồi dưỡng ra.

Vốn hắn còn nghĩ tới lần này Thanh Vực đại bí cảnh Trần Thiên Phong có thể tranh hào quang cho Thiên Đao Thánh Địa của bọn hắn.

Kết quả lúc này mới đi vào bí cảnh bao lâu?

Trần Thiên Phong chết rồi?

"Ta muốn xem, rốt cuộc là ai? "

Hắn hít sâu một hơi, dự định cưỡng ép thu hồi ý niệm lưu lại trên người Trần Thiên Phong.

Nhưng...

Đúng lúc này, Thiên Đao Thánh Chủ đột nhiên trợn tròn mắt.

Bởi vì hắn phát hiện bản thân đã hoàn toàn không cảm nhận được ý niệm kia!

Ý niệm bị xóa bỏ!?

"Điều này sao có thể!?"

Lồng ngực hắn không ngừng phập phồng.

Mặc dù chỉ là đạo ý niệm của mình, nhưng trong đám thiên kiêu này, cao nhất cũng chỉ là Sinh Tử cảnh mà thôi.

Sinh Tử cảnh, lấy đâu ra năng lực xóa bỏ đạo ý niệm kia của mình?

Mà đạo ý niệm kia của hắn nếu gặp chuyện không đúng, nó tuyệt đối sẽ trực tiếp bỏ chạy!

Có điểm gì đó không đúng!

Cực kỳ không thích hợp!

Hắn chau mày.

Mà không ít người xung quanh bị hấp dẫn tới xem kịch cũng bị phản ứng của Thiên Đao Thánh Chủ hấp dẫn.

"Hả? Trần Thiên Phong... Đã chết rồi sao?"

"Xì... cạnh tranh lại kịch liệt như thế? Ta nhớ kỹ Trần Thiên Phong có thể xếp trong mười hạng đầu Thanh Vực mà?"

"Quá thảm khốc, xem ra lần này Thanh Vực đại bí cảnh... Quá kịch liệt vượt xa tưởng tượng của chúng ta!"

Cùng lúc đó.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng chau mày.

Mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Thiên kiêu như Trần Thiên Phong mới vừa tiến vào trong đại bí cảnh đã chết thảm tại chỗ!?

Làm sao có thể?

Bọn họ nghiễm nhiên cũng cảm thấy không thích hợp.

Hơn nữa ngay cả Thiên Đao Thánh Chủ cũng không biết Trần Thiên Phong đã bị giết bởi ai.

Hiển nhiên, ý niệm Thánh Chủ Thiên Đao lưu lại cũng là bị xoá bỏ!?

Bọn họ đều lưu lại một đạo ý niệm trên người thiên kiêu của mình, cũng đại khái có thể đoán được.

Cũng chính vì vậy nên thần sắc của bọn họ không khỏi có chút biến nghiêm trọng.

Hà Thanh Huyền cũng chau mày.

Bởi vì hắn đã quên chuyện này rồi.

Không để lại cho Cố Dương một đạo ý niệm của mình.

Kể từ đó, thiên kiêu đứng đầu của Đại Viêm hoàng triều bọn họ có thể sẽ phải chịu thiệt lớn!

"Chỉ mong không xảy ra chuyện gì!"

Hà Thanh Huyền trong lòng cầu nguyện một câu.

Mà lúc này, trong lòng những Vương cảnh khác cũng có chút

căng thẳng.

Chỉ hy vọng không gặp phải chuyện gì như vậy.

Cố Dương tự nhiên không biết Trần Thiên Phong sau khi chết, ảnh hưởng đến thế giới bên ngoài ra sao.

Giờ phút này hắn đang lợi dụng năng lực khám phá vận mệnh của chính mình trắng trợn cướp đoạt các loại bảo dược trong đại bí cảnh này.

Có cái luyện thể, có cái có thể tăng tư chất lên, cũng có cái gia tăng ngộ tính.

Số lượng chủng loại đều tương đối nhiều.

Cũng làm cho Cố Dương thập phần hài lòng.

Trong bí cảnh lớn này quả thực là bảo bối đầy đất.

Cho dù không đi tranh đoạt Kình Thiên bảng, tìm kiếm cơ duyên khắp nơi cũng có thể ăn đầy bồn bát.

"Đi tìm Khuynh Thành tụ hợp trước đi."

Lại tùy ý tìm được một gốc bảo dược luyện thể.

Cố Dương trực tiếp bỏ nó vào trữ vật giới chỉ của mình.

Một đoạn thời gian dài như vậy, hắn ngược lại không đụng phải những thiên kiêu khác.

Cho nên trong quá trình có vẻ vô cùng thoải mái.

Hôm nay cũng đã qua một đoạn thời gian.

Hắn vẫn tương đối lo lắng cho an nguy của Diệp Khuynh Thành, cho nên dự định đi tìm Diệp Khuynh Thành,nghĩ đến đây,

ánh mắt Cố Dương lóe lên kim quang.

Lập tức một sợi dây nhỏ hư vô mờ mịt hiện lên giữa không trung.

Ngay sau đó, một hình ảnh hiện ra ở trước mắt Cố Dương.

"Hả?"

Nhìn thấy cảnh tượng trong hình, Cố Dương chau mày.

Bởi vì hình ảnh Diệp Khuynh Thành dường như đã gặp phải phiền toái lớn.

Giờ phút này đang đối đầu với người ta.

Mà đối thủ nàng tao ngộ lại là người của Băng Tuyết Thánh Địa.

"Xem ra khoảng cách không xa, đi qua xem một chút."

Cố Dương cảm thụ đại khái một phen, cũng không chần chờ chút nào, cả người trong nháy mắt biến mất, rất nhanh lao về phía chỗ Diệp Khuynh Thành.

Cùng lúc đó.

Trong một khoảng đất trống rộng lớn.

Trong tay Diệp Khuynh Thành đang cầm một cây hoa băng sương tràn ngập hàn ý.

Giờ phút này thần sắc nàng ngưng trọng nhìn phía trước.

Chỗ đó...

Không ngờ lại có ba người đang đứng.

Trong đó đứng ở chính giữa, không ngờ lại là Băng Tuyết

Thánh nữ Tuyết Linh!?!

Mà bên cạnh nàng còn có hai nữ hộ vệ Sinh Tử cảnh.

"Ngươi tên là Diệp Khuynh Thành đúng không? Giao hoa băng sương trong tay ngươi ra đi."

Tuyết Băng Linh Linh lạnh nhạt mở miệng, trong giọng nói mang theo vẻ không thể nghi ngờ.

Nghe đến đây.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lại hơi trắng lên.

Giao Băng Vụ Hoa?

Băng Vụ Hoa chẳng qua chỉ là một gốc tứ phẩm bảo dược mà thôi.

Nàng không tin Băng Tuyết thánh địa mà ngay cả một bảo dược cấp bốn cũng sẽ coi trọng đến vậy!?

Tuyết Băng Linh Linh này rõ ràng đến đây cố ý gây chuyện!?

"Xem ra ngươi không định ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ rồi."

Tuyết Băng Linh Linh cũng đã nhìn ra thái độ của Diệp Khuynh Thành.

Trên gương mặt xinh đẹp lập tức sương lạnh giăng đầy.

Ầm ầm!

Một đạo khí tức kinh khủng bất ngờ từ trong cơ thể nàng bộc phát ra.

Trong nháy mắt, một cỗ hàn khí đóng băng thấu xương bao phủ lấy toàn trường!

Đó chính là Thiên Hàn Huyền Thể mà nàng đã thức tỉnh!?

Thiên Hàn Huyền Thể bộc phát, không khí xung quanh giống như bị đông lại!

Uy thế bức người!?

Keng!

Nhìn thấy vậy.

Sắc mặt của Diệp Khuynh Thành cũng phát lạnh.

Cực Hàn huyết mạch trong cơ thể cũng trong nháy mắt bộc phát ra.

Tuy rằng nàng có thể cảm giác được thực lực giữa bản thân và Tuyết Băng Linh chênh lệch cực lớn.

Nhưng nàng cũng không có ý lùi bước.

Bởi vì chạy trốn là phải chết không thể nghi ngờ!

Chỉ có thể liều mạng!

Có lẽ là còn có một đường sinh cơ!

Ầm ầm!

Trên bầu trời, hai luồng khí tức lạnh như băng va chạm vào nhau.

Dưới sự va chạm kịch liệt, thân hình Diệp Khuynh Thành lui về phía sau mấy bước, khuôn mặt xinh đẹp hơi tái đi.

Quả nhiên nàng hoàn toàn không phải là đối thủ!

Nhìn đến đây, Tuyết Băng Linh cũng cười lạnh một tiếng.

"A Tử, A Ngọc, ra tay khống chế nàng, quả nhiên là đúng như ta nghĩ, trong cơ thể nữ nhân này lại có cực hàn huyết mạch, nếu có thể thôn phệ huyết mạch này, ta có thể tiến thêm một bước!?"

"Vâng! Thánh nữ đại nhân!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Hai gã nữ hộ vệ bên người Tuyết Băng Linh cũng vội vàng khởi hành.

Bọn họ làm hộ vệ cho Tuyết Băng Linh, giữa họ có tồn tại một thứ liên hệ cho nên sau khi tiến vào bí cảnh, các nàng mới có thể tụ họp nhanh như vậy.

Cho nên trong nháy mắt Tuyết Băng Linh hạ lệnh, các nàng không chút do dự, trong nháy mắt từ hai hướng kẹp lấy Diệp Khuynh Thành!

Thấy vậy, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng hơi đổi.

Hiển nhiên nàng cũng không ngờ đối phương lại đến vì huyết mạch của mình.

Trong lúc mạo hiểm, nàng cũng vội vàng từ trong tay lấy ra một cái ngọc bài, đồng thời trực tiếp bóp nát nó?

Bịch!

Ngọc bài vỡ vụn, đúng là tản mát ra một trận ánh sáng kỳ dị.

Hào quang này trong nháy mắt phát tán, rơi vào chung quanh.

Bao vây Diệp Khuynh Thành vào trong đó.

"Ừm!?"

Tuyết Băng Linh chứng kiến cảnh này, hàn khí trong tay bộc phát, trực tiếp oanh kích thẳng về phía trước!

Vậy mà lại xuất hiện một đạo hộ thuẫn thuần trắng, trực tiếp ngăn trở thủ đoạn nàng thi triển!

Nàng ta chau mày.

"Trận pháp?"

Ngọc bài mà Diệp Khuynh Thành vừa bóp nát vừa rồi hình như ẩn chứa một tòa trận pháp, hơn nữa cường độ dường như cũng không thấp.

Chứng kiến cảnh này, Tuyết Băng Linh lập tức kinh ngạc.

Thiên tư của Diệp Khuynh Thành này không được coi là cao nhất, thế mà trong tay lại có lá bài tẩy này?

Bên kia, hai nữ hộ vệ cũng không ngừng tiến công.

Nhưng mà thủ đoạn công kích cũng đều bị hộ thuẫn trắng thuần này ngăn trở!?

Diệp Khuynh Thành ở trong vòng bảo hộ cũng vô cùng kinh ngạc.

"Trận pháp phu quân để lại cho ta... lại cường hãn như vậy!?"

Vốn dĩ nàng cũng không ôm hy vọng gì.

Chợt nhớ tới trước khi tiến vào bí cảnh Cố Dương cho nàng một tấm ngọc bài.

Nói là lúc nguy hiểm bóp nát là được.

Không ngờ trận pháp này lại mạnh tới vậy!?

Ngay cả thiên kiêu như Tuyết Băng Linh cũng không thể làm gì được.

"Phu quân?"

Tuyết Băng Linh nghe được tiếng lẩm bẩm của Diệp Khuynh Thành.

Khuôn mặt hắn lập tức trở nên lạnh lẽo hơn.

"Cố Dương?"

Diệp Khuynh Thành là nữ nhân của Cố Dương, hiện giờ y đã phát động trận pháp mà mình tặng cho Diệp Khuynh Thành, có lẽ đã phát hiện ra điểm này rồi.

Tuy nhiên, Tuyết Băng Linh lại không có vì vậy mà lùi bước.

"Chẳng qua chỉ là một thằng nhóc Đan Hư cảnh mà thôi, hắn không đến thì thôi, nếu dám đến... đảm bảo hắn có đến mà không có về!?"

Trong mắt Tuyết Băng Linh tràn đầy ngạo nghễ!

Dưới cái nhìn của nàng, tin đồn cũng chỉ là tin đồn.

Lấy thực lực của mình, cộng thêm hai đại hộ vệ Sinh Tử cảnh, nàng không tin Cố Dương đánh thắng được nàng!

Nghe thấy Tuyết Băng Linh cứ thế hạ thấp Cố Dương.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng bộc phát ra hàn ý thông thiên.

Ánh mắt hắn còn lóe lên sát ý.

"Loại như ngươi, phu quân chỉ dùng một kiếm là có thể lấy đầu ngươi!?"

Tiếng nói vừa phát ra.

Diệp Khuynh Thành giơ tay cũng là trực tiếp một kiếm chém ra!

Cực Hàn kiếm khí kinh khủng trực tiếp xuyên qua hộ thuẫn trắng thuần, nhắm thẳng vào Tuyết Băng Linh.

Mà trên mặt Tuyết Băng Linh lộ ra vẻ khinh thường.

Toàn thân tuôn ra hàn khí, trực tiếp thôn phệ kiếm khí cực hàn!

"Hừ! Không biết tự lượng sức mình, tiếp tục công kích đi, ta ngược lại muốn nhìn xem trận pháp này có thể chống cự bao lâu!"

"Vâng!"

Hai nữ hộ vệ cũng nhao nhao bộc phát ra tử khí thông thiên, không ngừng ăn mòn Thuần Bạch Hộ Thuẫn.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy, cắn chặt môi đỏ mọng.

Tuy trận pháp Cố Dương lưu lại quả thực thập phần cường hãn.

Nhưng bây giờ đối mặt với sự ra tay toàn lực của ba ả cường giả Sinh Tử cảnh, chỉ sợ cũng chịu không được quá lâu!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Cũng không lâu lắm.

Dưới sự oanh kích toàn lực của ba người Tuyết Băng Linh.

Thuần Bạch hộ thuẫn đã bắt đầu xuất hiện khe hở.

Nhìn thấy vậy.

Lập tức trên mặt Tuyết Băng Linh hiện ra vẻ mừng rỡ, trong ánh mắt sát ý ngập trời bộc phát!

"Chờ đó, ta lập tức bắt ngươi đây, rút huyết mạch Cực Hàn trong cơ thể ngươi ra từng tia từng tia!"

Nói đến đây.

Tuyết Băng Linh lại lần nữa bộc phát lực lượng kinh khủng, hàn khí tiếp tục trùng kích.

Thuần bạch hộ thuẫn kia rốt cuộc sắp không ngăn cản được.

Khe hở càng lúc càng nhiều.

Giống như sắp không chống đỡ nổi rồi!

Nhìn thấy vậy.

Diệp Khuynh Thành cũng nắm chặt nắm đấm.

Nếu thật sự không chịu nổi mà nói, nàng tình nguyện tự bạo, cũng tuyệt đối không cho Tuyết Băng Linh cơ hội rút lấy huyết mạch của mình!

Rặc rặc!

Tiếng vỡ vụn thanh thúy đột nhiên vang lên.

"Đã vỡ vụn!?"

Thuần trắng hộ thuẫn hoàn toàn vỡ vụn ra.

Nhìn thấy vậy, vẻ mặt Tuyết Băng Linh càng lộ ra vẻ vui mừng như điên.

"Bắt lấy nàng ta!"

Nàng hạ lệnh ngay lập tức.

Hai nữ hộ vệ cũng không chút do dự phóng về phía Diệp Khuynh Thành.

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy cảnh này, khuôn mặt cũng tái nhợt, trong ánh mắt hiện ra một tia tuyệt vọng.

Trong lòng nàng đã chuẩn bị sẵn sàng tự bạo.

Nhưng ngay trong thời khắc ngàn cân treo sợi tóc này.

Một giọng nói lạnh như băng chậm rãi vang vọng.

"Cút!!"

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, một tiếng nói truyền đến.

Mặt đất thình lình rung động.

Mà hai nữ hộ vệ tới gần Diệp Khuynh Thành càng lộ vẻ kinh hãi, ánh mắt liên tiếp lui về phía sau ngưng trọng nhìn về phía khác trên không trung.

Nơi đó.

Rõ ràng có một bóng người đang chậm rãi xuất hiện.

Tuyết Băng Linh cũng lập tức nhìn lên không trung.

Ánh mắt hắn lập tức ngưng tụ lại.

Người tới dĩ nhiên là Cố Dương!?

"Dám đụng đến nữ nhân của ta, ta thấy các ngươi chán sống rồi!?"

Giờ phút này ánh mắt Cố Dương vô cùng âm trầm.

Ánh mắt nhìn về phía đám người Tuyết Băng Linh tràn ngập sát ý.

"Phu quân!?"

Nhìn thấy Cố Dương đến, ánh mắt Diệp Khuynh Thành lập tức hiện ra vui mừng.

Trong mắt mơ hồ ngấn lệ.

"Khẩu khí lớn thật đấy!?"

"Ta cũng muốn nhìn xem ngươi có yêu nghiệt như trong lời đồn hay không!?"

Khuôn mặt của Tuyết Băng Linh băng hàn.

Ngay lập tức không chút do dự bộc phát ra Thiên Hàn Huyền Thể kinh khủng kia trong cơ thể.

Hàn khí kinh khủng bao phủ toàn trường!

Cùng lúc đó, tay trắng của nàng vẫy một cái.

Tám thành áo nghĩa Thiên Hàn thình lình cũng bộc phát ra?

Ngay khoảnh khắc sau.

Nàng khoát tay.

Chính là có tử khí kinh khủng kết hợp với hàn ý thông thiên và tám thành áo nghĩa thiên hàn cùng nhau bộc phát ra!

Trong nháy mắt.

Hàn khí kinh khủng đánh úp tới đầy trời.

Gần như cả không gian đều hoàn toàn bị đóng băng.

Luồng khí tức lạnh giá thấu xương kia truyền đến.

Cố Dương chỉ lộ ra nụ cười lạnh.

Ngay lập tức không nói một lời, trực tiếp nâng nắm đấm lên.

Lực lượng kinh khủng không ngờ lại bộc phát ra.

Cùng lúc đó.

Quyền ý Tiểu Viên Mãn không chút che giấu trút xuống!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Quyền kình khủng bố thình lình phảng phất như mây đen đánh xuống.

Phảng phất như có thể trấn áp hết thảy.

Hàn khí kinh khủng kia dưới quyền kình khủng bố này, càng không có sức chống cự, triệt để tan nát!

Nhìn đến đây, Tuyết Băng Linh cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh sát ý trong mắt nàng càng thêm nồng nặc.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong tay nàng xuất hiện một thanh ngọc tỏa, một thanh khoá ngọc kỳ lạ.

Trong khóa ngọc này tản mát ra một cỗ chấn động không tầm thường.

Là một thanh linh khí ngụy Vương cấp?!

"Vừa rồi đúng là ta đã xem thường ngươi, có điều... cũng chỉ thế mà thôi!"

Trong đôi mắt của Tuyết Băng Linh tràn ngập sát ý.

Ngay lập tức trước người nàng, thanh ngọc toả kia lơ lửng giữa không trung.

Tử khí mạnh mẽ trút vào bên trong ngọc tỏa.

Áo nghĩa lại bùng nổ lần nữa.

Lực lượng còn kinh khủng gấp mấy lần so với trước đó thình lình là từ trong ngọc tỏa bạo phát ra.

Hàn khí lạnh lẽo đến mức tận cùng trong nháy mắt đóng băng vạn dặm.

Khoảnh khắc đó.

Cho dù Diệp Khuynh Thành đã nhanh chóng trốn đến bên cạnh, cũng cảm nhận được máu trong cơ thể mình như bị đông lại!

Một chiêu này đủ để đánh giết cường giả Sinh Tử cảnh tầng chín tầm thường rồi?

"Đi chết đi cho ta! "

Tuyết Băng Linh quát lạnh lên tiếng.

Hàn khí kinh khủng bộc phát ra.

Cố Dương cũng có thể cảm giác được trên người mình dường như đã ngưng kết ra một tầng sương lạnh. Nhưng hắn ta lại cười lạnh một tiếng.

Khí huyết chi lực kinh khủng lại lần nữa cuồn cuộn tuôn ra.

Trực tiếp hòa tan tầng sương lạnh kia.

Chợt...

Một quyền lại đánh ra!

Áo nghĩa đại viên mãn thình lình bộc phát, phóng lên tận trời!!

Quyền kình kinh khủng bộc phát ra trong nháy mắt.

Phảng phất như có một đạo sóng khí khủng bố vô hình khuấy động tứ tán!

Ầm ầm ầm...

Giờ phút này, núi đá bốn phía sụp đổ, cây cối nát bấy, chỗ sóng khí đi qua, càng là hủy diệt hết thảy!

Còn về phần khí tức khủng bố cực hàn mà Tuyết Băng Linh phóng thích ra.

Giờ phút này càng không thể ngăn cản được trùng kích của quyền kình khủng bố đến tận cùng này.

Trong nháy mắt liền tan rã.

Trên bầu trời lập tức mưa to tầm tã.

Mà Tuyết Băng Linh đứng ở trong mưa, hạt mưa rơi xuống quanh người nàng nhưng lại trực tiếp ngưng kết thành băng rơi trên mặt đất.

Giờ phút này, nàng lộ vẻ kinh hãi, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Là áo nghĩa của quyền đại viên mãn!!!"

Tuyết Băng Linh nhìn mà choáng váng.

Nàng tự nhiên là có điểm hiểu biết đối với Cố Dương trong truyền thuyết.

Nhưng trong truyền thuyết cũng chỉ nhắc tới Cố Dương lĩnh ngộ chín thành áo nghĩa của quyền mà thôi.

Hôm nay mới qua ba tháng mà thôi.

Cố Dương thế mà đã đã lĩnh ngộ áo nghĩa của quyền đại viên mãn!?

Chuyện này sao có thể?

Nàng không thể chấp nhận!

Phải biết Cố Dương bây giờ chẳng qua mới chỉ mười tám tuổi.

Nhưng ở độ tuổi này lại lĩnh ngộ áo nghĩa của quyền đại viên mãn...

Ngay cả một ít cường giả cảnh giới Vũ Hóa đỉnh phong cũng chưa chắc có thể làm được loại chuyện này.

Ầm ầm!

Đang lúc Tuyết Băng Linh rung động không thôi.

Ánh mắt Cố Dương cũng lạnh như băng liếc nhìn Tuyết Băng Linh một cái.

Cảm nhận được ánh mắt lạnh như băng của Cố Dương.

Tuyết Băng Linh không khỏi cảm thấy run rẩy.

Tên gia hỏa này thật khủng khiếp!

Cố Dương này tuyệt đối không đơn giản!

"A Thanh, A Ngọc, lên cả đi!"

Tuyết Băng Linh cũng không ngốc, nàng toàn lực ra tay đều bị Cố Dương thoải mái hóa giải.

Hiển nhiên một mình mình muốn ứng phó với Cố Dương là chuyện không có khả năng.

Cho nên...

Nàng để hai nữ hộ vệ cảnh giới Sinh Tử bên cạnh đồng thời tới đây ra tay.

"Vâng!"

Hai nữ hộ vệ lập tức không để ý tới Diệp Khuynh Thành nữa, quay đầu nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy tức giận và sát ý.

"Dám động vào Thánh nữ, muốn chết!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Thân hình hai nữ hộ vệ nhanh chóng lướt tới.

Trong cơ thể các nàng càng là bộc phát ra tử khí cực kì khủng bố, dưới tử khí bao phủ, càng phảng phất sát thần hàng thế!

Hai người bọn họ đều là cường giả đỉnh cao Sinh Tử cảnh tầng mười.

Cũng từng là thiên kiêu, tuy là hộ vệ của Tuyết Băng Linh, nhưng thực lực lại không hề yếu!

Nữ hộ vệ bên trái kia được gọi là A Thanh trong cơ thể rõ ràng là bộc phát ra Thông Thiên kiếm khí.

Sáu thành Kiếm chi áo nghĩa cũng thình lình bạo phát đi ra.

Một kiếm kia chính là xảo trá đâm tới ngực Cố Dương!

Mà bên kia, nữ hộ vệ được gọi là A Ngọc thì ánh mắt phát lạnh, toàn thân càng bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Cùng lúc đó.

Sáu phần mười áo nghĩa của quyền cũng ầm ầm bộc phát ra.

Nàng ta vung ra một quyền, hung hăng đập về phía mặt Cố Dương.

Thấy vậy, trong mắt Tuyết Băng Linh cũng tràn đầy hưng phấn.

Hai đại cường giả Sinh Tử cảnh mười tầng tấn công từ hai hướng khác nhau.

Cho dù Cố Dương ngộ tính yêu nghiệt, cũng không có khả năng đỡ được!

Diệp Khuynh Thành núp ở một bên thấy vậy cũng không khỏi cắn đôi môi đỏ mọng.

Trong lòng nàng hết sức lo lắng, thậm chí còn muốn trực tiếp lao ra để hấp dẫn lực chú ý của một nữ hộ vệ trong đó.

Nhưng nàng nhìn kỹ biểu lộ của Cố Dương.

Giờ phút này thần sắc Cố Dương lạnh nhạt, dường như hoàn toàn không đem hai ả hộ vệ để vào mắt, nhất thời trong lòng nàng cảm thấy an toàn quá mức.

"Các nàng... Không phải là đối thủ của phu quân!"

Cũng không biết tại sao, trong lòng Diệp Khuynh Thành tràn ngập tự tin đối với Cố Dương.

Hơn nữa nếu như mình thật sự ra ngoài hấp dẫn ánh mắt, nói không chừng còn có thể kéo chân sau của phu quân, cho nên sau khi cân nhắc một phen, nàng vẫn không ra mặt.

Mà trên thực tế cũng thật sự là như thế.

Đối mặt với hai nữ hộ vệ giáp công.

Trên mặt Cố Dương chỉ là lộ ra một tia cười lạnh.

Ngay khoảnh khắc sau.

Không ngờ khí huyết toàn thân hắn lại cuồn cuộn không ngừng.

Từ sau lưng của hắn, bộc phát ra một đạo khí thế kinh khủng giống như sóng biển, từng tầng từng tầng dập dờn ra.

Sau đó, hắn chậm rãi giơ nắm tay lên.

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát.

Cùng lúc đó, một tiếng quát khẽ từ trong miệng Cố Dương truyền ra.

"Thiên Ma... Long Tượng Quyền!"

Ầm ầm!

Vừa nói xong, Cố Dương bất ngờ đánh ra một quyền.

Leng keng... Leng keng...!

Một quyền nện ra trong nháy mắt.

Quyền kình kinh khủng hơn lúc trước thình lình bộc phát ra, trên không trung ngưng tụ thành một đạo hư ảnh tựa như Thiên Ma.

Hư ảnh Thiên Ma kia phát ra một tiếng rít, phóng thẳng về phía hai nữ hộ vệ.

Xuy!

Hai nữ hộ vệ nhìn quyền kình kinh khủng đến tận cùng trước

mắt.

Cả người run rẩy, thậm chí không gánh nổi sợ hãi trong lòng, trực tiếp từ bỏ tiến công quỳ rạp xuống đất.

"Kia...kia..."

"Đó là..."

"Quyền pháp cấp Hoàng!!!"

Giờ phút này hai nữ hộ vệ nhìn mà choáng váng, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Quyền pháp cấp Hoàng!

Cố Dương lại là nắm giữ một môn quyền pháp cấp Hoàng!

Bởi vì một quyền này ẩn chứa một tia chân ý Hoàng đạo!

Đối mặt với quyền pháp cấp Hoàng.

Hai nữ hộ vệ hoàn toàn không có ý chống cự.

Bởi vì...

Không thể đỡ được!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Hư ảnh Thiên Ma rõ ràng xuất hiện trước mặt hai người, chợt gầm thét lên, trực tiếp nuốt chửng lấy hai người.

Phốc!

Hai cường giả Sinh Tử cảnh tầng mười, không ngờ lại nổ tung tại chỗ, hóa thành một bãi huyết vụ.

Chỉ trong nháy mắt mà bỏ mạng!

"Sao... sao có thể!",?"

Bên kia Tuyết Băng Linh giờ phút này càng trừng lớn mắt, trong ánh mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, Thập Trọng Sinh Tử cảnh, vậy mà trước mặt Cố Dương lại yếu ớt không chịu nổi như thế?

Sao có thể như vậy!

Nguyên bản Tuyết Băng Linh căn bản không để Cố Dương vào mắt.

Chỉ cảm thấy ngộ tính của Cố Dương được thổi phồng quá mức.

Sau này nàng ta thấy Cố Dương phô bày ra ngộ tính khủng bố không kém gì lời đồn, nhưng trong lòng vẫn tương đối tự tin.

Dù sao nàng ta cũng có hai vị hộ vệ Sinh Tử cảnh tầng mười, nói thế nào cũng không phải một Đan Hư cảnh tầng bảy có thể ứng phó được.

Nhưng kết quả lại là diễn biến thành cục diện như thế này!

Nàng lập tức vô cùng khẩn trương.

Mà đúng lúc này, ánh mắt Cố Dương phảng phất như kiếm sắc rơi vào Tuyết Băng Linh, toàn thân Tuyết Băng Linh nhất thời run lên.

Mặt lộ vẻ hoảng sợ, sợ hãi liên tục lui về phía sau.

"Ngươi... Cố Dương! Ngươi muốn làm cái gì!?"

Tuyết Băng Linh rít lên một tiếng, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

"Không phải ngươi muốn rút huyết mạch Khuynh Thành sao? Ta thấy thể chất ngươi cũng không tệ, cũng rất thích hợp với Khuynh Thành nhà ta, ta đành ủy khuất ngươi một chút vậy."

Cố Dương nhếch miệng lộ ra nụ cười lạnh.

"Không! Không nên!"

Tuyết Băng Linh nghe được lời của Cố Dương, nhất thời thét lên chói tai, chợt trong mắt nàng hiện ra một tia tinh quang hoảng loạn.

"Cố Dương, ta... Ta có thể làm nữ nhân của ngươi! Ngươi không nên làm hại ta!"

"Ngươi xem, nữ nhân kia mặc dù dung mạo không tầm thường, nhưng thân phận địa vị thấp, sao có thể xứng với loại thiên kiêu hàng đầu như ngươi?"

"Mà Tuyết Băng Linh ta chính là thánh nữ của Băng Tuyết thánh địa, là môn đăng hộ đối với ngươi, nếu ngươi nguyện ý, chờ chúng ta ra khỏi bí cảnh, ta trực tiếp bẩm báo với Thánh chủ việc này, ngươi thấy thế nào?"

Tuyết Băng Linh vội vàng mở miệng, thậm chí còn đưa mắt đưa tình.

Ý đồ hấp dẫn ánh mắt Cố Dương.

Nhưng nàng cũng không biết.

Giờ phút này trong ánh mắt Cố Dương lóe ra điểm điểm kim mang.

Tin tức về Tuyết Băng Linh, trong mắt Cố Dương rõ ràng là triển lộ không thể nghi ngờ.

Sau khi cẩn thận tra xét một phen, sắc mặt Cố Dương không khỏi trở nên cổ quái.

Mặc dù hắn không có hứng thú với Tuyết Băng Linh, mặc kệ Tuyết Băng Linh ra sao, cuối cùng hắn vẫn ra tay với ả.

Chỉ là trước khi ra tay Cố Dương cũng không ngờ có thể nhìn thấy tin tức mãnh liệt như vậy.

【 Tuyết Băng Linh, Băng Tuyết thánh địa thánh nữ, mặt ngoài băng như hàn sương, nhưng trong lòng lại vô cùng lớn mật, có dính dáng với mấy người Băng Tuyết thánh chủ 】

Càng về sau tin tức càng khó hình dung.

Cố Dương nhìn mà vẻ mặt quỷ dị.

Không nghĩ tới Tuyết Băng Linh này nhìn qua giống một mỹ nhân băng sơn.

Bên trong.

Lại là một bạch liên kỹ nữ.

Nhưng Tuyết Băng Linh hiển nhiên không biết những chuyện xấu của mình đều bị một người ngoài như Cố Dương toàn bộ biết rõ.

Ánh mắt nàng lưu chuyển trên người Cố Dương, thỉnh thoảng lộ ra một tia mị hoặc.

"Thế nào Cố Dương? Nếu ngươi nguyện ý tha cho ta một mạng... Ngươi muốn ta làm cái gì cũng được!"

Rõ ràng Tuyết Băng Linh cũng là bất kể giá nào rồi.

Cố Dương biểu hiện ra thực lực quá mức khủng bố.

Cho dù là nàng cũng không khỏi sợ hãi.

Nhưng nghĩ lại nếu mượn cơ hội này trở thành nữ nhân của Cố Dương, dường như cũng không phải chuyện xấu.

Cho nên nàng cũng hoàn toàn buông bỏ cừu hận, toàn tâm toàn

ý muốn dụ dỗ Cố Dương.

"Làm cái gì cho ta cũng được?"

Cố Dương lập tức xuất hiện ở trước mặt Tuyết Băng Linh, dọa cho Tuyết Băng Linh nhảy dựng.

Nhưng Tuyết Băng Linh thấy Cố Dương dường như không có ý cự tuyệt, thậm chí nụ cười còn mang theo vui vẻ, trong lòng nhất thời kinh hỉ.

Sắp mắc câu rồi!

Nàng vội vàng gật đầu, trên mặt lại còn lộ ra một tia đỏ bừng.

"Bất luận là cái gì ta cũng có thể làm!"

Diệp Khuynh Thành ở bên kia thấy một màn như vậy.

Ngược lại không cảm thấy có cái gì, chỉ là có chút nghi hoặc nhìn Cố Dương.

Với sự hiểu biết của nàng đối với phu quân tự nhiên là không lo lắng Cố Dương sẽ coi trọng loại người như Tuyết Băng Linh này.

Chỉ là...

Nàng luôn cảm thấy phu quân lại muốn chơi một chút thao tác lung tung.

Quả nhiên, nụ cười trên mặt Cố Dương càng thêm nồng đậm.

"Một khi đã vậy, bây giờ ta đây có một việc cần ngươi làm."

"Chuyện gì?"

Tuyết Băng Linh mừng rỡ trong lòng, vội vàng hỏi.

"Ngươi trước tiên mở ra hai tay, sau đó dựng ngược trên

không trung, đúng rồi, nhớ đưa lưng về phía ta."

Cố Dương hơi trầm ngâm một chút, chợt nói.

Nghe đến đó, trong mắt Tuyết Băng Linh lộ ra một tia cả kinh.

Mở hai cánh tay ra?

Dựng ngược trên không trung?

Cố Dương này chơi lớn vậy sao?

Mặc dù nghi hoặc trong lòng, nhưng nàng vẫn làm theo.

Dù sao hiện tại người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Chờ nàng ta làm tốt tư thế, sắc mặt cũng bắt đầu đỏ lên.

Lại thấy Cố Dương không nhúc nhích.

"Còn muốn ta làm gì?"

Tuyết Băng Linh lại hỏi.

"Những thứ này là đủ rồi."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Ngay khoảnh khắc sau.

Tuyết Linh dường như nghĩ tới điều gì, con mắt mở to, lập tức muốn khôi phục lại bình thường, nhưng lúc này nàng lại hoảng sợ phát hiện ra.

Chính mình...

Vậy mà không cách nào khống chế thân thể của mình.

Giống như chung quanh có một tầng không gian vô hình đang hạn chế cơ thể nàng.

"Cố Dương! Ngươi có ý tứ gì! Ngươi muốn làm gì?"

Tuyết Băng Linh luống cuống.

Vội vàng phát ra thanh âm bén nhọn, hô lớn.

Nhưng Cố Dương lại không để ý đến ý tứ của nàng, mà vẫy vẫy tay với Diệp Khuynh Thành đang trốn ở một bên.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy cũng là nghi hoặc tiến lên phía trước.

"Phu quân, chàng đây là..."

Diệp Khuynh Thành liếc qua, giờ phút này tư thái đứng ngược trên không trung có chút kỳ quái, trong lúc nhất thời cũng không hiểu Cố Dương muốn làm gì.

Hắn không khỏi có chút nghi hoặc hỏi.

"Như vậy càng tiện rút máu lấy xương."

Cố Dương nhếch miệng cười.

Sau đó ngón tay nhẹ nhàng vẽ một cái.

Phốc!

Chỉ thấy nơi cổ của Tuyết Băng Linh lập tức hiện ra một lỗ máu.

Khoảnh khắc lỗ máu xuất hiện.

Máu tươi phun ra liên tục!

Sau đó Cố Dương khẽ vẫy tay, một đạo Kiếm Cương thình lình

phóng ra, thuận theo lỗ máu kia chui vào cổ Tuyết Băng Linh.

Sau đó "bụp" một tiếng.

Một đoạn xương cột sống băng hàn trắng như tuyết trực tiếp bị Cố Dương rút ra.

Mà giờ khắc này, trên mặt Tuyết Băng Linh đã tràn đầy đau khổ và hoảng sợ.

Nàng chính là cường giả Sinh Tử cảnh, có bị rút máu lấy xương cũng có thể bảo trì tính mạng không cần lo.

Nhưng Cố Dương, lại lấy Cực Hàn Ngọc Cốt trong cơ thể nàng!

Đây chính là vật mấu chốt nhất ẩn chứa Thiên Hàn Huyền Thể đó.

Nếu như bị lấy đi, mặc dù nàng may mắn còn sống sót...

Thiên phú cũng sắp hoàn toàn rơi xuống phàm trần.

Không thể nghi ngờ chính là như những người bình thường.

Nàng làm sao có thể tiếp thu?

"Cố Dương! Trả lại Thiên Hàn Cốt cho ta!"

Lúc này Tuyết Băng Linh bộc phát ra ý lạnh thấu trời, trong tay rõ ràng là nắm một khối ngọc thạch.

Nhìn thấy vậy, lông mày Cố Dương chau lên.

Đồ chơi này có chút quen mắt.

Sau đó không đợi Tuyết Băng Linh bóp nát ngọc thạch nữa.

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại.

Rẹt!

Một đạo kiếm cương lăng lệ trực tiếp xuyên thủng mi tâm của Tuyết Băng Linh.

Tuyết Băng Linh ngay cả thời gian phản ứng cũng không kịp, chết ngay tại chỗ.

Mà khối ngọc thạch trong tay nàng, cũng được Cố Dương nắm ở trong tay.

"Là một đạo ý niệm của Băng Tuyết Thánh Chủ sao?"

"Phu quân, thế này..."

Diệp Khuynh Thành hoàn toàn choáng váng.

Tuyết Băng Linh cứ chết như vậy?

Hơn nữa quá trình có vẻ hơi kỳ lạ.

Nàng có chút không hiểu.

Nếu như Cố Dương có năng lực trực tiếp miểu sát Tuyết Băng Linh, vì sao phải tốn nhiều công sức như vậy đi trêu đùa Tuyết Băng Linh chứ?

Cố Dương hiển nhiên cũng nhìn ra nghi hoặc của Diệp Khuynh Thành.

Hắn không khỏi khẽ cười một tiếng giải thích nói.

"Thiên Hàn Cốt này chỉ có thể lấy ra khi ả còn sống, nếu giết ả rồi mới lấy, hiệu quả sẽ giảm đi rất nhiều."

"Đến đây đi, ta đến thay ngươi chuyển khối Thiên Hàn cốt này, nếu như được tiếp xúc trên người ngươi, ngươi liền có thể thức tỉnh Thiên Hàn Huyền Thể, thực lực sẽ tăng lên rất nhiều."

Đây cũng là điều tra của Cố Dương thông qua năng lực nhìn thẳng số mệnh.

Cho nên mới có một màn vừa rồi.

Nếu không phải vì đoạn Thiên Hàn Cốt này, Cố Dương lười tốn nhiều công sức, sớm đã một quyền giết chết Tuyết Băng Linh.

"Cái này... Phu quân, cái này quá quý trọng, vẫn là để chàng dùng đi!"

Diệp Khuynh Thành nghe đến đó, lập tức liên tục lắc lắc cái đầu nhỏ.

"Ta lấy cũng vô dụng, nhưng Thiên Hàn Huyền Thể này cùng ngươi thập phần xứng đôi."

"Còn về quý trọng gì đó... Ngươi đều là của ta, thì có cái gì mà không được?"

"Phu quân của nàng sau này sẽ càng ngày càng mạnh, nếu như muốn đuổi kịp bước chân của ta mà nói không cố gắng thì không được nha."

Cố Dương mỉm cười.

Nghe được lời cuối cùng của Cố Dương, Diệp Khuynh Thành lập tức cũng trở nên vô cùng nghiêm túc.

"Phu quân... chàng nói đúng!"

Vốn dĩ Diệp Khuynh Thành còn muốn từ chối.

Dù sao Thiên hàn huyền thể thật sự quá quan trọng.

Nhưng Cố Dương nói như vậy, cũng là chạm đến điểm yếu của nàng.

Nếu lúc trước nàng đủ thực lực, cũng không đến mức rơi vào hiểm cảnh, còn làm phu quân lo lắng.

Cho nên...

Nàng cần phải đề thăng bản thân, khiến bản thân không ngừng mạnh lên, lúc này mới có thể đuổi kịp bước chân của phu quân!

"Ta hiểu rồi phu quân! Đến đi!"

Diệp Khuynh Thành lập tức nhắm mắt lại, ngẩng đầu, lộ chiếc cổ trắng ngần.

"Thả lỏng một chút, không phiền toái như vậy."

Cố Dương mỉm cười.

Tâm thần cứng đờ.

Rẹt!

Xoẹt xoẹt!

Xoẹt xoẹt!

Chỉ nghe thấy hai tiếng "tọc" thanh thúy vang lên.

Thiên Hàn Cốt trong tay Cố Dương rõ ràng đã biến mất.

Thay vào đó chính là một đoạn xương sống thông thường khác.

"Được rồi."

"Xong rồi?"

Diệp Khuynh Thành nghe được lời của Cố Dương, không khỏi kinh ngạc mở to mắt.

Sau đó theo bản năng sờ lên cái cổ trắng ngần của mình.

Không có vết thương ư?

"Phu quân, sao lại như vậy?"

Diệp Khuynh Thành ngây ngẩn cả người.

Lúc trước thấy Cố Dương lấy Thiên Hàn Cốt nên đã đem cổ Tuyết Linh xuyên thủng rồi mới lấy ra.

Sao bây giờ Cố Dương không làm nàng bị thương lại trực tiếp thay xương rồi?

"Đây chính là bản lĩnh của phu quân ngươi, không nên nghĩ quá nhiều, hôm nay hàn cốt vừa mới thay chủ, còn cần ngươi thích ứng, cũng cần ngươi dùng chân nguyên uẩn dưỡng, nhanh chóng luyện hoá nó đi." Cố Dương mỉm cười, chính là vẫy vẫy tay không giải thích.

"Phu quân nói rất đúng!"

Nghe vậy, khuôn mặt Diệp Khuynh Thành cũng nghiêm lại, vội vàng ngồi xếp bằng.

Bắt đầu luyện hóa Thiên Hàn Cốt.

Cố Dương thì là hộ pháp cho nàng.

Nếu muốn lấy Thiên Hàn Cốt trong cơ thể của Tuyết Băng Linh thì đúng là không cần tốn quá nhiều công sức.

Dù sao hắn nắm giữ không gian lĩnh vực.

Hắn trực tiếp thông qua Không Gian Chi Lực chuyển một hai cục xương ra ngoài vô cùng dễ dàng.

Nhưng điều kiện tiên quyết là...

Đối phương không thể có bất cứ phòng bị gì.

Cho nên hắn sẽ không dùng lực lượng không gian để di chuyển.

Mà là trực tiếp bạo lực lấy xương.

Nhưng đối với Diệp Khuynh Thành, dĩ nhiên hắn ta không nỡ để lại vết thương dưới cổ trắng muốt của Diệp Khuynh Thành.

Hơn nữa tất nhiên Diệp Khuynh Thành sẽ không có bất kỳ phòng bị nào đối với mình.

Hoán cốt tự nhiên phi thường dễ dàng.

Cố Dương cảm khái, lấy ra khối ngọc thạch trong tay Tuyết Băng Linh lúc trước.

Tâm niệm vừa động.

Hắn trực tiếp sửa đổi nó đến trăm vạn năm trước.

Rẹt yêu!

Ngọc thạch trong nháy mắt bị chôn vùi trong dòng sông thời không.

Đạo ý niệm ẩn chứa trong đó cũng tan thành mây khói.

Thấy vậy Cố Dương mới cúi đầu nhìn về phía Diệp Khuynh Thành.

"Không biết dung hợp luyện hóa Thiên Hàn Cốt, thức tỉnh Thiên Hàn Huyền Thể, thực lực Khuynh Thành có thể tăng lên bao nhiêu?"

Mà đúng lúc này.

Ngay lối vào Thanh Thiên sơn mạch, lại một lần nữa trở nên náo nhiệt!

Lối vào Thanh Thiên sơn mạch.

Một đạo hàn khí kinh khủng mà băng lãnh phóng lên cao.

"Ai!?"

"Rốt cuộc là ai!!"

"Ai dám giết đồ đệ ta!"

Giờ phút này, vẻ mặt của Băng Tuyết Thánh Chủ tràn đầy tức giận.

Phải biết rằng Tuyết Băng Linh không chỉ là đệ tử thân truyền của hắn, mà còn là nữ nhân của hắn!

Hôm nay Tuyết Băng Linh lại chết trong đại bí cảnh.

Sao hắn không tức giận cho được.

Hắn cũng thử thu hồi ý niệm trên người.

Kết quả lại giống với Thiên Đao Thánh Chủ.

Chuyện này khiến y càng thêm tức giận.

Khí thế khủng bố của Vương cảnh rõ ràng là uy áp toàn trường.

Cường giả cầm đầu của các thế lực nhỏ xung quanh đều chảy mồ hôi lạnh, bị áp chế đến không thở nổi.

Vẻ mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ nhìn Băng Tuyết Thánh Chủ tức giận vô cùng, nhưng trong lòng cũng vô cùng kinh hãi.

Lại một vị thiên kiêu nữa chết!

Lần này...

Vậy mà lại là thánh nữ của băng tuyết thánh địa!

"Sao lại như vậy?"

"Không phải Băng Tuyết Thánh Nữ có được Thiên Hàn Huyền Thể sao? Thế mà cũng vẫn lạc rồi ư?"

"Không đúng, chẳng lẽ trong bí cảnh này lại có tồn tại nguy hiểm hơn hẳn Sinh Tử cảnh?"

"Rất có khả năng, nếu không thì không nên liên tục chết hai vị thiên kiêu hàng đầu, chuyện này quá không thích hợp."

"Ừm... Lần này đại bí cảnh lại nguy hiểm như vậy, chỉ hi vọng các thiên kiêu gia tộc chúng ta nhất định phải cẩn thận, không nên chạy loạn khắp nơi, bớt rước lấy phiền toái." Chung quanh từng trận bàn luận truyền đến.

Mà bên kia, cường giả Vương cảnh của hoàng triều, thánh địa cùng với ngũ đại gia tộc đều chau mày.

Bọn họ luôn cảm giác có gì đó không đúng.

Trong đại bí cảnh xuất hiện uy hiếp vượt qua Sinh Tử Cảnh?

Làm sao có thể?

Dõi mắt nhìn xưa nay tới bây giờ vẫn chưa từng xuất hiện loại tình huống này.

Cho dù bị uy hiếp, cũng chỉ có lúc Kình Thiên Tháp xuất hiện mới có thể.

Hiện tại Kình Thiên Tháp còn chưa xuất thế, sao có thể xuất hiện uy hiếp cấp bậc này?

Hiển nhiên bất luận là Trần Thiên Phong hay là Tuyết Băng Linh, đều là chết trong tay người ngoài.

Về phần ngoại nhân này là ai...

Vậy thì không thể biết được.

"Băng Tuyết Thánh Chủ, ngươi cũng không cách nào liên hệ được ý niệm của ngươi?"

Thiên Đao thánh chủ thấy vậy cũng nhíu mày dò hỏi.

"Ừm, rất kỳ quái! Nhất định là có thiên kiêu khác ra tay với Băng Linh, hơn nữa thực lực... Rất mạnh! Nếu không không thể hủy diệt ý niệm của hai người chúng ta!"

"Không sai! Đến cùng là ai, lại dám liên tiếp ra tay với thiên kiêu của hai đại thánh địa chúng ta!?"

"Đợi đến lúc đó bọn hắn đều đi ra, liền biết được!"

Lúc này trong mắt hai đại Thánh Chủ đều tràn ngập sát ý.

Hiển nhiên đều vô cùng tức giận.

Thấy như vậy, cường giả Vương cảnh của các thế lực khác cũng chau mày, trong lòng nghĩ đến thiên kiêu nhà mình không nên gặp phải loại chuyện này.

Mà bên kia.

Hà Thanh Huyền nghe đến đó, sắc mặt cũng không khỏi có chút quái dị.

Khóe mắt hắn ta giật giật.

Chẳng lẽ chuyện này có liên quan đến Cố Dương?

Nếu nói trong đám thiên kiêu đứng đầu lần này, ai có năng lực có thể có được ý niệm mạt sát Vương cảnh, hắn thật không nghĩ ra ai có thể làm được.

Miễn cưỡng muốn nói được...

Hắn cũng chỉ có thể nghĩ đến Cố Dương.

Bởi vì Cố Dương, thật sự quá biến thái!

Trên người có át chủ bài tầng tầng lớp lớp, ngươi vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng được bước tiếp theo hắn sẽ xuất ra một con át chủ bài như thế nào.

Nếu là Cố Dương mà nói...

Nói không chừng thật đúng là có thể làm được.

"Nếu thực sự là như vậy thì phiền toái rồi."

Hà Thanh Huyền hơi nhíu mày.

Liên tục chết mất hai thiên kiêu.

Hơn nữa còn là hai thiên kiêu của hai đại thánh địa.

Nếu thật sự là Cố Dương thì Thiên Đao Thánh Chủ và Băng Tuyết Thánh Chủ chắc chắn sẽ không bỏ qua Cố Dương.

"Còn chưa nhất định là Cố Dương."

Hà Thanh Huyền lắc đầu, không nghĩ đến những thứ này nữa.

Mà bên kia.

Mấy canh giờ sau.

Diệp Khuynh Thành đã hoàn toàn luyện hóa Thiên Hàn Huyền Thể.

Không thể không nói.

Đúng là Diệp Khuynh Thành và Thiên Hàn Huyền Thể vô cùng phù hợp.

Luyện hóa cũng là như cá gặp nước.

Vô cùng trôi chảy.

Bộ Thiên Hàn Cốt này giống như được tạo ra để dành riêng cho Diệp Khuynh Thành vậy!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt luyện hóa kết thúc.

Diệp Khuynh Thành không nhịn được rên rỉ một tiếng.

Sau đó huyết mạch cực hàn trong cơ thể nàng ầm ầm bạo phát mà ra.

Trải qua Thiên Hàn Cốt phụng dưỡng ngược lại.

Diệp Khuynh Thành không chỉ thành công thức tỉnh Thiên Hàn Huyền Thể, mà còn trực tiếp giúp cho huyết mạch cực hàn trong cơ thể được lột xác.

Cực hàn huyết mạch trực tiếp lột xác tăng lên tới cấp Nguỵ hoàng!

Là huyết mạch cấp ngụy Hoàng!

Uy áp ẩn chứa trong huyết mạch càng cực kỳ cường hãn!

Huyết mạch Vương cảnh bình thường căn bản không thể so sánh!

Ngoài ra, tu vi của Diệp Khuynh Thành cũng điên cuồng tăng

vọt.

Vậy mà lại trực tiếp tăng lên Đan Hư cảnh tầng mười!

Mà áo nghĩa mà nàng lĩnh ngộ được, tự nhiên cũng chuyển biến thành áo nghĩa Thiên Hàn.

Đạt tới sáu thành thiên hàn áo nghĩa!?

"Phu quân! Ta thành công rồi!"

Ngay lập tức.

Diệp Khuynh Thành nhịn không được vội vàng đứng lên, chia sẻ tin vui này với Cố Dương.

"Ừm, vô cùng tốt, không hổ là lão bà của ta!"

Cố Dương cũng cười nói.

Hắn cũng không ngờ Thiên Hàn Huyền Thể lại phù hợp với Diệp Khuynh Thành đến như vậy.

Đây cũng xem như là niềm vui ngoài ý muốn.

Nghĩ đến đây, Cố Dương vẫy tay một cái.

Một viên đá chứa đựng áo nghĩa đã rơi vào lòng bàn tay hắn.

"Đây là áo nghĩa tàng uẩn thạch, lúc tu luyện có thể tăng nhanh trình độ lĩnh ngộ của ngươi đối với áo nghĩa."

"Cầm nó tu luyện có thể làm cho ngươi tăng lên nhanh hơn, như vậy mới có thể đuổi kịp bước chân phu quân ngươi."

Cố Dương nói lời hay liên tục, không cho Diệp Khuynh Thành cơ hội từ chối.

Chính là đặt khối đá ẩn chứa áo nghĩa này vào trong tay Diệp

Khuynh Thành.

"Chuyện này... Phu quân, như vậy làm sao được? Đây chính là bảo bối có thể lĩnh ngộ áo nghĩa, phải để ngươi dùng mới đúng!"

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành tràn đầy vẻ nghiêm túc, liên tục lắc lắc cái đầu nhỏ.

Áo nghĩa đối với Cố Dương mà nói, cũng vô cùng quan trọng.

Nàng tự nhiên không thể muốn!

"Loại bảo bối này, chỉ có hoàng triều thái tử hoặc thánh tử thánh nữ thánh địa mới có tư cách sử dụng, số lượng cũng cực kỳ hiếm có, đối với phu quân ngươi mà nói càng thêm trọng yếu, ta tuyệt đối không thể muốn!"

Giọng điệu của Diệp Khuynh Thành cực kỳ kiên quyết.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi cười cười.

Diệp Khuynh Thành từng câu từng chữ đều đặt hắn ở vị trí trọng yếu nhất.

Tất nhiên làm hắn có chút vui vẻ.

Chẳng qua...

"Yên tâm đi Khuynh Thành, hiện giờ áo nghĩa uẩn tàng thạch đã không còn tác dụng đối với ta nữa."

"Nó quý giá vô cùng, lại hi hữu, đối với ta mà nói cùng một khối đá vụn không có gì khác biệt."

Cố Dương lộ ra nụ cười, có chút tự tin nói.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn trực tiếp phô diễn ra nửa thành quyền chi lĩnh vực.

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy vậy, lập tức miệng nhỏ há hốc, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy kinh ngạc và kinh ngạc, sau đó liền bừng lên kinh hỉ.

"Phu quân, ngươi đã lĩnh ngộ được lĩnh vực rồi sao!?"

"Đúng vậy, bây giờ ngươi hiểu rồi chứ?"

Cố Dương khóe mắt mang theo nụ cười, sờ sờ đầu nhỏ của Diệp Khuynh Thành.

"Ta hiểu rồi!"

Diệp Khuynh Thành gật đầu lia lịa, ánh mắt lóe sáng.

"Phu quân... Ta cảm thấy hơi nóng."

"Hửm? Nóng?"

Cố Dương sửng sốt một chút.

Trong đầu theo bản năng nghĩ đến.

Không phải ngươi là cực hàn huyết mạch cộng thêm Thiên Hàn Huyền Thể sao?

Còn có thể cảm nhận được sức nóng?

Nhưng hắn nhìn kỹ.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành đỏ bừng lên.

Hắn lập tức ngầm hiểu.

Sau đó không chút do dự, đại thủ vẫy một cái, một cái trận pháp trực tiếp xuất hiện.

Sau đó không biết đã qua bao lâu.

Trận pháp tan đi.

Trên mặt Cố Dương lộ ra nụ cười thỏa mãn.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng ửng đỏ.

"Tiếp tục đi tìm bảo bối thôi."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, ôm lấy vòng eo mềm mại của Diệp Khuynh Thành.

"Ừm."

Diệp Khuynh Thành gật đầu.

Ánh mắt cũng tràn đầy tự tin.

Bây giờ thực lực của nàng đã tăng lên nhiều như vậy.

Tất nhiên cũng muốn thi triển một phen.

Nhưng ngay khi hai người định tiếp tục tìm kiếm bảo bối.

Trên bầu trời xuất hiện dị tượng!

Giờ phút này, tất cả thiên kiêu trong bí cảnh đều bị dị tượng này thu hút, liên tục ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Thời khắc này trên bầu trời, lại có tường vân bảy màu hàng thế.

Bốn phía có Phật âm tụng niệm, lại có một bài thiền xướng truyền ra.

Thần thánh mà uy nghiêm.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một vật thể đen kịt trực tiếp xuyên thủng tầng mây, từ trên trời giáng xuống.

Sau đó dưới sự phụ trợ của tường vân bảy màu, nó chậm rãi rơi xuống đất.

Nhìn thấy vậy.

Tất cả thiên kiêu không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

Đây lại là một tòa Thông Thiên thần tháp!

Thần tháp xông thẳng lên trời, chìm vào chín tầng mây.

Hoàn toàn nhìn không thấy đỉnh.

Chỉ có thể từ bốn phía loáng thoáng nhìn ra hình dạng của thần tháp.

Màu đen như mực, cứng rắn như sắt thần.

Nó vắt ngang trên mặt đất, phảng phất như một viên đá trấn thiên.

Khí thế bàng bạc mà uy nghiêm!

"Đó chính là....Là Kình Thiên Tháp!"

"Cuối cùng tháp Kình Thiên cũng đã xuất thế!"

"Hízz, không nghĩ tới nhanh như vậy đã xuất thế!"

"Ta coi như thôi, Kình Thiên Tháp, không có duyên với ta."

"Lần này...Ta nhất định phải tiến vào một ngàn người đứng đầu Kình Thiên Bảng!"

Nháy mắt khi thần tháp xuất hiện.

Bốn phương tám hướng có vô số thiên kiêu nghe tin mà hành động.

Có thiên kiêu thực lực kém, mặc dù tự biết không có tư cách xông vào Kình Thiên Tháp, nhưng cũng quyết định đi Kình Thiên Tháp xem náo nhiệt.

Cũng có thiên kiêu không muốn lãng phí thời gian, dự định tiếp tục cướp đoạt bảo bối.

Về phần thiên kiêu có thực lực đỉnh cao như Lạc Viêm Thiên, càng không chút do dự phóng thẳng đến Kình Thiên Tháp.

"Cuối cùng cũng mở ra rồi sao?"

Phía bắc bí cảnh.

Lâm Trần cầm kiếm trong tay, một kiếm chém đầu một con yêu thú có thể so với Sinh Tử cảnh tầng tám, lấy đi một viên yêu đan trong cơ thể, hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Kình Thiên Tháp cao ngất trong mây cách đó không xa, trong ánh mắt lập tức bộc phát ra vẻ ác liệt.

"Cố Dương..."

Một luồng hung ác hiện lên trong mắt hắn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Thân hình hắn lướt nhanh, thẳng đến Kình Thiên Tháp!

Cách Lâm Trần không xa, trong một sơn cốc rộng lớn.

Tử Lôi Thánh tử Lôi Ngự Thiên vừa mới làm thịt một gã thiên kiêu của ngũ đại gia tộc, đang cướp đoạt.

Kết quả là nhìn thấy Kình Thiên Tháp xuất thế.

Lập tức, trong mắt của hắn hiện ra tinh quang.

"Rốt cuộc cũng xuất thế rồi, trong bí cảnh này thật sự quá nhàm chán."

Ánh mắt Lôi Ngự Thiên hiện lên vẻ nhàm chán.

Hắn là Thánh Tử của Tử Lôi thánh địa, có thể nói là sở hữu vô số bảo bối.

Muốn cái gì thì có cái đó.

Bảo bối trong bí cảnh này, không có bao nhiêu thứ có thể khiến cho hắn hứng thú.

Cho nên hắn có vẻ phát chán, chính là nhìn chằm chằm thiên kiêu các thế lực khác mà động thủ.

Không vì cái gì, chỉ là vì tìm một chút việc vui mà thôi.

Trước mắt Kình Thiên Tháp rốt cục xuất hiện, khóe miệng của hắn cũng hiện ra vẻ tươi cười.

Lôi quang lập loè.

Thân hình hắn cũng giống như tia chớp, trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa.

Sau đó điên cuồng chạy về hướng Kình Thiên Tháp!

Giờ phút này.

Vô số thiên kiêu chạy như điên về phía Kình Thiên Tháp.

Mà trong này không thiếu một ít người có thực lực đỉnh cao, nhưng lại không phải là người của thánh địa hoàng triều.

Bọn họ cũng không thuộc về ngũ đại gia tộc.

Hiển nhiên là cũng có những người khác từ thông đạo tiến vào bên trong bí cảnh này.

Còn về Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành.

Cũng là sau khi nhìn thấy Kình Thiên Tháp hiện thế, nhanh chóng chạy về phía đó.

Xung quanh Kình Thiên Tháp đã có không ít thiên kiêu đang đứng.

Phần lớn bọn họ là ở gần tháp Kình Thiên cho nên cũng tới rất nhanh.

Giờ phút này bọn họ nhao nhao đánh giá toà thần tháp khổng lồ cao vút trong mây kia, trong ánh mắt cũng tràn đầy chấn động.

Kình Thiên Tháp dường như xuyên thủng cả bầu trời.

Cảnh tượng kỳ lạ như vậy chỉ có thể nhìn thấy ở đây!

Cảm khái xong, thiên kiêu còn lại thì nhao nhao nhìn về phía miệng Kình Thiên Tháp.

Chỗ đó xuất hiện hai bảng xếp hạng.

Bên trái là chủ bảng, bên phải là phó bảng.

Các thiên kiêu nhìn kỹ một chút là nhìn ra nguyên nhân trong đó.

"Chủ bảng bên trái đại biểu cho toàn bộ xếp hạng thiên kiêu từ vô số năm tháng qua tiến vào tháp, tổng cộng có một ngàn danh ngạch!"

"Mà phó bảng bên phải, thì vẻn vẹn ghi lại thiên kiêu đại diện cho Thanh Vực, danh ngạch cũng là một ngàn!"

"Không nghĩ tới vậy mà còn có phân chia chủ phó bảng, mặc dù ta khẳng định không có tư cách leo lên chủ bảng, nhưng Phó Bảng nói không chừng có cơ hội nha!"

"Đừng nằm mơ nữa, mặc dù có sự tồn tại của phó bảng, nhưng phó bảng cũng là thành tích thiên kiêu hàng đầu của cả Thanh vực trong vô số năm nay, ngươi cho rằng phó bảng rất dễ lên sao?"

"Một ngàn danh ngạch đấy, Thái tử điện hạ nhất định có thể leo lên phó bảng!"

"Thiên kiêu hàng đầu lần này, hoàn toàn chính xác có cơ hội leo lên phó bảng!"

Một đám thiên kiêu đứng bên cạnh hai bảng xếp hạng bàn tán.

Mà đúng lúc này.

Từng luồng khí thế cường hãn từ nơi không xa truyền tới.

Người đến đầu tiên.

Đấy chính là Lâm Trần!

Mà cách không xa sau lưng Lâm Trần, đám thiên kiêu Tinh Cửu Vân, Dạ Trường Tiêu cũng theo sát phía sau.

Dồn dập đến.

"Phó bảng chỉ ghi chép Thanh Vực, lại còn có một nghìn danh ngạch? Xem ra ta có cơ hội rồi!"

Một trong năm đại gia tộc, thiên kiêu Vương gia đứng đầu đang áp sát xem xét hai bảng danh sách lớn ở Kình Thiên Tháp, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui sướng.

"Hắn vốn cảm thấy rất khó, hiện tại xem ra không phải là không có cơ hội!"

"Ha ha, không ngờ có hai bảng đơn, tiến vào phó bảng cũng không khó!"

Thiên kiêu của mấy đại gia tộc khác cũng lộ vẻ vui mừng.

"Bọn Lâm Trần cũng nhất định có thể tiến vào phó bảng đi, nói không chừng còn có thể xếp ở vị trí tương đối phía trước."

Bọn họ vô cùng kích động, cũng nhìn về phía đám người Lâm Trần.

Dù sao thực lực đám thiên kiêu đứng đầu Lâm Trần đương nhiên mạnh hơn bọn họ một đoạn.

Cho dù là phóng mắt toàn bộ Thanh Vực, thực lực của bọn họ cũng có cơ hội được xếp vào vị trí tương đối phía trước phó bảng.

Mà đối với bọn họ,

Giờ phút này Lâm Trần lại lộ ra một tia khinh thường.

"Phó bảng?"

"Mục tiêu của ta cũng không phải là phó bảng, muốn lên đương nhiên phải lên bảng chính!"

Nói xong, ánh mắt Lâm Trần liền rơi vào trên chủ bảng bên trái.

Nhìn trên từng cái tên lạ lẫm, trong lòng Lâm Trần cũng sôi trào chiến ý.

Mà những người chung quanh nghe được lời nói càn rỡ của Lâm Trần, cũng không khỏi há miệng ra.

"Chủ bảng không dễ lên như vậy đâu!"

"Dõi mắt nhiều năm như vậy, Thanh vực chưa bao giờ xuất

hiện thiên kiêu nào lên chủ bảng cả."

"Thiên kiêu trên chủ bảng mỗi người đều là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, Lâm Trần mặc dù cũng là yêu nghiệt, nhưng so sánh mà nói thì vẫn kém một chút!"

Đối với chuyện này, Lâm Trần lộ ra vẻ mặt khinh thường.

Nhưng trên thực tế trong lòng hắn cũng có chút bồn chồn.

Đúng như những gì họ nói.

Phóng tầm mắt nhìn lịch sử nhiều năm như vậy của Thanh Vực.

Vậy mà ngay cả một vị thiên kiêu có thể leo lên chủ bảng cũng không thể xuất hiện!

Trong Thanh vực bọn họ cũng không thiếu những hạng người yêu nghiệt đứng đầu, nhưng vẫn như cũ không thể sáng tạo lịch sử, không thể chen tiến vào chủ bảng!

Lâm Trần mặc dù thập phần tự tin, nhưng hắn ta cũng chỉ nói ngoài miệng mà thôi.

Mà ngay khi tất cả mọi người đưa mắt nhìn lên bảng danh sách ở hai bên Kình Thiên Tháp, bỗng nhiên lại có một đạo khí tức cường hãn từ nơi không xa truyền đến.

Mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

"Là Tử Lôi thánh tử!"

"Thiên kiêu hàng đầu của Thanh vực chúng ta đều sắp đến đông đủ rồi nha."

Người tới không ngờ là Tử Lôi Thánh Tử, Lôi Ngự Thiên.

Thấy Lôi Ngự Thiên đến.

Lâm Trần và một đám thiên kiêu đỉnh cao cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn qua.

Nhất thời trên mặt bọn họ lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì giờ phút này Lôi Ngự Thiên có vẻ hơi chật vật.

Trên biểu cảm tràn đầy phiền muộn, không còn sự cuồng vọng tự tin lúc trước.

Chỉ thấy Lôi Ngự Thiên che ngực, khóe miệng còn lưu lại một vết máu.

Nhìn thấy điều này, thánh tử Huyền Quy thánh địa cũng không khỏi kinh ngạc lên tiếng.

"Lôi Ngự Thiên, sao ngươi lại bị thương?"

Huyền Quy thánh tử hỏi ra nghi hoặc trong lòng tất cả mọi người ở đây.

Nhưng nghe tới đó, Lôi Ngự Thiên cắn răng, lại không lên tiếng.

Trong ánh mắt hắn hiện ra vẻ kiêng kị nồng đậm.

Hồi tưởng lại những gì xảy ra trước đây không lâu, bây giờ trong lòng hắn vẫn còn sợ hãi!

Trước đó không lâu.

Lôi Ngự Thiên chứng kiến Kình Thiên Tháp hiện thế, bèn không chút do dự trực tiếp lên đường tới đó.

Kết quả trên đường đi ngẫu nhiên tao ngộ hai nữ tử có dung mạo tuyệt mỹ giống nhau như đúc, hơn nữa còn khá nhỏ tuổi,

dáng người cũng có chút nhỏ nhắn xinh xắn.

Chuyện này khiến Lôi Ngự Thiên động tâm.

Nhưng điều khiến hắn bất ngờ nhất chính là thực lực của một nữ tử trong số đó cực kỳ khủng bố.

Hắn lấy bản lĩnh giữ nhà ra, đúng là không địch nổi một hiệp.

Có thể nói trực tiếp bị miểu sát!

Hơn nữa một chưởng của đối phương đánh vào ngực hắn.

Hắn hiện giờ đều không thể lấy lại tinh thần, chỉ cảm thấy ngực mơ hồ đau đớn.

Nếu không phải một người khác lên tiếng khuyên can.

Thậm chí hắn có khả năng chết trong tay nàng ta!

Nghĩ đến đây cả người Lôi Ngự Thiên cũng run lên.

Ánh mắt cũng lộ vẻ hoảng sợ.

Thấy phản ứng của Lôi Ngự Thiên.

Đám người Lâm Trần cũng hai mặt nhìn nhau, thần sắc cũng không khỏi trở nên ngưng trọng.

Xem ra...

Dường như Lôi Ngự Thiên đã gặp phải nguy hiểm nào đó.

Hơn nữa phản ứng như thế tất nhiên thực lực đối phương không kém!

Thậm chí còn cực kỳ khủng bố!

Nghĩ tới điều này, trong lòng bọn họ cũng không khỏi cảm

thấy cảnh giác.

Dù sao trong bí cảnh này, ngoại trừ những thiên kiêu đứng đầu của các thế lực còn có khả năng xuất hiện một vài đệ tử của các gia tộc lánh đời!

Không thể không đề phòng!

Mà đúng lúc này.

Cố Dương mang theo Diệp Khuynh Thành cũng đi tới trước Kình Thiên Tháp.

Cố Dương vừa đến nơi, trong nháy mắt liền hấp dẫn vô số ánh mắt.

"Là Cố Dương!"

"Rốt cuộc Cố Dương đã tới sao, vậy có kịch hay xem không?"

"Ta nhớ Lâm Trần đã từng nói một khi gặp phải Cố Dương trong bí cảnh thì hắn ta sẽ đánh một trận chứ?"

Không ít thiên kiêu trong mắt mang theo hưng phấn, nhìn Cố Dương một chút, sau đó lại nhìn về phía Lâm Trần bên cạnh.

Quả nhiên không ngoài dự liệu, Lâm Trần thấy Cố Dương đến.

Trong ánh mắt lập tức dâng lên chiến ý ngập trời.

"Cố Dương, ta chờ ngươi đã lâu rồi! Ta còn tưởng rằng ngươi không dám lộ diện."

Khí tức toàn thân Lâm Trần bắt đầu khởi động.

"Đến chiến!!"

Lâm Trần bước ra một bước, khí thế cường hãn rõ ràng là bao

phủ toàn trường.

Trực tiếp tuyên chiến.

Mà đối với việc Lâm Trần tuyên chiến, Cố Dương chỉ là nhàn nhạt liếc qua hắn ta một cái.

"Không có hứng thú."

Cố Dương tùy ý nói một câu.

Nghe đến đây, sắc mặt một đám thiên kiêu chung quanh lập tức trở nên quỷ dị.

Có vẻ như Cố Dương này còn cuồng vọng kiêu ngạo hơn cả Lâm Trần.

Lâm Trần nghe đến đó, cũng vô cùng phẫn nộ.

Ngay sau đó, khí tức kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Tu vi của Lâm Trần lại là Sinh Tử cảnh tầng bốn!

Tử khí kinh khủng lan tràn ra, khiến cho không gian xung quanh đều là tử khí âm u.

Điều này cũng làm cho không ít thiên kiêu trong lòng hiện lên một tầng mây đen.

"Sớm biết thực lực Lâm Trần thông thiên, không nghĩ tới vậy mà đã bước vào Sinh Tử cảnh tầng bốn!"

"Nghe đồn Cố Dương ở Nguyên Hải cảnh tầng mười ba là có thể vượt cấp đánh bại Lạc Viêm Thiên, không biết hôm nay Đan Hư cảnh tầng bảy, hắn có thể chịu được lửa giận của Lâm Trần hay không?"

"Ta thấy rất khó, tất cả mọi người đều là thiên kiêu, muốn

vượt cấp chiến đấu, độ khó cũng không thấp!"

Mà ngay lúc một đám thiên kiêu xung quanh đang nhao nhao nghị luận.

Trong mắt Lâm Trần tràn đầy lửa giận.

Ngay sau đó, trong tay hắn không ngờ cũng xuất hiện thêm một thanh linh kiếm ngụy Vương cấp.

Sau đó một kiếm ngang trời, rõ ràng là vung chém.

Xuy!

Trong nháy mắt Lâm Trần chém ra một kiếm.

Chính là có một đạo kiếm khí màu xám ngang trời chém ra.

Kiếm khí này ẩn chứa khí tức vô cùng âm tàn độc ác, dọc đường đi càng là ăn mòn vạn vật, không lưu lại sinh cơ!

Thậm chí ngay cả đại thụ xanh tốt cũng trong nháy mắt biến thành cây khô khiến vô số thiên kiêu chung quanh cũng bị chấn động.

"Đây là... Lâm gia tuyệt học Khô Cốt Kiếm Kinh!"

" Khô Cốt Kiếm Kinh chính là kiếm pháp thượng phẩm Vương cấp, Lâm Trần thế mà đã tu luyện nó đến cảnh giới đại thành?"

"Không hổ là thiên kiêu hàng đầu của Thanh vực, ngộ tính bực này, so với Cố Dương hơi kém một chút mà thôi."

Vô số thiên kiêu xung quanh sợ hãi than lên thành tiếng.

"Không ngờ Lâm Trần lại lĩnh ngộ được tám thành áo nghĩa Khô Cốt!"

Sắc mặt thiên kiêu đứng đầu các đại gia tộc khác nghiêm túc.

Bọn họ và Lâm gia có thể nói là quan hệ cạnh tranh.

Bây giờ thực lực Lâm Trần trở nên càng thêm cường hãn, đối với bọn họ mà nói tự nhiên cũng là áp lực cực lớn.

"Chỉ vẻn vẹn một kiếm thăm dò mà đã có uy lực kinh khủng như thế, Lâm gia thực sự là sinh ra yêu nghiệt nha!"

Bọn họ cảm khái không thôi.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy lo lắng.

Mà bên kia, Tinh Cửu Vân Dạ Trường Tiêu và đám thiên kiêu đứng đầu cũng có chút hứng thú nhìn cảnh tượng này.

Đặc biệt là Tinh Cửu Vân.

Hiện tại nàng rất muốn nhìn xem... Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào?

Cố Dương có thể nhẹ nhàng ngăn cản Huyễn Tinh Nhãn của mình điều tra, nghĩ đến thủ đoạn át chủ bài tuyệt đối không ít!

Nhưng có thể so sánh với Lâm Trần hay không thì chưa biết.

Nhìn thấy một kiếm cực kỳ cường hãn của Lâm Trần.

Cố Dương chỉ là mặt lộ vẻ lạnh nhạt.

"Không thú vị."

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương cũng không có ý rút kiếm.

Chậm rãi nâng tay phải lên, chợt dựng thẳng ngón trỏ và ngón giữa, dùng ngón tay thay kiếm, cùng lúc đó, Hoàng đạo Kiếm

Cương lăng lệ ác liệt nháy mắt phun ra, dừng ở trên ngón tay Cố Dương.

Sau đó Cố Dương tùy ý hướng phía không trung vẽ một cái.

Áo nghĩa của Kiếm Tiểu Viên Mãn thình lình bạo phát ra.

Xuy!

Kiếm cương kinh khủng như xé rách bầu trời, như thể có thể đâm thủng cả bầu trời, mang theo một vệt cầu vồng.

Trong nháy mắt hạ xuống!

Rặc rặc rặc!

Lâm Trần ngẩng đầu, trong ánh mắt lộ ra kinh hãi.

Bởi vì ngay sau đó, đạo Kiếm Cương khủng bố đến tận cùng kia của Cố Dương, đúng là trực tiếp chém vỡ hoàn toàn kiếm khí xương khô của chính mình!

Trong nháy mắt đụng vào chính là thình lình bị nghiền nát, không hề có bất kỳ sức chống cự nào!

Còn không đợi gã rung động, kiếm cương kinh khủng kia đã thế đi không giảm, thẳng đến mình.

Thấy vậy, Lâm Trần vội vàng giơ linh kiếm cấp Ngụy Vương trong tay lên, tử khí hùng hậu mà cường hãn lại bộc phát ra.

Định ngăn cản đạo Kiếm Cương khủng bố đến cực hạn này!

Phốc!

Lâm Trần ít nhiều gì cũng là một vị thiên kiêu kiếm đạo hàng đầu.

Cuối cùng vẫn chặn được chiêu kiếm này của Cố Dương.

Chỉ là...

Cũng không thoải mái.

Cuối cùng hắn ta phun ra một ngụm máu tươi, thân hình liên tục lui về phía sau.

Thần sắc cũng thoáng biến tái nhợt một chút.

Mà nhìn thấy Lâm Trần dễ dàng bị đả thương như vậy, một đám thiên kiêu chung quanh lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Cái gì? Lâm Trần... Thế mà lại thất bại!"

"Cố Dương... Vậy mà thật sự lĩnh ngộ được áo nghĩa của kiếm Tiểu Viên Mãn! Đây là ngộ tính yêu nghiệt đến mức nào, khiến người ta kinh hãi!"

"Cho dù là rất nhiều cường giả Vũ Hóa cảnh cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ!"

"Hơn nữa... Cố Dương thậm chí cũng chưa từng rút kiếm, chỉ là lấy tay thay kiếm mà thôi, kiếm khí bộc phát ra thế mà cũng khủng bố như vậy!"

"Đây là thực lực của Cố Dương sao?"

"Xem ra lời đồn không giả nha!"

Không ít thiên kiêu nghị luận ầm ĩ, trong lòng sợ hãi thán phục.

Bọn họ vốn bán tín bán nghi đối với lời đồn về Cố Dương.

Nhưng bây giờ thủ đoạn Cố Dương bày ra... lại khiến bọn họ không dám có chút nghi ngờ nào.

Áo nghĩa của kiếm tiểu viên mãn...

Đó mẹ nó là áo nghĩa của kiếm tiểu viên mãn đó!

Không chỉ có những thiên kiêu này.

Ngay cả những thiên kiêu đứng đầu như Tinh Cửu Vân, Dạ Trường Tiêu, lúc này cũng không khỏi trừng to mắt.

Ánh mắt nhìn chăm chú trên người Cố Dương.

"Gia hỏa này không khỏi quá khoa trương đi?"

Dạ Trường Tiêu há hốc mồm, nhịn thật lâu mới nghẹn ra được một câu như vậy.

"Không ngờ lời đồn không những không khoa trương, ngược lại còn có chút hạ thấp Cố Dương."

"Thánh tử Huyền Quy thánh địa sắc mặt cũng là vô cùng ngưng trọng."

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy kiêng kị.

"Không ngờ ngộ tính của hắn lại kinh khủng như vậy!"

Lúc này, trên gương mặt xinh đẹp của Tinh Cửu Vân cũng hiện ra một tia kinh ngạc.

Trong mắt cũng lóe lên quang mang nhàn nhạt.

Mà bên kia, đám người Lạc Viêm Thiên cùng với Vưu Phong thấy một màn như vậy, nhịn không được hai mặt nhìn nhau.

"Cố Dương lại trở nên mạnh mẽ!"

"Lúc này mới ba tháng mà hắn đã có thể không rút kiếm mà bộc phát ra kiếm chiêu mạnh mẽ như vậy, thật là yêu nghiệt!"

"Quả thực là một con quái vật!"

Trong lòng mấy người cảm khái muôn vàn, nhưng bọn họ nhìn thấy Lâm Trần chịu thiệt, trong lòng cũng có chút hưng phấn.

Dù sao Cố Dương đại biểu chính là Đại Viêm hoàng triều của bọn hắn.

Bây giờ rực rỡ rạng rỡ, cũng là vì tranh hào quang cho hoàng triều Đại Viêm, trên mặt bọn họ cũng có một chút mặt mũi.

Mà Lâm Trần với tư cách là một trong những chính chủ, giờ phút này lại mở to hai mắt nhìn, trên mặt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Ta không tin không thắng được ngươi!"

Thiên phú kiếm đạo của Lâm Trần phóng tầm mắt khắp toàn bộ Thanh vực đều là tồn tại gần như vô địch.

Nhưng thiên tư hiện nay của Cố Dương so với hắn xem ra lại hơn một bậc.

Điều này khiến hắn hoàn toàn không thể tiếp thu!

Trong ánh mắt hắn ta hiện ra một tia điên cuồng.

Ngay sau đó, khí tức trong cơ thể hắn lại lần nữa bộc phát!

Từng đạo kiếm khí vô cùng sắc bén điên cuồng tán loạn.

Một ít thiên kiêu xung quanh nhìn thấy vô cùng hãi hùng, vội vàng né tránh, kéo dài khoảng cách với Lâm Trần.

"Hízz, là Thiên Kiếm Vương Thể!"

"Vương Thể mạnh nhất... Lâm Trần sắp chơi thật rồi!"

"Không nghĩ tới Thiên Kiếm Vương thể này lại bá đạo ác liệt như vậy, thật không hổ danh Vương thể mạnh nhất!"

"Dưới sự gia trì của Thiên Kiếm Vương Thể, kiếm chiêu của Lâm Trần sẽ càng thêm khủng bố mà sắc bén, coi như là lĩnh ngộ áo nghĩa Tiểu Viên Mãn, cũng chưa chắc có thể chống đỡ được, Cố Dương hắn cũng sẽ nghiêm túc đi?"

Một đám thiên kiêu nhìn thấy mà sắc mặt ngưng trọng mà kiêng kị, chợt nhịn không được nhìn về phía Cố Dương.

Lâm Trần cũng đã toàn lực ra tay.

Cố Dương nếu vẫn là lấy tay thay kiếm vậy không khỏi quá mức rồi.

"Thất bại cho ta!"

Dưới tình huống Thiên Kiếm Vương thể toàn lực bộc phát.

Trong ánh mắt Lâm Trần càng bộc phát ra chiến ý thông thiên.

Toàn bộ lực lượng đều được rót vào trong thanh linh kiếm cấp Ngụy Vương trong tay.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một kiếm của hắn không ngờ lại chém xuống.

Lực lượng kinh khủng lại lần nữa bộc phát ra.

Uy lực một kiếm này, so với trước kia càng ác liệt và khủng bố hơn!

Phải biết phụ cận Kình Thiên Tháp chính là bình chướng không gian do cường giả Hoàng cảnh thiết lập.

Trình độ cứng rắn của nó với không gian ngoại giới hoàn toàn

không cùng một cấp bậc.

Nhưng dù như thế, một kiếm này của Lâm Trần cũng làm không gian xung quanh rung động.

Có thể thấy được uy lực khủng bố của một kiếm này!

Mà một kiếm này, cũng là khiến Lạc Viêm Thiên nhìn thấy mà thần sắc ngưng trọng.

"Một kiếm thật là khủng khiếp!"

"Kiếm Trần này... Thực lực quả thật kinh khủng! Ta không phải đối thủ của hắn."

"Nhưng hắn không phải đối thủ của Cố Dương."

Ánh mắt Lạc Viêm Thiên lại nhìn về phía Cố Dương.

Trong lòng không khỏi hồi tưởng lại hình ảnh Cố Dương một kiếm đánh bại mình lúc trước.

Bây giờ.

Thậm chí Cố Dương còn chưa từng rút kiếm nha!

Dạ Trường Tiêu thấy cảnh này, không khỏi gật đầu.

"Một kiếm này... quả thật rất mạnh."

Hắn từ nội tâm tán thưởng một câu.

Hắn ta là Thái tử Vĩnh Dạ Hoàng Triều, thực lực bây giờ đương nhiên là đứng đầu.

Cho dù là Lâm Trần, hắn cũng không sợ.

Nhưng một kiếm này của Lâm Trần, nếu hắn đón đỡ cũng sẽ có áp lực.

Chưa hẳn có thể nhẹ nhõm tiếp được.

Mà ánh mắt của Tinh Cửu Vân ở bên kia lại lập loè.

Khuôn mặt xinh đẹp bình tĩnh, không có bất kỳ phản ứng nào.

Đa phần ánh mắt của nàng ta vẫn rơi vào trên người Cố Dương.

"Không biết hắn sẽ làm gì?"

"Chắc là phải rút kiếm rồi?"

Bởi vì không có biện pháp thông qua con mắt Viễn Cổ Huyễn Tinh Nhãn tra át chủ bài của Cố Dương.

Tinh Cửu Vân cũng chỉ có thể phỏng đoán.

Trên người nam nhân tên là Cố Dương này quả thực tràn ngập các loại thần bí.

Cũng khiến trong lòng nàng ngứa ngáy.

Hận không thể tự mình xuất thủ mở ra toàn bộ mạng che mặt thần bí trên người Cố Dương.

Có điều ngay thời điểm Tinh Cửu Vân đang suy đoán.

Ánh mắt Cố Dương lạnh nhạt liếc qua kiếm mạnh nhất của Lâm Trần.

"Thực lực này, không biết ngươi lấy đâu ra tự tin khiêu chiến ta."

Cố Dương tùy ý mở miệng.

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Hắn lại giơ ngón tay ra lần nữa.

Vậy mà còn định lấy tay thay kiếm!

Mà đây, cũng là vô số thiên kiêu nhìn thấy mà kinh ngạc không thôi.

"Cố Dương còn không có ý định rút kiếm?"

"Như vậy cũng quá khinh thường đi?"

"Hơn nữa hắn nói lời này cũng quá tự đại đi, thực lực Lâm Trần cũng không kém!"

"Hắn tự phụ quá rồi."

Một đám thiên kiêu nhíu mày cảm khái.

Mặc dù bọn hắn biết ngộ tính của Cố Dương yêu nghiệt, nhưng nhìn thấy Cố Dương như thế, cũng không khỏi than thở.

Nhưng đợi đến khi Cố Dương lấy chỉ thay kiếm, lúc một kiếm chém ra thì âm thanh của bọn họ lại im bặt mà dừng lại.

Bởi vì lúc này Cố Dương vậy mà không có vận dụng tới áo nghĩa Tiểu Viên Mãn.

Mà là...

Đại viên mãn!

Áo nghĩa của kiếm đại viên mãn!?

Xuy xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng bất ngờ tràn ra.

Không gian xung quanh càng phát ra từng đợt thanh âm rên rỉ, phảng phất tùy thời đều muốn vỡ ra!

Ngay khoảnh khắc sau.

Kiếm Cương chi lực dung hợp đại viên mãn kiếm chi áo nghĩa kia lại thẳng đến Lâm Trần mà đi!

Mà chiêu kiếm chí cường trước mắt của Lâm Trần kia dưới một kiếm của Cố Dương lại như đậu hũ, trong nháy mắt bị cắt ra, sau đó vỡ nát trên không trung!

Lực lượng Kiếm Cương kinh khủng kia trong nháy mắt rơi xuống trước mặt Lâm Trần.

Thậm chí Lâm Trần cũng không kịp phản ứng.

Trên người hắn có một đoàn ánh sáng màu trắng sữa nổi lên.

Leng keng, leng keng!

Thanh âm kim loại va chạm thanh thúy thình lình vang lên!

Ngay sau đó, sắc mặt Lâm Trần đột nhiên trở nên trắng bệch.

Bởi vì hắn cảm giác được một luồng lực lượng kinh khủng đến cực điểm đánh vào ngực hắn.

Phốc!

Hắn đột nhiên phun ra một ngụm máu lớn.

Cả người hắn trực tiếp bị cỗ lực lượng kinh khủng kia đánh bay ra ngoài!

Trên người hắn còn bao phủ một tầng hào quang màu ngà sữa.

Mà chính là đạo hào quang màu trắng sữa kia, chặn lại một kiếm trí mạng này của Cố Dương.

Nếu không phải ánh sáng màu trắng sữa này.

Bây giờ Lâm Trần đã là một cỗ thi thể!

Phốc phốc phốc!

Không trung.

Lâm Trần vẫn liên tục phun ra máu tươi.

Cho dù uy lực một kiếm kia bị bạch sắc quang mang ngăn trở hơn phân nửa, nhưng dư uy vẫn còn sót lại đánh Lâm Trần trọng thương!

Một tiếng ầm vang!

Lâm Trần rơi trên mặt đất, khí tức uể oải.

Thậm chí đã có chút gần chết dở rồi.

Mà nhìn thấy một màn này.

Đám người lúc trước còn than thở khinh thường Cố Dương, giờ phút này đều là mở to hai mắt, há hốc mồm, hồi lâu sau một câu cũng nói không nên lời.

"Ta..."

"Ta không nhìn lầm chứ?"

"Áo nghĩa của kiếm đại viên mãn!"

"Điều này sao có thể!"

Một đám thiên kiêu nhìn mà choáng váng.

Bọn họ vốn tưởng rằng Cố Dương chỉ là kiêu ngạo khinh thường.

Không ngờ là đúng thật là có tư cách xem thường Lâm Trần!

Áo nghĩa của kiếm đại viên mãn chính là cực hạn của áo nghĩa!

Đừng nói là những thiên kiêu như bọn họ.

Cho dù là cường giả cảnh giới Vũ Hóa đỉnh phong cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ được áo nghĩa Đại viên mãn!

Mà Cố Dương bây giờ chẳng qua Đan Hư cảnh tầng bảy, đã làm được điểm này!

Trong lúc nhất thời, bọn họ có chút choáng váng.

"Tin đồn có phải có chút vấn đề hay không?"

"Không đúng! Lời đồn không phải nói Cố Dương chỉ lĩnh ngộ được áo nghĩa của kiếm Tiểu Viên Mãn sao? Lúc này mới có ba tháng thời gian... Chẳng lẽ hắn lĩnh ngộ được áo nghĩa Đại viên mãn trong thời gian ngắn ngủi như vậy?"

"Hízz... Nói như vậy, Cố Dương này đúng là yêu nghiệt tới cực điểm!"

"Thật không hổ danh "Thiên Kiêu Kiếm Đạo Thanh Vực " này!"

"Lâm Trần... căn bản không có tư cách đánh đồng với Cố Dương!"

Vô số thiên kiêu rung động, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sợ hãi và thán phục.

Mà một bên khác, đám yêu nghiệt đứng đầu Thanh vực lúc này cũng tràn đầy vẻ chấn động.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy kiêng kị.

Áo nghĩa của kiếm đại viên mãn!

Lạc Viêm Thiên vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới lúc này mới qua ba tháng, Cố

Dương cũng đã lĩnh ngộ được áo nghĩa đại viên mãn trong truyền thuyết!

Tốc độ này cũng quá nhanh đi!

Lạc Viêm Thiên trong lòng rung động không gì sánh được.

Tâm trạng cũng cực kỳ phức tạp.

Vừa cảm thấy không thể tin được đối với chuyện này, lại cảm giác việc này dường như đối với Cố Dương mà nói cũng không phải là chuyện gì quá kỳ lạ.

Dù sao ngộ tính của Cố Dương, bản thân chính là yêu nghiệt đến cực điểm!

Bên kia thần sắc Dạ Trường Tiêu lại ngưng trọng tới cực điểm.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy kiêng kị.

"Đúng là ngộ tính yêu nghiệt!"

Trong lòng của hắn nhịn không được thở dài, luận ngộ tính... Hắn kém xa so với gia hỏa của Cố Dương này!

Cùng lúc đó.

Giờ phút này, vẻ mặt Lôi Ngự Thiên cũng chấn động.

"Còn trẻ như vậy đã lĩnh ngộ áo nghĩa Đại viên mãn?"

Lôi Ngự Thiên trợn tròn hai mắt.

Trong đầu hắn không khỏi hiện ra đôi song sinh gặp được lúc trước.

Nếu như bàn riêng ngộ tính, không đề cập đến thực lực của Cố Dương, tất nhiên là có thể vượt qua đôi tỷ muội sinh đôi kia!

Về phần tu vi và thực lực thì kém quá nhiều.

Lúc này, bên trong đôi mắt đẹp của Tinh Cửu Vân cũng liên tục có ánh sáng kỳ lạ.

Nàng ta nhìn chăm chú vào người Cố Dương.

Ánh mắt của Tinh Cửu Vân vô cùng bén nhọn, bởi vì nếu luận về thực lực nàng tin rằng Thanh Vực người có thể sánh ngang với nàng cơ bản là không có bao nhiêu.

Còn Lâm Trần chỉ có thể nói miễn cưỡng tính là một nửa người.

Nàng cũng không để Lâm Trần vào mắt.

Nhưng hôm nay Cố Dương biểu hiện ra ngộ tính yêu nghiệt, thật là làm trong lòng nàng ta gợn sóng không thôi.

Ngưỡng mộ cường giả là thiên tính của con người.

Đương nhiên Tinh Cửu Vân cũng không ngoại lệ.

Đương nhiên, nếu nói Cố Dương đã cường đại đến mức có thể làm cho nàng ngưỡng mộ, cũng không đến mức.

Chỉ là hôm nay cách nhìn của nàng đối với Cố Dương đã hoàn toàn khác biệt.

Thậm chí còn dùng ánh mắt bình đẳng đối đãi với Cố Dương.

Mà ngay tại thời điểm vô số người khiếp sợ khi Cố Dương biểu hiện ra ngộ tính đáng sợ.

Đột nhiên, mặt đất bắt đầu rung động.

Trong nháy mắt, tất cả thiên kiêu đều ngẩng đầu nhìn về phía Kình Thiên Tháp.

Giờ phút này bình chướng lối vào Kình Thiên Tháp lại bắt đầu dần dần tiêu tán.

"Cuối cùng thì Kình Thiên Tháp cũng chính thức mở ra rồi sao?"

"Cuối cùng cũng có thể bắt đầu xông tháp rồi!"

"Xông lên!"

Thấy cảnh này, thiên kiêu chung quanh lập tức không nhịn được kích động trong lòng.

Tất cả bắt đầu xông vào trong Kình Thiên Tháp, bắt đầu xông vào.

Mà mục tiêu của bọn họ đương nhiên là tiến vào phó bảng.

Về phần những Thiên Kiêu đứng đầu kia, mục tiêu đương nhiên không đơn thuần chỉ là phó bảng.

Nhưng ngay khi vô số thiên kiêu nhao nhao xông bảng xếp hạng trong Kình Thiên Tháp.

Cố Dương lại không nhanh không chậm đi đến bên cạnh, hơn nữa ánh mắt cũng chậm rãi rơi vào trên phó bảng.

Sau khi liếc mắt thoáng qua phó bảng một cái, ánh mắt Cố Dương liền tập trung trên chủ bảng.

Lạc Viêm Thiên vốn đang chuẩn bị xông bảng chứng kiến một màn này, động tác hơi dừng lại.

Thế nhưng họ cũng không sốt ruột xông lên bảng mà đứng một bên, bắt đầu chậm rãi mở miệng giải thích.

"Thiên kiêu trên chủ bảng đều là thiên kiêu đứng đầu toàn bộ Đông Hoang vạn vực, Thanh vực chúng ta trong Đông Hoang vạn

vực, chỉ có thể xem như là khu vực xa xôi, thực lực cũng còn xa mới bằng với vực khác."

"Mà thiên kiêu đứng mười thứ hạng đầu chủ bảng, càng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, nhất là Hoàng Âm đệ nhất chủ bảng, càng là đến từ thánh địa Chu Tước ở Đông Hoang thập thánh địa!"

"Chu Tước thánh địa chính là thế lực siêu cấp duy nhất trong toàn bộ Đông Hoang ra đời cường giả Thánh cảnh!"

"Long Huyết Sát đệ nhị chủ bảng, lai lịch cũng không chút bất phàm."

"Hắn là thánh tử Thánh Địa nhị phẩm Hắc Long thánh địa, thiên kiêu thiên tư yêu nghiệt của Hắc Long thánh địa, có thể nói phóng tầm mắt toàn bộ Đông Hoang vạn vực, cũng chỉ dưới Hoàng Âm!"

"Còn có chủ bảng đệ tam..."

Lạc Viêm Thiên chậm rãi nói, dường như hiểu rất rõ về thiên kiêu trước chủ bảng này.

Cố Dương cũng không cắt đứt, nghe được mà ánh mắt nhấp nháy.

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy.

Đông Hoang Vạn vực này đích thật là nhân tài xuất hiện lớp lớp.

Vừa nhìn như thế...

Thanh vực quả thật không có lấy một thiên kiêu có thể nhìn.

Cũng khó trách nhiều năm như vậy một thiên kiêu có thể leo lên chủ bảng cũng không có.

"Ngươi nói Hắc Long thánh địa là thánh địa nhị phẩm, thánh địa còn có phân chia phẩm cấp?"

Cố Dương nghi hoặc hỏi.

"Đó là đương nhiên."

Lạc Viêm Thiên liên tục gật đầu giải thích: "Đông Hoang vạn vực, thánh địa hoặc là nói thế lực đều có phân chia phẩm cấp."

"Nếu có cường giả Vương cảnh tọa trấn, như vậy có thể xưng là thế lực tam phẩm, ví dụ như Hoàng triều Đại Viêm chúng ta, có thể xưng là Hoàng triều tam phẩm."

"Mà nếu có cường giả Hoàng cảnh tọa trấn, tự nhiên chính là thế lực Nhị phẩm!"

"Thánh Chủ của Hắc Long thánh địa chính là một vị cường giả siêu cấp Hoàng cảnh!"

"Có cường giả Thánh cảnh tọa trấn, chính là thế lực nhất phẩm!"

"Hiện giờ Thánh Địa Chu Tước chính là tồn tại một vị Thánh cảnh lão tổ, Chu Tước Thánh Địa cũng là Thánh Địa nhất phẩm duy nhất trong Đông Hoang Vạn Vực chúng ta!”

Nghe đến đây, hai mắt Cố Dương cũng sáng lên.

Ngược lại không nghĩ tới phân chia phẩm cấp Thánh địa chi tiết như thế.

Chương 466 - Chu Tước Thánh Nữ Hoàng Âm, đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang cổ kim, cặp tiểu loli sinh đôi hung mãnh (2)

Chẳng qua cẩn thận nghĩ lại, cũng là chuyện bình thường.

Có sự tồn tại của lão tổ Thánh cảnh, đương nhiên có thể bồi dưỡng ra siêu cấp thiên kiêu có một không hai ở Đông Hoang.

Chung quy căn cơ Chu Tước thánh địa cũng không phải thế lực khác có thể so bì!

"Tuy rằng mười người đứng đầu chủ bảng ngoại trừ Hoàng Âm ra, những thiên kiêu khác đều là thiên kiêu đỉnh cao mấy ngàn năm thậm chí mấy vạn năm trước, nhưng bây giờ bọn họ vẫn như cũ là nhân vật chính của toàn bộ Đông Hoang, không ai có thể đánh đồng cùng bọn họ!"

"Hoàng Âm tạm thời không đề cập tới, chín người còn lại đều có chiến tích vượt cấp chém giết cường giả, trong đó Long Huyết Sát kia đã từng tại Đan Hư cảnh tầng mười ba, vượt cấp chém giết một tên cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong, thủ đoạn cường hãn, xa xa không phải Thiên Kiêu Thanh Vực chúng ta có khả năng sánh bằng!"

"Về phần Hoàng Âm, thì lại càng khủng bố hơn!"

"Sau khi nàng mới đột phá cảnh giới Sinh Tử, liền vượt cấp

đánh một trận với cường giả Vũ Hóa cảnh, hơn nữa giao thủ hơn mười chiêu mà không bại!"

"Nói là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang từ xưa đến nay, đều không quá đáng!"

Nghe đến đây.

Diệp Khuynh Thành bên cạnh Cố Dương cũng nhịn không được vẻ mặt kinh hãi.

Sinh Tử cảnh vượt cấp chiến Vũ Hóa cảnh?

Phải biết rằng cảnh giới càng cao, muốn vượt cấp chiến đấu sẽ càng khó khăn!

Dù sao người có thể đột phá đến cảnh giới này, há lại sẽ yếu sao?

Có thể lấy tu vi Sinh Tử cảnh, vượt cấp chiến Vũ Hóa Cảnh kia, thực lực và thiên tư của Hoàng Âm, phải khủng bố đến cỡ nào chứ?

Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Sinh Tử cảnh cùng Vũ Hóa cảnh giao thủ mà không bại sao?"

Trong ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi sinh ra một tia tò mò đối với Hoàng Âm này.

Chỉ là ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Bên tai bỗng nhiên truyền đến từng đợt thanh âm kinh hô.

"Moá nó! Dạ Trường Tiêu cũng quá mạnh đi! Nhanh như vậy đã leo lên tầng thứ ba mươi hai?"

"Tốc độ xông tháp này cũng quá nhanh đi!"

"Mau nhìn, tên tuổi Dạ Trường Tiêu đã xuất hiện trên phó bảng, hạng một ngàn."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng không khỏi nghiêng đầu nhìn về phía phó bảng bên cạnh.

Quả nhiên ở hàng cuối cùng nhìn thấy một hàng chữ.

【 Phó Bảng thứ một ngàn tên là: Dạ Trường Tiêu, đến từ Vĩnh Dạ Hoàng Triều ở Thanh Vực, đột phá tầng thứ ba mươi hai! 】

"Ba mươi hai tầng đã lên phó bảng rồi?"

Khóe mắt Cố Dương hơi co rúm.

Vừa rồi hắn nhìn lướt qua bảng chính.

Tầng thứ cuối cùng của chủ bảng có một trăm tầng!

Kết quả vị cuối cùng của phó bảng Thanh vực... Thế mà chỉ mới ba mươi hai tầng.

Đúng là có vẻ hơi mất cân xứng.

Mà đúng lúc này.

Lại có tiếng kinh hô vang lên.

"Là Tinh Cửu Vân! Tinh Cửu Vân đuổi tới rồi!"

"Ba mươi ba tầng! Đã đẩy Dạ Trường Tiêu xuống rồi!"

"Aizz...thật nhanh! Ba mươi tư tầng, hơn nữa tốc độ không có chút ý tứ chậm lại nào!"

Không ít thiên kiêu nhìn qua số tầng của Tinh Cửu Vân trên phó bảng, không ngừng gia tăng, cũng phát ra từng đợt âm thanh thán phục.

"Tinh Cửu Vân không hổ là đệ nhất thiên kiêu của Thanh vực chúng ta, không chỉ có dáng dấp xinh đẹp mà thực lực còn kinh khủng như vậy!"

"Đệ nhất thiên kiêu không dám nói, nhưng luận thực lực, Lâm Trần và Dạ Trường Tiêu tất nhiên không bằng Tinh Cửu Vân."

"Không biết Lôi Ngự Thiên có cơ hội hay không?"

"Hình như không có cơ hội, Lôi Ngự Thiên đã sớm xông vào tháp, bây giờ còn chưa thấy tên hắn trên phó bảng, chắc tốc độ không được nhanh."

"Với thiên tư và thực lực như Tinh Cửu Vân, nói không chừng có cơ hội có thể tiến vào phó bảng Thanh Vực!"

"Xem ra Thanh vực thế hệ này của chúng ta cũng chỉ có Tinh Cửu Vân có thực lực kinh khủng nhất mà thôi!"

"Cố Dương còn chưa có tiến vào tháp, còn chưa nói được."

"Luận thiên tư, chỉ sợ Tinh Cửu Vân chỉ đứng sau Cố Dương thôi!"

"Đúng vậy!"

Mọi người nhao nhao nghị luận.

Trong lúc đàm luận cũng không quên ném ánh mắt chờ mong về phía Cố Dương.

Không biết lúc nào Cố Dương sẽ bắt đầu xông tháp.

Nhưng không đợi Cố Dương chuẩn bị xông tháp.

Lạc Viêm Thiên bên kia cũng không nhịn được nữa.

"Cố Dương, ta đi xông tháp trước đây!"

Lạc Viêm Thiên chắp tay nói với Cố Dương.

"Ừm."

Cố Dương chậm rãi gật đầu.

Ngay lập tức Lạc Viêm Thiên cũng không chút do dự nhảy vào Kình Thiên Tháp.

Trong mắt Diệp Khuynh Thành cũng hiện lên chiến ý nóng lòng muốn thử.

"Muốn đi khiêu chiến thì cứ đi, thử một chút cũng được."

"Ừm, vậy phu quân, ta đi đây!"

Diệp Khuynh Thành nghe vậy cũng liên tục gật đầu.

Thân hình xinh đẹp trong nháy mắt hóa thành một thanh trường kiếm sắc bén, chui thẳng vào trong Kình Thiên Tháp.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương mỉm cười.

Lại thu hồi ánh mắt, nhìn về phía phó bảng.

Không nóng nảy xông vào tháp.

Kình Thiên Tháp sẽ không đóng lại trong chốc lát.

Cho nên cũng không gấp gáp nhất thời như vậy.

Hắn cũng muốn nhìn xem trong đám thiên kiêu Thanh Vực thế hệ này có ai có thể bước vào bảng chính hay không.

Nếu nói về năng lực thì chỉ có mỗi Tinh Cửu Vân là có cơ hội.

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Trong Kình Thiên Tháp lóe lên bạch quang.

Một bóng người lảo đảo lao ra khỏi Kình Thiên Tháp.

Rõ ràng là Dạ Trường Tiêu!

Giờ phút này sắc mặt Dạ Trường Tiêu có chút tái nhợt, còn mang theo vẻ phiền muộn.

Rất hiển nhiên, hành trình xông tháp của hắn đã kết thúc.

"Hízz, Dạ Trường Tiêu đã kết thúc rồi sao?"

"Đáng tiếc, chỉ vọt tới hạng tám trăm hai mươi ba, thành tích chỉ có năm mươi tầng."

Thấy Dạ Trường Tiêu rời tháp, không ít thiên kiêu dồn dập tìm kiếm tên Dạ Trường Tiêu trên phó Bảng.

Nhất thời lắc đầu cảm khái.

Không ngờ với thiên tư yêu nghiệt như Dạ Trường Tiêu, cũng chỉ mới đạt tới hạng hơn tám trăm mà thôi.

Nhưng cũng không phải đợi lâu lắm.

Lôi Ngự Thiên không ngờ cũng đi ra từ Kình Thiên Tháp.

Sắc mặt hắn càng thêm âm trầm khó coi.

Mọi người tìm tòi trên phó bảng một chút.

Lúc này mới phát hiện tên của Lôi Ngự Thiên.

Hạng chín mươi hai, thành tích là ba mươi lăm tầng!

Được lắm, thành tích người này kém người kia sao...!

Nhưng tâm trạng của Lôi Ngự Thiên cũng vô cùng buồn bực.

Bởi vì bản thân hắn bị thương, hắn ở trong Kình Thiên Tháp căn bản không cách nào phát huy toàn bộ thực lực, lúc này mới khiến cho tốc độ xông tháp cực kỳ chậm lại, cuối cùng thật vất vả hắn mới kiên trì được đến tầng thứ ba mươi sáu.

Nhưng kết quả vẫn là không thể chống lại.

Thua ở trước tầng thứ ba mươi sáu.

Ôm tiếc nuối thất bại.

Nhưng bây giờ ánh mắt của mọi người dường như không đặt trên người Lôi Ngự Thiên.

Bởi vì Tinh Cửu Vân đã hát vang tiến mạnh!

Hiện giờ, nàng đã bước vào top 10!

"Hízz..."

"Thực lực của Tinh Cửu Vân lại kinh khủng như vậy sao!?"

"Nàng đã tiến vào top 10 rồi! Thành tích đã đi đến tầng bảy mươi chín!"

"Chẳng lẽ nàng muốn phá vỡ kỷ lục cuối cùng sao?"

"Nàng có lẽ có cơ hội đứng hạng nhất phó bảng nha, không biết có cơ hội bước vào chủ bảng hay không?"

"Chủ bảng quá khó khăn, tốc độ xông tháp của Tinh Cửu Vân rõ ràng là chậm hơn rất nhiều."

Vô số thiên kiêu đều nhìn chằm chằm lên phó bảng.

Bây giờ cái tên Tinh Cửu Vân đã xuất hiện ở vị trí thứ mười.

【 danh sách thứ mười: Tinh Cửu Vân: Tới từ Thanh Vực

Thiên Tinh Hoàng Triều, đột phá tầng số bảy mươi chín! 】

"Hiện tại ta càng thêm chờ mong Cố Dương xông tháp!"

"Ta cũng vậy!"

Đám thiên kiêu hưng phấn kích động không thôi.

Nhưng bọn họ càng thêm hiếu kỳ chính là Cố Dương xông tháp, có thể vượt qua thành tích của Tinh Cửu Vân hay không?

Bên kia, Dạ Trường Tiêu nhìn thứ tự Tinh Cửu Vân, cũng không nhịn được lắc đầu cảm thán.

Hiển nhiên, đối với hắn mà nói, xếp hạng hơn tám trăm cũng không thể thỏa mãn được!

Nhưng hắn cũng rất bất đắc dĩ.

Các cửa ải hắn gặp phải trên đường thực sự quá khó khăn.

Càng lên cao càng như vậy!

Hơn nữa mỗi lần qua 10 cửa ải, dường như còn có thể gia tăng thêm một cấp độ.

Hắn ngã xuống ở tầng thứ năm mươi mốt.

Ánh mắt Cố Dương giờ phút này cũng lộ ra một tia quang mang.

Hắn chờ mong Tinh Cửu Vân có thể đột phá cực hạn của Thanh Vực, bước vào bảng chính.

Mà ngay lúc tất cả mọi người nhìn chằm chằm Thanh vực phó bảng.

Đột nhiên, một giọng nói dễ nghe bỗng vang lên.

"Cắt, xem ra Thanh vực cũng không có thiên kiêu gì mà, thế mà ngay cả một người có thể leo lên chủ bảng đều không có, thật là yếu."

Tuy rằng giọng nói thập phần dễ nghe, nhưng nội dung trong lời nói... Lại khiến hầu như tất cả các thiên kiêu nghe thấy những lời nói này, lập tức phẫn nộ không thôi.

Ai nấy đều nghiêng đầu nhìn lại.

Trên mặt lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bởi vì cách đó không xa rõ ràng là hai cô gái có dáng dấp giống nhau như đúc, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn như loli, dung mạo đều cực kỳ kinh diễm, chỉ là ngực hơi nhỏ.

Mấu chốt ở chỗ...

Hai người dường như không phải người trong Thanh Vực!

Không phải người của Thanh vực thì làm cách nào tiến vào trong bí cảnh của Thanh vực?

Có người phẫn nộ, cũng có người kinh ngạc.

Cố Dương cũng nghe được lời nói này, ngược lại là vẻ mặt lạnh nhạt, tùy ý liếc qua hai nàng loli sinh đôi vô cùng xinh đẹp này.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của một tiểu loli đang nói chuyện tràn ngập vẻ kiêu ngạo, ngẩng cái đầu nhỏ lên và lộ ra bộ dáng kiêu ngạo.

Mà một người khác lại là tính cách điềm tĩnh thanh nhã, lộ ra cái cau mày đáng yêu của tiểu loli.

"Ngươi vừa mới nói cái gì? Xin lỗi cho ta!"

Dạ Trường Tiêu mới bị loại bỏ.

Tâm trạng vốn đã rất khó chịu.

Bây giờ còn xuất hiện một tiểu cô nương tuổi không lớn lắm, đi lên giễu cợt thiên kiêu Thanh Vực một hồi.

Hắn lập tức nhịn không được, lúc này liền đứng ra hô.

"Sao vậy? Không phục à? Không phục thì cứ đánh một trận đi!"

Tiểu loli kiêu ngạo nhìn thấy Dạ Trường Tiêu đứng ra, chợt cười toe toét, lập tức bĩu môi.

"Có điều tốt nhất ngươi nên toàn lực ra tay, bằng không bị đánh thành đầu heo cũng đừng trách ta!"

"Ngươi!"

Nghe lời nói vô cùng tự tin càn rỡ của tiểu loli, Dạ Trường Tiêu lại trợn tròn hai mắt, trong mắt tràn đầy phẫn nộ.

"Ta cũng muốn nhìn xem ngươi lấy sức mạnh từ đâu ra mà càn rỡ như thế!"

Khí tức trong người Dạ Trường Tiêu đột nhiên bộc phát.

Bàn tay hắn vẫy một cái, một thanh trường thương đã vọt thẳng tới chân trời, bùng phát ra khí tức sắc bén khó mà tưởng tượng được.

Sau đó bảy thành ngụy tuyệt phẩm áo nghĩa của trường thương thình lình trào ra, rót vào trong trường thương cấp ngụy Vsương.

Ầm ầm!

Thương ý như rồng, nhắm thẳng vào tiểu loli kiêu ngạo kia!

"Là Quỷ Ảnh Long Thương, thương pháp tuyệt học cấp Vương của Dạ Trường Tiêu!"

"Không hổ là thiên kiêu hàng đầu của Thanh vực chúng ta, uy lực của một thương này còn cường hãn hơn nhiều so với một kiếm chí cường của Lâm Trần trước đó!"

"Bàn về thực lực, Dạ Trường Tiêu chỉ đứng sau Cố Dương và Tinh Cửu Vân!"

"Đúng vậy, xem ra tiểu quỷ kia không thể đỡ nổi!"

Trong lòng thiên kiêu chung quanh cũng kìm nén một đoàn lửa giận.

Dù sao bị trào phúng như thế, nói cái gì mà Thanh Vực không có thiên kiêu, trong lòng bọn họ tự nhiên là có chút không thoải mái.

Thấy Dạ Trường Tiêu xuất thủ, trong lòng bọn họ cũng thầm trút ra cơn tức.

Nhưng không nghĩ tiểu loli kiêu ngạo nhìn thấy màn này, khóe miệng lại cong lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Khí tức trong cơ thể nàng ầm ầm bộc phát.

Lại có tu vi Thập Tam Trọng Đan Hư cảnh!

Tu vi bộc phát trong nháy mắt, chỉ thấy nàng tiện tay vỗ một cái.

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Tiếp theo đó... Không ngờ còn có chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!?

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng trực tiếp đánh tan thương ý của Dạ Trường Tiêu.

Đột nhiên một bàn tay hạ xuống người Dạ Trường Tiêu.

Bịch!

Dạ Trường Tiêu phun ra một ngụm máu tươi, thân thể như con diều đứt dây bay ngược ra ngoài.

Một tiếng ầm vang rơi xuống trên mặt đất.

Thấy một màn này thiên kiêu xung quanh nhất thời nhìn mà choáng váng.

"Dạ Trường Tiêu lại thất bại như vậy?"

"Chuyện này... Làm sao có thể!?"

"Ngay cả một chưởng cũng không thể ngăn cản sao?"

"Nếu ta không nhìn lầm... Tiểu quỷ kia bộc phát ra áo nghĩa là chín thành tuyệt phẩm!"

"Hízz...Nha đầu kia thoạt nhìn cũng chỉ mới mười sáu tuổi đúng không? Lại cũng yêu nghiệt như thế?"

"Đã có thể so sánh với Cố Dương!"

Vô số thiên kiêu kinh hãi không thôi.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ rằng tiểu cô nương chỉ mới mười sáu tuổi trước mắt này lại có thể bộc phát ra sức mạnh kinh khủng như thế.

Thậm chí còn lĩnh ngộ chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm!

Thiên tư bậc này thậm chí có thể sánh được với Cố Dương!

Thật sự nghĩ đến, Cố Dương hôm nay vừa tròn mười tám tuổi, cô bé này thậm chí còn có thể ganh đua cao thấp với Cố Dương về ngộ tính!

Một bên khác, ánh mắt Lôi Ngự Thiên cũng nhìn chằm chằm vào loli nhỏ kiêu ngạo.

Trong ánh mắt tràn đầy kiêng kị và sợ hãi.

Là nàng!

Đúng là nàng!

Lôi Ngự Thiên toàn thân run rẩy.

Thậm chí không nhịn được lùi lại hai bước, sợ sẽ bị ác ma nhỏ kia phát hiện.

Mà một ít thiên kiêu bên cạnh Lôi Ngự Thiên cũng thấy tràng cảnh khác thường như vậy.

Nhất thời trong mắt lộ ra kinh ngạc.

Xem ra lúc trước Lôi Ngự Thiên chính là chịu thiệt dưới tay tiểu nha đầu này.

Bằng không cũng sẽ không có phản ứng như thế này.

"Chỉ trình độ này thôi sao? Xem ra ta cũng đâu có nói sai, thiên kiêu của Thanh vực vốn yếu lắm."

Trên khuôn mặt xinh đẹp của tiểu loli hiện lên một nụ cười quái dị.

Còn bên kia, mới bò dậy từ đống đổ nát, Dạ Trường Tiêu cũng tức muốn nổ phổi.

Nhưng...

Hắn cũng hoàn toàn không dám nói thêm gì nữa.

Bởi vì...

Lực lượng của tiểu nha đầu này mạnh kinh người!

Ngoại trừ chuyện này ra, nàng còn lĩnh ngộ được chín phần mười áo nghĩa của chưởng!

Người này tuyệt đối không phải thiên kiêu của Thanh Vực!

Tuyệt đối là yêu nghiệt bên trong Đông Hoang vạn vực!

Thông qua phương pháp nào đó mới tiến vào bên trong bí cảnh của Thanh Vực bọn họ.

Nghĩ đến đây.

Dạ Trường Tiêu có tức giận cỡ nào đi nữa cũng không nói thêm gì.

Bởi vì hắn cũng phát hiện đối phương cũng không có hạ sát thủ, ra tay cũng cực kỳ có chừng mực.

Bằng không nếu thật sự toàn lực xuất thủ, hiện tại, chỉ sợ hắn sẽ không thể đứng dậy nổi được.

Bên kia, Cố Dương cũng phát hiện điểm này.

Tiểu loli kiêu ngạo này, hình như chỉ là muốn đánh nhau mà thôi, nhưng bắt đầu đánh thật, lại không hạ thủ quá nặng.

"Như vậy cũng có chút thú vị."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi sinh ra một chút hứng thú đối với lai lịch của các nàng.

Rồi ngay lập tức ánh sáng màu vàng kim trong đôi mắt hắn lấp lóe.

Thình lình năng lực nhìn thẳng vào số mệnh lại được thôi động.

Trong nháy mắt, một hàng tin tức hiện lên ở trên đỉnh đầu hai loli.

【 Hoàng Thanh, con gái nhỏ của Chu Tước thánh chủ, mười sáu tuổi, Đan Hư cảnh tầng mười ba, tính cách kiêu ngạo, rất nhanh nhẹn linh hoạt, chiến đấu cuồng ma, cùng tỷ tỷ song sinh Hoàng Nguyệt bày ra hai thái cực, dọc đường đi ngang Thanh Vực vừa đúng lúc gặp phải Thanh Vực đại bí cảnh mở ra, liền lặng yên tiến vào, dự định tìm Thanh Vực thiên kiêu đánh một trận 】

【 Hoàng Nguyệt, Chu Tước thánh chủ con thứ hai, 16 tuổi, Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong, tính cách an tĩnh điềm đạm, tĩnh như xử nữ, cùng muội muội song sinh Hoàng Thanh bày ra hai tính cách cực đoan, dọc đường đi ngang Thanh Vực trùng hợp gặp được Thanh Vực đại bí cảnh mở ra, bị song sinh muội muội Hoàng Thanh kéo vào trong bí cảnh 】

Nhìn thấy tin tức trước mắt hiện ra.

Cố Dương trong lòng cũng thoáng có chút kinh ngạc.

Hai đứa loli song sinh mười sáu tuổi này vậy mà lại đến từ Chu Tước Thánh Địa!

Hơn nữa các nàng đều là nữ nhi của Chu Tước thánh chủ!

"Khá lắm, Chu Tước Thánh Chủ này cũng thật mạnh, sinh được ba nữ nhi."

Cố Dương nhớ rõ Hoàng Âm xếp hạng nhất chủ bảng cũng là nữ nhi Chu Tước thánh chủ, trong lòng cũng không khỏi cảm khái

nói.

"Cũng khó trách mười sáu tuổi đã yêu nghiệt như thế, thì ra đều là nữ nhi của Chu Tước Thánh Chủ."

Mà ngay thời điểm Cố Dương quan sát hai chị em Hoàng Thanh Hoàng Nguyệt.

Các nàng cũng phát hiện ánh mắt Cố Dương.

Bởi vì giờ phút này các thiên kiêu khác ở xung quanh đều không dám đối diện với các nàng.

Chỉ có Cố Dương không kiêng kỵ chút nào nhìn chằm chằm đánh giá các nàng.

Đương nhiên là vô cùng dễ thấy.

Hoàng Nguyệt thấy vậy, cũng tò mò đánh giá Cố Dương.

Mà Hoàng Thanh kiêu ngạo thì trừng to mắt, giơ nắm đấm nhỏ lên.

"Này! Nhìn gì mà nhìn! Cẩn thận ta đánh ngươi đấy!"

Trong giọng nói của Hoàng Thanh tràn đầy uy hiếp.

Cố Dương không khỏi nhìn mà bật cười.

Tiểu cô nương này đúng là nhanh nhẹn, linh hoạt, chiến đấu Cuồng Ma.

Chỉ chăm chăm vào tìm người đánh nhau.

Chẳng qua Cố Dương hiển nhiên là lười so đo cùng nàng, liền dời ánh mắt đi.

Nhưng nhìn thấy Cố Dương chủ động dời ánh mắt, Hoàng

Thanh còn tưởng rằng Cố Dương đã nhận thua, lập tức ngẩng cao đầu nhỏ, lộ ra thập phần đắc ý.

Ngược lại là Hoàng Nguyệt, đôi mắt đẹp dừng lại trên người Cố Dương hồi lâu.

Hơi trừng mắt nhìn.

Chợt nàng hơi hơi khom người với Cố Dương.

"Vị công tử này, thật sự xin lỗi, xá muội tính tình như thế, làm việc không để ý hậu quả, có nhiều đắc tội, kính xin công tử thứ lỗi."

Nghe thấy Hoàng Nguyệt nói xin lỗi.

Cố Dương cũng có chút kinh ngạc.

Ánh mắt cũng không khỏi nhìn thoáng qua Hoàng Nguyệt.

So sánh với nhau...

Hai tỷ muội này thật sự chính là hai thái cực nha.

Rõ ràng là tỷ muội song sinh, sao tính cách lại chênh lệch lớn như vậy?

"Không sao."

Cố Dương khoát tay áo, cười nói.

"Tỷ, tỷ xin lỗi hắn làm gì?"

Mà Hoàng Thanh nghe Hoàng Nguyệt nói xin lỗi, lập tức bất mãn bĩu môi.

"Cũng đã dặn dò ngươi bao nhiêu lần rồi, ra ngoài không cần phải trở mặt với người khác, phải kết giao bằng hữu rộng rãi, ta

cảm thấy vị công tử này rất không tệ, thái độ của ngươi kém như vậy, vị công tử này cũng không có tức giận, ngươi hẳn là nên nói lời xin lỗi mới đúng.” Hoàng Nguyệt lập tức giáo huấn Hoàng Thanh.

Nghe đến đây, sắc mặt của Hoàng Thanh lập tức thay đổi.

"Ai da hay lắm, ta nghe chán lắm rồi, phiền chết đi được, ta phải xông tháp.” Hoàng Thanh không muốn nghe Hoàng Nguyệt nói lung tung nữa, lúc này bóng hình xinh đẹp lóe lên, cũng trực tiếp xông vào trong Kình Thiên Tháp.

"Nha đầu này."

Hoàng Thanh vọt thẳng vào trong Kình Thiên Tháp nhanh như chớp.

Hoàng Nguyệt cũng không khỏi lộ ra một tia áy náy với Cố Dương.

Cố Dương chỉ mỉm cười, cũng không phải rất để ý.

Ngược lại hắn có chút hứng thú nhìn về phía phó bảng.

Với thực lực và thiên tư của Hoàng Thanh thì leo lên phó bảng sẽ rất nhanh thôi.

Quả nhiên là vậy.

Hoàng Thanh vừa mới xông vào Kình Thiên Tháp chưa được bao lâu.

Trên phó bảng, một cái tên lạ lẫm xuất hiện trên vị trí hạng một ngàn.

【 Phó Bảng thứ một ngàn tên là Hoàng Thanh, tầng số ba mươi ba. 】

Nhìn thấy cái tên Hoàng Thanh đột nhiên xuất hiện trên phó bảng.

Tất cả thiên kiêu chung quanh lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

Rất hiển nhiên, cái tên xa lạ này chính là tiểu nha đầu kia rồi!

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới Hoàng Thanh có thể leo lên phó bảng nhanh như vậy.

Về phần trên bảng không hiển thị thế lực của Hoàng Thanh, cũng là chuyện bình thường.

Bởi vì Hoàng Thanh cũng không thuộc về Thanh Vực.

Mà Thanh Vực phó bảng chỉ có thể hiện ra thế lực trong Thanh Vực.

Ngay khi một đám thiên kiêu sững sờ.

Đột nhiên, bọn họ cảm thấy mắt hoa lên.

Lại nhìn qua cái tên Hoàng Thanh biến mất không thấy đâu nữa.

"Mẹ kiếp! Bốn mươi tầng?"

Đột nhiên, có người bên trên tìm được tên của Hoàng Thanh.

Nhưng khi hắn nhìn thấy số tầng thứ phía sau thì nhất thời kinh hãi lên tiếng.

Nghe đến đây.

Không chỉ có những thiên kiêu xung quanh.

Ngay cả Dạ Trường Tiêu và Lôi Ngự Thiên cũng không nhịn được mà vội vàng ngẩng đầu lên nhìn kỹ.

Danh tự của Hoàng Thanh chỉ trong thời gian ngắn ngủi như vậy lại tăng vọt.

Mà mấy lần đột phá cửa của nàng ta, đã kinh người đi tới tầng năm mươi rồi!

"Làm sao lại nhanh như vậy? "

"Quá nhanh, quả thật không có chút xíu dừng lại nào, vẫn tiếp tục xông về phía trước!"

"Chẳng lẽ những cửa ải này đối với nàng mà nói căn bản không có trở ngại gì sao?"

Vô số thiên kiêu rung động theo.

Mà ngay khi bọn họ đang nghị luận với nhau.

Thời gian đã trôi qua hơn một phút.

Chợt bọn họ mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì cái tên Hoàng Thanh lúc này đã xuất hiện ở vị trí đệ nhất phó bảng!

Thoải mái như thế chính là vượt qua tất cả đỉnh tiêm thiên kiêu lịch sử Thanh vực tới nay!

Thời khắc này, Dạ Trường Tiêu đã hoàn toàn choáng váng.

"Đây rốt cuộc là... Quái vật gì?!"

Dạ Trường Tiêu há to miệng, trong lòng không khỏi thán phục.

Lôi Ngự Thiên ở bên cạnh cũng sợ tới mức một câu cũng nói không nên lời.

Quá yêu nghiệt rồi!

Chẳng lẽ...

Hoàng Thanh, sắp đột phá vọt lên bảng chính rồi sao?

Ngay khi tất cả mọi người nảy sinh ý nghĩ này.

Đột nhiên, trên vị trí đệ nhất phó bảng, tên lập tức biến đổi.

Danh tự Hoàng Thanh biến mất!

Nhìn thấy vậy, tất cả thiên kiêu đều nhịn không được nuốt một ngụm nước bọt, vội vàng nghiêng đầu nhìn về phía chủ bảng.

Quả nhiên, Hoàng Thanh bây giờ đã xuất hiện ở vị trí thứ một ngàn trên chủ bảng!

Mà hiện giờ, nghiễm nhiên nàng đã xông đến tầng một trăm mười!

Hơn nữa tốc độ không bị ảnh hưởng chút nào mà còn đang nhanh chóng tăng lên.

Chứng kiến một màn trước mắt này.

Trong lúc nhất thời, tất cả thiên kiêu đều trầm mặc lại.

Hồi tưởng lại những lời lúc trước Hoàng Thanh nói ra, bọn họ triệt để không còn cách nào tức giận nữa.

Hiện tại xem ra những thiên kiêu Thanh Vực như bọn hắn... trong mắt Hoàng Thanh... dường như quá yếu!

Nghĩ đến điều này, khóe miệng bọn họ không khỏi lộ ra một tia chua xót.

Người này...

Rốt cuộc là yêu nghiệt từ đâu tới?

Mà đúng lúc này.

Một tiếng thét kinh hãi vang lên.

"Mau nhìn, trên bảng danh sách xuất hiện thế lực của Hoàng Thanh!"

Nghe đến đây, tất cả mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lập tức mặt lộ vẻ kinh hãi.

【 Chủ bảng thứ chín trăm chín mươi chín: Hoàng Thanh, đến từ Chu Tước Thánh Địa, cấp độ vượt ải: Một trăm mười hai tầng. 】

"Chu Tước, Thánh địa!"

"Ta nói cái họ này sao lại quen tai như vậy, Hoàng Thanh này... Lại đến từ Chu Tước thánh địa!"

"Xem ra nàng chắc chắn có liên quan gì đó với Hoàng Âm xếp hạng nhất chủ bảng nha!"

"Cùng họ với nhau, hiển nhiên là người cùng tộc!"

"Quá kinh khủng! Hóa ra là yêu nghiệt đến từ Chu Tước thánh địa, khó trách khẩu khí lại lớn như vậy..."

Giờ phút này, tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào bốn chữ lớn Thánh địa Chu Tước trên chủ bảng.

"Thiên kiêu Chu Tước thánh địa... Thế mà lại đến Thanh Vực chúng ta."

"Cái này thật đúng là..."

"Chu Tước thánh địa không hổ là đệ nhất Thánh địa Đông Hoang, mỗi người thiên kiêu đều yêu nghiệt.” Vô số thiên kiêu cảm khái.

Mà đúng lúc này.

Trên Kình Thiên Tháp lóe lên ánh sáng màu trắng.

Một bóng người xinh đẹp bước ra từ Kình Thiên Tháp.

"Thật là đáng tiếc, cuối cùng vẫn là không thể đột phá."

Người đi ra đương nhiên là Tinh Cửu Vân.

Giờ phút này trên gương mặt xinh đẹp của nàng hiện ra một tia tiếc nuối.

Thành tích cuối cùng của nàng là tám mươi bốn tầng, thua tại tầng thứ tám mươi lăm.

Mà thứ tự...

Chính là thành công tiến vào hạng thứ tám của Thanh vực!

Nàng vừa ra ngoài, đang chuẩn bị xem tình hình hiện tại thế nào.

Nhưng lại phát hiện phần lớn thiên kiêu không hề chú ý tới nàng, giờ phút này đều đang nhìn chằm chằm vào chủ bảng.

Trong lòng nàng sinh nghi hoặc, liền tiến lên hỏi thăm một phen.

Sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện.

Tinh Cửu Vân cũng không khỏi trợn tròn hai mắt.

Ánh mắt lộ ra vẻ kinh ngạc nhìn lên bảng chính, nhìn vào cái tên xa lạ không ngừng được nâng lên.

"Vậy mà... Đã vọt tới tầng một trăm bảy mươi tám rồi, cũng quá quái vật đi!?"

Tinh Cửu Vân hoàn toàn chấn kinh.

Nàng vốn tưởng thiên tư và thực lực của mình đã đủ cường hãn.

Có thể vọt tới hạng tám của phó bảng xem như là rất tốt rồi.

Kết quả...

Vừa ra tới liền gặp phải đả kích như thế.

Một tiểu cô nương mới chỉ mười sáu tuổi, dễ dàng vượt qua mình.

Hơn nữa đã vọt tới hạng một trăm ba mươi trên bảng chính!

Chuyện này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Mà thiên kiêu chung quanh, khuôn mặt đã sớm rung động chết lặng.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy tên của Hoàng Thanh từ không đến có, trực tiếp thăng cấp lên trên!

Chỉ thấy hào quang trên chủ bảng nhấp nháy.

Rõ ràng cái tên Hoàng Thanh đã tăng lên lần nữa, cuối cùng rơi xuống vị trí thứ một trăm hai mươi.

Bây giờ số tầng nàng đột phá, đã đi tới tầng một trăm tám mươi rồi.

Thứ hạng của Hoàng Thanh là không có biến hóa nữa.

Mà trong Kình Thiên Tháp lại lóe ra bạch quang nhàn nhạt.

Nhìn đến đây, mọi người lúc này mới thu hồi ánh mắt, mặt lộ ra chấn động.

"Một trăm tám mươi tầng..."

"Thứ hạng một trăm hai mươi, đây là thiên kiêu yêu nghiệt của Chu Tước thánh địa sao?"

"Nếu đợi thêm vài năm, không chừng Hoàng Thanh có thể lọt vào một trăm thứ hạng đầu trên chủ bảng!"

"Chỉ có thể nói... Yêu nghiệt Chu Tước thánh địa thật sự quá kinh khủng! Ngay cả Cố Dương, chỉ sợ cũng chỉ là hơi có ưu thế trên ngộ tính, còn lại hoàn toàn bị Hoàng Thanh nghiền ép nha!"

"Không có biện pháp, Chu Tước thánh địa chính là đệ nhất Thánh địa Đông Hoang vạn vực mà!"

"Đúng vậy, quả thực không có bất kỳ khả năng nào."

Vô số thiên kiêu nhao nhao cảm khái.

Trong giọng nói tràn đầy bất đắc dĩ.

Sự kính sợ đối với Chu Tước thánh địa cũng là đạt đến cực điểm.

Thật không hổ là Đông Hoang đệ nhất Thánh địa!

Mà đúng lúc này, bạch quang hiện lên.

Hoàng Thanh đã đi ra từ trong Kình Thiên Tháp.

Thế nhưng nàng bĩu môi, tâm tình dường như có chút buồn bực.

"Xong đời rồi, vậy mà lại không vọt vào top 100, trở về nhất định là sẽ bị mắng."

Nghe thấy Hoàng Thanh nghiêm trang lo sợ.

Thiên kiêu xung quanh hoàn toàn trầm mặc.

Bọn họ người đã tê rần rồi.

Ngươi nghe một chút.

CMN đây là tiếng người sao?

Vậy mà không xông vào một trăm liền xong đời?

Đây là lời mà người có thể nói ra sao?

Khuôn mặt vô số người co quắp, trong lòng lại càng điên cuồng chửi bới.

Giờ phút này.

Dạ Trường Tiêu và Lôi Ngự Thiên và đám thiên kiêu đỉnh cao còn không nói được một câu nào như vậy...

Còn có để cho người ta sống hay không?

Không xông vào top một trăm thì xong đời?

Chuyện này có hợp lý không?

Mà bên kia, Hoàng Nguyệt thấy vẻ mặt Hoàng Thanh như vậy, nàng duỗi ngón tay như ngọc ra gảy vào trán Hoàng Thanh nói: "Ai bảo ngươi chỉ biết đi gây họa khắp nơi, còn ham chơi, không chịu tu luyện cho tốt."

"Hắc hắc, sau này nhất định ta sẽ không như vậy, tỷ, đến lúc đó tỷ nhất định phải nói chuyện giúp ta nha! Về sau ta nhất định sẽ tu luyện thật tốt!"

Hoàng Thanh đôi mắt trông mong nhìn Hoàng Nguyệt, đáng thương nói.

Nghe được hai tỷ muội trò chuyện.

Tất cả thiên kiêu hoàn toàn trầm mặc.

Hóa ra không thể lọt vào top 100, là bởi vì hậu quả của việc ham gây họa ham chơi không tu luyện...

CMN đây là...

Cũng quá đả kích người ta rồi!

Vô số thiên kiêu hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ gương mặt mệt mỏi rã rời, liều mạng tu luyện nhiều năm như vậy, cuối cùng ngay cả phó bảng cũng không xông lên nổi.

Lại nhìn nhân gia mới mười sáu tuổi, tùy tiện tu luyện một chút, đã có thể vọt tới hạng một trăm hai mươi...

Người so với người, thật đúng là tức chết mà!

Tâm tình vô số thiên kiêu trở nên hết sức buồn bực.

"Tỷ, ngươi cũng mau đi tới tháp đi, sớm xông xong chúng ta liền rời đi, thiên kiêu nơi này thực sự quá yếu, chơi không vui chút nào!"

Đương nhiên Hoàng Thanh không để ý đến ánh mắt của vô số người chung quanh, mà nắm bàn tay nhỏ nhắn của Hoàng Nguyệt nói.

Nghe đến đây.

Thiên kiêu chung quanh hoàn toàn không có bất kỳ nổi giận gì.

Ngươi mạnh hơn ngươi đều có lý.

Chúng ta có thể nói cái gì đây?

Dù sao...

Trong mắt Yêu nghiệt của Chu Tước thánh địa như Hoàng Thanh.

Bọn họ cũng thực sự quá yếu ớt.

Tinh Cửu Vân nghe vậy thì á khẩu không trả lời được.

Trong lòng khẽ thở dài, hơn nữa ánh mắt không khỏi đặt ở trên thân Cố Dương.

Bây giờ trong đám thiên kiêu đỉnh tiêm của Thanh vực bọn họ cũng chỉ có Cố Dương chưa xông tháp.

Không biết Cố Dương có thể vì Thanh vực mà tranh một chút hơi tàn hay không.

Mà sau khi Hoàng Nguyệt nghe được lời này của Hoàng Thanh, động tác hơi dừng lại một chút.

Chợt nghiêng đầu nhìn về phía Cố Dương ở bên cạnh.

"Cố công tử, ngươi muốn xông tháp sao?"

"Thật có ý đó."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Hôm nay, những thiên kiêu đứng đầu chung quanh cơ bản đều đã xông tháp hết, hắn cũng nên bắt đầu rồi.

Nghe Cố Dương nói như vậy.

Trong ánh mắt của Hoàng Nguyệt cũng không khỏi lộ ra một tia chờ mong.

"Vậy ta cùng đi!"

Lúc âm thanh vừa rơi xuống, chỗ sâu trong ánh mắt Hoàng Nguyệt lại hiện ra một tia hiếu chiến.

Hiển nhiên, nàng có thể nhìn ra chỗ bất phàm của Cố Dương.

Cho nên nàng muốn cùng Cố Dương cùng nhau xông tháp, so đấu một phen!

"Được."

Cố Dương ngược lại là thập phần tùy ý gật đầu nhẹ.

Chợt, hai người cùng đi về phía cửa Kình Thiên Tháp.

"Tại sao ta cảm thấy thái độ của tỷ tỷ với tên kia có chút kỳ quái nhỉ?"

Hoàng Thanh nhìn Hoàng Nguyệt sóng vai đi cùng Cố Dương.

Gương mặt nhỏ nhắn lại hiện ra một tia khó hiểu.

Mặc dù Hoàng Nguyệt có tính cách điềm tĩnh an tĩnh, đối với mọi người đều vô cùng lễ phép.

Nhưng chủ động trò chuyện với người khác như vậy.

Đây cũng là lần đầu.

"Kỳ kỳ quái quái. "

Hoàng Thanh lầm bầm một câu, nhưng cũng không nói thêm gì.

Mà ngay thời điểm Hoàng Thanh lẩm bẩm.

Một đám thiên kiêu bên cạnh giờ phút này cũng mặt mũi tràn đầy chờ mong.

"Cuối cùng cũng đợi được Cố Dương xông tháp."

"Đám thiên kiêu đỉnh tiêm của Thanh vực chúng ta gần như đã xông tháp, chỉ còn thiếu hắn thôi!"

"Không biết Cố Dương có mang đến cho chúng ta kinh hỉ hay không?"

"Nhưng Cố Dương thế mà lại lựa chọn cùng nữ tử đến từ Chu Tước thánh địa kia xông tháp, khẳng định sẽ rất áp lực chứ?"

Nhóm thiên kiêu nghị luận ầm ĩ, trong ánh mắt cũng mang theo vẻ lo lắng.

Nghe thấy những người này nghị luận.

Hoàng Thanh lại bĩu môi.

"Chớ đặt chung một chỗ thiên kiêu Thanh Vực các ngươi và tỷ tỷ của ta, căn bản không cùng một cấp độ!"

Nghe đến đây, một đám thiên kiêu không khỏi trầm mặc.

Lời nói cũng đúng...

Cô gái đi vào lúc này chính là tỷ tỷ của Hoàng Thanh, thực lực chỉ sợ còn vô cùng yêu nghiệt!

Cố Dương thật đúng là không nhất định có thể so sánh!

Đúng lúc này, Tinh Cửu Vân bỗng đứng lên, mở miệng nói.

"Vậy cũng chưa chắc, Thanh vực chúng ta cũng có yêu nghiệt đứng đầu!"

Thất thải quang mang trong mắt trái của Tinh Cửu Vân lấp lánh, chợt chậm rãi tiêu tán.

Hiển nhiên vừa rồi nàng đã vận dụng năng lực của Viễn Cổ Huyễn Tinh Nhãn, điều tra nội tình Hoàng Thanh một phen.

Trong lòng cũng cực kỳ chấn động.

Hoàng Thanh...

Lại là muội muội ruột của Hoàng Âm đệ nhất chủ bảng, hơn nữa thực lực và tư chất đều cực kỳ yêu nghiệt!

Phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Thanh Vực, sợ là không ai có thể so sánh!

Thế nhưng nàng lại cảm thấy không phải như vậy.

"Xem ra viễn cổ huyễn tinh nhãn của ta cũng không có vấn đề quá lớn, ngay cả yêu nghiệt Chu Tước thánh địa cũng có thể dễ dàng nhìn thấu nội tình!"

Trong lòng Tinh Cửu Vân nghĩ đến điểm này, càng thêm chấn động.

Người của Chu Tước thánh địa nàng cũng có thể nhìn thấu.

Nhưng lại không nhìn ra được nội tình của Cố Dương!

Chẳng lẽ thực lực của Cố Dương còn mạnh hơn cả Hoàng Thanh?

Do điểm này, nàng mới có thể đưa ra loại phán đoán này, đứng ra phản bác quan điểm của Hoàng Thanh.

"Ồ? Là ai?"

Nghe được lời nói của Tinh Cửu Vân, trong nháy mắt Hoàng Thanh nổi lên hứng thú, ánh mắt cũng không khỏi quan sát một chút trên người Tinh Cửu Vân.

Nàng nghiêm nghị nhìn chằm chằm vào mắt trái của Tinh Cửu Vân.

"Chính là nam nhân vừa rồi đi chung với tỷ tỷ ngươi —— Cố Dương!"

Tinh Cửu Vân lập tức nói.

"Hắn?"

Hoàng Thanh vốn còn có chút hứng thú, sau khi nghe được đáp án này, trên mặt nàng lập tức lộ vẻ nhàm chán.

"Ta còn tưởng rằng là ai chứ, trước đó hắn cũng không dám đối mặt với ta, ta không tin hắn mạnh đến cỡ nào đâu!"

Hoàng Thanh há miệng, nói như chém đinh chặt sắt.

Đối với lời nói của Hoàng Thanh, Tinh Cửu Vân cũng không có ý tranh chấp.

Mà khẽ mỉm cười nói: "Lát nữa có lẽ sẽ biết."

Giờ phút này.

Một đám thiên kiêu xung quanh thấy Tinh Cửu Vân xem trọng Cố Dương như vậy, thậm chí còn chủ động đứng ra phản bác.

Cũng có chút kinh ngạc.

Nhưng rất nhanh, bọn hắn cho rằng Tinh Cửu Vân bị giễu cợt trong lòng khó chịu, nên mới cưỡng ép nói như vậy.

Dù sao...

Cố Dương có mạnh đi nữa, cũng chỉ là ở trong Thanh Vực mà thôi.

Phóng tầm mắt khắp Đông Hoang vạn vực, đặc biệt là bọn Hoàng Thanh còn đến từ Thánh địa đệ nhất Đông Hoang Chu Tước Thánh Địa.

Dù Cố Dương là đệ nhất nhân của Thanh vực từ xưa tới nay... nhưng cũng không cách nào đánh đồng!

Chứ đừng nói chi là có thể sánh ngang với yêu nghiệt Chu Tước thánh địa.

Mà ngay tại thời điểm không ít người đang nghị luận với chuyện này.

Trên Thanh Vực phó bảng, hai cái tên dĩ nhiên là trong nháy mắt xuất hiện.

Hơn nữa còn kề vai sát cánh, điên cuồng thăng cấp!

Mà cái tên kia rõ ràng là Cố Dương cùng Hoàng Nguyệt.

Tốc độ hai người tăng lên tương đương nhau.

Bởi vì trước mắt mỗi cửa ải họ gặp phải đều trực tiếp miểu sát.

Cho nên không dừng lại chút nào.

Nhìn thấy như vậy, không ai lộ ra vẻ mặt ngoài ý muốn.

Cố Dương tốt xấu gì cũng là thiên kiêu mạnh nhất Thanh vực của bọn họ hiện giờ.

Hơn nữa những tầng đầu đối với Cố Dương là thiên kiêu đứng đầu bực này mà nói cũng không tính là khó khăn, miểu sát cũng không phải việc khó khăn gì.

Mà đúng lúc này.

Trên Kình Thiên Tháp lóe lên bạch quang.

Diệp Khuynh Thành cũng kết thúc xông tháp.

Thành tích cuối cùng cũng coi như không tệ.

Thành công xông qua ba mươi tầng, cuối cùng thua trước ba mươi mốt tầng.

Đáng tiếc bây giờ nàng không thể hoàn toàn nắm giữ năng lực Thiên Hàn Huyền Thể.

Nếu có thể lĩnh ngộ sâu sắc hơn.

Nàng tất nhiên có thể đột phá bản thân, thành công tiến vào phó bảng!

"Đáng tiếc."

Diệp Khuynh Thành khẽ lắc đầu cảm thán một tiếng, nhìn quanh bốn phía, lại không thấy thân ảnh Cố Dương.

Nàng lập tức ngầm hiểu.

Xem ra phu quân cũng đã bắt đầu xông lên tháp rồi.

Nghĩ đến đây, nàng cũng đầy mong chờ đi tới bên cạnh nhìn về phía bảng danh sách.

Sau đó có không ít thiên kiêu bước ra từ Kình Thiên Tháp.

Sau khi biết được chuyện về Hoàng Thanh và Hoàng Nguyệt, bọn họ cũng cực kỳ chấn động.

Nhanh chóng tụ lại thành một, nhìn chằm chằm vào thứ tự hai cái tên trên bảng danh sách không ngừng tăng lên.

Diệp Khuynh Thành cũng nắm chặt nắm đấm nhỏ.

Lấy thực lực phu quân chưa chắc đã thua yêu nghiệt Chu Tước thánh địa!

Thời gian trôi qua từng chút, từng chút một.

Hai người đã cùng nhau xông lên tới hơn tám mươi tầng.

Hơn nữa tốc độ đột phá vẫn giống như trước đó.

Nói một cách khác...

Bất luận là Hoàng Nguyệt hay là Cố Dương, giờ phút này vẫn có thực lực duy trì một chiêu chém giết, điên cuồng leo lên!

Về Hoàng Nguyệt, tất cả mọi người đều có thể lý giải.

Nhưng Cố Dương thế mà vẫn có thể bảo trì thủ đoạn bực này, cũng là làm vô số thiên kiêu khiếp sợ.

Nên biết, dù là Tinh Cửu Vân thì khi xông lên tầng thứ bảy mươi thì tốc độ cũng đã bắt đầu chậm lại.

Cố Dương thế mà ở tầng hơn tám mươi vẫn duy trì tốc độ khủng bố như vậy!

Trên mặt vô số thiên kiêu lộ ra rung động và kích động.

Cố Dương chỉ sợ phải phá vỡ kỷ lục của Thanh vực bọn họ!

Rẹt!

Cũng không lâu lắm, tình huống cũng giống như bọn họ nghĩ.

Cố Dương và Hoàng Nguyệt, trong nháy mắt đã vọt tới tầng 100!

Cũng chính là thời khắc này.

Tên của hai người chính là xuất hiện ở vị trí thứ nhất và thứ

hai trên phó bảng.

Nói chính xác...

Hai người là cùng đứng thứ nhất!

Bởi vì đến bây giờ thành tích của bọn họ vẫn giống nhau như đúc!

Mà càng làm cho người ta sợ hãi thán phục không thôi chính là mặc dù vọt tới một trăm tầng, tốc độ hai người vượt ải vẫn như cũ là không có bất kỳ chậm lại.

Vẫn duy trì tốc độ miểu sát!

Tầng một trăm lẻ một...

Tầng một trăm mười lăm!

Trong nháy mắt khi hai người đột phá tầng thứ một trăm mười lăm.

Tên của bọn họ hoàn toàn biến mất trên phó bảng.

Mà ngay sau đó, tên của bọn họ, thình lình leo lên chủ bảng!

【 Tên đứng thứ 995 ở chủ bảng: Hoàng Nguyệt, đến từ Thánh Vực Đông Hoang Chu Tước, vượt ải tầng 115. 】

【 Tên đứng thứ 995 ở chủ bảng: Cố Dương, đến từ Đại Viêm Hoàng Triều Đông Hoang Thanh Vực, vượt ải tầng 115. 】

Cũng xếp hạng thứ chín trăm chín mươi lăm trên bảng chính.

Tất cả cùng leo lên bảng chính!

Cũng chính là thời khắc này.

Tất cả thiên kiêu Thanh vực chung quanh thần tình đều trở

nên chấn kinh và kích động.

"Chủ bảng! Cố Dương đã leo lên chủ bảng!"

"Trời ạ! Ta thế mà lại thấy thiên kiêu Thanh vực chúng ta trên chủ bảng, chuyện này thật sự..."

"Đây mới là thực lực chân chính của Cố Dương sao!?"

"Ta tưởng rằng thực lực của Cố Dương chỉ cường hãn ở Thanh vực chúng ta, bây giờ xem ra thiên tư cùng thực lực của hắn lại cường hãn đến loại tình trạng này!"

"Làm nên lịch sử!"

"Vị thiên kiêu thứ nhất Thanh Vực tiến vào chủ bảng... Cuối cùng đã xuất hiện!"

Không ít thiên kiêu lớn tuổi lúc này đều nhịn không được mà rơi lệ lã chã.

Dù sao một màn này thực sự khiến bọn họ chấn động không thôi.

Cũng khiến bọn họ vô cùng hoảng sợ.

Hiển nhiên bọn họ cũng không nghĩ tới, Cố Dương thế mà thật có thể làm được!

Hơn nữa nhìn qua vẫn thoải mái như thế!

Giờ phút này.

Cho dù là Hoàng Thanh lúc này cũng không khỏi biến sắc ngưng trọng lên.

"Tên Cố Dương này thế mà lại mạnh như vậy?"

Hiển nhiên, thực lực hiện giờ Cố Dương biểu hiện ra vượt xa nàng tưởng tượng.

Bởi vì...

Cho đến bây giờ tốc độ Cố Dương xông tháp, lại không có chút biến hóa nào.

Vẫn giữ nguyên tốc độ tiến lên đồng thời với Hoàng Nguyệt.

"Cố Dương này thật sự có chút bản lĩnh."

Hoàng Thanh tự lẩm bẩm, trong giọng nói mang theo một tia kinh ngạc.

Mặc dù rất không tình nguyện, nhưng tình huống này cũng thật khiến cho nàng cảm thấy kinh ngạc.

Bên kia.

Lúc này, trên khuôn mặt xinh đẹp của Tinh Cửu Vân cũng tràn đầy chấn động.

Ngực nàng không ngừng phập phồng, hiển nhiên là tâm tình vô cùng kích động.

"Thế mà... Đã bước vào chủ bảng!"

"Đây chính là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

Trong mắt Tinh Cửu Vân liên tục hiện lên dị sắc.

Trong đáy lòng phảng phất có một loại suy nghĩ của thiếu nữ nào đó đang mọc rễ nảy mầm.

Mặc dù trong lòng nàng xem trọng Cố Dương, nhưng cũng không nghĩ tới Cố Dương lại có thể nhanh chóng vọt tới chủ bảng như vậy.

Hơn nữa còn nhẹ nhõm như vậy.

Quả thực là khiến người ta kinh ngạc vô cùng.

"Lại có thể kinh khủng như vậy!"

Dạ Trường Tiêu giờ phút này cũng lộ vẻ chấn động.

Mà bên kia, Lâm Trần thật vất vả mới hồi phục lại tinh thần cũng khó khăn đi tới.

Nhìn thấy cảnh này, Lâm Trần cũng nhịn không được nhìn đến choáng váng.

Trong lòng hoàn toàn nguội lạnh.

Quá mạnh mẽ!

Cố Dương...

Quả thực là quá yêu nghiệt!

Lúc này, ánh mắt đám thiên kiêu đứng đầu nhìn về phía Cố Dương đều trở nên sùng kính.

Ban đầu bọn họ chỉ cảm thấy Cố Dương nhiều nhất mạnh hơn bọn họ một chút.

Nhưng bây giờ...

Hiển nhiên không phải như thế!

Thậm chí ngay cả tư cách so sánh với Cố Dương bọn họ cũng không có!

Dù sao Cố Dương bây giờ chính là đang tranh đoạt thứ hạng với yêu nghiệt Chu Tước thánh địa!

Đây nào phải việc mà thiên kiêu Thanh vực có thể làm được?

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trong vô số ánh mắt.

Tên trên bảng rõ ràng là không ngừng phát sinh biến hóa.

Cái tên Cố Dương và Hoàng Nguyệt càng không ngừng tăng lên.

Lúc này mới qua bao lâu? Hai người dùng tốc độ cực kỳ khủng bố, trực tiếp nhảy lên vị trí ba trăm người đứng đầu chủ bảng.

Mà bọn họ bây giờ... xâm nhập vào tầng một trăm năm mươi!

Mấu chốt ở chỗ...

Cho dù là vọt tới độ cao khủng bố như thế.

Tốc độ hai người xông tháp rõ ràng vẫn như cũ không chút trì hoãn!

Điều này làm sắc mặt mọi người đều trở nên cực kỳ quái dị.

"Chờ một chút... Cố Dương bây giờ thế mà còn duy trì tốc độ miểu sát?"

"Một trăm năm mươi tầng, vẫn là không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì cho Cố Dương sao?"

"Hoàng Nguyệt thì thôi đi, nàng ta chính là yêu nghiệt Chu Tước thánh địa, nhưng Cố Dương làm sao làm được chứ?"

Trên mặt tất cả thiên kiêu lộ ra vẻ chấn động.

Vẻ mặt cũng cực kỳ phức tạp.

Cố Dương thật sự là thiên kiêu Thanh vực bọn họ sao?

Giờ phút này, Lạc Viêm Thiên và một đám thiên kiêu Đại Viêm

hoàng triều cũng từ trong Kình Thiên Tháp đi ra.

Sau khi thấy một màn như vậy, cũng nhao nhao mở to hai mắt nhìn.

"Mẹ nó, đây mẹ nó..."

"Chỉ có thể nói, không hổ là Cố Dương!"

"Con át chủ bài của Cố Dương, rốt cuộc còn có bao nhiêu?"

"Sao ta lại cảm giác áo nghĩa kiếm đạo Đại viên mãn, có khi cũng không phải cực hạn của hắn?"

"Nói thừa! Chắc chắn không phải cực hạn của hắn!"

Lạc Viêm Thiên và một đám thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều cũng nhịn không được chửi thầm.

Quái vật!

Quái vật thứ thiệt!

Nhất là Lạc Viêm Thiên.

Vốn nghĩ ba tháng trước, hắn còn có tư cách cùng Cố Dương đánh một trận, nhưng hôm nay xem ra chỉ trong ba tháng ngắn ngủi, Cố Dương đã bỏ xa hắn ở sau lưng, ngay cả bóng lưng Cố Dương hắn cũng không nhìn thấy được!

Vậy mà giờ phút này đã vọt tới một trăm năm mươi tầng, sắc mặt Hoàng Thanh cũng biến thành ngưng trọng.

"Hắn lại mạnh như vậy!?"

Hoàng Thanh không khỏi thì thào, nhưng miệng nhỏ lại chu lên.

"Không được! Cố Dương này thế mà lại cố ý tỏ ra yếu trước mặt ta, trên thực tế thực lực lại mạnh như vậy!"

"Chờ hắn đi ra, ta nhất định phải đánh với hắn một trận!"

Trên mặt Hoàng Thanh nhất thời hiện lên chiến ý dào dạt.

"Xem ra Thanh Vực cũng không có kém như vậy."

Giọng nói của Hoàng Thanh truyền ra.

Vậy mà giờ phút này trên mặt đám thiên kiêu chung quanh lại lộ vẻ kiêu ngạo.

Cố Dương thực sự là làm vẻ vang cho Thanh vực bọn họ rồi!

Đương nhiên...

Thực lực cùng thiên tư của Cố Dương cũng đích xác yêu nghiệt tới cực điểm.

Vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ.

Giờ phút này, trong bọn họ cũng có không ít ánh mắt thiên kiêu nhìn về phía Tinh Cửu Vân.

Chẳng lẽ là nói...

Tinh Cửu Vân đã sớm nhìn ra điều gì đó thông qua Huyễn Tinh Nhãn của nàng rồi?

Mà thời khắc này, ánh mắt Tinh Cửu Vân lại nhìn chằm chằm vào tên Cố Dương trên bảng danh sách.

Nàng đưa tay xinh đẹp không khỏi đặt ở ngực, không biết vì sao, nàng cảm giác tim mình đập nhanh thật!

Loại cảm giác này, cũng rất là kỳ diệu.

Và cũng không bao lâu sau.

Cố Dương và Hoàng Nguyệt vẫn duy trì tốc độ miểu sát, một đường thăng quan, thậm chí còn đạt tới một trăm bảy mươi tầng!

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt của Hoàng Thanh không khỏi ngưng tụ lại.

"Một trăm bảy mươi tầng sẽ là một đường ranh giới khổng lồ, thực lực đối thủ bọn họ gặp phải cũng sẽ tăng lên gấp bội, tiếp theo hẳn là bọn họ sẽ không cách nào tiếp tục duy trì tốc độ miểu sát nữa."

Hoàng Thanh chậm rãi nói.

Nghe được lời này của Hoàng Thanh, tất cả thiên kiêu xung quanh đều không khỏi lộ vẻ khiếp sợ.

Đối thủ gặp trên một trăm bảy mươi tầng tăng thực lực lên gấp bội?

Chuyện này cũng quá kinh khủng đi!

Tuy nhiên, trong số những người ở đây, ngoại trừ Hoàng Thanh ra cũng không có người khác làm được bước này, tự nhiên cũng không có quyền lên tiếng.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào tên hai người trên chủ bảng.

Quả nhiên đúng như lời Hoàng Thanh đã nói.

Hoàng Nguyệt không thể tiếp tục duy trì thủ đoạn miểu sát, mà hơi dừng lại một chút, tốc độ trở nên chậm hơn một ít.

"Quả nhiên chậm hơn nhiều."

"Không hổ là một trăm bảy mươi tầng nha!"

"Cố Dương hẳn là cũng sẽ kẹt tại tầng này?"

"Hẳn vậy... Mịa nó!"

Đám người nhìn thấy Hoàng Nguyệt xông tháp tốc độ quả nhiên chậm chạp không khỏi cảm thán, đang lúc ngẩng đầu nhìn Cố Dương, từng tiếng tán thưởng không tự chủ được truyền ra.

Tất cả thiên kiêu đều không nhịn được trừng lớn hai mắt.

Trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi và thán phục.

Bởi vì hôm nay Cố Dương phảng phất như không bị ngăn trở chút nào.

Một trăm bảy mươi tầng, miểu sát qua!

Thậm chí khi Hoàng Nguyệt đột phá một trăm bảy mươi mốt tầng, lúc tiến vào tầng thứ một trăm bảy mươi mốt.

Cố Dương đã vọt tới tầng một trăm bảy mươi ba!

Nói cách khác...

Tốc độ của Cố Dương hoàn toàn không bị bất cứ ảnh hưởng gì.

Đối thủ ở tầng một trăm bảy mươi, vẫn là một chiêu miểu sát!

Thậm chí đối thủ của tầng một trăm bảy mươi mốt, một trăm bảy mươi hai cũng không ngăn nổi một chiêu của hắn!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả thiên kiêu nhìn mà choáng váng!

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới thực lực của Cố Dương thế

mà lại cường đại đến trình độ như thế!

Thậm chí loáng thoáng có thể thấy cũng đã vượt qua Hoàng Nguyệt đến từ Chu Tước thánh địa!

Giờ phút này.

Lạc Viêm Thiên mở to hai mắt nhìn.

Dạ Trường Tiêu cũng hoàn toàn chấn động.

Lâm Trần cũng cúi đầu, trong ánh mắt không còn chút chiến ý nào.

Còn Lôi Ngự Thiên sợ tới mức thiếu chút nữa ngã lăn ra đất.

"Không hổ là phu quân!"

Diệp Khuynh Thành ở trong đám người, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy kích động cùng phấn chấn.

Mà Tinh Cửu Vân lúc này cũng có vẻ mặt đỏ bừng, ánh mắt nhìn chằm chằm tên của Cố Dương, lóe ra tia sáng kỳ dị.

"Cố Dương quá mạnh!"

Trong lòng nàng không nhịn được nghĩ như vậy.

Nhớ lại lúc đó Cố Dương thường treo ở khóe miệng nụ cười nhạt.

Trái tim thiếu nữ run rẩy.

Cùng lúc đó.

Hoàng Thanh nhìn mà choáng váng.

Cả người đều ngẩn ra tại chỗ.

Miệng nhỏ đáng yêu hóa thành hình chữ O.

"Chuyện này... Làm sao có thể!?"

Hoàng Thanh hoàn toàn bị dọa sợ.

Phải biết, tỷ tỷ song sinh của mình mặc dù tư chất kém hơn đại tỷ Hoàng Âm, nhưng trong toàn bộ Đông Hoang vạn vực, cũng tuyệt đối là tồn tại cực kỳ đỉnh cấp.

Nhưng bây giờ...

Lại bị một thiên kiêu Thanh vực vượt qua.

Loại chuyện này nếu như truyền tới Đông Hoang vạn vực, chỉ sợ sẽ không ai sẽ tin tưởng.

Nhưng kết quả...

Chính là như thế!

"Tên gia hỏa tên là Cố Dương kia... Sao lại biến thái như vậy??"

Trong lòng Hoàng Thanh vừa sợ hãi vừa thán phục không thôi, tâm tình lại có chút không tốt.

"Nếu thực lực mạnh như vậy, vì sao lúc trước đối mặt với ta lại không phô bày ra?"

Nghĩ đến đây, Hoàng Thanh lập tức nắm chặt nắm đấm nhỏ, trong đôi mắt như có sương mù phun trào.

"Hừ! Thiên tư mạnh thì sao? Chờ ngươi đi ra...Ta nhất định phải ra quyền đánh ngươi một trận!"

Hoàng Thanh thở phì phò nói.

Dường như đang chịu ủy khuất lớn lao.

Đối với nàng mà nói, bị đánh bại cũng không phải là chuyện gì không thể chịu được.

Nàng không thể chấp nhận là chuyện bị người bỏ qua!

Nếu Cố Dương chỉ đơn thuần là thực lực không tốt, vậy nàng mới không có loại cảm giác này, nhưng rất rõ ràng, Cố Dương rất mạnh!

Thậm chí còn mạnh hơn cả tỷ tỷ Hoàng Nguyệt của mình!

Kể từ đó, ánh mắt Cố Dương lúc trước là lười so đo với mình, hoặc là nói, căn bản không để nàng ta vào mắt!

Loại cảm giác bị bỏ qua này đã khiến cho tâm tình nàng vô cùng không tốt!

Thậm chí còn có chút ngứa răng, muốn hung hăng cắn hắn một trận!

Mà đây cũng là điều khiến đám thiên kiêu chung quanh kinh ngạc.

Nhìn không hiểu, nhưng chấn động rất lớn.

"Sao ta lại có cảm giác... Dường như Hoàng Thanh này có ý với Cố Dương vậy?"

"Hình như... Có cảm giác như vậy."

"Thế nhưng vì sao? Vừa rồi không phải nàng ta còn ôm địch ý với Cố Dương sao?"

"Ách... Ngươi hỏi ta? Con mẹ nó ta độc thân cẩu này làm sao biết?"

Đối với thái độ chuyển biến của Hoàng Thanh, vô số thiên kiêu rung động vô cùng, nhưng không biết vì sao lại xuất hiện loại tình huống này.

Có lẽ đây là yêu nghiệt.

"Chỉ là nghe Hoàng Thanh đánh giá như vậy, Cố Dương có vẻ có chút yêu nghiệt rồi!"

"Đã không phải đệ nhất thiên kiêu Thanh vực từ trước tới nay đơn giản như vậy, có lẽ cho dù đặt ở Đông Hoang vạn vực, Cố Dương bực thiên tư yêu nghiệt này, cũng có thể chiếm cứ một chỗ."

"Hízz... Đây quả thực là, không thể tưởng tượng!"

"Quá kinh khủng!"

Giờ phút này, tất cả thiên kiêu ở đây đều không còn cái gọi là hâm mộ ghen ghét nữa, bởi vì Cố Dương đã bỏ bọn họ quá xa rồi.

Đến nỗi bọn họ hoàn toàn không dâng lên nổi động lực truy đuổi.

Cũng giống như một cường giả Nguyên Hải Cảnh, vĩnh viễn không có khả năng ghen ghét một Sinh Tử cảnh, bởi vì thực lực của bọn họ chênh lệch thật sự quá lớn.

Có, sẽ chỉ là kính sợ sùng bái!

Suy nghĩ của bọn họ đối với Cố Dương hôm nay chính là như thế.

Trong kính nể, tràn ngập sùng bái và khát khao!

Đệ nhất thiên kiêu Thanh vực từ trước tới nay nha!

Thanh vực bọn họ đã ra một thiên kiêu khó lường!

Nhất là Hoàng Thanh lúc trước còn hạ thấp Thanh Vực, giờ phút này đều đã bỏ đi thành kiến!

Đây mới là chỗ làm tâm tình bọn họ sảng khoái!

Cũng là chỗ khiến bọn họ sùng bái kính phục Cố Dương nhất!

Mà cùng lúc đó.

Diệp Khuynh Thành đứng trong đám người cũng nhìn về phía Hoàng Thanh.

Từ trong cuộc nói chuyện của đám người chung quanh, nàng tự nhiên cũng biết được tiền căn hậu quả.

Hôm nay xem ra muội muội này dường như thật sự cảm thấy hứng thú với phu quân.

"Tính cách mặc dù có chút nhảy nhót, nhưng bản tính không xấu, chỉ là không biết phu quân có thích hay không."

Trong lòng Diệp Khuynh Thành bỗng nhiên không nhịn được nghĩ đến.

Có lẽ nàng đã bị Sở Linh Nhi ảnh hưởng.

Đối với loại "Tình địch" tiềm ẩn này.

Nàng ta có vẻ hoàn toàn không thèm để ý.

Hoặc có thể nói là tuyệt đối không tin tưởng Cố Dương cưỡng lại được!

"Hơn nữa, có vẻ như không chỉ có một người nha."

Diệp Khuynh Thành nghĩ đến đây, ánh mắt bất giác lại rơi xuống một bên.

Chỗ đó, trong ánh mắt Tinh Cửu Vân lóe ra tia sáng kỳ dị, nhìn chằm chằm tên của Cố Dương.

Từ biểu cảm của Tinh Cửu Vân, Diệp Khuynh Thành đã nhìn ra được.

Cô gái, lòng xuân của ngươi bắt đầu động rồi à!

"Chỉ có thể nói không hổ là phu quân, mị lực bức người hoàn toàn không ngăn được nha!"

Trên gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Đối với chuyện này lại còn có chút kiêu ngạo.

Trong lúc tất cả mọi người đang cảm thấy rung động, bản thân không thể nào kiềm chế được.

Đột nhiên lại có tiếng kinh hô vang lên.

"Cố Dương đã xông đến tầng một trăm tám mươi!"

"Là số tầng mà trước đó Hoàng Thanh bị thua."

"Cố Dương có thể xông qua được không?"

"Đã qua rồi..."

"Được rồi, ta cũng đánh giá thấp Cố Dương rồi."

"Đây mẹ nó... Đúng là quá yêu nghiệt rồi!"

"Một trăm tám mươi tầng, vẫn là một chiêu miểu sát... Cố Dương đến cùng là quái vật đạt đến trình độ nào?"

"Thực lực của Đại Viêm Hoàng Triều kinh khủng như vậy sao? Lại có thể nuôi dưỡng ra một vị yêu nghiệt như vậy?"

Nhóm thiên kiêu vội vàng cẩn thận xem xét.

Thời điểm nhìn thấy Cố Dương vọt tới tầng một trăm tám mươi, nhất thời bọn hắn kích động suy đoán Cố Dương có thể thuận lợi thông qua hay không.

Kết quả một giây sau Cố Dương đã trực tiếp đi đến tầng một trăm tám mươi mốt, trực tiếp khiến bọn hắn choáng váng.

Cứ vậy vượt qua sao?

Thậm chí có người bắt đầu có chút ước ao hâm mộ Đại Viêm Hoàng Triều.

Mà nghe được những lời này.

Nhưng Lạc Viêm Thiên lại không nhịn được đứng ra giải thích: "Ta muốn làm sáng tỏ một chút, chuyện này không liên quan gì đến hoàng triều Đại Viêm chúng ta, Cố Dương thuần túy là bởi vì ngộ tính của hắn quá mức yêu nghiệt!"

"Hắn đến Đại Viêm hoàng triều chúng ta mới chỉ có mấy tháng ngắn ngủi mà thôi."

Nghe Lạc Viêm Thiên nói vậy.

Đám thiên kiêu xung quanh lập tức trầm mặc.

Biến thái!

Quá biến thái mà!

Trong lòng bọn họ bây giờ chỉ có một ý nghĩ này.

Mà bên phía Hoàng Thanh thì ngây người tại chỗ.

Đối với việc thành tích của mình bị phá vỡ.

Thật ra nàng cũng không bất ngờ.

Bởi vì từ lúc Cố Dương miểu sát đối thủ ở tầng thứ một trăm bảy mươi đã chứng minh, thực lực của Cố Dương tất nhiên cao hơn mình!

Chân chính khiến nàng cảm thấy chấn động chính là...

Cho dù vọt lên một trăm tám mươi tầng trở lên, Cố Dương vẫn duy trì thủ đoạn có thể miểu sát!

Thông qua một tầng thậm chí không cần thời gian một hơi thở!

Đang lúc kinh ngạc, Cố Dương đã liên tiếp tăng vọt, vọt thẳng đến tầng thứ hai trăm!

Kết quả vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào!

Miểu sát!

Miểu sát!

Còn mẹ nó là... miểu sát!

Một màn này khiến các thiên kiêu xung quanh đều khiếp sợ, có chút chết lặng.

"Mẹ nó, đây mẹ nó..."

Bọn họ thậm chí còn không thể dùng ngôn ngữ để hình dung sự yêu nghiệt của Cố Dương, há hốc mồm, nửa ngày không nói được một câu.

Chỉ có thể là mặt lộ vẻ rung động nhìn chằm chằm vào tên Cố Dương.

Thậm chí còn quên cả Hoàng Nguyệt còn đang ở đằng sau nỗ

lực xông tháp.

Giờ phút này Hoàng Thanh cũng trợn mắt há hốc mồm.

Mặc dù nàng cũng đã từng nhìn thấy thủ đoạn và tốc độ của loại xông tháp này trên người đại tỷ Hoàng Âm của mình!

Nhưng đại tỷ Hoàng Âm của nàng là ai?

Đó chính là thiên kiêu mạnh nhất của toàn bộ Đông Hoang vạn vực!

Ở Đông Hoang vạn vực.

Hoàng Âm chính là tiêu điểm tuyệt đối!

Siêu cấp yêu nghiệt trấn áp toàn bộ thời đại!

Loại siêu cấp yêu nghiệt nghìn năm vạn năm cũng khó xuất hiện một vị!

Mà bây giờ bên trong Thanh Vực lại xuất hiện một vị như vậy...

Yêu nghiệt có thể khủng bố sánh ngang với đại tỷ Hoàng Âm của mình sao?

Nghĩ đến đây, Hoàng Thanh không khỏi hít sâu một hơi.

Ánh mắt ngốc trệ nhìn lên chủ bảng, thời gian Cố Dương còn đang không ngừng tăng lên chưa qua bao lâu.

Không biết là ai nhịn không được mở miệng nói một câu.

"Nói một chuyện kinh khủng, đã đến tầng thứ hai trăm năm mươi, tốc độ xông tháp của Cố Dương còn chưa biến đổi, vẫn là miểu sát!"

Lời này của hắn vừa dứt.

Đám thiên kiêu xung quanh nhao nhao đưa mắt nhìn nhau.

Á khẩu không nói nên lời, trong ánh mắt ngoại trừ rung động, vẫn là chấn động.

Bọn họ không biết nên nói gì cho phải.

Thẳng đến khi Lạc Viêm Thiên không nhịn được mở miệng: "Có lẽ Cố Dương có tư cách tranh đoạt hạng nhất chủ bảng!"

Nghe Lạc Viêm Thiên nói lời này.

Ngoài dự liệu, căn bản là không có bất kỳ người nào phản bác.

Bởi vì Cố Dương hiện giờ đã xông vào mười hạng đầu trên bảng chính.

Khoảng cách thứ nhất, cũng chỉ có chín vị trí mà thôi.

Mà tốc độ Cố Dương xông tháp bây giờ vẫn như cũ không có chậm lại!

"Rất có thể là như vậy!"

"Chẳng lẽ... hôm nay chúng ta chứng kiến lịch sử sao?"

"Chúng ta đã chứng kiến lịch sử, chỉ là lịch sử mới... Cố Dương còn đang viết!"

"Thật là... rung động không nói nên lời!"

Trong giọng điệu các thiên kiêu tràn đầy rung động, cảm khái nói.

Đúng vậy.

Trước khi Cố Dương xuất hiện, Thanh Vực bọn họ ngay cả

một vị thiên kiêu có thể vào chủ bảng cũng chưa từng xuất hiện.

Mà Cố Dương đến nay không chỉ là sáng tạo ra thành tích tốt nhất Thanh vực từ trước tới nay, tiến vào chủ bảng!

Thậm chí... Đang xuất phát về phía vị trí đệ nhất trên Chủ bảng!

Nếu lúc trước nói chuyện này cho bọn họ biết.

Coi như là chặt đầu bọn họ cũng sẽ không tin tưởng!

Bởi vì đây là người đứng hạng nhất ở chủ bảng đấy!

Chỉ có thiên kiêu mạnh nhất Đông Hoang vạn vực mới có tư cách chiếm cứ vị trí mạnh nhất!

Nhưng bây giờ...

Bọn họ không hề nghi ngờ gì cả.

Bởi vì Cố Dương tuyệt đối có năng lực này!

Giờ phút này trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh cũng tràn đầy rung động, trong đôi mắt càng lóe ra hào quang khâm phục.

"Cố Dương... Cũng quá mạnh đi!?"

"Hắn... là thiên kiêu Thanh Vực thật sao?"

Hoặc là nói, bên trong Thanh vực thực sự có thể xuất hiện yêu nghiệt kinh khủng như thế sao?

Trong nội tâm nàng rung động không thôi, đồng thời tâm tình cũng hoàn toàn bị Cố Dương hấp dẫn.

Nhìn Cố Dương không ngừng leo lên cao, chậm rãi tới gần tên

của Hoàng Âm.

Tâm tình nàng cũng biến thành kích động và tràn ngập chờ mong.

Cố Dương có thể đánh vỡ thành tích của đại tỷ không?

Mà ngay khi tất cả mọi người đều nhìn chằm chằm vào thành tích của Cố Dương.

Không ai chú ý tới, đương nhiên Hoàng Nguyệt cũng đã vọt tới tầng thứ hai trăm.

Nhưng sau khi hào quang lóe lên, cấp độ vượt ải của Hoàng Nguyệt về sau lại biến thành tầng thứ một trăm chín mươi chín.

Ngay sau đó, trên Kình Thiên Tháp lập loè bạch quang.

Rất rõ ràng, Hoàng Nguyệt đã ngã xuống trước tầng thứ hai trăm.

Rẹt!

Một bóng người nhỏ nhắn xinh xắn bước ra từ Kình Thiên Tháp.

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt hơi tái, phía trên mang theo một tia tiếc nuối nhàn nhạt.

"Đáng tiếc không thể đột phá đến tầng hai trăm, chẳng qua thành tích này... Miễn cưỡng cũng coi như không tệ."

Nghĩ đến đây, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt hiện ra vẻ tươi cười.

"Không biết thành tích của Cố công tử như thế nào?"

Nàng chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại, lập tức hơi ngẩn ra.

Bởi vì nàng nhìn thấy, tất cả thiên kiêu chung quanh đều vây quanh trước bảng chính, hết sức chăm chú nhìn theo.

Hoàn toàn không chú ý tới mình đang đi ra.

Việc này không thể không khiến cho nàng hơi kinh ngạc.

Lấy thành tích nàng xông tháp, đặt ở Thanh vực hẳn là có thể rung động vô số người chứ?

Sao bọn họ không có chút phản ứng nào?

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi quay đầu nhìn về phía muội muội của mình là Hoàng Thanh.

Mà lúc này Hoàng Thanh căn bản cũng không chú ý tới tỷ tỷ của mình từ trong Kình Thiên Tháp đi ra.

Đôi mắt đẹp của nàng nhìn chằm chằm tên Cố Dương.

"Hai trăm sáu mươi tầng, càng ngày càng gần rồi!"

Hoàng Thanh cũng không chú ý tới, hô hấp của mình cũng trở nên ngày càng trở nên dồn dập, nhịp tim cũng càng ngày càng nhanh.

Hoàng Nguyệt cẩn thận nhìn về phía chủ bảng.

Khi nàng nhìn thấy cái tên Cố Dương đã xuất hiện ở vị trí thứ chín trên bảng chính, trên gương mặt xinh đẹp của nàng ta cũng không khỏi lộ ra rung động.

"Cố công tử... Thế mà đã vọt tới hạng chín rồi?"

"A? Tỷ tỷ, ngươi đi ra rồi?"

Dường như Hoàng Thanh nghe được giọng nói của Hoàng Nguyệt, vội vàng nhìn sang, sau đó nhìn Hoàng Nguyệt vẫy vẫy

tay.

"Chuyện này... xảy ra chuyện gì vậy? Sao xếp hạng của Cố công tử lại cao như vậy?"

Hoàng Nguyệt hiển nhiên cũng không nghĩ tới tốc độ Cố Dương xông tháp lại khủng bố như vậy!

Trong nội tâm không kìm được rung động hỏi Hoàng Thanh.

Hoàng Thanh cũng kể lại chuyện Cố Dương một đường càn quét trong tháp.

Nghe đến đây, Hoàng Nguyệt cũng bị dọa đến khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

"Chuyện này... Cố công tử cũng quá kinh khủng đi?!"

Hoàng Nguyệt sợ hãi than.

Lúc trước nàng ta thật sự phát hiện Cố Dương cực kỳ bất phàm.

Có thể cảm nhận được khí tức trong người Cố Dương không yếu.

Cho nên mới có thể nảy sinh ý nghĩ muốn cạnh tranh với Cố Dương một chút.

Coi như là tìm một việc vui.

Kết quả không nghĩ tới thiên tư và thực lực của Cố Dương, lại yêu nghiệt như thế.

Thậm chí đã có thể đuổi kịp đại tỷ Hoàng Âm rồi!

"Không nghĩ tới Cố công tử lại ẩn giấu sâu như thế!"

"Vẫn là ta đánh giá thấp Cố công tử."

Trong lòng Hoàng Nguyệt cảm thán không thôi.

"Cố công tử, nói không chừng thật sự có thể uy hiếp đến vị trí của Hoàng Âm tỷ!"

Nghe được lời nói của Hoàng Nguyệt, Hoàng Thanh lại nhịn không được mở to hai mắt.

"Tỷ, không thể nào? Mặc dù Cố Dương xác thực rất biến thái, nhưng... Vẫn không uy hiếp được vị trí của Hoàng Âm tỷ!"

"Phải biết rằng đã đến ba hạng đầu, thiên kiêu thấp nhất đều đã thông qua hai trăm chín mươi tầng..."

"Nếu cùng so sánh với ba thiên kiêu đứng đầu chủ bảng, sẽ gặp phải hư ảnh tiền nhân đối chiến."

"Ba người đứng đầu ngoại trừ Hoàng Âm tỷ, hai người khác thực lực cũng cực kỳ cường hãn, Cố Dương còn chưa hẳn có thể vượt qua cửa ải này đâu."

Cái đầu nhỏ của Hoàng Thanh lắc như trống.

Nhưng nói là nói như vậy, trong đôi mắt nàng rõ ràng mang theo một tia chờ mong.

Hoàng Nguyệt ngược lại không chú ý tới điểm này.

Nàng lắc lắc đầu nói: "Mặc dù là ba vị thiên kiêu đứng đầu, ngoại trừ Hoàng Âm tỷ, cũng không ai có thể tiến lên hai trăm sáu mươi tầng có thể giết chết đối thủ trong nháy mắt!"

"Hai người khác, không ngăn được Cố công tử!"

Hoàng Nguyệt bình tĩnh phân tích.

"Nhưng mà cho dù Cố Dương gặp được Hoàng Âm tỷ, cũng chưa chắc có thể đánh thắng được nhỉ? Hoàng Âm tỷ chính là thức tỉnh Chu Tước thánh thể, huyết mạch Chu Tước Viễn Cổ, còn luyện thành Thánh Điển chí cường của Chu Tước thánh địa chúng ta! Trong cùng cảnh không ai là đối thủ của Hoàng Âm tỷ!"

Hoàng Thanh lại tiếp tục nói.

Nói đến đây, ánh mắt nàng dường như ảm đạm đi một ít.

Giống như có chút tiếc cho Cố Dương không cách nào đánh bại Hoàng Âm vậy.

"Không, thành tích của Hoàng Âm tỷ là ở hai năm trước lưu lại, bóng mờ trong tháp kia cũng là Hoàng Âm tỷ hai năm trước, khi đó nàng còn chưa lĩnh ngộ được những thứ này."

"Ồ? Hình như đúng là như vậy! "

Lập tức trong đôi mắt Hoàng Thanh lấp loé quang mang.

"Hoàng Thanh, sao ta cảm thấy hình như ngươi rất chờ mong Cố Dương chiến thắng Hoàng Âm tỷ nhỉ?"

Giờ phút này, Hoàng Nguyệt cũng phát hiện Hoàng Thanh khác thường, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ quái dị, hỏi.

"Cái gì? Ta? Ta mới không mong đợi tên hỗn đản kia đâu!"

Nghe được Hoàng Nguyệt nói như vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh lập tức đỏ lên, cái đầu nhỏ ngẩng lên, nói như chém đinh chặt sắt.

Mà Hoàng Nguyệt hiểu rõ tính cách của Hoàng Thanh như nào.

Nha đầu này rõ ràng là xuân tâm manh động, sinh ra cảm giác đối với Cố công tử!

Nhưng suy nghĩ lại cũng đúng.

Cố công tử cường đại như thế, hơn nữa tuổi tác tương đương với bọn họ, liền có thể đạt được thành tích như thế, thậm chí có năng lực khiêu chiến Hoàng Âm tỷ.

Mị lực đương nhiên cực kỳ cường hãn.

Nghĩ đến đây.

Hoàng Nguyệt cũng không khỏi đỏ mặt lên.

Hình như... nàng cũng có chút động tâm.

Đương nhiên, một màn này, đám thiên kiêu tự nhiên không quá chú ý tới.

Bởi vì giờ phút này ánh mắt của bọn họ đều rơi vào trên chủ bảng.

Nếu như muốn nói phát hiện ra điểm này...

Ngược lại chỉ có Diệp Khuynh Thành cùng với Tinh Cửu Vân.

Diệp Khuynh Thành còn đỡ, chỉ lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ.

Dùng mị lực của phu quân sẽ diễn biến thành cục diện như thế này... Cũng xem như là một cục diện tất nhiên, mà Tinh Cửu Vân ở bên kia, ánh mắt nhìn về phía hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh liền thay đổi, trở nên cảnh giác.

Tình địch!

Tuyệt đối là tình địch!

Đây là tỷ muội sinh đôi!

"Không được! Ta nhất định không thể bỏ qua cơ hội này!"

Tinh Cửu Vân nghĩ tới đây, không khỏi hơi ngẩng đầu lên.

Ít nhất là tiền vốn của ta đủ lớn!

Mà đúng lúc này.

Tiếng kinh hô lại vang lên.

"Cố Dương đứng thứ hai!"

"Oa... Quá kinh khủng! Đã đi tới tầng hai trăm chín mươi bảy rồi!"

"Hoàng Âm cũng chỉ vọt tới tầng hai trăm chín mươi tám mà thôi, Cố Dương... Thật sự muốn sáng tạo kỳ tích sao?"

"Mấu chốt là, Cố Dương dọc theo con đường này, tất cả đều là miểu sát, hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ áp lực gì!"

Vô số thiên kiêu lộ vẻ sợ hãi thán phục, thanh âm đều trở nên có chút run rẩy.

Giờ phút này hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng nhịn không được hít một hơi khí lạnh.

"Cố công tử... Thật sự muốn khiêu chiến Hoàng Âm tỷ rồi!"

"Tên khốn khiếp kia, thực lực vậy mà đã mạnh mẽ đến trình độ này..."

"Nói không chừng hắn sẽ phá vỡ ghi chép của Hoàng Âm tỷ..."

Khi bọn họ còn đang sợ hãi thán phục.

Cố Dương đã trực tiếp bước vào tầng hai trăm chín mươi tám!

"Tầng hai trăm chín mươi tám... Cố Dương phải đối đầu với Hoàng Âm!"

"Á... Hai người đánh nhau rồi sao?"

"Đáng tiếc chúng ta không nhìn thấy, Hoàng Âm chính là yêu nghiệt cao cấp nhất trong toàn bộ Đông Hoang vạn vực, chiến đấu giữa hai người tất nhiên sẽ thập phần phấn khích!"

Nhìn thấy Cố Dương thành công bước vào tầng thứ hai trăm chín mươi tám, ngoài sự kinh ngạc than thở cũng có người phát ra một tiếng thở dài tiếc nuối.

Chiến đấu đặc sắc như thế thậm chí là sắp ghi vào sử sách lại không thể tận mắt chứng kiến, thật sự là quá tiếc nuối quá đáng tiếc.

Mà đúng lúc này.

Kình Thiên Tháp lại bỗng nhiên bắt đầu rung động.

Nhìn đến đây, vô số người kinh nghi không thôi, không biết xảy ra chuyện gì.

Làm sao Kình Thiên Tháp đột nhiên chấn động?

Chẳng lẽ sắp đóng cửa rồi sao?

Không đúng, chỉ cần trong Kình Thiên Tháp còn có người, nó sẽ không chủ động đóng lại.

Tất cả mọi người đều lộ vẻ nghi hoặc cùng khó hiểu.

Trong đó cũng bao gồm cả hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

Cho dù là các nàng, cũng là lần đầu nhìn thấy tình huống như vậy.

Đối với chuyện này cũng không rõ ràng cho lắm.

Nhưng ngay lúc mọi người kinh nghi không thôi.

Đột nhiên từng luồng sương mù xuất hiện trước Kình Thiên Tháp.

Ngay sau đó, một hình ảnh trực tiếp chiếu vào trong sương mù.

Nhìn thấy hình ảnh trong sương mù.

Mọi người nhất thời trừng to mắt, mặt lộ vẻ sợ hãi thán phục.

"Đây là... Là Cố Dương!"

"Là hình ảnh tầng hai trăm chín mươi tám!"

"Chậc, không ngờ lại có hình chiếu!"

"Không nghĩ tới Kình Thiên Tháp vậy mà lại thân thiết như thế, trực tiếp xuất hình chiếu tầng hai trăm chín mươi tám ra!"

Vốn dĩ bọn họ còn cảm thấy tiếc nuối vô cùng.

Hôm nay lại không nghĩ tới, Kình Thiên Tháp vậy mà trực tiếp chiếu hình ảnh trong tháp ra.

Kể từ đó...

Trận chiến tuyệt thế yêu nghiệt tuyệt vời này, bọn hắn cũng sẽ không bỏ lỡ!

"Còn có chuyện như vậy?"

Trên mặt hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Loại chuyện này, các nàng cũng là lần đầu tiên gặp phải.

Nhưng mà không quan trọng.

Các nàng vội vàng đem ánh mắt đặt ở trong sương mù trước mắt.

Rất nhanh, trong sương mù hiện ra thân ảnh Cố Dương.

Giờ phút này thần sắc Cố Dương lạnh nhạt, khí tức toàn thân cũng bình tĩnh như biển.

Áo bào vẫn hoàn chỉnh như mới.

Phảng phất như chưa bao giờ trải qua chiến đấu.

"Quá kinh khủng! Cố Dương đã liên tục xông qua hai trăm chín mươi tám ải, đối chiến nhiều trận như vậy, khí tức trên người thế mà còn ổn trọng như vậy."

"Đúng vậy, đến quần áo cũng không nhìn ra dấu vết chiến đấu, quả thực quá cường hãn!"

"Thực lực của Cố Dương, rốt cuộc khủng bố đến cỡ nào?"

Giờ phút này, vô số thiên kiêu kinh hãi lên tiếng.

Bọn họ đoán Cố Dương sẽ có chút chật vật, hoặc là khí tức bất ổn.

Dù sao liên tục trải qua nhiều trận chiến như vậy, ít nhiều sẽ tiêu hao một chút.

Kết quả Cố Dương phảng phất không có gì khác biệt so với lúc tiến vào Kình Thiên Tháp.

Quả thực là vượt quá bình thường tới cực điểm!

Lâm Trần thấy vậy, cũng triệt để không còn chút tức giận nào.

Thậm chí còn có chút hối hận.

Rốt cuộc lúc trước hắn lấy đâu ra lá gan để khiêu chiến với Cố Dương?

Hai người căn bản hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

Mà ánh mắt của Tinh Cửu Vân thì vẫn luôn nhìn chăm chú vào Cố Dương, say mê trong đó, không thể tự kiềm chế.

Hoàng Nguyệt nhìn gương mặt tuấn lãng mà bình tĩnh kia của Cố Dương, gương mặt xinh đẹp cũng không khỏi ửng đỏ.

"Cố công tử... Quả nhiên là tuyệt thế vô song!"

"Hừ! Tên khốn kia... Quả thật rất mạnh!"

Hoàng Thanh đỏ mặt còn muốn nói thêm vài câu, nhưng nhìn thấy Cố Dương sau đó cong môi, vẫn không thể che giấu lương tâm thật sự.

Không bao lâu sau.

Ở phía đối diện Cố Dương, rõ ràng là một mảnh không gian hư vô.

Ngay sau đó, trong vùng không gian hư vô kia.

Một bóng dáng xinh đẹp chậm rãi hiện lên.

Mà khi mọi người thấy rõ ràng đạo thân ảnh kia, nhất thời vô số gương mặt lộ vẻ kinh diễm, sững sờ tại chỗ.

Đó là một dung nhan tuyệt mỹ đến cỡ nào!

Thiếu nữ hình thể nhỏ nhắn xinh xắn, tóc đỏ dài tới eo, đỏ đồng như lửa, dung mạo tuyệt mỹ, da thịt trắng như tuyết, giơ tay nhấc chân đều tản mát ra mị lực làm cho người khác không thể nhìn thấy.

Mà nàng chính là chủ bảng đệ nhất—— Hoàng Âm!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là một bóng mờ của Hoàng Âm.

Nói chính xác hơn thì đó là hư ảnh của Hoàng Âm ở trong Kình Thiên Tháp hai năm trước.

Mà tu vi của hư ảnh này, hiển nhiên là từ thập trọng Sinh Tử cảnh áp chế lại Đan Hư cảnh tầng bảy.

Mà độ tuổi kia, cũng có vẻ nhỏ hơn một chút so với Hoàng Thanh và Hoàng Nguyệt.

"Đây chính là tuyệt thế yêu nghiệt hạng nhất chủ bảng... Hoàng Âm sao?"

"Quá đẹp!"

"Thế gian lại có người tuyệt đẹp như vậy sao?"

"Khí chất cũng siêu phàm thoát trần, tựa như là một tác phẩm nghệ thuật vậy!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Đúng là Tinh Cửu Vân vô cùng tự tin vào dung mạo của mình, lúc này ánh mắt nàng cũng không khỏi ảm đạm.

Luận sắc đẹp, nàng thật sự không bằng Hoàng Âm!

Mấu chốt là, không chỉ dáng dấp tuyệt mỹ ra, mà thực lực và thiên tư của Hoàng Âm cũng thuộc hàng đầu!

Quả thực là sự tồn tại giống như con cưng của ông trời!

"Tu vi hai người cư nhiên giống nhau, hẳn là Kình Thiên tháp làm ra Hoàng Âm trạng thái Đan Hư cảnh thất trọng... Không biết kết quả chiến đấu sẽ như thế nào?"

"Trận chiến giữa hai đại yêu nghiệt mạnh nhất Đông Hoang, một trận chiến này... Được nhìn rồi sao?"

Nhóm thiên kiêu chung quanh cũng hưng phấn và kích động.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm vào sân đấu.

Mà giờ phút này.

Cố Dương cũng có chút kinh ngạc nhìn Hoàng Âm trước mắt.

Ngạc nhiên vì giá trị nhan sắc của Hoàng Âm cực cao!

Có thể nói là nữ tử xinh đẹp nhất mà mình từng nhìn thấy từ khi xuyên không đến nay.

Chẳng qua đẹp thì đẹp, Cố Dương cũng sẽ không có ý tứ nương tay.

"Chậc chậc chậc... Không hổ là tuyệt thế yêu nghiệt đứng đầu chủ bảng, khó trách bị Kình Thiên Tháp giữ làm thủ tháp tầng này."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, cảm khái nói.

Mà giọng nói của hắn ta.

Cũng đồng bộ truyền tới ngoại giới.

Nghe được lời của Cố Dương.

Một đám thiên kiêu đưa mắt nhìn nhau.

"Sao ta có cảm giác Cố Dương đang vòng vo khen mình vậy?"

"Thực không dám giấu giếm, ta cũng nghĩ như vậy!"

"Bỏ cảm giác đi, đây chính là đang khoe khoang đó!"

"Chẳng qua Cố Dương ngược lại cũng thật sự có thực lực này!"

"Đúng vậy!"

Mà ngay lúc nhóm thiên kiêu đang nghị luận ầm ĩ.

Bỗng nhiên, hư ảnh Hoàng Âm nghiễm nhiên trực tiếp xuất thủ.

Dù sao chỉ là một đạo hư ảnh, không phải chân nhân, tự nhiên cũng sẽ không nói chuyện phiếm với ngươi.

Ra tay không chút nương tay nào!

Ầm ầm!

Lực lượng khí huyết kinh khủng bất ngờ từ trong hư ảnh Hoàng Âm bộc phát ra.

Chân Long gào thét.

Không gian xung quanh cũng quay cuồng không thôi.

"Chín vạn long lực?"

Cố Dương thấy một màn như vậy, lông mày không khỏi hơi nhíu lại.

Xem ra Hoàng Âm này, thực lực quả nhiên không kém!

"Hízz... Lực lượng chín Vạn Long?"

"Hoàng Âm này cũng quá kinh khủng đi?"

"Khi Đan Hư cảnh tầng bảy, liền có thể có được lực lượng khủng bố như thế... Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang vạn vực!"

Nghe Cố Dương nói vậy, các thiên kiêu chung quanh lập tức

nhịn không được hít sâu một hơi, cảm khái nói.

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Cố Dương cũng chậm rãi nâng nắm đấm lên.

Không chút nương tay.

Long Tượng Băng Thiên Quyết dốc toàn lực thôi động.

Hư ảnh long tượng kinh khủng không ngờ lại bộc phát giữa không trung.

Chợt Cố Dương vung ra một quyền thình lình.

Sức mạnh của mười vạn con rồng cũng ầm ầm bộc phát!

Chấn động thiên địa!

Ngay khoảnh khắc sau.

Nắm đấm hai người đụng thẳng vào nhau trên không trung!

Trong nháy mắt đụng chạm, âm thanh chấn động kinh khủng chính là thình lình truyền đến.

Giọng nói kia phẫn phất như muốn xé nát tất cả.

Mà lực xung kích kinh khủng, càng đảo loạn không gian xung quanh.

Tạo thành từng đạo loạn lưu truyền ra khắp nơi!

Cũng may nơi này là không gian bên trong Kình Thiên Tháp, kiên cố hơn bên ngoài rất nhiều, nếu không, trong va chạm giữa hai người không gian cũng sẽ bị đánh nổ tung.

Ầm ầm!

Một quyền va chạm.

Hoàng Âm không ngờ lại không địch lại, bị đánh bay ra xa.

Đương nhiên, là hư ảnh, nàng tự nhiên sẽ không có bất kỳ biểu lộ gì.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương lại không có chút ý tứ lưu thủ nào.

Giơ nắm đấm lên, lại lần nữa nắm đấm nghênh đón.

Lại là một quyền rơi xuống.

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng bất ngờ lại bộc phát ra lần nữa.

Mà Hoàng Âm cũng vội vàng nâng tay đánh ra một quyền.

Leng keng leng keng leng keng!

Lực xung kích kinh khủng lại khiến Hoàng Âm lui về phía sau.

Cả hai ở trong hư không điên cuồng đối quyền.

Mà cảnh này đặt ở bên ngoài.

Cũng là khiến vô số người nhìn thấy mà trên mặt lộ vẻ kinh hãi, khóe mắt co quắp.

"Mẹ nó... Đây thật sự là chiến đấu giữa hai Đan Hư cảnh sao?"

"Dư uy chiến đấu này, sợ là cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong cũng không dám ở lâu?"

"Quá kinh khủng!"

"Hai người đều là tuyệt thế yêu nghiệt, chẳng qua thoạt nhìn... Hoàng Âm ngược lại rơi vào hạ phong?"

"Đây mới là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Giờ phút này, tất cả thiên kiêu đều là nhịn không được liên tục hít một hơi lạnh.

Cảm khái thực lực cường hãn cùng sự yêu nghiệt của Cố Dương!

Mà bên kia, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng tràn đầy rung động.

"Lực lượng nhục thân của Cố công tử... Thế mà cũng yêu nghiệt như thế!?"

"Lần đầu tiên ta thấy Hoàng Âm tỷ rơi vào thế hạ phong trên thân thể!"

Hai cô gái sợ hãi than.

Không chỉ về phương diện lực lượng.

Ngay cả kĩ xảo chiến đấu, Hoàng Âm đều bị áp đảo hoàn toàn!

Thủ đoạn cùng thực lực của Cố Dương, hoàn toàn không giống như là một thiếu niên non nớt.

Càng giống một lão quái vật đắm chìm trong luyện thể vô số năm!

Mặc dù hiện giờ Hoàng Âm tỷ chỉ là Đan Hư cảnh tầng bảy, Hoàng Âm tỷ lúc mười lăm tuổi.

Nhưng... Cố Dương có thể đè ép Hoàng Âm tỷ đánh như thế, dĩ

nhiên là yêu nghiệt đến cực điểm!

Phải biết rằng từ nhỏ các nàng đã biết được chỗ khủng bố của Hoàng Âm tỷ.

Cường giả đứng đầu trong tộc còn nói Hoàng Âm tỷ tương lai ắt vào Thánh cảnh, càng luyện thành công pháp luyện thể cấp Hoàng yêu nghiệt hàng đầu!

Trong cùng cảnh gần như là không có đối thủ!

Kết quả...

Cố Dương lại có thể đè ép yêu nghiệt như Hoàng Âm tỷ vậy.

Thật sự là quá mức rung động!

Giữa thời khắc vô số người kinh ngạc và thán phục.

Giữa sân.

Hư ảnh Hoàng Âm hiển nhiên cũng không có ý ngồi chờ chết.

Sau khi phát giác trên thân thể mình không có bất kỳ ưu thế nào,

Hoàng Âm rõ ràng là trực tiếp biến chiêu!

Ầm ầm!

Hoàng Âm giơ tay phải lên, ngọc thủ mở ra thành chưởng, chân nguyên kinh khủng trào ra, chợt đánh ra một chưởng!

Rẹt!

Lập tức hỏa diễm bộc phát, trên không trung ngưng tụ thành một chưởng ấn to lớn.

Xông thẳng về phía Cố Dương!

Trong một chưởng này, đúng là ẩn chứa chín thành tuyệt phẩm áo nghĩa!

Một màn này khiến không ít người vừa kinh ngạc, lại thán phục.

"Hízz... Trong một chưởng này dường như ẩn chứa một tia khí tức của Hoàng cảnh!"

"Không thể nghi ngờ, đây nhất định là chưởng pháp Hoàng cảnh!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang vạn vực, võ kỹ tu luyện lại kinh khủng như thế..."

"Hơn nữa còn có chín thành áo nghĩa tuyệt phẩm..."

"Rất khủng bố, chẳng qua so với Cố Dương, coi như là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang vạn vực, phương diện ngộ tính vẫn xa xa không bằng."

"Đúng vậy, Cố Dương chính là lĩnh ngộ áo nghĩa Đại viên mãn! Hoàng Âm chưa chắc là đối thủ của Cố Dương. "

"Nếu Cố Dương xuất kiếm, có lẽ thật sự có thể đánh bại Hoàng Âm!"

Trong ánh mắt mọi người tràn đầy chờ mong.

Mong rằng Cố Dương có thể đánh bại Hoàng Âm, sáng tạo ra lịch sử!

Mà đúng lúc này.

Cố Dương lại làm ra một hành động khiến người ta không thể tưởng tượng, thậm chí khiến cho tất cả thiên kiêu đều thập phần khó hiểu.

Đối mặt với một chưởng này của Hoàng Âm...

Cố Dương không chỉ không rút kiếm, thậm chí cũng chưa từng vung quyền.

Vậy mà cũng là giơ bàn tay lên, một chưởng đánh ra.

"Chuyện này... Cố Dương đang làm cái gì vậy?"

"Vì sao hắn cũng sử dụng chưởng?"

"Ta không thể nào lý giải, cho dù Cố Dương không rút kiếm, cũng nên dùng quyền nhỉ? Dùng chưởng... Đây không phải tự tìm không thuận lợi sao?"

Nhìn thấy cảnh này, tất cả mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc, vô cùng khó hiểu.

Hoàn toàn không hiểu vì sao Cố Dương sẽ làm như vậy.

Nhưng không đợi bọn họ suy nghĩ nhiều...

Một màn tiếp theo lại để cho bọn họ triệt để á khẩu không trả lời được!

Bởi vì trong nháy mắt Cố Dương vỗ ra một chưởng.

Đúng là có một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng thình lình bộc phát ra.

Trong một chưởng này của Cố Dương... ẩn chứa một tia tĩnh mịch.

"Tịch Diệt Chưởng!"

Cố Dương khẽ quát một tiếng.

Mặc dù hắn không cố gắng tu luyện chưởng pháp.

Nhưng điều này không có nghĩa là hắn tu luyện chưởng pháp không tinh.

Ngược lại, so với những người khác, chưởng pháp hiện tại của hắn cũng đủ khiến vô số người thần phục.

Tịch Diệt chưởng là do hắn tự sáng tạo ra sau khi dung hợp vô số chưởng pháp trăm vạn năm.

Chưởng pháp cực phẩm cấp Vương, tu luyện viên mãn!

Đương nhiên.

Vẻn vẹn chỉ là Tịch Diệt Chưởng, vẫn còn chưa đủ.

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ tươi cười.

Ngay khoảnh khắc sau.

Ầm ầm.

Khí tức kinh khủng lan tràn khắp bầu trời.

Lại trong nháy mắt rót vào trong tay phải Cố Dương.

Đó chính là áo nghĩa của chưởng pháp Tiểu Viên Mãn!

Trong nháy mắt Cố Dương vỗ ra một chưởng.

Lập tức tĩnh mịch lan tràn đại địa, một cỗ áp lực vô hình mà khủng bố lập tức truyền khắp bốn phương!

Ngay sau đó.

Trên bầu trời.

Hai chưởng ấn do tĩnh mịch và liệt diễm hội tụ hình thành đụng vào nhau!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tiếng nổ khủng khiếp lại lần nữa vang vọng đất trời.

Ngay khoảnh khắc sau.

Tiếng nổ mạnh vang lên.

Cuối cùng, Tịch Diệt Chưởng Ấn của Cố Dương vẫn chiếm thượng phong, thành công đánh nát Liệt Diễm chưởng ấn, đồng thời trực tiếp đánh Hoàng Âm bay ra ngoài!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả thiên kiêu lập tức nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh, trên mặt lộ ra vẻ chấn động.

"Ai có thể nói cho ta biết, chuyện này là như thế nào không?"

"Không phải nói Cố Dương chỉ am hiểu quyền pháp cùng kiếm pháp sao? Chưởng pháp này lại là chuyện gì?"

"Áo nghĩa của chưởng Tiểu Viên Mãn... Cố Dương thật sự là người sao!?"

Nhóm thiên kiêu nhìn mà choáng váng, trên mặt tràn ngập rung động.

Mà đám người Lạc Viêm Thiên cùng Vưu Phong lại càng rung động liếc mắt nhìn nhau.

Chẳng lẽ Cố Dương còn biết chưởng pháp?

Hơn nữa còn nắm giữ được hàm nghĩa của chưởng pháp Tiểu Viên Mãn!

Còn có để cho người ta sống hay không?

Ngươi hơi bị biến thái rồi đó!

Hai tỷ muội Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng nuốt một ngụm nước miếng, trong ánh mắt cũng tràn đầy rung động.

"Tiểu Viên Mãn chưởng chi áo nghĩa..."

"Không chỉ như vậy, chưởng pháp Cố công tử thi triển, dù chưa đạt tới Hoàng cấp, nhưng cũng là cực phẩm Vương cấp, hơn nữa khẳng định tu luyện đến viên mãn! Lại thêm áo nghĩa của chưởng Tiểu Viên Mãn, lúc này mới có thể đạt được ưu thế khi đối chưởng cùng Hoàng Âm tỷ!"

"Điều này cũng... Quá biến thái mà!"

Hai tỷ muội liên tục hít sâu.

Trong lòng nghiễm nhiên chấn động tới cực điểm.

Hiển nhiên bọn họ cũng chưa từng nghĩ đến.

Cố Dương thế mà lại khủng bố như thế!

Thủ đoạn không kém gì Hoàng Âm tỷ!

Mà ngay tại thời điểm vô số người cảm thấy chấn động.

Hoàng Âm trên sân cũng nhanh chóng điều chỉnh thân hình trên không trung.

Là thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang vạn vực, thực lực vẫn như cũ là thập phần không tầm thường.

Sau khi bị Cố Dương đánh bay, nàng chính là quyết định thật nhanh, lần nữa chuyển biến thế công!

Bởi vì nàng hiểu, dưới sự liều mạng chưởng pháp, mình không phải là đối thủ của Cố Dương!

Leng keng leng keng leng keng!

Ngay khoảnh khắc sau.

Một tiếng kêu thình lình vang vọng.

Ngay sau đó, một viên tuyệt phẩm nguyên đan màu vàng đen rõ ràng là từ trong miệng nàng phun ra.

Nguyên đan trôi nổi giữa không trung, tản mát ra khí tức cực kỳ khủng bố.

Trong đó bộc phát ra lực lượng chân nguyên hùng hậu đến tận trời xanh.

Làm vô số người rung động không thôi.

"Nguyên đan màu ám kim?"

"Nguyên đan rõ ràng còn có màu sắc?"

"Cái này dường như là tuyệt phẩm Nguyên Đan!"

"Chậc, không ngờ Hoàng Âm lại là nguyên đan tuyệt phẩm, chẳng trách thực lực lại khủng bố như vậy!"

Vô số người vô cùng khiếp sợ.

Đương nhiên, phần lớn trong số bọn họ đều là thế lực khác.

Còn bọn Lạc Viêm Thiên với tư cách là Hoàng triều Đại Viêm, mặc dù trên mặt cũng lộ ra vẻ chấn động.

Nhưng vì sao cảm giác nguyên đan này không bằng Cố Dương?

Mà một bên khác Hoàng Thanh nhìn thấy vậy, ánh mắt cũng nhịn không được phát sáng.

"Hoàng Âm tỷ ngưng tụ Nguyên Đan cho dù là ở trong tuyệt

phẩm đều thuộc về trình độ đứng đầu, cả Đông Hoang vạn vực, không ai ngưng tụ Nguyên Đan có thể mạnh hơn Hoàng Âm tỷ!"

Hoàng Thanh cực kì đắc ý nói.

Đối với Nguyên Đan do Hoàng Âm tỷ ngưng tụ, nàng vẫn có chút tự tin.

Tuy rằng Cố Dương đã là phi thường yêu nghiệt.

Nhưng ở trên Nguyên Đan, chắc chắn không thể sánh bằng Hoàng Âm tỷ!

Hừ hừ!

Trong lòng nàng suy nghĩ.

Mà lời nói này của nàng cũng khiến vô số thiên kiêu xung quanh cảm thấy chấn động.

Còn đám người Lạc Viêm Thiên thì hai mặt nhìn nhau, không nói thêm gì nữa.

Rất nhanh, khi tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan của mình.

Hoàng Âm lật tay một cái, trực tiếp nắm lấy một thanh linh kiếm Vương cấp!

Đương nhiên, đây cũng chỉ là hư ảnh!

Nhưng trong nháy mắt khi linh kiếm cấp Vương xuất hiện.

Vẫn là khiến vô số người chấn động.

"Lại là...Linh kiếm Vương cấp!?"

"Đây là tác phẩm lớn của Chu Tước thánh địa sao? Hoàng Âm, khi là Đan Hư cảnh tầng bảy, cũng đã có thể cầm lấy linh kiếm

cấp Vương rồi!"

"Nội tình của Chu Tước thánh địa quả thực khiến người ta chấn động mà!"

Vô số thiên kiêu kinh ngạc cảm thán.

Trong lòng cũng có chút lo lắng.

Dù sao...

Khoảng cách giữa linh kiếm cấp Vương và linh kiếm cấp ngụy Vương rất lớn, không chỉ nửa điểm một điểm.

Vũ khí bị nghiền ép tuyệt đối...

Cố Dương còn có cơ hội sao?

Ngay khi bọn họ đang suy nghĩ.

Hoàng Âm trên sân đã là nâng lên linh kiếm cấp Vương, chém ra một kiếm về phía Cố Dương!

Xuy xuy xuy!

Hoàng Âm vừa chém ra một kiếm.

Trên bầu trời có ngọn lửa đầy trời màu đỏ vàng trút xuống.

Từ xa nhìn lại, phảng phất như toàn bộ không gian đều là bốc cháy vậy.

Khí thế hoành tráng, tản mát ra uy năng khủng bố thiêu đốt hết thảy!

Ngay sau đó, ngọn lửa màu đỏ thẫm đầy trời hội tụ lại tạo thành kiếm khí thông thiên đầy trời.

Kiếm khí bạo liệt mà ra, phát ra khí thế vô cùng bén nhọn đáng

sợ, khiến sắc mặt vô số thiên kiêu bên ngoài trở nên trắng bệch, liên tiếp lui về phía sau.

"Đây là... Khí thế khủng bố bực nào!"

"Mặc dù chỉ là hình chiếu, ta cũng cảm nhận được một cỗ khí tức cực nóng khó có thể chịu đựng được!"

"Đây chính là uy năng của linh kiếm Vương cấp sao?"

"Không chỉ như vậy! Đan Hư cảnh không cách nào phát huy ra toàn bộ uy lực của linh kiếm cấp Vương, chỉ có thể thoáng phát huy, sở dĩ cường hãn như thế, chỉ sợ là bởi vì một kiếm này, chính là kiếm pháp cấp Hoàng! Hơn nữa còn là tu luyện đến trình độ cực kỳ cao thâm."

"Trong đó dường như còn có áo nghĩa, hơn nữa cái áo nghĩa kia... cực kỳ khủng bố!"

Vô số thiên kiêu sợ hãi thán phục không thôi, trong giọng nói tràn đầy ngưng trọng cùng với rung động.

Có thiên kiêu nhìn ra chỗ kinh khủng của một kiếm này của Hoàng Âm.

Nhưng cũng không thể khẳng định được.

Dù sao bọn họ cũng chưa từng lĩnh ngộ.

Chỉ có thể suy đoán.

Mà giờ khắc này nghe được ngữ khí rung động của thiên kiêu xung quanh, giờ phút này trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Thanh lại tràn đầy kiêu ngạo cùng với đắc ý.

"Hừ! Hoàng Âm tỷ đã tu luyện Chu Tước Phệ Vũ Kiếm đến tiểu thành, đây chính là kiếm pháp Hoàng đạo, đương nhiên lợi hại rồi!"

"Còn có áo nghĩa, đây chính là áo nghĩa Thánh Viêm, là áo nghĩa tuyệt phẩm hàng đầu!"

"Năm Hoàng Âm tỷ mới mười lăm đã lĩnh ngộ được cảnh giới tiểu viên mãn, nếu không các ngươi cho rằng dựa vào cái gì mà Hoàng Âm tỷ lại có thể ngồi ở vị trí đệ nhất trên chủ bảng lâu như vậy?"

Càng nói, đầu của Hoàng Thanh suýt ngóc lên trời cao.

Nhưng mà nghe Hoàng Thanh giải thích như thế.

Tất cả mọi người chung quanh đều chấn động trừng mắt.

Yêu nghiệt!

Quá yêu nghiệt rồi!

Mười lăm tuổi lĩnh ngộ được áo nghĩa tuyệt phẩm Tiểu Viên Mãn!

Lại còn tu luyện Hoàng Đạo kiếm pháp tới tiểu thành, thiên tư yêu nghiệt như vậy, quả thực không hề yếu hơn so với Cố Dương!

Thậm chí nếu tính theo tuổi, Hoàng Âm còn yêu nghiệt hơn so với Cố Dương!

Dù sao tuổi tác cũng chênh lệch rất nhiều.

"Không nghĩ tới Hoàng Âm lại yêu nghiệt như thế!"

"Đây chính là thiên kiêu số một Đông Hoang vạn vực!"

"Quá kinh khủng!"

"Một kiếm kinh khủng như vậy, e rằng chỉ sợ Vũ Hóa Cảnh bình thường cũng phải nghiêm túc ứng đối!"

"Cố Dương... Chỉ sợ là khó có thể ngăn cản."

"Đúng vậy, đây chính là tuyệt phẩm áo nghĩa đấy, cộng thêm tiểu thành Hoàng Đạo kiếm pháp... Ta thậm chí còn không cách nào tưởng tượng được uy lực của một kiếm này đến cùng có thể kinh hãi đến mức độ nào!"

Vô số thiên kiêu rung động, ánh mắt cũng không khỏi nhìn chằm chằm vào trong sân.

Mặt lộ vẻ chờ mong, cảm xúc hiển nhiên cũng hồi hộp tới cực điểm.

Bởi vì kiếm khí màu đỏ vàng khủng bố kia, nghiễm nhiên đã xuất hiện trước mặt Cố Dương, lập tức muốn trút xuống, hướng về phía Cố Dương chém xuống!

Mà Cố Dương vẫn như cũ thần sắc bình tĩnh đứng tại chỗ, khóe miệng hiện ra một tia tươi cười nhàn nhạt.

"Thật là khủng khiếp."

"Đây chính là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang sao?"

Cố Dương nhỏ giọng thì thào một câu.

Không thể không nói, thực lực và tư chất của Hoàng Âm đúng là làm người ta chấn động.

Cho dù là Cố Dương cũng không khỏi như thế.

Nhưng đối mặt với một kiếm kinh thế này, Cố Dương vẫn không tế ra bản mệnh nguyên đan, càng không rút kiếm.

Mà hắn lại chậm rãi vung nắm đấm lên.

Khí huyết cả người bộc phát toàn thân.

"Đây, Cố Dương còn không rút kiếm sao?"

"Đâu chỉ không rút kiếm, thậm chí ngay cả bản mệnh nguyên đan cũng không tế ra."

"Chẳng lẽ hắn còn át chủ bài chưa lấy ra sao?"

"Chắc chắn là vậy!"

"Át chủ bài nào có thể sánh với một kiếm này của Hoàng Âm?"

Nhìn thấy cảnh này, mặc dù một đám thiên kiêu đều cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không có tiếp tục chê bai trào phúng.

Bởi vì đã có kinh nghiệm lần trước.

Nhìn thấy Cố Dương vẫn bảo trì tư thế vung quyền, bọn hắn nhịn không được suy đoán.

Cố Dương sợ là lại muốn lấy ra át chủ bài nào đó rồi?

Đương nhiên cũng có một số thiên kiêu cúi thấp đầu, cảm thấy Cố Dương đang cưỡng ép làm màu, nỏ mạnh hết đà.

Cơ bản không phải đối thủ của Hoàng Âm.

Giữa sân.

Long Tượng Băng Thiên Quyết của Cố Dương đã thôi động tới cực hạn.

Hư ảnh Long Tượng sau lưng hiện lên, khiến lực lượng của hắn lại lần nữa tăng vọt tới mười vạn long lực!

Mà lần này đương nhiên không chỉ là sức mạnh thuần túy oanh kích!

Trong ánh mắt Cố Dương xẹt qua một tia kim mang sắc bén.

Ngay sau đó, toàn thân hắn dần dần hiện lên từng miếng lân phiến kỳ dị.

Trong nháy mắt lân phiến hiện ra, bên trong hư ảnh Long Tượng sau lưng Cố Dương, thế mà cũng xuất hiện từng khối lân phiến kỳ dị.

Hư ảnh Long Tượng còn phát ra từng trận thanh âm gào thét phẫn nộ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một quyền của Cố Dương thình lình đánh ra ngoài.

Một tiếng thì thào từ miệng hắn truyền ra.

"Thiên Ma... Long Tượng quyền."

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Một cỗ áo nghĩa kinh khủng khó có thể tưởng tượng, thình lình bạo phát ra!

Mà khi cỗ áo nghĩa này lại bộc phát ra ngoài.

Chính là làm vô số người chung quanh mở to hai mắt nhìn, trên mặt tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Bọn họ nhìn không ra được áo nghĩa mà Cố Dương đang sử dụng là gì.

Nhưng so với Thánh Viêm áo nghĩa mà Hoàng Âm sử dụng là có thể phát hiện.

Áo nghĩa mà Cố Dương bộc phát ra đúng là không kém gì Thánh Viêm áo nghĩa!

Thậm chí dường như còn mạnh hơn cả áo nghĩa Thánh Viêm!

Nói cách khác...

Mà áo nghĩa Cố Dương triển khai, tuyệt đối cũng là áo nghĩa tuyệt phẩm!

Hơn nữa trình độ lĩnh ngộ... E là đã vượt qua Tiểu viên mãn!

Đạt đến trình độ đại viên mãn?

Cũng giống như suy đoán của những thiên kiêu này.

Áo nghĩa Cố Dương bộc phát ra.

Tên là áo nghĩa Thiên Ma.

Lúc trước khi hắn sửa chữa quyền pháp, còn lĩnh ngộ áo nghĩa thuộc tính.

Nhưng so với lĩnh vực, cho dù là áo nghĩa Đại viên mãn tự nhiên cũng là không đáng nhắc tới.

Đương nhiên dùng một chút cũng không tệ lắm.

Cũng xuất phát từ loại ý nghĩ này.

Cố Dương liền sử dụng áo nghĩa Thiên Ma.

Nếu không trực tiếp sử dụng lĩnh vực chiến đấu thì không khỏi quá không thú vị.

Khóe miệng Cố Dương nhếch lên một nụ cười nhàn nhạt.

Một quyền thình lình đánh ra.

Sau lưng hắn, cái bóng mờ bao phủ bởi tầng tầng lân phiến kia thình lình cũng làm ra động tác đấm ra quyền.

Xuy xuy xuy!

Một quyền đấm ra, thiên địa rúng động.

Không gian xung quanh càng phảng phất bị áp chế cực kỳ khủng bố, điên cuồng rung động lắc lư, phảng phất tùy thời có thể phá toái!

Mà giờ phút này, đạo Thánh Viêm kiếm khí trên trời cũng đột nhiên hạ xuống.

Chẳng qua đối mặt với uy lực một quyền này của Cố Dương, lại điên cuồng rung động lắc lư.

Rất nhanh, Thánh Viêm Kiếm Khí màu đỏ vàng đã va chạm cùng Thiên Ma Long Tượng quyền của Cố Dương.

Sóng lực lượng kinh khủng đan vào một chỗ!

Không gian xung quanh nghiễm nhiên là bị lực lượng kinh khủng tàn phá đến bắt đầu vặn vẹo.

Nếu có Sinh Tử cảnh đỉnh phong bình thường đứng ở chỗ này, nếu không cẩn thận xử lý, chỉ sợ sẽ bị dư ba chấn động đến mức trọng thương!

Thật quá kinh khủng!

Rặc rặc rặc!

Đúng lúc này, một tiếng thanh thúy truyền đến.

Mọi người vô cùng chấn động ngẩng đầu nhìn lên.

Rõ ràng phát hiện ra không gian tầng thứ hai trăm chín mươi tám của Kình Thiên Tháp đã bị đánh nát một cái hố khổng lồ!

Chứng kiến một màn này.

Vô số người rung động ngẩng đầu.

Thậm chí đều bị dọa đến ngay cả hô hấp cũng quên mất.

Tất cả mọi người ngừng thở, nhìn cảnh tượng này với ánh mắt không thể tin được.

"Một quyền này của Cố Dương... Lại làm vỡ nát không gian!"

"Đó chính là không gian trong Kình Thiên Tháp đó!"

"Lực lượng ẩn chứa bên trong cú đấm này rốt cuộc kinh khủng đến mức nào!?"

"Đây chính là át chủ bài của Cố Dương sao? Cái này thật đúng là... kinh người!"

"Áo nghĩa cấp tuyệt phẩm đại viên mãn, hai người này đúng là quái vật!"

"Thần tiên đánh nhau!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Tất cả mọi người là bất khả tư nghị nhìn Cố Dương, khi nhìn thấy vẻ mặt lạnh nhạt tự nhiên của Cố Dương, trong lòng bọn họ càng thêm chấn động.

Cho nên từ đầu tới cuối vẻ mặt Cố Dương không có bất kỳ chấn động nào, giống như nắm chắc thắng lợi trong tay!

Cùng lúc đó.

Giờ phút này hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Âm cũng hoàn toàn bị rung động.

Khi các nàng nhìn thấy Hoàng Âm tỷ thi triển ra một kiếm mạnh nhất, đều cảm thấy cuộc chiến này không có gì đáng lo.

Kết quả...

Cố Dương thế mà lại bộc phát ra tuyệt phẩm áo nghĩa tu luyện tới đại viên mãn!

So với Hoàng Âm tỷ còn mạnh hơn!

Trừ cái đó ra...

Vừa rồi quyền pháp Cố Dương thi triển.

Cũng tuyệt đối không thấp!

"Một quyền kia của Cố công tử... Tuyệt đối cũng là quyền pháp Hoàng cấp! Hơn nữa, còn là tu luyện quyền pháp Hoàng cấp đã viên mãn!"

Hoàng Nguyệt hít sâu một hơi, ngực không ngừng phập phồng, cảm xúc cũng có vẻ vô cùng rung động.

Đôi mắt đẹp của nàng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sau khi nhìn thấy khóe miệng Cố Dương nhếch lên một tia cười nhạt, tâm tình của nàng lại càng chấn động.

Từ đầu tới đuôi, Hoàng Âm tỷ liền không gây ra được bất cứ áp lực gì cho Cố công tử sao?

Cố công tử, rốt cuộc yêu nghiệt tới mức nào?

Trong lòng nàng cảm khái muôn vàn.

Giờ phút này Hoàng Thanh cũng há to miệng, không thể tưởng tượng nhìn qua Cố Dương.

"Tên khốn nạn này... Sao lại mạnh như vậy?"

Vẻ mặt Hoàng Thanh tràn đầy kinh ngạc.

Chương 482 - Thiên Ma áo nghĩa vs Thánh Viêm áo nghĩa! Hoàng Âm bị đánh tan! Trái tim Hoàng Thanh run rẩy (3)

Phải biết rằng mặc dù là yêu nghiệt như Hoàng Âm tỷ.

Lúc nàng ta là Đan Hư cảnh tầng bảy, Hoàng Âm tỷ cũng chỉ tu luyện Hoàng đạo kiếm pháp tới tiểu thành mà thôi.

Mà Cố Dương lại tu luyện đến viên mãn!

Mặc dù tuổi tác của Cố Dương so với Hoàng Âm tỷ lúc trước hơi lớn hơn một chút.

Nhưng... vẫn khiến người ta chấn động!

Chí ít, nàng không thể tưởng tượng được!

Mà hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh vừa nói ra lời này.

Vô số thiên kiêu lại càng chấn động.

Ngoại trừ tuyệt phẩm áo nghĩa đại viên mãn... Còn có hoàng cấp quyền pháp?

Hơn nữa còn tu luyện quyền pháp Hoàng cấp đến viên mãn?

CMN đây là...

Còn là người ư?

Giờ phút này, mọi người chỉ cảm thấy da đầu mình tê dại.

Thanh vực bọn họ... Không, là Đại Viêm hoàng triều, đến cùng đã xuất hiện một con quái vật gì chứ!

Giờ phút này Lâm Trần gần như vùi đầu vào lòng đất.

Hồi tưởng lại lúc trước mình muốn khiêu chiến Cố Dương thả ra cuồng ngôn, quả thực là mắt mũi vụng về cực điểm!

Con kiến lấy đâu ra lá gan mà dám đấu sức cùng với voi?

Đôi mắt đẹp của Tinh Cửu Vân nhìn chăm chú trên người Cố Dương, cả người nàng hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Diệp Khuynh Thành nắm chặt bàn tay nhỏ, khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy vui mừng và tự hào.

"Không hổ là phu quân!"

Trong lòng nàng cảm khái.

Rặc rặc rặc!

Đang lúc vô số người rung động không thôi.

Tiếng không gian vỡ vụn liên tiếp truyền đến.

Giờ phút này, hai đạo lực lượng đan vào cùng một chỗ, dĩ nhiên là đụng chạm đến cực hạn!

Thánh Viêm kiếm khí màu đỏ vàng triệt để tiêu tán.

Mà uy lực một quyền kia của Cố Dương... vẫn còn tồn tại!

Sau khi hoàn toàn đánh nát Thánh Viêm Kiếm Khí.

Liền không chút nào dừng lại, trực tiếp rơi vào trên người Hoàng Âm.

Phốc xuy!

Ngay lập tức, Hoàng Âm căn bản không thể chống lại sức mạnh khủng bố như vậy, trực tiếp bị nghiền ép đánh bay.

Thân thể mềm mại của nàng run lên, máu tươi từ trong cái miệng anh đào nhỏ của nàng phun ra tung tóe.

Trên gương mặt tuyệt mỹ lại càng một mảnh tái nhợt.

Một quyền này đã trực tiếp đả thương hư ảnh của Hoàng Âm!

Hơn nữa gần như là đả thương một cách dễ như trở bàn tay, Hoàng Âm căn bản không có bất kỳ thủ đoạn phản kích nào.

Chứng kiến cảnh tượng chấn động này...

Sắc mặt của Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng đột nhiên biến đổi.

"Hoàng Âm tỷ... Chỉ sợ phải thua rồi?"

Hoàng Nguyệt hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi thán phục.

"Sao lại như vậy..."

Hiển nhiên Hoàng Thanh cũng bị chấn động.

Mặc dù trong lòng nàng vẫn có một chút chờ mong đối với việc Cố Dương đánh bại Hoàng Âm tỷ.

Nhưng cũng chỉ là chờ mong mà thôi.

Nàng chưa bao giờ nghĩ tới việc Cố Dương thật sự có thể đánh bại Hoàng Âm tỷ!

Dù sao ở trong mắt các nàng... Chưa bao giờ thấy Hoàng Âm tỷ

thất bại!

Từ nhỏ đến lớn đều như vậy!

Hoàng Âm ở trong mắt các nàng, chính là tồn tại vô địch!

Không ai có thể thương tổn một sợi tóc gáy của Hoàng Âm!

Nhưng hiện tại Cố Dương không chỉ có là tổn thương hư ảnh Hoàng Âm.

Thậm chí sắp đánh bại Hoàng Âm.

Thấy như vậy, các nàng tự nhiên chấn động không gì sánh được.

Giống như tín ngưỡng sụp đổ, cảm xúc cũng biến thành phức tạp khó hiểu.

Bên kia, vô số thiên kiêu cũng nín thở, ngay cả một câu cũng không dám nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào sân khiêu chiến.

Sợ sẽ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào đó.

Dù sao hiện giờ Cố Dương thật sự muốn sáng tạo lịch sử!

Từ Hoàng triều Đại Viêm đi ra, đại biểu cho Thanh vực, đi vào Đông Hoang vạn vực... Ở trên Kình Thiên bảng, đồng cảnh đánh bại vị tuyệt đại yêu nghiệt trấn áp một thời đại hiện nay!

Sự tích truyền kỳ này...

Nếu không tận mắt nhìn thấy, sẽ không ai tin!

Nếu Cố Dương thật sự có thể đánh bại Hoàng Âm.

Vậy thì hắn cũng trở thành một truyền kỳ mới!

Mà đúng lúc này.

Trên sân rõ ràng truyền đến một tiếng kêu to bén nhọn.

Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Lúc này lại phát hiện trên người Hoàng Âm giờ phút này lại bốc lên hoả diễm màu đỏ vàng cực kỳ mãnh liệt!

Hỏa diễm bao phủ toàn thân Hoàng Âm.

Từ trong bao bọc của ngọn lửa này.

Thương thế trên người Hoàng Âm bắt đầu khôi phục nhanh chóng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hoàng Âm nhảy lên, trên không trung, ngọn lửa màu đỏ vàng phảng phất hội tụ sau lưng nàng, càng ngưng tụ hình thành một đôi cánh chim lửa màu đỏ vàng.

Trong đôi mắt đẹp của Hoàng Âm hiện lên một vòng hào quang màu đỏ vàng.

Ngay sau đó, cặp cánh lửa sau lưng nàng thình lình chấn động.

Trong nháy mắt, khí tức kinh khủng xoay quanh nổi lên.

Cả người Hoàng Âm cũng giống như hóa thân Chu Tước, bay lượn ở chân trời, chợt hóa thành một đạo vệt sáng màu đỏ vàng, lần nữa phát ra một thanh âm lăng lệ to rõ!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Giờ phút này, Hoàng Âm ở trên không trung liền hóa thành một đoàn kim sắc hỏa diễm, thẳng đến Cố Dương mà đập tới!

Hiển nhiên, đây đã là tuyệt chiêu mạnh nhất mà Hoàng Âm có khả năng thi triển ra!

Mà uy năng của tuyệt chiêu mạnh nhất này càng chấn động tới cực điểm!

Không gian giữa không trung nghiễm nhiên đã không chịu nổi hỏa diễm cường hãn trùng kích, bắt đầu tầng tầng vỡ vụn ra!

Cũng may trong Kình Thiên Tháp này dường như ẩn chứa một tia lực lượng kỳ diệu, có thể cấp tốc tu bổ không gian xung quanh.

Nếu không cả phiến không gian ở dưới chiến đấu của hai người đã sớm ngổn ngang không chịu nổi một màn như vậy.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Một chiêu này... thật ra cũng có chút thú vị.

Chẳng qua Cố Dương rất nhanh nâng lên nắm đấm.

Một quyền nữa bất ngờ oanh kích ra!

Áo nghĩa Thiên Ma Đại viên mãn lại bộc phát ra.

Chỉ là lần này...

Quyền pháp của Cố Dương lại xuất hiện một tia biến hóa!

"Thiên Ma... Phá!"

Cố Dương khẽ quát một tiếng.

Khoảnh khắc đó.

Hư ảnh Long Tượng sau lưng Cố Dương bắt đầu rung động.

Bùm! Bùm! Bùm!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hư ảnh Long Tượng đang nổ ầm ầm!

Sau khi bạo tạc, nó sinh ra lực lượng và xung kích đáng sợ, trong nháy mắt liền tràn vào trong tay phải của Cố Dương.

Đây chính là quyền mạnh nhất trong Thiên Ma Long Tượng Quyền.

Thiên Ma Phá!

Một quyền này đã đạt tới trình độ cao nhất trong các quyền pháp hoàng đạo!

Cũng là chiêu mạnh nhất của Thiên Ma Long Tượng quyền!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Một quyền này của Cố Dương đánh ra.

Lập tức thiên địa chấn động, không gian thình lình vỡ vụn!

Uy lực kinh khủng đó, thậm chí còn khiến cho hình chiếu bên ngoài bắt đầu trở nên mơ hồ bất định.

Bởi vậy có thể thấy được một quyền này uẩn hàm uy năng đến mức độ khủng bố bực nào.

Trên bầu trời lúc này, hư ảnh Hoàng Âm hóa thành một đoàn hỏa diễm kim hồng nghiễm nhiên rơi xuống phía dưới.

Một quyền Cố Dương oanh ra, cùng đụng vào nhau!

Xuy!

Bịch!

Cả hai va chạm vào nhau.

Lại càng đem không gian xung quanh triệt để xé nát.

Vô số mảnh vỡ không gian đan xen trộn với nhau, văng tung

tóe khắp nơi!

Cho dù là cường giả Vũ Hóa cảnh, chỉ sợ cũng phải bị trảm trong nháy mắt!

Mà ngoại giới...

Tất cả thiên kiêu cũng rung động nhìn vào hình chiếu trước mắt.

Giờ phút này bởi vì lực lượng oanh động mãnh liệt.

Màn chiếu đều bị ảnh hưởng, bắt đầu không ngừng rung động.

Cảnh tượng bên trong cũng biến thành mơ hồ không rõ.

"Ngay cả hình chiếu của Kình Thiên Tháp cũng chịu ảnh hưởng, trận chiến giữa Cố Dương và Hoàng Âm rốt cuộc kinh khủng đến mức nào?"

"Đây thật sự là chiến đấu giữa các Đan Hư cảnh sao?"

"Cho dù là cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong chiến đấu cũng không bằng như thế này chứ?"

"Chứ còn gì nữa?"

"Không biết rốt cuộc ai sẽ giành được thắng lợi cuối cùng?"

"Khó mà nói được, hai người đều là yêu nghiệt trong yêu nghiệt, chỉ có thể chờ hình chiếu khôi phục mới biết được."

Trước mắt hình chiếu hỗn loạn thành một mảnh, đám thiên kiêu cũng có chút bất đắc dĩ.

Nhưng cũng may tình hình như vậy không phải chờ đợi quá lâu.

Hình chiếu...

Rốt cục dần dần ổn định, hình ảnh trong tháp rốt cuộc hiện ra lần nữa.

Thấy vậy, tinh thần tất cả thiên kiêu lập tức chấn động, liền ngẩng đầu ngưng thần nhìn lại!

Bên trong hình chiếu.

Không gian đã khôi phục lại bình tĩnh.

Mảnh vỡ và loạn lưu không gian vừa rồi, giờ phút này cũng hoàn toàn tiêu tán không thấy.

Chỉ có hai bóng người.

Cố Dương vẫn lạnh nhạt đứng đó, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía trước.

Mà nơi đó, sắc mặt của Hoàng Âm trắng bệch, không còn chút hồng hào nào.

Lồng ngực của nàng, cũng hoàn toàn bị xuyên thủng.

Lúc này.

Nàng đang chậm rãi ngẩng đầu.

Chợt lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ.

"Chúc mừng, ngươi thắng."

Thanh âm như tiên nhạc chậm rãi vang lên.

Giờ phút này, hư ảnh kia phảng phất như sống lại.

Nhưng ngay khi lời này vừa dứt thì trong nháy mắt.

Gió nhẹ phất qua, hư ảnh Hoàng Âm cũng triệt để tiêu tán trong không trung.

Cứ như chưa từng tồn tại.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Cũng không cần phải nói gì, bước lên trước một bước, bước lên cầu thang tầng tiếp theo.

Rẹt!

Cố Dương biến mất không thấy đâu nữa.

Cùng lúc đó, hình chiếu trên Kình Thiên Tháp cũng khẽ run lên, tan thành mây khói!

Đợi tới khi hình chiếu hoàn toàn tiêu tán.

Giờ phút này tất cả thiên kiêu đều chấn động không gì sánh được, hai mặt nhìn nhau.

Trong lòng tràn đầy thán phục và hoảng sợ.

"Cố Dương thế mà thật sự đánh bại Hoàng Âm!"

"Đây chính là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang đấy, không nghĩ tới Cố Dương thật sự làm được."

"Cố Dương sáng tạo ra lịch sử!"

"Cái tên Cố Dương này, tất nhiên phải truyền vang toàn bộ Đông Hoang vạn vực!"

"Hắn quá mạnh mẽ!"

Vô số âm thanh kích động vang vọng khắp nơi.

Trong lúc nhất thời vô cùng ầm ĩ.

"Cố Dương hiện giờ chính là hoàn toàn xứng đáng danh thiên kiêu số một Đông Hoang!"

"Đúng vậy!"

Nhưng bất luận như thế nào, bây giờ đám thiên kiêu Thanh Vực sùng bái Cố Dương hẳn đã đạt đến cực điểm.

Bên kia.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng tràn đầy chấn động và kinh ngạc.

"Không nghĩ tới... Cố công tử vậy mà thật sự chiến thắng Hoàng Âm tỷ."

Hoàng Nguyệt vô cùng cảm khái, trong đôi mắt đẹp cũng tràn đầy khâm phục.

Không thể không nói... Thiên tư cùng thực lực Cố công tử bày ra, đích xác đủ để cùng Hoàng Âm tỷ tranh đoạt danhh thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang vạn vực!

Đối với việc này, tâm tình của Hoàng Nguyệt cũng không khỏi có chút kích động.

Không nghĩ tới Cố công tử lại thật sự làm được.

Trong lòng nàng thế mà cũng có một chút nhảy nhót.

Mà bên kia, trong mắt đẹp của Hoàng Thanh cũng chớp động hào quang kỳ lạ.

Nhưng phục hồi lại tinh thần, nàng lại cong môi lên.

"Hừ! Có gì đặc biệt? Tuy rằng tên khốn kia quả thật đã đánh thắng Hoàng Âm tỷ, nhưng Hoàng Âm tỷ bây giờ tuyệt đối mạnh hơn hắn!"

Nàng ngẩng cái đầu nhỏ, nói như chém đinh chặt sắt.

Nhưng trong ánh mắt lại hiện ra một tia mong đợi.

Hiển nhiên là trong lòng không giống miệng.

Thấy vậy, Hoàng Nguyệt cũng lắc đầu.

Nha đầu này, thật đúng là miệng nói không nhưng lòng nói có.

Nhưng nàng cũng đã sớm quen với tính tình của nha đầu này.

Không sửa được.

"Bất kể như thế nào, thiên tư hiện giờ của Cố công tử, cho dù phóng tầm mắt nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang vạn vực, Hoàng Âm tỷ cũng kém xa tít tắp!"

Hoàng Nguyệt không khỏi cảm khái một câu.

Nghe đến đây, Hoàng Thanh còn muốn phản bác, nhưng suy nghĩ thật cẩn thận!

Khuôn mặt xinh đẹp của nàng ửng đỏ, dáng vẻ cũng không có lý do để phản bác.

Mà thiên kiêu xung quanh nghe được lời này của Hoàng Nguyệt, thấy Hoàng Thanh cũng không phản bác.

Trong lòng cũng không khỏi khiếp sợ!

Bây giờ Cố Dương... Sợ rằng thực sự phải dương danh toàn bộ Đông Hoang vạn vực!

Diệp Khuynh Thành ở trong đám người, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng tràn đầy hưng phấn và kích động.

Quả nhiên phu quân không hổ là phu quân!

Loại chuyện gần như không người làm được này, phu quân lại làm được!

Đây mới là thực lực chân chính của phu quân!

"Chờ một chút, Cố Dương bây giờ đã đăng lâm tầng hai trăm chín mươi chín, dường như Kình Thiên Tháp này tổng cộng cũng mới ba trăm tầng chứ?"

"Chẳng lẽ... Cố Dương muốn trở thành tuyệt thế thiên kiêu đầu tiên đăng đỉnh Kình Thiên Tháp từ trước tới nay sao?"

Đúng lúc này, trong đám người bỗng nhiên có người kinh hô một tiếng, chợt vội vàng mở miệng nói ra.

Lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Vô số người ngẩn ra.

Sau khi phản ứng lại liền nhao nhao mở to hai mắt nhìn.

"Ngọa tào!"

"Đăng thang thiên tháp?"

"Có vẻ như Hoàng Âm đã ngã trên tầng hai trăm chín mươi chín đấy, Cố Dương... Có thể trèo lên đỉnh sao?"

"Cảm giác rất có cơ hội!"

"Đúng vậy, Cố Dương đánh bại Hoàng Âm thậm chí còn chưa dùng tới kiếm pháp hắn am hiểu nhất, bây giờ nói không chừng thật sự có cơ hội đăng đỉnh!"

Từng hồi tiếng kinh hô vang lên.

Nói đến đây, nhất thời mọi người không khỏi nhìn về phía chủ bảng.

Mà ánh mắt của bọn họ, thì nhìn chằm chằm vào trên chủ bảng, cái tên trên đỉnh chóp nhất làm người ta cực kỳ rung động.

Cố Dương!

Nghe đến đây.

Giờ phút này Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng không khỏi cả kinh.

Đánh vỡ kỷ lục cao nhất từ trước tới nay, đăng đỉnh Kình Thiên Tháp?

Cố Dương thật sự có thể làm được sao?

Nếu thật sự có thể làm được, chỉ sợ Cố Dương kia không chỉ danh chấn Đông Hoang vạn vực.

Ngay cả một số lão quái vật ẩn cư cũng sẽ nhịn không được mà động tâm, xuất thế!

Đừng nói tới mấy lão quái vật kia.

Hiện giờ hai tỷ muội nàng cũng có chút động tâm.

"Ta cảm thấy không chừng Cố công tử thật sự có thể đăng đỉnh!"

Hoàng Nguyệt không khỏi mở trừng hai mắt, trong mắt hiện lên một tia quang mang.

"Tuy rằng không muốn thừa nhận thế nhưng tên khốn kia quả thật rất có cơ hội trèo lên!"

Hoàng Thanh cắn răng, rõ ràng cũng không có phản bác gì.

"Tiểu Thanh, ngươi nói xem...Nếu chúng ta mời Cố công tử gia nhập Chu Tước thánh địa của chúng ta, hắn có đồng ý không?"

Hoàng Nguyệt bỗng nhỏ giọng hỏi.

"Hả?"

Hoàng Thanh lập tức nao nao, chợt cũng không biết nghĩ tới điều gì, khuôn mặt xinh đẹp hơi đỏ lên.

"Ta làm sao biết được?"

"Nếu không cứ thử một chút? Cố công tử yêu nghiệt như thế, bỏ lỡ có thể không nhất định lại gặp được."

Giọng nói của Hoàng Nguyệt nhẹ nhàng, khuôn mặt xinh đẹp cũng hơi phiếm hồng, nhưng ánh mắt lại có vẻ có chút kiên định.

"Tỷ, không phải ngươi thích... Tên hỗn đản kia đấy chứ?"

Hoàng Thanh nhìn thấy vẻ mặt này của Hoàng Nguyệt, lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Không phải rất bình thường sao?"

Vẻ mặt Hoàng Nguyệt kỳ quái nhìn Hoàng Thanh.

"Cố công tử thiên tư yêu nghiệt, bộ dáng đẹp trai thanh tú, ngũ quan tuấn dật, khí chất cũng rất xuất chúng, tính cách cũng phi thường tốt, Cố công tử quả thực chính là đạo lữ tốt nhất trong lòng vô số nữ tử, rất khó có nữ tử không động tâm đúng không?"

Hoàng Nguyệt nói xong, trong ánh mắt cũng không khỏi mang theo vẻ mỉm cười.

"Còn cả nha đầu ngươi nữa, ngoài miệng nói không quan tâm Cố công tử, trong lòng khẳng định cũng thập phần yêu thích chứ?"

"Tỷ... tỷ, tỷ đang nói cái gì vậy, ta mới..." Gương mặt xinh đẹp của Hoàng Thanh đỏ bừng lên.

Nàng đang muốn kiệt lực phản bác.

Nhưng vừa nói xong, trong đầu lại không tự chủ hiện ra khuôn mặt tuấn tú của Cố Dương.

Trong lúc nhất thời ấp úng, nửa ngày cũng không thể nói ra miệng.

"Hừ, đã biết nha đầu ngươi miệng nói không nhưng lòng lại muốn."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Nguyệt giờ phút này cũng ửng đỏ, nhưng đối với chuyện này, nàng đúng là cực kỳ lớn mật.

"Hơn nữa Cố công tử thiên tư yêu nghiệt như thế, có lẽ cũng nắm giữ phong thái Thánh cảnh giống như Hoàng Âm tỷ. Nếu như có thể kết thành đạo lữ với Cố công tử, đối với chúng ta cũng là chuyện tốt."

"Chúng... chúng ta?"

Hoàng Thanh nghe Hoàng Nguyệt nói vậy, lập tức giọng nói hơi run lên.

"Huynh muội ruột cũng phải tính toán rõ ràng, ta không muốn ngươi độc chiếm Cố công tử!"

Trên mặt Hoàng Nguyệt lộ ra một tia hoạt bát hiếm thấy.

"Ta mới không làm vậy!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh cũng đỏ bừng vì bị chọc, vội vàng đáp trả.

Chẳng qua sau một phen chiến đấu.

Hai tỷ muội vô cùng ăn ý ngẩng đầu nhìn lên chủ bảng, ánh mắt nhìn chằm chằm tên Cố Dương.

Mà giờ phút này.

Trong tầng thứ hai trăm chín mươi chín của Kình Thiên Tháp.

Cố Dương chậm rãi xuất hiện trong không gian này.

Thực ra trong lòng hắn cũng rất tò mò.

Đối thủ đạt tới tầng hai trăm chín mươi chín này... sẽ cường hãn đến cỡ nào chứ?

Dù sao, ngay cả Hoàng Âm cũng thua ở tầng này.

Nói rõ độ khó của tầng này, phi thường cao!

Thậm chí là cao đến mức làm cho người khó có thể tưởng tượng!

Đang lúc suy nghĩ.

Một đạo khí tức kinh khủng, rõ ràng ngưng tụ trong hư không cách đó không xa, sau đó khiến Cố Dương nhịn không được khẽ giật mình.

Bởi vì...

Bóng người xuất hiện trước mắt, lại giống hệt mình!

"Cho nên đối thủ ở tầng thứ hai trăm chín mươi chín... Chính là bản thân ta?"

Cố Dương nhíu mày.

Trong lòng cũng không khỏi thấy hứng thú.

Mà ngay một khắc tiếp theo,

Cố Dương ở đối diện đã động!

Chỉ thấy khí huyết trong cơ thể hắn sôi trào, sau lưng cũng ngưng tụ ra một đạo hư ảnh Long Tượng.

Khí tức ẩn chứa trong hư ảnh kia rõ ràng còn cường hãn hơn so với Cố Dương tự sử dụng nhiều!

Hắn chợt đánh ra một quyền.

Sức mạnh khủng bố vượt xa sức mạnh mười vạn long!

"Khá lắm... Hiện tại ta biết vì sao Hoàng Âm lại thua ở đây rồi."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi híp mắt.

Đạo hư ảnh này giống y đúc cái bóng của mình, hoàn toàn là phục chế năng lực của chính mình, đồng thời ở trên cơ sở lại tiếp tục tăng lên, mới đặt ở nơi này làm đối thủ của mình!

Mà bình thường thiên kiêu bước vào tầng hai trăm chín mươi tám, trên cơ bản đã bộc phát toàn bộ thực lực của mình.

Hết thảy các loại át chủ bài đều đưa ra.

Khi tất cả năng lực của mình đều bị Kình Thiên Tháp phục chế, đồng thời toàn bộ đều tăng lên một cấp độ.

Thiên kiêu có yêu nghiệt đến đâu, đương nhiên cũng không cách nào đối kháng toàn bộ hình bóng của mình.

"Nhưng mà... cũng quá coi thường ta."

Cố Dương cười nhạt một tiếng.

Từ đầu tới cuối đều là một đường miểu sát tới.

Ngoại trừ lúc chiến đấu với Hoàng Âm, hắn còn tốn chút thời gian.

Những đối thủ khác... Hắn sẽ không lãng phí quá nhiều thời gian.

Đồng dạng, tầng này cũng sẽ không ngoại lệ.

Cái bóng của mình?

Cố Dương lắc đầu.

Chợt nhìn về phía cái bóng của chính mình.

Cố Dương cũng đấm ra một quyền.

" Lĩnh vực, mở!"

Rẹt!

Trong nháy mắt, một cỗ không gian ba động vô hình trong nháy mắt triển khai.

Ngay sau đó, khí tức kinh khủng xoay quanh tuôn ra.

Trực tiếp bao trùm lấy Cố Dương cùng cái bóng.

Một thành quyền chi lĩnh lĩnh vực!

Hoàn toàn triển khai!

Thấy Cố Dương đột nhiên triển khai lĩnh vực.

Trên khuôn mặt cái bóng của mình vậy mà cũng hiện ra sự thán phục đầy nhân tính.

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Không phải hoảng sợ và sợ hãi, mà là sợ hãi thán phục?

Kình Thiên Tháp này cũng có chút thú vị!

Cố Dương không chút chần chờ.

Một quyền đánh ra.

Lực lượng kinh khủng bất ngờ bộc phát ra.

Cái bóng thực lực mười không còn một đương nhiên là hoàn toàn không cách nào ngăn cản.

Trực tiếp bị một quyền này của Cố Dương hủy diệt!

Không còn chút cặn bã nào.

Trong nháy mắt khi giết chết cái bóng của mình.

Một luồng hào quang từ nơi không xa truyền tới.

Cố Dương chậm rãi nhìn lại.

Hắn phát hiện chỗ đó xuất hiện một cầu thang kéo dài bị ánh sáng bao phủ.

Thang dài này kéo dài lên, dường như nối thẳng lên đỉnh Kình Thiên Tháp.

Mà ánh sáng thần thánh mà nhu hòa kia phảng phất như đang mời mình đi tới.

"Thú vị, vậy để ta xem thử... Đăng Đỉnh Kình Thiên tháp, rốt cuộc chuyện gì sẽ xảy ra?"

Cố Dương mỉm cười, cũng không có bất kỳ ý tứ sợ hãi nào, sải bước đi tới phía cầu thang kia.

Mà trong nháy mắt Cố Dương bước lên cầu thang lên trời.

Giờ phút này bên ngoài Kình Thiên Tháp, nhấc lên từng đợt âm thanh thán phục giống như thủy triều.

"Cố Dương vượt ải!"

"Cửa thứ hai trăm chín mươi chín... Cố Dương chỉ tốn hơn mười giây!"

"Hắn còn bảo tồn thực lực!"

"Quá kinh khủng! Cho dù đến tầng hai trăm chín mươi chín, Cố Dương vẫn là miểu sát!"

"Có gì đó không đúng! Lúc trước Cố Dương và Hoàng Âm chiến đấu đều tốn thời gian dài như vậy, theo lý mà nói tầng thứ hai trăm chín mươi chín sẽ càng khó khăn hơn, làm sao Cố Dương lại càng nhanh hơn chứ?"

"Không rõ lắm, có thể là cửa ải đối với Hoàng Âm mà nói tương đối khó, nhưng đối với Cố Dương mà nói lại càng thêm đơn giản?"

"Như vậy không khỏi cũng quá không hợp lý đi?"

"Ai biết cửa thứ hai trăm chín mươi chín rốt cuộc là cửa ải gì."

"Loại chuyện này, chỉ có Cố Dương chính mình biết."

"Bất luận thế nào, Cố Dương thật sự phải sáng lập lại kỷ lục!"

"Đúng vậy, Cố Dương đã đi lên tầng thứ ba trăm!"

Trong vô số người sợ hãi thán phục mang theo một tia nghi hoặc.

Chẳng qua nghị luận đến nghị luận đi cũng không nói ra nguyên cớ.

Thế là bọn họ không bàn bạc nữa mà lộ vẻ chờ mong.

Kình Thiên Tháp tổng cộng chỉ có ba trăm tầng.

Bây giờ Cố Dương đã leo lên tầng thứ ba trăm, rốt cuộc chuyện gì sẽ phát sinh đây?

Tất cả thiên kiêu đều sẽ trông ngóng.

Thiên kiêu đứng đầu chung quanh cũng thu hồi ánh mắt, nhìn về Kình Thiên Tháp cao vút trong mây phía trước.

"Tầng thứ ba trăm..."

Giờ phút này trong mắt Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng lóe ra vẻ chờ mong.

"Cố công tử làm được chuyện Hoàng Âm tỷ cũng chưa từng làm được."

"Tin tức này nếu truyền tới tai Hoàng Âm tỷ, nàng nhất định sẽ bị dọa sợ chứ?"

"Có lẽ vậy."

"Chỉ là không biết sau khi đăng đỉnh... Rốt cuộc sẽ phát sinh chuyện gì?"

"Lập tức có thể biết rồi."

Tỷ muội ngươi một lời ta một câu, ánh mắt cũng hướng phía Kình Thiên Tháp nhìn không thấy điểm cuối cao vút trong mây kia.

Cùng lúc đó.

Cố Dương dĩ nhiên là từng bước một theo cầu thang lên trời kia, đi tới đỉnh tháp Kình Thiên Tháp.

Mà nơi này chính là tầng thứ ba trăm của Kình Thiên Tháp.

Cố Dương đi vào đỉnh tháp.

Nơi này một màu đen kịt.

Không có bất cứ nguồn sáng nào.

Phảng phất xung quanh như một khoảng hư vô.

Cố Dương quay đầu nhìn thoáng qua hướng mình tiến vào.

Cầu thang đã biến mất không thấy gì nữa, cánh cửa cũng hoàn toàn đóng lại.

Cho dù là Cố Dương, giờ phút này cũng không thể nhìn.

Nhưng Cố Dương cũng rất bình tĩnh.

Hiển nhiên, tầng thứ ba trăm này tương đối đặc thù, chỉ sợ sẽ không gặp đối thủ, dù sao chỗ không gian này, có vẻ hết sức đặc thù.

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy nghĩ.

Đột nhiên, chung quanh phát sáng lên.

Quang minh chiếu sáng cả phiến không gian.

Cố Dương cũng hơi híp mắt, sau khi thích ứng mới nhìn quanh bốn phía.

Lập tức con mắt không khỏi có chút ngưng tụ.

Bởi vì trước mặt Cố Dương...

Rõ ràng là một lão giả mặc trường bào màu xanh đen, tiên phong đạo cốt đang đứng.

Mà lão giả thân như huyễn ảnh, dường như chỉ là một đạo hư ảnh.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương không khỏi có chút kinh ngạc.

Đầu tiên là trực tiếp sử dụng năng lực nhìn thẳng vào số mệnh.

Một luồng sáng vàng lóe lên trong mắt.

Cố Dương nhíu chặt mày.

Nơi mà ánh mắt có thể nhìn thấy không có bất cứ tin tức gì!

Phảng phất như ánh mắt của hắn trực tiếp xuyên qua hư ảnh lão giả vậy.

Không có hiệu quả.

Phát giác được đến đây, trong lòng Cố Dương ít nhiều có chút cảnh giác cùng kiêng kị.

Dù sao trước kia khi còn tại Lưu Vân Tông, hắn cũng từng trải qua mấy chuyện như bị đoạt xá.

Ai biết được bên trong Kình Thiên Tháp này có lưu lại một đạo tàn hồn siêu cấp cường giả đang chờ đoạt xá hay không!

Cho nên không thể không đề phòng!

Mà nhìn thấy bộ dáng cảnh giác cùng kiêng kị của Cố Dương.

Lão già kia nhất thời lộ ra một nụ cười hòa ái.

"Ha ha, người trẻ tuổi, không cần lo lắng, ta sẽ không đoạt xá linh hồn của ngươi. Bóng mờ này cũng không phải tàn hồn của ta, chẳng qua là một hình chiếu được lưu lại rất lâu trước đây mà thôi, không có bất kỳ năng lực nào, cũng không thể tổn thương được ngươi."

Lão giả phảng phất sớm đã dự liệu được loại tình huống này, giải thích.

Nghe được điều này, đồng tử Cố Dương cũng không khỏi co lại.

Hình chiếu?

"Bản Thánh chính là Thanh Phong Thánh Tôn, Kình Thiên Tháp này là do ta tự tay rèn đúc mà thành, mặc dù Kình Thiên Tháp tồn tại vô số cái, nhưng một khi đăng lên đỉnh Kình Thiên Tháp, chính là sẽ truyền tống ngươi đến chỗ ta."

Lão giả cười nhạt nói.

Nghe đến đây, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi chấn động.

Thanh Phong Thánh Tôn?

Chẳng lẽ nói lão già này chính là một vị cường giả Thánh cảnh?!

Kình Thiên Tháp này, hoá ra là do một vị cường giả Thánh cảnh lưu lại mà không phải cường giả Hoàng cảnh!

Hay lắm!

Chẳng qua ngẫm lại cũng đúng, nếu chỉ là trân bảo do cường giả cảnh giới Hoàng cảnh lưu lại.

Sao lại hấp dẫn những yêu nghiệt Chu Tước thánh địa đến đây chứ?

Cũng chỉ có cường giả Thánh cảnh mới có thể làm được điều này!

Trong lòng Cố Dương cảm khái không thôi.

Thanh Phong Thánh Tôn lại mỉm cười chậm rãi nói.

"Ngươi rất không tệ!"

Thanh Phong Thánh Tôn vừa mở miệng đã tán dương Cố Dương.

"Luận thiên tư, lấy kiến thức bản thánh chứng kiến... Ngươi được cho là Đông Hoang độc nhất vô nhị!"

"Bàn về ngộ tính, sự yêu nghiệt của ngươi càng khiến bản thánh không thể không phục!"

"Mới vừa vào mười tám tuổi, lại có thể lĩnh ngộ được sức mạnh của lĩnh vực này, hơn nữa... dường như còn không chỉ là một lĩnh vực, rung động đến cỡ nào chứ!"

"Ngươi tên Cố Dương đúng không?"

Thanh Phong Thánh Tôn chậm rãi nói, trong ngôn ngữ phảng phất như nhìn thấu lá bài tẩy của Cố Dương.

"Không sai."

Cố Dương nghe đến đó, cũng không khỏi hơi chắp tay, lông mày cau lại.

"Thanh Phong tiền bối còn có thể nhìn ra lĩnh vực mà ta lĩnh ngộ sao?"

Cố Dương nhịn không được lên tiếng hỏi.

Cái này quan trọng lắm.

Nếu như cường giả Thánh cảnh có thể khám phá át chủ bài của hắn, thì ngày sau hắn phải cẩn thận hơn.

Nghe thấy Cố Dương nói vậy, Thanh Phong Thánh Tôn khẽ mỉm cười.

"Đương nhiên là không nhìn thấy, nhưng... Có thể cảm nhận được một chút khác biệt."

"Lĩnh vực và áo nghĩa, tựa như đom đóm và mặt trời."

"Vương cảnh hoặc là Hoàng cảnh, có lẽ không phát giác được đom đóm, nhưng ít nhiều cũng có thể cảm giác được sự tồn tại của một số lĩnh vực."

"Mà đối với Thánh cảnh, đương nhiên là có thể cảm giác rõ ràng sự tồn tại của lĩnh vực."

"Có điều ngươi cũng yên tâm, cảm giác cũng không rõ ràng, sở dĩ bản thánh nói như vậy, cũng có một chút suy đoán của bản thánh bên trong."

Nghe đến đây, Cố Dương nhất thời im lặng.

Khá lắm, ngươi đây là suy đoán!

Cảm giác cũng không rõ ràng, hắn liền yên tâm.

Nếu Thánh cảnh có thể dễ dàng nhìn thấu át chủ bài của hắn, vậy tình huống sẽ vô cùng phiền toái.

Dựa theo cách nói của Thánh cảnh như Thanh Phong Thánh Tôn, hắn chỉ có thể nhận ra mình lĩnh ngộ lĩnh vực chi lực.

Tình huống cụ thể là không nhìn ra được!

Sau khi trò chuyện một hồi.

Cố Dương cũng có chút kỳ quái.

Nói nhiều như vậy, dường như Thanh Phong Thánh Tôn cũng không nói đăng đỉnh Kình Thiên tháp thì có thể có ban thưởng đặc thù gì... Chẳng lẽ chỉ là khen thưởng mình và cường giả Thánh cảnh khoác lác, tâng bốc nhau sao?

Thứ đó đúng là điều thú vị ghê tởm.

Mà ngay lúc Cố Dương nghĩ đến đây.

Trên khuôn mặt già nua tràn ngập khe rãnh của Thanh Phong Thánh Tôn lại hiện ra một tia cảm khái cùng sợ hãi tán thán.

"Cố Dương, thiên phú ngộ tính của ngươi, vang dội cổ kim, tương lai có lẽ ngươi có thể mang đến một tia chuyển cơ cho thế giới này!"

"Hả?"

Cố Dương nghe đến đây, nhất thời nhịn không được nhíu mày.

Cái gì mà mang đến chuyển cơ cho thế giới này?

Nói lời mê hoặc người ta à?

"Kính xin Thanh Phong tiền bối nói rõ."

Cố Dương không lòng vòng quanh co nói.

"Ha ha."

Nghe vậy, Thanh Phong Thánh Tôn lại lắc đầu cười khẽ.

"Thiên cơ không thể tiết lộ, chờ ngày sau thực lực ngươi tăng lên, liền đi Trung Châu đi, đợi ngươi thành Vương... Ngươi sẽ biết được bí mật của thiên hạ."

Nghe đến đây.

Cố Dương càng thêm không biết nói gì.

Cứ thần bí như vậy.

Khiến người ta mất hứng!

Cố Dương nghẹn họng không nói nên lời.

Trong lòng cũng có chút không hài lòng.

Khó khăn lắm ta mới đăng đỉnh, kết quả ngươi lại đưa cho ta một câu đố.

Không được!

Không thể đi một chuyến uổng công!

Chợt Cố Dương nói chuyện với Thanh Phong Thánh Tôn.

Định từ trên người người tên bí ẩn này đào ra một chút tin tức hữu dụng.

Dù sao cũng là cường giả Thánh Cảnh còn sống, biết được nhất định là nhiều hơn mình!

Kết quả mặc dù Cố Dương đã dốc hết toàn lực, vấn đề hỏi thăm cũng đủ mọi màu sắc, đủ loại phương diện.

Ai ngờ Thanh Phong Thánh Tôn này miệng mồm kín không kẽ hở, đúng là một câu tin tức hữu dụng cũng không cho!

Bất luận Cố Dương hỏi cái gì.

Thanh Phong Thánh Tôn đều dùng câu thiên cơ không thể tiết lộ để qua loa cho có lệ.

Trong ánh mắt còn lộ ra biểu cảm ngươi hiểu mà.

Khiến trong lòng Cố Dương hết sức im lặng.

"Ta vất vả lắm mới có thể leo lên đỉnh tháp, dù sao cũng phải cho ta chút đồ chứ?"

Cố Dương cũng rất bất đắc dĩ, chỉ có thể từ bỏ, nhìn Thanh

Phong Thánh Tôn hỏi.

"Đương nhiên là có rồi."

Ánh mắt Thanh Phong Thánh Tôn lóe lên ý cười.

Hắn vung tay áo lên.

Trong nháy mắt, một khối thạch ngọc khí thế hoành tráng, giống như núi cao trầm trọng đang chậm rãi rơi xuống trước mặt Cố Dương.

"Đây là một viên thạch ngọc bản thánh sau khi đột phá Thánh cảnh vẫn luôn đeo trên người, không có hiệu quả nào khác, có điều trong này ngược lại có một ít truyền thừa của bản thánh lưu lại cùng một ít đồ tốt."

"Chẳng qua hiện tại ngươi khẳng định không cách nào sử dụng."

"Chờ ngươi đột phá thành Vương, sẽ có thể minh ngộ."

Nói xong, hư ảnh của Thanh Phong Thánh Tôn bắt đầu lóe lên.

Nhìn thấy vậy.

Đợi đến lúc Cố Dương tiếp nhận thạch ngọc.

Hư ảnh của Thanh Phong Thánh Tôn trước mặt đã biến mất không thấy đâu nữa.

Chẳng qua trước khi hư ảnh của hắn hoàn toàn biến mất, còn lưu lại một câu cuối cùng.

"Cố Dương nhớ sau khi Thành Vương đi Trung Châu, có lẽ…"

Kết quả còn chưa nói hết lời.

Trực tiếp không nói tiếp.

"Thanh Phong Thánh Tôn này, nếu đi viết tiểu thuyết, nhất định có thể tìm được đầy lưỡi dao trong phòng, ngắt chương giỏi thật!"

Cố Dương vừa đang muốn hóng nghe, kết quả con hàng này liền cắt đứt.

Quả thực quá đáng!

Cố Dương lắc đầu, buồn bực thu hồi thạch ngọc vào trong nhẫn trữ vật của mình.

Rồi sau đó tìm cơ hội nhìn xem nội dung bên trong có những gì.

Còn về việc sau Vương cảnh mới có thể hiểu mà Thanh Phong Thánh Tôn đã nói tới, với hắn thì chưa chắc đã như vậy.

Đúng lúc này.

Một luồng ánh sáng nhu hòa bao phủ thân thể hắn.

Cố Dương cũng hiểu, mình sắp bị truyền tống ra ngoài rồi.

Hắn im lặng chờ đợi trong chốc lát.

Quả nhiên, bạch quang hiện lên.

Cố Dương mở mắt ra, thân ảnh của mình bất ngờ đã xuất hiện ở trước Kình Thiên Tháp.

Mà trong nháy mắt lúc Cố Dương vừa mới truyền tống ra.

Vô số đạo ánh mắt trong nháy mắt rơi trên người Cố Dương.

Trong ánh mắt kia, nghiễm nhiên là tràn đầy kính nể cùng

ngưỡng mộ!

"Phu quân, chúc mừng ngươi đăng đỉnh!"

Diệp Khuynh Thành nhìn thấy điều này, vội vàng không ngừng vọt tới.

Một đầu đâm vào trong ngực Cố Dương.

Nhìn thấy vậy, vô số thiên kiêu đều lộ ra ánh mắt hâm mộ.

Mà bên kia, Tinh Cửu Vân đang nắm đồ vật gì đó chuẩn bị tiến lên thấy vậy, bước chân không khỏi dừng lại.

Nhưng rất nhanh, nàng lấy hết dũng khí đi tới.

"Cố công tử, chúc mừng ngươi phá vỡ kỷ lục, không chỉ thành công đăng đỉnh bảng chủ của Kình Thiên Bảng, còn làm được chuyện đăng đỉnh Kình Thiên Tháp mà tất cả thiên kiêu Đông Hoang Vạn Vực cũng chưa từng làm được!"

Tinh Cửu Vân nói, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương lại tràn ngập nhu tình.

Nhìn thấy điều này, Cố Dương cũng không khỏi nao nao.

Hiển nhiên là có chút ngoài ý muốn.

Dù sao trước đây hình như hắn và Tinh Cửu Vân cũng chưa từng nói chuyện như vậy nhỉ?

Chỉ miễn cưỡng nói vài lời...

Tinh Cửu Vân còn sử dụng đôi mắt Huyễn Tinh tra xét chính mình, còn bị phản phệ.

Theo lý mà nói, chẳng phải Tinh Cửu Vân đang khó chịu với mình sao?

Trong lòng Cố Dương không khỏi có chút nghi hoặc.

Tâm tư của nữ nhân, thật đúng là đoán không ra.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương cũng chỉ khẽ gật đầu.

Diệp Khuynh Thành đứng bên cạnh Cố Dương, ánh mắt mang ý cười nhìn một màn này.

Nhìn đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của Tinh Cửu Vân cũng hơi đỏ lên.

Dường như có chút xoắn xuýt.

Dù sao chung quanh có nhiều người như vậy.

Nhưng ngay khoảnh khắc sau, cô đã lấy hết dũng khí.

Rồi đưa một khối ngọc thạch trong tay cho Cố Dương.

"Cố công tử, đây là một khối Truyền âm thạch, sau này mong rằng có thể qua lại nhiều hơn với ngươi, hy vọng ngươi có thể nhận nó!"

Tinh Cửu Vân đỏ mặt đưa cho Cố Dương.

"Ách..."

Cố Dương nhất thời sửng sốt một chút.

Còn Diệp Khuynh Thành bên cạnh lại len lén tựa vào lỗ tai Cố Dương nói: "Phu quân, Tinh Cửu Vân này yêu ngươi! Đang thổ lộ với ngươi đấy!"

Nghe đến đây, Cố Dương liền càng ngỡ ngàng.

Chậc?

Còn có chuyện như vậy nữa à?

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi đánh giá Tinh Cửu Vân đang cúi đầu trước mặt, ngay cả cổ cũng đỏ ửng.

Luận dung mạo, hiển nhiên Tinh Cửu Vân phù hợp với danh xưng đệ nhất mỹ nữ của Thanh vực.

Dung mạo được coi là đỉnh tiêm.

Còn về phần dáng người...

Ánh mắt Cố Dương không khỏi trầm xuống.

Hízzz....

Có chút thú vị!

Hình như không có lý do gì không chấp nhận đây.

Cố Dương mỉm cười, liền nhận lấy viên truyền âm thạch mà Tinh Cửu Vân đưa cho.

Chẳng qua vừa tiếp nhận.

Đám thiên kiêu chung quanh lại vang lên từng tràng tiếng kinh hô.

"Thật hâm mộ! Đệ nhất mỹ nhân Thanh vực chúng ta, bây giờ sợ là sẽ danh hoa có chủ rồi!"

"Mỹ nhân xứng anh hùng, đây không phải rất bình thường sao?"

"Có thể khiến Tinh Cửu Vân chủ động biểu đạt tâm ý... Cũng chỉ có thể là yêu nghiệt như Cố Dương mà thôi."

"Nếu ta là nữ nhân thì tốt rồi, có thể ôm đùi Cố Thiên Kiêu!"

"Đậu xanh... Ngươi cách ta xa một chút!"

Đám thiên kiêu nhìn thấy mà chỉ biết hâm mộ trong mắt.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh bên kia cũng vội vã đi tới.

Sau khi đi tới trước mặt Cố Dương.

Ánh mắt của hai người bỗng dừng lại trên người Diệp Khuynh Thành một lát.

Trong mắt lộ ra kinh ngạc và vui mừng.

Nhưng ngay lập tức các nàng lại vội vàng nhìn về phía Cố Dương.

"Cố công tử."

Hoàng Nguyệt vô cùng lễ phép khẽ khom người với Cố Dương, giọng nói cũng có chút ôn nhu nhẹ nhàng.

Khiến người ta có cảm giác như tắm trong gió xuân.

"Chúc mừng ngươi thành công đăng đỉnh Kình Thiên Tháp, không bao lâu nữa, chỉ sợ đại danh của ngươi sẽ truyền khắp toàn bộ Đông Hoang vạn vực."

"Ha ha, may mắn mà thôi."

Cố Dương nghe vậy, cũng hơi chắp tay khiêm tốn nói.

Về phần Hoàng Thanh, thì đứng ở một bên bĩu môi, cố ý không nhìn Cố Dương.

Nhưng trên thực tế lại là không ngừng dùng dư quang đảo qua khuôn mặt của Cố Dương.

Khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ.

"Đúng rồi Cố công tử."

Hoàng Nguyệt giờ phút này bỗng nhiên mở miệng.

"Hả? Thế nào Hoàng Nguyệt cô nương?"

Cố Dương nghi hoặc hỏi.

Diệp Khuynh Thành đứng bên cạnh Cố Dương, trên gương mặt xinh đẹp cũng lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Rõ ràng, nàng đã nhìn ra...

Hai tên tình địch lại tới nữa rồi!

"Không biết Cố công tử cảm thấy hai tỷ muội chúng ta như thế nào?"

"Ách, cái gì mà như thế nào?"

Cố Dương sửng sốt một chút.

Hoàng Nguyệt xảy ra chuyện gì vậy.

Cố Dương trong lúc nhất thời cũng không kịp phản ứng.

Mà lúc này.

Còn đám thiên kiêu chung quanh thì lộ vẻ cổ quái.

Bọn họ dường như đoán được cái gì, trong mắt nhất thời lộ ra một tia không thể tin nổi.

"Chính là... Cố công tử cảm thấy hai tỷ muội chúng ta, có thể cùng ngươi kết thành đạo lữ hay không?"

Hoàng Nguyệt đỏ mặt, dù sao nàng hiện giờ cũng mới mười sáu tuổi mà thôi.

Mặc dù nhìn qua vô cùng thành thục, phóng khoáng, nhưng chung quy cũng chỉ là một thiếu nữ mà thôi.

Bộc lộ với người mình thích trước mặt, tất nhiên sẽ thập phần thẹn thùng.

Mà Hoàng Nguyệt lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Đám thiên kiêu chung quanh, lập tức nhao nhao nhịn không được hít sâu một hơi.

Mặt mũi tràn đầy kinh ngạc!

Bất luận là ai, đều dùng ánh mắt hâm mộ ghen ghét nhìn chằm chằm Cố Dương.

Tinh Cửu Vân chủ động thổ lộ thì thôi đi.

Dù sao thì sức hút của Cố Dương vẫn còn đó.

Nhưng ngay cả tỷ muội song sinh tuyệt mỹ đến từ Chu Tước thánh địa, hơn nữa xếp hạng trên chủ bảng cũng không quá thấp, dung mạo đều cực kỳ đỉnh cao, thậm chí giờ phút này cũng phải biểu đạt tâm ý với Cố Dương sao...

Còn có thiên lý ư?

"Ta ghen tị!"

"Nếu ngươi là yêu nghiệt hàng đầu, ngươi cũng có thể được hưởng thụ loại đãi ngộ này."

"Tại sao! Tại sao phải để cho ta nhìn thấy những thứ này!?"

"Không chịu nổi nữa, các huynh đệ, ta chuồn trước!"

Một đám thiên kiêu nhìn mà lòng tràn đầy hâm mộ, cũng có phần không chịu nổi loại đả kích này.

Không ít thiên kiêu nhao nhao lựa chọn rời đi.

Hôm nay tuy rằng Kình Thiên Tháp đã đóng lại, nhưng bí cảnh chưa đóng, bọn họ không muốn xem những hình ảnh làm người ta chịu đủ đả kích này nữa.

Quay đầu tìm kiếm cơ duyên.

Đương nhiên, cũng có một vài thiên kiêu dù đau đớn cũng vui vẻ quan sát tình cảnh này.

Mà Cố Dương, giờ phút này cũng tràn đầy cổ quái.

Không thể không thừa nhận, dung mạo Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đích thật là nhất đẳng đấy.

Thậm chí có thể nói, chỉ hơi kém hơn Hoàng Âm!

Bất kể là Tinh Cửu Vân hay là Diệp Khuynh Thành, dung mạo đơn thuần, khẳng định so ra vẫn kém hơn hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

Đương nhiên một phương diện khác thì hắn cũng không tiện nói.

Chẳng qua Cố Dương cũng hết sức ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới Hoàng Nguyệt lại to gan như thế, trực tiếp biểu đạt tâm ý của mình.

"Chuyện này..."

Cố Dương không khỏi có chút chần chờ.

Cũng không phải là cảm thấy hai tỷ muội không xứng với mình.

Mà là...

Hắn không có hứng thú với loli gì đó.

"Tỷ! Tên này xem thường chúng ta!"

Đúng lúc này, Hoàng Thanh dường như thấy được vẻ do dự trên mặt Cố Dương, lập tức đứng lên, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn Cố Dương.

"Ngươi ngươi ngươi!"

"Ta muốn khiêu chiến với ngươi!"

Hoàng Thanh la lớn với Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Đám thiên kiêu xung quanh lập tức hăng hái.

"Hắc, xoay chuyển ngược rồi!"

"Chẳng lẽ là vì yêu sinh hận?"

"Cũng có thể là Hoàng Nguyệt thích Cố Dương, nhưng Hoàng Thanh không thích!"

"Có chút ý tứ, chẳng qua... Thực lực của Cố Dương biến thái như vậy, đôi tỷ muội này cũng không phải đối thủ của Cố Dương, đúng không?"

"Quan tâm làm gì, có trò hay xem là được!"

Nhóm thiên kiêu vô cùng kích động.

Vừa rồi ăn một ngụm lương khô chó, rốt cuộc cũng có chút đồ ăn ngon rồi!

Cố Dương cũng hơi ngẩn ra.

Nhìn vẻ mặt Hồng Thanh hồng nhuận, không khỏi hỏi.

"Ngươi chắc chắn chứ?"

"Đương nhiên!"

Hoàng Thanh nói như chém đinh chặt sắt.

"Tiểu Thanh, không thể vô lễ với Cố công tử như thế!"

Trong mắt Hoàng Nguyệt mang theo một tia ảm đạm và mất mát.

Hiển nhiên là đã có chút tổn thương với thái độ lúc trước của Cố Dương.

Nhưng thấy Hoàng Thanh muốn khiêu chiến Cố Dương, sắc mặt nàng ta lập tức nghiêm túc nói.

"Không sao."

Cố Dương mỉm cười khoát tay áo.

"Ngươi muốn khiêu chiến ta như thế nào?"

Cố Dương nhìn Hoàng Thanh.

"Ta muốn ra điều kiện!"

"Ngươi nói đi."

"Nếu ta thắng ngươi, ngươi sẽ xin lỗi tỷ tỷ ta!"

Giọng nói của Hoàng Thanh tràn ngập tự tin.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Chẳng lẽ nha đầu này còn cất giấu át chủ bài?

Hơn nữa lá bài tẩy này còn có thể tránh khỏi sự tra xét số mệnh của bản thân!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi cảm thấy hứng thú.

"Vậy nếu ta thắng thì sao?"

Cố Dương lại hỏi.

Mà vấn đề này, cũng chính là điều mà vô số thiên kiêu xung quanh muốn biết.

Dù sao theo bọn hắn nghĩ, việc Hoàng Thanh chiến đấu với Cố Dương chẳng phải là thua sao?

Nghe Cố Dương hỏi như vậy.

Khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Thanh lập tức trở nên đỏ bừng.

"Nếu như ngươi thắng, ta và tỷ tỷ sẽ gả cho ngươi!"

Rào!

Hoàng Thanh vừa nói ra lời này.

Lập tức sắc mặt thiên kiêu chung quanh nhất thời trở nên cực kỳ quái dị.

"Mẹ nó..."

"Ta cho rằng nàng ta nghiêm túc muốn khiêu chiến Cố Dương... Không ngờ, đây là thay đổi phương pháp cùng Cố Dương biểu đạt yêu thương?"

"Tên hề này chính là ta!"

"Mịa! Mong đợi của ta bị xịt rồi!"

Bọn họ vốn đang nghĩ sẽ có trò hay lên sân khấu.

Kết quả, lời nói này của Hoàng Thanh giống như một cái côn trầm nặng, hung hăng vụt lên trên mặt bọn họ.

Khiến trong lòng bọn họ không nói nên lời, đồng thời cũng nghẹn họng.

Ánh mắt hắn càng biến hóa, càng thêm hâm mộ.

CMN đây là...

Quả thực là ghen tị chết chúng ta!

Sau khi Hoàng Thanh đỏ mặt nói xong những lời này, Diệp Khuynh Thành ngây ngẩn cả người, Tinh Cửu Vân cũng nhìn mà choáng váng.

Khá lắm... còn có kiểu thao tác thế này?

Hoàng Nguyệt cũng sững sờ tại chỗ.

Nàng dở khóc dở cười nhìn Hoàng Thanh, hiển nhiên cũng không ngờ tới Hoàng Thanh lại đưa ra yêu cầu như vậy.

Đây quả thực chính là lừa gạt muốn Cố Dương cưới bọn nàng ta.

Như vậy xem ra, Hoàng Thanh cũng thích Cố công tử đến cực điểm, nếu không... Cũng sẽ không lớn mật như vậy.

Còn Cố Dương thì mặt đầy kinh ngạc.

Hiển nhiên, hắn hoàn toàn không nghĩ tới Hoàng Thanh lại đưa ra yêu cầu như vậy.

Sự xoay ngược này, quả thực khiến hắn có chút đỡ không kịp.

Chẳng qua hắn cũng hiểu được.

Bất kể là Hoàng Nguyệt hay là Hoàng Thanh... Hiển nhiên đều có tình cảm ái mộ với mình.

Về phần khiêu chiến với Hoàng Thanh, coi như không có là được.

"Ta hiểu tâm tư của các ngươi rồi, nhưng mà... bây giờ các ngươi còn quá nhỏ."

Cố Dương bất đắc dĩ nói, giang tay giải thích.

Nghe đến đây, Hoàng Thanh lại đột nhiên sốt ruột.

"Ta không nhỏ! Ta đã 16 tuổi!"

Nàng vội vàng đứng ra giải thích.

Hoàng Nguyệt cũng rất nghiêm túc nhìn Cố Dương, liên tục gật đầu.

"Có lẽ... Cũng không đơn thuần là vấn đề về tuổi tác."

Tinh Cửu Vân bên cạnh bỗng nhiên lên tiếng.

Nghe đến đây, khuôn mặt của Hoàng Thanh đỏ bừng lên.

Đương nhiên nàng hiểu ý của Tinh Cửu Vân.

"Ta... Ta sẽ lớn lên!"

Hoàng Thanh đi thẳng tới bên người Cố Dương, vươn tay ôm lấy cánh tay Cố Dương.

Nàng ngẩng đầu nhìn Cố Dương, hai mắt đẫm lệ, điềm đạm đáng yêu.

Bên kia Hoàng Nguyệt cũng trông bình thường không có gì lạ, mặt lộ vẻ u sầu.

"Thật sự nhỏ như vậy sao?"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

Đến mức này rồi, dường như cũng không có lý do cự tuyệt?

Chẳng qua suy nghĩ cẩn thận lại, Cố Dương vẫn nói: "Chuyện gả cưới vẫn phải đợi ngày sau rồi mới nói."

Nghe đến đây, nước mắt trên khóe mắt Hoàng Thanh lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Trên gương mặt xinh đẹp cũng hiện ra nụ cười xán lạn.

Tuy Cố Dương không nói rõ tiếp nhận các nàng.

Nhưng ý tứ biểu đạt của lời nói này... cũng không khác nhiều lắm.

Mà nhìn thấy một màn này.

Đám thiên kiêu xung quanh đều ngậm miệng lại, không nói được lời nào, ngoài hâm mộ ra cũng chỉ là hâm mộ.

"Được rồi, không làm kỳ đà cản mũi nữa, ta muốn đi tìm cơ duyên, chi bằng tổ đội cùng đi!"

"Không thể ở lại nơi này được nữa, ta cũng đi đây!"

Trong lúc nhất thời, các thiên kiêu còn lại đều ồn ào tản đi.

Nếu không tiếp tục ở lại chỗ này, ngược lại có chút chướng mắt.

Rất nhanh, đám thiên kiêu lần lượt rời đi.

Dồn dập đi tìm cơ duyên.

Lập tức, trên sân bãi chỉ còn lại có năm người bọn Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều đã bình tĩnh trở lại, yểu

điệu đứng trước mặt Cố Dương.

"Cố công tử."

Hoàng Nguyệt bỗng nhiên mở miệng.

"Ngài có hứng thú cùng chúng ta trở về Chu Tước thánh địa không?"

Đôi mắt đẹp của Hoàng Nguyệt rơi vào trên người Cố Dương, trong mắt tràn đầy mong đợi.

Nghe đến đây, Hoàng Thanh cũng liên tục ngẩng đầu lên nhìn Cố Dương.

Còn Tinh Cửu Vân bên cạnh thì chấn động hơn.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đây là muốn mời Cố Dương gia nhập Chu Tước thánh địa sao?

"Chu Tước thánh địa?"

Cố Dương hơi dừng lại một chút.

Nói thật lòng hắn cũng khá động tâm.

Dù sao Chu Tước thánh địa chính là đệ nhất Thánh địa Đông Hoang vạn vực này.

Là tồn tại mà hoàng triều Đại Viêm hoàn toàn không thể so sánh.

Trong đó có cường giả Thánh cảnh tọa trấn.

Nếu có thể tiến vào Chu Tước Thánh địa, đoán chừng có thể thu hoạch được càng nhiều tài nguyên.

Nhưng sau một phen đắn đo, Cố Dương vẫn lắc đầu.

"Chuyện này sau này rồi nói, bây giờ vẫn là thôi đi."

Cường giả Thánh cảnh thọ mệnh dài đằng đẵng.

Vị cường giả Thánh cảnh Chu Tước thánh địa kia, tất nhiên cũng là người tọa trấn thánh địa.

Nếu như mình tiến đến...không chừng sẽ bị nhìn ra át chủ bài.

Đến lúc đó, có thể sẽ có chút phiền phức.

Trước khi nắm chắc, Cố Dương cũng không vội vàng đáp ứng.

"Thật sao? Thật đáng tiếc nha."

Nghe Cố Dương nói như vậy, Hoàng Thanh nhất thời mất mát cúi thấp cái đầu nhỏ.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt cũng hơi ảm đạm.

Dù sao lần này các nàng đi ra cũng có hạn chế về mặt thời gian.

Chờ lát nữa rời khỏi bí cảnh, các nàng cũng đành phải tạm biệt Cố Dương.

Trong lòng các nàng tự nhiên là có chút không nỡ.

Nếu như có thể, các nàng đều nguyện ý luôn ở chung một chỗ với Cố Dương.

Nhưng các nàng cũng không quá mức xoắn xuýt, ngay lập tức ánh mắt hướng về phía Diệp Khuynh Thành.

"Khuynh Thành tỷ tỷ, tỷ nguyện ý gia nhập Chu Tước thánh địa chúng ta chứ?"

Hoàng Nguyệt bỗng nhiên mở miệng hỏi.

"Hả?"

Giờ phút này Diệp Khuynh Thành cũng vì Cố Dương cự tuyệt mà cảm thấy nuối tiếc, không nghĩ tới đột nhiên Hoàng Nguyệt ném cành ô-liu tới chỗ nàng.

Khiến nàng không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Vì sao lại mời ta đến?"

Diệp Khuynh Thành không hiểu hỏi.

Tuy rằng mới trải qua một thời gian ngắn tìm hiểu, chúng nữ cũng hiểu nhau ít nhiều.

Nhưng cũng chưa đạt tới mức mời nàng gia nhập Chu Tước thánh địa nhỉ?

Cố Dương nhìn thấy vậy, trong lòng cũng có chút tò mò.

Hắn cũng có thể nhìn ra được.

Hoàng Nguyệt vô cùng nghiêm túc.

Không đợi Hoàng Nguyệt giải thích.

Hoàng Thanh lại cười hì hì nói.

"Bởi vì thể chất của Khuynh Thành tỷ tỷ vô cùng đặc thù nha, hơn nữa vô cùng thích hợp tiến vào thánh địa Chu Tước chúng ta tu luyện!"

"Thể chất đặc thù?"

Diệp Khuynh Thành hơi sửng sốt.

"Là chỉ Thiên Hàn Huyền Thể sao?"

Diệp Khuynh Thành vô cùng kinh ngạc.

Thiên Hàn Huyền Thể lại hiếm có như vậy sao?

Không nên chứ.

Với sự khổng lồ của Chu Tước thánh địa.

Thiên Hàn Huyền Thể cũng chỉ có thể coi là bình thường chứ?

Diệp Khuynh Thành lại càng nghi hoặc.

Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

"Xem ra... Thể chất của Khuynh Thành ngươi cũng không đơn giản nha."

Giờ phút này Cố Dương phảng phất hiểu được cái gì.

Hoàng Nguyệt cũng cười giải thích.

"Thể chất của Khuynh Thành tỷ không phải chỉ đơn giản là Thiên Hàn Huyền Thể nha."

"Thiên Hàn Huyền Thể chỉ là một điều kiện trong đó mà thôi, còn thể chất thật sự của Khuynh Thành tỷ, tên là Tiên Thiên Băng Hoàng Thánh Thể, tuy nhiên giờ phút này vẫn còn đang trong trạng thái chưa thức tỉnh, cần phải có đồ vật đặc biệt mới có thể kích hoạt hoàn toàn Tiên Thiên Băng Hoàng Thánh Thể!"

"Nếu Khuynh Thành tỷ bằng lòng cùng chúng ta tiến vào Chu Tước thánh địa tu luyện, có lẽ có thể nhanh chóng thức tỉnh Tiên Thiên Băng Hoàng Thánh Thể!"

"Chu Tước thánh địa rất thích hợp với thể chất đặc thù như Khuynh Thành tỷ đến tu luyện!"

Nghe vậy, Diệp Khuynh Thành lập tức mở lớn đôi môi đỏ mọng.

Hiển nhiên là không ngờ còn có loại chuyện này.

Nàng vậy mà còn là thể chất ẩn giấu!

Hơn nữa còn là Thánh Thể!

Cố Dương cũng kinh ngạc không thôi.

Thánh thể...

Đây chính là thể chất siêu cấp tiên thiên, vượt qua huyết mạch Thánh Cảnh.

Thể chất như thế đừng nói là Thanh vực.

Coi như là phóng mắt nhìn toàn bộ Đông Hoang, chỉ sợ đều là sự tồn tại phượng mao lân giác!

Không nghĩ tới trên người Diệp Khuynh Thành lại mang thể chất hiếm có bực này.

"Chẳng qua sao trước đó ta không nhìn thấy thể chất bực này chứ?"

Cố Dương không khỏi có chút nghi hoặc.

Hắn ta lại lợi dụng năng lực Vận Mệnh trực tiếp điều tra Diệp Khuynh Thành.

Mà lúc này đây, tin tức có liên quan đến Tiên Thiên Băng Hoàng Thánh Thể cũng hiện ra trước mắt.

Trong đó cũng nhắc tới tin tức về việc tu luyện ở Chu Tước thánh địa.

Xem ra...

Đây chính là một phen cơ duyên to lớn của Diệp Khuynh

Thành!

Hắn cẩn thận nghĩ lại, lúc trước khi gặp Diệp Khuynh Thành, năng lực kiểm tra nhìn thẳng vào số mệnh của mình mới ở vào giai đoạn sơ bộ.

Cho nên lúc trước không thể điều tra ra, hiện tại lại có thể điều tra.

Có lẽ cũng có liên quan tới năng lực của Vận Mệnh thăng cấp.

Mà ngay lúc Cố Dương đang điều tra.

Diệp Khuynh Thành lại có chút do dự.

"Thế nhưng... Ta càng muốn ở bên phu quân hơn."

Diệp Khuynh Thành không khỏi nắm tay Cố Dương, trong mắt đầy vẻ không nỡ.

"Không sao đâu, đối với ngươi mà nói, đây là một phen cơ duyên, nói không chừng đến lúc đó, ngươi có thể trở nên còn mạnh hơn cả ta đó."

Cố Dương nắm chặt bàn tay nhỏ nhắn mềm mại không xương của Diệp Khuynh Thành, ôn nhu nói.

Nghe đến đây, ánh mắt không nỡ của Diệp Khuynh Thành lại càng trở nên nồng nặc.

Nói thật, nàng đối với việc này cũng là tâm động không thôi.

Dù sao đây cũng có thể là một cơ hội để nàng đuổi kịp bước chân phu quân.

Nếu bỏ lỡ chỉ sợ không có lần sau.

"Vâng phu quân! Ta hiểu rồi!"

Diệp Khuynh Thành hơi xoắn xuýt một lát, cuối cùng vẫn đưa ra quyết định.

Thay vì ở bên cạnh phu quân không thể làm gì, còn không bằng buông tay đánh cược một lần, chờ học thành công trở về, mình ít nhiều cũng có thể giúp phu quân!

"Vậy Hoàng Nguyệt muội muội, Hoàng Thanh muội muội, sau này xin các ngươi chiếu cố nhiều hơn."

Diệp Khuynh Thành hơi khom người nói với Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

"Khuynh Thành tỷ yên tâm, chuyện của ngươi là chuyện của chúng ta, đến lúc đó nhất định Chu Tước thánh địa không có ai dám khi dễ ngươi!"

Hoàng Thanh lập tức vỗ bộ ngực bình thường không có gì lạ cam đoan, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn ngập đắc ý.

"Tốt lắm, các ngươi trước tiên trò chuyện đi, còn cách thời gian bí cảnh đóng cửa một đoạn thời gian, ta đi tìm xem còn có cơ duyên nào sót lại hay không."

Nghe đến đây.

Miệng Hoàng Thanh lập tức vểnh lên.

"Ngươi đã mạnh như vậy rồi, đồ vật bên trong bí cảnh với ngươi cũng vô dụng không có tác dụng gì chứ?"

Thấy vậy, Cố Dương nhẹ nhàng gảy trán trắng như tuyết của Hoàng Thanh một cái.

"Ai nha, đau quá!"

"Thịt muỗi dù nhỏ cũng là thịt, cái này gọi là tích tiểu thành đại, con nít biết cái gì?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Chợt ngay lập tức lắc mình một cái, biến mất không thấy đâu nữa.

"Tên xấu xa!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh ửng đỏ, nàng ôm trán, nhưng trong ánh mắt rõ ràng lại mang theo ý cười.

Tinh Cửu Vân đứng ở một bên thở dài.

"Ta cũng muốn cùng Cố Dương thân mật cùng nhau nha."

Từ lúc vừa rồi đến giờ nàng ta còn chưa có cơ hội chen ngang.

Dù sao... nàng cũng thật sự không biết nên mở miệng như thế nào.

Nếu luận thực lực.

Nàng không bằng Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh, Diệp Khuynh Thành tuy thực lực không bằng nàng, nhưng thân mật với Cố Dương nhất.

Chỉ có nàng ta có vẻ hơi xấu hổ.

Mặc dù Cố Dương nói muốn đi tìm bảo bối cơ duyên.

Chẳng qua tuy rằng bí cảnh vô cùng khổng lồ.

Nhưng nhiều thiên kiêu ở trong đó tìm kiếm cơ duyên như vậy.

Cơ duyên nên có trên cơ bản đều đã bị lấy đi.

Cho nên cơ bản cũng chỉ còn lại một ít thứ Cố Dương xem thường.

"Được rồi, xem ra không có vật gì tốt."

"Trực tiếp sửa đổi tu vi đi, cũng không sai biệt lắm nên tăng lên rồi."

Cố Dương lắc đầu.

Rồi hắn trực tiếp tìm một khu đất trống không người.

Trực tiếp ngồi xếp bằng trong đó.

Bố trí trận pháp sương mù ở bốn phía xung quanh, làm cho không người nào có thể tới gần hắn.

Đỡ bị quấy rầy.

"Trăm vạn năm sửa đổi... Nhưng, hệ thống có hạn chế, không có cách nào trực tiếp sửa đổi một đại cảnh giới, ta đoán tu vi vẫn không thể trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh."

Đối với sửa chữa tu vi, Cố Dương đã có vẻ lạnh nhạt.

Dù sao sửa chữa cũng không đột phá được.

Hắn cũng không quá chờ mong.

Nhưng sửa đổi vẫn phải sửa đổi.

Nếu để cho chính hắn chậm rãi tu luyện tăng lên mà nói thì sao?

Thời gian hao phí vẫn là tương đối nhiều.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động!

"Thay đổi tu vi, thời gian là trăm vạn năm sau!"

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Một cỗ khí tức bàng bạc đến mức tận cùng cuồn cuộn từ trong cơ thể hắn truyền ra.

Ngay sau đó, tu vi của Cố Dương chính là giống như ngồi trên hoả tiễn từ từ không ngừng tăng lên.

Cảnh này nếu bị thiên kiêu Thanh Vực còn lại nhìn thấy.

Sợ rằng cả tròng mắt cũng sẽ lòi ra.

Bọn họ nào từng thấy có người đột phá cảnh giới nhẹ nhàng như vậy?

Ngắn ngủi mấy hơi thở.

Tu vi của Cố Dương chính là đã từ Đan Hư cảnh tầng bảy trực tiếp tăng vọt đến Đan Hư cảnh tầng mười!

Mà tốc độ này... Lại càng không có ý tứ chậm lại chút nào.

Về phần Cố Dương, lại có vẻ bình tĩnh mà lạnh nhạt.

Cũng không lâu lắm.

Tu vi của Cố Dương chính là thành công đột phá cực hạn.

Trực tiếp đi tới Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong!

Mà đây cũng là cực hạn của Đan Hư cảnh.

"Có thể trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh sao?"

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Nhưng chờ hồi lâu, vẫn như cũ không thể chờ đợi tu vi đột phá.

Tu vi của hắn cuối cùng vẫn là kẹt tại Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Vẫn là chưa thể trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh!

"Trăm vạn năm sửa đổi... Quả nhiên vẫn không thể đột phá đại cảnh giới. Nhưng mà, vậy cũng đúng. Nếu như ta có thể trực tiếp đột phá, thì lần sửa lại sau thì lần sau ngàn vạn năm sẽ xuất hiện, trực tiếp xuất hiện bug. Hiển nhiên, hệ thống sẽ không cho phép loại bug này tồn tại."

Cố Dương không khỏi bỗng nhiên thở dài.

"Hả?"

Ngay lúc Cố Dương cảm thấy có chút bất đắc dĩ.

Đột nhiên, ánh mắt Cố Dương hơi ngưng tụ.

Mặc dù nói tu vi của hắn không thể đột phá đến Sinh Tử cảnh.

Nhưng những phương diện khác, hình như cũng tăng lên một chút?

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương có suy nghĩ, một ý niệm trong đầu, chính là từ trong miệng phun ra bản mệnh nguyên đan của mình.

Rõ ràng nguyên đan vàng rực rỡ đã xuất hiện giữa không trung.

Nó tản mát ra từng đợt khí tức khủng bố siêu phàm thoát tục!

Phải biết rằng hiện giờ bản mệnh nguyên đan này của Cố Dương, đã ẩn chứa ba luồng đạo vận lực.

Cũng chính là Tam Văn Thiên Phẩm Nguyên Đan!

Nhưng bây giờ ba đường vân trên Nguyên Đan của hắn bắt đầu thay đổi.

"Chuyện này..."

Cố Dương không khỏi ngưng thần nhìn chằm chằm vào bản mạng nguyên đan của mình.

Ngay sau đó, hắn dường như cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc nặng nề từ trên trời giáng xuống.

Sau đó liền chui vào bên trong Nguyên Đan.

Ngay sau đó.

Một đường vân rõ ràng lại lần nữa hiện ra.

Bốn đạo đan văn!

"Lại thêm một luồng đạo vận?"

"Chuyện này... đã xảy ra chuyện gì?"

Cố Dương vô cùng kinh ngạc.

Hắn không nghĩ tới Bản Mệnh Nguyên Đan của mình lại có thể tăng lên nữa.

Sau khi tìm hiểu một phen.

Cố Dương mới hiểu ra.

Dường như...

Đây là hiệu quả khi sửa chữa tu vi trăm vạn năm.

Dù sao thời gian sửa chữa tu vi trăm vạn năm, chỉ sợ không

đến mười vạn năm, tu vi của mình liền có thể đột phá đến Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Những năm tháng đằng sau còn lại, đương nhiên không thể không có bất kỳ sự thăng cấp nào!

Mà lần tăng lên này hiển nhiên chính là bản mệnh nguyên đan của mình!

"Cho nên, trong thời gian còn lại... Ta lại trực tiếp bắt đầu tìm hiểu ý vị Thiên Đạo, hơn nữa, thật sự thành công!?"

Cố Dương cảm thán không hiểu, trong ánh mắt cũng không khỏi hiện ra vui mừng.

Như vậy cũng là niềm vui ngoài ý muốn.

Mà ngay lúc Cố Dương cảm khái kinh hỉ.

Lại thêm một luồng khí tức quen thuộc lần nữa từ trên trời giáng xuống.

Thế nhưng không giống với lúc ngưng tụ bổn mạng nguyên đan lúc trước, lúc này đây không còn dị tượng nữa.

Mà trông rất bình tĩnh.

Rẹt!

Cố Dương ngưng thần nhìn.

Trên bản mệnh nguyên đan của mình, rõ ràng lại có thêm một đường vân nữa.

Ngũ văn!

Mà giờ phút này khí tức phát ra từ trên Bản Mệnh Nguyên Đan của Cố Dương... cũng trở nên càng thêm lâu đời mà kinh khủng!

Nếu như toàn lực ra tay, tế ra Bản Mệnh Nguyên Đan chiến đấu...

Hắn ta chưa chắc đã không thể chém giết cường giả Vũ Hóa cảnh!

Nghĩ đến đây, tâm tình Cố Dương cũng có chút khoan khoái dễ chịu.

Chẳng qua hắn không nghĩ tới sự tăng lên này, thế mà còn không đình chỉ!

Ý vị thiên đạo trên bản mệnh nguyên đan, còn đang không ngừng gia tăng!

Lục Văn Thất Văn, cuối cùng lại xuất hiện một đạo đường vân lơ lửng trên bản mệnh Nguyên Đan của Cố Dương.

Đến tận đây...

Rốt cuộc cũng ngừng lại.

Chứng kiến một màn này.

Cố Dương cũng nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

"Nguyên Đan Bát Văn Thiên Phẩm!"

Cố Dương vươn tay, nhìn viên nguyên đan màu vàng xoay tròn ở lòng bàn tay của mình.

Cảm nhận được trong đó ẩn chứa sức mạnh và khí tức kinh khủng.

Đều là nhịn không được kinh ngạc thán phục.

Lúc trước chỉ có ba văn, bản mệnh nguyên đan của Cố Dương

đã cường hãn đến cực hạn.

Thậm chí còn có được năng lực làm trọng thương cường giả Vũ Hóa cảnh!

Bây giờ từ tam văn tăng trưởng lên bát văn, lực lượng trong đó càng thêm kinh khủng!

"Lực lượng kinh khủng như vậy..."

"Thu hoạch lần này, đúng là khiến người ta kinh hỉ mà!"

Giờ phút này vẻ mặt Cố Dương tràn đầy tươi cười.

Dù sao ngay từ đầu hắn cũng không mong đợi lắm.

Thậm chí là kỳ vọng rất thấp.

Kết quả...

Không nghĩ tới lại xuất hiện thu hoạch ngoài ý muốn này.

Bổn mạng nguyên đan từ tam văn tăng trưởng đến bát văn kinh khủng!

Nghĩ đến loại tình huống này, cũng là vạn cổ vô nhất rồi?

Ít nhất, phóng tầm mắt khắp Đông Hoang vạn vực, là không người có thể giống như hắn có một điểm này!

Mà ngay khi Cố Dương còn đắm chìm trong kinh khủng tăng lên ở bản mệnh nguyên đan của hắn.

Trên bầu trời có từng đám mây đen chậm rãi hội tụ.

Từng trận lôi âm khủng bố trầm thấp, cũng thình lình bao phủ khắp bí cảnh!

"Hả?"

Phát giác trên đỉnh đầu mình dần dần hình thành khí tức kinh khủng.

Cố Dương cũng không khỏi vội vã ngẩng đầu nhìn lại.

Hai mắt hắn lập tức sáng lên.

"Lôi kiếp, muốn tới à?"

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trên bầu trời, tiếng nổ trầm thấp mà kinh khủng không ngừng vang lên.

Thấy vậy, không ít thiên kiêu không khỏi kinh ngạc ngẩng đầu.

"Lôi kiếp ư?"

"Mẹ kiếp, là ai vậy, vậy mà có thể lựa chọn đột phá vào lúc này?"

"Uy lực của lôi kiếp này... Có chút khủng bố!"

"Sẽ không sinh ra ảnh hưởng gì với ta chứ?"

"Hẳn là... không phải chứ?"

Nhóm thiên kiêu nghị luận ầm ĩ.

Nhìn kiếp vân khủng bố trên bầu trời, cảm nhận được một khí tức kinh khủng bên trong.

Không ít người không khỏi run rẩy, mặt lộ vẻ lo lắng.

Bên kia.

Đám người Diệp Khuynh Thành đang trò chuyện với nhau, nhìn thấy dị tượng xuất hiện trên bầu trời.

Khuôn mặt xinh đẹp của hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh không khỏi ngưng tụ.

"Lôi kiếp thật là khủng khiếp!"

"Đây là có cường giả Vũ Hóa cảnh đang đột phá sao?"

"Thế nhưng cường giả Vũ Hóa cảnh không cách nào tiến vào trong bí cảnh này!"

Hai tỷ muội lộ vẻ nghi hoặc, dường như có chút không rõ.

Diệp Khuynh Thành không khỏi ngẩn người.

Sao ta cảm thấy lôi kiếp này... hơi quen quen nhỉ?

Cùng lúc đó.

Lối vào Thanh Thiên sơn mạch.

Cường giả Vương cảnh của các thế lực lớn tụ tập ở đây, giờ phút này bọn họ cũng có thể nhìn thấy rõ lôi kiếp dần dần hội tụ trên bầu trời.

Sắc mặt bọn họ không khỏi đanh lại.

"Đây là... Hắc Ngục Kiếp Lôi?"

"Có cường giả Vũ Hóa cảnh muốn đột phá Vương cảnh rồi sao?"

"Không đúng! Hắc Ngục lôi kiếp này rõ ràng là truyền ra từ trong bí cảnh...Không thể nào là cường giả đỉnh phong Vũ Hóa cảnh!"

Giờ phút này, cường giả các thế lực khác cũng lộ vẻ nghi hoặc khó hiểu.

Bọn họ không thể hiểu nổi vì sao trong bí cảnh lại đột nhiên xuất hiện Hắc Ngục lôi kiếp.

Điều này không hợp lý!

Mà trong đó, giờ phút này sắc mặt của Hà Thanh Huyền lại biến thành có chút quái dị.

"Không phải... Lại là động tĩnh mà tiểu tử Cố Dương kia gây ra chứ?"

Trong lòng hắn không khỏi nghĩ đến.

Càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng!

Lúc trước Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh đã dẫn động Hắc Ngục lôi kiếp.

Tuy rằng chỉ là phiên bản yếu hóa, nhưng nếu nói ai dưới Vũ Hóa cảnh có thể dẫn phát Hắc Ngục lôi kiếp giáng lâm, trừ Cố Dương ra thì hắn cũng nghĩ không ra một người nào khác.

"Xem ra Cố Dương ở bên trong thu hoạch không nhỏ nha, không biết kết quả cuối cùng như thế nào?" Hà Thanh Huyền cũng không khỏi có chút mong đợi.

Trong thời điểm vô số mọi người kinh ngạc khi nhìn thấy lôi kiếp cường đại trên bầu trời.

Đột nhiên toàn bộ bí cảnh rung động.

Dường như đã chịu ảnh hưởng của đạo hắc ngục lôi kiếp khủng khiếp trên bầu trời.

Vô số thiên kiêu lộ vẻ kinh ngạc, phát hiện bọn họ lại trực tiếp bị bí cảnh cưỡng chế truyền tống ra bên ngoài!

Xoạt xoạt xoạt!

Từng bóng người lần lượt xuất hiện tại lối vào Thanh Thiên sơn mạch.

Trên mặt bọn họ tràn đầy kinh ngạc.

"Mẹ kiếp, đã xảy ra chuyện gì vậy?"

"Tại sao ta lại bị truyền tống ra ngoài?"

"Ta khóc rồi, cái cây bảo dược kia ta lập tức có thể hái được rồi, tại sao lại truyền tống ta ra ngoài!"

"Ngươi còn đỡ, ta vừa giết xong một con yêu thú, đang chuẩn bị lấy yêu đan, kết quả lại bị truyền tống ra, đánh vô ích!"

"Cho nên... rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao chúng ta bị cưỡng ép truyền tống ra?"

Nhóm thiên kiêu hội tụ một chỗ, mặt mũi đầy nghi hoặc cùng khó hiểu.

"Chỉ sợ là vì đạo lôi vân kia!"

Lúc này, Dạ Trường Tiêu bỗng nhiên mở miệng nói.

Hiển nhiên, hắn cũng là bị truyền tống ra ngoài.

Giờ phút này ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm lôi vân trên bầu trời tản mát ra khí tức vô cùng khủng bố kia, ngữ khí trầm trọng nói.

"Lôi vân?"

"Vì sao lôi vân lại khiến cho chúng ta bị truyền tống ra?"

Từng đợt âm thanh nghi hoặc không khỏi truyền đến.

Dạ Trường Tiêu cũng giải thích.

"Lôi vân này đã là Hắc Ngục lôi kiếp khủng bố chỉ có cường giả Vũ Hóa cảnh mới gặp!"

"Chỉ sợ bí cảnh cảm nhận được uy lực lôi kiếp, cảm thấy có cường giả Vũ Hóa cảnh xâm nhập vào trong bí cảnh, cho nên lúc này mới đuổi tất cả mọi người ra ngoài."

"Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của ta mà thôi."

Nghe Dạ Trường Tiêu nói vậy.

Không ít thiên kiêu lập tức bóp cổ tay thở dài.

Hiển nhiên, lời Dạ Trường Tiêu nói cũng không phải không có khả năng!

Nói không chừng thật như vậy!

Bên kia.

Hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cùng với Diệp Khuynh Thành Tinh Cửu Vân đều bị truyền tống đến lối vào Thanh Thiên Sơn Mạch.

"Này... Chẳng phải thời gian trong bí cảnh còn chưa tới sao?"

Vẻ mặt Tinh Cửu Vân tràn đầy bối rối.

Diệp Khuynh Thành ở bên cạnh vẻ mặt cũng ngơ ngẩn.

Cũng không rõ chuyện gì xảy ra.

"Xem ra là do đạo lôi kiếp Hắc Ngục phát động trận pháp bí cảnh."

Hoàng Nguyệt sâu kín nói.

"Trong bí cảnh này, chỉ cho phép tu sĩ cảnh giới Vũ Hóa trở

xuống tiến vào, mà lôi kiếp Hắc Ngục này đã đạt đến trình độ cường giả Vũ Hóa cảnh, hiển nhiên là tạo ra sự phản kích của bí cảnh."

"Hả? Phu quân không bị truyền tống ra sao?"

Đúng lúc này, Diệp Khuynh Thành nhìn quanh một hồi nhưng vẫn không phát hiện bóng dáng Cố Dương, không khỏi kinh hãi nói.

"Có lẽ là vẫn chưa ra ngoài."

Cùng lúc đó.

Nơi sâu trong bí cảnh.

Một bóng người mạnh mẽ xuyên thẳng qua rừng rậm.

"Bạch lão, ngươi xác định nơi đó có đại cơ duyên sao?"

Bóng dáng kia lộ ra ở trong ánh nắng mặt trời.

Là một người thanh niên ước chừng hai mươi tuổi.

Giờ phút này, trên mặt hắn mang theo kinh hỉ và chờ mong.

Dường như là đang lẩm bẩm, hoặc là nói!... Là đang đối thoại với người nào đó?

Khi hắn vừa dứt lời.

Một đạo hư ảnh rõ ràng hiện ra trong nhẫn trữ vật của thanh niên kia.

"Yên tâm đi Lâm Sơn, khoảng cách đã không xa."

"Cách thêm một đoạn nữa, ngươi có thể nhìn thấy một vùng phế tích, nơi đó... có trân bảo còn sót lại của cường giả Vương

cảnh!"

"Nếu như có thể đạt được nó, ngươi sẽ càng ngày càng trưởng thành nhanh hơn!"

"Đến lúc đó... siêu việt Lâm Trần, dễ như trở bàn tay!"

Hư ảnh có hình dáng tuổi già sức yếu, nhìn qua là một lão già tuổi vô cùng cao.

Mà thanh niên được gọi là Lâm Sơn nghe đến này, lập tức càng thêm kích động.

"Thật sự là may mắn vì có Bạch lão ngài, chuyến đi bí cảnh này, quả thật là thu hoạch tương đối khá nha!"

"Nếu lấy được trân bảo còn sót lại của cường giả Vương cảnh, ta có thể dùng tốc độ nhanh nhất xung kích Sinh Tử cảnh!"

"Đến lúc đó... Lâm Trần, tùy ý giẫm chết!"

"Còn có những mỹ nhân kia nữa, đều thần phục dưới chân ta! Ha ha ha!"

Lâm Sơn điên cuồng cười ha hả.

"Ha ha, đây là điều tất nhiên, chờ ngươi trưởng thành thì dù là đệ nhất mỹ nhân của Thanh vực - Tinh Cửu Vân cũng phải quỳ xuống liếm liếm ngươi!"

Hư ảnh bạch lão khẽ cười một tiếng.

"Thanh vực đệ nhất mỹ nhân ư, mục tiêu của ta chính là Hoàng Âm của Đông Hoang vạn vực!"

"Loại nữ nhân này mới xứng với Lâm Sơn ta! Ha ha ha!"

"Ha ha, chỉ cần ngươi nghe ta chỉ điểm, đứng trên đỉnh Đông

Hoang, cùng lắm là vấn đề thời gian."

Bạch lão nhẹ gật đầu, nhưng trong mắt hiện ra một tia khinh thường.

Lâm Sơn này, bản lĩnh không nhiều, ánh mắt ngược lại khá cao.

Nhưng hắn cũng không thèm để ý chuyện này.

Dù sao giữa song phương đều là theo nhu cầu mỗi bên mà thôi.

"Yên tâm đi Bạch lão, chờ đến khi ta trưởng thành, lập tức sẽ đúc lại thân thể cho ngài, để ngài tái hiện lại ánh mặt trời!"

Trong ánh mắt Lâm Sơn mang theo cung kính.

"Ừm, ngươi có lòng là được."

"Mau lên đường đi, bớt gây chuyện."

"Ta hiểu rồi!"

Nói xong, Lâm Sơn toàn lực lao vút về phía trước.

Cũng không lâu lắm, trong ánh mắt Lâm Sơn tràn đầy vui mừng.

Bởi vì như Bạch lão đã nói.

Rõ ràng trước mắt hiện ra một cung điện bị tàn phá.

Mà trong cung điện này... Lại tản mát ra khí tức Vương cảnh vô cùng nồng đậm!

Rất hiển nhiên, nơi đây chính là vị trí trân bảo mà cường giả Vương cảnh lưu lại trong miệng Bạch lão!

Hắn mừng rỡ như điên, vội vàng xông tới.

"Hízz, là linh kiếm cấp Vương!"

"Còn có thật nhiều bảo bối!"

"Phát tài rồi!"

Lâm Sơn lộ vẻ vui mừng như điên.

Hắn vội vàng ra tay thu tất cả mọi thứ ở cách đó không xa vào trong túi.

Nhưng ngay vào lúc hắn sắp được vào tay.

Lập tức, mặt đất rung lên dữ dội.

Ngay sau đó, một đạo bạch quang trực tiếp bao trùm thân thể của hắn lại.

Rẹt!

Không đợi Lâm Sơn và Bạch lão kịp phản ứng.

Chỉ trong chớp mắt.

Lâm Sơn đã xuất hiện ở phụ cận Thanh Thiên sơn mạch.

"Chuyện gì xảy ra?!"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Vì sao? "

"Vì sao ta lại bị truyền tống ra!"

"Linh kiếm cấp Vương của ta nha!"

"Mẹ kiếp!"

Giờ phút này.

Cảm xúc của Lâm Sơn có chút sụp đổ.

Vô số bảo bối vương cảnh bày ra trước mặt mình.

Hắn còn chưa kịp lấy, kết quả...

Hắn chính là trực tiếp bị truyền tống ra bên ngoài!

Chuyện này khiến hắn không cách nào chấp nhận được!

Loại cảm giác này càng khiến trong lòng hắn tức giận hơn!

Hắn ta không chấp nhận được!

Mà giờ phút này.

Thanh âm của Bạch lão chậm rãi vang lên trong đầu hắn.

"Có người đang đột phá, dẫn động Hắc Ngục lôi kiếp, khiến cho bí cảnh phải cưỡng ép truyền tống tất cả mọi người ra ngoài."

"Xem ra... không cách nào đi vào được nữa."

Nghe đến đó, tâm tình của Lâm Sơn liền càng thêm phẫn nộ.

"Rốt cuộc là ai!?"

"Thế mà hại ta không thể lấy được bảo bối, quả thực táng tận lương tâm!"

"Ta vì cái cơ duyên này, cũng không có đi xông vào Kình Thiên Tháp đó!"

"Chết tiệt! Chính là bởi vì hắn đột phá, dẫn đến những bảo bối này của ta, tất cả đều không thể lấy được!"

"Mẹ kiếp!"

Lâm Sơn chửi ầm lên.

Cũng may vị trí hiện tại của hắn tương đối vắng vẻ.

Chung quanh cũng không có cường giả Vương cảnh.

Nếu không, hắn chắc chắn cũng không dám kêu to như thế.

"Lập tức có thể biết được là ai."

Bạch lão hiển nhiên cũng cực kỳ tức giận.

Bảo bối chuẩn bị tới tay lại bị đánh bay như vậy.

Còn muốn thu hoạch loại cơ duyên đẳng cấp này đã không dễ dàng như vậy rồi!

Đây quả thực là cực kỳ trì hoãn tốc độ trưởng thành của Lâm Sơn!

Nghe được lời nói của Bạch lão, trong lòng Lâm Sơn cũng có điều ngộ ra, ngẩng đầu nhìn về phía lôi kiếp khủng bố đang vận sức chờ phát động trên bầu trời kia.

"Làm sao lại xuất hiện lôi kiếp khủng bố như vậy? Không phải bên trong bí cảnh này nói không cho phép cường giả Vũ Hóa cảnh tiến vào sao?"

Lâm Sơn sau khi bình tĩnh lại nhìn lôi kiếp khủng bố kia, trong lòng cũng có chút rung động.

Đây không phải là lôi kiếp mà tu sĩ dưới Sinh Tử cảnh có thể dẫn động!

Bạch lão hiển nhiên kiến thức rộng rãi.

Thấy cảnh này, lập tức nghiêm túc nói: "Đây là Hắc Ngục lôi kiếp, chỉ khi cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong đột phá Vương

cảnh mới có thể dẫn tới!"

"Cái gì!?"

"Lôi kiếp mà chỉ có cường giả đỉnh phong Vũ Hóa cảnh đột phá mới có thể dẫn động?"

Lâm Sơn lập tức lộ vẻ kinh ngạc.

"Thế nhưng sao cường giả đã đạt đến Vũ Hóa cảnh đỉnh phong lại tiến vào bí cảnh? Chẳng lẽ là..."

"Ngươi đoán không sai, lôi kiếp Hắc Ngục này chỉ sợ là do một thiên kiêu tuyệt thế đột phá dẫn tới!"

"Ta xem thường Thanh vực rồi, không nghĩ tới bên trong Thanh vực nho nhỏ này lại có thiên kiêu yêu nghiệt như thế!"

"Nếu ta không nhìn lầm... Đây có lẽ là lôi kiếp đột phá cực hạn Đan Hư cảnh dẫn động!"

Giọng nói của Bạch lão thập phần ngưng trọng. Hiển nhiên đối với chuyện này, lão cũng thập phần rung động.

Hiển nhiên Bạch lão có lai lịch bất phàm, cũng không quá để Thanh vực và Đông Hoang vào trong mắt.

Nhưng trước mắt hắn lại bị màn này làm cho rung động.

Bên trong Thanh Vực nho nhỏ... sao lại tồn tại thiên kiêu yêu nghiệt như thế?

Chỉ riêng dẫn động lôi kiếp đột phá cực hạn Đan Hư cảnh, cũng đã đạt tới Hắc Ngục lôi kiếp.

Yêu nghiệt bực này...

Mặc dù là nghĩ đến điểm này, giọng điệu Bạch lão càng thêm

ngưng trọng, thậm chí còn mang theo một tia cảnh cáo.

"Lâm Sơn, kẻ này, ngươi không thể trêu chọc!"

"Tuyệt đối không thể trêu chọc!"

"Nếu không, mặc dù có ta hỗ trợ, cũng chỉ sợ không giữ nổi ngươi!"

Nghe được giọng điệu của Bạch lão ngưng trọng như vậy, Lâm Sơn cũng trợn tròn hai mắt.

"Ngay cả Bạch lão cũng nói như vậy... Thằng đó thực sự khủng bố đến mức này rồi sao?"

Trên mặt Lâm Sơn còn mang theo một tia tức giận.

Lòng dạ của hắn rất cao ngạo, tất nhiên không thể trực tiếp từ bỏ thù hận!

Gia hỏa này, là kẻ làm hại hắn tổn thất vô số cơ duyên đấy!

Thù này có thể nào không báo?

"Yêu nghiệt bực này, đều là người mang đại khí vận, lấy thực lực của ngươi bây giờ, không cách nào đối kháng!"

"Đương nhiên, nếu chờ ngươi thành Vương, ngược lại là có thể đối kháng một phen!"

Bạch lão hít sâu một hơi, cũng khôi phục bình tĩnh, vội vàng nói.

Nghe đến đó, trong ánh mắt Lâm Sơn cũng lộ ra một tia không cam lòng.

Hiện tại hắn mới là Đan Hư cảnh, còn cách Vương cảnh một khoảng rất xa.

Làm cho hắn nén giận lâu như vậy quá oan ức!

Nhưng Lâm Sơn cũng không phải là không có đầu óc.

Bạch lão cũng cảnh cáo hắn như vậy.

Hắn làm sao không rõ đây?

"Ta hiểu rồi, Bạch lão, trước tiên hãy xem tên gia hỏa này rốt cuộc có bao nhiêu yêu nghiệt."

Lâm Sơn nói, trong ánh mắt của hắn hiện ra vẻ hiếu kỳ.

Ngay lúc vô số người ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, lôi vân đã ngưng tụ ra với mức độ khủng khiếp.

Đột nhiên, một đạo thiểm điện chém vỡ không gian, trực tiếp rơi vào phía trên bí cảnh.

Xèo xèo xèo!

Phía trên bầu trời bí cảnh, đúng là trực tiếp bị đánh ra một cái hố to!

Không gian nơi đó triệt để vỡ nát, phảng phất có một cỗ lực lượng vô hình mà khủng bố đang không ngừng xé rách không gian.

Thậm chí không gian còn không thể tự chữa trị.

Nhìn thấy cảnh này, vô số người lộ vẻ hoảng sợ.

CMN đây là...

Không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Đây là Hắc Ngục lôi kiếp đang trong trạng thái hoàn chỉnh sao?

Mà đạo tia chớp vừa rồi... dường như còn chưa phải là lôi kiếp chính thức, vẻn vẹn chỉ là một tia năng lượng tràn ra trong lôi vân

kinh khủng kia mà thôi.

Nếu đợi đến lúc Hắc Ngục lôi kiếp thực sự rơi xuống sẽ khủng bố cỡ nào?

Vô số người kiễng chân chờ mong, mặt lộ vẻ chấn động.

Cũng có người mong đợi nhìn cái hố kia.

Muốn nhìn xem rốt cuộc là ai đã dẫn động lôi kiếp kinh khủng như vậy?

Mà đúng lúc này.

Giờ phút này một bóng người xoay quanh mà lên, đúng là trực tiếp xông ra khỏi bí cảnh, đạp trên hư không, ánh mắt nhìn về phía lôi vân khủng bố bao phủ phạm vi vạn dặm trên bầu trời kia!

Nhìn thấy một bóng người quen thuộc.

Vô số thiên kiêu chung quanh nhịn không được trừng lớn đôi mắt.

"Là Cố Dương!"

"Moá! Thì ra là Cố Dương dẫn động lôi kiếp!"

"Khó trách! Cũng chỉ có loại yêu nghiệt như Cố Dương mới có thể làm được!"

"Là Cố Dương thì không có gì bất ngờ!"

Tất cả thiên kiêu đều rung động không thôi.

Nhưng lại chợt cảm giác rất hợp lý.

Dù sao ở đây ngoại trừ Cố Dương, dường như cũng không có ai có thể dẫn động lôi kiếp kinh khủng như vậy!

Cũng chỉ có thiên kiêu yêu nghiệt đến cực hạn như Cố Dương, mới có tư cách làm được điều này!

Chứng kiến một màn này.

Không ít cường giả Vương cảnh cũng phải nhíu mày.

"Lại là Cố Dương!"

"Là vị thiên tài hàng đầu của Hoàng triều Đại Viêm sao?"

"Không nghĩ tới hắn lại đột phá Đan Hư cảnh tầng mười ba nhanh như vậy sao?"

"Đột phá cực hạn Đan Hư cảnh thế mà lại dẫn tới một bản Hắc Ngục lôi kiếp hoàn chỉnh, ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương... Quả nhiên danh xứng với thực!"

Bọn họ không ngừng cảm khái, nhìn thấy lôi kiếp Hắc Ngục trên bầu trời càng lúc càng khủng khiếp, đang vận sức chờ phát động.

Lập tức vội vàng vẫy tay một cái, như tránh rắn rết, mang theo thiên kiêu nhà mình vội vàng hướng bốn phía thoát đi.

Sự kinh khủng của Hắc Ngục lôi kiếp, những cường giả Vương cảnh bọn hắn đã từng gặp phải.

Cũng chính vì vậy, bọn họ cũng không muốn gặp lại lần thứ hai!

Mặc dù bây giờ bọn họ không còn sợ hãi lôi kiếp Hắc Ngục nữa, nhưng nếu bị đánh một cái, đối với bọn họ mà nói cũng chẳng dễ chịu gì!

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều nhanh chóng thoát khỏi phạm vi Hắc Ngục lôi kiếp.

Đợi đến lúc này.

Hà Thanh Huyền cũng lộ vẻ thán phục.

"Quả nhiên là Cố Dương!"

"Tiểu tử này... Thật sự là mỗi lần đều có thể mang đến cho ta sự kinh hỉ mới nha!"

Gương mặt Hà Thanh Huyền sung sướng xen lẫn lo lắng.

Đây chính là lôi kiếp Hắc Ngục hoàn chỉnh, Cố Dương liệu có thể chống đỡ nổi thật sao?

"Quả nhiên... Là Cố công tử!"

Hoàng Nguyệt sau khi nhìn thấy Cố Dương, gương mặt xinh đẹp cũng không nhịn được lộ ra vẻ sợ hãi thán phục.

Nhưng rất nhanh nàng cũng bừng tỉnh.

Trong đám thiên kiêu Thanh vực, có thể dẫn động Hắc Ngục lôi kiếp... Ngoại trừ Cố Dương ra dường như cũng không ai có thể làm được.

Có điều...

"Hắc Ngục lôi kiếp vạn dặm giáng thế... Cảnh tượng thật khoa trương!"

Giờ phút này Hoàng Thanh cũng nhịn không được lộ ra vẻ sợ hãi thán phục trên mặt.

"Lôi kiếp mà chúng ta đột phá Đan Hư cảnh tầng mười ba, cũng mới chỉ gặp phải Tử Ngục Lôi Kiếp mà thôi, coi như là Hoàng Âm tỷ lúc trước đột phá cũng chỉ vẻn vẹn dẫn động lôi kiếp Tử Ngục ngàn dặm, tên xấu xa này... Lại có thể dẫn động lôi kiếp Hắc Ngục vạn dặm, thực sự là biến thái!"

Cảm thán một phen, Hoàng Thanh cũng nhịn không được tận đáy lòng kêu lên một tiếng.

Nhưng ngay sau đó, các nàng lại có chút lo lắng.

Dù sao cường độ lôi kiếp này đã đạt đến phạm trù có thể chém giết Vũ Hóa cảnh.

Cố Dương, thật có thể chịu được sao?

Mà cùng lúc đó.

Cường giả Vương cảnh của các thế lực khác, sau khi chấn động qua đi, giờ phút này phần lớn đều là nhìn một màn này mà có chút hả hê.

"Cố Dương của hoàng triều Đại Viêm đúng là vô cùng yêu nghiệt, thế nhưng... Đây cũng chưa chắc là chuyện xấu."

"Ha ha, dẫn động lôi kiếp kinh khủng như vậy, ta ngược lại muốn xem thử, Cố Dương này lấy gì để chống lại?"

Trong ánh mắt của không ít cường giả Vương cảnh mang theo một tia chờ đợi.

Thậm chí hy vọng Cố Dương độ kiếp thất bại.

Dù sao Cố Dương cũng là yêu nghiệt thiên tư mạnh nhất của hoàng triều Đại Viêm.

Mang tới cho bọn họ áp lực không hề nhỏ chút nào!

Mặt ngoài rất nhiều thế lực của bọn họ tranh đấu với nhau.

Đương nhiên không hy vọng một nhà Đại Viêm hoàng triều độc đại.

Cùng lúc đó.

Bên kia.

Lâm Sơn cũng nhìn thấy một màn này.

Ánh mắt lộ vẻ vui mừng.

"Bạch lão, nghe những Vương cảnh xung quanh nói... Cố Dương này có khả năng sẽ chết dưới lôi kiếp Hắc Ngục này không?"

Nghe được Lâm Sơn hỏi thăm, Bạch lão khẽ cười một tiếng.

"Đừng suy nghĩ nhiều."

"Nếu thiên tư của Cố Dương đã cường hãn đến mức có thể dẫn động lôi kiếp Hắc Ngục vạn dặm, chứng tỏ thực lực của hắn được Thiên Đạo tán thành, nếu không cũng sẽ không giáng xuống lôi đình như thế!"

"Hắc Ngục lôi kiếp, không uy hiếp được hắn!"

Ánh mắt Bạch lão cay độc biết bao.

Hắn liếc mắt là nhìn ra, với thiên tư mà Cố Dương thể hiện, thừa sức độ kiếp.

Uy hiếp?

Nếu lôi kiếp thật sự có thể uy hiếp đến Cố Dương.

Cố Dương kia cũng không thể gọi là yêu nghiệt biến thái nắm giữ đại khí vận!

"Vậy thì quá đáng tiếc rồi."

Nghe được Bạch lão nói như vậy, Lâm Sơn nhất thời nhịn không được lộ ra vẻ mặt tiếc nuối.

"Không có gì đáng tiếc, chỉ cần ngươi nghe theo lời chỉ điểm của ta, thành tựu tương lai sẽ cao hơn so với hắn!"

Trong giọng điệu của Bạch lão mang theo một tia khinh thường.

Nghe đến đó, tinh thần của Lâm Sơn cũng chấn động.

"Ta khẳng định là tin tưởng Bạch lão ngài!"

Nơi biên giới của lôi kiếp bao phủ.

Vô số thiên kiêu tụ tập ở đây.

Ở hậu phương nơi một đám thiên kiêu của Đại Viêm hoàng triều tụ tập.

Lại có một tên cường giả Vũ Hóa cảnh đang yên lặng ở đây.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương trên bầu trời.

Ánh mắt hắn lại lóe lên vẻ vui mừng.

"Ha ha! Thế mà có thể dẫn động Hắc Ngục lôi kiếp, Cố Dương ơi Cố Dương, ngươi bị báo ứng rồi sao?!"

"Tốt nhất là bị lôi kiếp hắc ngục này đánh chết, như vậy cũng bớt đi rất nhiều phiền phức!"

Trong lòng tên cường giả Vũ Hóa cảnh kia suy tư, trong mắt tràn đầy sát cơ.

Mà y thình lình chính là lão tổ Nhạc gia Đại Viêm Hoàng Triều!

Hắn ta vẫn luôn che giấu thân hình, đi theo Cố Dương.

Chính là vì tìm cơ hội chém giết Cố Dương!

Hắn biết rất rõ.

Nếu không chém giết Cố Dương.

Lấy thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương biểu hiện ra... Nhạc gia bọn họ cuối cùng tất nhiên sẽ bị hoàng triều Đại Viêm thanh trừ!

Thậm chí hiện giờ toàn bộ Nhạc gia đều bị hoàng thất Đại Viêm hoàng triều giám thị.

Khắp nơi đều bị hạn chế.

Nếu như hắn không lén đi theo Cố Dương tìm kiếm cơ hội... Nhạc gia bọn họ, cũng chỉ có một con đường là diệt vong!

Nếu đánh chết Cố Dương còn có một đường sinh cơ!

Không ngờ đi theo đến, còn không đợi hắn tìm cơ hội xuất thủ.

Cố Dương thế mà lại đưa Hắc Ngục lôi kiếp tới.

Hơn nữa còn là bản đầy đủ!

Lôi kiếp cấp bậc này, cho dù là hắn cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, chớ nói chi là Cố Dương còn không phải là cảnh giới Sinh Tử!

Ánh mắt hắn lộ ra vẻ mong đợi.

Chỉ hận không thể nhìn thấy Cố Dương lập tức bị Hắc Ngục lôi kiếp bổ chết tại chỗ!

Giờ phút này hắn nhịn không được cẩn thận xem xét biểu cảm của Cố Dương.

Ý đồ từ trong đó phát hiện một tia kiêng kị thậm chí là sợ hãi.

Kết quả...

Nhưng hắn lại kinh ngạc phát hiện.

Cố Dương không chỉ không kiêng kỵ hay sợ hãi, ngược lại là vô cùng bình tĩnh.

Thậm chí khóe miệng còn mang theo một tia cười nhẹ thong dong tự nhiên.

"Gia hỏa này..."

Thấy cảnh này, ánh mắt gã cường giả Vũ Hóa cảnh càng trở nên hung ác nham hiểm.

Cùng lúc đó.

Những thiên kiêu xung quanh cũng chứng kiến một màn này, trong lòng cảm khái không thôi.

Không hổ là Cố Dương!

Cho dù đối mặt lôi kiếp khủng bố như thế, vẫn có thể giữ vẻ trấn định.

Thậm chí dường như không để Hắc Ngục lôi kiếp này vào trong mắt!

Hầu hết các thiên kiêu bên ngoài đều đã thấy sức mạnh kinh khủng Cố Dương biểu diễn ra trong bí cảnh.

Cho nên bọn họ cũng không cảm thấy Cố Dương bình tĩnh như thế có gì không đúng.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trong lôi vân mênh mông kia, có lôi quang cuồn cuộn chớp động.

Ngay sau đó, hắc lôi khủng bố chừng gần vạn mét đánh xuống người Cố Dương!

Khoảnh khắc luồng sấm sét khủng bố kia bổ ra.

Ngay cả không gian cũng giống như không bị khống chế bị cuốn vào trong đó, bị xé nát thành vô số mảnh nhỏ!

Mà điều này, cũng là làm cho vô số người chung quanh nhịn không được ngừng thở.

Đây chính là...

Hắc Ngục lôi kiếp bản đầy đủ sao?

Uy lực này cũng quá mức khoa trương đi!

Một đám cường giả Vũ Hóa cảnh chung quanh nhìn mà toàn thân phát run.

Nếu như bọn họ đứng ở trong đó... E rằng chỉ cần một đạo, liền có thể trực tiếp đánh bọn họ trọng thương!

Mà ngược lại Cố Dương, sau khi nhìn thấy hắc lôi khủng bố này bổ xuống.

Khóe miệng hắn chậm rãi cong lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương chính là thình lình toàn lực thôi động Long Tượng Băng Thiên Quyết.

Ngay sau đó, hư ảnh Long Tượng khủng bố thình lình nổi lên.

Rặc rặc rặc!

Hắc lôi thình lình bổ xuống trên vai Cố Dương.

Hắc Ngục lôi kiếp khủng khiếp tới cực điểm.

Cánh tay Cố Dương lập tức da tróc thịt bong, máu tươi bay tứ

tung ra ngoài!

Nhưng thần sắc Cố Dương vẫn lạnh nhạt, dường như không để thương thế cấp bậc này vào trong mắt.

Bởi vì rất nhanh vết thương trên cánh tay liền khép lại.

Khí tức trên người Cố Dương, cũng càng lúc càng trở nên cường hãn.

Chứng kiến một màn này.

Vô số người tròng mắt đều sắp kinh hãi.

"Cố Dương thế mà đang lợi dụng lôi kiếp luyện thể?"

"Hízz, lợi dụng Hắc Ngục lôi kiếp để rèn luyện thân thể, đúng là trước giờ ta chưa từng thấy!"

"Đây là lôi kiếp Hắc Ngục đấy! Không phải lôi kiếp bình thường!"

"Dùng Hắc Ngục lôi kiếp để luyện thể... Còn thật sự là chuyện mà con người có thể làm được sao?"

"Mấu chốt là, Cố Dương hình như thật sự thành công!"

"Chỉ có thể nói, Cố Dương quá yêu nghiệt quá biến thái!"

Những âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Vô số thiên kiêu bị dọa đến mức rung động khó hiểu, trong giọng nói tràn ngập kinh hãi.

Cùng lúc đó, một đám cường giả Vương cảnh cũng khiếp sợ mở to hai mắt nhìn.

Cố Dương thế mà dám luyện thể trước mặt Hắc Ngục lôi kiếp?

Mẹ nó, không phải đang tìm cái chết sao?

"Không đúng!"

"Công pháp luyện thể của Cố Dương... Lại là cấp Hoàng!"

Ngay lúc không ít cường giả Vương cảnh chấn động không thôi, đột nhiên có người sợ hãi than thở ra tiếng, tất cả cường giả Vương cảnh xung quanh đều không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Công pháp luyện thể cấp Hoàng?"

"Một tu sĩ Đan Hư cảnh, thế mà có thể tiếp xúc đến công pháp luyện thể cấp Hoàng?"

"Xem ra kẻ này có được cơ duyên không nhỏ mà!"

Giờ phút này, trong ánh mắt không ít cường giả Vương cảnh đều là nhịn không được lộ ra một tia tham lam.

Phải biết rằng, trong bọn họ, không có bất kỳ ai tu luyện công pháp Hoàng cấp cả.

Càng đừng nói công pháp luyện thể cấp Hoàng quý hiếm hơn!

Điều này khiến trong lòng bọn họ lập tức cảm thấy bất công, thậm chí còn có ý định ra tay cướp đoạt!

Cùng lúc đó.

Lúc này ngoài khiếp sợ, Hà Thanh Huyền cũng có chút bối rối.

Công pháp luyện thể cấp Hoàng?

Trước đó không phải chỉ là cấp bậc Vương sao?

Làm sao lại biến thành cấp bậc Hoàng rồi?

Hắn khiếp sợ, cũng lập tức phản ứng lại.

Chẳng lẽ là nói...

Hắn có đốn ngộ, công pháp luyện thể cấp Hoàng do hắn tự sáng tạo?

Nghĩ đến đây, Hà Thanh Huyền không nhịn được hít sâu một hơi.

CMN đây là...

Có phải có chút yêu nghiệt quá mức rồi?

Khiến trong lòng hắn rung động vô cùng.

Hắn cũng cảm nhận được ánh mắt tham lam của một số cường giả Vương cảnh gần đó.

Phát hiện đến đây, lông mày gã nhíu chặt lại.

Thần sắc cũng thoáng trắng nhợt.

Nếu những Vương cảnh này chờ Cố Dương sau khi độ kiếp xong rồi ra tay tranh đoạt thì chỉ sợ sẽ trở nên vô cùng phiền phức.

Đúng lúc này.

Giờ phút này hai tỷ muội Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng kinh ngạc không thôi nhìn qua một màn Cố Dương chống đỡ Hắc Ngục Lôi Kiếp.

"Cố công tử... Thật là kỳ nhân!"

"Đúng vậy, dù là Hoàng Âm tỷ, cũng không dám luyện thể trước mặt Hắc Ngục lôi kiếp chứ? Dù sao loại lôi kiếp kinh khủng này, hơi bất cẩn chút là có thể bị nó đánh trọng thương đấy!"

Thanh âm hai tỷ muội tràn đầy rung động.

Diệp Khuynh Thành nghe đến đó, cũng không khỏi khẽ cười một tiếng nói.

"Phu quân trước kia cũng vậy."

Chợt Diệp Khuynh Thành kể lại đại khái chuyện Cố Dương độ lôi kiếp trước đó.

Nghe đến đó, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng không khỏi ngơ ngác nhìn nhau.

Từ Nguyên Hải cảnh... Thậm chí đạt tới Bão Nguyên cảnh, phương thức độ lôi kiếp của Cố Dương dường như không giống bình thường!

Hơn nữa dẫn động lôi kiếp là lần sau kinh khủng hơn lần trước!

"Cố công tử, đơn giản là quá yêu nghiệt!"

Dù là Hoàng Nguyệt, giờ phút này cũng nhịn không được cảm thán thành tiếng.

Cho dù là Hoàng Âm tỷ, ở trước mặt Cố Dương cũng phải ảm đạm thất sắc!

Nàng nghĩ từ trong tim.

Mà vào thời điểm vô số người chung quanh có tâm tư khác nhau.

Cố Dương vẫn đang không ngừng thừa nhận sự tôi thể của Hắc Ngục lôi kiếp.

"Xem ra lôi kiếp Hắc Ngục này đã mạnh hơn trước rất nhiều."

Cảm thụ được nhục thân của mình không ngừng mạnh lên, lực lượng điên cuồng tăng lên, Cố Dương cũng hết sức hài lòng.

Lúc này mới có vài đạo Hắc Ngục lôi kiếp thôi chứ?

Chính là đã làm cho hắn cơ sở lực lượng trực tiếp đột phá đến 2 vạn long chi lực!

Đương nhiên.

Hắc Ngục lôi kiếp bản đầy đủ này cũng thực sự khủng bố tới cực điểm.

Mỗi một đạo hắc lôi sau khi hạ xuống, đều cường đại gấp mấy lần so với trước kia!

Dù là khí lực yêu nghiệt như Cố Dương.

Thế mà cũng bắt đầu dần dần không chống đỡ được.

Vết thương cũng biến thành càng lúc càng khủng bố thâm thúy!

Nếu không phải năng lực tự lành của Cố Dương mạnh mẽ, thật đúng là không nhất định có thể nhẹ nhàng chịu đựng đả kích khủng bố của Hắc Ngục Lôi Kiếp này!

Còn đau đớn do bị Hắc Ngục lôi kiếp bổ bị thương đối với Cố Dương mà nói, thậm chí còn không hề bằng sửa chữa một môn công pháp trăm vạn năm.

Đương nhiên cũng không phải vấn đề.

Dưới đài.

Tất cả mọi người nhìn Cố Dương cứ ngồi xếp bằng ở trong hư không như vậy, thần sắc bình tĩnh để mặc cho Hắc Ngục Lôi Kiếp điên cuồng oanh kích.

Máu thịt toàn thân không ngừng nổ tung, sau đó khôi phục.

Làm cho mí mắt bọn họ giật giật.

"Quá kinh khủng! Ta cảm giác thân thể Cố Dương đều sắp bị lôi kiếp Hắc Ngục hoàn toàn phá hủy, Cố Dương không cảm thấy đau sao?"

"Đây chính là Cố Dương sao? Không chỉ có thực lực thiên tư yêu nghiệt, ngay cả nghị lực cũng khủng bố như thế!"

"Chỉ có thể nói Cố Dương sở dĩ có thể trở thành yêu nghiệt hàng đầu là có nguyên nhân!"

Trong lòng các thiên kiêu tràn đầy cảm thán.

Mà những cường giả Vương cảnh kia cũng cảm thấy hãi hùng khiếp vía.

Không thể không nói...

Nghị lực mà Cố Dương thể hiện ra, cũng khiến bọn hắn đều rung động theo.

Một tu sĩ Đan Hư cảnh vừa mới mười tám tuổi, lại có thể có nghị lực cùng tâm tính như thế, tương lai có thể nói là tiền đồ vô hạn!

"Không phải là Cố Dương này thật có thể vượt qua đấy chứ?"

Có cường giả Vương cảnh lộ ra vẻ mặt quái dị, có chút cảm khái nói...

Những cường giả Vương cảnh khác không nói gì.

Nhưng đám thiên kiêu bên cạnh bọn họ lại hết sức khẳng định chắc như đinh đóng cột: "Nhất định có thể!"

"Cố Thiên Kiêu chắc chắn có thể vượt qua!"

"Nếu Cố Dương còn không chịu nổi... Vậy cũng không ai có thể vượt qua!"

Lời nói của đám thiên kiêu này tràn ngập tự tin, cũng là khiến cường giả Vương cảnh đứng sau bọn họ lộ ra vẻ mặt kinh nghi.

Bởi vì trong này...

Thậm chí là bao gồm Dạ Trường Tiêu Lâm Trần loại thiên kiêu đứng đầu này.

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Cố Dương, trong giọng nói đều tràn đầy kính nể cùng sùng bái đối với Cố Dương!

Điều này làm cho những cường giả Vương cảnh không khỏi hai mắt nhìn nhau, tâm thần chấn động.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sao thiên kiêu nhà mình lại kính nể Cố Dương như vậy?

Thậm chí đã đạt đến trình độ tin tưởng mù quáng.

Chuyện này có gì đó không đúng!

Bọn họ không hiểu rõ về tình cảnh này cho lắm.

Nhưng có lẽ là trong bí cảnh xảy ra chuyện không bình thường nào đó!

Điều này khiến ánh mắt của không ít cường giả Vương cảnh ngưng lại.

Như vậy, bọn hắn phải lần nữa phán đoán một phen.

Mà lúc này, tên cường giả Vũ Hóa cảnh của Nhạc gia ẩn trong đám người kia, trong lòng nóng như lửa đốt.

"Chết tiệt! Tại sao Hắc Ngục lôi kiếp không thể đánh chết hắn?"

"Không được!"

"Nếu tiếp tục như vậy... Chỉ sợ sẽ thật để cho Cố Dương này vượt qua lôi kiếp!"

"Nếu thực sự là như thế, đến lúc đó thực lực của hắn sẽ chỉ càng ngày càng mạnh! Cơ hội của Nhạc gia chúng ta cũng sẽ càng ngày càng nhỏ!"

"Hiện giờ, đây chính là cơ hội cuối cùng của ta!"

"Chỉ cho phép thành công không được phép thất bại!"

Hắn hít sâu một hơi.

Hiển nhiên, hắn không định ngồi chờ chết.

Bởi vì từ tình huống Cố Dương biểu hiện ra ngoài mà xem.

Nếu cứ tiếp tục như vậy.

Cố Dương chỉ sợ thật sự phải thành công vượt qua lôi kiếp.

Nhưng hắn cũng không muốn chứng kiến cảnh này!

Cho nên hắn dự định trực tiếp ra tay!

Cho dù có mạo hiểm bị Hắc Ngục lôi kiếp theo dõi, hắn nhất định phải chém giết Cố Dương!

Nếu không chờ Cố Dương vượt qua lôi kiếp, thực lực của hắn sẽ chỉ thay đổi càng thêm cường hãn.

Đến lúc đó...

Mặc dù là hắn, chỉ sợ cũng rất khó đánh lén giết chết Cố

Dương!

Cho nên, hiện tại là cơ hội duy nhất của hắn!

Nghĩ đến đây, mặt hắn ta lộ vẻ điên cuồng.

"Vì tương lai của gia tộc..."

Hắn hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt hiện ra một tia sát ý bạo ngược.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn không chút do dự, trực tiếp bộc phát ra khí tức kinh khủng trong cơ thể, ngay lập tức phóng lên trời, phóng thẳng đến Cố Dương đang ở trung tâm lôi kiếp!

Mà động tác của hắn ta cũng khiến vô số người kinh ngạc.

"Đó là ai vậy?"

"Hắn lại xông vào trong lôi kiếp? Không muốn sống nữa sao?"

"Chờ một chút, nhìn động tác kia của hắn, dường như là chạy về phía Cố Dương!"

"Hắn muốn làm cái gì?"

Vô số người kinh hãi không gì sánh được chứng kiến một màn này, phát ra từng đợt kinh hô.

Ngay khi cường giả Vũ Hóa cảnh của Nhạc gia vừa bước vào trung tâm lôi kiếp.

Quả nhiên trên bầu trời có một luồng sét đen kịt khủng bố giáng xuống.

Trong lôi điện màu đen kia dường như ẩn chứa khí tức Tịch

Diệt nào đó!

Thấy cảnh này, vị cường giả Vũ Hóa cảnh kia cũng không chút do dự bộc phát ra tất cả thủ đoạn phòng ngự, ý đồ chống lại đạo Tịch Diệt Hắc Lôi kinh khủng này!

Nhưng mà...

Bất luận hắn thi triển bao nhiêu thủ đoạn phòng ngự, khi đối mặt Lôi điện Tịch Diệt kinh khủng đến cực điểm.

Giống như giấy trắng, yếu ớt không chịu nổi!

Rặc rặc rặc!

Ầm ầm!

Tịch diệt hắc lôi rõ ràng là trực tiếp xuyên phá vô số thủ đoạn phòng ngự, trực tiếp oanh kích cường giả Vũ Hóa cảnh Nhạc gia.

Phốc xuy!

Một ngụm máu tươi đột nhiên phun ra.

Khí tức trên người lão lập tức trở nên suy sụp không gì sánh được.

Lôi kiếp Hắc Ngục này trực tiếp đánh hắn ta trọng thương!

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn không còn để ý bất kỳ thương thế trên người, bộc phát ra khí tức thông thiên, chân nguyên khủng bố trong cơ thể cường hãn đến mức tận cùng bất ngờ bùng phát ra.

Chương 498 - Lĩnh vực sơ hình, 1 quyền đánh giết lão quái Vũ Hoá cảnh, chúng Vương kinh hãi (1)

Một chiêu của hắn bộc phát ra lực lượng cực kỳ kinh khủng, hiển nhiên là định thừa dịp Cố Dương độ lôi kiếp trực tiếp chém giết Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Bên dưới, viện trưởng Hà Thanh Huyền tức giận quát.

"Phản đồ đáng chết này!"

Hắn đương nhiên nhận ra người kia chính là Nhạc gia lão tổ.

Trong lòng hắn thầm phẫn nộ, nhưng ánh mắt lại mang vẻ e ngại. - Truyện Dịch Hay Giá Rẻ. Hỗ trợ xuất File ebook đọc offline

Không dám trực tiếp ra tay.

Nếu như hắn cũng gia nhập vào...

Chỉ sợ Hắc Ngục Lôi Kiếp sẽ lại lần nữa phát sinh biến hóa, đến lúc đó, ngược lại sẽ hại Cố Dương, cũng sẽ hại chính mình!

Cho nên sau một phen cân nhắc, hắn vẫn không ra tay.

Cường giả Vương cảnh chung quanh thấy cảnh này, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia nghiền ngẫm.

Không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy trò hay như vậy.

Cường giả Vũ Hóa cảnh phải liều mạng cũng muốn giết chết Cố Dương?

Hắn có thể làm được sao?

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Diệp Khuynh Thành không khỏi lộ vẻ lo lắng.

"Đê tiện vô sỉ!"

Trên gương mặt xinh đẹp của nàng tràn đầy tức giận.

Nàng ta nhịn không được lớn tiếng mắng.

Giờ phút này, sắc mặt Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng biến đổi.

Các nàng đang chuẩn bị làm gì đó.

Cũng chính là thời khắc này.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Ánh mắt tùy ý lãnh đạm của hắn liếc nhìn Nhạc gia lão tổ đang liều mạng ra tay với mình cách đó không xa.

Khóe miệng lộ ra một tia khinh thường.

"Chỉ là Vũ Hóa cảnh tầng một, cũng muốn giết ta?"

"Miệng lưỡi bén nhọn! Ta ngược lại muốn nhìn xem ngươi làm thế nào cản một chiêu này của ta!"

Nhạc gia lão tổ nghe được lời này của Cố Dương, trên mặt lộ ra vẻ nổi giận, sát ý tung hoành trong ánh mắt.

Miệng hắn đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, hiển nhiên

Hắc Ngục Lôi Kiếp vừa rồi đã tạo thành thương tổn khủng khiếp không cách nào cứu vãn cho hắn.

Cho dù là hắn là Vũ Hóa cảnh, giờ phút này cũng ngăn cản không nổi.

Nhưng hắn vẫn là cường hành bộc phát ra khí tức của bản thân.

Chân nguyên kinh khủng nhất thời phảng phất như phong bạo đột ngột từ mặt đất mọc lên, trong nháy mắt bao phủ Cố Dương vào trong đó.

Trong đó ẩn chứa dao động cực kỳ hỗn loạn!

Mà sức mạnh hỗn loạn đến cực điểm kia nghiễm nhiên đã bao vây lấy Cố Dương.

Lập tức...

Sức mạnh kinh khủng kia sắp xé thân thể Cố Dương thành mảnh nhỏ!

Nhạc gia lão tổ nghĩ tới đây, trên gương mặt già nua trắng bệch cũng mỉm cười nồng nặc.

Cứ như hắn đã thấy Cố Dương chết trong chiêu này của mình.

Cảnh tượng này cũng làm cho vô số người nghe thấy phải biến sắc.

Nhưng chính vào lúc này.

Cố Dương cười lạnh một tiếng, hắn chậm rãi nâng tay phải lên, đột nhiên nắm vào hư không một cái.

Rẹt!

Một cỗ lực lượng kinh khủng đến tận cùng chợt bộc phát!

Ngay sau đó, sắc mặt Nhạc gia lão tổ đột nhiên biến đổi.

Vì hắn phát hiện ra một nguồn sức mạnh kinh khủng, bao phủ toàn thân hắn, không ngờ lại là...

Lĩnh vực!?

"Cái gì? "

Nhạc gia lão tổ thất thanh hô to.

Sắc mặt đột biến.

Hắn không thể tin được nhìn lực lượng của lĩnh vực bay lên trước mắt, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Cố Dương thế mà nắm giữ lĩnh vực?

Sao có thể như vậy!

Năng lượng của lĩnh vực là sự tồn tại mà chỉ có cường giả Vương cảnh mới có cơ hội lĩnh ngộ.

Cố Dương vừa mới đột phá cực hạn Đan Hư cảnh, sao có thể nắm giữ lĩnh vực?

Tuy rằng chỉ mới là hình thức ban đầu của lĩnh vực, nhưng cũng đã đủ để người khác kinh hãi vô cùng rồi!

Trong lúc Nhạc gia lão tổ kinh hãi không thôi.

Cố Dương lại lạnh lùng không gì sánh được, một câu cũng không nói nhiều.

Chân nguyên khủng bố mạnh tới cực hạn này, không ngờ lại phun ra ngoài.

Trực tiếp tràn vào trên quyền phải của Cố Dương.

Ngay sau đó, Cố Dương không chần chờ chút nào, một quyền thình lình đánh ra.

Hư ảnh long tượng kinh khủng bất ngờ hiện lên.

Mà trên cánh tay Cố Dương lại hiện ra từng miếng lân phiến màu vàng.

"Thiên Ma Long Tượng quyền!"

Cố Dương quát khẽ một tiếng, hư ảnh Long Tượng sau lưng thình lình khổng lồ hơn vô số lần, diễn biến thành một đạo hư ảnh Thiên Ma.

Sau đó...

Một quyền thình lình đánh vào hư không!

Mà đạo hư ảnh Thiên Ma sau lưng Cố Dương kia, lại cũng làm ra động tác giống nhau một quyền nện ở không trung.

Rặc rặc rặc!

Không gian thình lình bị xé nứt ra.

Mà sát chiêu Nhạc gia lão tổ toàn lực thi triển, càng dưới một quyền này của Cố Dương, hoàn toàn bị tiêu diệt!

Dưới sự bao phủ của quyền chi lĩnh vực, thực lực của Nhạc gia lão tổ giảm mạnh trên diện rộng, có thể nói là bị áp chế hoàn toàn.

Đối mặt với một quyền này của Cố Dương... công kích của hắn tự nhiên cũng bị giảm bớt đi nhiều.

Giờ phút này, sắc mặt hắn vô cùng tái nhợt.

Ánh mắt hắn lộ ra một tia tuyệt vọng.

"Không... Không có khả năng!"

"Ngươi dựa vào cái gì mà mạnh như vậy... Ta không cam lòng!"

Mắt thấy quyền kình khủng bố kia thình lình hàng lâm ở trước mặt.

Bản thân Nhạc gia lão tổ bị trọng thương, lại thêm vừa mới toàn lực ra tay với Cố Dương, bây giờ căn bản không có bất kỳ lực lượng nào tránh thoát.

Dưới tình huống tuyệt vọng này, chắc chắn hắn sẽ phải chết!

Nhưng trước khi chết, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Trong mắt tràn đầy không cam lòng!

Nhưng Cố Dương tự nhiên sẽ không nương tay với hắn.

Leng keng leng keng!

Quyền kình khủng bố một đường xé nát không gian, chợt rơi xuống trước mặt Nhạc gia lão tổ, thôn phệ thân thể gã hoàn toàn.

Quyền kình hỗn loạn đến cực hạn, trong nháy mắt xé thân thể gã ra thành mảnh vụn.

Nhất thời, máu thịt tung bay trong không gian.

Trong đó tàn hồn của Nhạc gia lão tổ tràn ra.

"Ta không cam lòng!"

Nhạc gia lão tổ nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy thê

thảm và oán độc.

Cố Dương cũng không chút do dự, trực tiếp nghiền ép oanh sát!

Nhạc gia lão tổ đã vẫn lạc như vậy!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Khoảnh khắc một quyền giết chết lão tổ Nhạc gia.

Cố Dương cũng chậm rãi thu hồi nắm đấm, hình thức ban đầu của quyền chi lĩnh vực cũng chậm rãi tiêu tán, mây đen lại lần nữa bao phủ toàn trường.

Một đạo Hắc Ngục Kiếp Lôi cũng bất ngờ đánh xuống, đánh lên người Cố Dương.

Cố Dương giống như ra tay bóp chết một con ruồi, sau đó không bị bất cứ ảnh hưởng gì, bắt đầu tiếp tục lợi dụng Hắc Ngục lôi kiếp tôi thể.

Mà giờ phút này tất cả mọi người chung quanh đều bị một màn Cố Dương trấn giết Nhạc gia lão tổ triệt để chấn trụ.

"Ta...ta không nhìn lầm chứ?"

"Cường giả Vũ Hóa cảnh, bị Cố Dương một quyền đánh giết?"

"Cố Dương, đã có được lực lượng tiêu diệt cường giả Vũ Hóa cảnh rồi sao?"

"Vừa rồi rốt cuộc đó là lực lượng gì? Đó dường như không phải là áo nghĩa!"

"Không biết..."

Đám thiên kiêu vô cùng chấn động lên tiếng than thở.

Tuy bọn họ không nhận ra được chiêu quyền mà Cố Dương thi triển là chiêu hình thức ban đầu của lĩnh vực, nhưng một màn trấn giết cường giả Vũ Hóa cảnh của Cố Dương vẫn làm cho bọn họ chấn động vô cùng.

Phải biết Cố Dương bây giờ mới chỉ có Đan Hư cảnh!

Thậm chí còn chưa bước vào cảnh giới Sinh Tử!

Đã lập tức vượt qua hai đại cảnh giới, trực tiếp tiêu diệt cường giả Vũ Hóa cảnh!

Mặc dù vị cường giả Vũ Hóa cảnh này đã bị thương nặng, nhưng vẫn làm cho người ta nhịn không được hít sâu một hơi, trong lòng rung động không gì sánh được.

Mà những thiên kiêu đứng đầu trong các thiên kiêu như Dạ Trường Tiêu Lâm Trần ở chung quanh, giờ phút này đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn một màn này.

"Cố Dương có phải là quá biến thái rồi không?"

"Ta cho rằng biểu hiện của Cố Dương lúc trước tại trong bí cảnh đã đủ dọa người rồi, không nghĩ tới... Hắn lại khiến ta kinh hỉ, lấy tu vi Đan Hư cảnh vượt cấp oanh sát cường giả Vũ Hóa cảnh, cái này thật đúng là..."

"Cố Dương, không khỏi cũng quá yêu nghiệt đi!"

"Hắn thật sự là thiên kiêu của Thanh vực chúng ta sao?"

Có người thán phục, có người chấn động, cũng có người mặt mày đầy bất đắc dĩ.

Bọn họ đều được xem là thiên kiêu cao nhất Thanh vực.

Nhưng trước mắt bọn họ so sánh với Cố Dương quả thực không khác gì so với phế vật!

Nhưng dường như bọn họ đã sớm chấp nhận việc này.

Cho nên đối với chuyện mình là phế vật, bọn hắn vô cùng dễ dàng tiếp nhận chuyện này, dù sao so sánh với Cố Dương bọn hắn cũng đúng thật là phế vật.

Mà cùng lúc đó.

Một đám cường giả Vương cảnh của thế lực khác cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Người khác nhìn không ra Cố Dương vừa rồi sử dụng năng lực gì, nhưng bọn họ là cường giả Vương cảnh tự nhiên có thể nhìn ra được!

Quyền chi lĩnh vực!

Tuy rằng chỉ mới là hình thức ban đầu, nhưng cũng đủ để dọa cho bọn họ sợ tới mức sắc mặt thay đổi hoàn toàn.

"Rốt cuộc Cố Dương này là yêu nghiệt gì? Thế mà có thể nắm giữ quyền chi lĩnh vực hình thức ban đầu?"

"Xem ra chúng ta đã đánh giá sai ngộ tính của tên yêu nghiệt này rồi!"

"Quyền chi lĩnh vực cho dù là một ít cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong cũng chưa chắc có thể chạm đến. Cố Dương này, hiện giờ mới là Đan Hư cảnh, thậm chí cũng chưa từng bước vào Sinh Tử cảnh, liền nắm giữ lĩnh vực sơ hình, tương lai cho hắn thêm một đoạn thời gian trưởng thành, vậy còn phải làm sao?"

"Một tiểu bối Đan Hư cảnh, nắm giữ cánh cửa bước vào Vương cảnh, cái này thật đúng là... khiến người chấn động và thổn thức mà!"

Không ít cường giả Vương cảnh mang theo vẻ mặt phức tạp.

Lúc trước bọn họ lĩnh ngộ lĩnh vực hình thức ban đầu, bước vào Vương cảnh, thời gian hao phí nhiều đến gần như là không cách nào tưởng tượng..

Cũng chính vì vậy, bọn họ nhìn thấy Cố Dương mới mười tám tuổi đã nắm giữ lĩnh vực sơ hình, tâm tình phức tạp cỡ nào chứ.

Luôn cảm giác...

Bọn hắn sống nhiều năm như vậy, đều sống trên thân chó cả rồi!

Bọn họ liều mạng tu luyện, mất ngàn vạn năm mới lĩnh ngộ được lĩnh vực.

Người ta mười mấy tuổi đã có thể lĩnh ngộ được, một cặp so sánh này, quả thực giống như một cái búa nện vào đầu bọn họ vậy.

"Thật là yêu nghiệt!"

"Hơn nữa lúc trước hắn vẫn luôn ẩn giấu thủ đoạn này, thật là…"

"Hình như Hắc Ngục lôi kiếp không ngăn được hắn."

"Lão già của hoàng triều Đại Viêm, thật đúng là vận khí tốt!"

Cường giả Vương cảnh của các thế lực khác cũng cảm khái, cũng nhìn về phía Hà Thanh Huyền với ánh mắt đỏ hoe.

Thiên kiêu yêu nghiệt như vậy chính là đi ra từ Đại Viêm hoàng triều.

Điều này tự nhiên làm cho bọn họ đỏ cả mắt đố kỵ.

Mà giờ phút này, Hà Thanh Huyền nhìn thấy mà da đầu tê dại.

"Quyền chi lĩnh vực hình thức ban đầu?"

Hà Thanh Huyền há to miệng.

Nhưng trước giờ hắn chưa từng nghĩ tới, Cố Dương có thể ở cảnh giới Đan Hư đã nắm giữ lĩnh vực, mặc dù chỉ là lĩnh vực ban đầu!

"Tiểu tử này... thật đúng là không ngừng đổi mới cái nhìn của ta đối với thiên kiêu nha!"

Hà Thanh Huyền không khỏi cười khổ, chợt lại vô cùng phấn chấn.

Dù sao Cố Dương thiên tư càng tốt, đối với hắn mà nói cũng là chuyện tốt.

"Như vậy, đúng như Lạc huynh nói."

"Cố Dương... Tất nhiên là có tư thái Thánh cảnh!"

"Nói không chừng hắn thật sự có thể bước vào Thánh cảnh!"

Càng nghĩ, trong ánh mắt Hà Thanh Huyền cũng bộc phát ra kinh hỉ.

Càng thêm mong đợi nhìn Cố Dương đứng dưới lôi kiếp Hắc Ngục.

Bên kia.

Hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cũng vô cùng rung động nhìn Cố Dương.

"Cố công tử... lại nắm giữ lĩnh vực hình thức ban đầu sao?"

"Mười tám tuổi nắm giữ lĩnh vực hình thức ban đầu, điều này thật đúng là... Thật không thể tưởng tượng!"

"Cho dù là Hoàng Âm tỷ, cũng không thể đạt tới thành tựu như vậy chứ?"

"Ngộ tính yêu nghiệt của Cố công tử, thật sự không phải phàm nhân chúng ta có thể lý giải! "

Giờ phút này hai tỷ muội cũng hoàn toàn bị ngộ tính yêu nghiệt đến mức tận cùng của Cố Dương kia làm cho thuyết phục.

Bây giờ sự sùng bái đối với Cố Dương cũng càng thêm nồng đậm.

Mà nghe được lời của hai tỷ muội bọn họ nói.

Diệp Khuynh Thành cũng nhịn không được lộ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Hai tỷ muội các ngươi đến từ Chu Tước thánh địa, còn nói mình là phàm nhân?

Đây có phải hơi quá đáng rồi không?

Nhưng vẻ mặt nàng cũng tràn đầy tình cảm khát khao nhìn ra dáng vẻ anh tuấn kia của Cố Dương trên bầu trời.

Chìm đắm trong đó.

Cùng lúc đó.

Trong một góc khác.

Thần sắc Lâm Sơn cũng vô cùng ngưng trọng nhìn một màn này.

"Tên kia... rõ ràng vượt cấp giết chết một tên cường giả Vũ Hóa cảnh!"

Lâm Sơn hít sâu một hơi, hiển nhiên cũng có chút bị dọa.

Hắn không nghĩ tới Cố Dương thế mà lại yêu nghiệt đến trình độ này.

Trong đầu Bạch lão, thanh âm mang theo rung động vang lên.

"Thiên kiêu tên là Cố Dương này, thật sự là yêu nghiệt!"

"Mười tám tuổi đã bước vào Đan Hư cảnh, còn nắm giữ lĩnh vực sơ hình, thiên tư như thế, quả thực không giống như thiên kiêu mà ở địa phương nhỏ bé có thể xuất hiện!"

"Cho dù là ở Trung Châu, cũng không hề thua kém!"

Nghe được Bạch lão đánh giá cao như thế, sự rung động trên mặt Lâm Sơn càng nồng đậm.

Chẳng qua ngay sau đó, trên mặt hắn hiện ra một tia cười lạnh.

"Hừ! Cũng chỉ là hiện tại cường hãn mà thôi, hôm nay có Bạch lão ngài hỗ trợ, tất nhiên có thể cấp tốc vượt qua!"

"Đó là đương nhiên!"

Bạch lão cũng gật đầu đáp một tiếng.

Trong lòng lại cười lạnh liên tiếp.

Còn vượt qua?

Ngươi có thể có một phần mười người ta thì đã xem như không tệ rồi.

Nghĩ đến đây, trong lòng Bạch lão cũng có chút thở dài.

Nếu như mình gặp phải kẻ yêu nghiệt như Cố Dương thì tốt rồi.

Không chỉ có tương lai sẽ trở nên càng thêm dễ dàng, mà còn có thể bồi dưỡng một yêu nghiệt đứng đầu như thế, đối với hắn mà nói cũng là một loại hưởng thụ!

Chỉ tiếc gặp phải một tiểu tử không có bản sự, mắt cao trình kém!

Nhưng lại có biện pháp gì đây?

Y cũng không còn lựa chọn nào khác.

Mà đúng lúc này.

Ánh mắt của một đám cường giả Vương cảnh chung quanh vẫn nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Đương nhiên bọn họ cũng phát hiện.

Quyền pháp mà Cố Dương vừa thi triển rõ ràng cũng ẩn chứa một tia chân ý Hoàng đạo!

Nói cách khác.

Quyền pháp mà Cố Dương sử dụng, thế mà cũng là quyền pháp hoàng cấp!

Công pháp luyện thể cấp Hoàng, cộng thêm hôm nay thi triển ra quyền pháp cấp Hoàng!

Nội tình của Cố Dương phong phú, quả thực so với những cường giả Vương cảnh bọn họ còn càng cường hãn hơn.

"Chậc chậc, thật là một tiểu tử nội tình phong phú nha."

Có một ít cường giả Vương cảnh trong mắt lộ vẻ tham lam càng thêm nồng đậm.

Nếu có thể chém giết Cố Dương, đạt được những công pháp

hoàng cấp cùng võ kỹ trên người Cố Dương.

Cho dù bọn họ là cường giả Vương cảnh, có lẽ cũng có thể vì vậy mà thực lực tăng mạnh!

Hà Thanh Huyền cũng nhìn thấy một màn này.

Trong lòng hắn ta rất chấn động.

"Quyền pháp cấp Hoàng... Xem ra cũng là do tiểu tử Cố Dương này sáng tạo ra!"

"Thật là biến thái!"

Hắn cảm khái một phen, lại cảnh giác không thôi nhìn đám cường giả Vương cảnh trong mắt tràn đầy tham lam xung quanh.

So với lĩnh vực ban đầu của quyền, hiển nhiên công pháp luyện thể và võ kỹ Hoàng cấp càng có sức hấp dẫn đối với bọn họ hơn!

"Không được, phải thông báo cho Lạc huynh một tiếng."

Hà Thanh Huyền chau mày, chợt truyền tin tức nơi này về Hoàng triều Đại Viêm.

Về phần Cố Dương đã dám biểu hiện ra sơ hình của quyền chi lĩnh vực, và hai công pháp võ kỹ cấp Hoàng, tất nhiên cũng có niềm tin.

Nếu bọn họ không trêu chọc mình còn tốt, dám can đảm trêu chọc mình, hắn cũng sẽ không chút khách khí nào!

Rặc rặc rặc!

Hắc Ngục Lôi Kiếp còn đang không ngừng đánh xuống hướng Cố Dương.

Nhưng mà bởi vì Nhạc gia lão tổ can thiệp.

Hôm nay Hắc Ngục Lôi Kiếp hiển nhiên lại có xu thế biến dị.

Hắn đã có chút không chống cự nổi.

Nếu ngạnh kháng Luyện Thể, sẽ chỉ dẫn tới phản tác dụng, tổn thương tới bản nguyên!

Cho nên...

Hắn cũng không định tiếp tục thông qua lôi kiếp để luyện thể.

Bởi vì như vậy là đủ rồi!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu.

Khí tức Đan Hư cảnh tầng mười ba thình lình bộc phát ra.

Từ khi Cố Dương độ kiếp thành công.

Thế cục dường như bắt đầu phát triển theo phương diện kỳ quái.

Trước mắt rất nhiều cường giả Vương cảnh thực lực đứng đầu, dường như bởi vì Cố Dương mà chậm rãi diễn biến thành hai thế lực phe phái hoàn toàn đối lập!

Một trong số đó tự nhiên là lấy Huyền Quy thánh địa, Băng Tuyết Thánh Địa cùng với Thiên Đao Thánh Địa cầm đầu, năm đại gia tộc làm phụ hợp thành phái đoạt Hoàng!

Mà bên kia, phái bảo vệ do hai người Hà Thanh Huyền và lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều cầm đầu đều phân biệt rõ ràng.

Đối chọi gay gắt.

Mà những cường giả Vương cảnh khác không có đứng thành hàng, mà là đều có suy nghĩ riêng.

Có người muốn bán nhân tình.

Dù sao Cố Dương đã thể hiện thiên tư thực sự quá mức yêu nghiệt.

Cùng với yêu nghiệt khủng bố tương lai có thể thành Hoàng thậm chí là thành Thánh kết thù, không bằng mượn cơ hội này đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, bán một nhân tình cho Cố Dương.

Cứ như vậy, đối bọn họ có thể nói là trăm lợi mà không một hại.

Đương nhiên, cũng có cường giả Vương cảnh là muốn thừa dịp đục nước béo cò, cho nên đứng một bên không tỏ rõ thái độ.

Cũng có người dự định toạ sơn xem hổ đấu, không liên quan tới chuyện này.

Nhưng giữa song phương luôn giằng co nhau, ai cũng không dám động thủ trước.

Suy cho cùng cường giả Vương cảnh kinh khủng cỡ nào.

Nếu thật sự là đánh nhau...

Thế núi lở đất nứt, ngay cả không gian cũng bị đánh hỗn loạn.

Vậy thì thiên kiêu của bọn họ, chỉ sợ không cẩn thận cũng sẽ chết thảm ở chỗ này!

Không ai dám tùy tiện khơi mào chiến đấu.

Đều còn đang ở trong trạng thái khí thế giao phong.

Còn Cố Dương thì đứng sau lưng Hà Thanh Huyền và lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều, trong lòng dâng trào dòng nước ấm.

Hiển nhiên, Cố Dương cũng không nghĩ tới Hà Thanh Huyền lại vì muốn bảo vệ bản thân mà không sợ kết thù với nhiều cường giả Vương cảnh như vậy.

Trong lòng ít nhiều vẫn rất cảm động.

Mặc dù nói...

Hắn ta cũng không e ngại những cường giả Vương cảnh này!

Với thời gian hiện giờ hắn có thể sửa đổi, tốc độ lên tới trăm vạn năm.

Tùy tiện chọn một cường giả Vương cảnh lớn tuổi giết gà doạ khỉ, chính là có thể chấn nhiếp được!

Chẳng qua loại đối chọi gay gắt này, thế cục giương cung bạt kiếm này, ngược lại cũng thập phần thú vị.

Mà đúng lúc này.

Hiển nhiên là Băng Tuyết Thánh Chủ đã từng nghe ngóng.

Biết được bên người Cố Dương còn có một nữ nhân tên là Diệp Khuynh Thành, liền dự định dùng cái này để áp chế.

Nhưng sau khi y phát hiện Diệp Khuynh Thành, lập tức con ngươi không nhịn được tròng mắt lồi ra.

Bởi vì...

Y cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng quen thuộc từ trên người Diệp Khuynh Thành!

Đó là...

Khí tức của Thiên Hàn Huyền Thể!

Thiên Hàn Cốt!

"Là các ngươi giết Băng Linh!"

Phát giác được điều này, trong cơ thể Băng Tuyết Thánh Chủ lập tức bộc phát ra hàn ý ngập trời, lao thẳng đến Diệp Khuynh Thành.

Giờ phút này hắn ta nghiễm nhiên là phẫn nộ tới cực điểm.

Hắn chỉ muốn lập tức ra tay, trực tiếp đánh chết Diệp Khuynh Thành tại chỗ, báo thù thay Tuyết Băng Linh!

Thậm chí hắn vừa lên đã không chú ý tới bên cạnh Diệp Khuynh Thành, còn có hai tiểu loli.

Mà khí tức của hắn bộc phát ra, hàn ý lẫm liệt, rõ ràng là bao gồm toàn bộ ba người này vào trong đó.

Chẳng qua cho dù hắn kịp phản ứng, cũng sẽ không để ý.

Hắn sẽ không để ý tới những chuyện này.

Mục tiêu của hắn là giết Diệp Khuynh Thành báo thù cho Tuyết Băng Linh.

Về phần có tổn thương đến người vô tội hay không, xem như là giết chết bữa bãi, vậy thì đã sao?

Chứng kiến sát ý của Băng Tuyết Thánh Chủ bao phủ tới.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không nhịn được tái đi.

"Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh, mau tránh ra, hắn là đang nhằm vào ta đấy!"

Diệp Khuynh Thành nhìn đến đây, trước tiên là muốn bảo Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh tránh né.

Đừng để bị lan đến.

Nhưng Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh sao có thể là loại người này chứ?

"Hắn dám!"

Khí tức toàn thân Hoàng Thanh vậy mà lại bộc phát ra, rất có ý muốn đối đầu cùng Băng Tuyết Thánh Chủ.

Cho dù Hoàng Nguyệt là người có tính cách điềm đạm, lúc này trên gương mặt xinh đẹp cũng nổi lên một tia băng hàn, không ngờ lại có người dám ra tay với các nàng?

Quả thực là muốn chết!

Mà không đợi Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh mở miệng nói thêm gì.

Ngay khi Băng Tuyết Thánh Chủ vừa đến, sắp bộc phát ra thủ đoạn Thông Thiên trực tiếp chém giết Diệp Khuynh Thành và Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

Một luồng khí tức kinh khủng đến mức tận cùng truyền đến từ sau lưng Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

"Muốn chết!"

Một thanh âm tràn ngập tức giận thình lình vang lên.

Ngay sau đó, trên bầu trời như xuất hiện một bàn tay khổng lồ.

Lòng bàn tay hiện ra từng điểm tinh mang.

Tinh mang lập loè, rõ ràng tản mát ra lực lượng khủng bố làm cho người ta hoảng sợ.

Ngay sau đó...

Phốc xuy!

Thậm chí Băng Tuyết Thánh Chủ cũng không thấy rõ chuyện gì xảy ra.

Sắc mặt hắn trong nháy mắt trở nên tái nhợt, sau đó cả người giống như diều đứt dây, trực tiếp bay rớt ra ngoài.

Trong miệng càng phun ra một ngụm tinh huyết đầm đìa.

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Trên bầu trời, dường như Băng Tuyết Thánh Chủ đang phải chịu một đợt xung kích cực kỳ khủng bố, thân hình liên tục lui về phía sau trên không trung.

Lực lượng kinh khủng đó càng khiến tầng tầng không gian phía sau hắn ta vỡ vụn.

Không gian loạn lưu cũng tàn phá bừa bãi sau lưng hắn ta!

Phốc!

Ngay khoảnh khắc sau.

Lúc này thân thể của Băng Tuyết Thánh Chủ mới rơi trên mặt đất.

Hắn lại phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này nhìn lại hắn tất nhiên là đã bị đánh bay xa vạn dặm!

Lúc này Băng Tuyết Thánh Chủ đang nằm trong đống đổ nát,

hơi thở yếu ớt.

Hiển nhiên là bản thân bị trọng thương!

Chứng kiến một màn này.

Trên mặt vô số cường giả Vương cảnh lộ ra vẻ hoảng sợ.

Vô cùng hoảng sợ nhìn về phía sau lưng Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Chỉ là hoảng sợ nhìn thấy, một lão giả mặc trường bào đỏ thẫm từ trong hư không bước ra, trong khuôn mặt hiện ra một tia uy nghiêm, ánh mắt hờ hững nhìn Băng Tuyết Thánh Chủ.

"Dám ra tay với thánh nữ của Chu Tước thánh địa ta, ngươi muốn tiêu diệt thế lực đằng sau ngươi sao?"

Giọng điệu lão giả mang trường bào đỏ thẫm hờ hững, ánh mắt nhìn về phía Băng Tuyết Thánh Chủ phảng phất như nhìn một con kiến.

Mà nghe đến đây.

Vô số cường giả Vương cảnh chấn động.

"Chu... Chu Tước thánh địa?"

"Hai nữ tử kia, là Thánh nữ của Chu Tước thánh địa sao?"

"Khục... Lão giả này, là Vương cảnh đỉnh phong!"

Giờ phút này, vẻ mặt của Vương cảnh cường đại chung quanh đều trở nên vô cùng ngưng trọng.

Hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới đột nhiên lại xuất hiện một vị cường giả Vương cảnh đỉnh phong của Thánh Địa Chu Tước.

Nếu chọc phải, đừng nói là bọn họ, cho dù là tất cả cường giả Vương cảnh cộng lại, chỉ sợ cũng không đủ để bọn họ xem!

"Ngàn vạn lần không thể trêu chọc hai cô gái nhỏ kia!"

"Chờ một chút... Vì sao nữ nhân Diệp Khuynh Thành của Cố Dương lại ở cùng một chỗ với thánh nữ của Chu Tước thánh địa?"

"Chẳng lẽ họ cũng có quan hệ với Cố Dương?"

Nghĩ đến điều này, sắc mặt không ít cường giả Vương cảnh Phái Đoạt Hoàng phái lập tức trở nên khó coi, nếu thực sự thế cục như vậy thì khác rồi!

Cùng lúc đó.

Giờ phút này, Thiên Đao Thánh Chủ cũng nhìn thẳng về phía Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh bên cạnh Diệp Khuynh Thành.

"Thiên Phong chính là chết trong tay bọn họ sao?"

Hiển nhiên, thân là thánh nữ của Chu Tước thánh địa.

Đương nhiên Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh có thực lực chém giết Trần Thiên Phong, cũng có năng lực phá hủy đạo ý niệm kia của hắn.

Hơn nữa cái chết của Băng Tuyết Thánh Nữ dường như cũng có quan hệ với hai người này...

Cho nên hắn cũng đặt cái chết của Trần Thiên Phong lên người Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Đương nhiên, hiện tại hắn cũng không dám ra tay.

Đối phương tới từ Chu Tước thánh địa!

Đệ nhất Thánh địa Đông Hoang!

Cho hắn một trăm lá gan hắn cũng không dám ra tay!

Mà thời điểm vô số người chung quanh chấn động với thân phận Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Băng Tuyết Thánh Chủ cũng đi ra từ một vùng phế tích.

Sắc mặt hắn xanh mét, nhưng trong lòng không cam tâm.

Hắn kiêng kị nhìn thoáng qua lão giả mặc trường bào đỏ thẫm.

Ngay lập tức lại nói: "Tiền bối, lúc trước là ta không chú ý, không cẩn thận liên luỵ hai vị Thánh Nữ vào, đắc tội rất nhiều, nhưng ả Diệp Khuynh Thành này giết thánh nữ của thánh địa ta, đoạt Thiên Hàn Cốt, luận tội phải giết, xin tiền bối đừng ngăn cản!"

Băng Tuyết Thánh Chủ cúi đầu, nắm chặt nắm đấm, trong giọng nói vẫn như cũ mang theo không cam lòng cùng với sát ý.

Hiện giờ cừu nhân đang ở trước mắt, hắn ta không muốn dừng tay ở đây!

Diệp Khuynh Thành không phải người của Chu Tước thánh địa, có lẽ hắn vẫn còn một chút cơ hội!

"Diệp Khuynh Thành chính là thánh nữ thứ bảy tương lai của Chu Tước thánh địa chúng ta, tương lai có thể là Thánh Nữ thức tỉnh Thánh Thể thứ 7 của tộc ta, đó là vinh hạnh của thánh nữ thánh địa của ngươi."

Lão giả mang trường bào màu đỏ thần sắc lạnh nhạt, hờ hững mở miệng nói ra.

Mà lão giả vừa nói lời này ra khỏi miệng.

Lập tức vô số cường giả đứng đầu kinh thán không thôi.

"Cái gì? Diệp Khuynh Thành... gia nhập Chu Tước thánh địa?"

"Thức tỉnh thánh thể... Diệp Khuynh Thành, thế mà lại thức tỉnh được thánh thể?"

"Chà, thật sự là Thánh thể sao?"

Cường giả đứng đầu đều choáng váng.

Thánh thể?

Diệp Khuynh Thành lại có thể thức tỉnh Thánh thể?

Bọn họ là cường giả Vương cảnh, đương nhiên cũng biết sự quý giá của Thánh thể.

Cho nên mới kinh ngạc cảm thán như thế.

Rõ ràng Diệp Khuynh Thành đã thức tỉnh thể chất kinh khủng áp đảo huyết mạch Thánh Cảnh kia!

Khó trách lại được Chu Tước thánh địa mời gia nhập, còn sắp trở thành thánh nữ thứ bảy của Chu Tước thánh địa!

Lần này thật là làm cho người ta chấn động!

Nghĩ đến điều này, bọn họ lại nhịn không được nhìn thoáng qua Cố Dương.

Bản thân Cố Dương đã là ngộ tính nghịch thiên, thiên tư yêu nghiệt.

Không nghĩ tới nữ nhân của hắn lại kinh khủng như vậy!

Vậy mà thức tỉnh được Thánh Thể trong truyền thuyết!

Lúc này.

Ngay cả Hà Thanh Huyền cùng với một đám thiên kiêu của Đại

Viêm hoàng triều cũng kinh ngạc không thôi.

Bọn họ vốn cảm thấy Diệp Khuynh Thành có chút không xứng với Cố Dương, dù sao chênh lệch giữa hai bên hiện giờ càng ngày càng kéo càng lớn.

Rõ ràng là đã tồn tại khoảng cách này.

Kết quả...

Không ngờ Diệp Khuynh Thành còn có Thánh thể chưa thức tỉnh.

Lần này thật đúng là làm cho người ta chấn động vô cùng!

"Hiện tại xem ra, hai người này thật đúng là tuyệt phối nha!"

Hà Thanh Huyền không nhịn được cảm thán một tiếng.

Việc Diệp Khuynh Thành thân mang thánh thể, ngay cả hắn ta cũng hoàn toàn không ngờ được.

Đối với điều này hắn vô cùng rung động và cảm khái.

Nghe lão giả mặc trường bào đỏ nói như thế.

Sắc mặt của Băng Tuyết Thánh Chủ càng biến thành màu gan heo.

Thánh thể?

Hơn nữa còn vì Thiên Hàn Cốt mà Diệp Khuynh Thành mới có thể thức tỉnh Thánh thể?

CMN điều này quá bực bội!

Quả thực là uất ức tới cực điểm!

Không chỉ là không có biện pháp báo thù, còn ngoài ý muốn

bồi dưỡng ra một vị siêu cấp yêu nghiệt sắp thức tỉnh Thánh thể!

Bây giờ Băng Tuyết Thánh Chủ càng nghẹn khuất chỉ muốn hộc máu!

Bởi vì hiện tại hắn không có biện pháp động thủ với Diệp Khuynh Thành.

Lão giả mặc trường bào màu đỏ kia thực lực cực kỳ cường hãn, căn bản không phải hắn có thể đối phó, mặc dù mọi người đều là Vương cảnh, nhưng Vương cảnh cũng có phân chia cao thấp.

Hắn ở trong Vương cảnh nằm vào giai đoạn sơ cấp.

Mà lão giả áo đỏ kia nghiễm nhiên đã đạt đến Vương cảnh đỉnh phong.

Đã sắp chạm vào cánh cửa Hoàng cảnh.

Hắn cũng không dám động thủ với lão giả áo đỏ.

Đây không phải tự tìm đường chết sao?

Nghĩ đến đây.

Băng Tuyết Thánh Chủ cảm thấy vô cùng uất ức.

Càng buồn bực tới cực điểm!

Giờ phút này hắn chỉ có thể thu hồi ánh mắt, chuyển sang nhìn về phía Cố Dương.

Hắn muốn phát tiết loại bực bội này lên người Cố Dương.

Nhưng mà...

Diệp Khuynh Thành chính là nữ nhân của Cố Dương, nếu hắn

ra tay với Cố Dương, không biết lão giả mặc áo bào đỏ kia có ra tay can thiệp hay không?

Nghĩ đến điều này, hắn lập tức trở nên do dự bất định.

Mà Cố Dương cũng thấy một màn này, ánh mắt không khỏi biến đổi một cách cổ quái.

Vừa rồi hắn cũng nhìn thấy ánh mắt buồn bực và uất ức của Thánh Chủ Thiên Đao kia.

Kết hợp với biểu cảm lúc này của Băng Tuyết Thánh Chủ, dường như Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đang cõng một cái tội cho hắn.

Đối với việc này, tâm tình Cố Dương cũng thập phần vi diệu.

Mà đúng lúc này, Hoàng Thanh cũng nhân lúc này, đi về phía Cố Dương.

"Cố... Cố đại ca, chi bằng huynh cùng chúng ta trở về Chu Tước thánh địa? Như vậy thì khi chúng ta trở về, có thể lập tức thành thân!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh đỏ lên, thừa dịp cơ hội này lại lần nữa đưa ra điều thỉnh cầu này.

Lời này của Hoàng Thanh rõ ràng khiến các cường giả Vương cảnh chung quanh mở to hai mắt nhìn.

Cái cằm thiếu chút nữa chấn kinh rớt xuống đất.

Thánh nữ Chu Tước thánh địa... Thế mà là đang mời Cố Dương đi tới Chu Tước thánh địa?

Hơn nữa thành hôn?

Chúng ta?

Trong nháy mắt, ánh mắt tất cả mọi người không khỏi nhìn về phía Hoàng Nguyệt.

Thì phát hiện giờ phút này gương mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt cũng ửng đỏ, vậy mà cũng không có ý phản bác.

"Hízz..."

Giờ phút này, tất cả cường giả Vương cảnh của Phái Đoạt Hoàng đều hoảng hồn.

CMN tình huống thế nào?

Tên Cố Dương này có mị lực lớn như vậy sao?

Lại có thể làm cho hai vị thánh nữ Chu Tước thánh địa đồng thời coi trọng?

Hơn nữa nhìn tình huống hiện tại dường như hai vị Thánh Nữ chủ động xuất kích!

Sắc mặt bọn họ cũng lập tức trở nên có chút phức tạp.

CMN còn chơi thế nào được?

Hà Thanh Huyền cũng kinh hãi vô cùng.

Hắn có chút ngơ ngác nhìn một màn này.

Hiển nhiên là hắn không kịp phản ứng đã phát sinh chuyện gì.

Sao Cố Dương đột nhiên lại bị Thánh Nữ của Chu Tước thánh địa tỏ tình rồi?

Hơn nữa còn muốn mời Cố Dương đi đến Chu Tước thánh địa?

Tốc độ này có phải hơi nhanh không?

Chuyện xảy ra khi nào? Hoàn toàn không biết nha!

Bên kia.

Lão giả mặc áo bào đỏ nghe đến đó, sắc mặt cũng không khỏi trở nên cổ quái.

"Không nghĩ tới Tam tiểu thư lại có một mặt như thế."

Hiển nhiên, từ trước đến nay hắn chưa bao giờ nhìn thấy Hoàng Thanh lộ ra biểu cảm như thế.

Dù hắn là thủ hộ giả của Hoàng Thanh và Hoàng Nguyệt cũng không biết.

Trong lòng không khỏi kinh ngạc đối với Cố Dương.

Nhưng đồng thời, hắn cũng vừa rồi nhìn thấy một mặt của Cố Dương khi độ kiếp.

Với tư cách là cường giả Vương cảnh đỉnh phong của Thánh Địa Chu Tước, đương nhiên ánh mắt của hắn ta rất sắc bén.

Liếc mắt là nhìn ra, thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương!

Thậm chí có thể so tài cao thấp với Đại tiểu thư!

Cho nên lời tỏ tình này của Tam tiểu thư Hoàng Thanh, hắn ta cũng giữ thái độ ủng hộ, dù sao trong khoảng thời gian này, hắn ta cũng luôn quan sát Cố Dương.

Bất luận là từ tính cách hay thực lực hay thiên phú.

Cố Dương là đỉnh cao không thể nghi ngờ!

Yêu nghiệt bực này xứng đáng với Nhị tiểu thư và Tam tiểu thư!

Nếu yêu nghiệt như Cố Dương có thể đến Thánh Địa Chu Tước, ngược lại cũng là một chuyện tốt, lão giả mặc áo đỏ không

khỏi sờ sờ chòm râu của mình, gật đầu nhẹ.

Giờ phút này.

Ánh mắt mọi người chung quanh gần như toàn bộ rơi vào trên người Cố Dương.

Cố Dương bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Hoàng Thanh sắc mặt ửng đỏ, lại liếc qua Hoàng Nguyệt cách đó không xa đang hết sức chăm chú nhìn mình.

Hắn khẽ thở dài, lắc đầu nói: "Ta nhất định sẽ đi Thánh Địa Chu Tước, có điều... Trước lúc đó, ta còn có một số chuyện cần xử lý, chờ giải quyết xong chuyện, ta sẽ đi tìm các ngươi."

Nghe được lời này của Cố Dương, vô số cường giả Vương cảnh càng thêm mơ hồ.

Cố Dương thế mà còn cự tuyệt?

Tuy rằng nói cũng có lưu lại đường sống, nhưng ngụ ý trong lời nói vẫn là cự tuyệt chứ?

Moá nó...

Nếu bảo bọn họ tới, đã đồng ý từ lâu rồi, sau đó trực tiếp đi theo đến Chu Tước thánh địa.

Nghĩ đến điều này, bọn họ lại cảm thấy có chút đáng tiếc thay Cố Dương.

Thậm chí là cảm giác có chút phung phí của trời.

Ngươi không được thì ta tới!

Mà nghe được câu trả lời này của Cố Dương.

Hoàng Thanh hiển nhiên cũng không thỏa mãn.

Nàng lập tức bĩu môi.

Nhưng nàng cũng không phải không hiểu được.

Chỉ là tính cách như vậy, làm cho nàng không có khả năng thông tình đạt lý như tỷ tỷ Hoàng Nguyệt.

"Vậy... Vậy ngươi nhất định phải tới đấy!"

"Nếu như không đến, ta liền đi mời người đem ngươi trói tới đây!"

Hai tay Hoàng Thanh chống nạnh, ngẩng đầu hung hăng nói.

Lúc nói chuyện, ánh mắt của nàng cũng thỉnh thoảng quan sát Cố Dương, sợ Cố Dương sẽ tức giận.

Nhưng Cố Dương cũng nhìn ra được nha đầu này đang nói giỡn.

Sau đó khẽ cười.

"Chuyện ta đã đáp ứng thì đương nhiên sẽ làm được!"

"Vậy còn tạm được!"

Nghe đến đây, Hoàng Thanh không khỏi thở phào nhẹ nhõm, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức hiện ra vẻ đắc ý.

Mà lúc này, Hoàng Nguyệt cũng chân thành tiến lên.

Nàng lấy từ trong ngực ra hai khối ngọc bài thiếp thân.

"Cố công tử, đây là... ngọc bội bên cạnh chúng ta, coi như là tín vật, xin ngươi, nhất định phải tới tìm chúng ta!"

Trong đôi mắt Hoàng Nguyệt tràn đầy nhu tình, nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Nhất định."

Cố Dương cũng nhận lấy hai miếng ngọc bội, ngọc bội vào tay, dường như còn mang theo một tia ấm áp.

Không khỏi làm cho Cố Dương hơi ngẩn ra.

Diệp Khuynh Thành cũng chậm rãi đi lên.

Tình cảm dạt dào nhìn Cố Dương hồi lâu, ngàn vạn suy nghĩ, cuối cùng biến thành một câu: "Phu quân, ta chờ chàng!"

Cố Dương cũng không khỏi đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của Diệp Khuynh Thành.

"Yên tâm, không bao lâu nữa ta sẽ đi tìm các ngươi."

"Ừ. Chúng ta... phải rời đi rồi."

Diệp Khuynh Thành gật đầu, trong ánh mắt tràn đầy quyến rũ.

Nói đến đây, Diệp Khuynh Thành không khỏi liếc mắt nhìn lão giả mặc áo đỏ bên cạnh.

Giờ phút này trong mắt lão giả mặc áo đỏ cũng lộ ra một tia ngoài ý muốn.

Nhưng hắn cũng không nói thêm gì.

"Gia chủ thúc giục vội vã, thật xin lỗi cô gia."

Lão giả mặc xích bào ôm quyền với Cố Dương, chợt mang theo tam nữ rời khỏi, biến mất ở chân trời.

Nghe vậy, Cố Dương cũng không khỏi bất đắc dĩ.

Hắn còn chưa thành thân với Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh, tại sao lại kêu cô gia rồi?

Nhưng nhìn ba nữ nhân rời đi, Cố Dương cũng không khỏi có chút cảm khái.

Nhưng chợt hắn thu hồi ánh mắt trước mắt, còn có một đám sói đói giương mắt tham lam nhìn.

Trên đường đi tới Chu Tước thánh địa.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh mang theo một tia bất mãn.

"Lê thúc, tại sao trước khi đi không cảnh cáo những Vương giả Thanh Vực kia một chút, bọn hắn rõ ràng muốn ra tay với Cố Dương!"

Hoàng Thanh có chút buồn bực hỏi.

Nghe vậy, lão giả mặc áo bào đỏ chính là Lê thúc, khuôn mặt già nua lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Tiểu Thanh, không nên làm khó Lê thúc, Cố công tử thân mang đại khí vận, thiên tư có thể so với Hoàng Âm tỷ, cường giả Vương cảnh đối với hắn mà nói, chẳng qua chỉ là đá kê chân mà thôi!"

Hoàng Nguyệt chậm rãi mở miệng nói.

"Thế nhưng bây giờ hắn còn chưa có thủ đoạn chém giết cường giả Vương cảnh đúng không?"

Hoàng Thanh vẫn chu cái miệng nhỏ nhắn, lộ ra vẻ thập phần lo lắng.

"Cũng chưa chắc nha."

Lúc này Diệp Khuynh Thành lại đột nhiên mở miệng.

"Thủ đoạn của phu quân chàng rất nhiều, hơn nữa ngay từ đầu

chàng tựa như không lo lắng chút nào."

"Phu quân chưa bao giờ làm chuyện không chắc chắn, có lẽ có át chủ bài đối phó với cường giả Vương cảnh!"

Nghe Diệp Khuynh Thành nói vậy.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Chẳng lẽ nói Cố Dương còn lưu lại lá bài tẩy nào đó?

Mà loại át chủ bài này, lại có thể lay động cường giả Vương cảnh?

Bên kia Lê thúc nghe được lời này của Diệp Khuynh Thành, trên mặt cũng có chút quái dị.

Thiệt hay giả vậy?

Mặc dù hắn ta quả thật rất xem trọng thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương.

Có át chủ bài có thể lay động cường giả Vương cảnh sao?

Chắc là không thể nào.

Đương nhiên, trong lòng hắn chỉ nghĩ như vậy, đương nhiên sẽ không nói ra.

"Hơn nữa, còn có mấy vị Vương cảnh là đứng ở phe Cố Dương, thêm nữa, kỳ thật chúng ta đã đưa đến tác dụng chấn nhiếp nhất định."

"Cố công tử chắc chắn sẽ không xảy ra vấn đề."

Hoàng Nguyệt chậm rãi nói.

Nghe đến đây, Hoàng Thanh và Diệp Khuynh Thành đều gật đầu liên tục.

Hoàng Thanh cũng hơi yên lòng một chút, trên đường đi tam nữ cười cười nói nói, bay về phía Chu Tước thánh địa.

Lối vào Thiên Tinh sơn mạch lúc này.

Tất cả cường giả Vương cảnh đều có vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Trong lúc nhất thời cũng sợ ném chuột vỡ bình, không dám tùy tiện động thủ.

Bên kia.

Lâm Sơn cũng rung động nhìn Cố Dương đang đứng trên bầu trời.

"Cố Dương này lại có thể được thánh nữ Chu Tước thánh địa coi trọng!"

Lúc này trong ánh mắt Lâm Sơn tràn đầy đố kỵ.

"Tiểu tử, ngươi không nên có ý đồ xấu!"

Dường như nhận thấy Lâm Sơn cảm xúc không đúng, Bạch lão vội vàng dặn dò.

"Mặc dù Chu Tước thánh địa đặt ở Trung Châu không tính là thế lực cấp bá chủ, nhưng ở Đông Hoang này tuyệt đối là tồn tại cấp bá chủ."

"Thực lực ngươi bây giờ không mạnh, nếu dám can đảm trêu chọc, bên kia sẽ có chế ngự, đừng nói trưởng thành, ngay cả sinh tồn cũng là vấn đề!"

Bạch lão chỉ sợ tiểu tử Lâm Sơn này mắt cao trình thấp, sẽ làm bừa, muốn ra tay với Cố Dương.

Nói thật, Bạch lão cũng hiểu được có một cặp song sinh xinh đẹp như vậy ưu ái Cố Dương là chuyện đáng để hâm mộ.

Chẳng qua , càng làm cho Bạch Lão rung động chính là bản mệnh nguyên đan do Cố Dương cô đọng!

Người ngoài không nhìn ra, nhưng hắn thấy rõ.

Mẹ nó làm sao có thể đơn giản là Thiên Phẩm Nguyên Đan phổ thông được chứ?

Trên viên thiên phẩm nguyên đan kia... thậm chí còn ngưng tụ ra chín đạo đạo vận chi văn!

Nói cách khác Nguyên Đan Cố Dương ngưng tụ ra, lại không tìm được tồn tại thứ hai có thể so sánh trong Đan Hư cảnh!

Mà loại cấp bậc Nguyên Đan này.

Cho dù là Bạch lão, cũng chỉ là nghe được trong truyền thuyết.

Hắn sống nhiều năm như vậy, chưa từng thấy ai ở Đan Hư cảnh có thể chân chính ngưng tụ ra Thiên phẩm nguyên đan hấp dẫn chín đạo đạo vận gia thân!

Cố Dương là thiên tài yêu nghiệt nhất hắn từng gặp!

Không ai bằng!

Tư thái của yêu nghiệt bực này, cho dù là hắn cũng vô cùng hoảng sợ.

Nếu Lâm Sơn không có mắt mà muốn đi trêu chọc Cố Dương thì hắn cũng chỉ có thể chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

"Yên tâm đi Bạch lão, trong lòng ta biết rõ!"

Lâm Sơn gật đầu, cắn răng, thu hồi ánh mắt.

Quay người rời đi.

Bởi vì hắn cũng biết.

Đã xảy ra chuyện Chu Tước thánh địa...

Những tên Vương cảnh này tất nhiên không dám ra tay với Cố Dương ở mặt ngoài.

Dù sao thân phận hiện giờ của Cố Dương, không chỉ đơn giản là thiên kiêu số một hoàng triều Đại Viêm.

Còn là cô gia của Chu Tước thánh địa!

Vì công pháp và võ kỹ Hoàng cấp mà trêu chọc Chu Tước Thánh địa, đúng là có chút được không bù mất.

Đúng như hắn nghĩ.

Hiện giờ cường giả Vương cảnh của các thế lực khác đều không dám tiếp tục ra tay.

Lúc trước, người đầu tiên ra mặt muốn Cố Dương giao ra công pháp cùng võ kỹ Hoàng cấp, lão tổ Vương gia nhất thời vẻ mặt tươi cười đứng dậy.

"Cố tiểu hữu, vừa rồi đều là hiểu lầm, hiểu lầm rồi!"

Nói xong, lão tổ Vương gia vẫy tay một cái, trong tay liền xuất hiện một gốc bảo dược cấp bảy.

"Đây là Linh Ngọc Bảo Liên, đối với tu luyện có ích lợi rất lớn, cũng coi như là lão phu nhận lỗi với ngươi, thật sự có lỗi, mong ngươi không nên quá để trong lòng!"

Tư thái của lão tổ Vương gia có thể nói là rất thấp.

Chỉ thiếu quỳ trên mặt đất.

Đùa giỡn sao.

Nếu như để Cố Dương đi Chu Tước thánh địa tố cáo bọn hắn, Vương gia bọn hắn lấy đâu ra năng lực đi chịu đựng lửa giận của Chu Tước thánh địa?

Còn tiếp tục tạo áp lực với Cố Dương?

Mẹ nó, không phải não bị đánh à?

Hắn cũng không phải kẻ ngốc, ngay từ đầu sở dĩ tạo áp lực đối với Cố Dương, cũng là bởi vì nhìn Cố Dương không có bối cảnh lớn gì, Hoàng triều Đại Viêm đối với bọn họ mà nói cũng chỉ hơi mạnh một chút mà thôi.

Nhưng bây giờ Chu Tước thánh địa đã bị kéo vào.

Vậy tình huống lại hoàn toàn khác.

Không ai nguyện ý trở mặt với đệ nhất thánh địa Đông Hoang.

Nhìn thấy Vương gia lão tổ đứng ra một cách khiêm tốn như vậy, thậm chí còn dùng lễ cầu xin tha thứ, Hàn gia lão tổ, vội vàng đứng dậy, cũng lấy ra một gốc lục phẩm bảo dược.

Nhưng Cố Dương còn chưa mở miệng nói chuyện, bên kia hà Thanh Huyền lại nhếch miệng nói: "Ngươi đuổi ăn mày hả? Chỉ là lục phẩm bảo dược lại có thể bù đắp được sao?"

"Này... trong tay ta cũng không còn bảo bối nào có thể cầm ra được nữa rồi."

Lão tổ Hàn gia bị Hà Thanh Huyền nói như vậy, trong lòng tuy rất phẫn nộ, nhưng chỉ có thể cúi đầu nói.

"Ha ha, ta xem luyện khí pháp cấp Hoàng của Hàn gia các ngươi cũng không tệ."

Hà Thanh Huyền lạnh nhạt nói.

Nghe đến đó, sắc mặt của Hàn gia lão tổ nhất thời trắng bệch.

Đây mẹ nó quả thực là cướp giật mà!

Then chốt là, hắn còn không thể không cho!

Nghĩ đến điều này, hắn chỉ có thể cực kỳ không tình nguyện lấy từ trong nhẫn trữ vật của mình ra một phần pháp khí luyện khí Hoàng cấp tổ truyền của Hàn gia, đưa tới.

"Cố Dương huynh đệ, chuyện lúc trước đã đắc tội, mong rằng ngươi không nên để trong lòng." Sau khi nói xong, lão tổ Hàn gia cuối cùng không thể tiếp tục ở lại, quay đầu liền mang theo thiên kiêu nhà mình trực tiếp xé rách không gian bỏ trốn"

Những lão tổ của các thế lực khác cũng đều đứng dậy.

Sắc mặt bọn họ đỏ lên, tên nào tên nấy khúm núm, bắt đầu lấy ra một ít bảo bối từ nhẫn trữ vật của mình đưa cho Cố Dương, chỉ hy vọng sự khó chịu trong lòng Cố Dương có thể tiêu tán một ít.

Cuối cùng cũng không quản Cố Dương có thu lễ hay không, sau khi đặt đồ vật lên không trung, liền vội vàng mang theo thiên kiêu dưới trướng, quay đầu xé rách không gian rời đi.

Chứng kiến một màn này, vô số người đều ngạc nhiên kinh ngạc.

"Thái độ chuyển biến này không khỏi cũng quá nhanh đi."

"Nói nhảm! Nếu như không cắt thịt, chọc cho Cố Dương khó chịu, vậy là đại sự diệt tộc!"

"Đây là uy nghiêm của Chu Tước thánh địa sao! Nói chi là, Cố Dương nếu không chết, tương lai ắt thành Thánh. Đối mặt nhân vật như vậy, tự nhiên phải nghĩ tất cả biện pháp tiêu trừ thù hận

mới được."

"Chậc chậc, nhiều cường giả cấp Vương cảnh như vậy cúi đầu trước một Đan Hư cảnh, thật đúng là trước giờ chưa từng thấy nha! Chẳng qua, cúi đầu trước yêu nghiệt như Cố Dương, cũng không tính là quá mất mặt."

Không ít thiên kiêu lộ vẻ cảm khái, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy bội phục.

Về phần lão tổ Huyền Quy thánh địa, Băng Tuyết thánh chủ cùng Thiên Đao thánh chủ, tuy rằng đối với Cố Dương cũng thập phần khó chịu.

Nhưng cho dù khó chịu bọn họ vẫn phải để lại lễ bồi tội, rồi mới ảo não rời đi.

Dù sao, bọn họ cũng không muốn trêu chọc con quái vật khổng lồ Chu Tước thánh địa này.

Lần này tiến vào Thanh Vực đại bí cảnh... Đúng là lỗ vốn rồi!

"May mà vừa rồi chúng ta không đứng thành hàng."

"Thật là khủng khiếp! Ai biết được Cố Dương này còn có tầng thân phận này?"

"Chậc chậc, cô gia Chu Tước thánh địa, ai còn dám trêu chọc?"

"Chuồn thôi."

Một số cường giả Vương cảnh lúc trước không có chọn đội cũng không khỏi mang theo một tia may mắn.

May mắn mình lúc trước không ra tay với Cố Dương.

Bằng không sẽ phải tốn thêm một phen máu.

Trong đám cường giả Vương cảnh này, trong mắt một lão giả cao tuổi lóe ra từng trận tinh mang.

Từ đầu tới cuối hắn đều không nói gì.

Ánh mắt hắn ta cũng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hiển nhiên, hắn đối với Cố Dương vẫn có một chút ý tứ.

Chẳng qua trước mắt khẳng định là không có cách nào động thủ.

Nghĩ đến đây.

Những cường giả Vương cảnh này cũng nhao nhao rời đi.

Trong đó cũng bao gồm cường giả Vương cảnh tuổi già kia.

Đợi đến khi hầu hết mọi người đều đã vội vã rời đi.

Trên sân đã chỉ còn lại một mình lão tổ Đại Viêm hoàng triều và Thiên Tinh Hoàng Triều và một đám thiên kiêu.

Giờ phút này ánh mắt lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều cũng phức tạp nhìn về phía Cố Dương.

"Không ngờ Cố Dương lại có dây dưa với Chu Tước thánh địa..."

Nghĩ đến đây, ánh mắt lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều không khỏi phức tạp nhìn Tinh Cửu Vân bên cạnh.

Vừa nhìn thấy như thế...

Tinh Cửu Vân, ngược lại có chút không xứng với Cố Dương.

Đương nhiên hắn cũng có thể nhìn ra sự ái mộ của Tinh Cửu Vân đối với Cố Dương.

Nhưng hắn cũng chẳng thể làm gì.

"Đáng tiếc lão già này, cuối cùng vẫn không thể đánh nhau, chẳng qua đây cũng là chuyện tốt, về sau có duyên sẽ gặp lại!"

Lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều cũng không có bất kỳ chần chờ nào.

Nói một câu cười với Hà Thanh Huyền rồi vung tay áo lên, định đem thiên kiêu rời đi.

"Đi đường cẩn thận một chút, đừng bất cẩn ngã chết!"

Hà Thanh Huyền cười mắng một câu.

"Ngươi dù chết lão tử cũng không chết được!"

"Đi đây!"

Thiên Tinh Hoàng Triều lão tổ thầm mắng một câu, sau đó không chần chờ nữa, quay người rời đi.

Mà lúc này Tinh Cửu Vân cũng có chút nhớ nhung nhìn Cố Dương.

Cuối cùng đành phải hóa thành một tiếng than thở, đi theo.

Đám người Thiên Tinh Hoàng Triều nhanh chóng bước vào trong không gian, biến mất không thấy gì nữa.

Ngay lập tức, trên sân chỉ còn lại có một đám thiên kiêu của Hoàng triều Đại Viêm.

Giờ phút này, thần sắc Hà Thanh Huyền cũng không khỏi cổ quái nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương... Ngươi thật là... khiến người ta nhìn không thấu!"

Hà Thanh Huyền nhịn không được cảm khái nói.

Đối với việc này, Cố Dương cũng chỉ có thể cười nhạt một tiếng, không nói gì thêm.

Hà Thanh Huyền lắc đầu.

Trước khi đến đây, hắn chưa bao giờ nghĩ tới hành trình vào Thanh Vực đại bí cảnh lại kích thích kinh hiểm như thế.

Thậm chí ngay cả lão già như hắn, hiện tại cũng cảm giác được có chút nhiệt huyết sôi trào.

"Hành trình Thanh Vực đại bí cảnh lần này, đã xảy ra quá nhiều chuyện!"

Hà Thanh Huyền cảm khái trong lòng.

Đầu tiên Cố Dương dẫn động Hắc Ngục Lôi Kiếp có thể sánh với cường giả Vũ Hóa cảnh đột phá Vương cảnh.

Sau đó lại truyền ra tin tức Cố Dương phá vỡ kỷ lục Thanh vực, leo lên bảng chính trên Kình Thiên bảng.

Thậm chí Cố Dương còn đánh bại thiên kiêu Hoàng Âm đệ nhất của Đông Hoang...

Sau đó, tin tức kích thích không ngừng truyền đến.

Nhạc gia lão tổ xâm nhập vào lôi kiếp ám sát Cố Dương nhưng lại gặp phải cảnh giết ngược.

Vừa mới vượt qua lôi kiếp lại khiến cho mấy đại Vương cảnh cường giả liên thủ trấn áp.

Tiếp đến sau đó người thủ hộ của Chu Tước thánh địa xuất hiện bày ra thủ đoạn thông thiên, thánh nữ Chu Tước tỏ tình và lời mời với Cố Dương và đạo lữ của Cố Dương Diệp Khuynh Thành

sắp thức tỉnh Thánh Thể, mời hắn cùng gia nhập Chu Tước thánh địa, vân vân một loạt sự việc.

Hồi tưởng lại, cho dù là Hà Thanh Huyền cũng không khỏi cảm giác có chút như ảo mộng.

Mà nguyên nhân của tất cả sự tình này dường như là do Cố Dương mà ra!

Giờ phút này Hà Thanh Huyền đã không biết phải hình dung thế nào với sự yêu nghiệt và đặc thù của Cố Dương nữa rồi.

Về phần đám người Lạc Viêm Thiên bên cạnh, đã sớm nói không nên lời.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập sùng bái bội phục.

Vốn dĩ Lạc Viêm Thiên còn có thể phân cao thấp với Cố Dương.

Bây giờ mà nói...

Vẫn là tắm rửa ngủ đi.

Trong mộng cái gì cũng có!

Sau đó mọi người cũng không nói thêm gì.

Dưới sự dẫn dắt của Hà Thanh Huyền, bọn họ cũng nhanh chóng chuẩn bị quay về Đại Viêm hoàng triều.

Bên phía Lạc Cửu Thiên, Hà Thanh Huyền cũng thông báo một tiếng, không để cho y tiếp tục chạy tới.

Đợi đến khi Hà Thanh Huyền dẫn đầu một đám thiên kiêu Đại Viêm hoàng triều trở về Thanh Huyền thánh viện.

Lạc Cửu Thiên vội vàng đến nghênh đón.

Mà sau khi bọn họ biết được một loạt chuyện phát sinh trong Thanh Vực đại bí cảnh.

Cho dù là Lạc Cửu Thiên cũng nhịn không được lộ ra vẻ kinh ngạc, hết sức khiếp sợ nhìn về phía Cố Dương.

"Ngươi nói Cố Dương không chỉ phá vỡ kỷ lục Thanh Vực chúng ta không vào được chủ bảng, thậm chí còn đánh bại Thiên kiêu Hoàng Âm đệ nhất Đông Hoang, thành công đăng đỉnh Kình Thiên Bảng?"

Lạc Cửu Thiên rung động không thôi.

Mà sau khi Hà Thanh Huyền tiếp tục kể lại chuyện tiếp theo.

Nét mặt của hắn càng lúc càng trở nên phức tạp đặc sắc.

Điều này mẹ nó Cố Dương rốt cuộc đã là yêu nghiệt đến trình độ nào?

Hắc Ngục lôi kiếp dẫn động có thể oanh sát cường giả Vũ Hóa cảnh còn chưa tính, thế mà còn nắm giữ lĩnh vực sơ hình, thậm chí còn ở trong lôi kiếp phản thủ đánh giết Nhạc gia lão tổ!

Giờ phút này Lạc Cửu Thiên đã bị chấn động đến nỗi một câu nói cũng nói không nên lời.

Đến mức sau đó sự tình ở Chu Tước thánh địa được Hà Thanh Huyền nói ra.

Khuôn mặt Lạc Cửu Thiên đã hoàn toàn chết lặng.

Đương nhiên, trong khoảng thời gian này.

Sự tích truyền kỳ của Cố Dương trong Thanh Vực đại bí cảnh, cũng trong nháy mắt truyền khắp Đại Viêm hoàng triều.

Tin tức này tự nhiên là truyền vào trong tai Huyền Điểu vương triều.

"Cố Dương... đã trưởng thành đến mức này sao?"

Đại trưởng lão Huyền Điểu vương triều giờ phút này mặt đầy kinh ngạc.

"Có thực lực có thể đuổi giết Vũ Hóa cảnh."

Nghĩ đến đây, Đại trưởng lão vừa sợ hãi vừa vui mừng, đồng thời cũng nhịn không được mà cảm khái.

Moá nó, mới qua bao lâu chứ.

Cố Dương liền có được thực lực chém giết cường giả Vũ Hóa cảnh.

"Xem ra, ta vẫn đánh giá thấp thiên phú yêu nghiệt của Cố Dương rồi!"

Đại trưởng lão không nhịn được lắc đầu cảm khái.

Trong vương cung của Sở quốc.

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Nghe được thám tử truyền đến tin tức có liên quan tới Cố Dương.

Sở Hoàng sợ tới mức liên tiếp lui về phía sau, mặt mũi tràn đầy rung động.

Cố Dương hôm nay đã trở thành đệ nhất thiên kiêu của Thanh vực?

Không đúng, không chỉ là thiên kiêu số một ở Thanh vực đơn giản như vậy.

Dựa theo cách nói trong tin tức, thực lực và thiên tư của Cố Dương, dường như cho dù đặt ở toàn bộ Đông Hoang, người có thể sánh bằng cũng gần như không có!

"Chuyện này không khỏi cũng quá biến thái đi!"

Sở Hoàng kinh hãi không gì sánh được, nhưng trên mặt lại nhanh chóng lộ ra một tia cảm thán.

"Cố Dương hắn, quả nhiên là yêu nghiệt!"

Lưu Vân Tông ở Hạo Nam Châu.

Lưu Vân Tông hôm nay như mặt trời giữa trưa, cũng là tông môn đệ nhất hoàn toàn xứng đáng của Hạo Nam Châu.

Mà với tư cách là tông chủ Lưu Vân Tông, bây giờ Sở Lưu Vân đang ngồi ngay ngắn trên đỉnh một mảnh sương trắng lượn lờ.

Không ngừng phun ra nuốt vào linh khí, đắm chìm trong tu luyện.

Đột nhiên, đại trưởng lão Lý Thiên Minh nhanh chóng đi đến, mang đến tin tức truyền kỳ của Cố Dương ở Thanh Vực đại bí cảnh.

Nghe đến đây, trên mặt Sở Lưu Vân càng lộ ra vẻ mừng như điên.

"Cố Dương... Quả thật chính là thiên chi tiềm long! Ngộ tính thiên tư yêu nghiệt, càng biến thái đến cực điểm!"

Sở Lưu Vân vô cùng mừng rỡ.

"Hôm nay... Ngươi phải ăn mừng cho Cố Dương thật tốt một phen!"

Lập tức, toàn bộ Lưu Vân Tông đều chìm trong một bầu không

khí náo nhiệt.

Cho dù Lưu Vân Tông xuất hiện một bộ phận đệ tử mới, bọn họ cũng không biết đến cùng Cố Dương mạnh như thế nào, chỉ biết vị Cố Dương Cố sư huynh trong truyền thuyết này là nhân vật truyền kỳ của Lưu Vân Tông bọn họ.

Cũng chính bởi vì có vị Cố sư huynh, Lưu Vân Tông bọn họ mới có thể sừng sững trở thành đệ nhất tông môn ở Sở Quốc, không người nào có thể cùng tranh phong!

Ngoại trừ Thanh Vực.

Sự tích Cố Dương càng là vượt ra bên ngoài Thanh Vực.

Thậm chí trực tiếp truyền khắp Đông Hoang vạn vực rộng lớn!

Đương nhiên nguyên nhân then chốt trong đó vẫn là nhờ Kình Thiên Tháp!

Kình Thiên Tháp là mở ra đối với Đông Hoang vạn vực.

Cho nên Cố Dương ở trong Kình Thiên Tháp lưu lại ghi chép và thành tích, càng là sẽ đồng bộ truyền cho Đông Hoang vạn vực!

Đương nhiên bọn họ cũng có thể nhìn thấy rõ vị trí hạng nhất của Kình Thiên Bảng hiện tại.

Rõ ràng là một cái tên cực kỳ lạ lẫm xuất hiện.

Mà chỗ thế lực của nó càng làm cho tất cả thế lực Đông Hoang Vạn Vực khó có thể tin.

Hạng nhất của Chủ bảng bây giờ... lại đến từ Thanh vực!

Vạn vực Đông Hoang lại lấy phương vị để phân chia.

Chia ra làm Đông Tây Nam Bắc!

Vị trí của Chu Tước thánh địa trong đó chính là trung bộ Đông Hoang.

Đây cũng là khu vực phồn hoa nhất hưng thịnh nhất Đông Hoang.

Còn Thanh vực nằm ở Nam bộ Đông Hoang.

Nam bộ có hai ngàn vực, trong đó Thanh Vực... Ở trong hai ngàn vực này cũng có thể coi là đội sổ.

Mà vùng đất đệ nhất của Đông Hoang Nam Bộ chính là Thất Tinh Vực, trong đó thực lực thiên kiêu, không phải là thứ mà Thanh vực có thể so sánh được!

Giờ phút này, vô số thiên kiêu ở Thất Tinh Vực đương nhiên cũng thấy được một cái tên lạ lẫm xuất hiện trên Kình Thiên Bảng.

Sắc mặt bọn hắn biến đổi cực kỳ quái dị.

"Cố Dương? Cái tên này... vô cùng quen tai!"

"Bất luận là tin Kình thiên bảng gần đây truyền đi nóng bỏng, hoặc là tin tức liên quan tới Chu Tước thánh địa vừa mới truyền đến, dường như đều có quan hệ với nam tử tên gọi Cố Dương này."

"Ta nhớ Cố Dương, người này vô cùng yêu nghiệt, lúc trước ở trong Kình Thiên Tháp liên tục phá hai trăm chín mươi bảy quan, trực tiếp giao thủ cùng Hoàng Âm."

"Cuối cùng lại là nhẹ nhàng áp chế Hoàng Âm, đạt được thắng lợi cuối cùng, trở thành đệ nhất trên Kình Thiên Bảng!"

"Nói như vậy... hình như chuyện này thực sự có thể!"

"Tên nhóc này, tới từ Thanh vực?"

"Thanh vực không phải là một vực nhỏ sao? Trong vực thậm chí cũng không có cường giả Hoàng cảnh, cũng không có thế lực nhị phẩm, năm nay lại bồi dưỡng được một vị thiên kiêu hàng đầu như vậy ư?"

"Ai biết được, có lẽ là vận cứt chó!"

Vô số thiên kiêu nghị luận ầm ĩ.

Mà trong đó, càng không thiếu một ít đỉnh cấp thiên kiêu Thất Tinh Vực.

Mà tất nhiên bọn hắn không phải người mà những thiên kiêu đứng đầu ở Thanh vực có thể so sánh được!

"Cố Dương sao?"

"Chính là Cố Dương trong truyền thuyết gần đây trở thành cô gia Chu Tước thánh địa sao?"

Trên lầu các bên cạnh, có một gã thanh niên đang ngồi ngay ngắn.

Hắn bưng một ly trà, nhẹ nhàng nhấp một ngụm, con mắt nhắm lại, nỉ non lên tiếng.

"Thái tử điện hạ, người này... Sợ rằng sẽ sinh ra uy hiếp đối với chúng ta."

Bên cạnh thanh niên, một tên hắc y nam tử đứng thẳng tắp, trong giọng nói mang theo một tia ngưng trọng nói ra.

"Ha ha, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ sao?"

Thanh niên trẻ tuổi cười một tiếng.

Trong ánh mắt lại hiện lên hứng thú nồng đậm.

"Chẳng qua ta đối với Cố Dương này ngược lại cảm thấy thập phần hứng thú, nếu là có cơ hội... ngược lại muốn gặp mặt hắn một lần."

"Chuyện này... chỉ sợ bệ hạ sẽ không cho phép."

Hắc y nam tử giật mình, vội vàng nói.

"Phụ hoàng đã già rồi, thời đại bây giờ không còn giống trước kia nữa, giang hồ không phải là chém chém giết giết, mà là đạo lí đối nhân xử thế, thay vì trở mặt với người khác, chi bằng thử kết giao bằng hữu với hắn trước đi."

Thanh niên lắc đầu, trong ánh mắt dường như không ủng hộ phụ hoàng trong miệng y, y nói lời này ra khỏi miệng.

Hắc y nam tử sợ tới mức đầu túa đầy mồ hôi.

"Điện hạ, đừng nói nữa, cẩn thận bị bệ hạ nghe được..."

"Không thú vị."

Thanh niên lại nhấp một ngụm trà, cũng không nói thêm nữa.

Cùng lúc đó.

Bên trong Thất Tinh Vực, trong một toà bảo điện cao quý thần thánh.

Nhưng lại có mấy vị cường giả Vương cảnh đỉnh cao đang ngồi ngay ngắn.

Trong ánh mắt của bọn họ mang theo kinh ngạc, giờ phút này cũng đang nghị luận về Cố Dương.

"Lần này Thanh Vực xuất hiện vị yêu nghiệt tên là Cố Dương này... Cần được đặc biệt chú ý!"

"Ta cũng nghe nói, Cố Dương hôm nay đã trở thành cô gia của Chu Tước thánh địa, thân phận của hắn... thật ra lại cực kỳ tôn quý!"

Hữu danh vô phận mà thôi, chẳng qua... Yêu nghiệt bực này, ngược lại chính xác cần mời chào một phen."

"Nếu không mời chào được thì sao?"

"Ha ha, chắc hẳn các vị cũng hiểu rõ."

Một đám cường giả đứng đầu Vương cảnh ngầm hiểu lẫn nhau nở nụ cười.

"Chẳng qua ta ngược lại nghe nói, Cố Dương thiên tư yêu nghiệt đến cực điểm, ở Đan Hư cảnh ngưng tụ ra một viên thiên phẩm nguyên đan! Nguyên đan như thế, cho dù phóng nhãn khắp Đông Hoang vạn vực, cũng chưa bao giờ nghe nói có thiên kiêu ngưng tụ ra!"

"Không chỉ như vậy, Cố Dương kia rõ ràng là từ trong Thanh Vực đi ra, tu luyện công pháp luyện thể hoàng cấp, công pháp Hoàng cấp cùng với quyền pháp hoàng cấp, nghĩ đến hắn cũng là một vị thiên kiêu đại khí vận, có chút cơ duyên!"

"Ừm, kẻ này ngộ tính cũng cực kỳ yêu nghiệt, nghe nói hắn bây giờ mới mười tám tuổi, chưa đột phá Sinh Tử cảnh, chính là lĩnh ngộ ra lĩnh vực hình thức ban đầu!"

"Nghe các ngươi nói như vậy... Cố Dương này, dường như có chút yêu nghiệt quá mức nha!"

Thời điểm nói đến đây, ánh mắt toàn bộ cường giả đứng đầu Vương cảnh đều nhịn không được dừng lại một chút.

Chợt hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt tràn đầy quái dị cùng sợ hãi thán phục.

"Bất luận như thế nào, vạn vực đại bỉ... Nhất định phải hết sức cẩn thận Cố Dương này..."

"Không sai, chẳng qua nếu như có thể... Ta ngược lại hi vọng có thể ở Vạn Vực đại bỉ cùng hắn liên thủ, dù sao thực lực của những vực khác cũng thập phần yêu nghiệt, tình huống không thể lạc quan, nếu như có thể cùng hắn liên thủ, ngược lại là chuyện tốt."

"Việc này đến lúc đó rồi nói sau."

Một phen nghị luận vang lên.

Tất cả cường giả Vương cảnh đỉnh cao của Thất Tinh vực đều sinh ra ấn tượng cực kỳ sâu sắc với Cố Dương.

Phía bắc Thanh vực.

Hoang vực.

Trong một tòa thành to lớn mà sum xuê.

Lúc này lại phi thường náo nhiệt.

Mà ở bên trong Hoang Vực này, rõ ràng là một tấm bia đá khổng lồ.

Trên bia đá khắc trọn vẹn một ngàn dòng chữ.

Mà những văn tự này đúng là lúc này đang di chuyển!

"Cố Dương này xuất hiện từ đâu?"

"Đệ nhất bảng chủ Kình Thiên bảng?"

"Thanh vực? Hízz, thật vậy sao?"

"Không phải là bảng chiếu sai lầm rồi chứ?"

Giờ phút này, trước tấm bia đá có vô số người đang đứng.

Bọn họ nhìn tin tức trên hàng đầu tiên, nét mặt đầy kinh ngạc và khó hiểu!

Mà tấm bia đá này, chính là nơi người mạnh nhất Hoang Vực thông qua thủ đoạn Thông Thiên để phản chiếu thành tích của Kình Thiên Tháp ra ngoài.

Nói cách khác, nội dung viết trên tấm bia đá này nghiễm nhiên là nội dung trực tiếp của Kình Thiên Bảng!

Ngoại trừ dân chúng bình thường chỉ trỏ ra.

Cách đó không xa, lại có một đám cường giả đỉnh cao của Hoang Vực nghị luận sôi nổi.

"Không nghĩ tới bên trong Thanh vực lại xuất hiện một vị thiên kiêu hàng đầu như vậy."

"Chậc chậc, hạng nhất trên Kình Thiên Bảng, ngay cả kỷ lục của Hoàng Âm cũng bị phá à?"

"Xem ra danh ngạch của ta lại sắp đổi vị trí sau rồi."

Bọn họ đều là thiên kiêu đứng đầu Đông Hoang, cũng là có một ít tuyệt thế thiên kiêu leo lên được chủ bảng.

Giờ phút này trên mặt bọn họ đều là lộ vẻ sợ hãi thán phục, cảm khái không gì sánh được.

"Chư vị... Ta cảm thấy dường như có một chút chuyện tất cả mọi người không chú ý tới."

Đột nhiên, một gã thiên kiêu trừng mắt, lập tức mở miệng nói.

"Ừm? Là gì?"

"Thành tích của Cố Dương."

"Thành tích ư?"

Nghe đến đây, vô số thiên kiêu trên mặt lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Thành tích không phải là hạng nhất sao?

Chỗ nào không chú ý tới?

Bọn họ có chút ngơ ngẩn, không hiểu rõ ý trong lời nói của vị thiên kiêu kia.

"Các ngươi nhìn kỹ một chút phần cuối của dòng chữ."

"Phần cuối?"

Nghe đến đây, tất cả thiên kiêu đều nhịn không được ngẩng đầu nhìn lại.

Người bình thường nhìn thấy tên Cố Dương là đệ nhất trên bảng chủ, đồng thời đến từ Thanh Vực Đại Viêm Hoàng Triều, nội dung phía sau chính là theo bản năng lướt qua.

Dù sao người bình thường căn bản không biết đại biểu của tầng số phía sau.

Mà đám thiên kiêu bọn họ lại căn bản không chú ý đến điểm này.

Bởi vì trong tiềm thức bọn họ cảm thấy, thành tích của Cố Dương hẳn là hai trăm chín mươi tám tầng.

Nhưng nghe được lời nhắc nhở của thiên kiêu kia.

Tất cả đám thiên kiêu lập tức chấn động tinh thần.

Ánh mắt hắn chợt rơi vào dòng văn tự cuối cùng.

[Đột phá tầng số: tầng thứ ba trăm.]

"Cái... cái gì!?"

"Ba trăm tầng? Ta không nhìn lầm chứ?"

"Làm sao có thể!"

"Ngay cả Hoàng Âm cũng chỉ đến hai trăm chín mươi tám tầng mà thôi!"

"Ta nhớ Kình Thiên Tháp cũng chỉ có ba trăm tầng mà thôi, chẳng lẽ Cố Dương này đã đăng đỉnh Kình Thiên Tháp?"

"Chuyện này..."

Sau khi tất cả thiên kiêu nhìn rõ nội dung phía trên biểu hiện.

Bọn họ liền nhịn không được, mặt ai nấy lộ vẻ hoảng sợ.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy khó tin.

Phải biết... Từ khi Kình Thiên Tháp ra đời đến nay, toàn bộ Đông Hoang vạn vực xuất hiện vô số tuyệt đại thiên kiêu, yêu nghiệt hàng đầu.

Nhưng vẫn không có bất kỳ một thiên kiêu nào, có thể thành công xông qua ba trăm tầng Kình Thiên Tháp!

Đăng đỉnh Kình Thiên Tháp!

Đừng nói đăng đỉnh.

Ngay cả thiên kiêu vượt qua tầng thứ hai trăm chín mươi chín của Kình Thiên Tháp cũng chưa từng xuất hiện!

Mặc dù hiện tại Hoàng Âm là yêu nghiệt nhất, nhưng cũng chỉ vọt tới tầng thứ hai trăm chín mươi tám mà thôi.

Hiện giờ...

Trước kia hắn chưa bao giờ nghe nói đến, đột nhiên thiên kiêu Thanh Vực Cố Dương đột nhiên xuất hiện phá vỡ kỷ lục trước kia của Kình Thiên Tháp.

Trở thành vị thiên kiêu tuyệt thế đầu tiên đăng đỉnh Kình Thiên tháp!

Chuyện này sao có thể không khiến cho bọn họ chấn động một cách khó hiểu đây?

Dù sao, đây chính là sáng tạo toàn bộ lịch sử Đông Hoang vạn vực nha!

Giờ phút này, sắc mặt tất cả đám thiên kiêu Hoang Vực đều mang theo rung động.

Cùng lúc đó.

Trong Hoang Vực, trong một thành thị.

Trong một hoàng cung vàng son lộng lẫy.

Rõ ràng là một vị lão giả đang ngồi ngay ngắn.

Mà bên cạnh ông lão có một ám vệ đang bẩm báo các loại tin tức.

"Hả?"

"Bên trong Thanh Vực lại sinh ra yêu nghiệt như thế?"

Nghe ám vệ bẩm báo, trong con mắt đục ngầu của lão giả không khỏi nổi lên tinh mang.

Trong giọng nói cũng hiện ra một tia kinh ngạc.

Nhưng hắn cũng phất tay, cho Ám vệ tiếp tục kể.

Rất hiển nhiên, tin tức Ám vệ mang đến đều có liên quan tới Cố Dương.

Mà khi hắn nghe được tất cả tin tức mà Ám vệ mang tới.

Trên mặt tràn đầy khe rãnh lộ ra vẻ tang thương của lão giả, cũng không nhịn được lộ ra rung động.

"Không nghĩ tới... Không nghĩ tới ở Đông Hoang chúng ta lại có thể có yêu nghiệt như thế!"

"Mười tám tuổi, Đan Hư cảnh mười ba tầng đỉnh phong, ngưng tụ Thiên phẩm nguyên đan, tu luyện một bộ Hoàng cấp công pháp võ kỹ, độ kiếp đưa tới Hắc Ngục lôi kiếp bản đầy đủ, khống chế lĩnh vực hình thức ban đầu, hơn nữa còn ở lúc độ kiếp trở tay oanh sát một tên lão giả Vũ Hóa cảnh tầng một…" Trong giọng nói lão giả tràn đầy chấn động cùng ngưng trọng.

Hiển nhiên...

Những sự tích kinh khủng liên tục này vậy mà đều xuất phát từ trên người cùng một người.

Cho dù là lão giả kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng nhịn không được liên tục thán phục.

"Coi bộ... Lần này vạn vực đại bỉ, sẽ hết sức đặc sắc đấy!"

"Lão hủ quả là có chút mong đợi."

Nghĩ đến đây, trên mặt lão giả không khỏi hiện lên vẻ mong đợi.

Khí huyết toàn thân giờ phút này cũng hết sức hiếm thấy phun trào lên.

Hiển nhiên sự tích Cố Dương mang đến cho hắn rung động lớn lao, thậm chí còn làm hắn kích động.

Đương nhiên, sự tích Cố Dương lúc dương danh ở vực của hắn.

Trong hoàng triều Đại Viêm, Nhạc gia cũng biết chuyện có liên quan đến Cố Dương.

Khi biết được lão tổ Vũ Hóa cảnh trong tộc chết thảm trong tay Cố Dương, tất cả mọi người Nhạc gia đều đang trong khủng hoảng.

"Gia chủ đại nhân, chúng ta trốn thôi!"

"Hiện giờ Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt, chúng ta thật sự không trêu chọc nổi mà!"

"Đúng vậy gia chủ đại nhân, nếu không trốn... chỉ sợ chúng ta đều phải chết ở chỗ này!"

Trong đại sảnh nhà họ Nhạc...

Từng đợt thanh âm ồn ào hỗn loạn không ngừng vang lên.

Nghe đến đây, Nhạc gia đại trưởng lão, cũng chính là phụ thân của Nhạc Tinh Thần, giờ phút này mặt mũi xanh mét.

"Khốn kiếp! Đến lúc này rồi mà còn nghĩ tới chuyện lâm trận bỏ chạy, đúng là không xứng làm con cháu Nhạc gia ta!"

Nếu là bình thường, lời này của Nhạc gia đại trưởng lão sẽ uy chấn tứ phương, không ai dám phản bác.

Nhưng hôm nay nghe được lời này của Nhạc gia đại trưởng lão, lại dẫn tới vô số người oán than dậy đất.

"Đại trưởng lão, ngươi ích kỷ quá đấy!"

"Chỉ vì một tên Nhạc Tinh Thần, lại muốn trêu chọc vào yêu nghiệt tuyệt thế như Cố Dương, ngươi mới là phản đồ lớn nhất của Nhạc gia chúng ta!"

"Không sai, nếu không phải vì đại trưởng lão ngươi cùng nghiệt tử Nhạc Tinh Thần kia của ngươi, Nhạc gia bọn ta căn bản sẽ không rơi vào kết cục như thế!"

"Sớm biết như vậy thì lúc trước đã nghe theo đề nghị của Tam trưởng lão, trực tiếp chuyển dời khỏi hoàng triều Đại Viêm, vĩnh viễn không đi trêu chọc Cố Dương mới đúng!"

"Không sai! Đều do đại trưởng lão ngươi ngu muội vô tri!"

Vô số đệ tử Nhạc gia chỉ thẳng vào đại trưởng lão Nhạc gia chửi ầm lên.

Nghiễm nhiên là hoàn toàn không để đại trưởng lão vào trong mắt.

"Các ngươi... Các ngươi đây là muốn tạo phản sao?!"

Đại trưởng lão Nhạc gia sắc mặt xanh mét.

Hắn ta cũng biết rõ sở dĩ Nhạc gia rơi vào kết cục như thế đều là bởi vì hắn ta.

Nhưng chuyện đã như vậy thì đương nhiên hắn cũng không thể nào thừa nhận điểm này được.

Nếu không thì... Hắn không chỉ không thể báo thù cho Nhạc Tinh Thần mà còn sẽ bị cắn trả, bị tất cả tộc nhân thóa mạ, rơi vào kết cục vạn kiếp bất phục!

Cho nên, hắn không thể thừa nhận điểm này!

Lúc này, cổ họng đang cãi nhau với các tộc nhân xung quanh.

Song phương mắng chiến có thể nói là vô cùng kịch liệt.

Mà đúng lúc này, gia chủ Nhạc gia vẫn ngồi ở vị trí đầu tiên không nói năng gì cuối cùng cũng mở miệng.

Chỉ thấy hắn bỗng nhiên bộc phát ra khí tức kinh khủng trong cơ thể!

Khí tức Vũ Hóa cảnh lan tràn ra toàn trường.

"Im lặng!"

"Việc này là do ta nghĩ không đủ chu đáo."

"Nhưng việc đã đến nước này, cũng không còn cách nào khác, về phần rút lui... chỉ sợ cũng không làm được."

Nói đến đây.

Ánh mắt gia chủ Nhạc gia lộ vẻ tuyệt vọng.

Chợt ngẩng đầu lên.

Cách đó không xa hắn có thể cảm nhận rõ ràng một luồng khí tức quen thuộc mà khủng bố.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời phủ đệ Nhạc gia.

Rõ ràng là có hai bóng người đang đứng.

"Cố Dương, ngươi đã không cho ta hỗ trợ xuất thủ... Vậy do ngươi tự mình giải quyết là được rồi."

"Người mạnh nhất của Nhạc gia hiện giờ chính là Thái Thượng trưởng lão, Vũ Hóa cảnh tầng bốn, còn có Vũ Hóa cảnh khác ước chừng ba vị, ngươi có nắm chắc sao?"

Hà Thanh Huyền nhìn Cố Dương bên cạnh, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ, nhỏ giọng dò hỏi.

Cố Dương chậm rãi gật đầu.

"Một cường giả Vũ Hóa cảnh hậu kỳ cũng không có, xem ra Nhạc gia cũng chỉ thế mà thôi."

Giọng nói bình thản mà thong thả cua Cố Dương truyền đến.

Nghe thấy vậy, khóe miệng Hà Thanh Huyền giật giật.

Đan Hư cảnh dám can đảm buông ra lời mạnh miệng như thế chỉ sợ cũng chỉ có mình Cố Dương thôi chứ?

Mấu chốt là, hắn thậm chí cảm thấy lời này của Cố Dương không giả.

Vũ Hóa cảnh tầng bốn... Thật đúng là không nhất định là đối thủ của Cố Dương!

Dù sao lúc trước ở Thanh Thiên sơn mạch, Cố Dương trước giờ chưa từng rút kiếm.

Mà hắn biết rõ, sở trường mạnh nhất của Cố Dương, chính là kiếm đạo!

Bây giờ Cố Dương, tất nhiên là vẫn còn ẩn tàng rất nhiều át chủ bài.

E là Nhạc gia...không sống nổi đêm nay.

Mà giờ phút này.

Dưới phủ đệ Nhạc gia đã có mấy luồng sáng phóng lên trời.

Một người trong đó rõ ràng là gia chủ Nhạc gia.

Giờ phút này hắn nhìn thấy Hà Thanh Huyền cùng Cố Dương, trên mặt càng hiện ra tuyệt vọng.

Quả nhiên!

Viện trưởng thế mà lại đích thân đến đây.

Nhạc gia bọn họ thực sự sẽ xong đời!

Chênh lệch giữa Vương cảnh và Vũ Hóa cảnh thực sự quá mức khổng lồ.

Nếu mà Hà Thanh Huyền đích thân ra tay, cho dù Nhạc gia bọn họ có dốc hết toàn lực cũng không thể đỡ nổi!

"Hà Thanh Huyền, ngươi thực sự muốn đuổi tận giết tuyệt sao?"

Gia chủ Nhạc gia trợn trừng hai mắt đỏ bừng nhìn Hà Thanh Huyền, hô lớn.

Trong thanh âm cũng tràn đầy thê lương.

Mà nghe được lời của gia chủ Nhạc gia.

Hà Thanh Huyền thì hơi lạnh nhạt.

"Yên tâm, ta sẽ không nhúng tay vào."

"Nếu các ngươi muốn sống sót... phải hỏi hắn."

Nói xong, Hà Thanh Huyền tránh ra tránh vị trí, vẻ mặt hờ hững đứng nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt đại trưởng lão Nhạc gia lập tức bộc phát sát ý ngập trời không cách nào hình dung được!

Chính là hắn!

Chính là Cố Dương chết tiệt này, bức bọn họ vào tuyệt cảnh!

Nhạc gia đại trưởng lão hận không thể lập tức phóng lên trời, trực tiếp giết chết Cố Dương.

Gia chủ Nhạc gia nghe được lời này của Hà Thanh Huyền.

Tuyệt vọng trên mặt lập tức tiêu tán.

Thay vào đó là một niềm vui sướng.

"Ngươi nói ngươi không nhúng tay vào? Việc này là thật?"

Gia chủ Nhạc gia hồ nghi nói.

"Đương nhiên là thật."

Hà Thanh Huyền lạnh nhạt đáp lại.

Thấy vậy, Nhạc gia gia chủ không nhịn được nữa, cất tiếng cười ha hả.

Hiển nhiên hắn cũng không ngờ rằng, vốn là rơi vào thế tử cục, hiện tại lại còn có một chút biến số!

Nghĩ đến đây, ánh mắt gia chủ Nhạc gia lập tức rơi xuống trên người Cố Dương.

Sự tích về Cố Dương, bọn họ tự nhiên vô cùng rõ ràng.

Lúc đầu bọn họ thật sự rung động thậm chí là hoảng sợ.

Nhưng sau đó lại cẩn thận suy nghĩ lại.

Lúc trước Cố Dương đã có thể đuổi giết Nhạc gia lão tổ, hoàn toàn là bởi vì lão tổ nhà mình quá kém, trải qua một đạo lôi kiếp hắc ngục khủng bố oanh kích.

Nhờ đó thực lực mới giảm mạnh.

Nếu là đối chiến bình thường, Cố Dương tuyệt đối không thể dễ dàng giết chết Vũ Hóa cảnh!

Mà Nhạc gia bọn họ, số lượng cường giả Vũ Hóa cảnh cũng không ít!

Cho nên...

Tất nhiên bọn họ không sợ Cố Dương!

Nếu Hà Thanh Huyền tự mình ra tay, Nhạc gia bọn họ chắc chắn phải chết.

Nhưng bây giờ là Cố Dương ra tay.

Vậy đối với bọn họ mà nói chính là bước ngoặt!

"Cố Dương, ta biết ngươi thiên tư yêu nghiệt, nhưng ngươi chẳng qua là Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong, muốn diệt Nhạc gia chúng ta, ta thấy ngươi đúng là người si nói mộng!"

Trên mặt gia chủ Nhạc gia lộ ra vẻ điên cuồng.

Hiển nhiên, đối với bọn họ thì đây chính là một cơ hội!

Không chỉ có cơ hội cầu sinh trong tuyệt địa, mà còn là một cơ hội phản kháng!

Nếu có thể thành công chém giết Cố Dương thành công tại Nhạc gia bọn họ, cho dù bị Hà Thanh Huyền diệt tộc cũng đáng!

Cố Dương nghe được lời này của gia chủ Nhạc gia.

Trên mặt hắn không khỏi lộ vẻ lạnh lùng.

Nói thật...

Nếu không phải Nhạc gia lão tổ gánh lôi kiếp đến gây sự với

mình.

Cố Dương suýt nữa quên mất mình còn có đại cừu gia trong hoàng triều Đại Viêm.

Chẳng qua nếu đối phương vẫn u mê không tỉnh ngộ.

Vậy thì vừa vặn lấy bọn họ ra để luyện tập một chút.

"Mở kết giới hộ tộc!"

Gia chủ Nhạc gia thấy Cố Dương chuẩn bị ra tay, lúc này hét lớn một tiếng.

Y ngoắc tay một cái.

Toàn bộ phủ đệ Nhạc gia có một tầng bình chướng đột ngột trồi lên khỏi mặt đất.

Trong nháy mắt đã bao trùm toàn bộ Nhạc gia cực kỳ chặt chẽ.

Ngay cả con ruồi cũng không bay vào được!

"Dám dùng trận pháp trước mặt ta?"

Thấy một màn này, trên mặt Cố Dương lộ ra vẻ quỷ dị.

Hắn là tông sư trận pháp, tự nhiên liếc mắt một cái là nhìn ra được cái gọi là kết giới hộ tộc này của Nhạc gia, hoàn toàn chỉ là một trận pháp phòng ngự thấp kém mà thôi, cường độ phòng ngự cũng thực sự không yếu, thậm chí cũng miễn cưỡng có thể đỡ được một kích của cường giả Vũ Hóa cảnh hậu kỳ.

Nhưng đối với hắn, loại trận pháp cấp bậc này, một tay có thể phá!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương lóe lên.

Chợt liền trực tiếp duỗi một bàn tay ra, một vòng kiếm cương mãnh liệt thình lình bộc phát ra.

Nhìn thấy vậy.

Thần sắc gia chủ Nhạc gia cũng thoáng chút căng thẳng.

Sợ Cố Dương bộc phát ra thông thiên kiếm khí, dễ dàng công phá hộ tộc kết giới của bọn họ.

Nhưng khi thấy đạo Kiếm Cương Hoàng Đạo ở đầu ngón tay Cố Dương bộc phát ra kia cuối cùng không tấn công về phía kết giới hộ tộc, hắn nhịn không được mặt lộ ý cười.

Khoảng cách gần như vậy mà lại đánh hụt.

Cố Dương này đúng là yêu nghiệt như trong truyền thuyết sao?

Sẽ không bị thổi phồng chứ?

Xung quanh không ít đệ tử Nhạc gia thầm mắng chửi trong lòng.

Vốn là còn có chút lo lắng đề phòng, giờ phút này lại trầm tĩnh lại.

"Xem ra Cố Dương này cũng không đáng sợ như trong lời đồn vậy!"

"Thiên phú yêu nghiệt như thế, thủ đoạn công kích lại vụng về như thế, còn không bằng ta!"

"Thật sự là lãng phí thiên tư yêu nghiệt!"

Tiếng nghị luận của đệ tử Nhạc gia không ngừng truyền đến.

Trên không trung, Hà Thanh Huyền lại lạnh nhạt.

Hắn ta đã sớm quen nhìn các loại thao tác kinh khủng trên người Cố Dương.

Cho nên Cố Dương làm ra cái gì thì hắn cũng sẽ không ngoài ý muốn.

Đương nhiên hắn rất tò mò.

Cố Dương, nếu đã thi triển ra Hoàng Đạo Kiếm Cương, vì sao không chủ động công kích kết giới hộ tộc kia, ngược lại là đánh trượt phương hướng?

Lẽ nào, hắn cố ý?

Vừa nghĩ tới đây.

Hà Thanh Huyền phát hiện, đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương mà Cố Dương thi triển ra rõ ràng đã rơi thẳng xuống mặt đất.

Bịch!

Tiếng nổ kinh khủng bất ngờ vang lên.

Đạo Hoàng Kiếm Cương kia trực tiếp làm mặt đất nổ tung thành một cái hố to!

Thấy vậy, lông mày không ít tộc nhân Nhạc gia đều dựng ngược lên.

Thật là uy lực kinh khủng!

Vẫn còn may Cố Dương ngốc.

Không thi triển chiêu này trên hộ tộc kết giới.

Bằng không thật đúng là có chút nguy hiểm.

Mà ngay lúc không ít tộc nhân Nhạc gia cảm thấy may mắn.

Giờ phút này, sắc mặt Nhạc gia gia chủ trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

Người khác không rõ ràng lắm, nhưng hắn quá rõ ràng!

Phương vị công kích của Hoàng Đạo Kiếm Cương của Cố Dương rõ ràng là trận nhãn hắn ta bố trí!

Một khi trận nhãn bị công phá.

Toàn bộ đại trận hộ tộc giống như một tờ giấy trắng, không có bất cứ sức chống cự nào!

Mà cũng giống như Nhạc gia gia chủ nghĩ.

Đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương này của Cố Dương, dễ dàng tìm được mắt trận hộ tộc đại trận trực tiếp phá hư mắt trận.

Xèo xèo xèo!

Một âm thanh kỳ dị truyền đến.

Tất cả tộc nhân Nhạc gia kinh hãi khó hiểu nhìn tấm thuẫn trong suốt trên không trung kia, bắt đầu điên cuồng lập loè.

"Phát sinh chuyện gì vậy?"

"Sao ta cảm giác hộ tộc kết giới đang yếu đi vậy!"

"Chuyện này, đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Lần này tất cả tộc nhân Nhạc gia đều có chút hoảng hồn.

Cố Dương không phải là không có động thủ với kết giới hộ tộc sao?

Sao đột nhiên lại biến thành tình huống như vậy?

Mà nhìn thấy một màn này.

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng nói: "Trận pháp vụng về như thế mà các ngươi cũng đem ra được."

Dứt lời, Cố Dương tùy ý vẫy tay một cái.

Lại là một đạo Hoàng đạo Kiếm Cương sắc bén bắn nhanh ra.

Chợt giống như bẻ cành khô, thập phần thoải mái trực tiếp xé rách hộ tộc kết giới kia thành mảnh vỡ!

Thấy vậy, tất cả tộc nhân Nhạc gia đều hoảng sợ, liên tiếp lui về phía sau.

Bên kia, Hà Thanh Huyền cũng không nhịn được, mặt lộ vẻ kinh ngạc.

Cố Dương thế mà còn hiểu trận pháp?

Hơn nữa, Cố Dương còn nói bậc trận pháp như vậy kém?

Chuyện này...

Cho dù là để chính hắn ra tay, cũng cần hao phí một chút công phu mới có thể công phá được!

Kết quả, Cố Dương so với hắn còn phá nhanh hơn!

Có thể thấy được năng lực của Cố Dương ở trên trận pháp cũng cực kỳ khủng bố!

"Chuyện này thật đúng là..."

Hà Thanh Huyền cũng không nhịn được nghẹn lời.

Rốt cuộc Cố Dương còn muốn cho hắn bao nhiêu kinh hỉ?

Mà ngay trong nháy mắt Cố Dương thoải mái công phá kết giới hộ tộc.

Không ngờ trong phủ đệ Nhạc gia lại có vài bóng người phóng lên trời!

"Chỉ là Đan Hư cảnh, vậy mà cuồng ngạo như thế!"

Nghe thấy âm thanh quen thuộc.

Trên mặt gia chủ Nhạc gia lập tức lộ vẻ vui mừng.

"Tham kiến Thái Thượng trưởng lão!"

Trên không trung, rõ ràng là ba gã thái thượng trưởng lão Nhạc gia đang đứng đó.

Khuôn mặt bọn họ già nua, giờ phút này mặt mũi đều lộ vẻ lạnh lùng cùng sát ý nhìn chằm chằm vào người Cố Dương, trong đó người đứng ở vị trí đầu não, không ngờ là người có thực lực mạnh nhất ở đây.

Chính là Vũ Hóa cảnh tầng bốn!

Mà hai người khác, chỉ là Vũ Hóa cảnh tầng hai và ba mà thôi.

"Đã cho chúng ta cơ hội, vậy ngươi... liền lưu lại đi!"

Thái thượng trưởng lão có tu vi tầng ba Vũ Hóa cảnh, cũng thình lình bộc phát ra khí tức thông thiên.

Đại thủ khẽ vẫy, trong hư không phảng phất có một đạo khí tức cực kỳ cường hãn bắt lấy Cố Dương!

"Chỉ bằng vào ngươi á?"

Thấy vậy, Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Khí huyết cả người cuồn cuộn.

Ngay khoảnh khắc sau.

Quyền chi lĩnh vực vậy mà lại bộc phát ra!

Ầm ầm!

Lĩnh vực được triển khai, trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ Nhạc gia vào trong đó.

Khí thế khủng bố kia rõ ràng là nghiền ép tất cả tộc nhân Nhạc gia ở đây!

Giờ phút này, tộc nhân Nhạc gia có tu vi thấp hơn Đan Hư cảnh, càng không thể ngăn được áp lực, trực tiếp nổ tung thành một đoàn huyết vụ.

Tộc nhân Đan Hư cảnh cùng với Sinh Tử cảnh Nhạc gia thì khom lưng, bị lĩnh vực khủng bố kia áp chế đến thở không nổi.

Về phần tất cả cường giả Vũ Hóa cảnh bao gồm cả gia chủ Nhạc gia, giờ phút này sắc mặt đều lộ vẻ vô cùng trắng bệch.

Lúc này trên mặt vị Thái Thượng Trưởng Lão tầng ba Vũ Hóa cảnh kia càng lộ ra vẻ kinh hãi.

Bởi vì dưới sự trấn áp của lĩnh vực này...

Thủ đoạn công kích của hắn vậy mà trực tiếp bị hóa giải!

Đương nhiên, thứ làm hắn khiếp sợ nhất chính là Cố Dương, nắm giữ cũng không phải là hình thức ban đầu của lĩnh vực.

Mà là...

Quyền chi lĩnh vực chân chính!

Trên bầu trời, Hà Thanh Huyền cũng trợn tròn hai mắt.

"Cố Dương thế mà nắm giữ lĩnh vực chân chính!"

"Không phải là hình thức ban đầu của Lĩnh Vực sao!?"

Giờ phút này Hà Thanh Huyền cũng bị chấn động.

Hắn vốn cho là mình hiểu rõ chuyện của Cố Dương, sẽ không bị Cố Dương hù dọa nữa.

Kết quả...

Lúc này mới qua được bao lâu.

Cố Dương lại lần nữa đánh vào mặt hắn.

Nhưng...

Điểm này hắn cũng không thể làm gì.

Hắn làm sao có thể nghĩ tới, Cố Dương thế mà có thể nắm giữ lĩnh vực chân chính!

CMN Cố Dương nhưng mới chỉ có Đan Hư cảnh!

Cho dù là cường giả Vương cảnh.

Có thể chính thức nắm giữ lĩnh vực cũng không có nhiều như vậy.

Cũng không phải bước vào Vương cảnh, liền có thể nắm giữ lực lượng lĩnh vực!

Cũng phải mất vô số năm mới có thể miễn cưỡng nắm giữ được.

Nhưng Cố Dương lại nắm giữ rất nhiều lĩnh vực mà cường giả Vương cảnh cũng chưa từng nắm giữ!

Rung động cỡ này... khủng bố biết dường nào!

"Thực sự là... Biến thái!"

Hà Thanh Huyền bất đắc dĩ cười khổ.

Loại lời này hắn đã không biết mình đã nói bao nhiêu lần rồi.

Nhưng bây giờ tình huống như vậy... Hắn cũng không tìm được từ nào khác để miêu tả ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương.

Lĩnh vực mở ra, chấn kinh tất cả cường giả Vũ hóa cảnh của Nhạc gia.

Cố Dương cũng không có ý lưu thủ.

Khí huyết cả người cuồn cuộn.

Long Tượng Băng Thiên Quyết dốc toàn lực thôi động.

Hư ảnh Long Tượng hiện lên giữa không trung.

Ngay sau đó, Cố Dương chậm rãi vung nắm đấm.

Thiên Ma Long Tượng quyền toàn lực bộc phát!

Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt quyền của Cố Dương giáng xuống.

Không gian tiếp tục không chịu nổi lực lượng khủng bố bực này oanh kích, triệt để sụp đổ.

Sắc trời cũng trở nên cực kỳ âm trầm.

Phảng phất một quyền này của Cố Dương... ngay cả mặt trời chói mắt kia cũng phải nhượng bộ lui binh!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Khí tức kinh khủng giống như mây đen phủ xuống.

Giờ phút này.

Vô số tộc nhân Đan Hư cảnh của Nhạc gia không thể chịu đựng nổi uy thế khủng bố đến tận cùng này!

Mà đây mới chỉ là một phần uy lực của một quyền kinh khủng kia mà thôi!

Nhìn thấy không ngừng có tộc nhân bỏ mình.

Trên mặt ba vị Thái Thượng trưởng lão Vũ Hóa cảnh càng thêm kinh sợ.

"Đáng chết!"

"Dừng tay!"

"Ngươi muốn chết!"

Ba người vội vàng ra tay.

Nhưng quyền chi lĩnh vực trấn áp khủng bố cỡ nào.

Mặc dù bọn họ là cường giả Vũ Hóa cảnh, thực lực vẫn như cũ bị áp chế gần chín thành, lực lượng càng không còn một phần mười.

Mà điều này cũng là khiến Hà Thanh Huyền nhìn thấy mà giật giật mí mắt.

"Lĩnh Vực này lại cường hãn như thế?"

Trong lòng Hà Thanh Huyền vô cùng rung động.

Bởi vì cường độ lĩnh vực Cố Dương bày ra, thậm chí so với lĩnh vực hắn nắm giữ còn phải mạnh hơn!

Thế nhưng mà lĩnh vực mình nắm giữ... chính là lĩnh vực kinh khủng mà hắn phải bỏ ra mấy vạn năm mới nắm giữ được.

Lại còn kém lĩnh vực mà Cố Dương mới nắm giữ?

CMN đây là...

Có phải hơi quá mức rồi không?!

Trong lòng hắn không ngừng than thở.

Mà trên sân.

Cố Dương nhìn thấy ba tên cường giả Vũ Hóa cảnh kia lộ vẻ kinh sợ xuất thủ.

Trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia khinh thường.

Lực lượng trong tay rõ ràng là toàn lực bộc phát ra.

Uy lực một quyền kia thình lình hàng lâm!

UỲNH UỲNH RẦM RẦM!

Tên Thái Thượng trưởng lão cảnh giới Vũ Hóa tứ trọng xông lên đầu tiên thấy vậy, sắc mặt lập tức lộ vẻ kinh hãi, vội vàng muốn ngăn cản.

Nhưng bây giờ thực lực của hắn đã bị lĩnh vực áp chế trên diện rộng.

Lại lấy đâu ra năng lực ngăn cản quyền kình kinh khủng như vậy?

Phốc!

Quyền kình áp chế đến.

Tên thái thượng trưởng lão Vũ Hóa Cảnh tầng bốn kia đã chết ngay tại chỗ!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả tộc nhân Nhạc gia đều nhìn mà choáng váng, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ và sợ hãi Cố Dương...

Lại có thể trực tiếp miểu sát lão tổ của bọn họ!

Lão tổ là Vũ Hóa cảnh tầng bốn cơ mà!

Gia chủ Nhạc gia cũng vô cùng kinh sợ, toàn thân phát run, liên tục lui về phía sau.

Hắn sợ mục tiêu kế tiếp của Cố Dương chính là hắn.

Dù sao, hắn cũng chỉ mới là Vũ Hóa cảnh tầng một mà thôi!

Cố Dương có thể một quyền miểu sát Thái Thượng trưởng lão Vũ Hóa cảnh tầng bốn, tự nhiên cũng có thể thoải mái đuổi giết hắn!

Giờ phút này, trên mặt hắn không khỏi lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Sao hắn có thể... khủng bố như vậy!?"

Hắn kinh hãi đến thất thanh.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy e ngại.

Bên kia, nhìn thấy đồng bào mình bị giết, hai gã lão tổ Vũ Hóa cảnh còn lại cũng vô cùng sợ hãi.

"Ngươi!"

Lão tổ Vũ Hóa cảnh tam trọng chỉ vào Cố Dương, ngực không ngừng phập phồng.

Cũng không biết là tức giận hay là sợ sệt.

"Ngươi cái gì ngươi?"

Lão tổ Vũ Hóa cảnh tam trọng kia còn chưa kịp phản ứng.

Cố Dương đúng là nháy mắt xuất hiện ở trước mặt hắn.

Chợt lại là một quyền vô cùng kinh khủng trực tiếp oanh ra ngoài!

"Không!"

Lão tổ Vũ Hóa Cảnh tầng ba thấy cảnh này, lập tức kinh hãi không hiểu.

Hắn muốn lui về sau nhưng áp lực khủng bố đến mức khiến hắn nửa bước cũng khó bước!

Phốc xuy!

Cố Dương giáng một quyền xuống, nhất thời lão tổ Vũ Hóa Cảnh tầng ba trực tiếp hóa thành một đoàn huyết vụ.

Dày đặc trên không trung.

Về phần tàn hồn... Trong uy lực một quyền kinh khủng kia, nó hoàn toàn tan biến!

Sau đó...

Ở đó chính là chỉ còn lại vị lão tổ cảnh giới Vũ Hóa nhị trọng.

Giờ phút này hai chân tên lão tổ Nhạc gia chấn động, trên mặt tràn ngập kinh hãi và sợ hãi.

"Đừng... Đừng giết ta, ta còn chưa..."

Phốc!

Lão giả Vũ Hóa cảnh nhị trọng đang chuẩn bị quỳ trên mặt đất cầu xin tha thứ.

Nhưng Cố Dương cũng lười nghe những lời này.

Một quyền trực tiếp đánh nát đến cặn bã cũng không chừa lại.

"Cái gọi là Vũ Hóa cảnh, chỉ có trình độ loại này sao?"

Cố Dương đứng trong hư không, quan sát toàn bộ Nhạc gia.

Trong ánh mắt đầy hờ hững.

Chứng kiến một màn này.

Dưới sân, tất cả tộc nhân Nhạc gia đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Bọn họ không ngờ rằng... thực lực của Cố Dương lại cường hãn đến mức này!

Đây thực sự là trình độ mà một tên Đan Hư cảnh có thể làm được sao?

Giờ phút này, khuôn mặt Hà Thanh Huyền trên bầu trời cũng không khỏi điên cuồng co quắp.

Không hợp lẽ thường!

Quả thực quá vượt quá bình thường!

Cố Dương khống chế lĩnh vực này hoàn toàn không nhìn thấy mảy may non nớt.

Nắm trong tay có thể nói là lô hỏa thuần thanh, quả thực còn thuần thục hơn hắn!

Hắn rất khó tin tưởng.

Đây mẹ nó là lực lượng một Đan Hư cảnh mười tám tuổi nắm giữ!

Dưới lực khống chế lĩnh vực thuần thục như vầy, Vũ Hóa cảnh giống như bia ngắm, không hề có lực hoàn thủ.

Dù sao, có thể nắm giữ lực lượng lĩnh vực, đã tương đương với có được một phần năng lực của Vương cảnh.

Oanh sát Vũ Hóa cảnh, đơn giản dễ dàng như giết gà!

"Cố Dương! Van cầu ngươi, tha cho chúng ta đi!"

"Đại nhân ngài đại lượng! Sau này Nhạc gia chúng ta sẽ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó với ngài, ngài bảo chúng ta làm gì thì chúng ta liền làm!"

"Chỉ cầu ngài bỏ qua cho một tên Nhạc gia chúng ta! Không nên đuổi tận giết tuyệt!"

"Cầu ngươi tha mạng!"

Giờ phút này.

Gia chủ Nhạc gia trực tiếp quỳ trên mặt đất, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Bởi vì bây giờ... Muốn sống sót, chỉ có con đường này có thể đi.

Mặc dù tôn nghiêm hoàn toàn không còn, nhưng vì mạng sống, hắn cũng không quản được những thứ này!

Mà các trưởng lão Nhạc gia khác ở xung quanh thấy vậy, thần sắc cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Hà Thanh Huyền thấy vậy, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Dường như rất hiếu kỳ Cố Dương sẽ lựa chọn như thế nào.

"Thả các ngươi hay không buông tha, không liên quan gì đến ta, các ngươi phải đi hỏi Diêm Vương."

"Còn ta phụ trách đưa các ngươi đi gặp Diêm Vương."

Cố Dương ánh mắt hờ hững.

Rồi chợt nâng tay phải lên.

Một chiêu mạnh nhất Thiên Ma Long Tượng quyền không ngờ lại bộc phát toàn lực!

Cố Dương cũng không muốn giết từng người một.

Không khỏi cũng quá lãng phí thời gian.

Cho nên hắn lựa chọn đấm thẳng một phát, bao trùm lĩnh vực lên toàn bộ Nhạc gia, trực tiếp đánh nát!

Lực lượng kinh khủng giống như có được uy thế diệt thế, từ đỉnh đầu tất cả tộc nhân Nhạc gia rơi xuống.

"Cố Dương! Ngươi sẽ chết không tử tế!"

"Nhạc gia chúng ta cho dù có thành quỷ cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Thấy Cố Dương không chút nể mặt.

Lập tức khóe mắt gia chủ Nhạc gia như muốn nứt ra, điên cuồng nguyền rủa.

Đối với chuyện này, Cố Dương lại lộ ra nụ cười khinh thường.

Lúc ngươi còn sống ta còn không sợ, chẳng lẽ ngươi đã chết ta còn sợ sao?

Thật nực cười!

Ầm ầm!

Lực lượng khủng khiếp không hề bị ngăn cản chút nào lại rơi

vào phía trên toàn bộ phủ đệ Nhạc gia.

Bịch!

Pặc!

Trong nháy mắt.

Toàn bộ phủ đệ Nhạc gia như sụp đổ, lún thẳng xuống.

Cùng lúc đó.

Tất cả tộc nhân Nhạc tộc tại thời khắc này, trong nháy mắt hóa thành từng đoàn từng đoàn huyết vụ.

Dưới một quyền này, phủ đệ Nhạc gia hoàn toàn bị san thành bình địa.

Trên phế tích, ngay cả một vật sống, thậm chí một bộ hài cốt đều không thấy!

Nhạc gia...

Hoàn toàn bị xóa bỏ!

Một người cũng không thừa lại!

Chứng kiến một màn này.

Hà Thanh Huyền không khỏi hít sâu một hơi.

Trong lòng chấn động khi thực lực của Cố Dương cường hãn, trong ánh mắt cũng mang theo một tia khen ngợi.

"Thủ đoạn quả quyết mà tàn nhẫn, tâm tính như thế ngày sau ngược lại không cần lo lắng quá nhiều."

Hà Thanh Huyền không khỏi cảm khái vạn phần.

Đang lúc cảm khái.

Phía Cố Dương bên kia dĩ nhiên đã bắt đầu quét dọn chiến trường.

Nhạc gia ở Đại Viêm hoàng triều cũng coi như là gia tộc khá nổi danh.

Đương nhiên nội tình cũng có một chút.

Cố Dương khẽ vẫy tay, có vô số nhẫn trữ vật từ phế tích phóng lên trời, trong đó còn kèm theo một ít linh khí và linh giáp.

Số lượng không hề ít.

Cố Dương cũng là không từ chối bất kỳ thứ gì, cũng không có ý định lưu lại, toàn bộ thu vào trong túi.

Sau đó ước chừng kiểm tra một phen.

Phát hiện toàn bộ bảo bối quý giá nhất Nhạc gia dường như cũng chỉ là một thanh linh kiếm Vương cấp.

Giờ phút này trước người Cố Dương, rõ ràng lơ lửng một thanh trường kiếm toàn thân đen như mực, tản mát ra một cỗ khí tức thâm thúy mà hắc ám.

"Miễn cưỡng dùng luôn đi."

Linh kiếm cấp Vương đối với Cố Dương mà nói đã không có lực hấp dẫn quá lớn.

Chẳng qua cân nhắc tới phẩm cấp quá cao của Thiên Tuyệt Kiếm, không thể tùy tiện lấy ra được.

Nếu không rất dễ tìm phiền toái.

Cho nên miễn cưỡng dùng thử thanh linh kiếm Vương cấp này

là được rồi.

Sau khi giải quyết xong Nhạc gia, Cố Dương cũng không tiếp tục ở lại, chính là cùng Hà Thanh Huyền trở về Thanh Huyền thánh viện.

Mà lúc này.

Tin tức Nhạc gia bị diệt, thình lình đã truyền khắp toàn bộ Đại Viêm hoàng triều.

Vô số gia tộc kinh hãi, nhất là khi bọn họ nghe nói...

Người ra tay trong đó không phải là Viện trưởng Hà Thanh Huyền mà là Cố Dương.

Lập tức càng thêm hoảng sợ!

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới... thực lực của Cố Dương hiện giờ rõ ràng đã cường hãn đến trình độ này!

Mười tám tuổi, Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong không nói.

Nắm giữ được lĩnh vực kinh khủng mà chỉ có cường giả Vương cảnh mới có thể nắm giữ!

Hơn nữa không phải là hình thức ban đầu của lĩnh vực, mà là lĩnh vực chân chính!

"Truyền xuống dưới, để người phía dưới đều mở to hai mắt, đừng bất cẩn trêu chọc đến quái vật này!"

Vô số thế lực gia tộc đều chấn động không thôi.

Cao tầng ban bố lệnh suốt đêm.

Sợ sẽ có đệ tử không có mắt trong tộc đi trêu chọc Cố Dương.

Chu Tước thánh địa.

Trong một vùng tiên sơn mờ mịt động lòng người.

Thanh tú xanh um, lầu các đình đài điểm xuyết phía trên, thác nước suối chảy, tiên hạc tề minh.

Trong đó trên đình đài lớn nhất.

Giờ phút này có hai người đang ngồi đối diện nhau.

Bốn phía linh khí mờ mịt, nhìn qua giống như tiên cảnh, lại như ảo mộng.

"m nhi, xem ra... ghi chép do ngươi lập ra không thể duy trì quá lâu nha."

Một người trong đó mặc áo bào đỏ thẫm, áo bào khắc từng đồ án thần điểu đỏ rực, nhìn qua khí thế hùng hồn, tràn đầy khí thế.

Mà hắn chính là Thánh Chủ đương nhiệm của Chu Tước thánh địa - Hoàng Vũ Cừu!

Mà ngồi đối diện Hoàng Vũ Cừu, tự nhiên chính là con gái lớn Hoàng Âm mà hắn yêu thích nhất!

"Sao phụ thân lại nói như vậy?"

Hoàng Âm nghe phụ thân nói vậy, trên mặt dường như còn mang theo ý cười, trong lòng không khỏi sinh ra cảm giác nghi ngờ.

Trên khuôn mặt tuyệt mỹ kia hiện ra một tia nghi hoặc cùng khó hiểu.

"Ha ha, ngươi xem."

Nghe đến đây, Hoàng Vũ Cừu cũng khẽ cười một tiếng, tay áo

chấn động.

Một hình ảnh quen thuộc xuất hiện trước mắt hai người.

Hình tượng trưng bày ra, thình lình chính là tình huống trong Kình Thiên Tháp.

Sau đó hình ảnh chuyển động.

Lộ ra bài danh chủ bảng hiện giờ của Kình Thiên bảng.

" Kình Thiên bảng?"

Hoàng Âm thấy vậy, lông mày xinh đẹp không khỏi hơi nhíu lại, đôi mắt đẹp chớp động, không khỏi nhìn về phía chủ bảng.

"Ghi chép của ta...Bị phá vỡ rồi?"

Nhìn cái tên lạ lẫm trên bảng chủ, Hoàng Âm thoáng có chút kinh ngạc.

Mặc dù nàng đối với Kình Thiên bảng kia cũng không có bao nhiêu hứng thú.

Thậm chí dự định qua vài ngày lại xông lên thử một lần, trực tiếp trèo lên đỉnh Kình Thiên Tháp nhìn xem sẽ phát sinh tình huống gì.

Kết quả lại không ngờ rằng không chỉ ghi chép của mình bị phá vỡ.

Thậm chí vị nam tử phá vỡ ghi chép của mình này đã lên tới tầng thứ ba trăm trong Kình Thiên Tháp?

Nghĩ đến đây, trong đôi mắt đẹp của Hoàng Âm không khỏi lộ ra một tia hiếu kỳ.

"Cố Dương đến từ Thanh Vực Đại Viêm hoàng triều sao? Phụ

thân ngươi biết người này sao?”

Hoàng Âm nhìn về phía Hoàng Vũ Cừu, không khỏi dò hỏi.

"Không biết, có điều Nguyệt Nhi cùng Thanh nhi các nàng dường như ở ngay phụ cận Thanh vực, có lẽ các nàng sẽ biết được một ít tin tức."

Hoàng Vũ Cừu khẽ lắc đầu, lời nói vừa dứt thì trong nháy mắt.

Hắn chỉ rung tay áo.

Cùng lúc đó.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh vẫn đang trên đường không ngừng tán gẫu với Diệp Khuynh Thành.

Đột nhiên ngọc bội bên hông các nàng chấn động một hồi.

Hoàng Nguyệt vội vàng gỡ ngọc bội bên hông xuống.

Lập tức, ngọc bội rời khỏi tay.

Nó lơ lửng giữa không trung.

Chương 514 - Lòng hiếu kỳ của Hoàng Âm, Chu Tước Thánh Chủ khiếp sợ, Đông Hoang đại bỉ (2)

Đúng là nổi lên khuôn mặt Hoàng Vũ Cừu.

"Nguyệt Nhi, các người hiện tại đang trên đường trở về sao?"

"Đúng vậy phụ thân!"

Hoàng Nguyệt khẽ gật đầu.

Hoàng Thanh cũng vội vàng tiến tới chào hỏi Hoàng Vũ Cừu.

"Thánh Chủ đại nhân!"

Lão giả mặc xích bào cũng vội vàng khom lưng hành lễ.

"Sao lúc này phụ thân lại liên hệ với chúng ta, có chuyện gì muốn hỏi?"

Hoàng Nguyệt có chút hiểu biết đối với tính cách của phụ thân, nếu không phải có chuyện gì, khẳng định sẽ không chủ động liên hệ với nàng.

Nghe đến đây, Hoàng Vũ Cừu cũng mỉm cười.

"Ta và âm nhi nhìn thấy Kình Thiên bảng xuất hiện biến hóa, bây giờ đệ nhất lại là bị một tên nhóc Thanh Vực cướp mất. Ta nhớ lúc trước các ngươi ở gần Thanh Vực, có biết một ít tin tức không?"

Hoàng Vũ Cừu vừa mới nói xong.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh lập tức hai mặt nhìn nhau, trên gương mặt xinh đẹp không khỏi lộ ra ý cười.

Hiển nhiên, hai người cũng đoán được điều này.

Hoàng Thanh càng không thể chờ đợi được, hoa chân múa tay nói ra.

"Đương nhiên là biết rồi!"

"Phụ thân, người sao không biết, rất đặc sắc đấy!"

"Ta và tỷ tỷ đều không nghĩ tới bên trong Thanh Vực lại xuất hiện một nam tử yêu nghiệt như vậy!"

Nghe Hoàng Thanh nói nhảm nửa ngày.

Hoàng Âm cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

Cô em gái này của nàng, tính cách nhảy nhót mười phần.

Nói cả nửa ngày cũng không nói đến trọng điểm.

"Thanh Nhi, nói trọng điểm đi."

Hoàng Âm bất đắc dĩ nhắc nhở một câu.

"À à, hắc hắc, thật ngại ah Hoàng Âm tỷ, ta quên mất!"

Hoàng Thanh ngượng ngùng thè lưỡi, sau đó chợt bắt đầu kể lại.

Mà khi nàng kể lại tin tức của Cố Dương từ đầu tới đuôi.

Sắc mặt Hoàng Vũ Cừu và Hoàng Âm cũng từ bình tĩnh, dần dần trở nên há mồm càng lúc càng lớn.

Khi Hoàng Thanh nói đến chuyện Cố Dương nhẹ nhàng đi lên tầng hai trăm chín mươi tám, hơn nữa còn đánh bại hư ảnh Hoàng Âm.

Trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm không khỏi hiện ra một tia hiếu kỳ.

Thật ra nàng cũng không ngạc nhiên hư ảnh của mình sẽ bị đánh bại.

Dù sao thực lực và thiên phú của mình lúc trước cũng không tính là hoàn mỹ.

Hiện giờ nàng lại đi vượt ải, vượt ải cũng chẳng hề khó khăn.

Làm nàng tò mò là từ trong miệng Hoàng Thanh, nam tử gọi là Cố Dương kia, dường như chỉ là vì hưởng thụ cùng chính mình chiến đấu cho nên mới hơi dừng lại thật lâu.

Điều này khiến nàng có cảm giác.

Nam tử tên là Cố Dương kia, thực lực chỉ sợ không chỉ đơn giản như vậy!

Nói tới chỗ này còn được.

Hoàng Vũ Cừu và Hoàng Âm chỉ thoáng kinh ngạc mà thôi.

Trong lòng cũng có chút cảm khái.

Không nghĩ tới bên trong Thanh vực lại có thể có yêu nghiệt đi ra.

Nhưng khi Hoàng Thanh nói đến chuyện Cố Dương Đan Hư cảnh tầng mười ba độ kiếp dẫn tới lôi kiếp Hắc Ngục hoàn chỉnh, hơn nữa còn dùng lôi kiếp Hắc Ngục Ngục luyện thể.

Biểu cảm của hai người trở nên có chút quái dị.

"Đột phá cực hạn Đan Hư cảnh dẫn tới Hắc Ngục lôi kiếp? Thiên tư của kẻ này thậm chí còn cao hơn âm nhi một bậc!"

Nhưng như vậy vẫn chưa xong.

Hoàng Thanh lại nói đến Cố Dương ở trong lôi kiếp phản sát Vũ Hóa cảnh cường giả, đồng thời ngưng tụ ra một viên Thiên Phẩm Nguyên Đan, lúc này Hoàng Vũ Cừu cùng Hoàng Âm liền triệt để mất bình tĩnh.

"Lại còn có việc này?"

Trong ánh mắt Hoàng Vũ Cừu lấp lóe quang mang, hiển nhiên cũng là sinh ra hứng thú thật lớn với người trẻ tuổi gọi là Cố Dương này.

"Rất thú vị."

Hoàng Âm cũng chậm rãi mở miệng, trong đôi mắt đẹp lại hiện ra một tia chiến ý.

"Lần thi đấu này, có lẽ sẽ không giống như trong tưởng tượng của ta."

Hoàng Âm nhàm chán nói ra.

Những lời này cũng khiến Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh vui sướng không thôi.

Rất hiển nhiên, Cố Dương đã được Hoàng Âm tán thành rồi!

Mà Hoàng Vũ Cừu nhìn thấy Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đàm luận đến Cố Dương thì lộ ra vẻ đắc ý thậm chí kích động.

Cũng không nhịn được khẽ nhướn mày.

"Hai người các ngươi, chẳng lẽ có tiếp xúc với Cố Dương kia?"

Hoàng Vũ Cừu làm sao còn nhìn không ra, rõ ràng hai tỷ muội này có ý với Cố Dương.

Đương nhiên, điểm này hắn không trực tiếp đâm thủng khêu ra.

"Đó là đương nhiên, chúng ta thiếu chút nữa đã trở thành đạo lữ của Cố Dương rồi!"

Nghe được Hoàng Vũ Cừu nói, Hoàng Thanh lại ngẩng cái đầu nhỏ, đắc ý nói.

"Cái gì? "

Hoàng Vũ Cừu nghe được câu trả lời của Hoàng Thanh, khuôn mặt vốn còn bình tĩnh kia lập tức lộ ra kinh ngạc.

Mặc dù hắn sẽ không can thiệp vào chuyện tình cảm của nữ nhi mình.

Nhưng ngay từ đầu khi nghe Hoàng Thanh nói các nàng thiếu chút nữa đã trở thành đạo lữ với Cố Dương, hắn vẫn suýt chút nữa không nhịn được phun ra trà trong miệng.

Tốc độ tiến triển này có phải là quá nhanh rồi không?

Ta nói tốt xấu gì các ngươi cũng là nữ nhi của Chu Tước thánh chủ ta, không thể thận trọng một chút sao?

"Tuy ta sẽ không can thiệp vào lựa chọn của các ngươi, nhưng coi như đối mặt với sự truy cầu của thiên kiêu, làm nữ hài tử ít nhiều cũng phải rụt rè một chút, tốc độ tiến triển cũng không thể quá nhanh!"

Sau khi Hoàng Vũ Cừu tỉnh táo lại, liền dặn dò.

"Phụ thân, người đang nói gì vậy?"

Hoàng Thanh nghe đến đây, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra nghi hoặc.

"Là ta và tỷ tỷ chủ động theo đuổi Cố Dương mà, chỉ là cái tên bại hoại kia không đồng ý, còn nói chúng ta quá nhỏ!"

Hoàng Thanh nói xong, cái miệng nhỏ nhắn cũng không khỏi chu lên.

Chờ trở lại Thánh Địa Chu Tước, nhất định phải tìm Hoàng Âm tỷ lãnh giáo thỉnh giáo, như thế nào mới có thể trở nên lớn hơn!

Mà lời này của Hoàng Âm vừa nói ra khỏi miệng.

Hoàng Vũ Cừu bên kia lập tức choáng váng.

Hắn còn tưởng rằng là Cố Dương theo đuổi các nàng bị cự tuyệt.

Kết quả là ngược lại?

Đây mẹ nó, Hoàng Vũ Cừu thiếu chút nữa thở một hơi không thuận.

Giờ phút này, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới chuyện này lại xảy ra như vậy.

"Được rồi, không nói chuyện này nữa, phụ thân, lần này chúng ta còn có kinh hỉ mang về nha!"

Hoàng Thanh bỗng nhiên mở miệng.

"Ồ? Kinh hỉ gì?"

"Một vị tuyệt thế thiên kiêu sắp thức tỉnh Thánh Thể!"

Hoàng Thanh đắc ý nói.

"Hửm? Thánh Thể?"

Hoàng Vũ Cừu cũng hơi nhíu mày.

Có hứng thú rồi.

Hoàng Âm cũng không khỏi tò mò nhìn sang.

Sau đó Hoàng Thanh lôi kéo Diệp Khuynh Thành vào kính, đồng thời còn giới thiệu sơ về bối cảnh và thân phận của Diệp Khuynh Thành.

Nói về thánh thể của Diệp Khuynh Thành.

Sau khi nghe xong, ánh mắt của Hoàng Vũ Cừu cũng trở nên cổ quái.

Bởi vì Diệp Khuynh Thành này lại là thê tử của Cố Dương?

CMN đây là...

Hơi không hợp lẽ thường!

Không chỉ chính mình là tuyệt thế thiên kiêu, đến thê tử cũng có Thánh thể biến thái như vậy!

Hơn nữa Thánh Thể này Hoàng Vũ Cừu liếc mắt một cái là có thể nhìn ra.

Là Tiên Thiên Băng Hoàng thánh thể!

Mặc dù chưa hoàn toàn thức tỉnh.

Nhưng ngược lại trong Chu Tước thánh địa bọn hắn vừa lúc có phương pháp có thể khiến nó thức tỉnh.

"Nha đầu ngươi cuối cùng cũng làm cho thánh địa chúng ta vài

chuyện tốt!"

Giọng điệu của Hoàng Vũ Cừu tràn đầy cảm khái.

Dù sao loại tính cách khiêu khích náo nhiệt này của Hoàng Thanh đã từng chọc vào không ít phiền toái cho Thánh địa Chu Tước bọn họ.

Vấn đề không lớn, nhưng chung quy vẫn khiến người cha là ông có chút đau đầu.

Hiện tại rốt cuộc đã làm được một chuyện tốt.

Thật sự là không dễ dàng mà!

"Cái gì gọi là cuối cùng chứ!"

Hoàng Thanh lập tức tức giận.

"Chẳng qua, các ngươi đưa thê tử Cố Dương đến Thánh địa Chu Tước chúng ta, hắn không tức giận sao?"

Hoàng Âm đúng lúc chen vào hỏi.

Nghe thấy vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Thanh bỗng nở một nụ cười giảo hoạt.

"Hoàng Âm tỷ, ngươi sẽ không động tâm với Cố Dương chứ?"

"Ngươi không thể cướp với chúng ta nha! Bằng không chúng ta không cướp nổi ngươi..."

Lời này của Hoàng Thanh cũng khiến khuôn mặt xinh đẹp của nàng hiện ra một tia bất đắc dĩ.

"Yên tâm đi, ta không có ý định tìm đạo lữ, ta chỉ tò mò mà thôi, nếu có cơ hội...Ta ngược lại rất muốn luận bàn với Cố Dương một phen."

Hoàng Âm lắc đầu, bình tĩnh nói.

"Vậy vẫn rất có cơ hội, Cố Dương nói tương lai hắn sẽ đến Chu Tước thánh địa."

Hoàng Thanh vội vàng nói.

"Ồ? Vậy thì có thể chờ mong một phen rồi."

Trong mắt Hoàng Vũ Cừu cũng hiện ra một tia chờ mong.

Dù sao hắn đối với thiên kiêu yêu nghiệt trong lời đồn này thập phần cảm thấy hứng thú!

Bên trong Thanh Huyền thánh viện.

Cố Dương rõ ràng cùng Hà Thanh Huyền ngồi đối ẩm trà trong một tòa đình lâu.

"Cố Dương, hiện giờ lấy thiên tư của ngươi, hiện giờ cho dù là Đông Hoang, chỉ sợ cũng không có mấy thiên kiêu là đối thủ của ngươi, về sau ngươi có tính toán gì không?"

Hà Thanh Huyền cười hỏi.

"Có dự định gì sao?"

Cố Dương thoáng suy tư một phen.

"Xử lý xong chuyện phía vương triều Huyền Điểu xong, ta có lẽ sẽ đi phụ cận Thanh Vực dạo chơi, sau đó lại đi Chu Tước thánh địa xem một chút, kế hoạch cụ thể cũng không có."

Nghe được câu trả lời của Cố Dương.

Hà Thanh Huyền khẽ gật đầu.

"Đã như vậy... Ta ngược lại đề nghị ngươi tham gia Vạn Vực

đại bỉ nửa năm sau!"

"Vạn vực đại bỉ?"

Nghe đến đây, Cố Dương hơi nhướng mày.

Từ trên mặt chữ có thể nhìn ra được dường như là một bữa thịnh yến chiến đấu mà toàn bộ thiên kiêu vạn vực tụ tập lại!

"Không sai, vạn vực đại bỉ chính là một thịnh yến chiến đấu tiến hành giữa thiên kiêu toàn bộ Đông Hoang vạn vực!"

"Tụ tập trong đó đều là thiên kiêu đỉnh cao nhất toàn bộ Đông Hoang vạn vực."

"Đến lúc đó, Hoàng Âm Yêu Nghiệt đứng đầu Thánh Địa Chu Tước kia cũng sẽ xuất hiện!"

"Các thiên kiêu Thanh Vực đi cùng chúng ta cũng là cùng đi theo, thậm chí ngay cả trận chung kết cũng không có tư cách đi xem."

"Nhưng lần này... Nếu ngươi tham gia, có lẽ sẽ có ý nghĩa."

"Dù sao ban thưởng trong đó cũng coi như tương đối hậu hĩnh."

Hà Thanh Huyền vừa cười vừa nói.

Ánh mắt cũng toát lên vẻ mong đợi.

"Vậy à? Đến lúc đó nói đi, dù sao vẫn còn nửa năm."

Cố Dương cũng cười nhạt một tiếng.

Hắn khoát tay áo.

Sau khi uống trà một phen.

Cố Dương cũng không có ý dừng lại ở Thanh Huyền Thánh Viện.

Dù sao cũng đã một đoạn thời gian rồi không trở về xem một chút.

Cố Dương dự định mang theo Sở Linh Nhi trở về một chuyến.

Cửa Thanh Huyền Thánh Viện.

Cố Dương nắm lấy tay nhỏ bé mềm mại không xương của Sở Linh Nhi đứng ở nơi này.

Mà ở bên kia, trong ánh mắt Hà Thanh Huyền mang theo vẻ lo lắng.

"Cố Dương, ta đi cùng ngươi."

"Lúc trước khi ở Thanh Thiên sơn mạch đã có một số Vương cảnh để mắt tới ngươi."

"Lần này ngươi trở về Huyền Điểu vương triều, chỉ sợ trong bọn họ sẽ có người mạo hiểm ra tay với ngươi."

Ba môn công pháp võ kỹ cấp Hoàng, nói không có cường giả Vương cảnh động tâm thì không có khả năng.

Dù Cố Dương hôm nay có thân phận cô gia của Chu Tước thánh địa.

Nhưng ai biết được liệu có Vương cảnh mạo hiểm ra tay với hắn không?

Dù sao...

Đây chính là công pháp và võ kỹ Hoàng cấp đó!

Đối với một ít Vương cảnh, chính là tồn tại có thể tăng lên

thực lực thật lớn!

"Đa tạ ý tốt của viện trưởng, nhưng xin hãy yên tâm, nếu thật sự có Vương cảnh ra tay với ta, ta cũng có thủ đoạn bảo vệ tính mạng."

Cố Dương chắp tay với Hà Thanh Huyền.

Vẫn là vô cùng cảm kích vị viện trưởng này.

Nghe đến đây.

Hà Thanh Huyền vẫn có chút lo lắng.

Nhưng thấy Cố Dương cố ý như thế, hắn cũng khẽ thở dài.

"Vậy được rồi, trên đường nhất định cẩn thận."

Cố Dương chậm rãi gật đầu.

Chợt quay người lại, một con chim bông nhỏ bay khỏi bả vai Sở Linh Nhi.

Sau đó lại hóa thành một con chim ưng khổng lồ, đứng yên tại chỗ.

Thấy vậy, Cố Dương cùng Sở Linh Nhi cũng đứng ở phía sau lưng Thanh Loan.

"Đi thôi, Thanh Loan."

"Hít hừ!"

Tiếng kêu to truyền đến.

Hai cánh Thanh Loan chấn động, thân thể cao lớn xoay quanh bay lên, nhấc lên một trận cuồng phong.

Tốc độ chợt cực nhanh, sau đó liền hóa thành một vệt sáng,

biến mất ở chân trời.

Nhìn thấy vậy, trên mặt Hà Thanh Huyền cũng lộ vẻ cảm khái.

"Chỉ mong Cố Dương không gặp phải loại phiền toái kia."

Hắn lắc đầu, chợt hắn xoay người rời đi.

Chuyến đi này, Cố Dương tự nhiên mang theo Sở Linh Nhi trở về Huyền Điểu vương triều trước.

Nói chuyện với đại trưởng lão một lát.

Sau đó là nhã nhặn từ chối lời mời của Hoàng đế Huyền Điểu vương triều, quay đầu chính là đi về phía Sở quốc.

Trên đường đi, Sở Linh Nhi cũng lộ vẻ hết sức kích động.

Dù sao, nàng cũng đã một đoạn thời gian rất dài không có về nhà.

Đương nhiên...

Làm cho nàng hưng phấn nhất là, lại qua hai tháng thời gian, nàng đã sắp mười tám tuổi.

Đến lúc đó nàng có thể cùng phu quân...

Nghĩ đến đây, nàng dọc theo đường đi sắc mặt đỏ bừng, thậm chí hưng phấn ngủ không yên, trên đường Cố Dương cũng phát hiện thấy biểu lộ này của Sở Linh Nhi.

Trong lòng cũng cảm thán.

Vì Sở Linh Nhi thân mang âm Linh Thể, cho nên tu vi nàng vẫn luôn tăng lên không nhanh, nếu mà có thể giải phóng âm Linh Thể, có thể nói nàng có thiên tư tuyệt đối không kém.

Chí ít cũng có thể đánh đồng với những thiên kiêu Huyền Điểu vương triều kia.

Nhưng mà cũng tốt, hai tháng nữa là có thể giải quyết được vấn đề này.

Nghĩ đến đây, trên mặt Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Dọc theo đường đi cũng hữu kinh vô hiểm.

Trước mắt đã đi vào bên trong biên giới Sở quốc.

Ngay cả Hoàng Đô Sở quốc cũng xuất hiện một đường nét.

Khoảng cách đã không xa.

"Cuối cùng cũng tới."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi có chút cảm khái.

Chẳng qua đúng lúc này.

Một đạo khí cơ vô cùng kinh khủng đột nhiên phong tỏa Cố Dương vào bên trong.

Ngay sau đó, thình lình truyền đến một trận cuồng tiếu.

"Ha ha ha! Quả nhiên lão phu đoán không sai, quả nhiên ngươi sẽ trở về nước Sở một chuyến..."

"Cũng không uổng công lão phu đợi lâu như vậy!"

Trong khoảnh khắc, một tiếng nói truyền đến.

Thanh Loan lập tức có chút kinh hoảng không ngừng vỗ cánh.

Mà gương mặt xinh đẹp Sở Linh Nhi cũng hiện ra một chút tái nhợt.

Cố Dương cũng không khỏi nhíu mày.

Ánh mắt nhìn về hướng âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy một ông lão tóc hoa râm, mặc trường bào huyền văn đạp không bay tới.

Hình thể gã hơi run run, toàn thân càng tản mát ra khí tức mục nát, phảng phất mệnh không còn lâu.

Mà lúc này, trên khuôn mặt già nua tang thương của hắn lại hiện ra một tia dữ tợn.

Trong đôi mắt già đục ngầu tràn ngập sự tham lam và hưng phấn!

Mà từ khí tức khủng bố phát tán ra từ người hắn, có thể thấy đây rõ ràng là một vị cường giả Vương cảnh!

Hơn nữa còn là lão quái vật đã sống rất nhiều năm, tuổi thọ gần tới cực hạn!

"Ngươi đến vì công pháp và võ kỹ cấp Hoàng?"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương ngược lại cũng không kích động, mà lạnh nhạt mở miệng hỏi.

"Công pháp và võ kỹ?"

Nghe được lời của Cố Dương, lão giả Vương cảnh kia nhất thời phát ra một tiếng cười lạnh khinh thường.

"Cũng đừng đánh đồng lão phu với những phàm phu tục tử kia!"

"Ta không có hứng thú với công pháp và võ kỹ!"

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi có chút kinh ngạc.

Không có hứng thú với công pháp và võ kỹ?

"Ồ? Vậy tại sao ngươi lại chặn ta ở Sở Quốc?"

"Vì sao ư?"

Lão giả Vương cảnh nhất thời cười to thành tiếng.

"Ta tên Huyết Tần Thương, mười tuổi bắt đầu luyện thể, mười lăm tuổi đột phá Tụ Khí Cảnh, hai mươi tuổi đột phá Ngưng Chân Cảnh, ba mươi tuổi đạt tới Ngưng Nguyên Cảnh, năm mươi tuổi ngưng tụ Nguyên Hải, bước vào Nguyên Hải Cảnh, một trăm năm mươi tuổi đột phá Đan Hư Cảnh. Mặc dù ta thiên phú bình thường, nhưng ta sống lay lắt nhiều năm như vậy, võ kỹ công pháp gì mà chưa từng thấy qua?"

"Võ kỹ cấp Hoàng? Công pháp cấp Hoàng? Được cái rắm gì!"

"Thiên phú bị giới hạn không thể nào đột phá, tự nhiên không thể nào tồn tại trên đời!"

"Hiện giờ thọ nguyên của ta sắp sửa đạt tới cực hạn, nhưng ta tự biết không cách nào tiến thêm một bước nữa!"

"Bởi vì thiên phú của ta khóa chặt giới hạn của ta!"

Lão giả mở miệng, liên tiếp nói ra.

"Ta nói nhiều như vậy, giảng giải rõ ràng như thế... Cũng không có nguyên nhân gì khác."

"Chỉ nói cho ngươi biết, mục đích chuyến đi này của ta chính là ngươi!"

Nói đến đây, trong ánh mắt lão giả tên là Huyết Tần Thương nhất thời bộc phát ra một tia bạo ngược.

"Mười tám tuổi Đan Hư cảnh tầng mười ba, nắm giữ sức mạnh

lĩnh vực, tu luyện công pháp Hoàng cấp và võ kỹ, chậc chậc... Thân thể hoàn mỹ cỡ nào chứ!"

"Ha ha ha, từ nay về sau, bộ thân thể này... chính là của ta!"

Dứt lời, sát ý bùng lên.

Rẹt!

Khí tức kinh khủng không ngờ lại bộc phát ra.

Trực tiếp phong tỏa Cố Dương trong đó.

"Cố Dương, khuyên ngươi từ bỏ chống cự, để lão phu đoạt xá, bằng không...Sở quốc này, ta sẽ hoàn toàn phá hủy nó ngay trước mặt ngươi!"

Huyết Tần Thương ánh mắt như ưng, nhìn chằm chằm Cố Dương.

Khóe miệng lại nhếch lên thành một đường cong quỷ dị.

"Ta còn tưởng rằng ngươi nói nhiều như vậy là muốn chứng minh bản thân mạnh bao nhiêu."

"Thì ra... Chỉ là để chứng minh bản thân yếu ớt ư?"

"Đột phá không được, liền muốn tìm kiếm tà ma chi pháp, ngươi... cũng xứng xưng Vương?"

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

"Tiểu tử miệng lưỡi bén nhọn! Ta biết rõ ngươi sẽ không ngoan ngoãn thúc thủ chịu trói, nhưng mà không vội!"

"Chờ ta từng quyền từng quyền đem tinh thần của ngươi phá hủy, đến lúc đó thân thể này của ngươi, vẫn sẽ là của ta!"

Huyết Tần Thương trong lòng giận dữ, nhưng hắn ngay lập tức nhếch miệng cười một tiếng.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn rõ ràng là vươn tay, không gian chung quanh giống như bị ép thành một đoàn, trong nháy mắt bộc phát ra uy áp kinh khủng vô cùng, áp chế về phía Cố Dương!

Loại áp chế này không chỉ nhằm vào thân thể mà nhằm thẳng vào tinh thần!

Đây cũng là chiến thuật của hắn!

Dù sao nếu Cố Dương ngoan cường chống cự, xác suất mình đoạt xá sẽ thấp, hắn cũng không muốn mạo hiểm!

Hắn có thể ẩn mình sống tạm lay lắt lâu như vậy, chỉ bằng vào một chữ "Ổn"!

Nhưng tuổi thọ sắp hết, hắn không thể ổn trọng được.

Hắn cũng sẽ không mạo hiểm ra tay với Cố Dương!

Rặc rặc rặc!

Huyết Tần Thương vẫy tay một cái.

Bầu trời trực tiếp bị xé toạc ra.

Tiếng nổ kinh khủng vang vọng khắp chân trời.

Mà điều này lại càng dẫn tới chấn động của Hoàng Đô nước Sở ở cách đó không xa.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Là đang sấm sét sao?"

"Sao ta cảm thấy toàn thân mình đang run rẩy nhỉ?"

Không ít dân chúng vẻ mặt mơ hồ, không biết xảy ra chuyện gì.

Mà bên kia.

Sở Mộ rõ ràng là người dẫn Sở Phong cùng chúng cường giả Đan Hư cảnh vội vàng vọt tới cách đó không xa.

"Nơi đó... dường như có chiến đấu xảy ra!"

"Khí tức thật khủng khiếp, đây là tồn tại cấp bậc gì?"

"Ít nhất cũng là Sinh Tử cảnh?"

Cũng có thiên kiêu nước Sở trông mong, mặt lộ vẻ hoảng sợ bàn luận.

Nhưng giờ phút này, thần sắc Sở Phong lại cực kỳ khó coi.

Cảnh giới Sinh Tử?

Đó sao có thể là khí tức Sinh Tử cảnh được!

Cỗ khí tức kia cho dù là cường giả Vũ Hóa cảnh của Huyền Điểu vương triều kia cũng còn kém rất xa!

Vũ Hóa cảnh đều xa xa không bằng, chỉ có thể nói rõ vị kia, chỉ sợ là một vị cường giả Vương cảnh!

Vương cảnh!

Gần chỗ Sở Quốc của bọn hắn xuất hiện một cường giả Vương Cảnh!

Đây quả thực không biết là tốt hay xấu nữa!

Sở Phong báo tin này cho Sở Mộ.

Giờ phút này sắc mặt Sở Mộ cũng trắng bệch.

"Hoàng thúc, phải làm sao bây giờ?"

Nghe vậy, Sở Phong chỉ lắc đầu.

"Hiện giờ, chỉ có thể mặc cho số phận."

"Thực lực cường giả Vương cảnh, cho dù là trận pháp mà Cố Dương lưu lại, cũng không có khả năng ngăn cản!"

"Mặc dù không rõ đối phương đang xảy ra chiến đấu với ai, nhưng chỉ hy vọng... Trận chiến kết thúc, hắn sẽ rời đi."

Sở Phong bất đắc dĩ nói.

Nghe đến đây, sắc mặt Sở Mộ cũng có chút khó coi.

"Chẳng lẽ chúng ta cái gì cũng không thể làm, chỉ có thể cầu nguyện thôi sao?"

"Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng sự thật là như thế."

"Điều này thật đúng là..."

Giờ phút này.

Tất cả thành viên hoàng thất nước Sở đều đứng ở không trung, nhìn xa xa truyền đến khí tức và chấn động giống như diệt vong.

Thần sắc tái nhợt.

Nhưng không biết làm sao, đành đứng đây nhìn.

Nhìn thấy Huyết Tần Thương xuất thủ.

Cố Dương thần sắc hờ hững.

Đưa tay vẫy một cái, quyền chi lĩnh vực cũng thình lình triển khai.

Cùng lúc đó.

Trong lòng hắn liên hệ Thanh Loan, bảo Thanh Loan vác Sở Linh Nhi trốn xa xa xem cuộc chiến.

Mặc dù Thanh Loan vô cùng hoảng sợ nhưng cũng biết được thế cục. Nó vội vàng vỗ cánh bay đi, mang theo Sở Linh Nhi chạy trốn ra xa khỏi chiến trường.

Sợ sẽ kéo chân sau chủ nhân.

Nhìn thấy cảnh này, Huyết Tần Thương không xuất thủ.

Hoặc là nói.

Hắn ta không kịp ra tay.

Bởi vì lĩnh vực quyền pháp của Cố Dương chính là bao phủ hoàn toàn hắn trong đó.

Cảm nhận được sự vững chắc của quyền này.

Nét mặt già nua đã biết được chỗ biến thái của Cố Dương cũng nhịn không được lộ ra một tia kinh hãi.

"Thế mà ngươi có thể lĩnh ngộ được lĩnh vực kiên cố như vậy?"

Nhưng đột nhiên, Huyết Tần Thương lộ ra một tia cười lạnh.

"Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ là một thành sức mạnh lĩnh vực mà thôi, muốn ngăn trở ta người si nằm mơ!"

Xèo xèo xèo!

Quả nhiên là vậy.

Sức mạnh kinh khủng kia còn khiến lĩnh vực quyền pháp của Cố Dương ầm ầm rung động.

Phảng phất như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một tiếng ầm vang truyền đến.

Quyền chi lĩnh vực bỗng nhiên sụp đổ.

Hoàn toàn không thể chịu nổi một kích kinh khủng của Vương cảnh!

Nhìn thấy điều này, ánh mắt Cố Dương không khỏi ngưng tụ.

"Xem ra một thành quyền chi lĩnh vực, muốn đối phó với một kích của Vương cảnh thì vẫn còn quá miễn cưỡng..."

Cố Dương lắc đầu.

Ngay sau đó không đợi Huyết Tần Thương cười lạnh trào phúng.

Cố Dương liền lại khoát tay.

Quyền chi lĩnh vực khủng bố và cường hãn hơn xa trước đó, lại lần nữa triển khai.

Trong nháy mắt đã bao phủ cả Huyết Tần Thương.

Mà giờ phút này.

Huyết Tần Thương lập tức trợn tròn hai mắt.

"Hai... hai thành lĩnh vực?!"

"Điều này sao có thể!!!"

Trong lòng Huyết Tần Thương vô cùng kinh hãi.

Hắn chẳng thể ngờ, Cố Dương thế mà không chỉ nắm giữ một thành quyền chi lĩnh vực.

Mà là hai thành lĩnh vực quyền pháp!

Lĩnh vực chi lực tăng lên gian nan biết dường nào.

Cứ lấy hắn ra nói đi.

Hắn bước vào Vương cảnh trọn vẹn chín vạn năm, bây giờ cũng chỉ mới nắm giữ được lĩnh vực hình thức ban đầu mà thôi.

Thậm chí còn chưa từng lĩnh ngộ ra lĩnh vực chân chính!

Mà Cố Dương bây giờ chẳng qua chỉ mười tám tuổi.

Mà hắn đã lĩnh ngộ được hai thành quyền chi lĩnh vực rồi!

Loại đối lập mãnh liệt này, cũng làm tâm tình Huyết Tần Thương càng ham muốn đoạt xá Cố Dương!

"Thật sự là... thiên tư biến thái mà!"

"Ha ha, nếu ta có thể có được thân thể hoàn mỹ này, vậy Đông Hoang rộng lớn này, nơi nào không thể đi?"

"Không... Không chỉ Đông Hoang, thậm chí là Trung Châu! Ta cũng có thể rực rỡ hào quang!"

Càng nghĩ, Huyết Tần Thương càng phấn khởi kích động.

Trong ánh mắt bộc phát ra tinh mang khó có thể tưởng tượng nổi.

Tựa như nhìn thấy một màn đoạt xá thân thể Cố Dương thành

công của chính hắn.

"Chẳng qua vẻn vẹn chỉ là hai thành lĩnh vực đã muốn ngăn trở một chiêu này của ta?"

"Cố Dương, ngươi quá ngây thơ rồi."

"Ngươi không ngăn được đâu! Từ bỏ đi!"

"An tâm để ta đoạt xá ngươi đi!"

Trong ánh mắt của Huyết Tần Thương hiện lên vẻ tham lam càng thêm nồng nặc.

Mà lực lượng kinh khủng kia rõ ràng là không ngừng xé rách quyền chi lĩnh vực bốn phía.

Tuy rằng bị hai thành quyền chi lĩnh vực trì hoãn không ít.

Nhưng mà.

Nếu muốn hoàn toàn chống cự, có lẽ hai thành quyền chi lĩnh vực vẫn chưa đủ dùng.

Nghe thấy những lời Huyết Tần Thương nói.

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Thật sao?"

"Nếu hai thành lĩnh vực không đủ vậy ba thành thì thế nào đây?"

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương đã chủ động thu hồi quyền chi lĩnh vực.

Nhìn thấy vậy.

Huyết Tần Thương lập tức trợn trừng đôi mắt già nua.

"Cái gì? Chẳng lẽ ngươi..."

Trong ánh mắt của hắn lộ ra vẻ hoảng sợ và không thể tin nổi.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương lại giơ tay lên.

Lực lượng lĩnh vực còn mạnh mẽ kinh khủng hơn so với hai thành lĩnh vực quyền pháp.

Đấy quả nhiên là...

Ba thành lĩnh vực quyền pháp!

Ba thành lĩnh vực quyền pháp vừa ra.

Cho dù là Huyết Tần Thương, trên trán cũng không nhịn được đổ mồ hôi lạnh.

Hắn chẳng thể ngờ, Cố Dương thế mà lại lĩnh ngộ ba thành quyền chi lĩnh vực!

Cấp bậc quyền chi lĩnh vực này, cho dù đặt ở trong tất cả Vương cảnh, cũng vô cùng hiếm thấy!

Mà Cố Dương hắn, mới chỉ mười tám tuổi mà thôi!

Ầm ầm!

Ngay lúc Huyết Tần Thương kinh hãi không thôi.

Một kích khủng bố tác động đến không gian kia của hắn, không ngờ lại trực tiếp bị ba thành quyền ảnh áp chế đến cực điểm.

Cuối cùng là tiếng nổ mạnh vang lên.

Hoàn toàn tan vỡ!

"Không không có khả năng!"

"Ngươi sao có thể lĩnh ngộ ba thành lĩnh vực?"

"Chẳng lẽ ngươi cũng là người đoạt xá?"

Giờ phút này Huyết Tần Thương trừng lớn hai mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn chằm chằm Cố Dương.

Thậm chí theo bản năng, Cố Dương cho rằng là một vị cường giả đoạt xá.

Nếu không sao lại có thiên kiêu yêu nghiệt như thế.

Vậy mà chỉ mới mười tám tuổi đã lĩnh ngộ ba thành lĩnh vực?

Chuyện này không khoa học!

Thậm chí còn làm Huyết Tần Thương có chút khó có thể tiếp nhận!

Mà nghe thấy Huyết Tần Thương nói vậy.

Cố Dương trong lòng không khỏi có chút cổ quái.

Người đoạt xá?

Nói như vậy cũng có chút tương tự.

Chỉ có điều khác biệt chính là hắn là người xuyên không, không giống như người đoạt xá mang theo nội tình.

"Ta không phải cái gọi là người đoạt xá, ngươi không thể nào hiểu được đâu, chỉ bởi vì ngươi quá yếu mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

Dưới ba thành lĩnh vực chi lực áp chế.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng hiện ra một tia chiến ý.

Y cũng muốn xem thử.

Dưới sự trấn áp của ba thành quyền lĩnh vực, rốt cuộc ảnh hưởng đến cường giả Vương cảnh là bao nhiêu?

Nghe được lời của Cố Dương.

Vẻ rung động trên khuôn mặt Huyết Tần Thương cũng từ từ thu liễm lại, hắn khôi phục lại vẻ bình tĩnh.

Ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Cũng đúng, nếu ngươi là người đoạt xá... Căn bản không thể nào để ý một cái tiểu quốc như vậy."

"Nhưng như vậy cũng tốt."

"Thiên tư của ngươi càng cao, thực lực càng mạnh, ngộ tính càng yêu nghiệt... Đối với ta mà nói, thì càng tốt!"

"Bởi vì như vậy, lập tức sẽ thuộc về ta! "

Trên mặt Huyết Tần Thương lộ ra một nụ cười giống như bệnh hoạn.

"Ngươi có thể thử một lần."

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Không e ngại điều này chút nào.

"Hừ! Miệng lưỡi bén nhọn!"

"Ta xem ngươi có thể càn rỡ đến khi nào!"

Thái độ của Huyết Tần Thương đối với Cố Dương cực kỳ khó chịu.

Trong lòng cũng tức giận không thôi.

Chỉ thấy hắn lại ra tay.

Đương nhiên, hắn cũng không thể dốc toàn lực xuất thủ.

Nếu không cẩn thận làm Cố Dương bị thương, đối với hắn mà nói cũng rất đau lòng.

Đương nhiên không phải thương yêu Cố Dương.

Mà là đau lòng thân thể tương lai này!

Rặc rặc rặc!

Ba động kinh khủng trong cơ thể hắn rõ ràng truyền khắp bốn phương.

Vẻn vẹn chỉ là khí tức, vậy mà đã chấn cho quyền chi lĩnh vực bắt đầu run rẩy.

Ngay khoảnh khắc sau.

Huyết Tần Thương lại vung tay lên lần nữa.

Trong quyền chi lĩnh vực, phảng phất có một không gian trực tiếp vỡ nát, ngay lập tức vô số mảnh vỡ không gian ngưng tụ thành một đoàn, tản mát ra khí tức hủy diệt kinh khủng!

Nói xong liền chạy thẳng đến chỗ Cố Dương!

Tuy rằng Huyết Tần Thương cho đến bây giờ cũng không hề sử dụng công pháp võ kỹ.

Nhưng chỉ một chiêu tùy ý như vậy đã làm cho ba thành quyền

chi lĩnh vực không ngừng chấn động lên.

"Vương cảnh quả nhiên kinh khủng!"

Thấy một màn này, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ.

Hắn ta vẫn đánh giá sai thực lực của cường giả Vương cảnh!

Ba thành lĩnh vực quyền pháp... còn xa mới đủ!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương lóe lên một tia sắc bén.

Ngay khoảnh khắc sau.

Ba thành lĩnh vực quyền pháp trực tiếp biến mất.

Nhìn qua, Cố Dương giống như trực tiếp từ bỏ chống cự!

"Ừm? Cuối cùng cũng hiểu chênh lệch giữa ta và ngươi, cho nên tuyệt vọng tới mức từ bỏ chống cự rồi sao?"

Thấy cảnh này, khuôn mặt già nua tràn ngập khe rãnh của Huyết Tần Thương cũng lộ ra một tia kinh hỉ.

Nhưng ngay sau đó một màn xuất hiện, làm cho thần sắc hắn đại biến!

Huyết Tần Thương vốn tưởng rằng Cố Dương từ bỏ chống cự chuẩn bị đầu hàng.

Không nghĩ tới hắn vừa nghĩ vậy.

Cố Dương chỉ lạnh lùng ngẩng đầu, ánh mắt ác liệt đến cực điểm kia khiến cho cả người Huyết Tần Thương không nhịn được mà run lên.

Ngay khoảnh khắc sau.

Một cỗ lĩnh vực kinh khủng ác liệt đến mức tận cùng thình lình triển khai.

Đó lại là...

Bốn thành kiếm chi lĩnh vực!

Trong nháy mắt khi lĩnh vực được triển khai.

Uy thế khủng bố che trời lấp đất, nghiền ép xuống.

Dù là Huyết Tần Thương, trên trán cũng không khỏi hiện ra một tia mồ hôi lạnh.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng được thực lực của mình đã bị áp chế.

Mà giờ phút này, Huyết Tần Thương càng chấn động tới cực điểm.

"Ngươi... Ngươi lại còn nắm giữ được Kiếm chi lĩnh vực!?"

Huyết Tần Thương hoàn toàn kinh hãi.

Hắn vốn cảm thấy Cố Dương có thể ở độ tuổi mười tám nắm giữ ba thành quyền chi lĩnh vực, đã xem như cực kỳ biến thái, thậm chí là yêu nghiệt.

Không ngờ Cố Dương hôm nay lại thể hiện ra lĩnh vực kiếm đạo hoàn toàn không kém gì quyền chi lĩnh vực!

Thậm chí trình độ lĩnh ngộ kiếm chi lĩnh vực thậm chí còn cao hơn cả quyền chi lĩnh vực!

Bốn thành!

Kiếm chi lĩnh vực tiểu thành!

Lực lượng đạt tới cấp bậc này, lực áp chế cường hãn, càng làm cho Huyết Tần Thương chấn động không gì sánh được.

"Quái vật!"

"Quả thực giống như quái vật!"

"Quái vật đẳng cấp này vốn không nên xuất hiện ở Đông Hoang!"

"Ngươi hẳn nên sinh ra ở Trung Châu!"

Sắc mặt Huyết Tần Thương vô cùng hoảng sợ, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong giọng nói tràn đầy sợ hãi thán phục.

Nhưng trong ánh mắt, vẻ tham lam cũng càng ngày càng nồng đậm.

Vui mừng ngoài ý muốn!

Đây là niềm vui ngoài ý muốn!

Không nghĩ tới thiên tư của Cố Dương này lại yêu nghiệt đạt đến trình độ này.

Lời đồn hoàn toàn đánh giá thấp Cố Dương rồi!

Nếu có thể đoạt xá thân thể của Cố Dương này vào tay, nghĩ một chút đã cảm thấy vô cùng kích động!

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ là lạnh lùng cười.

Hắn lật tay một cái.

Thanh linh kiếm Vương cấp vừa thu được từ Nhạc gia bị hắn nắm chặt trong tay.

Ngay khoảnh khắc sau.

Trong ánh mắt Cố Dương liền bộc phát ra một tia sắc bén.

Xuy!

Cố Dương cầm kiếm đặt bên hông, làm ra động tác rút kiếm.

Cùng lúc đó, từng đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương thình lình bạo phát ra.

Tràn vào bên trong thanh linh kiếm Vương cấp đen kịt kia.

Âm thanh reo vang không ngừng vang lên.

Một luồng khí tức kinh khủng cũng chậm rãi nổi lên.

Cố Dương chậm rãi há mồm.

Khẽ quát một tiếng.

"Thức thứ nhất Tuyệt Thiên Kiếm Kinh... Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!"

Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, tiếng nói vang lên.

Kim Nguyên Đan thình lình bộc phát.

Cùng lúc đó, toàn bộ chân nguyên kinh khủng đều bị điều động tràn vào bên trong linh kiếm.

Chỉ thấy bạch quang hiện lên.

Dường như có khí tức cực kỳ kinh khủng xuyên qua không gian, nhắm thẳng vào một chiêu này của Huyết Tần Thương, tốc độ xuất thủ cực nhanh, cho dù là Huyết Tần Thương với tư cách là Vương cảnh cũng không thể phản ứng kịp.

Thậm chí hắn còn không thấy ánh sáng trắng kia hiện lên.

Một luồng khí tức kinh khủng đến mức tận cùng xuất hiện trước mắt.

Là cường giả Vương cảnh, mặc dù hắn không kịp phản ứng, nhưng theo bản năng đã lệch một bước.

Phốc!

Kiếm khí kinh khủng dường như trực tiếp từ trong không gian vô hình xuất hiện trực tiếp xuyên thủng bả vai hắn.

Khí tức khủng bố mà mạnh mẽ kia đẩy lui Huyết Tần Thương vô số mét!

Huyết Tần Thương lộ ra vẻ mặt rung động, không thể tưởng tượng nổi nhìn vết kiếm khủng bố trên bả vai mình!

Đạo kiếm khí vừa rồi quả thực kinh khủng đến cực hạn.

Hơn nữa không chỉ tốc độ nhanh đến cực hạn.

Ngay cả lực lượng và lực phá hoại cũng vô cùng khủng khiếp!

Căn bản không giống như Đan Hư cảnh có thể thi triển ra.

Nếu không phải mình là Vương cảnh, đổi lại bất kỳ một cường giả Vũ Hóa cảnh nào.

Giờ phút này sợ rằng đều đã bị chém đầu ngay lập tức!

"Ta lại bị một tiểu gia hỏa Đan Hư cảnh chém trúng?"

Ngoài rung động, trong lòng Huyết Tần Thương còn phẫn nộ hơn!

Hắn đường đường là cường giả Vương cảnh.

Vậy mà lại bị một Đan Hư cảnh chém thương.

Đây quả thực chính là vô cùng nhục nhã!

Hắn đã cảm nhận được chung quanh có người của Sở Quốc đang vây xem.

Chắc chắn cũng là bị bọn họ nhìn thấy.

Quả thực là mất mặt rồi!

Nghĩ đến đây.

Sát ý trên mặt Huyết Tần Thương càng nồng nặc hơn.

"Cố Dương, ngươi... Đáng chết!"

Huyết Tần Thương nổi giận gầm lên một tiếng.

Mặc dù một chiêu này của Cố Dương căn bản không thương tổn đến căn bản của hắn.

Thậm chí ngắn ngủi không đến một hơi thở.

Thương thế trên bả vai hắn cũng đã triệt để tự lành hoàn toàn.

Ngoại trừ áo bào có thể nhìn ra vết kiếm thương.

Thân thể gã đã không có chút nào đáng ngại!

Thậm chí ngay cả vết sẹo cũng không lưu lại.

Ầm ầm!

Huyết Tần Thương rốt cuộc cũng không còn ý nghĩ lưu thủ nào nữa.

Trong toàn thân hắn rõ ràng bộc phát ra khí tức khủng bố đến cực hạn.

Vẻn vẹn chỉ là khí tức.

Chính là ép không gian xung quanh rung động cọt kẹt.

Ngay khoảnh khắc sau.

Huyết Tần Thương chậm rãi bước về phía trước một bước.

Nhất thời, không gian bị nghiền nát.

Vô số loạn lưu tán loạn chung quanh.

Uy thế kinh khủng khiến vô số người nước Sở đều kinh hãi, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Không... Không gian nát rồi!"

"Đây rốt cuộc là cường giả cấp bậc gì vậy?"

"Thế này cũng quá kinh khủng đi!"

"Cái này thật sự... sẽ không ảnh hưởng đến chúng ta sao?"

"Thần tiên đánh nhau phàm nhân gặp nạn mà!"

Không ít người Sở quốc lộ vẻ hoảng sợ, trong lòng đều hoảng loạn.

Nhưng vẻ hoang mang trong lòng cũng không quấy rầy tâm tình xem náo nhiệt của bọn hắn.

Mà bên kia.

Sở Phong và Sở Mộ đều kinh ngạc thán phục nhìn cảnh tượng này.

"Không thể nghi ngờ, đây nhất định là một vị cường giả Vương cảnh!"

"Vừa rồi vị cường giả Vương cảnh kia dường như nhìn thoáng qua phía chúng ta."

"Vẫn là, đừng có tiếp tục quan sát nữa!"

Hai người hai mặt nhìn nhau.

Hiển nhiên cũng có chút hoảng hốt.

Đùa giỡn sao.

Người mạnh nhất nước Sở bọn họ cũng chỉ là Đan Hư cảnh mà thôi.

Đối mặt với một vị cường giả Vương cảnh, hắn ta có thể không sợ sao?

Ngay sau đó bọn họ cũng không chút do dự.

Lập tức truyền lệnh xuống.

Để cho tất cả mọi người trong thành không được tiếp tục quan sát!

Sợ là bởi vì nhìn quá nhiều sẽ gặp phải ảnh hưởng!

Vậy liền thực sự là tai bay vạ gió!

Bên kia trên bầu trời.

Không gian đã hoàn toàn tan vỡ.

Trên bầu trời cũng là một mảnh âm u.

Huyết Tần Thương đứng yên tại chỗ.

Cứ như bầu trời vì hắn mà sụp xuống!

Trên người hắn bộc phát ra uy thế khủng bố càng làm cho Sở

Linh Nhi và Thanh Loan đang trốn ở gần đó chấn động vô cùng.

Đây chính là thực lực chân chính của cường giả Vương cảnh sao!

Đây không khỏi... Quá kinh khủng rồi!

Vẻn vẹn chỉ là khí thế, là có thể dễ dàng chấn nát không gian!

Cùng lúc đó.

Bốn thành kiếm chi lĩnh vực vốn đang áp chế Huyết Tần Thương giờ phút này điên cuồng chấn động.

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Cố Dương rùng mình.

Chợt lắc đầu, khẽ thở dài.

"Quả nhiên... Muốn vượt ba cảnh giới giết chết cường giả Vương cảnh, vẫn là quá không thực tế."

Cố Dương trong lòng cũng cảm khái vạn phần.

Hắn vẫn quá đánh giá thấp cường giả Vương cảnh.

Một kiếm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật toàn lực... Đúng là không thể làm Huyết Tần Thương bị thương.

Mặc dù xem như xuyên thủng cánh tay hắn, nhưng năng lực tự chữa trị của cường giả Vương cảnh cường hãn cỡ nào, lại nhanh chóng khôi phục.

Ngay cả linh vực chi lực cũng không ảnh hưởng đến mảy may!

Xem tình huống này, chỉ sợ cho dù mình dốc hết át chủ bài.

Cũng chưa chắc có thể giết chết hắn.

"Giữa cảnh giới và cảnh giới chênh lệch vẫn là quá lớn."

"Nếu ta đột phá cảnh giới Sinh Tử, có lẽ còn có cơ hội vượt cấp chém giết Vương cảnh."

Cố Dương trong lúc cảm khái, trong ánh mắt cũng không khỏi lộ ra một tia chờ mong.

Ngay khoảnh khắc sau.

Cố Dương chậm rãi thu hồi linh kiếm vương cấp vào trong nhẫn trữ vật.

Cùng lúc đó.

Huyết Tần Thương nghe được lời nói cảm khái này của Cố Dương, lại thấy Cố Dương thu hồi linh kiếm cấp vương.

Nhất thời trong mắt lộ ra một tia mừng rỡ.

Rốt cục Cố Dương này đã khuất phục sao?

Nghĩ tới đây, trên khuôn mặt Huyết Tần Thương nở nụ cười.

"Coi như tiểu tử ngươi thức thời, nếu ngươi chủ động thả tâm thần vui vẻ để ta đoạt xá... Cũng không cần chịu đựng thống khổ bực này."

Huyết Tần Thương nhếch miệng cười nói.

Nghe thấy Huyết Tần Thương nói vậy.

Cố Dương không khỏi khẽ cười một tiếng.

"Ta có nói sẽ bỏ qua cho ngươi à?"

"Hả?"

Nghe được lời này của Cố Dương, Huyết Tần Thương lập tức

chau mày.

"Ngươi có ý gì?"

Hắn hoàn toàn không hiểu Cố Dương nói lời này có ý gì.

Nhưng bất chợt, hắn cũng cảm thấy có cái gì đó không đúng.

Bởi vì Cố Dương quá bình tĩnh!

Hoàn toàn không giống như bộ dạng khuất phục.

"Hừ! Mặc ngươi có khuất phục hay không, ta trực tiếp hủy diệt thần hồn của ngươi, thân thể của ngươi tự nhiên sẽ là của ta!"

Huyết Tần Thương cũng không muốn chờ đợi nữa, cho nên đưa tay ra định toàn lực xuất thủ.

Trực tiếp trấn sát thần hồn Cố Dương, bớt đêm dài lắm mộng, lại xảy ra biến cố!

Nhưng hắn ta vừa nói lời này ra khỏi miệng.

Khóe miệng Cố Dương lại hiện ra một tia cười nhạt.

Nụ cười đó như đang cười hắn ta ngây thơ.

Giờ phút này, trong lòng Huyết Tần Thương tràn ngập nguy hiểm!

Cũng chính là thời khắc này.

Cố Dương tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi tuổi thọ của Huyết Tần Thương, thời gian là... trăm vạn năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Sắc mặt Huyết Tần Thương lập tức trở nên vô cùng hoảng sợ.

Bởi vì hắn lại cảm giác được, sinh cơ không còn bao nhiêu của bản thân, vậy mà lại đang điên cuồng tiêu hao.

Tóc vốn đã hoa râm, giờ phút này rơi xuống một đống lớn.

"Sao lại thế này?!"

Huyết Tần Thương lập tức hoảng hồn.

Hắn cũng không quan tâm tới việc ra tay với Cố Dương.

Liền liều lĩnh bộc phát ra khí tức trong cơ thể mình, ý đồ bảo trụ lực lượng sinh cơ trong cơ thể mình.

Nhưng cho dù hắn ra tay thế nào, cũng không thể ngăn chặn sinh cơ trong cơ thể nhanh chóng tiêu tan!

Cũng không lâu lắm.

Khuôn mặt Huyết Tần Thương trong nháy mắt khô kiệt hẳn lên.

Máu thịt càng là khô cạn.

Người nhìn qua giống như một bộ thi thể ngàn năm.

Mà giờ phút này ánh mắt Huyết Tần Thương tràn đầy hoảng sợ.

Hắn không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng giờ phút này...

Ánh mắt hắn ta nhanh chóng nhìn về phía Cố Dương.

Loại tình huống không biết tên này, hiển nhiên là Cố Dương động tay chân!

"Ngươi... rốt cuộc đã làm gì ta... "

Hơi thở của Huyết Tần Thương đã yếu đến cực điểm.

Cho nên hắn nói chuyện cũng hữu khí vô lực.

Còn về việc ra tay với Cố Dương... Càng không có khả năng.

Hiện giờ hắn thậm chí còn không cách nào duy trì bản thân lơ lửng trên không trung.

Hắn nhanh chóng rơi xuống đất.

Mà trong quá trình rơi xuống.

Ánh mắt hắn ta cũng dần ảm đạm.

Cuối cùng rõ ràng là mất đi sinh cơ.

Sau đó máu thịt trên người hắn hoàn toàn biến mất.

Chỉ để lại một bộ hài cốt.

Mà hài cốt này, cũng đang chậm rãi mục nát.

Lạch cạch!

Thi cốt rơi trên mặt đất.

Trực tiếp hóa thành một đống tro bụi, tràn lan trên không trung.

Một vị cường giả Vương cảnh cứ như vậy mà chết đi!

Mà trước khi chết, Huyết Tần Thương lại không hề nghĩ tới bản thân lại chết đi một cách không rõ ràng như vậy.

Thậm chí cho đến thời khắc cuối cùng.

Hắn không thể nào hiểu được, Cố Dương rốt cuộc đã làm gì hắn.

Nhìn lớp tro bụi trôi nổi trên mặt đất.

Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt.

Huyết Tần Thương chết rồi.

Hơn nữa chết rất triệt để.

Thuộc loại nhục thân thần hồn câu diệt kia.

Không để lại khí tức gì.

"Năng lực của hệ thống... Thật sự là bá đạo!"

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Cố Dương cũng cảm khái vạn phần.

Trơ mắt chứng kiến một vị cường giả Vương cảnh cứ như vậy, thần hồn nhục thân tiêu trừ niết bàn trước mắt mình.

Loại cảm giác rung động này...

Cũng khiến Cố Dương cảm khái không thôi.

Mà Thanh Loan và Sở Linh Nhi ở bên kia thấy một màn này, thì đều choáng váng, bọn họ cũng hoàn toàn không nghĩ tới.

Cường giả Vương cảnh vừa rồi còn vô cùng kiêu ngạo càn quấy, sao chỉ chớp mắt đã biến thành bộ dáng này?

Tựa như trong một đêm tuổi thọ đã hết rồi!

Đối với việc này, Cố Dương chỉ là dặn dò một tiếng không được nói cho bất cứ người nào biết chuyện này.

Tất nhiên Sở Linh Nhi liên tục gật đầu nhỏ.

Tuy nàng nhìn qua có vẻ ngây thơ, nhưng cũng rõ ràng cái gì cần làm cái gì không nên làm.

Còn Thanh Loan.

Nàng hoàn toàn trung thành với Cố Dương, tất nhiên sẽ không có bất kỳ ngỗ nghịch gì với lời nói của Cố Dương. Cố Dương cũng vẫy tay một cái, trực tiếp thu trữ vật giới chỉ của Huyết Tần Thương vào trong túi.

Hắn cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Huyết Tần Thương này tu luyện gần trăm vạn năm, có thể nói dù đã dùng hết tuổi thọ của cường giả Vương cảnh nhưng vẫn không thể đột phá Hoàng cảnh.

Nếu kiếm được tài nguyên tích lũy cũng dùng gần hết rồi.

Cho nên Cố Dương cũng không có xem trong nhẫn trữ vật có cái gì.

"Nếu đã giải quyết xong phiền phức, cũng nên trở về thôi."

Khoảng cách gần như vậy, Cố Dương cũng không có để cho Thanh Loan chở đi nữa.

Để Thanh Loan biến thành chim bông béo mập đứng trên vai mình.

Cố Dương nắm tay nhỏ của Sở Linh Nhi.

Thân hình chợt lóe lên.

Vậy mà lại xuất hiện ngay trên không trung Hoàng Thành Sở Quốc.

Thấy có người đột nhiên xuất hiện.

Vô số người kinh hãi khó hiểu.

"Đó là ai vậy?"

"Lẽ nào vị siêu cấp cường giả kia đã đến rồi sao?"

"Ngàn vạn lần đừng ôm ác ý mà đến nhé!"

Không ít người nước Sở thầm cầu nguyện.

Không thể không nói.

Cố Dương và Sở Linh Nhi đột nhiên xuất hiện.

Cũng là khiến cho Sở Phong và Sở Mộ giật mình.

Bọn họ còn tưởng rằng vị cường giả Vương cảnh kia tới tìm bọn họ gây phiền phức.

Bởi vì ngay vừa rồi, khí tức của vị cường giả Vương cảnh kia đột nhiên biến mất không thấy nữa.

Phảng phất như biến mất vào hư không!

Chẳng qua nhìn kỹ bọn họ lúc này mới thở dài một hơi, trong ánh mắt càng lộ ra kinh hỉ.

"Cố Dương, Linh Nhi, sao các ngươi lại trở về? Trên đường không có việc gì chứ?"

Sở Mộ vội vàng tiến lên, ân cần dò hỏi.

"Vừa rồi phụ cận hoàng thành chúng ta xuất hiện một vị cường giả Vương cảnh, các ngươi không gặp hắn chứ?"

Nghe đến đây, Sở Linh Nhi khẽ giật mình.

Cố Dương mỉm cười mở miệng trước tiên.

"Gặp rồi, chẳng qua là không có việc gì, hắn chỉ là đi ngang qua mà thôi, hôm nay đã rời đi rồi."

Nghe đến đây, Sở Mộ cũng chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

"Phù... Còn tốt!"

"Thì ra chỉ là đi ngang qua, làm ta sợ muốn chết!"

"Không nghĩ tới phụ cận Sở quốc chúng ta lại xuất hiện cường giả Vương cảnh, thật đúng là dọa người!"

Sau một phen cảm khái.

Sở Mộ và Sở Phong cũng vội vã bắt đầu đón gió tẩy trần cho hai người.

Thuận tiện cảm khái một phen, nghe được tin tức liên quan tới Cố Dương.

Mấy người trò chuyện trái lại vô cùng hăng say.

Sau đó Cố Dương tranh thủ thời gian đi Lưu Vân Tông một chuyến.

Sau khi ôn chuyện với bọn Sở Lưu Vân, Cố Dương còn thuận tiện sửa đổi một phen huyết mạch cho Thanh Diên.

Cuối cùng lại khiến cho nó hoàn mỹ thức tỉnh huyết mạch Thanh Huyền Thánh Ưng.

Cố Dương cũng thăng cấp đại trận hộ tông của Lưu Vân Tông một phen.

Để nó có thể chống lại công kích của cường giả Vũ Hóa cảnh.

Lúc này hắn mới trở lại Hoàng Thành Sở Quốc.

Cũng để thăng cấp trận pháp phòng ngự của Sở quốc.

Chẳng qua bây giờ nội tình trận pháp của hắn vẫn chưa đủ.

Trận pháp phòng ngự cao nhất cũng chỉ có thể kháng cự được công kích của cường giả Vũ Hóa cảnh.

Muốn thăng cấp đến khi chống lại một kích của cường giả Vương cảnh còn phải tìm kiếm một ít trận pháp sửa đổi nội tình mới được.

Trận pháp phòng ngự được tăng lên.

Thời gian sau đó, Cố Dương hoàn toàn đắm chìm trong luyện thể.

Dù sao bất luận là kiếm pháp hay là quyền pháp, hoặc là công pháp.

Cố Dương bây giờ cũng đã tu luyện đến cảnh giới viên mãn.

Cũng chỉ có công pháp luyện thể, bây giờ mới chỉ là tiểu thành mà thôi.

Không gian tăng lên cực lớn.

Hơn nữa số lượng bảo bối Cố Dương hôm nay thu hoạch được có thể nói là nhiều không thể tưởng tượng được, vì vậy mà hắn bỏ ra một đoạn thời gian, phục dụng một đống bảo dược luyện thể.

Liên tục luyện thể như thế ước chừng hai tháng.

Phương diện luyện thể của Cố Dương cũng tăng lên vô cùng lớn!

Không chỉ có sức mạnh cơ bản trực tiếp đột phá sức mạnh của năm vạn con rồng, ngay cả Long Tượng Băng Thiên Quyết cũng bị tu luyện lĩnh ngộ tới đại thành!

Nếu dốc toàn lực thi triển Long Tượng Băng Thiên Quyết.

Hắn bây giờ đã có khả năng bộc phát ra sức mạnh tuyệt đối không chỉ có sức mạnh năm mươi vạn rồng!

Dưới lực oanh kích khủng bố của hơn năm mươi vạn Long như vậy, chỉ sợ một quyền bổ xuống, ngay cả cường giả Vũ Hóa cảnh cũng chưa chắc đỡ nổi!

"Phù... Tăng lên coi như không tệ."

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi, phát ra một tiếng cảm khái.

Kể từ đó...

Nội tình của mình càng thêm phong phú.

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại, hôm nay Linh Nhi đã gần mười tám tuổi rồi."

Nghĩ đến đây khóe miệng Cố Dương không khỏi mỉm cười.

Có điều, trước đó...

Cố Dương còn có chuyện cần xử lý.

Lúc trước giết nhiều thiên kiêu và cường giả như vậy.

Số tài nguyên mà y thu hoạch được có thể nói là vô số.

Trong đó có không ít công pháp võ kỹ.

Mặc dù phần lớn phẩm cấp không tính là quá cao, nhưng cũng có cấp bậc ngụy Vương và cấp Vương.

Nhưng ít nhiều cũng có thể tích lũy một chút nội tình cho bản thân.

"Chỉ sợ không bao lâu nữa sẽ đột phá Sinh Tử cảnh, đến lúc đó cập nhật năng lực sửa đổi, cũng không thể lãng phí lần sửa chữa trăm vạn năm này."

Nghĩ đến đây.

Cố Dương liền tiếp tục ngồi xếp bằng.

Hắn chợt vẫy tay một cái, từ trong nhẫn trữ vật rút ra một bản công pháp võ kỹ.

Trong đó có Huyền cấp, Địa cấp thậm chí Thiên cấp.

Thậm chí còn có cả cấp Hoàng.

Đương nhiên, Hoàng cấp tự nhiên là trực tiếp bỏ qua.

Về phần Huyền cấp Địa cấp, cho dù là sửa chữa, chỉ sợ hiệu quả mang tới cũng cực kỳ có hạn.

Mặc dù số lượng nhiều, nhưng còn không bằng sửa chữa một quyển Thiên cấp gia tăng nội tình nhiều hơn.

Vì vậy y trực tiếp từ bỏ.

Hắn trực tiếp xem Thiên cấp công pháp vũ kỹ bắt đầu sửa đổi.

Mặc dù công pháp Thiên cấp và võ kỹ cho dù sửa đổi cũng không gia tăng được quá nhiều nội tình.

Nhưng muỗi dù nhỏ cũng là thịt.

Ngoại trừ Thiên cấp công pháp và vũ kỹ.

Trong đó có không ít công pháp cấp ngụy Vương và một hai bản võ kỹ.

Nếu hấp thu toàn bộ...

Cũng xem như khả quan.

Nghĩ đến đây, Cố Dương chính là đắm chìm trong quá trình xem công pháp sửa chữa và võ kỹ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Nhoáng một cái, đã mười ngày trôi qua.

"Phù..."

Thời gian mười ngày này, Cố Dương rốt cục sửa xong toàn bộ công pháp vũ kỹ.

Nhưng giờ phút này, ánh mắt Cố Dương lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Xem ra số lượng vẫn còn quá ít chứ?"

Hắn đã hấp thu toàn bộ nội tình sau khi sửa chữa tất cả công pháp và võ kỹ.

Kết quả...

Không có bất kỳ thăng cấp nào!

Cũng chỉ là gia tăng nội tình mà thôi.

Nói cách khác...

Hôm nay cho dù là công pháp và vũ kỹ Vương cấp, số lượng không tăng lên nhiều như trong tưởng tượng.

"Chẳng qua nội tình hẳn là đủ rồi."

Đương nhiên, Cố Dương cũng không quá mức để ý.

Dù sao...

Hắn xem những thứ này, cũng chỉ là vì tăng lên nội tình của mình mà thôi.

Giai đoạn chân chính đương nhiên là sự sửa đổi của lĩnh vực!

Nội tình càng mạnh, lĩnh vực sau khi sửa chữa lấy được tăng lên tự nhiên cũng sẽ càng cao!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương liền lập tức ngồi xếp bằng.

Hít sâu một hơi, hắn chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

Bắt đầu sửa đổi!

"Thay đổi lĩnh vực quyền, thời gian là... trăm vạn năm sau!"

Đứng mũi chịu sào đương nhiên chính là quyền chi lĩnh vực.

Cố Dương trực tiếp sửa chữa.

Lập tức, ký ức mênh mông vô tận vọt tới như thủy triều.

Mà Cố Dương cũng đã sớm chuẩn bị sẵn sàng.

Thể xác và tinh thần đắm chìm trong đó, rất nhanh hấp thu.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

"Coi như cũng được."

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi.

Quyền chi lĩnh vực vốn đã đạt tới bảy thành, bây giờ lại trực

tiếp tăng lên tới Tiểu Viên Mãn!

Lĩnh vực tiểu viên mãn!

Nếu tin tức này lan truyền.

Chỉ sợ sẽ khiến toàn bộ Đông Hoang đều điên cuồng!

Dù sao...

Đan Hư cảnh lĩnh ngộ lĩnh vực Tiểu Viên Mãn gì đó thực sự quá hoang đường!

Nhưng với Cố Dương.

Hắn lại cảm thấy có chút không đủ.

"Chẳng qua trăm vạn năm thời gian sửa đổi, thế mà chỉ tăng lên vẻn vẹn tiểu viên mãn.” Cố Dương lắc đầu, cảm thấy có chút đáng tiếc.

Nhưng hắn cũng hiểu.

Tăng lên lĩnh vực càng về sau càng khó khăn.

Coi như thời gian kéo dài đến trăm vạn năm.

Thăng cấp lĩnh vực vẫn vô cùng gian nan!

Tiểu viên mãn, đã coi như không tệ rồi.

Cố Dương lắc đầu.

Cũng không xoắn xuýt quá lâu.

Hắn lại sửa chữa ngay lập tức.

"Thay đổi Kiếm chi lĩnh vực, thời gian là... Trăm vạn năm sau!"

Rẹt!

Trong nháy mắt xác nhận sửa đổi.

Cố Dương lập tức cảm giác trong đầu mình hiện ra từng đạo kiếm khí lăng lệ ác liệt, bên trong kiếm khí kia ẩn chứa khí tức sắc bén, phảng phất như có thể cắt đứt hết thảy mọi thứ!

Điều này không khỏi làm cho Cố Dương kinh hỉ chấn động.

Điều này chứng minh lĩnh vực kiếm đạo tăng lên hẳn là không nhỏ!

Nghĩ đến đây, Cố Dương chính là tập trung tinh thần hấp thu.

Thời gian thoáng một cái đã qua.

Sau khi hấp thu kết thúc, Cố Dương lập tức mở to mắt.

Trong ánh mắt hiện ra một tia mừng rỡ.

"Phù... Xem như không tệ!"

Kiếm chi lĩnh vực vốn đã đạt được tám thành.

Nhưng dựa theo tình huống lĩnh vực càng về sau càng khó lĩnh ngộ.

Hắn vốn cảm thấy nhiều nhất cũng chỉ có thể tăng lên tới Tiểu Viên Mãn.

Không ngờ lĩnh vực kiếm đạo lại trực tiếp tăng lên tới Đại viên mãn!

Chính là cực hạn của lĩnh vực!

"Lĩnh vực đại viên mãn... Có thể uy hiếp đến Vương cảnh đúng không?"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Đương nhiên, cho dù có thể uy hiếp thì đoán chừng cũng chỉ đủ sức đối phó với loại Vương Cảnh còn chưa nắm vững lĩnh vực như Huyết Tần Thương.

Thực lực của cường giả Vương cảnh đúng là vô cùng kinh khủng!

Hắn lắc lắc đầu.

Cố Dương cũng không nghĩ nhiều.

"Ngoại trừ quyền chi lĩnh vực và kiếm chi lĩnh vực... Không biết lĩnh vực thuộc tính có thể tăng lên bao nhiêu?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Quyền chi lĩnh vực và kiếm chi lĩnh vực đều là cơ bản nhất trong lĩnh vực.

Đầu sỏ chân chính vẫn là thuộc tính.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương lại lần nữa hít sâu một hơi.

Sau đó ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Tâm niệm khẽ động, bắt đầu sửa đổi.

"Thay đổi lĩnh vực hủy diệt, thời gian là trăm vạn năm sau!"

Lĩnh vực hủy diệt lúc trước đã được tăng lên tới bốn thành.

Tuy hiện tại Cố Dương cũng chưa từng sử dụng tới lĩnh vực hủy diệt này.

Nhưng sự cường hãn của lĩnh vực hủy diệt, tất nhiên là cực kỳ

kinh khủng!

Cũng không biết thời gian trăm vạn năm sửa đổi... Có thể sửa đổi đến cấp độ như thế nào?

Trong lúc suy nghĩ, sửa đổi đã là kết thúc.

Ngay sau đó, Cố Dương chỉ cảm thấy trong đầu từng đợt khí tức giống như hủy diệt thình lình lan tràn ra.

Cố Dương tâm thần ngưng tụ, cũng vội vàng hấp thu đốn ngộ trong trăm vạn năm.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trên mặt Cố Dương lại không tự chủ hiện ra nụ cười.

Ngay khoảnh khắc sau.

Hắn mở choàng mắt, trong mắt tràn đầy kinh hỉ.

Khả năng tăng lên lĩnh vực thuộc tính khó khăn hơn nhiều so với lĩnh vực cơ sở.

Cho nên ngay từ đầu hắn không ôm kỳ vọng quá lớn.

Nhưng bây giờ sau khi sửa chữa... lại khiến Cố Dương mừng rỡ không thôi!

Bởi vì lĩnh vực hủy diệt vậy mà trực tiếp từ bốn thành tăng lên tới tám thành!

Tám phần mười lĩnh vực hủy diệt!

Uy lực của nó tuyệt đối phải vượt qua lĩnh vực tiểu viên mãn cơ sở!

Thậm chí có thể so với lĩnh vực cấp bậc đại viên mãn!

Từ kết quả, lĩnh vực hủy diệt trực tiếp tăng lên bốn thành.

Tăng cường so với quyền lực lĩnh vực và kiếm chi lĩnh vực thì còn nhiều hơn.

Điểm này làm cho Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Nhưng rất nhanh hắn đã nghĩ ra nguyên nhân.

Chín thành đột phá Tiểu viên mãn, độ khó không kém chút nào so với tăng lên lĩnh vực thuộc tính.

Tiểu viên mãn đột phá đại viên mãn cũng là như thế.

Cho nên dù là quyền chi lĩnh vực hay là kiếm chi lĩnh vực, trong trăm vạn năm đốn ngộ đều bị mắc kẹt ở Tiểu Viên Mãn cùng Đại Viên Mãn.

Tăng lên mới có vẻ không nhiều như vậy.

Chẳng qua những thứ này đều không trọng yếu.

"Tám phần lĩnh vực hủy diệt... Hắc hắc."

Cố Dương trên mặt nở nụ cười dào dạt.

Xem ra thu hoạch lần này vượt xa so với hắn tưởng tượng!

"Như vậy kế tiếp... Chính là không gian lĩnh vực."

Ánh mắt Cố Dương hơi lóe lên quang mang.

Sau đó cũng không có bất cứ chần chừ gì.

Bắt đầu sửa đổi.

"Thay đổi không gian lĩnh vực, thời gian là trăm vạn năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa chữa, trong nháy mắt.

Cố Dương nhất thời cảm thấy không gian trước mắt phảng phất phát sinh biến hóa hoàn toàn bất đồng.

Hoặc có thể nói cách nhìn không gian của mình đã thay đổi phương thức.

Trước kia trong mắt Cố Dương, không gian vô hình, không chỗ nào không có.

Chỉ khi lực lượng đạt tới trình độ nhất định, mới có thể ảnh hưởng tới không gian.

Mà bây giờ trong mắt Cố Dương, không gian, phảng phất tùy tay có thể chạm vào.

Thậm chí ngưng tụ biến hóa nó, đều thuận tay hạ bút thành văn.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi mở to mắt.

Duỗi tay một cái, không gian trước mặt rõ ràng là vặn vẹo ngưng tụ biến thành một đoàn.

Nhưng vẫn chưa vỡ vụn!

Dưới sự khống chế của Cố Dương, không gian khác chung quanh cũng bắt đầu dung hợp co rút vào một đoàn này.

Lực lượng ẩn chứa ra trong đó, cũng trở nên càng thêm khủng bố.

"Đây dường như... cũng là một bộ phận của lĩnh vực?"

Cố Dương nhìn thấy biên độ không gian sụp đổ dung hợp càng lúc càng lớn, uy thế ẩn chứa trong đó cũng càng thêm khủng bố.

Trong lòng cũng không khỏi cả kinh.

Bởi vì hắn phát hiện, hình như đây cũng là một phương pháp vận dụng lĩnh vực.

Dưới tình huống bình thường, chỉ có sau khi bước vào Vương cảnh mới có thể nắm giữ loại phương pháp vận dụng này, nhưng hôm nay Cố Dương ở Đan Hư cảnh, liền có thể nắm giữ trước!

"Là bởi vì không gian lĩnh vực sao?"

Cố Dương trong lòng chấn động không thôi, đồng thời cũng có chút mừng rỡ.

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi, không gian lĩnh vực Cố Dương lĩnh ngộ, bây giờ đã từ năm thành lúc trước trực tiếp tăng lên tới chín thành!

Cũng bởi vì chín thành không gian lĩnh vực, mới giúp cho Cố Dương nắm giữ một trong những phương pháp vận dụng lĩnh vực vô cùng mạnh mẽ.

Lúc trước Cố Dương chỉ có thể lợi dụng lĩnh vực áp chế nghiền ép, mà bây giờ... Hắn có thể điều khiển lĩnh vực tự nhiên hơn.

"Đây đúng là niềm vui ngoài ý muốn nha."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra nụ cười.

Hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới lần sửa chữa này, lại còn có thể có thu hoạch ngoài ý muốn này.

Mà Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Thuận tiện sửa đổi lại tất cả các loại lĩnh vực rải rác khác, tất cả cũng đều bị Cố Dương sửa đổi tăng lên bốn năm thành.

Tăng lên coi như không tệ.

Đương nhiên, khẳng định là kém những Lĩnh Vực trước.

Sửa chữa xong những thứ này.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng hiện ra một tia chờ mong.

Vì tiếp theo chính là quan trọng nhất.

Lĩnh vực Vận Mệnh!

"Trước đó lĩnh vực Vận Mệnh mới chỉ có một thành, không biết trải qua trăm vạn năm sửa đổi, có thể tăng lên trên diện rộng hay không?"

Trong ánh mắt Cố Dương lộ ra chờ mong.

Dù sao vận mệnh...

Đây là pháp tắc chí cao áp đảo thời không!

Năng lực của nó đương nhiên cũng vượt xa lĩnh vực không gian và hủy diệt!

Nếu như có thể đạt được mức độ tăng lên trên diện rộng, chỉ cần suy nghĩ đến Cố Dương đã cảm thấy có chút kích động.

Chợt Cố Dương cũng không chút do dự.

Tràn đầy chờ mong, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi lĩnh vực Vận Mệnh, thời gian là... trăm vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt Cố Dương chỉ cảm thấy trong đầu mình truyền đến từng đợt tiếng oanh minh kỳ lạ.

Ngay sau đó, hắn cảm thấy trời đất quay cuồng...

Đợi đến lúc khôi phục lại, cảm giác đối với vạn vật của hắn vẫn phát sinh một chút biến hóa.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Cảm thụ một chút vận mệnh của mình bây giờ, Cố Dương hơi thở phào nhẹ nhõm.

Lĩnh vực Vận Mệnh từ một thành tăng lên đến bốn thành!

Mặc dù trăm vạn năm sửa đổi chỉ tăng thêm ba thành là hơi ít, nhưng nghĩ đến khả năng tăng lên của bản thân vận mệnh lĩnh vực đã tương đối khó khăn.

Có thể tăng lên ba thành, cũng coi như không tệ.

" Lĩnh vực Vận Mệnh Tiểu Thành... Chậc chậc."

Trong mắt Cố Dương không khỏi hiện ra vẻ cảm thán.

Đương nhiên, hiệu quả do lĩnh vực Vận Mệnh mang đến cũng không chỉ đơn giản như lực phá hoại vậy.

Bây giờ hắn có thể nhìn thấy rõ ràng vận mệnh của vạn vật.

Hắn có thể kích thích đường Vận Mệnh càng thêm tỉ mỉ!

Nếu như toàn lực thi triển lĩnh vực Vận Mệnh, mặc dù là Vương cảnh, mình chưa chắc không thể thương tổn tính mạng đối phương!

Sửa chữa toàn bộ lĩnh vực xong xuôi.

Cố Dương cũng chậm rãi đứng dậy, đẩy cửa ra.

Ánh nắng chiếu lên người hắn.

Cố Dương chỉ cảm thấy toàn thân tràn đầy lực lượng.

"Sửa đổi lĩnh vực lần này, thu hoạch đầy đủ nha!"

Cố Dương nhếch môi cười hài lòng.

Mặc dù tiêu phí nhiều thời gian hơn.

Tính cả hai tháng trước tiêu hao vào luyện thể, hiện giờ đã trôi qua ròng rã ba tháng.

Chẳng qua ba tháng này, thu hoạch của hắn phi thường tốt!

Không chỉ có luyện thể tăng cường, lĩnh vực cũng được tăng lên toàn diện!

"Tiếp theo thì..."

Cố Dương đứng ở cửa.

Vẻ mặt vừa mới lộ ra suy tư.

Đột nhiên, một luồng khí tức vô cùng kinh khủng từ trên trời giáng xuống.

Trong nháy mắt khi luồng khí tức này xuất hiện.

Vẻ mặt của toàn bộ người trong hoàng thành Sở quốc đều kinh hoàng, thất kinh.

Sở Mộ và Sở Phong cũng vội vàng vọt ra.

Mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn cách đó không xa.

Bởi vì cỗ khí tức kia nghiễm nhiên cũng là một vị Vương cảnh!

Khí tức cũng cường hãn như vị Vương cảnh ba tháng trước!

"Sao... Có chuyện gì xảy ra?"

"Tại sao lại có một vị cường giả Vương cảnh tới nữa?"

Sở Mộ và Sở Phong đưa mắt nhìn nhau.

Lúc này mới qua ba tháng, tại sao bên trong Sở quốc lại xuất hiện một vị cường giả Vương cảnh, hơn nữa dường như mục tiêu của vị cường giả Vương cảnh này vẫn là Sở quốc bọn họ!

Nghĩ đến đây, Sở Mộ cùng Sở Phong lập tức trở nên thập phần căng thẳng.

"Không được, phải nhắc nhở Cố Dương cùng Linh Nhi rời đi trước!"

"Nhỡ như mục đích đối phương không tốt... Cố Dương cùng Linh Nhi tuyệt đối không thể xảy ra chuyện!"

Sở Mộ sắc mặt ngưng trọng, lập tức gọi Ảnh Vệ đến, kêu y đi báo cho Cố Dương cùng Sở Linh Nhi âm thầm trốn khỏi Hoàng Thành.

Chẳng qua bên này vừa mới truyền ra mệnh lệnh.

Một bóng người thình lình đạp không xuống từ phía chân trời.

Không gian bên dưới sự di động của đạo thân ảnh kia cũng không ngừng nứt vỡ.

Nhìn qua...

Người nọ dường như trực tiếp từ trong không gian xé ra một thông đạo.

Thủ đoạn cường hãn khiến sắc mặt Sở Mộ và Sở Phong trắng bệch.

Đây chính là...

Thực lực của cường giả Vương cảnh sao?

Động một cái liền xé rách không gian!

Dời núi dời biển!

Thật quá kinh khủng!

"Cố Dương, ở chỗ này sao?"

Ngay khi Sở Mộ cùng Sở Phong sợ tới mức hai chân run rẩy, thì bóng người trên bầu trời kia chậm rãi mở miệng.

Phát ra một thanh âm lạnh nhạt.

Nghe đến đây.

Sở Mộ sợ tới mức hồn phi phách tán!

Không tốt!

Vương cảnh này... Cư nhiên là vì Cố Dương mà đến.

Chẳng lẽ nói, là kẻ thù của Cố Dương?

Lần này phiền toái rồi!

Sở Mộ nhất thời nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Bắt đầu nhanh chóng suy nghĩ đối sách.

Còn sắc mặt Sở Phong bên cạnh cũng khó coi, sợ hãi ngẩng đầu nhìn thoáng qua bóng người trên không trung kia.

Cắn răng, cuối cùng vẫn không nhịn được mở miệng hỏi: "Xin hỏi tiền bối tìm Cố Dương là có chuyện gì?"

Đối với câu hỏi của Sở Phong.

Trên bầu trời, bóng người kia chỉ thản nhiên liếc mắt nhìn hắn ta một cái.

Hắn không trực tiếp trả lời.

Nhìn thấy điều này, trong lòng Sở Phong hơi lạnh.

Hỏng rồi!

Xem ra vị cường giả Vương cảnh này, khẳng định là đến tìm Cố Dương gây phiền toái!

Nhất định phải nhanh chóng thông báo Cố Dương cùng Sở Linh Nhi rời khỏi hoàng thành mới được!

Mà ngay vào lúc Sở Mộ và Sở Phong cảm thấy tuyệt vọng.

Một bóng dáng quen thuộc đột nhiên xuất hiện sau lưng bọn họ.

"Cố Dương! Không được tới đây!"

"Chạy mau!"

Thấy Cố Dương tới, Sở Mộ cùng Sở Phong lập tức vội vàng hô to.

Mà nhìn thấy điều này.

Đạo thân ảnh trên không trung kia cũng không khỏi biến sắc cổ quái.

Cố Dương nghe được giọng nói vô cùng lo lắng của Sở Mộ cùng Sở Phong.

Lập tức không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Hai vị yên tâm đi, vị này không phải kẻ địch đâu."

Sau khi nói một câu như vậy với hai người Sở Mộ.

Cố Dương liền trực tiếp đạp không mà lên, đứng trước mặt

Vương cảnh đó.

Mặt lộ vẻ hiếu kỳ.

"Viện trưởng, sao ngươi lại tới đây?"

Không sai, người đến rõ ràng là Hà Thanh Huyền!

Mà Sở Mộ và Sở Phong ở phía dưới đưa mắt nhìn nhau với vẻ mặt ngơ ngác.

Viện trưởng?

Chẳng lẽ là nói...

Vị này chính là viện trưởng Thanh Huyền thánh viện của Đại Viêm hoàng triều?

Hízz....

Hai người nhất thời nhịn không được hít một ngụm khí lạnh, ngượng ngùng cười lên.

Có vẻ như không cẩn thận nháo ra trò đùa lớn.

Quả nhiên Hà Thanh Huyền có việc phải làm.

Nên cũng không nói thêm gì, vào thẳng chủ đề.

"Cố Dương, lần này tới tìm ngươi, là có một chuyện vô cùng trọng yếu cần thông báo cho ngươi một tiếng."

"Đối với ngươi mà nói, đây đúng là một lần cơ duyên lớn lao!"

Hà Thanh Huyền cũng vội vàng mở miệng nói.

"Ồ?"

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi kinh ngạc, chợt hơi nhíu mày.

"Cơ duyên? Là sao?"

Hà Thanh Huyền khẽ cười một tiếng, trong mắt hiện ra một tia sáng.

"Thất Tinh Vực có một cường giả Hoàng cảnh rất nổi danh, tên là Thiên Cực Kiếm Hoàng, một tay kiếm pháp vô cùng huyền diệu, cho dù là bên trong một đám hoàng cảnh Đông Hoang, cũng được coi như đứng đầu!"

"Mà vị Thiên Cực Kiếm Hoàng này lại không gia nhập bất cứ thế lực nào, từ đầu đến cuối đều là một mình, thậm chí ngay cả tôi tớ cũng không có."

Hà Thanh Huyền chậm rãi nói.

Nghe vậy, Cố Dương hơi kinh hãi.

Đông Hoang này... Còn có cường giả tán tu đột phá đến Hoàng cảnh?

Điều này thật sự là thập phần hiếm lạ.

Suy cho cùng thì việc đột phá Vương cảnh cần tiêu hao tài nguyên đã là một cái giá trên trời rồi.

Càng đừng nói đến đột phá Hoàng cảnh.

Cho dù là một ít thế lực nhị phẩm cũng không dám đảm bảo có thể vững vàng bồi dưỡng ra một vị cường giả Hoàng cảnh.

Thế lực đỉnh tiêm còn như thế.

Càng đừng nói đến những tán tu thiếu thốn tài nguyên.

Điều này không khỏi làm cho Cố Dương có chút sợ hãi thán phục.

Nhưng đồng thời hắn cũng có chút nghi hoặc.

Thế nên, cơ duyên lần này có liên quan tới Thiên Cực Kiếm Hoàng sao?

Cố Dương còn chưa kịp mở miệng.

Hà Thanh Huyền cũng tiếp tục nói.

Mà lần này, rốt cuộc hắn nói đến trọng điểm.

"Mà cơ duyên ta nói tới lần này, là có liên quan tới Thiên Cực Kiếm Hoàng!"

"Thiên Cực Kiếm Hoàng cô độc lao lực cả đời, bên cạnh cũng không có người nào có thể nói chuyện được. Hiện giờ thọ nguyên của hắn sắp hết, sắp tọa hóa nhưng bản lĩnh lại không có nơi nào để truyền thừa. Cho nên trước khi tọa hóa, hắn chiêu thu rộng rãi cả vùng Đông Hoang Nam, chuẩn bị tổ chức một hội trà Thiên Kiêu, trổ hết tài năng trong hội trà Thiên Kiêu, có thể thu được truyền thừa cả đời của hắn!"

Nghe Hà Thanh Huyền nói đến đây, Cố Dương kinh ngạc không thôi, đồng thời cũng không khỏi hào hứng.

Dù sao truyền thừa cả đời của một vị cường giả Hoàng cảnh, nghĩ như thế nào cũng sẽ không kém đâu.

Chớ nói chi, viện trưởng cũng nói thực lực vị Thiên Cực Kiếm Hoàng này dù đặt ở trong một đám cường giả Hoàng cảnh Đông Hoang cũng không tính là quá yếu.

Nếu có thể đạt được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng... Mà tiến hành sửa chữa một phen hắn là có thể tiến thêm một bước!

Hôm nay Cố Dương đã nắm giữ được lĩnh vực đại viên mãn.

Đó cũng là cực hạn của lĩnh vực kiếm đạo.

Cố Dương tiếp tục lên cao không biết là cái gì.

Nhưng nếu có thể đạt được truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng, có lẽ có thể tiến thêm một bước!

Đặt chân lên tầng thứ trên lĩnh vực!

Nghĩ đến đây.

Trong lòng Cố Dương cũng có chút mong đợi.

"Trà hội thiên kiêu này, khi nào khai mạc?"

Cố Dương lập tức dò hỏi.

Nghe tới đây, Hà Thanh Huyền không khỏi ngẩn người.

"Ngươi không hỏi trước xem lần này hội tụ bao nhiêu thiên kiêu sao?"

"Trong mấy đại vực Đông Hoang Nam Bộ đều tồn tại một ít yêu nghiệt đứng đầu!"

"Mà thực lực của bọn hắn, có lẽ cũng không yếu hơn ngươi!"

Hà Thanh Huyền nhịn không được nhắc nhở.

"Không cần, ta không có hứng thú với bọn họ."

Cố Dương khoát tay áo.

Lấy thực lực hiện giờ của hắn, nếu còn cần lo lắng thiên kiêu cùng cấp, vậy không khỏi cũng quá phế.

Dẫu sao, cho dù là Vương cảnh... Hắn cũng chưa chắc không thể chiến một trận!

Huống chi là thiên kiêu ở Đông Hoang Nam Bộ?

"Chuyện này..."

Nhìn thấy vậy, Hà Thanh Huyền cũng có chút bất đắc dĩ.

Tuy rằng hắn cảm thấy Cố Dương có chút quá tự phụ.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ lại.

Cố Dương hình như cũng có tư cách nói những lời này.

Dù sao ngay cả tuyệt đại thiên kiêu Hoàng Âm đệ nhất Đông Hoang kia cũng đều thua trong tay hắn.

Nghĩ đến đây, hắn cũng không tiếp tục dặn dò nữa.

"Cũng còn một đoạn thời gian nữa mới tới Thiên Kiêu trà hội, bây giờ chúng ta có thể lên đường kịp lúc."

Nghe vậy, ánh mắt Cố Dương cũng hơi sáng lên.

"Đã như vậy chúng ta liền lên đường đi!"

Cố Dương đối với trà hội thiên kiêu này vẫn là phi thường cảm thấy hứng thú.

Đương nhiên là không muốn lãng phí thời gian.

Rất nhanh, Cố Dương đã dẫn theo Sở Linh Nhi và Thanh Loan.

Nói lời từ biệt với Sở Mộ cùng Sở Phong.

"Không ngờ nhanh như vậy đã rời đi."

Trong ánh mắt Sở Mộ mang theo một tia cảm khái, rõ ràng có chút không nỡ.

"Sau này chúng ta sẽ trở về"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Đi đường ngàn vạn lần cẩn thận!"

Sở Mộ cũng không biết nên nói gì.

Dù sao... Bây giờ thực lực của Cố Dương đã hoàn toàn vượt lên tất cả mọi người.

Nghẹn nhịn nửa ngày, hắn chỉ có thể nói một câu như vậy.

Đối với việc này, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

Sở Linh Nhi cũng lưu luyến không rời cáo biệt Sở Mộ.

"Xuất phát thôi viện trưởng."

Cố Dương mang theo Sở Linh Nhi cùng Thanh Loan bay lên không trung, đứng ở bên cạnh Hà Thanh Huyền.

"Ừm."

Hà Thanh Huyền chậm rãi gật đầu, chợt đưa tay kéo về phía hư không một cái.

Rẹt!

Không gian thình lình bị xé nát, một không gian thông đạo đen ngòm chậm rãi xuất hiện, ba người cũng không chần chờ chút nào, trực tiếp đạp vào trong đó.

Trong nháy mắt, thân ảnh ba người đã hoàn toàn biến mất.

Thông đạo không gian cũng dần đóng lại.

Không gian lại khôi phục hình dáng ban đầu.

Phía dưới.

Sở Mộ cùng Sở Phong chứng kiến một màn này lại chấn động vô cùng.

"Đây chính là thủ đoạn của cường giả Vương cảnh sao? Tiện tay xé nát không gian sáng tạo ra không gian thông đạo."

"Thủ đoạn này quả là thần tích!"

"Không biết đời này chúng ta có thể có cơ hội bước vào Vương cảnh hay không?"

"Có lẽ, chỉ có ở trong mộng mới có cơ hội làm được."

Nói đến đây, hai người không khỏi nhìn nhau cười một tiếng, lắc đầu, sau đó tách ra đi xử lý chuyện của mình.

Bên kia.

Hà Thanh Huyền cùng mang Cố Dương cùng Sở Linh Nhi một đường xé nát không gian, chạy về phía Thất Tinh Vực.

Trên đường Hà Thanh Huyền cũng không có ý nhàn rỗi.

Mặc dù Cố Dương nói không có hứng thú đối với thiên kiêu nam bộ.

Nhưng hắn vẫn muốn nói một câu.

"Thiên Cực Kiếm Hoàng ở phía Đông Nam có thanh danh cực kỳ vang dội, lúc này đây hội trà Thiên Kiêu truyền bá tin tức ra ngoài, tất sẽ khiến tất cả các thiên kiêu ở Nam bộ chú ý, đến lúc đó... Tất cả thiên kiêu đều sẽ tụ tập ở Thất Tinh Vực!"

"Thất Tinh Vực chính là giới vực mạnh nhất ở Nam bộ Đông Hoang chúng ta, yêu nghiệt thiên kiêu trong đó càng không phải là thứ Thanh vực chúng ta có khả năng sánh bằng!"

"Thất Tinh Thánh Địa chính là nằm ở đấy."

"Toàn bộ Đông Hoang Nam bộ, tổng cộng có bốn đại thế lực nhị phẩm!"

"Thất Tinh Thánh Địa, Hắc Sát ma giáo, Xích Tiêu hoàng triều và Khương gia!"

"Nếu nói sẽ sinh ra uy hiếp đối với Cố Dương ngươi, tất nhiên cũng sẽ là thiên kiêu đứng đầu trong tứ đại thế lực nhị phẩm!"

"Thánh tử đương nhiệm của Thất Tinh thánh địa, thức tỉnh huyết mạch Hoàng Giả, hơn nữa trình độ nắm giữ hoàn mỹ, ngoài ra còn có bảo thể Thất Tinh, thể chất như thế chỉ ở dưới Thánh Thể, cực kỳ cường hãn!"

"Hiện giờ tuổi của hắn cũng chỉ mới hai mươi tư tuổi, nhưng đã bước vào Sinh Tử cảnh tầng chín, thực lực cũng cực kỳ cường hãn, cần phải cẩn thận nhiều hơn!"

Nghe Hà Thanh Huyền giải thích.

Cố Dương cũng yên lặng lắng nghe.

Mặc dù hắn cũng không quá để ý tới thực lực thiên kiêu xung quanh.

Nhưng mà nghe Hà Thanh Huyền nói thế.

Cũng không ngại tìm hiểu nhiều hơn một phen.

"Bảo thể? "

"Thể chất chia làm linh thể, huyền thể, bảo thể và Thánh thể!"

"Linh thể yếu nhất trong đó, Thánh thể tự nhiên là mạnh nhất!"

"Bảo thể là thể chất đặc thù gần với Thánh Thể, không thể quá khinh thường!"

Hà Thanh Huyền cũng vô cùng kiên nhẫn giải thích nói.

Nghe đến đây, Cố Dương hơi nhướng mày.

Đây là lần đầu tiên nghe nói.

Nhưng mà cũng rất bình thường.

Dù sao hắn cũng không có thể chất đặc thù gì.

Nếu muốn nói chính là huyết mạch Xích Kim Thánh Long kia, hắn hơi có thể vận dụng một ít.

Nhưng tăng lên cũng không nhiều.

"Đương nhiên, ngoại trừ Thánh Tử đương nhiệm của Thất Tinh thánh địa ra, Hắc Sát ma giáo và Xích Tiêu hoàng triều cũng không thể khinh thường!"

"Thế hệ này của Hắc Sát ma giáo xuất hiện một yêu nghiệt siêu cấp!"

"Hắc Sát Ma Tử hiện tại cũng vậy!"

"Tuy hắn không thức tỉnh được huyết mạch Hoàng Giả nhưng vẫn có thể tự do dẫn dắt lực lượng của Thượng Cổ đại ma để bản thân sử dụng, thủ đoạn nham hiểm độc ác, thậm chí có danh hiệu Ma Tử mạnh nhất từ trước tới nay!"

"Người này cần phải vô cùng cẩn thận! Luận về mức độ nguy hiểm, hắn không hề kém gì đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang! Bởi vì từ trước đến nay khi ra tay hắn không có chừng mực, hơi không cẩn thận chính là sẽ chém giết đối thủ!"

"Cực kỳ hung ác!"

Hà Thanh Huyền ngưng trọng nói.

Mà nghe đến đây, Cố Dương hơi nhướng mày.

Năng lực của Hắc Sát Ma Tử này, ngược lại là có chút tương tự với Cổ Kiếm Pháp kia của mình.

Đều là có thể câu thông một ít tồn tại thời cổ đại tăng cường thực lực cho mình.

Điều này không khỏi khiến Cố Dương có chút chờ mong.

Hắn ngược lại muốn xem xem hiệu quả của năng lực này như thế nào.

Hà Thanh Huyền hiển nhiên cũng không chú ý tới vẻ chờ mong trong mắt Cố Dương.

Mà là tiếp tục giảng giải.

"Sau đó là Xích Tiêu hoàng triều."

"Thế hệ này của Xích Tiêu hoàng triều cũng xuất hiện một vị thiên kiêu khó lường!"

"Thái tử đương triều của Xích Tiêu Hoàng Triều, khi còn nhỏ thiên phú không hiển lộ, nhưng sau khi đột phá Luyện Thể Cảnh, liền giống như mở ra hai mạch Nhâm Đốc, tu vi không ngừng tăng vọt, bây giờ mới chưa quá hai mươi lăm tuổi, đã đột phá đến Sinh Tử Cảnh tầng mười, tu vi càng cao hơn Thất Tinh Thánh Tử!"

"Ngoài ra, vị Thái tử điện hạ này cũng thức tỉnh huyết mạch Hoàng Giả hoàn mỹ, mà thể chất đặc thù... Mặc dù điều tra cũng không rõ ràng lắm, nhưng tất nhiên sẽ không thấp hơn bảo thể!"

"Người này cũng cần muôn phần cẩn thận!"

"Mà ba vị thiên kiêu đứng đầu này cũng được khen là Tam Yêu Nam Bộ Đông Hoang, thực lực có một không hai trong cùng thế hệ, ngay cả một vài cường giả thế hệ trước cũng phải mặc cảm!"

Càng nói trong lòng Hà Thanh Huyền cũng không khỏi lo lắng hơn nhiều.

Dù sao ngộ tính của Cố Dương đích xác là yêu nghiệt đến cực điểm.

Nhưng tương ứng, cũng là có điểm yếu.

Đó chính là huyết mạch và thể chất đặc thù!

Có thể nói, các thiên kiêu đứng đầu ở Đông Hoang Nam gần như đều có huyết mạch hoặc thể chất trên người.

Thể chất và huyết mạch đều rất khả quan đối với việc tăng cường thực lực.

Cố Dương không có thức tỉnh huyết mạch và thể chất đặc thù, ngược lại là một sự tiếc nuối lớn.

Một phương diện khác chính là tu vi.

Cố Dương tuy rằng nắm giữ lực lượng lĩnh vực, nhưng dù sao cũng chỉ có một thành.

Nhưng tu vi lại kém trọn vẹn một đại cảnh giới.

Nếu gặp phải vẫn phải thật cẩn thận ứng phó.

Tuyệt đối không thể khinh địch!

Bằng không rất có thể sẽ lật thuyền trong mương!

Sau khi Hà Thanh Huyền nói xong, trong lòng cũng tràn đầy lo lắng nhìn Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương có vẻ mặt lạnh nhạt.

Thấy vậy, Hà Thanh Huyền cũng có chút bất đắc dĩ.

Tuy rằng hắn không biết tại sao Cố Dương lại lạnh nhạt như thế, nhưng hình như từ lúc Cố Dương gia nhập Thanh Huyền thánh viện đến bây giờ Cố Dương giống như vẫn như vậy.

Với thực lực của mình, hắn cực kỳ tự tin, nắm chắc thắng lợi trong tay.

Chẳng qua từ kết quả, dường như cũng thật sự là như thế.

"Có lẽ Cố Dương có lá bài tẩy của hắn." Hà Thanh Huyền chỉ có thể nghĩ như vậy.

"Vậy Khương gia thì như thế nào?"

Cố Dương thấy Hà Thanh Huyền dường như đã ngừng giảng giải, nhưng trong tứ đại thế lực nhị phẩm này, Hà Thanh Huyền rõ ràng chỉ nói ba thế lực.

Một Khương gia khác còn chưa nói gì.

Hắn không khỏi mở miệng hỏi thăm.

Nghe đến đây.

Hà Thanh Huyền cũng biến sắc, sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

"Nếu như nói tam đại yêu Đông Hoang lúc trước nhắc tới, chỉ là phi thường yêu nghiệt, có một không hai ở toàn bộ Đông Hoang nam bộ."

"Vị yêu nghiệt Khương gia kia... Thiên phú có lẽ vượt qua Hoàng Thanh! Hiện giờ hắn đã 25 tuổi, thực lực cũng sâu không lường được."

Nghe thấy Hà Thanh Huyền nói vậy.

Cố Dương nhất thời nhịn không được ánh mắt sáng lên.

Yêu nghiệt có thể đánh đồng với Hoàng Thanh sao?

Như thế mới thú vị chứ.

Cố Dương không nói gì, chỉ yên lặng lắng nghe.

Hà Thanh Huyền cũng chẳng nói nhử.

Chính là giải thích hết.

"Khương gia cũng tọa lạc ở Thất Tinh Vực, có danh xưng đệ nhất gia tộc Đông Hoang Nam Bộ."

"Trước kia mỗi một đời Khương gia đều sẽ xuất hiện một vị yêu nghiệt cường đại, nhưng thủy chung sẽ bị Thất Tinh Thánh Địa chèn ép."

"Nhưng thế hệ này... Khương gia lại toát ra một siêu cấp yêu nghiệt! Hơn nữa còn có chút thần bí!"

"Nghe đồn khi hắn sinh ra đã dẫn tới dị tượng ngũ sắc từ trên trời rơi xuống, tiên hạc đồng loạt kêu lên!"

“Quá trình trưởng thành của hắn, không người hiểu được.”

"Cho dù là người bên trong Thất Tinh Vực, cũng chỉ biết là năm hắn gần mười lăm tuổi, chính là đánh bại đỉnh cấp thiên kiêu đời trước của Khương gia bọn họ!"

"Bây giờ mười năm trôi qua, thực lực của hắn sẽ chỉ càng thêm khủng bố."

"Nhưng lâu như vậy, lại không có người nào tận mắt nhìn thấy vị yêu nghiệt Khương gia này ra tay, nhưng thực lực của hắn... tất nhiên là thâm thúy khó lường!"

"Nếu gặp hắn trên hành trình Thất Tinh Vực lần này... ngàn vạn lần không thể xem thường hắn!"

"Bởi vì có lẽ hắn chính là đối thủ mạnh nhất mà Cố Dương ngươi phải đối mặt lần này!"

Nói đến đây, sắc mặt Hà Thanh Huyền đã ngưng trọng tới cực điểm.

Hiển nhiên, đối với vị yêu nghiệt Khương gia thần bí này, hắn cũng tràn đầy cảnh giác cùng kiêng kị.

Nghe được điều này, Cố Dương cũng không khỏi kinh ngạc vô cùng.

Ngược lại không nghĩ tới trong Đông Hoang này, vực khác tồn tại thiên kiêu như vậy.

Nhưng Cố Dương cũng không có ý tứ lo lắng quá mức.

"Xem ra hành trình Thất Tinh Vực lần này chắc chắn sẽ rất thú vị."

Cố Dương khẽ cười một tiếng nói.

"Phu quân chắc chắn có thể nhẹ nhàng đánh bại bọn họ!"

Sở Linh Nhi đứng một bên hết sức tự tin nói.

Nghe tới đây, Hà Thanh Huyền không khỏi mỉm cười.

"Nếu là trước đây...Ta cảm thấy không có phần thắng gì, bởi vì Nam bộ kia thật sự quá kinh khủng!"

"Căn bản không phải thiên kiêu Thanh vực chúng ta có khả năng so sánh!"

"Nhưng nếu là Cố Dương ngươi thì..."

"Ta không dám tùy tiện phán đoán. Dù sao, ở trên người của ngươi, khuôn mặt già nua của ta sẽ là mặt mũi bầm dập!"

Hà Thanh Huyền tự giễu một phen, cũng là khiến Cố Dương bất đắc dĩ buông tay.

"Đúng rồi Cố Dương, tuy ta chỉ nói đến Thất Tinh Vực, nhưng phía Đông Hoang Nam Bộ có tổng cộng hai ngàn vực, ngoại trừ Thất Tinh Vực mạnh nhất, trong những giới vực khác cũng có yêu nghiệt kinh khủng, cho nên... ngươi ngàn vạn lần đừng khinh thường!"

"Lần yêu nghiệt Thất Tinh Vực tụ tập này, tất nhiên Thanh Vực đại bí cảnh không thể so sánh được!"

"Nếu không cẩn thận ứng phó, sợ rằng sẽ xảy ra sai sót!"

Hà Thanh Huyền vội vàng ngưng trọng dặn dò.

"Yên tâm đi viện trưởng, trong lòng ta hiểu rõ."

Đối với việc này, Cố Dương mỉm cười, khoát tay áo để Hà Thanh Huyền yên tâm.

Hà Thanh Huyền chỉ có thể gật gù, ánh mắt cũng tràn đầy mong chờ.

Dù sao Cố Dương là niềm kiêu ngạo lớn nhất của Thanh vực bọn họ!

Cũng là niềm kiêu ngạo lớn nhất của hoàng triều Đại Viêm!

Hạng nhất trên bảng chính Kình Thiên bảng, đó không phải là thứ mà bất kỳ ai cũng có thể làm được!

Mà ngay lúc nói chuyện phiếm.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Rất nhanh.

Một tuần trôi qua.

Sau một tuần không ngừng xé rách không gian chạy đi.

Ba người rốt cục cũng rời khỏi Thanh vực, đến Thất Tinh vực xa xôi!

Lúc này ba người đã tiến nhập vào trong lãnh địa của Thất Tinh Vực.

Mà trước mặt bọn họ là một tòa thành thị, như ẩn như hiện.

Đương nhiên, khiến người ta kinh ngạc không thôi chính là...

Tòa thành thị này đang lơ lửng giữa không trung.

Mây mù lượn lờ, nhưng lại thập phần to lớn.

Từ xa nhìn lại... phảng phất như một tòa thành lơ lửng giữa không trung!

"Chúng ta, đã tới!"

Thấy đường nét tòa thành trên không trung.

Trên khuôn mặt có vẻ mệt mỏi của Hà Thanh Huyền cũng mỉm cười.

Liên tục một tuần xé rách không gian di chuyển, cho dù là Hà Thanh Huyền là cường giả Vương cảnh cũng có chút mệt mỏi.

Chẳng qua khi thấy tòa thành trên bầu trời, vẻ mệt mỏi trên mặt Hà Thanh Huyền liền biến mất.

Thay vào đó, là một thứ mừng rỡ và chờ mong!

Nghe đến đây, Cố Dương cùng Sở Linh Nhi cũng đang ngóng nhìn, mặt lộ vẻ chờ mong nhìn về phía tòa thành trên bầu trời kia!

Rẹt!

Ba người bất ngờ trực tiếp vượt qua không gian, đi thẳng tới trước mặt tòa thành trên bầu trời kia.

Lúc cách xa, vẫn không cảm thấy sự hùng vĩ to lớn của tòa thành trên bầu trời này.

Hiện giờ đã ở gần.

Khí thế khổng lồ uy nghiêm kia, rõ ràng đập vào mặt bọn họ.

"Đây là Thiên Cực Thành, nếu như muốn tính... Cũng coi là lầu các trên không mà vị Thiên Cực Kiếm kia sáng tạo ra!"

Hà Thanh Huyền cũng cười khẽ giải thích.

Giờ phút này, trong ánh mắt của hắn cũng lộ ra rung động.

Hiển nhiên, đây cũng là lần đầu tiên hắn thấy Thiên Cực Thành.

Trong lòng cũng chấn động vô cùng.

Nghe đến đây.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi đều kinh hãi không thôi.

"Lầu các trên không gian mà cường giả Hoàng cảnh sáng tạo ra sao?"

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Mà ngay lúc ba người đứng ở cửa thành có chút ngây người.

Xung quanh có vô số điểm sáng đang tụ tập.

Chỉ là trong khoảng thời gian này.

Cố Dương chính là nhìn thấy không ít cường giả Vũ Hóa cảnh cưỡi phi chu xa hoa đáp xuống nơi này, thậm chí nhìn thấy một con quái vật khổng lồ, phủ xuống lầu các trên không này, đúng là một con Vương Thú!

Càng làm người ta chấn động hơn đó là con yêu thú có thể so với Vương Cảnh này là toạ kỵ của một vị cường giả Hoàng cảnh!

Cửa thành thường xuyên lui tới rất nhiều người.

Trong đó cường giả Vũ Hóa cảnh nhiều như chó.

Cường giả Vương cảnh đi đầy đất!

Thậm chí mấy vị cường giả Hoàng cảnh hiếm thấy vào ngày thường cũng xuất hiện.

Tất cả khiến Hà Thanh Huyền đều nhịn không được thu liễm khí tức của bản thân, sợ sẽ bất cẩn trêu chọc đến một vị tồn tại hàng đầu.

Về phần Sở Linh Nhi, ngay cả một câu khiếp sợ cũng không thốt nên lời.

Trốn ở bên cạnh Cố Dương lạnh run.

Dù sao thì khí tức một người chung quanh tùy tiện phát ra cũng đủ để rung chuyển long trời lở đất!

Cực kỳ kinh khủng!

Cố Dương trong lòng cảm khái, đồng thời cũng cảm thấy bình thường.

Dù sao...

Đây chính là nơi hấp dẫn rất nhiều cường giả hai nghìn vực ở phía Nam.

Không chỉ có một ít yêu nghiệt tuổi trẻ.

Càng có vô số yêu nghiệt thế hệ trước.

"Chúng ta cũng tranh thủ thời gian vào thành đi, xem ra trà hội hẳn là đã bắt đầu."

Sau khi Hà Thanh Huyền cảm khái vạn phần, cũng không khỏi chậm rãi mở miệng nói.

Nghe vậy, Cố Dương khẽ gật đầu.

Hắn nhanh chóng mang theo Sở Linh Nhi và Hà Thanh Huyền đi vào Thiên Cực Thành.

Trong tầng ba một đình viện vô cùng xa hoa.

Vô số cường giả tụ tập ở đây.

Mà trong khoảng đất trống của đình viện, có từng cái bàn huyền mộc, trên bàn đặt nước trà tinh xảo.

Bên cạnh bàn, vô số yêu nghiệt đỉnh cao thế hệ trẻ tuổi rõ ràng là ngồi trên chiếu.

Thất Tinh Thánh tử, Hắc Sát Ma tử, Xích Tiêu thái tử cùng với vị yêu nghiệt Khương gia thần bí kia, rõ ràng đều ngồi ở trong đó.

Nhưng hiển nhiên, giữa bọn họ rất không hợp nhau.

"A, Thiên Huyền Tử, không nghĩ tới lại gặp mặt!"

Một gã thanh niên toàn thân mang ma bào đen kịt, toàn thân tản mát ra một cỗ khí tức tà ác rõ ràng đang đứng tại chỗ.

Trong ánh mắt hiện ra một tia bạo ngược, liếc nhìn về phía thanh niên ở bên cạnh.

Hắn nhếch miệng lộ ra răng nanh bén nhọn, trong giọng nói tràn đầy hung sát khí, mà thanh niên này rõ ràng chính là Hắc Sát Ma Tử - Minh Ác!

"Minh Ác, ngươi là Ma Môn chi tử mà cũng dám xông vào thánh địa của Nhân tộc ta?"

Một bên khác, một thanh niên mặc trường bào thần thánh lạnh nhạt mở miệng.

Ánh mắt cũng lóe lên một tia sắc bén.

Phía trên áo bào của hắn khắc bảy viên tinh thần, tô điểm trong đó, ý là Thất Tinh!

Hiển nhiên...

Hắn chính là Thánh tử Thất Tinh - Thiên Huyền Tử!

Hiển nhiên Thất Tinh Thánh tử không hợp với Hắc Sát Ma Tử, vừa gặp mặt đã hung ác lên.

"Ha ha, ngươi vẫn giống như trước kia, trên miệng treo cái gọi là tà ma chính nghĩa, dối trá đến cực điểm!"

"Một ngày nào đó, lão tử phải xé nát cái mặt nạ trên mặt ngươi! Để thế nhân nhìn một chút khuôn mặt dối trá đến cực điểm của các ngươi đi!"

Hắc Sát Ma Tử lập tức nhếch miệng phát ra một tiếng cười lạnh.

"Tà ma vĩnh viễn là tà ma, chung quy chỉ là vật bị thế gian vứt bỏ mà thôi."

Thiên Huyền Tử mặt lộ vẻ lạnh lùng.

Ánh mắt nhìn về phía Hắc Sát Ma Tử cũng đầy sát khí.

"Hai vị vẫn yên lặng chút đi, chúng ta tới tham gia tiệc trà do Kiếm Hoàng tiền bối tổ chức, không phải để gây chuyện."

Ngay khi Thất Tinh thánh tử và Hắc Sát ma tử đang không ngừng nhắm vào nhau.

Một gã thanh niên mặc Ngũ Trảo Chân Long bào màu đỏ khẽ cười một tiếng rồi chậm rãi mở miệng khuyên.

"Xích Vô Thiên, ngươi nên đứng về phía ta để đối phó với người này!"

Thanh niên vừa mới mở miệng kia, chính là Thiên Huyền Tử cao cao tại thượng nói.

Nghe đến đó, thanh niên được gọi là Xích Vô Thiên không khỏi khẽ cau mày.

"Ta không muốn gia nhập tranh đấu giữa các ngươi..."

"..."

"Nếu các ngươi muốn tiếp tục, thì tùy các ngươi vậy."

Nói đến đây, Xích Vô Thiên lắc đầu, chính là trở lại vị trí của mình rồi dừng lại.

Mà y chính là Thái tử của Xích Tiêu hoàng triều - Xích Vô Thiên!

Ba người nói chuyện với nhau.

Rồi ánh mắt rơi vào tai vô số thiên kiêu xung quanh.

Khiến mọi người chấn động.

"Tam đại yêu phía nam quả nhiên đều đã đến!"

"Dù sao cũng là truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng, ai có thể không động lòng chứ?"

"Nếu không phải Thiên Cực Kiếm Hoàng chỉ lựa chọn thiên kiêu ở phía Nam, chỉ sợ các thiên kiêu ở Đông Hoang khác đều sẽ nhịn không được vượt qua vạn dặm, đến tham gia Thiên Kiêu Trà Hội này!"

"Xem ra quan hệ giữa tam yêu Nam bộ cũng không được tốt cho lắm."

"Dù sao thì giữa hai bên cũng tính là quan hệ cạnh tranh, chuyện này cũng rất bình thường!"

Tiếng nghị luận vang lên không ngừng quanh đây.

Còn sau khi Xích Vô Thiên nói xong câu đó.

Bất luận là Thiên Huyền Tử hay là Minh Ác, giờ phút này ngầm hiểu trong lòng, không nói ra mà trầm mặc, dù là bọn họ cũng không dám quá mức lỗ mãng.

Vai chính hiện tại chính là Thiên Cực Kiếm Hoàng đấy!

Cường giả Hoàng cảnh sống sờ sờ!

Nghĩ đến điều này, bọn họ không nhịn được mà ngẩng đầu nhìn lên đỉnh lầu các.

Ở đó có một lão giả quần áo mộc mạc, thần sắc bình tĩnh ngồi ngay ngắn, ánh mắt nhắm nghiền, dường như đang nghỉ ngơi.

Nếu nhìn từ bề ngoài, sợ là sẽ không nhịn được mà cho rằng đây chỉ là một ông lão bình thường.

Nhưng trên thực tế, hắn chính là cường giả hoàng cảnh danh chấn Đông Hoang nam bộ kia, Thiên Cực Kiếm Hoàng!

Mà ngay tại hiện trường trà hội có chút náo nhiệt.

Rõ ràng là Hà Thanh Huyền dẫn Cố Dương cùng Sở Linh Nhi đi tới hiện trường trà hội.

Ba người vừa mới đi vào hiện trường hội trà.

Khoảnh khắc đó thu hút sự chú ý của vô số ánh mắt.

Bởi vì một thân áo bào đặc biệt của Hà Thanh Huyền trong nháy mắt lộ ra lai lịch của bọn họ.

Thanh vực, Đại Viêm hoàng triều!

Leng keng leng keng leng keng!

Ánh mắt mọi người xung quanh lập tức nhìn về trên người vị Cố Dương trẻ tuổi nhất.

Từng đợt âm thanh bàn luận nhiệt liệt vang dội.

"Thanh Vực Đại Viêm Hoàng Triều!"

"Vị thanh niên kia chính là tuyệt đại yêu nghiệt nổi danh khắp Đông Hoang gần đây - Cố Dương sao?"

"Nhìn qua xác thực là tuấn tú lịch sự, chỉ là không biết ngộ tính yêu nghiệt, có đúng như trong truyền thuyết hay không?"

"Nghe đồn Cố Dương hôm nay mới mười tám tuổi, đã là Đan Hư cảnh tầng mười ba đỉnh phong, càng nắm giữ lĩnh vực chi lực?"

"Đâu chỉ vậy, vị trí thứ nhất trên Kình Thiên bảng cũng bị Cố Dương này chiếm cứ rồi!"

"Ngay cả Hoàng Âm cũng không phải là đối thủ!"

"Thiên kiêu mạnh nhất Đông Hoang vạn vực bây giờ!"

Kinh ngạc, hiếu kỳ, nghi hoặc.

Vô số thiên kiêu chung quanh đều không ngừng dùng đủ loại ánh mắt đánh giá Cố Dương.

Tiếng bàn tán xôn xao.

Đối với chuyện này, Cố Dương ngược lại có vẻ có chút lạnh nhạt.

Tùy tiện tìm một bàn trà trống, rồi khoanh chân ngồi xuống.

Bởi vì chỉ có thiên kiêu tham gia trà hội mới có tư cách tiến vào bàn trà.

Hà Thanh Huyền và Sở Linh Nhi đương nhiên là đứng một bên, ngóng trông mong.

Làm khán giả.

Nhìn thấy bộ dáng lạnh nhạt của Cố Dương.

Cũng khiến không ít người lộ ra vẻ mặt hiếu kỳ.

"Đệ nhất thiên kiêu đời này ở Đông Hoang sao?"

Ánh mắt Thất Tinh Thánh tử Thiên Huyền Tử dừng ở trên người Cố Dương, sau khi tỉ mỉ quan sát một phen.

Lại là nỉ non lên tiếng.

Trong ánh mắt của hắn cũng không khỏi lộ ra một tia kiêng kị.

Chuyện Cố Dương đăng đỉnh Kình Thiên bảng, làm Thất Tinh Thánh tử, đương nhiên hắn cũng có nghe thấy.

Hắn cũng từng xông qua Kình Thiên Tháp, tự nhiên cũng biết

được càng về sau, độ khó liền càng cao, Cố Dương nếu có thể đăng đỉnh... Thực lực cùng thiên phú, tất nhiên là cực kỳ khủng bố!

Chẳng qua...

Thiên phú có lẽ sẽ không bằng Cố Dương, nhưng về mặt thực lực, hắn cũng không cảm thấy mình sẽ yếu hơn Cố Dương!

Nghĩ đến đây, Thiên Huyền Tử lập tức thu hồi ánh mắt, trên khuôn mặt hiện ra một tia tự tin.

Bên kia.

Hắc Sát Ma tử Minh Ác cũng híp mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hắn liếm liếm môi khô nứt, trong ánh mắt lóe ra một tia chiến ý.

"Có ý tứ... Cố Dương phải không?"

"Thật muốn chiến một trận với hắn!"

Trên mặt Minh Ác tràn đầy tự tin.

Là thiên kiêu yêu nghiệt đứng đầu, cho dù đối mặt với Đông Hoang tân đệ nhất thiên kiêu trong lời đồn, bọn họ tự nhiên cũng sẽ không có bất cứ cảm xúc sợ hãi nào.

Mà thái tử Xích Tiêu hoàng triều Xích Vô Thiên nhìn thấy Cố Dương đến.

Trong ánh mắt lập tức lộ ra một tia hiếu kỳ.

Ánh mắt của hắn chăm chú nhìn trên người Cố Dương, bắt đầu đánh giá.

"Đây chính là Cố Dương trong truyền thuyết sao?"

"Xem ra không có gì khác biệt."

Xích Vô Thiên quan sát một phen, trong lòng lại có chút cảm khái.

Nhưng ngay lập tức, tròng mắt hắn thoáng động.

"Đến lúc đó giao lưu với hắn là được rồi."

Cùng lúc đó.

Ở một góc nào đó.

Một thanh niên mặc trường bào màu đen ngồi xếp bằng tại đây.

Thỉnh thoảng chung quanh sẽ có từng đợt ánh mắt tò mò rơi vào trên người hắn.

Mà y chính là một trong những tuyệt thế yêu nghiệt mạnh nhất Khương gia thế hệ này — Khương Thái Sơ!

Khương Thái Sơ từ rất xa liếc mắt nhìn Cố Dương, sau đó thu hồi ánh mắt, tiếp tục nhắm mắt lại.

Dường như hoàn toàn không thèm để ý đối với Cố Dương.

Có vẻ vô cùng lạnh nhạt.

Chương 530 - Thiên Cực Kiếm Hoàng kinh thán! Khảo hạch ngộ tính? Cố Dương mỉm cười (3)

Trên lầu các.

Cũng có không ít cường giả Vương cảnh quan sát tỉ mỉ Cố Dương.

"Tiểu tử này chính là tuyệt đại thiên kiêu Đan Hư cảnh nắm giữ lĩnh vực chi lực trong truyền thuyết sao?"

"Quả nhiên là thập phần trẻ tuổi nha!"

"Giang sơn đời nào cũng có nhân tài xuất hiện, Đan Hư cảnh nắm giữ lĩnh vực chi lực... thật là yêu nghiệt!"

"Chẳng qua tam yêu Nam bộ cũng chưa chắc yếu hơn hắn, chớ nói chi là tên yêu nghiệt Khương gia Khương Thái Sơ kia..."

"Có lẽ lần khảo hạch này người có cơ hội đạt được truyền thừa của Kiếm Hoàng đại nhân nhất. Chắc hẳn là mấy người này rồi."

"Nói không chừng, thiên phú cao, ngộ tính cao không nhất định có thể đạt được tán thành của Kiếm Hoàng đại nhân, cuối cùng vẫn phải chọn lựa một thiên kiêu thích hợp."

"Nói cũng đúng."

Một đám cường giả Vương cảnh nghị luận sôi nổi.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Nhưng ánh mắt của bọn họ phần nhiều vẫn rơi vào trên người Cố Dương và Khương Thái Sơ.

Dù sao trong số rất nhiều yêu nghiệt, cũng chỉ có bọn họ là người được chú ý nhất!

Tam yêu nam bộ hơi kém một hai.

Mà đúng lúc này.

Thiên Cực Kiếm Hoàng vốn một mực rũ mi nhắm mắt, giờ phút này lại chậm rãi mở ra đôi mắt tang thương kia.

Giờ phút này, dường như hắn ta đã cảm nhận được điều gì.

Ánh mắt thâm thúy rõ ràng lại rơi vào trên người Cố Dương.

"Thú vị."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cẩn thận đánh giá Cố Dương một chút, cũng có thể cảm nhận được rõ ràng lực lượng lĩnh vực quen thuộc trong cơ thể Cố Dương.

Trong ánh mắt cũng hiện ra một tia kinh ngạc và chờ mong.

Cuối cùng vẫn cười mở miệng nói một câu.

Mà những lời này của Thiên Cực Kiếm Hoàng, tự nhiên cũng là khiến cho vô số cường giả Vương cảnh kinh ngạc không thôi.

Không ngờ Thiên Cực Kiếm Hoàng lại sinh ra hứng thú với Cố Dương!

Xem ra, ngộ tính của Cố Dương đích xác thập phần yêu nghiệt!

Mà ngồi bên cạnh Thiên Cực Kiếm Hoàng còn có hai vị cường giả Hoàng cảnh.

Giờ phút này ánh mắt của bọn họ cũng đảo qua người Cố Dương, chợt liếc nhau một cái, trong ánh mắt lộ ra một tia kinh ngạc.

"Cố Dương này... Quả thật rất có ý tứ."

"Lần hội trà thiên kiêu này nhất định sẽ rất thú vị."

Mà đúng lúc này.

Bên cạnh một bàn trà vắng vẻ.

Một gã thanh niên cúi đầu, ánh mắt hung ác nham hiểm nhìn Cố Dương.

"Không nghĩ tới tên gia hỏa này cũng tới!"

Thanh niên cắn răng, nắm chặt nắm đấm, dường như trong ánh mắt có hận ý hiện lên.

"Vị Cố Dương này chính là đệ nhất thiên kiêu Thanh vực, biết được tin tức này đương nhiên sẽ không bỏ lỡ cơ hội."

Trong đầu thanh niên, một giọng nói chậm rãi vang lên.

Người này không ngờ lại chính là Lâm Sơn!

"Hừ! Vậy thì như thế nào? Trong thời gian ngắn ta đây đã tăng lên rất nhiều, truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng, không phải Lâm Sơn ta thì không ai có thể giành được!"

Lâm Sơn tự tin nói thầm trong lòng.

Thế mà lần này Bạch lão lại không phản bác.

Lại gật đầu.

"Với tăng lên khoảng thời gian này của ngươi, xác thực rất có cơ hội, nhưng mà ta luôn cảm thấy Cố Dương kia... che giấu thực lực, chút nữa bắt đầu khảo hạch, ngươi phải cẩn thận hơn một chút."

Bạch lão hơi trầm ngâm, sau đó dặn dò.

"Yên tâm đi Bạch lão, ta sẽ chú ý!"

Lâm Sơn liên tục gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt.

Cùng lúc đó.

Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn lướt qua tất cả các thiên kiêu phía dưới.

Chợt chậm rãi mở miệng.

"Nếu chư vị đã đến đông đủ, như vậy...Bản hoàng tuyên bố, khảo hạch truyền thừa chính thức bắt đầu."

"Có lẽ chư vị thiên kiêu cũng là đến vì truyền thừa của bản hoàng, nhưng bản hoàng phải tuyên bố trước, muốn thu hoạch được truyền thừa của bản hoàng... Cần thông qua ba cửa ải lớn!"

"Tiếp theo chính là cửa thứ nhất!"

"Nội dung cửa thứ nhất cũng đơn giản."

"Cùng nhau so đấu, đó là ngộ tính của chư vị."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa mới nói xong.

Lập tức, sắc mặt tất cả thiên kiêu bên cạnh bàn trà đều ngưng trọng, nghiêm túc lắng nghe, sợ sẽ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Giờ phút này thần sắc ba người Thất Tinh Thánh tử cũng nghiêm túc, ngẩng đầu nhìn Thiên Cực Kiếm Hoàng, khẽ cau mày.

"So đấu lại là ngộ tính sao?"

Thiên Huyền Tử xoa xoa mi tâm.

Hiển nhiên, trên phương diện ngộ tính thì hắn cũng không tính là quá xuất chúng.

Đương nhiên, cái gọi là ngộ tính không quá xuất chúng, là so với Đông Hoang yêu nghiệt mà nói, nếu như so với thiên kiêu bình thường, hắn chắc chắn mười phần tự tin.

Hắc Sát Ma Tử Minh Ác bên kia cũng ủ rũ.

"Làm sao có thể khảo nghiệm ngộ tính chứ?"

Hắn gãi gãi đầu.

Là Hắc Sát ma tử, khuyết điểm lớn nhất của hắn... Chính là ngộ tính không quá tốt, không thể ngờ tới cửa thứ nhất này, khảo nghiệm chính là ngộ tính.

Vậy phỏng chừng là hắn có chút nguy hiểm.

Còn Xích Tiêu thái tử Xích Vô Thiên thì thần sắc dửng dưng.

Ánh mắt bất giác nhìn về phía Cố Dương.

"Nghe đồn Cố Dương có ngộ tính Đông Hoang không ai bằng... Không biết có phải là thật hay không?"

Trong ánh mắt hắn lộ ra một tia mong đợi.

Còn Cố Dương, ánh mắt lạnh nhạt, lặng lẽ chờ Thiên Cực Kiếm Hoàng nói tiếp.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chậm rãi vẫy tay một cái.

Rẹt!

Trong nháy mắt, tựa như có một lực lượng vô cùng huyền diệu mà vô cùng khủng bố hiện lên trong không trung.

Ngay sau đó, trên bàn trà trước mặt tất cả thiên kiêu tham gia tiệc trà, rõ ràng xuất hiện một trăm bản thư tịch cổ xưa.

Nhìn thấy điều này, tất cả mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc.

Ngay lập tức giọng nói của Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chậm rãi truyền đến.

"Trước mặt các ngươi có bày một trăm bản võ kỹ Thiên cấp, trong đó có quyền pháp, có kiếm pháp, cũng có thương pháp... đủ loại võ kỹ."

"Một trăm bản võ kỹ cấp Thiên trước mặt mỗi người đều là bản sao chép, nội dung cũng hoàn toàn đồng dạng."

"Cửa thứ nhất khảo hạch... Trong vòng một canh giờ, xem ai có thể lĩnh ngộ càng nhiều võ kỹ Thiên cấp!"

"Một trăm thiên kiêu xếp hạng đầu, chính là có thể tiến vào cửa thứ hai."

Nghe đến đây.

Vô số thiên kiêu biến sắc.

Không ngờ khảo hạch cửa thứ nhất lại là tìm hiểu võ kỹ?

Hơn nữa cửa thứ nhất chỉ lưu lại một trăm người?

Phải biết rằng thiên kiêu tham gia tiệc trà chung quanh chính là có gần vạn người!

Nhiều thiên kiêu như vậy, cửa thứ nhất chỉ lưu lại một trăm người!

Điều này cũng quá tàn khốc!

Nhưng dù sao cũng chỉ có một truyền thừa.

Sẽ tàn khốc như thế cũng là bình thường!

Không ít thiên kiêu không tự tin vào thực lực của mình, sắc mặt nhất thời trắng bệch.

Đối với những thiên kiêu đứng đầu như Thất Tinh Thánh tử, tất nhiên là không hề có áp lực.

Về phần Cố Dương, lại là có chút ngoài ý muốn.

Lĩnh ngộ võ kỹ?

Chuyện này dường như có chút quá đơn giản.

Thiên Cực Kiếm Hoàng đương nhiên không để ý tới âm thanh nghị luận xung quanh.

Hắn tùy ý nhìn lướt qua đám thiên kiêu phía dưới, rồi chậm rãi mở miệng.

"Vậy từ giờ trở đi, bắt đầu tính giờ thi!"

Theo tiếng nói của Thiên Cực Kiếm Hoàng vang lên.

Ngay lập tức, tất cả thiên kiêu của hội trà đều biến sắc.

"Bắt đầu nhanh như vậy sao?"

"Một canh giờ, cho dù chỉ là võ kỹ Thiên cấp cũng rất khó nhập môn nhỉ?"

"Không ngờ cửa thứ nhất lại khó khăn như vậy!"

Nhóm thiên kiêu nhao nhao cầm lấy bản Thiên cấp thứ nhất, bắt đầu lật xem.

Sau khi nhìn rõ nội dung bên trong, thần sắc không ít thiên kiêu đã hơi hòa hoãn lại.

Cũng may, thiên cấp vũ kỹ này không tính tối nghĩa khó hiểu, hơi tập trung, một canh giờ khẳng định ít nhiều có thể lĩnh ngộ mấy quyển!

Lập tức, tất cả thiên kiêu đều chìm đắm trong đó, bắt đầu nghiên cứu.

Ánh mắt Thất Tinh thánh tử Thiên Huyền Tử lấp lóe, tuy ngộ tính của hắn không được xem là cao nhất, nhưng tiến vào vòng một trăm vẫn có chút tự tin!

Ngộ tính của hắn chỉ không tính là đỉnh tiêm khi so với những yêu nghiệt kia mà thôi.

Hắc Sát ma tử Minh Ác cũng hơi cắn răng, bắt đầu cố nén cảm giác khó chịu bắt đầu nghiên cứu, Xích Tiêu hoàng tử Xích Vô Thiên cũng không chần chờ chút nào.

Mấy tên yêu nghiệt bắt đầu nghiên cứu gần như cùng lúc.

"Nếu luận về ngộ tính thì Thất Tinh Thánh Tử dường như không giỏi lắm, nhưng so với Hắc Sát Ma Tử thì đúng là không tệ."

"Bọn họ đều là yêu nghiệt đứng đầu, dù không làm được, cũng không phải người thường có thể so sánh!"

"Nói cũng đúng."

"A... Mau nhìn! Thái tử của Xích Tiêu Hoàng Triều đã hiểu được một quyển, nhanh quá!"

Thời gian trôi qua chưa được bao lâu, đã có không ít người

xem kinh hô.

Còn ánh mắt của bọn họ cũng lập tức đặt lên người Xích Vô Thiên.

Bởi vì giờ phút này Xích Vô Thiên vậy mà đã buông quyển võ kỹ cấp Thiên thứ nhất xuống, đang giơ tay mở quyển thứ hai!

Tốc độ này nhất thời khiến vô số người sợ hãi thán phục không thôi.

Không hổ là Thái tử của Xích Tiêu Hoàng Triều!

Ngộ tính cũng thật biến thái!

Lúc này mới qua bao lâu?

Nhập môn một môn võ kỹ Thiên cấp!

Người bình thường lấy tư cách gì để so sánh?

Nhưng Xích Vô Thiên vừa nắm giữ không được bao lâu.

Bên kia, Thất Tinh Thánh tử, Thiên Huyền Tử rõ ràng cũng buông quyển sách trong tay xuống.

Ánh mắt hắn lóe ra tia sáng sắc bén.

Hiển nhiên, hắn cũng đã triệt để hiểu rõ bản võ kỹ Thiên cấp kia!

Chứng kiến cảnh tượng này, lại từng đợt tiếng kinh hô lần lượt truyền đến.

"Không ngờ Thất Tinh Thánh tử lĩnh ngộ cũng không chậm!"

"Chẳng phải nói ngộ tính của Thất Tinh Thánh tử cũng không cao minh lắm à? Hiện giờ xem ra cũng không kém Xích Vô Thiên

bao nhiêu?"

"Đây chẳng qua là so với những yêu nghiệt đứng đầu kia mà thôi."

"Mau nhìn, Hắc Sát Ma Tử kia cũng đã lĩnh ngộ xong quyển thứ nhất rồi!"

"A... Không hổ là tam yêu nam bộ Đông Hoang chúng ta! Ngộ tính đều là yêu nghiệt!"

Nam bộ tam yêu, ngoại trừ Xích Vô Thiên có ngộ tính rõ ràng mạnh hơn một ít, Thất Tinh thánh tử và Hắc Sát ma tử không chênh lệch bao nhiêu.

Tốc độ lĩnh ngộ cũng tương xứng.

"Hừ!"

Thánh tử Thất Tinh cũng phát hiện tình huống bên Hắc Sát Ma Tử, lập tức hừ lạnh một tiếng.

Hắc Sát ma tử cũng khinh thường nhìn lại.

Hai người nhanh chóng tiếp tục lĩnh ngộ.

Mà lúc này.

Trong nháy mắt, trên sàn đấu xuất hiện một thân ảnh hấp dẫn vô số ánh mắt.

"A... Mau nhìn bên kia! Đó là ai? Tốc độ lĩnh ngộ so với tam yêu nam bộ còn nhanh hơn sao?"

"Từ trang phục mặc y phục đến xem, dường như là đệ nhất thiên kiêu Hoang Vực Tiết Vũ!"

"Nghe đồn ngộ tính Tiết Vũ thập phần yêu nghiệt, nhưng xưa

nay hắn điệu thấp, chưa bao giờ biểu diễn, cảm giác tồn tại không cao, không nghĩ tới... Ngộ tính lại có thể yêu nghiệt như thế?"

"Đã lĩnh ngộ được ba quyển rồi, tốc độ này... hoàn toàn không phải tam yêu nam bộ có khả năng so sánh được!"

"Quá là cường đại!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Ánh mắt mọi người đều tập trung đến bên trong một cái huyền mộc bàn.

Nơi đó, một thanh niên hình thể có chút cường tráng rõ ràng là đang tập trung tinh thần không ngừng đọc quyển sách trên tay.

Ánh mắt hắn lóe lên tia sáng kỳ dị.

Một màn nhìn này, ngược lại nhìn có chút không hòa hợp.

Dù sao thì một thanh niên có hình thể cường tráng như vậy, cho người ta ấn tượng đầu tiên chính là thiên kiêu luyện thể.

Tên này là yêu nghiệt Tiết Vũ, hóa ra ngộ tính như yêu!

Loại cảm giác tương phản này cũng rất có lực trùng kích!

Mà ngộ tính của Tiết Vũ cũng thật biến thái.

Ngắn ngủi thời gian uống cạn một chén trà, hắn đã lĩnh ngộ được mười quyển.

Một chén trà tương đương mười phút, nói cách khác...

Tiết Vũ một phút liền có thể lĩnh ngộ một quyển thiên cấp võ kỹ!

Ngộ tính bực này, được vô số người xem khen hay không thôi.

"Chờ đã... Người kia là ai?"

"Moá ơi! Tốc độ thật nhanh!"

"Lúc này mới uống một chén trà, hắn cũng đã lĩnh ngộ được hai mươi quyển, tốc độ so với Tiết Vũ còn nhanh hơn gấp đôi!"

Còn không đợi âm thanh thán phục ngừng lại, tiếp tục là một hồi âm thanh chấn động truyền đến.

Lập tức, ánh mắt vô số người rõ ràng là nhìn về một góc nào đó.

Chỗ đó chính là vị trí Lâm Sơn.

Mà giờ khắc này tốc độ lĩnh ngộ võ kỹ Thiên cấp của hắn, nhanh đến cực điểm.

Ngay cả Tiết Vũ cũng không bằng hắn!

"Hả?"

Tiết Vũ ở bên kia hiển nhiên cũng đã nhận ra điểm này, lông mày hắn không khỏi hơi nhíu, nhưng cũng không nghĩ nhiều, lập tức đắm chìm trong đó, tiếp tục toàn tâm toàn ý bắt đầu lĩnh ngộ.

"Ai trong số những người các ngươi biết hắn?"

"Đây là thiên kiêu từ đâu tới?"

"Không biết, chưa bao giờ thấy."

"Không nghĩ tới còn có ngộ tính yêu nghiệt như thế, lại hoàn toàn là thiên kiêu không danh tiếng."

"Đông Hoang Nam Bộ quả nhiên là ngọa hổ tàng long!"

Từng đợt kinh hô và cảm khái không ngừng truyền đến.

Trên khán đài bên kia.

Ánh mắt Hà Thanh Huyền cũng không khỏi nhìn về phía Lâm Sơn.

"Ngộ tính yêu nghiệt như thế, chỉ sợ cũng chỉ có Cố Dương mới có thể áp chế hắn."

Hắn phát ra một tiếng cảm khái.

Nhưng trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia nghi hoặc.

Sao cứ có cảm giác...

Người này hình như có chút quen mắt thì phải?

Hình như đã từng gặp ở đâu rồi.

Nhưng hắn hoàn toàn không còn ấn tượng.

Hắn lắc đầu, cũng không quá để ý.

Chợt ánh mắt của hắn cũng chậm rãi nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Kết quả là nghe được một hồi thanh âm kinh ngạc truyền đến.

"Tình huống như thế nào?"

"Cố Dương này không phải được xưng là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang sao? Hơn nữa còn nổi tiếng về ngộ tính, làm sao đã qua thời gian một chén trà, hắn mới lĩnh ngộ được hai bản?"

"Tốc độ này có hơi chậm, thậm chí còn chậm hơn tam yêu Nam bộ nữa!"

"Trình độ này quả thật có chút thấp."

"Các ngươi nhìn kỹ, Cố Dương này lật xem tốc độ mỗi bản võ

kỹ cấp Thiên đều rất nhanh, trên cơ bản đều dùng không đến hai giây, nhưng sau khi xem xong hắn liền nhắm mắt lại, sống sờ sờ đã trì hoãn vài phút."

"Không hiểu vì sao hắn lại làm như vậy."

"Chẳng lẽ là cố ý nhường nhịn sao?"

"Không có khả năng."

"Ai mà biết được? Yêu nghiệt ở Đông Hoang Nam Bộ cũng không ít, tốc độ này của hắn cũng chưa chắc có thể tiến vào top 100."

Từng hồi âm thanh nghi hoặc khó hiểu truyền đến.

Hiển nhiên, thấy Cố Dương thong thả lĩnh ngộ tốc độ như thế, khiến những người vốn chờ mong Cố Dương bị thất vọng, mở to tầm mắt.

Thậm chí đều là nhịn không được mà than thở.

Cảm thấy Cố Dương hữu danh vô thực.

Mà điều này đương nhiên cũng là thu hút vô số ánh mắt của cường giả Vương cảnh trên đài.

"Các ngươi thấy thế nào?"

"Tốc độ hắn lĩnh ngộ hắn là không chậm, ta cũng không hiểu rõ lắm... Vì sao sau khi đọc xong một quyển lại phải nhắm mắt chờ đợi mấy phút."

"Có lẽ chỉ là xem hiểu, còn cần một khoảng thời gian để lĩnh ngộ."

"Thiên cấp võ kỹ đối với loại yêu nghiệt cấp bậc này mà nói, lĩnh ngộ căn bản không tính là khó khăn gì nhỉ?"

"Vậy thì không rõ lắm."

Cho dù là một đám cường giả Vương cảnh, lúc này cũng đều lắc đầu.

Đối với việc này chỉ cảm thấy kinh ngạc cùng nghi hoặc.

Cũng nghĩ không ra vì sao Cố Dương lại làm như vậy.

Thiên Cực Kiếm Hoàng và hai vị cường giả Hoàng cảnh bên cạnh đều có chút đăm chiêu.

Khác với những người khác.

Bọn họ có thể cảm giác được lực lượng mà Cố Dương có thể nắm giữ.

Có thể nắm giữ lĩnh vực, ngộ tính của Cố Dương cũng không có khả năng kém bao nhiêu!

Cái này nói rõ...

Cố Dương rất có thể đang làm chuyện gì đó đặc thù.

Chỉ là bọn hắn không biết được mà thôi.

Cùng lúc đó.

Hà Thanh Huyền cũng mở to hai mắt nhìn.

Lúc đầu hắn ta cũng rất nghi hoặc, thậm chí là không hiểu.

Dựa theo tình huống bình thường mà nói... Cố Dương hẳn là lĩnh ngộ rất nhẹ nhàng mới phải.

Nhưng nghĩ lại.

Công pháp và vũ kỹ Cố Dương tu luyện bây giờ, đều là Cố Dương tự nghĩ ra.

Cho nên...

"Chẳng lẽ... Cố Dương muốn tại chỗ cải tiến những thiên cấp võ kỹ này hay sao?"

Hà Thanh Huyền nghĩ tới chỗ này, lập tức nhịn không được hít sâu một hơi, hô lên thất thanh.

Phản ứng của Hà Thanh Huyền cũng không thu hút sự chú ý của bao nhiêu người.

Dù sao vị trí của hắn cũng không thu hút.

Nhưng có người chú ý tới phản ứng của hắn, cũng nghe được lời hắn nói ra.

Người kia không ngờ lại là Thiên Cực Kiếm Hoàng!

Làm cường giả Hoàng cảnh.

Lúc Cố Dương đến, hắn đã nhớ kỹ bọn Hà Thanh Huyền.

Đương nhiên biết quan hệ giữa Hà Thanh Huyền và Cố Dương.

Nghe Hà Thanh Huyền nói vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi lộ vẻ hiếu kỳ.

"Ngươi chắc chắn chứ?"

"Cải tiến võ kỹ cũng không dễ dàng như vậy."

Giọng nói của Thiên Cực Kiếm Hoàng sâu kín truyền đến.

Lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt.

Mà những người xem chung quanh Hà Thanh Huyền càng nhịn không được trừng mắt nhìn thẳng.

Vậy mà Thiên Cực Kiếm Hoàng lại trả lời?

Hà Thanh Huyền cũng không ngờ bản thân lại bị Thiên Cực Kiếm Hoàng chú ý.

Hắn có chút thụ sủng nhược kinh, kinh sợ.

Nhưng mà nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng hỏi vậy, Hà Thanh Huyền nhất thời ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Đúng vậy Kiếm Hoàng đại nhân, Cố Dương có ngộ tính cực kỳ yêu nghiệt, hơn nữa công pháp võ kỹ hắn tu luyện đều là do chính hắn cải tiến từ công pháp võ kỹ nền tảng mà tự sáng tạo ra."

"Cho nên... Cố Dương chỉ sợ muốn ngay tại đây sửa đổi những võ kỹ Thiên cấp này!"

Hà Thanh Huyền vội vã giải thích.

Hắn vừa nói ra lời này.

Những người xung quanh lập tức kinh ngạc.

Công pháp và võ kỹ mình tu luyện đều là cải tiến tự sáng tạo?

Lừa quỷ đấy à?

Từ khi nào mà công pháp và võ kỹ dễ tự cải tiến vậy?

Huống chi đây còn là võ kỹ Thiên cấp!

Nếu thay đổi... Vậy chẳng phải là trực tiếp sáng tạo ra võ kỹ Vương cấp sao?

Vậy làm sao có thể?

Ánh mắt bọn hắn cổ quái.

Không tin lời nói này của Hà Thanh Huyền.

Giờ phút này bọn họ cũng nhìn ra được Hà Thanh Huyền chính

là Vương cảnh của hoàng triều Đại Viêm.

Nhất định là sẽ thổi phồng với thiên kiêu nhà mình một phen.

Cho nên bọn họ không để lời của Hà Thanh Huyền trong lòng.

Đối với việc này, Hà Thanh Huyền ngược lại không có ý giải thích, có chút lãnh đạm, có phải hay không thì đợi chút nữa không phải sẽ biết được sao.

Thấy Hà Thanh Huyền tự tin đến vậy.

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng có chút hưng phấn.

"Các ngươi cảm thấy thế nào?"

Hắn dò hỏi hai vị Hoàng cảnh bên người.

"Ha ha, võ kỹ cấp Thiên muốn cải tiến, không chỉ có nội tình bản thân phải đủ, hơn nữa còn cần hao phí đại lượng thời gian, đừng nói là mấy phút thời gian, cho dù cho một canh giờ, cũng chưa chắc có thể thay đổi một quyển!"

Vị cường giả Hoàng cảnh bên trái kia khẽ lắc đầu, cũng không cảm thấy Cố Dương có thể thay đổi võ kỹ.

Mà vị cường giả Hoàng cảnh bên phải thì đang sờ lên một con rùa đen bên hông, thoạt nhìn trông rất bình thường, nhưng trên thực tế... lại là một con Vương thú!

"Ta lại cảm thấy chưa hẳn."

"Ngộ tính của Cố Dương này cực kỳ yêu nghiệt, thế gian hiếm thấy, toàn bộ Đông Hoang chỉ sợ tìm không ra kẻ thứ hai, hành vi hiện giờ của hắn làm ra khiến người không thể tưởng tượng."

"Mặc dù thay đổi võ kỹ cấp Thiên tại chỗ, quả thực có chút kinh thế hãi tục. Nhưng mà, nói không chừng hắn có thể thực sự

thành công?"

Ánh mắt vị cường giả Hoàng cảnh này nhìn về phía Cố Dương tràn đầy tán thưởng và chờ mong.

"Ha ha, xem ra cách nhìn của hai vị không giống nhau, chẳng qua lão phu cũng càng mong chờ biểu hiện sau này của Cố Dương."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi cười khẽ một tiếng.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập chờ mong.

Mà Cố Dương bên này.

Hắn tự nhiên sẽ không để ý đến những người xung quanh đối đãi với mình như thế nào.

Giờ phút này hắn đang không ngừng sửa chữa Thiên cấp võ kỹ.

Mà trong quá trình sửa chữa, Cố Dương cũng phát hiện...

Một hai bản Thiên cấp võ kỹ sau khi sửa đổi tăng lên gần như là có thể bỏ qua, nhưng nếu số lượng thay đổi nhiều hơn.

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi nhưng cũng sinh ra một chút tác dụng.

Dù sao lượng lớn bao ăn no, số lượng đủ nhiều, chính là sẽ sinh ra chất biến!

Sau một phen cải tiến... nội tình của mình ngược lại cũng tăng lên một ít.

Về phần lĩnh vực, vẻn vẹn là võ kỹ Thiên cấp, cho dù số lượng có nhiều hơn nữa, trên cơ bản cũng không có khả năng làm cho lĩnh vực của mình đột phá.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Tất cả thiên kiêu đều đang chìm đắm trong lĩnh ngộ.

Một canh giờ nhanh chóng trôi qua.

Mà tất cả thiên kiêu, cũng đều ngừng động tác.

Kế tiếp... chính là đến thời điểm triển lãm thành tích.

Từng thiên kiêu bắt đầu triển lộ thành tích lĩnh ngộ của mình.

Tuy nhiên lúc đầu, đại bộ phận đều là một ít thiên kiêu phổ thông.

Bọn họ ngộ tính bình thường, mặc dù chỉ một canh giờ, cũng mới lĩnh ngộ một hai bản võ kỹ cấp Thiên.

Loại thành tích này đối với người bình thường mà nói đã xem như là vô cùng yêu nghiệt rồi.

Nhưng Thiên Kiêu Trà Hội chính là nơi tụ hội của toàn bộ yêu nghiệt đứng đầu hai nghìn vực Đông Hoang Nam Vực.

Loại thành tích này gần như là lót đáy!

Thành tích không ngừng công bố.

Có người ủ rũ rời đi.

Cũng có người lĩnh ngộ được chừng mười quyển, mặt lộ ra vẻ chờ mong, trong lòng mong đợi có thể vào một trăm vị trí đầu.

Cũng có thiên kiêu bình chân như vại, không lo lắng chút nào sẽ bị đào thải.

Đúng lúc này, một thiên kiêu tự tin bước lên.

Ngay lập tức chắp tay với Thiên Cực Kiếm Hoàng trên gian

các.

"Tại hạ Hoang Vực Hạ Phong, thiên tư ngu dốt, chỉ lĩnh ngộ hai mươi bản."

Thiên kiêu kia vừa dứt lời đã vẫy tay một cái.

Hai mươi hư ảnh bỗng hiện ra giữa không trung.

Trong mỗi một hư ảnh đều ngưng tụ khí tức khủng bố của võ kỹ Thiên cấp!

"Hízz, là Hoang Vực đệ tam thiên kiêu Hạ Phong!"

"Hạ Phong quả nhiên cường hãn, thế mà trong thời gian ngắn ngủi như vậy nắm giữ hai mươi bản võ kỹ Thiên cấp!"

"Mặc dù không bằng yêu nghiệt đứng đầu, nhưng cũng xem như không tệ."

Tiếng kinh hô không ngừng vang lên.

Nhưng thành tích của hắn đương nhiên không tạo ra oanh động quá lớn.

Phần lớn ánh mắt... giờ phút này đều dừng lại ở trên người Tiết Vũ và Lâm Sơn ngang trời xuất thế.

Dù sao trước đó tốc độ lĩnh ngộ của bọn họ là nhanh nhất!

Đương nhiên bọn hắn cũng là người có lực tranh đoạt hạng nhất của cửa ải thứ nhất!

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Thất Tinh Thánh tử là một trong tam yêu ở Đông Hoang Nam Bộ rõ ràng chậm rãi đi lên trước.

Thấy hắn ra sân, lập tức có không ít ánh mắt lập tức rơi xuống trên người hắn.

Màn diễn quan trọng, cuối cùng cũng bắt đầu!

Tất cả mọi người nhìn chằm chằm Thất Tinh Thánh Tử.

Thiên Huyền Tử vô cùng hưởng thụ loại cảm giác được vạn người chú mục này, ngẩng đầu ưỡn ngực, ngay lập tức chậm rãi mở miệng.

"Thất tinh thánh địa Thiên Huyền Tử, lĩnh ngộ số lượng võ kỹ thiên cấp là..."

Trong lúc Thiên Huyền Tử nói chuyện, bàn tay cũng đột nhiên tung một chiêu về phía không trung.

Lập tức, từng đạo hư ảnh hiện ra trước mắt mọi người.

Vô số người nghẹn họng nhìn trân trối, trợn tròn mắt.

"Bốn mươi lăm quyển!"

Giọng nói của Thiên Huyền Tử lạnh nhạt truyền đến.

Trong nháy mắt, toàn trường náo động.

"Bốn mươi lăm quyển!"

"Trời ơi, gần như ngộ được một nửa!"

"Ngộ tính thế này cũng quá mạnh đi?"

"Không hổ là một trong tam yêu ở Đông Hoang Nam Bộ!"

"Thành tích này, ít nhất có thể xếp vào mười thứ hạng đầu?"

"Ta cảm thấy ba thứ hạng đầu đều có khả năng!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Vô số thiên kiêu hâm mộ nhìn Thiên Huyền Tử với ánh mắt sùng bái.

Thiên Huyền Tử cũng ngẩng cao đầu, có vẻ hơi cao lãnh.

"Hừ!"

Thấy vậy, Hắc Sát Ma Tử Minh Ác nhịn không được.

Chợt hắn bước lên phía trước một bước.

"Hắc Sát ma giáo Minh Ác, lĩnh ngộ số lượng võ kỹ Thiên cấp là... bốn mươi lăm bản!"

Rẹt!

Minh Ác bước lên phía trước một bước, đại thủ vẫy một cái, thình lình cũng có bốn mươi lăm đạo hư ảnh trực tiếp lơ lửng trên không trung.

Thấy cảnh này, vô số người nhìn thấy mà choáng váng.

Chẳng phải nói ngộ tính của Hắc Sát Ma Tử rất tệ sao? Rất tệ mà còn có thể trong một canh giờ nắm giữ bốn mươi lăm võ kỹ cấp Thiên?

"Hắc Sát Ma Tử cũng lĩnh ngộ bốn mươi lăm quyển?"

"Ngộ tính của Hắc Sát Ma Tử không phải rất kém sao? Sao có thể lĩnh ngộ nhiều như vậy?"

"Chẳng lẽ đoán sai rồi?"

"Thế này là sao?"

Vô số người lộ vẻ kinh ngạc, kinh ngạc khó hiểu nhìn Hắc Sát

Ma Tử đang ngẩng đầu ưỡn ngực, hết sức tự tin.

Mặc dù ngay từ đầu lĩnh ngộ thiên cấp võ kỹ, tốc độ hắn lĩnh ngộ không kém Thất Tinh Thánh tử bao nhiêu.

Nhưng càng về sau tốc độ lĩnh ngộ của Hắc Sát Ma Tử càng chậm chạp.

Bị Thất Tinh Thánh tử kéo giãn ra rất xa.

Ai có thể ngờ được...

Cuối cùng số lượng võ kỹ Thiên cấp mà Hắc Sát Ma Tử lĩnh ngộ, lại hòa với Thất Tinh Thánh Tử?

Giờ phút này, Thất Tinh Thánh Tử, Thiên Huyền Tử lúc này cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn trừng to mắt, khó tin nhìn Hắc Sát Ma Tử.

"Tà ma như ngươi cũng có thể lĩnh ngộ bốn mươi lăm quyển?"

"Như thế nào? Không được sao?"

Hắc Sát ma tử Minh Ác nhìn bộ dạng Thiên Huyền Tử, trong lòng vô cùng sảng khoái.

Nhưng trong lòng hắn cũng thầm cảm thấy may mắn.

Cũng may là trong số nhiều võ kỹ cấp Thiên này, có một ít vũ kỹ liên quan đến ma đạo, nắm giữ đối với hắn cũng không khó khăn gì.

Như vậy mới miễn cưỡng có thể sánh bằng số lượng của Thiên Huyền Tử.

Nếu không chỉ sợ sẽ mất mặt.

"Hừ."

Thấy Hắc Sát Ma Tử biểu lộ như vậy, Thiên Huyền Tử cũng hừ lạnh một tiếng, không nói thêm gì.

Mà đúng lúc này.

Thái tử Xích Tiêu hoàng triều, Xích Vô Thiên cũng chậm rãi tiến lên, trên mặt mang theo một nụ cười nhạt.

Hắn giơ tay ra hiệu với Thiên Cực Kiếm Hoàng phía trên.

"Xích Tiêu hoàng triều Xích Vô Thiên, lĩnh ngộ được số lượng võ kỹ Thiên cấp bốn mươi bảy quyển." Trong nháy mắt, từng đạo hư ảnh bất ngờ cũng hiện ra.

Không nhiều không ít, bốn mươi bảy đạo hư ảnh lơ lửng trên không trung.

Ngộ tính của Xích Vô Thiên vốn cao hơn Thất Tinh Thánh Tử và Hắc Sát Ma Tử một chút.

Nhìn đến đây, không ít người cũng chỉ phát ra từng trận cảm thán, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Ánh mắt Thất Tinh thánh tử và Hắc Sát ma tử cũng hơi lóe sáng.

Sau đó lại có không ít thiên kiêu giới vực khác đứng ra biểu hiện thành tích.

Nhưng không ngoài dự liệu, ngay cả số lượng thiên kiêu vượt quá hai mươi lăm quyển cũng không nhiều.

Mà điều này cũng gây nên một hồi cảm khái.

"Quả nhiên... Nam Bộ tam yêu mặc dù trên phương diện ngộ tính cũng không am hiểu, nhưng cũng không phải thiên kiêu giới

vực phổ thông có khả năng sánh bằng!"

"Đúng vậy, vượt lên trước rất nhiều thiên kiêu những vực khác!"

Mà đúng lúc này.

Bên kia là Tiết Vũ, cả vạn người chú ý, giờ phút này rõ ràng cũng có chút tự tin đi lên phía trước.

"Hoang Vực Tiết Vũ, tại hạ lĩnh ngộ số lượng thiên cấp võ kỹ là..."

Nói đến đây, trên mặt Tiết Vũ không khỏi hiện lên vẻ tự tin vui vẻ.

Cùng lúc đó, cánh tay hắn đánh ra một chiêu.

Từng đạo hư ảnh rõ ràng chậm rãi hiện ra giữa không trung.

Leng keng leng keng leng keng!

Nháy mắt, số lượng hư ảnh đã vượt qua bốn mươi bảy quyển của Xích Vô Thiên.

Thấy cảnh này, sắc mặt Xích Vô Thiên không khỏi khựng lại.

Vô số thiên kiêu xung quanh cũng nhao nhao nhìn chằm chằm lên người Tiết Vũ.

"Số lượng lĩnh ngộ được đã vượt qua Xích Vô Thiên rồi!"

"Không nghĩ tới trong Hoang Vực lại có thiên kiêu có ngộ tính yêu nghiệt như vậy?"

"Ngay cả tam yêu nam bộ đều không cách nào so sánh sao?"

"Chỉ là ngộ tính mà thôi."

Tiếng cảm khái không ngừng vang lên.

Nghe thấy vậy, vẻ tươi cười trên mặt Tiết Vũ cũng càng thêm rõ ràng.

Sau một khắc, hắn thu tay phải lại.

Toàn bộ hư ảnh hiển hiện ra trên không trung.

"Không nhiều lắm, chỉ có sáu mươi tám bản mà thôi."

Rào!

Trong nháy mắt tiếng nói của y rơi xuống.

Vô số thiên kiêu kinh ngạc, không khỏi thán phục nhìn Tiết Vũ.

Trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Thế mà trong vòng một canh giờ nắm giữ sáu mươi tám bản Thiên cấp võ kỹ?"

"Tuy rằng chỉ nắm giữ nhập môn, nhưng... sáu mươi tám bản một canh giờ, đã là vô cùng kinh khủng rồi chứ!"

"Quá kinh người, không nghĩ tới Tiết Vũ của Hoang Vực này lại có ngộ tính yêu nghiệt như vậy."

"Thật là làm cho người ta sợ hãi thán phục không thôi!"

Từng trận âm thanh cảm khái vang vọng khắp nơi.

Đám người xem chung quanh cũng kinh hô một trận.

Dù sao trước đó bọn họ đã hết sức coi trọng Tiết Vũ.

Hôm nay nhìn thấy Tiết Vũ phá vỡ kỷ lục, trực tiếp nắm giữ sáu mươi tám bản võ kỹ cấp Thiên, cũng làm mọi người chấn động.

"Ngộ tính của Tiết Vũ này quả thật cũng không tệ lắm."

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng khẽ gật đầu.

Đối với ngộ tính của Tiết Vũ, bọn hắn có thái độ công nhận.

"Chẳng qua dường như chỉ có ngộ tính có chút xuất chúng."

"Đích xác, phương diện khác... dường như là bị tam yêu nam bộ nghiền ép."

"Nhưng đã rất khá rồi, nếu như tiến hành bồi dưỡng, nói không chừng tương lai cũng có cơ hội đột phá Hoàng Cảnh!"

Các cường giả Vương cảnh đều nghị luận sôi nổi.

Mà mấy vị Thiên Cực Kiếm Hoàng kia, hơi nhìn một chút, chỉ là khẽ gật đầu cũng không nói thêm gì.

Dưới cái nhìn của bọn họ...

Màn diễn quan trọng có thể còn chưa lên tới .

"Xem ra, nam bộ tam yêu, cũng chỉ có thế này mà thôi."

Sau khi biểu hiện ra ngộ tính trác tuyệt không gì sánh được của mình, hiển nhiên Tiết Vũ cũng vô cùng hưởng thụ loại cảm giác được vạn chúng chú mục này.

Thấy thần sắc đám người Thất Tinh Thánh tử bình tĩnh như vậy, ngược lại hắn có chút khó chịu nhưng lại chủ động lên tiếng trào phúng.

Đối với việc này, Thất Tinh Thánh tử chỉ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn một cái.

"Tôm tép nhãi nhép."

"Không có thức tỉnh huyết mạch, cũng không có thể chất đặc thù, ngộ tính cũng vẻn vẹn chỉ mạnh hơn chúng ta một chút mà thôi, cũng không biết ngươi có cảm giác ưu việt đến từ đâu."

Thánh tử Thất Tinh vừa nói ra lời này.

Sắc mặt Tiết Vũ lập tức đỏ lên.

"Ngươi... Ngươi!"

Hắn chỉ vào Thất Tinh Thánh tử, còn muốn nói cái gì đó.

Lúc này Hắc Sát Ma Tử vốn luôn bất hòa với Thất Tinh Thánh tử cũng lạnh nhạt mở miệng.

"Tuy ta rất xem thường gia hỏa này, nhưng hắn nói cũng không sai."

"Ngươi tên Tiết Vũ đúng không? Chờ trà hội kết thúc... Ngươi cũng phải cầu nguyện đừng đụng tới ta, nếu không đến lúc đó tâm tình ta khó chịu, sẽ xé nát ngươi."

Nói đến đây, Hắc Sát Ma Tử nhếch miệng cười một tiếng, lại càng làm cho vô số thiên kiêu chung quanh run lên.

Còn về thái tử Xích Tiêu hoàng triều Xích Vô Thiên, mặc dù chưa nói một câu.

Nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Tiết Vũ, giống như đang nhìn một con kiến vậy.

Giờ phút này vẻ mặt Tiết Vũ cũng biến thành khó coi.

Hiển nhiên...

Tâm tình vừa rồi của hắn quá mức kích động, một khi không

cẩn thận liền nóng đầu, châm biếm một chút tam yêu nam bộ.

Kết quả...

Nhưng là trào phúng gây ra chuyện!

Mặc dù ngộ tính của hắn so với tam yêu nam bộ mạnh hơn một chút, nhưng bàn về thực lực hắn cũng chẳng có phần để chiến đấu với bọn họ.

Mà lúc này, ánh mắt khán giả chung quanh nhìn về phía Tiết Vũ giống như đang nhìn kẻ ngốc.

"Đầu Tiết Vũ này có phải có vấn đề hay không?"

"Xem ra chính là như vậy."

"Bị não tàn mới chủ động đi chế giễu tam yêu nam bộ."

"Lần này bị Hắc Sát ma tử để mắt tới? Ha ha, tên gia hỏa này nổi tiếng nói được làm được, nếu trà hội kết thúc sẽ đụng phải, nói không chừng Tiết Vũ thật sẽ chết trên tay hắn!"

"Vậy có thể trách ai?"

Tiết Vũ cũng có thể nghe được tiếng nghị luận của người xem xung quanh.

Giờ phút này hắn lập tức cúi đầu, cũng không dám đối mặt với bất kỳ kẻ nào, trực tiếp núp ở phía sau.

Nhưng cũng vào lúc này.

Yêu nghiệt Khương gia vẫn luôn không có cảm giác tồn tại lúc trước, Khương Thái Sơ lại chậm rãi tiến lên.

Thần sắc hắn lạnh nhạt, bước chân nhẹ nhàng, không nhanh không chậm đi tới trung tâm.

Thấy hắn lên đài.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều quên mất Tiết Vũ, ánh mắt trực tiếp nhìn chằm chằm lên người Khương Thái Sơ.

Dù sao...

Danh tiếng của Khương Thái Sơ ở Thất Tinh Vực không kém gì tam yêu ở Nam Bộ, thậm chí còn nổi danh hơn cả tam yêu!

Lúc này.

Thất Tinh Thánh tử, Ma Tử Hắc Sát cùng với Thái Tử của Xích Tiêu Hoàng Triều đều nhìn về phía Khương Thái Sơ.

Rất nhanh, Khương Thái Sơ đã chậm rãi hành lễ với Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Sau đó tiện tay vẫy một cái.

Leng keng leng keng leng keng!

Từng đạo hư ảnh võ kỹ cấp Thiên không ngừng trôi nổi giữa không trung.

Mười quyển, hai mươi quyển năm mươi quyển!

Trong nháy mắt, hư ảnh trên bầu trời đã vượt qua năm mươi bản.

Sáu mươi bảy mươi quyển!

Khi hư ảnh võ kỹ cuối cùng hiện lên.

Tất cả mọi người vô cùng rung động mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì hư ảnh võ kỹ cấp Thiên cuối cùng hoàn toàn khác với hư ảnh trước kia.

Màu sắc cũng ngưng thực hơn nhiều.

Lại bộc phát ra khí tức vượt xa các hư ảnh khác!

Ngay sau đó, giọng nói của Khương Thái Sơ lạnh nhạt truyền đến.

"Khương Thái Sơ Khương gia Thất Tinh Vực lĩnh ngộ được số lượng võ kỹ Thiên cấp nhập môn là bảy mươi bốn quyển, số lượng võ kỹ Thiên cấp viên mãn là một quyển."

Giọng điệu của Khương Thái Sơ rất bình tĩnh.

Dường như cũng không thấy số lượng mình lĩnh ngộ nhiều lắm.

Mà lời này của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Xung quanh truyền đến một trận chấn động.

"Hízz..."

"Lại là viên mãn!"

"Một canh giờ không chỉ nắm giữ bảy mươi bốn bản võ kỹ Thiên cấp nhập môn, thậm chí còn nắm giữ một bản Thiên cấp võ kỹ cấp viên mãn!"

"Đây chính là thiên kiêu yêu nghiệt chân chính sao?"

"Nghe đồn lúc Khương Thái Sơ mới sinh ra đã có thể dẫn động dị tượng từ trên trời rơi xuống, là nhi tử được Thiên Đạo chiếu cố, bây giờ nhìn lại..."

"Tin đồn là danh bất hư truyền mà!"

"Thành tích yêu nghiệt như thế, đầu bảng cửa thứ nhất này, tất nhiên là thuộc về Khương Thái Sơ sở hữu rồi chứ?"

"Ngộ tính thật sự quá yêu nghiệt!"

Âm thanh thán phục liên tiếp vang lên.

Vô số người vô cùng rung động nhìn Khương Thái Sơ, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Thiên phú này cũng quá yêu nghiệt!

Bên kia, thần sắc ba người Thất Tinh Thánh tử cũng ngưng tụ lại.

Nhưng tất cả đều há hốc mồm.

"Chỉ là ngộ tính tương đối mạnh mà thôi, không đại biểu được cái gì."

Mặc dù bọn họ nghĩ như vậy, nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Khương Thái Sơ vẫn mang theo một chút hâm mộ.

Mà trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh càng thêm hài lòng gật đầu vỗ tay.

"Không hổ là yêu nghiệt Khương gia, ngộ tính này đích xác như yêu!"

"Có thể nắm giữ nhiều thiên cấp võ kỹ như vậy trong vòng một canh giờ không nói, mà còn lĩnh ngộ viên mãn một môn,yêu nghiệt như vậy, thật sự làm cho ta hâm mộ không thôi nha."

"Chứ còn gì nữa?"

Cho dù là cường giả Vương cảnh, đối với thiên tư yêu nghiệt mà Khương Thái Sơ thể hiện ra cũng cảm thán không thôi.

Mà cùng lúc đó.

Khương Thái Sơ cũng hơi khom người khi những cường giả Vương cảnh này khen ngợi.

Mà ánh mắt của hắn... cuối cùng vẫn thỉnh thoảng nhìn về phía Thiên Cực Kiếm Hoàng đứng đầu.

Thiên Cực Kiếm Hoàng lúc này cũng chậm rãi gật đầu, ánh mắt mang theo một tia khen ngợi.

"Khá lắm."

Giọng nói tán dương của Thiên Cực Kiếm Hoàng chậm rãi vang lên.

Nghe đến đây, trên khuôn mặt bình tĩnh của Khương Thái Sơ rốt cục cũng có thêm một nụ cười.

"Đa tạ Kiếm Hoàng tán dương."

Hắn chắp tay cảm ơn Thiên Cực Kiếm Hoàng, nụ cười trên mặt cũng càng rực rỡ.

Chứng kiến một màn này.

Tam yêu nam bộ thì con mắt hâm mộ đỏ lên.

Bên kia.

Lâm Sơn nhìn thấy vẻ mặt Khương Thái Sơ như vậy, cũng tức giận nghiến răng nghiến lợi.

"Hừ! Chẳng qua cũng chỉ có thế!"

Lâm Sơn không chần chờ nữa, trực tiếp bước ra một bước.

Trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

Nghe thấy giọng nói của hắn.

Vô số ánh mắt lập tức rơi vào trên người hắn.

"Là thiên kiêu vô danh vừa rồi!"

"Suýt chút nữa đã quên hắn, trước đó hắn đã lĩnh ngộ được hai mươi bản võ kỹ Thiên cấp trong mười phút!"

"Nhưng lời này của hắn cũng có chút cuồng vọng đấy chứ?"

“Vậy mà nói, ngộ tính cỡ như Khương Thái Sơ thế mà chỉ có thế?"

Có người nhớ tới Lâm Sơn, nhưng vẫn không nhịn được nhíu mày.

Bởi vì lời này của Lâm Sơn có chút quá cuồng vọng rồi.

Cùng lúc đó.

Khương Thái Sơ cũng không khỏi khẽ nhíu mày, nhìn sang phía Lâm Sơn.

Đương nhiên hắn có thể nhìn ra thực lực của kẻ này không tính là mạnh.

Thậm chí, trong đám thiên kiêu trước mắt... cũng xem như vô cùng yếu.

Lại có can đảm tới giễu cợt hắn ta?

Không sợ sau này mình gây sự với hắn sao?

Mặc dù nghĩ như vậy.

Nhưng Khương Thái Sơ hắn lại không có suy nghĩ tìm kẻ nhỏ yếu gây phiền toái như vậy.

Chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn một cái, liền thu hồi ánh

mắt.

Hắn cũng không có ý định để ý tới con kiến này.

Mà Lâm Sơn thấy vậy, vẻ khinh thường trên mặt càng thêm nồng đậm.

"Ta sẽ cho các ngươi nhìn xem, cái gì mới là thiên kiêu chân chính!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Lâm Sơn thình lình cũng vẫy tay lại.

Lập tức, từng đạo hư ảnh phóng ra như không cần tiền.

Leng keng leng keng leng keng!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, số lượng đã tăng đến tám mươi bản!

Trực tiếp vượt qua bảy mươi bốn bản của Khương Thái Sơ!

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu kinh ngạc, tất cả người xem đều choáng váng.

Tam yêu nam bộ càng thêm trợn tròn mắt, mặt lộ vẻ không thể tin nhìn về phía Lâm Sơn tràn đầy tự tin.

"Gia hỏa này...Là quái vật xuất hiện từ nơi nào?"

Khương Thái Sơ sắc mặt cũng không khỏi biến đổi.

Tên gia hỏa này...

Vậy mà lại lĩnh ngộ tám mươi bản?

Không đúng, 80 quyển, còn không phải là cực hạn của hắn!

Giờ phút này Lâm Sơn khóe miệng treo một tia cười nhạt.

Dường như cố ý dừng lại trong chốc lát.

Ngay sau đó, hắn đã bộc phát tất cả hư ảnh ra.

Leng keng leng keng leng keng!

Tổng cộng chín mươi bảy hư ảnh võ kỹ cấp Thiên, rõ ràng là bồng bềnh giữa không trung.

Mà sau đó, có ba hư ảnh khí tức nổi bật lập tức hiện lên trên không trung.

Tất cả mọi người nhìn thấy cảnh tượng này đều nhịn không được mà hít vào một hơi lạnh.

"Ba... ba bản võ kỹ Thiên cấp viên mãn?"

"Điều này sao có thể!?"

"Chẳng lẽ... sắp xuất hiện một hắc mã siêu cấp sao?"

"Khó trách hắn ta dám nói Khương Thái Sơ cũng chỉ như vậy, thì ra hắn ta tuyệt đối tự tin về ngộ tính của mình!"

Khi những hư ảnh kia hiện ra giữa không trung.

Vô số người đều nhịn không được mặt lộ vẻ kinh hãi.

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh thì đều có chút kinh ngạc nhìn Lâm Sơn.

Đối với việc Lâm Sơn có thể nắm giữ tất cả công pháp Thiên cấp trong vòng một canh giờ thì cảm thấy mười phần chấn động.

Dù sao ngộ tính bực này... cũng thật có năng lực càn rỡ như

vậy.

Nhưng sau khi nhìn thấy tu vi và thực lực Lâm Sơn, ánh mắt bọn họ cũng thay đổi, có chút cổ quái.

Bên kia.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhíu mày nhìn chằm chằm Lâm Sơn.

Tuy rằng Lâm Sơn nắm giữ thiên cấp võ kỹ thật sự là vượt xa tưởng tượng.

Thiên tư mười phần yêu nghiệt, nhưng trong lòng hắn lại cảm thấy mơ hồ có chút không đúng.

Cùng lúc đó.

Sắc mặt Khương Thái Sơ cũng trở nên thoáng có chút khó coi.

Hiển nhiên, mặc dù là hắn, cũng không nghĩ tới có thể có người có ngộ tính so với hắn còn mạnh hơn!

Hơn nữa người này... còn là một người lạ hắn chưa từng gặp qua!

Loại cảm giác này, cực kỳ khó chịu!

"Ta, Thanh Vực Lâm Sơn, lĩnh ngộ võ kỹ Thiên cấp nhập môn số lượng cũng không nhiều, chỉ chín mươi bảy quyển, số lượng viên mãn cũng chỉ có ba quyển mà thôi."

"Ta ngược lại không nghĩ tới... cái gọi là tam yêu, còn có yêu nghiệt Khương gia gì mà ngay cả một trăm võ kỹ cấp Thiên cũng không lĩnh ngộ được, thật sự là quá yếu."

Lâm Sơn ngẩng cao đầu, vẻ mặt háo hức, ngạo khí dường như sắp ngưng tụ thành thực chất.

Bạch lão nhìn thấy một màn này cũng không nói nên lời.

Tiểu tử này...

Đúng là vừa có cơ hội đã nghĩ tới trang bức!

Hơn nữa còn là loại vô não trang bức.

Ngươi làm như vậy không phải là đắc tội toàn bộ những thiên kiêu này sao?

Mặc dù có hắn ở đây, Lâm Sơn sẽ không xuất hiện nguy hiểm đến tính mạng.

Nhưng nếu lại làm cho Thiên Cực Kiếm Hoàng có tâm tình khó chịu.

Truyền thừa chưa chắc đã có thể lấy được!

Quả nhiên, Lâm Sơn nói ra lời này.

Nhất thời trong ánh mắt của Thất Tinh Thánh Tử hiện ra một tia sát khí.

Mà đôi mắt Hắc Sát Ma Tử cực kỳ uy hiếp lại rơi vào trên người Lâm Sơn.

Xích Vô Thiên từ đầu tới cuối có vẻ quân tử, giờ phút này trên mặt cũng có thêm một tia hàn ý.

Còn về Khương Thái Sơ.

Ánh mắt đối đãi Lâm Sơn, càng tràn ngập sát ý.

Hắn cũng không để ý tới con giun dế, nhưng một con giun dế vẫn luôn muốn khiêu khích hắn.

Vậy hắn tự nhiên sẽ thuận tay bóp chết!

Nhưng Lâm Sơn cũng mặc kệ những chuyện này, giờ phút này vô số ánh mắt xung quanh đều rơi vào trên người hắn, khiến hắn hết sức hưởng thụ.

"Đừng nói là các ngươi, cho dù là Cố Dương thì như thế nào? Không bằng ta nửa phần!"

"Lại còn thiên kiêu số một ở Đông Hoang? Vậy thiên kiêu số một quả thật là mất giá!"

Lâm Sơn trào phúng xong bọn Khương Thái Sơ còn chưa xong, trực tiếp ngay cả Cố Dương cũng trào phúng.

Lâm Sơn thốt ra lời này.

Ánh mắt của vô số người nháy mắt đã rơi vào trên người Cố Dương.

Tuy rằng tính cách trang bức của Lâm Sơn khiến cho tâm trạng mọi người vô cùng khó chịu.

Nhưng hắn cũng thật sự nắm giữ tất cả võ kỹ Thiên cấp, trong đó đã nắm giữ được ba bản cấp Hoàn Mỹ!

Loại ngộ tính này cũng thật sự khiến hắn có tư cách càn rỡ như vậy.

Về phần Cố Dương...

Nói thật, từ tốc độ lúc trước Cố Dương lĩnh ngộ võ kỹ Thiên cấp đến xem, bọn họ cũng không phải đặc biệt xem trọng.

Cho nên, Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào?

Lâm Sơn trào phúng như thế.

Ngồi ở một bên khác trên khán đài, sắc mặt Hà Thanh Huyền cùng Sở Linh Nhi lại trở nên hết sức khó coi.

Sở Linh Nhi càng thêm tức giận, chuẩn bị mở miệng nói chuyện.

Nhưng không đợi nàng mở miệng, Cố Dương đã chậm rãi đi ra.

Nhìn thấy Cố Dương đi ra.

Ánh mắt mọi người trong nháy mắt rơi vào trên người Cố Dương.

Nam bộ tam yêu và Khương Thái Sơ, giờ phút này đều đang nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Ánh mắt toát lên vẻ mong đợi.

Bọn họ có chút hiểu biết đối với lời đồn về Cố Dương.

Cho nên...

Bọn hắn cũng rất muốn nhìn xem, đến cùng là thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang kia có phải danh xứng với thực không!

Cùng lúc đó, một đám cường giả Vương cảnh trên đài cũng hứng thú.

"Cuối cùng cũng đợi được Cố Dương rồi sao?"

"Đã sớm muốn xem vị thiên kiêu mới nhậm chức đệ nhất này thành tích thế nào rồi!"

"Thành tích hẳn là sẽ không kém chứ?"

"Nói không chừng."

Trận trận tiếng nghị luận cũng không ngừng truyền đến.

Trên đài cao nhất.

Trong ánh mắt của Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai vị cường

giả Hoàng cảnh khác cũng mang theo một tia tò mò cùng chờ mong.

Ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

Mà giờ phút này, thần sắc Cố Dương trước sau như một lạnh nhạt.

Đối với những lời trào phúng của Lâm Sơn, hắn chỉ hờ hững liếc qua.

Không để ý đến.

Chợt liền trực tiếp vẫy tay một cái.

Từng đạo hư ảnh chậm rãi hiện lên.

Tốc độ xuất hiện của hư ảnh cũng không nhanh.

Chờ một lát sau.

Trên bầu trời hiện ra ba mươi đạo hư ảnh.

Nhìn thấy vậy.

Vô số người đều không nhịn được nhíu mày.

"Sao lâu như vậy mới có ba mươi đạo?"

"Không có khả năng chứ?"

"Đây là chuyện gì?"

Hiển nhiên, một màn này làm cho vô số người kinh ngạc không thôi, thậm chí có chút khó có thể tin.

Dù sao Cố Dương cũng nổi danh khắp Đông Hoang vạn vực, ngộ tính yêu nghiệt, danh tiếng càng truyền đi một cách thần kỳ.

Bây giờ Cố Dương chính là người có ngộ tính yêu nghiệt nhất, sao lại lĩnh ngộ ba mươi bản võ kỹ Thiên cấp?

Đám Thất Tinh Thánh tử cũng cau mày.

"Còn kém hơn cả chúng ta?"

"Hắn thật sự là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang sao?"

"Không nhầm đấy chứ?"

Cho dù là bọn họ, cũng không khỏi có chút hồ nghi.

Về phần Khương Thái Sơ, chỉ là ánh mắt lóe ra ánh sáng.

Một câu cũng không nói.

Hắn cũng cảm thấy có chút ít.

Nhưng không biết vì sao hắn luôn cảm thấy Cố Dương còn chưa bắt đầu phát lực!

Trên đài, một đám cường giả Vương cảnh cũng không nóng nảy.

Về phần Thiên Cực Kiếm Hoàng bọn họ, càng là thần sắc lạnh nhạt.

Nhưng Lâm Sơn thấy một màn như vậy, cũng hơi sửng sốt một chút.

Ngược lại mặt lộ vẻ vui mừng cuồng hỉ, ý cười trên mặt nồng đậm tới cực điểm.

"Ha ha ha ha!"

"Đây chính là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang sao?"

"Thế mà mới lĩnh ngộ ba mươi bản võ kỹ Thiên cấp?"

"Có mất mặt hay không hả?"

"Cố Dương là người nổi danh về ngộ tính yêu nghiệt, chỉ có loại trình độ này sao?"

Lâm Sơn thậm chí không nhịn được, bắt đầu trắng trợn trào phúng.

Mặc dù hắn thấy một màn như vậy, trong lòng cũng có chút nghi hoặc.

Dù sao lúc trước hắn đã tận mắt chứng kiến Cố Dương dùng thân thể độ lôi kiếp Hắc Ngục.

Đương nhiên là biết được chỗ yêu nghiệt của Cố Dương.

Chỉ là...

Hắn cũng không suy nghĩ nhiều, cho nên không nhịn được tâm tình xao động, không ngừng trào phúng.

"Tên ngu xuẩn này!"

Ngay lúc Lâm Sơn trào phúng vui sướng không thôi, Bạch lão ở trong cơ thể hắn trốn cũng là mặt như gan heo, nhịn không được trong lòng chửi ầm lên.

Người khác nhìn không ra, làm sao lão không nhìn ra được.

Cố Dương rõ ràng vẫn chưa phát lực.

Quả nhiên cũng đúng như Bạch lão nghĩ.

Khi tiếng nói của Lâm Sơn vừa dứt.

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia khinh thường.

Sau đó bàn tay lại vung lên.

Leng keng leng keng leng keng!

Bảy mươi hư ảnh hầu như cùng lúc xuất hiện trên không trung.

Một trăm hư ảnh võ kỹ cấp bậc Thiên lơ lửng giữa không trung.

Cảnh tượng kia... có thể nói là chấn động lòng người.

Thấy cảnh này, vô số người không nhịn được mà hít vào một hơi lạnh.

"Hízz, hoá ra Cố Dương còn chưa phát lực!"

"Thật là khủng khiếp! Thế mà cũng nắm giữ một trăm bản võ kỹ cấp Thiên."

"Đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, danh bất hư truyền!"

"Chẳng qua... Số lượng bằng với Lâm Sơn, nhưng chất lượng, hình như có chút không đủ."

"Đúng vậy, Lâm Sơn chính là lĩnh ngộ ba môn võ kỹ cấp độ Thiên cấp viên mãn."

Vô số thiên kiêu sợ hãi thán phục, cũng hồi tưởng lại chiến tích của Lâm Sơn, ngữ khí không khỏi ngừng lại một chút.

Bên kia.

Tam yêu nam bộ cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Ánh mắt chợt ngưng tụ.

"Ngộ tính của Cố Dương quả thực cũng vô cùng yêu nghiệt, có điều... Dường như vẫn kém Lâm Sơn kia."

"Lâm Sơn kia càn rỡ như thế, thật sự khiến người ta khó chịu!"

"Đáng tiếc, Cố Dương không thể áp chế Lâm Sơn kia."

Sau khi ba người cảm thán một hồi, cũng không khỏi lắc đầu.

Khương Thái Sơ vẫn nhíu mày như cũ.

Vẫn chưa nói chuyện.

Trên đài, một đám cường giả Vương cảnh cũng kinh ngạc cảm thán không thôi.

"Lần Thiên Kiêu trà hội này khiến người ta kinh hỉ không thôi."

"Thiên kiêu thứ hai nắm giữ một trăm bản võ kỹ Thiên cấp!"

"Có điều đối với thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang mà nói, một canh giờ nhập môn một trăm bản võ kỹ Thiên cấp, dường như còn chưa đủ xem nha."

"Ngộ tính của Cố Dương, không hẳn chỉ có như thế mới đúng."

"Đúng rồi, Vương cảnh của Đại Viêm hoàng triều không phải nói Cố Dương có thể cải tiến võ kỹ sao? Sao không thấy bộ dáng thay đổi?"

Vô số tiếng nghi hoặc và khó hiểu vang lên từ miệng bọn họ.

Nghe đến đây.

Sắc mặt Hà Thanh Huyền không thay đổi.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hiện giờ thần sắc Cố Dương vẫn như cũ thập phần lạnh nhạt.

Hiển nhiên tiểu tử này còn giấu chiêu!

Trên đài cao.

Trong ánh mắt của Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai vị cường giả Hoàng Cảnh khác cũng không khỏi lộ ra một tia hiếu kỳ.

Đánh giá Cố Dương.

Hắn muốn nhìn xem Cố Dương còn có hậu chiêu gì.

Cùng lúc đó.

Lâm Sơn cũng bị một ngón bất ngờ của Cố Dương làm cho kinh sợ.

Nhưng suy đi nghĩ lại, Cố Dương mặc dù cũng nắm giữ một trăm bản Thiên cấp võ kỹ, nhưng chỉ là nhập môn mà thôi.

Hắn còn lĩnh ngộ được ba môn võ kỹ Thiên cấp viên mãn cơ mà!

Nghĩ đến đây.

Trên mặt hắn ta lập tức lộ vẻ khinh thường.

Hắn ta há miệng đang muốn tiếp tục trào phúng Cố Dương.

Nhưng vào lúc này, thanh âm trách mắng của Bạch lão bỗng nhiên vang lên.

"Ngu xuẩn im miệng!"

"Cố Dương còn chưa hoàn toàn thể hiện ra, ngươi vội vã đi trào phúng hắn như vậy là ngại mặt bị đánh không đủ vang sao?"

Trong thanh âm của Bạch lão cũng tràn ngập ý tứ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Thật là.

Sao mình lại rơi vào tay một tên ngốc như vậy?

"Vẫn chưa bày ra hết sao? Bạch lão, có phải là ngài nhìn lầm rồi không, không phải là hắn đã phô bày cả ra rồi sao? Một trăm bản võ kỹ Thiên cấp nhập môn mà thôi."

Lâm Sơn vẻ mặt ngây ngốc, không hiểu ý Bạch lão.

Thấy vậy, Bạch lão cũng lắc đầu.

"Nhìn kỹ đi!"

Bạch lão nói xong lời này.

Lâm Sơn cũng không tiếp tục trào phúng nữa.

Mà là ngẩng đầu nhìn Cố Dương.

Cố Dương bên kia thì liếc qua Lâm Sơn.

Thấy Lâm Sơn không tiếp tục giễu cợt nữa, trong mắt lộ ra một tia dị sắc.

Chợt lại hiện ra một vệt tinh quang.

Xem ra...

Lâm Sơn này, thật không đơn giản.

Ngay sau đó, Cố Dương cũng không có bất kỳ ý tứ ẩn giấu nào.

Bàn tay khẽ lật.

Trong nháy mắt.

Một trăm hư ảnh lơ lửng trên không trung kia đúng là cùng nhau tản mát ra từng đợt khí tức khủng bố đến cực hạn!

Mà khí tức này đối với cường giả Vương cảnh mà nói, hết sức

quen thuộc.

Bởi vì kia rõ ràng là khí tức đặc thù Vương cấp võ kỹ mới có!

Phát giác được điểm này.

Toàn bộ người xem đều lộ vẻ hoảng sợ.

Tất cả thiên kiêu trừng mắt nhìn thẳng.

Bất luận là nam bộ tam yêu hay là Khương Thái Sơ.

Giờ phút này đều là không thể tin nhìn qua trăm đạo hư ảnh phảng phất lột xác sau lưng Cố Dương.

Mà trên đài, một đám cường giả Vương cảnh nhịn không được đồng loạt đứng lên.

"Chuyện này... chuyện này sao có thể!"

"Võ kỹ cấp Vương! Cố Dương thế mà thật sự cải tiến võ kỹ cấp Thiên thành võ kỹ cấp Vương?!"

"Đó còn không phải là kinh khủng nhất sao!"

"Kinh khủng nhất là..."

"Một trăm thiên cấp võ kỹ này, toàn bộ đều bị cải tiến đến cấp Vương!"

"Nói cách khác... Hiện tại Cố Dương đã nắm giữ toàn bộ võ kỹ cấp Vương! Một trăm bản võ kỹ cấp Vương!"

"Mẹ nó, đây mẹ nó..."

Âm thanh kinh hãi của một đám cường giả Vương cảnh liên tiếp không ngừng truyền đến.

Bọn họ sợ hãi triệt để!

Thậm chí đều có chút bối rối.

Hiển nhiên là bọn họ không ngờ tới.

Không ngờ Hà Thanh Huyền lại nói thành thật!

Hơn nữa, không có nửa điểm khoa trương.

Thậm chí có thể nói...

Hà Thanh Huyền nói quá bảo thủ.

Đây mẹ nó chính là một trăm bản võ kỹ cấp Vương nha!

Cho dù là một ít cường giả đứng đầu Vương cảnh cũng chưa chắc có thể xuất ra một trăm bản võ kỹ cấp Vương.

Mà Cố Dương ở trong ngắn ngủi một canh giờ.

Hắn không chỉ lĩnh ngộ toàn bộ một trăm bản võ kỹ cấp Thiên, mà còn cải tiến chúng thành võ kỹ cấp Vương...

Mẹ nó, đây là chuyện mà con người có thể làm được sao?

Phải biết rằng sáng tạo một môn võ kỹ cấp Vương cũng không phải là chuyện đơn giản!

Bất kỳ một môn võ kỹ cấp Vương nào cũng phải có một vị cường giả cấp Vương trải qua vô số năm tháng, kết hợp với lý giải của bản thân mới sáng tạo ra được.

Không chỉ cần thời gian nhiều, càng cần hao phí vô số tinh lực đầu nhập vào trong đó.

Trong số cường giả Vương cảnh ở đây có một số tồn tại tự sáng tạo võ kỹ Vương cấp.

Bọn họ tự nhiên minh bạch việc sáng tạo ra một môn võ kỹ

cấp Vương là gian khổ bực nào.

Cũng chính vì vậy nên bọn họ mới có phản ứng lớn như vậy.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương... lại càng giống như đối đãi với một quái vật tuyệt thế yêu nghiệt!

Quái vật sống thật!

Bọn họ sáng tạo một môn võ kỹ cấp Vương tốn rất nhiều thời gian, đừng nói một canh giờ.

Cho dù cho bọn hắn một năm thậm chí là mười năm, cũng chưa chắc đã có thể tạo ra được.

Kết quả...

Cái thứ yêu nghiệt này, thế mà chỉ trong vòng một canh giờ đã sáng tạo ra một trăm quyển!

CMN có hợp lý sao?

Đây là chuyện mà con người có thể làm được?

Thần sắc Khương Thái Sơ cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Tuy rằng người ở bên cạnh hắn đều đang tâng bốc hắn là thiên chi kiêu tử, lọt vào mắt xanh của Thiên Đạo, thiên tuyển chi tử.

Nhưng bây giờ so sánh với Cố Dương thì những tên tuổi này dường như càng thích hợp với Cố Dương!

Yêu nghiệt!

Quá yêu nghiệt rồi!

Thậm chí ngay cả Khương Thái Sơ, cũng đều là tự ti mặc cảm.

Dù sao... Mặc dù là hắn, cũng tuyệt đối không có khả năng

trong vòng một canh giờ sáng tạo ra một bản võ kỹ Vương cấp.

Càng đừng nói đến Cố Dương kéo đến một trăm bản.

CMN đây là...

Đúng là yêu nghiệt quá mức!

Đây đâu phải khảo nghiệm đối với Cố Dương.

Quả thực chính là đến đưa tiền!

Sản xuất số lượng lớn võ kỹ cấp Vương...

Ngay cả cường giả Hoàng cảnh cũng chưa chắc đã làm được?

Nghĩ đến đây.

Không ít người ngẩng đầu nhìn lên trên đài cao nhất.

Giờ phút này, hai cường giả Hoàng cảnh bên người Thiên Cực Kiếm Hoàng đều lộ vẻ mặt chấn động.

"Người này... Ngộ tính lại là yêu nghiệt đến cấp bậc này sao?"

"Có vẻ vừa rồi Vương cảnh của Đại Viêm hoàng triều kia nói không sai... Cố Dương, vậy mà thật sự cải tiến công pháp Thiên cấp, hơn nữa còn cải tiến thành cấp Vương!"

"Thật sự là yêu nghiệt tới cực điểm!"

"Cho dù là bản hoàng, cũng chưa bao giờ nhìn thấy nhân tài kinh thế như vậy!"

Vốn vị cường giả Hoàng cảnh bên trái còn có chút xem thường Cố Dương, hôm nay hắn hoàn toàn bị thuyết phục.

Bởi vì ngộ tính mà Cố Dương thể hiện thật sự quá mức khoa trương!

Khoa trương đến mức cho dù là Hoàng cảnh cũng nhịn không được rung động trong lòng!

Mà Thiên Cực Kiếm Hoàng ngồi ở vị trí chủ vị, trong ánh mắt cũng tràn đầy chấn kinh.

Hắn ta nhịn không được chậm rãi đứng dậy.

Phát ra một tiếng cảm khái.

"Ngộ tính như thế quả thực là vang dội cổ kim, từ cổ chí kim đã nhiều năm qua đi khắp Đông Hoang, không người nào ngộ tính có thể sánh ngang Cố Dương!"

"Không hổ là tuyệt thế thiên kiêu có thể đăng đỉnh Kình Thiên tháp, trở thành tuyệt thế thiên kiêu đệ nhất bảng chủ đương đại!"

"Nếu tương lai có thể trót lọt, nhất định có thể đăng lâm cảnh giới Thánh cảnh!"

Lời đánh giá này của Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa ra.

Vô số Vương cảnh dưới đài đều là nhịn không được hít sâu một hơi.

Không nghĩ tới Thiên Cực Kiếm Hoàng lại đánh giá cao đối với Cố Dương như vậy!

Chẳng qua suy nghĩ cẩn thận, bọn họ vẻ mặt phức tạp nhìn Cố Dương.

Lấy loại yêu nghiệt này của Cố Dương.

Đúng là đáng được đánh giá như này!

Trên khán đài.

Hà Thanh Huyền cũng chấn động vô cùng.

Hắn nghi ngờ Cố Dương sẽ làm khiếp sợ tất cả mọi người.

Nhưng cũng không ngờ sẽ phải dùng cách này.

Một trăm bản võ kỹ cấp Vương, moá, thật không phải ai cũng làm được!

Hà Thanh Huyền cảm thấy cao hứng thay cho Cố Dương, đồng thời tâm tình cũng kinh hãi đến cực điểm.

Nhưng trên mặt Sở Linh Nhi lại lộ vẻ đắc ý.

Ngộ tính yêu nghiệt của phu quân, làm sao mà người ngoài có thể lý giải?

Tam yêu nam bộ bên kia cũng lộ vẻ đắng chát.

"Vừa rồi ta còn nghi ngờ ngộ tính của Cố Dương... bây giờ xem ra, thực sự là mắt vụng về đến cực điểm!"

"Đúng vậy Cố Dương ngộ tính yêu nghiệt, quả thật là danh bất hư truyền!"

"Không, nói chính xác hơn, còn yêu nghiệt hơn cả lời đồn nữa!"

"Khó trách vị yêu nghiệt tuyệt thế kia có thể đánh bại Chu Tước thánh địa!"

"Ngộ tính yêu nghiệt như vậy, khó trách cho dù không có huyết mạch và thể chất, cũng có năng lực áp chế Hoàng Âm, quả nhiên không ai sánh bằng!"

Giờ phút này về mặt ngộ tính, ba người bọn họ đối với Cố Dương cũng triệt để phục.

Bên kia.

Lâm Sơn vốn không rõ mấy lời Bạch lão nói là có ý gì.

Giờ phút này thế mà hoàn toàn sững sờ tại chỗ.

Hắn nhìn mà choáng váng.

Hoàn toàn choáng váng!

Cố Dương thế mà đem toàn bộ thiên cấp võ kỹ cải tiến đến vương cấp?

CMN đây là...

Thiệt hay giả vậy?

Sao có thể như vậy!?

Thực ra không chỉ Lâm Sơn.

Thậm chí coi như là Bạch lão kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng không khỏi trợn tròn mắt.

Trong lòng y cũng bị chấn động tràn ngập.

"Ngộ tính của người này yêu nghiệt đến trình độ nào?"

Ở một bên khác, Lâm Sơn cũng hô to lên.

"Không có khả năng!"

"Tuyệt đối không có khả năng!"

"Ngươi khẳng định là dùng võ kỹ cấp Vương mà mình lĩnh ngộ ra để làm đủ số, sao có thể có người có khả năng trong một canh giờ cải tiến cũng nắm giữ một trăm môn võ kỹ cấp Vương!"

Lâm Sơn gầm lên.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Vậy mà cũng đưa tới không ít người phụ họa.

"Đúng vậy!"

"Ta cảm thấy có gì đó không đúng, ngộ tính yêu nghiệt của Cố Dương, truyền đi thật sự là rất lợi hại, nhưng cũng không lợi hại đến trình độ này đi?"

"Nhất định là dùng một trăm môn võ kỹ cấp vương mình lĩnh ngộ trước đó để đếm đủ số!"

"Ừm? Nghe ngươi nói như vậy... Tại sao cảm giác Cố Dương càng kinh khủng hơn, mới mười tám tuổi đã nắm giữ một trăm môn võ kỹ cấp Vương không giống nhau?"

"..."

"Mặc kệ nói như thế nào, Cố Dương khẳng định đã gian lận!"

Đại bộ phận nói chuyện đều là những thiên kiêu có ngộ tính xếp hạng chót kia.

Bọn họ nói ra lời này, không chỉ cảm thấy có kỳ quặc, mà càng nhiều...

Vẫn là trong lòng hâm mộ ghen tị.

Cho nên mới phụ hoạ.

Nhưng bọn họ vừa dứt lời.

Xích Vô Thiên cười lạnh nói.

"Lời nói vô tri."

"Rất rõ ràng một trăm đạo võ kỹ cấp vương Cố Dương thể hiện ra đều có cùng nguồn gốc với vũ kỹ cấp Thiên mà ta và ngươi nắm giữ, tương ứng với một trăm đạo võ kỹ cấp vương mà Lâm Sơn mới lĩnh ngộ được."

"Ngươi đừng nói Cố Dương có bản lãnh lớn như vậy, sớm biết được võ kỹ Thiên cấp mà Kiếm Hoàng đại nhân sắp phát ra?"

Xích Vô Thiên vừa thốt lên câu này.

Tiếng nghi ngờ lập tức biến mất không còn tăm hơi.

Những thiên kiêu lúc trước mở miệng nghi vấn Cố Dương lại càng xấu hổ cúi đầu.

Xích Vô Thiên cũng lười nói chuyện với đám phế vật này.

"Các ngươi ngộ tính rác rưởi, vô tri cũng bình thường, ta khá kỳ quái chính là..."

Xích Vô Thiên chậm rãi mở miệng, ngữ khí bỗng nhiên thay đổi, ánh mắt rõ ràng nhìn về phía Lâm Sơn.

"Lâm Sơn ngươi nếu đã nắm giữ một trăm đạo võ kỹ Thiên cấp này, chẳng lẽ còn nhìn không ra Cố Dương có lấy thêm một số vũ kỹ khác làm đủ số hay không sao?"

Xích Vô Thiên vừa dứt lời.

Vô số thiên kiêu lập tức trừng mắt.

Đúng vậy!

Những người vừa rồi phụ họa cũng không tính.

Một người lĩnh ngộ hơn mười quyển cũng không tới.

Không nhìn ra cũng là bình thường.

Nhưng Lâm Sơn đã nắm giữ toàn bộ một trăm bản võ kỹ cấp Thiên.

Người khác có lẽ nhìn không ra, nhưng Lâm Sơn không thể nào

nhìn không ra.

Thế mà còn nói ra lời này?

Cái này thật sự là ý vị sâu xa nha!

Giờ phút này.

Không chỉ là thiên kiêu và người xem.

Ngay cả đám Vương Cảnh trên đài, thậm chí Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không nhịn được nhíu mày.

Lâm Sơn này... đúng là có vấn đề!

Trong nháy mắt, ánh mắt tất cả mọi người nhìn về phía Lâm Sơn đều trở nên cổ quái.

Lâm Sơn vốn còn tràn đầy tức giận, giờ phút này lại sắc mặt trắng bệch.

"Mau tìm lý do lấp liếm đi!"

Giọng nói của Bạch lão cũng vang lên trong tai Lâm Sơn.

Nghe đến đây, Lâm Sơn cũng kinh ngạc, sau đó liền vội vàng mở miệng giải thích: "Vừa rồi ta chỉ là tức giận trong lòng, không cẩn thận quên mất chuyện phương diện này."

"Như vậy xem ra Cố Dương đích xác không có vấn đề gì."

Lâm Sơn cuống quít giải thích xong, cũng nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Hiển nhiên, tâm tình của hắn vẫn cực kỳ khó chịu.

Sự khó chịu với Cố Dương càng nồng đậm tới cực điểm.

Mà lúc này.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Lâm Sơn.

Lúc này, trong mắt hắn lóe lên tinh mang nhàn nhạt.

Có tin tức liên quan tới Lâm Sơn, rõ ràng là bày ra trên đỉnh đầu hắn.

【 Lâm Sơn, Đan Hư cảnh tầng mười, đến từ Thanh Vực Lâm gia, vốn chỉ là một tên đệ tử ngoại môn bình thường không có gì lạ, nhưng không lâu trước lại thu hoạch được một trữ vật giới đặc thù, trong đó ẩn chứa một tàn hồn cường giả siêu cấp, do đó thu hoạch vô hạn cơ duyên, phát triển nhanh chóng... 】

Nhìn thấy điều này, Cố Dương không khỏi hơi kinh ngạc.

Câu miêu tả này của người được lắm, không phải là lão gia gia đứng đầy đường trong những tiểu thuyết mạng kiếp trước sao?

Hóa ra Lâm Sơn này còn là nhân vật chính?

Có điều cẩn thận nhìn lại, tính cách và tâm tính Lâm Sơn này, chỉ sợ cũng chỉ là đá kê chân mà thôi.

Nghĩ đến đây khóe miệng Cố Dương không khỏi lộ ra một tia nghiền ngẫm.

Ngược lại hắn có chút cảm thấy hứng thú đối với lão gia gia sau lưng Lâm Sơn.

Cùng lúc đó, Lâm Sơn cũng nhận thấy được ánh mắt của Cố Dương.

Ánh mắt đó giống như đã nhìn thấu toàn bộ nội tình của mình, cũng khiến cho toàn thân Lâm Sơn không nhịn được mà run lên.

Nhưng chợt hắn trợn trừng đôi mắt giận dữ, hung hăng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Ánh mắt hắn ta cũng đầy tức giận.

Cùng lúc đó.

Bạch lão cũng kinh hãi không ngớt.

Chẳng biết tại sao khi Cố Dương nhìn qua, hắn cảm thấy toàn thân mình đều bị nhìn sạch!

Tất cả nội tình trong mắt Cố Dương phảng phất không chút che giấu nào!

Nghĩ đến đây.

Bạch lão cực kỳ chấn động.

Nhưng chợt nhịn không được mà lắc thẳng đầu.

"Không có khả năng! Cố Dương này chẳng qua chỉ là một tiểu Thiên Kiêu Đông Hoang mà thôi!"

"Cho dù là Thánh cảnh cũng không cách nào nhìn thấu sự tồn tại của ta, một Đan Hư cảnh nho nhỏ như hắn sao có thể nhìn thấu lai lịch của ta?"

Nghĩ đến đây, tâm tình Bạch lão mới hơi chút tỉnh táo lại.

Mặc dù hắn có một cảm giác kỳ quái.

Nhưng có lẽ...

Chỉ là ảo giác mà thôi.

Một Đan Hư cảnh, làm sao có thể nhìn thấu bản thân?

Mà Cố Dương rất nhanh cũng thu hồi ánh mắt, không tiếp tục nhìn chằm chằm Lâm Sơn.

Điều này cũng chứng thực được suy nghĩ trong lòng Bạch lão.

Quả nhiên... chỉ là ảo giác!

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu khác sau khi nghe được Lâm Sơn giải thích.

Tuy rằng cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng cũng không biết là có chỗ nào không thích hợp, cũng không quá xoắn xuýt.

Rất nhanh, cũng không lâu lắm, tất cả thiên kiêu tham gia hội trà ở đây đều đã công bố ra toàn bộ số lượng võ kỹ Thiên cấp lĩnh ngộ trong vòng một canh giờ.

Căn cứ số lượng và trình độ lĩnh ngộ để tiến hành xếp hạng trước một trăm, top 100 thiên kiêu đương nhiên cũng xuất hiện.

Kết quả cũng không ngoài ý muốn.

Nam Bộ tam yêu, Khương Thái Sơ, Hoang Vực Tiết Vũ, Lâm Sơn đương nhiên đều thuận lợi tiến vào vòng thứ hai.

Mà xếp hạng đầu...

Tất nhiên chính là Cố Dương!

Dù sao...

Một canh giờ lĩnh ngộ một trăm bản võ kỹ cấp Thiên, cũng cải tiến toàn bộ thành võ kỹ cấp Vương.

Chỉ dựa vào điểm này đã không phải thiên kiêu nào khác có khả năng sánh bằng.

Thiên Cực Kiếm Hoàng tuyên bố Cố Dương đệ nhất.

Mọi người cùng với thiên kiêu đều nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt đầy sợ hãi và thán phục.

Giờ phút này, không ai lại đi chất vấn tên tuổi đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang của Cố Dương.

Dù sao...

Ngộ tính Cố Dương bày ra, quả thực là treo tất cả thiên kiêu ở đây lên đánh.

Mọi người đều phục.

Nào có dũng khí tiếp tục trào phúng ngộ tính của Cố Dương?

"Lần kiểm tra thứ nhất kết thúc tại đây, không thể tiến vào vòng thứ hai thì tự động rời đi đi!"

Thiên Cực Kiếm Hoàng chậm rãi khoát tay nói.

Nghe đến đó, không ít thiên kiêu không thể tiến vào vòng hai nhất thời nhịn không được cúi đầu xuống.

Lại càng có một ít thiên kiêu chỉ kém một hai quyển là có thể thành công tiến vào vòng thứ hai, hết sức hối tiếc.

Nhưng cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi.

Rất nhanh, các thiên kiêu khác cũng rời khỏi.

Nguyên bản hiện trường còn có chút chen chúc, nhưng giờ phút này lại lộ ra hết sức trống trải.

Bởi vì hiện trường chỉ còn lại có một trăm người.

Mà một trăm người này đều là thiên kiêu!

Hơn nữa ngộ tính siêu phàm!

Nhìn thấy vậy.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không nhanh không chậm, ánh mắt đảo qua tất cả các thiên kiêu trong sân.

Dừng lại trên người Cố Dương hồi lâu, trong ánh mắt hiện ra một tia chờ mong.

Thiên Cực Kiếm Hoàng lúc này mới chậm rãi mở miệng.

"Đã như vậy, lập tức chuẩn bị bắt đầu vòng khảo hạch thứ hai đi."

"So đấu vòng khảo hạch thứ hai... Chính là ý chí!"

"Là tu sĩ, con đường tu luyện nhất định sẽ gặp đủ loại hiểm trở gian nan, nếu không có ý chí đủ cường đại, tự nhiên cũng không cách nào thuận lợi đột phá cảnh giới, không ngừng trở nên mạnh mẽ!"

"Cho nên vòng thứ hai, chính là khảo nghiệm ý chí võ đạo của chư vị!"

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa nói ra lời này.

Sắc mặt không ít thiên kiêu trở nên tái nhợt.

Ý chí võ đạo?

Vòng khảo nghiệm thứ hai lại là ý chí võ đạo!?

Phải biết rằng phần lớn thiên kiêu có thể tiến vào vòng hai đều là người có ngộ tính trác tuyệt.

Nhưng trong nhóm thiên kiêu này cũng tồn tại một số ít thiên kiêu chỉ có ngộ tính, còn những năng lực khác lại rất bình thường.

Bọn họ ngoại trừ thiên phú ngộ tính, cũng không có thứ xuất sắc khác.

Kết quả...

Vòng khảo nghiệm thứ hai, lại là ý chí võ đạo!

Một bộ phận thiên kiêu khác tự nhiên là có chút kích động.

Nhưng đối với một đám thiên kiêu đứng đầu mà nói.

Nhưng lại lập loè tinh quang.

Bọn họ đều là thiên kiêu đứng đầu của Đông Hoang Nam, luận võ đạo ý chí, tự nhiên đều là tồn tại nhất đẳng.

Khảo nghiệm này đối với bọn họ mà nói rất hợp ý.

Ánh mắt ba người Thất Tinh Thánh tử cũng không hẹn mà cùng nhìn về phía Cố Dương.

"Ngộ tính ta thật sự không bằng Cố Dương, nhưng ý chí võ đạo thì chưa hẳn"

"Ngộ tính của Cố Dương đúng là yêu nghiệt, nhưng tu vi chẳng qua là Đan Hư cảnh tầng mười ba mà thôi, khảo nghiệm này... Hắn khẳng định kém hơn chúng ta."

Trong lòng bọn họ đều rất tự tin.

Cố Dương về mặt ngộ tính nghiền ép bọn họ nhiều như vậy, vòng thứ hai... Cuối cùng bọn họ cũng có thể tìm về một chút tự tin.

Bọn hắn không cảm thấy Cố Dương có thể ở trên võ đạo ý chí còn có thể vượt qua bọn hắn.

Mà Khương Thái Sơ bên kia thì cẩn thận đánh giá Cố Dương một chút, trong ánh mắt hiện lên một tia ngưng trọng.

Chẳng qua hắn cũng hít sâu một hơi, trong ánh mắt lộ ra vẻ

kiên định.

Rõ ràng là vô cùng tin tưởng ý chí võ đạo của mình.

Bình thường thì tu vi càng cao thì ý chí võ đạo cũng sẽ càng mạnh mẽ.

Mà Cố Dương chỉ có Đan Hư cảnh.

Luận về ý chí võ đạo, chắc chắn hắn không bằng bọn họ!

Thiên Cực Kiếm Hoàng ngược lại cũng không có ý tứ lo lắng gì.

Bàn tay khẽ vẫy, một trận pháp trực tiếp được thúc giục.

Leng keng leng keng leng keng!

Một cái hộ thuẫn cực lớn phóng lên trời, trực tiếp bao trùm toàn bộ một trăm thiên kiêu tham gia vòng thứ hai vào trong đó.

Không đợi mọi người kịp phản ứng.

Một đạo uy áp vô cùng kinh khủng, trực tiếp giáng lâm ở đỉnh đầu tất cả mọi người.

Rẹt!

Trong nháy mắt này, sắc mặt tất cả các thiên kiêu đều trở nên trắng nhợt.

Bịch!

Ầm ầm!

Bốp bốp!

Vèo vèo!

Uy áp hàng lâm trong nháy mắt, chính là không dưới bốn mươi tên thiên kiêu trực tiếp bị ép đổ, có thiên kiêu bị đánh bay, có thiên kiêu trực tiếp bị bắn ra ngoài hộ thuẫn, cũng có người trực tiếp quỳ trên mặt đất, không thở nổi.

Mà những thiên kiêu này, đương nhiên trực tiếp bị loại bỏ!

Tất cả đều bị ném vào bên trong hộ thuẫn.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi, bên trong hộ thuẫn đã không còn đủ sáu mươi người.

Người xem cùng thiên kiêu chung quanh thấy một màn như vậy, sắc mặt cũng nhịn không được trắng bệch, hít một hơi khí lạnh.

"Vòng thứ hai sao lại khủng bố như vậy?"

"Hạ Phong Hoang Vực đã liên tục lĩnh ngộ hai mươi bản mà cũng không thể ngăn cản?"

"Hạ Phong ngộ tính không tệ, nhưng ý chí võ đạo còn kém xa."

"Xem ra vòng khảo hạch thứ hai này khó khăn hơn nhiều so với suy nghĩ của chúng ta!"

Nhìn qua vô số thiên kiêu trong hộ thuẫn sắc mặt đỏ lên, toàn lực chống cự, không ít thiên kiêu nhịn không được cảm thán.

Mà những thiên kiêu bị đào thải ở vòng một cũng đều hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt hiện lên một tia cảm thán.

Còn may là chưa vào vòng thứ hai.

Rõ ràng vòng thứ hai này gian nan hơn vòng thứ nhất.

Nếu như tiến vào vòng thứ hai, e rằng bọn họ cũng sẽ trực tiếp bị đánh bay!

Bên trong hộ thuẫn.

Uy áp phảng phất cường giả Vương cảnh bộc phát ra rõ ràng là ép cho một đám thiên kiêu không ngóc đầu lên được.

Trong đó bao gồm cả Tiết Vũ cùng với tam yêu nam bộ Hoang Vực!

Sắc mặt mấy người bọn họ hết sức khó coi, cắn chặt răng ngăn cản.

Xung quanh không ngừng có người chống đỡ không nổi sức mạnh uy áp cường hãn đến cực điểm này, nhao nhao đào thải ra sân khấu.

Mà đúng lúc này, chung quanh bỗng nhiên truyền đến một tiếng thét kinh hãi.

"Các ngươi mau nhìn, Cố Dương hắn... giống như hoàn toàn không bị ảnh hưởng!"

Nghe được thanh âm của hắn, lập tức vô số ánh mắt rơi vào trên người Cố Dương, khi thấy Cố Dương vẻ mặt bình tĩnh đứng bên trong hộ thuẫn, thần sắc lạnh nhạt, dường như hoàn toàn không thu được bất kỳ ảnh hưởng gì.

Lập tức, vô số người đều là nhìn mà choáng váng.

"Tình huống như thế nào?"

"Chẳng lẽ chỗ Cố Dương đứng ở nơi không có chịu đựng đến uy áp sao?"

"Làm sao có thể? Không thấy vị thiên kiêu bên cạnh Cố Dương kia đầu sắp đụng vào mặt đất sao?"

"Chẳng lẽ ý chí võ đạo của Cố Dương đã cường đại đến trình độ này rồi ư?"

Thấy cảnh này, vô số người sợ hãi kêu lên thành tiếng, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy rung động.

Lại càng có một ít thiên kiêu vừa mới bị đào thải nhìn mà choáng váng.

Cố Dương thật sự là đang tham gia cùng một kỳ khảo hạch với bọn hắn sao?

Uy áp kinh khủng kia, vì sao Cố Dương chống đỡ nhẹ nhàng như vậy?

"Không chỉ ngộ tính biến thái mà ngay cả ý chí võ đạo cũng mạnh mẽ đến mức này sao?"

"Cố Dương quả thực chính là yêu nghiệt toàn năng, phảng phất nhìn không thấy nhược điểm!"

"Nếu buộc phải nói nhược điểm... Chính là không có thức tỉnh huyết mạch và thể chất đặc thù?"

"Đúng vậy, nếu Cố Dương có thể chất thức tỉnh huyết mạch hoặc là thể chất đặc thù, chỉ sợ toàn bộ Đông Hoang không ai có thể so sánh với hắn!"

"Hiện tại cũng không sai biệt lắm."

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Cùng lúc đó.

Bên trong hộ thuẫn.

Đám người Thất Tinh Thánh tử đang vô cùng gian nan ngăn cản uy áp kinh khủng này.

Sau khi nghe được bên tai truyền đến tiếng chấn động, bọn họ nhất thời trợn trừng mắt.

Chợt không kịp chờ đợi nhìn về phía Cố Dương bên kia.

Khi nhìn thấy bộ dáng vân đạm phong khinh của Cố Dương.

Bọn họ nhất thời choáng váng.

"Sao... Làm sao có thể!"

"Ý chí võ đạo của Cố Dương thế mà cũng biến thái như thế?"

"Gia hỏa này đến cùng là quái vật gì!"

Trong lòng bọn họ hoảng sợ vô cùng.

Vốn dĩ bọn họ còn tưởng rằng so đấu võ đạo ý chí, bọn họ có thể vượt qua Cố Dương, cứu vãn một chút mặt mũi.

Kết quả...

Về mặt ý chí võ đạo, bọn họ vẫn được Cố Dương treo ngược lên.

CMN đây là...

Bọn họ chỉ cảm thấy trong lòng thập phần buồn bực.

Ngay cả Khương Thái Sơ cũng không nhịn được rung động không hiểu.

Trong đám thiên kiêu, hắn ta cũng coi như là có biểu hiện không tệ.

Nhưng hắn cũng không thể làm được vân đạm phong khinh như Cố Dương, vẫn cảm nhận được áp lực không nhỏ.

Nghĩ đến đây, Khương Thái Sơ cũng không khỏi cảm khái

trong lòng, lắc đầu.

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, quả nhiên là yêu nghiệt!"

Trong lòng của hắn cảm khái, ánh mắt lại bất giác nhìn về phía bên kia, nhất thời hắn nhịn không được trừng mắt nhìn thẳng.

Bởi vì Lâm Sơn bên kia rõ ràng cũng hết sức nhẹ nhõm gánh lấy cấp bậc uy áp này!

Cùng lúc đó.

Không ít người bên ngoài cũng phát hiện điểm này.

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

"Không nghĩ tới Lâm Sơn kia lại có thể dễ dàng chống đỡ được uy áp bực này?"

"Có vẻ như tính cách Lâm Sơn này mặc dù làm cho người ta không thích, nhưng bất luận là ngộ tính hay ý chí võ đạo, đều thuộc về đỉnh cấp!"

"Đúng vậy, chỉ có Cố Dương mới có thể đè ép hắn một bậc."

"Thiên kiêu bực này, trước kia chưa từng nghe nói tới."

Mà trong lúc vô số người đang than thở sợ hãi không thôi.

Cùng lúc đó.

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng khẽ gật đầu.

Ánh mắt rõ ràng rơi vào trên người Cố Dương cùng Lâm Sơn.

So đấu võ đạo ý chí trước mắt này, chỉ có hai người bọn họ biểu hiện nhẹ nhàng.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra...

Hạng nhất là xuất hiện từ trong hai người bọn họ.

Mà trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng lại không nhịn được cau mày.

"Kỳ quái, người có tâm tính võ đạo như Cố Dương, ý chí mạnh mẽ như vậy cũng là nằm trong dự kiến, nhưng với loại tâm tính như Lâm Sơn, làm sao có thể có được ý chí võ đạo mạnh như vậy?"

Lời này của Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa thốt ra.

Hai vị cường giả Hoàng cảnh, cũng không hẹn mà cùng gật đầu.

"Đúng là rất kỳ quái."

"Hay là, trên người tên gia hoả này có một loại bảo bối nào đó có thể chịu đựng được uy áp."

"Như vậy cũng rất có thể."

Ánh mắt cường giả Hoàng cảnh vẫn vô cùng cay độc.

Liếc mắt là nhìn ra trên người Lâm Sơn không bình thường.

"Hừ, đầu cơ trục lợi mà thôi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng đối với điều này lại thập phần bất mãn.

Hắn bận bịu nhiều ngày như vậy để tổ chức so đấu thiên kiêu,

không phải là vì để cho ngươi đến mưu lợi, nghĩ đến đây, hắn liền vẫy tay một cái.

Trong nháy mắt.

Uy áp của hộ thuẫn lại lần nữa tăng lên không ít.

Bùm! Bùm! Bùm!

Uy áp lập tức tăng lên.

Vô số thân hình từ trong hộ thuẫn bay ra.

Bị loại ngay tại chỗ.

"Mẹ kiếp! Đây là uy áp mà con người có thể chịu nổi sao?"

"Quả thực quá bất hợp lí!"

Thiên kiêu bị loại lộ vẻ bất đắc dĩ, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Trong đó có người thân chịu trọng thương, muốn cưỡng ép ngăn cản uy áp cấp bậc này.

Kết quả tự nhiên bị chấn động thất khiếu đổ máu, thực sự không chịu nổi mới bị đánh bay ra ngoài.

Lúc này bọn họ mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn vào trong hộ thuẫn.

Uy áp cường hãn đến thái quá như vậy... Cho dù là những đỉnh cấp thiên kiêu kia cũng chưa chắc có thể chống cự được bao lâu nhỉ?

Bọn họ chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Vòng khảo hạch thứ hai này... quả là biến thái!

Hiện giờ uy áp được tăng cường.

Chỉ sợ cho dù là cường giả Vương cảnh cũng không thi triển ra được.

Dường như đã là cường giả Hoàng cảnh thả ra một tia uy áp.

Uy áp ở đẳng cấp này, cho dù là thiên kiêu cấp bậc Thất Tinh Thánh tử cũng không thể chịu được quá lâu!

Cũng đúng như suy nghĩ của bọn họ.

Giờ phút này trên sân đấu.

Thất Tinh Thánh tử bọn họ đang run rẩy.

"Mẹ nó, đây mẹ nó..."

Thất Tinh Thánh tử cắn chặt răng, nhưng hai chân không ngừng run rẩy, nhìn từ xa giống như một vị lão giả tuổi xế chiều, thậm chí còn đứng không vững.

Mà tình cảnh của Hắc Sát ma tử và Xích Tiêu thái tử cũng tương tự.

Chỉ là cắn chặt hàm răng, cưỡng ép ngăn cản.

Thậm chí Khương Thái Sơ, giờ phút này đều cảm thấy áp lực thật lớn, thân hình cũng thoáng run lên.

Hai chân cũng có chút nhũn ra.

Sau khi chứng kiến một màn như vậy.

Mọi người không khỏi cảm khái trong lòng, độ khó của vòng thứ hai này không khỏi quá cao.

Uy áp bậc này, thật sự có người dễ dàng ngăn trở sao?

Nghĩ đến đây, ánh mắt của bọn họ không khỏi nhìn về phía Cố

Dương cùng Lâm Sơn.

Sau khi nhìn thấy tình huống của hai người.

Nhất thời tất cả mọi người không nhịn được há hốc mồm.

Bởi vì trong tầm mắt của bọn họ, Cố Dương cùng Lâm Sơn vẫn bình tĩnh đứng ở tại chỗ như cũ, phảng phất hoàn toàn không bị uy áp ảnh hưởng!

Nhìn thấy cảnh này, vô số người lộ vẻ sợ hãi thán phục, trong ánh mắt tràn ngập sùng bái.

Này cũng quá biến thái đi!

Một tia uy áp của cường giả Hoàng cảnh cũng có thể dễ dàng ứng phó như vậy!

Giờ phút này, hầu như tất cả mọi người không tiếp tục nhìn tình huống của các thiên kiêu khác.

Vô số đôi mắt đều gắt gao rơi vào trên thân Cố Dương cùng Lâm Sơn.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động cùng với... chờ mong!

Rốt cuộc là hai người bọn họ, ai sẽ không chịu nổi trước đây?

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trong sân.

Lâm Sơn nhìn thấy Cố Dương rõ ràng cũng có thể nhẹ nhõm ngăn cản uy áp như thế, trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia kinh ngạc.

Hắn có thể kháng trụ uy áp cấp này, chủ yếu vẫn là nhờ vào Bạch lão ra tay.

Tuy Lâm Sơn không rõ Bạch lão là cường giả cấp bậc nào, nhưng rất hiển nhiên...

Uy áp của cường giả Hoàng cảnh căn bản không uy hiếp được Bạch lão!

Dưới sự bao bọc của khí tức Bạch lão, hắn có thể nhẹ nhõm chống đỡ uy áp bậc này.

Nhưng Cố Dương cũng không có Bạch lão.

Hắn dựa vào cái gì có thể kháng cự?

Nghĩ đến đây, trong lòng Lâm Sơn lập tức vô cùng khó chịu.

"Hừ! Ta cũng muốn nhìn xem ngươi có thể chống cự được đến khi nào!"

Ánh mắt Lâm Sơn đầy ý khiêu khích nhìn về phía Cố Dương.

Mà Cố Dương cũng phát giác được, chậm rãi nhìn sang.

Trong ánh mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm.

Xem ra... Thực lực của lão gia gia phía sau Lâm Sơn này cũng không tệ chút nào.

Một đám cường giả Vương cảnh không khỏi thần sắc ngưng tụ, ngẩng đầu nhìn Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Đương nhiên bọn họ cũng nhìn ra được.

Đây là Thiên Cực Kiếm Hoàng chủ động xuất thủ!

Nhưng ngay cả như thế, Cố Dương cùng Lâm Sơn lại hoàn toàn chưa thu được bất cứ ảnh hưởng gì, nhìn qua ứng phó thập phần nhẹ nhàng.

Điều này không khỏi khiến bọn họ khiếp sợ vô cùng.

"Cố Dương cùng Lâm Sơn... ý chí võ đạo vậy mà đều mạnh mẽ như vậy?"

"Kiếm Hoàng đại nhân đích thân ra tay, bọn hắn có thể ứng phó dễ dàng, đích thật là thiên chi kiêu tử hiếm có!"

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút... Rốt cuộc ai trong số bọn họ có thể chống chọi đến cuối cùng?"

Nghĩ đến đây, một đám Vương Cảnh cũng lộ vẻ chờ mong.

Cùng lúc đó.

Thiên Cực Kiếm Hoàng trên đài cao cũng híp mắt.

Trong lòng thán phục ý chí võ đạo của Cố Dương cường hãn, nhưng đồng thời đối với Lâm Sơn liền càng cảm thấy kỳ quái.

Người này...

Chắc chắn có vấn đề!

Nhưng cụ thể có vấn đề chỗ nào, ngay cả hắn cũng nhìn không ra.

Chẳng qua...

Ánh mắt hắn ngưng tụ.

Rồi lại vẫy tay.

"Ta ngược lại muốn xem... Ngươi có thể chống đỡ được đến khi nào!"

Keng!

Trong nháy mắt, uy áp bên trong hộ thuẫn lại tăng lên một lần

nữa.

Trong chớp mắt này.

Ngoại trừ nam bộ tam yêu, Khương Thái Sơ, cùng với Cố Dương và Lâm Sơn ra.

Những thiên kiêu khác lập tức không thể chống đỡ được nữa.

Rõ ràng là trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi.

Xoạt xoạt xoạt!

Từng bóng người bay ngược ra ngoài, trực tiếp bay ra sân đấu, thần sắc tái nhợt đứng ở ngoài sân, mặt lộ vẻ ngưng trọng nhìn vào trong sân.

"Uy áp... Lại mạnh lên rồi!"

"Uy áp bực này hoàn toàn không phải là thứ mà chúng ta có thể gánh vác được."

"Quá kinh khủng!"

Trong sân, sắc mặt ba người Thất Tinh Thánh tử càng trắng bệch, trên trán bọn họ túa đầy mồ hôi hột to như hạt đậu.

Giờ phút này bọn họ cũng không duy trì được dáng người ưu nhã nữa, hoàn toàn nằm rạp xuống mặt đất tiếp xúc thân mật với mùi đất.

Không có cách nào, nếu không phải bọn hắn giữ nguyên tư thế này thì đã sớm bị đánh bay ra ngoài từ lâu rồi!

Luồng uy áp này thực sự quá khủng khiếp!

Bọn họ căn bản ngay cả đầu đều không ngẩng lên được.

Mà dáng vẻ của Khương Thái Sơ cũng không lịch sự, đang nửa quỳ trên mặt đất, cố nén khó chịu ngẩng đầu lên.

Ánh mắt không khỏi nhìn về phía cách đó không xa.

Nơi đó...

Cố Dương cùng Lâm Sơn, thình lình vẫn như cũ đứng thẳng tắp, phảng phất không cảm nhận được uy áp tăng lên.

"Làm sao... Có khả năng!"

Trong ánh mắt Khương Thái Sơ tràn đầy hoảng sợ.

Bây giờ hắn muốn chống lại uy áp bực này, đừng nói đứng thẳng người, ngay cả khom lưng cũng không được, không nửa quỳ thì uy áp cần phải thừa nhận lại càng kinh khủng tới cực điểm!

Cố Dương cùng Lâm Sơn vậy mà còn có thể kháng cự nhẹ nhõm như thế?

Rốt cuộc bọn họ là quái vật gì!

Khương Thái Sơ trong lòng kinh hãi không thôi.

Mà bên kia.

Cố Dương lạnh nhạt mà đứng.

Luận ý chí võ đạo, hắn có thể nói là tự tin tới cực điểm.

Đùa sao, mỗi lần hắn đều sửa đổi nhiều năm như vậy, cũng có rèn luyện ý chí.

Đừng nói là cường giả Hoàng cảnh, cho dù là cường giả Thánh cảnh, cũng chưa chắc có thể khiến hắn cúi đầu, ý chí võ đạo bực này... Ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng chưa chắc có thể mạnh hơn hắn!

Cho nên ngăn trở uy áp cường giả Hoàng cảnh, tự nhiên là không thành vấn đề.

Về phần Lâm Sơn...

Mặc dù biểu hiện bên ngoài vẫn như cũ là một bộ dạng bình tĩnh.

Nhưng trong lòng sớm đã là gió nổi mây phun.

Hắn ta luống cuống.

Dù sao Bạch lão chỉ là một tàn hồn, nếu sử dụng quá nhiều lực lượng sẽ lâm vào ngủ say.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, tất nhiên hắn ta cũng không muốn gặp phải tình huống như thế này.

Bạch lão đối với hắn mà nói, có thể nói là con át chủ bài lớn nhất, tự nhiên không thể sử dụng quá độ!

Nhìn thấy một màn kỳ lạ trên sân hôm nay.

Vô số thiên kiêu người xem đều mở to hai mắt nhìn.

"Không nghĩ tới lần trà hội thiên kiêu này... Lại đồng thời xuất hiện hai đại yêu nghiệt!"

"Đúng vậy, Cố Dương còn tốt, dù sao hắn hôm nay có danh thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang, nhưng Lâm Sơn kia... Chưa từng nghe nói qua, thế mà cũng có thể biểu hiện cường hãn như thế..."

"Nói đi nói lại, hai người này dường như đều xuất từ Thanh vực nha!"

"Bên trong Thanh Vực lại có thể đồng thời bồi dưỡng ra hai yêu nghiệt đứng đầu như vậy sao?"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Giờ phút này tất cả mọi người đều đang nghị luận Cố Dương cùng Lâm Sơn.

Trong khán đài.

Hà Thanh Huyền không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Cuối cùng hắn cũng nhớ tới Lâm Sơn.

Tên gia hỏa này...

Không phải đệ tử ngoại môn Lâm gia sao?

Theo lý mà nói, với tư cách cường giả Vương cảnh, tuy hắn đã từng đến Lâm gia, nhưng cũng không thể khắc sâu ấn tượng đối với một đệ tử ngoại môn.

Thật sự là cái tên này tính cách quá tồi tệ.

Cho dù là ở ngoại môn, cũng là tiếng xấu rõ ràng.

Lúc trước hắn đi Lâm gia, chính là trùng hợp đụng phải người này kiêu ngạo khiêu khích đồng tộc.

Cũng vừa lúc nhìn thấy Lâm Sơn lấy yếu thắng mạnh đánh bại người cùng tộc.

Mà mặt khác, chính là bởi vì Lâm Sơn này tướng mạo có chút kỳ lạ, ngũ quan lấy ra nói thì không có gì không bình thường, nhưng tổ hợp lại với nhau... thì dáng vẻ vô cùng kỳ lạ.

Thuộc loại nhìn vừa liếc mắt một cái liền sẽ thập phần khắc sâu.

Cho nên Hà Thanh Huyền mới có ấn tượng.

Không nghĩ tới lúc này mới qua bao lâu, đệ tử ngoại môn Lâm gia, bây giờ đã trưởng thành đến mức độ này?

Nghĩ đến đây.

Hà Thanh Huyền cũng không khỏi sợ hãi than thở không thôi.

Vốn dĩ hắn cho rằng thiên kiêu mạnh nhất của Lâm gia là Lâm Trần kia.

Nhưng bây giờ xem ra Lâm gia lại xuất hiện một tên còn yêu nghiệt hơn Lâm Trần!

"Tuy rằng... luôn cảm thấy Lâm Sơn này có chút kỳ quái."

Hà Thanh Huyền khẽ nhíu mày.

Hiển nhiên hắn cũng cảm nhận được trên người Lâm Sơn có chút không đúng, nhưng cụ thể là chỗ nào thì hắn cũng không nói ra được.

Lắc đầu, ánh mắt của hắn lại lần nữa đặt trên người Cố Dương.

Trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn thấy Cố Dương cùng Lâm Sơn còn có thể thoải mái đứng thẳng thì kinh thán không thôi, đồng thời nhíu mày chặt hơn.

Bởi vì chắc chắn Lâm Sơn này có vấn đề rất lớn!

Nghĩ tới đây, hắn lại vung tay lên lần nữa.

Ầm ầm ầm!

Uy áp của hộ thuẫn lại tăng thêm một cấp bậc!

Mà lần này ba người Thất Tinh Thánh tử bọn họ rốt cuộc cũng không ngăn cản được nữa.

Dồn dập hộc máu bay ngược ra ngoài.

Ba người thần sắc tái nhợt rơi trên mặt đất.

Rồi vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía tấm thuẫn.

Mà khi bọn hắn nhìn thấy Cố Dương cùng Lâm Sơn vậy mà thần sắc vẫn lạnh nhạt đứng ở bên trong, lập tức nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Chuyện này... sao có thể!"

Lúc này Thiên Huyền Tử không nhịn được kinh hãi lên tiếng.

"Cố Dương cùng Lâm Sơn này, rốt cuộc là quái vật gì?"

Ngay cả Hắc Sát Ma Tử Minh Ác cũng nhịn không được phát ra một tiếng cảm khái, nhìn về phía Cố Dương cùng Lâm Sơn giống như đang đối đãi với hai con quái vật.

"Thật là... kinh người mà!"

Xích Vô Thiên lau vết máu trên khóe miệng, trong mắt cũng tràn đầy rung động.

Mà không đợi ba người tiếp tục cảm khái.

Lại có một bóng người bay ngược ra.

Keng!

Khương Thái Sơ thình lình cũng bị uy áp khủng bố đến mức tận cùng kia đánh bay ra.

Hắn vững vàng đáp xuống đất, ngược lại không có thổ huyết,

mà là thần sắc trắng bệch.

Giờ phút này hắn cũng ngẩng đầu nhìn về thân ảnh Cố Dương cùng Lâm Sơn đang lạnh nhạt đứng giữa sân với thần sắc phức tạp.

"Ta với bọn họ chênh lệch lớn như vậy sao?"

Hiển nhiên, Khương Thái Sơ đã bị đả kích.

Hắn vốn cảm thấy, thiên kiêu trà hội lần này, mình nhất định có thể đoạt được vị trí hạng nhất.

Kết quả ngộ tính bị Cố Dương cùng Lâm Sơn nghiền ép, bây giờ khảo thí ý chí võ đạo, lại lần nữa bị hai người bọn họ nghiền ép.

Liên tiếp gặp đả kích, cho dù là Khương Thái Sơ, tâm tình đều có chút không quá dễ chịu.

"Có điều...Nhìn bộ dạng này, dường như Lâm Sơn sắp không đỡ được."

Đúng lúc này, một tiếng kinh hô vang lên.

Bởi vì bọn họ phát hiện, Cố Dương ở trên sân dĩ nhiên là bảo trì vẻ mặt bình thản, thậm chí còn dành thời gian ngáp một cái, dường như rất buồn ngủ.

Có thể nói là động tác không lớn, nhưng tính sỉ nhục cực mạnh!

Để vô số thiên kiêu bị đào thải vẻ mặt im lặng.

Mà bên kia, giờ phút này trên trán Lâm Sơn đang túa đầy mồ hôi lạnh.

Hiển nhiên, mặc dù hắn vẫn duy trì đứng thẳng, nhưng ngăn

cản cũng không dễ dàng như trước.

"Ý chí võ đạo của Cố Dương đến tột cùng biến thái đến trình độ nào?"

"Chẳng lẽ giống với ngộ tính của hắn sao?"

"Như vậy không khỏi cũng quá biến thái đi!"

Vô số âm thanh thán phục không ngừng vang lên.

Tất cả mọi người vốn cảm thấy Cố Dương chỉ là ngộ tính yêu nghiệt, tại khảo nghiệm võ đạo ý chí này có thể sẽ bại trận.

Kết quả một đường nhìn xuống, ý chí võ đạo của Cố Dương dường như biến thái kinh người!

Cho dù là uy áp của cường giả Hoàng cảnh cũng không ảnh hưởng đến hắn chút nào!

Khi đang nghĩ ngợi.

Cố Dương rõ ràng là tùy ý đi tới trước bàn trà của mình, nâng chung trà lên uống một hơi cạn sạch.

Người xem: "..."

Thiên kiêu: "..."

Nam bộ tam yêu: "..."

Khương Thái Sơ: "..."

Ngươi nói còn có thể duy trì đứng thẳng thì thôi đi.

Ngươi đang ở dưới uy áp của cường giả Hoàng cảnh tùy ý đi lại là chuyện gì vậy?

Còn mẹ nó uống một ngụm trà?

Giờ phút này.

Tất cả mọi người sắc mặt cổ quái.

Nhìn qua Cố Dương nào giống như đang tiếp nhận thử thách, giống như đang nghỉ phép vậy!

Mẹ nó, đây là...

Một đám thiên kiêu hồi tưởng lại bộ dáng chật vật khi bọn họ thừa nhận áp lực.

Cái này so sánh...

Thật là khiến cho bọn họ muốn vùi đầu vào trong đất.

Chênh lệch này, quả thực quá lớn!

Sắc mặt đám Thất Tinh Thánh tử cũng biến thành có chút khó coi.

Mặc dù sớm có dự liệu được Cố Dương sẽ rất biến thái.

Nhưng bọn hắn hiển nhiên cũng không nghĩ tới ý chí võ đạo của Cố Dương, lại yêu nghiệt đến trình độ này!

"Đây chính là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang sao?"

Giờ phút này, bọn họ không còn bất kỳ nghi vấn nào nữa.

Rất rõ ràng, đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang Cố Dương, đích thật danh xứng với thực!

Mà Lâm Sơn ở bên kia thấy một màn như vậy, cũng bị dọa đến con mắt đều sắp trừng ra rồi.

Dưới sự trợ giúp của Bạch lão, hắn ta cũng chỉ miễn cưỡng kháng trụ được uy áp bậc này.

Cố Dương kia.

Rốt cuộc là tình huống gì?

Lại có thể coi như không thấy uy áp của cường giả Hoàng cảnh.

Thậm chí còn có thể tùy ý đi lại lại, châm trà uống?

"Bạch lão, Cố Dương kia đến cùng là làm thế nào vậy?"

Trong lòng Lâm Sơn cũng nhịn không được hỏi thăm Bạch lão.

"Nội tình võ đạo của hắn rất mạnh!"

Bạch lão trầm mặc một lát, chợt liền ngưng trọng nói.

Hiển nhiên, với tư cách là cường giả hàng đầu, hắn có thể nhìn ra sự bất phàm của Cố Dương.

Đặc biệt là từ việc Cố Dương chống đỡ uy áp của cường giả Hoàng cảnh còn nhàn nhã đi bộ như vậy, đây cũng không phải là chuyện có thể tùy tùy tiện tiện làm được.

Chỉ có người có được nội tình võ đạo cực kỳ đứng đầu, mới có thể rèn luyện ý chí võ đạo của bản thân đến mức độ kiên cố như thế!

Mà đây cũng là chỗ mà Bạch lão cảm thấy sợ hãi thán phục không thôi.

Cố Dương mới mười tám tuổi đấy!

Mười tám tuổi, đã có võ đạo và ý chí võ đạo mà người khác mất mấy ngàn năm thậm chí hơn vạn năm mới rèn luyện ra được.

Cố Dương này... thật sự không phải là vị đại năng đỉnh tiêm nào đó chuyển thế sao?

Lâm Sơn nghe được Bạch lão trả lời, tâm tình cũng có chút luống cuống.

"Bạch lão, ngươi còn chịu đựng được sao?"

Hắn ta vội vàng lại hỏi.

Bạch lão lại trầm giọng nói.

"Mặc dù còn có thể chống cự trong chốc lát, nhưng không cần thiết."

"Đây chẳng qua chỉ là vòng thứ hai mà thôi, vì cạnh tranh đệ nhất tiêu phí quá nhiều khí lực, cái được không bù mất, ngươi phải nhớ kỹ, mục đích của ngươi là truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng, mà không phải là đệ nhất vòng hai!"

Bạch lão dặn dò.

Nghe đến đó, sắc mặt Lâm Sơn cũng trở nên khó coi.

Hắn đương nhiên biết được đạo lý này.

Nhưng trong lòng hắn đã vô cùng khó chịu với Cố Dương.

Khảo nghiệm ngộ tính lúc trước bị Cố Dương đè lên một đầu.

Bây giờ khảo nghiệm ý chí võ đạo lại bị áp đảo.

Như vậy không khỏi cũng quá uất ức rồi.

Lâm Sơn nắm chặt nắm đấm.

Trong lòng phẫn nộ tới cực điểm.

Nhưng cuối cùng lão vẫn chậm rãi thở ra một hơi.

"Ta hiểu rồi, Bạch lão."

Nói xong, Lâm Sơn liền vươn tay ra.

"Ta nhận thua."

Lâm Sơn vừa dứt lời trong nháy mắt.

Uy áp lập tức tan đi.

Hộ thuẫn cũng hoàn toàn tiêu tán.

Sân bãi khôi phục bình tĩnh ban đầu.

Cùng lúc đó.

Vô số đạo ánh mắt cảm thán chính là rơi vào trên người Cố Dương.

"Lại là Cố Dương!"

"Người đứng đầu vòng thứ hai... lại là hắn!"

"Cố Dương đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt?"

"Ai mà biết được?"

"Không chỉ có ngộ tính nghiền ép hết thảy thiên kiêu, mà ý chí võ đạo bày ra bây giờ... Cũng hoàn toàn nghiền ép tất cả thiên kiêu!"

"Hắn quá kinh khủng!"

"Ta sống nhiều năm như vậy, lần đầu tiên thấy tên gia hỏa kinh khủng như thế!"

Tiếng rung động không ngừng vang lên.

Vô số thiên kiêu đều nhìn chằm chằm Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái cùng sợ hãi thán phục.

"Chẳng qua Lâm Sơn kia cũng rất khủng bố!"

"Hoàn toàn chính xác, chỉ là hơi kém Cố Dương một chút mà thôi, chẳng lẽ thiên kiêu trong Thanh Vực đều khủng bố như vậy sao?"

Bên kia.

Nam bộ tam yêu trong ánh mắt cũng lóe ra ngưng trọng.

Bọn hắn nhìn chằm chằm Cố Dương cùng Lâm Sơn.

"Xem ra, lần này đối thủ Thiên Kiêu trà hội sẽ rất khó đối phó nha!"

"Liên tục hai vòng đệ nhất và đệ nhị, đoán chừng Thiên Cực Kiếm Hoàng sẽ chọn lấy một trong hai người bọn họ."

"Có lẽ không có phần của chúng ta."

Bọn họ thấp giọng trao đổi nghị luận.

Về phần Khương Thái Sơ ở bên kia, thì không có nhìn Lâm Sơn.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Mà ở phía trên.

Một đám cường giả Vương cảnh thì hơi nhíu mày.

"Chủ động từ bỏ sao?"

"Lựa chọn thật sự là kỳ quái."

"Nếu như ý chí võ đạo đủ kiên định, cho dù đang đối mặt với đối thủ mạnh hơn, cũng sẽ tiếp tục kiên trì chứ?"

"Lâm Sơn này... Hành động thật sự là khắp nơi tràn đầy mâu

thuẫn."

Bọn họ nghị luận một hồi, nhưng cũng không chủ động nói gì.

Dù sao đây cũng là lựa chọn mà Lâm Sơn tự đưa ra.

Cuối cùng quyết định thế nào cũng phải xem lựa chọn của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Nghĩ đến đây, vô số ánh mắt đều chậm rãi nhìn về phía Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Thiên Cực Kiếm Hoàng thấy vậy, cũng chậm rãi mở miệng.

"Lần khảo hạch thứ hai đến đây chấm dứt, các ngươi điều chỉnh một chút đi, sau đó bản hoàng sẽ công bố quy tắc vòng thứ ba."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa nói ra lời này.

Không ít thiên kiêu lập tức lộ vẻ nghi hoặc.

"Kiếm Hoàng đại nhân làm vậy là có ý gì?"

"Còn chưa nói đào thải bao nhiêu người đấy."

"Đúng vậy, chẳng lẽ không có xếp hạng sao?"

Nói đến đây.

Ánh mắt vô số thiên kiêu lập tức nổi lên quang mang.

Dù sao thì Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chưa bao giờ nói đến chuyện xếp hạng.

Chẳng lẽ nói những người xếp hạng không cao như bọn họ có cơ hội tiến vào vòng tiếp theo sao?

Lập tức, những thiên kiêu xếp hạng phía sau ở vòng thứ hai

lập tức trở nên kích động.

Mà xếp hạng phía trước, lại là gãi gãi đầu, không rõ hiện tại là tình huống như thế nào.

Về phần đám người Thất Tinh Thánh tử thì sắc mặt bình tĩnh.

Nói trắng ra là.

Cái gọi là tiệc rượu thiên kiêu này chẳng qua chỉ là tìm một người thừa kế cho Thiên Cực Kiếm Hoàng mà thôi, rốt cuộc là ai cũng phải nhìn vào bản thân Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Bất luận quy tắc đặt ra như thế nào, cuối cùng kết quả đều nói không chừng.

Nhỡ đâu Thiên Cực Kiếm Hoàng coi trọng một người thừa kế thiên phú kém, vậy cũng không chừng.

Cho nên...

Bọn họ ngược lại cũng thập phần lạnh nhạt.

Cố Dương vẻ mặt không sao cả, ngồi ở trên bàn trà của mình uống trà.

Sau khi nghỉ ngơi một phen.

Tất cả thiên kiêu đều khôi phục tinh thần.

Mà lúc này, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng mới chậm rãi mở mắt ra.

Giọng nói của hắn ta cũng thản nhiên truyền vang trên không trung.

"Vòng khảo nghiệm thứ ba, chỉ cần mười người."

Chương 546 - Thiên Cực Kiếm Hoàng thao tác lẳng lơ! Lâm Sơn uất ức (1)

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Chính là khiến vô số thiên kiêu chấn động.

"Chỉ cần mười người?"

"Hízz, đợt hai có một trăm tên thiên kiêu nha, không nghĩ tới thảm liệt như vậy, chỉ cần mười người!"

"Nói cách khác, có chín mươi vị thiên kiêu bị đào thải đi."

"Mười người này, là lựa chọn dựa theo bài danh sao?"

"Vậy ta không có cơ hội."

Sắc mặt các thiên kiêu lập tức trắng bệch.

Sau một hồi cảm khái.

Một thiên kiêu của đại vực lắc đầu cảm thán: "Đáng tiếc, ta là người thứ mười một, xem ra không thể nào tiến vào vòng tiếp theo rồi."

Nghe được lời cảm thán của hắn.

Đám thiên kiêu xung quanh cũng nhìn hắn với ánh mắt đồng cảm.

Bọn hắn còn tốt.

Dù sao cũng chênh lệch nhiều lắm.

Vị thiên kiêu đại vực này lại là người thứ mười một, chỉ thiếu một hạng.

Điều này cũng quá đáng tiếc.

Nhưng cũng chỉ là cùng cảm xúc mà than thở mà thôi.

Dù sao quy tắc cũng do Thiên Cực Kiếm Hoàng định ra.

Không ai dám nghi ngờ cường giả Hoàng cảnh.

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu bài danh top 10 trong vòng thứ 2 tinh thần chấn động.

Mặt lộ vẻ chờ mong, đợi Thiên Cực Kiếm Hoàng giảng giải quy tắc khảo nghiệm vòng thứ ba.

Lâm Sơn cũng đầy mong đợi.

Hắn ta rất nóng lòng muốn nhận được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Nếu có thể thu được truyền thừa của vị Hoàng cảnh này vào tay, vậy hắn... cũng có thể nhanh chóng đột phá trưởng thành!

Khoảng cách mục tiêu của hắn cũng có thể càng lúc càng gần!

Cố Dương ngược lại sắc mặt bình tĩnh, nhìn Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Mà kế tiếp lời của Thiên Cực Kiếm Hoàng, lại khiến cho người ta mở rộng tầm mắt.

"Trước khi bắt đầu đợt khảo nghiệm thứ ba, mười người này

sẽ do bản hoàng tự mình lựa chọn."

Tiếng nói vừa phát ra.

Vô số thiên kiêu lộ vẻ kinh ngạc.

"Tự mình lựa chọn?"

"Đây cũng là chuyện bình thường, dù sao Thiên Cực Kiếm Hoàng đại nhân cũng là vì mình chọn lựa người thừa kế."

"Nhưng nếu như vậy... tất cả mọi người có cơ hội chứ?"

"Nghĩ gì thế? Đại nhân Kiếm Hoàng muốn chọn người chắc cũng phải là thiên kiêu có ý chí võ đạo mạnh hơn đấy."

"Nói cũng đúng."

Đám thiên kiêu nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng nói xong, vô cùng kích động.

Nhưng ngay lập tức lại bị giội một gáo nước lạnh.

Cho dù chọn thế nào, chắc chắn cũng không chọn được bọn họ.

Phỏng chừng chọn lựa vẫn là những thiên kiêu bài danh 10 thứ hạng đầu.

Tên thiên kiêu xếp hạng thứ mười một kia ánh mắt cũng không khỏi ảm đạm.

Xem ra... Mình vẫn không có vai diễn.

Đang nghĩ đến đây.

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng chậm rãi đảo qua các thiên kiêu.

"Vị trí thứ mười, Chu Nguyên Tử linh vực."

Keng!

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Thiên kiêu bài danh đại vực thứ mười một kia, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy kinh ngạc cùng kinh hỉ.

Hắn nghe được cái gì?

Không ngờ Kiếm Hoàng đại nhân lại nhớ tới tên của hắn?

Đây... Chính mình không phải đang nằm mơ chứ?

Chu Nguyên hiển nhiên là có chút không ngờ tới, sau khi nghe được lời nói của Thiên Cực Kiếm Hoàng, càng nhịn không được nghi ngờ hỏi: "Kiếm Hoàng đại nhân, ngài xác định... Là ta sao?"

"Ngươi đang chất vấn bản hoàng sao?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng nhàn nhạt nói.

"Vãn bối không dám!"

Chu Nguyên vội vàng cúi đầu xin lỗi, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ vui sướng không thôi.

Mà vẻ mặt thiên kiêu chung quanh cũng đầy kinh ngạc.

Chẳng lẽ Kiếm Hoàng đại nhân không phải là dựa theo xếp hạng mà chọn lựa?

Nếu là dựa theo xếp hạng.

Tại sao lại lựa chọn Chu Nguyên xếp hạng mười một chứ?

Trong lòng vô số thiên kiêu cảm thấy khó hiểu.

Đám người Thất Tinh Thánh tử cũng không hiểu chuyện gì.

Không biết Kiếm Hoàng đại nhân đang nói gì.

Cố Dương vẻ mặt bình tĩnh, cũng không phải rất để ý.

Còn Lâm Sơn thì nhịn không được mà nhíu mày.

Không biết vì sao hắn luôn cảm thấy có điểm gì đó là lạ.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không dừng lại, tiếp tục tuyên bố tiến vào danh sách vòng ba.

Thiên kiêu được đọc tên vẻ mặt tràn đầy kinh hỉ.

Nhưng Thiên Cực Kiếm Hoàng tiếp tục tuyên bố danh sách, thiên kiêu xung quanh lại càng kinh ngạc.

Bởi vì...

Danh tự mà Thiên Cực Kiếm Hoàng hôm nay đọc ra, toàn bộ đều là thiên kiêu xếp trong mười hạng đầu!

Nói cách khác...

Thiên Cực Kiếm Hoàng thực sự là dựa theo bài danh thiên kiêu để chọn lựa.

Nhưng không biết vì sao thứ hạng của mọi người đều dời về sau một vị trí.

Chẳng lẽ là...

Trong mười thiên kiêu đứng đầu, sẽ có một người bị bỏ lại?

Nghĩ tới đây, tất cả thiên kiêu càng thêm mong đợi.

"Vị thứ năm, Thất Tinh Thánh Tử."

"Vị thứ tư Hắc Sát ma giáo Minh Ác."

"Vị thứ ba, Xích Tiêu hoàng triều Xích Vô Thiên."

"Vị thứ hai, Khương Thái Sơ của Khương gia."

Thiên Cực Kiếm Hoàng một hơi đọc hết tên thứ năm đến thứ hai.

Nghe đến đó.

Tất cả thiên kiêu nhìn mà choáng váng.

"Chuyện này..."

"Chỉ còn lại một người?"

"Thế nhưng còn sót lại Cố Dương cùng Lâm Sơn!"

"Chẳng lẽ nói, Cố Dương cùng Lâm Sơn, Kiếm Hoàng đại nhân chỉ sẽ lựa chọn một người?"

Bọn họ lộ vẻ kinh ngạc.

Hiển nhiên là không nghĩ tới cuối cùng lại diễn biến thành cục diện như vậy.

Không chỉ là bọn họ.

Ngay cả đám người Thiên Huyền Tử cũng sững sờ.

"Đây... rốt cuộc là tình huống gì?"

"Chẳng lẽ Kiếm Hoàng đại nhân không định chọn Cố Dương hoặc Lâm Sơn sao?"

"Nhưng mà... ngộ tính và ý chí võ đạo của hai người bọn họ

đều vô cùng yêu nghiệt mà, sao có thể bị vứt bỏ một vị chứ?"

"Nghĩ không ra, hoàn toàn không nghĩ ra mà."

Mấy người nghị luận ầm ĩ, nhưng nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra vì sao Thiên Cực Kiếm Hoàng lại làm như vậy.

Lâm Sơn lúc này cũng không nhịn được nhíu mày lại.

Giờ phút này phần cảm giác không ổn trong lòng hắn càng thêm nồng đậm.

"Chẳng lẽ lão già này định..."

Khi trong lòng Lâm Sơn đang suy nghĩ.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng từ từ công bố cái tên đệ nhất.

"Vị thứ nhất, Thanh Vực Cố Dương."

Keng!

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa nói xong thì trong nháy mắt.

Vô số âm thanh thán phục liền truyền đến.

"Chuyện này..."

"Kiếm Hoàng đại nhân có phải lầm hay không, chẳng lẽ loại yêu nghiệt như Lâm Sơn không đủ tư cách sao?"

"Không hiểu lắm, nhưng... Kiếm Hoàng đại nhân là cường giả Hoàng cảnh, ý nghĩ của hắn, bọn ta cũng không có tư cách phỏng đoán."

Vô số thiên kiêu cảm thấy nghi hoặc khó hiểu đối với điều này.

Nhưng cũng không nói thêm gì.

Dù sao đây cũng là quyết định của Kiếm Hoàng đại nhân.

Bọn họ chẳng lấy đâu ra lá gan dám chất vấn.

Nhiều lắm chính là mắng chửi vài câu mà thôi.

Đám người Thiên Huyền Tử cũng trợn tròn mắt.

Thật ra bọn họ hoàn toàn không ngạc nhiên với việc Thiên Cực Kiếm Hoàng lựa chọn Cố Dương.

Dù sao.

Ngộ tính cùng võ đạo ý chí Cố Dương thể hiện ra, đủ để đạp tất cả thiên kiêu ở dưới chân!

Kiếm Hoàng đại nhân không có lý do không chọn Cố Dương.

Nhưng bọn họ vẫn thấy khó hiểu.

Vì sao Lâm Sơn sẽ bị loại bỏ ở bên ngoài.

Cùng lúc đó.

Lâm Sơn cũng ngẩn người.

Hiển nhiên hắn ta cũng không ngờ mình lại bị loại trừ.

Lúc trước hắn cũng cảm giác được có chút không thích hợp.

Bây giờ xem ra...

Quả nhiên là xuất hiện!

Nhưng ngay sau đó, trong lòng của hắn lại vô cùng phẫn nộ.

Nhằm vào!

Là nhằm vào trần trụi!

"Ta không phục!"

Lâm Sơn không nhịn được phẫn nộ cùng nghẹn khuất trong lòng, lúc này bèn đứng ra, sắc mặt đỏ lên hét lớn.

Thấy vậy, vô số thiên kiêu xung quanh lập tức biến sắc.

Dám rống to đối với cường giả Hoàng cảnh?

Lâm Sơn này chỉ sợ không muốn sống nữa rồi!

Nhưng thần sắc Thiên Cực Kiếm Hoàng vẫn lạnh nhạt.

Trong đôi mắt thâm thúy hiện lên một tia khinh thường.

"Ngươi có cái gì không phục?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng lạnh nhạt hỏi.

"Trong vòng khảo nghiệm thứ nhất và vòng thứ hai ta đều xếp hạng nhì, tại sao ta không có tư cách tiến vào vòng thứ ba?"

Lâm Sơn đỏ mặt, la lớn.

Nghe được lời này của Lâm Sơn.

Tuy rằng mọi người cảm thấy thái độ Lâm Sơn quá mức kiêu ngạo, nhưng lời nói cũng có lý.

Dù sao dựa theo tình huống bình thường, Lâm Sơn bất luận thế nào cũng có tư cách tiến vào vòng thứ ba đấy.

Thành tích khảo nghiệm ngộ tính và ý chí võ đạo của hắn gần với Cố Dương.

Cái này còn không có tư cách mà nói thì những người khác càng không có tư cách.

Tất cả mọi người đều lộ vẻ tò mò.

Bọn họ cũng muốn biết.

Vì sao Lâm Sơn bị loại trừ ở bên ngoài.

Cố Dương nhìn thấy vậy, trên mặt lại treo nụ cười nhạt.

Hiển nhiên...

Đây là Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn ra chút manh mối.

Cố ý nhằm vào Lâm Sơn kia đấy.

Chẳng qua hắn cũng rất muốn nhìn xem Thiên Cực Kiếm Hoàng sẽ tìm lý do gì?

"Ngươi muốn biết nguyên nhân sao?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng sau khi nghe Lâm Sơn nói, không khỏi cười khẽ một tiếng hỏi ngược lại một câu.

"Đương nhiên!"

Lâm Sơn gật đầu liên tục.

Nhưng lúc này Bạch lão đã phát hiện có điều gì đó không đúng, bắt đầu khuyên bảo Lâm Sơn đừng nói nhiều nữa, trực tiếp rời đi.

Chỉ là bây giờ Lâm Sơn đã tức giận vô cùng, không biết nguyên do thề không bỏ qua.

"Được, nếu ngươi đã muốn biết, vậy ta sẽ nói cho ngươi biết."

"Muốn trở thành người thừa kế của ta thì đầu tiên không thể vẻ ngoài quá kém, không biết xấu hổ gì cả, nếu ngươi trở thành người thừa kế của ta thì mặt mũi này của ta có còn không?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng lạnh nhạt nói.

Mà hắn vừa nói xong lời này.

Lâm Sơn sửng sốt một chút.

"Vậy cùng ta không tiến vào vòng thứ ba có quan hệ gì sao?"

Hắn không hiểu Thiên Cực Kiếm Hoàng đang nói cái gì.

Mà giờ khắc này vô số thiên kiêu xung quanh đều hiện lên vẻ mặt quái dị.

"Chà!"

"Không ngờ Kiếm Hoàng đại nhân lại còn cân nhắc đến tầng này."

"Chẳng qua nhìn kỹ thì...Hắn quả thật vẻ ngoài hơi dọa người."

"Nếu nói như vậy, ta có thể hiểu được quyết định của Kiếm Hoàng đại nhân."

Bọn họ quan sát tỉ mỉ Lâm Sơn.

Vừa rồi bọn họ chỉ chú ý tới ngộ tính và ý chí võ đạo của Lâm Sơn, nên không chú ý vẻ ngoài của hắn.

Hôm nay nhìn kỹ xem, quả thật là có chút không được tự nhiên.

Nhóm người Thiên Huyền Tử cũng lộ vẻ cổ quái, thậm chí có chút buồn cười.

Bọn họ dù thế nào cũng không nghĩ tới lý do Kiếm Hoàng đại nhân loại trừ Lâm Sơn ra thì lại tươi mát thoát tục như vậy.

Chẳng qua nhìn kỹ, quyết định này còn không có một chút bệnh nào!

Cố Dương nhìn cũng thiếu chút nữa cười ra tiếng.

"Thiên Cực Kiếm Hoàng này... thao tác cũng là đủ lẳng lơ rồi đấy."

Coi như là Cố Dương, cũng hoàn toàn không nghĩ tới Thiên Cực Kiếm Hoàng lại tìm một lý do như vậy.

Lý do mấu chốt này... Nghe có vẻ vô cùng hợp lý, kết hợp với bề ngoài kỳ lạ của Lâm Sơn, khiến người ta không thể phản bác lại!

Đây mới là thứ lẳng lơ nhất!

Nghe được thiên kiêu chung quanh nghị luận cùng phản ứng.

Lâm Sơn lúc này mới phản ứng lại.

Lập tức, sắc mặt hắn trở nên khó coi.

Thiên Cực Kiếm Hoàng bài trừ mình... lại là bởi vì dung mạo của mình quá xấu sao?

Mẹ nó, Lâm Sơn tức giận vô cùng, thậm chí còn có ý muốn trực tiếp ra tay với Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Lão già này!

Quả thực là quá đáng!

"Xem ra, ngươi dường như đối với lựa chọn của bản hoàng rất có ý kiến?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn thấy vẻ mặt của Lâm Sơn, lập tức hơi nhíu mày.

Nhìn thấy vậy.

Âm thanh lo lắng của Bạch lão cũng vang lên trong đầu hắn.

"Lâm Sơn, không được lỗ mãng, Thiên Cực Kiếm Hoàng đã phát hiện ra chỗ bất thường, đi luôn đi!"

"Ta hiểu rồi, Bạch lão!"

Lâm Sơn cũng vội vàng đáp lại một câu.

Cho dù trong lòng hắn ta có khó chịu phẫn nộ nhiều đến mấy.

Giờ phút này cũng chỉ có thể kiềm nén.

Hắn cắn chặt răng.

Hung hăng trừng mắt liếc nhìn Thiên Cực Kiếm Hoàng và Cố Dương.

"Không ý kiến!"

Nói xong, Lâm Sơn không chút do dự, quay đầu liền rời đi.

Hắn không dám ở lại đây lâu.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương không khỏi lắc đầu.

Nếu tiệc trà thiên kiêu lần này hắn không tới.

Nói không chừng Lâm Sơn này thật đúng là có thể dựa vào lão gia gia sau lưng hắn điên cuồng trang bức, sau đó đoạt truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Nhưng mà, có hắn ở đây thì hắn cũng đừng nghĩ tới.

Cùng lúc đó.

Một đám thiên kiêu chung quanh cũng cảm giác trong lòng là

lạ.

Tuy rằng Lâm Sơn tính cách kém, vẻ ngoài xấu, nhưng cũng không đến mức bị nhắm vào như vậy.

Dù sao hắn cũng là một vị thiên kiêu đỉnh cấp đấy.

Mà ngay khi một đám thiên kiêu trong lòng có chút đồng tình với Lâm Sơn.

Một gã Hoàng cảnh bên người Thiên Cực Kiếm Hoàng chậm rãi mở miệng nói: "Chắc hẳn chư vị cảm thấy chuyện chư vị đối với Kiếm Hoàng nhằm vào Lâm Sơn có chút quá đáng."

"Nhưng không cần phải vậy."

"Lâm Sơn này lợi dụng một ít thủ đoạn không đứng đắn để vượt qua khảo nghiệm do Kiếm Hoàng lập nên, mưu đồ mưu lợi xảo trá, đây là vũ nhục đối với Hoàng Cảnh."

"Cũng là Kiếm Hoàng làm người tương đối hiền lành, không chấp nhặt với tiểu bối, nếu không hắn liền bị trấn giết tại chỗ, đều không có gì lạ cả."

Tên cường giả Hoàng cảnh kia vừa dứt lời trong nháy mắt.

Mặt mũi vô số thiên kiêu lập tức tràn đầy rung động.

"Cái gì?"

"Lâm Sơn kia lại là lợi dụng thủ đoạn không đứng đắn mới thông qua khảo nghiệm?"

"Mịa! Ta còn tưởng hắn là một vị tuyệt thế thiên kiêu cơ!"

"Thì ra là dựa vào gian lận!"

"Thật là vô sỉ!"

"Khó trách ta liền cảm thấy hắn không đúng, từ các phương các nơi thể hiện ra cũng không giống như là tính cách của một vị thiên kiêu đỉnh cấp!"

Lập tức vô số thiên kiêu đều cảm thấy lòng hảo tâm của mình cho chó ăn một phen.

Bọn hắn lại cảm thấy đồng tình thay cho một tên gian lận?

Quả thực buồn nôn quá đi!

Thiên Huyền Tử và những người khác cũng chau mày.

"Không nghĩ tới thế mà còn có loại chuyện này."

"Hơn nữa chúng ta hoàn toàn nhìn không ra, chỉ là có thể mơ hồ nhìn ra một điểm không đúng mà thôi."

"Có lẽ trên thân tên Lâm Sơn kia cũng có dị bảo nào đó!"

"Cố Dương không phải cũng là thông qua phương pháp này chứ?"

Bọn hắn nghĩ đến, không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Lại phát hiện từ đầu đến cuối Cố Dương đều một vẻ lạnh nhạt.

Dường như không hề bị bất kỳ ảnh hưởng gì.

Nhìn thấy vậy.

Bọn họ lập tức bỏ đi suy đoán này.

Ngay cả mấy vị Hoàng cảnh cũng không nói gì, đương nhiên bọn họ cũng không dám tự suy đoán.

Càng đừng nói Cố Dương có danh thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang.

Chuyện này tuyệt không thể là giả!

"Tuy có chút khúc nhạc đệm, nhưng cũng không trở ngại vòng khảo nghiệm thứ ba bắt đầu."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không quá để ý chuyện của Lâm Sơn.

Sau đó chậm rãi mở miệng.

Lập tức, tất cả ánh mắt thiên kiêu bị hấp dẫn nhìn qua.

Mọi người đều rất tò mò, rốt cuộc vòng khảo nghiệm thứ ba này là quy tắc gì?

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không ấp úng, trực tiếp mở miệng.

"Lần khảo nghiệm thứ ba, đó là khảo nghiệm năng lực thực chiến."

"Khảo nghiệm và ngộ tính và ý chí võ đạo trước đó chỉ là nước cờ đầu."

"Quan trọng nhất chính là lần kiểm nghiệm thứ ba này."

"Mười vị thiên kiêu, tiến hành đối chiến."

"Người chiến thắng thăng cấp, kẻ thất bại bị loại."

"Một vòng kết thúc liền rút thăm tiếp tục đối chiến."

"Mãi đến khi quyết ra người thắng cuối cùng."

"Mà vị cuối cùng thắng lợi kia... Sẽ có thể thu hoạch được toàn

bộ truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng ta!"

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa dứt lời.

Tất cả mọi người đều nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Ngay sau đó, cảm xúc hưng phấn kích động nổi lên trên mặt mọi người.

"Hízz... Vòng thứ ba này, có chút kích thích ah!"

"Không nghĩ tới lại là đối chiến giữa các thiên kiêu hàng đầu!"

"Có trò hay để xem rồi!"

"Thực chiến nha, đây chính là thời điểm tỷ thí thực lực cứng rắn!"

"Nếu nói về thực lực chân chính... Vẫn là Nam Bộ tam yêu và bọn Khương Thái Sơ thì bọn họ càng có cơ hội."

"Xác thực, Cố Dương mặc dù ngộ tính cùng ý chí võ đạo đều thập phần khủng bố, nhưng thực lực... Lại vẫn không bằng bọn hắn."

"Tu vi của Cố Dương quá thấp, nếu cho Cố Dương thêm một chút thời gian phát triển đột phá đến Sinh Tử cảnh, bọn Khương Thái Sơ cũng sẽ không là đối thủ của Cố Dương!"

Tiếng nghị luận thình lình liên miên không ngừng vang lên.

Tất cả mọi người đều đang thảo luận kịch liệt.

Dù sao vòng thứ ba này so với hai vòng trước càng thêm kích thích!

Hơn nữa, tất nhiên sẽ vô cùng đặc sắc!

Nơi này chính là hội tụ toàn bộ thiên kiêu đứng đầu trong hai ngàn vực Đông Hoang Nam Bộ!

Thiên kiêu mười thứ hạng đầu, mỗi một người đều là tồn tại có thực lực đứng đầu!

Đối chiến, tất nhiên cũng sẽ thập phần đặc sắc đẹp mắt!

Tất nhiên là khiến mọi người đều chờ mong!

Cùng lúc đó.

Chiến ý trong mắt bọn Khương Thái Sơ cũng bốc lên.

Rốt cuộc cũng tới!

Thực chiến!

Nếu như luận về ngộ tính và ý chí võ đạo, bọn hắn đích thật là không bằng Cố Dương.

Nhưng nếu nói về thực lực thì chưa chắc!

Tu vi của bọn hắn đã có thể đánh bại Cố Dương một đại cảnh giới!

Đánh bại Cố Dương, cũng không phải là việc khó gì!

Cố Dương ngược lại vẫn như cũ bình tĩnh.

Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn thấy vậy, cũng khẽ cười một tiếng.

Trực tiếp tuyên bố danh sách đối chiến.

"Như vậy vòng thứ nhất đối chiến..."

"Chính là Tiết Vũ của Hoang Vực đối chiến... Thanh Vực Cố Dương!"

Xoạt!

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Trong sân.

Tiết Vũ cũng nhịn không được mà sững sờ.

Mẹ nó!

Vừa mới bắt đầu đã đụng phải tên biến thái này rồi sao?

Nhất thời trên mặt Tiết Vũ hiện lên một tia buồn bực.

Thế nhưng trên mặt hắn lập tức lại lộ ra chiến ý.

Cố Dương mặc dù ngộ tính yêu nghiệt, —— ý chí võ đạo cũng mạnh mẽ vô địch.

Nhưng như vậy không có nghĩa là Cố Dương thực chiến nhất định có thể thắng hắn?

Quả thật, Cố Dương thông qua Kình Thiên Tháp, hơn nữa còn đánh bại hư ảnh Hoàng Âm.

Nhưng đạo hư ảnh kia của Hoàng Âm cũng là chuyện nhiều năm trước kia.

Hiện tại, chưa chân chính đánh một trận, tất cả đều chưa biết!

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nghiêm sắc mặt.

Sau đó chậm rãi đi về phía trước.

Cố Dương thần sắc cũng bình tĩnh đi lên phía trước.

Hai người đứng trên bãi đất trống.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chậm rãi vẫy tay một cái.

Keng!

Phảng phất có một tầng bình chướng trong suốt trực tiếp bao trùm vị trí không gian của hai người.

Dù sao hai thiên kiêu cũng đang chiến đấu.

Thế tất sẽ sinh ra ảnh hưởng đối với xung quanh, nếu không làm biện pháp phòng hộ thì sợ là sẽ triệt để phá hủy hoàn cảnh xung quanh.

Đây không phải điều Thiên Cực Kiếm Hoàng muốn thấy.

Mà lúc này.

Nhìn thấy Cố Dương cùng Tiết Vũ bốn mắt nhìn nhau, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Trong mắt vô số thiên kiêu cũng tràn đầy chờ mong.

Dù sao bọn họ đã kiến thức qua ngộ tính cùng với võ đạo ý chí của Cố Dương, nhưng còn chưa thấy Cố Dương thực chiến qua.

Cho nên tự nhiên cũng muốn nhìn xem... thực lực của Cố Dương, rốt cuộc mạnh như thế nào!

Bên kia.

Đám người Thiên Huyền Tử sớm đã không tiếp tục tranh cãi nữa, tinh thần thập phần tập trung nhìn trên sân, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sợ bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào.

Khương Thái Sơ bên cạnh cũng là ánh mắt ngưng lại.

Trên khán đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng tràn đầy hứng thú.

Ánh mắt cũng là nhìn chằm chằm hai người phía dưới.

"Một người là tân nhậm đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, một người là đệ nhất thiên kiêu Hoang Vực, trận chiến này cũng có chút thú vị."

"Thực lực Tiết Vũ phóng tầm mắt toàn bộ Đông Hoang có lẽ không lọt vào top 50, nhưng ở Đông Hoang nam bộ, lại cũng có năng lực mười thứ hạng đầu, thực lực khẳng định là không yếu, Cố Dương tu vi thấp, chưa chắc có thể đánh thắng được hắn."

"Ha ha, vậy thì chưa chắc!"

Một đám cường giả Vương cảnh nghị luận sôi nổi.

Ý kiến cũng không giống nhau.

Trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng với hai cường giả Hoàng cảnh khác, cũng rất mong chờ.

"Cố Dương, ta vẫn công nhận cái danh thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang của ngươi."

"Thế nhưng... ta sẽ không sợ ngươi!"

Ánh mắt Tiết Vũ nhìn chằm chằm Cố Dương, ánh mắt càng ngưng trọng, phát ra lời hung ác.

Trong nháy mắt khi tiếng nói hạ xuống.

Trong cơ thể hắn chính là tản mát ra sinh tử huyền khí vô cùng khủng bố.

Khí tức càng tràn lan ra, trực tiếp bao bọc toàn bộ không gian.

Áp lực kinh khủng kia cũng đập vào mặt.

Sinh Tử cảnh tầng mười!

Thấy vậy, thần sắc không ít thiên kiêu xung quanh chăm chú nhìn.

"Thực lực của Tiết Vũ quả nhiên không yếu, hiện giờ mới ba mươi lăm tuổi mà đã đột phá Sinh Tử cảnh tầng mười, bước thêm một bước nữa là có thể đột phá cực hạn Sinh Tử cảnh đúng không?"

"Dù sao cũng là đệ nhất thiên kiêu Hoang Vực đấy, thực lực làm sao có thể yếu được?"

"Với thực lực của Tiết Vũ, hiện trường có thể mạnh hơn hắn cũng chỉ có nam bộ tam yêu cùng với vị yêu nghiệt Khương gia kia thôi."

"Sợ rằng Cố Dương sẽ gặp nguy hiểm."

Từng trận tiếng bàn luận không ngừng truyền đến.

Mà Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Đã như vậy, liền toàn lực ra tay cho tốt, không cần lo lắng những thứ khác."

"Được!"

Thấy Cố Dương tự tin như thế.

Tiết Vũ cũng không khách khí chút nào.

Trong cơ thể hắn bất ngờ bộc phát ra một cỗ huyết mạch trùng thiên.

Bên trong huyết mạch này tản mát ra một cỗ khí tức hoang vu.

Khiến không ít người chấn động.

"Là huyết mạch Vương cấp!"

"Khí tức này... Có lẽ là huyết mạch còn sót lại của con Hoang thú viễn cổ kia, đáng tiếc niên đại đã lâu, nếu có thể nồng đậm hơn một chút, nói không chừng có thể đột phá Hoàng cấp!"

"Nhưng cho dù chỉ có Vương cấp, cũng là huyết mạch cao cấp nhất trong Vương cấp!"

Tiếng thán phục không ngừng truyền ra.

Hiển nhiên lực lượng huyết mạch trong cơ thể Tiết Vũ bộc phát ra không hề đơn giản.

Cùng lúc đó.

Tiết Vũ chậm rãi giơ nắm đấm lên.

Khí tức kinh khủng rõ ràng ngưng tụ khổng lồ ở trong đó.

Ngay sau đó, lực lượng chấn động huyền diệu hiện ra.

Nhìn thấy vậy.

Một đám thiên kiêu lộ ra vẻ mặt rung động.

"Đây là... Hoang Tịch áo nghĩa nguỵ tuyệt phẩm!"

"Tiết Vũ đã lĩnh ngộ hoang tịch áo nghĩa đến cấp bậc Đại viên mãn!"

"A... Thật là khủng bố mà!"

"Đại viên mãn ngụy tuyệt phẩm áo nghĩa, quá kinh khủng!"

Vẻ mặt Tiết Vũ ngưng trọng.

Vừa ra tay, chính là không có bất kỳ ý tứ che dấu thực lực nào.

Một quyền toàn lực ầm ầm đánh về phía Cố Dương.

Một quyền này của hắn, không chỉ dung hợp tử khí nồng đậm đến cực điểm, còn bộc phát ra Đại Hoang Tịch Áo Nghĩa vô cùng xứng đôi với huyết mạch của hắn.

Khi một quyền kết hợp huyết mạch chi lực phun ra rơi xuống.

Không gian đều bị lực lượng này ép nát bấy.

Giờ phút này.

Đại địa phảng phất đều bị một cỗ khí tức hoang tịch đến mức tận cùng ăn mòn.

Sinh cơ lập tức bị cướp đoạt.

Đất vàng dưới chân vốn ẩm ướt, giờ phút này đều trở nên khô nứt.

Một quyền này đánh xuống, khiến cho vô số thiên kiêu vì thế mà rung động.

"Đây là một quyền toàn lực của Tiết Vũ sao?"

"Quá kinh khủng!"

"Một quyền này... Sợ là cường giả nửa bước Vũ Hóa cảnh cũng chưa chắc có thể chống lại!"

"Chẳng qua đối với Cố Dương mà nói, một chiêu này hắn là không đả thương được hắn."

Các vị thiên kiêu sau khi rung động lại lắc đầu cảm khái.

Tuy rằng một quyền này của Tiết Vũ uy lực thật sự là đáng sợ.

Nhưng muốn làm Cố Dương bị thương... Vẫn là quá khó khăn.

Dù sao Cố Dương trong truyền thuyết, luyện thể cũng là cực kỳ cường hãn, đối với quyền pháp cũng tinh thông.

Lúc mọi người cảm khái.

Cố Dương cũng mỉm cười.

Chỉ thấy hắn tùy ý vẫy tay một cái.

Một thành quyền chi lĩnh vực kinh khủng liền trực tiếp triển khai, lồng hai người vào trong.

Keng!

Áp lực kinh khủng lập tức che trời rợp đất, giống như thủy triều đột nhiên áp chế khiến sắc mặt Tiết Vũ lập tức trở nên vô cùng khó coi.

Bởi vì dưới sự áp chế của lực lượng lĩnh vực kinh khủng này, thực lực của hắn lại càng mười không còn một.

Uy lực một quyền kia cũng suy giảm rất nhiều.

Ngay sau đó.

Tay phải Cố Dương hơi vung lên.

Keng!

Uy thế khủng bố phát ra từ cú đấm của Tiết Vũ, cứ thế mà bị hóa giải một cách nhẹ nhàng.

Tất cả khí thế trực tiếp tiêu trừ trong vô hình.

Ngay sau đó, Cố Dương cong ngón tay phải hơi búng ra.

Một khối lĩnh vực trong đó ngưng kết thành một đoàn, không

nhanh không chậm phóng về phía Tiết Vũ.

Tiết Vũ nhìn thấy lực lượng kia ngưng tụ thành một đoàn, thần sắc lập tức đại biến.

Hắn vội vàng giơ nắm đấm lên muốn ngăn cản.

Kết quả là lực lượng Lĩnh Vực kia rơi vào người hắn lại trực tiếp đánh hắn bay ra.

Trong miệng phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa.

Sắc mặt nhất thời trở nên chán nản.

"Còn muốn tiếp tục không?"

Cố Dương thu hồi tay phải, chắp ở sau lưng, thần sắc lạnh nhạt mà bình tĩnh.

"Ta... Nhận thua."

Khóe miệng Tiết Vũ lau đi máu tươi, mặt lộ vẻ cay đắng, sau đó thì lắc đầu, trực tiếp lựa chọn nhận thua.

Mà giờ phút này, tất cả thiên kiêu chung quanh, đều nhìn mà choáng váng.

"Đây chính là...Lực lượng... lĩnh vực sao?"

"Thật khoa trương quá đi!"

"Ở trong lĩnh vực, Cố Dương phảng phất như vô địch!"

"Đúng vậy, một quyền toàn lực của Tiết Vũ sau khi mở ra lĩnh vực liền giống như một trò đùa."

"Không hổ là siêu cấp lực lượng chỉ có cường giả Vương cảnh mới có thể nắm giữ, quả nhiên kinh khủng như vậy!"

"Loại lực lượng này Đan Hư cảnh có thể nắm giữ sao?"

"Không, Đan Hư cảnh là không thể nắm giữ, ngoại trừ Cố Dương!"

"Cố Dương là ngoại lệ!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Tất cả mọi người hoảng sợ vô cùng nhìn chằm chằm Cố Dương, trong miệng phát ra từng trận cảm khái.

Có người cảm khái lĩnh vực cường hãn vô địch.

Cũng có người cảm khái sự yêu nghiệt của Cố Dương.

Có thể ở Đan Hư cảnh chính là nắm giữ lực lượng lĩnh vực mà chỉ có cường giả Vương cảnh mới có thể nắm giữ.

Cũng có người đối với việc này là hâm mộ đến đỏ mắt, một câu đều là nói không nên lời, bất luận Cố Dương bày ra lĩnh vực như thế nào, cũng triệt để bỏ đi nghi vấn của mọi người đối với hắn.

Đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, tuyệt đối là danh xứng với thực!

Mà bên kia.

Một đám cường giả Vương cảnh trên đài, phản ứng thậm chí còn kịch liệt hơn những Thiên Kiêu kia.

"Cái này cái này cái này..."

"Sao lại như thế?"

"Cố Dương thật chỉ là Đan Hư cảnh sao?"

"Làm sao cảm giác... Trình độ khống chế lĩnh vực chi lực của gia hỏa này còn cường hãn hơn một ít vương cảnh lâu đời?"

"Vị Cố Dương này... quả thực chính là quái vật mà! Không chỉ nắm giữ lĩnh vực mà còn nắm giữ tinh diệu như vậy!"

"Thủ đoạn như thế, dù là một ít Vương cảnh cũng còn lâu mới bằng!"

"Thật là khiến lão phu hâm mộ..."

Từng tiếng kinh hô cảm thán từ trong miệng bọn họ không ngừng truyền ra.

Mà phản ứng của bọn họ, cũng là khiến vô số thiên kiêu rung động theo.

Dù sao những thiên kiêu như bọn hắn cũng không có lĩnh ngộ lĩnh vực.

Tự nhiên không cách nào nhìn ra được lực lượng lĩnh vực mà Cố Dương nắm giữ có bao nhiêu khoa trương.

Nhưng từ vẻ mặt cùng phản ứng của những cường giả Vương cảnh này là có thể nhìn ra được.

Cố Dương rất biến thái!

Thậm chí có thể nói là biến thái tới cực điểm!

Nếu không cũng sẽ không khiến Vương cảnh biến sắc như vậy!

Trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai vị cường giả Hoàng cảnh khác trong ánh mắt cũng tràn đầy kinh ngạc.

"Ngộ tính của Cố Dương... Quả nhiên nghịch thiên!"

"Phương pháp điều khiển lĩnh vực thâm hậu như thế, khó có thể tưởng tượng hắn chỉ là Đan Hư cảnh, hơn nữa còn là Đan Hư cảnh mười tám tuổi!"

"Khó trách hắn có thể được Chu Tước thánh địa tán thành, nếu là ta, cũng muốn mời chào yêu nghiệt bực này."

Ba người nghị luận ầm ĩ, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy sợ hãi cùng cảm thán bởi có câu là ngoại môn xem náo nhiệt, nội môn xem môn đạo.

Hiển nhiên bọn họ có thể biết được lĩnh vực vừa rồi Cố Dương thi triển, đến cùng biến thái cỡ nào!

Bên kia.

Thần sắc bọn Thiên Huyền Tử cũng vô cùng ngưng trọng.

Bọn hắn vốn cảm thấy dưới thực chiến, bọn hắn có thể ung dung bắt được Cố Dương.

Nhưng bây giờ bọn họ không hề ôm ý nghĩ này nữa.

Thậm chí có thể đánh bại Cố Dương hay không còn phải nói!

Khương Thái Sơ cũng bày ra vẻ mặt nghiêm túc, siết chặt nắm đấm.

Cố Dương cùng Tiết Vũ chiến đấu đã hạ màn.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chậm rãi đứng ra.

"Trận đầu tiên, Thanh Vực Cố Dương chiến thắng, tiếp theo sẽ tiến hành trận tiếp theo."

Ngay sau đó, chính là Thiên Huyền Tử cùng một tên yêu nghiệt Đại Vực tiến hành chiến đấu.

Nhưng Thiên Huyền Tử là một trong tam yêu nam bộ, thực lực tất nhiên là cường hãn không thể nghi ngờ...

Tên yêu nghiệt Đại Vực kia mặc dù thực lực cũng coi như xuất chúng, nhưng tự nhiên là địch không lại Thiên Huyền Tử.

Cuối cùng bị Thiên Huyền Tử dễ dàng trấn áp.

Đạt được thắng lợi!

Mà Hắc Sát Ma Tử cùng Xích Tiêu thái tử cũng ngay sau đó lên đài, phân biệt tiến hành chiến đấu với mấy thiên kiêu khác.

Thực lực của tam yêu nam bộ cũng thể hiện hoàn toàn.

Ba người bọn họ tu luyện vũ kỹ, vậy mà đều là võ kỹ cấp bậc Hoàng cấp!

Thủ đoạn cường hãn... Càng làm cho người ta tuyệt vọng!

Đối mặt với bọn họ là đại vực yêu nghiệt, cho dù thiên tư lực lượng đều đứng đầu nhưng vẫn không phải đối thủ của tam yêu phía nam!

Dồn dập bị đánh bại!

Trong đó cũng bao gồm cả Chu Nguyên may mắn tiến vào vòng khảo hạch thứ ba.

Cũng bị đánh bại nhẹ nhàng, bất đắc dĩ lắc đầu rời khỏi chiến trường.

Mà trận cuối cùng chính là Khương Thái Sơ.

Đối thủ của Khương Thái Sơ, cũng là một vị thiên kiêu của đại vực.

Thực lực có thể nói là xếp hạng thứ sáu trong mười hạng đầu.

Chỉ đứng sau Cố Dương, Khương Thái Sơ cùng với nam bộ tam yêu!

Sắc mặt y cũng thập phần ngưng trọng.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Thanh danh của Khương Thái Sơ so với tam yêu phương nam còn lớn hơn.

Nhưng gần như chưa ai từng ra tay với Khương Thái Sơ.

Bây giờ...

Hắn cũng không rõ thực lực của Khương Thái Sơ rốt cuộc ra sao.

Lại có thêm thủ đoạn nào.

Cho nên trong lòng hắn cũng có chút bồn chồn.

Hai người đứng trên đài.

Khương Thái Sơ trầm ổn đứng tại chỗ, ánh mắt không chút gợn sóng.

Thấy vậy, tên thiên kiêu đại vực kia cũng hít sâu một hơi, chợt xuất thủ toàn lực.

Muốn đánh Khương Thái Sơ không kịp trở tay.

Nhưng Khương Thái Sơ nhìn thấy vậy lại nâng tay đánh ra một quyền.

Bộc phát ra uy thế ngập trời, trực tiếp đem tên thiên kiêu đại vực kia đánh ra bên ngoài sân.

Thấy cảnh này, vô số người kinh ngạc trừng mắt.

"Quyền pháp cấp Hoàng lại tu luyện tới đại thành!"

"Đây chính là thực lực Khương Thái Sơ sao?"

"Tiện tay ra quyền là hoàng cấp quyền pháp đại thành!"

"Thật là khủng khiếp!"

"Cảm giác tất cả mọi người ở đây, chỉ có Cố Dương mới có thể cùng Khương Thái Sơ đánh một trận?"

"Thật mong chờ vòng chiến đấu thứ hai!"

Vô số thiên kiêu kiễng chân chờ mong.

Ánh mắt càng nhìn chằm chằm Khương Thái Sơ.

Thực lực Khương Thái Sơ biểu hiện ra cũng không làm cho người ta thất vọng.

Không hổ là yêu nghiệt Khương gia.

Thực lực đích thật là vô cùng xuất chúng!

Cho dù là đám người Thiên Huyền Tử, sắc mặt cũng có chút khó coi.

Nhưng cũng không thể không thừa nhận...

Thực lực của Khương Thái Sơ đích thật hơn bọn họ.

"Khương huynh che giấu thật sâu, không nghĩ tới ngươi đã tu luyện một môn quyền pháp Hoàng cấp đại thành, thật sự là bội phục!"

Xích Vô Thiên nhìn thấy Khương Thái Sơ vừa đi xuống, không khỏi tiến lên chắp tay cười nói.

Bản thân Xích Vô Thiên vốn là tính cách thích kết bằng hữu.

Cũng muốn có cảm tình sống động với Khương Thái Sơ.

Nhưng Khương Thái Sơ chỉ liếc mắt nhìn hắn ta một cái.

Nhưng là không để ý đến.

Trực tiếp vượt qua y.

Thấy cảnh này, Xích Vô Thiên cũng không nhịn được ngớ người.

Sau đó bất đắc dĩ lắc đầu.

Đối với việc này cũng không nói thêm gì nữa.

Thấy Xích Vô Thiên ăn một cái ngăn cửa.

Thiên Huyền Tử cùng Minh Ác đều nhịn không được cười ra tiếng.

Nhìn thấy Xích Vô Thiên ăn quả đắng, thế mà lại thấy sảng khoái?

Đang cười cười, hai người không khỏi liếc nhau một cái.

Lập tức, hai người đồng thời hừ lạnh một tiếng, quay đầu đi chỗ khác.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy sát khí.

Đến đây.

Vòng khảo nghiệm thứ ba cũng kết thúc.

Mọi người cũng vì chuyện này mà nghị luận ầm ĩ.

"Xem ra mấy người Cố Dương bọn họ cùng thiên kiêu ở vực khác chênh lệch thật sự quá lớn nha!"

"Năm cuộc chiến đấu gần như đều là miểu sát, thực lực chênh lệch quá lớn."

"Đúng vậy, nhưng điều này cũng rất bình thường."

"Đây mới chỉ là món khai vị, cuộc chiến tiếp theo mới là vở kịch chính!"

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ chờ mong.

Dù sao năm vị thiên kiêu hàng đầu này, thực lực mới xấp xỉ nhất, đánh nhau hẳn phải là cảnh đẹp nhất mới đúng.

Bọn họ đương nhiên vô cùng mong đợi năm vị thiên kiêu này chiến đấu!

Thấy vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng đứng dậy, lòng đầy mong chờ.

"Vòng thứ nhất kết thúc, như vậy... Rồi bắt đầu rút thăm vòng thứ hai đi."

"Vòng rút thăm thứ hai sẽ có một vị thiên kiêu luân không."

"Bốn người còn lại, thì hai người tiến hành chiến đấu, người thắng cuộc tiến vào vòng tiếp theo, người thất bại trực tiếp bị đào thải."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa dứt lời.

Vô số người lập tức ngóng trông.

"Đến rồi đến rồi, khâu rút thăm hồi hộp kích thích sắp đến rồi!"

"Không biết Cố Dương sẽ rút trúng ai đây?"

"Nếu rút trúng Khương Thái Sơ thì sẽ đẹp đấy!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem Cố Dương rút tới nam bộ tam yêu, muốn nhìn một chút thực lực của Cố Dương có thể đánh bại nam bộ tam yêu hay không!"

"Ta cảm thấy khó đấy."

Một đám thiên kiêu nghị luận chuyện này.

Đều là tràn đầy mong đợi chờ đợi rút thăm bắt đầu.

Nhưng ngay vào lúc bọn Thiên Huyền Tử và Khương Thái Sơ đang chuẩn bị rút thăm.

Cố Dương mỉm cười, chậm rãi mở miệng.

"Hay là các ngươi cùng lên đi, rút thăm hết lượt này đến vòng khác thực sự lãng phí thời gian, ta thấy thời gian của mọi người đều rất quý giá, như vậy cũng tương đối nhanh chóng."

"Lại thêm... nếu như lần lượt từng người, cũng quá nhàm chán, các ngươi cùng nhau tiến lên, có lẽ còn có chút phần thắng."

Xoạt!

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Tất cả thiên kiêu lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Chuyện này..."

"Cố Dương không khỏi cũng quá cuồng đi?"

"Đúng vậy, nam bộ tam yêu thực lực nhưng mà phi thường kinh khủng, tùy tiện một vị đều là tồn tại cực kỳ đứng đầu, hắn lại định lấy một địch ba?"

"Nói đúng ra, Cố Dương dường như muốn lấy một địch bốn!"

"Coi như là nắm giữ lĩnh vực chi lực... Cố Dương cũng quá mức tự phụ đi?"

Từng đợt kinh ngạc không ngừng vang lên.

Hiển nhiên, không ai ngờ Cố Dương lại cuồng vọng như thế.

Sắc mặt ba người Thiên Huyền Tử cũng lập tức trở nên khó coi.

"Tên Cố Dương này xem thường chúng ta?"

Thiên Huyền Tử siết chặt nắm đấm, trong ánh mắt tràn đầy tức giận.

Bên kia Hắc Sát Ma Tử Minh Ác mặt mũi tràn đầy khó chịu, chau mày.

"Không ngờ lại cuồng vọng như vậy? Ta ngược lại muốn nhìn xem hắn mạnh đến cỡ nào!"

Mà giờ phút này Xích Tiêu hoàng triều Xích Vô Thiên cũng hơi nhíu mày, trong ánh mắt hiện ra một tia khó chịu.

Tuy rằng hắn rất muốn kết giao bằng hữu với Cố Dương.

Nhưng lời này của Cố Dương vẫn làm trong lòng hắn rất khó chịu.

Dù sao điều này không thể nghi ngờ chính là không để ba người bọn họ vào mắt.

Còn về phần Khương Thái Sơ.

Cũng chau mày.

Trên khán đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng không khỏi khẽ lắc đầu.

"Cố Dương này... Quá mức tự phụ."

"Hoàn toàn chính xác, mặc dù mười tám tuổi nắm giữ lĩnh vực chi lực hoàn toàn chính xác hết sức rung động, nhưng Thiên Huyền Tử bọn họ cũng là thiên kiêu đỉnh cao, huống chi Khương gia yêu nghiệt Khương Thái Sơ càng là có cơ hội chen vào siêu cấp yêu nghiệt mười thứ hạng đầu Đông Hoang."

"Nếu như Cố Dương tu vi đột phá Sinh Tử cảnh, có lẽ hắn có tư cách nói lời này, nhưng hắn chỉ là Đan Hư cảnh mười ba tầng đỉnh phong, một chọi một không chắc chắn, nhưng một đấu 4 Cố Dương tuyệt không có cơ hội!"

Hiển nhiên, cho dù là cường giả Vương cảnh lúc này cũng chậm rãi lắc đầu.

Bọn họ đối với ngộ tính và ý chí võ đạo của Cố Dương là thái độ khẳng định.

Cố Dương đích xác rất yêu nghiệt.

Nhưng.

Thực chiến không chỉ đơn thuần dựa vào ngộ tính và ý chí võ đạo!

Tu vi cũng cực kỳ quan trọng.

Hiển nhiên, tu vi Cố Dương hôm nay, cũng không để bọn hắn cảm thấy hắn có năng lực lấy một đánh bốn!

Thính phòng.

Hà Thanh Huyền thấy cảnh này cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ Cố Dương lại làm như vậy.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại dường như cái này cũng rất phù hợp với tính cách trước sau như một của Cố Dương.

Hơn nữa, nhìn khuôn mặt bình thản mà lại tự tin của Cố Dương.

Tinh thần hắn không khỏi nghiêm túc lại.

Sẽ không phải Cố Dương thật có thể làm được chứ?

Cùng lúc đó.

Trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng hơi ngẩn ra.

Hiển nhiên cũng không nghĩ tới Cố Dương sẽ đưa ra yêu cầu này.

Nhưng ngay sau đó, hắn cười lớn một tiếng.

"Ha ha ha!"

"Tốt! Rất tự tin!"

"Đã như vậy, vậy thì làm như thế đi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa nói ra lời này.

Vô số thiên kiêu lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Lời này có thể nói là yêu cầu có chút vô lễ, vậy mà Kiếm Hoàng đại nhân thật đúng là đồng ý.

Điều này không khỏi khiến khuôn mặt bọn họ tràn đầy kinh ngạc.

Mà bên phía nam bộ Tam Yêu cùng với Khương Thái Sơ đều nhịn không được nhíu mày.

Sắc mặt bọn họ rất khó coi.

Nhưng Thiên Cực Kiếm Hoàng đã nói như vậy...

Đương nhiên bọn họ sẽ không phản bác điều gì.

Trên khán đài, một đám cường giả Vương cảnh cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng đều chợt nhìn về phía mấy đạo thân ảnh trên sân đấu.

Trong ánh mắt cũng không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

"Xem ra Kiếm Hoàng đại nhân đã nổi hứng thú rồi."

"Ta cũng rất bất ngờ, Cố Dương đến cùng có thể kháng trụ được nhiều yêu nghiệt như vậy liên thủ hay không?"

"Làm sao có thể, có thể ngăn trở hai người coi như là phi thường khoa trương! Bất luận là nam bộ tam yêu hay là Khương gia yêu nghiệt, thực lực của bọn họ dù đặt ở toàn bộ Đông Hoang cũng là tồn tại tuyệt đối đứng đầu, ta không cho rằng Cố Dương có thể đem bọn họ đánh bại!"

"Cái nhìn của ta cũng không sai biệt lắm."

Một đám cường giả Vương cảnh nghị luận sôi nổi.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy tò mò và chờ mong.

Nhưng mặc dù bọn họ chờ mong.

Nhưng tương tự vậy.

Là tam yêu nam bộ.

Thiên Huyền Tử bọn họ cũng đều có sự kiêu ngạo của riêng mình.

Để cho bọn họ đối mặt với Cố Dương chính là trực tiếp liên thủ ứng đối gì đó, làm sao có thể?

Sắc mặt bọn họ lạnh lùng, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

Khương Thái Sơ lại lạnh nhạt mở miệng nói: "Cố Dương, ngộ tính và ý chí võ đạo của ngươi đúng là cực kỳ cường hãn, lực lượng lĩnh vực ngươi nắm giữ cũng thực sự rất mạnh, nhưng muốn để chúng ta liên thủ... Ngươi còn chưa đủ tư cách."

"Thật không? Vậy các ngươi cứ thử xem."

Cố Dương nghe vậy, lại giang tay ra có vẻ có chút tùy ý.

Dù sao, bọn họ liên thủ đối với hắn mà nói... Chỉ là vấn đề tốn hao bao nhiêu thời gian mà thôi.

Hắn cũng không quá để ý.

"Hừ! Nói những lời vô dụng này làm gì, trước tiên ăn của ta một quyền!"

Đúng lúc này, Hắc Sát Ma Tử Minh Ác rốt cục nhịn không được khó chịu trong lòng, nổi giận đùng đùng, phía sau cả người bộc phát ra ma khí thông thiên, một quyền trực tiếp đập tới Cố Dương.

Ma khí khủng bố kia lập tức cuốn theo cùng một chỗ, bộc phát ra uy năng thông thiên.

Không gian xung quanh thình lình cũng bị chấn nát!

Thiên Cực Kiếm Hoàng vẫy tay một cái, bình chướng lập tức vụt lên khỏi mặt đất, bao bọc mấy người vào trong.

Mà bên kia, sắc mặt vô số thiên kiêu đều tái nhợt.

"Một quyền thật là khủng khiếp!"

"Ma khí kia phảng phất như muốn nuốt chửng cả bầu trời, quá kinh khủng!"

"Cũng may Kiếm Hoàng đại nhân đã ra tay, nếu không... dư uy của một quyền này đánh xuống đủ để uy hiếp đến tính mạng của chúng ta!"

"Đây là thực lực của Hắc Sát Ma Tử sao?"

"Một quyền này ít nhất có được sức mạnh của mười lăm vạn rồng!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Vô số thiên kiêu nhìn một quyền này của Minh Ác, thần sắc chấn động không thôi.

Tùy tiện ra tay chính là mười lăm vạn long chi lực, bậc này chỉ sợ cũng sắp ngưng tụ ra một đạo khí lực chi hoa rồi chứ?

Phải biết rằng, từ cảnh giới Sinh Tử đột phá đến Vũ hóa cảnh.

Không chỉ chân nguyên trong cơ thể cần ngưng tụ đến cực điểm, thể phách, tinh thần đều cần đạt đến cực hạn.

Đạt tới cực hạn, đó là có thể ngưng tụ thành một bông hoa Vũ Hóa trong cơ thể.

Mà muốn đột phá Vũ Hóa cảnh.

Chính là cần ngưng tụ ra tam hoa.

Nếu có thể ngưng tụ ra một đóa hoa Vũ Hóa, liền có thể xem như nửa bước vào Vũ Hóa Cảnh, mà ngưng tụ ra ba đóa hoa Vũ Hóa.

Tam hoa tụ đỉnh mới là Vũ Hóa!

Rất hiển nhiên.

Bây giờ Minh Ác thể hiện ra khí thể kinh người.

Đã có xu hướng ngưng tụ thành Nhục Phách Chi Hoa.

Điều này tất nhiên là khiến vô số người vô cùng chấn động.

Dù sao muốn đột phá Vũ Hóa cảnh cũng không đơn giản như vậy.

Mà bên kia, Cố Dương ngược lại có chút bình tĩnh.

Hắn nhìn sức mạnh kinh người này, lông mày hơi nhướng lên.

"Lực lượng cũng không tệ lắm, nhưng... kém một chút."

Cố Dương tùy ý bình luận một câu.

Chợt cũng là một quyền huy động.

Ầm ầm!

Khí huyết chi lực kinh khủng cũng theo quyền này tác động, nhất thời cả không trung phảng phất có thể nghe thấy tiếng sóng khí huyết quay cuồng.

Cùng lúc đó.

Sau lưng Cố Dương lại có một đạo hư ảnh Long Tượng chậm rãi hiện lên.

Hư ảnh này khí thế khoáng đạt, càng tản mát ra khí tức giống như của năm tháng.

Khiến người ta chấn động.

Ngay sau đó.

Cố Dương đấm ra một quyền.

Lực lượng khủng khiếp cũng theo đó điên cuồng lan tràn.

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, hai nắm đấm ẩn chứa lực lượng cực kỳ kinh khủng thình lình va chạm vào nhau.

Lực lượng kinh khủng đan xen vào nhau, bộc phát ra một trận phong bạo quyền kình khó có thể tưởng tượng nổi, quét khắp bốn phía.

Khiến áo bào của hai người rung động đến mức bay phất phới!

Đang lúc tất cả mọi người chờ mong Cố Dương có thể chống lại một quyền này của Minh Ác hay không.

Nhưng sắc mặt Minh Ác lại đột nhiên biến đổi.

Bởi vì sức mạnh ẩn chứa bên trong cú đấm này của Cố Dương so với tưởng tượng của hắn còn khoa trương hơn!

Ầm ầm!

Không ngờ hắn ta bị chấn động đẩy bay ra ngoài.

Lực lượng quyền kình kinh khủng, trực tiếp rơi vào trên cánh tay trái của hắn!

Ầm!

Một tiếng nổ mạnh mãnh liệt vang vọng đất trời.

Chỉ thấy máu đen văng khắp nơi, cánh tay trái của Hắc Sát Ma Tử Minh Ác đã bị đánh nổ ngay tại chỗ!

Máu đen rơi lả tả trên không trung.

Càng khiến tất cả người xem chung quanh sợ tới mức mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Cái gì?!"

Hắc Sát ma tử Minh Ác vô cùng chấn động che cánh tay trái trống rỗng của mình lại không lộ bất cứ vẻ thống khổ nào.

Phảng phất như tổn thất cái cánh tay trái này, đối với hắn không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Quả nhiên, chỉ thấy ma khí hùng hậu mà thâm trầm lập tức bao vây cánh tay trái đã đứt rời của hắn lại.

Chốc lát ngắn ngủi.

Một cánh tay thế mà lại là như thấy ánh mặt trời hoàn mỹ như lúc ban đầu!

"Thú vị."

Ánh mắt Hắc Sát ma tử nhìn chằm chằm Cố Dương, trong ánh mắt càng bộc phát ra chiến ý mãnh liệt.

"Không ngờ rằng ngươi luyện thể cũng rất mạnh mẽ!"

"Rất tốt!"

"Nhưng, thì đã sao? Ngươi, không phải đối thủ của ta!"

Minh Ác nhếch miệng cười.

Thân thể lại bộc phát ra ma khí thông thiên.

Ma khí hội tụ trên đỉnh đầu hắn, còn xông thẳng lên trời.

Xuy xuy!

Trong chớp mắt này.

Một luồng khí tức cực kỳ đáng sợ tràn ra.

Ngay sau đó, sau lưng Minh Ác lại xuất hiện một ma ảnh khổng lồ.

Nháy mắt khi ma ảnh kia hiện lên.

Chính là chấn nhiếp toàn bộ không gian.

Cho dù là tất cả thiên kiêu bên ngoài bình chướng, sắc mặt đều trắng bệch, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

"Đây là..."

"Đây là thượng cổ đại ma! Cũng là năng lực đặc thù của Hắc Sát ma tử này, hắn có thể dẫn dắt đại ma khí gia thân, cũng đạt được lực lượng của đại ma!"

"Tin tức này sớm đã nghe thấy, lại không nghĩ rằng... Lại khủng bố như vậy!"

"Quả thực là ma khí tận trời, ngay cả sắc trời cũng đã phát sinh biến hóa!"

"Thật là khủng khiếp!"

Vô số thiên kiêu mắt lộ vẻ kinh hãi.

Đối với một màn này cảm thấy cực kỳ kinh hãi.

Mà bên kia, ánh mắt Thiên Huyền Tử và Xích Vô Thiên cũng ngưng tụ lại.

Hiển nhiên, một chiêu này của Hắc Sát Ma Tử, cho dù là bọn hắn, cũng cần phải ngưng trọng đối đãi, không dám có chút sơ suất!

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, khí tức trên người Hắc Sát Ma Tử không ngừng tăng vọt.

Ngay sau đó.

Hắn ta trừng to mắt.

Trong ánh mắt hắn ta lóe lên một tia sáng màu tím.

Ngay sau đó, hắn gầm lên giận dữ.

Một quyền lại lần nữa đánh về phía Cố Dương.

Rặc rặc!

Trong nháy mắt một quyền đấm ra.

Thiên địa triệt để vỡ nát.

Đấu chuyển tinh di, phảng phất ngay cả không gian đều triệt để bị bóp nát.

Mà bình chướng do Thiên Cực Kiếm Hoàng thi triển vậy mà giờ phút này đều điên cuồng rung động.

Đối với việc này, Thiên Cực Kiếm Hoàng chỉ là híp mắt lại, tiện tay một chiêu, bình chướng kia sẽ kiên cố như lúc ban đầu, không lắc lư nữa.

"Cố Dương, ngươi thua rồi!"

Nháy mắt Hắc Sát Ma Tử vung quyền đánh ra, gương mặt ngưng lại, cũng lộ ra nụ cười điên cuồng.

Trong đó lại ẩn chứa một tia tự tin.

Phảng phất như khẳng định một quyền này của mình, Cố

Dương không có khả năng tiếp được.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng chỉ mỉm cười.

"Quyền vừa rồi của ngươi quả thật không tệ, có điều... cũng chỉ thế mà thôi."

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương vẫn như cũ không có vận dụng lực lượng lĩnh vực.

Trong mắt hắn cũng hiện ra một tia chờ mong.

Ngay sau đó.

Cố Dương không chút do dự.

Long Tượng Phá Thiên Quyết cũng dốc toàn lực bộc phát.

Xuy xuy.

Trong nháy mắt, phảng phất có một cỗ khí lãng vô hình lấy Cố Dương làm trung tâm chấn tán ra.

Từng đợt sóng gợn hiện lên trong không gian.

Không gian kia hoàn toàn tan vỡ.

Cố Dương chậm rãi giơ nắm đấm lên.

Nắm đấm huy động, ngay cả không gian cũng như bị bóp méo!

Ngay sau đó, ánh mắt Cố Dương ngưng tụ.

Một quyền bất ngờ đánh xuống!

Quyền kình khủng bố không ngờ lại mạnh bạo oanh kích lên không trung.

Hai người rõ ràng đụng nhau.

Không gian đã bị phá tan.

Toàn bộ không gian tràn ngập lực quyền kinh bạo ngược.

Tấn công vào mỗi tấc trong hư không!

Đại địa nứt vỡ, đá vụn đầy trời!

Từ bên ngoài nhìn vào không gian bị bình chướng bao bọc kia, giống như cảnh tượng tận thế!

Cũng khiến vô số người xung quanh hoảng sợ.

Nhưng ngay sau đó, một màn xuất hiện làm mọi người càng thêm rung động.

Đá vụn trong đám người rơi xuống đất.

Thân ảnh Cố Dương cùng Hắc Sát Ma Tử lại lần nữa hiện ra trước mắt mọi người.

Vốn tưởng rằng Hắc Sát Ma Tử có thể giành được thắng lợi cuối cùng.

Nhưng kết quả lại dường như không như bọn họ suy nghĩ.

Ánh mắt mọi người nhìn chằm chằm vào sân đấu.

Ngay sau đó.

Chỉ thấy sắc mặt Hắc Sát Ma Tử trắng bệch, ngay sau đó phun ra một ngụm máu đen.

Ma khí nồng đậm trong cơ thể hắn bộc phát ra, trực tiếp bị một quyền của Cố Dương đánh xơ xác!

Ầm ầm!

Dưới sự trùng kích kịch liệt.

Hắc Sát ma tử trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người đều nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Chuyện này... Hắc Sát ma tử dẫn dắt đại ma thượng cổ, lực lượng tăng vọt, lại vẫn bị Cố Dương áp chế!"

"Thể phách Cố Dương rốt cuộc cường đại đến trình độ nào?"

"Ngay cả lực lượng của đại ma thời thượng cổ cũng không thể chống lại được Cố Dương?"

"Điều này sao có thể?"

"Không! Các ngươi mau nhìn... Công pháp luyện thể Cố Dương tu luyện, rõ ràng là công pháp luyện thể Hoàng cấp!"

"Cái gì?"

"Híz-khà-zzz-ta hiện tại biết vì sao Hắc Sát Ma Tử lại bị áp chế."

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Đang lúc có người cảm khái vì sao Cố Dương có thể áp chế được Hắc Sát Ma Tử sử dụng sức mạnh của Thượng cổ đại ma.

Bọn họ rõ ràng là phát hiện kim sắc lưu quang trên người Cố Dương.

Lập tức phản ứng lại.

Cố Dương tu luyện chính là công pháp luyện thể cấp Hoàng!

Hơn nữa, dường như đã tu luyện đến đại thành!

Công pháp luyện thể Hoàng cấp đại thành!

Khó trách khí lực của Cố Dương lại yêu nghiệt như thế, thậm chí ngay cả Hắc Sát Ma Tử cũng còn kém xa!

Trong đám quần chúng vây xem có một ít cường giả Vũ Hóa cảnh nhìn mà da đầu tê dại.

Bởi vì bọn họ cảm nhận được lực lượng kinh khủng có thể uy hiếp đến bọn họ từ trong quyền của Cố Dương và Hắc Sát Ma Tử!

"Một tên Sinh Tử cảnh, tên còn lại thì chỉ có Đan Hư cảnh, thể phách lại có thể yêu nghiệt như thế, nếu ngưng tụ ra một đạo khí lực chi hoa, vậy còn đến mức nào nữa?"

"Đúng vậy, mặc dù là một hơi chút ngưng tụ ra thể phách chi hoa thành nửa bước Vũ Hóa cảnh, cũng chưa chắc có thể phách kinh khủng như vậy đâu."

"Yêu nghiệt chính là yêu nghiệt!"

"Sự chênh lệch giữa người với người, thật sự không phải là chỉ một ít đâu!"

Bọn họ vô cùng cảm khái.

Dù sao ngay trong bọn họ, sức mạnh của cường giả Vũ Hóa cảnh ở lúc trước ngưng tụ ra khí lực chi hoa, cũng kém xa Hắc Sát Ma Tử.

Chớ nói chi là Cố Dương thể phách lực lượng càng biến thái!

So sánh với những yêu nghiệt này...

Bọn họ chỉ cảm thấy mình tu luyện nhiều năm như vậy, đều tu luyện đến trên thân chó.

Mà bên kia, Thiên Huyền Tử và Xích Vô Thiên thấy cảnh này,

thần sắc không khỏi trở nên ngưng trọng.

Hiển nhiên bọn hắn cũng không nghĩ tới, Hắc Sát Ma Tử vừa cực kỳ đặc thù lại cường đại, lại bị Cố Dương dễ dàng áp chế như vậy.

"Cố Dương, sử dụng lĩnh vực của ngươi đi, nếu không chỉ thế thì ngươi ngay cả đánh bại Hắc Sát Ma Tử cũng thành vấn đề, chớ nói chi là để cho chúng ta liên thủ."

Trong mắt Khương Thái Sơ càng là lóe ra quang mang sắc bén.

Tuy Cố Dương bày ra khí lực đích xác hết sức cường hãn.

Phẩm cấp công pháp luyện thể cũng làm cho người ta ao ước.

Nhưng cũng chỉ thế mà thôi.

Dù sao thể phách cũng chỉ là cơ sở.

Coi trọng vẫn là chân nguyên và tinh thần cường đại!

Mà Khương Thái Sơ nói lời này cũng khiến cho vô số người chung quanh kịch liệt nghị luận.

"Lời này của Khương Thái Sơ không phải là quá mức rồi sao?"

"Đúng vậy, Cố Dương còn chưa có sử dụng lĩnh vực."

"Ta thấy Hắc Sát ma tử khẳng định không phải đối thủ của Cố Dương rồi."

"Lúc này mới đến đâu chứ? Cố Dương không sử dụng lĩnh vực, chẳng lẽ Hắc Sát Ma Tử đã toàn lực ra tay rồi sao?"

"Nói như vậy... dường như cũng đúng."

Trong lúc nghị luận, ánh mắt mọi người lại lần nữa đặt ở trên

trận đấu.

Mà lúc này Hắc Sát Ma Tử quả nhiên là mặt lộ vẻ âm trầm đứng dậy.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy vẻ tức giận ngút trời.

"Cố Dương! Không nghĩ tới thể phách ngươi cũng yêu nghiệt như thế, đã như vậy ta cũng không nương tay nữa!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Trong cơ thể Hắc Sát Ma Tử lại lần nữa bộc phát ra ma khí thông thiên.

Rất hiển nhiên, hắn ta lại lần nữa dẫn dắt tới một vị Thượng Cổ đại ma, cũng mượn thêm lực lượng gia thân.

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, khí tức phát ra từ trong người y, vậy mà cũng biến đổi vô cùng kinh khủng.

Mà thương thế trên người hắn cũng lập tức biến mất không thấy đâu nữa!

"Hống!"

Một tiếng rống giận thật lớn phát ra từ trong miệng Hắc Sát Ma Tử.

Chỉ thấy toàn thân hắn như cầu long, cơ bắp rõ ràng căng cứng, một quyền rõ ràng lại rơi xuống chỗ Cố Dương lần nữa.

Mà lần này không chỉ đơn giản là sức mạnh kinh khủng đột phá gần sáu mươi vạn con rồng.

Trong một quyền này... lại bộc phát ra một cỗ lực lượng cực

kỳ huyền diệu.

Đó là áo nghĩa!

Hắc Ma áo nghĩa cấp bậc đại viên mãn!

Một quyền giáng xuống.

Dường như muốn hủy diệt hoàn toàn bốn phía.

Sau đó mang theo lực lượng chấn động kinh người, trực tiếp chấn vỡ không gian, oanh kích về hướng Cố Dương.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Áo nghĩa sao?"

Hắn khẽ cười một tiếng.

Cũng chậm rãi giơ nắm tay, không ngờ Long Tượng Băng Thiên Quyết lại được toàn lực thôi động.

Hư ảnh Long Tượng hiện lên.

Mà so với trước, hư ảnh này dường như biến thành ngưng thực hơn một chút.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang nhàn nhạt.

Rồi bỗng nhiên xuất quyền đánh thẳng về phía trước.

Ông!

Khoảnh khắc vung quyền.

Lực lượng huyền diệu không ngờ cũng bộc phát ra.

Mà lần này Cố Dương thi triển ra, thế mà cũng không phải là quyền chi áo nghĩa.

Mà áo nghĩa thuộc tính nhìn qua hết sức xa lạ.

Tên của nó là...

Thiên Ma áo nghĩa!

Thiên Ma áo nghĩa chính là áo nghĩa tuyệt phẩm do Cố Dương trải qua trăm vạn năm sửa đổi Phục Ma Long Tượng quyền mà ngoài ý muốn lĩnh ngộ ra.

Chẳng qua trình độ lĩnh ngộ không cao, cho nên Cố Dương cũng chưa từng dùng qua.

Dù sao cũng chỉ là đại viên mãn mà thôi.

Chẳng qua bây giờ dùng tới, cũng có chút thuận tay!

Nghĩ đến đây.

Khóe miệng Cố Dương mang theo nụ cười nhạt.

Một quyền kết hợp với sức mạnh khủng khiếp của Thiên Ma áo nghĩa Đại viên mãn.

Rõ ràng là nghênh đón một quyền này của Hắc Sát Ma Tử.

Chứng kiến một màn này.

Vô số người ngẩng cao đầu, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Hiển nhiên đều vô cùng sợ hãi thán phục không thôi.

Bọn họ không nghĩ tới hai người không chỉ có khí lực ngang nhau, ngay cả phẩm cấp áo nghĩa thi triển cũng gần giống nhau.

Đều là áo nghĩa thuộc tính tuyệt phẩm.

Đều là lĩnh ngộ đến đại viên mãn!

Mà nhìn qua...

Uy lực một quyền này của hai người, có vẻ như cũng gần giống nhau.

Nghĩ đến đây, mọi người không khỏi lộ vẻ mong đợi.

Rốt cuộc ai có thể mạnh hơn một bậc?

Ầm ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh bạo liệt rõ ràng vang vọng đất trời.

Tất cả mọi người đều nhịn không được lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì không gian đã bị chấn nát triệt để.

Mà ngay khi trên mặt mọi người lộ ra vẻ chờ mong.

Một đạo thân ảnh, lại thê thảm vô cùng từ trong bình chướng bay ngược ra.

Ầm! Ầm! Ầm!

Chỉ thấy đạo thân ảnh kia nhanh chóng rơi xuống.

Đụng hủy vô số kiến trúc, mới miễn cưỡng dừng lại.

Đám người vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lập tức nhịn không được hít sâu một hơi.

Đó lại là...

Hắc Sát Ma Tử!

Hắc Sát Ma Tử giờ phút này sắc mặt tái nhợt, khóe miệng còn lưu lại vết máu màu đen.

Áo bào toàn thân càng hỗn loạn không chịu nổi.

Có vẻ vô cùng chật vật!

Hiển nhiên, Hắc Sát ma tử vẫn phải bại trận trong cuộc đối chiến cuối cùng!

Chứng kiến một màn này.

Vô số người thán phục đồng thời lại có chút nghi hoặc.

"Thủ đoạn của hai người đều thập phần xấp xỉ, quyền kia khá tương đối, cũng không đến mức nghiêng về một bên như thế chứ?"

Có người nhìn qua Cố Dương vân đạm phong khinh đứng tại chỗ, nhất thời nhịn không được kinh ngạc vô cùng nói.

Nghe đến đó, cũng có người liên tục lên tiếng phụ họa.

"Nói cũng đúng, Cố Dương cùng Hắc Sát Ma Tử đều nắm giữ áo nghĩa tuyệt phẩm Đại viên mãn, thậm chí về phương diện lực lượng Hắc Sát Ma Tử còn hơn một bậc, nhưng kết quả... Sao lại như vậy?"

"Kỳ quái!"

Thực tế không chỉ riêng bọn họ.

Cho dù là Hắc Sát Ma Tử, lúc này cũng có chút ngây ngốc.

Rõ ràng áo nghĩa chi lực mà bọn hắn sử dụng đều cực kỳ giống nhau.

Lực lượng của mình mạnh hơn Cố Dương.

Kết quả so sánh, theo lý phải là mình chiến thắng mới đúng.

Kết quả...

Trong quá trình đối quyền, hắn ta cảm nhận được lực lượng oanh kích cực kỳ kinh khủng.

Lực lượng kia hoàn toàn không phải mình có khả năng chống lại.

Sau đó hắn ta lại bị đánh bay ra ngoài.

Mà đối với việc đám người phía dưới và Hắc Sát Ma Tử nghi ngờ.

Cố Dương đứng chắp tay, khẽ cười một tiếng.

"Tuy lực lượng của Hắc Sát Ma Tử rất mạnh, nhưng dẫu sao cũng chỉ là mượn tới, không phải bản thân có được, ngươi chỉ sử dụng nó chứ không phải nắm giữ nó."

"Phương thức khống chế không giống nhau, hiệu quả phát huy ra tự nhiên cũng không giống nhau."

Nghe được lời của Cố Dương.

Mọi người vẻ mặt ngơ ngác.

Không biết Cố Dương nói lời này là có ý gì.

Mà lúc này, trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng với hai vị cường giả Hoàng cảnh khác thì vẻ mặt tràn đầy kinh hỉ.

"Nói rất đúng!"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, không chỉ tâm tính cao minh, khống chế đối với lực lượng rõ ràng đạt đến trình độ như vậy, thật sự là khiến người ta kinh ngạc!"

Nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng khen ngợi.

Đám thiên kiêu chung quanh càng thêm kinh ngạc.

Khống chế lực lượng?

Chẳng lẽ Cố Dương chính là đã thắng Hắc Sát Ma Tử ở phương diện này?

Hắc Sát Ma Tử cũng hơi kinh hãi, chợt phảng phất như nghĩ tới điều gì, mặt mũi tràn đầy rung động.

"Không sai, nếu là dưới tình huống bình thường, mặc dù không thể hoàn toàn khống chế lực lượng của đại ma thượng cổ, Hắc Sát ma tử vẫn có thể giành được thắng lợi."

"Nhưng rất đáng tiếc, ngươi gặp được chính là Cố Dương, hắn đối với lực lượng khống chế, đã đạt đến trình độ cực kỳ kinh người, mặc dù lực lượng của hắn yếu hơn ngươi, nhưng dưới sự khống chế cực hạn, hắn có thể đem lực lượng tập trung bộc phát, tuy rằng lực lượng thấp hơn ngươi, nhưng dưới loại khống chế này, mặc dù chỉ là năm mươi vạn long lực, lại có thể bộc phát ra lực lượng khủng bố gần một trăm vạn long lực!"

"Mà cái này... chính là mấu chốt!"

"Năng lực khống chế cực hạn đối với lực lượng bực này, cho dù là một ít cường giả Hoàng cảnh tu luyện hơn mười vạn năm cũng chỉ như thế mà thôi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng sờ sờ chòm râu của mình, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt giải thích.

Sau khi nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng giải thích.

Tất cả mọi người mặt lộ vẻ chấn động.

Bọn họ nghe được cái gì?

Lực lượng Cố Dương khống chế đã có thể so với cường giả

Hoàng cảnh?

Hơn nữa rõ ràng bản thân chỉ có lực lượng năm mươi vạn long, dưới loại lực lượng tập trung này, lại có thể phát huy ra trăm vạn long lực.

Mẹ nó, đây là...

Thật sự là người có thể làm được sao?

Loại chuyện này bọn họ cũng chưa từng nghe qua.

Nghĩ đến chỉ có từ Vương cảnh trở lên mới có tư cách tiếp xúc đến điểm này.

Nhưng hiện tại Cố Dương cũng đã đạt đến trình độ cường giả Hoàng cảnh mất mấy chục vạn năm mới đạt được!

Mẹ nó, đây là...

Thật sự là quá biến thái!

Ánh mắt bọn họ chăm chú nhìn Cố Dương.

Nếu không phải có thể thấy rõ ràng, cốt linh Cố Dương đích xác chỉ có mười tám tuổi.

Thì bọn hắn đều sẽ không nhịn được hoài nghi, Cố Dương có phải một vị siêu cấp cường giả biến hóa thành, đến trêu đùa bọn hắn hay không!

Bằng không Cố Dương mười tám tuổi, đến cùng làm sao có thể nắm giữ phương pháp khống chế lực lượng khủng bố bực này?

Càng thêm rung động.

Đương nhiên là Hắc Sát Ma Tử.

Trong lòng hắn vốn còn có chút không phục.

Nhưng khi nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng giải thích như vậy.

Hắn lập tức nhịn không được trợn trừng hai mắt.

"Còn có thao tác bực này?"

Hắn choáng váng.

Loại thao tác này, cho dù là hắn bây giờ cũng chưa biết.

Nhưng Cố Dương... cũng đã khống chế lực lượng đến cực hạn, đạt đến cấp độ cường giả Hoàng cảnh.

Đây chính là chênh lệch cực lớn giữa hắn cùng với Cố Dương sao?

Lại to lớn đến thế?

Nghĩ đến đây, hắn há hốc mồm, trong ánh mắt tràn đầy sầu muộn.

Bại trận!

Hắn đã hoàn toàn thất bại!

Hơn nữa còn là bị Cố Dương toàn phương diện đánh bại trong lĩnh vực hắn đắc ý nhất!

"Ta quả thực không bằng ngươi!"

Cuối cùng, Hắc Sát Ma Tử cũng lắc đầu, vẻ mặt buồn bực nói ra những lời này. Những lời này của hắn cũng làm cho vô số người sợ hãi thán phục không thôi.

Hắc Sát Ma Tử cao ngạo kia không ngờ lại tâm phục khẩu phục nói ra lời này, rõ ràng là hiếm thấy!

Bên kia.

Thiên Huyền Tử và Xích Vô Thiên cũng không nhịn được kinh hãi liếc nhìn nhau một cái.

"Cố Dương này... Xác thực quá kinh khủng!"

"Nếu hắn lại sử dụng một quyền kia lần nữa, e rằng ta cũng không ngăn được!"

"Ta cũng không ngăn được!"

Sau một phen nghị luận.

Hai người nhất thời trầm mặc không nói nên lời.

Chẳng lẽ...

Bọn họ thật sự phải liên thủ mới có thể đánh bại Cố Dương?

"Liên thủ sao?"

Đúng lúc này, giọng điệu Hắc Sát Ma Tử bỗng nhiên âm u nói.

Hiển nhiên, hắn bị Cố Dương nhẹ nhàng đánh bại, thậm chí cũng chưa từng vận dụng lĩnh vực nào, điều này làm cho trong lòng hắn vẫn rất là không cam lòng.

Hơn nữa đối mặt chính là loại thiên kiêu yêu nghiệt đến mức tận cùng như Cố Dương.

Coi như là ba người liên thủ, cũng không tính là mất mặt chứ?

Nghĩ đến đây.

Thiên Huyền Tử và Xích Vô Thiên dừng lại một chút.

Chợt gật đầu.

"Vậy liên thủ đi."

"Danh tiếng của tam yêu nam bộ chúng ta, cũng không thể thua trong tay Cố Dương!"

"Cho Cố Dương kiến thức một chút về sự lợi hại của tam yêu nam bộ chúng ta!"

Trong ánh mắt bọn họ nhất thời cháy lên chiến ý.

Hiển nhiên thực lực Cố Dương biểu hiện ra cũng chính là kích phát chiến ý của bọn họ.

Một người đánh không lại ngươi, chẳng lẽ ba người chúng ta cùng liên thủ còn đánh không thắng được ngươi?

Mà một màn này.

Cũng là khiến cho vô số thiên kiêu rung động vô cùng.

"A... Ta sống nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên nhìn thấy nam bộ tam yêu quẳng đi thành kiến, liên thủ ra tay."

"Quả là hiếm thấy ở đương đại!"

"Nam bộ tam yêu liên thủ đối địch, điều này thú vị."

"Chẳng qua lấy thủ đoạn yêu nghiệt của Cố Dương hôm nay, nam bộ tam yêu liên thủ cũng nằm trong dự liệu."

"Đúng vậy... Nhưng hiện tại ta càng thêm tò mò, tam yêu nam bộ liên thủ, thật sự có thể đánh bại Cố Dương sao?"

"Nếu là lúc trước, ta cảm thấy nhất định có thể, nhưng hiện tại... Ta không dám dễ dàng xác định."

"Đúng vậy, đến bây giờ Cố Dương vẫn còn chưa sử dụng lĩnh vực chi lực, mà nghe đồn Cố Dương am hiểu nhất chính là kiếm

đạo chứ?"

"Cố Dương khẳng định còn có chỗ ẩn giấu!"

Nhóm thiên kiêu nghị luận ầm ĩ.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy chờ mong.

Hiển nhiên, từ khi Cố Dương lần lượt bày ra thủ đoạn yêu nghiệt.

Bọn họ cũng không còn có bất kỳ nghi ngờ gì về lời đồn.

Hiện giờ cho dù là tam yêu nam bộ liên thủ, bọn họ đều tràn đầy mong đợi đối với Cố Dương.

Dù sao dựa theo lời đồn mà nói, Cố Dương khẳng định là có chỗ nương tay.

Mà bên kia.

Nam bộ tam yêu cùng nhau bước vào trong bình chướng.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào Cố Dương.

"Các ngươi nên sớm làm như vậy."

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi khẽ cười một tiếng.

Mà lời này của hắn, cũng là khiến ba người Thiên Huyền Tử mặt lộ vẻ im lặng.

Bọn họ cũng không ngờ Cố Dương có thể yêu nghiệt như thế!

Chẳng qua bọn họ cũng không nhiều lời.

Thiên Huyền Tử hừ lạnh một tiếng.

Khí tức toàn thân rõ ràng đã bộc phát ra.

Ngay sau đó, trên người hắn lại nổi lên một mảnh tinh không.

Trên bầu trời còn có bảy ngôi sao lấp lóe!

Huyết mạch chi lực nồng hậu trong nháy mắt cũng tràn ra, khắp toàn trường!

"Hízz... đây chính là Hoàng cấp huyết mạch mà Thất Tinh Thánh tử đã thức tỉnh sao?"

"Đây hiển nhiên đã triệt để thức tỉnh khống chế rồi! Huyết mạch chi lực thật kinh khủng!"

Thấy vậy, Hắc Sát Ma Tử bên cạnh Thất Tinh Thánh tử cũng kinh ngạc không kém.

"Gia hỏa này... thế mà đã hoàn toàn nắm giữ huyết mạch Hoàng cấp?"

Phải biết rằng bản thân Hoàng cấp huyết mạch đã thập phần thưa thớt.

Cho dù là bản thân nắm giữ, muốn làm cho nó hoàn toàn thức tỉnh, cũng khó khăn trùng điệp.

Hiện giờ Thất Tinh Thánh tử càng là thức tỉnh Hoàng cấp huyết mạch hoàn mỹ... Năng lực này, chỉ sợ là cực kỳ cường hãn!

Ngay cả Hắc Sát Ma Tử cũng chưa chắc là đối thủ của hắn!

Nhưng sau khi Thất Tinh Thánh Tử bộc phát ra huyết mạch Hoàng cấp, thần sắc vẫn vô cùng ngưng trọng như cũ, dường như còn cảm thấy còn thiếu rất nhiều.

Ngay sau đó.

Trong cơ thể hắn lại lần nữa bộc phát ra một cỗ lực lượng ba động cực kỳ huyền diệu.

Chấn động này vừa hiện lên.

Chính là khiến mảnh tinh không trên người hắn tản mát ra tinh quang sáng chói.

Giờ phút này bảy ngôi sao sáng chói dường như sinh ra liên hệ nào đó giữa nhau.

Nó tản mát ra khí tức Tịch Diệt kỳ lạ.

Trấn áp toàn trường.

Để cho vô số thiên kiêu đều nhịn không được ngừng thở.

Bởi vì khí tức này thật sự quá kinh khủng!

"Là Thiên Tinh bảo thể!"

"Không ngờ lực lượng của Thiên Tinh Bảo Thể và huyết mạch chi lực mà Thất Tinh Thánh Tử giác tỉnh lại có thể kết hợp hoàn mỹ với nhau... Ahhh, mau nhìn, khí tức dao động trên người Thất Tinh Thánh Tử đã vượt qua Sinh Tử Cảnh!"

"Moá nó! Dưới sự kết hợp huyết mạch cấp Hoàng và Thiên Tinh bảo thể, lại để cho Thánh tử Thất Tinh có được năng lực Vũ Hóa cảnh? Thật quá kinh khủng!"

"Không ngờ Thất Tinh Thánh Tử lại ẩn giấu thủ đoạn sâu như vậy. Cho dù nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang cũng có thể dễ dàng xếp vào hai mươi vị trí đứng đầu chứ?"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm vào Thiên Huyền Tử.

Cùng lúc đó.

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng không khỏi hít sâu một hơi.

"Không ngờ huyết mạch và bảo thể này có thể kết hợp một cách hoàn mỹ, hỗ trợ lẫn nhau mà bạo phát ra uy lực lại vượt xa dự liệu!"

"Khó trách có thể nhờ vào đó nắm giữ lực lượng Vũ Hóa cảnh!"

"Thủ đoạn bực này, Thất Tinh Thánh Tử không hổ là Nam Tam Yêu Chi Đạo!"

Các cường giả Vương cảnh cũng sợ hãi thán phục không thôi.

Trên mặt lộ ra vẻ tán thưởng nhìn Thiên Huyền Tử.

Bên kia.

Khương Thái Sơ thấy một màn như vậy, cũng không khỏi hơi liếc mắt.

Đối với việc này cảm thấy có chút kinh ngạc.

Nhưng dù thu hồi ánh mắt, sắc mặt cũng khôi phục bình tĩnh.

Mà giờ này phút này.

Toàn thân Thất Tinh Thánh Tử phảng phất như đắm chìm trong ánh sao thần thánh.

Nhìn qua như mộng như ảo.

Ánh mắt của hắn rơi vào trên người Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy tự tin.

"Vốn một chiêu này ta định thể hiện ra để bỗng nhiên kinh người trong vạn vực đại bỉ, nhưng hôm nay... Lại bị Cố Dương ngươi bức ra!"

"Cố Dương, ngươi còn cảm thấy có thể đánh bại chúng ta sao?"

Thánh tử Thất Tinh ngưng thực Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sắc bén, dường như muốn nhìn ra một chút kiêng kị trong ánh mắt Cố Dương.

Ai biết Cố Dương cũng khẽ cười một tiếng.

"Quả thật rất mạnh, nhưng... Cũng chỉ đến như vậy."

Nghe đến đó, ánh mắt Thất Tinh Thánh Tử không nhịn được mà khựng lại.

"Vậy thêm ta thì sao?"

Giờ phút này, Thái tử Xích Tiêu Hoàng Triều Xích Vô Thiên thình lình bước tới một bước.

Huyết mạch Hoàng cấp thình lình cũng bộc phát ra!

Chấn động vô số người!

"Lại là huyết mạch cấp Hoàng!"

"Không hổ là Thái tử Xích Tiêu hoàng triều!"

“Nam bộ tam yêu... Đều là yêu nghiệt đứng đầu!"

Chẳng qua Hoàng cấp huyết mạch mà Xích Vô Thiên nắm giữ rõ ràng không sánh bằng Thiên Huyền Tử.

Thiên Huyền Tử thức tỉnh một cách hoàn hảo.

Mà Xích Vô Thiên chỉ có chín phần mười.

Tuy nhiên cũng cực kỳ đáng sợ.

Mà sau khi bộc phát ra huyết mạch Hoàng cấp trong cơ thể.

Xích Vô Thiên cũng không chút do dự.

Trong mắt lóe lên tinh mang.

Vèo vèo vèo!

Trong nháy mắt.

Hình như có gió nhẹ nổi lên, ở trên không trung đột nhiên hội tụ thành từng đạo cuồng phong kịch liệt.

Cuồng phong quét tới.

Phảng phất như ngay cả không gian cũng có thể triệt để cuốn nát vậy!

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu mở to hai mắt nhìn.

"Là Thiên Phong bảo thể!"

"Thiên Phong bảo thể này là bảo thể Phong hệ mạnh nhất trong truyền thuyết, chỉ lấy ra, cho dù là thiên tinh bảo thể cũng còn xa mới bằng!"

"Đây chính là nội tình của Thái tử Xích Tiêu hoàng triều sao?"

"Không hổ là nam bộ tam yêu!"

"Chỉ tiếc, huyết mạch Xích Tiêu thái tử và bảo thể Thiên Phong cũng không thể dung hợp hoàn mỹ."

"Nhưng ngay cả như vậy... Thực lực của Xích Tiêu thái tử, cũng tuyệt đối sẽ không yếu hơn Thất Tinh Thánh Tử bao nhiêu!"

"Cho dù chỉ là Xích Tiêu Thái Tử liên thủ với Thất Tinh Thánh Tử, Cố Dương chỉ sợ là không ứng phó được rồi?"

Nghĩ đến đây.

Các thiên kiêu rối rít nhìn về phía Cố Dương.

Giờ phút này, ánh mắt Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu thái tử cũng nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Kể từ đó, ngươi còn cảm thấy có thể đánh bại chúng ta sao?"

Ánh mắt Xích Tiêu thái tử lập loè lăng lệ ác liệt, trong giọng nói mang theo một tia nghiêm nghị.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương nhịn không được cười lắc đầu.

"Không cần hỏi nhiều, còn có Hắc Sát Ma Tử cũng cùng lên luôn đi."

Cố Dương vừa mới nói xong.

Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu Thái Tử đều cảm thấy bị Cố Dương xem thường.

Nhưng vào lúc này.

Sắc mặt Hắc Sát ma tử cũng quái dị tiến lên nhìn chằm chằm Thất Tinh Thánh tử cùng Xích Tiêu thái tử.

"Hai người các ngươi ẩn giấu thực sâu nha!"

Hắc Sát Ma Tử không nhịn được chửi bới.

Mặc dù hắn cùng Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu Thái Tử hợp lại gọi là tam yêu Đông Hoang Nam Bộ.

Nhưng trên thực tế bọn họ cơ bản chưa từng giao thủ qua.

Đối với lá bài tẩy của riêng mình cũng chỉ là kiến thức nửa vời.

Hắn biết được Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử đều có được Hoàng cấp huyết mạch và bảo thể, lại không nghĩ tới...

Hai tên này đều đã thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp tới trình độ này!

Mắng xong, Hắc Sát Ma Tử cũng không hề do dự.

Trong cơ thể hắn rõ ràng phát ra ma khí khủng bố tối đen như mực phóng lên tận trời.

Khí tức kinh khủng trải rộng toàn bộ không gian.

Điều này càng làm cho vô số thiên kiêu chung quanh hoảng sợ.

Cùng lúc đó.

Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu thái tử cũng trợn tròn hai mắt.

"Hắc sát bảo thể!"

"Khá lắm, lúc trước không phải ngươi nói đã toàn lực ra tay rồi sao? Làm sao bây giờ còn ẩn giấu một bảo thể?"

Hai người cổ quái nhìn chằm chằm Hắc Sát Ma Tử, nhịn không được nói ra.

Bọn họ rất rõ ràng, trước đó khi chiến đấu với Cố Dương, rõ ràng đã nói mình ra tay toàn lực.

Kết quả...

Vậy mà vẫn che giấu một tay Hắc Sát bảo thể như thế!

Hiển nhiên, tên Hắc Sát ma tử này nhìn qua như toàn cơ bắp, nhưng trên thực tế lại rất cẩn thận!

Mà nghe hai người chửi bậy.

Hắc Sát Ma Tử lại há hốc miệng.

"Ha ha, Cố Dương không sử dụng lĩnh vực, ta không sử dụng bảo thể, đây không phải là chuyện rất bình thường sao?"

"Cái này gọi là công bằng."

Hắc Sát Ma Tử vừa nói ra lời này.

Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu thái tử hai mặt nhìn nhau.

Lý do còn không ít.

Chẳng qua, ba người bọn họ cũng ngừng cãi vã.

Ánh mắt lập tức nhìn về phía Cố Dương.

Lúc này, ba người bọn họ đã bộc phát toàn bộ thủ đoạn của mình ra.

Bọn họ cũng muốn nhìn xem, rốt cuộc Cố Dương có thể ngăn cản công kích liên thủ của ba người bọn họ hay không!

Bên kia.

Vô số thiên kiêu nhìn thấy các loại thủ đoạn của bọn Thất Tinh Thánh Tử, các loại huyết mạch Hoàng cấp, các loại bảo thể đều là biểu hiện ra.

Bọn họ nhìn thấy mà choáng váng.

Cái này con mẹ nó...

Hoàng cấp huyết mạch cùng bảo thể ngày bình thường gần như khó gặp, hôm nay lại một lần thấy được ba cái.

Chỉ có thể nói không hổ là nam bộ tam yêu!

Đồng thời, bọn họ lại có chút tò mò nhìn về phía khác.

Nơi đó, Khương Thái Sơ hai tay ôm quyền ở ngực, dường như hoàn toàn không có ý định xen vào.

Hẳn là muốn đứng ngoài cuộc rồi.

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh ánh mắt cũng nhìn chằm chằm nam bộ tam yêu.

Trong ánh mắt tràn đầy cảm khái cùng hâm mộ.

"Không hổ là nam bộ tam yêu nha, rõ ràng là đều mang bảo thể!"

"Đúng vậy, nhất là Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử, đúng là đều thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp!"

"Nếu Vực chúng ta có một vị thiên kiêu bực này, đều là vô cùng may mắn."

"Chậc chậc, không hổ là Thất Tinh Vực, thiên kiêu trong đó quả nhiên là đông đảo!"

"Đây mới chỉ là tam yêu nam bộ, yêu nghiệt Khương gia còn chưa triển lãm ra thủ đoạn đâu.” Một đám Vương cảnh lại không đưa mắt nhìn về phía Khương Thái Sơ trên đài cao mà cảm khái lắc đầu.

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai cường giả Hoàng cảnh khác cũng lộ ra vẻ hài lòng.

"Loại huyết mạch và thể chất này, xem như cực phẩm."

"Ta ngược lại là rất chờ mong, Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào?"

"Ha ha, đúng là rất thú vị."

Tam đại Hoàng cảnh mỉm cười gật đầu.

Mà đúng lúc này.

Hắc Sát Ma Tử không nhịn được nữa.

"Ta lên trước!"

"Ta ngược lại muốn nhìn xem, Hắc Sát bảo thể của ta bộc phát, Cố Dương ngươi còn có thể chống đỡ được một kích toàn lực này của ta không?"

Hắc Sát Ma Tử tức giận gào thét một tiếng.

Bảo thể thình lình toàn lực bộc phát ra.

Ma khí đen kịt khủng bố kia rõ ràng cuốn ra.

Cả người hắn ta được bao bọc.

Ầm ầm ầm!

Trong thiên địa truyền đến một tiếng vang chấn động.

Chỉ thấy hắn ta đưa tay lên, ma khí lập tức xộc thẳng lên trời.

"Dẫn ma!"

Hắn hét lớn một tiếng.

Nhất thời, bên trong chân trời phảng phất bay tới một mảnh ma khí tử thanh sắc, trực tiếp quán chú vào trong cơ thể hắn.

Keng!

Khí tức trong cơ thể hắn lập tức trở nên cường hãn vô cùng, bành trướng lên.

Hơn nữa dường như nguyên nhân là bởi vì Hắc Sát bảo thể.

Ma khí nhập thể này khiến cho hắn đề thăng cao hơn không ít so với lúc trước.

Cũng là đều được để thăng tới mức giới hạn cao nhất mà cơ thể hắn có thể chịu được.

Cảm giác được điểm này, trên mặt Hắc Sát Ma Tử lộ vẻ kinh hỉ.

Ngay sau đó, hắn nâng tay phải lên.

Ma khí khủng bố đang chuẩn bị chuyển động.

Ầm ầm!

Ngay sau đó.

Hắn đánh ra một quyền bất ngờ.

Kết hợp với sức mạnh của Hắc Sát bảo thể và đại ma thượng cổ.

Trong một quyền này ẩn chứa lực lượng... Trực tiếp thăng cấp đến năm trăm vạn long chi lực!

Sức mạnh của một trăm vạn rồng chính là sức mạnh của một con Chân Long!

Nói cách khác...

Một quyền này của Hắc Sát Ma Tử đã đạt đến lực lượng chân

long!

Lực lượng này kinh khủng đến mức nào?

Cho dù là Cố Dương, thúc giục Long Tượng Băng Thiên Quyết đến cực hạn, kết hợp lực lượng bản thân khống chế, cũng chỉ có thể đem lực lượng bộc phát ra lực lượng một Chân Long mà thôi.

Hôm nay Hắc Sát Ma Tử lại bộc phát ra lực lượng của 5 chân long!

Mà điều này cũng khiến những tiếng kinh hô vang lên xung quanh.

Một đám cường giả Vương cảnh trên đài càng nhịn không được sắc mặt đột biến.

"Lại có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy!"

"Lực lượng 5 Chân Long, chính là Vũ Hóa cảnh bình thường, cũng gánh không nổi lực lượng trùng kích bực này!"

"Nếu ta không nhìn lầm, vừa rồi Cố Dương cũng chỉ vẻn vẹn bộc phát ra một chân long chi lực mà thôi, bây giờ Hắc Sát Ma Tử vậy mà bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy, Cố Dương có thể chống đỡ được sao?"

Các cường giả Vương cảnh đều nghị luận, hiển nhiên là ngạc nhiên không thôi đối với lực lượng Hắc Sát Ma Tử bày ra.

"Ha ha, xem ra Cố Dương không cần dùng đến hai người bọn họ nữa rồi!"

Hắc Sát ma tử cảm nhận được lực lượng mênh mông trong cơ thể mình, lập tức tự tin tới cực điểm.

Lại càng cười to thành tiếng, trào phúng đứng lên.

Chợt một quyền bất ngờ đánh tới phía trước Cố Dương.

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười.

"Vậy cũng chưa chắc."

Đến loại trình độ này, không cần thiết phải tỷ thí về phương diện lực lượng nữa rồi.

Cho nên Cố Dương liền khoát tay.

Một thành quyền chi lĩnh vực thình lình triển khai.

Keng!

Lĩnh vực chi lực kinh khủng lập tức bao phủ Hắc Sát Ma Tử vào trong.

Bị Lĩnh Vực áp chế, lực lượng của Hắc Sát Ma Tử cũng bỗng nhiên bị cắt giảm, phát giác được điều này, sắc mặt Hắc Sát Ma Tử lập tức trở nên khó coi.

"Đáng chết! Lực lượng của lĩnh vực này... khủng bố đến thế cơ à?"

Hắc Sát Ma Tử hít sâu một hơi, trên khuôn mặt lại hiện ra một tia dữ tợn.

"Đừng hòng áp chế ta!"

Hắc Sát Ma Tử nổi giận gầm lên một tiếng.

Rõ ràng là lại lần nữa giơ nắm đấm lên.

"Sát Ảnh Ma quyền!"

Trong nháy mắt.

Phía trên nắm đấm của hắn rõ ràng là bộc phát ra ma khí nồng

đậm không gì sánh được.

Uy năng ẩn chứa trong ma khí càng kinh khủng đến cực điểm.

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Thất Tinh Thánh tử và Xích Tiêu thái tử không khỏi ngưng lại.

"Là quyền pháp cấp Hoàng!"

"Xem ra cuối cùng Minh Ác cũng chịu động rồi."

Hắc Sát Ma Tử đánh một quyền về phía lĩnh vực.

Lực lượng thuần túy ẩn chứa trong đó, thật sự làm cho quyền chi lĩnh vực của Cố Dương sinh ra một tia gợn sóng cùng chấn động.

Nhìn thấy vậy.

Trên đài, cường giả Vương cảnh không khỏi lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Lại thật có thể rung chuyển lĩnh vực?"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu của Hắc Sát ma giáo, quả nhiên khủng bố!"

"Sát Ảnh Ma quyền này là quyền pháp trấn giáo của Hắc Sát ma giáo chứ? Hắc Sát ma giáo lại bỏ ra rất nhiều trên thân ma tử này."

Cùng lúc đó.

Cố Dương thấy một màn như vậy, cũng không khỏi khẽ gật đầu.

Xem ra trình độ của Hắc Sát Ma Tử cũng không tệ.

Một khi đã như vậy...

Vậy thì nghiêm túc một chút đi.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Cố Dương hiện ra nụ cười.

Sau đó cũng chậm rãi giơ nắm đấm lên.

Leng keng... Leng keng...!

Chỉ trong nháy mắt Cố Dương giơ nắm đấm lên.

Long Tượng Phá Thiên Quyết đã dốc toàn lực thi triển.

Toàn thân hắn được hư ảnh của Long Tượng bao phủ.

Khí huyết bốc lên cuồn cuộn.

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một vòng lăng lệ ác liệt.

Sau đó, trong miệng hắn phát ra một tiếng quát khẽ.

"Thiên Ma... Long Tượng quyền!"

Thanh âm Cố Dương truyền đến trong nháy mắt.

Hư ảnh Long Tượng điên cuồng gầm thét không ngừng tăng trưởng khổng lồ.

Rõ ràng là ngưng tụ thành một ảo ảnh Thiên Ma cực lớn.

Sau đó Cố Dương lại dùng một quyền trực tiếp nghênh đón Hắc Sát Ma Tử đập tới!

Ầm ầm ầm!

Một quyền này của Cố Dương dưới sự tăng phúc của quyền

chi lĩnh vực.

Khoảnh khắc một quyền đánh ra.

Trong toàn bộ lĩnh vực truyền đến từng tiếng gào thét!

Hư ảnh Thiên Ma càng khổng lồ đến che khuất bầu trời, bao phủ toàn bộ không gian vào trong đó.

"Cái... Cái gì!?"

Thấy cảnh này, Hắc Sát Ma Tử lập tức trợn tròn mắt.

Hắn sớm biết Cố Dương tu luyện một môn Hoàng cấp quyền pháp.

Đây là lời được đề cập đến trong lời đồn.

Nhưng hắn không nghĩ tới là...

Môn quyền pháp Hoàng cấp này của Cố Dương.

Vậy mà lại tu luyện đến viên mãn!

Hắn có thể cảm nhận được áp lực kinh khủng đập vào mặt.

Sắc mặt hắn trắng bệch.

Trong miệng truyền đến từng hồi nỉ non.

"Quyền pháp cấp Hoàng... Viên mãn!"

Ầm!

Tiếng thì thào của hắn vừa mới dứt ra.

Một quyền kinh khủng của Cố Dương chính là trực tiếp chấn tán hắc sát ma khí trước mặt hắn, ngay lập tức rơi vào trước ngực của hắn.

Xì xì!

Một ngụm máu tươi đầm đìa từ trong miệng hắn phun ra.

Mà cả người hắn ta lại bị đánh bay ra ngoài.

Bịch một tiếng!

Hắc Sát ma tử trực tiếp nện vào một vách tường cứng rắn gần đó.

Chứng kiến một màn này.

Vô số thiên kiêu hít một hơi khí lạnh.

Hiển nhiên, bọn họ không ngờ rằng... lĩnh vực chi lực này lại cường hãn đến trình độ này!

Cho dù tu vi của Cố Dương không cao, nhưng cũng có thể dựa vào lĩnh vực chi lực cưỡng ép khống chế người ta tiến vào lĩnh vực.

Nếu không có lĩnh vực mà nói thì Cố Dương cũng không nhất định là đối thủ của Hắc Sát ma tử!

Trong lòng bọn họ cảm khái vô cùng.

Nhưng trên đài, một đám cường giả Vương cảnh lại lắc đầu.

"Thực lực chênh lệch quá nhiều."

"Cố Dương đối với lĩnh vực chi lực khống chế quả thực lô hỏa thuần thanh đến cực điểm!"

"Hắc Sát ma tử thua không oan."

"Xem ra... Ba người bọn họ phải liên thủ rồi."

Các cường giả Vương cảnh cảm khái vài câu liền đưa mắt đặt

lên Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử.

Mà lúc này Hắc Sát Ma Tử đã bò ra khỏi vách tường.

Vỗ một cái tro bụi trên người, lau đi vết máu trên khóe miệng.

Hắn đã hoàn toàn phục.

Nếu đơn đả độc đấu, xem ra không có khả năng đánh bại Cố Dương rồi!

"Chuẩn bị liên thủ đi, lĩnh vực của Cố Dương rất khó giải quyết!"

Hắc Sát Ma Tử ngưng trọng nói.

Nghe hắn nói, Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử cũng khẽ gật đầu.

"Chỉ có thể nói không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang!"

"Cùng nhau xuất thủ, không nên có bất kỳ lưu thủ nào!"

"Cần phải cẩn thận với lĩnh vực của hắn!"

"Ừm!"

Ba người nói xong, liền cấp tốc phân tán ra, thành thế tam giác vây Cố Dương vào trong.

Thực lực Cố Dương thể hiện ra bọn họ để ở trong mắt.

Giờ phút này bọn hắn cũng không ôm suy nghĩ đơn độc đánh bại Cố Dương.

Nhưng ba người liên thủ tự nhiên là không thể thất bại!

Nếu không thì quá mất mặt!

Keng!

Đúng lúc này, Thất Tinh Thánh tử ra tay đầu tiên.

Chỉ thấy hắn rõ ràng là khoát tay một cái.

Chân nguyên kinh khủng trực tiếp cuồn cuộn lên không trung!

Cùng lúc đó.

Huyết mạch Hoàng cấp triệt để bộc phát.

Thiên Tinh Bảo thể cũng dốc toàn lực thôi động!

Leng keng... Leng keng...!

Đột nhiên trên bầu trời xuất hiện một vệt thiên thạch vô cùng to lớn!

Phía trên thiên thạch, phảng phất chạm khắc pháp trận.

Trong đó còn ẩn chứa một cỗ áo nghĩa chi lực cực kỳ tinh thuần!

"Là Thất Tinh Áo Nghĩa! Hơn nữa còn là Thất Tinh Áo Nghĩa đại viên mãn!"

Có cường giả Vương cảnh nhận ra môn đạo ẩn chứa trong một chiêu mà Thất Tinh Thánh Tử thi triển, không khỏi thán phục lên tiếng.

"Thất Tinh Áo Nghĩa chính là tuyệt phẩm áo nghĩa, không nghĩ tới Thất Tinh Thánh Tử lại có thể lĩnh ngộ nó đến đại viên mãn, không hổ là đệ nhất thiên kiêu Thất Tinh Thánh Địa!"

Trên bầu trời.

Tảng đá khổng lồ đang chớp lóe hào quang đen kịt, dường như

bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

Nhưng Thất Tinh Thánh Tử dường như cố ý không để nó rơi xuống dưới, khiến cho nó lơ lửng trên không trung.

Mà điều này cũng đích xác hấp dẫn ánh mắt của Cố Dương.

Cố Dương liếc qua thiên thạch khổng lồ bị Thất Tinh pháp trận bao phủ trên bầu trời kia, hơi nhíu mày.

"Vẫn thạch hả?"

Khóe miệng Cố Dương mang theo nụ cười nhàn nhạt.

Cùng lúc đó.

Xích Tiêu thái tử cũng thình lình ra tay.

Chỉ thấy hai tay hắn đột nhiên vẫy một cái giữa không trung.

Keng!

Gió lốc cuồng bạo hiển nhiên hội tụ ở trước mặt hắn!

Xuy xuy!

Cuồng phong bay phất phới.

Trong đó lại ẩn chứa uy thế ngập trời.

Huyết mạch Hoàng cấp cùng Thiên Phong bảo thể càng là toàn lực thúc đẩy.

Điều này cũng khiến từng đợt gió lốc cuồng bạo kia càng thêm ngưng thực.

Có thể tưởng tượng, nếu như sức mạnh kinh khủng ẩn chứa trong đó bùng phát ra thì sẽ sinh ra uy lực khủng khiếp đến bực nào!

"Đại viên mãn Thiên Phong áo nghĩa!"

"Thực lực của Xích Tiêu thái tử không hề kém hơn Thất Tinh Thánh Tử bao nhiêu!"

Lại có cường giả Vương cảnh mắt sáng lên nói.

"Bây giờ ta đã hiểu được ý định của Thất Tinh Thánh tử."

"Treo mà không phát, chính là vì để Cố Dương được cái này mất cái khác, đến lúc đó lại cùng ra tay, để hắn không thể chu đáo vẹn toàn, thủ đoạn ngược lại cũng không tệ."

"Nhưng điều này đối với Cố Dương mà nói, chưa chắc có hiệu quả."

Ngay tại thời điểm cường giả Vương cảnh cảm khái.

Hắc Sát Ma Tử lại xuất thủ.

Hắn vẫn là chơi kiểu cũ.

Chỉ có điều lần này... phảng phất như bị khí thế của Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử dẫn dắt.

Một quyền này của gã trực tiếp hướng về phía lĩnh vực Cố Dương triển khai.

Phảng phất mục đích là vì đánh tan lĩnh vực của Cố Dương mà đi.

Mấu chốt là, bên trong một quyền này của hắn bộc phát ra uy lực lại thật đúng là đối với lĩnh vực của Cố Dương sinh ra một ít uy hiếp.

Lĩnh vực của Cố Dương rõ ràng rung động kịch liệt.

Nhìn thấy ba người liên thủ.

Vô số người chung quanh sợ hãi than không thôi, nhìn mà tê cả da đầu.

"Đây chính là thực lực chân chính của nam bộ tam yêu sao?"

"Quá kinh khủng!"

"Chỉ lấy riêng ra cũng đã đủ yêu nghiệt rồi, huống chi là liên thủ."

"Cố Dương có thể chịu nổi sao?"

"Ít nhất Cố Dương phải rút kiếm rồi chứ?"

Vô số người kiễng chân chờ mong.

Trong lúc cảm khái thực lực yêu nghiệt của tam yêu nam bộ, cũng lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Chờ mong Cố Dương rút kiếm ngăn cản.

Nhưng sự chờ mong này đã định trước là thất bại.

Ngay lúc quyền chi lĩnh vực của Cố Dương bắt đầu rung động.

Thất Tinh Thánh Tử và Xích Tiêu Thái Tử cũng trao đổi ánh mắt.

Sau đó là không chút chần chờ.

Ầm ầm ầm!

Thiên thạch vô cùng to lớn trên bầu trời kia rõ ràng là vây lấy pháp trận Thất Tinh, hung hăng đập thẳng tới đỉnh đầu Cố Dương!

Khoảnh khắc đó như trời cũng muốn sập xuống!

Cùng lúc đó.

Trước mặt Xích Tiêu thái tử, cơn lốc cuồng bạo ngưng tụ đến cực điểm kia, bên trong càng tản mát ra lực lượng vô cùng kinh khủng, giờ phút này càng gào thét thẳng đến sau lưng Cố Dương!

Ba người từ ba phương hướng, phân biệt sử dụng sát chiêu tự tin nhất của mình, công về phía mấy điểm yếu nhất của Cố Dương!

Có thể nói...

Mặc dù là cường giả Vũ Hóa cảnh, đối mặt vây công bực này, cũng chỉ có thể nuốt hận chịu thua!

Cố Dương cảm nhận được uy hiếp đồng thời truyền đến từ ba phương hướng.

Khóe miệng không khỏi hiện ra vẻ tươi cười.

"Thủ đoạn coi như không tệ, chẳng qua ... Đối với ta cũng không có tác dụng gì."

Tiếng cười của Cố Dương chậm rãi truyền khắp bốn phía.

Cùng lúc đó.

Cố Dương rõ ràng là nâng tay phải lên.

Hướng về hư không khẽ nhếch lên.

Leng keng... Leng keng...!

Khoảnh khắc đó, lĩnh vực quyền pháp dâng lên xung quanh Cố Dương, lại lần nữa tăng lên!

Từ một thành ban đầu... Trực tiếp tăng lên đến hai thành lĩnh vực!

Mà cũng chính giờ phút này.

Sắc mặt ba người Hắc Sát ma tử trong nháy mắt biến đổi!

Chương 560 - Bại tam đại yêu! Các lão quái vật thán phục! Khương Thái Sơ vua làm màu

"Cái gì!?"

"Hai thành lĩnh vực?"

"Điều này sao có thể!"

Sắc mặt ba người đột nhiên thay đổi.

Kinh hãi vô cùng, cảm nhận được lĩnh vực của Cố Dương rõ ràng đã rộng hơn không ít.

Trực tiếp bao phủ toàn bộ ba người bọn họ trong đó.

Mà lực áp chế bộc phát trong lĩnh vực càng khiến bọn hắn không thở nổi.

Rất hiển nhiên.

Đây cũng không phải là một phần mười lĩnh vực, mà là... hai phần mười lĩnh vực!

Cố Dương, lại là nắm giữ —— hai thành lĩnh vực!

Trong ánh mắt Thất Tinh Thánh Tử tràn đầy hoảng sợ, chợt nhịn không được chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía thiên thạch mình thi triển.

Lại thấy được một màn rung động.

Thiên thạch khổng lồ kia lại lơ lửng giữa không trung, phảng phất như bị lĩnh vực của Cố Dương bắt lấy khống chế!

Bên kia, Xích Tiêu thái tử cũng bày ra loại vẻ mặt này.

Vẻ mặt hắn tràn đầy hoảng sợ nhìn chằm chằm trước mắt.

Vòi rồng cuồng bạo chính mình thi triển, hoàn toàn xoay tròn tại chỗ.

Hoàn toàn không cách nào tới gần Cố Dương!

"Chuyện này..."

Về phần Hắc Sát Ma Tử, đang lúc vung quyền bị lĩnh vực bao phủ.

Cả người hắn vẫn duy trì tư thế vung quyền, không thể động đậy dù chỉ một chút!

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, lực lượng lĩnh vực của Cố Dương, lại đạt đến trình độ khủng bố như thế!

"Kết thúc rồi."

Thanh âm Cố Dương chậm rãi truyền đến.

Ngay sau đó.

Cố Dương liền nâng lên nắm đấm.

Một quyền trực tiếp đánh nát vẫn thạch đang treo trên không trung cùng Thất Tinh pháp trận kia!

Ầm!

Thiên thạch thình lình nổ bể ra trên không trung.

Cùng lúc đó, sắc mặt Thất Tinh Thánh Tử trong nháy mắt trở nên tái nhợt hơn một chút.

Ngay sau đó, quyền kình kinh khủng kia lao thẳng đến chỗ hắn!

Phốc!

Một ngụm máu tươi đột nhiên từ trong miệng hắn phun ra.

Ngay sau đó, Thất Tinh Thánh Tử y như con diều đứt dây bay rớt ra ngoài.

Ầm ầm ầm!

Tiếng chấn động dữ dội truyền đến.

Thất Tinh Thánh tử không ngờ đã bay xa mấy ngàn mét, rơi xuống trong một mảnh kiến trúc.

Mà còn không đợi người xem xung quanh kịp phản ứng.

Cố Dương lại lần nữa vung quyền.

Cũng ra chiêu tương tự, tiện tay cũng đem Xích Tiêu thái tử cùng Hắc Sát ma tử nhao nhao đánh bay ra ngoài!

Hai người ở trên không trung cũng mãnh liệt phun ra một ngụm máu tươi.

Đều bị đánh bay xa mấy ngàn thước.

Sau khi dễ dàng đánh bại tam yêu nam bộ, Cố Dương cũng thu liễm lĩnh vực.

Thần sắc lạnh nhạt đứng tại chỗ.

Mà thấy một màn này, vô số người nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn họ mở to hai mắt nhìn.

Hoàn toàn không nghĩ tới cuối cùng lại có kết quả như thế này.

Đây chính là nam bộ tam yêu đấy!

Trên khán đài.

Tất cả cường giả Vương cảnh giờ phút này đều không nhịn được đứng dậy, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

"Làm sao có thể!"

"Cố Dương vậy mà nắm giữ hai thành lĩnh vực!"

"Mười tám tuổi nắm giữ hai thành lĩnh vực...Gia hỏa này, đến cùng là quái vật gì?"

"Quan trọng là hắn hiện tại ngay cả cảnh sinh tử cũng chưa từng đột phá đấy!"

"Bọn Thất Tinh Thánh Tử bại không oan, trong hai thành lĩnh vực này bọn họ không thể hành động, thất bại cũng là bình thường."

"Có lĩnh vực và không có lĩnh vực... Quả thực là một trời một vực."

"Xem ra, nhân tài kiệt xuất của Thiên Kiêu trà hội lần này đã ra rồi nha."

"Thiên tư yêu nghiệt như thế, khó trách Cố Dương có thể đăng đỉnh Kình Thiên Tháp!"

Một đám cường giả Vương cảnh cảm khái không thôi.

Trong ánh mắt bọn họ nhìn về phía Cố Dương tràn đầy kinh hãi.

Bọn họ thậm chí đều đã chuẩn bị xong dự định xem Cố Dương rút kiếm.

Kết quả kiếm không thấy được, nhưng thấy thứ càng biến thái hơn!

Hai thành quyền chi lĩnh vực.

Mà điều này, cũng là làm cho không ít cường giả Vương cảnh sắc mặt xám ngắt.

"Mẹ nó, hiện tại lão phu cũng mới nắm giữ một thành lĩnh vực mà thôi, lão phu đường đường là cường giả Vương cảnh, vậy mà lại bại bởi một hậu bối mười tám tuổi về mặt lĩnh vực?"

"Yêu nghiệt thế hệ này, có phải quá quá đáng hay không!"

"Đừng nói nữa, moá nó ta hiện tại chỉ lĩnh ngộ lĩnh vực hình thức ban đầu, ngay cả một thành cũng không có!"

"Người so với người thật sự là tức chết đi được!"

"Được rồi, không cần phải tức giận, không cần so sánh với yêu nghiệt như Cố Dương..."

"Nói cũng đúng."

Không ít cường giả Vương cảnh nghị luận về điều này.

Trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai tên cường giả Hoàng cảnh khác cũng lộ vẻ giật mình.

"Quả nhiên là hai phần mười lĩnh vực!"

"Ta đoán được tiểu tử này che giấu thực lực!"

"Không ngờ là lại có hai phần mười lĩnh vực!"

Ba vị cường giả Hoàng cảnh cũng nghị luận với nhau.

Bọn họ vốn rất mong đợi Cố Dương.

Chỉ là bây giờ thực lực Cố Dương bày ra lại làm kinh sợ đến bọn hắn.

"Thiên tư bậc này, quả thực là xưa nay chưa từng có!"

"Khó trách dưới cùng cảnh giới, Hoàng Âm sẽ thua trong tay hắn."

"Nếu đợi thêm vài năm, chỉ sợ Hoàng Âm sẽ bị Cố Dương vượt qua chứ?"

"Ít nhất hiện tại, Hoàng Âm còn có thể duy trì danh hiệu người đệ nhất thế hệ trẻ tuổi, nhưng qua mấy năm nữa thì không biết được."

Mà ngay khi bọn họ đang cảm khái.

Thánh tử Thất Tinh không ngờ đã bò ra từ trong đống đổ nát.

Quần áo của hắn bị tổn hại nghiêm trọng, lộ vẻ vô cùng khó coi.

Bên kia, Xích Tiêu thái tử cũng từ trong vách tường đổ nát bò dậy, vỗ vỗ bụi bặm trên người, trên mặt tràn đầy kinh hãi và bất đắc dĩ.

Về phần Hắc Sát Ma Tử...

Trước đó hắn đã bị Cố Dương đánh bay.

Bây giờ lại có vẻ càng thêm chật vật.

Từ xa nhìn lại giống như một tên ăn mày.

Vô cùng bi thảm.

Ba người chật vật đi ra, lại lần nữa hội tụ cùng một chỗ.

Thần sắc phức tạp nhìn về phía Cố Dương trên sân.

"Còn muốn khiêu chiến nữa sao?"

Thất Tinh Thánh Tử không nhịn được mở miệng nói.

Hắn vừa dứt lời, Hắc Sát Ma Tử liền lắc đầu như trống...

"Được rồi được rồi, dù sao ta không khiêu chiến nữa, gia hỏa này chính là yêu nghiệt! Hết sức yêu nghiệt!"

Thấy vậy, Thất Tinh Thánh Tử cũng không cảm thấy bất ngờ, nhìn về phía Xích Tiêu Thái Tử.

"Ngươi muốn ta làm gì? Ta không muốn tự mình chuốc lấy cực khổ! Muốn di thì ngươi đi!"

Xích Tiêu thái tử cũng vội vàng xua tay.

Thấy vậy, Thất Tinh Thánh Tử cũng buông tay.

"Ta đi cũng là bị đánh."

Nói đến đây, ba người không hẹn mà cùng trầm mặc.

Lần này Thanh vực xuất hiện một yêu nghiệt khó lường!

Trong ánh mắt ba người bọn họ tràn đầy rung động và cảm khái.

Một đám thiên kiêu xung quanh thấy một màn như vậy cũng tràn đầy cảm khái.

Có thể đem tam yêu nam bộ trị cho phục tùng như thế.

Chỉ sợ toàn bộ nam bộ, cũng chỉ có Cố Dương có thể làm được chứ?

Lúc cảm khái.

Ánh mắt ba người lại không hẹn mà cùng nhìn về phía Khương Thái Sơ.

Khương Thái Sơ thập phần thần bí.

Mặc dù trong hai vòng khảo thí trước, thể hiện ra ngộ tính và ý chí võ đạo cũng phi thường không tầm thường, chỉ đứng sau Cố Dương cùng Lâm Sơn gian lận.

Nhưng thực lực cụ thể... ở đây dường như tất cả mọi người đều không biết.

Cho nên bọn họ cũng rất tò mò.

Khương Thái Sơ không cùng bọn họ liên thủ đối phó Cố Dương.

Là định một mình đấu với Cố Dương sao?

Khương Thái Sơ có năng lực đó sao?

Trong ánh mắt ba người không khỏi lộ ra một tia nghi hoặc cùng tò mò.

Mà lúc này.

Trong đám người cũng truyền đến từng đợt cảm khái như vậy.

"Tiếp theo cũng chỉ còn lại Cố Dương cùng Khương Thái Sơ thôi sao?"

"Cố Dương quá yêu nghiệt, có lẽ Khương Thái Sơ cũng không có cơ hội."

"Nếu Khương Thái Sơ vừa rồi cùng tam yêu nam bộ liên thủ, có lẽ còn có cơ hội!"

"Không có cơ hội, lĩnh vực Cố Dương đã đạt đến hai phần mười, nhân số nhiều hơn nữa, cũng sẽ bị nghiền nát!"

Đối với người xem mà nói, bọn họ cũng có thể cảm giác được chỗ biến thái của Cố Dương, cho dù Khương Thái Sơ có thần bí, chỉ sợ cũng không đánh thắng được Cố Dương.

Nhưng vào lúc này.

Khương gia lão tổ lại cười lạnh liên tục.

"Thật sự là vô tri."

"Ngươi thật sự cho rằng Cố Dương nắm giữ hai thành lĩnh vực, liền có thể vô địch thế gian sao?"

"Lĩnh vực của hắn có mạnh hơn nữa thì cũng chỉ là Đan Hư cảnh mà thôi!"

Nghe được lời Khương gia lão tổ nói, không ít cường giả Vương cảnh cũng lộ vẻ tò mò.

Chẳng lẽ nói Khương Thái Sơ cũng ẩn giấu thực lực?

Ánh mắt của không ít người nháy mắt rơi vào trên người Khương Thái Sơ.

Mà lúc này, Khương Thái Sơ cũng là phi thường trang bức chậm rãi mở mắt.

Ánh mắt của hắn, thì trực tiếp rơi vào trên người Cố Dương.

"Cố Dương, thực lực của ngươi rất khá, nếu như tu vi của ngươi ngang bằng với ta, vậy ta có lẽ cũng không phải đối thủ của ngươi."

"Nhưng rất đáng tiếc... ngươi bây giờ, không phải đối thủ của ta."

Lời này của Khương Thái Sơ vừa nói ra khỏi miệng, liền dẫn tới vô số người kinh ngạc ngạc nhiên, phải biết Cố Dương chính là đã bày ra hai thành quyền chi lĩnh vực đấy.

Tên Khương Thái Sơ này lại có thể tự tin như vậy?

Nhưng ngay cả như vậy, phần lớn mọi người đều rất không xem trọng Khương Thái Sơ.

Dù sao hai thành lĩnh vực áp chế thực sự quá mức cường hãn.

Coi như là yêu nghiệt như nam bộ tam yêu, cũng không hề có sức chống cự.

Khương Thái Sơ có thần bí mấy cũng không có khả năng là đối thủ của Cố Dương.

Bên kia, ba người Thất Tinh Thánh tử cũng nhíu mày.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Khương Thái Sơ.

Từ ánh mắt của bọn họ cũng có thể nhìn ra được.

Ba người bọn họ cũng không coi trọng Khương Thái Sơ.

Cũng không cảm thấy Khương Thái Sơ có được thủ đoạn đối kháng hai thành lĩnh vực.

Dù sao theo bọn họ thấy, thực lực của Khương Thái Sơ cũng

không khác bọn họ bao nhiêu, nhiều nhất cũng chỉ mạnh hơn bọn họ một chút mà thôi.

Gặp được Cố Dương nắm giữ hai thành lĩnh vực, cũng sẽ giống như bọn hắn.

Mà bên kia.

Cố Dương sau khi nghe được lời này của Khương Thái Sơ, cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Có phải đối thủ hay không, vậy cũng phải đánh mới biết được."

"Ngươi nói rất đúng."

Khương Thái Sơ nghe vậy cũng khẽ cười một tiếng.

Sau đó rõ ràng là hắn khoát tay.

"Nhưng ngươi cũng đừng nghĩ rằng... Đông Hoang to như vậy, chỉ có một mình ngươi nắm giữ lĩnh vực!"

Keng!

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt khi Khương Thái Sơ giơ tay lên, có một tầng lĩnh vực có lực lượng vô hình mà ác liệt trực tiếp triển khai.

Chứng kiến một màn này.

Trên đài lập tức có không ít cường giả Vương cảnh liếc nhìn.

"Đó là..."

"Khương Thái Sơ thế mà cũng nắm giữ được lực lượng lĩnh vực!?"

"Hơn nữa lĩnh vực này... dường như cũng không phải là lĩnh vực cơ sở, mà là lĩnh vực thuộc tính!"

"Đây chính là sức mạnh của Khương Thái Sơ sao?"

"Khó trách hắn có thể tự tin như thế!"

Từng trận tiếng kinh hô thình lình từ trên đài truyền đến.

Mà điều này khiến vô số thiên kiêu chung quanh trợn tròn hai mắt.

"Cái gì?"

"Khương Thái Sơ cũng nắm giữ lĩnh vực?"

"Chà! Con mẹ nó..."

"Yêu nghiệt Khương gia lại cường đại đến trình độ này sao?"

"Khó trách! Khó trách mà!"

Vô số âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Bên kia.

Ba người Thánh tử Thất Tinh cũng không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

Rõ ràng, bọn họ cũng hoàn toàn không ngờ rằng Khương Thái Sơ cũng nắm giữ lĩnh vực!

Chẳng phải nói ba người bọn họ hoàn toàn không có khả năng là đối thủ của Khương Thái Sơ sao?

Nghĩ đến điều này, sắc mặt ba người bọn họ trở nên trầm mặc.

Hiện tại xem ra danh tiếng của tam yêu nam bộ bọn họ sắp bị Khương Thái Sơ hoàn toàn áp chế rồi.

Trên đài.

Vẻ mặt Khương Thái Sơ tràn đầy tự tin.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Sau đó lạnh nhạt nói.

"Đây là lĩnh vực Tuệ Kiếm, tuy rằng phẩm cấp không cao bằng lĩnh vực của ngươi, nhưng... đây là Linh vực thuộc tính tuyệt phẩm, mặc dù chỉ có một thành nhưng cũng đủ để sánh vai ba thành lĩnh vực bình thường rồi."

"Cho nên ngươi không phải đối thủ của ta."

Ngữ khí của hắn bình thản, phảng phất như Cố Dương đã thua trong tay hắn.

Mà lời này của y nói ra khỏi miệng, dẫn tới chung quanh một phen chấn động.

" Hízz, lĩnh vực thuộc tính tuyệt phẩm?"

"Ta nói làm sao thấy lĩnh vực này của Khương Thái Sơ cực kỳ sắc bén, thì ra là lĩnh vực thuộc tính tuyệt phẩm!"

"Chậc chậc, có thể so với ba thành lĩnh vực bình thường, mà Cố Dương chỉ có hai thành lĩnh vực, xem ra là phải thua."

Tiếng bàn luận không ngừng truyền đến.

Trên đài, một đám cường giả Vương cảnh cũng không khỏi thần sắc chấn động, cảm khái vạn phần.

"Khương Thái Sơ này thật ra có chút thủ đoạn."

"Lúc trước trong hai vòng khảo hạch đã có thể nhìn ra được, người này bất luận là ngộ tính hay là võ đạo ý chí, cũng vẻn vẹn

chỉ kém Cố Dương một chút mà thôi."

"Hoàn toàn chính xác, bây giờ tuổi hắn so với Cố Dương lớn hơn không ít, tu vi cũng như thế, Cố Dương hẳn là địch không lại hắn."

Mà ngay tại thời điểm vô số người nghị luận ầm ĩ.

Trên đài cao.

Trong mắt ba người Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi lóe ra quang mang dị dạng.

"Không nghĩ tới trong Thất Tinh Vực cũng có thiên kiêu như thế?"

"Chậc chậc, đám thiên kiêu thế hệ này thật đủ biến thái nha, đã xuất hiện hai thiên kiêu sớm nắm giữ lĩnh vực rồi!"

"Chỉ sợ đến lúc thi đấu ở Đông Hoang vạn vực bắt đầu... quái vật sẽ càng ngày càng nhiều."

Trong lúc bọn hắn cảm khái, cũng không khỏi đưa mắt nhìn về phía Cố Dương.

Khi nhìn thấy Cố Dương vẫn là bộ dáng thập phần bình tĩnh.

Ngay cả bọn Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Cố Dương Dương lại không hề sợ hãi?"

"Thật thú vị, chẳng lẽ tiểu tử này còn lưu lại thủ đoạn?"

"Xem ra đúng là như vậy."

Trong sân.

Cố Dương hứng thú đánh giá Khương Thái Sơ.

"Lĩnh vực tuyệt phẩm, Tuệ Kiếm lĩnh vực sao?"

"Cũng có chút thú vị."

Khương Thái Sơ nhìn thấy Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt.

Ánh mắt không khỏi hơi lóe lên.

Dường như cảm thấy có chút bất mãn.

Cảm giác Cố Dương đang xem thường hắn.

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn lại cảm thấy khó chịu.

"Cố Dương, từ bỏ đi, thua ở trong tay ta... Đối với ngươi mà nói cũng xem như vinh hạnh."

"Khương Thái Sơ ta vừa ra đời đã có dị tượng trên trời giáng xuống, còn có tuệ nhãn trời sinh, ngộ tính siêu phàm!"

"Luận về ngộ tính, ta có lẽ kém hơn ngươi một chút, nhưng thực lực... Ngươi xa xa không bằng ta!"

"Bao gồm cả lĩnh vực!"

Khương Thái Sơ có chút kiêu ngạo ngẩng đầu, trong ánh mắt mang theo một tia cảnh cáo.

Mà lời nói của y lại khiến cho sắc mặt không ít người trở nên quái dị.

Quả thật.

Những chuyện mà Khương Thái Sơ nói lúc đầu đều là sự thật.

Nếu như người hắn đối mặt không phải là Cố Dương, mà là Nam Bộ Tam Yêu.

Chuyện này không ai cảm thấy kỳ quái.

Nhưng...

Khương Thái Sơ lại nói ra lời này với Cố Dương.

Tất cả mọi người ở đây đều biết, Cố Dương hôm nay chỉ có mười tám tuổi.

Mười tám tuổi nắm giữ hai thành quyền chi lĩnh vực.

Thiên tư yêu nghiệt bậc này, có thể nói là không ai bằng!

Ngay cả Khương Thái Sơ cũng giống như thế.

Tuy rằng Khương Thái Sơ nắm giữ một thành lĩnh vực Tuệ Kiếm, thuộc về lĩnh vực thuộc tính tuyệt phẩm.

Nhưng tuổi của hắn lớn hơn Cố Dương.

Cho nên luận thiên tư Cố Dương rõ ràng trông thấy mạnh hơn Khương Thái Sơ.

Cho nên lời này của Khương Thái Sơ không chỉ không làm cho người ta cảm thấy lợi hại, ngược lại chỉ làm cho người ta cảm giác...

Hắn tìm nhầm đối tượng trang bức rồi.

Vô số thiên kiêu chung quanh nhìn Khương Thái Sơ với ánh mắt kỳ quái.

Mà Khương Thái Sơ cũng nhận ra được chỗ không thích hợp trong lời nói vừa rồi của mình.

Mẹ nó, mình mặc dù rất yêu nghiệt.

Nhưng so với Cố Dương mà nói mình dường như là bị nghiền

ép toàn diện.

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi có chút xấu hổ ho khan hai tiếng.

Đang chuẩn bị mở miệng giảm bớt xấu hổ một chút.

Nhưng vào lúc này, Cố Dương lại mỉm cười.

"Ngươi dường như hiểu lầm cái gì."

"Vẻn vẹn chỉ là một thành lĩnh vực thuộc tính tuyệt phẩm, liền cảm thấy có thể áp chế được ta sao?"

Keng!

Trong cơ thể Cố Dương thình lình cũng bộc phát ra lĩnh vực chi lực cường hãn.

Hai thành lĩnh vực triển khai.

Chống lại lĩnh vực Tuệ Kiếm của Khương Thái Sơ.

Nhưng hiển nhiên bên trong đối kháng, Cố Dương đã chiếm thế hạ phong.

Khương Thái Sơ nhìn thấy hành động của Cố Dương, cũng là giật nảy mình.

Nhưng sau khi nhìn thấy chỉ có hai thành quyền chi lĩnh vực, hắn mới thở dài một hơi.

Chợt vừa cười vừa nói.

"Ha ha, từ bỏ đi Cố Dương, hai thành quyền chi lĩnh vực là không ngăn được Tuệ Kiếm lĩnh vực!"

Nghe đến đó.

Cố Dương không nói gì.

Một hồi tiếng nổ vang thình lình nổ vang trên không trung!

Ngay sau đó, Khương Thái Sơ không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì lĩnh vực từ trên người Cố Dương bộc phát ra, lại lần nữa tăng vọt lên.

Keng!

Quyền chi lĩnh vực... Ba thành!

Xuy xuy!

Ba thành quyền chi lĩnh vực bộc phát ra trong nháy mắt.

Chính là trực tiếp cùng Tuệ Kiếm lĩnh vực kịch liệt va chạm.

Hai đại lĩnh vực va chạm.

Không gian xung quanh đều phảng phất bị đè ép lại cùng một chỗ.

Sau đó bộc phát ra từng đợt âm thanh nổ mạnh dồn dập.

"Ba thành quyền chi lĩnh vực!"

Khương Thái Sơ không nhịn được nghẹn ngào hô lên.

Hiển nhiên, hắn hoàn toàn không nghĩ tới! Cố Dương rõ ràng còn có lưu thủ!

Quyền chi lĩnh vực, không chỉ có hai thành!

Mà là...

Ba thành!

Cùng lúc đó.

Chung quanh đám thiên kiêu vốn cho rằng Cố Dương sẽ bị thua giờ phút này cũng nhịn không được hoảng sợ trừng lớn hai mắt.

"Moá nó chứ..."

"Vị Cố Dương này... tình huống gì vậy?"

"Ba thành? Chuyện này có phải có chút quá đáng không?"

"Ta ngu người rồi!"

Từng trận thanh âm kinh ngạc không ngừng truyền đến.

Hiển nhiên phần lớn thiên kiêu đều là nhìn mà choáng váng.

Bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới Cố Dương nắm giữ quyền chi lĩnh vực lại đạt đến ba thành!

Trên khán đài, một đám cường giả Vương cảnh lúc này cũng nhịn không được mặt lộ vẻ chấn động.

"Ba thành..."

"Mười tám tuổi nắm giữ ba thành quyền chi lĩnh vực, Cố Dương này thật đúng là... Biến thái!"

"Con mẹ nó, ta hiện tại cũng không nắm giữ được ba thành lĩnh vực!"

"Rõ ràng là Vương cảnh, nhưng trên lĩnh vực am hiểu nhất lại bị một thằng nhóc mười tám tuổi đả kích... Thật đúng là đủ mất mặt!"

Một đám cường giả Vương cảnh không ngừng chửi rủa.

Khuôn mặt cũng đầy quái dị và bất đắc dĩ.

Bên kia trên đài cao.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng với hai cường giả Hoàng cảnh khác, sắc mặt cũng trở nên vô cùng quái dị.

"Cố Dương này thật đúng là thâm tàng bất lộ nha."

"Ta đã đoán tiểu tử này có chỗ che giấu!"

"Chậc chậc, ba thành quyền chi lĩnh vực, thật sự đủ biến thái!"

"Cho dù là Hoàng Âm, ở tuổi của hắn cũng hoàn toàn không làm được điểm này đi, luận thiên tư, Hoàng Âm cũng không bằng Cố Dương nha!"

Ba đại cường giả Hoàng cảnh cũng nghị luận ầm ĩ.

Đánh giá đối với Cố Dương cũng là một sự đồng nhất.

Nghe được đánh giá của tam đại Hoàng cảnh.

Vô số thiên kiêu chung quanh càng thêm chấn động.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng càng thêm sùng bái và kính nể.

Trong sân.

Trong cơ thể Cố Dương triển khai ba thành quyền chi lĩnh vực, dĩ nhiên là giằng co cùng Tuệ Kiếm lĩnh vực của Khương Thái Sơ.

Chứng kiến một màn này.

Khương Thái Sơ cũng cắn chặt răng.

"Không nghĩ tới ngươi thế mà còn ẩn giấu!"

"Nhưng mà... Ngươi cho rằng ta không có sao?"

Khương Thái Sơ lạnh lùng nói.

Hắn vung tay một cái, một thanh linh kiếm cấp Vương rõ ràng hiện ra trong tay hắn.

Ngay sau đó .

Hắn đúng là trực tiếp đứng ở bên trong Tuệ Kiếm lĩnh vực, năng lực một kiếm cuốn theo Tuệ Kiếm, rõ ràng là hướng Cố Dương chém tới!

Xuy!

Kiếm khí kinh khủng phóng lên cao.

Trong đó phát ra ba động kinh khủng, càng làm không gian xung quanh hoàn toàn hỗn loạn không chịu nổi.

Chứng kiến một màn này.

Thiên Cực Kiếm Hoàng sớm đã đoán trước, hiển nhiên là đã mở rộng phạm vi bình chướng, triệt để phong tỏa hai người trong đó.

Đây nếu là tùy tiện tràn ra một đạo công kích chỉ sợ không cẩn thận liền đánh chết một đám thiên kiêu.

Đây không phải chuyện đùa!

Lĩnh vực va chạm, đó đã tương đương với đối chiến với cường giả Vương cảnh rồi!

Xoẹt!

Kiếm khí ngang trời, thẳng hướng Cố Dương mà đi!

Mà giờ phút này, trong ánh mắt của không ít cường giả Vương cảnh tràn đầy ngưng trọng.

"Kiếm pháp này... Ít nhất cũng là Hoàng cấp!"

"Không chỉ như vậy, Khương Thái Sơ sơ đã tu luyện môn kiếm pháp Hoàng cấp này đến đại thành!"

"Hízz... một kiếm kinh khủng cỡ nào!"

"Khó có thể tưởng tượng, đây lại là một kiếm mà một tên Sinh Tử cảnh có khả năng chém ra!"

"Một kiếm này... Mặc dù là ba thành quyền chi lĩnh vực chỉ sợ cũng không ngăn được!"

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt của một đám cường giả Vương cảnh nhao nhao nhìn về phía Cố Dương.

Muốn nhìn Cố Dương sẽ chống đỡ một kiếm cực kỳ kinh khủng này của Khương Thái Sơ như thế nào!

Mà nhìn thấy kiếm khí khủng bố lao nhanh trước mắt, phảng phất có thể hủy diệt tất cả.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt.

Chợt cũng chậm rãi giơ tay lên.

Ầm ầm!

Khí tức quen thuộc rõ ràng lại lần nữa bộc phát ra từ trong cơ thể Cố Dương.

Ầm ầm ầm!

Khí thế kinh khủng hiển nhiên là lấy Cố Dương làm trung tâm hướng bốn phía triển khai.

Đó rõ ràng là...

Bốn thành lĩnh vực quyền pháp!

Bước vào lĩnh vực tiểu thành!

Trong mỗi một thành hiệu quả tăng lên trong lĩnh vực chính là sẽ có biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Sự chênh lệch này, vô cùng rõ ràng!

Cho nên chỉ trong nháy mắt khi bốn thành quyền chi lĩnh vực của Cố Dương mở ra.

Sắc mặt Khương Thái Sơ liền thay đổi.

Bởi vì lĩnh vực Tuệ Kiếm hắn triển khai ngay sau đó hoàn toàn không ngăn cản nổi nên liên tiếp bại lui, thậm chí suýt nữa đã bị ép trở về trong cơ thể!

Cố Dương cũng không có chút ý tứ lưu thủ nào.

Một quyền đập thẳng về phía kiếm khí khủng bố đang lao tới!

Ầm ầm ầm!

Một quyền được bốn thành quyền chi lĩnh vực tăng phúc, uy lực kinh khủng cỡ nào?

Một quyền giáng xuống càng khiến phong vân biến ảo, không gian bị chấn vỡ!

Chỉ trong giây lát đã hạ xuống kiếm khí sắc bén Vô Song kia.

Ầm!

Chát!

Ầm ầm!

Hai cỗ khí tức cường hãn lăng lệ ác liệt thình lình đan vào cùng một chỗ.

Từng đợt tiếng nổ kịch liệt liên tiếp vang lên.

Ngay lúc đó không gian hoàn toàn bị nứt vỡ!

Cả phiến không gian ngay cả một tấc cũng không còn tồn tại!

Mà Cố Dương và Khương Thái Sơ đang ở trung tâm rối loạn thì dựa vào lĩnh vực của mình thoải mái chống đỡ những đợt trùng kích này.

Đợi đến khi hỗn loạn dừng lại.

Toàn bộ không gian đã triệt để bị nghiền nát không còn hình dạng gì nữa.

Mà Cố Dương và Khương Thái Sơ vẫn đạp trên hư không như cũ.

Một quyền chống lại một kiếm này đúng là địa vị ngang nhau, không ai làm gì được ai!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người chung quanh đều lộ vẻ chấn động.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy kinh hãi.

" Bốn thành quyền chi lĩnh vực!"

"Vậy mà lại tăng lên nữa rồi!"

"Rốt cuộc Cố Dương là quái vật gì chứ!"

"Bốn thành quyền chi lĩnh vực... Rốt cuộc hắn đã nắm giữ được lĩnh vực quyền pháp đến mức độ nào rồi?"

Âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Một đám cường giả Vương cảnh trên đài, giờ phút này cũng là mặt mũi tràn đầy phức tạp nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt kia... càng tràn ngập hâm mộ cùng cảm thán.

Mẹ nó một tên Đan Hư cảnh mười tám tuổi, cũng đã nắm giữ lĩnh vực bọn họ hao phí nhiều năm như vậy cũng tha thiết ước mơ.

Hơn nữa, còn là bốn thành!

Lĩnh vực tiểu thành!

Điều này có hợp lý không?

Quả thực là quá quá đáng rồi.

Thế này bảo bọn họ để cái mặt già ở đâu?

So sánh một chút, đám Vương cảnh bọn họ quả thực giống như một đám phế vật!

Càng nghĩ sắc mặt bọn họ càng phức tạp.

Muốn chạy trốn, nhưng lại không dám.

Bọn họ không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía ba vị cường giả Hoàng cảnh trên đài cao.

Giờ phút này trên mặt bọn họ cũng lộ ra vẻ sợ hãi thán phục.

"Cố Dương tiểu tử này... Thật đúng là khiến người ta cảm giác kinh hỉ không ngừng nha!"

"Đúng vậy, vừa rồi còn chỉ là ba thành quyền chi lĩnh vực, hiện tại trực tiếp cũng đã là bốn thành!"

"Hơn nữa...Ta luôn cảm giác tiểu tử này còn có chỗ ẩn giấu!"

Trong lúc bọn hắn cảm khái, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng càng thêm tò mò cùng chờ mong.

Mà Khương Thái Sơ đứng trên sân đấu.

Lúc này vẻ mặt của hắn đã hoàn toàn cứng ngắc.

Bốn thành lĩnh vực!

Bốn thành lĩnh vực quyền pháp!

Ta thật chịu không nổi rồi.

Hiện tại tâm tình Khương Thái Sơ có thể nói là vô cùng phức tạp.

Vốn hắn đối với ngộ tính cùng thiên tư của mình đều vô cùng tự tin.

Thậm chí cảm thấy cho dù phóng tầm mắt toàn bộ Đông Hoang, không nói có thể so với Hoàng Âm trở thành đệ nhất, cũng có thể chen vào Top 5 Đông Hoang!

Kết quả thì sao?

Cố Dương thể hiện ra thiên tư yêu nghiệt của mình quả thực chính là đè hắn xuống đất ma sát!

Hắn cao hơn cả một đại cảnh giới so với Cố Dương.

Hơn nữa một thành tuệ kiếm lĩnh vực, kiếm pháp Hoàng cấp đại thành toàn lực xuất thủ...

Thế mà mới đánh ngang tay với Cố Dương.

Điều này thật sự là... Có chút mất mặt!

Hắn không khỏi cắn chặt răng.

Nắm chặt nắm đấm.

"Tốt! Tốt lắm!"

"Cố Dương, không thể không thừa nhận, thiên phú cùng thực lực của ngươi nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang đều là cao cấp nhất!"

"Nhưng điều này không có nghĩa là ngươi có thể thắng ta!"

Khương Thái Sơ nổi giận gầm lên một tiếng.

Toàn thân bộc phát ra một cỗ khí huyết vô cùng cường hãn.

Trong đó lại càng ẩn chứa một tia khí tức đặc thù!

Nhìn thấy điều này, không ít người không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Là huyết mạch cấp Hoàng!"

"Không ngờ Khương Thái Sơ cũng đã thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp!"

"Hízz... Hơn nữa nhìn tình huống, còn là khống chế hoàn mỹ!"

"Quá kinh khủng..."

"Không ngờ yêu nghiệt đời này của Khương gia lại kinh khủng như thế!"

"Đợi một chút, dường như không chỉ là huyết mạch đơn giản như vậy!"

Ngay khi vô số thiên kiêu rung động cảm thán.

Đột nhiên trong cơ thể Khương Thái Sơ lại lần nữa bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ lăng lệ khủng bố!

Mà cỗ khí tức này vừa bạo phát đi ra.

Không chỉ là một đám thiên kiêu.

Cho dù là ba người Thất Tinh Thánh tử, sắc mặt cũng không khỏi biến đổi mãnh liệt.

"Đây là..."

Trên đài cao.

Một đám cường giả Vương cảnh càng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Là bảo thể!"

"Khương Thái Sơ này cũng có được bảo thể đặc thù?"

"Hízz... Từ cỗ khí tức này đến xem, đây dường như là thượng cổ kiếm thể trong truyền thuyết!"

" Thượng cổ kiếm thể!"

"Thể chất như thế cho dù đặt trong đám bảo thể đứng đầu, vẫn có thể coi là số một, thậm chí ngay cả Thiên Phong bảo thể của Xích Vô Thiên cũng không bằng!"

"Không ngờ Khương Thái Sơ này cũng ẩn giấu nhiều thủ đoạn như vậy!"

"Khó trách hắn tự tin như thế!"

Từng đợt thanh âm kinh hãi kinh ngạc không ngừng vang lên.

Hiển nhiên thủ đoạn mà Khương Thái Sơ thi triển ra dĩ nhiên đã làm bọn họ vô cùng chấn động.

Nhất là ba người Thất Tinh Thánh tử.

Bọn họ vốn cảm thấy Khương Thái Sơ nhiều nhất chỉ là mạnh hơn bọn họ một chút mà thôi, kết quả không nghĩ tới lại mạnh hơn trăm triệu điểm!

Không chỉ thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp như bọn họ, còn có Thượng Cổ Kiếm Thể càng thêm cường hãn!

Ngoài ra, Khương Thái Sơ thậm chí còn nắm giữ lực lượng lĩnh vực!

Thiên tư bậc này vượt xa ba người bọn hắn!

Nghĩ đến đây, mặt mũi của bọn họ cũng tràn đầy chấn động, vẻ mặt phức tạp nhìn Khương Thái Sơ.

Bọn họ thật sự đã xem thường Khương Thái Sơ rồi!

Mà Khương Thái Sơ sau khi bộc phát ra huyết mạch và bảo thể, vậy mà cũng không có chút ý tứ lưu thủ nào.

Sắc mặt đỏ lên, bàn tay bỗng nhiên lật về phía trước!

"Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi che giấu thực lực!"

Keng!

Trong nháy mắt, tiếng nói của hắn vừa rơi xuống.

Tuệ Kiếm lĩnh vực vốn bị bốn thành quyền của Cố Dương áp chế đến cực điểm, lúc này thình lình triển khai.

Từ trong đó càng bộc phát ra khí tức vô cùng ác liệt khủng bố.

Phảng phất như có thể cắt đứt thiên địa!

Mà màn này, cũng là khiến vô số người nhìn mà choáng váng.

"Đây là..."

"Tuệ Kiếm Lĩnh Vực hai thành!"

"Khương Thái Sơ thế mà còn lưu thủ đoạn như vậy!"

"Mẹ nó... Hai con quái vật này, thật đúng là một đám yêu nghiệt!"

"Đây mới là tất cả năng lực của Khương Thái Sơ sao?"

"Thế này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

"Không chỉ thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp, có được Thượng Cổ kiếm thể, lại còn nắm giữ hai thành tuyệt phẩm Tuệ Kiếm lĩnh vực... Cái tư chất này, cho dù là đặt ở toàn bộ Đông Hoang, cũng tuyệt đối có thể xếp vào năm hạng đầu!"

Một đám cường giả Vương cảnh sắc mặt càng ngưng trọng, nghị luận ầm ĩ.

Ánh mắt nhìn về phía Khương Thái Sơ cũng tràn đầy sợ hãi thán phục.

Bên kia, Khương gia lão tổ thấy một màn như vậy lại là mặt đầy hồng quang.

Này thì các ngươi coi thường yêu nghiệt Khương gia ta, giờ lại bị vả mặt rồi à?

Hiển nhiên, Khương gia lão tổ đối với một màn này cũng có chút hài lòng và kiêu ngạo.

Xung quanh cũng có không ít cường giả Vương cảnh quăng tới

ánh mắt hâm mộ.

Dù sao...

Khương gia có thể đi ra một tôn yêu nghiệt như vậy, tất nhiên cũng sẽ làm cho địa vị Khương gia nước lên thì thuyền lên!

Tự nhiên làm người ta hâm mộ.

Trên bầu trời.

Trong mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng tràn đầy quang mang sắc bén.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm Khương Thái Sơ.

Hai vị cường giả Hoàng cảnh ngồi bên cạnh hắn cũng không khỏi lên tiếng cảm thán.

"Không ngờ Khương Thái Sơ này lại có thực lực bực này?"

"Các loại năng lực từ Khương Thái Sơ thể hiện ra, nếu loại trừ Cố Dương ra, tiểu tử này ngược lại là truyền nhân hoàn mỹ của Thiên Cực ngươi."

Nghe tới đây, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhịn không được chậm rãi gật đầu.

"Không sai, nhất là thượng cổ kiếm thể này, ngược lại là cùng ta vô cùng thích hợp."

"Chẳng qua ta luôn cảm thấy tiểu tử Cố Dương này còn ẩn giấu thủ đoạn."

Thiên Cực Kiếm Hoàng nói xong, nhịn không được quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Với tư cách là cường giả Hoàng cảnh, trực giác của hắn có thể

nói là chuẩn xác thần kỳ.

Cho nên giờ phút này cho dù là Khương Thái Sơ đã thể hiện ra toàn bộ át chủ bài.

Thậm chí ngay cả hắn cũng phải thán phục.

Nhưng trực giác nói cho hắn ta Cố Dương không đơn giản!

"Có thể để cho ta sử dụng hết tất cả át chủ bài để ứng đối, ngươi cũng coi như có chút vinh hạnh rồi."

"Ngươi, nhất định phải thua!"

Trong sân.

Trong ánh mắt Khương Thái Sơ tràn đầy sắc bén.

Hiển nhiên là định nhân cơ hội này trực tiếp đánh bại Cố Dương.

Truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng, hắn chắc chắn muốn!

Mà một bên khác, Cố Dương nhìn vào hai thành Tuệ Kiếm lĩnh vực bộc phát ra từ trong cơ thể Khương Thái Sơ đúng là đã ngăn cản được bốn thành quyền chi lĩnh vực của hắn, hơn nữa còn miễn cưỡng ngang hàng với hắn, lông mày hắn không khỏi hơi nhíu lại.

"Cái gọi là át chủ bài của ngươi, cũng chỉ là hai thành Tuệ Kiếm lĩnh vực sao?"

Cố Dương chậm rãi nói, trong ánh mắt mang theo một tia lạnh nhạt.

‘"Chỉ là?"

Nghe được lời này của Cố Dương, Khương Thái Sơ nhất thời

nhịn không được nhíu mày lại.

Hắn theo bản năng phản bác: "Ngươi có biết muốn tăng lên lĩnh vực khó cỡ nào không? Chỉ hai thành Tuệ Kiếm lĩnh vực cũng đã tiêu hết nội tình của ta!"

Vừa nói, trong nháy mắt giọng nói của hắn dừng lại.

Lập tức ngậm miệng lại.

Suýt chút nữa đã đem bí mật của mình nói ra rồi.

Trong nháy mắt, sắc mặt hắn phát lạnh.

"Hừ! Ta cũng muốn xem ngươi ứng phó như thế nào!"

Dứt lời, hắn nắm chặt linh kiếm Vương cấp trong tay, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Mà lúc này, Cố Dương cười khẽ lắc đầu.

"Ngươi đã khăng khăng như thế, vậy thì chơi đùa với ngươi đi."

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương tiện tay vẫy một cái.

Keng!

Bốn thành lĩnh vực quyền pháp lập tức tiêu tán.

Hai thành Tuệ Kiếm lĩnh vực trực tiếp đánh về phía Cố Dương.

Khí tức kinh khủng càng khiến không khí xung quanh bắt đầu chấn động.

Nhìn thấy vậy, Khương Thái Sơ nhướng mày, ngay sau đó, trong đáy lòng bỗng nhiên dâng lên một cảm giác bất an.

Ngay sau đó.

Cố Dương chính là thình lình khoát tay.

Lực lượng lĩnh vực kinh khủng lại lần nữa bộc phát!

Bốn thành lĩnh vực!

Nhưng lĩnh vực lần này, lại không phải là quyền chi lĩnh vực!

Mà là Kiếm Chi Lĩnh Vực!

Xuy xuy!

Khí tức kinh khủng mà ác liệt kia trong nháy mắt đã ầm ầm áp chế áp đảo lĩnh vực Tuệ Kiếm!

Sưu sưu sưu sưu!

Hai đại lĩnh vực rõ ràng là kịch liệt giao tiếp, phát ra trận trận tiếng va chạm giống như kim loại va chạm.

Chỗ lĩnh vực va chạm, không gian thình lình là không ngừng nát bấy.

Mà trong quá trình đụng chạm vào, Tuệ Kiếm lĩnh vực rõ ràng là bị ngăn chặn, nhìn thấy một màn này, Khương Thái Sơ mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt đầy vẻ không thể tin!

"Ngươi... Ngươi làm sao có thể..."

“Bốn thành kiếm chi lĩnh vực!"

"Ngươi nắm giữ hai đại lĩnh vực?"

"Điều này sao có thể!"

Giọng nói rung động hoảng sợ của Khương Thái Sơ không ngừng truyền đến.

Giọng nói này truyền tới tai tất cả mọi người xung quanh.

Nhất thời, tất cả mọi người đều trừng to mắt.

Có chút không dám tin lời nói mà chính mình nghe được.

"Khương Thái Sơ nói cái gì?"

"Bốn thành kiếm chi lĩnh vực?"

"Cố Dương vậy mà nắm giữ hai đại lĩnh vực? Mà lại đều là bốn thành!?"

"Mẹ nó, đây là chuyện mà con người có thể làm được sao?"

"Thật sự hắn chỉ có mười tám tuổi?"

"Hắn thật sự là Đan Hư cảnh?"

"Gia hỏa này đến cùng là quái vật gì vậy!"

Những âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Trên bầu trời, một đám cường giả Vương cảnh cũng nhìn mà choáng váng.

"Hai... hai đại lĩnh vực, hơn nữa, đều là lĩnh vực tiểu thành tứ thành!"

"Cái này con mẹ nó..."

"Nắm giữ một loại lĩnh vực cũng cần hao phí vô số thời gian cùng tinh lực rồi, tiểu tử này đến cùng là làm sao ở mười tám tuổi liền có thể nắm giữ hai đại lĩnh vực, hơn nữa lại đều là tiểu thành?"

"Loại yêu nghiệt này thật sự là cái gì chứ?"

"Ta mẹ nó bước vào Vương cảnh lâu như vậy mà ngay cả hai thành lĩnh vực cũng không nắm giữ, Cố Dương mười tám tuổi Đan Hư cảnh cũng không nói, lại còn nắm giữ hai đại lĩnh vực, còn mẹ nó đều là tiểu thành!"

Giờ phút này, ngữ khí của tất cả cường giả Vương cảnh đều biến thành thập phần vi diệu.

Trong đó có sợ hãi thán phục, có hoảng sợ, càng nhiều...

Là không thể tin được cùng với bị đả kích!

Đúng là đả kích người ta!

Nhưng cân nhắc tới các loại thiên tư yêu nghiệt mà Cố Dương trước đó bày ra.

Suy nghĩ kỹ một chút, chuyện này đối với Cố Dương mà nói, dường như đã là thao tác cơ bản.

Nghĩ đến đây, nét mặt của bọn họ lập tức trở nên có chút chết lặng.

Bên kia.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng với hai cường giả Hoàng cảnh khác cũng lộ vẻ kinh ngạc.

"Chuyện này..."

"Chiêu này của Cố Dương, là ta hoàn toàn không nghĩ tới."

"Hai đại lĩnh vực, hơn nữa đều có bốn thành!"

"Ngộ tính của kẻ này, đến tột cùng yêu nghiệt đã đạt đến trình độ nào?"

"Trong mắt hắn, lĩnh vực đã là tồn tại tiện tay liền có thể nắm giữ sao?"

Ba vị cường giả Hoàng cảnh vây quanh một đường, không nhịn được kinh ngạc cảm thán.

"Hơn nữa..."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cảm khái, ánh mắt cũng không khỏi ngưng tụ.

Ánh mắt nhìn chăm chú vào trên người Cố Dương.

"Cố Dương khống chế lĩnh vực... Không phải người khác có thể sánh bằng!"

Cùng lúc đó.

Trong sân.

Khương Thái Sơ mặt mũi tràn đầy không thể tin.

"Không đúng!"

"Coi như ngươi nắm giữ bốn thành Kiếm chi lĩnh vực đi nữa, Tuệ kiếm lĩnh vực của ta có thể chống đỡ được với ngươi đấy!"

"Vì sao ngươi có thể áp chế Tuệ Kiếm lĩnh vực của ta?"

Trong giọng nói Khương Thái Sơ mang theo một tia kinh ngạc cùng không thể tin được.

Nghe đến đó.

Cố Dương có chút lạnh nhạt nói ra.

"Nếu như ta và ngươi khống chế lĩnh vực tương đương, vậy tự nhiên là chống lại nhau, ai cũng không làm gì được ai."

"Nhưng thật đáng tiếc... Ngươi mặc dù nắm giữ hai thành Tuệ Kiếm lĩnh vực, nhưng trình độ khống chế lại thật sự là quá gà mờ."

Cố Dương lắc đầu, trong ánh mắt hiện ra một tia khinh thường.

Nghe đến đó.

Một đám Vương cảnh chung quanh lập tức á khẩu không trả lời được.

"Khá lắn, Cố Dương vậy mà nói lời này."

"Nhưng nhìn kỹ, hắn dường như nói không sai."

"Năng lực khống chế lĩnh vực của hai người hoàn toàn không cùng một cấp bậc!"

"Nói đúng ra, không phải Khương Thái Sơ khống chế lĩnh vực quá kém, mà là do Cố Dương khống chế lĩnh vực... Thực sự quá biến thái!"

"Đây tuyệt đối là trình độ mà cường giả Hoàng cảnh mới có thể làm được!"

"Việc này đủ đả kích người khác rồi!"

Tuy rằng Cố Dương nói lời này là nói với Khương Thái Sơ.

Nhưng năng lực khống chế lĩnh vực của không ít cường giả Vương cảnh ở đây không khác biệt lắm so với Khương Thái Sơ.

Cho nên...

Bọn họ cảm giác mình đang bị ai đó nhắm vào một cách khó hiểu.

Trên đài cao.

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Tiểu tử này, quả nhiên còn cất giấu thủ đoạn gì!"

Trong ánh mắt của ông ta tràn đầy khẳng định.

Cố Dương đối với lĩnh vực khống chế thuận buồm xuôi gió như thế, chỉ có hai khả năng.

Một là đắm chìm lĩnh vực nhiều năm, năng lực chưởng khống tự nhiên là thập phần khủng bố.

Hai chính là Cố Dương đã nắm giữ cấp bậc cao hơn.

Cho nên đối với lĩnh vực cấp thấp, tự nhiên có thể tùy tâm sở dục khống chế!

Hai điểm này, bất kể điểm nào cũng đều đủ khiến người ta kinh ngạc cảm thán!

Trong sân.

Khương Thái Sơ nghe được lời này của Cố Dương, sắc mặt nhất thời trở nên khó coi.

Hắn rất muốn phản bác, lại không tìm được lý do thích hợp.

Nhưng ngay sau đó, hắn cắn chặt hàm răng, nắm chặt nắm đấm.

"Cho dù lĩnh vực ta không bằng ngươi, nhưng luận tu vi... ta có thể nghiền ép ngươi!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Hắn ta rõ ràng đã bộc phát ra toàn bộ khí tức của bản thân.

Kết hợp với Hoàng cấp huyết mạch cuồn cuộn.

Giờ phút này khí tức của y đã có thể so với Vũ Hóa Cảnh!

Đương nhiên, tu vi của hắn vẫn là Sinh Tử cảnh tầng mười hai!

Nhưng ngay cả như vậy, cũng đã cực kỳ kinh khủng rồi!

Tử khí kinh khủng kết hợp với chân nguyên ngưng luyện đến mức tận cùng đều bộc phát ra.

Khương Thái Sơ cầm Vương cấp Linh Kiếm trong tay, trong ánh mắt bộc phát ra tia sáng sắc bén thông thiên.

Hắn nhắm chặt hai mắt, trong mi tâm như có một con mắt thứ ba vô hình dần dần hiện lên.

Còn thứ kia không ngờ lại là Tuệ Nhãn!

Coong!

Khương Thái Sơ đột nhiên mở mắt ra.

Cùng lúc đó.

Con mắt thứ ba ở mi tâm của hắn cũng đồng thời mở ra.

Leng keng... Leng keng...!

Khí tức kinh khủng rõ ràng là bộc phát ra.

Giờ phút này, tinh khí thần của hắn càng là ngưng luyện đến cực hạn, toàn bộ tập trung tiến vào trong linh kiếm cấp Vương trong tay.

Sau đó...

Hắn ta đã động!

Hắn chậm rãi huy động linh kiếm cấp Vương trong tay.

Trong đó, ẩn chứa một loại lực lượng kinh khủng nào đó có thể phá hủy tất cả.

"Đây là chiêu thức mạnh nhất của ta... Tuệ Tâm Nhất Kiếm!"

Giọng nói Khương Thái Sơ chậm rãi truyền đến.

Giờ phút này khuôn mặt hắn bình tĩnh, nhìn qua không chút gợn sóng.

Nhưng kiếm trong tay hắn lại là cuốn lên cơn sóng lan tỏa.

Kiếm khí kinh khủng mà hung hãn đến mức tận cùng, trực tiếp xé rách bốn thành Kiếm chi lĩnh vực của Cố Dương!

Xuy xuy!

Bốn thành Kiếm chi lĩnh vực Cố Dương trải rộng ra, dưới một kiếm này của Khương Thái Sơ, hoàn toàn ngăn cản không nổi, đều bị xé rách phá hủy!

Mà cảnh tượng này khiến vô số cường giả Vương cảnh đều trợn tròn hai mắt.

"Chiêu kiếm này kinh khủng cỡ nào!"

"Tuệ Tâm Nhất Kiếm, một kiếm này, ít nhất cũng là hoàng cấp trung phẩm!"

"Không chỉ vậy, e là đạt tới Hoàng cấp thượng phẩm!"

"Thế hệ trẻ bây giờ, đều là loại yêu nghiệt này sao?"

"Thế hệ này thật là đặc sắc!"

Các cường giả Vương cảnh đều thở dài, cảm khái nhìn một

kiếm này của Khương Thái Sơ.

Trong thần sắc tràn đầy sợ hãi thán phục.

Một kiếm này, thực sự quá kinh diễm!

Cho dù đối với bọn hắn, cũng có chút kinh diễm.

Một kiếm này, cường giả Vũ Hóa cảnh bình thường, căn bản không có khả năng ngăn cản!

Nhưng đối phương chính là Cố Dương càng thêm yêu nghiệt!

Đối mặt với một kiếm này, Cố Dương có thể ngăn trở không?

Trong sân.

Cố Dương nhìn kiếm chi lĩnh vực của mình mơ hồ bị một kiếm kinh khủng kia triệt để xé nát, trong ánh mắt không khỏi hiện ra một tia lăng lệ ác liệt.

"Một kiếm rất thú vị."

"Đã như vậy, ta đây cũng hơi chút nghiêm túc đi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Mà lời này của hắn vừa dứt.

Lập tức dẫn tới vô số Vương cảnh sắc mặt tối sầm.

Gia hỏa này quả thực chính là vua làm màu tuyệt thế nha!

Ba vị cường giả Hoàng cảnh Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi hai mặt nhìn nhau, trên mặt lộ ra vẻ cổ quái.

"Tiểu tử này..."

Mà ngay khi bọn họ đang cảm khái Cố Dương giả vờ ra vẻ

ngầu.

Cố Dương lại là thần sắc ngưng tụ.

Bàn tay vừa lật, không ngờ lại có thêm một thanh linh kiếm cấp vương.

Cầm trong tay vương cấp linh kiếm.

Trong nháy mắt.

Khí thế cả người Cố Dương trong nháy mắt trở nên không giống nhau.

Giờ phút này.

Cố Dương phảng phất cùng kiếm hợp làm một thể!

Linh kiếm Vương cấp, dễ dàng điều khiển như điều khiển cánh tay!

Ngay sau đó.

Cố Dương cũng chậm rãi huy động linh kiếm cấp Vương.

Trong ánh mắt hiện lên một tia sắc bén.

"Tuyệt Thiên Kiếm Kinh thức thứ hai... Thiên Diệt!"

Âm thanh thì thầm trong lòng Cố Dương vang lên.

Ngay sau đó, Cố Dương thình lình đưa tay, một kiếm chém ra!

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt Cố Dương đưa tay vung kiếm.

Thiên địa dường như bị đả kích rất nghiêm trọng, trong nháy mắt vỡ vụn!

Không gian lại vỡ vụn thành vô số mảnh.

Một kiếm kia, phảng phất cắt ngang tuyên cổ, triệt để chặt đứt không gian, thậm chí tại giờ phút này...

Ngay cả thời gian cũng phảng phất tan vỡ!

Trên bầu trời, hoàn toàn là cảnh tượng tuyệt vọng.

Kiếm quang đi đến đâu là nơi đó không còn một ngọn cỏ, thậm chí ngay cả vách ngăn do Thiên Cực Kiếm Hoàng tự mình bố trí cũng rung lên kịch liệt.

Loáng thoáng sắp bị huỷ diệt!

Chứng kiến một màn này.

Mọi người xung quanh đều lộ vẻ kinh hãi.

Kể cả một đám cường giả Vương cảnh trên đài.

Bọn họ lộ ra vẻ kinh hãi, đứng lên, trên mặt viết đầy vẻ không thể tin!

"Đây đến tột cùng là..."

"Một kiếm kinh khủng cỡ nào!"

"Đây thật sự là một kiếm Đan Hư cảnh có khả năng chém ra sao?"

"Không ngờ ta lại cảm nhận được uy hiếp đậm đặc trong một kiếm kia!"

Một đám cường giả Vương cảnh mặt mũi tràn đầy kinh hãi, càng là không nhịn được thất thanh hô.

Ngay cả Khương gia lão tổ cực kỳ tự tin đối với yêu nghiệt

Khương Thái Sơ nhà mình, giờ phút này cũng không khỏi tràn đầy vẻ hoảng sợ.

"Điều này sao có thể!"

"Cố Dương, làm sao có thể chém ra một kiếm kinh khủng như vậy!"

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Giờ phút này.

Dừ là là cường giả Hoàng cảnh phía trên cao nhất, giờ phút này cũng nhịn không được mặt lộ vẻ chấn động.

"Một kiếm này..."

"Là kiếm pháp Hoàng cấp viên mãn!"

"Không chỉ như thế, kiếm pháp Hoàng cấp này chỉ sợ đã đạt đến Hoàng cấp thượng phẩm!"

"Cố Dương này, cho chúng ta kinh hỉ thật đúng là một chút cũng chưa từng đứt đoạn nha!"

Ba đại cường giả Hoàng cảnh mặt mũi tràn đầy cảm khái.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng thay đổi cực kỳ sợ hãi thán phục.

Bởi vì uy lực một kiếm này của Cố Dương thực sự quá mức khủng bố!

Kết hợp với lĩnh vực kiếm của Cố Dương.

Sức mạnh khủng bố dung hợp vào trong một kiếm này, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không cần nhìn nhiều.

Cũng đã rõ ràng.

Trận chiến này đã kết thúc.

Trong sân.

Khương Thái Sơ nhìn một kiếm này của Cố Dương, càng kinh hãi đến mức sững sờ tại chỗ.

Thật lâu không có cách nào bình tĩnh lại.

"Sao... Làm sao có thể!"

"Đây là... một chiêu kiếm kinh diễm cỡ nào!"

"Đây là át chủ bài của Cố Dương sao?"

Khương Thái Sơ lẩm bẩm, trong ánh mắt tràn đầy chấn động cùng với! Bội phục!

Mà ngay khoảnh khắc tiếp theo,

Rõ ràng là hai đạo kiếm quang va chạm vào nhau.

Kết quả cũng không ngoài dự kiến.

Tuệ Tâm Nhất Kiếm của Khương Thái Sơ... Giống như một tờ giấy trắng trong một kiếm của Cố Dương.

Trong nháy mắt va chạm, hoàn toàn vỡ ra!

Ngay sau đó, đạo kiếm quang kinh khủng kia trực tiếp rơi xuống trước mặt Khương Thái Sơ.

Mà ở chung quanh Tuệ Kiếm lĩnh vực của Khương Thái Sơ lại càng giống như đậu hũ, trực tiếp bị một kiếm này của Cố Dương chém nát!

Còn không đợi Cố Dương chém xuống một kiếm này.

Khương Thái Sơ là không nhịn được sắc mặt hồng nhuận, chợt cả người thần sắc biến đổi, rõ ràng là bay ngược ra ngoài.

Phốc!

Phốc!

Phốc!

Trên không trung.

Khương Thái Sơ lại liên tục phun ra ba ngụm máu tươi.

Cả người vô cùng uể oải bay ra khỏi bình chướng.

Một tiếng ầm vang.

Bay ngược mấy ngàn mét!

Ngay sau đó, ánh sáng lập loè.

Khương gia lão tổ rõ ràng là cực kỳ lo lắng xông lên, tiếp được thân thể Khương Thái Sơ.

Mà tại giờ phút này, hắn cũng từ trên người Khương Thái Sơ cảm nhận được lực lượng khủng bố một kiếm kia của Cố Dương hạ xuống!

Thần sắc cũng là vô cùng chấn động.

Xuy!

Trong sân.

Một kiếm này của Cố Dương rõ ràng là trực tiếp rơi vào trên bình chướng.

Lực lượng kinh khủng kia gần như hủy diệt hoàn toàn bình chướng!

Nhìn thấy vậy.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhịn không được, lông mày nhíu chặt.

Vội vàng vung tay lên, gia cố bình chướng, lúc này mới ngăn cản triệt để một kiếm này của Cố Dương.

Mà chiến đấu cứ như vậy hạ màn!

Cố Dương lạnh nhạt đứng tại chỗ, cũng là đem linh kiếm Vương cấp trong tay thu hồi nhẫn trữ vật.

"Ta đã nói rồi, nếu các ngươi cùng tiến lên, vẫn có một cơ hội."

Cố Dương tùy ý nói.

Mà nghe được lời này của hắn.

Dưới đài.

Ba người Thất Tinh Thánh Tử còn đang sốc chấn động trong lòng, nhất thời mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Thôi đi.

Còn liên thủ?

Cho dù liên thủ cũng bị ngược đãi!

CMN còn đánh thế nào được?

Bên kia Khương Thái Sơ cũng nhịn không được che ngực, dưới sự dìu đỡ của lão tổ Khương gia đi lên phía trước.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy lòng ham học hỏi.

"Cố Dương, có thể nói cho ta biết vừa rồi một kiếm ngươi chém ra kia tên là gì không?"

Thấy Khương Thái Sơ chân thành như thế, Cố Dương ngược lại cũng không có ý che giấu.

"A, không có gì, đây chỉ là thức thứ hai trong kiếm kinh mà ta tự sáng tạo mà thôi."

"Nếu như là tên thì... chiêu kiếm này có tên là Thiên Diệt!"

Cố Dương ngữ khí có chút tùy ý, giống như thập phần không thèm để ý.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Vô số thiên kiêu chung quanh mở to hai mắt nhìn, biểu lộ đều trở nên có chút chết lặng.

"Tự sáng tạo... Kiếm Kinh!"

"Thiên Diệt, cái tên thật bá đạo!"

"Phong thái một kiếm kia, không hổ danh thiên diệt!"

"Đây mới chỉ là thức thứ hai mà thôi sao? Không biết kiếm kinh này có mấy thức?"

"Hiện tại Cố Dương trở thành thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang, đã là ván đã đóng thuyền, không ai có thể uy hiếp đến địa vị của hắn!"

"Cố Dương, chính là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang!"

Từng đợt rung động và cảm khái không ngừng truyền đến.

Bên kia.

Thánh Tử Thất Tinh bọn họ sau khi nghe được lời của Cố Dương, càng nhịn không được hít sâu một hơi.

Mặt lộ vẻ cổ quái.

"Tự nghĩ ra Kiếm Kinh còn nói không có gì... Quả thực là quá khoe khoang!"

"Khoe khoang! Khoe trần trụi!"

Trên đài.

Một đám cường giả Vương cảnh cũng hít sâu một hơi.

"Kiếm kia của Cố Dương, lại là tự sáng tạo?"

"Thế này không khỏi cũng quá kinh khủng đi?"

"Lúc trước vòng thứ nhất đã có thể thấy được yêu nghiệt của Cố Dương rồi chứ? Một canh giờ cải tiến sáng tạo ra một trăm bản võ kỹ cấp Vương, đây chính là chuyện mà người bình thường không thể làm được!"

"Đã sớm biết ngộ tính Cố Dương yêu nghiệt, nhưng cũng không ngờ... Đúng là yêu nghiệt đến trình độ này, ngay cả kiếm pháp Hoàng cấp cũng có thể tự sáng chế ra!"

"Hơn nữa, vẫn chỉ là thức thứ hai mà thôi, kiếm kinh này chỉ sợ còn có mấy thức khác, có lẽ thức đó sẽ kinh khủng hơn!"

Một hồi nghị luận vang lên.

Tất cả cường giả Vương cảnh nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi cùng thán phục.

Sự yêu nghiệt của Cố Dương, thật sự là làm bọn hắn không thể không phục!

Mà Khương Thái Sơ nghe được câu trả lời của Cố Dương, cũng không khỏi sửng sốt một hồi lâu.

Lúc này mới phản ứng lại.

Trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ cùng cảm khái.

"Thì ra... Thì ra ngươi đã đi ra con đường thuộc về mình rồi sao?"

"Tự nghĩ ra Kiếm Kinh, tự sáng tạo ra kiếm pháp Hoàng cấp!"

"Yêu nghiệt thiên tư bậc này, thật đúng là... Làm cho người ta khâm phục!"

"Cố Dương, mới rồi ta quá mức ngu muội tự đại, thập phần xin lỗi."

Khương Thái Sơ cũng rất có cốt khí.

Mặc dù lúc trước hắn thập phần tự tin, thậm chí còn có chút tự phụ.

Nhưng bây giờ thua Cố Dương, cũng tâm phục khẩu phục, tâm phục khẩu phục hướng Cố Dương xin lỗi.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng chỉ khẽ cười một tiếng, tùy ý khoát tay áo.

Cũng không phải rất quan tâm.

Mà bên kia.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng hai vị cường giả Hoàng cảnh khác cũng rung động nhìn Cố Dương.

"Yêu nghiệt như vậy, cho dù là ba người chúng ta, trong cuộc đời mênh mông như thế, cũng là chưa bao giờ nhìn thấy qua!"

"Đan Hư cảnh liền có thể tự sáng tạo kiếm kinh Hoàng cấp, ngộ tính bực này... Đừng nói Đông Hoang, cho dù là Trung Châu, cũng tất nhiên là đứng đầu."

Bọn họ vạn phần cảm khái.

Thậm chí trong lòng cảm giác được Kiếm Kinh Cố Dương tự sáng tạo, phẩm cấp thậm chí là đã vượt qua bọn hắn!

Ít nhất Thiên Cực Kiếm Hoàng. Cảm giác kiếm kinh mình lĩnh ngộ, không bằng Cố Dương.

Mà nghe được tam đại hoàng cảnh đánh giá cùng khen ngợi Cố Dương.

Tất cả thiên kiêu chung quanh càng thêm chấn động.

Ánh mắt bọn họ có lẽ kém hơn, nhìn không ra chỗ kinh khủng của một kiếm kia của Cố Dương.

Nhưng có thể khiến tam đại cường giả Hoàng cảnh đánh giá như thế có thể thấy được Cố Dương đến cùng là yêu nghiệt cỡ nào!

Giờ phút này.

Trên mặt Hà Thanh Huyền cũng đầy vẻ vui mừng.

Hắn vốn còn có chút lo lắng Cố Dương không phải đối thủ của Khương Thái Sơ.

Bây giờ xem ra...

Mình vẫn còn có chút mắt vụng về.

Mà nhìn thấy phản ứng của Hà Thanh Huyền bên này.

Lúc này người xem chung quanh mới nhớ tới trước đó Hà

Thanh Huyền từng nói qua tất cả công pháp vũ kỹ mà Cố Dương tu luyện đều là tự sáng tạo.

Lúc ấy bọn họ căn bản không tin.

Nhưng bây giờ nhìn lại, dường như...

Cũng không phải là Hà Thanh Huyền khẩu xuất cuồng ngôn!

Mà Cố Dương thật sự là yêu nghiệt như thế!

Nghĩ đến đây, bọn họ nhao nhao cảm khái lắc đầu.

Cố Dương quả thực là yêu nghiệt đến cực điểm!

Cuối cùng trận chiến cũng kết thúc.

Trà hội thiên kiêu lần này cũng sắp kết thúc.

Thiên Cực Kiếm Hoàng bình phục tâm tình kích động, cũng tuyên bố kết quả cuối cùng.

"Toàn bộ khảo hạch đã kết thúc, như vậy bổn hoàng tuyên bố, đệ nhất khảo hạch... Chính là Cố Dương đến từ Thanh vực!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Tất cả mọi người không nhịn được mà vỗ tay hoan hô.

Kết quả này, không ai cảm thấy không phục!

Dù sao Cố Dương dọc theo đường đi đạp lên đầu tất cả yêu nghiệt đứng đầu nam bộ, tất nhiên là danh xứng với thực!

Nam bộ tam yêu cũng nhao nhao cúi đầu với Cố Dương, lộ ra tư thái cấp thấp.

Hiển nhiên là ý vị lấy Cố Dương vi tôn.

Mà Khương Thái Sơ bên cạnh mặc dù không làm như vậy, nhưng trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng tràn đầy sùng bái cùng khâm phục!

Chẳng qua sau khi tuyên bố kết quả.

Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi nhíu mày.

"Nhưng nói đi cũng phải nói lại..."

"Nếu như Cố Dương ngươi đã bước ra con đường của chính mình, có thể tự sáng tạo ra kiếm kinh Hoàng cấp, thậm chí phẩm cấp dường như cũng không kém gì kiếm kinh ta lĩnh ngộ..."

"Vậy truyền thừa của ta đối với ngươi mà nói dường như cũng không có tác dụng quá lớn đi?"

Khi đối mặt với Cố Dương, Thiên Cực Kiếm Hoàng thậm chí còn không tự xưng với bản hoàng mà trở nên bình thản hỏi.

Nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng nói lời này.

Lập tức, vô số thiên kiêu xung quanh lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng đối với Cố Dương mà nói không có tác dụng?

Còn có chuyện như vậy nữa à?

Tam yêu nam bộ và Khương Thái Sơ ở bên kia cũng không khỏi kinh ngạc.

Thậm chí trong ánh mắt còn lập loè ánh sáng.

Chẳng lẽ bọn hắn còn hy vọng có được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng sao?

"Xem ra thiên phú ngộ tính quá mức yêu nghiệt, dường như

cũng không phải hoàn toàn là chuyện tốt.” Sắc mặt bọn họ cổ quái trách móc.

Trong lúc nhất thời không biết nên hâm mộ hay cảm thấy vui mừng.

Cố Dương nghe được lời này của Thiên Cực Kiếm Hoàng, cũng không khỏi có chút buồn bực không nói gì.

Còn có chuyện như vậy nữa à?

Lẽ nào biểu hiện của ta quá yêu nghiệt cũng không phải chuyện tốt?

Chẳng qua Cố Dương chợt lắc đầu.

Chính là đáp lời: "Con đường mà ta đi nhất định là một con đường đầy gian nan và cô độc."

"Nếu muốn tăng lên, chính là phải thông qua không ngừng học tập hấp thu công pháp cùng vũ kỹ Hoàng cấp khác, để gia tăng nội tình cho bản thân, như vậy mới có thể tiến thêm một bước!"

Lời này của Cố Dương ngược lại cũng không phải là giả.

Đây đúng là con đường giúp hắn tăng thực lực.

Đương nhiên trọng yếu hơn là hắn có thể sửa chữa!

Truyền thừa tự nhiên không thể thiếu!

Nghe được lời của Cố Dương.

Vô số người vô cùng chấn động.

Nhất là một đám cường giả Vương cảnh, càng là trợn tròn mắt.

"Không ngờ lại đi một con đường như vậy?"

"Tăng cường nội tình bản thân, sau đó tự sáng tạo công pháp võ kỹ... Ngộ tính không đủ mạnh, thật đúng là không có tư cách đi con đường này nha!"

"Không hổ là Cố Dương mà!"

"Lấy công pháp Hoàng cấp cùng võ kỹ Hoàng cấp khác đến làm đá kê chân, lời này cũng thật có can đảm nói ra!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Dù sao Cố Dương nói như vậy, cũng đã không tính là thay Thiên Cực Kiếm Hoàng truyền thừa lại năng lực hắn sỡ hữu.

Mà là hấp thu nó để bản thân sử dụng.

Đối với người coi trọng truyền thừa như Thiên Cực Kiếm Hoàng mà nói, chỉ sợ cũng không phải là chuyện tốt gì.

Ngoài ra hai cường giả Hoàng cảnh kia cũng kinh ngạc.

Lời này cũng dám nói ra sao!

Mà sau khi Thiên Cực Kiếm Hoàng nghe đến đó cũng không khỏi nao nao.

Nhưng hắn lại thoải mái cười to.

"Ha ha ha!"

"Được!"

"Có cốt khí!"

"Nếu ngươi nói muốn tiếp tục truyền thừa cho ta, có lẽ ta sẽ xem thường ngươi một phen, nhưng... Ngươi rất không tệ!"

"Nếu giao truyền thừa cho ngươi, có lẽ chúng cũng sẽ phát nhiệt bằng phương thức khác ở thế giới này nhỉ?"

Nói đến đây, hốc mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng có chút nóng lên.

Hắn cũng hiểu rõ, chờ Cố Dương trưởng thành.

Những công pháp vũ kỹ mình tu luyện này, tất nhiên sẽ bị Cố Dương triệt để dung hợp, sáng tạo ra một quyển công pháp hoặc là võ kỹ hoàn toàn mới.

Có lẽ trong đó sẽ không nhìn thấy cái bóng truyền thừa của mình, nhưng cũng có một phần phát huy tác dụng của nó!

Như thế cũng đã đủ!

Nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng nói vậy.

Chung quanh không ít cường giả Vương cảnh lộ vẻ kinh ngạc cùng ngạc nhiên.

Bọn họ không ngờ Thiên Cực Kiếm Hoàng lại đáp ứng đem truyền thừa cho Cố Dương.

Phải biết... Thiên Cực Kiếm Hoàng thập phần coi trọng truyền thừa của mình.

Không nghĩ tới vì Cố Dương, lại phá lệ một hồi!

Hai cường giả Hoàng cảnh bên cạnh cũng không ngờ Thiên Cực Kiếm Hoàng lại lựa chọn như vậy.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một phen, trên mặt bọn họ cũng lộ ra vẻ giật mình.

Xem ra Thiên Cực đã buông bỏ chấp niệm!

"Tuy nhiên, ta sẽ chỉ giao truyền thừa cho ngươi, về phần thu

ngươi làm đồ đệ thì thôi đi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng nói xong không nhịn được nở nụ cười.

"Ta thọ mệnh không nhiều, hơn nữa cũng không có tư cách làm sư tôn của ngươi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vừa nói ra lời này.

Lập tức vô số thiên kiêu không nhịn được mở to hai mắt.

"Sao lại như vậy?"

"Ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng đại nhân cũng nói không có tư cách làm sư tôn của Cố Dương sao?"

"Hízz... đánh giá như vậy không khỏi cũng quá cao đi!"

"Mặc dù rất cao, nhưng đối tượng là loại yêu nghiệt Cố Dương nha, ngược lại cũng là bình thường!"

"Đúng vậy, ngộ tính và thiên tư của Cố Dương yêu nghiệt như thế, tương lai bước vào Hoàng cảnh chỉ là vấn đề thời gian, thậm chí... Có cơ hội thành Thánh!"

"Tư chất Thánh cảnh, đối với Thiên Cực Kiếm Hoàng đại nhân mà nói, cũng là tồn tại chỉ có thể nhìn chứ không thể với tới, quả thật không đủ tư cách."

Tiếng cảm khái truyền khắp nơi.

Thần sắc vô số thiên kiêu chấn động, nghị luận ầm ĩ.

Ánh mắt cũng đều rơi vào trên người Cố Dương.

Trong mắt tràn đầy cảm thán cùng kinh hãi.

"Vậy ta cám ơn Kiếm Hoàng đại nhân."

Cố Dương nghe vậy cũng có chút cảm khái.

Chợt có chút chắp tay nói lời cảm tạ.

"Ha ha, cảm ơn cái gì, có thể đưa truyền thừa cho ngươi, cũng tính là vinh hạnh của lão phu rồi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng lắc đầu cười nói.

Rồi bàn tay chợt vẫy một cái.

Một chiếc Tử ngọc linh giới hiện lên trong không trung.

"Hết thảy truyền thừa của lão phu đều được lưu giữ trong miếng trữ vật giới chỉ Tử Ngọc này, hiện tại... Nó là của ngươi!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Thiên Cực Kiếm Hoàng đưa nhẫn trữ vật Tử Ngọc cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng lập tức đưa tay nhận lấy.

Mà giờ phút này.

Phía dưới.

Vô số ánh mắt hâm mộ ghen ghét, ghen tị nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cùng với trữ vật giới chỉ Tử Ngọc trong tay của Cố Dương... đó là tất cả truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng!

Vô số người vô cùng hâm mộ.

Cũng có người vô cùng hâm mộ nắm chặt nắm đấm, thậm chí ánh mắt nóng bỏng, trong ánh mắt lộ ra một tia tham lam.

Dù sao... Đây chính là truyền thừa của một vị cường giả Hoàng

cấp!

Nếu có thể đoạt được nó vào tay, cho dù là đồ ngu phế vật cũng nhất định có thể dựa vào nó để một bước lên trời!

Chẳng qua liên tưởng đến thủ đoạn vừa rồi Cố Dương lộ ra, tất cả mọi người ở đây tự nhiên cũng là không dám coi thường vọng động.

Trước không đề cập tới địa bàn của cường giả Hoàng cảnh, gây chuyện sẽ dẫn tới hậu quả gì.

Coi như thật sự động thủ.

Tất cả thiên kiêu ở đây chỉ sợ cũng không đủ cho Cố Dương đánh.

Còn động thủ?

Làm vậy không phải tự tìm đường chết sao?

"Cố Dương, nếu truyền thừa đã tới tay, không bằng chúng ta mau chóng rời đi đi?"

Giờ phút này, Hà Thanh Huyền cũng vội vàng mang theo Sở Linh Nhi đi tới bên người Cố Dương, nhỏ giọng dặn dò.

Hắn cảm nhận được có không ít người trong đám người nhìn chằm chằm Cố Dương với ánh mắt nóng rực.

Hiển nhiên, bọn họ đã theo dõi Cố Dương.

Chỉ chờ Cố Dương đi ra ngoài liền ra tay cướp đoạt!

Loại chuyện này cũng không hiếm thấy!

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng khẽ cười một tiếng.

"Ta biết, nhưng mà... Thật ra rời đi cũng không cần quá gấp gáp."

"Chờ ta đột phá rồi nói sau."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Hai mắt Hà Thanh Huyền lập tức mở to.

"Ngươi định đột phá Sinh Tử cảnh?"

Hắn kinh ngạc không gì sánh được, khoảng cách Cố Dương đột phá Đan Hư cảnh tầng mười ba, cũng không có qua bao lâu chứ.

Thời gian ngắn như vậy... Cố Dương có thể đột phá?

Đối với chuyện này, Cố Dương ngược lại không giải thích, mà là thò tay kéo Sở Linh Nhi vào trong ngực.

Trong ánh mắt lóe ra quang mang màu vàng nhàn nhạt chuyển động.

Cố Dương vốn cũng không định lập tức đột phá Sinh Tử cảnh.

Dù sao muốn đột phá cảnh giới Sinh Tử cũng không đơn giản.

Ít nhất cũng phải chuẩn bị một ít đan dược, tăng lên một chút nắm chắc lại tiến hành đột phá.

Nhưng ngay lúc vừa rồi, hắn đột nhiên có linh cảm, hồi tưởng lại cảnh xảy ra trên người Diệp Khuynh Thành.

Lúc trước khi năng lực Vận Mệnh còn chưa thăng cấp, không nhìn thấy thánh thể ẩn tàng trên người Diệp Khuynh Thành.

Nhưng sau khi thăng cấp lại có thể nhìn thấy.

Mà Sở Linh Nhi cũng là âm linh thể đặc thù.

Không biết có thể có ẩn tàng hay không?

Thế là ôm suy nghĩ này.

Cố Dương liền theo bản năng nhìn thoáng qua Sở Linh Nhi.

Không nhìn còn tốt, vừa nhìn chính là làm cho Cố Dương mặt lộ vẻ kinh hãi.

Một nhóm văn tự hoàn toàn bất đồng hiện ra rõ ràng trước mắt.

【 Sở Linh Nhi, Nguyên Hải cảnh tầng ba. Thất công chúa của Sở quốc, Huyền Điểu vương triều Đại Viêm hoàng triều, mười tám tuổi... Liên tục chín đời thức tỉnh âm linh thể, lại chưa bao giờ phá thân xử nữ, tạo ra thân thể Cửu Chuyển Linh Lung. Nếu như song tu, có thể tác động đến âm dương, tạo phúc song phương, chưởng chuyển sinh tử 】

Nhìn thấy hàng chữ phía sau, Cố Dương cũng nhịn không được trợn trừng hai mắt.

Hắn thật không nghĩ tới âm linh thể của Sở Linh Nhi lại không hề đơn giản chút nào!

Chín đời!

Liên tục cửu thế thức tỉnh âm linh thể, kiếp này đã là kiếp thứ chín!

Ngoài ra, thân thể đã đúc thành Cửu Chuyển Linh Lung, tuy rằng nhìn qua Sở Linh Nhi dường như không có chút biến hóa nào.

Nhưng nếu Cố Dương cùng Sở Linh Nhi song tu như vậy thì Sở Linh Nhi sẽ hoàn toàn bài trừ bình chướng, bộc phát ra hiệu quả khủng bố của Cửu Chuyển Linh Lung thể!

Mấu chốt hơn chính là.

Cố Dương từ trên người Sở Linh Nhi, thấy được cơ hội đột phá Sinh Tử cảnh!

Cũng chính vì như thế, Cố Dương liền không có gấp gáp rời đi.

Mà dự định trước tiên ở chỗ này đột phá đến Sinh Tử cảnh rồi hãy nói.

"Phu quân, có chuyện gì vậy?"

Gương mặt xinh đẹp Sở Linh Nhi ửng đỏ, hiển nhiên là không nghĩ tới Cố Dương sẽ ở trước mặt mọi người trực tiếp ôm lấy nàng.

Thậm chí trong lòng nàng có chút tự ti, cảm thấy mình sẽ làm phu quân mất mặt.

Cố Dương thấy vậy, không khỏi khẽ cười một tiếng, trực tiếp hôn lên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi.

"Không có gì, chỉ là đột nhiên cảm thấy Linh Nhi ngươi rất đáng yêu."

Cố Dương liếc mắt một cái có thể nhìn ra suy nghĩ trong lòng Sở Linh Nhi.

Linh Nhi quá hiểu chuyện.

Chính sự hiểu chuyện này đã làm cho Cố Dương cảm thấy đau lòng.

Mà Sở Linh được Cố Dương hôn, lập tức khuôn mặt ửng hồng, cúi gằm mặt, trong ánh mắt tràn đầy kinh hỉ và ngọt ngào.

Một màn này cũng khiến cho vô số thiên kiêu buồn bực không thôi.

"Mẹ kiếp!"

"Ban ngày ban mặt lại có thể vung cơm chó!"

"Mẹ, chịu không nổi!"

"Ôi thật đáng tiếc cho truyền thừa của Kiếm Hoàng đại nhân!"

Trong lúc nghị luận, một đám thiên kiêu cũng nhao nhao rời đi.

Dù sao trà hội thiên kiêu kết thúc, cũng không cần thiết phải ở lại đây.

Đương nhiên, vẫn như cũ là có một ít kẻ không chết lòng gây rối, nấp ở một chỗ bí mật gần đó, nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Cố Dương.

Hà Thanh Huyền mặc dù không rõ rốt cuộc Cố Dương tính toán thế nào, nhưng trong ánh mắt cũng không khỏi hiện ra một tia lo lắng.

Sau đó Cố Dương nhìn về phía Thiên Cực Kiếm Hoàng, chắp tay hỏi: "Kiếm Hoàng tiền bối, vãn bối muốn bế quan một thời gian, không biết tiền bối có nơi nào thích hợp để bế quan không?"

Nghe vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng khẽ cười một tiếng.

Thằng nhãi này thật đúng là không khách khí chút nào.

Nhưng hắn cũng không thèm để ý điểm này.

"Là dự định bế quan hấp thu truyền thừa của ta?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng tùy ý hỏi.

"Cũng coi như thế đi."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

"Chuyện này có gì khó?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng thấy vậy khẽ gật đầu, chợt vẫy tay một cái, liền trực tiếp mang theo đám người Cố Dương biến mất không thấy đâu nữa.

Keng!

Trong nháy mắt.

Tất cả thân ảnh trên đài cao đều không thấy bóng dáng.

Chứng kiến một màn này.

Những kẻ làm loạn chung quanh nhao nhao đứng dậy, mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc chợt lộ ra một tia hối hận cùng mất mát.

Không ngờ Cố Dương lại lựa chọn bế quan trước, hơn nữa còn để Thiên Cực Kiếm Hoàng mang hắn theo.

Như vậy sẽ không dễ ra tay nữa!

Mà bên kia.

Thành bắc Thiên Cực Thành.

Trong biệt viện xa hoa.

Bất ngờ có vài đạo thân ảnh hiện ra.

"Nơi này có một gian bế quan thất, trong đó bố trí cấm chế thiên địa, có thể ngăn cách khí tức chung quanh, yên tâm đi vào tu luyện đi."

"Tu luyện cho tốt, hi vọng ngươi có thể sáng tạo ra công pháp cường hãn và vũ kỹ cao cấp hơn."

Thiên Cực Kiếm Hoàng thập phần mong đợi nhìn qua Cố Dương.

Thiên Cực Kiếm Hoàng không ích kỷ, mặc dù hắn rất hi vọng công pháp võ kỹ của mình được truyền thừa xuống.

Nhưng so ra hắn càng nguyện ý nhìn thấy Cố Dương lợi dụng công pháp vũ kỹ của mình tự sáng tạo ra công pháp và vũ kỹ càng hoàn mỹ hơn!

Nghe vậy, Cố Dương cũng có chút kính trọng chắp tay với Thiên Cực Kiếm Hoàng.

"Đa tạ tiền bối!"

"Không sao."

Thiên Cực Kiếm Hoàng khoát tay áo.

"Ta và hai lão già khác còn có chút việc, sẽ không ở lại lâu."

Nói xong, Thiên Cực Kiếm Hoàng lập tức biến mất.

Còn Hà Thanh Huyền bên kia cũng sợ hãi thán phục.

Nhịn không được cảm khái.

Cường giả Hoàng cảnh kinh khủng cỡ nào!

Rõ ràng dưới tình huống hắn hoàn toàn không kịp phản ứng, mang theo hắn vượt qua không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở trong mảnh biệt viện này.

Loại thực lực chênh lệch thật lớn này, cũng không khỏi làm Hà Thanh Huyền rung động một cách khó hiểu.

"Viện trưởng, vậy làm phiền người chờ một chút."

Cố Dương một tay ôm Sở Linh Nhi nói với Hà Thanh Huyền.

"Ta và Linh Nhi đi bế quan trước."

Nói xong, Cố Dương cùng Sở Linh Nhi trực tiếp chui vào trong bế quan thất.

Nhìn thấy vậy, Hà Thanh Huyền ngẩn người.

Hử?

Ngươi bế quan thì cứ bế quan, sao còn đưa vợ mình vào chứ?

Hà Thanh Huyền là một cẩu độc thân vạn năm, trong lúc nhất thời lại không rõ nguyên nhân.

Sau khi kịp phản ứng, sắc mặt lập tức trở nên vô cùng phiền muộn.

"Con mẹ nó... Tiểu tử thối này!"

Hắn không khỏi lắc đầu.

"Ài... nhiều năm như vậy, có phải ta cũng nên đi tìm đạo lữ thích hợp rồi hay không?"

Hắn cảm khái đi xa.

Bên kia.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi chính là chui vào trong bế quan thất.

Gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi ửng đỏ, đôi mắt to chớp chớp một cái vô cùng đáng yêu.

"Phu quân, ngươi bế quan dẫn ta vào không sao chứ?"

"Đương nhiên không sao, lần bế quan này... Có liên quan đến

ngươi."

"Cùng ta cũng có liên quan?"

Trên gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi lập tức tràn đầy kinh ngạc.

"Cái này không vội, trước tiên chờ vi phu hấp thu truyền thừa mà Kiếm Hoàng tiền bối lưu lại rồi nói tới."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, sờ sờ đầu nhỏ của Sở Linh Nhi.

Sau đó ngồi xếp bằng.

Bàn tay vẫy một cái.

Một chiếc nhẫn trữ vật tử ngọc trực tiếp trôi nổi giữa không trung.

Ngay sau đó Cố Dương nhắm mắt lại.

Sưu sưu sưu sưu!

Toàn bộ thư tịch trong trữ vật giới chỉ tử ngọc đều trôi nổi giữa không trung.

Không thể không nói.

Thiên Cực Kiếm Hoàng là cường giả Hoàng cảnh, số lượng thư tịch trong tay cực kỳ nhiều.

Hơn nữa trong đó chỉ riêng số lượng Vương cấp đã đủ để rung động thiên hạ!

Cố Dương cũng không khỏi con mắt lóe ra tinh quang.

Không chút do dự, bắt đầu lật xem từng quyển.

Có lẽ bởi vì Cố Dương hôm nay Linh hồn lực trở nên mạnh mẽ

hơn rất nhiều.

Hơn nữa ngộ tính các phương diện đều có tăng cường.

Tốc độ lật xem cũng nhanh hơn rất nhiều.

Một ngày tùy tiện tiện liền có thể xem xong mấy trăm bản!

Bên cạnh, hai tay Sở Linh Nhi chống lên cái đầu nhỏ, cứ như vậy ngồi một bên yên tĩnh nhìn Cố Dương lật xem sách.

Ánh mắt hoàn toàn đắm chìm trên người Cố Dương.

Nàng dường như... Đã rất lâu không có nhìn kỹ phu quân như vậy rồi?

Hơn nữa mình đã mười tám tuổi, cũng có thể làm loại chuyện đó với phu quân rồi đi?

Vừa nhìn qua vừa nghĩ, gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi bỗng nhiên đỏ lên.

Thời điểm nhìn Cố Dương, phần tự ti kia trong lòng dường như triệt để tiêu trừ không còn.

Trong mắt, trong lòng của nàng, cũng bị Cố Dương chiếm hết!

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Cố Dương rõ ràng đã xem hết toàn bộ công pháp vũ kỹ Thiên Cực Kiếm Hoàng dự trữ.

Hắn ngồi xếp bằng, đôi mắt nhắm nghiền.

Mà trong đầu hắn cũng bắt đầu điên cuồng sửa đổi.

"Truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng quả nhiên dày nặng như núi!"

"Việc sửa đổi này, chỉ sợ có thể mang đến cho ta tăng lên không tầm thường!"

Trong lòng suy tư như thế, tâm tình Cố Dương cũng không khỏi hơi chấn động.

Chợt tâm thần hắn ngưng tụ.

"Như vậy đầu tiên, sẽ sửa chữa quyền pháp!"

"Thay đổi tất cả quyền pháp, thời gian là trăm vạn năm sau!"

Keng!

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương thình lình cảm giác được trong đầu mình hiển hiện một đạo hư ảnh khủng bố huy hoàng như mặt trời.

Hình thể hư ảnh khổng lồ đến mức che khuất bầu trời.

Tùy ý đi lại cũng có thể khiến cho mặt đất rung chuyển, núi sông nghiền nát, duỗi tay ra là có thể hái sao hái trăng, vật đổi sao dời!

Cảm nhận được hư ảnh kia, cho dù là lấy linh hồn cường đại của Cố Dương hôm nay, cũng nhịn không được sợ run một lát.

Chờ kịp phản ứng lại.

Trong ánh mắt Cố Dương toát ra từng đợt tinh mang sắc bén.

Thay đổi rồi!

Đúng như Cố Dương suy đoán trước khi sửa chữa.

Thiên Ma Long Tượng quyền đã được cải tiến!

Rất nhiều quyền pháp, trong đó càng tồn tại vô số vương cấp

thậm chí hoàng cấp quyền pháp.

Tất cả tinh túy cùng nội tình, trong trăm vạn năm đều bị Cố Dương dung hợp vào trong Thiên Ma Long Tượng quyền.

Mặc dù tên chưa từng thay đổi.

Nhưng hôm nay, phẩm cấp của Thiên Ma Long Tượng quyền rõ ràng không ngừng leo lên!

Trực tiếp đạt đến cực phẩm cấp Hoàng!

"Quyền pháp cực phẩm Hoàng cấp!"

Cố Dương tinh thần chấn động.

Hắn có thể cảm nhận được trong cú đấm này ẩn chứa uy năng khủng bố cỡ nào!

Cho dù là cường giả Vương cảnh, cũng không nhất định có thể chống đỡ được!

Dù sao... Đây chính là cực phẩm quyền pháp được tu luyện tới Hoàng cấp viên mãn!

"Hơn nữa..."

Cố Dương không khỏi tâm niệm vừa động, lĩnh vực quyền pháp kinh khủng hiển nhiên là triển khai.

Chỉ là đây cũng không phải biểu hiện ở ngoại giới, chẳng qua là bốn thành quyền chi lĩnh vực, mà là viên mãn!

Lĩnh vực quyền pháp cấp bậc đại viên mãn!

"Coi như cũng được, vẫn có chỗ để thăng lĩnh vực."

Cố Dương trong ánh mắt tràn đầy kinh hỉ.

Vốn dĩ hắn cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Dù sao chỉ là sửa chữa những quyền pháp khác, thực lực đạt được khẳng định là không bằng trực tiếp sửa chữa.

Kết quả quyền chi lĩnh vực vẫn là từ Tiểu Viên Mãn trực tiếp tăng lên tới đại viên mãn.

Ở phía bên kia, Sở Linh Nhi mở trừng hai mắt.

Bởi vì Cố Dương tận lực thu liễm, nàng không cảm giác được sự tồn tại của lĩnh vực.

Nhưng lại có thể mơ hồ nhận thấy được phu quân, dường như lại trở nên mạnh hơn!

Nghĩ đến đây, trên gương mặt xinh đẹp của nàng lập tức tràn đầy vui sướng.

"Chẳng qua là, lúc này mới chỉ là bắt đầu mà thôi."

Cố Dương hít sâu một hơi.

Chợt tiếp tục nhắm mắt lại.

Chuẩn bị tiếp tục sửa đổi.

"Tiếp theo chính là công pháp luyện thể."

Khoảnh khắc hắn nhắm mắt lại.

Cố Dương tâm niệm vừa động.

"Thay đổi tất cả công pháp luyện thể, thời gian là... trăm vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương thình lình cảm giác được linh hồn của mình đều bị

chấn động mãnh liệt!

Cỗ chấn động kịch liệt kia, rõ ràng làm hắn đầu váng mắt hoa.

Hư ảnh Long Tượng khổng lồ hiện ra trong đầu hắn.

Không hề yếu hơn hư ảnh Thiên Ma khổng lồ lúc trước chút nào!

Cố Dương tâm tình chấn động, đồng thời cũng vội vàng tập trung tinh thần, toàn tâm toàn ý bắt đầu hấp thu ký ức và tri thức cuồn cuộn hiện lên trong đầu.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua, không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Cùng lúc đó, càng phát ra tiếng gầm.

Khí huyết chi lực kinh khủng không ngừng cuồn cuộn trên không trung, khí tức phát ra... càng giống như muốn chọc thủng cả thiên địa!

Kinh khủng và chấn động!

"Long Tượng Băng Thiên Quyết... Cũng được cải tiến tới cực phẩm Hoàng cấp!"

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy mừng rỡ.

Lần này sửa đổi tăng lên, lại là không kém hơn so với quyền pháp!

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại cảm thấy bình thường.

Không giống với Vũ Hóa Cảnh.

Cường giả từ Vũ Hóa cảnh trở lên, đều là tam hệ toàn tu.

Cũng chính là ba loại năng lực cân đối chân nguyên, khí lực cùng với tinh thần tăng lên!

Cho nên đối với Thiên Cực Kiếm Hoàng, thể phách và tinh thần của hắn ta cũng không kém chút nào.

Mà công pháp hắn tu luyện để tự nhiên cũng sẽ không thể yếu được!

Nguyên nhân như vậy nên sau khi sửa chữa như thế mới có thể được tăng lên cường đại như thế!

Bây giờ lực lượng cơ sở của hắn lại tăng gấp bội!

Chẳng qua loại đề thăng này, so với việc tăng lên phẩm cấp của công pháp luyện thể, lực lượng cơ sở tăng lên coi như là trò trẻ con.

"Như vậy kế tiếp... Chính là công pháp và kiếm pháp."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Để tránh lãng phí quá nhiều thời gian.

Hơn nữa tự tin đối với linh hồn lực của mình.

Cố Dương cũng không tính đi từng cái một.

Trực tiếp cùng nhau sửa đổi hai cái!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi tất cả công pháp cùng kiếm pháp, thời gian là... trăm

vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương trong nháy mắt chính là có thể cảm nhận được trong đầu của mình bị vô số ký ức cùng tri thức nồng đậm đến cực hạn hoàn toàn tràn ngập!

Giờ phút này.

Cố Dương thậm chí thiếu chút nữa cảm giác mình hít thở không thông!

Hắn bị ký ức và tri thức mênh mông kia ép tới mức không thở nổi!

Có điều Cố Dương đã sớm chuẩn bị.

Thấy một màn như vậy cũng không có chút nào ngoài ý muốn.

Dù sao...

Nhiều công pháp cùng kiếm pháp khác tu sửa trăm vạn năm như vậy.

Nội tình hùng hậu quả thực khó có thể tưởng tượng.

Xuất hiện loại tình huống này cũng là trong dự liệu!

Cố Dương lập tức bắt đầu điên cuồng hấp thu.

Nhưng ngay cả như vậy.

Thân thể Cố Dương cũng không ngừng rung động.

Bởi vì tri thức và ký ức trong đầu giống như biển rộng, kéo dài không dứt!

Cho dù Cố Dương hấp thu đầy đủ nhanh chóng, cũng vẫn như

cũ có chút lực bất tòng tâm.

Lúc này.

Sở Linh Nhi cũng nhìn thấy tình huống toàn thân Cố Dương rung động.

Lập tức trong ánh mắt lộ ra bối rối.

Nhưng nhìn quanh bốn phía, lại không biết làm thế nào mới có thể giúp được Cố Dương.

Nghĩ lui nghĩ tới, nàng liền trực tiếp tiến lên dùng thân thể nhỏ nhắn xinh xắn của mình bao lấy Cố Dương, trong lòng hi vọng như vậy có thể giúp được Cố Dương.

Cố Dương cảm nhận được trên người truyền đến ôn nhu.

Tinh thần hắn lập tức chấn động.

"Linh Nhi?"

Hắn dừng một chút, khóe miệng không khỏi mỉm cười.

"Xem ra không cẩn thận làm Linh Nhi lo lắng."

Cảm khái một phen, Cố Dương tâm tình chấn động.

Hắn không chút khách khí, điên cuồng cắn nuốt ký ức và tri thức cuồn cuộn như hồng hoang loạn lưu trong đầu.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Thân thể Cố Dương cũng ngừng rung động.

Nhìn thấy vậy, Sở Linh Nhi mới thở phào một hơi.

"Xem ra phu quân không sao rồi."

"Quá tốt rồi."

Mà giờ phút này.

Cố Dương cũng là rốt cuộc đem toàn bộ ký ức cùng tri thức trong đầu kia chiếm hết.

Ngay sau đó.

Cố Dương chậm rãi mở mắt ra.

Trong ánh mắt còn bộc phát ra một luồng hào quang sắc bén đến mức tận cùng.

"Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết... Cũng là cải tiến tới cực phẩm Hoàng cấp!"

Cố Dương tinh thần chấn động.

Bây giờ từng đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương trong cơ thể hắn cũng biến hóa càng thêm sắc bén, tùy ý đâm một đạo cũng có thể thoải mái chém giết Vũ Hóa Cảnh!

Thậm chí ngay cả cường giả Vương cảnh cũng không dám khinh thường!

"Công pháp cực phẩm Hoàng cấp mười hai tầng viên mãn nha!"

Cố Dương cảm khái ngàn vạn, nếu chỉ bằng vào chính mình đi tìm kiếm cơ duyên mà nói... Muốn tìm một môn công pháp cực phẩm Hoàng cấp thích hợp, quả thực quá phiền phức!

Hôm nay lại bớt đi phần lớn thời gian, hơn nữa tăng lên còn rất to lớn!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cảm khái không thôi.

Nhưng ngay sau đó, hào quang ác liệt trong mắt hắn càng lớn hơn.

"Nhưng kiếm pháp tăng lên cũng không kém chút nào!"

Phải biết rằng Thiên Cực Kiếm Hoàng am hiểu nhất cũng là kiếm pháp.

Truyền thừa kiếm đạo mà hắn để lại, đương nhiên cũng cao hơn những cái khác không ít!

Cố Dương đem những kiếm pháp này sửa đổi trăm vạn năm, nạp cho mình dùng.

Ở trong dòng sông năm tháng dài dài dằng dặc như thế.

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tự sáng tạo lại lần nữa tăng lên!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tổng cộng có ba thức!

Trong đó, thức thứ nhất Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, thức thứ hai Thiên Diệt không ngờ đã tăng lên tới Hoàng cấp — Cực phẩm!

Mà thức thứ ba Tuyệt Thiên, hôm nay lại mơ hồ chạm đến tầng thứ trên hoàng cấp!

Đương nhiên, cảm giác này cũng không mãnh liệt lắm.

Nhưng hiển nhiên là đã vượt qua cực phẩm Hoàng cấp!

"Chậc chậc... Vượt qua cực phẩm Hoàng cấp, chẳng lẽ đã đạt tới cấp ngụy Thánh?"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang dị sắc.

Dù sao trên Hoàng cấp, chính là Thánh cấp.

Loại suy đoán này cũng không phải không có lý.

Nhưng cụ thể như thế nào thì cũng không rõ lắm.

Mà trừ phẩm cấp kiếm pháp được cải thiện,

Mặt khác chính là kiếm chi lĩnh vực tăng lên!

Phải biết rằng trước khi sửa chữa, Kiếm chi lĩnh vực của Cố Dương đã đạt đến đại viên mãn.

Hôm nay, nhờ nhiều môn kiếm pháp cấp Hoàng mới được tu sửa hơn trăm vạn năm mà lĩnh vực Kiếm Chi cũng trở nên ngưng thực mạnh mẽ hơn!

Nhưng cấp bậc lại không tăng lên.

Vẫn là lĩnh vực kiếm đạo Đại viên mãn.

Ngược lại là lĩnh vực hủy diệt nhờ vậy mà được tăng lên cực lớn.

Từ tám thành ban đầu trực tiếp tăng lên tới tiểu viên mãn!

Không gian lĩnh vực cũng là trực tiếp thăng tới tiểu viên mãn!

Điều này làm cho Cố Dương mừng rỡ không thôi, đồng thời cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Xem ra dù có sửa chữa kiếm pháp Hoàng cấp cũng khó có thể đột phá lĩnh vực."

"Trên lĩnh vực chính là Pháp tướng, mà dường như Pháp tướng chỉ có cường giả vượt qua Hoàng cảnh mới có tư cách chạm vào!"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Rất hiển nhiên, lần này sửa đổi, kiếm chi lĩnh vực của mình mặc dù không trực tiếp chạm tới cấp độ trên lĩnh vực.

Nhưng cũng mơ hồ cảm thấy hình dáng ban đầu của pháp tướng.

Đáng tiếc là...

Cũng chỉ là một cảm giác mà thôi.

Cuối cùng vẫn không thể bước ra một bước này.

"Thật là đáng tiếc."

Lắc đầu cảm khái một phen.

Cố Dương chính là sửa sang lại tâm tình.

Dù sao thu hoạch lần này khá phong phú.

Sau đó Cố Dương cũng không chút do dự, bắt đầu sửa chữa loại hình võ kỹ khác.

Và cũng đem nó hấp thu toàn bộ.

Trải qua trăm vạn năm sửa đổi rất dài.

Các loại kiểu lĩnh vực khác, Cố Dương cũng là trực tiếp cải tiến tăng đến bốn năm thành.

Tuy là kém xa xa lĩnh vực quyền và lĩnh vực kiếm đạo.

Nhưng có đôi khi dùng để hành hạ gà con, hình như cũng không tệ lắm.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Cố Dương không khỏi hiện ra vẻ tươi cười.

"Hơn nữa... Điều ta không ngờ tới chính là, trong tay Kiếm Hoàng tiền bối, thế mà còn lưu lại một ít thư tịch luyện đan luyện khí cùng với trận pháp liên quan."

Trong mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Không chút do dự, cũng sửa đổi những thư tịch này.

Kể từ đó, Linh hồn lực của chính mình cũng điên cuồng tăng vọt một đợt.

Cường độ linh hồn đơn thuần.

Hắn tự xưng mình không kém gì Vương cảnh!

Mà trình độ luyện đan luyện khí cùng với trận pháp, càng đạt đến đỉnh cấp!

Tăng lên vẫn là vô cùng khả quan đấy!

"Hô..."

Cố Dương không khỏi chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Kể từ đó, tất cả truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng lưu lại hắn đều hấp thu sạch sẽ.

Đương nhiên trong nhẫn trữ vật còn lưu lại một ít tài nguyên khác.

Chẳng qua những tài nguyên này, ngược lại đối với Cố Dương hôm nay cũng không có gì hấp dẫn.

"Phu quân, chàng bế quan xong rồi à?"

Sở Linh Nhi phát hiện Cố Dương mở mắt, hơn nữa không có ý tiếp tục, không khỏi nhẹ giọng dò hỏi.

"Hửm?"

Cố Dương nghe vậy, không khỏi nghiêng đầu nhìn về phía Sở Linh Nhi, mỉm cười.

"Bế quan?"

"Vẫn chưa bắt đầu."

Cố Dương vừa thốt ra lời này, Sở Linh Nhi lập tức sững sờ.

"Hả? Vừa rồi không phải là bế quan sao?"

Lúc trước trên người Cố Dương thỉnh thoảng bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng, lại dường như bộc phát ra Khí Huyết chi lực thông thiên.

Nàng còn tưởng rằng Cố Dương đang tu luyện đấy.

Cho nên cũng không dám lên tiếng quấy rầy, bảo vệ ở một bên yên lặng quan sát.

Kết quả Cố Dương nói đây không phải là bế quan?

"Đương nhiên không phải."

"Bế quan chân chính, cần chúng ta cùng nhau."

Cố Dương nói đến đây, trên mặt không khỏi lộ ra một tia cười xấu xa.

"Chúng ta cùng nhau?"

Sở Linh Nhi càng thêm mơ hồ, sờ lên cái đầu nhỏ của mình mà hoàn toàn không hiểu ý tứ của Cố Dương.

Đối với chuyện này Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Sau khi giải thích kỹ càng về thể chất đặc thù của bản thân Sở Linh Nhi một phen.

Nghe được lời của Cố Dương.

Sở Linh Nhi cũng là mở to miệng lộ ra vẻ kinh ngạc, chợt nghe

thấy đoạn sau, gương mặt xinh đẹp lập tức trở nên ửng đỏ.

Sau khi được Cố Dương giải thích.

Sở Linh Nhi cũng hiểu ý Cố Dương.

Lập tức hai giờ trôi qua.

Bế quan thất.

Hai người ôm chặt lấy nhau.

Một cỗ khí tức huyền diệu bộc phát trong cơ thể hai người.

Cỗ khí tức kia rõ ràng là ngưng tụ trên không trung.

Phân lập làm hai, thành đối lập!

Trong đó có một phần, Xích Dương Vô Song!

Mà một phần khác, lại là âm Nhu Thấu Xương!

Một âm một Dương chính là đứng đối lập trên không trung, nhưng ngay sau đó... lại là mãnh liệt giao hòa.

Ầm ầm!

Một tiếng thanh thúy rõ ràng truyền ra từ trong cơ thể Cố Dương.

Mà tu vi của y, dưới khí tức âm dương giao hòa trên bầu trời, rõ ràng trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh!

Nhưng trên thực tế điều này cũng không tính là khoa trương.

Cùng lắm thì coi như nước chảy thành sông.

Khoa trương nhất chính là Sở Linh Nhi bên người Cố Dương!

Khí tức trên người nàng...

Quả thực giống như ngồi tên lửa, từ Nguyên Hải cảnh tầng ba nhanh chóng thăng tiến.

Trực tiếp đột phá cực hạn Nguyên Hải cảnh, đạt tới Nguyên Hải cảnh tầng mười ba!

Hơn nữa.

Sau khi đột phá, không còn dẫn tới bất kỳ lôi kiếp nào nữa.

Vèo một tiếng.

Chính là đột phá đến Đan Hư cảnh!

Một màn này.

Cố Dương tận mắt nhìn thấy.

Khóe miệng không nhịn được run rẩy không thôi.

"Đây là Cửu Chuyển Linh Lung Chi Thể sao?"

"Thật là khiến người ta hâm mộ nha!"

Hắn cũng không bất ngờ điểm này.

Bởi vì hiệu quả của Cửu Chuyển Linh Lung Thể chính là như thế.

Một khi lựa chọn đạo lữ tiến hành song tu.

Như vậy trong quá trình này, hai người sẽ đạt được đề thăng cực lớn!

Cố Dương chính là nhờ vào đó trực tiếp đột phá Sinh Tử cảnh.

Mà Sở Linh Nhi với tư cách là người nắm giữ Cửu Chuyển

Linh Lung thể, nháy mắt đã đột phá Đan Hư cảnh!

Hơn nữa nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng cũng sẽ đột phá đến Sinh Tử cảnh!

Đây chính là chỗ cường đại của Cửu Chuyển Linh Lung Thể!

Loại đột phá này, thế nhưng lại không thể nào nhìn thấy được lôi kiếp!

"Hơn nữa còn có niềm vui ngoài ý muốn sao?"

Cố Dương nhìn tu vi Sở Linh Nhi không ngừng tăng lên, cũng nhịn không được ngẩng đầu nhìn âm dương chi lực huyền diệu không gì sánh được trên không trung kia.

Đột nhiên, hắn như có điều ngộ ra, không khỏi nhắm mắt lại.

Không biết qua bao lâu.

Rõ ràng tu vi Sở Linh Nhi cũng đã đột phá đến Sinh Tử cảnh!

Tu vi ngang hàng với Cố Dương!

Mà Cố Dương, cũng tại thời khắc này đột nhiên mở to mắt.

"m Dương... áo nghĩa!"

"Hơn nữa còn là Tiểu viên mãn!"

Cố Dương kinh ngạc vô cùng.

Thông qua việc song tu với Sở Linh Nhi.

Hắn không chỉ đột phá Sinh Tử cảnh, càng là lĩnh ngộ được âm dương áo nghĩa trong truyền thuyết, mà đó chính là tồn tại khủng bố có thể so sánh với thời gian cùng không gian!

Mặc dù trước mắt chỉ là áo nghĩa cấp bậc Tiểu Viên Mãn.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, chuyện này căn bản không phải vấn đề gì!

"Đáng tiếc... Nếu trước khi đột phá Sinh Tử cảnh có thể lĩnh ngộ âm Dương Áo Nghĩa thì tốt rồi."

Cố Dương không khỏi có chút bất đắc dĩ.

Nếu như trước khi đột phá lĩnh ngộ được.

Vậy hắn có thể sửa chữa miễn phí một lần trăm vạn năm.

Nhưng hôm nay hắn đã đột phá Sinh Tử cảnh, tự nhiên cũng chỉ có thể sửa đổi một lần.

Nhưng ảnh hưởng cũng không quá lớn.

Ngay sau đó, ánh mắt Cố Dương không khỏi rơi vào trên người Sở Linh Nhi.

Giờ phút này toàn thân Sở Linh Nhi đang chìm trong âm Dương chi lực.

Từng đợt ánh sáng tím bao trùm toàn thân Sở Linh Nhi.

Phảng phất như nó đang rèn luyện thân thể Sở Linh Nhi vậy!

Cảm nhận được thân thể Sở Linh Nhi đang không ngừng trở nên cường đại hơn, khí lực nàng thậm chí còn đuổi sát mình!

Cố Dương cũng âm thầm líu lưỡi.

Cửu chuyển Linh Lung Thể... Chỉ sợ cũng không kém gì thánh thể!

Thậm chí nói từ một mức độ nào đó, so với Thánh Thể còn phải kinh khủng hơn!

Hơn nữa rõ ràng Sở Linh Nhi cũng nắm giữ được áo nghĩa âm Dương!

Hơn nữa trình độ lĩnh vực thậm chí còn cao hơn mình.

Nắm giữ đại viên mãn âm Dương Áo Nghĩa!

Tuy nhiên chuyện này cũng không nằm ngoài suy đoán của hắn.

Dù sao Sở Linh Nhi cũng là Cửu Chuyển Linh Lung Thể, bản thân nàng gặt hái được càng nhiều thứ hơn.

Mà ngay lúc này, Cố Dương hết sức hài lòng nhìn chằm chằm vào Sở Linh Nhi.

Một trận nổ kịch liệt bỗng dưng vang lên từ phía trên.

Nghe đến đó.

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

"Xem ra... Lôi kiếp đã đến rồi."

Nghĩ đến đây, Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Sau đó nhẹ nhàng hôn Sở Linh Nhi một cái.

"Nương tử tốt, từ từ nắm giữ sức mạnh mới mà mình thu được, phu quân ta đi giải quyết phiền toái trước."

"Ừm, phu quân yên tâm mà đi đi! Linh Nhi... sẽ cố gắng nắm giữ!"

Sở Linh Nhi gật đầu lia lịa, khuôn mặt xinh xắn ửng đỏ lưu lại sau đại chiến rất đáng yêu.

Nàng nắm chặt bàn tay nhỏ, đúng là kích động tới cực điểm.

Rốt cuộc nàng cũng có thể đuổi kịp bước chân phu quân!

Cuối cùng cũng có thể không kéo chân sau phu quân!

Rốt cuộc thì Sở Linh Nhi cũng không còn cảm xúc tự ti nữa.

Cố Dương cũng yên lòng.

Chợt cũng khẽ cười một tiếng.

Chương 575 - Nhập Sinh Tử! âm Dương áo nghĩa! Một chỉ phá thiên kiếp! Chúng Hoàng chấn động (3)

Không chần chờ nữa.

Tay phải hắn khẽ vẫy đã trực tiếp vượt qua không gian, đi ra khỏi bế quan thất.

Trực tiếp đi tới bầu trời phía trên bế quan thất.

Giờ phút này trên bầu trời... hình thành nên một luồng sấm sét cực kỳ khủng bố.

Khí tức uy nghiêm càng khiến không ít cường giả Vương cảnh xung quanh nhịn không được lộ ra vẻ mặt hoảng sợ!

"Đây là... Cường giả Vương cảnh nào đang độ lôi kiếp vậy?"

Trên bầu trời.

Từng đạo lôi vân đen kịt cấp tốc hội tụ ngưng kết cùng một chỗ.

Lôi vân lan ra xa mấy vạn dặm, che phủ bầu trời, khiến cho toàn bộ Thiên Cực thành đều u ám vô cùng.

"Cố Dương... Quả thật là muốn đột phá Sinh Tử cảnh!"

Phía dưới biệt viện, Hà Thanh Huyền cũng rung động nhìn lôi vân trên bầu trời.

Loại lôi kiếp này...

Trước đây khi hắn đột phá Vương cảnh cũng chưa từng gặp phải!

Mà loại động tĩnh này, tự nhiên là cũng hấp dẫn Thiên Cực Kiếm Hoàng tới...

Nhưng mà Thiên Cực Kiếm Hoàng không phải đi xem lôi kiếp trên bầu trời ngay.

Mà là nhìn về phía Cố Dương.

Khi cảm nhận được khí tức kinh khủng đến tận cùng trên người Cố Dương.

Ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhịn không được mí mắt giật giật.

"Đây thật sự là khí tức Sinh Tử cảnh có thể phát ra sao?"

Trong ánh mắt của Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi lóe lên dị sắc.

Sau một hồi cảm khái, hắn không khỏi chậm rãi ngẩng đầu nhìn lôi vân trên không trung.

Mí mắt hắn lập tức giật giật.

"Mẹ nó, đây là lôi kiếp mà Sinh Tử cảnh có thể dẫn tới sao?"

Lôi kiếp do bầu trời thai nghén ngưng tụ thành nhất định là trước giờ hắn chưa từng thấy!

Đừng nói là Vương cảnh.

Ngay cả hắn là Hoàng Cảnh cũng không nhịn được nhíu mày!

Thậm chí hắn ta còn có cảm giác...

Lôi kiếp này, thậm chí so với lúc trước hắn đột phá Vương cảnh gặp phải không yếu hơn bao nhiêu!

"Vương cảnh khi đột phá gặp phải cũng chỉ là Hắc Ngục lôi kiếp, mà Cố Dương đột phá Sinh Tử cảnh dẫn tới lôi kiếp... Đúng là đã vượt xa Hắc Ngục lôi kiếp!"

"Chẳng qua, còn chưa đạt tới trình độ lôi kiếp Thần Ngục."

Thiên Cực Kiếm Hoàng hơi cảm khái.

Lôi kiếp Thần Ngục chính là thiên kiếp cô đọng đến mức tận cùng.

Thiên kiếp này là cường giả đứng đầu Vương cảnh gặp phải cũng chỉ có nước bị miểu sát!

Kiếp nạn bực này, càng là thời điểm cường giả Vương cảnh đột phá đến Hoàng cảnh mới có thể gặp phải.

Cũng chỉ có cường giả Vương cảnh đỉnh cao nhất mới có khả năng đụng phải lôi kiếp Thần ngục.

Nếu là vương cảnh bình thường mà gặp phải... Vậy cũng chỉ có thể là bị tiêu diệt.

Cũng may Cố Dương dẫn dắt đạo lôi kiếp này tới, cũng không phải lôi kiếp Thần Ngục.

Ngược lại giống như phiên bản tăng cường của Hắc Ngục lôi kiếp!

Nhưng cho dù như thế thì cũng không phải là cảnh giới Sinh tử có thể ngăn cản được!

"Chẳng qua lấy sự yêu nghiệt của Cố Dương, hắn là có thể

vượt qua, chẳng qua sẽ có chút phiền phức."

Thiên Cực Kiếm Hoàng khẽ nhíu mày.

Đối với Cố Dương tràn đầy lòng tin.

Mà tin tức Cố Dương độ kiếp, cũng nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Thiên Cực Thành.

Cũng chấn động vô số người.

"Cái gì?"

"Không phải cường giả Vương cảnh?"

"Là Cố Dương đột phá Sinh Tử cảnh?"

"Moá nó! Đột phá Sinh Tử cảnh có thể dẫn tới lôi kiếp khủng bố như thế?"

"Đây là lần đầu thấy!"

"Thêm kiến thức rồi!"

"Cố Dương không khỏi cũng quá biến thái đi! Ngay cả lôi kiếp đột phá Sinh Tử cảnh hấp dẫn tới cũng là như thế!"

"Chẳng qua lôi kiếp kinh khủng như vậy, Cố Dương hắn thật có thể chống đỡ được sao?"

Từ khi Cố Dương đánh bại Khương Thái Sơ, hoàn toàn xứng đáng trở thành thiên kiêu số một trà hội.

Sau khi đạt được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Tên của hắn đương nhiên đã sớm truyền khắp toàn bộ Thất Tinh Vực.

Không ai không biết, không ai không hiểu!

Mà bây giờ, danh tiếng thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang của hắn, càng không có người chất vấn!

Nhưng dưới loại tình huống này, sau khi chứng kiến Cố Dương đột phá Sinh Tử Cảnh dẫn tới lôi kiếp mênh mông khủng bố như thế.

Bọn hắn vẫn như cũ là nhịn không được mở to hai mắt nhìn, mặt lộ ra rung động.

Cái này con mẹ nó...

Không khỏi quá quá đáng đi!

Lôi kiếp do Sinh Tử Cảnh dẫn tới, thế mà còn kinh khủng hơn một ít cường giả Vương cảnh!

Trong đám người không thiếu một ít cường giả Vương cảnh.

Nhìn một màn này, mí mắt giật giật.

Bởi vì bọn họ đều từ đám mây đen trên không trung dần dần ngưng tụ kia cảm nhận được một cỗ khí tức uy hiếp!

Cảm giác được lôi kiếp thai nghén trong đó... Chỉ sợ đều có thể sinh ra uy hiếp trí mạng với bọn họ!

Mà đây, vẻn vẹn chỉ là một Lôi Kiếp Sinh Tử cảnh đột phá hấp dẫn mà đến thôi!

Chuyện này thật quá bất thường!

Trong lòng bọn họ tràn đầy thán phục cùng cảm khái.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Thiên lôi cuồn cuộn.

Rặc rặc!

Một đạo lôi kiếp khủng bố phảng phất xé nát thời không, rõ ràng là bổ ra từ trong mây đen cuồn cuộn trên bầu trời.

Một tia chớp kia.

Rộng chừng mấy vạn mét.

Tốc độ lôi kiếp hạ xuống cực kỳ nhanh.

Người chung quanh ngoại trừ cường giả Vương cảnh, những người khác ngay cả cái bóng cũng không nhận ra.

Lôi kiếp kia rõ ràng là rơi vào đỉnh đầu Cố Dương!

Mà đối mặt với đạo lôi kiếp này.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt.

Sau đó vung tay lên.

Hoàng Đạo Kiếm Cương cô đọng đến mức tận cùng lại bộc phát trong nháy mắt!

Xoẹt!

Kiếm Cương trong nháy mắt liền trực tiếp xé nát mấy vạn đạo lôi kiếp khủng bố rộng đến vạn thước!

Nhưng cảnh tượng này chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Ở trong mắt đại bộ phận xem ra.

Bọn họ chỉ thấy lôi quang hiện lên.

Sau đó...

Không có việc gì xảy ra!

Mà một đám cường giả Vương cảnh chung quanh bao gồm cả Hà Thanh Huyền, đều nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Cố Dương thế mà lại đem đạo lôi kiếp khủng bố có thể chém giết cường giả Vương cảnh kia, trực tiếp chém nát!"

"Chuyện này..."

Vẻ mặt bọn họ lộ ra sự hoảng sợ.

Ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng trên bầu trời, giờ phút này cũng không nhịn được khóe miệng co giật.

"Lại có thể chém nát lôi kiếp."

"Cố Dương, thế mà còn có lưu thủ!"

Ngoại trừ một đám Hoàng cảnh và Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Khương Thái Sơ cũng không vội vã rời khỏi Thiên Cực Thành.

Giờ phút này hắn thình lình cũng đứng cách đó không xa.

Chính mắt nhìn thấy một màn này.

Trong nhất thời, hắn không thể nhìn rõ tình huống.

Nhưng trùng hợp thấy được trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra Thông Thiên Kiếm Cương, chém vỡ đạo lôi kiếp dường như có thể hủy diệt hết thảy kia.

Giờ phút này y hoàn toàn đờ đẫn.

"Cố Dương... Đến cùng là quái vật gì!"

Sau khi chứng kiến một màn như vậy.

Trong lòng Khương Thái Sơ rõ ràng là hiện ra một ý nghĩ như vậy!

Đồng thời, hắn cũng hoàn toàn hiểu ra.

Lúc trước Cố Dương cùng mình căn bản là không dùng toàn lực!

Ít nhất Hoàng Đạo Kiếm Cương này, Cố Dương chưa bao giờ sử dụng!

Tuy Khương Thái Sơ không cảm nhận được sự khủng bố của đạo Hoàng Đạo kiếm cương kia!

Nhưng ít ra đạo lôi kiếp kia, hắn tuyệt đối không đỡ được!

Thậm chí sợ rằng sẽ bị đạo lôi kiếp kia trực tiếp chém giết!

Như thế so sánh một phen với đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương kinh khủng mà Cố Dương sử dụng, liền vô cùng rõ ràng!

Có thể nhẹ nhàng chém đứt hủy diệt lôi kiếp khủng bố như vậy.

Chớ nói chi chính mình!

Ực.

Nghĩ đến đây, Khương Thái Sơ không khỏi nuốt một ngụm nước miếng.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Hắn mặc dù đối với Cố Dương đã hoàn toàn tâm phục khẩu phục.

Nhưng hôm nay thấy một màn như vậy... Vẫn nhịn không được run sợ không thôi.

CMN rốt cuộc là quái vật gì?!

Trong lòng hắn nhịn không được gào to.

Mà hiển nhiên Cố Dương là không có ý để ý tới.

Sau khi chặt đứt đạo lôi kiếp kia.

Lôi vân trên bầu trời hiển nhiên là bộc phát ra khí tức kinh khủng hơn.

Dường như đã nổi giận.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

"Đáng tiếc những lôi kiếp này không thể dùng để luyện thể được."

Cố Dương không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Tuy rằng thể phách của hắn hiện giờ vô cùng cường hãn, nhưng muốn mạnh mẽ ngăn cản lôi kiếp khác ở cấp bậc này thì quá nguy hiểm!

Cho nên...

Cố Dương chậm rãi vẫy tay một cái.

Xuy xuy xuy!

Ước chừng mấy trăm đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương, rõ ràng là phóng lên tận trời, thẳng hướng mây đen ẩn chứa Lôi Uy khủng bố kia dũng mãnh lao tới!

Một màn kia, quả thực là làm cho vô số người rung động không hiểu.

Mà một màn phát sinh kế tiếp càng khiến cho tất cả mọi người trợn tròn mắt.

Phốc phốc phốc!

Mấy trăm đạo Hoàng Đạo Kiếm Cương vô cùng khủng bố trực tiếp chui vào trong lôi vân.

Một lát ngắn ngủi qua đi.

Lôi vân rõ ràng vỡ ra từng đạo từng khúc.

Hoàng Đạo Kiếm Cương kinh khủng kia phảng phất như lưỡi kiếm chưa từng có từ trước đến nay, chém vỡ tất cả lôi kiếp!

Mà lôi vân cũng hoàn toàn không chịu nổi Hoàng Đạo Kiếm Cương.

Keng!

Mây đen nhanh chóng tản đi.

Mà lôi kiếp tất nhiên cũng hoàn toàn bị xé rách!

Không còn giống như trong quá khứ!

Sắc trời nhất thời trong sáng.

Ánh mặt trời lại một lần nữa chiếu xuống mặt đất.

Nhưng giờ phút này...

Trên mặt vô số người đều tràn đầy kinh ngạc cùng kinh hãi.

"Lôi... Lôi kiếp bị chém nát?"

"Đó rốt cuộc là thủ đoạn gì?"

"Khí lực Kiếm Cương ẩn chứa Hoàng ý... Đúng là sắc bén đến trình độ này sao?"

"Đây thật sự là thủ đoạn Sinh Tử cảnh có thể bộc phát ra sao?"

Tất cả mọi người lộ ra vẻ mặt hoảng sợ nhìn Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt chắp tay đứng trên hư không, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới, lôi kiếp khủng bố thậm chí có thể chém giết cường giả Vương cảnh... Sao có thể yếu ớt như thế chứ.

Hoặc là nói, cũng không phải lôi kiếp quá mức yếu ớt.

Mà là Cố Dương quá mức không hợp thói thường?

Hà Thanh Huyền cũng há hốc mồm, hoàn toàn không ngờ rằng lại rơi vào tình huống này.

Tuy rằng lúc trước hắn đã tận mắt nhìn thấy Cố Dương xé rách lôi kiếp.

Nhưng lần này lôi kiếp Cố Dương đối mặt nhưng mà so với Hắc Ngục lôi kiếp còn mạnh hơn vô số lần!

Kết quả vẫn bị chém vỡ dễ dàng như vậy!

CMN cũng quá yêu nghiệt đi!

Giờ phút này, Hà Thanh Huyền chỉ cảm thấy vẻ mặt của mình hơi tê dại.

Bởi vì hắn cũng không rõ đã gặp bao nhiêu lần rung động trên người Cố Dương.

Loại rung động liên tiếp, liên miên không ngừng này, khiến hắn có chút chết lặng.

Một đám cường giả Vương cảnh chung quanh cũng nhìn mà choáng váng.

Một câu cũng nói không nên lời.

Chỉ là rung động không hiểu nhìn Cố Dương.

Ánh mắt kia phảng phất như đang đối đãi với một yêu nghiệt tuyệt thế!

Ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không nhịn được ngẩn ngơ.

Hắn vừa mới nghĩ có lẽ lôi kiếp này sẽ sinh ra một ít uy hiếp đối với Cố Dương.

Kết quả Cố Dương cứ như vậy nhẹ nhàng không dâng lên chút sóng gió đem lôi kiếp chém chết?

Mẹ nó, đây là...

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Rung động vô cùng.

"Nói không chừng Cố Dương thật có cơ hội!"

"Đúng vậy, tên là ánh sáng hy vọng."

Trong mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng lóe ra quang mang chờ mong.

Trong ánh mắt mong đợi kia tựa hồ lại mang theo một tia buồn bã cùng thương cảm.

Cảm xúc phức tạp.

Nhưng ngay sau đó, Thiên Cực Kiếm Hoàng thu liễm tâm tình, chậm rãi tiến lên.

"Ha ha, Cố Dương, chúc mừng ngươi thành công đột phá Sinh Tử cảnh."

"Cảnh giới Sinh Tử dẫn tới lôi kiếp khủng bố như vậy, ngươi đây cũng là sáng tạo lịch sử."

Nghe được lời cảm khái của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Xung quanh vô số người vây xem càng hít sâu một hơi.

"Hízz... Ngay cả Kiếm Hoàng đại nhân cũng chưa từng gặp qua tình huống này?"

"Nói nhảm! Cố Dương hôm nay có thiên tư khủng bố, từ cổ chí kim không ai có thể so sánh!"

"Thật là khủng khiếp!"

Tiếng cảm khái không ngừng truyền đến.

Mà Cố Dương nghe đến đó, cũng không khỏi cười chắp tay.

"Điều này còn phải cảm ơn phòng bế quan mà Kiếm Hoàng tiền bối cung cấp, nếu không vãn bối cũng không cách nào đột phá được Sinh Tử cảnh nhanh như vậy."

"Đây chỉ là thuận tay mà thôi."

Thiên Cực Kiếm Hoàng vẫy tay cười cười.

"Không... Vẫn phải đa tạ Kiếm Hoàng tiền bối."

"Bởi vì vãn bối... Cần phải tiếp tục bế quan, dù sao vừa mới đột phá, cảnh giới cũng không tính là ổn định."

Cố Dương lắc đầu, chợt cười nói.

Nghe được lời này của Cố Dương.

Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi liếc mắt nhìn Cố Dương.

Cảm thụ được khí tức kinh khủng trong cơ thể Cố Dương.

Trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia im lặng.

Ngươi vậy mà gọi là cảnh giới bất ổn à?

Coi như là một ít cường giả cảnh giới Sinh Tử hậu kỳ, thậm chí đỉnh phong cảnh giới cũng đều không ổn định như ngươi!

Đương nhiên, hắn cũng hiểu rõ Cố Dương chỉ là tìm một cái cớ mà thôi.

Đoán chừng...

Về phần bế quan làm cái gì.

Hắn cũng sẽ không quản nhiều.

"Chỉ cần ngươi muốn, bế quan thất muốn dùng bao lâu đều được."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cười nói.

Đối với việc này, Cố Dương cũng hơi chắp tay.

Chợt lắc mình một cái, trực tiếp biến mất không thấy đâu nữa.

Chứng kiến một màn này.

Khóe mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng hơi co rút một phen.

"Nếu như ta không nhìn lầm... giống như vừa rồi, chính là lực lượng khống chế không gian?"

"Tiểu tử Cố Dương này... Chẳng lẽ còn nắm giữ không gian lĩnh vực?"

Mà bên kia.

Những người khác cũng nghe được lời vừa rồi của Cố Dương.

Nhất thời lâm vào trầm mặc một hồi.

"Vừa đột phá Sinh Tử cảnh liền lập tức bế quan "

"Nguyên vốn ta cho rằng Cố Dương chỉ là thiên tư vô địch, không nghĩ tới... Lại còn chăm chỉ như vậy!"

"Khó trách hắn có thể trở thành thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang tân nhậm, thì ra không chỉ có thiên tư trác tuyệt mà còn có sự cần cù!"

"Thật sự khiến người ta khâm phục nha!"

Không ít thiên kiêu càng là nổi lòng tôn kính, sùng bái đối với Cố Dương càng thêm nồng đậm.

Mà một ít cường giả Vương cảnh cũng xấu hổ cúi đầu.

"Cố Dương yêu nghiệt như thế còn cố gắng như thế, chúng ta còn có tư cách gì không nỗ lực."

Nói xong liền nhao nhao chạy trốn, tính nhân cơ hội này bế quan tu luyện.

Chỉ là...

Bọn họ và Cố Dương sao lại giống nhau chứ?

Cố Dương bế quan, đó là vì đột phá, để tăng cường chính mình.

Mà bọn họ bế quan... Kết quả cuối cùng, hoặc bỏ ra lượng lớn thời gian, miễn cưỡng đột phá một tiểu cảnh giới.

Hoặc chính là giữa đường mà hỏng, sau đó tiếp tục ngựa quen đường cũ.

Thiên Cực Kiếm Hoàng hiển nhiên cũng có thể nhìn ra điểm này, chỉ lắc đầu, không nói thêm gì.

Thân hình cũng lập tức rời đi.

Trong biệt viện.

Hà Thanh Huyền cũng thu hồi ánh mắt, cảm xúc vẫn nhịn không được có chút kích động.

"Xem ra thực lực bây giờ của Cố Dương... chỉ sợ đều có thể uy hiếp được ta."

"Cái này thật đúng là..."

Hà Thanh Huyền không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt, tốc độ đuổi theo hắn cũng là quá nhanh.

Lúc này mới qua bao lâu, Cố Dương cũng đã tăng lên đến tình trạng khủng bố như thế, quả thực là...

Không thể tưởng tượng nổi!

Về phần Cố Dương, lại không để ý đến quan điểm chung quanh.

Hắn về tới bế quan thất.

Sau đó bàn tay to lớn khẽ vẫy.

Không gian và lĩnh vực Vận Mệnh trong nháy mắt triển khai.

Kết hợp lý giải của bản thân đối với trận pháp.

Hắn dung hợp với lĩnh vực, bố trí từng đạo trận pháp huyền diệu!

Trận pháp như thế vừa ra.

Có thể nhẹ nhàng ngăn cách toàn bộ khí tức không nói.

Cho dù là cường giả Hoàng cảnh có lòng tham nhìn trộm, cũng không cách nào làm được!

Đương nhiên không phải Cố Dương không tin Thiên Cực Kiếm Hoàng, chỉ là loại chuyện ngoài ý muốn thì không thể nói trước được.

Cho nên...

Chuẩn bị thêm một chút cũng là thêm một phần bảo đảm.

Sau khi trận pháp cùng lĩnh vực được triển khai.

Cố Dương liếc mắt nhìn Sở Linh Nhi.

Giờ phút này Sở Linh Nhi vẫn đang hấp thu lực lượng mình thu được.

Nghĩ đến cũng cần hao phí một ít thời gian.

Cố Dương không khỏi mỉm cười.

Hắn thu hồi ánh mắt, rồi ngồi xếp bằng xuống.

"Hôm nay năng lực nhận được đổi mới, như vậy kế tiếp... Có thể sửa đổi!"

Tuy rằng thực lực của Cố Dương hôm nay tuyệt đối có thể chém giết Vương cảnh.

Nhưng còn chưa đủ!

Tuy rằng có thể chém giết Vương cảnh, nhưng cũng không thể hoàn toàn cam đoan!

Truyền thừa của cường giả cấp Hoàng, sức hấp dẫn thật sự không nhỏ!

Cho dù Vương cảnh gần đây biết được mình cường đại không dám ra tay, cũng không dám cam đoan có cường giả Vương cảnh đỉnh cao khác để mắt tới mình hay không.

Cho nên trước khi rời đi, tất nhiên phải chuẩn bị chu toàn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi sắc bén lên.

Ngàn vạn năm sửa đổi, năng lực của chính mình chắc hẳn có thể lại tăng vọt chứ?

Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm rõ ràng khẽ động.

"Thay đổi Long Tượng Băng Thiên Quyết, thời gian là... Ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là tập trung tinh thần.

Tâm tình cũng khá kích động và chờ mong.

Dù sao riêng thời gian sửa đổi lần này đã kéo dài đến một ngàn vạn năm!

Một ngàn vạn năm, cho dù là cường giả Hoàng cảnh cũng chưa chắc có thể sống lâu như vậy!

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, sửa đổi đến một ngàn vạn năm sau, cũng không cần thọ mệnh cũng đạt tới một ngàn vạn năm!

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ kịch liệt mà nặng nề vang lên trong đầu Cố Dương.

Cố Dương lập tức mắt nổ đom đóm, suýt chút không thể ổn định, trực tiếp bị cỗ chấn động kinh khủng này trực tiếp chấn động.

Mà linh hồn lực mà hắn lấy làm kiêu ngạo kia, cũng thiếu chút nữa đã đỡ không nổi!

Cùng lúc đó.

Trong đầu hắn, dường như có vô cùng vô tận tri thức cùng ký ức tràn vào.

Gần như chỉ trong nháy mắt, toàn bộ đầu óc hắn đã bị tràn ngập!

Trong chớp mắt này.

Cố Dương chỉ cảm giác đầu mình sắp nổ tung rồi!

"Chuyện này... thật là khủng khiếp!"

Cố Dương nhịn không được hít sâu một hơi.

Ngay sau đó hắn vội vàng hấp thu những tri thức và ký ức này, tuy rằng cực kỳ phức tạp.

Nhưng hấp thu cũng không khó khăn.

Mà trong quá trình hấp thu.

Ở ngoại giới.

Thân thể Cố Dương cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Ngàn vạn năm cảm ngộ công pháp luyện thể.

Đối với việc Cố Dương tăng lên, tự nhiên không có khả năng nhỏ ít!

Vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt, thể phách của Cố Dương đã tăng vọt vô số lần!

Mà trên người hắn phát ra khí tức cường hãn đến cực hạn!

Nếu Thiên Cực Kiếm Hoàng thấy một màn này, không chừng con ngươi đều sẽ trừng ra.

Bởi vì thể phách của Cố Dương chỉ sợ có thể đạt tới lực lượng một ngàn chân long!

Đúng vậy, không phải lực lượng một ngàn long, mà là lực lượng của một ngàn chân long!

Đổi thành Long chi lực, đó chính là một tỷ long chi lực!

Đây là khái niệm gì vậy?

Mặc dù là cường giả Vương cảnh, đối mặt với lực lượng kinh khủng như vậy, cũng chỉ có thể ôm hận mà chết!

Căn bản không có bất kỳ thủ đoạn chống cự nào!

Ngay sau đó.

Cố Dương cũng chậm rãi mở mắt ra.

Cảm nhận được biến hóa cực lớn trên thân thể mình.

Sau khi phát giác lực lượng trụ cột của mình trực tiếp tăng vọt đến một ngàn chân long chi lực, cho dù là hắn cũng nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Một ngàn... Chân Long!

"Đây chính là nội tình kinh khủng một ngàn vạn năm sao?"

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy rung động cùng kinh hỉ.

Kinh khủng!

Vô địch!

Cố Dương cảm khái vạn phần.

Tinh thần hắn chợt chấn động.

"Long Tượng Băng Thiên Quyết, quả nhiên đã được tăng cường!"

Con mắt Cố Dương bỗng nhiên sáng lên.

Mặc dù nói hắn đã sớm đoán trước.

Cũng biết lần thay đổi này, phẩm cấp Long Tượng Băng Thiên Quyết tất nhiên sẽ được cải thiện, nhưng hôm nay tận mắt thấy một màn này, vẫn không nhịn được chấn động không thôi.

Vốn dĩ Long Tượng Băng Thiên Quyết đã đạt tới trình độ cực phẩm Hoàng cấp.

Mà sau khi sửa ngàn vạn năm, Long Tượng Băng Thiên Quyết cũng được cải tiến.

Tên của nó bây giờ là Long Tượng Thánh Thể quyết!

Cũng như tên gọi.

Long Tượng Thánh Thể quyết, chính là công pháp luyện thể Thánh cấp!

Thánh cấp!

Phía trên Hoàng cấp, chính là Thánh cấp!

Mà Long Tượng Thánh Thể quyết không phải cấp ngụy Thánh mà chính là cấp Thánh thuần túy!

Về phần trong Thánh cấp có phẩm cấp gì, Cố Dương cũng không rõ ràng lắm.

Dù sao Cố Dương đối với Thánh cấp cũng không hiểu nhiều.

"Hiệu quả mang lại từ Long Tượng Thánh Thể quyết đại thành là lực lượng cơ bản đạt tới một ngàn chân long sao?"

Giờ phút này Cố Dương cũng bừng tỉnh.

Khó trách lực lượng trụ cột của mình có thể tăng vọt nhiều như vậy.

Hóa ra là tu luyện Long Tượng Thánh Thể quyết cấp thánh này đến trình độ đại thành!

Ngàn vạn năm tu luyện Long Tượng Thánh Thể quyết cấp Thánh tới đại thành.

Ngược lại cũng cực kỳ hợp lý!

"Cho dù chỉ đơn thuần khí lực và lực lượng, cường giả Vương cảnh cũng không phải là đối thủ của ta!"

Thậm chí coi như là Vương cảnh hậu kỳ... Cũng không dám khinh thường!"

Cố Dương không khỏi nhếch miệng nở nụ cười.

Ngàn vạn năm sửa đổi, quả nhiên là cường hãn tới cực điểm!

Vô địch!

"Hơn nữa khi hoàn toàn thôi động Long Tượng Thánh Thể Quyết còn có thể dẫn động Long Tượng Thánh Khu gia thân, lực lượng còn có thể tăng phúc gấp mười lần... Hízz!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được hít một ngụm khí lạnh.

Tăng phúc gấp mười lần.

Đó chính là lực lượng của một vạn Chân Long! Lực lượng của mười tỷ long, nghe thôi đã kinh khủng rồi!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng là nhịn không được tặc lưỡi kỳ lạ.

"Hơn nữa... Chỉ là công pháp Luyện Thể mang đến tăng lên mà thôi."

Cố Dương cảm khái, trong ánh mắt nhất thời bộc phát ra quang mang sắc bén.

"Như vậy kế tiếp liền chuẩn bị sửa đổi quyền pháp đi!"

Cố Dương hít sâu một hơi, hết sức mong đợi nhắm mắt lại.

Sau đó tâm niệm vừa động.

"Thay đổi Thiên Ma Long Tượng quyền, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương cũng sớm đã chuẩn bị kỹ càng.

Quả nhiên.

Trong nháy mắt sửa chữa thành công.

Ký ức kinh khủng quen thuộc mà mênh mông như thủy triều vô tận đột nhiên dũng mãnh tràn vào trong đầu hắn.

Cố Dương cũng không chút nào chần chờ.

Lập tức điên cuồng cắn nuốt hấp thu.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Trong ánh mắt hắn tràn đầy rung động cùng kinh hỉ.

Khó có thể tưởng tượng!

Lần này sửa đổi lấy được tăng lên quả thực là khó có thể tưởng tượng!

Đầu tiên chính là phẩm cấp của quyền pháp.

Vốn dĩ Thiên Ma Long Tượng quyền đã bị tăng lên tới cực phẩm Hoàng cấp!

Có thể nói đã đạt đến đỉnh cao của Hoàng cấp!

Mà hôm nay trải qua ngàn vạn năm sửa đổi, Thiên Ma Long Tượng quyền tự nhiên là đã cải tiến và tăng lên!

Từ cực phẩm Hoàng cấp, trực tiếp tăng lên tới Thánh cấp!

Hơn nữa, cũng là viên mãn!

Quyền pháp Thánh cấp viên mãn!

Nếu tin tức này đồn đồn đi, đừng nói là Thiên Cực Thành.

Cho dù là toàn bộ cường giả đỉnh cao của Đông Hoang, cũng sẽ

bị chấn động!

Thậm chí là điên cuồng!

Dù sao, đây chính là quyền pháp cấp Thánh!

Cố Dương cũng mặt đầy hồng quang.

Hiển nhiên là kích động tới cực điểm.

Bởi vì Thánh cấp quyền pháp, Cố Dương đã sớm đoán được.

Mà khiến cho Cố Dương rung động cùng kinh hỉ chính là tăng lên về mặt lĩnh vực!

Trước khi sửa chữa quyền pháp, lĩnh vực quyền pháp của Cố Dương đã đạt đến cấp bậc đại viên mãn!

Đã coi như là đứng đầu trong lĩnh vực.

Lại đi lên chính là pháp tướng!

Nhưng tầng pháp tướng này, Cố Dương có thể nói là hoàn toàn chưa từng tiếp xúc qua.

Cũng không biết độ khó khi lĩnh ngộ cao bao nhiêu!

Sửa đổi ngàn vạn năm không làm Cố Dương thất vọng!

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy hưng phấn.

Trải qua một ngàn vạn năm sửa đổi.

Rốt cục hắn đã thành công lĩnh ngộ được lực lượng pháp tướng trong truyền thuyết!

Pháp tướng cũng phân chia cấp bậc.

Điểm này Cố Dương từ một số cuốn sách cổ mà Thiên Cực

Kiếm Hoàng lưu lại cho mình, trong đó có thể nhìn thấy có nhắc tới pháp tướng.

Cùng với áo nghĩa thuộc tính, lĩnh vực thuộc tính cũng không khác nhau là mấy.

Mà Cố Dương trong lúc sửa chữa quyền pháp lĩnh ngộ pháp tướng chính là đạt tới ngụy Thiên phẩm!

Vượt qua tuyệt phẩm!

Pháp tướng ngụy Thiên phẩm, Cố Dương cũng không rõ loại cấp bậc này đến cùng kinh khủng cỡ nào!

Nhưng có lẽ tuyệt đối không thấp!

Quan trọng hơn nữa là Pháp Tướng khác với áo nghĩa lĩnh vực.

Không phân mấy thành.

Mà là thay đổi một loại phương thức khác.

Sơ cấp, trung cấp, cao cấp và đỉnh phong!

Dựa theo mức độ lĩnh ngộ của mình đối với Long Tượng Thánh Quyền Pháp Tướng hẳn là đạt đến trình độ cao cấp!

"Pháp tướng cao cấp "

"Chậc chậc."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Nếu tin tức này được Thiên Cực Kiếm Hoàng biết được.

Sợ là sẽ dọa hắn ta sợ tới mức hai chân như nhũn ra.

Dù sao Pháp Tướng cũng là tồn tại chỉ có cường giả Thánh cảnh mới có thể chạm đến.

Càng đừng nói đến pháp tướng hắn nắm giữ, càng đạt tới pháp tướng ngụy Thiên cao cấp!

"Cường giả Vương cảnh bình thường sẽ không còn bất kỳ uy hiếp gì với ta nữa."

Pháp tướng chi lực kinh khủng, cho dù Cố Dương không sử dụng cũng có thể cảm nhận được!

Một điểm này từ lĩnh vực có thể mơ hồ nhìn ra.

Nắm giữ lực lượng lĩnh vực, dưới Vương cảnh có thể nói là không người nào có thể địch lại!

Mà pháp tướng chi lực, càng là tồn tại khủng bố ngay cả cường giả Hoàng cảnh cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ!

Thậm chí có thể nói là Thánh cảnh chi lực!

Tồn tại bực này...

Ngay cả cường giả Hoàng cảnh cũng sẽ không nhịn được kinh hãi!

Cảm khái một phen, Cố Dương cũng không khỏi hít sâu một hơi.

Đem tâm tình kích động thu liễm lại.

Dù sao sửa đổi quyền pháp, mới chỉ là bắt đầu mà thôi!

Phía sau, còn có màn kích thích hơn đang chờ mình đấy!

Nghĩ tới điều này, ánh mắt Cố Dương lập tức lóe lên tia sáng.

Sau đó không chút do dự nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi Hoàng Đạo Vạn Kiếm quyết, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Công pháp chính là nền tảng.

Đương nhiên đây cũng là chuyện rất quan trọng.

Cho nên Cố Dương cũng không vội đi sửa chữa kiếm pháp.

Mà là khai đao từ công pháp.

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương cũng sớm chuẩn bị sẵn sàng, thậm chí là sớm hấp thu.

Quả nhiên, ký ức cùng tri thức cuồn cuộn không ngừng dũng mãnh lao tới trong đầu Cố Dương.

Cố Dương cũng là thần sắc bình tĩnh, nhanh chóng thu nạp tất cả ký ức cùng tri thức.

Ngàn vạn suy nghĩ đan xen vào một chỗ.

Mà thần sắc Cố Dương cũng biến thành càng bình tĩnh hơn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương thình lình mở to mắt, trong ánh mắt bộc phát ra một trận kiếm khí lăng lệ đến cực điểm!

Kiếm khí này trong nháy mắt bắn nhanh ra, rơi vào vách tường bên cạnh phòng bế quan.

Đúng là ở phía trên lưu lại một đạo kiếm ngân cực kỳ khắc sâu!

Điều này nếu để cho Thiên Cực Kiếm Hoàng nhìn thấy, nhất

định sẽ trực tiếp hô biến thái!

Phải biết rằng phòng bế quan này do hắn đặc biệt chế tạo ra, cho dù là cường giả cấp Vương cũng chưa chắc có thể rung chuyển.

Mà Cố Dương vẻn vẹn chỉ là một đạo kiếm khí trong mắt, chính là lưu lại một đạo kiếm ngân!

Có thể thấy được thực lực khủng bố của Cố Dương hôm nay!

Về phần Cố Dương, tự nhiên là không để ý quá nhiều đến điểm này.

Trong ánh mắt của hắn, rất nhanh liền nhiều thêm một tia kinh hỉ.

"Quả nhiên không có gì bất ngờ."

Trong lòng hắn cảm khái.

Trải qua ngàn vạn năm sửa đổi, Hoàng Đạo Vạn Kiếm Quyết đã được cải tiến tới Thánh cấp!

Đồng thời, nó cũng có một cái tên hoàn toàn mới.

Thiên Thánh Kiếm Quyết!

Cũng tương tự.

Thiên Thánh Kiếm Quyết trong năm tháng dài đằng đẵng, tự nhiên cũng là do chính mình tìm hiểu tu luyện đến cực hạn!

Cũng chính là cảnh giới viên mãn!

Cũng chính vì nguyên nhân này mà lại mạnh như vậy!

"Hô..."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Rồi bàn tay chợt vẫy một cái.

Một đạo kiếm cương khủng bố phảng phất ẩn chứa khả năng chém giết vạn vật thế gian rõ ràng là lơ lửng giữa không trung.

Khí tức phát ra trong đó... càng làm cho không gian nhịn không được phát ra trận trận thanh âm rung động đùng đùng!

"Thánh Nguyên Kiếm Cương."

Nhìn đạo kiếm cương trong tay, trong ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi hiện ra một tia cảm khái.

Sau khi cải thiện Thiên Thánh Kiếm Quyết.

Tất cả chân nguyên trong cơ thể hắn và Hoàng Đạo Kiếm Cương đã hoàn toàn bị chuyển hóa thành loại Thánh Nguyên Kiếm Cương này!

Một đạo tùy ý cũng có thể uy hiếp đến Vương cấp cường giả!

Về phần Vũ Hóa cảnh trong nháy mắt có thể giết chết!

Đây chính là tăng lên kinh khủng do công pháp Thánh cấp mang đến!

"Thật là... khiến người ta rung động mà!"

Cố Dương nhịn không được hít sâu một hơi, trong ánh mắt lập loè quang mang.

"Như vậy kế tiếp chính là kiếm pháp!"

Cảm nhận được công pháp Thánh cấp mang đến tăng lên kinh người.

Cố Dương cũng càng thêm chờ mong.

Nói cho cùng, kiếm đạo của hắn mới là thủ đoạn mạnh nhất!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương cũng không chần chờ chút nào, liền nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cho dù là Cố Dương đã sớm chuẩn bị kỹ càng.

Vẫn như cũ bị đánh trở tay không kịp!

Mênh mông!

Vô cùng mênh mông!

Ký ức và tri thức cuồn cuộn đến cực hạn giống như không muốn sống chui vào trong đầu mình.

Sự tấn công khủng bố này, càng làm cho Cố Dương thiếu chút nữa trực tiếp té xỉu.

Chẳng qua cũng may đã có kinh nghiệm trước đó, cho dù kinh khủng vô cùng, cũng rất khó khiến hắn triệt để thất thủ!

Cố Dương tinh thần chấn động, vội vàng cũng chăm chú tiếp nhận.

Sau khi Tuyệt Thiên Kiếm Kinh sửa đổi, trí nhớ và tri thức còn khủng bố hơn tưởng tượng!

Chỉ hấp thu, Cố Dương cũng không biết mình tốn bao nhiêu

thời gian.

Cũng chính vì thế.

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh sau khi sửa chữa mang đến hiệu quả... Cũng vượt xa Cố Dương tưởng tượng.

Cố Dương nhắm chặt hai mắt.

Cảm thụ thu hoạch được khi sửa đổi Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, khắp khuôn mặt hắn tràn ngập rung động và kinh hỉ.

Đầu tiên là Tuyệt Thiên Kiếm Kinh.

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tổng cộng có ba thức.

Trải qua ngàn vạn năm sửa đổi.

Phẩm cấp Tuyệt Thiên Kiếm Kinh được tăng lên, nhưng tên lại không có bất kỳ thay đổi nào.

Ba thức kiếm chiêu, bây giờ đều là được thăng cấp tới Thánh cấp!

Tùy ý đánh một thức, đều có thể đạt tới trình độ kinh khủng của kiếm pháp cấp Thánh!

Mặc dù đều là Thánh cấp.

Rõ ràng thức thứ ba kinh khủng nhất!

"Nhưng phẩm cấp cụ thể thì không rõ ràng lắm."

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy cảm khái.

Thậm chí có chút muốn thử nghiệm để thi triển thức thứ ba Tuyệt Thiên sẽ sinh ra hậu quả gì.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ... thôi quên đi!

Nếu ở chỗ này vận dụng thức thứ ba.

Sợ là toàn bộ bế quan thất đều sẽ bị một kiếm chém nát.

Đến lúc đó sẽ rất phiền phức.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi cười khẽ lắc đầu.

Phẩm cấp Tuyệt Thiên Kiếm Kinh được tăng lên tới Thánh cấp, trình độ nắm giữ đương nhiên cũng là viên mãn cấp!

Như đã nói... Ngoại trừ công pháp luyện thể, cái khác bất luận là công pháp hay võ kỹ, trên cơ bản hắn đều đã tu luyện đến viên mãn.

Dù sao...

Khác với công pháp luyện thể, công pháp và võ kỹ chỉ cần lĩnh ngộ đủ dài, tu luyện viên mãn cũng không khó khăn gì.

Đương nhiên, đây chỉ là nhằm vào Cố Dương không thiếu thời gian mà thôi.

Đối với những người khác mà nói, chuyện này không đơn giản như vậy.

Sau một hồi cảm khái.

Cố Dương cũng chậm rãi mở mắt ra.

"Ngoài cái đó ra..."

Cố Dương tâm tình kích động.

Ngoại trừ việc tăng lên từ Tuyệt Thiên Kiếm Kinh.

Càng quan trọng hơn.

Tất nhiên là lĩnh vực rồi!

Lúc trước kiếm chi lĩnh vực của Cố Dương đã được tăng lên tới Đại viên mãn.

Mà hôm nay trải qua ngàn vạn năm sửa đổi, trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia quang mang sắc bén.

"Quả nhiên là nắm giữ pháp tướng chi lực nha!"

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia tươi cười hài lòng.

Cũng giống như quyền đạo.

Cố Dương tất nhiên là lĩnh ngộ kiếm đạo pháp tướng.

Hơn nữa còn kết hợp giữa hai lĩnh vực hủy diệt và không gian.

Sáng tạo ra hai đại kiếm đạo pháp tướng hoàn toàn mới!

Pháp tướng hủy diệt kiếm đạo!

Phẩm cấp Cố Dương cũng không rõ ràng.

Bởi vì nếu nói phẩm cấp, Hủy Diệt Kiếm Đạo Pháp tướng căn bản không phải Long Tượng Thánh Quyền Pháp Tướng có khả năng sánh bằng!

Long Tượng Thánh Long pháp tướng bất quá chỉ là ngụy thiên phẩm.

Mà hủy diệt kiếm đạo pháp tướng, nghiễm nhiên đã vượt qua thiên phẩm!

Đã đạt tới phía trên thiên phẩm!

Về phần phẩm cấp cụ thể ra sao, Cố Dương lại không biết.

Dù sao, hắn cũng chưa từng nghe nói qua pháp tướng phía trên Thiên phẩm là phẩm cấp gì!

Mà trình độ nắm giữ...

Chính là trung cấp!

Dù sao phẩm cấp của hủy diệt kiếm đạo pháp tướng thật sự là quá cao.

Lĩnh ngộ nắm giữ đương nhiên không đơn giản bằng pháp tướng phẩm cấp thấp.

Đối với chuyện này, Cố Dương vẫn có chút hài lòng.

"Hủy Diệt Kiếm Đạo Pháp Tướng trung cấp, chậc chậc..."

"Không biết có thể đánh với Vương cảnh đỉnh phong không?"

Trong lúc cảm khái, trong ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi lộ ra một tia chờ mong.

Ngoại trừ Hủy Diệt Kiếm Đạo Pháp Tướng ra, một kiếm đạo khác tên là Không Gian Kiếm Đạo Pháp Tướng!

Phẩm cấp tương đương với Pháp tướng Hủy Diệt Kiếm Đạo.

Mức độ nắm giữ cũng là trung cấp!

Mặc dù từ uy lực mà nói, không gian kiếm đạo pháp tướng hiển nhiên không bằng hủy diệt kiếm đạo pháp tướng.

Nhưng tính công năng thì không gian kiếm đạo pháp tướng tự nhiên cũng không phải hủy diệt kiếm đạo pháp tướng có thể so sánh!

Hai thứ đều có sở trường riêng.

Có thể nắm giữ toàn bộ hai thứ này, Cố Dương cũng nhịn không được cảm khái vạn phần.

Năng lực bực này, đừng nói là Vương cảnh, cho dù là Hoàng cảnh bình thường, cũng phải sợ hãi!

Dù sao nếu kết hợp hai đại kiếm đạo pháp tướng này lại, có thể bộc phát ra uy năng vô cùng kinh khủng!

Mà loại tình cảnh này, cho dù là Cố Dương cũng không có cách nào tưởng tượng!

"Đây là sự kinh khủng của lực lượng pháp tướng sao?"

Trong lòng Cố Dương chấn động, trên khuôn mặt cũng tràn đầy kích động.

Lần này sửa đổi, thu hoạch đơn giản là quá phong phú!

So sánh với nhau, truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng... Chỉ có thể coi như là cảm khái sau khi chơi trò gây lộn con nít.

Cố Dương cũng không có chút ý tứ dừng lại.

Thuận tiện sửa đổi các loại võ kỹ tự sáng tạo khác một phen.

Ngàn vạn năm sửa đổi kinh khủng cỡ nào.

Mặc dù chưa thể trực tiếp nắm giữ các loại pháp tướng khác.

Nhưng cũng lĩnh ngộ được hình thức ban đầu của Pháp Tướng!

Cũng xem như không tệ, chẳng qua là kém hơn so với sự khủng bố mà quyền đạo và kiếm đạo tăng lên mà thôi.

Mà sau khi sửa chữa xong những thứ này, trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một tia chờ mong.

"Như vậy kế tiếp... nên sửa đổi Vận Mệnh Diệp rồi."

Năng lực của Vận Mệnh Diệp đối với Cố Dương mà nói có thể nói là vô cùng trọng yếu.

Không chỉ có thể để cho hắn dễ dàng dò xét vận mệnh vạn vật, còn có thể kết hợp sử dụng năng lực của người khác trong lĩnh vực Vận Mệnh, nắm chặt sinh tử người khác!

Loại năng lực này quả thực chính là yêu nghiệt!

Đương nhiên, chuyện quan trọng hơn chính là, thông qua Vận Mệnh Diệp, hắn còn bất ngờ đốn ngộ áo nghĩa của Vận Mệnh, hiện giờ hắn càng là nắm giữ lĩnh vực Vận Mệnh.

Thủ đoạn càng cường hãn!

"Không biết ngàn vạn năm sửa đổi, có thể khiến cho lĩnh vực Vận Mệnh đạt được sự tăng lên thật lớn hay không." Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy chờ mong.

Ngay lập tức cũng không chần chờ chút nào.

Lúc này liền nhắm mắt lại, tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi Vận Mệnh Diệp, thời gian là... Ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương cũng sớm đã chuẩn bị sẵn sàng.

Cảm giác quen thuộc rõ ràng từ trong đầu cuồn cuộn mà lên.

Mà Cố Dương cũng không có biểu cảm gì.

Bắt đầu yên lặng hấp thu.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong nháy mắt nội tình và cảm ngộ trăm ngàn năm sửa đổi đã

bị Cố Dương hoàn toàn hấp thu hết!

Ngay sau đó, hắn chậm rãi mở mắt.

"Năng lực của Vận Mệnh Diệp hắn là tăng lên không ít, nhưng cụ thể... cũng không rõ."

Giống như lúc trước, Cố Dương lộ vẻ bất đắc dĩ.

Hắn không thể nhìn thấy rõ năng lực của Vận Mệnh Diệp tăng lên.

Bởi vì phương diện này thật sự quá trừu tượng.

Nhưng chắc chắn là có tăng cường.

Mà ngoài ra tự nhiên cũng có thể liếc mắt một cái thấy rõ tăng lên bao nhiêu.

Đó chính là...

Lĩnh vực Vận Mệnh!

Vốn Cố Dương đối với lĩnh vực vận mệnh đã nắm giữ đến tiểu thành.

Cũng chính là bốn phần lĩnh vực Vận Mệnh.

Loại trình độ này đã xem như thập phần đỉnh tiêm.

Mà hôm nay trải qua ngàn vạn năm cảm ngộ và trầm lắng, lĩnh vực vận mệnh, lại là thập phần nhẹ nhõm vượt qua đại viên mãn.

Bây giờ hắn còn lĩnh ngộ ra được lực lượng Pháp Tướng của Vận Mệnh!

Luận về phẩm cấp, Vận Mệnh Pháp Tướng thậm chí là áp đảo Hủy Diệt cùng Không Gian!

Cũng chính vì vậy, độ khó khi tu luyện của nó lớn hơn nhiều so với hủy diệt và không gian.

Hôm nay lại vẻn vẹn chỉ là nắm giữ được sơ cấp mà thôi.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không ngạc nhiên.

Dù sao lúc trước hắn mới lĩnh ngộ bốn thành lĩnh vực vận mệnh.

Ngàn vạn năm có thể khiến năng lực Vận Mệnh được tăng lên khổng lồ như thế.

Đã coi như là niềm vui ngoài ý muốn!

"Năng lực của Pháp Tướng Vận Mệnh hiển nhiên càng bá đạo hơn so với Hủy Diệt và Không Gian!"

Cố Dương hơi cảm thụ một phen năng lực Vận Mệnh Pháp Tướng, chính là nhịn không được trong mắt hiện ra vẻ hoảng sợ.

Nếu có thể hoàn toàn mở ra Mệnh Vận Pháp Tướng, đừng nói là Vương Cảnh.

Cho dù là Vương Cảnh đỉnh phong, thậm chí là cường giả vừa bước vào Hoàng Cảnh, hắn cũng chưa chắc không thể đánh một trận!

Đó là sự tăng trưởng kinh khủng do pháp tướng mang tới!

Nhưng mặt khác cũng bởi vì tu vi của hắn quá thấp.

Vẻn vẹn chỉ là cảnh giới Sinh Tử.

Cùng Vương cảnh kém hai đại cảnh giới, cùng Hoàng cảnh càng kém ba đại cảnh giới.

Muốn vượt qua...

Chỉ dựa vào pháp tướng chi lực kinh khủng đến mức tận cùng, hắn là hơi có vẻ khó khăn.

"Chẳng qua..."

Trong ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Ngay sau đó.

Hắn vẫy tay một cái.

Một đạo hư ảnh thình lình từ trong cơ thể hắn nổi lên.

Sau đó bao quát chung quanh.

Khí tức kinh khủng càng giống như chấn thiên động địa.

Ngay cả bình chướng xung quanh bế quan thất cũng đều có chút ngăn cản không nổi, đồng thời thần sắc Cố Dương hơi trắng một chút.

Chợt tâm thần khẽ động.

Trực tiếp thu liễm hư ảnh kia lại.

Đó là Long Tượng Thánh Quyền pháp tướng!

Cố Dương chỉ hơi sử dụng một tia lực lượng.

Liền có thể cảm nhận rõ ràng tinh thần, thể phách cùng chân nguyên của mình đều bị rút lấy không ít!

Nếu không phải ba phương diện của Cố Dương bây giờ đều là đỉnh tiêm.

Đổi bất kỳ người bình thường nào làm vậy...

Cho dù là nắm giữ pháp tướng chi lực.

Chỉ dùng một lần thôi đã bị trực tiếp rút cạn!

Trực tiếp biến Pháp Tướng thành vật dùng một lần.

"Pháp tướng tiêu hao thật sự là khủng bố mà."

Cố Dương cũng nhịn không được vuốt vuốt mi tâm, cảm khái nói.

Lực lượng Pháp tướng quả thực vô cùng cường hãn.

Nhưng tiêu hao cũng thật sự là muốn mạng.

"Xem ra là không thích hợp để chiến đấu lâu dài."

Cố Dương cảm khái một phen, cũng không khỏi lắc đầu khẽ.

Đối với chuyện này hắn ngược lại có thể tiếp nhận.

Bình thường thì sẽ sử dụng lĩnh vực bình thường.

Về phần Pháp Tướng trừ phi gặp phải đối thủ cực kỳ cường hãn.

Trong tình huống bình thường, hắn cũng sẽ không lấy ra dùng.

"Về phần những pháp tướng này... Tạm thời không gấp gáp sửa đổi."

Trong ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Vừa rồi hắn có xúc động muốn trực tiếp sửa chữa tất cả Pháp Tướng.

Cứ như vậy, thực lực của mình tất nhiên sẽ tăng lên khủng khiếp.

Nhưng cân nhắc đến hiểu biết hiện tại của hắn về Pháp Tướng cũng không nhiều lắm, nội tình cũng không đủ.

Sau khi suy nghĩ, Cố Dương vẫn tạm thời từ bỏ.

"Hơn nữa..."

Ánh mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

"Ngoại trừ pháp tướng, còn có rất nhiều thứ đang chờ ta thay đổi nha."

Cố Dương trong lòng không khỏi nỉ non một câu.

Chợt trong tay hắn lóe lên một chiếc lá đỏ như máu, xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Màu đỏ như máu trông yêu dị... tựa như có thể lấp kín cả không gian xung quanh vậy!

Rất là quái dị!

Nhìn chiếc lá đỏ yêu dị lơ lửng trên không trung.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Không biết năng lực vận mệnh diệp sau khi sửa chữa hôm nay có thể nhìn thấu được tin tức của lá đỏ này không?"

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt Cố Dương đã rơi vào trên Hồng Diệp.

Trong đôi mắt lóe ra một tia sáng vàng nhàn nhạt.

"Dựa theo tình huống lúc trước, đoán chừng là đá chìm đáy biển, sẽ không có chuyện gì ngoài ý muốn."

Ngay tại thời điểm Cố Dương không ôm mong đợi.

Đột nhiên, một hàng chữ viết rõ ràng nổi lên từ trên chiếc lá đỏ yêu dị kia, con ngươi Cố Dương không khỏi co rụt lại.

"Có phản ứng?"

Hắn kinh ngạc không gì sánh được, nhưng chợt mặt lộ vẻ mừng rỡ, vội vàng nhìn kỹ lại.

【 Hủy Diệt Hồng Diệp, trong đó ẩn chứa một tia hủy diệt đại đạo chân ý, nếu ngộ tính siêu phàm, có thể lĩnh ngộ Hủy Diệt đại đạo từ trong đó, chấp chưởng đại đạo, chưởng đoạt sinh diệt... 】

Một hàng tin tức hiển nhiên là trải ra.

Nhìn thấy một hàng chữ phía trước, lông mày Cố Dương lập tức nhảy lên.

Lai lịch của chiếc lá đỏ này có vẻ không nhỏ!

Hắn không khỏi nuốt nước miếng.

"Trong đó ẩn chứa một tia hủy diệt đại đạo chân ý, hơn nữa còn có thể lĩnh ngộ hủy diệt đại đạo.” Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

Đại Đạo?

Nghe qua thì đó là thứ vô cùng huyền huyễn tối cao.

Hôm nay hắn vẻn vẹn chỉ tiếp xúc đến pháp tướng mà thôi.

Rất rõ ràng, đại đạo này hơn xa pháp tướng!

"Xem ra thứ trên cỏ khô kia cũng không kém là mấy nha!"

Trong mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Sau đó duỗi tay cầm lấy Hủy Diệt Hồng Diệp.

Hơi dừng một chút.

Chính là thử nghiệm ngưng tụ tâm thần, đi cảm ngộ Hủy Diệt

Đại Đạo bên trong chiếc lá đỏ kia.

Bây giờ bản thân hắn nắm giữ lực lượng Hủy Diệt Pháp Tướng, có lẽ cảm ngộ Hủy Diệt Đại Đạo Chân Ý cũng sẽ rất nhẹ nhàng phải không?

Nghĩ đến đây, Cố Dương toàn tâm toàn ý vùi đầu vào cảm ngộ.

Kết quả mới qua ba hơi thở.

Cố Dương nhíu mày mạnh mẽ mở mắt ra.

"Chuyện này..."

Cố Dương thần sắc chấn động.

Không thể tưởng tượng nổi nhìn qua chiếc lá đỏ hủy diệt bình thường không có gì lạ trước mắt này.

Trong lòng có chút kinh hãi.

Bởi vì với ngộ tính hiện giờ của hắn, dưới cảm ngộ toàn tâm toàn ý... Thế mà ngay cả cái rắm cũng không cảm ngộ được!

Hắn có thể cảm nhận được sự khủng bố của chân ý hủy diệt đại đạo bên trong Hủy Diệt Hồng Diệp!

Nhưng khi chân chính cảm ngộ, Cố Dương liền cảm giác mình là một chiếc thuyền lá nhỏ trong biển khơi mênh mông, lung lay sắp đổ, tùy thời đều sẽ lật thuyền, nhỏ bé vô cùng!

Mà hủy diệt đại đạo chân ý ẩn chứa trong đó, càng tối nghĩa khó hiểu.

Hắn vẻn vẹn chỉ nhìn thời gian ba hơi thở, liền cảm thấy đầu đau muốn nứt, hoa mắt thần mê.

"Thế mà gian nan như thế..."

Điểm này Cố Dương hoàn toàn không nghĩ tới.

Hắn vốn còn nghĩ coi như mình không cách nào hoàn toàn lĩnh ngộ hủy diệt đại đạo chân ý kia, lĩnh ngộ đến một tầng da lông lại lợi dụng sửa chữa trực tiếp đốn ngộ nó!

Kết quả hắn ngay cả da lông cũng không lĩnh ngộ được.

"Xem ra... Ngộ tính của ta vẫn còn quá kém."

"Hoặc nói cách khác, là chân ý của Hủy diệt đại đạo quá mức cao cấp."

Cố Dương lắc đầu có chút cảm thán.

"Chỉ có thể để đó thôi."

Cố Dương lưu luyến không rời để Hủy Diệt Hồng Diệp vào trong nhẫn trữ vật.

Dù sao trong này ẩn chứa một tia hủy diệt đại đạo chân ý.

Nếu có thể lĩnh ngộ nó, cho dù chỉ lĩnh ngộ một chút da lông, nói không chừng hắn có thể có thực lực chính diện đối kháng Hoàng Cảnh!

Đó mới là vô địch thật sự!

Chỉ tiếc hiện tại chỉ có thể quan sát chứ không cách nào sử dụng.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường, dù sao cấp bậc Đại Đạo quá cao, không phải tu vi hiện tại của hắn có thể tìm hiểu.

Lắc đầu cảm khái một phen, Cố Dương rất nhanh khôi phục tâm tình.

Dù sao thứ tốt trên người hắn... Số lượng cũng không ít!

Nghĩ đến đây, Cố Dương đầu tiên là lấy cỏ khô ra.

Trong mắt hắn lóe lên một tia sáng khác thường.

"Đầu tiên là Vận Mệnh Diệp, hiện giờ lại là Hủy Diệt Hồng Diệp, cỏ khô này, rốt cuộc lai lịch thế nào? Không ngờ lại thần bí như thế?"

Trong mắt Cố Dương hiện lên kim mang.

Nhưng xem xét một phen vẫn chỉ là một đầm nước đọng, không hề gợn sóng.

Thấy vậy, Cố Dương cũng thu hồi ánh mắt.

"Thay đổi thử xem."

Hắn không chần chờ liền nhắm hai mắt lại, nắm chặt cây cỏ khô, tâm niệm vừa động.

"Thay đổi cỏ khô, thời gian là... Ngàn vạn năm trước!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là không kịp chờ đợi mở mắt ra, vội vàng nhìn về phía cỏ khô.

Mắt thấy trên cỏ khô dường như có một chút đường vân, nhưng ngay sau đó lại tiêu tán.

Sau đó...

Chính là khôi phục nguyên dạng, không có bất kỳ biến hóa nào.

"Cái biến hóa gì cũng không có?"

Thấy một màn như vậy, Cố Dương trừng hai mắt lên.

Sửa đổi ngàn vạn năm... Thế mà cũng không có bất kỳ biến hóa nào?

Đây chẳng phải là nói, cỏ khô này, ít nhất trên Huyền Minh đại lục tồn tại mấy ngàn vạn năm!

Thậm chí có khả năng còn lâu hơn!

Nghĩ đến đây, mí mắt Cố Dương không khỏi giật giật.

Rốt cuộc cỏ khô này là thứ gì.

Hízz, cũng may nhờ vào năng lực sửa đổi của mình, nếu không cho dù lấy được cỏ khô, cũng không thể phát hiện được bí mật của cỏ khô, càng không cách nào biết được...

Trên thế giới này sao lại tồn tại bảo bối cổ xưa như vậy!

"Lần sau sửa đổi đổi mới, chính là trăm triệu năm."

"Không biết một trăm triệu năm có thể khiến cỏ khô phát sinh biến hóa hay không?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Chợt không khỏi lắc đầu, thả cỏ khô vào nhẫn trữ vật.

Tiếp theo bàn tay lại vẫy một cái.

Một cái Cổ Ngọc bất quy tắc quen thuộc, chính là rơi vào lòng bàn tay của hắn.

"Nhìn xem Cổ Ngọc này như thế nào?"

Vẫn như lần trước.

Cố Dương trước khi sửa chữa, vẫn theo thói quen lợi dụng lá

vận mệnh kiểm tra năng lực của Cổ Ngọc bất quy tắc trước mắt.

Lúc trước hắn cũng đã thử qua.

Nhưng cái gì cũng không nhìn ra.

Vốn tưởng rằng lúc này cũng sẽ giống như lúc trước.

Lại không nghĩ tới... Trước mắt hắn, cũng chính là phía trên miếng Cổ Ngọc kia, rõ ràng là nổi lên một nhóm văn tự.

Nhìn thấy vậy, đồng tử Cố Dương rõ ràng co rụt lại.

"Hửm?"

"Lại có biến hóa rồi!"

Cố Dương lập tức kinh ngạc không gì sánh được, vội vàng ngưng mắt lại, nhìn kỹ lại.

【 Thánh Xá Lợi Tử, Thánh khí Phật Môn, chính là viên xá lợi duy nhất ngưng tụ thành khi Tự Tại Thánh Phật hai ngàn vạn năm trước tọa hóa, trong đó ẩn chứa tất cả năng lực khi còn sống của Tự Tại Thánh Phật, dùng Phật lực kích phát, có thể bộc phát ra lực lượng kinh thiên, thậm chí có thể sinh ra uy hiếp đối với cường giả Thánh Cảnh! Nhưng hôm nay đã lâm vào phong bế một ngàn năm trăm vạn năm, tạm thời không thể động. 】

Hízz.

Nhìn thấy trước mắt hiện ra một dòng chữ dài.

Cố Dương càng nhịn không được mà hít vào một ngụm khí lạnh.

Thánh khí của Phật môn? Thánh xá lợi tử?

Hắn vốn còn tưởng rằng thứ này là Cổ Ngọc nào đó.

Kết quả...

Không nghĩ tới lại là một viên Xá Lợi Tử.

Hơn nữa nhìn từ tin tức trước mắt.

Dường như là từ thời viễn cổ một người tên là Tự Tại Thánh Phật ngưng tụ ra!

"Thật sự là thu hoạch ngoài ý muốn nha!"

Cố Dương kinh hỉ vô cùng.

Nhưng ngay lập tức lại nhịn không được lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Đáng tiếc hiện tại tạm thời không dùng được."

Nhìn thấy một đoạn văn tự giải thích phía sau.

Cố Dương không khỏi lắc đầu thở dài.

Nếu có thể sử dụng Thánh Xá Lợi Tử này, lấy phật lực khu động... Có thể uy hiếp cường giả Thánh Cảnh!

Vậy con át chủ bài của mình sẽ vô cùng đáng sợ!

Nhưng tin tức tốt là...

Vấn đề này không phải không thể giải quyết.

Chỉ là trùng hợp chính mình hiện tại không cách nào giải quyết mà thôi.

"Đã phong bế một ngàn năm trăm vạn năm, cho nên nói muốn hắn thấy lại ánh mặt trời, phải sửa đổi đến một ngàn năm trăm vạn năm trước..."

"Mẹ kiếp! Không đủ!"

Cố Dương có chút im lặng.

Hết lần này tới lần khác là 1 ngàn năm trăm vạn năm trước.

Điều này vô cùng xấu hổ.

Hôm nay hắn chỉ có thể sửa đổi thánh xá lợi tử này đến một ngàn vạn năm trước.

Vừa lúc còn thiếu năm trăm vạn năm.

Chuyện này có chút khó chịu.

"Sao lại là bảo bối nhìn thấy nhưng không dùng được vậy?"

Cố Dương có chút buồn bực mắng chửi.

Chợt lắc đầu, thuận tiện sửa đổi Thánh Xá Lợi Tử đến một ngàn vạn năm trước.

Mặc dù tạm thời không thể dùng, nhưng trước tiên sửa chữa rồi hãy nói.

Sửa chữa xong, Cố Dương liền trực tiếp đem nó ném vào trữ vật giới chỉ.

Đem phiền muộn trong đầu xua tan đi.

Cố Dương cũng tập trung tinh thần lại, hơi suy tư một phen liền lấy Thiên Tuyệt Kiếm từ trong nhẫn trữ vật ra.

"Thiên Tuyệt Kiếm cũng có thể sửa đổi, không biết ngàn vạn năm... Nó có thể tăng lên tới phẩm cấp gì?"

Trong mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Chợt không chút do dự, trực tiếp chuẩn bị sửa chữa.

"Thay đổi Thiên Tuyệt Kiếm, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương cũng lập tức mở to mắt, ánh mắt nhìn chằm chằm Thiên Tuyệt Kiếm, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Phải biết rằng hiện tại Thiên Tuyệt Kiếm đã là linh kiếm cấp Hoàng.

Đi lên nữa chính là Thánh cấp rồi!

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Thiên Tuyệt Kiếm đã bắt đầu phát sinh biến hóa nhanh chóng.

Chỉ thấy trên thân Thiên Tuyệt Kiếm phảng phất có quang mang nhàn nhạt lập loè.

Mà ánh sáng cũng lóe lên.

Thân kiếm đang nhanh chóng phát sinh biến hóa.

Thoạt nhìn, da dẻ nó nhúc nhích giống như sống lại!

Leng keng... Leng keng...!

Đúng lúc này, một đạo kiếm khí sắc bén kinh người phát ra từ trên cơ thể Thiên Tuyệt Kiếm.

Ầm!

Sau một khắc.

Hào quang nhàn nhạt trên thân Thiên Tuyệt kiếm rõ ràng là ngưng tụ tới cực điểm, cuối cùng trực tiếp nổ tung.

Mà trong nháy mắt khi nổ tung.

Một cỗ khí tức thần thánh uy nghiêm rõ ràng phát ra từ trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

Cảm nhận được điều này, ánh mắt Cố Dương lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ.

Thiên Tuyệt Kiếm đã đột phá tới Thánh cấp!

Thiên Tuyệt Kiếm của hiện tại đã là một thanh Thánh cấp linh kiếm!

Nếu kết hợp với Tuyệt Thiên Kiếm Kinh của mình mà chém ra một kiếm thì uy lực sẽ kinh khủng cỡ nào, Cố Dương cũng không dám nghĩ tới!

Ít nhất Vương cảnh trong mắt Cố Dương đã không tính là gì.

Cho dù là Hoàng Cảnh, hắn cũng chưa chắc sẽ sợ!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng thập phần hài lòng nhẹ gật đầu.

Cầm chặt Thiên Tuyệt Kiếm giống như đã lột xác, chậm rãi vung vẩy một phen.

Nhưng chẳng qua chỉ là vung vẩy mười phần nhẹ nhàng, khí tức kinh khủng bộc phát ra trong đó làm cho không khí xung quanh như ngưng đọng lại.

Sau đó phát ra một trận âm thanh rung động mãnh liệt.

Có thể thấy được sự khủng bố của Thiên Tuyệt Kiếm!

"Thu lại trước đã, đây cũng là một trong những lá bài tẩy lớn nhất của ta."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, đối với việc thăng cấp Thiên Tuyệt Kiếm có thể nói là hết sức hài lòng.

Sau khi thu Thiên Tuyệt Kiếm vào nhẫn trữ vật.

Cố Dương liếc mắt nhìn Sở Linh Nhi.

Giờ phút này nàng vẫn còn đang nắm giữ lực lượng tăng vọt xa lạ trong cơ thể mình.

Xem ra còn cần một khoảng thời gian nữa.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Dù sao từ Nguyên Hải Cảnh liên tục đột phá hai đại cảnh giới, nếu có thể nắm giữ dễ dàng, đó mới gọi là kỳ quái.

"Thừa dịp này, thuận tiện sửa đổi luyện đan, luyện khí và trận pháp một phen đi."

Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Bắt đầu tu sửa các năng lực khác.

Ngàn vạn năm nội tình và lắng đọng lại, khiến Cố Dương sau khi sửa chữa xong.

Khí tức cả người đều trở nên hoàn toàn khác biệt.

Phải biết rằng luyện đan, luyện khí và trận pháp đều có một điểm giống nhau, đó chính là linh hồn lực!

Mà loại thư tịch này sau khi sửa chữa, cũng sẽ mang đến tăng lên linh hồn lực cho Cố Dương!

Đem ba loại phó chức nghiệp này sửa chữa toàn bộ ngàn vạn năm, linh hồn lực của Cố Dương quả thực quá cường hãn!

Nếu lại để cho hắn tiếp thu ký ức và tri thức mênh mông đến cực hạn kia, tuyệt đối không cần phiền toái như vậy!

Cắn nuốt, cũng sẽ thoải mái hơn rất nhiều.

Đây chính là chỗ tốt của Linh hồn lực biến cường.

"Nếu tính theo tu vi..."

"Hiện giờ cường độ linh hồn của ta đã có thể so sánh với Vương cảnh đỉnh phong, thậm chí có thể sánh vai cùng Hoàng cảnh bình thường!"

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương không khỏi lóe ra quang mang sắc bén.

Lần sửa đổi này thật đúng là thu hoạch tương đối khá!

"Hơn nữa khả năng khống chế trận pháp đã đạt tới cực hạn rồi."

Nghĩ tới, tay phải Cố Dương rõ ràng là trên không trung bấm ấn quyết, ngay sau đó một chỉ rơi vào ngực mình.

Keng!

Trong nháy mắt, Cố Dương cảm giác được khí tức của mình nhanh chóng trở nên yếu ớt, từ Sinh Tử cảnh nguyên bản, trong nháy mắt rơi xuống Nguyên Hải cảnh.

"Lại ẩn giấu huyền diệu như thế? Mặc dù là cường giả Hoàng cảnh, nếu không quan sát tỉ mỉ cũng không phát hiện được có gì không đúng."

Ánh mắt Cố Dương lấp lóe quang mang.

Ngược lại không nghĩ tới hiệu quả của Liễm Tức Trận nho nhỏ này lại có thể hoàn mỹ như thế.

Có thể thấy được trình độ trận pháp của mình bây giờ rất cao!

"Như vậy ngược lại là có thể giảm bớt không ít phiền toái."

Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Phu quân, ta thành công rồi!"

Đang lúc Cố Dương cảm khái, bên tai bỗng nhiên truyền đến thanh âm vui mừng vô cùng của Sở Linh Nhi.

Cố Dương nghiêng đầu nhìn lại.

Chính là nhìn thấy toàn thân Sở Linh Nhi tản mát ra Sinh Tử huyền khí cực kỳ khủng bố.

Trình độ khủng bố kia... Mặc dù là một ít cường giả Sinh Tử cảnh đỉnh phong cũng chưa chắc có thể so sánh được!

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương không khỏi thần sắc cả kinh.

Mạnh như vậy sao?

Chẳng qua nhìn kỹ, Cố Dương liền bừng tỉnh.

Đây là bởi vì âm Dương áo nghĩa.

Tốt xấu gì âm Dương Áo Nghĩa cũng là tồn tại cùng một cấp bậc gần với Hủy Diệt, Không Gian.

Năng lực của nó tự nhiên là thập phần đáng sợ.

Kết hợp với âm Dương Áo Nghĩa, Sở Linh Nhi có thể lấy tu vi Sinh Tử cảnh sơ kỳ của mình mà sánh ngang với Sinh Tử đỉnh phong cũng là chuyện bình thường.

"Không sai, không hổ là lão bà của ta!"

Cố Dương khẽ cười một tiếng, lách mình trực tiếp xuất hiện bên người Sở Linh Nhi, sau đó một tay ôm nàng vào trong ngực.

"Ừm, đó là đương nhiên!"

Đối với chuyện này, gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi ửng

đỏ, nhưng lại vô cùng kiêu ngạo ngẩng cao đầu nhỏ, lộ ra thập phần kiêu ngạo.

Thấy vậy, trong lòng Cố Dương khẽ động.

Sau một hồi vui đùa ầm ĩ.

Trên mặt hai người đều hiện ra một vệt hồng nhuận phơn phớt.

"Như vậy... nên xuất quan rồi."

Cố Dương hài lòng sửa sang lại quần áo một chút.

"Ừm."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Sở Linh Nhi cũng đỏ bừng, tiếng nàng nhỏ như muỗi đốt gật cái đầu nhỏ.

Cố Dương liền nắm lấy bàn tay nhỏ bé mềm mại không xương của Sở Linh Nhi, chuẩn bị rời đi.

Chẳng qua dừng một chút, tay trái Cố Dương bấm ấn quyết, một cái Liễm Tức Trận liền rơi vào trên người Sở Linh Nhi.

Đã khống chế tu vi của Sở Linh Nhi tới Đan Hư cảnh.

Sở Linh Nhi thấy cảnh này lại càng hoảng sợ.

"Tu vi của ta, sao lại ngã xuống!"

Vừa nói, trong đôi mắt đẹp của Sở Linh Nhi mơ hồ có sương mù hiện ra.

Rõ ràng nàng vất vả lắm mới đuổi kịp phu quân, kết quả...

Thấy vậy, Cố Dương cũng là dở khóc dở cười, vội vàng giải thích một phen, Sở Linh Nhi lúc này mới giật mình.

"Hóa ra là như vậy."

Sở Linh Nhi kinh ngạc há to miệng, sau đó cẩn thận kiểm tra một chút khí tức trong cơ thể mình.

Phát hiện quả nhiên không có biến hóa, chỉ là từ bên ngoài nhìn vào... Tu vi đã hạ thấp đến Đan Hư cảnh, nhưng trên thực tế, nàng vẫn là Sinh Tử cảnh!

Như vậy mới khiến cho Sở Linh Nhi hoàn toàn yên lòng, thậm chí giống như một đứa bé tò mò, không ngừng nghiêng đầu nghiên cứu.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi lắc đầu cười cười.

"Nên xuất quan rồi."

"Ừm."

Chợt Cố Dương nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Sở Linh Nhi.

Vèo một tiếng.

Hai người trực tiếp rời khỏi phòng bế quan, xuất hiện trong biệt viện.

Trong đại viện rộng lớn như vậy.

Hà Thanh Huyền đang cô độc châm trà tự uống một mình.

"Nhân sinh, thật sự là tịch mịch như tuyết nha."

"Không biết Cố Dương lúc nào mới có thể xuất quan."

Hà Thanh Huyền cảm khái một phen rồi nhấp một ngụm trà.

"Ừm, trà ngon, Kiếm Hoàng đại nhân sưu tầm quả nhiên phong phú, trà ngon bực này. Tại hoàng triều Đại Viêm chúng ta thế mà

nhìn cũng không thấy."

"Trà này tốt như vậy sao?"

Một đạo thanh âm kinh ngạc từ bên cạnh truyền đến.

"Đó là đương nhiên..."

Hà Thanh Huyền theo bản năng đáp lại, sau đó khẽ giật mình.

Vội vàng nghiêng đầu nhìn lại.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi rõ ràng là đứng ở nơi đó.

Trên mặt mang theo ý cười.

"Cố Dương, ngươi đã xuất quan?"

Trên mặt Hà Thanh Huyền lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ.

Sau đó hắn cẩn thận cảm nhận được khí tức khủng bố toát ra từ người Cố Dương, thần sắc không khỏi ngưng lại.

Hà Thanh Huyền bị dọa sợ.

Bởi vì...

Hắn rõ ràng cảm giác được trên người Cố Dương có một cỗ uy hiếp cực hạn!

Nếu hắn chiến đấu với Cố Dương mà nói, hắn thậm chí cảm giác mình sẽ bị Cố Dương treo lên đánh!

"Chuyện này..."

Hà Thanh Huyền choáng váng.

Cố Dương vừa mới đột phá Sinh Tử cảnh... Chẳng lẽ liền có thể cùng Vương cảnh phân cao thấp?

Chuyện này không thể nào chứ?

Có lẽ chỉ là ảo giác của bản thân?

Mà ngay khi Hà Thanh Huyền đang suy nghĩ.

Cố Dương lại không để ý những thứ này, mà là nhàn nhạt nói: "Cung chủ, ta bế quan đã kết thúc, đã đến lúc trở về rồi."

"Ồ ồ, nói cũng đúng."

Hà Thanh Huyền nghe được Cố Dương nói, lúc này mới kịp phản ứng, liên tục gật đầu.

"Chẳng qua trước lúc đó phải đi báo cho Thiên Cực Kiếm Hoàng tiền bối một tiếng."

"Ừm."

Hà Thanh Huyền nhẹ gật đầu, trong lúc bất tri bất giác, địa vị chủ đạo dần dần nghiêng về phía Cố Dương.

Thậm chí ngay cả bản thân Hà Thanh Huyền cũng không ý thức được điểm này.

Ngay sau đó Cố Dương liền dắt Sở Linh Nhi cùng Hà Thanh Huyền cùng đi tìm Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Thời khắc này Thiên Cực Kiếm Hoàng đang ngồi ngay ngắn trước bàn dá, đánh cờ với một vị cường giả Hoàng cảnh khác.

"Ha ha, Thiên Cực, kỳ nghệ của ngươi vẫn thối như trước nha."

Tên cường giả Hoàng cảnh kia trên mặt mang theo một tia cười khẽ, chậm rãi hạ xuống một quân cờ.

Mà người này vừa hạ cờ, thế cục trên bàn cờ lập tức nghiêng

về vị cường giả Hoàng cảnh kia.

"Hízz..."

Thấy vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng lập tức vò đầu.

Nhìn dáng vẻ vị Thiên Cực Kiếm Hoàng này tuy từ trước đến nay là người có thực lực đứng đầu, nhưng về phương diện đánh cờ thực sự là không có thiên phú gì.

Thuộc về vừa gà vừa thích chơi.

Rất rõ ràng, ván cờ này, hắn đã thua.

Nhưng mặt mũi của hắn lại rất tốt.

Không muốn cứ như vậy nhận thua.

Vậy cũng quá mất mặt.

Cũng may đúng lúc này, bọn người Cố Dương đến.

Nhìn thấy Cố Dương đến.

Thiên Cực Kiếm Hoàng lập tức đứng dậy, khí tức ba động, trực tiếp "Không cẩn thận" đánh đổ ván cờ.

"A, xin lỗi, thật có lỗi, không cẩn thận."

Thiên Cực Kiếm Hoàng thấy vậy, nhất thời cười tủm tỉm xin lỗi tên Hoàng cảnh kia.

Nhìn thấy thế, tên cảnh kia cũng không khỏi trợn trắng mắt.

Đã sớm quen với hành động vô lại của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Chẳng qua hắn cũng không thèm để ý điểm này, ánh mắt lại nhịn không được nhìn về phía Cố Dương.

"Xem ra vị truyền kỳ này càng thêm khủng bố nha!"

Hắn thì thào nói.

Nghe đến đây, vẻ mặt Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi cứng đờ.

Hắn gật đầu một cái, đi ra phía trước.

"Cố Dương, xem ra ngươi đã hoàn toàn xuất quan rồi."

Trên mặt Thiên Cực Kiếm Hoàng mang theo nụ cười.

Hà Thanh Huyền vội vàng chắp tay hành lễ.

Cố Dương cũng hơi khom người.

"Đúng vậy, Kiếm Hoàng tiền bối, vẫn nhờ truyền thừa và phòng bế quan của ngài, nếu không thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ."

Cố Dương cười nói, cũng rất nể mặt Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Nghe vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng phi thường cao hứng.

Sau đó khoát tay áo.

"Ha ha, những thứ này chỉ là thuận tay mà làm mà thôi."

"Định trở về?"

Thiên Cực Kiếm Hoàng lại hỏi.

"Đúng vậy, dù sao ta và Viện trưởng rời đi cũng đã được một khoảng thời gian, giờ cũng là lúc phải về rồi, dù sao nếu có thời gian nữa thì phải chuẩn bị cho cuộc thi đấu vạn vực."

Cố Dương khẽ gật đầu đáp.

"Nói cũng đúng, Vạn vực đại bỉ... Cố Dương, ta rất chờ mong biểu hiện của ngươi lúc đó!"

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng lập loè chờ mong.

"Đa tạ."

Cố Dương chắp tay.

"Đúng rồi, tin tức ta đưa truyền thừa cho ngươi...Nhưng mà đưa tới không ít đạo chích, mặc dù bọn chúng không dám ra tay với ngươi ở Thiên Cực Thành, nhưng nếu ra khỏi Thiên Cực Thành, nói không chừng còn có mấy tên gia hỏa đang núp trên đường trở về của các ngươi, bất cứ lúc nào cũng sẽ ra tay với các ngươi."

"Có cần ta tiễn các ngươi một đoạn không?"

"Dù sao ta cũng là chủ nhà, đương nhiên không thể để khách nhân của ta bị uy hiếp..."

Thiên Cực Kiếm Hoàng khẽ cười nói, dĩ nhiên không coi Cố Dương là vãn bối, càng giống đối đãi như là ngang hàng.

Nghe vậy, Hà Thanh Huyền cũng chấn động không ngừng.

Thiên Cực Kiếm Hoàng đại nhân... Thế mà lại chủ động yêu cầu đưa tiễn bọn họ một đoạn đường?

Việc này không khỏi khiến hắn có chút thụ sủng nhược kinh.

Mà Cố Dương bên kia nghe vậy, cũng không khỏi sửng sốt một chút.

Hiển nhiên không ngờ Thiên Cực Kiếm Hoàng lại nói như vậy.

Nhưng cẩn thận suy nghĩ một phen, Cố Dương cũng cười khẽ một tiếng lắc đầu.

"Đa tạ ý tốt của Kiếm Hoàng tiền bối, có điều vãn bối cũng không e ngại điều gì."

"Bọn hắn không đến còn tốt, nếu thật sự muốn ra tay với ta... Vậy ta cũng sẽ không khách khí."

Nghe được lời nói tràn đầy tự tin của Cố Dương.

Thiên Cực Kiếm Hoàng lập tức kinh ngạc vô cùng.

Nhưng hắn cẩn thận đánh giá Cố Dương.

Đúng là nhìn không thấu tu vi của Cố Dương bây giờ.

Phảng phất có một tầng sương mù che phủ.

Thậm chí ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng cần phải dùng một ít thủ đoạn mới miễn cưỡng nhìn thấy một chút.

Rất hiển nhiên, thực lực của Cố Dương trong lần bế quan này lại tăng vọt!

Cho nên mới có tự tin nói ra lời này.

Thấy vậy, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi hơi cảm khái gật đầu.

"Ngươi đã tự tin như vậy, ta cũng không khuyên nhiều nữa, đi đường bằng an."

Thiên Cực Kiếm Hoàng tươi cười nói.

"Có duyên sẽ gặp lại!"

Cố Dương cũng chắp tay với Thiên Cực Kiếm Hoàng.

"Hữu duyên gặp lại."

Nói xong, Cố Dương liền khoát tay.

Không gian chi lực kinh khủng hiển nhiên là hiển hiện, bao phủ Cố Dương, Sở Linh Nhi cùng với Hà Thanh Huyền vào trong đó.

Xoẹt một tiếng!

Trong nháy mắt ba người biến mất không thấy đâu nữa!

Nhìn thấy vậy, khóe miệng Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi co giật.

"Chưởng khống không gian thành thạo như thế..."

"Tiểu tử này chắc là nắm giữ không gian lĩnh vực chứ? Mà lại có vẻ cũng không thấp."

Tên cường giả Hoàng Cảnh phía dưới kia cũng bị kinh động đứng dậy, phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

"Đúng vậy đấy."

"Cố Dương tất nhiên sẽ tỏa sáng rực rỡ trên vạn vực đại bỉ đấy!"

"Ha ha, thật sự là chờ mong nha."

Hai người cảm khái, Thiên Cực Kiếm Hoàng nhất thời trừng to mắt.

"Trước đừng nói những điều này, tiếp tục chơi cờ, bây giờ ý nghĩ của ta rất thông thuận, trận này, tất thắng!"

Nghe đến đó, tên cường giả Hoàng cảnh kia lập tức sắc mặt tối sầm.

"Ngươi đúng là vừa gà vừa thích chơi nha."

"Tranh thủ thời gian đê!"

Trong đường hầm không gian.

Mặt mũi Hà Thanh Huyền tràn đầy rung động nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy không thể tin.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới năng lực khống chế không gian của Cố Dương lại thành thạo đến trình độ này.

Thậm chí hắn ta còn lâu mới sánh bằng!

Một cường giả Vương cảnh như hắn lại bị Cố Dương khống chế nghiền ép ở trên không gian!

Cái này cũng đúng là…

Tuy nhiên Hà Thanh Huyền cũng nhìn ra được.

Hiển nhiên là Cố Dương đã lĩnh ngộ được không gian lĩnh vực!

Nếu không cũng sẽ không kinh khủng như thế!

Nghĩ tới đây, hắn càng thêm rung động.

Hà Thanh Huyền bất đắc dĩ lắc đầu.

Cố Dương thật đúng là khiến cho hắn kinh hỉ không ngừng mà.

Thế cho nên hiện tại hắn cũng có chút chết lặng.

Mặc kệ chuyện kỳ lạ đặc thù như thế nào, dường như chỉ cần là do Cố Dương làm.

Tất cả đều trở nên hợp lý.

Dù sao...

Đây chính là Cố Dương đó!

Ba người thông qua thông đạo không gian nhanh chóng chạy về phía Thanh vực.

Trên đường đi cũng không gặp phải phục kích gì gì gì đó.

Đương nhiên có lẽ trong đó cũng vì Cố Dương khống chế không gian quá mức huyền diệu.

Cho dù là một ít cường giả Vương cảnh cũng không cách nào ngăn cản.

Có điều, ngay cả như vậy...

Chuyện ngoài ý muốn vẫn xảy ra như cũ!

Ngay tại lúc ba người không ngừng dùng bước nhảy không gian.

Đột nhiên, một đạo khí tức vô cùng sắc bén mà khủng bố, trực tiếp rơi vào trước người bọn họ, xé rách không gian, đuổi ba người bọn họ từ trong không gian thông đạo ra ngoài!

Xoạt xoạt xoạt!

Ba người Cố Dương rõ ràng đạp trên hư không.

Sắc mặt Hà Thanh Huyền càng trở nên vô cùng khó coi.

Ánh mắt của hắn nhìn bốn phía, cao giọng hô: "Bằng hữu, chặn đường người khác cũng không phải là thói quen tốt gì."

"Ra đi!"

Bốn phía là từng mảnh sơn cốc kéo dài.

Địa thế ngược lại là có chút trống trải.

Nhưng Hà Thanh Huyền vẫn không nhìn thấy là ai xuất thủ,

cho nên chỉ có thể chau mày.

Trong lòng có chút bồn chồn.

Dù sao hắn cũng không được coi là đỉnh cấp ở trong Vương cảnh, mà có thể ở trong thông đạo không gian tinh chuẩn ra tay bức bọn họ ra, thực lực này hiển nhiên cũng không phải cường giả Vương cảnh bình thường có thể làm được!

Cho nên...

Chỉ sợ bọn hắn đã gặp phải phiền toái lớn rồi.

Mà ngay khi Hà Thanh Huyền đang chuẩn bị tiếp tục hỏi.

Một bóng người lại chậm rãi đi ra từ trong sơn cốc.

"Không cần hỏi nữa, không phải đã đi ra rồi sao?"

Trong giọng nói mang theo một tia trào phúng cùng trêu tức.

Hà Thanh Huyền cũng không khỏi vội vàng nhìn về phía thân ảnh kia.

Nhất thời cả người đều là sửng sốt tại chỗ.

Trong ánh mắt đầy kinh ngạc.

Bởi vì người nọ...

Lại là Lâm Sơn!

"Lâm Sơn? Sao lại là ngươi?"

"Vừa rồi là ngươi cản chúng ta lại?"

Trên mặt Hà Thanh Huyền lập tức hiện lên vẻ kinh ngạc.

Chuyện gì xảy ra với Lâm Sơn vậy?

Loại thủ đoạn này hiển nhiên chỉ có cường giả Vương cảnh mới làm được.

Lâm Sơn chẳng qua chỉ là Đan Hư cảnh, lấy đâu ra năng lực này?

Trong lúc hắn còn đang kinh ngạc.

Trên mặt Lâm Sơn nở nụ cười lạnh.

"Không phải ta, còn có thể là ai đây?"

Nghe đến đó, thần sắc Hà Thanh Huyền cũng ngưng tụ.

Hắn thoáng đánh giá Lâm Sơn.

Phát hiện khí tức cực kỳ khủng bố phát ra từ người hắn!

Mặc dù là hắn, cũng không khỏi cảm thấy tim đập nhanh hơn!

Đây thật sự là khí tức mà một Đan Hư cảnh có khả năng phát ra sao?

Trong lòng hắn cực kỳ chấn động.

Mà bên cạnh, Cố Dương lại hơi híp mắt đánh giá Lâm Sơn.

"Có ý tứ... Đây là theo dõi ta sao?"

"Là Lâm Sơn... hay là lão gia gia phía sau lưng hắn đây?"

Cố Dương suy tư trong lòng, trong ánh mắt cũng hiện ra kim mang nhàn nhạt.

"Lâm Sơn, ngươi cản chúng ta làm gì?"

Hà Thanh Huyền ngưng trọng nhìn Lâm Sơn.

Mặc dù không rõ ràng rốt cuộc trên người Lâm Sơn xảy ra

chuyện gì, cũng phải cẩn thận hơn.

"Làm cái gì?"

Nghe đến đó, Lâm Sơn lạnh lẽo.

Hắn đã sớm muốn ra tay với Cố Dương!

Cho nên đã sớm phục kích trên đường.

Chỉ chờ Cố Dương dẹp đường hồi phủ.

Cố Dương không chỉ đem cơ duyên của hắn cướp đi, hơn nữa trên người hắn có thể tồn tại thiên đại cơ duyên.

Dưới sát ý và tham lam trong lòng, hắn tự nhiên đưa ra ý định này.

Về phần Bạch lão...

Ban đầu Bạch Lão có chút kháng cự.

Bởi vì hắn hiểu rõ loại thiên kiêu đứng đầu này đều là người mang đại khí vận.

Giết thì chắc chắn không dễ giết.

Chẳng qua dưới sự khuyên bảo của Lâm Sơn.

Bạch lão cũng đồng ý.

Bởi vì nếu như thật sự chém giết Cố Dương, cũng cướp lấy cơ duyên trên người hắn, nói không chừng, mình có thể nhanh hơn một chút lại thấy ánh mặt trời, thậm chí... vượt qua chính mình trước kia!

Nghĩ đến điều này, Bạch lão cũng không khỏi động tâm.

Hơn nữa trong lòng Bạch lão đối với Cố Dương cũng có chút

khó chịu.

Suy cho cùng, Cố Dương chính là đoạt đi truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng trước mặt hắn!

Đương nhiên, đây chỉ là ý nghĩ bề ngoài của Bạch lão.

Trên thực tế...

"Yêu cầu của ta rất đơn giản."

"Cố Dương, giao truyền thừa và cơ duyên trên người ngươi ra đây, như vậy ta sẽ tha cho ngươi khỏi chết."

Lâm Sơn nhếch miệng cười nói, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Truyền thừa và cơ duyên?"

Cố Dương nghe đến đây, không khỏi hơi sững sờ.

Nhưng ngay lập tức lại không nằm ngoài suy đoán của hắn ta.

Dù sao nếu mình không đến nơi này, truyền thừa xác suất lớn sẽ bị Lâm Sơn bắt lấy.

Chẳng qua...

"Ngươi là cái thá gì."

Cố Dương tùy ý nói.

"Yên tâm đi Cố Dương, ta sẽ cho ngươi ngoan ngoãn giao ra!"

Trong ánh mắt Lâm Sơn hiện ra hung ác.

"Bạch lão, phiền toái động thủ!"

"Yên tâm đi tiểu gia hỏa!"

Giọng nói của Bạch lão từ từ truyền đến.

Ngay sau đó.

Lâm Sơn bỗng nhiên giống như khựng lại đứng im, rồi bẻ bẻ đầu.

Nhìn thấy điều này, Hà Thanh Huyền cũng không khỏi kinh dị trừng to mắt.

Rốt cuộc... chuyện gì đang xảy ra vậy?

Còn không đợi Hà Thanh Huyền kịp phản ứng.

Lâm Sơn giống như khôi phục nguyên dạng.

Chậm rãi ngẩng đầu.

Lâm Sơn liếc mắt đánh giá thân thể của mình, sau đó hoạt động gân cốt một chút.

"Thật sự là... cảm giác đã lâu không gặp."

Lâm Sơn cảm khái.

"Gia hỏa này... không thích hợp!"

Thấy vậy, thần sắc Hà Huyền ngưng trọng hẳn lên.

Mà một khắc sau.

Thân hình Lâm Sơn cũng chớp động, trực tiếp vượt qua hơn ngàn dặm, trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt Hà Thanh Huyền.

Lạnh nhạt đi về phía Cố Dương.

"Đứng lại!"

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Hà Thanh Huyền lập tức biến đổi, bộc

phát ra lĩnh vực Thông Thiên hạn chế Lâm Sơn.

Nào ngờ hắn vừa mới ra tay.

Lâm Sơn lạnh nhạt liếc hắn một cái.

"Cút."

Keng!

Ầm!

Trong nháy mắt, khí tức kinh khủng bộc phát ra từ trong cơ thể Lâm Sơn.

Hà Thanh Huyền còn chưa kịp phản ứng lại.

Cả người trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, mang theo lực lượng linh vực cường đại, trực tiếp bay ra xa mấy nghìn mét!

"Ngươi!"

Hà Thanh Huyền vội vàng điều chỉnh tư thế giữa không trung, khôi phục bình thường, nhưng thần sắc của hắn lại vô cùng ngưng trọng.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Lâm Sơn.

"Ngươi không phải Lâm Sơn!"

"Ngươi rốt cuộc là ai?"

"Ngươi muốn làm gì?"

Giọng điệu của Hà Thanh Huyền vô cùng ngưng trọng.

Bởi vì hắn có thể cảm giác được...

Nếu thật sự đánh nhau, hắn không phải đối thủ của Lâm Sơn!

Thủ đoạn vừa rồi Lâm Sơn thi triển cũng là lĩnh vực đấy!

Hơn nữa còn là lĩnh vực cường hãn hơn hắn!

Nếu hắn ra tay toàn lực...

Chỉ sợ, bọn họ thật sự sẽ nguy hiểm!

"Tiểu bối, ngươi không cần hoảng hốt, ta cũng không muốn tổn thương các ngươi."

Lâm Sơn lạnh nhạt nói, ánh mắt thâm thúy vô cùng.

Nhìn qua căn bản không giống như một người trẻ tuổi, giống như một lão quái vật sống qua vô số năm tháng.

Nhìn thấy vậy, trong lòng Hà Thanh Huyền chấn động không thôi.

Chẳng lẽ là...

Lâm Sơn bị đoạt xá rồi?

Bị một vị siêu cấp cường giả, đoạt xá thân thể?

Mặt mũi hắn đầy chấn động.

Mà hiển nhiên, Lâm Sơn lười nói chuyện với Hà Thanh Huyền.

Chính là thu hồi ánh mắt, nhìn lại hướng Cố Dương.

"Ngươi tên là Cố Dương đúng không?"

"Trò chuyện một chút chứ?"

Trên mặt Lâm Sơn hiện ra một tia chờ mong và bức thiết.

Mà Cố Dương chứng kiến cảnh này, trên mặt không khỏi hiện ra một tia nghiền ngẫm.

Rất hiển nhiên, Lâm Sơn trước mắt đã bị lão gia gia sau lưng Lâm Sơn làm chủ thân thể.

Mà lão gia gia sau lưng hắn...

Là đang đối thoại với mình sao?

Có nghĩa là đã sinh ra ý nghĩ đối với mình?

Định nhảy qua đây sao?

Nghĩ đến đây, Cố Dương lại có chút tùy ý hỏi: "Ngươi chính là tồn tại sau lưng Lâm Sơn?"

"Ừm? Ngươi sớm biết rồi?"

Con ngươi Lâm Sơn hơi co rụt lại.

"Cứ coi như vậy đi, nếu không với tính cách của Lâm Sơn, hai đợt đầu là hắn không qua được."

Cố Dương tùy ý nói, tự nhiên cũng không có ý bại lộ.

"Thì ra là thế."

Lâm Sơn giật mình.

Nhưng trên mặt hắn chợt lộ ra vẻ tươi cười.

Mà giờ phút này.

Lâm Sơn chân chính lại nhìn mà choáng váng.

Chuyện gì xảy ra?

Bạch lão...

Sao đối xử hiền lành với Cố Dương như vậy?

Không phải nói sẽ ra tay với Cố Dương sao?

Lâm Sơn vô cùng kinh ngạc, đồng thời lại có chút phẫn nộ.

Chẳng lẽ là...

Bạch Lão luôn coi trọng thân thể Cố Dương, dự định đổi người?

Lập tức, Lâm Sơn trong lòng phát run, nếu thật sự là như thế mình nên làm như thế nào cho phải?

Mà ngay khi Lâm Sơn đang không ngừng suy nghĩ lung tung.

Bạch lão...

Lâm Sơn bây giờ lại chậm rãi mở miệng.

"Ta cũng không quanh co lòng vòng nữa."

"Ta quả thật là tồn tại sau lưng Lâm Sơn. Mặc dù bây giờ ta chỉ là một tàn hồn, nhưng ta là tồn tại mà tiểu bối hạ giới các ngươi cả đời cũng không thể chạm đến."

"Cố Dương, thiên phú của ngươi rất tốt, nếu dưới sự chỉ đạo của ta, thực lực của ngươi sẽ nhanh chóng tăng vọt, hạ giới nho nhỏ này... Không phải là chỗ yêu nghiệt như ngươi nên ở lại!"

"Cho nên... Ngươi muốn bái ta làm sư phụ sao?"

Ánh mắt Bạch lão nhìn chằm chằm Cố Dương, trong ánh mắt lộ ra một tia chờ mong.

Bái sư?

Bạch lão vừa nói ra lời này.

Nhất thời Hà Thanh Huyền đứng bên cạnh mở to hai mắt nhìn.

Hắn hít sâu một hơi, kinh ngạc vô cùng nhìn qua "Lâm Sơn".

Hắn không ngờ rằng nửa đường chặn bọn họ lại, rõ ràng là vì thu đồ đệ?

Chỉ là việc thu đồ đệ này, sao lại cảm giác có ý vị uy hiếp đây?

Lông mày hắn cau lại.

Chợt nhìn về phía Cố Dương, không biết Cố Dương sẽ lựa chọn như thế nào?

Cùng lúc đó.

Lâm Sơn cũng chấn động không thôi.

Bạch lão...

Lại muốn thu Cố Dương làm đồ đệ?

Hỏng rồi!

Đúng như hắn dự đoán, Bạch lão làm vậy là tính đổi người ——!

Sắc mặt hắn lập tức trở nên khó coi.

Thậm chí còn vội vàng liên hệ với Bạch lão.

"Bạch lão, không phải đã nói chỉ cần lấy được truyền thừa cùng cơ duyên trên người Cố Dương là được sao? Vì sao phải thu hắn làm đồ đệ?"

Nhưng bất luận hắn hỏi thế nào, Bạch lão vẫn không để ý đến hắn.

Thấy vậy, lòng Lâm Sơn nguội như nước.

Mà giờ phút này Bạch lão đương nhiên sẽ không để ý tới Lâm

Sơn.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm Cố Dương, híp mắt.

"Bái ngươi làm thầy?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Trong mắt có ánh kim nhàn nhạt hiện lên.

Giờ phút này, một hàng tin tức thình lình xuất hiện ở đỉnh đầu Lâm Sơn.

【 Lâm Sơn, đệ tử Lâm gia Thanh Vực trước mắt đang bị tàn hồn của cường giả Thượng Giới Bạch Vũ Nhạc phụ thân, tàn hồn đang ở trạng thái đoạt xá, đang tìm mục tiêu... 】

Nhìn thấy vậy, Cố Dương nhất thời hơi nhíu mày.

Mặc dù trong tin tức này cũng không trực tiếp hiện ra tin tức cụ thể về tàn hồn nhưng cũng đưa ra một ít tin tức trọng yếu.

Ví dụ như...

Tàn hồn này tên là Bạch Vũ Nhạc, đích thật đến từ Thượng giới.

Hơn nữa căn bản chính là không có hảo tâm, tùy thời chuẩn bị đoạt xá.

Có chút thú vị.

Cố Dương híp mắt, mặt lộ lãnh đạm.

"Thu ta làm đồ đệ, ngươi cũng xứng?"

"Hửm?"

Cố Dương vừa nói ra lời này, Lâm Sơn nhất thời thở dài một

hơi.

Hoàn hảo!

Cố Dương gia hỏa này không có đáp ứng, bằng không... Hắn thật đúng là không biết nên làm như thế nào.

Mà ánh mắt Bạch lão lập tức trở nên lăng lệ ác liệt.

"Ngươi dám cự tuyệt ta?"

Trong thần sắc Bạch lão tràn đầy ngạo nghễ cùng lãnh ý.

Hiển nhiên, với tư cách là cường giả Thượng Giới, thân phận hắn buông xuống Huyền Minh đại lục tất nhiên là thập phần tôn quý.

Tại thời kỳ đỉnh phong của hắn, đừng nói là loại người trẻ tuổi như Cố Dương, coi như là Hoàng cảnh thậm chí là cường giả Thánh cảnh, cũng không dám bất kính với hắn!

Một thiên kiêu hạ giới nho nhỏ... lại dám cự tuyệt mình?

"Đã như vậy thì đành phải mời ngươi đi chết đi."

Trong ánh mắt Bạch lão lập tức bộc phát ra sát ý kinh người.

Hắn cũng không muốn nghĩ tới việc đoạt xá.

Bạch lão cũng không ngốc, nếu đơn thuần so đấu cường độ linh hồn, sợi tàn hồn này của mình cũng chưa chắc có thể áp chế Cố Dương!

Cho nên...

Còn không bằng trực tiếp tiêu diệt!

Để tránh sau này sẽ xuất hiện phiền phức!

Tuy loại tuyệt thế thiên kiêu này giết chết rất khó khăn nhưng đối với hắn, cũng không phải chuyện hắn không làm được!

Keng!

Chỉ thấy Bạch lão vẫy tay một cái, lĩnh vực kinh khủng rõ ràng đã triển khai.

Nhìn thấy vậy, Hà Thanh Huyền lập tức mở to hai mắt nhìn.

Rồi sau đó trực tiếp xé rách không gian xuất hiện bên cạnh Cố Dương.

"Cố Dương, các ngươi rời đi trước, ta tới ngăn hắn lại!"

Khí tức trong cơ thể Hà Thanh Huyền rõ ràng tăng lên tới cực điểm.

Trực tiếp đứng trước người Cố Dương, dự định đánh với Bạch lão.

"Chỉ bằng ngươi mà cũng muốn cản ta?"

Nghe được lời nói của Hà Thanh Huyền, Bạch lão cười lạnh một tiếng.

Nâng lên tay phải.

Một đạo tinh mang cực nhanh bắn ra, trong nháy mắt giữa không trung bắt đầu ông ông!

Lĩnh vực chi lực kinh khủng lập tức nghiền ép về phía Hà Thanh Huyền.

Mà lĩnh vực này lại đạt đến bảy thành!

Chính là bảy thành tuyệt phẩm lĩnh vực!

Nhưng nhìn thấy điều này, dường như Bạch lão cũng bất mãn.

"Lại chỉ có thể thi triển bảy thành lĩnh vực Minh Sát thôi sao?"

"Thân thể này... Vẫn quá yếu."

"Có điều đối phó với bọn họ, cũng đủ rồi."

Bạch lão lắc lắc đầu.

Mà trong lĩnh vực đang triển khai trên không trung, lập tức bộc phát ra sát cơ thông thiên.

Sát cơ lóe lên, ập thẳng vào mặt.

Dù Hà Thanh Huyền là Vương cảnh, giờ phút này cũng không nhịn được trợn trừng hai mắt.

Mặt lộ vẻ tuyệt vọng.

Lĩnh vực tuyệt phẩm đại thành!

Lâm Sơn này tu vi rõ ràng chỉ là Đan Hư cảnh, sao có thể bộc phát ra lực lượng lĩnh vực kinh khủng như vậy?

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng, cho dù bản thân hắn ở trong lĩnh vực tuyệt phẩm đại thành này, cũng chỉ sợ là ngăn cản không nổi!

Sắc mặt Hà Thanh Huyền trở nên trắng bệch.

Chính hắn cũng không sao cả, mấu chốt là Cố Dương cũng không thể xảy ra chuyện!

Nghĩ đến đây, Hà Thanh Huyền cắn chặt răng, đang định liều hết sức, cho dù là đồng quy vu tận với Lâm Sơn.

Mà đúng lúc này, một bàn tay chậm rãi đặt lên vai hắn.

"Viện trưởng, lúc này đừng cậy mạnh nữa, yên tâm, ta có thể giải quyết được chuyện này."

Trên mặt Cố Dương nở nụ cười nhạt, ngữ khí bình tĩnh nói.

Nghe đến đó, Hà Tình Huyền không khỏi quay đầu nhìn Cố Dương.

Nhất thời ngẩn người.

Bởi vì chỉ trong nháy mắt khi Cố Dương khoác lên vai mình.

Áp lực tới từ lĩnh vực tuyệt phẩm đại thành kia lập tức tiêu tán!

"Điều này sao có thể..."

Trong lòng Hà Thanh Huyền vô cùng rung động.

Không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi..."

Hắn vẫn còn muốn khuyên nhủ điều gì, nhưng sau khi chứng kiến Cố Dương vân đạm phong khinh đi lên trước, lời dặn dò không khỏi kẹt tại yết hầu.

Bởi vì hắn cảm nhận được từ trên người Cố Dương... có một luồng khí tức khủng bố đến mức tận cùng!

"Đây chính là chỗ dựa để ngươi khẩu xuất cuồng ngôn sao?"

Cố Dương lạnh nhạt tiến lên, ngữ khí bình tĩnh, ánh mắt nhìn Bạch lão.

"Hừ, bảy thành tuyệt phẩm lĩnh vực mặc dù không tính là cái gì đối với lão phu thời kỳ đỉnh phong, nhưng đối phó các ngươi... Vậy là đủ rồi!"

Ánh mắt Bạch lão tràn đầy nham hiểm và sát ý.

Ngay sau đó.

Hắn chính là vẫy tay.

Lĩnh vực Minh Sát trải rộng ra quanh người lập tức co lại.

Từng đợt khí cơ kinh khủng đến mức tận cùng trong nháy mắt tập trung vào Cố Dương.

Sau đó...

Từng đạo lực lượng sắc bén đến cực hạn, đánh thẳng về phía Cố Dương!

"Cố Dương, cẩn thận!"

Thấy cảnh này, sắc mặt Hà Thanh Huyền cũng trắng bệch, vội vàng nhắc nhở.

Bởi vì từng đạo lực lượng ác liệt này, mặc dù là hắn nhìn thấy cũng toàn thân phát run.

Quá kinh khủng!

Cho dù là hắn, cũng tuyệt đối không chịu nổi sức mạnh kinh khủng như vậy!

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ khẽ cười một tiếng.

Sau đó, Cố Dương cũng khoát tay.

Keng!

Leng keng... Leng keng...!

Lực lượng Linh Vực kinh khủng bất ngờ truyền ra.

Đó rõ ràng là bảy thành lĩnh vực hủy diệt!

Trong nháy mắt khi lĩnh vực hủy diệt được triển khai.

Lĩnh vực Minh Sát xung quanh trực tiếp bị chấn nát!

Ầm ầm!

Tiếng nổ mạnh vang lên liên tiếp.

Về phần từng đạo khí cơ khủng bố bay nhanh trên không trung về phía mi tâm Cố Dương.

Càng bị lĩnh vực huỷ diệt trực tiếp chấn đến nát bấy!

"Ta thấy, cũng chỉ có vậy mà thôi."

Giọng nói lạnh nhạt của Cố Dương chậm rãi truyền đến.

Mà giờ phút này.

Bạch lão cũng nhịn không được trợn tròn hai mắt.

"Ngươi làm sao có thể!"

"Ngươi cũng nắm giữ tuyệt phẩm lĩnh vực? Hơn nữa... Vậy mà cũng đến bảy thành!"

"Không... không đúng, không chỉ là tuyệt phẩm!"

Bạch lão hít sâu một hơi, trên mặt tràn đầy rung động.

Bởi vì hắn từ trong lĩnh vực hủy diệt mà Cố Dương triển khai... cảm nhận được một cỗ lực lượng khủng bố dường như có thể hủy diệt tất cả mọi thứ trong thiên địa!

Phẩm cấp chắc chắn đã vượt qua cả tuyệt phẩm!

Hắn kinh hãi không thôi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể

tin.

"Đây là... Linh vực hủy diệt trong truyền thuyết!"

"Vì sao... Làm sao có thể!"

Bạch lão liên tục lui về phía sau.

Lĩnh vực Minh Sát của hắn cũng bị áp chế dưới lĩnh vực hủy diệt này mà rút về, giờ phút này lồng ngực Bạch lão không ngừng phập phồng.

Trên mặt tràn ngập rung động.

Hiển nhiên hắn không nghĩ tới, dù là Thượng Giới cũng chưa từng có người nắm giữ lực lượng hủy diệt như vậy... Thế mà hắn lại có thể nhìn thấy trên người một thiên kiêu hạ giới!

Hơn nữa, còn là bảy thành lĩnh vực hủy diệt!

Giờ phút này...

Cho dù là cao ngạo như Bạch lão, cũng nhịn không được mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Mà hạ giới lại tồn tại quái vật khủng bố như thế!

Hà Thanh Huyền ở bên kia thấy vậy cũng choáng váng.

"Hoá ra... Đây mới là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

"Lĩnh vực đại thành..."

"Hơn nữa cấp độ của lĩnh vực này rõ ràng cao hơn Lâm Sơn kia không ít!"

Trong lòng Hà Thanh Huyền chấn động không thôi, trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương đang đứng trong hư không mà chỉ

cảm thấy da đầu run lên.

Lúc này mới qua bao lâu?

Thực lực của Cố Dương bây giờ cũng đã tăng lên tới trình độ này!

Bảy thành lĩnh vực, mặc dù là Vương cảnh, cũng là cấp bậc hắn hoàn toàn không theo kịp!

Trong lòng hắn vô cùng cảm khái.

Mà bên kia, Sở Linh Nhi cũng nắm chặt tay.

Nàng muốn ra tay giúp phu quân.

Nhưng nhìn kỹ một chút... Dường như mình cũng không giúp được gì.

Dựa vào thực lực của phu quân, chắc là có thể dễ dàng giải quyết hắn đi.

Nàng nghĩ thầm trong lòng.

Cùng lúc đó.

Bạch lão hít sâu một hơi.

Sát ý trong mắt càng thêm nồng đậm.

Nếu như không xuất thủ đối với Cố Dương, có lẽ còn có một ít đường sống.

Nhưng bây giờ mình và Cố Dương đã coi như hoàn toàn kết thù.

Hiện tại không giết chết kẻ này thì tương lai sẽ là hậu hoạn vô cùng!

Nghĩ đến đây, Bạch Lão lập tức nắm chặt nắm đấm.

"Cố Dương, không thể không thừa nhận, thiên tư của ngươi yêu nghiệt, cho dù là lão phu cũng phải thán phục."

"Nhưng... cũng chỉ có vậy thôi!"

"Muốn trách, thì trách ngươi quá không có mắt!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Bạch lão rõ ràng lại vẫy tay một cái.

Một đạo quang mang đen kịt bắn nhanh ra từ lòng bàn tay hắn.

Xuy xuy!

Khí tức kinh khủng bộc phát trong nháy mắt, khóa chặt Cố Dương.

Lực lượng lĩnh vực Minh Sát cũng dung nhập vào trong đó.

Một kích này vừa xuất hiện, liền trực tiếp chấn nát vô số đỉnh núi.

Chương 590 - Lĩnh vực Huỷ Diệt đại thành và lĩnh vực Vận Mệnh hiển uy! Bạch lão chết (3)

Mặt đất cũng rung động không thôi.

Không gian càng triệt để vỡ nát.

Trong đó còn ẩn chứa khí tức vô cùng thần thánh!

"Tuyệt vọng đi."

"Đây chính là võ kỹ cấp Thánh, có thể chết trong tay nó... cũng coi như là vinh hạnh của ngươi rồi!"

Bạch lão nhếch miệng cười một tiếng, trên khuôn mặt tràn đầy nụ cười tàn nhẫn dữ tợn.

Hắn thấy, Thánh cấp võ kỹ tại Huyền Minh đại lục có thể nói là cực kì thưa thớt, chỉ có cường giả Thánh cảnh mới có cơ hội tự sáng tạo ra.

Mà Cố Dương cho dù thiên tư yêu nghiệt, bây giờ cũng mới chỉ là Sinh Tử cảnh mà thôi.

Đối mặt với võ kỹ Thánh cấp... cũng tuyệt không có sức chống cự!

Cho dù có lĩnh vực gia trì!

Đây là tự tin của Bạch lão!

Mà nhìn thấy điều này.

Cố Dương lại hơi há miệng.

"Tự xưng là đại nhân vật ở Thượng giới, kết quả... Ngay cả Thánh cấp Võ Kỹ cũng không thể tu luyện viên mãn, xem ra ngươi ở thượng giới, cũng chỉ là tiểu lâu la mà thôi."

Cố Dương ngữ khí lạnh lùng.

"Ngươi nói cái gì?"

Bạch lão nghe được lời này của Cố Dương, lập tức trừng to mắt, trong ánh mắt có lửa giận thông thiên!

Ánh sáng đen nhánh trong tay hắn lại lần nữa bộc phát ra.

Hiển nhiên là không định giữ lại chút nào, toàn lực xuất thủ!

Đối với chuyện này, Cố Dương vẻ mặt bình tĩnh.

Tay phải duỗi về phía trước.

Nhất thời, một thanh Vương cấp Linh Kiếm xuất hiện trong tay hắn.

"Chỉ là linh kiếm cấp Vương..."

Nhìn đến đây, mặt Bạch lão lập tức lộ vẻ khinh thường.

Đang chuẩn bị lên tiếng chế nhạo.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương rõ ràng là trực tiếp rút kiếm, một kiếm chém ra.

"Tuyệt Thiên Kiếm Kinh thức thứ hai... Thiên Diệt!"

Tiếng quát khẽ vang lên từ trong miệng Cố Dương.

Mà tiếng nói vừa dứt thì.

Khí tức kinh khủng mà hủy diệt, rõ ràng là theo Cố Dương rút kiếm mà trực tiếp bạo phát ra!

Xuy xuy xuy!

Giờ phút này, lĩnh vực hủy diệt cũng đã tràn vào trong một kiếm này.

Trên linh kiếm cấp Vương phát ra quang mang dị dạng.

Kiếm quang hiện lên.

Một đạo kiếm khí Thông Thiên rõ ràng là xé rách bầu trời, xuyên thủng núi cao, vạch phá phía chân trời, phóng thẳng tới chỗ Bạch Lão!

Rặc rặc rặc rặc!

Giờ phút này...

Toàn bộ không gian giống như nghênh đón ngày tận thế, thiên địa triệt để sụp đổ, núi non thung lũng chung quanh càng là từ từ nổ bể ra.

Chứng kiến một màn này.

Dù là Bạch lão, cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn một kiếm Thông Thiên này.

"Đây là..."

"Thánh cấp kiếm pháp!"

"Hơn nữa còn là tu luyện Thánh cấp kiếm pháp đến viên mãn!"

"Không có khả năng!"

"Điều này sao có thể!"

Trong lòng Bạch lão đã bị chấn kinh đến tột đỉnh, cả người biến thành điên cuồng.

Hoàn toàn không thể tin được loại hình ảnh trước mắt này.

Trong lúc hắn đang kinh hãi khó hiểu.

Xoẹt!

Trên bầu trời.

Hắc mang kinh khủng do hắn ta bộc phát ra lại bị trảm vỡ dưới một kiếm tuyệt thế này!

Ngay cả cặn cũng không còn!

Mà ngay sau đó...

Đạo kiếm quang kia rõ ràng đã rơi vào trước mặt Bạch lão.

Sau đó trong ánh mắt vô cùng rung động của Bạch lão, hoàn toàn thôn phệ hắn!

Phốc!

Gần như chỉ trong nháy mắt, Bạch lão... Nói đúng ra thì thân thể Lâm Sơn đã trực tiếp nổ tung thành một đoàn huyết vụ!

Xương cốt chẳng còn!

Trực tiếp miểu sát!

Chứng kiến một màn này.

Hà Thanh Huyền cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

"Đây là... một chiêu kiếm kinh diễm bậc nào!"

"Khó trách Cố Dương tự tin như vậy, thì ra... Thực lực của hắn đã tăng lên tới trình độ này rồi sao?"

Hà Thanh Huyền chấn động vô cùng, đồng thời cũng không nhịn được hít sâu một hơi, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Bây giờ Cố Dương đã vượt qua mình.

Thậm chí nếu hắn ta đánh nhau với Cố Dương.

Ngay cả năng lực trở tay cũng không có!

Chỉ cần một kiếm này liền có thể đem hắn nhẹ nhõm chém giết!

Càng đừng nói lĩnh vực của mình còn không sánh bằng Cố Dương!

Chuyện này thật đúng là...

Hà Thanh Huyền lắc đầu.

Trong lòng cảm khái vạn phần.

Cố Dương thật sự là quá yêu nghiệt!

Đúng như Bạch lão nói, Cố Dương căn bản không nên là Thiên Kiêu của Huyền Minh đại lục, mà hắn là cái gọi là Thượng Giới!

Nhưng mà, thượng giới, lại là nơi nào?

Trong lòng của hắn bỗng nhiên có chút nghi hoặc.

Nhưng không đợi hắn nghi hoặc.

Trong sân.

Trong hư không, thi thể Lâm Sơn nổ tung kia, rõ ràng hiện ra một đạo thân ảnh già nua.

Bóng người kia liếc trộm Cố Dương, chính là vô cùng hoảng sợ muốn chạy trốn!

"Đi được sao?"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Tiện tay vẫy một cái.

Sưu sưu sưu sưu!

Không gian chi lực khủng bố, rõ ràng là phong tỏa hoàn toàn thân ảnh già nua.

Ầm!

Ầm!

Đạo thân ảnh kia không ngừng tán loạn, ý đồ xông phá không gian lĩnh vực.

Nhưng bất luận thử như thế nào, đều là vô ích.

Mà đạo thân ảnh này chính là tàn hồn của Bạch lão đầu.

"Không hổ là tàn hồn của cường giả Thượng Giới, một kiếm kia rõ ràng không thể triệt để giết chết nó sao?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng đi lên phía trước.

"Cố Dương! Đừng giết ta!"

"Ta có thể giúp ngươi!"

"Ngươi muốn biết cái gì, ta đều có thể nói cho ngươi biết!"

"Cơ duyên, bảo bối, ta biết rất nhiều chuyện!"

Sắc mặt Bạch lão cũng trắng bệch, tự biết bản thân đã không thể chạy thoát.

Liền trực tiếp quỳ trên mặt đất, hướng Cố Dương cầu xin tha thứ.

Không thể không nói, điều kiện này... Đổi lại người bình thường, tuyệt đối sẽ động lòng lập tức đáp ứng.

Dù sao...

Đây chính là tàn hồn của một vị cường giả siêu cấp thượng giới!

Được một vị siêu cấp cường giả như vậy chỉ điểm, thành tựu tương lai chính là không thể hạn lượng.

Nhưng đáng tiếc hắn ta gặp phải Cố Dương.

"Thật sao?"

Nghe được lời này của Bạch lão, Cố Dương chỉ mỉm cười.

Hắn duỗi một ngón tay ra, rơi vào trong không gian lĩnh vực.

"Chẳng qua so với những thứ kia... Ta càng muốn lấy ngươi để luyện tập hơn."

Ông!

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Trong không gian lĩnh vực đột nhiên xuất hiện từng vết rách như mạng nhện lan tràn ra.

Hà Thanh Huyền thấy vậy sững sờ, không thể nhìn ra Cố

Dương muốn làm gì.

Mà tàn hồn của Bạch lão cảm nhận được khí tức hoàn toàn khác biệt hiện ra trong không gian lĩnh vực, lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Đây là... Mệnh..."

"Không, không có khả năng!"

Tàn hồn Bạch lão phảng phất như cảm giác được điều gì, lập tức trợn tròn hai mắt nhìn về phía Cố Dương, ánh mắt hoảng sợ đến cực hạn.

Dường như nhìn thấy một chuyện cực kỳ kinh khủng nào đó.

Mà ngay sau đó ánh mắt Cố Dương hơi điều hòa.

Bàn tay hơi huy động.

Hắn trực tiếp chặt đứt một tuyến Vận Mệnh nào đó hiện ra trong mắt hắn.

Mà trong nháy mắt khi đường vận mệnh này đứt gãy.

Tàn hồn của Bạch lão lập tức mở to hai mắt nhìn.

Khoảnh khắc sau đã phốc một tiếng.

Trực tiếp nổ tung.

Như vậy Bạch lão đã hoàn toàn vẫn lạc!

Trên không trung.

Nhìn tàn hồn của Bạch lão triệt để tiêu trừ.

Cố Dương cũng thần sắc bình tĩnh khoát tay.

Thu hồi lĩnh vực không gian và lĩnh vực Vận Mệnh.

Tuy rằng mặt ngoài bình tĩnh, nhưng trên thực tế trong nội tâm Cố Dương lại có chút kinh ngạc.

"Đây chính là sự bá đạo của lĩnh vực Vận Mệnh sao?"

Cố Dương cảm khái vô cùng.

Mặc dù đã sớm đoán trước được sự bá đạo của lĩnh vực Vận Mệnh.

Nhưng hôm nay tự mình trải nghiệm, hắn vẫn không nhịn được mà sợ hãi thán phục.

Dù sao nếu không sử dụng năng lực Vận Mệnh cùng hệ thống thì Cố Dương muốn diệt sát tàn hồn của Bạch lão vẫn vô cùng phiền toái.

Ít nhất cũng không phải trong thời gian ngắn có thể làm được.

Nhưng khi sử dụng lĩnh vực Vận Mệnh, chỉ cần chặt đứt đường ranh vận mệnh của tàn hồn Bạch lão là có thể nhẹ nhõm giết chết hắn!

“Loại thủ đoạn kinh khủng gần như giết người trong vô hình này mới khiến người ta sợ hãi nha.” Cố Dương trong nội tâm cảm khái vô cùng mà lắc đầu.

Bên kia, Hà Thanh Huyền trợn tròn hai mắt.

Tầm mắt của hắn không cao như Bạch lão, đương nhiên cũng không nhìn ra được lực lượng lĩnh vực mà Cố Dương sử dụng vừa rồi.

Chỉ có thể nhìn thấy Cố Dương sử dụng không gian lĩnh vực đem tàn hồn Bạch lão khống chế.

Sau đó...

Hắn nhìn thấy Cố Dương dường như lại vận dụng năng lực nào đó, sau đó, chính là trực tiếp xoá bỏ đạo tàn hồn kia!

"Rốt cuộc Cố Dương có bao nhiêu át chủ bài?"

Trong lòng Hà Thanh Huyền chấn động vô cùng, biểu cảm có chút chết lặng.

Bởi vì chuyện không bình thường hắn nhìn thấy trên người Cố Dương... thật sự là quá nhiều!

Nhiều đến mức hiện tại hắn đã cảm thấy rất bình thường.

"Rõ ràng chỉ vừa mới đột phá Sinh Tử cảnh, lại có thể vượt cấp chém giết cường giả có thể so với Vương cảnh!"

Trong mắt Hà Thanh Huyền tràn đầy cảm khái.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sợ hãi thán phục.

Mà ngay lúc Hà Thanh Huyền cảm khái vạn phần, Cố Dương chậm rãi xoay người.

Vẫy vẫy tay với hắn.

"Viện trưởng, đến lúc cần phải hành động rồi."

Vừa nói xong, Cố Dương đã trực tiếp xé mở không gian, mang theo Sở Linh Nhi đi vào trong thông đạo.

Hà Thanh Huyền ngẩn người, sau đó vội vàng đuổi theo.

Thời gian thấm thoắt thoi đưa.

Ba ngày sau.

Ba người Cố Dương chính là về tới Thanh Vực.

Đến Thanh Huyền thánh viện.

Mà giờ phút này.

Lạc Cửu Thiên cùng với một đám đệ tử Thanh Huyền thánh viện nhao nhao đi ra nghênh đón.

Lạc Cửu Thiên cũng hơi cau mày.

Dường như có chút bất mãn đối với Hà Thanh Huyền.

Gia hỏa này thế mà lại gạt mình trực tiếp mang theo Cố Dương đi Thất Tinh Vực tham gia Thiên Kiêu trà hội!

Vốn hắn cũng muốn đi theo xem náo nhiệt.

Mấu chốt là, chuyện này, hắn vừa mới nhận được tin tức.

Bởi vì Hà Thanh Huyền đã truyền tin này trở về.

Lạc Cửu Thiên đứng ở không trung, hai tay ôm ở trước ngực, khí thế hung hăng.

Rất nhanh.

Trên bầu trời một cửa động thâm thúy mở ra.

Ngay sau đó Cố Dương cùng Sở Linh Nhi đi ra.

Hà Thanh Huyền theo sát phía sau.

Chợt liếc mắt nhìn lại... Rất dễ khiến người ta cho rằng Hà Thanh Huyền là tùy tùng hoặc tôi tớ của Cố Dương.

"Ha ha, Thanh Huyền, Cố Dương, các ngươi rốt cục đã trở lại."

Lạc Cửu Thiên thấy vậy, liền nhanh chóng tiến lên nghênh

đón.

"Hành trình Thất Tinh Vực lần này, thu hoạch như thế nào?"

Lạc Cửu Thiên không thể chờ đợi được nhìn Hà Thanh Huyền hỏi.

Hà Thanh Huyền nghiêm mặt.

"Chuyện này... Chỉ sợ là trong lúc nhất thời lại nói không hết."

Sau đó Cố Dương cùng Sở Linh Nhi trở về phòng trước.

Còn Hà Thanh Huyền thì bị Lạc Cửu Thiên lôi kéo truy vấn.

Không hỏi, còn tốt, vừa hỏi xong Lạc Cửu Thiên liền sợ hãi mắt choáng váng.

Lúc Hà Thanh Huyền nói đến Cố Dương ngộ tính siêu phàm, võ đạo ý chí càng là không ai có thể so sánh, Lạc Cửu Thiên cũng không có bất kỳ điều gì ngoài ý muốn.

Nhưng khi hắn nói đến khi Cố Dương nắm giữ hai đại lĩnh vực tiểu thành, hơn nữa giẫm tất cả thiên kiêu đứng đầu Nam bộ ở dưới chân, thành công đoạt được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Lạc Cửu Thiên lập tức không nhịn được liên tục gật đầu, khắp khuôn mặt là cảm khái cùng rung động.

Mà cuối cùng khi Hà Thanh Huyền nói đến thực lực Cố Dương hiện giờ có thể chém giết Vương cảnh, Lạc Cửu Thiên hoàn toàn ngây người tại chỗ.

Hồ đồ, mắt choáng váng.

"Ngươi... Ngươi nói thật sao?"

"Ta có thể lừa ngươi sao? Việc này là chính mắt ta nhìn thấy!"

Hà Thanh Huyền không khỏi liếc mắt khinh bỉ.

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

"Cố Dương mới là Sinh Tử cảnh!"

Lạc Cửu Thiên vẫn cảm thấy rất không có khả năng.

Vượt cấp vượt cấp chém giết cường giả Vương cảnh?

Đây có nghĩ như thế nào cũng không thể nào!

Cho dù là yêu nghiệt, làm sao có thể vượt qua hào rộng kinh khủng như vậy?

Đối với việc này, vẻ mặt Hà Thanh Huyền cũng lộ vẻ bất đắc dĩ.

"Ngươi không hiểu, sự yêu nghiệt của Cố Dương, là chúng ta không cách nào tưởng tượng!"

Chuyện của Bạch lão hắn cũng không trực tiếp nói cho Lạc Cửu Thiên biết.

Dù sao...

Một siêu cấp cường giả Thượng giới chết trong tay Cố Dương, nói đến dường như cũng quá mức chấn động!

Nói ra đoán chừng Lạc Cửu Thiên cũng sẽ không tin.

Dù sao hắn ngay cả việc Cố Dương có thể chém giết Vương cảnh cũng không thể tin được.

Sau đó một thời gian, sự tích Cố Dương ở Thất Tinh Vực cũng đã truyền khắp toàn bộ Thanh Huyền thánh viện.

Lạc Cửu Thiên nghe vậy khóe miệng không ngừng co giật, tâm thần chấn động.

"Quái vật này..."

Trong lòng hắn cảm khái không gì sánh được, chợt cắn răng một cái, lựa chọn bắt đầu bế quan tu luyện.

Mà đám người Vưu Phong cũng bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Hiển nhiên là bị Cố Dương đả kích.

Tất cả mọi người đều là thiên kiêu hàng đầu của Thanh Huyền thánh viện.

Cho dù chênh lệch rất lớn nhưng ít nhất cũng phải kéo gần lại một chút.

Nếu không...

Đến lúc đó vạn vực thi đấu bắt đầu, bọn họ đi qua chẳng phải là mất mặt?

Ôm loại suy nghĩ này.

Không ít thiên kiêu đứng đầu đều vận công điên cuồng tăng cường bản thân.

Nhưng khoảng cách thời gian thi đấu vạn vực còn tương đối đầy đủ.

Thanh vực.

Lâm gia.

Gia chủ Lâm gia cùng một đám Lâm gia lão tổ ngồi vây quanh, thần sắc ngưng trọng.

"Có một chuyện cần trao đổi với chư vị lão tổ một phen."

"Đã xảy ra chuyện gì sao?"

"Nói một chút xem sao."

Trong lúc nghị luận, ánh mắt của tất cả lão tổ Lâm gia đều dừng lại trên người gia chủ Lâm gia.

"Ừm, chuyện này... có liên quan đến Thiên Kiêu trà hội do Thất Tinh Vực Thiên Cực Kiếm Hoàng tổ chức."

"Ồ? Chuyện này ta có chút hiểu biết, có điều cũng không có quan hệ gì với chúng ta chứ?"

"Ta ngược lại nghe nói Đại Viêm hoàng triều Cố Dương tới tham gia."

"Không sai, hơn nữa hắn còn đoạt được đệ nhất, đạt được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng!"

"Truyền thừa Thiên Cực Kiếm Hoàng đang nằm trong tay Cố Dương?"

"Đáng tiếc, nếu Cố Dương cùng Chu Tước thánh địa không có tầng quan hệ này, lão phu cho dù là liều mạng cũng phải thử một lần!"

Các lão tổ nhất thời nghị luận kịch liệt.

Nghe đến đó, gia chủ Lâm gia cũng lộ vẻ bất đắc dĩ nói.

"Lúc đầu ta cũng cảm thấy không liên quan gì đến chúng ta, nhưng ta có một người bạn cũ cũng tới hội trà Thiên Kiêu để xem kịch."

"Hắn nói cho ta biết... Hắn ở hiện trường trà hội thiên kiêu, nhìn thấy một vị tộc nhân Lâm gia chúng ta."

Gia chủ Lâm gia thần sắc ngưng trọng nói.

"Ồ?"

"Chẳng lẽ là một tiểu bối nào đó đến tham gia náo nhiệt?"

"Điều này cũng không có gì lạ."

Các lão tổ đối với cái này cũng không để ý, cho rằng chỉ là một tên tiểu bối bình thường đi tham gia náo nhiệt.

"Không!"

"Người của Lâm gia chúng ta trong miệng hắn không chỉ phát huy hết sức chói mắt trên trà hội thiên kiêu, thậm chí chỉ đứng sau Cố Dương, nghiền ép một đám thiên kiêu đứng đầu nam bộ!"

Gia chủ Lâm gia lắc đầu, ngữ khí nghiêm túc nói.

"Cái gì?"

"Làm sao có thể!"

Lời này của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Nhất thời một đám lão tổ mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Thực lực Lâm gia bọn họ tại Thanh vực chỉ có thể coi là bình thường.

Mà thiên kiêu mạnh nhất trong tộc là Lâm Trần, sau khi bị Cố Dương trấn áp, gượng dậy không nổi, hiện tại còn nhốt mình trong bế quan thất, không đi ra.

Lâm gia bọn họ lấy đâu ra thiên kiêu đi tham gia thiên kiêu trà hội?

Hơn nữa còn có thể trấn áp toàn bộ thiên kiêu đứng đầu ở

Nam bộ Đông Hoang?

Thế thì làm sao mà làm được?

"Người nọ là ai?"

Có lão tổ kịp phản ứng, lập tức vẻ mặt nghiêm túc hỏi.

Nghe đến đó, lão tổ còn lại cũng nhao nhao ngẩng đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm gia chủ Lâm gia.

"Tên hắn là Lâm Sơn."

"Ta đã điều tra qua, bên trong tộc chúng ta đích xác có một tên ngoại môn đệ tử Lâm Sơn, hơn nữa hắn đích xác cách đây một đoạn thời gian đã rời khỏi gia tộc, bây giờ không rõ hướng đi, về mặt tướng mạo đều tương ứng, chẳng qua là..."

Nói xong, giọng điệu của gia chủ Lâm gia không khỏi dừng lại.

"Chỉ là cái gì?"

Các lão tổ Lâm gia lập tức nhíu mày.

"Chỉ là...Lâm Sơn kia, tu vi đẳng cấp, chỉ có Nguyên Hải cảnh, thiên phú cực kỳ bình thường, nhưng lão bằng hữu của ta lại nói... Lâm Sơn mà hắn nhìn thấy kia, tu vi chính là Đan Hư cảnh, đây là điểm khiến cho ta nghi hoặc."

"Từ đặc điểm các phương diện mà xem, Lâm Sơn mà lão hữu của ta nhìn thấy, hẳn là tên đệ tử ngoại môn của Lâm gia chúng ta."

"Chỉ là không biết vì sao, tu vi của hắn tăng vọt đến Đan Hư cảnh, hơn nữa…" Gia chủ Lâm gia nói đến đây, các lão tổ khác cũng lập tức hiểu ra.

"Cơ duyên!"

Trong mắt bọn họ tràn đầy ánh sáng.

Rất hiển nhiên.

Sở dĩ Lâm Sơn có thể nhanh chóng trưởng thành đột phá Đan Hư cảnh, tất nhiên là vì thu hoạch thiên đại cơ duyên!

Hơn nữa mượn cơ duyên bực này, hắn thậm chí có năng lực áp chế một đám thiên kiêu đứng đầu nam bộ, chỉ đứng dưới Cố Dương!

Nghĩ đến đây, trong mắt một đám lão tổ lập tức bộc phát ra hào quang sắc bén.

"Bây giờ Lâm Sơn này ở đâu?"

"Cơ duyên trên người hắn chỉ sợ có thể làm cho Lâm gia chúng ta tiến thêm một bước!"

"Phải nhanh chóng tìm được Lâm Sơn!"

Một đám lão tổ lập tức liền thống nhất thái độ.

Có cơ duyên, tất nhiên bọn họ đều muốn chiếm làm của riêng!

"Không có cơ hội."

Gia chủ Lâm gia lắc đầu.

Nghe đến đây, thần sắc của một đám lão tổ lập tức cả kinh.

"Sao lại nói như vậy?"

"Lâm Sơn đã chết, hồn bài của hắn không lâu trước vừa mới vỡ vụn."

"Không có gì bất ngờ xảy ra, hắn bị người giết."

Gia chủ Lâm gia nói như vậy.

Các lão tổ lập tức chau mày.

"Lại có việc này?"

"Đáng chết... Vậy chẳng phải là cơ duyên trong tay Lâm Sơn đã rơi vào tay người khác rồi sao?"

"Thật là vô liêm sỉ! Nếu như có thể sớm biết được tin tức này, cũng sẽ không xuất hiện tình huống như vậy. "

Các lão tổ lắc đầu thở dài, tỏ vẻ vô cùng khó chịu.

Mà gia chủ Lâm gia cũng tràn đầy bất đắc dĩ.

Nhưng ngay lập tức ánh mắt lão lại hơi sáng lên nói: "Tuy nhiên... Có lẽ người đánh chết Lâm Sơn, cũng không khó tìm."

"Hồn bài của Lâm Sơn mấy ngày trước đã vỡ vụn, mà Cố Dương vài ngày sau lại về tới Thanh Huyền thánh viện."

"Mặc dù trong đó không có liên quan tất nhiên, nhưng... Nghe lão hữu của ta nói, Lâm Sơn cùng Cố Dương dường như tồn tại một chút mâu thuẫn."

"Cho nên..."

"Tám chín phần mười là Lâm Sơn chết trong tay Cố Dương!"

"Mà Cố Dương, hắn tuyệt đối có thực lực này!"

Gia chủ Lâm gia nói đến đây.

Nhất thời các lão tổ khác thần sắc ngưng tụ.

"Ý của ngươi là... Cơ duyên của Lâm Sơn, bây giờ đang ở trên người Cố Dương?"

"Rất có thể!"

Nghe đến đó.

Các lão tổ lập tức có chút khó xử.

Mặc dù biết nơi có cơ duyên.

Bọn họ cũng không dám dễ dàng động thủ đấy.

Dù sao, hiện giờ Cố Dương đã có quan hệ với Chu Tước thánh địa.

Hơn nữa Cố Dương thiên phú tự thân cũng tuyệt đối không kém, nếu như trêu chọc vào vậy không khác gì dẫn lửa vào người!

"Yên tâm, hiện tại nhất định là không thể động thủ, chẳng qua... Có lẽ có thể ra tay ở vạn vực đại bỉ."

Gia chủ Lâm gia nói, trong ánh mắt lóe ra một tia sáng quỷ dị.

Một đám lão tổ khác cũng cúi đầu cẩn thận lắng nghe kế hoạch của gia chủ Lâm gia.

Nhất thời cả đám đều trợn to mắt.

Có người chần chờ, có người kinh hỉ, cũng có người có chút sốt sắng không chờ được.

...

Biểu hiện của Cố Dương ở trong Thất Tinh Vực tất nhiên cũng là truyền về tới Thanh Vực.

Đối với điều này, đám thế lực đỉnh tiêm của Thanh Vực cũng nhao nhao cảm khái Cố Dương yêu nghiệt biến thái!

Cũng may lúc trước bọn họ đã nói xin lỗi nhanh, bằng không kết thù với một yêu nghiệt như vậy thật đúng là phải lấy mạng của bọn họ!

Đám thế lực đỉnh tiêm ở Thanh Vực đều cảm thấy may mắn và cảm khái.

Thời gian thoáng một cái trôi qua.

Hai tháng trôi qua.

Trong hai tháng này, Cố Dương nhàn rỗi cũng không có việc gì làm.

Ngày thường, căn bản đều là hắn và Sở Linh Nhi dính vào nhau.

Dù sao Cửu Chuyển Linh Lung Thể của Sở Linh Nhi vừa mới kích phát ra.

Còn cần phải khai phá một phen.

Mà phương pháp khai phá thì ai cũng hiểu.

Vì thế trong hai tháng này, hai người trên cơ bản đều ở trong phòng.

Mà trải qua hai tháng khai phá và tu luyện.

Tu vi hiện giờ của Sở Linh Nhi... Đúng là nhanh chóng tăng lên Sinh Tử cảnh tầng ba!

Phải biết rằng tu vi càng về sau tăng lên càng gian nan.

Coi như là một ít thiên kiêu đỉnh tiêm, cũng chưa chắc có thể trong vòng hai tháng tăng lên hai tiểu cảnh giới!

Nhưng tu vi Sở Linh Nhi tăng lên, chính là vô cùng nhanh chóng, nước chảy thành sông!

Đây cũng là chỗ yêu nghiệt của Cửu Chuyển Linh Lung Thể!

Nhìn Sở Linh Nhi khuôn mặt đỏ bừng, đang ngồi xếp bằng trong phòng, không ngừng vận chuyển công pháp tu luyện.

Cố Dương cũng không khỏi cảm khái vạn phần.

"Cửu chuyển linh lung thể, thật đúng là biến thái!"

"Làm cho ta có chút động tâm."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi cười ra tiếng.

Hắn lắc lắc đầu.

Hiện giờ Sở Linh Nhi đang hấp thu tiêu hóa, có lẽ còn có thể đột phá thêm một tiểu cảnh giới nữa.

"Ta cũng nên đề thăng tu vi một chút."

Cố Dương thu hồi ánh mắt, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng.

"Bây giờ cách ta đột phá Sinh Tử cảnh, đã qua hai tháng!"

"Hai tháng, cũng xấp xỉ đủ rồi."

Cố Dương sở dĩ sau khi đột phá Sinh Tử cảnh không gấp gáp sửa đổi tu vi.

Do cân nhắc đến việc đột phá liền trực tiếp bước vào Sinh Tử cảnh đỉnh phong thì không khỏi quá mức kinh thế hãi tục.

Đến lúc đó chỉ sợ sẽ chọc phải phiền toái không cần thiết.

Dù sao...

Lúc ấy hiện trường chính là có ba vị cường giả Hoàng cảnh đấy.

Thiên Cực Kiếm Hoàng còn tốt, hắn có thể nhìn ra Thiên Cực Kiếm Hoàng không phải loại người có tính cách động thủ với hậu

bối.

Nhưng hai vị Hoàng Cảnh còn lại thì khó nói.

Cố Dương cũng không nắm chắc có thể đối phó với Hoàng cảnh.

Cho nên sau một phen đắn đo, hắn không vội vàng sửa đổi.

Một phương diện khác cũng là không muốn trêu chọc một ít phiền toái không cần thiết.

Hai tháng đột phá, nghe như vậy hắn là hợp lý hơn đi?

Nếu loại ý nghĩ này của Cố Dương bị Thiên Kiêu Sinh Tử cảnh khác nghe được.

Có lẽ sẽ khiến nhiều người tức giận.

Cái quái gì thế, một hai tháng bọn hắn đều chưa chắc có thể đột phá một tiểu cảnh giới, ngươi nói cho ta biết hai tháng từ Sinh Tử cảnh tầng một đột phá đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong rất hợp lý?

Hợp lý cái búa!

Đương nhiên, Cố Dương tự nhiên sẽ không nghĩ những thứ này.

Thân hình hắn lóe lên, đi tới một gian phòng khác.

Chợt vẫy tay một cái.

Chính là bố trí xong trận pháp, để phòng ngừa ngoại nhân quấy rầy.

Chuẩn bị đầy đủ.

Cố Dương lúc này mới hít sâu một hơi, ngồi xếp bằng trên sàn nhà.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

Cùng lúc đó, tâm niệm hắn khẽ động.

"Thay đổi tu vi, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương liền tinh thần chấn động.

Bởi vì ngay sau đó, một cỗ khí tức mênh mông bộc phát ra từ trong cơ thể hắn.

Luồng khí tức kinh khủng kia.

Gần như là phóng lên cao!

Keng!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Từng đạo âm thanh thanh thúy phảng phất có thứ gì đó vỡ vụn vang lên liên tiếp.

Mà tu vi của Cố Dương, cũng tại thời khắc này điên cuồng tăng vọt!

Sinh Tử cảnh tầng hai, Sinh Tử cảnh tầng ba Sinh Tử cảnh tầng năm!

Gần như chỉ trong nháy mắt, tu vi của Cố Dương chính là đột phá đến Sinh Tử cảnh tầng năm.

Mà loại tốc độ tăng vọt này hoàn toàn không có ý đình trệ, ngược lại còn có xu thế tăng nhanh!

Ầm!

Ầm!

Thời gian ngắn ngủi chỉ có một nén nhang.

Tu vi của Cố Dương, chính là trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh thập trọng!

Thoải mái ung dung đến mức làm cho người ta tức lộn ruột!

Ngay sau đó, một thanh âm thanh thuý lại vang lên.

Tu vi của Cố Dương... đột phá đến cực hạn của Sinh Tử cảnh, trực tiếp vượt qua đến Sinh Tử cảnh tầng mười một.

Hơn nữa lấy thế sét đánh không kịp bưng tai, trực tiếp vượt qua đến Sinh Tử cảnh tầng mười ba.

"Hô..."

Cảm nhận được tu vi của mình đã tăng vọt.

Cố Dương ngược lại cũng không bất ngờ.

Dù sao thì một ngàn vạn năm lắng đọng lại.

Nếu còn chưa đột phá đến cực hạn của Sinh Tử cảnh, vậy hắn phải phế vật cỡ nào chứ?

"Cái gông cùm xiềng xích này thật đúng là đáng ghét mà."

Mắt thấy tu vi của mình bị kẹt tại Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Cố Dương cũng không khỏi bất đắc dĩ.

Giống như là trên tu vi bị buộc lên một sợi gông xiềng vô hình.

Mặc kệ thời gian sửa chữa như thế nào, đều không thể vượt qua gông xiềng vô hình này.

Cho dù là thời gian đã đạt đến ngàn vạn năm!

Vẫn là không thể đột phá tầng gông xiềng này!

Thấy vậy, Cố Dương thở dài một hơi.

Đối với chuyện này cũng là vô cùng không thể làm gì.

Chẳng qua ngay sau đó...

Hắn cũng có thể cảm nhận được trong cơ thể mình dường như có thứ gì đó đang ngưng tụ!

Ngay sau đó.

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Chợt hắn hít sâu một hơi.

Vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Nhìn thấy đỉnh đầu mình xuất hiện một đóa kim sắc liên hoa!

"Đây là... Đóa hoa thể phách?"

Đồng tử Cố Dương hơi co rụt lại.

Hắn có chút hiểu biết về Vũ Hóa cảnh.

Cường giả Sinh Tử Cảnh đỉnh phong muốn đột phá Vũ Hóa Cảnh cần phải ngưng tụ ra ba đóa hoa Vũ Hóa!

Thể phách, chân nguyên và tinh thần!

Mà Vũ Hóa Chi Hoa ngưng tụ ra, cũng là cùng bản mệnh nguyên đan lúc trước ngưng tụ ra có quan hệ.

Phẩm cấp Nguyên Đan càng cao, hoa Vũ hóa ngưng tụ ra cũng sẽ càng cao!

Hiển nhiên bởi vì bản mệnh nguyên đan của mình quá mức cường đại.

Khiến cho hoa thể phách ngưng tụ ra cũng giống với bản mệnh nguyên đan, hiện ra màu vàng!

Hơn nữa phía trên đóa hoa sen kia... rõ ràng là chạm khắc chín loại hoa văn tối nghĩa khó hiểu!

"Ngay cả chín sợi đạo vận cũng ở trên đó "

Cố Dương không khỏi rung động vô cùng.

Sau một phen suy tư, liền giật mình.

"Là sửa đổi tu vi mang tới tăng thêm sao?"

"Lần trước là tăng trưởng đạo vận. Mà lần này... Đúng là trực tiếp ngưng tụ ra hoa Vũ Hóa sao?"

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương không khỏi hiện ra vẻ vui mừng.

Ít nhất không phải cái gì cũng không có.

Cũng coi như không tệ.

Chỉ là ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Trên đỉnh đầu, lại là một đóa hoa sen màu vàng từ trong hư không sinh ra!

Đó là... đóa hoa chân nguyên!

"!?"

Nhìn thấy điều này, Cố Dương cũng nhịn không được cả kinh, trợn trừng hai mắt.

"Còn gì nữa không?"

Còn không đợi Cố Dương tiếp tục suy nghĩ.

Lại một đóa hoa sen hiện lên.

Rõ ràng là bông hoa tinh thần.

Tam hoa chậm rãi xoay quanh đỉnh đầu Cố Dương.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng từ bên trong ba đóa hoa sen màu vàng rõ ràng là bạo phát ra.

Chợt phóng lên trời, xông thẳng đến tận tầng mây!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời Thanh Huyền thánh viện.

Chỉ thấy một đạo kim mang xuyên thẳng lên trời.

Leng keng... Leng keng...!

Trên bầu trời lập tức phát ra từng đợt thanh âm vù vù.

Giọng nói này còn kéo theo vô số người dò xét.

"Tình huống như thế nào?"

"Trên trời hình như có gì đó sắp xuất hiện?"

"Chẳng lẽ có dị bảo xuất thế?"

Từng trận âm thanh bàn luận kỳ dị nối tiếp nhau vang lên.

Mà loại chấn động này... Thế mà không chỉ ảnh hưởng đến Hoàng triều Đại Viêm.

Thậm chí bao quát toàn bộ Thanh Vực.

Vĩnh Dạ Hoàng Triều.

Một đám cường giả đạp lên hư không, chau mày nhìn lên bầu trời.

Dạ Trường Tiêu không khỏi ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn ba động kỳ dị trên bầu trời.

Mặt lộ vẻ tò mò.

Chẳng biết tại sao trên bầu trời này lại có chấn động khiến hắn cảm thấy có chút quen thuộc.

Tình huống tương tự cũng phát sinh trong hoàng triều Thiên Tinh.

Tinh Cửu Vân đang ngồi xếp bằng trong phòng bế quan, cố gắng tu luyện.

Từ sau khi cáo biệt Cố Dương.

Nàng chính là triệt để bế quan.

Bởi vì một tòa áp lực tựa như núi lớn nằm ngang trên đỉnh đầu nàng.

"Cố Dương quá ưu tú, nếu ta không thể trở nên mạnh hơn yêu nghiệt hơn... Là không xứng với hắn!"

Trên gương mặt xinh đẹp của Tinh Cửu Vân tràn đầy vẻ nghiêm nghị và kiên định.

Mà đúng lúc này, cô cảm nhận được trên bầu trời truyền đến dao động không tầm thường.

Mấu chốt chính là nàng cảm nhận được khí tức của Cố Dương!

"Là hắn!"

Nghĩ đến đây, Tinh Cửu Vân trực tiếp xuất quan, đạp trên hư không, chiếc cằm trắng như tuyết hơi nâng lên, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm vào không trung.

Tình huống đồng dạng phát sinh trong tất cả các thế lực ở Thanh Vực.

Trong đó càng không thiếu thế lực cho rằng có dị bảo sắp hiện thế, dồn dập lăm le sát khí muốn tranh đoạt!

Đúng lúc này, dị tượng một đóa hoa sen màu vàng khổng lồ che khuất bầu trời hiển hiện giữa không trung.

Nhìn thấy vậy.

Trong lúc nhất thời vô cùng vô tận người kinh ngạc mở to hai mắt nhìn.

"Đây là... Có người đang ngưng tụ ra hoa Vũ Hóa!"

"Hítzz, đóa hoa ngưng tụ vũ hóa thế mà lại đưa tới dị tượng?"

"Rốt cuộc là người phương nào ngưng tụ ra hoa Vũ Hóa?"

Vô số người trong hoàng triều Đại Viêm lộ vẻ thán phục, nghị luận ầm ĩ.

Mà trong Thanh Huyền thánh viện.

Một đám học sinh đều nhìn về phía phòng của Cố Dương với ánh mắt quái dị.

Bởi vì trên bầu trời đạo kim sắc liên hoa dị tượng kia... Rõ ràng chính là từ trong phòng Cố Dương chiếu xạ ra!

Nói cách khác...

Là Cố Dương đang ngưng tụ Vũ Hóa Chi Hoa!

Cả Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên cũng bất ngờ mà đứng trên không trung.

Nhìn thoáng qua gian phòng Cố Dương, trong ánh mắt không khỏi lộ ra cảm khái, chợt lại ngẩng đầu nhìn dị tượng hoa sen màu vàng trên bầu trời kia.

"Cánh hóa hoa này... Tại sao lại là màu vàng?"

Lạc Cửu Thiên cau mày, nghi hoặc hỏi.

"Có lẽ là bởi vì phẩm cấp bản mệnh nguyên đan của Cố Dương quá cao."

Hà Thanh Huyền suy tư một lát, sau đó chậm rãi đáp.

"Cũng không biết Cố Dương đây là muốn ngưng tụ ra mấy đạo Vũ Hóa Chi Hoa?"

Hà Thanh Huyền cũng lầm bầm nói.

Mà hắn vừa mới nói xong.

Lại là một hư ảnh hoa sen màu vàng tách ra giữa không trung!

Hai hư ảnh kim sắc liên hoa xoay quanh trên không trung.

Phía trên hoa sen, chín hoa văn kỳ dị cũng như ẩn như hiện.

Chẳng qua dường như không ai phát hiện ra điểm này.

"Vậy mà lại là hai đạo Vũ Hóa Chi Hoa..."

Nhìn thấy vậy, Hà Thanh Huyền không nhịn được hít sâu một hơi.

Thần sắc ngưng trọng.

Cùng lúc đó.

Vĩnh Dạ Hoàng Triều.

Vô số cường giả đứng đầu ánh mắt nhìn chằm chằm vào hai hư ảnh kim sắc liên hoa trên bầu trời.

"Đúng là có người đang ngưng tụ ra Vũ Hóa Chi Hoa?"

"Vũ hoá chi hoa này... Lại là màu vàng?"

"Kỳ quái, bình thường hoa Vũ Hóa không phải màu xám sao?"

"Cánh hoa màu vàng... Đây đúng là lần đầu gặp!"

Từng đợt âm thanh thán phục không ngừng truyền đến.

Phía dưới.

Dạ Trường Tiêu cũng hơi run run.

Hắn rốt cuộc hiểu rõ tại sao chính mình lại cảm thấy có chút quen mắt rồi.

Kim Liên Hoa này...

Cùng bản mệnh nguyên đan của Cố Dương gần như là hoàn toàn giống nhau!

Khí tức phát ra trong đó cũng giống như vậy, nghe rợn cả người!

"Chẳng lẽ... Là Cố Dương sao!?"

Dạ Trường Tiêu không nhịn được hô lên thất thanh.

Nghe giọng nói của hắn ta, đám cường giả đứng đầu Vĩnh Dạ hoàng triều không khỏi nhìn về phía Dạ Trường Tiêu.

"Trường Tiêu, con biết chuyện gì đã xảy ra rồi sao?"

Quân chủ Vĩnh Dạ hoàng triều tiến lên hỏi Dạ Trường Tiêu.

Dạ Trường Tiêu ngẩn người, sau đó thuật lại chuyện của Cố Dương.

Lập tức, một đám cường giả Vương cảnh mở to hai mắt nhìn.

"Lại là Cố Dương!"

Trước đó không lâu bọn họ mới nghe nói Cố Dương ở Thất Tinh Vực đoạt được cơ duyên của Thiên Cực Kiếm Hoàng, thành công đột phá Sinh Tử cảnh.

Hôm nay mới qua hai tháng ngắn ngủi, Cố Dương đã bắt đầu ngưng tụ Vũ Hóa Chi Hoa?

Mẹ nó, đây là...

Một đám cường giả Vương cảnh Vĩnh Dạ Hoàng triều lập tức có chút nghẹn lời.

Ngươi lại biến thái hơn một chút rồi!

Trong Hoàng triều Thiên Tinh cũng phát sinh chuyện tương tự.

Lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều trong nháy mắt khi hoa sen màu vàng xuất hiện, con ngươi liền co rụt lại.

"Đây là tiểu tử Đại Viêm hoàng triều kia đang ngưng tụ Vũ Hóa Chi Hoa đi!"

"Trong vòng hai tháng ngắn ngủi đã từ Sinh Tử cảnh đột phá đến cực hạn Sinh Tử cảnh?"

Lão tổ Thiên Tinh Hoàng không khỏi hít sâu một hơi, trong đôi mắt đục ngầu của lão tràn đầy chấn động.

Mà bên kia, Tinh Cửu Vân cũng có chút hoa mắt mê man nhìn hai đóa kim sắc liên hoa trên bầu trời.

"Tốc độ tăng lên của Cố Dương thế mà lại nhanh như thế."

"Ta thật sự... có thể đuổi kịp hắn sao?"

Trong lúc cảm thán, Tinh Cửu Vân không khỏi cúi đầu, cảm xúc có chút sa sút.

Mà đúng lúc này.

Ánh sáng vàng chiếu xuống mặt đất.

Ánh sáng xán lạn đem ánh mắt mọi người đều hấp dẫn qua.

Trên bầu trời, bên cạnh hai hư ảnh kim sắc liên hoa lại lần nữa hiện ra một đạo kim sắc liên hoa!

Ba hư ảnh Vũ Hóa Chi Hoa!

Chứng kiến một màn này.

Cho dù là lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều, giờ phút này cũng không nhịn được hô lên thất thanh: "Cái gì!"

"Tam hoa tụ đỉnh!?"

"Cố Dương đến cùng là làm sao mà có thể làm được!"

Lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều nhìn mà choáng váng.

Trên gương mặt xinh đẹp của Tinh Cửu Vân cũng tràn đầy

kinh ngạc cùng với không thể tin.

Phải biết rằng...

Cho dù là thiên kiêu đứng đầu Đông Hoang, muốn từ Sinh Tử cảnh đệ nhất trọng đột phá đến Sinh Tử cảnh cực hạn, hơn nữa còn có thể tam hoa tụ đỉnh...

Ít nhất cũng phải tốn mấy chục năm, thậm chí là lâu hơn!

Mà Cố Dương, vẻn vẹn chỉ mất có hai tháng!

Việc này không khỏi quá mức chấn động!

Vĩnh Dạ Hoàng Triều.

Tất cả cường giả Vương cảnh ánh mắt đều ngây ngốc nhìn ba đạo hư ảnh kim sắc liên hoa trên bầu trời.

Hoàn toàn là nhìn mà choáng váng.

Bọn họ mới từ miệng Dạ Trường Tiêu biết được đây là dị tượng Cố Dương làm ra.

Kết quả... Chính là thấy được một màn này.

"Tam Hoa Tụ Đỉnh... Cố Dương thật sự là hai tháng trước mới đột phá Sinh Tử cảnh sao?"

"Rốt cuộc hắn tu luyện như thế nào?"

"Tốc độ tăng tu vi này, thật sự là con người có thể có được?"

"Hiện tại ta hoài nghi ta có phải hay không là phế vật."

Một đám cường giả cảnh giới Vương cảnh của Vĩnh Dạ hoàng triều hoàn toàn bị một màn này làm cho choáng váng.

Thậm chí có một số cường giả Vương cảnh đều lộ vẻ mặt chua

xót.

Người ta trong hai tháng không chỉ từ cảnh giới Sinh Tử nhất trọng đột phá đến cực hạn Sinh Tử cảnh, còn có thể tam hoa tụ đỉnh.

Mà bọn hắn chỉ riêng đột phá Sinh Tử Cảnh đã tốn thời gian mấy năm!

Tăng lên một cảnh giới cũng cần mấy tháng.

Cái này so sánh...

Bọn họ quả thực chính là phế vật!

Dạ Trường Tiêu cũng tròn mắt.

Mở miệng, nhưng một câu cũng không thể nói ra.

Rung động trong lòng khiến hắn có thiên ngôn vạn ngữ trong lòng, nhưng cuối cùng... Lại hóa thành một câu 'Biến thái'!

Đại Viêm Hoàng Triều.

Thanh Huyền thánh viện.

"Vậy mà, Tam Hoa Tụ Đỉnh rồi!"

Lạc Cửu Thiên trợn tròn mắt, trên mặt tràn đầy rung động cùng không thể tin!

"Nếu như ta nhớ không lầm, Cố Dương từ đột phá đến Sinh Tử cảnh đến bây giờ, mới qua hai tháng đúng không?"

"Hai tháng, hắn từ Sinh Tử cảnh đột phá đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong, hơn nữa... Còn ngưng tụ Tam Hoa tụ đỉnh?"

Nói đến đây, Lạc Cửu Thiên không khỏi hít sâu một hơi.

Khóe miệng Hà Thanh Huyền bên cạnh cũng giật giật.

"Thật sự là..."

"Yêu nghiệt mà!"

Trong lòng hắn cũng cảm khái vạn phần.

"Hai tháng từ không tới có, tam hoa tụ đỉnh... Hơn nữa Cố Dương hôm nay vẻn vẹn chỉ có mười tám tuổi mà thôi."

"Đây đã là đánh vỡ kỷ lục, cũng là Tam Hoa Tụ Đỉnh tốc độ nhanh nhất trẻ tuổi nhất từ trước tới nay của Đông Hoang nhỉ?"

Lạc Cửu Thiên không khỏi hít sâu một hơi.

Tuy rằng Tam Hoa Tụ Đỉnh không có nghĩa là có thể đột phá Vũ Hóa cảnh.

Nhưng nếu Tam Hoa Tụ Đỉnh, nói rõ Cố Dương đã cách Vũ Hóa cảnh không xa!

Thiên tư yêu nghiệt như vậy.

Thật đúng là không ngừng phá các loại kỷ lục của thiên kiêu của Đông Hoang!

Lạc Cửu Thiên sợ hãi than không thôi.

So sánh ra, Hà Thanh Huyền lại có vẻ bình tĩnh bình thản.

Nhìn thấy vậy, Lạc Cửu Thiên cũng có chút nghi hoặc khó hiểu.

"Thanh Huyền, sao ngươi lại bình tĩnh như vậy?"

"Lẽ nào ngươi không cảm thấy kinh ngạc sao?"

Đối với nghi ngờ của Lạc Cửu Thiên.

Hà Thanh Huyền bất đắc dĩ nhún vai.

"Ta đã quen rồi."

"Nếu ngươi vẫn ở bên Cố Dương... Tin ta, ngươi cũng sẽ chết lặng giống như ta."

"Mặc kệ sự tình thái quá cỡ nào, dường như ở trên thân Cố Dương đều có thể phát sinh."

"Cho dù hiện tại Cố Dương trực tiếp đột phá Vũ Hóa cảnh, ta cũng không có chút nào ngoài ý muốn, dù sao... Đó chính là Cố Dương!"

Hà Thanh Huyền cảm khái vạn phần.

Nghe đến đó, Lạc Cửu Thiên cũng không khỏi trầm mặc.

Khó có thể tưởng tượng được... Những ngày này, Hà Thanh Huyền cùng Cố Dương ở cùng một chỗ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Dị tượng tam hoa tụ đỉnh trên bầu trời càng lúc càng nồng đậm.

Dẫn động toàn bộ thế lực Thanh Vực vây xem chấn động.

Đặc biệt là khi bọn họ biết được người dẫn động loại dị tượng này là Cố Dương, sau đó thì càng thêm rung động!

"Cố Dương này... Rốt cuộc là quái vật gì chứ!"

"Khó có thể tưởng tượng, lúc này mới qua bao lâu, hắn cũng đã có thể tam hoa tụ đỉnh rồi..."

"Tư thái yêu nghiệt bực này, vạn vực đại bỉ lần này, chỉ sợ Cố Dương phải đại phóng dị sắc!"

"Tự tin một chút, bỏ câu chỉ sợ đi, mà là tất nhiên sẽ tỏa sáng rạng rỡ!"

"Không biết Cố Dương có cơ hội đoạt được hạng nhất hay không?"

"Khẳng định!"

Các thế lực trong Thanh Vực đều xuất hiện đối thoại tương tự.

Bọn họ đối với sự yêu nghiệt của Cố Dương quả thực rung động tới cực điểm.

2 tháng từ Sinh Tử cảnh tầng một trực tiếp đột phá đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong không nói, mà còn Tam Hoa tụ đỉnh...

Đây quả thực là không phải người có thể làm được!

Thậm chí còn có một vài thế lực có tâm tư sống động.

Giờ phút này còn sớm đi đến hoàng triều Đại Viêm.

Chỉ đợi Cố Dương xuất quan rồi lập tức nói chúc mừng Cố Dương!

Lạc Cửu Thiên và Hà Thanh Huyền cảm nhận được chung quanh truyền đến từng đợt khí tức cường giả Vương cảnh, cũng không khỏi hai mặt nhìn nhau một cái.

"Chỉ có thể nói, không hổ là Cố Dương nha."

Lạc Cửu Thiên không khỏi cảm thán.

Mà ngay sau đó.

Một bóng người chậm rãi đứng giữa không trung.

Đó rõ ràng là Cố Dương!

Cố Dương vừa xuất hiện.

Trên bầu trời, hư ảnh ba đạo kim sắc liên hoa cũng trong nháy mắt tiêu trừ trong vô hình.

Cùng lúc đó.

Hà Thanh Huyền và Lạc Cửu Thiên cũng vội vàng tiến lên.

"Cố Dương, chúc mừng ngươi thành công Tam Hoa Tụ Đỉnh!"

"Không thể không nói... Thiên tư của ngươi, thật sự là không ngừng đổi mới lý giải của chúng ta đối với thiên kiêu nha!"

Hai người cảm khái vạn phần, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng khẽ cười một tiếng, chắp tay một cái.

Chẳng qua còn không đợi Cố Dương nói chuyện.

Từng đạo khí tức cường hãn chính là hóa thành từng đạo lưu quang xuất hiện ở trên bầu trời Thanh Huyền thánh viện.

"Vĩnh Dạ hoàng triều, chúc mừng Cố Dương ngưng tụ tam hoa thành công, tam hoa tụ đỉnh, thật đáng mừng!"

"Thiên Tinh Hoàng Triều, chúc mừng..."

"Huyền Vũ thánh địa..."

Trong lúc nhất thời, từng giọng chúc mừng vang lên liên tiếp.

Gần như toàn bộ thế lực đỉnh cao nhất của Thanh vực đều đến đây chúc mừng.

Hơn nữa bọn họ cũng chỉ đơn thuần tới đây lộ mặt, chúc

mừng xong mới vô cùng tự giác rời đi.

Nhưng mà cho dù như thế, cũng khiến cho vô số người cảm khái muôn phần.

"Cố Dương vậy cũng quá đủ mặt mũi đi?"

"Toàn bộ thế lực đỉnh cao nhất của Thanh vực đều tới đây chúc mừng."

"Đều là tới đây lộ mặt, dù sao Cố Dương yêu nghiệt như thế, tương lai tiền đồ không thể hạn lượng, tự nhiên là phải ủng hộ cậy thế một phen đấy."

Từng tiếng thán phục không ngừng vang lên trong Thanh Huyền thánh viện.

Vô số học sinh đều nhìn Cố Dương với vẻ mặt sùng bái.

Đến khi tiếng chúc mừng dần dần tán đi.

Đại Viêm hoàng triều cũng trở về bình tĩnh.

Dù sao Cố Dương cũng không có thời gian đi ứng phó những chuyện phiền toái này.

Hắn lập tức trở về gian phòng của mình.

"Tuy đã là Tam Hoa Tụ Đỉnh, nhưng muốn đột phá Vũ Hóa Cảnh... Vẫn cần tốn chút thời gian."

"Nhưng hình như cũng không có việc gì phải làm."

Cố Dương nhíu nhíu mày.

Suy nghĩ một chút, Cố Dương liền có chút nhàm chán lật xem nhẫn trữ vật của mình.

Đủ loại tài nguyên bên trong có thể nói là chồng chất như núi.

Mấu chốt là đại bộ phận đối với Cố Dương mà nói đều không có tác dụng gì quá lớn.

Dù sao bây giờ tu vi của Cố Dương đã tăng lên tới Sinh Tử cảnh, năng lực khắp mọi phương diện đều đạt đến cực hạn!

Mà đang lúc Cố Dương tìm kiếm có chút buồn chán.

Lúc chuẩn bị thu hồi ánh mắt thì.

Đột nhiên, ánh mắt Cố Dương không khỏi rơi vào một góc của nhẫn trữ vật.

Chỗ đó thình lình để một bức tranh đã ố vàng.

"Đây là..."

Cố Dương tâm niệm vừa động, trực tiếp lấy bức họa ố vàng này ra ngoài.

Hắn không khỏi nhướn mày.

Thứ này...

Hắn vẫn còn có chút ấn tượng.

Đây là một tấm tàng bảo đồ hắn lấy được sau khi tiêu diệt sơn phỉ ở Lưu Vân Tông lúc trước.

Chẳng qua vẫn không có cơ hội dùng tới.

Dù sao lúc ấy hắn còn chưa có biện pháp đi ra Thanh vực.

Trong một khoảng thời gian rất dài sau đó... hắn đã quên mất tấm tàng bảo đồ này.

"Chẳng qua tàng bảo đồ này phỏng chừng cũng không có thứ

gì tốt."

Cố Dương cũng lắc đầu, không ôm chờ mong quá lớn.

Đương nhiên.

Dù sao bây giờ cũng đang nhàn rỗi.

Vô cùng nhàm chán, Cố Dương dừng một chút.

Ngay cả ánh mắt cũng ngưng tụ.

Một vòng kim quang từ trong mắt hiển hiện ra.

Cố Dương ánh mắt nhìn chằm chằm bức họa ố vàng trong tay.

Keng!

Nhất thời.

Một hàng tin tức thình lình hiện ra ở trước mắt.

【 Một bức họa có đánh dấu, chính là do một vị tán tu vô danh làm ra từ mấy ngàn năm trước, địa điểm ghi chép trong bức họa là nơi tên tán tu lúc trước du sơn ngoạn thủy ngoài ý muốn xông vào, bởi vì hoàn cảnh bên trong quỷ dị, khắp nơi lộ ra khí tức kỳ quái, tán tu nhanh chóng rời đi, cũng ghi lại trong bức họa mang theo bên người... 】

Tin tức kể lại hết sức rõ ràng về bức họa cuộn tròn.

Mà sau khi nhìn thấy nội dung trong đó.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Một nơi có hoàn cảnh quỷ dị?"

Rất rõ ràng, chỉ dựa vào một bộ họa quyển như vậy muốn trực tiếp chứng kiến địa điểm đó có giấu cơ duyên hay không vẫn là

quá khó khăn.

"Dù sao cũng không có chuyện gì làm, cứ coi như là du sơn ngoạn thủy là được rồi."

Cố Dương ngược lại cũng không quá mức để ý.

Hiện tại còn một đoạn thời gian nữa mới tới Vạn vực đại bỉ.

Mà trong khoảng thời gian này cũng không có gì khác để làm.

Đợi đến khi Sở Linh Nhi thành công đột phá lên Sinh Tử cảnh tầng năm.

Cố Dương mang theo Sở Linh Nhi chuẩn bị đi đến địa điểm đánh dấu trong họa quyển xem xét một phen.

"Phu quân, chúng ta đi đâu đây?"

Cố Dương cùng Hà Thanh Huyền thông báo một tiếng, sau đó trực tiếp xé rách không gian, đi đến chỗ đánh dấu của bức tranh.

Sở Linh Nhi cũng tò mò trừng mắt nhìn, nghi ngờ hỏi.

"Đi du sơn ngoạn thủy, coi như là giải sầu."

"Tu luyện lâu như vậy, cũng nên buông lỏng thả lỏng rồi."

Cố Dương vừa cười vừa nói.

"Đây là hẹn hò sao?"

Nghe đến đây, khuôn mặt Sở Linh Nhi lập tức ửng đỏ.

Cô nam quả nữ du sơn ngoạn thủy, đây không phải là hẹn hò sao?

"Xem như thế đi."

Nghe đến đó, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Sau đó hắn lập tức ôm lấy Sở Linh Nhi.

Lấy tốc độ chạy đi của Cố Dương bây giờ.

Đến khu vực mà bức tranh đánh dấu.

Keng!

Trên bầu trời dãy núi vô danh.

Chỉ thấy không gian rung động kịch liệt như mặt nước.

Khoảnh khắc sau, không gian bị xé rách.

Một nam một nữ bước ra từ trong đó.

"Phu quân, nơi này là chỗ mà ngươi nhắc tới à? Nhìn qua hình như không có ai cả."

Sở Linh Nhi đứng trong hư không, đã vô cùng thuần thục đối với lực lượng của mình. Nàng tò mò đánh giá xung quanh một chút.

"Ừm, quả thật có chút hoang vu."

Cố Dương đứng ở một bên cũng nhẹ gật đầu.

Ánh mắt nhìn xuống dãy núi liên miên bên dưới.

Được lắm, ngay cả màu xanh cây cỏ cũng nhìn không thấy.

Tất cả đều là một mảnh hoang vu!

Đừng nói là bóng người, ngay cả một con yêu thú cũng không nhìn thấy.

Phóng mắt nhìn thì chỉ là một mảnh trọc lốc!

Cảnh tượng này cũng không khỏi làm cho Cố Dương hơi nhíu mày.

Tán tu từ đâu tới lại chạy đến nơi này du sơn ngoạn thủy?

Một mảnh trụi lủi, dường như cũng không có cái phong cảnh gì đẹp mắt nha.

Cố Dương không khỏi có chút nghi hoặc.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại.

Bức họa này là mấy ngàn năm trước.

Có lẽ mấy ngàn năm trước, vùng sơn mạch này xanh um tươi tốt cũng không chừng.

Chỉ là tuổi thọ của động thực vật thế giới huyền huyễn đều kinh người dài dằng dặc.

Mặc dù đã qua mấy ngàn năm, nơi đây cũng không nên phát sinh biến hóa lớn như vậy mới phải.

Cố Dương lắc đầu.

Ngược lại cũng không quá mức để ý đến điểm này.

Ngay sau đó trong mắt hắn kim quang lại hiện ra.

Một sợi dây nhỏ dẫn dắt từ trong họa quyển mà ra, trên không trung hình thành một đạo quỹ tích, chỉ về phía bên trong sơn mạch.

Thấy vậy, Cố Dương cũng mang theo Sở Linh Nhi theo sát phía trên.

Đi theo sợi dây nhỏ vô hình kia, một đường vòng quanh dãy núi này.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi giờ phút này rõ ràng đang đứng trước mặt một sơn cốc trụi lủi.

Dường như không cảm nhận được bất kỳ điểm kỳ quái nào.

Cũng chỉ là một sơn cốc bình thường mà thôi.

Sở Linh Nhi trừng mắt nhìn.

Cũng không khỏi tò mò nhìn về phía Cố Dương.

"Phu quân, ở đây không có gì cả."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Cũng không phải như vậy."

Ở trong mắt Cố Dương.

Chấn động nơi đây rõ ràng khác biệt so với không gian xung quanh.

Mà muốn cảm giác được điểm này.

Nhất định phải vô cùng mẫn cảm với không gian!

Hơn nữa quan sát còn cần vô cùng cẩn thận tỉ mỉ.

Nếu không, sẽ bỏ qua!

"Trận pháp ẩn tàng sao?"

Trong ánh mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Ban đầu hắn cũng không cảm thấy nơi này có thứ gì tốt.

Dù sao cũng chỉ là một nơi nhìn qua tương đối kỳ quái mà thôi.

Có thể có thứ gì tốt cơ chứ?

Nhưng bây giờ hắn không cho là vậy.

Nơi này trở nên trụi lủi là có lý do!

Mà nguyên nhân là vì tòa siêu cấp đại trận ẩn tàng trước mắt này!

"Thú vị, ta ngược lại muốn xem một chút... Bố trí một tòa đại trận ẩn tàng lớn như vậy, rốt cuộc là vì che giấu thứ gì?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Hiện giờ trình độ trận pháp của hắn là nghiền ép một đám đại sư trận pháp.

Loại trận pháp này trong mắt hắn... giải quyết cũng không khó!

Sở Linh Nhi đứng một bên trừng mắt nhìn, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy vẻ hiếu kỳ.

Hiển nhiên nàng hoàn toàn không hiểu.

Nhưng nghe phu quân nói vậy... Hình như nơi này thật sự có thứ gì đó, rốt cuộc là cái gì đây?

Mà Cố Dương bên kia, đã cảm giác được chỗ trận nhãn.

Nếu muốn mở ra đại trận ẩn tàng, chỉ cần bài trừ mắt trận là được.

Chẳng qua trước lúc này Cố Dương cũng không có gấp gáp phá vỡ đại trận.

Dù sao nếu phá vỡ, ai biết có thả ra thứ gì bên trong hay không.

Cho nên trước khi động thủ.

Trong ánh mắt Cố Dương lấp loé kim mang.

Hắn trực tiếp sử dụng năng lực của Vận Mệnh, kiểm tra toàn bộ tòa đại trận ẩn tàng.

Keng!

Trong nháy mắt, từng hàng văn tự hiện ra trước mắt hắn.

Cố Dương nhìn kỹ lại, con ngươi không khỏi hơi co rụt lại.

【 Cửu Nguyên Già Thiên đại trận, trận này chính là do một vị cường giả Thánh cảnh nào đó tự mình bố trí suốt trăm vạn năm trước, vì muốn giấu đi truyền tống trận siêu cấp liên thông với một thế giới khác trong đó, nếu như mở nó ra, sẽ đưa tới tai hoạ 】

Sau khi xem rõ ràng toàn bộ nội dung.

Cố Dương cũng không khỏi biến sắc.

"Là do cường giả Thánh cảnh tự tay bố trí, hơn nữa còn là bố trí từ trăm vạn năm trước?"

"Chỉ vì che giấu một truyền tống trận thôi sao?"

Cố Dương hít sâu một hơi.

"Một siêu cấp truyền tống trận liên thông với một thế giới khác?"

"Chẳng lẽ là thượng giới trong miệng Bạch Vũ Nhạc kia?"

Cố Dương híp mắt.

Vốn hắn còn tưởng rằng chuyến này chẳng qua là du sơn ngoạn thủy, không nghĩ tới...

Lại còn có loại thu hoạch ngoài ý muốn này.

Một tòa đại trận siêu cấp ẩn tàng, cùng với một truyền tống trận liên thông với một thế giới khác!

"Hơn nữa nếu mở ra, còn dẫn tới tai họa sao?"

Cố Dương dừng một chút.

Suy nghĩ một chút, cũng không có lỗ mãng đi bài trừ mắt trận.

Dù sao hắn cũng không rõ ràng, một thế giới khác... rốt cuộc là dạng gì, cường giả trong đó mạnh bao nhiêu.

"Sau này rồi tính."

"Nhưng thủ đoạn bày trận của vị Thánh Cảnh này không quá được nha."

Cố Dương liếc qua tình huống xung quanh.

Hiển nhiên, bốn phía sở dĩ biến thành bộ dạng trụi lủi như thế, hoàn toàn là bởi vì Cửu Nguyên Già Thiên đại trận này.

Nếu muốn bảo trì trận pháp vận hành, tự nhiên cũng cần năng lượng.

"Quá rõ ràng rồi."

Cố Dương lắc đầu.

Bàn tay to chợt vẫy một cái, bắt đầu vây quanh Cửu Nguyên Già Thiên đại trận, bố trí một trận pháp bí mật mới.

Nếu không, có cường giả đứng đầu đến, tất nhiên là có thể cảm giác được dao động không gian phụ cận sẽ không tầm thường.

Mà nếu như vậy, khả năng trận pháp này lộ ra ngoài ánh sáng sẽ tăng lên rất nhiều.

Mà trận pháp hắn bố trí lại ẩn tàng bốn phía.

Dưới sự bố trí một phen.

Cố Dương lại lần nữa đứng trên không trung.

"Ừm, như vậy tốt hơn nhiều rồi."

Trải qua Cố Dương bố trí trận pháp ẩn nấp.

Không gian xung quanh cũng trở nên hết sức bình thường.

Coi như là siêu cấp cường giả đối với không gian thập phần mẫn cảm đến nơi này, cũng tuyệt đối nhìn không ra bên này còn có một siêu cấp trận pháp che giấu!

Bố trí xong, Cố Dương quay trở lại bên người Sở Linh Nhi.

"Phu quân, thế nào?"

Mặt Sở Linh Nhi nhảy nhót, tò mò hỏi.

"Ừm, nơi này quả thực có chút đồ vật, nhưng tạm thời chưa thể tiếp xúc với thứ này."

Cố Dương vừa cười vừa nói.

"Sau này có cơ hội lại đến đi."

"Ồ vâng."

Sở Linh Nhi gật đầu liên tục.

Trên thực tế trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy ngây ngốc.

Nhưng nàng cũng không để ý những thứ này.

Chỉ cần có thể ở lại bên cạnh phu quân, đối với nàng mà nói chính là chuyện tốt đẹp nhất.

Nhớ kỹ vị trí của tòa đại trận che giấu này, Cố Dương chính là mang theo Sở Linh Nhi rời đi.

Thời gian dần dần trôi qua.

Trong nháy mắt, khoảng cách vạn vực thi đấu mở ra cũng ngày càng gần.

Mà Cố Dương cùng Sở Linh Nhi, trong khoảng thời gian này trên cơ bản chính là đi du sơn ngoạn thủy, mệt mỏi thì tìm thành trì ngồi xuống nghỉ ngơi một đoạn thời gian.

Mà phương hướng bọn họ du ngoạn, cũng là một đường tới gần Chu Tước thánh địa.

Khi rời khỏi Thanh Huyền thánh viện, Cố Dương liền nói rõ đại khái kế hoạch của mình cho Hà Thanh Huyền, cho nên cũng không cần lo lắng điều gì.

Trong thành trì phồn hoa.

Trong một căn phòng nào đó của khách điếm.

Cố Dương duỗi lưng một cái, nhìn Sở Linh Nhi bên người vẫn đang ngủ say, không khỏi nhẹ nhàng cười một tiếng.

Trong khoảng thời gian này hai người bọn họ dĩ nhiên cũng không chỉ là du ngoạn.

Trong lúc đó cũng có cố gắng tu luyện.

Đương nhiên bình thường đều là buổi tối!

Trải qua tu luyện, tu vi Sở Linh Nhi cũng tăng lên cực kỳ nhanh chóng.

Bây giờ nàng đã sắp đột phá Sinh Tử cảnh tầng sáu.

Tốc độ đột phá bực này còn không hợp lẽ thường hơn một ít thiên kiêu hàng đầu!

"Cũng không sai biệt lắm... Nên đi thôi."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một tia chờ mong.

Vạn vực đại bỉ lập tức phải bắt đầu rồi.

Địa điểm tổ chức chính là ở Chu Tước thánh địa.

"Vừa vặn... Cũng có chút nhớ Khuynh Thành."

"Phu quân, bây giờ chúng ta có nên lên đường không?"

Ngay khi Cố Dương đang cảm khái, Sở Linh Nhi đã mặc quần áo tử tế vào lúc nào không biết nữa.

Trong đôi mắt đẹp tràn đầy hưng phấn.

"Sắp có thể nhìn thấy Khuynh Thành tỷ tỷ rồi sao?"

Nghe lời nói của Sở Linh Nhi, Cố Dương không khỏi cười khẽ một tiếng, đưa tay khẽ sờ lên chóp mũi đáng yêu của Sở Linh Nhi một cái.

Lập tức, Sở Linh Nhi không nhịn được đỏ bừng mặt.

Tuy rằng trong khoảng thời gian này quan hệ hai người đã phát triển vượt bậc.

Nhưng mỗi khi Cố Dương làm ra động tác thân mật này, Sở Linh Nhi vẫn cảm thấy xấu hổ.

Đối với chuyện này, Cố Dương ngược lại cũng có chút hưởng thụ.

"Nên đi rồi."

Chợt Cố Dương trực tiếp ôm lấy eo nhỏ của Sở Linh Nhi.

Hắn vung tay phải lên, không gian lập tức vỡ ra.

Thân ảnh hai người cũng nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Mà động tác của Cố Dương.

Lại dọa cho không ít người gần đó hai chân như nhũn ra.

"Phát sinh chuyện gì? Vừa rồi là cái gì?"

"Ta còn tưởng rằng là vị siêu cấp cường giả nào đó đến rồi!"

"Hình như đã biến mất."

"Cỗ khí tức kia hình như là từ lầu hai khách điếm truyền đến."

Ông chủ khách sạn sắc mặt trắng bệch lên lầu.

Cẩn thận từng li từng tí gõ gõ cửa phòng Cố Dương ở.

Nhưng không được đáp lại.

Sau đó hắn vội vàng lấy chìa khoá ra mở cửa phòng ra.

Nhất thời choáng váng.

"Người... người đâu?"

Hắn rõ ràng nhớ kỹ ở trong phòng này chính là một nam một nữ.

Cũng không nhìn thấy bọn họ rời đi, làm sao lại đột nhiên không thấy đâu nữa?

Ông chủ quán trọ sợ tới mức toàn thân phát run.

"Gặp quỷ rồi!"

Phần lớn người trong thành trì này đều là người bình thường.

Ngay cả tu sĩ Đan Hư cảnh cũng hiếm thấy.

Đối mặt với tình huống như vậy, đương nhiên bọn họ không thể hiểu.

Chỉ cảm thấy là gặp quỷ.

Tin tức này cũng lập tức truyền khắp toàn bộ thành trì.

Thậm chí ngay cả thành chủ đều bị kinh động.

Cố Dương tự nhiên là không biết hắn rời đi lại khiến cho chấn động lớn như vậy.

Nhưng dù có biết thì hắn cũng không quá để ý.

Giờ phút này Cố Dương đang xé rách không gian, nhanh chóng đi về phía Chu Tước thánh địa.

Thánh vực.

Chính là giới vực đứng đầu toàn bộ Đông Hoang.

Chỉ vì nơi này, tọa lạc thế lực mạnh nhất Đông Hoang—— Chu Tước Thánh Địa!

Thánh vực trước kia cũng không tính là náo nhiệt.

Mà đoạn thời gian gần đây vô số cường giả đứng đầu rõ ràng là từ các nơi đến Thánh vực.

Bởi vì qua vài ngày nữa chính là thời gian vạn vực đại bỉ!

Chu Tước thánh địa.

Trong Chu Tước thành.

Lúc này các loại tồn tại cường đại đứng đầu Chu Tước thành đều có thể thấy được ở khắp nơi.

Vương cảnh nhiều như chó, Hoàng cảnh càng tùy ý có thể thấy được!

Những yêu nghiệt đứng đầu càng tụ tập một chỗ.

Tam yêu nam bộ Thất Tinh Vực và Khương Thái Sơ của Khương gia, giờ phút này thình lình cũng đến Chu Tước thành.

Vốn ở trong Thất Tinh Vực có thể nói là làm mưa làm gió, là mấy người coi trời bằng vung.

Sau khi đến Chu Tước thành, đều ẩn giấu khí tức của mình.

Vẻ mặt cũng thập phần thân thiện bình thản.

Nói giỡn sao, phụ cận khắp nơi đều là thiên kiêu hàng đầu.

Mặc dù bọn họ cũng coi như là yêu nghiệt đứng đầu nam bộ.

Nhưng tuổi tác của bọn họ quá nhỏ, chỉ hơn hai mươi tuổi, bởi vậy, nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang... bọn họ cũng không tính là cao nhất!

Thiên kiêu mạnh hơn bọn họ, số lượng cũng không ít!

Ví dụ như tên đại hán cường tráng đang ngồi trong tửu quán cách đó không xa uống rượu.

Chính là đệ nhất yêu nghiệt đến từ Đông Hoang Bắc Bộ — Nhậm Vô Địch!

Hiện giờ hắn đã năm mươi hai tuổi.

Siêu cấp yêu nghiệt cảnh giới Sinh Tử tầng mười ba đỉnh phong, nhục thân vượt xa cùng cảnh giới, bây giờ càng ngưng tụ ra đóa hoa thể phách!

Thực lực cực kỳ cường hãn!

Cho dù là Khương Thái Sơ, sau khi nhìn thấy Nhậm Vô Địch, vẻ mặt hắn ta vẫn cứng lại.

Trong ánh mắt tràn đầy ngưng trọng cùng nghiêm túc.

Ánh mắt chếch đi, trên một bàn trà.

Đang có một thanh niên cầm trong tay quạt xếp, vừa thưởng trà, vừa cùng người đánh cờ.

"Đó chính là thiên kiêu mạnh nhất Đông Hoang Đông bộ —— Dịch Vân Kiếm sao?"

Ánh mắt Khương Thái Sơ vô cùng ngưng trọng rơi vào trên người thanh niên kia.

Dịch Vân Kiếm này đến từ Kiếm Ly Vực phía Đông Hoang, nghe đồn kiếm pháp của hắn siêu tuyệt, trước khi Cố Dương xuất thế, còn có danh xưng đệ nhất kiếm hồn Đông Hoang!

Nhưng tuổi của hắn tương đối lớn, hiện giờ đã gần bảy mươi tuổi.

Chỉ là tướng mạo nhìn qua mới khoảng hai ba mươi tuổi.

Thực lực của hắn so với Nhậm Vô Địch còn mạnh hơn.

Sinh tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong, hơn nữa ngưng tụ ra ba đạo vũ hóa chi hoa!

Tam hoa tụ đỉnh!

Kỳ thực ở toàn bộ Đông Hoang, có thể xếp vào năm hạng đầu!

"Hơn nữa nghe đồn hắn tu luyện một môn Hoàng cấp kiếm pháp tới đại thành thậm chí gần với viên mãn, không biết là thật hay giả?"

Khương Thái Sơ hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy ngưng trọng.

Chung quanh còn có không ít thiên kiêu đứng đầu.

Mà những thiên kiêu này trời sinh đã có ngạo khí.

Từ xa nhìn lại đã có thể cảm nhận được trên người bọn họ truyền đến khí tức tự tin.

Mà ngay khi bọn Khương Thái Sơ đang nhìn bốn phía, cảm khái vạn phần.

Hai thân ảnh một nam một nữ đi vào Chu Tước thành.

Mà bọn họ tới, trong nháy mắt thu hút vô số ánh mắt.

Khương Thái Sơ cũng không khỏi quay đầu nhìn lại, lập tức hô hấp dồn dập.

"Là... Cố Dương!"

Ánh mắt hắn ngưng lại.

Nhất thời không nhịn được hồi tưởng lại tình cảnh chiến đấu với Cố Dương tại Thiên Cực Thành.

Thanh danh của Cố Dương bây giờ hiển nhiên là truyền khắp toàn bộ Đông Hoang.

Việc hắn đến đương nhiên là khiến cho phần lớn thiên kiêu chú ý.

"Đó chính là Cố Dương sao?"

"Không ngờ hắn đã đột phá đến Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong rồi?"

"Không biết gì sao? Không chỉ Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong, hắn đã Tam hoa tụ đỉnh, lúc trước còn dẫn tới dị tượng trên trời rơi xuống!"

"Lại có việc này?"

"Không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang!"

Từng đợt tiếng nghị luận kịch liệt không ngừng truyền đến.

Mà Cố Dương thì thần sắc bình tĩnh.

Đối với loại tình cảnh này, hắn đã sớm quen thuộc.

Cùng lúc đó.

Chung quanh cũng là không ít ánh mắt dò xét đánh giá trên người hắn.

"Hắn chính là Cố Dương sao?"

Trên bàn trà, Dịch Vân Kiếm đang hạ cờ lập tức quay đầu, ánh mắt chăm chú đánh giá Cố Dương.

Thần sắc thoáng có vẻ ngưng trọng.

Mà ngay thời điểm vô số thiên kiêu dò xét Cố Dương.

Đột nhiên, một giọng nói to lớn vang vọng đất trời vang lên.

"Cung nghênh các vị Đông Hoang thiên kiêu đến Chu Tước Thánh Địa ta làm khách."

"Bên trong Thánh Địa đã chuẩn bị sẵn chỗ ở cho các vị rồi, mời

các vị vào Thánh Địa."

Giọng nói này rõ ràng vang vọng khắp chân trời.

Nghe đến đây, con mắt vô số thiên kiêu ở Chu Tước thành lập tức hơi lóe ra quang mang.

Bây giờ bọn họ vẫn chưa thật sự tiến vào Chu Tước thánh địa.

Chẳng qua chỉ là một thành trì phổ thông trước Chu Tước thánh địa mà thôi.

Mà ở hậu phương Chu Tước thành mới thật sự là Chu Tước thánh địa!

Nghe thấy âm thanh này truyền đến.

Vô số thiên kiêu động tâm không thôi.

Dù sao bọn họ cũng đã nghe nói đại danh của Chu Tước thánh địa đã lâu, nhưng chưa bao giờ chân chính tiến vào Chu Tước thánh địa.

Đối với bọn họ mà nói, cũng là kích động không thôi.

Bọn họ cũng muốn nhìn một chút Thánh địa đệ nhất Đông Hoang trong lời đồn này, bên trong đến cùng là cảnh tượng thế nào?

Lập tức, nguyên một đám thiên kiêu nhao nhao phóng lên tận trời, phóng tới phía thánh địa Chu Tước to lớn hùng vĩ cách đó không xa.

Thấy vậy, Cố Dương cũng nắm tay nhỏ mềm mại như không xương của Sở Linh Nhi.

"Chúng ta cũng đi thôi."

"Ừm."

Hai người trực tiếp đạp lên hư không, hóa thành một luồng ánh sáng, xông thẳng tới thánh địa Chu Tước cách đó không xa.

Hai người vừa rời đi không lâu.

Hà Thanh Huyền mang theo một đám thiên kiêu Đại Viêm Hoàng Triều, cùng thiên kiêu đỉnh tiêm khác của Thanh Vực đến Chu Tước Thành.

"Đây là Chu Tước thành sao?"

"Phía trước mới là Chu Tước thánh địa!"

"Chậc chậc, không biết Chu Tước thánh địa rốt cuộc sẽ to thế nào?"

"Thật sự là mong đợi."

Từng đợt âm thanh cảm khái vang lên liên tiếp.

Trong đám người.

Lâm gia lão tổ nhìn Chu Tước Thánh Địa cách đó không xa, trong mắt lóe ra quang mang khác thường.

Trong Chu Tước thánh địa.

Trong một khu thánh điện cao vút trong mây.

Rõ ràng một thân ảnh xinh đẹp đang đứng ở chỗ này.

"Vạn Vực Thiên Kiêu đều đến rồi sao?"

Người nói chuyện chính là một nữ tử mặc váy đỏ, dáng người xinh đẹp.

Nàng có mái tóc đỏ tới thắt lưng, trong đôi mắt tuyệt mỹ cũng

lóe ra hồng quang âm u.

Dung mạo xinh đẹp của nàng đủ để khiến kẻ nào cũng hít thở không thông.

Mà nàng chính là thánh nữ Chu Tước thánh địa —— Hoàng Âm!

Nàng thì thào tự nói, trong con ngươi màu lửa đỏ lóe ra quang mang chờ mong.

"Xem ra Cố Dương đại danh đỉnh đỉnh cướp đoạt đệ nhất của ta... cũng có thể đến rồi chứ?"

Lẩm bẩm đến đây, trong đôi mắt của nàng bộc phát ra chiến ý kinh thiên.

Mặc dù nàng cũng không quá để ý đến cái gọi là đứng đầu bảng đệ nhất này, nhưng đối với thiên kiêu đứng đầu, nàng chính là đầy tâm tình hứng chiến!

Trước kia nàng trong toàn bộ thế hệ trẻ tuổi của Đông Hoang cũng có thể nói là không hề có địch thủ.

Hôm nay xuất hiện một Cố Dương, tự nhiên làm cho nàng tò mò đồng thời lại có chút chờ mong, dù sao có lẽ nàng đã lâu không bộc phát toàn lực!

Trong một khu thánh điện khác.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đang vui cười đùa giỡn.

Đột nhiên nghe thấy ngoài cửa vang lên tin tức.

Thần sắc hai người ngẩn ra.

"Đến rồi?"

"Tên khốn kia có lẽ cũng sắp tới!"

"Cái gì mà khốn kiếp, không được xưng hô vô lễ với Cố công tử như thế."

"Úm, tỷ tỷ, ngươi còn không biết xấu hổ mà nói sao, mỗi ngày nằm mơ đều nhắc tới tên của tên khốn kia!"

"Ngươi nói cái gì đó!?"

Hai tỷ muội nói xong liền xấu hổ đỏ mặt cãi nhau.

Mà một chỗ chim hót hoa nở, giống như đỉnh núi tiên cảnh.

Một thân ảnh xinh đẹp rõ ràng đang ngồi xếp bằng ở đây, hai mắt nhắm nghiền.

Rõ ràng là Diệp Khuynh Thành.

Lúc này Diệp Khuynh Thành mặc một bộ váy dài trắng như tuyết.

Khí chất lạnh lẽo âm trầm.

Ngay cả nhiệt độ không khí xung quanh cũng thấp hơn rất nhiều.

Những giọt sương trên hoa cỏ phụ cận đều ngưng kết thành băng.

Mặt Diệp Khuynh Thành như băng sương, dường như đang tu luyện.

Mà đúng lúc này, giọng nói to lớn lúc trước cũng vang lên.

Nghe đến đây, lông mi tinh xảo của Diệp Khuynh Thành khẽ run lên.

"Phu quân... đã tới sao?"

Diệp Khuynh Thành phát ra một tiếng thì thầm, khuôn mặt giống như băng sương cũng tan rã, nở một nụ cười tuyệt mỹ.

"Có điều... còn phải đợi thêm một chút, phải cố gắng hơn một chút."

Diệp Khuynh Thành hít sâu một hơi, cưỡng chế nỗi tưởng niệm nồng đậm với Cố Dương, khuôn mặt cũng lạnh đi như băng.

Toàn tâm toàn ý vùi đầu vào trong tu luyện.

Trong chủ điện của Chu Tước thánh địa.

Chu Tước Thánh Chủ Hoàng Vũ Cừu rõ ràng đang ngồi ngay ngắn tại đây.

Ngồi hai bên hắn ta là một đám cường giả đứng đầu Chu Tước thánh địa.

"Vạn vực đại bỉ, rốt cuộc cũng sắp bắt đầu rồi."

"Ha ha, lần này Vạn vực so tài, hẳn là sẽ rất thú vị."

"Ai nói không phải chứ?"

"Ta nghe nói... Vị cô gia trong truyền thuyết kia, hôm nay chắc cũng sẽ đến nữa đúng không?"

"Nói thật, vốn dĩ ta không có ý định gì với vị cô gia của vớ này, nhưng mà... Thất Tinh Vực bên kia truyền đến tin tức khiến cho ta không thể không phục."

Một đám trưởng lão hàng đầu Chu Tước thánh địa nghị luận ầm ĩ.

Trên khuôn mặt cũng tràn đầy chờ mong.

Trong lời nói cũng là nghị luận Cố Dương.

"Vạn vực đại bỉ lần này không biết đại tiểu thư có thể thành công đoạt được hạng nhất hay không?"

"Theo ta thấy, ngoại trừ cô gia, không ai có thể so sánh với đại tiểu thư."

"Coi như là vị cô gia của vớ kia, cũng không thể đánh đồng cùng đại tiểu thư."

Nghe được một đám trưởng lão phía dưới thổi phồng, Hoàng Vũ Cừu cũng không khỏi cười lắc đầu, trong ánh mắt hiện ra một tia chờ mong."

"Cố Dương sao, thật mong đợi nha."

Cùng lúc đó.

Tại một mảnh không gian xa lạ hoang vu.

Lại có vô số thân ảnh đạp trong hư không.

Bọn họ ăn mặc đều cực kỳ quái dị.

Khí tức phát ra trên người đều vô cùng cường hãn kinh người!

Giờ phút này bọn họ đều như gốc cây đứng trong hư không, dường như đang chờ đợi cái gì.

Ngay sau đó.

Một đạo lưu quang từ nơi không xa bay nhanh đến, rồi rơi xuống trước mặt mọi người.

"Khởi bẩm thống lĩnh, đã tìm được nhược điểm của phong tỏa của Huyền Minh đại lục."

"Hả? Xác định vị trí rồi?"

"Xác định, dựa theo Huyền Minh đại lục bên kia thuyết pháp, nơi đó chính là Đông Hoang chi địa phía đông đại lục."

"Nơi này cường giả không nhiều, hàng rào thế giới cũng tương đối mỏng yếu, nếu muốn đột phá có thể coi đây là điểm đột phá!"

"Hơn nữa ta cũng thăm dò được, hiện tại Đông Hoang đang chuẩn bị cử hành vạn vực đại bỉ, trong đó thế lực đỉnh cao nhất tên là Chu Tước Thánh Địa."

Nam tử mặc giáp đen nhanh chóng nói.

Mà hắn vừa mới nói xong.

Đám người kia nhất thời có không ít người phát ra từng trận than thở.

"Chu Tước thánh địa?"

"Hẳn là chỗ có truyền thừa Chu Tước huyết mạch kia?"

"Thú vị..."

"Trong thánh địa này hẳn là sẽ có tồn tại thánh nữ chứ?"

Một đám người trong ánh mắt tràn đầy tham lam, liếm láp môi khô khốc.

"Cái gọi là thánh nữ có được Chu Tước huyết mạch, nếu có thể thôn phệ được, chắc chắn có thể giúp tu vi ta tăng vọt!"

Từng đợt âm thanh kích động liên tiếp truyền đến.

Thấy vậy, trung niên nam tử đứng ở thủ vị lại nghiêm túc quát lớn: "Được rồi, đừng giống như chưa từng thấy qua nữ nhân vậy!"

"Nhớ kỹ mục đích chuyến này của chúng ta!"

"Muốn làm thế nào là chuyện của các ngươi, nhưng nếu ảnh hưởng đến kế hoạch, các ngươi sẽ biết hậu quả!"

Nam tử trung niên vừa nói xong.

Những người khác lập tức cúi đầu xuống, hiển nhiên là vô cùng kiêng kị hắn.

"Vâng, thống lĩnh!"

"Dẫn bọn ta đi thôi, ta cũng lâu rồi không chinh chiến rồi."

Nam tử trung niên nói với nam tử mặc giáp đen, trong ánh mắt của hắn cũng bộc phát ra một vệt sát ý thông thiên.

"Vâng!"

Nam tử giáp đen chắp tay một cái, sau đó vội vàng mang nhóm người trước mặt rời đi.

Trước Chu Tước thánh địa.

Từng đạo khí tức cường hãn phóng lên cao, thiên kiêu hàng đầu các tộc vạn vực nhao nhao đều đến Chu Tước thánh địa.

Mà tại hai bên Thánh Địa Chu Tước Thánh Địa, rõ ràng có một đám Xích Sắc Huyền Điểu cùng cất tiếng hót lên.

Giờ phút này Tiết Vũ ở Hoang Vực dưới sự dẫn dắt của lão tổ nhà mình, đi về phía Thánh Địa.

Mà bọn họ vừa mới tới.

Một bóng người lại xuất hiện ở phía chân trời.

"Ha ha, Tiết gia ở Hoang Vực, mau mời vào. Chu Tước thánh

địa đã sắp xếp chỗ ở cho các ngươi."

Nói xong, hộ vệ của Chu Tước thánh địa dẫn Tiết Vũ bọn họ đi vào thánh địa Chu Tước.

Chứng kiến một màn này.

Tất cả các thế lực xung quanh đều mở to hai mắt nhìn.

"Chu Tước thánh địa thế mà lại hiền lành như vậy? Còn phái người ra nghênh đón?"

"Đây chính là sự quyết đoán của đệ nhất thế lực Đông Hoang sao?"

"Không hổ là Chu Tước thánh địa!"

Trong lúc nghị luận cảm khái.

Cũng có một số thế lực liên tiếp tiến tới.

Kết quả cũng có hộ vệ tiến lên.

Thực lực hộ vệ cũng không tính là quá mạnh, vẻn vẹn chỉ là Vũ Hóa cảnh mà thôi.

Nhưng khi bọn hắn nhìn thấy người mạnh nhất thế lực chỉ là Vương Cảnh, giọng điệu lại thập phần lạnh nhạt.

"Chu Tước thánh địa đã an bài tốt chỗ ở cho các ngươi, xin tự động dựa theo lệnh bài tiến đến."

Nói xong tùy tiện ném một miếng ngọc bài, liền không để ý tới nữa.

Nghe đến đó, cường giả các thế lực kia đều bất đắc dĩ nhìn nhau.

Lắc đầu, nhưng cũng không dám nói thêm gì, nhao nhao bước nhanh rời đi.

Nhìn thấy vậy.

Thế lực lúc trước thổi phồng cảm khái Chu Tước thánh địa hiền hoà cũng đều là nhao nhao ngậm miệng lại, tên gia hỏa này không phải hiền lành, rõ ràng là chỉ nhằm vào một số thế lực cường đại mới có thể hiền lành như thế nha.

Thái độ này không khỏi quá chân thật đi!

Chẳng qua cảm khái thì cảm khái, thế lực vạn vực cũng đều nhao nhao tiến đến, lĩnh thẻ bài của mình, tìm kiếm chỗ ở của mình.

Mà thế lực có Hoàng cảnh đi theo, chính là sẽ được một mực cung kính kính một đường an bài trụ sở.

Có thể nói là vô cùng chân thật!

Chung quanh không ít cường giả Vương cảnh cảm khái vô cùng.

Có điều đối với loại thái độ này, bọn họ cũng không cảm thấy bất ngờ.

Dù sao đối với Chu Tước thánh địa mà nói, cảnh giới Vương cảnh, quả thực là không ra hồn.

Chỉ có Hoàng cảnh, mới có thể nói suông!

Đương nhiên, cũng có tình huống đặc biệt.

Hà Thanh Huyền mang theo đám thiên kiêu đứng đầu của hoàng triều Đại Viêm cùng Vĩnh Dạ Hoàng Triều và Thiên Tinh Hoàng triều tiến lên, chuẩn bị nhận lấy ngọc bài, trực tiếp đi tìm chỗ ở của mình.

Chẳng qua đúng lúc này.

Ánh mắt tên hộ vệ đứng ở cửa kia lại hơi sáng lên.

"Vị này chắc là cung chủ Hà Thanh Huyền của Đại Viêm hoàng triều phải không?"

Nghe đến đó, Hà Thanh Huyền cũng khẽ giật mình, sau đó mới gật gật đầu.

"Ách... Là ta."

"Chu Tước thánh địa đã an bài tốt chỗ ở cho ngài, mời theo ta cùng đi."

Nói xong, hộ vệ liền mỉm cười nói.

Nghe đến đó, không chỉ có Hà Thanh Huyền sửng sốt.

Ngay cả lão tổ của Vĩnh Dạ Hoàng Triều và lão tổ Thiên Tinh Hoàng Triều ở bên cạnh cũng đều ngẩn người.

Về phần vô số cường giả Vương cảnh ở bên ngoài cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Tình huống như thế nào?"

"Tên kia cũng chỉ là Vương cảnh đi? Dựa vào cái gì cũng có thể hưởng thụ được đãi ngộ chỉ cường giả Hoàng cảnh có?"

"Ha ha, ngốc rồi chứ? Không biết tên Hà Thanh Huyền kia từ đâu tới sao?"

"Nơi nào? Không phải là hoàng triều Đại Viêm sao?"

"Thanh Vực Đại Viêm Hoàng Triều xuất hiện một yêu nghiệt, các ngươi còn không biết là ai sao?"

Sau một phen kinh ngạc thán phục, đột nhiên có người nói.

Nghe đến đây, một đám Vương cảnh ngẩn ra.

Lúc này bọn họ mới bừng tỉnh đại ngộ.

Đại Viêm hoàng triều chính là thế lực của vị Cố Dương kia.

Mà Cố Dương hiện tại lại là cô gia Chu Tước thánh địa.

Như vậy Đại Viêm hoàng triều cũng coi như là thông gia Chu Tước thánh địa.

Như thế xem ra... sẽ đối đãi Đại Viêm Hoàng Triều như thế, dường như cũng rất bình thường?

Hà Thanh Huyền cùng một đám người Lạc Viêm Thiên cũng kịp phản ứng, trong lòng tràn đầy cảm khái.

Bọn họ thật đúng là hưởng phúc của Cố Dương!

Ngay cả Chu Tước thánh địa đối với bọn họ cũng nhiệt tình như thế.

Thậm chí còn khiến bọn họ có chút thụ sủng nhược kinh.

Rất nhanh, đám người Hà Thanh Huyền đã rời đi dưới sự dẫn dắt của một hộ vệ khác.

Mà điều này làm một đám Vương cảnh ao ước muốn chết.

Rõ ràng Đại Viêm Hoàng Triều cũng chỉ là thế lực tam phẩm, không có Hoàng Cảnh.

Nhưng lại có thể hưởng thụ đãi ngộ có thể so với thế lực nhị phẩm.

Tự nhiên làm cho không ít người vô cùng hâm mộ và ghen

ghét.

Mà trên không trung cách đó không xa.

Cố Dương cũng từ xa thấy được một màn này.

Ánh mắt không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Hắn vốn cũng cảm thấy Thánh Địa Chu Tước sẽ có chút khó chịu đối với mình.

Dù sao mình xem như đã cướp đi hai vị thánh nữ của Chu Tước thánh địa.

Nhưng xem ra bây giờ cũng không nghiêm trọng đến mức đó.

"Chúng ta cũng đi thôi."

Cố Dương nói một câu, sau đó mang theo Sở Linh Nhi bước từng bước một về phía thánh địa Chu Tước.

Mà ngay lúc Cố Dương cùng Sở Linh Nhi xuất hiện.

Từng ánh mắt rõ ràng rơi vào trên thân hai người bọn họ.

"Là Cố Dương!"

"Đó chính là Cố Dương sao?"

"Thật là tuấn tú lịch sự nha!"

"Hízz, Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong, tốc độ đột phá tu vi của Cố Dương này không khỏi quá nhanh đi!"

"Thật không hổ là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang!"

Những âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Trong đó có không ít cường giả Vương cảnh thần sắc ngưng

trọng đánh giá Cố Dương.

"Khí tức thật là khủng khiếp!"

"Không ngờ ta cảm nhận được một cỗ uy hiếp từ trên người Cố Dương!"

"Thật là dọa người! Rõ ràng chỉ là sinh tử cảnh, lại cho ta một loại cảm giác có thể một quyền đánh chết ta..."

"Không phải Cố Dương đã có thực lực vượt cấp chiến Vương cảnh chứ?"

Các Vương cảnh cũng nghị luận ầm ĩ.

Trong ánh mắt lại lộ ra một tia kiêng kị.

Về phần thiên kiêu bên cạnh bọn họ, thì vẻ mặt đầy sùng bái hâm mộ nhìn Cố Dương, mà Cố Dương thì lại không để ý tới những ánh mắt này, trực tiếp đi tới cửa thánh địa Chu Tước.

Thấy Cố Dương đến.

Sắc mặt tên hộ vệ kia hơi đổi.

Không đợi y mở miệng.

Một luồng khí tức cường hãn từ nơi không xa truyền tới.

Cảm giác được khí tức xuất hiện.

Tất cả mọi người xung quanh không khỏi nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại.

Bởi vì khí tức kia kinh khủng đến cực điểm!

Chính là cường giả Hoàng cảnh!

Đang lúc mọi người mong đợi.

Một lão giả mặc áo đỏ đạp không mà đến.

Mà khí tức tiêu chí trên người hắn phát ra, hắn chính là một vị cường giả Hoàng cảnh hàng thật giá thật!

"Là Tam trưởng lão Chu Tước thánh địa!"

"Hízz, trưởng lão tự mình ra nghênh đón!"

"Đây chính là mặt bài của đệ nhất thiên kiêu sao?"

"Nói đúng ra, Cố Dương còn là cô gia Chu Tước thánh địa, lẽ ra phải nhận loại đãi ngộ này!"

"Mặc dù cảm thấy là chuyện đương nhiên, nhưng vẫn không nhịn được cảm thấy rung động!"

Từng âm thanh thán phục liên tiếp truyền đến.

Tất cả mọi người đều vô cùng hâm mộ nhìn qua Cố Dương.

"Hoan nghênh cô gia đến Chu Tước thánh địa, Nhị tiểu thư và Tam tiểu thư đã chờ đã lâu."

Tam trưởng lão chắp tay với Cố Dương, trên khuôn mặt già nua cũng nở nụ cười dào dạt.

Mà hắn vừa mới nói xong.

Hai đạo thân ảnh xinh đẹp từ nơi không xa bay nhanh đến.

Còn không đợi Cố Dương kịp phản ứng.

Một làn gió thơm phả vào mặt, một thân ảnh mềm mại chui vào trong ngực mình.

"Khốn kiếp, cuối cùng ngươi cũng chịu tới!"

Cảm nhận được sự mềm mại trước người, Cố Dương không

khỏi cúi đầu nhìn xuống.

Ngay khi nhìn thấy Hoàng Thanh bĩu môi ngẩng đầu lên, trong mắt dường như có hơi nước nhàn nhạt tràn ngập.

"Cố công tử, rốt cuộc ngươi đã đến, khiến cho chúng ta rất nhớ nhung."

Khuôn mặt Hoàng Nguyệt cũng ửng đỏ, thoáng do dự một chút, nhưng vẫn lớn mật kéo cánh tay trái Cố Dương.

Từ bên ngoài nhìn vào.

Trước người Cố Dương được Hoàng Thanh ôm, cánh tay trái được Hoàng Nguyệt ôm.

Mà bên phải là Sở Linh Nhi đang đứng.

"Ta và Linh Nhi cũng rất nhớ các ngươi."

Nhìn đến đây, Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười, đưa tay vuốt vuốt đầu nhỏ của Hoàng Thanh.

"Không cần vò đầu ta, cũng sẽ không cao lên."

Hoàng Thanh lầm bầm một câu, nhưng gương mặt xinh đẹp lại tràn đầy ý cười, con mắt đáng yêu hơi nheo lại, bộ dáng hết sức hưởng thụ.

"Cố công tử, có thể..."

Hoàng Nguyệt nhìn thấy vậy, không ngờ cũng có một loại ghen ghét cực kỳ hiếm thấy.

Nàng khẽ bĩu môi.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ bất đắc dĩ, cũng vươn tay khác vuốt vuốt đầu nhỏ của Hoàng Nguyệt.

Cảnh tượng này khiến tất cả mọi người xung quanh hoảng sợ đến rớt cả cằm!

Chuyện Cố Dương trở thành cô gia Chu Tước thánh địa đích thật là truyền khắp Đông Hoang.

Nhưng hầu hết mọi người đều không rõ ràng chi tiết trong đó.

Chỉ biết Cố Dương là cô gia Chu Tước thánh địa mà thôi.

Bọn họ nào ngờ Cố Dương không chỉ trở thành cô gia Chu Tước thánh địa, hơn nữa đối ngẫu còn là một đôi tỷ muội sinh đôi tuyệt mỹ!

Mặc dù thoạt nhìn tuổi có chút nhỏ, nhưng đều là —— mẫu hình mỹ nhân.

Về sau lớn lên, có thể tưởng tượng được sẽ là cái gì mà khuynh quốc khuynh thành.

Mỹ nhân độc đáo như thế... Người bình thường nếu muốn gặp mặt một lần cũng đều rất khó khăn.

Cố Dương một lần vậy mà trực tiếp ôm hai mỹ nhân vào lòng!

À không chỉ có hai vị.

Vị ở bên cạnh hai vị kia, tuy dung mạo không bằng Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh, nhưng cũng là tuyệt mỹ!

Ba mỹ nhân cực phẩm ôm vào lòng thật đúng là...

Khiến người ta vô cùng hâm mộ!

Giờ phút này.

Tất cả mọi người chung quanh đều nhìn về phía Cố Dương với ánh mắt hâm mộ và ghen ghét.

Mà một số thiên kiêu cũng tức giận đến nghiến răng!

"Mẹ kiếp!"

"Cư nhiên một lần bắt cóc hai vị thánh nữ Chu Tước thánh địa!"

"Quả thực chính là không lưu đường sống!"

"Được rồi, cho dù Cố Dương không đắc thủ, các ngươi cũng không có cơ hội gì."

"Mặc dù không muốn thừa nhận, nhưng cũng là sự thật!"

"Mẹ kiếp, tức giận quá!"

Từng đợt âm thanh mắng chửi liên tiếp vang lên.

Mà bên kia.

Tam trưởng lão cũng nhìn mà trợn tròn mắt.

Hắn với tư cách là Tam trưởng lão Chu Tước thánh địa, có thể nói là nhìn tính cách hai vị tiểu thư Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh lớn lên, hắn chính là rõ ràng.

Nhưng hiện tại biểu hiện của Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh ở trước mặt Cố Dương lại làm cho hắn sững sờ.

Hắn đã từng thấy Tam tiểu thư Hoàng Thanh lộ ra loại vẻ mặt này bao giờ đâu?

Trong lòng hắn, tính cách Hoàng Thanh vô cùng nhanh nhẹn, hơn nữa thường xuyên gây phiền toái, là loại người căn bản không thể trầm lặng.

Ngay cả trước mặt Thánh chủ, cũng giống như thế.

Nhưng bây giờ đứng trước mặt Cố Dương, Hoàng Thanh tiểu thư lại im lặng như một con thỏ nhỏ.

Quả thực làm chấn động Tam trưởng lão một vạn năm!

Mà càng khiến hắn vô cùng chấn động...Là Hoàng Nguyệt tiểu thư!

Phải biết rằng Hoàng Nguyệt tiểu thư tính cách điềm tĩnh, là thuộc tính cách tương đối uyển chuyển.

Nhưng ở trước mặt Cố Dương... lại trở nên lớn mật hơn.

Loại tương phản và xung kích này không hề kém cạnh Hoàng Thanh!

"Hízz..."

"Cố Dương này, đến cùng là người như thế nào?"

"Có thể làm cho hai vị tiểu thư si mê như thế!"

Trong lòng Tam Trưởng lão vô cùng chấn động.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng là trở nên hoàn toàn khác biệt.

Mà lúc này, hắn mới cẩn thận đánh giá Cố Dương.

Thần sắc không khỏi hơi ngưng tụ lại.

"Khí tức này..."

Mà ngay khi Tam Trưởng lão đang cảm khái.

Đột nhiên, lại có một luồng sáng từ nơi không xa truyền tới.

Nhìn thấy thế, tất cả mọi người chung quanh đều nhịn không được nhìn mà choáng váng.

Còn có người?

Cố Dương thể diện cũng quá lớn đi?

"Không biết lại có thể là ai?"

Mọi người tò mò ngẩng đầu nhìn lại.

Ngay sau đó.

Ánh mắt chính là ngừng rơi vào không trung.

Sau khi nhìn rõ diện mạo người tới.

Từng đợt âm thanh hít khí lạnh liên tiếp truyền đến.

"Đẹp quá!"

"Thế gian lại có người tuyệt mỹ như vậy sao!"

"Quá đẹp rồi!"

"Ta cảm thấy nghẹt thở cả rồi!"

Tiếng kinh hô cũng không ngừng vang lên.

Mà Tam trưởng lão cũng quay đầu nhìn lại, lập tức thần sắc cả kinh, vội vàng khom người.

"Đại tiểu thư, sao ngài cũng tới?"

Người tới không ngờ lại chính là Hoàng Âm!

Hoàng Âm một đầu tóc dài như lửa đỏ đạp trên hư không, toàn thân càng là tản mát ra Thông Thiên Chiến Ý.

Cô không để ý tới phản ứng của những người khác xung quanh.

Ánh mắt nhìn thẳng Cố Dương.

Cảm nhận được trên người Cố Dương tản mát ra khí tức không tầm thường.

Trong lòng Hoàng Âm cũng có chiến ý bừng bừng.

"Ngươi chính là Cố Dương sao?"

"Đích thật là danh bất hư truyền!"

“Vạn vực đại bỉ lần này... Có lẽ ngươi sẽ là đối thủ duy nhất của ta!"

"Ta rất chờ mong đó, muốn chiến với ngươi một trận!"

Hoàng Âm khẽ mở môi son, thanh âm phảng phất như bách linh điểu, êm tai dễ nghe.

Mặc dù trong giọng nói tràn đầy chiến ý, nhưng lại làm cho người ta không nhấc lên nổi bất kỳ ý nghĩ gì.

Chìm đắm trong đó.

Không thể tự kiềm chế!

Mà Cố Dương nghe vậy, khẽ cười một tiếng, không nói gì.

Về phần Hoàng Âm, sau khi nói hết lời hung ác, liền trực tiếp xoay người rời đi.

Có thể nói là sấm rền gió cuốn.

Thấy vậy, Cố Dương lúc này mới thu hồi ánh mắt, có chút nghi hoặc hỏi thăm Hoàng Nguyệt.

"Tiểu Nguyệt, Khuynh Thành không đi cùng các ngươi sao?"

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều đến, nhưng không thấy

thân ảnh Diệp Khuynh Thành, không khỏi làm cho Cố Dương có chút nghi hoặc.

"Khuynh Thành tỷ hiện tại đang tu luyện, trước mắt đây chính là tiết điểm mấu chốt giúp nàng sắp đột phá, cho nên cần phải chờ thêm một thời gian nữa."

Hoàng Nguyệt khẽ vuốt cằm, dịu dàng hồi đáp.

Hoàng Thanh cũng liên tục ngẩng cái đầu nhỏ lên.

"Khuynh Thành tỷ tăng thực lực rất lớn nha, nói không chừng ngươi cũng đã không phải là đối thủ của nàng rồi!"

Nói xong, Hoàng Thanh quơ quơ nắm đấm nhỏ trước mặt Cố Dương.

"Ồ?"

Nghe vậy, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ chờ mong.

Nói như vậy là...

Khuynh Thành chắc đã thức tỉnh hoàn toàn Thánh thể rồi?

Thú vị, không biết Thánh thể mang đến hiệu quả thế nào, so với Cửu Chuyển Linh Lung thể trên người Linh Nhi, ai sẽ hơn một bậc?

"Hả? Tu vi Linh Nhi tỷ tỷ làm sao...?"

Lần này Cố Dương đến cũng không che giấu khí tức Sở Linh Nhi.

Cho nên lúc Hoàng Thanh chuẩn bị nói chuyện với Sở Linh Nhi, lại ngạc nhiên phát hiện ra khí tức trên người Sở Linh Nhi mạnh hơn các nàng, lập tức mặt mũi tràn đầy kinh ngạc nói.

"Sinh Tử cảnh tầng năm đỉnh phong?"

Hoàng Nguyệt cũng nhìn thấy điều này, không khỏi kinh ngạc lên tiếng.

Nghe được hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh kinh ngạc.

Sở Linh Nhi cũng cười tủm tỉm, nhỏ giọng giải thích vào tai các nàng một phen.

Mặc dù Cố Dương có thể nghe lén, chẳng qua hắn cũng không làm như vậy.

Có điều sau khi Sở Linh Nhi nói xong.

Khuôn mặt xinh đẹp của hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh lập tức đỏ ửng lên.

"Lại còn có loại chuyện này?"

"Ta cũng rất muốn làm như vậy nha."

"Linh Nhi tỷ tỷ, loại chuyện này... có phải rất vui vẻ hay không?"

Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh lập tức đỏ mặt, hết sức tung tăng trò chuyện với Sở Linh Nhi.

"Đúng vậy."

Hai mắt Sở Linh Nhi sáng ngời, mỉm cười gật đầu.

"Nếu ta cũng có loại thể chất như Linh Nhi tỷ tỷ thì tốt rồi."

Nghe đến đây, Hoàng Thanh không nhịn được cong miệng nhỏ nhắn lên, có chút u oán nhìn thoáng qua Cố Dương.

"Đúng vậy đấy."

Hoàng Nguyệt cũng thở dài, cũng là ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm Cố Dương.

Bị hai nàng nhìn chằm chằm như thế, Cố Dương cũng cảm giác toàn thân có chút như gà con.

"Linh Nhi, có phải ngươi nói những lời kỳ quái gì với hai nàng không?"

Cố Dương nhịn không được tới gần bên tai Sở Linh Nhi, nhỏ giọng hỏi.

"Không có nha."

Gương mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi ửng đỏ, lại cười mỉm lắc đầu.

"Ta chỉ nói thật thôi."

Nghe vậy, Cố Dương lắc đầu.

Quên đi, tâm tư của nữ nhân, tốt hơn là đừng đoán.

Mà nhìn thấy một màn Cố Dương cùng tam nữ vui cười đùa giỡn, vô số thiên kiêu bốn phía ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi, trong ánh mắt tràn đầy hâm mộ.

"Chúng ta đi nhanh lên đi, cảm giác liên tục bị người khác nhìn chằm chằm không tốt chút nào!"

Hoàng Thanh cũng có chút chịu không nổi bị nhiều người nhìn chằm chằm như vậy.

Chính là kéo ống tay áo của Cố Dương nói.

"Đúng rồi Cố công tử, chúng ta sắp xếp phòng rất tốt cho ngươi nha, bây giờ đi xem đi?"

"Ừm."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Ngay lập tức, dưới sự dẫn dắt của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh, nhanh chóng rời đi.

Chờ đến khi thân ảnh Cố Dương cùng tam nữ biến mất ở chân trời.

Tam trưởng lão liêu xiêu trong gió.

Nói là ta tới đón tiếp?

Cuối cùng sao lại biến thành như vậy?

Suy cho cùng hắn cũng là một cường giả Hoàng cảnh!

Như vậy xem ra có phải có chút mất mặt hay không?

Tam trưởng lão khẽ lắc đầu thở dài.

Thân hình lóe lên, cũng biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy vậy.

Các vực khác thiên kiêu cùng thế lực cũng đều cảm khái một phen, ngay sau đó nhao nhao tiến vào Chu Tước thánh địa.

Dưới sự dẫn dắt của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Cố Dương trực tiếp bị an bài tiến vào một mảnh cung điện chim hót hoa nở, non xanh nước biếc khổng lồ.

Trên đường Cố Dương cũng nhìn thấy thế lực khác được an bài chỗ ở.

Mặc dù cũng không nhỏ, nhưng so với cung điện khổng lồ của mình thì không thể nghi ngờ là kém hơn rất nhiều.

Chẳng qua Cố Dương ngược lại cũng không để ý những thứ này.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi tiến vào bên trong cung điện to lớn này.

Nhưng hai tỷ muội Hoàng Thanh và Hoàng Nguyệt cũng không có ý định rời đi.

Càng là trực tiếp nán lại bên người Cố Dương.

Nếu không phải Thánh Chủ Chu Tước đến đây thúc giục, chỉ sợ buổi tối hai nàng đều ngủ cùng Cố Dương.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Rạng sáng ngày hôm sau.

Bên trong căn phòng.

Cố Dương cùng Sở Linh Nhi, Hoàng Thanh Hoàng Nguyệt ngồi trong phòng.

Bàn luận về vạn vực đại bỉ.

"Lại nói... Lần này vạn vực so tài, dường như cũng không nhìn thấy Thiên Kiêu Vũ Hóa cảnh, chẳng lẽ Vạn vực đại bỉ còn hạn chế tu vi Thiên kiêu sao?"

Cố Dương không khỏi nghi ngờ hỏi.

Hôm qua trước khi hắn tiến vào Chu Tước thánh địa, đã cẩn thận quan sát.

Một thiên kiêu cảnh giới Vũ Hóa cũng không có.

Mạnh nhất cũng giống như hắn, đều là Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong, tam hoa tụ đỉnh!

Hoàng Âm cũng là như thế.

Vẫn chưa đột phá Vũ Hóa cảnh!

Đây mới là điều khiến cho Cố Dương nghi hoặc một chút.

Theo lý thuyết trong Đông Hoang có rất nhiều thiên kiêu.

Thiên kiêu đột phá Vũ Hóa cảnh hẳn phải không ít.

Nhưng lại không thấy một người nào.

Điều này vô cùng kỳ quái.

"Vạn vực đại bỉ không có bất kỳ hạn chế nào, chỉ cần là thiên kiêu, có thể tham gia..."

Khóe mắt Hoàng Nguyệt mang theo ý cười giải thích nói: "Sở dĩ thi đấu Vạn Vực không có thiên kiêu Vũ Hóa Cảnh."

"Cũng là bởi vì thiên kiêu bình thường đột phá Vũ Hóa cảnh, đều sẽ lựa chọn đi Trung Châu."

"Huyền Minh đại lục chia làm Trung Châu, Tây Mạc, Nam Lĩnh, Bắc Nguyên cùng với Đông Hoang năm đại bản khối."

"Đông Hoang chúng ta ở trong năm khối lớn, chỉ có thể tính là thứ tư, xếp hàng trung hạ."

"Mà Trung Châu, chính là trung tâm của toàn bộ Huyền Minh đại lục, trong đó có vô số thiên kiêu cường giả, xa xa không phải Đông Hoang có thể so sánh!"

"Vì lẽ đó những thiên kiêu bình thường đặt chân vào cảnh giới Vũ Hóa, đều vì sự phát triển của bản thân, đều sẽ lựa chọn tiến về Trung Châu để tăng thực lực bản thân."

Nghe Hoàng Nguyệt giải thích như vậy, Cố Dương cũng giật

mình.

"Khó trách ở Đông Hoang gặp được Vũ Hóa Cảnh đều yếu như vậy, hoá ra lưu lại đều là một ít kẻ chẳng ra gì."

Cố Dương nhịn không được than thở nói.

Nghe được lời này của Cố Dương.

Các nàng cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Dù sao...

Đối với các nàng mà nói, giết Vũ Hóa Cảnh ở Đông Hoang giống như thịt heo!

Thoải mái nhẹ nhõm.

Các nàng đích xác đều là một đám quái vật.

"Lần vạn vực đại bỉ này do Chu Tước thánh địa cử hành, hẳn các ngươi cũng biết nội dung vạn vực đại bỉ chứ?"

Cố Dương lại nhíu mày, không khỏi hỏi.

Nghe vậy, Hoàng Thanh cũng há hốc mồm.

"Còn có thể là cái gì?"

"Tiến vào bí cảnh, săn giết yêu thú tiến hành thi đấu vòng loại, sau khi chọn lựa số lượng thiên kiêu nhất định, sẽ tiến hành quyết đấu một chọi một, trước kia cũng đều như thế, lần này cũng không có bất kỳ biến hóa nào, quả thực một chút ý mới cũng không có, buồn chán chết mất!"

Hoàng Thanh chửi bới một hồi.

Nghe đến đó, Cố Dương cũng không khỏi khẽ cười một tiếng.

Lại nói, không chỉ vạn vực đại bỉ, những thi đấu trước đó hắn gặp được kia, tình huống tựa hồ cũng không sai biệt lắm.

Chẳng qua Thiên Kiêu mạnh nhất dùng loại phương thức này đấu ra cũng coi như bình thường nhất.

Ngày mai vạn vực thi đấu mới chính thức bắt đầu.

Lại nói, hôm nay còn có một ngày để chuẩn bị.

Tuy nói cũng không có gì phải chuẩn bị.

Chẳng qua ngay lúc Cố Dương vừa nghĩ tới đây.

Đột nhiên, trong lòng hắn cảm thấy bất an.

Lông mày hắn lập tức hơi nhíu lại.

Cùng lúc đó, một tia kim quang hiện ra trong mắt hắn.

Ngay sau đó.

Hắn vội vàng ngẩng đầu nhìn Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh trước mặt.

Rõ ràng phát hiện trên đỉnh đầu hai nàng này có một lồng huyết vụ nhàn nhạt.

"Đây là... Huyết hoạ?"

"Nhưng sao lại xuất hiện trên người các nàng?"

Cố Dương mày nhíu chặt, cảm giác tình huống dường như có chút không đúng.

Đây là năng lực cảm nhận họa phúc mà Vận Mệnh mang đến.

Nếu như xung quanh có đại họa sắp xuất hiện thì hắn sẽ được nhắc nhở.

Hiển nhiên huyết vụ trên đỉnh đầu Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh chính là đại biểu cho không bao lâu nữa, sẽ có huyết họa giáng xuống!

Nhưng gần đây các nàng cũng sẽ không ra ngoài.

Và khả năng duy nhất chính là...

"Huyết Họa này, sẽ xuất hiện trong vạn vực đại bỉ?"

Cố Dương nhíu mày.

Chợt ánh mắt hắn ngưng tụ.

Hít sâu một hơi, thông qua đoàn huyết vụ này, ý đồ lợi dụng năng lực Vận Mệnh bắt được nguyên nhân chân chính giấu ở trong đó.

Trong ánh mắt của hắn hiện lên kim mang.

Giờ phút này.

Cảnh tượng trước mắt Cố Dương nhanh chóng lưu chuyển.

Phảng phất như hắn nhìn thấu không gian, ánh mắt tiến quân thần tốc, trong nháy mắt lao ra khỏi Thánh địa Chu Tước, rồi phóng về phía một mảnh không gian cách đó không xa, sau đó...

Không ngờ lại trực tiếp xuyên qua không gian kia.

Trong tầm mắt của hắn...

Vậy mà lại xuất hiện tình cảnh hoàn toàn khác với Đông Hoang.

Nơi này, dường như không phải Đông Hoang!

Nhìn thấy vậy, đồng tử Cố Dương hơi co rụt lại.

Ánh mắt chợt ngưng tụ, dự định tiếp tục nhìn trộm.

Nhưng vào lúc này, một đạo khí tức kinh khủng ầm ầm rơi vào phụ cận.

Một luồng uy hiếp cực hạn lập tức truyền đến.

Keng!

Cố Dương chỉ cảm thấy hoa mắt.

Theo bản năng nhắm mắt lại.

Khi mở mắt ra, cảnh tượng trước mắt đã hoàn toàn biến mất.

"Có cường giả Thánh cảnh xuất thủ sao?"

"Rốt cuộc vừa rồi là chỗ nào?"

Thần sắc Cố Dương có chút ngưng trọng.

Một vùng không gian không biết tên, địa vực không biết, cùng với…!

Cường giả Thánh cảnh không biết tên!

Nguồn gốc của Huyết họa bắt nguồn từ nơi đó, bất kể là nguyên nhân gì, khẳng định là có đại sự sắp xảy ra!

Mà ngay khi Cố Dương nhíu mày suy nghĩ phân tích.

Trong không gian xa xôi.

Đang có một đoàn người đang trùng trùng điệp điệp đi về phía trước.

Mà ngay một khắc nào đó.

Người đàn ông trung niên dẫn đầu lập tức nhướng mày.

Ánh mắt của hắn bỗng nhiên nhìn về phía không trung.

Ánh mắt ngưng tụ.

Trên người hắn lập tức tỏa ra khí tức khủng bố khiến người ta sợ hãi!

Thấy người đàn ông trung niên ra tay.

Những người xung quanh lập tức lộ vẻ khiếp sợ.

"Thống lĩnh đại nhân, xảy ra chuyện gì?"

Bên cạnh nam tử trung niên, nam tử dùng đồ đen vội vàng hỏi.

"Có người đang theo dõi."

"Chẳng qua đã bị ta chặt đứt."

Nam tử trung niên nhíu mày nói.

"Bị nhìn trộm? Ai to gan như vậy? Chẳng lẽ là..."

Nam tử giáp đen lập tức nhịn không được, mặt lộ vẻ bất mãn.

"Không phải bọn họ, khí tức này... dường như từ Huyền Minh đại lục truyền đến."

"Cái gì? Điều này sao có thể?"

"Chẳng lẽ chúng ta bị đám lão già Trung Châu kia phát hiện?"

"Không thể nào, chúng ta có động tác kín đáo như vậy, không lý nào bọn họ lại cảm nhận được!"

Trong đám người lập tức truyền đến từng đợt nghị luận kịch liệt.

Lông mày nam tử trung niên cũng nhíu chặt.

Sau đó vung tay lên.

"Được rồi, nhiều lời vô dụng, bất kể như thế nào, đều đã đến nơi này rồi, mau chóng công phá rào cản thế giới, chờ chúng ta hàng lâm Huyền Minh đại lục... Coi như là đám lão gia hỏa Trung Châu kia phát hiện thì như thế nào?"

Nam tử trung niên hừ lạnh một tiếng.

Những người khác cũng liên tục gật đầu.

"Thống lĩnh nói đúng!"

Đoàn người cũng tiếp tục lên đường.

Chỉ là sắc mặt nam tử trung niên lại biến thành ngưng trọng.

Cỗ khí tức vừa rồi thập phần mịt mờ nhưng lại cực kỳ huyền diệu!

Không giống như truyền đến từ Trung Châu.

Chẳng lẽ Đông Hoang chi địa này... cũng ngọa hổ tàng long?

Nghĩ đến đây, nam tử trung niên không khỏi siết chặt nắm đấm.

Chương 606 - Uy lực của Thánh Thể, vạn vực đại bỉ bắt đầu (1)

Trong phòng.

Cố Dương cũng chau mày.

Mặc dù không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng không cần nghĩ...

Tất nhiên là có đại sự sắp xảy ra.

Sau khi suy nghĩ một phen.

Ánh mắt Cố Dương lại rơi vào đỉnh đầu Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Tâm niệm vừa động, liền vươn tay hạ xuống trước mặt hai người.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều trừng mắt nhìn, mặt lộ vẻ tò mò nhìn Cố Dương.

Không biết Cố Dương đây là muốn làm cái gì.

Khoảnh khắc sau, một luồng lực lượng kỳ quái bao hàm cả các nàng trong đó.

Cố Dương tận lực khống chế, từng đạo tuyến vận mệnh nối liền đạo huyết vụ kia hiện lên ở trước mắt.

"Xem ra dường như có thể chặt đứt nó."

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Ngón tay chợt hơi động một chút.

Xuy xuy!

Hai tuyến vận mệnh nối liền với huyết vụ kia rõ ràng đã bị Cố Dương chặt đứt!

Trong nháy mắt, hai luồng huyết vụ tan thành mây khói.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Nhìn dáng vẻ thì...

Nguy cơ sắp đến, cũng có thể thông qua Vận Mệnh chi lực chặt đứt.

Nghĩ đến điều này, Cố Dương lại không khỏi có chút cảm khái sự khủng bố của lực lượng vận mệnh!

"Cố công tử, ngươi vừa mới làm cái gì... với chúng ta?"

Hoàng Nguyệt cũng là vẻ mặt kinh dị nhìn Cố Dương.

Hoàng Thanh cũng nghiêng cái đầu nhỏ bé, trong đôi mắt đẹp tràn đầy nghi hoặc khó hiểu.

Nghe vậy, Cố Dương còn chưa kịp trả lời.

Đột nhiên, một luồng khí tức cường hãn hạ xuống.

Keng!

Phát giác được cỗ khí tức này, thần sắc Cố Dương hơi đổi.

Là cường giả Hoàng cảnh!

Hơn nữa rất mạnh!

Có thể nói là khí tức cường đại nhất Cố Dương cảm nhận

được từ trước tới nay!

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng hơi kinh hãi.

Ngay sau đó.

Ngoài cửa truyền đến tiếng đập cửa.

"Có thể trò chuyện một chút không?"

"Là phụ thân!"

Lập tức khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mà Cố Dương nghe đến đó, cũng thoáng cả kinh.

Chu Tước Thánh chủ?

Hơn nữa từ giọng nói của Chu Tước thánh chủ, có vẻ là vì chính mình mà đến?

Nghĩ đến đây, Cố Dương lông mày cau lại, nhưng ngay lập tức lại giãn ra.

"Mời vào."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Cánh cửa chậm rãi bị mở ra.

Lấy thực lực Chu Tước thánh chủ, chỉ cần hắn muốn, cánh cửa này tự nhiên là không ngăn được hắn.

Chẳng qua hắn lại làm như vậy, hiển nhiên là cho Cố Dương mặt mũi.

Ngay sau đó, Chu Tước Thánh Chủ Hoàng Vũ Cừu uy nghiêm mười phần đi vào.

"Phụ thân!"

Thấy vậy, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng vội vàng hành lễ.

"Bái kiến Thánh chủ."

Cố Dương hơi chắp tay.

Sở Linh Nhi cũng hành lễ theo sau Cố Dương.

"Ha ha, đều là người một nhà, không cần như thế."

Hoàng Vũ Cừu khẽ cười một tiếng, cũng có chút hài lòng đánh giá Cố Dương.

Càng xem càng thích, hắn thập phần hài lòng gật đầu.

"Không biết Thánh Chủ tới tìm ta... là muốn trò chuyện gì?"

Cố Dương chủ động dò hỏi.

Nghe đến đây, Hoàng Vũ Cừu cũng không có bất ngờ, mà mỉm cười.

"Nếu ta không cảm nhận sai... Hình như nguồn sức mạnh của vận mệnh mới vừa rồi là từ nơi này mà ra."

"Không ngờ ngươi bây giờ mới chỉ có mười tám tuổi, chính là có thể nắm giữ được lực lượng vận mệnh hư vô mờ mịt kia, thật sự là khiến người chấn động!"

"Lấy thiên tư của ngươi, dù là tiểu nữ Hoàng Âm cũng còn lâu mới bằng ngươi!"

Hoàng Vũ Cừu nói xong, Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Quả nhiên, lấy thực lực Thánh Chủ Chu Tước, phát giác được

dao động của lực lượng Vận Mệnh cũng không ngoài ý muốn.

Dù sao...

Vị trước mắt này, chỉ sợ sắp có thể tiếp xúc đến Thánh cảnh rồi!

Nếu đã bại lộ năng lượng vận mệnh, Cố Dương ngược lại cũng không phản bác.

Mà là chậm rãi gật đầu.

"Chỉ là vận khí mà thôi, ngoài ý muốn nắm giữ một ít năng lực vận mệnh, có thể cảm giác được phúc họa đến."

"Ồ?"

Nghe được Cố Dương trả lời, Hoàng Vũ Cừu không khỏi nhíu mày.

"Vậy vừa rồi, ngươi cảm nhận được cái gì?"

Cố Dương vừa vặn cũng muốn đem tình huống kỳ dị vừa rồi nhìn thấy nói với Hoàng Vũ Cừu.

Như vậy cũng vừa lúc.

Chợt hắn miêu tả tình huống lúc trước mình thông qua năng lực Vận Mệnh dò xét được một lần.

Đương nhiên, hắn nói tương đối mịt mờ, chỉ biểu đạt ra tình huống đây là hắn mơ hồ cảm giác được.

Cũng không phải trực tiếp nhìn trộm.

Dù sao năng lực của Vận Mệnh quá mức yêu nghiệt, đương nhiên cũng không thể kéo toàn bộ ra.

Bớt dẫn tới phiền toái không cần thiết.

Nghe Cố Dương nói xong.

Hoàng Vũ Cừu ngược lại không có nghĩ tới chuyện Cố Dương che giấu.

Bởi vì sắc mặt của hắn đã hoàn toàn ngưng trọng.

Nếu là người khác, có lẽ chỉ nghĩ rằng Cố Dương là buồn lo vô cớ.

Nhưng đối với Hoàng Vũ Cừu mà nói, chuyện này là chuyện lớn!

"Nếu thực sự là như thế... khả năng không ổn rồi!"

"Chỉ sợ Đông Hoang chúng ta, bị gia hỏa chỗ đó theo dõi!"

Thần sắc Hoàng Vũ Cừu vô cùng ngưng trọng nói.

"Chỗ đó?"

Cố Dương có chút giật mình.

"Ừm... Một thế giới khác!"

"Cụ thể tạm thời không nói, lúc này đây... Sợ rằng đối phương sẽ phái ra cường giả Thánh cảnh ra tay với Đông Hoang!"

"Cố Dương, việc này thật sự đa tạ ngươi rồi, ta phải đi bắt tay vào chuẩn bị trước, nếu không toàn bộ Đông Hoang sợ rằng sẽ xảy ra đại sự!"

Nói xong, Hoàng Vũ Cừu ngưng trọng chắp tay với Cố Dương.

Sau khi bày tỏ cảm kích, liền vội vàng rời đi.

Thậm chí còn chưa kịp chào hỏi Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng là mặt đầy im lặng.

"Những Thánh cảnh cường giả này người nào người nấy đều là bí ẩn, lời nói chỉ có một nửa? Khiến người khác mất hứng?"

Bên cạnh, khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng tràn đầy vẻ nghi hoặc và khó hiểu.

Hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không biết giải thích như thế nào, dứt khoát lựa chọn cái gì cũng không nói.

Mà dường như cũng chính bởi vì biến cố đột nhiên xuất hiện này.

Vạn vực đại bỉ bị trì hoãn.

Đối với chuyện này.

Cố Dương chỉ có thể nói là rất bất đắc dĩ.

Mấy ngày kế tiếp, hắn cũng không có ý tứ đi ra ngoài, một mực ở trong phòng.

Chẳng qua không đợi được Vạn Vực đại bỉ, ngược lại đợi được một người khác.

Trong phòng.

Cố Dương đang cùng Sở Linh Nhi thảo luận về vấn đề tu luyện.

Đúng lúc này, bên ngoài cửa truyền đến giọng nói của Hoàng Nguyệt.

"Cố công tử, có người tìm ngươi."

Nghe đến đây, Cố Dương hơi dừng lại.

"Có người tìm ta? Ai vậy."

Cố Dương không khỏi lộ vẻ nghi hoặc, sau đó mang theo Sở Linh Nhi đi ra khỏi phòng.

Vừa đi tới cửa lớn.

Một bóng hình xinh đẹp quen thuộc đập vào mắt.

Chỉ thấy Diệp Khuynh Thành mặc một chiếc váy dài trắng như tuyết đang đứng trước cửa, gương mặt nàng đỏ bừng, ánh mắt đầy quyến luyến.

"Phu quân!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Diệp Khuynh Thành hoàn toàn không để ý đến hình tượng, trực tiếp vọt vào trong ngực Cố Dương.

Cùng Cố Dương nhiệt tình ôm nhau.

Cảm nhận được sự mềm mại truyền đến trước người.

Cố Dương cũng mặt đầy ý cười.

"Đã lâu không gặp, Khuynh Thành."

Cố Dương ôm eo mềm mại của Diệp Khuynh Thành.

Hai người thân mật một lát.

Thấy vậy, vẻ mặt Sở Linh Nhi và Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh tràn đầy ý cười.

Thật lâu sau, hai người tách ra.

"Tu vi của ngươi... đột phá đến Sinh Tử cảnh tầng sáu?"

Cố Dương cảm nhận được khí tức trong cơ thể Diệp Khuynh Thành, không khỏi hơi nhíu mày.

"Đúng vậy, ngoài ý muốn đấy, hiện tại... Nói không chừng so với phu quân ngươi càng mạnh hơn!"

Diệp Khuynh Thành ngẩng cái đầu nhỏ lên, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn ngập đắc ý.

"Ồ? Vậy luyện thử xem?"

Cố Dương nghe vậy cũng không khỏi hơi nhíu mày nói.

"Được!"

Diệp Khuynh Thành cũng không cự tuyệt, vui vẻ ứng chiến.

"Khuynh Thành tỷ cố lên, đánh hắn một trận!"

Hoàng Thanh nhìn thấy vậy, lập tức giơ nắm tay nhỏ lên cổ vũ cho Diệp Khuynh Thành.

"Khuynh Thành tỷ cố lên, Cố công tử cũng cố lên!"

Hoàng Nguyệt dừng một chút, dường như có chút khó xử, sau đó trực tiếp đều cổ vũ hai người.

Mà vẻ mặt Sở Linh Nhi cũng lộ ra vẻ tò mò.

Thật mong chờ xem ngày hôm nay thực lực của Diệp Khuynh Thành như thế nào.

Bên ngoài gian phòng.

Cố Dương tiện tay vẫy một cái, không gian chi lực cường hãn đã phong toả không gian xung quanh.

Kể từ đó, cũng sẽ không ảnh hưởng đến tình huống chung quanh.

"Đến đây đi, toàn lực ra tay, không cần lo lắng sẽ làm ta bị thương."

Cố Dương nhếch môi cười.

Nghe đến đây, Diệp Khuynh Thành cũng chậm rãi gật đầu, trong ánh mắt xẹt qua một vệt hàn ý kinh người.

Xuy xuy!

Trong nháy mắt, từ sau lưng Diệp Khuynh Thành như có một bóng dáng Băng Hoàng cực lớn thình lình xuất hiện.

Nháy mắt hư ảnh Băng Hoàng xuất hiện.

Nhiệt độ không khí xung quanh trong nháy mắt băng lãnh tới cực điểm!

Hai tỷ muội Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh và Sở Linh Nhi ở bên cạnh quan chiến đều cảm nhận được rõ ràng loại lạnh như băng này, nhịn không được liên tiếp lui về phía sau.

"Tiên Thiên Băng Hoàng Thánh Thể Khuynh Thành tỷ thức tỉnh, quả nhiên rất cường đại!"

"Đúng vậy, khí tức băng lãnh như thế, chỉ sợ cho dù là Cố công tử, cũng không thể khinh thường chứ?"

Nghe thấy tiếng cảm khái của Hoàng Thanh Hoàng Nguyệt bên tai.

Nhưng Sở Linh Nhi lại không nói gì, trong mắt nàng hiện lên tia sáng kỳ dị.

"Khí tức thật mạnh!"

"Đây chính là Thánh thể sao?"

Trong lòng nàng cũng không khỏi có chút chấn động.

Cố Dương nhìn thấy vậy, lông mày cũng không khỏi chau lên.

Đây chính là Tiên thiên Băng Hoàng thánh thể Khuynh Thành thức tỉnh sao?

Như thế xem ra đích thật là có chút rung động!

Hơn nữa, hắn cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc từ trên người Diệp Khuynh Thành.

"Pháp tướng?"

Cố Dương nhíu mày.

Ánh mắt hắn ta tập trung vào hư ảnh Băng Hoàng đằng sau lưng Diệp Khuynh Thành.

Từ đó cảm nhận được lực lượng của pháp tướng!

Ngay sau đó.

Diệp Khuynh Thành cũng đột nhiên mở to mắt.

Trên khuôn mặt xinh đẹp hiện ra vẻ mỉm cười.

"Phu quân, cẩn thận một chút, ta sắp ra tay rồi!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Khí tức toàn thân Diệp Khuynh Thành chấn động, ngay sau đó, nàng vung bàn tay trắng nõn một cái, sức mạnh băng hàn khủng bố rõ ràng là trực tiếp quét qua bốn phía.

Dường như lĩnh vực khủng bố có thể đóng băng hết thảy lập tức hiện ra!

"Phu quân, đây là ba thành lĩnh vực Băng Hoàng mà ta mới biết, chính là lĩnh vực ngụy Thiên phẩm đó!"

"Phu quân, chàng có chống đỡ nổi không?"

Khóe mắt Diệp Khuynh Thành mang theo ý cười nói.

Nghe đến đó.

Cố Dương cũng không khỏi cười.

"Không tệ."

"Có điều... Ngươi lại có chút coi thường phu quân của ngươi nha."

Tiếng nói vừa phát ra.

Trên người Cố Dương cũng bộc phát ra một cỗ khí tức sắc bén thông thiên.

Bảy thành kiếm chi lĩnh vực trong nháy mắt đã bộc phát ra.

Mặc dù lĩnh vực Băng Hoàng là lĩnh vực tuyệt phẩm, nhưng dù sao cũng chỉ mới ba thành mà thôi.

Đối mặt với kiếm chi lĩnh vực đại thành, lĩnh vực này lại chỉ như tờ giấy!

Rặc rặc!

Băng Hoàng lĩnh vực rõ ràng chỉ trong nháy mắt đã bị chém nát!

Mà Kiếm chi lĩnh vực cường hãn, từ mọi phương hướng đều nghiền ép Băng Hoàng lĩnh vực của Diệp Khuynh Thành.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng cũng tràn đầy kinh ngạc.

Mặc dù nàng biết phu quân rất biến thái, rất yêu nghiệt.

Nhưng nàng lại không nghĩ tới mới qua bao lâu, phu quân... đúng là đã lĩnh ngộ đại thành kiếm chi lĩnh vực!

Cái này thật đúng là...

Yêu nghiệt tới cực điểm!

Chỉ có thể nói không hổ là phu quân!

Đang lúc cảm khái.

Một bóng người lại trực tiếp xuất hiện bên cạnh nàng.

"Dám xem thường phu quân, đêm nay phải trừng phạt thật kỹ mới được!"

Cố Dương mặt mang ý cười, một tay ôm lấy eo nhỏ nhắn của Diệp Khuynh Thành.

Nghe được Cố Dương nói, gương mặt Diệp Khuynh Thành nhanh chóng trở nên ửng đỏ.

"Phu quân, xung quanh có nhiều người đang nhìn đấy."

Diệp Khuynh Thành có chút ngượng ngùng nói.

"Sợ cái gì, đều là người một nhà."

Cố Dương cười híp mắt nói.

"Tuy nhiên Thánh Thể ngươi thức tỉnh quả thực vô cùng cường hãn. Chỉ trong thời gian mấy tháng ngắn ngủi đã khiến ngươi từ không sinh có, nắm giữ lực lượng lĩnh vực, còn là lĩnh vực Băng Hoàng tuyệt phẩm."

"Đã coi như là vô cùng không tệ rồi."

Cố Dương không khỏi tán thưởng nói.

Nghe được Cố Dương tán thưởng, trên khuôn mặt tinh xảo của Diệp Khuynh Thành tràn đầy ý cười.

"Thật ra phu quân, loại thăng cấp như ta cũng không tính là nhiều nhất đấy, nếu luận kinh khủng, còn là Hoàng Âm Thánh Nữ yêu nghiệt nhất!"

Diệp Khuynh Thành hơi dừng lại, sau đó không nhịn được nói.

Sau khi nói xong, đôi mắt đẹp của nàng lưu chuyển, lại nhìn chằm chằm Cố Dương.

Nàng đã gặp được Hoàng Âm, nếu phu quân gặp phải, mình nhất định lại có thêm một tỷ muội nữa sao?

"Hoàng Âm sao?"

"Lúc trước đích xác gặp phải một lần, nói đi nói lại... nàng dường như cũng có Thánh Thể chứ?"

Cố Dương nghe đến đó, không khỏi hơi nhíu mày.

Rù rì nói.

"Không chỉ là thánh thể."

"Hoàng Âm tỷ còn thức tỉnh huyết mạch Chu Tước viễn cổ, phóng tầm mắt nhìn khắp toàn bộ Đông Hoang, không có bất kỳ thiên kiêu nào có thể đánh đồng với Hoàng Âm tỷ."

Hoàng Thanh giờ phút này cũng vội vàng đứng ra, ngẩng cái đầu nhỏ lên hết sức đắc ý.

Nói xong thì nàng ta dừng một chút.

Khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ.

"Đương nhiên, trừ ngươi ra!"

"Ngươi là biến thái, là ngoại lệ!"

Nghe thấy vậy, Hoàng Nguyệt và Sở Linh Nhi cũng không khỏi cười rộ lên.

Đối với việc này cũng là không ngoài ý muốn.

Cố Dương nghe vậy cũng giang tay ra.

Trong ánh mắt cũng không khỏi lộ ra chờ mong.

Hắn cũng rất chờ mong trận chiến với Hoàng Âm.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là chờ mong mà thôi.

Dù sao hắn thấy Hoàng Âm bất luận như thế nào cũng không thể là đối thủ của mình.

Lắc đầu.

Cảm khái một phen, sau đó Cố Dương trực tiếp bế Diệp Khuynh Thành lên.

Diệp Khuynh Thành bị động tác của Cố Dương làm cho giật nảy mình, nhưng ngay sau đó khuôn mặt ửng đỏ, cúi đầu dựa vào ngực Cố Dương một câu cũng nói không nên lời.

Sở Linh Nhi nhìn thấy vậy, cũng trợn mắt vội vàng đi theo.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh dường như cũng muốn đi theo.

Kết quả tự nhiên là bị Cố Dương lấy lý do "Các ngươi còn quá nhỏ" đuổi đi.

Hoàng Thanh bĩu môi, trên khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy u oán.

"Gì cơ chứ, người ta chẳng hề nhỏ chút nào!"

Hoàng Nguyệt thì khuôn mặt xinh đẹp ửng đỏ, trong ánh mắt hiện ra vẻ đẹp tuyệt mỹ.

Thật hâm mộ Khuynh Thành tỷ tỷ và Linh Nhi tỷ tỷ!

Đêm nay, nhất định không ngủ.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Trong nháy mắt, từ khi Chu Tước Thánh Chủ biết được tin tức dị giới xâm lấn đã qua gần nửa tháng.

Trong khoảng thời gian này Chu Tước thánh chủ cũng là chuẩn bị chặt chẽ kín kẽ.

Chuẩn bị sẵn sàng đối phó với uy hiếp sắp tới!

Mà Cố Dương trong khoảng thời gian này cũng trải qua cuộc sống như thần tiên.

Từ ban ngày đến ban đêm, trên cơ bản đều không ngừng nghỉ.

Cũng may Cố Dương hôm nay khí lực kinh người.

Nếu không thì cũng chưa chắc có thể chịu đựng nổi!

Chơi đùa nhiều ngày như vậy.

Rốt cuộc...

Vạn vực đại bỉ không tiếp tục kéo dài nữa.

Chu Tước thánh địa.

Trên U Huyền phong.

Tất cả thiên kiêu trong toàn bộ Đông Hoang vạn vực đều hội tụ một chỗ.

Bởi vì ngay vừa rồi, Đông Hoang Thánh Chủ đích thân mở miệng.

Biểu thị Vạn vực đại bỉ sắp bắt đầu!

Tất cả các thiên kiêu tham gia Vạn Vực đại bỉ đều đứng ở trung tâm.

Chung quanh là rất nhiều cường giả thế lực đứng đầu, bọn họ thì đứng ở một bên xem kịch, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Hiếu kỳ lần vạn vực đại bỉ này đến tột cùng ai có thể đứng thứ nhất?

Là vị thiên kiêu đứng đầu Trương Huyết Vũ đến từ đại vực đệ nhị Đông Hoang?

Hay là Thánh Nữ Hoàng Âm đệ nhất Thánh Địa Chu Tước thánh địa?

Cũng hoặc là...

Là Cố Dương gần đây tài danh vang dội?

Vô số cường giả đứng đầu đều nhón chân chờ mong, mặt lộ vẻ mong đợi.

"Lại nói, Trương Huyết Vũ của Huyết vực bây giờ mặc dù đã một trăm tuổi, nhưng đã chìm đắm trong Sinh Tử cảnh mười ba tầng đỉnh phong vô số năm, cũng không phải là hắn không cách nào đột phá, mà là hắn có thể áp chế, tam hoa hắn ngưng tụ ra, cũng vượt xa những thiên kiêu khác, không thể so sánh, lần này... Ta cảm thấy hắn rất có cơ hội đạt được hạng nhất!"

"Tuổi của Trương Huyết Vũ quá lớn, thời đại này đã không còn thuộc về hắn nữa rồi!"

"Muốn nói đệ nhất... Nữ Thần Hoàng Âm không người nào có

thể địch!"

"Nghe đồn Hoàng Âm nữ thần không chỉ thức tỉnh Thánh thể, mà còn là lĩnh vực huyết mạch Chu Tước viễn cổ, nếu sử dụng những thủ đoạn ấy thì Vương cảnh cũng không phải là đối thủ!"

"Lại khủng bố như vậy à?"

"Ta ngược lại cảm thấy Cố Dương cũng có cơ hội!"

"Đúng vậy, Cố Dương có được truyền thừa của Thiên Cực Kiếm Hoàng, đây chính là truyền thừa của cường giả Hoàng cảnh, bây giờ thực lực tu vi của hắn, không kém chút nào so với Hoàng Âm và Trương Huyết Vũ "

"Ha ha, bất kể như thế nào, ta cảm thấy Trương Huyết Vũ nhất định có thể thắng!"

Trong lúc nhất thời, bốn phía không ngừng vang lên tiếng nghị luận.

Mà bọn họ không ngừng tranh luận, cũng không ngừng vây quanh Cố Dương, Hoàng Âm và Trương Huyết Vũ.

Dù sao trong thiên kiêu vạn vực...

Chính là số ít ba người bọn họ là yêu nghiệt nhất!

Về phần những người khác, mặc dù cũng không kém, nhưng hiển nhiên kém ba người này.

Mà ngay tại thời điểm vô số người nghị luận ầm ĩ.

Một lão giả áo trắng xuất hiện trên không trung.

"Chư vị, bởi vì một chút việc nhỏ không cẩn thận đẩy chậm Vạn Vực đại bỉ đến hiện tại mới bắt đầu, xin lỗi."

Ông lão áo trắng chắp tay với mọi người phía dưới.

Trong đôi mắt vẩn đục nở rộ một tia sáng.

"Vậy không nói nhảm nữa, Vạn vực đại bỉ... sắp bắt đầu!"

Lão giả mặc bạch bào vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Phía dưới chính là một hồi chấn động.

"Rốt cuộc cũng bắt đầu sao?"

"Ta đã đợi lâu lắm rồi!"

"Lần thi đấu Vạn vực này tất nhiên sẽ thập phần đặc sắc đấy!"

Từng trận thanh âm bàn luận vang lên.

Mà trong đám người quan chiến, Thiên Cực Kiếm Hoàng thình lình cũng được bố trí ở ghế khách quý cùng hai vị Hoàng Cảnh khác ngồi ngay ngắn tại đây.

"Cuối cùng cũng bắt đầu."

"Không biết tiểu tử Cố Dương này có thể mang đến cho chúng ta một chút kinh hỉ nữa không?"

"Chỉ sợ có chút khó khăn, bất luận là Hoàng Âm hay là Trương Huyết Vũ, thực lực đều không yếu hơn so với Cố Dương."

"Nói cũng đúng."

Ba vị Hoàng cảnh nghị luận ầm ĩ, ánh mắt cũng đều đặt ở trên người Cố Dương.

Mà ánh mắt của những người xem chiến khác, đại bộ phận cũng đều rơi vào trên người Cố Dương, Hoàng Âm cùng với Trương Huyết Vũ.

Dù sao trước mắt xem ra, đệ nhất tất nhiên là sinh ra trên thân ba người này.

Cho nên bọn họ tự nhiên cũng nhận được nhiều ánh mắt quan sát nhất!

Ngay sau đó, lão giả mặc bạch bào cũng không có bất kỳ trì hoãn nào.

Chỉ thấy hắn tiện tay vung lên, một cái Truyền Tống pháp trận đột ngột mọc lên từ mặt đất.

Truyền Tống Trận to như vậy rơi trên mặt đất, tản mát ra khí tức âm u.

"Đây là cửa truyền tống tiến vào Thí Luyện bí cảnh, tiến vào thí luyện bí cảnh, săn giết yêu thú hoặc giết đối thủ của ngươi!"

Lão giả mặc bạch bào còn chưa nói hết, không ít người nghe được nơi đây lập tức nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

"Cái gì?"

"Đánh chết đối thủ?"

"Chuyện này cũng quá thảm thiết đi!"

Không chỉ có người vây xem, ngay cả một đám thiên kiêu tham gia cũng không khỏi thần sắc biến đổi.

Bọn họ cũng không nắm chắc việc ganh đua cao thấp với những đỉnh tiêm thiên kiêu kia, nếu thật sự là như vậy bọn họ cũng muốn trực tiếp thối lui thi đấu.

Chẳng qua rất nhanh lão giả mặc bạch bào tiếp tục nói.

"Đương nhiên, xin ngài yên tâm, cho dù tử vong trong bí cảnh, cũng sẽ không sinh ra bất kỳ ảnh hưởng tiêu cực gì đối với các

ngươi."

"Chỉ là nếu tử vong hoặc là mất đi năng lực hành động, liền sẽ tự động nhận là bị đào thải."

"Vòng thí luyện bí cảnh này sẽ sàng lọc ra một trăm vị thiên kiêu đứng đầu tiến vào vòng tiếp theo!"

Nghe đến đó.

Lúc này vô số thiên kiêu mới thở dài một hơi.

Cũng may, không bị ảnh hưởng là được.

Cố Dương nghe đến đó, cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Ngược lại cùng Tử Nguyệt bí cảnh ở nước Sở có chút tương tự.

Cho nên hắn cũng không bất ngờ.

Về phần Hoàng Thanh bên người Cố Dương lại há hốc mồm.

"Lại là loại thủ đoạn nhàm chán này."

Tuy nói là vậy, nhưng trong ánh mắt của Hoàng Thanh vẫn có chiến ý đấy.

Dù sao bản thân nha đầu này cũng không phải một người có thể ngồi yên.

Thiên tính hoạt bát hiếu động, bây giờ có cơ hội triển khai thân thủ, nàng đương nhiên sẽ không từ bỏ!

"Như vậy... Mời chư vị thiên kiêu tiến vào Truyền Tống Trận!"

"Vạn vực đại bỉ sẽ diễn ra ở đây, chính thức bắt đầu mở màn!"

Lão giả áo trắng nhẹ nói.

Chợt chậm rãi vung tay lên, tuyên bố vạn vực đại bỉ chính thức bắt đầu.

Nghe được điều này, một đám thiên kiêu chung quanh ánh mắt lập tức phát sáng, sau đó không chút do dự phóng đến hướng truyền tống trận.

"Cuối cùng cũng bắt đầu!"

Mấy người Thất Tinh Thánh tử cũng sáng mắt lên, sau đó cùng tiến lên, vọt thẳng vào trong truyền tống trận.

Bên kia, đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang Bắc Bộ Nhậm Vô Địch, thần sắc cũng ngưng tụ, toàn thân dũng mãnh khí huyết phun trào, cả người trực tiếp vọt vào trong Truyền Tống Trận.

Dịch Vân Kiếm cũng thu hồi quạt xếp trong tay, thần sắc ngưng trọng liếc qua Cố Dương, vội vàng thu hồi ánh mắt, thân hình lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Từng thiên kiêu đứng đầu dồn dập tràn vào trong truyền tống trận.

Thấy vậy, Cố Dương cũng nhìn bốn nữ nhân bên cạnh mỉm cười.

"Chúng ta cũng đi thôi."

"Ừm!"

Tứ nữ vội vàng gật đầu, nhất là Diệp Khuynh Thành.

Nàng vừa mới đột phá Sinh Tử cảnh tầng sáu, thực lực bản thân đã tăng lên thật lớn, lúc trước ở trong tay Cố Dương không thể phát huy ra, nhưng ở trong bí cảnh này... Nàng có thể hoàn toàn phát huy ra được!

Đương nhiên là có chút kích động.

Mà trên khuôn mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi cũng tràn đầy kích động và chờ mong.

Dù sao tu vi nàng tăng lên lâu như vậy, còn chưa bao giờ chính diện gặp phải chiến đấu.

Mặc dù có chút hồi hộp, nhưng vì có thể giúp phu quân phân ưu, nàng nhất định phải cố gắng thuần thục tiến hành chiến đấu mới phải!

Về phần Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh, đã không còn cảm thấy kinh ngạc nữa rồi.

Cho nên thần sắc ngược lại tương đối bình tĩnh.

Năm người không chút do dự bước vào Truyền Tống Trận.

Keng!

Cố Dương chỉ cảm thấy một cỗ không gian chi lực quen thuộc bao trùm thân thể của mình, sau đó trước mắt hơi choáng lên.

Lúc mở mắt ra, hắn đã xuất hiện trên một mảnh thảo nguyên mênh mông bát ngát, có trận trận gió mạnh kéo tới, thổi áo bào Cố Dương lay động không thôi.

"Đây là bí cảnh thí luyện sao?"

Cố Dương hơi nhíu mày, tùy ý đánh giá chung quanh.

Tầm mắt ngược lại cực kỳ rộng rãi.

Chẳng qua trên thảo nguyên to như vậy dường như không có gì cả.

Mà các nàng Diệp Khuynh Thành... hình như cũng bị không gian chi lực kia tùy cơ truyền tống đến địa phương khác.

Mà ngay khi Cố Dương đứng tại chỗ ngẩn người.

Giờ phút này, trên U Huyền Phong.

Tất cả thiên kiêu tham gia Vạn Vực đại bỉ đều đã tiến vào trong bí cảnh.

Các thiên kiêu biến mất thân hình, truyền tống trận cũng rung động trong nháy mắt.

Ngay sau đó, phía trên truyền tống trận hiện ra từng màn sáng chói mắt.

Bên trong màn sáng hiển hiện ra tình huống bên trong bí cảnh!

Lấy đại thủ bút của Chu Tước thánh địa, tự nhiên không có khả năng không tiến hành hình chiếu đối với tình huống phát sinh trong bí cảnh.

Nếu không thì cũng quá không thú vị.

"Cuối cùng cũng bắt đầu."

"Ồ? Nam bộ tam yêu lại bị phân vào cùng một chỗ, chuyện này thú vị, bọn họ có trực tiếp khai chiến hay không?"

"Hả? Bọn họ thế mà lại liên thủ? Nghe đồn giữa bọn họ không phải quan hệ rất kém sao? Lại sẽ liên thủ? Điều này thật khiến người ta bất ngờ."

Có người thấy được trong một màn sáng.

Ba người Thất Tinh Thánh tử lại không tranh đấu với nhau mà liên thủ lại.

Rất nhiều người xem hiểu rõ tính cách của tam yêu nam bộ bộc lộ vẻ kinh ngạc.

Một ít cường giả Vương cảnh hiểu rõ nguyên do trong đó không khỏi lắc đầu cảm khái.

Không cần nghĩ, chắc chắn là bởi vì Cố Dương.

Lúc trước Cố Dương ở Thất Tinh Vực đã đả kích bọn hắn quá sức.

Hiện tại ba người đều cảm thấy mình vô cùng phế vật, cho nên trên cơ bản cũng không châm chọc khiêu khích lẫn nhau.

Mà là cổ vũ lẫn nhau, đồng thời trở nên mạnh mẽ.

Điều này dường như...

Cũng coi như là chuyện tốt.

"Nhậm Vô Địch vận khí không tệ, thế mà gặp được một con yêu thú Sinh Tử cảnh."

"A... Lực lượng thật là khủng bố, con yêu thú Sinh Tử cảnh kia hoàn toàn không phải đối thủ của Nhâm Vô Địch, một quyền đã bị đánh nát!"

"Thực lực Dịch Vân Kiếm cũng không yếu nha, kiếm pháp này có chút huyền diệu, ngay cả Yêu thú có thể so với Vũ Hóa Cảnh cũng là ngăn không được một kiếm!"

Từng trận âm thanh thán phục liên tiếp truyền đến.

Thời gian trôi qua từng chút, từng chút một.

Nhóm thiên kiêu tiến vào bí cảnh bắt đầu cuộc lữ trình săn yêu thú của mình.

Mà ngay tại thời điểm không ít người không đầu mối mà đi tra xét màn sáng.

Đột nhiên, một tiếng thán phục thình lình vang lên.

"Moá nó! Xảy ra chuyện lớn rồi!"

"Trương Huyết Vũ vậy mà đụng phải Cố Dương!"

Nghe được tiếng than thở này, mọi người vội vã ngẩng đầu nhìn lên.

Lại nhìn thấy trong màn sáng.

Cố Dương cùng Trương Huyết Vũ vẻn vẹn cách nhau không đến năm trăm mét.

Hai người đứng đối diện nhau.

Rõ ràng năm trăm mét đối với hai người căn bản không tính là gì.

Loại khoảng cách này, trong nháy mắt bọn họ đã có thể rút ngắn!

"Ha ha ha, hai người bọn họ đều có cơ hội đoạt được đệ nhất cuộc tỉ thí Vạn Vực lần này! Không ngờ lại đụng phải nhanh như vậy?"

"Có lẽ không đánh chứ?"

"Khó nói quá, nhìn chiến ý trong mắt Trương Huyết Vũ xem, xem ra hai người nhất định phải có một trận chiến rồi!"

Tiếng kinh ngạc và cảm khái không ngừng vang lên.

Mà giờ phút này.

Gần như ánh mắt mọi người đều nhìn về phía màn sáng chỗ Cố Dương.

Ánh mắt đầy mong đợi.

"Lại gặp yêu nghiệt kia..."

Hà Thanh Huyền nhìn thấy vậy, không khỏi khựng lại.

Nhưng hắn chợt giãn chân mày.

"Nhưng mà với sự yêu nghiệt của Cố Dương... có lẽ Trương Huyết Vũ kia cũng sẽ không là đối thủ của hắn!"

Hà Thanh Huyền rất tự tin nghĩ đến.

Bên kia.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cùng với hai vị cường giả Hoàng cảnh khác thấy cảnh này cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Màn ra mắt đặc sắc như vậy sao?"

"Chuyện này thật thú vị!"

Trong mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng lóe ra quang mang mong đợi.

Mà ngay tại lúc vô số người bên ngoài chấn động mong đợi.

Trên thảo nguyên mênh mông bát ngát.

Cố Dương cùng Trương Huyết Vũ đứng đối diện nhau.

"Huyết Vực đệ nhất thiên kiêu, Trương Huyết Vũ sao?"

Mặc dù Cố Dương cũng không nhận ra được Trương Huyết Vũ này, nhưng hơi vận dụng năng lực vận mệnh một chút liền có thể thấy rõ năng lực của đối phương.

Chẳng qua Cố Dương cũng chỉ tùy ý nhìn thoáng qua tên tuổi cùng tuổi tác của Trương Huyết Vũ mà thôi!

"Một trăm tuổi đạt tới Sinh Tử cảnh đỉnh phong sao?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Một trăm tuổi cũng có thể xưng là thiên kiêu sao?

Mà Trương Huyết Vũ hiển nhiên không biết suy nghĩ của Cố Dương.

Khi hắn phát hiện mình cùng Cố Dương xuất hiện ở cùng một khu vực, ý nghĩ đầu tiên không phải rời đi.

Mà là...

Chiến đấu!

Thanh danh thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang của Cố Dương có thể nói là vang vọng toàn bộ Đông Hoang!

Là đệ nhất thiên kiêu Huyết Vực, đương nhiên hắn cũng vô cùng rõ ràng.

Cũng chính vì vậy nên chiến ý trong mắt hắn ta càng dâng trào mãnh liệt.

Nếu có thể đạp Cố Dương ở dưới chân.

Chắc hẳn sẽ không có người nghi ngờ thực lực của mình!

Mặc dù tuổi hắn hơi lớn một chút.

Nhưng thực lực tuyệt đối đứng đầu!

"Cố Dương, không nghĩ vừa đi vào sẽ gặp phải ngươi."

"Chẳng qua như vậy cũng tốt... Vạn vực đại bỉ bắt ngươi thử đao, ngược lại là hợp thời hợp lý!"

Trương Huyết Vũ nhếch miệng cười một tiếng, vẻ mặt cũng

tràn đầy tự tin.

Nghe đến đó.

Cố Dương cũng không khỏi ngưng nghẹn lời.

"Tuy không biết lòng tự tin của ngươi từ đâu mà đến, nhưng ngươi đã muốn chiến, vậy thì động thủ đi."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

Hai tay chắp sau lưng, bộ dạng không chút nào có vẻ phòng bị.

Sơ hở lại có thể thấy được khắp nơi!

Chứng kiến điều này, thần sắc Trương Huyết Vũ cứng lại.

Trong ánh mắt có lửa giận hiển hiện.

Rõ ràng là Cố Dương này xem thường mình!

Nghĩ đến điều này, hắn lập tức nắm chặt nắm đấm.

"Tiểu tử tự đại!"

"Ta sẽ cho ngươi biết... Cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân!"

Tiếng hét phẫn nộ từ trong miệng hắn hô lên.

Ngay sau đó, khí tức kinh khủng toàn thân Trương Huyết Vũ toàn bộ bộc phát ra.

Khí tức của Sinh Tử cảnh tầng mười ba đỉnh phong trong nháy mắt tràn ngập toàn trường, khiến cho bãi cỏ xung quanh đều bị cuồng phong vũ động, phong vân biến sắc!

Cùng lúc đó.

Ba đóa Vũ Hóa Chi Hoa rõ ràng là treo ở phía sau hắn, nhìn qua mỹ lệ, sặc sỡ!

Nhưng như vậy vẫn chưa xong.

Mặc dù Trương Huyết Vũ đối với mình thập phần tự tin, nhưng cũng biết rõ Cố Dương có danh xưng đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang, tất nhiên không phải hư danh!

Cho nên vừa ra tay...

Hắn càng không có ý định lưu thủ!

Sư tử vồ thỏ cũng dùng toàn lực, huống chi chính mình gặp phải một con sư tử!

Đương nhiên không thể nương tay!

Rặc rặc!

Ngay sau đó, thân hình Trương Huyết Vũ đột nhiên lóe ra từng đợt ánh sáng tím.

Ánh sét màu tím không ngừng chuyển động bên ngoài cơ thể hắn.

"Hửm?"

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Khí tức này ngược lại có chút tương tự với Tử Ngục Lôi Kiếp.

Còn không đợi Cố Dương tiếp tục suy nghĩ.

Một cỗ huyết mạch chi lực cường hãn tràn ra, bao bọc hoàn toàn không gian chung quanh.

Ngay sau đó, Trương Huyết Vũ ngẩng đầu, trong mắt Tử Lôi

lập lòe.

Hắn rõ ràng là khẽ vươn tay ra.

"Cố Dương, ta biết ngươi thiên tư yêu nghiệt, cho nên... Ta sẽ không nương tay!"

Xoẹt!

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Lôi đình lĩnh vực trực tiếp triển khai, trong nháy mắt đã bao phủ Cố Dương vào trong.

Nhất thời, sắc trời đều là âm trầm, tối đen kịt.

Phía trên có từng trận lôi vân màu tím chuyển động.

Một màn này rơi vào trong mắt những người ở bên ngoài.

Đưa tới một trận chấn động.

"Hízz..."

"Trương Huyết Vũ hóa ra là Tử Ngục Lôi Thể trong truyền thuyết!"

"Đây chính là bảo thể đứng đầu cùng tồn tại với lôi kiếp Tử Ngục đấy, cực kỳ hiếm thấy, không nghĩ tới thể chất của Trương Huyết Vũ lại cường hãn như thế!"

"Có được Tử Ngục lôi thể, tương đương với có thể sử dụng một phần lực lượng của lôi kiếp tử ngục , Cố Dương nguy hiểm rồi!"

"Không chỉ như vậy, không ngờ hắn còn thức tỉnh huyết mạch Hoàng cấp đỉnh cấp!"

"Quá kinh khủng!"

"Đó là... lĩnh vực!"

"Là ba thành Tử Lôi lĩnh vực!"

"Chậc. Thế mà lại là lĩnh vực tuyệt phẩm!"

"Không hổ là Trương Huyết Vũ, thực lực lại cường hãn đến mức này!"

"Thật sự là quái vật! Trương Huyết Vũ đã chìm đắm trong Sinh Tử Cảnh nhiều năm như vậy, thủ đoạn thế này căn bản không phải thiên kiêu khác có thể sánh bằng!"

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra... Cố Dương chỉ sợ là không có hy vọng!"

"Đáng tiếc."

Từng trận thanh âm thán phục không ngừng truyền vang.

Bọn họ hết sức thán phục thực lực và thiên tư mạnh mẽ của Trương Huyết Vũ.

Cũng là thay Cố Dương cảm thấy đáng tiếc.

Dù sao Cố Dương chính là có tiêu chuẩn trình độ tranh đoạt đệ nhất Vạn vực đại bỉ đấy.

Kết quả lại là sớm gặp phải Trương Huyết Vũ.

Trương Huyết Vũ cũng không lưu thủ chút nào, ra tay chính là phóng đại chiêu.

Dưới loại tình huống này Cố Dương căn bản không có bất kỳ hy vọng gì.

Thậm chí bọn họ đều cảm thấy Cố Dương sắp bị đào thải.

Chẳng qua trong đám người, cũng có không ít cường giả Vương cảnh đã từng nhìn thấy sự yêu nghiệt của Cố Dương.

Bọn họ lại lắc đầu.

"Trương Huyết Vũ đích xác rất yêu nghiệt, nhưng so với Cố Dương... xa xa không bằng!"

"Thực lực của Trương Huyết Vũ cũng chỉ mạnh hơn Khương Thái Sơ một chút mà thôi, nhưng Khương Thái Sơ trước mặt Cố Dương đã bị treo ngược lên đánh! Trương Huyết Vũ không phải là đối thủ của Cố Dương!"

"Trương Huyết Vũ cũng xứng sánh với Cố Dương sao?"

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ khinh thường.

Trên ghế khách quý.

Một đám cường giả Hoàng Cảnh cũng không khỏi khẽ gật đầu.

"Trương Huyết Vũ đúng là không tệ."

"Mặc dù tuổi hơi lớn, nhưng thực lực cũng không tệ lắm, nhất là còn có Tử Ngục Lôi Thể trong truyền thuyết!"

"Hơn nữa phẩm chất ba đóa Vũ Hóa Chi Hoa cũng cực cao, lại thêm ba thành tuyệt phẩm lĩnh vực, tương lai chỉ cần không xảy ra vấn đề lớn, bước vào Hoàng Cảnh cũng không thành vấn đề, về phần Thành Thánh... Cũng có một ít cơ hội."

Đám Hoàng cảnh đều nghị luận với nhau, đều khẽ gật đầu.

"Thiên Cực, ngươi cảm thấy tiểu tử Cố Dương kia có ứng phó được không?"

Bên người Thiên Cực Kiếm Hoàng, một tên Hoàng cảnh cười hỏi.

Nghe tới đây, Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi lắc đầu.

Chợt khẽ cười nói: "Ngươi hỏi ngược rồi, hắn là... Trương Huyết Vũ ứng phó nổi Cố Dương sao?"

"Ồ?"

Nghe Thiên Cực Kiếm Hoàng nói vậy, tên Hoàng cảnh cũng không quá hiểu Cố Dương, không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Ngươi cư nhiên đối với Cố Dương xem trọng như vậy? Xem ra hắn làm cho ngươi phi thường hài lòng nha, nếu không thì ngươi cũng sẽ không giao truyền thừa cho hắn."

"Đó là đương nhiên."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng cười đắc ý.

"Điều này làm ta có chút mong đợi."

Tên cường giả Hoàng cảnh kia thấy Thiên Cực Kiếm Hoàng coi trọng Cố Dương như vậy, cũng không khỏi nhíu mày, có chút hào hứng.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Trên thảo nguyên.

Cố Dương nhìn bãi cỏ quanh mình bị tử lôi khủng bố trực tiếp oanh kích thành một mảnh đen kịt.

Hắn không khỏi nhướn mày.

"Ba thành Tử Lôi lĩnh vực sao?"

Cố Dương nhẹ nhàng nỉ non một câu.

Chợt chậm rãi giơ tay lên.

"Cũng chỉ có vậy."

Dứt lời, lĩnh vực kinh khủng lấy nắm đấm của Cố Dương làm trung tâm, trong nháy mắt lan tràn ra!

Ầm ầm ầm!

Khí tức cường hãn phảng phất như núi lớn xông ra.

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Giờ phút này.

Ba thành Tử Lôi lĩnh vực mà Trương Huyết Vũ bộc phát ra, trong nháy mắt khi Cố Dương triển khai lĩnh vực.

Lại rung rinh, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ!

Nhìn thấy vậy, Trương Huyết Vũ cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Vẻ mặt hắn tràn đầy chấn động.

"Làm sao có thể!"

"Đây là... bảy thành quyền chi lĩnh vực đại thành!"

Trương Huyết Vũ thất thanh kinh hô.

Mà giọng nói của hắn, cũng xuyên thấu qua màn sáng, truyền đến tai tất cả mọi người trong U Huyền phong.

"Cái..."

"Bảy thành quyền chi lĩnh lĩnh vực?"

"Làm sao có thể!"

Từng đợt âm thanh hít khí lạnh truyền ra liên tiếp.

Vô số người đều trợn tròn mắt.

Vội vàng lộ đầy vẻ không thể tin.

Cố Dương mới mười tám tuổi, vậy mà đã lĩnh ngộ bảy thành quyền chi lĩnh vực?

Chuyện này nghĩ như thế nào cũng không có khả năng chứ?

Thiệt hay giả vậy?

Trong lúc nhất thời, hầu hết mọi người đều kinh nghi bất định.

Nhưng khi bọn hắn nhìn thấy ba thành Tử Lôi Lĩnh Vực của Trương Huyết Vũ ở dưới lĩnh vực của Cố Dương, liên tiếp bại lui, không ngừng co rút lại.

Nhất thời, vô số người đều không nhịn được mở to hai mắt.

"Lại... Chính là lĩnh vực đại thành!"

"Cái này con mẹ nó..."

Vô số cường giả Vương cảnh cùng cường giả Hoàng cảnh đều nhịn không được trợn trừng hai mắt.

Một bộ biểu lộ như gặp quỷ.

"Mười tám tuổi lĩnh ngộ bảy thành quyền chi lĩnh vực."

"Trên thế giới thật sự tồn tại loại yêu nghiệt này sao?"

"Ta tiêu tốn thời gian mười tám năm cũng chưa chắc có thể lĩnh ngộ ba thành lĩnh vực, Cố Dương mười tám tuổi đã lĩnh ngộ

bảy thành quyền chi lĩnh vực... Đây con mẹ nó đến cùng là quái vật gì!"

Tiếng thán phục không ngừng vang lên.

Mà giờ phút này.

Một đám cường giả Vương cảnh trước đó ở thiên kiêu trà hội từng nhìn thấy Cố Dương triển lãm lĩnh vực cũng là nhìn mà choáng váng.

"Bảy... bảy thành?"

"Không phải bốn thành sao?"

Bọn họ nhìn mà choáng váng, khóe miệng không ngừng co giật.

"Đừng nói là Cố Dương chỉ ở ngắn ngủi mấy tháng nay, liền từ bốn thành lĩnh vực tăng lên tới bảy thành lĩnh vực nhé?"

"Ta cảm thấy có thể hắn nắm giữ bảy thành lĩnh vực từ trà hội Thiên Kiêu rồi."

"Ngươi vừa nói như vậy... Cố Dương hình như càng yêu nghiệt hơn."

Bọn họ thần sắc phức tạp nghị luận một phen, nhất thời vẻ mặt biến hóa càng thêm quỷ dị.

Cố Dương này quả thực là yêu nghiệt quá mức đi!

Thiên Cực Kiếm Hoàng thấy cảnh này cũng không nhịn được hơi líu lưỡi.

Trong lòng thán phục vô cùng.

"Tốc độ tăng lên của Cố Dương... không khỏi quá mức khoa

trương!"

"Nếu như là tiểu tử này, nói không chừng thật có thể..."

Hắn ta líu ríu nói, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Mà cường giả Hoàng cảnh bên cạnh cũng nhìn mả choáng váng.

Chờ hắn tỉnh táo lại, lúc này mới nhìn về phía Thiên Cực Kiếm Hoàng.

"Thiên Cực, ngươi không có ý tứ nha, chuyện Cố Dương nắm giữ bảy thành lĩnh vực ngươi rõ ràng cũng không nói, hại ta còn cảm thấy Trương Huyết Vũ có hi vọng."

Đối với việc này, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng chỉ bất đắc dĩ giang tay ra.

Hắn cũng muốn nói.

Then chốt là hắn cũng không biết Cố Dương nắm giữ bảy thành quyền chi lĩnh vực đấy!

Chết tiệt, ai mà ngờ được điều này chứ!

Cùng lúc đó.

Trong đại điện tôn quý.

Chu Tước thánh chủ Hoàng Vũ Cừu cũng là mặt đầy kinh ngạc nhìn Cố Dương.

"Tiểu tử này..."

"Lại biến thái như thế!"

Hoàng Vũ Cừu hít sâu một hơi.

Mặc dù hắn là cường giả Hoàng cảnh, cũng biết Cố Dương nắm giữ lực lượng lĩnh vực, đối với việc này mặc dù cũng cảm thấy kinh ngạc, nhưng cũng không đến mức chấn động.

Dù sao thiên kiêu có thể lĩnh ngộ lĩnh vực ở Đông Hoang cũng không ít.

Nhưng Cố Dương lĩnh ngộ, lại là lĩnh vực đại thành!

Thứ mà cho dù là một ít Vương cảnh, đều chưa từng nắm giữ!

Ngươi nếu nói Cố Dương có được thánh thể hoặc huyết mạch gì đó.

Vậy hắn còn có thể lý giải.

Dù sao thể chất và huyết mạch đều là có thể giúp bản thân nắm giữ lĩnh vực một cách hiệu quả nhất định, có thể nắm giữ nhanh như vậy cũng là chuyện bình thường.

Nhưng hắn đã cẩn thận tra xét.

Cố Dương căn bản không có bất kỳ huyết mạch cùng thể chất đặc thù nào!

Mà dưới tình huống như vậy, Cố Dương vẫn như cũ là nắm giữ lĩnh vực chi lực.

Hơn nữa... còn là bảy thành quyền chi lĩnh vực!

Con mẹ nó thật sự rất biến thái!

Ngay cả ở Trung Châu thiên kiêu như mây, thiên tư của Cố Dương cũng tuyệt đối là một nhóm cao cấp nhất!

Trên thảo nguyên.

Trương Huyết Vũ cảm thụ được Tử Lôi lĩnh vực của bản thân

bị áp chế điên cuồng.

Thần sắc cũng hơi trắng lên.

Hắn ta từ từ tỉnh táo lại.

Nắm chặt nắm đấm, cắn chặt hàm răng.

"Ta sẽ không thua!"

"Tuy ngươi nắm giữ bảy thành quyền chi lĩnh vực, nhưng..."

"Chưa chắc ta đã thua!"

Trương Huyết Vũ hét lớn một tiếng.

Ầm ầm!

Hắn giơ bàn tay lên, ba Bông Hoa Vũ Hóa sau lưng càng bộc phát ra ánh sáng cực kỳ lóng lánh.

Hào quang nở rộ khiến áp lực trên người hắn chợt giảm!

Ngay sau đó.

Trong ánh mắt Trương Huyết Vũ xẹt qua một vòng tia sáng lăng lệ ác liệt.

Ngay sau đó, tay phải trực tiếp vỗ mạnh vào hư không!

"Tử Lôi Phá Diệt Chưởng!"

Trương Huyết Vũ phát ra tiếng gào thét.

Quang điện màu tím trên bàn tay rõ ràng nhảy lên rất nhanh.

Xì xì!

Tử khí kinh khủng lan tràn ra khắp nơi, hoàn toàn tràn vào

trong tay phải của hắn.

Chấn động tràn ngập uy hiếp ngưng tụ trên tay phải hắn.

Khí tức kia phát ra, gần như sắp tràn ra.

Cho dù xuyên thấu qua màn sáng vẫn làm không ít người rung động.

"Đây là..."

"Tử Lôi Phá Diệt Chưởng, chính là tuyệt học của Trương gia, chưởng pháp Hoàng cấp cực phẩm!"

"Không nghĩ tới Trương Huyết Vũ lại nắm giữ Tử Lôi Phá Diệt Chưởng, hơn nữa... còn tu luyện đến đại thành!"

"Một chưởng này, uy lực không tầm thường!"

"Đều có thể uy hiếp đến Vương cảnh!"

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng nhìn thấy một chưởng này của Trương Huyết Vũ.

Hắn không khỏi khẽ lắc đầu.

"Không thú vị."

Cố Dương vừa dứt lời.

Hắn tiện tay tung ra một quyền đập về phía Trương Huyết Vũ.

Leng keng... Leng keng...!

Không có bất kỳ chấn động nào.

Cũng không sử dụng bất luận quyền pháp gì.

Một quyền vô cùng đơn giản như vậy.

Trong nháy mắt vung ra.

Trương Huyết Vũ kinh hãi phát hiện, Tử Lôi Phá Diệt Chưởng của mình, dưới một quyền này của Cố Dương ầm ầm nứt vỡ!

Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng khủng bố đến cực điểm thình lình nghiền ép tới.

Trương Huyết Vũ mở to hai mắt nhìn.

Thậm chí ngay cả thời gian phản ứng cũng không có.

Ầm ầm!

Sức mạnh kinh khủng giống như thủy triều bao trùm lấy hắn.

Đợi đến khi Trương Huyết Vũ lại mở mắt ra.

Hắn đã trở lại U Huyền phong.

Khuôn mặt hắn lộ vẻ mờ mịt.

"Ta... Tại sao lại trở về rồi?"

"Rõ ràng ta đang chiến đấu với Cố Dương mà."

"Xảy ra chuyện gì?"

Hắn mờ mịt nhìn chung quanh, phát hiện gần như ánh mắt mọi người ở bốn phía đều rơi vào trong một màn sáng.

Hắn cũng chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Có lẽ là duyên cớ bị trễ hình.

Hắn vừa lúc có thể nhìn thấy, Cố Dương đánh xuống một quyền.

Sau đó lực lượng kinh khủng cắn nuốt bản thân.

Chỉ trong nháy mắt.

Thân thể của hắn chính là bị lực lượng khủng bố kia trực tiếp xé rách thành mảnh vỡ.

Giết chết tại chỗ!

Nhìn thấy vậy, toàn thân Trương Huyết Vũ run lên, sững sờ tại chỗ.

"Cố Dương hắn đến tột cùng là quái vật thế nào!"

Hắn hít sâu một hơi, đối với Cố Dương là tâm phục khẩu phục, thậm chí trong ánh mắt đều hiện ra một tia sợ hãi!

Ngay cả võ kỹ cũng chưa từng vận dụng, chỉ đơn giản là một quyền đã trực tiếp giết chết hắn!

Loại thủ đoạn này... cho dù là Vương cảnh tầm thường cũng chưa chắc có thể làm được.

Chẳng lẽ thực lực của Cố Dương đã vượt qua Vương Cảnh bình thường?

Nghĩ đến điều này, trong lòng Trương Huyết Vũ càng thêm chấn động kinh hãi.

Mà cùng lúc đó.

Mọi người thông qua màn sáng thấy một màn này, mặt đều lộ vẻ kinh hãi.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Trương Huyết Vũ cứ như vậy thất bại?"

"Cố Dương cũng không sử dụng võ kỹ đi, thậm chí ngay cả Tử khí cùng chân nguyên đều không sử dụng!"

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Chẳng lẽ Cố Dương vẻn vẹn chỉ dựa vào lực lượng nhục thân, liền đánh bại Trương Huyết Vũ?"

"Chuyện này... cũng quá biến thái!"

Từng trận âm thanh thán phục không ngừng truyền đến.

Ánh mắt mọi người tràn đầy hoảng sợ.

Đối với thực lực mà Cố Dương biểu hiện ra cảm thấy kinh hãi vô cùng.

Nguyên bản bọn họ đều cảm thấy Cố Dương chỉ có thực lực tranh đoạt vị trí thứ nhất, nhưng lại không sánh bằng Trương Huyết Vũ.

Kết quả Trương Huyết Vũ hoàn toàn không phải là kẻ địch của Cố Dương!

Ngay cả một quyền nhìn như tùy ý của Cố Dương cũng không đỡ được!

Gần như bị nghiền ép!

Điều này khiến vô số người cảm thấy chấn động vô cùng.

"Xem ra... Chỉ còn xem Cố Dương cùng Hoàng Âm thôi."

"Thực lực của Trương Huyết Vũ vẫn còn quá kém, không chỉ không sánh bằng Cố Dương, càng không sánh bằng Hoàng Âm!"

"Dù sao tuổi cũng lớn, thiên tư không theo kịp thời đại."

Bọn hắn lắc đầu cảm khái một phen.

Lại đem ánh mắt đặt ở trên người Cố Dương.

"Không biết Cố Dương cùng Hoàng Âm tao ngộ, sẽ là cảnh tượng thế nào?"

"Sự chú ý lớn nhất của Vạn vực thi đấu lần này, chính là trận chiến giữa Cố Dương cùng Hoàng Âm rồi nha?"

"Vốn là còn có Trương Huyết Vũ, thế nhưng hiện tại xem ra Trương Huyết Vũ không có tư cách."

"Hai đại thiên kiêu tranh đấu, chỉ nghĩ thôi đã thấy kích thích!"

"Nhưng xem ra hai người bọn họ sẽ không gặp phải bên trong bí cảnh rồi."

Mà trong lúc không ít người sợ hãi than thở.

Trong phòng khách quý.

Một đám cường giả Hoàng Cảnh cũng lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Lực lượng một quyền vừa rồi của Cố Dương"

"Rất khủng khiếp!"

"Một quyền này, hoàn toàn có thể uy hiếp đến Vương cảnh!"

"Lực lượng của hắn thật là yêu nghiệt!"

Một đám Hoàng cảnh híp mắt, cẩn thận đánh giá Cố Dương, trong ánh mắt cũng tràn đầy sợ hãi thán phục.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không nhịn được, trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hắn hiển nhiên cũng không nghĩ tới, lực lượng của Cố Dương

lại khủng bố như thế!

Vẻn vẹn chỉ là lực lượng, đã đủ để uy hiếp đến Vương cảnh!

Chu Tước thánh chủ cũng không nhịn được híp mắt.

"Con rể này của ta... Thật đúng là cho ta rất nhiều kinh hỉ nha!"

Trên mặt Chu Tước thánh chủ tràn đầy nụ cười.

Vốn là hắn có chút bất mãn với hành vi Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh chủ động gả cho Cố Dương.

Dù sao Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh tốt xấu gì cũng là thánh nữ Chu Tước thánh địa, thân phận tôn quý cỡ nào, cho dù phải gả đi, cũng phải làm cho người ta chủ động truy đuổi mới đúng.

Nhưng bây giờ hắn hoàn toàn không có ý nghĩ như vậy.

"Nói không chừng ngay cả âm nhi cũng không phải là đối thủ của con rể ta."

Chu Tước Thánh Chủ nhìn rất xa.

Cố Dương ra tay rõ ràng là có lưu lại không gian hoà hoãn đấy.

Hắn căn bản không có toàn lực xuất thủ.

Tùy tiện ra tay đã kinh khủng như thế.

Mà nếu Cố Dương toàn lực ra tay… nghĩ đến điều này, đôi mắt Chu Tước thánh chủ hơi hơi ngưng tụ.

"Thật sự là mong đợi."

Trong ánh mắt của hắn lộ ra vẻ chờ mong.

Đồng thời cũng là thông qua thần niệm liên lạc với một ít

trưởng lão chú ý không gian chung quanh.

Dù sao trước đó tin tức Cố Dương mang đến nhưng là khiến cho hắn lo lắng rất lâu.

Sợ sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Cho nên tự nhiên phải thường xuyên nhìn chằm chằm.

Mà bên kia.

Cố Dương dễ dàng đánh bại Trương Huyết Vũ cũng thu hồi nắm đấm.

Đem lĩnh vực cũng thu liễm.

Chẳng qua vào lúc này, hắn khẽ cau mày.

Đột nhiên cảm nhận được một loại dấu hiệu bất thường.

"Hẳn là dị dạng lúc trước nhìn thấy."

Nghĩ đến đây, hắn chau mày.

Ngay lập tức cũng không có ý nghĩ đi săn yêu thú.

Dự định tìm được các nàng Diệp Khuynh Thành trước.

Dù sao hắn cũng không rõ tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Nhưng đề phòng vạn nhất, tốt nhất là để cho các nàng ở cùng một chỗ với mình.

Như vậy mới an toàn hơn.

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương chính là lấp lánh kim mang.

Với sự khống chế của hắn bây giờ đối với năng lượng Vận

Mệnh.

Đã có thể trực tiếp cảm nhận được vị trí của các nàng.

Sau một hồi cảm giác.

Cố Dương đã đem vị trí của tứ nữ Diệp Khuynh Thành Sở Linh Nhi cùng với Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh toàn bộ hiểu rõ.

"Ngược lại cách cũng không xa."

Cố Dương hơi thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng hắn ta lại không hề có ý dừng lại.

Nhanh chóng bay về hướng Diệp Khuynh Thành gần mình nhất!

Thời điểm Cố Dương tìm được Diệp Khuynh Thành, nàng vừa lúc ra tay một kiếm chém đầu một con yêu thú Sinh Tử cảnh đỉnh phong.

"Phu quân?"

Nhìn thấy Cố Dương đến, trên khuôn mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành lập tức tràn đầy vui mừng.

Cố Dương cũng mỉm cười.

Sau khi thân mật với nàng một phen, lập tức liền hành động.

"Phu quân, chúng ta phải đi làm gì vậy?"

Diệp Khuynh Thành tò mò hỏi.

"Đi tìm Linh Nhi các nàng trước."

Cố Dương chỉ là trả lời, nhưng cũng không giải thích nguyên do.

Đối với việc này, Diệp Khuynh Thành cũng không hỏi nhiều.

Rất nhanh, hai người đã tìm được Sở Linh Nhi.

Hiện giờ, trên khuôn mặt xinh đẹp của Sở Linh Nhi tràn đầy vẻ hưng phấn và kích động.

Bởi vì vừa rồi nàng thành công giao đấu với một con yêu thú Sinh Tử cảnh đỉnh phong một phen.

Mặc dù quá trình có chút quanh co, nhưng tốt xấu gì cũng là chém chết yêu thú kia.

Cố Dương nhìn thấy vậy, cũng có chút cảm khái.

Với tu vi và thực lực hiện tại của Sở Linh Nhi, đặc biệt là áo nghĩa âm Dương.

Có thể nói chém giết yêu thú cùng cảnh giới vô cùng dễ dàng, thậm chí có thể giết được miểu sát.

Có điều bởi vì Sở Linh Nhi chưa từng có chiến đấu nên chẳng biết gì về chiến đấu cả.

Cho nên nàng hơi mất một chút thời gian.

Nhưng điều này cũng đáng giá.

Đã có lần đầu tiên, có lẽ kinh nghiệm chiến đấu tiếp theo của Sở Linh Nhi sẽ tăng nhanh như gió!

Rất nhanh, Cố Dương mang theo Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi một đường xuôi nam.

Trên đường đi gặp được yêu thú, Cố Dương nhưng không động thủ, mà để Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi ra tay giải quyết.

Vừa hay cũng có thể rèn luyện các nàng một phen.

Mà trong quá trình này.

Năng lực thực chiến của Sở Linh Nhi cũng đột nhiên tăng mạnh.

Trước đây nàng vốn không biết gì cả, cho tới bây giờ từng bước từng bước thành thạo.

Thậm chí còn có thể đấu với Diệp Khuynh Thành mấy chiêu.

Có thể nói là thăng cấp nhanh chóng!

Cũng không lâu lắm, Cố Dương liền mang bọn họ đi tới một rừng cây rậm rạp...

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đang vây giết một con yêu thú Vũ Hóa cảnh.

Hai người phối hợp vô cùng thuần thục.

Đúng là đùa giỡn yêu thú Vũ Hóa Cảnh trong lòng bàn tay.

Cuối cùng, con yêu thú Vũ Hóa cảnh đó không chịu nổi cơn nhục, ôm hận mà toi đời!

Chính là lúc này, Cố Dương mang theo Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi đến.

"Cố công tử!"

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt lập tức tràn đầy vui mừng.

Hoàng Thanh cũng cực kỳ vui mừng, nhưng chợt nàng lại cực kỳ kiêu ngạo nũng nịu lên tiếng.

Phát ra một tiếng hừ khẽ.

"Hừ!"

"Xem ra thu hoạch của các ngươi không tệ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng nói.

"Coi như cũng được."

"Nhưng mà Cố công tử... Tại sao ngươi lại cố ý tới tìm chúng ta?"

Trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Nguyệt hiện ra một tia hiếu kỳ.

Nàng nhìn thoáng qua Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành.

Trong lòng lập tức đoán được các nàng cũng là bị Cố Dương tìm được.

Cho nên mới cùng nhau tới đây.

Nhưng vì sao Cố công tử phải làm như vậy?

"Tiểu Nguyệt, ngươi cũng thật thông minh nha."

Cố Dương nhìn thấy Hoàng Nguyệt, cũng không khỏi cười tán thưởng nói.

Mặc dù hắn cũng không che giấu, nhưng Hoàng Nguyệt có thể vừa liếc mắt liền nhìn ra...

Quả thật không tệ.

Hoàng Thanh nghe đến đây, bĩu môi.

Sau đó Cố Dương liền giải thích.

Hắn ta cũng không nói toạc ra toàn bộ, mà là ám chỉ sau đó có thể sẽ có đại sự xảy ra.

Để phòng ngừa vạn nhất, cho nên hắn mới tìm tới các nàng.

Nếu như xảy ra chuyện gì, Cố Dương có thể bảo hộ các nàng.

Sau khi nghe được Cố Dương giải thích.

Ánh mắt Sở Linh Nhi cùng Diệp Khuynh Thành lập tức tràn đầy nhu tình, chia ra ôm lấy hai cánh tay của Cố Dương.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng mở trừng hai mắt, trong ánh mắt tràn đầy cảm động.

Ngay lúc Cố Dương cùng tứ nữ dính lấy nhau.

Một màn này... Cũng khiến cho khóe miệng Chu Tước Thánh Chủ bên ngoài co giật một trận.

"Tiểu tử này..."

"Mị lực lớn như vậy sao?"

"Hai nha đầu này!"

Chu Tước thánh chủ nhìn thái độ hoàn toàn khác của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh, lập tức đầu đầy hắc tuyến.

Nhưng ngay lập tức, lông mày hắn hơi nhíu lại.

"Chẳng qua..."

"Cố Dương làm sao tìm được chính xác các nàng như thế?"

Hắn vẫn luôn quan sát Cố Dương.

Toàn bộ quá trình Cố Dương cũng không hao phí bất cứ thời gian nào, liền là tìm được cả đám người Diệp Khuynh Thành.

Tựa như đã sớm biết vị trí của các nàng vậy.

Mặc dù không rõ ràng lắm, nhưng hiển nhiên đây là năng lực nào đó của Cố Dương.

"Quả nhiên che giấu đủ sâu!"

"Nhưng mà... Đây cũng là chuyện tốt."

Nghĩ đến đây, Chu Tước Thánh Chủ không khỏi hài lòng nhẹ gật đầu.

Trong mắt cũng lóe lên quang mang.

Cùng lúc đó.

Trong rừng cây.

Hoàng Thanh bỗng nhiên ngẩng đầu.

"Nếu như sau này có thể xuất hiện nguy hiểm... Vậy Hoàng Âm tỷ có phải cũng có khả năng gặp nguy hiểm hay không?"

Hoàng Thanh bỗng nhiên có chút lo lắng nói.

Cố Dương nghe vậy, cũng chậm rãi gật đầu.

"Rất có thể, đối phương...Hẳn là nhằm vào vạn vực thiên kiêu, thậm chí là toàn bộ Đông Hoang mà tới, không ai có thể thoát được!"

"Ta phải đi nhắc nhở Hoàng Âm tỷ!"

Sau khi nhận được câu trả lời khẳng định của Cố Dương, Hoàng Thanh lập tức đứng dậy, ý định muốn rời đi.

Thấy vậy, Diệp Khuynh Thành vội vàng nói: "Tiểu Thanh, ngươi cũng không biết vị trí của Hoàng Âm tỷ, làm sao đi nhắc

nhở nàng ta?"

"Không có đâu, chúng ta vừa mới chạm mặt Hoàng Âm tỷ, tỷ ấy đã đi về nơi đó."

Hoàng Thanh lắc đầu, chợt bàn tay nhỏ bé bé chỉ về phía chỗ sâu trong rừng cây cách đó không xa.

Mà đúng lúc này.

Một cỗ chấn động khí tức mãnh liệt rõ ràng từ phương hướng đó truyền đến!

"Khí tức thật là cường hãn!"

"Là yêu thú Vương Cảnh!"

Cảm nhận được ba động khí tức từ bên kia truyền đến.

Chúng nữ thần sắc hơi đổi.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Hắn cũng không ngờ Hoàng Âm lại ở gần đây, hơn nữa hình như còn đánh nhau với yêu thú Vương cảnh.

"Đi qua xem một chút đi."

Nhìn thấy chúng nữ đều đưa ánh mắt nhìn về phía mình, chờ mình quyết định, Cố Dương không khỏi mỉm cười nói ra.

Ngay lập tức bọn họ cùng đi về phía khí tức truyền đến.

Mà cùng lúc đó.

Trên U Huyền phong cũng truyền đến từng đợt kinh hô.

Giờ phút này.

Tất cả mọi người đều vội vàng đưa mắt nhìn về một chỗ trong quầng sáng.

Mà chỗ đó rõ ràng là lộ ra một dáng người yểu điệu.

Đó là Hoàng Âm!

Lúc này đối diện với Hoàng Âm, có một quái vật khổng lồ đang đứng đó!

Đó là một con yêu thú cấp Vương cảnh!

Thấy một màn này, vô số người rung động.

"Là yêu thú Vương Cảnh Xích Hồ!"

"Không nghĩ tới Hoàng Âm lại đụng phải yêu thú Vương Cảnh, hơn nữa còn là Yêu Hồ Vương Cảnh không tính là yếu!"

"Con Yêu Xích Hồ này dường như mới vừa đột phá Vương cảnh, không biết Hoàng Âm có ứng phó được không?"

Không ít cường giả Vương cảnh nhìn cảnh tượng trong màn sáng, nghị luận ầm ĩ.

Nhưng ngay khi bọn họ đang nghị luận.

Trong một rừng cây u ám.

Hoàng Âm đứng tại chỗ, đôi mắt đẹp phảng phất hồng bảo thạch lóe ra hàn quang nhàn nhạt.

"Yêu Xích Hồ sao?"

"Rống!"

Dường như là nhận ra ánh mắt của Hoàng Âm.

Con Yêu Xích Hồ khổng lồ kia càng phát ra một tiếng gào thét

giống như muốn xé rách nàng ra.

"Nhân loại, ngươi vượt giới!"

Ngay sau đó, tiếng người phẫn nộ từ miệng Yêu Xích Hồ truyền đến.

Yêu thú Vương cảnh đã có được một chút năng lực nói tiếng người.

Mặc dù không rõ ràng lắm, nhưng trước mắt có thể nghe hiểu ý tứ của đối phương.

Mà đối với uy hiếp của Yêu Xích Hồ.

Hoàng Âm lại phảng phất như không nghe thấy.

"Vậy thì lấy ngươi khai đao vậy."

Hoàng Âm khẽ mở môi son, trong thanh âm mang theo một tia băng lãnh.

Ngay sau đó.

Khí tức nóng cháy trong người nàng ầm ầm bạo phát.

Trong chớp mắt kia, lại có từng đạo Xích Viêm bộc phát ra.

Khí tức kinh khủng cũng quét qua.

Không khí xung quanh giống như bị thiêu đốt!

"Nhân loại, ngươi đang tìm chết!"

Yêu Xích Hồ thấy Hoàng Âm không lùi ngược lại muốn ra tay với mình, tức giận vô cùng, toàn thân tản mát ra ba động cực kỳ khủng bố.

Chợt nó rõ ràng là huy động móng vuốt!

Xuy xuy!

Trong nháy mắt huy động móng vuốt.

Cuồng phong lập tức thổi tới.

Cương phong mãnh liệt hơn nữa còn đẩy ngang rừng cây xung quanh!

Lớp đất bị lật tung lên.

Mà không gian hoàn toàn ngăn cản không nổi trùng kích mãnh liệt này, vỡ vụn ra từng mảnh.

Hoàng Âm đứng trong cuồng phong, thân như bàn thạch, mảy may không động đậy.

"Chỉ là Sinh Tử cảnh..."

Yêu Xich Hồ trong mắt thú lóe ra một tia khinh thường.

Nó đương nhiên cũng có thể cảm nhận được khí tức trên người Hoàng Âm lúc này.

Chẳng qua chỉ là cảnh giới Sinh Tử mà thôi.

So với nó còn kém hai đại cảnh giới, lấy đâu ra tự tin dám trêu chọc mình?

Trên U Huyền phong.

Thấy một màn này, vô số cường giả thần sắc khẽ biến.

"Đây là thực lực Yêu Xích Hồ sao?"

"Tùy ý vung trảo liền cường hãn như thế."

"Chẳng qua rất rõ ràng, Yêu Xích Hồ vừa mới đột phá Vương cảnh, thực lực ở trong Vương cảnh hẳn là tồn tại dưới đáy."

"Nhưng cho dù như thế cũng không dễ ngăn cản nha."

Không ít người nhíu mày cảm khái.

Mà cũng chính vào lúc này.

Hoàng Âm lại là thần sắc bình tĩnh.

Hai tròng mắt đỏ rực bộc phát một tia lăng lệ ác liệt.

Ngay sau đó.

Hoàng Âm di chuyển!

Chỉ thấy nàng hơi nhướng mày, sức mạnh của lĩnh vực rõ ràng đang trải rộng ra!

Trong nháy mắt.

Sắc mặt Yêu Xích Hồ đột nhiên biến đổi.

Nó có thể cảm giác rõ ràng hơn, xung quanh như có thêm một luồng khí tức cực nóng!

Cỗ khí tức này phảng phất có thể trực tiếp thiêu đốt linh hồn của nó.

Khiến nó cảm thấy thập phần bất an!

Thậm chí còn có chút sợ hãi.

Dưới sự trấn áp của cỗ khí tức này, nó có thể cảm giác rõ ràng lực lượng của mình đang suy yếu.

"Nhân loại, ngươi…!"

Yêu Xích Hồ đột nhiên ngẩng đầu, đang định mở miệng nói gì đó.

Nhưng cũng chính vào lúc này, thân hình Hoàng Âm thình lình chớp động, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt nó.

Rồi sau đó không có bất cứ động tác gì lòe loẹt.

Một quyền đánh ra!

Ông!

Lúc một quyền giáng xuống, toàn bộ không gian phảng phất như bị một cỗ lực lượng khủng bố đè ép, phát ra trận trận thanh âm kẽo kẹt.

Sau khoảnh khắc.

Lực lượng kinh khủng đột nhiên tràn ra.

"Không!"

Nhìn lực lượng kinh khủng bộc phát trên đỉnh đầu.

Yêu Xích Hồ triệt để luống cuống.

Nó lại cảm nhận được sự uy hiếp đến tính mạng!

Tên nhân loại này...

Rõ ràng chỉ có cảnh giới Sinh Tử, nhưng thực lực lại mạnh mẽ kinh người!

Thậm chí còn có thể uy hiếp đến tính mạng của nó!

Nhưng Hoàng Âm cũng không cho Yêu Xích Hồ không gian ngăn cản.

Một quyền rõ ràng rơi vào trên đầu nó.

Xì xì!

Lực lượng kinh khủng bộc phát.

Đúng là trực tiếp đập nát nửa bên đầu Yêu Xích Hồ thành huyết nhục mơ hồ, thân thể khổng lồ đầy máu tươi của Yêu Xích Hồ cũng bị đánh bay ra xa mấy ngàn mét!

Vẻn vẹn chỉ một quyền, liền làm khí tức Yêu Xích Hồ trở nên uể oải.

Hoàng Âm cũng không có bất kỳ một tia đình trệ nào, thân ảnh xinh đẹp lần nữa lóe lên.

Chính là lấn thân mình mà lên, lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt Yêu Xích Hồ bị đánh trọng thương, rõ ràng một quyền đánh xuống!

Phốc!

Cái đầu to lớn của Yêu Xích Hồ bị một quyền này đánh vỡ hoàn toàn!

Yêu Xích Hồ.

Cứ như vậy mà chết đi!

Trên U Huyền phong.

Một đám Vương cảnh thấy cảnh này, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, cả người run lên.

"Đây mẹ nó..."

"Đây là thực lực của đệ nhất Thánh nữ Chu Tước thánh địa sao?"

"Thực lực chân chính gì chứ? Hoàng Âm rõ ràng đang luyện tay với Yêu Xích Hồ, ngay cả huyết mạch và Thánh thể cũng chưa dùng đã một quyền đập chết một con yêu thú Vương cảnh!"

"Mặc dù con Yêu Xích Hồ này mới vào Vương cảnh, yếu hơn yêu thú Vương cảnh bình thường một chút, nhưng... phi thường kinh người!"

"Thật là khủng khiếp! Thiên kiêu bây giờ, thật sự là kẻ này so kẻ kia càng thêm yêu nghiệt!"

"Vốn ta đã cảm thấy Cố Dương vô cùng mạnh mẽ, hiện tại xem ra... Hoàng Âm cũng không yếu chút nào, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém!"

Âm thanh cảm khái và thán phục liên tiếp vang lên.

Mà sau khi sợ hãi thán phục.

Trong ánh mắt bọn họ cũng biến thành phức tạp.

Rõ ràng chỉ là một tiểu bối, lại có thể lấy tu vi Sinh Tử cảnh, trực tiếp vượt cấp trấn sát Vương cảnh!

Nếu đem so sánh xuống như vậy...

Những Vương cảnh bọn họ quả thực có chút mất mặt!

Mặc dù Hoàng Âm chỉ giết một con yêu thú mới tiến vào Vương Cảnh, nhưng cũng đủ để đả kích người khác.

Trên đài, một đám cường giả Hoàng cảnh khóe mắt mang ý cười, hài lòng nhẹ gật đầu.

"Không có gì bất ngờ, lần Vạn vực đại bỉ này hạng nhất chính là Hoàng Âm Thánh Nữ."

"Tuy Cố Dương cũng là yêu nghiệt, nhưng chưa chắc là đối thủ của Hoàng Âm Thánh Nữ."

"Không hổ là Chu Tước thánh địa."

Nghe được thanh âm tâng bốc xung quanh.

Ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng lại lóe sáng, không nói gì thêm.

Dưới cái nhìn của hắn, tuy rằng Hoàng Âm cũng rất là yêu nghiệt, thế nhưng so với Cố Dương thì vẫn còn kém đôi chút!

Chu Tước thánh chủ cũng khẽ gật đầu.

Hiển nhiên đối với biểu hiện của nữ nhi mình vẫn có chút hài lòng.

Nhưng trong lúc mọi người đang cảm khái.

Lại là một tiếng kinh hô vang lên.

"Đợi một chút, phương hướng đám Cố Dương đi, dường như là chỗ của Hoàng Âm!"

"Để ta xem nào... moá, thật đúng là như vậy!"

"Lẽ nào bọn họ đụng phải nhau?"

"Chẳng lẽ đại quyết chiến của vạn vực sẽ diễn ra trước thời hạn?"

Nói tới đây.

Nhất thời ánh mắt mọi người đều không nhịn được dõi về Cố Dương ở trên màn sáng.

Khi nhìn thấy vị trí đám người Cố Dương đang đi tới, thình lình chính là vị trí mà Hoàng Âm đang đứng, lập tức vô số ánh mắt lóe lên tinh quang.

Dù sao hôm nay, thiên kiêu mạnh nhất trong vạn vực so tài cũng chỉ còn lại Cố Dương và Hoàng Âm.

Các thiên kiêu còn lại so sánh với hai người bọn họ đúng là ngay cả xách giày cũng không xứng!

Điểm sáng lớn nhất của vạn vực so tài đương nhiên cũng chính là cuộc chiến giữa hai đại thiên kiêu đứng đầu.

Thấy một màn như vậy, bọn họ tự nhiên là cực kỳ chờ mong.

Hai người...

Sẽ chạm mặt sao?

Mà ngay trong ánh mắt chờ đợi của vô số người.

Trong rừng cây.

Cố Dương mang theo chúng nữ rõ ràng là xuất hiện ở trước mặt Hoàng Âm.

Trùng hợp thấy được một quyền Hoàng Âm oanh sát Yêu Xích Hồ.

"Hízz..."

"Thật sự đụng phải rồi!"

"Lần này thì thú vị rồi!"

"Hai đại thiên kiêu đỉnh tiêm va chạm trước thời hạn!"

"Không biết bọn họ có đánh nhau không?"

"Hẳn là sẽ không, dù sao Hoàng Âm vừa mới đuổi giết một vị Vương cảnh."

"Sao ta cảm giác Cố Dương cố ý tìm đến Hoàng Âm vậy? Hình như hắn cũng không có gì bất ngờ?"

"Quản nhiều như vậy làm gì, ta chỉ biết là tiếp theo sẽ có trò

hay diễn ra!"

Từng trận thanh âm kinh hô cùng mừng rỡ rõ ràng vang vọng trên U Huyền phong.

Tất cả mọi người đều tràn đầy chờ mong nhìn màn sáng trước mắt.

"Nếu như thật sự đánh nhau, ta cảm giác Hoàng Âm xác suất thắng rất lớn!"

"Đúng vậy, Hoàng Âm vừa mới rồi đã giết chết một con yêu thú Vương Cảnh!"

"Thực lực của Cố Dương cũng rất mạnh, còn chưa biết chắc."

"Hoàng Âm chính là ngay cả Thánh Thể cùng huyết mạch đều chưa từng vận dụng, nếu như toàn lực ra tay, Cố Dương không có khả năng thủ thắng!"

Tiếng bàn luận không ngừng truyền đến.

Giờ phút này.

Tất cả cường giả Vương cảnh miệng cũng không ngừng nói, không ngừng thảo luận vấn đề thực lực của hai người.

Nhưng phần lớn Vương cảnh đều xem trọng Hoàng Âm.

Về phần người coi trọng chọn lựa Cố Dương, đều đến từ Thất Tinh Vực và một đám vương cảnh Thanh Vực.

Bọn họ đều từng tận mắt chứng kiến sự yêu nghiệt của Cố Dương đấy.

Tự nhiên có một loại tự tin đối với Cố Dương.

Nhưng sự tự tin này cũng không chắc chắn lắm.

Dù sao hình ảnh Hoàng Âm mới một quyền trấn sát yêu thú Vương Cảnh còn rõ mồn một trước mắt.

"Cố Dương, thật sự có thể thắng sao?"

"Chắc là thắng được, lúc trước ở Thiên Cực Thành y đã như vậy."

"Ta cũng cảm thấy, Cố Dương có thể thắng!"

"Ta vẫn cảm thấy Hoàng Âm càng yêu nghiệt hơn."

Trong lúc nghị luận, cũng có một số Vương cảnh hoài nghi, cuối cùng thay đổi càng thêm coi trọng Hoàng Âm.

Trên ghế khách quý.

Một đám cường giả Hoàng Cảnh cũng lộ ra vẻ mặt chờ mong, chẳng qua bọn họ cũng không có nghị luận kịch liệt như vậy.

Dù sao...

Bọn họ dường như là toàn bộ càng thêm coi trọng Hoàng Âm.

Ngoại trừ Thiên Cực Kiếm Hoàng.

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Bên trong màn sáng.

Trong rừng cây bí cảnh.

Hoàng Âm cũng chậm rãi nghiêng đầu nhìn lại.

Khi nhìn thấy Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh, lông mày xinh đẹp của nàng hơi nhíu lại.

"Tiểu Nguyệt Tiểu Thanh, sao các ngươi tới đây?"

"Không đi săn yêu thú sao?"

Nàng vừa mới dứt lời, ánh mắt liền thuận thế rơi vào trên người Cố Dương.

"Hửm?"

Nhìn thấy Cố Dương, trong đôi mắt của nàng lập tức bộc phát ra chiến ý kinh người.

Nàng muốn giao thủ với Cố Dương rất lâu rồi.

Trước đó nàng không trực tiếp khiêu chiến Cố Dương, cũng dự định lưu lại trong Vạn Vực đại bỉ.

Không ngờ hiện tại lại đụng phải!

Nếu đã như vậy thì tự nhiên phải nắm chắc cơ hội!

"Hoàng Âm tỷ, chúng ta đến đây…"

Lúc này, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh lập tức chuẩn bị giải thích.

Nhưng Hoàng Âm lại hơi khoát tay.

"Chuyện này chờ một chút rồi nói sau."

"Cố Dương, tới chiến đi!"

Trong hai tròng mắt đỏ rực của Hoàng Âm phảng phất có hoả diễm thiêu đốt.

Nóng rực nhìn Cố Dương.

Trên thực tế ngay khoảnh khắc nhìn thấy Cố Dương.

Nàng đã minh bạch nguyên nhân Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đến tìm nàng.

Dù sao Chu Tước thánh chủ cũng chính là phụ thân của Hoàng Âm, đã tìm nàng ấy nói qua chuyện này.

Vạn vực đại bỉ sợ là có dị biến!

Mà tin tức này là đến từ Cố Dương.

Tự nhiên cũng rất dễ dàng đoán ra.

Tuy nhiên nàng cũng không để ý đến cái gọi là dị biến kia.

So sánh với chuyện đó...

Nàng càng muốn chiến một hồi thống khoái với Cố Dương!

Nghe được lời nói của Hoàng Âm, khuôn mặt nhỏ của Hoàng Nguyệt nhăn lại.

Lập tức lộ vẻ mặt bất đắc dĩ.

Mà Hoàng Thanh thì bày ra vẻ mặt muốn xem kịch.

Về phần Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi nhìn nhau cười, cũng không nhiều lời.

Lấy sự hiểu biết của các nàng đối với Cố Dương.

Trận chiến này tám chín phần mười là trốn không thoát rồi!

Cố Dương nghe vậy, cũng nhịn không được nhíu mày.

"Ồ? Ngươi xác định muốn đánh sao?"

Mặc dù Cố Dương biểu hiện rất bình tĩnh.

Nhưng cũng thật sự là muốn đại chiến một trận với Hoàng Âm.

Vừa hay cũng nhìn xem vị từng là đệ nhất thiên kiêu Đông

Hoang này, thực lực đến tột cùng như thế nào!

Nói trắng ra là.

Lúc trước, hư ảnh Hoàng Âm tao ngộ trong Kình Thiên Tháp, chỉ là có thực lực Hoàng Âm Đan Hư cảnh tầng bảy mà thôi.

Cũng không thể đại biểu cho thực lực chân chính của Hoàng Âm!

Cố Dương cũng phi thường chờ mong.

"Đương nhiên!"

Hoàng Âm chậm rãi gật đầu.

"Tuy ngươi đã vượt qua kỷ lục ta lưu lại trên Kình Thiên Tháp, nhưng đó đã là chuyện của rất lâu trước kia."

"Bây giờ, ta cũng muốn xem thử vị thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang vừa nhậm chức này của ngươi, thực lực đến tột cùng như thế nào!"

Nói đến đây, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm rõ ràng đã tràn ngập chiến ý.

"Có thể."

"Chỉ hy vọng đến lúc đó ngươi thua thì đừng bị ta đả kích."

Cố Dương khẽ cười nói.

Lời này của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Cũng là xuyên qua màn sáng truyền đến U Huyền phong.

Nghe được lời này của Cố Dương, một đám cường giả lập tức lộ ra vẻ mặt quái dị.

"Cố Dương này... Không khỏi cũng quá cuồng vọng rồi."

"Còn chưa đánh đã cảm thấy mình có thể thắng? Ta thấy hắn đánh giá quá cao thực lực của mình rồi chứ?"

"Tuy không thể không thừa nhận tư chất của Cố Dương cực kỳ yêu nghiệt, nhưng luận thực lực, hắn chưa chắc đã là đối thủ của Hoàng Âm!"

"Hoàng Âm vừa rồi chính là oanh sát một con yêu thú Vương Cảnh, Cố Dương cũng thật dám nói mà, không sợ bị đánh thảm một trận!"

Đại bộ phận Vương cảnh cường giả xung quanh đều nhíu mày cảm thán.

Hiển nhiên là cảm thấy Cố Dương quá mức cuồng vọng.

Nhưng Hà Thanh Huyền lại há hốc miệng.

Cuồng vọng?

Hắn cũng từng có suy nghĩ như vậy.

Về phần hiện tại hắn đã quen rồi.

Hắn hiểu rõ, Cố Dương cũng không phải là cuồng vọng hoặc là trang bức.

Bởi vì những gì hắn nói, chính là sự thật!

Hoàng Âm... Sợ rằng thật sự không phải là đối thủ của Cố Dương!

Các cường giả Hoàng cảnh trên đài cũng lộ vẻ kinh ngạc.

"Nói như thế nào đây, người trẻ tuổi có tự tin là chuyện tốt, nhưng cũng không thể tự tin quá đáng"

"Hoàn toàn chính xác, nếu là không biết mình bao nhiêu cân lượng, nhưng là sẽ chọc tới phiền toái."

Bọn họ lắc đầu.

Hiển nhiên đối với Cố Dương cũng không xem trọng lắm.

Chỉ có ánh mắt của Thiên Cực Kiếm Hoàng lộ ra sắc bén.

"Không hổ là ngươi nha!"

"Có điều...Ta ngược lại càng thêm mong đợi."

Trong ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng tràn đầy chờ mong.

Hắn vẫn vô cùng xem trọng Cố Dương.

Trong rừng cây.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh nghe được lời này của Cố Dương, lại có vẻ khá phấn khởi.

Dường như cũng không cảm thấy Cố Dương đang khoác lác.

Mà là...

Bản thân Cố Dương chính là yêu nghiệt như vậy!

Cho dù đối phương là Hoàng Âm tỷ mà các nàng từ nhỏ đến lớn đều khâm phục.

Ở trong tiềm thức...

Các nàng vẫn cảm thấy Cố Dương sẽ thắng.

"Hoàng Âm tỷ cố lên!"

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh lập tức cổ vũ cho Hoàng Âm.

"Chỉ mong phu quân hạ thủ lưu tình thôi."

Sở Linh Nhi cũng cảm khái một câu.

Tuy nàng không rõ ràng thực lực của Hoàng Âm như thế nào, nhưng lại gần như không thể so sánh với phu quân!

Diệp Khuynh Thành cũng cho là như vậy.

Mặc dù Hoàng Âm đích xác rất yêu nghiệt, nhưng so với phu quân... vẫn kém quá nhiều nha.

Hoàng Âm cũng đã nhìn thấy thái độ của tứ nữ.

Tuy rằng nhìn qua Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh là hướng về mình, còn là cổ vũ cho mình.

Nhưng trên thực tế đây rõ ràng là cảm thấy Cố Dương khẳng định có thể thắng, cho nên mới cổ vũ nàng!

Điều này không khỏi khiến Hoàng Âm có chút tức giận.

Hoàng Âm nàng đúng là bị coi thường!

Hừ!

Ta cũng muốn nhìn xem, Cố Dương này có mạnh như vậy hay không!

Nghĩ đến đây, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm hiện ra một tầng sương lạnh.

"Ra tay thấy chân chiêu đi!"

Hoàng Âm lạnh giọng mở miệng.

Lập tức toàn thân chấn động.

Khí tức Sinh Tử cảnh mười ba tầng đỉnh phong bộc phát ra.

Cùng lúc đó.

Ba đóa hoa Vũ Hóa không ngờ cũng xuất hiện sau lưng nàng.

Khi ba đóa Vũ Hóa Chi Hoa nổi lên trong nháy mắt.

Trên U Huyền phong.

Vô số cường giả Vương cảnh lập tức không nhịn được mở to hai mắt, mặt lộ vẻ khiếp sợ.

"Là hoa vũ hóa màu vàng tím!"

"Đúng là Hoàng Âm đã ngưng tụ ra Vũ Hóa Chi Hoa vượt qua tuyệt phẩm!"

"Đây... Thật là khiến người khiếp sợ!"

"Thiên phẩm Vũ Hóa Chi Hoa, thật sự là vô cùng hiếm thấy!"

"Thiên tư bực này, không hổ là yêu nghiệt siêu cấp tương lai nhất định có thể bước vào Thánh Cảnh!"

Từng trận kinh ngạc cùng âm thanh nghị luận không ngừng vang lên.

Các cường giả Hoàng cảnh ở ghế khách quý cũng là mặt lộ vẻ thán phục.

Đối với chuyện này, bọn hắn cũng có chút khiếp sợ.

Bên kia.

Chu Tước thánh chủ cũng khẽ gật đầu.

Hắn đối với thực lực cùng thiên phú của nữ nhi nhà mình vẫn rất có tự tin.

Thiên phẩm vũ hóa chi hoa màu tử kim này đủ để nghiền áp

một đám thiên kiêu!

Chẳng qua ngay cả khi như vậy, hắn cũng không cảm thấy Hoàng Âm sẽ là đối thủ của Cố Dương.

Dù sao...

Mà đúng lúc này.

Trong đám người cũng có một ít cường giả Vương cảnh Thanh Vực kịp phản ứng.

"Vũ hóa chi hoa màu Tử Kim đã là vượt qua tuyệt phẩm sao?"

"Ta nhớ rõ lúc trước Cố Dương ngưng tụ ra Vũ Hóa Chi Hoa, hình như là màu vàng!"

"Vậy màu vàng kia... lại có thể coi là phẩm cấp nào?"

"Cũng là thiên phẩm sao?"

Bọn họ mặt lộ vẻ mờ mịt.

Đối với việc này, hoàn toàn không biết.

Dù sao...

Hầu hết bọn họ ngưng tụ ra chỉ là hoa Vũ Hóa màu xám bình thường nhất.

Thậm chí bọn họ còn không nghĩ tới Hoa Vũ Hóa Chi Hoa thậm chí cũng có phân chia phẩm cấp.

Còn phân chia màu sắc!

Cho nên bọn họ ngạc nhiên vô cùng.

Như vậy so sánh như thế...

Cố Dương và Hoàng Âm ai có thiên phú tốt hơn, đúng là nói không chừng!

Trong rừng cây.

Hoàng Âm biểu hiện ra ba đóa vũ hóa chi hoa tử kim sắc của mình.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Hoàng Âm tỷ thật lợi hại, không ngờ có thể ngưng tụ ra được Vũ hóa chi hoa thiên phẩm!"

"Không biết Cố công tử có phải là đối thủ của Hoàng Âm tỷ hay không?"

"Hẳn là có đi."

Sau khi thấy vậy, hai người bọn họ cũng có chút do dự.

Dù sao các nàng và Cố Dương đã chia tay đã lâu.

Đối với thực lực Cố Dương bây giờ... Các nàng hoàn toàn không biết.

Lúc trước Cố Dương cùng Diệp Khuynh Thành hơi thi triển một phen.

Nhưng về mặt lĩnh vực Hoàng Âm cũng không tệ!

Cho nên các nàng có chút do dự không quyết.

Trong ánh mắt Diệp Khuynh Thành không khỏi hiện ra một tia sầu lo, nhưng hồi tưởng lại các loại thủ đoạn không thể tưởng tượng nổi trước kia của Cố Dương.

Rất nhanh nàng lại tràn ngập lòng tin.

Phu quân có rất nhiều thủ đoạn...

Mặc dù là thiên kiêu như Hoàng Âm thì cũng tuyệt đối không phải là đối thủ!

Còn Sở Linh Nhi, vẫn luôn giữ bộ dáng bình tĩnh từ đầu tới đuôi.

Dù sao nàng có thể cảm giác được rõ ràng, Hoàng Âm không bằng Cố Dương!

Bất luận là thiên tư hay thực lực!

Đều là như thế.

Cho nên nàng không hề lo lắng chút nào.

Nhìn Hoàng Âm bộc phát ra tu vi cùng đoá hoa Vũ Hóa, mặt mày chỉ hơi nhíu lại.

Nhưng cũng không có bất kỳ động tác gì.

Nhìn thấy vậy, lông mày tinh xảo của Hoàng Âm hơi nhíu lại.

"Cố Dương, ngươi còn không dùng lĩnh vực sao?"

"Tạm thời chưa cần thiết."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, có chút tùy ý nói.

Mà lời nói tùy ý của hắn ta.

Rơi vào trong tai mọi người, lại có ý khiêu khích.

Thậm chí cũng có không ít cường giả Vương cảnh nhíu mày.

Cố Dương thật sự mạnh như trong truyền thuyết vậy sao?

Thực lực của hắn đích xác rất khủng bố, thậm chí ngay cả

Trương Huyết Vũ cũng hoàn toàn không phải là đối thủ, nhưng đối phương lại là Hoàng Âm!

Thiên tư của Hoàng Âm, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Đông Hoang, thậm chí là quay ngược thời Cổ đến nay, cũng là tồn tại không có bao nhiêu người có thể sánh ngang với nàng!

Cố Dương mặc dù cũng là yêu nghiệt, nhưng cũng chỉ là có thể cùng Hoàng Âm sánh vai đúng không?

Thánh nữ đệ nhất của Chu Tước thánh địa, cũng không phải lời ngoài miệng nói ra mà thôi!

Hoàng Âm nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn nhịn không được hiện ra một tia tức giận.

Cố Dương này làm sao lại hay chọc giận người khác như vậy?

Nghĩ đến đây, Hoàng Âm nắm chặt nắm đấm, thần sắc chợt ngưng tụ.

Keng!

Thân hình xinh đẹp của nàng nhanh chóng chớp động, trong nháy mắt đã vượt qua không gian, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Cố Dương.

Nàng nâng bàn tay trắng như phấn, đóa hoa thể phách sau lưng bộc phát ánh sáng tử kim chói mắt.

Quang mang trong nháy mắt quán nhập vào nắm tay phải của nàng.

Leng keng... Leng keng...!

Một cỗ lực lượng kinh khủng ba động ngưng tụ thành ở trong nắm tay đó!

Sau đó ầm ầm bộc phát ra trước mặt Cố Dương!

Không có sử dụng lĩnh vực.

Chỉ là hoàn toàn thúc dục đóa hoa thể phách tiến hành xung kích, quyền lực cực kỳ kinh khủng!

Một quyền này giáng xuống, sức mạnh kinh khủng kia, rõ ràng là trực tiếp vọt tới một ngàn vạn long lực!

Cũng chính là sức mạnh của mười chân long!

Lực lượng kinh khủng bực này, đủ để khiến cho vô số cường giả Vương cảnh phải biến sắc.

"Hízz, mười Chân Long chi lực!"

"Năng lượng thật là khủng khiếp!"

"Khó có thể tưởng tượng, Hoàng Âm chỉ vẻn vẹn là ở cảnh giới Sinh Tử, không ngờ lại có thể bộc phát ra sức mạnh kinh khủng như vậy!"

"Thế nhưng lực lượng bực này cũng đủ nghiền ép Vũ Hóa cảnh rồi!"

Một đám cường giả Vương cảnh trong mắt lóe ra quang mang kinh ngạc, mặt lộ vẻ rung động cảm thán nói.

Mà một đám cường giả Hoàng cảnh trong gian khách quý.

Cũng là cảm thấy vô cùng chấn động.

Chẳng qua bọn họ rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

"Không hổ là đệ nhất Thánh nữ Chu Tước thánh địa!"

"Thiên phú kiêu kỳ, lại thêm Chu Tước thánh địa toàn lực bồi

dưỡng, có thể đem thân thể thể phách rèn luyện đến mức đỉnh phong như thế, cũng là chuyện đương nhiên."

"Lực lượng mười Chân Long... Lực lượng bực này, chỉ sợ Cố Dương rất khó tiếp nhận." Các cường giả Hoàng cảnh nghị luận một hồi, ánh mắt rõ ràng là rơi vào trên người Cố Dương, bọn hắn chủ yếu là muốn xem Cố Dương làm sao tiếp được một quyền này.

Khó mà đỡ được đấy!

Giờ phút này, chính là Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi thần sắc ngưng lại.

Nếu như Cố Dương sử dụng lĩnh vực, tiếp được một quyền này tự nhiên là nhẹ nhàng thoải mái.

Nhưng nếu không sử dụng lĩnh vực thì thật sự không dễ tiếp!

Dù sao, đây chính là sức mạnh của thập Chân Long!

Lúc trước Cố Dương tiếp nhận lực lượng Ngũ chân long của Hắc Sát Ma Tử, phải vận dụng lĩnh vực mới có thể thuận lợi tiếp được.

Hiện tại hắn còn có thể chống chọi lại sức mạnh của thập chân long?

Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi lộ ra vẻ mặt chờ mong nhìn Cố Dương.

Lý tính nói cho hắn biết, có lẽ Cố Dương không tiếp nổi.

Nhưng trực giác nói cho hắn ta Cố Dương chỉ sợ thật sự có thể làm được!

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Cố Dương nhìn lực lượng kinh khủng trước mắt bạo phát ra.

Khóe miệng không khỏi mỉm cười.

"Lực lượng cũng không tệ lắm, nhưng... không đủ."

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương tùy ý vung ra một quyền.

Trước mặt mọi người.

Một quyền này trông có vẻ quá mức tùy ý, thế nên hoàn toàn không có lực đạo đáng nói.

Nhưng ngay khi một quyền của Cố Dương rơi xuống không trung.

Sức mạnh kinh khủng ầm ầm bạo phát!

Leng keng... Leng keng...!

Không gian lại càng kịch liệt rung động lên.

Lực lượng dao động mãnh liệt khiến cây cối xung quanh bị chấn cho nát bấy!

Nhìn thấy vậy.

Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi liền vội vàng mang theo Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh ở một bên.

Miễn cưỡng ngăn cản được lực trùng kích khủng bố giao phong của hai người!

Ông!

Nhưng ngay tại thời khắc này.

Một hồi thanh âm kỳ dị ở không trung vang lên.

Ngay sau đó, tất cả mọi người đều lộ vẻ kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lại.

Lại phát hiện...

Nắm đấm của Hoàng Âm, rõ ràng là bị Cố Dương nắm trong tay.

Mà lực công kích khủng bố của lực lượng mười Chân Long kia lại triệt để bị trừ khử!

Nhìn thấy vậy.

Tất cả mọi người đều nhìn mà choáng váng!

"Có... Có chuyện gì vậy?"

"Cố Dương bắt được rồi?"

"Nhưng hắn không phải đang vung quyền sao? Sao đột nhiên thu tay lại?"

Cường giả Vương cảnh mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ vừa rồi rõ ràng đã nắm được động tác của Cố Dương.

Cố Dương đối mặt với một quyền cường hãn cực hạn kia của Hoàng Âm, là dùng nắm đấm đáp lại.

Nhưng ngay khi hai đại quyền kình khủng bố trên không trung sắp va chạm với nhau.

Cố Dương lại bỗng nhiên thu hồi nắm đấm.

Đúng là không còn lựa chọn đối nghịch.

Mà để mặc cho nắm đấm của Hoàng Âm giáng xuống.

Sau đó hắn dùng một bàn tay trực tiếp chặn lại một quyền của

Hoàng Âm.

Phải biết rằng dưới sự va chạm của lực lượng, nếu không phải lực lượng bản thân cao hơn xa đối thủ, tuyệt đối không dám dễ dàng đón đỡ một quyền của đối phương!

Cố Dương rõ ràng dám làm như vậy hiển nhiên là vì tự tin đối với lực lượng của mình tới cực điểm!

Chỉ là bọn hắn không hiểu vì sao Cố Dương rõ ràng có thể đối quyền, lại lựa chọn thu hồi nắm đấm mạnh mẽ tiếp nhận một quyền này của Hoàng Âm?

Bọn họ không hiểu.

Nhưng Chu Tước thánh chủ lại là nhìn thấu triệt.

"Tiểu tử này..."

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy vui mừng cùng hài lòng.

"Không thể để người khác bắt cóc được!"

Hắn làm sao không nhìn ra, Cố Dương sở dĩ muốn thu hồi nắm đấm, hoàn toàn là vì sợ quyền kình va chạm sinh ra kinh khủng chấn thương đến các nàng Diệp Khuynh Thành.

Mặc dù thực lực các nàng không yếu.

Nhưng những người khác không thể chịu nổi sức mạnh của thập chân long!

Mặc dù chỉ là dư uy!

Cho nên Cố Dương mới thu tay lại giữa chừng!

Động tác này tự nhiên là trực tiếp kéo căng độ hảo cảm của Chu Tước thánh chủ.

Trong rừng cây.

Đương nhiên Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi cũng cảm nhận được sự lo lắng từ Cố Dương.

Nhất thời trên khuôn mặt xinh đẹp của hai người nhất thời lộ ra vẻ ôn nhu.

"Phu quân..."

Mà Hoàng Nguyệt bên cạnh cũng nhịn không được khuôn mặt ửng đỏ.

Hoàng Thanh vốn là người có tính cách nhanh nhẹn, lúc này thiếu chút nữa đã hét lên với Cố Dương.

Cũng may Hoàng Nguyệt đã kéo nàng lại.

Cùng lúc đó.

Hoàng Âm cũng là vẻ mặt đầy kinh ngạc.

Khi nàng cảm nhận được lực lượng kinh khủng bên trong một quyền kia của Cố Dương, trong lòng thậm chí có chút sợ hãi!

Bởi vì lực lượng của Cố Dương thật sự quá mạnh!

Vượt xa nàng!

Nhưng kết quả...

Hắn ta chủ động thu tay lại, lựa chọn cưỡng ép đỡ một quyền của mình.

Nghĩ đến điều này, nàng không khỏi khiếp sợ vô cùng.

Dù sao điều này chứng minh sức mạnh của Cố Dương mạnh hơn nàng rất nhiều.

"Ngươi muốn giữ vững động tác này sao?"

Ngay lúc Hoàng Âm suy tư, thanh âm Cố Dương thản nhiên truyền đến.

Nghe đến đây, Hoàng Âm không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu lên.

Nhìn thấy nắm đấm của mình vẫn còn bị Cố Dương nắm, lập tức gương mặt xinh đẹp cũng nhanh chóng hiện lên một tia ửng đỏ.

"Hừ! Rất dũng cảm!"

"Ta sẽ không bại bởi ngươi!"

Hoàng Âm vội vàng thu tay lại, thân hình nhanh chóng lui về phía sau.

Chợt liền tỉnh táo lại.

Hít sâu một hơi.

Ngay sau đó.

Rõ ràng là nàng không có bất kỳ dấu hiệu ngừng lại nào.

Một quyền lại lần nữa đánh tới trước mặt Cố Dương!

Mà lần này...

Nàng ta không hề nương tay!

Trực tiếp bộc phát ra quyền pháp cực phẩm Hoàng cấp mà nàng tu luyện!

"Phượng Minh Quyền!"

Nàng phát ra một tiếng quát khẽ.

Cùng lúc đó, phía trên nắm đấm của nàng dường như cũng truyền đến một trận thanh âm Phượng Hoàng rít the thé.

Càng là xuyên qua màn sáng, vang vọng trong đầu tất cả mọi người...

"Hoàng cấp cực phẩm quyền pháp, hơn nữa đã tu luyện đến viên mãn!"

"Thật là yêu nghiệt! Tuổi này chính là tu luyện Hoàng cấp cực phẩm quyền pháp tới viên mãn!"

"Quả thực là yêu nghiệt như vậy!"

"Cố Dương còn có thể nhẹ nhõm tiếp được sao?"

Giờ phút này, bọn họ ngược lại là không có xem thường Cố Dương nữa.

Dù sao vừa rồi Cố Dương đã biểu hiện ra lực lượng cực kỳ khủng bố!

Cứng rắn chống chọi lại sức của mười Chân Long, chuyện này không phải ai cũng làm được!

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy nghiêm nghị, chờ mong nhìn Cố Dương.

Mà Cố Dương chứng kiến điều này.

Thần sắc vẫn lạnh nhạt như cũ, thậm chí ngay cả động tác cũng không có chút biến hóa nào.

Rất là tùy ý vươn tay ra.

Ầm ầm ầm!

Hoàng Âm xuất hiện trước mặt Cố Dương, một quyền kia trực

tiếp chấn vỡ không gian, nhắm thẳng mặt Cố Dương.

Nhưng ngay khi không ít Vương cảnh cho rằng Cố Dương sẽ bị một quyền này của Hoàng Âm trực tiếp đánh bay.

Bàn tay của Cố Dương, lại ngăn ở trước mặt.

Trong một quyền này của Hoàng Âm bộc phát ra lực lượng kinh khủng, cũng lập tức đánh về hướng bàn tay Cố Dương!

Sức mạnh kinh khủng kia, ngay cả không gian cũng khó có thể may mắn sống sót.

Có thể thấy được uy lực kinh người của nó!

Nhưng ngay cả như thế, lực lượng khủng bố đến cực hạn kia, cũng không có rung chuyển Cố Dương mảy may!

Xuy xuy xuy!

Một âm thanh va chạm dữ dội từ vị trí của hai người truyền đến.

Chát!

Lực lượng khủng bố trong một quyền này của Hoàng Âm... lại lần nữa được Cố Dương nhẹ nhõm hóa giải.

Mà Cố Dương, cũng lần nữa cầm nắm đấm nhỏ mềm mại như không xương của Hoàng Âm!

"Xem ra sức mạnh vẫn chưa đủ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng nói.

Nhìn thấy ánh mắt của Cố Dương, gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm lần nữa đỏ lên.

Mặc dù nàng trầm mê trong tu luyện, đối với chuyện tình cảm cũng không am hiểu.

Nhưng điều này không có nghĩa là nàng ta không hiểu.

Nam nữ thụ thụ bất thân, mà nàng đã bị Cố Dương chiếm tiện nghi hai lần.

Sẽ không phải là hắn cố ý chứ!

Nghĩ đến đây, Hoàng Âm lập tức tức giận đến ngứa răng.

Thấy vậy, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh không khỏi hơi nhìn nhau, cả hai đều nhìn ra ý cười trong mắt mình.

Xem ra... Hoàng Âm tỷ phải lật xe rồi.

Mà màn này, cũng khiến cho vô số người bên ngoài chấn động.

"Hízz..."

"Lại tiếp tục!"

"Hơn nữa còn nhẹ nhàng như vậy."

"Cuối cùng thì lực lượng của Cố Dương sẽ khủng bố đến mức nào?"

"Đây mới chỉ là thăm dò à? Nếu thực lực của Cố Dương biểu hiện ra toàn bộ thì sao chứ?"

"Nhìn bộ dáng, Cố Dương vừa rồi thật đúng là tự tin, mà không phải tự đại nha!"

Tin đồn về Cố Dương cũng là hơi cải biến một chút.

Đại bộ phận Vương cảnh đối với thực lực cùng thiên tư của Cố Dương đều là tán thành.

Đương nhiên, cũng còn một số Vương cảnh tỏ thái độ chất vấn đối với chuyện này.

Chẳng qua bọn họ cũng không nhiều lời, chỉ hơi nhíu mày.

Chỉ có Chu Tước Thánh Chủ là sắc mặt quái dị.

"Tiểu tử Cố Dương này... gặm hai viên cải trắng tốt nhà ta còn chưa tính, hắn lại còn muốn gặm cải trắng tốt nhất trong nhà ta?"

Nghĩ đến đây, Chu Tước Thánh Chủ lại không tức giận chút nào.

Thậm chí còn cảm thấy... không tệ.

Dù sao, toàn bộ Đông Hoang, thiên kiêu có thể xứng với nữ nhi Hoàng Âm mà mình coi trọng nhất, ngoại trừ Cố Dương hầu như không tồn tại.

Cho nên đối với chuyện này hắn vậy mà có chút vui mừng.

Nghĩ đi nghĩ lại, khóe miệng hắn không khỏi mỉm cười.

Trong rừng cây.

Cố Dương cũng chậm rãi thu tay về.

"Thử thăm dò liền không cần tiếp tục nữa, toàn lực ra tay đi, ta nghĩ ngươi đã lâu không dùng hết toàn lực rồi?"

"Ngươi không cần nương tay với ta."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, tự tin nói: "Dù sao... Ngươi không đả thương được ta."

Nghe được lời này của Cố Dương.

Hoàng Âm đúng là hiếm khi không có mở miệng phản bác.

Dù sao...

Cố Dương vừa rồi thập phần nhẹ nhõm tiếp được hai quyền của nàng!

Tuy rằng hai quyền này không phải bản lĩnh chân chính của nàng.

Nhưng cũng không dễ tiếp như vậy!

Ít nhất...

Toàn bộ Đông Hoang, người có thể tiếp được hai quyền kia của nàng, cũng không nhiều!

Mà Cố Dương, là người dễ dàng nhất!

Cũng nói rõ thực lực của Cố Dương, xác thực cực kỳ kinh khủng!

Đúng như lời đồn đãi nói!

Nghĩ đến đây.

Sắc mặt của nàng cũng lập tức trở nên nghiêm túc.

Đối mặt với đối thủ cấp bậc này...

Đương nhiên là không thể lại có bất kỳ ý nghĩ khinh thị nào nữa!

"Cố Dương, thực lực của ngươi đích xác rất mạnh, sau này... Ta cũng sẽ không lưu thủ nữa!"

Nghe được lời nói của Hoàng Âm.

Cố Dương mỉm cười.

"Vậy thì rất tốt rồi."

Hoàng Âm thấy vậy, không có nhiều lời nữa, thần sắc liền ngưng tụ.

Chỉ thấy nàng hít sâu một hơi.

Trong đôi mắt màu lửa đỏ kia nhất thời như có hỏa diễm màu đỏ phun trào ra!

Rít!!!!!

Một tiếng giòn tan vang lên trên người Hoàng Âm.

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, phảng phất có vô số xích viêm từ lòng bàn chân Hoàng Âm hiện lên.

Hỏa diễm xoay vòng bay lên, bao phủ cả người Hoàng Âm vào trong đó.

Nhưng nó không làm tổn thương nàng chút nào, thậm chí còn không ảnh hưởng đến quần áo của nàng.

Nhìn qua dường như là hư ảnh?

Nhưng trong nháy mắt khi ngọn lửa xuất hiện.

Bùn đất dưới chân Hoàng Âm lại trong nháy mắt bị đốt thành đất khô.

Cây cối bốn phía càng bị đốt cháy, trong nháy mắt biến thành tro bụi!

Chứng kiến một màn này.

Bên ngoài màn sáng, vô số Vương cảnh cũng vì thế mà hít vào một ngụm khí lạnh.

"Đây chính là...Huyết mạch chi lực của Viễn Cổ Chu Tước sao!"

Tất cả Vương Cảnh đều bị huyết mạch chi lực do Hoàng Âm bộc phát ra chấn nhiếp.

Dù sao thì đây cũng là lần đầu tiên bọn họ tận mắt nhìn thấy sức mạnh huyết mạch của Viễn Cổ Chu Tước hiện ra!

Khí tức kinh khủng kia quả thực làm người ta hít thở không thông!

Không chỉ bọn họ, mà ngay cả một đám cường giả Hoàng cảnh phía trên cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

"Huyết mạch chi lực của viễn cổ Chu Tước..."

"Huyết mạch như thế, cho dù là ở trong Thánh Cấp cũng đã là cực kỳ hiếm thấy rồi!"

"Xích Viêm chính là Thánh Hỏa cộng sinh của viễn cổ Chu Tước đúng không?"

"Uy lực thật là khủng bố!"

"Chỉ là Thánh Hỏa cộng sinh này, cũng không phải Vũ Hóa Cảnh có thể chống đỡ được!"

"Cho dù là Vương cảnh... nhiễm vào cũng sẽ vô cùng phiền phức!"

"Đây mới là thực lực chân chính của Hoàng Âm Thánh Nữ!"

Cường giả Hoàng Cảnh đều vô cùng chấn động nhao nhao gật gật đầu.

Đối với huyết mạch chi lực Viễn Cổ Chu Tước trên người Hoàng Âm bộc phát ra, cũng có chút sợ hãi thán phục!

Cũng không ngừng phát ra từng trận cảm khái.

Ngay cả Thiên Cực Kiếm Hoàng, giờ phút này cũng không nhịn được gật đầu liên tục.

"Đã sớm nghe nói đến uy danh đệ nhất Thánh nữ của Chu Tước thánh địa, hiện giờ xem ra... Thật đúng là danh xứng với thực!"

"Thật là quá yêu nghiệt mà!"

Về phần Chu Tước thánh chủ, ngược lại là bình chân như vại.

Có vẻ khá lạnh nhạt.

Theo hắn thấy, chiến đấu chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Trong rừng cây.

Cố Dương nhìn Hoàng Âm bị Xích Viêm bao phủ, cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Khí tức này, đích xác rất cường hãn."

"Đây chính là huyết mạch viễn cổ Chu Tước sao?"

Chẳng qua không đợi Cố Dương suy nghĩ nhiều.

Hai tròng mắt tuyệt mỹ của Hoàng Âm trực tiếp rơi vào trên người Cố Dương.

"Cố Dương, một chiêu này... Ngươi có thể chống đỡ được không?"

Một âm thanh thanh thúy dễ nghe vang lên trong không trung.

Trong nháy mắt, âm thanh vừa hạ xuống.

Hoàng Âm vẫy tay một cái.

Leng keng... Leng keng...!

Trong nháy mắt, Xích Viêm sau lưng nàng chậm rãi ngưng tụ thành một đạo hư ảnh Chu Tước rồi bổ nhào về phía Cố Dương!

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương con mắt hơi sáng lên.

Bởi vì trong nháy mắt khi hư ảnh Chu Tước đánh tới.

Hắn cảm nhận được một luồng lực lượng mạnh mẽ!

Cảnh tượng này đương nhiên cũng bị ngoại giới trông thấy.

"Là Chu Tước lĩnh vực!"

"Đây là thiên phẩm lĩnh vực đó!"

"Hơn nữa... Chu Tước lĩnh vực Hoàng Âm nắm giữ, dường như đã sắp bước vào đại thành, đạt đến sáu thành!"

Cho dù là chỉ có thể thấy được từ trong màn sáng.

Nhưng bọn họ cũng có thể cảm nhận rõ ràng lực lượng lĩnh vực khủng bố ẩn chứa trong hư ảnh Chu Tước to lớn kia!

Càng làm cho không ít cường giả Vương cảnh sắc mặt trắng bệch.

"Sáu thành thiên phẩm lĩnh vực... quả thực là yêu nghiệt đến cực điểm!"

"Với thiên tư của Hoàng Âm, chỉ sợ thành Vương sẽ ngay trong mười mấy năm này!"

"Nếu như nàng bước vào Vương cảnh, bằng vào những thủ đoạn này... Nói không chừng đã có thể khiêu chiến Hoàng cảnh

rồi!"

"Thật là yêu nghiệt mà!"

Những âm thanh thán phục vang lên liên tiếp.

Cho dù là cường giả Hoàng cảnh, cũng đều nhịn không được liên tục hít sâu một hơi.

"Sáu thành thiên phẩm lĩnh vực..."

"Thiên tư bậc này, tương lai nhất định bước vào Thánh Cảnh!"

"Nói không chừng... Nàng thậm chí còn có chút cơ hội chạm đến phía trên Thánh Cảnh..."

Nói đến đây, một đám cường giả Hoàng cảnh lập tức lắc đầu.

Nói xa rồi.

Trên Thánh Cảnh cho dù là bọn họ cũng không dám phỏng đoán!

Nhưng bất kể thế nào, thiên tư và thực lực mà Hoàng Âm biểu hiện ra... tuyệt đối là có thực lực đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang!

Trừ Cố Dương, toàn bộ Đông Hoang không có bất kỳ thiên kiêu nào có thể cùng Hoàng Âm phân cao thấp!

Dù sao đây cũng là sáu thành Thiên phẩm lĩnh vực rồi!

"Ta nhớ rõ Cố Dương chính là nắm giữ bảy thành quyền chi lĩnh vực, chẳng qua bảy thành lĩnh vực quyền so với sáu thành Chu Tước lĩnh vực... Vậy cũng không chỉ chênh lệch một chút!"

"Lĩnh vực cơ sở thì sao có thể so với lĩnh vực Thiên phẩm? Đó không phải là kiến càng lay cây hay sao?"

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút đối diện với sáu thành thiên phẩm lĩnh vực, Cố Dương còn có thể bình tĩnh tự nhiên như thường không?"

Có cường giả Hoàng cảnh nhíu mày, có chút mong đợi nhìn về phía Cố Dương.

Mà giờ phút này, Cố Dương.

Thế mà vẫn như cũ vô cùng lạnh nhạt.

Không thể không nói.

Nếu như mình không thể đột phá Sinh Tử cảnh, tu sửa các loại năng lực của bản thân đến cực hạn.

Vậy thì nếu hắn muốn đánh bại Hoàng Âm, có thể nói là cũng không đơn giản như vậy.

Mà sau khi Hoàng Âm triển khai sáu thành Chu Tước lĩnh vực,

Thần sắc cũng trở nên nhẹ nhõm rất nhiều.

Nàng đã lấy ra nhiều át chủ bài như vậy rồi.

Nghĩ đến Cố Dương này cũng không có khả năng ứng phó nhỉ?

Nghĩ đến đây, Hoàng Âm lại lưu chuyển đôi mắt đẹp, rơi vào trên người Cố Dương.

"Hiện tại ngươi cảm thấy đủ rồi chưa?"

"Viễn cổ Chu Tước huyết mạch cộng thêm sáu thành Chu Tước lĩnh vực, cũng đủ để ngươi vận dụng toàn lực rồi nhỉ?"

Chương 622 - 6 thành lĩnh vực huỷ diệt, Cố Dương có lẽ có thể bước vào cảnh giới cấm kỵ kia (2)

Lời nói của Hoàng Âm cũng làm cho vô số người vô cùng khiếp sợ.

Điều bọn họ khiếp sợ là Hoàng Âm không ngờ lại không tự tin như lúc trước nữa, mà giống như là trong lời hỏi thăm này còn ở phe yếu hơn, dường như còn có ý lãnh giáo bên trong.

Chuyện này dường như không phù hợp với tính cách của Hoàng Âm.

Trên khuôn mặt xinh đẹp Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Trong ấn tượng của các nàng, Hoàng Âm tỷ vẫn luôn là siêu cấp cường giả vô cùng quyết đoán!

Sao bây giờ lại có chút biến thành khác rồi?

Chính Hoàng Âm cũng cảm thấy kinh ngạc.

Mặc dù nàng đã bày ra át chủ bài.

Nhưng không biết vì sao trong lòng nàng không có bất kỳ cảm giác nắm chắc có thể đánh bại Cố Dương!

Cũng chính bởi vì loại cảm giác này, khiến cho nàng nói ra lời

nói vừa rồi.

Cố Dương nghe đến đó, cũng không khỏi khẽ cười một tiếng.

"Thực lực của ngươi đích xác phi thường không tồi, đã như vậy... Ta đây cũng nghiêm túc hơn một chút."

Mà Cố Dương vừa nói ra lời này.

Bên ngoài màn sáng.

Tất cả mọi người nhịn không được ánh mắt cổ quái, mặt không nói gì.

"Cố Dương này..."

"Hắn đây có phải là trang bức không?"

"Đây không phải trang bức thì là gì?"

"Chỉ nói về trang bức, ta nguyện gọi Cố Dương là bức Vương!"

Giờ phút này Chu Tước Thánh Chủ cũng không khỏi nghẹn lời.

Mặc dù nói hành vi của Cố Dương đã sớm nghe thấy không giống người thường.

Bây giờ tận mắt nhìn thấy... Quả thật là danh bất hư truyền!

Chẳng qua hắn ngược lại cũng muốn nhìn một chút cái gọi là nghiêm túc hơn một chút, rốt cuộc mạnh cỡ nào đây?

Trong rừng cây.

Hoàng Âm cũng là bị lời này của Cố Dương làm cho bối rối.

Nhưng chợt thần sắc nàng ngưng tụ.

Không hề cảm thấy Cố Dương đang nói đùa!

Bởi vì sau khi Cố Dương nói xong... Trên người liền bộc phát ra một cỗ khí tức giống như hủy diệt!

Trong nháy mắt khí tức này bộc phát ra.

Hoàng Âm nhịn không được con ngươi co rụt lại!

Bởi vì nàng đúng là từ trong khí tức này... cảm nhận được một cỗ uy hiếp trí mạng!

Keng!

Ngay sau đó.

Lấy Cố Dương làm trung tâm, cái khí tức tựa như hủy diệt kia trong nháy mắt liền triển khai, lan tràn ra toàn trường!

Kia rõ ràng là sáu thành hủy diệt lĩnh vực!

"Hízz..."

Trong nháy mắt khi Cố Dương triển khai lĩnh vực hủy diệt.

Luồng khí tức hủy diệt kia thông qua màn sáng truyền khắp U Huyền phong!

Giờ phút này.

Vô số Vương cảnh hít vào một ngụm khí lạnh.

Một đám Hoàng Cảnh trên đài càng khiếp sợ tột đỉnh, trực tiếp đứng dậy, mặt lộ ra vẻ rung động cùng bất khả tư nghị nhìn lĩnh vực khủng bố mà Cố Dương triển khai trong màn sáng!

"Cái kia... Đó là!"

"Khí tức hủy diệt!"

"Lĩnh vực hủy diệt!"

"Cố Dương vậy mà đã nắm giữ lĩnh vực hủy diệt!"

"Chuyện này... sao có thể!"

Đừng nói là một đám cường giả Vương cảnh cùng Hoàng cảnh.

Mặc dù là Chu Tước thánh chủ, giờ phút này cũng nhịn không được vô cùng chấn động đứng dậy, đồng tử co lại thành hình cây kim, không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

"Lĩnh vực hủy diệt!"

"Hắn thế mà còn nắm giữ lực lượng hủy diệt!"

Phải biết là hủy diệt.

Đó chính là sức mạnh trong truyền thuyết!

Quan trọng nhất là bọn họ đối với việc này cũng không xa lạ.

Bởi vì ở Trung châu, có người từng nắm giữ qua khu vực hủy diệt!

Mà người kia tên là Hủy Diệt Thánh Tôn!

Là tồn tại vô địch thời kỳ Viễn Cổ!

Hắn lại được xưng là Vô Địch Thánh Tôn!

Bởi vì lúc ấy trong tất cả Thánh cảnh không có ai là đối thủ của hắn!

Trong Thánh Cảnh, chính là vô địch!

Mà Huỷ Diệt Thánh Tôn có thể đánh khắp vô địch trong Thánh Cảnh là nhờ hắn ta nắm giữ lĩnh vực Hủy Diệt!

Lực lượng cỡ đó... Quả thực là tồn tại vô địch hủy thiên diệt địa!

Vô số người đều tha thiết ước mơ lĩnh ngộ ra lĩnh vực hủy diệt.

Nhưng dõi mắt khắp Huyền Minh đại lục, bên trong dòng sông lịch sử dài dằng dặc...

Cũng chỉ có một mình Hủy Diệt Thánh Tôn mới thành công lĩnh ngộ được!

Mà bây giờ lại xuất hiện người thứ hai!

Đó chính là Cố Dương!

Điều này sao có thể không khiến bọn họ kích động?

Làm sao để cho bọn họ không chấn động đây!

Lĩnh vực hủy diệt còn vượt xa cả Thiên phẩm!

Có thể lĩnh ngộ... Tất cả mọi người sẽ không tự chủ suy nghĩ... Cố Dương, có phải là Hủy Diệt Thánh Tôn kế tiếp hay không?

Dù sao độ khủng khiếp của lĩnh vực Hủy Diệt, bọn họ cũng có thể nhìn thấy loáng thoáng từ trong đống cổ tịch miêu tả về Hủy Diệt Thánh Tôn!

Hơn nữa trọng yếu hơn là...

Bây giờ Cố Dương so với Hủy Diệt Thánh Tôn thì yêu nghiệt biến thái hơn nhiều!

Phải biết rằng.

Cố Dương, hiện giờ nhưng chỉ mới vẻn vẹn mười tám tuổi mà thôi!

Mười tám tuổi liền nắm giữ sáu thành hủy diệt lĩnh vực, nếu một đường thuận lợi không có khó khăn, Cố Dương có thể lĩnh ngộ

đến sự tồn tại của hủy diệt Pháp Tướng bên trên lĩnh vực kia!

Hízz.

Nghĩ đến điều này, tất cả mọi người bao gồm cả Chu Tước Thánh Chủ, đều không nhịn được liên tục hít một hơi khí lạnh.

Kinh khủng!

Rung động!

Thậm chí bọn hắn đều có chút không có cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung sự yêu nghiệt của Cố Dương!

Dù là Thiên Cực Kiếm Hoàng, giờ phút này đều nhịn không được trừng mắt.

Hắn ta đang chờ Cố Dương cho hắn ta niềm vui bất ngờ.

Lại không nghĩ rằng kinh hỉ lại lớn như vậy.

Suýt nữa khiến hắn ta hít thở không thông, đi đời nhà ma!

"Thiên tư như vậy ta ngược lại còn xem thường hắn!"

Thiên Cực Kiếm Hoàng vội vàng hít sâu mấy hơi, hơi thoải mái một chút rồi mới nhịn không được phát ra một tiếng cảm thán.

Sự yêu nghiệt của Cố Dương... Hoàn toàn không giống như hắn đã nghĩ!

Chu Tước thánh chủ cũng nhịn không được lắc đầu cảm thán.

"Với tư thái yêu nghiệt như Cố Dương... Tương lai nếu không vẫn lạc, không chỉ có thể bước vào Thánh Cảnh, có lẽ ngay cả cấm kỵ trên Thánh Cảnh... hắn cũng có thể đặt chân vào trong đó!"

Nghĩ đến đây.

Chu Tước Thánh Chủ lại kích động đến mức cả người không nhịn được run lên!

Bởi vì hắn đã nhìn thấy được hi vọng!

Đó là một ánh rạng đông trong đêm đen không bờ bến!

Lại chói mắt mà bắt mắt đến như vậy!

Mà ngay khi tất cả mọi người ở U Huyền phong đang đắm chìm trong loại rung động này.

Trong rừng cây.

Hoàng Âm cũng đã triệt để bị rung động đến.

Tuy rằng nàng cũng không biết hủy diệt lĩnh vực đến cùng là như thế nào.

Nhưng nàng cũng nghe qua chỗ kinh khủng của Hủy diệt lĩnh vực.

Cũng biết rõ cỗ khí tức kinh khủng đến tận cùng này, cũng chỉ có lĩnh vực hủy diệt trong truyền thuyết mới có thể phát tán ra!

"Lĩnh vực hủy diệt."

"Đây là sức mạnh của Cố Dương sao?"

Hoàng Âm nhịn không được hít sâu một hơi...

Hiển nhiên nàng cũng không nghĩ tới... Cố Dương lại giấu sâu như thế.

Hủy diệt lĩnh vực vừa ra, còn là sáu phần hủy diệt lĩnh vực giống như mình.

Vừa so sánh về lĩnh vực... chính là trực tiếp bị xé nát!

Chỉ dựa vào huyết mạch Viễn Cổ Chu Tước... là tuyệt đối áp chế không nổi Cố Dương!

Dù sao sáu thành hủy diệt lĩnh vực... Mặc dù Cố Dương bây giờ chỉ là Sinh Tử cảnh, nhưng lực lượng bộc phát ra thì nàng tuyệt đối không có khả năng tưởng tượng được!

Trong cảm khái, nàng không khỏi hồi tưởng lại xuất thân của Cố Dương.

Từ một cái tên nho nhỏ nào đó xuất thân ở Hạo Nam châu, từng bước một trưởng thành, cho đến khi đứng ở đỉnh Đông Hoang.

Nói thật, cho dù là Hoàng Âm cũng không nhịn được cảm thấy bội phục!

Dù sao Cố Dương xuất thân bình thường thậm chí có thể nói có chút bi thảm.

Nhưng vẫn có thể trưởng thành được đến mức sánh với nàng ta thậm chí còn hơn cả nàng ta!

Loại yêu nghiệt này...

Đã vượt xa bản thân.

Dù cho Hoàng Âm kiêu ngạo đến mức nào, lúc này cũng không nhịn được mà sinh ra một tia kính nể.

Chẳng qua cho dù như thế nàng cũng không từ bỏ.

Từ đầu đến giờ, nàng vẫn luôn thăm dò.

Mà khi Cố Dương biểu hiện ra sáu thành lĩnh vực hủy diệt, Hoàng Âm đã tự xác định.

Cố Dương ở trên mình!

Một khi đã như vậy...

Hoàng Âm nhắm mắt lại.

Lông mi tinh xảo hơi chớp động.

Giờ phút này, nàng đã ném tất cả suy nghĩ ra sau đầu.

Cho dù biết rõ mình không phải là đối thủ.

Nhưng nàng cũng muốn toàn lực ra tay!

Chiến một trận nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa cùng Cố Dương!

Còn bây giờ kết quả chiến đấu đã không còn quan trọng!

Nghĩ đến đây, Hoàng Âm rõ ràng lại lần nữa mở mắt ra.

"Cố Dương, chuẩn bị xong đi, ta muốn... Xuất chiêu!"

Hoàng Âm cảm thụ được khí tức hủy diệt kinh khủng đến cực điểm trên đỉnh đầu.

Dưới áp chế của lĩnh vực hủy diệt.

Chu Tước lĩnh vực của nàng tựa hồ có chút bé nhỏ không đáng kể.

Nhưng cho dù như thế cũng miễn cưỡng có thể trụ vững.

Có lẽ cũng bởi vì đặc tính của lĩnh vực Chu Tước.

Dù sao đối với Chu Tước mà nói thì niết bàn trùng sinh, sinh sôi không ngừng chính là ý cảnh lớn nhất của nó!

Vì vậy, mặc dù dưới tình huống lĩnh vực hủy diệt áp chế.

Hoàng Âm vẫn bộc phát ra chiến ý Thông Thiên.

Sau đó...

Đóa hoa chân nguyên sau lưng nàng rõ ràng là loé lên ánh sáng tử kim lấp lánh.

Cùng lúc đó.

Chân nguyên và tử khí vô cùng cường hãn trực tiếp bộc phát.

Mà chân nguyên kia lại là hiện ra màu đỏ lửa.

Mỗi một đạo chân nguyên hỏa hồng sắc, càng phảng phất như từng con Chu Tước bản thu nhỏ.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương khẽ nhíu mày.

"Công pháp Thánh phẩm?"

Không đợi Cố Dương suy nghĩ nhiều.

Trong tay Hoàng Âm rõ ràng là có thêm một thanh trường kiếm hỏa hồng.

Trên thân kiếm đúng là được khắc một đường vân Chu Tước.

Từ khí tức phát ra, đây là một thanh linh kiếm cấp Hoàng!

Đây cũng là điều làm cho vô số cường giả Vương cảnh cùng Hoàng cảnh bên ngoài động dung.

Dù sao linh kiếm cấp bậc Hoàng cấp cho dù là một ít cường giả Hoàng cảnh, cũng chưa chắc có thể có được một thanh!

Linh khí cấp Vương tiêu hao đã là một lượng tài nguyên cực kỳ khổng lồ.

Chưa kể đến Hoàng cấp trên Vương cấp!

Cũng chỉ có loại thánh địa đứng đầu như Chu Tước thánh địa

mới có tài nguyên rèn ra một thanh Hoàng cấp linh kiếm!

Hơn nữa còn sử dụng cho Hoàng Âm ở Sinh Tử cảnh!

Quả thật là tài đại khí thô!

Nhưng còn không đợi bọn họ kinh ngạc cảm thán.

Trong đôi mắt màu đỏ của Hoàng Âm bộc phát ra một cỗ khí tức lăng lệ ác liệt.

Nàng đã động rồi!

Chỉ thấy ngọn lửa màu đỏ khắp toàn thân Hoàng Âm nhanh chóng chuyển động.

Ngọn lửa kia trực tiếp rót vào trong Hoàng cấp linh kiếm trong tay nàng, tiếng tranh minh vang vọng khắp nơi!

Ngay sau đó, một cỗ khí tức khủng bố khó có thể hình dung bộc phát ra từ thanh linh kiếm Hoàng cấp trong tay nàng!

Leng keng... Leng keng...!

Từ đó tràn ra một tia khí tức.

Mà đạo khí tức này trực tiếp trảm toái không gian.

Phảng phất như ngay cả trời cũng sắp sập xuống!

Mà ngay sau đó.

Vẻ ác liệt hiện lên trong ánh mắt Hoàng Âm, nghiễm nhiên là nồng đậm đến cực điểm.

Một tiếng quát khẽ cũng từ trong miệng nàng truyền ra.

"Phượng Minh Liệt Thiên!"

Ríttt…ríttt!

Trong nháy mắt khi thanh âm của Hoàng Âm rơi xuống.

Vô số âm thanh Phượng minh không ngừng truyền ra từ trong Linh kiếm Hoàng cấp.

Âm thanh này có lực xuyên thấu rất lớn, như muốn phá vỡ cả bầu trời!

Tiếng Phượng minh không ngừng truyền đến.

Trong Linh kiếm Hoàng cấp bộc phát ra một đạo kiếm khí khủng bố khó có thể hình dung!

Kiếm khí rõ ràng là trực tiếp chém ngang trời, xé rách không gian ra.

Mặc dù là lĩnh vực hủy diệt kinh khủng đến mức tận cùng, nhưng lúc này tất cả đều bị kiếm khí này lay động!

Lĩnh vực hủy diệt rung động không thôi.

Mà một màn này cũng là rõ ràng vô cùng rơi vào một chỗ khác của màn sáng.

Giờ phút này.

Mọi người chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Toàn thân càng nổi lên vô số da gà.

Mà không ít Vương cảnh lại nhịn không được cả người phát run, mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn kiếm khí kinh khủng đến mức tận cùng kia!

"Đây là..."

"Thánh cấp kiếm pháp!"

"Uy lực kinh khủng cỡ nào chứ!"

"Một kiếm này... Nếu như chém về ta..."

Một đám cường giả Vương cảnh trợn mắt há hốc mồm, sắc mặt trắng bệch.

Ánh mắt bọn họ nhìn chằm chằm vào một kiếm của Hoàng Âm.

Thay chính mình vào đó, lại vô cùng hoảng sợ phát hiện nếu thật sự là bọn họ, chỉ sợ sẽ bị một kiếm này trực tiếp chém chết!

Một kiếm kinh khủng cỡ nào chứ!

Phải biết rằng, bọn họ chính là Vương cảnh!

Hơn nữa càng làm cho bọn họ kinh hãi chính là.

Hoàng Âm thi triển một chiêu kiếm pháp này.

Rõ ràng là kiếm pháp cấp Thánh!

Kiếm pháp như vậy đừng nói là Vương cảnh.

Cho dù là một ít cường giả Hoàng cảnh cũng đều nhịn không được đứng dậy, mặt lộ vẻ rung động.

"Thánh cấp kiếm pháp!"

"Mặc dù mới chỉ nhập môn, nhưng uy lực như thế... đã có thể uy hiếp đến rất nhiều Vương cảnh!"

"Không chỉ như vậy, ngoại trừ Thánh cấp kiếm pháp, còn có Thánh cấp công pháp! Chu Tước chân nguyên Hoàng Âm bộc phát ra... Uy lực cũng cực kỳ khủng bố!"

"Thánh cấp công pháp cùng kiếm pháp... Đây là thủ bút của Chu Tước thánh địa sao?"

"Thật là khiến người ta thán phục mà!"

Các Hoàng Cảnh giờ phút này cũng nhịn không được phát ra từng tiếng thán phục.

"Bất kể thế nào, Hoàng Âm có thể tu luyện công pháp Thánh cấp cùng kiếm pháp Thánh cấp đến mức này... Không hổ nàng đã từng là thiên kiêu đệ nhất Đông Hoang!"

"Tiểu bối bây giờ... Thật sự là một kẻ so một kẻ càng yêu nghiệt nha!"

Trong sự cảm khái.

Đám Hoàng cảnh đều không nhịn được đưa mắt nhìn vào trong màn sáng.

Một người là Cố Dương nắm giữ sáu thành lĩnh vực hủy diệt, một người khác lại là siêu cấp yêu nghiệt Hoàng Âm nắm giữ Thánh cấp công pháp cùng kiếm pháp, hai người này cho dù đặt ở Trung Châu, cũng là thiên kiêu hàng đầu!

Không nghĩ tới một thế hệ này, Đông Hoang lại có thể đồng thời xuất hiện hai vị yêu nghiệt đứng đầu như thế, thật sự là may mắn của Đông Hoang!

Mà ngay tại thời điểm vô số ánh mắt đang nhìn chằm chằm.

Cố Dương cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Chiêu kiếm này, cũng không tệ lắm!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương đưa tay phải ra.

Một thanh Vương cấp Linh Kiếm rõ ràng là bị hắn nắm trong tay.

Nhìn thấy điều này, ánh mắt vô số người ngưng tụ.

"Cố Dương rút kiếm rồi!"

"Xem ra cuối cùng cũng phải nghiêm túc rồi?"

"Nghe đồn Cố Dương am hiểu nhất chính là kiếm pháp, chẳng qua... Cho dù kiếm pháp của hắn mạnh đi nữa, cũng không cách nào cùng Hoàng Âm tranh cao thấp đúng không?"

"Đúng vậy, Hoàng Âm thi triển ra, chính là kiếm pháp Thánh cấp!"

Từng trận tiếng bàn luận truyền đến.

Bọn họ ít nhiều biết được một ít tin tức về Cố Dương, biết được Cố Dương là yêu nghiệt kiếm đạo.

Nếu không cũng sẽ không được Thiên Cực Kiếm Hoàng ban cho truyền thừa.

Cho nên bọn họ nhất thời mặt lộ vẻ chờ mong.

Nhưng đại bộ phận vẫn là không coi trọng.

Dù sao...

Hoàng Âm chính là thi triển Thánh cấp kiếm pháp!

Cho dù Cố Dương nắm giữ Hoàng cấp kiếm pháp, cũng tuyệt đối không thể cùng Thánh cấp kiếm pháp phân cao thấp!

Mà ngay khi vô số người đang chờ mong.

Cố Dương lại đem Vương cấp linh kiếm đặt ở bên hông.

Làm ra động tác rút kiếm.

Thấy một màn này, vô số người mặt lộ vẻ mê hoặc khó hiểu.

"Cố Dương muốn làm gì?"

"Hắn không trực tiếp vung kiếm, vì sao lại làm ra động tác vung kiếm?"

"Chỗ này cũng không có vỏ kiếm nha."

"Không hiểu lắm."

Mà cùng lúc đó.

Hà Thanh Huyền thấy một màn như vậy, thần sắc lập tức trở nên kích động.

Đến rồi!

Là một kiếm thần bí có thể bỏ qua không gian!

Hà Thanh Huyền đã từng được chứng kiến Cố Dương thi triển một kiếm này.

Cho nên vô cùng chờ mong.

Bây giờ Cố Dương lần nữa sử dụng chiêu kiếm này, chẳng lẽ là có tăng cường?

Ôm ý nghĩ này.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm trong màn sáng, thân ảnh mờ mịt lăng lệ ác liệt kia.

Hoàng Âm cũng nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Lông mày tinh xảo của nàng không khỏi hơi nhíu lên.

Hiển nhiên là không hiểu động tác của Cố Dương.

Chẳng lẽ đây là một loại kiếm pháp nào đó?

Chẳng qua Cố Dương tự nhiên là không có để ý những thứ này.

Hắn hít sâu một hơi, trong ánh mắt hiện ra một quang mang ác liệt.

"Trảm Thiên Bạt Kiếm!"

Trong miệng Cố Dương phát ra một tiếng thì thầm rất nhỏ.

Ngay sau đó, không gian quanh thân hắn liền có chấn động kỳ dị lóe lên!

Con ngươi màu đỏ của Hoàng Âm bỗng co rụt lại.

Trong nháy mắt, nàng cảm nhận được một cỗ cảm giác nghẹt thở.

Thậm chí toàn thân đều có chút phát lạnh.

Quả nhiên, không chờ Hoàng Âm kịp phản ứng.

Một đạo kiếm quang trực tiếp xuất hiện trước mặt nàng.

Trong ánh mắt đầy chấn động khó tả của nàng.

Đạo kiếm quang sáng chói kia trực tiếp đem "Phượng Minh Liệt Thiên Kiếm Pháp" toàn lực xuất thủ của mình, trực tiếp phá vỡ ra!

Tiếng rên rỉ vang vọng khắp không trung.

Kiếm quang đỏ rực hoàn toàn tan vỡ trong không trung.

Sau đó hóa thành vô số ánh sao rơi rụng trên mặt đất.

Hoàng Âm hoàn toàn choáng váng.

Đầu nàng ong ong.

Căn bản không nghĩ tới tại sao trước mặt mình lại xuất hiện thêm một đạo kiếm quang kinh khủng mà ác liệt như vậy!

Cái này không hợp lý!

Chờ chút đã, là Cố Dương…

Hoàng Âm đang suy nghĩ.

Kiếm quang kinh khủng kia nghiễm nhiên trực tiếp xé nát tất cả kiếm quang đỏ rực, ngay lập tức lại trực tiếp xuyên thủng Chu Tước lĩnh vực do Hoàng Âm thi triển.

Giờ phút này.

Hoàng Âm giống như bị sét đánh, khuôn mặt xinh đẹp của nàng trở nên trắng bệch.

Ngay sau đó, một ngụm máu tươi từ trong miệng nàng phun ra.

Kiếm quang kinh khủng càng trực tiếp khuấy động lên.

Lực lượng như xé rách kia quay cuồng bốn phía.

Lực trùng kích mãnh liệt đến cực hạn thình lình bộc phát!

Hoàng Âm căn bản không kịp phản ứng, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Trên không trung, nàng lại phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa.

Khí tức cũng trở nên vô cùng suy yếu.

Ầm ầm ầm!

Hoàng Âm trực tiếp bị cỗ lực trùng kích kinh khủng này đánh bay mấy ngàn mét!

Tuy rằng Hoàng Âm toàn thân bị Chu Tước thánh hỏa bao vây, tuy rằng trên người bị thương rất nghiêm trọng.

Nhưng rất nhanh khôi phục lại như cũ.

Mà đây cũng là năng lực kinh khủng của Chu Tước.

Chỉ cần không chết, thương thế nặng hơn nữa cũng có thể khôi phục một cách nhẹ nhõm.

Chẳng qua cho dù thương thế khôi phục lại, biểu cảm của Hoàng Âm vẫn như cũ không thoải mái!

Mà cùng lúc đó.

Trên U Huyền phong, vô số Vương cảnh kinh hãi không hiểu mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì vừa rồi bọn họ căn bản không có nhìn thấy Cố Dương làm sao mà xuất thủ!

Bọn họ cũng chỉ thấy không gian rung động một chút.

Theo sau đó là một đạo kiếm quang, tựa như bỗng dưng xuất hiện ở trước mặt Hoàng Âm.

Mà uy lực ẩn chứa trong đó... cũng vượt xa khỏi tưởng tượng của mọi người!

Một kiếm này, lại không kém chút nào một kiếm kia của Hoàng Âm!

Bên kia, vô số Hoàng cảnh cũng không nhịn được hít sâu một

hơi.

"Không ngờ Cố Dương cũng tu luyện một môn kiếm pháp Thánh cấp!"

"Điều này sao có thể!"

"Chẳng lẽ kiếm pháp cấp Thánh là cải trắng? Ai cũng có?"

"Hơn nữa một kiếm vừa rồi của Cố Dương... cực kỳ thần bí, phảng phất như đang trong nháy mắt rút kiếm khiến cho không gian bị động tới."

"Chẳng lẽ Cố Dương còn nắm giữ Không Gian Chi Lực?"

"Hízz..."

Sau một phen suy tư nghị luận, tất cả Hoàng cảnh đều nhịn không được hít một hơi khí lạnh.

Như thế xem ra.

Cố Dương không khỏi cũng quá biến thái đi!

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng không khỏi mở to hai mắt nhìn.

"Một kiếm kia đã vượt qua lão hủ!"

Trong ánh mắt Thiên Cực Kiếm Hoàng tràn đầy chấn động, nhưng ngay sau đó lại tràn ngập vui mừng.

"Cố Dương tiểu tử này, không khiến ta thất vọng nha!"

"Hắn quả nhiên là một tiểu quái vật!"

"Yêu nghiệt không thể lý giải!"

Trong lòng hắn cực kỳ chấn động.

Mà bên kia.

Phản ứng của Chu Tước Thánh chủ lại là không hề nhỏ hơn so với một đám Hoàng cảnh.

Bởi vì hắn có thể nhìn thấy một số điểm mà ngay cả một số Hoàng cảnh cũng không nhìn thấy!

Đó là trình độ tu luyện kiếm pháp Thánh cấp!

Cố Dương sở dĩ có thể thông qua một kiếm này nghiền áp Hoàng Âm dễ như trở bàn tay, không chỉ dựa vào hủy diệt lĩnh vực.

Quan trọng hơn là Cố Dương lại tu luyện môn kiếm pháp này đến viên mãn!

Thánh cấp kiếm pháp đã được Cố Dương tu luyện tới viên mãn!

Kiếm pháp cấp Thánh viên mãn kinh khủng cỡ nào?

Ngay cả Thánh Chủ Chu Tước cũng khó có thể tưởng tượng được.

Bởi vì ngay cả hắn... hiện giờ cũng chưa tu luyện võ kỹ cấp Thánh đến viên mãn!

Dù sao Thánh cấp võ kỹ muốn tu luyện viên mãn.

Không chỉ cần ngộ tính, còn cần hao phí thời gian cùng tinh lực vô cùng vô tận!

Dưới tình huống bình thường căn bản không phải trong thời gian ngắn có thể nắm giữ!

Nhưng Cố Dương lại làm được!

"Thật là... Quái vật mà!"

Chu Tước thánh chủ lộ vẻ cảm khái, cuối cùng nhịn không được hít sâu một hơi, phát ra một tiếng cảm thán.

Mà giờ phút này, Hà Thanh Huyền cũng nhịn không được mở to hai mắt.

"Thánh… Thánh cấp kiếm pháp?"

Hắn nghe được cách đó không xa cường giả Hoàng cảnh nghị luận.

Khuôn mặt lập tức trở nên kinh hãi.

Hắn nhớ kỹ môn kiếm pháp này phẩm cấp cũng không có cao như vậy nha.

Hơn nữa, đây là kiếm pháp Cố Dương tự nghĩ ra?

Nhưng hôm nay...

Đã đạt đến Thánh cấp.

Chẳng phải nói nội tình kiếm đạo hiện giờ của Cố Dương, đã đủ để hắn tự nghĩ ra kiếm pháp thánh cấp!

Nghĩ đến điều này, hắn lập tức hít sâu một hơi.

"Yêu nghiệt!"

"Quả thực chính là yêu nghiệt đến cực hạn!"

Trong lòng Hà Thanh Huyền vô cùng sợ hãi than.

Hắn không ngừng lắc đầu cảm khái.

"Với thực lực và ngộ tính của Cố Dương hôm nay... đã vượt xa so với cùng thế hệ."

"Cho dù là Hoàng Âm, cũng xa xa không bằng Cố Dương mảy may!"

"Cố Dương tới tham gia Vạn Vực đại bỉ... Quả thực giống như là Thánh cảnh tham gia chiến đấu giữa Hoàng cảnh, chênh lệch giống như cái hào rộng."

Mà trong lúc vô số người kinh ngạc cảm thán.

Hoàng Âm cũng dưới sự bao bọc của vô tận Chu Tước thánh hỏa, chậm rãi đứng dậy, một lần nữa đạp lên hư không.

Thần sắc nàng biến thành vô cùng rung động.

Vô cùng sợ hãi thán phục nhìn Cố Dương.

"Một kiếm kia…"

"Rốt cuộc hắn làm thế nào vậy?"

"Rõ ràng ta còn chưa thấy hắn xuất kiếm!"

Trong lòng Hoàng Âm vô cùng kinh dị.

Cho dù là nàng cẩn thận nhìn chằm chằm, nhưng cũng không thấy được Cố Dương động thủ.

Nàng chỉ thấy Cố Dương thoáng nhúc nhích một chút.

Ngay sau đó...

Ba động không gian truyền đến, đạo kiếm quang kia cũng đã xuất hiện ở trước mặt nàng.

Mà ngay khi Hoàng Âm nhíu mày, suy nghĩ.

Hoàng Nguyệt cũng có chút lo lắng, nhịn không được vội vàng mở miệng nói: "Hoàng Âm tỷ, hay là nhận thua đi, thực lực của Cố

công tử quá mạnh mẽ!"

"Đúng vậy đó Hoàng Âm tỷ, bại bởi tên biến thái này, không mất mặt."

Hoàng Thanh cũng hùa theo nói.

Nghe đến đây, Hoàng Âm lập tức một trận buồn bực.

"Hai nha đầu các ngươi khinh thường ta như vậy?"

"Không có nha Hoàng Âm tỷ, chúng ta sợ ngươi bị thương, Cố công tử hắn... không giống những thiên kiêu khác."

"Đúng vậy đúng vậy."

"Hừ!"

"Ta thấy các ngươi chính là đã có bạn lữ, liền quên tỷ tỷ ta đây!"

Hoàng Âm nhếch miệng, hừ nhẹ một tiếng nói ra.

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Chẳng biết tại sao trên không trung hắn lại ngửi thấy mùi chua chua?

Chẳng qua Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều, khẽ cười một tiếng hỏi: "Còn đánh không?"

Nghe được Cố Dương nói, Hoàng Âm lập tức quay đầu lại, trong ánh mắt nhất thời lại hiện ra một tia chiến ý.

"Đánh!"

"Ta còn có con át chủ bài cuối cùng, vốn không đến mức vạn

bất đắc dĩ, ta sẽ không sử dụng nó."

"Nhưng bây giờ... ta sẽ không nương tay!"

"Nếu vẫn không địch lại ngươi..."

Nói đến đây, Hoàng Âm liền không nói gì nữa.

Bởi vì nếu nói xong, đây chẳng phải là nói rõ sao!

Nàng đích thật là yếu hơn Cố Dương một cái đầu?

Trước khi xác định kết quả, nàng mới không muốn thừa nhận!

"Át chủ bài của ngươi hẳn là Chu Tước thánh thể?"

Cố Dương khẽ cười nói, trong ánh mắt của hắn hiện ra trận trận kim mang.

Trên thực tế hắn đã sớm biết thủ đoạn của Hoàng Âm rồi.

Chỉ là đùa với Hoàng Âm một chút mà thôi.

Nói chung, bí cảnh này cũng không có tính khiêu chiến gì với hắn.

Thiên kiêu có thể làm Cố Dương để mắt tới, cũng chỉ có một mình Hoàng Âm mà thôi.

Bằng không với thực lực của hắn đánh bại Hoàng Âm thì chỉ cần một chiêu là đủ rồi.

"Không sai!"

Hoàng Âm cũng không bất ngờ vì Cố Dương biết được.

Dù sao tin tức nàng có được Thánh thể Chu Tước cũng không phải là bí mật gì!

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều biết cả.

Tiếng nói vừa phát ra.

Thần sắc Hoàng Âm liền trở nên cực kỳ nghiêm túc.

Nàng ngẩng cao đầu, khí tức toàn thân trên dưới chợt biến thành vô cùng kinh khủng.

Cùng lúc đó, quanh thân nàng Chu Tước thánh hỏa cũng thiêu đốt càng thêm mãnh liệt, ở dưới Chu Tước thánh hỏa thần thánh phụ trợ, hôm nay Hoàng Âm nhìn qua phảng phất như một vị Chu Tước nữ thần.

Nhưng sự nóng bỏng này lại cao đến mức không thể với tới.

Trên bầu trời, lại có vô số đạo hư ảnh Chu Tước xoay quanh mà động.

Khắp bầu trời đều bị chiếu thành hỏa hồng.

Cảnh tượng này... cũng hơi chấn động!

Thông qua quầng sáng, hiện ra trước mặt tất cả mọi người trên U Huyền phong.

"Hízz..."

"Đây chính là Chu Tước thánh thể sao?"

"Thể chất kinh khủng cỡ nào chứ!"

"Nghe đồn là Thánh thể đấy!"

"Đây đúng là lần đầu thấy!"

"Vẻn vẹn chỉ đem thánh thể bày ra là có thể dẫn động bầu trời hiện ra dị tượng... Chậc chậc."

Vô số âm thanh thán phục nghị luận cũng chậm rãi truyền đến.

Chẳng qua đúng lúc này.

Hoàng Âm hoàn toàn bộc phát ra Chu Tước Thánh thế nhưng lại bỗng nhiên cúi rạp người, khí tức bất ngờ dâng lên.

Giờ phút này.

Vô số cường giả Vương cảnh giật giật mí mắt.

Thậm chí nhịn không được lui về phía sau mấy chục bước.

Bọn họ quả nhiên bị khí tức trên người Hoàng Âm làm cho sợ hãi!

Thậm chí tại thời khắc đó, cho dù là một ít cường giả Vương cảnh lâu năm, cũng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì bọn họ lại có một loại cảm giác như bọn họ, chỉ sợ đánh không lại Hoàng Âm!

Nên biết, bọn họ là những tồn tại tương đối mạnh mẽ trong Vương cảnh thế nhưng lại sợ một tên Sinh Tử cảnh, quá chấn động!

Thế cho nên bọn họ đều nhịn không được mở to hai mắt nhìn, có chút không thể tin.

Chẳng lẽ Thánh thể đã cường đại tới mức này rồi sao?

Cùng lúc đó.

Trong rừng cây.

Cố Dương chứng kiến Hoàng Âm đem Chu Tước thánh thể bạo phát ra khí tức lại là tăng vọt nhiều như vậy.

Hắn không khỏi nhướn mày.

Có hứng thú rồi.

"Như thế xem ra, Khuynh Thành nắm giữ đối với Thánh Thể vẫn còn chưa đúng chỗ, so sánh với Khuynh Thành, Hoàng Âm với Chu Tước Thánh Thể này, đích thật là cường hãn quá mức rồi!"

Cố Dương không khỏi khẽ gật đầu.

Đối với Chu Tước thánh thể cũng là tán thưởng vô cùng.

Có điều với ngộ tính của Diệp Khuynh Thành, có lẽ tu luyện thêm được một thời gian nữa, hẳn có thể đạt tới trình độ này!

Mà ngay lúc Cố Dương đang suy tư.

Sắc mặt Hoàng Âm lại nghiêm túc, thập phần ngưng trọng nhìn Cố Dương.

Sau đó...

Nàng chậm rãi giơ lên Hoàng cấp linh kiếm trong tay!

Giờ phút này Hoàng cấp linh kiếm trong tay nàng dường như cùng thánh hỏa Chu Tước hoàn toàn dung hợp tản mát ra khí tức mãnh liệt mà nóng rực!

"Cố Dương, tiếp chiêu đi!"

Giọng nói của Hoàng Âm sâu kín truyền đến.

Giọng nói kia cũng mang theo một tia đặc biệt.

Nghe có vẻ... giống như Chu Tước há mồm nói chuyện vậy!

Cực kỳ huyền diệu!

Mà điều này cũng chứng tỏ Hoàng Âm có trình độ nắm giữ

mức độ cao đối với Chu Tước thánh thể và Viễn Cổ Chu Tước huyết mạch!

Vượt xa những thiên kiêu khác có thể so sánh được!

Mà tiếng nói của Hoàng Âm vừa dứt thì.

Trong đôi mắt đỏ rực của nàng rõ ràng là bộc phát ra khí tức sắc bén!

Xuy xuy!

Ngay sau đó.

Tay nàng cầm linh kiếm, một kiếm chém xuống!

Sưu sưu sưu sưu!

Tiếng phượng hót thanh thuý vang vọng khắp không gian!

Ngay sau đó, trên bầu trời, một đạo kiếm khí khủng bố dường như có thể thiêu đốt vạn vật, trong nháy mắt lan tràn phía chân trời.

Trên không trung trực tiếp ngưng tụ thành một đạo hư ảnh Chu Tước!

"Phượng Minh... Liệt Thiên!"

Rặc rặc!

Giờ phút này, bầu trời phảng phất thật sự vỡ ra.

Kiếm khí kinh khủng kia như cắt nửa bầu trời.

Chém thẳng đến Cố Dương!

Chiêu thức không phát sinh biến hóa.

Chẳng qua là dưới sự gia trì của viễn cổ Chu Tước huyết mạch cùng Chu Tước thánh thể.

Uy lực một kiếm này, biến hóa càng thêm khủng bố!

Thậm chí cho dù là một số Vương cảnh cường đại, cũng tuyệt đối không thể đỡ được một kiếm này!

"Chiêu kiếm này, cũng không tệ lắm."

Cố Dương cũng không khỏi khẽ gật đầu, phát ra một tiếng tán thưởng.

Mà phía bên kia của màn sáng.

Vô số cường giả sắc mặt cổ quái.

"Cố Dương gia hỏa này lại bắt đầu rồi!"

"Tuy nhiên, không biết một kiếm kia của hắn có thể ngăn cản một kiếm toàn lực của Hoàng Âm hay không?"

"Chỉ sợ sẽ rất khó khăn, dù sao đó cũng là một kiếm kết hợp huyết mạch và Thánh thể mà!"

"Hoàn toàn chính xác, tuy rằng Cố Dương cũng yêu nghiệt, nắm giữ Thánh cấp kiếm pháp, nhưng đồng dạng là Thánh cấp kiếm pháp, trong đó cũng có chênh lệch."

"Nếu như Cố Dương có được huyết mạch và Thánh Thể, Hoàng Âm kia nhất định không phải đối thủ của hắn, nhưng đáng tiếc hắn không có."

"Đúng là làm người ta tiếc nuối."

Một đám Vương cảnh đều cảm khái muôn vàn.

Mà bọn họ cũng không xem trọng Cố Dương có thể tiếp được

một kiếm này.

Dù sao...

Viễn cổ Chu Tước huyết mạch và Chu Tước thánh thể không phải trò đùa.

Cùng lúc đó.

Đối mặt với một kiếm toàn lực của Hoàng Âm.

Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

Không lùi không tránh, vẫn đứng tại chỗ.

Chỉ thấy thanh Vương cấp Linh Kiếm trong tay hắn lúc này điên cuồng rung rung như đang có một lực lượng cực kì khủng bố điên cuồng rót vào trong đó!

Một màn này cũng khiến cho không ít Vương cảnh nghiêm mặt.

"Cố Dương chuẩn bị xuất thủ!"

Ánh mắt của bọn họ dồn dập rơi vào trên người Cố Dương, muốn nhìn một chút, Cố Dương đến tột cùng sẽ ứng đối như thế nào?

Tiếp tục thi triển một kiếm vừa rồi sao?

Một kiếm kia đích xác quỷ dị vô song, nhưng nếu trước đó đã chuẩn bị sẵn sàng, chưa chắc không thể phá giải.

Thần sắc Hoàng Âm giờ phút này ngưng trọng, hiển nhiên là đã chuẩn bị kỹ càng.

Nếu như Cố Dương thi triển một kiếm lúc trước, tuyệt đối không thể dễ dàng công phá phòng tuyến của nàng như lúc trước!

Mà ngay lúc vô số người chú ý.

Cố Dương cũng không có đem Vương cấp Linh Kiếm đặt bên hông, mà là chậm rãi đem nó nâng lên.

"Ngươi đã toàn lực xuất thủ, vậy ta liền để cho ngươi tâm phục khẩu phục là được."

Cố Dương nhếch miệng cười.

Giọng điệu bình thản nhưng tràn đầy tự tin.

Mà nháy mắt khi tiếng nói của hắn vừa dứt.

Trong đôi mắt hắn rõ ràng là bộc phát ra quang mang ác liệt không gì sánh được.

Xì xì!

Ngay sau đó, thanh linh kiếm cấp Vương trong tay Cố Dương điên cuồng rung động.

Từng trận âm thanh chấn động liên tiếp truyền đến.

Thấy độ chấn động của linh kiếm, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ!

Mà ngay khoảnh khắc tiếp theo,

Cố Dương chậm rãi hạ xuống một kiếm.

Cùng lúc đó, hắn nhấp môi một tiếng.

"Tuyệt Thiên Kiếm Kinh thức thứ hai. Thiên Diệt!"

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Linh kiếm hoàn toàn chém xuống.

Cũng chính là giờ phút này.

Xoẹt!

Không trung rõ ràng truyền đến tiếng vỡ vụn.

Linh kiếm Vương cấp xưa nay sắc bén vô song, giờ phút này lại nhiều thêm một vết nứt dễ làm người khác chú ý!

Mà trong nháy mắt khi vết nứt xuất hiện.

Kiếm khí kinh khủng bắn thẳng ra từ linh kiếm cấp Vương.

Xoẹt!

Kiếm khí ngang trời, chớp mắt đã phá tan bầu trời.

Thời khắc này, không gian tan vỡ, ngân hà sụp đổ!

Mặt đất cũng rung động điên cuồng, đất khô dưới chân cũng bị đánh cho nứt toác.

Kiếm khí như thể hủy diệt, dường như sắp diệt thế vậy!

Loại cảm giác áp bách cường đại đến mức tận cùng kia.

Cũng là thuận theo màn sáng, trực tiếp tràn lan đến trên U Huyền phong.

Lúc này.

Vô số Vương cảnh toàn thân run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

"Chuyện này..."

"Một kiếm kinh khủng cỡ nào chứ!"

"Luồng lực áp bách cường hãn này, cho dù là tồn tại cường đại trong Vương cảnh, cũng chưa thể bằng!"

"Ta cảm thấy nếu như ta chính diện gặp phải một kiếm này, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ bị xé thành mảnh vụn!"

"Quá kinh khủng!"

"Đây thật sự là một kiếm Sinh Tử cảnh có thể chém ra sao?"

Giờ phút này, không chỉ là Vương cảnh, cho dù là cường giả trong Vương cảnh.

Đều là nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Bởi vì ngay cả là bọn họ.

Trong một kiếm này của Cố Dương... lại cũng cảm nhận được uy hiếp cực kỳ kinh khủng!

Nếu bọn họ đối mặt với một kiếm này của Cố Dương, cũng chưa chắc có thể gánh được!

Khi bọn họ nhận ra điều này thì trong lòng bọn họ càng thêm kinh hãi.

Bọn họ chính là cường giả trong cấp bậc Vương cảnh đó!

Cùng Vương cảnh bình thường không thể cùng đánh đồng.

Một thiên kiêu Sinh Tử cảnh đỉnh phong thi triển ra kiếm pháp... có thể uy hiếp đến tính mạng của bọn hắn?

Nếu là trước khi nhìn thấy Cố Dương chém ra một kiếm này, bọn họ tuyệt đối cười nhạt, cảm thấy người nói ra lời này khẳng định là vô tri tới cực điểm!

Nhưng hôm nay...

Bọn họ không hề nghi ngờ!

Bởi vì Cố Dương, sợ rằng thật sự có năng lực chém giết bọn họ!

Ùng ục!

Không ít cường giả Vương cảnh đều nhịn không được nuốt một ngụm nước miếng.

Cảm nhận được uy lực một kiếm kia của Cố Dương, nhao nhao nhịn không được hít vào một hơi khí lạnh.

Thật đúng là...

Đủ vượt quá lẽ thường đấy!

Cùng lúc đó.

Một đám cường giả Hoàng Cảnh cũng mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt bọn hắn lúc này ngoại trừ kinh hãi ra thì chỉ còn kinh hãi!

"Quái vật này..."

"Một môn kiếm pháp cấp Thánh thì thôi, hắn lại tu luyện hai môn,!"

"Hơn nữa môn này... Dường như đã mơ hồ vượt qua Thánh cấp hạ phẩm!"

"Biến thái nhất là tiểu tử này vậy mà tu luyện hai môn kiếm pháp Thánh cấp này đến viên mãn!"

"Hai môn kiếm pháp Thánh cấp tu luyện viên mãn... Cái này mẹ nó một thanh niên mười tám tuổi có thể làm được sao?"

Trên mặt bọn họ đầy vẻ kinh hãi và phức tạp.

Phải biết rằng dù là cường giả Hoàng cảnh bọn họ có thể tiếp xúc đến Thánh cấp võ kỹ đều là số rất ít.

Thậm chí có thể nói là không một ai!

Mà Cố Dương thì sao?

Hắn mới là Sinh Tử Cảnh đỉnh phong, thậm chí còn chưa bước vào Vũ Hóa Cảnh.

Cũng đã nắm giữ hai môn võ kỹ cấp Thánh, còn mẹ nó toàn bộ tu luyện đến viên mãn!

Má nó chứ tên này để mặt mũi bọn họ ở chỗ nào?

Nguyên bản bọn hắn còn không coi trọng Cố Dương, nhưng chuyện cho tới bây giờ bọn hắn cũng không dám khinh thường tiểu tử mới mười tám tuổi này!

Tên gia hỏa này...

Quả thực chính là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Đừng nói là Đông Hoang, cho dù phóng tầm mắt toàn bộ Huyền Minh đại lục, thiên kiêu có thể sánh ngang với Cố Dương cũng hầu như không tồn tại!

Hắn quá yêu nghiệt!

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng mở to hai mắt nhìn, mắt choáng váng.

Hoàng cảnh khác nhìn thấy Cố Dương thi triển ra hai môn Thánh cấp kiếm pháp mà cảm thấy chấn kinh.

Mà bọn hắn khiếp sợ chính là Cố Dương, chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy tháng, lại là đem bản kiếm pháp kia cải tiến tới cấp Thánh!

Hắn ta nhớ rõ ràng.

Lúc trước Cố Dương từng sử dụng một kiếm này trong hội trà thiên kiêu, trận quyết chiến giữa Cố Dương và Khương Thái Sơ!

Nhưng một kiếm lúc ấy, chỉ là cấp Hoàng!

Đến hiện tại, cũng đã bước chân vào Thánh cấp!

Hơn nữa, hắn có loại cảm giác, một kiếm trước đó Cố Dương thi triển kia, chỉ sợ cũng là Cố Dương tự mình cải tiến sáng tạo ra!

Nghĩ đến đây, khóe miệng bọn hắn lập tức nhịn không được run rẩy.

"Kiếm pháp cấp Hoàng đã cải tiến tới cấp Thánh."

"Vẫn là trong thời gian ngắn cải tiến hai quyển..."

Càng nghĩ, Thiên Cực Kiếm Hoàng càng cảm nhận được chỗ khủng bố biến thái của Cố Dương!

Đây đã không còn là hai từ biến thái, yêu nghiệt có thể hình dung!

Quả thực là vạn cổ vô nhất!

"Lúc trước giao truyền thừa cho hắn, cũng coi như là quyết định sáng suốt nhất trong đời này."

Thiên Cực Kiếm Hoàng không khỏi nở nụ cười.

Trình độ bản thân hắn chỉ như vậy.

Mà Hoàng cấp kiếm pháp cùng công pháp hắn tự nghĩ ra có thể bị Cố Dương hấp thu cải tiến đối với hắn mà nói, ngược lại là vinh hạnh!

"Có lẽ trong chiêu kiếm này... liền ẩn giấu một tia lý giải của ta."

Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt Thiên Cực Kiếm Hoàng càng thêm tươi hơn.

Có thể chứng kiến một kiếm kinh thế không thể tránh né như vậy, dù không thoát khỏi tử vong, như vậy cũng đủ rồi.

Bên kia.

Chu Tước thánh chủ cũng bị một kiếm này của Cố Dương triệt để trấn trụ.

Khóe miệng của hắn run rẩy, biểu cảm cũng trở nên cực kỳ phức tạp.

Đối với thực lực Cố Dương biểu hiện ra, hắn tự nhiên là phi thường cao hứng.

Suy cho cùng thì Cố Dương chính là con rể của hắn!

Xem như người một nhà!

Cố Dương càng mạnh, hắn tất nhiên càng cao hứng!

Nhưng mà...

Cố Dương liên tiếp bày ra hai môn Thánh cấp kiếm pháp hoàn toàn khác nhau, nhưng lại đều tu luyện đến viên mãn.

Loại ngộ tính cùng yêu nghiệt kinh khủng này.

Cũng khiến hắn có chút xấu hổ.

Dù sao...

Hắn với tư cách là Thánh chủ của Chu Tước thánh địa, chỉ mới

tu luyện Thánh cấp võ kỹ đại thành mà thôi.

Nếu đem so sánh như vậy, chẳng phải chứng minh mình xa xa không bằng Cố Dương?

Cái này có chút mất mặt nha!

Chẳng qua...

"Tiểu tử này thật đúng là quái vật!"

"May mà có Tiểu Nguyệt và Tiểu Thanh ra tay nhanh hơn! Nếu không thì một yêu nghiệt như thế mà bị các thế lực khác bắt được..."

Nghĩ đến đây, trong mắt Chu Tước Thánh Chủ nhất thời hiện ra một tia may mắn.

"Hơn nữa... Từ lời đồn về Cố Dương lúc trước đến xem."

"Tiểu quái vật này tám chín phần mười là tự sáng chế ra kiếm pháp!"

Chu Tước thánh chủ hồi tưởng lại tình báo trước kia thu được về Cố Dương.

Lập tức phỏng đoán ra.

Chỉ là nghĩ như vậy.

Hắn lập tức càng thêm trầm mặc.

Khá lắm, tự nghĩ ra kiếm pháp cấp Thánh, hơn nữa còn là hai môn, ngộ tính này phải yêu nghiệt tới trình độ nào?

Đông Hoang?

Tất cả thiên kiêu Đông Hoang cộng lại đều không xứng xách

giày cho Cố Dương!

Ngay cả là những yêu nghiệt vốn được hắn gọi là quái vật ở Trung Châu.

Cũng hoàn toàn không thể đánh đồng với Cố Dương!

Thậm chí hắn ta còn phải thu hồi cách xưng hô quái vật.

Bởi vì từ này...

Chỉ có Cố Dương mới có tư cách xứng với cái tên đó!

Những thiên tài ở Trung Châu kia?

Cùng so sánh với Cố Dương cũng chỉ như vậy thôi.

Tuy nói là nói vậy.

Lấy thực lực những yêu nghiệt Trung Châu kia... Thật sự đánh nhau vẫn là khó nói.

Nhưng bất kể Cố Dương thiên tư như thế nào, tất nhiên vạn cổ độc đoán Huyền Minh Đại Lục!

Nghĩ đến đây, Chu Tước thánh chủ cũng không khỏi líu lưỡi cảm thán.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy hài lòng.

Cùng lúc đó, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh được Cố Dương tận lực bảo hộ thấy cảnh này cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Đây chính là... thực lực chân chính của Cố công tử sao?"

Hoàng Nguyệt há to miệng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tràn đầy kinh ngạc và kinh hãi.

Hoàng Thanh ở bên cạnh cũng lộ vẻ giống vậy.

"Tên khốn kiếp này mạnh tới mức quá đáng."

Nàng thì thào tự nói, gương mặt xinh đẹp đỏ ửng nhìn thân hình phảng phất như Kiếm Thần tuyệt thế của Cố Dương, trong lúc nhất thời lại chìm đắm trong đó, không cách nào tự kiềm chế.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng lộ ra vẻ chấn động.

"Thực lực phu quân... lại tăng lên nhiều như vậy!"

"Thật đúng là vậy, khó có thể đuổi theo."

Nghĩ đến đây, gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành không nhịn được hiện ra một tia bất đắc dĩ.

Vốn nàng còn cảm thấy mình đã thức tỉnh Thánh Thể, về phương diện thực lực tu vi có thể kéo gần một chút với phu quân.

Mặc dù trong chiến đấu, Cố Dương biểu hiện ra lực lượng cường đại trấn áp nàng, nhưng nàng vẫn cảm thấy mình cùng phu quân không sai biệt lắm.

Kết quả hôm nay xem ra...

Dường như nàng đang nghĩ quá nhiều.

Thánh thể tuy rằng cường hãn, có thể nghiền ép một đám yêu nghiệt phổ thông.

Nhưng đối với loại yêu nghiệt tuyệt thế không cách nào hình dung như phu quân...

Cũng là xa không thể chạm tới!

Tuy nhiên, đây mới là mị lực của phu quân!

Diệp Khuynh Thành không khỏi lắc đầu, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng hiện lên sự sùng bái và ái mộ.

Về phần Sở Linh Nhi, nàng đã sớm biết được thực lực chân chính của Cố Dương, cho nên cũng không ngoài ý muốn, chỉ cảm thấy hưng phấn kích động mà thôi.

Dù sao đây chính là Hoàng Âm đấy!

Nàng đã sớm nghe thấy đại danh của Hoàng Âm, ngay từ đầu còn cảm thấy có chút lo lắng nho nhỏ.

Nhưng hôm nay xem ra phu quân căn bản không có bất kỳ áp lực nào!

Không hổ là phu quân!

Cùng lúc đó.

Người nữ thần đạp ở trong hư không bị vô số Chu Tước thánh hỏa bao trùm, phảng phất như là Chu Tước kia, giờ phút này trên dung nhan nghiêm túc tuyệt mỹ, lại nhịn không được lộ ra một tia rung động cùng kinh hãi.

"Chuyện này..."

Nàng nhìn mà choáng váng.

Phẩm cấp và lực lượng của một kiếm này của Cố Dương, so với kiếm trước đó còn kinh khủng hơn!

Hơn nữa trọng yếu hơn là, bên trong kiếm này, hoàn toàn dung hợp lực lượng hủy diệt linh vực!

Nếu lực lượng ầm ầm bộc phát...

Đừng nói mình chặn lại.

Có thể giữ được tính mạng hay không đều là một chuyện khác!

"Đây mới là... thủ đoạn mạnh nhất của hắn sao?"

"Thánh cấp trung phẩm kiếm pháp!"

"Hơn nữa còn là viên mãn!"

Gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm hơi tái.

Cho dù nàng đã xem trọng Cố Dương, cũng không nghĩ tới Cố Dương lại có thể xuất ra hai môn Thánh cấp kiếm pháp!

Hơn nữa kiếm pháp bây giờ hắn sử dụng... So với môn kiếm pháp trước đó càng huyền diệu hơn, lực phá hoại cũng càng sâu!

Loại lực lượng này, hoàn toàn không phải mình có khả năng chống đỡ được!

Nhưng ngay cả như vậy, Hoàng Âm vẫn như cũ không có bất kỳ ý định nương tay.

"Ta có huyết mạch Viễn Cổ Chu Tước, nói không chừng có thể ngăn cản!"

Thời điểm nàng nghĩ như vậy.

Đạo kiếm khí kia, thình lình đã buông xuống trước mặt nàng.

Đứng mũi chịu sào, đó là một kiếm toàn lực nàng tự tin thi triển ra !

Tiếng phượng hót vang vọng phía chân trời.

Dường như muốn cùng một kiếm này của Cố Dương tranh tài cao thấp!

Nhưng trong nháy mắt khi hai đại kiếm khí va chạm, Chu

Tước kiếm khí phảng phất như đậu hũ yếu không chịu nổi, đụng một cái liền nát thành cặn bã!

Ầm!

Ầm!

Kiếm khí vỡ vụn, lĩnh vực Chu Tước của nàng theo đó mà nứt vỡ!

Trên mặt Hoàng Âm lộ vẻ tuyệt vọng, trong mắt cũng tràn đầy rung động!

"Ta... Thất bại!"

Nàng tự lẩm bẩm, trên gương mặt xinh đẹp cũng không khỏi hiện ra một tia bất đắc dĩ, chợt nhắm mắt lại, đợi sau khi chết được truyền tống đến U Huyền phong.

Nhưng sau khi chờ đợi một lát.

Khí tức giống như hủy diệt kia, tức là chậm chạp không có giáng lâm.

Chuyện gì thế này?

Trong lòng Hoàng Âm lập tức có chút nghi hoặc.

Lông mi tinh xảo của nàng nhẹ nhàng rung động.

Chợt chậm rãi mở mắt ra.

Chứng kiến trước mắt một màn, nàng thần sắc ngẩn ra.

Bầu trời nguyên bản gần như đều bị phá hủy, giờ phút này lại khôi phục bình thường.

Mà đạo kiếm khí khủng bố phảng phất có thể hủy diệt hết

thảy lúc trước kia.

Cũng giống như là chưa bao giờ xuất hiện vậy.

Hoàn toàn tiêu trừ trong vô hình!

Nhưng đại địa bốn phía hỗn loạn không chịu nổi kia cũng đã chứng minh qua...

Đạo hủy diệt kiếm khí kia đã từng xuất hiện!

"Chuyện này..."

Hoàng Âm sửng sốt.

Hoàn toàn không rõ ràng chuyện gì xảy ra, trên gương mặt xinh đẹp của nàng tràn đầy kinh ngạc cùng khó hiểu.

Ánh mắt cũng không khỏi nhìn về phía Cố Dương.

"Thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn nếm thử uy lực của Hủy Diệt Kiếm Khí?"

Cố Dương nhìn thấy bộ dáng ngơ ngác của Hoàng Âm, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Nhìn qua có cảm giác rất khác biệt.

Thế là hắn trêu ghẹo nói.

"Không muốn!"

Hoàng Âm hồi tưởng lại cỗ kiếm khí hủy diệt kinh khủng đến mức tận cùng vừa rồi, theo bản năng lui về sau mấy bước, trên gương mặt xinh đẹp lộ ra một tia sợ hãi.

Đùa à...

Mặc dù nàng hiếu chiến, nhưng cũng không có thói quen bị

ngược đãi!

Đối mặt với kiếm khí hủy diệt kinh khủng như vậy, cho dù là nàng toàn lực xuất thủ cũng không thể đỡ nổi!

Đương nhiên là cũng không muốn chịu lại một lần nữa!

Nhưng rất nhanh nàng đã kịp phản ứng với sự thất thố của mình, nhất thời trên gương mặt xinh đẹp tuyệt trần hiện lên một tia ửng đỏ.

Mà bên kia.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng trợn tròn hai mắt.

Đây cũng là lần đầu tiên các nàng nhìn thấy Hoàng Âm tỷ lộ ra loại tâm tình này.

Loại tương phản kỳ quái này... Thế mà lại ngoài ý muốn như vậy!

Sắc mặt của Hoàng Âm cũng nhanh chóng trở nên nghiêm túc.

Nàng tò mò nhìn Cố Dương.

"Vừa rồi... rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Hủy Diệt Kiếm Khí kia, đã chạy đi đâu?"

Bản thân Hoàng Âm cũng tu luyện kiếm đạo, biết rõ chém ra một kiếm sẽ như nước giội ra ngoài, không cách nào thu hồi!

Cho nên nàng mới rất tò mò, vừa rồi Cố Dương rốt cuộc làm cái gì.

Tại sao Hủy Diệt kiếm khí lại biến mất không thấy đâu nữa?

"Muốn biết?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

"Ừm."

Hoàng Âm vội vàng gật đầu không ngừng.

"Ngươi đoán xem."

Cố Dương híp mắt cười nói.

"Ta... Ta không biết."

Hoàng Âm đỏ mặt nói.

"Ngươi đang lấy ta ra làm trò cười à!"

Ngay sau đó, nàng dường như kịp phản ứng.

Cố Dương rõ ràng đang trêu ghẹo nàng, nhất thời nhịn không được nhướng mày, rất có ý muốn cùng Cố Dương đánh một trận.

Chỉ có điều một màn này rơi vào trong mắt Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh, lại làm cho thần sắc các nàng cổ quái không gì sánh được.

Đây đâu phải muốn đánh nhau, rõ ràng là đang liếc mắt đưa tình đấy!

"Miệng nói một đằng lòng nghĩ một nẻo!"

Hoàng Thanh không khỏi hơi bĩu môi, mắng một câu.

Mặc dù thanh âm của nàng rất nhỏ, nhưng vẫn bị Hoàng Âm nghe được.

Hoàng Âm lập tức lông mày tinh xảo hơi nhíu lại.

Tuy nhiên ngay khi Hoàng Âm chuẩn bị gây sự với Hoàng Thanh.

Đột nhiên, mặt đất rung động điên cuồng.

Nhận thấy vậy, sắc mặt Hoàng Âm bỗng nhiên biến đổi.

Thần sắc Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ.

Chợt ánh mắt nhìn về phía bầu trời cách đó không xa.

Mà ngay khi Cố Dương bọn họ cảm nhận được đại địa rung chấn rung động.

Cùng lúc đó.

Trên U Huyền phong.

Vô số cường giả nhìn một màn kinh ngạc xuất hiện bên trong màn sáng.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Tại sao trong bí cảnh lại đột nhiên xuất hiện nhiều hắc bào cường giả như vậy?"

"Hơn nữa những thân ảnh mặc hắc bào này kém nhất cũng là Sinh Tử cảnh, thậm chí còn có cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong!"

Trong vô số màn sáng lúc này đều xuất hiện thân ảnh mặc hắc bào.

Điều này tất nhiên sẽ khiến cho vô số cường giả khiếp sợ.

Những người này rõ ràng không phải tới tham gia Vạn Vực đại bỉ!

Đương nhiên, điểm mấu chốt nhất là làm sao những người này vào được?

Chu Tước thánh chủ giờ phút này cũng mở to hai mắt nhìn, thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Hắn tự nhiên liếc mắt là nhận ra.

Lai lịch của những gia hỏa này!

"Là những người kia!"

"Sao lại như vậy?"

"Làm thế nào bọn họ tiến vào bí cảnh?"

Cửa vào bí cảnh nằm ở U Huyền phong.

Hơn nữa nơi này có vô số cường giả tọa trấn, căn bản cũng không thấy có bất kỳ gia hỏa mặc hắc bào nào xuất hiện.

Sao bọn họ có thể tiến vào bí cảnh chứ?

Đang lúc Chu Tước thánh chủ cũng có chút nghi hoặc.

Bên trong một màn sáng rõ ràng hiện ra một đạo hình ảnh khiến vô số người kinh hãi.

Màn sáng kia hiện ra, rõ ràng là một gã thiên kiêu lấy từ trong ngực ra từng khối ngọc thạch kỳ dị.

Rõ ràng là những ngọc thạch này được đặt trên mặt đất.

Ngay sau đó một màn quỷ dị xảy ra!

Những ngọc thạch kia đồng thời phát ra ánh sáng vô cùng chói mắt.

Sau đó hào quang đan xen vào một chỗ, trực tiếp tạo thành một cái Truyền Tống Trận loại nhỏ!

Mà sau khi truyền tống trận loại nhỏ hình thành, từng bóng

người mặc đồ đen từ truyền tống trận đi ra, thành công tiến vào trong bí cảnh!

Nhìn thấy vậy.

Chu Tước thánh chủ lập tức mở to hai mắt nhìn.

Là nội ứng!

Những người kia lại là nội ứng được xếp vào trong số các thiên kiêu tham gia Vạn Vực đại bỉ!

Nghĩ tới đây, Chu Tước Thánh Chủ lập tức lửa giận ngập trời!

Nhưng vào lúc này.

Từng giọng nói tức giận đột nhiên vang lên!

"Vô liêm sỉ! Những người này rốt cuộc là ai?"

Nghe thấy tiếng kêu, Chu Tước thánh chủ vội vàng nhìn lại.

Người gầm lên chính là một cường giả Vương cảnh đỉnh cao của đại vực.

Mà giờ phút này ánh mắt của hắn, rõ ràng là rơi vào trong một màn sáng trong đó.

Nội dung từ bên trong màn sáng hiện ra.

Lại là có vài tên thiên kiêu đứng đầu đại vực ở cùng một chỗ.

Mà trước mặt bọn họ thình lình cũng là mấy tên nam tử áo đen.

"Đây chính là thiên kiêu ở hạ giới sao? Chỉ có trình độ này?"

"Thật là nhỏ yếu, các ngươi cũng xứng được gọi là thiên kiêu sao? Thật sự là làm nhục danh tiếng thiên kiêu!"

Hắc y nam tử trò chuyện với nhau, trong ngôn ngữ tràn đầy khinh thường đối với những thiên kiêu đứng đầu đại vực này.

"Các ngươi là người phương nào?"

"Muốn làm gì?"

Những thiên kiêu đứng đầu đại vực cũng không chút sợ hãi.

Tuy vẫn không biết những thanh niên mặc áo đen này rốt cuộc từ đâu mà đến, rốt cuộc là vì cái gì?

Nhưng bọn họ không sợ!

Coi như tử vong trong bí cảnh, cũng có thể trở lại U Huyền phong.

Cho nên không có gì phải sợ!

Bọn họ lớn tiếng chất vấn hắc y nam tử.

"Nếu không giải thích rõ ràng, các ngươi cũng đừng hòng đi được!"

Nghe được chất vấn của những thiên kiêu đại vực này.

Mấy tên nam tử áo đen không khỏi liếc nhau một cái.

Trong ánh mắt tràn đầy khinh thường và trào phúng.

"Thật sự là..."

"Được rồi, ta chẳng muốn nói nhiều với đám phế vật này."

"Động thủ đi, nhanh nhẹn lên."

"Vâng!"

Ngay sau đó.

Mấy tên nam tử áo đen kia đồng loạt ra tay.

Khí tức thình lình bộc phát ra.

Vậy mà lại là Sinh Tử cảnh đỉnh phong!

Chỉ riêng tu vi đã có thể so sánh với mười thiên kiêu đứng đầu trong vạn vực!

Thấy như vậy, thần sắc đám thiên kiêu đại vực cũng không khỏi biến đổi.

Hiển nhiên bọn họ cũng không ngờ được, thực lực của những hắc y nam tử này lại cường hãn đến như vậy!

Nhưng vẫn lấy dũng khí ra, dồn dập rút vũ khí trong tay chuẩn bị nghênh chiến!

"Đom đóm dám tranh huy với Hạo Nguyệt?"

"An tâm đi chết đi."

Một tên hắc y nam tử cười lạnh một tiếng.

Trong tay đúng là bộc phát ra năng lượng màu đen kỳ dị.

Xuy xuy!

Năng lượng màu đen này trực tiếp hóa thành một vệt sáng, bay thẳng đến một tên thiên kiêu của đại vực trong đó!

Xì xì!

Tốc độ năng lượng màu đen cực kỳ nhanh chóng, uy lực càng kinh khủng đến cực điểm.

Tên thiên kiêu đại vực kia thậm chí còn không kịp phản ứng.

Ngực trực tiếp bị xuyên thủng.

Nhìn thấy vậy.

Các đại vực thiên kiêu khác cũng không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì...

Lúc đầu bọn họ cũng không lo lắng.

Dù cho bị giết trong bí cảnh, cũng có thể thành công trở lại U Huyền phong.

Thậm chí cũng không thể để thi thể lại trong bí cảnh.

Dù sao ngươi cũng không chết, đương nhiên sẽ không để lại thi thể.

Nhưng một màn hoảng sợ đã lọt vào trong mắt bọn hắn.

Tên thiên kiêu bị xuyên thủng ngực kia giờ phút này ầm ầm ngã trên mặt đất.

Máu tươi rò rỉ ra, trong nháy mắt nhuộm đỏ cả mặt đất.

"Chết... Chết rồi!"

"Làm sao có thể!"

"Không phải nói trong bí cảnh sẽ không chết sao?"

Nhìn thấy vậy, đám thiên kiêu còn lại trên mặt lập tức lộ vẻ hoảng sợ, sợ hãi lui về phía sau mấy bước, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

"Ha ha, sẽ không tử vong?"

"Có lẽ chỉ là những lão gia hỏa kia lừa gạt các ngươi, các ngươi thế mà còn cho là thật?"

"Đúng là ngu xuẩn vô tri."

Hắc y nam tử lập tức châm chọc mỉa mai.

Mà những thiên kiêu đại vực càng là mở to hai mắt nhìn, không ngừng lắc đầu.

"Không!"

"Không có khả năng!"

"Ngươi mơ tưởng lừa chúng ta!"

"Các vị, chúng ta cùng động thủ đi, nhất định phải chém chết đám tặc tử này!"

"Không sai! Đồng loạt ra tay!"

Vài tên thiên kiêu đại vực kia vẻn vẹn chỉ hoảng sợ một lát, liền cắn răng cùng nhau liên thủ.

Chuẩn bị đem toàn lực chém giết một tên nam tử áo đen trong đó.

Nhìn thấy vậy, trong mắt nam tử áo đen hiện lên một tia hung ác nham hiểm.

"Đám ngu xuẩn này... Rõ ràng không mắc mưu."

"Được rồi, làm thịt đi!"

Ngay cả khi vài tên thiên kiêu của đại vực liên thủ với nhau.

Nhưng thực lực chênh lệch quá lớn, cũng làm cho bọn họ hoàn toàn không có bất kỳ lực ngăn cản nào.

Ngắn ngủi mấy phút đồng hồ.

Trên mặt đất có thêm mấy cỗ thi thể.

"Hừ! Tiếp tục săn giết đi, đây mới chỉ là bắt đầu mà thôi!"

"Lần này ta muốn giết thật thống khoái!"

"Vậy cùng nhau so xem, ai có thể giết nhiều thiên kiêu hơn!"

"Ha ha, tốt!"

Mấy tên nam tử áo đen lập tức cười lớn nghênh ngang rời đi!

Mà cảnh tượng này vô cùng rõ ràng rơi vào trong mắt mọi người ở U Huyền phong.

Tên cường giả Vương cảnh đỉnh cao của đại vực kia, giờ phút này càng tức giận đến cả người phát run.

Hiển nhiên đã bị chọc giận tới cực điểm!

"Hỗn trướng!"

"Đúng là một đám khốn kiếp!"

Chu Tước thánh chủ thấy cảnh này, cũng tức giận tới cực điểm!

Những tên này không chỉ tàn sát bừa bãi thiên kiêu vạn vực.

Lại còn tung tin nhảm!

Với tư cách Thánh Chủ Chu Tước, đương nhiên hắn có thể dễ dàng nhìn ra.

Năng lượng màu đen do những hắc y nam tử kia bộc phát ra có vấn đề!

Chính loại năng lượng này mới có thể khiến cho lực lượng truyền tống mất đi hiệu quả!

Cũng dẫn đến một khi Vạn Vực Thiên Kiêu bị loại năng lượng

này đánh chết... Sẽ không cách nào trở lại U Huyền phong!

Mà là tử vong chân chính!

"Đáng chết!"

Sắc mặt Chu Tước thánh chủ cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Giờ phút này hắn thậm chí chuẩn bị trực tiếp tiến vào bí cảnh, đi chém giết những tên đạo chích kia!

Tuy rằng bí cảnh này cấm cường giả Vương cảnh trở lên tiến vào, nhưng là người nắm giữ bí cảnh, Chu Tước thánh chủ tự nhiên là có thể tiến vào trong đó.

Chỉ là hắn vừa chuẩn bị tiến vào bí cảnh hỗ trợ.

Đột nhiên, không gian xung quanh U Huyền phong bắt đầu điên cuồng rung động.

Thấy vậy, tất cả Vương Cảnh, Hoàng Cảnh đều nhịn không được vội vã ngẩng đầu nhìn lên.

Chu Tước thánh chủ cũng là thần sắc ngưng tụ, vội vã nhìn!

Sau một khắc, một màn khiến vô số cường giả rung động lại nổi lên.

Chỉ thấy bầu trời xanh thẳm bỗng nhiên giống như bị cắt ra.

Ngay sau đó, một nam tử mặc khôi giáp màu đen rõ ràng bước ra từ trong đó!

Rơi vào giữa không trung, mà khí tức phát ra trên người hắn... đúng là một tên cường giả Hoàng Cảnh!

Nhưng mà một đám cường giả Hoàng cảnh phía dưới sau khi nhìn thấy tên nam tử mặc giáp đen kia, thần sắc liền nhịn không

được biến đổi.

Cùng là Hoàng cảnh, không biết vì sao... khí tức nam tử mặc áo giáp đen đứng giữa không trung kia cường hãn hơn bọn họ vô số lần!

Dường như hai bên hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

"Đây chính là Đông Hoang chi địa hạ giới sao?"

Ánh mắt nam tử mặc giáp đen lạnh nhạt nhìn lướt qua đám người phía dưới, sau đó lạnh lùng nói.

Mà hắn vừa dứt lời, lại có một nam tử mặc giáp đen từ trong hư không bước ra.

"Đúng là một nơi cằn cỗi."

Ngay sau đó, liên tục có nam tử mặc áo giáp đen không ngừng từ trong hư không đi ra.

Nhìn thấy vậy, vô số Vương cảnh Hoàng cảnh dưới đài trợn trừng mắt.

"Những người này... đã xảy ra chuyện gì?"

"Bọn họ là ai?"

"Chờ một chút, trên người mặc giáp đen, khí tức siêu phàm, chẳng lẽ bọn họ là Hắc Giáp Thánh Vệ được ghi chép trong sách cổ!"

"Làm sao có thể!"

"Người của thế giới kia, làm sao có thể đánh vỡ rào cản thế giới chứ?!"

Trên mặt các cường giả Hoàng cảnh lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ.

Dường như đang nghĩ đến một truyền thuyết cực kỳ đáng sợ.

Nhất thời trong lòng lộ vẻ kinh hãi.

Bởi vì trước đây thật lâu đã từng có một đám tồn tại kinh khủng thân mang hắc giáp, tự xưng là hắc giáp Thánh Vệ phá vỡ hàng rào thế giới của Huyền Minh đại lục, xâm nhập vào trong Huyền Minh đại lục.

Bọn họ đốt giết cướp bóc không việc ác nào không làm, càng điên cuồng bắt giết thiên kiêu đứng đầu Huyền Minh đại lục.

Cướp đoạt tất cả tài nguyên!

Kia được gọi là kỷ nguyên hắc ám của Huyền Minh đại lục...

Hiện giờ, chẳng lẽ hắn nó phải tái hiện lại sao?!

Giữa không trung.

Từng đạo thân ảnh đen kịt không ngừng từ trong hư không đi ra.

Trong đó ngoài Hoàng cảnh ra còn có vô số cường giả Vương cảnh.

Đám hắc giáp vệ binh Sinh Tử cảnh và Vũ Hóa cảnh càng là nhiều vô số kể!

Vẻn vẹn chỉ là Vương cảnh, đã có chừng năm vạn!

Ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một mảng đông nghịt.

Giống như mây đen đè ép thành muốn phá vỡ!

Giờ phút này, vô số cường giả tâm thần rung động.

Làm sao còn không rõ tình huống trước mắt là như thế nào.

Mà Chu Tước thánh chủ, giờ phút này sắc mặt đã là khó coi tới cực điểm!

Dưới tình huống bình thường, đối phương không có khả năng dễ dàng công phá vách tường thế giới như vậy!

Rất hiển nhiên trong bọn họ xuất hiện nội ứng!

"Vô liêm sỉ! Rốt cuộc là ai!"

"Thế mà dám ăn cây táo rào cây sung, giúp người ngoại vực công phá rào cản thế giới, các ngươi không sợ bọn họ giết hết sao?!"

"Bọn phản đồ vô sỉ các ngươi!"

"Tất cả đi ra cho ta!"

Chu Tước Thánh Chủ vô cùng tức giận, trong ánh mắt càng dâng trào lửa giận.

Tiếng hét phẫn nộ càng vang vọng toàn trường!

Nghe được tiếng gầm giận dữ của Chu Tước thánh chủ.

Trên đài, ánh mắt đám nam tử mặc áo giáp đen lộ ra một tia trào phúng.

Ngay sau đó, một tên Hoàng cảnh lộ vẻ khinh thường đứng dậy.

"Phản đồ? Chu Tước thánh chủ, chuyện trước kia ngươi đã quên sao?"

"Lúc trước thần triều thượng giới giáng lâm, toàn bộ Huyền Minh đại lục gần như rơi vào tay giặc."

"Phải biết rằng, khi đó Huyền Minh đại lục chính là lúc ở đỉnh

cao thực lực, nhưng đối mặt với áp chế của thượng giới thần triều... đúng là không có lực hoàn thủ, nếu không phải vận khí tốt, mượn lực lượng của thế giới bích lũy thành công bức các thượng sư trở về, thì Huyền Minh đại lục lúc ấy đã đổi tên rồi!"

"Hôm nay Huyền Minh đại lục nguyên khí chưa khôi phục, cường giả cũng không còn như năm đó, ngươi cảm thấy còn có thể chống đỡ được tiến công của các thượng sư sao?"

Ngôn ngữ của tên Hoàng Cảnh kia tràn ngập khinh thường.

Thân hình hắn lóe lên, trực tiếp đứng về phía Hắc Giáp Thánh Vệ.

Mà theo người Hoàng cảnh này đứng vào đội.

Từng bóng người cũng nhao nhao từ trong đám người đứng dậy.

Trong đó có thế lực đỉnh tiêm đại vực, cũng có tiểu thế lực không biết tên.

Những thân ảnh hoặc quen thuộc hoặc xa lạ dồn dập đứng nhìn về phía Hắc Giáp Thánh Vệ!

Bọn hắn không sợ thể hiện ra thân phận kẻ phản bội của mình!

Bởi vì bọn họ chắc chắn lúc này thượng giới thần triều trấn áp, Huyền Minh đại lục không còn lực chống cự!

Nếu đã như vậy, tại sao không chọn gia nhập thần triều thượng giới, trực tiếp nằm chơi cũng thắng chứ?

Phía dưới.

Sắc mặt Hà Thanh Huyền cũng khó coi tới cực điểm.

Y hoàn toàn không ngờ lần Vạn Vực đại bỉ này lại diễn biến thành cục diện như vậy.

Mà điều làm cho hắn càng không nghĩ tới chính là một thân ảnh quen thuộc, cũng chậm rãi đứng ra ngoài!

Hắn không khỏi kinh hãi ngẩng đầu nhìn lại!

Nhìn thấy Lâm gia lão tổ mang theo tất cả thiên kiêu của mình đi về phía Hắc giáp thánh vệ.

Từ vẻ khinh thường trên mặt bọn hắn, xem ra bọn hắn cũng là phản đồ!

"Bọn họ cũng là phản đồ!"

Trong lòng Hà Thanh Huyền vô cùng rung động.

Không nghĩ tới phản đồ cách mình quá gần!

Đến cùng là chuyện khi nào?

Cùng lúc đó.

Mắt thấy từng thân ảnh quen thuộc hoặc xa lạ không ngừng đi ra, đứng ở bên Hắc Giáp Thánh Vệ.

Chu Tước thánh chủ cắn chặt răng, lửa giận trong mắt gần như sắp ngưng tụ thành thực chất!

Bọn ăn cây táo rào cây sung này!

Hắn ta rốt cuộc không nhịn được phẫn nộ trong lòng.

Rõ ràng thân hình trực tiếp phóng lên trời!

Khí thế kinh khủng càng ầm ầm bạo khởi!

Mà khi khí tức cường hãn đến mức tận cùng trong cơ thể Chu

Tước thánh chủ bộc phát ra, trong nháy mắt vô số người nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì tu vi của Chu Tước thánh chủ... Đúng là vượt xa Hoàng cảnh!

Chu Tước thánh chủ, không phải Hoàng cảnh!

Mà là... Mơ hồ chạm đến Thánh Cảnh, nhưng lại không thể hoàn toàn vượt qua đến Thánh Cảnh!

Hắn ta, chính là một vị Chuẩn Thánh!

Tuy Chuẩn Thánh không bằng Thánh cảnh, nhưng đối với Hoàng cảnh, tất nhiên là hoàn toàn áp đảo!

Cho nên khi Chu Tước thánh chủ hoàn toàn triển khai khí tức của bản thân.

Khí tức kinh khủng càng khiến tất cả những kẻ lựa chọn phản bội biến sắc, trong ánh mắt họ không khỏi lộ vẻ hoảng sợ.

Hiển nhiên không ngờ Chu Tước thánh chủ lại bước vào Chuẩn Thánh cảnh!

Nhưng rất nhanh bọn họ đã khôi phục lại.

Chuẩn Thánh thế thì đã sao?

"Đám ngu xuẩn các ngươi, đáng chết!"

Chu Tước thánh chủ cũng không trực tiếp ra tay với Hắc Giáp thánh vệ.

Mà việc đầu tiên là để mắt tới tất cả những kẻ lựa chọn phản bội!

Lửa giận bùng lên trong lòng hắn.

Nếu không phải đám hỗn đản này nội ứng ngoại hợp.

Đám gia hỏa thần triều thượng giới kia căn bản không thể phá vỡ rào cản thế giới một cách nhẹ nhàng như vậy!

Cũng không có khả năng xuất hiện tình huống trước mắt!

Đối với những tên khốn kiếp này, Chu Tước thánh chủ tuyệt đối không có khả năng buông tha!

Thậm chí phải giết chết ngay tại chỗ những kẻ này!

Để bọn họ hiểu được, thế nào là kết cục của việc làm phản!

Nhìn thấy Chu Tước thánh chủ bộc phát ra uy áp khủng bố như mặt trời, dưới sự trấn áp, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt tái nhợt!

Uy áp của Chuẩn Thánh, cho dù là Hoàng cảnh, cũng không cách nào ngăn cản!

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ.

Chẳng lẽ Chu Tước thánh chủ muốn ngăn cản Hắc Giáp Thánh Vệ, mạnh mẽ trấn giết bọn họ?

"Dừng tay!"

Một tên hắc giáp thánh vệ Hoàng cảnh nhìn thấy vậy, nhất thời nhướng mày, quát lên.

Nhưng đối với tiếng quát lớn của hắn, Chu Tước Thánh Chủ sao có thể để ý tới.

Khí tức kinh khủng trong cơ thể hắn rõ ràng đã trấn áp ra.

Định trực tiếp nghiền ép đám phản đồ này đến chết!

Nhìn thấy vậy, Hắc Giáp Thánh Vệ bỗng nhíu mày.

Nhưng rất nhanh lông mày lại giãn ra.

Trong ánh mắt càng hiện ra một tia sắc lạnh.

Mà ngay tại thời điểm uy áp của Chu Tước thánh chủ mở ra toàn bộ, sắp đem tất cả kẻ phản đồ trấn sát ngay tại chỗ...

Một cỗ khí tức khủng bố tương tự mà lại không thuộc về Chu Tước thánh chủ, đột nhiên bộc phát ra!

Ầm ầm!

Sự va chạm kinh khủng giữa không trung đột nhiên truyền tới.

Đồng tử Chu Tước thánh chủ hơi co rụt lại, thân hình khẽ run, chợt thần sắc vô cùng ngưng trọng ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trong hư không kia... Lại bước ra một đạo thân ảnh mặc hắc bào.

Đó là một lão giả mặc hắc bào.

Nhìn khí tức trong cơ thể hắn, không ngờ cũng là một cường giả Chuẩn Thánh cảnh!

Hơn nữa khí tức trong cơ thể hắn ta, không chỉ không kém Chu Tước Thánh Chủ, ngược lại còn mạnh hơn một chút!

Khoảnh khắc lão giả Chuẩn Thánh cảnh xuất hiện.

Trên U Huyền phong rõ ràng truyền đến từng trận thanh âm hít sâu.

Chuẩn Thánh!

Không ngờ đối phương cũng là cường giả Chuẩn Thánh!

Lần này phiền toái rồi!

Vô số cường giả Đông Hoang sắc mặt đột biến.

Nhưng không đợi bọn họ cảm thán.

Lại từng đạo thân ảnh từ trong hư không bước ra.

Sưu sưu sưu sưu!

Năm đạo thân ảnh liên tục đứng bên cạnh lão giả mặc hắc bào.

Năm đạo thân ảnh này...khí tức đúng là không hề yếu hơn Hắc bào lão giả!

Chuẩn Thánh!

Lại là năm cường giả Chuẩn Thánh!

Nhìn thấy điều này, sắc mặt tất cả cường giả Đông Hoang đều trở nên cực kỳ khó coi.

Như vậy còn đánh thế nào được?

Đối phương có tới sáu vị cường giả Chuẩn Thánh, mà bên bọn họ... chỉ có Thánh Chủ Đông Hoang chính là Chuẩn Thánh mà thôi!

"Chu Tước thánh địa?"

"Xem ra cũng chỉ có vậy."

Lão giả áo đen cười lạnh, khinh thường nhìn Chu Tước thánh chủ.

Mà giờ phút này Chu Tước thánh chủ nhìn thân ảnh cường hãn vô cùng trên bầu trời kia, thần sắc lập tức nhịn không được ngưng tụ.

"Chư vị lão tổ, xem ra các vị không thể không ra mặt!"

Đông Hoang Thánh Chủ bỗng nhiên la lớn.

Nghe thấy giọng nói của Chu Tước thánh chủ.

Sáu vị Chuẩn Thánh của Thần triều lập tức nheo mắt.

Mà toàn bộ cường giả Đông Hoang dưới đài đều chấn động tinh thần.

Chẳng lẽ Chu Tước Thánh Chủ còn có hậu chiêu?

Nghĩ đến chỗ này, trên mặt bọn họ lập tức lộ ra vẻ chờ mong.

Mà cũng chính vào thời khắc này.

Một đạo khí tức cường hãn rõ ràng từ dưới lòng đất Chu Tước Thánh Địa truyền đến.

Keng!

Một lão giả mặc huyền văn trường bào chậm rãi đứng bên cạnh Chu Tước thánh chủ.

"Không ngờ thật sự có một ngày như vậy."

Khí tức toàn thân lão giả này chấn động, rõ ràng tản mát ra uy thế thông thiên.

Thế mà lại là một vị cường giả Chuẩn Thánh cảnh!

Mà hắn chính là thái thượng trưởng lão của Chu Tước thánh địa, cũng là Chu Tước thánh chủ đời trước, tuổi đã rất lớn, chỉ là vẫn chậm chạp chưa thể đột phá đến thánh cảnh trong truyền thuyết!

Trông thấy Thánh Chủ Chu Tước tiền nhiệm xuất hiện, Chu

Tước Thánh Chủ Hoàng Vũ Cừu cũng hơi chắp tay nhìn hắn.

"Sư tôn, lần này phải làm phiền ngài rồi."

Đối với lời này, huyền bào lão giả khoát tay áo.

"Vực ngoại xâm lấn, không chỉ là trách nhiệm của ngươi, mà còn là trách nhiệm của tất cả mọi người trên Huyền Minh đại lục chúng ta."

"Không thể nói là làm phiền được."

"Hơn nữa... thọ mệnh của ta không còn nhiều, trước khi chết, coi như là dâng lên cho Chu Tước thánh địa một chút màn diễn đi."

Huyền bào lão giả nhìn rất thoáng, khóe mắt mang theo một tia cười nhạt.

Mà cảnh tượng này khiến cho vô số cường giả Đông Hoang lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

Đây mới là khí độ mà cường giả Đông Hoang bọn hắn nên có!

Trái lại đám phản đồ kia!

Con mẹ nó cả đám đều đáng chết!

Trong lúc vô số người đang cảm khái.

Xuy!

Một đạo cầu vồng rõ ràng từ nơi chân trời cách đó không xa đánh tới.

Gã mặc một thân trường bào màu trắng, trên người càng tản mát ra khí tức cực kỳ ác liệt.

"Vốn ta cho rằng Hoàng Vũ Cừu chỉ là buồn lo vô cớ, không

nghĩ tới... Hắc Nguyên Thần Triều, vậy mà thật sự ngóc đầu trở lại!"

Nam tử mặc bạch bào kia rõ ràng đang chậm rãi đứng bên cạnh Chu Tước Thánh Chủ, ánh mắt cũng hiện lên vẻ ngưng trọng.

Mà thân phận của hắn... cũng được một đám cường giả Đông Hoang nhận ra!

"Cái này... Là tông chủ Huyết Kiếm Tông Bắc Nguyên!"

"Sao lại như vậy được? Huyết Kiếm Tông này cách Chu Tước thánh địa một khoảng rất xa!"

"Chẳng lẽ trùng hợp ở phụ cận?"

"Không, càng giống như là..."

Một đám cường giả Đông Hoang lập tức mở to hai mắt nhìn.

Rung động và hưng phấn đồng thời lại cảm thấy có chút kinh ngạc.

Bọn họ cũng không ngờ được, Tông chủ Huyết Kiếm Tông ở vùng đất Bắc Nguyên lại xuất hiện ở Chu Tước Thánh Địa.

Khoảng cách giữa hai nơi cũng không gần chút nào!

Một điểm hưng phấn chính là thực lực của Huyết Kiếm Tông này lại ngang ngửa với Chu Tước Thánh Chủ, cũng là một vị Chuẩn Thánh!

Kể từ đó, trận doanh Đông Hoang bọn họ chính là có ba vị cường giả Chuẩn Thánh tọa trấn, mà trong nháy mắt khi thanh niên áo bào trắng xuất hiện.

Ngay sau đó lại có hai đạo lưu quang lập loè.

Tất cả mọi người không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Sau đó chính là nghe được một trận cười to thô cuồng.

"Ha ha ha!"

"Hoàng Vũ Cừu, tin tức này của ngươi còn rất linh thông nha!"

"Lão tử còn tưởng rằng ngươi chỉ nói đùa, không nghĩ tới những súc sinh này lại thật sự đến đây!"

Thanh âm truyền đến, trong nháy mắt, sắc mặt tất cả mọi người đột nhiên ngưng tụ.

Ngay sau đó, một thân hình khổng lồ rơi vào giữa không trung.

Đó là một thanh niên tráng hán, toàn thân cơ bắp rắn chắc như cầu long, thoạt nhìn qua tràn ngập lực lượng mỹ cảm!

Mà hình thể của hắn cũng cao hơn người thường không ít!

Cao chừng gần ba thước!

Phía sau lưng hắn, càng có thể nhìn thấy huyết khí phảng phất ngưng tụ thành thực chất quấn quanh.

Tinh lực kia ngập trời, che khuất bầu trời!

Mà nhìn thấy thanh niên tráng hán này, vô số cường giả trên mặt lộ ra vẻ chấn động.

"Là Nam Lĩnh Bá Vương Thánh Chủ!"

"Hítzzz hắn cũng đến rồi!"

"Khí tức thật là khủng khiếp, Bá Vương Thánh Chủ, hóa ra cũng là một cường giả Chuẩn Thánh!"

Từng trận kinh hô cùng với từng đợt âm thanh hít vào khí lạnh

truyền đến.

Nhưng không chờ bọn họ tiếp tục cảm khái.

Tại bên cạnh tráng hán thanh niên, có một lão ẩu thân hình còng xuống bước chân chậm chạp đi theo.

"Chư vị, thật có lỗi, lão thân bước chân bất tiện, đến chậm một chút."

Bà lão còng lưng eo, trên khuôn mặt già nua của bà ta hiện ra một tia áy náy.

Mà giờ phút này, tất cả cường giả Đông Hoang đều nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Đây..là Diệt Hồn Thánh Điện Điện Chủ!"

"Không phải Diệt Hồn Thánh Điện đang ở Nam Lĩnh sao?"

"Bá Vương thánh địa cũng ở Nam Lĩnh..."

"Thủ lĩnh hai đại thế lực đỉnh cao Nam Lĩnh, thế mà tề tụ ở Chu Tước thánh địa?"

"Đây... rốt cuộc là tình huống gì?"

Nhìn thấy năm cường giả Chuẩn Thánh đang đứng trên bầu trời, tất cả cường giả Đông Hoang đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

Cho dù là bọn họ cũng không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Thần triều thượng giới xâm lấn không phải là chuyện đột nhiên phát sinh sao?

Sao hiện tại lại thấy dường như Chu Tước Thánh Chủ đã sớm chuẩn bị rồi?

Bất kể là tông chủ Huyết Kiếm Tông ở Bắc Nguyên, hay là Nam Lĩnh Bá Vương Thánh Chủ, Diệt Hồn Thánh Điện Điện Chủ...

Bọn họ phảng phất sớm biết thần triều thượng giới sẽ đến đây.

Bọn họ lộ vẻ ngạc nhiên.

Mà lúc này Chu Tước Thánh Chủ cũng không khỏi hơi khom người với mấy người.

"Đa tạ các vị có thể đến đây."

Lúc Chu Tước thánh chủ nói lời cảm tạ, trong ánh mắt lại hiện ra một tia tiếc nuối.

Từ miệng Cố Dương biết được Hắc Nguyên Thần triều, hắn đã sớm đi liên hệ cường giả thế lực đỉnh tiêm khác.

Bởi vì hắn hiểu rõ, nếu Hắc Nguyên thần triều thật sự muốn đến, số lượng cường giả mang đến tuyệt đối sẽ không ít!

Cho nên hắn lập tức muốn mời những cường giả đứng đầu chung quanh tới đây.

Chỉ đáng tiếc là ngoài Bắc Nguyên, Nam Lĩnh, Trung Châu và Tây Mạc ra, hắn đã liên lạc với tất cả cường giả đứng đầu.

Nhưng dù sao đây cũng chỉ là tin tức vu vơ mà thôi.

Trung Châu và Tây Mạc cách Đông Hoang quá mức xa xôi.

Mà làm người mạnh nhất thế lực của mình, đương nhiên bọn họ cũng không thể dễ dàng rời đi.

Nếu không chẳng phải thế lực nhà mình sẽ không có cường giả trấn thủ sao.

Cũng chính vì thế mà lần này tới mới chỉ có ba Chuẩn Thánh!

Mà ba vị Chuẩn Thánh này, đều có quan hệ không tệ với Chu Tước Thánh Địa.

Cho nên mới nguyện ý nể mặt mũi này của hắn mà đến đây.

Dù sao chỉ là một tin tức, sao có thể dẫn tới ba Chuẩn Thánh?

"Nói cảm ơn thì không cần."

Bạch bào nam tử đứng lơ lửng, trong thần sắc cũng hiện ra một tia ngưng trọng nhìn về phía sáu chuẩn thánh cường giả của Hắc nguyên thần triều.

"Hiện tại cần phải chú ý... Vẫn là bọn súc sinh này."

"Đối phương có sáu Chuẩn Thánh, mà chúng ta bên này chỉ có năm tên..."

Có cường giả Hoàng cảnh đỉnh phong nhịn không được lo lắng nói.

Mặc dù bây giờ Đông Hoang bọn họ đã có năm cường giả Chuẩn Thánh, nhưng về số lượng vẫn ít hơn so với đối phương.

Nếu thật sự muốn đánh, sợ rằng...

"Việc này có gì phải sợ?"

"Giết một tên, chẳng phải số lượng ngang bằng sao?"

Bà lão già cười khẽ một tiếng, nhếch miệng, lại phát hiện trong miệng bà ta đã chỉ còn lại có hai ba cái răng, nhìn qua cực kỳ thê thảm.

Nhưng ở đây không ai dám nghi ngờ lời này của bà ta.

Dù sao.

Vị này chính là Điện chủ Diệt Hồn Thánh Điện!

Không chỉ có thực lực siêu cường, thủ đoạn cũng cực kỳ bá đạo tàn nhẫn!

"Lấy yếu thắng mạnh, không có gì không tốt."

Bá Vương Thánh Chủ cũng nhếch miệng cười một tiếng, sau lưng khí huyết cuồn cuộn ngất trời, rất có ý nghĩ lập tức xông lên chiến một trận với đám Chuẩn Thánh này.

"Chỉ cần có thể ngăn trở những gia hỏa này, vậy là đủ rồi, tin tức... Chư vị hẳn là đã truyền trở về rồi chứ?"

Thần sắc lão giả mặc huyền bào có chút ngưng tụ, không khỏi dò hỏi.

Nghe đến đây, ba vị cường giả kia nhao nhao gật đầu.

Sau khi tận mắt nhìn thấy người của Hắc Nguyên thần triều, bọn họ đương nhiên không có bất cứ chần chờ gì, sau đó truyền tin này trở về.

Chỉ cần ngăn trở bọn người này tiến công, đợi đến khi cường giả các nơi khác đến, bọn hắn chưa chắc đã không thể lần nữa đuổi đám gia hỏa Hắc Nguyên thần triều này ra khỏi Huyền Minh đại lục!

"Vậy là tốt rồi!"

Huyền bào lão giả chậm rãi gật đầu, thở dài một hơi.

Nhưng Chu Tước thánh chủ lại cau mày.

Cũng chính vào lúc này.

Giữa không trung cũng vang lên từng trận thanh âm châm chọc.

"Ha, các ngươi bọn dân bản xứ thấp kém này, trái lại có chút tự tin."

"Ngươi sẽ không cảm thấy chỉ bằng mấy người các ngươi mà đã có thể ngăn cản chúng ta đấy chứ?"

Vẻ mặt mấy Chuẩn Thánh kia cũng tràn đầy khinh thường nhìn bọn hắn.

Phát ra từng trận trào phúng.

Nghe đến đó.

Vẻ mặt Tông chủ Huyết Kiếm Tông trở nên lạnh lẽo.

"Có ngăn được hay không, thử một lần sẽ biết!"

Vừa nói xong, trong tay của gã thình lình nhiều ra một thanh Linh kiếm trắng như tuyết.

Bên trong Linh kiếm lập loè ra khí tức kinh khủng đến cực hạn, cỗ khí tức kia... Tùy ý bắn ra một sợi cũng có thể thoải mái chém giết Hoàng cảnh tầm thường!

Nhưng ngay thời điểm tông chủ Huyết Kiếm Tông chuẩn bị trực tiếp ra tay.

Đột nhiên, toàn bộ thiên địa điên cuồng rung động!

Giờ phút này, phảng phất có một tồn tại khủng bố đến tận cùng, thậm chí khiến ngay cả thiên địa đều đang run rẩy sắp giáng lâm!

Ngay sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng không cách nào tưởng tượng được từ trong hư không truyền đến.

Cỗ khí tức kinh khủng kia, chỉ là thoáng phát ra, làm cho vô số người trên U Huyền phong toàn thân phát run, sắc mặt trắng bệch

quỳ trên mặt đất, run rẩy!

Cho dù là Vương cảnh, mặt cũng lộ vẻ trắng xám, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ nhìn vào trong hư không.

Chỉ thấy một chân chậm rãi bước ra từ hư không!

Mà giờ phút này, cả phiến thiên địa, phảng phất bị lực lượng cực kỳ kinh khủng nào đó trấn áp.

Mọi người chỉ cảm thấy toàn thân như có một lực lượng nặng nề trút xuống!

Cho dù là cường giả Hoàng cảnh, cũng không khỏi trên mặt lộ vẻ hoảng sợ khẽ run lên.

Thanh âm hoảng sợ, cũng là từ trong miệng bọn họ run rẩy phát ra.

"Thánh... Thánh..."

"Như thế nào... Có khả năng!"

"Thế mà lại là..."

Mà giờ phút này.

Bất luận là bà lão còng lưng, hay là thanh niên tráng hán, hoặc là tông chủ Huyết Kiếm Tông vừa mới chuẩn bị xuất kiếm, giờ phút này sắc mặt đều đột nhiên biến đổi.

Bọn họ mặt lộ vẻ rung động ngẩng đầu nhìn nửa chân bước ra từ hư không...

Cảm nhận được khí tức kinh khủng từ trong đó truyền đến.

Cho dù là bọn họ, đều nhịn không được cả người run lên.

"Thánh cảnh!"

"Hắc Nguyên Thần Triều... Phái ra một vị Thánh Cảnh!"

Huyền bào lão giả cũng không nhịn được mở to hai mắt.

Giữa thánh cảnh và Chuẩn Thánh thật sự là khác nhau một trời một vực!

Chênh lệch giữa Thánh Cảnh và Chuẩn Thánh rất lớn... Gần như là đạt đến trình độ Thánh Cảnh tùy ý vẫy tay cũng có thể dễ dàng làm trọng thương Chuẩn Thánh!

Chuẩn Thánh không có bất kỳ năng lực chống trả nào!

Cũng chính vì thế.

Khi tất cả mọi người nhìn thấy nửa chân bước ra từ hư không kia, tâm thần kịch liệt run rẩy.

Khoảnh khắc sau.

Chủ nhân của bàn chân kia, chính là từ trong hư không đi ra.

Gã mặc một thân áo giáp màu đen, toàn thân càng tản mát ra khí tức kinh khủng.

Khuôn mặt hắn không hề già nua mà ngược lại còn mang bộ dáng trung niên!

"Tham kiến đại thống lĩnh!"

Lúc nam tử áo giáp đen đi ra.

Tất cả mọi người xung quanh đều khom lưng chắp tay với nam tử áo giáp đen.

Thái độ vô cùng tôn kính!

Mà người này chính là đại thống lĩnh đại bộ đội Hắc Nguyên thần triều!

Một người, là cường giả Thánh cảnh chân chính!

"Thế này... thế này thì làm sao đánh đây?"

Khi nhìn thấy đại thống lĩnh giáng lâm.

Tất cả cường giả Đông Hoang đều hoàn toàn rơi vào tuyệt vọng.

Bọn họ choáng váng.

Phải biết rằng đối mặt với Thánh cảnh, bất luận là Vương cảnh hay là Hoàng cảnh, số lượng nhiều hơn nữa, đối với Thánh cảnh mà nói...

Nhưng cũng chỉ là chịu chết.

Bởi vì Thánh Cảnh muốn giết bọn hắn, so với bóp chết một con kiến cũng không có gì khác nhau!

Cho dù là Chuẩn Thánh, ở trước mặt Thánh Cảnh... Cũng chỉ là một con kiến lớn hơn một chút!

Thánh cảnh, chính là vô địch!

Dưới Thánh cảnh, tất cả đều là phàm nhân!

Những lời này cũng không phải là nói suông!

Ùng ục!

Vô số người nuốt nước miếng, tâm thần run rẩy kịch liệt, càng không biết nên làm thế nào cho phải.

Mà đại thống lĩnh ánh mắt chỉ là đạm mạc nhìn lướt qua bọn

Chu Tước thánh chủ.

"Đi ra đi lão gia hỏa."

"Núp núp, cho là ta không phát hiện được ngươi sao?"

Giọng nói lạnh nhạt mà bình tĩnh của đại thống lĩnh truyền đến.

Nghe thấy giọng nói của hắn.

Hắc giáp thánh vệ còn lại đều là vẻ mặt kinh ngạc.

Đại thống lĩnh đang nói chuyện với ai với ai?

Không chỉ có Hắc giáp thánh vệ.

Một đám cường giả Đông Hoang cũng mặt mũi mờ mịt.

Không rõ vị Thánh cảnh kia của đối phương là đang nói chuyện với ai.

Chẳng lẽ còn có vị cường giả nào chưa xuất hiện sao?

Chỉ có Chu Tước thánh chủ cùng huyền bào lão giả thần sắc hơi ngưng lại.

Ngay sau đó, một tiếng thở dài thình lình truyền vang khắp đất trời.

Theo tiếng thở dài xuất hiện, khí tức kinh khủng phát ra từ nơi sâu nhất trong Thánh Địa Chu Tước.

Mà khí tức này truyền đến trong nháy mắt.

Tất cả cường giả xung quanh đều biến sắc.

Cỗ khí tức này...

Chẳng lẽ là cường giả Thánh Cảnh của Chu Tước thánh địa trong tin đồn!

Thế nhưng là...

Vị Thánh cảnh kia, truyền thuyết không phải đã cưỡi hạc tiên du rồi sao?

Chẳng lẽ vị kia còn sống!?

Nghĩ đến đây, vô số cường giả Đông Hoang trên mặt lộ vẻ vui sướng.

Nếu Đông Hoang bọn họ cũng có một vị Thánh cảnh tọa trấn, vậy chưa chắc đã không có sức đánh một trận với Hắc Nguyên Thần Triều.

Một đám Chuẩn Thánh cũng không khỏi chau mày.

"Đông Hoang nho nhỏ này, thế mà cũng có Thánh cảnh?"

"Xem ra vẫn là đã xem thường Đông Hoang!"

"Tuy nhiên... Vậy thì đã sao?"

"Thánh cảnh cũng có phân chia cao thấp, thánh cảnh Đông Hoang ở trước mặt đại thống lĩnh... Cũng chỉ là sâu bọ hơi phiền một chút mà thôi!"

Sau khi những Chuẩn Thánh kia kinh ngạc liền lộ vẻ khinh thường.

Bọn họ cực kỳ tự tin đối với thực lực đại thống lĩnh trong miệng bọn họ.

Còn Đông Hoang có Thánh cảnh?

Vậy thì thế nào?

Ngay sau đó, một bóng người già nua đi ra từ bên trong Thánh Địa Chu Tước.

Khuôn mặt hắn đã già nua tới cực điểm.

Nhưng khí tức phát ra trên người lại khiến vô số người rung động vì sự xuất hiện của lão giả này.

Chu Tước thánh chủ và huyền bào lão giả vội vàng khom mình hành lễ.

"Tham kiến lão tổ."

"Tham kiến lão tổ."

Mà cái hành lễ của hai người, cũng đã xác minh suy đoán của bọn họ.

Vị Thánh cảnh lão giả này... Quả nhiên là Thánh cảnh mà Chu Tước thánh địa đồn đại!

Chỉ là không nghĩ tới... Đã nhiều năm như vậy, vị Thánh Cảnh trong truyền thuyết kia vẫn còn sống!

Lão tổ Chu Tước thánh địa đối với hai vị hậu bối hành lễ, chỉ khẽ gật đầu.

Chợt ngẩng đầu, mí mắt đang cụp xuống liền chậm rãi mở ra.

Ánh mắt vô cùng sắc bén rơi vào trên người đại thống lĩnh mặc hắc giáp.

Ầm ầm!

Trong cơ thể hắn rõ ràng bộc phát ra khí tức Thông Thiên.

Trực tiếp khiến khí tức Thánh Nhân do đại thống lĩnh bộc phát ra bị đè ép ngược lại!

Mà những thứ này, cũng khiến không ít người thở phào nhẹ nhõm.

Giống như ngọn núi lớn trên đầu bị khiêng đi vậy.

Vô số người thở phào một hơi.

Mặt lộ vẻ rung động và kích động nhìn Thánh cảnh lão tổ đứng giữa không trung.

Đại thống lĩnh nhìn lão tổ Chu Tước thánh địa, hơi lườm một cái, liền lộ ra một tia khinh thường.

"Ta còn tưởng rằng là cường giả gì đó, thì ra chẳng qua chỉ là một lão già thọ nguyên khô kiệt mà thôi."

"Xem ra, ta vẫn là xem trọng Đông Hoang các ngươi."

"Nghĩ cũng đúng, có điều nơi hoang vu này, lấy đâu ra cường giả để nói."

Dứt lời, trong ánh mắt đại thống lĩnh hiện lên một tia bạo ngược.

Hiển nhiên hắn đã không nhịn được muốn động thủ!

Đối mặt với lời trào phúng của đại thống lĩnh.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không tức giận.

Chỉ là mặt lộ vẻ lạnh nhạt.

"Người bên ngoài xông vào sẽ bị Thiên Đạo trừng phạt!"

"Trên Vương cảnh, thực lực sẽ bị áp chế."

"Tuy nói lão hủ thọ nguyên sắp khô kiệt, nhưng cũng có thể kéo vị Thánh cảnh nửa tàn nửa phế này lên đường."

Giọng điệu lão tổ rất bình tĩnh, nhưng nội dung trong lời nói quả thật có chút chấn động.

Càng là dẫn tới vô số cường giả Đông Hoang khiếp sợ.

Thiên Đạo trừng phạt?

Trên Vương cảnh thực lực sẽ bị áp chế?

Nói cách khác...

Những gia hỏa như Hắc Nguyên thần triều, không thể phát huy ra toàn bộ thực lực sao?

Nghĩ đến đây, vô số cường giả nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía Chu Tước Thánh Chủ bên cạnh.

Đối với việc này, Chu Tước thánh chủ ngược lại cũng không có ý che giấu, chậm rãi gật đầu.

"Đúng là như thế, Thiên Đạo sẽ trục xuất kẻ từ bên ngoài đến, tất nhiên sẽ có tác dụng áp chế những kẻ từ bên ngoài đến này."

"Hơn nữa thực lực càng mạnh, hiệu quả áp chế càng mạnh!"

Nghe Chu Tước Thánh Chủ nói vậy.

Tất cả cường giả Đông Hoang lập tức lộ vẻ kinh hỉ.

Kể từ đó...

Bọn họ cũng không phải là không có lực ngăn cản.

Chỉ có điều vào lúc này.

Đại thống lĩnh lại lộ vẻ cười lạnh.

"Áp chế?"

"Nửa tàn nửa phế?"

"Thật sự là buồn cười!"

"Chỉ bằng đám dân bản xứ hạ giới các ngươi, cũng muốn so sánh với thiên kiêu thần triều chúng ta?"

"Dù thực lực thiên kiêu Thần triều của ta bị áp chế, nhưng tàn sát đám dân bản xứ các ngươi, cũng đơn giản như nghiền chết một con kiến!"

Nghe được đại thống lĩnh khinh thường trào phúng.

Hắc giáp thánh vệ chung quanh nhao nhao mặt lộ vẻ cười lạnh.

Bọn họ không biết đám dân bản xứ thấp kém hạ giới lấy đâu ra tự tin dám đánh đồng với thiên kiêu thần triều bọn họ!

"Thật sao?"

"Xem ra các ngươi đã quên Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước rồi phải không?"

Lão tổ Chu Tước thánh địa nhất thời cười lạnh liên tục.

Mà nháy mắt khi tiếng nói của hắn vừa dứt.

Sắc mặt đại thống lĩnh lập tức thay đổi.

Vẻ trào phúng và khinh thường trên mặt cũng lập tức cứng đờ.

"Hủy Diệt Thánh Tôn cái chó gì..."

Có Hắc Giáp Thánh Vệ tuổi tác không lớn, cũng không biết sự tồn tại của Hủy Diệt Thánh Tôn, cho nên lúc này bèn lớn tiếng chế giễu.

Nhưng thời khắc này đại thống lĩnh lại xua tay ngắt lời.

Hắn híp mắt, trong ánh mắt hiện ra hoảng sợ cùng kiêng kị.

Lần trước đến Huyền Minh Đại Lục, hắn còn chưa đột phá Thánh Cảnh.

Nhưng y đã từng chứng kiến thủ đoạn khủng bố của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Rõ ràng Hủy Diệt Thánh Tôn sinh ra trong một hạ giới nho nhỏ, thủ đoạn lại có thể đạt tới tiêu chuẩn thượng giới!

Thậm chí cho dù là một số thiên kiêu thượng giới cũng kém xa Hủy Diệt Thánh Tôn!

Phải biết rằng lần trước bọn họ ở Hắc Nguyên thần triều có phái ra mười vị cường giả Thánh cảnh!

Lần đó.

Hắc Nguyên thần triều gần như đã đi khắp mọi ngóc ngách của Huyền Minh đại lục, điên cuồng đồ sát, một tên cũng không tha, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn!

Vốn dĩ tất cả Hắc Nguyên Thần Triều đều cảm thấy lần này nhất định có thể cầm xuống Huyền Minh Đại Lục.

Không ngờ đột nhiên lại xuất hiện một Hủy Diệt Thánh Tôn.

Thủ đoạn của người này cực kỳ khủng bố, từng chiêu từng thức đều có thể hủy diệt thiên địa!

Cho dù là thánh cảnh Hắc Nguyên thần triều bọn họ, ở trước mặt hắn cũng không phải đối thủ!

Hắc Nguyên Thần Triều có khoảng hai mươi vị Thánh cảnh, mười bốn vị Thánh cảnh vẫn lạc trong tay Hủy Diệt Thánh Tôn!

Nói cách khác, có mười bốn vị cường giả Thánh cảnh đang trong quá trình thảo phạt Hủy Diệt Thánh Tôn, bị hắn giết ngược!

Loại thủ đoạn kia...

Y cũng từng tận mắt nhìn thấy.

Chỉ là lúc đó hắn vẫn chỉ là một đứa trẻ.

Thực lực cũng khá nhỏ yếu.

Căn bản không khiến cho Hủy Diệt Thánh Tôn kia chú ý tới!

Nhưng ngay cả như vậy, mỗi lần nhớ tới thủ đoạn khủng bố của vị Hủy Diệt Thánh Tôn kia, đại thống lĩnh không nhịn được run rẩy, mặt lộ vẻ sợ hãi!

Tên gia hỏa đó đúng là quái vật!

Sau đó Hắc Nguyên Thần lấy ra mọi thủ đoạn, có thể nói là hao phí cái giá cực kỳ khủng khiếp, mới miễn cưỡng giết chết Hủy Diệt Thánh Tôn triệt để.

Mà điều này cũng làm cho bọn họ hoàn toàn mất đi cơ hội chiếm lĩnh Huyền Minh đại lục.

Hoàn toàn bị đuổi ra ngoài.

Rào chắn thế giới cũng được khôi phục hoàn toàn.

Cho tới hôm nay bọn họ mới tìm được cơ hội thứ hai!

Lần trước xâm lấn Huyền Minh đại lục, khiến cho nguyên khí Hắc Nguyên thần triều đại thương, lần này tự nhiên cũng vô pháp tác động quá nhiều chiến lực đứng đầu.

Lại thêm lần này đến, chỉ là mới bắt đầu mà thôi!

Cho nên Thánh Cảnh đến... chỉ có một vị là hắn.

Mà ngay khi đại thống lĩnh đang cảm khái.

Lão tổ Chu Tước thánh địa trong mắt cũng xẹt qua tia sáng lạnh.

Chỉ thấy thân hình hắn đột nhiên lướt mạnh lên.

Tay áo càng chấn động.

Trong nháy mắt, sức mạnh kinh khủng thật sự bao phủ xuống.

Ngay sau đó.

Thân ảnh lão tổ Chu Tước thánh địa và đại thống lĩnh lại lao thẳng lên tận mây xanh, đã đến trên Tam Nguyên Thiên cực cao!

Nơi này cách đất liền cao không thể chạm.

Cho dù là chiến đấu giữa Thánh cảnh, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng đối với bất kỳ kẻ nào phía dưới.

"Hừ! Lão gia hỏa, cuốn ta vào muốn đơn đả độc đấu, ngươi có năng lực này sao?"

Sau khi đại thống lĩnh kịp phản ứng, sắc mặt đại thống lĩnh hiện ra vẻ lạnh lùng và xem thường.

"Lúc trước hạ giới các ngươi có Hủy Diệt Thánh Tôn, nhưng lần này... sẽ không có Hủy Diệt Thánh Tôn thứ hai!"

"Chờ làm thịt ngươi chính là bắt đầu tàn sát!"

Đại thống lĩnh lạnh giọng giễu cợt.

Nghe đến đó, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không tức giận.

"Đánh một trận biết liền."

Một phen nói chuyện bình thản như vậy.

Khí tức khủng bố của hai đại Thánh cảnh trực tiếp đan xen va chạm vào nhau.

Ầm ầm ầm!

Chấn động kinh khủng trực tiếp chấn tan tầng mây trên bầu trời.

Bầu trời vốn bị vô số đám mây che đậy, trong nháy mắt trở nên vạn dặm không mây.

Phía dưới.

Vô số cường giả ngẩng đầu nhìn trời cao không thể với tới.

Mơ hồ có thể thấy hai bóng dáng cực kỳ khủng bố đang đan xen đụng vào nhau!

"Chiến đấu giữa Thánh Cảnh nha!"

"Lão tổ vì chúng ta mà trực tiếp chuyển di Thánh cảnh của đối phương lên trên Tam Nguyên Thiên sao..."

Trên khuôn mặt già nua tang thương của lão giả huyền bào lại hiện ra một tia lo lắng.

"Lão tổ... Thật có thể thắng sao?"

"Sư tôn, chuyện cho tới bây giờ... Cũng chỉ có thể tin tưởng lão tổ."

Chu Tước thánh chủ cũng cảm khái nói.

"Nói cũng đúng."

Lão giả thu hồi ánh mắt, trong đôi mắt đục ngầu của lão chợt

bộc phát ra sát ý ngập trời.

"Lão tổ đang chiến đấu, vậy chúng ta đương nhiên cũng không thể không làm gì!"

Dứt lời, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào trên thân những Chuẩn Thánh mặc hắc bào khác ở giữa không trung.

Keng!

Thân hình hắn cấp tốc lướt đi, chính là trực tiếp xông lên trời, trong tay lóe ra quang mang màu đỏ, một cỗ lực lượng ba động cực kỳ khủng bố rõ ràng là từ trong cơ thể hắn bộc phát ra!

"Muốn chết!"

"Cho rằng đại thống lĩnh không ở đây thì đám châu chấu các ngươi có thể nhảy nhót?"

"Con kiến hôi không biết sống chết!"

Nhìn thấy Huyền bào lão giả xuất thủ.

Một đám Hắc Bào Chuẩn Thánh lập tức cười lạnh.

Cũng nhao nhao bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Thấy vậy, bốn vị Chuẩn Thánh, Thánh Chủ Chu Tước, tông chủ của Huyết Kiếm Tông cũng nhao nhao áp sát lại.

Bất ngờ mấy Chuẩn Thánh cũng bắt đầu giao thủ!

Tức thì, trên bầu trời truyền đến từng trận chấn động khủng bố giống như núi đá vỡ vụn.

Khí tức cùng chấn động khủng bố, càng làm cho toàn bộ đại địa không ngừng rung động.

Mà ở trong đó, Chu Tước thánh chủ lại bộc phát ra đại trận Chu Tước thánh địa, một mình cuốn lấy hai đại Chuẩn Thánh.

Dựa vào đại trận Chu Tước thánh địa cung cấp thực lực tăng phúc, đúng là miễn cưỡng có thể chống đỡ hai đại Chuẩn Thánh liên thủ!

Phía trên Tam Nguyên Thiên, hai đại Thánh cảnh đang giao thủ đụng nhau!

Trên bầu trời.

Chín vị Chuẩn Thánh cũng va chạm kịch liệt với nhau!

Trận đánh đó gọi là trời đất u ám, ngay cả bầu trời cũng không ngừng phát ra tiếng rên rỉ, phảng phất như đang kêu rên!

Mà một đám Hoàng cảnh cùng Vương cảnh phía dưới cũng không có chút ý tứ chần chờ nào.

Dù sao bây giờ song phương đã hoàn toàn xé rách da mặt, không có bất luận hòa hoãn gì đáng nói!

Mà ra tay nhanh nhất... Chính là đám phản bội chạy về phe Hắc Nguyên Thần Triều!

Đối tượng bọn họ xuất thủ đều là những đối tượng mà bản thân tương đối quen thuộc!

Lập tức, toàn bộ phía trên U Huyền phong biến thành một mảnh hỗn loạn.

Vô số cường giả đối chiến oanh kích.

Sức mạnh kinh khủng không ngừng từ bốn phương tám hướng truyền đến.

Từng trận lực lượng trùng kích mãnh liệt đến mức tận cùng

không ngừng bộc phát ra.

Nếu không phải đại trận hộ tông của Thánh Địa Chu Tước đủ cứng rắn, chỉ sợ không đến một hơi thở, toàn bộ Thánh Địa Chu Tước đã bị phá hủy hoàn toàn!

Hà Thanh Huyền bên kia cũng gặp phải phiền phức.

Hắn vốn định ra tay giúp đỡ.

Kết quả lại bị lão tổ Lâm gia theo dõi!

"Hà Thanh Huyền, lúc trước khi còn ở Thanh Vực đại bí cảnh lão tử đã muốn giết ngươi rồi!"

"Hiện tại lão tử có được lực lượng thần triều ban thưởng, lúc này đây... ta ngược lại muốn xem ngươi ngăn cản như thế nào!"

Trong hốc mắt Lâm gia lão tổ hiện ra từng trận tơ máu, ngay lập tức hai tay biến thành ưng trảo.

Không ngờ lại hung hăng quất về phía Hà Thanh Huyền!

Xuy xuy!

Lực lượng kinh khủng lập tức xé rách không gian, nhắm thẳng vào Hà Thanh Huyền.

Bản thân thực lực của Hà Thanh Huyền là trên cả lão tổ Lâm gia, nhưng hiện giờ lực lượng trên người lão tổ Lâm gia mạnh mẽ đến lạ thường!

Một kích này của hắn... thế mà chỉ miễn cưỡng ngăn trở!

Nhìn thấy vậy, Hà Thanh Huyền vừa sợ vừa giận!

Hắn kinh ngạc khi thực lực của lão tổ Lâm gia tăng lên nhanh chóng, tức giận tự nhiên là lão tổ Lâm gia này ăn cây táo rào cây

sung, làm kẻ phản đồ!

"Phản đồ ăn cây táo rào cây sung! Ngươi làm như vậy thật sự cho rằng những người ngoại giới kia thật sự đối xử tử tế với các ngươi?"

"Chờ việc này kết thúc, các ngươi chính là nhóm phế vật bị thanh lý đầu tiên!"

Hà Thanh Huyền giận dữ hét.

Nghe đến đây, Lâm gia lão tổ hơi kinh hãi, nhưng ngay lập tức mặt lộ vẻ cười lạnh.

"Đánh rắm!"

"Ngươi cho rằng thần triều thượng sư đều là loại người thấp kém như các ngươi có thể so sánh sao?"

"Ngoan ngoãn chờ thượng sư đem những kẻ phản loạn các ngươi tru sát đi!"

Lâm gia lão tổ nhếch miệng lộ ra sát ý tàn nhẫn.

Thủ đoạn biến thành càng thêm hung ác.

Chương 638 - Uy danh Thánh Tôn! Hoàng tử Thần Triều! Cố Dương ngộ địch (3)

Đánh qua đánh lại, Hà Thanh Huyền đã bị áp chế.

Chẳng qua tuy rằng bị áp chế, nhưng Hà Thanh Huyền cũng không chịu uy hiếp đến tính mạng.

Dù sao song phương thực lực tương đương, ai cũng không làm gì được ai.

Mấu chốt nhất là Lâm gia lão tổ này không biết được Hắc Nguyên Thần triều ban tặng năng lực gì, thủ đoạn đúng là âm tàn lạ kỳ, hơn nữa thập phần xảo trá không nói, lực lượng còn cực kỳ khủng bố!

Hắn ngược lại không gặp nguy hiểm.

Nhưng Cố Dương trong bí cảnh làm sao bây giờ?

Phải biết rằng bên trong bí cảnh, mức độ nguy hiểm hiện nay không kém chút nào so với bọn họ!

Lâm gia lão tổ thấy chậm chạp không làm gì được Hà Thanh Huyền, cũng nhìn ra lo lắng trong mắt Hà Thanh Huyền.

Còn bây giờ Hà Thanh Huyền lo lắng ai còn phải đoán sao?

Nghĩ đến đây, hắn lập tức cười lạnh một tiếng.

"Hà Thanh Huyền, ngươi đang lo lắng cho Cố Dương sao?"

"Yên tâm, chuyện của Cố Dương, toàn bộ chúng ta đều bẩm báo cho thượng sư rồi."

"Bọn họ đã sớm ứng phó!"

"Chỉ sợ không bao lâu nữa, cái gọi là đệ nhất thiên kiêu Đông Hoang... Sắp biến thành một cỗ thi thể rồi!"

Nói xong, lão tổ Lâm gia lập tức cất tiếng cười ha hả...

"Cẩu tặc!"

Hà Thanh Huyền nghe vậy cũng là nổi giận, khí tức rõ ràng là toàn bộ bộ bộc phát ra.

Trải qua một khoảng thời gian ngắn.

Áp chế lão tổ Lâm gia.

Nhưng cũng không lâu lắm, lại bị Lâm gia lão tổ lần nữa phản chế.

"Hừ!"

"Có tác dụng không?"

"Chờ đi, lần này các thượng sư phái đi giải quyết Cố Dương... Thế nhưng là hoàng tử Thần triều cực kỳ tôn quý!"

"Ngươi nên hiểu rõ thân phận tôn quý của Hoàng tử Thần triều chứ?"

"Bọn hắn thuở nhỏ chính là dưới Quang Huy Thần Triều tắm rửa mà lớn lên, bất luận là thủ đoạn khí chất, hay là ánh mắt thực lực, đều không phải bất kỳ thiên kiêu Huyền Minh Đại Lục nào có khả năng so sánh, bao gồm Cố Dương ở trong!"

"Còn để lộ cho ngươi một tin tức."

"Vị hoàng tử Thần triều kia chính là tồn tại khủng bố tu luyện công pháp Thần cấp!"

"Ngươi cảm thấy Cố Dương có khả năng thắng sao?"

"Ha ha ha ha!"

Nói xong, tiếng cười của Lâm gia lão tổ càng thêm càn rỡ.

Mà sắc mặt Hà Thanh Huyền cũng trong nháy mắt trở nên vô cùng khó coi.

Trong lòng của hắn lo lắng không thôi.

Nếu quả thật dựa theo lời Lâm gia lão tổ nói, Cố Dương kia, sẽ thật nguy hiểm!

Hoàng tử Thần triều, còn tu luyện công pháp Thần cấp!

Thần Cấp...

Đó chính là cảnh giới truyền thuyết áp đảo Thánh cấp!

Phẩm chất của nó chắc chắn không phải Thánh cấp có khả năng sánh bằng!

Cộng thêm cỗ năng lượng màu đen kỳ quái trong tay lão tổ Lâm gia đang thi triển ra kia.

Nhưng ngay lúc Hà Thanh Huyền cực kỳ cuống quít.

Bên trong bí cảnh.

Phụ cận rừng cây.

Bọn Cố Dương đang chuẩn bị đi thăm dò một phen nơi dị động truyền đến.

Không khéo, lại đụng phải một vị hắc giáp thánh vệ mặc

trường bào màu đen!

"Hửm?"

Hắc giáp thánh vệ động tác hơi dừng lại.

Trong nháy mắt ánh mắt rơi vào trên người Hoàng Âm, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh.

Dường như trong tay hắn có một thủ đoạn đặc thù nào đó, trực tiếp phát hiện chỗ đặc thù của ba người Hoàng Âm.

Mà khi hắn nhìn thấy Hoàng Âm, trong ánh mắt hiện ra vẻ kinh diễm.

Nữ nhân này thật xinh đẹp!

Chỉ là hạ giới lại có một nữ nhân xinh đẹp động lòng người như thế?

Trong lúc nhất thời Hắc giáp thánh vệ động tâm không thôi, nhưng ngay sau đó hắn thu hồi ánh mắt.

Hắn cũng không thể động vào những nữ nhân này.

Đều là chuẩn bị cho hoàng tử điện hạ.

Chẳng qua...

Ánh mắt của hắn lại lần nữa đảo qua.

Thần sắc cũng không khỏi trở nên cổ quái.

Năm cô gái dung mạo tuyệt mỹ, cộng thêm một nam nhân vô cùng trẻ tuổi?

Loại phối hợp này, khó tránh khỏi khiến người ta không nghĩ lệch.

"Ngươi là người phương nào?"

Mà lúc này, lông mày tinh xảo của Hoàng Âm không khỏi nhíu chặt.

Thanh âm nàng lạnh như băng hỏi.

Khí tức trên người gia hỏa này... khiến nàng rất không thích.

Nhưng làm cho nàng thần sắc ngưng trọng chính là.

Người này... đúng là cường giả Vũ Hóa cảnh đỉnh phong!

Hơn nữa thực lực tuyệt đối không yếu!

"Ta là Hắc Giáp Thánh Vệ của Hắc Nguyên thần triều, có lẽ các ngươi rất nghi hoặc đã xảy ra chuyện gì."

"Ta sẽ giải thích đại khái với các ngươi một phen."

"Dựa theo thời gian, cường giả Hắc Nguyên thần triều chúng ta hẳn là đã san bằng Chu Tước thánh địa."

"Mà Hắc giáp thánh vệ chúng ta thì dựa theo mệnh lệnh, tru sát thiên kiêu của Huyền minh đại lục!"

"Nói cách khác... Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, các ngươi đều phải chết ở chỗ này."

Nói đến đây, người kia lập tức nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra một tia khí tức bạo ngược tàn nhẫn.

Nhưng ngay sau đó, ngữ khí của hắn ta chợt thay đổi.

"Ngươi chính là thánh nữ Chu Tước thánh địa đúng không? Hoàng tử điện hạ Thần triều chúng ta có chút hứng thú với ngươi."

"Còn có bốn nữ nhân khác, các ngươi đều rất tốt."

"Hẳn là Hoàng tử điện hạ cũng sẽ rất có hứng thú đối với các ngươi."

"Nếu là thức thời thì tự động đứng ở bên cạnh ta, nếu không... Ta cũng sẽ không thương hoa tiếc ngọc."

Vừa nói xong, hắn lại là có chút nóng rực lên.

Hắn không động vào được ba nữ nhân Chu Tước thánh địa kia, hai người khác lại có cơ hội xuất thủ!

Dù sao các nàng cũng không có huyết mạch Chu Tước.

Nhưng dung mạo và dáng người đều là đỉnh cao!

Mà nghe được lời Hắc giáp thánh vệ nói.

Trong đôi mắt đẹp của Hoàng Âm lập tức bộc phát ra một cỗ sát ý hung hãn.

"Ta khuyên các ngươi đừng nghĩ đến việc xuất thủ, bởi vì..."

"Các ngươi không phải đối thủ của ta."

Hắc giáp thánh vệ nhất thời nhếch miệng cười.

Toàn thân rõ ràng bộc phát ra khí tức cực kỳ khủng bố!

Tu vi Vũ Hóa cảnh đỉnh phong ầm ầm triển khai.

Ngoài ra, còn có một huyết mạch chi lực Thánh Cảnh trải rộng ra, sau một khắc lan tràn bốn phía, hắn tung một chiêu, đúng là bộc phát chín thành tuyệt phẩm lĩnh vực!

Keng!

Lĩnh vực chi lực kinh khủng trực tiếp bao trùm tất cả mọi người.

Mặc dù là Hoàng Âm, thế nhưng giờ phút này đối phương cũng khiến gương mặt xinh đẹp của nàng tràn ngập vẻ hoảng sợ!

Chín thành lĩnh vực tuyệt phẩm!

Vũ Hóa cảnh đỉnh phong!

Gia hỏa này mình không phải đối thủ!

Nhìn thấy vậy, biểu cảm trên mặt Hắc giáp thánh vệ cũng biến thành càng cao ngạo đắc ý hơn.

Những thiên kiêu hạ giới này cũng chỉ đến thế!

Chỉ cần hơi dùng chút thủ đoạn, còn không phải đều nằm trong lòng bàn tay?

Nhưng vào lúc này, Cố Dương chậm rãi đi lên phía trước.

Giờ phút này trong đôi mắt hắn lóe ra kim mang nhàn nhạt.

Một cỗ sát ý lăng lệ ác liệt từ trong cơ thể hắn cũng bạo phát ra.

Khi Hắc giáp thánh vệ đến nơi.

Cố Dương chính là đã vận dụng năng lực của mình, trực tiếp nhìn hết sạch tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia.

Cũng từ đó biết được những chuyện đã xảy ra ở bên ngoài.

Cùng với một loạt sự tình liên quan tới Hắc Nguyên thần triều.

"Hắc nguyên thần triều xâm lấn sao?"

"Một vị Thánh Cảnh, sáu vị Chuẩn Thánh, còn có vô số cường giả Hoàng cảnh cùng Vương cảnh."

"Một phương diện khác, phái ra rất nhiều Hắc Giáp Thánh Vệ

Sinh Tử cảnh cùng Vũ Hóa cảnh tiến vào bí cảnh để săn giết thiên kiêu tham gia vạn vực đại bỉ."

"Chuyến này người mạnh nhất... Chính là Thập Tam hoàng tử Hắc Nguyên thần triều."

"Mục tiêu là thánh nữ Chu Tước có được Chu Tước huyết mạch."

Khi nhìn đến đây, sát ý trong lòng Cố Dương đã lăng lệ ác liệt đến cực hạn.

Cho nên...

Hắn bước ra một bước.

Chuẩn bị đem Hắc Giáp Thánh Vệ chém giết.

Bởi vì những tin tức tình báo mà hắn có thể thu thập được đều đã nằm trong lòng bàn tay hắn rồi.

"Hửm?"

"Thế nào? Ngươi muốn làm anh hùng hay sao?"

Nhìn thấy Cố Dương đứng ra, còn vẻ mặt tức giận, Hắc Giáp Thánh Vệ nhất thời trên mặt lộ ra nụ cười lạnh.

Dọc theo con đường này, hắn ta đã giết không dưới mười vị thiên kiêu rồi.

Những thiên kiêu hạ giới này, quả thật quá nhỏ yếu!

Đừng nói là Sinh Tử cảnh đỉnh phong, cho dù là thiên kiêu cùng cảnh giới Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, ở trước mặt hắn cũng tuyệt đối chỉ có một con đường chết này!

Cho nên hắn tự nhiên là cười nhạo không thôi.

"Cố Dương!"

Hoàng Âm phát giác đến nơi đây, thần sắc cũng nghiêm túc nhắc nhở một câu.

Hắc giáp thánh vệ trước mắt này thực lực quá mức cường hãn, hơn nữa tu vi chính là Vũ Hóa cảnh đỉnh phong.

Thực lực chỉ sợ có thể chém giết một cường giả Vương cảnh hậu kỳ bình thường!

Tuy rằng thực lực của Cố Dương mạnh hơn nàng, nhưng đối mặt với người này chỉ sợ cũng rất khó là đối thủ!

Đối với lời nhắc nhở của Hoàng Âm,

Cố Dương không trả lời, nhưng thần sắc nghiêm túc ngẩng đầu.

Nhìn thấy điều này, Hoàng Âm có chút kinh ngạc, chẳng lẽ... Cố Dương dự định động thủ với người này sao?

Đúng lúc này, thì Sở Linh Nhi lại lặng lẽ kéo ống tay áo của Hoàng Âm.

"Hoàng Âm tỷ đừng hoảng hốt, phu quân rất mạnh."

Sở Linh Nhi chớp chớp đôi mắt to, trong ánh mắt lại không có nửa điểm sợ hãi.

Nghe đến đây, Hoàng Âm cũng không khỏi nao nao.

Cố Dương rất mạnh?

Cái này đương nhiên nàng biết.

Nhưng đối phương là Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, còn là thiên kiêu thần triều!

Mà đúng lúc này.

Tên Hắc giáp thánh vệ nhìn thấy Cố Dương lại còn dám tiến lên.

Nhất thời sắc mặt trở nên vô cùng âm lãnh.

"Không biết lượng sức, muốn chết!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Hắc giáp thánh vệ đột nhiên khoát tay, dự định trực tiếp bộc phát chín thành tuyệt phẩm lĩnh vực cường hãn của bản thân, sống sờ sờ đè ép Cố Dương đến chết!

Trong nháy mắt giơ tay lên.

Áp lực kinh khủng trong toàn bộ lĩnh vực lao về phía Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, khuôn mặt xinh đẹp Hoàng Âm hơi trắng lên.

Đây chính là áp lực khủng bố của chín thành tuyệt phẩm lĩnh vực.

Nếu toàn bộ áp lực này tập trung lên một người, cho dù là cường giả Vương cảnh cũng tuyệt đối không thể chịu nổi!

Nhưng Cố Dương đối mặt thủ đoạn của Hắc giáp thánh vệ, khóe miệng lại hiện ra một tia sắc lạnh.

"Kiến càng lay cây!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương rõ ràng lại lần nữa bước về phía trước một bước.

Trong nháy mắt bước ra một bước kia.

Lấy mũi chân làm trung tâm lập tức nhộn nhạo ra một cỗ dao động như hủy diệt!

Rặc rặc!

Tiếng vỡ vụn thanh thúy truyền tới.

Tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia lập tức mở to hai mắt nhìn, không thể tin nhìn về Cố Dương.

Bởi vì giờ phút này sau lưng Cố Dương, chỗ chín thành tuyệt phẩm lĩnh vực hắn thi triển bao phủ, vậy mà xuất hiện một vết nứt!

Mà cái khe này nhanh chóng lan tràn ra, một góc của lĩnh vực đó giống như mạng nhện không ngừng lan tràn ra!

Ngay sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng đến tận cùng lấy Cố Dương làm trung tâm bạo phát ra!

Đó là...

Lĩnh vực!

Lĩnh vực hủy diệt!

Chín thành lĩnh vực hủy diệt!

Ầm ầm ầm!

Chín thành hủy diệt lĩnh vực vừa ra, chín thành tuyệt phẩm lĩnh vực mà Hắc giáp thánh vệ tự ngạo vậy mà phảng phất như chịu một lực lượng khủng bố xung kích.

Bất ngờ vỡ vụn.

Sau đó là không ngừng lùi bước, bị chín thành lĩnh vực hủy diệt áp chế!

Nhìn thấy vậy.

Hắc giáp thánh vệ nhất thời nhịn không được rung động đến mức con mắt trợn tròn.

"Sao... Làm sao có thể!"

"Đây là... lĩnh vực phía trên tuyệt phẩm!"

"Hơn nữa còn là chín thành!"

Trong ánh mắt hắn tràn đầy hoảng sợ.

Làm sao hắn cũng không nghĩ tới...Một thiên kiêu ở hạ giới lại có thể lĩnh ngộ được lĩnh vực vượt qua tuyệt phẩm trong truyền thuyết!

Càng là nắm giữ nó đến chín thành!

Mẹ nó, đây là...

Coi như là trong thần triều, cũng tuyệt đối là yêu nghiệt đứng đầu!

Chỉ là hạ giới làm sao có thể xuất hiện yêu nghiệt bực này!?

"Đợi một chút... Khí tức lĩnh vực này, dường như thập phần tương tự với lĩnh vực hủy diệt trong truyền thuyết!"

"Không! Quả thực giống nhau như đúc!"

"Đây là lĩnh vực hủy diệt!"

Đột nhiên, Hắc giáp thánh vệ như nghĩ tới điều gì, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Bởi vì hắn nhớ tới một tin đồn!

Hắn biết lúc trước Hắc Nguyên Thần Triều từng xâm lấn

Huyền Minh đại lục một lần.

Thế nhưng một lần bị một tồn tại khủng khiếp tên là Hủy Diệt Thánh Tôn ngăn cản!

Mà lần đó Hắc Nguyên thần triều bọn họ tổn thất nặng nề.

Có mười bốn vị cường giả Thánh cảnh, chính là vẫn lạc trong tay Hủy Diệt Thánh Tôn!

Mà lĩnh vực mà vị Hủy Diệt Thánh Tôn trong truyền thuyết nắm giữ... lại là lĩnh vực Hủy Diệt!

Nghĩ đến đây, toàn thân Hắc Giáp Thánh Vệ nhất thời nhịn không được phát run.

Chẳng lẽ...

Đây là Hủy Diệt Thánh Tôn thứ hai!?

Cùng lúc đó.

Hoàng Âm cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Chín… chín thành hủy diệt lĩnh vực."

Hoàng Âm mở ra cái miệng nhỏ nhắn anh đào của nàng, lớn lên thành hình chữ O.

Hoàn toàn chấn động.

Bởi vì lúc trước Cố Dương giao thủ cùng nàng ta, rõ ràng chỉ sử dụng sáu thành hủy diệt lĩnh vực.

Nàng còn tưởng rằng Cố Dương chỉ nắm giữ sáu thành hủy diệt lĩnh vực.

Bây giờ xem ra...

Chỉ là Cố Dương cũng không thi triển toàn lực.

Hoặc là nói...

Lúc đó Cố Dương chỉ là cùng nàng luyện tập, cũng chính là chơi đùa mà thôi.

Nghĩ đến đây, Hoàng Âm càng thêm chấn động.

Cố Dương đến cùng cường đại đến trình độ nào?

"Cho dù là vị Hủy Diệt Thánh Tôn trong truyền thuyết cũng không đạt tới trình độ như Cố Dương thì phải?"

"Mười tám tuổi nắm giữ chín thành hủy diệt lĩnh vực."

Hoàng Âm liên tục hít vào mấy ngụm khí lạnh.

Trong lòng tràn đầy thán phục cùng chấn động.

Hắc giáp thánh vệ giờ phút này cũng từ trong rung động khôi phục lại.

Hắn thần sắc rùng mình.

Cái gì mà Hủy Diệt Thánh Tôn thứ hai chó má gì vậy.

Tiểu tử này mới chỉ là Sinh Tử cảnh đỉnh phong mà thôi.

Đây là tự mình dọa mình!

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn lập tức trở nên tàn nhẫn.

Bây giờ gia hỏa này chẳng qua mười tám tuổi, cũng đã nắm giữ chín thành hủy diệt lĩnh vực.

Ngày sau nếu như trưởng thành, uy hiếp quả thực không thể

tưởng tượng!

Cho nên...

Thừa dịp tu vi của hắn bây giờ không tính là quá mạnh!

Giết chết hắn ngay lập tức, đến lúc đó chắc chắn Đại thống lĩnh sẽ ngợi khen mình!

Nghĩ đến đây, sự chú ý của hắn cũng đã hoàn toàn rời khỏi người Hoàng Âm các nàng.

Ánh mắt sáng quắc nhìn Cố Dương.

"Thật sự là thu hoạch ngoài ý muốn nha!"

"Không nghĩ tới hạ giới lại có thể sinh ra yêu nghiệt như thế."

"Vận khí của ta thật không tệ!"

"Nếu như bị ta phát hiện..."

"Vậy ngươi càng không thể sống được nữa!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Khí tức toàn thân Hắc giáp thánh vệ lại lần nữa bộc phát.

Tuy rằng lĩnh vực của bản thân bị chín thành Hủy Diệt lĩnh vực hoàn toàn áp chế.

Nhưng hắn không hề nhụt chí.

Tuy chín thành lĩnh vực hủy diệt thực sự rất kinh khủng.

Nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng áp chế hắn mà thôi.

Luận thực lực, hắn vẫn có thể nghiền ép Cố Dương!

Nghĩ tới đây, trong tay hắn thình lình đã có thêm một thanh Linh kiếm Hoàng cấp.

"Tiểu tử... Ngươi có thể đi chết được rồi!"

Hắc giáp thánh vệ nhếch miệng cười.

Hoàng cấp linh kiếm trong tay nhất thời bộc phát ra tia sáng chói mắt.

Chợt hắn chém xuống một kiếm!

Kiếm quang kinh khủng trong nháy mắt nở rộ giữa không trung.

Kiếm uy kinh khủng kia... Càng khiến cho lĩnh vực xung quanh cũng phải rung động theo.

Một kiếm này, lại là Thánh cấp kiếm pháp!

Hơn nữa đây còn là một kiếm toàn lực của Vũ Hóa Cảnh đỉnh phong!

Trong đó lại dung hợp Thánh cấp huyết mạch chi lực!

Uy lực của một kiếm này lại có thể đột phá áp chế từ chín thành lĩnh vực hủy diệt.

Nhắm thẳng chém tới đầu Cố Dương!

Giờ phút này, trong mắt Hắc giáp thánh vệ lộ ra vẻ mừng như điên.

Phảng phất đã thấy được một màn đầu Cố Dương bị chém đứt dưới một kiếm của mình!

Nhìn thấy một kiếm này.

Hoàng Âm cũng nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Sự kinh khủng của một kiếm này là nàng cũng nhịn không được kinh hãi.

Mà nhìn thấy một kiếm này.

Cố Dương chỉ tùy ý liếc qua, sau đó thu hồi ánh mắt.

Trong ánh mắt chỉ có sát ý.

Ngay sau đó.

Cố Dương lại lần nữa giơ tay phải lên.

"Ta không có thời gian chơi đùa với ngươi, cho nên... Đi chết đi."

Cố Dương giọng điệu bình tĩnh lạnh nhạt.

Giống như đang trần thuật một chuyện bình thường nào đó.

Mà khi hắn vừa dứt lời.

Lực lượng kinh khủng lập tức được triển khai!

Linh vực hủy diệt vốn có chín thành, giờ phút này lại tăng vọt!

Tiểu viên mãn!

Lĩnh vực huỷ diệt tiểu viên mãn vừa xuất hiện.

Hoàng Âm lập tức thiếu chút nữa nghẹn ngào hô lên.

Tiểu viên mãn!

Cố Dương vậy mà đã nắm giữ lĩnh vực hủy diệt đến trình độ Tiểu viên mãn!

Này không khỏi cũng quá mức khoa trương đi!

Cùng lúc đó.

Tên Hắc giáp thánh vệ kia cũng nhịn không được mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Không có khả năng!"

"Điều này sao có thể!"

Hắn đã bị dọa sợ rồi.

Mười tám tuổi, nắm giữ lĩnh vực hủy diệt tiểu viên mãn?

Loại chuyện này...

Đừng nói chỉ là ở hạ giới, mặc dù đặt ở thượng giới, đó cũng là chuyện cực kỳ hi hữu!

Ngộ tính của một thiên kiêu hạ giới sao có thể kinh khủng như vậy!

Quái vật!

Quả thực chính là quái vật!

Mà ngay tại thời điểm Hắc giáp thánh vệ vô cùng chấn động.

Dưới áp lực của lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn, một kiếm kiêu ngạo kia thình lình vỡ vụn ra!

Không đưa tới bất kỳ gợn sóng nào!

Bị hủy diệt hoàn toàn!

Đây chính là sự bá đạo của lĩnh vực Huỷ Diệt Tiểu Viên Mãn!

Mà ngay sau đó.

Cố Dương ngón tay hơi hơi chỉ một cái.

Lập tức, trong lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn lại bộc phát ra một cỗ áp lực thông thiên, lao về phía Hắc Giáp Thánh Vệ!

Nhìn thấy như vậy, Hắc giáp thánh vệ lập tức cả hồn đều sợ hãi.

Y vội vàng dốc toàn lực bộc phát tất cả thủ đoạn của mình ra, định ngăn cản.

Nhưng lĩnh vực hủy diệt tiểu viên mãn lại bá đạo đến mức nào!

Chín thành lĩnh vực tuyệt phẩm hắn thi triển dưới sự trấn áp của lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn, liền giống như tờ giấy vậy, tuỳ tiện bị xé rách thành vô số đạo mảnh vỡ!

Bông Hoa Vũ Hóa?

Vỡ vụn!

Bảo giáp phòng ngự?

Vỡ vụn!

Hộ thể chân nguyên?

Vỡ!

Xoạt xoạt xoạt!

Từng đợt tiếng nổ không ngừng vang lên.

Mà biểu cảm của tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia cũng là từ kinh hãi lúc trước chậm rãi biến thành tuyệt vọng!

Tuyệt vọng thật sâu!

Lĩnh vực hủy diệt viên mãn thực sự quá kinh khủng!

Cho dù hắn đã lấy ra toàn bộ vốn liếng, hoàn toàn không ngăn cản được!

"Ngươi không thể giết ta, nếu ngươi giết ta, hoàng tử điện hạ sẽ thay ta..."

Hắc giáp thánh vệ tuyệt vọng, lại la lớn, muốn uy hiếp Cố Dương, khiến Cố Dương không dám hạ sát thủ với hắn.

Nhưng lời uy hiếp của y còn chưa nói hết.

Lĩnh vực hủy diệt kinh khủng đó là trực tiếp thôn phệ toàn bộ thân thể của hắn!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Âm thanh xương cốt bị xoắn nát không ngừng truyền đến.

Tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia ngay cả nửa hơi thở thời gian cũng không thể kiên trì được.

Triệt để bị hủy diệt lĩnh vực khuấy loạn thành một bãi tro bụi.

Hắc giáp thánh vệ, cứ như vậy mà chết đi!

Chứng kiến một màn này.

Hoàng Âm nhịn không được hít sâu một hơi, đôi mắt đẹp giờ phút này càng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy chấn động cùng khâm phục.

Đây mới là thực lực chân chính của Cố Dương sao?

Chuyện này cũng không khỏi quá mức khoa trương!

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng trợn tròn mắt, không thể

tin được nhìn Cố Dương.

Hiển nhiên các nàng cũng không nghĩ tới... thực lực của Cố Dương lại tăng nhanh như thế.

Lúc này mới qua không đến một năm, Cố Dương cũng đã trưởng thành đến trình độ này!

Rõ ràng ban đầu ở trong Kình Thiên Tháp, còn không mạnh hơn các nàng bao nhiêu.

Gương mặt xinh đẹp của Diệp Khuynh Thành cũng tràn đầy chấn động.

"Đây là thực lực chân chính của phu quân sao?"

Nàng nhịn không được hít sâu một hơi, đồng thời cảm khái cũng nhịn không được lắc đầu.

Thật không hổ là phu quân!

Lúc này, khóe mắt Sở Linh Nhi đang mang ý cười.

Đối với việc này nàng không hề có điều gì ngoài ý muốn.

Dù sao...

Thực lực phu quân vốn là yêu nghiệt như thế!

Cái gì mà thiên kiêu thần triều, cũng chỉ như thế mà thôi!

Cùng lúc đó.

Một màn Cố Dương bộc phát ra lĩnh vực huỷ diệt tiểu viên mãn trấn sát hắc giáp thánh vệ, cũng thông qua quầng sáng truyền lên U Huyền phong.

Từ đầu tới đuôi, màn sáng cũng chưa từng biến mất.

Mặc dù phần lớn cường giả đều đang chiến đấu.

Nhưng khi Hắc Giáp Thánh Vệ đụng phải bọn Cố Dương, vẫn như cũ hấp dẫn không ít ánh mắt của người khác.

Trong đó không chỉ có cường giả Đông Hoang, cũng có người Hắc Nguyên Thần triều!

Nhưng mục tiêu của bọn họ lại khác.

Cường giả Đông Cảnh hoang muốn xem chính là... Cố Dương làm sao ứng đối với Hắc Giáp Thánh Vệ cường hãn như thế.

Mà những người Hắc Nguyên thần triều kia, muốn nhìn xem Hắc giáp thánh vệ hành hạ những người được gọi là thiên kiêu này như thế nào!

Sau đó màn sáng đã truyền ra kết quả chiến đấu.

Vô số cường giả Đông Hoang cùng Hắc Nguyên Thần triều đều mở to hai mắt nhìn, đều bị chấn động!

"Không có khả năng!"

"Thiên kiêu thần triều ta, làm sao có thể bị một thiên kiêu hạ giới tiêu diệt được chứ!?"

Một đám Vương cảnh cùng Hoàng cảnh Hắc Nguyên thần triều lập tức mặt đầy chấn động, trong ánh mắt tức giận bốc lên.

Mà một bên khác, vô số cấp bậc vương cảnh và Hoàng cảnh Đông Hoang đều chấn động tinh thần, sĩ khí sôi trào lên.

"Ha ha ha!"

"Nhìn đám người kia mặt mũi đều đen như đít nồi kìa!"

"Cố Dương, làm đẹp lắm!"

"Cái gọi là thiên kiêu thần triều, không gì hơn cái này!"

"Còn trào phúng chúng ta là thấp kém, ta thấy thiên kiêu thần triều các ngươi cũng không tốt hơn chỗ nào!"

Không ít cường giả đều cất tiếng trào phúng.

Phải biết rằng thực lực của bọn họ và Hắc Nguyên thần triều quả thực chênh lệch, trong khoảng thời gian chiến đấu này phần lớn bọn họ đều là bị áp đảo.

Bây giờ Cố Dương vượt cấp chém giết một gã Vũ Hóa cảnh đỉnh phong hắc giáp thánh vệ.

Dĩ nhiên sĩ khí của bọn họ sẽ tăng lên rất nhiều.

Chỉ cảm thấy trong lòng vui vẻ dạt dào.

Mà lúc này, cường giả Hắc Nguyên thần triều cũng biến sắc cực kỳ khó coi.

Cùng lúc đó.

Trên trời cao, Cửu Đại Chuẩn Thánh thậm chí hai vị Thánh Cảnh Tam Nguyên Thiên Ngoại cũng bắt được cảnh tượng này.

Dù sao đối với bọn hắn mà nói, dù khoảng cách xa như vậy... nhỏ như tro bụi cũng có thể thoải mái nắm bắt được động tĩnh!

Phát giác cảnh tượng trong màn sáng kia cũng không phải là việc khó!

Giờ phút này.

Chín đại Chuẩn Thánh cùng với hai vị Thánh cảnh đều lộ ra vẻ mặt chấn động!

Đồ vật mà bọn họ nhìn thấy đương nhiên là nhiều hơn so với

những người khác!

"Lại là lĩnh vực hủy diệt!"

"Hơn nữa còn là lĩnh vực hủy diệt cấp bậc Tiểu viên mãn!"

"Người này... đến cùng là tình huống gì?"

"Những nô bộc dưới hạ giới ngược lại từng nhắc tới một vị tuyệt thế thiên kiêu, nhưng chúng ta cũng không quá để ý, hôm nay xem ra... Là nói người này sao?"

"Khốn kiếp! Hạ giới lại có yêu nghiệt như vậy sao?"

"Lĩnh vực hủy diệt... chẳng lẽ Huyền Minh đại lục lại xuất hiện một Hủy Diệt Thánh Tôn?"

Nghĩ đến đây, lục đại Chuẩn Thánh Hắc Nguyên thần triều nhất thời mặt đầy sát ý.

Người này... Không thể giữ lại!

Mà Chu Tước thánh chủ lại cất tiếng cười ha hả!

"Ha ha ha!"

"Không nghĩ tới Cố Dương tiểu tử này lại nắm giữ lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn!"

"Thật là dọa người, Có điều... Làm đẹp lắm!"

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng chấn kinh mở to hai mắt, ngay lập tức mặt già cũng hiện ra vẻ vui mừng.

"Được được được!"

Hắn liên tiếp nói ra ba chữ được.

Hiển nhiên là mừng rỡ tới cực điểm.

"Hắn tên là Cố Dương phải không?"

"Không nghĩ tới Đông Hoang chúng ta... Lại còn có yêu nghiệt như vậy!"

"Thật là may mắn của Đông Hoang ta! Chính là may mắn của Huyền Minh đại lục!"

Mà sắc mặt Đại thống lĩnh bên kia lại là trầm trọng đến cực điểm.

Trong ánh mắt của hắn, sát ý kinh khủng không chút che giấu bộc phát ra.

"Lại còn có loại chuyện này!"

So với người khác chỉ là nghe được tin tức về Hủy Diệt Thánh Tôn trong truyền thuyết.

Đại thống lĩnh đã từng tận mắt chứng kiến!

Cho nên, hắn hiểu rõ sự khủng bố của Hủy Diệt Thánh Tôn hơn bất cứ ai!

Cái loại khí tức hủy thiên diệt địa đó, duy ngã độc tôn.

Cho dù đã qua nhiều năm như vậy, trí nhớ của hắn vẫn còn mới mẻ.

Mỗi lần nhớ lại là mặt không nhịn được lộ ra vẻ sợ hãi, toàn thân phát run!

Chỉ có điều hiện giờ Hủy Diệt Thánh Tôn đã chết đi vô số năm.

Đại thống lĩnh làm sao cũng không ngờ lại có ngày hôm nay!

Hắn nhìn thấy một yêu nghiệt thiên tư thậm chí còn vượt xa Hủy Diệt Thánh Tôn!

"Mười tám tuổi đã nắm giữ lĩnh vực Hủy Diệt viên mãn, nếu để hắn trưởng thành thêm một thời gian nữa thì còn đến mức nào nữa?"

Đại thống lĩnh không nhịn được hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng sát ý.

Nếu thật sự để cho hắn trưởng thành thêm một đoạn thời gian.

Mặc dù không nói có thể uy hiếp Hắc nguyên thần triều của bọn họ, nhưng khẳng định sẽ khiến hành động xâm lấn của bọn họ rơi vào nguy hiểm cực lớn!

Dù sao hủy diệt Thánh Tôn trước đây cũng là như vậy!

Cố Dương của hiện tại, so với Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước, trừ tu vi không đủ, còn chưa trưởng thành.

Các phương diện khác rõ ràng là phiên bản mạnh hơn của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Kẻ này, nhất quyết không thể lưu lại!

Trong cơn kinh nộ.

Toàn thân đại thống lĩnh rõ ràng bộc phát ra uy năng thông thiên.

Vốn lão tổ Chu Tước thánh địa còn có thể ung dung ứng đối, nay sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chỉ trong chớp mắt đã bị đại thống lĩnh áp chế.

Khí tức và thủ đoạn khủng bố đó, mặc dù là lão tổ Chu Tước Thánh Địa, nhưng cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Lão già này vậy mà còn ẩn giấu thực lực!

Không chỉ có vậy, đại thống lĩnh cũng đồng thời trở tay áp chế lão tổ Chu Tước thánh địa.

Cũng là truyền lệnh xuống.

Để tất cả thiên kiêu thần triều toàn lực ra tay.

Không được lại kéo dài thời gian!

Nhận được mệnh lệnh của đại thống lĩnh.

Trong mắt sáu vị Chuẩn Thánh lập tức bộc phát ra sát khí ngập trời.

Khí tức trong cơ thể lập tức tăng vọt.

Ngoài ra, cường giả Hoàng cảnh cùng Vương cảnh cũng là như thế.

Vốn cường giả Đông Hoang còn có thể cùng thiên kiêu Hắc Nguyên Thần Triều vật nhau đánh có qua có lại.

Nhưng đợi đến khi bọn họ toàn lực bộc phát, gần như là trong nháy mắt, tất cả cường giả Đông Hoang đều bị đè xuống đánh!

Mặc dù không nói là bẻ gãy nghiền nát, nhưng cũng phải cố hết sức ứng phó.

Điều này cũng khiến vô số cường giả Đông Hoang vô cùng hoảng sợ.

Phải biết rằng thực lực những thiên kiêu thần triều này, chính là bị thế giới rào cản mạnh mẽ áp chế!

Có thể nói là không thể phát huy ra thực lực đỉnh cao.

Nhưng ngay cả như vậy vẫn như cũ là đem bọn họ cùng cảnh giới đánh cho hoàn toàn không còn trở tay được!

Chênh lệch giữa hai bên đã khuếch đại tới mức này rồi sao?

Những người khác còn tốt, Chu Tước Thánh Chủ là người khó xử nhất.

Bởi vì hiện tại hắn lấy một địch hai, còn là hai vị cường giả Chuẩn Thánh của Hắc Nguyên Thần triều!

Mặc dù sau lưng hắn có đại trận Chu Tước thánh địa, nhưng hắn phải đối phó vô cùng cố hết sức.

Nếu cứ tiếp tục như vậy, chỉ sợ Đông Hoang bọn họ sẽ không chịu nổi!

Nghĩ đến đây, Chu Tước thánh chủ vừa tận lực ngăn cản thế công mãnh liệt của hai vị Chuẩn Thánh, vừa cắn chặt răng.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn đã chuẩn bị tốt trường hợp xấu nhất.

Nếu như lão tổ chiến bại, hắn trước tiên sẽ chọn bảo vệ đám người Cố Dương!

Cố Dương chính là hy vọng của bọn hắn!

Bằng vào tư chất của Cố Dương, không bao lâu nữa liền có thể trưởng thành.

Cho nên, nhất định phải bảo vệ Cố Dương!

Trong ánh mắt hắn hiện lên một tia kiên quyết.

Nếu thật sự đến thời điểm đó, hắn tất nhiên sẽ không chút do

dự!

Nhưng bây giờ bọn họ miễn cưỡng còn có thể chống đỡ được.

Nếu có thể kéo dài đến khi cường giả đỉnh cao khác đến tương trợ, vậy liền còn có cơ hội!

Ngay tại U Huyền phong, cường giả khắp nơi bởi vì Cố Dương xuất hiện mà chiến đấu càng kịch liệt.

Bên trong màn sáng.

Thần sắc Cố Dương cũng khôi phục lạnh nhạt.

Nếu là bình thường, có lẽ hắn còn tốn chút thời gian chơi với đối phương.

Dù sao thực lực của người này cũng coi như không tệ.

Không chỉ tu vi đạt tới Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, các phương diện thiên tư cũng không có sơ sót!

Nhưng.

Sau khi hắn ta đặt chú ý lên nữ nhân của mình, Cố Dương liền đã mất đi kiên nhẫn chơi đùa với hắn ta.

Cố Dương tiện tay vung lên.

Một bãi tro bụi trên không trung theo gió phiêu tán.

Hắn chậm rãi quay đầu.

Ngoại trừ Sở Linh Nhi, bốn cô gái còn lại đều kinh hãi nhìn hắn.

Đặc biệt là Hoàng Âm.

Loại tương phản này khiến nàng có vẻ khá đáng yêu.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi khẽ cười một tiếng, búng tay một cái.

"Tỉnh lại đi."

Keng!

Nghe được tiếng vang, tứ nữ lúc này mới phản ứng lại.

Hoàng Âm cũng nhận ra sự thất thố của mình, khuôn mặt xinh đẹp hiện lên vẻ ửng đỏ, còn Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh thì trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ hưng phấn và kích động.

"Cố công tử, rốt cuộc ngươi tu luyện thế nào vậy? Tốc độ thực lực tăng lên không khỏi quá khoa trương đi!"

"Đúng đấy, chẳng khác nào quái vật!"

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ hơi giang tay ra, nhưng cũng không giải thích quá nhiều.

Dù sao cũng thật sự khó giải thích.

"Tình hình bây giờ dường như có chút phức tạp, ngươi cảm thấy thế nào?"

Ánh mắt Cố Dương nhìn về phía Hoàng Âm, nhẹ giọng hỏi.

Hoàng Âm được Cố Dương nhìn như vậy, lập tức ánh mắt né tránh, có chút hoảng loạn.

Không biết vì sao, nghĩ đến giờ phút này trái tim lớn của nàng nhảy lên thật là thần kỳ... Loại cảm giác này chưa bao giờ có.

Cực kỳ kỳ quái, nhưng dường như lại vô cùng thú vị.

"Ta... Ta không biết."

Hoàng Âm ấp úng hồi lâu, liền đáp lại.

Chẳng biết tại sao, hiện tại trong đầu nàng đều là hình ảnh lúc trước Cố Dương giận dữ chém giết tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia.

Soái khí!

Bá đạo!

Cho dù là nàng, cũng không khỏi đắm chìm trong đó.

Nghĩ đến đây, trong lòng Hoàng Âm càng thêm chấn kinh.

Trước kia nàng chưa bao giờ như vậy.

Cố Dương cũng có chút không hiểu trừng mắt nhìn.

Nhưng hắn cũng không nghĩ quá nhiều.

Cảm thấy có thể là Hoàng Âm nhận được tin tức cũng không nhiều.

Vì thế hắn hơi dừng một chút, liền giải thích.

"Ban nãy, cái tên kia đến từ Hắc Nguyên Thần triều ở thượng giới."

"Theo như lời hắn nói, hiện tại bên trong bí cảnh hẳn là tràn ngập các loại cường giả Hắc Nguyên Thần triều tương tự như hắn, trắng trợn ngược đãi những thiên kiêu Đông Hoang chúng ta."

"Mà bên ngoài... e rằng tình huống cũng không lạc quan."

Cố Dương tường thuật đại khái tình huống bên ngoài một lần.

Những thứ này đều là hắn nhìn ra từ Hắc giáp thánh vệ.

Đương nhiên không có bất kỳ khả năng xuất hiện sai sót nào.

Nghe Cố Dương nói xong.

Hoàng Âm cũng đã lấy lại tinh thần, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy kinh hãi cùng phẫn nộ.

"Hắc nguyên thần triều lúc trước... đúng là ngóc đầu trở lại!"

Mặc dù nàng sớm biết Vạn Vực đại bỉ sẽ có dị biến sinh ra, nhưng cũng không nghĩ tới lại là Hắc Nguyên thần triều xâm lấn lần 2!

Sự kinh khủng của Hắc Nguyên thần triều, nàng cũng đã tìm hiểu qua trong sách cổ.

Bên trong Hắc Nguyên Thần triều, chỉ sợ là có tồn tại khủng bố!

Mà tồn tại như vậy có lẽ còn được gọi là Thần Cảnh!

Cho nên mới có danh xưng Hắc Nguyên Thần Triều.

Đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của bọn họ mà thôi.

Cụ thể như thế nào còn không rõ ràng.

Nhưng bất kể Hắc Nguyên thần triều thế nào, đều cực kỳ khủng bố!

Dưới tình huống bình thường, Huyền Minh đại lục căn bản không có khả năng chống đỡ được!

May mà Thiên Đạo Huyền Minh đại lục có lực áp chế tự nhiên đối với người từ bên ngoài xâm nhập vào!

Nếu không...

Huyền Minh đại lục đã sớm đổi tên!

Bên kia thần sắc tứ nữ cũng là khác nhau.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều vô cùng lo lắng cho tình huống của thánh địa.

Dù sao nơi này là nơi sinh ra nuôi dưỡng các nàng.

Bọn họ đương nhiên không muốn quê hương bị hủy!

Nhưng về phương diện khác, các nàng mặc dù đi ra ngoài, có thể giúp được gì không?

Sợ rằng ngược lại sẽ nảy sinh tác dụng phụ, kéo chân sau!

Dù sao tu vi của các nàng cũng không tính là cao!

Về phần Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi, thì là trước tiên nhìn về phía Cố Dương.

"Phu quân, chàng tính làm thế nào?"

"Ta sẽ luôn đi theo phu quân!"

Nghe được lời hai nàng nói, Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười.

"Ta... là dự định rời khỏi bí cảnh."

Cố Dương vừa nói ra khỏi miệng.

Hoàng Âm nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Trong mắt nàng cũng không tự chủ hiện lên vẻ lo lắng.

"Rời khỏi bí cảnh?"

"Nhưng hiện giờ chỉ sợ Chu Tước thánh địa đã loạn thành một bầy, hơn nữa ngoại trừ cường giả Hoàng cảnh, thậm chí còn có Chuẩn Thánh thậm chí là Thánh cảnh chân chính!"

"Nếu tùy tiện đi ra ngoài... e rằng sẽ vô cùng nguy hiểm!"

Mặc dù Cố Dương hôm nay bày ra thực lực cho dù là nàng cũng nhịn không được sinh lòng bội phục.

Nhưng đối mặt với thực lực tuyệt đối nghiền ép, cho dù là yêu nghiệt như Cố Dương, cũng rất khó giúp được cái gì!

Đừng nói là bọn họ, cho dù là Vương cảnh cũng rất khó can thiệp vào thế cục đại chiến.

Dù sao...

Nơi đó là thiên hạ của Hoàng Cảnh, Chuẩn Thánh thậm chí Thánh Cảnh!

"Điều này đương nhiên là ta có suy tính."

Đối với Hoàng Âm lo lắng, Cố Dương cũng nhẹ gật đầu.

Đang chuẩn bị giải thích một phen.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng nháy mắt chính là rơi vào bọn họ bên này.

Giờ phút này.

Hoàng Âm bỗng nhiên biến sắc!

Dường như có một vị tồn tại cực kỳ khủng bố giáng lâm!

Luồng khí tức kia ngay cả tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia cũng là kém xa!

Nhận thấy được việc này, Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng lui về sau hai bước, tránh sau lưng Hoàng Âm.

Về phần Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi thì đứng chung

một chỗ, mặc dù cũng có chút sợ hãi, nhưng chỉ cần phu quân ở bên cạnh... Các nàng dường như cái gì cũng không sợ!

Không chút sợ hãi ngẩng đầu lên.

Mà Cố Dương chậm rãi xoay người, hơi kinh ngạc nhìn lại phía giữa không trung.

Ngay sau đó, một thanh niên nam tử thân mang Hắc Vũ Thần Huyền Bào chậm rãi xuất hiện ở phía trên.

Hắn ăn mặc giống như một người vô cùng bất phàm.

Khí chất càng siêu thoát phàm tục, cử chỉ mấy lần đều tản mát ra mị lực vô tận, gã ngẩng cao đầu, giữa hai đầu lông mày mang theo uy nghiêm, trong đôi mắt tràn đầy vẻ lãnh đạm cùng vô tình, phảng phất không để vạn vật thương sinh vào trong mắt.

Vạn vật đối với hắn chẳng khác gì con sâu cái kiến!

Trên đỉnh đầu hắn có một chiếc mũ lông màu vàng đen tản mát ra khí tức cực kỳ khủng khiếp, uy chấn tứ phương!

Rất rõ ràng người này có thân phận bất phàm!

Cũng chỉ có hoàng tử trong miệng Hắc Giáp Thánh Vệ mới có sức phô trương bực này!

Mà hắn chính là...

Thập Tam hoàng tử Hắc Nguyên thần triều - Tiêu Nguyên Long!

Trong nháy mắt Hắc Nguyên thần triều Thập Tam hoàng tử hàng lâm đến trước mặt bọn Cố Dương.

Một màn này cũng là thông qua màn sáng trực tiếp truyền đến U Huyền phong phía trên.

"Ha ha ha!"

"Thập Tam Hoàng Tử điện hạ!"

"Thật sự là trời cũng giúp ta! Không nghĩ tới Thập Tam hoàng tử điện hạ lại trực tiếp tìm được Cố Dương!"

"Với thủ đoạn của Hoàng tử điện hạ, chém giết Cố Dương chẳng qua là bóp chết một con kiến mà thôi!"

Vô số tiếng cười to càn rỡ lập tức không dừng được từ Hắc Nguyên thần triều bên kia truyền đến.

Một đám cường giả Vương cảnh cùng Hoàng cảnh trên mặt tràn đầy cười lạnh.

Giờ phút này.

Lục đại Chuẩn Thánh cũng lộ ra ý cười trên mặt.

"Không ngờ lại để cho Thập Tam hoàng tử điện hạ gặp được."

"Lần này ngược lại là bớt đi một chút công phu."

"Với thực lực của Hoàng tử điện hạ, chém giết Cố Dương cũng không tính là khó khăn."

Bọn họ tự nhiên hiểu rõ thực lực Thập Tam hoàng tử nhà mình.

Cho nên rất tự tin.

Cho dù là Cố Dương đã nắm giữ lĩnh vực hủy diệt tiểu viên mãn.

Xét về thực lực, hắn ta tuyệt đối không phải đối thủ của Thập Tam Hoàng Tử điện hạ!

Dù sao...

Thiên tư yêu nghiệt của Thập Tam hoàng tử, cho dù là vị lão tổ mạnh nhất Hắc Nguyên Thần triều bọn họ, cũng đã gật đầu tán thưởng!

Đại thống lĩnh nhìn thấy vậy cũng không khỏi hơi nhíu mày.

"Rất tốt!"

"Nếu hoàng tử điện hạ có thể chém giết Cố Dương kia, chính là lập công lớn cho Hắc Nguyên Thần triều chúng ta!"

Nghĩ tới đây, trên mặt đại thống lĩnh lập tức nở nụ cười.

Ngược lại, sắc mặt lão tổ Chu Tước thánh địa trở nên khó coi.

Hắn tự nhiên có hiểu biết đối với hoàng tử Hắc Nguyên Thần triều.

Những hoàng tử này từ nhỏ đã đắm chìm trưởng thành dưới hào quang của Hắc Nguyên thần triều.

Mưa dầm thấm đất đều là nội tình của thần triều.

Luận thiên tư, chỉ sợ so với Cố Dương cũng không yếu hơn bao nhiêu.

Mà luận nội tình, Cố Dương tuyệt đối là kém xa vị hoàng tử kia!

Nếu lại cho Cố Dương một thời gian trưởng thành, hắn tất nhiên có tự tin, Hoàng tử kia tuyệt đối không phải là đối thủ của Cố Dương.

Nhưng bây giờ Cố Dương còn chưa có hoàn toàn trưởng thành đấy!

Nghĩ đến đây, trong mắt lão tổ Chu Tước thánh địa tràn đầy lo lắng.

Chu Tước thánh chủ phía dưới thần sắc cũng biến thành cực kỳ căng thẳng.

Thậm chí hắn ta còn muốn trực tiếp thoát khỏi sự quấn lấy của hai Chuẩn Thánh, trực tiếp tiến vào trong bí cảnh hỗ trợ!

Cố Dương bất luận thế nào cũng không thể chết ở chỗ này!

Mà ngay lúc vô số người đang nhìn trộm tình huống phát sinh trong màn sáng.

Giờ phút này, bên trong bí cảnh.

Cố Dương cũng híp mắt, trong ánh mắt xẹt qua một vệt kim mang.

Trong mắt hắn ta.

Tin tức liên quan đến hoàng tử này cũng là trải ra.

Sau khi xem xong các loại tin tức trên người hắn, Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Thập Tam hoàng tử này thật sự có chút thú vị!

Mà Cố Dương dò xét, tự nhiên cũng đưa tới chú ý của Tiêu Nguyên Long.

Đồng thời, hắn quan sát biến hóa xung quanh một cái, thần sắc có chút lạnh lẽo.

"Chính là ngươi chém giết Thánh Vệ thần triều của ta?"

"Quỳ xuống tự vẫn đi."

"Về phần tỳ nữ các ngươi, bổn hoàng tử thấy các ngươi có hai phần tư sắc, muốn sống, liền tự đến phía sau ta."

Tiêu Nguyên Long mặt lộ vẻ hờ hững, giọng điệu càng lạnh như băng.

Nhưng trong đó lại ẩn chứa uy nghiêm bá đạo không thể nghi ngờ.

Đây cũng là tác phong trước giờ của Tiêu Nguyên Long.

Dù sao...

Y chính là hoàng tử Hắc Nguyên thần triều, thân phận tôn quý cỡ nào.

Đám con cháu hạ giới ti tiện này sao có thể ngồi ngang hàng với hắn?

Hắn có thể ngẩng đầu nhìn thẳng bọn họ một cái, đã là vinh hạnh của bọn họ rồi!

Tuy nhiên Tiêu Nguyên Long vừa dứt lời, còn không đợi Hoàng Âm phẫn nộ mở miệng, giọng nói lạnh lùng của Sở Linh Nhi đã truyền đến.

"Ngươi tính là thứ gì? Cũng xứng để phu quân tự vẫn?"

Sở Linh Nhi vừa nói xong.

Diệp Khuynh Thành còn đỡ.

Ba tỷ muội Hoàng Âm các nàng nhất thời lộ vẻ ngạc nhiên.

Các nàng không thể nào tưởng tượng được... Sở Linh Nhi lại dũng mãnh như vậy!

Dù sao người trước mắt này...

Thế nhưng là hoàng tử Hắc Nguyên thần triều đấy!

Mặc dù nhìn từ tu vi, hắn dường như cũng chỉ là Sinh Tử cảnh đỉnh phong, tam hoa tụ đỉnh.

Nhưng từ thực lực và nội tình đến xem thì gần như có thể nghiền ép các nàng!

Tuy Cố Dương rất mạnh, nhưng đối mặt với hoàng tử Hắc Nguyên Thần triều...

Các nàng vẫn có chút lo lắng.

Cùng lúc đó.

Tiêu Nguyên Long cũng lập tức bị chọc giận.

"Chỉ là tỳ nữ hạ giới, dám trào phúng bản hoàng tử, muốn chết!"

Hắn tức giận, không ngờ tay áo màu đen lại chấn động trên không trung!

Keng!

Lĩnh vực kinh khủng chính là trực tiếp bộc phát!

Đó là lĩnh vực cỡ nào...

Trình độ cường hãn đã có thể so với Cố Dương!

Hoàn toàn không phải tên Hắc Giáp Thánh Vệ lúc trước có khả năng sánh bằng!

Hơn nữa phẩm chất của lĩnh vực này đã đạt tới ngụy Thiên phẩm!

Ầm ầm ầm!

Lĩnh vực ngụy Thiên cấp bậc tiểu viên mãn trong nháy mắt đã hoàn toàn giam cầm không gian xung quanh.

Đồng thời cũng bao trùm tất cả đám người Cố Dương.

"Hắn lại cũng nắm giữ lĩnh vực Tiểu viên mãn!"

"Hơn nữa còn là ngụy Thiên phẩm!"

Hoàng Âm cũng không khỏi lộ vẻ chấn động trên mặt.

Tiêu Nguyên Long nghe vậy, khóe miệng lộ ra một tia khinh thường.

Hắn không chú ý tới chữ "Cũng" trong miệng Hoàng Âm.

Chính là ngẩng đầu, cao cao tại thượng lạnh lùng nói: "Chỉ là hạ giới, lấy đâu ra tư cách so sánh cùng thượng giới ta?"

"Một đám người thấp kém mà thôi, cho rằng bản hoàng tử cũng giống các ngươi sao?"

"Thật sự là buồn cười!"

"Đầu tiên ta sẽ bắt ngươi khai đao!"

"Kẻ đê tiện dám can đảm nhìn thẳng vào bản hoàng tử, còn không tự vẫn, trước phế hai mắt ngươi!"

Tiêu Nguyên Long hừ lạnh một tiếng.

Đưa tay chỉ hướng Cố Dương.

Bởi vì trong lòng hắn rất khó chịu đối với Cố Dương.

Thứ nhất, bên cạnh Cố Dương lại có nữ tử cực phẩm như thế, dung mạo mỗi người đều tuyệt mỹ.

Thứ hai là...

Kẻ này dám không nhìn mình.

Cho nên trước tiên hắn phải diệt trừ gia hỏa khiến bản thân rất khó chịu này!

Trong nháy mắt.

Lĩnh vực chi lực kinh khủng trên bầu trời như thủy triều đè ép tới Cố Dương!

Nhìn thấy vậy, mặt Hoàng Âm không khỏi lộ vẻ quái dị.

Vị hoàng tử này...

Ánh mắt không tệ.

Liếc mắt một cái liền để mắt tới người mạnh nhất trong đám bọn họ.

Mà Cố Dương thấy Tiêu Nguyên Long ra tay với mình.

Trên mặt lại hiện ra một tia lãnh ý.

"Như Linh Nhi nói, chỉ bằng ngươi mà xứng sao?"

Vừa nói xong, lĩnh vực hủy diệt kinh khủng trong cơ thể Cố Dương thình lình cũng bộc phát ra.

Keng!

Lĩnh vực hủy diệt tiểu viên mãn trong nháy mắt lấy Cố Dương làm trung tâm, trải rộng ra.

Luồng khí tức hủy diệt khủng bố kia, trong nháy mắt chính là trực tiếp phản áp chế ngược lại lĩnh vực của Tiêu Nguyên Long!

Chẳng qua Tiêu Nguyên Long nắm giữ lĩnh vực cũng là tiểu viên mãn, mà phẩm chất cũng đạt tới ngụy Thiên phẩm.

Cường độ này tất nhiên không phải lĩnh vực mà tên Hắc Giáp Thánh Vệ kia nắm giữ có thể sánh bằng!

Cho nên cho dù là hủy diệt lĩnh vực cực kỳ khủng bố.

Nhưng không thể phá vỡ lĩnh vực của hắn, chỉ là áp chế mà thôi!

Nhưng cho dù như vậy, sau khi nhìn thấy trên người Cố Dương bộc phát ra lĩnh vực hủy diệt khủng bố.

Tiêu Nguyên Long cũng nhịn không được mặt lộ vẻ kinh ngạc, trợn tròn hai mắt.

"Cái gì!?"

Hắn chẳng thể ngờ được một kẻ thấp kém ở hạ giới lại có thể nắm giữ lĩnh vực thậm chí còn cường hãn hơn cả hắn!

Điều này sao có thể?

Hơn nữa luồng khí tức hủy diệt này.

Không khác với Hủy diệt lĩnh vực trong truyền thuyết!

Người thấp kém này lại nắm giữ lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn?

Trong ánh mắt Tiêu Nguyên Long lập tức hiện ra kinh ngạc.

Ánh mắt của hắn cũng thay đổi, thoáng có chút ngưng trọng.

Hắn biết lĩnh vực Hủy Diệt, cũng là từng nghe chuyện về Hủy Diệt Thánh Tôn.

Cũng hiểu được sự kinh khủng của lĩnh vực hủy diệt!

Cho nên hắn cũng nhìn ra được.

Cố Dương tuổi tác cỡ này, chính là có thể nắm giữ hủy diệt lĩnh vực Tiểu Viên Mãn là chuyện yêu nghiệt cỡ nào!

Cho nên trong mắt hắn đầu tiên là sát ý tung hoành!

Tên gia hỏa này...

Nhất định phải giết!

Bằng không hậu hoạn vô cùng!

Sau một hồi rung động ngắn ngủi, trên khuôn mặt Tiêu Nguyên Long lại lần nữa hiện ra tự tin, trong ánh mắt hắn mang theo sát ý lạnh lùng.

Nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ngươi chính là Cố Dương trong truyền thuyết đúng không?"

"Thú vị, vốn tưởng rằng hạ giới này sẽ không có gì ngoài ý muốn xuất hiện, không nghĩ tới lại xuất hiện loại yêu nghiệt này."

"Nhưng nắm giữ lĩnh vực hủy diệt thì có ích lợi gì?"

Tiêu Nguyên Long cười lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, thần sắc hắn ngưng tụ.

Trong cơ thể hắn lập tức bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng.

Hình như sau lưng hắn có máu màu vàng đậm đang chuyển động.

Mà khí tức phát ra từ trong huyết dịch càng khiến vô số cường giả ở bên ngoài màn sáng phải hoảng sợ!

Dù sao bọn họ cũng có thể thông qua màn sáng cảm giác được

chuyện đã xảy ra trong đó!

"Đó là..."

"Huyết mạch chi lực thật khủng khiếp!"

"Thậm chí còn cường hãn hơn huyết mạch Viễn Cổ Chu Tước do Hoàng Âm bộc phát ra lúc trước!"

"Chẳng lẽ... Đây là huyết mạch siêu việt Thánh cấp sao?"

"Làm sao có thể! Trên Thánh cấp... Đó là cấp bậc gì?"

Vô số đạo thanh âm khiếp sợ cùng hoảng sợ rõ ràng từ trong miệng một đám cường giả Đông Hoang truyền ra.

Mà những cường giả Hắc Nguyên Thần Triều thì cười lạnh thành tiếng.

"Ha ha!"

"Sợ rồi chứ?"

"Huyết mạch mà Thập Tam hoàng tử điện hạ truyền thừa, thế nhưng trực hệ thần triều, cũng chính là huyết mạch thần cấp!"

"Chỉ là con kiến ở hạ giới, há có thể cùng Chân Long đấu vật?"

Nghe thấy sự giễu cợt của cường giả Hắc Nguyên Thần triều.

Vô số cường giả Đông Hoang lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Huyết mạch Thần cấp!"

"Sao lại như vậy?!"

"Kể từ đó... Cố Dương hắn, chẳng phải là rất nguy hiểm?"

Huyết mạch tăng lên thực lực là cực kỳ khủng bố!

Điểm này từ khi Hoàng Âm bộc phát ra huyết mạch cường đại có thể nhẹ nhàng uy hiếp đến Vương Cảnh liền có thể nhìn ra được!

Thánh cấp huyết mạch còn như thế, nếu là Thần cấp huyết mạch trên Thánh cấp thì sẽ tăng lên đáng kể bao nhiêu?

Bọn họ đều không thể tưởng tượng!

Bên trong màn sáng.

Hoàng Âm cũng là khuôn mặt xinh đẹp trắng nhợt, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

"Đây là...Huyết mạch chi lực!"

"Hơn nữa còn là huyết mạch chi lực vượt xa Thánh cấp!"

Hoàng Âm hít sâu một hơi, thân thể mềm mại đều nhịn không được có chút run rẩy.

Đây là nội tình của Hắc Nguyên thần triều sao?

Bất kỳ một hoàng tử nào cũng đã thức tỉnh được lực lượng huyết mạch siêu việt cấp Thánh!

Mà Cố Dương, thì híp mắt.

Vẻ mặt Tiêu Nguyên Long tràn đầy kiêu ngạo.

Hắn ra vẻ không ai bì nổi nhìn về phía Cố Dương.

"Bản hoàng tử thuở nhỏ đã có thể tác động thần cấp huyết mạch chi lực, giết ngươi dễ như bóp chết một con kiến."

Dưới tình huống bình thường, hắn chỉ cần nói ra lời nói này, đối thủ tất nhiên sẽ bị dọa đến hồn phi phách tán, lập tức quỳ xuống đất cầu xin tha thứ.

Cầu xin mình có thể tha cho cái mạng này.

Mà hắn ta cũng rất hưởng thụ cảm giác chấp chưởng vận mệnh người khác này.

Cho nên khi hắn vừa dứt lời, ánh mắt liền nhìn về phía Cố Dương.

Nhưng sau khi hắn thấy rõ biểu lộ của Cố Dương, thần sắc nhất thời ngẩn ra.

Trong ánh mắt càng bộc phát ra lửa giận hừng hực.

Bởi vì Cố Dương không chỉ không có bất kỳ ý tứ sợ hãi nào.

Thậm chí còn có chút khiêu khích nhìn mình.

Ánh mắt kia phảng phất như đang nói... Chỉ có vậy?

"Hỗn trướng!"

Tiêu Nguyên Long triệt để tức giận.

Khuôn mặt vốn tuấn tú của hắn giờ phút này lại tràn đầy dữ tợn.

Hắn ta triệt để nổi giận!

Gia hỏa này năm lần bảy lượt coi thường mình, quả thực là tội chém đầu, đáng chết!

Lửa giận công tâm.

Tiêu Nguyên Long nâng tay phải lên.

Lực lượng kinh khủng không ngờ lại ngưng tụ trong bàn tay phải của hắn.

Thần cấp huyết mạch kinh khủng kia cũng đột nhiên tràn vào

trong đó.

Cùng lúc đó, trong bầu trời.

Quả cầu màu đen chói mắt đang chậm rãi ngưng tụ.

Uy thế ẩn chứa trong đó lại trầm thấp mà khủng bố!

Phảng phất như phong ẩn một con cự thú Viễn cổ!

"Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ!"

Tiêu Nguyên Long gầm lên giận dữ.

Tay phải hắn duỗi ra ngón tay, rõ ràng đang mạnh mẽ rơi xuống đầu Cố Dương.

"Chết đi... cho ta!"

Tiếng hét phẫn nộ trầm thấp vang vọng khắp đất trời.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, tiếng nói của hắn vừa rơi xuống.

Toàn bộ bầu trời như bị đánh tan.

Quả cầu màu đen kia càng sáng lên, theo một chỉ của Tiêu Nguyên Long bộc phát ra uy lực thông thiên, chợt bay nhanh về hướng Cố Dương!

Mà một màn này cũng trong nháy mắt thông qua quầng sáng truyền đến U Huyền phong.

Vô số cường giả Đông Hoang thấy cảnh này, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Đây là thủ đoạn gì?"

"Thủ đoạn thật khủng khiếp!"

"Đây thật sự là Sinh Tử cảnh có thể thi triển ra sao?"

Bọn họ hoảng sợ vô cùng nhìn vào hắc sắc viên cầu to lớn khủng bố trong màn sáng, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Thấy cảnh này, không ít cường giả Hắc Nguyên thần triều lộ vẻ kinh hỉ.

"Là Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ!"

"Đây chính là Thần cấp võ kỹ đấy!"

"Không ngờ Thập Tam điện hạ đã tu luyện nhập môn môn võ kỹ này, ha ha ha! Thật sự là quá tốt!"

"Tiểu tử kia, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Thần cấp võ kỹ, ta cũng muốn nhìn xem hắn làm thế nào đỡ được!"

Trong lúc nhất thời các cường giả Hắc Nguyên thần tùy ý cất tiếng trào phúng.

Mà nghe thấy bọn họ trào phúng.

Một đám cường giả Đông Hoang đều nghe mà choáng váng.

"Cái... cái gì?"

"Võ kỹ Thần cấp!"

"Lại là vũ kỹ áp đảo Thánh cấp sao?"

"Nội tình kinh khủng cỡ nào chứ!"

"Không chỉ có được Thần cấp huyết mạch, còn có Thần cấp vũ kỹ... Như này làm sao mà đánh "

"Xong đời rồi!"

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Rõ ràng là chiêu thức Thần cấp càng thêm yêu nghiệt so với Thánh cấp.

Lại thêm thực lực Thập Tam hoàng tử cường hãn như thế.

Lúc thi triển chiêu thức Thần cấp sẽ càng thêm kinh khủng!

Một chiêu này nếu như đánh xuống cho dù yêu nghiệt như Cố Dương, chỉ sợ cũng là lành ít dữ nhiều!

Hà Thanh Huyền thấy cảnh này cũng tỏ vẻ hốt hoảng.

"Không tốt!"

"Cố Dương nguy rồi!"

Tâm tình của hắn thập phần sốt ruột.

Nhưng giờ phút này hắn ta vẫn đang đứng cùng một chỗ với lão tổ Lâm gia.

Trong quá trình quan sát, lại không cẩn thận mấy lần bị Lâm gia lão tổ oanh kích!

Trong miệng nhất thời phun ra một ngụm tinh huyết.

"Lão gia hỏa, còn dám phân tâm tinh thần tới xem nơi khác? Muốn chết!"

Lập tức, Hà Thanh Huyền cũng không có bất kỳ tinh thần nào để nhìn tình huống trong màn sáng, lần nữa cùng Lâm gia lão tổ kịch liệt chiến đấu với nhau.

Cùng lúc đó.

Chu Tước thánh chủ cũng là vẻ mặt vô cùng kinh hoảng.

"Không tốt!"

"Không ngờ lại là Thần cấp võ kỹ!"

"Phải mau đi hỗ trợ thôi!"

Giờ phút này, Chu Tước thánh chủ cũng chẳng quan tâm tới những thứ khác, quay đầu chuẩn bị tiến vào bí cảnh hỗ trợ.

Nhưng hai Chuẩn Thánh của Hắc Nguyên Thần triều sao có thể không nhìn ra suy nghĩ của Chu Tước Thánh Chủ.

Trong cơ thể bọn họ rõ ràng là bộc phát ra thế công mãnh liệt hơn, mạnh mẽ ngăn cản đường đi của Chu Tước thánh chủ.

"Muốn đi hỗ trợ? Ngươi cho rằng chúng ta không tồn tại sao?"

"Không biết tự lượng sức mình!"

Dưới sự ngăn cản của hai Chuẩn Thánh, Chu Tước Thánh Chủ vội vàng thu hồi tinh thần, dốc hết toàn lực ngăn cản!

Dù sao thực lực của hắn vốn đã không bằng hai Chuẩn Thánh này!

Nếu không toàn lực ứng phó, e rằng bản thân sẽ gặp nguy hiểm!

Về phần mấy vị Chuẩn Thánh khác đều bận ứng phó đối thủ của mình, căn bản không có thời gian rảnh rút ra hỗ trợ!

"Hỗn đản!"

Sắc mặt Chu Tước thánh chủ nhất thời khó coi tới cực điểm!

Đồng thời một màn này, cũng là rơi vào trong mắt hai vị

Thánh cảnh bên ngoài Tam Nguyên Thiên.

Lão tổ Chu Tước thánh địa sắc mặt đột nhiên trở nên trắng bệch.

"Võ kỹ Thần cấp!"

"Đáng chết!"

"Gia hỏa này vậy mà nắm giữ thần cấp võ kỹ!"

"Lần này Cố Dương nguy hiểm rồi!"

Chu Tước thánh địa lão tổ sắc mặt cực kỳ khó coi.

Nhưng hắn cũng không có xuất thân hỗ trợ.

Bởi vì hắn biết, một khi mình có hành động.

Đại thống lĩnh khoác hắc giáp này tất nhiên sẽ không cho hắn bất cứ cơ hội nào!

"Ha ha ha!"

"Rất tốt! Cực kỳ tốt!"

"Lão bất tử, tiếp theo ngươi cứ nhìn kỹ, nhìn thật kỹ cái gọi là hi vọng trong miệng của ngươi, từ từ tử vong dưới chiêu thức thần cấp của hoàng tử điện hạ!"

"Ha ha ha!"

Lúc này đại thống lĩnh đang phát ra từng trận cười càn rỡ.

Giờ phút này tâm tình của hắn trong nháy mắt trở nên vô cùng càn rỡ.

Hoàn hảo!

Cố Dương tên uy hiếp ẩn tàng này cũng sẽ không kéo dài quá lâu!

Bị hoàng tử điện hạ tìm được!

Lấy nội tình và thực lực của hoàng tử điện hạ, cho dù Cố Dương cực kỳ yêu nghiệt, cũng tuyệt đối không phải đối thủ của hoàng tử điện hạ!

Nhất là Thần cấp võ kỹ mà Hoàng tử điện hạ lĩnh ngộ ra.

Càng không phải một tên thiên kiêu hạ giới có khả năng chống đỡ được!

Kể từ đó...

Uy hiếp là hoàn toàn bị bóp chết ở trong nôi.

Điều này cũng làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

Thậm chí thủ đoạn công kích cũng chậm lại một chút.

Dù sao tâm tình của hắn cũng không tệ lắm, vậy thì để lão bất tử này sống lâu thêm một thời gian.

Tốt nhất là có thể tận mắt nhìn thấy Cố Dương chết ở trong tay hoàng tử điện hạ.

Đó mới thực sự là sảng khoái!

"Tiểu viên mãn Hủy diệt lĩnh vực... Thật là một yêu nghiệt kinh khủng đến cực điểm!"

"Nhưng mà còn may, sau này... sẽ không còn yêu nghiệt như vậy nữa!"

Đại thống lĩnh hít sâu một hơi, trên mặt tràn đầy ý cười.

Mà lão tổ Chu Tước thánh địa thì sắc mặt đã khó coi tới cực điểm.

Chuyện cho tới bây giờ, hắn cũng vô pháp trợ giúp Cố Dương.

Cho nên...

Chỉ có thể trông vào bản thân Cố Dương thôi!

Đang lúc tất cả cường giả trên U Huyền Phong đều nhìn chằm chằm vào bên trong màn sáng.

Bên trong màn sáng.

Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt ngẩng đầu nhìn viên cầu màu đen khổng lồ trên bầu trời.

"Võ kỹ Thần cấp sao?"

"Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ? Có chút thú vị."

Cố Dương nhìn chằm chằm viên cầu màu đen, như có điều suy nghĩ.

Dường như nhìn ra điều gì đó.

Mà cảnh tượng này cũng rơi vào mắt Tiêu Nguyên Long.

"Gia hỏa này..."

Chuyện này đương nhiên khiến Tiêu Nguyên Long vô cùng khiếp sợ.

Gia hỏa này đối mặt với một Chỉ Thần cấp của mình không chỉ không có ý tứ cuống quít chạy trốn, vậy mà còn định đứng tại chỗ, bắt đầu quan sát?

Có ý gì đấy?

Hắn chẳng lẽ không sợ chết sao?

Tiêu Nguyên Long khiếp sợ không thôi.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương cũng thu hồi ánh mắt.

Nhìn sang Tiêu Nguyên Long.

"Một chiêu này của ngươi, đích xác huyền diệu, không hổ là thần cấp võ kỹ, chỉ tiếc..."

"Ngươi trình độ quá thấp, vậy mà chỉ miễn cưỡng nhập môn, căn bản không thể phát huy thực lực chân chính của nó, thật sự là phung phí của trời."

Cố Dương vừa nhìn Tiêu Nguyên Long, vừa lại lắc đầu thở dài.

Trong giọng nói tràn đầy khinh thường Tiêu Nguyên Long.

Nghe được lời của Cố Dương.

Trên U Huyền phong.

Vô số cường giả Hắc Nguyên Thần Triều lộ vẻ kinh ngạc.

"Cố Dương này đang nói cái gì đấy?"

"Hắn lại nói trình độ của hoàng tử điện hạ quá thấp?"

"Hắn hiểu độ khó nhập môn của võ kỹ thần cấp hay không chứ?"

"Thật sự là miệng lưỡi sắc bén, ta cũng muốn xem thử, chờ một chỉ này của hoàng tử điện hạ rơi xuống, hắn còn có thể lạnh nhạt như vậy hay không!"

"Nhất định sẽ bị dọa tè ra quần đấy!"

Vừa kinh ngạc, những cường giả này vừa điên cuồng trào phúng Cố Dương.

Tên gia hỏa này...

Dám hạ thấp Thập Tam hoàng tử thần triều bọn họ, quả thực chính là càn rỡ tới cực điểm!

Mà giờ phút này.

Sắc mặt Tiêu Nguyên Long cũng cực kỳ khó coi.

Tiểu tử này...

Không chỉ không sợ, ngược lại còn trào phúng mình?

"Miệng lưỡi bén nhọn, mặc dù ta chỉ miễn cưỡng tu luyện môn võ kỹ Thần cấp này đến nhập môn, nhưng giết ngươi không phải đơn giản sao!"

Vẻ mặt Tiêu Nguyên Long lạnh lùng nhìn Cố Dương, thanh âm cũng lạnh như băng.

"Giết ta?"

"Thứ cho ta nói thẳng, chỉ bằng một ngón tay vụng về của ngươi, còn xa mới xứng."

Cố Dương đối với lời này của Tiêu Nguyên Long cũng cười nhạo một tiếng.

"Hừ! Ngươi thử nhìn xem!"

Tiêu Nguyên Long lười tiếp tục lắm mồm với Cố Dương, hắn chỉ cảm thấy Cố Dương là cố làm ra vẻ bình tĩnh.

Trên thực tế trong lòng sợ rằng đã là sợ không chịu được.

Còn muốn thông qua ngôn ngữ gây áp lực cho chính mình.

Loại thủ đoạn này, không có tác dụng đối với hắn!

"Có gì không thể?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Một kiếm là được."

Cố Dương vừa dứt lời.

Trong tay hắn xuất hiện một thanh Vương cấp Linh kiếm.

Tiêu Nguyên Long nhìn Vương cấp Linh Kiếm trong tay Cố Dương, kết hợp lời hung ác của Cố Dương nói, tại chỗ nhịn không được cười to ra tiếng.

"Ha ha ha!"

"Ta cho là ngươi có át chủ bài."

"Kết quả... Chính là một thanh linh kiếm cấp Vương? Ngay cả Hoàng khí cũng không có, vậy mà muốn phá một Chỉ này của ta sao?"

"Người si nằm mơ!"

Tiêu Nguyên Long không hề keo kiệt trào phúng.

Mà một màn này cũng rơi vào trong mắt một đám cường giả của thần triều.

Lập tức có một trận cười vang lên.

"Ha ha ha, có lầm không vậy, linh kiếm cấp Vương?"

"Xem ra ta xem trọng Cố Dương này rồi, cũng chỉ có người thấp kém bực này mới ngay cả Hoàng khí cũng không cầm ra

được!"

"Các ngươi nhìn cho kỹ, chuôi linh kiếm Vương cấp thậm chí còn có một chỗ bị hư hại!"

"Thật sự là buồn cười!"

Thanh âm trào phúng không ngừng truyền đến.

Mặc dù trong lòng Chu Tước Thánh Chủ thập phần khó chịu.

Nhưng nhìn thấy một màn trước mắt này.

Hắn ta cũng không nhịn được, sắc mặt cổ quái.

"Cố Dương yêu nghiệt như thế, ngay cả công pháp vũ kỹ đều là Thánh cấp, làm sao vũ khí mới cấp Vương?"

Mặc dù lời nói kia của Cố Dương khiến trong lòng của hắn tràn đầy chờ mong.

Nhưng nhìn xem chuôi Vương cấp linh kiếm kia, hắn thật sự có chút mong đợi không nổi đấy.

Người ta chính là thi triển võ kỹ Thần cấp.

Mà ngươi cầm một thanh Vương cấp Linh Kiếm sao có thể là đối thủ?

Huống chi thanh Vương cấp linh kiếm này dường như còn có một vết rách.

Vẫn là khiến Vương cấp linh kiếm gần như sắp đứt gãy.

Như vậy còn đánh thế nào được?

Một đám cường giả Đông Hoang khác cũng đều nhao nhao thở dài cúi đầu.

Nhìn dáng vẻ thì...

Đại cục đã định!

Một thanh linh kiếm cấp Vương khi đối chiến với võ kỹ thần cấp, sao có thể là đối thủ được?

Cố Dương sẽ xong đời!

Giờ phút này, tất cả cường giả Đông Hoang đều không còn hy vọng.

Dù sao thực lực và nội tình chênh lệch thực sự quá xa.

Hầu như không có bất kỳ năng lực chống cự nào!

Tiêu Nguyên Long bên kia càng hoàn toàn không áp lực, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương chỉ có châm chọc khiêu khích.

Cùng với một tia chờ mong.

Đương nhiên.

Hắn tự nhiên không phải chờ mong Cố Dương ngăn cản một chỉ này của mình.

Mà là chờ mong...

Tử trạng của Cố Dương sẽ thê thảm như thế nào!

Hắn rất chờ mong khoảnh khắc đó!

Cùng lúc đó.

Hoàng Âm các nàng cũng là khuôn mặt trắng bệch.

Hoàng Âm nhịn không được nắm chặt Hoàng cấp linh kiếm trong tay, muốn ném nó cho Cố Dương.

Bằng không chỉ là linh kiếm cấp Vương, làm sao có thể ứng phó được võ kỹ Thần cấp?

Chẳng qua động tác của nàng cũng bị Cố Dương cắt ngang.

Chỉ thấy trong mắt Cố Dương hiện ra một vòng lăng lệ ác liệt.

Hắn ngạo nghễ ngẩng đầu.

Thời khắc đó hắn cầm kiếm đứng thẳng, phảng phất như bảo kiếm tuyệt thế, bí ẩn mà độc lập.

Từ trên người hắn, lại bộc phát ra một cỗ khí tức ác liệt!

Cỗ khí tức này phát ra, lập tức Tiêu Nguyên Long không cười nổi.

Ánh mắt hắn ta trở nên ngưng trọng.

"Đây là..."

Sau lưng Cố Dương.

Ánh mắt Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh nhìn về phía Cố Dương đều lộ ra tia sáng kỳ lạ.

Trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm cũng tràn đầy kinh ngạc.

Phía trên hiện ra một tia ửng đỏ, nàng che ngực, lại là cảm giác trái tim của mình bịch bịch nhảy loạn không ngừng.

Về phần Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi, cũng đã sớm say mê trong tư thế oai hùng của Cố Dương, không cách nào tự kiềm chế!

Ngay sau đó.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia lạnh nhạt.

"Thức thứ ba Tuyệt Thiên Kiếm Kinh... Tuyệt Thiên!"

Âm thanh thì thầm cuối cùng cũng truyền ra từ Cố Dương.

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Linh kiếm Vương cấp trong tay Cố Dương —— cũng chậm rãi rơi xuống.

Mà ngay khoảnh khắc linh kiếm rơi xuống.

Thân kiếm đúng là kịch liệt rung động.

Theo sát phía sau là từng trận kiếm ngân thê lương!

Thanh âm kia phảng phất như linh kiếm cấp Vương đang kêu rên!

Mà điều này, cũng rung động không thôi.

Khiến Tiêu Nguyên Long hoàn toàn ngây người tại chỗ.

Cố Dương này...

Thật sự chỉ là thiên kiêu hạ giới sao?

Về phương diện kiếm đạo, nội tình của hắn đã đạt tới cảnh giới nhân kiếm hợp nhất trong truyền thuyết!

Hơn nữa một kiếm này còn…!

Tiêu Nguyên Long không nhịn được nuốt từng ngụm nước bọt.

Thanh âm thân kiếm run rẩy, mặc dù là hắn cũng không nhịn được, toàn thân phát run!

Rốt cuộc lực lượng kinh khủng đến mức nào, có thể làm cho

linh kiếm Vương cấp cũng phải rên rỉ như thế!

Cùng lúc đó.

Một kiếm Cố Dương chém xuống.

Cũng bị vô số cường giả bên ngoài màn sáng thấy được.

Giờ phút này.

Vô số cường giả lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Trong đó bao gồm vô số cường giả thần triều!

"Một kiếm kinh khủng cỡ nào chứ!"

"Đây là..."

"Thánh cấp cực phẩm kiếm pháp!"

"Làm sao có thể! Cố Dương làm sao có thể tu luyện kiếm pháp cấp cao như thế!"

"Không chỉ như vậy, Cố Dương thi triển môn kiếm pháp này... Vậy mà tu luyện tới viên mãn!"

"Cái gì!?"

"Tu luyện cực phẩm Thánh cấp kiếm pháp viên mãn ư?"

"Chuyện này không có khả năng!"

Vô số âm thanh kinh hãi từ trong miệng cường giả Thần triều truyền đến.

Bất luận là Vương cảnh hay Hoàng cảnh, đều trợn trừng mắt, trên mặt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Mười tám tuổi không chỉ tu luyện một môn Thánh cấp cực

phẩm kiếm pháp mà còn đem tu luyện đến cảnh giới viên mãn...

Loại chuyện này, cho dù đặt ở thượng giới, nếu truyền đi cũng tuyệt đối sẽ khiến vô số thế lực đứng đầu khiếp sợ!

Chỉ là hạ giới, làm sao có thể sẽ xuất hiện loại chuyện này chứ!?

Trên bầu trời, sáu đại cường giả Chuẩn Thánh Hắc Nguyên thần triều lúc này cũng mở to hai mắt nhìn.

Lúc trước mặt bọn họ còn đầy vẻ tươi cười, bây giờ nụ cười đã hoàn toàn cứng đờ, không tưởng tượng nổi mà nhìn một kiếm Cố Dương chém ra trong màn sáng kia!

"Không có khả năng!"

"Chuyện này không có khả năng!"

"Một tên thiên kiêu hạ giới, làm sao có thể nắm giữ kiếm pháp cao thâm như thế, còn tu luyện tới viên mãn!"

"Cố Dương này, có vấn đề!"

Giờ phút này, cho dù là cường giả Chuẩn Thánh cũng nhịn không được trừng to mắt, nghẹn ngào hô lên.

Không có gì khác, vì một màn này...quá chấn động!

Đến nỗi ngay cả bọn họ cũng đều không thể giữ được tỉnh táo!

Ngoài Tam Nguyên Thiên, đại thống lĩnh cũng trợn tròn hai mắt.

Chẳng qua tuy trong lòng hắn kinh hãi khó hiểu.

Nhưng vẫn coi là khá bình tĩnh.

"Rốt cuộc Cố Dương này là xảy ra chuyện gì?"

"Kiếm pháp cực phẩm cấp Thánh này không chỉ thập phần cao thâm, hơn nữa... đúng là vô cùng phù hợp với lĩnh vực hủy diệt mà hắn nắm giữ."

"Chẳng lẽ hắn ta tiếp nhận truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn?"

Loại phỏng đoán này không thể nghi ngờ là rất có khả năng.

Nhưng làm người chứng kiến, đại thống lĩnh lại xóa bỏ ý nghĩ này trước tiên.

Nguyên nhân rất đơn giản.

Hủy Diệt Thánh Tôn không liên quan tới kiếm đạo!

Nhưng thứ Cố Dương nắm giữ... chính là kiếm pháp!

Hơn nữa, kiếm pháp tinh diệu, ngay cả hắn cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Đợi một chút... Phù hợp như thế, chẳng lẽ, kiếm pháp hắn tự nghĩ ra!"

Đột nhiên, đại thống lĩnh nghĩ tới một khả năng, con ngươi đột nhiên co rụt lại.

Nếu đúng như hắn suy nghĩ, trình độ yêu nghiệt của Cố Dương này.

Vượt xa tưởng tượng của hắn ta!

Loại yêu nghiệt này, đừng nói là hạ giới, cho dù đặt ở thượng giới...

Tuyệt đối có thể xếp vào hàng cao cấp!

Mà ngay khi ngoại giới bị một kiếm này của Cố Dương làm cho rung động.

Bên trong màn sáng.

Một kiếm của Cố Dương cũng hung hãn chém xuống.

Một kiếm gần như có thể hủy diệt vạn vật trong thiên địa kia, chỉ trong chớp mắt đã xuyên thủng lĩnh vực, bay thẳng tới chân trời!

Keng!

Ầm ầm ầm!

Gần như là trong nháy mắt, Tuyệt Thiên Nhất Kiếm sắc bén đến cực hạn, bất ngờ xuất hiện phía trên quả cầu màu đen ẩn chứa lực lượng cực kỳ khủng bố kia.

Sau đó...

Kiếm quang chợt lóe!

Rặc rặc!

Thanh âm vỡ vụn rõ ràng là vang vọng thiên địa.

Giờ phút này.

Tiêu Nguyên Long lập tức vô cùng hoảng sợ ngẩng đầu nhìn lên.

Hắn hoảng sợ vô cùng phát hiện ra.

Khối cầu màu đen kinh khủng mà một chỉ kia của mình tạo ra dưới một kiếm của Cố Dương, trực tiếp bị chém vỡ!

Ầm!

Tiếng nổ mạnh bất ngờ vang lên.

Quả cầu màu đen cũng nổ tung trong nháy mắt, hóa thành từng mảnh vụn màu đen bắn ra khắp nơi!

Chứng kiến một màn này.

Tiêu Nguyên Long càng kinh hãi đến mức liên tiếp lui về phía sau mấy bước.

"Không có khả năng!"

"Tuyệt đối không thể nào!"

Hắn lắc đầu liên tục, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Chỉ là một người ở hạ giới mà đã đem võ kỹ Thần cấp hắn thập phần đắc ý... trực tiếp chém nát!

Loại chuyện này, không có khả năng phát sinh!

Nhưng ngay khi trên mặt Tiêu Nguyên Long lộ vẻ kinh hãi.

Ánh mắt Cố Dương lại ngưng tụ.

Tuyệt Thiên kiếm khí vốn phóng vút lên trời, vậy mà lại trực tiếp thay đổi phương hướng.

Chạy nhanh về phía Tiêu Nguyên Long!

Cố Dương cũng không có ý định nương tay!

Hắn tự nhiên cũng hiểu tầm quan trọng của Tiêu Nguyên Long đối với Hắc Nguyên Thần triều.

Cũng chính vì nguyên nhân này...

Hắn muốn giết gà dọa khỉ!

Kiếm khí kinh khủng đập vào mặt.

Tiêu Nguyên Long đang bị chấn động nhất thời phản ứng lại.

Trên khuôn mặt hắn nhất thời tràn đầy kinh ngạc.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Kiếm khí này... sao lại trở về rồi?"

Hắn ta vô cùng khiếp sợ.

Lại liên tưởng đến cảnh giới nhân kiếm hợp nhất của Cố Dương, lập tức hiểu ra.

Thần sắc đột nhiên biến đổi.

Hắn ta ngay cả lời cũng không kịp nói, chính là lấy ra vốn liếng toàn thân, muốn ngăn trở Tuyệt Thiên nhất kiếm này của Cố Dương!

Nhưng Tuyệt Thiên Nhất Thức khủng bố bực nào!

Gần như chỉ trong nháy mắt, đã trực tiếp xé nát lĩnh vực ngụy Thiên phẩm mà hắn đã triển khai!

Đơn giản giống như xé nát một tờ giấy trắng!

Thấy vậy, sắc mặt Tiêu Nguyên Long lập tức trắng bệch.

Lại vội vàng bộc phát huyết mạch ra, ý đồ ngăn cản!

Nhưng lực lượng huyết mạch trước mặt Tuyệt Thiên Nhất Kiếm vẫn không chịu nổi một kích!

Ầm ầm!

Ngay sau đó.

Không ngờ kiếm khí Tuyệt Thiên lại rơi vào ngực Tiêu Nguyên Long.

Trong nháy mắt, một đạo bạch sắc quang mang đột nhiên hiện ra!

Ngay trước mặt Tiêu Nguyên Long tạo thành một lá chắn màu trắng, chặn lại một kiếm Tuyệt Thiên này!

Nhưng cho dù là thế.

Trong kiếm khí kia ẩn chứa sức mạnh khủng bố, như cũ trực tiếp đánh bay Tiêu Nguyên Long ra ngoài!

Phốc!

Trên không trung.

Tiêu Nguyên Long đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi.

Khí tức trong nháy mắt uể oải tới cực điểm.

Thủ đoạn bảo vệ tính mạng của y mặc dù giữ được tính mạng y.

Nhưng dư uy của Tuyệt Thiên Nhất Kiếm... Cũng đủ khiến gã trọng thương!

Tiêu Nguyên Long hôm nay... lại ngã vào đống đổ nát.

Khí tức cực kỳ yếu ớt!

Chứng kiến một màn này.

Trên U Huyền Phong, vô số cường giả thần triều lập tức điên cuồng.

"Làm sao có thể!"

"Hoàng tử điện hạ thế mà lại thất bại!"

"Chuyện này không có khả năng!"

"Hỗn trướng!"

Bọn họ nghiến răng nghiến lợi, khắp khuôn mặt đều là sự phẫn nộ.

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Cố Dương, quả thực hận không thể lập tức vọt vào bí cảnh, xé nát Cố Dương!

Còn ở bên ngoài Tam Nguyên Thiên, con ngươi của đại thống lĩnh cũng đột nhiên co rụt lại.

"Cái gì!"

Hiển nhiên, hắn cũng hoảng sợ.

Làm sao cũng không nghĩ tới một kiếm kinh khủng kia của Cố Dương thế mà lại giết trở về một đòn hồi mã thương, thiếu chút nữa đem hoàng tử điện hạ chém giết!

Tầm quan trọng của hoàng tử điện hạ không cần nói cũng biết, hắn cũng không thể để cho hoàng tử điện hạ xảy ra chuyện ở chỗ này!

Nghĩ đến đây, ánh mắt đại thống lĩnh đột nhiên khựng lại, định mặc kệ lão tổ Chu Tước thánh địa, muốn trực tiếp xông vào bí cảnh cứu hoàng tử!

Mà giờ phút này.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng sửng sốt một chút.

Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ Cố Dương... Đúng là có thể trở tay đánh bại hoàng tử Thần triều!

Nhưng còn không đợi hắn kinh hỉ, hắn đã thấy động tác của đại thống lĩnh.

"Muốn giúp sao? Nào dễ dàng như vậy!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa nhất thời cười lớn một tiếng, xuất ra hết các thủ đoạn, trực tiếp chặn đường đại thống lĩnh!

Ngăn trở đường đi của hắn!

"Lão bất tử, tránh ra cho ta!"

Đại thống lĩnh lập tức nổi giận đùng đùng, các loại thủ đoạn khủng bố cũng nối đuôi nhau mang ra!

Không thể không nói.

Thủ đoạn của Đại thống lĩnh cực kỳ đáng sợ!

Thực lực toàn bộ xuất ra, cho dù là lão tổ Chu Tước thánh địa sắc mặt cũng không khỏi hơi tái, miễn cưỡng ngăn cản!

Nhưng.

Hắn không những không cảm thấy sợ hãi, ngược lại nhếch miệng lộ vẻ tươi cười.

"Ha ha ha!"

"Lão hủ đã từng nói, cho dù lão hủ không phải đối thủ của ngươi, nhưng vẫn có thể kéo ngươi xuống nước!"

"Lão già đáng chết!"

Đại thống lĩnh giờ phút này uất ức tới cực điểm.

Mà giờ phút này toàn bộ cường giả của Đông Hoang đều bị một màn này triệt để làm phấn chấn.

"Ha ha ha!"

"Cố Dương vậy mới tốt chứ!"

"Không ngờ Cố Dương thế mà còn ẩn giấu thủ đoạn!"

"Chỉ là Hoàng tử Thần triều, như thế xem ra cũng chỉ như thế!"

"Chư vị, toàn lực xuất thủ cùng tiến lên, giết chết bọn chúng!"

Trong lúc nhất thời sĩ khí toàn bộ Đông Hoang tăng lên rất nhiều.

Mặc dù thực lực tổng thể không bằng cường giả thần triều.

Nhưng khí thế nổi lên, vậy mà cũng tránh thoát trấn áp của cường giả Thần triều, miễn cưỡng có một ít thủ đoạn phản chế!

Bên trong bí cảnh.

Cố Dương liếc nhìn Tiêu Nguyên Long nằm trong phế tích cách đó không xa.

Đang chuẩn bị cầm kiếm động thủ, không cho hắn cơ hội thở dốc.

Nhưng đúng lúc này, hắn ta không khỏi cúi đầu nhìn xuống.

Chỉ thấy thanh Vương cấp Linh kiếm trong tay hắn vỡ ra ầm ầm.

Rầm rầm!

Mảnh vỡ trên thân kiếm càng vỡ vụn rơi xuống mặt đất.

Chỉ còn lại chuôi kiếm coi như hoàn hảo không tổn hao gì.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi lắc đầu thở dài.

"Xem ra... Vương khí cũng không đủ dùng."

"Thật là đáng tiếc."

Cố Dương không khỏi cảm khái.

Mà đúng lúc này.

Một luồng khí tức cường hãn từ trong phế tích cách đó không xa phóng thẳng lên trời!

Cố Dương không khỏi chậm rãi ngẩng đầu nhìn lại.

Lại phát hiện, Tiêu Nguyên Long kia không còn chút xu thế suy tàn nào, cả người phảng phất không bị thương, trực tiếp đạp trong hư không.

Mặt gã hồng nhuận phơn phớt, trong ánh mắt càng có lửa giận ngập trời.

"Đáng chết!"

"Chỉ là con kiến hôi hạ giới mà thôi, sao có thể bức ta tới mức này!"

"Ngươi đáng chết!"

"Ngươi đáng chết!"

Ánh mắt Tiêu Nguyên Long tràn đầy lửa giận.

Hắn nhìn qua Cố Dương, ánh mắt kia phảng phất muốn xé Cố Dương thành mảnh nhỏ!

"Hôm nay... Ta nhất định phải trấn sát ngươi ở đây!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Tiêu Nguyên Long gầm lên một tiếng giận dữ.

Trong nháy mắt, khí tức trên người hắn lại biến thành càng thêm kinh khủng...

Mặc dù tu vi vẫn như cũ là Sinh Tử cảnh đỉnh phong.

Nhưng thực lực dường như lại tăng thêm mấy lần!

Có điều rất rõ ràng là Tiêu Nguyên Long đã sử dụng bí pháp nào đó, không chỉ khôi phục thương thế trên người, còn cưỡng ép tăng cường thực lực!

Còn không đợi người ta tỉ mỉ suy nghĩ.

Bàn tay Tiêu Nguyên Long không ngờ lại khẽ vẫy.

Một bức tranh kì dị trôi nổi trong tay hắn.

Trên bức họa có lưu quang đầy màu sắc, nhìn như mộng như ảo.

Mà trong đó... lại ẩn chứa khí tức cực kỳ khủng bố!

Cỗ khí tức này, càng làm cho thần sắc Hoàng Âm các nàng biến đổi.

"Đây là..."

"Thánh khí!"

Ánh mắt Tiêu Nguyên Long gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương.

Bức họa kỳ dị trong tay hắn càng lóe ra từng trận chấn động kinh khủng.

"Có thể chết dưới Thánh khí cũng coi như là vinh hạnh của ngươi rồi!"

"Cố Dương ngươi nên lên đường rồi!"

Khi âm thanh vừa rơi xuống, bức họa cuộn tròn kia nhấp nháy ra ánh sáng màu đỏ rực rỡ.

Một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng từ trong bức họa bắn ra.

Nhìn thấy vậy, trên gương mặt xinh đẹp của Hoàng Âm tràn đầy bối rối cùng lo lắng.

"Cố Dương, cẩn thận!"

Phải biết rằng đây chính là Thánh khí!

Mặc dù lấy tu vi Tiêu Nguyên Long, vẫn không cách nào hoàn toàn vận dụng lực lượng của Thánh khí.

Nhưng cho dù chỉ là một bộ phận nhỏ, thì cũng không phải Hoàng khí có khả năng sánh bằng!

Thậm chí là có thể thoải mái nghiền nát Hoàng khí đấy!

Cố Dương hôm nay thậm chí ngay cả vũ khí cũng không có.

Làm thế nào để ngăn cản?

Mà Cố Dương đối với chuyện này, khẽ cười một tiếng, chợt mặt lộ vẻ khinh thường tiến lên một bước.

"Thánh khí? Kỳ lạ lắm à?"

"Ngươi cho rằng... chỉ có ngươi mới có Thánh khí sao?"

Cố Dương mang theo nụ cười lạnh.

Chợt nâng tay phải lên, tâm niệm thình lình khẽ động.

Keng!

Thiên Tuyệt Kiếm lập tức xuất hiện giữa không trung, sau đó chậm rãi rơi vào trong tay Cố Dương.

Mà nháy mắt khi Thiên Tuyệt Kiếm xuất hiện.

Một cỗ khí tức kinh khủng đến mức tận cùng, trong nháy mắt triển khai!

Cỗ khí tức kia đúng là không kém gì bức tranh kỳ dị trong tay Tiêu Nguyên Long!

Chứng kiến một màn này.

Bên ngoài màn sáng, vô số cường giả trợn tròn hai mắt.

"Cái gì!"

"Cố Dương vậy mà cũng có Thánh khí!"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Giờ phút này vô số cường giả Vương cảnh thậm chí Hoàng cảnh Đông Hoang đều choáng váng.

Lúc trước khi Tiêu Nguyên Long lấy ra Thánh khí, bọn họ đã vô cùng hâm mộ.

Dù sao...

Sinh tử cảnh có thể có được một thanh Thánh khí, loại đại thủ bút này, nghĩ đến cũng chỉ có thần triều thượng giới mới có thể làm được.

Kết quả...

Bọn họ dù thế nào cũng không nghĩ tới Cố Dương cũng có được một thanh Thánh khí!

Cái này mẹ nó đừng nói bọn họ, cho dù là Thánh Chủ Hoàng Vũ Cừu của Chu Tước thánh địa, cũng không thể có được một thanh Thánh Khí?

Nội tình của Cố Dương không khỏi cũng quá xa hoa đi!

Hóa ra lúc trước hắn đang giấu bài?

Nếu không, rõ ràng có Thánh khí, nhưng cứ cầm một thanh Vương cấp thì rất không hợp lý!

Rõ ràng là vì giấu bài!

Cùng lúc đó.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Đại thống lĩnh và lão tổ Chu Tước thánh địa, hai đại Thánh cảnh cũng bị uy lực của hai đại thánh khí trong màn sáng hấp dẫn qua.

Bức tranh Thánh khí trong tay Tiêu Nguyên Long đương nhiên không tạo ra kinh ngạc quá lớn.

Bởi vì đại thống lĩnh đã sớm biết.

Mặc dù lão tổ Chu Tước thánh địa không biết, nhưng cũng nằm trong dự đoán.

Dù sao...

Tiêu Nguyên Long này chính là hoàng tử Thần triều, trong tay sao có thể không có một thanh Thánh khí hộ thân chứ?

Chỉ là khiến cho hai người bọn họ đều không nghĩ tới là Cố Dương rõ ràng cũng có một thanh Thánh khí!

Hơn nữa bọn họ liếc mắt liền nhìn ra, thanh Thánh khí trong

tay Cố Dương này là một thanh kiếm phôi trời sinh trưởng thành lên!

"Lại là Thánh Khí Kiếm Phôi trời sinh trưởng thành."

Chu Tước thánh địa lão tổ đều là nhịn không được mở to hai mắt, hít vào một ngụm khí lạnh, phải biết tuy khí phôi trời sinh có không gian trưởng thành vô hạn, nhưng trưởng thành vô hạn này, cũng chỉ mang tính lý luận!

Trong quá trình trưởng thành... Cũng có khả năng sẽ thất bại!

Mà một khi thất bại... thì tất cả công sức tích lũy phía trước đều sẽ bị gạt bỏ!

Kiếm phôi đạt tới cấp bậc Thánh Khí thì độ trân quý gần như còn cao hơn Thánh khí!

Đại thống lĩnh nhìn Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương, trong mắt không khỏi lộ ra một tia tham lam.

Loại bảo bối kiếm phôi trời sinh đạt tới cấp bậc Thánh Khí này, giá trị liên thành!

Cho dù hắn ta có là Thánh cảnh, đương nhiên cũng phải động lòng không thôi!

Nhưng ngoài tâm động, bên tai hắn còn truyền đến tiếng cười to của lão tổ Chu Tước thánh địa.

Lúc này, hắn mới kịp phản ứng thực lực của Cố Dương, vừa rồi có thấy qua.

Nếu là vũ khí bình đẳng...

Hoàng tử điện hạ... Chỉ sợ là sắp xảy ra chuyện!

Phải biết rằng Tiêu Nguyên Long là Thập Tam hoàng tử Hắc

Nguyên thần triều, thiên tư thực lực đều là được hoàng triều cực kỳ coi trọng.

Lí do hoàng tử đi theo hắn tới Huyền Minh Đại Lục, cũng chỉ là thuận tiện tới đây rèn luyện một phen mà thôi!

Nếu Tiêu Nguyên Long xảy ra chuyện ở hạ giới, hắn sẽ khó thoát tội!

Đến lúc đó.

Ực.

Nghĩ tới đây, ánh mắt đại thống lĩnh hiện lên vẻ hoảng sợ.

Không được!

Nhất định phải nhanh chóng hỗ trợ!

Nghĩ đến đây.

Sắc mặt đại thống lĩnh lập tức thay đổi, sau đó trực tiếp động thân.

Hắn dự định thừa dịp lão tổ Chu Tước thánh địa còn đang kinh ngạc, trực tiếp mượn cơ hội vọt vào bí cảnh!

Nhưng động tác của đại thống lĩnh sao có thể không kinh động đến lão tổ Chu Tước thánh địa.

Mặc dù trong lòng thập phần kinh hỉ đối với thánh khí Cố Dương bày ra, ánh mắt lão tổ Chu Tước thánh địa vẫn nhìn chằm chằm đại thống lĩnh, cho nên tại trong nháy mắt thân hình đại thống lĩnh lướt qua.

Chu Tước thánh địa lão tổ liền cười lớn một tiếng.

"Muốn giúp sao? Nào dễ dàng như vậy!"

Keng!

Lão tổ Chu Tước thánh địa trực tiếp ngăn ở trước người đại thống lĩnh, trong cơ thể càng bùng nổ ra ngọn lửa Chu Tước rực cháy thông thiên.

"Lão bất tử, muốn chết!"

Lần này Đại thống lĩnh không hề nương tay chút nào.

Hiện giờ Thập Tam hoàng tử điện hạ đã rơi vào hạ phong tuyệt đối, nếu không ra tay hỗ trợ, chỉ sợ hoàng tử điện hạ thật sẽ xảy ra chuyện!

Cho nên hắn ra tay... Chính là thủ đoạn tuyệt đối ác liệt!

Chỉ thấy hắn thình lình vẫy tay một cái, trên bầu trời có vô số năng lượng đen kịt hội tụ.

Ngay sau đó, hắn ngẩng đầu vung lên.

Năng lượng hắc ám khủng bố đó không ngờ lại nhắm thẳng vào lão tổ Chu Tước thánh địa mà đánh tới!

Sắc mặt lão tổ Chu Tước thánh địa đột nhiên biến đổi.

Cỗ lực lượng này gần như khiến ngay cả không gian Tam Nguyên Thiên Ngoại cũng bị xé nát!

Phải biết rằng cường độ không gian ngoài Tam Nguyên Thiên, nhưng so với không gian của bản thân Huyền Minh đại lục thì mạnh hơn rất nhiều.

Ngay cả Thánh Cảnh cũng rất khó lay động!

Nhưng...

Một chiêu này của Đại thống lĩnh, gần như khiến không gian

xung quanh không ngừng rung động, gần như sắp vỡ vụn!

Chiêu này rất kinh khủng!

Thần sắc lão tổ Chu Tước thánh địa ngưng trọng vô cùng.

Cũng là thi triển thủ đoạn toàn thân để ngăn cản.

Phốc!

Nhưng cỗ năng lượng đen kịt khủng bố này căn bản không phải lão tổ Chu Tước thánh địa có thể ngăn cản!

Năng lượng kia vừa giáng xuống, lập tức xuyên thủng ngực lão tổ Chu Tước thánh địa!

Chẳng qua dù cho như vậy, sắc mặt đại thống lĩnh không chỉ không có bất luận vẻ vui mừng gì, ngược lại càng thêm khó nhìn.

Bởi vì sau khi xuyên thủng ngực lão tổ Chu Tước thánh địa.

Đúng là có hỏa diễm thông thiên đột nhiên bùng cháy.

Gần như trong nháy mắt, lồng ngực bị xuyên thủng kia, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được khôi phục lại.

"Huyết mạch Chu Tước chết tiệt!"

Nhìn thấy vậy, đại thống lĩnh lập tức nhịn không được chửi ầm lên.

"Ha ha, tuy rằng thực lực của ngươi quả thật cao hơn ta, nhưng muốn giết ta cũng không dễ dàng như vậy."

Trên mặt lão tổ Chu Tước thánh địa mang theo nụ cười nhàn nhạt, tuy thần sắc có chút tái nhợt, nhưng cũng còn có thể xem như đang thong dong ứng phó với thế công của đại thống lĩnh!

Lửa giận trong lòng đại thống lĩnh đã đạt tới cực điểm.

Hắn gầm lên giận dữ, bất chấp tất cả bắt đầu công kích như sấm sét đối với lão tổ Chu Tước thánh địa!

Mà cùng lúc đó.

Bên trong bí cảnh.

Tiêu Nguyên Long đứng ở trong hư không, trong tay nắm bức họa kỳ dị kia, mặt lộ vẻ không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

"Làm sao có thể!"

"Làm sao ngươi lại có Thánh khí!"

Hắn vô cùng khiếp sợ nhìn chằm chằm Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Phải biết Thánh khí trong tay y là do lão tổ nhà mình tặng cho.

Cũng là nội tình bên trong thần triều!

Chỉ là hạ giới...

Sao lại có Thánh khí được!

Nhưng vừa khiếp sợ, thần sắc hắn đột nhiên trở nên ngưng trọng.

Ánh mắt hắn lộ vẻ kinh sợ.

"Hừ!"

"Coi như ngươi cũng có Thánh khí thì như thế nào? Thánh khí dưới hạ giới rèn ra, há có thể so sánh với Thánh khí thần triều của ta?"

Giận dữ quát một tiếng rống.

Tiêu Nguyên Long không còn ý tứ chần chờ.

Họa Quyển kỳ dị trong tay phóng ra vô số ánh sáng bảy màu.

"Thất Tinh Quyển Huyền Sát Trận!"

Giọng nói của Tiêu Nguyên Long lại lần nữa truyền khắp chân trời.

Mà nháy mắt khi tiếng nói của hắn vừa dứt.

Trên bầu trời, thất thải quang mang dường như bị điều khiển, trực tiếp hình thành một trận pháp túc sát trên không trung.

Trận pháp này bộc phát ra khí tức càng kinh người đến cực điểm!

Đừng nói là Vương Cảnh bình thường, cho dù là Vương Cảnh đỉnh phong nhìn thấy trận pháp trên bầu trời này, cũng phải lộ ra vẻ mặt hoảng sợ!

Bởi vì sát trận bực này đã có thể uy hiếp đến Vương cảnh đỉnh phong, thậm chí là tiêu diệt hắn ta!

Mà Cố Dương thấy một màn như vậy, hơi híp mắt lại.

"Thất Tinh Quyển sao?"

Cố Dương đối với Thánh khí Thất Tinh Quyển trong tay Tiêu Nguyên Long cảm thấy hứng thú.

Về phần cái gọi là Huyền Sát trận, Cố Dương chỉ là lạnh lùng cười.

"Trình độ của ngươi chỉ có như vậy sao?"

Cố Dương vừa dứt lời, Thiên Tuyệt Kiếm trong tay càng bộc phát ra một trận thanh âm tranh minh chói mắt! Trong nháy mắt bắn nhanh ra!

Một kiếm thình lình chém ra!

Thức thứ ba Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, rõ ràng lại bộc phát lần nữa!

Kiếm khí kinh khủng chính là cuốn lên lực lượng kinh người khó có thể tưởng tượng xuyên thẳng lên trời.

Giờ phút này, phong vân biến sắc, vật đổi sao dời.

Sức mạnh kinh người kia còn trực tiếp che phủ hào quang bảy màu giữa không trung.

Giữa bầu trời, không gian tan vỡ!

Khí tức như hủy diệt càng lan tràn ra bốn phía, cảnh tượng kia giống như tận thế giáng lâm!

"Kết thúc rồi."

Cố Dương thần sắc hờ hững.

Cùng lúc đó.

Kiếm khí khủng bố kia, cũng bất ngờ buông xuống.

Xông thẳng đến Huyền Sát Trận bảy màu trên không trung!

Xuy xuy!

Gần như chỉ trong nháy mắt.

Song phương va chạm kịch liệt với nhau.

Nguyên bản tất cả mọi người đều cảm thấy chênh lệch giữa

hai người hẳn cũng không tính là đặc biệt lớn.

Ít nhất sẽ rất kịch liệt!

Nhưng kết quả...

Ngoài dự đoán của mọi người!

Huyền Sát Trận mà Tiêu Nguyên Long thi triển, dưới Tuyệt Thiên Kiếm của Cố Dương liền phảng phất như một khối đậu hũ yếu ớt.

Trong nháy mắt va chạm, khí thế lăng lệ ác liệt vô cùng trong nháy mắt bị xé rách!

Chứng kiến một màn này.

Tiêu Nguyên Long mở to hai mắt nhìn, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Hắn không ngờ rằng mình đã lấy ra Thánh khí, thi triển Thần cấp Võ Kỹ...

Nhưng trước mắt vẫn bị người hạ giới yếu ớt này công phá!

Hơn nữa...

Nó còn bị phá hủy gần như là với thế nghiền nát!

Hắn không thể chấp nhận!

Nhưng Cố Dương cũng mặc kệ hắn có thể chấp nhận hay không.

Sau khi nhẹ nhàng phá hủy Huyền Sát trận, kiếm khí sắc bén vô song kia lại nhắm thẳng vào Tiêu Nguyên Long!

Nhìn thấy vậy, Tiêu Nguyên Long cũng lập tức phản ứng lại.

Sắc mặt đột nhiên biến đổi.

"Không tốt!"

Vừa rồi hắn đã thử qua uy lực khủng bố của một kiếm kia của Cố Dương.

Cho nên lần này.

Y vẫn lấy tất cả thủ đoạn phòng ngự ra.

Đương nhiên...

Hắn hiểu rõ, những thủ đoạn này căn bản không ngăn được một kiếm này của Cố Dương.

Chỉ là muốn an tâm một chút mà thôi.

Cho nên, hắn đặt toàn bộ hy vọng vào trong tay, dừng lại ở Thất Tinh Quyển!

Thất Tinh Quyển chính là Thánh khí, chưa chắc không thể ngăn cản một kiếm này của Cố Dương!

Nghĩ đến đây.

Hắn lập tức đặt bức họa cuộn tròn trong tay lên trước người, ý đồ ngăn cản một kiếm này của Cố Dương!

Hắn ta nghĩ rất không tệ.

Nhưng đáng tiếc đối thủ hắn ta gặp được, là Cố Dương.

"Lấy Thánh khí ngăn cản?"

Cố Dương thấy một màn như vậy, lại không khỏi nhếch miệng cười khẽ một tiếng.

Nếu là người khác, có lẽ sẽ bị ngăn cản.

Nhưng mà...

Hắn đã lĩnh ngộ Kiếm đạo tới trình độ Nhân Kiếm Hợp Nhất!

Trình độ điều khiển kiếm khí đã đạt đến cực điểm!

Cho nên...

Ánh mắt Cố Dương lạnh lẽo.

Tâm niệm vừa động.

Kiếm khí lăng lệ ác liệt vô song kia đã rơi xuống trước mặt Tiêu Nguyên Long.

Ngay lập tức rơi thẳng vào trên Thất Tinh Quyển!

Kiếm khí kinh khủng khiến Thất Tinh Quyển không ngừng run rẩy!

Chẳng qua không thể không nói, Thất Tinh Quyển với tư cách Thánh khí, độ cứng rắn của nó cũng không cần phải nói!

Nhìn thấy vậy, Tiêu Nguyên Long cũng lộ vẻ vui mừng.

Chặn được à?

Nhưng kinh hỉ trong mắt hắn vừa mới nổi lên, ngay sau đó hắn phảng phất thấy được một màn hoảng sợ, đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì lúc này kiếm khí rơi vào trên Thất Tinh Quyển kia lại lệch hướng đi một góc.

Lướt nghiêng qua Thất Tinh Quyển đánh tới!

Sau đó là ầm ầm!

Khí tức kinh khủng đến mức tận cùng, trực tiếp rơi vào chỗ

yếu của Thất Tinh Quyển.

Ầm!

Tiêu Nguyên Long kinh hãi, đúng là không thể cầm vững Thất Tinh Quyển.

Thất Tinh Quyển trực tiếp bị bắn ra ngoài!

"Không tốt!"

Thấy vậy, sắc mặt Tiêu Nguyên Long đột nhiên thay đổi.

Trong nháy mắt trở nên tái nhợt.

Bởi vì như vậy, kiếm khí kinh khủng kia chính là hướng về phía mình mà đến!

Tránh cũng không thể tránh, cũng không có Thánh khí có thể ngăn cản!

"Không!"

"Không! Ngươi không thể giết ta, ta chính là Thập Tam hoàng tử Thần triều, nếu ngươi giết ta..."

Vẻ mặt Tiêu Nguyên Long lộ ra vẻ hoảng sợ, cả người hắn run lên, vội vàng liên tục muốn mở miệng uy hiếp Cố Dương dừng tay.

Nhưng ánh mắt Cố Dương không có bất kỳ dao động nào.

Khống chế kiếm khí khủng bố đến mức tận cùng kia, rõ ràng là rơi vào trên người Tiêu Nguyên Long đang vô cùng hoảng sợ.

Xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng bất ngờ bạo phát ra.

Trong nháy mắt xé Tiêu Nguyên Long thành mảnh nhỏ!

Ngay cả tàn hồn cũng không thể đào thoát.

Lực lượng giống như hủy diệt kia, trực tiếp khiến cho hắn không thể tránh né!

Ánh mắt Tiêu Nguyên Long cuối cùng lộ ra tuyệt vọng!

Nếu như là ở thượng giới, hắn còn có ý niệm lão tổ nhà mình bảo vệ cho, thì sẽ không có khả năng bỏ mình!

Nhưng ý niệm của lão tổ ở hạ giới này không thể nào xuyên qua hàng rào thế giới khủng khiếp.

Cho nên...

Con át chủ bài lớn nhất của hắn, tương đương với không có bất kỳ tác dụng.

Nhưng trước khi đến đây, hắn không thể tưởng tượng được, chỉ là hạ giới, lại có gia hỏa trẻ tuổi hơn mình lại có thể bức bách hắn đến mức này!

Trong lòng hắn ta hoảng sợ, khiếp sợ, tuyệt vọng.

Cuối cùng tất cả những suy nghĩ của hắn đều ở khi kiếm khí kinh khủng đến mức tận cùng kia chém xuống.

Tiêu tán hoàn toàn!

Hắc Nguyên thần triều Thập Tam hoàng tử Tiêu Nguyên Long vẫn lạc!

Mà một màn này, cũng là vô cùng rõ ràng thông qua màn sáng truyền đến U Huyền phong.

Giờ phút này.

Vô số cường giả thần triều đều im lặng.

Khuôn mặt cũng trở nên cực kỳ u ám.

"Hoàng tử điện hạ... Chết rồi!"

"Làm sao có thể! Một thiên kiêu hạ giới thấp kém, làm sao có thể giết chết hoàng tử điện hạ!"

"Hoàng tử điện hạ thiên tư tuyệt đại vô song, làm sao có thể chết ở hạ giới.

Vô số đạo tiếng nỉ non không thể tin được liên tiếp truyền đến.

Bọn họ đều không thể tin Tiêu Nguyên Long sẽ chết trong tay Cố Dương.

Giờ phút này lục đại cường giả Chuẩn Thánh trên bầu trời, lúc này đều là nhịn không được trợn tròn hai mắt, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin cùng hoảng sợ.

"Thập Tam Hoàng tử điện hạ... Đã chết?"

"Không, không thể nào!"

"Cố Dương kia... Thiên tư cùng nội tình đúng là không hề kém hơn hoàng tử điện hạ!"

"Xong đời rồi! Xong đời rồi!"

Lúc này, sắc mặt Lục Đại Chuẩn Thánh trở nên vô cùng tái nhợt.

Chương 653 - Thập Tam hoàng tử vẫn lạc! Thánh Nhân hoảng sợ (3)

Thập Tam Hoàng tử điện hạ chết ở hạ giới, hậu quả của chuyện này sẽ khủng bố cỡ nào, khó có thể tưởng tượng!

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Đại thống lĩnh cũng thấy được cảnh tượng trong màn sáng.

Giờ phút này.

Động tác của hắn hoàn toàn cứng đờ.

Khuôn mặt hắn tràn đầy khiếp sợ cùng với... hoảng sợ!

Thậm chí, trên mặt hắn ta còn lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Thập Tam Hoàng Tử điện hạ... Vẫn lạc!"

"Không... không!"

Toàn thân hắn phát run.

Dường như là nghĩ tới hậu quả cực kỳ khủng bố nào đó.

Nhưng ngay sau đó, hốc mắt hắn lập tức đỏ bừng lên.

"Lão già đáng chết, nếu không có ngươi ngăn cản, điện hạ căn bản sẽ không chết!"

"Chết đi cho ta!"

Mặt của đại thống lĩnh như phát điên, thủ đoạn khủng bố tầng tầng lớp lớp, chọc thủng không gian bên ngoài tam nguyên thiên thành nát bét.

Mà lão tổ Chu Tước thánh địa ngăn cản, không ngừng phun máu tươi!

Không ngăn được!

Căn bản không ngăn được!

Thực lực của đại thống lĩnh thật sự mạnh hơn hẳn quá nhiều!

Nếu không phải bằng vào năng lực khôi phục biến thái huyết mạch Chu Tước của bản thân, lão tổ hiện giờ của Chu Tước thánh địa sợ rằng đã sớm chết thảm trong tay đại thống lĩnh!

Nhưng may mắn nhờ có huyết mạch Chu Tước, lão tổ Chu Tước thánh địa còn có thể miễn cưỡng kháng trụ được.

Nhưng sắc mặt y đã đã trắng bệch.

Khóe miệng vẫn mang theo nụ cười mừng rỡ như cũ.

"Ha ha ha!"

"Được!"

"Thật sự là quá tốt!"

"Cố Dương thật là tốt!"

"Giết hay lắm!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa không ngừng cười to.

Mặc dù sắc mặt tái nhợt nhưng trên khuôn mặt đều là vẻ mừng rỡ.

Bởi vì thực lực cùng thiên phú Cố Dương thể hiện ra, không thể nghi ngờ chính là cho tất cả cường giả Đông Hoang bọn hắn một liều thuốc mạnh!

Cái gọi là Hoàng Tử Thần triều thì thế nào?

Còn không phải là bị Cố Dương trấn áp sao!

Thậm chí là tru sát!

Hắc Nguyên thần triều các ngươi không phải rất càn rỡ, rất kiêu ngạo sao?

Còn bây giờ thì sao?

Phía dưới, từng đợt thanh âm kinh hô vui mừng cũng là từ bên trong cường giả Đông Hoang truyền đến.

"Ha ha ha!"

"Làm tốt lắm!"

"Ta ngược lại muốn xem mấy tên gọi là cường giả Thần triều này còn có thể phách lối hay không?"

"Trước đó không phải các ngươi thổi phồng hoàng tử thần triều nhà mình mạnh hay vô địch sao? Hiện tại thì sao?"

"Ha ha ha!"

"Thoải mái!"

Các cường giả Đông Hoang áp chế hồi lâu, hôm nay rốt cuộc tìm được cơ hội phản kích phát tiết, tự nhiên là không có ý buông tha.

Điên cuồng lớn tiếng trào phúng.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời.

Chu Tước thánh chủ cùng Huyền bào lão giả vẻ mặt cũng tràn đầy kinh hỉ.

Hiển nhiên, bọn hắn cũng không nghĩ tới Cố Dương thế mà có thể giết ngược hoàng tử Thần triều kia!

Hơn nữa còn là giết ngược một cách nhẹ nhõm như thế!

Sau khi kinh hãi, vẻ vui sướng trên mặt dường như sắp tràn ra ngoài.

Mà ba vị Chuẩn Thánh bên kia cũng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ cùng kinh dị nhìn Cố Dương trong quầng sáng.

"Không ngờ lần này Đông Hoang... lại xuất hiện một yêu nghiệt như thế!"

"Đừng nói là Nam Lĩnh Tây Mạc cùng Bắc Nguyên, cho dù là Thiên Kiêu mạnh nhất Trung Châu cũng còn kém Cố Dương rất xa!"

"Hízz, ngay cả hoàng tử Thần triều thượng giới đều bị Cố Dương chém giết, thực lực của hắn đến cùng cường hãn đến trình độ nào?"

Trong lòng ba người bọn họ cực kỳ kinh hãi.

Trong lúc cảm khái, thần sắc cũng ngưng tụ lại.

Xem ra trải qua trận chiến này, thế cục toàn bộ Huyền Minh đại lục sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Cố Dương chỉ sợ sẽ trở thành truyền kỳ giống Hủy Diệt Thánh Tôn vậy.

Không...

Là vượt qua Hủy Diệt Thánh Tôn!

Dù sao Cố Dương bây giờ, mới chỉ có mười tám tuổi!

Đối với hắn mà nói, còn có không gian để tăng lên vô hạn!

Tiền đồ vô lượng!

Giờ phút này.

Chiến đấu giữa Đông Hoang cùng Thần triều đều là dừng lại trong ngắn ngủi.

Tất cả mọi người đều thông qua màn sáng nhìn về phía Cố Dương trong bí cảnh.

Nam tử tên là Cố Dương này...

Đã làm tất cả mọi người chấn động!

Kể cả tất cả cường giả Hắc Nguyên thần triều thượng giới!

Cùng lúc đó.

Bên trong bí cảnh.

Hoàng Âm cũng kinh hãi nhìn qua Cố Dương, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Nàng há miệng nhỏ, lại là nửa ngày một câu cũng không nói ra lời.

Hoá ra...

Đây mới là thực lực chân chính của Cố Dương sao?

Nghĩ đến điều này, trên gương mặt xinh đẹp của nàng không

khỏi hiện ra một tia cô đơn.

Vốn nàng còn cảm thấy thực lực mình và Cố Dương không sai biệt lắm.

Nhưng bây giờ xem ra đâu chỉ kém một điểm nửa điểm.

Nếu không phải Cố Dương lúc trước nhường mình, chỉ sợ nàng ngay cả một chiêu của Cố Dương cũng không tiếp được?

Mà Cố Dương bên kia, thì chậm rãi thu hồi Thiên Tuyệt Kiếm trong tay, ánh mắt không khỏi liếc xéo qua.

Ánh mắt hơi ngưng tụ.

"Không hổ là Thánh Khí, uy lực của Thiên Tuyệt Kiếm bây giờ... khủng bố như vậy!"

Cố Dương khẽ gật đầu, nhưng ngay sau đó không khỏi có chút cảm khái.

"Nhưng Thánh khí tuy rất mạnh, nhưng cũng rất hao phí lực lượng."

Nghĩ đến đây, Cố Dương lắc đầu.

Một kiếm này dường như đã rút hết sức mạnh của hắn ta.

Nếu lại thêm một kiếm nữa hắn đều không chịu nổi!

Chẳng qua cũng chính là như thế.

Chiêu kiếm mà y thi triển, lại có thể trực tiếp nghiền ép Tiêu Nguyên Long.

"Chỉ có điều trận chiến này... trái lại thu hoạch tràn đầy nha."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia thỏa mãn.

Hắn tiện tay vẫy một cái.

Thất Tinh Quyển ở một bên lại nhẹ nhàng bay lên, rơi vào trong tay của hắn.

"Coi như không tệ."

Cố Dương có chút hài lòng đánh giá Thất Tinh Quyển.

Uy năng của Thất Tinh Quyển cực kỳ khủng bố, có thể nói nó không thua gì Thiên Tuyệt Kiếm.

Nhưng ở trong tay Tiêu Nguyên Long... lại không phát huy được một phần trăm lực lượng.

"Hiện tại, ngươi là của ta."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, trực tiếp đem Thất Tinh Quyển ném vào chiếc nhẫn trữ vật của mình.

Sau đó Cố Dương ngẩng đầu, tay phải lại vẫy một cái.

Một Huyền Ngọc giới chỉ đen kịt bay lên.

Nhìn thấy vậy, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

"Không biết trữ vật giới chỉ của Thần triều hoàng tử sẽ có bao nhiêu bảo bối?"

Nếu là nhẫn trữ vật của người khác.

Cố Dương mặc dù sẽ thu hồi, nhưng đoán chừng đều lười nhìn.

Dù sao...

Với nội tình bây giờ của hắn, ngay cả Hoàng cảnh cũng chưa chắc sánh bằng.

Đối với hắn mà nói, có lẽ nội tình Hoàng cấp có tăng lên, dưới Hoàng cấp...

Vậy về cơ bản chính là tăng lên 0 điểm.

Còn về việc có bỏ sót bảo bối nào đó hay không.

Vậy càng không phải vấn đề.

Bây giờ hắn có thể nhìn trộm khí vận, cũng có thể biết được cơ duyên.

Cho nên nhẫn trữ vật rơi vào tay hắn, có đồ tốt hay không, hắn liếc mắt là có thể nhìn ra.

Tự nhiên cũng không có khả năng sót.

Còn Tiêu Nguyên Long trước mặt này chính là Hắc Nguyên Thần Triều ở thượng giới!

Bên trong Hắc Nguyên thần triều, càng là có thế lực khủng bố có cường giả Thần cảnh trong truyền thuyết tọa trấn!

Thập Tam hoàng tử trong đó.

Có lẽ...

Căn cơ và bảo bối của hắn đương nhiên là nhiều vô số kể!

Không phải những thiên kiêu ở Huyền Minh đại lục có khả năng sánh bằng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương tâm niệm vừa động, linh hồn nhẹ nhàng bài trừ cấm chế trên nhẫn trữ vật, tiến vào trong đó.

Sau khi thấy rõ vật trong Huyền Ngọc giới chỉ, Cố Dương nhất thời hít sâu một hơi.

Tên này được lắm, bảo bối thật nhiều nha!

Trong này không có một viên linh thạch, có... chỉ là một loại đá ẩn chứa càng thêm tinh thuần kỳ dị.

Thông qua năng lực vận mệnh, Cố Dương biết được loại đá này được gọi là "Thánh Thạch" chính là tài nguyên tu luyện thông dụng ở thượng giới.

Cực kỳ trân quý!

Hơn nữa loại tài nguyên này... thậm chí có thể trực tiếp cung cấp cho cường giả Thánh Cảnh tu luyện!

Bình thường, cảnh giới Sinh Tử chắc chắn không có tư cách tiếp xúc với Thánh Thạch.

Nhưng Tiêu Nguyên Long thì khác!

Hắn ta chính là Thập Tam hoàng tử Thần triều, tự nhiên có tư cách tiếp xúc Thánh thạch.

Cố Dương nhìn lướt qua, trong không gian ít nhất có hai rương lớn thánh thạch!

Thánh Thạch rất lớn.

Một cái rương lớn cũng chỉ có thể chứa được hơn một trăm cái!

Hai rương lớn cộng lại ước chừng hơn ba trăm khối thánh thạch.

Số lượng rất nhiều, cho dù là Cố Dương cũng không khỏi hô hấp trở nên dồn dập.

Thân gia Tiêu Nguyên Long này quá xa hoa!

Ngoại trừ thánh thạch.

Mặt khác còn có một ít công pháp và võ kỹ.

Hơn nữa phẩm cấp đều cực cao.

Thấp nhất cũng phải là cấp Hoàng!

Thậm chí còn có một ít công pháp và vũ kỹ Thánh cấp!

Chẳng qua Cố Dương chỉ nhìn lướt qua.

Những công pháp và vũ kỹ cấp Thánh này mặc dù không tồi, nhưng... không phải là mục đích chủ yếu của hắn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương liếc qua không gian to lớn này.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn thuận tiện bị một hộp ngọc lơ lửng trên không trung hấp dẫn tới.

Tâm niệm hắn vừa động, trực tiếp mở hộp ngọc này ra.

Lập tức, một cỗ khí tức huyền diệu đập vào mặt.

Cố Dương tâm thần chấn động.

Vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Ánh mắt hắn lập tức ngưng trọng.

Trong hộp ngọc là một quyển sách cổ đen nhánh.

Mà trên mặt sách cổ... rõ ràng là chạm khắc năm chữ to Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ!

"Là môn võ kỹ Thần cấp kia!"

Nhìn thấy vậy, trong mắt Cố Dương lập tức vui vẻ.

Hắn mong muốn chính là quyển Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ này.

Dù sao đây là bản võ kỹ Thần cấp đầu tiên hắn có thể tiếp xúc được!

Mức độ quan trọng của nó không kém gì so với Hoàng đạo chân ý hắn đạt được lúc trước!

Ngay cả bản Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ này cũng không phải kiếm pháp hoặc là quyền pháp.

Mà là chỉ pháp.

Nhưng đại đạo trăm sông đổ về một biển.

Tinh túy của Thần cấp vũ kỹ ẩn chứa trong đó là hàng thật giá thật!

Đối với Cố Dương mà nói, chỉ cần hắn hiểu rõ bản Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ này, sau đó có lẽ hắn có thể trực tiếp sáng chế ra võ kỹ Thần cấp thậm chí là công pháp Thần cấp!

Nghĩ đến đây, Cố Dương nhất thời kích động lên.

Về phần còn có một ít bảo bối khác, có điều những thứ này tự nhiên không thể sánh bằng quyển Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ này.

Cố Dương lập tức có chút kích động đem Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ thu đến bên trong nhẫn trữ vật của mình.

Dừng một chút, đang chuẩn bị thu hồi ánh mắt, trong lòng của hắn bỗng nhiên khẽ động.

Ánh mắt hắn rõ ràng rơi vào bên cạnh hộp ngọc chứa Tử Nguyên Hắc Huyền Chỉ.

Nơi đó...

Dường như còn có một hộp ngọc nhỏ.

Nhưng bởi vì so sánh với nhau quá không bắt mắt.

Thế cho nên Cố Dương cũng không chú ý tới.

Lúc này nhìn thấy, đồng tử Cố Dương hơi co rụt lại.

Vì trong hộp ngọc này... hắn cảm nhận được một cỗ rung động.

Phải biết rằng loại cảm giác này...

Đã rất lâu rồi hắn ta chưa gặp phải.

Loại cảm giác này bình thường, chỉ xuất hiện khi sắp đột phá gông cùm xiềng xích!

Nghĩ đến đây, Cố Dương lại mở to hai mắt nhìn.

Chẳng lẽ…

Cố Dương nhất thời nhịn không được ngừng thở.

Chợt mở ra hộp ngọc.

Nhất thời, một mùi hương thoang thoảng xông vào mũi.

Mặc dù tiến vào không gian trữ vật này chỉ là một đạo linh hồn của Cố Dương.

Nhưng lại có thể cảm nhận được mùi hương trong hộp ngọc truyền đến.

Huyền diệu, động lòng người!

Cố Dương lập tức ngẩng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy trong hộp ngọc... rõ ràng là một viên đan dược thật

lớn màu vàng, tròn trịa ngọc nhuận phơn phớt, có chút đầy đặn.

Càng ẩn chứa năng lượng ba động khó có thể tưởng tượng.

Thế cho nên Cố Dương lập tức trợn tròn mắt.

"Đây là..."

"Vũ Hóa Kim Đan!"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra trận trận kim mang.

Trong nháy mắt nhìn ra tin tức viên kim sắc đan hoàn trong hộp ngọc.

【 Vũ Hóa Kim Đan, chính là đan dược thánh phẩm dùng để đột phá Vũ Hóa Cảnh, sau khi dùng sẽ có xác suất rất lớn đột phá Vũ Hóa Cảnh, nhưng đan dược luyện thành mới chỉ mấy trăm năm, dược độc trong đó còn chưa lắng đọng lại, nếu lắng đọng mười vạn năm, đan độc sẽ tiêu tán, Thánh Tính sinh ra, lại dùng nó, có thể tăng tu vi lên đến Vũ Hóa kỳ mà không có chút tác dụng phụ nào. 】

Nhìn thấy vậy, hô hấp của Cố Dương lập tức trở nên kích động.

Tên này hay nhỉ!

Không nghĩ tới trên người Tiêu Nguyên Long... lại có bảo bối như vậy!

Hơn nữa hắn còn thuận tiện nhìn thoáng qua một chút tin tức đằng sau.

Biết được Vũ Hóa Kim Đan này, chính là một loại đan dược cao cấp nhất trong Vũ Hóa Đan!

Sử dụng đan dược đột phá Vũ Hóa Cảnh tự nhiên là tăng xác

suất đột phá Vũ Hóa Cảnh, mà thường thấy nhất trong đó, chính là Vũ Hóa Đan!

Nhưng cho dù là vũ hóa đan thường thấy nhất, cũng là cửu phẩm!

Mà trên Vũ Hóa Đan, còn có vũ hóa ngân đan phẩm cấp cao hơn!

Đan này chính là Hoàng phẩm.

Hiệu quả tốt hơn Vũ Hóa Đan rất nhiều.

Mà trên Vũ Hóa Ngân Đan, chính là Vũ Hóa Kim Đan!

Thánh phẩm đan dược!

Hiệu quả của nó tự nhiên tốt hơn Vũ Hóa Ngân Đan gấp mấy lần!

Vũ hóa đan Cố Dương tất nhiên là biết được.

Hắn vốn dự định, đợi đến lúc Vạn Vực đại bỉ kết thúc liền đi kiếm một tấm Vũ Hóa Đan dược phương, sau đó chính mình luyện chế ra một ít hoàn mỹ Vũ Hóa Đan trực tiếp đột phá Vũ Hóa Cảnh, chẳng qua không nghĩ tới chính là hắn trực tiếp từ trên người Tiêu Nguyên Long đạt được đan dược mấu chốt đột phá Vũ Hóa Cảnh!

Hơn nữa còn là loại có khả năng đột phá cao nhất!

Thu hoạch ngoài ý muốn.

Còn về phần cô đọng mười vạn năm mới có thể đem đan độc tán đi đối với hắn mà nói không phải trở tay là được sao?

Đem một viên Vũ Hóa Kim Đan này thu vào trong túi, Cố Dương lại nhìn lướt qua.

Phát hiện Tiêu Nguyên Long cất giữ không ít.

Còn có chút xem qua trận pháp.

Nhưng nhìn bộ dáng của hắn hình như vừa mới tiếp xúc, vẫn đang trong quá trình học tập.

Trong nhẫn trữ vật có rất nhiều trận bàn phẩm chất cực cao, nhưng một cái cũng không được dùng.

Những trận bàn này đều là đồ tốt!

Cố Dương hài lòng đem tất cả bảo bối trong nhẫn trữ vật đều vui vẻ nhận lấy.

Khi mở mắt ra, Cố Dương trên mặt cũng là nở nụ cười dào dạt.

Hoàng tử Hắc Nguyên thần triều này, quả nhiên là phú khả địch quốc!

Chỉ sợ xem như một ít Hoàng cảnh đỉnh phong... không!

Cho dù là Chuẩn Thánh cũng chưa chắc có được tài phú này!

Trong lúc đang cảm khái.

Hoàng Âm các nàng cũng là từ trong chấn động đi ra, chợt đi tới bên người Cố Dương.

Vẫn có chút cảm khái nhìn qua Cố Dương.

Chẳng qua giờ phút này thái độ của nàng đối với Cố Dương đã phát sinh biến hóa long trời lở đất.

"Cố Dương, hiện giờ ngươi chém giết hoàng tử Thần triều, kế tiếp ngươi định làm thế nào?"

Hoàng Âm không khỏi dò hỏi.

"Ừm... Chờ sau khi ta đột phá, sẽ chuẩn bị đi ra ngoài."

Cố Dương hơi dừng lại một chút, liền trả lời.

Nghe được câu trả lời của Cố Dương.

Hoàng Âm hơi ngẩn ra.

"Đột phá?"

"Ngươi muốn đột phá Vũ Hóa cảnh?"

Hoàng Âm kịp phản ứng, lập tức trên gương mặt xinh đẹp lộ ra vẻ khiếp sợ.

"Ừm, không sai biệt lắm."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Nhận được câu trả lời khẳng định của Cố Dương, trong lòng Hoàng Âm càng thêm chấn kinh.

Phải biết rằng cho dù là nàng, nếu không phục dụng một ít Vũ Hóa đan thì ít nhất cũng phải lắng đọng mấy chục năm mới có thể đột phá.

Cho dù dưới tình huống có Vũ Hóa Đan, không có một hai năm cũng rất khó đột phá!

Mà Cố Dương lại chuẩn bị đột phá?

Việc này cũng quá hơi nhanh rồi đi!

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh ở bên cạnh nhìn thấy mà choáng váng.

Thời gian Cố Dương đột phá Sinh Tử cảnh mới trôi qua hơn

nửa năm.

Hiện giờ các nàng còn chưa đột phá tới Sinh Tử cảnh.

Kết quả Cố Dương muốn đột phá Vũ Hóa cảnh?

Nghĩ đến đây, sắc mặt của Hoàng Nguyệt lộ vẻ bất đắc dĩ, Hoàng Thanh cũng không nhịn được mà sững sờ.

Chênh lệch này... cũng quá lớn đi?

Bọn họ thật sự là thiên tài sao?

Thời khắc này, trong lòng Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh đều nhịn không được nghĩ đến.

Về phần Sở Linh Nhi, đương nhiên không ngoài ý muốn chút nào.

Trong đôi mắt chỉ có kinh hỉ cùng chờ mong.

Mà Diệp Khuynh Thành cũng không khỏi khẽ nhếch môi, bất đắc dĩ giang tay ra.

"Quả nhiên... Muốn đuổi kịp bước chân phu quân, bản thân đã có chút quá kỳ vọng hão huyền nha."

Vẻ mặt Hoàng Âm cũng tràn đầy ngạc nhiên.

Chợt cũng lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

"Cố Dương, ngươi thật đúng là... biến thái tới cực điểm!"

"Từ xưa đến nay, ta chưa từng thấy qua nam tử biến thái như ngươi."

Hoàng Âm từ nội tâm cảm thán nói.

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ lạnh nhạt cười.

Chợt suy tư một chút, không khỏi hỏi: "Ngươi thì sao? Có tính toán gì không?"

Nghe vậy, Hoàng Âm cũng hơi suy nghĩ một chút.

Chính là thần sắc nghiêm túc nói: "Hiện tại tình huống trong bí cảnh khẳng định cũng không lạc quan, cho nên... Ta định đi hỗ trợ một chút."

"Dù sao đều là thiên kiêu Đông Hoang ta, hơn nữa trong bí cảnh cũng có không ít thiên kiêu Chu Tước thánh địa ta, ta không thể coi như không thấy, hơn nữa... Với thực lực của chúng ta, cho dù đi ra ngoài nhất định cũng không giúp được gì. Ở trong bí cảnh, còn có thể hỗ trợ giải quyết một ít dư nghiệt thần triều."

Hoàng Âm thập phần nghiêm túc nói.

Tính cách nàng là như thế.

Hiện giờ Đông Hoang lâm vào trong nguy cơ.

Nàng không muốn không làm gì!

"Đây là chuyện tốt."

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng khẽ gật đầu.

"Phu quân, ta và Khuynh Thành tỷ tỷ cũng muốn đi hỗ trợ!"

Sở Linh Nhi cũng đi đến bên cạnh Cố Dương ôn nhu nói.

"Ồ?"

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Chợt cũng thấy được vẻ kích động trong mắt Sở Linh Nhi.

Rất hiển nhiên, nha đầu này đột phá Sinh Tử cảnh lâu như

vậy, cũng chưa từng thực chiến, bây giờ nhìn bộ dáng có chút ngứa tay.

Diệp Khuynh Thành cũng có cùng suy nghĩ này.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng mỉm cười.

"Đã như vậy, các ngươi liền cùng nhau đi đi, vừa vặn cũng có thể chiếu cố lẫn nhau."

"Hì hì, cám ơn phu quân!"

Sở Linh Nhi nghe Cố Dương đáp ứng, lại hết sức nhảy nhót ôm lấy Cố Dương.

Diệp Khuynh Thành thấy vậy cũng tiến lên.

Tuy rằng Diệp Khuynh Thành bây giờ ở trước mặt Cố Dương cũng không có lạnh như băng là mấy.

Nhưng trước mặt nhiều người như vậy làm ra loại động tác thân mật này.

Đối với nàng mà nói, vẫn là vô cùng thẹn thùng đấy.

Mà Hoàng Thanh nhìn thấy điều này, lập tức bĩu môi, sau đó trực tiếp nhào tới nhìn Cố Dương.

"Ta cũng muốn!"

Chẳng qua Hoàng Âm có chút không nhịn được, trực tiếp bắt lấy Hoàng Thanh trên không trung.

"Con gái phải rụt rè!"

"Cố Dương, không bằng ngươi cũng ôm ta một cái nha."

Gương mặt xinh đẹp Hoàng Âm hơi có chút đỏ lên, nhưng lại

có chút lớn mật nhìn qua Cố Dương, trong ánh mắt lộ ra một tia mong đợi.

"Khụ khụ!"

Cố Dương nghe được lời Hoàng Âm lớn mật như thế, nhất thời ho khan.

Mà Hoàng Thanh thì trợn tròn mắt.

"Oa Hoàng Âm tỷ, ngươi không nói võ đức!"

"Hửm? Ta là đại tỷ của ngươi, nam nhân của ngươi chẳng phải là nam nhân của ta sao? Chuyện này rất hợp lý, đúng không Tiểu Nguyệt?"

Hoàng Âm chống nạnh, một bộ dạng hoàn toàn không nói đạo lý.

Nghe đến đây, mặt mũi Hoàng Nguyệt cũng tràn đầy bất đắc dĩ.

Chỉ có thể chậm rãi gật đầu.

Nói xong, ánh mắt ba tỷ muội lập tức đều sâu kín đặt trên người Cố Dương.

Giờ phút này, ngay cả Cố Dương cũng có chút không chịu nổi.

Hắn nhịn không được ho khan hai tiếng.

Rồi vội vàng nói sang chuyện khác.

"Đúng rồi, nếu các ngươi muốn đi... liền mang theo những vật này cùng đi."

Nói xong, Cố Dương vẫy tay một cái, nhất thời từng đạo trận bàn trôi nổi trên không trung.

"Đây là... trận bàn?"

Hoàng Âm nhận ra, nhưng trong ánh mắt có chút nghi hoặc.

Vì những trận bàn này dường như không chạm khắc trận pháp.

Cố Dương cũng chậm rãi gật đầu.

"Đúng vậy, chờ một lát."

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương bắt đầu trực tiếp ở trên trận bàn chạm khắc trận pháp.

Chứng kiến một màn này.

Ba tỷ muội Hoàng Âm lập tức nhịn không được kinh ngạc trợn tròn hai mắt.

Các nàng hoàn toàn không biết Cố Dương, thế mà còn biết trận pháp?

Về phần Diệp Khuynh Thành cùng Sở Linh Nhi thì đã sớm biết, cho nên cũng không ngoài ý muốn, ngược lại có chút mong đợi nhìn Cố Dương.

Bộ dáng chăm chú chạm khắc trận pháp của Cố Dương, rất mê người.

Đợi không bao lâu.

Từng cái trận bàn khắc trận pháp cường hãn chính là lửa nóng ra lò.

"Đây là tuyên khắc trận pháp công kích, toàn lực bộc phát có thể tru sát cường giả Vương cảnh hậu kỳ!"

"Đây là trận pháp phòng ngự, có thể chống lại công kích của cường giả Vương cảnh đỉnh phong."

"Đây là trận pháp khôi phục, nếu sử dụng có thể nhanh chóng khôi phục linh khí và lực lượng của các ngươi, xem như là dùng làm hậu cần."

Ba loại trận bàn Cố Dương đều là đưa cho Hoàng Âm các nàng.

"Sử dụng hợp lý mà nói, trong bí cảnh này không ai có thể uy hiếp đến sự an toàn của các ngươi!" Cố Dương khẽ cười một tiếng nói ra.

Nghe được Cố Dương nói như vậy.

Hoàng Âm càng rung động vô cùng từ trong tay Cố Dương tiếp nhận rất nhiều trận bàn.

Giờ phút này cả người nàng đều choáng váng.

Cố Dương không khỏi cũng quá toàn năng đi!

Nàng biết được lời đồn về Cố Dương.

Kiếm đạo thiên kiêu, quyền đạo thiên kiêu, dường như còn tinh thông đao pháp thương pháp, các loại như là luyện đan tông sư, luyện khí tông sư, hiện giờ, lại có thêm một trận pháp tông sư!

Có thể tuyên khắc ra trận pháp tru sát cường giả Vương cảnh, không phải trận pháp tông sư thì ai có thể xứng đáng với danh hiệu này?

Vừa nghĩ như thế...

Cố Dương quả thực là yêu nghiệt toàn năng!

Mấu chốt là...

Cố Dương mới mười tám tuổi!

Cái gì là thiên tài?

Đây mới là thiên tài!

Nghĩ đến đây, khuôn mặt xinh đẹp của Hoàng Âm lập tức trở nên ửng đỏ.

Nguyên bản nàng còn cảm thấy mình đối với tình yêu nam nữ cũng không có hứng thú.

Nhưng sau khi nhìn thấy Cố Dương, nàng liền phát hiện dường như mình cũng không phải như thế.

Chỉ là chưa gặp được người nào có thể khiến mình động tâm mà thôi.

Nghĩ đến đây, nàng nhịn không được ngẩng đầu, có chút ái mộ nhìn Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi cho ta nhiều đồ tốt như vậy, ta có chút băn khoăn, hay là ta cũng gả cho ngươi giống Tiểu Nguyệt Tiểu Thanh nhé?"

"Đợi sau khi việc này kết thúc là chúng ta sẽ trực tiếp thành thân!"

Hoàng Âm có chút can đảm nói.

Cố Dương: "..."

Cũng không lâu lắm.

Hoàng Âm chính là mang theo các nàng Diệp Khuynh Thành cùng nhau rời đi.

Cố Dương cũng thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng qua trước khi các nàng rời đi, vì cam đoan không có vấn đề, Cố Dương cũng là sớm dùng năng lực vận mệnh của mình kiểm tra một chút.

Phát hiện không có bất kỳ nguy hiểm gì, cũng yên lòng.

Suy nghĩ một chút cũng thấy đúng.

Không nói đến sức mạnh bản thân của Hoàng Âm đã là cực kỳ cao nhất rồi.

Lại thêm những trận pháp do chính mình tuyên khắc ra.

Coi như là những thiên kiêu thần triều kia, cũng tuyệt đối là không thể làm gì bọn nàng!

Nghĩ đến đây, Cố Dương khẽ cười một tiếng, thu hồi ánh mắt.

"Như vậy kế tiếp..."

"Có thể chuẩn bị đột phá Vũ Hóa cảnh rồi!"

Ánh mắt Cố Dương lập tức sáng lên.

Chờ khi đột phá Vũ Hóa cảnh, thời gian tu luyện tăng cường là sẽ trực tiếp dài đến một trăm triệu năm!

Suy nghĩ đến đây, Cố Dương nhịn không được hít một ngụm khí lạnh.

Một trăm triệu năm, đó là khái niệm gì?

Chỉ sợ phóng tầm mắt nhìn khắp Huyền Minh đại lục, sự vật có thể tồn tại một trăm triệu năm đều có thể đếm được trên đầu ngón tay phải không?

Một trăm triệu năm trước Huyền Minh đại lục tồn tại hay không cũng là vấn đề!

Đạt tới mức độ kinh khủng như vậy.

Ngay cả đối mặt Thánh cảnh hắn dường như cũng có thể thong dong ứng đối.

Dù sao, hắn không cảm thấy có Thánh cảnh có thể sống được một trăm triệu năm!

Trực tiếp sửa đổi tuổi thọ của đối phương đến một trăm triệu năm trước, ngay cả Thánh Cảnh...

Cũng phải hóa thành hư vô!

"Chậc."

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương nhịn không được lóe ra quang mang.

Điều này thật đúng là khiến người ta mong đợi nha!

"Chẳng qua trước khi đột phá... Trước tiên phải sửa đổi Pháp Tướng một phen đã."

"Không thể lãng phí cơ hội sửa chữa nha."

Cố Dương nhíu mày lại.

Bởi vì đột nhiên thu được một viên Vũ Hóa Kim Đan.

Thiếu chút nữa làm Cố Dương quên chuyện pháp tướng chưa sửa chữa.

Điều này nếu hắn quên thì coi như đã lãng phí vô ích cơ hội sửa pháp tướng.

Quả thực là thua lỗ!

Còn may là vẫn còn nhớ ra.

Cố Dương lắc đầu cảm khái.

Ngay lập tức chuẩn bị trực tiếp sửa đổi, chẳng qua hắn khẽ chau mày.

Từ sau khi tiến vào bí cảnh hắn vẫn có thể cảm nhận được thế giới bên ngoài đang dòm ngó.

Thoáng suy tư một phen, hắn vung tay lên, bố trí một đại trận ẩn nấp.

Để phòng ngừa vạn nhất.

Cùng lúc đó.

Bên ngoài màn sáng, cũng có vô số ánh mắt nhìn về phía nơi này.

Bọn họ nhìn thấy Cố Dương ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Đang nghi ngờ Cố Dương chuẩn bị làm gì, liền nhìn thấy một đại trận ẩn nấp xuất hiện, trực tiếp triệt để che lấp hắn.

Màn sáng bên kia cũng không có hình ảnh.

Tuy nhiên từ khi Cố Dương chém giết Tiêu Nguyên Long, chiến đấu trên U Huyền phong hôm nay càng thêm kịch liệt.

Vô số cường giả thần triều phảng phất như đang hít thuốc lắc, hốc mắt đỏ lên, ra tay điên cuồng!

Rất nhanh, bên phía Đông Hoang xuất hiện một ít thương vong!

Ngăn cản cũng khá gian nan!

"Kiên trì một hồi nữa, lập tức viện binh sẽ đến!"

Chu Tước thánh chủ cũng cắn răng chịu đựng, lớn tiếng an ủi.

Nghe hắn ta nói, tất cả cường giả Đông Hoang đều cắn chặt răng, chống lại thế công mãnh liệt của cường giả Thần triều!

Cùng lúc đó.

Bên trong bí cảnh.

Sau khi bố trí xong đại trận ẩn nấp,

Cố Dương hít sâu một hơi, chợt ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Rồi sau đó hai mắt nhắm nghiền.

Bây giờ hắn nắm giữ rất nhiều pháp tướng.

Suy nghĩ thoáng qua một lát.

Cố Dương tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi Long Tượng Thánh Quyền Pháp Tướng, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là đã chuẩn bị kỹ càng.

Ký ức cùng tri thức khủng bố cuồn cuộn giống như chuông lớn vang lên trong đầu Cố Dương!

Cho dù bây giờ linh hồn lực của Cố Dương đã mạnh lên rất nhiều, nhưng vẫn không nhịn được mà cảm thấy rung động!

Chẳng qua cũng may tốc độ hắn hấp thu trở nên nhanh hơn rất nhiều.

Cho nên cảm giác không khỏe này cũng không kéo dài quá lâu.

Cố Dương nhắm mắt ngồi xếp bằng.

Hắn nhanh chóng hấp thu trí nhớ và tri thức mênh mông trong đầu.

Cũng may đơn thuần là sửa chữa pháp tướng, mặc dù thời gian dài dằng dặc, loại cảm ngộ thuần túy khi hấp thu kia cũng không phiền toái!

Vì vậy cũng không tốn quá nhiều thời gian.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Trong ánh mắt lại hiện ra trận trận hoan hỉ!

Phải biết rằng, sự phân chia giữa cấp bậc pháp tướng và pháp tướng cùng lĩnh vực là không giống nhau.

Chính là lấy sơ cấp, trung cấp, cao cấp cùng đỉnh phong để phân chia!

Lúc trước Cố Dương đã đem Long Tượng Thánh Quyền Pháp Tướng nắm giữ đến trình độ cao cấp!

Hôm nay trải qua ngàn vạn năm sửa đổi.

Trình độ nắm giữ tự nhiên là dễ dàng đột phá đến đỉnh phong!

Lên cao nữa là lĩnh vực tiếp theo!

Mà cái lĩnh vực kia lại có tên là ngụy pháp tắc!

Phía trên pháp tướng là ngụy pháp tắc!

Cái gọi là ngụy pháp tắc, tên như ý nghĩa là pháp tắc giả, hoặc là nói tiếp cận pháp tắc nhưng lại không đạt tới trình độ pháp tắc.

Cho nên mới có danh xưng ngụy pháp tắc.

Mặc dù chỉ là ngụy pháp tắc, nhưng mức độ kinh khủng của nó lại vượt xa pháp tướng!

Hơn nữa một đạo ngụy pháp tắc dù là Thánh cảnh cường giả cũng chưa chắc có thể nhìn được một góc.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không phải Thánh cảnh, cũng không rõ ràng...

Có phải tất cả Thánh Cảnh đều không thể ngộ được pháp tắc chi lực kia hay không!

Hắn cũng chỉ đoán mà thôi!

Nhưng không thể nghi ngờ đó là ngụy pháp tắc chi lực, cực kỳ khó lĩnh ngộ!

Mức độ khó khăn vượt xa Pháp Tướng!

Thậm chí trước khi sửa chữa, Cố Dương cũng đã chuẩn bị xong việc sửa chữa ngàn vạn năm cũng không thể chạm đến lĩnh vực ngụy pháp tắc!

Nhưng mà sự thật nói cho hắn biết lo lắng của hắn, hoàn toàn không cần thiết!

Sửa chữa ngàn vạn năm, kinh khủng biết bao!

Trong ánh mắt Cố Dương rõ ràng là hiện ra một vòng khí tức lăng lệ ác liệt.

Sau đó, hắn chậm rãi vươn tay ra.

Một đạo khí tức kinh khủng đến cực hạn, rõ ràng là lơ lửng ở trên ngón tay hắn.

Khí tức ẩn chứa bên trên vượt xa phạm trù pháp tướng!

Khí tức kia, quả thực có thể hủy thiên diệt địa!

Mà đây là thu hoạch lần này khi Cố Dương sửa chữa Long Tượng Thánh Quyền Pháp Tướng.

Ngụy pháp tắc!

Tuy chỉ là nửa thành Long Tượng ngụy pháp tắc.

Nhưng hiệu quả của nó vượt xa Long Tượng Pháp Tướng đỉnh phong có thể so sánh được!

Sức mạnh kinh khủng ẩn chứa trong đó.

Cho dù là Cố Dương, cũng nhịn không được sợ hãi than lên.

"Uy lực này...

"Sợ là có thể trực tiếp chém giết Hoàng cảnh!"

Cố Dương hít sâu một hơi.

Ánh mắt hắn ta cũng đầy chấn động.

Mà đây mới chỉ là nửa thành nguỵ pháp tắc mà thôi.

Ngụy pháp tắc còn kinh khủng như thế, vậy pháp tắc chân chính phải kinh thế hãi tục cỡ nào đây?

Cố Dương lắc đầu, hắn hoàn toàn không tưởng tượng được loại tình cảnh này!

Dù sao đó cũng là một lĩnh vực khủng bố mà hắn chưa bao giờ tiếp cận đến.

Cảm khái xong, Cố Dương nắm tay thu hồi nửa thành Long Tượng ngụy pháp tắc trên ngón tay.

"Như vậy kế tiếp sẽ là Hủy Diệt Pháp Tướng!"

Trong ánh mắt Cố Dương nhất thời hiện ra một vòng chờ mong.

Dù sao bản thân hủy diệt cũng là tồn tại cực kỳ khủng bố!

Hắn đã tăng Pháp Tướng hủy diệt lên tới trung cấp.

"Không biết ngàn vạn năm sửa đổi có thể lĩnh ngộ được Hủy Diệt ngụy Pháp Tắc thành công không?"

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Sau đó không chút do dự, ngồi xếp bằng xuống.

Hai mắt nhắm nghiền.

Sau đó... Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi hủy diệt pháp tướng, thời gian là... Ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương hít sâu một hơi.

Thuần thục bắt đầu hấp thu ký ức và tri thức khoa trương hiện lên trong đầu.

Ký ức giống như đại dương bao la kia, Cố Dương cũng là điên cuồng mà tham lam hấp thu.

Thời gian vẫn chưa trôi qua quá lâu.

Cố Dương hấp thu toàn bộ ký ức cùng tri thức.

Sau đó là chậm rãi mở mắt.

Hắn mở to mắt, trong nháy mắt một luồng kiếm khí lăng lệ ác liệt tràn ngập khí tức hủy diệt bắn nhanh ra!

Khí tức kia...

Phảng phất như có thể hủy diệt hết thảy!

Mà vẻ mặt Cố Dương cũng hiện ra vui mừng.

"Không ngờ..."

"Lại thành công rồi!"

Cố Dương có chút kích động.

Hắn vốn chỉ là có chút chờ mong, nhưng cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Dù sao hủy diệt pháp tướng chỉ có trung cấp, cho dù sửa ngàn vạn năm, có lẽ cũng sẽ dừng lại tại đỉnh phong.

Ngàn vạn năm vượt qua hai tầng, đã coi như là tăng lên vô cùng không tệ.

Chỉ là...

Điều khiến hắn bất ngờ là hiện giờ Pháp Tướng Hủy Diệt không chỉ trực tiếp tăng lên tới đỉnh phong.

Thậm chí còn lĩnh ngộ được nửa thành hủy diệt nguỵ pháp tắc.

"Xem ra... Quan sát người ta thi triển Thần cấp võ kỹ là có chút tác dụng."

Cố Dương trong mắt hiện ra mừng rỡ.

Hắn đại khái có thể hiểu được.

Sở dĩ hắn có thể liên tục lĩnh ngộ hai loại pháp tắc lớn.

Khả năng rất lớn là bởi vì lúc trước mình cẩn thận quan sát

Tiêu Nguyên Long thi triển môn võ kỹ Thần cấp kia.

Tuy ngộ tính của y không phải đứng đầu, nhưng ít nhiều cũng có thể nắm được một chút huyền diệu của võ kỹ thần cấp.

Mà cũng là loại đốn ngộ này.

Mới có thể để cho Cố Dương thuận lợi lĩnh ngộ được ngụy pháp tắc chi lực!

Nếu Cố Dương có thể trực tiếp quan sát một quyển võ kỹ thần cấp, chỉ sợ loại cải biến này sẽ càng kinh khủng hơn!

Trực tiếp vọt tới bốn năm thành nguỵ pháp tắc đều rất có khả năng!

Chỉ tiếc là trên người Tiêu Nguyên Long không có bản võ kỹ thần cấp kia, thậm chí ngay cả bản sao chép tay cũng không có, đó cũng là chuyện không thể tránh được.

"Nếu ngay cả hủy diệt ngụy pháp tắc đều thành công nắm giữ, vậy không gian pháp tướng tăng lên…" Con mắt Cố Dương lập tức lóe ra quang mang.

Hắn không chút do dự lập tức nhắm mắt lại.

Hít sâu một hơi.

Tâm niệm thình lình khẽ động.

"Thay đổi Không Gian Pháp Tướng, thời gian là... Ngàn vạn năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, Cố Dương cũng nhắm chặt hai mắt, ra roi thúc ngựa hấp thu trí nhớ cùng tri thức khủng bố không ngừng bốc lên trong đầu.

Ước chừng mấy phút trôi qua.

Cố Dương rõ ràng là mở hai mắt ra.

Mà giờ phút này, dường như có cỗ chấn động không gian nhàn nhạt hiện lên trước mắt hắn!

Chẳng qua chỉ trong tích tắc kia.

Cố Dương cũng hít sâu một hơi.

Trên khuôn mặt hắn tràn đầy vẻ mừng rỡ!

Quả nhiên!

Đúng như hắn dự đoán!

Không gian Pháp Tướng cũng là thuận lợi từ trung cấp tăng lên tới đỉnh phong, sau đó trong ngàn vạn năm cuối cùng, hắn thành công đốn ngộ ra nửa thành Không Gian ngụy Pháp Tắc!

"Kể từ đó...ta đã thành công nắm giữ tam đại ngụy pháp tắc chi lực!"

"Chậc chậc!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương đều nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

Tam đại ngụy pháp tắc!

Phải biết rằng...

Cho dù là cường giả Thánh cảnh, cũng chưa chắc có thể nắm giữ được ngụy pháp tắc chi lực!

Mà hắn lại trực tiếp nắm giữ ba đạo!

Tuy rằng chỉ mới nửa thành, nhưng uy lực của nó lại vô cùng khủng bố, làm người ta rung động!

Lấy thực lực của hắn bây giờ, nếu toàn lực bộc phát ra pháp tắc chi lực, tuy rằng chưa chắc có thể uy hiếp được cường giả Thánh Cảnh.

Nhưng dưới Thánh cảnh... Sợ là không thể đỡ nổi một chiêu toàn lực của hắn!

Nghĩ đến đây, khóe miệng Cố Dương không khỏi hiện ra một nụ cười.

Chẳng qua Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Dù sao...

Còn có rất nhiều pháp tướng khác chưa sửa đổi đấy.

Tuy rằng những Pháp Tướng này kém xa so với loại hủy diệt, không gian này.

Nhưng không dùng thì phí!

Dù sao chờ mình đột phá Vũ Hóa cảnh, chính là có thể lột xác lần nữa!

Rất nhanh, Cố Dương liền nhắm mắt lại.

Bắt đầu sửa đổi các loại hình pháp tướng khác!

Chẳng qua các loại pháp tướng này phần lớn đều là phẩm cấp tương đối bình thường.

Tuy nhiên tùy tiện lấy ra một đạo cũng có thể khiến vô số cường giả Thánh cảnh kinh hãi.

Nhưng...

Đối với Cố Dương mà nói, tình huống bình thường dường như cũng không dùng được.

Trong lúc cảm khái, Cố Dương dĩ nhiên đã đem tất cả các loại hình pháp tướng khác sửa đổi xong xuôi toàn bộ.

Không ngoài dự liệu.

Tất cả loại hình pháp tướng khác, đều không thể bước vào lĩnh vực Ngụy pháp tắc.

Vẻn vẹn chỉ tăng lên tới đỉnh phong.

Nhưng như vậy cũng là chuyện bình thường.

Dù sao những pháp tướng này, lúc trước cũng chỉ là hình thức ban đầu của pháp tướng mà thôi.

Ngàn vạn năm sửa đổi từ pháp tướng sơ hình tăng lên tới Pháp Tướng đỉnh phong.

Đã coi như là tăng lên cực kỳ không tệ rồi.

"Như vậy cuối cùng... Còn dư lại chính là Pháp Tướng Vận Mệnh."

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương lập tức lóe ra một tia sắc bén.

Trên thực tế bản thân Vận Mệnh chính là tồn tại vượt qua Hủy Diệt cùng Thời Gian cùng Không Gian!

Bất luận là áo nghĩa, lĩnh vực hay là pháp tướng... Trong cùng cấp đều không phải Huỷ Diệt và không gian thời gian có thể so sánh được!

Nếu có thể lĩnh ngộ được Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc trong lần sửa đổi này, như vậy thực lực của hắn sẽ được tăng lên cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lộ vẻ chờ mong.

Chợt hắn hít sâu một hơi.

Sau đó chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Tâm niệm bỗng nhiên khẽ động.

"Thay đổi Vận Mệnh Pháp Tướng, thời gian là ngàn vạn năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là ngựa không ngừng vó bắt đầu hấp thu các loại kỳ tư diệu tưởng xuất hiện trong đầu.

Cùng với...

Trong ngàn vạn năm này, hắn không ngừng lĩnh ngộ và nắm giữ Vận Mệnh!

Mà Mệnh Vận Pháp Tướng cũng trong quá trình này nhanh chóng tăng lên!

Vận Mệnh Pháp Tướng trung cấp, Vận Mệnh Pháp Tướng cao cấp Vận Mệnh Pháp Tướng đỉnh phong!

Rốt cuộc, Cố Dương nắm giữ Vận Mệnh Pháp Tướng đi tới đỉnh phong!

Bước về phía trước chính là lĩnh vực ngụy pháp tắc!

Cố Dương tâm tình cũng có chút kích động lên.

Có thể lĩnh ngộ sao?

Cố Dương có chút sợ hãi.

Bởi vì đến bây giờ... sửa đổi ngàn vạn năm, dĩ nhiên chỉ còn lại thời gian ngộ đạo ba trăm vạn năm cuối cùng.

Ba trăm vạn năm...

Có thể đốn ngộ ra Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc kia thành công hay không?

Giờ phút này.

Cố Dương cũng không khỏi có chút hồi hộp lên.

Trái tim lại bịch bịch nhảy lên kịch liệt.

Thanh âm kia gần như đều có thể rõ ràng truyền đến trong tai Cố Dương.

Nương theo thời gian sửa đổi nhanh chóng trôi qua.

Dường như vẫn như cũ không có xu thế đốn ngộ Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc.

Thời gian chỉ còn lại một trăm vạn năm cuối cùng.

Cố Dương cũng không khỏi lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Một trăm vạn năm cuối cùng chỉ sợ là đốn ngộ không được Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc.

Dù sao đây cũng là vận mệnh!

Bản thân đốn ngộ chính là cực kỳ hà khắc.

Có thể nắm giữ Vận Mệnh Pháp Tướng đến đỉnh phong, đã coi như là không tệ rồi.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

80 ngàn năm...Năm mươi vạn năm... Mười vạn năm... Một vạn năm!

Thời gian chỉ còn lại có một vạn năm cuối cùng.

Giờ phút này, Cố Dương bỗng nhiên cảm giác trong đầu của mình linh quang hiện ra.

Sau đó hắn đột nhiên mở mắt ra.

Trong khuôn mặt tràn đầy mừng rỡ cùng kích động!

Thành công rồi!

Nguỵ pháp tắc Vận Mệnh, thành công lĩnh ngộ!

Trong thời gian một vạn năm sửa đổi cuối cùng.

Hắn thành công đốn ngộ ra Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc!

Mặc dù...

Có vẻ như chỉ là hình ảnh sơ khai!

Thậm chí còn không đến nửa thành.

Chẳng qua đây đã đạt đến mục tiêu của Cố Dương!

Năng lực hình thức ban đầu của Pháp Tắc Vận Mệnh nghiễm nhiên đã không kém hơn bao nhiêu so với Hủy Diệt Pháp Tắc!

"Thật kích thích nha!"

"Không ngờ trong vạn năm cuối cùng lại thành công đốn ngộ."

Hồi phục lại tinh thần, Cố Dương cũng không khỏi líu lưỡi cảm thán.

Hắn vốn dĩ đã từ bỏ ảo tưởng.

Kết quả là vào thời khắc sống còn lại thành công đốn ngộ.

Loại cảm giác này...

Thật sự là muốn bao nhiêu kích thích có bấy nhiêu kích thích!

"Chẳng qua chỉ như vậy mà thôi..."

"Tất cả pháp tướng đều đã sửa đổi."

"Thăng cấp thật sự cực kỳ to lớn nha!"

Cố Dương không khỏi khẽ gật đầu.

Cảm nhận được tam đại ngụy pháp tắc và Vận Mệnh nguỵ pháp tắc hình thức ban đầu.

Khóe miệng lập tức nở nụ cười dào dạt.

Với thực lực của hắn bây giờ... chém giết cường giả Hoàng cảnh không thành vấn đề!

Thậm chí coi như là Ngụy thánh, hắn nếu toàn lực xuất thủ, cũng chưa chắc không thể cùng đánh một trận!

"Hô..."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi hít sâu, sau đó thở hắt ra một hơi.

Như vậy kế tiếp nên chuẩn bị đột phá Vũ Hóa cảnh rồi!

Trong ánh mắt Cố Dương lập tức lóe ra một đám tinh mang.

Sau đó hắn vẫy tay một cái.

Hắn liền khẩn cấp cầm lấy viên Vũ Hóa Kim Đan kia.

Dù sao nếu muốn đột phá Vũ Hóa cảnh... Trước tiên phải sửa đổi viên Vũ Hóa Kim Đan này một phen.

Hắn cũng không muốn trong thân thể mình lưu lại bất luận loại đan độc gì!

Cho nên Cố Dương không chần chờ chút nào, nắm chặt miếng Vũ Hóa Kim Đan kia, nhắm chặt hai mắt, tâm niệm khẽ động, trực tiếp sửa chữa.

"Thay đổi Vũ hóa Kim Đan, thời gian là... Mười vạn năm sau."

Thời gian đan độc của Vũ hóa kim đan hoàn toàn tiêu tán là mười vạn năm sau.

Cố Dương tự nhiên cũng không có trực tiếp sửa chữa đến ngàn vạn năm sau.

Bởi vì hơn ngàn vạn năm đan dược sẽ bắt đầu mất đi dược lực.

Như vậy sẽ được không bù nổi mất.

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương lập tức mở mắt.

Ngưng thần nhìn lại.

Phát hiện Vũ Hóa kim đan trong tay quả nhiên đã xảy ra một chút biến hóa.

Nhìn qua không chỉ càng thêm mượt mà, mà còn tản mát ra một cỗ khí tức huyền diệu đặc thù!

Mà luồng khí tức này tưởng chừng như chính là thứ được gọi là Thánh Tính!

"Như vậy... Không sai biệt lắm đã đến lúc."

Nhìn thấy vậy, trong mắt Cố Dương chính là lóe ra trận trận tinh mang.

Tiếp theo... Phải đột phá Vũ Hóa cảnh!

Nghĩ vậy, Cố Dương không mảy may do dự.

Tiện tay ném đi.

Hắn trực tiếp ném Vũ Hóa Kim Đan này vào trong miệng.

Vũ hóa kim đan vào miệng liền tan.

Cố Dương cũng là thần sắc ngưng tụ.

Hắn lập tức dốc toàn lực thôi động Thiên Thánh Kiếm Quyết!

Bắt đầu luyện hóa!

Từng đạo dược lực tinh thuần thuận theo yết hầu Cố Dương trực tiếp chảy khắp toàn thân.

Dưới tình huống Cố Dương toàn lực thúc giục Thiên Thánh Kiếm Quyết.

Tốc độ hấp thu dược lực của hắn đã có thể nói là cực kỳ kinh khủng.

Nhưng dược lực nồng hậu của Vũ hóa kim đan càng thêm kinh khủng!

Cho dù dưới tốc độ khủng bố như vậy, muốn hoàn toàn hấp thu dược lực đột phá Vũ Hóa cảnh, chỉ sợ cũng cần mười mấy ngày!

Cố Dương cũng không muốn chờ lâu như vậy.

Tâm niệm hắn vừa động, chính là trực tiếp lựa chọn sửa chữa.

"Thay đổi thời gian hấp thu dược lực, thời gian là mười ba ngày sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương hít sâu một hơi.

Ngay sau đó...

Cố Dương chính là cảm giác được dược lực tinh thuần của vũ hóa kim đan trong cơ thể mình kia đúng là phảng phất mở ra tốc độ gấp bội, điên cuồng vận chuyển tiêu hóa, sau đó bị đan điền của Cố Dương hấp thu!

Cùng lúc đó.

Sau lưng Cố Dương, ba đóa hoa vũ hoá màu vàng cũng toả ra tia sáng chói mắt!

Ầm!

Đột nhiên.

Ba đóa hoa vũ hoá màu vàng trên không trung ầm ầm vỡ vụn ra.

Hóa thành từng đạo kim sắc quang mang vô cùng tinh thuần.

Sau đó rõ ràng là hội tụ ở phía sau Cố Dương.

Chỉ trong thời gian một lát ngắn ngủi,

Một đôi cánh màu vàng kim nở rộ kim mang chói mắt rõ ràng là ngưng tụ sau lưng Cố Dương.

Cánh chim màu vàng đã triển khai hoàn toàn, phảng phất như có thể che khuất cả bầu trời, ánh sáng vàng kim tỏa ra khắp nơi, cả trăm vạn dặm!

Mà giờ phút này.

Cố Dương cũng đột nhiên mở mắt ra.

Tam hoa tụ đỉnh, ngưng luyện thành cánh!

Đây là...Vũ hóa!

Vũ Hóa cảnh thành công đột phá!

Trong ánh mắt Cố Dương cũng hiện ra một tia kinh hỉ.

Nhưng còn không đợi Cố Dương suy nghĩ nhiều.

Đột nhiên, sắc trời đột nhiên biến đổi.

Khí tức quen thuộc... nháy mắt tràn ngập chư thiên!

Hiển nhiên, thiên kiếp sắp giáng lâm rồi!

Cố Dương cũng gặp không ít Thiên kiếp.

Cho nên cũng quen việc dễ làm.

Bàn tay hắn liền vung lên, trực tiếp giải trừ đại trận ẩn nấp.

Thân hình chợt lóe, trực tiếp xuất hiện giữa không trung, ánh mắt cũng nhìn về bầu trời cách đó không xa.

Trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia mong đợi.

Không biết lôi kiếp Vũ Hóa cảnh sắp đối mặt sẽ là gì?

Hắc Ngục Lôi Kiếp?

Chẳng lẽ là... lôi kiếp Thần ngục?

Cố Dương trừng mắt nhìn, không khỏi suy đoán.

Mà cùng lúc đó.

Trên U Huyền phong.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Lão tổ Chu Tước thánh địa đang chiến đấu kịch liệt với đại thống lĩnh.

Có thể nói lão tổ Chu Tước thánh địa không ngừng bị nghiền ép, nhưng vẫn không bị đánh bại!

"Thể chất Chu Tước chết tiệt!"

Đại thống lĩnh cắn chặt răng.

Nếu không phải vì thể chất và huyết mạch Chu Tước này, hắn đã sớm giết lão già này vô số lần!

Chẳng qua ngay thời điểm gã nghiến răng nghiến lợi, đột nhiên, sắc mặt gã biến đổi mạnh mẽ.

Chợt hắn ta vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Một luồng khí tức kinh khủng như đang ngưng tụ.

Thấy vậy, con ngươi của đại thống lĩnh và lão tổ Chu Tước thánh địa đều là nhịn không được co rụt lại.

"Đây là..."

"Có người đang đột phá!"

"Là lôi kiếp?"

Hai đại Thánh cảnh đều là ngẩng đầu kinh nghi vô cùng.

Bởi vì bọn họ cảm nhận được có người đột phá tạo ra thiên kiếp.

Nhưng tại sao khí tức được thai nghén trên bầu trời này lại có chút kỳ quái.

Có vẻ như nó hơi khủng khiếp quá mức!

Cho dù là cường giả Thánh cảnh bọn họ cũng nhịn không được cảm thấy toàn thân phát run!

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Dường như không giống lôi kiếp."

Lão tổ Chu Tước thánh địa ngẩng đầu lên, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Bởi vì sâu thẳm trong bầu trời, cũng không có thấy lôi vân ngưng tụ.

Nhưng khí tức kia lại vô cùng rõ ràng truyền khắp chân trời!

Không phải lôi kiếp?

Đó là cái gì?

Mặc dù không rõ rốt cuộc đây là tình huống gì.

Nhưng hắn vẫn cực kỳ ăn ý ngừng chiến đấu với đại thống lĩnh.

Dù sao...

Thiên kiếp trước mắt đích thật có điểm kỳ quái.

Nhất là đại thống lĩnh, hắn ta lúc này đang chau mày.

Tuy hắn không nhận ra rốt cuộc thiên kiếp này là gì.

Nhưng hơi thở đó...

Dường như hắn cảm thấy có chút quen thuộc.

Cùng lúc đó.

Khí tức khủng bố của thiên kiếp giáng lâm cũng truyền đến

trên U Huyền phong.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều nhịn không được ngừng tay, mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn về phía bầu trời.

"Đây là cái gì?"

"Là lôi kiếp sao?"

"Tại sao không thấy lôi vân ngưng tụ lại?"

"Khí tức này thật khủng bố, thân thể của ta cũng không nhịn được mà phát run lên rồi…"

Bọn họ cảm nhận được khí tức khủng bố từ trên bầu trời truyền đến, đúng là cảm thấy tim đập nhanh không thôi...

Không chỉ Vương cảnh và Hoàng cảnh.

Cho dù là chín vị Chuẩn Thánh trên bầu trời, giờ phút này đều vô cùng kinh hãi ngẩng đầu, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng nghi hoặc.

Mà đúng lúc này.

Có người theo bản năng nhìn vào màn ánh sáng.

Rõ ràng là thấy được Cố Dương đứng ở giữa không trung, khí tức rõ ràng đã bước vào Vũ Hóa cảnh.

Nhất thời không nhịn được thét lên một tiếng!

"Là Cố Dương!"

"Cố Dương đã đột phá đến Vũ Hóa cảnh, đây là thiên kiếp hắn đột phá đưa tới!"

Tiếng thán phục thình lình truyền khắp chân trời.

Trong lúc nhất thời ánh mắt mọi người đều không nhịn được nhìn về phía màn sáng.

Sau khi nhìn thấy khí tức trên người Cố Dương đúng là đã đột phá Vũ Hóa cảnh, tất cả cường giả lập tức nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Cái gì?"

"Hắn vừa rồi... Thì ra là đột phá Vũ Hóa cảnh!"

"Vũ Hóa cảnh mười tám tuổi, kinh khủng cỡ nào!"

Không chỉ có cường giả Đông Hoang, cho dù là cường giả thần triều, giờ phút này đều nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Bởi vì cho dù là bọn họ... cũng rất ít nhìn thấy thiên kiêu yêu nghiệt như thế!

Mười tám tuổi đã bước vào Vũ hóa cảnh.

Chuyện này quả thực quá mức yêu nghiệt!

Mà giờ phút này.

Đại thống lĩnh ngoài Tam Nguyên Thiên cũng thấy được điểm này.

Nhất thời sắc mặt hắn biến thành có chút khó coi.

Trong mắt còn hiện ra sát ý cực kỳ khủng bố.

Tên gia hỏa này...

Chắc chắn là cướp đi các loại bảo bối của hoàng tử điện hạ, cho nên mới có thể đột phá Vũ Hóa cảnh ngay tại chỗ!

Đáng chết!

Nhưng trong lúc sát ý dạt dào.

Đột nhiên, trên bầu trời chậm rãi nổi lên một hư ảnh hư vô mờ mịt.

Mà cái hư ảnh này vừa hiện lên trong nháy mắt.

Trên mặt chín Chuẩn Thánh lập tức lộ ra vẻ kinh hoảng.

Bởi vì khí tức khủng bố trong hư ảnh kia phát ra cho dù là bọn họ cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt hoảng sợ!

Về phần những Hoàng Cảnh thậm chí là Vương Cảnh khác, lại kinh hoảng chạy loạn khắp nơi, chỉ sợ sẽ bị thiên kiếp hại đến!

Mà trên Tam Nguyên Thiên, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng đầy mặt hoảng sợ, kinh hãi không thôi.

"Rốt cuộc đây là thiên kiếp gì?"

Bởi vì mặc dù là hắn, cũng chưa bao giờ gặp qua loại thiên kiếp kỳ lạ này.

Còn đại thống lĩnh bên cạnh chợt biến sắc.

Trong ánh mắt càng là hiện ra kinh hãi nồng đậm.

"Cái này... Đây là..."

"Nghe đồn là Cửu Hung thiên kiếp!"

Đại thống lĩnh không nhịn được lên tiếng nghẹn ngào.

"Làm sao có thể!"

"Cửu Hung thiên kiếp chính là thiên kiếp kinh khủng nhất trong thời kỳ đột phá Vũ Hóa cảnh, thiên kiếp bực này... Cũng chỉ có yêu nghiệt đến mức tận cùng, thiên kiêu đứng đầu mới có thể

dẫn động!"

"Mặc dù là thượng giới của chúng ta thì cũng chỉ có những chí tôn trẻ tuổi kia mới có cơ hội dẫn động!"

"Chỉ là một hạ giới cấp thấp... Làm sao có thể dẫn động thiên kiếp như vậy được!"

Vẻ mặt đại thống lĩnh đầy hoảng sợ.

Bởi vì chấn động trong lòng, khiến hắn ta triệt để nhịn không được, lớn tiếng rống lên.

Hắn hoàn toàn không thể tin vào hai mắt của mình.

Sở dĩ hắn có thể nhận ra được thiên kiếp này chính là Cửu Hung thiên kiếp, là bởi vì hắn từng nhìn thấy một vị chí tôn trẻ tuổi của thượng giới đột phá Vũ hóa cảnh từng tạo ra.

Cho nên mới có thể dễ dàng nhận ra!

Nhưng...

Dù gì kia cũng là chí tôn trẻ tuổi của thượng giới bọn họ!

Những chí tôn trẻ tuổi này, đều là yêu nghiệt đứng đầu thượng giới!

Mặc dù là tư chất yêu nghiệt cỡ Thập Tam hoàng tử, ở trước mặt chí tôn trẻ tuổi...

Lại ngay cả tư cách xách giày cũng không có!

Cố Dương chẳng qua chỉ là thiên kiêu hạ giới, chẳng lẽ tư chất của hắn, đã có thể so với những chí tôn trẻ tuổi thượng giới kia?!

Nghĩ tới đây, đại thống lĩnh lại càng hoảng sợ tới cực điểm.

Thật sự là như thế...

Nếu Cố Dương thành công đột phá Vũ Hóa cảnh, thực lực của hắn... đến cùng sẽ tăng vọt đến mức nào.

Cho dù là hắn cũng có chút không dám tưởng tượng!

Giờ phút này, trong mắt hắn chỉ có hoảng sợ, sợ hãi!

Cố Dương quá kinh khủng!

Tên gia hoả này nhất định phải chém giết!

Nếu không, đối với Hắc Nguyên thần triều bọn họ, sẽ có uy hiếp khủng bố không thể đoán trước!

Tuy nhiên ngoài hoảng sợ ra, thần sắc gã không khỏi ngưng tụ lại.

"Không!"

"Tuy rằng hắn đã dẫn động tới Cửu Hung thiên kiếp thế nhưng điều này cũng không có nghĩa là hắn có thể vượt qua Cửu Hung thiên kiếp!"

Hai mắt đại thống lĩnh sáng bừng lên.

Phải biết cho dù đặt ở thượng giới, chí tôn trẻ tuổi có thể vượt qua Cửu Hung Thiên Kiếp cũng là lác đác không có mấy.

Thiên kiếp cỡ này cực kỳ khủng khiếp!

Hơn nữa mấu chốt nhất chính là, lúc độ kiếp chỉ có thể thông qua thủ đoạn dùng thân ngăn cản.

Nếu sử dụng vật ngoài thân, như là Thánh khí sẽ khiến thiên kiếp dị biến, tạo thành thiên kiếp càng kinh khủng hơn hàng lâm!

Như vậy càng thêm không có khả năng vượt qua thiên kiếp!

Nghĩ đến đây, đại thống lĩnh lập tức lộ vẻ vui mừng.

"Được!"

"Đến tốt lắm!"

"Kể từ đó... Chính là bớt đi rất nhiều công phu!"

"Để Cố Dương trực tiếp bị Cửu Hung Thiên Kiếp giết chết!"

"Ha ha ha!"

Sắc mặt đại thống lĩnh còn nhanh hơn lật sách.

Cũng là làm cho lão tổ Chu Tước thánh địa thần sắc ngưng trọng vô cùng.

Từ miệng đại thống lĩnh có thể nghe ra chỗ khủng bố của Cửu Hung Thiên Kiếp này!

"Cửu Hung thiên kiếp."

Vốn lão tổ Chu Tước thánh địa còn có chút vui mừng.

Kinh hỉ vì Cố Dương đột phá Vũ Hóa cảnh.

Nhưng bây giờ hắn cực kỳ lo lắng.

Cửu Hung thiên kiếp kinh khủng như vậy, Cố Dương thật sự có thể vượt qua sao?

Nhưng trong đầu mới sinh ra ý nghĩ này, chính là bị hắn bác bỏ.

Bởi vì Cố Dương cũng đã sáng tạo ra nhiều kỳ tích như vậy!

Lần này, hắn nhất định có thể vượt qua được thiên kiếp để tái

sáng tạo kỳ tích!

"Cố Dương, khẳng định có thể thành công vượt qua lôi kiếp!"

Nghĩ đến đây, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng lộ vẻ chờ mong.

Mà đại thống lĩnh nghe được lời của lão tổ Chu Tước thánh địa, trên mặt lại lộ ra nụ cười nhạo.

Khinh thường nói: "Coi như là chí tôn trẻ tuổi của thượng giới ta, muốn vượt qua kiếp nạn này cũng cực kỳ khó khăn, cũng có rất nhiều chí tôn trẻ tuổi ngã xuống dưới tai kiếp này, Cố Dương hắn dựa vào cái gì có thể vượt qua cửu hung thiên kiếp?"

"Thật sự là buồn cười!"

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Dưới đài, vô số cường giả Đông Hoang cũng đột biến sắc mặt.

"Ngay cả chí tôn trẻ tuổi của thượng giới cũng không thể dễ dàng vượt qua thiên kiếp khủng bố này..."

"Cố Dương thật sự có thể vượt qua sao?"

"Hỏng rồi! Cố Dương thật vất vả mới đột phá Vũ Hóa cảnh, nhưng ngàn vạn lần không thể thua trên thiên kiếp này nha!"

Vô số cường giả không khỏi lộ vẻ lo lắng.

Mà trên bầu trời, mặt mũi Chu Tước Thánh Chủ cũng tràn đầy rung động.

"Ngay cả chí tôn trẻ tuổi của thượng giới cũng không thể dễ dàng độ qua thiên kiếp này..."

Chu Tước Thánh Chủ hít sâu một hơi.

Hắn mặc dù không biết Cửu Hung Thiên Kiếp rốt cuộc là cái gì.

Nhưng lại biết được những Chí Tôn trẻ tuổi của Thượng giới!

Đó là những quái vật hàng đầu thượng giới!

Thượng giới bao lớn, hắn cũng không rõ ràng.

Nhưng hắn biết được...

Hắc nguyên thần triều ở thượng giới không tính là thế lực đứng đầu!

Mà Thập Tam hoàng tử Hắc Nguyên thần triều kia, thiên tư cũng không tính là đứng đầu!

So với những chí tôn trẻ tuổi trong lời đồn kia thì chênh lệch không chỉ một hai phần!

Ngay cả quái vật trong truyền thuyết cũng không thể dễ dàng ứng phó Cửu Hung Thiên Kiếp, vậy Cố Dương thật sự có cơ hội sao?

Giờ phút này, Chu Tước thánh chủ đều nhịn không được lo lắng trong lòng.

Cố Dương, ngàn vạn lần không thể xảy ra chuyện nha!

Dù sao Cố Dương bây giờ chính là hi vọng của Đông Hoang bọn hắn!

Thậm chí là hy vọng của cả Huyền Minh đại lục!

Vô số cường giả cũng lộ ra vẻ mặt lo lắng, nhao nhao quan sát nhìn trong màn sáng.

Nhưng giờ phút này Cố Dương tự nhiên không rõ chính mình

đang được vô số cường giả chú ý, hắn đang ngẩng đầu nhìn lên hư ảnh khủng bố đang dần dần ngưng tụ trên bầu trời kia, hơi nhíu mày.

"Hửm?"

"Lôi kiếp lần này... Dường như có chút không giống thường."

"Ngay cả lôi vân cũng không có?"

"Hay là đây cũng không phải lôi kiếp?"

Cố Dương cũng không biết sự tồn tại của Cửu Hung Thiên Kiếp.

Nhưng hắn cũng nhìn ra được... kiếp nạn lần này hắn gặp phải khi đột phá Vũ hóa cảnh, hoàn toàn khác xa so với lôi kiếp hắn gặp lúc trước!

Nhưng khí tức bộc phát ra từ hư ảnh này, cho dù là hắn cũng không nhịn được thần sắc nghiêm lại.

Hư ảnh này... So với bất kỳ lôi kiếp nào mà hắn nhìn thấy trước đây thì mạnh mẽ hơn vô số lần!

Chẳng qua cho dù như vậy, Cố Dương vẫn lạnh nhạt đứng ở không trung.

Dù sao lần này gặp phải thiên kiếp cường đại đi nữa, cũng không uy hiếp được hắn!

Cố Dương không khỏi nở một nụ cười tự tin.

Chứng kiến bộ dáng Cố Dương tự tin lạnh nhạt như thế.

Không khỏi làm cho tất cả cường giả Đông Hoang đang lo lắng chấn động.

"Nhìn bộ dáng Cố Dương, dường như hắn rất tự tin!"

"Thật tốt quá! Cố Dương nhất định có thể vượt qua thiên kiếp!"

Bọn họ lập tức mừng rỡ cảm thán nói.

Mà bên kia một đám cường giả thần triều trên mặt tràn đầy sát ý.

"Hừ! Ngay cả chí tôn trẻ tuổi của thượng giới cũng không thể dễ dàng độ Cửu Hung Thiên Kiếp, người hạ giới hèn mọn, lấy tư cách gì?"

"Chờ đi! Cố Dương khẳng định ngay cả đạo thiên kiếp thứ nhất cũng không đỡ được!"

Đối với sự trào phúng của các cường giả thần triều.

Các cường giả Đông Hoang cũng phẫn nộ vô cùng mắng lại.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ U Huyền phong ầm ĩ giống như chợ bán thức ăn vậy!

Chẳng qua bọn họ cũng không có xảy ra chiến đấu.

Dù sao thiên kiếp sắp tới, nếu động thủ sơ sẩy dẫn động thiên kiếp chiếu cố, vậy liền mất mạng rồi!

Ngay cả cường giả Thần triều cũng không dám mang tính mạng của mình đi khiêu chiến thiên kiếp!

Mà ngay tại thời điểm mắng chiến càng kịch liệt.

Từng đợt thú rống phảng phất như từ sâu trong linh hồn mọi người truyền đến, vang vọng rõ ràng, giờ phút này, tất cả mọi người đều kinh hãi vô cùng ngẩng đầu nhìn lên.

Lại nhìn thấy trên bầu trời cao vời vợi.

Đúng là ngưng tụ ra chín đạo viễn cổ hung thú hình thể khoa trương mà khủng bố!

Mỗi một hư ảnh hung thú viễn cổ ẩn chứa khí tức khủng bố... Mặc dù là cường giả Vương cảnh đỉnh phong thần sắc cũng hoảng sợ.

Bởi vì cỗ khí tức kia... phảng phất có thể nhẹ nhàng giết chết bọn họ!

Cho dù là cường giả Hoàng cảnh, cũng nhìn mà hết hồn.

Thiên kiếp đột phá Vũ Hóa cảnh, có thể uy hiếp đến Hoàng cảnh...

Con mẹ nó, không khỏi cũng quá biến thái!

Mà ngay khi vô số người trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ nhìn lên chín đạo hư ảnh viễn cổ hung thú trên bầu trời.

Ngay sau đó.

Chín hư ảnh hung thú viễn cổ kia, đúng là phát ra từng trận tiếng tru lên kinh thiên động địa, sau đó đạp ra bộ pháp phảng phất có thể chấn vỡ tất cả, phóng thẳng đến Cố Dương!

Khí tức kinh khủng kia, càng khiến vô số cường giả kinh hãi!

Bởi vì bọn hắn có thể rõ ràng cảm giác được nếu những viễn cổ hung thú này là vì chính mình mà đến, bọn hắn chỉ sợ sẽ tại chỗ biến thành một cỗ thi thể!

Không.

Chỉ sợ ngay cả thi thể cũng không còn!

Dưới lực lượng khủng khiếp kia oanh kích, sẽ lập tức hóa thành tro bụi!

Mà giờ phút này, vô số người đều nhìn về phía Cố Dương.

Trong ánh mắt kia, có mong đợi, có khát khao, có sợ hãi, có lo lắng, cũng có cười trong nỗi đau của người khác!

Mà cùng lúc đó, Cố Dương lại đứng ở không trung, ngẩng đầu nhìn lên chín đạo hư ảnh hung thú viễn cổ trên bầu trời, hơi hơi híp mắt.

"Hư ảnh viễn cổ hung thú sao?"

Hắn phát ra một tiếng nỉ non.

Mà lúc âm thanh rơi xuống... Thiên Tuyệt Kiếm đã bị hắn nắm thật chặt.

"Hống!"

Tiếng rống giận rung trời chuyển đất kia rõ ràng là từ phía trước mặt Cố Dương truyền đến.

Chỉ thấy một con viễn cổ hung thú bộ dáng đáng sợ, rõ ràng là nâng lên cặp móng sắt to lớn tựa như sắt thép.

Rõ ràng là hung hăng đạp về phía Cố Dương!

Dao động lực lượng khủng bố đó càng khiến không gian xung quanh vỡ vụn.

Che trời rợp đất, kích động mà ra.

Chấn động thiên địa.

Thấy cảnh này, vô số người kiễng chân chờ mong.

Nhất là cường giả thần triều, càng là trừng to mắt, trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Hy vọng Cố Dương sẽ bị một vó của hung thú kinh khủng này oanh sát!

Mà Cố Dương, một người một kiếm đạp hư không.

Trong nháy mắt lúc con viễn cổ hung thú kia đến.

Trong ánh mắt của hắn chính là có hàn mang bắn nhanh tới.

Ngay sau đó, một cỗ ba động vô hình lấy hắn làm trung tâm nhộn nhạo ra bốn phía!

Leng keng... Leng keng...!

Lĩnh vực hủy diệt trực tiếp triển khai!

Cố Dương có thể cảm nhận được sự khủng bố của con viễn cổ hung thú này.

Cho nên ra tay... đương nhiên không có ý lưu thủ!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt khi lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn triển khai.

Một luồng khí tức hủy diệt túc sát lan khắp bầu trời!

Ngay sau đó.

Cố Dương rõ ràng là giơ Thiên Tuyệt Kiếm lên, sau đó...

Một kiếm chém xuống!

"Tuyệt Thiên Kiếm Kinh thức thứ hai... Thiên Diệt!"

Tiếng thì thào vang lên.

Mà tiếng nói vừa dứt thì.

Kiếm khí kinh khủng dưới tăng phúc của lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn xông thẳng ngang trời.

Xuy xuy!

Kiếm quang đột nhiên bạo khởi từ dưới lên.

Dư uy kinh khủng kia, trực tiếp bổ đôi mặt đất, chém ra một khe rãnh thật lớn, vách núi cứng rắn gần đó phảng phất yếu ớt như đậu hũ trực tiếp bị chém vỡ!

Kim thạch nổ tung, đất đá đầy trời!

Mà kiếm khí kinh khủng kia, lại phóng lên tận trời, dưới sự gia trì khủng bố của hủy diệt lĩnh vực Đại viên mãn, xoay người bắn nhanh đến trước người con hung thú Viễn Cổ đáng sợ kia, sau đó...

Xuy!

Ầm ầm!

Kiếm khí như hủy diệt kia, gần như trong nháy mắt đã xuyên thủng hư ảnh hung thú viễn cổ kia.

Lực lượng hỗn loạn trực tiếp đảo loạn hư ảnh kia.

Còn gót sắt phảng phất có thể trấn áp hết thảy kia, dưới một kiếm này của Cố Dương liền như giấy trắng, yếu ớt không chịu nổi!

Soạt.

Cố Dương thu kiếm.

Hư ảnh hung thú viễn cổ kinh khủng trước mắt cũng triệt để tiêu tán trên bầu trời, một kiếm chém giết thiên kiếp viễn cổ hung

thú!

Cùng lúc đó.

Khí tức phảng phất có thể hủy diệt hết thảy mọi thứ kia, cũng thông qua màn sáng truyền khắp toàn bộ U Huyền phong.

Giờ phút này.

Vô số người mở to hai mắt nhìn, trong ánh mắt tràn đầy rung động cùng hoảng sợ.

"Sao... Làm sao có thể!"

Trong đó là cường giả thần triều cảm thấy không thể tưởng tượng nổi nhất.

Không thể như vậy được!

Không có khả năng!

"Không phải nói Cửu Hung thiên kiếp ngay cả chí tôn trẻ tuổi khủng bố của Thượng giới chúng ta cũng không thể dễ dàng vượt qua sao?"

"Cố Dương dựa vào cái gì mà nhẹ nhàng như thế?"

"Một kiếm, vẻn vẹn chỉ là một kiếm, liền chém giết đạo hư ảnh hung thú viễn cổ đầu tiên?"

"Một kiếm đó vô cùng kinh khủng!"

Vô số cường giả thần triều chấn động vô cùng.

Càng là phát ra trận trận thanh âm kinh ngạc và không thể tưởng tượng nổi.

Cùng lúc đó.

Chúng cường giả Đông Hoang cũng liên tục hít sâu một hơi.

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Uy lực một kiếm này của Cố Dương... Đừng nói là Vương cảnh, cho dù là một ít cường giả Hoàng cảnh, cũng nhịn không được toàn thân phát run.

Bởi vì từ trong một kiếm kia, bọn họ cảm nhận được uy hiếp sinh mệnh cực kỳ nồng đậm.

Chu Tước thánh chủ cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt chấn động.

Hắn chú ý tới chính là lĩnh vực mà Cố Dương triển khai!

Vốn hắn cho rằng Cố Dương bộc phát ra chính là lĩnh vực hủy diệt Tiểu Viên Mãn.

Nhưng sau khi cẩn thận cảm thụ một phen, hắn lại chấn kinh!

"Đó là lĩnh vực huỷ diệt đại viên mãn!"

Hắn hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Mà tiếng nói của hắn vừa dứt, thì trong nháy mắt.

Khiến vô số cường giả trợn tròn mắt.

"Cái gì!"

"Lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn!"

"Hízz..."

Không chỉ có cường giả Đông Hoang bị dọa choáng váng.

Ngay cả là cường giả thần triều, giờ phút này cũng nhịn không được trên mặt lộ ra vẻ kinh ngạc cùng kinh hãi.

"Lĩnh vực huỷ diệt đại viên mãn?"

"Mười tám tuổi lĩnh ngộ lĩnh ngộ lĩnh vực huỷ diệt đại viên mãn?"

Trong ánh mắt bọn họ không chỉ chấn động mà còn có cả rung động.

Sao Cố Dương này lại yêu nghiệt như thế!?

Cho dù là vị Hủy Diệt Thánh Tôn trong truyền thuyết kia, so sánh cũng thua xa Cố Dương!

Chỉ là người hạ giới yếu kém, vì sao có thể có được thiên phú đáng sợ như thế!

Cho dù đặt ở thượng giới... cũng tuyệt đối là thuộc nhóm đỉnh cao!

Thậm chí là có thể đánh đồng với những chí tôn trẻ tuổi kia!

Vô số cường giả thần triều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, tiếng nghi vấn lúc trước cũng hoàn toàn biến mất.

Biến thái!

Yêu nghiệt!

Quái vật!

Đây là suy nghĩ duy nhất của bọn họ đối với Cố Dương hôm nay.

Cùng lúc đó.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Mặt mũi đại thống lĩnh cũng đầy vẻ hoảng sợ.

"Lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn..."

Phải biết rằng, lĩnh vực đại viên mãn cũng đã đủ nghe rợn cả người rồi.

Cố Dương lại nắm giữ lĩnh vực Hủy Diệt cực kỳ khủng bố!

Lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn, hơn nữa Cố Dương mới mười tám tuổi!

Nếu như Cố Dương lại tu luyện một trăm năm, vậy chẳng phải hơn xa Hủy Diệt Thánh Tôn hay sao?

Phải biết Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước đã khiến Hắc Nguyên Thần triều của bọn họ tổn thất nặng nề.

Nếu không phải bọn họ tìm được cơ hội ám sát y.

Chỉ sợ hậu quả đã là thiết nghĩ không chịu nổi!

Nhưng bây giờ lại có thêm một Cố Dương yêu nghiệt hơn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt đại thống lĩnh nhìn về phía Cố Dương, lại hiện ra một tia sợ hãi cùng kinh hãi!

Thiên tư của Cố Dương, thực sự quá mức khủng bố!

Mặc dù là hắn, cũng không khỏi hoảng sợ!

Nếu Cố Dương là người bên cạnh hắn, hắn sẽ cuồng hỉ kích động.

Nhưng bây giờ...

Cố Dương đứng ở phe đối lập với hắn!

Cố Dương nhất định phải diệt trừ!

Nỗi sợ hãi và kinh hãi trong ánh mắt hắn ta lập tức chuyển hóa thành sát ý thông thiên.

Thậm chí nếu có thể, hắn muốn vọt thẳng vào bí cảnh chém giết Cố Dương!

Nhưng bên người có tên kia quấn lấy, hắn cũng không làm được điểm này!

Giờ phút này, trên khuôn mặt già nua của lão tổ Chu Tước thánh địa cũng tràn đầy phấn khởi.

"Ha ha ha!"

"Thật sự là trời cao chiếu cố Đông Hoang ta mà!"

"Lại có thể sinh ra yêu nghiệt đứng đầu trong yêu nghiệt như Cố Dương!"

Hắn mừng rỡ không thôi, cất tiếng cười to.

Lo lắng lúc trước giờ phút này cũng là trong nháy mắt tan thành mây khói.

Một kiếm đủ để chém giết hung thú Thiên kiếp thứ nhất, vượt qua Cửu Hung Thiên Kiếp... Cũng không phải chuyện không có khả năng!

Hơn nữa khả năng còn rất lớn!

Cảm khái một hồi, hắn cũng phát hiện tâm tình biến hóa trong ánh mắt đại thống lĩnh.

Trong lòng cũng không khỏi càng thêm chấn động.

Từ lúc đối chiến lúc trước, hắn ta cũng hiểu rõ sự kiêu ngạo và

tự phụ của đại thống lĩnh.

Nhưng hôm nay Cố Dương thể hiện thiên tư yêu nghiệt, cho dù kiêu ngạo tự phụ như đại thống lĩnh, cũng kinh hãi hoảng sợ!

Có thể thấy được sự khủng bố của Cố Dương!

Đối với việc này, lão tổ Chu Tước thánh địa vui mừng biết bao!

"Đợi việc này qua đi... Nhất định phải lôi kéo tiểu tử này, cũng không thể để thế lực khác bắt cóc được!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa trong lòng nhất thời lầm bầm một tiếng.

Mà trong lúc vô số người chấn động.

Trên bầu trời, chỉ là vang lên một tiếng rống giận kinh thiên.

Hư ảnh của con hung thú viễn cổ thứ hai rõ ràng đang vận sức chờ phát động.

Thấy vậy, ánh mắt đại thống lĩnh lóe lên vẻ sắc bén.

Hắn rõ ràng là trực tiếp truyền âm với một cường giả Vương cảnh nhà mình.

"Ngươi, đi lên quấy nhiễu thiên kiếp!"

Nhận được mệnh lệnh của đại thống lĩnh, tên Vương cảnh kia lập tức tràn đầy ngạc nhiên, trên thần sắc cũng hiện ra một tia sợ hãi.

"Đại thống lĩnh... Đây chính là Cửu Hung Thiên Kiếp, ta..."

"Đây là mệnh lệnh."

Ánh mắt đại thống lĩnh hờ hững, thậm chí nhiều hơn một tia tàn nhẫn.

Nhìn thấy cảnh tượng này, toàn thân tên Vương cảnh kia lập tức run lên, trên khuôn mặt lập tức tràn ngập tuyệt vọng.

Rất rõ ràng ý tứ của đại thống lĩnh biểu đạt vô cùng rõ ràng.

Nếu hắn không đi, chỉ sợ... Cũng là khó thoát khỏi cái chết.

"Đáng chết!"

"Đều do gia hỏa này!"

Tên Vương cảnh kia tức khắc hốc mắt đỏ lên, hung hăng trừng mắt nhìn Cố Dương đạp lên hư không.

Cố Dương đoán chừng cũng không nghĩ tới, chính mình độ kiếp, làm sao đột nhiên bị ghét rủa.

Chẳng qua coi như hắn biết, cũng sẽ không quá mức để ý.

Ngay sau đó.

Tên Vương Cảnh kia cũng cắn chặt răng, sau đó thân hình nhanh chóng bay lên, đánh về phía cửu hung thiên kiếp trên bầu trời!

Động tác của hắn đương nhiên là trước tiên khiến những người xung quanh chú ý.

Vô số người đều mở to hai mắt nhìn, mặt đầy chấn động.

"Hắn muốn làm gì?"

"Đây chính là cửu hung thiên kiếp, không muốn sống nữa à?"

"Đây không phải đi chịu chết sao?"

Cường giả Thần triều sửng sốt một chút, sau đó kịp phản ứng.

Ánh mắt hắn lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Mà cường giả Đông Hoang bên kia cũng rất nhanh đã minh bạch mục đích của đối phương.

"Đáng chết!"

"Gia hỏa này dự định nhiễu loạn thiên kiếp!"

"Hỏng rồi! Nếu như thiên kiếp bị nhiễu loạn, cấp bậc lại lần nữa tăng lên... Vậy Cố Dương sẽ thật sự nguy hiểm!"

"Thần triều đáng chết, không ngờ lại âm hiểm độc ác như vậy!"

Trong nháy mắt, vô số cường giả Đông Hoang tức giận đến ngứa răng, thập phần oán hận nhìn lại đám cường giả kia.

Chu Tước thánh chủ cũng biến sắc.

Trong ánh mắt tràn đầy lửa giận.

"Quả thực vô sỉ!"

Nhưng cho dù bọn họ có tức giận đi nữa thì bọn họ cũng không dám tùy tiện ra tay.

Bởi vì...

Một Vương cảnh đã đủ nhiều rồi.

Nếu như lại có thêm mấy cường giả ra tay.

Chỉ sợ sẽ chỉ làm thiên kiếp càng thêm hỗn loạn!

Đến lúc đó chính là kết quả hoàn toàn ngược lại!

Vì vậy không biết làm sao, bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn vị Vương cảnh kia xông lên tầng mây, sau đó... xông vào trong thiên kiếp.

Mà tên Vương cảnh kia sau khi xâm nhập thiên kiếp lại phát hiện...

Khí tức của thiên kiếp dường như không vì mình đến mà sinh ra biến hóa nào.

Hơn nữa cũng không dẫn tới sự chú ý của bất kỳ hư ảnh hung thú nào.

Nhưng hắn vừa mới có loại ý nghĩ này.

Một cỗ khí tức kinh khủng không cách nào tưởng tượng hiển hiện bên cạnh hắn.

Sau đó...

Ầm!

Tên Vương cảnh kia, chỉ trong nháy mắt liền nổ tung, hóa thành một bãi máu tươi rồi từ trên không hạ xuống.

Toàn bộ quá trình lại có vẻ bình thản như vậy.

Thậm chí cũng không có bất kỳ hư ảnh hung thú nào ra tay với hắn.

Khí tức khủng bố của thiên kiếp kia... Là trực tiếp chấn nát tên Vương cảnh kia.

Trên mặt vô số người lộ ra vẻ hoảng sợ!

Phải biết rằng ở đây phần lớn đều là Vương cảnh.

Nhìn thấy tên Vương cảnh kia vẻn vẹn chỉ tới gần liền là bị

khí tức Thiên kiếp oanh sát, bọn họ không khỏi cũng có loại cảm giác thỏ chết cáo buồn.

Dù sao...

Bọn họ cũng là Vương Cảnh!

Nhưng điều càng làm cho bọn hắn hoảng sợ không thôi chính là thiên kiếp một tên Vũ Hóa cảnh dẫn động có thể tùy ý trấn giết Vương cảnh!

Thậm chí chỉ sợ cũng có thể uy hiếp đến Hoàng cảnh!

CMN hợp lý sao?

Vô số người hít sâu một hơi, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Mà không chỉ là bọn hắn, ngay cả một số Hoàng Cảnh thậm chí là chín vị Chuẩn Thánh kia, giờ phút này cũng nhịn không được hít sâu một hơi...

"Thiên kiếp kinh khủng như vậy."

"Nếu Vương cảnh tới gần sẽ trực tiếp bị đánh chết sao?"

"Hí...zzz... Chỉ sợ mặc dù chúng ta ra tay..."

Ọt ọt ọt.

Từng trận thanh âm nuốt nước miếng không ngừng truyền đến.

Giờ phút này, cho dù là mấy vị cường giả Chuẩn Thánh cũng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì bọn họ cảm giác...

Nếu bọn họ ra tay, e rằng khó thoát khỏi cái chết!

Bởi vì chỉ cần bọn họ vừa nhúng tay vào, thiên kiếp sẽ phát sinh biến dị!

Đến lúc đó, khi bị nhiễm vào thì chỉ còn con đường chết!

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Đại thống lĩnh cũng kinh sợ trợn tròn hai mắt.

Mặc dù hắn từng tận mắt nhìn thấy Cửu Hung Thiên Kiếp.

Nhưng...

Cũng chưa bao giờ tự đi thử uy lực của Cửu Hung Thiên Kiếp!

Tên Vương cảnh kia chỉ tới gần chính là trực tiếp bị giết chết.

Hắn triệt để bỏ đi ý nghĩ ra tay can thiệp thiên kiếp!

Đây nếu bị lây dính, chỉ sợ cho dù là chính mình... Cũng khó thoát khỏi cái chết!

Dù sao nếu Cửu Hung thiên kiếp biến dị, uy lực của nó...

Chậc chậc!

Hắn cũng không dám tiếp tục tưởng tượng tiếp.

Đồng thời, hắn cũng nhịn không được thoáng đi ra mấy trăm mét.

Rất sợ sẽ bị Cửu Hung Thiên Kiếp nhiễm phải.

Nhưng bất chợt, ánh mắt của hắn vẫn nhìn chằm chằm vào khí tức trên thân mấy con hung thú Cửu Hung Thiên Kiếp!

Hắn phái tên Vương cảnh kia đi chủ yếu vẫn là muốn dẫn

động thiên kiếp phát sinh biến dị.

Nếu như có thể làm được.

Tổn thất một vị Vương cảnh đối với hắn mà nói là có thể chấp nhận được.

Nhưng phải tra xét rõ ràng một phen.

Nhất thời hắn lộ vẻ tiếc nuối thu hồi ánh mắt.

Không hề phát sinh biến dị!

Khí tức của mấy hư ảnh hung thú kia không có bất kỳ biến hóa nào!

"Xem ra... là Vương cảnh quá yếu sao?"

Hắn không khỏi cảm khái một câu.

Đương nhiên, còn có một khả năng nữa.

Đó chính là Cửu Hung Thiên Kiếp này nhắm vào thiên kiêu, cường độ khí tức chỉ liên quan tới thiên kiêu độ kiếp.

Sẽ không bị ngoại nhân can thiệp.

Nhưng đây chỉ là suy đoán của hắn.

Về phần ra tay thí nghiệm xem sao, hay là thôi đi!

Nhỡ đâu đoán sai.

Đây chính là muốn vứt bỏ tính mạng!

Sau khi chứng kiến sự khủng bố của Cửu Hung thiên kiếp.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều đình chỉ chiến đấu, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên hình ảnh Cố Dương độ kiếp trong màn

sáng.

Cường giả Đông Hoang tất nhiên đều tràn đầy chờ mong, chờ đợi Cố Dương độ kiếp thành công.

Về phần cường giả thần triều, là chờ đợi Cố Dương sẽ bị một con hung thú thiên kiếp nào đó trực tiếp chém giết!

Dưới sự chú ý của khắp nơi.

Cố Dương vẫn là thần sắc lạnh nhạt đứng trên không trung.

Đối mặt với những con hung thú thiên kiếp khủng bố đến mức tận cùng kia.

Cho tới bây giờ hắn chỉ mới chém ra một chiêu kiếm!

Tám con hung thú Thiên Kiếp còn lại, con sau còn cường hãn hơn con trước!

Bất cứ con nào cũng có thể khiến vô số Hoàng cảnh run rẩy.

Nhưng trước mặt Cố Dương vẫn chỉ là một kiếm!

Trong nháy mắt, trên bầu trời chỉ còn một con cuối cùng.

Tám con viễn cổ hung thú còn lại, toàn bộ đã chết dưới kiếm của Cố Dương!

Hơn nữa mỗi con mãnh thú, cũng không thể đỡ nổi một kiếm của hắn!

Giờ phút này, ánh mắt mọi người đều không khỏi nhìn về phía một con hung thú cuối cùng trên bầu trời.

Ngay sau đó.

Tiếng gào thét phẫn nộ truyền khắp chân trời.

Con hung thú viễn cổ cuối cùng kia, rõ ràng đạp đi khiến đất trời rung chuyển, giống như sét đánh phóng về phía Cố Dương!

Sau đó Cố Dương chậm rãi giơ lên Thiên Tuyệt Kiếm trong tay, sau đó, một kiếm chém xuống!

Xì xì!

Trong nháy mắt, kiếm khí kinh khủng chém chết con hung thú Viễn Cổ cuối cùng!

Mà khí tức kinh khủng kia cũng lập tức tiêu tán không còn.

Chín con viễn cổ hung thú... Đều bị chém chết!

Giờ phút này, khí tức thiên kiếp dường như cũng trở nên yếu đi một chút.

Nhìn thấy như vậy, vô số người kiễng chân chờ mong, trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ.

"Đây chính là... Cố Dương sao?"

"Quá kinh khủng! Thiên kiếp hung thú kinh khủng như thế, ở trước mặt Cố Dương lại yếu ớt không chịu nổi như thế!"

"Cố Dương độ kiếp không khỏi cũng quá nhẹ nhàng, so sánh như thế... Chẳng phải nói là ngay cả Chí Tôn trẻ tuổi thượng giới cũng so không bằng Cố Dương?"

"Ha ha, mau nhìn những tên thần triều kia, mặt mũi đều tức giận sắp thành than đen rồi!"

Cường giả Đông Hoang sau khi nghị luận ầm ĩ, lập tức trào phúng cường giả Thần Triều.

Mà gần như tất cả cường giả Thần triều đều mang sắc mặt âm trầm như nước.

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới Cửu Hung thiên kiếp trong truyền thuyết này, đối với Cố Dương mà nói lại là không chịu nổi một kích như thế!

Thậm chí Cố Dương cũng không sử dụng thủ đoạn khác, một con mãnh thú tiến đến liền vung kiếm, sau đó...

Cứ thế dễ dàng vượt qua rồi!

Liếc mắt nhìn lại, bọn họ đều cảm thấy mình có thể làm được.

Nhưng bọn họ liên tưởng đến vị Vương cảnh kia bị khí tức Thiên kiếp giết chết, cả người run lên.

Chỉ có thể nói, là Cố Dương quá yêu nghiệt!

Yêu nghiệt như vậy không phải đến từ Thượng giới mà đến từ Hạ giới!

Đây mới là điểm khiến bọn họ vô cùng khó chịu!

Sắc mặt đại thống lĩnh cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Nếu để Cố Dương dễ dàng vượt qua Cửu Hung Thiên Kiếp như thế thì thật không ổn!

Con ngươi hắn chuyển động, giống như đang suy nghĩ đối sách.

Chẳng qua tất cả mọi người cho rằng Cố Dương đã độ qua thiên kiếp.

Đột nhiên, một luồng khí tức vô cùng kinh khủng lại bộc phát ra lần nữa từ trong thiên kiếp!

Thấy vậy, vô số người kinh ngạc ngẩng đầu.

Đại thống lĩnh cũng không nhịn được mà giật mình ngẩng đầu

nhìn lên.

Trong mắt hiện ra một tia kinh ngạc, nhưng ngay sau đó, một tia kinh ngạc này chuyển hóa thành mừng như điên!

"Cửu Hung thiên kiếp, biến dị rồi!"

Nguyên bản đại thống lĩnh vẫn đang suy nghĩ làm thế nào tạo ra phiền toái cho Cố Dương.

Không ngờ Cửu Hung Thiên Kiếp lại là tự mình biến dị?

"Chẳng lẽ là do Vương cảnh kia tạo thành ảnh hưởng?"

Đôi mắt của Đại thống lĩnh khẽ lóe lên tia sáng.

Trong lòng thầm suy đoán.

Nhưng cho dù thế nào thì đối với hắn đây cũng là chuyện cực tốt!

Ầm ầm ầm!

Lúc cảm khái.

Trên bầu trời, từng trận âm thanh nổ vang thình lình vang lên.

Vô số người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lại, chợt phát hiện rung động vô cùng...

Những hư ảnh viễn cổ hung thú bị Cố Dương chém giết lúc trước, giờ phút này lại ngưng tụ thành hình!

Mà khí tức bộc phát ra trong đó lại vượt xa lúc trước!

Giờ phút này.

Ngay cả là một ít cường giả Hoàng cảnh, mặt cũng lộ vẻ hoảng sợ.

Bởi vì từ bên trong hư ảnh hung thú viễn cổ mới xuất hiện kia, bọn hắn đã cảm nhận được một sự uy hiếp trí mạng!

Loại cảm giác này, không khác chút nào với hư ảnh Cửu Hung lúc trước đối xử với tên Vương cảnh kia.

Điều này cũng khiến cho vô số cường giả Đông Hoang biến sắc.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Thiên kiếp sao lại biến dị?"

"Khí tức này...so với lúc trước chỉ sợ mạnh hơn không chỉ gấp đôi!"

"Hiện tại chỉ sợ cho dù là cường giả Hoàng cảnh, hơi tới gần thiên kiếp sẽ trực tiếp bị giết chết!"

"Lần này nguy rồi!"

Bọn họ mặt lộ vẻ bối rối, thập phần lo lắng nhìn vào trong màn sáng, trên người Cố Dương đang đứng trên không trung.

"Ha ha ha!"

"Thấy ngu rồi chứ?"

"Đây mới chính là Cửu Hung Thiên Kiếp!"

"Các ngươi cho rằng Cửu Hung thiên kiếp dễ dàng vượt qua như vậy sao? Người si nói mộng!"

Bên cạnh, vô số cường giả thần triều cũng nắm lấy cơ hội lớn tiếng trào phúng.

Tuy rằng bọn họ cũng rất khiếp sợ với sự biến dị của Cửu Hung thiên kiếp, nhưng đây đối với bọn họ mà nói chính là chuyện

tốt bằng trời!

Bọn họ hận không thể lập tức nhìn thấy Cố Dương bị hư ảnh hung thú kia cắn nuốt ngay tại chỗ!

Trong đó cũng có một vài tên phản đồ khốn kiếp thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ lúc trước thấy Cố Dương thoải mái chém giết hư ảnh Cửu Hung, thế nhưng sợ tới mức cả người toát mồ hôi lạnh!

Dù sao...

Nếu Cố Dương thật sự vượt qua Cửu Hung Thiên Kiếp, chỉ sợ thế cục sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Huyền Minh đại lục... Cũng sẽ có khả năng cùng Hắc Nguyên thần triều vật tay, chuyện đó đối với những phản đồ bọn hắn mà nói, cũng không phải là chuyện tốt gì!

Hoàn hảo!

Cũng may Cửu Hung Thiên Kiếp không đơn giản như vậy!

"Mau chóng chết đi!"

Có không ít con mắt trừng trừng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hận không thể để Cố Dương chết ngay tức khắc dưới thiên kiếp!

Mà giờ phút này Cố Dương cũng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn hư ảnh Cửu Hung lại lần nữa nổi lên, nhíu mày.

"Lại còn biến dị."

Cố Dương tự nhiên cũng có thể cảm nhận được khí tức phát ra trên hư ảnh Cửu Hung.

So với lúc trước đã mạnh hơn không ít!

Lần này ứng phó, chỉ dựa vào lĩnh vực Huỷ Diệt chỉ sợ có chút khó khăn.

Gầm!

Ngay tại thời điểm Cố Dương suy tư, hư ảnh Cửu Hung do thiên kiếp hình thành rõ ràng là cũng bộc phát ra tiếng rống giận kinh thiên.

Trong mắt chín con hung thú viễn cổ đều bộc phát ra khí tức khủng bố.

Theo tiếng rống giận dữ vang lên.

Trong đó có một con viễn cổ hung thú cuốn theo Nộ Diễm ngập trời, thẳng đến Cố Dương!

Thấy một màn như vậy, vô số cường giả thần triều lập tức ánh mắt ngưng tụ, ánh mắt càng gắt gao nhìn trên sân.

Vô cùng bức thiết muốn nhìn thấy cảnh Cố Dương bị hung thú thôn phệ!

Nhưng vào lúc này, trong ánh mắt Cố Dương quả thật lóe ra một tia lăng lệ ác liệt.

"Hừ!"

Ngay sau đó, Cố Dương hừ lạnh một tiếng, Thiên Tuyệt Kiếm trong tay đột nhiên quét ngang.

Cùng lúc đó, dưới lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn gia trì, trên thân Cố Dương lại lần nữa bộc phát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng.

Không đợi đầu hung thú Viễn Cổ kia tiến lên, thân hình của

hắn trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa!

Mà Cố Dương biến mất, cũng làm cho con hung thú viễn cổ xông lên kia sững sờ tại chỗ.

"Biến mất rồi?"

"Cố Dương là dự định chạy trốn sao?"

"Thiên kiếp chỉ có thể ngạnh kháng, trốn không thoát, làm vậy có ích lợi gì chứ?"

Thấy một màn như vậy, vô số cường giả thần triều lập tức lộ cười nhạo, khinh thường nói.

Còn tưởng rằng Cố Dương chuẩn bị đào tẩu.

Đám cường giả Đông Hoang cũng lộ vẻ mặt nghi hoặc, không rõ động tác của Cố Dương.

Chỉ có chín vị Chuẩn Thánh cùng với hai vị Thánh cảnh lúc này ánh mắt đột nhiên khựng lại.

Bởi vì...

Bọn họ miễn cưỡng bắt được quỹ tích hành động của Cố Dương!

Cố Dương cũng không phải chạy trốn!

Hoàn toàn ngược lại!

Cố Dương rõ ràng là hướng phía thiên kiếp vọt tới!

Nhìn thấy vậy, bọn họ lập tức mở to hai mắt nhìn.

Tiến về phía thiên kiếp?

Cố Dương đây là muốn làm cái gì?

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, Cố Dương rõ ràng là trực tiếp ở trong không gian tùy ý xuyên thẳng qua, từ trên cao, đi thẳng tới trước mặt Thiên Kiếp.

Mà lúc này trước mặt hắn rõ ràng là có tám hư ảnh viễn cổ hung thú kinh khủng đến mức tận cùng đang đứng!

Tám hư ảnh viễn cổ hung thú nhận thấy động tác của Cố Dương, nhất thời phát ra tiếng rống giận kinh thiên.

Dường như cảm giác được uy nghiêm của bản thân bị vũ nhục.

Cả đám nhao nhao bộc phát ra tiếng gào thét rung trời, thình lình là phóng về phía Cố Dương!

Một màn này cũng rơi vào trong mắt vô số người.

"Cái gì?"

"Cố Dương thế mà vọt tới dưới thiên kiếp? Trực tiếp đối cứng với tám hư ảnh hung thú viễn cổ?"

"Đây là muốn chết sao?"

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn.

Tràn đầy chấn kinh.

Cường giả Đông Hoang khó hiểu, mà cường giả Thần triều lại lớn tiếng cười nhạo.

"Ha ha ha, người hạ giới chính là người hạ giới, không nghĩ tới việc tiêu diệt từng bộ phận, lại vọt thẳng tới phía dưới Cửu Hung Thiên Kiếp, đối mặt tám đầu hư ảnh hung thú viễn cổ, đây không phải tự tìm đường chết sao?"

Thanh âm cười nhạo, châm chọc khiêu khích không ngừng từ trong trận doanh Thần Triều truyền đến.

Thần sắc cường giả Đông Hoang cũng có chút khó coi, nhưng bọn họ cũng không tìm được lý do gì để phản bác.

Dù sao...

Động tác này của Cố Dương, thật sự quá khác thường.

Mà phía dưới.

Hà Thanh Huyền thấy cảnh này, dường như nghĩ tới điều gì, không khỏi kinh ngạc vô cùng.

"Cố Dương chắc không phải tính toán..."

Hắn lập tức trừng mắt.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng nhìn tám hư ảnh viễn cổ hung thú tràn ngập cảm giác áp bách trước mặt, khóe miệng hiện ra một tia cười nhạt.

Ngay sau đó, rõ ràng hắn giơ tay lên.

Sưu sưu sưu sưu!

Lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn trực tiếp triển khai, lúc này đã trấn áp tám hư ảnh hung thú viễn cổ.

Nhưng cho dù là lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn, cũng chỉ làm cho tám hư ảnh viễn cổ hung thú động tác hơi chậm một chút!

Bây giờ chúng đã mạnh hơn trước không chỉ gấp đôi!

Thấy vậy, vô số thần triều cường giả liền cười càng lớn tiếng hơn!

"Thật sự là không biết tự lượng sức mình!"

"Tuy lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn rất khủng bố, nhưng đối mặt với Cửu Hung biến dị, căn bản là không đáng chú ý!"

"Ha ha ha, đáng đời!"

"Cố Dương chết chắc rồi!"

Nhưng ngay khi bọn họ không ngừng giễu cợt.

Thần sắc Cố Dương lại thập phần lạnh nhạt, phảng phất đã sớm dự liệu được loại tình huống này.

Sắc mặt hắn không hề thay đổi chút nào.

Khi thấy lĩnh vực huỷ diệt đại viên mãn không có phát ra hiệu quả, lúc này hắn lại khoát tay!

Keng!

Leng keng... Leng keng...!

Chỉ trong nháy mắt, lĩnh vực không gian Đại viên mãn đã được triển khai trong nháy mắt!

Trên cơ sở lĩnh vực hủy diệt đại viên mãn áp chế, cùng lĩnh vực không gian đại viên mãn trực tiếp chồng lên nhau.

Hai lĩnh vực đại viên mãn sinh ra hiệu quả không phải một cộng một bằng hai, mà là... hơn xa!

Ầm ầm ầm!

Dưới sự trấn áp của hai đại lĩnh vực, Cố Dương thậm chí cũng không sử dụng Thiên Tuyệt Kiếm.

Bành bành bành!

Vô số người hoảng sợ vô cùng phát hiện tám hư ảnh viễn cổ hung thú kinh khủng đến mức tận cùng kia, đúng là không hề có sức chống cự, dưới áp lực trấn áp của hai đại lĩnh vực... Đúng là trực tiếp nổ tung!

Giết trong tích tắc!

Triệt triệt để để giết trong tích tắc!

Thậm chí tám hư ảnh viễn cổ hung thú kia từ đầu tới đuôi, chỉ phát ra một tiếng gầm giận dữ.

Sau đó...

Trong nháy mắt đã bị Cố Dương miểu sát!

Toàn bộ quá trình, thậm chí còn không đến mười hơi thở!

Chứng kiến một màn này.

Nụ cười trên mặt tất cả cường giả Thần triều vừa rồi vẫn còn trào phúng Cố Dương không biết tự lượng sức mình trong nháy mắt cứng đờ.

Bọn họ trợn tròn mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn cảnh tượng kinh thế hãi tục kia, trong nháy mắt triệt để im lặng.

Giờ phút này, một đám cường giả Đông Hoang cũng đã quên trào phúng ngược lại, cũng là vẻ mặt hoảng sợ nhìn một màn này, triệt để nhìn mà choáng váng.

Tất cả bọn họ không ai ngờ Cố Dương vọt tới thiên kiếp, là tính toán trực tiếp giết sạch tất cả viễn cổ hung thú!

Cái này đúng là phương thức mau chóng nhanh chóng nhất.

Nhưng độ khó tự nhiên cũng sẽ tăng lên vô số!

Mà Cố Dương thật sự làm được!

Bọn họ đều nhìn mà choáng váng.

Thậm chí đến bây giờ cũng chưa phục hồi tinh thần, không biết Cố Dương rốt cuộc làm như thế nào.

Cùng lúc đó.

Trên trời cao, cửu đại cường giả Chuẩn Thánh cũng ngạc nhiên nhìn cảnh này.

Hiển nhiên... cho dù là bọn họ cũng không thể nghĩ tới, kết quả cuối cùng sẽ là như vậy.

Ùng ục!

Bọn họ không hẹn mà cùng nuốt từng ngụm nước bọt, có thể thấy được sự rung động trong lòng họ!

Chu Tước thánh chủ mặt mũi tràn đầy rung động nhìn Cố Dương.

Miệng hơi mấp máy, nhưng một câu nửa ngày cũng không nói ra được.

Bởi vì...

Hắn thật sự không biết nên hình dung Cố Dương như thế nào.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Đại thống lĩnh càng chấn động mở to hai mắt, khí tức toàn thân đều trở nên hỗn loạn.

Hắn phản ứng lại, vội vàng ổn định khí tức.

Thiếu chút nữa tẩu hỏa nhập ma!

"Cố Dương này."

Nhưng sau khi khôi phục lại, trong lòng đại thống lĩnh vẫn tràn ngập rung động cùng hoảng sợ!

"Hắn lại còn nắm giữ không gian lĩnh vực!"

"Lĩnh vực hủy diệt và không gian lĩnh vực, song lĩnh vực!"

"Điều này sao có thể!"

"Hơn nữa, hai lĩnh vực này... không ngờ hắn đều nắm giữ tới trình độ đại viên mãn!"

Mặt mũi Đại thống lĩnh tràn ngập rung động, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Hắn vốn cho rằng cực hạn của Cố Dương là lĩnh vực huỷ diệt Đại viên mãn.

Mà như vậy đã là cực kỳ khủng bố rồi!

Nhưng hắn lại không nghĩ tới Cố Dương còn ẩn giấu cả một lĩnh vực không gian đại viên mãn!

Hủy diệt, không gian song lĩnh vực!

Khó trách Cố Dương dám vọt thẳng đến dưới thiên kiếp đồng thời ra tay với tám hư ảnh hung thú viễn cổ!

Ngoài sự khiếp sợ, sát cơ trong ánh mắt thì lại càng thêm dạt dào.

Cố Dương nhất định phải giết!

Bất luận có phải trả giá gì!

Nhất định phải đem Cố Dương chém giết ở đây!

Tuyệt đối không thể để cho hắn tiếp tục phát triển!

Nếu không...

Hắc Nguyên thần triều của bọn họ, chỉ sợ thật sự sẽ nguy hiểm!

Mà lão tổ Chu Tước thánh địa lúc này cũng bị dọa sợ.

Trên khuôn mặt già nua của hắn tràn đầy rung động cùng hoảng sợ.

Nhưng sau khi phản ứng lại, chính là thán phục cùng kinh hỉ.

"Song lĩnh vực!"

"Hơn nữa đều là đại viên mãn!"

"Lĩnh vực thứ hai, là lĩnh vực không gian trong truyền thuyết!"

"Ha ha ha!"

"Khó có thể tưởng tượng!"

"Thật là khó có thể tưởng tượng!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa kinh hỉ vô cùng liên tục cười to nói.

Mà thanh âm của hắn, cũng yên lặng rơi vào trong tai tất cả mọi người phía dưới.

Giờ phút này...

Tất cả mọi người bất luận là cường giả Đông Hoang hay là thần triều, đều nhịn không được hít một ngụm khí lạnh.

Trên khuôn mặt tràn đầy hoảng sợ và kinh hoàng!

"Hai lĩnh vực đại viên mãn!"

"Hơn nữa không gian lĩnh vực... Cũng là một loại tồn tại hoàn toàn không kém gì hủy diệt lĩnh vực đấy!"

"Cố Dương đến cùng là yêu nghiệt gì!"

"Đồng thời lĩnh ngộ lĩnh vực hủy diệt và lĩnh vực không gian đại viên mãn, đây còn là người sao?"

"Loại thiên tư này, cho dù đặt ở thượng giới... Sợ rằng cũng sẽ trở thành nhân trung long phượng đi."

"Quá kinh khủng!"

"Cố Dương thật sự chỉ có mười tám tuổi sao?"

Giờ phút này, bất kể là cường giả Đông Hoang hay là cường giả Thần triều, đều là vẻ mặt hoảng sợ cảm thán.

Cho dù là cường giả thần triều nhìn Cố Dương thập phần không vừa mắt, nhưng bây giờ cũng từ đáy lòng phát ra cảm khái.

Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt!

Cùng lúc đó.

Khi Cố Dương thông qua hai đại lĩnh vực lập tức miểu sát tám hư ảnh hung thú viễn cổ.

Trong nháy mắt.

Con hung thú viễn cổ cuối cùng xông ra rất xa, bị mất mục tiêu kia, cũng là đã lấy lại tinh thần, quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Trong ánh mắt nó lộ ra một tia kinh ngạc giống như nhân tính hóa.

Nhưng ngay lập tức, nó phẫn nộ ngập trời.

"Hống!"

Một tiếng gào thét kinh thiên từ trong miệng nó phát ra.

Nó chợt không dừng vó lao về phía Cố Dương.

Sau đó hắn đưa tay lên, nó trực tiếp tan thành tro bụi.

"Kết thúc rồi."

Cố Dương thì thào một tiếng.

Nhìn thấy vậy, vô số cường giả vẻ mặt hoảng sợ cũng bắt đầu cảm khái.

"Cố Dương... Thật sự quá yêu nghiệt!"

"Đúng vậy, ngay cả Cửu Hung Thiên Kiếp biến dị cũng nhẹ nhàng nghiền ép như vậy, thực lực của Cố Dương thật sự là khó có thể tưởng tượng!"

"Lúc trước ta còn lo lắng, bây giờ nhìn lại... Có chút buồn lo vô cớ."

"Ha ha, không phải lúc trước những tên thần triều kia còn trào phúng sao? Sao bây giờ một câu cũng không dám nói rồi?"

Một đám cường giả Đông Hoang cảm khái, sau đó kịp phản ứng, hướng về thần triều trào phúng ngược lại.

Mà lúc này.

Sắc mặt của chúng cường giả thần triều cũng thập phần khó coi.

Bọn họ cũng muốn phản bác, nhưng hiện tại mặt của bọn họ đã bị đánh sưng lên.

Trong lòng rất khó chịu, nhưng lại không có lý do gì để phản bác.

Bên ngoài Tam Nguyên Thiên, đại thống lĩnh cũng nắm chặt nắm đấm.

Trong ánh mắt tràn đầy khó chịu cùng sát ý.

"Đáng chết!"

Trong lòng hắn bắt đầu cân nhắc, có nên trực tiếp an bài một tên Hoàng cảnh tự bạo hay không!

Khiến thiên kiếp lại lần nữa phát sinh dị biến!

Kể từ đó...

Hắn không tin Cố Dương còn có thể đỡ được!

Chỉ là...

Ý nghĩ này vừa xuất hiện trong nháy mắt.

Dưới Thiên kiếp lại lần nữa hội tụ lại từng luồng hư ảnh.

Mà lần này...

Khí tức phát ra từ hư ảnh kia dường như cũng thay đổi càng thêm khủng bố.

Nhìn thấy cảnh này, đại thống lĩnh ngây ngẩn cả người.

"Tình huống như thế nào?"

"Thiên kiếp... Lại biến dị?"

Thời khắc này, ngay cả đại thống lĩnh cũng đờ đẫn.

Y dường như còn chưa để Hoàng cảnh tự bạo nhiễu loạn thiên

kiếp.

Làm sao thiên kiếp lại biến dị?

Hắn có chút ngây ngốc.

Nhưng trong lòng vẫn là vô cùng cao hứng lẫn vui mừng.

Dù sao lần này, Cố Dương ngươi cũng gánh không nổi chứ?

Cửu Hung thiên kiếp biến dị lần thứ hai!

Trình độ khủng bố của nó, gần như đạt đến Chuẩn Thánh!

Coi như là có hai lĩnh vực không gian và hủy diệt đại viên mãn gia trì thì cũng tuyệt đối không thể ứng phó nổi!

Mà dưới đài, vô số người nhìn thấy thiên kiếp lần nữa sinh ra biến dị, lập tức cũng nhìn mà choáng váng.

"Chà!"

"Lại biến dị?"

"Tình huống như thế nào?"

"Như vậy không công bằng!"

"Lão tặc thiên này, rõ ràng là muốn Cố Dương chết!"

Vô số cường giả Đông Hoang lập tức biến sắc thập phần khó coi.

Mà ngược lại, cường giả Thần triều có chút sững sờ trong chốc lát, sau đó trên mặt liền lộ ra vẻ mừng như điên.

"Ha ha ha!"

"Trời cao chiếu cố, không ngờ lại biến dị!"

"Xem ra Cố Dương này đã làm ra chuyện gì đó thiên nộ nhân oán, nếu không làm sao có thể dẫn đến thiên kiếp liên tiếp biến dị?"

"Điều này nói rõ Cố Dương chính là đáng chết!"

"Chết đi!"

Hốc mắt bọn họ đỏ lên.

Có thể nói là ghen tỵ đến cực điểm.

Chỉ hận Cố Dương không thể chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ.

Mà một màn này, cũng là được Cố Dương nhìn thấy.

Giờ phút này hắn nhưng mà đứng dưới thiên kiếp.

Tận mắt nhìn thấy từng đạo hư ảnh trong đó lần nữa hiện lên.

Dường như có xu thế ngưng tụ, lại lần nữa hình thành chín hư ảnh hung thú.

"Thiên kiếp phiền toái vậy sao?"

Cố Dương nhíu mày.

Đột phá Vũ Hóa cảnh mà thôi, có cần phiền toái như vậy không?

Biến dị một lần còn chưa tính.

Lại còn tới lần thứ hai?

"Lãng phí thời gian."

Cố Dương có chút khó chịu.

Lập tức cũng lười che giấu.

Hắn ngẩng đầu, dùng ánh mắt nhìn thẳng thiên kiếp.

Tay phải đang nắm Thiên Tuyệt kiếm chầm chậm giơ lên.

Mà động tác của Cố Dương, tự nhiên cũng rơi vào trong mắt vô số người.

Vô số người mở to hai mắt nhìn.

Mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn Cố Dương.

Cố Dương đây là tính toán làm cái gì?

Chương 669 - Huỷ Diệt Pháp Tướng sơ hình! Huỷ Diệt Thánh Tôn?! Tính là gì chứ (1)

Mà ngay khi vô số người cảm thấy ngạc nhiên khó hiểu đối với hành vi của Cố Dương.

Ngay sau đó.

Cố Dương nâng Thiên Tuyệt kiếm trong tay lên.

Xuy!

Một kiếm thình lình chém tới thiên kiếp!

Cố Dương cũng không muốn lại lãng phí quá nhiều thời gian trên việc độ kiếp.

Cho nên...

Hắn vừa ra tay chính là thẳng đến thiên kiếp!

Để ổn thỏa đạt được mục đích, Cố Dương cũng không còn vận dụng lĩnh vực.

Lần này...

Hắn trực tiếp bộc phát ra Pháp Tướng Hủy Diệt hình thức ban đầu!

Lực lượng kinh khủng của Pháp Tướng Hủy Diệt hình thức ban đầu lập tức tràn vào trong Thiên Tuyệt Kiếm.

Rẹt!

Một cỗ kiếm khí hung hãn lợi hại đến mức tận cùng phóng lên cao!

Khí tức hủy diệt kinh khủng hầu như khiến thiên địa biến sắc kia, thình lình cũng truyền khắp bốn phía!

Ngay sau đó.

Kiếm quang hiện lên.

Kiếm khí lại trong nháy mắt hàng lâm ở trước mặt thiên kiếp.

Trước khi hư ảnh của Cửu Hung kịp ngưng tụ, rõ ràng đã rơi vào trên thiên kiếp!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Một âm thanh chấn động mãnh liệt vang vọng trong không trung.

Kiếm khí khủng bố dường như có thể hủy diệt hết thảy kia, lại càng gần như xé rách thiên kiếp!

Dù là Cửu Hung thiên kiếp kinh khủng như thế, nhưng dưới một kiếm kết hợp lực lượng hủy diệt Pháp Tướng hình thức ban đầu, thì hoàn toàn không thể chịu đựng nổi!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi vài hơi thở.

Thiên kiếp rung chuyển dữ dội.

Sau đó phát ra một tiếng "bụp bụp"!

Rõ ràng thiên kiếp trên không trung đã hoàn toàn tan vỡ!

Thiên kiếp toái diệt, những hư ảnh kinh khủng kia tự nhiên

cũng tan thành mây khói!

Khí tức đáng sợ bao phủ bốn phía trên bầu trời cũng dần dần tan đi!

Mà một màn này cũng vô cùng rõ ràng được tất cả mọi người nhìn thấy.

Giờ phút này, tất cả mọi người nhìn mà choáng váng.

Bọn họ mở to hai mắt nhìn, hoàn toàn không ngờ Cố Dương vậy mà lựa chọn xuất thủ đối với thiên kiếp!

Càng làm cho bọn họ không nghĩ tới là Cố Dương, thật con mẹ nó thật sự thành công!

"Ta... Có phải ta đang nằm mơ không?"

"Cố Dương, trực tiếp ra tay với thiên kiếp?"

"Đây chính là Cửu Hung Thiên Kiếp đó!"

"Ta cảm thấy chân ta đều đang phát run, một kiếm vừa rồi của Cố Dương... rốt cuộc khủng bố cỡ nào!"

"Kinh khủng đến mức ngay cả thiên kiếp cũng không chống đỡ nổi, trực tiếp vỡ nát!"

Vô số thanh âm than thở rung động không ngừng truyền ra.

Một đám đông cường giả mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn đạo thân ảnh đứng trên không trung kia.

Trong mắt cũng đầy vẻ phức tạp.

Cố Dương...

Rốt cuộc là yêu nghiệt gì!

Giờ phút này, bất luận là cường giả Đông Hoang hay là cường giả thần triều, đối với thực lực Cố Dương bày ra chỉ có chấn động!

Rung động thật sâu!

Tất cả Vương cảnh trên sân đều run rẩy.

Bởi vì một kiếm vừa rồi mà Cố Dương thi triển quả thực kinh khủng tới cực điểm!

Bọn họ thậm chí chỉ cảm nhận được một chút khí tức tràn ra từ trong đó, đều vô cùng hoảng sợ!

Nếu như đối thủ là bọn họ, e rằng bọn họ đã không cần chờ kiếm khí giáng lâm, dư uy mà kiếm khí kia phát tán ra, đã đủ để chấn chết bọn họ tại chỗ!

Ùng ục!

Vô số Vương cảnh nuốt nước miếng.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Cố Dương...

Thật chỉ là vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh?

Vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh liền có thể có được thực lực tiện tay chém giết Vương cảnh, thậm chí còn có năng lực chém giết Hoàng cảnh!

Mà giờ phút này, vô số cường giả Hoàng cảnh cũng ngạc nhiên không thôi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Làm sao... Có khả năng!"

"Đó là... Pháp tướng!"

"Mặc dù không phải pháp tướng hoàn chỉnh, nhưng đúng là hình thức ban đầu của pháp tướng!"

"Cố Dương vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh, chính là nắm giữ pháp tướng sơ hình, còn là hủy diệt pháp tướng hình thức ban đầu!"

"Ta... Moá!"

Các cường giả Hoàng cảnh cũng liên tục hít một hơi khí lạnh.

Trên khuôn mặt tràn đầy hoảng sợ.

Vũ Hóa cảnh nắm giữ Pháp Tướng Sơ Hình, chết tiệt…

Trên bầu trời, Cửu Đại Chuẩn Thánh, đặc biệt là Chu Tước Thánh Chủ, tròng mắt đều sắp trừng ra rồi.

Hắn đã dốc hết toàn lực xem trọng thực lực và thiên phú của Cố Dương rồi.

Kết quả...

Bây giờ xem ra, hắn đã đánh giá thấp Cố Dương!

Pháp Tướng!

Mặc dù chỉ là pháp tướng sơ hình, nhưng... đó cũng tuyệt đối không phải sức mạnh dưới Vương cảnh có khả năng nắm giữ!

Nhưng Cố Dương, lại làm được!

Hơn nữa hắn mới mười tám tuổi!

Mười tám tuổi nắm giữ pháp tướng sơ hình, đây là khái niệm gì?

Phải biết rằng phóng mắt nhìn tất cả cường giả Hoàng cảnh ở

đây, đều không thể chạm đến lĩnh vực pháp tướng.

Pháp Tướng là thứ vô số Hoàng cảnh chạy theo như vịt, nằm mơ cũng muốn lĩnh ngộ!

Mặc dù chỉ là hình thức ban đầu của pháp tướng!

Nhưng...

Trong bọn họ một người có thể nắm giữ pháp tướng sơ hình đều không có!

Chỉ có những người là Chuẩn Thánh như bọn họ.

Mới tiếp xúc lĩnh ngộ sơ bộ được pháp tướng.

Trong Hoàng Cảnh đỉnh phong, lĩnh ngộ pháp tướng sơ hình, có thể coi là Chuẩn Thánh!

Nhìn qua bước này dường như cũng không khó, nhưng trên thực tế...

Bất luận là Chu Tước thánh chủ hay là tám Chuẩn Thánh khác, đi đến một bước này đều trải qua gian nan hiểm trở, tốn hao vô số năm mới miễn cưỡng làm được đến bước này!

Chỉ một bước này, đã đủ để làm kẹt chết vô số cường giả Hoàng cảnh!

Lấy bản thân Chu Tước thánh chủ ra nói.

Hắn từ Hoàng Cảnh đỉnh phong đến nắm giữ pháp tướng sơ hình, thành công bước vào lĩnh vực Chuẩn Thánh, chính là tiêu tốn thời gian ba mươi vạn năm!

Ba mươi vạn năm đốn ngộ!

Mới miễn cưỡng nắm giữ được pháp tướng sơ hình!

Như vậy mà lúc trước hắn nắm giữ Pháp Tướng sơ hình còn hưng phấn vô cùng.

Bởi vì ba mươi vạn năm...

Cho dù là đặt trong rất nhiều Chuẩn Thánh, đã xem như là tốc độ rất nhanh rồi.

Mà hiện tại Chu Tước thánh chủ đã không khỏi kích động.

Hắn bỏ ra ba mươi vạn năm lĩnh ngộ hình thức ban đầu của Pháp Tướng, Cố Dương thì sao?

Mẹ nó mười tám tuổi đã nắm giữ được!

Con mẹ nó thời khắc này, Chu Tước thánh chủ cảm thấy trái tim mình như đang giần giật.

Loại cảm giác bị thất bại đả kích này... Không thể nói là không mãnh liệt!

Không chỉ là hắn, những cường giả Chuẩn Thánh khác bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt quái dị nhìn Cố Dương.

"Rốt cuộc Cố Dương này là quái vật từ đâu ra?"

"Mười tám tuổi nắm giữ Pháp Tướng Sơ Hình, Moá!"

"Pháp tướng hình thức ban đầu từ lúc nào dễ dàng nắm giữ như vậy?"

"Cố Dương này... Thật sự là người hạ giới? Chẳng lẽ là vị đại năng nào đó chuyển thế?"

Không chỉ có Chuẩn Thánh ở trận doanh Đông Hoang, cho dù là sáu vị cường giả Chuẩn Thánh của Hắc Nguyên Thần triều, giờ phút này thần sắc cũng phức tạp, trong miệng gọi thẳng quái vật!

Cố Dương...

Thực sự quá biến thái!

Thậm chí bọn họ đều không nhịn được bắt đầu suy đoán Cố Dương có phải là vị đại năng nào đó chuyển thế hay không.

Đương nhiên...

Loại phỏng đoán này không thực tế.

Nhưng từ trình độ nhất định nào đó, có thể nêu bật ra sự chấn động và kinh hãi trong lòng bọn họ!

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Thấy một màn này, Đại thống lĩnh, cũng hoàn toàn sững sờ tại chỗ, trầm mặc.

Giờ phút này sắc mặt vui mừng trong mắt hắn đã hoàn toàn tiêu tán.

Hízz!

Hoàn toàn tê dại rồi!

Hắn làm sao cũng không nghĩ tới thực lực Cố Dương nắm giữ lại khủng bố như thế!

Thậm chí còn lĩnh ngộ hình thức ban đầu của hủy diệt Pháp Tướng!

Cùng so sánh với hình thức ban đầu của hủy diệt pháp tướng, việc Cố Dương một kiếm chém vỡ thiên kiếp cũng không có rung động cường liệt như vậy.

Dù sao...

Vũ Hóa cảnh lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp Tướng Sơ Hình, loại sự tình kinh thế hãi tục này, cho dù đặt ở thượng giới cũng gần như là chuyện chưa từng nghe thấy!

Hủy Diệt Thánh Tôn?

Nếu không có Cố Dương, hắn đích thật có thể xưng là đệ nhất nhân toàn bộ Huyền Minh đại lục.

Tất nhiên, trong đó cũng bao gồm cả thiên tư.

Nhưng hôm nay trong lòng Đại thống lĩnh lại nổi lên cảm giác nguy cơ vô hạn.

So với Cố Dương, hủy diệt Thánh Tôn chẳng là cái thá gì cả!

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng hoàn toàn bị dọa sợ.

Vẻ mặt hắn tràn đầy hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng.

"Thiên tư thật là kinh thế hãi tục!"

"Toàn bộ Huyền Minh đại lục, chỉ sợ không ai có thể so sánh với Cố Dương!"

"Luận thiên tư, Cố Dương chính là đệ nhất nhân Huyền Minh đại lục!"

Chu Tước thánh địa lão tổ nhịn không được cảm thán nói.

Mà lời của hắn, cũng rõ ràng rơi vào trong tai tất cả mọi người.

Bình thường mà nói, lão tổ của Chu Tước thánh địa thổi phồng như thế, chắc chắn đại thống lĩnh hắn sẽ chán ghét châm chọc.

Nhưng lần này ngay cả hắn cũng trầm mặc không nói, dường như chấp nhận lời này.

Mà điều này, càng là làm vô số cường giả thần triều rung động không gì sánh được.

Thiên tư của Cố Dương... Vậy mà thật đạt đến tình trạng kinh khủng như thế sao?

Ngay cả Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước suýt chút nữa ảnh hưởng tới căn cơ triều đại Hắc Nguyên Thần Triều của bọn họ cũng còn kém xa!

Hízz...

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Vô số người ngẩng đầu nhìn Cố Dương trên bầu trời.

Mà giờ phút này sau lưng Cố Dương rõ ràng là bộc phát ra kim mang chói mắt.

Đôi cánh màu vàng óng càng lập lòe.

Dường như hắn đang chờ đợi điều gì.

Cố Dương khẽ ngẩng đầu.

Quả nhiên, nơi thiên kiếp vỡ vụn.

Một vòng kim mang bắn nhanh tới.

Chợt bao phủ cả người Cố Dương vào trong đó.

Thiên kiếp tan vỡ, Thiên Đạo tẩy lễ!

Cố Dương cũng hoàn toàn đắm chìm trong tẩy lễ.

Mà dưới sự tẩy lễ của Thiên Đạo.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng trên đôi cánh màu vàng sau lưng Cố Dương, thình lình hiện ra từng đạo đạo văn!

Bên trong đạo văn kia, ẩn chứa khí tức cực kỳ huyền diệu nào đó!

Đạo văn xuất hiện cũng khiến đồng tử của Đại thống lĩnh co rút lại.

Những người khác có lẽ cũng không biết điều này đại biểu cho cái gì, nhưng hắn cũng rất rõ ràng!

Đạo văn...

Đó chính là biểu tượng của nội tình!

Chỉ có thiên kiêu cực kỳ yêu nghiệt mới có tư cách ngưng luyện ra một tia đạo văn vào lúc bước vào Vũ Hóa cảnh!

Ngay cả là chí tôn trẻ tuổi trong truyền thuyết, có thể ngưng luyện ra ba đạo đạo văn đều cực kỳ hiếm thấy.

Nhiều hơn nữa...

Hắn chưa bao giờ thấy qua.

Nhưng hiện tại một màn khiến hắn vô cùng rung động đã xuất hiện.

Phía trên cánh chim màu vàng sau lưng Cố Dương, từng đạo đạo văn rõ ràng hiển hiện.

Ánh mắt hắn trợn trừng.

Chín đạo!

Trọn vẹn chín đạo đạo văn!

Hízz...

Hắn nhịn không được hít vào một hơi.

Nội tình Cố Dương, đến cùng là thâm hậu đến trình độ nào!

Không ngờ có thể ngưng tụ ra chín đạo đạo văn!

Dù cho đặt ở thượng giới cũng có thể nghiền ép vô số chí tôn trẻ tuổi!

Hắn vô cùng hoảng sợ.

Nhưng ngay sau đó sát ý tăng vọt!

Cố Dương...

Nhất định không thể lưu!

Nhất định phải lập tức bóp chết hắn từ trong trứng nước.

Nếu không...

Hắc Nguyên thần triều chắc chắn sẽ bị hủy diệt trong tay Cố Dương!

Trong đầu đại thống lĩnh vô cùng rõ ràng.

Giờ phút này toàn thân hắn khẽ run lên, trong ánh mắt rõ ràng là nhìn thấy sát ý ngập trời hiện ra.

Còn Cố Dương, tất nhiên là đắm chìm trong sự gột rửa của Thiên Đạo.

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng thân thể của mình đang có sự biến hóa to lớn!

Loại cảm giác này giống như toàn thân tâm đều được lột xác vậy!

Thực lực đang tăng mạnh!

Bất luận là lực lượng, chân nguyên hay là linh hồn, giờ phút này đều điên cuồng tăng vọt!

Cố Dương cũng không khỏi đắm chìm trong đó.

Cảm nhận được thực lực của mình không ngừng mạnh lên.

Không thể không nói loại cảm giác này, đích xác là vô cùng mỹ diệu.

Thậm chí còn không kém hơn làm chuyện ấy ấy.

Thời gian kéo dài khoảng không đến nửa canh giờ.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Bây giờ thực lực của hắn đã trực tiếp tăng lên tới cực điểm.

Tu vi cũng đã thành công bước vào Vũ Hóa cảnh tầng hai!

Mặc dù tu vi không đột phá quá nhiều.

Nhưng thực lực của hắn tăng lên...

Tự nhiên không thể đơn giản là Vũ Hóa cảnh tầng hai như vậy!

"Coi như không tệ."

Cố Dương nắm chặt nắm đấm, khóe miệng không khỏi hiện ra vẻ tươi cười.

"Đã như vậy, cũng không sai biệt lắm nên đi ra ngoài rồi."

Trong mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Thông qua năng lực của vận mệnh, Cố Dương đã sớm cảm nhận được vô số ánh mắt tràn ngập sát ý rơi trên người mình.

Bây giờ...

Hắn tất nhiên cũng không có ý định nán lại Bí Cảnh nữa.

Nếu như thực lực đã tăng lên, hắn cũng muốn hơi hoạt động gân cốt một chút, thử xem thực lực bây giờ của mình như thế nào rồi.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không chần chờ.

Hắn vung tay lên, trực tiếp xé rách không gian ra.

Trong giây lát, thân ảnh của hắn biến mất trong bí cảnh.

Ngay sau đó.

U Huyền phong, giữa không trung.

Cố Dương rõ ràng là trực tiếp hiển hiện.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt của mọi người chính là nháy mắt rơi vào trên người Cố Dương.

"Cái gì!"

"Cố Dương làm sao đi ra được!"

"Hỏng rồi!"

"Cố Dương, mau trở về, không nên đi ra!"

Nhìn thấy Cố Dương đi ra, vô số cường giả Đông Hoang nhất thời thất kinh, vội vàng la lớn.

Hiện tại tình huống trên U Huyền phong có thể nói là cực kỳ nguy hiểm.

Tất cả cường giả thần triều đều đang nhìn chằm chằm vào Cố Dương, muốn chém giết ngay tại chỗ!

Bây giờ Cố Dương đi ra chẳng phải sẽ bị đuổi giết điên cuồng sao!

Bọn họ mặc dù có thể ngăn cản thế tiến công mãnh liệt của cường giả thần triều.

Nhưng không ngăn được tất cả cường giả Thần triều liều mạng đuổi giết Cố Dương!

"Hửm?"

Trên không trung.

Cố Dương nghe được thanh âm của một đám Đông Hoang cường giả sau đó không khỏi ngẩng đầu nhìn lướt qua thế cục chung quanh.

Nhất thời nhịn không được nhíu mày.

"Hoàn toàn bị đè xuống đánh à."

Mà ngay lúc Cố Dương đang dò xét.

Ngoài Tam Nguyên Thiên, trong mắt đại thống lĩnh lập tức bộc phát ra hung mang mãnh liệt.

"Ra đây là tự tìm cái chết!"

Ngay sau đó, hắn không chút do dự, định trực tiếp ra tay với

Cố Dương.

Hắn ta hành động rất nhanh, nhưng động tác của lão tổ Chu Tước thánh địa còn nhanh hơn.

Hắn ta đã sớm bước đến trước mặt, trên khuôn mặt già nua hiện ra vẻ tươi cười.

"Đối thủ của ngươi, là lão hủ."

"Lão già kia, cút ngay cho ta!"

Nhất thời đại thống lĩnh tức giận xuất ra hết tất cả thủ đoạn trên người, không ngừng ra tay với lão tổ Chu Tước thánh địa.

Nhưng vẫn bị Chu Tước thánh địa lão tổ ngăn lại.

Nhận thấy không thể thoát thân, ánh mắt đại thống lĩnh càng trở nên dữ tợn.

Ngay sau đó, rõ ràng hắn gào to một tiếng về phía không trung.

"Nếu ai có thể chém giết Cố Dương, người hạ giới có thể tiến vào Thượng giới, trở thành thượng khách của Hắc Nguyên thần triều ta, nếu là người của thần triều ta chém chết, có thể đạt được một lần cơ hội chạm đến Thánh cảnh!"

Ầm ầm!

Đại thống lĩnh vừa dứt lời, trong nháy mắt.

Sắc mặt lão tổ Chu Tước thánh địa đột nhiên biến đổi.

Gia hỏa này lại định để cho toàn bộ những người khác ra tay với Cố Dương!

Hơn nữa, thậm chí còn có ý đầu độc cường giả Đông Hoang bọn họ!

Hỏng bét!

Mà phía dưới.

Một đám cường giả Chuẩn Thánh nghe thấy lời đại thống lĩnh nói, trong mắt lập tức bộc phát ra ánh sáng tham lam.

Cơ hội chạm đến Thánh Cảnh.

Đối với Chuẩn Thánh mà nói, đây là một cơ hội ngàn năm có một!

Cho nên.

Bọn họ tất nhiên là muốn hái đầu Cố Dương!

Chỉ là một đám cường giả Chuẩn Thánh ở trận doanh Đông Hoang lập tức cắn răng, mạnh mẽ ngăn bọn họ lại.

Đặc biệt là Thánh Chủ Chu Tước, hắn còn sử dụng hết vốn liếng của bản thân, trực tiếp ngăn chặn hai đại Chuẩn Thánh!

Bởi vì không phải ngăn cản, mà là ngăn chặn.

Cho nên độ khó sẽ cao hơn!

Dù sao đều là Chuẩn Thánh, bọn họ nếu không muốn chiến đấu với mình, mà muốn thoát ra...

Nhưng cũng sẽ không quá khó!

Vì vậy hắn cần phải hao phí thật nhiều sức lực mới có thể miễn cưỡng giữ hai Chuẩn Thánh ở lại!

Mặc dù Lục Đại Chuẩn Thánh Hắc Nguyên Thần Triều đã bị ngăn chặn được.

Nhưng cường giả Hoàng cảnh cùng với Vương cảnh của Thần

triều cũng sẽ không dễ dàng ngăn chặn như vậy.

Càng đừng nói còn có không ít cường giả Đông Hoang bị đại thống lĩnh mê hoặc.

"Chỉ cần chém giết Cố Dương, liền có thể trở thành thượng khách của thần triều thượng giới?"

"Đây quả thực là thiên đại hảo sự đấy!"

"Thật sự có thể làm được sao?"

Bọn họ đều có chút ý động.

Mà đúng lúc này.

Cố Dương đã trực tiếp gia nhập vào chiến trường.

Chỉ thấy đầu tiên hắn đáp xuống bên người Hà Thanh Huyền, đưa tay ra hiệu cho Lâm gia lão tổ.

"Cái gì!"

Lâm gia lão tổ giật mình kêu lên, xoay người chuẩn bị chạy trốn.

Cố Dương làm sao có thể bỏ qua cho hắn?

Đưa tay chém một kiếm, trực tiếp chém nát thần hồn nhục thể!

Lực lượng hủy diệt kinh khủng rõ ràng là có thể thôn phệ đối phương hoàn toàn, không để lại thi thể!

Sau đó Cố Dương thuần thục ra tay đối với một đám phản đồ Vương cảnh.

Ra tay tàn nhẫn, càng khiến không ít cường giả Đông Hoang

nhìn mà lông mày cuồng loạn.

CMN quá hung hãn!

Một Vũ Hóa cảnh, giết Vương cảnh quả thực đơn giản như giết chó.

Điều này cũng chỉ có Cố Dương mới có thể làm được!

Mà ngay khi Cố Dương điên cuồng tàn sát đám phản đồ Vương cảnh, thình lình cũng có một cường giả Hoàng cảnh theo dõi hắn!

A!

"Không nên. Không nên, ta là bị buộc!"

Trước mặt Cố Dương, một gã Vương Cảnh Thánh Địa đang vẻ mặt hoảng sợ hướng Cố Dương cầu xin tha thứ.

Đối với điều này, Cố Dương một câu nói cũng không nói ra, chính là giơ Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lên, tay nâng kiếm rơi, trực tiếp một kiếm đem tên Vương Cảnh Thánh Địa kia trảm sát tại chỗ!

"Nếu lựa chọn làm kẻ phản bội, phải làm tốt chuẩn bị bị giết."

Cố Dương thanh âm u lãnh.

Thấy một màn như vậy, vô số Vương Cảnh lựa chọn làm phản lúc này chỉ cảm thấy cả người bốc ra mồ hôi lạnh, tê cả da đầu! Giờ phút này, bọn họ đều là nhao nhao hối hận.

Chẳng qua đúng lúc này, trong ánh mắt của bọn họ bỗng nhiên lộ ra một tia kinh hỉ.

"Cố Dương, cẩn thận!"

Cùng lúc đó, thanh âm lo lắng của Hà Thanh Huyền bỗng

nhiên vang lên. Nghe vậy, Cố Dương không khỏi nghiêng đầu nhìn lại.

Rõ ràng là chứng kiến một gã cường giả Hoàng Cảnh Thánh Địa hướng phía hắn vọt tới.

"Cố Dương, đầu trên cổ ngươi, lão phu muốn!"

Tên Hoàng Cảnh kia tuổi tác rất lớn, bây giờ cũng là vẻ mặt kinh hỉ, cả người càng là bộc phát ra khí tức Thông Thiên, hướng phía Cố Dương trấn áp mà đến.

Cố Dương tuy là tàn sát Vương Cảnh thập phần ung dung, nhưng hắn nhưng là Hoàng cảnh cường giả! Cho rằng Cố Dương tất nhiên không phải là đối thủ của mình!

Còn nếu là mình có thể đem Cố Dương trảm sát. . Chính là có cơ hội thành công tiến nhập thượng giới!

Lại còn có thể trở thành thượng khách của Hắc Nguyên Thần Triều, loại cơ hội nhất phi trùng thiên này. Tất nhiên là cần phải nắm chắc!

Chứng kiến tên cường giả Hoàng Cảnh Thánh Địa kia xuất thủ. Không ít người đều là chau mày.

"Đáng chết!"

"Cư nhiên bị lão gia hỏa này tìm được cơ hội!"

Bọn họ tự nhiên cũng không phải là lo lắng cho an nguy cua Cố Dương, mà là cảm thấy chém cơ hội giết Cố Dương bị cướp đi, cho nên cảm thấy khó chịu!

Tuy là Cố Dương triển hiện ra thiên tư cực kỳ yêu nghiệt, tiêu diệt Vương Cảnh dễ dàng, nhưng Hoàng Cảnh cùng Vương Cảnh nhưng là hoàn toàn khác biệt!

Cố Dương tàn sát Vương Cảnh dường đơn giản như giết chó, nhưng đối mặt Hoàng Cảnh... . Khả năng chưa chắc là đối thủ!

Dù sao dù nói thế nào, Cố Dương bây giờ cũng chỉ là Vũ Hóa Cảnh nhị trọng mà thôi!

Mà lúc này Cố Dương cũng là thần sắc đạm mạc.

"Chỉ là Hoàng Cảnh nhất trọng, cũng dám kêu gào ?"

Thanh âm băng lãnh của Cố Dương truyền vang phía chân trời.

Dẫn tới vô số người trở nên kinh ngạc.

Bọn họ làm sao đều không nghĩ đến... . Cố Dương cư nhiên tự tin như thế. Ngay cả Hoàng Cảnh cũng không coi vào đâu!

Mà tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia, lúc này cũng là nhịn không được bị tức bật cười.

"Ha ha ha!"

"Cố Dương, không thể không thừa nhận, thiên tư của ngươi đích xác rất yêu nghiệt."

"Nhưng rất đáng tiếc, lấy tu vi hôm nay của ngươi, không phải đối thủ của lão hủ!"

Tiếng nói rơi xuống.

Cả người tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia rõ ràng là bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Trong nháy mắt liền đem không gian chỗ Cố Dương ở trực tiếp vây quanh!

Rõ ràng là Tiểu Viên Mãn tuyệt phẩm Lĩnh Vực!

"An tâm chết đi!"

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia triển khai Lĩnh Vực tự thân rồi, chính là nhếch miệng cười.

Giơ tay lên, một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng rõ ràng là ngưng tụ tại trước người hắn.

Thấy vậy, Cố Dương thần sắc không có biến hóa chút nào.

Hắn tùy ý khoát tay, Hủy Diệt Pháp Tướng hình thức ban đầu chính là trực tiếp lan tràn ra.

Trong nháy mắt hoàn toàn trấn áp cái tuyệt phẩm Lĩnh Vực Tiểu Viên Mãn này.

Ngay sau đó, tay phải Cố Dương rõ ràng là hướng phía trước người chém tới một kiếm!

Xuy!

Kiếm khí kinh khủng trực tiếp chém nát không gian, chợt mang theo lực lượng của Hủy Diệt Pháp Tướng hình thức ban đầu, nhắm thẳng vào Hoàng Cảnh Thánh Địa kia.

Chứng kiến màn này, Hoàng Cảnh Thánh Địa cũng là nhịn không được mặt lộ vẻ kinh hãi.

Hắn vội vã giơ tay lên đem năng lượng kinh khủng trước người trực tiếp bộc phát ra.

Ùng ùng!

Kiếm khí cùng năng lượng kinh khủng rõ ràng là trùng kích đụng vào nhau!

Trùng kích kinh khủng càng là trong nháy mắt cuốn ra.

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia càng là biến sắc, cả người dĩ nhiên là trực tiếp bị đánh bay mấy thước xa!

Mặc dù cũng chưa thụ thương, cũng là hiện ra thập phần chật vật!

Mà trái lại Cố Dương, cũng là lạnh nhạt đứng tại chỗ, phảng phất không có thu được bất kỳ ảnh hưởng gì!

Một màn này hiện ra ở trong mắt tất cả mọi người, rõ ràng là gây nên một phen chấn động.

"Hízz. . . ."

"Cố Dương mới vừa đột phá Vũ Hóa Cảnh, liền đã là có thể vượt qua hai đại cảnh giới ngạnh kháng cường giả Hoàng Cảnh?"

"Đây không khỏi cũng quá kinh khủng rồi!"

"Một mặt là Pháp Tướng hình thức ban đầu, về phương diện khác. . . . kiếm pháp của Cố Dương cũng thập phần khủng bố đấy!"

"Thật biến thái!"

Vô số tiếng thán phục liên tiếp truyền đến.

Mà cũng không thiếu cường giả Hoàng Cảnh Thần Triều thấy một màn như vậy, mặt lộ vẻ kinh ngạc đồng thời lại là lộ ra một tia mừng rỡ.

Kể từ đó. . . .

Bọn họ ngược lại là có cơ hội ra tay với Cố Dương!

Còn chơi được!

Nghĩ vậy, bọn họ cũng là dồn dập ra tay toàn lực, muốn thoát thân đi giết Cố Dương.

Lúc vô số người chấn động với việc Cố Dương khuất nhục Hoàng Cảnh.

Thời khắc này sắc mặt tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia cũng là trở nên cực kỳ khó xem.

Hắn đường đường là Hoàng Cảnh. . . Vậy mà ở trong tay Vũ Hóa Cảnh như Cố Dương suýt chút lật xe! Điều này làm cho hắn có chút mất mặt.

"Muốn chết!"

Hắn nổi giận gầm lên một tiếng, ngay sau đó cả người càng là bộc phát ra một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng! Trong cơ thể hắn càng là có Chân Nguyên tinh thuần kỳ dị không gì sánh được bộc phát ra.

Bên trong chân nguyên kia, càng là hiện ra một cỗ khí tức làm người sợ hãi! Thấy một màn như vậy, không ít cường giả Đông Hoang đều là biến sắc.

"Không tốt!"

"Mới vừa rồi lão gia hỏa kia không hề sử dụng toàn lực!"

"Một chiêu này. . . Sợ rằng Cố Dương không ngăn được!"

"Hoàng Cảnh đúng là vẫn là Hoàng Cảnh, Vũ Hóa Cảnh muốn vượt qua hai đại cảnh giới cùng Hoàng Cảnh đánh một trận vẫn là quá mức khó khăn."

Hà Thanh Huyền cũng là vẻ mặt lo lắng. !

Trong lòng tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắn ngược lại là muốn ra tay hỗ trợ, chỉ tiếc. . . . Lấy thực lực của hắn hôm nay, đừng nói hỗ trợ. Không cản trở cũng đã xem như là không tệ.

Mà khi tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia chuẩn bị sử dụng toàn lực ra tay với Cố Dương, Cũng là hấp dẫn ánh mắt vô số người xung quanh.

Chín đại Chuẩn Thánh, cùng với hai Đại Thánh cảnh, đều là không hẹn mà cùng đưa mắt nhìn lại. Nếu như bình thường, chiến đấu giữa Hoàng Cảnh bọn họ cũng sẽ không quá mức quan tâm.

Nhưng bây giờ. . . Đối phương nhưng là Cố Dương!

"Có thể trực tiếp giết Cố Dương sao?"

Trong ánh mắt Đại Thống Lĩnh lộ ra vẻ chờ mong. Mà lão tổ Chu Tước Thánh Địa lại là vẻ mặt lo lắng.

Dù sao. . .

Cố Dương mặc dù quá yêu nghiệt.

Nhưng muốn lấy tu vi Vũ Hóa Cảnh vượt hai đại cảnh giới cùng Hoàng Cảnh cường giả chiến đấu. . . Vẫn là quá cố hết sức!

Mà đang ở lúc vô số người mong mỏi cùng trông mong.

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia cũng là nhếch miệng cười.

"Chết đi!"

Ngay sau đó.

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia rõ ràng là giơ tay lên, Chân Nguyên kinh khủng kia rõ ràng là ở chính giữa hội tụ tạo thành một cái bàn tay cự đại.

Trong lòng bàn tay rõ ràng là còn hiện ra lực lượng lĩnh vực Tiểu Viên Mãn.

Bàn tay Chân Nguyên cự đại kia rõ ràng là nhắm thẳng vào Cố

Dương!

Lực áp bách kinh khủng, càng là làm cho vô số cường giả ngưng thần!

Không thể không nói. . .

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa này tuy là tu vi không cao, nhưng niên kỷ không nhỏ, thủ đoạn cũng là có chút tàn nhẫn cường hãn!

Ngay cả là một ít cường giả Hoàng Cảnh nhị trọng thậm chí tam trọng đều là nhịn không được khẽ gật đầu.

Đối với thực lực của hắn biểu thị tán thành.

Nhưng ở trong mắt Cố Dương, hắn chỉ là lạnh nhạt thoáng liếc mắt về bàn tay Chân Nguyên hướng phía hắn trấn áp mà đến.

Thấy một màn như vậy, chân mày tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia nhất thời nhíu chặt.

Tên Cố Dương này. . . Vậy mà không hề sợ ?

Nhưng chợt bọn hắn cảm thấy Cố Dương giả vờ, bên ngoài lạnh nhạt, trên thực tế trong lòng sợ rằng đã là sợ tè ra quần.

Nghĩ vậy, trong ánh mắt Hoàng Cảnh Thánh Địa sát ý càng thêm hưng thịnh.

Bởi vì chỉ cần đem Cố Dương trảm sát. . .

Vậy tiền đồ của hắn, sẽ thập phần rộng rãi bằng phẳng!

Nghĩ vậy, hắn phảng phất là thấy được tương lai mình bước vào thượng giới, hưởng thụ vinh hoa giàu sang.

Nhưng cũng chính là giờ phút này.

Trên mặt Cố Dương hiện ra một tia băng lãnh.

"Hoàng Cảnh, chỉ vậy sao?"

Thanh âm của hắn lạnh nhạt truyền đến.

Chợt, chính là chậm rãi giơ lên Thiên Tuyệt Kiếm trong tay..

Mà lời hắn nói, cũng là dẫn tới vô số người mặt lộ vẻ cổ quái.

"Tên Cố Dương này đang nói cái gì vậy?"

"Ta thấy hắn chính là giả bộ!"

"Ah! Hãy chờ xem, hắn cũng quá kiêu ngạo!"

"Chết đến nơi còn mạnh miệng!"

Không ít cường giả Thần Triều nhất thời châm chọc khiêu khích.

Bọn họ cũng nghĩ không thông, Cố Dương đều đã sắp chết đến nơi, vì sao còn dám nói loại lời hung tàn này.

Ngại chính mình chết không đủ nhanh sao?

Chỉ là đang lúc bọn hắn điên cuồng châm chọc khiêu khích.

Cố Dương cũng là một câu nói cũng chưa nói, ngẩng đầu nhìn chân nguyên cự chưởng kia.

Sau đó.

Trong cơ thể hắn rõ ràng là hiện ra một cỗ khí tức khủng bố đến mức tận cùng.

Hơi thở này bộc phát ra, trong nháy mắt.

Chính là làm cho vô số người chung quanh vì đó mà biến sắc.

Nhất là những cường giả Thần Triều mới vừa rồi vẫn còn đang trào phúng Cố Dương.

Lúc này sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy hoảng sợ, bất khả tư nghị nhìn Cố Dương, ánh mắt kia phảng phất là nhìn thấy quỷ!

"Cái này. . Đây là. ."

Không ít Hoàng Cảnh cường giả Thần Triều lúc này càng là ấp úng, vô cùng rung động phát sinh thán phục.

"Là Pháp Tướng!"

"Pháp Tướng chân chính!"

"Điều này sao có thể!"

Khí tức Cố Dương bộc phát ra, đã không còn là Pháp Tướng hình thức ban đầu, mà là. . . Pháp Tướng chân chính!

Cái cổ khí tức này không phải Pháp Tướng sơ hình có thể so sánh!

Thế cho nên Hoàng Cảnh tại chỗ dù cho không có thấy tận mắt Pháp Tướng, cũng có thể liếc mắt nhận ra lực lượng Cố Dương bây giờ bộc phát ra, đương nhiên đó là Pháp Tướng chi lực!

Hơn nữa.

Còn là Hủy Diệt Pháp Tướng chi lực!

Một màn này, triệt để khiến cho bọn họ thấy choáng váng.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ đến... Pháp Tướng chi lực trong tin đồn chỉ có cường giả Thánh Cảnh mới có thể nắm giữ kia.

Bây giờ, hóa ra là chứng kiến trên người Cố Dương!

Mà tất cả cường giả Đông Hoang lúc này đều là mở to hai mắt nhìn.

"Pháp Tướng!"

"Cố Dương. Lại là nắm giữ Pháp Tướng chi lực chân chính!"

Trời ạ. .

"Khó trách hắn có sức mạnh như thế!"

" Cực hạn của Cố Dương đến cùng ở đâu? Lá bài tẩy của hắn chẳng lẽ là vô cùng vô tận sao ?"

Vô số tiếng thán phục chính là liên tiếp truyền đến.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, chín đại Chuẩn Thánh đều là ánh mắt trừng lớn.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tin tưởng. Bọn họ nhìn thấy gì ?

Cố Dương. .

Cư nhiên nắm giữ Pháp Tướng chi lực! Hơn nữa, còn là Hủy Diệt Pháp Tướng chi lực! Điều này sao có thể!

Phải biết rằng ngay cả là chính bọn họ thành tựu Chuẩn Thánh, cũng chưa từng nắm giữ Pháp Tướng chi lực đấy! Cố Dương làm sao có thể nắm giữ Pháp Tướng chi lực!

Cái này không hợp lý!

Không hợp lý đấy!

Giờ phút này, mặc dù là chư vị Chuẩn Thánh, đều là nhịn

không được vẻ mặt hoảng sợ, không dám tin vào hai mắt của mình.

Thậm chí đều cảm giác cả người run lên.

Khủng bố!

Quá kinh khủng!

Cố Dương mới mười tám tuổi, cũng đã là nắm giữ Pháp Tướng chi lực chỉ có Thánh Cảnh cường giả mới có thể nắm giữ! Loại thiên tư kinh khủng này... .

Nghiễm nhiên là vượt ra khỏi tưởng tượng của tất cả mọi người bọn họ!

Ngay cả là cường giả Thần Triều, cũng chưa từng thấy yêu nghiệt chi tư bực này!

Hoảng sợ!

Quá sợ!

Ngoài tam nguyên thiên.

Đại Thống Lĩnh cũng là vẻ mặt hoảng sợ, cả người càng là nhịn không được run lên.

"Pháp Tướng!"

"Hắn cư nhiên lĩnh ngộ Pháp Tướng chân chính!"

Thân là Thánh Cảnh cường giả, hắn thậm chí có thể rõ ràng cảm nhận được sự kinh khủng của Pháp Tướng chi lực Cố Dương nắm giữ! Tuy là Cố Dương triển hiện ra chỉ là sơ cấp Hủy Diệt Pháp Tướng.

Nhưng lực nắm giữ với Pháp Tướng. . Hóa ra là không hề yếu

hơn bao nhiêu so với hắn! Điều này làm cho hắn vô cùng hoảng sợ!

"Ngộ tính của Cố Dương. Đến cùng yêu nghiệt đến rồi trình độ nào!?"

"Mà. . Còn là Hủy Diệt Pháp Tướng!"

"Ngay cả là Hủy Diệt Thánh Tôn ban đầu, cũng chẳng qua là như thế."

"Bây giờ Cố Dương mới mười tám tuổi, chính là đạt tới cao độ của Hủy Diệt Thánh Tôn trước đây. ."

Ục ục!

Nghĩ vậy, Đại Thống Lĩnh chính là nhịn không được điên cuồng nuốt nước miếng.

Thân thể cũng là run rẩy càng thêm lợi hại, hắn chỉ cảm thấy hoảng sợ!

Cố Dương thiên tư ngộ tính. . . Thực sự quá kinh khủng! Người này nếu như cho hắn thêm một trăm năm. Không không!

Mặc dù chỉ là mười năm thậm chí ba năm rưỡi, Cố Dương trưởng thành... Sợ rằng sẽ vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn hắn! Đừng nói là Huyền Minh đại lục loại Hạ Giới này.

Mặc dù là đặt ở Thượng giới.

Phong thái yêu nghiệt như thế, cũng là khoáng cổ thước kim.

Mà bây giờ

Huyền Minh đại lục hóa ra là ra đời một vị thiên tài kinh khủng kinh thế như vậy! Giờ phút này, Đại Thống Lĩnh chỉ cảm thấy cả người phát lạnh.

Trong ánh mắt chỉ có hoảng sợ cùng sợ hãi!

Cũng bởi vì như vậy, trong lòng hắn khẩn cấp muốn đem Cố Dương tại chỗ trảm sát!

Bởi vì nếu là hiện tại không đem Cố Dương trảm sát, thả hổ về rừng, đến lúc đó sợ rằng chết chính là hắn, thậm chí toàn bộ Hắc Nguyên Thần Triều!

Cùng lúc đó, lão tổ Chu Tước Thánh Địa cũng là vẻ mặt thán phục cùng hoảng sợ.

Trong lòng hắn chấn động, là không kém Đại Thống Lĩnh chút nào.

Dù sao. .

Hắn trước đây đột phá Thánh Cảnh kẹt thời gian rất lâu.

Trong đó nguyên nhân chính là vì lĩnh ngộ Pháp Tướng mà trì hoãn thời gian thật lâu!

Cho nên, hắn biết rõ lĩnh vực Pháp Tướng chi lực độ khó rất cao!

Ngay cả là một ít yêu nghiệt, muốn nắm giữ Pháp Tướng chi lực... Thời gian cũng là lấy mười vạn năm tới tính toán! Chậm thì ba bốn chục vạn năm, nhiều thì trên trăm vạn năm cũng không phải là không thể!

Nhưng bây giờ Cố Dương... .

Mười tám tuổi nắm giữ Pháp Tướng chi lực! Cũng quá con mẹ nó ngoại hạng!

Lão tổ Chu Tước Thánh Địa trong lòng ngoại trừ chấn động vẫn là chấn động! Thậm chí đều không biết hình dung ra sao. Quá CMN biến thái!

Chẳng qua hắn đối với Cố Dương nắm giữ Pháp Tướng chi lực tự nhiên là kinh hỉ kích động.

Chỉ là vì vậy.

Hắn thì càng thêm khó ngắn cản.

Bởi vì thế tiến công của Đại Thống Lĩnh, trở nên càng thêm hung ác độc địa mãnh liệt.

Mặc dù là hắn, cũng là bị áp chế không thở nổi, âm thầm kêu khổ.

Nếu mà tiếp tục nữa. .

E là cho dù là hắn, cũng phải không ngăn được!

Dù sao Chu Tước huyết mạch tuy là rất cường hãn, nhưng cũng là có giới hạn.

Mà ở ngay lúc Cố Dương bày ra Pháp Tướng chi lực, chấn động toàn trường.

Đồng thời trước mặt Cố Dương.

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia càng là trực tiếp bịch bịch quỳ trên đất.

Chân Nguyên cự chưởng trước mặt hắn kia, càng là ầm ầm nát bấy ra.

"Làm sao có khả năng!"

"Ngươi làm sao có khả năng lĩnh ngộ Pháp Tướng chi lực chân chính!"

Hắn mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Nguyên bản hắn đều cho là mình ổn thoả chiến thắng, có thể đem Cố Dương chém giết.

Kết quả... .

Cố Dương trở tay lại là bộc phát ra Pháp Tướng chi lực! Pháp Tướng chi lực kinh khủng bực nào!

Đối với tên chỉ có Hoàng Cảnh nhất trọng như hắn mà nói, gần như là nghiền ép! Hắn té quỵ dưới đất, thở dốc từng ngụm từng ngụm.

Nghiễm nhiên là bị Hủy Diệt Pháp Tướng áp chế không thở nổi.

"Cố Dương… Không nên. Ta nguyện ý vì ngươi làm trâu làm ngựa..."

Tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia mặt mũi khiếp sợ nói.

Dưới trấn áp của Pháp Tướng chi lực, hắn không có bất luận khả năng gì kích sát Cố Dương.

Vì vậy hắn chính là miệng lớn thở hổn hển, sợ hãi vô cùng cầu xin tha thứ.

Đối với điều này, Cố Dương cũng là một câu nói cũng không nói gì, chỉ là mặt lộ vẻ lạnh lùng liếc mắt nhìn hắn.

Sau đó.

Cố Dương chậm rãi giơ Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lên.

Kiếm chậm rãi chém xuống!

Xuy xuy!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh Đệ Nhị Thức Thiên Diệt rõ ràng là

bỗng nhiên bộc phát ra hủy diệt kiếm khí kinh khủng, trong nháy mắt chính là xuyên thủng thân thể tên Hoàng Cảnh Thánh Địa kia.

Sau đó khí tức tựa như hủy diệt kia trong nháy mắt đem thân thể thậm chí thần hồn đối phương triệt để đảo loạn! Thần Hồn Đều Diệt!

Thi cốt không còn!

Hoàng Cảnh Thánh Địa, triệt để vẫn lạc!

Thấy một màn như vậy, bốn phía chính là truyền đến trận trận thanh âm hít khí lạnh.

Quá CMN kinh khủng!

Đây chính là lực lượng Pháp Tướng sao?

Nắm giữ Pháp Tướng, lấy tu vi Vũ Hóa Cảnh vượt hai đại cảnh giới trảm sát cường giả Hoàng Cảnh.

Loại thủ đoạn này... .

Càng làm cho vô số Hoàng Cảnh trở nên hoảng sợ.

Trên U Huyền Phong.

Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng là vẻ mặt rung động nhìn Cố Dương.

"Cố Dương. . . Quả nhiên là yêu nghiệt mà!"

"Như ta suy nghĩ!"

Hắn cảm khái vạn phần.

Vừa mới qua bao lâu, thực lực Cố Dương bây giờ. . . Chính là đã vượt qua hắn rồi.

"Pháp Tướng chi lực ư. . ."

Trong ánh mắt hắn không khỏi hiện ra vẻ chờ mong, nhưng chợt cũng là chậm rãi tiêu tán.

Hà Thanh Huyền cũng là triệt để ngây ra tại chỗ, hiển nhiên là không nghĩ tới. . . Cố Dương lại còn nắm giữ Pháp Tướng chi lực bên trong tin đồn kia!

Cái này CMN. . .

Chênh lệch giữa người và người, thật sự là kém không chỉ một điểm nửa điểm mà! Chẳng qua ngay tại lúc vô số người cảm khái.

Đột nhiên, một đám cường giả Hoàng Cảnh trận doanh Thần Triều bên kia bỗng nhiên sắc mặt chợt biến.

Bởi vì bọn họ phát hiện. . .

Ánh mắt Cố Dương, rõ ràng là rơi vào trên người bọn họ.

Ánh mắt kia. . .

Hiển nhiên là người tới bất thiện!

Cũng chính như những Hoàng cảnh Thần triều kia suy nghĩ.

Cố Dương sau khi chém giết tên Hoàng cảnh thánh địa kia.

Đó là trực tiếp tham gia chiến cuộc!

Hắn một người một kiếm, đi tới nơi nào thì nơi đó máu nhuộm trời cao!

Pháp tướng hủy diệt kinh khủng bộc phát.

Ngoại trừ Hoàng cảnh đỉnh phong còn có sức đánh một trận, dưới Hoàng cảnh đỉnh phong hoàn toàn là bị Cố Dương nghiền ép!

Cố Dương tham gia.

Trong nháy mắt đã viết lại chiến cuộc.

Vốn là ứng phó Hoàng cảnh Thần triều vô cùng chật vật.

Nhưng sau khi Cố Dương ra tay.

Những Hoàng cảnh Thần triều kia, chính là ngay từ đầu nóng lòng muốn thử, trở nên lòng có kiêng kị, còn đến bây giờ Cố Dương đi đến đâu, những Thần triều Hoàng cảnh kia chính là lập tức co giò mà chạy, căn bản không dám chính diện cứng đối cứng với Cố Dương.

Dù sao...

Thời gian ngắn ngủi không đến một nén nhang.

Cố Dương đã là cầm Thiên Tuyệt Kiếm trong tay, thông qua pháp tướng hủy diệt trực tiếp chém giết không dưới hai mươi tên Hoàng cảnh thần triều!

Trực tiếp dọa cho một đám Hoàng cảnh Thần Triều tè ra quần.

Mà bên phía Đông Hoang, một đám Hoàng cảnh đều nhịn không được trợn trừng mắt, nhìn Cố Dương giống như sát thần điên cuồng tàn sát Hoàng cảnh Thần triều.

Lập tức vô cùng chấn động.

"Thật là khủng khiếp!"

"Đây chính là pháp tướng chi lực sao?"

"Quá kinh khủng! Dưới sức mạnh pháp tướng trấn áp...Cho dù những Hoàng cảnh Thần triều kia, cũng hoàn toàn không phải đối thủ!"

"Đừng nói Hoàng cảnh, Hoàng cảnh đỉnh phong vừa rồi còn suýt nữa bị Cố Dương một kiếm chém giết!"

"Kiếm pháp của Cố Dương không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

Từng trận thanh âm thán phục vang lên liên tiếp.

Tất cả cường giả Đông Hoang đều mặt đầy cảm khái cùng rung động nhìn qua Cố Dương.

Bọn hắn dù thế nào cũng không thể tưởng tượng được toàn bộ chiến cuộc lại vì một thiếu niên thiên kiêu Vũ Hóa cảnh mà hoàn toàn thay đổi!

Vốn trận doanh Đông Hoang bọn họ là ở vào hoàn cảnh xấu tuyệt đối.

Nhưng sau khi Cố Dương gia nhập, chiến cuộc lại hoàn toàn xoay chuyển.

Ngược lại trận doanh Thần Triều bên kia không ngừng bắt đầu chạy trốn tứ phía.

Đương nhiên...

Bọn hắn chạy trốn chủ yếu là vì tránh thoát Cố Dương.

Dù sao mọi người đều rất tiếc mạng.

Coi như là chém giết Cố Dương thù lao phi thường phong phú.

Nhưng...

Phải có mạng để hưởng thụ chứ!

Mà cảnh tượng này đương nhiên khiến cho sáu đại Chuẩn Thánh thần triều trên trời cao phẫn nộ không thôi.

"Hỗn trướng!"

"Còn ra thể thống gì!"

"Thần triều ta có nhiều cường giả như vậy, lại bị một tiểu bối Vũ Hóa cảnh giết hại như thế!"

Bọn họ vô cùng tức giận, một mặt là phẩn nộ đối với những Hoàng cảnh vô năng của Thần triều mà một mặt lại cảm thấy tức giận đối với Cố Dương!

Thằng nhãi này lại dám tàn sát Hoàng cảnh Thần triều bọn hắn!

Quả thực đáng chết!

Nhưng bọn họ cũng hiểu dưới sức mạnh của Pháp Tướng trấn áp, Hoàng cảnh căn bản không thể phát huy thực lực.

Càng đừng nói đến việc cùng Cố Dương chiến đấu!

Chu Tước Thánh chủ cũng là vẻ mặt tràn đầy sợ hãi thán phục nhìn Cố Dương.

Trong lòng hắn rung động trước sự biến thái của Cố Dương, đồng thời cũng có chút may mắn vì thái độ lúc trước hắn đối xử với Cố Dương coi như hiền lành, bằng không nếu không cẩn thận trêu chọc một vị yêu nghiệt như vậy, vậy thật sự không phải người bình thường có thể chịu được!

Mà ngay dưới sự cảm khái của hắn, cũng là toàn lực ngăn chặn hai vị Chuẩn Thánh trước mặt!

Tuy nhiên lúc này hai vị cường giả Chuẩn Thánh hắn đang đối mặt, trên khuôn mặt hiện ra lửa giận thông thiên.

Khoảnh khắc sau bọn họ phối hợp lại.

Một người phát ra toàn lực ngăn cản Chu Tước thánh chủ, mà một Chuẩn Thánh khác lại nhân cơ hội này trực tiếp thoát thân.

Chu Tước thánh chủ nhìn thấy cảnh này, nhất thời vô cùng kinh hãi, vội vàng muốn dẫn dắt hộ tộc đại trận đi ngăn cản Chuẩn Thánh kia!

Nhưng trong ánh mắt Chuẩn Thánh kia lại chỉ có một mình Cố Dương.

Thân hình hắn chợt lướt tới, trực tiếp xé rách không gian, cả người trực tiếp thoát ra!

"Hỏng rồi!"

Thấy vậy, sắc mặt Chu Tước Thánh Chủ đột nhiên biến đổi.

Nếu để cho một vị Chuẩn Thánh gia nhập chiến cuộc phía dưới...

Không chỉ có cường giả Đông Hoang nguy hiểm, Cố Dương cũng có khả năng lâm vào nguy hiểm!

Nghĩ đến đây, Chu Tước thánh chủ biến sắc cực kỳ khó coi, điên cuồng bạo phát thực lực bản thân, muốn áp chế Chuẩn Thánh trước mặt này.

Nhưng lấy thực lực của hắn ta...

Thật sự là có chút không đủ.

Chuẩn Thánh kia ứng phó có chút nhẹ nhõm, còn có thể dành thời gian ngẩng đầu nhìn tình huống khác.

Cố Dương giờ phút này đang xông thẳng trận địch trong trận doanh Thần triều.

Có thể nói là dùng lực lượng một người phá vỡ trận doanh

thần triều.

Vô số cường giả thần triều nhao nhao tránh né Cố Dương.

Sợ là sẽ bị Cố Dương để mắt tới.

Mà ngay tại lúc Cố Dương khóa chặt một vị Hoàng cảnh thần triều, đồng thời bộc phát ra pháp tướng chi lực trấn áp, chuẩn bị đem đối phương chém giết.

Trong ánh mắt của cường giả Chuẩn Thánh vừa thoát thân kia lập tức bộc phát lửa giận thông thiên.

"Dừng tay!"

Gã hét lớn một tiếng, dường như là đang cảnh cáo Cố Dương.

Cố Dương cũng nghe được thanh âm của hắn, nhưng không có dừng tay chút nào.

Một kiếm chém chết ngay tại chỗ tên Hoàng cảnh kia!

Thần hồn đều bị chôn vùi!

Sau khi chém giết, Cố Dương cũng nắm Thiên Tuyệt Kiếm, chậm rãi xoay người nhìn lại.

Nhất thời ánh mắt có chút ngưng tụ.

"Ngươi... muốn chết!"

Trong ánh mắt Chuẩn Thánh tràn đầy lửa giận ngút trời.

Thần triều của hắn lại tổn thất một vị Hoàng cảnh!

Cố Dương đã chém giết gần một nửa cường giả Thần triều bọn họ lần này!

Loại số lượng này...

Nếu truyền về thần triều.

Tất nhiên là muốn làm bệ hạ tức giận!

Đáng chết!

Nghĩ tới đây, Chuẩn Thánh đó không ngờ lại bộc phát ra sát ý mênh mông.

Rồi chợt vung tay lên.

Một cỗ giam cầm chi lực kinh khủng đột nhiên bộc phát ra xung quanh Cố Dương!

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong nháy mắt.

Không gian xung quanh Cố Dương, đúng là đều bị phong tỏa.

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả Đông Hoang sắc mặt hoảng sợ.

"Hỏng rồi!"

"Sao đột nhiên lại có một Chuẩn Thánh xuất hiện?"

"Đó là... Không gian phong tỏa của cường giả Chuẩn Thánh!"

"Hỏng rồi!"

"Phong tỏa không gian cỡ này, đừng nói là Vũ Hóa cảnh, cho dù là Hoàng cảnh đỉnh phong, cũng tránh không thoát!"

"Tuy Cố Dương nắm giữ Không Gian Pháp Tướng sơ hình nhưng cũng rất khó thoát khỏi không gian phong tỏa của cường giả Chuẩn Thánh!"

"Không ổn, không hay rồi!"

Sắc mặt của một đám cường giả Hoàng cảnh Đông Hoang sắc mặt trắng bệch.

Trên mặt càng không có chút huyết sắc nào.

Bây giờ Cố Dương giống như một cái bia ngắm.

Tuy rằng Cố Dương nắm giữ Hủy Diệt Pháp Tướng, thực lực cực kỳ cường hãn, tàn sát Hoàng cảnh đơn giản như giết một con chó.

Nhưng đối mặt với cường giả Chuẩn Thánh lại không dễ dàng như vậy!

Dù sao Cố Dương sở dĩ có thể tàn sát Hoàng cảnh, chủ yếu dựa vào lực lượng pháp tướng để trấn áp!

Mà đối với Chuẩn Thánh nắm giữ sơ hình Pháp Tướng mà nói thì loại trấn áp này không có vô địch như vậy nữa!

Kể từ đó, Cố Dương có đánh cũng không thắng Chuẩn Thánh!

Mà một màn này, cũng thình lình rơi vào trong mắt vô số cường giả Thần triều.

Trong ánh mắt bọn hắn nhất thời lộ ra vẻ mừng như điên cùng kích động.

"Quá tốt rồi!"

"Cuối cùng cũng có Chuẩn Thánh tiền bối thoát thân!"

"Cố Dương chết chắc rồi!"

Bọn họ hít sâu một hơi, tâm tình khá kích động.

Đồng thời lại có chút nghĩ mà sợ, cùng cảm thấy may mắn nhìn qua Cố Dương.

Hoàn hảo!

Cũng may còn có cường giả Chuẩn Thánh thoát thân tham chiến.

Nếu không, cứ để Cố Dương tiếp tục như vậy, bọn hắn cũng sẽ chết thảm trong tay Cố Dương!

Có điều bây giờ tốt rồi!

Cố Dương đã bước vào trong hũ, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Chuẩn Thánh không phải tồn tại Hoàng cảnh có thể so sánh!

Cố Dương có thể tàn sát Hoàng cảnh, nhưng đối mặt với Chuẩn Thánh chỉ có con đường chết!

Mà đúng lúc này.

Chuẩn Thánh cũng chậm rãi tiến lên, tới gần Cố Dương.

Hắn vốn cảm thấy bị mình sử dụng không gian phong tỏa, Cố Dương sẽ sợ hãi vô cùng thậm chí sẽ quỳ trên mặt đất hướng mình cầu xin tha thứ.

Loại tình huống này... Hắn gặp không chỉ một lần.

Nhưng kết quả...

Nhưng lại khiến cho hắn chấn động!

Cố Dương đúng là không có chút nào hoảng loạn.

Ngược lại, hắn ta thập phần lạnh nhạt đứng ở bên trong.

Thậm chí còn có thời gian đánh giá không gian bị phong tỏa chung quanh.

Điều này không khỏi khiến hắn chau mày.

"Cố Dương, hiện tại ta cho ngươi một cơ hội lựa chọn."

"Gia nhập Hắc Nguyên Thần Triều chúng ta, tất cả ân oán xóa bỏ, Hắc Nguyên Thần triều chúng ta cũng sẽ bỏ qua tội trạng của ngươi!"

"Hoặc là... Chọn từ chối, sau đó ta giết chết ngươi!"

Chuẩn Thánh cũng không nóng lòng trực tiếp chém giết Cố Dương.

Mà là ném ra cành ô-liu trước.

Nghe đến đây, vô số Hoàng cảnh Thần triều lập tức tràn đầy ngạc nhiên.

Bọn hắn hiển nhiên là không nghĩ tới Chuẩn Thánh tiền bối lại nói như vậy.

Phải biết rằng...

Hiện tại quan hệ giữa Hắc Nguyên thần triều bọn họ cùng Cố Dương có thể nói là tử cừu!

Xoá bỏ?

Làm sao có thể?

Đừng nói bọn họ, bệ hạ bọn họ cực kỳ nhớ thù đấy, loại chuyện này tất nhiên là bệ hạ đầu tiên không đáp ứng!

Thiên kiêu?

Thiên kiêu yêu nghiệt đến mấy thì đã sao?

Nhưng ngay sau đó, một cường giả Hoàng cảnh của Thần triều lập tức nhướng mày.

Chuyện như vậy bọn hắn đều có thể hiểu rõ, vị Chuẩn Thánh tiền bối kia không thể không nghĩ rõ ràng.

Bọn họ vội vàng quan sát cẩn thận một phen.

Lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

"Ta hiểu rồi!"

Có Thần triều Hoàng cảnh lập tức nhãn tình sáng lên, dường như hiểu rõ cái gì.

Một đám Hoàng cảnh chung quanh cũng là ngầm hiểu, không nói gì, mà là mặt mũi tràn đầy hưng phấn cùng kích động nhìn một màn trên sân.

Trong ánh mắt cũng mang theo chờ mong.

Cố Dương sẽ đáp ứng sao?

"Nhất định phải đáp ứng!"

Có Hoàng cảnh Thần triều thấp giọng nỉ non.

Thái độ lại hoàn toàn khác so với lúc trước.

Cùng lúc đó.

Đám cường giả Đông Hoang cũng mặt đầy ngạc nhiên.

Không nghĩ tới Chuẩn Thánh trước mắt phe đối phương, lại lựa chọn dụ dỗ?

Trong lúc nhất thời, có người có chút lo lắng.

Nếu như Cố Dương thật sự bị mê hoặc như vậy Đông Hoang bọn họ sẽ thật sự nguy hiểm!

Dù sao thực lực của Cố Dương, vừa rồi bọn họ đã thấy qua!

Lấy thực lực của Cố Dương...

Một mình có thể đánh bại tất cả bọn họ!

Lập tức, không ít cường giả Đông Hoang mặt lộ vẻ bối rối.

Nhưng phần lớn cường giả Đông Hoang vẫn là thần sắc lạnh nhạt.

Bọn họ rất tin tưởng Cố Dương.

Dù sao Cố Dương đối với phản đồ có thể nói là hạ thủ thập phần tàn nhẫn.

Người như vậy, không thể phản loạn!

Mà cùng lúc đó.

Cố Dương cũng ngẩng đầu nhìn Chuẩn Thánh trước mắt, trên mặt bỗng nhiên lộ ra vẻ tươi cười.

"Để cho ta gia nhập Thần triều?"

"Có thể đấy."

Cố Dương vừa cười vừa nói.

Mà Cố Dương vừa nói ra khỏi miệng.

Vẻ mặt vô số người ngạc nhiên.

Nhất là cường giả Đông Hoang, càng là nhìn choáng váng.

Mà cường giả Thần triều bên kia, vô số người càng thêm hưng

phấn kích động.

Cố Dương thế mà thật sự đáp ứng!

Mà cùng lúc đó.

Chuẩn Thánh kia, cũng là bị câu trả lời của Cố Dương làm cho kinh ngạc.

Hắn cũng chỉ thử một chút, không nghĩ tới Cố Dương rõ ràng thật sự mắc câu?

Cái gọi là điều kiện mà hắn đưa ra, tất nhiên không thể thực hiện được!

Cố Dương cùng Hắc Nguyên thần triều của bọn hắn đã có quan hệ tử thù xé rách da mặt!

Không thể hòa hợp!

Mà hắn sở dĩ ném ra cành ô-liu, chủ yếu là để Cố Dương hạ thấp lòng đề phòng.

Đối với thiên phú của Cố Dương... bọn hắn nhìn mà thèm không gì sánh được!

Hơn nữa trong thần triều bọn họ cũng có một môn bí pháp độc môn!

Nếu có thể đưa tù binh Cố Dương trở về, bọn hắn liền có thể sáng tạo ra một "Cố Dương" mới!

Đây mới là mục đích cuối cùng của hắn!

Cho nên Cố Dương đáp ứng cũng là làm cho tên Chuẩn Thánh kia mừng rỡ.

"Ngươi thật sự đáp ứng?"

Hắn ta vội vàng hỏi.

"Đương nhiên, chẳng qua là... Ta có một yêu cầu."

Cố Dương nhếch miệng, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn.

Chợt duỗi ra một ngón tay.

"Ngươi nói, chỉ cần ta có thể làm được, ta sẽ tận lực thỏa mãn ngươi!"

Chuẩn Thánh lập tức vỗ ngực nói.

"Yêu cầu của ta rất đơn giản."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, ánh mắt chính là hướng về chúng Thần Triều cường giả cách đó không xa nhìn lại!

"Bảo bọn họ xếp hàng lên cho ta giết, chờ ta giết đã rồi, ta sẽ gia nhập Hắc Nguyên Thần Triều các ngươi."

Cố Dương chậm rãi nói ra.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Ánh mắt vốn đang chờ mong của Chuẩn Thánh lập tức trở nên âm trầm.

"Ngươi dám can đảm đùa bỡn ta!"

Cùng lúc đó.

Một đám cường giả Đông Hoang lập tức thở dài một hơi.

"Thì ra Cố Dương đang trêu chọc vị Chuẩn Thánh kia!"

"Moá nó... Làm ta sợ muốn chết!"

"Ta cũng vậy, ta còn tưởng rằng Cố Dương thật làm phản đồ!"

"May mắn may mắn! "

"Nhưng thấy mặt Chuẩn Thánh nghiêm đến mức sắp thành mặt ngựa rồi, thật sảng khoái!"

"Đúng vậy!"

Nhìn thấy khuôn mặt vô cùng kiêu ngạo của Chuẩn Thánh kia như thế, vô số cường giả Đông Hoang hô lên đã ghiền.

Mà bên kia, một đám thần triều cường giả trong nháy mắt cũng trở nên vô cùng tức giận.

"Vô liêm sỉ!"

"Chuẩn Thánh tiền bối, nhanh trấn áp hắn đi!"

"Đúng vậy, trực tiếp trấn áp kết quả cũng giống như vậy!"

Vô số thanh âm thảo phạt Cố Dương thình lình vang lên.

Giờ phút này... Bọn hắn dường như hoàn toàn quên mất thời khắc chật vật bị Cố Dương điên cuồng đuổi giết lúc trước.

Không cần bọn họ nhiều lời.

Chuẩn Thánh đó đương nhiên đã sớm nghĩ tới điều này.

"Đã như vậy... Vậy thì dừng ở đây thôi!"

Tên Chuẩn Thánh kia giơ tay lên.

Ầm ầm ầm!

Không gian phong tỏa xung quanh Cố Dương, rõ ràng bắt đầu bị xiết chặt!

Nhìn thấy vậy, vô số Đông Hoang cường giả lập tức biến sắc.

Chỉ lo cười, thiếu chút nữa quên... Cố Dương hiện tại còn là trạng thái bị nhốt!

Lần này nguy rồi!

"Hiện tại cảm thấy tuyệt vọng sao?"

"Đợi một chút...Còn có thứ khiến ngươi càng tuyệt vọng!"

Giờ phút này, trong ánh mắt cường giả Chuẩn Thánh tràn đầy tàn nhẫn và dữ tợn, như sói dữ hung ác nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Tuyệt vọng?"

Cố Dương nghe được Chuẩn Thánh kia nói, lại nhịn không được cười ra tiếng.

"Cùng ngươi chơi đùa mà thôi, ngươi sẽ không nghĩ chỉ bằng loại thủ đoạn này của ngươi, có thể vây khốn ta chứ?"

Trên mặt Cố Dương hiện ra một tia khinh thường.

Ngay sau đó.

Trong cơ thể hắn rõ ràng bộc phát ra hai loại khí tức hoàn toàn bất đồng!

Mà trong nháy mắt khí tức này bộc phát ra.

Ầm!

Không gian phong tỏa trực tiếp vỡ vụn!

Mà Cố Dương, cũng thong thả đi ra từ trong không gian phong tỏa.

Một màn này nhất thời chấn động tất cả mọi người xung

quanh!

"Cái... cái gì!"

Tên cường giả Chuẩn Thánh kia càng trợn tròn mắt, trên mặt viết đầy vẻ không thể tin!

Bởi vì vừa rồi hai đạo khí tức Cố Dương bộc phát ra.

Ngoại trừ hủy diệt Pháp Tướng còn một loại khác, rõ ràng là không gian Pháp Tướng!

"Ngươi... Ngươi vậy mà cũng nắm giữ không gian Pháp Tướng!"

"Điều này sao có thể!"

Giờ phút này, Chuẩn Thánh kia đã hoàn toàn choáng váng.

Cố Dương có thể nắm giữ Hủy Diệt Pháp Tướng, đã đủ để nghe rợn cả người rồi.

Hắn không nghĩ tới...

Cố Dương thế mà còn nắm giữ không gian pháp tướng!

Không Gian Hủy Diệt song Pháp Tướng!

Mẹ nó, đây thật sự là một người vừa mới đột phá Vũ Hóa Cảnh có thể nắm giữ sao?

Mà lời của Chuẩn Thánh cũng bất ngờ vang vọng bốn phía.

Khiến vô số người kinh hãi.

"Moá ơi!"

"Không gian hủy diệt song Pháp Tướng?"

"Không phải lĩnh ngộ pháp tướng chi lực cực kỳ khó khăn sao?"

"Sao ta cảm thấy Cố Dương lĩnh ngộ nhẹ nhàng như vậy?"

"Mười tám tuổi nắm giữ hai đại pháp tướng... Cái này con mẹ nó!"

"Hắn thật sự là người?"

Vô số thanh âm hoảng sợ nối tiếp nhau vang lên.

Trong đó còn xen lẫn vô số âm thanh hít sâu.

Tất cả mọi người đều bị triệt để bị hù dọa.

Một đám cường giả Đông Hoang cũng là vẻ mặt hoảng sợ.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động!

Bọn hắn há hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng không biết nên dùng từ ngữ gì để hình dung sự yêu nghiệt của Cố Dương.

Mẹ nó quá biến thái!

Trên đài cao, tám đại Chuẩn Thánh khác cũng không hẹn mà cùng mở to hai mắt nhìn.

Bọn họ nhìn Cố Dương như nhìn thấy quỷ!

CMN mười tám tuổi nắm giữ hủy diệt không gian song pháp tướng.

Bọn họ thật sự sống ở cùng một thế giới sao?

Chênh lệch lớn như vậy sao?

Này không khỏi biến thái quá mức đi!

Giờ phút này, ngay cả Chu Tước Thánh Chủ, cũng nhịn không được liên tục hít một hơi khí lạnh.

Không được...

Trái tim này có hơi không chịu nổi.

Cố Dương...

Cũng quá yêu nghiệt đi!

Cùng lúc đó.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Đại thống lĩnh cũng ngây ra tại chỗ.

Hízz!

Hoàn toàn tê dại rồi!

Hắn vốn cho rằng sẽ không có chuyện có thể chấn động đến mình.

Kết quả...

Mới qua bao lâu, lại còn bị mất mặt!

Giờ phút này, hắn chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo.

Mẹ nó, coi như là hắn, cũng chỉ vẻn vẹn là nắm giữ một loại pháp tướng.

Phẩm chất còn xa mới có thể sánh với Pháp tướng hủy diệt!

Mà Cố Dương lại trực tiếp nắm giữ hai đại pháp tướng!

Hơn nữa phẩm chất đều cực kỳ kinh khủng!

Bất luận là hủy diệt hay là không gian, đều là tồn tại trong truyền thuyết!

Bên kia, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng nhìn mà rung động, một câu nói không nói nên lời.

May mà lúc trước hắn đã có chút chuẩn bị.

Nếu không, đột nhiên thấy màn này thì hắn đã trực tiếp bị hù chết rồi.

Điều này cũng quá kinh khủng đi!

Mười tám tuổi nắm giữ hai đại pháp tướng quả thực không phải nhân loại!

Tên cường giả Chuẩn Thánh kia từ trong rung động bình tĩnh lại, ánh mắt bất ngờ vừa giận vừa sợ nhìn Cố Dương đang hết sức bình tĩnh trên bầu trời.

Tiểu tử này...

Quả thực là thiên kiêu kinh khủng nhất mà hắn từng thấy trong đời!

Tư thái ngạo nghễ bực này, cho dù đặt ở thượng giới... Cũng gần như không ai có thể so sánh!

Đồng thời, hắn cũng đột nhiên nắm chặt nắm đấm.

Đã như vậy Cố Dương này, càng không thể lưu lại!

Nghĩ tới đây, sát cơ trong mắt hắn đột nhiên bộc phát.

Ngay sau đó, hắn lại vung tay lên lần nữa.

Lại không nói một câu, trực tiếp phát động thế công nghiêm ngặt đối với Cố Dương!

Xuy xuy!

Không gian phong tỏa kinh khủng rõ ràng là hướng phía Cố Dương nhào tới.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương khẽ nhíu mày, thân hình trong nháy mắt chính là xuyên qua không gian, trực tiếp tránh né.

"Hừ! Cố Dương, ngươi trốn không thoát đâu!"

"Mặc dù ngươi nắm giữ hai đại pháp tướng, nhưng chênh lệch tu vi cực lớn, cũng không phải dễ dàng kéo gần như vậy!"

Cường giả Chuẩn Thánh nhìn thấy cảnh này, lập tức nghiêm mặt, hừ lạnh một tiếng!

Mặc dù đối với thiên tư của Cố Dương, hắn thật sự là kinh thế hãi tục.

Nhưng cũng may Cố Dương vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh.

Nếu như hắn đã đột phá Vương cảnh, chỉ sợ chính mình với tư cách Chuẩn Thánh cũng đã bị Cố Dương kéo ra thật xa rồi!

Thậm chí có thể bị miểu sát!

Chỉ là Vũ Hóa Cảnh, còn hắn chính là Chuẩn Thánh, đương nhiên không có khả năng thua!

Sắc mặt cường giả Chuẩn Thánh trở nên lạnh lùng, thủ đoạn công kích cường hãn tầng tầng lớp lớp.

Pháp tướng sơ hình cũng bất ngờ bị hắn triển khai!

Mà Cố Dương tuy rằng nắm giữ hai đại pháp tướng, giờ phút này dưới sự tấn công mạnh mẽ của cường giả Chuẩn Thánh, nhưng dường như cũng không có năng lực hoàn thủ, chỉ là không ngừng né tránh.

Đây cũng không phải là Cố Dương không muốn phản kích.

Mà là hắn vừa mới triển khai hai Pháp Tướng thử đối đầu với cường giả Chuẩn Thánh kia.

Đáng tiếc là vẫn chưa thành công!

Không có cách nào, tu vi chênh lệch quá lớn.

Hơn nữa hiệu quả trấn áp của pháp tướng tương đối cơ bản cũng không lớn như trong tưởng tượng!

Vì vậy...

Trước mắt cũng là xuất hiện một màn như vậy.

Cường giả Chuẩn Thánh không ngừng đuổi theo.

Còn Cố Dương thì nhàn nhã dạo chơi ở trong không gian tùy ý nhảy múa tránh né!

Mặc dù nhìn qua... Cố Dương dường như một mực đang chạy trốn.

Nhưng vẻ mặt hắn lại vô cùng lạnh nhạt.

Mà tên cường giả Chuẩn Thánh kia truy kích lại rất khó khăn.

Không có biện pháp...

Cố Dương nắm giữ Không Gian Pháp Tướng.

Vận dụng Không Gian Chi Lực, dù là Chuẩn Thánh hắn cũng còn kém xa!

"Đáng chết!"

Sắc mặt tên cường giả Chuẩn Thánh kia cũng cực kỳ khó coi.

Hắn đột nhiên gầm lên giận dữ.

Khí tức toàn thân không ngờ lại bộc phát ra.

Giờ phút này, thân hình hắn nhanh chóng rút ngắn khoảng cách lại với Cố Dương!

"Ngươi chỉ biết chạy trốn thôi sao? Tên nhát gan!"

Hắn lớn tiếng quát lớn, lúc tới gần Cố Dương, trong ánh mắt cũng lóe ra sát ý nồng đậm.

Đối với sự trào phúng của vị Chuẩn Thánh này, Cố Dương lại mắt điếc tai ngơ, chỉ nhàn nhạt liếc hắn một cái, rồi nhìn về phía không gian cách đó không xa mà xuyên thẳng qua!

"Hỗn trướng!"

Mắt thấy Cố Dương rõ ràng lại né tránh thế công của mình, hắn lập tức tức giận ngứa răng.

Nhưng vẫn vội vàng theo sát phía sau.

Trong lòng của hắn vẫn có chút tự tin.

Hiện giờ chiến đấu giữa hắn và Cố Dương thuộc về chiến đấu truy kích.

Nhưng trong lúc chiến đấu, thân là Chuẩn Thánh đương nhiên hắn ta sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối!

Hắn không tin, Cố Dương chỉ là Vũ Hóa cảnh, chân nguyên có thể còn phong phú hơn hắn!

"Cố Dương, từ bỏ đi, ngươi không có khả năng chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ta đâu!"

Tên cường giả Chuẩn Thánh kia vừa đuổi theo sau lưng Cố

Dương, vừa khẽ nhếch miệng phát ra một tiếng cười dữ tợn, ý đồ doạ Cố Dương.

Nhưng Cố Dương hoàn toàn không để ý tới hắn.

Mà là lao về phía dãy núi cách đó không xa.

Thấy như vậy, Chuẩn Thánh cũng cắn răng, dốc toàn lực đi theo.

Thân ảnh hai người từ từ đi xa ra phía chân trời, sau đó tiến vào bên trong dãy núi trùng điệp điệp kia.

Mắt thấy thân ảnh hai người hoàn toàn biến mất trước mắt.

Vô số Đông Hoang cường giả lập tức mặt đầy lo lắng.

"Cũng may Cố Dương đã nắm giữ Không Gian Pháp Tướng, như vậy tên Chuẩn Thánh kia chưa hẳn có thể đuổi kịp!"

"Chẳng qua tiến vào dãy núi, hoàn cảnh sẽ càng thêm phức tạp, hy vọng Cố Dương phải cẩn thận một chút..."

"Tin tưởng Cố Dương!"

Trong lòng lo lắng, không ít cường giả Đông Hoang sắc mặt kiên định, tràn ngập tự tin với Cố Dương!

Về phần bên kia, vô số cường giả thần triều mặt mũi tràn đầy dữ tợn!

"Cố Dương này thật đúng là đủ khó chơi!"

"Không gian Pháp Tướng quá mức yêu nghiệt, ngay cả là tiền bối tu vi Chuẩn Thánh nghiền ép, nhưng cũng không cách nào nhanh chóng tiếp cận Cố Dương!"

"Đáng chết! Nếu như có thể tiếp cận, Cố Dương đã sớm chết

vô số lần!"

"Thật là đáng tiếc!"

"Chẳng qua cũng may Chuẩn Thánh tiền bối có thể một mực đuổi theo Cố Dương, như vậy chỉ cần chờ Cố Dương chân nguyên tiêu hao hầu như không còn, đến lúc đó... chính là ngày giỗ của Cố Dương!!"

"Không sai!"

Nghĩ tới đây, gương mặt bọn họ lóe lên sát ý.

Bọn hắn không thể chờ đợi được muốn nhìn thấy Cố Dương chết thảm trong tay Chuẩn Thánh!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, Chu Tước Thánh Chủ giờ phút này mặt mũi tràn đầy lo lắng.

Hiện giờ hắn chỉ cần ứng phó một vị Chuẩn Thánh thần triều, cho nên áp lực dễ dàng hơn rất nhiều, nhưng hắn nhìn thấy Cố Dương cùng vị Chuẩn Thánh kia xông vào trong dãy núi, thần sắc cũng không nhẹ nhõm gì...

Tuy rằng Cố Dương bày ra thiên tư đích xác cực kỳ yêu nghiệt.

Nhưng dù sao đối phương cũng là một Chuẩn Thánh!

Chân nguyên thâm hậu của đối phương đương nhiên không phải Vũ Hóa cảnh có khả năng sánh bằng!

Cứ đánh qua lại...

Chỉ sợ Cố Dương sẽ gặp bất trắc!

Nhưng trước mắt, bọn họ cũng là không cách nào thoát thân đi

ra ngoài hỗ trợ.

Chuyện cho tới bây giờ, cũng chỉ có thể dựa vào năng lực của Cố Dương!

"Tuyệt đối không thể xảy ra chuyện gì nha!"

Chu Tước thánh chủ trong lòng không khỏi cảm khái.

Rất nhanh, Cố Dương cùng vị Chuẩn Thánh kia đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của mọi người.

Nhưng các Chuẩn Thánh thậm chí hai vị cường giả Thánh Cảnh vẫn có thể nhận ra rõ ràng khí tức của hai người.

Cùng lúc đó.

Bên trong dãy núi.

Trên một sườn núi.

Tên cường giả Chuẩn Thánh kia rõ ràng là đuổi theo không bỏ.

Mà đúng lúc này, Cố Dương một mực chạy trốn trước đó, bước chân đột nhiên dừng lại.

"Kể từ đó... Khoảng cách này cũng đủ rồi."

Ánh mắt Cố Dương lập loè một tia sắc bén.

Tên cường giả Chuẩn Thánh thấy Cố Dương bước chân dừng lại, thần sắc không khỏi cả kinh.

Mà đúng lúc này, Cố Dương chậm rãi quay đầu lại.

Hai đại pháp tướng rõ ràng cùng bộc phát ra, cùng lúc đó, Cố Dương bỗng nhiên giơ Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lên.

Một kiếm Thiên Diệt bất ngờ chém ra!

Xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng kia trực tiếp chém đứt toàn bộ ngọn núi, không gian sụp đổ!

Ngay sau đó, kiếm khí kia chém thẳng vào đầu tên cường giả Chuẩn Thánh kia!

Một kiếm này, bất luận là tốc độ hay là uy lực đều cực kỳ khủng bố!

Dù cho là Hoàng Cảnh đỉnh phong đối mặt, cũng phải trọng thương!

Nhưng cường giả Chuẩn Thánh nhìn thấy cảnh này lại giơ tay lên, chân nguyên khủng khiếp không ngờ lại chấn động.

Trực tiếp bóp nát một kiếm trên không trung của Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi không phải đối thủ của ta, từ bỏ đi!"

Trên mặt cường giả Chuẩn Thánh lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn thật sự tán thành với thiên tư của Cố Dương, nhưng luận thực lực, hiện tại Cố Dương còn xa mới là đối thủ!

"Cho dù ngươi nắm giữ được hai đại pháp tướng, nhưng tu vi quá thấp, giết một ít Hoàng Cảnh bình thường còn được, muốn giết ta sao?"

Cường giả Chuẩn Thánh lập tức bật cười cười nhạo.

"Chắc là chân nguyên hiện tại của ngươi cũng tiêu hao gần hết rồi chứ?"

"Từ bỏ đi, có lẽ... Ta còn có thể để ngươi toàn thây."

Giờ phút này, tên cường giả Chuẩn Thánh kia cảm thấy đã

nắm chắc thắng lợi trong tay.

Cho nên lớn tiếng nói.

Nghe đến đó.

Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười.

"Thật sao?"

"Vậy ngươi có thể thử một lần."

Nhìn thấy biểu cảm của Cố Dương, thần sắc tên cường giả Chuẩn Thánh kia lập tức hơi đổi.

Chẳng biết tại sao hắn luôn có cảm giác không đúng!

Cố Dương dường như có chút bình tĩnh quá mức!

Chẳng lẽ hắn còn có hậu chiêu?

Không có khả năng!

Bây giờ Cố Dương đã bày ra lực lượng hai đại pháp tướng.

Ngay cả là đem hai đại pháp tướng này nắm giữ được trung cấp, cũng không phải đối thủ của mình, trừ phi Cố Dương đã là đột phá Vương cảnh mới có thể uy hiếp đến hắn!

Nếu không Cố Dương cho dù có lưu át chủ bài gì, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của mình.

Nhưng bất luận là đem pháp tướng nắm giữ đến trung cấp hay là đột phá vương cảnh, đối với Cố Dương mà nói đều là sự tình không quá thực tế.

Thế nhưng là...

Vì cái gì trong lòng hắn lại có chút lo sợ bất an chứ?

Một cảm giác kỳ quái vẫn cứ quanh quẩn ở ngực hắn.

"Hừ!"

"Ta cũng muốn xem thử, lực lượng ngươi lấy được từ đâu ra!"

Vị cường giả Chuẩn Thánh kia lập tức hừ lạnh một tiếng, xua tan mọi bất an trong lòng.

Hắn khoát tay một cái, khí tức kinh khủng ầm ầm ngưng tụ lại.

Hiển nhiên, hắn dĩ nhiên là không có ý định lưu thủ, thừa dịp này trực tiếp chém giết Cố Dương.

Tránh cho đêm dài lắm mộng!

Xì xì!

Cùng lúc đó, trên bàn tay của cường giả Chuẩn Thánh thình lình ngưng tụ ra một luồng ba động cực kỳ kinh khủng.

Mà dao động này vừa hiện lên trong nháy mắt.

Đất đai xung quanh điên cuồng rung động.

Một kích toàn lực của Chuẩn Thánh khủng bố cỡ nào!

Mà lần rung động cùng chấn động này, rõ ràng cũng truyền đến trong cảm giác của tất cả cường giả quanh U Huyền phong.

"Là vị Chuẩn Thánh tiền bối kia!"

"Đây là uy lực của Chuẩn Thánh sao?"

"Xem ra chân nguyên của Cố Dương đã hao hết!"

"Một kích toàn lực của Chuẩn Thánh, Cố Dương quyết không thể đỡ nổi!"

"Cố Dương chết chắc rồi!"

Vô số cường giả thần triều lập tức mặt đầy kích động.

Mà năm vị Chuẩn Thánh Thần Triều khác cũng không khỏi thần sắc thay đổi, trong ánh mắt hiện ra vẻ mừng rỡ.

Rốt cục cũng có thể chém giết Cố Dương sao!

Ngoài Tam Nguyên Thiên, đại thống lĩnh cũng đầy mặt mừng rỡ!

Hắn ta cũng có thể cảm nhận rõ ràng uy thế khủng bố khủng bố của vị Chuẩn Thánh này!

Mặc dù khoảng cách quá xa, lại thêm chướng ngại vật ngăn trở, khiến hắn cũng không thể thấy rõ vị trí hai người đang đứng.

Nhưng hiển nhiên...

Bây giờ Cố Dương có chắp cánh cũng khó thoát!

Mà trận chiến này, rốt cuộc cũng sắp hạ màn kết thúc rồi!

Nghĩ tới đây, ánh mắt đại thống lĩnh lập tức lộ vẻ kích động.

Mặc dù Thập Tam hoàng tử vẫn lạc ở đây, nhưng nếu như có thể chém giết Cố Dương, mang theo đầu Cố Dương trở về yết kiến bệ hạ nói không chừng còn có thể lấy công chuộc tội!

Mà một bên khác, một đám cường giả Đông Hoang thì lộ ra vẻ mặt kinh hoảng cùng lo lắng.

Nhất là Chu Tước Thánh Chủ ở trên bầu trời, sắc mặt nhất thời biến đổi.

"Không tốt!"

"Cố Dương nguy rồi!"

Mấy vị Chuẩn Thánh khác cũng nhíu mày, trong mắt hiện ra vẻ lo lắng.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không khỏi siết chặt nắm tay.

Trong lòng tràn đầy lo lắng.

Nhưng đại thống lĩnh không cho hắn cơ hội, trực tiếp ra tay với hắn.

Hai người lại lần nữa đánh chung một chỗ.

Mà đúng lúc này.

Trên sườn núi không người.

Tên cường giả Chuẩn Thánh kia nhe răng cười.

"Cố Dương, ngươi có thể chết dưới một chiêu mạnh nhất của ta cũng nên cảm thấy vinh hạnh!"

"Đây là lần đầu tiên ta dùng tuyệt chiêu này với một gia hoả Vũ Hóa cảnh!"

"Cho nên liền mang theo loại ý nghĩ này, vẫn lạc đi!"

Dứt lời, tên cường giả Chuẩn Thánh kia chuẩn bị đánh ra một chưởng.

Lợi dụng thủ đoạn mạnh nhất của mình, trực tiếp một chưởng giết chết Cố Dương!

Nhưng vào lúc này.

Trên mặt Cố Dương lại hiện ra nụ cười.

"Lời này đồng dạng trả lại cho ngươi."

"Ngươi có thể chết trên tay 'nó', cũng coi như đáng để kiêu ngạo."

Cố Dương chậm rãi truyền đến tiếng nói.

Cùng lúc đó.

Hắn chậm rãi nhắm mắt lại, tâm niệm rõ ràng hơi động một chút.

"Thay đổi thân thể Chuẩn Thánh, thời gian là... một trăm triệu năm trước!"

Nhìn thấy động tác của Cố Dương, kết hợp với lời nói của Cố Dương.

Ngay từ đầu cường giả Chuẩn Thánh kia không khỏi nhíu mày.

Cảm giác Cố Dương đây là đang phô trương thanh thế.

Chính là cười nhạo một tiếng.

"Giả thần giả quỷ, ngươi cho rằng ta sợ..."

Hắn lập tức chuẩn bị trào phúng một phen.

Nhưng lời trào phúng còn chưa nói hết.

Ngay sau đó.

Hắn đột nhiên mở to hai mắt nhìn.

Không thể tưởng tượng nổi nhìn thân thể của chính mình.

Hắn kinh hãi phát hiện...

Thân thể của hắn nhanh chóng biến hóa.

Hơn nữa loại biến hóa này cực kỳ quỷ dị!

Thân thể của hắn vậy mà đang biến đổi trẻ tuổi!

Thật giống như là...

Thân thể của hắn đang không ngừng hồi tưởng lại.

Nên biết hắn sống đã mấy trăm vạn năm.

Nhưng hôm nay...

Thân thể của hắn, giống như trong nháy mắt lui về một trăm vạn năm trước!

Hơn nữa còn đang không ngừng hồi tưởng lại!

Mấu chốt là...

Dưới loại hồi ức này, tu vi của hắn... cũng không ngừng suy yếu, phát giác được, thời khắc này, sắc mặt hắn trở nên cực kỳ hoảng sợ.

"Có điểm gì đó không đúng!"

"Chuyện này... Đến cùng đã xảy ra chuyện gì?"

Hắn vô cùng kinh hãi nhìn hai tay non nớt của mình.

Ngắn ngủi mấy hơi thở, thân thể của hắn từ mấy trăm vạn năm trở lại bộ dáng mười mấy tuổi!

Trong nháy mắt, biến thành một đứa trẻ chưa đến ba tuổi.

Giờ phút này.

Chuẩn Thánh nhất thời choáng váng.

Kinh hãi vô cùng ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Mặc dù hắn ta không rõ vì sao thân thể mình lại biến thành

loại tình huống này.

Nhưng có thể xác định chính là Cố Dương giở trò quỷ!

Rốt cuộc đây là sức mạnh gì!

Thật là quỷ dị, khiến người ta sợ hãi!

"Ngươi… Cố Dương!"

"Ngươi đến cùng đối với ta làm cái gì..."

Giờ phút này Chuẩn Thánh kia đã hóa thành một đứa bé chưa đến ba tuổi, há hốc miệng, đúng là phát ra một trận thanh âm trẻ con non nớt.

Trong giọng nói kia, tràn đầy hoảng sợ cùng hoảng sợ.

Hắn muốn chất vấn Cố Dương.

Nhưng còn chưa nói hết.

Cả người hắn trong nháy mắt biến thành một viên cầu nhỏ.

Nó lơ lửng trên không trung.

Đó là trạng thái đầu tiên khi có sinh mệnh!

Mà viên cầu nhỏ này chỉ diễn ra trong thời gian không đến nửa hơi thở.

Ngay sau đó...

Đó là triệt để niết diệt!

Mà cường giả Chuẩn Thánh kia cũng hoàn toàn biến mất trên thế giới này!

Cố Dương nhìn một màn trước mắt này.

Cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

Đây vẫn là lần đầu hắn thử đem thời gian của đối phương sửa đổi về trước.

Không nghĩ tới lại chấn động như thế!

Một trăm triệu năm sửa đổi.

Thọ mệnh của cường giả Chuẩn Thánh còn chưa đến mười triệu năm.

Sửa đổi một trăm triệu năm đương nhiên ngay cả cái rắm cũng không còn!

Hình thái ban đầu của Chuẩn Thánh, trong mấy phút ngắn ngủi đã trở về hình thái ban đầu của sinh mệnh.

Sau đó...

Đó là biến mất trên thế giới này.

Phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện vậy!

"Bá đạo bực nào!"

Cố Dương cũng cảm khái vạn phần.

Hắn không khỏi nắm chặt tay lại.

Quả nhiên, năng lực sửa chữa đơn giản quá nghịch thiên!

Mặc kệ thực lực ngươi mạnh bao nhiêu, trực tiếp sửa chữa thời gian của ngươi.

Cưỡng chế khiến ngươi chết già, hoặc là trực tiếp cho hình thái sinh mệnh lui về trạng thái ban đầu, thậm chí là cho thời gian lui về thời gian ngươi không tồn tại.

Như vậy...

Ngươi tự nhiên là không còn tồn tại!

"Loại năng lực này, vẫn phải cẩn thận sử dụng."

Cố Dương cũng rất rõ ràng, loại năng lực này của hắn một khi bại lộ ra ngoài.

Chỉ sợ không chỉ Huyền Minh Đại Lục, ngay cả là Thượng Giới cũng sẽ bị vô số tồn tại đỉnh cao hơn, thậm chí có một số lão quái vật đang ẩn núp điên cuồng đuổi giết!

Dù sao loại năng lực này... Quá mức bá đạo cường hãn!

Cho nên cho dù sử dụng cũng phải tránh xa tầm mắt của mọi người.

Ví dụ như hiện tại.

Cố Dương chính là có thể đem Chuẩn Thánh kia hấp dẫn đến một mảnh địa phương không người có thể nhìn thấy.

Thậm chí trong quá trình chạy trốn đã ném xuống mấy cái trận bàn, triệt để che lại hình ảnh xung quanh.

Có thể nói là không sơ hở tý nào!

Mà ngay khoảnh khắc tên Chuẩn Thánh hoàn toàn biến mất trong không gian này.

Trên không U Huyền Phong.

Tám đại Chuẩn Thánh cũng đang kịch liệt đối chiến.

Đột nhiên...

Động tác của bọn họ không hẹn mà cùng dừng lại.

Chợt bọn hắn không thể tưởng tượng nổi ngẩng đầu nhìn về phía dãy núi chỗ Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng rung động.

"Khí tức của vị Chuẩn Thánh kia...Biến mất rồi!"

Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Khí tức của Cố Dương vẫn còn, vậy mà khí tức của vị Chuẩn Thánh kia lại hoàn toàn không cảm giác được!"

"Xảy ra chuyện gì?"

"Chẳng lẽ nói là..."

"Cố Dương giải quyết vị Chuẩn Thánh kia rồi hả?"

"Làm sao có thể!"

Bọn Chu Tước thánh chủ giờ phút này mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, trong ánh mắt lại hiện ra một tia không tưởng tượng nổi.

Bởi vì tình huống như vậy rất khó không khiến bọn họ liên tưởng.

Nhưng nghĩ kỹ lại, bọn họ lại cảm thấy rất không có khả năng!

Đây chính là Chuẩn Thánh đó!

Cố Dương vẻn vẹn chẳng qua là Vũ Hóa cảnh mà thôi.

Hơn nữa còn là vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh.

Chuyện vượt cấp chém giết Chuẩn Thánh sao có thể!

Chu Tước Thánh Chủ mặc dù đối với Cố Dương thập phần tán thành giờ phút này cũng nhịn không được liên tục lắc đầu.

Hắn cảm thấy không quá tin tưởng chuyện này.

Dù sao...

Vũ Hóa Cảnh vượt cấp chém giết Chuẩn Thánh thật sự quá kinh người!

Dù sao trong đó, chính là kém gần ba cảnh giới đấy!

Cùng lúc đó.

Ngũ đại Chuẩn Thánh Thần triều giờ phút này cũng không hẹn mà cùng mở to hai mắt nhìn.

"Tình huống như thế nào?"

"Khí tức của lão Tống tại sao biến mất?"

"Hơn nữa còn là biến mất đột ngột!"

"Cố Dương kia vẫn còn sống, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?"

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy kinh hãi.

Ngay sau đó, bọn họ cũng liên tưởng đến một loại khả năng nào đó, không khỏi mở to hai mắt nhìn.

"Chẳng lẽ lão Tống lại bị Cố Dương xử lý?"

"Không có khả năng!"

"Thực lực của lão Tống cho dù đặt trong mấy người chúng ta, cũng tuyệt đối xem như đứng hàng đầu, hắn làm sao có thể bị Cố Dương giải quyết!"

"Có lẽ là bị Cố Dương lợi dụng Không Gian Pháp Tướng chuyển dời đến nơi khác, cho nên mới không cảm nhận được khí tức của hắn?"

"Rất có khả năng."

Lại có Chuẩn Thánh không khỏi nghi hoặc nói.

Nhất thời các Chuẩn Thánh khác nhao nhao hưởng ứng.

Dù sao...

Bọn hắn cũng không thể tin tưởng một vị Chuẩn Thánh lại bại trong tay một Vũ Hóa cảnh nho nhỏ!

Nhưng vào lúc này, đại thống lĩnh ở Tam Nguyên Thiên Ngoại lại mặt mũi tràn đầy kinh hãi cùng sợ hãi!

Hắn ta cũng nghe được tiếng nghị luận của đám Chuẩn Thánh phía dưới.

"Không đúng!"

"Vừa rồi hơi thở của Tống Vũ tiêu tán, bốn phía lại không có bất kỳ chấn động không gian kỳ dị nào!"

"Nói cách khác..."

"Khí tức của Tống Vũ đã hoàn toàn biến mất!"

"Chỉ có một khả năng!"

"Cố Dương lợi dụng thủ đoạn đặc thù nào đó, hại chết Tống Vũ!"

Giọng nói của đại thống lĩnh vang vọng khắp nơi.

Mà nghe được đại thống lĩnh nói.

Tất cả Chuẩn Thánh đều lộ vẻ sợ hãi.

Bọn họ đương nhiên sẽ không hoài nghi lời nói của đại thống lĩnh.

Đối với việc này...

Chỉ cảm thấy vô cùng hoảng sợ.

Tống Vũ...

Vậy mà thật sự bị Cố Dương giết chết!

Điều này sao có thể!

Mặc dù Cố Dương có thủ đoạn đặc thù gì đó, nhưng Tống Vũ chính là Chuẩn Thánh đó!

Rốt cuộc là thủ đoạn gì mà có thể khiến Cố Dương dùng tu vi Vũ Hóa cảnh âm chết một cường giả Chuẩn Thánh?

Bọn họ không thể nào tưởng tượng nổi!

Trong lòng chỉ có hoảng sợ!

Nhất là một đám Chuẩn Thánh của thần triều, lập tức đều có chút hoảng hồn.

Tống Vũ bị Cố Dương âm chết, còn bọn hắn thì sao?

Phải biết rằng trong bọn họ cũng có mấy người thực lực không bằng Tống Vũ!

Nếu gặp phải Cố Dương có phải cũng bị âm chết hay không?

Mà trên mặt mấy người Chu Tước thánh chủ lại tràn đầy kinh hãi cùng chấn động.

"Cố Dương... Thật sự giết chết Chuẩn Thánh rồi!"

"Đây mẹ nó..."

"Thật khoa trương quá đi!"

"Thứ gì có thể âm chết cường giả Chuẩn Thánh vậy?"

"Không thể nào tưởng tượng được!"

Giờ phút này, Chuẩn Thánh ba vực khác cũng nhịn không được mặt lộ vẻ kinh hãi.

Trong ánh mắt không khỏi nhiều thêm một tia sợ hãi thán phục.

Dù sao...

Cố Dương chỉ là Vũ Hóa cảnh!

Phía dưới lại có vô số cường giả mặt đầy kinh ngạc.

"Cái gì?"

"Cố Dương đã chơi chết vị Chuẩn Thánh kia rồi?"

"Ta... Moá nó!"

"Vũ Hóa Cảnh âm chết một cường giả Chuẩn Thánh? Cái này mẹ nó..."

"Ta hoài nghi có phải lỗ tai ta xảy ra vấn đề hay không! "

"Thật hay giả đây?"

"Đây là do vị Thánh cảnh kia nói, sao có thể giả được!"

"Thật khoa trương quá đi!"

Vô số Hoàng cảnh cùng Vương cảnh đều là mặt mũi tràn đầy rung động cùng kinh sợ, trong ánh mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới...

Cố Dương thế mà có thể giết chết vị cường giả Chuẩn Thánh kia!

Cố Dương đến cùng làm thế nào?

Thời khắc này, vấn đề này cứ quanh quẩn trong lòng mọi người.

Bởi vì mặc kệ là Vương Cảnh Hoàng Cảnh hay thậm chí là Chuẩn Thánh cảnh đều không rõ rốt cuộc Cố Dương làm như thế nào!

Khi tất cả mọi người dừng động tác lại, khuôn mặt ai nấy đều lộ vẻ hoảng sợ và rung động.

Khi đang suy nghĩ vấn đề này.

Một bóng người lại bồng bềnh từ trong núi đi ra.

Cố Dương thần sắc lạnh nhạt trở lại bầu trời U Huyền phong.

Giờ phút này.

Ánh mắt tất cả mọi người nhao nhao rơi vào trên người Cố Dương.

Hoảng sợ!

Sợ hãi!

Kinh ngạc!

Thật là kinh hãi!

Không rõ!

Trong ánh mắt xuất hiện đủ loại cảm xúc.

Vốn là dưới lệnh truy sát của đại thống lĩnh.

Vô số Hoàng Cảnh, dù là Chuẩn Thánh đều hận không thể cùng nhau ra tay tiêu diệt Cố Dương!

Nhưng bây giờ đừng nói những Hoàng cảnh đứng đầu kia.

Coi như là Chuẩn Thánh thần triều, giờ phút này trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, tràn ngập kiêng kị!

Thậm chí là nhịn không được lui về sau mấy bước.

Càng đừng nói chủ động ra tay với Cố Dương.

Dù sao bọn hắn cũng hoàn toàn không rõ, Cố Dương rốt cuộc đã âm chết Tống Vũ như thế nào!

Mà một màn này, cũng là vô cùng rõ ràng rơi vào trong mắt mọi người.

"Hízz..."

"Quả nhiên chỉ có Cố Dương trở về!"

"Nhìn biểu lộ của những Chuẩn Thánh thần triều kia là có thể nhìn ra được, Cố Dương... Thật sự đã hại chết tên Chuẩn Thánh kia!"

"Cái này con mẹ nó... Cũng quá kinh người!"

"Cường giả Vũ Hóa Cảnh âm chết Chuẩn Thánh... Chậc chậc, loại chuyện này, đặt ở trước kia ta nghĩ cũng không dám nghĩ!"

"Hiện tại ta cảm giác có chút mộng ảo, Cố Dương đến cùng là làm như thế nào?"

"Vừa rồi những cường giả thần triều kia còn muốn điên cuồng đuổi giết Cố Dương, hiện tại một người cũng không dám động thủ!"

"Cố Dương kinh khủng quá!"

"May mà Cố Dương là người phe chúng ta, nếu Cố Dương đứng ở thần triều bên kia. Hậu quả kia, quả thực không thể tưởng tượng nổi nha!"

"Đúng vậy đấy!"

Trong trận doanh Đông Hoang, vô số thanh âm kinh ngạc và rung động liên miên không dứt vang lên.

Ánh mắt mọi người đều nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong đó đa phần đều là rung động và sùng bái!

Rung động bởi thủ đoạn khủng bố và đa dạng của Cố Dương, sùng bái vào sự quyết đoán và thực lực của Cố Dương!

Dù sao...

Nếu như che đi chiến tích, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới...

Cố Dương rõ ràng chỉ là một thanh niên mười tám tuổi vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh!

Loại chuyện này, quả thực là có chút rợn người!

Không chỉ Đông Hoang.

Ngay cả những cường giả thần triều kia, giờ phút này đều là mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt ngoại trừ hoảng sợ, chính là kiêng kị!

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Thậm chí bọn họ còn hoài nghi có phải mình đã đến nhầm chỗ hay không.

Từ khi nào mà hạ giới lại có thể sinh ra yêu nghiệt kinh khủng như vậy!

Vẻn vẹn chỉ bởi vì một mình Cố Dương, chính là triệt để cải biến chiến cuộc!

Thậm chí bây giờ càng triệt để chấn nhiếp mấy đại Chuẩn Thánh khác của thần triều.

Trong lòng khiến bọn họ sinh ra chút cố kỵ, không dám ra tay!

Mà đúng lúc này.

Cố Dương cũng hơi chuyển động tròng mắt, trong lòng dĩ nhiên đã có một ít kế hoạch.

Chợt, hắn đi tới gần Chu Tước thánh chủ, ánh mắt nhìn mấy vị Chuẩn Thánh thần triều thần cách đó không xa!

Phát giác được ánh mắt Cố Dương.

Chẳng biết tại sao, mấy vị Chuẩn Thánh Thần triều này lại không hẹn mà cùng liên tục lui về phía sau, trong ánh mắt tràn đầy kiêng kị.

Tâm tình cũng cực kỳ phức tạp.

Theo lý mà nói, Cố Dương chỉ là một Vũ Hóa cảnh, cho dù có nhiều át chủ bài hơn nữa, cũng không có khả năng lấy cứng chọi cứng với cường giả Chuẩn Thánh bọn hắn!

Nhưng bây giờ bọn họ luống cuống!

Dù sao Cố Dương thật sự giết chết một gã Chuẩn Thánh!

Hơn nữa toàn bộ quá trình cũng không quá gian nan.

Không ai biết át chủ bài của Cố Dương là cái gì.

Cho nên tất nhiên là bó tay bó chân, thậm chí cũng không dám quá gần Cố Dương.

Thấy vậy, Chu Tước thánh chủ bọn họ cũng nhịn không được vẻ mặt sợ hãi thán phục.

Ngay cả là bọn họ, cũng cảm khái vạn phần.

Dù sao...

Vừa rồi bọn hắn đối phó với những Chuẩn Thánh này có thể nói là cố hết sức.

Bây giờ Cố Dương trở về... Chỉ là một ánh mắt đứng ở nơi đó, chính là khiến mấy đại Chuẩn Thánh kiêng kỵ mà lui về phía sau!

Loại sự tích này... đủ để lưu danh sử sách!

Quá chấn động mà!

Quá kinh khủng!

Mà Cố Dương chứng kiến cảnh này, trên mặt không khỏi hiện ra một tia cười nhạo.

"Chuẩn Thánh của Hắc Nguyên thần triều cũng chỉ có trình độ như thế này sao?"

"Nhìn thấy ta giết chết một vị Chuẩn Thánh của thần triều các ngươi, Chuẩn Thánh khác đã sợ hãi không dám ra tay với ta?"

"Như thế xem ra... Cái gọi là Hắc Nguyên Thần triều thượng giới, cũng chẳng qua chỉ như thế mà thôi."

Cố Dương không kiêng nể gì trào phúng.

Mà nghe được lời của Cố Dương.

Trong nháy mắt, sắc mặt vô số cường giả thần triều đều trở nên cực kỳ âm trầm.

Bọn họ cắn chặt răng, nhưng không dám nói câu nào.

Dù sao...

Nếu không cẩn thận trêu chọc Cố Dương, Cố Dương bộc phát pháp tướng, tất cả bọn hắn đều trốn không thoát!

Mà mấy tên Chuẩn Thánh thần triều kia, giờ phút này trong ánh mắt cũng là bốc cháy lửa giận.

Tên Cố Dương này quá càn rỡ!

Nhưng...

Dù là bị Cố Dương cưỡi trên đầu trào phúng, bọn họ vẫn không dám xuất thủ, ném chuột sợ vỡ bình, đại khái như thế.

Là Chuẩn Thánh, đương nhiên bọn hắn cực kỳ quý trọng tính mạng của mình.

Không thể tùy tiện động thủ.

Bọn họ không nói một câu, nhưng đúng là ngẩng đầu nhìn về phía Tam Nguyên Thiên Ngoại.

Hiển nhiên bọn họ chỉ có thể đặt hy vọng lên người đại thống lĩnh.

Mà giờ phút này, sắc mặt đại thống lĩnh cũng trở nên thập phần âm trầm.

Lão tổ Chu Tước thánh địa bên cạnh cũng ngưng trọng, nhìn chằm chằm đại thống lĩnh.

Bây giờ Đông Hoang bọn họ đã chiếm tốt thế cục.

Chỉ cần mình có thể nhìn chằm chằm đại thống lĩnh, vậy Đông Hoang bọn họ tuyệt đối không có uy hiếp!

Chẳng qua là bản thân có hơi vất vả một chút!

Mà phía dưới mọi người thấy Cố Dương trào phúng cường giả thần triều như thế, mà những cường giả thần triều kia ngay cả rắm cũng không dám đánh một cái.

Nhất thời vẻ mặt đầy sảng khoái kích động!

"Ha ha ha!"

"Thật là sảng khoái!"

"Cố Dương mắng được lắm, những cường giả thần triều này, căn bản chính là phế vật!"

"Ngay cả ra tay cũng không dám, còn là Chuẩn Thánh đấy!"

"Đúng là một đám nhát gan!"

Vô số thanh âm liên tiếp từ trận doanh Đông Hoang truyền ra.

Giờ phút này, trên mặt tất cả cường giả Đông Hoang đều tràn đầy nụ cười.

Trước đó đè nén áp lực bao nhiêu, hiện tại tâm tình bọn họ lại có bấy nhiêu sảng khoái!

Nhìn thấy vậy, vô số cường giả Thần triều cũng nắm chặt nắm đấm, nhưng một câu cũng không dám nói.

Mà trong đó...cũng có một vài tên phản bội, ánh mắt tràn đầy hối hận!

Sở dĩ bọn họ lựa chọn gia nhập thần triều, chính là bởi vì cảm thấy thần triều có thể thành công xâm lấn, chiếm cứ Đông Hoang!

Như vậy thế lực xây dựng lại, bọn họ tất nhiên có thể được chia một chén canh!

Thậm chí có thể thay thế Chu Tước thánh địa, trở thành thánh địa mạnh nhất Đông Hoang thế hệ này cũng không chừng!

Nhưng ai biết đột nhiên xuất hiện yêu nghiệt Cố Dương này!

Không chỉ thiên tư kinh khủng mà thực lực cũng mạnh mẽ đến đáng sợ!

Sớm biết có loại yêu nghiệt như Cố Dương tọa trấn, bọn hắn làm sao còn có thể phản bội?

Nhưng bây giờ bọn họ đã không còn đường rút lui.

Cho nên ánh mắt họ nhìn chằm chằm Cố Dương, trong mắt tràn đầy oán hận!

Đều do Cố Dương!

Mắt thấy một đám Chuẩn Thánh lùi về phía khoảng cách an toàn.

Cố Dương cũng thu hồi ánh mắt.

Chợt ngẩng đầu nhìn về phía Tam Nguyên Thiên Ngoại.

"Thần Triều Thánh Cảnh, hay là nói chuyện?"

Cố Dương nhẹ giọng cười một tiếng, la lớn.

Nghe được lời của Cố Dương.

Vô số người trợn to mắt.

Cố Dương đây là tính toán làm cái gì?

Chu Tước thánh chủ cũng mặt đầy kinh ngạc nhìn Cố Dương.

Dường như có chút không nhìn thấu suy nghĩ của Cố Dương.

Cùng lúc đó.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng há to miệng, kinh ngạc vô cùng nhìn Cố Dương.

Cố Dương sẽ không phải là... muốn động thủ với đại thống lĩnh đó chứ?

Đối phương là Thánh cảnh đó!

Hắn kinh hãi thầm nghĩ.

Mà đại thống lĩnh lúc này cũng không khỏi nhíu mày.

Hôm nay thái độ của hắn đối với Cố Dương cũng không hề giống như lúc trước.

Hắn biết rõ...

Cố Dương thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, nếu muốn giải quyết, cũng cực kỳ phiền toái!

Sau khi hơi suy tư một chút, hắn chậm rãi đáp lại một câu: "Ngươi muốn nói chuyện gì?"

"Ngươi xem, hiện giờ mỗi người chúng ta đều đang tổn thất nặng nề, thôi thì cứ như vầy đi, các ngươi trở về thượng giới của các ngươi, chúng ta cũng sẽ không ra tay với các ngươi, nếu không

tiếp tục đánh, cũng chỉ tăng thêm thương vong mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng, trong giọng nói dường như cũng tràn ngập lo lắng.

Nhìn qua dường như Cố Dương thật sự đau lòng vì các vị cường giả chết đi trong chiến tranh.

Nhưng lời này của hắn ta lại khiến vô số cường giả thần triều co rúm khóe miệng.

Chẳng lẽ hai bên đều bị tổn thất nặng nề?

Đông Hoang các ngươi tổn thất cái gì?

Nhiều nhất là chết mấy tên Hoàng Cảnh rác rưởi và Vương Cảnh.

Hắc Nguyên Thần triều của bọn họ thì sao?

Không chỉ đã chết vô số Hoàng cảnh đỉnh cao, còn có một vị Chuẩn Thánh cường giả vẫn lạc!

Ngươi nói lời này lương tâm không đau sao?

Vô số cường giả thần triều trong nội tâm nhao nhao chửi bới, nhưng ai cũng không dám mở miệng nói ra những lời này.

Sắc mặt của Đại thống lĩnh cũng quái dị, đối với lời nói của Cố Dương, gã đương nhiên hoàn toàn không tin.

Hắn ôm quyền ở ngực, không nói gì, mà chờ đợi Cố Dương nói tiếp.

Cố Dương thấy vậy, dường như cũng đã sớm đoán trước, chợt khẽ cười một tiếng.

"Đương nhiên, vì hòa hoãn quan hệ với song phương chúng

ta..."

Nói được phân nửa, Cố Dương rõ ràng là chậm rãi duỗi tay phải ra, chợt bàn tay thoáng điểm một cái.

Keng!

Một viên Cổ Ngọc bất quy tắc chính là rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Nhìn thấy Cổ Ngọc mà Cố Dương lấy ra, vô số người mặt lộ vẻ khó hiểu, không rõ đây là vật gì.

Chỉ có Chuẩn Thánh và Thánh Cảnh mới có thể dòm ngó được một góc!

Giờ phút này.

Mấy đại Chuẩn Thánh thần triều lập tức trở nên nóng rực, ánh mắt nhìn chằm chằm cổ ngọc trong tay Cố Dương.

Còn đại thống lĩnh cũng mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy thán phục.

Ngay sau đó, nửa lời sau Cố Dương cũng bỗng nhiên truyền đến.

"Đây là Thánh Xá Lợi Tử, chính là Thánh khí Phật môn, giá trị không thể đo lường, giá trị Thánh khí chắc hẳn trong lòng chư vị đều rõ chứ?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Vô số âm thanh thán phục liên miên không dứt vang lên.

"Cái gì?"

"Thánh khí Phật môn?"

"Thánh Xá Lợi Tử... Hình như ta từng đọc được trong sách cổ, nói rằng chỉ có lúc Thánh Cảnh của Phật Môn vẫn lạc mới có thể ngưng tụ ra một viên Thánh Xá Lợi Tử, mặc dù là Thánh Khí, nhưng nếu rơi vào tay Thánh Cảnh, có thể bộc phát ra uy lực kinh khủng vượt xa các Thánh Khí khác!"

"Chà... đúng là thánh vật như vậy!"

"Tên Cố Dương này... làm sao nội tình mênh mông như vậy?"

"Bỏ đi kiếm phôi trời sinh hắn đã dùng qua cùng Thất Tinh Quyển của Thần triều hoàng tử... Đây là Thánh khí thứ ba đúng không?"

"Rốt cuộc hắn có bao nhiêu bảo bối?"

Mà theo vô số âm thanh rung động thán phục vang lên.

Đám người Chu Tước thánh chủ cũng trợn tròn mắt.

Trên người Cố Dương đến tột cùng có bao nhiêu bảo bối?

Lại còn có Thánh khí Phật môn?

Mẹ nó, tên này còn giàu có hơn cả Chu Tước Thánh Chủ hắn!

Chẳng qua...

Sắc mặt hắn hơi đổi.

Cố Dương hôm nay đem Thánh Xá Lợi Tử này lấy ra, là tính toán gì?

Chẳng lẽ...

Cùng lúc đó.

Ngoài Tam Nguyên Thiên, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng đầy mặt kinh ngạc.

Hiển nhiên là không nghĩ tới... Trong tay Cố Dương thế mà còn có bảo bối bực này!

Còn đại thống lĩnh thì sắc mặt hơi ngưng trọng.

Tuy rằng trong lòng rung động bởi nội tình khủng bố của Cố Dương, nhưng cẩn thận ngẫm lại thì với thiên phú và thực lực biến thái của Cố Dương, có thể được xưng tụng là thiên tuyển chi tử.

Có khí vận và cơ duyên như vậy... cũng không kỳ quái!

Chẳng qua...

Cố Dương lấy ra viên Thánh Xá Lợi Tử này, là có ý gì?

Chẳng lẽ chỉ đơn thuần là khoe khoang.

Đại thống lĩnh lại không cho là vậy, hắn rất hứng thú nhìn qua Cố Dương, ngược lại muốn nhìn một chút, Cố Dương này đến cùng là có ý đồ gì!

Mà ngay tại lúc vô số người nhìn chằm chằm thánh xá lợi tử trong tay Cố Dương.

Cố Dương lại khẽ mỉm cười nói: "Ta lấy ra thánh xá lợi tử này ý tưởng cũng rất đơn giản."

"Thánh Xá Lợi Tử thuộc về ngươi, sau đó các ngươi rời đi."

"Như thế nào?"

Cố Dương lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Lập tức toàn trường đều rung động.

Chương 684 - Vận Mệnh chi lực, Thánh Nhân bị Cố Dương âm chết (1)

Thánh khí quý giá nhường nào.

Tất cả mọi người ở đây đều cực kỳ rõ ràng.

Điều này chỉ cần từ Hoàng khí của mấy vị Chuẩn Thánh là có thể nhìn ra.

Cho dù là đối với cường giả Thánh cảnh mà nói, Thánh khí đều là thập phần trân quý.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới Cố Dương lại dự định trực tiếp đưa Thánh Xá Lợi Tử cho đại thống lĩnh, dùng cái này cầu hòa?

Giờ phút này.

Vô số cường giả Đông Hoang lập tức biến sắc.

Vì cầu hòa quăng cho đối phương một đạo Thánh khí, quả thực là mua bán thua thiệt nha!

Chớ nói chi... Hiện tại Đông Hoang bọn họ, vẫn là đang chiếm thượng phong!

"Cố Dương tại sao phải làm như vậy?"

"Thánh Xá Lợi Tử này chính mình cầm không tốt sao?"

"Thế mà lại đưa cho đối phương một đạo Thánh khí "

"Chuyện này..."

Vô số người mặt lộ vẻ khó hiểu, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy ngây ngốc.

Mà một đám cường giả thần triều đối diện cũng là vẻ mặt kinh ngạc.

Hiển nhiên...

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới, Cố Dương thế mà lại lựa chọn giao Thánh Xá Lợi Tử này cho đại thống lĩnh.

Đây là đang lấy lòng?

Nhưng sau khi kinh ngạc, biểu cảm của bọn họ cũng trở nên hưng phấn.

Nếu có thể đạt được Thánh khí đơn giản như vậy khác nào bánh từ trên trời rơi xuống!

"Cố Dương, ngươi..."

Trên bầu trời, Chu Tước thánh chủ cũng nhìn mà choáng váng.

Đây chính là Thánh khí đấy!

Cố Dương lại dự định đem nó chắp tay cho người, điểm này đừng nói người khác, ngay cả hắn đều không thể giải thích!

Hắn đang chuẩn bị mở miệng nói cái gì đó.

Nhưng vào lúc này, thanh âm Cố Dương nhàn nhạt vang lên trong đầu hắn.

"Thánh Chủ yên tâm đi, ta có tính toán của ta."

Nghe được Cố Dương truyền âm, Chu Tước thánh chủ nao

nao.

Trong lòng của hắn cũng thoáng hơi ổn định lại.

Mặc dù hắn vẫn không thể nào hiểu được lý do Cố Dương làm như vậy, nhưng nếu Cố Dương đã nói như vậy, vậy từ từ xem đi.

Về phần ba vị Chuẩn Thánh khác, tuy rằng bọn họ cảm thấy ngạc nhiên và không tài nào tin nổi, nhưng cũng không nói thêm gì.

Dù sao...

Thánh khí này là của Cố Dương, hắn sử dụng thế nào cũng là chuyện của chính hắn.

Không tới phiên những ngoại nhân như bọn họ tới quản!

Cùng lúc đó.

Giờ phút này, trên mặt mấy vị cường giả Chuẩn Thánh của Thần triều cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Thần sắc kinh ngạc đánh giá Cố Dương.

Lấy tính cách của Cố Dương… Dường như không giống người sẽ làm ra loại chuyện này.

Cho không một Thánh khí?

Loại chuyện này có chút kỳ quái nha.

Nhưng bọn họ nghĩ lại, ánh mắt không khỏi ngưng tụ.

"Chẳng lẽ nói... Thủ đoạn vừa rồi Cố Dương đối phó Tống Vũ chỉ có thể sử dụng một lần?"

"Hoặc là điều kiện sử dụng thập phần hà khắc, trong thời gian

ngắn hắn không cách nào sử dụng lần thứ hai!"

"Cho nên hắn mới lựa chọn nhịn đau lấy ra một đạo Thánh khí làm điều kiện để chúng ta rời đi?"

Mấy vị Chuẩn Thánh vây quanh một chỗ, truyền âm nghị luận.

Nghĩ đến điều này, ánh mắt mấy người bọn họ lập tức ngưng tụ.

Nếu thật sự là như thế...

Vậy bọn họ, dường như cũng không cần kiêng kị Cố Dương!

Nghĩ đến điều này, ánh mắt của bọn họ lập tức trở nên vô cùng sắc bén.

Nhưng ngay lập tức, bọn họ rất nhanh thu liễm lại, biểu hiện ra bộ dáng hiền lành.

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng ngạc nhiên nhìn về phía Cố Dương.

Hiển nhiên, hắn cũng không ngờ Cố Dương lại định cấp cho đại thống lĩnh một thanh Thánh khí!

Hắn nhíu mày, nhưng cũng không nói thêm gì nữa.

Bởi vì hắn nhìn ra được, Cố Dương dường như là có toan tính!

Chỉ là hắn cũng không rõ... Cố Dương rốt cuộc tính làm như thế nào.

Đại thống lĩnh cũng nhíu mày.

Hắn cũng có thể nhìn ra mục đích của Cố Dương không thuần

khiết.

Nhưng mà...

Trong đầu Cố Dương rốt cuộc có ý đồ gì, hắn lại hoàn toàn không hiểu.

Dù sao...

Viên Thánh Xá Lợi Tử trong tay Cố Dương, đích thật là một đạo Thánh khí thật sự!

Cho dù là hắn, cũng không khỏi có chút động tâm.

"Ta có thể đáp ứng ngươi."

Đại thống lĩnh suy tư một phen, sau đó chậm rãi gật đầu.

Mà hắn vừa mới đáp ứng.

Cố Dương vẫy tay một cái.

"Cứ quyết định như vậy đi."

Keng!

Pháp tướng không gian kinh khủng bất ngờ hiện ra.

Ngay sau đó, Thánh Xá Lợi Tử trực tiếp xuyên phá không gian.

Trong nháy mắt trực tiếp xuất hiện ở trước mặt đại thống lĩnh.

Cái gì?

Nhìn thấy Cố Dương quyết đoán đem thánh xá lợi tử cho đại thống lĩnh như thế, vô số Đông Hoang cường giả nhất thời mắt choáng váng.

Cố Dương cư nhiên thật sự đem Thánh Xá Lợi Tử giao ra như

vậy?

Chu Tước thánh chủ cũng mở to hai mắt nhìn, hô hấp gần như đình trệ.

Hắn còn chờ hậu chiêu của Cố Dương, kết quả Cố Dương đem Thánh Xá Lợi Tử đưa cho đại thống lĩnh.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng trợn tròn mắt.

Vẻ mặt già nua tang thương tràn đầy khiếp sợ cùng không hiểu.

Mà giờ phút này.

Đại thống lĩnh cũng sửng sốt một chút, chậm rãi vươn tay đem thánh xá lợi tử kia cầm trong tay.

Cảm nhận được khí tức kinh khủng trong đó, lúc này đại thống lĩnh mới phản ứng lại.

Cố Dương thật sự đem Thánh Xá Lợi Tử này đưa cho hắn.

Hơn nữa quyết đoán như thế, dường như căn bản không sợ mình đổi ý?

Chẳng lẽ hắn có lý do gì?

Đại thống lĩnh bỗng nhíu mày suy nghĩ.

Nhưng sau khi cẩn thận đánh giá Cố Dương, hắn đột nhiên thất thần!

Chẳng lẽ là...

Cố Dương thật sự ngây thơ cảm thấy chỉ cần đem Thánh Xá Lợi Tử này cho hắn, mình liền có thể buông tha hắn?

Đại thống lĩnh nghĩ đến điểm này, lại nghĩ đến tuổi Cố Dương hôm nay.

Đúng rồi!

Cố Dương mới mười tám tuổi nha!

Có thể có loại suy nghĩ ngây thơ này... Dường như cũng rất bình thường?

Mặc dù vẫn cảm giác có chút không đúng.

Nhưng Thánh Xá Lợi Tử đã tới tay, dường như hắn cũng không cần sợ gì!

Dù sao.

Hắn ta chính là cường giả Thánh cảnh!

"Ha ha ha!"

"Cố Dương, không nghĩ tới ngươi thiên tư yêu nghiệt, nhưng lại ngây thơ như thế."

"Chẳng lẽ... Ngươi cho rằng Thánh khí này cho ta, ta thật sự sẽ bỏ qua cho các ngươi sao?"

"Ngây thơ!"

"Không chỉ Thánh khí ta muốn, mà tính mạng của ngươi... Ta cũng muốn!"

Đại thống lĩnh lớn tiếng cười lớn nói.

Mà đại thống lĩnh nói, cũng là làm một đám Thần triều cường giả thần sắc phấn chấn, trong miệng càng là kiêu ngạo vô cùng trào phúng.

"Ha ha ha ha, ta cười chết mất!"

"Thánh khí thế mà lại cho Đại thống lĩnh, đúng là không biết xã hội tàn nhẫn!"

"Nói tới nói lui Cố Dương cũng mới mười tám tuổi mà thôi, lại ngây thơ như vậy cũng là bình thường!"

"Ha ha ha, lại có một thanh Thánh khí miễn phí."

"Xem ra Cố Dương trước đó đã không thể sử dụng thủ đoạn ám sát cường giả Chuẩn Thánh chúng ta, nếu không hắn tuyệt đối sẽ không làm loại chuyện này!"

"Cứ như vậy... Chúng ta nhất định sẽ thắng!"

Từng trận tiếng nghị luận kịch liệt từ trong miệng cường giả Thần Triều không ngừng truyền đến.

Trái lại một đám cường giả Đông Hoang, giờ phút này sắc mặt lại trở nên cực kỳ khó coi.

Bọn họ mặc dù hoàn toàn không thể lý giải biện pháp cấp thánh khí cho kẻ địch của Cố Dương.

Nhưng...

Đây là Thánh khí của Cố Dương, bọn hắn cũng không có lý do để nói gì.

Chỉ có thể lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Mà Cố Dương nghe đại thống lĩnh nói, sắc mặt dường như hơi đổi.

"Cái gì? Ngươi lại đổi ý? Lật mặt như bánh tráng, ngươi tính là cường giả Thánh Cảnh gì chứ?"

Cố Dương trên mặt hiện ra vẻ tức giận, chỉ vào mũi đại thống lĩnh mắng.

Trong ánh mắt càng lộ ra một tia thịt đau.

Thấy vậy, nụ cười trên mặt cường giả Thần triều càng thêm nồng đậm.

"Cố Dương này thật đúng là một kẻ ngốc!"

"Ha ha, cũng chỉ là một tiểu hài tử mười tám tuổi mà thôi, có lịch duyệt gì?"

"Dù thiên tư hắn có cao hơn nữa cũng không thoát khỏi những thiếu sót mà lịch duyệt không đủ."

Từng trận thanh âm trào phúng chói tai không ngừng truyền đến.

Mà đại thống lĩnh nhìn thấy vẻ mặt đầy phong phú của Cố Dương.

Nhất thời nụ cười trên mặt cũng nở rộ.

Lúc này hắn khẳng định Cố Dương chính là quá mức ngây thơ!

Nghĩ đến đây, tâm tình hắn lập tức khoan khoái dễ chịu hẳn lên.

Nhận được một đạo Thánh khí, quả thực là kiếm quá bộn!

Bên cạnh đại thống lĩnh, lão tổ Chu Tước thánh địa giờ phút này cũng thấy đau lòng.

Dù gì cũng là một món thánh khí!

Hắn là cường giả Thánh cảnh, trong tay còn không có một thanh Thánh khí!

Nếu đạo Thánh khí này là của hắn thì…

Trong lòng hắn lập tức có chút lo được lo mất.

Chẳng qua đúng lúc này, một đạo thanh âm bỗng nhiên vang lên trong đầu lão tổ Chu Tước thánh địa.

"Lão tổ, mau lui lại!"

Nghe được thanh âm.

Chu Tước thánh địa lão tổ thần sắc khẽ giật mình, lập tức vội vàng cúi đầu nhìn về phía Cố Dương.

Thanh âm kia rõ ràng là của Cố Dương!

Mà giờ phút này trên mặt Cố Dương lấy đâu ra vẻ đau lòng phẫn nộ?

Có, chỉ là lạnh nhạt và... cười khẩy!

Chẳng lẽ là...

Chu Tước thánh địa lão tổ lập tức bừng tỉnh đại ngộ.

Cố Dương đây là vận dụng thủ đoạn nào đó cho đại thống lĩnh!

Mặc dù không rõ là thủ đoạn gì nhưng hắn vẫn lựa chọn hoàn toàn tin tưởng Cố Dương, quay đầu trực tiếp xé rách không gian, rời xa Tam Nguyên Thiên Ngoại!

Nhìn thấy động tác của lão tổ Chu Tước thánh địa.

Đại thống lĩnh cũng không khỏi quay đầu nhìn lại, nhíu mày.

Hắn ngược lại không cảm thấy lão tổ Chu Tước thánh địa chạy trốn rất kỳ quái.

Hiện tại trong tay hắn còn nắm một thanh Thánh khí.

Nếu lại toàn lực xuất thủ, giết lão già này quả thực quá thoải mái!

Cảm thán lão già này thật là tinh thông.

Lại chạy nhanh như vậy!

Một khi đã như vậy...

Đại thống lĩnh quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương... Thúc thủ chịu trói đi, nếu ngươi không phản kháng, có lẽ... Ta còn có thể để cho ngươi toàn thây!"

Trong giọng nói của đại thống lĩnh tràn đầy vẻ không thể nghi ngờ.

Chẳng qua gã vừa mới nói xong, thần sắc hơi động một chút.

Bởi vì giờ phút này...

Hắn phát hiện sự phẫn nộ trên mặt Cố Dương đã sớm tiêu tán.

Thay vào đó là một tràng cười lạnh nhàn nhạt.

"Thật sao?"

"Ngươi cảm thấy... Ta thật sự sẽ tốt bụng như vậy, tặng ngươi một đạo Thánh khí sao?"

Cố Dương hỏi ngược lại một câu.

Cùng lúc đó, trong ánh mắt hắn có kim mang nhàn nhạt hiển hiện.

Giờ phút này.

Phía trên Thánh Xá Lợi Tử trong tay Đại thống lĩnh, rõ ràng là có vô số tuyến Vận Mệnh dẫn dắt mà ra!

Sau đó Cố Dương vươn tay, hướng về phía Vận Mệnh chi tuyến trong đó thình lình vạch một cái!

Lạch cạch!

Vận Mệnh tuyến bỗng nhiên đứt gãy.

Cũng chính là khoảnh khắc này.

Sắc mặt đại thống lĩnh đột nhiên biến đổi, hắn hoảng sợ vô cùng nhìn lại quả Thánh Xá Lợi Tử trong tay mình.

Giờ phút này Thánh Xá Lợi Tử, lại nở rộ ra phật quang chói mắt không gì sánh được!

Sức mạnh kinh khủng, rõ ràng là muốn từ trong Thánh Xá Lợi Tử bạo phát ra!

"Cái gì!"

Đại thống lĩnh chấn động lên tiếng.

Giờ phút này, một đám Chuẩn Thánh thần triều càng trợn tròn mắt.

"Cố Dương lợi dụng thủ đoạn nào đó làm bạo nổ Thánh Xá Lợi Tử!"

"Đây là thủ đoạn gì?"

Mà ngay khi bọn họ còn đang sợ hãi thán phục.

Thánh Xá Lợi Tử ở Tam Nguyên Thiên Ngoại ầm ầm nổ tung!

Lực lượng kinh khủng lập tức chấn vỡ không gian Tam

Nguyên Thiên.

Cả bầu trời như mạng nhện vỡ vụn thành từng mảnh!

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả hít sâu một hơi.

Thánh xá lợi tử bạo tạc quả thực tương đương với một vị Thánh cảnh cường giả tự bạo!

Dưới uy lực kinh khủng này, dù là cường giả Thánh cảnh cũng phải bị trọng thương!

Khí tức như hủy diệt kia trong nháy mắt đã bao phủ trọn vẹn Tam Nguyên Thiên Ngoại.

Từng làn khói dày đặc che khuất tầm mắt.

Từ xa nhìn lại, phảng phất như tạo thành một đám mây đen khủng bố đang lan tràn phía chân trời!

Che phủ bầu trời!

Nhìn thấy vậy.

Vô số cường giả nhao nhao quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới thủ đoạn của Cố Dương thế mà tàn nhẫn như thế!

Đây chính là Thánh khí đấy!

Vậy mà trực tiếp kích nổ nó!

Điểm này khiến vô số cường giả tê dại da đầu.

Thánh khí nào ai lại dùng làm thuốc nổ?

CMN đây là Thánh khí đấy!

Trong lúc nhất thời bọn hắn không biết cảm thán Cổ Dương xa xỉ như thế nào.

Quả thực đúng là phung phí của trời!

Giờ phút này, tất cả cường giả Đông Hoang lúc này cũng hiểu được ý định của Cố Dương, nhưng cho dù như thế bọn hắn vẫn nhịn không được liên tục hít một hơi khí lạnh.

"Dùng Thánh khí tự nổ để ra tay với Thánh cảnh của đối phương..."

"Điều này có đáng giá không?"

"Đó là Thánh khí đấy!"

Bọn họ vạn phần cảm khái.

Chu Tước thánh chủ bọn họ cũng là vẻ mặt đầy bất đắc dĩ.

Mặc dù nói Cố Dương lấy Thánh khí tự bạo ra tay với đại thống lĩnh đích xác rất đẹp nhưng Thánh khí tự bạo, mặc dù sẽ gây tổn thương đối với đại thống lĩnh, nhưng muốn trực tiếp làm trọng thương thậm chí là trấn sát, kia gần như là chuyện không có khả năng.

Thánh cảnh không dễ dàng chết như vậy!

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng nhíu mày.

Nhưng hắn vẫn lắc đầu không nói gì.

Nếu như bản thân Đại thống lĩnh bị trọng thương, vậy có lẽ hắn có thể đuổi đối phương ra khỏi Đông Hoang!

Mà ngay khi vô số người nhìn chằm chằm Cố Dương, cảm khái tác phong của Cố Dương to lớn, có chút phá của.

Giờ phút này ánh mắt Cố Dương trực tiếp rơi vào Tam Nguyên Thiên Ngoại.

Trong ánh mắt của hắn hiển hiện kim mang.

Rất nhanh đã bắt được bóng dáng của đại thống lĩnh.

Chịu đựng xung kích của Thánh Xá Lợi Tử, giờ phút này hắn ta cực kỳ chật vật, quần áo trên người đều bị triệt để phá hủy, da tróc thịt bong.

Nhưng với tư cách là cường giả Thánh cảnh, hắn gần như cũng chỉ bị thương ngoài da, còn có chút không kịp phản ứng.

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Cố Dương cũng ngưng tụ.

Tâm niệm thình lình khẽ động.

Trực tiếp chơi chiêu cũ, dùng phương thức miểu sát Chuẩn Thánh kia sửa đổi đối với đại thống lĩnh!

"Thay đổi thân thể của đại thống lĩnh, thời gian là trăm triệu năm trước!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Trong ánh mắt Cố Dương chính là có vẻ hung ác nổi lên.

Mà giờ phút này ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người Cố Dương.

Căn bản không ai chú ý tới tình huống trong vụ nổ.

Bởi vì bọn họ biết rõ đại thống lĩnh tối đa chỉ chịu một ít thương thế, loại bạo tạc cấp bậc này không uy hiếp được tính mạng của Thánh cảnh!

Giờ phút này đại thống lĩnh đang ở trung tâm vụ nổ trùng kích cũng nghĩ như vậy.

Hắn đang gắng gượng chống lại xung kích kinh khủng kia.

Sát ý trong lòng đối với Cố Dương càng nồng đậm đến cực điểm.

"Tiểu súc sinh này!"

"Chờ ta xông ra ngoài, điều đầu tiên liền phải đem hắn chém giết!"

Vẻ mặt hắn ta lộ ra vẻ dữ tợn, tràn đầy tàn nhẫn nghĩ tới.

Nhưng ngay khi hắn chống lại xung kích khủng bố của vụ nổ, đang chuẩn bị chữa trị thương thế trên người mình.

Đột nhiên, một luồng uy hiếp sinh mệnh bất ngờ truyền tới.

Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn đầy kinh hãi.

"Đây là...Cảm giác gì?"

Hắn ta vội vã vươn tay ra.

Cảm giác nhạy bén của hắn, trong nháy mắt phát hiện thân thể mình rõ ràng đang từ từ biến thành trẻ tuổi!

"Đây là có chuyện gì?!"

Phát hiện điểm này, phản ứng của đại thống lĩnh không khác gì với Chuẩn Thánh lúc trước.

Cũng là mặt đầy kinh hãi.

Con ngươi hắn chợt co rút lại.

"Chẳng lẽ nói... Thánh Xá Lợi Tử này tự bạo, còn có thể có loại hiệu quả kinh khủng này?!"

Nghĩ tới đây, toàn thân đại thống lĩnh lập tức run lên.

Lúc trước bị vụ nổ đánh trúng, toàn thân da tróc thịt bong, hắn không có chút hoảng hốt nào bởi vì loại thương thế này đối với hắn mà nói giống như gãi ngứa ngứa vậy.

Căn bản không đáng nhắc tới!

Nhưng bây giờ.

Hắn ta luống cuống!

Hoàn toàn bối rối.

Bởi vì...

Hắn có thể cảm thụ rõ ràng tu vi và thực lực của mình đang không ngừng suy yếu.

Thân thể hắn chỉ trong giây lát đã như quay lại một trăm vạn năm!

Phải biết rằng đại thống lĩnh cũng coi như thiên kiêu.

Hắn trở thành Thánh Cảnh cũng chỉ mới mấy trăm vạn năm mà thôi.

Dựa theo xu thế này, chẳng phải tu vi của hắn sẽ không ngừng giảm đi sao?

Phát giác được điểm này, trong mắt hắn một mực hiện ra vẻ

hoảng sợ!

"Không!"

"Tuyệt đối có cách!"

Đại thống lĩnh cuống quít thi triển đủ loại thủ đoạn bí pháp của mình.

Ý đồ trì hoãn sinh mệnh quay lại.

Nhưng bất kể hắn làm như thế nào.

Thân thể của hắn vẫn là trẻ hóa nhanh chóng!

Thời gian ngắn ngủn mấy hơi thở.

Khuôn mặt của hắn hiện giờ đã là dáng vẻ mười bảy mười tám tuổi!

Cùng lúc đó.

Hắn có thể cảm giác rõ ràng khí tức của mình trở nên cực kỳ yếu ớt.

"Không!"

"Không nên!"

"Ta còn chưa muốn..."

Hắn hoảng sợ không thôi, lớn tiếng hét rầm lên.

Nhưng hắn còn chưa nói hết, thân thể hắn lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Trong nháy mắt đã biến thành một thai nhi.

Ngay sau đó...

Trùng kích bạo tạc kịch liệt xung quanh thình lình hàng lâm.

Phốc!

Thai nhi kia, chính là trực tiếp bị trùng kích của vụ nổ chấn động đến nát bấy!

Mà giờ khắc này lão tổ Chu Tước thánh địa đột nhiên ngẩng đầu hướng tới trung tâm vụ nổ kia nhìn tới.

Trên khuôn mặt già nua tràn đầy hoảng sợ.

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Lão tổ Chu Tước thánh địa trừng to mắt.

Không thể tưởng tượng nhìn trung tâm vụ nổ tung.

Làm cho hắn rung động vạn phần chính là ngay tại vừa rồi, khí tức đại thống lĩnh... lại đột nhiên biến mất không thấy đâu nữa!

Tình huống giống như Chuẩn Thánh lúc trước đuổi giết Cố Dương!

Đột nhiên biến mất không thấy đâu nữa!

Mà điều đó cũng khiến lão tổ Chu Tước thánh địa cực kỳ hoảng sợ.

Chẳng lẽ là...

Thánh Xá Lợi Tử kia tự bạo, thế mà trực tiếp đánh chết đại thống lĩnh?

Trước khi đại thống lĩnh hoàn toàn biến mất, hắn mơ hồ nghe thấy tiếng kinh hô của đại thống lĩnh

Có khả năng rất lớn!

Nhưng mà...

Lão tổ Chu Tước thánh địa lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì dựa theo tính toán của hắn, Thánh Xá Lợi Tử này tự bạo nhiều nhất chỉ có thể trọng thương đại thống lĩnh.

Về phần tiêu diệt...

Thế thì làm sao mà làm được?

Thực lực của cường giả Thánh Cảnh kinh khủng cỡ nào.

Cho dù là cường giả cùng cảnh giới tự bạo, cũng tuyệt đối không cách nào tuỳ tiện rung chuyển!

Điều này, hắn là Thánh cảnh đương nhiên biết rõ nhất!

Cũng chính vì thế, hắn mới cảm thấy hoảng sợ như thế.

Hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ Cố Dương rốt cuộc là làm thế nào làm được!

Ngay tại thời điểm lão tổ Chu Tước thánh địa chấn động kinh ngạc.

Dư uy còn sót lại của vụ nổ đột nhiên hạ màn, giờ phút này tro bụi đá bay khắp trời cũng chậm rãi rơi xuống.

Tam Nguyên Thiên Ngoại vốn bị che chắn, giờ phút này cũng không trở ngại rơi vào trước mặt tất cả mọi người.

Khi nhìn thấy Tam Nguyên Thiên gần như bị nổ hỗn loạn bất kham kia.

Vô số cường giả sợ hãi thán phục không thôi.

"Đây là uy lực do Thánh Xá Lợi Tử tự bạo sao?"

"Thế này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

"Uy lực này, cho dù là cường giả Thánh cảnh tự bạo cũng chỉ như thế mà thôi!"

"Chẳng qua loại uy lực khủng bố này... Có lẽ vẫn không trấn giết được vị Thánh cảnh kia!"

"Đúng vậy, mặc dù uy lực này cực kỳ khủng bố, nhưng muốn trấn sát Thánh Cảnh… Khoan đã… Vị Thánh Cảnh kia đâu?"

Ngay lúc vô số cường giả lắc đầu cảm khái.

Đột nhiên có cường giả mở to hai mắt nhìn, ánh mắt chăm chú nhìn về phía Tam Nguyên Thiên.

Trên không gian xa xôi kia ngoại trừ hỗn loạn không chịu nổi đúng là hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng Hắc Nguyên thần triều đại thống lĩnh kia!

Thấy một màn này, vô số cường giả Đông Hoang vẻ mặt ngạc nhiên.

Không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Mà cùng lúc đó.

Một đám cường giả của thần triều cũng là nhìn mà choáng váng.

Sao Đại thống lĩnh lại biến mất không thấy đâu nữa?

Bọn họ căn bản không cảm thấy đại thống lĩnh bị trọng thương hay là trực tiếp bị vụ nổ đó giết chết.

Dù sao Thánh Xá Lợi Tử kia tự bạo uy lực cực kỳ khủng bố, nhưng dù thế nào cũng không có khả năng giết chết cường giả Thánh cảnh!

Đừng nói là Thánh cảnh hoặc Chuẩn Thánh.

Ngay cả một số cường giả Hoàng cảnh cũng có thể dễ dàng nhìn ra.

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Đại thống lĩnh đâu?"

"Lẽ nào hắn trốn rồi?"

"Thế nhưng tại sao hắn lại làm vậy?"

"Không quá rõ ràng."

Vô số cường giả thần triều vẻ mặt ngây ngốc, nhìn quanh bốn phương ý đồ tìm kiếm thân ảnh đại thống lĩnh.

Mà giờ phút này ánh mắt lão tổ Chu Tước thánh địa bỗng nhiên sáng lên, chợt thình lình rơi vào trên không U Huyền phong, nhìn Cố Dương thật sâu.

Chợt cao giọng hô lên.

"Đại thống lĩnh của các ngươi đã chết trong vụ nổ vừa rồi, ngay cả thần hồn cũng không lưu lại, không cần tìm nữa."

Lão tổ Chu Tước thánh địa vừa dứt lời.

Trong nháy mắt.

Một đám cường giả Đông Hoang lập tức lộ ra vẻ mặt mừng như điên.

"Cái gì?"

"Thánh Xá Lợi Tử Cố Dương vừa mới dẫn bạo, chính là trực tiếp nổ chết vị Thánh Cảnh kia?"

"Hízz... Thánh Xá Lợi Tử này tự bạo uy lực khủng bố như thế?"

"Thật là khiến người ta không thể tin được mà!"

Thanh âm thán phục liên tiếp vang lên.

Không ít người thậm chí có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Nhưng lời này phát ra từ trong miệng lão tổ Chu Tước thánh địa.

Lời nói của Thánh Cảnh tự nhiên là rất có uy tín lực.

Tuy rằng bọn họ vẫn rất nghi hoặc vì sao loại trình độ bạo tạc này có thể đem một vị Thánh cảnh giết chết, nhưng đều không hẹn mà cùng lựa chọn tin tưởng lời nói của lão tổ Chu Tước thánh địa...

Lão tổ Chu Tước thánh địa hiện giờ chính là Thánh cảnh duy nhất trên sân!

Cùng lúc đó.

Một đám Chuẩn Thánh cũng sợ hãi thán phục.

Bọn họ cũng không ngoài ý muốn.

Bởi vì vừa rồi...

Bọn họ cũng có thể cảm nhận được khí tức của đại thống lĩnh đột nhiên biến mất không còn tăm hơi!

Rất hiển nhiên, có thể làm được điểm này, chỉ có một mình Cố Dương mà thôi!

Nghĩ đến đây, ánh mắt của một đám Chuẩn Thánh lập tức rơi xuống trên người Cố Dương.

Bọn họ làm sao cũng không thể nghĩ tới, hi vọng của toàn bộ Đông Hoang thậm chí là hi vọng của Huyền Minh đại lục.

Cuối cùng rơi vào vai một tiểu bối mới mười tám tuổi vừa đột phá Vũ Hóa cảnh!

Càng mấu chốt chính là, tên tiểu bối vừa mới đột phá Vũ Hóa cảnh này, không chỉ thành công gánh lấy áp lực, thậm chí còn lấy sức một người xoay chuyển chiến cuộc, triệt để phá huỷ kế hoạch của Hắc Nguyên Thần Triều!

"Đúng là hậu sinh khả uý!"

"Dẫn động Thánh Xá Lợi Tử tự bạo giết chết Thánh Cảnh... Khí phách cùng tự tin bực này, quả thực có thể xưng là vô địch chi tư!"

"Nếu như Cố Dương trưởng thành thêm một đoạn thời gian... Toàn bộ Huyền Minh đại lục, sẽ không ai có thể so sánh với hắn!"

Từng đợt thanh âm tâng bốc từ trong miệng những Chuẩn Thánh này truyền ra.

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả thần triều cũng là đem lời của Chu Tước thánh địa lão tổ nghe được trong tai, bọn họ nhất thời vẻ mặt hoảng sợ, trong ánh mắt tràn đầy không thể tin.

"Không có khả năng!"

"Đại thống lĩnh là cường giả Thánh cảnh, lão thất phu nhà ngươi muốn mượn uy lực này dọa bọn ta? Chờ Đại thống lĩnh trở về, người đầu tiên phải giết là ngươi!"

"Thực lực đại thống lĩnh thông thiên, làm sao có thể chết trong vụ nổ vừa rồi?"

"Ngay cả là Thánh Xá Lợi Tử tự bạo, cũng tuyệt đối là không

có cách nào thương tổn tới căn bản của đại thống lĩnh, chớ nói chi là oanh sát đại thống lĩnh!"

"Mọi người ngàn vạn lần không nên tin tưởng lời nói của lão già khốn khiếp này!"

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy nghi vấn và không tin, trong ánh mắt nhìn về phía lão tổ Chu Tước thánh địa cũng tràn đầy sát khí.

Dù sao lúc trước nếu không phải lão khốn khiếp này một mực ngăn trở đại thống lĩnh hành động.

Chỉ sợ hôm nay Cố Dương đã là một cỗ thi thể từ lâu rồi.

Mà toàn bộ Đông Hoang, cũng đã sớm nằm trong tay Hắc Nguyên Thần triều bọn họ!

Nhưng chính bởi vì lão già này mà kế hoạch thất bại, hơn nữa biến cố xảy ra không ngừng!

Cho nên bọn họ cảm thấy khẳng định là Chu Tước thánh địa lão tổ tận lực thả ra tin tức này, muốn để bọn họ tự loạn trận tuyến, theo đó tan tác!

Mà so với thái độ của một đám cường giả Thần triều.

Lúc này đứng trên trời cao, một đám Chuẩn Thánh thần triều, sắc mặt lại trở nên cực kỳ hoảng sợ.

Thứ bọn họ nhìn thấy tự nhiên cùng những người khác là không giống nhau!

Bọn họ cũng có thể cảm nhận được khí tức của đại thống lĩnh đã biến mất.

Tình huống đột nhiên biến mất kia không khác gì một màn Tống Vũ lúc trước!

Lúc ấy hơi thở của Tống Vũ cũng đột nhiên biến mất như vậy!

Mà lúc trước.

Cũng chính là Cố Dương làm ra!

Cho nên...

Bọn hắn trước tiên chính là liên tưởng đến, Cố Dương chỉ sợ là trong Thánh Xá Lợi kia lưu lại thủ đoạn đặc thù nào đó.

Thông qua tự bạo dẫn phát ra.

Tuy nhìn qua lực lượng Thánh Xá Lợi Tử tự bạo bộc phát ra cũng không thể uy hiếp đến tính mạng đại thống lĩnh.

Nhưng nếu kết hợp loại thủ đoạn thần không biết quỷ không hay này lại có thể âm chết đại thống lĩnh!

Hízz...

Nghĩ đến điểm này, mấy người bọn họ nhất thời hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt ngoại trừ hoảng sợ, chính là sợ hãi!

Tâm cơ Cố Dương thâm trầm, xa xa không giống như một vãn bối mười tám tuổi!

Hơn nữa thủ đoạn bậc này cực kỳ quỷ dị, điều này cũng khiến cho mấy người bọn họ hoàn toàn bỏ ý định đuổi giết Cố Dương!

Nếu ra tay thì chỉ sợ bọn hắn cũng phải đi theo con đường của Tống Vũ và Đại thống lĩnh!

Còn bây giờ, đừng nói ra tay, bọn họ lập tức liếc mắt nhìn nhau, sau đó thập phần ăn ý xoay người lại.

Không chần chờ chút nào, quay người chính là chạy như điên về phía hư không phía trước!

Bọn họ không phải đồ đần.

Ngược lại, bọn họ quý trọng tính mạng của mình.

Bây giờ đại thống lĩnh Thánh cảnh đều chết thảm ở trong tay Cố Dương.

Làm sao bọn hắn có thể tiếp tục sống ở đây!

Cho nên bọn họ đầu tiên là quay đầu bỏ chạy.

Sợ chậm sẽ bị đuổi kịp!

Mà nhìn đến đây, vô số cường giả thần triều nhìn thấy mà mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Trong tình huống như thế này, bọn họ sao còn không rõ những lời của lão tổ Chu Tước thánh địa kia, có lẽ là sự thật!

Đại thống lĩnh... Chết trong vụ nổ kia thật rồi!

Nghĩ đến đây, toàn bộ thần triều cường giả nhất thời không còn vẻ kiêu ngạo lúc trước, hôm nay bọn họ vô cùng bối rối tán loạn khắp nơi.

Vội vàng muốn chạy trốn rời khỏi nơi này.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương đang chuẩn bị tiếp tục ra tay.

Không ngờ một đạo gió nhẹ lại chậm rãi rơi vào trên vai Cố Dương.

"Cố Dương, lúc trước đã làm phiền ngươi, kế tiếp... liền giao cho lão hủ."

Nghe được thanh âm truyền đến bên tai, Cố Dương hơi dừng lại, chợt trên mặt lộ ra nụ cười khẽ.

"Đã như vậy, chuyện kế tiếp, liền dành cho lão tổ ngươi."

"Yên tâm."

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng cười tiêu sái, trong ánh mắt nhất thời có sát khí thông thiên bộc phát ra!

Lúc trước trong lúc chiến đấu với đại thống lĩnh có thể nói hắn ta cực kỳ uất ức.

Từ đầu tới cuối bị đại thống lĩnh đè ép, căn bản không có cơ hội thở dốc.

Thậm chí có thể nói là đem mặt mũi Thánh cảnh đều vứt sạch sành sanh.

Ngay cả một vài Hoàng cảnh thậm chí là Vương cảnh Thần triều cũng dám bất kính với hắn!

Nếu hắn không ra tay...

Sợ là bọn họ đều sẽ quên mất.

Hắn là một cường giả Thánh Cảnh hàng thật giá thật!

Nghĩ đến đây, ánh mắt lão tổ Chu Tước thánh địa lập tức bộc phát ra một trận lăng lệ ác liệt.

"Muốn chạy trốn? Trốn được sao?"

Chu Tước thánh địa lão tổ rõ ràng đang đứng trong hư không, chỉ thấy toàn thân hắn chìm trong ngọn lửa khủng bố.

Ngọn lửa kia rất quen mắt.

Cùng Thánh Hỏa Chu Tước cộng sinh với Hoàng Âm cực kỳ tương tự, nhưng trong đó phát tán ra khí tức lại vượt xa Hoàng Âm có thể so sánh!

Cỗ khí tức kia, mới thực sự là Tước Thánh thuần chính!

Tuy chỉ nhiễm một chút, đừng nói là Hoàng cảnh, ngay cả Thánh cảnh cũng sẽ vô cùng khó chịu!

Chỉ thấy lão tổ Chu Tước thánh địa hừ lạnh một tiếng.

Chợt hắn khoát tay một cái.

Một đạo xích viêm chính là lan tràn chu thiên, trực tiếp đem chu vi không gian mấy trăm ngàn dặm trực tiếp phong tỏa!

Giờ phút này.

Bất luận là Vương cảnh, hoàng cảnh thậm chí là Chuẩn Thánh thần triều.

Toàn bộ dừng lại trên không trung.

Cả bọn run rẩy, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

Bất luận là Vương cảnh Hoàng cảnh hay là Chuẩn Thánh, bọn họ vô cùng hoảng sợ phát hiện...

Mình hoàn toàn không thể hành động!

Đừng nói là trốn, ngay cả ngón tay của mình bọn họ cũng không thể khống chế!

Thân thể hoàn toàn bị giam cầm!

Ngay sau đó.

Chu Tước thánh địa lão tổ thần sắc nghiêm nghị, ngay sau đó là búng tay một cái.

Phốc phốc phốc!

Trong nháy mắt, thân thể những cường giả thần triều đã từng

gọi lão tổ Chu Tước thánh địa là lão khốn khiếp kia lại trực tiếp nổ tung, hóa thành một đạo huyết vụ.

Mà cảnh tượng này càng khiến cho vô số cường giả thần triều mặt lộ vẻ hoảng sợ, kinh hãi nhìn lão tổ Chu Tước thánh địa.

Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Xong đời rồi!

Lúc trước bởi vì có đại thống lĩnh ở đây, hơn nữa từ đầu tới đuôi đại thống lĩnh đều là đánh áp chế lão tổ Chu Tước thánh địa.

Thế cho nên trong tiềm thức của bọn hắn, đều cảm thấy thực lực lão tổ Chu Tước thánh địa rất bình thường.

Nhưng lúc này bọn họ mới hiểu ra.

Lão già mà bọn họ luôn xem thường này chính là một vị cường giả Thánh cảnh.

Một vị Thánh cảnh hàng thật giá thật!

Mặc dù hắn không có thực lực cường hãn như đại thống lĩnh.

Nhưng đối với bọn họ mà nói chính là tồn tại không thể chống cự!

Cho dù là Chuẩn Thánh, đối mặt với cường giả Thánh Cảnh chân chính, cũng không có lực hoàn thủ!

Ngay sau đó, lão tổ Chu Tước thánh địa tự nhiên xòe tay ra niết một cái.

Ầm ầm!

Trong đó có một Chuẩn Thánh dường như còn muốn mạnh mẽ đột phá không gian giam cầm, sắc mặt đột nhiên đỏ bừng lên.

Ngay sau đó...

Một tiếng bịch vang lên!

Tên Chuẩn Thánh kia cũng trực tiếp nổ tung trên không trung!

Nhục thân và thần hồn rõ ràng đã hoàn toàn hóa thành tro bụi trong lực lượng cực kỳ kinh khủng này!

Nhìn thấy điều này, vô số cường giả thần triều trong lòng nghiễm nhiên là tuyệt vọng đến cực điểm!

Trước mặt Thánh cảnh, bọn họ chính là thịt cá nằm trên thớt, mặc cho hắn làm thịt, không hề có sức chống trả!

Cùng lúc đó.

Mắt thấy lão tổ Chu Tước thánh địa lấy thế lôi đình ra tay, trực tiếp giam cầm tất cả cường giả thần triều.

Thậm chí sau đó tàn sát Chuẩn Thánh cũng đơn giản như giết một con kiến vậy.

Vô số cường giả Đông Hoang vô cùng chấn động, ngẩng đầu kích động không thôi nhìn lão tổ Chu Tước thánh địa.

"Đây chính là thực lực chân chính của Thánh cảnh sao?"

"Vốn ta còn tưởng rằng thực lực lão tổ không mạnh, hiện tại xem ra... Hắn chỉ bị thánh cảnh thần triều áp chế, một khi vị thần triều thánh cảnh kia không còn, thiên hạ này... chính là của lão tổ!"

"Ha ha ha! Thật sảng khoái nha, những gia hỏa Hắc Nguyên thần triều này không phải tự xưng là thiên hạ đệ nhất, cao quý đến mức nào sao? Hiện tại từng khuôn mặt đỏ thành màu gan heo, chỉ sợ hồn phách đều sắp bị dọa bay rồi!"

"Thoải mái!"

Vẻ mặt của bọn họ đều kích động, sắc mặt cũng đỏ lên.

Hiển nhiên, bọn họ đã chờ đợi thời khắc này rất lâu rồi!

Không chỉ là bọn họ.

Ngay cả ba vị cường giả Chuẩn Thánh ở vực khác, giờ phút này cũng không khỏi run rẩy cả người.

Đây cũng không phải là sợ hãi, mà là biểu hiện của sự kích động!

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng híp mắt, ánh mắt nhìn chằm chằm thủ đoạn mà lão tổ Chu Tước thánh địa thi triển.

Không khỏi hơi líu lưỡi.

"Đây chính là thủ đoạn của Thánh Cảnh sao?"

"Đích xác là kinh khủng như vậy!"

"Nếu không phải bằng vào năng lực sửa chữa thời gian của đại thống lĩnh, lấy thực lực của ta hôm nay, thật đúng là không dễ giết."

Cố Dương lắc đầu, trong lòng tràn đầy cảm khái.

Mà đúng lúc này.

Dường như một vị Chuẩn Thánh thần triều đã không thể kìm chế được nữa, lớn tiếng hô với lão tổ Chu Tước thánh địa.

"Các ngươi muốn toàn diện khai chiến với Hắc Nguyên thần triều của ta hả?"

"Nếu bây giờ buông tha chúng ta, sau khi chúng ta trở về,

chuyện này có thể xóa bỏ, về sau Hắc Nguyên thần triều chúng ta sẽ không xâm lấn Huyền Minh đại lục các ngươi nữa!"

Sau khi lão tổ Chu Tước thánh địa tiện tay giết chết một tôn Chuẩn Thánh Thần triều, mọi người đã hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ đào tẩu.

Bởi vì trước mặt cường giả Thánh cảnh bọn họ căn bản không có bất cứ cơ hội nào để chạy trốn!

Cho nên có Chuẩn Thánh chính là không có bất cứ đường lui nào, trực tiếp nhắc ra Hắc Nguyên thần Triều, muốn mượn chuyện này để cho lão tổ Chu Tước thánh địa ném chuột sợ vỡ bình, sau đó tha cho bọn họ một mạng!

Mà nháy mắt khi lời này vừa dứt.

Đích thật là có thể tạo ra hiệu quả cao hơn một chút.

Bởi vì trên sân rõ ràng có không ít cường giả Đông Hoang biến sắc, có chút sợ hãi.

Nhưng sự sợ hãi này cũng chỉ duy trì trong chốc lát rồi hoàn toàn tiêu tán!

"Khai chiến toàn diện? Chuẩn Thánh này sợ là đầu óc có vấn đề chứ? Đã đánh thành thế này rồi, chẳng lẽ hắn cho rằng bọn ta vẫn chưa khai chiến triệt để hay sao?"

"Thật sự là cười chết người."

"Hắn thật sự sợ rồi, bằng không cái gọi là Chuẩn Thánh thần triều thượng giới, làm sao có thể lộ ra một màn bất lực như thế chứ?"

"Cái gọi là thần triều thượng giới, liền không chịu nổi một kích như thế sao?"

Từng trận thanh âm trào phúng không ngừng vang lên.

Nghe đến đó, sắc mặt Chuẩn Thánh cũng trở nên cực kỳ khó coi.

Ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào lão tổ Chu Tước thánh địa cùng với Cố Dương.

Bởi vì hắn hiểu rõ.

Những người khác nói thế nào đều không quan trọng.

Quan trọng là thái độ của hai người này.

Mà đối với việc này, Chuẩn Thánh lại hoảng sợ phát hiện, lúc này lão tổ Chu Tước thánh địa lại quay đầu nhìn về phía Cố Dương.

Thái độ kia phảng phất như đang hỏi thăm thái độ của Cố Dương!

Phát giác được điều này, trong lòng Chuẩn Thánh đã kinh hãi tới cực điểm!

Một vị Thánh cảnh bây giờ lại tôn trọng một vị thiên kiêu Vũ Hóa cảnh như thế!

Chuyện này quả thực là chưa từng nghe đến!

Mà ánh mắt của hắn cũng chăm chú nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt lộ ra một tia chờ đợi.

Nhưng rất đáng tiếc, đối với điểm này Cố Dương chỉ lạnh nhạt vươn tay, chợt tùy ý vung lên, lộ ra một ngón tay, chứng kiến cái này, Chu Tước thánh địa lão tổ nhất thời mỉm cười.

"Hiểu rồi!"

Sau khoảnh khắc.

Rõ ràng là gã vẫy tay một cái.

Phốc phốc phốc phốc!

Trong nháy mắt.

Khắp bầu trời vang lên hàng loạt tiếng nổ lớn!

Giờ phút này.

Vô số cường giả Đông Hoang vô cùng chấn động ngẩng đầu nhìn lại.

Không ngờ lại nhìn thấy rõ ràng như vậy.

Từng cường giả thần triều ầm ầm nổ tung!

Trong khoảnh khắc ngắn ngủi, có gần một nửa số cường giả Thần triều nổ tung ngay tại chỗ, hóa thành từng đợt huyết vụ nồng đậm, rải khắp chư thiên!

Nhưng điều này cũng không dừng lại.

Tiếng nổ vẫn không ngừng vang lên.

Một lát sau.

Tiếng nổ cuối cùng cũng ngưng lại hoàn toàn.

Giờ phút này khắp bầu trời, cường giả đến từ Hắc Nguyên thần triều cũng chỉ còn lại có một người cuối cùng.

Tất cả những người còn lại, toàn bộ đều nổ tung.

Giữa bầu trời tràn ngập sương máu, mùi máu càng nồng nặc đến cực điểm.

Mà giờ phút này người Chuẩn Thánh Thần Triều duy nhất không có nổ tung kia, giờ phút này sợ tới mức cả người không ngừng run rẩy, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng tuyệt vọng!

Thánh cảnh...

Quá kinh khủng!

Bọn hắn không có đại thống lĩnh, căn bản không ngăn cản nổi Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục!

Chuẩn Thánh thần triều kia giờ phút này đã sợ hãi tới cực điểm.

Bây giờ hắn cảm thấy đầu mình như treo một thanh kiếm sắc bén vô song, lúc nào cũng có thể lấy mất tính mạng của hắn!

Nhưng hắn cúi đầu hồi lâu, cũng không đợi được thanh kiếm treo trên đầu kia rơi xuống.

Mà giờ phút này.

Vô số cường giả Đông Hoang cũng bộc phát ra từng trận tiếng hoan hô nhảy nhót như núi thét biển gầm.

Thành công rồi!

Bọn hắn thành công ngăn trở sự xâm lấn của Hắc Nguyên thần triều!

Khi thấy lão tổ Chu Tước thánh địa đưa tay triệt để chữa trị vách tường thế giới, đoạn tuyệt khả năng Hắc Nguyên thần triều tiếp tục xâm lấn.

Tất cả cường giả Đông Hoang đều thở phào nhẹ nhõm.

Trên mặt càng là lộ ra nụ cười vô cùng kích động và phấn khởi.

Dù sao...

Ngay từ đầu bọn họ đều cho rằng Đông Hoang sắp không chống đỡ nổi.

Kết quả cuối cùng vẫn chống đỡ được áp lực.

Mà ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi than cùng cảm khái, nếu không có Cố Dương, chỉ sợ bọn hắn cũng chỉ có thể chờ cường giả siêu cấp khác đến hỗ trợ.

Thậm chí căn bản chống đỡ không được tới lúc đó.

Lần này đại chiến, chiến tích của Cố Dương cực kỳ khủng bố!

Chỉ là cường giả Hoàng cảnh chết trong tay hắn nhiều vô số kể.

Ngoài Hoàng Cảnh, còn có một vị cường giả Chuẩn Thánh!

Chỉ là điểm này, ngoại trừ lão tổ Chu Tước thánh địa, toàn bộ Đông Hoang không ai có thể so sánh với Cố Dương!

Mà còn có một điểm, cho dù là lão tổ Chu Tước thánh địa đều là xa xa không thể so sánh đấy...

Chính là tru sát Thánh Cảnh!

Mặc dù là lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không rõ Cố Dương giết chết đại thống lĩnh như thế nào.

Nhưng kết quả xem ra Cố Dương chính là làm được!

Điều này đã đủ chứng minh Cố Dương yêu nghiệt!

Hôm nay đại chiến đã kết thúc.

Kế tiếp... chính là thời điểm dọn dẹp chiến trường.

Quá trình này Cố Dương cũng không tham dự.

Thứ nhất là do hắn không hứng thú lắm.

Dù sao...

Ngay từ đầu hắn ta đã thông qua năng lực Vận Mệnh điều tra rồi.

Những cường giả Hắc Nguyên Thần triều này không mang theo cái rắm gì.

Căn bản không có bảo bối gì.

Thứ hai là bảo bối lớn nhất đã sớm nằm trong lòng bàn tay hắn.

Đó chính là chiếc nhẫn trữ vật mà đại thống lĩnh lưu lại sau khi tử vong.

Ngay khi hắn chết, Cố Dương chính là lợi dụng không gian chi lực thu vào trong túi, cho nên những tài nguyên này hắn cũng không có hứng thú.

Chẳng qua dù Cố Dương không có hứng thú.

Lão tổ Chu Tước thánh địa kiểm kê toàn bộ chiến lợi phẩm một phen.

Hắn trực tiếp làm chủ đem toàn bộ giao cho Cố Dương.

"Cố Dương, lần đại chiến này ngươi lập công đầu, nếu không có ngươi, Đông Hoang chúng ta chỉ sợ hôm nay sẽ trở thành lịch sử."

"Những chiến lợi phẩm này đều nên là của ngươi!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa đã khiến vô số cường giả Đông Hoang chấn động không thôi.

Bọn họ hoàn toàn tán thành hành vi của Chu Tước lão tổ.

Thậm chí không có bất kỳ ai nghi ngờ điều này.

Chỉ là bọn hắn cũng không ngờ tới Chu Tước lão tổ là Thánh cảnh lại đem toàn bộ chiến lợi phẩm đều giao cho Cố Dương, đều không lưu lại.

Loại đãi ngộ này, chỉ sợ cũng chỉ có Cố Dương mới có thể có!

Cố Dương thấy vậy, cũng không khỏi lộ vẻ bất đắc dĩ.

Sau đó là thương thảo một phen với Chu Tước lão tổ, chỉ lấy một phần chiến lợi phẩm, còn lại chính là để Chu Tước lão tổ làm quà ngợi khen, phân phát cho đám cường giả Đông Hoang vừa rồi ra sức chống cự.

Mà điều này, cũng là khiến cho không ít cường giả Đông Hoang đỏ mặt.

Dù sao trong mắt bọn hắn, bọn hắn hoàn toàn là hưởng phúc của Cố Dương mới sống sót.

Không kéo chân sau đã coi như là chuyện tốt.

Kết quả lại còn cho bọn hắn đồ vật, thật sự là hổ thẹn!

Nói xong đều lắc đầu từ chối.

Cuối cùng dưới sự chủ trương của Chu Tước lão tổ, chính là đem những chiến lợi phẩm này đều cấp cho ba vị cường giả Chuẩn Thánh bôn ba vạn dặm xa xôi đến đây!

Ngay từ đầu bọn họ cũng không muốn tiếp nhận, nhưng dưới yêu cầu cưỡng ép của Chu Tước lão tổ, chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp

nhận.

Xử lý xong chuyện chiến lợi phẩm.

Lão tổ Chu Tước thánh địa, Chu Tước thánh chủ cùng với Chu Tước thánh chủ tiền nhiệm thì đều ùn ùn đứng bên người Cố Dương, đem Cố Dương vây thành một đoàn.

Trong ánh mắt ngoại trừ hài lòng, vẫn là hài lòng!

"Vũ Cừu à, nghe nói Cố Dương có quan hệ rất thân thiết với mấy Thánh nữ chúng ta?"

Tròng mắt lão tổ Chu Tước thánh địa hơi chuyển động, liếc mắt nhìn Chu Tước thánh chủ và sư tôn của hắn một cái.

Chu Tước Thánh Chủ tiền nhiệm nhất thời ngầm hiểu.

"Hồi bẩm lão tổ, thật có việc này, hơn nữa ta thấy Cố Dương tiểu huynh đệ dường như cùng khuê nữ nhà chúng ta tình đầu ý hợp, không bằng kết thành phu thê?"

Nói xong lời này, Chu Tước thánh chủ tiền nhiệm nhất thời nháy mắt ra hiệu với Chu Tước thánh chủ, Chu Tước thánh nhất thời vẻ mặt đầy bất đắc dĩ.

Làm sao khiến hắn giống như rất phản cảm với Cố Dương vậy.

Hắn rất xem trọng con rể tương lai là Cố Dương này đấy!

"Khụ khụ, vậy Cố Dương, ngươi thấy thế nào?"

Chu Tước thánh chủ ho khan hai tiếng, chợt khóe mắt mang theo ý cười nhìn Cố Dương dò hỏi.

Nghe được điều này, còn không đợi Cố Dương trả lời.

Đột nhiên, trên U Huyền Phong bạch quang nở rộ.

Ngay sau đó, từng thân ảnh hiện lên giữa không trung.

Mà những thân ảnh kia, rõ ràng là vạn vực thiên kiêu ở trong bí cảnh.

Trong đó các nàng Hoàng Âm cũng thình lình xuất hiện.

Lúc này trong ánh mắt các nàng mang theo một tia cảnh giác cùng kiêng kị.

Dù sao một mực ở trong bí cảnh, các nàng căn bản không rõ ràng tình huống bên ngoài đến cùng là cái gì.

Cho nên đương nhiên phải cảnh giác một phen.

Chẳng qua các nàng vừa mới đi ra.

Thấy lão tổ Chu Tước thánh địa bọn họ vẻ mặt tươi cười xán lạn nhìn lại.

"Sư công?"

"Lão tổ?!"

Các nàng lập tức trợn tròn mắt.

Không nghĩ tới ngay cả sư tôn của phụ thân cùng với vị Thánh Cảnh lão tổ vẫn một mực bế quan trong truyền thuyết kia vậy mà đều xuất quan rồi!

Vẻ mặt ba tỷ muội Hoàng Âm các nàng lập tức khiếp sợ.

Nhìn dáng vẻ.

Cuộc chiến bên ngoài vô cùng nguy hiểm!

Nhưng bây giờ xem ra, chiến đấu dường như đã kết thúc?

Nghĩ đến đây, ánh mắt các nàng lập tức tìm kiếm bốn phía một

phen, khi thấy Cố Dương lông tóc không tổn hao gì đứng ở giữa không trung.

Chúng nữ nhất thời thở phào nhẹ nhõm.

"Phu quân, ngươi không sao chứ?"

"Phu quân, có bị thương không?"

Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành cũng vội vã tiến lên quan sát tỉ mỉ Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương chỉ khẽ cười một tiếng, ôm hai nàng vào trong ngực.

"Ừm? Phu quân thực lực gì các ngươi còn không biết sao? Làm sao có thể bị thương?"

"Phu quân, có nhiều người đang nhìn như vậy."

Diệp Khuynh Thành xấu hổ đỏ mặt, rúc đầu vào lòng Cố Dương.

Mà Sở Linh Nhi cũng có chút thẹn thùng cúi thấp cái đầu nhỏ.

Bên kia, Hoàng Thanh lập tức ghen tuông chu miệng, chợt cũng muốn xông vào trong ngực Cố Dương.

Hoàng Nguyệt dừng một chút, cũng lớn mật tiến lên, nắm lấy tay Cố Dương.

Thấy cảnh này, Chu Tước lão tổ bọn họ nhất thời mặt đầy mừng rỡ.

Đây là chuyện tốt!

Đây chính là chuyện tốt bằng trời!

Ánh mắt Chu Tước thánh chủ cũng sáng ngời, lập tức hỏi: "Cố Dương, ta thấy ngươi và Tiểu Nguyệt Tiểu Thanh hợp nhau như thế, không bằng chọn ngày lành tháng tốt, trực tiếp làm xong hôn sự đi?"

Khụ khụ!

Nghe thấy ngữ khí không thể chờ đợi của Chu Tước Thánh Chủ, kết hợp ánh mắt trông mong của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh bên cạnh.

Cố Dương nhất thời ho khan một trận.

Sao hắn cảm thấy Chu Tước thánh chủ lại gấp gáp bán con gái ra như vậy?

Nhưng hắn cũng không có quá nhiều ý nghĩ kháng cự.

Dù sao...

Ai có thể từ chối hai tỷ muội loli đáng yêu này được chứ?

"Ta bất cứ lúc nào cũng có thể."

Cố Dương giang tay ra nói.

Có được câu trả lời khẳng định của Cố Dương.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh tràn đầy vẻ vui mừng!

Cố Dương rốt cục đồng ý lấy nàng!

"Quá tốt rồi!"

Ngay cả Hoàng Thanh luôn nhảy nhót, giờ phút này cũng nhịn không được kinh hỉ trong lòng, lúc này liền nắm chặt nắm đấm nhỏ, khắp khuôn mặt xinh đẹp tràn đầy hưng phấn cùng kích

động.

Bàn tay nhỏ bé của Hoàng Nguyệt nắm chặt tay Cố Dương cũng không khỏi hơi dùng sức một chút.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng dường như mang theo nhu tình vô hạn.

"Cố công tử... Không, phu quân, sau này... Xin chỉ giáo nhiều hơn!"

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Hoàng Nguyệt ửng hồng.

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng nhịn không được cảm khái.

Thế này ai chịu nổi?

Mà một màn này cũng là rõ ràng rơi vào trong mắt vô số cường giả Đông Hoang, dẫn tới vô số người lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

"Hízz..."

"Bên người Cố Dương tại sao tất cả đều là một ít cực phẩm nữ tử chứ!"

"Đúng vậy, đây quả thực là phúc phận không màng đến người khác mà!"

"Bốn vị cực phẩm mỹ nhân cùng ở bên... Thật là quá ngưỡng mộ!"

Đối với một màn này, đại bộ phận mọi người đều lộ vẻ hâm mộ, ngược lại cũng không cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Từ xưa đến nay mỹ nhân xứng anh hùng.

Hiển nhiên Cố Dương là xứng với danh anh hùng!

Mà ngay tại khi vô số cường giả cảm thán ngưỡng mộ.

Bên kia, ánh mắt Chu Tước thánh chủ cũng sáng lên.

Hắn cũng không ngờ Cố Dương lại đáp ứng quyết đoán như vậy.

Kinh hỉ, đồng thời hắn đang chuẩn bị mở miệng nói cái gì đó.

Lại nhìn thấy Hoàng Âm sải bước đi đến bên người Cố Dương.

Trên gương mặt xinh đẹp cũng hiện ra một tia ửng đỏ, nhưng lại thập phần lớn mật nhìn qua Cố Dương.

"Cố Dương ta cũng muốn gả cho ngươi!"

Hoàng Âm đột nhiên thổ lộ, lập tức càng để cho vô số cường giả Đông Hoang lộ vẻ kinh ngạc.

Dù sao...

Bọn họ có chút hiểu biết về tính cách của Hoàng Âm.

Đều biết được Hoàng Âm ngày thường đối đãi với người ngoài đều tương đối thanh lãnh.

Hơn nữa hoàn toàn đắm chìm trong tu luyện, còn là một võ si.

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới trước mặt Cố Dương, Hoàng Âm lại lộ ra bộ dáng như vậy.

Điều này cũng khiến vô số cường giả kinh ngạc không thôi.

Cố Dương cũng nhịn không được sửng sốt một chút, ngược lại không nghĩ tới Hoàng Âm thật sự muốn gả cho mình.

Hắn còn tưởng đối phương chỉ đùa một chút.

"Thế nào Cố Dương, ta... ta có thể sao?"

Hoàng Âm nói xong bỗng nhiên có chút sợ hãi, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương có chút kinh hoảng.

Sợ Cố Dương cự tuyệt.

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười, đưa tay ôm Hoàng Âm vào trong ngực.

"Điều này có gì không thể?"

Hoàng Âm dựa vào lồng ngực rộng lớn của Cố Dương, trên gương mặt xinh đẹp cũng hiện ra vẻ mừng rỡ.

Cảnh tượng này khiến mọi người tán thưởng lắc đầu.

"Hiện tại không phải là tứ nữ, mà là ngũ nữ!"

"Hízz, Cố Dương có thể chịu nổi sao?"

"Ha ha, nhìn qua thể phách Cố Dương cực kỳ cường hãn, làm sao có thể chống đỡ không được?"

"Hả? Các ngươi đang nói cái gì, sao ta nghe không hiểu vậy?"

Vô số tiếng bàn luận trêu ghẹo vang lên phía dưới.

Mà Chu Tước lão tổ và Chu Tước thánh chủ tiền nhiệm cũng là vẻ mặt tràn đầy kinh hỉ.

Hết sức hài lòng nhẹ gật đầu.

Thấy vậy Chu Tước thánh chủ cũng vui mừng quá đỗi, lúc này liền tuyên bố: "Một khi đã như vậy..."

"Bảy ngày sau chính thức cử hành hôn sự cho các ngươi đi!"

Nghe được Chu Tước Thánh Chủ nói, ba người Hoàng Âm lập tức đều có chút thẹn thùng.

Dù sao...

Ba tỷ muội các nàng cùng nhau cử hành hôn sự gì gì đó cũng là lần đầu nha!

Cố Dương ngược lại là khẽ cười một tiếng, chậm rãi gật đầu nói: "Có thể."

Nhận được câu trả lời khẳng định của Cố Dương, Chu Tước Thánh Chủ cũng khẽ gật đầu.

Chợt quay đầu nhìn về phía chư vị cường giả đứng đầu Đông Hoang.

"Bảy ngày sau, kính xin chư vị đều đến cổ vũ chứng kiến một phen!"

Nghe đến đây, một đám cường giả Đông Hoang cũng liên tục chắp tay.

Bọn họ tự nhiên cũng mừng rỡ tham gia hôn sự của Cố Dương.

Dù sao...

Hôm nay Cố Dương, có thể nói là thiên kiêu mạnh nhất toàn bộ Huyền Minh đại lục!

Không chỉ có thể nhìn thấy loại chuyện yêu nghiệt này đại triển thân thủ, thậm chí chuyện kinh thế hãi tục dưới áp lực còn cưỡng ép giết ngược lại cường giả Thánh cảnh.

Còn có thể tự mình nhìn thấy kết thúc vui vẻ của ba vị Thánh nữ Chu Tước thánh địa cùng Cố Dương, chuyện này đối với bọn họ mà nói còn là vinh hạnh.

Thậm chí ngày sau còn có thể lấy ra khoác lác với bằng hữu chung quanh một phen!

Đối với bọn họ, chuyện này đương nhiên là trăm lợi mà không một hại!

Hơn nữa, nếu như còn có thể dựa vào đây cùng Cố Dương trò chuyện một phen, đó chính là nhân sinh viên mãn!

Vô số cường giả Đông Hoang mặt mũi tràn đầy chờ mong.

Khi mọi chuyện kết thúc.

Chư vị cường giả Đông Hoang cũng là trở lại phòng của mình tạm thời nghỉ ngơi.

Ba tỷ muội Hoàng Âm cũng đi chuẩn bị chuyện thành thân.

Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành hỗ trợ.

Trong đó Sở Linh Nhi đã từng thành thân với Cố Dương, có kinh nghiệm bố trí, cho nên càng thêm thuận tiện.

Về phần Cố Dương, được lão tổ Chu Tước thánh địa mời tới bên trong một nơi bế quan tối đen.

Nơi này...

Tên Chuẩn Thánh kia bị phế bỏ tu vi, giam giữ ở đây.

"Cố Dương, lần này Hắc Nguyên thần triều bị trọng thương, chỉ sợ sẽ không tùy tiện buông tha chúng ta, cho nên... bọn họ có thể lại lần nữa giáng lâm Đông Hoang ta!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa nghiêm túc dặn dò.

"Không biết tin tức của ngươi có truyền về Hắc nguyên thần triều hay không, nếu truyền về bọn họ khẳng định sẽ dốc hết toàn lực ra tay với ngươi!"

"Điểm này, ngươi phải vạn phần cẩn thận!"

Nghe lão tổ Chu Tước thánh địa dặn dò, Cố Dương lại khẽ cười một tiếng.

"Yên tâm đi lão tổ, ta sẽ chú ý."

"Tên gia hỏa này, lão tổ ngươi tính xử trí thế nào?"

Cố Dương nhìn Chuẩn Thánh bị giam giữ kia, chậm rãi hỏi.

"Ừm... Ta dự định sưu hồn, tận lực nắm giữ càng nhiều tin tức của Hắc Nguyên Thần triều."

Lão tổ Chu Tước thánh địa dừng một chút liền nói ra suy nghĩ của mình.

Sau khi nói xong, hắn nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi có đề nghị gì tốt hơn không?"

Nghe vậy, Cố Dương cũng hơi dừng lại.

"Đề nghị thì không có."

"Có điều phải cẩn thận một chút."

"Dù sao Hắc Nguyên thần triều tồn tại một vị Thần cảnh cường giả, nói không chừng sẽ lưu lại một ít thứ trong thức hải của bọn thủ hạ."

Nghe được Cố Dương nói, Chu Tước thánh địa lão tổ nhất thời giật mình, ngay lập tức sắc mặt cũng hơi đổi.

Hắn thiếu một chút đã quên mất chuyện này.

Vốn hắn còn định sưu hồn, nhưng giờ phút này động tác lại nhịn không được dừng lại.

Mà giờ phút này, trong ánh mắt Cố Dương hiện ra điểm điểm

kim mang.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn.

Có vấn đề!

Quả nhiên trong đầu Chuẩn Thánh có một đạo thần niệm khắc ấn cực kỳ khủng bố!

Tuy nhiên để phòng ngừa vạn nhất, hắn trực tiếp xóa bỏ thần niệm ấn kia thông qua hệ thống.

Dù sao nếu kích phát đạo thần niệm khắc ấn này, sẽ phiền toái.

Nói không chừng còn sẽ trực tiếp bại lộ ra mình.

Nhưng thông qua hệ thống trực tiếp xóa bỏ nó.

Ngược lại cũng có thể coi là thập phần nhẹ nhàng đơn giản.

Sau khi xóa đi thần niệm, lại nhiều lần xác nhận không còn chuẩn bị gì khác, lúc này hắn mới chậm rãi nói ra.

"Lão tổ yên tâm, không còn vấn đề rồi."

Nghe được lời Cố Dương nói, Chu Tước thánh địa lão tổ nhất thời cả kinh.

"Cố Dương, ngươi có thể nhìn ra?"

Hắn kinh ngạc vô cùng hỏi.

Đối với việc này, Cố Dương là đem lời ban đầu mà hắn nói ra cùng Chu Tước Thánh Chủ nói ra.

Nghe Cố Dương giải thích xong, Chu Tước thánh địa lão tổ nhất thời chấn động vô cùng.

Khó trách trên người Cố Dương có cơ duyên phong phú như thế.

Đúng là có năng lực đặc thù mà khủng bố như thế!

Thực sự là làm cho người ta vô cùng hâm mộ mà!

Sau đó Cố Dương cũng không ở lại lâu, rời đi trước.

Mà lão tổ Chu Tước thánh địa cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, bắt đầu sưu hồn!

Cùng lúc đó.

Tin tức Hắc Nguyên Thần Triều xâm lấn Đông Hoang cũng nhanh chóng lan truyền.

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, chính là truyền khắp Huyền Minh đại lục!

Bắc Nguyên.

Huyết Kiếm Tông.

Hạc hót ngang trời, chim thú kinh hãi.

Trên đỉnh Tiên Sơn mờ mịt.

Một lão giả tiên phong đạo cốt ngồi xếp bằng tại đây, khuôn mặt lão khô gầy, lại tản mát ra một cỗ khí tức hoàn toàn bất đồng.

Khoảnh khắc sau, một con tiên hạc đột nhiên hạ xuống trước mặt hắn.

Ngay sau đó, lão giả kia chậm rãi mở một mắt ra.

Ánh mắt kia thâm thúy dày nặng, dường như đã chịu đựng qua vô số năm tháng.

Hắn nhìn qua Tiên Hạc, trên khuôn mặt khô gầy lại lộ ra một tia kinh ngạc.

"Hửm?"

"Chuyện ở Đông Hoang đã giải quyết xong sao?"

Hắn hơi dừng lại một chút.

Hiển nhiên là có chút ngoài ý muốn.

Dù sao...

Tông chủ đương nhiệm Huyết Kiếm Tông truyền tin tức tình huống Đông Hoang cho hắn, hắn thiếu chút nữa chuẩn bị khởi hành đến Đông Hoang rồi.

Nhưng nếu hắn cũng rời đi vậy thì toàn bộ Huyết Kiếm Tông sẽ không có ai tọa trấn!

Cho nên dưới một phen cố kỵ, hắn không có ra tay.

Nhưng cũng thông báo cho một số lão bằng hữu.

Kết quả...

Không nghĩ tới chuyện của Đông Hoang lại giải quyết được rồi?

Hơn nữa dường như Tiên Hạc đem chuyện phát sinh thời gian đó ở Đông Hoang tất cả đều kể ra.

Ngay sau đó, đồng tử lão giả đột nhiên co rụt lại, ngay sau đó nhịn không được đứng lên.

Khí tức nhàn nhạt trên thân, giờ phút này lại triệt để rung động.

"Cái gì!"

"Một thiên kiêu tên là Cố Dương, vẻn vẹn mười tám tuổi đã lấy tu vi Vũ Hóa cảnh, vượt qua hàng rào tu vi vượt cấp đánh chết Hoàng Cảnh không nói, còn chém giết một vị Chuẩn Thánh!"

"Thậm chí cuối cùng chiến cuộc sở dĩ kết thúc, cũng là bởi vì Cố Dương này... Thông qua một thủ đoạn đặc thù nào đó trực tiếp đem vị đại thống lĩnh Thánh cảnh của Hắc Nguyên Thần Triều kia trực tiếp âm chết!"

"Hízz..."

Giờ phút này, vẻ cao thâm khó dò trên người lão giả triệt để tan thành mây khói, thay vào đó...

Chỉ có khiếp sợ!

Thật là kinh hãi!

Cùng với không tưởng tượng nổi!

Một Vũ Hóa cảnh mười tám tuổi, đã đủ kinh người!

Dù sao thiên kiêu bực này, cho dù phóng mắt toàn bộ Huyền Minh đại lục, chỉ sợ cũng chỉ có mấy vị!

Ngay cả Trung Châu cũng giống như thế!

Mà thiên kiêu tên Cố Dương kia lại lấy tu vi Vũ Hóa cảnh, dễ dàng vượt cấp đồ sát Hoàng cảnh cùng Vương cảnh không nói, thậm chí còn có cả thủ đoạn thủ đoạn chém giết Chuẩn Thánh thậm chí Thánh cảnh!

Điểm này, mặc dù lão tổ Huyết Kiếm Tông là Thánh Cảnh nhưng trong lòng vẫn cảm thấy kinh hãi vô cùng!

Dù sao loại chuyện này cũng quá mức truyền kỳ rồi!

"Hơn nữa..."

"Cố Dương này, thế mà còn nắm giữ hai đại pháp tướng chi lực!?"

"Còn là hai loại sức mạnh trong truyền thuyết là hủy diệt và không gian!"

Từ khi Tiên Hạc kể lại toàn bộ tin tức Đông Hoang cho hắn nghe.

Trên mặt lão giả, vẻ khiếp sợ liền chưa bao giờ biến mất.

Sóng trước chưa lặng sóng sau đã nổi lên!

Khiếp sợ là không ngừng như thủy triều không ngừng vọt tới.

Dù là Thánh cảnh, hắn cũng nhịn không được hít một hơi thật sâu.

Trong lòng hắn vô cùng chấn động!

"Đông Hoang đến tột cùng là xuất hiện yêu nghiệt gì!"

Hắn trợn trừng đôi mắt.

Ánh mắt chỉ có kinh hãi.

Nam Lĩnh.

Bá Vương Thánh Địa và Diệt Hồn Thánh Điện cũng đồng thời nhận được tin tức Thánh Chủ và Điện Chủ nhà mình truyền về.

Mà khi tin tức được công bố ra, trong nháy mắt.

Toàn bộ thế lực ở Nam Lĩnh đều bị chấn động!

"Moá!"

"Thật hay giả đây?"

"Vũ Hóa cảnh mười tám tuổi, hơn nữa... Vượt cấp đánh chết Chuẩn Thánh cảnh và Thánh cảnh? Ngươi mẹ nó đang đùa ta à, loại chuyện này tuyệt đối không có khả năng phát sinh!"

"Đây là tin tức Diệt Hồn điện chủ và Bá Vương thánh chủ nhắn trở về à? Có phải là nhầm lẫn không?"

Bởi vì tin tức này thật sự quá mức chấn động.

Cho nên hầu hết mọi người ở Nam Lĩnh đều không dám tin vào tai của mình.

Dù sao...

Lấy tu vi Vũ Hóa cảnh chém giết Chuẩn Thánh thậm chí Thánh cảnh gì đó bọn hắn nằm mơ cũng không dám nghĩ tới, trong hiện thực thật sự có khả năng phát sinh sao?

Tuyệt đối không có khả năng!

Mà khi lão tổ Diệt Hồn thánh điện và Bá Vương thánh địa đứng ra khẳng định tính chân thật của tin tức.

Toàn bộ Nam Lĩnh theo đó mà nổ tung!

Trong nháy mắt, hết thảy yêu nghiệt thiên kiêu Nam Lĩnh đều vô cùng hoảng sợ, thán phục thực lực cùng thiên tư khủng bố của Cố Dương.

Cùng lúc đó, tin tức Cố Dương mười tám tuổi bước vào Vũ Hóa cảnh, đồng thời nắm giữ không gian cùng Hủy Diệt Song Pháp Tướng, cũng nhanh chóng truyền bá ra.

Đoạn thời gian này hầu như Nam Lĩnh mỗi một góc đều đang nghị luận xem Cố Dương yêu nghiệt như thế nào.

Thiên tư vượt xa truyền kỳ Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước, trở thành thiên kiêu mạnh nhất từ trước tới nay của Huyền Minh đại lục!

Không ai bằng!

Một truyền mười, mười truyền trăm.

Toàn bộ Nam Lĩnh gần như tất cả mọi người đều biết được đại danh của Cố Dương.

Đồng thời vô số người đều hết sức tò mò.

Vị thiên kiêu trong truyền thuyết này... rốt cuộc bộ dáng ra sao?

Tình huống như vậy cũng xảy ra ở Tây Mạc.

Chỉ có điều lần này Tây Mạc không phái cường giả đến Đông Hoang chi viện.

Vì vậy tin tức của bọn họ tới muộn một chút.

Tin tức mà bọn họ nhận được là từ Bắc Nguyên và Nam Lĩnh truyền tới.

Mà bọn họ đối với tin tức này, trong lòng rung động không gì sánh nổi.

Vẻ mặt của vô số thiên kiêu cũng rất nặng nề, cảm thấy áp lực thật lớn.

Suy cho cùng Cố Dương còn quá trẻ!

Thiên kiêu siêu cấp trẻ tuổi như vậy, thậm chí là trấn áp tất cả mọi người.

Hơn nữa còn là siêu cấp yêu nghiệt từ trong Đông Hoang đi ra.

Chuyện này khiến bọn họ ít nhiều không cách nào tiếp nhận nổi.

Về phần một ít thế lực đứng đầu Tây mạc, cũng là bởi vì chuyện này mà rung động vô cùng.

"Không ngờ rằng Đông Hoang lại ra yêu nghiệt kinh khủng như thế!"

Nơi sâu trong Tây Mạc, Tam Nguyên Thiên Ngoại.

Hai đạo thân ảnh cường hãn không gì sánh được thình lình đặt chân tại đây.

"Xem ra cũng không cần chúng ta ra tay giúp đỡ."

"Ừm, mặc kệ như thế nào... Sự tích Đông Hoang Cố Dương lần này, chỉ sợ là phải truyền khắp toàn bộ Huyền Minh Đại Lục rồi?"

Nói đến chỗ này, hai đạo thân ảnh kia liền nhìn nhau cười một tiếng.

Trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi và thán phục.

Trung Châu.

Là địa vực đứng đầu náo nhiệt nhất của Huyền Minh đại lục.

Nơi này bao gồm cả thiên kiêu đứng đầu của ngũ đại châu vực!

Nếu nói thiên kiêu mạnh nhất của Huyền Minh đại lục ở đâu, tự nhiên là Trung Châu không ai có thể hơn!

Mà thiên kiêu Trung Châu cũng có chút kiêu ngạo đối với điều này!

Nhưng lần này một tin tức khiến vô số thiên kiêu Trung Châu

kinh hãi chính là truyền khắp toàn bộ Trung Châu!

"Cái gì?"

"Đông Hoang bị Hắc Nguyên thần triều xâm lấn ngược lại có nghe nói, nhưng mà... Cố Dương này là từ đâu tới?"

"Mười tám tuổi Vũ Hóa Cảnh, nắm giữ không gian hủy diệt song pháp tướng, đồ sát Hoàng Cảnh như giết chó, còn tiêu diệt một vị Chuẩn Thánh, thậm chí ngay cả vị đại thống lĩnh mạnh nhất của Hắc Nguyên Thần triều kia cũng chết thảm trong tay hắn..."

"Chuyện này... là thật hay giả?"

"Yêu nghiệt thế này tồn tại ở Huyền Minh đại lục sao?"

"Không phải là những lão gia hỏa Đông Hoang kia vì để người khác chú ý khuếch đại sự thật đấy chứ?"

Đối với tin tức này, không ít thiên kiêu vô cùng kinh hãi.

Nhưng phần lớn thiên kiêu đối với chuyện này lại chẳng thèm ngó tới.

Bởi vì bọn họ căn bản không tin tưởng!

Huyền Minh đại lục làm sao có thể tồn tại yêu nghiệt kinh khủng như thế?

Cho dù có, vậy tuyệt đối không có khả năng xuất thân từ Đông Hoang!

Mà hắn là xuất thân từ Trung Châu!

Về phần đám thế lực đỉnh cao ở Trung Châu, mặc dù cũng biết chuyện Đông Hoang, bọn họ cũng vô cùng chấn động.

Nhưng đồng thời cũng hơi nghi ngờ.

Dù sao thì Vũ Hóa cảnh vượt cấp chém giết Ngụy thánh thậm chí là Thánh cảnh, thực sự quá kinh thế hãi tục.

Cho dù là những cường giả đứng đầu Trung Châu này, đối với chuyện này cũng không quá tin tưởng.

Bọn họ càng muốn tin tưởng Đông Hoang chỉ là trùng hợp đẩy lui Hắc Nguyên thần triều, vì thế muốn cổ vũ sĩ khí, mới có thể phóng ra tin tức khoa trương bực này!

Nhưng có người không tin, tất nhiên cũng có người tin tưởng.

"Cố Dương sao?"

Trung Thiên vực.

Chính là đệ nhất vực ở Trung Châu.

Cũng là nơi phồn hoa nhất toàn bộ Trung Châu.

Nơi này có vô số thiên kiêu.

Mà giờ phút này tại một quán rượu nào đó tại Trung Thiên Vực.

Một thanh niên phong độ nhẹ nhàng, mặc trường bào màu xanh đen thần sắc ngưng trọng.

Trong miệng có chút nỉ non một câu.

Mà ở trước mặt thanh niên, thình lình cũng đang ngồi một tên thanh niên tóc ngắn.

Thanh niên tóc ngắn nghe được lời của hắn, không khỏi khẽ cười một tiếng nói: "Nhậm huynh cũng nghe được tin đồn về Đông Hoang sao?"

"Nói đến cũng thật sự là buồn cười, đám man rợ Đông Hoang này khoác lác cũng không biết viết bản thảo, lại còn nói một thiên kiêu mười tám tuổi của bọn hắn dùng tu vi Vũ Hóa cảnh chém giết một tôn ngụy Thánh cùng Thánh cảnh, quả thực cười chết người!"

"Toàn bộ Đông Hoang chỉ có một vị Thánh cảnh mà thôi chứ? Chỉ sợ bọn hắn đều không rõ rốt cuộc Thánh Cảnh kinh khủng cỡ nào, chỉ là Vũ Hóa Cảnh... Ngay cả một ánh mắt của Thánh Cảnh chỉ sợ cũng không chống đỡ được? Còn vượt cấp chém giết Thánh Cảnh, quả thực bốc phét!"

Thanh niên tóc ngắn nhất thời chậm rãi nói, trong ngôn ngữ tràn đầy khinh thường với truyền thuyết kia.

Hiển nhiên hoàn toàn không tin chuyện này.

Đối với việc này, thanh niên mặc trường bào màu xanh đen chỉ cười cười, không nói gì bởi vì hắn đến từ Huyết Kiếm Tông Bắc Nguyên.

Tin tức này cũng được Huyết Kiếm Tông truyền tới.

Nói hắn sau này phải cẩn thận một chút, không nên đối địch với Cố Dương!

Thái độ của tông môn hết sức cẩn thận hèn mọn, cũng làm trong lòng hắn rung động không gì sánh được.

Kỳ thật ngay từ đầu hắn cũng không quá tin tưởng tin đồn này.

Nhưng...

Hiện tại, hắn có chút dao động.

Đối với Cố Dương trong truyền thuyết kia, cũng là có chút kiêng kỵ.

"Vũ Hóa cảnh ngay cả Thánh cảnh cũng có thể chém giết..."

"Không biết Cố Dương này, có phải thật sự yêu nghiệt như trong truyền thuyết hay không?"

Hắn hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt đầy cảm thán.

Mà ngay lúc này Huyền Minh đại lục, khắp nơi tràn ngập nghị luận liên quan tới Cố Dương.

Cùng lúc đó.

Nơi thiên ngoại xa xôi.

Thượng giới.

Hắc Nguyên thần triều.

Trong cung điện xa hoa mênh mông hùng vĩ.

Một gã nam tử trung niên mặc thần bào màu đen đang ngồi ngay ngắn trên long ỷ thật lớn.

Hắn nhắm hai mắt, nhưng khí tức uy nghiêm chỉ phát ra từ hai đầu lông mày của thượng vị giả, dù không tận lực phóng thích nhưng cũng có thể khiến lông tơ của vô số người dựng đứng lên!

Mà hắn chính là Thần chủ Hắc Nguyên Thần Triều.

Tồn tại chí cao vô thượng của Hắc Nguyên thần triều!

Giờ phút này, dường như hắn đang vờ như nghỉ ngơi.

Nhưng vào lúc này.

Ngoài cửa truyền đến từng đợt tiếng bước chân dồn dập.

Ngay sau đó, một lão giả cao tuổi lảo đảo một đường, sợ hãi vọt vào.

"Thần, Thần chủ đại nhân, xảy ra chuyện lớn rồi!"

Toàn thân lão giả run lên, phảng phất như thấy được một loại chuyện cực kì kinh khủng nào đó, trong thanh âm tràn đầy sợ hãi.

Mà nghe được lời lão giả nói.

Phía trên long ỷ.

Nam tử trung niên vô cùng uy nghiêm cũng chậm rãi mở to mắt.

Một tia hàn quang nhanh chóng bắn ra từ trong mắt hắn.

"Hoang mang rối loạn phía trên đại điện, còn ra thể thống gì!"

Nhìn thấy vậy, mồ hôi lạnh trên trán lão giả chảy ròng ròng, lập tức quỳ rạp xuống đất.

"Xin... Xin thần chủ bớt giận, thật sự là chuyện rất khẩn cấp, không thể không hoảng!"

Nghe vậy, Hắc Nguyên Thần Chủ cũng chậm rãi khoát tay áo.

"Nói đi, nếu không phải chuyện gì quan trọng, ngươi hẳn là minh bạch hậu quả."

Thần chủ ngữ khí bình tĩnh, nhưng lời này lại khiến lão giả cả người chấn động không thôi, trong ánh mắt cũng lộ ra sợ hãi.

Ngay sau đó hắn vội vàng mở miệng nói.

Chỉ là lúc chân chính mở miệng, hắn lại có chút do dự, cho nên ấp úng.

"Thần Chủ, mới rồi trong Điện thờ, điện thờ của Thập Tam điện hạ đã bị phá hủy!"

"Ngươi nói cái gì?"

Nghe được lời lão giả nói, Thần Chủ lập tức mở to hai mắt nhìn, cau mày.

"Thập Tam? Lần này Nguyên Long chính là đi theo Hàn đại thống lĩnh đến Đông Hoang chi địa hạ giới, không nên gặp nguy hiểm mới đúng!"

Thần chủ vẫn coi như bình tĩnh.

Nhưng ngẫm lại cũng thấy đúng.

Đối với Thần Chủ mà nói, hắn có rất nhiều con nối dõi dưới gối.

Tiêu Nguyên Long với tư cách là Thập Tam hoàng tử, cũng xem như yếu trong số một đám hoàng tử.

Mặc dù trong lòng của hắn vẫn có chút tức giận, nhưng cũng không đến mức mất đi chừng mực.

Sau một phen bình tĩnh suy nghĩ, chân mày Thần Chủ ngày càng nhíu chặt.

Trong lòng hắn có cảm giác không ổn tràn lên.

"Truyền người trông Điện Thờ Thánh điện đi lên!"

"Vâng!"

Tên lão giả kia nhất thời vội vàng gật đầu, đang tính rời khỏi đại điện đi báo tin.

Nhưng đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân dồn dập quen

thuộc từ bên ngoài đại điện truyền đến.

Ngay sau đó, bước chân của một nam tử trung niên mặc quần áo và trang sức giống hệt như hắn khẽ di động, thần sắc bối rối vọt vào trong đại điện.

"Thần chủ... Thần chủ bệ hạ, xảy ra chuyện lớn!"

Trung niên nam tử hoảng hốt vọt vào, thấy lão giả trước mặt, lập tức vẻ mặt dừng lại.

"Tại sao ngươi lại ở chỗ này?"

Nét mặt lão giả cũng lộ ra vẻ quái dị.

"Ngươi sốt ruột như vậy, chẳng lẽ... điện thờ thánh điện cũng xảy ra chuyện?"

"Cũng?"

Nam tử trung niên lập tức trợn tròn hai mắt.

Mà Thần chủ trên long ỷ thấy cảnh này, trong lòng càng thêm không ổn.

"Nói mau, điện thờ thánh điện lại xảy ra chuyện gì?"

Nghe được lời nói của Thần Chủ, hai người liền bị dọa đến vội vàng quỳ rạp trên mặt đất.

Bọn họ đúng là đang tán gẫu, quên mất Thần chủ.

Đúng là tự tìm đường chết!

Hai người quỳ trên mặt đất dán chặt đầu tựa vào mặt đất.

"Hồi bẩm thần chủ bệ hạ, điện thờ thần thánh điện... Điện thờ hồn của Hàn đại thống lĩnh đột nhiên bị tiêu diệt!"

"Hàn đại thống lĩnh, sợ là gặp bất trắc!"

Nam tử trung niên vội vàng nói.

"Cái gì!?"

Giờ phút này, ngay cả là Thần Chủ cũng nhịn không được tức giận đứng dậy.

Bàn thờ hồn tắt đại biểu cho cái gì, đương nhiên hắn làm thần chủ tự hiểu rõ.

Điều này đại biểu cho thần hồn câu diệt!

Ngay từ đầu điện thờ hồn của Thập Tam hoàng tử Tiêu Nguyên Long đã bị dập tắt, hắn chỉ thoáng cảm thấy có chút đau lòng, nhưng cũng không có phản ứng quá lớn.

Chờ đến lúc đó Hàn đại thống lĩnh trở về, báo thù cho Tiêu Nguyên Long là được.

Nhưng bây giờ bàn thờ hồn của Hàn đại thống lĩnh cũng đã tắt!

Giờ phút này.

Thần chủ lập tức vô cùng tức giận.

Trong nháy mắt, lực áp bách vô cùng khủng bố lập tức tràn ngập toàn bộ đại điện.

Trung niên nam tử quỳ trên mặt đất cùng lão giả trong nháy mắt đầu đầy mồ hôi, thần sắc trắng bệch.

Môi bọn họ đều liên tục run lên.

Nhưng bọn hắn cũng không dám nói thêm gì, chỉ có thể cố nén tư thế không thoải mái duy trì tư thế quỳ!

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Giờ phút này trong mắt Thần Chủ tràn đầy tức giận.

Bàn thờ hồn của Thập Tam hoàng tử và Hàn Đại thống lĩnh bị tắt.

Hắn cũng hiểu được Đông Hoang hạ giới nhất định đã xảy ra chuyện gì đó!

Thậm chí ngay cả Hàn đại thống lĩnh thực lực Thánh Cảnh cũng bị chết trong đó!

"Hô..."

Thần chủ hít một hơi thật sâu, để cho cảm xúc của mình tỉnh táo lại.

Vào thời điểm này, càng cần phải tỉnh táo.

Với tư cách Thần Triều Thần Chủ, hắn tự nhiên là cần khống chế tâm tình của mình.

Nếu không...

Chấp chưởng thần triều như thế nào?

"Dựa theo tình huống bình thường, cho dù toàn bộ cường giả Thánh cảnh của toàn bộ Huyền Minh đại lục xuất thủ đối với Hàn đại thống lĩnh, cũng chưa chắc có thể trấn sát, dầu gì, hắn cũng có thể thoát đi, trở về thần triều."

"Xem ra... là đã xảy ra chuyện gì đó ngoài ý muốn!"

Nghĩ đến đây, trong mắt thần chủ lập tức hiện ra một tia lăng lệ ác liệt.

Nhưng hắn chậm rãi lắc đầu.

Lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

Muốn san bằng Huyền Minh Đại Lục, có thể tự mình suất lĩnh một đám thống lĩnh Thánh cảnh trực tiếp công phá rào cản thế giới.

Tiến công quy mô lớn.

Lấy thực lực Hắc Nguyên Thần triều của bọn họ.

Huyền Minh đại lục sẽ không có sức hoàn thủ!

Nhưng hắn có lý do không thể làm như vậy.

Ít nhất, hiện tại không thể!

"Lúc trước dường như cũng từng phát sinh chuyện tương tự."

"Huyền Minh đại lục này... Ta thật đúng là đã xem thường nó!"

Dường như Thần Chủ nhớ lại một số chuyện không quá tốt trước kia.

Lúc trước lần đầu tiên xâm nhập Huyền Minh đại lục, Hắc Nguyên thần triều bọn họ cũng là gặp trở ngại.

Huyền Minh đại lục xuất hiện một vị siêu cấp yêu nghiệt, nhìn khắp Thánh cảnh cũng là tồn tại cực kỳ khủng bố.

Cái tên Hủy Diệt Thánh Tôn kia... đã để lại ấn tượng cực kỳ sâu sắc cho hắn.

"Chẳng lẽ lần này... cũng có một kẻ tương tự Hủy Diệt Thánh Tôn?"

Thần chủ hơi nhíu mày.

Bàn tay giấu ở dưới tay áo của hắn lại không khỏi siết chặt.

Giờ phút này, trong ánh mắt hắn cũng có một tia tức giận hiển hiện.

"Chờ một chút... Rất nhanh, cơ hội liền sắp đến!"

"Đến lúc đó, ta nhất định phải san bằng toàn bộ Huyền Minh đại lục!"

"Sau đó... tìm được nó!"

Thời gian bảy ngày thoáng cái đã trôi qua.

Hiện giờ Chu Tước thánh địa đã là một mảnh náo nhiệt.

Bốn phía đều treo đèn lồng đỏ.

Bầu không khí vui vẻ cũng tràn đầy toàn bộ thánh địa.

Tin tức Cố Dương cùng mấy vị thánh nữ Chu Tước thánh địa sắp thành thân tự nhiên cũng hấp dẫn vô số cường giả đến đây.

Trong thánh địa.

Chu Tước thánh chủ rõ ràng là ở trong đại sảnh tiếp đãi chư vị cường giả từ bốn phương tám hướng đến.

Về phần Cố Dương cùng Hoàng Âm các nàng chỉ là lúc đầu hơi hơi lộ mặt một chút.

Những chuyện còn lại đều giao hết cho Chu Tước Thánh Chủ làm.

Thứ nhất Cố Dương cũng lười ứng phó nhiều người như vậy.

Điều thứ hai sao...

Tối nay phải có đại sự muốn làm, sao có thể tốn nhiều thời gian như vậy ở trên người bọn họ chứ?

Đối với chuyện này Chu Tước thánh chủ cũng là ngầm hiểu.

Chính là một mình ứng đối chư vị cường giả Đông Hoang.

Hơn nữa hắn cũng vừa vặn nhân cơ hội này hảo hảo cảm tạ đối với một đám cường giả Đông Hoang, cho nên nói là tiệc cưới của Cố Dương, trên thực tế coi như là một hồi lễ mừng công!

"Lại nói tiếp, may nhờ có chư vị hỗ trợ, nếu không... chỉ sợ Chu Tước thánh địa chúng ta cũng đã sớm rơi vào tay giặc."

Chu Tước thánh chủ nâng rượu đứng dậy, hơi khom người với xung quanh.

"Thánh Chủ nói đùa, chúng ta chỉ làm chuyện nên làm mà thôi."

"Đúng vậy, việc này chúng ta cũng chỉ là dạo qua mà thôi, chủ yếu nhất vẫn là vị con rể có bản lĩnh của nhà ngài!"

"Mười bảy tuổi Vũ Hóa cảnh, mà hắn còn có thể vượt cấp chém giết một vị Thánh cảnh, thành tựu tương lai của Cố Dương sợ rằng cũng sẽ không giới hạn tại Huyền Minh đại lục này nha!"

Giữa sân, ba vị Chuẩn Thánh đến từ Bắc Nguyên và Nam Lĩnh cũng vội vàng đứng dậy.

Bọn họ cũng điên cuồng thổi phồng Cố Dương.

Đương nhiên dù nói là tâng bốc, cũng chẳng qua chỉ là kể lại sự tích ban đầu của Cố Dương mà thôi.

Mà theo ba người bọn họ nhắc tới Cố Dương.

Trong lúc nhất thời toàn bộ đề tài trên bàn rượu lập tức chuyển dời qua trên người Cố Dương.

Vốn là Chu Tước thánh chủ còn định mượn cơ hội này hảo

hảo cảm tạ chư vị Đông Hoang cường giả một phen.

Kết quả cuối cùng.

Tất cả mọi người bắt đầu thổi phồng Cố Dương, nói Cố Dương yêu nghiệt như thế nào.

Ba đại thánh nữ của Chu Tước thánh địa và Cố Dương là trai tài gái sắc cỡ nào.

Mỹ nhân xứng anh hùng!

Đủ loại từ ngữ tâng bốc cũng là tầng tầng lớp lớp.

Đối với việc này, Chu Tước thánh chủ trong lòng mừng thầm đồng thời cũng có chút bất đắc dĩ.

Mị lực của Cố Dương, thật đúng là vượt qua tưởng tượng nha.

Rõ ràng người không ở nơi này, nhưng dường như khắp mọi nơi đều có!

Hiện trường ăn mừng to như vậy, tất cả mọi người đều kích động nghị luận về bàn rượu ở góc của Cố Dương.

Một đám Vương cảnh tọa lạc ở đây.

"Ta nói này lão Hà, nghe nói Cố Thiên Kiêu từng tiến tu trong Thanh Huyền Thánh Viện các ngươi? Có thể kể một chút chuyện xưa hay không?"

Hà Thanh Huyền thình lình cũng ngồi ở chỗ này.

Mà một đám cường giả Vương cảnh chung quanh sau khi biết được thân phận của Hà Thanh Huyền, lập tức mặt lộ vẻ hâm mộ, chợt càng tò mò không gì sánh được thăm dò.

Nghe đến đây, Hà Thanh Huyền cũng ngẩng cao đầu, có chút

đắc ý.

"Chuyện đương nhiên là có rồi!"

"Phải biết rằng lúc trước Cố Dương vừa mới tiến vào Thanh Huyền thánh viện của chúng ta, còn bị vô số người khinh thường, nhưng các ngươi biết đấy, lão Hà ta không có bản lĩnh gì khác, chỉ có ánh mắt cực kỳ độc! Ta liếc mắt liền nhìn ra, Cố Dương thiên tư bất phàm, sau này tất nhiên thành tựu không thấp!"

"Quả nhiên, tiểu tử này một đường ẩn giấu át chủ bài của mình, ở trên thi đấu nội môn của chúng ta liền thi triển phong thái kỹ kinh tứ tòa..."

Hà Thanh Huyền chậm rãi nói, vừa uống rượu vừa nói chuyện.

Xung quanh là một đám Vương cảnh cũng đang say sưa lắng nghe.

Trong lòng càng sợ hãi thán phục không thôi.

Quả nhiên thiên kiêu không hổ là thiên kiêu!

Bất kể đặt ở nơi nào, hắn đều là ngôi sao lóng lánh nhất!

Bên kia.

Thiên Cực Kiếm Hoàng và một đám Hoàng cảnh ngồi chung một bàn.

Không ít Hoàng cảnh cũng trêu ghẹo cười nói.

"Thiên Cực, ta nhớ trước lúc Vạn Vực thi đấu bắt đầu, Cố Thiên Kiêu còn tới Thiên Cực Thành của ngươi một chuyến, lấy đi truyền thừa của ngươi, lời này có thật không?"

Đối với việc này, Thiên Cực Kiếm Hoàng cũng khẽ gật đầu.

"Đương nhiên là thật."

"Chỉ có điều lúc đó ta đã có thể cảm giác được, truyền thừa của ta đối với Cố Dương mà nói căn bản không đủ tư cách."

Thiên Cực Kiếm Hoàng cười nói.

Đối với chuyện này dường như không thèm để ý chút nào.

Dù sao...

Hắn lúc đó đã biết, Cố Dương lấy truyền thừa của hắn là vì tự nghĩ ra công pháp cùng võ kỹ, đối với chuyện này, hắn không chỉ không cảm thấy phẫn nộ hay là bất mãn.

Ngược lại hắn cảm thấy có chút vinh hạnh!

Dù sao Cố Dương hôm nay đã nắm giữ Thánh cấp kiếm pháp đấy!

"Thật là hâm mộ!"

"Đúng vậy, nếu ta có thể nói một câu với Cố Thiên Kiêu, vậy thì cám ơn trời đất."

"Nếu dưới gối ngươi có một nữ nhi dung mạo đẹp hơn thiên tiên, có lẽ có cơ hội gặp Cố Dương một lần."

"Ha ha ha, nói không chừng còn có thể có thêm một tầng quan hệ với Cố Dương đấy."

Các vị cường giả Hoàng Cảnh cũng cười vang một trận, nhao nhao trêu đùa.

Đương nhiên, lời trêu chọc này cũng khiến một số con mắt thật sự của Hoàng cảnh phát sáng.

"Lại nói... Cô nương nhà chúng ta cũng không kém, bằng không

thì tìm cơ hội giới thiệu một chút?"

"Ngươi già mà không biết xấu hổ, cô nương nhà ngươi cũng đã trăm tám mươi tuổi rồi? Cố Dương người ta cũng chỉ mới mười tám tuổi!"

"Đúng vậy, ngươi giới thiệu vậy còn cách mấy đời nha!"

"Phi phi phi! Một trăm tám mươi tuổi thì sao? Tuổi thọ mọi người dài như thế, một trăm tám mươi tuổi, cũng không khác gì phàm nhân mười bảy mười tám tuổi!"

Mà ngay vào lúc tiệc mừng phi thường náo nhiệt.

Bên kia, với tư cách nhân vật chính như Cố Dương, giờ phút này cũng sắp tiến hành một cuộc đại chiến kinh thế hãi tục.

"Các ngươi xác định?"

Cố Dương thần sắc có chút quái dị nhìn qua trước mắt đều là ba nữ nhân mũ phượng khăn quàng đỏ, xinh đẹp động lòng người.

Sau khi nghe được Hoàng Âm can đảm đưa ra yêu cầu, lập tức nhịn không được vạn phần kinh ngạc.

Mà Hoàng Nguyệt bên cạnh thì cúi thấp cái đầu nhỏ, khuôn mặt xinh đẹp một mảnh ửng đỏ, nhìn qua hiển nhiên là xấu hổ tới cực điểm.

Khuôn mặt khả ái có chút trẻ con mập mạp kia càng làm cho người ta nhịn không được muốn cắn một miếng.

Thậm chí lúc này khuôn mặt đang đỏ bừng vì thẹn thùng của Hoàng Thanh luôn nhảy nhót tưng bừng cũng đỏ lên.

"Không hổ là Hoàng Âm tỷ, tuỳ tiện liền làm được , chuyện này chúng ta ngay cả tưởng tượng cũng không dám nghĩ tới!"

Cùng lúc đó.

Con mắt Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành bên cạnh lại sáng lên, dường như rất mong đợi.

"Đương nhiên!"

"Dù sao thực lực của ngươi bây giờ mạnh như vậy, bất luận là Tiểu Nguyệt Tiểu Thanh hay là Linh Nhi Khuynh Thành đều kém xa ngươi!"

"Chỉ đơn đấu độc đấu không được, chúng ta có thể quần ẩu một mình ngươi!"

Hoàng Âm ngẩng cái đầu nhỏ, trong đôi mắt màu đỏ lửa kia giờ phút này lại hiện ra vẻ lớn mật, một bộ kích động.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi nhíu mày.

"Đã như vậy, vi phu sẽ dạy các ngươi một phen chiến đấu chi tiết nha, Cố Dương nhìn qua đặc điểm khác nhau của các cô nương, cười lớn một tiếng, trực tiếp lấy ra binh khí, chuẩn bị dạy Hoàng Âm cách dùng kiếm."

Hoàng Âm lập tức hồi hộp lên.

Mà Hoàng Nguyệt Hoàng Âm thấy vậy, cũng thập phần mong đợi, muốn hảo hảo quan sát Cố Dương cùng tỷ tỷ mình chiến đấu.

Dáng vẻ của Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi cũng nóng lòng muốn thử.

Thời gian thoáng một cái trôi qua.

Ba ngày trôi qua.

Tiệc ăn mừng cũng đã sớm kết thúc.

Chu Tước thánh chủ sau khi đưa tiễn chư vị cường giả Đông Hoang từng người một.

Ánh mắt hắn cũng không khỏi nhìn về địa phương xa xa bị trận pháp bao phủ.

"Cố Dương thật là có sức chịu đựng tốt, lại dạy đến bây giờ."

Hắn cảm thán một câu, chợt lắc đầu, liền xoay người về tới cung điện của mình xử lý sự vụ.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương chính là cảm thấy mỹ mãn từ trong trận pháp đi ra.

Cho dù chiến đấu liên tục ba ngày ba đêm nhưng với hắn cũng không tính là gì.

Nếu không phải sợ thực lực của đám người Hoàng Âm quá yếu thì đã làm các nàng bị thương rồi.

Hắn còn có thể cẩn thận dạy bảo các nàng một thời gian ngắn, cách làm sao sử dụng kiếm.

Đương nhiên, cũng không thể vì loại chuyện này hoang phế tu luyện được.

Mặc dù hình như mình cũng không cần tu luyện nhỉ?

Nghĩ đến đây, Cố Dương lắc đầu khẽ cười một tiếng.

Lập tức thân hình cũng lóe lên.

Tìm được Chu Tước thánh chủ.

Giờ phút này Chu Tước thánh chủ đang xử lý sự vụ, thấy Cố Dương đến, không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Cuối cùng ngươi cũng xong?"

Chu Tước Thánh Chủ than thở nói.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng cười gật gật đầu.

"Thánh Chủ, ta muốn mượn xem Thánh Thư Các của Chu Tước thánh địa."

Thánh Thư Các chính là nơi mà Chu Tước thánh địa chuyên dùng để chứa đựng các loại sách.

Trong đó không chỉ lưu giữ các loại cổ tịch ghi lại các loại bí mật viễn cổ mà còn có cả công pháp và vũ kỹ cao cấp nhất của cả Chu Tước thánh địa.

Số lượng cũng cực kỳ không ít.

"Ồ?"

Nghe được Cố Dương nói như vậy.

Hai mắt Chu Tước thánh chủ lập tức hơi sáng lên.

Hắn tự nhiên biết chuyện Cố Dương tự nghĩ ra công pháp võ kỹ.

Có thể hiểu được mức độ khó khăn của việc tự sáng tạo công pháp và võ kỹ.

Xem sách vở, gia tăng kiến thức cùng nội tình của bản thân là vô cùng cần thiết.

Cho nên hắn gần như không chút do dự, lập tức gật đầu.

"Tất nhiên là không thành vấn đề, chúng ta đều đã là người một nhà."

Chu Tước thánh chủ mỉm cười.

Chợt đưa cho Cố Dương một khối ngọc bài.

"Đây là ngọc bài quyền hạn cao nhất của Thánh Thư Các, ngươi có thể tùy thời tiến vào trong đó đọc thư tịch, bất luận thư tịch gì cũng được."

"Vậy đa tạ Thánh chủ."

"Ài, khách khí như vậy làm cái gì? Đều là người một nhà!"

"Nói cũng đúng, vậy ta liền rời đi trước."

Rất nhanh.

Cố Dương cầm ngọc bài Thánh Chủ Chu Tước đưa cho hắn.

Trực tiếp đi tới Thánh Thư các.

Trấn thủ Thánh Thư Các chính là một lão giả Hoàng cảnh.

Ánh mắt hắn có chút sụp xuống, lộ ra bộ dạng thập phần không có tinh thần.

Nhưng khi thấy Cố Dương đến, lão giả lập tức vội vàng đứng dậy, thân thể thẳng tắp.

Nhìn qua hoàn toàn không giống như một ông lão tuổi xế chiều.

"Cô gia, mời vào!"

Thậm chí cũng không để Cố Dương đưa ra ngọc bài, lão giả Hoàng cảnh chính là thập phần khách khí thậm chí là có chút hèn mọn mời Cố Dương tiến vào Thánh Thư Các.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng là có chút kinh ngạc,

nhưng chợt cũng giật mình.

Dù sao thanh danh của mình bây giờ đích thật là lớn, hơi có chút khoa trương.

Dưới sự dẫn dắt thận trọng của lão giả Hoàng cảnh.

Cố Dương chính là thẳng đến trọng điểm.

Đi tới khu vực điển tịch Hoàng cấp trở lên.

Nhìn bốn phía từng quyển từng quyển các loại công pháp cùng võ kỹ Hoàng cấp thậm chí là Thánh cấp, Cố Dương cũng nhịn không được con mắt hiện ra quang mang.

Sau đó lập tức đắm mình vào trong đó.

Bắt đầu đọc từng quyển.

Tăng cường nội tình của mình.

Cùng lúc đó, trong phòng cưới.

Năm người các nàng Hoàng Âm rõ ràng đang nằm trên một cái giường lớn.

Tất cả mọi người đều thập phần thoải mái chân thành tâm sự.

"A? Linh Nhi, tại sao trải qua ba ngày đại chiến, trong chúng ta chỉ có tu vi của ngươi tăng lên, hơn nữa còn có vẻ rất nhiều."

Hoàng Âm tò mò nhìn Sở Linh Nhi.

Kinh ngạc không thôi.

Bởi nàng phát hiện tu vi của Sở Linh Nhi lại tăng lên mấy tiểu cảnh giới so với ba ngày trước.

Nhưng các nàng thì không.

Điều này làm cho nàng cảm thấy tò mò.

Không chỉ là Hoàng Âm.

Hoàng Nguyệt Hoàng Thanh cùng với Diệp Khuynh Thành đều tò mò nhìn về phía Sở Linh Nhi.

Sở Linh Nhi cũng có chút ngượng ngùng, cười ngây ngốc một chút.

"Kỳ thật vẫn là may mắn vì có phu quân."

Sau đó Sở Linh Nhi cũng kể lại chuyện lúc trước Cố Dương giúp nàng giải phóng Cửu Chuyển Linh Lung Thể.

Cùng với hiệu quả kinh khủng của Cửu Chuyển Linh Lung Thể.

Sau khi nghe xong, Hoàng Âm có được Thánh thể cùng Thánh cảnh huyết mạch, cũng nhịn không được mở lớn môi anh đào.

Trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy kinh ngạc.

"Cửu Chuyển Linh Lung Thể!"

"Không ngờ thiên hạ này còn có thể chất đặc thù thần kỳ như vậy!"

"Thêm kiến thức rồi!"

Chúng nữ cũng nhịn không được sợ hãi than thành tiếng.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh cũng ngưỡng mộ nhìn Sở Linh Nhi.

"Nếu như cũng có thể chất đặc thù như Linh Nhi tỷ tỷ thì tốt rồi."

"Cảm giác như bị Cố phu quân kéo càng lúc càng xa."

"Đúng vậy đấy."

Các nàng thoáng có chút mất mát cảm thán nói.

Mà lúc này, Hoàng Âm lại là nhịn không được nở nụ cười, an ủi nói: "Kỳ thực hoàn toàn không cần thiết phải có loại ý nghĩ này."

"Thiên phú và thực lực của các ngươi đã xem như đứng đầu, chỉ là so sánh với Cố Dương sẽ có vẻ tương đối nhỏ yếu mà thôi."

"Lấy thiên tư của Cố Dương... Chúng ta chung quy là sẽ không theo kịp bước chân trưởng thành của hắn."

"Chúng ta làm tốt việc nội trợ, chỉ cần yên tĩnh ở sau lưng trợ giúp hắn là đủ rồi!"

Hoàng Âm nhìn thập phần thấu triệt.

Nàng cũng thập phần rõ ràng với thiên tư yêu nghiệt như Cố Dương, cho dù là nàng cũng là đuổi không kịp.

Thay vì luôn muốn đuổi theo bước chân Cố Dương, ngược lại không bằng dẹp yên tâm tình.

Nghe thấy Hoàng Âm an ủi như vậy.

Hoàng Nguyệt và Hoàng Thanh lập tức hai mắt sáng lên.

Tâm tình dường như đã hòa hoãn không ít.

Còn về Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành, các nàng vẫn luôn một mực như vậy.

Cho nên tâm thái cũng đã sớm bình thản.

Căn bản không thèm để ý điểm này.

Mấy cô gái tụ tập một chỗ cũng nói cười vui vẻ.

Ở chung cũng rất hoà hợp.

Thời gian thoáng một cái trôi qua.

Bất tri bất giác, Cố Dương cũng đã ở trong Thánh Thư các năm ngày.

Thời gian năm ngày này, Cố Dương vẫn đắm chìm trong đọc sách.

Giờ phút này hắn đang ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Trong tay có một quyển võ kỹ cấp Thánh.

Giờ phút này hắn nhắm chặt hai mắt, dường như có cảm ngộ.

Ngay sau đó.

Hắn rõ ràng đã mở mắt.

"Hô..."

"Như vậy kế tiếp, chính là quyển cuối cùng rồi!"

Hắn nhìn về phía quyển quyển pháp cấp Thánh trong tay, sau đó vung tay lật xem.

Ngắn ngủn chưa đầy một nén nhang, Cố Dương đã nắm giữ toàn bộ nội dung bên trong Thánh cấp quyển pháp.

Chợt hắn lần nữa nhắm mắt lại.

"Tất cả công pháp võ kỹ đều đã nắm giữ, như vậy đã đến lúc chính thức sửa chữa!"

Nghĩ đến đây, tâm tình Cố Dương cũng không khỏi có chút kích động.

Một trăm triệu năm sửa đổi...

Nhiều điển tịch sách cổ như vậy.

Không biết có thể mang đến cho mình sự tăng lên khủng bố cỡ nào đây?

Điểm này, Cố Dương cũng không cách nào đánh giá.

Nhưng hắn biết chính là trong khoảng thời gian này linh hồn của mình chắc chắn sẽ không dễ chịu lắm.

Dù sao nội tình tích lũy khoảng một trăm triệu năm cũng không dễ dàng hấp thu được!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng hít sâu một hơi.

Tâm niệm đột nhiên khẽ động.

"Thay đổi tất cả công pháp luyện thể, thời gian là một trăm triệu năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Thần sắc Cố Dương liền trở nên vô cùng nghiêm túc.

Bởi vì giờ phút này hắn ta chỉ cảm thấy hoa cả mắt.

Ngay sau đó, linh hồn của mình phảng phất bị một loại khí tức cực kỳ kinh khủng nào đó bao trùm.

Ngay sau đó, hắn cảm giác mình từ từ mở mắt.

Giờ phút này, hắn đang đứng trong một vùng biển khơi mênh mông.

Bọt nước khuấy động, mà hắn phảng phất như là một chiếc thuyền nhỏ bình thường, tùy thời đều sẽ bị sóng lớn hất tung!

Giờ phút này, Cố Dương chỉ cảm thấy rung động!

"Đây chính là... sự lắng đọng cùng nội tình khủng bố của một trăm triệu năm sao?"

"Vậy mà đã ngưng tụ thành ý tượng gần như là thực chất, thậm chí có thể lay động linh hồn của ta!"

Cố Dương sợ hãi thán phục không thôi, nhưng ngay lập tức cũng bình tĩnh lại, tinh tế cảm ngộ.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Cùng lúc đó, một cỗ khí tức trầm trọng không cách nào hình dung rõ ràng từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra!

"Hô..."

Cố Dương lạnh nhạt phun ra một ngụm trọc khí nặng nề.

Mà giờ phút này trong ánh mắt của hắn, ngoài rung động, còn là rung động!

Một trăm triệu năm lắng đọng cùng nội tình, quả thực là khủng bố đến cực hạn!

Đến mức Cố Dương cũng có chút khó có thể tưởng tượng!

Vốn là hắn tu luyện công pháp luyện thể, Long Tượng Thánh Thể quyết tại trong ngàn vạn năm sửa chữa cũng đã vượt qua đến cấp Thánh!

Tuy rằng trong Thánh cấp không tính là cao, nhưng cũng đủ cường hãn.

Mà bây giờ đã trải qua một trăm triệu năm sửa đổi.

Long Tượng Thánh Thể quyết trực tiếp vượt qua Thánh cấp, đột phá Thánh cấp đỉnh phong, đến Thần chi lĩnh vực!

Đó là công pháp luyện thể Thần cấp!

Nếu loại công pháp luyện thể này truyền ra ngoài, chắc chắn sẽ làm cho toàn bộ Huyền Minh đại lục chấn động.

Ngay cả những Thánh cảnh cường hãn ở Trung Châu cũng phải giật mình!

Dù sao...

Thần cấp luyện thể công pháp, đối với bọn hắn mà nói đều là tồn tại quý hiếm chỉ có thể hy vọng mà không thể cầu.

Loại công pháp luyện thể cấp bậc này, gần như không tồn tại ở Huyền Minh đại lục!

Chỉ có thượng giới trong truyền thuyết, mới có thể có được!

Mà Cố Dương lại trực tiếp cải tiến sáng tạo ra một bản!

Tên là... Long Tượng Cổ Thần Quyết!

Chính thức là công pháp Luyện Thể Thần cấp!

Thần cấp luyện thể công pháp có bao nhiêu yêu nghiệt đây?

Cố Dương không khỏi hô hấp một hơi.

Lấy khí lực của hắn bây giờ mà nói là được rồi.

Trải qua một trăm triệu năm lắng đọng lại.

Tuy Long Tượng Cổ Thần Quyết vì vấn đề tài nguyên mà chỉ là giai đoạn tiểu thành.

Nhưng bây giờ, dưới sự gia trì của Long Tượng Cổ Thần Quyết, lực lượng cơ sở của hắn đã tăng vọt khoảng một nghìn lần!

Một ngàn chân long vốn có, nay trực tiếp tăng vọt tới một trăm

vạn chân long!

Sức mạnh một trăm vạn chân long đã đạt đến cảnh giới Thần Long trong truyền thuyết!

Cũng chính là...

Lực lượng của một con Thần Long!

Lực lượng bực này rốt cuộc kinh khủng cỡ nào?

Nếu như hắn lại lần nữa đối mặt với Hoàng cảnh, căn bản không cần có bất cứ thao tác gì lòe loẹt.

Một quyền giáng xuống, sức mạnh Thần Long trực tiếp đập tới.

Không có bất kỳ Hoàng cảnh nào có thể chống đỡ được một quyền này của hắn!

Sức mạnh của Thần Long cũng kinh khủng như vậy đấy!

Cho dù là cường giả Chuẩn Thánh muốn chống lại, chỉ sợ cũng cần dốc toàn lực xuất thủ!

Mà chuyện này...

Vẫn là dưới tình huống Cố Dương không sử dụng bất kỳ lực lượng nào, chỉ đơn thuần sử dụng lực lượng cơ bản của bản thân!

Nếu như dốc toàn lực thúc giục Long Tượng Cổ Thần quyết, kích hoạt Long Tượng Cổ Thần Thể trong truyền thuyết, trên cơ sở một sức mạnh Thần Long, còn có thể lại tăng cường gấp bội.

Cũng chính là...

Mười con Thần Long chi lực!

Nghĩ đến đây, Cố Dương nhịn không được hít một ngụm hơi lạnh.

Lực lượng mười con Thần Long toàn bộ trút ra.

Chỉ sợ dưới Thánh cảnh không người nào có thể chống đỡ được!

Đây chính là chỗ đáng sợ của công pháp luyện thể Thần cấp!

Công pháp Luyện Thể Thánh cấp còn lâu mới có khả năng sánh ngang!

Ngay cả là Thánh cấp đỉnh phong, vẫn còn lâu mới có thể so sánh với Thần cấp!

Cố Dương cảm khái vạn phần.

Khi chiều không gian sửa đổi thời gian tăng lên, ngay cả gông cùm xiềng xích tu vi cũng không cách nào vượt qua.

Thực lực và thủ đoạn của hắn, lại vẫn đang tăng lên cấp số nhân!

Loại thực lực tăng lên này cũng làm hắn cảm thấy rung động, đồng thời mừng rỡ không thôi!

Kể từ đó...

Ngay cả Hắc Nguyên thần triều lại lần nữa giáng xuống xâm lấn Huyền Minh đại lục.

Hắn cũng chưa chắc không thể ứng phó!

Hơn nữa...

"Đây mới chỉ là món khai vị thôi."

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi lộ ra một tia chờ mong.

Kế tiếp... vẫn có rất nhiều thứ cần phải sửa đổi!

Hít sâu một hơi.

Cố Dương lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm cũng hơi động một chút.

"Kế tiếp...Thay đổi tất cả quyền pháp, thời gian là, một trăm triệu năm sau!" Cố Dương không chút do dự, trực tiếp xác nhận sửa đổi.

Ầm ầm ầm!

Cảnh tượng quen thuộc lại tràn lên.

Cố Dương lại chậm rãi mở mắt ra.

Không tệ.

Linh hồn của hắn lại đi tới một nơi xa lạ.

Giống như lúc trước sửa chữa công pháp luyện thể, lắng đọng cùng nội tình khủng bố của một trăm triệu năm, cũng là ý tưởng ngưng tụ thành thực chất, trực tiếp đem linh hồn Cố Dương đều kéo vào.

Cảm nhận được áp lực vô cùng vô tận ở xung quanh.

Cố Dương cũng không khỏi hơi ngưng tụ.

Sau đó ngồi xếp bằng tại đây, không ngừng cảm ngộ bốn phía.

Gầm!

Đúng lúc này, hình như có một tiếng long ngâm vang vọng trong đầu hắn.

Ngay sau đó, trong tiếng long ngâm lại xen lẫn một hồi tiếng rống to.

Thế lớn lực trầm, dường như có thể trấn áp hết thảy.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Trong nháy mắt, Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Trong nháy mắt này, nắm đấm Cố Dương thình lình ở trên không trung vung vẩy một cái!

Rặc rặc!

Vẻn vẹn chẳng qua chỉ tùy ý huy động một cái.

Không gian bốn phía bắt đầu vỡ ra.

Dường như Cố Dương chỉ cần nắm đấm động thêm nửa tấc, không gian kia sẽ triệt để chống đỡ không được, mà toàn bộ vỡ vụn ra!

Chương 700 - Thần Long chi lực, sản xuất lượng lớn võ công Thần cấp (2)

Thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi hít sâu một hơi, thu hồi nắm đấm.

Hắn hấp thu tất cả nội tình và chân ý quyền pháp, hóa thành của bản thân.

Bây giờ Cố Dương cũng đã hạ bút thành văn đối với các loại quyền pháp.

Bây giờ, hắn căn bản không cần bất kỳ chiêu thức hoa hoè loè loẹt.

Một quyền là có thể phá vạn pháp!

Mà bây giờ quyền pháp hắn nắm giữ, lại đắm chìm trong đốn ngộ hàng trăm triệu năm này, trực tiếp bị cải tiến đến Thần cấp!

Không tệ!

Quyền pháp cũng đã thành công bước vào Thần chi lĩnh vực!

Hiện tại quyền pháp hắn tu luyện tên là Long Tượng Thần Lực Quyền!

Không có chiêu thức gì lòe loẹt, chẳng qua là một quyền đấm về phía trước đơn giản mộc mạc nhất.

Một quyền phá vạn pháp!

Đó là chỗ tinh túy của Long Tượng Thần Lực Quyền!

Mà Cố Dương, lại tu luyện Long Tượng Thần lực quyền đến viên mãn, hoàn toàn nắm giữ tinh túy, một quyền đánh ra...

Thậm chí là có thể uy hiếp đến Thánh Cảnh!

Đủ để khiến cho bất kỳ Thánh cảnh nào cũng không dám xem thường hắn!

Mà quyền pháp Thần cấp cũng không phải tăng lên nhanh nhất trong lần sửa đổi này.

Cố Dương ánh mắt lập loè.

Ngay sau đó vươn tay phải ra.

Keng!

Một quả cầu nhỏ vô cùng ngưng thực thình lình nhảy lên trên ngón trỏ Cố Dương.

Tiểu viên cầu trông dường như thập phần không đáng chú ý.

Nhưng lực lượng ẩn chứa trong đó mặc dù là Thánh cảnh chứng kiến cũng nhất định lộ ra vẻ hoảng sợ, lên tiếng kinh hãi!

Bởi vì đây chính là...

Ngụy pháp tắc!

Hơn nữa, còn là bảy thành ngụy pháp tắc chi lực đại thành!

"Bảy thành Thần lực ngụy pháp tắc, chậc "

Thần lực ngụy pháp tắc, chính là xưng hào của tiểu viên cầu đang nhảy nhót trên ngón tay Cố Dương, trước khi sửa chữa nó gọi là Long Tượng nguỵ pháp tắc.

Chẳng qua sau hơn một trăm triệu năm sửa đổi, Long Tượng ngụy pháp tắc thành công được Cố Dương lĩnh ngộ tiến hóa.

Do đó nó biến thành nguỵ pháp tắc Thần Lực càng thêm thuần túy và khủng bố!

Hiệu quả của nó còn gấp mấy lần Long Tượng nguỵ pháp tắc!

"Quả là thu hoạch kinh khủng đến bực nào!"

Cố Dương sợ hãi than không thôi.

Bảy thành Thần lực ngụy pháp tắc chi lực nếu toàn lực thúc giục, cho dù là cường giả Thánh cảnh, không toàn lực ứng phó chỉ sợ cũng sẽ bị nhấn chìm trảm sát!

"Quyền pháp Thần cấp kết hợp với bảy thành Thần lực ngụy pháp tắc chi lực..."

Cố Dương sợ hãi thán phục vô cùng hít sâu một hơi.

Hắn thật đúng là không cách nào tưởng tượng nổi, nếu mình thật sự toàn lực ra tay.

Thánh cảnh có thể chống lại một quyền này của hắn không?

Dù sao...

Đó là một loại lực lượng ngụy pháp tắc đại thành!

Còn là ngụy pháp tắc Thần lực cực kỳ kinh khủng!

Lắc đầu.

Cố Dương ngược lại cũng không đắm chìm trong đó.

Dù sao...

Đây cũng mới chỉ là khởi đầu mà thôi.

"Như vậy kế tiếp... nên sửa đổi công pháp rồi."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia chờ mong.

Công pháp luyện thể và quyền pháp sau khi sửa chữa đều bước vào Thần chi lĩnh vực!

Công pháp... chắc sẽ không ngoại lệ?

Chờ mong, Cố Dương cũng lập tức nhắm mắt lại, tâm niệm bỗng nhiên khẽ động.

"Thay đổi tất cả công pháp, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Keng!

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là "mở mắt" theo thói quen.

Trước lạ sau quen, Cố Dương cũng đã không còn kinh ngạc nữa.

Chợt hắn ngẩng đầu nhìn bốn phía.

Lập tức từng đợt khí tức lăng lệ ác liệt đến cực điểm đập vào mặt.

Khí tức này rất sắc bén, ngay cả Cố Dương cũng nhịn không được thần sắc biến đổi.

Keng!

Khí tức lăng lệ ác liệt đến cực hạn xuyên qua linh hồn của hắn.

Mặc dù vẫn chưa sinh ra bất kỳ thương thế thực chất nào với

Cố Dương, nhưng cũng làm cho trong lòng Cố Dương chấn động không thôi.

Chà chà!

Trong hư không vô biên, dường như lại có từng trận kiếm quang nổi lên.

Tràn ngập toàn bộ không gian, cũng đang chấn động, nhìn vào linh hồn của Cố Dương.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Không biết qua bao lâu.

Cố Dương lúc này vẫn chưa thỏa mãn mà mở mắt.

Lúc này y đã hấp thu toàn bộ trăm triệu năm lắng đọng và nội tình, để bản thân sử dụng.

Mà trong nháy mắt hắn mở mắt, chính là có một đạo khí tức khủng bố phảng phất có thể đâm phá thời không vạch phá chân trời, bay thẳng lên trời!

"Công pháp Thần cấp..."

Khóe miệng Cố Dương hiện ra vẻ mỉm cười.

Quả nhiên như hắn suy nghĩ.

Trải qua một trăm triệu năm lắng đọng cùng lĩnh ngộ khủng bố.

Công pháp của hắn cũng là thuận lợi đột phá Thánh cấp bước vào Thần chi lĩnh vực!

Trở thành…

Công pháp Thần cấp!

Tên của nó là - Thiên Thần Kiếm Quyết!

Một trăm triệu năm tu luyện, Cố Dương tự nhiên cũng tu luyện Thiên Thần kiếm quyết tới viên mãn.

Tất cả chân nguyên trong cơ thể lại lần nữa phát sinh chuyển biến.

Nhao nhao nổi lên hoá thành từng đạo Thần Nguyên Kiếm Cương sắc bén vô song!

Thần Nguyên Kiếm Cương cực kỳ khủng bố!

Chỉ một đạo ngẫu nhiên đã có thể dễ dàng tru sát Vương Cảnh đỉnh phong!

Nếu như có mấy chục đạo thậm chí là mấy ngàn đạo Thần Nguyên Kiếm Cương cùng nhau bộc phát.

Đừng nói là Hoàng Cảnh, dù là Hoàng Cảnh đỉnh phong, chỉ sợ cũng phải nuốt hận chết ngay tại chỗ!

Thậm chí còn có thể uy hiếp tới Chuẩn Thánh!

Nếu lại kết hợp với kiếm pháp sử dụng.

Ha!

Chỉ sợ Chuẩn Thánh cũng không chịu nổi một kiếm của hắn!

Hơn nữa đây mới chỉ là sửa chữa kiếm pháp mang tới.

Nếu như kiếm pháp cũng sửa đổi một phen...

Nghĩ đến điều này, Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi, trong ánh mắt tràn đầy kích động cùng chờ mong.

Hắn ta không kịp chờ đợi mà nhắm hai mắt lại.

Tâm niệm hắn bỗng nhiên khẽ động.

"Thay đổi tất cả kiếm pháp, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là cảm thấy một cỗ cảm giác quen thuộc xông lên đầu.

Ngay sau đó, linh hồn của hắn lại bị kéo đến trong một mảnh không gian xa lạ...

Còn không đợi linh hồn của hắn mở mắt ra.

Một cỗ chấn động kỳ dị lan tràn ra.

Trong chấn động kia dường như ẩn chứa vô số kiếm khí lăng lệ ác liệt.

Kinh khủng và chấn động.

Mà Cố Dương đối với chuyện này, dường như cũng cảm thấy có chút nhìn quen mắt.

Loại năng lực tùy ý xuyên qua không gian này chẳng phải chính là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật sao?

Đang lúc cảm khái.

Lại có một đạo khí tức cực kỳ kinh khủng đập vào mặt.

Khí tức kia sắc bén mà bá đạo, phảng phất như muốn phá hủy toàn bộ!

Nhận thấy đến đây, ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Đây là... Thiên Diệt?

Không đợi Cố Dương cân nhắc kỹ.

Một cỗ khí tức không cách nào tưởng tượng từ trên trời giáng xuống.

Cảm nhận được lực lượng khủng bố gần như có thể gạt bỏ vạn vật.

Cố Dương chỉ cảm thấy linh hồn của mình đều đã nhận ra một tia đau đớn.

Trong cơn chấn động, Cố Dương cũng là ngựa không dừng vó bắt đầu điên cuồng hấp thu.

Chẳng qua là trong quá trình hấp thu của hắn, ở chỗ không gian ý tưởng nơi linh hồn ở dường như có một cỗ khí tức quen thuộc đang từng bước được nuôi dưỡng.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương thình lình lần nữa mở mắt.

Mà giờ phút này, trong ánh mắt của hắn ta, nghiễm nhiên tràn đầy rung động.

"Hô..."

Hắn chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, bên trong khuôn mặt tràn đầy sợ hãi thán phục!

Trải qua một trăm triệu năm sửa đổi.

Cố Dương hấp thu tất cả nội tình cùng lắng đọng của kiếm pháp, sau đó triệt để hoàn thiện Tuyệt Thiên Kiếm Kinh!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh cũng được tăng lên toàn diện!

Đầu tiên chính là thức thứ nhất Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đương nhiên cũng vượt qua Thánh Cấp, trực tiếp trở thành kiếm pháp Thần cấp!

Kết hợp với Không Gian Chi Lực, hắn sử dụng một kiếm rút ra.

Ngay cả cường giả Thánh cảnh cũng chưa chắc có thể phát hiện ra phương hướng hắn xuất thủ!

Quỷ dị, nhanh chóng!

Đây chính là tinh túy của Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kết hợp với trình độ khống chế Không Gian Chi Lực cường hãn của Cố Dương bây giờ, có thể nói là cực kỳ khủng bố!

Trừ cái đó ra, thức thứ hai cũng là từ Thánh cấp trực tiếp tăng lên tới Thần cấp!

Thiên Diệt hiện giờ, uy lực càng thêm hung tàn khủng bố!

Chém ra một kiếm... Mặc dù là không gian cấp độ Tam Nguyên Thiên Ngoại kia, cũng tuyệt đối là chịu không nổi trùng kích hủy diệt của Thiên Diệt, trực tiếp vỡ vụn ra!

Kế tiếp chính là thức thứ ba, Tuyệt Thiên!

Hiện giờ Tuyệt Thiên Nhất Kiếm đã tăng lên vô số lần so với lúc trước!

Phẩm cấp tự nhiên không cần nói nhiều.

Nhẹ nhàng vượt qua đến Thần chi lĩnh vực, thậm chí phẩm cấp còn cao hơn một chút, Tuyệt Thiên Nhất Kiếm chém ra vạn vật câu diệt!

Nếu là kết hợp Hủy Diệt chi lực... Ngay cả Thánh Cảnh cường

giả có năng lực tự chữa trị yêu nghiệt kia, dưới một kiếm này chỉ sợ cũng phải giảm đi rất nhiều, thậm chí là áp chế hoàn toàn!

Bằng vào một kiếm Tuyệt Thiên, hiện giờ nói không chừng Cố Dương cũng có năng lực chiến một trận với Thánh Cảnh!

Đương nhiên...

Cường giả Thánh Cảnh kinh khủng cỡ nào.

Ngay cả một kiếm tuyệt thiên cực kỳ hung tàn, nhưng muốn chém giết cảnh giới kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng!

Chênh lệch giữa Thánh cảnh và Hoàng cảnh thực sự quá khủng bố!

Cho dù là Chuẩn Thánh, cũng chỉ là Hoàng Cảnh hơi cường hãn một chút mà thôi, xa xa không thể so sánh với Thánh Cảnh chân chính!

Đương nhiên, nếu kết hợp với Hủy Diệt Pháp Tắc vậy thì không chắc.

Mà ngay lúc Cố Dương cảm khái thu hoạch phong phú đạt được khi sửa đổi kiếm pháp một trăm triệu năm này.

Đột nhiên, thần sắc hắn đại biến.

Đồng tử co lại thành hình cây kim.

Giờ phút này trong đầu hắn phảng phất nhiều hơn một cỗ lĩnh ngộ cùng tin tức huyền diệu.

Mà chính tin tức này, làm cho Cố Dương trợn tròn mắt.

"Đây là..."

Cố Dương vốn tưởng rằng, sự cải thiện cùng tăng lên của

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh đã chấm dứt tại đây.

Tam đại Thần cấp kiếm pháp, đặc biệt là Tuyệt Thiên Nhất Kiếm, càng có cơ hội uy hiếp đến cường giả Thánh Cảnh.

Có thể thấy được sự cường hãn của nó!

Nhưng khiến Cố Dương hoàn toàn không nghĩ tới chính là lần này sửa đổi một trăm triệu năm đối với kiếm pháp, lại còn có thu hoạch ngoài ý muốn!

Đó là thức thứ tư trong Tuyệt Thiên Kiếm Kinh!

Trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy kinh hỉ.

Hắn không nghĩ tới chính là...

Trong một trăm triệu năm tuế nguyệt dài dằng dặc.

Hắn không chỉ hoàn toàn nắm giữ ba đại kiếm thức của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, mà còn tu luyện tới viên mãn.

Đúng là ngoài ý muốn kết hợp Tuyệt Thiên Kiếm Kinh và Vận Mệnh chi lực cùng một chỗ!

Tuyệt Thiên Kiếm Kinh và Vận Mệnh kết hợp, cũng sáng tạo ra thức thứ tư của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh.

Thức này tên là Vận Mệnh!

Đúng vậy.

Cố Dương không có thêm bất luận từ ngữ tô điểm gì cho nó.

Thức thứ tư, đó là Vận Mệnh!

Trong một kiếm này, bao hàm ý của Vận Mệnh.

Một kiếm chém ra... càng có thể bỏ qua tất cả, trực tiếp chặt

đứt vận mệnh vạn vật!

Sự bá đạo này thật đáng sợ... Chỉ cần từ trong miêu tả này có thể cảm giác được một ít sự bá đạo cùng sự đặc thù của vận mệnh.

Cố Dương mới không có đặt tên khác.

Hắn trực tiếp gọi nó là Vận Mệnh.

Dù sao...

Cố Dương cũng không cảm thấy có bất kỳ sự vật còn có thể vượt lên trên vận mệnh!

"Vận Mệnh, chiêu thức thứ tư này... Phẩm cấp còn không cách nào xác định."

Cố Dương kích động rung động, cũng không khỏi hơi nhíu mày.

Một kiếm khủng bố hàm chứa vận mệnh chi ý... Phẩm cấp của nó căn bản không thể dùng Thần cấp đơn thuần để giải thích.

Mà một kiếm này, chỉ là giai đoạn ban sơ.

Cũng có một không gian rất lớn để hoàn thiện.

Cho nên phẩm cấp ngược lại có thể tạm định thành Thần cấp.

Cùng Tuyệt Thiên ngang hàng.

"Hô..."

"Đây đúng là ngoài ý muốn nha!"

Cố Dương cảm khái, trên mặt cũng không khỏi hiện ra một tia vui sướng.

Dù sao...

Có thể ngoài ý muốn lĩnh ngộ thức thứ tư Tuyệt Thiên Kiếm Kinh, hơn nữa còn là kiếm pháp khủng bố dung hợp vận mệnh!

Đây quả thực là thu hoạch lớn bằng trời!

Nhưng như thế không có nghĩa là kết thúc!

Ngoại trừ sự khủng bố của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh tăng lên!

Ngụy pháp tắc chi lực Cố Dương lĩnh ngộ, cũng được tăng lên tương ứng!

Không gian pháp tắc từ nửa thành ban đầu trực tiếp tăng vọt đến bảy thành!

Hủy Diệt ngụy pháp tắc cũng là từ nửa thành, tăng vọt đến bảy thành!

Hai đại ngụy pháp tắc, cùng lúc đại thành!

Tính cả bảy thành nguỵ pháp tắc Thần lực lúc trước.

Bây giờ Cố Dương, thân mang tam đại ngụy pháp tắc chi lực!

"Thật là khủng khiếp!"

Dù là Cố Dương, cũng nhịn không được phát ra một tiếng cảm thán, bật cười.

Nhưng ngay sau đó, thần sắc hắn trở nên ngưng trọng.

Bởi vì ngoại trừ hai pháp tắc không gian và hủy diệt được tăng lên.

Dường như còn có một loại ngụy pháp tắc chi lực đặc thù đột nhiên tăng vọt!

"Đây là..."

Cảm nhận được một cỗ khí tức nóng rực tuôn ra từ trong cơ thể.

Cố Dương cũng mặt đầy kinh ngạc.

Hắn thử vươn tay ra dẫn dắt một phen.

Nhất thời, một đạo khí tức kinh khủng phảng phất có thể thiêu đốt thiên địa vạn vật hiện lên trên đầu ngón tay của Cố Dương.

"Hỏa chi ngụy pháp tắc?"

Cố Dương mở to hai mắt nhìn.

Tại sao đột nhiên lại nắm giữ Hỏa Chi Pháp Tắc Chi Lực?

Hơn nữa còn là sáu thành Hỏa Chi Nguỵ Pháp Tắc!

Điều này thật sự làm cho Cố Dương có chút ngoài ý muốn.

Cẩn thận suy tư một phen, sắc mặt Cố Dương không khỏi trở nên cổ quái.

"Chắc không phải là bởi vì âm dương pháp tướng chứ?"

Lúc trước sửa chữa pháp tướng, Cố Dương tự nhiên cũng đem âm Dương áo nghĩa sửa đổi ngàn vạn năm tăng lên tới bảy thành pháp tướng!

Bảy thành âm Dương Pháp Tướng mang tới hiệu quả cực kỳ đặc thù.

So với Cửu Chuyển Linh Lung có hiệu quả như nhau.

Nếu như cùng người khác phái làm loại chuyện đó.

Chính là có cơ hội nhận được cảm ngộ từ trên người đối

phương.

Lần ác chiến ba ngày ba đêm này, hắn dường như không cẩn thận liền trải qua ác chiến với ba tỷ muội Hoàng Âm, ngoài ý muốn nắm giữ Hỏa Chi Pháp Tắc Chi Lực!

Sau đó hắn lại xem qua không ít điển tịch Thánh cấp có liên quan đến Chu Tước cho nên mới biến thành như vậy.

Nếu không chỉ đọc qua một ít điển tịch về Chu Tước thánh địa, muốn trực tiếp nắm giữ Hỏa chi pháp tắc chi lực vẫn có chút khó khăn.

Có điểm này làm tiền đề, ngược lại là tỏ ra hết sức bình thường.

"Đây nếu lại cảm ngộ từ Khuynh Thành Băng chi ngụy pháp tắc chi lực..."

"Chẳng phải là băng hỏa lưỡng trọng thiên?"

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được lắc đầu bật cười.

Sau đó Cố Dương cũng sợ hãi thán phục phát hiện âm Dương pháp tướng lại cũng trực tiếp vượt qua Pháp Tướng đỉnh phong, lĩnh ngộ sáu thành âm Dương ngụy pháp tắc thành công!

"Đây đúng là... thu hoạch ngoài ý muốn liên miên không dứt nha."

Cố Dương cũng nhịn không được liên tục cảm thán.

May mắn của mình...

Đích thật có chút nghịch thiên.

Sau khi cảm khái.

Thần sắc Cố Dương lại nhịn không được hơi ngưng tụ.

Ngoại trừ Hỏa Chi Pháp Tắc ra.

Vận Mệnh, vậy mà cũng trong lần thay đổi này, được tăng lên rất xa xỉ!

Vốn dĩ Cố Dương đã nắm giữ hình thức ban đầu của Vận Mệnh Pháp Tắc.

Mà hôm nay trải qua một trăm triệu năm sửa chữa, hắn dĩ nhiên là nắm giữ sáu thành Vận Mệnh ngụy pháp tắc!

Đối với điểm này, Cố Dương sợ hãi than thở đồng thời cũng cảm thấy có chút bình thường.

Dù sao hắn chính là sáng tạo ra Tuyệt Thiên Kiếm Kinh thức thứ tư có liên quan đến vận mệnh!

Đương nhiên cũng có thể lấy được tăng lên từ trong đó!

Hơn nữa tăng lên như vậy cũng không phải lớn bình thường.

"Không hổ là tu sửa trăm triệu năm nha!"

Cố Dương líu lưỡi cảm thán.

Lần này sửa chữa, thực lực của hắn cũng không chỉ tăng lên một chút mà thôi!

Nếu lại để hắn ta đối chiến với Chuẩn Thánh.

Vậy còn cần hệ thống hỗ trợ sao?

Dựa vào thực lực bản thân bây giờ chém giết Chuẩn Thánh chỉ sợ là chuyện dễ dàng!

Cảm khái một thời gian ngắn.

Cố Dương cũng không nhàn rỗi.

Thuận tiện sửa chữa các loại võ kỹ khác.

Vũ kỹ mang đến tăng trưởng tự nhiên sẽ không lớn như vậy.

Chẳng qua tất cả đều nắm giữ đến trình độ ngụy pháp tắc.

Chỉ là cũng chỉ có hai ba thành mà thôi.

So với không gian và hủy diệt pháp tắc thì không khác gì xem như tăng lên khá nhỏ.

Nhưng mà Cố Dương cũng không thèm để ý điểm này.

Bởi vì ngay sau đó hắn đã định mục tiêu lên một nhóm thư tịch khác.

Nhóm thư tịch này cũng không phải công pháp vũ kỹ, càng không phải công pháp luyện thể.

Mà là một ít điển tịch cổ thư liên quan đến luyện đan, luyện khí và trận pháp.

Những điển tịch này đối với người khác mà nói, có lẽ là không đáng giá nhắc tới, hoặc là ngày thường rảnh rỗi nhàm chán mới có thể đọc một chút thư tịch cho vui.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói...

Đây quả thực là bảo vật vô giá!

Hắn đang lo lắng không tìm được loại cổ tịch này để tăng cường chính mình đây!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng ngựa không dừng vó, lập tức ngồi xếp bằng xuống.

Chợt nhắm chặt hai con ngươi.

Tâm niệm cũng hơi động một chút.

"Tu sửa cổ tịch có liên quan đến luyện đan, luyện khí cùng với trận pháp, thời gian là một trăm triệu năm!"

Cố Dương cũng không có trì hoãn.

Trực tiếp kết hợp ba loại thư tịch này lại với nhau, cùng nhau sửa chữa!

Mà điều này cũng làm cho Cố Dương trong nháy mắt bị một trăm triệu năm ngưng tụ lắng đọng lại, bị biển tri thức mênh mông vô cùng triệt để bao phủ.

Cũng may trong lúc hắn đang sửa chữa.

Linh hồn lực của Cố Dương cũng được tăng lên đáng sợ khó có thể hình dung!

Giờ phút này, cường độ linh hồn lực của hắn có thể so với Thánh cảnh, thậm chí Thánh cảnh bình thường cũng không sánh bằng hắn!

Như vậy có thể thấy được lần thay đổi này của hắn cường hãn tới cỡ nào!

Bản thân Cố Dương cũng không rõ trình độ luyện đan, luyện khí và trận pháp của mình bây giờ.

Dù sao nhìn chung trên rất nhiều sách cổ.

Dường như cũng không có quá nhiều đề cập đến.

Dù sao bây giờ toàn bộ Huyền Minh Đại Lục, không có đan dược hắn luyện không được, không có vũ khí hắn luyện chế không ra, cũng không có trận pháp hắn bố trí không ra!

Đây là chỗ dựa của Cố Dương!

"Như vậy kế tiếp..."

Cố Dương ánh mắt hơi lóe lên.

Hắn tính nhân cơ hội này tiếp tục sửa đổi.

Nhưng rất hiển nhiên ở lại Thánh Thư Các sửa chữa những thứ khác, không thể nghi ngờ là có chút mạo hiểm.

Cho nên sau khi cân nhắc qua, thân hình Cố Dương dao động, sau đó dừng ở một đỉnh núi cách đó không xa.

Tiện tay vẫy một cái.

Từng đạo đại trận ẩn nấp trong nháy mắt rơi vào trên đỉnh núi.

Trong nháy mắt đã che đậy hết thảy khí tức của cả ngọn núi!

Đừng nói là Hoàng Cảnh, là Chuẩn Thánh, thậm chí cho dù là Thánh Cảnh, trừ phi Cố Dương chủ động thu hồi đại trận, nếu không bọn hắn cũng không cách nào điều tra mảy may!

Bố trí xong trận pháp, Cố Dương cũng không chần chờ chút nào.

Tâm niệm vừa động, Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lập tức xuất hiện.

Yên tĩnh nằm trong lòng bàn tay của hắn.

Thiên Tuyệt Kiếm phát ra khí tức cực kỳ sắc bén.

Đó cũng là khí tức thuộc về một mình Thánh khí.

"Vậy bắt đầu sửa đổi đi!"

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một tia chờ mong.

Sau đó hắn nhắm chặt hai mắt, tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi Thiên Tuyệt Kiếm, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Keng!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương lập tức mở mắt.

Ánh mắt hắn ta nhìn chằm chằm vào Thiên Tuyệt Kiếm.

Không tính bỏ lỡ bất cứ biến hóa nào của Thiên Tuyệt Kiếm.

Trong ánh mắt của hắn cũng lộ ra vẻ chờ mong.

Chờ mong lần này sửa chữa Thiên Tuyệt Kiếm rốt cuộc sẽ tăng lên tới trình độ nào?

Đúng lúc này.

Thiên Tuyệt Kiếm cũng bắt đầu biến hóa nhanh chóng.

Keng!

Rõ ràng Thiên Tuyệt Kiếm đã trực tiếp đột phá đến Thánh Khí trung phẩm!

Mà như vậy, mới qua thời gian ngắn ngủi chưa tới mười hơi thở.

Nhìn thấy vậy, hai mắt Cố Dương lóe sáng.

Ngay sau đó không lâu, khí tức trên thân Thiên Tuyệt Kiếm lại lần nữa bộc phát ra.

Thánh khí thượng phẩm!

Lại đột phá!

Vẻ mừng rỡ trên mặt Cố Dương cũng càng thêm nồng đậm.

Dựa theo tốc độ trưởng thành này...

Chẳng phải Thiên Tuyệt Kiếm có thể trực tiếp đột phá trở thành Thần khí hay sao?

Hízz...

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Thần khí?

Loại vật này chỉ sợ toàn bộ Huyền Minh đại lục đều là trước đây chưa từng thấy chứ?

Dù là cường giả Hắc Nguyên thần triều, dường như cũng không có tin tức gì liên quan đến Thần khí.

Trong đó bao gồm cả vị đại thống lĩnh kia.

Mặc dù không rõ nguyên do trong đó, nhưng Cố Dương vẫn có chút chờ mong.

Nếu Thiên Tuyệt Kiếm có thể đột phá thành Thần khí, vậy có lẽ hắn thật sự có thể nhờ vào đó giết chết Thánh cảnh!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi nóng lên.

Mà ngay khi hắn đang suy nghĩ.

Phù một tiếng.

Thiên Tuyệt Kiếm lại lột xác!

Thành công vượt qua cực phẩm!

"Cực phẩm Thánh khí!"

Cố Dương chứng kiến Thiên Tuyệt Kiếm trong thời gian ngắn như vậy trực tiếp đột phá đến cực phẩm thánh khí.

Tâm tình của hắn cũng thay đổi có chút kích động.

Kể từ đó, khả năng Thiên Tuyệt Kiếm lột xác thành Thần khí... Lại càng lớn hơn rồi!

Cảm thụ được khí tức đáng sợ phát ra giờ phút này trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

Hắn cũng không khỏi biến sắc.

Giữa cực phẩm Thánh khí cùng hạ phẩm Thánh khí chênh lệch giống như là khoảng cách khổng lồ vậy!

Cùng là Thiên Tuyệt Kiếm, cực phẩm Thánh Khí Thiên Tuyệt Kiếm... Chỉ sợ có thể nghiền ép hạ phẩm Thánh Khí Thiên Tuyệt Kiếm!

"Cực phẩm Thánh khí đã khủng bố như thế, vậy Thần khí..."

Cố Dương hô hấp cũng nhịn không được thoáng ngưng, trong lúc nhất thời lại có chút không thể tưởng tượng ra loại cảnh tượng này.

Mà ngay khi Cố Dương đang suy nghĩ ảo tưởng.

Đột nhiên, một trận thanh âm kỳ dị rõ ràng phát ra từ trên mặt Thiên Tuyệt Kiếm, khiến Cố Dương không khỏi thần sắc ngưng tụ.

Vội vàng nhìn lại.

Lại kinh ngạc phát hiện trên Thiên Tuyệt Kiếm thời khắc này

nổi lên từng đợt ánh sáng màu trắng kỳ dị.

Bạch sắc quang mang kia hoàn toàn bao phủ Thiên Tuyệt Kiếm vào trong đó.

Cùng lúc đó.

Thiên Tuyệt Kiếm Thân bắt đầu hiện lên từng đạo vết rạn.

Nhìn qua...

Thiên Tuyệt Kiếm giống như đã vỡ vụn!

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không có mảy may lo lắng.

Mà ánh mắt thẳng tắp rơi vào trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

"Đây là... lột xác!"

Cố Dương thần sắc phấn chấn.

Hiển nhiên.

Lúc trước Thiên Tuyệt Kiếm đã đạt tới Thánh Khí đỉnh phong!

Hướng lên trên đương nhiên là muốn đột phá gông cùm xiềng xích, triệt để lột xác!

Mà sau khi lột xác, phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm sẽ hoàn toàn vượt qua Thánh Khí cực phẩm!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương cũng càng thêm chờ mong.

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng dường như đã nhận ra cái gì.

khẽ chau mày.

Sau đó vung tay lên.

Mấy đạo đại trận ẩn nấp đồng loạt tản ra!

Cố Dương nhìn lên bầu trời xa xa.

Lại phát hiện...

Giờ phút này trên bầu trời, từng đợt khí tức cực kỳ uy nghiêm thình lình ngưng tụ lại.

"Đây là..."

"Thiên kiếp?"

Cố Dương hơi ngẩn ra.

Có chút kinh ngạc.

Hiển nhiên, thiên kiếp này cũng không phải do mình dẫn tới.

Nhưng thiên kiếp này lại quét ngang lên đầu mình.

Vậy thì chỉ có một khả năng.

Thiên kiếp này...

Là vì Thiên Tuyệt Kiếm mà đến!

"Thánh khí đột phá cực hạn, cho dù là vũ khí cũng có thể dẫn tới thiên kiếp sao?"

Cố Dương không khỏi nhíu mày.

Đối với loại tình huống ngoài ý muốn phát sinh này, không khỏi hơi nhíu mày.

Ánh mắt đầy mong đợi.

Mà cùng lúc đó.

Thiên kiếp khủng bố trên bầu trời dần dần hội tụ lại, trực tiếp quét qua toàn bộ Đông Hoang!

Khí tức phát ra bên trong thiên kiếp kia trong nháy mắt làm vô số cường giả Đông Hoang mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Đây là... Khí tức của Thiên kiếp!"

"Thiên kiếp thật khủng khiếp!"

"Chẳng lẽ Cố Thiên Kiêu lại muốn đột phá?"

"Làm sao có thể chứ? Lúc này mới qua hơn một tháng mà thôi."

"Chờ một chút... Từ hướng thiên kiếp này truyền đến, dường như vừa lúc là bên thánh địa Chu Tước!"

“Moá, thật đúng là Cố Thiên Kiêu sao?"

"Cái này không khỏi cũng quá yêu nghiệt đi?"

Bọn họ vô cùng chấn động, sau khi phát hiện thiên kiếp từ Chu Tước thánh địa truyền đến.

Bọn họ còn tưởng rằng đây là Cố Dương lại muốn đột phá!

Chẳng qua rất nhanh, chính là có cường giả Đông Hoang phát hiện.

Thiên kiếp này...

Dường như có chút không giống!

"Chờ một chút, thiên kiếp này... Hình như không phải là của con người!"

"Hoàn toàn chính xác, khí tức bên trong mặc dù cực kỳ khủng

bố, nhưng ta lại không cảm nhận được áp lực."

"Ừm, cho dù ta xông vào trong đó can thiệp thiên kiếp, dường như cũng sẽ không bị ảnh hưởng."

"Xem ra đúng là không phải đột phá gây ra thiên kiếp, vậy tại sao thiên kiếp này lại tới?"

Giờ phút này, vô số cường giả Đông Hoang lộ vẻ nghi hoặc, nghị luận hết sức khó hiểu.

Cùng lúc đó.

Chu Tước thánh địa.

Chu Tước thánh địa lão tổ, tiền nhiệm Chu Tước thánh chủ cùng với đương nhiệm Chu Tước thánh chủ đều lần lượt buông xuống chuyện trong tay.

Giờ phút này ba người bọn họ rõ ràng đứng giữa không trung, ngẩng đầu nhìn lên khí tức thiên kiếp khủng bố tràn ngập uy nghiêm, hơn nữa còn không ngừng lan tràn ra bốn phía.

"Đây là thiên kiếp gì thế này? Không ngờ lại kỳ lạ như vậy?"

Chu Tước Thánh Chủ không khỏi kinh dị mở miệng.

"Từ khí tức có thể thấy, không phải có người đột phá tạo nên thiên kiếp."

Huyền bào lão giả thoáng suy tư một phen, liền nói.

Hiển nhiên, trước tiên hắn cũng cho rằng Cố Dương muốn đột phá Vương cảnh.

Vì vậy mới dẫn tới thiên kiếp khủng khiếp như vậy.

Nhưng sau khi cẩn thận điều tra một phen là có thể phát hiện

thiên kiếp hoàn toàn khác với thiên kiêu bình thường khi đột phá!

Điểm này có thể so sánh với Cửu Hung Thiên Kiếp lúc trước khi Cố Dương đột phá!

Đúng lúc này, thần sắc lão tổ Chu Tước thánh địa trở nên vô cùng nghiêm túc, rung động nhìn khí tức thiên kiếp trên bầu trời.

"Đây là thiên kiếp do kim thạch ngưng tụ thành, cũng chính là kim thạch chi kiếp!"

Nghe thấy giọng nói của lão tổ Chu Tước thánh địa.

Chu Tước thánh chủ cùng huyền bào lão giả nhất thời nghi hoặc nhìn lại.

"Lão tổ, kim thạch chi kiếp so với thiên kiếp bình thường có cái gì khác nhau sao?"

Đối với việc này, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng chậm rãi gật đầu nói.

"Kỳ thực ta cũng không biết, loại dị tượng đặc thù này, cũng là ta ngoài ý muốn phát hiện ra trong một quyển cổ thư lúc trước khi tìm hiểu Hắc Nguyên thần triều."

"Lúc ấy ta cũng có chút nghi hoặc, tại sao lại tồn tại loại thiên kiếp đặc thù này?"

"Nhưng bây giờ... ta có lẽ hiểu được rồi."

Ánh mắt lão tổ Chu Tước thánh địa không ngờ lại rơi vào đỉnh ngọn núi cách đó không xa...

Một đạo hào quang sáng chói bắn nhanh ra.

Ngay sau đó, một thanh kiếm phôi được hào quang màu trắng bao phủ, rõ ràng lơ lửng hiện lên trước mắt mọi người.

Chu Tước thánh chủ và huyền bào lão giả vội vàng nghiêng đầu nhìn qua.

Lập tức không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Độ kiếp chính là một thanh kiếm?"

"Vũ khí, vậy mà cũng có thể độ kiếp?"

"Đợi một chút... Thanh kiếm này, không phải thanh kiếm phôi trời sinh lột xác thành Thánh khí trong tay Cố Dương sao!"

Khi bọn họ thấy rõ Thiên Tuyệt Kiếm trên bầu trời.

Nhất thời nhịn không được phát ra một tiếng sợ hãi thán phục.

Thiên kiếp này do thánh khí trong tay Cố Dương hấp dẫn mà đến!

Bọn họ vô cùng chấn động.

Từ lúc nào mà ngay cả vũ khí đều có thể hấp dẫn thiên kiếp tới vậy!

Ánh mắt lão tổ Chu Tước thánh địa cũng chấn động.

Hắn có thể cảm giác được rõ ràng, hiện giờ Thiên Tuyệt Kiếm đã biến đổi hoàn toàn.

Khí tức của nó vượt xa bản Thất Tinh Quyển kia!

Hiển nhiên, hiện giờ, Thiên Tuyệt Kiếm không đơn giản như Thánh Khí!

Cùng lúc đó.

Thân ảnh Thiên Tuyệt Kiếm, cũng bất ngờ rơi vào trong mắt toàn bộ cường giả đứng đầu Đông Hoang.

Khi nhìn thấy kẻ dẫn động thiên kiếp lại là một thanh kiếm phôi trời sinh.

Vô số người kinh ngạc chấn động.

Ai nấy đều nhìn mà choáng váng.

Một thanh kiếm cũng có thể độ thiên kiếp?

Điều này thật sự là khiến bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới.

Mà ngay trong sự chấn động của vô số người.

Thiên kiếp khủng khiếp tới mức tận cùng trên bầu trời đã hoàn toàn thành hình.

Sau đó...

Đạo đạo kiếp nạn chính là nhắm thẳng vào Thiên Tuyệt Kiếm!

Leng keng!

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đợt âm thanh kim loại va chạm vang vọng khắp bầu trời.

Thiên kiếp điên cuồng va chạm với Thiên Tuyệt Kiếm.

Cũng là khiến vô số cường giả nhìn mà da đầu tê dại.

Kiếp nạn bực này đổi lại là Hoàng Khí thậm chí là Thánh Khí bình thường, chỉ sợ ngay tại chỗ sẽ bị chém thành mảnh vụn!

Khả năng là không còn sót lại chút cặn bã nào!

Vốn dĩ bọn họ còn cảm thấy thiên kiếp do một thanh kiếm dẫn động hẳn là sẽ không quá mạnh mẽ.

Có lẽ chỉ là làm ra vẻ.

Hiện tại xem ra bọn họ đã hoàn toàn sai lầm!

Mẹ nó, đây là...

Quả thực không yếu hơn Cửu Hung Thiên Kiếp mà Cố Dương lúc đối mặt lúc trước!

Luận về độ hung hãn,

Hai thứ hầu như không chênh lệch quá nhiều!

Thanh âm leng keng leng keng không ngừng vang lên trên bầu trời.

Cuối cùng...

Đạo thiên kiếp cuối cùng phát ra từng tiếng hí thình lình rơi vào trên Thiên Tuyệt Kiếm.

Vẫn như cũ không thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì đối với Thiên Tuyệt Kiếm.

Mà ngay khoảnh khắc này thiên kiếp đã tiêu tan hoàn toàn.

Thiên Tuyệt Kiếm Độ Kiếp thành công!

Trong nháy mắt.

Lúc này bạch quang nồng đậm trên thân Thiên Tuyệt Kiếm Kiếm cũng dần dần tiêu tán, lộ ra thân kiếm mới tinh của Thiên Tuyệt Kiếm.

Ở trên càng tràn ra một cỗ khí tức giống như tịch diệt.

Giờ phút này ngay cả lão tổ Chu Tước thánh địa, đều từ trên đó cảm nhận được một trận uy hiếp!

Đã nhận ra điểm này, Chu Tước thánh địa lão tổ cũng nhịn

không được mở to hai mắt nhìn.

"Cái này... Cái này chẳng lẽ là..."

"Thần khí!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa không khỏi hít sâu một hơi.

Trong miệng phát ra một tiếng nỉ non khó có thể tin.

Vẻn vẹn chỉ là phát ra một tia khí tức là có thể uy hiếp đến bản thân là Thánh cảnh.

Hiển nhiên điều này tuyệt đối không phải Thánh khí có thể làm được!

Kết hợp với tình huống dẫn động thiên kiếp khủng khiếp như vậy thì không thể nghi ngờ!

Thanh Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương, nghiễm nhiên đã đột phá cực hạn của Thánh Khí.

Vượt qua thiên kiếp, trở thành Thần khí!

Nghĩ đến đây, hắn vô cùng chấn động.

Mà ngay khi trong lòng hắn đang vô cùng hoảng sợ.

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời, Thiên Tuyệt Kiếm phát ra tiếng kiếm minh rung chuyển thiên địa!

Thanh âm thanh thúy, dường như có thể dễ dàng xuyên thấu kim thạch!

Chấn động màng nhĩ vô số người!

Xuy xuy!

Ngay sau đó, Thiên Tuyệt Kiếm phảng phất sinh ra linh trí thuộc về mình, trên không trung tùy ý vung vẩy.

Từng đạo khí tức sắc bén kinh khủng không ngừng xé rách không gian.

Vô số cường giả Đông Hoang xung quanh nhìn thấy đều sợ hãi hùng khiếp vía.

Bởi vì từng đạo khí tức này...

Là có thể dễ dàng chém giết Vương cảnh thậm chí là cường giả Hoàng cảnh!

Thậm chí có một số Hoàng cảnh đứng đầu đều lộ vẻ hoảng sợ, sợ hãi không thôi.

Ông!

"Kiếm phôi nhập thần, đúng là sẽ sinh ra linh trí!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa thấy cảnh này, sắc mặt cũng không khỏi ngưng trọng.

"Lão tổ, linh trí của kiếm sinh ra... có ảnh hưởng gì đến chủ nhân của nó không?"

Chu Tước thánh chủ cũng vội vàng mở miệng, cũng có chút lo lắng hỏi.

Dù sao đây cũng là Thần khí trong truyền thuyết!

Mặc dù không rõ Cố Dương làm thế nào mà rèn luyện nó trở thành Thần khí.

Nhưng nếu là bản thân sinh ra linh trí, sẽ sinh ra suy nghĩ của mình, đến lúc đó nếu là Thần kiếm kia không nhận chủ thì làm sao bây giờ?

"Điểm này, ta cũng không rõ."

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

Hắn mặc dù là thánh cảnh, nhưng cũng là lần đầu tiên tận mắt nhìn thấy Thần khí sinh ra.

Thậm chí sống nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy Thần khí!

Về phần Thần khí khi sinh ra linh trí có thể rời khỏi chủ nhân trước của mình hay không, hắn sao có thể biết?

Mà đúng lúc này, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ vui mừng.

"Quả nhiên là đúng như dự đoán của ta."

"Thiên Tuyệt Kiếm thành công bước vào Thần Cảnh, thành tựu Thần khí!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng có chút hài lòng đánh giá thanh Thiên Tuyệt Kiếm đang khắp nơi biểu lộ ra chính mình cường đại trên bầu trời kia.

Giờ phút này, Cố Dương ngược lại không có quá nhiều người đến quấy rầy.

Mà là yên lặng chờ đợi một lát.

Lúc này hắn mới chậm rãi đứng dậy, lao ra khỏi núi, đứng giữa không trung.

Nhìn thấy Cố Dương xuất hiện.

Ánh mắt vô số cường giả chung quanh trong nháy mắt rơi vào trên người hắn.

Lập tức, vô số cường giả vô cùng chấn động.

"Cái gì?"

"Thanh kiếm này lại là của Cố Dương sao?"

"Hízz, nói như vậy, thanh kiếm này đích xác cùng thanh Thánh khí mà Cố Dương sử dụng trước kia cực kỳ tương tự!"

"Hóa ra là thanh Thánh khí kia!"

"Đợi một chút, hôm nay thanh kiếm này đã độ qua thiên kiếp, chẳng phải là nói phẩm cấp của nó đã là... Vượt qua Thánh cấp!"

Nghĩ đến đây, vô số cường giả lập tức càng thêm hoảng sợ.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương lại càng thêm kinh hãi.

Cố Dương đến cùng làm thế nào?

Bọn họ cũng biết được kiếm phôi trời sinh có không gian phát triển vô hạn!

Thanh kiếm này của Cố Dương chính là từ không đến có, tăng lên tới Thánh khí.

Nhưng bọn họ cũng hiểu rõ, kiếm phôi trời sinh tăng lên không chỉ khó khăn trùng điệp, trong quá trình đột phá cũng là nguy cơ bốn bề!

Có thể làm cho nó đột phá trở thành Thánh Khí đúng là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Nhưng hôm nay... Trời sinh kiếm phôi là Thánh Khí, lại lần nữa tăng lên!

Điều này không thể nghi ngờ làm cho vô số người kinh hãi kinh ngạc không thôi!

Mà giờ phút này ba người lão tổ Chu Tước thánh địa bọn họ

lại là có chút căng thẳng.

Cố Dương thật vất vả tạo ra một thanh Thần khí, có thể nói là sáng tạo lịch sử của Huyền Minh đại lục.

Dù sao, cả Huyền Minh Đại Lục cũng không có một kiện Thần khí nào cả!

Luyện khí sư mạnh hơn nữa, có trình độ cao tới đâu, cũng không có khả năng chế tạo ra Thần khí!

Thánh khí đã xem như cực hạn!

Còn về Thần khí...

Chỉ tồn tại trong truyền thuyết!

Bởi vậy có thể thấy được tầm quan trọng của Thần khí!

Bất kể là đối với Huyền Minh Đại Lục, hay là đối với Cố Dương mà nói!

Đều là vô cùng quan trọng!

Nếu không thể khống chế được vậy quá đáng tiếc!

Mà ngay lúc vạn chúng chú mục.

Cố Dương trong nháy mắt xuất hiện.

Thiên Tuyệt Kiếm đột nhiên dừng lại giữa không trung.

Mũi kiếm sắc bén vô song kia, càng chỉ thẳng Cố Dương.

Chứng kiến một màn này.

Ba người Chu Tước thánh chủ bọn họ lập tức nhịn không được hô hấp nghẹn lại.

Chẳng lẽ...

Thần kiếm định cắn trả chủ nhân sao?

Bọn họ không khỏi nắm chặt tay, lòng bàn tay bị mồ hôi thấm ướt.

Ngay sau đó.

Một cảnh tượng khiến vô số người kinh hãi đang xảy ra!

Chỉ thấy Thiên Tuyệt kiếm trên bầu trời đột nhiên bộc phát hào quang kinh thiên.

Một đạo kiếm khí cực kỳ kinh khủng, thình lình từ trong thân kiếm bộc phát ra.

Kiếm khí ngập trời kia như muốn xé nát cả bầu trời!

Một kiếm này, càng làm cho vô số Hoàng cảnh lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, liên tục lui về phía sau!

"Kiếm khí thật là khủng khiếp!"

"Thanh kiếm này... Thánh khí còn lâu mới có khả năng sánh ngang!"

"Quá kinh khủng!"

"Đợi một chút... Thanh kiếm này dường như là muốn ra tay với Cố Dương!"

"Nhưng nó không phải bội kiếm của Cố Dương sao?"

"Chuyện này..."

Vô số người trợn tròn hai mắt, bị một màn này làm cho hoàn toàn chấn động.

Mà sắc mặt ba người lão tổ Chu Tước thánh địa cũng lập tức biến đổi.

"Hỏng rồi!"

"Tình huống xấu nhất đã xảy ra!"

"Thần Kiếm phệ chủ, Cố Dương bị phản phệ!"

Bọn họ lộ vẻ lo lắng, nhất là lão tổ Chu Tước thánh địa, càng là đã chuẩn bị sẵn sàng.

Hắn cũng không lo lắng an nguy của Cố Dương.

Dù sao...

Lấy thực lực của Cố Dương, vẻn vẹn chỉ là một thanh Thần kiếm, sẽ không uy hiếp được hắn.

Điều hắn cần làm chính là ngăn Thần kiếm lại.

Đây chính là Thần khí Cố Dương thật vất vả tạo ra.

Tự nhiên không thể để cho nó dễ dàng chạy trốn!

Có điều ngay lúc lão tổ Chu Tước thánh địa chuẩn bị ra tay.

Cùng lúc đó.

Cố Dương đứng ở không trung nhìn thấy kiếm khí khủng bố dường như muốn chém vỡ tất cả thổi quét tới.

Khóe miệng bỗng nhiên lộ ra một tia cười nhạt.

"Tản."

Hắn lạnh nhạt vung tay lên.

Trong nháy mắt.

Thiên Tuyệt Kiếm run lên bần bật.

Keng!

Kiếm khí kinh khủng lại lập tức tiêu tán không còn.

Ngay sau đó.

Thiên Tuyệt Kiếm Tuyệt Thế Vô Song, càng hóa thành một đạo vệt sáng, thẳng đến Cố Dương mà đi!

Keng!

Thân kiếm hơi trầm xuống.

Cố Dương nắm Thiên Tuyệt Kiếm, cũng mỉm cười.

Đưa tay lên, rõ ràng là chém ra một kiếm!

Leng keng... Leng keng...!

Tiếng kiếm ngân thình lình từ trong thân Thiên Tuyệt Kiếm phát ra!

Thanh âm thanh thúy dễ nghe kia, càng làm vô số người chưa kịp từ trong kinh hãi phản ứng lại lần nữa lâm vào trạng thái ngây ngốc.

Tình huống như thế nào?

Kiếm kia không phải muốn ra tay với Cố Dương sao?

Làm sao trong nháy mắt... Tình huống liền biến thành bộ dạng này?

Giờ phút này, vô số cường giả Đông Hoang đều nhìn mà choáng váng.

Đối với một màn bất ngờ này, vẻ mặt ngây ra.

Không chỉ là bọn họ.

Coi như ba người Chu Tước thánh địa bọn họ ở một bên xem hết toàn bộ hành trình, cũng đều là nhìn mà choáng váng.

"Chuyện này..."

"Xảy ra chuyện gì?"

"Chẳng lẽ chúng ta sai lầm?"

Lão tổ Chu Tước thánh địa dùng ánh mắt quái dị sờ đầu.

Có chút không hiểu được.

Hắn cũng như thế, chớ nói chi là Thánh Chủ Chu Tước cùng Huyền bào lão giả.

Bọn họ hoàn toàn không rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Mà giữa không trung.

Cố Dương cũng nắm Thiên Tuyệt Kiếm, trên mặt cũng không khỏi hiện ra một tia cười bất đắc dĩ.

Mặc dù không rõ ràng rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng vô số cường giả vì thế sợ hãi thán phục không thôi.

"Vũ khí phía trên Thánh khí... Cố Dương quá biến thái!"

"Đúng vậy, không chỉ có thiên phú yêu nghiệt, thực lực khủng bố, thậm chí còn chế tạo một vũ khí trên Thánh khí! Quả là thiên kiêu toàn năng!"

"Hiện tại nhớ tới, chúng ta lúc trước thế mà còn đem một đám thiên kiêu Đông Hoang so sánh với Cố Dương, thật sự là có chút xem thường hắn."

"Chứ còn gì nữa."

Trong sự cảm khái và thán phục.

Ánh mắt các vị cường giả nhìn về phía Cố Dương càng thêm sùng kính cùng khâm phục.

Về phần thèm khát Thiên Tuyệt Kiếm không thể nói không có, nhưng cho dù có, bọn hắn cũng không dám biểu đạt ra.

Dù sao...

Lúc trước Cố Dương chính là trấn giết một vị cường giả Thánh cảnh đấy!

Bọn họ nào dám có tâm tư gì đối với Cố Dương?

Làm vậy không phải là đi tìm chết sao?

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng nhìn đỉnh núi cách đó không xa.

Hiển nhiên cũng đã nhìn ra dấu vết trận pháp.

Trong lòng càng thêm chấn động.

Trận pháp Cố Dương bố trí... ngay cả cảm giác của hắn cũng có thể che đậy!

"Thật là yêu nghiệt mà!"

Hắn ta phát ra một tiếng cảm thán, cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn Cố Dương đứng giữa không trung.

Trong lòng lại có chút tò mò.

Cố Dương bế quan lâu như vậy mà tu vi lại không có chút biến hóa nào?

Vậy mà còn là Vũ Hóa cảnh tầng hai.

Điều này không khỏi làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Dù sao...

Dựa theo ngộ tính yêu nghiệt như Cố Dương, cho dù đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng bảy, hắn cũng không có chút nào ngoài ý muốn!

Mà giờ phút này, Cố Dương đứng giữa không trung, nhìn Thiên Tuyệt Kiếm trong tay, không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu.

"Ngươi cũng thật nghịch ngợm."

Khoảnh khắc Thiên Tuyệt Kiếm đột phá trở thành Thần khí, trên thực tế nó đã nhận hắn làm chủ.

Hắn cũng có thể cảm giác được sự ra đời của linh trí trong Thiên Tuyệt Kiếm.

Nhưng có lẽ do mới sinh nên linh trí của Thiên Tuyệt Kiếm cũng không tính là cao.

Không khác gì trẻ con ba tuổi.

Hơn nữa...

Thiên Tuyệt Kiếm còn rất đặc biệt.

Sau khi đột phá xong, ra một chiêu Thần Kiếm phệ chủ, dọa đám người sợ đến ngốc trệ.

Leng keng... Leng keng...!

Thiên Tuyệt Kiếm hơi rung động một cái.

Dường như là đang đáp lại Cố Dương.

Chỉ có điều hiện tại Thiên Tuyệt Kiếm chỉ có linh trí thấp, tin tức có thể biểu đạt được chỉ có hạn.

Cho nên Cố Dương cũng không nhiều lời với Thiên Tuyệt Kiếm.

Chính là đặt nó vào trong nhẫn trữ vật, chậm rãi lấy ra một ít Kim thạch đặc thù để cho Thiên Tuyệt Kiếm tiếp tục hấp thu.

Thiên Tuyệt Kiếm cũng bắt đầu an phận hấp thu.

Thấy vậy, Cố Dương chính là cảm giác được ánh mắt chung quanh nhìn tới.

"Lần này chơi lớn một chút là được rồi."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe lên một tia quang mang.

Lập tức, hắn trực tiếp ngồi xếp bằng ở giữa không trung.

Hắn định sửa chữa tu vi đột phá ngay tại chỗ!

Bây giờ trong mắt tất cả cường giả ở Đông Hoang, thiên phú của hắn đã là tồn tại cực kỳ khủng bố.

Nếu như vậy một ngày từ Vũ Hóa cảnh tầng hai đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng mười ba, vậy cũng rất hợp lý chứ?

Dù sao hắn cũng là thiên kiêu.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng nhịn không được khẽ cười một tiếng.

"Bắt đầu đi!"

Cố Dương hít sâu một hơi, trong lòng không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Không biết sửa chữa một trăm triệu năm, tu vi có thể mang đến thu hoạch ngoài ý muốn nào đây?

Ôm loại suy nghĩ này.

Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi trầm xuống.

"Thay đổi tu vi, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Mà Cố Dương đang ngồi đả tọa giữa không trung.

Vô số người lộ vẻ kinh ngạc.

"Cố Dương đây là tính toán làm cái gì?"

"Đây là muốn tu luyện sao?"

"Tu luyện tại chỗ?"

Một đám đông cường giả mặt đầy kinh ngạc.

Bọn họ đều tính rời đi.

Dù sao tận mắt chứng kiến một thanh Thần khí sinh ra, cũng coi như chứng kiến lịch sử.

Bọn họ đều cảm thấy mỹ mãn.

Kết quả...

Lại xuất hiện một màn kỳ quái như vậy.

Cùng lúc đó.

Ba người lão tổ Chu Tước thánh địa cũng kinh ngạc không kém.

"Chuyện này..."

"Chẳng lẽ Cố Dương muốn đột phá?"

"Nhưng tu vi của hắn mới chỉ là Vũ Hóa cảnh tầng hai mà?"

Nói đến đây, lão tổ Chu Tước thánh địa dường như nghĩ tới điều gì, đồng tử hơi co rụt lại.

"Chẳng lẽ nói là..."

Mà đúng lúc này.

Một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng, thình lình từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt này, tu vi của Cố Dương giống như là nước lũ đột nhiên tăng vọt lên.

Vũ Hóa cảnh tầng ba, Vũ Hóa cảnh tầng bốn.

"Cái này cái này cái này..."

Thấy cảnh này, đám người Chu Tước Thánh Chủ lập tức trợn tròn mắt.

Mặc dù bọn hắn biết thiên phú Cố Dương phi thường khủng bố.

Nhưng mà...

Giống như đột phá vậy, nó không ngừng tăng lên giống như uống nước vậy.

Hơn nữa bọn họ còn chưa thấy qua Vũ Hóa cảnh như này bao giờ!

Thậm chí không thể nào tưởng tượng được!

Coi như là một ít yêu nghiệt Vũ Hóa cảnh đứng đầu, muốn đột phá một tiểu cảnh giới cũng cần phải rèn luyện ít nhất một năm trở lên.

Lâu hơn một chút thậm chí phải mất ba năm năm hoặc là càng lâu hơn nữa!

Mà Cố Dương thì sao?

Lúc này mới qua mấy hơi thở.

Tu vi của Cố Dương... Chính là trực tiếp tăng vọt đến Vũ Hóa cảnh ngũ trọng!

Hơn nữa, còn đang không ngừng tăng vọt!

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả Đông Hoang cũng bị một màn này triệt để dọa ngốc.

"Chuyện này..."

"Cố Dương, vậy mà lại đột phá tại chỗ!"

"Trời ơi... Tốc độ tăng vọt tu vi này, là thật hay giả?"

"Đã từ Vũ Hóa cảnh tầng hai đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng năm!"

"Tốc độ này còn nhanh hơn ta Luyện Thể lúc trước!"

"Ta ngu người rồi!"

Tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Hiển nhiên là chưa từng nhìn thấy cảnh tượng nào như vậy.

Quá khủng bố!

"Đây là yêu nghiệt chân chính sao?"

"Đây quả thực là khí vận chi tử, tốc độ đột phá... Quá yêu nghiệt!"

"Bây giờ ta thập phần lý giải cảm thụ của những cường giả Hắc Nguyên thần triều, thiên tư Cố Dương coi như đặt ở thượng giới, cũng tuyệt đối là yêu nghiệt đứng đầu!"

"Quả thực là yêu nghiệt đến cực điểm!"

Rung động và thán phục không ngừng vang lên.

Giờ phút này.

Gần như toàn bộ cường giả đỉnh tiêm Đông Hoang, đều là vẻ mặt hoảng sợ nhìn Cố Dương ngồi ngay ngắn ở giữa không trung điên cuồng đột phá!

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Tu vi của Cố Dương còn đang không ngừng tăng lên.

Thời gian không tới một nén nhang.

Bây giờ tu vi của Cố Dương, chính là đã đột phá đến đại quan Vũ Hóa cảnh tầng mười, cũng làm cho lão tổ Chu Tước thánh địa hoàn toàn mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt ngoại trừ hoảng sợ, vẫn là hoảng sợ!

Cái này mẹ nó chứ, hắn vốn nghĩ lấy thiên tư yêu nghiệt của

Cố Dương, trong thời gian dài bế quan như vậy có thể từ Vũ Hóa cảnh tầng hai đột phá Vũ Hóa cảnh tầng bảy!

Cái này đã xem như yêu nghiệt tới cực điểm.

Kết quả...

Hắn phát hiện, mình vẫn còn quá non!

Thiên tư của Cố Dương, căn bản không thể theo lẽ thường mà tính!

Khoa trương!

Không hợp lẽ thường!

Ngắn ngủi không đến một nén nhang, Cố Dương cũng đã từ Vũ Hóa cảnh tầng hai đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng mười!

Tốc độ này quả thực vô cùng khủng khiếp!

Về phần Chu tước thánh chủ cùng huyền bào lão giả bên người lão tổ Chu Tước thánh địa thì hoàn toàn nhìn đến choáng váng.

Bọn họ chưa từng nghĩ tới có người đột phá tu vi lại có tốc độ yêu nghiệt như thế!

Hiện tại bọn hắn đã hiểu được, Cố Dương vì sao có thể mười tám tuổi đột phá Vũ Hóa cảnh...

Loại tốc độ tăng tu vi này, mười tám tuổi Vũ Hóa Cảnh quả thực quá bình thường!

"Có lẽ Cố Dương đã tận lực che giấu tu vi của mình, cho nên mới có thể đột phá nhanh chóng như vậy, nếu không... quả thực là có chút trái với lẽ thường."

Chu Tước thánh địa lão tổ giờ phút này lộ vẻ bất đắc dĩ.

Hắn nhịn không được phát ra một tiếng cảm thán.

Giống như vừa nói ra, tâm tình của mình sẽ dễ chịu hơn một chút.

Nếu không với tốc độ đột phá kinh khủng như thế, khiến cho hắn cũng có chút hoài nghi có phải mình là quá phế vật hay không.

Dù sao...

Lúc trước hắn từ Vũ Hóa cảnh tầng một đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng mười, thế nhưng là tốn hơn trăm năm!

Càng nghĩ, lại càng cảm thấy bị đả kích!

Mà nghe được lời lão tổ nói.

Chu Tước thánh chủ và huyền bào lão giả cũng theo bản năng nhẹ gật đầu.

Hơi tán thành.

Nhưng trong lúc bọn họ nghị luận cảm khái,

Bây giờ tu vi của Cố Dương...

Rõ ràng là đã đột phá đến cực hạn của Vũ Hóa cảnh.

Trực tiếp vượt qua đến Vũ Hóa cảnh tầng mười một!

Sau đó vẻn vẹn chỉ trong nháy mắt, tu vi của Cố Dương trong nháy mắt đến Vũ Hóa cảnh tầng mười ba!

"Hízz..."

"Vậy là mười ba tầng đỉnh phong?"

"Tốc độ này không khỏi yêu nghiệt quá mức đi!"

Giờ phút này.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cùng Thánh Chủ Chu Tước vốn còn cảm thấy Cố Dương là đang ẩn giấu tu vi nhất thời á khẩu không trả lời được, trong ánh mắt tràn đầy chấn động cùng bất đắc dĩ.

Bọn họ còn có thể nói gì nữa?

Cố Dương thật sự là quá yêu nghiệt!

Về phần một đám cường giả Đông Hoang phụ cận, thì sớm đã bị chấn động một câu cũng nói không nên lời.

Chỉ có thể là ánh mắt chấn động đờ đẫn nhìn Cố Dương.

Mà lúc này Cố Dương cũng chậm rãi mở mắt.

Giờ phút này, sau lưng của hắn, một đôi cánh Vũ Hóa màu vàng rõ ràng lóe ra kim mang loá mắt.

Chiếu xạ đại địa.

Phía trên cánh chim, có chín đường vân huyền diệu tản mát ra khí tức chấn động!

Cảm nhận được chín đạo đạo vận kia, trên mặt Cố Dương lại nhịn không được hiện ra một tia kinh hỉ.

"Đây là..."

Cố Dương hơi nhíu mày.

Tuy rằng tu vi cuối cùng vẫn không thể đánh vỡ đẳng cấp, đột phá đến Vương cảnh.

Nhưng sửa đổi một trăm triệu năm lại khiến chín đạo đạo vận

trên cánh chim màu vàng của hắn càng ngưng thực.

Đồng thời cũng có lẽ là vì đạo vận.

Hôm nay đôi cánh màu vàng sau lưng hắn bắt đầu phân liệt dưới kim quang vạn trượng!

Xì xì!

Cánh chim màu vàng rõ ràng là trực tiếp phục chế chia ra hai lần, ba đạo cánh chim màu vàng rơi vào sau lưng Cố Dương, hào quang màu vàng kia càng thêm nồng đậm.

Cố Dương đứng ở không trung, phảng phất như là mặt trời thứ hai!

Vô cùng chói mắt.

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả Đông Hoang kinh ngạc nhìn cảnh tượng này.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bọn hắn chưa bao giờ thấy có người nào ở Vũ Hóa cảnh ngưng tụ ra ba cánh!

Chuyện này quả thực là trước giờ chưa từng thấy!

Không chỉ là một đám cường giả Đông Hoang.

Mặc dù là lão tổ Thánh cảnh Chu Tước thánh địa.

Giờ phút này mặt mũi tràn đầy khiếp sợ nhìn Cố Dương.

"Ba đôi cánh màu vàng óng?"

"Chuyện này..."

Hắn vô cùng chấn động, bây giờ tu vi của Cố Dương đã đạt đến Vũ Hóa cảnh đỉnh phong.

Hướng lên nữa, phải là Vương cảnh mới đúng.

Hắn thậm chí còn cho rằng Cố Dương muốn đột phá Vương cảnh tại chỗ.

Kết quả...

Cố Dương lại ngưng tụ ra ba đôi cánh màu vàng óng!

Mà giờ phút này, hắn có thể cảm giác rõ ràng khí tức của Cố Dương, càng thêm khủng bố rồi!

Hiển nhiên, hai đôi cánh mới tăng thêm này, đối với thực lực tăng lên có hiệu quả cực kỳ khủng bố!

"Chẳng lẽ đây là cực hạn của Vũ Hóa cảnh?"

Dù là lão tổ Chu Tước thánh địa, cũng là chưa bao giờ thấy qua loại dấu hiệu này.

Cũng chỉ có thể dựa vào đoán mò.

Về phần đám người Chu Tước thánh chủ, đối với chuyện này càng thêm không biết.

Mà ngay lúc bọn họ đang cảm khái suy đoán.

Giờ phút này sau lưng Cố Dương, lại lần nữa có kim quang chói mắt chiếu ra.

Sau đó...

Ba đôi cánh màu vàng kim vô cùng rung động, lần nữa phát sinh phân liệt!

Xì xì!

Keng!

Sáu đôi cánh màu vàng cực lớn dường như có thể che khuất bầu trời, trong nháy mắt liền trải rộng ra.

Lơ lửng trên không trung giống như sáu vầng mặt trời khổng lồ!

Kinh sợ chư thiên!

"Lại... lại phân liệt?"

"Chuyện này, sáu đôi cánh vũ hóa màu vàng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

"Cánh Vũ Hóa Chi Dực còn có thể có nhiều như vậy?"

"Quả thực là trước giờ chưa từng thấy!"

Vô số cường giả trong lòng chấn động không thôi, chỉ là vẻ mặt kinh thán nhìn vô số kim mang trên bầu trời bao phủ Cố Dương.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng trợn tròn mắt.

Hắn không nghĩ tới cánh vũ màu vàng lại có thể tách thành sáu đôi!

Mà ánh mắt của hắn lại nhìn chằm chằm sáu đạo cánh lớn màu vàng thông thiên sau lưng Cố Dương.

Cảm nhận được khí tức khủng bố bộc phát ra trong đó.

Cùng với vạn trượng kim quang dường như vẫn chưa thu liễm kia.

Khóe miệng của hắn không khỏi hơi hơi run rẩy.

"Không phải... Còn có thể tiếp tục phân liệt chứ?"

Đang lúc hắn suy nghĩ.

Quả nhiên, sáu cánh màu vàng sau lưng Cố Dương lại lần nữa tán phát ra trận trận quang mang chói mắt.

Rồi sau đó, lại lần nữa phân liệt dưới ánh mắt chú ý của tất cả mọi người!

Giờ phút này, trong lòng Cố Dương cũng chấn động dò xét sáu cánh màu vàng sau lưng.

"Chuyện này..."

Mắt thấy sáu cái cánh màu vàng óng kia lại lần nữa phân liệt ra.

Ánh mắt Cố Dương cũng nhịn không được ngưng tụ.

"Vũ Hóa Cảnh so với cảnh giới lúc trước có khác biệt."

"Trên Vũ Hóa cảnh mười ba tầng đỉnh phong... Còn tồn tại cái gọi là Thiên Đạo Cực Cảnh!"

"Cánh vũ hoá sau lưng chia làm ba, chia làm sáu, lại chia làm mười hai!"

"Đây là... Cực cảnh Vũ Hóa!"

Trong mắt Cố Dương hiện lên kim mang.

Mà trong lòng của hắn cũng có chút chấn động.

Đây là tin tức hắn thấy được từ bên trong mười hai cánh chim màu vàng sau lưng mình.

Trước lúc đó...

Hắn cũng chưa bao giờ thấy thiên kiêu Vũ Hóa cảnh có trên một cái cánh sau lưng!

"Không ngờ..."

"Vũ Hóa cảnh còn có loại huyền cơ này."

"Cực cảnh Vũ Hóa chân chính."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi chậm rãi nhắm mắt lại.

Cảm nhận được mười hai cánh chim màu vàng đầy mạnh mẽ và kinh khủng sau lưng!

Mà cùng lúc đó.

Mười hai cánh chim màu vàng trên không trung càng toát ra kim quang vô cùng mãnh liệt.

Ánh sáng vàng rơi xuống mặt đất, gần như bao phủ toàn bộ Đông Hoang trong đó.

Dị tượng bực này, cũng làm cho vô số cường giả Đông Hoang kinh ngạc đến khó mở miệng, một câu cũng nói không nên lời.

Bọn họ chỉ có thể là lộ ra vẻ mặt ngốc trệ, không thể tưởng tượng nổi nhìn mười hai cánh chim màu vàng sau lưng Cố Dương.

Thật lâu không thể quên được!

Cùng lúc đó.

Ba người lão tổ Chu Tước thánh địa cũng đứng tại chỗ, mở to hai mắt nhìn.

Vẻ mặt sợ hãi thán phục nhìn qua mười hai cánh chim màu

vàng tràn ngập khí tức khủng bố sau lưng Cố Dương.

Đặc biệt là đám người Chu Tước thánh chủ, thậm chí đều cảm thấy bị khí tức của hắn đè ép không thở nổi.

Bọn họ là Chuẩn Thánh đấy!

Không ngờ bọn hắn ta lại bị khí tức mới chỉ là Vũ Hóa cảnh của Cố Dương phát tán ra chèn ép chật vật như thế!

Đây thật sự chỉ là Vũ Hóa cảnh sao?!

Trong lòng bọn họ vô cùng chấn động.

Mà sau khi mười hai cánh chim màu vàng xuất hiện.

Ánh sáng chói mắt kia, rốt cuộc cũng chậm rãi rơi xuống.

12 chiếc cánh thần võ khổng lồ gần như che khuất bầu trời.

Chấn động toàn bộ Đông Hoang!

Bên kia.

Hoàng Âm các nàng cũng cảm nhận được thiên địa chấn động, nhao nhao đi ra xem xét.

Khi nhìn thấy mười hai cánh chim thần võ cường hãn màu vàng sau lưng Cố Dương.

Vẻ mặt của Hoàng Âm cũng đầy chấn động.

"Mười hai cánh Vũ Hóa Chi Dực?!"

Trong lúc vô số người còn đang kinh ngạc và thán phục.

Trên bầu trời, một cỗ ba động khủng bố không cách nào hình dung đột nhiên hiện ra.

Phát giác được cỗ khí tức này.

Thần sắc vô số người ngưng tụ lại.

Bởi vì có thiên kiếp ngưng tụ trên không trung!

Chẳng qua lúc này không còn là vũ khí độ kiếp, mà là Cố Dương!

"Thiên kiếp lại lần nữa giáng lâm!"

"Hízz... Tốc độ đột phá của Cố Dương thực sự quá mức khoa trương, không biết thiên kiếp lần này, sẽ cường hãn cỡ nào?"

"Chắc chắn còn mạnh hơn lần trước!"

"Không biết Cố Dương còn có thể dễ dàng vượt qua hay không?"

Thấy thiên kiếp lại giáng lâm, vô số người lộ ra vẻ chờ mong.

Dù sao cảnh tượng Cố Dương thoải mái độ qua thiên kiếp lần trước còn rõ mồn một trước mắt.

Bọn họ cũng rất chờ mong.

Lần độ kiếp này, Cố Dương còn có thể nhẹ nhõm như trước hay không.

Leng keng... Leng keng...!

Khí tức kinh khủng từ Tam Nguyên Thiên Ngoại phát ra, phóng xạ đại địa, lan tràn chung quanh cũng khiến cho sắc mặt vô số người biến đổi.

"Khí tức này..."

"Rất quen thuộc."

"Chẳng lẽ lại là Cửu Hung Thiên Kiếp?"

"Tuy nhiên lần này, khí tức so với lần trước kia càng kinh khủng hơn!"

"Đúng vậy, vẻn vẹn chỉ là khí tức tràn ra ngoài một chút, đã đủ để nghiền nát Hoàng Cảnh đỉnh phong!"

"Hízz..."

Thần sắc Chu Tước thánh chủ cùng huyền bào lão giả cũng là bỗng nhiên biến thành ngưng trọng.

"Thiên kiếp càng thêm khủng khiếp!"

"Vẻn vẹn chỉ là khí tức tràn ra đã khủng bố như thế, nếu Cửu Hung hư ảnh xuất hiện... Tùy ý một đạo, chỉ sợ đều có thể uy hiếp đến chúng ta!"

Bọn họ cảm thán, trong ánh mắt cũng lộ ra vẻ hoảng sợ.

Thiên kiếp đột phá cực hạn của Vũ Hóa Cảnh đã có thể đánh giết Chuẩn Thánh, quả thực không thể tin được!

Dưới tình huống bình thường, cho dù là thiên kiếp đột phá Vương cảnh dẫn động, cũng tối đa chỉ có thể uy hiếp đến Hoàng Cảnh mà thôi.

Đột phá cực hạn của Vũ Hóa Cảnh đã kích hoạt thiên kiếp có thể đánh giết Chuẩn Thánh.

Có lẽ cũng chỉ Cố Dương có thể làm được!

Theo khí tức bên ngoài Tam Nguyên Thiên Ngoại càng lúc càng ngưng tụ.

Rất nhanh.

Chín hư ảnh quen thuộc đạp lên hư không.

Lực áp bách kinh khủng đến mức tận cùng, cũng khiến cho vô số người biến sắc.

Trong đó bao gồm cả Chu Tước thánh chủ và huyền bào lão giả.

Chợt, ánh mắt của bọn hắn cũng vội vàng nhìn về phía Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy chờ mong.

Lần này Cửu Hung thiên kiếp hung hãn như thế, Cố Dương còn có thể dễ dàng vượt qua sao?

Loại ý nghĩ này gần như quanh quẩn trong đầu mỗi người.

Dưới ánh mắt chờ đợi của vô số người.

Cố Dương cũng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn hư ảnh chín đạo hung thú viễn cổ quen thuộc trên bầu trời!

"Lại là Cửu Hung Thiên Kiếp?"

Cố Dương nhíu mày.

Hắn thật sự không có cảm tình gì với Cửu Hung Thiên Kiếp.

Vừa thối vừa dài.

Cường hãn thì cũng cường hãn, nhưng hình như chỉ thử thách thực lực của người độ kiếp, hiệu quả không thể tăng cường cho bản thân.

Không thể dùng để rèn luyện khí lực, vậy thiên kiếp này có tác dụng gì?

Hống hống hống!

Đang lúc Cố Dương suy tư.

Đột nhiên, Tam Nguyên Thiên Ngoại, chín hư ảnh hung thú viễn cổ kia đồng loạt phát ra tiếng gầm rú rung trời lệch đất.

Thanh âm kia, phảng phất muốn xé rách bầu trời ra!

Lực áp bách đáng sợ cũng khiến cho đám người Chu Tước thánh chủ lộ vẻ hoảng sợ.

"Không ngờ Cửu Hung Thiên Kiếp lần này lại hung hãn như thế!"

"Cố Dương phải cẩn thận một chút."

Bọn họ cảm thán.

Chợt nhìn về phía Cố Dương.

Mà Cố Dương nghe mấy tiếng gầm rú này, lông mày nhíu chặt lại.

"Ồn ào quá."

Hắn lẩm bẩm một tiếng, chợt Thiên Tuyệt Kiếm được Cố Dương lấy ra, nắm trong tay.

Leng keng... Leng keng...!

Thiên Tuyệt Kiếm dường như cũng cảm giác được cái gì, giống như đáp lại phát ra tiếng vù vù.

Gầm!

Ngay sau đó, một đạo hư ảnh viễn cổ hung thú đạp bộ pháp xé rách thiên địa, trực tiếp đánh về phía Cố Dương!

Lực lượng kinh khủng kia, càng trực tiếp xé nát chân trời.

Phảng phất như có thể phá hủy tất cả.

Khiến không gian xung quanh chấn động!

Mặt đất cũng điên cuồng rung động.

Mà nhìn thấy điều này.

Thần sắc Cố Dương lại lạnh nhạt như nước.

Chậm rãi nâng Thiên Tuyệt kiếm lên.

Sau đó...

Một kiếm tùy ý chém ra!

Ông!

Kiếm khí kinh khủng, nháy mắt đã từ trong Thiên Tuyệt kiếm bộc phát ra.

Trên bầu trời.

Một đạo kiếm khí ác liệt tới cực điểm phóng lên cao!

Gần như trong nháy mắt đã nhanh chóng xoay chuyển.

Keng!

Kiếm khí trực tiếp đối đầu với hư ảnh hung thú viễn cổ đang đánh tới kia.

Sau đó...

Một tiếng bùm truyền đến.

Hư ảnh viễn cổ hung thú chấn động vô số cường giả kia, ngay

cả thời gian một hơi thở cũng không thể chống đỡ, trực tiếp dưới một kiếm này của Cố Dương, hoàn toàn tiêu tán hủy diệt!

Nhưng như vậy vẫn chưa xong.

Kiếm khí như hủy diệt kia rõ ràng là thế đi không giảm, chém thẳng tới Thiên kiếp!

Cửu Hung thiên kiếp dường như cũng cảm nhận được ý định của Cố Dương.

Tức thì Thiên kiếp giống như tức giận.

Tám hư ảnh hung thú Viễn Cổ còn lại đồng loạt phát ra tiếng gào thét, dự định cùng nhau xông lên, đạp thẳng bầu trời!

Nhưng rất nhanh.

Kiếm khí hoành không.

Trực tiếp va chạm với tám hư ảnh hung thú viễn cổ này!

Sau đó...

Phốc phốc phốc!

Dưới một kiếm tràn ngập khí tức huỷ diệt của Cố Dương.

Hư ảnh hung thú thời viễn cổ không khác gì giấy trắng.

Tám đạo hư ảnh không có bất kỳ hư ảnh nào có thể chống chọi dù chỉ trong một hơi thở.

Chỉ trong mấy giây ngắn ngủi, tám đạo hư ảnh đã bị trảm diệt toàn bộ!

Ngay sau đó, kiếm khí kinh khủng như hủy diệt xông thẳng lên, rõ ràng là rơi vào thiên kiếp vô cùng uy nghiêm kia!

Xoẹt xoẹt xoẹt...

Trong nháy mắt.

Thiên kiếp khiến vô số người kinh hãi chấn động, lại như bị một kiếm hủy diệt này ầm ầm vỡ vụn!

Ầm!

Tiếng nổ thình lình vang vọng đất trời.

Hóa thành từng mảnh vỡ thiên kiếp, tứ tán ra.

Cảnh tượng này càng khiến mọi người trợn tròn mắt.

Vô số cường giả Đông Hoang há to miệng, nghiễm nhiên là một câu cũng nói không nên lời.

Bọn hắn vốn còn suy đoán Cố Dương có thể vượt qua thiên kiếp hay không, hoặc là có thể đạt tới nhẹ nhõm như lần trước hay không.

Ai có thể ngờ được lại là kết quả như vậy đây.

Cùng lúc đó.

Đám người Chu Tước thánh chủ cũng là vẻ mặt rung động cùng ngạc nhiên.

"Một kiếm liền chém nát Cửu Hung Thiên Kiếp?"

Chu Tước Thánh Chủ trừng to mắt.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không khỏi hít sâu một hơi.

"Không chỉ như vậy."

"Cố Dương thậm chí cũng chưa từng vận dụng pháp tướng, vẻn vẹn chỉ bằng một kiếm này đã trảm diệt thiên kiếp!"

Nghe vậy, Chu Tước Thánh Chủ bọn họ cũng liên tục gật đầu.

Có điều lão tổ Chu Tước thánh địa còn có một câu không nói ra.

"Hơn nữa trong một kiếm vừa rồi, ta cảm nhận được khí tức mà Thập Tam Hoàng Tử lúc trước thi triển Thần cấp võ kỹ phát ra!"

Trong lòng hắn ta vô cùng chấn động.

Khí tức của chiêu thức Thần cấp!

Chẳng lẽ Cố Dương đã đem Thánh cấp võ kỹ cải tiến đến Thần cấp?

Hízz...

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi hít một hơi thật sâu.

Chợt vội vàng lắc đầu.

Không có khả năng!

Loại chuyện này...

Thực sự quá mức chấn động.

Dù sao...

Đây chính là Thần cấp vũ kỹ đấy!

Tự tạo ra võ kỹ Thần cấp, cho dù đặt ở Thượng giới cũng không phải chuyện dễ dàng!

Càng đừng nói Cố Dương hôm nay chỉ là Vũ Hóa cảnh.

Vũ Hóa Cảnh tự sáng tạo ra Thần cấp võ kỹ không khỏi cũng quá biến thái đi!

Chẳng qua cẩn thận ngẫm lại, lấy thiên phú yêu nghiệt biến thái như Cố Dương, thậm chí còn sáng tạo ra một thanh Thần khí, tự nghĩ ra vũ kỹ Thần cấp cũng không phải là không có khả năng.

Nghĩ đến đây, sắc mặt hắn trở nên cực kỳ phức tạp.

Hízz!

Nếu đúng là như thế thì Cố Dương này quá biến thái rồi!

Mà ngay khi hắn suy đoán cảm thán.

Trên bầu trời, Cố Dương cũng khẽ ngẩng đầu.

Vượt qua thiên kiếp tức là có thiên đạo chúc phúc.

Chỉ có điều lần Thiên Đạo chúc phúc này, dường như có chút không giống với lúc trước.

Cố Dương ngẩng đầu híp mắt.

Ngay sau đó, phảng phất có một đạo khí tức uy nghiêm không gì sánh kịp từ phía chân trời chui ra!

Cố Dương chỉ mơ hồ bắt được một tia kim mang.

Ngay sau đó.

Trời giáng phúc lộc, dị tượng nổi lên bốn phía.

Nhìn qua cũng không khác gì ngày xưa.

Vô số người cũng chỉ là trông ngóng, có chút ghen tị nhìn qua Cố Dương hưởng thụ thiên đạo chúc phúc.

Nhưng ánh mắt Cố Dương không khỏi hơi sáng lên.

Ngay sau đó.

Một đạo kim mang cuồn cuộn từ trong tầng mây truyền ra.

Chiếu xuống đất.

Keng!

Một thân ảnh khổng lồ thông thiên, rõ ràng đang chuyển động quay cuồng trong tầng mây!

Vô số người bị dị tượng kinh thiên này hấp dẫn, lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Đây là..."

"Rồng!?"

"Rồng thật lớn!"

"Chờ một chút, thiên đạo chúc phúc tại sao lại có kim long hiện lên?"

Một đám cường giả Đông Hoang mặt mũi tràn đầy chấn động.

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng mở to hai mắt nhìn.

Nhìn cự long màu vàng cuồn cuộn không ngừng trong tầng mây, lập tức rung động khó hiểu.

"Đây chẳng lẽ là..."

Là Thánh cảnh, hắn có thể cảm nhận rõ ràng trên đầu kim long kia có một điểm không bình thường!

Từ nơi sâu xa, dường như còn dẫn động lực lượng khí vận không thể dò xét!

"Khí vận biến thành?!"

Cùng lúc đó.

Cố Dương cũng cảm giác được cự long màu vàng phía trên kia.

Không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

"Khí vận hóa Long?"

Hắn có thể phát giác rõ ràng khí vận chi lực khổng lồ phía trên Cự Long màu vàng kia.

Trong lúc nhất thời cũng không nghĩ tới mình vượt qua thiên kiếp lại hấp dẫn một đầu khí vận Kim Long.

Ngay sau đó.

Đầu khí vận Kim Long kia đột nhiên quay ngược lại, vọt về phía Cố Dương.

Chợt...

Chính là rơi vào trước người Cố Dương, thân thể cao lớn không ngừng quấn quanh, cùng mười hai cánh chim màu vàng kia đan vào nhau.

Giờ phút này, chín đạo đạo văn kim quang óng ánh trên mười hai cánh chim màu vàng chợt chậm rãi ảm đạm.

Mà khí vận Kim Long kia lại hóa thành vô hình, biến mất không thấy đâu nữa.

Nhìn qua cứ như trước giờ chưa từng xuất hiện.

Nhưng trên thực tế, Cố Dương còn có thể cảm nhận rõ ràng khí vận chi lực kinh người sau lưng mình!

"Đây đúng là thu hoạch ngoài ý muốn."

Cố Dương lộ vẻ kinh ngạc.

Khí vận chi lực do khí vận trên thân Kim Long ngưng tụ, cực kỳ khổng lồ!

Cụ thể to lớn bao nhiêu thì nói như vầy đi.

Khí vận Kim Long gần như là ngưng tụ khí vận của gần nửa cái Huyền Minh đại lục!

Đây là khái niệm gì vậy?

Nhiều khí vận gia thân, bất luận gặp phải gian nan hiểm trở gì, đều có thể dựa vào khí vận nghịch thiên này dễ dàng hóa giải!

Hơn nữa khí vận gia thân, cũng không chỉ đơn giản là tránh họa gặp phúc.

Đợi đến khi khí vận Kim Long tan đi.

Vô số người cũng từ trong rung động phản ứng lại.

Ánh mắt phức tạp nhìn Cố Dương.

Khó có thể tưởng tượng Cố Dương hôm nay mới chỉ có 18 tuổi!

Nhưng tu vi đã đạt đến Vũ Hóa cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Cách Vương cảnh cũng chỉ một bước ngắn!

Lúc trước khi Cố Dương Vũ Hóa cảnh nhị trọng có thể tiêu diệt Chuẩn Thánh.

Bây giờ tu vi tăng lên nhiều như vậy, càng rèn đúc ra một Thần khí!

Chẳng phải nói...

Cố Dương cũng có thể đánh một trận với Thánh Cảnh?

Nghĩ đến điều này, vô số cường giả Đông Hoang đều nhịn không được hít vào một hơi khí lạnh.

Bên kia, thần sắc đám người lão tổ Chu Tước thánh địa cũng phức tạp vô cùng.

Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt!

Ngắn ngủi mấy nén hương, từ Vũ hóa cảnh tầng hai một đường đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Còn ngưng tụ ra mười hai đôi cánh màu vàng óng, chấn động chư thiên!

Sau đó là một kiếm chặt đứt thiên kiếp, được thiên đạo chúc phúc, khí vận gia trì...

Trong thời gian ngắn ngủi này, sự tình phát sinh lần này xác thực từng bước bạo nổ ánh mắt của bọn hắn, Cố Dương có thể nói là không ngừng đổi mới ấn tượng về thiên kiêu của bọn hắn, quả thực kinh khủng yêu nghiệt đến cực điểm!

"Cố Dương, chúc mừng ngươi, thành công đột phá Vũ Hóa cảnh đỉnh phong!"

"Nhưng mà ngươi cũng thật là yêu nghiệt đấy, thiên kiếp kinh khủng như vậy mà ngươi lại dùng một kiếm chém nát."

Chu Tước thánh địa lão tổ vẫn tiến lên chúc mừng, đồng thời vì Cố Dương mà cảm thấy mừng rỡ, trong lòng cũng tràn đầy rung động.

Bây giờ Cố Dương đã vượt xa những lão gia hỏa bọn họ!

Mặc dù tu vi của hắn còn thấp, nhưng có lẽ không cần thời gian quá dài, thực lực của Cố Dương chính là có thể thoải mái

vượt qua bọn hắn, dù sao với thiên tư yêu nghiệt kia, lão tổ cũng không cảm thấy cần tốn quá nhiều thời gian.

Cố Dương có thể trong thời gian ngắn ngủi mấy nén hương đột phá Vũ Hóa cảnh tầng mười ba đỉnh phong, ai có thể cam đoan hắn sau khi đột phá Vương cảnh không thể như thế chứ?

Chu Tước thánh chủ bọn họ cũng đều nhao nhao chắp tay chúc mừng.

Nghe vậy, Cố Dương cũng chỉ là cười khẽ khoát tay áo.

"Loại trình độ này không tính là gì, chỉ là thói quen của ta thôi."

Cố Dương có chút tùy ý nói.

Nghe vậy, mọi người nhất thời ngạc nhiên một trận.

Thấy cảnh này, các nàng Diệp Khuynh Thành cũng nhìn nhau cười.

Phu quân, lại bắt đầu rồi!

Dù là lão tổ Chu Tước thánh địa, thiếu chút nữa cũng bị lời này của Cố Dương làm cho choáng váng đầu.

Tên này hay nhỉ.

Thế mà giờ còn chưa tính là gì?

Thiên kiếp này có thể uy hiếp tới Chuẩn Thánh!

Nhưng cẩn thận ngẫm lại những chuyện Cố Dương đã làm trước đó, lấy ra so sánh, chém vỡ một đạo Cửu Hung Thiên Kiếp, dường như cũng hoàn toàn không tính là gì.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn càng cảm khái, chợt lắc đầu.

"Đúng rồi Cố Dương, ngày sau nếu đi Trung Châu, thanh Thần kiếm kia chú ý không nên tuỳ tiện triển lộ."

"Dù sao Trung Châu không thể so với Đông Hoang, nơi đó cường giả vô số, số lượng Thánh cảnh cũng vượt xa Đông Hoang!"

Lão tổ Chu Tước thánh địa vội vàng dặn dò.

Nghe vậy, Cố Dương cũng hơi nhíu mày.

"Điểm này ta tự nhiên rất rõ ràng."

"Nhưng mà, nếu có ai không có mắt nhìn chằm chằm ta, cho dù là Thánh cảnh, ta cũng sẽ không khách khí."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, trong ánh mắt cũng lóe ra một tia lăng lệ ác liệt.

Nghe vậy, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không nhịn được mà bật cười.

Chậc!

Thật tự tin!

Nếu như bị những kẻ kiêu ngạo Trung Châu nghe thấy, chỉ sợ phải gọi thẳng Cố Dương kiêu ngạo cuồng vọng?

Nhưng Cố Dương cũng có vốn liếng để tự tin!

Bởi vì hiện tại cho dù là hắn, cũng có thể cảm nhận được khí tức kinh khủng trên người Cố Dương truyền đến!

Đối với hắn cũng sinh ra một ít uy hiếp nhàn nhạt.

Có lẽ không bao lâu nữa.

Thánh cảnh chính là không thể uy hiếp Cố Dương!

Thiên tư yêu nghiệt như vậy.

Thật không hổ là đệ nhất thiên kiêu Huyền Minh đại lục từ cổ chí kim!

Dù là lão tổ Chu Tước thánh địa, trong lòng cũng không khỏi cảm khái một câu.

Ngay sau đó, cân nhắc đến việc nếu Cố Dương không sử dụng thanh Thần kiếm kia, trong tay dường như cũng không có một vũ khí thích hợp.

Chính là hơi dừng lại.

Sau đó bàn tay vẫy một cái.

Một thanh trường kiếm vô cùng sắc bén đã rơi vào tay hắn ta.

"Đây là một thanh Ngụy thánh khí, lão hủ thiên tư ngu dốt, thân gia cũng không tính là phong phú, Thánh khí cũng không có, cho nên... Chỉ có thể ủy khuất ngươi dùng tới thanh Ngụy thánh khí này."

"Dùng tạm đi vậy."

Trên mặt lão tổ Chu Tước thánh địa tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

Cố Dương vừa mới rèn ra một thanh Thần kiếm, chính mình hiện tại lại đưa Cố Dương một thanh ngụy Thánh Kiếm, thật là có chút không mặt mũi!

Nhưng hắn cũng rất bất đắc dĩ.

Ai bảo hắn ta hơi nghèo.

Ngay cả là Thánh cảnh duy nhất ở Đông Hoang, nhưng không thay đổi được sự thật hắn rất nghèo.

Lúc trước hắn hao hết vốn liếng mới đột phá Thánh Cảnh, tất cả tài nguyên bảo bối đều đã cạn sạch.

Còn có thể lấy ra một thanh ngụy Thánh khí, đã coi như là rất không tồi rồi.

"Đa tạ lão tổ, vậy ta cũng đủ dùng tạm rồi."

Cố Dương gật đầu nhẹ, nói một tiếng cảm tạ đối với lão tổ.

Nói xong thu lấy thanh ngụy Thánh Khí kia.

Mặc dù phẩm cấp hơi thấp.

Nhưng miễn cưỡng cũng có thể sử dụng.

Mà vô số người ở bốn phía sau khi nghe được lời nói này, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn chút nào.

Dù sao...

So với thanh Thần khí Cố Dương rèn ra kia, cái gọi là ngụy thánh khí, đích xác cũng chỉ là dùng tạm.

Về phần đám người Chu Tước thánh chủ thì thần sắc quái dị, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ.

Mẹ nó, đây là...

Trong tay bọn họ vẫn còn đang dùng Hoàng khí.

Ngay cả Ngụy Thánh khí cũng không có.

Vũ khí tạm dùng của Cố Dương này phẩm cấp so với bọn hắn cao hơn.

Vừa so sánh...

Bọn họ cũng quá gà mờ!

Đem thanh ngụy thánh kiếm kia thu vào trong nhẫn trữ vật, Cố Dương cũng bỗng nhiên nghĩ tới cái gì, không khỏi nhíu mày hỏi.

"Nói tóm lại, Trung Châu này làm sao tiến về?"

Hắn còn nhớ chiến trường xâm lấn chủ yếu của Hắc Nguyên Thần triều này, vẫn là chiến trường Trung Châu bên kia.

Phía Đông Hoang chẳng qua là một nhóm quân sai đi trước mà thôi.

Tinh nhuệ chân chính, tất cả đều ở Trung Châu.

Cho nên Cố Dương cũng muốn đi nhìn một chút.

Dù sao...

Về sau mình tất nhiên phải về Thượng Giới!

Mà Hắc Nguyên thần triều và hắn bây giờ là huyết hải thâm cừu.

Thù này không thể không báo!

Nhưng nếu muốn báo thù.

Vậy tự nhiên là phải hiểu rõ Hắc Nguyên thần triều kia mới được.

Cách hiểu biết tốt nhất... Tất nhiên là cùng tinh nhuệ của Hắc Nguyên Thần triều giao thủ!

Nghe được lời của Cố Dương.

Lão tổ cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Rồi chợt rủ rỉ nói.

"Trung Châu với tư cách tuyến đầu Hắc Nguyên thần triều xâm

lấn, sớm đã ở vào trạng thái nửa phong bế."

"Vũ Hóa cảnh trở xuống không được vào."

"Mà phương pháp đi tới... lấy Chu Tước thánh địa của chúng ta làm ví dụ."

"Đi tiếp về phía trước cần đến biên giới Bắc Nguyên, sau đó là phải vượt qua vô tận hải vực."

"Mà đây, coi như là một lần rèn luyện."

"Muốn vượt qua vô tận hải vực cũng không dễ dàng như vậy, Vũ Hóa cảnh nếu không có chút bản sự cũng rất khó thành công vượt qua."

"Đương nhiên, đối với ngươi mà nói cũng không khó khăn gì."

Lão tổ nói đến đây không khỏi mỉm cười.

Mà nghe đến đây, Cố Dương có chút kinh ngạc.

"Vì sao phải thông qua biên giới Bắc Nguyên?"

Vị trí của Chu Tước thánh địa hoàn toàn có thể trực tiếp đến Trung Châu?

Tại sao còn phải đi vòng qua Bắc Nguyên chứ?

Nghe vậy, lão tổ cũng lộ vẻ bất đắc dĩ nói: "Giữa Đông Hoang chúng ta và Trung Châu, cách một đạo thiên hiểm."

"Nơi đó là vực sâu u ám."

"Sâu không lường được, rộng hơn trăm vạn trượng."

"Mặc dù nghe như không rộng lắm, nhưng Chuẩn Thánh xé không gian có thể dễ dàng đi qua..."

"Nhưng trong vực sâu tối tăm đó... Không gian chi lực kiên cố khó có thể hình dung được. Ngay cả Trung Châu hay đỉnh cao thần triều Thượng Giới cũng không thể nào đánh nát không gian nơi đó!"

"Cho nên... chỉ có thể xông vào."

"Nhưng nơi đó cả ngày không có ánh sáng, đen kịt một mảnh, nguy hiểm đến cực điểm, hơi không cẩn thận là sẽ rơi xuống Hắc Ám Thâm Uyên vô tận, ngay cả cường giả Thánh cảnh đứng đầu nhất cũng không dám dễ dàng tiến vào."

Nghe đến đó.

Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Ngược lại không nghĩ tới phụ cận Đông Hoang lại có một địa phương nguy hiểm như vậy!

"Có điều hình như có vẻ rất thú vị."

Khi lão tổ nhắc tới Hắc Ám Thâm Uyên.

Cố Dương rõ ràng cảm giác được nơi đó...

Dường như tồn tại một loại cơ duyên nào đó!

Nhưng rất yếu ớt.

Cũng không phải cơ duyên quá kém, mà là...

Vực sâu u tối kia quá khủng khiếp!

Cho dù là bản thân bây giờ, nếu như đi vào... Chỉ sợ cũng là cửu tử nhất sinh.

"Sau này tính tiếp."

Cố Dương lắc đầu.

Chính là tạm thời từ bỏ ý định đi thăm dò một phen.

"Cố Dương, ngươi tính tiến đến Trung Châu?"

Lão tổ không nhắc tới trên vực sâu tăm tối nữa, mà hỏi thăm một câu.

Nghe vậy, Cố Dương cũng chậm rãi gật đầu.

"Vài ngày nữa sẽ chuẩn bị đi một chuyến."

Nghe đến đây, lão tổ cũng chậm rãi gật đầu, cũng không cảm thấy bất ngờ.

Mà lời nói của hắn cũng làm cho chúng nữ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ và không cam lòng.

Bởi vì...

Tu vi hiện tại của các nàng đều quá thấp.

Căn bản không có biện pháp đi cùng Cố Dương.

Trung Châu đó là nơi thiết lập cấm chế.

Từ Vũ Hóa Cảnh trở xuống chính là trực tiếp bị đuổi ra ngoài!

Sau đó, mọi người tản đi.

Cố Dương thì cùng các nàng Hoàng Âm trở về trong phòng.

Thời gian trôi qua vài ngày tuyệt vời.

Rốt cuộc ba ngày trôi qua.

Cố Dương đã chuẩn bị tiến về Trung Châu.

Lập tức, năm đôi mắt quyến luyến không rời của ngũ nữ, cùng rơi vào trên thân thể Cố Dương.

"Phu quân, ta sẽ cố gắng tu luyện, sau đó sẽ đến tìm ngươi!"

Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi kéo tay áo Cố Dương, ánh mắt kiên định nói.

"Chúng ta cũng vậy!"

Hoàng Nguyệt và Hoàng Âm cũng liên tục mở miệng.

Có điều tu vi các nàng cách Vũ Hóa cảnh còn có một khoảng cách rất xa.

Đối với việc này, Cố Dương cũng khẽ mỉm cười, sờ sờ đầu các nàng.

"Ừm, ta tin tưởng các ngươi sẽ nhanh chóng theo đến."

"Thật sự không được, đến lúc đó ta mạo hiểm chọc giận Trung Châu, trực tiếp phá hủy cái gọi là cấm chế của nó, các ngươi cũng có thể đi vào."

Cố Dương trêu ghẹo nói.

"Như vậy sao được!"

"Ta không muốn phu quân đối địch với Trung Châu!"

"Đúng vậy, chúng ta nhất định có thể nhanh chóng đột phá Vũ Hóa cảnh, sau đó tiến về Trung Châu tìm phu quân!"

Giọng điệu chúng nữ đều rất kiên định.

Nghe vậy Cố Dương cũng gật đầu, lấy tư chất của chúng nữ, đột phá Vũ Hóa cảnh chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Cho nên ngược lại cũng không cần lo lắng cái gì...

Đương nhiên, để phòng ngừa vạn nhất Cố Dương vẫn lưu lại cho các nàng một ít đồ vật.

Nếu xảy ra bất trắc gì, những thứ đó có thể đảm bảo tính mạng các nàng không lo.

Mặc dù ở Đông Hoang dường như cũng không có ai có thể uy hiếp đến các nàng.

Dù sao Thánh cảnh duy nhất Đông Hoang tọa trấn Chu Tước thánh địa.

Cáo biệt các nữ nhân, Cố Dương cũng là đứng dậy cùng Chu Tước thánh chủ cùng lão tổ lên tiếng chào hỏi.

"Phải rời đi sao?"

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng không khỏi nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy cảm khái.

Cố Dương gật đầu nhẹ.

"Đi đường cẩn thận."

Chu Tước thánh chủ cũng vội vàng nói.

"Hoàng Âm các nàng hẳn là rất nhanh có thể tiến đến Trung Châu rồi, không cần quá lo lắng, nếu như tịch mịch, Trung Châu cũng có không ít mỹ nữ."

Nghe được những lời này của Chu Tước thánh chủ, mặt Cố Dương cũng tràn đầy ngại ngùng

"Ta giống như là người không còn nữ nhân liền không nhúc nhích được sao?"

"Khụ khụ."

Chu Tước thánh chủ xấu hổ ho khan một tiếng.

"Sau khi tiến vào Trung Châu có thể đi Trung Thiên thành, sẽ có người đến báo cho ngươi biết một vài chuyện."

Chu Tước lão tổ giờ phút này cũng chậm rãi mở miệng.

Bên trong Trung Châu có không ít thiên kiêu của Chu Tước thánh địa.

Mà tất cả bọn họ cũng đều là cảnh giới Vũ Hóa trở lên.

Đối với Trung Châu có nhiều hiểu biết.

Cố Dương chưa quen cuộc sống nơi đây, đến nơi đó cũng ít nhiều có thể chiếu cố lẫn nhau.

"Làm phiền lão tổ rồi."

"Ừm, đi đi thôi."

Lão tổ gật gật đầu.

Chợt Cố Dương cũng không có bất kỳ dừng lại, liền hóa thành một đạo vệt sáng, trong nháy mắt liền biến mất ở phía chân trời.

Mắt thấy thân hình Cố Dương nhanh chóng biến mất.

Chu Tước thánh chủ lại có chút nghi hoặc nhìn Chu Tước lão tổ.

"Lão tổ, ngài không phải vì Cố Dương chuẩn bị một con yêu thú sao?"

"Tại sao không lấy ra?"

Nghe vậy, Chu Tước lão tổ lại lắc đầu cười bất đắc dĩ.

"Bây giờ đối với Cố Dương mà nói, yêu thú ngược lại là có chút liên lụy hắn."

"Lấy tốc độ của hắn... Sợ rằng không bao lâu nữa liền có thể đến được Trung Châu."

"Mà trong tay ta... Cũng chỉ có yêu thú Vương cảnh, thật sự là không có mặt mũi lấy ra."

Nghe được Chu Tước lão tổ nói như vậy.

Chu Tước thánh chủ cũng xấu hổ vô cùng.

Nói đến cũng đúng...

Một con yêu thú Vương cảnh cho dù có phi hành nhanh hơn nữa thì cũng kém hơn so với Cố Dương trực tiếp xé rách không gian mà chạy tới.

Lại nói nữa.

Lấy trình độ khống chế không gian của Cố Dương.

Một người tiến về phía trước ngược lại sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Có thêm một con yêu thú cũng là liên lụy.

Bên kia.

Chúng nữ Hoàng Âm cũng là ngóng nhìn bóng lưng Cố Dương biến mất, cuối cùng cũng hóa thành từng đạo thanh âm than thở.

"Không biết khi nào mới có thể gặp lại phu quân."

"Phu quân vừa đi, ta đã bắt đầu nhớ chàng rồi."

"Cố gắng đột phá Vũ Hóa cảnh thôi! Đến lúc đó có thể tiến về

Trung Châu tìm phu quân!"

"Nói không sai!"

Sau một phen nghị luận, thần sắc chúng nữ lập tức kiên định.

Dù là Hoàng Thanh vốn chán ghét tu luyện nhất, giờ phút này nàng cũng đang vùi đầu vào tu luyện.

Thánh chủ Chu Tước là phụ thân nhìn thấy nữ nhi nhà mình lại thay đổi như thế, không khỏi cũng sợ hãi than không thôi.

Mị lực của Cố Dương... Thật đúng là không cách nào đánh giá!

Mà Chu Tước lão tổ, ánh mắt cũng cảm thán.

"Chờ Cố Dương đến Trung Châu... Chỉ sợ lại nhấc lên một trận gió tanh mưa máu rồi!"

"Lấy thiên tư của Cố Dương... Cũng là hi vọng những thiên kiêu Trung Châu kia không nên bị đả kích.

"Nếu như bị đả kích tự bế, vậy thì không hay rồi."

Nghĩ đến đây.

Trên mặt Chu Tước lão tổ không khỏi hiện ra một tia vui sướng khi người gặp họa.

Thân là Thánh cảnh, hắn đều bị thiên tư của Cố Dương đả kích.

Những thiên kiêu Trung Châu kiêu ngạo kia... khẳng định cũng trốn không thoát!

Đáng tiếc, mình không có cách nào tận mắt chứng kiến.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Chỉ chớp mắt.

Cách lúc Cố Dương rời khỏi Thánh địa Chu Tước đã hai tháng trôi qua.

Trong hai tháng này, Cố Dương chính là xé rách không gian, cấp tốc chạy đi, vượt qua biên giới Bắc Nguyên, đi tới vô tận hải vực.

Không thể không nói, vô tận hải vực này thực sự cực kỳ bao la.

Cho dù là Cố Dương cũng nhịn không được nhìn chăm chú hồi lâu.

Nhưng thông qua vô tận hải vực thì cũng không khó.

Nơi này trọng lực so với bình thường mãnh liệt hơn không ít.

Nếu là bên dưới Vũ Hóa cảnh, chỉ riêng trọng lực hình thái tăng cường này cũng đủ để cho bọn họ không cách nào bay lên không.

Về phần trực tiếp ngồi thuyền vượt qua hải vực này, chính là có vô cùng vô tận hải thú hung mãnh!

Một chút sơ sẩy chính là bị lật thuyền, bị vô số Hải thú thôn phệ hầu như không còn!

Đương nhiên, đối với Cố Dương mà nói bất luận là trọng lực hình thái tăng cường, hay là cái gọi là hải thú, đối với hắn đều không có bất kỳ uy hiếp gì.

Cứ như vậy.

Cố Dương thoải mái vượt qua vô tận hải vực.

Rốt cục cũng vượt qua được giới hạn, đi tới biên giới Trung

Châu!

Đến nơi này, có thể lờ mờ cảm nhận được khí tức xung quanh dần dần trở nên cường hãn.

Vương cảnh thỉnh thoảng có thể nhìn thấy, ngay cả Hoàng cảnh cũng tồn tại.

Trong quá trình di chuyển, Cố Dương cũng thăm dò được một chút tin tức liên quan tới Trung Châu, ánh mắt không khỏi ngưng tụ.

Trung Châu chiếm diện tích rộng lớn, phạm vi địa vực lại càng lớn hơn.

Như là Đông Hoang, Bắc Nguyên, Tây Mạc, Nam Lĩnh, tứ đại châu vực cộng lại, cũng chỉ có thể là miễn cưỡng đạt đến một phần mười Trung Châu.

Trung Châu gần như chiếm cứ đại bộ phận lục địa của Huyền Minh đại lục.

Cũng chính vì thế.

Trung Châu phát triển cực kỳ cường thịnh, vô số cường giả càng là tầng tầng lớp lớp hiện ra.

Căn bản không phải tứ đại châu vực khác có khả năng so sánh.

Ở chỗ này, cường giả Vương cảnh căn bản không đáng giá nhắc tới.

Thậm chí số lượng cường giả Hoàng cảnh đỉnh phong cũng nhiều như sao trời.

Chỉ có cường giả Chuẩn Thánh mới có thể miễn cưỡng chiếm cứ một phương địa giới.

Ở Trung Châu, chỉ là thế lực cấp một, đã có hơn ba mươi thế lực!

Nói cách khác...

Trong Trung Châu có ít nhất ba mươi vị cường giả Thánh cảnh tọa trấn!

Có thể tưởng tượng được, nếu so sánh giữa bốn đại châu vực với Trung châu thì chênh lệch sẽ lớn đến mức nào?

Hơn nữa trong ba mươi thế lực cấp một này còn tồn tại một thế lực siêu cấp!

Đó chính là thánh địa mạnh nhất Trung Châu Đạo Thiên thánh địa!

Bởi vì trong Đạo Thiên Thánh Địa, nghe đồn có cường giả Chuẩn Thần Cảnh tọa trấn!

Phía trên Hoàng Cảnh là Chuẩn Thánh, trên Thánh Cảnh... Tự nhiên cũng là tồn tại chuẩn Thần Cảnh!

Huyền Minh đại lục tuy rằng không có cường giả Thần Cảnh, nhưng là có một vị Chuẩn Thần.

Thực lực cho dù không bằng Thần Cảnh chân chính.

Nhưng cũng không phải Thánh cảnh có thể so sánh!

"Xem ra Trung Châu này mạnh hơn so với trong tưởng tượng của ta nha."

Nghĩ lại một điểm này, Cố Dương không khỏi híp mắt.

Với thực lực của hắn bây giờ, đối phó Thánh cảnh hắn là không có vấn đề gì quá lớn.

Nhưng nếu là Chuẩn Thần vậy thì không thể nói được.

Như thế xem ra, vẫn phải thoáng cẩn thận một phen mới được.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ, liền một đường hướng về Trung Thiên thành trong đệ nhất vực Trung Châu.

Dù sao đi tới địa phương mới, vẫn là cần phải hiểu rõ nhiều hơn một phen mới được.

Cố Dương đi đường tốc độ nghiễm nhiên là đạt tới cực điểm.

Chỉ có điều hôm nay hắn ngược lại không vận dụng Không Gian Chi Lực chạy đi.

Một mặt, cường độ không gian Trung Châu còn xa mới bằng Đông Hoang!

Thậm chí cường độ của nó còn khoa trương hơn cả Tam Nguyên Thiên Ngoại của Đông Hoang!

Cho nên trừ phi vận dụng Không Gian Pháp Tướng thậm chí là ngụy Pháp Tắc, nếu không căn bản không thể xé rách không gian!

Mới đến đây, vẫn là hơi hơi cẩn thận khiêm tốn một chút mới phải.

Vì vậy Cố Dương trực tiếp đạp không phi hành.

Nhưng ngay cả như vậy, tốc độ cũng không phải cường giả Hoàng cảnh bình thường có thể so sánh được!

Chính là như vậy, cũng không lâu lắm, cuối cùng Cố Dương đã tới Trung Thiên vực.

Cũng đã nhìn thấy từ xa, thành thị lớn nhất Trung Thiên vực có danh là tâm tạng của Trung Châu - Trung Thiên Thành!

Mặc dù chỉ là đường nét.

Nhưng xa như vậy đã có thể thấy rõ đường nét, có thể thấy được tòa thành này khổng lồ, nghĩ tới đây, Cố Dương cũng không khỏi có chút tò mò cùng mong đợi.

Chẳng qua đúng lúc này.

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Bởi vì một luồng khí tức cực kỳ kinh khủng từ xa truyền tới.

Trong khí tức kia đúng là ẩn chứa từng đợt ma khí làm cho người ta sợ hãi!

Mấu chốt nhất là từ phương hướng khí tức kia truyền đến, Cố Dương dường như cảm nhận được khí tức huyết mạch nào đó quen thuộc.

"Người của Chu Tước thánh địa?"

Cố Dương không khỏi nhẹ giọng nỉ non một câu, chợt thân hình chính là trong nháy mắt biến mất không thấy, ra ngoài Trung Thiên thành.

Trên cánh đồng hoang vu mênh mông bát ngát.

Một tên thanh niên hình thể cường tráng rõ ràng đang đứng ở đây.

Gã mặc một bộ y phục kỳ dị, phía trên treo từng đạo xương sọ rỗng tuếch.

Trên khuôn mặt hắn tràn đầy hung ác và dữ tợn.

Giờ phút này vẻ mặt hắn lạnh nhạt, trong tay vuốt vuốt một khối ngọc thạch to lớn, nhếch miệng nhìn xem một cái thanh niên cách đó không xa.

Bốn phía cũng là rải rác rác có một ít cường giả vây xem ở rất xa.

"Chậc, tiểu tử Đông Hoang, ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi sao?"

"Thánh Thạch là loại phế vật như ngươi có thể chiếm hữu?"

"Quỳ xuống!"

Ngữ khí của hắn lạnh nhạt, nhưng trong nháy mắt khi tiếng nói rơi xuống, lại có áp lực vô cùng trấn áp xuống phía dưới.

Mà tên thanh niên trước mặt gã, giờ phút này sắc mặt lại trắng bệch.

Vèo một tiếng quỳ trên mặt đất.

"U Minh, viên Thánh Thạch này là ta đánh cược tính mạng mới lấy được, ngươi tốt xấu gì cũng là đệ nhất thiên kiêu Vương Bảng, có cần thiết tới cướp tài nguyên của ta không?"

Thanh niên cắn chặt hàm răng, trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng!

"Cướp?"

Nghe vậy, thanh niên được gọi là U Minh lại chậm rãi đứng dậy.

"Đúng vậy, ta chính là cướp tài nguyên của ngươi, thế nào?"

"Không phục?"

"Ngươi một tên Đông Hoang đê tiện, sẽ không cho rằng Chu Tước thánh địa các ngươi có một lão bất tử Thánh cảnh là có thể khiêu chiến với ta chứ?"

"Hay là nói, tin đồn kia cho ngươi dũng khí?"

"Nói đến cũng thật buồn cười, cũng không biết mấy lão gia hỏa Chu Tước thánh địa các ngươi nghĩ như thế nào, lại còn nói Đông Hoang xuất hiện một thiên kiêu Vũ Hóa cảnh có thể vượt cấp giết Thánh cảnh, ha ha ha, thật sự là cười chết ta rồi!"

U Minh nhanh chân tiến lên, cất tiếng cười to.

Từng đạo xương sọ bên hông kia lại va chạm phát ra trận trận thanh âm rợn người.

Thấy vậy, sắc mặt thanh niên kia cũng trắng bệch.

"U Minh, nơi đây rất gần với Trung Thiên thành, ngươi muốn hạ sát thủ với ta?"

Thanh niên vội vàng la lớn.

"Hạ sát thủ?"

"Ngươi xứng sao?"

U Minh cười lạnh một tiếng.

"Nhiều nhất... Cũng chỉ phế tu vi của ngươi, chặt đứt tứ chi của ngươi, để cho ngươi cuộc sống khuất nhục về sau giống như một tên tàn phế, bị người làm nhục trên thế giới này mà thôi."

"Như vậy, hài lòng không?"

U Minh nói xong, nụ cười trên mặt càng thêm u lãnh quỷ dị.

Thanh niên nghe thấy lời này.

Toàn thân phát run, vẻ mặt hoảng sợ.

"Ngươi... Ngươi là ma quỷ!"

"Ngươi sẽ chết không được chết tử tế!"

Hoàng Văn Phong cắn chặt hàm răng, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào U Minh.

"Thật sao?"

"Vậy đa tạ khen ngợi."

U Minh nhếch miệng cười, chợt giơ tay lên.

Sức mạnh kinh khủng này rõ ràng là trấn áp xuống.

Thấy như vậy, Hoàng Văn Phong đã buông tha cho chống cự.

Hắn hiểu được với tu vi của mình không thể nào là đối thủ của U Minh.

Phản kháng hay không kết quả đều giống nhau.

"Đáng tiếc... Còn không thấy vị tuyệt đại thiên kiêu Đông Hoang mới xuất thế trong miệng lão tổ ta, U Minh chết tiệt!"

Hắn lộ vẻ bất đắc dĩ, trong mắt lộ ra một tia tiếc hận.

Người xem bốn phía kia cũng lắc đầu cảm khái, nhao nhao mặc niệm cho Hoàng Văn Phong.

Ai bảo vận khí của hắn kém như vậy, lại vừa vặn gặp phải U Minh cơ chứ?

"Ha, cũng coi như là có cốt khí."

Nhìn thấy vậy, ánh mắt U Minh lộ ra một tia thưởng thức, nhưng lại không có ý định nương tay.

Nhưng ngay tại thời điểm lực lượng kinh khủng của U Minh muốn trực tiếp giáng xuống người Hoàng Văn Phong.

Một làn gió nhẹ bỗng nhiên lướt nhẹ qua trước người Hoàng Văn Phong.

Thời khắc này, Hoàng Văn Phong vô cùng kinh ngạc, bởi vì áp lực khủng khiếp được bộc phát từ U Minh đã hoàn toàn biến mất!

Mà ngay khi Hoàng Văn Phong vẫn còn hơi sợ run.

Một tiếng cười lạnh lại ung dung truyền đến.

"Dám ra tay với người Đông Hoang ta, là ỷ vào Đông Hoang ta không có người sao?"

Keng!

Trong khoảnh khắc âm thanh truyền đến.

Đám cường giả xung quanh đều lộ vẻ kinh ngạc.

Lại có người dám đứng ra hỗ trợ?

Không cần mạng nữa sao?

Bọn họ sợ hãi thán phục không thôi.

Chợt ánh mắt nhìn về phía cách đó không xa.

Phát hiện một thanh niên đạp không mà đến, thần sắc lạnh nhạt đứng bên cạnh Hoàng Văn Phong.

Từ khuôn mặt non nớt của thanh niên có thể nhìn ra được, tuổi của hắn không lớn, thậm chí còn chưa đến 20 tuổi!

Nhưng tu vi lại không kém chút nào.

Vậy mà đã đặt chân lên đỉnh cao Vũ Hóa cảnh!

Điều này không khỏi khiến cho vô số người lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Mặc dù nói Trung Châu có vô số thiên kiêu, nhưng thiên kiêu có thể đặt chân vào vị trí Vũ Hóa Cảnh đỉnh phong trước hai mươi tuổi.

Hình như còn chưa nghe qua mấy người.

Hơn nữa người này dường như có chút lạ mặt nha.

Cùng lúc đó.

Sắc mặt U Minh cũng lạnh lẽo.

Cảm nhận được lực áp bách do mình bộc phát ra nhẹ nhõm bị triệt tiêu, trên khuôn mặt y rõ ràng là tràn ngập sát khí.

"Thằng nhãi nhà ngươi từ đâu tới, dám nhúng tay vào chuyện của lão tử?"

"Thật chán sống à?"

Trong ánh mắt U Minh tràn đầy sát ý.

"Cho ngươi ba hơi thở thời gian, hoặc cút, hoặc là...chết!"

“Ba!”

Nghe U Minh nói vậy.

Hoàng Văn Phong sắc mặt khẽ biến, không khỏi ngẩng đầu nhìn nam tử trẻ tuổi bên cạnh, lập tức thấp giọng nói: "Vị tiểu huynh đệ này, ta thấy ngươi thiên tư nổi bật, đừng vì ta mà chôn vùi tiền đồ, gia hỏa này là đệ nhất ma tử Thiên Sát Ma Tông, thủ đoạn hung ác độc ác, ngươi đi nhanh đi, không cần lo cho ta!"

Hoàng Văn Phong không muốn để cho người khác chọc phải U Minh.

Cho nên lúc này liền nói.

Cùng lúc đó.

Không ít cường giả xung quanh cũng lắc đầu cảm thán.

"Tên này thật trẻ tuổi nha."

"Đúng vậy, trẻ tuổi như vậy đã bước vào Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, xem ra cũng là một vị thiên kiêu hàng đầu, không biết là từ châu vực nào đến?"

"Hẳn là Nam Lĩnh, nghe nói Nam Lĩnh xuất hiện một thiên kiêu khó lường."

"Nhưng vị thiên kiêu kia trước mắt cũng mới chỉ là Vũ Hóa cảnh tầng mười, hẳn là không phải."

"Bất kể có phải hay không, hắn trêu chọc phải U Minh... lập tức sẽ mất mạng."

"Thật là đáng tiếc."

"Người trẻ tuổi đúng là dễ xúc động bất kể hậu quả, lần này tốt rồi, chọc ai không chọc, chọc phải đệ nhất U Minh Vương Bảng."

Từng tiếng thở dài truyền đến từ cách đó không xa.

Không ít cường giả đều lắc đầu cảm thán, cảm thấy thật đáng tiếc.

Đúng lúc này, giọng nói lạnh lùng của U Minh cũng từ đâu truyền đến.

"Hai."

Trong mắt hắn ta sát ý càng thêm hưng thịnh.

Bởi vì đọc tới số hai, tiểu tử kia trực tiếp không thèm đếm xỉa

đến mình!

Bên kia, thiên kiêu trẻ tuổi không ngờ chính là Cố Dương.

Giờ phút này hắn mắt điếc tai ngơ không nghe uy hiếp của U Minh, lại chậm rãi xoay người lại, trong ánh mắt lập loè kim mang.

"Nếu ta không nhận sai... ngươi chính là người mà lão tổ nói sẽ tiếp ứng ta ở Trung Thiên thành?"

Trên mặt Cố Dương mang theo nụ cười nhạt.

Nghe được lời Cố Dương nói, đồng tử Hoàng Văn Phong bỗng nhiên co rụt lại.

Chợt lộ ra kinh hỉ.

"Ngài chính là vị đệ nhất thiên kiêu Huyền Minh đại lục mà lão tổ nhắc đến, Cố Dương?"

Nghe đến đây, Cố Dương cũng chậm rãi gật đầu.

"Không sai, là ta."

"Chuyện này... Ta cũng quá may mắn rồi!"

Hoàng Văn Phong nhất thời mừng rỡ, không nghĩ tới lại ở nơi này ngẫu nhiên gặp được vị thiên kiêu trong truyền thuyết kia.

Chương 716 - Cố Dương: Trung Châu đệ nhất Vương bảng? Thường thôi (3)

Như vậy xem ra lão tổ cũng nói không sai.

Vị Cố Thiên Kiêu trong truyền thuyết này, quả nhiên là cực kỳ trẻ tuổi!

Dùng một câu thiếu niên Chí Tôn để hình dung cũng không quá đáng chút nào!

Chỉ có điều rất nhanh, thần sắc gã liền biến đổi.

"Cố huynh, gia hỏa này tên là U Minh, chính là cường giả Vương cảnh mạnh nhất toàn bộ Trung Châu, thực lực sâu không lường được, ngài nên rời đi trước, về phần chuyện tiếp ứng ngài. Ta sẽ sắp xếp tốt!"

Hoàng Văn Phong sau khi kinh hỉ liền có chút sợ hãi.

Hắn cũng không muốn để cho vị thiếu niên Chí Tôn Đông Hoang này vừa mới bước vào Trung Châu, chính là cùng vị đệ nhất Vương Bảng U Minh kia kết thành sinh tử đại thù.

Nghe được lời Hoàng Văn Phong nói, Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Ngươi nói hắn sao?"

Hắn tùy ý chỉ chỉ U Minh.

"Yên tâm đi, hắn không đả thương được ngươi."

Cố Dương nói xong.

Giọng nói lạnh lùng của U Minh cũng bất ngờ vang lên.

"Một!"

"Tiểu súc sinh không biết tự lượng sức mình, ta thấy ngươi tự tìm đường chết rồi!"

Ầm ầm ầm!

U Minh nổi giận gầm lên một tiếng.

Lập tức, toàn bộ thiên địa phong vân biến sắc.

Ban ngày vốn còn vạn dặm không mây mặt trời rực rỡ, giờ phút này lại là mây đen nhấp nhô.

Hình như có khí tức cực kỳ kinh khủng đang chậm rãi ngưng tụ lại.

"Hízz không tốt! U Minh muốn chơi thật!"

"Mau tránh xa một chút, tránh khỏi bị liên lụy!"

"Tên tiểu tử trẻ tuổi này thật càn rỡ, lại dám xem thường U Minh?"

"Đúng vậy đấy, U Minh chính là đệ nhất trong Vương bảng Trung Châu, kỳ thực thực lực mặc dù là thiên kiêu trên Hoàng bảng, cũng sẽ không xem thường hắn!"

Cái gọi là Vương Bảng, thậm chí là tất cả cường giả Vương Cảnh trong Trung Châu, kể cả Thiên Kiêu trẻ tuổi Vương Cảnh cùng với quái vật Vương Cảnh thế hệ trước đều được thu nhận vào trong đó, sau đó trải qua tiến hành sắp xếp thực lực mà hình

thành một bảng danh sách.

Mà bảng đơn này là do vị cường giả Chuẩn Thần của Đạo Thiên Thánh Địa kia tự mình định ra.

Từ đó có thể thấy được một xíu sức nặng!

Mà U Minh chính là đứng đầu trên Vương bảng!

Cũng chính là Vương Cảnh đệ nhất mà vị cường giả Chuẩn Thần cảnh kia tự mình tán thành!

Đủ để thấy sự khủng bố của hắn!

Càng đừng nói, U Minh thật sự đã từng vượt cấp chém giết một vị cường giả Hoàng cấp!

Cũng chính vì thế, bọn họ mới cảm thấy nghi hoặc đối với lời nói phách lối của Cố Dương, thậm chí là không giải thích được.

Chẳng qua đúng lúc này.

Vây xem cũng là có người nhận ra Cố Dương.

"Cố Dương? Cái tên này hình như có chút quen tai."

"Chờ một chút, vị thiên kiêu đứng đầu Đông Hoang kia, không phải cũng gọi là Cố Dương sao? Chẳng lẽ chính là hắn?"

"Hẳn là đúng rồi, Cố Dương trong truyền thuyết chẳng qua mười tám tuổi đã đặt chân vào Vũ Hóa cảnh, còn vượt cấp chém giết một vị Thánh cảnh..."

"Hiện giờ xem ra, mười tám tuổi Vũ Hóa Cảnh hẳn là tám chín phần mười, nhưng chém giết Thánh Cảnh còn cần phải kiểm tra lại."

"Khó trách hắn lại ra tay giúp Hoàng Văn Phong, thì ra là đồng

hương."

"Ha ha, chẳng qua là nghe đồn mà thôi, tâng bốc ngược lại là rất lợi hại, cũng không biết thực lực có bằng được một nửa thổi phồng hay không."

Giờ phút này.

Vô số thanh âm nghị luận truyền đến.

Sau khi biết được thân phận của Cố Dương.

Không ít người cũng không bởi vậy mà thay đổi cách nhìn đối với Cố Dương, ngược lại châm chọc khiêu khích.

Mà nhóm người khác thì yên lặng quan sát, tò mò nhìn Cố Dương.

Dù sao bọn hắn không cảm thấy lời đồn là không có lửa làm sao có khói.

Có lẽ Cố Dương thực sự khủng bố như trong truyền thuyết?

Đó là chuyện không ai nói chắc được.

"Ta tưởng ai mà can đảm như vậy, thì ra ngươi chính là Cố Dương trong lời đồn kia?"

"Một khi đã như vậy, ta càng không thể tha thứ cho ngươi!"

"Ta cũng muốn xem xem, đệ nhất thiên kiêu Huyền Minh đại lục này rốt cuộc có bao nhiêu phần thực lực!"

Sắc mặt U Minh lạnh như băng.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy đùa cợt cùng sát ý.

Ngay sau đó, khí tức U Minh ầm ầm bộc phát ra.

Ầm ầm ầm!

Khí tức chỉ thuộc về Vương cảnh đỉnh phong trong nháy mắt tràn ngập bốn phía, dẫn tới thiên địa chấn động.

Hắn cách Hoàng cảnh chỉ có một bước, lại thêm thiên tư trác tuyệt của bản thân, đột phá Hoàng cảnh chỉ là vấn đề thời gian.

Ngay sau đó, hắn giơ tay lên, khí tức ma khí màu đen vô cùng khủng bố kia tản ra... đủ để khiến vô số thiên kiêu Vương cảnh hít thở không thông!

"Là công pháp Thánh cấp Thiên Sát ma công!"

"Nghe đồn Thiên Sát ma công này tu luyện tới tầng tám trở lên có thể ngưng tụ ra Thiên Sát ma khí, không nghĩ tới U Minh vậy mà đã tu luyện đến một bước này!"

"Quá kinh khủng! Không hổ là Vương cảnh đệ nhất nhân!"

"U Minh chỉ vừa mới một ngàn tuổi, chính là có thể đạt đến cảnh giới như thế, Vương cảnh đệ nhất danh xứng với thực!"

"Trong truyền thuyết Cố Dương kia tu luyện cũng là công pháp Thánh cấp, không biết là thật không?"

"Ha ha,Thánh cấp công pháp? Ngươi nếu nói Cố Dương có hơn ba mươi tuổi, vậy còn có thể, mười tám tuổi nắm giữ thánh cấp công pháp? Khoác lác à."

"Nói cũng đúng, Thánh cấp công pháp làm sao có thể dễ dàng nắm giữ như vậy?"

"Cố Dương chết chắc rồi!"

Vô số thanh âm nghị luận từ bốn phía truyền đến.

Cùng lúc đó.

Hoàng Văn Phong cũng có chút bối rối.

Mặc dù lão tổ nói Cố Dương rất mạnh, nhưng hắn vẫn rất sợ đấy.

Ngộ nhỡ lão tổ đánh giá cao Cố Dương, hoặc là đánh giá quá thấp thiên kiêu Trung Châu.

Đó cũng là chuyện không nói chắc được.

"Chết đi cho ta!"

Sắc mặt U Minh lạnh như băng, nhếch miệng lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Giơ tay giáng xuống.

Thiên sát ma khí kinh khủng càng che khuất bầu trời, rõ ràng là dũng mãnh lao về phía Cố Dương!

Hắn tự ngạo cỡ nào, đối phó với cường giả Vũ Hóa cảnh như Cố Dương, thậm chí ngay cả lĩnh vực cũng không định vận dụng!

Mà nhìn thấy điều này.

Cố Dương cũng thần sắc lạnh nhạt.

Đối mặt một chiêu này của U Minh, hắn chỉ chậm rãi giơ tay lên, một quyền có chút tùy ý nghênh đón.

Thấy cảnh này, vô số người lộ vẻ kinh ngạc.

Vốn bọn hắn cảm thấy U Minh không sử dụng lĩnh vực đã tính là vô cùng cuồng ngạo rồi.

Kết quả không nghĩ tới Cố Dương càng thêm kiêu ngạo, thậm

chí ngay cả chân nguyên cũng không bộc phát.

Ý định dùng nhục thân đón đỡ thiên sát ma khí kinh khủng đến cực điểm kia của U Minh.

Đây không phải là muốn chết sao?

"Hừ!"

"Không biết tự lượng sức mình!"

Thấy Cố Dương càn rỡ như vậy, trên mặt U Minh lập tức lộ ra nụ cười lạnh.

Mặc dù hắn không sử dụng lực lượng của lĩnh vực.

Vẻn vẹn chỉ là Thiên Sát ma khí này, đã không phải Vương cảnh đỉnh phong bình thường có thể ngăn cản được.

Càng đừng nói Cố Dương chỉ là Vũ Hóa cảnh.

Lại dám vô lễ như vậy.

Đơn giản chính là tự tìm đường chết!

Đã như vậy, vậy cũng hợp ý hắn rồi!

Trong tiếng cười lạnh, U Minh giống như đã thấy Cố Dương bị thiên sát ma khí của mình đánh vào hóa thành bộ dáng một cỗ thi thể.

Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn lại càng tàn nhẫn dữ tợn.

Mà khi đại bộ phận người ta cho rằng Cố Dương sẽ bị thiên sát ma khí của U Minh trong nháy mắt giết chết.

Trên nắm đấm của Cố Dương, một cỗ lực lượng khủng bố không cách nào hình dung đột nhiên bộc phát ra!

Ông!

Không gian cứng rắn kia rõ ràng phát ra một tiếng chấn động.

Ngay sau đó trong ánh mắt vô số người kinh hãi kinh ngạc.

Nắm đấm của Cố Dương, rõ ràng là đụng độ ầm ầm với thiên sát ma khí của U Minh!

Ngay sau đó, lực lượng kinh khủng kia tán loạn ra.

Ầm ầm ầm!

Gần như chỉ trong nháy mắt, Thiên Sát ma khí được cho là cực kỳ khủng bố kia, dưới một quyền này của Cố Dương đúng là ngay cả một khắc cũng không thể kiên trì, rõ ràng là bị lực lượng triệt để bóc tách ra!

Chứng kiến một màn này.

Cường giả xem kịch xung quanh nhất thời choáng váng.

"Chuyện này..."

"Năng lượng thật là khủng khiếp!"

"Đây thật sự là lực lượng mà Vũ Hóa cảnh có khả năng nắm giữ sao?"

"Cố Dương này... Chuyện gì xảy ra?"

Vô số người kinh hãi trợn tròn hai mắt.

Cùng lúc đó.

U Minh cũng nhịn không được, mặt lộ vẻ kinh hãi.

Một quyền này của Cố Dương đánh xuống không chỉ chấn tan thiên sát ma khí, mà lực lượng kinh khủng kia còn dùng tốc độ cực

kỳ khủng bố quét về phía mình!

Tốc độ cực nhanh, cho dù là U Minh cũng không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể giơ lên nắm đấm nghênh đón.

Ầm!

Phốc!

Dưới lực lượng khủng bố trùng kích, U Minh vậy mà hoàn toàn không phải đối thủ, cả người trực tiếp bị đánh bay ra sau.

Trên không trung.

U Minh rõ ràng là phun ra một ngụm máu tươi đầm đìa, cả người rõ ràng rơi xuống vùng đất bằng phẳng mấy ngàn mét sau lưng.

Hắn nện ra một cái hố sâu cực lớn.

Nhìn thấy màn này, tất cả mọi người đều chấn động trợn tròn mắt.

"Hízz..."

"U Minh rõ ràng bị đánh bay?"

"Chậc... Bị thiên kiêu dưới Vương cảnh đả thương, loại chuyện này đã rất nhiều năm không thấy được nhỉ?"

"Chẳng lẽ Cố Dương này thực sự kinh khủng như trong truyền thuyết?"

Trong lúc không ít người nghị luận, ánh mắt cũng không khỏi nhìn về phía Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng sợ hãi thán phục.

Hiện tại đối với tin đồn bọn họ có chút do dự không quyết định.

Lúc đầu bọn họ còn khịt mũi coi thường hắn.

Tu vi Vũ Hóa cảnh vượt cấp trấn sát Chuẩn Thánh, Thánh cảnh gì gì đó...

Thật sự là thổi phồng quá mức.

Huyền Minh đại lục làm sao có thể xuất hiện thiên kiêu yêu nghiệt như thế?

Hơn nữa còn là từ Đông Hoang đi ra.

Thật sự không có khả năng!

Nhưng bây giờ bọn họ đã tin tưởng.

Dù sao...

Cố Dương bây giờ chỉ là Vũ Hóa cảnh, lại đánh bay U Minh Vương cảnh đỉnh phong thậm chí là đánh hắn ta bị thương!

Loại chuyện này, cũng không phải người bình thường có thể làm được!

Dù cho U Minh cũng không thi triển toàn lực, nhưng Cố Dương cũng không có!

Thậm chí hắn ta chỉ vận dụng sức mạnh thân thể mà thôi!

Trong hố sâu cách đó ngàn mét.

U Minh mặt mũi tràn đầy âm trầm, từ trong hố bay lên.

Thần sắc lại càng khó nhìn thấy cực điểm.

Ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, cắn chặt

răng.

"Hỗn trướng!"

Hắn ta lại bị một Vũ Hóa cảnh đánh bay, thậm chí còn bị hộc máu!

Mặc dù thương thế không nghiêm trọng lắm, nhưng điều này thật sự là quá mất mặt!

Nhất là đối với hắn!

Cùng lúc đó.

Cố Dương cùng U Minh chiến đấu, cũng là dẫn động sự chú ý của vô số cường giả trong Trung Thiên thành.

Ánh mắt bọn họ nhìn ra xa.

"Hả? Là U Minh? Tiểu tử trẻ tuổi đối diện hắn là ai? Lại có thể đả thương U Minh?"

"Hắn chính là Đông Hoang Cố Dương trong truyền thuyết à? Quả là giống như trong truyền thuyết, mười tám tuổi, Vũ Hóa cảnh."

"Chẳng lẽ tin đồn là thật?"

Không ít cường giả ngạc nhiên, tò mò nhìn Cố Dương.

Đúng lúc này, một bóng người đột nhiên xuất hiện.

"Có phải thật hay không không quan trọng, quan trọng là... Công pháp luyện thể Cố Dương tu luyện này, chỉ sợ đã vượt qua Thánh cấp!"

Thanh âm truyền đến, lập tức tất cả cường giả đều nhịn không được nghiêng đầu nhìn lại.

Thần sắc lập tức hơi đổi, vội vàng khom mình hành lễ.

"Vu trưởng lão!"

Bởi vì đó là một vị cường giả Chuẩn Thánh!

Giờ phút này, Vu trưởng lão đưa mắt nhìn Cố Dương, trong ánh mắt lại có một tia rung động cùng tham lam hiển hiện.

"Công pháp luyện thể trên cấp Thánh "

"Tiểu tử này, quả thật có chút bản lĩnh!"

"Nếu có thể chém giết..."

Trong lòng hắn nghĩ vậy, sự tham lam trong ánh mắt cũng càng thêm nồng đậm.

Nhưng vào lúc này.

U Minh cũng nổi giận gầm lên một tiếng.

"Tiểu tử, ngươi thật sự có chút thủ đoạn, ít nhất không giống những tên phế vật Đông Hoang khác, nhưng..."

"Dù cho là thế, nếu ngươi dám chọc ta, chính là chỉ có một con đường chết!"

Giờ phút này trong ánh mắt U Minh tràn ngập sát ý.

Cùng lúc đó, lực lượng huyết mạch trong cơ thể hắn bất ngờ bạo phát ra.

Huyết mạch Thánh cấp đỉnh phong hiển nhiên là lan tràn toàn trường.

Một cỗ khí tức khủng bố nồng đậm che khuất bầu trời, cũng làm cho cường giả bốn phía quan chiến sắc mặt khẽ biến.

"Đây là huyết mạch Thiên Sát!"

"Không chỉ vậy, còn có cả Thiên Sát Thánh Thể!"

"Hízz... Thánh cấp huyết mạch cùng Thánh Thể đồng thời bộc phát, đây dĩ nhiên là có thể cứng rắn vật lộn với Hoàng Cảnh đi?"

"Xem ra U Minh thật sự bị chọc giận!"

"Ta ngược lại muốn nhìn một chút... Đông Hoang Cố Dương kia, có thể kháng trụ lửa giận của U Minh hay không?"

"Cố Dương kia hoàn toàn chính xác rất yêu nghiệt, nhưng muốn chống lại thế công của U Minh, chỉ sợ là rất khó, trừ phi hắn thật sự như trong truyền thuyết vậy."

Bốn phía truyền đến từng hồi thanh âm cảm thán.

Nhưng bọn họ còn chưa nói hết.

Lập tức, trong cơ thể U Minh lại lần nữa bộc phát ra lĩnh vực chi lực cực kỳ kinh khủng!

Lĩnh vực triển khai.

Khí tức kinh khủng kia lập tức lan tràn ra phía chân trời!

Vô số người lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Đây rõ ràng là ngụy Thiên phẩm lĩnh vực cấp bậc đại viên mãn —— Thiên Sát lĩnh vực!

Dưới uy thế khủng bố trấn áp, cho dù là một ít cường giả Vương cảnh đỉnh phong thậm chí sơ nhập Hoàng cảnh, giờ phút này đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

U Minh thật đúng là bật hết hỏa lực!

Thủ đoạn mà y bạo phát bây giờ hoàn toàn có thể phân cao thấp với Hoàng cảnh!

Thậm chí đối với một ít Hoàng Cảnh sơ nhập cũng có thể uy hiếp tính mạng!

Không hổ là thiên kiêu số một Vương bảng!

Thủ đoạn bực này, cho dù là ở Trung Châu, người có thể hơn hẳn chỉ sợ cũng không nhiều!

Nghĩ đến điều này, bọn họ không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Muốn nhìn xem Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào.

Mà giờ phút này Hoàng Văn Phong bên người Cố Dương lại run lẩy bẩy.

Thần sắc lại là hoảng sợ.

"Cố... Cố Dương, nếu chúng ta không tranh thủ thời gian chạy trốn đi?"

Hắn sợ hãi nói.

U Minh có thực lực chiến đấu với Hoàng cảnh đấy!

Hơi chút sơ sẩy mình chết cũng không sao, nhưng Cố Dương cũng không thể chết được!

Chính là lão tổ đã phó thác cho hắn, thiên kiêu mạnh nhất Đông Hoang!

Ngày sau lớn lên, đương nhiên sẽ trấn áp được cả siêu cấp thiên kiêu Trung Châu này!

Mà đối với lời nói của Hoàng Văn Phong, Cố Dương lại mặc

kệ.

Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua tất cả thủ đoạn mà U Minh bộc phát ra.

Thần sắc lại hết sức lạnh nhạt.

Thậm chí khóe miệng còn lộ ra một tia khinh thường.

"Cái gọi là đệ nhất Vương bảng, chỉ có trình độ như vậy sao?"

"Lĩnh vực ngụy Thiên phẩm đại viên mãn?"

"Vương cảnh đỉnh phong thế mà ngay cả hình thức ban đầu của Pháp tướng cũng không lĩnh ngộ được, cũng dám tự xưng là thiên kiêu?"

Tiếng nói Cố Dương rõ ràng là truyền vang khắp thiên địa.

Trong nháy mắt.

Vô số người lộ vẻ kinh ngạc, không thể tin nổi nhìn Cố Dương.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới dưới loại tình huống này Cố Dương còn có thể trang bức như vậy.

Hơn nữa còn nói Vương cảnh đỉnh phong ngay cả pháp tướng hình thức ban đầu cũng chưa lĩnh ngộ.

Từ lúc nào mà pháp tướng hình thái ban đầu dễ dàng lĩnh ngộ như vậy?

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả đang xem chiến đều im lặng.

Lĩnh vực bọn họ nắm giữ cũng không tính là mạnh.

Kia chẳng phải là phế vật cũng không bằng sao?

Cùng lúc đó.

U Minh cũng bị lời nói này của Cố Dương triệt để chọc giận!

"Miệng lưỡi bén nhọn, ta ngược lại muốn xem ngươi có thể hung hăng đến khi nào!"

U Minh cười lạnh một tiếng, trong mắt rõ ràng tràn ngập phẫn nộ và sát ý.

Rồi đưa tay bộc phát ra Thiên Sát lĩnh vực, trấn áp về phía Cố Dương!

Ngay sau đó, Thiên Sát Ma Khí cũng kết hợp với huyết mạch và Thánh Thể bùng nổ bộc phát!

Giờ phút này, U Minh càng không có ý định nương tay.

Thậm chí đến cuối cùng, hắn còn bộc phát ra bí pháp, lần nữa đem thực lực của mình tăng lên một đoạn trình độ.

Cố gắng một chiêu giết chết Cố Dương!

Ầm ầm ầm!

Trong chớp mắt này.

Cố Dương chính là giống như bị khóa chặt.

Lĩnh vực kinh khủng trấn áp, theo sát phía sau chính là ma khí khủng bố giống như thủy triều ầm ầm tới!

Giờ phút này sắc trời đều biến thành âm trầm.

Đại địa cũng điên cuồng rung động rên rỉ, giống như không chịu nổi sức mạnh khủng bố này trấn áp!

Cùng lúc đó.

Hoàng Văn Phong bên người Cố Dương càng sợ tới mức mặt mũi trắng bệch.

Mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Không chỉ bọn họ, ngay cả cường giả Hoàng cảnh chung quanh đang quan chiến cũng không khỏi tê dại da đầu, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

"Đây chính là thực lực chân chính của U Minh sao?"

"Khó trách hắn được Chuẩn Thần cường giả công nhận là Vương cảnh đệ nhất, loại năng lực này. Cho dù là một ít Hoàng cảnh cũng còn xa mới bằng!"

Giọng nói kinh hãi cũng liên tiếp vang lên.

Mà cùng lúc đó.

Cố Dương cũng nhìn qua khí tức khủng bố trên bầu trời đánh úp lại.

Ánh mắt vẫn lạnh nhạt, chỉ hơi nhíu mày.

"Một chiêu này miễn cưỡng còn được."

"Chẳng qua... Cũng chỉ có vậy mà thôi."

Giọng nói bình thản của Cố Dương thản nhiên truyền đến.

Cũng khiến vô số cường giả khóe miệng giật giật.

Cố Dương đã chết đến nơi còn muốn làm màu nữa sao?

U Minh cũng liên tục cười lạnh, chờ nhìn một màn Cố Dương bị một chiêu này của mình trấn áp xuất hiện!

Nhưng cũng chính vào lúc này, thần sắc Cố Dương lạnh nhạt

nâng nắm đấm lên.

Ầm ầm!

Giờ phút này, khí huyết chi lực kinh khủng phảng phất như có thể rung chuyển cả thiên địa, ầm ầm bộc phát giữa không trung!

Leng keng... Leng keng...!

Khí huyết chi lực đang sôi trào kia giống như biển rộng vô tận, cuồn cuộn rung chuyển, mơ hồ đã rung chuyển cả lĩnh vực Thiên Sát mà U Minh triển khai!

Ngay sau đó, một quyền của Cố Dương thình lình đánh về phía U Minh!

Gầm!

Giờ phút này, một tiếng long ngâm như sấm sét vang vọng đất trời.

Ngay sau đó, một đạo hư ảnh Thần Long theo nắm tay phải vung ra của Cố Dương rít gào phóng tới!

Ầm ầm ầm!

Hư ảnh Thần Long điên cuồng gào thét trên không trung, càng mang theo lực lượng khủng bố không thể tưởng tượng trấn áp xuống!

Ầm!

Ầm!

Xoẹt!

Lực lượng kinh khủng nháy mắt đã trực tiếp phá hủy lĩnh vực Thiên Sát!

Cùng lúc đó, Thiên Sát Ma Khí đang ập tới kia, mặc dù đã trở nên mạnh hơn không ít, nhưng dưới hư ảnh Thần Long vô cùng rung động kia lại trực tiếp bị xé nứt ra!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, tất cả thế công mà U Minh thi triển đều bị hủy diệt dễ như trở bàn tay!

Giờ phút này, U Minh cũng trợn tròn mắt ngây ngẩn tại chỗ.

Nhưng ngay sau đó, thế đi của hư ảnh Thần Long không giảm, lao thẳng đến chỗ hắn!

Cho đến khi hư ảnh Thần Long giáng lâm ở trước mắt, hắn ta mới hoảng sợ kịp phản ứng.

Nhưng lúc này muốn ngăn cản cũng đã rất muộn!

Ầm ầm!

Sức mạnh kinh khủng lập tức rơi xuống trước mặt U Minh.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hư ảnh Thần Long có thể dễ dàng thôn phệ U Minh hầu như không còn, triệt để đánh nát thần hồn gã!

Nhưng đúng lúc này, một luồng ánh sáng đen kịt đột nhiên lóe lên.

Xì xì!

Dường như có một đạo lá chắn đen kịt từ bên hông U Minh bạo phát ra.

Chợt, đúng là chặn lại sức mạnh bộc phát trong một quyền kia của Cố Dương!

Nhưng dù cho có ngăn trở, lực trùng kích kinh khủng kia thình lình lần nữa đánh bay U Minh ra ngoài!

Phốc!

Máu tươi từ miệng hắn đột nhiên phun ra.

Chẳng qua lúc này đây, hắn chỉ bị đánh bay ra vài trăm thước rồi ổn định thân hình trên không trung.

Mà giờ phút này mặt hắn lộ vẻ kinh sợ!

Cùng lúc đó.

Tất cả cường giả bốn phía sau khi thấy một màn này, đều lộ vẻ kinh hãi, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Cố Dương thế mà lại lần nữa đem U Minh toàn lực xuất thủ đánh bay rồi!

Chuyện này...

Hơn nữa, bọn họ cũng có thể cảm nhận được rõ ràng lực lượng kinh khủng trong một quyền vừa rồi của Cố Dương!

Cỗ lực lượng này, cho dù là một ít cường giả Hoàng cảnh cũng không khỏi lộ vẻ kinh hãi.

"Sức mạnh Thần Long!"

"Cố Dương vậy mà nắm giữ lực lượng một con Thần Long!"

"Nhục thân của hắn rốt cuộc kinh khủng bao nhiêu!"

"Loại chuyện này dường như cũng không có nhắc đến trong tin đồn nha!"

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Vô số người kinh hãi không gì sánh được nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Nguyên bản tất cả bọn hắn đều cảm thấy tin đồn về Cố Dương chẳng qua là quá mức khuếch đại, nhưng hiện tại xem ra tình huống dường như cũng không phải như thế.

Hơn nữa, những thủ đoạn trong tin đồn kia của Cố Dương, hiện tại Cố Dương một cái đều không sử dụng, đã đánh U Minh ra tay toàn lực thành ra như vậy.

Nếu Cố Dương toàn lực ra tay, chẳng phải thật sự có thể...

Thời khắc này, vô số người trợn tròn mắt, hít vào một ngụm khí lạnh, bọn họ cũng không dám tiếp tục có bất kỳ thái độ xem thường nào đối với thanh niên trẻ tuổi này nữa.

Cùng lúc đó.

Hoàng Văn Phong cũng mở to hai mắt nhìn, rung động vô cùng nhìn khuôn mặt bình thản như nước của Cố Dương.

"Những gì lão tổ nói đều là sự thật?"

Hắn tự lẩm bẩm.

Vốn còn có chút hoài nghi đối với lời nói của lão tổ.

Nhưng bây giờ hắn hoàn toàn không còn nghi ngờ gì nữa.

U Minh đứng ở không trung, thần sắc sợ hãi sau đó nhìn qua Cố Dương.

Trong tay hắn nắm một khối Huyền Ngọc màu đen đã vỡ vụn.

Toàn thân run rẩy.

Vừa rồi nếu không phải khối át chủ bài bảo mệnh này hỗ trợ hấp thu tuyệt đại đa số lực lượng trong một quyền của Cố Dương, thì hắn có khả năng đã chết dưới một quyền này của Cố Dương!

Cố Dương này đích xác rất biến thái!

U Minh mặc dù tự ngạo, nhưng cũng không phải là hạng người ngu xuẩn.

Thứ Cố Dương lấy ra dùng bây giờ vẻn vẹn chỉ là sức mạnh siêu phàm kia mà thôi.

Tin đồn rất có thể là sự thật!

Một khi đã như vậy...

Vậy tiếp tục chiến đấu với Cố Dương, thật phi thường không sáng suốt!

Hắn cũng không ngốc, đánh không lại, ý nghĩ đầu tiên của hắn chính là trốn!

Mà không phải là ăn thua đủ!

Cho nên...

Hắn hít sâu một hơi, hung ác không gì sánh được nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi chờ đó cho ta, ngươi không nhảy nhót được bao lâu đâu!"

Hắn hung tợn nói xong.

Ngay lập tức quay người, dự định trực tiếp bỏ chạy.

"Đi?"

"Ta cho ngươi đi sao?"

U Minh đang chuẩn bị thi triển bí pháp bỏ chạy.

Nhưng vào lúc này, một cỗ lực lượng kinh khủng từ đỉnh đầu

hắn giáng xuống.

Hắn rung động vô cùng ngẩng đầu, phát hiện Cố Dương chẳng biết từ lúc nào đã trực tiếp xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn.

Mắt thấy một quyền khủng khiếp kia lại giáng xuống lần nữa.

U Minh lập tức hoảng loạn, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái mai rùa.

Phía trên mai rùa hiện đầy các loại đường vân huyền diệu tối nghĩa.

Hiển nhiên không chỉ đơn giản là mai rùa.

Mà là một trận bàn chạm khắc trận pháp phòng ngự cực kỳ cường hãn!

Khi U Minh lấy mai rùa ra, phía trên không ngờ lại tản mát ra khí tức vô cùng trầm trọng.

Ầm ầm!

Cố Dương hạ một quyền xuống, lực lượng kinh khủng trút xuống, đúng là không lay động được nó mảy may!

Keng keng keng!

Tiếng rung động kịch liệt vang lên từ không trung.

Thân hình Cố Dương không khỏi bị phản chấn hơi phát run.

Hắn lập tức hơi nhíu mày.

Mai rùa này hơi cứng!

Hắn híp mắt, liếc mắt một cái là nhìn ra tình huống trên vỏ rùa.

"Không nghĩ tới còn có loại trận pháp phòng ngự này."

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra vẻ ngoài ý muốn.

Với trình độ trận pháp của hắn, công phá trận pháp phòng ngự trên mai rùa có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Nhưng trước đó hắn cũng không nóng vội đánh vỡ.

Mà là tiếp tục vung quyền, từ bốn phương tám hướng về phía Quy Xác trận pháp dánh tới.

Ầm!

Ầm!

Ầm!

Thanh âm rung trời nghiêng đất kia không ngừng từ không trung truyền đến.

Vô số người kinh hãi không thôi.

CMN quá hung tàn!

Đây thật chỉ là một vị cường giả Vũ Hóa cảnh?

Vô số cường giả vây xem nhìn thấy rung động không gì sánh được.

Tuy rằng một quyền này của Cố Dương đánh xuống cũng không sinh ra tính uy hiếp thực chất đối với U Minh, nhưng uy thế một quyền kia đánh xuống tạo ra... Vẫn là khiến vô số người vô cùng rung động!

Giờ phút này U Minh co đầu rút cổ trong mai rùa hoàn toàn không dám thoải mái giải tỏa trận pháp, cũng cắn chặt hàm răng.

Bực bội!

Khuất nhục!

Hắn tốt xấu gì cũng là cường giả Vương cảnh đệ nhất Trung Châu.

Kết quả...

Hiện tại hắn lại bị một tên gia hỏa Vũ Hóa cảnh trêu chọc như thế!

Hắn cắn chặt răng, nhưng cũng biết lấy thực lực của hắn, đối diện căn bản cũng không phải là đối thủ của Cố Dương!

Cho nên...

Ngay cả khi trong lòng khuất nhục không dám, hắn cũng không dám trực diện đối kháng với Cố Dương!

Hắn nắm chặt nắm đấm, mắt thấy động tác của Cố Dương càng hung ác, nhất thời trong ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi, chợt vội vàng la lớn: "Cố Dương, ngươi muốn đối địch với Thiên Sát Ma Tông ta sao?"

"Phụ thân ta là tông chủ Thiên Sát ma tông, Thiên Sát Thánh Tôn!"

"Hơn nữa càng là một vị cường giả Thánh cảnh đỉnh phong, nếu ta có mệnh hệ gì, ngươi cũng tuyệt đối không được chết tử tế!"

U Minh gào thét, ý đồ thông qua thế lực sau lưng mình quát lui Cố Dương.

Nhưng Cố Dương lại cười lạnh một tiếng.

"Thánh Tôn?"

"Rất mạnh sao? Cũng phải không phải chưa từng chém giết qua Thánh Cảnh, đừng nói Thánh Tôn, cho dù là cường giả Thần Cảnh cũng vô dụng thôi."

Cố Dương ngữ khí lạnh lùng.

Hàn ý lành lạnh bộc phát trong đó cũng khiến cho toàn thân U Minh run lên.

Gia hỏa này…

Mà nghe được lời này của Cố Dương.

Vô số cường giả xung quanh đều trợn mắt há mồm.

"Cố Dương thế mà thật sự chém giết qua Thánh cảnh..."

"Thực sự quá kinh khủng!"

"U Minh thật đúng là đá phải một tấm sắt rồi!"

"Chẳng qua, Cố Dương sẽ không giết U Minh thật chứ? Nếu để cho Thiên Sát Thánh Tôn phẫn nộ... Vậy không phải là chuyện nhỏ rồi đúng không?!"

"Nhìn thái độ Cố Dương hiện tại, dường như không có ý định nương tay, ngược lại cũng bình thường, lấy tính cách U Minh... Nếu thả hắn rời đi, không khác thả hổ về rừng, kết quả cũng không sai biệt lắm."

Vô số cường giả chung quanh nghị luận ầm ĩ.

Đối với thực lực cùng hành vi của Cố Dương, trong lúc cảm thấy kinh hãi cũng là hết sức lý giải.

Mà giờ phút này, U Minh trốn ở trong mai rùa cũng hoảng sợ vô cùng.

Gia hỏa này càn rỡ như thế!

Không sợ lão tử nhà mình chút nào sao?

Giờ phút này, U Minh không thể không thừa nhận, hắn thật sự có chút sợ hãi.

Nhưng cũng may năng lực phòng ngự của mai rùa cực kỳ khủng khiếp, đây là trận pháp phòng ngự do Thiên Sát Thánh Tôn tự mình bố trí.

Ngay cả cường giả Thánh cảnh, cũng không cách nào công phá trong chốc lát.

Mặc dù thế công của Cố Dương thập phần mãnh liệt, nhưng là không cách nào dễ dàng rung chuyển mai rùa, hiện tại hắn chỉ hy vọng, có thể dẫn động cường giả Trung Thiên thành đi ra hỗ trợ.

Hoặc là chờ đến khi Cố Dương không còn khí lực, bản thân lại tìm cơ hội chạy trốn!

Nghĩ đến đây, U Minh hít sâu một hơi, trong lòng cũng tràn đầy phẫn nộ cùng biệt khuất!

"Chờ ta ra ngoài, nhất định phải xé nát Cố Dương này!"

"Không chỉ hắn, tất cả những người có quan hệ với hắn, một người cũng trốn không thoát!"

Trong ánh mắt U Minh tràn đầy dữ tợn và tàn nhẫn.

Hắn cắn chặt răng, hận ý với Cố Dương nghiễm nhiên là đạt đến cực hạn.

Chỉ là hắn cũng không biết cái gọi là trận bàn có thể chống lại thế công của cường giả Thánh cảnh kia, ở trong mắt Cố Dương, chỉ tiện tay là có thể phá.

Keng!

Thân hình Cố Dương lập loè, một quyền lại rơi vào bên kia mai rùa.

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng oanh kích xuống.

Vẫn không thể khiến mai rùa sinh ra bất cứ tổn thương nào.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi ngừng lại.

Trong ánh mắt hiện ra một tia như có điều suy nghĩ.

Nhìn thấy Cố Dương dừng lại, U Minh cũng nhịn không được khó chịu trong lòng, lên tiếng trào phúng.

"Cố Dương, ngươi không phải rất giỏi sao?"

"Tiếp tục, sao không tiếp tục nữa?"

"Ngươi cho rằng Thánh cấp trận bàn dễ bị công phá như vậy sao?"

"Ngươi chờ đó, cường giả Thiên Sát ma tông chúng ta sẽ chạy tới, đến lúc đó... ngươi chắc chắn phải chết!"

"Đến lúc đó không chỉ là ngươi, tất cả những người có liên quan với ngươi, đều phải chết!"

Trong giọng nói của hắn tràn đầy âm lãnh cùng độc ác, trong ánh mắt không che giấu chút nào bộc phát ra sát ý thông thiên.

Hiển nhiên, hắn cảm thấy Cố Dương không có khả năng công phá đạo trận pháp phòng ngự Thánh cấp trên người mình này.

Cho nên liền càng lớn mật lên, cất tiếng trào phúng Cố Dương,

phát tiết toàn bộ nghẹn khuất lúc trước của mình ra.

"Thật sao?"

Nghe U Minh nói vậy.

Cố Dương hơi híp mắt lại, một tia quang mang âm lãnh giống như độc xà lóe ra.

"Ngươi tự tin đối với cái gọi là trận pháp này như thế?"

"Ngươi thật sự cảm thấy ta thúc thủ vô sách sao?"

Cố Dương chậm rãi mở miệng.

Nghe được lời này của Cố Dương, kết hợp với ánh mắt phẳng phất như độc xà của Cố Dương, U Minh nhịn không được toàn thân run lên.

Hồi tưởng lại sự cứng cỏi của Thánh cấp trận pháp, hắn lập tức tin tưởng mạnh mẽ.

"Ha ha, miệng lưỡi bén nhọn, ngươi đánh vỡ nó thử xem?"

U Minh cười lạnh trào phúng.

Mà hắn vừa mới nói xong.

Sau đó một màn khiến hắn ta vô cùng hoảng sợ xuất hiện.

Chỉ thấy thân hình Cố Dương trực tiếp xuất hiện trên đỉnh đầu của hắn.

Sau đó đứng trên trận bàn phòng ngự, cong ngón búng ra.

Phẳng phất có lực lượng kinh khủng nào đó ầm ầm lan tràn, bao trùm toàn bộ trận bàn phòng ngự.

Ngay sau đó, ken két!

Một hồi âm thanh như tiếng vỡ vụn bất ngờ vang lên.

U Minh toàn thân phát run, sắc mặt hoảng sợ nhìn mai rùa trong tay mình.

Nhưng lại vô cùng hoảng sợ khi phát hiện ra mai rùa này, không biết vì sao lại vỡ vụn ra từng khúc!

"Chuyện này... chuyện này sao có thể!"

U Minh lập tức luống cuống.

Trận bàn phòng ngự Thánh cấp này rõ ràng có thể ngăn cản công kích của cường giả Thánh cảnh, lúc trước Cố Dương cũng là công không được.

Tại sao đột nhiên...

Đã bị phá hủy?

Một màn này cũng rơi vào trong mắt vô số cường giả vây xem.

Vẻ mặt của bọn họ cũng đầy kinh ngạc xen lẫn kinh hãi.

"Chuyện này..."

"Cố Dương làm sao phá được trận bàn phòng ngự này?"

"Không biết nha, xem không hiểu!"

"Đến cùng là làm sao hắn có thể làm được?"

Giờ phút này, trong đầu vô số cường giả cũng chỉ có một ý nghĩ này.

Mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin nhìn Cố Dương.

Mà lúc này, Cố Dương lại là mặt lộ nụ cười nhạt.

"Cường độ phòng ngự của trận bàn này quả thực không tệ."

"Chỉ tiếc phẩm cấp trận pháp tuy cao, nhưng trình độ bố trí trận pháp quá rác rưởi, căn bản phát huy không ra chỗ huyền diệu của trận pháp này. "

"Rơi vào tay ngươi, thật đúng là phung phí của trời."

Cố Dương vừa dứt lời.

Lập tức vô số người chấn động không thôi.

Lúc này bọn họ mới hiểu.

Thì ra là thế.

Cố Dương cũng là một vị trận pháp sư!

Hơn nữa trình độ lại cực kỳ khoa trương!

Ngay cả Thánh cấp trận pháp ở trước mặt hắn, cũng là loại tiện tay có thể phá!

"Hízz..."

"Không nghĩ tới Cố Dương hiểu rõ trận pháp như vậy!"

"Đâu chỉ là hiểu rõ, Thánh cấp trận pháp tiện tay là có thể phá... Coi như là trận pháp sư đứng đầu của Huyền Minh đại lục cũng không làm được chứ?"

"Cho nên trước đó Cố Dương chỉ đang trêu chọc U Minh?"

"Cũng không giống, ta thấy... Hắn càng giống như đang kiểm tra cường độ trận pháp Thánh cấp hơn."

"Moá ơi... Đây mẹ nó."

Vô số cường giả nghị luận, mặt mũi tràn đầy chấn động.

Khi nói tới Cố Dương trước đó vẫn là đang khảo nghiệm cường độ Thánh cấp trận pháp.

Vô số cường giả lập tức trợn tròn mắt.

Người bình thường gặp phải Thánh cấp trận pháp, đều là thúc thủ vô sách chỉ có thể giương mắt nhìn.

Cố Dương ngược lại còn trực tiếp tới khảo nghiệm cường độ của trận pháp Thánh cấp này.

Cố Dương nghe được cường giả bốn phía nghị luận.

Bọn họ chỉ nói đúng một nửa.

Ngay từ đầu hắn thật sự là đang thử độ mạnh của trận pháp này.

Nhưng phần sau lại không phải là kiểm tra cường độ.

Mà là...

Hắn đang tìm kiếm cách bố trí trận pháp này.

Bây giờ hắn công phá trận pháp, cũng là đại biểu phương pháp bố trí trận pháp này, hắn đã nhớ kỹ trong lòng!

Nếu chuyện này truyền ra ngoài...

Sợ là lại dẫn tới một hồi náo động.

Chẳng qua Cố Dương tương đối khiêm tốn, tự nhiên cũng sẽ không chủ động đi nói.

Cùng lúc đó.

Vẻ mặt U Minh cũng tràn đầy hoảng sợ cùng hoảng hốt, toàn thân hơi phát run.

Sớm biết trình độ trận pháp của Cố Dương sâu như thế.

Lúc trước hắn cũng không dám cuồng vọng cùng Cố Dương kêu gào.

Hiện tại...

Chẳng phải xấu hổ rồi sao?

U Minh nhìn qua Cố Dương, trên mặt lộ ra biểu lộ xấu hổ.

Hắn mở miệng đang định nói cái gì đó.

Nhưng Cố Dương lại không có ý cùng hắn nói mà vung quyền ra.

Một quyền này rõ ràng là trực tiếp bộc phát ra lực lượng kinh khủng, trực tiếp đánh thẳng về phía U Minh!

Bà mẹ nó!

Đánh lén!

U Minh lập tức hoang mang giơ mai rùa trong tay lên để ngăn cản.

Lại đột nhiên nhớ tới trận pháp này vừa mới bị Cố Dương công phá.

Sau đó...

Trong kinh hoảng, nắm đấm Cố Dương rõ ràng là cuốn theo lực lượng vô cùng khủng bố ầm vang rơi vào trên người hắn.

"Phốc phốc!"

Một ngụm máu tươi kịch liệt thình lình phun ra từ trong miệng hắn.

Dưới sự oanh kích của cỗ lực lượng cực kỳ kinh khủng kia.

Cả người hắn lập tức bị chấn bay đến giữa không trung.

Áo bào vỡ vụn, xương sọ bên hông càng không còn sót lại một cái.

Mà trên dưới toàn thân hắn lại lập tức nhiều ra vô số đạo thương thế.

Cả người vô cùng uể oải.

Vẻn vẹn một quyền đã đánh U Minh trọng thương!

"Thế mà không chết?"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương không khỏi có chút ngoài ý muốn.

Mình đánh xuống một quyền, U Minh lại còn một hơi thở.

Xem ra thể phách của đối phương cũng không kém.

Cũng không hổ là đệ nhất Vương Bảng.

Nghĩ đến đây, Cố Dương ngược lại cũng không nói thêm gì, thân hình nhanh chóng lướt tới, sau đó chậm rãi lần nữa vung nắm đấm, dự định trực tiếp oanh sát U Minh nơi đây!

Nhưng ngay lúc Cố Dương phi tốc tới gần U Minh, một quyền gần như muốn rơi vào trước người U Minh.

Cùng lúc đó.

Một cỗ ý niệm cực kỳ khủng bố mà mênh mông mãnh liệt từ trên thân U Minh bộc phát ra!

Leng keng... Leng keng...!

Ý niệm kia trong nháy mắt xuất hiện, chính là bộc phát ra lực

lượng cường hãn không gì sánh được, trực tiếp đẩy Cố Dương lui ra.

Keng!

Thân hình Cố Dương ở trên không trung hơi lập loè một chút, rồi vững vàng dừng lại trên không trung.

Lông mày chau lên.

Ánh mắt cũng chậm rãi rơi vào cách đó không xa.

Giờ phút này, trước người U Minh.

Rõ ràng là có thêm một đạo ý niệm.

Mà trong nháy mắt khi đạo ý niệm này xuất hiện.

Vô số cường giả phía dưới lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

"Hízz..."

"Là Thiên Sát Thánh Tôn!"

"Không ngờ trên người U Minh còn có một đạo ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn!"

"Một đạo ý niệm của Thánh cảnh đỉnh phong... Lần này Cố Dương thật sự nguy hiểm!"

"Dù chỉ là một đạo ý niệm, nhưng cũng có thể dễ dàng tiêu diệt cường giả Chuẩn Thánh, huống chi Cố Dương chỉ là Vũ Hóa cảnh!"

Đám cường giả vây xem hít một hơi khí lạnh, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng không khỏi lộ ra một tia đồng tình.

Tuy rằng thực lực Cố Dương thể hiện ra xác thực cực kỳ

khủng bố.

Nhưng đối mặt với cường giả Thánh Cảnh chân chính... Mặc dù chỉ là một đạo ý niệm, nhưng cũng không có khả năng chiến thắng!

Nhìn thấy vậy, sắc mặt của Hoàng Văn Phong cũng trắng bệch.

Hiển nhiên là không nghĩ tới...

Đánh đến sau cùng, sẽ dẫn tới ý niệm của cường giả Thánh cảnh!

Lần này thật sự hỏng rồi!

Cùng lúc đó.

"Ai dám đả thương con ta?"

"Chính là ngươi?"

Trong mắt ý niệm Thiên Sát Thánh Tôn lấp lánh có thần.

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào trên người Cố Dương.

Ngay sau đó là một giọng nói tràn ngập uy nghiêm và phẫn nộ.

Bởi vì chỉ trong nháy mắt khi tiếng nói của hắn vừa rơi xuống.

Chính là từ trên bầu trời chỗ U Minh đứng thình lình bạo phát ra uy thế vô cùng kinh khủng.

Trong nháy mắt đã truyền khắp bốn phương, thậm chí còn lan tràn trong Trung Thiên thành.

Khiến cho vô số Hoàng cảnh đỉnh phong, thậm chí là cả cường giả Chuẩn Thánh đều chấn động.

"Là ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn!"

"Không ngờ tiểu tử đến từ Đông Hoang lại có bản lĩnh như thế!"

"Xem ra lời đồn coi như là giả, nhưng cũng có thể phần nào chứng minh, Cố Dương này hoàn toàn chính xác không đơn giản!"

"Nhưng mà cũng dừng ở đây thôi, đã dẫn động được ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn, cho dù là chúng ta, cũng không thể sống sót được!"

Bọn hắn lắc đầu cảm khái, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương lại giống như đang nhìn một cỗ thi thể.

Cường giả Chuẩn Thánh trong số đó cũng hơi xoa xoa ngón tay.

Dường như là đang suy nghĩ đợi Cố Dương chết rồi, mình có nên xuất thủ cướp đoạt một phen hay không...

Đợi tới khi ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn biến mất, hiển nhiên U Minh không có sức chiến đấu quá lớn.

Đến lúc đó...

Ở chỗ này hắn sẽ có thực lực mạnh nhất!

Nếu có thể đoạt được bản công pháp Luyện Thể siêu việt Thánh cấp kia của Cố Dương…

Mà nghĩ đến đây, Vu trưởng lão lập tức nắm chặt nắm đấm, trong mắt hiện lên vẻ tham lam nồng nặc.

"Không sai."

Đối mặt với chất vấn cùng khí thế áp bách của Thiên Sát Thánh Tôn.

Cố Dương không hề sợ hãi, dáng người thẳng tắp đứng ở không trung, giống như một thanh tuyệt thế lợi kiếm.

Khí tức bén nhọn tản mát ra!

"Hừ, chỉ là Vũ Hóa cảnh, dám can đảm ra tay với Thiên Sát Ma Tông chúng ta, muốn chết!"

Thiên Sát Thánh Tôn hừ lạnh một tiếng.

Ngay sau đó, trong ý niệm kia liền bộc phát ra khí tức khủng bố như hồng thủy ngập trời.

Ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn đột nhiên xuất hiện.

Lực lượng kinh khủng bỗng nhiên trấn áp xuống!

Cỗ lực lượng trấn áp kia chính là làm cho Vu trưởng lão đứng ở trên không trung Trung Thiên Thành sắc mặt hơi trắng bệch.

Loại thế công này dù là mình cũng hoàn toàn không thể ngăn cản!

Cố Dương, chết chắc rồi!

Mà đối mặt với ý niệm trấn áp của Thiên Sát Thánh Tôn.

Cố Dương chỉ cười lạnh một tiếng.

"Chỉ là một đạo ý niệm, liền muốn giết ta?"

"Ngươi xứng sao?"

Cố Dương rõ ràng là khoát tay.

Keng!

Trận pháp hiện ra rõ ràng.

Xoạt xoạt!

Liên tục ba đạo trận pháp che giấu khí tức, trực tiếp bao vây Cố Dương cùng ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn vào trong.

Ngăn cách tầm mắt cùng cảm giác của mọi người.

Mà điều này cũng khiến vô số cường giả khiếp sợ.

"Hízz..."

"Tiện tay bố trí ba đạo trận pháp sao?"

"Hơn nữa còn là trận pháp ẩn nấp khí tức, che đậy cảm giác, thật là một thủ đoạn khủng bố!"

"Chẳng qua trước mắt đại địch, Cố Dương triển khai trận pháp bực này là có ý gì?"

Trong lòng mọi người rung động bởi trình độ trận pháp của Cố Dương, đồng thời cũng có chút nghi hoặc không rõ vì sao Cố Dương phải làm như vậy.

Mà cùng lúc đó.

Trong trận pháp.

Thiên Sát Thánh Tôn cũng bị chiêu này của Cố Dương trấn trụ.

"Hảo tiểu tử, không ngờ trận pháp lại có trình độ thâm hậu như thế!"

"Có điều... Trận pháp này không chủ công cũng không chủ phòng, chỉ che đậy khí tức và cảm giác, thì có ích lợi gì?"

Thiên Sát Thánh Tôn lộ vẻ khinh thường.

Hắn định tiếp tục trấn áp xuống.

Đối với sự khinh thường của Thiên Sát Thánh Tôn.

Cố Dương không nói câu nào.

Tâm niệm hờ hững khẽ động.

Lập tức sửa chữa!

Trong nháy mắt, gợn sóng kinh khủng lan tràn ra.

Mà ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn đang chuẩn bị động thủ cũng không khỏi trợn tròn hai mắt.

Phảng phất như cảm giác được cái gì.

Vẻ mặt hắn lộ ra sự hoảng sợ.

Đang định mở miệng nói cái gì.

Nhưng ngay sau đó,

Ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn lập tức tiêu tán!

Hoàn toàn không còn khí tức!

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng tiện tay giải trừ ba đạo trận pháp.

Đợi đến khi trận pháp tiêu tán.

Vô số người đang ngẩng đầu nhìn lên không trung.

Sau khi thấy rõ tình huống trong đó, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt nhìn, ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn biến mất rồi?!

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

"Ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn sao đột nhiên biến mất?"

"Xảy ra chuyện gì?"

Trong nháy mắt vô số cường giả trợn tròn mắt, vẻ mặt kinh ngạc và thán phục nhìn lên bầu trời.

Ý niệm đó của Thiên Sát Thánh Tôn đã… biến mất không thấy đâu nữa.

Khí tức kinh khủng lan tràn, hắn phảng phất như chưa từng xuất hiện!

Ngay sau đó, những cường giả này rất nhanh phản ứng lại.

Ánh mắt chính là nhìn về phía Cố Dương.

"Chẳng lẽ nói là Cố Dương hắn…!"

"Cố Dương xóa sạch ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn?"

"Chậc, rốt cuộc hắn đã làm cái gì?"

"Thế mà có thể tiện tay xóa sạch ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn, hắn chỉ là Vũ Hóa cảnh thôi sao?"

"Nói như vậy... Tin đồn Cố Dương Vũ Hóa Cảnh có thể vượt cấp chém giết cường giả Thánh cảnh, vậy mà không phải là miêu tả khoa trương?"

"Cái này cái này cái này..."

Giờ phút này, mọi người nhất thời nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tin nhìn Cố Dương.

Chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Yêu nghiệt bực này thật sự tồn tại giữa Huyền Minh đại lục sao?

Cùng lúc đó.

Trong Trung Thiên thành, rất nhiều cường giả Chuẩn Thánh đều mang vẻ mặt hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy kiêng kị.

Cũng không dám coi thường yêu nghiệt đến từ Đông Hoang này nữa!

Có thể tiện tay xóa đi ý niệm của cường giả Thánh cảnh, tuyệt đối không đơn giản!

Mà Vu trưởng lão ở bên cạnh sắc mặt cũng là hơi trắng lên.

"Tên Cố Dương này không ngờ lại yêu nghiệt như thế."

Hắn vốn còn có một chút tâm tư với Cố Dương.

Dù sao lực hấp dẫn của công pháp Luyện Thể Thần cấp không thể nghi ngờ là cực kỳ khủng bố!

Đừng nói hắn chỉ là Chuẩn Thánh, cho dù là Thánh cảnh thậm chí Thánh cảnh đỉnh phong, cũng sẽ chạy theo như vịt!

Thần cấp chính là lĩnh vực Huyền Minh đại lục chưa bao giờ vượt qua đấy!

"Thật là một tiểu quái vật!"

Vu trưởng lão nắm chặt nắm đấm, cuối cùng bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Giờ phút này hắn ta biết rõ hắn ta tuyệt đối không thể trêu vào Cố Dương!

Tiện tay xóa đi ý niệm Thánh cảnh, yêu nghiệt quả thực không hợp lẽ thường!

Hắn lắc đầu, trong ánh mắt cũng tràn đầy hoảng sợ và sợ hãi!

Khó có thể tưởng tượng...

Không ngờ Cố Dương lại đi ra từ vùng đất cằn cỗi như Đông Hoang!

Thật sự là khó tin!

Giờ phút này.

U Minh cũng choáng váng.

Hắn vốn cho rằng bằng vào ý niệm của cha mình, có thể dễ dàng đem Cố Dương diệt sát, kết quả...

Cố Dương tiện tay vẫy một cái, liền xóa đi ý niệm của cha mình?

Phải biết rằng...

Lão cha kia của hắn chính là siêu cấp cường giả Thánh Cảnh đỉnh phong!

Chỉ là Vũ Hóa cảnh, hơn nữa còn là gia hỏa từ Đông Hoang đi ra, làm sao có thể kinh khủng như thế!?

Trong lòng hắn ta thầm chấn động, trong mắt tràn ngập sự không tin tưởng.

Keng!

Ngay khi hắn đang vô cùng hoảng sợ.

Cố Dương lại chậm rãi cúi đầu nhìn về phía hắn.

Phát giác được ánh mắt Cố Dương.

U Minh nào còn tâm tư gì nữa, lúc này liền không chút do dự

quỳ trên mặt đất.

"Cố Dương, cầu ngươi đừng giết ta!"

"Tất cả đều là hiểu lầm!"

"Buông tha ta, ân oán giữa ta và ngươi xóa bỏ, ta cũng tuyệt đối sẽ không để Thiên Sát Ma Tông truy sát ngươi, chỉ cần ngươi không giết ta, ngươi muốn cái gì ta đều có thể cho ngươi."

Hắn vội vàng thấp giọng cầu xin tha thứ.

Sợ Cố Dương sẽ bất chấp tất cả mà oanh sát hắn!

Tuy rằng làm thiên kiêu cũng cần phải có lòng dạ, có tôn nghiêm.

Nhưng những thứ này có thể làm cơm ăn sao?

Có thể bảo vệ tính mạng của mình sao?

Rất hiển nhiên, không thể!

Mà một đám cường giả chung quanh thấy một màn như vậy, cũng không khỏi líu lưỡi cảm thán.

U Minh lúc trước còn cuồng vọng bá đạo, bây giờ lại hèn mọn như chó, ăn nói khép nép như thế, cũng làm cho vô số người sợ hãi thán phục không thôi.

Trước kia ai có thể nghĩ đến loại hình ảnh này chứ?

Hoàng Văn Phong giờ phút này cũng rung động nhìn qua Cố Dương, trong ánh mắt không khỏi tán thưởng!

Mạnh!

Quá mạnh mẽ đi!

Đây chính là thiên kiêu mạnh nhất Đông Hoang bọn họ sao?

Quả thực là quá yêu nghiệt rồi!

Khó trách lão tổ lại hết sức tôn sùng Cố Dương như thế, gần như đem Cố Dương thổi phồng làm đệ nhất thiên kiêu toàn bộ Huyền Minh đại lục, như thế xem ra cũng không phải không có nguyên nhân!

"Nghe lão tổ nói Cố Dương còn là con rể Chu Tước thánh địa chúng ta, vậy quá tốt rồi!" Trong lòng hắn phấn chấn không thôi.

Nhưng ngay sau đó hắn lại có chút tò mò nhìn qua Cố Dương.

Tò mò Cố Dương sẽ lựa chọn như thế nào đây?

Không thể không nói, U Minh vì mạng sống, có thể nói là thủ đoạn gì cũng lấy ra.

"Cố Dương, chỉ cần ngươi hiểu ra, thậm chí đều có thể trở thành thượng khách của Thiên Sát Ma Tông ta, thậm chí còn có thể trở thành trưởng lão cũng không thành vấn đề, ngươi muốn tài nguyên gì Thiên Sát Ma Tông chúng ta đều có thể thỏa mãn ngươi!"

"Chỉ cần ngươi đừng giết ta."

U Minh vội vàng cúi đầu không ngừng cầu xin tha thứ.

Mà giờ phút này, trong đôi mắt Cố Dương lóe ra kim mang nhàn nhạt.

Liếc mắt một cái là nhìn ra bản chất của U Minh.

Nhìn ra đối phương đang che giấu oán hận cùng sát ý cực kỳ sâu sắc.

Cố Dương không khỏi cười lạnh một tiếng.

"Xin lỗi, ta không có hứng thú."

"Cho nên... ngươi phải chết."

Cố Dương lạnh nhạt nói.

Lập tức một quyền thình lình đánh ra.

Ầm!

Không gian xung quanh bị lực lượng kinh khủng chấn động cực kỳ mãnh liệt.

Mà U Minh kia lại quỳ trên mặt đất, thậm chí còn chưa kịp phản ứng lại.

Lực lượng khủng bố kia trực tiếp nổ tung cả người hắn!

Huyết vụ tràn ngập, mùi máu tươi nồng nặc tràn ra khắp nơi.

Mà cảnh tượng này...

Cũng khiến vô số cường giả hoảng sợ.

Cố Dương, thế mà thật sự làm thịt U Minh!

Kể từ đó...

Hắn ta thật sự đã đối đầu với Thiên Sát Ma Tông rồi!

Phải biết rằng Thiên Sát Ma Tông, không chỉ có một vị cường giả Thánh Cảnh!

"Thật sự là quái vật hung tàn!"

"Ngay cả U Minh cũng chết trong tay hắn!"

"Hắn không sợ Thiên Sát Thánh Tôn trả thù thật sao?"

"Không nói đến Thiên Sát Thánh Tôn nữa, nếu là Thiên Sát Ma Tông toàn lực đuổi giết, cho dù là cường giả Chuẩn Thánh cũng không đỡ nổi, Cố Dương thật to gan!"

Tiếng cảm khái không ngừng truyền đến.

Vô số người mí mắt cuồng loạn nhìn qua Cố Dương.

Thủ đoạn này của Cố Dương thực sự quá quả quyết!

Ngay cả uy danh của cường giả Thánh cảnh cũng không ngăn được hắn!

Chỉ sợ chỉ có vị cường giả mạnh nhất Trung Châu kia mới có thể ngăn được Cố Dương nha.

Cùng lúc đó.

Hoàng Văn Phong thấy cảnh này, cũng cảm thấy tâm tình hết sức sảng khoái, nhưng cũng có chút lo lắng.

Lúc này Cố Dương cũng thu tất cả mọi thứ trên người U Minh vào trong túi.

"Cố huynh, ngài giết U Minh, chỉ sợ không bao lâu nữa sẽ dẫn tới cường giả Thiên Sát ma tông truy sát."

"Tuy có lẽ không có Thánh cảnh, nhưng sự đuổi giết của cường giả Chuẩn Thánh cũng cực kỳ khủng bố!"

Hoàng Văn Phong vội vàng nói.

Nghe được lời Hoàng Văn Phong nói, Cố Dương ngược lại cũng không nóng nảy, hơi nhíu mày hỏi: "Ồ? Vì sao không có Thánh Cảnh?"

Hoàng Văn Phong hơi ngẩn ra.

Hiển nhiên không nghĩ tới Cố Dương sẽ hỏi vấn đề này.

Nhưng hắn vẫn rất nhanh trả lời: "Bởi vì đại bộ phận cường giả đứng đầu Trung Châu đều đi tới biên quan phía bắc, nơi đó có một tòa thành biên thuỳ tên là Huyền Minh thành."

"Bởi vì Huyền Minh Thành đặc thù, dẫn đến nó cực kỳ dễ dàng bị công phá, cho nên quanh năm bị Thượng Giới xâm lấn cùng quấy rối, cho nên phần lớn thời gian, cường giả đỉnh cấp Trung Châu đều sẽ ở lại Huyền Minh Thành, chống đỡ cường giả Thượng Giới xâm lấn."

"Thiên Sát Thánh Tôn và một đám cường giả Thánh cảnh đang ở Huyền Minh thành, trong lúc nhất thời không thể phân thân trở về."

Hoàng Văn Phong sau một phen giải thích.

Cố Dương lúc này mới chợt hiểu.

"Khó trách lúc trước Hắc nguyên thần triều đến Đông Hoang chỉ có một vị Thánh cảnh, thì ra đại bộ phận chủ lực đều là bị kiềm chế tại Huyền Minh thành Trung châu."

Hắn vốn còn nghi ngờ vì sao đối phương xâm lấn chỉ phái một vị Thánh cảnh, điều này rõ ràng là không hợp lý.

Tốt xấu gì cũng là thần triều, thực lực cường hãn như vậy, không có khả năng dưới tay cũng chỉ có thể an bài một vị cường giả Thánh cảnh.

Vậy thì không khỏi cũng quá hơi phế đi.

Thì ra là vì nguyên nhân này.

"Chuyện này không quan trọng, Cố huynh, chúng ta mau rời đi đi, bằng không khi người của Thiên Sát Ma Tông đến, chúng ta sẽ

nguy hiểm!"

Hoàng Văn Phong vội vàng nói.

Nghe vậy, Cố Dương lại lạnh nhạt phất phất tay.

"Không vội, vào thành xem trước đã, đi đường lâu như vậy rồi, ta cũng chưa nghỉ ngơi gì cả."

Cố Dương trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, phảng phất hoàn toàn không đem cái gọi là Thiên Sát Ma Tông kia để vào mắt.

Nói xong, lập tức đi về phía Trung Thiên thành.

Nhìn thấy vậy, Hoàng Văn Phong cũng ngạc nhiên không kém.

Hắn ta cũng không khỏi lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

Tính cách của vị Cố huynh này thật đúng là khiến người ta nhìn không thấu!

Chẳng qua mặc dù trong lòng của hắn lo lắng vô cùng, nhưng Cố huynh hoàn toàn không nóng nảy, hắn cũng không thể tránh được, chỉ có thể vội vàng đi theo.

"Cố huynh, nơi này là chỗ ăn chơi lớn nhất Trung Châu, bên trong đều có đầy đủ tiện nghi, nếu muốn thả lỏng một chút thì tới đây là được rồi..."

Nếu như khuyên không được, Hoàng Văn Phong dứt khoát cũng là làm người dẫn đường cho Cố Dương, giới thiệu một chút về Trung Thiên thành.

Mà một màn này, cũng là khiến cho vô số thiên kiêu chung quanh mắt choáng váng.

"Chuyện này..."

"Cố Dương cũng quá dũng cảm."

"Đây là không sợ Thiên Sát Ma Tông báo thù sao?"

"Không biết hắn vô cùng tự tin, hay là... Hoàn toàn không hiểu thực lực của Thiên Sát Ma Tông!"

Bọn họ cảm khái lắc đầu.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy sợ hãi, thậm chí đều là nhịn không được tận lực kéo ra một ít khoảng cách với Cố Dương.

Sợ đến lúc đó Thiên Sát Ma Tông đến, sẽ liên lụy đến bọn họ.

Bình thường mà nói, nếu có người chém giết đệ tử của một đại thế lực nào đó, đều sẽ ẩn núp, tránh né thế lực lớn truy sát.

Kết quả...

Cố Dương bên này hoàn toàn không có ý trốn tránh.

Trái lại là vô cùng quang minh lỗi lạc đi dạo tại Trung Thiên thành.

Phảng phất kẻ giết chết U Minh không phải là Cố Dương mà là kẻ khác!

Mà chuyện Cố Dương chém giết U Minh cũng truyền khắp toàn bộ Trung Thiên thành.

Cũng không ai dám bất kính với Cố Dương.

Về cơ bản Cố Dương muốn làm gì, đều là bị dốc lòng chiêu đãi, không dám chậm trễ chút nào.

Dù sao thì tồn tại có thể chém giết U Minh thì bọn hắn cũng không thể trêu chọc nổi!

Mà cùng lúc đó.

Tại biên thuỳ xa xôi.

Không gian nơi này hỗn loạn không chịu nổi, bốn phía là mây đen ngưng tụ hình thành.

Phía dưới vô số mây đen bao phủ chính là một thành thị coi như khá lớn, nơi này chính là Huyền Minh Thành!

Lúc này bên trong Huyền Minh thành, vô số cường giả Thánh cảnh chính là hội tụ một đường, không nói gì, mà là ngồi xếp bằng trên mặt đất, nhắm mắt liễm tức.

Cùng cường giả Thượng giới đối chiến là chuyện cực kỳ hao phí tinh lực.

Cho nên mỗi một phút nghỉ ngơi đều vô cùng trân quý.

Ngày thường không có việc gì, bọn họ đều sẽ ngồi xếp bằng nghỉ ngơi.. .

Chẳng qua đúng lúc này.

Một luồng ma khí kinh khủng bất ngờ phóng lên từ một hướng khác!

"Hỗn trướng!"

"Súc sinh đáng chết!"

"Vậy mà lại chém chết con ta!"

Tiếng rống giận dữ trong nháy mắt chính là vang vọng khắp thiên địa.

Giờ phút này, vô số Thánh cảnh đều nhíu mày ngẩng đầu, nhìn lại phương hướng âm thanh truyền đến.

"Thiên Sát Thánh Tôn, đã xảy ra chuyện gì?"

Có Thánh cảnh hướng về phía trước hỏi.

Mà giờ phút này, rõ ràng là có một thanh niên nam tử, toàn thân bị ma khí khủng bố bao trùm, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ cùng sát khí!

"Con của ta U Minh, chết trên tay một thiên kiêu ở Đông Hoang!"

Thiên Sát Thánh Tôn nổi giận đùng đùng đáp.

Tâm tình gần như điên cuồng.

Lời này của Thiên Sát Thánh Tôn cũng khiến vô số cường giả Thánh cảnh kinh ngạc không thôi.

Bọn họ không thể nào ngờ được nhi tử của Thiên Sát Thánh Tôn lại chết trong tay thiên kiêu Đông Hoang.

Thiên kiêu Đông Hoang hình như cũng không nghe thấy vị nào rất mạnh chứ?

Khoan đã...

Nghĩ kỹ lại, dường như đúng là có một kẻ phù hợp điều kiện.

Nhưng đây chẳng qua là tin đồn, là thật hay giả còn chưa biết được.

Mà sau khi vô số cường giả Thánh cảnh cảm khái kinh ngạc.

Thiên Sát Thánh Tôn đã nổi giận, rõ ràng định đích thân ra tay, quay về Trung Thiên thành truy sát hung thủ!

Thấy vậy, nhất thời có không ít cường giả Thánh cảnh ra mặt ngăn cản.

"Thiên Sát Thánh Tôn, gần đây thần triều công kích nhiều lần, chính là thời điểm thiếu nhân thủ, lúc này không thể thiếu người!"

Nghe khuyên bảo, mặt mũi Thiên Sát Thánh Tôn lại tràn đầy sát khí quát: "Con ta bị giết, chẳng lẽ ta không thể báo thù?"

Hiển nhiên hắn ta đã bị phẫn nộ làm choáng váng đầu óc.

Thấy vậy, Thánh cảnh xung quanh vội vàng khuyên can.

"Thiên Sát Thánh Tôn bình tĩnh lại, đừng kích động!"

"Đúng vậy, ván đã đóng thuyền, chúng ta cũng hiểu việc này, cũng có thể hiểu được sự phẫn nộ của ngươi, nhưng đại cục làm trọng!"

"Chuyện này trước tiên giao cho thủ hạ của ngươi đi điều tra, hoặc là chúng ta cũng hỗ trợ điều tra một chút, tất nhiên sẽ giúp ngươi tìm ra hung thủ!"

"Không sai!"

Từng vị cường giả Thánh cảnh nhao nhao đứng lên nói.

Đương nhiên, bọn họ cũng hiểu được tính cách của con trai Thiên Sát Thánh Tôn.

Ngang ngược càn rỡ, không coi ai ra gì.

Đoán chừng là hắn đá phải tấm sắt rồi, lúc này mới bị đuổi giết!

Nghĩ như vậy, nhưng tất nhiên bọn họ không thể nào nói ra.

Dù sao Huyền Minh Thành còn cần Thiên Sát Thánh Tôn hỗ trợ đấy.

Được rất nhiều Thánh cảnh thuyết phục.

Tâm trạng của Thiên Sát Thánh Tôn cũng dần dần ổn định.

"Ta hiểu được."

Hắn chậm rãi gật đầu.

Nhưng không định rời khỏi nữa.

Trở lại vị trí của mình ngồi xếp bằng xuống.

Thấy vậy, các cường giả Thánh cảnh xung quanh đều thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng Thiên Sát Thánh Tôn không định nương tay như vậy.

Trong ánh mắt của hắn lóe ra sát khí hung ác không gì sánh được.

Trực tiếp truyền âm cho Thiên Sát ma tông.

Thiên Sát ma tông.

Bên trong cung điện.

Một giọng nói rõ ràng vang vọng toàn bộ tông môn.

"Tất cả mọi người nghe lệnh của ta, đại trưởng lão U Vũ, suất lĩnh tất cả cường giả Hoàng cảnh trở lên, lập tức xuất phát đi Trung Thiên thành, tìm kiếm người sát hại ma tử U Minh của tông ta, toàn lực ra tay, nhất định phải chém giết kẻ đó thay U Minh báo thù!"

Keng!

Trong nháy mắt, âm thanh vang vọng.

Vô số đệ tử Thiên Sát ma tông lập tức tràn đầy kinh hãi.

"Cái gì?"

"Ma Tử đại nhân bị giết rồi?"

"Rốt cuộc là ai lá gan lớn như vậy, dám ra tay với Ma Tử đại nhân của Thiên Sát Ma Tông chúng ta!"

"Quả thực to gan lớn mật, tội lớn bằng trời!"

Từng trận thanh âm phẫn nộ vang lên liên tiếp.

Cùng lúc đó.

Lão giả đại trưởng lão của Thiên Sát Ma Tông bỗng nhiên vọt ra.

Vẻ mặt hắn tràn đầy phẫn nộ và sát ý.

"Tất cả cường giả Hoàng cảnh trở lên, theo ta cùng tiến về Trung Thiên thành!"

"Dù cho đào sâu ba thước đất, cũng nhất định phải tìm ra hung thủ sát hại Ma Tử đại nhân, rồi trấn giết hắn!"

"Tất cả những người có quan hệ với hắn, đều không thể lưu lại!"

"Phải để thế nhân biết, trêu chọc Thiên Sát Ma Tông chúng ta... là lựa chọn không sáng suốt cỡ nào!"

Đại trưởng lão U Vũ vừa dứt lời.

Trong nháy mắt tất cả đệ tử Thiên Sát Ma Tông đồng tình kích động.

Chợt nhao nhao nắm chặt vũ khí của mình, sau đó đi theo Đại trưởng lão.

Rời khỏi Thiên Sát Ma Tông, đi về phía Trung Thiên Vực!

Cùng lúc đó.

Toàn bộ Trung Châu, phần lớn các thế lực đều điều tra khắp nơi.

Đến cùng là ai, lại dám ra tay với U Minh, thậm chí còn tiêu diệt hắn nữa chứ!

Mà toàn bộ Trung Châu cũng theo đó chấn động.

Vô số người lộ vẻ kinh hãi.

Không nghĩ tới U Minh sẽ chết trong tay một thiên kiêu Đông Hoang.

Càng làm cho bọn họ không nghĩ tới là tất cả các thế lực đỉnh tiêm ở Trung Châu đều cùng bắt đầu điều tra.

Thanh thế to lớn, quả thực là trước giờ chưa từng thấy!

Mà với sự điều tra mênh mông như thế.

Rất nhanh, tin tức liên quan tới Cố Dương cùng với quá trình xung đột của hắn với U Minh toàn bộ đều bị điều tra rõ ràng.

Mà những tin tức này, trong nháy mắt truyền đến tai vô số cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh thành...

Vô số cường giả Thánh cảnh đều nhịn không được trên mặt lộ ra vẻ chấn động!

Cố Dương này... có vẻ hơi biến thái!

"Cố Dương, đầy mười tám tuổi, sắp mười chín tuổi, hôm nay là Vũ Hóa cảnh tầng mười ba đỉnh phong, mấy tháng trước Đông Hoang bị Hắc Nguyên Thần Triều xâm chiếm, suýt nữa làm Đông Hoang rơi vào tay giặc, may mắn có Cố Dương đứng ra, bày ra thiên phú cùng thực lực cực kỳ khủng bố."

"Hủy Diệt, Không Gian song pháp tướng, tu luyện kiếm pháp Thánh cấp cực phẩm viên mãn, công pháp Thánh cấp viên mãn... Giết hại Hoàng cảnh càng đơn giản như giết chó!"

"Thậm chí trong chiến đấu hắn còn chém giết một Chuẩn Thánh, cuối cùng lợi dụng một đạo Thánh khí tự nổ, thành công đánh chết một vị cường giả Thánh Cảnh Thần triều... Chấn động Huyền Minh đại lục!"

Một tên Thánh cảnh chậm rãi đem tin tức điều tra được nói ra.

Lúc đầu trên mặt bọn họ còn có chút tùy ý.

Nhưng dần dần vô số cường giả Thánh cảnh ở bốn phía đều là vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, tràn ngập không thể tin.

"Khó có thể tin tưởng... Bên trong Huyền Minh đại lục chúng ta lại tồn tại yêu nghiệt như thế!"

"Càng khiến người ta không thể tin được chính là, loại thiên kiêu yêu nghiệt này, lại còn xuất thân từ Đông Hoang!"

Không ít Thánh cảnh nhìn nhau, đều có thể nhìn thấy rung động trong ánh mắt của nhau.

"Vậy tại sao Cố Dương lại gặp phải U Minh?"

"Từ điều tra đến xem, dường như U Minh kia cướp đi một viên thánh thạch của Hoàng Văn Phong Chu Tước thánh địa, đồng thời còn muốn phế bỏ tu vi, trảm tứ chi, khiến hắn biến thành tàn phế, Cố Dương trùng hợp đi ngang qua, chính là xuất thủ hóa giải..."

"Nên hai người tranh chấp."

Nghe đến đó.

Không ít cường giả Thánh cảnh lập tức nhíu mày.

Rất rõ ràng, chỉ cần là người bình thường, nghe xong lời này đều sẽ lựa chọn đứng về phía Cố Dương.

Dù sao...

"Sự yêu nghiệt của Cố Dương, phóng tầm mắt nhìn khắp toàn bộ Huyền Minh đại lục, từ xưa đến nay vẫn tuyệt đối tìm không ra người thứ hai."

"Người này, đối với Huyền Minh đại lục chúng ta mà nói, chính là hy vọng!"

"Yêu nghiệt chi tử bậc này, nếu ra sức bồi dưỡng một phen, có lẽ... Chúng ta tương lai chưa chắc không thể phản công thượng giới!"

Trong nháy mắt.

Thái độ của các cường giả Thánh cảnh xung quanh lập tức thay đổi.

Nếu người giết U Minh chỉ là một cường giả Hoàng cảnh bình thường, chắc chắn bọn hắn sẽ đứng về phía Thiên Sát Thánh Tôn.

Dù sao...

Một vị Hoàng Cảnh, đối với bọn họ mà nói không khác gì con sâu cái kiến.

Nhưng Cố Dương.

Lại khác biệt!

Vũ Hóa Cảnh có thể thông qua một vài thủ đoạn để tiêu diệt Chuẩn Thánh thậm chí là Thánh Cảnh!

Yêu nghiệt bực này, cho dù là một trăm U Minh cũng không thể sánh bằng!

Cho nên bọn họ chính là triệt để đứng ở Cố Dương bên này.

Thiên Sát Thánh Tôn ở bên cạnh cũng nghe được rõ ràng.

Sắc mặt lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

"Hỗn trướng!"

"Vừa rồi các ngươi còn luôn miệng nói muốn thay ta đòi công đạo, bây giờ trở mặt không nhận người rồi hả?"

"Hứa hẹn của các ngươi cũng giống như cái rắm sao?"

Thiên Sát Thánh Tôn lớn tiếng chất vấn.

"Ha ha, Thiên Sát Thánh Tôn, tuy con của ngươi U Minh đã chết, nhưng chết vẫn chưa hết tội."

"Không sai, nếu U Minh không kiêu ngạo ương ngạnh, tùy tiện ức hiếp những người khác, cũng sẽ không trêu chọc Cố Dương!"

"Cố Dương yêu nghiệt như thế, vì Huyền Minh đại lục, ngươi cũng không thể ra tay với hắn!"

Xung quanh không ít cường giả Thánh cảnh sắc mặt hờ hững nhìn Thiên Sát Thánh Tôn, trong giọng nói tràn đầy vẻ không thể nghi ngờ.

"Thiên Sát Thánh Tôn, vì đại cục mà cân nhắc, nên thu lấy phẫn nộ trong lòng ngươi trước đi."

Có Thánh Cảnh khuyên.

Nghe tới đây, Thiên Sát Thánh Tôn không khỏi cười lạnh.

"Ha ha, các ngươi đều là một đám dối trá, cái gì gọi là cân nhắc đại cục, nếu là đời sau của các ngươi bị Cố Dương giết chết, ta ngược lại muốn xem một chút các ngươi còn nói được lời này

không!"

Nghe vậy, Thánh cảnh chung quanh lập tức nhao nhao nói.

"Vì Huyền Minh đại lục, chết một đứa con cháu thì như thế nào?"

"Không sai, nếu hậu bối không có mắt trêu chọc Cố Dương, chết cũng là chuyện hắn đáng đời!"

"Thiên Sát Thánh Tôn, ngươi cần biết rõ, nếu chúng ta không thể chống đỡ sự xâm lấn của thần triều, như vậy người chết sẽ không phải là U Minh, mà là tất cả chúng ta và con cháu của chúng ta!"

"Bọn họ về sau chung thân đều phải bị cường giả Thần triều trấn áp làm nô lệ, ngươi muốn nhìn thấy ngày đó đến không?"

"Chỉ bằng vào chúng ta, hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản thần triều xâm lấn."

"Sẽ có một ngày, chúng ta không thể ngăn cản."

"Nhưng bây giờ hy vọng của chúng ta đã xuất hiện!"

"Đó chính là Cố Dương!"

"Đối với Cố Dương thiên tư yêu nghiệt như thế, tương lai nếu thành Thánh, thực lực chỉ sợ có thể đạt tới Thánh thần triều cảnh thậm chí có thể siêu việt bọn hắn!"

"Đến lúc đó... Thậm chí chúng ta còn có thể dựa vào đó để phản công, xông lên Thượng giới!"

"Đến lúc đó, chết một U Minh chết một con cháu thì như thế nào?"

Không ít cường giả Thánh cảnh đều tràn đầy chờ mong, trong

ánh mắt tràn đầy mong đợi, giọng điệu cũng trở nên vô cùng kích động.

Nghe đến đó.

Thiên Sát Thánh Tôn sắc mặt lạnh lùng.

Tâm tình của hắn càng như rớt vào hầm băng.

Hắn xem như đã thấy rõ bộ mặt thật của đám người kia!

Trong miệng nói đều là vì Huyền Minh đại lục, trên thực tế trong lòng nghĩ đến...

Vẫn là vì mình!

Thiên Sát Thánh Tôn siết chặt nắm tay, nhưng ngay sau đó lại chậm rãi buông ra.

Hắn hít sâu một hơi.

Vẻ phẫn nộ và sát ý trong mắt hắn như bị cưỡng ép áp chế.

Thay vào đó chính là một hồi lãnh khốc.

"Ta hiểu được."

"Vậy cứ theo như lời các ngươi nói đi."

Thấy thái độ của Thiên Sát Thánh Tôn thay đổi, không ít Thánh cảnh lẳng lặng thở phào nhẹ nhõm.

"Thiên Sát Thánh Tôn, ngươi có thể hiểu bọn ta thật sự là quá tốt!"

"Đúng vậy, đợi đến ngày đó, chúng ta đều sẽ đột phá cực hạn của bản thân. Đến lúc đó trời cao mặc chim bay, chỉ là một đứa con cháu tính là gì?"

"Ha ha ha, nói không sai!"

Xung quanh có không ít cường giả Thánh cảnh tiếp tục miêu tả cảnh tượng tương lai tốt đẹp.

Còn Thiên Sát Thánh Tôn thì mặt mũi đầy hờ hững đứng trong đó, có vẻ không hợp nhau.

Cùng lúc đó.

Đại trưởng lão Thiên Sát Ma Tông U Vũ đang suất lĩnh vô số cường giả Thiên Sát Ma Tông trùng trùng điệp điệp tiến về Trung Thiên vực.

Lúc này bọn họ cũng là nghe được hung thủ sát hại U Minh ma tử đại nhân.

Đó chính là Cố Dương đến từ Đông Hoang!

Cho nên bọn họ bây giờ minh xác mục tiêu, chính là đi giết Cố Dương!

Nhưng ngay lúc bọn hắn sắp tiếp cận Trung Thiên vực.

Tin tức truyền đến trong đầu U Vũ.

Từ đó nghe được thanh âm quen thuộc.

U Vũ lập tức mở to hai mắt nhìn, trên mặt càng là tràn ngập vẻ không thể tin.

"Tông chủ đại nhân vì sao..."

Nhìn thấy biểu lộ của U Vũ, một đám đệ tử Thiên Sát Ma Tông khác nhao nhao hiếu kỳ tiến lên hỏi thăm.

"Đại trưởng lão, xảy ra chuyện gì thế?"

"Là Tông chủ đại nhân truyền tin tức đến sao?"

"Tông chủ đại nhân nói như thế nào?"

Nghe đến đây, thần sắc U Vũ cũng phức tạp, cúi đầu cau mày.

"Tông chủ truyền tin tức đến nói... Bảo chúng ta hủy bỏ hành động, lập tức trở về tông, không được ra tay với Cố Dương!"

U Vũ vừa mới nói xong, lập tức tất cả đệ tử Thiên Sát Ma Tông nhao nhao mở to hai mắt nhìn, trên mặt tràn ngập vẻ không thể tin cùng khó hiểu.

"Cái gì?"

"Làm sao có thể?"

"Tên Cố Dương kia đã sát hại U Minh ma tử đại nhân, chúng ta nhất định phải báo thù!"

"Nhưng đây chính là mệnh lệnh của Tông chủ đại nhân."

"..."

Trong nháy mắt, đại quân mênh mông cuồn cuộn đứng trước Trung Thiên vực, không tiến thêm một bước nữa.

Mọi người có vẻ đều do dự.

Sau một lát.

Đại trưởng lão U Vũ khẽ thở dài, chợt vẫy tay một cái.

"Đi trở về phủ!"

"Mặc dù không biết tại sao Tông chủ đại nhân lại làm như vậy, nhưng chúng ta phải tin tưởng, Tông chủ đại nhân làm như vậy nhất định là có thâm ý của hắn!"

"Cho nên... Rút!"

"Vâng!"

Mặc dù rất không cam lòng, nhưng một đám đệ tử Thiên Sát Ma Tông cũng không có ý định ngỗ nghịch mệnh lệnh.

Theo đại trưởng lão U Vũ rời xa Trung Thiên vực, trở lại trong Thiên Sát tông.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Trong nháy mắt hơn mười ngày trôi qua.

Hơn mười ngày này, Hoàng Văn Phong một mực chiêu đãi Cố Dương ăn uống chơi đùa.

Hắn cũng nghĩ kỹ, coi như thật sự dẫn tới Thiên Sát ma tông truy sát, dùng thực lực của mình, chạy trốn là không thể trốn được.

Nếu đã thế thì không bằng tranh thủ thời gian, tiêu sái một phen.

Vì vậy mấy ngày nay, hắn mang theo Cố Dương ăn uống no say, tùy ý tiêu sái, cực kỳ thích ý.

Quả là khoái ý dạt dào.

Mà ánh mắt của những cường giả khác trong thành Trung Thiên cũng là từ đồng tình ban đầu, chuyển biến thành đáng thương, đến bây giờ... đã có chút phức tạp.

Bọn họ vốn tưởng rằng lấy tốc độ thu hoạch tin tức của Thiên Sát ma tông, nhiều lắm hai ngày sẽ đến thành Trung Thiên.

Kết quả...

Bây giờ đã hơn mười ngày trôi qua.

Bọn hắn biết được càng nhiều thánh địa đứng đầu đã tìm hiểu được tin tức có liên quan tới Cố Dương, nhưng lại không có bất luận kẻ nào tới cửa tìm bọn Cố Dương làm phiền!

Thật giống như có lực lượng nào đó thay Cố Dương quét sạch tất cả phiền toái!

Mà điều này cũng khiến vô số cường giả chấn động không thôi.

Nhất là trưởng lão Chuẩn Thánh, lúc này lại càng trợn tròn mắt, mặt mũi tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

"Cố Dương giết U Minh... Thế mà không có bất kỳ thế lực nào xuất thủ với Cố Dương?"

"Thiên Sát Ma Tông không có đuổi giết!"

"Cũng không có bất kỳ bạn tốt nào của U Minh ra tay với Cố Dương..."

"Cái này không hợp lý nha!"

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy khó hiểu và hoảng sợ.

Mà đúng lúc này, Đạo Thiên Thánh Địa dẫn đầu đứng ra lên tiếng vì chuyện này.

Vốn bọn hắn cho rằng Đạo Thiên Thánh Địa muốn ra tay với Cố Dương.

Kết quả...

Lại nói câu "Tiểu bối tranh phong, sinh tử do trời, chúng ta sẽ không nhúng tay vào việc này."

Chấn động vô số cường giả.

Được lắm, tự ngươi tin lời này của mình à?

Nếu có cường giả thánh địa bị giết, bọn họ khẳng định, không tới vài ngày, thánh địa sẽ tức giận, sau đó lấy khí thế lôi đình đánh chết hung thủ ngay tại chỗ!

Không có chút do dự nào!

Bởi vì loại chuyện này bọn họ đã gặp qua vô số lần rồi!

Cũng chính bởi vì lý giải tính cách bao che của những thánh địa này.

Bọn họ càng thêm nghi hoặc không giải thích được, theo lý thuyết, toàn bộ cường giả Thánh cảnh Trung Châu đều đứng về một phe.

Cố Dương giết con trai độc nhất của Thiên Sát Thánh Tôn.

Chắc chắn Thiên Sát Thánh Tôn không tha cho Cố Dương.

Thánh cảnh khác khẳng định cũng sẽ ra tay với Cố Dương.

Kết quả...

Bọn họ không chỉ không có ý xuất thủ, mà còn nói một tràng những lời không hợp lý như vậy.

Vô số cường giả mặt lộ vẻ ngốc trệ.

Từ khi nào những thế lực thánh địa đỉnh cao lại dễ nói chuyện như vậy?

Mà ngay tại thời điểm vô số cường giả vô cùng chấn động.

Bọn họ bỗng nhiên nhớ tới cũng có tin đồn về Cố Dương.

Giờ phút này...

Bọn họ bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Rốt cục bọn hắn cũng rõ tại sao những thế lực cấp một lại không quan tâm chuyện Cố Dương chém giết U Minh nữa!

"Chẳng lẽ... Toàn bộ lời đồn về Cố Dương đều là thật?"

"Chuyện Cố Dương nắm giữ hai đại pháp tướng là thật?"

"Tin tức Cố Dương vượt cấp giết Ngụy thánh cùng Thánh cảnh cũng là thật?"

"Moá nó..."

Vốn tất cả mọi người đều không quá tin tưởng những tin đồn về Cố Dương kia...

Thật sự quá khoa trương.

Khiến cho bọn họ căn bản không thể tin được.

Nhưng bây giờ tất cả thế lực Thánh cảnh đều không ra tay với Cố Dương, thậm chí còn loáng thoáng có ý lấy lòng.

Lúc này bọn họ mới phản ứng lại.

E rằng tin đồn kia là sự thật!

Nếu không, những thế lực thánh địa kiêu ngạo tự đại này căn bản không thể đối đãi một thiên kiêu Vũ Hóa cảnh như thế!

Sau khi biết được điểm này.

Vô số thiên kiêu bên trong thành Trung Thiên nhất thời choáng váng.

"Tin đồn, thế mà đều là sự thật!"

"Tên Cố Dương này cũng quá yêu nghiệt đi!"

"Nếu như không phải yêu nghiệt như vậy, những thế lực thánh địa kia căn bản không có khả năng đối đãi với Cố Dương như thế!"

"Chuyện này thật đúng là... khủng bố!"

"Đây mẹ nó còn là người sao? Mười tám tuổi Vũ Hóa Cảnh đỉnh phong cũng coi như xong, lại còn nắm giữ hai đại pháp tướng?"

"Thậm chí còn nắm giữ Pháp Tướng hủy diệt trong truyền thuyết, đó là tồn tại khủng bố chỉ được Huỷ Diệt Thánh Tôn lĩnh ngộ qua!"

"Ngoại trừ những thứ đó ra còn có Không Gian pháp tướng trong truyền thuyết... Ahh, Cố Dương này, quả thực chính là một siêu cấp biến thái!"

Bọn họ thảo luận sôi nổi, tâm trạng từ khiếp sợ, hoảng sợ, đến chết lặng, lại tới bây giờ cảm xúc phức tạp.

Nói thật, trước khi Cố Dương xuất hiện, bọn họ đối với vô số kẻ gọi là thiên kiêu từ Đông Hoang đi ra cực độ xem thường, sau khi đến Trung Châu chính là không có tên tuổi, từ đó về sau phai nhạt trong lòng mọi người.

Chính vì điểm này, đại bộ phận thiên kiêu Trung Châu đều khinh thường thiên kiêu Đông Hoang, nhưng lần này Cố Dương xuất hiện, đã hoàn toàn hù dọa bọn họ!

Bởi vì Cố Dương chính là đến từ Đông Hoang!

Một khi xuất hiện chính là treo lên đánh tất cả yêu nghiệt Trung Châu!

Cùng lúc đó.

Tin tức liên quan tới Cố Dương chính là lại lần nữa quét sạch toàn bộ Trung Châu!

Chỉ là so với lần đầu tiên, lúc này đây vô số cường giả Trung Châu, không còn ôm thái độ cao ngạo khinh thị đối đãi với lời đồn này.

"Ngay cả chư vị cường giả Thánh cảnh đều coi trọng gia hỏa này như thế."

Bên trong thánh địa, vô số yêu nghiệt cùng lão quái vật có hi vọng đột phá Thánh Cảnh, giờ phút này đều là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, trong miệng cũng là lẩm bẩm.

"Đông Hoang... Từ khi nào Đông Hoang trở nên kinh khủng như vậy?"

"Hai đại pháp tướng, thật khó có thể tưởng tượng!"

Trong lúc bọn họ cảm khái, trong mắt cũng lộ ra một tia kiêng kị.

Đặc biệt là Cố Dương trong lời đồn nhắc tới, từng chém giết Chuẩn Thánh cùng Thánh Cảnh!

Mặc dù chỉ dựa vào ngoại lực mới có thể làm được.

Nhưng điểm này đã đủ để khiến vô số người kinh hãi chấn động e sợ!

Cùng lúc đó.

Không ít cường giả đến từ Đông Hoang Trung Châu cũng mừng rỡ, khắp khuôn mặt đều là khiếp sợ cùng kích động!

Bọn họ vốn bị áp bức cũng rất thảm.

Nhưng hiện tại Cố Dương xuất hiện, tình cảnh của bọn họ

cũng là trong nháy mắt sẽ phát sinh thay đổi!

"Đông Hoang chúng ta, rốt cục là ra Chân Long!"

"Ha ha ha, lúc này đây đám gia hỏa Trung Châu còn dám trào phúng Đông Hoang ta không Thiên kiêu nữa không!"

"Thật sự là quá sung sướng!"

Vô số cường giả Đông Hoang vẻ mặt kinh hỉ.

Vốn dĩ đi tới nơi nào đều là cúi đầu, sợ bị người nhận ra là Đông Hoang thiên kiêu.

Từ khi nghe tin tức Cố Dương càn quét Trung Châu, bọn họ cũng là ngẩng đầu ưỡn ngực, không sợ bị người ta trào phúng nữa.

Thậm chí tất cả thiên kiêu Trung Châu nhìn thấy người Đông Hoang, trong ánh mắt liền lộ ra kiêng kị, đương nhiên, bọn họ cũng biết những kiêng kị này cũng không phải đến từ bọn họ, mà đến từ Cố Dương!

Vô số thiên kiêu Đông Hoang đối với Cố Dương cũng càng thêm sùng bái và kính nể.

Thậm chí còn dồn dập tiến về thành Trung Thiên, muốn gặp mặt vị thiên kiêu Cố Dương trong truyền thuyết này.

Trong thành Trung Thiên.

Hoàng Văn Phong cũng choáng váng.

Sao hắn ta chơi hơn mười ngày mà không có ai đuổi giết, ngược lại còn nhìn thấy vô số ánh mắt tôn trọng.

Mắt thấy những thiên kiêu trước kia xem thường mình, bây giờ lại cúi đầu chắp tay, đối đãi với mình thập phần tôn trọng.

Thậm chí còn có chút cẩn thận từng li từng tí, giống như sợ chọc cho hắn không vui vậy.

Vẻ mặt Hoàng Văn Phong ngạc nhiên, mãi đến khi hắn nghe được tin tức liên quan đến Cố Dương.

Lúc này mới hiểu được tất cả, đều bắt nguồn từ Cố Dương Cố Thiên Kiêu!

"Tất cả tin đồn, toàn bộ đều là thật!?"

Sau khi biết được tin tức này, Hoàng Văn Phong nhịn không được hít sâu một hơi.

Giờ phút này, rốt cuộc hắn minh bạch vì sao từ đầu đến cuối Cố Thiên Kiêu đều là một bộ dáng bình tĩnh tự nhiên.

Hoá ra...

Hắn thật sự có niềm tin vào chuyện này.

Cho dù là cường giả Thánh cảnh ra tay, hắn ta cũng có thể thong dong ứng phó.

Tất nhiên là không sợ cái gọi là truy sát rồi!

Ùng ục!

"Thực sự là... Nhân vật khủng bố cỡ nào chứ!"

Vẻ mặt hắn tràn đầy hoảng sợ, cũng nhịn không được dùng ánh mắt sùng bái nhìn về phía Cố Dương.

Đương nhiên, hắn đến tìm Cố Dương còn có một chuyện kinh người hơn cần thông tri.

Nghĩ đến đây, hắn vội vàng đi đến trước mặt Cố Dương, cung kính chắp tay.

"Ừm? Thế nào rồi?"

Giờ phút này Cố Dương đang uống rượu, có chút thanh thản, chợt nghi hoặc hỏi.

Đoạn thời gian này hắn có thể nói là đem toàn bộ tình huống tại Trung Châu triệt để hiểu rõ và biết được yêu cầu đi Huyền Minh Thành.

Dự định qua một thời gian nữa chính là chuẩn bị đi Huyền Minh thành một chuyến.

Mà đúng lúc này, tin tức mà Hoàng Văn Phong mang đến cũng đã làm rối loạn kế hoạch của hắn.

"Cố huynh, ta bên này có một tin tức lớn kinh thiên."

"Ồ? Tin tức gì?"

Cố Dương không khỏi nhíu mày hỏi.

Hoàng Văn Phong lập tức kích động muốn mở miệng.

Nhưng ngay lúc này, ngoài cửa vang lên tiếng kích động.

"Cái gì?"

"Truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn xuất hiện rồi?"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

"Tin tức này là thật hay giả?"

Trong thanh âm tràn đầy kích động cùng run rẩy.

Mà nghe đến đây, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ kinh ngạc.

Lại nhìn thấy vẻ mặt lúng túng và bất đắc dĩ của Hoàng Văn Phong.

Hắn bừng tỉnh.

Xem ra tin tức kinh người từ miệng Hoàng Văn Phong chính là cái này rồi chứ?

"Truyền thừa Hủy Diệt Thánh Tôn hiện thế rồi sao?"

Cố Dương nỉ non một tiếng.

"Cố Thiên Kiêu, nghe nói ngươi nắm giữ pháp tướng hủy diệt, nếu ngươi có thể lấy được truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, nhất định sẽ có trợ giúp rất lớn đối với thực lực của ngươi!"

Hoàng Văn Phong cũng đã lấy lại tinh thần, vội vàng nói.

Nghe vậy, Cố Dương cũng chỉ khẽ gật đầu.

Trong ánh mắt có từng điểm kim mang chớp động.

Thăm dò thoáng qua một phen, phát hiện quả nhiên có đại cơ duyên hiển hiện.

Hắn liền yên lòng.

"Ừm, nơi truyền thừa này ở đâu?"

"Trong một vùng đất hoang ở phía bắc Hồn Thiên vực, trước mắt tin tức truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn xuất thế đã truyền bá ra ngoài, sợ rằng sẽ hấp dẫn những yêu nghiệt đứng đầu trên Hoàng bảng tiến về đó!"

"Đến lúc đó Cố Thiên Kiêu ngài cần phải cẩn thận một chút!"

"Trung Châu Hoàng Bảng bao quát toàn bộ Yêu nghiệt cùng quái vật đỉnh cao Trung Châu, tất cả cường giả trên bảng đều là Hoàng Cảnh đỉnh phong!"

"Muốn đoạt được truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn trong

tay một đám cường giả đỉnh cao, chỉ sợ cũng không đơn giản!"

Thần sắc Hoàng Văn Phong ngưng trọng nói.

Nghe vậy, vẻ mặt Cố Dương ngược lại bình tĩnh.

"Như vậy...Chúng ta cũng đi tham gia náo nhiệt đi."

Cố Dương liền trực tiếp đứng dậy.

Chuẩn bị đi tới Hồn Thiên Vực.

Hoàng Văn Phong cũng vội vàng đuổi theo.

Nhìn thấy Cố Dương lên đường, vô số cường giả Trung Thiên thành thần sắc đều ngưng tụ, trong ánh mắt hiện ra chờ mong.

"Xem ra Cố Dương cũng cảm thấy rất hứng thú với truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn!"

"Nói nhảm, Cố Dương người ta hiện tại đã nắm giữ pháp tướng hủy diệt! Truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn này, không có gì bất ngờ xảy ra khẳng định là của hắn!"

"Hízz... Mười tám tuổi nắm giữ Pháp Tướng hủy diệt, thật khiến người ta khó tin!"

"Chứ còn gì nữa?"

"Chẳng qua mặc dù Cố Dương rất mạnh, nhưng những yêu nghiệt trên Hoàng Bảng cũng không kém chút nào đấy."

"Đến lúc đó nhất định sẽ rất kịch liệt!"

Vô số cường giả lộ ra vẻ mặt hưng phấn, rất có ý muốn cùng nhau tới Hồn Thiên vực xem kịch.

Tuy rằng lấy thực lực của bọn họ không có tư cách đi tranh

đoạt truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, nhưng trò hay như vậy, tiến đến quan sát xem chơi thôi cũng có thể thấy được thoả mắt!

Dù sao...

Đây chính là truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Đến lúc đó Yêu nghiệt thiên kiêu cao cấp nhất toàn bộ Trung Châu sẽ hội tụ lại một chỗ!

Tự nhiên là hấp dẫn vô số người đi về đó.

Hồn Thiên vực.

Trong một vùng đất hoang vu không một bóng người.

Giờ phút này tụ tập một đống người.

Bọn họ tụ tập lại một chỗ, ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm vào lối vào sâu xa trước mắt.

Giờ phút này, bên trong lối vào này, tản mát ra từng trận khí tức âm u!

Cũng chính là cỗ khí tức này, dẫn tới vô số người vây xem.

Cuối cùng bị xác định là truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Tin tức này được lan truyền nhanh chóng khắp Trung Châu!

"Không biết bí cảnh này lúc nào mới có thể mở ra?"

"Địa điểm truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn... Thật mong đợi, bên trong khẳng định có rất nhiều bảo bối!"

"Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước là yêu nghiệt đứng đầu của Huyền Minh đại lục chúng ta, nội tình phong phú, căn bản không thể tưởng tượng nổi!"

"Dù sao ta cũng không yêu cầu xa vời tranh đoạt truyền thừa, chỉ cần có thể đạt được một ít tiểu cơ duyên liền thỏa mãn."

Gần lối vào, không ít cường giả vây quanh một đường, nghị luận ầm ĩ.

Mà ngay khi bọn họ đang cảm khái bàn luận.

Đột nhiên, chân trời có từng đạo lưu quang xẹt qua chân trời, rõ ràng là đám người chạy tới để xem!

Mà chứng kiến từng đạo thân ảnh kiêu ngạo cường hãn này.

Vô số cường giả xung quanh cũng lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, hoảng sợ thất thanh.

"Là yêu nghiệt trên Hoàng bảng!"

"Chậc... Quả nhiên là đã thu hút được thiên kiêu Hoàng bảng sao?"

"Thật sự là đội hình xa hoa cỡ nào!"

Âm thanh thán phục liên tiếp vang lên.

Hoàng bảng Trung Châu cũng do người mạnh nhất kia sáng lập ra.

So với Vương bảng, Hoàng bảng lại có vẻ càng tinh chuẩn nghiêm cẩn.

Bảng danh sách vẻn vẹn có ba mươi sáu vị.

Cũng chính bởi vì danh ngạch khan hiếm, cũng dẫn đến hoàng bảng ẩn hàm sức nặng cực kỳ khủng bố.

Ba mươi sáu đại thiên kiêu trên Hoàng bảng.

Đều là Hoàng Cảnh đỉnh phong, trong đó cũng không thiếu một ít thiên kiêu thế hệ trước.

Thực lực tất cả đều cực kỳ khủng bố!

Thậm chí cường giả Chuẩn Thánh bình thường cũng không dám nói có thể thắng chắc một nước!

Thậm chí một số người trong bảng danh sách vốn chính là Chuẩn Thánh.

Trong lúc vô số cường giả đang sợ hãi thán phục, lại có thêm vài đạo thân ảnh từ phía chân trời bay nhanh đến.

Sau khi nhìn thấy rõ khuôn mặt mấy bóng người này.

Vô số cường giả lập tức kinh hãi.

"Là Lý Tử Yên!"

"Là nữ yêu nghiệt đứng thứ ba trong Hoàng bảng! Năm ngàn tuổi, đã tu luyện đến Chuẩn Thánh cảnh!"

"Khí tức thật là khủng khiếp!"

"Nghe đồn Lý Tử Yên nắm giữ pháp tướng ngụy Thiên phẩm, cũng không biết là thật hay giả?"

"Không chỉ khí tức cường hãn, dung mạo cũng tuyệt mỹ nha!"

Một đạo thân ảnh xinh đẹp rõ ràng đáp xuống lối vào bí cảnh, chậm rãi dừng lại.

Nàng có dung mạo tuyệt mỹ nhưng lại vô cùng băng lãnh.

Ánh mắt lại càng nhàn nhạt nhìn lướt qua đám người, sau đó thu hồi ánh mắt, ánh mắt lộ ra một tia khinh thường.

Mà nàng, chính là tuyệt đại thiên kiêu thứ ba trong Hoàng Bảng - Lý Tử Yên!

Chẳng qua thanh âm nghị luận của nàng còn chưa ngừng lại, liền có từng đạo kinh ngạc thán phục liên tiếp vang lên.

"Nam Cung Vân cũng tới!"

"Hízz, còn có Huyền Kiếm Nhất!"

"Hừ, tam đại thiên kiêu Hoàng bảng, lại cùng nhau đến đây!"

"Tình cảnh này thật đúng là chấn động nha!"

"Nghe đồn Trung Châu Song Tuyệt đều ái mộ Lý Tử Yên, không biết là thật hay giả?"

"Hừ, không muốn sống nữa à?"

Mà trong tiếng thán phục.

Hai đạo thân ảnh ngạo khí mười phần cũng từ phía chân trời chậm rãi hạ xuống.

Một người trong đó sau lưng đeo một thanh trường đao dài mấy chục thước, thân đao thô cuồng bá đạo, tản mát ra khí tức cực kỳ kinh khủng và cuồng ngạo.

Vẻn vẹn chỉ đứng ở không trung, chính là cho người ta một cỗ áp bách khó có thể tưởng tượng!

Mà người này, chính là Nam Cung Vân có danh xưng Trung Châu đao đạo đệ nhất nhân!

Cũng là yêu nghiệt kinh khủng đứng thứ hai trên Hoàng bảng!

Còn đứng bên cạnh Nam Cung Vân là một nam tử thanh niên phong độ nhẹ nhàng, mặc áo bào trắng.

Nam tử kia bên hông đeo một thanh trường kiếm màu trắng, làm cho người ta có một loại hình tượng công tử văn nhã.

Mà người này...

Chính là đệ nhất Hoàng bảng, cũng có danh xưng Trung Châu kiếm đạo đệ nhất nhân Huyền Kiếm Nhất, Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân tuổi đã trên dưới năm ngàn, cùng thế hệ với Lý Tử Yên.

Năm ngàn tuổi, mặc dù thoạt nhìn rất lớn, nhưng đến cấp độ Chuẩn Thánh, năm ngàn tuổi thật sự không tính là gì, bế quan một lần là có thể qua đi mấy chục năm thậm chí trên trăm năm.

"Tử Yên muội muội, đã lâu không gặp."

Huyền Kiếm Nhất đứng trong hư không nhưng không nhìn Nam Cung Vân, khóe miệng cong lên mỉm cười, sau đó đi về phía Lý Tử Yên.

Ngữ khí của hắn nhẹ nhàng, dùng tư thái đẹp trai nhất của hắn chậm rãi hạ xuống.

"Bái kiến Kiếm Nhất sư huynh, lâu như vậy không gặp, Tử Yên cũng vô cùng nhớ nhung sư huynh đấy."

Lý Tử Yên chậm rãi khom người, có chút lễ phép nói với Huyền Kiếm Nhất.

Trong ánh mắt như có sóng khói lưu chuyển.

Ngược lại là có một sự chênh lệch cực kỳ rõ ràng với vẻ lạnh lùng khinh thường lúc trước của nàng.

"Hừ!"

"Ngụy quân tử!"

"Tiểu muội Tử Yên, lâu như vậy không gặp, không phải là quên ta chứ?"

Nam Cung Vân lạnh lùng nhìn Huyền Kiếm Nhất hừ lạnh một tiếng.

Chợt lộ ra cười to, cũng đi tới trước mặt Lý Tử Yên.

Nghe được Nam Cung Vân hỏi thăm.

Khuôn mặt xinh đẹp của Lý Tử Yên nao nao, chợt cũng lộ ra nụ cười dịu dàng.

"Nam Cung sư huynh đối với Tử Yên giống như huynh muội vậy. Tử Yên sao có thể quên sư huynh được?"

Lý Tử Yên nói bông đùa, rõ ràng là thành thạo trò chuyện giữa hai đại thiên kiêu.

Một màn này cũng khiến cho thần sắc vô số thiên kiêu bốn phía trở nên quái dị.

Khá lắm...

Xem ra lời đồn đều là sự thật!

Hai đại yêu nghiệt Trung Châu song tuyệt đối với Lý Tử Yên đều rất có ý tưởng.

Hơn nữa Lý Tử Yên này trình độ cũng rất cao nha, đối đãi hai bên đều thuận lợi, thái độ nhìn qua cũng là cẩn mật nước chảy không lọt.

Điều này không khỏi khiến cho vô số thiên kiêu cảm thán vạn phần.

Nhưng mặc dù như thế.

Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân vẫn hết sức hưng phấn, tranh phong với nhau.

"Ta thấy đao của Nam Cung huynh đệ gần đây có hơi cùn, hay là về nhà nhà mài đao sớm một chút, truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, không phải là thứ ngươi có thể đụng vào!"

Huyền Kiếm Nhất phong mang tất lộ, trong giọng nói cũng tản mát ra một tia lăng lệ ác liệt.

"Ha ha, điểm này liền không cần Huyền Kiếm Nhất ngươi lo lắng, có thời gian như vậy ngươi vẫn là lo lắng địa vị của mình trước đi, gần đây không phải nói có một yêu nghiệt đứng đầu Đông Hoang tới sao?"

"Hình như gọi là Cố Dương đúng không? Hình như hắn cũng dùng kiếm, hơn nữa dường như còn lợi hại hơn so với ngươi. Danh xưng kiếm đạo đệ nhất nhân này, sợ là sắp đổi chủ rồi."

Nam Cung Vân cũng không thua kém, lập tức trào phúng.

"Hừ! Chỉ là một thiên kiêu Đông Hoang, cũng xứng đánh đồng với ta? Thật sự là buồn cười!"

Huyền Kiếm Nhất liên tục cười lạnh.

"Ngược lại là ngươi, đợi khi vào bí cảnh ngươi phải cẩn thận một chút, nếu không cẩn thận rơi đầu, vậy ta sẽ rất đau lòng!"

"Ha ha, vậy đa tạ ngươi chúc phúc."

Mắt thấy hai người đang tranh luận không ngớt, cực kỳ nóng bỏng.

Vô số cường giả xung quanh cũng nhìn mà lông mày cuồng loạn.

Thực lực và thiên phú của Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân

đều không kém nhau bao nhiêu.

Về phần xếp hạng...

Tuy rằng Huyền Kiếm Nhất đứng thứ nhất, Nam Cung Vân bị xếp hạng thứ hai.

Nhưng dựa theo thuyết pháp của người mạnh nhất Trung Châu kia, kỳ thật hai người được xếp ngang hàng, cho nên...

Nếu hai người này thực sự đánh nhau thì nhất định sẽ rất kích thích!

"Không ngờ tới truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn vẫn chưa mở, đã kích thích như vậy."

"Chậc chậc, hai đại thiên kiêu tranh đấu, nếu thật sự đánh nhau, hẳn sẽ thật sự nhìn đã nghiền!"

"Không biết Cố Dương trong truyền thuyết có đến không?"

"Đến thì đã sao? Mặc dù Cố Dương trong lời đồn có thể vượt cấp tiêu diệt Chuẩn Thánh cùng Thánh cảnh, nhưng đó đều là dựa vào ngoại vật mà thôi, dưới thực lực cứng rắn... Cho dù hắn yêu nghiệt đi nữa, cũng chỉ là Vũ Hóa cảnh mà thôi."

"Nói cũng đúng, lần này truyền thừa của Huỷ Diệt Thánh Tôn đã hấp dẫn vô số yêu nghiệt hàng đầu!"

Không ít cường giả cũng nghị luận ầm ĩ, đề tài nói tới Cố Dương thì dừng lại.

Đối với việc này, không ít người vẫn giữ thái độ xem thường.

Dù sao...

Hoàng cảnh và Chuẩn Thánh ở Đông Hoang sao có thể so sánh với Trung Châu bọn họ?

Cố Dương ở Đông Hoang có thể dễ dàng đồ sát Hoàng cảnh, nhưng ở đây cũng chưa chắc!

Chẳng qua cũng có một ít cường giả Đông Hoang thập phần không phục phản bác.

"Hoang đường!"

"Nhận được truyền thừa không chỉ xem thực lực!"

"Thiên phú và tính khí ngược lại càng quan trọng hơn!"

"Càng đừng nói đây là truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, cũng đừng quên rằng, Cố Dương đã nắm giữ Hủy Diệt Pháp Tướng!"

"Cho nên truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, tất nhiên sẽ bị Cố Dương cầm xuống!"

Cường giả Đông Hoang phản bác, cũng là làm vô số cường giả nhíu mày.

Vừa nói như vậy...

Ngược lại cũng hết sức có đạo lý!

Suy cho cùng vị Hủy Diệt Thánh Tôn kia cũng là người nắm giữ lực lượng Hủy Diệt!

Cố Dương cũng nắm giữ Pháp Tướng hủy diệt.

Như thế xem ra đích xác còn khó nói!

Cùng lúc đó.

Tam đại thiên kiêu trên bầu trời cũng khôi phục bình tĩnh.

Nghe phía dưới nghị luận.

Huyền Kiếm Nhất cũng không khỏi hào hứng.

Hắn đối với tin đồn cũng hiểu được không ít.

Đối với Cố Dương trong lời đồn kia, cũng cảm thấy hứng thú.

"Tuổi như thế mà đã nắm giữ hủy diệt Pháp Tướng... Thật là khủng bố mà!"

"Không có gì bất ngờ xảy ra, chắc chắn hắn sẽ tới tranh giành truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn đúng không?"

Huyền Kiếm Nhất hơi nỉ non.

Nhưng trong ánh mắt lại tràn đầy tự tin.

"Làm sao? Sợ à?"

Nam Cung Vân đứng bên lập tức cười lạnh một tiếng nói.

"Sợ?"

Huyền Kiếm Nhất khinh thường cười một tiếng.

"Cho dù Cố Dương và Hủy Diệt Thánh Tôn phù hợp, nhưng...cơ duyên này, ta sẽ không nhường cho bất kỳ ai!"

Trong lúc nói chuyện, trên người hắn tản mát ra tự tin vô cùng cường đại.

"Kể cả ngươi luôn!"

"Thật sao?"

"Vậy cứ dựa vào bản lĩnh là được!"

Nam Cung Vân cũng cười lạnh một tiếng, khoanh hai tay trước ngực, giọng nói có chút kiêu ngạo.

Lý Tử Yên ở một bên thì lại cười nhạt, một câu cũng không nói.

Ánh mắt lại hiện lên vẻ khinh thường.

Tam đại thiên kiêu đứng đầu bọn hắn thì cũng thôi đi.

Cố Dương này dựa vào cái gì mà tranh với bọn họ?

Cho dù Cố Dương thiên tư yêu nghiệt, vậy cũng không thể che giấu hắn chỉ là Vũ Hóa cảnh, một tên Vũ Hóa cảnh có thể nhấc lên gợn sóng gì?

Nghe tam đại thiên kiêu phía trên nghị luận.

Vô số cường giả cũng lắc đầu cảm thán.

"Tuy Cố Dương yêu nghiệt vô song, nhưng chung quy vẫn là tu vi quá thấp."

"Đúng vậy đấy, nếu tu vi đột phá đến Hoàng cảnh, với thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương, chỉ sợ tam đại thiên kiêu cũng không phải đối thủ của hắn, nhưng đáng tiếc, hắn hiện tại chỉ là Vũ Hóa cảnh..."

"Vũ Hóa cảnh mười tám tuổi đấy, mặc dù đã phá vỡ kỷ lục, nhưng chung quy vẫn còn có chút sinh không đúng thời nha!"

"Dựa vào tính cách của Hủy Diệt Thánh Tôn, chắc chắn truyền thừa lưu lại sẽ có khảo nghiệm rất lớn, tu vi của Cố Dương không cao, sợ là ngay cả khảo nghiệm cũng rất khó thông qua, chứ đừng nói đến đạt được truyền thừa!"

Mà ngay tại thời điểm vô số người thở dài cảm thán Cố Dương sinh không gặp thời.

Cố Dương cũng mang theo Hoàng Văn Phong từ chân trời mà đến.

Chợt trong ánh mắt kinh ngạc của vô số người, chậm rãi rơi vào giữa không trung cửa vào bí cảnh.

Nhìn thấy vậy.

Vô số cường giả nhất thời lộ vẻ kinh ngạc nhìn về phía Cố Dương.

"Quả nhiên Cố Dương đã tới!"

"Đó là Cố Dương sao?"

"Thật là trẻ tuổi nha!"

"A... Khí tức trên người hắn cực kỳ kinh khủng, hoàn toàn không giống như Vũ Hóa cảnh có khả năng có được!"

"Khó trách U Minh sẽ chết trong tay hắn, vẻn vẹn chỉ là Vũ Hóa cảnh lại có khí tức kinh khủng như thế, quả thực là không thể tưởng tượng nổi!"

"Tuy nhiên không biết hắn có xảy ra tranh chấp với tam đại thiên kiêu hay không?"

"Nếu thật sự là sinh ra tranh chấp, chỉ sợ Cố Dương sẽ bị nghiền ép đi?"

Từng trận thanh âm nghị luận vang lên liên tiếp.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người Cố Dương.

Bao quát cả Hoàng Văn Phong đi theo sau lưng Cố Dương, cũng bị vô số người nhìn chăm chú, trong lòng hắn hoảng sợ.

Toàn thân run rẩy.

Còn Cố Dương thì thần sắc lạnh nhạt.

Loại tình huống này, hắn đã sớm quen rồi.

Vì vậy cũng không có phản ứng gì quá lớn.

Cùng lúc đó.

Ánh mắt ba đại thiên kiêu cũng trong nháy mắt rơi vào trên người Cố Dương.

Huyền Kiếm nhất cùng Nam Cung Vân thần sắc hơi đổi.

Trong nháy mắt khi ánh mắt của hắn chạm đến người Cố Dương, bọn họ lại cảm nhận được lực áp bách cực kỳ cường đại từ trên người Cố Dương!

Lực áp bách này, thậm chí có thể uy hiếp đến bọn họ!

Điểm này khiến bọn họ kinh ngạc không thôi.

Cùng lúc đó, Lý Tử Yên ở bên cạnh cũng nhận thấy được loại cảm giác này, nhưng ngay sau đó trên mặt nàng ta liền lộ ra vẻ khinh thường.

Chỉ cảm thấy đây là ảo giác.

"Chỉ là Vũ Hóa cảnh, làm sao có thể uy hiếp được chúng ta?"

Nghe được lời Lý Tử Yên nói, Huyết Kiếm Nhất cùng Nam Cung Vân cũng tỉnh táo lại.

"Đúng là như vậy."

"Xem ra chỉ là ảo giác mà thôi."

Bọn họ lại lườm Cố Dương một cái, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Lấy thực lực của bọn hắn, cho dù Cố Dương yêu nghiệt, nhưng

chỉ là tu vi Vũ Hóa Cảnh vô luận như thế nào cũng không uy hiếp được bọn hắn!

Trừ phi Cố Dương dùng phương thức tự bạo Thánh khí ra tay với bọn họ, nếu không...

Bọn họ căn bản không cần quá lo lắng!

Nhưng tự bạo Thánh khí xa xỉ tới cỡ nào, bọn hắn cũng không cảm thấy Cố Dương còn có thể sử dụng lần thứ hai!

Mà đúng lúc này.

Một thanh âm giống như đang kinh sợ rõ ràng truyền đến từ một bên trong đám người.

"Là ngươi giết U Minh Ma Tử đại nhân?"

"Hôm nay, ta muốn báo thù cho Ma Tử đại nhân!"

Nghe thanh âm tràn ngập sát ý này.

Thần sắc vô số người lập tức biến đổi, vội vàng nghiêng đầu nhìn lại.

Nhìn thấy một lão giả thần sắc phẫn uất, trong ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn Cố Dương.

Đối với lão giả này, bọn họ không chút xa lạ.

Bởi vì người này...

Rõ ràng chính là đại trưởng lão của Thiên Sát ma tông - U Vũ!

Chương 732 - Chuẩn Thánh thì sao chứ, vẫn là bại sau một quyền (1)

"Là đại trưởng lão Thiên Sát ma tông!"

"Hắn cũng tới rồi!"

"Ta nhớ hôm nay đại trưởng lão Thiên Sát Ma Tông U Vũ mặc dù đã ba mươi vạn tuổi, nhưng tu vi cũng đã sớm đặt chân Hoàng cảnh đỉnh phong, còn nắm giữ sơ hình pháp tướng tuyệt phẩm đứng đầu, trên Hoàng bảng càng là xếp thứ ba mươi!"

"Có trò hay để xem rồi!"

Nhìn thấy như vậy, vô số cường giả bốn phía lập tức hào hứng, mặt mũi tràn đầy chờ mong nhìn U Vũ cùng Cố Dương.

Mà ba người Huyền Kiếm Nhất cũng không khỏi chau mày.

Bản thân bọn họ có chút tò mò đối với thực lực của Cố Dương.

Lời đồn thổi phồng chính là tung hô lên mây, nhưng bọn họ cũng chưa từng chính mắt chứng kiến.

Trong lòng tất nhiên có chút không tin.

Hiện tại có người đến giúp bọn họ khảo thí một phen, điều này đối với bọn họ mà nói tự nhiên là chuyện vui mừng.

"Báo thù?"

Trong mắt Cố Dương lấp lóe kim mang, hiển nhiên cũng đã

nhìn ra thân phận của U Vũ.

Thần sắc ngược lại là không có biến hóa quá lớn.

Chỉ là mỉm cười.

"Loại trình độ 30 vạn tuổi, chỉ bằng ngươi, cũng muốn giết ta?"

Giọng điệu của hắn bình tĩnh, dường như đang trần thuật một chuyện vô cùng bình thường.

Mà tiếng nói của hắn vừa hạ xuống.

Bốn phía lập tức truyền đến từng trận thanh âm hít sâu.

Khá lắm, Cố Dương này thật đủ cuồng vọng nha!

Ba người bọn Huyền Kiếm Nhất cũng không khỏi híp mắt.

"Khẩu khí thật lớn!"

"Tuy U Vũ chỉ nắm giữ hình thức ban đầu của Pháp Tướng, thực lực trong Chuẩn Thánh cũng coi như bình thường, nhưng cũng không phải Vũ Hóa Cảnh có thể trào phúng như thế!"

"Hừ! Ta cũng muốn nhìn xem hắn chọc giận U Vũ như thế, đợi chút nữa có thể đỡ nổi hay không."

Trong lúc ba người bọn họ nghị luận, trong ánh mắt cũng không khỏi lộ ra từng trận cười lạnh.

Rõ ràng cho dù là bọn hắn cũng cảm thấy Cố Dương có chút càn rỡ.

Vẻ mặt Hoàng Văn Phong cũng tràn đầy kinh hãi, nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Vị Cố Thiên Kiêu này đúng là một người không ra bài theo lẽ thường!

Đối phương tốt xấu gì cũng là cường giả xếp hạng thứ ba mươi trên Hoàng bảng.

Chẳng qua Cố Thiên Kiêu tự tin như thế, nói không chừng cũng có thể chờ mong một phen!

Dù sao Cố Dương trong truyền thuyết chính là từng chém giết cường giả Chuẩn Thánh đấy.

Cho dù là xảy ra ở Đông Hoang.

Nhưng cũng đủ khiến người ta chấn động.

Mà nghe được lời này của Cố Dương.

Nhất thời U Vũ bị chọc giận bật cười.

"Cố Dương, ngươi sẽ không coi ta là những Chuẩn Thánh Thượng giới bị trói buộc thực lực chứ?"

"Ngay cả Chuẩn Thánh ở thượng giới cũng chưa chắc đã đánh thắng được ta!"

"Chỉ bằng ngươi... Cũng dám càn rỡ như thế?"

"Hôm nay ta muốn báo thù cho Ma Tử!"

Tiếng nói vừa phát ra.

U Vũ cũng không do dự nữa, khí tức toàn thân thình lình bộc phát ra.

Ầm ầm ầm!

Khí tức Hoàng Cảnh đỉnh phong trong nháy mắt triển khai, lan

tràn ra bốn phía.

Ngay sau đó, huyết mạch chi lực Thánh cấp bộc phát ra.

Thánh cấp công pháp cũng là thình lình toàn lực thôi động.

Thiên Sát Ma Khí còn kinh khủng hơn U Minh, rõ ràng là lan tràn chư thiên, khiến cho thần sắc vô số cường giả hơi đổi.

Ngay sau đó, U Vũ vẫy tay một cái.

Hình thái ban đầu của Thiên Sát Pháp Tướng kinh khủng thế mà lại mãnh liệt bộc phát!

Pháp tướng xuất hiện.

Chính là chấn thiên động địa!

Bốn phía, vô số cường giả sắc mặt chấn động.

Trong đó còn có một số Chuẩn Thánh lâu năm, thần sắc tràn đầy kinh ngạc.

"Hízz..."

"Không ngờ thực lực U Vũ lại cường hãn như vậy!"

"Thủ đoạn cũng không kém chút nào!"

"Khó trách có thể làm đại trưởng lão của Thiên Sát Ma Tông!"

"Không hổ là yêu nghiệt lâu năm, thực lực quả thật cường hãn như vậy!"

"Cố Dương khẳng định không đỡ nổi!"

Từng trận thanh âm nghị luận bỗng nhiên truyền đến.

Tam đại thiên kiêu cũng khẽ gật đầu, cũng khá tán thành với

uy lực một chiêu này của U Vũ, đích thật là kinh thế hãi tục.

"Một chiêu này còn ẩn chứa một loại vũ kỹ đặc thù nào đó, phẩm cấp cũng đạt đến Thánh cấp!"

"Hơn nữa U Vũ còn tu luyện nó đến đại thành".

"Xem ra Cố Dương vào không được bí cảnh tranh đoạt truyền thừa với chúng ta rồi."

Nói đến đây, ba người không hẹn mà cùng lộ ra nụ cười.

Dường như là vì bọn họ tiếp đó mất đi một đối thủ cạnh tranh quan trọng mà cảm thấy cao hứng.

"Chết đi cho ta!"

Cùng lúc đó.

Trên mặt U Vũ cũng hiện lên sát ý nghiêm nghị, giơ tay lên, thiên sát ma khí kinh khủng kia chính là cuốn lên theo pháp tướng hình thức ban đầu kinh khủng, rõ ràng là trùng kích về phía Cố Dương!

"Thiên Sát Ma Nộ Chưởng!"

Tiếng quát khẽ ngay sau đó cũng từ trong miệng U Vũ truyền ra.

Thiên sát ma khí kinh khủng bay lên không trung kia rõ ràng tụ tập cùng nhau, ngay sau đó ngưng tụ thành một bàn tay màu đen to lớn.

Không ngờ lại quay về phía Cố Dương.

Một chưởng này nếu đánh trúng ngực Cố Dương.

Chỉ sợ là có thể triệt để trấn sát hắn!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt U Vũ hiện ra một tia hưng phấn bạo ngược!

Trong đám người cũng có không ít cường giả Chuẩn Thánh đỉnh cấp nhíu mày.

Bọn họ đều mang theo một ít nhiệm vụ đến đây.

"Không nghĩ tới vị đại trưởng lão của Thiên Sát Ma Tông kia đều tự mình xuất thủ. "

"Làm sao bây giờ? Phải hỗ trợ sao? Xem ra Cố Dương là muốn chết ở trong tay U Vũ rồi."

"Tuy rằng Cố Dương thiên tư yêu nghiệt, nhưng tu vi vẫn là quá thấp."

"Thánh Chủ bảo chúng ta hỗ trợ theo dõi, nếu Cố Dương xảy ra vấn đề gì, lúc nguy cấp có thể hỗ trợ để lấy nhân tình..."

Bọn họ nghị luận lẫn nhau, đang thảo luận có nên ra tay giúp đỡ cứu Cố Dương hay không.

Dù sao theo bọn họ nghĩ...

Cố Dương căn bản không có bất kỳ khả năng nào có thể ngăn trở một chiêu này của U Vũ!

Nhưng ngay khi bọn họ đang nhao nhao nghị luận.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt.

Trong ánh mắt cũng hiện ra một tia sắc bén.

Khoảnh khắc sau, rõ ràng hắn giơ nắm đấm lên, thúc giục Long Tượng Cổ Thần Quyết.

Ngay sau đó, hư ảnh Thần Long kinh khủng không ngờ lại hiện

ra từ sau lưng hắn ta.

Sau đó chợt gầm thét lao về phía U Vũ!

Khí tức kinh khủng đó, trong nháy mắt đã khiến vô số người chấn động.

"Đây là sức mạnh của Thần Long sao?"

"Không nghĩ tới cường độ luyện thể của Cố Dương lại kinh khủng như vậy!"

"Lúc trước Cố Dương trấn giết U Minh, xem ra dựa vào lực lượng nhục thân kinh khủng như thế!"

"Tuy nhiên cho dù như thế, chỉ là một thần long chi lực, vẫn là có chút không đủ xem nha."

Trong cơn chấn động, có cường giả không khỏi híp mắt lại.

Mạnh thì rất mạnh, nhưng sức mạnh một con Thần Long thì hiển nhiên không thể uy hiếp được U Vũ.

U Vũ ngay từ đầu cũng bị lực lượng do Cố Dương bộc phát ra làm cho giật nảy mình, nhưng chợt cười lớn một tiếng.

"Sức mạnh của một con Thần Long đã muốn ngăn cản một chiêu này của ta sao? Người si nói mộng!"

"Trấn áp cho ta!"

Ầm ầm!

U Vũ phẫn nộ quát một tiếng.

Thiên Sát ma khí trên không trung nhất thời sôi trào không thôi, bộc phát ra khí tức kinh khủng hơn.

Mãnh liệt trấn áp một quyền này của Cố Dương.

"Một quyền này của ngươi đối phó Chuẩn Thánh Đông Hoang có lẽ còn được, nhưng đối mặt ta... kém không chỉ là một chút xíu!"

U Vũ kiêu ngạo không thôi ngẩng đầu, trên khuôn mặt già nua tràn đầy khinh thường.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không nóng nảy.

Mà lạnh nhạt nhíu mày.

"Tùy tiện cầm ngươi thử tay, ngươi còn kiêu ngạo?"

"Nếu một con Thần Long không đủ sức mạnh, vậy như vầy thì sao?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Phía trên nắm tay phải rõ ràng là có từng đạo khí huyết kinh khủng phun trào ra.

Long Tượng Cổ Thần Quyết cũng bị Cố Dương thúc giục, hoàn toàn bộc phát!

Giờ phút này.

Cơ bắp trên cánh tay phải của hắn càng là nổi lên gân xanh, nhìn qua giống như từng đạo cầu long.

Cực kỳ chấn động!

Ngay sau đó.

Một màn càng chấn động hơn hiện ra trước mắt mọi người.

Sưu sưu sưu sưu!

Hư ảnh Thần Long thình lình lần nữa nổi lên từ sau lưng Cố Dương.

Chỉ là lần này...

Không chỉ là ảo ảnh một đạo Thần Long.

Mà là, trọn vẹn mười đạo!

Mười đạo hư ảnh Thần Long thình lình ngưng tụ sau lưng Cố Dương, ngay sau đó chính là gào thét lên tiếng.

Xoay quanh rồi trùng kích về phía U Vũ!

Giờ phút này.

Bầu trời rung động, mặt đất rạn nứt.

Cho dù là không gian vô cùng cường hãn kia, giờ phút này cũng nhịn không được điên cuồng chấn động.

Mười đầu Thần Long chi lực rõ ràng là trút xuống.

Gần như trong nháy mắt liền chấn nát thiên sát ma khí cường hãn trên bầu trời.

Trong đó hình thức sơ bộ của Thiên Sát pháp tướng càng không chịu đựng được chút nào, hoàn toàn tan vỡ ở phía chân trời!

Một màn này, cũng làm cho U Vũ lộ ra mặt chấn động, triệt để ngây ngốc ngay tại chỗ.

Không đợi hắn kịp phản ứng.

Mười đầu Thần Long chi lực chính là thế đi không giảm, bay thẳng đến U Vũ!

Ầm ầm!

Lực lượng kinh khủng bộc phát ra uy thế cực kỳ khủng bố, làm không gian bốn bề vang lên tiếng cót két.

Đến khi U Vũ kịp phản ứng.

Lực lượng khiến vô số cường giả hoảng sợ, không ngờ lại rơi xuống trước mặt hắn.

Sau đó...

Một tiếng phập truyền đến.

U Vũ lúc này bị sức mạnh kinh khủng này trùng kích, liên tục phun ra ba ngụm máu tươi.

Cả người gã ta trực tiếp bị đánh bay, bay thẳng lên trời cao!

Dù là thực lực U Vũ bực này, cũng phải bỏ ra hơn mười hơi thở trên không trung mới khó khăn ổn định thân hình, thần sắc trắng bệch, mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Đường đường là Chuẩn Thánh, cường giả siêu cấp đứng thứ ba mươi trong Hoàng Bảng, bây giờ lại bị một tiểu bối Vũ Hóa cảnh đánh bại!

Thậm chí còn bị trọng thương!

Hắn ta không thể tiếp nhận điều này!

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả xung quanh cũng đều nhao nhao mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Cố Dương.

Trong ánh mắt cũng tràn đầy vẻ không thể tin.

Quả thực khó có thể tin được!

Vũ Hóa cảnh vượt cấp đánh bại Chuẩn Thánh?

Loại chuyện này thật sự có thể xảy ra?

Trong truyền thuyết Cố Dương có thể vượt cấp đánh chết Chuẩn Thánh không phải là dựa vào thủ đoạn đặc thù nào đó mới thành công sao?

Bây giờ xem ra Cố Dương hoàn toàn không cần sử dụng những phương pháp khác, vẻn vẹn bằng vào lực lượng cường hãn đến mức tận cùng của bản thân là có thể đấu với cường giả Chuẩn Thánh!

Chỉ điểm này, Cố Dương đã phá vỡ kỷ lục!

Ít nhất ở Trung Châu thậm chí trong Huyền Minh đại lục, chưa từng có bất kỳ thiên kiêu nào có thể ở Vũ Hóa cảnh vượt qua hai đại cảnh giới đánh bại Chuẩn Thánh!

Cố Dương, chính là người thứ nhất!

"Hơn nữa..."

"Công pháp luyện thể Cố Dương tu luyện, không đơn giản nha!"

"Đối với sức mạnh mà tiến hành tăng phúc gấp mười lần, công pháp luyện thể này tuyệt đối không phải là thánh cấp!"

Giờ phút này, vô số cường giả ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chú vào Cố Dương.

Phải biết rằng công pháp luyện thể càng về sau tăng trưởng lực lượng cho cường giả dần dần giảm thiểu!

Lấy Vũ hóa cảnh làm ví dụ.

Công pháp luyện thể cấp Hoàng có thể cung cấp tăng gấp ba lần, công pháp Luyện Thể Thánh cấp ước chừng gấp năm lần.

Cho dù là Thánh cấp cực phẩm, tối đa cũng chỉ có thể tăng thêm bảy lần!

Mà công pháp Luyện Thể của Cố Dương lại mang đến tăng phúc gấp mười lần!

Cái này cũng là gián tiếp nói rõ công pháp Luyện thể Cố Dương tu luyện hôm nay, tuyệt đối là công pháp Luyện Thể Thần cấp!

Hơn nữa trong Thần Cấp cũng không phải là loại yếu!

Nghĩ đến điều này, hô hấp của vô số người không khỏi trở nên nặng nề.

Công pháp luyện thể Thần cấp!

Đây chính là công pháp luyện thể Thần cấp đấy!

Loại vật này đừng nói bọn họ, trên cơ bản toàn bộ Huyền Minh đại lục chưa ai gặp qua!

Nhưng hiện tại Cố Dương lại tu luyện một môn công pháp Luyện Thể Thần cấp.

Điều này không khỏi khiến cho bọn họ động tâm không thôi.

Nhưng mà...

Cố Dương ra một quyền cũng đã đánh cho Thiên Kiêu Hoảng bảng hạng 30 như U Vũ thành bộ dáng này, thực lực bọn hắn còn không bằng U Vũ, tất nhiên cũng không dám ra tay, kiêng kị thực lực cường hãn của Cố Dương!

Bên kia, ba người Huyền Kiếm Nhất giờ phút này cũng đầy vẻ kinh ngạc nhìn qua Cố Dương.

"Căn cơ của gia hỏa này... Không ngờ lại kinh khủng như vậy!"

Huyền Kiếm Nhất hít sâu một hơi, trong ánh mắt hiện ra một tia rung động.

"Thần cấp luyện thể công pháp... Chẳng lẽ hắn lấy được từ trong tay những cường giả thần triều?"

Nam Cung Vân cũng nhịn không được híp mắt lại, trong ánh mắt hiện ra một tia suy đoán.

Trên khuôn mặt xinh đẹp của Lý Tử Yên hiện lên tầng tầng sương lạnh, trong ánh mắt cũng lộ ra một tia nóng bỏng.

Hiển nhiên nàng thập phần coi trọng môn công pháp Luyện Thể Thần cấp trong tay Cố Dương.

Thậm chí có chút nhịn không được muốn trực tiếp ra tay cướp đoạt!

Chẳng qua nàng vẫn nhịn được.

Cũng không vội ra tay.

Dù sao thực lực Cố Dương hôm nay bày ra hết sức không tầm thường!

Cho dù nàng xuất thủ, cũng chưa chắc có thể lập tức cầm xuống Cố Dương.

Giờ phút này.

Thái độ của tam đại thiên kiêu nhìn về phía Cố Dương cũng nhanh chóng phát sinh biến hóa.

Bọn hắn cũng không dám xem thường vị thiên kiêu Vũ Hóa Cảnh mới mười tám tuổi này nữa.

Bởi vì nội tình của hắn... Ngay cả những thiên kiêu sống mấy ngàn năm như bọn hắn, cũng nhịn không được cảm thán.

Cùng lúc đó.

U Vũ vất vả ổn định thân hình, giờ phút này trong ánh mắt cũng nhịn không được lộ ra vẻ kinh hãi.

"Thần cấp luyện thể công pháp..."

"Lại có việc này!"

Hắn hít sâu mấy hơi.

Hắn ta cắn răng một cái, chuẩn bị xoay người chạy trốn.

Rất hiển nhiên, bây giờ Cố Dương mới chỉ vận dụng công pháp Luyện Thể, đã có thể trấn áp hắn.

Nếu đợi đến khi Cố Dương vận dụng chân nguyên cùng với pháp tướng thì mình gần như phải chết không thể nghi ngờ!

Giờ phút này, ý nghĩ đầu tiên của hắn tự nhiên là chạy trốn khỏi nơi đây.

Không có ý định lấy cứng đối cứng với Cố Dương nữa.

Bởi vì đó chỉ là một con đường chết!

Cố Dương nhìn thấy vậy, không khỏi nhíu mày.

"Đám người Thiên Sát ma tông các ngươi đều là lũ kinh sợ đầu hàng sao? Chỉ biết chạy trốn?"

Cố Dương vừa dứt lời, trong nháy mắt.

Thân hình lại trực tiếp lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt U Vũ.

"Chạy thoát nổi không?"

Nói xong, Cố Dương lại đấm xuống một quyền!

Mười đầu Thần Long chi lực cũng phun trào bộc phát ra!

Không gian chấn động!

Trên mặt U Vũ lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hắn giơ tay muốn ngăn cản.

Thiên Sát Ma Khí kinh khủng giống như là liều mạng bộc phát ra!

Nhưng như này cũng không thể ngăn cản một quyền này của Cố Dương!

Dưới sức mạnh của mười con Thần Long bộc phát.

Tất cả thiên sát ma khí phảng phất như một tờ giấy trắng, rõ ràng không ngừng vỡ vụn ra.

Ngay sau đó.

Nắm đấm của Cố Dương chính là đã sắp rơi vào ngực U Vũ.

Nhìn thấy vậy, mặt mũi U Vũ lập tức tràn đầy hoảng sợ, chợt cao giọng kêu lên.

"Tông chủ cứu ta!"

Trong nháy mắt tiếng nói của hắn truyền đến.

Vô số cường giả bốn phía nhất thời con ngươi co rụt lại.

Tông chủ?

Lẽ nào vị Thiên Sát Thánh Tôn kia cũng ở gần đây?

Giờ phút này, tất cả cường giả sắc mặt đều biến đổi.

Trong đó bao gồm cả ba người bọn Huyền Kiếm Nhất.

Nếu Thiên Sát Thánh Tôn thật sự ở đây thì bí cảnh này chỉ e đi một chuyến uổng công.

Có cường giả Thánh cảnh ở đây, cho dù bọn họ có thiên phú yêu nghiệt đi nữa, cũng sẽ không có bất cứ cơ hội nào.

Chưa kể Thiên Sát Thánh Tôn còn là cường giả Thánh Cảnh cực kỳ bao che khuyết điểm, chắc chắn sẽ không cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào!

Chẳng qua ngay sau đó bọn họ nhướng mày.

Không đúng nha!

Chẳng phải Thiên Sát Thánh Tôn đang ngăn cản thần triều xâm lấn ở Huyền Minh Thành hay sao?

Làm sao hắn lại đến Hồn Thiên Vực?

Mà trên bầu trời, nắm đấm Cố Dương rõ ràng là thế đi không giảm rơi vào ngực U Vũ.

Cũng chính là khoảnh khắc này.

Một luồng sáng không ngờ lại được bộc phát.

Ngay sau đó, một đạo hư ảnh cực kỳ kinh khủng thình lình từ trước người U Vũ bộc phát ra.

Keng!

Hư ảnh kia vừa xuất hiện, liền vẫy tay một cái, ba động lực lượng kinh khủng trên không trung lập tức nhộn nhạo ra như sóng nước, trực tiếp triệt để triệt tiêu lực lượng khủng bố trong một

quyền này của Cố Dương!

"Ngươi chính là Cố Dương?"

"Giết con ta, bây giờ ngươi lại muốn giết đại trưởng lão tộc ta? Ngươi... đang muốn chết!"

Hư ảnh xuất hiện trước mặt U Vũ kia không ngờ lại chính là Thiên Sát Thánh Tôn.

Nhưng rất hiển nhiên, lần này cũng không phải là ý niệm của Thiên Sát Thánh Tôn.

Mà là...

Một đạo thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn, hơn nữa đạo thần hồn này... là Thiên Sát Thánh Tôn vừa mới phân tán ra!

Hình như Thiên Sát Thánh Tôn và U Vũ có mối liên hệ nào đó.

Cho nên vừa rồi ngay khoảnh khắc Cố Dương sắp đánh giết U Vũ.

Thiên Sát Thánh Tôn ở Huyền Minh thành cũng nghe thấy tiếng kêu cứu của U Vũ, vì vậy đầu tiên là phân ra một sợi thần hồn, xuyên qua không gian trực tiếp xuất hiện trước mặt U Vũ, chặn một quyền này của Cố Dương!

Sau khi biết được đầu đuôi câu chuyện.

Trong mắt Thiên Sát Thánh Tôn lóe lên sát ý lẫm liệt, nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Hắn muốn giết ta, ta tất nhiên không thể lưu hắn lại."

"Mặc dù ngươi ra tay ngăn cản, kết quả cũng không có biến hóa gì."

Cố Dương mặt lộ vẻ băng lãnh, ánh mắt không sợ hãi nhìn thẳng vào Thiên Sát Thánh Tôn.

Thậm chí trong ánh mắt hắn ta còn bộc phát ra sát ý.

Mà nhìn thấy một màn này.

Vô số cường giả vẻ mặt hoảng sợ.

Giỏi nhỉ...

Cố Dương này, thật đúng là không sợ trời không sợ đất!

Đây là một luồng thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn!

Tuy thực lực kém xa bản thể của Thiên Sát Thánh Tôn, nhưng không phải ý niệm có thể so sánh được!

Sợi thần hồn này...

Hắn đã có được thủ đoạn và thực lực có thể so với Thánh Cảnh!

Ở đây không ai có thể là đối thủ của tia thần hồn này!

Mà Cố Dương lại dám ở trước mặt Thiên Sát Thánh Tôn nói muốn giết U Vũ!

Không chỉ có vậy, thậm chí hắn còn dám lộ ra sát khí với Thiên Sát Thánh Tôn.

Cứ như muốn ra tay với Thiên Sát Thánh Tôn vậy!

Một màn này, cũng làm cho vô số người khiếp sợ trợn mắt há hốc mồm.

Hoàn toàn không thể tin vào hai mắt của mình.

Cố Dương này không khỏi lá gan cũng quá lớn!

Chẳng lẽ hắn không sợ bị Thiên Sát Thánh Tôn trực tiếp diệt trừ hay sao?

Vô số người kinh hãi cảm khái.

Đừng nói là bọn họ, ngay cả ba người Huyền Kiếm Nhất bọn họ cũng nhìn thấy mà lông mày kinh hoàng, khóe miệng co giật.

Mẹ nó, đây là...

Quá càn rỡ mà!

Đây là Thánh Cảnh đó!

Cố Dương sợ không phải đầu óc có vấn đề chứ?

Trong lòng bọn họ kinh ngạc vô cùng, càng nhiều hơn là không thể nào hiểu được!

Bọn họ không cảm thấy Cố Dương có thực lực ngạnh kháng Thiên Sát Thánh Tôn, chỉ cảm thấy Cố Dương dường có một cỗ tự tin khó hiểu.

Cũng không biết tới từ đâu.

Nghe được lời này của Cố Dương, Thiên Sát Thánh Tôn cũng hơi sửng sốt.

Cho dù là hắn, cũng không nghĩ tới Cố Dương rõ ràng dám cuồng vọng bất kính với hắn như thế!

Nhưng còn không đợi y nổi giận.

Cố Dương đột nhiên biến mất.

Ngay sau đó, lực lượng khủng bố oanh động truyền khắp bốn phương.

Ngay sau đó, một tiếng kêu thê lương thảm thiết vang lên từ một nơi cách đó không xa.

"Tông chủ, cứu..."

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, nhất thời nhìn thấy mà choáng váng.

Bởi vì Cố Dương đang ở trước mặt thần hồn Thiên Sát Thánh Tôn, dùng khí thế lôi đình trực tiếp ra tay, một quyền giết chết U Vũ!

Ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Mà U Vũ, cũng ở giờ phút này điên cuồng cầu cứu, nhưng thanh âm của hắn còn chưa dứt.

Nắm đấm của Cố Dương, chính là hoàn toàn đánh chết hắn!

Ngay cả cặn cũng không còn!

Một màn này...

Không thể nghi ngờ là khiến tất cả cường giả đều hít sâu một hơi, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy hoảng sợ.

Tên Cố Dương này quả thực là không muốn sống nữa rồi!

Cùng lúc đó, thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn giờ phút này mới phản ứng lại.

Trong nháy mắt, hắn mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt lộ ra một tia không thể tưởng tượng nổi.

Hắn không thể tưởng tượng được tiểu tử tên là Cố Dương này, lại dám xuất thủ trước mặt hắn, còn giết chết đại trưởng lão của Thiên Sát ma tông hắn, ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Ngay sau đó, một luồng phẫn nộ khó có thể tưởng tượng đột nhiên xuất hiện trên mặt Thiên Sát Thánh Tôn.

Cùng lúc đó.

Khí tức kinh khủng đến mức khiến thiên địa biến sắc, chim thú kinh hãi tản ra, rõ ràng là lấy thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn làm trung tâm, lan tràn ra bốn phía.

"Ngươi!"

"Ngươi thật là to gan!"

"Dám khiêu khích ta như thế, hôm nay, ta liền muốn ngươi chết ở chỗ này!"

Mắt Thiên Sát Thánh Tôn như muốn nứt ra, hiển nhiên đã tức giận tới cực điểm.

Chỉ thấy hắn rõ ràng là giơ tay lên, khí tức kinh khủng lập tức lan tràn ra.

Đó rõ ràng là pháp tướng chi lực khủng bố Thiên Sát Thánh Tôn nắm giữ!

Pháp tướng Thiên Sát Thánh Tôn nắm giữ đương nhiên không phải U Vũ có thể sánh bằng.

Mặc dù hắn không phải bản thể, chỉ là một đạo thần hồn, nhưng pháp tướng mà hắn thi triển ra vẫn là nghiền ép tất cả mọi người ở đây!

Pháp tướng kia vừa ra, vô số cường giả mặt lộ vẻ hoảng sợ, cho dù là đám người Huyền Kiếm Nhất, sắc mặt càng tái nhợt, liên tiếp lui về phía sau, sợ sẽ bị ảnh hưởng!

Mà giờ phút này, Cố Dương lại híp mắt.

Không hề có ý định lui về phía sau.

Hắn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng tùy thời có thể bộc phát.

Đột nhiên, thần hồn Thiên Sát Thánh Tôn trên bầu trời bịch một tiếng, lập tức biến mất!

Trong nháy mắt, khí tức đáng sợ của pháp tướng lan tràn chư thiên cũng nhanh chóng biến mất.

Phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện.

Cảm nhận được áp lực tiêu tán.

Vô số cường giả cũng sững sờ nhìn quanh bốn phía.

"Chuyện này..."

"Xảy ra chuyện gì?"

"Sao thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn lại biến mất?"

"Đột nhiên biến mất."

"Chẳng lẽ là Cố Dương làm?"

"Không giống lắm, dường như là Thiên Sát Thánh tự triệu hồi thần hồn về."

Vô số người có chút không hiểu được, thật sự là không nghĩ tới kết quả cuối cùng lại là như thế.

Bọn họ đều cho rằng Cố Dương sẽ chết dưới thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn.

Kết quả thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn bị triệu hồi?

Ba người Huyền Kiếm Nhất bọn họ cũng lau mồ hôi lạnh trên đầu, thở phào nhẹ nhõm một hơi, không khỏi có chút cổ quái nhìn

về phía Cố Dương.

"Gia hỏa này... Thật không sợ nha."

Ánh mắt Huyền Kiếm Nhất vừa rồi nhìn chằm chằm Cố Dương.

Cho dù là pháp tướng của Thiên Sát Thánh Tôn hàng lâm, thần sắc Cố Dương cũng không có xảy ra chút biến hóa nào.

Tựa như nắm chắc thắng lợi trong tay, có át chủ bài nào đó có thể chiến thắng Thiên Sát Thánh Tôn!

Điều này cũng không khỏi khiến Huyền Kiếm Nhất lòng sinh chấn động!

Cố Dương khẳng định có át chủ bài nào đó chưa từng sử dụng!

Hơn nữa còn là lá bài tẩy có thể lay động Thánh Cảnh!

"Sau này phải cẩn thận một chút."

Huyền Kiếm Nhất tâm thần ngưng tụ.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng biến thành vô cùng ngưng trọng.

Về phần Nam Cung Vân và Lý Tử Yên thì ngược lại, bọn họ lại không chú ý tới điểm này, chẳng qua cảm thấy Cố Dương vận khí hơi tốt.

Dù sao nếu Thiên Sát Thánh Tôn không triệu hồi thần hồn, dưới cái nhìn của bọn họ, Cố Dương nhất định sẽ phải chết dưới tay thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn!

Sẽ không xuất hiện bất kỳ chuyện gì ngoài ý muốn!

Mà ngay khi vô số cường giả trước bí cảnh đang kinh ngạc.

Bên trong Huyền Minh thành xa xôi.

Lại truyền đến từng đợt tiếng gầm thét đinh tai nhức óc!

"Các ngươi có ý gì?"

"Cố Dương này dám giết tộc nhân của ta ngay trước mặt ta, các ngươi còn muốn ngăn ta?"

"Ta thấy các ngươi là muốn đối địch với ta!"

Khí tức của Thiên Sát Thánh Tôn hiển nhiên là lan tràn ra toàn bộ Huyền Minh thành.

Lúc này, bên người Thiên Sát Thánh Tôn cũng có mấy vị cường giả Thánh cảnh đỉnh phong.

Lông mày bọn họ cũng nhíu chặt.

"Thiên Sát, ngươi quá vọng động!"

"Không sai, tranh đấu giữa tiểu bối, chúng ta cũng đã phát biểu ý kiến, những tiền bối như chúng ta sẽ không nhúng tay, ngươi tự tiện nhúng tay vào trận chiến giữa tiểu bối, đã là vi phạm quy tắc!"

“Chớ nói chi tu vi của U Vũ kia so với của Cố Dương còn mạnh hơn, đã xem như ỷ lớn hiếp nhỏ, chủ động khiêu khích, lại là bị Cố Dương phản sát, chết chưa hết tội, nếu như ngươi ra tay, vậy Trung Châu chẳng phải là loạn rồi sao?"

"Nếu không phải vì ngươi vì Huyền Minh đại lục lập công lớn, chỉ là chuyện này, đã đủ trừng phạt ngươi một phen!"

Một đám Thánh Nhân đỉnh phong ngươi một câu ta một câu đã giáo huấn Thiên Sát Thánh Tôn.

Thiên Sát Thánh Tôn càng phẫn nộ, nhưng hắn cũng hiểu đám người kia đều đứng về phía Cố Dương.

Nghĩ đến đây, hắn lập tức kìm nén lửa giận trong lòng.

Nắm đấm càng xiết chặt, lực lượng cường đại kia càng làm bàn tay hắn phát xanh, thậm chí là có dòng máu đen nhánh chảy ra.

"Được rồi, việc này liền dừng ở đây."

"Thiên Sát, nếu ngươi lại gây chuyện thì đừng trách chúng ta không khách khí."

Mấy vị cường giả Thánh cảnh đỉnh phong đều nhíu mày nhìn Thiên Sát Thánh Tôn.

Nghe vậy, Thiên Sát Thánh Tôn hít sâu một hơi, chậm rãi mở miệng: "Ta biết rồi."

Hắn không phản bác, chỉ là nắm tay càng nắm chặt hơn.

"Vậy là tốt rồi."

Bọn họ nhẹ gật đầu.

Chợt chính là bắt đầu nghị luận.

"Cố Dương này thật sự là yêu nghiệt!"

"Xem ra lần này Huyền Minh đại lục chúng ta nhặt được bảo rồi!"

"Yêu nghiệt như thế, nếu chúng ta toàn lực bồi dưỡng, nói không chừng không đến bao nhiêu năm là có thể cùng Hắc Nguyên thần triều phân cao thấp."

Nghe được những cường giả Thánh cảnh này nghị luận.

Trong mắt Thiên Sát Thánh Tôn chỉ hiện lên sát ý nồng nặc.

Nhưng rất nhanh, sát ý này lại bị hắn giấu ở trong lòng.

Cùng lúc đó.

Hồn Thiên vực, trước cửa vào bí cảnh.

Giữa không trung.

Cố Dương cũng có chút sững sờ.

Hắn đã có dự định sửa đổi.

Dù sao một khi pháp tướng đối phương chạm vào mình, hắn có thể trực tiếp vận dụng sửa đổi.

Điều kiện tiên quyết để sửa đổi đối phương là cần phải có tiếp xúc.

Nếu không, Cố Dương cũng không có khả năng lăng không sửa chữa đối với hắn.

Kết quả...

Không ngờ Thiên Sát Thánh Tôn lại thu hồi thần hồn.

"Thật là đáng tiếc."

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lắc đầu, trong ánh mắt lộ ra một tia tiếc hận.

Nếu pháp tướng của Thiên Sát Thánh Tôn không ngừng, hắn có thể nhân cơ hội này diệt trừ một đại phiền toái.

Bằng không vẫn luôn bị một vị cường giả Thánh cảnh đỉnh phong nhìn chằm chằm, thật sự là không quá thoải mái.

Tuy nhiên nếu sự tình đã chấm dứt ở đây.

Cố Dương cũng không một mực xoắn xuýt tại đây.

Hắn thuận tay thu chiếc nhẫn trữ vật của U Vũ vào túi, rồi đáp qua một bên.

Vẻ mặt Hoàng Văn Phong chấn động, còn chưa hồi phục lại tinh thần từ trong kinh hãi.

Cho đến khi Cố Dương đứng ở bên cạnh hắn, lúc này hắn mới vội vàng sợ hãi than thành tiếng.

"Cố Thiên Kiêu, ngài cũng... quá cường đại rồi!"

"Đó là Thiên Sát Thánh Tôn đó!"

"Không ngờ ngài lại không sợ hắn chút nào."

"Vị Thiên Sát Thánh Tôn kia dù ở trong một đám Thánh cảnh cũng là tồn tại cực kỳ khủng bố, nếu hắn toàn lực ra tay... vẻn vẹn chỉ cần một ánh mắt là có thể dễ dàng miểu sát cường giả Hoàng cảnh!"

Hoàng Văn Phong tốc độ nói hấp tấp, hiển nhiên là đã bị dọa cho phát sợ.

Đối với chuyện này, Cố Dương lại không có ý trả lời.

Cùng lúc đó.

Các Thiên kiêu khác cũng từ trong rung động tỉnh táo lại.

Ánh mắt đa số bọn họ nhìn về phía Cố Dương đều trở nên cảnh giác và sợ hãi.

Hiển nhiên loại hành vi vừa rồi của Cố Dương làm bọn họ vô cùng hoảng sợ.

Trực diện Thánh Cảnh, không hề sợ hãi...

Chỉ là điểm này, chính là điểm mà tất cả thiên kiêu ở hiện

trường không thể so!

Chờ một lát sau.

Ánh mắt của bọn hắn cũng lần nữa về tới màn sáng lối vào bí cảnh kia.

"Kỳ quái, chờ lâu như vậy, tại sao màn sáng trước bí cảnh này còn không có dấu hiệu biến mất?"

"Khoảng cách từ khi bí cảnh xuất thế đã rất lâu rồi, theo lý mà nói bí cảnh cũng sắp mở ra."

"Chẳng lẽ còn chưa tới thời gian sao?"

"Không có khả năng."

Âm thanh nghi hoặc và khó hiểu không ngừng truyền đến.

Cùng lúc đó.

Ba người bọn Huyền Kiếm Nhất cũng chậm rãi đi lên phía trước.

"Màn sáng này xuất hiện đã bao lâu rồi?"

Huyền Kiếm Nhất dẫn đầu hỏi.

"Đã sắp ba canh giờ rồi."

Một gã Hoàng cảnh đầu tiên đến cửa vào bí cảnh mở miệng nói.

Nghe đến đây, Huyền Kiếm Nhất bọn họ chau mày.

Ba canh giờ đúng là hơi lâu!

Hơi không đúng.

"Kiếm Nhất Sư huynh, không bằng chúng ta cùng ra tay, xem có thể đánh vỡ màn sáng này hay không?"

Lý Tử Yên cũng vội vàng ra mặt, nhỏ giọng hỏi.

Một tiếng Kiếm Nhất sư huynh kia kêu lên khiến Huyền Kiếm Nhất mặt lộ ý cười.

"Vậy thì y theo kiến nghị của Tử Yên thử xem."

Thấy vậy ánh mắt Nam Cung Vân trở nên sắc bén, vô cùng bất mãn.

Nhưng hắn cũng không nói thêm gì.

Chuyện đến bây giờ, mục đích hàng đầu vẫn là mở màn sáng này ra trước, tiến vào bí cảnh!

Sau đó bọn họ cũng không nhiều lời.

Chính là đứng cùng một chỗ, mỗi người đều thi triển thủ đoạn sắc bén của mình.

Ầm ầm!

Chỉ thấy Huyền Kiếm Nhất rõ ràng là rút trường kiếm màu trắng bên hông ra.

Đó là một thanh ngụy Thánh Khí!

Thân kiếm tản mát ra khí tức cực kỳ sắc bén.

Ngay sau đó, Huyền Kiếm Nhất chém ra từng kiếm một.

Một đạo kiếm khí màu trắng lập tức bay nhanh về phía màn sáng!

Nam Cung Vân giơ đại đao thô cuồng trong tay lên, chợt quát

khẽ một tiếng rồi chém xuống.

Lực lượng kinh khủng trong nháy mắt bộc phát ra gần như có thể xé rách hết thảy!

Lý Tử Yên bên cạnh cũng không có chút nào lạnh nhạt, trong tay bấm ấn quyết, đầu ngón tay ngưng tụ ra một điểm tinh mang.

Tinh mang hội tụ thành hình, rõ ràng là hóa thành một cự tháp đen kịt, tản mát ra khí tức thông thiên.

Sau đó nàng chỉ tay một cái, cự tháp đen kịt kia liền đánh về phía màn sáng!

Nhìn ba người liên thủ ra tay.

Vô số cường giả thần sắc cũng căng thẳng, tỏ vẻ thán phục!

"Không hổ là yêu nghiệt hàng đầu trong top ba Hoàng bảng!"

"Thực lực quả nhiên là có một không hai!"

"Một kiếm của Huyền Kiếm Nhất kia, đã là cực kỳ tiếp cận Thánh cảnh rồi sao?"

"Nam Cung Vân kia cũng không kém bao nhiêu, hai người có thể nói là dưới Thánh cảnh không ai là đối thủ rồi!"

"Các ngươi quên Cố Dương rồi sao?"

"Ha ha, Cố Dương mặc dù thiên phú yêu nghiệt, nhưng luận thực lực... Vẫn là hơi không bằng."

"Nói cũng đúng."

"Tuy thực lực của Tử Yên tiên tử kém một chút so với Trung Châu song tuyệt, nhưng cũng cực kỳ khoa trương, không hổ là yêu nghiệt đứng thứ ba trên Hoàng Bảng, không chỉ có dáng dấp xinh

đẹp mà thực lực còn cường hãn như vậy!"

Vô số âm thanh thán phục liên tiếp vang lên.

"Tam đại thiên kiêu liên thủ, màn sáng này có thể trực tiếp bị công phá chứ?"

Ánh mắt mọi người nhao nhao nhìn về phía màn sáng kia.

Ngay sau đó, ba đạo thế công phảng phất có thể hủy thiên diệt địa thình lình đều rơi vào trong màn sáng.

Lập tức, thiên địa chấn động.

Tiếng nổ kinh khủng cũng lập tức truyền đến.

Lực lượng trùng kích mãnh liệt tứ tán bộc phát ra.

Khiến cho áo bào của vô số người bay phất phới.

Trong lúc nhất thời khói bụi nổi lên bốn phía, không thấy rõ ràng tình huống cụ thể bên trong màn sáng.

Nhưng rất nhanh, khói bụi chậm rãi tản đi.

Tâm tình của tất cả mọi người đều không khỏi có chút căng thẳng.

Mà khi khói bụi hoàn toàn tan đi.

Vô số người lập tức mở to hai mắt nhìn.

"Chuyện này... sao có thể?"

"Tam đại thiên kiêu liên thủ công kích... Đúng là không thể rung chuyển quầng sáng này mảy may?"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Tiếng thán phục cùng với thanh âm không thể tưởng tượng truyền đến.

Chỉ thấy màn sáng kia vẫn sáng như mới, thế công khủng bố của ba người lúc trước không tạo thành bất cứ ảnh hưởng gì với nó!

Nhìn thấy vậy, bọn họ đều vô cùng kinh ngạc, tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ liên thủ xuất kích, nếu một số Thánh cảnh không ra tay phòng thủ, cũng có thể bị thương.

Kết quả.

Màn sáng này lại kiên cường như thế?

Điều này sao có thể?

Trong lòng bọn họ tràn đầy khiếp sợ và khó hiểu.

Nghĩ thế nào thì cũng cảm thấy bí cảnh này có điều gì đó không đúng.

Mà bên kia, Cố Dương tùy ý liếc qua, không khỏi lắc đầu.

Đúng lúc này.

Đột nhiên một lão giả râu ria xồm xoàm đứng dậy, hai mắt có chút ánh sáng.

"Chư vị, đây cũng không phải là màn sáng bình thường!"

"Theo quan sát của lão phu thấy được, đây có lẽ là một trận pháp!"

Lão giả lớn tiếng nói.

Mà tiếng nói của hắn vừa dứt.

Lập tức vô số người lộ vẻ mặt kinh ngạc.

Trận pháp?

Cửa vào Bí Cảnh đã thiết lập trận pháp?

Cái này thật đúng là...

Không giống người thường nha.

Vô số cường giả mặt lộ vẻ quái dị cảm thán.

Mà lúc này, lão giả kia lại mỉm cười nói: "Chắc hẳn là chư vị hiểu lầm."

"Hủy Diệt Thánh Tôn không chỉ có chiến lực thông thiên, bản thân hắn cũng là một đại tông sư trận pháp, tạo nghệ ở phương diện trận pháp cực kỳ kinh người, có lẽ đây là khảo nghiệm đầu tiên của hắn đối với chúng ta."

Lão giả chậm rãi nói, có vẻ hiểu rõ về Hủy Diệt Thánh Tôn.

Nghe thấy lời này, có người nhịn không được kinh ngạc hỏi: "Lão nhân gia, sao ông lại rõ ràng như vậy?"

Nghe vậy, lão giả cũng tiêu sái cười nói: "Lão hủ bất tài, cũng là một vị đại sư trận pháp."

"Sở dĩ hiểu biết về Hủy Diệt Thánh Tôn như thế là vì gia sư đã từng có giao lưu với Hủy Diệt Thánh Tôn, đồng thời khen ngợi Hủy Diệt Thánh Tôn, ghi chép hắn vào trong sách cổ, cho nên lão hủ mới biết được việc này."

Lão giả khẽ vuốt cằm.

Nghe vậy, vô số cường giả lúc này mới chợt hiểu ra.

Trong mắt Huyền Kiếm Nhất cũng không khỏi lóe ra kinh ngạc.

Nhưng ngay lập tức hắn hỏi: "Vị lão nhân gia kia, ngươi có cách nào công phá trận pháp này không?"

Nghe Huyền Kiếm Nhất hỏi thăm.

Ánh mắt những người khác cũng là dồn dập... rơi vào trên người lão giả.

Trong ánh mắt đầy chờ mong.

Còn lão giả lộ vẻ bất đắc dĩ, giang hai tay ra nói: "Thật xin lỗi, trình độ của lão hủ đối với trận pháp còn lâu mới bằng với Hủy Diệt Thánh Tôn tiền bối, đương nhiên không cách nào công phá."

Nghe đến đó, đám người Huyền Kiếm Nhất lập tức lộ vẻ mất mát.

Đồng thời lại có chút sốt ruột.

Đây đúng là nhìn núi vàng mà rơi lệ mà.

Không ngờ Hủy Diệt Thánh Tôn còn tinh thông trận pháp, còn bố trí một trận pháp cường đại như vậy cho Bí Cảnh Truyền Thừa.

Khiến bọn họ ngay cả đi vào cũng không làm được.

Điều này thật đúng là đau đầu.

Tuy nhiên lão giả cũng hơi suy tư, đôi mắt hơi sáng vội vàng nói thêm: "Tuy rằng với thực lực của lão hủ thì không thể công phá được, nhưng nếu có mười vị trận pháp đại sư cùng nhau liên thủ, lại để chư vị thiên kiêu ra tay giúp đỡ".

"Có lẽ có hi vọng có thể trong vòng nửa tháng phá vỡ trận pháp này."

Lão giả vừa dứt lời, trong nháy mắt.

Trên mặt mọi người lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

"Chuyện này là thật?"

"Là thật!"

"Vậy thì tốt quá!"

Trước mắt bốn phía thiên kiêu đông đảo.

Lựa chọn ra mười vị đại sư trận pháp cũng không tính là khó khăn.

Mặc dù cần hao phí nửa tháng thời gian, nhưng so với ở tại chỗ không làm gì thì tốt hơn nhiều!

Trong lúc nhất thời, không ít cường giả bắt đầu tâng bốc vị đại sư trận pháp này lên.

Dù sao, nếu không nhờ vị đại sư trận pháp này đứng ra thì bọn họ đã bó tay rồi.

Huyền Kiếm Nhất ba người cũng đầy mặt kinh hỉ nhìn tên đại sư trận pháp kia.

Trong giọng nói cũng đầy tán thưởng.

Mà lão giả kia đối với việc này cũng có chút hưởng thụ.

Trên khuôn mặt già nua cũng hiện ra nụ cười sáng chói.

Phải biết rằng trước mắt đều là thiên kiêu trên Hoàng bảng!

Ngày thường đối với hắn đều là nửa để ý nửa lờ đi ấy.

Bây giờ, họ lại có thể nói lời cảm ơn với y như vậy.

Loại cảm giác này cũng làm hắn có chút say mê.

"Như vậy lão nhân gia, chúng ta phải làm thế nào?"

Lúc này trong đám người đã chọn ra được mười vị trận pháp đại sư có trình độ cao nhất.

Bọn họ mặt lộ vẻ nghi hoặc, chờ mong nhìn lão giả kia.

Lão giả cũng chậm rãi ngẩng đầu ưỡn ngực, mặt lộ vẻ tự tin.

"Chuyện này đơn giản, các ngươi nghe mệnh lệnh của ta..."

Nói xong lão giả liền chuẩn bị phát lệnh.

Nhưng vào lúc này, Cố Dương lại chậm rãi đứng dậy.

Không để ý đến bọn hắn, trực tiếp đi tới màn sáng cửa vào bí cảnh kia.

Nhìn thấy động tác của Cố Dương.

Lão giả kia nhất thời trừng to mắt, ngôn từ kích động quát lớn: "Không nên tới gần bên kia!"

"Không hiểu trận pháp thì đừng tới gần bên kia, làm nhiễu loạn bố trận của chúng ta!"

Giờ phút này trên mặt lão giả có chút bất mãn nhìn chằm chằm Cố Dương.

Chẳng qua hắn cũng minh bạch thực lực cùng thiên tư của Cố Dương cực kỳ yêu nghiệt, vì vậy hắn liền chắp tay nói với ba người Huyền Kiếm Nhất: "Công phá trận pháp cực kỳ hao phí tâm lực, tốt nhất bốn phía không nên có bất kỳ ngoại nhân nào quấy rầy."

Nghe lời lão giả nói, ba người Huyền Kiếm Nhất cũng nhướng

mày.

Nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, xin ngươi đừng quấy rầy chư vị trận pháp đại sư phá trận."

"Bằng không ta sẽ không khách khí nữa."

Huyền Kiếm Nhất cau mày nhìn Cố Dương.

Nghe Huyền Kiếm Nhất nói, Cố Dương lại lạnh nhạt liếc mắt nhìn hắn.

"Phá trận?"

"Lúc nào phá trận lại phiền toái như vậy?"

"Trì trì hoãn hoãn lãng phí thời gian của ta."

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Sắc mặt lão giả kia nhất thời trở nên cực kỳ khó coi.

Tên Cố Dương này lại dám khinh thị mình như thế?

Phá trận phiền toái?

Nửa tháng công phá trận pháp do vị Hủy Diệt Thánh Tôn kia lập ra, đã coi như là cực kỳ không tồi rồi!

Cố Dương này quả thực càn rỡ vô cùng!

Những cường giả còn lại cũng nhíu mày.

Nhất thời cảm thấy Cố Dương có chút quá mức cuồng vọng.

Ngay cả thiên tư yêu nghiệt như ngươi, cũng không thể cuồng vọng trước mặt bọn họ như thế chứ?

Hoàng Văn Phong ở một bên toàn thân phát run, không rõ vì sao Cố Thiên Kiêu muốn làm như vậy.

Nhưng vào lúc này.

Cố Dương mới lười để ý tới những thứ này.

Sau đó ánh mắt của hắn nhìn lướt qua màn sáng trước mắt.

Tay phải thình lình nâng lên, dường như có một đạo lực lượng kỳ dị ngưng tụ ở trong tay Cố Dương.

Ngay sau đó.

Cố Dương tiện tay vung lên.

Ông!

Một cỗ lực lượng ba động vô hình lấy Cố Dương làm trung tâm tỏa ra bốn phía.

Bộp một tiếng, một tiếng giòn tan rõ ràng vang lên.

Sau đó...

Một màn khiến vô số người khiếp sợ xuất hiện.

Tất cả mọi người chính là nhìn thấy, màn sáng nơi lối vào bí cảnh lại trực tiếp tán đi!

Một cỗ khí tức thần bí từ lối vào truyền đến.

Giờ phút này.

Lão giả kia nhất thời trợn tròn mắt, trên khuôn mặt già nua tràn đầy vẻ không thể tin.

Sao có thể như thế được!

Cố Dương làm sao có thể nhẹ nhàng phá vỡ trận pháp này như vậy?

Chuyện này không thể nào!

Chẳng lẽ Cố Dương cũng là một vị trận pháp đại sư?

Lúc này vẻ mặt của những cường giả khác cũng đều chấn động, cũng có người nhớ tới một vài tin tức hiếm người biết tới trong tin đồn.

"Hình như, trong lời đồn dường như có nhắc tới Cố Dương đối với trận pháp cũng có xem qua."

"Không ngờ rằng ‘có xem qua’ này, vậy mà lại là trình độ như thế này?"

"Quá yêu nghiệt mà!"

Vô số cường giả chấn động vô cùng.

Thậm chí không ít người đều nhìn về phía lão giả kia.

Ánh mắt như mang theo nghi ngờ.

Lão giả giờ phút này cũng mặt đỏ tới mang tai.

Vừa rồi hắn còn trào phúng Cố Dương không hiểu trận pháp đấy.

Kết quả...

Trình độ của Cố Dương người ta cao hơn hắn không biết bao nhiêu lần!

Hắn nhìn qua trận pháp khó có thể công phá, ở trong tay Cố Dương, nhưng tiện tay là có thể phá, lần đánh mặt này, khiến hắn một câu cũng nói không nên lời.

Thần sắc ba người Huyền Kiếm Nhất cũng ngưng tụ lại.

"Tạo nghệ của Cố Dương trên trận pháp rõ ràng cũng khủng bố như thế?"

"Nếu như hắn lợi dụng trận pháp mà nói... Thật sự là không dễ ứng phó!"

"Xem ra phải cẩn thận một chút rồi."

Tâm tư bọn họ khác nhau, nhưng hiển nhiên thái độ đối đãi với Cố Dương cũng trở nên không giống trước.

Đối với chuyện này, Cố Dương từ đầu tới đuôi cũng chưa từng để ý tới.

Chợt hắn trực tiếp xông vào trong màn sáng, thân hình trong nháy mắt biến mất không thấy.

Cố Dương tiến vào bí cảnh.

Thần sắc ba người Huyền Kiếm Nhất tức thì cả kinh, vội vàng chạy theo.

Bọn họ biết rõ, Cố Dương nắm giữ Hủy Diệt Pháp Tướng!

Nếu như để cho Cố Dương nhanh hơn một bước, nói không chừng truyền thừa kia cũng bị Cố Dương nhanh chân đến trước!

Cho nên...

Bọn họ tăng tốc, lập tức xông vào bí cảnh.

Một đám thiên kiêu khác cũng hai mặt nhìn nhau, không có chút chần chờ nào, đều ào ào tràn vào bên trong bí cảnh.

Trong một vùng thiên địa khác.

Cố Dương đã là an ổn rơi xuống đất.

Hắn ngắm nhìn bốn phía, phát hiện bốn phía là một mảnh bình nguyên.

Nhìn qua thì không thấy cực hạn.

Nhìn thấy vậy, Cố Dương thần sắc nao nao.

Nơi này trông không giống truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn.

Ngược lại giống như là một tiểu thế giới nào đó.

Dường như không liên quan gì tới Hủy Diệt Thánh Tôn.

Nghĩ đến đây, Cố Dương khẽ cau mày.

Tâm niệm chợt động.

Trong ánh mắt nhất thời hiện lên kim mang sáng chói.

Hắn ngắm nhìn bốn phía, rõ ràng phát hiện trong đó có chỗ không thích hợp.

Thật lâu sau.

Lúc này Cố Dương mới thu hồi ánh mắt, mặt lộ vẻ giật mình.

Ngay vừa rồi, hắn đã thu hết vào mắt vị trí cơ duyên trong bí cảnh này.

Trong lòng cũng hoàn toàn hiểu được đây không phải truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Nếu cứng rắn muốn nói, Hủy Diệt Thánh Tôn đã tới đây, nhưng lại vội vàng rời đi, còn ở nơi này bố trí một số trận pháp.

Dường như không muốn ngoại nhân tiến vào nơi đây.

Như thế xem ra nơi này càng giống một nơi cơ duyên chi địa của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Nhưng ngẫm lại cũng thấy đúng.

Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước bị vô số cường giả thần triều âm mưu trấn sát.

Hủy Diệt Thánh Tôn chết một cách đột ngột, sao có thể để lại truyền thừa chứ?

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn về một phương hướng khác.

Hiển nhiên, phía cuối con đường ấy, ẩn giấu cơ duyên lớn nhất trong toàn bộ bí cảnh!

Đối với Cố Dương mà nói, cơ duyên phổ thông đã là không đáng gì, bởi vì trên người hắn thật sự có quá nhiều.

Dùng cũng không hết.

Muốn đoạt cơ duyên, tự nhiên phải là thứ tốt nhất!

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền chuẩn bị khởi hành.

Nhưng vào lúc này.

Phía sau hắn, từng đạo khí tức cường hãn hiển hiện ra.

Chỉ thấy bọn Huyền Kiếm Nhất và một đám thiên kiêu, toàn bộ đều xuất hiện ở sau lưng Cố Dương.

Trong nháy mắt, ánh mắt Cố Dương cùng vô số người nhìn nhau.

"Không ngờ truyền tống bí cảnh này lại không phải ngẫu nhiên?"

Cố Dương trong lúc nhất thời có chút ngạc nhiên.

Điều này ngược lại làm cho hắn kinh ngạc.

Nhưng hiển nhiên, bọn người Huyền Kiếm Nhất cũng là vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc.

Không nghĩ tới tất cả mọi người đều bị truyền tống đến cùng một nơi.

Mà ngay khi bọn họ còn đang kinh ngạc thì

Cố Dương cũng lười để ý tới, trực tiếp lao nhanh về một hướng trong đó!

Nhìn đến đây, Huyền Kiếm Nhất phản ứng đầu tiên, ánh mắt lập tức ngưng tụ.

"Chắc chắn Cố Dương đã phát hiện ra điều gì đó!"

Nghĩ đến đây, thân hình hắn lập tức bay vút trên không trung, theo sát sau lưng Cố Dương.

Nam Cung Vân và Lý Tử Yên bên cạnh thấy vậy cũng đưa mắt nhìn nhau.

Không chần chờ chút nào, cũng nhao nhao đi theo.

Về phần những cường giả khác, chứng kiến một màn như vậy cũng là có chút chần chờ.

Một ít thiên kiêu đứng hạng cao trong Hoàng bảng cuối cùng vẫn lựa chọn đi theo phía sau bọn Huyền Kiếm Nhất, dự định đi qua dò xét một phen.

Nói không chừng còn có cơ hội nhặt được một ít đồ.

Còn một nhóm thiên kiêu khác thì lắc đầu, không có ý định

đuổi theo.

Dù sao thực lực của bọn họ quá yếu.

Coi như đuổi theo cũng không thể thắng được đám yêu nghiệt kia.

Còn không bằng tứ tán tách ra, nói không chừng còn có thể tìm được một chút cơ duyên.

Bên kia.

Cố Dương đã một đường lao đi, thẳng tắp lao vút đi về một hướng.

Cách phía sau hắn không xa.

Huyền Kiếm Nhất ba người đã hội tụ cùng một chỗ.

Cảm giác được khí tức của Cố Dương nhanh chóng chạy đi.

Thần sắc bọn họ cũng có chút cổ quái.

"Tốc độ của tiểu tử này làm sao nhanh như vậy?"

"Không rõ lắm, xác định hắn có thể tìm tới truyền thừa không?"

"Hắn nắm giữ Pháp Tướng Hủy Diệt, nói không chừng có liên hệ nào đó với truyền thừa mà vị Hủy Diệt Thánh Tôn kia lưu lại, dù sao hiện tại người có thể uy hiếp chúng ta cướp được truyền thừa chỉ có Cố Dương mà thôi, chỉ cần đi theo hắn, chắc chắn không sai!"

"Nói cũng đúng."

Đang suy nghĩ, bọn hắn bỗng nhiên phát giác động tác của Cố Dương dường như dừng một chút, ngừng lại...

Bọn họ không khỏi liếc mắt nhìn nhau một cái, sau đó cẩn thận từng li từng tí đi theo.

Chợt thấy một màn khiến bọn hắn trợn tròn mắt.

Chỉ thấy bên dưới có một hang đá!

Mà trong hang đá kia rõ ràng là có vô số Thánh Thạch, tản mát ra khí tức cực kỳ cường hãn!

Nhưng bọn họ còn chưa kịp rung động vì nó.

Hào quang lóe lên.

Bọn họ thậm chí cũng không thấy rõ có bao nhiêu thánh thạch.

Trong nháy mắt, tất cả Thánh Thạch đều biến mất không thấy gì nữa.

Nhất thời, bọn họ trợn tròn mắt, vội vàng nhìn lại cách đó không xa.

Lại thấy thần sắc Cố Dương lạnh nhạt thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua phía bọn họ bên này.

Sau đó xoay người rời đi.

"Đáng chết! Nhiều Thánh thạch vậy mà đều bị tiểu tử này cướp đi!"

"Không ngờ nơi này lại có nhiều Thánh Thạch như vậy!"

"Nếu lấy được những Thánh Thạch kia, cũng đủ để chúng ta đột phá Thánh Cảnh!"

"Đuổi theo!"

Ba người lập tức tức tức giận ngứa răng.

Hiển nhiên bọn hắn cũng không nghĩ tới Cố Dương ra tay lại nhanh như vậy.

Toàn bộ quá trình cũng không đến mười hơi thở, Cố Dương đã thu tất cả Thánh Thạch vào trong túi.

Thế cho nên bọn họ ngay cả thời gian phản ứng lại để cướp đoạt cũng không có!

Nhưng bọn hắn cũng không nóng nảy.

Thánh Thạch đối với truyền thừa Hủy Diệt Thánh Tôn mà nói... Cũng chỉ có thể là một chút lợi ích cực nhỏ mà thôi!

Cố Dương phát hiện động tác bọn họ, cũng không có dừng lại.

Hiển nhiên là sốt ruột đi tìm truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt ba người sáng lên rực rỡ, tiếp tục chăm chú đi theo bước chân Cố Dương.

Còn sau lưng bọn họ, có vô số cường giả mặt mày hớn hở.

Bọn họ tới chậm một chút, chỉ cảm nhận được vô số thánh thạch phát ra khí tức khủng bố.

Hơn nữa chỉ có trong nháy mắt.

Chính là biến mất không thấy đâu nữa.

Không cần nghĩ, thánh thạch này khẳng định bị Cố Dương cùng Huyền Kiếm Nhất bọn hắn cướp đi.

Nhưng bọn họ cũng không có ý cướp đoạt.

Dù sao, truyền thừa quan trọng hơn.

Động tác của bọn họ cũng nhanh hơn.

Cố Dương cũng không biết đằng sau mông mình, lại theo nhiều người như vậy, chẳng qua coi như biết rõ, hắn cũng sẽ không quá để ý.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Ba người Huyền Kiếm Nhất cũng một mực đi theo sau mông Cố Dương.

Chỉ là biểu cảm của bọn họ dần dần trở nên càng cổ quái.

Kỳ quái!

Hành vi của Cố Dương thực sự quá kỳ quái!

Dọc theo đường đi bọn hắn đã thấy không ít bảo dược và các cơ duyên khác.

Những cơ duyên này đối với bọn họ cũng rất có sức hấp dẫn.

Kết quả...

Cố Dương đúng là cũng không thèm nhìn một cái, trực tiếp đi về phía trước.

Bọn họ vốn đã có chút động tâm, muốn đi hái những bảo dược này.

Nhưng nghĩ đến địa phương Cố Dương đi thẳng tới rất có thể là nơi truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn.

Cho nên bọn họ cắn răng...

Bọn họ đều bỏ qua những bảo dược này, theo sát, sợ bị Cố Dương bỏ rơi!

Chẳng qua là dọc theo con đường này các loại bảo dược bọn hắn bỏ qua thật sự quá nhiều.

Trong lúc nhất thời, cho dù là bọn họ cũng cảm thấy lưỡng lự không chừng.

"Đáng chết!"

"Sợ rằng Cố Dương này đang cố ý trêu đùa chúng ta?"

"Hắn vốn không định đi tìm truyền thừa Hủy Diệt Thánh Tôn, mà chỉ muốn trêu chúng ta!!"

Giờ phút này, ba người Huyền Kiếm Nhất không nhịn được nghĩ đến.

Chẳng qua cũng chính thời khắc này.

Bọn hắn rõ ràng nhận thấy, động tác của Cố Dương... lần nữa dừng lại!

Cùng lúc đó.

Một cỗ khí tức hủy diệt quen thuộc, rõ ràng từ cách đó không xa truyền đến.

Rất rõ ràng, cỗ khí tức hủy diệt này cũng không phải từ trên người Cố Dương truyền đến.

Mà là...

Khí tức mà Hủy Diệt Thánh Tôn lưu lại!

Nghĩ đến điều này, vẻ mặt ba người bọn họ nhất thời đầy kinh hỉ!

Truyền Thừa chi địa của Hủy Diệt Thánh Tôn, đã đến!

Ba người bọn họ lập tức tăng tốc, cấp tốc bay về phía trước!

Cũng không lâu lắm, bọn họ nhìn thấy một đại điện màu đen rộng lớn mênh mông hiện ra ở trước mắt!

Mà giờ phút này, Cố Dương đứng trước đại điện màu đen, như có điều suy nghĩ.

"Là đại điện truyền thừa mà Hủy Diệt Thánh Tôn để lại!"

"Cuối cùng đã tới!"

"Ha ha ha, quả nhiên ta không đoán sai!"

Ba người Huyền Kiếm Nhất nhất thời tràn đầy vẻ vui mừng.

Mà phía sau bọn họ, cũng có vô số thiên kiêu vội vàng chạy tới.

Sau khi nhìn thấy đại điện truyền thừa, mặt mũi bọn họ cũng là tràn đầy rung động.

Chuyện này...

Là đại điện truyền thừa mà Hủy Diệt Thánh Tôn để lại à?

Quá chấn động mà!

Mà ngay khi bọn họ đang sợ hãi thán phục sự to lớn của đại điện.

Bọn họ cũng là phát hiện, bên ngoài truyền thừa đại điện này, dường như cũng là thiết lập một tòa trận pháp!

Mà trận pháp này còn kinh khủng hơn cả lối vào lúc trước!

Không ít đại sư trận pháp đều nhìn mà tê cả da đầu.

"Trận pháp này không thể công phá!"

Bọn hắn lắc đầu cảm thán.

Ba người Huyền Kiếm Nhất cũng nhíu mày, ngay cả nhiều đại sư trận pháp như vậy mà nói như thế chẳng phải là nói bọn họ nhìn thấy được đại điện truyền thừa, rồi lại vào không được?

Chỉ là lúc bọn họ có chút mặt ủ mày chau.

Ánh mắt Huyền Kiếm Nhất rõ ràng rơi vào trên người Cố Dương.

Bởi vì giờ phút này Cố Dương rõ ràng là chậm rãi đi lên phía trước, dường như ý định tiến vào đại điện truyền thừa!

Chứng kiến một màn này.

Ba người Huyền Kiếm Nhất nhất thời trừng to mắt, chợt hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt đều bộc phát ra trận trận sát ý.

"Cùng nhau ra tay!"

"Được!"

Bọn họ nghĩ rất rõ ràng.

Bây giờ thực lực cùng thiên tư Cố Dương thể hiện ra thực sự quá mức yêu nghiệt!

Ngay cả ba người bọn họ, cũng còn lâu mới có thể so sánh được!

Nguyên bản bọn họ cũng không sợ cùng Cố Dương đi tranh đoạt truyền thừa kia.

Nhưng bây giờ bọn họ có chút luống cuống!

Phải biết Cố Dương nắm giữ Pháp Tướng hủy diệt, có thể nói là người thừa kế tốt nhất của Hủy Diệt Thánh Tôn.

Một khi để Cố Dương tiến vào đại điện truyền thừa, vậy bọn hắn tuyệt đối là cạnh tranh không lại Cố Dương!

Cho nên...

Trong nháy mắt Cố Dương đem trận pháp phong tỏa đại điện truyền thừa kia phá vỡ.

Ánh mắt ba người Huyền Kiếm có chút ngưng tụ, rõ ràng là đua nhau khởi hành.

Lấy tốc độ cực kỳ khủng bố, thuận tiện ngăn Cố Dương lại.

"Ha ha, Cố Dương, thật ngại quá, đại điện truyền thừa này, ngươi cũng không thể vào!"

Huyền Kiếm Nhất ngăn trước người Cố Dương, trong tay nắm trường kiếm màu trắng, trong giọng nói cũng tràn đầy nghiêm nghị.

Thấy vậy, Cố Dương chỉ tùy ý liếc qua hắn, rồi lại nhìn về một bên.

Lại thấy Nam Cung Vân giơ thanh trường đao siêu cấp áp bách mười phần trong tay mình lên.

Nhếch miệng cười nhìn Cố Dương.

"Nhìn gì hả thằng nhãi? Muốn nhận được truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn, có thể đơn giản như vậy à?"

Mà bên kia.

Trên người Lý Tử Yên cũng tản mát ra khí tức khủng bố.

Phía sau nàng, có một đạo cự tháp màu đen mơ hồ hiển hiện.

Nàng mặc dù không nói một câu, nhưng sát ý trong ánh mắt là

thể hiện rất rõ thái độ của nàng.

Rõ ràng tam đại thiên kiêu định liên thủ ra tay với Cố Dương!

Chứng kiến một màn này.

Không ít cường giả đi theo phía sau lập tức nhịn không được hít vào một hơi.

"Không nghĩ tới tam đại thiên kiêu lại tính liên thủ!"

"Lần này Cố Dương gặp phải gánh nặng rồi."

"Trận pháp đã mở, có phải chúng ta cũng có thể đi vào tham gia náo nhiệt?"

"Thôi bỏ đi, ngươi không để những yêu nghiệt kia trong mắt à."

Từng trận thanh âm thán phục không ngừng truyền đến.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ cùng cảm khái nhìn lên bốn thân ảnh trên sân đấu.

Mà Cố Dương ở trung tâm, giờ phút này lại có vẻ có chút bình tĩnh.

Hắn tùy ý dõi nhìn bọn họ.

"Các ngươi muốn cản ta?"

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng, ngữ khí lộ ra bình tĩnh mà lạnh nhạt.

Dường như không để ba người bọn họ vào trong mắt.

"Cản ngươi lại?"

Nghe được lời của Cố Dương, Huyền Kiếm Nhất nhất thời

nhịn không được cười to ra tiếng, trong ánh mắt càng có vô tận tham lam cùng sát ý tuôn ra.

"Ngươi tu luyện chính là công pháp Luyện Thể Thần cấp đúng không?"

"Nếu có thể giết chết ngươi...không chỉ tất cả cơ duyên trên người ngươi đều là của chúng ta, truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn này cũng sẽ rơi vào tay chúng ta!"

Huyền Kiếm Nhất vừa dứt lời.

Nam Cung Vân và Lý Tử Yên cũng lộ ra nụ cười lạnh.

Hiển nhiên, bọn họ đã sớm làm xong dự định!

Nhìn thực lực Cố Dương bày ra, một mình bọn hắn khẳng định rất khó chém giết Cố Dương!

Cho nên...

Bọn họ không chần chờ chút nào, lúc này lựa chọn liên thủ ra tay với Cố Dương, một khi đem Cố Dương trấn giết thành công, mặc dù đem tài nguyên chia đều, nghĩ đến cũng đủ để cho bọn họ ăn đầy bồn đầy bát!

Loại chuyện này chỉ sợ cho dù là Thánh cảnh cũng sẽ động tâm, chứ đừng nói là ba người bọn họ!

Lời của bọn họ cũng là khiến cho vô số cường giả lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Hízz..."

"Ta còn tưởng rằng bọn hắn chỉ muốn ngăn cản Cố Dương, không nghĩ tới lại muốn cướp đoạt cơ duyên của Cố Dương."

"Cố Dương nguy rồi!"

"Nhưng ta nhớ một đám cường giả Thánh cảnh đỉnh cao Trung Châu đã nói không được ra tay với Cố Dương mà? Bọn họ không sợ chọc giận Thánh cảnh sao?"

"Ha ha, vãn bối chiến đấu, Thánh cảnh sao có thể nhúng tay vào?"

"Hơn nữa các ngươi tưởng sau lưng tam đại thiên kiêu không có cường giả Thánh cảnh làm chỗ dựa sao?"

Từng đợt thanh âm nghị luận truyền đến.

Trong đó đại bộ phận ánh mắt đều không xem trọng Cố Dương.

Cố Dương đích xác rất mạnh rất yêu nghiệt.

Nhưng...

Ba người Huyền Kiếm Nhất trước mắt hắn, cũng là yêu nghiệt đứng đầu toàn bộ Trung Châu!

Một chọi một Cố Dương cũng chưa chắc có thể chiến thắng, chứ đừng nói là dùng một đấu ba!

Bọn họ cũng không cảm thấy Cố Dương đỡ được thế công liên thủ của ba người Huyền Kiếm Nhất!

"Thì ra các ngươi đã để mắt đến cơ duyên của ta."

Nghe đến đó, Cố Dương cũng không khỏi cười khẽ một tiếng.

Sau đó chậm rãi mở tay ra.

"Các ngươi đã tự tin như vậy... Vậy thì ra tay đi, chỉ là nếu không cẩn thận mất mạng thì đừng trách ta không nhắc nhở các ngươi."

Cố Dương tùy ý nói.

Mà lời nói của y cũng khiến Huyền Kiếm Nhất lộ vẻ khó chịu.

Tên Cố Dương này quá càn rỡ!

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

Hắn hừ lạnh một tiếng.

Thánh cấp huyết mạch và thánh thể trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra.

Ngay sau đó.

Trường kiếm trong tay hắn không ngờ lại chấn động.

Phát ra một tiếng boong boong.

Ngay sau đó, một kiếm của hắn thình lình chém ra.

Pháp tướng ngụy Thiên phẩm trung cấp ầm ầm bộc phát, trong nháy mắt tràn ngập chư thiên, khiến cho vô số người kinh ngạc đến mức nổ tung mắt.

"Đây chính là thực lực đệ nhất thiên kiêu Hoàng bảng sao?"

"Chà... Đúng là đã nắm giữ được Pháp Tướng trung cấp!"

"Một kiếm này, cũng sắp có thể uy hiếp đến Thánh cảnh rồi!"

Từng trận âm thanh kinh hãi liên tiếp truyền đến.

Tuy bọn họ đều biết đại danh đệ nhất Hoàng Bảng của Huyền Kiếm Nhất, nhưng tận mắt chứng kiến Huyền Kiếm Nhất toàn lực xuất thủ, vẫn là lần đầu tiên thấy!

Mà ngay tại lúc Huyền Kiếm Nhất ra tay, trong nháy mắt.

Nam Cung Vân bên kia cũng không chút chậm trễ, khóe miệng nhếch lên lộ ra nụ cười dữ tợn và tàn nhẫn.

Khí tức kinh khủng chợt bộc phát ra từ trong cơ thể hắn!

Hắn thế mà cũng nắm giữ Thánh Thể và huyết mạch Thánh Cảnh.

Lực lượng huyết mạch và thể chất ầm ầm bộc phát.

Ngay sau đó.

Chính là có vô tận lực lượng thông qua cánh tay hắn trực tiếp rót vào trong đại đao vô cùng to lớn kia của hắn.

Ngay sau đó.

Một đao của hắn bất ngờ chém xuống Cố Dương.

Đao chi pháp tướng khủng bố tràn ngập chư thiên lập tức đan vào cùng một chỗ với pháp tướng của Huyền Kiếm Nhất, kết hợp với nhau bộc phát ra khí tức ác liệt càng kinh khủng hơn.

Hai người thực lực vốn đã gần như nhau, hôm nay cùng lúc xuất chiêu, uy lực thực sự không phân cao thấp.

Chẳng qua bình thường, hai người bọn họ đều đối chọi gay gắt, chính là đối thủ.

Nhưng lần này.

Bọn họ kề vai chiến đấu!

Đôi mắt Lý Tử Yên cũng lóe ra tia sáng sắc bén.

Bàn tay xinh đẹp rõ ràng hơi nhấc lên.

Phía sau càng có khí tức pháp tướng cực kỳ kinh khủng bộc

phát ra.

Một tòa cự tháp đen kịt cũng trong nháy mắt trấn áp về phía Cố Dương!

Bọn họ vừa ra tay, liền không hề lưu thủ cùng cố kỵ!

Bọn họ biết sự yêu nghiệt cùng biến thái của Cố Dương!

Cho nên vừa ra tay là định lấy khí thế lôi đình chém giết Cố Dương!

Không cho Cố Dương bất kỳ cơ hội nào để đánh trả!

Mà sau khi ba người liên thủ, giờ phút này có một cỗ khí tức khủng bố dường như có thể trấn áp Thánh cảnh từ đỉnh đầu Cố Dương giáng xuống!

Nhìn khí tức kinh khủng đến tận cùng kia.

Những cường giả đứng gần đó quan sát thấy vậy càng kinh hãi!

"Thật là khủng khiếp!"

"Còn khoa trương hơn cả tam đại thiên kiêu liên thủ công kích màn sáng trước đó!"

"Đã có thể sánh với một kích của Thánh cảnh!"

"Một kích của Thánh cảnh đấy... Cố Dương chỉ sợ phải chết ở chỗ này!"

"Chậc chậc, thật là đáng tiếc."

"Nếu Cố Dương có thể trưởng thành thêm một thời gian nữa, nói không chừng có thể vượt qua cả tam đại thiên kiêu, đáng tiếc, hắn còn quá trẻ."

Vô số cường giả sợ hãi thán phục, trong ánh mắt không khỏi hiện ra một tia đồng tình cùng đáng tiếc.

Dù sao sự yêu nghiệt của Cố Dương nghiễm nhiên là phá vỡ ghi chép của Huyền Minh Đại Lục bọn hắn.

Bây giờ lại bị tam đại thiên kiêu liên thủ trấn áp tiêu diệt.

Đây đúng là thật sự khiến cho người ta thổn thức không thôi!

Chẳng qua không có cách nào.

Huyền Minh đại lục chính là tàn khốc như thế.

Mà ngay khi tất cả mọi người cho rằng Cố Dương sẽ chết trong một kích liên thủ của tam đại thiên kiêu.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt, tùy ý liếc qua thế công của ba người.

"Chiêu kiếm này cũng không tệ lắm, nhưng tốc độ lại kém một chút."

"Đao pháp này miễn cưỡng cũng được, sức mạnh còn thiếu rất nhiều."

"Về phần một chiêu này... đủ rác rưởi."

"Top 3 Hoàng bảng của Trung Châu các ngươi, cũng chỉ có trình độ này thôi sao?"

Cố Dương ngữ khí bình thản, chợt chậm rãi ngẩng đầu, nói ra lời kinh người.

Hắn vừa nói ra lời này.

Càng khiến vô số cường giả chung quanh lộ ra kinh ngạc cùng ngạc nhiên.

Bọn họ nghe được cái gì?

Cố Dương rõ ràng bình luận thủ đoạn của tam đại thiên kiêu rất rác rưởi?

Chuyện này...

Cố Dương sợ là bị dọa sợ choáng đầu rồi.

Loại thế tiến công này cũng có thể uy hiếp được một cường giả Thánh cảnh bình thường.

Ngươi nói rất vô dụng?

Huyền Kiếm Nhất ba người cũng đầy mặt ngạc nhiên.

Hiển nhiên là không nghĩ tới Cố Dương chết đến nơi còn mạnh miệng như thế!

Nhưng Huyền Kiếm Nhất thì thần sắc lạnh lẽo.

"Để ta xem ngươi còn có thể càn rỡ đến khi nào!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Khí tức trên thân ba người lại lần nữa bộc phát.

Chiêu thức trong tay cũng thay đổi càng thêm sắc bén.

Nhất định phải dưới một chiêu này... trực tiếp giết chết Cố Dương!

Mà cũng chính giờ phút này.

Cố Dương chuyển động.

Chỉ thấy áo bào của hắn cuồn cuộn, sau đó chợt duỗi tay phải ra.

Ngay sau đó.

Một thanh trường kiếm ngụy Thánh Khí rõ ràng rơi vào tay hắn.

Ầm ầm!

Thiên địa rõ ràng phát ra một tiếng kinh hãi.

Sau đó...

Pháp tướng hủy diệt vô cùng kinh khủng trong nháy mắt lan tràn chư thiên.

Cũng chính là giờ phút này.

Sắc mặt Huyền Kiếm Nhất cùng Nam Cung Vân đột nhiên trở lên kinh hãi.

Bởi vì đây chính là...

Pháp tướng Hủy Diệt cấp bậc đỉnh phong!

Phải biết rằng, bọn họ cũng chỉ mới đem pháp tướng của bản thân tu luyện tới trung cấp mà thôi.

Còn cách cao cấp một đoạn.

Nhưng đây đã là cực hạn của bọn họ.

Muốn tiến thêm một bước, chí ít còn phải tốn mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm!

Mà Cố Dương thì sao?

Hắn mới mười tám tuổi, nắm giữ Pháp Tướng hủy diệt, không chỉ phẩm cấp cao hơn bọn họ, mà ngay cả cấp độ cũng cao hơn hai bậc!

Nhất thời, bọn họ giống như là thấy quỷ.

Rốt cuộc bằng cách nào Cố Dương tu luyện đến loại tình trạng này?

Không khỏi quá mức khủng bố đi!

Vô số thiên kiêu xung quanh cũng nhao nhao nhìn mà choáng váng.

Bọn hắn tưởng rằng Cố Dương nắm giữ hủy diệt Pháp Tướng chẳng qua là sơ cấp, tối đa cũng chỉ là trung cấp mà thôi.

Ai có thể ngờ tới lại là pháp tướng Huỷ Diệt đỉnh phong!

Khó trách!

Khó trách Cố Dương lại tự tin như thế!

Pháp tướng hủy diệt đỉnh phong vừa xuất hiện.

Lập tức vô số người sắc mặt kinh hãi.

Nhưng mà dù như vậy, nhưng cũng khó có thể ngăn cản được ba người liên thủ tấn công!

Nhiều nhất chỉ có thể trì hoãn một đoạn thời gian mà thôi.

Nhưng Cố Dương sau khi bộc phát Hủy Diệt Pháp Tướng.

Trong ánh mắt hiện lên vẻ sắc bén.

"Nếu là bình thường, có lẽ ta sẽ có chút hứng thú chơi đùa với các ngươi."

"Nhưng thật đáng tiếc, bây giờ... ta không có loại ý nghĩ này."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng, chợt chậm rãi giơ lên thanh ngụy Thánh kiếm trong tay.

Sau đó một kiếm bình thản mà nhẹ nhàng hạ xuống.

Nghe được lời của Cố Dương.

Vô số người lộ vẻ ngạc nhiên cùng khó hiểu.

Không rõ ý tứ lời này của Cố Dương.

Mà ba người Huyền Kiếm Nhất nghe đến đây, sắc mặt biến hóa rất khó coi.

Cố Dương này...

Là đang xem thường bọn hắn?

Chỉ là bọn hắn không đợi bọn hắn phản bác...

Một cỗ kiếm khí khủng bố không cách nào hình dung, đột nhiên bộc phát ra từ thanh ngụy Thánh kiếm trong tay Cố Dương!

Trong kiếm khí kia dung hợp với pháp tướng hủy diệt đỉnh phong kinh khủng.

Hơn nữa còn mang theo một cỗ khí tức tĩnh mịch!

Kiếm khí bắn nhanh ra.

Cuối cùng một kiếm này càng là trực tiếp xé nát một kiếm Huyền Kiếm Nhất toàn lực thi triển.

Một tiếng keng truyền đến!

Mọi người vô cùng kinh hãi chứng kiến thanh Thánh Khí trong tay Huyền Kiếm Nhất trực tiếp bị một lực lượng khủng bố trực tiếp đánh bay ra ngoài!

Mà Huyền Kiếm Nhất, trong miệng lại càng ngòn ngọt, mặt lộ vẻ hoảng sợ, cả người trực tiếp như bị sét đánh, bay rớt ra ngoài!

Tình huống như vậy cũng xuất hiện trên người Lý Tử Yên và Nam Cung Vân!

Thanh đại đao của Nam Cung Vân cũng bị đánh bay lên trời.

Cả người gã ở trên không phun ra ba ngụm máu, thần sắc tái nhợt bay rớt ra ngoài!

Về phần Lý Tử Yên, dưới sự tấn công của đạo kiếm khí này.

Ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, cả người trực tiếp bị chém làm đôi!

Ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Nhìn thấy một màn rung động đến mức làm người ta hoảng sợ này.

Vô số người đứng thẳng người, trong ánh mắt ngoại trừ sợ hãi, vẫn là sợ hãi!

Bọn họ nhìn thấy gì?

Tam đại thiên kiêu liên thủ.

Cố Dương trở tay một kiếm, trọng thương hai đại thiên kiêu, còn trực tiếp chém giết một vị thiên kiêu khác, ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Mẹ nó, đây là...

Thật sự là một Vũ Hóa cảnh có thể làm được sao?

Vốn là trong đám cường giả này còn có một số tiểu nhân vật nghĩ đến có nên ra tay giúp đỡ tam đại thiên kiêu hay không.

Bởi vì cũng rất đỏ mắt với cơ duyên trên người Cố Dương.

Nhưng bây giờ bọn họ hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này.

Thậm chí hận không thể lập tức xoay người chạy trốn.

Đây mẹ nó Cố Dương cũng thật quá yêu nghiệt!

Quả thực vượt quá tưởng tượng của tất cả mọi người!

Hoảng sợ!

Thật là kinh hãi!

Giờ phút này trong lòng tất cả mọi người, chỉ có loại tâm tình này!

Mà Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân mặc dù là bởi vì có át chủ bài bảo vệ tính mạng của bản thân, miễn cưỡng bảo vệ được một mạng.

Nhưng người đã bị thương nặng, thoi thóp, không có chút năng lực chiến đấu nào.

Bọn họ nằm trên mặt đất, vẻ mặt đầy hoảng sợ cùng khó tin nhìn Cố Dương.

Ánh mắt kia phảng phất nhìn thấy ma quỷ không cách nào hình dung, giống như quái vật vậy!

"Sao... Sao có thể!?"

Trong ánh mắt Huyền Kiếm Nhất tràn đầy hoảng sợ.

"Thần Cấp... Thần cấp Kiếm Pháp tu luyện Tu luyện đến viên mãn!"

"Hắn thế mà còn tu luyện cả Thần cấp kiếm pháp!"

Bên phía Nam Cung Vân cũng liên tục hít sâu.

Toàn thân không ngừng run rẩy.

"Pháp tướng Hủy Diệt đỉnh phong, lại thêm...Kiếm pháp Thần cấp kinh khủng kia!"

"Sợ rằng Cố Dương thật sự có thể diệt Thánh!"

Giờ phút này.

Hai người đều vẻ mặt hoảng sợ.

Toàn thân run rẩy.

Tự tin lúc trước đã sớm biến mất.

Bây giờ...

Chỉ có kinh hoàng cùng hoảng sợ.

Mà khi bọn hắn nhìn thấy Cố Dương chậm rãi tới gần.

Thần sắc liền biến thành càng hoảng sợ.

"Cố Dương, đừng... Đừng giết ta, đây chỉ là hiểu lầm..."

"Đúng vậy Cố Dương, sau lưng chúng ta đều có cường giả Thánh cảnh làm chỗ dựa, nếu ngươi giết chúng ta cũng sẽ bị đuổi giết đấy."

"Truyền thừa cho ngươi, chỉ mong các ngươi tha cho chúng ta một mạng!"

Hai người cũng không phải kẻ ngu, lập tức quỳ trên mặt đất điên cuồng cầu xin tha thứ.

Thấy một màn như vậy, vô số cường giả nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

Đây chính là tuyệt đại thiên kiêu đệ nhất đệ nhị Hoàng bảng.

Không nghĩ tới ở trước mặt Cố Dương lại trở nên hèn mọn như thế.

Nhưng mà bọn họ cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Ai bảo bọn họ đá trúng tấm sắt siêu cấp vô địch Cố Dương này chứ?

Về phần Cố Dương, chỉ nhàn nhạt liếc bọn họ một cái.

"Ta đã nói rồi, hôm nay, ta không có hứng thú chơi với các ngươi."

Cố Dương tùy ý nói xong.

Hắn đưa tay chém ra một kiếm!

Xuy xuy!

Kiếm khí kinh khủng được Cố Dương điều khiển, một phân thành hai.

Một đạo nhắm vào Huyết Kiếm Nhất, một đạo khác giết Nam Cung Vân!

Nhìn thấy vậy.

Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân lập tức mở to hai mắt, đồng tử càng như kim châm co lại.

Giờ phút này, trong ánh mắt bọn họ tràn ngập tuyệt vọng và hối hận.

Sớm biết Cố Dương yêu nghiệt như vậy...

Bọn họ tuyệt đối sẽ không đi trêu chọc Cố Dương!

Nhưng...

Nhân sinh không có chữ nếu như.

Phốc phốc!

Hai tiếng nổ mạnh thình lình truyền đến.

Huyền Kiếm Nhất và Nam Cung Vân chết ngay tại chỗ!

Về phần ngọc bài che giấu một đạo ý niệm mà bọn họ coi là át chủ bài, che giấu Thánh cảnh sau lưng mỗi người.

Thì đã sớm bị Cố Dương sửa chữa phế bỏ.

Thủ đoạn giống vậy, không có khả năng xuất hiện lần nữa trước mặt Cố Dương!

Mà ba đại thiên kiêu đã triệt để ngã xuống tại chỗ.

Tất cả thiên kiêu xung quanh đều là vẻ mặt hoảng sợ, sau đó liên tục lui về phía sau, ánh mắt nhìn về phía Cố Dương càng tràn đầy sợ hãi.

Ngay sau đó.

Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu, tùy ý liếc bọn họ một cái.

Nhất thời, tiếng thét chói tai không ngừng truyền đến.

Mà những cường giả kia cũng căn bản không dám dừng lại, quay đầu liền co giò bỏ chạy.

Thấy như vậy, Cố Dương nhếch miệng cười.

Cũng không có ý tứ để ý tới.

Hắn chợt vẫy tay một cái.

Thu thập tất cả các loại bảo bối trên người ba người bọn Huyền Kiếm Nhất vào trong túi.

Chẳng qua dường như cũng không có đồ tốt gì.

Tùy ý kiểm kê chiến trường.

Nhưng ngay khoảnh khắc tiếp theo,

Trong ánh mắt Cố Dương hiện lên kim mang.

Động tác của hắn cũng đột nhiên trì trệ.

Ánh mắt hắn nhìn lại hướng Huyền Kiếm Nhất vẫn lạc.

Nơi đó giữa không trung.

Rõ ràng là một nhẫn trữ vật màu tím xoay tròn.

Lúc này...

Trong tầm mắt Cố Dương, trên nhẫn trữ vật lại lóe ra trận trận quang mang kỳ dị.

Thấy vậy.

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

"Có đồ tốt à?"

Thần niệm hắn hơi trầm xuống, trực tiếp tiến vào nhẫn trữ vật.

Sau đó không lâu.

Hắn lật tay phải một cái.

Một viên ngọc kì quái rõ ràng rơi vào lòng bàn tay hắn.

"Hửm?"

Cố Dương vốn tưởng rằng lợi dụng vận mệnh chi lực, có thể

trong nháy mắt nhìn ra khối ngọc thạch này là vật gì.

Kết quả...

Xem xét một phen, đúng là không nhìn thấy bất kỳ tin tức gì.

Nhưng không thể nghi ngờ.

Viên ngọc thạch này nhất định không phải phàm vật!

"Không nghĩ tới trên thân Huyền Kiếm Nhất kia lại có bảo bối bực này."

Trong lòng Cố Dương không khỏi mừng rỡ.

Đây xem như là thu hoạch ngoài ý muốn.

Sau đó Cố Dương lại điều tra trong trữ vật giới chỉ của Nam Cung Vân cùng Lý Tử Yên một phen, cũng không phát hiện vật phẩm cùng loại.

Sau đó khẽ lắc đầu.

Nghĩ đến cũng đúng, loại bảo bối kỳ lạ bậc này, làm sao có khả năng mỗi người đều có một cái chứ?

Nghĩ đến điều này, hắn cũng là không vội vàng sửa lại miếng ngọc thạch kia.

Dù sao...

Còn có những đồ vật quan trọng hơn đang chờ hắn.

Nghĩ đến đây, Cố Dương quay đầu nhìn về phía đại điện truyền thừa khổng lồ.

Nói đúng ra đây là gian phòng từng của Huỷ Diệt Thánh Tôn.

"Vào xem xem."

Cố Dương cũng không dừng lại quá lâu.

Liền lên đường hướng đại điện kia đi đến.

Xoẹt xoẹt xoẹt.

Cố Dương chậm rãi dùng sức đẩy cửa đại điện ra.

Sau khi đi vào đại điện.

Nhất thời chính là có vô số mùi thơm đặc thù xông vào mũi.

Cố Dương không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Rõ ràng phát hiện ra nơi này không phải là đại điện, hoàn toàn chỉ là một mảnh tiểu thiên địa!

Bên trong có núi có sông, và có đủ loại kỳ trân dị thú.

Thậm chí còn có cả vườn thuốc chuyên dùng để trồng trọt.

Trong đó có không ít linh dược quý trọng phát triển khỏe mạnh.

Chợt liếc mắt nhìn lại...

Cố Dương còn tưởng rằng mình đã tới sai chỗ.

Nhưng rất hiển nhiên, nơi này lưu lại khí tức nồng đậm của Hủy Diệt Thánh Tôn.

Không ngờ lại là địa phương mà Hủy Diệt Thánh Tôn từng dừng chân.

Trong ánh mắt Cố Dương đại phóng kim mang.

Chợt, ánh mắt, chính là lướt qua vô số linh chi thảo dược, rơi vào trên một tòa nhà gỗ nhỏ cách đó không xa.

Mà cơ duyên lớn nhất dường như chính là chỉ nơi này.

Nhìn thấy vậy, trong ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi hiện ra một tia chờ mong, chợt vội vàng đi tới phía trước.

Trước căn nhà gỗ nhỏ đặt một cái bàn gỗ.

Trên bàn gỗ có đặt một phiến đá.

Mà chỗ cơ duyên kia rõ ràng là chỉ hướng phiến đá này!

Có điều trên bàn gỗ ngoài việc có phiến đá này.

Còn có một quyển thư tịch ố vàng phong cách cổ xưa.

Trên bìa sách, rõ ràng là viết mấy chữ to vặn vẹo 《 Một Đời Của Nhị Ngưu 》 ?

Cố Dương không khỏi sắc mặt cổ quái.

Tên sách này...

Sao cứ có vẻ không phù hợp với thể diện của Hủy Diệt Thánh Tôn lắm?

Nhưng khí tức của Hủy Diệt Thánh Tôn trên đó thật sự là thật.

Suy tư một phen, Cố Dương ngược lại cũng không nóng nảy đi xem xét phiến đá.

Mà trước tiên mở cuốn thư tịch cổ xưa tên là Một Đời Của Nhị Ngưu kia ra xem xét.

Trang thứ nhất, mắt thấy một loạt văn tự xiêu xiêu vẹo vẹo.

Nhìn qua dường như có người vẫn chưa viết chữ rành rọt viết lại trên đó.

Bởi vì có chút nguệch ngoạc, cũng không hiểu viết cái gì.

Cố Dương tiếp tục lật vài trang.

Phát hiện liên tục vài trang đều là như vậy.

Điều này không khỏi khiến Cố Dương có chút mê man.

Chẳng lẽ sách này là Hủy Diệt Thánh Tôn nhặt được ở đâu?

Vậy Hủy Diệt Thánh Tôn ít nhiều có chút thú vị.

Đang lúc Cố Dương cảm thấy thư tịch không có tin tức gì hữu dụng, ý định ngừng đọc đột nhiên, ánh mắt của hắn bỗng nhiên ngưng tụ.

Rốt cục đã nhìn thấy một nhóm văn tự có thể lờ mờ nhận ra.

"... Hiện nay, cuối cùng cũng lĩnh ngộ truyền thừa, hiểu được bí ẩn của thần triều thượng giới, Nhị Ngưu trong lòng rung động, muốn bước vào con đường tu hành, trở thành một giới tu sĩ, nhưng đường xá khó khăn, không biết có thể thành công..."

Nhìn thấy vậy, Cố Dương như có điều suy nghĩ.

Mặc dù chữ không nhiều.

Nhưng lượng tin tức lại không ít.

Cố Dương trong lòng mơ hồ có một ít suy đoán.

Nhưng tin tức quá ít, vẫn chưa thể xác định xuống.

Vì vậy hắn có chút hứng thú tiếp tục lật xem.

"... Hôm nay, Nhị Ngưu rốt cuộc y theo phương pháp truyền thừa của thần triều thượng giới, thành công luyện thể đến cực hạn, cũng tụ khí thành công, rốt cuộc bước lên con đường tu hành, chẳng qua Nhị Ngưu xem trong truyền thừa giảng, tu hành một đường cần ý chí kiên định, cho nên Nhị Ngưu tính đặt cho mình

một cái tên, tên gì tốt đây?"

Nhìn thấy vậy, con mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Tiếp tục nhìn xuống.

"...Nhị Ngưu là kẻ tục tằng, đặt tên càng không am hiểu, vì thế liền tham khảo một phen từ trong truyền thừa của thần triều, từ nay về sau, Nhị Ngưu liền gọi là 'Hủy Diệt', ừm, rất khí phách, Nhị Ngưu rất thích..."

Khi dòng văn tự này hiện lên trước mắt.

Cố Dương cũng hoàn toàn xác định.

Tác giả quyển sách này, chính là Huỷ Diệt Thánh Tôn rồi!

Kết hợp với xem xét đoạn văn đầu.

Khuôn mặt hắn không khỏi lộ vẻ rung động.

"Không nghĩ tới cường giả khủng bố lúc trước chấn nhiếp toàn bộ Huyền Minh đại lục, thậm chí còn khiến Hắc Nguyên Thần Triều lật xe... Trước kia chỉ là một người bình thường."

Loại tên gọi Nhị Ngưu này, chính là người bình thường vì để con cháu của mình sống được lâu hơn, mệnh cứng một chút mới đặt ra tên này.

Hiển nhiên, trước kia Hủy Diệt Thánh Tôn chỉ là một đứa trẻ bình thường.

Nhưng có một chuyện ngoài ý muốn, đã khiến hắn đi tới nơi đây.

Đồng thời đạt được "Thần triều truyền thừa chi pháp" trong thư tịch ghi lại.

Từ nay về sau mới đi lên con đường tu hành.

Nội dung phía sau chính là giảng giải đại khái về Hủy Diệt Thánh Tôn, từ không tới có, từng bước một trưởng thành, tới khi có được thực lực nhất định chính là ra ngoài lang bạt.

Mà nội dung, cũng chính là từ đó im bặt mà dừng lại.

Tiếp theo lại có một số chuyện Hủy Diệt Thánh Tôn đột phá Vương Cảnh, nhưng nội dung không nhiều.

Hiển nhiên sau khi Hủy Diệt Thánh Tôn trở thành cường giả hắn cũng đã trở lại mấy lần.

Hắn vẫn theo thói quen ghi bút ký.

Một đoạn nội dung cuối cùng, chính là ngay khoảnh khắc y đột phá Thánh Cảnh, cũng chính từ đó, Hủy Diệt Thánh Tôn không còn trở về.

"Thật đúng là... khiến người ta chấn động nha."

Cố Dương cũng nhịn không được lắc đầu cảm khái.

Hắn ngược lại có thể đoán ra.

Hủy Diệt Thánh Tôn định sau khi đạt tới bình cảnh Thánh Cảnh sẽ trở lại một chuyến.

Dù sao thì nơi này...

Thế nhưng là tồn tại một chút cơ duyên khủng bố hắn không thể nào mang đi được!

Nghĩ đến đây.

Ánh mắt Cố Dương không khỏi rơi vào trên phiến đá bên cạnh.

Phiến đá nhìn qua ngược lại hết sức bình thường, không có bất kỳ chỗ nào khác thường.

Nhưng ở phía trên ánh mắt của Cố Dương, lại toả ra quang mang dị dạng.

Thậm chí ngay cả thái dương cũng không thể sánh được!

Không ngờ Vận Mệnh chi lực lại thi triển ra.

Chợt, Cố Dương cũng đưa ánh mắt chăm chú nhìn phiến đá.

Một hàng tin tức hiển nhiên là hiện ra trước mắt.

Mà nhìn thấy tin tức hiện ra trước mắt, Cố Dương lập tức nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Phía trên phiến đá này.

Đúng là ghi chép rất nhiều công pháp võ kỹ!

Mà phẩm cấp, kém nhất, lại cũng là Thánh cấp!

Ngoại trừ Thánh cấp ra, còn có tồn tại công pháp cùng vũ kỹ Thần cấp!

Phát giác được điểm này, Cố Dương lập tức lộ ra vẻ mừng như điên.

Chợt trong mắt hiện ra một tia giật mình.

"Cho nên... Cái này quả nhiên chính là cái gọi là truyền thừa đến từ thần triều Thượng Giới."

"Chẳng trách Hủy Diệt Thánh Tôn có thể dựa vào nó từ một phàm nhân trưởng thành đến độ cao như vậy!"

Phía trên phiến đá không chỉ có các loại công pháp vũ kỹ, càng

tồn tại khí tức huỷ diệt cực kỳ hi hữu.

Ngoại trừ hủy diệt khí tức, còn có không gian khí tức Cố Dương có chút quen thuộc.

Cái khí tức kia cực kỳ cổ xưa mà thâm thúy.

Cố Dương chỉ là hơi cảm ngộ một phen, liền cảm giác được lợi ích rất nhiều.

Điểm này, khiến Cố Dương càng thêm sợ hãi thán phục không thôi.

Mà ngoại trừ không gian.

Phía trên phiến đá này, đúng là còn lưu lại một ít khí tức thời gian!

Nếu chuyên tâm cảm ngộ, nói không chừng có thể từ trong ngộ ra được Pháp Tướng Thời Gian, thậm chí là Pháp Tắc Thời Gian!

Nghĩ đến đây, tâm tình Cố Dương nhất thời không khỏi có chút kích động.

Hắn hoàn toàn không ngờ rằng bên trong bí cảnh này lại có cơ duyên lớn như thế!

Đồng thời hắn cũng vô cùng cảm khái.

Suy cho cùng Hủy Diệt Thánh Tôn chỉ là một người bình thường.

Dù cho đã đạt được truyền thừa mênh mông như vậy.

Cũng là hao phí vô số năm mới có thể nắm giữ lực lượng hủy diệt!

Về phần thời gian và không gian, hắn căn bản không cảm ứng

được!

Hoặc nói là khi hắn cảm nhận được thì đã chậm.

Không phải ai cũng giống như Cố Dương.

Cảm ngộ pháp tướng, vốn chính là cực kỳ hao phí thời gian và tinh lực.

Một đạo đủ để tự ngạo, về phần hai đạo, Huyền Minh đại lục từ xưa đến nay chưa bao giờ có.

Đương nhiên, Cố Dương xem như là ngoại lệ.

"A? Hình như nơi này còn ghi chép tin tức cụ thể liên quan tới Thần Cảnh."

Cố Dương trong lúc cảm khái, ánh mắt cũng rơi vào một góc phiến đá.

Trên đó ghi chép tin tức cụ thể về Thần Cảnh và cảnh giới trên Thần Cảnh và công pháp đặc thù tương ứng.

Thấy vậy, con mắt Cố Dương không khỏi hơi sáng lên, liền cẩn thận xem xét một lát.

Cố Dương bừng tỉnh đại ngộ ngẩng đầu.

Cái gọi là Thần Cảnh, lại chia làm Chuẩn Thần, Hư Thần!

Trong đó Chuẩn Thần, chính là cảnh giới của người mạnh nhất Huyền Minh đại lục trước mắt.

Thuộc loại đã nửa bước bước vào lĩnh vực Thần Cảnh.

Nhưng vẫn chưa hoàn toàn bước vào.

Mà Hư Thần phía trên Chuẩn Thần, chính là danh xưng toàn

bộ của Thần Cảnh.

Gọi là Hư Thần cảnh!

Mà đây cũng là Thần Cảnh chân chính!

Phía trên Hư Thần cảnh chính là Chí Tôn!

Chí Tôn cực kỳ khủng bố, ở thượng giới thì nghe đồn dưới Chí Tôn đều là con sâu cái kiến.

Bởi vì...

Cường giả Chí Tôn mới có thể nắm giữ pháp tắc!

Là lực lượng pháp tắc chân chính!

Đây không phải là ngụy pháp tắc chi lực!

Chí tôn càng là có thể sáng tạo ra pháp môn.

Tồn tại cấp bậc này, nghiễm nhiên đã vượt qua bản thân của vũ kỹ, tự thành một phái.

Cũng có thể xưng là thủ đoạn độc quyền của cường giả Chí Tôn rồi!

Mà thủ đoạn bậc này, căn bản không phải là thứ mà Hư Thần cảnh có khả năng sánh bằng!

Sau khi làm rõ những thứ này, trong lòng Cố Dương là cảm khái vạn phần.

Không nghĩ tới bên trên còn có nhiều cảnh giới như vậy.

Trên phiến đá chỉ ghi lại Chí Tôn, nhưng trên Chí Tôn còn có những cảnh giới cao hơn nữa, chẳng qua nội dung phía sau phiến đá đã bị cắt đứt.

Dường như phiến đá này chỉ là một phần truyền thừa hoàn chỉnh!

Không khỏi làm cho Cố Dương biến sắc.

Xem ra lai lịch của phiến đá này cũng cực kỳ không đơn giản!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương trong lòng nhất thời sợ hãi thán phục không thôi.

Lần này thật đúng là mình đến là đúng đắn!

Cái gọi là truyền thừa Thánh Tôn ở trước đó, so với thu hoạch bực này, quả thực chính là con nít gặp đại nhân!

Nội dung trên phiến đá này, tùy tiện tiết lộ ra một ít, đủ để khiến cho toàn bộ Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục điên cuồng!

Ngay cả vị cường giả Chuẩn Thần mạnh nhất kia, chỉ sợ cũng sẽ xé rách da mặt, điên cuồng tranh đoạt!

Dù sao...

Truyền thừa bực này, chính là sáng tạo ra vị Truyền kỳ Huỷ Diệt Thánh Tôn kia đó!

Sau khi cảm khái.

Trong ánh mắt Cố Dương cũng lóe ra quang mang tinh nhuệ.

"Nếu nắm giữ toàn bộ công pháp và võ kỹ trên phiến đá đồng thời sửa đổi công pháp và võ kỹ của nó thì chắc hẳn sẽ tiếp tục tăng lên."

Không ngờ bây giờ lại có sẵn.

Hơn nữa phẩm cấp những công pháp và võ kỹ này còn thập phần kinh người.

Số lượng cũng không ít chút nào!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chính là không có chút nào chần chờ.

Lúc này hắn bắt đầu ngồi xếp bằng.

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm phiến đá, bắt đầu duyệt đọc qua.

Trên phiến đá ghi chép số lượng các loại công pháp và võ kỹ thật không ít.

Cho dù là lấy cường độ linh hồn của Cố Dương hôm nay, cũng cần hao phí không ít thời gian mới có thể hoàn toàn nắm giữ!

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Không biết thời gian trôi qua bao lâu.

Cố Dương đột nhiên hít sâu một hơi, ánh mắt cũng dời khỏi phiến đá.

"Kể từ đó... Tất cả công pháp và võ kỹ đều ghi tạc trong lòng."

"Như vậy kế tiếp, chính là có thể bắt đầu sửa đổi!"

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương lập tức lóe ra một trận quang mang lăng lệ ác liệt.

"Bắt đầu từ công pháp luyện thể đi."

Cố Dương rõ ràng là nhắm mắt lại.

Tâm niệm chợt động.

"Thay đổi tất cả công pháp luyện thể, thời gian là một trăm triệu năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là đã quen việc dễ làm.

Trong nháy mắt.

Thần niệm của hắn đã bị kéo vào trong một khu vực khác.

Một đạo cự tượng che trời rõ ràng hiện lên ở trước mắt Cố Dương.

Đó là một hư ảnh Cổ Thần khổng lồ khó có thể hình dung, trong hư ảnh kia, phảng phất gánh chịu vô số khí tức mục nát.

Cỗ khí tức kia...

Mặc dù chỉ là một tia, nhưng cũng đủ làm cho người ta rung động đến tột đỉnh!

Cũng may cảm giác này cũng không kéo dài quá lâu, Cố Dương chính là lấy lại tinh thần.

Sau đó chậm rãi mở mắt ra.

Giờ phút này, một cỗ khí tức cường hãn đến cực hạn thình lình từ trong cơ thể hắn bộc phát ra!

Hắn không khỏi siết chặt nắm đấm.

Trong thần sắc tràn đầy vui mừng.

Trải qua một trăm triệu năm sửa đổi.

Long Tượng Cổ Thần Quyết Cố Dương tu luyện, chính là Thần cấp hạ phẩm, trực tiếp nhảy lên tới Thần cấp cực phẩm!

"Chẳng qua vậy mà chỉ tu luyện đến tiểu thành?"

Cố Dương có chút cảm khái, cũng không tính là ngoài ý muốn.

Dù sao một trăm triệu năm dài đằng đẵng, phần lớn thời gian đều là dùng để cải tiến công pháp Luyện Thể.

Thời gian dành cho việc tu luyện cũng không dài.

Có thể tu luyện đến tiểu thành, đã xem như là không tệ rồi.

Hơn nữa cho dù chỉ là tiểu thành, lại mang đến thăng cấp, vẫn là cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi nâng lên nắm đấm.

Lúc này, sức mạnh cơ bản của thân thể hắn đã tăng vọt đến sức mạnh khủng bố một trăm con Thần Long!

Một trăm con Thần Long có sức mạnh kinh khủng cỡ nào chứ?

Ngay cả cường giả Thánh Cảnh, đối mặt với một quyền này của hắn... e là cũng không chịu nổi!

Hơn nữa, đây vẫn chỉ là sức mạnh cơ bản của hắn!

Nếu như dốc toàn lực thúc giục, sức mạnh Long Tượng Cổ Thần Thể sẽ một lần nữa được tăng phúc!

Tăng phúc Thần cấp cực phẩm đạt tới con số khủng bố hai mươi lần!

Nói cách khác, dưới tình huống toàn lực bộc phát...

Cố Dương có thể trực tiếp bộc phát ra con số kinh khủng hai ngàn Thần Long chi lực!

Lực lượng kinh khủng bực này, cho dù là Thánh cảnh cũng

phải bị đánh nổ triệt để!

Nghĩ đến đây, tâm tình Cố Dương cũng không khỏi cực kỳ chấn động.

Trên mặt càng tràn ngập ý cười.

Nhưng trong mắt hắn vẫn lộ ra một chút mất mát.

Thần cấp cực phẩm đã là cực khủng bố rồi!

Trên nữa chắc chắn sẽ là Chí Tôn chi pháp trong truyền thuyết!

"Thật là đáng tiếc, nếu trực tiếp sửa đổi thành Chí Tôn chi pháp thì thực lực của ta sẽ càng khủng bố!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi cười lắc đầu.

Chí Tôn chi pháp kinh khủng bực nào!

Lấy nội tình bây giờ của hắn, muốn trực tiếp cải tiến sáng tạo ra một Chí Tôn chi pháp sợ là vô cùng khó khăn.

Nghĩ đến điều này, hắn không dây dưa ở đây nữa.

Dù sao cho tới bây giờ, hắn mới chỉ tu luyện công pháp Luyện Thể.

Phía sau còn có không ít đồ vật chờ hắn đi tu luyện.

Nghĩ đến đây, Cố Dương hít sâu một hơi.

Lại lần nữa ngồi xếp bằng dưới đất.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

"Như vậy kế tiếp..."

"Nên sửa chữa quyền pháp!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền động tâm.

"Thay đổi tất cả quyền pháp, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi.

Cảm giác quen thuộc dâng lên.

Cố Dương chỉ cảm thấy linh hồn của mình bỗng nhiên chấn động.

Một cỗ sát khí kinh khủng khó có thể tưởng tượng trong nháy mắt bao trùm linh hồn hắn.

Sát cơ cường hãn kia, với linh hồn lực cường hãn như Cố Dương cũng không nhịn được khẽ run rẩy!

Cố Dương chấn động trong lòng.

Nhưng cũng là nín thở ngưng thần, nhanh chóng hấp thu nó.

Thời gian thoáng một cái trôi qua.

Cố Dương chậm rãi mở mắt ra.

Toàn bộ nội tình quyền pháp đã được chỉnh sửa và lắng đọng cả trăm triệu năm, giờ đã bị hắn nắm giữ triệt để!

Mà lần tăng lên này cũng vượt quá sức tưởng tượng!

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang kinh hỉ.

Vốn dĩ hắn tu luyện Long Tượng Thần Lực Quyền thậm chí còn ở Thần cấp hạ phẩm.

Mà hôm nay trải qua sửa đổi vô số quyền pháp đỉnh cao, nội

tình gia tăng.

Long Tượng Thần lực quyền cũng phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất trong một trăm triệu năm này!

Cũng giống như công pháp luyện thể Long Tượng Cổ Thần Quyết, có thể trực tiếp bước vào cấp độ Thần cấp cực phẩm!

Tên của nó là...

Long Tượng Thí Thần Quyền!

Một quyền xuất ra, ngay cả Thần Cảnh cũng giết cho ngươi xem!

Đây chính là chỗ bá đạo của môn quyền pháp này!

Đương nhiên, với thực lực của Cố Dương hôm nay, muốn dựa vào cái này đánh giết cường giả Thần Cảnh vẫn là quá mức suy nghĩ hão huyền.

"Tu luyện Long Tượng Thí Thần Quyền đến viên mãn, trấn giết Thánh cảnh đỉnh phong lại không thành vấn đề!"

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Đối với chuyện này, hắn vẫn có chút hài lòng.

Cộng thêm Long Tượng Cổ Thần Quyết, hắn đã nắm giữ hai đại công pháp và vũ kỹ Thần cấp cực phẩm!

Ngoại trừ Long Tượng Thí Thần quyền tăng lên.

Thần lực ngụy pháp tắc mà Cố Dương nắm giữ, trong lần thay đổi này đạt được đề thăng rất lớn.

Cố Dương tiện tay vẫy một cái.

Một luồng năng lượng cực kỳ tinh thuần và tràn đầy kinh khủng không cách nào tưởng tượng nổi xuất hiện trên đầu ngón tay hắn.

Năng lượng ẩn chứa trong đó, cho dù là cường giả Thánh cảnh đỉnh phong, sau khi nhìn thấy chỉ sợ cũng phải đại kinh thất sắc, mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Bởi vì... rõ ràng là Thần lực ngụy pháp tắc chi lực cấp tiểu viên mãn!

"Lại chỉ là Tiểu viên mãn."

Cố Dương dường như còn cảm thấy có chút tiếc hận.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, số lượng quyền pháp trên phiến đá cũng không nhiều.

Đối với việc thăng cấp Thần lực ngụy pháp tắc cũng là cực kỳ có hạn.

Có thể từ bảy thành ban đầu tăng lên đến tiểu viên mãn đã xem như cực kỳ không tệ rồi.

“Thần lực ngụy pháp tắc chi lực tiểu viên mãn, nếu toàn lực thúc giục, chém giết thánh cảnh cũng không phải là chuyện khó khăn gì, thậm chí...”

Trong ánh mắt Cố Dương lóe ra một tia ba động lăng lệ ác liệt.

Nhưng rất nhanh, hắn thu liễm lại.

"Như vậy kế tiếp... chính là công pháp."

Cố Dương hít sâu một hơi.

Sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

Số lượng công pháp ghi chép trên phiến đá khá nhiều.

Nếu sửa đổi toàn bộ chỉ sợ sự tăng trưởng so với quyền pháp và công pháp luyện thể càng thêm kinh khủng!

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương cũng không khỏi mong đợi.

Tâm niệm hắn vừa động, trực tiếp sửa đổi!

"Thay đổi tất cả công pháp, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Cố Dương thình lình nhắm chặt hai con ngươi.

Một cỗ khí tức khủng bố mênh mông đến khó có thể tưởng tượng trong nháy mắt tràn vào trong đầu hắn.

Cảnh tượng quen thuộc lại lần nữa hiện lên trước mắt hắn.

Đó là một vùng không gian hư vô.

Dường như cái gì cũng không có.

Linh hồn của Cố Dương chính là trôi nổi trên không trung.

Hắn chậm rãi mở mắt ra.

Cũng chính là lúc mở mắt ra, một cỗ khí tức khó có thể tưởng tượng nổi thình lình từ bốn phương tám hướng bắn nhanh tới không gian hư vô!

Xuy xuy xuy!

Từng đạo Kiếm cương đáng sợ nháy mắt đã bao phủ toàn bộ phiến không gian trong đó.

Bộc phát ra kiếm chiêu cực kỳ cường hãn!

Một đạo kiếm chiêu tùy ý kia, đều làm cho ánh mắt Cố Dương chấn động.

Kinh khủng!

Sắc bén!

Thật là kinh hãi!

Đạo đạo khí tức ác liệt này, so với trước còn cường đại hơn vô số lần!

Hơn nữa...

Trong mỗi một đạo kiếm cương, đều ẩn chứa lực lượng khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Hủy Diệt!

Thời gian!

Không gian!

Thậm chí còn có âm Dương chi lực dung hợp điều hòa trong đó!

Cố Dương tâm thần chấn động, đồng thời cũng điên cuồng thôn phệ hấp thu nội tình và lắng đọng mênh mông ở trong đầu.

Nội tình một trăm triệu năm của nhiều công pháp như vậy, chỉ hấp thu thôi cũng cần hao phí không ít thời gian.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

Cuối cùng.

Vào một ngày nào đó, Cố Dương lần nữa mở to mắt, một tia

quang mang lăng lệ đến cực hạn từ trong ánh mắt Cố Dương bắn nhanh ra.

Trực tiếp vạch phá phía chân trời, lưu lại trên không trung một vết tích cực kỳ khắc sâu.

"Hô..."

Cố Dương phun ra một ngụm trọc khí thật sâu, trong ánh mắt rõ ràng tràn đầy rung động.

Lần sửa đổi này thu hoạch cực kỳ phong phú.

Một trăm triệu năm nội tình khủng bố và lắng đọng lại, đã bị Cố Dương triệt để hấp thu sạch sẽ.

Mà dưới sự sửa đổi một trăm triệu năm, Thiên Thần Kiếm Quyết cũng triệt để đạt được lột xác từ Thần cấp hạ phẩm ban đầu, trực tiếp tăng lên tới Thần cấp cực phẩm!

Thậm chí mơ hồ chạm đến tầng thứ trên Thần cấp!

Chương 748 - Điên cuồng sửa chữa! Yên Diệt Kiếm Quyết! Thời Gian! Yên Diệt! Tuyệt Tiên! Tru Tiên! (2)

Mà bây giờ Thiên Thần Kiếm Quyết cũng đã có tên hoàn toàn mới của nó - Yên Diệt Kiếm Quyết, một môn gần như kết hợp tất cả năng lực kiếm đạo mà Cố Dương nắm giữ!

Yên Diệt Kiếm Quyết tất nhiên là được Cố Dương tu luyện tới cấp độ viên mãn.

Tu luyện tới viên mãn.

Tất cả Thần Nguyên Kiếm Cương trong cơ thể hắn chính là đã hoàn toàn biến thành Yên Diệt Kiếm Cương khủng bố!

Bên trong Yên Diệt Kiếm Cương ẩn chứa rất nhiều năng lực.

Hủy diệt, thời gian, không gian thậm chí âm dương!

Mà đây, cũng là dưới tác dụng của âm Dương chi lực, mới dung hợp tất cả lực lượng làm một thể, kết hợp cải tiến, từ đó mới sáng tạo ra Yên Diệt Kiếm Quyết!

Mà Yên Diệt Kiếm Cương trải qua Yên Diệt Kiếm Quyết ngưng tụ ra, càng khủng bố đến cực hạn.

Bất kỳ đạo nào cũng có thể dễ dàng tru sát một cường giả Chuẩn Thánh, thậm chí còn đáng sợ hơn nhiều!

Bởi vì nguyên nhân nắm giữ lực lượng thời không.

Lực phá hoại của Yên Diệt Kiếm Cương không chỉ cực kỳ khủng bố, tốc độ cũng vô cùng quỷ dị, ngay cả cường giả Thánh Cảnh cũng đừng nghĩ nắm được quỹ tích quỷ dị của nó!

"Thật sự là tăng lên một cách đáng sợ nha!"

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái.

Chợt nhịn không được, ngón tay vung lên.

Keng!

Chỉ trong nháy mắt, một luồng Yên Diệt Kiếm Chỉ bắn ra từ trong cơ thể hắn.

Kiếm cương phóng lên cao.

Cho dù là Cố Dương, cũng suýt nữa không bắt được quỹ tích của nó.

Trong nháy mắt lao ra phía chân trời, suýt nữa đâm thủng cả bầu trời tiểu thế giới này!

"Kiếm Cương thật là kinh khủng!"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng líu lưỡi cảm thán.

Lần sửa đổi công pháp này, tăng lên thật sự là khó có thể tưởng tượng!

Kể từ đó, hắn càng có tự tin hơn.

Lấy thực lực hắn bây giờ Huyền Minh đại lục nơi nào không thể tới chứ?

Ngay cả Hắc Ám Thâm Uyên cực kỳ nguy hiểm kia...

Đều là có thể tiến vào xông xáo một phen!

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Chẳng qua chợt hắn lắc đầu.

"Đó là chuyện sau đó."

"Bây giờ mà nói..."

"Đó là kiếm pháp mấu chốt nhất rồi!"

Cố Dương nghĩ đến đây, thần sắc lập tức hiện ra một tia chờ mong.

Công pháp tăng lên còn kinh khủng như vậy.

Vậy kiếm pháp thì sao?

Phải biết rằng số lượng kiếm pháp được ghi chép trên phiến đá lần này còn nhiều hơn cả công pháp!

Hơn nữa còn có vài bản kiếm pháp Thần cấp!

Nếu như đem toàn bộ sửa đổi lại sẽ mang đến cho mình tăng lên kinh khủng cỡ nào?

Cố Dương tâm tình không khỏi mang theo một tia kích động cùng chờ mong.

Sau đó, Cố Dương cũng không có ý tứ chần chờ.

Lúc này chính là nhắm mắt lại, bắt đầu sửa chữa!

"Thay đổi tất cả kiếm pháp, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, hai mắt Cố Dương đóng chặt.

Giờ phút này.

Một cỗ khí tức mênh mông đập vào mặt, xông vào trong đầu hắn, chấn động linh hồn của hắn.

Độ mênh mông của nó, Cố Dương cũng không thể dùng ngôn ngữ để hình dung, chỉ có thể toàn tâm toàn ý vào nó, chậm rãi hấp thu.

Giờ phút này.

Cố Dương hoàn toàn đắm chìm trong đó.

Thời gian như từng giọt từng giọt nước trôi qua.

So với trước đây, thời gian sửa chữa tất cả kiếm pháp tất nhiên là lâu nhất.

Chẳng qua Cố Dương cũng không biết điểm này.

Bởi vì trong quá trình hấp thu dung hợp...

Hắn đã hoàn toàn đắm chìm trong đó, quên mất thời gian.

Trong quá trình hấp thu, vẻ mặt của hắn cũng từng bước trở nên khiếp sợ.

Không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Trong ánh mắt hắn tràn ngập vui mừng và kích động.

"Không nghĩ tới lần này sửa chữa kiếm pháp mang tới tăng lên lại khủng bố như thế!"

Cố Dương liên tục hít sâu, trấn an tâm tình kích động.

Đầu tiên chính là Tuyệt Thiên Kiếm Kinh!

Phải biết rằng lúc trước tứ đại kiếm chiêu của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh đều được đề thăng lên Thần cấp.

Mà trải qua trăm triệu năm sửa đổi và hoàn thiện, ba thức đầu của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh.

Cũng chính là ba thức Trảm Thiên Bạt Kiếm, Thiên Diệt và Tuyệt Thiên.

Bị dung hợp làm một chiêu!

Một chiêu này có tên là Tuyệt Tiên!

Một kiếm này, lấy Thời Không Kiếm Đạo Pháp Tướng làm cơ sở, dung nạp Hủy Diệt, âm Dương chi lực!

Một kiếm chém ra, là có thể coi nhẹ thời không, nhẹ nhõm lấy đầu kẻ địch!

Hơn nữa uy lực lại càng đáng sợ đến cực điểm!

Chính là một kiếm tất sát có thể chôn vùi vạn vật!

Về phần thức thứ tư Vận Mệnh.

Cũng là ở trong một trăm triệu năm cải tiến, lấy bản thân Vận Mệnh làm cơ sở, dung nạp thời không, nhân quả, trui luyện hóa thành một kiếm kinh khủng có thể Tru Tiên!

Một kiếm này, siêu thoát vận mệnh!

Từ lúc rút kiếm ra, vận mệnh của đối thủ đã hoàn toàn đã định xong!

Nhất Kiếm Tuyệt Tiên, Nhất Kiếm Tru Tiên!

Hai đại kiếm chiêu chính là Chung Cực kiếm chiêu dung hợp tất cả nội tình của Cố Dương hôm nay mới cô đọng ra được!

Phẩm cấp của nó, lại vượt qua cả Thần cấp!

Theo lý mà nói, trên Thần cấp đó chính là pháp môn Chí tôn trong truyền thuyết!

Nhưng theo miêu tả trên phiến đá đối với Chí Tôn chi pháp.

Hai đại kiếm chiêu của hắn cũng chưa chân chính bước vào loại cấp độ kia.

Nhưng lại vượt xa cấp độ Thần cấp!

Như thế xem ra dùng ngụy Chí Tôn chi pháp để hình dung, càng thêm thích hợp.

Đương nhiên, kiếm đạo chí lý nó ẩn chứa, tuyệt đối có thể dùng siêu thoát để hình dung, chính là kiếm đạo cấp bậc siêu thoát siêu việt vô thượng.

Chỉ là, nội tình Cố Dương vẫn nông cạn một chút, chỉ sáng tạo ra kiếm chiêu qua loa.

Nhưng tiềm lực của kiếm đạo này, tuyệt đối có thể dùng từ độc đoán vạn cổ để hình dung.

"Đáng tiếc, vậy mà không có phương pháp một hơi tăng lên tới Chí Tôn pháp!"

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không khỏi khẽ thở dài.

Đối với việc này, ít nhiều vẫn có chút đáng tiếc.

Chẳng qua trong lòng Cố Dương càng thêm cao hứng.

Bởi vì mặc dù không thể một hơi tăng lên tới chí tôn chi pháp.

Nhưng nếu sau này nội tình mình tăng cường, cải tiến Chí Tôn chi pháp, chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian!

"Đã rất kinh khủng rồi."

Cố Dương lắc đầu cảm thán.

Hai đại kiếm chiêu này đều có thể khiến mình dễ dàng đồ sát Thánh Cảnh!

Cụ thể mạnh bao nhiêu, ngay cả chính hắn cũng không thể đưa ra phán đoán rõ ràng.

Bởi vì hắn chưa từng chân chính giao thủ với Thánh Cảnh.

Mà lần sửa đổi này, toàn bộ kiếm pháp lấy được tăng lên, có lẽ hoàn toàn không chỉ như thế!

Trong ánh mắt Cố Dương nhất thời hiện ra một tia quang mang ác liệt.

Ngoại trừ biến hóa cực lớn và tăng lên của Tuyệt Thiên Kiếm Kinh.

Tăng mạnh càng lớn chính là các loại đại nguỵ pháp tắc!

Đầu tiên, đó chính là Hủy Diệt Pháp Tắc, trong lần sửa đổi này, rõ ràng là trực tiếp từ bảy thành ban đầu, trực tiếp tăng lên tới Đại viên mãn!

Chính là cực hạn của nguỵ pháp tắc!

Hủy Diệt nguỵ pháp tắc đại viên mãn, tiến thêm một bước, chính là lĩnh vực pháp tắc trong truyền thuyết.

"Cực hạn của nguỵ pháp tắc... Chậc chậc."

Cảm nhận được sự khủng bố của lực lượng nguỵ Pháp Tắc Hủy Diệt.

Trong lòng cũng rung động cảm thán không thôi.

Dù cho là Hủy Diệt Thánh Tôn, khi hắn đột phá Thánh Cảnh cũng chưa bao giờ nắm giữ được lực lượng nguỵ Hủy Diệt Pháp Tắc tới đại viên mãn!

Mà hiện tại hắn cách lĩnh vực pháp tắc trong truyền thuyết kia, đã chỉ còn kém một bước nữa là lâm môn!

Mà ngoại trừ hủy diệt ra.

Không Gian nguỵ Pháp Tắc cũng đồng dạng từ bảy thành tăng lên tới cấp độ đại viên mãn!

Lực lượng nguỵ pháp tắc không gian đại viên mãn kinh khủng bực nào!

Thậm chí hắn còn có thể dùng nó để phong tỏa giam cầm một tên cường giả Thánh cảnh!

Đây chính là chỗ bá đạo của nguỵ pháp tắc không gian đại viên mãn!

Mà nếu kết hợp sử dụng một kiếm Tuyệt Tiên lại càng khủng bố hơn!

Mà loại khủng bố đó, ngay cả là Cố Dương cũng khó có thể tưởng tượng!

Chẳng qua làm cho Cố Dương càng thêm ngoài ý muốn chính là.

Lần này dưới sự sửa đổi toàn diện của kiếm pháp, ngoại trừ hủy diệt không gian hai đại pháp tắc cùng được tăng lên khủng bố ra.

Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc và âm Dương Pháp Tướng vậy mà cũng đạt được tăng lên cực kỳ khủng bố, Vận Mệnh Pháp Tắc từ sáu thành ban đầu, vậy mà cũng trực tiếp tăng lên tới đại viên

mãn.

Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc Chi Lực đại viên mãn kinh khủng đến cỡ nào?

Cố Dương cũng không dám tưởng tượng!

Chỉ biết thực lực của hắn bây giờ thật sự có chút khó có thể đánh giá!

Thánh cảnh?

Tiện tay có thể giết được chứ?

Ngay cả là Chuẩn Thần cảnh trên Thánh Cảnh hắn cũng chưa chắc không thể đánh một trận, đương nhiên, vẫn là câu nói kia, không biết hạn mức cao nhất của Thánh Cảnh cùng Chuẩn Thần ở đâu, Cố Dương cũng không cách nào đưa ra phán đoán rõ ràng.

Mà âm Dương ngụy pháp tắc cũng là trực tiếp viên mãn.

Loại đề thăng này, cũng khiến trong lòng Cố Dương chấn động không thôi.

Mà ngoài ra Cố Dương còn từ trong phiến đá trực tiếp ngộ được lực lượng Thời gian pháp tắc trong truyền thuyết!

Hơn nữa còn trực tiếp vượt qua rất nhiều cảnh giới trước đó.

Trực tiếp đi tới Thời Gian ngụy Pháp Tắc chi lực đại viên mãn!

"Thu hoạch này..."

Cảm nhận được điều này, ngay cả Cố Dương cũng nhịn không được lộ ra vẻ mặt kinh ngạc cùng chấn động.

Hắn không ngờ lần này lại có thể thu hoạch được một cách kinh khủng như thế!

Không chỉ có các loại ngụy pháp tắc chi lực đạt được toàn diện đề thăng, còn ngoài ý muốn nắm giữ được Thời gian pháp tắc chi lực trong truyền thuyết!

"Hơn nữa..."

"Nếu như đem Thời gian, Không Gian, hủy diệt cùng với các loại âm Dương, Pháp Tắc Chi Lực toàn bộ kết hợp lại mà nói."

Trong ánh mắt Cố Dương như có minh ngộ chi quang hiển hiện.

Chợt, hắn ta chậm rãi vươn tay phải ra.

Trên ngón tay hắn, một đạo khí tức giống như hủy diệt bỗng nhiên hiển hiện.

Đó là lực lượng ngụy pháp tắc Hủy Diệt!

Ngay sau đó, lại có một đạo khí tức kinh khủng nổi lên.

Đó là Thời Gian nguỵ Pháp Tắc chi lực.

Sau đó, lực lượng ngụy pháp tắc không gian xuất hiện!

Lực lượng ngụy pháp tắc âm Dương bộc phát!

Từng đạo ngụy pháp tắc rõ ràng hiện lên ở trên ngón tay của Cố Dương.

Sau đó dưới năng lực của ngụy pháp tắc âm Dương chi lực, tất cả ngụy pháp tắc chi lực rõ ràng triệt để giao hòa cùng một chỗ!

Sau đó...

Một cỗ khí tức đáng sợ khó có thể tưởng tượng lập tức từ trong tay Cố Dương truyền đến!

Khí tức kinh khủng kia, rõ ràng là chấn động toàn bộ thế giới!

Không gian đều rung động điên cuồng.

Giờ phút này, toàn bộ đại điện đều rung chuyển.

Phảng phất như bị chấn nhiếp bởi đạo khí tức khủng bố dung hợp mà thành trong tay Cố Dương!

Cùng lúc đó, trên mặt Cố Dương cũng tràn đầy rung động nhìn khí tức dung hợp khủng bố trên ngón tay mình!

Khí tức kia có chút tương tự với Yên Diệt Kiếm Cương, nhưng lại khủng bố hơn!

"Đây là..."

Cố Dương vẻ mặt rung động.

"Đại viên mãn Yên Diệt nguỵ pháp tắc?"

Hiển nhiên, dung hợp toàn bộ ngụy pháp tắc vào cùng một chỗ, dưới âm Dương chi lực dẫn dắt dung hợp, Cố Dương đúng là sáng tạo ra một loại ngụy pháp tắc chi lực hoàn toàn mới!

Tên của nó là Yên Diệt!

Nguỵ pháp tắc Yên Diệt cấp bậc đại viên mãn!

Phẩm chất của nó gần như có thể xếp ngang với vận mệnh siêu thoát kia!

"Hízz..."

Thu hoạch này cũng là khiến cho Cố Dương nhịn không được hít sâu một hơi.

Trong mắt không khỏi hiện ra trận trận hoan hỉ.

"Đây đúng là ngoài ý muốn mà!"

Cố Dương thiếu chút nữa nhịn không được cười ra tiếng.

Hắn vốn chỉ thử qua một phen, không ngờ...

Vậy mà có thể bất ngờ sáng tạo ra loại lực lượng pháp tắc có thể có thể so với ngụy pháp tắc cấp siêu thoát Vận Mệnh kia!

"Không biết có thể nhờ vào đó trực tiếp sửa chữa ngụy pháp tắc, làm nó trực tiếp đột phá đến lĩnh vực pháp tắc hay không?"

Cố Dương bỗng nhiên nghĩ đến.

Hắn có chút động tâm.

Ngụy pháp tắc đại viên mãn đích xác rất khủng bố, thậm chí có thể giúp hắn cùng Chuẩn Thần phân cao thấp.

Nhưng...

Hiện tại hắn có chút nôn nóng muốn nhìn xem, lực lượng pháp tắc phía trên ngụy pháp tắc... rốt cuộc sẽ khủng bố đến mức nào!

Nghĩ đến đây, hắn không khỏi ngồi xếp bằng lại.

Hắn dự định thử trước một chút!

Mà phương pháp thử nghiệm cũng rất đơn giản.

"Thay đổi Thần lực ngụy pháp tắc, thời gian là... Một trăm triệu năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi.

Cố Dương yên lặng chờ đợi.

Thời gian dần dần trôi qua.

Chân mày Cố Dương chậm rãi nhăn lại.

Ngay sau đó

Hắn mở to mắt, trong mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

"Xem ra... Vẫn chưa được nha."

Trải qua một trăm triệu năm sửa đổi.

Thần lực ngụy pháp tắc vốn là tiểu viên mãn giờ đã lên đến cấp đại viên mãn.

Vẫn là chưa đột phá giới hạn kia.

Trên mặt Cố Dương lộ ra suy tư.

"Quả nhiên bản thân pháp tắc chính là sự tồn tại cực kỳ khủng bố, cũng chỉ có tồn tại cường giả Chí Tôn chân chính mới có thể nắm giữ."

Hắn cũng chưa từng thấy qua lực lượng pháp tắc chân chính, cũng chưa từng thấy qua chí tôn chi pháp trên phiến đá kia, chẳng qua chỉ là một ít khái niệm mà thôi.

Dùng vật này để nắm giữ lực lượng pháp tắc cùng với chí tôn chi pháp trong truyền thuyết kia, không thể nghi ngờ chính là có chút người si nói mộng.

Hơn nữa cái hào rộng này, là ngay cả thời gian đều không thể đền bù!

Dù sao nếu chỉ cần thời gian đủ dài là có thể lĩnh ngộ, vậy thì vô số cường giả Thánh cảnh cũng sẽ không kẹt tại ngụy pháp tắc.

Ngụy pháp tắc còn như thế, càng đừng nói tới pháp tắc chân chính!

"Đường dài lại gian nan nhỉ."

Cố Dương không khỏi lắc đầu cảm thán một câu.

Chợt chậm rãi đứng dậy.

Về phần kế tiếp sửa đổi các ngụy pháp tắc khác, Cố Dương tự nhiên không có ý định tiếp tục sửa đổi.

Dù sao cho dù sửa chữa, kết quả cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa gì.

Nhiều lắm cũng chỉ là giúp cho những ngụy pháp tắc khác càng thêm thấu triệt mà thôi.

Nhưng muốn đột phá đến pháp tắc vẫn cần một ít phương pháp khác.

Không thể chơi cứng được.

"Phiến đá này mang theo đi."

Ánh mắt Cố Dương rơi vào trên phiến đá.

Sau đó tay phải hắn vẫy một cái, trực tiếp thu phiến đá vào trong túi.

Tốt xấu gì cũng là bảo bối đến từ thượng giới, hơn nữa nếu mình đến thượng giới tìm được bộ phận khác của phiến đá này.

Nói không chừng còn có thể thu hoạch được thu hoạch càng khoa trương hơn!

Bảo bối bực này, đương nhiên không thể bỏ qua.

Sau khi thu phiến đá vào trong túi, Cố Dương cũng không có ý định buông tha những bảo bối khác.

Bốn phía chỉ cần là bảo bối, đều được Cố Dương toàn bộ thu vào trong trữ vật giới chỉ.

Trữ vật giới chỉ trong tay hắn có số lượng kinh người.

Cho nên căn bản không cần lo lắng không bỏ vào hết được.

Sau khi lấy đi toàn bộ bảo bối trong đại điện.

Cố Dương lúc này mới tinh thần sảng khoái đi ra đại điện.

Giờ phút này, những bảo bối khác trong bí cảnh cũng gần như bị cầm sạch sẽ.

Về phần những cường giả kia, cũng không thấy bất kỳ bóng dáng nào cả.

Cố Dương ngược lại cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp rời khỏi bí cảnh.

Chẳng qua làm cho Cố Dương ngoài ý muốn chính là dọc theo con đường này, hắn lại không thấy bất luận một tên cường giả nào!

"Không có người nào sao?"

Cố Dương không khỏi lộ ra vẻ mặt quái dị.

Những người này đều rời đi?

Hay là nói...

Có cường giả Thánh cảnh đến, cho nên bọn họ rời đi?

Dù sao lúc trước hắn tiêu diệt ba đại thiên kiêu Huyền Kiếm Nhất, Thánh cảnh sau lưng bọn họ khẳng định cũng sẽ không bỏ qua cho mình.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương có chút ngưng tụ.

Gương mặt lại nở nụ cười tự tin.

Với thực lực của hắn bây giờ...

Thánh cảnh?

Trong nháy mắt giết!

Sau đó Cố Dương trực tiếp đi ra khỏi bí cảnh.

Mà chờ khi hắn đi ra khỏi bí cảnh, chuyện hắn đang tưởng tượng dường như cũng không phát sinh.

Bên ngoài nào có bóng dáng Thánh cảnh?

Thậm chí ngay cả một bóng người cũng không thấy!

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương lúc này không khỏi lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Những cường giả kia rời đi, hắn ngược lại cũng không suy nghĩ quá nhiều.

Nhưng những Thánh cảnh kia không ngờ lại không tới gây sự với mình?

Điều này làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Có điểm gì đó không đúng!

Chẳng qua lúc Cố Dương đang kinh ngạc.

Một luồng khí tức quen thuộc từ bên cạnh truyền tới.

Cố Dương ngẩng đầu nhìn lại, rõ ràng là nhìn thấy mặt Hoàng Văn Phong tràn đầy chấn động vọt tới.

"Cố huynh, cuối cùng ngươi cũng đi ra rồi!"

"Đã qua gần ba tháng, ta còn tưởng ngài ở bên trong xảy ra vấn đề gì chứ."

Hoàng Văn Phong nhìn thấy Cố Dương không có việc gì, lo lắng trong lòng cũng bỗng nhiên hạ xuống.

Lúc đầu trong lòng hắn còn có chút bồn chồn, dù sao những thiên kiêu khác đều đã rời đi, chỉ có Cố Dương chậm chạp không đi ra.

Mà hắn lại cảm thấy thực lực của mình không đủ, không dám xông vào bí cảnh.

Ngộ nhỡ xảy ra chuyện thì không hay lắm.

Cho nên hắn đành phải chờ ở chỗ này ba tháng!

"Ba tháng?"

Cố Dương lộ vẻ kinh ngạc.

Không ngờ mình lại ở đó lâu như vậy.

Nhưng mà cũng không còn cách nào khác.

Lần này sửa đổi quá mức kinh người, đến mức hắn đều quên mất thời gian.

Chỉ là ngay thời điểm Cố Dương cảm khái.

Sắc mặt Hoàng Văn Phong đột nhiên biến đổi.

"Đúng rồi!"

"Cố huynh, Trung Châu xảy ra đại sự!"

Hoàng Văn Phong vội vàng có chút lo lắng nói.

"Hửm?"

"Đại sư gì?"

Cố Dương không khỏi khẽ nhíu mày, hỏi.

"Hôm qua thần triều thượng giới đột nhiên xâm lấn Huyền Minh thành, hôm nay toàn bộ Huyền Minh đại lục chỉ cần là cường giả từ Vương cảnh trở lên đều bị điều đến phụ cận Huyền Minh thành, chống cự thần triều xâm nhập!"

Hoàng Văn Phong vội vàng nói.

Nghe vậy, Cố Dương mày nhíu sâu hơn.

"Toàn diện xâm nhập?"

"Lá chắn thế giới Trung Châu mạnh mẽ như vậy, ngăn cản thần triều Thượng Giới nhiều năm như vậy, tại sao lại đột nhiên bị công phá rồi?"

Cố Dương không khỏi có chút nghi ngờ hỏi.

Hình như có chút không đúng.

Hoàng Văn Phong lắc đầu.

"Điểm này ta cũng rất nghi hoặc, nhưng không rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì, chỉ có tiến về Huyền Minh thành mới có thể biết được."

"Cố huynh, ngài muốn qua đó không?"

Hoàng Văn Phong hỏi.

Trên thực tế hắn ta cũng đã bị triệu tập rất nhiều lần.

Dù sao bản thân hắn cũng là một vị cường giả Vương cảnh.

Chỉ là hắn tìm không ít cớ để kéo dài một đoạn thời gian.

Hiện tại, hắn cũng không thể không đi chiến trường.

Cố Dương không trả lời.

Trong ánh mắt có nhàn nhạt kim mang hiện ra.

Giờ phút này.

Trong ánh mắt Cố Dương, huyết khí dường như ngập trời phóng lên!

Trong Huyền Minh thành mênh mông vô bờ, nhưng là thi thể nằm khắp đồng, núi thây biển máu, giống như lò luyện Địa Ngục, cực kỳ chấn động!

Toàn bộ Trung Châu phảng phất như ở trong địa ngục.

Cho dù là Cố Dương chứng kiến một màn này, cũng không khỏi rung động trong lòng.

Chợt ánh mắt hắn ngưng tụ.

"Đây là tương lai của Huyền Minh đại lục sao?"

Tuy rằng cũng không thể nhìn rõ ràng, từ đó cũng có thể nhìn ra được Huyền Minh đại lục chỉ sợ không gánh nổi kiếp nạn này.

Chẳng qua loại tương lai này dường như cũng không bao hàm chính mình.

Bởi vì hắn không cảm nhận được khí tức của bản thân.

"Như vậy liền đi thôi!"

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, trong ánh mắt lóe ra một tia quang mang hưng phấn.

Bây giờ thực lực hắn tăng lên nhiều như thế, chính là cần hảo hảo thi triển một phen!

Hiển nhiên, Huyền Minh thành là một nơi lịch luyện vô cùng tốt!

Về phần thần triều xâm lấn hắn tự nhiên cũng sẽ không ngồi yên không quan tâm.

Mặc dù đối với những người Trung Châu kia không có hảo cảm gì quá lớn, nhưng hắn cũng có không ít thân bằng hảo hữu tại Huyền Minh đại lục.

Nếu thần triều triệt để xâm lấn, Huyền Minh đại lục đương nhiên không tránh khỏi một đợt bị đại thanh tẩy.

Một màn này, Cố Dương sẽ không dễ dàng để nó xuất hiện!

"Vâng!"

Hoàng Văn Phong cũng liên tục gật đầu.

Chợt dưới sự dẫn dắt của Cố Dương, trực tiếp xé rách không gian, hướng về phía Huyền Minh Thành mà đi!

Mà ngay tại thời điểm Cố Dương lên đường tiến đến Huyền Minh thành.

Bên trong Huyền Minh thành.

Nói đúng ra, là một mặt khác của Huyền Minh thành.

Nơi này...

Rõ ràng là có từng bức tường thành toàn thân đen kịt, tỏa ra khí tức cực kỳ cường hãn!

Vô số tường thành lan tràn ra bốn phía, vậy mà nhìn không

thấy điểm cuối.

Toàn bộ Huyền Minh thành đều bao trùm trong đó.

Nó che chở cho Huyền Minh thành, cũng che chở cho Trung Châu.

Mà ở mặt khác tường thành rõ ràng là một vùng hải vực vô tận khác!

Dường như trên tường thành tản mát ra khí tức cực kỳ cường hãn.

Mà dưới ảnh hưởng của khí tức này.

Đúng là không nhìn thấy bất luận kẻ nào đạp lên hư không!

Chỉ nhìn thấy mặt bên kia tường thành, từng bóng người mặc áo giáp đen đang toàn lực bộc phát thủ đoạn của mình, toàn lực oanh kích tường thành!

Chợt liếc nhìn lại, những thân ảnh này gần như là lấy trăm triệu để tính, số lượng cực kỳ khoa trương!

Mà những người này rõ ràng đến từ Hắc Nguyên Thần triều!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời sau lưng bọn họ, có một lỗ hổng cực lớn bị xé rách.

Giờ phút này lại có hắc giáp chiến sĩ cuồn cuộn không ngừng trào ra từ đó, sau đó nhảy xuống, vững vàng rơi ở ngoài tường thành!

Mà đám hắc giáp chiến sĩ này, kém nhất cũng là Vương cảnh!

Bên này tường thành cũng có vô số cường giả của Trung Châu

hội tụ lại một chỗ.

Bọn họ nhìn cường giả thần triều lấy hàng trăm triệu để tính đối diện tường thành kia, chỉ cảm giác toàn thân phát run, da đầu tê dại!

"Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Tại sao lại xuất hiện nhiều cường giả Thần triều như vậy?"

"Không phải chúng ta có cường giả Thánh cảnh bảo vệ hàng rào của thế giới sao? Tại sao hàng rào của thế giới lại bị công phá?"

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Vô số cường giả nghi hoặc cùng khiếp sợ.

Bọn họ không khỏi ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vô số cường giả Thánh cảnh đang giằng co kịch liệt trên không trung.

Điều này không khỏi khiến bọn họ chấn động vô cùng.

"Chư vị, không cần nghĩ những chuyện khác nữa."

"Bây giờ chính là thời khắc sinh tử tồn vong của Huyền Minh đại lục chúng ta, chúng ta phải phòng thủ đợt tiến công của bọn gia hỏa này!"

"Nếu không chúng ta đều sẽ chết trong tay bọn họ!"

Một tên cường giả Chuẩn Thánh thình lình la lớn.

Chợt gã xông thẳng lên trước, dồn chân nguyên cường hãn của bản thân vào trong tường thành.

Leng keng... Leng keng...!

Trên tường thành nổi lên từng trận hào quang.

Mà quang mang này lấp lóe, thế công của cường giả thần triều kia đúng là trở nên chậm đi rất nhiều.

"Nếu bức tường này vỡ vụn, chúng ta sẽ thất bại hoàn toàn!"

"Chư vị, không nên lãng phí thời gian nữa!"

Nghe thấy tiếng gào thét của cường giả Chuẩn Thánh.

Những cường giả khác lập tức phản ứng lại, mặt đỏ lên.

"Kẻ xâm lấn đáng chết!"

"Tuyệt đối không thể để cho bọn người kia xâm lấn gia viên chúng ta!"

"Xông lên!"

Bọn hắn kích động gào rú, sau đó mỗi người đều bộc phát ra tất cả vốn liếng, dồn lực lượng của mình vào bức tường thế giới liên miên vô tận kia.

Một phía khác của tường thế giới.

Trong ánh mắt vô số hắc giáp chiến sĩ tràn đầy sát khí.

"Thật vất vả mới đột phá được rào cản thế giới, không nghĩ tới còn có thứ phiền phức như bức tường thế giới!"

"Nếu như không có thứ này, chúng ta trực tiếp có thể xông vào Trung Châu, săn giết cho thống khoái!"

"Bị thứ này trấn áp, ngay phi hành phổ thông cũng không được, đúng là khó chịu!"

Sắc mặt bọn họ biến thành màu đen, hiển nhiên bọn họ rất

khó chịu đối với việc này.

Nhưng vẫn điên cuồng tiến công bức tường thế giới.

Bởi vì bọn họ rõ ràng, chỉ cần công phá bức tường thế giới này.

Vậy bọn họ sẽ toàn diện xâm lấn Huyền Minh đại lục!

Không còn bất cứ ai có thể ngăn cản Hắc Nguyên thần triều bọn họ chém giết!

Mà ngay tại thời điểm xu thế công thủ càng thêm kịch liệt.

Trên không trung.

Toàn bộ cường giả Thánh cảnh Huyền Minh đại lục hội tụ một đường, cũng là cùng Thánh cảnh thần triều kịch liệt đối chiến!

Từ số lượng mà xem, Hắc Nguyên thần triều cũng không nhiều hơn so với Huyền Minh đại lục bao nhiêu.

Cho nên dưới sự trấn áp của toàn bộ Thánh cảnh cường giả Huyền Minh đại lục liên thủ, kết hợp với sự trấn áp của Thiên Đạo Huyền Minh đại lục...

Bọn hắn hoàn toàn có thể thoải mái ngăn cản thế công của những Thánh cảnh thần triều này!

"Đáng chết!"

"Những tên này rốt cuộc là làm thế nào công phá được hàng rào của thế giới?"

Giờ phút này, không ít cường giả Thánh cảnh cũng cắn chặt răng, cảm thấy hết sức nghi hoặc khó hiểu!

Bởi vì ngày thường bọn họ đều cẩn thận bảo vệ rào chắn thế

giới, một khi phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn đều sẽ lập tức ra tay củng cố.

Tuyệt đối sẽ không cho Hắc Nguyên thần triều bất cứ cơ hội nào.

Nhưng lần này...

Lại xảy ra sai lầm.

Hàng rào thế giới bị công phá, thậm chí thẳng đến khi đối phương xuất hiện vô số cường giả thì bọn họ mới phản ứng lại.

Chính vì vậy đã tạo nên cục diện kịch liệt như thế!

Tuy nhiên cũng may đối phương mặc dù công kích bọn họ không kịp trở tay, nhưng bọn họ còn có thể miễn cưỡng chống đỡ được!

Trên bầu trời, va chạm giữa các Thánh cảnh cũng cực kỳ kinh khủng!

Uy thế khủng bố đó, càng chấn nhiếp chư thiên, phảng phất một ngọn núi khổng lồ đặt ở trên đỉnh đầu vô số người.

Làm người ta hít thở không thông!

"Chư vị, chỉ cần chúng ta phối hợp tốt, đối phương tuyệt đối không cách nào phá được."

Lại có một vị cường giả Thánh cảnh la lớn.

Nhất thời, một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục đều phấn chấn, cùng Thánh Cảnh Thần triều kịch liệt đối chiến với nhau.

Uy lực kinh khủng càng khiến cho không gian phải nứt vỡ!

Đánh đến phải nói là vật đổi sao dời, biến hoá không ngớt!

Cũng may loại chiến đấu này ở ngoài Tam Nguyên Thiên, nếu là ở trong Huyền Minh Thành, dư uy chiến đấu sản sinh chỉ sợ cũng có thể đánh chết một mảng lớn Vương cảnh cùng Hoàng cảnh.

Thánh cảnh thực sự quá khoa trương rồi!

Mà dưới sự đồng tâm hiệp lực của một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục.

Sắc mặt vô số Thánh cảnh thần triều rõ ràng là trở nên cực kỳ khó coi.

"Đáng chết!?"

"Thiên Đạo trấn áp của thế giới này quá mức lợi hại, vốn không thể phát huy toàn bộ thực lực!"

"Nếu không có Thiên Đạo trấn áp, mấy Thánh cảnh yếu gà này lão tử một tay cũng có thể ngược đãi tàn sát!"

"Chỉ có thể trông chờ vào Thần Chủ đại nhân!"

Bọn họ nghiến răng nghiến lợi, hiển nhiên là phẫn nộ tới cực điểm.

Nếu không phải có Thiên Đạo áp chế, những thánh cảnh yếu gà của Huyền Minh đại lục sao có thể là đối thủ của bọn họ?

Bây giờ loại thế cục này đối với bọn họ mà nói cũng không rõ ràng.

Nếu tiếp tục như vậy, bọn hắn thậm chí sẽ bị đuổi ra khỏi Huyền Minh đại lục!

Vậy thì không ổn lắm!

Bọn họ thật vất vả mới công phá hàng rào thế giới Trung Châu, xâm nhập vào được.

Loại cơ hội này tất nhiên không thể dễ dàng bỏ qua!

Nhưng với thực lực bị giảm sút trên phạm vi lớn của bọn họ bây giờ, thì cũng không thể đẩy vào được.

Thập phần bất đắc dĩ.

Nghĩ đến điều này, họ không khỏi ngẩng đầu lên nhìn.

Ở ngoài Cửu Nguyên Thiên càng xa xôi hơn.

Rõ ràng là có hai tồn tại khủng bố đến mức tận cùng đang đứng đối diện nhau.

Trong đó có một vị mặc trường bào màu xanh, dung mạo uy nghiêm mà rất có khí chất.

Mà hắn rõ ràng là người mạnh nhất Đạo Thiên Thánh Địa, cũng là Chuẩn Thần cường giả duy nhất của toàn bộ Huyền Minh Đại Lục.

Thánh chủ đương nhiệm của Đạo Thiên Thánh Địa, Huyền Ách Thiên!

Giờ phút này nhìn thấy thế cục phía dưới đã ổn định, trong ánh mắt hắn cũng không khỏi lộ ra một tia kinh hỉ.

Kể từ đó, muốn phòng thủ thần triều xâm lấn, dường như cũng không phải không có khả năng!

Chỉ cần mình có thể ngăn trở…

Ánh mắt của hắn liền thu hồi, rồi lập tức thập phần ngưng trọng nhìn về phía trước mặt.

Mà ở trước mặt hắn, rõ ràng là đứng đấy một gã nam tử trung niên thân mang thần bào đen nhánh, giữa lông mày tản mát ra khí tức uy nghiêm của người bề trên.

Ngay cả Huyền Ách Thiên, đối mặt với nam tử trung niên này cũng cảm thấy áp lực cực kỳ khủng bố!

Bởi vì người này...

Chính là Thần chủ Thần triều đương nhiệm Hắc Nguyên Thần!

Mặc dù tu vi của bọn họ đều là Chuẩn Thần, nhưng thực lực lại chênh nhau vô số lần!

Nếu không phải bị Thiên Đạo áp chế, đối chiến bình thường, vừa đối mặt, chỉ sợ hắn sẽ bị Hắc Nguyên Thần Chủ kia miểu sát!

Nếu muốn phòng ngừa sự xâm lấn của Hắc Nguyên Thần Triều.

Nhất định phải ngăn cản Hắc Nguyên Thần Chủ!

Hắn nắm chặt nắm đấm.

Chuyện này không hề dễ dàng!

Nhưng cũng may bây giờ đối phương không thể đột phá Thánh cảnh.

Thời gian dành cho hắn còn rất nhiều.

Nhưng ngay khi Huyền Ách Thiên nghĩ đến đây.

Đột nhiên, tam nguyên thiên ngoại, dị biến phát sinh!

Ngoài Tam Nguyên Thiên.

Thánh cảnh Huyền Minh đại lục cùng cường giả Hắc Nguyên

thần triều đánh có tới có lui, Chu Tước thánh địa lão tổ rõ ràng cũng ở trong đó.

Tuy rằng thực lực của hắn trong Thánh Cảnh không tính là đứng đầu, nhưng bằng vào huyết mạch Viễn Cổ Chu Tước, cũng có thể dễ dàng ngăn cản một vị Thánh Cảnh Thần triều!

Có điều chiến đấu của cả hai bên đang lúc cực kỳ kịch liệt.

Thậm chí lúc Huyền Minh đại lục còn chiếm ưu thế.

Đột nhiên, một tiếng kinh hô bất ngờ từ phía sau bọn họ vang lên.

"Thiên Sát, ngươi lại..."

"Không!"

Tiếng gào thét tê tâm liệt phế đột nhiên truyền đến.

Giờ phút này, vô số Thánh cảnh cường giả của Huyền Minh đại lục phụ cận vội vàng quay đầu nhìn lại, nhất thời toàn thân rét run, con mắt lập tức trừng lớn.

Bởi vì ở phía sau, Thiên Sát Thánh Tôn đã bộc phát ra ma khí vô biên, xuất thủ với một Trung Châu Thánh Cảnh khác trước mặt hắn!

Hắn ra tay, càng không lưu thủ chút nào, toàn lực bộc phát!

Ma khí kinh khủng kia trực tiếp thôn phệ Thánh cảnh Trung Châu!

Vị Thánh Cảnh Trung Châu kia hoàn toàn không nghĩ tới sẽ bị Thiên Sát Thánh Tôn đâm sau lưng, ánh mắt hắn trừng lớn, trong ánh mắt tràn đầy không cam lòng cùng oán hận.

Phốc!

Ma khí vô cùng kinh khủng trong nháy mắt hoàn toàn cắn nuốt vị cường giả Thánh cảnh Trung Châu kia!

Ngay cả hài cốt cùng thần hồn cũng không lưu lại!

Khoảnh khắc vị Thánh cảnh Trung Châu kia vẫn lạc.

Vô số cường giả Thánh cảnh xung quanh đều ngây ngẩn cả người.

Vô số cường giả Thánh cảnh Huyền Minh đại lục lập tức phản ứng lại, mặt đầy phẫn nộ nhìn Thiên Sát Thánh Tôn.

Trong đó vài tên cường giả Thánh Cảnh đỉnh phong có thực lực tương đương với Thiên Sát Thánh Tôn lập tức tức giận giận dữ chất vấn.

"Thiên Sát! Ngươi đang làm cái gì vậy!"

"Ngươi lại đánh lén người của mình?"

"Ngươi không muốn sống nữa sao!?"

Bọn hắn gầm lên quát mắng Thiên Sát Thánh Tôn.

Một màn này cũng rơi vào trong mắt Huyền Ách Thiên.

Khóe mắt hắn muốn nứt ra, hoàn toàn không ngờ sẽ phát sinh chuyện ngoài ý muốn này.

Thanh âm hắn lúc này cũng lạnh như băng quát: "Thiên Sát, ngươi làm thế là muốn Huyền Minh đại lục chúng ta triệt để bị bọn gia hỏa này đồ sát sao!?"

"Ngươi không chỉ là đang hại chúng ta, mà là đang hại chính ngươi!"

Mà nghe được lời chất vấn của một đám Thánh cảnh và Huyền

Ách Thiên.

Giờ phút này toàn thân Thiên Sát Thánh Tôn được bao phủ trong ma khí vô biên, trên mặt lại nở một nụ cười lạnh như băng.

"Ha ha, đám ngụy quân tử các ngươi, ta Thiên Sát, xấu hổ làm bạn với các ngươi!"

Thiên Sát Thánh Tôn lớn tiếng nói.

Trong ánh mắt càng hiện lên sát ý vô tận.

"Ta đợi ngày này đã lâu lắm rồi!"

"Hôm nay chính là ngày ta báo thù!"

Nghe thấy lời bàn kịch liệt tới cực điểm của Thiên Sát Thánh Tôn.

Huyền Ách Thiên cũng không nhịn được, lập tức nổi giận nói.

"Đúng sai ngay trước mặt, trong đầu ngươi lại là còn cừu hận nghịch tử kia?"

"Huyền Kiếm Nhất con ta cũng vẫn lạc, ta liệu có giống như ngươi?"

"Lẽ nào ngoại trừ nghịch tử của ngươi, toàn bộ đệ tử Thiên Sát ma tông ngươi sáng lập, không phải là thân nhân của ngươi?"

"Ngươi làm như vậy, biết hậu quả không?"

Hiện tại hắn chỉ hận không thể trực tiếp ra tay giết chết Thiên Sát Thánh Tôn!

Tên khốn kiếp đáng chết này!

Lại dám chôn vùi thế cục tốt vốn có của bọn họ!

Quả thực chính là con sâu làm rầu nồi canh!

Lời này của Huyền Ách Thiên vừa nói ra khỏi miệng.

Tức thì có hai vị Thánh cảnh đứng ra, mắng Thiên Sát Thánh Tôn.

"Thiên Sát, ngươi ích kỷ quá đấy!"

"Không sai, Nam Cung Vân con ta cũng chết trong tay Cố Dương, chúng ta có từng nói qua không?"

"Tử Yên nhà ta cũng như thế, tuy rằng ta thật sự rất hận Cố Dương, nhưng hiện giờ ngay cả Huyền Minh đại lục đều đã triệt để bị xâm lấn, ngươi lại còn nghĩ đến loại thù hận này, ngươi quá ích kỷ rồi!"

Bọn họ nhìn Thiên Sát Thánh Tôn, tức tới nghiến răng nghiến lợi.

Lúc trước Cố Dương một kiếm chém giết ba đại thiên kiêu.

Chuyện này tất nhiên cũng truyền vào trong tai bọn họ.

Ngay từ đầu trong lòng bọn họ cũng rất tức giận.

Nhưng bọn họ cũng hiểu nếu thiên kiêu nhà mình không tranh giành truyền thừa của Hủy Diệt Thánh Tôn với Cố Dương, cũng sẽ không xuất hiện loại chuyện này.

Bọn họ chết, cũng là chết chưa hết tội!

Hơn nữa ở tình huống hiện tại, bọn họ cũng không thể ra tay với một tiểu bối như Cố Dương!

Muốn báo thù, cũng là chờ xử xong dám Hắc Nguyên Thần Triều xâm nhập rồi tính!

Kết quả Thiên Sát Thánh Tôn lại đâm bọn họ một đao vào thời khắc mấu chốt, hành động này đúng là khiến mọi người khinh thường!

Mà đối với việc bọn họ giận dữ mắng mỏ.

Thiên Sát Thánh Tôn lại cười lạnh liên tục.

Đối với chuyện này hắn không thèm để ý chút nào.

"Con trai các ngươi chết thì có liên quan gì đến ta? Các ngươi lạnh lùng, làm lơ, cũng không liên quan gì đến ta!"

"Ta chỉ biết, con trai của ta U Minh đã chết trong tay tiểu súc sinh Cố Dương kia!"

"Lúc ấy các ngươi rộng lượng khuyên ta, ta tự biết mình ăn nhờ ở đậu, không dám trở mặt với các ngươi."

"Ta chịu nhục, chờ đợi chính là hôm nay!"

"Ta cũng minh bạch, chỉ cần tại Huyền Minh đại lục, ta muốn báo thù giết chết tiểu súc sinh Cố Dương kia, đám ngụy quân tử các ngươi tất nhiên sẽ toàn lực ngăn cản."

"Đã như vậy... Ta đây cũng sẽ là chuyện xấu phải làm đến cùng!"

"Trực tiếp kéo cả Huyền minh đại lục xuống nước!"

"Ha ha ha!"

"Nhìn thấy lỗ thủng lớn kia chứ? Không sai, cũng là ta làm!"

"Ta muốn nhìn xem, chờ Hắc Nguyên thần triều xâm lấn toàn diện, tiểu súc sinh Cố Dương kia còn sống nổi nữa không!"

"Ha ha ha!"

Giọng điệu của Thiên Sát Thánh Tôn càng lúc càng hưng phấn, thậm chí về sau đã như điên cuồng.

Mà một tràng lời nói này của hắn rơi xuống.

Vô số Thánh cảnh như rơi vào hầm băng.

Vậy hàng rào của thế giới...

Hóa ra cũng là do một tay Thiên Sát Thánh Tôn tạo ra?

Thiên Sát Thánh Tôn này quá độc ác!

Con trai nhà mình chết trong tay Cố Dương, dự định lôi kéo toàn bộ mọi người ở Huyền Minh đại lục chôn cùng!

Quả thực chính là một thằng điên!

Giờ phút này, ngay cả Huyền Ách Thiên cũng cảm giác sợ hãi không thôi.

Thiên Sát Thánh Tôn lúc này bị vô số cường giả Thánh Cảnh cắn răng nghiến lợi, thậm chí còn có cường giả Thánh Cảnh đỉnh cao muốn diệt trừ nội gián Thiên Sát Thánh Tôn trước.

Nhưng lúc này.

Thiên Sát Thánh Tôn lại cực kỳ giảo hoạt, trực tiếp bỏ trốn.

Không đi giao phong chính diện với bọn họ.

Thấy như vậy, vô số Thánh cảnh tức đến càng cắn răng.

Huyền Ách Thiên thấy cảnh tượng này cũng không nhịn được nữa, dự định trực tiếp ra tay với Thiên Sát Thánh Tôn!

Nhưng vào lúc này.

Một cỗ áp lực cực kỳ khủng bố quả thực treo ở đỉnh đầu hắn.

"Việc này, ngươi không được nhúng tay vào."

Vẻ mặt hắn lộ ra vẻ hoảng sợ, không khỏi quay đầu nhìn lại.

Thấy Hắc Nguyên thần chủ hờ hững nhìn mình, y nâng tay phải, ba động vô cùng kinh khủng bộc phát.

Phát giác được việc này, Huyền Ách Thiên lập tức tập trung tinh thần, toàn lực ngăn cản.

Căn bản không có bất kỳ thời gian nào để xuất thủ với Thiên Sát Thánh Tôn!

Mà cùng lúc đó, một đám cường giả Thánh cảnh Thần triều cũng phản ứng lại, lập tức mừng rỡ.

Đám hạ giới đê tiện này vậy mà còn tự mình xảy ra nội chiến?

Thật là khôi hài vô cùng!

Nghĩ đến đây, bọn họ cũng nắm lấy cơ hội, bắt đầu điên cuồng tấn công.

Dưới sự áp chế của Thiên Đạo, chư vị Thánh cảnh cường giả của Huyền Minh đại lục muốn ứng phó cũng không khó khăn.

Nhưng bây giờ tình huống lại phát sinh biến hóa!

Bọn họ không chỉ tổn thất một vị cường giả Thánh cảnh.

Càng có một vị Thánh cảnh lựa chọn phản loạn, trốn ở phía sau tùy thời chuẩn bị ra tay!

Huyền Minh đại lục dưới loạn trong giặc ngoài, cường giả Thánh cảnh không chỉ cần đối phó Thánh cảnh Thần triều, còn phải đề phòng Thiên Sát Thánh Tôn đánh lén!

Qua lại như vậy, bọn họ căn bản là không ngăn được Thánh

cảnh thần triều tiến công, thất bại thối lui!

Mà thế cục phòng thủ cũng đã đạt tới giới hạn sụp đổ!

Không chỉ có vậy.

Vô số cường giả ở Huyền Minh đại lục phía dưới cũng đã nhận ra một màn phát sinh trên bầu trời.

Vẻ mặt bọn họ nhất thời đầy hoảng sợ.

Trong tay ánh mắt càng lộ ra tuyệt vọng.

"Cái gì?"

"Thiên Sát Thánh Tôn lại phản bội!"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

"Hỏng rồi! Xảy ra đại sự rồi!"

Bọn họ hoảng loạn không thôi, trận cước đại loạn.

Sĩ khí cũng lập tức giảm mạnh.

Mà nhìn thấy một màn này, vô số hắc giáp chiến sĩ của thần triều cũng là vẻ mặt kinh hỉ, thế công cũng trở nên càng thêm hung mãnh!

Dưới công kích hung hãn không ngừng của họ.

Bức tường thế giới cứng cỏi kia, vậy mà lại mơ hồ xuất hiện từng cái khe hở nhỏ xíu!

Nếu tiếp tục duy trì như vậy chỉ sợ không bao lâu nữa.

Bức tường thế giới sẽ bị công phá!

Đến lúc đó, Huyền Minh Đại Lục sẽ triệt để rơi vào hoàn cảnh

phòng tuyến thất thủ!

Mắt thấy thế cục Huyền Minh đại lục nguy hiểm trong sớm tối.

Đúng lúc này.

Hai thân ảnh xé rách không gian xuất hiện giữa không trung Huyền Minh Thành.

Rõ ràng là Cố Dương cùng Hoàng Văn Phong đang di chuyển rất nhanh.

Tuy nhiên Hoàng Văn Phong vừa bước ra thì sắc mặt đã thay đổi, cả người không khống chế được mà rơi nhanh xuống dưới.

Phát giác đến đây, ánh mắt Cố Dương không khỏi ngưng tụ, rơi vào tường thành đen kịt cách đó không xa, phảng phất vô cùng vô tận.

Trong ánh mắt của hắn có kim mang nhàn nhạt hiện lên.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi một lát.

Hắn đã đại khái xác nhận được thế cục trước mắt.

Lông mày hắn lập tức nhíu chặt lại.

Mà cùng lúc đó.

Sự xuất hiện của Cố Dương lập tức hấp dẫn vô số ánh mắt!

Vô số cường giả bên dưới vô cùng khiếp sợ.

Bọn hắn khiếp sợ, chính là vì Cố Dương rõ ràng có thể không nhìn trấn áp của bức tường thế giới, đạp trên hư không!

Phải biết rằng, ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng không

làm được đến mức này!

Chẳng lẽ Cố Dương đã bước vào Thánh cảnh?

Nhưng từ khí tức trên người Cố Dương tản ra cũng có thể nhìn ra được.

Cố Dương, vẫn như cũ là chỉ có Vũ Hóa cảnh mà thôi!

Thậm chí ngay cả Vương cảnh cũng không đột phá!

Một màn kinh dị này, tự nhiên là khiến vô số cường giả rung động không thôi.

Mà Cố Dương tất nhiên không để ý tới những thứ này.

Hắn chau mày, chợt ngẩng đầu nhìn về phía Tam Nguyên Thiên.

Kim quang trong ánh mắt cũng không tiêu tán.

Trong lúc nhất thời, Cố Dương cũng nắm giữ toàn bộ những chuyện đã xảy ra lúc trước.

Nhất thời, ánh mắt hắn không khỏi dừng lại trên người Thiên Sát Thánh Tôn.

"Ta bảo tại sao hàng rào thế giới lại bị công phá, hoá ra là Huyền Minh đại lục xuất hiện nội gián."

"Thiên Sát Thánh Tôn, ha ha, ngươi và con trai ngươi đều cùng một kiểu, quả thật đúng với câu nói kia, không phải người cùng nhà, không ở chung một chỗ!"

Cố Dương ngữ khí lạnh như băng, lớn tiếng trào phúng.

Mà nghe được lời của Cố Dương.

Một đám Thánh cảnh ở Tam Nguyên Thiên Ngoại, lúc này mới nhìn thấy Cố Dương đến.

Vẻ mặt bọn hắn nhất thời khiếp sợ.

Cố Dương đang trào phúng Thiên Sát Thánh Tôn?

Một Vũ Hóa cảnh, trào phúng cường giả Thánh Cảnh?

Sợ là không muốn sống chứ gì?

Một ít cường giả Thánh cảnh biết được Cố Dương thiên tư yêu nghiệt, cũng nhíu mày.

Lắc đầu thở dài trong lòng.

Tính cách này của Cố Dương thật sự là quá dễ gây ra chuyện!

Mặc dù thiên tư của hắn đúng là yêu nghiệt.

Nhưng...

Vẻn vẹn hắn chỉ là Vũ Hóa cảnh, lại dám trào phúng Thiên Sát Thánh Tôn như vậy.

Nếu Thiên Sát Thánh Tôn phẫn nộ trực tiếp ra tay với hắn, sao hắn có thể chống cự?

Dù sao đúng là còn quá non, lưỡi kiếm vẫn quá sắc bén!

Bên dưới, vô số cường giả cũng lộ vẻ ngạc nhiên, khiếp sợ không gì sánh nổi.

"Hízz..."

"Cố Dương, thế mà trực tiếp mở miệng trào phúng Thiên Sát Thánh Tôn?"

"Cái này... Lá gan cũng quá lớn đi?"

"Lẽ nào hắn cảm thấy Thiên Sát Thánh Tôn không dám giết mình hay sao?"

Tuy rằng Cố Dương đã từng trấn sát cường giả Thánh Cảnh, nhưng đó là thông qua sử dụng một ít thủ đoạn đặc thù mới có thể làm được!

Chuyện tự nổ Thánh Khí, cũng không phải là chuyện tùy tùy tiện tiện là có thể làm được.

Về phần chém giết tam đại thiên kiêu, mặc dù thực lực cường hãn, nhưng so với Thánh Cảnh hắn ta còn không xứng xách giày!

Cố Dương tuy rằng có thể chém giết tam đại thiên kiêu, nhưng không có nghĩa là có thể ngạnh kháng cường giả Thánh Cảnh!

Mà Thiên Sát Thánh Tôn nghe thấy Cố Dương trào phúng, mặt càng lộ vẻ tức giận.

Sắc mặt hắn trở nên cực kỳ khó coi.

Càng là nắm chặt nắm đấm.

"Súc sinh, ngươi muốn chết!"

Thiên Sát Thánh Tôn không ngờ lại nổi lên ma khí vô biên, có thể thấy được Thiên Sát Thánh Tôn đã phẫn nộ tới mức nào!

Hắn hận không thể lập tức ra tay, trực tiếp tiêu diệt Cố Dương tại đây!

Có điều còn không đợi hắn xuất thủ trước.

Bên kia lại có một Thánh cảnh thần triều trợn tròn mắt.

"Chính là ngươi đã giết Thập Tam hoàng tử và Đại thống lĩnh của Thần triều ta?"

Không đợi những người khác kịp phản ứng.

Trên thân tên Thánh cảnh thần triều kia rõ ràng là bộc phát ra khí tức mênh mông khủng bố, trong nháy mắt liền khóa chặt Cố Dương trong đó.

Ngay sau đó.

Vẻ mặt hắn trở nên nghiêm nghị.

Trong ánh mắt càng bộc phát ra một vệt sát ý sắc bén.

"Tội của ngươi, đáng chém!"

"Lập tức chém!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Thân hình tên Thánh cảnh thần triều kia lập tức biến mất trong nháy mắt.

Sau đó hướng thẳng Cố Dương mà đi!

Phát giác được động tác của hắn ta.

Vô số Thánh cảnh Huyền Minh đại lục sắc mặt đột biến.

Nhất là lão tổ Chu Tước thánh địa, khi lão thấy cảnh này thì trợn tròn mắt, muốn ra tay ngăn cản!

Nhưng ở trước mặt hắn cũng có một vị Thánh cảnh thần triều.

Thấy vậy, Thánh Cảnh thần triều kia cũng lạnh lùng, trực tiếp bộc phát ra thủ đoạn lôi đình khiến lão tổ Chu Tước thánh địa không thể không ra tay ứng phó.

Bị hạn chế tại chỗ, không thể trợ giúp Cố Dương!

Tình huống như vậy cũng xuất hiện trên người chư vị Thánh

cảnh khác.

Dù sao hiện giờ số lượng Thánh cảnh bọn họ đã ở vào thế lạc hậu.

Vốn là không đủ để đối phó.

Càng đừng nói còn phải bứt ra bảo hộ Cố Dương.

"Hỏng rồi!"

"Cố Dương, tranh thủ thời gian chạy trốn!"

Chu Tước thánh địa lão tổ cũng vội vã không ngừng hét lớn!

Bên dưới, vô số cường giả nhìn thấy cảnh này thì sắc mặt cũng trắng bệch.

"Xong đời rồi!"

"Cố Dương bị Thánh Cảnh theo dõi!"

"Y chết chắc rồi!"

Bọn họ không cảm thấy Cố Dương có thể chính diện chiến đấu với cường giả Thánh cảnh.

Dù sao chênh lệch tu vi giữa song phương thực sự quá mức khoa trương!

Cố Dương mới Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, cùng Thánh cảnh ước chừng kém ba đại cảnh giới!

Nhiều cảnh giới như vậy, chênh lệch kinh khủng trong đó không thể nào bù đắp được!

Mặc dù Cố Dương có yêu nghiệt, nhưng làm sao có thể bỏ qua khoảng cách mênh mông như vậy, lấy tu vi Vũ Hóa cảnh cưỡng ép

gây khó dễ cho Thánh Cảnh?

Trừ phi Cố Dương có thể lại lấy ra một đạo Thánh khí, cũng làm cho nó tự bạo!

Thế nhưng Cố Dương có sao?

Bọn họ không khỏi nhìn về phía Cố Dương.

Mà lúc này, tên Thánh cảnh thần triều kia lại nhe răng cười.

"Tiểu tử, từ bỏ đi, tự bạo Thánh khí đối với ta vô dụng."

"Hôm nay... Chính là ngày ta báo thù thay cho Thập Tam hoàng tử!"

"Yên tâm chết đi!"

Tiếng nói vừa phát ra.

Trong cơ thể tên Thánh cảnh thần triều kia rõ ràng là bộc phát ra lực lượng khủng bố khó có thể tưởng tượng.

Cỗ lực lượng kia, đúng là trực tiếp xuyên phá không gian, giam cầm Cố Dương ngay tại chỗ.

Ngay sau đó, rõ ràng là hắn đưa tay ra.

Lực lượng pháp tướng kinh khủng ầm ầm trấn áp xuống!

Tuy chỉ là pháp tướng, nhưng phải biết rằng đây chính là pháp tướng chi lực mà cường giả Thánh cảnh sử dụng!

Vượt xa việc Chuẩn Thánh thi triển Pháp Tướng, không thể sánh ngang!

Hơn nữa vị cường giả Thánh Cảnh Thần Triều này hiển nhiên thực lực cùng thiên phú cũng cực kỳ khủng bố!

Tiện tay thi triển Pháp Tướng đã đạt đến cấp độ cao cấp!

Hơn nữa, còn là Pháp tướng tuyệt phẩm!

Chứng kiến một màn này.

Một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục lập tức lộ vẻ tuyệt vọng!

Cố Dương chỉ sợ thật sự phải chết!

Thiên Sát Thánh Tôn thấy cảnh này, trong mắt cũng lộ vẻ hưng phấn như bệnh hoạn.

Chết đi!

Chờ trong nháy mắt sau khi Cố Dương thân tử đạo tiêu.

Hắn sẽ không chút chần chờ đem linh hồn Cố Dương câu dẫn ra!

Hắn muốn linh hồn của Cố Dương vĩnh sinh vĩnh viễn không thể được bình yên!

Muốn cho hắn một mực chịu đủ vô số dằn vặt!

Hắn giống như điên cuồng nghĩ.

Giờ phút này.

Hầu như tất cả mọi người đều cảm thấy, Cố Dương hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Dù sao cường giả Thánh cảnh thi triển pháp tướng chi lực, đối với người dưới Thánh cảnh mà nói, chính là đả kích trên chiều không gian quá chênh lệch!

Càng đừng nói Cố Dương chỉ là một tên Vũ Hóa cảnh mà thôi.

Hắn lấy gì để chống đỡ?

Mà lúc này, Cố Dương đứng ở không trung, thần sắc lại không có bất kỳ dao động nào.

Hắn lạnh nhạt vô cùng nhìn qua Pháp tướng mà vị cường giả Thánh Cảnh Thần Triều kia thi triển.

Khóe miệng hắn chậm rãi nhếch lên thành một đường cong.

Đó dường như là...

Là cảm thấy khinh thường chuyện này.

Ngay sau đó.

Cố Dương chuyển động!

Chỉ thấy hắn ta đang chậm rãi duỗi tay phải ra.

Ngay sau đó, một cỗ khí huyết chi lực kinh khủng không ngừng sôi trào, xông thẳng lên trời!

Dưới trùng kích, suýt nữa đã muốn trực tiếp đánh cho tan tác lực lượng giam cầm do vị Thánh cảnh thần triều kia thi triển!

Cảnh tượng này khiến cho mí mắt của vô số người phải giật giật.

Khí huyết thật khủng khiếp!

Đây thật là khí huyết mà một cường giả Vũ Hóa cảnh có khả năng có được?

Nhưng không đợi bọn họ tiếp tục suy nghĩ.

Trên thân thể Cố Dương rõ ràng có từng đạo hoa văn tối nghĩa khó hiểu nổi lên.

Ngay sau đó, một tiếng gào to khủng bố dường như xuyên thẳng qua cổ kim vang lên từ phía sau lưng của hắn.

Keng!

Một đạo hư ảnh Cổ Thần khổng lồ, rõ ràng xuất hiện sau lưng Cố Dương.

Trong nháy mắt, lực lượng giam cầm Cố Dương kia chính là triệt để vỡ nát ra!

Giờ phút này.

Cố Dương nghiễm nhiên là triệt để kích phát ra Long Tượng Cổ Thần Thể.

Toàn thân hắn bị hư ảnh Cổ Thần này bao vây.

Ngay sau đó.

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra một tia lạnh lùng.

Sau đó...

Một quyền đấm ra!

Leng keng... Leng keng...!

Dưới sự oanh kích của trọn vẹn hai ngàn lực lượng Thần Long.

Dù là không gian kiên cố ở Trung Châu, cũng hoàn toàn ngăn cản không nổi!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong nháy mắt.

Âm thanh vỡ vụn kịch liệt không ngừng vang vọng đất trời.

Sau đó...

Không gian vỡ vụn!

Một cỗ khí lãng kinh khủng mãnh liệt đến cực hạn, quét ra khắp nơi.

Một quyền được đấm ra, vạn vật tịch diệt!

Tên cường giả Thánh Cảnh Thần Triều kia, tại thời khắc này mở to hai mắt nhìn.

Trong ánh mắt... tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ.

Cùng với...

Thật tuyệt vọng!

Chỉ sợ hắn ta khó lòng đỡ nổi một quyền này!

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, pháp tướng chi lực mà hắn thi triển ra đã bị quyền kình khủng bố cường hãn đến mức tận cùng kia trực tiếp chấn vỡ!

Sau đó...

Quyền kình dường như có thể hủy diệt vạn vật kia, rõ ràng là hướng về phía hắn mà đánh tới!

Phát giác được điểm này.

Vị cường giả Thánh Cảnh Thần triều này lộ ra vẻ sợ hãi, càng là không chút do dự dốc hết tất cả thủ đoạn của mình ra!

Keng!

Điểm điểm bạch quang thánh khiết rõ ràng hiện ra trong cơ

thể hắn!

Đó là Thánh nguyên chi lực chỉ có thể nắm giữ khi đột phá Thánh cảnh!

Kết hợp Thánh cấp võ kỹ bản thân tu luyện.

Trước người hắn thình lình cũng bộc phát ra uy thế khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Ầm ầm ầm!

Hắn xuất ra vốn liếng toàn thân, trước người rõ ràng là ngưng tụ ra một đạo Thánh Nguyên chi hải cực kỳ khủng bố!

Sức mạnh ẩn chứa trong đó, cũng khủng bố đến cực điểm!

Ngay sau đó.

Nắm đấm khủng bố kia của Cố Dương, chính là rơi vào Thánh Nguyên chi hải!

Xoẹt!

Trong nháy mắt đụng chạm.

Một đạo thanh âm thanh thúy thình lình vang lên.

Giờ phút này.

Tên Thánh cảnh thần triều kia lập tức mở to hai mắt, trong ánh mắt... đúng là tràn ngập kinh hãi cùng không thể tin!

"Không thể nào!"

Hắn thất thanh kinh hô.

Thân hình liên tục lui về sau hai bước.

Nhưng cũng chính khoảnh khắc này.

Một cỗ lực lượng không gian kinh khủng trực tiếp phong tỏa thân thể hắn!

Ngay sau đó.

Ầm ầm!

Thánh Nguyên Chi Hải rõ ràng là bị một quyền của Cố Dương đánh thành phấn vụn!

Sau đó một quyền này thế đi không giảm, thẳng đến Thánh cảnh thần triều!

Trên mặt Thánh cảnh thần triều lộ ra vẻ hoảng sợ, ý đồ xé rách không gian để đào tẩu.

Nhưng...

Cỗ lực lượng không gian kinh khủng kia, triệt để phong tỏa xung quanh hắn.

Dù hắn là Thánh cảnh, thế mà lại hoàn toàn không có cách nào phá vỡ ra!

"Không!"

"Không!"

Trong âm thanh lo lắng bất an của hắn.

Một quyền khủng bố này của Cố Dương, cũng hung hãn hạ xuống!

Ầm ầm ầm!

Xung kích kịch liệt khiến không gian trực tiếp vỡ ra!

Sau đó vỡ vụn...

Càng là có thân thể của vị Thánh cảnh thần triều kia!

Ngay cả là Thánh thể cường hãn như vậy, dưới một quyền khủng bố này của Cố Dương đúng là ngay cả một chút cũng chống đỡ không nổi, trong nháy mắt tan vỡ!

Máu tươi bắn tung toé chư thiên.

Vị Thánh cảnh thần triều kia dưới một quyền này của Cố Dương rõ ràng là nhục thân nứt vỡ, thần hồn chôn vùi!

Đến cuối cùng, ngay cả một câu cũng không thể nói ra khỏi miệng, hoàn toàn chết đi!

Thấy một màn như vậy, Cố Dương ôn hòa thu hồi tay phải.

Mà giờ phút này, bất luận là Hắc Nguyên Thần Triều, hay là Huyền Minh Đại Lục.

Bất luận là Vương cảnh Hoàng cảnh hay là Chuẩn Thánh cảnh đều không hẹn mà cùng trợn tròn hai mắt.

Ánh mắt bọn hắn gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh hơi có vẻ đơn bạc giữa không trung của Cố Dương.

Trong ánh mắt...

Lại là hiện ra kinh hãi cùng chấn động!

"Ta... Moá nó!"

"Ta nhìn thấy gì đây?"

"Thánh cảnh... Bị đánh nổ rồi?"

"Ta ta ta..."

Phía dưới.

Vô số cường giả Huyền Minh đại lục đều nhìn đến choáng váng, nói chuyện đều là biến thành ta ta.

Có thể thấy được chấn động mãnh liệt trong lòng bọn họ.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới.

Rõ ràng hắn là Cố Dương sẽ bị Thánh cảnh chém giết dễ dàng.

Kết quả...

Lại hoàn toàn ngược lại.

Cố Dương cũng không bị cái rắm gì.

Mà tên cường giả Thánh cảnh kia lại bị một quyền của Cố Dương đánh nát!

Điều này khiến bọn họ không thể tin nổi.

Hoàng Văn Phong cũng ở trong đám người, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn Cố Dương.

"Đây mới là... thực lực chân chính của Cố Thiên Kiêu sao?"

Trong lòng hắn cực kỳ chấn động.

Tuy nói hắn đã sớm cảm giác thực lực Cố Dương rất mạnh.

Nhưng.

Hắn cũng không ngờ Cố Dương lại biến thành loại người như vậy!

CMN một quyền giết chết cường giả Thánh cảnh, hoàn toàn khác với lời đồn.

Giờ phút này không chỉ là cường giả Huyền Minh đại lục choáng váng.

Ngay cả một đám cường giả Thần triều cũng sững sờ tại chỗ.

Trên mặt bọn họ tràn ngập sự không thể tin tưởng.

"Làm sao có thể!"

"Thánh cảnh tộc ta làm sao có thể chết trong tay một kẻ Vũ Hóa cảnh thấp kém?"

"Chuyện này không có khả năng!"

Bọn họ kinh hãi thất thanh, hoàn toàn không dám tin vào hai mắt mình nữa.

Nhưng mặc dù không thể tin được, sự thật lại bày ra trước mắt.

Giờ phút này.

Bọn họ là sĩ khí giảm mạnh.

Thậm chí có không ít chiến sĩ thần triều, trong ánh mắt đều là nhịn không được hiện ra vẻ hoảng sợ, bước chân liên tục lui về phía sau.

Mà càng kinh hãi không thôi chính là một đám cường giả Thánh Cảnh!

Một đám Thánh cảnh Huyền Minh đại lục, giờ phút này đều mở to hai mắt nhìn.

Mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt, không ngờ cũng tràn đầy hoảng sợ và rung động.

"Cái... cái gì?"

"Sao có thể như thế được?!"

"Cỗ lực lượng kinh khủng vừa rồi... là từ trong tay một Vũ Hóa cảnh bộc phát ra?"

"Rốt cuộc Cố Dương là quái vật gì!"

Bọn họ rung động lên tiếng, trong thanh âm đều có chút run rẩy.

Nhất là một ít Thánh cảnh thực lực tương đối bình thường, càng là vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì vị cường giả Thánh cảnh Thần triều kia đối với bọn họ mà nói đều là tồn tại như núi lớn!

Mà bây giờ...

Vị tồn tại kinh khủng kia đã bị Cố Dương một quyền gạt bỏ!

Điều này sao có thể không khiến bọn họ kinh hãi?

Cùng lúc đó.

Trên khuôn mặt già nua của lão tổ Chu Tước thánh địa cũng tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

Ánh mắt hắn ta tràn ngập kinh hãi.

"Thực lực của Cố Dương... Thế mà tăng vọt nhiều như vậy?"

Trong lòng hắn cũng vô cùng hoảng sợ.

Rõ ràng cách trận chiến Đông Hoang kia mới qua không bao lâu.

Cố Dương vậy mà tăng lên nhanh như vậy.

Từ khi giết chết Thánh cảnh vốn cần phải tự bạo Thánh khí, cho tới bây giờ...

Sau đó một quyền giết chết Thánh cảnh!

Bây giờ thực lực của Cố Dương, nghiễm nhiên vượt qua hắn.

"Thật sự là... Quái vật!"

Hắn hít sâu một hơi, cuối cùng nhịn không được trên mặt lộ ra nụ cười khổ, phát ra một tiếng cảm thán.

Là một lão già sống gần ngàn vạn năm, lại bị một tên tiểu bối chưa đủ hai mươi tuổi ung dung vượt qua.

Cái này thật đúng là...

Gần ngàn vạn năm nay, hắn đúng là sống uổng phí mà!

Bên kia, vô số cường giả Thánh cảnh thần triều cũng biến sắc.

Hoảng sợ vô cùng nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

"Làm sao có thể!"

"Chỉ là Vũ hóa cảnh... Làm sao có thể có lực lượng kinh khủng như vậy!"

"Một quyền vừa rồi, dĩ nhiên đã đạt đến lực lượng của hai con Thần Long!"

"Công pháp Luyện Thể tiểu tử này tu luyện, ít nhất cũng là Thần cấp hạ phẩm!"

"Nói không chừng... Đều có thể đạt tới Thần cấp thượng phẩm!"

Nói đến đây, vô số cường giả Thánh cảnh thần triều đều nhịn

không được hít thở mạnh một hơi.

Trong mắt cũng lóe lên ánh sáng kỳ dị.

Một tiểu bối Đông Hoang, đến cùng là làm sao tu luyện công pháp luyện thể phẩm cấp cao như vậy?

Bọn họ vô cùng chấn động.

Cũng không nhịn được nắm chặt tay, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương hình như có một tia tham lam hiện lên.

Công pháp luyện thể cao cấp như vậy, ngay cả ở Thần triều cũng không có.

Bọn họ tất nhiên là động lòng không thôi!

Cùng lúc đó.

Ngoài Cửu Nguyên Thiên.

Huyền Ách Thiên và Hắc Nguyên Thần Chủ cũng trừng to mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn Cố Dương.

"Cố Dương này... Đúng là có được thủ đoạn kinh khủng như vậy?!"

Nét mặt hắn tràn đầy hoảng sợ.

Lại nghĩ đến nhi tử Huyền Kiếm Nhất của mình chính là chết trong tay Cố Dương.

Hôm nay kết hợp nhìn thấy hắn, trong lòng không khỏi bất giác thở dài.

"Kiếm Nhất à... Ngươi cần gì phải trêu chọc loại quái vật này chứ?"

Bây giờ hắn cũng thoải mái.

Cố Dương thiên tư cùng thực lực kinh khủng bực này.

Huyền Kiếm Nhất chết trong tay hắn...

Cũng xem như là đáng đời.

Mà bên kia, trong ánh mắt Hắc Nguyên Thần chủ cũng tràn đầy rung động.

"Công pháp Luyện Thể thần cấp cực phẩm!"

"Chỉ là người hạ giới, lại có thể có công pháp luyện thể phẩm cấp như thế?"

"Thật là khiến người ta không thể tưởng tượng nổi!"

Hắc Nguyên thần chủ lẩm bẩm trong lòng, tay phải lại bất giác nắm chặt thêm một chút.

Phải biết rằng...

Công pháp luyện thể cấp bậc này, ngay cả Hắc Nguyên Thần triều bọn hắn cũng chưa từng có!

Hơn nữa rõ ràng chính là.

Thần cấp cực phẩm công pháp mà Cố Dương tu luyện, cho dù đặt ở hàng ngũ chúng công pháp luyện thể Thần cấp cực phẩm, cũng thuộc loại đứng đầu!

Nếu có thể đoạt được nó vào tay...

Nghĩ tới đây, ánh mắt Hắc Nguyên thần chủ lóe lên vẻ tham lam.

Hắn đều muốn trực tiếp ra tay với Cố Dương.

Nhưng hiển nhiên, thời cơ còn chưa tới!

Mặc dù hắn lộ vẻ tham lam nhưng cũng không xuất thủ.

Thấy vậy, Huyền Ách Thiên bên kia lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Hắn ta vẫn luôn nhìn chằm chằm động tác của Hắc Nguyên Thần Chủ.

Một khi Hắc Nguyên thần chủ dự định ra tay với Cố Dương.

Hắn sẽ không chút do dự xuất thủ ngăn lại!

Mặc dù rất vất vả.

Nhưng...

Trước mắt Cố Dương gia nhập, nói không chừng... Thật có thể mang đến chuyển cơ cho Huyền Minh đại lục bọn họ!

Cho nên, Cố Dương tuyệt đối không thể chết!

Hiển nhiên điều này, một đám Thánh cảnh cường giả của Huyền Minh đại lục cũng đã phát hiện.

Bọn họ vô cùng chấn động, trên mặt cũng hiện ra vẻ vui mừng.

Kể từ đó...

Bọn họ có lẽ còn có thể ổn định thế cục, thậm chí là thổi kèn phản công!

Một đám Thánh cảnh thần triều cũng là thần sắc khó coi, thoạt nhìn bọn họ vốn là chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, kết quả bởi vì Cố Dương xuất hiện...

Thế cục trở nên khó bề phân biệt, thậm chí còn bắt đầu lệch

về hướng Huyền Minh đại lục!

Đây không phải chuyện tốt!

Mà ở một chỗ khác trên không trung.

Thiên Sát Thánh Tôn cũng trợn tròn hai mắt.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tin.

"Làm sao có thể!?"

"Tiểu súc sinh này... Còn có thủ đoạn như vậy sao?"

"Hỗn trướng!"

Hắn vô cùng phẫn nộ nắm chặt nắm đấm.

Hắn vốn còn muốn để cho Thánh cảnh của Hắc Nguyên thần triều ra tay chém giết Cố Dương, bản thân có thể ngồi không hưởng lợi.

Kết quả...

Cố Dương lại trở tay đánh bại tên Thánh cảnh kia!

Tuy rằng thực lực của Thánh cảnh kia trong mắt hắn cũng không tính là mạnh.

Nhưng...

Đó cũng là Thánh Cảnh mà!

Một tên Vũ Hóa cảnh...

Làm sao có thể vượt qua ba đại cảnh giới đuổi giết cường giả Thánh cảnh?

Đây quả thực là chuyện không có khả năng làm được!

Nhưng sự thật là Cố Dương không chỉ làm được, hơn nữa, còn là miểu sát!

"Không được!"

"Không thể chờ thêm nữa!"

"Một quyền vừa rồi nhất định đã tiêu hao hết lực lượng của hắn, hiện tại..."

"Hắn không có lực phòng thủ!"

"Đây là một cơ hội tốt!"

Nghĩ tới đây, trong mắt Thiên Sát Thánh Tôn lóe lên sát ý!

Hắn không chút do dự, thừa dịp chung quanh Huyền Minh đại lục, tất cả Thánh cảnh đều bị cuốn vào.

Thân hình thình lình cũng lướt mạnh ra, thẳng đến hướng Cố Dương xông tới!

"Tiểu súc sinh!"

"Ngươi năm lần bảy lượt khiêu khích ta, còn giết con ta, giết trưởng lão tộc ta!"

"Ngươi... Đáng chết!"

Tiếng rống giận dữ của Thiên Sát Thánh Tôn không ngờ lại vang vọng khắp thiên địa.

Giờ phút này.

Vô số Thánh cảnh cường giả Huyền Minh đại lục nhất thời sắc mặt trắng bệch.

Hỏng rồi!

Bọn chúng quên tên phản đồ Thiên Sát Thánh Tôn!

Thực lực của tên Thánh cảnh thần triều vừa rồi cũng không tính là mạnh, ở trong Thánh Cảnh đều là ở trung hạ.

Chỉ là Thánh cảnh trung kỳ mà thôi.

Còn Thiên Sát Thánh Tôn là Thánh cảnh đỉnh phong!

Mỗi một cảnh giới trong Thánh cảnh chênh lệch đều cực kỳ khủng bố!

Lấy thực lực của Thiên Sát Thánh Tôn, miểu sát một Thánh Cảnh trung kỳ cũng chỉ là chuyện tiện tay!

Cố Dương tuy rằng có thể một quyền giết chết Thánh Cảnh trung kỳ, nhưng đối mặt Thiên Sát Thánh Tôn Thánh Cảnh đỉnh phong...

Chỉ sợ là đã bất lực!

Mà Thiên Sát Thánh Tôn cũng nghĩ tới điểm này.

Cảm thấy mình tất nhiên là có thể trấn giết Cố Dương ở đây!

Vì thế...

Hắn càng liều lĩnh hơn!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt giọng nói của Thiên Sát Thánh Tôn rơi xuống, trong cơ thể hắn ta càng bộc phát ra ba động khủng bố khó có thể tưởng tượng!

Vì có thể đảm bảo giết chết Cố Dương.

Rõ ràng là hắn đã thúc giục bí pháp khiến cho thực lực lần

nữa tăng lên!

Sau đó hắn vung tay lên.

Trong nháy mắt, toàn bộ bầu trời mây đen giăng đầy.

Ma khí vô biên ầm ầm lan tràn khắp chư thiên, che phủ bầu trời.

Giờ phút này Thiên Sát Thánh Tôn cũng được ma khí vô tận bao phủ.

Toàn thân tản ra ba động cực kì nguy hiểm!

Cỗ khí tức kia càng khiến vô số cường giả Thánh cảnh chung quanh hoảng sợ!

"Hỏng rồi!"

"Thiên Sát này lại dùng cả chiêu thức liều mạng!"

"Cho dù là một chiêu tuyệt mệnh của ta cũng chưa chắc có thể đỡ được!"

Càng có một ít cường giả Thánh cảnh đỉnh phong vẻ mặt hoảng sợ thất thanh hô!

Khí tức hôm nay Thiên Sát Thánh Tôn bộc phát ra, kết hợp với chiêu Thiên Sát Pháp Tướng khủng bố trấn áp kia.

Dưới Chuẩn Thần, không có Thánh cảnh nào dám đảm bảo nhất định có thể tiếp được!

Quá kinh khủng!

"Thiên Sát chết tiệt!"

"Nếu chiêu thức này đối phó Thần triều có tốt không?"

"Lại là đối nội, hơn nữa còn là ra tay với Cố Dương chỉ có Vũ Hóa cảnh!"

"Thật là khiến người ta khinh thường!"

Không ít cường giả Thánh cảnh lập tức nghiến răng nghiến lợi.

Mà bên kia, các Thánh cảnh thần triều nhất thời vẻ mặt tràn đầy kinh hỉ.

Trên mặt càng lộ ra nụ cười vui sướng khi người gặp họa.

Bọn họ suýt nữa quên mất.

Trong trận doanh của đối phương còn có nội ứng.

Mà nội ứng này lại là tồn tại Thánh Cảnh đỉnh phong!

Lần này...

Cố Dương gặp đại phiền toái, hẳn là chết trong tay Thiên Sát Thánh Tôn!

Kể từ đó, chướng ngại trên đường bọn họ xâm lấn, sẽ bị triệt để quét đi!

Nghĩ đến đây, tinh thần bọn họ lập tức sảng khoái hẳn lên, tâm tình cũng trở nên khoan khoái dễ chịu hơn rất nhiều.

Lão tổ Chu Tước thánh địa nhìn thấy cảnh này, vẻ mặt tràn đầy lo lắng.

Hắn nắm chặt tay lại, nhưng không thể làm gì khác.

"Hỗn trướng!"

"Đúng là đồ ăn cây táo rào cây sung!"

Từng trận tiếng quát mắng cũng là từ trong miệng một đám

Thánh cảnh ở Huyền Minh đại lục phun ra.

Giờ phút này sắc mặt Huyền Ách Thiên cũng âm trầm như nước.

Nếu không có Thiên Sát, Huyền Minh đại lục bọn hắn vốn là nhẹ nhàng phòng ngự Hắc Nguyên thần triều xâm lấn.

Mà nếu để cho Cố Dương trưởng thành một đoạn thời gian.

Ngày sau nhất định là có thể phản áp chế Hắc Nguyên Thần triều!

Nhưng hiện tại cũng là bởi vì sự tồn tại của Thiên Sát, dẫn đến Huyền Minh đại lục bọn họ rơi vào thế yếu!

"Thật là đáng chết!"

Hắn cắn răng, trong ánh mắt tràn đầy tức giận và sát ý.

Chỉ hận không thể lập tức ra tay chém chết Thiên Sát ngay tại chỗ!

Nhưng hắn cũng hiểu rõ Hắc Nguyên thần chủ bên cạnh sẽ không cho mình như mong muốn!

Nghĩ đến đây, hắn lập tức nhịn không được nắm chặt nắm đấm, ánh mắt cũng không khỏi nhìn về phía Cố Dương.

Bây giờ tình huống như vậy có thể chống đỡ nổi hay không?

Chỉ có thể nhìn vào bản thân Cố Dương!

Nghe bốn phía truyền đến vô số tiếng chửi bới giận dữ.

Thiên Sát Thánh Tôn hoàn toàn không để ý.

Giờ phút này hai mắt hắn đỏ như máu, ánh mắt nhìn chằm

chằm Cố Dương.

Hiện tại hắn chỉ có một mục đích duy nhất.

Đó chính là chém giết Cố Dương!

Mà Cố Dương nhìn ma khí vô biên đập vào mặt trên bầu trời kia.

Thần sắc lại vô cùng lạnh nhạt.

"Cái gọi là Thiên Sát Thánh Tôn, chỉ có trình độ như vậy sao?"

Cố Dương bình tĩnh nói một câu như vậy.

Mà lời này cũng là khiến vô số cường giả lông mày kinh hoàng.

Giỏi thật, Cố Dương này, thật đúng là đủ cuồng vọng!

Chẳng qua bọn họ cũng không có lên tiếng trào phúng cái gì.

Dù sao Cố Dương vừa rồi thật đúng là một quyền đấm chết một vị cường giả Thánh cảnh hàng thật giá thật!

Bọn hắn lấy tư cách gì để trào phúng Cố Dương?

Chỉ là có chút tò mò nhìn về phía Cố Dương.

Chẳng lẽ...

Cố Dương còn có thủ đoạn che giấu gì nữa?

Cũng chính là giờ phút này.

12 đôi cánh chim màu vàng đột nhiên từ sau lưng Cố Dương triển khai!

Kim vũ chói mắt kia tản mát ra kim quang sáng chói.

Ánh sáng tỏa ra bốn phía, dường như có thể xuyên thấu ma khí vô biên kia!

Mà trên cánh chim có từng đường đạo văn, càng tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng!

Khí huyết và chân nguyên đều bộc phát ra.

Càng là uy chấn chư thiên.

Giờ phút này.

Vô số cường giả Thánh cảnh ở ngoài Tam Nguyên Thiên đều lộ ra vẻ mặt chấn động, kinh ngạc than thở nhìn mười hai đôi cánh màu vàng sau lưng Cố Dương.

"Đó là..."

"Cánh Vũ hoá chi dực?"

"Hízz, kim sắc vũ hóa chi dực?"

"Hơn nữa còn mười hai đôi?!"

Một đám Thánh cảnh Huyền Minh đại lục đều mở to hai mắt nhìn.

Tình huống này bình thường tới mức bọn họ chưa từng gặp qua!

Chưa bao giờ nhìn thấy cánh chim màu vàng óng, chớ nói chi là cánh mười hai đôi cánh Vũ Hoá màu vàng!

Không chỉ là bọn hắn, ngay cả Huyền Ách Thiên là Chuẩn Thần lúc này cũng đầy vẻ kinh thán và ngạc nhiên.

Bởi vì ngay cả là hắn, cũng chưa bao giờ thấy qua.

"Đây đúng là... mở mang tầm mắt rồi!"

Huyền Ách Thiên không nhịn được lẩm bẩm tự nói, phát ra tiếng cảm khái từ trong nội tâm.

Mà một bên khác, toàn bộ Thánh cảnh thần triều mặt càng lộ vẻ rung động, không thể tưởng tượng nổi nhìn mười hai đôi cánh óng ánh phía sau Cố Dương.

Bọn họ không chỉ ngạc nhiên với mười hai đôi cánh chim màu vàng này.

Càng làm cho bọn hắn kinh ngạc, thậm chí khó có thể tin được đó là...

Trên mười hai đôi cánh màu vàng sau lưng Cố Dương, trên mỗi một đôi cánh rõ ràng đều ngưng tụ đạo văn!

Hízz, chuyện như vậy, ngay cả trên người đám chí tôn trẻ tuổi ở thượng giới, cũng chưa từng nhìn thấy!

Bọn hắn có thể cảm giác được sự bất phàm của đạo văn, cũng chính vì vậy mới cảm thấy rung động vô cùng vô tận đối với mười hai đôi cánh màu vàng mà Cố Dương thể hiện ra, cảm thấy khiếp sợ kinh hãi.

Một màn này, tất nhiên cũng là khiến vô số cường giả phía dưới choáng váng!

Bọn họ chưa từng nhìn thấy cảnh tượng này.

Ai nấy đều nhìn đến choáng váng.

Trong đó tự nhiên cũng bao gồm những chiến sĩ thần triều lấy hàng trăm triệu để tính.

Bọn họ cũng mặt mũi ngốc trệ, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Cố Dương không để ý đến bốn phía sợ hãi thán phục.

Mà là ánh mắt ngưng tụ.

Ngay sau đó.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu.

Khí tức kinh khủng bất ngờ từ trong cơ thể hắn bộc phát ra!

Chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi, đã lan tràn đến chân trời.

Kim quang bám vào trên đó, phảng phất như ở phía chân trời hiện ra từng đạo quỹ tích quỷ dị, trông chính là kỳ dị mà khủng bố!

Cùng lúc đó.

Ma khí vô biên do Thiên Sát Thánh Tôn bộc phát ra như che phủ bầu trời, sau khi chạm vào kim quang, trực tiếp bị đánh xơ xác!

Bên trong quỹ đạo mà kim quang bám vào kia, càng tản mát ra một trận khí tức hủy diệt vô cùng kinh khủng!

Mà điều này... càng khiến vô số cường giả Thánh cảnh lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Thần sắc rung động!

"Đó... Đó là..."

"Ngụy pháp tắc! Không sai! Kia tất nhiên là ngụy pháp tắc chi lực! Pháp tướng không có khả năng kinh khủng như thế!"

"Từ khí tức mà xem, đây còn là hủy diệt pháp tắc!"

Giờ phút này.

Vô số Thánh cảnh cường giả Huyền Minh Đại Lục hoảng sợ ngẩng đầu nhìn biến hóa phát sinh kịch liệt trên bầu trời, bọn hắn thần sắc chấn động, càng nhịn không được thất thanh hô lên.

Cùng lúc đó, một đám Thánh cảnh thần triều mặt mũi cũng là tràn đầy hoảng sợ, trong ánh mắt mang theo vẻ không thể tưởng tượng nổi nồng đậm, chấn động vô cùng trợn to hai mắt nhìn qua Cố Dương.

"Không có khả năng!"

"Vũ Hóa cảnh làm sao có thể nắm giữ được ngụy pháp tắc chi lực!"

"Nhất định là có vấn đề gì đó xảy ra!"

"Cố Dương làm sao có thể nắm giữ lực lượng Ngụy pháp tắc, hơn nữa... Còn là lực lượng Ngụy pháp tắc hủy diệt!"

"Chuyện này không có khả năng!"

Lúc này bọn họ sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, hoảng sợ nhìn qua Cố Dương.

Mặc dù trong miệng nói không có khả năng, nhưng vẻ mặt của bọn họ đã biểu lộ ra suy nghĩ thật sự của họ.

Bọn họ sợ rồi!

Một tên Thiên Kiêu Vũ Hóa cảnh hạ giới, đúng là nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực trong truyền thuyết!

Phải biết rằng loại lực lượng này, cho dù là Chuẩn Thần cường giả cũng chưa chắc có thể nắm giữ!

Thậm chí chưa hẳn có thể nắm giữ được sơ hình của ngụy pháp tắc!

Mà Cố Dương chẳng qua mười tám tuổi, cũng đã nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực!

So sánh với nhau như vậy, sức công kích quả thực không khỏi quá mạnh!

Kinh khủng!

Yêu nghiệt!

Biến thái!

Quái vật!

Giờ phút này, thái độ của vô số Thánh cảnh thần triều đối với Cố Dương đã triệt để thay đổi!

Bọn họ thậm chí đều sinh ra tâm lý sợ hãi đối với Cố Dương.

Bởi vì thiên tư mà Cố Dương biểu hiện ra, thật sự là yêu nghiệt quá mức!

Nếu như nói lúc trước những người bọn họ chỉ tương đối chấn kinh, vậy bây giờ...

Bọn họ thật sự bị dọa sợ rồi!

Không chỉ là bọn họ.

Mặc dù là hai cường giả Chuẩn Thần ở bên ngoài Cửu Nguyên Thiên Ngoại, cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Cái gì!"

"Ngụy... Pháp tắc chi lực?!"

Huyền Ách Thiên lại càng trợn tròn hai mắt, con ngươi sắp rớt ra ngoài rồi.

Hiện tại hắn cũng không có bất kỳ vấn đề để ý tới hình tượng của bản thân.

Hắn duỗi thẳng cổ, ánh mắt chăm chú nhìn Cố Dương.

"Mặc dù chỉ là một ngụy pháp tắc... Nhưng đây chính là ngụy pháp tắc chi lực!"

"Pháp tắc chi lực hàng thật giá thật!"

"Cố Dương này..."

Hắn hít sâu vào một hơi, lồng ngực không ngừng phập phồng.

Hiển nhiên là tâm tình có chút chấn động.

Phải biết rằng ngay cả là Chuẩn Thần như hắn, hôm nay cũng mới nắm giữ lực lượng Pháp Tướng đại viên mãn.

Vẫn chưa chạm tới cái lĩnh vực ngụy pháp tắc kia!

Ngay cả sơ hình của pháp tắc cũng không thể nắm giữ.

Mà Cố Dương mới mười tám tuổi, Vũ Hóa cảnh, đúng là đã nắm giữ một thành ngụy pháp tắc, hơn nữa còn là Hủy Diệt Pháp Tắc chi lực khó lĩnh ngộ nhất!

Mẹ nó, đây là...

Giờ phút này.

Tâm tình của Huyền Ách Thiên vô cùng phức tạp.

Hắn cảm thấy khiếp sợ cùng hưng phấn đối với thiên tư của Cố Dương.

Nhưng sau một phen so sánh, trong lòng hắn lập tức có chút không biết nói gì, thậm chí có chút tự ti.

Mười tám tuổi nắm giữ một thành Hủy Dệt ngụy pháp tắc.

Mà hắn đều đã mấy trăm vạn tuổi rồi.

Ngay cả sơ hình của pháp tắc cũng không thể nắm giữ.

Nếu không so sánh còn không sao.

Vừa so sánh với nhau...

Chênh lệch khủng bố kia, chỉ khiến cho hắn cảm thấy hơn nửa đời người này của mình đều sống trên thân chó rồi!

Con mẹ nó người so với người, thật sự là tức chết người!

Cùng lúc đó.

Hắc Nguyên thần chủ cũng không kiềm chế được.

Biểu lộ của hắn vốn coi như trầm ổn, giờ phút này lại không tự chủ được biến hóa khoa trương lên.

"Chuyện này... sao có thể!"

Hắc Nguyên Thần chủ giấu hai tay dưới tay áo, rõ ràng đang siết chặt.

Giờ phút này.

Ánh mắt Hắc Nguyên thần chủ càng nhìn chằm chằm Cố Dương.

Trong ánh mắt kia, rõ ràng là bộc phát ra sát ý vô cùng nồng đậm!

"Mười tám tuổi nắm giữ Hủy diệt Pháp Tắc Chi Lực... Loại yêu nghiệt này, nếu trưởng thành thêm một đoạn thời gian nữa..."

Nghĩ đến đây, con ngươi Hắc Nguyên Thần Chủ đột nhiên co

lại thành hình cây kim.

Nếu đến lúc đó, chỉ sợ toàn bộ Hắc Nguyên thần triều đều sẽ không phải là đối thủ của Cố Dương!

Tốc độ phát triển của Cố Dương thực sự quá kinh khủng!

Cách chuyện Đông Hoang kia mới qua bao lâu?

Lúc đó hắn ngay cả ứng phó Hàn đại thống lĩnh cũng cần phải lợi dụng Thánh khí tự bạo.

Mà bây giờ hắn không chỉ có thể một quyền giết chết Thánh cảnh trung kỳ.

Thậm chí còn thể hiện ra thiên phú khủng bố không gì sánh kịp, có một không hai Huyền Minh đại lục, thậm chí thiên phú còn có thể nghiền ép toàn bộ chí tôn trẻ tuổi!

Quái vật!

Mười phần quái vật!

Tên gia hỏa này...

Bất luận thế nào đều không thể giữ lại!

Nếu không sẽ là mối họa ngập trời!

Nghĩ đến đây, Hắc Nguyên thần chủ nắm chặt tay hơn, thậm chí có máu tươi từ trong tay áo hắn nhỏ xuống!

Móng tay của hắn rõ ràng đã đâm rách lòng bàn tay của hắn.

Nhưng loại đau đớn này lại không ảnh hưởng chút nào đến hắn.

Có thể thấy được sát ý nồng đậm của hắn đối với Cố Dương

bây giờ, nghiễm nhiên đã đạt tới cực điểm!

Mà cũng chính giờ phút này.

Cố Dương ánh mắt rõ ràng là đối đầu cùng Thiên Sát Thánh Tôn đánh tới.

Giờ phút này, vẻ mặt Thiên Sát Thánh Tôn tràn đầy kinh hãi.

"Chuyện này..."

"Điều này sao có thể!"

Thiên Sát Thánh Tôn tất nhiên cũng cảm nhận được khí tức khủng bố từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra.

Hắn ta mở to hai mắt nhìn, trong mắt tràn ngập không thể tưởng tượng nổi.

Gã không thể nào ngờ được, tiểu tử này rõ ràng tuổi không lớn lắm, lại có thể nắm giữ được Pháp tắc chi lực trong truyền thuyết!

Hơn nữa còn là Hủy diệt pháp tắc chi lực!

Tuy chỉ có một thành, nhưng... đó đã là tồn tại khủng bố mà chỉ cường giả Thần Cảnh chân chính mới có thể nắm giữ!

"Nhưng chưa hẳn không có cơ hội!"

Trong mắt Thiên Sát Thánh Tôn lộ ra vẻ điên cuồng.

"Hây a!"

Đột nhiên Thiên Sát Thánh Tôn gầm lên một tiếng, áo bào trên người đột nhiên phồng lên.

Một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng, thình lình từ trong cơ thể hắn bộc phát ra!

"Cho dù liều cả mạng sống của ta, ta cũng phải kéo ngươi cùng đi!"

"Ha ha ha, dùng mạng ta đổi lấy thiên kiêu tuyệt thế như ngươi thì không thiệt thòi đâu!"

Khóe miệng Thiên Sát Thánh Tôn lập tức tràn ra từng trận huyết dịch màu đen.

Nhưng hắn ta lại lộ vẻ cười điên cuồng, trong ánh mắt tràn đầy điên cuồng!

Thấy như vậy, không ít cường giả Thánh cảnh nhịn không được mở to mắt.

"Thiên Sát lại bắt đầu thiêu đốt căn nguyên rồi!"

"Hízz, xem ra lực lượng hủy diệt pháp tắc của Cố Dương bộc phát ra, khiến hắn cảm nhận được sự uy hiếp của tử vong!"

"Thiêu đốt căn nguyên có thể làm cho thực lực Thiên Sát tăng lên lần nữa, Cố Dương chung quy tu vi quá thấp, không biết có thể ngăn trở hay không?"

Một đám cường giả Thánh cảnh Huyền Minh đại lục nghị luận một phen, nhất thời nhịn không được có chút bận tâm nhìn phía Cố Dương.

Mà giờ phút này.

Cố Dương cũng thấy được Thiên Sát Thánh Tôn thiêu đốt căn nguyên, thực lực lại tăng vọt, nghe được lời đối phương nói.

Cố Dương chỉ cười lạnh.

Tay phải hắn chợt đưa về phía trước.

Ngụy Thánh khí mà lão tổ Chu Tước thánh địa tặng cho hắn

được hắn cầm trong tay.

Ngay sau đó.

Cố Dương nhấc lên ngụy Thánh Khí trong tay, một kiếm thình lình chém xuống!

"Vô dụng thôi, hôm nay... ngươi nhất định phải chết!"

Nhìn thấy Cố Dương vung kiếm.

Vẻ điên cuồng trong mắt Thiên Sát Thánh Tôn càng nồng nặc.

Cũng chính là giờ phút này.

Ma khí vô biên trong cơ thể hắn đã bộc phát tới cực điểm.

Ma khí mênh mông vô tận ầm ầm hàng lâm về phía Cố Dương!

Khoảnh khắc đó...

Cứ như là một ma đầu tuyệt thế xuất thế!

Muốn triệt để dẫm nát thế giới này dưới chân!

Lực lượng cùng khí tức khủng bố kia, cũng là trong nháy mắt từ trong ma khí vô biên ầm ầm bộc phát ra!

Giờ phút này, thiên địa run rẩy!

Vô số Thánh cảnh cường giả càng là vẻ mặt hoảng sợ, liên tục lui về phía sau!

Bởi vì một kích tuyệt mệnh này của Thiên Sát Thánh Tôn, đã là một kích tiếp cận vô hạn Chuẩn Thần, nếu bọn hắn không nhanh chóng lui về phía sau tránh né thì cho dù chỉ bị ảnh hưởng, cũng chỉ sợ sẽ bị trọng thương!

Mà Cố Dương thấy vậy, thần sắc lại hờ hững vô cùng.

Trong miệng hắn phát ra một tiếng thì thầm.

"Nhất Kiếm... Tuyệt Thiên!"

Ông!

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Cố Dương không ngờ cũng là vung một kiếm đến tận cùng.

Ngay sau đó, một cỗ kiếm khí kinh khủng đến mức tận cùng từ trong tay Cố Dương ầm ầm bộc phát ra!

Xuy xuy!

Vẻn vẹn chẳng qua là một tia kiếm khí tràn lan ra, trực tiếp xé rách không gian, đem toàn bộ không gian đảo loạn trời đất u ám!

Mà càng nhiều kiếm khí càng phóng lên tận trời, nhắm thẳng vào Thiên Sát Thánh Tôn!

Trong nháy mắt khi thấy Cố Dương chém ra một kiếm này.

Mặt mũi Thiên Sát Thánh Tôn lập tức tràn đầy kinh hãi!

"Đây là kiếm pháp gì?!"

Hắn ta càng nhịn không được hoảng sợ hô lên.

Bởi vì uy thế dung hợp trong một kiếm này của Cố Dương vượt xa hắn tưởng tượng!

Đó không phải kiếm pháp Thánh cấp!

Mà là...

Thần cấp kiếm pháp!

Cố Dương thế mà còn nắm giữ một môn Thần cấp kiếm pháp!

Nhưng không đợi hắn suy nghĩ nhiều.

Kiếm khí khủng bố kết hợp với lực lượng Hủy Diệt pháp tắc chính là vạch phá bầu trời, trực tiếp rơi vào trên chiêu tuyệt mệnh của hắn!

Ầm ầm!

Hủy Diệt Kiếm Khí đáng sợ chính là đang va chạm với ma khí khủng bố mênh mông đến tận cùng kia!

Vốn là đại bộ phận mọi người đều cho rằng Cố Dương sẽ chết trên một kích tuyệt mệnh của Thiên Sát Thánh Tôn.

Dù sao ma khí này kinh khủng đến mức nào, nghiễm nhiên tiếp cận nhất kích của Chuẩn Thần!

Nhưng một màn khiến vô số người hoảng sợ xuất hiện!

Chỉ thấy kiếm khí hủy diệt Cố Dương chém ra, đụng thẳng vào ma khí.

Là bộc phát ra lực lượng đáng sợ!

Sau đó, phịch!

Tiếng nổ kinh khủng vang vọng khắp không trung!

Mà ma khí khủng bố khiến vô số Thánh Cảnh nghe danh đã sợ mất mật kia lại là ở trong vụ nổ này...

Chấn động vỡ vụn!

Dưới sự tấn công của hủy diệt kiếm khí kia.

Ma khí kinh khủng kia không ngờ lại giống như một tờ giấy trắng, yếu ớt không chịu nổi!

Bị vô tình xé nát, đảo loạn!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy hơi thở đã hoàn toàn bị hủy diệt!

Mà ma khí vô biên sau khi bị phá hủy gần hết.

Kiếm khí hủy diệt thế tới không giảm, lao thẳng tới Thiên Sát Thánh Tôn!

Thấy cảnh này, sắc mặt Thiên Sát Thánh Tôn cực kỳ tái nhợt.

Trong mắt hắn ta càng thêm hoảng sợ và tuyệt vọng.

"Không!"

"Không có khả năng!"

"Ta chính là Thánh Cảnh đỉnh phong, làm sao có thể bại bởi Vũ Hóa..."

Hắn không ngừng lắc đầu, muốn ra tay ngăn cản.

Vào giờ phút này.

Cho dù hắn có triển khai thủ đoạn thế nào đi chăng nữa thì cũng không ngoại lệ.

Dưới kiếm khí hủy diệt kinh khủng kia, ngay cả thời gian nửa hơi thở cũng không chống đỡ nổi, liền bị triệt để xé nát ra!

Cuối cùng, hắn tuyệt vọng thất thanh rống to, định trong một khắc cuối cùng lựa chọn tự bạo!

"Tự bạo trước mặt ta, có phải ngươi quá coi trọng bản thân rồi không?"

Nhìn thấy vậy, vẻ hờ hững trên mặt Cố Dương càng trở nên

nồng đậm hơn.

Ngay sau đó.

Cố Dương chậm rãi khoát tay, sau đó... hơi hơi chỉ ra!

Xuy!

Hủy diệt kiếm khí trên không trung kia đúng là tốc độ đột nhiên tăng vọt!

Tiếp đó là rắc!

Xì xì!

Trong nháy mắt, hủy diệt kiếm khí khủng bố trực tiếp đâm xuyên qua mi tâm Thiên Sát Thánh Tôn.

Mà động tác hắn vốn chuẩn bị tự bạo cũng im bặt dừng lại.

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, kiếm khí Huỷ Diệt bộc phát tiếng ầm ầm khủng bố.

Lực lượng hủy diệt kinh khủng, trực tiếp xé nát thân thể Thiên Sát Thánh Tôn!

Thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn chạy tứ tán, sợ hãi vô cùng còn muốn bỏ chạy.

Lại bị Cố Dương trực tiếp giam cầm!

"Chạy thoát được sao?"

Ánh mắt Cố Dương không chút gợn sóng, tiện tay vồ một cái, đã trực tiếp phong tỏa hắn.

Sau đó chậm rãi duỗi tay.

Thần hồn bản thu nhỏ của Thiên Sát Thánh Tôn đang bị giam cầm lại rõ ràng rơi vào lòng bàn tay hắn.

Thần hồn Thiên Sát Thánh Tôn lúc này tràn ngập khủng hoảng!

"Tha cho ta!"

"Cố Dương, van cầu ngươi thả ta một mạng!"

Có lẽ là lúc trước không có cơ hội.

Bây giờ đã thành một thần hồn trói gà không chặt, Thiên Sát Thánh Tôn mặt mũi tràn đầy sợ hãi cùng e ngại, không ngừng cầu xin Cố Dương tha thứ.

Cường giả Thánh Cảnh có sinh mệnh lực cực mạnh, cho dù chỉ là một đạo thần hồn còn sống, cũng có thể dễ dàng đoạt xá người khác!

"Cố Dương!"

"Ngài đại nhân đại lượng tha cho ta một mạng đi! Van cầu ngài!"

"Chỉ cần ngươi nguyện ý buông tha ta, ngươi muốn cái gì ta cũng có thể cho ngươi!"

Thiên Sát Thánh Tôn ăn nói khép nép không ngừng cầu xin tha thứ.

Nhưng bất luận hắn ta ngụy trang tốt thế nào.

Trước mặt Cố Dương cũng là không chỗ che giấu.

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi nhếch miệng cười một tiếng.

"Muốn sống? Có thể đấy!"

Nghe được câu trả lời của Cố Dương, Thiên Sát Thánh Tôn nhất thời mừng rỡ.

"Quá tốt rồi, Cố Dương, chỉ cần ngươi..."

Hắn nhất thời kích động còn muốn nói thêm gì nữa.

Nhưng vào lúc này.

Nửa câu sau của Cố Dương cũng là chậm rãi nói ra.

"Đi thương lượng với Diêm Vương đi."

Mà Cố Dương vừa dứt lời, trong nháy mắt.

Sau lưng hắn rõ ràng có một hư ảnh vô cùng khủng bố hiện ra, sau đó không đợi Thiên Sát Thánh Tôn phản ứng.

Hư ảnh kia mở cái miệng to như chậu máu, nuốt thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn xuống!

Nấc~

Hư ảnh sau khi nuốt chửng thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn còn ợ một cái, sau đó hài lòng biến mất không thấy đâu nữa.

Chứng kiến một màn này.

Cả phiến thiên địa đều quỷ dị yên tĩnh trở lại.

Kim rơi có thể nghe được, thậm chí ngay cả tiếng hít thở cũng không thể nghe thấy!

Giờ phút này.

Toàn bộ cường giả Thánh cảnh của Thần triều đều là vẻ mặt kinh hãi, thậm chí là sợ hãi nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt rõ ràng là kiêng kị nồng đậm!

Trong nháy mắt khi thấy hư ảnh khủng bố kia xuất hiện phía sau Cố Dương cắn nuốt thần hồn Thiên Sát Thánh Tôn.

Bọn họ càng là sợ tới mức nhịn không được ngừng thở, vô cùng hoảng sợ, trên mặt càng tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Rốt cuộc Cố Dương còn có bao nhiêu thủ đoạn?

Hơn nữa đạo hư ảnh vừa rồi rốt cuộc là cái gì?

Vì sao có thể thôn phệ thần hồn?

Ngay cả thần hồn Thánh cảnh cũng có thể thôn phệ!

Không khỏi cũng quá kinh khủng đi!

Giờ phút này.

Hết thảy Thánh cảnh thần triều đều vô cùng kinh hãi, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Thậm chí là cùng nhau nhịn không được vội vàng lui về phía sau vô số bước.

Kéo dài khoảng cách với Cố Dương, căn bản không dám tới gần Cố Dương!

Phảng phất như Cố Dương ở trong mắt bọn họ chính là ma quỷ!

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Trong lòng cũng có chút cảm khái.

"Vốn chỉ định thử nghiệm một chút, không ngờ thật sự có thể."

"Long Tượng Cổ Thần Quyết này, thật đúng là kinh khủng ngoài ý muốn mà!"

Hư ảnh vừa rồi, không ngờ lại là ảo ảnh do Long Tượng Cổ Thần Quyết toàn lực thôi động dẫn động.

Đạo hư ảnh này có liên quan tới trình độ luyện thể của mình.

Trình độ luyện thể càng mạnh, hư ảnh Cổ Thần cũng càng mạnh!

Khoảnh khắc nhìn thấy thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn.

Cố Dương cũng là ý tưởng đột phát.

Dường như hư ảnh Cổ Thần cũng có chút tương tự với thần hồn.

Cho nên...

Hắn thử lợi dụng hư ảnh Cổ Thần thôn tính thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn.

Không nghĩ tới...

Thật đúng là thành công rồi!

Sau khi cắn nuốt hết thần hồn của Thiên Sát Thánh Tôn.

Cố Dương lập tức cảm giác được trong thân thể của mình dường như là được phụng dưỡng lại một bộ phận lực lượng!

Vốn là lực lượng trụ cột của hắn chính là đạt đến số kinh người, một trăm đầu Thần Long chi lực!

Còn sau khi thôn tính thần hồn Thiên Sát Thánh Tôn, lực lượng cơ sở của hắn lại tăng vọt lực lượng một con thần long!

"Mặc dù không nhiều, nhưng cũng coi như không tệ."

Cố Dương coi như hài lòng, trên mặt cũng không khỏi lộ ra vẻ

tươi cười.

Không biết rằng nụ cười vui vẻ trên mặt hắn, rơi vào trong mắt chúng Thánh Cảnh Thần Triều...

Cứ như là ác quỷ địa ngục!

Giờ phút này, toàn thân bọn họ phát run, chỉ cảm thấy thần hồn của mình đều bị Cố Dương để mắt tới.

Lại nhịn không được lui về phía sau vô số bước.

Sợ Cố Dương xông tới cắn nuốt thần hồn bọn hắn!

Nhìn thấy vậy, Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Những người này cần phải sợ hãi như vậy sao?

Mà chứng kiến Cố Dương lấy lực lượng một người trực tiếp khiến toàn bộ Thánh cảnh thần triều sợ hãi lui về phía sau, vô số Thánh cảnh cường giả Huyền Minh đại lục bên này cũng từ trong khiếp sợ mà hồi phục tinh thần.

"Hízz..."

"Tuy rằng đã sớm biết thiên tư yêu nghiệt của Cố Dương, nhưng ta chưa bao giờ tưởng tượng Cố Dương hôm nay lại có thể chém giết Thánh cảnh đỉnh phong!"

"Hơn nữa thủ đoạn thôn phệ thần hồn kia... Cũng may Cố Dương và chúng ta không phải là trận doanh đối lập, nếu không..."

"Chỉ sợ ta cũng sẽ như những Thánh cảnh thần triều kia sinh lòng sợ hãi!"

"Hoàn toàn chính xác quỷ dị vô cùng, chẳng qua đối với Huyền Minh đại lục chúng ta mà nói, lại là thiên đại hảo sự đấy!"

Sau khi kịp phản ứng, tất cả Thánh cảnh cường giả ở Huyền Minh đại lục đều tràn đầy hưng phấn và kích động.

Không chỉ vì tên phản đồ Thiên Sát Thánh Tôn đó bị chết.

Càng là bởi vì thực lực của Cố Dương hôm nay bày ra, vượt xa tưởng tượng của tất cả mọi người!

Kể từ đó chiến cuộc cũng sẽ triệt để thay đổi!

Những kẻ thần triều xâm nhập này, cũng sẽ không có cơ hội xâm lấn Huyền Minh đại lục bọn hắn!

Lão tổ Chu Tước thánh địa giờ phút này cũng hồi phục tinh thần từ trong rung động.

Hắn nhịn không được hít một hơi thật sâu.

"Được rồi!"

"Xem ra... Ta vẫn quá xem thường yêu nghiệt Cố Dương rồi."

"Ngay cả Thánh Cảnh đỉnh phong cũng dễ dàng giết được, hơn nữa thủ đoạn thôn phệ thần hồn kia... càng quỷ dị vô cùng!"

Hắn lắc đầu cảm thán.

Hồi tưởng lại lịch sử trưởng thành của Cố Dương, hắn chỉ có thể nói một câu rung động!

Bởi vì quá trình trưởng thành này hoàn toàn không giống một người bình thường có thể làm được!

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại thấy cũng đúng.

Cố Dương chính là một tuyệt thế yêu nghiệt!

Sao có thể dùng ánh mắt của người bình thường để đối đãi

được?

Vô số cường giả phía dưới cũng chứng kiến một màn phát sinh trên bầu trời này.

Lúc này, tất cả cường giả Vương cảnh cùng Hoàng cảnh của Huyền Minh đại lục lập tức kích động vạn phần.

Trên mặt hắn tràn ngập mừng rỡ và chấn động.

"Đây là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

"Thật quá kinh khủng!"

"Đó chính là Thánh Cảnh đỉnh phong Thiên Sát Thánh Tôn, thế mà lại bị Cố Dương một kiếm chém chết."

"Mau nhìn, ngay cả những Thánh cảnh thần triều đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, bị Cố Dương dọa sợ!"

"Ha ha ha!"

"Cái gọi là thần triều, cũng chẳng qua chỉ như thế!"

"Cố Dương có thể ngăn trở Thánh cảnh, chúng ta cũng có thể ngăn cản những chiến sĩ Thần triều này!"

"Nói không sai, mọi người đồng tâm hiệp lực, cứ làm ắt xong việc!"

Tất cả cường giả Huyền Minh đại lục lập tức sĩ khí tăng vọt, đồng tâm hiệp lực không chỉ triệt để chữa trị bức tường thế giới, mà khí tức kinh khủng tràn ra kia đúng là có xu thế phản kích lại!

Mà một đám chiến sĩ Thần triều sau khi nhìn thấy một màn như vậy, càng là vẻ mặt hoảng sợ!

Vốn bọn họ còn đang mong đợi Thiên Sát Thánh Tôn của

Huyền minh đại lục có thể trực tiếp chém giết được Cố Dương!

Cứ như vậy, thần triều của bọn họ sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Kết quả lại không ngờ Thánh Cảnh đỉnh phong Thiên Sát Thánh Tôn lại bị Cố Dương giết ngược!

Trong lúc nhất thời, vô số chiến sĩ hắc giáp của thần triều đều là mặt lộ vẻ sợ hãi cùng hoảng sợ, đã là lòng sinh thoái ý, không có chút sĩ khí nào!

Cùng lúc đó.

Ngoài Cửu Nguyên Thiên.

Huyền Ách Thiên không nhịn được hít một hơi khí lạnh mở to hai mắt nhìn.

"Cố Dương này..."

"Đến cùng là yêu nghiệt kinh khủng từ đâu xuất hiện!"

"Thật khoa trương quá đi!"

Huyền Ách Thiên trong lòng rung động không thôi.

"Không chỉ nắm giữ một thành lực lượng Hủy Diệt nguỵ Pháp Tắc, mà còn tu luyện một môn Thần cấp Kiếm pháp!"

"Hơn nữa môn kiếm pháp Thần cấp này, Cố Dương đã tu luyện đến viên mãn…" Huyền Ách Thiên hắn không khỏi liên tục hít sâu.

Lồng ngực hắn không ngừng phập phồng.

Vô cùng chấn động, mà trên mặt hắn cũng hiện ra một tia mừng rỡ.

Hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Nguyên Thần Chủ.

"Kể từ đó, nói không chừng có thể đưa bọn họ đi..."

Trong lòng hắn đang ảo tưởng.

Đột nhiên, con ngươi hắn hơi co rụt lại.

Bởi vì hắn thấy rõ ràng là sắc mặt Hắc Nguyên Thần Chủ lúc này đã âm trầm tới cực điểm!

Một cỗ sát ý kinh khủng khó có thể tưởng tượng, thình lình cũng từ trong cơ thể Hắc Nguyên Thần chủ bạo phát ra!

Nhận thấy điểm này, sắc mặt Huyền Ách Thiên lập tức ngưng trọng.

Nắm chặt nắm đấm, khí tức trên thân thình lình cũng bộc phát ra!

Hắn lúc nào cũng chuẩn bị sẵn sàng.

Một khi Hắc Nguyên thần chủ dự định ra tay với Cố Dương, cho dù hắn sử dụng tất cả vốn liếng của mình, cũng phải ngăn cản!

Chỉ cần kiên trì một khoảng thời gian, Hắc Nguyên thần triều xâm lấn sẽ không công tự phá!

Mà đúng lúc này.

Hắc Nguyên Thần Chủ rõ ràng đang động thân.

Mục tiêu của hắn nhắm thẳng vào Cố Dương!

Huyền Ách Thiên thấy vậy, cũng không chút do dự bộc phát ra khí tức sắc bén vô song, trực tiếp ngăn trước mặt Hắc Nguyên Thần Chủ.

"Hắc Nguyên thần chủ, ta sẽ không thả ngươi qua!"

Nhìn thấy vậy.

Trong mắt Hắc Nguyên thần chủ lại có sát ý lẫm liệt.

Ngữ khí của hắn lạnh như băng nói: "Ngươi cảm thấy chỉ bằng ngươi, cũng ngăn được ta?!"

Tiếng nói vừa rơi xuống, khóe miệng Hắc Nguyên Thần chủ hiện ra một tia khinh thường.

"Nếu không bị Thiên Đạo áp chế, ta tự biết là ta không bằng ngươi."

"Nhưng bây giờ Thiên Đạo áp chế, thực lực của ngươi mười không còn một, ngăn cản ngươi dưới trạng thái này, ta tự nhận vẫn có thể làm được!"

Huyền Ách Thiên cũng nhếch miệng cười nói.

Nghe vậy, Hắc Nguyên Thần chủ lập tức cười nhạo một tiếng.

"Ha ha, ngươi dựa vào, chính là trấn áp của Thiên Đạo của thế giới này sao?"

"Nếu ta nói cho ngươi..."

"Trấn áp của thiên đạo sẽ bị ta tiêu trừ, ngươi nghĩ thế nào?" Hắc Nguyên Thần Chủ vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Con ngươi Huyền Ách Thiên đột nhiên co rụt lại.

Hắn trừng to mắt nhìn chằm chằm Hắc Nguyên Thần Chủ.

"Chẳng lẽ..."

Hắn hít sâu một hơi, trong ánh mắt rõ ràng hiện ra một tia hoảng sợ.

"Không!"

"Không có khả năng!"

"Áp lực trấn áp của Thiên Đạo sao ngươi có thể tiêu trừ!"

"Ngươi đang hù ta đó hả!"

Huyền Ách Thiên lập tức phản ứng lại, sắc mặt trầm xuống nhìn Hắc Nguyên Thần Chủ.

Loại chuyện này, không có khả năng phát sinh!

"Không thể nào sao?"

Hắc Nguyên thần chủ lại cười lạnh một tiếng.

Xoẹt một tiếng!

Hắn rõ ràng là nâng tay phải lên, tay áo đen nhánh rút đi.

Một tòa lưu ly ngọc tháp hiện ra trong tay hắn.

Trên Lưu ly ngọc tháp kia có đủ loại phù văn huyền diệu kỳ dị, tản mát ra khí tức thần bí quỷ dị.

"Trấn Ngục Thần Tháp, rơi!"

Ngay sau đó, Hắc Nguyên Thần Chủ thoáng chần chờ một lát, rồi chợt cắn răng một cái, trong miệng quát nhẹ một tiếng.

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Huyền Ách Thiên vô cùng hoảng sợ phát hiện ra.

Các loại phù văn khắc ấn trên thân tháp ngọc lưu ly lớn cỡ bàn tay kia đúng là tán phát ra trận trận hào quang sáng chói.

Sau đó bỗng nhiên biến lớn!

Chợt rơi thẳng vào giữa không trung.

Một cỗ khí tức cùng lực lượng khó nói lên lời lấy Lưu Ly Ngọc Tháp làm trung tâm, tràn ra bốn phía!

Leng keng... Leng keng...!

Lưu ly ngọc tháp thoáng rung động lắc lư.

Cùng lúc đó.

Cỗ khí tức huyền diệu khó nói lên lời này, rõ ràng là trực tiếp lan tràn ra.

Trong nháy mắt đã bao phủ toàn bộ Huyền Minh thành!

Chương 764 - Một người chấn nhiếp chư Thánh! Trấn Ngục Thần Tháp! Chuẩn Thần chi uy (3)

Tất cả mọi người trong đó đều bị bao phủ!

Khoảnh khắc sau, từng tiếng hoan hô vang vọng đất trời.

"Lực lượng của ta, thế mà khôi phục rồi?"

"Ha ha ha! Lực lượng áp chế của Thiên Đạo biến mất, tất nhiên là Thần Chủ ra tay."

"Các huynh đệ, ra tay thôi, đánh nát tường thành đáng hận này!"

"Ha ha ha, giết!"

Phía dưới.

Chiến sĩ thần triều vốn sĩ khí thấp giờ phút này lại bộc phát ra tiếng hoan hô.

Sắc mặt tất cả chiến sĩ thần triều càng đỏ lên, giống như hít thuốc lắc, nhao nhao bộc phát ra toàn bộ thực lực cùng khí tức của bản thân!

Thực lực vốn có của bọn họ vô cùng kinh khủng!

Tuyệt đối là nghiền ép Huyền Minh đại lục!

Trước đó luôn bị Thiên Đạo trấn áp, không thể phát huy được sức mạnh.

Bây giờ áp lực đè lên đầu bọn họ đã biến mất.

Tất nhiên bọn họ sẽ không chần chờ chút nào!

Cho nên mục tiêu đầu tiên của bọn hắn chính là công kích bức tường thế giới đáng chết kia.

Dưới sự công kích toàn lực của bọn họ.

Dù cho tất cả cường giả của Huyền Minh đại lục toàn lực ngăn cản.

Nhưng vẫn vô ích như cũ!

Dưới thế công vô cùng hung hãn này, tường thế giới đã xuất hiện một khe hở!

Tốc độ cực nhanh, càng là vượt xa lúc trước!

Mà cảnh tượng này cũng làm cho vô số cường giả của Huyền Minh đại lục chấn động vô cùng.

"Chuyện này..."

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

"Vì sao thực lực các hắc giáp chiến sĩ thần triều này đều trở nên cường hãn như thế?"

"Xong đời rồi!"

"Chúng ta sắp xong đời!"

Từng đợt âm thanh kinh hoảng thất thố liên tiếp truyền đến.

Cùng lúc đó.

Ngoài Cửu Nguyên Thiên.

Mặt mũi Huyền Ách Thiên tràn đầy hoảng sợ cùng hoảng sợ nhìn Hắc Nguyên Thần Chủ trước mắt tản mát ra khí tức khủng bố.

"Sao... Làm sao có thể!"

"Thế mà... Thật sự..."

Toàn thân Huyền Ách Thiên phát run.

Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Thực lực Hắc Nguyên Thần chủ hoàn toàn khôi phục!

Giờ phút này, Thiên Đạo dường như bị che mất hai mắt, xem Hắc Nguyên Thần Chủ như người bản địa của Huyền Minh đại lục, cho nên nó cũng không bộc phát ra lực áp chế!

Mà giờ phút này, trong ánh mắt Hắc Nguyên Thần Chủ lại hiện ra một trận sát ý nồng đậm.

"Vốn cũng không muốn vận dụng Trấn Ngục thần tháp... Nhưng vẫn phải sử dụng."

Trấn Ngục thần tháp chính là gốc rễ để Hắc Nguyên Thần Triều an thân lập mệnh, không phải vạn bất đắc dĩ, hắn sẽ không vận dụng.

Nhưng bây giờ thế cục của bọn họ không ổn, nếu không dùng thì sợ rằng một lần nữa bỏ lỡ cơ hội này!

Cho nên...

Ngay cả hết sức nguy hiểm hắn cũng không thể không sử dụng!

Phải biết rằng, mức độ nguy hiểm của Thượng giới so với Huyền Minh đại lục càng là vô cùng hung hiểm!

Nếu như không có Trấn Ngục thần tháp này, Hắc Nguyên thần triều bọn hắn cũng chưa chắc có thể đứng vững gót chân, mà hôm nay hắn đem Trấn Ngục thần tháp dùng cho Huyền Minh đại lục, cũng vì hắn không còn đường lui!

Lần này, nhất định phải thành công!

Hơn nữa, còn phải tìm được thứ đó!

Kể từ đó...

Hắc Nguyên thần triều bọn họ sẽ quật khởi hoàn toàn!

Nếu không, đó chính là hoàn toàn rơi xuống!

Đây là một ván cược lớn!

Nhưng hắn vốn không cần đánh cược, nhưng nay lại phải cược!

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn biến hóa vô cùng hung hãn, trong nháy mắt rơi vào trên thân Huyền Ách Thiên.

Giờ phút này mặt mũi Huyền Ách Thiên tràn đầy hoảng sợ, trong ánh mắt tràn ngập tuyệt vọng.

Ngay sau đó.

Hắc Nguyên thần chủ khoát tay.

Lực lượng kinh khủng ầm ầm bộc phát.

Sau đó...

Xì xì!

Huyền Ách Thiên trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, trên không trung càng điên cuồng phun vài ngụm máu tươi, khí tức trên thân trong nháy mắt trở nên uể oải đến cực điểm!

Vẻn vẹn chỉ là một chiêu, một chiêu đối mặt!

Dù là Chuẩn Thần như Huyền Ách Thiên, ở trước mặt Hắc Nguyên Thần Chủ lại không có chút sức chống trả nào, bị trực tiếp đánh trọng thương!

Thậm chí...

Gần như là chỉ còn lại một hơi cuối cùng!

Ầm ầm!

Huyền Ách Thiên từ trên trời rơi xuống, trực tiếp rơi vào trong Huyền Minh thành.

Khí tức yếu ớt tới cực điểm, mí mắt hắn cụp xuống, trong ánh mắt...

Rõ ràng là tràn đầy tuyệt vọng.

Toàn thân hắn càng không thể động đậy.

Hoàn toàn mất đi khả năng chiến đấu!

Thấy một màn như vậy, tất cả cường giả Huyền Minh đại lục trên mặt lộ vẻ hoảng sợ cùng tuyệt vọng!

"Đạo Thiên Thánh Chủ bị một chiêu trọng thương!"

"Sao có thể như thế được?!"

"Hỏng rồi!"

"Hoàn toàn hỏng rồi!"

Vốn dĩ bọn hắn cũng dựa vào Huyền Ách Thiên có thể giằng co với Hắc Nguyên Thần chủ mới miễn cưỡng duy trì thế cục.

Bây giờ Huyền Ách Thiên trực tiếp bị đánh gần chết trọng thương, trực tiếp mất khả năng chiến đấu, ai đi ngăn cản vị Hắc Nguyên Thần chủ kia?

Đây chính là...

Cường giả Chuẩn Thần ở trạng thái đỉnh phong!

Thế này thì còn đánh làm sao?

Giờ phút này.

Toàn bộ mọi người trên Huyền Minh đại lục đều run rẩy, sắc mặt trắng bệch.

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Càng là không nhìn thấy bất luận một tia hy vọng nào.

Lưu lại cho bọn họ chỉ là tuyệt vọng!

Tuyệt vọng thật sâu!

"Rõ ràng rõ ràng chúng ta rất vất vả mới có cơ hội có thể đẩy lui Thần triều xâm lấn, sao giờ lại đột nhiên biến thành như vậy?"

"Chỉ thiếu một chút... Chỉ thiếu một chút!"

Ngữ khí của vô số Thánh cảnh vô cùng cay đắng.

Cùng lúc đó.

Cường giả Thánh cảnh Thần Triều lúc trước bị Cố Dương chấn nhiếp cũng cảm nhận được áp lực trên người biến mất.

Trên mặt bọn họ lập tức lộ ra vẻ kinh hỉ.

"Lực lượng trấn áp của Thiên Đạo biến mất?"

"Là Thần Chủ bệ hạ!"

"Ha ha ha! Rốt cục lão phu cũng có thể toàn lực xuất thủ rồi!"

"Không bị Thiên Đạo áp chế, tàn sát những Thánh Cảnh hạ giới này đơn giản như giết chó vậy!"

"Ta cũng muốn xem xem, đám phế vật các ngươi làm sao ngăn trở chúng ta?!"

Tất cả cường giả Thánh cảnh thần triều nhất thời trên mặt tràn ngập nụ cười lạnh lùng.

Trong đó một bộ phận Thánh cảnh trực tiếp động thủ với Thánh cảnh cường giả của Huyền Minh đại lục.

Vẻn vẹn chỉ là một cái đối mặt, liền là trực tiếp trọng thương Thánh Cảnh cùng cấp!

Đừng nói là đồng cấp!

Dù cho cảnh giới Thánh cảnh Thần triều chỉ là trung kỳ, nhưng cũng đã làm khó Thánh cảnh đỉnh phong của Huyền Minh đại lục!

Hiện giờ chiến lực giữa song phương chênh lệch quả thực quá mức xa!

Căn bản sẽ không có bất kỳ bất ngờ gì!

Toàn bộ Thánh cảnh Huyền Minh đại lục, căn bản không có khả năng ngăn trở bọn họ xâm lấn!

Ngắn ngủi một lát, chính là có mấy vị cường giả Thánh cảnh vẫn lạc tại trong tay Thánh cảnh Thần triều.

Nhưng mặc dù là thực lực khôi phục.

Những Thánh cảnh thần triều kia vẫn là có chút kiêng kị nhìn thoáng qua Cố Dương.

Hiển nhiên bọn họ vẫn không dám giao thủ với Cố Dương.

Dù sao thủ đoạn mà Cố Dương mới triển hiện ra thật sự là quá mức khủng bố!

Mà cũng chính giờ phút này.

Một đạo thân ảnh vô cùng kinh khủng thình lình từ trên không trung giáng xuống, rơi vào trước người Cố Dương.

"Tự sát, hay là... Để cho ta tiễn ngươi một đoạn đường?"

Hắc Nguyên thần chủ ánh mắt hờ hững nhìn Cố Dương, trong giọng nói càng tràn ngập băng lãnh.

Giọng nói lạnh như băng của Hắc Nguyên thần chủ rõ ràng truyền khắp tứ phương.

Trong nháy mắt, vô số người đều ngẩng đầu ngước nhìn.

Một đám Thánh cảnh Thần triều càng là mặt mũi tràn đầy kinh hỉ.

"Thần chủ bệ hạ tự mình xuất thủ!"

"Quá tốt rồi!"

"Cố Dương chết chắc rồi!"

"Ha ha, cho dù thủ đoạn của hắn thông thiên thì như thế nào? Còn không phải chết trong tay Thần Chủ bệ hạ hay sao?"

Nhất thời, chúng Thánh cảnh thần triều cuồng hỉ cười to.

Mặc dù Cố Dương có thực lực trấn sát Thánh Cảnh, nhưng đối

mặt với Chuẩn Thần thì không thể có bất kỳ sức lực chống trả nào!

Dù sao...

Chênh lệch giữa Chuẩn Thần cùng Thánh Cảnh, còn khoa trương hơn cả chênh lệch cộng lại giữa Thánh Cảnh đỉnh phong và Thánh Cảnh sơ kỳ!

Cố Dương nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực có thể uy hiếp đến Thánh cảnh, nhưng lại không cách nào uy hiếp đến Chuẩn Thần!

Bởi vì lực lượng Chuẩn Thần còn vượt xa trên cảnh giới Thánh Cảnh, cả hai không thể so sánh nổi.

Cùng lúc đó, sắc mặt của đám Thánh cảnh Huyền Minh đại lục trở nên cực kỳ khó coi.

"Chuyện này nên làm thế nào cho phải?"

"Cố Dương cũng bị Chuẩn Thần của đối phương theo dõi!"

"Đáng ghét, nếu Đạo Thiên Thánh Chủ không bị thương nặng, có thể ảnh hưởng tới Hắc Nguyên Thần Chủ."

Bọn hắn cắn chặt răng, trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Mặc dù Cố Dương yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng...

Hắn chung quy chỉ là Vũ Hóa cảnh, còn chưa thể đột phá Vương cảnh.

Có thể vượt cấp chém giết Thánh cảnh đỉnh phong đã là cực kỳ khủng bố.

Nhưng đối mặt với Chuẩn Thần lại là không có khả năng còn mạng!

Dù sao Chuẩn Thần cường giả cũng quá mức cường đại.

Cố Dương, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đương nhiên bọn họ dường như cũng không có thời gian chú ý đến Cố Dương, bởi vì bọn họ bây giờ bản thân đã khó bảo toàn!

Một đám cường giả Thánh Cảnh Thần triều đã đem ánh mắt đặt trên người bọn họ.

Phía dưới là vô số cường giả Huyền Minh đại lục mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng.

Mà lúc này bức tường thế giới, nghiễm nhiên đã sắp sụp đổ!

"Ha ha ha!"

"Cuối cùng thần chủ bệ hạ cũng tự mình ra tay!"

"Tên tiểu tử càn rỡ rốt cuộc cũng bị trừng phạt rồi!"

"Quá tốt rồi!"

Một đám cường giả Thần triều giờ phút này mặt mũi tràn đầy kích động, ngẩng cao đầu, dường như muốn tận mắt nhìn thấy Cố Dương chết trong tay Thần Chủ!

Dù sao...

Cố Dương vừa rồi giết hoàng tử Thần triều của bọn hắn không nói, còn giết hai đại cường giả Thánh cảnh của Thần triều!

Giữa song phương đã là thù sâu như biển.

Bọn hắn cũng rất bức thiết muốn nhìn thấy Cố Dương vẫn lạc!

Không chỉ là bọn họ, một đám Thánh Cảnh thần triều cũng là như thế.

Mà, cũng chỉ để cho Huyền Minh đại lục thoáng thở dốc một lát mà thôi.

Bởi vì chỉ cần Cố Dương chết phe Huyền Minh đại lục sẽ không còn lực lượng chống cự!

Mà Thần triều cũng sẽ triệt để nghiền ép bọn hắn, thành công xâm lấn Huyền Minh đại lục!

"Huyền Minh đại lục... dừng ở đây rồi sao?"

Trong đống đổ nát.

Huyền Ách Thiên đã hấp hối, miệng khẽ khép lại.

Phát ra một tiếng thở dài.

Tuy rằng với tư cách là cường giả Chuẩn Thần, thương thế bực này hắn có thể tự hồi phục.

Nhưng.

Đợi đến khi thương thế khôi phục.

Chỉ sợ Huyền Minh đại lục đã sớm bị Hắc Nguyên thần triều san bằng.

Ánh mắt Huyền Ách Thiên lộ ra tuyệt vọng.

Hắn không khỏi nhìn về phía Cố Dương.

Đến lúc này...

Cố Dương còn có thể sáng tạo kỳ tích sao?

Có khả năng sao?

Đối phương...

Nhưng là nhân vật khủng bố ngay cả chính mình còn lâu mới là đối thủ!

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn càng thêm đắng chát.

Trong đầu dường như xuất hiện một ý nghĩ hoang đường.

Hắn lắc đầu, vứt bỏ suy nghĩ hoang đường này.

Mà cũng chính giờ phút này.

Cố Dương cũng ngẩng đầu nhìn Hắc Nguyên Thần Chủ.

"Để cho ta tự sát?"

"Có phải ngươi quá coi trọng bản thân rồi không?"

Thanh âm đạm mạc của Cố Dương rõ ràng rơi xuống.

Mà những lời này của hắn lập tức khiến vô số cường giả tại đây trợn tròn hai mắt.

"Tiểu tử này... đang nói cái gì?"

"Hắn vậy mà xem thường Thần Chủ đại nhân?"

"Chỉ là Vũ Hóa cảnh, không khỏi cũng quá càn rỡ rồi!"

"Tên đáng chết này! Ngươi cho rằng mình nắm giữ được ngụy pháp tắc chi lực liền vô địch thiên hạ sao?"

Trong nháy mắt, Thánh cảnh thần triều nhao nhao ánh mắt bất thiện, nhìn chằm chằm Cố Dương.

Hiển nhiên đều cảm thấy Cố Dương tự kiêu lại kiêu ngạo, cuồng vọng tự đại đến cực điểm!

Loại chuyện như Vũ Hóa cảnh dám can đảm xem thường cường giả Chuẩn Thần, cho dù là bọn hắn, cũng là lần đầu tiên

gặp!

Không chỉ là bọn hắn, vô số cường giả thần triều dưới đài càng nhịn không được chửi ầm lên.

"Đầu óc Cố Dương này sợ là không có vấn đề gì chứ?"

"Ha ha ha ha, hắn đang cùng Thần Chủ trang bức à?"

"E rằng tìm nhầm đối tượng rồi!"

"Trang bức, tiếp tục trang bức làm màu đi! Đợi lát nữa Thần Chủ xuất thủ, ngươi tự sẽ biết tay!"

"Đợi chọc giận Thần Chủ đại nhân, toàn bộ Huyền Minh đại lục sẽ phải chôn cùng!"

Giờ phút này.

Không chỉ cường giả thần triều, ngay cả một đám cường giả Huyền Minh đại lục, trên mặt cũng lộ ra vẻ quỷ dị.

"Chuyện này..."

"Đã là loại tình huống này rồi, Cố Dương thế mà còn muốn trang bức sao?"

"Lời nói này... Thật sự là quá càn rỡ!"

"Cũng chỉ có Cố Dương mới dám nói như vậy mà thôi."

"Nói đi, dù sao... kết quả cuối cùng cũng sẽ không phát sinh biến hóa."

Vô số cường giả Huyền Minh đại lục nhao nhao thở dài.

Ban đầu bọn họ đúng là vô cùng chấn động.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại dù sao kết quả có trang bức hay

không cũng không có thay đổi.

Trước khi chết còn có thể làm màu một lần trước mặt cường giả Chuẩn Thần, cũng có nghĩa là hắn chết cũng hả dạ rồi.

Mà sắc mặt của một đám cường giả Thánh cảnh phía trên cũng rất cổ quái.

"Đây đúng là..."

"Không cách nào hình dung tính cách của Cố Dương nha."

"Hắn thật sự không sợ chết sao?"

"Các ngươi xem, Cố Dương rõ ràng vẫn là một bộ dáng lạnh nhạt, tựa như thật sự không để Hắc Nguyên Thần Chủ vào trong mắt."

"Chuyện này... Chẳng lẽ hắn đang tuyệt vọng nên mới lựa chọn làm như vậy sao?"

Lúc đầu, bọn hắn và những người khác đều nghĩ như vậy.

Cho rằng Cố Dương cảm thấy chết chắc rồi, cho nên dự định trước khi chết làm màu ra vẻ một phen, nhưng bọn họ nhìn kỹ Cố Dương chính là không có chút nào biểu lộ bối rối sợ hãi.

Thần sắc vẫn vô cùng lạnh nhạt.

Ánh mắt nhìn về phía Hắc Nguyên Thần chủ... tràn đầy lạnh nhạt và bình tĩnh.

Cứ như không để Hắc Nguyên Thần Chủ vào mắt.

Giờ phút này.

Bọn họ choáng váng.

Cố Dương rốt cuộc đang suy nghĩ gì?

Cùng lúc đó.

Hắc Nguyên thần chủ cũng nhịn không được biến sắc.

Toàn thân hắn bất ngờ lại bắt đầu khởi động sát khí.

"Tiểu tử, ngươi đang nói cái gì?"

Ánh mắt Hắc Nguyên thần chủ ngưng tụ, trong đó tràn ngập lửa giận.

Hiển nhiên bị một tên tiểu bối Vũ Hóa cảnh khinh thường, điều này thật sự làm hắn thập phần khó chịu!

Mà hậu quả khi hắn khó chịu sẽ rất nghiêm trọng!

"Ngươi điếc à? Còn cần ta nhắc lại lần thứ hai?"

Cố Dương nhếch miệng, khinh thường nhìn Hắc Nguyên Thần Chủ một cái.

Mà lời nói này của hắn, càng làm cho vô số cường giả nheo mắt lại.

Mẹ nó, đây là...

Thật quá ngông cuồng!

Đây chính là cường giả Chuẩn Thần của thần triều!

Một chiêu miểu sát người mạnh nhất Huyền Minh đại lục bọn họ!

Cố Dương lại dám đối đãi như thế, quả thực là quá ngoại hạng rồi!

Mà Hắc Nguyên thần chủ nghe được lời này của Cố Dương,

khóe miệng cũng nhịn không được hung hăng co quắp một chút.

"Tốt! Tốt lắm!"

"Ngươi rất giỏi!"

Hắc Nguyên thần chủ liên tiếp nói, trên thần sắc cũng có vẻ tức giận nồng đậm hiển nhiên, hắn vốn tâm thần không gợn sóng không chút rung động, giờ phút này lại bị Cố Dương làm cho rung động đến thật sự phát cáu!

"Ta cũng muốn xem xem, ngươi lấy đâu ra dũng khí dám chọc giận ta!"

Giọng nói lạnh băng của Hắc Nguyên thần chủ chậm rãi rơi xuống.

Cũng chính là giờ phút này.

Một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể tưởng tượng bộc phát ra từ trong cơ thể hắn.

Ngay sau đó, rõ ràng là hắn trực tiếp ra tay.

Hắn khoát tay, lực lượng kinh khủng lại lần nữa nổi lên!

Leng keng... Leng keng...!

Một cỗ chấn động quen thuộc kinh khủng thình lình lan tràn chư thiên!

Đó rõ ràng là...

Hình thức ban đầu của một ngụy pháp tắc đen nhánh!

Chuẩn Thần cường giả thi triển Nguỵ pháp tắc sơ hình.

Uy lực của nó khủng bố không cần nói cũng biết!

Phải biết rằng trước đó Hắc Nguyên Thần chủ trọng thương Huyền Ách Thiên, nhưng chưa từng dùng tới ngụy pháp tắc sơ hình này!

Bây giờ một chiêu kết hợp với hình thức ban đầu của ngụy pháp tắc này bộc phát ra!

Uy lực của nó nghiễm nhiên là khiến cho thiên địa rung động, không gian tan vỡ, vật đổi sao dời!

Trên bầu trời, một cỗ khí tức huyền diệu lan tràn ra.

Một màu đen kịt như mực, trong đó có vô số lực lượng khủng bố ào ạt tản ra...

Rõ ràng là hướng về phía Cố Dương trấn áp mà đi!

Giờ phút này, bầu trời phảng phất như sụp đổ!

Cảnh tượng này càng khiến vô số cường giả phải kinh hãi.

Cường giả Thần triều càng hưng phấn kinh hô lên.

Hô to Thần Chủ điện hạ vô địch!

Mà bên kia, tất cả cường giả Huyền Minh đại lục mặt xám như tro tàn, nhìn không trung tràn ra ba động kinh khủng.

Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Thủ đoạn kinh khủng như vậy, Huyền Minh đại lục bọn hắn căn bản không ai có thể chống cự!

Đây chính là chênh lệch cực lớn giữa bọn họ cùng cường giả Thượng Giới sao?

Giờ phút này, Huyền Ách Thiên đã là có thể hơi hoạt động gân cốt, cũng ngẩng cao đầu, hoảng sợ nhìn một chiêu mà Hắc Nguyên

Thần chủ thi triển.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động và tuyệt vọng.

"Đây... chính là thực lực của Chuẩn Thần thần triều sao?"

Huyền Ách Thiên lẩm bẩm một câu, trong lòng rõ ràng dâng lên một trận bất đắc dĩ và thở dài.

Bọn hắn thua chắc rồi!

Giờ phút này, tất cả cường giả của Huyền Minh đại lục gần như đều từ bỏ chống cự.

Chênh lệch thực lực thực sự quá mức khoa trương.

Bọn họ...

Không có bất kỳ phần thắng nào!

Thua chắc rồi!

Mà cũng vào lúc này.

Một tiếng cười khẽ lại vang vọng khắp bầu trời.

"Ta còn tưởng ngươi mạnh đến mức nào chứ? Cái gọi là Hắc Nguyên Thần chủ cũng chỉ mới nắm giữ được hình thức ban đầu của ngụy pháp tắc mà thôi, ngay cả sức mạnh ngụy pháp tắc chân chính cũng không thể nắm giữ được."

"Chỉ có trình độ như thế này sao?"

Trên mặt Cố Dương lộ ra một tia khinh thường.

Mà lời này của hắn cũng khiến ánh mắt Hắc Nguyên Thần Chủ càng thêm âm trầm.

"Miệng lưỡi bén nhọn!"

Hắn cắn răng, ánh mắt ngưng tụ.

Trong nháy mắt, lực lượng kinh khủng kia rõ ràng là phóng về phía Cố Dương!

Giống như sau khoảnh khắc, chính là phải trực tiếp oanh sát Cố Dương!

Nhưng lúc này.

Khóe miệng Cố Dương càng thêm vẻ khinh thường.

Trong lúc đó mười hai đôi cánh màu vàng sau lưng hắn nở rộ ra tia sáng chói mắt.

Một luồng khí tức hủy diệt kinh khủng bất ngờ được bộc phát!

Đó là lực lượng pháp tắc hủy diệt!

Hơn nữa không còn là một thành mà là bốn thành!

Nhìn thấy điều này, Hắc Nguyên Thần Chủ không khỏi có chút kinh ngạc.

Tiểu tử này...

Càng là nắm giữ Ngụy pháp tắc Hủy Diệt đến tiểu thành!

Nhưng chợt trong ánh mắt của hắn ta hiện ra một tia khinh thường.

"Hừ! Ngươi cho rằng Vũ Hóa cảnh nắm giữ bốn thành hủy diệt Ngụy pháp tắc chi lực là có thể chống đỡ được sao?"

Hắc Nguyên thần chủ lên tiếng giễu cợt.

Nghe vậy, Cố Dương nhếch miệng.

"Ai nói với ngươi ta chỉ có lực lượng hủy diệt Pháp Tắc này

vậy?"

Tiếng nói vừa phát ra.

Lại một đạo khí tức kinh khủng bất ngờ từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra!

Leng keng... Leng keng...!

Trong nháy mắt, không gian trở nên cực kỳ hỗn loạn.

Phảng phất như có lực lượng cực kỳ khủng bố muốn từ trong cơ thể Cố Dương bộc phát ra!

Keng!

Bốn thành Không Gian ngụy Pháp Tắc chi lực thình lình lan tràn chư thiên, tản mát ra chấn động không gian cực kỳ kinh khủng.

Nhìn thấy vậy, Hắc Nguyên Thần chủ trợn tròn mắt.

"Cái..."

Nhưng còn không đợi hắn kinh ngạc hỏi.

Trong cơ thể Cố Dương, rõ ràng lại lần nữa bộc phát ra khí tức khủng bố như vậy!

Keng!

Một gợn sóng cực kỳ huyền diệu trong nháy mắt cũng lan tràn khắp chư thiên, truyền khắp bốn phương!

Đó là...

Bốn thành lực lượng Thời Gian nguỵ Pháp Tắc!

Nhìn thấy vậy, Hắc Nguyên Thần chủ lập tức há to miệng.

"Ba... ba đại ngụy pháp tắc chi lực!"

"Hơn nữa, thế mà còn là thời gian, không gian cùng huỷ diệt Ngụy Pháp Tắc cấp bậc kinh khủng này!"

"Lại còn bốn thành!"

"Đây mẹ nó..."

Giờ phút này, ngay cả Hắc Nguyên Thần chủ, cũng thiếu chút nữa không nhịn được mắng ra tiếng.

Trong ánh mắt hắn nghiễm nhiên là tràn đầy hoảng sợ và không thể tưởng tượng nổi.

Tam đại ngụy pháp tắc, mà cấp bậc thấp nhất, đều là loại thời gian và không gian.

Toàn bộ đều nắm giữ đến tiểu thành không nói, đồng thời nắm giữ tam đại ngụy pháp tắc.

Chỉ là đem một loại ngụy pháp tắc chi lực nắm giữ đến tiểu thành...

Ngay cả một số cường giả Thần Cảnh cũng không làm được loại chuyện này!

Mà Cố Dương lại làm được!

Hơn nữa, thứ mà hắn nắm giữ... chính là cái loại ngụy pháp tắc biến thái nhất kia!

Còn là ba loại đó!

Khóe miệng Hắc Nguyên thần chủ không ngừng run rẩy.

Mà lần cảm thán này của Hắc Nguyên Thần Chủ cũng truyền khắp đất trời.

Lúc này tất cả cường giả đều choáng váng.

"Rốt cuộc Cố Dương này là quái vật gì!"

"Tam đại ngụy pháp tắc chi lực, hơn nữa... còn nắm giữ được bốn thành!"

"Đây mẹ nó... Ngay cả thượng giới, cũng tuyệt đối không có bất kỳ ai có thể so sánh với Cố Dương rồi!"

"Thiên tư này, không khỏi yêu nghiệt quá mức đi?"

"Nơi này thật sự là hạ giới? Bây giờ ta có chút hoài nghi."

Một cường giả Thánh cảnh Thần triều trừng to mắt, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương càng tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ đã đánh giá cao Cố Dương rồi.

Thậm chí không có bất kỳ ý tứ khinh thị Cố Dương.

Nhưng...

Bây giờ xem ra bọn họ vẫn xem thường quái vật này!

Con mẹ nó mười tám tuổi nắm giữ một thành hủy diệt ngụy pháp tắc đã là biến thái trong biến thái!

Kết quả, gia hỏa này lại còn nắm giữ hai loại ngụy pháp tắc khác, chính là loại ngụy pháp tắc biến thái thời gian cùng không gian kia!

Mà mấu chốt là ba loại ngụy pháp tắc này, hắn còn nắm giữ được bốn thành!

Mẹ nó, vô số cường giả Thần triều cũng sững sờ tại chỗ.

Một câu nói bọn họ đều không nói được ra miệng, trong thần sắc tràn đầy rung động cùng không thể tin được.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới Cố Dương bị bọn họ cho rằng là cùng đường mạt lộ, Cố Dương đúng là sẽ ở trong tuyệt cảnh, lại bộc phát ra thủ đoạn kinh khủng như thế!

Thậm chí ngay cả Thần Chủ đại nhân cũng phải kinh hãi!

Điều này cũng quá khoa trương!

Quá bất hợp lí!

Cùng lúc đó.

Một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục cũng đứng nhìn mà mặt mũi dại ra.

"Cái... cái gì?"

"Cố Dương, vậy mà nắm giữ ba đại ngụy pháp tắc chi lực? Mà đều là bốn thành?"

"Trời ơi!"

"Ta không phải đang nằm mơ chứ?"

"Loại chuyện này thật sự có thể xảy ra sao?"

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy hoảng sợ, trong ánh mắt cũng tràn đầy không thể tin.

Ngay cả bọn họ cũng cảm thấy sự tình dường như có chút mộng ảo.

Dù sao...

Đây chính là ngụy pháp tắc chi lực!

Có thể nắm giữ một đạo ngụy pháp tắc chi lực cũng đã xem như là cực kỳ biến thái yêu nghiệt rồi.

Cố Dương...

Rõ ràng nắm giữ tam đại ngụy pháp tắc chi lực, còn đem nó nắm giữ đến bốn thành?

Tin tức này truyền ra.

Không khỏi khiến vô số cường giả Thánh cảnh cảm thấy như mình đang nằm mơ!

Nhưng sau khi bọn họ phản ứng lại, khuôn mặt lại hiện lên một tia kinh hỉ cùng chờ mong.

"Chẳng lẽ nói... Chúng ta vẫn chưa toi?"

"Có lẽ, chúng ta còn có cơ hội!"

"Mà hy vọng đều ở trên người Cố Dương!"

Giờ phút này.

Tất cả Thánh Cảnh thậm chí tất cả cường giả Huyền Minh Đại Lục ánh mắt nhao nhao rơi vào trên người Cố Dương.

Trong ánh mắt kia... tràn đầy chờ mong.

Mà trong lúc vô số người kinh ngạc cảm khái.

Ầm ầm ầm!

Hình thức ban đầu của Ngụy pháp tắc mà Hắc Nguyên Thần Chủ bộc phát ra rõ ràng đã cùng tam đại ngụy pháp tắc chi lực của Cố Dương triển khai ầm ầm đụng vào nhau!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Dù cho ngụy pháp tắc sơ hình Hắc Nguyên Thần Chủ thi triển cực kỳ khủng bố.

Nhưng dưới áp lực trấn áp của ba đại ngụy pháp tắc tiểu thành, vẫn không thể ngăn cản!

Rõ ràng là trực tiếp bị đánh nát!

Nhìn thấy vậy, sắc mặt Hắc Nguyên Thần chủ trở nên khó coi.

Hắn không nghĩ tới trong Huyền Minh đại lục này, rõ ràng còn có biến số!

Chẳng lẽ do vận mệnh không đủ?

Lần trước xâm lấn, ở Huyền Minh đại lục xuất hiện một Hủy Diệt Thánh Tôn.

Nhưng lần đó mình không tự mình đến đây, nếu không đã sớm thành công xâm lấn.

Lần này hắn đã rút kinh nghiệm bài học trước, không hề lưu thủ, toàn lực xâm nhập.

Nhưng...

Lúc này đây lại xuất hiện một Cố Dương!

Nghĩ đến đây, Hắc Nguyên Thần Chủ không khỏi siết chặt nắm tay.

"Không!"

"Hắn chỉ là một Vũ Hóa cảnh mà thôi!"

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hắc Nguyên thần chủ lập tức ngưng tụ, nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Cố Dương, không thể không thừa nhận ngươi đích xác rất yêu nghiệt, với thiên tư của ngươi, nếu gia nhập Hắc Nguyên Thần Triều chúng ta, có thể hưởng vô số vinh hoa phú quý, cần gì phải ra mặt vì hạ giới thấp kém này?"

"Huống hồ, mặc dù số lượng pháp tắc ngươi nắm giữ đủ nhiều, nhưng ngươi không tổn thương được ta."

Giọng điệu của Hắc Nguyên thần chủ tràn ngập dụ hoặc, dường như dự định chiêu an Cố Dương.

Nhưng Cố Dương lại chậm rãi giơ thanh ngụy Thánh kiếm trong tay lên, nhắm thẳng vào Hắc Nguyên Thần Chủ.

Trong ánh mắt rõ ràng là tràn đầy tự tin cùng ngạo nghễ.

"Không đả thương được ngươi à?"

"Giết ngươi, ta chỉ cần một kiếm!"

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Giống như một cục đá rơi vào mặt hồ phẳng lặng.

Một viên đá dấy lên ngàn cơn sóng!

Vô số cường giả đều kinh hãi nhìn Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động.

"Cố Dương này..."

"Quá càn rỡ mà!"

"Nhưng hắn thật sự có tiền vốn càn rỡ."

"Cho dù nắm giữ nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy, nhưng muốn một kiếm chém giết Thần Chủ đại nhân, tuyệt đối là chuyện

không thể nào làm được!"

Một đám cường giả thánh cảnh Thần triều nhao nhao nghiến răng nghiến lợi.

Bọn hắn hiện tại đã không dám khinh thường Cố Dương rồi.

Dù sao...

Tam đại ngụy pháp tắc chi lực Cố Dương hiện nay bày ra thực sự quá mức chấn động!

Thế cho nên ngay cả Hắc Nguyên Thần chủ cũng không thể uy hiếp được hắn.

Càng đừng nói đến bọn họ.

Nhưng Cố Dương nói lời này vẫn làm bọn hắn phẫn nộ không thôi!

Quả thực là quá càn rỡ rồi!

Mà ở Huyền Minh đại lục bên kia, một đám cường giả Thánh cảnh cũng nhịn không được hai mặt nhìn nhau, trong ánh mắt lộ ra một tia bất đắc dĩ.

Bọn họ hiện tại cũng không biết có nên tin tưởng Cố Dương hay không.

Nếu mà nói không tin, vậy chuyện Cố Dương vừa rồi chặn công kích của Hắc Nguyên Thần Chủ.

Hơn nữa thể hiện ra tam đại ngụy pháp tắc chi lực, còn có thể uy hiếp được Hắc Nguyên Thần chủ!

Chuyện đó thì sao…nhưng chuyện một kiếm chém giết Hắc Nguyên Thần Chủ quá mức kinh thế hãi tục.

Bọn họ cũng không dám dễ dàng tin tưởng.

"Chỉ mong Cố Dương có thể đánh lui Hắc nguyên thần chủ, chỉ cần đuổi bọn họ ra khỏi Huyền Minh đại lục, chờ Cố Dương trưởng thành một đoạn thời gian, chúng ta tất nhiên có thể phản công Hắc Nguyên thần triều, thậm chí là đăng lâm thượng giới!"

Nghĩ tới đây, một đám Thánh Cảnh lập tức kích động mở to hai mắt nhìn.

Mặc dù không cảm thấy Cố Dương có thể một kiếm chém giết Hắc Nguyên Thần chủ, nhưng bọn hắn vẫn nguyện ý tin tưởng Cố Dương có thể đánh lui Hắc Nguyên Thần chủ!

Dù sao đó cũng là tam đại ngụy pháp tắc chi lực đấy!

Chấn động và kinh khủng cỡ nào chứ!

Mà giờ phút này.

Sắc mặt Hắc Nguyên Thần Chủ cũng trở nên vô cùng khó coi.

"Rượu mời không uống lại muốn uống rượu phạt!"

"Ta thấy ngươi thiên tư trác tuyệt, mai sau lại càng có phong thái Chí Tôn, cho nên mới cho ngươi cơ hội lựa chọn!"

"Dù thiên tư của ngươi có yêu nghiệt, nắm giữ ba đại ngụy pháp tắc chi lực, nhưng tu vi của ngươi cũng chỉ có Vũ Hóa cảnh, căn bản không thể phát huy ra toàn bộ lực lượng nguỵ pháp tắc!"

"Một kiếm chém ta? Thật là buồn cười!"

"Ngươi đã cuồng vọng như thế, ta sẽ cho ngươi kiến thức... Chênh lệch giữa chúng ta rốt cuộc lớn bao nhiêu!"

"Ta cũng muốn cho ngươi mở mang kiến thức, cái gì gọi là... Tuyệt vọng!"

Hắc Nguyên Thần Chủ thần sắc lạnh như băng.

Trong ánh mắt càng hiện lên sát ý vô tận.

Cũng chính là giờ phút này.

Trong cơ thể của hắn lại có từng đợt khí tức vô cùng huyền diệu hiện ra.

Mà cái kia...

Cũng tương tự với lực lượng Thánh Nguyên, nhưng lại càng thêm tinh thuần cường hãn!

Theo nguồn sức mạnh kia bùng nổ.

Lực lượng sơ hình của ngụy pháp tắc rõ ràng cũng là xoay quanh mà lên, dung nhập vào trong đó.

Trong nháy mắt.

Một cỗ khí tức làm cho người ta hít thở không thông bỗng nhiên treo cao trên không trung.

Lan tràn xuống!

Trong nháy mắt, vô số cường giả Thánh cảnh sắc mặt vô cùng hoảng sợ, nhao nhao muốn lui về phía sau.

Nhưng giờ phút này...

Bọn họ hoảng sợ phát hiện, bản thân căn bản không thể động đậy.

Hai chân không ngừng run rẩy!

Trong đó không chỉ bao gồm cả một đám Thánh cảnh Huyền Minh đại lục, ngay cả một đám cường giả Thánh cảnh Thần triều

cũng như thế!

Khí tức trên người Hắc Nguyên Thần chủ không ngừng tăng lên.

Trong cơ thể hắn, lại có từng đợt sương mù đen kịt hiện ra.

Giờ phút này.

Vô số người phát hiện, miệng Hắc Nguyên thần chủ hiện lên một tia máu.

"Hízz..."

"Thần chủ, thế mà lại đang thiêu đốt bản nguyên!"

"Xem ra Thần Chủ đại nhân đã triệt để động sát tâm rồi!"

"Không nghĩ tới Cố Dương này lại kinh khủng như vậy, rõ ràng có thể khiến cho Thần Chủ đại nhân thiêu đốt bản nguyên..."

"Không có biện pháp, tam đại ngụy pháp tắc chi lực thực sự quá kinh khủng!"

Một cường giả Thánh cảnh Thần triều nhất thời lộ vẻ sợ hãi thán phục, cảm khái vạn phần, thần sắc cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Bên kia, một đám Thánh cảnh trên Huyền Minh đại lục cũng run rẩy đầy mặt.

"Thế mà lại ép Hắc nguyên thần chủ kia thiêu đốt căn nguyên..."

"Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt!"

"Chẳng qua một chiêu tiếp theo của Hắc Nguyên Thần Chủ khẳng định cực kỳ khủng bố, Cố Dương có thể đỡ được không?"

"Nào chỉ là kinh khủng, chỉ là khí tức phát ra, chính là ép chúng ta không thở nổi, nếu như toàn bộ bộc phát... Khó có thể tưởng tượng!"

"Thủ đoạn bực này, mặc dù Cố Dương nắm giữ tam đại ngụy pháp tắc chi lực, chỉ sợ muốn ngăn cản cũng cực kỳ khó khăn."

"Chỉ hy vọng Cố Dương không bị thương quá nặng!"

Bọn họ sợ hãi thán phục không thôi, trong giọng nói cũng mang theo một tia bi quan.

Bởi vì khí tức mà hôm nay Hắc Nguyên Thần Chủ bộc phát ra thực sự quá kinh khủng!

Khủng bố đến mức chỉ là một đạo khí tức tràn ra đã đủ nghiền ép tất cả mọi người bọn họ!

"Tu vi của Cố Dương vẫn còn quá thấp, thực lực song phương chênh lệch quá lớn, nếu không... Thật đúng là khó mà nói!"

Lại có một giọng nói cảm thán truyền đến.

Nhất thời một đám Thánh Cảnh đều gật đầu tán đồng.

Nếu Cố Dương đột phá Vương cảnh, Thánh Cảnh, Hắc Nguyên Thần Chủ kia tất nhiên không có khả năng là đối thủ của Cố Dương!

Chỉ tiếc...

Mà cũng chính giờ phút này.

Khí tức trên người Hắc Nguyên Thần chủ ngưng tụ tới cực điểm.

Khí tức kinh khủng đó bao gồm cả phiến thiên địa trong đó.

Làm sắc mặt mọi người đều trắng bệch.

Sắc mặt Hắc Nguyên thần chủ cũng trắng bệch.

Nhưng ánh mắt hắn vẫn lăng lệ ác liệt như đao, hung hăng nhìn chằm chằm Cố Dương.

"Ở trong tuyệt vọng... Bỏ mình đi!"

Hắn rõ ràng đang giơ tay lên.

Trong nháy mắt, bầu trời lan tràn ra khí tức kinh khủng, không ngờ lại ngưng tụ cùng một chỗ.

Sau đó...

Nghiền ép về phía Cố Dương!

Vị trí khí tức kia, không gian trong nháy mắt sụp đổ.

Không khí trực tiếp bị đè ép biến thành từng trận sương mù.

Một khắc kia, phảng phất như bầu trời cũng sụp đổ xuống!

Dưới áp lực khủng bố đó.

Vẻn vẹn chỉ một tia khí tức yếu ớt tràn ra, đều làm đại địa phụ cận trực tiếp sụp đổ!

Trầm xuống dưới mấy ngàn mét!

Thấy một màn như vậy, người người đều là vẻ mặt hoảng sợ.

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Đây là thủ đoạn khủng bố do Hắc Nguyên Thần Chủ dốc toàn lực xuất thủ sao?

Cường giả Thánh cảnh vốn còn có chút tin tưởng đối với Cố Dương, trong nháy mắt sắc mặt trở nên vô cùng tái nhợt.

Như vậy còn đánh thế nào được?

Loại khí tức này.

Căn bản không phải Vũ Hóa cảnh có thể chống đỡ được!

Mặc dù Cố Dương nắm giữ tam đại ngụy pháp tắc chi lực, cũng ngăn không được!

Mà giờ phút này.

Cố Dương ngẩng đầu, nhìn khí tức đáng sợ đập vào mặt kia, không khỏi hơi híp mắt.

"Chiêu này, cũng không tệ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

"Đã như vậy... Ta đây cũng không giấu diếm nữa."

Tiếng nói vừa phát ra.

Trên người Cố Dương rõ ràng lại lần nữa hiện ra một cỗ khí tức kinh khủng!

Keng!

Từng đạo ngụy pháp tắc chi lực rõ ràng không ngừng hiện ra.

Bốn thành âm Dương ngụy Pháp Tắc Chi Lực!

Bốn thành Hỏa Chi ngụy Pháp Tắc Chi Lực!

Khi vô số ngụy pháp tắc chi lực hiện ra, đồng thời ngưng tụ ở sau lưng Cố Dương.

Giờ phút này.

Tất cả cường giả đều choáng váng.

Bọn họ vốn cho là Cố Dương nắm giữ ba đại ngụy pháp tắc chi lực đã là cực hạn trong cực hạn.

Kết quả...

Cố Dương thế mà lại bộc phát ra nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy!

Mẹ nó, đây là...

Có phải hơi quá đáng rồi không?

Ngươi bán sỉ nguỵ pháp tắc chi lực à?

Phía dưới.

Rốt cục Huyền Ách Thiên cũng khôi phục một ít lực lượng, có thể hơi đi lại một chút.

Giờ phút này, hắn cảm nhận được khí tức kinh khủng trên bầu trời kia, nhịn không được ngẩng đầu lên.

Sau đó...

Trùng hợp thấy Cố Dương bộc phát ra từng đạo pháp tắc chi lực.

Nhất thời, hắn nhìn mà choáng váng.

"Chuyện này..."

"Làm sao có thể!?"

"Nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy? Sao... đều đặt hết lên một người?"

Hắn há hốc mồm, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tin.

Lúc nào...

Ngụy pháp tắc chi lực dễ dàng nắm giữ như vậy?

Vậy vì sao nhiều năm như vậy hắn vẫn không thể nắm giữ?

Đừng nói là ngụy pháp tắc chi lực.

Hắn ngay cả hình thức ban đầu của nguỵ pháp tắc cũng không thể nắm giữ!

Điều này có hợp lý không?

Con mẹ nó không hợp lý!

Giờ phút này.

Huyền Ách Thiên chỉ cảm thấy trái tim mình có chút run rẩy từng cơn!

Trên bầu trời.

Hắc Nguyên thần chủ cũng bị dọa choáng váng.

Hắn chấn động không gì sánh được nhìn Cố Dương trên người bộc phát ra từng đạo ngụy pháp tắc chi lực.

Tất cả đều bốn thành!

Mẹ nó, đây là...

Hắn nắm chặt nắm đấm, tâm tình cũng trở nên vô cùng phức tạp.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương, cũng giống như đang nhìn một quái vật.

Nhưng không đợi hắn cảm khái.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt.

Sau đó hắn chợt vẫy tay một cái.

Sưu sưu sưu sưu!

Từng đạo ngụy pháp tắc xoay tròn chung quanh hắn.

Ngay sau đó.

Ánh mắt Cố Dương ngưng tụ.

Tay phải nắm chặt thành quyền.

Cũng chính là khoảnh khắc này.

Từng đạo lực lượng nguỵ pháp tắc bắt đầu dung hợp trong nháy mắt.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi mấy chục nhịp thở.

Trước mắt bao người.

Từng đạo ngụy pháp tắc chi lực này vậy mà thật là hòa làm một thể, tạo thành một đạo nguỵ pháp tắc chi lực cực kỳ khủng bố không cách nào hình dung!

Sau khi đạo pháp tắc kia dung hợp, đạo pháp tắc kia càng tản mát ra một cỗ khí tức Yên Diệt!

Dù cho chỉ là một chút, dường như có thể thôn phệ sạch sẽ vạn vật xung quanh.

Phát giác được điểm này.

Vô số cường giả hoảng sợ, thần sắc chấn động.

"Đây rốt cuộc là... Cái gì!"

"Nhiều đạo nguỵ pháp tắc như vậy, lại có thể hợp thành một thể?"

"Khí tức này... quá kinh khủng!"

Một đám Thánh cảnh thần triều giờ phút này càng là toàn thân phát run.

Vô cùng hoảng sợ nhìn chằm chằm Cố Dương.

Bọn họ chỉ cảm thấy tê cả da đầu, sợ hãi vạn phần.

Bởi vì bọn họ có thể từ trong lực lượng pháp tắc hoàn toàn mới do Cố Dương dung hợp ra... từ trong đó cảm thụ được uy hiếp sinh mệnh cực hạn!

Một tia!

Chỉ cần một tia khí tức, là có thể triệt để miểu sát bọn hắn!

Bọn hắn càng không có bất kỳ thủ đoạn nào có thể ngăn trở đạo khí tức này!

Nghĩ đến đây, một đám Thánh cảnh thần triều đều nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Sự tình bây giờ đã vượt quá sức tưởng tượng.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới lần xâm lấn hạ giới này sẽ rơi vào cục diện như vậy.

Cũng càng thêm không nghĩ tới...

Dưới cái nhìn của bọn họ, hạ giới cực kỳ nhỏ yếu, lại tồn tại yêu nghiệt khủng bố như thế!

Cùng lúc đó.

Hắc Nguyên thần chủ cũng kinh hãi nhìn Cố Dương.

Mí mắt hắn giật giật, con ngươi co lại như mũi kim.

Trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

"Làm sao có thể!"

Hắn hít một hơi thật sâu.

Hắn không nhịn được hoảng sợ vô cùng, thất thanh rống lên một câu.

Có lẽ người khác không cảm giác được.

Nhưng hắn lại có thể phát giác được rõ ràng đạo ngụy pháp tắc chi lực hoàn toàn mới mà bây giờ Cố Dương dung hợp ra kia.

Rõ ràng là đã vượt qua Thời gian không gian và hủy diệt!

Đó tuyệt đối là ngụy pháp tắc chi lực cao cấp nhất!

Ít nhất...

Là tồn tại đỉnh cao nhất mà hắn từng gặp qua,!

Nghĩ đến đây, Hắc Nguyên thần chủ toàn thân có chút run rẩy.

Giờ phút này hắn sợ rồi!

Hắn thật sự sợ hãi!

Lực lượng nguỵ pháp tắc khủng bố có thể vượt qua không gian thời gian và hủy diệt.

Ngay cả Cố Dương tu vi chỉ có Vũ Hóa cảnh, nếu thúc giục nó, uy lực bộc phát ra.

Chỉ sợ cho dù là chính mình cũng chưa chắc có thể đỡ nổi!

Nghĩ đến đây, hắn lập tức cắn chặt răng.

"Đáng chết!"

"Sao lại biến thành cục diện thế này?"

Trong lòng hắn đã hoảng sợ tới cực điểm.

Lực lượng hắn bộc phát vừa rồi đã không thể uy hiếp Cố Dương nữa rồi.

Bây giờ...

Dường như chỉ có con đường cuối cùng này mà thôi!

Đó chính là liều mạng!

Nghĩ tới đây, hàm răng của Hắc Nguyên thần chủ suýt cắn nát.

Hắn là Thần Chủ Thần triều thượng giới.

Thân phận tôn quý cỡ nào!

Bây giờ...

Nhưng bị một thiếu niên thiên kiêu vũ hóa cảnh hạ giới bức tới cục diện như vậy!

Thậm chí phải liều mạng mới có thể có được hy vọng chiến thắng!

Nếu không sử dụng trấn ngục thần tháp chỉ sợ hắn ngay cả những thủ đoạn này của Cố Dương cũng không bức ra được!

"Huyền Minh đại lục này... Làm sao có thể sinh ra yêu nghiệt kinh khủng bực này!"

Hắc Nguyên Thần Chủ hít sâu mấy hơi.

Chợt trong ánh mắt cũng hiện ra một tia kiên định.

Bây giờ...

Hắn ta đã không còn đường lui!

Cho nên...

Ầm ầm!

Trên người Hắc nguyên thần chủ rõ ràng có từng đợt hắc vụ bạo phát ra.

Phốc!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra!

Sắc mặt của hắn cũng trong nháy mắt trở nên không còn một tia huyết sắc!

"Bạo!"

"Lại bạo!"

Hắn quát khẽ hai tiếng.

Khí tức trên người càng trở nên càng thêm khủng bố.

Nhưng sắc mặt của hắn, cũng thay đổi càng thêm tái nhợt.

Mái tóc đen còn lập tức hoa râm!

Trong nháy mắt đầu bạc lên.

Giờ phút này hắn ta đã thiêu đốt gần chín thành căn nguyên và thọ nguyên!

Có thể nói là đã chặt đứt toàn bộ đường lui!

Liều mạng một chiêu!

Mà thiêu đốt chín thành căn nguyên cùng thọ nguyên.

Cũng làm cho sương mù màu đen bốc lên trên người Hắc Nguyên Thần Chủ càng thêm kinh khủng!

Dưới sự gia trì của ngụy pháp tắc hình thức ban đầu, khí tức trong đó phát ra, đúng là không kém chút nào so với Ngụy pháp tắc chi lực kinh khủng quanh người Cố Dương!

Thậm chí còn mơ hồ cao hơn không ít!

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả nhao nhao lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Trong lòng càng cảm thán vạn phần.

"Không nghĩ tới... Cố Dương lại bức Hắc Nguyên Thần Chủ đến tình trạng này!"

"Thiêu đốt chín thành căn nguyên và thọ nguyên... Đây đúng là liều mạng mà!"

"Ai có thể nghĩ đến cục diện cuối cùng sẽ như thế này chứ?"

"Thực sự là trời không tuyệt Huyền Minh đại lục ta nha!"

Một đám Thánh cảnh Huyền Minh Đại Lục cảm khái vạn phần, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy chấn động.

Nếu như không có Cố Dương thì…

Bọn họ chỉ sợ sớm đã bị cường giả Hắc Nguyên thần triều toàn bộ chém giết, không còn một ai!

Còn vị Hắc Nguyên Thần Chủ cao cao tại thượng kia bây giờ lại càng bước lên một con đường tuyệt mệnh!

Điều này không khỏi khiến cho bọn họ càng thêm thổn thức.

Cố Dương...

Quá yêu nghiệt rồi!

Hoàn toàn khó có thể dùng ngôn ngữ để hình dung sự yêu nghiệt của hắn!

Mà bên kia, vô số Thánh cảnh thần triều cũng là vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ.

"Thần Chủ đại nhân."

"Đáng chết! Vì sao hạ giới lại xuất hiện loại yêu nghiệt như Cố Dương này!"

"Nếu không vì hắn, Thần Chủ đại nhân căn bản không cần làm đến mức này!"

"Hiện tại chỉ hy vọng Cố Dương đừng xuất ra át chủ bài mới!"

Giờ phút này.

Khi thấy Hắc Nguyên Thần chủ thiêu đốt chín phần thọ nguyên và bản nguyên, ánh mắt bọn họ đầy bi ai.

Mà nguồn gốc của tất cả chuyện này là bắt nguồn từ nam nhân tên là Cố Dương kia!

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy kinh hãi và sợ hãi nhìn Cố Dương.

Trong lòng sôi nổi bắt đầu cầu nguyện.

Cầu nguyện Cố Dương đừng có bất kỳ lá bài tẩy nào xuất hiện.

Không ai cảm thấy Hắc Nguyên Thần Chủ thiêu đốt chín thành bổn nguyên cùng thọ nguyên có bất cứ vấn đề gì.

Bởi vì Cố Dương chính là yêu nghiệt như thế!

Nếu không trực tiếp đập nồi dìm thuyền.

Như vậy tất cả cường giả Thần triều bao gồm cả Hắc Nguyên Thần chủ ở trong đó, đều sẽ chết trong tay Cố Dương!

Một màn này, dường như có chút hoang đường.

Nhất là trong mắt một đám cường giả Huyền Minh đại lục, địa vị của thợ săn và con mồi dường như lặng yên không một tiếng động mà xảy ra biến hóa.

Nguyên bản bọn họ lộ ra tuyệt vọng, cảm thấy Huyền Minh đại lục đã nhất định sẽ bị xâm nhập.

Nhớ tới sự bộc phát của Cố Dương, trong nháy mắt xoay chuyển chiến cuộc.

Càng khiến Hắc Nguyên thần triều lâm vào tuyệt cảnh...

Một màn này, cùng tình cảnh Huyền Minh đại lục bọn hắn vừa mới gặp phải y chang.

Chỉ là nhân vật đã xảy ra trao đổi mà thôi!

Giờ phút này.

Bọn họ vô cùng cảm thán.

Vũ Hóa Cảnh khiến cho Chuẩn Thần của Thượng Giới bị hù dọa, thiêu đốt chín thành căn nguyên cùng tuổi thọ, nếu những chuyện như trước đó truyền ra, sẽ không ai tin.

Bởi vì tất cả mọi người ở Trung Châu đều biết rõ cường giả

Hắc Nguyên thần triều kinh khủng đến mức nào!

Nhưng hôm nay...

Không ai sẽ nghi ngờ điểm này!

Cũng ngay tại thời điểm vô số người cảm khái rung động.

Hắc Nguyên Thần Chủ đã thi triển thủ đoạn mạnh nhất mà hắn ta có được trong suốt đời đến nay, hắc vụ tràn ngập bầu trời.

Khí tức khủng bố kia, càng làm vô số cường giả nghe tin sợ mất mật, vẻ mặt hoảng sợ!

Mà lúc này thân hình Hắc Nguyên Thần Chủ có chút lảo đảo, nhưng vẫn cắn chặt hàm răng.

Hắn chợt giơ tay lên, rồi đột nhiên hạ xuống!

Ầm ầm!

Hắc vụ kinh khủng kia thình lình ngưng tụ thành một đoàn, hung hãn nghiền ép về phía Cố Dương!

"Chết đi cho ta!"

Hốc mắt Hắc Nguyên Thần chủ đỏ bừng, phát ra một tiếng rống tê tâm liệt phế.

Mà nghe thấy tiếng Hắc Nguyên Thần Chủ gào thét.

Cố Dương lạnh nhạt đứng ở trong hư không.

Hắn ngẩng đầu nhìn hắc vụ kinh khủng đang lao nhanh đến kia.

Chợt...

Tay phải cầm thanh ngụy Thánh Kiếm, chậm rãi đặt ngang

trước ngực.

"Cháy hết căn nguyên cùng tuổi thọ, một chiêu tuyệt mệnh, đích xác chói mắt."

"Nhưng cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn mà thôi."

Cố Dương nắm kiếm, đứng ở không trung khẽ nói một câu.

Mà tiếng nói vừa dứt thì.

Trong cơ thể Cố Dương ầm ầm bộc phát ra tất cả khí huyết cùng chân nguyên!

Khí huyết hóa rồng, cùng chân nguyên ngụy pháp tắc chi lực đan vào một chỗ, ngưng tụ thành từng đạo khí tức vô cùng kinh khủng!

Sau đó...

Tay phải Cố Dương đặt ngang ở trước ngực, động rồi!

Ngụy thánh kiếm theo đó mà động.

Trên không trung xẹt qua một đường vòng cung duyên dáng.

"Ta nói rồi, giết ngươi chỉ cần một kiếm!"

"Bây giờ...một kiếm này, đến!"

Dứt lời, Cố Dương chậm rãi nhắm mắt lại.

Tay phải của hắn, rõ ràng chém ngang về phía trước ngực!

Xuy!

Kiếm trảm xuống!

Kiếm khí đáng sợ giống như sóng dữ mãnh liệt bộc phát ra!

Giờ phút này.

Tất cả khí huyết chân nguyên cùng với Ngụy pháp tắc chi lực bốn phía cũng bám vào, dung hợp vào trong đó!

Thiên địa chấn động.

Không khí phảng phất đều phát ra từng đạo thanh âm rên rỉ.

Khắp thiên địa giống như nổi lên một trận gió xơ xác tiêu điều, lan tràn thiên địa.

Mà cũng chính vào thời khắc này.

Cố Dương chậm rãi mở mắt.

Một cỗ khí tức lăng lệ đến mức tận cùng, cũng lập tức phun ra!

Một tiếng than nhẹ, lấy Cố Dương làm trung tâm lạnh nhạt truyền ra.

"Chiêu kiếm này... tên Tuyệt Tiên!"

Leng keng... Leng keng...!

Vào thời khắc này, Ngụy Thánh Kiếm điên cuồng rung động, phát ra từng tiếng rung động mãnh liệt như điên cuồng.

Ngay sau đó, một luồng kiếm khí kinh khủng khó có thể tưởng tượng.

Rõ ràng là xông thẳng lên trời.

Khoảnh khắc đó.

Trời, vỡ rồi!

Một kiếm kia, phảng phất trực tiếp đem bầu trời chia làm hai,

chém thành hai nửa!

Lực lượng không gian vặn vẹo cũng bộc phát ra chung quanh.

Hắc vụ do Hắc Nguyên Thần Chủ toàn lực thi triển cũng vô cùng kinh khủng, lại bị một kiếm này đánh cho tan tành!

Không có bất cứ khả năng chống cự nào!

Khi khói đen bị một kiếm của Cố Dương chém vỡ.

Hắc Nguyên thần chủ đã hoàn toàn ngây ngốc tại chỗ.

Giờ phút này y đã hiểu, kết quả của mình sẽ ra sao.

Keng!

Một vòng sáng chói mắt hiện ra trước mắt hắn.

Hắn híp híp mắt, khóe miệng không khỏi hiện ra một tia tự giễu cùng tuyệt vọng.

"Ta... bại."

Giọng nói của hắn ta vô cùng nhỏ.

Thậm chí không ai có thể nghe được.

Bởi vì kiếm khí khủng khiếp kia đã gào thét xé rách không gian, lập tức rơi xuống trước người Hắc Nguyên Thần Chủ.

Sau đó...

Xuy xuy!

Trực tiếp xé rách hắn!

Kiếm khí kinh khủng trong nháy mắt đã giết chết Hắc Nguyên Thần Chủ!

Ầm ầm!

Chỉ nghe thấy một tiếng nổ nặng nề vang lên.

Thân ảnh Hắc Nguyên thần chủ... triệt để tiêu tán trong không trung.

Ngay cả tro bụi cũng không lưu lại!

Thần hồn cũng bị kiếm khí khủng khiếp đến cực điểm kia trực tiếp xé nát!

Hắc Nguyên thần chủ...

Vẫn lạc!

Tĩnh!

Yên tĩnh!

Giờ phút này.

Toàn trường không nghe được bất kỳ âm thanh gì!

Ngay cả tiếng hít thở cũng không nghe thấy.

Tất cả mọi người, bất luận là Huyền Minh đại lục, hay là Thần triều đều vô thức ngừng thở, mặt đầy kinh ngạc nhìn một màn phát sinh trên không trung này.

Ừng ực!

Không biết là ai nuốt nước miếng.

Thanh âm kia vang vọng đất trời.

Mà thanh âm này phảng phất như đưa tới phản ứng dây chuyền.

Từng đợt âm thanh hít khí lạnh vang lên liên tiếp.

"Thần... Thần chủ đại nhân... Chết rồi sao?"

"Làm sao... Có khả năng!"

"Thần Chủ đại nhân làm sao có thể chết được!"

Ngay sau đó, từng đạo thanh âm hoảng sợ đến mức tận cùng từ trong miệng vô số cường giả Thần triều truyền ra.

Vẻ mặt bọn họ tràn đầy hoảng sợ.

Đầu lắc không ngừng, trong ánh mắt tràn đầy vẻ không thể tin.

Hắc Nguyên Thần chủ trong lòng bọn họ chính là tồn tại Thần thánh cao lớn nhất.

Kết quả tồn tại thần thánh cao lớn nhất trong lòng bọn họ, lại vẫn lạc trong tay Cố Dương!

Tín niệm sụp đổ!

Tam quan chấn vỡ!

Tâm tính hơi kém một chút, chỉ sợ đều sẽ nhịn không được tại chỗ tự sát!

Thế nhưng càng có nhiều cường giả Thần Triều thì sắc mặt lại càng trắng bệch.

Toàn thân phát run, dùng ánh mắt sợ hãi hoảng sợ nhìn về phía Cố Dương.

Hắn là quái vật!

Hắn là ma quỷ!

Hắn ta không phải người!

Đây là suy nghĩ đầu tiên trong lòng bọn họ!

Nào có ai có thể dùng Vũ Hóa cảnh vượt ba đại cảnh giới trấn sát Thánh cảnh?

Nào có người mười tám tuổi liền có thể nắm giữ nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy?

Hô hấp của bọn họ dồn dập.

Sợ hãi đến toàn thân phát run.

Ngay cả là một đám cường giả Thánh cảnh của Thần triều.

Giờ phút này đều nhịn không được vô cùng sợ hãi, liên tục lui về phía sau.

"Thần Chủ đại nhân..."

"Ngay cả thần chủ đại nhân cũng không đỡ nổi một kiếm của Cố Dương!"

"Cố Dương... Thế mà thật một kiếm chém chết thần chủ đại nhân! Hắn rốt cuộc kinh khủng đến trình độ nào!"

Bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ, da đầu tê dại nhìn Cố Dương.

Hiển nhiên đã sợ hãi tới cực điểm.

Không chỉ là bọn họ.

Cho dù là một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục, lúc này cũng không nhịn được hít một hơi khí lạnh liên tục.

Toàn thân đều nổi lên da gà.

"Đây... chính là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

"Vừa rồi một kiếm kia... Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

"Không biết, ta ngay cả nhìn cũng không dám nhìn, khí tức kia tùy tiện một đạo liền có thể đem ta miểu sát!"

"Ta cũng vậy!"

Trong lúc nghị luận, bọn họ không khỏi quay đầu nhìn về phía Huyền Ách Thiên ở một bên.

Bây giờ thực lực của Huyền Ách Thiên đã khôi phục một phần.

Cho nên đã sớm đi tới bên cạnh bọn họ, ở khoảng cách gần quan sát đại chiến giữa Cố Dương cùng Hắc Nguyên Thần Chủ.

"Đạo Thiên Thánh Chủ, ngươi chính là cường giả chuẩn Thần duy nhất của Huyền Minh đại lục chúng ta, thấy rõ chuyện vừa xảy ra chưa?"

Một đám Thánh cảnh đều nhìn Huyền Ách Thiên, nhịn không được hỏi.

Nghe đến đó, Huyền Ách Thiên cũng lộ vẻ đắng chát.

Chợt lắc đầu.

"Chưa từng."

"Khí tức kia, quá kinh khủng!"

"Với thực lực của ta, căn bản không có tư cách nhìn thẳng!"

Nghe thấy lời Huyền Ách Thiên nói, vẻ mặt của đám Thánh cảnh hoảng sợ, ngay cả cường giả Chuẩn Thần cũng không có tư cách nhìn thẳng?

Một kiếm kia của Cố Dương đến cùng kinh khủng cỡ nào?

Căn bản ở đây không ai thấy rõ một kiếm kia của Cố Dương.

Bởi vì khí tức kia thực sự quá khủng khiếp!

Chờ đến khi bọn hắn ngẩng đầu nhìn lại.

Hắc Nguyên thần chủ đã hoàn toàn ngã xuống, không còn hơi thở.

Chẳng qua ngay sau đó Huyền Ách Thiên lại phát ra một tiếng cảm thán nói: "Tuy ta không có tư cách nhìn thẳng, nhưng cũng có thể cảm giác được một chút khí tức..."

"Không thể nghi ngờ chính là, Cố Dương bây giờ... Tất nhiên là nắm giữ được chí cao kiếm đạo trong truyền thuyết kia!"

"Một kiếm kia... Thậm chí có khả năng đã vượt qua Thần cấp!"

Nói xong, Huyền Ách Thiên lại nhịn không được thở dài một hơi.

"Nếu có thể tận mắt nhìn thấy một kiếm kia..."

"Đối với chúng ta nhất định là có ích lợi rất lớn đấy!"

Nghe thấy Huyền Ách Thiên nói như vậy.

Vô số Thánh cảnh liên tục hít một hơi khí lạnh.

Trầm mặc không nói gì.

Hảo gia hỏa...

Một cường giả Chuẩn Thần nói quan sát một tên Vũ Hóa Cảnh thi triển một kiếm có ích lợi rất lớn với hắn.

Nếu không chỉ mặt gọi tên, tin tức này truyền đi chắc chắn sẽ bị người khác chế nhạo chế giễu một hồi.

Nhưng ngay sau đó, bọn hắn bước ra từ trong kinh hãi.

Ánh mắt rõ ràng là dừng lại ở trên người một đám thánh cảnh thần triều thần triều cách đó không xa.

"Mà nè... chúng ta có thể bắt đầu phản kích đúng không?"

Một đám cường giả Thánh Cảnh nhất thời trong mắt lộ ra một tia kinh hỉ.

Keng!

Trên người bọn họ lập tức bộc phát ra khí tức thông thiên.

Chuẩn bị trực tiếp ra tay với Thánh cảnh Thần Triều!

Mà lúc này, một chúng thần triều Thánh cảnh cũng là đã lấy lại tinh thần, vẻ mặt hoảng sợ, vô cùng hoảng sợ, không chút nghĩ ngợi quay đầu liền bỏ chạy!

Mà đám Thánh Cảnh của Huyền Minh Đại Lục thì hưng phấn kích động đuổi theo giết!

Lúc trước bọn họ đã biệt khuất tới cực điểm.

Bây giờ thật vất vả mới có cơ hội, đương nhiên là phải nắm lấy cơ hội, phát tiết một phen!

"Muốn chạy trốn?"

Huyền Ách Thiên thấy vậy cũng cười lạnh một tiếng.

Tuy rằng thực lực của hắn vẫn chưa khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh.

Nhưng với tư cách Chuẩn Thần, hắn có thể ngăn cản Thánh Cảnh, đúng là dư sức!

Nghĩ đến đây, hắn vẫy tay một cái.

Sức mạnh kinh khủng rõ ràng là bộc phát ra ngoài, bức một đám Thánh Cảnh Thần Triều trở về.

"Lúc trước không phải giết người của chúng ta giết rất thoải mái sao?"

"Hiện tại... nên trả lại!"

Nhất thời, một đám Thánh Cảnh nhất thời nhếch miệng cười nói.

Bọn họ dồn dập xuất ra thủ đoạn mạnh nhất của mình, dự định đánh giết Thánh Cảnh của Thần Triều!

Nhưng thời khắc này.

Cố Dương đứng ở không trung vừa mới đem trữ vật giới chỉ của Hắc Nguyên Thần Chủ thu vào trong túi, đột nhiên, lông mày hắn cuồng loạn, dường như đã nhận ra chuyện gì không thích hợp.

Ngay sau đó, hắn không chút do dự thôi động Thời gian pháp tắc chi lực, làm cho chân nguyên cùng khí huyết của mình hồi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Đây coi như là một phương pháp vận dụng lực lượng thời gian.

Còn rất hữu dụng!

Kể từ đó, chính mình cũng không cần lo lắng chân nguyên tiêu hao hầu như không còn.

Sau khi khôi phục lại trạng thái,

Cố Dương cũng nhịn không được nhíu mày.

Ánh mắt nhìn về phía lỗ hổng bị xé nứt cách đó không xa.

Lặng lẽ chờ đợi.

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả thần triều phía dưới cũng là bị thủ đoạn khủng bố của Cố Dương lúc trước doạ sợ tới mức co giò bỏ chạy.

Căn bản không dám công kích đối với tường thế giới.

Đùa à...

Thần chủ đại nhân Hắc Nguyên thần triều bọn hắn đều chết trong tay Cố Dương.

Thủ lĩnh đã tử trận, bọn họ lấy cái gì để tiếp tục xâm lấn Huyền Minh đại lục?

Làm vậy không phải là đi tìm chết sao?

Thấy vậy, vô số cường giả thần triều hưng phấn kích động không thôi.

Càng nhịn không được đồng loạt cao giọng gọi tên Cố Dương.

Vẻ mặt phấn khởi không thôi.

Chu Tước thánh địa lão tổ đứng ở phía sau, không đi theo thảo phạt Thánh cảnh thần triều.

Dù sao thực lực của hắn cũng quá nhỏ yếu.

Trong lòng của hắn giờ phút này cũng tràn đầy cảm thán.

Hắn nhịn không được ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Sự tình thần triều xâm lấn Đông Hoang lúc trước có thể nói cũng là toàn bộ dựa vào Cố Dương, mới có thể tuyệt địa lật bàn.

Bây giờ thần triều xâm lấn lại dựa vào Cố Dương mới thành

công chống cự thần triều xâm lấn.

Thậm chí Cố Dương còn dùng thủ đoạn của mình trực tiếp chính diện giết chết thần chủ Hắc Nguyên Thần Triều!

Quả thực là kinh khủng đến cực điểm!

"Ta nghĩ Cố Dương cũng sẽ rất cao hứng chứ?"

Trong lòng của hắn nghĩ, ánh mắt cũng rơi vào trên mặt Cố Dương.

Nhất thời, thần sắc hắn khẽ giật mình.

Cố Dương lại cau mày?

Thế nhưng là...

Đại chiến không phải giành được thắng lợi sao?

Ngay cả Thần chủ của Hắc Nguyên Thần cũng chết trong tay hắn.

Vì sao Cố Dương còn có thể cau mày?

Chẳng lẽ...

Chu Tước thánh địa lão tổ bỗng nhiên nhịn không được hít sâu một hơi.

Dường như là nghĩ tới chuyện gì đó cực kỳ kinh khủng!

Toàn thân đều có chút lạnh lẽo.

Hắc Nguyên thần chủ đúng là chết ở trong tay Cố Dương không sai.

Cố Dương đều thu trữ vật giới chỉ của chủ nhân Hắc Nguyên Thần vào trong túi.

Nhưng Hắc Nguyên thần triều là thần triều thượng giới.

Căn cơ của nó căn bản không phải Huyền Minh đại lục bọn hắn có khả năng tưởng tượng.

Thần triều to lớn như vậy làm sao chỉ có một vị cường giả Chuẩn Thần?

Nghĩ đến đây.

Lão tổ Chu Tước thánh địa nhất thời không nhịn được hô hấp dồn dập...

Hiện giờ Hắc Nguyên Thần Triều Thần Chủ tử vong, nếu tin tức truyền về Hắc Nguyên thần triều…

Ngay tại thời điểm lão tổ Chu Tước thánh địa sợ hãi đoán.

Đột nhiên, trên bầu trời xuất hiện mây đen mãnh liệt.

Từng đợt phong bạo quét tới.

Giờ phút này một đám cường giả Thánh cảnh đỉnh tiêm của Huyền Minh đại lục đều vây quanh Thánh cảnh của Thần triều.

Chuẩn bị ra tay.

Nhưng vào lúc này.

Huyền Ách Thiên cũng không nhịn được con ngươi co rụt lại.

Cảm nhận được biến hoá trên bầu trời, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về lỗ hổng to lớn cách đó không xa.

Một đám Thánh Cảnh cũng chấn động không gì sánh được, ngưng thần nhìn lại.

Lúc này...

Trong lỗ hổng kia, phảng phất có một cỗ khí tức khủng bố khó có thể tưởng tượng, đang ngưng tụ!

"Đó là cái gì?"

"Chẳng lẽ Hắc Nguyên thần triều còn có hậu chiêu?"

"Ta cảm giác linh hồn đang rung động, kia rốt cuộc là tồn tại khủng bố gì đó!"

Trong lúc nhất thời, một đám Thánh Cảnh lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Sợ hãi nhìn về phía lỗ hổng cực lớn bên ngoài tường thế giới.

Cố Dương thần sắc cũng hơi ngưng lại.

"Đến rồi sao?"

Hắn nhẹ giọng lẩm bẩm một tiếng.

Cũng chính là giờ phút này.

Một cỗ khí tức kinh khủng khó có thể hình dung lập tức từ lỗ hổng to lớn kia bộc phát ra.

Chợt lan tràn khắp chư thiên, bao phủ toàn bộ Huyền Minh thành trong đó.

Giờ phút này.

Vẻ mặt Huyền Ách Thiên kinh hãi, không thể tin nổi ngẩng đầu nhìn lại.

Thì thấy một bóng người già nua bước nhẹ nhàng đi về phía bọn họ!

Giờ phút này đại địa điên cuồng đang run rẩy!

Toàn bộ Huyền Minh Đại Lục cũng vì đó mà rung động!

Dường như có một tồn tại cực kỳ khủng bố nào đó giáng lâm!

Ngay cả phương thiên đạo này, cũng vô cùng kiêng kỵ!

"Đó rốt cuộc là cái gì!"

"Một lão giả?"

"Chẳng lẽ lại là một vị Chuẩn Thần?"

Một đám cường giả Thánh Cảnh mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn qua thân ảnh lão giả chậm rãi bước chân cách đó không xa.

Nhịn không được thất thanh hỏi.

Nhưng vào lúc này.

Huyền Ách Thiên bỗng nhiên mở miệng.

"Không!"

"Không phải chuẩn thần!"

"Người kia..."

"Chỉ sợ là... Thần Cảnh chân chính!"

Trên mặt Huyền Ách Thiên thế mà lại tràn ngập sợ hãi!

Không hề sai!

Hắn có thể cảm nhận rõ ràng khí tức đáng sợ trên người lão giả kia.

Đây căn bản không phải Chuẩn Thần có thể phóng thích ra!

Chỉ có cường giả Thần Cảnh chân chính mới có thể khiến cho

toàn bộ Huyền Minh đại lục rung động!

Ngay cả Thiên Đạo của Huyền Minh đại lục cũng phải kiêng kị!

Giờ phút này.

Hai chân Huyền Ách Thiên đều bắt đầu run rẩy như nhũn ra.

Mà nghe được lời Huyền Ách Thiên nói.

Một đám Thánh Cảnh thiếu chút nữa bị dọa đến mức ngất xỉu.

"Cái..."

"Cái gì!?"

"Thần... Thần Cảnh!"

"Thần Cảnh chân chính..."

Trên mặt bọn hắn lộ ra vẻ hoảng sợ.

Một cỗ hàn ý trong nháy mắt từ lòng bàn chân bọn họ xông thẳng lên mi tâm!

Giờ phút này.

Tất cả cường giả Huyền Minh đại lục càng là như rớt vào hầm băng, trên mặt tràn đầy tuyệt vọng!

Vốn bọn hắn còn tưởng rằng Huyền Minh đại lục đã tránh được một kiếp!

Bọn họ thắng được một trận đại chiến.

Kết quả...

Không nghĩ tới Hắc Nguyên Thần Triều không chỉ phái ra

Chuẩn Thần, thậm chí còn phái tới cường giả Thần Cảnh chân chính!

Nếu nói, chênh lệch giữa Chuẩn Thần và Thánh Cảnh là một dòng sông nhỏ.

Vậy chênh lệch giữa Thần Cảnh cùng Chuẩn Thần đó chính là biển rộng vô tận!

Cường giả Thần Cảnh giáng lâm còn không có Thiên Đạo áp chế.

Đừng nói bọn họ.

Chỉ sợ coi như là Cố Dương lại lần nữa thi triển ra một kiếm kinh thế kia, cũng tuyệt đối không đối phó được cường giả Thần Cảnh chân chính!

Bởi vì dưới Thần Cảnh đều là sâu kiến!

Ngay cả Cố Dương thiên tư yêu nghiệt như thế, có được thực lực chém giết Hắc Nguyên thần chủ, đối mặt với Thần Cảnh cũng không có bất kỳ năng lực chống cự nào!

Bởi vì... đó là Thần Cảnh!

Giờ phút này.

Huyền Ách Thiên cùng với tất cả cường giả Thánh cảnh vẻ mặt hoảng sợ nhìn bóng người già nua kia.

Cùng lúc đó.

Đạo thân ảnh già nua kia, bước chân dường như cũng dừng lại.

Sau đó hắn chậm rãi ngẩng đầu.

Lộ ra một bộ mặt tang thương.

Giờ phút này, trong đôi mắt thâm thúy của lão giả hiện ra một đạo quang mang hờ hững mà sắc bén.

"Là ai, giết Hắc Nguyên Thần chủ của ta?"

Lão giả ngữ khí bình thản, nhưng vừa dứt lời thì trong nháy mắt.

Huyền Ách Thiên và một đám cường giả Thánh cảnh sắc mặt đột nhiên đỏ bừng lên.

Sau đó...

Bịch!

Bịch!

Tất cả mọi người ở Huyền Minh đại lục, bao gồm cả Huyền Ách Thiên.

Càng là không tự chủ được mà quỳ mạnh xuống.

Bọn họ mặt mũi tràn đầy kinh người, bởi vì giờ phút này...

Bọn họ dường như đã mất đi sự khống chế đối với thân thể!

Thật là kinh hãi!

Hoảng sợ!

Đây chính là...

Là thủ đoạn kinh khủng của cường giả Thần Cảnh ư!

Giờ phút này.

Trên mặt bọn họ lộ ra vẻ tuyệt vọng!

Không có khả năng!

Bọn họ tuyệt đối không phải là đối thủ!

Nhưng lão giả kia cũng không để ý tới đám người Huyền Ách Thiên.

Bởi vì tất cả mọi người của Huyền Minh đại lục đều quỳ xuống.

Nhưng có một bóng người lại không quỳ xuống.

Ánh mắt lão giả cũng lập tức rơi vào trên thân ảnh hơi có vẻ đơn bạc giữa không trung kia.

Mà bóng người kia...

Chính là Cố Dương!

Giờ phút này Cố Dương cũng híp mắt đánh giá lão giả.

"Ngươi, chính là cái tên ngoài ý muốn đó sao?"

Ánh mắt lão giả rơi vào Cố Dương, trong nháy mắt trong ánh mắt lại lộ ra một tia khiếp sợ cùng tán thưởng!

"Có ý tứ, không nghĩ tới Huyền Minh đại lục lại có thể sinh ra yêu nghiệt như thế."

Lão giả tán thưởng nói, ánh mắt lại ác liệt lên.

"Nhưng ngươi vậy mà giết thần chủ Hắc Nguyên triều thần ta, tội này, không được đặc xá."

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Một cỗ khí tức càng thêm khủng bố ầm ầm bộc phát ra.

Trong nháy mắt, vô số người ở bốn phía lập tức đổ mồ hôi

lạnh ròng ròng, ngay cả đầu đều sắp không ngẩng lên được!

Cảm giác áp bách này... thực quá khủng khiếp!

Ngay cả Huyền Ách Thiên là Chuẩn Thần, giờ phút này cả người cũng phát run.

Trên khuôn mặt hắn cũng tràn đầy hoảng sợ.

Thần Cảnh...

Thực sự quá kinh khủng!

Căn bản không phải thứ bọn họ có thể ngăn cản!

"Hửm?"

Nhưng vào lúc này, lão giả Thần Cảnh lập tức chau mày.

Bởi vì cho dù hắn tăng thêm áp chế khí tức.

Cố Dương trước mắt, dường như không bị ảnh hưởng chút nào!

Điều này làm cho hắn nhất thời có chút khó tin.

Mà Cố Dương giờ phút này lại bĩu môi nói: "Nếu bản thể ngươi ở đây, có lẽ còn có thể khiến cho ta hơi có chút áp lực, nhưng chỉ là một đạo thần niệm cũng xứng sao?"

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Vô số cường giả xung quanh đều lộ vẻ thán phục.

Thần niệm?

Đây thế mà chỉ là một tia thần niệm của Thần Cảnh?

Cho dù chỉ là một đạo thần niệm, nhưng có thể áp chế bọn họ

thành loại bộ dáng này, nếu Thần Cảnh chân chính hàng lâm... thì sẽ khủng bố cỡ nào?

Giờ phút này, tất cả mọi người ở Huyền Minh đại lục đều nhịn không được trong lòng hít một hơi khí lạnh.

Thần Cảnh thật sự quá kinh khủng!

"Ồ?"

Nghe được lời Cố Dương nói, lão giả kia cũng là có chút ngoài ý muốn nhíu mày.

"Xem ra ngươi quả nhiên không tầm thường."

"Nếu như bây giờ ngươi chủ động thả thức hải ra để ta lưu lại một đạo nô ấn ở phía trên, ta ngược lại nguyện ý cho ngươi một con đường sống."

Lão giả thần sắc bình tĩnh, mặc dù Cố Dương biểu hiện ra thiên tư cực kỳ yêu nghiệt.

Nhưng đối với Thần Cảnh mà nói, cho dù chỉ là một đạo thần niệm, cũng có thể trấn áp nhẹ nhàng.

Cho nên hắn cũng không nóng nảy, thậm chí muốn thu Cố Dương vào Hắc Nguyên Thần triều của bọn hắn.

Thiên kiêu yêu nghiệt như vậy cho dù ở thượng giới cũng là cực kỳ hi hữu!

Nếu cứ thế mà giết chết, vậy thì quá đáng tiếc.

Lão giả vừa dứt lời trong nháy mắt.

Chính là có vô số cường giả nghe thấy mà biến sắc.

Nô ấn?

Thần Cảnh này định thu Cố Dương làm nô bộc, vĩnh viễn làm trâu làm ngựa cho Hắc Nguyên Thần Triều của hắn!

Loại lựa chọn này, không thể nghi ngờ là cực kỳ vũ nhục người.

Nhưng đối mặt với Thần Cảnh thì lấy đâu ra lựa chọn đây?

Cố Dương lại sẽ làm gì?

Nghĩ đến đây, không ít người cúi đầu suy đoán.

Cũng chính là lúc này.

Thanh âm Cố Dương chậm rãi truyền đến.

"Nô ấn?"

"Lão già, có phải ngươi quá coi trọng mình rồi hay không?"

"Chỉ là một đạo thần niệm, cho dù bản thể ngươi giáng lâm, cũng không có tư cách nói lời này."

Cố Dương cười lạnh nhìn hư ảnh lão giả, trong giọng nói tràn đầy khinh thường.

Nghe được lời này của Cố Dương.

Vô số cường giả vẻ mặt kinh ngạc, biểu cảm chấn động đến mức đờ đẫn.

"Được lắm!" Bọn họ vốn cảm thấy Cố Dương chính là hết sức kiêu ngạo, có chút càn rỡ.

Nhưng bây giờ xem ra...

Đó là có chút càn rỡ sao?

Đây chính là Thần Cảnh đó!

Cố Dương rõ ràng một bộ giọng điệu khinh thường.

Còn trào phúng Thần Cảnh? Việc này thật sự khiến tam quan bọn họ tan vỡ, vô cùng chấn động.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ cũng vô cùng cảm khái.

Bởi vì nếu đổi lại là bọn họ.

Là khẳng định không dám khiêu chiến với cường giả Thần Cảnh.

Lão giả nghe được lời này của Cố Dương.

Ngược lại, không có quá nhiều cảm xúc phẫn nộ.

Càng nhiều chính là kinh ngạc.

Hiển nhiên y không nghĩ tới chỉ một Vũ Hóa cảnh, lại dám cùng chính mình là Thần Cảnh khiêu chiến, cho dù mình chỉ là một đạo thần niệm, cũng tuyệt đối không phải Vũ Hóa Cảnh có khả năng trêu chọc, trong ánh mắt lão cũng hiện ra một tia khinh miệt.

"Đom đóm cũng mưu toan cùng Hạo Nguyệt tranh phong."

"Ngươi đã muốn chết, vậy ta cũng không giữ ngươi được."

Tiếng nói vừa phát ra.

Trong nháy mắt trên người lão giả có một cỗ khí tức cực kỳ khủng bố bay lên!

Trong chớp mắt này.

Khắp thiên địa cũng vì đó rung động theo.

Leng keng... Leng keng...!

Một cỗ lực lượng cực hạn kinh khủng từ bên trong chân trời

tuôn ra.

Chớp mắt đã nghiền ép mặt đất.

Cỗ lực lượng kinh khủng kia rõ ràng là ngưng tụ cùng một chỗ, hình thành một cự chưởng khủng bố che khuất bầu trời!

Cự chưởng kình thiên, tản mát ra khí tức đáng sợ uy chấn toàn bộ Huyền Minh đại lục!

Giờ phút này...

Không chỉ Huyền Minh thành.

Dù cho là châu vực khác xa xôi hơn, thậm chí là khu vực Đông Hoang.

Vô số người đều cảm nhận được cỗ khí tức kinh khủng này.

Huyền Điểu vương triều.

Một đám cao tầng hội tụ, đang nghị luận sự tình.

Đột nhiên, đại trưởng lão biến sắc, thân hình trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa, xuất hiện giữa không trung, vô cùng kinh sợ nhìn phía chân trời xa.

"Đây là... Cái gì!?"

"Khí tức kinh khủng cỡ nào chứ!"

Cả người Đại trưởng lão không nhịn được run lên.

Mà giờ phút này, vô số cường giả trong hoàng thành cũng vô cùng hoảng sợ ngước nhìn bầu trời.

Sự tình tương tự gần như xuất hiện ở khắp mọi ngóc ngách của Huyền Minh đại lục.

Vô số người kinh hãi khiếp sợ!

Không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Bên trong Huyền Minh thành.

Tất cả siêu cấp cường giả của Huyền Minh đại lục đều chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, trên mặt càng tràn ngập hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Bọn họ run rẩy ngẩng đầu lên, nhìn cự chưởng ẩn chứa khí tức cực kỳ khủng khiếp trên bầu trời.

Đây chính là...

Thực lực của cường giả Thần Cảnh sao?

Vẻn vẹn chỉ là thủ đoạn một đạo thần niệm thi triển ra.

Chính là có thể chấn nhiếp toàn bộ Huyền Minh đại lục!

Thậm chí ngay cả cường giả Chuẩn Thần cũng không cách nào ngăn cản được khí tức trấn áp kinh khủng bực này!

Mặt mũi Huyền Ách Thiên cũng tràn đầy sợ hãi, vô cùng hoảng sợ nhìn một màn này.

Ngay cả là Cố Dương, nhìn thấy cự chưởng khủng bố trên bầu trời, thần sắc cũng hơi ngưng lại.

Không thể không nói...

Cường giả Thần Cảnh, cho dù chỉ là một đạo thần niệm, nhưng thực lực cũng cực kỳ khủng bố!

Át chủ bài cuối cùng đối đãi Thần Cảnh của Cố Dương tất nhiên chính là hệ thống.

Có điều trước khi sửa đổi, hắn vẫn có ý định thử thực lực của mình một chút.

Nói đúng ra...

Là muốn nhìn xem mình có năng lực cưỡng ép gây khó dễ cho Thần Cảnh hay không!

Nghĩ đến đây, Cố Dương vẫy tay một cái, ngụy Thánh Kiếm rõ ràng là rơi vào trong tay hắn.

Sau đó...

Cố Dương không có bất kỳ ý tứ chần chờ, hít sâu một hơi.

Lực lượng Yên Diệt nguỵ pháp tắc tạo thành do dung hợp nhiều loại nguỵ pháp tắc ầm ầm bạo phát ra!

Mà lần này...

Không còn là bốn thành!

Mà là bảy thành!

Ầm ầm ầm!

Bảy thành lực lượng hủy diệt ngụy pháp tắc bộc phát ra, ngay cả lão giả cũng nhịn không được kinh ngạc.

"Hửm?"

"Chỉ là Vũ Hóa cảnh... lại nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực khủng bố như thế."

"Còn là đại thành?"

Nhưng còn không đợi lão giả kinh ngạc rung động.

Cố Dương rõ ràng đã là đưa tay vung kiếm.

Trong ánh mắt Cố Dương có vẻ ác liệt vô cùng nồng đậm hiện ra.

Sau đó thình lình lại chém xuống một kiếm.

Cùng lúc đó.

Đôi môi Cố Dương hơi mấp máy, phát ra một trận tiếng thì thầm.

"Nhất Kiếm Tuyệt Tiên!"

Mà ngay lúc Cố Dương vừa dứt lời.

Một cỗ kiếm khí kinh khủng đến cùng cực từ bên trong ngụy Thánh Kiếm ầm ầm bạo phát ra!

Xuy xuy!

Kiếm khí ngút trời, mãnh liệt như rồng, chém thẳng tới cự chưởng kinh khủng kia!

Ngay sau đó.

Kiếm khí sắc bén vô song cùng cự chưởng khủng bố ầm ầm va chạm vào nhau!

Ầm ầm ầm!

Trong hư không rõ ràng truyền đến từng trận thanh âm bạo liệt.

Một cỗ phong bạo hỗn loạn không cách nào hình dung được, lấy điểm va chạm làm trung tâm, khuếch tán ra bốn phía!

Rặc rặc!

Ngay tại Trung Châu chi địa, không gian cứng cỏi vô cùng kia,

dưới sự trùng kích khủng bố bực này, cũng giống như đậu hũ dễ dàng bị xé nát!

Vô số mảnh vỡ không gian cũng văng tứ phía theo vụ nổ.

Giờ phút này, tầng mây vỡ vụn, toàn bộ trời đất dường như đều bị một tầng bóng tối bao phủ!

Khí tức kinh khủng càng lan tràn thiên địa.

Giống như một tầng mây đen bao phủ trên đỉnh đầu tất cả mọi người!

Chờ đến khi hắc ám tán đi.

Tất cả mọi người chỉ cảm thấy áp lực trên đỉnh đầu đột nhiên giảm xuống.

Bọn họ vội vàng kinh hãi ngẩng đầu nhìn lại, nhất thời vẻ mặt đầy kinh hỉ.

Bởi vì một kiếm kia của Cố Dương, chính là trực tiếp chặn lại một chiêu của lão giả Thần Cảnh!

Một màn này khiến cho tất cả cường giả ở Huyền Minh đại lục mừng rỡ vô cùng!

"Cố Dương... Thế mà chặn được!"

"Quá mạnh mẽ!"

"Đó chính là một kích của cường giả Thần Cảnh đó!"

"Nếu ta không nhìn lầm, ngụy pháp tắc chi lực vừa rồi Cố Dương thi triển ra, dĩ nhiên là đạt đến bảy thành!"

"Đại thành ngụy pháp tắc chi lực, kinh khủng bực nào!"

"Có thể có được nhân tài yêu nghiệt như Cố Dương, quả là may mắn của Huyền Minh đại lục ta!"

Vô số cường giả vô cùng chấn động phát ra tiếng thán phục.

Phải biết rằng ở trước mặt Cố Dương... thế nhưng là một vị Thần Cảnh!

Cho dù chỉ là một đạo thần niệm, nhưng tuyệt đối không phải người dưới Thần Cảnh có thể chống đỡ được!

Nhưng Cố Dương lại làm được điểm này!

Cùng lúc đó.

Vị lão giả kia cũng không nhịn được mở to hai mắt nhìn, mặt hắn tràn đầy kinh hãi kinh hãi nhìn Cố Dương.

"Cái gì?"

"Điều này sao có thể!"

Lúc trước hắn đã thập phần kinh ngạc đối với việc Cố Dương nắm giữ đại thành ngụy pháp tắc chi lực.

Nhưng hắn tuyệt đối không ngờ Cố Dương còn nắm giữ kiếm pháp bực này!

"Kiếm pháp bực này... Đã chạm đến kiếm đạo chí cao kia, phẩm cấp càng vượt qua cả Thần cấp!"

"Làm sao có thể xuất hiện tại Huyền Minh đại lục,?"

"Hơn nữa... còn bị một thiên kiêu Vũ Hóa cảnh nắm giữ!"

Hắn nhìn mà choáng váng, trong lòng tràn đầy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này.

Hắn cũng minh bạch, vì sao Hắc Nguyên thần chủ lại chết trong tay Cố Dương.

Yêu nghiệt ngộ tính bực này, mặc dù hắn chỉ là Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, nhưng bằng vào lực lượng ngụy pháp tắc kinh khủng cùng kiếm pháp chí cao vượt qua Thần cấp này...

Vượt cấp chém giết chuẩn Thần, căn bản không phải nói chơi!

Nghĩ đến điều này, hắn lại càng nhịn không được nắm chặt nắm đấm.

Đáng tiếc!

Thật là quá đáng tiếc!

Một tôn yêu nghiệt như thế, chính mình hiện tại... Lại không thể không chém giết.

Nếu có thể thu hắn vào dưới trướng.

Đối với Hắc Nguyên thần triều, đây quả thực là một lợi ích rất lớn!

"Không nghĩ tới ngươi chỉ là Vũ Hóa cảnh, đúng là có thể nắm giữ đại thành ngụy pháp tắc cấp siêu thoát, còn lĩnh ngộ kiếm pháp cao cấp như vậy, mặc dù không rõ ngươi làm sao làm được, nhưng... thi triển ra chiêu này, chắc là đã để cho ngươi dùng hết toàn lực chứ gì?"

Trên mặt lão giả hiện ra một tia cười lạnh.

Năng lực bộc phát ra càng mạnh thì gánh nặng cho thân thể đương nhiên sẽ càng lớn.

Cố Dương có thể lấy tu vi Vũ Hóa cảnh đỉnh phong thi triển ra

năng lực kinh khủng như thế, gánh nặng đối với thân thể của hắn, tất nhiên cũng sẽ không nhỏ là bao!

Cho nên...

Hắn cũng có thể nhìn ra được.

Chỉ là thi triển một kiếm, đã hao tổn rất nhiều tinh khí thần của hắn.

Một chiêu này cùng lắm cũng chỉ là ngang tài ngang sức với hắn, chứ không thể tạo thành bất cứ uy hiếp gì với hắn.

Cho nên...

"Cho nên, từ bỏ đi, ngươi không có bất cứ cơ hội nào, cho dù ngươi có thể tiếp tục thi triển chiêu vừa rồi, cũng tuyệt đối không thể đả thương ta."

"Sự chênh lệch giữa ta và ngươi, liền giống như một lạch nước vô tận, thấy được, nhưng vĩnh viễn không cách nào chạm đến!"

"Nếu bây giờ ngươi đồng ý bị nô dịch, có lẽ ta còn có thể giữ lại tính mạng cho ngươi."

Lão giả híp mắt, vẫn là muốn nô dịch Cố Dương chứ không phải chém giết!

Mà nghe được lời lão giả nói, một đám cường giả như Huyền Ách Thiên nhao nhao lộ ra vẻ hoảng sợ và bất đắc dĩ trên gương mặt.

"Đáng tiếc."

"Đúng vậy, nếu tu vi của Cố Dương cao hơn một chút, nói không chừng thật sự có cơ hội!"

"Cố Dương đã yêu nghiệt đến cực điểm, rõ ràng chỉ là Vũ Hóa

cảnh, lại có năng lực có thể cùng một đạo thần niệm của cường giả Thần Cảnh giao thủ, chỉ tiếc hắn tuổi còn quá trẻ!"

"Nếu có thể cho Cố Dương một đoạn thời gian trưởng thành..."

Bọn họ rối rít thở dài.

Đối với việc này, cảm thấy vô cùng tiếc hận.

Nếu tu vi của Cố Dương cao hơn một chút, một kiếm hắn thi triển tất nhiên sẽ phát huy ra lực lượng kinh khủng hơn!

Nhưng.

Cố Dương tuổi tác ở đây.

Mười tám tuổi Vũ Hóa cảnh đỉnh phong, đã là chuyện mà vô số cường giả cũng không dám tưởng tượng!

Mà trong vô số tiếng thở dài.

Cố Dương vẫn như cũ là thần sắc lạnh nhạt nhìn lão giả.

"Ngươi nói ngược lại cũng không sai."

"Chỉ dựa vào một kiếm kia, quả thật không đả thương được ngươi."

Cố Dương chậm rãi mở miệng nói.

Mà lời của hắn, cũng là khiến vô số cường giả buồn bã đau thương.

Ngay cả Cố Dương cũng nói như vậy, hắn định từ bỏ?

Bên kia, ánh mắt lão giả cũng hơi sáng lên.

Nếu Cố Dương đồng ý nhận lời nô dịch của mình.

Vậy thì tiết kiệm đi rất nhiều phiền phức, còn có thể thu hoạch được một yêu nghiệt khủng bố như vậy.

Đơn giản chính là nhất tiễn song điêu.

Về phần tổn thất thảm trọng lần này, cũng không phải là không thể tiếp thu được.

Chỉ là, còn không đợi trong lòng hắn mừng rỡ.

Cố Dương lời nói xoay chuyển.

"Chẳng qua..."

"Bằng vào ngươi cũng muốn nô dịch ta, cũng coi trọng bản thân quá rồi!"

"Nếu tu vi không đủ vậy thì tăng lên rồi tái chiến!"

Ầm ầm!

Cố Dương vừa dứt lời, trong nháy mắt.

Bàn tay hắn thình lình lật một cái, một quả thánh thạch tản mát ra khí tức huyền diệu rõ ràng là xuất hiện trong tay hắn.

Cố Dương không chút do dự, trực tiếp toàn lực thúc động Yên Diệt Kiếm Quyết, điên cuồng hấp thu.

Đương nhiên, hắn cũng hiểu rõ, nếu chỉ có thể hấp thu như vậy.

Đợi đến ngày tháng năm nào mới có thể hấp thu xong.

Cho nên...

Cố Dương không chút do dự, trực tiếp lựa chọn sửa chữa!

Sau khi sửa chữa.

Viên Thánh Thạch kia lập tức tản mát ra hào quang chói mắt, khí tức huyền diệu tràn ra trong đó, giống như điên cuồng dũng mãnh lao vào trong cơ thể Cố Dương!

Trong chốc lát ngắn ngủi.

Khí tức trên người Cố Dương, mạnh mẽ bành trướng lên!

Nhìn thấy một màn bất thình lình này.

Vô số cường giả xung quanh đều kinh ngạc.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm khí tức đáng sợ không ngừng dâng lên trên người Cố Dương.

Bờ môi có chút run rẩy, sau đó nhịn không được thất thanh hô lên.

"Cố... Cố Dương đây là..."

"Hắn lại định đột phá Vương cảnh tại chỗ!"

"Hízz..."

"Tốc độ thật là khủng khiếp!"

"Trong thánh thạch ẩn chứa lực lượng rất khó hấp thu, một viên cũng đủ để cường giả thánh cảnh dùng nhiều năm, Cố Dương thế mà trong thời gian ngắn như vậy, trực tiếp hấp thu gần một phần ba..."

"Cố Dương quá Yêu nghiệt!"

Mà ngay lúc vô số cường giả hãi hùng khiếp vía không thôi, chỉ trong nháy mắt.

Vù vù...!

Một trận tiếng vù vù kỳ dị bất ngờ từ trong cơ thể Cố Dương vang lên!

Sau đó một tiếng bùm vang vọng toàn trường!

Một cỗ khí tức đáng sợ, ầm ầm bộc phát trong cơ thể Cố Dương!

Cố Dương thành công đột phá Vương cảnh!

Mà cũng chính vào thời khắc này.

Vô số cường giả bốn phía nhao nhao lộ vẻ kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Cố Dương.

Hắn thế mà thật sự thành công đột phá!

Tên này hay nhỉ!

Từ khi nào đột phá Vương cảnh lại trở nên dễ dàng như vậy?

Không chỉ là bọn Huyền Ách Thiên.

Vẻ mặt của một đám Thánh Cảnh Thần triều cũng tràn đầy hoảng sợ, trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

Quái vật!

Quả thực chính là một quái vật không hơn không kém!

Mười tám tuổi đột phá Vương cảnh, thiên phú đã biến thái đến cực điểm!

Trên không trung, lão giả cũng vô cùng kinh ngạc, trên khuôn mặt già nua tràn ngập vẻ hoảng sợ.

Mẹ nó, đây là...

Tốc độ hấp thu thánh thạch của tiểu tử này không khỏi cũng quá mức khoa trương đi?

Tốc độ hấp thu cỡ này, ngay cả là Thần Cảnh cũng không thể làm được!

Hơn nữa còn đột phá Vương cảnh ngay tại chỗ!

Mặc dù trong mắt hắn, vương cảnh không khác gì con sâu cái kiến.

Nhưng không biết vì sao ngay khoảnh khắc Cố Dương đột phá Vương cảnh, trong lòng của hắn lại nhiều hơn một phần rung động!

Hắn rõ ràng cảm nhận được áp lực nồng đậm từ trên người Cố Dương!

Sau khi phát giác ra suy nghĩ của mình, trong lòng lão giả Thần Cảnh càng thêm chấn động!

Phải biết rằng mình là cường giả Thần Cảnh đó!

Làm sao có thể từ một tiểu tử vừa mới đột phá Vương cảnh cảm nhận được áp lực?

Chuyện này thật khó mà tin nổi!

Nhưng còn không đợi hắn suy nghĩ nhiều.

Trên bầu trời, một hồi rung động khó mà hình dung, thình lình lặng yên tràn ra!

Ầm ầm ầm!

Tiếng gầm rú trầm thấp nhất thời vang vọng khắp chân trời.

Thiên kiếp đã tới!

Đối với chuyện này, Cố Dương đứng ở không trung đã sớm đoán trước, giờ phút này hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, thiên kiếp đáng sợ đã là tản mát ra khí tức chấn động cực kỳ khủng bố.

Khí tức này gần như chỉ trong nháy mắt đã lan tràn ra.

Đã hoàn toàn bao phủ Trung Châu vào trong đó!

Sắc trời đều trở nên vô cùng mờ mịt.

Giờ phút này.

Toàn bộ Trung Châu thậm chí là cả Huyền Minh đại lục đều rung động không thôi.

Mà lấy vị trí của Huyền Minh thành làm trung tâm.

Vô số cường giả lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Sau đó...

Một gã Thánh cảnh không chút do dự, khí tức đột nhiên tăng vọt, cũng không quay đầu lại trực tiếp chạy trốn.

Đùa à, với khí tức do thiên kiếp phát ra đã có thể dễ dàng uy hiếp đến cường giả Thánh cảnh.

Nếu như bọn họ dám đứng ở trung tâm thiên kiếp sợ sẽ hơi không cẩn thận mà chết ngay lập tức dưới thiên kiếp!

Phát giác được điểm này.

Tất cả cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục lập tức hoảng loạn chạy trốn, nhao nhao rời xa Cố Dương, sợ gần quá sẽ bị ảnh hưởng!

Huyền Ách Thiên cũng đầy mặt kinh hãi, nhanh chóng rút lui

đến khoảng cách an toàn, chợt vô cùng kiêng kị sợ hãi nhìn lên thiên kiếp kinh khủng trên bầu trời!

Mà bên phía thần triều bên kia cũng là như thế.

Bọn họ cũng không dám lãnh đạm chút nào.

Sau đó nhanh chóng rời khỏi trung tâm Thiên kiếp.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy kiêng kị.

Cùng lúc đó.

Lão giả cũng nhịn không được kinh hãi vô cùng ngẩng đầu nhìn thiên kiếp khủng bố do bầu trời hội tụ lại.

Giờ phút này...

Hắn cảm thấy tê cả da đầu, cực kỳ kinh hãi.

"Đây là thiên kiếp mà Vương cảnh có thể dẫn động?"

Cho dù là lão giả thần cảnh kiến thức rộng rãi, giờ phút này cũng nhịn không được nghẹn ngào hô lên.

Bởi vì thiên kiếp này quá khủng khiếp!

"Cửu Cửu Thiên Kiếp!"

"Trong lời đồn, thiên kiếp khủng bố áp đảo Cửu Hung thiên kiếp!"

"Loại thiên kiếp này... Chỉ tồn tại trong truyền thuyết, ngay cả ở thượng giới cũng chưa từng nghe thấy ai có thể dẫn động thiên kiếp như thế!"

"Thiên kiếp này hiện tại bị một tiểu bối Huyền Minh đại lục dẫn động."

Lão giả Thần Cảnh hít sâu mấy hơi.

Lồng ngực hắn không ngừng phập phồng chấn động.

Hiển nhiên là tâm tình vô cùng chấn động.

Trên khuôn mặt già nua đầy khe rãnh cũng tràn đầy kinh hãi.

Cảm nhận được lôi kiếp đáng sợ phát ra từ trên đỉnh đầu.

Lão giả Thần Cảnh chỉ cảm thấy toàn thân run rẩy.

Lấy thực lực của hắn, thiên kiếp do Vương cảnh dẫn tới, mí mắt của hắn cũng không cần nhấc lên một cái, tiện tay là có thể diệt!

Đây là sự tự tin bẩm sinh của hắn với tư cách Thần Cảnh!

Nhưng bây giờ cho dù hắn tự tin như vậy, cũng rõ ràng minh bạch.

Nếu như mình còn đứng nguyên tại chỗ, đợi đến khi thiên kiếp hoàn thành ngưng tụ xong, sợ rằng đạo thần niệm này của hắn sẽ lập tức bị thiên kiếp kinh khủng kia đánh chết!

Nghĩ đến đây, lão giả Thần Cảnh cắn răng một cái, chợt thân hình trong nháy mắt biến mất không thấy đâu nữa, rồi lại xuất hiện ở vạn dặm bên ngoài.

Hắn vô cùng kiêng kỵ ngẩng đầu nhìn thiên kiếp đáng sợ không ngừng hội tụ trên không trung.

Mà màn này, cũng rõ ràng rơi vào trong mắt mọi người bốn phía.

Nhìn thấy điều này, bọn họ cũng vô cùng kinh hãi!

Thiên kiếp khủng bố Cố Dương dẫn động, ngay cả thần niệm

của cường giả Thần Cảnh cũng phải kinh sợ, vậy thiên kiếp này... rốt cuộc khủng bố đến trình độ nào?

Vô số người trong lòng kinh ngạc cảm thán không thôi.

Nhưng đồng thời, lại có chút lo lắng.

Dù sao...

Thiên kiếp này ngay cả cường giả Thần Cảnh cũng phải kiêng kị kinh sợ thối lui, Cố Dương... Hắn có thể chống đỡ được sao?

Không thể không nói, thiên tư cùng thực lực của Cố Dương đích xác khủng bố tới cực điểm.

Nhưng đối mặt thiên kiếp kinh khủng cỡ này bọn họ vẫn vô cùng lo lắng!

Trong một đám Thánh Cảnh, lão tổ Chu Tước Thánh Địa cũng ngẩng đầu, ánh mắt hoảng sợ nhìn chằm chằm lên thiên kiếp trên bầu trời.

"Thiên kiếp này... Hình như hơi giống Cửu Hung Thiên Kiếp, nhưng uy thế ẩn chứa trong đó, lại mạnh hơn vô số lần!"

Hắn hít sâu một hơi, rung động không gì sánh được, nhưng đồng thời lại thập phần tin tưởng đối với Cố Dương.

Dù sao...

Hắn tận mắt nhìn thấy Cố Dương dễ dàng vượt qua Cửu Hung Thiên Kiếp lúc trước!

Bây giờ thực lực của Cố Dương tăng lên nhiều như vậy.

Ngay cả khi đối mặt với thiên kiếp khủng bố áp đảo Cửu Hung Thiên Kiếp... Có lẽ cũng không phải không thể vượt qua!

Mà ngay khi mọi người ở bốn phía thán phục cảm khái.

Trên bầu trời, một khí tức đáng sợ không cách nào hình dung, trong nháy mắt lan tràn, toàn bộ bầu trời quanh quẩn một cỗ uy nghiêm đáng sợ.

Lực áp bách tỏa ra mãnh liệt.

Luồng lực áp bách này... không kém chút nào so với khí tức trấn áp mà lão giả Thần Cảnh vừa thi triển ra!

Ông!

Đúng lúc này, một tiếng vù vù rõ ràng từ bên trong thiên kiếp truyền đến.

Tất cả mọi người nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, lập tức mặt lộ vẻ hoảng sợ.

Bởi vì thiên kiếp giữa không trung đã hoàn toàn ngưng tụ thành công.

Ngay sau đó, từng đạo hư ảnh hung thú viễn cổ càng khủng bố hơn, rõ ràng là không ngừng ngưng tụ ra!

Một con, hai con chín con!

Gần như là trong nháy mắt, liền xuất hiện chín hư ảnh viễn cổ hung thú.

Chín hư ảnh hung thú Viễn Cổ hiện lên, chính là Cửu Hung Thiên Kiếp.

Nhưng hiển nhiên đây không phải Cửu Hung Thiên Kiếp.

Chín hư ảnh hung thú viễn cổ xuất hiện cũng chỉ là mới bắt đầu mà thôi!

Xoạt xoạt xoạt!

Ngay sau đó, lại từng đạo hư ảnh hung thú viễn cổ không ngừng nổi lên.

Khí tức kinh khủng cũng theo đó truyền ra từ trên người bọn chúng.

Tùy ý một hư ảnh hung thú viễn cổ, chính là ẩn chứa uy thế cực kỳ khủng bố, có thể so với Thánh Cảnh!

Mà màn này, cũng là khiến vô số người xem rung động không gì sánh được.

Đến cuối cùng...

Tổng cộng có chín chín tám mươi mốt hư ảnh hung thú viễn cổ hiện lên!

Nhìn thấy vậy, vô số cường giả vẻ mặt càng hoảng sợ.

Vừa lên chính là ngưng tụ ra tám mươi mốt hư ảnh có thể so với Thánh Cảnh, vậy thiên kiếp tiếp theo khủng bố đến cỡ nào?

Đang lúc rung động cảm thán trong lòng.

Cố Dương rõ ràng là thần sắc lạnh nhạt, trong tay nắm thanh ngụy Thánh kiếm, sau đó không chần chờ chút nào, đưa tay chém tới hư ảnh tám mươi mốt đầu hung thú Viễn Cổ!

Leng keng... Leng keng...!

Một đạo kiếm khí kinh khủng dài đến mấy vạn dặm ầm ầm bộc phát ra.

Tựa như là một thanh tiên kiếm tuyệt thế, vắt ngang nơi chân trời.

Sau đó lại bộc phát ra sát khí kinh thiên!

Một kiếm ngang trời!

Chém về phía tám mươi mốt đầu hung thú viễn cổ kia!

Có lẽ bởi nguyên nhân là lúc trước có Thần Cảnh Lão Giả áp chế.

Mọi người căn bản không có cách nào tận mắt chứng kiến phong thái một kiếm Tuyệt Tiên này.

Hiện tại lão giả Thần Cảnh không thể nhúng tay vào được.

Không ngờ một kiếm của Tuyệt Tiên cũng tỏa ra chấn động kinh người.

Dưới ánh mắt chấn động vô hình của vô số cường giả.

Kiếm khí đáng sợ kéo dài mấy vạn dặm kia, rõ ràng là trực tiếp rơi vào phía trên tám mươi mốt đầu hung thú viễn cổ!

Phốc phốc phốc!

Trong nháy mắt!

Hư ảnh hung thú viễn cổ hoàn toàn tan vỡ ra!

Mặc dù đã bị cường hóa, hư ảnh Viễn Cổ hung thú có thể so với Thánh Cảnh, nhưng dưới một kiếm của Cố Dương lại lộ ra vẻ tái nhợt vô lực.

Phốc phốc phốc!

Từng đạo hư ảnh nhanh chóng tan thành tro tàn dưới một kiếm này!

Vẻn vẹn thời gian trôi qua không quá mười hơi thở.

Tám mươi mốt hư ảnh hung thú thời viễn cổ...

Liên tiếp dưới một kiếm này của Cố Dương, hoàn toàn tan vỡ!

Thấy một màn như vậy, bốn phía bất luận là Huyền Minh đại lục hay là cường giả Thánh cảnh thần triều, giờ phút này đều không khỏi lộ ra ánh mắt kinh hãi.

Một kiếm chém giết tám mươi mốt đầu hung thú Viễn Cổ có thể so với Thánh Cảnh!

Mẹ nó, đây là chuyện mà Vũ Hóa cảnh có thể làm được sao?

Đồng thời, đối với Thánh cảnh thần triều mà nói, trên người bọn họ càng có vô tận hàn khí từ lòng bàn chân xông thẳng lên mi tâm.

Cố Dương thật sự quá yêu nghiệt!

Một kiếm kia, quả thực kinh khủng đến cực điểm!

Nếu để bọn họ ngăn cản, sợ rằng cũng sẽ cùng một kết cục với hư ảnh viễn cổ hung thú kia!

Thậm chí càng thảm hơn!

Trong lúc kinh hãi, tâm tình bọn họ cũng trở nên cực kỳ phức tạp.

Bởi vì một kiếm kinh khủng như vậy lại xuất ra từ một người Vũ Hóa cảnh mười tám tuổi, bây giờ nói đúng ra, Cố Dương đã là bước vào lĩnh vực Vương cảnh.

Vương cảnh một kiếm đồ sát tám mươi mốt cường giả Thánh cảnh thật giống như bóp chết con sâu cái kiến!

Tình huống như vậy cũng khiến bọn họ bị đả kích tâm trí!

Thực sự quá bất hợp lí!

Chương 779 - Một kiếm Tây Lai, vắt ngang vạn dặm

Mà bên kia.

Lão giả Thần Cảnh thì híp mắt, có chút hứng thú đánh giá Cố Dương.

Trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc.

Ngược lại hắn đối với việc Cố Dương một kiếm chém giết hư ảnh tám mươi mốt đầu viễn cổ hung thú cũng không ngoài ý muốn, hắn ngoài ý muốn là Cố Dương rõ ràng còn có thể thi triển ra một kiếm như vậy.

"Tiểu tử này đúng là quái vật tuyệt thế!"

"Dù cho là những chí tôn trẻ tuổi của thượng giới kia thì cũng không cách nào tranh đấu cùng hắn!"

"Hơn nữa Cửu Cửu Thiên Kiếp này vốn là vật trong truyền thuyết, những chí tôn trẻ tuổi kia cũng chưa từng dẫn động..."

Nghĩ đến đây, ánh mắt của lão giả Thần Cảnh sáng ngời hơn.

"Nhưng đây mới chỉ là sự bắt đầu của cửu Cửu thiên kiếp mà thôi!"

"Tiếp theo, mới là điều kinh khủng nhất của cửu Cửu thiên kiếp!"

Mà ngay tại thời điểm lão giả Thần Cảnh híp mắt chờ mong.

Không có gì bất ngờ.

Khí tức thiên kiếp trở nên càng thâm thúy và khủng bố hơn.

Mà phát giác được điểm này.

Cường giả Thánh cảnh xung quanh lập tức biến sắc, ngưng trọng hẳn lên.

"Xem ra giai đoạn thứ hai của Cửu Cửu Thiên Kiếp sắp xuất hiện rồi!"

"Giai đoạn thứ nhất xuất hiện tám mươi mốt hư ảnh hung thú Viễn Cổ có thể so với Thánh Cảnh, vậy giai đoạn thứ hai... sẽ khủng bố như thế nào?"

"Gia tăng số lượng? Hay là thực lực mỗi một con hung thú lại lần nữa trở nên mạnh mẽ?"

"Không biết Cố Dương còn có thể đỡ được không?"

Bọn hắn nghị luận ầm ĩ, trong ánh mắt hiện ra một tia cảm thán cùng chờ mong.

Ánh mắt Huyền Ách Thiên cũng nhìn chằm chằm thiên kiếp đáng sợ trên không trung.

Ngay sau đó.

Dường như hắn cảm nhận được cái gì, con ngươi không khỏi co rụt lại.

"Đây là..."

"Không thể nào!"

Vẻ mặt hắn lộ ra sự hoảng sợ.

Mà sau khoảnh khắc, một cỗ khí tức đáng sợ, trong nháy mắt lấy thiên kiếp kia làm trung tâm, quét về bốn phương!

Chấn động kinh khủng, trong nháy mắt tràn ngập cả bầu trời.

Tất cả cường giả Thánh cảnh, lập tức nhìn mà choáng váng.

Bởi vì ngay sau đó... Một đạo hư ảnh viễn cổ hung thú, lại lần nữa nổi lên, mà khí tức phát ra trên người viễn cổ hung thú kia rõ ràng là đạt đến Chuẩn Thần chi cảnh!

"Hư ảnh viễn cổ hung thú Chuẩn Thần cấp..."

"Không phải là..."

Mặt mũi Thánh cảnh tràn đầy kinh hãi và kinh ngạc, đang chuẩn bị nói gì đó.

Từng đạo hư ảnh hung thú viễn cổ rõ ràng hiện lên ở chân trời.

Chuẩn thần!

Chuẩn thần!

Chuẩn thần!

Liên tiếp hiện ra mấy đạo hư ảnh viễn cổ hung thú, không có gì bất ngờ xảy ra, toàn bộ đều là chuẩn Thần cấp!

Mà nhìn đến đây, bốn phía nhịn không được truyền đến từng trận thanh âm hít sâu.

"Hízz..."

"Thiên kiếp này, quả là kinh khủng quá mức thì phải?"

"Giai đoạn thứ hai trực tiếp ngưng tụ ra tám mươi mốt viễn cổ

hung thú chuẩn thần cấp?"

"Quá kinh khủng!"

Giờ phút này, ngay cả Huyền Minh đại lục cùng một đám thánh cảnh thần triều, đều nhịn không được mặt lộ vẻ hoảng sợ, chấn động vô cùng thất thanh hô.

Tám mươi mốt con hung thú viễn cổ Chuẩn Thần cấp là khái niệm gì?

Nếu là vị lão giả Thần Cảnh kia vẫn chưa xuất hiện.

Chuẩn Thần chính là nhân vật cường đại nhất trong toàn bộ chiến trường!

Phải biết rằng...

Ngay cả là cường đại như Hắc Nguyên Thần triều, trong triều cũng không có nhiều cường giả Chuẩn Thần như vậy!

Nếu những viễn cổ hung thú này lựa chọn tiến công Huyền Minh đại lục, chỉ sợ trong nháy mắt có thể đem tất cả Thánh cảnh diệt sát tại chỗ!

Nghĩ đến đây.

Đám cường giả Thánh cảnh như Huyền Ách Thiên đều cảm thấy cả người rét run, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ.

Thiên kiếp này quả thực có thể trực tiếp hủy diệt toàn bộ Huyền Minh đại lục của bọn hắn!

Mà loại thiên kiếp kinh khủng này, lại vẻn vẹn chỉ là kiếp nạn mà Cố Dương đột phá Vương cảnh dẫn tới!

Thiên tư của Cố Dương ngược lại là đáng sợ đến trình độ nào?

Hắn ta không ngờ lại khiến cho thiên đạo phải dùng thủ đoạn khủng khiếp như vậy để trấn áp!

Ngoài rung động, bọn họ càng thêm hiếu kỳ và chờ mong là Cố Dương có thể vượt qua sao?

Tuy rằng Cố Dương có được thực lực một kiếm chém giết Chuẩn Thần Cảnh, nhưng đây chính là trọn vẹn tám mươi mốt con Viễn Cổ hung thú Chuẩn Thần!

Hơn nữa trên mình mỗi hư ảnh viễn cổ hung thú này phát ra khí tức có thể so với Hắc Nguyên Thần Chủ lúc trước!

Loại Chuẩn Thần như Huyền Ách Thiên căn bản không xứng để so sánh với hư ảnh của nhiều hung thú viễn cổ Chuẩn Thần như vậy, Cố Dương... thật sự đỡ nổi sao?

Lão giả Thần Cảnh cũng hơi xoa xoa ngón tay, trông có vẻ mong chờ.

Cùng lúc đó.

Cố Dương đứng ở không trung, ánh mắt nhìn chăm chú tám mươi mốt đạo hư ảnh hung thú đáng sợ cách đó không xa, lông mày cũng nhịn không được hơi nhếch lên.

"Tám mươi mốt hư ảnh hung thú có thể so với Chuẩn Thần sao?"

Cố Dương thoáng nắm chặt ngụy thánh kiếm trong tay.

Chẳng qua cũng chính thời khắc này.

Một tiếng nứt giòn tan vang lên khắp nơi.

Cố Dương có chút kinh ngạc cúi đầu nhìn lại.

Phát hiện thanh Ngụy thánh kiếm kia trực tiếp tan vỡ.

Mà cảnh tượng này, cũng là rơi vào trong mắt vô số người, thấy vậy lông mày bọn họ điên cuồng nhảy dựng lên...

Ngụy Thánh Khí trực tiếp vỡ nát, một kiếm kia của Cố Dương đến cùng ẩn chứa lực lượng kinh khủng bực nào?

Thánh cảnh thần triều càng là vẻ mặt vui mừng.

Vũ khí của Cố Dương vỡ vụn, còn dùng cái gì để ngăn cản thiên kiếp?

Về phần Cố Dương, đối với chuyện này ngược lại là không có bất kỳ ngoài ý muốn.

Dù sao...

Có thể chịu đựng được sức mạnh ngụy pháp tắc thuần hậu nhiều lần như vậy.

Thanh ngụy thánh kiếm này xem như đã đủ cứng cỏi rồi.

Nhưng dù sao cũng không phải Thánh khí chân chính.

Không chịu được cũng rất bình thường.

"Như vậy... Ta sẽ dốc toàn lực xuất thủ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, bàn tay hơi lật một cái.

Keng!

Thiên Tuyệt Kiếm rõ ràng là bị hắn nắm trong tay.

Leng keng... Leng keng...!

Ngay khi Thiên Tuyệt Kiếm xuất hiện, một luồng khí tức đáng sợ cũng bất ngờ truyền khắp bốn phía.

Giờ phút này vô số người trong nháy mắt mở to hai mắt, ánh

mắt chăm chú nhìn vào thanh Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương.

Trên mặt hiển nhiên hiện ra từng trận biểu cảm không thể tưởng tượng nổi.

"Đó là... Thánh khí sao?"

"Không đúng!"

"Không phải Thánh khí!"

"Thánh khí căn bản không thể kinh khủng như vậy được!"

Giờ phút này.

Một đám cường giả Thánh cảnh đứng trên không trung lập tức mặt mũi tràn đầy kinh hãi vô cùng nhìn qua Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bởi vì bọn họ có thể cảm giác được sự bất phàm của Thiên Tuyệt Kiếm!

Trong đám người, lão tổ Chu Tước thánh địa giờ phút này cũng nhịn không được ánh mắt ngưng tụ.

Bởi vì hắn biết được phẩm cấp thanh Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương!

Chẳng qua không chỉ có hắn, một đám Thánh Cảnh thần triều cũng phát hiện Thiên Tuyệt Kiếm không bình thường!

Từng tiếng kinh hô thình lình từ trong miệng bọn họ truyền ra.

"Đây là... Thần khí!"

"Không sai! Tuyệt đối là thần khí!"

"Trên đó có thần vận, càng là sinh ra linh trí, là thần khí không thể nghi ngờ!"

"Huyền Minh đại lục lại có thần khí sinh ra? Điều này sao có thể!?"

Giờ phút này, trên mặt bọn họ tràn ngập vẻ kinh hãi và khó mà tin nổi.

Thần khí dù đặt ở Hắc nguyên thần triều bọn họ cũng là cực độ hi hữu, muốn rèn ra một thanh thần khí, cần hao phí tài nguyên gần như là vô cùng vô tận!

Mà trong tay Cố Dương lại có một thanh thần khí?

Bọn hắn có thế nào cũng không thể tin tưởng, một thiên kiêu mười tám tuổi vừa vặn còn là Vũ Hóa cảnh, lại có thể thu được một thanh thần khí!

Hắn là thiên đạo chi tử của phương thế giới này sao?

Một đám thần triều thánh cảnh đều nhịn không được mặt lộ vẻ hoảng sợ nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy rung động!

Mà giọng nói của bọn họ rõ ràng cũng truyền khắp bốn phương.

Rơi vào Huyền Minh đại lục, cho nên các cường giả nghe được.

"Cái gì?"

"Thứ trong tay Cố Dương... là thần khí?"

"Thế mà không phải Thánh khí?"

"Hízz..."

Từng đợt âm thanh hít khí lạnh truyền ra liên tiếp.

Ánh mắt mọi người phức tạp nhìn về phía Cố Dương.

Nhất là một số Thánh cảnh, vẻ mặt càng thêm cổ quái.

Trong tay đám Thánh cảnh bọn họ ngay cả Thánh khí cũng không thể có một món, kết quả Cố Dương trực tiếp kiếm một món thần khí!

Mẹ nó, đây là...

Quá mức khủng bố rồi?

"Hơn nữa nếu ta không nhìn lầm, thanh thần kiếm trong tay Cố Dương, dường như còn là từ kiếm phôi trời sinh tiến hóa ra!"

"Hízz, kiếm phôi trời sinh!"

"Chẳng phải nói thần kiếm này, còn có thể tăng lên?"

"Có thể tăng Thiên Sinh Kiếm Phôi lên tới Thần Khí... Cố Dương vận khí không khỏi quá tốt đi?"

"Không chỉ có vận khí tốt, tài nguyên nội tình trên người hắn cũng quá phong phú đi!"

"Thật sự là khó có thể tưởng tượng..."

Có người phát hiện ra sự đặc thù của Thiên Tuyệt Kiếm, lập tức từng đợt thanh âm thán phục liên tiếp truyền đến.

Giờ phút này.

Tất cả mọi người mặt mũi tràn đầy hâm mộ nhìn Cố Dương.

Huyền Ách Thiên cũng cảm thấy phức tạp trong lòng.

Thần khí, hay lắm, ngay cả hắn là Chuẩn Thần, thì vũ khí sử dụng cũng chỉ là một thanh trung phẩm thánh khí mà thôi.

So sánh như vậy...

Chính mình dường như các phương diện đều bị Cố Dương nghiền ép qua?

Càng nói, Cố Dương còn trẻ tuổi như thế, so sánh với Cố Dương, càng tỏ ra hắn chính là Chuẩn Thần phế vật?

Vẻ mặt Huyền Ách Thiên trở nên vô cùng cổ quái, cũng có chút bất đắc dĩ lắc đầu.

Bên kia.

Con mắt của lão giả Thần Cảnh cũng không nhịn được mà trừng thẳng.

"Cái gì?"

"Thần khí?"

"Tiểu tử này... Chẳng lẽ là Thiên Đạo hóa thân?"

Trong lòng hắn cực kỳ chấn động.

Tự nhiên là liếc mắt một cái đã nhìn ra nguồn gốc Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương.

Một thanh kiếm phôi trời sinh, từ không đến có, phát triển đến thần khí...

Gian nan trong này tuyệt đối không phải dùng ngôn ngữ có thể hình dung!

Mấu chốt là...

Còn thực sự thành công!

Còn nói ngươi không liên quan tới Thiên Đạo?

Hắn không khỏi hít một hơi thật sâu.

Nhưng nghĩ lại, thần khí này hiển nhiên không phải là do Cố Dương tự tay rèn đúc mà thành.

Dù sao...

Cố Dương mới mười tám tuổi.

Làm sao có thể rèn thần khí được?

Nghĩ đến đây, trong mắt lão giả Thần Cảnh nhìn về phía Thiên Tuyệt Kiếm trong tay Cố Dương không khỏi hiện ra một tia tham lam.

Kiếm phôi trời sinh cấp bậc thần khí, độ quý hiếm cho dù đặt ở thượng giới, cũng có thể dẫn động vô số cường giả Thần cảnh tranh đến đầu rơi máu chảy!

Đối với hắn mà nói tự nhiên cũng là cực kỳ hấp dẫn.

"Tuy nhiên... Mặc dù là thần khí trong tay, muốn đối mặt Cửu Cửu Thiên Kiếp cấp Chuẩn Thần, nhưng cũng không dễ dàng như vậy."

Lão giả Thần Cảnh híp mắt, không hề cảm thấy trong tay Cố Dương có thêm một kiện thần khí là có thể vượt qua thiên kiếp.

Coi như Cố Dương còn có thể lại thi triển ra một kiếm vừa rồi, cũng đồng dạng như thế!

Dù sao giữa Chuẩn Thần và Thánh Cảnh... chênh lệch cũng không chỉ là một chút!

Đó chứ đừng nói chi là tám mươi mốt con hung thú Chuẩn Thần!

Điểm này.

Cố Dương cũng phi thường rõ ràng.

Trong ánh mắt hắn hiện ra một tia quang mang ác liệt.

Chỉ thấy hắn hít sâu một hơi.

Không ngờ lại là ngẩng đầu nhìn hư ảnh tám mươi mốt đầu hung thú Viễn Cổ tràn đầy khí tức kinh khủng kia.

Sau đó tiếng vù vù rõ ràng là từ trong tay hắn vang lên!

Giờ phút này.

Thiên Tuyệt Kiếm dường như cảm giác được ý nghĩ của chủ nhân nhà mình, thập phần phối hợp phát ra tiếng rung động mãnh liệt.

Cùng lúc đó.

Cố Dương chính là đem bảy thành Yên Diệt ngụy pháp tắc chi lực lúc trước bộc phát ra, thình lình thu hồi.

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả mặt lộ vẻ kinh ngạc cùng khó có thể tin.

"Cố Dương đây là tính toán làm cái gì?"

"Tại sao lại thu hồi lại lực lượng ngụy pháp tắc kinh khủng kia?"

"Nếu như không có Ngụy pháp tắc chi lực kinh khủng gia trì, Cố Dương làm sao có thể ứng đối được những hư ảnh hung thú

Chuẩn Thần cấp này?"

"Lẽ nào là cam chịu rồi?"

Từng trận âm thanh thán phục cùng chất vấn từ một bên truyền đến...

Hầu hết cường giả đều không hiểu thao tác của Cố Dương.

Hay là nói...

Cố Dương có át chủ bài?

Các loại suy đoán hiện lên trong đầu bọn họ.

Mà giờ phút này.

Lão giả Thần Cảnh cũng không nhịn được hơi nhíu mày.

Hiển nhiên hắn cũng không nghĩ tới Cố Dương lại lựa chọn thu hồi bảy thành lực lượng nguỵ pháp tắc Yên Diệt.

Theo hắn thấy, Cố Dương muốn vượt qua Cửu Cửu Thiên Kiếp, bảy thành Yên Diệt ngụy pháp tắc chi lực là điều hiển nhiên.

Kết quả Cố Dương lại chủ động thu hồi lực lượng Yên Diệt ngụy pháp tắc.

Hành động này, trong mắt hắn không thể nghi ngờ chính là đang tự chặt đứt một cánh tay.

Nhưng trong lúc vô số người còn đang sợ hãi thán phục nghi hoặc.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt, ánh mắt nhìn chằm chằm tám mươi mốt đầu hung thú khủng bố đến cực hạn trên bầu trời kia.

Lúc này, trong mắt những hư ảnh hung thú này cũng lộ ra quang mang hung tàn, trong miệng càng phát ra một hồi gào thét trầm thấp, phảng phất tùy thời chuẩn bị ra tay!

Thấy vậy.

Quang mang xẹt qua trong mắt Cố Dương.

Ngay sau đó.

Rõ ràng là hắn đã giơ Thiên Tuyệt Kiếm trong tay lên.

Cũng chính là khoảnh khắc này.

Một cỗ khí tức huyền diệu đến tận cùng đáng sợ lấy Cố Dương làm trung tâm, trong nháy mắt trải rộng ra tứ phương!

Trong nháy mắt khí tức lan tràn ra.

Vô số cường giả Thánh cảnh xung quanh đều nhịn không được mặt lộ vẻ kinh hoàng, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Cố Dương.

Bởi vì trong nháy mắt, bọn họ cảm giác toàn thân mình như bị nhìn thấu!

Đồng thời, dường như là một thanh trường kiếm sắc bén mà vô hình treo trên đỉnh đầu bọn họ.

Giống như tiện tay sẽ rơi xuống, lấy đi tính mạng của bọn họ!

Loại cảm giác này cực kỳ đáng sợ!

Thậm chí còn khiến cho không ít Thánh cảnh đều lộ ra vẻ mặt sợ hãi, cả người phát run!

Không chỉ bọn hắn, ngay cả Huyền Ách Thiên là Chuẩn Thần lúc này cũng mặt mũi hoảng sợ lui về phía sau mấy ngàn dặm, ý đồ vung đi loại cảm giác kỳ quái này.

Nhưng mặc dù hắn điên cuồng chạy trốn, vẫn như cũ trốn tránh không nổi.

Cỗ khí cơ kia, dường như trực tiếp khóa chặt thân thể hắn, linh hồn của hắn, hoặc có thể nói...

Vận mệnh của hắn!

Nghĩ tới đây, con ngươi hắn đột nhiên co lại.

Vận Mệnh?

Cũng chính là giờ phút này, trên mặt lão giả Thần Cảnh cũng lộ ra vẻ kinh hãi, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Cố Dương.

Bởi vì hắn rõ ràng phát hiện khí tức huyền diệu mà khủng bố của Cố Dương hôm nay, thình lình chính là...Vận mệnh chi lực trong truyền thuyết!

Vận Mệnh Nguỵ Pháp Tắc Chi Lực!

"Làm sao có thể!"

Giờ phút này, trong lòng lão giả Thần Cảnh tràn đầy hoảng sợ và kinh hãi.

Vận Mệnh!

Lực lượng huyền diệu vô cùng, chí cao vô thượng kia dõi mắt thượng giới, cũng là chưa bao giờ nghe nói có người nắm giữ!

Bởi vì loại lực lượng này quá mức huyền diệu tối nghĩa.

Người bình thường căn bản không cách nào lĩnh ngộ, chớ nói chi là nắm giữ nó!

Nhưng Vận Mệnh chi lực mà Cố Dương bày ra trước mắt rõ

ràng đạt đến bốn thành Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc!

Bốn thành...

Đã bước vào lĩnh vực tiểu thành!

Tiểu thành sức mạnh ngụy Pháp tắc Vận Mệnh!

Kể cả là lão giả Thần Cảnh, giờ phút này cũng nhịn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Giờ phút này, trong ánh mắt hắn tràn đầy hoảng sợ cùng khó có thể tin!

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới Vận Mệnh chi lực trong lời đồn kia, còn là Tiểu Thành Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc, sẽ được nhìn thấy trên thân một thiên kiêu ở hạ giới!

Hơn nữa nhìn từ trình độ nắm giữ của Cố Dương... Hoàn toàn đã tay quen, trình độ nắm giữ cực kỳ sâu sắc!

"Gia hỏa này... Rốt cuộc là quái vật từ đâu chui ra vậy?"

Nhìn qua toàn thân Cố Dương bị Vận Mệnh ngụy pháp tắc chi lực huyền diệu bao trùm, thần sắc lão giả Thần Cảnh cũng phát sinh biến hóa.

Trong lòng hắn vô cùng hoảng sợ, suy nghĩ cũng chuyển biến.

Cố Dương nắm giữ vận mệnh chi lực, dĩ nhiên đã trở thành nhân tố cực kỳ không ổn định.

Dù sao...

Đây chính là vận mệnh chi lực!

Hắn thậm chí hoài nghi, coi như mình ở bên trong linh hồn Cố Dương khắc xuống nô ấn, cũng có thể bị Cố Dương thoải mái giãy

thoát!

Kể từ đó, hắn dường như đã không thể không hạ sát thủ với Cố Dương rồi!

Dù sao, hôm nay Cố Dương cùng Hắc Nguyên thần triều, đã kết tử thù, không chết không thôi!

Nhất định phải phân ra ngươi chết ta sống!

Mà thiên tư và ngộ tính đáng sợ mà Cố Dương thể hiện cũng khiến cho lão giả Thần Cảnh cảm thấy cực kỳ bất an!

Nếu như để Cố Dương trưởng thành một đoạn thời gian, chỉ sợ gia hỏa này thật sự có năng lực uy hiếp Thần Cảnh!

Nghĩ đến đây, trong mắt lão giả Thần Cảnh lập tức hiện ra sát ý nồng đậm...

Mặc dù sát ý thông thiên, nhưng hắn cũng không dám mạo hiểm trực tiếp động thủ trong Cửu Cửu Thiên kiếp.

Dù sao nếu dẫn đến thiên kiếp biến dị, ngay cả hắn ta cũng sẽ không đỡ được bị đánh chết tại chỗ!

Mà ngay khi suy nghĩ của lão giả Thần Cảnh đang không ngừng sôi trào.

Trên bầu trời.

Tám mươi mốt con hung thú Chuẩn Thần cũng bị Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc chi lực của Cố Dương ảnh hưởng.

Bắt đầu nôn nóng bất an không ngừng phát ra tiếng gầm giận dữ.

Hốc mắt chúng nó đỏ bừng, trong con ngươi tràn đầy bạo ngược cùng phẫn nộ.

"Hống!"

Chúng nó phát ra từng tiếng gầm gừ, hận không thể lập tức xông lên xé Cố Dương thành mảnh nhỏ!

Cuối cùng.

Có một hư ảnh hung thú Chuẩn Thần không nhịn được, chính là đạp lên nhịp bước thiên địa, từ phía dưới thiên kiếp rõ ràng là dâng trào đến Cố Dương!

Gót sắt chấn động khiến không gian nứt vỡ!

Dưới lực lượng khủng bố đó trấn áp, cũng là khiến vô số cường giả nghe tin sợ mất mật!

Hư ảnh hung thú do Cửu Cửu Thiên Kiếp ngưng tụ thành thực sự quá khủng bố!

Mà Cố Dương nhìn thấy vậy, khóe miệng lại hiện ra một nụ cười tự tin.

Ngay sau đó, Cố Dương cầm kiếm đặt ngang trước ngực, trong ánh mắt rõ ràng hiện ra một đạo quang mang ác liệt.

Sau đó...

Hắn nắm Thiên Tuyệt Kiếm, chém về phía tám mươi mốt đầu hung thú kia, rõ ràng là một kiếm chém tới!

Một tràng tiếng thì thào rất nhỏ đến mức gần như không ai nghe thấy cũng là từ trong miệng hắn chậm rãi truyền ra.

"Kiếm này Tru Tiên!"

Tiếng nói vừa hạ xuống.

Khí tức đáng sợ là từ trong thân kiếm Thiên Tuyệt Kiếm phun

ra!

Leng keng... Leng keng...!

Thiên Tuyệt Kiếm cũng phát ra từng đợt âm thanh reo vang như chim sẻ.

Ngay sau đó, một đạo kiếm khí vô hình từ trong thân kiếm bắn tung tóe ra!

Xuy!

Kiếm Khí vô hình, nhưng trên không trung lại nhấc lên một trận sóng chấn động đáng sợ không gì sánh được!

Trong vô số ánh mắt vô cùng chấn động.

Kiếm khí vô hình kia rõ ràng là vạch phá chân trời.

"Hống!"

Giờ phút này, hư ảnh con thú lao lên kia dường như cũng không ý thức được cái gì.

Ngay sau đó, kiếm khí vô hình giáng xuống.

Kiếm khí nhìn qua cũng không sắc bén, phảng phất một trận gió mát thổi qua bên người hư ảnh hung thú kia.

Nhưng ngay sau đó, hư ảnh hung thú không chút dấu hiệu ầm ầm nổ bể ra!

Hóa thành một đám sương mù, trong nháy mắt liền biến mất giữa không trung!

Một màn này, cũng là khiến cho vô số người nhìn thấy hoảng sợ vô cùng!

Bởi vì một kiếm này của Cố Dương thực sự quá quỷ dị!

Căn bản không thấy rõ được bộ dáng thật sự của kiếm khí, chỉ có thể phát giác được vị trí của kiếm khí.

Bọn họ cũng không cảm thụ được sự sắc bén trong kiếm khí kia, nhưng có thể từ trong đó, cảm nhận được uy hiếp tên là Tử Vong!

Loại cảm giác kỳ quái này...

Làm cho cường giả toàn trường đều chấn động không thôi!

"Đây đến tột cùng... là chiêu thức gì?"

Vô số cường giả đã bị dọa cho kinh hãi không thôi.

Kiếm khí vô hình phảng phất như gió mát kia đã xẹt qua không gian, trong nháy mắt đã rơi vào trước người tám mươi đầu hung thú còn lại.

Giờ phút này...

Dường như có một trận gió nhẹ không tính là mãnh liệt phất qua.

Từng hư ảnh hung thú không khỏi nghi hoặc ngẩng đầu, phảng phất như cảm nhận được điều gì đó.

Nhưng...

Khoảnh khắc đó, bọn chúng vừa cảm nhận được.

Phốc phốc phốc!

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang vọng toàn trường!

Sau đó, trong ánh mắt vô cùng kinh sợ của vô số cường giả.

Hư ảnh viễn cổ hung thú khủng bố có thể so với Chuẩn Thần, lại là từng con ầm ầm nổ tung trên không trung!

Hư ảnh tám mươi đầu hung thú viễn cổ không một con may mắn thoát khỏi!

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi không đến mấy chục hơi thở.

Toàn bộ nổ tung.

Sương mù nồng nặc tràn ngập toàn trường!

Vô số người kinh hãi không thôi.

Cái này con mẹ nó.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao lại quỷ dị như thế?

Nhưng không chờ bọn họ tiếp tục chấn kinh.

Bởi vì...

Một màn quỷ dị hiện ra.

Khoảnh khắc tám mươi mốt con viễn cổ hung thú hoàn toàn tan vỡ.

Ngay cả thiên kiếp cũng trì độn một chút, dường như có chút nghi hoặc khó hiểu.

Nhưng ngay sau đó, Thiên kiếp lại tức giận.

Rõ ràng đã có một luồng khí tức đáng sợ hơn, từ bên trong từng đám sương mù hiện ra.

Dường như giai đoạn Thiên kiếp thứ ba sắp phủ xuống rồi!

Nhưng ngay tại thời khắc này kiếm khí vô hình kia, không lùi mà tiến, nhắm thẳng thiên kiếp trên bầu trời.

Mà nhìn thấy một màn này, bất luận là cường giả Huyền Minh đại lục hay là thánh cảnh thần triều đều kinh hãi không hiểu.

Chẳng lẽ là...

Cố Dương tính trực tiếp ra tay với thiên kiếp?

Lão tổ Chu Tước thánh địa thấy vậy, mí mắt không khỏi giật giật.

Tên này hay nhỉ.

Thao tác này, có chút quen mắt nha.

Lúc trước Cố Dương ở Đông Hoang độ Cửu Hung Thiên Kiếp chẳng phải là lợi dụng loại thủ đoạn này trực tiếp một kiếm chém vỡ thiên kiếp sao?

Hiện tại, hắn cũng định trực tiếp ra tay với Cửu Cửu Thiên Kiếp?

Chẳng qua...

Cửu Cửu Thiên Kiếp này còn kinh khủng hơn Cửu Hung Thiên Kiếp nhiều.

Cố Dương thật sự có thể làm được sao?

Lão tổ Chu Tước thánh địa trong lòng không khỏi tràn đầy chờ mong, ánh mắt nhìn chằm chằm Cố Dương trên bầu trời.

Mà Cố Dương, thần sắc từ đầu đến cuối đều thập phần lạnh nhạt.

Bởi vì hắn biết rõ sự đáng sợ của một kiếm Tru Tiên!

Một kiếm chém ra kết cục chính là đã được định sẵn.

Bởi vì kiếm đó đã chặt đứt được Vận Mệnh!

Rặc rặc!

Ngay tại thời khắc vô số cường giả chấn động một cách khó hiểu.

Một tràng âm thanh vỡ vụn thanh thúy không gì sánh được vang vọng khắp đất trời.

Mà giờ phút này.

Tất cả cường giả đều hoảng sợ ngẩng đầu nhìn về nơi cách đó không xa, chính giữa cửu Cửu Thiên kiếp đang ngưng tụ.

Bọn hắn kinh hãi phát hiện Thiên kiếp...

Thật sự bắt đầu vỡ vụn!

Sau đó, hoàn toàn tan vỡ!

Rầm rầm!

Từng mảnh vỡ rải rác trong không gian.

Cũng chính là giờ phút này, bóng ma quanh quẩn trong lòng tất cả mọi người, giờ phút này cũng triệt để tiêu tán ra.

Mây đen tản đi, vạn dặm trời quang đãng.

Cảm thụ được ánh mặt trời quen thuộc, nhưng trong lòng mọi người đều bị từng cơn ớn lạnh tràn ngập, vô cùng hoảng sợ nhìn vào Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi!

Nguyên nhân không có gì khác.

Một kiếm kia của Cố Dương thực sự quá mức quỷ dị vô

thường!

Bao gồm tất cả cường giả Thánh cảnh như Huyền Ách Thiên, căn bản không biết Cố Dương một kiếm kia rốt cuộc làm thế nào chém giết tám mươi mốt con hung thú Viễn Cổ Chuẩn Thần cấp kia.

Càng không thể nào hiểu được Cố Dương làm sao dùng một kiếm này chém vỡ Thiên Kiếp.

Trong lòng bọn họ rét run.

Toàn thân run rẩy.

Cùng lúc đó.

Thiên kiếp tán đi, một đạo khí tức thần thánh đột nhiên từ chân trời truyền đến, rõ ràng là bao lấy Cố Dương vào trong đó.

Vượt qua thiên kiếp, Thiên Đạo chúc phúc!

Nhìn qua Cố Dương bị hào quang bảy màu thần thánh bao trùm, vô số cường giả đều nhịn không được hít sâu một hơi.

Trong ánh mắt tràn đầy rung động.

Mà Cố Dương ở bên trong thất thải quang mang thần thánh kia, tinh khí thần chính là trong nháy mắt khôi phục đến trạng thái cường thịnh.

Ngay sau đó dưới thiên đạo chúc phúc.

Cố Dương chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng ấm áp chui vào trong cơ thể hắn, theo kinh mạch chảy khắp tứ chi bách hài.

Cùng lúc đó.

Lực lượng, linh hồn, chân nguyên của Cố Dương cũng đang

điên cuồng tăng vọt!

Hắn đắm chìm trong đó, cảm thụ thực lực không ngừng mạnh lên.

Cùng lúc đó.

Tu vi của Cố Dương, cũng điên cuồng tăng vọt!

Vương cảnh nhất trọng, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Vương cảnh nhị trọng, tu vi Cố Dương không ngừng tăng lên, phảng phất như đê vỡ, như hồng thủy dâng trào!

Mà một màn này, cũng là khiến vô số cường giả nhìn mà rung động không gì sánh được, đồng thời trong lòng còn sinh ra cảm thán.

"Đây chính là chúc phúc của Thiên Đạo sau khi vượt qua Cửu Cửu Thiên Kiếp sao?"

"Thật là khủng khiếp!"

"Trong nháy mắt tu vi Cố Dương đã đột phá đến Vương cảnh tầng bốn!"

"Phá cảnh đơn giản như uống nước."

Vô số cường giả nhịn không được lộ ra vẻ mặt hâm mộ, cảm khái vạn phần.

Mặc dù tu vi của Cố Dương vẫn là không sánh bằng bọn hắn.

Nhưng vừa rồi Cố Dương chỉ là ở Vũ Hóa cảnh đỉnh phong đã có thể dễ dàng chém giết Thánh cảnh thậm chí là Chuẩn Thần!

Bây giờ đột phá Vương cảnh, thực lực tất nhiên lại lần nữa tăng vọt!

Nói không chừng...

Đều có thể lay động ý niệm của cường giả Thần Cảnh kia!

Mà ngay khi bọn họ đang cảm khái sợ hãi thán phục.

Tu vi của Cố Dương đã kéo thăng tới cực điểm.

Cuối cùng... rõ ràng là dừng ở Vương cảnh tầng bảy!

"Vù..."

Cảm thụ được tu vi biến hóa tăng lên đáng sợ của mình, Cố Dương cũng nhịn không được thở ra một ngụm trọc khí thật sâu, trên mặt hiện ra một tia sợ hãi cùng ý cười.

"Quả nhiên, Vương cảnh không hổ là ranh giới phân định cực lớn đầu tiên, không nghĩ tới chênh lệch với Vũ Hóa cảnh lại khoa trương như thế!"

Cố Dương trong lòng rất rõ ràng.

Với tu vi trước kia của hắn cơ bản không thể phát huy ra toàn bộ sức mạnh của ngụy pháp tắc!

Chỉ có thể dùng một phần nhỏ mà thôi.

Nếu không, lấy những lực lượng nguỵ Pháp tắc kinh khủng mà hắn nắm giữ.

Nếu như có thể bộc phát toàn bộ ra ngoài, rung chuyển Thần Cảnh căn bản không thành vấn đề!

Chỉ là bị hạn chế về mặt tu vi, không thể phát huy hoàn toàn.

Hiện giờ hắn đột phá đến Vương cảnh, còn là Vương cảnh tầng bảy, tuy rằng vẫn là không thể phát huy hoàn toàn, nhưng hiệu quả có thể phát huy ra thì Vũ Hóa cảnh còn xa mới có thể so

sánh!

"Hơn nữa đột phá Vương cảnh, thể chất chính là lột xác thành Vương thể..."

"Nhưng đối với ta mà nói, Vương thể cũng không quá quan trọng."

Cảm thụ được khí huyết và thể phách kinh người của mình, Cố Dương không khỏi cười khẽ lắc đầu.

Nhìn thấy Cố Dương thành công tiếp nhận tẩy lễ, một đám cường giả Thánh cảnh của Huyền Minh đại lục đều là vẻ mặt kinh hỉ.

Trong mắt cũng không khỏi lộ ra một tia chờ mong.

Không biết Cố Dương hôm nay có phải đối thủ của ý niệm Thần cảnh kia hay không?

Về phần Thánh cảnh thần triều, thì là vẻ mặt sợ hãi, liên tục lui về phía sau, sợ sẽ bị Cố Dương để mắt tới.

Dù sao bọn họ lúc trước, chính là đem một kiếm cực kỳ quỷ dị kia của Cố Dương bắt ở trong mắt.

Hơn nữa.

Cố Dương trước khi đột phá Vương cảnh chính là đã có thể nhẹ nhõm chém giết bọn hắn, chớ nói chi là hiện tại Cố Dương thực lực tăng nhiều như vậy.

Bọn họ tự nhiên cũng không dám đối đầu chính diện với Cố Dương.

Nếu không phải thần niệm của lão tổ Hắc Nguyên thần triều bọn họ buông xuống, bọn họ đã sớm chạy về thượng giới.

Ai nguyện ý ở cùng một chỗ với loại quái vật khủng bố như Cố Dương chứ!

Mà lúc này.

Lão giả Thần Cảnh vẫn đang đắm chìm trong những chấn động vừa rồi.

"Tiểu tử này..."

"Không chỉ nắm giữ được Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc Chi Lực trong truyền thuyết, một kiếm vừa rồi hắn thi triển kia, càng là ẩn chứa Vận Mệnh Chi Lực!"

Lão giả Thần Cảnh hít sâu một hơi, nhịn không được thất thanh hô lên.

Mặc dù với tư cách Thần Cảnh, hắn kiến thức rộng rãi, nhưng hắn cũng không minh bạch chỗ huyền diệu của Vận Mệnh chi lực, chỉ biết là... Lực lượng kinh khủng trong lời đồn này, gần như áp đảo Vạn Vật Pháp Tắc!

Mà lời nói này của lão giả, cũng là dẫn tới vô số cường giả vô cùng chấn động.

"Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc Chi Lực?"

"Vừa rồi nguỵ pháp tắc chi lực Cố Dương Phương bộc phát ra… chính là vận mệnh trong truyền thuyết?"

"Khó trách thời điểm lực lượng kia bộc phát ta cảm giác toàn thân đều bị nhìn thấu!"

"Vậy mà lại là Vận Mệnh chi lực trong truyền thuyết!"

"Cố Dương không khỏi cũng quá kinh khủng, đầu tiên là hủy diệt, thời gian, không gian các loại nguỵ pháp tắc khủng bố, hiện giờ... Ngay cả Vận Mệnh nguỵ Pháp Tắc trong truyền thuyết cũng

đã nắm giữ!"

"Không thể tin được!"

Mặc kệ là Huyền Minh đại lục hay là Thánh cảnh thần triều, đều nhịn không được vẻ mặt hoảng sợ, sợ hãi thán phục nhìn Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy không thể tin được.

Dù sao...

Những ngụy pháp tắc chi lực này tùy tiện xách ra một cái, chỉ cần nắm giữ nhập môn đều cần hao phí đại lượng thời gian.

Ngay cả những chí tôn trẻ tuổi của thượng giới cũng như vậy.

Không hao phí một lượng lớn thời gian liền muốn nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực?

Đó là nằm mơ!

Nhưng loại quy luật này dường như cũng không thích hợp với Cố Dương.

Dù sao, Cố Dương bây giờ cũng chưa tới 20 tuổi!

Không đến hai mươi tuổi đã nắm giữ nhiều ngụy pháp tắc chi lực như thế, hơn nữa còn nắm giữ thuần thục như thế.

Quả thực giống như một lão quái vật sống mấy ngàn vạn năm, thậm chí trên trăm triệu năm vậy!

Ánh mắt của lão giả Thần Cảnh cũng nhìn chằm chằm vào Cố Dương.

Có vấn đề!

Tiểu tử này tuyệt đối có vấn đề!

Là cường giả Thần Cảnh, sao hắn có thể không hiểu được sức mạnh ngụy pháp tắc khó có thể nắm giữ?

Mà Cố Dương lại có thể một hơi nắm giữ nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy, hơn nữa phẩm cấp đều là cao nhất!

Đây quả thực là chuyện không có khả năng làm được!

Nhưng Cố Dương, hết lần này tới lần khác là làm được!

"Chẳng lẽ thứ kia... đã rơi vào tay tiểu tử này?"

Con ngươi của lão giả Thần Cảnh hơi co lại.

Hắc Nguyên Thần Triều bọn hắn sở dĩ lựa chọn xâm lấn Huyền Minh đại lục, tất nhiên cũng có nguyên nhân.

Mà nguyên nhân này không phải do ưa thích khi nhục hạ giới, mà bởi vì mảnh đất hạ giới này, có một thứ bảo bối nào đó có thể làm cho bọn họ ở thượng giới triệt để ổn định gót chân thậm chí có thể là có thể một bước lên mây!

Bảo bối kia thập phần trọng yếu!

Thế cho nên Hắc Nguyên Thần Chủ vì nó, ngay cả trấn tộc chi bảo mấu chốt nhất trấn thủ Hắc Nguyên Thần triều ——Trấn Ngục thần tháp đều lấy ra sử dụng ở Huyền Minh đại lục!

Vì chính là có thể thuận lợi xâm lấn Huyền Minh đại lục, sau đó chính vì tìm được nó!

Mặc dù lão giả Thần Cảnh không biết bảo bối đó có thể cho người khác nắm giữ nhiều ngụy pháp tắc chi lực như vậy trước hai mươi tuổi không.

Nhưng hắn có thể biết rõ điểm chính là Cố Dương, tất nhiên là trên người có đại cơ duyên!

Mà cơ duyên bực này nếu như mình có thể đạt được, nói không chừng cũng có thể sáng tạo ra kỳ tích bực này!

Thậm chí, còn có thể giúp mình một tay, đạp thẳng về phía Chí Tôn!

Nghĩ đến đây, sát ý trong mắt lão giả Thần Cảnh trong nháy mắt trở nên càng thêm nồng đậm.

Ngay sau đó.

Lão giả Thần Cảnh nắm chặt nắm đấm, sát ý tung hoành trong ánh mắt.

Bây giờ thiên kiếp đã tiêu tán.

Không còn bất kỳ sự vật gì có thể ngăn cản hắn.

Cho nên...

Hắn rõ ràng là thân hình đang di chuyển, tới gần Cố Dương.

Sau đó...

Khí tức đáng sợ ầm ầm từ trong cơ thể hắn bộc phát ra!

"Đột phá Vương Cảnh thì thế nào? Vẫn là một con đường chết mà thôi!"

"Cố Dương, lúc trước ta cho ngươi cơ hội ngươi không nắm chắc, cho nên bây giờ ngươi nên đi chết đi!"

Giọng điệu của lão giả Thần Cảnh rất lạnh lùng, giơ tay ra là không còn bất kỳ ý tứ lưu thủ nào nữa.

Leng keng... Leng keng...!

Khí tức đáng sợ là phát ra từ thần niệm của lão giả.

Trong nháy mắt chính là đầy trời chư thiên, bao bọc toàn bộ đất trời vào trong đó.

Đó rõ ràng là...

Ba thành lực lượng ngụy pháp tắc!

Khí tức ngụy pháp tắc kia lộ ra cực kỳ dày nặng, trong nháy mắt triển khai liền giống như có ức vạn quân sức mạnh trấn áp xuống!

Cùng lúc đó, một cỗ khí cơ đáng sợ không cách nào hình dung, cũng trong nháy mắt khóa chặt Cố Dương.

Sát cơ khủng bố kia, rõ ràng bộc phát!

Leng keng... Leng keng...!

Giờ phút này.

Thần niệm của lão giả Thần Cảnh đã được triển khai hoàn toàn.

Gợn sóng khủng bố kia, trong nháy mắt liền tràn ngập khắp thiên địa.

Bầu trời đang chấn động!

Mặt đất đang run rẩy!

Toàn bộ Trung Châu đều trở nên run rẩy.

Dường như tất cả đều đang hoảng sợ!

Mà cảnh tượng này cũng khiến cho vô số Thánh cảnh cường giả của Huyền Minh đại lục lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

"Chuyện này..."

"Đây là uy thế do cường giả Thần Cảnh toàn lực xuất thủ sao?"

"Vẻn vẹn chỉ là một đạo ý niệm... Thần Cảnh, thật sự là quá kinh khủng!"

"Không được! Cố Dương không có khả năng đỡ được! Mặc dù Cố Dương bước vào Thánh Cảnh, nhưng chênh lệch cùng Thần Cảnh vẫn quá lớn!"

"Thần Cảnh... căn bản không phải người dưới Thánh Cảnh có khả năng rung chuyển!"

Trên mặt bọn họ lộ rõ vẻ hoảng sợ và tuyệt vọng.

Hôm nay khí tức mà lão giả Thần Cảnh triển khai còn kinh khủng hơn lúc trước vô số lần!

Một kích lúc trước đủ để đánh nát toàn bộ Huyền Minh thành, bây giờ lại càng là một kích khủng bố hơn...

Nếu thật sự rơi xuống.

Sợ là toàn bộ Trung Châu đều sẽ bị hủy diệt!

Nghĩ đến đây, vô số cường giả Huyền Minh đại lục lập tức toàn thân phát run.

Bọn hắn vô cùng hoảng sợ nhìn về phía lão giả Thần Cảnh kia.

Trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng!

Bọn họ vốn tưởng rằng Cố Dương đột phá Vương cảnh, là có thể nắm giữ sức mạnh chiến đấu với ý niệm Thần cảnh.

Kết quả bây giờ xem ra bọn họ đã quá coi thường Thần Cảnh.

Cho dù chỉ là một đạo thần niệm, cũng không phải dưới Thánh cảnh có khả năng ngạnh kháng!

Mặt mũi Huyền Ách Thiên cũng tràn đầy tuyệt vọng!

Dưới chiêu thức kinh khủng bực này...

Không có bất kỳ cơ hội nào!

Ngay cả Cố Dương cũng giống như thế!

Mặc dù Cố Dương nắm giữ rất nhiều nguỵ pháp tắc chi lực cường hãn.

Nhưng...

Vương cảnh thi triển lực lượng ngụy pháp tắc, có thể so với Thần cảnh sao?

Hiển nhiên là không thể nào!

Ngay cả là loại yêu nghiệt như Cố Dương, đột phá Vương Cảnh cũng không có khả năng đối kháng ý niệm Thần Cảnh!

Căn bản không cùng một cấp bậc!

Cùng lúc đó.

Xa xa một đám thần triều cường giả nhìn thấy vô cùng kích động, trên mặt cũng hiện ra màu ửng hồng.

"Không hổ là lão tổ!"

"Mặc dù lão tổ chỉ hạ xuống một đạo thần niệm, nhưng cũng đủ để trấn áp tất cả mọi người ở Huyền Minh đại lục!"

"Ha ha ha, cho dù Cố Dương biến thái như yêu thì như thế nào? Còn không phải chết trong tay lão tổ sao?"

"Chỉ tiếc Thần Chủ đại nhân không thể tận mắt chứng kiến một màn này..."

Tiếng nghị luận kích động rõ ràng là từ trong miệng Thánh Cảnh Thần Triều không ngừng truyền ra.

Bọn họ hưng phấn vô cùng ngẩng đầu nhìn về phía lão giả Thần Cảnh, trên mặt tràn đầy sùng bái và cuồng nhiệt.

Có lão tổ ra tay.

Dù cho chỉ là một đạo thần niệm.

Cố Dương cũng phải chết không thể nghi ngờ, không có bất kỳ thủ đoạn chống cự nào!

Dưới Thần Cảnh toàn là sâu kiến!

Những lời này, cũng không phải là nói suông!

Mà đúng lúc này.

Cố Dương lại ngẩng đầu, nhìn lão giả Thần Cảnh toàn lực xuất thủ bộc phát ra uy thế khủng bố.

Hắn hơi híp mắt, khóe miệng hiện ra một tia cười khẽ.

"Đây là thủ đoạn mạnh nhất mà đạo thần niệm của ngươi có thể thi triển ra sao?"

"Như vậy xem ra... Thần Cảnh, cũng chỉ có thế mà thôi."

Cố Dương vừa dứt lời.

Trong nháy mắt.

Chính là lại lần nữa khiến cho không ít cường giả lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Bọn hắn như thế nào đều không nghĩ tới tại loại thời khắc sinh tử quan trọng này, Cố Dương còn muốn làm màu.

Thủ đoạn bực này...

Thế nhưng có thể nhẹ nhàng hủy diệt toàn bộ Trung Châu đấy!

Một đám Thánh Cảnh Thần Triều cũng mặt mũi tràn đầy khinh thường.

Cố Dương còn tưởng rằng hắn đang ứng đối với những Thánh cảnh như bọn hắn sao?

Thần Cảnh cũng chỉ có vậy thôi sao?

Ngươi lớn giọng thêm một chút nữa xem?

Mà lão giả Thần Cảnh bên kia, nghe được lời này của Cố Dương, cũng nhịn không được nhíu mày.

"Đứa nhỏ mạnh miệng, miệng lưỡi sắc bén, ta muốn xem ngươi có thể càn rỡ đến khi nào!"

Hắn hừ lạnh một tiếng, sát ý trong mắt càng lúc càng nồng đậm.

Cùng lúc đó.

Khí tức kinh khủng trên bầu trời kia thình lình cũng là trấn áp xuống hướng Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương lại không tránh không né, ngẩng đầu ưỡn ngực đối diện đại khủng bố.

Ngay sau đó.

Cố Dương nắm chặt Thiên Tuyệt Kiếm, sau đó chậm rãi đưa tay.

"Thiên Tuyệt!"

Trong miệng Cố Dương ngâm khẽ một tiếng.

Lập tức, Thiên Tuyệt Kiếm trong tay hắn bộc phát ra tia sáng kỳ dị kinh người.

Một cỗ khí tức đáng sợ không cách nào hình dung, ầm ầm từ trên thân kiếm lan tràn ra, bay thẳng lên trời!

Ngay sau đó, Cố Dương nắm chặt Thiên Tuyệt kiếm trong trạng thái bộc phát.

Trong ánh mắt lập tức hiện ra một tia đạm mạc.

Nâng tay vung ra một kiếm, rõ ràng là chém xuống!

Cùng lúc đó, một tiếng thì thầm cũng từ trong miệng hắn truyền đến.

"Kiếm này Tru Tiên!"

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, có âm thanh thì thào truyền ra.

Ánh mắt của lão giả Thần Cảnh lập tức lộ ra vẻ khinh thường.

"Chiêu này có lẽ hữu hiệu với thiên kiếp, nhưng muốn ngăn cản một chiêu này của lão phu, quả thực chính là người si nói mộng!"

Lúc trước hắn nhìn thấy Cố Dương thi triển một kiếm này.

Không thể không nói.

Một kiếm này đích xác cực kỳ kinh khủng!

Cũng là một kiếm đáng sợ dung hợp kiếm đạo chí cao!

Thậm chí còn vượt qua cả Thần cấp!

Nếu Cố Dương đột phá Thánh Cảnh thi triển một kiếm này, chỉ sợ hắn thật sự sẽ kiêng kỵ mấy hồi.

Nhưng chỉ là Vương Cảnh, hắn căn bản là không lo lắng chút nào!

Đối với sự khinh thường của lão giả Thần Cảnh,

Cố Dương cũng chỉ khẽ cười một tiếng.

"Thật sao?"

"Vậy như này thì thế nào?"

Tiếng nói vừa phát ra.

Một cỗ khí tức kinh khủng đến mức tận cùng trong nháy mắt từ trong cơ thể Cố Dương tràn ra!

Đó là...

Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc Chi Lực!

Chỉ là, lần này...

Không phải bốn thành Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc.

Mà là...

Bảy thành!

Phát giác được khí tức trên người Cố Dương phát ra.

Con ngươi của lão giả Thần Cảnh đột nhiên co lại như mũi kim.

Hắn nhịn không được há hốc mồm, trên mặt viết đầy vẻ không thể tin.

"Không có khả năng!"

"Ngươi sao có thể nắm giữ Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc đại thành!"

Hắn kinh hãi thất thanh.

Nhưng chính khoảnh khắc này bảy thành Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc Chi Lực đã dung nhập vào trong Tru Tiên Nhất Kiếm.

Leng keng... Leng keng...!

Kiếm khí vô hình đáng sợ chính là trực tiếp xuyên qua thời không, trong nháy mắt xông thẳng lên trời!

Rặc rặc!

Dưới một kiếm phảng phất nhẹ nhàng vô cùng, cả người lẫn vật đều vô hại.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, gió nhẹ quét qua.

Một chiêu mà lão giả Thần Cảnh toàn lực thi triển kia hoàn toàn tan vỡ!

Khí tức nứt vỡ!

Ba thành lực lượng ngụy pháp tắc cũng đã bị chôn vùi!

Vẻn vẹn chỉ là một cái đối mặt.

Một kích toàn lực của lão giả Thần Cảnh hoàn toàn bị đánh nát!

Mà nhìn thấy một màn này.

Biểu cảm trên mặt của lão giả Thần Cảnh lập tức trở nên vô cùng hoảng sợ, trong ánh mắt của lão càng hiện ra sự sợ hãi nồng

đậm!

"Không có khả năng!"

"Chuyện này không có khả năng!"

Hắn điên cuồng kinh hô, mà thời khắc này Tru Tiên Nhất Kiếm vô hình mà quỷ dị kia, thế đi không giảm, trong nháy mắt đã rơi vào trước mặt lão giả.

Trên không trung.

Dường như có một cơn gió nhẹ lướt qua.

Lão giả Thần Cảnh trợn tròn hai mắt.

Giờ phút này...

Hắn cảm thấy trên dưới toàn thân đều bị một loại khí tức quỷ dị nào đó khóa chặt.

"Đây chính là...Vận Mệnh..."

Đồng tử của lão giả Thần Cảnh đột nhiên co lại như mũi kim, dường như đã nhận ra số mệnh sắp đến.

Một tiếng nỉ non vô cùng hoảng sợ vang lên.

Mà trong nháy mắt, âm thanh của hắn vừa hạ xuống.

Một tiếng trong trẻo... Rõ ràng truyền khắp chân trời.

Soạt soạt!

Cả người lão giả Thần Cảnh chợt đông cứng tại chỗ.

Ngay sau đó, trên khuôn mặt hắn... bỗng xuất hiện từng vết nứt ken két!

Ngay sau đó, thanh âm vỡ vụn liên tiếp truyền đến.

Kẽ hở không ngừng hiện lên, rõ ràng là lan tràn toàn thân lão giả Thần Cảnh.

Ngay sau đó.

Một trận tiếng nổ ầm ầm truyền đến.

Đạo ý niệm của lão giả Thần Cảnh đột nhiên tan vỡ!

Tan biến và tiêu tán!

Ngay lập tức hóa thành tro bụi.

Thậm chí ngay cả tin tức cũng không thể truyền về bản thể.

Chính là chết ngay tại chỗ!

Tĩnh!

Hiện trường nghiễm nhiên trở nên yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Ngay khi lão giả Thần Cảnh ngã xuống nổ tung.

Tất cả mọi người ở đây đều là mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng được mở to hai mắt nhìn.

Đợi đến khi thân ảnh cùng khí tức của lão giả Thần Cảnh hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Mọi người, lúc này mới phản ứng lại.

Đạo thần niệm kia của lão giả Thần Cảnh...

Vậy mà thật sự chết trong tay Cố Dương!

Ùng ục!

Từng đợt âm thanh nuốt nước bọt liên tiếp vang lên.

Huyền Minh đại lục bên này, vô số Thánh cảnh cường giả nhao nhao trợn mắt há hốc mồm, mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn Cố Dương.

"Chuyện này..."

"Ta không phải đang nằm mơ chứ?"

"Cố Dương... Vậy mà, một kiếm chém giết Thần Cảnh!"

"Mặc dù chỉ là một đạo ý niệm Thần Cảnh, nhưng... Cái này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

"Cố Dương rốt cuộc làm như thế nào?"

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy vẻ khó tin và rung động.

Trong lòng đều cảm thấy có chút không chân thực, thậm chí quá mức mộng ảo rồi.

Dù sao đó cũng là một đạo ý niệm của cường giả Thần Cảnh!

Nhưng phục hồi lại tinh thần... Thần sắc của bọn hắn lập tức trở nên nghiêm túc.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy kính sợ cùng hưng phấn.

"Mặc kệ Cố Dương làm thế nào!"

"Vương cảnh vượt cấp chém giết ý niệm của Thần cảnh đã sáng tạo ra lịch sử rồi!"

"Cố Dương kinh khủng quá!"

"Kể từ đó, toàn bộ tình cảnh nguy hiểm của Huyền Minh đại

lục đã bị Cố Dương dùng sức một người xoay chuyển!"

"Hízz..."

Bọn hắn nhất thời có chút kích động.

Lão giả Thần Cảnh đột nhiên vẫn lạc, cũng là khiến cho sĩ khí bên bọn họ tăng lên rất nhiều.

Thậm chí có thể nói là nắm chắc phần thắng!

Rốt cuộc không còn ý niệm Thần Cảnh gia trì.

Dù cho cường giả thần triều có thể phát huy ra tất cả thủ đoạn của bản thân, nhưng tuyệt đối không phải là đối thủ của Cố Dương!

Huyền Minh đại lục bọn hắn đã chặn thần triều xâm lấn!

Nghĩ đến điểm này, đám cường giả Thánh Cảnh như Huyền Ách Thiên lập tức trở nên vô cùng hưng phấn.

Mà so sánh với nhau.

Một đám cường giả Thần triều tự nhiên đều mở to hai mắt nhìn, trong ánh mắt cũng tràn đầy không thể tin.

"Không có khả năng!"

"Điều này sao có thể? Một đạo thần niệm của lão tổ làm sao có thể bị Cố Dương chém chết được?"

"Chuyện này..."

Bọn họ kinh hãi thất thanh hô lên.

Tâm thần chấn động dữ dội.

Phải biết lão tổ chính là Thần Cảnh.

Ý niệm của cường giả Thần Cảnh làm sao có thể bị Vương Cảnh làm cho rung chuyển?

Bọn họ điên cuồng nuốt nước bọt.

Nhưng rất nhanh, bọn họ đã lấy lại tinh thần.

Bây giờ thần niệm của lão tổ vẫn lạc, chỗ dựa lớn nhất của bọn hắn chính là đã tiêu tán như vậy!

Mà cùng lúc đó, bọn họ cũng nhìn thấy rõ ràng, Cố Dương đứng ở không trung rõ ràng là nhìn về phía bọn họ.

"Chạy mau!"

Một đạo thanh âm sợ hãi rõ ràng là vang vọng cả phiến thiên địa.

Trong nháy mắt khi đạo thanh âm này vang lên.

Toàn bộ cường giả Thần triều ở đây lập tức nhao nhao lấy lại tinh thần, sau đó trên mặt bọn họ lộ ra vẻ hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Không có bất kỳ chần chờ gì.

Tất cả cường giả thần triều chính là quay đầu hướng về lỗ hổng khổng lồ trên bầu trời!

Giờ phút này.

Trong đầu bọn họ chỉ có một suy nghĩ.

Đó chính là trốn!

Tranh thủ thời gian chạy trốn!

Nếu không sẽ rất nguy hiểm!

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả Huyền Minh đại lục lập tức vui vẻ ra mặt.

Đương nhiên, cũng có cường giả Thánh cảnh muốn ra tay, chẳng qua Huyền Minh đại lục mạnh chỉ là Cố Dương, mà không phải là bọn hắn!

Bọn họ ra tay, căn bản không ngăn được Thánh cảnh thần triều.

Thậm chí nếu chọc giận, còn có thể bị giết ngược!

Giữ là không giữ được người.

Tuy nhiên, ngay cả như vậy, đám cường giả ở Huyền Minh đại lục vẫn phi thường kích động và hưng phấn...

Cuối cùng đại chiến cũng sắp kết thúc.

Nhưng đúng lúc này, một giọng nói bình thản vang vọng khắp toàn trường.

"Trốn?"

"Muốn chạy trốn sao?"

Nghe được thanh âm, vô số cường giả Huyền Minh đại lục đều kinh ngạc ngẩng đầu nhìn lên.

Lại thấy Cố Dương giơ Thiên Tuyệt kiếm lên lần nữa.

Một kiếm đáng sợ quỷ dị kia lại lần nữa chém xuống!

Xuy xuy!

Kiếm khí vô hình mà quỷ dị rõ ràng phóng lên cao, nhắm thẳng vào chúng thần triều cường giả bay đi!

Mà dưới sự điều khiển của Cố Dương.

Kiếm khí vô hình kia không ngừng phân tán, phân ra vô số đạo, phân biệt chém tới từng cường giả thần triều!

Kiếm khí tốc độ nhanh chóng, chính là trong nháy mắt vượt qua thời không, đi tới sau lưng cường giả Thần triều.

Cường giả thần triều sau đó lập tức lộ vẻ hoảng sợ và tuyệt vọng.

"Không!"

Một tiếng kêu thảm thiết giống như bị xé rách thình lình vang lên.

Sau đó vô số người ngẩng đầu nhìn lại.

Mắt thấy một gã Thánh Cảnh đỉnh phong thần triều như muốn rách cả mí mắt, cả người đột nhiên dừng bước, sau đó...

Ầm một tiếng, nổ tung tại chỗ!

Nhưng quỷ dị chính là...

Sau khi nổ tung cũng không có bất kỳ huyết dịch nào, phảng phất như là hư không tiêu thất!

Khí tức của hắn cũng lập tức biến mất không thấy đâu nữa, triệt để chôn vùi!

Một màn quỷ dị này, cũng là làm cho vô số cường giả thần triều trong lòng dâng lên hàn ý, hoảng sợ tuyệt vọng, bọn họ càng là ngựa không ngừng vó đẩy nhanh tốc độ, mà lại nhanh chóng nhìn chằm chằm lỗ hổng to lớn trên bầu trời.

Chỉ cần đến đó là có thể chạy khỏi, tránh phải thăng thiên!

Sẽ được...

Sống sót!

Lúc này, trong lòng bọn họ chỉ có một ý nghĩ này!

Nhưng trên bầu trời, tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên.

Từng cường giả Thần triều trực tiếp bị một kiếm quỷ dị kia trực tiếp chém chết!

Ngay cả thần hồn cũng bị niết diệt triệt để, không để lại bất kỳ khí tức gì!

Trong nháy mắt, không chỉ có cường giả Thánh cảnh thần triều, ngay cả những hắc giáp chiến sĩ kia...

Cũng không còn một mống, đại bộ phận chết dưới một kiếm của Cố Dương!

Đến bây giờ...

Trong sân chỉ còn lại lác đác vài người.

Trên mặt bọn họ tràn ngập hoảng sợ và tuyệt vọng.

Mà nhìn thấy một màn này.

Tất cả cường giả trên Huyền Minh đại lục đều tràn đầy kinh hãi, trong ánh mắt cũng tràn đầy vẻ khó tin.

"Chuyện này..."

"Một kiếm chém giết nhiều cường giả như vậy, thậm chí gần như đem thần triều tiêu diệt..."

"Đây chính là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

"Chuyện này đã có thể so sánh với Thần Cảnh rồi đúng không?"

"Cố Dương đến cùng biến thái cỡ nào chứ!"

Bọn họ nhịn không được liên tục hít một hơi, hiển nhiên là chấn động tới cực điểm.

Ầm ầm!

Lại là một hồi tiếng nổ vang lên.

Những cường giả thần triều cuối cùng còn lại, dưới kiếm khí quỷ dị kia, toàn bộ đều bị chôn vùi!

Trong nháy mắt.

Toàn trường yên tĩnh không một tiếng động.

Bởi vì giờ phút này.

Toàn bộ cường giả thần triều, bao gồm Thánh cảnh cùng hắc giáp chiến sĩ lấy trăm triệu để tính kia hoàn toàn ngã xuống!

Chiến trường vốn còn có chút hỗn loạn, hiện giờ...

Lại không nhìn thấy bất kỳ thân ảnh cường giả thần triều nào!

Chứng kiến một màn này.

Bọn Huyền Ách Thiên lập tức hít vào một ngụm khí lạnh!

Làm bọn hắn chấn động không chỉ là thủ đoạn một kiếm này của Cố Dương chém giết tất cả cường giả Thần triều.

Bọn họ càng thêm chấn động là phần khống chế lực lượng tinh diệu đến mức tận cùng này của Cố Dương!

Thánh cảnh còn dễ nói.

Dù sao số lượng cũng không tính là nhiều.

Nhưng phía dưới chính là hắc giáp chiến sĩ lấy hàng trăm triệu để tính này!

Hơn nữa bọn họ đứng ở ngoài tường thế giới, cách Huyền Minh đại lục không xa, thậm chí có thể nói là rất gần!

Dưới tình huống này Cố Dương có thể thao túng chính xác kiếm khí, tại không ảnh hưởng đến một cường giả Huyền Minh đại lục mà chém giết vạn người!

Thủ đoạn bực này quả thực kinh khủng đến cực điểm!

Mà điều này cũng khiến trong lòng đám người Huyền Ách Thiên chấn động không gì sánh được.

Chẳng qua ngay khi vô số người khâm phục kính sợ ngẩng đầu nhìn lên Cố Dương.

Cố Dương lại là thần sắc lạnh nhạt.

Giải quyết xong tất cả cường giả Thần triều, thân hình Cố Dương cũng chuyển động, trực tiếp xé rách không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở phía trên lỗ hổng to như vậy.

Một đám cường giả Hắc Nguyên Thần Triều chính là thông qua lỗ hổng không gian này từ thượng giới tiến vào Huyền Minh đại lục.

Để chấm dứt hậu hoạn, Cố Dương cũng không có chút ý tứ chần chờ.

Tiện tay vung lên.

Hai đại nguỵ Pháp Tắc Chi Lực không gian và thời gian thình lình hiển nhiên là thẩm thấu ra.

Trong nháy mắt phong bế lỗ hổng này lại!

Sau đó Cố Dương bắt đầu lấy hai đại ngụy pháp tắc chi lực thời không, bố trí trận pháp!

Ngăn cách lối đi giữa hai giới!

Tránh phát sinh chuyện thần triều xâm lấn!

Chẳng qua nói là phong kín, không bằng nói là khôi phục kéo dài thời gian cho bức tường Thế Giới, mặc dù trận pháp của Cố Dương hôm nay có trình độ cực cao, nhưng muốn hoàn toàn ngăn cách sự dò xét của thần triều thượng giới, không thể nghi ngờ là có chút người si nói mộng.

Cho nên bố trí trận pháp, chính xác mà nói chỉ là kéo dài thời gian.

Đợi đến khi hàng rào của thế giới tự mình sửa chữa.

Thế thì tác dụng của trận pháp này coi như đã đạt được .

Nhưng mặc dù như thế.

Cố Dương thi triển chiêu này, vẫn là khiến mọi người cả kinh.

"Hízz, Cố Dương thế mà còn biết bố trí trận pháp?"

"Quả là cực kỳ giống Hủy Diệt Thánh Tôn lúc trước."

"Thế này sao so sánh được? Hủy Diệt Thánh Tôn đâu có yêu nghiệt như Cố Dương!"

"Đúng vậy, ta thấy Cố Dương bố trí trận pháp hết sức huyền diệu tối nghĩa, tạo nghệ khắc sâu, ngay cả trận pháp đại sư cao cấp nhất Huyền Minh đại lục đều xa xa không bằng!"

"Thật sự là một yêu nghiệt toàn năng nha!"

Từng đợt thanh âm thán phục vang lên liên tiếp từ trong

miệng một đám Thánh Cảnh truyền ra.

Mà một đám cường giả phía dưới, thì đã sớm oanh động lên.

"Thành công rồi!"

"Chúng ta giữ vững rồi sao?"

"Đâu chỉ là giữ vững! Các ngươi không nhìn thấy sao? Một kiếm vừa rồi của Cố Dương chính là đem toàn bộ hắc giáp chiến sĩ xóa bỏ!"

"Quá kinh khủng!"

"Cố Dương... Thật sự chỉ là một vị thiên kiêu sao? Thực lực này, ngay cả Thánh Chủ Đạo Thiên cũng còn kém xa?"

"Nói nhảm! Những hư ảnh hung thú Cố Dương độ kiếp lúc trước đã có thể so với Chuẩn Thần rồi!"

"Cố Dương... Thật sự là quá yêu nghiệt!"

Trong âm thanh nghị luận chấn động của một đám đông.

Cố Dương cũng là bố trí xong trận pháp.

Trở lại bên cạnh đám người Huyền Ách Thiên.

Thấy vậy, mấy người Huyền Ách Thiên cũng vội vàng tiến lên chắp tay nói lời cảm tạ.

Tâm tình của từng người cũng vô cùng kích động.

Cũng có người dùng thần sắc phức tạp.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy bất đắc dĩ.

Huyền Ách Thiên cũng như thế.

Phải biết rằng, nhi tử ruột của hắn Huyền Kiếm Nhất, thế nhưng chết thảm trong tay Cố Dương, mặc dù hắn hiểu được là nhi tử Huyền Kiếm Nhất của mình tự tìm chết.

Chẳng trách ai được.

Nhưng lúc đối mặt với Cố Dương, trong lòng ít nhiều sẽ có một chút không thoải mái.

"Cố Dương, đại chiến lần này còn may là có ngươi đó!"

"Câm miệng! Tên thật của vị đại nhân này há để bọn ta có thể hô thẳng ư? Ta cảm thấy cái tên Tru Tiên Kiếm Khách này thích hợp với hắn hơn."

"Nói cũng đúng, Tru Tiên Kiếm Khách, đã kết hôn chưa?"

"Tru Tiên Kiếm Khách, đây là một ít Thánh Thạch, kính ý nho nhỏ không đáng nhắc tới."

Một đám Thánh cảnh lập tức vây quanh Cố Dương thành một đoàn, đều lộ ra vẻ mặt tươi cười.

Có người tặng lễ, có người còn muốn trực tiếp gả nữ nhi cho hắn.

Ngay từ đầu Huyền Ách Thiên còn có chút xoắn xuýt, nhưng cuối cùng vẫn buông lỏng nắm đấm, vẻ mặt tươi cười tiến lên chắp tay.

"Tru Tiên Kiếm Khách, may mắn có ngươi, nếu không Huyền Minh Đại Lục chúng ta... chỉ sợ hôm nay sẽ bị xóa khỏi lịch sử."

"Đúng vậy, nếu không phải Tru Tiên kiếm khách yêu nghiệt như thế, Huyền Minh đại lục chúng ta thật đúng là nguy rồi!"

Đối với sự tâng bốc của đám cường giả, trên mặt Cố Dương từ đầu đến cuối chỉ mang theo một ý cười nhạt.

Lão tổ Chu Tước thánh địa cũng vô cùng cảm thán ngẩng đầu nhìn Cố Dương được mọi người vây quanh, không khỏi nhớ lại trận đại chiến Đông Hoang cách đây không lâu.

Lúc đó Cố Dương cũng giống như hôm nay, xoay đổ tình thế, lật ngược thế cục!

"Đông Hoang có thiên kiêu này, Huyền Minh đại lục có thiên kiêu này, quả là đại hạnh nha!"

Ngay lúc vô số người điên cuồng thổi phồng Cố Dương.

Cố Dương chỉ là hơi chắp tay.

"Chư vị, ta còn có chút chuyện, cho nên không muốn cùng các vị nói chuyện phiếm nữa, đi trước một bước."

Tiếng nói vừa phát ra.

Cố Dương chính là trực tiếp xé rách không gian, thân hình trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

Cố Dương vốn cảm giác mình đã quen với loại tràng diện này.

Nhưng nhìn thấy từng cường giả Thánh cảnh đẩy con gái mình ra làm tiểu thiếp của mình thì thật khó đối phó!

Cho dù là Cố Dương cũng có chút chịu không nổi, vì vậy tùy tiện tìm một lý do, chuồn mất tại chỗ!

Nhìn thấy Cố Dương biến mất, một đám Thánh cảnh hai mặt nhìn nhau, thần sắc có chút quái dị.

"Không phải nói Tru Tiên Kiếm Khách mê nữ sắc sao? Tại sao lại không giống với trong lời đồn vậy?"

"Đây không phải là nói nhảm sao? Các ngươi cũng nhìn xem vị nhữ nhi nhà mình là mặt hàng gì, có thể không dọa chạy Tru Tiên

Kiếm Khách sao?"

"Lão già nhà ngươi, còn nói ta, vị kia nhà ngươi chẳng phải cũng như vậy sao?"

Nói xong, chính là có một ít Thánh cảnh vì chuyện này mà cãi nhau mặt đỏ tía tai.

Rất có ý tứ ra tay đánh nhau.

Nhìn thấy vậy, Huyền Ách Thiên cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

"Được rồi chư vị, bây giờ dưới sự hỗ trợ của Tru Tiên Kiếm Khách, nguy cơ đã được giải trừ, đại chiến đã hạ màn. Kế tiếp... Còn phải bận rộn một đoạn thời gian dài nữa."

Nghe thấy Huyền Ách Thiên nói như vậy.

Thánh Cảnh khác cũng dừng tranh luận, dồn dập gật đầu.

Dù sao...

Đại chiến kết thúc, quét dọn chiến trường cũng cần hao phí thời gian rất lâu.

Mặt khác là gia cố bức tường thế giới, tăng cường biện pháp phòng ngự xung quanh hàng rào thế giới.

Tránh lại bị Hắc Nguyên thần triều công phá phòng ngự.

Đương nhiên có lẽ đối phương cũng không dám trở lại.

Dù sao Hắc Nguyên thần triều lần này xâm lấn toàn diện, có thể nói là tổn thất thảm trọng!

Không chỉ chết một đám Thánh Cảnh, ngay cả Thần Chủ của Hắc Nguyên Thần triều cũng chết thảm ở đây!

Còn tổn thất một tia thần niệm của cường giả Thần Cảnh.

Có lẽ đối phương cũng không dám dễ dàng đến đây nữa!

Khi mọi chuyện kết thúc.

Một đám cường giả của Huyền Minh đại lục cũng nhao nhao tách ra.

Rời khỏi Huyền Minh Thành, ai về nhà nấy, mỗi người về quê nhà.

Mà đám Thánh cảnh lại tiếp tục trấn thủ Huyền Minh thành, phòng ngừa xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.

Cùng lúc đó.

Sự tích truyền kỳ về Cố Dương, cũng là lấy tốc độ cực kỳ khủng bố trong nháy mắt truyền khắp Trung Châu, sau đó lấy Trung Châu làm trung tâm, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Huyền Minh Đại Lục!

Giờ phút này, tất cả mọi người đều biết đại danh của Cố Dương!

Mà khi bọn họ biết Cố Dương không đến hai mươi tuổi, chính là trở thành người mạnh nhất Huyền Minh đại lục hiện nay...

Lập tức, tất cả mọi người ở Huyền Minh đại lục rung động sợ hãi thán phục!

Trong khi tất cả mọi người cảm thấy kinh thán không thôi đối với truyền thuyết sự tích về Cố Dương.

Thượng giới.

Hắc Nguyên thần triều.

Trên bầu trời hình như có một tầng mây đen bao phủ.

Trong thần triều, vô số người đều cúi đầu, vẻ mặt kinh hãi.

Mà ở phía trên, thình lình có một lão giả áo đen đạp không mà đứng.

Lão giả sắc mặt đỏ bừng, rõ ràng là phẫn nộ tới cực điểm!

"Hỗn trướng!"

"Quả thực là vô liêm sỉ!"

Giờ phút này ánh mắt lão giả rõ ràng nhìn về phía Huyền Minh đại lục.

Trong ánh mắt, lửa giận ngút trời hiện lên!

"Chết hết rồi!"

"Đã chết hết!"

"Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?"

Lão giả không ngừng gào thét.

Bên dưới, vô số cường giả Thần triều cúi đầu lạnh run.

Sắc mặt bọn họ trắng bệch.

Trong lòng cũng vô cùng kinh hãi.

Trước đây không lâu, bàn thờ Thần Chủ đã tắt khiến toàn bộ Hắc Nguyên Thần Triều chấn động!

Thậm chí ngay cả vị lão tổ Thần Cảnh kia cũng bị dẫn động!

Lão tổ lại thi triển một tia thần niệm trực tiếp vượt qua thời không tiến vào Huyền Minh đại lục.

Vốn tưởng rằng Thần Cảnh buông xuống, Huyền Minh đại lục sẽ bị cầm xuống dễ như trở bàn tay!

Nhưng kết quả lại nằm ngoài dự đoán của mọi người!

Chết rồi!

Tất cả đều chết!

Tổng cộng có hàng trăm triệu Sinh Tử cảnh, Vũ Hóa cảnh, Vương cảnh và Hoàng cảnh!

Cùng với tất cả cường giả Thánh cảnh đi ra ngoài không một ai may mắn thoát khỏi, toàn bộ đều ngã xuống!

Bàn thờ đại biểu hồn phách của bọn họ cũng nhao nhao dập tắt!

Một màn này khiến cho lão tổ Thần Cảnh giận tím mặt!

"Hỗn trướng!"

"Ta cũng muốn xem đến tột cùng là đã xảy ra chuyện gì!"

Lửa giận công tâm, lão giả hít sâu một hơi, lập tức tác động tới thần niệm.

Dự định nhìn xem bên trong Huyền Minh đại lục phát sinh chuyện gì.

Nhưng không dẫn dắt còn đỡ, một khi dẫn dắt, sắc mặt lão giả đột nhiên trở nên hoảng sợ.

Bởi vì hắn phát hiện mình căn bản không thể cảm giác được đạo thần niệm kia của mình!

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

Hắn kinh hãi khó hiểu.

Đạo thần niệm kia của hắn chỉ cần mình nguyện ý, tùy thời đều có thể gọi nó về.

Nhưng lần này...

Lại không có phản ứng?

Điều này sao có thể!

Chẳng lẽ…

Con ngươi hắn bỗng nhiên co rụt lại.

Dường như là đoán được cái gì.

"Chẳng lẽ... bên trong Huyền Minh đại lục có ẩn giấu một vị Thần Cảnh?"

Mới có suy nghĩ như vậy, lão giả điên cuồng lắc đầu.

"Không!"

"Làm sao có thể!"

Một hạ giới có tài nguyên khô kiệt, sẽ không thể bồi dưỡng được một vị Thần Cảnh!

"Nhưng bất kể như thế nào... Bên trong Huyền Minh đại lục, tất nhiên là xuất hiện một tồn tại có thể diệt sát thần niệm Thần Cảnh!"

Sắc mặt lão lập tức trở nên nghiêm túc.

"Việc này... Phải bàn bạc kỹ hơn!"

Lão giả nắm chặt tay.

Sắc mặt hắn trở nên cực kỳ khó coi.

"Không lấy được nhưng lại tổn thất thảm trọng như vậy!"

"Thật là đáng chết!"

Tâm tình của hắn cực kỳ khó chịu!

Nếu không phải hàng rào của thế giới ngăn cách cường giả Thần Cảnh tiến vào.

Hắn đã sớm dẫn đội trực tiếp quấy cho Huyền Minh đại lục long trời lở đất, đâu cần phiền toái như vậy?

Sắc mặt lão giả Thần Cảnh trở nên cực kỳ khó coi.

Nhưng hắn lập tức thu liễm tính tình, ánh mắt có chút kiêng kị liếc qua hướng khác.

Rồi sau đó hắn trở lại trong thần triều.

Lớn tiếng nói: "Việc này không thể truyền ra ngoài mảy may, nếu không... giết chết bất luận tội!"

"Vâng! Lão tổ!"

Tất cả mọi người thần triều phía dưới toàn thân run lên, sắc mặt hơi trắng, liên tục gật đầu.

Mà ngay tại khi Hắc Nguyên Thần triều oanh động.

Huyền Minh đại lục cũng đắm chìm trong vui sướng.

Cố Dương thì trực tiếp rời Trung Châu, đã sắp trở về Đông Hoang.

Dù sao hắn sở dĩ đi Trung Châu, cũng chỉ là vì giải quyết Thần triều Thượng Giới này, nếu không trên đỉnh đầu vẫn luôn có khối

tảng đá lơ lửng, trong lòng của hắn cũng không thoải mái.

Bây giờ sự tình giải quyết, hắn tự nhiên cũng không có ý định ở lâu tại Trung Châu.

Mà mặt khác, Trung Châu cũng không có cơ duyên gì có thể làm hắn động tâm.

Cho nên, cũng không cần phải lưu lại.

Chờ Cố Dương trở lại Đông Hoang.

Sự tích Cố Dương tại Huyền Minh thành đã sớm truyền đến.

Trên đường đi vô số ánh mắt sùng bái khâm phục nhìn về phía hắn.

Thời điểm đến Chu Tước thánh địa.

Chúng nữ chính là khẩn cấp tiến lên đón.

"Phu quân!"

"Phu quân, chàng đã về!"

"Phu quân, ngươi không sao chứ?"

Các nàng cùng nhau vây quanh Cố Dương, kiểm tra xem trên người Cố Dương có thương thế hay không.

Hiển nhiên chuyện xảy ra ở Huyền Minh thành, các nàng cũng là có nghe thấy.

Đối với hắn cảm thấy rung động thán phục, đồng thời, không khỏi có chút lo lắng.

Dù sao nghe đồn trong Huyền Minh thành kia xuất hiện thần niệm của cường giả Thần Cảnh đấy!

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng mỉm cười.

Bàn tay to trực tiếp ôm chúng nữ vào trong ngực.

"Về phòng lại nói sau."

Khắp nơi đều là ánh mắt kích động kinh hãi.

Cố Dương trực tiếp mang theo chúng nữ, thân hình lóe lên, biến mất trên không trung.

Mà chứng kiến Cố Dương biến mất.

Từng trận thanh âm cảm thán cũng là nhịn không được truyền đến.

"Cô gia thật quá kinh khủng!"

"Chứ còn gì nữa?"

"Ý niệm của cường giả Thần Cảnh... Thế mà lại bị một kiếm của Cô gia giết chết trong tích tắc!"

"Chậc, hơn nữa ta nghe nói thực lực hiện giờ của cô gia, chém giết Thánh Cảnh đều là hạ bút thành văn, vô cùng dễ dàng!"

"Chậc chậc, lão tổ của Chu Tước thánh địa chúng ta cũng mới chỉ có Thánh cảnh mà thôi!"

"Chỉ có thể nói, không hổ là cô gia!"

Không ít tộc nhân Chu Tước thánh địa cũng nghị luận với việc này.

Trên mặt tràn đầy sùng bái cùng khâm phục!

"Tuy nhiên tại sao lão tổ lại không trở về cùng cô gia nhỉ?"

Bỗng nhiên có người nghi hoặc hỏi.

Bọn họ cũng không biết là lão tổ Chu Tước thánh địa bởi vì quan hệ giữa bản thân cùng Cố Dương.

Đã bị bọn Huyền Ách Thiên tôn sùng làm thượng khách, chiêu đãi ăn uống ngon lành.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trong khoảng thời gian này.

Cố Dương ngược lại cũng không nhàn rỗi.

Thỉnh thoảng lại dẫn theo chúng nữ ra ngoài du sơn ngoạn thủy khắp nơi.

Rất là thanh thản.

Đương nhiên...

Nói là du sơn ngoạn thủy.

Trên thực tế, Cố Dương cũng thuận tay đi thu hoạch một ít cơ duyên ở phụ cận.

Trong khoảng thời gian này Cố Dương mang theo chúng nữ đi tới Tây Mạc, cũng đi Bắc Nguyên, còn đi dạo Nam Lĩnh.

Trên cơ bản toàn bộ Huyền Minh đại lục đều đi một vòng.

Chuyến này, ngược lại thu hoạch có chút không ít

Trở lại Chu Tước thánh địa.

Cố Dương chính là ở trong bế quan thất, kiểm tra thu hoạch trong khoảng thời gian này của mình.

Trên thực tế, hiện giờ đối với hắn, những thứ được gọi là Linh dược bảo bối kia đã không còn có tác dụng lớn nữa.

Vì vậy trong khoảng thời gian này tài nguyên mà hắn thu thập đều là Thánh Thạch!

Thánh Thạch chính là tài liệu chuyên dùng cho tu luyện trong Thánh Cảnh.

Tại Huyền Minh đại lục có thể nói là cực kỳ khan hiếm!

Mà Cố Dương sở dĩ thu thập nhiều Thánh Thạch như vậy, nguyên nhân có hai điều.

Thứ nhất là tồn trữ nhiều một chút, đề phòng lúc cần.

Mà một mặt khác là vì muốn đi tới thượng giới!

Hôm nay các phương diện hắn đều đạt đến bình cảnh.

Nguỵ pháp tắc không cách nào đột phá thành pháp tắc.

Thần cấp kiếm pháp không cách nào đột phá trở thành Chí Tôn pháp, các phương diện đều bị hạn chế.

Mà nếu như muốn nó đạt được đột phá, Thượng Giới, chính là phải đi mới được!

Lúc trước hắn tìm được một truyền tống trận thời thượng cổ, hắn nhớ nơi đó có thể thông thẳng đến thượng giới!

Lúc ấy thực lực của hắn còn chưa đủ mạnh, đương nhiên là không dám dễ dàng tiến vào thượng giới.

Nhưng hôm nay...

Lại có thể đi thượng giới tra xét hư thực!

Chẳng qua trước khi đi, tự nhiên cũng cần chuẩn bị kỹ càng các mặt.

Vì lý do an toàn, Cố Dương cũng không có ý định mang theo chúng nữ tới đó.

Suy cho cùng, Thượng giới cũng không thể so sánh với Huyền Minh đại lục!

Nguy cơ bốn bề!

Coi như là mình, cũng là chưa chắc có thể bảo hộ các nàng an toàn!

Vì vậy trong lúc thu thập tài nguyên, vừa vặn có thể bầu bạn với các nàng.

Điểm này, chúng nữ cũng rất hiểu.

Cũng không có càn quấy.

Chỉ là lưu luyến không rời!

Chuyện này rất bình thường.

Bây giờ Cố Dương đã có thể trực tiếp đi đến thượng giới.

Trước khi đi còn có một số chuyện cần chuẩn bị.

Dù sao trong khoảng thời gian này cũng không rảnh rỗi, từ sau khi đột phá Vương cảnh, rất nhiều thứ còn chưa kịp sửa đổi!

Nghĩ đến đây, Cố Dương vẫy tay một cái.

Cỏ khô quen thuộc liền rơi vào trước người hắn.

Nhìn cỏ khô.

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Bây giờ đột phá Vương cảnh, thời gian hắn có thể sửa chữa đã

kinh khủng vượt đến một tỷ năm!

Chỉ sợ cho dù là cường hãn như Thần cảnh, thậm chí là Chí Tôn...

Thọ nguyên của họ đều không đạt tới hạn mức kinh khủng như vậy!

Mà ngần ấy năm tháng dài đằng đẵng...

Chắc chắn cỏ khô này sẽ phát sinh biến hoá!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

Rồi sau đó không chần chờ nữa.

Chậm rãi nhắm mắt lại.

"Sửa đổi cỏ khô, thời gian là... 1 tỷ năm trước!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương lập tức mở mắt.

Cũng chính là giờ phút này.

Phía trên cỏ khô, rõ ràng là quang mang mãnh liệt!

Vù vù!

Một luồng khí tức ác liệt mà huyền diệu từ trên cỏ khô lan tràn ra.

Đây là lần đầu Cố Dương chứng kiến cỏ khô phát sinh biến hóa bậc này.

Ánh mắt hắn không khỏi sáng lên, tràn đầy mong chờ nhìn qua cỏ khô.

Ngay sau đó.

Một chiếc lá đen kịt hiện ra trước mắt.

Cùng lúc đó.

Cố Dương rõ ràng từ bên trong phiến lá đen kịt kia, cảm nhận được một cỗ khí tức quen thuộc!

Đó là...

Lực lượng không gian!

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương không khỏi hiện lên kim mang.

Nhìn thẳng vào chiếc lá đen kịt kia.

Một hàng chữ chỉ có hắn mới có thể nhìn thấy rõ ràng hiện lên ở trước mắt.

【 Không Gian Huyền Diệp, trong đó ẩn chứa một tia không gian đại đạo chân ý, nếu ngộ tính siêu phàm, có thể lĩnh ngộ được không gian đại đạo 】

Nhìn thấy vậy, trong ánh mắt Cố Dương rõ ràng hiện ra một tia kinh hỉ.

Quả nhiên không khác với suy đoán của hắn lắm.

Đây đúng là một chiếc lá ẩn chứa không gian đại đạo chân ý!

Cùng hủy diệt Hồng Diệp ngược lại không sai biệt lắm!

"Mặc dù bây giờ vẫn chưa nắm giữ được, nhưng thu hoạch lại tương đối phong phú nha!"

Cố Dương thập phần hài lòng nhẹ gật đầu.

Có điều chính lúc này, trên cỏ khô lại lần nữa phát sinh biến hóa!

Lại có một đạo bạch sắc quang mang phóng lên cao!

Phát giác đến đây, đồng tử Cố Dương mãnh liệt co rụt lại.

"Đây là..."

Cố Dương trừng to mắt.

Từ bên trong bạch sắc quang mang kia, hắn đúng là phát hiện ra khí tức thời gian!

Chẳng lẽ...

Ông!

Ngay khi Cố Dương đang suy đoán.

Ánh sáng trắng tan đi.

Giờ phút này.

Phía trên cỏ khô, rõ ràng là ngưng tụ ra hai phiến lá!

Một chiếc trong đó là không gian huyền diệp đen kịt, mà bên cạnh huyền diệp rõ ràng là có một chiếc lá màu trắng sinh cơ dạt dào!

"Chuyện này..."

"Lại một lá cây?"

"Một tỷ năm, lại là trực tiếp sửa đổi ra hai chiếc lá?"

Cố Dương mừng rỡ vô cùng.

Rồi không chút do dự ngưng thần nhìn sang phiến lá màu

trắng.

Kim quang quen thuộc hiển hiện ngay trước mắt hắn.

Sau đó một hàng tin tức cũng trải ra trước mắt.

【 Thời Gian Sương Diệp, trong đó ẩn chứa một tia đại đạo chân ý Thời Gian, nếu ngộ tính siêu phàm, có thể từ trong đó lĩnh ngộ ra Thời Gian Đại Đạo 】

"Quả nhiên là thời gian!"

Nhìn thấy vậy, đồng tử Cố Dương không nhịn được co rụt lại.

Trên mặt cũng lộ ra vẻ vui sướng.

Không ngoài dự liệu của hắn.

Lá cây này quả nhiên ẩn chứa một tia chân ý đại đạo thời gian!

"Không nghĩ tới... Một tỷ năm sửa chữa, lại là trực tiếp thu hoạch phần thưởng phong phú như thế!"

Cố Dương vẻ mặt vui mừng.

Điều này thật sự làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Sau đó cỏ khô không có biến hóa gì nữa.

Hiển nhiên sửa chữa đã xong.

Trong lúc cảm khái, Cố Dương cũng lấy xuống hai chiếc lá một đen một trắng, rồi ném vào trong nhẫn trữ vật, cùng Hủy Diệt Hồng Diệp đặt ở cùng một chỗ!

Chờ đi Thượng Giới, nội tình gia tăng, đến lúc đó lại sửa chữa một phen...

Nói không chừng mình chính là có thể trực tiếp nắm giữ ba

loại đại đạo này!

Nghĩ đến đây, trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy chờ mong!

Hắn ta hận không thể lập tức đến Thượng giới!

Chẳng qua...

Cũng không cần quá sốt ruột.

Nghĩ đến đây, hắn lắc đầu.

Sau đó, thần sắc hắn ngưng lại.

Ánh mắt rõ ràng nhìn về phía cỏ khô.

"Hửm?"

"Chẳng lẽ... cỏ khô này còn có thể sửa đổi?"

Vốn Cố Dương còn tưởng rằng một tỷ năm, đủ để cỏ khô biến thành trạng thái nguyên thủy nhất.

Nhưng bây giờ xem ra dường như cũng không như thế!

Trên cỏ khô rõ ràng là còn có một vài chỗ vết đứt màu vàng khô.

Nói cách khác...

Bên trên còn có lá cây!

"Một tỷ năm cũng không thể làm cỏ khô trở lại trạng thái ban đầu?"

Cố Dương nhất thời khiếp sợ nhịn không được hít sâu một hơi.

Cỏ khô này.

Rốt cuộc từ đâu tới?

Huyền Minh đại lục, lại tồn tại bảo bối như thế?

Hắn sợ hãi thán phục không thôi.

Sau đó sau khi cảm khái, hắn đem cỏ khô này thu vào trong nhẫn trữ vật.

"Xem ra... Chỉ có thể chờ sau khi ta đột phá tới Thánh cảnh lại tìm hiểu thôi."

Cảm khái lai lịch của cỏ khô thật bất phàm!

Cố Dương cũng khẽ lắc đầu.

Sau đó vẫy tay một cái.

Chính là có một khối ngọc thạch kỳ quái rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Khối ngọc thạch này chính là bảo bối hắn lấy được sau khi chém giết Huyền Kiếm Nhất.

Khi đó hắn chính là nhìn ra vật này bất phàm, nhưng chưa kịp sửa chữa.

"Không biết đây rốt cuộc là bảo bối gì?"

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi lộ ra tò mò cùng chờ mong.

Sau khi tỉ mỉ đánh giá một phen.

Cố Dương phát hiện ngọc thạch này bị long đong, dường như hắn không nhìn thấy bất cứ hào quang nào.

Trong lúc suy tư, Cố Dương cũng không chần chờ, trực tiếp

nhắm mắt lại.

Rồi sau đó tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi ngọc thạch, thời gian là... 100 triệu năm trước!"

Bởi vì cũng không biết rõ lai lịch ngọc thạch này, cũng không cách nào lợi dụng vận mệnh trực tiếp nhìn ra tin tức chi tiết.

Cho nên...

Lấy lý do bảo thủ, Cố Dương cũng không trực tiếp sửa đổi đến một tỷ năm trước.

Lỡ như 1 tỷ năm trước ngọc thạch này còn chưa sinh ra thì chẳng phải là uổng phí bảo bối này sao?

Một trăm triệu năm tuy rằng cũng rất dài, nhưng ở trong mắt Cố Dương xem ra.

Nếu như số năm của bảo bối này thời hạn dưới một trăm triệu năm...

Có vẻ không thể gọi là bảo bối gì nữa rồi!

Cho nên sau một phen cân nhắc, xác định sửa chữa một trăm triệu năm!

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là không kịp chờ đợi mở mắt ra, ngưng thần nhìn sang.

Cũng chính là giờ phút này.

Phía trên ngọc thạch quả nhiên tản mát ra một cỗ quang thải khác.

Từng đợt ánh sáng màu trắng nhu hòa xuất hiện, bao trùm lại toàn bộ ngọc thạch.

Sau đó liền tản mát ra từng đợt khí tức thấm vào ruột gan.

Không khỏi khiến tâm tình Cố Dương đều thư giãn không ít.

Phát giác được đến đây.

Con mắt Cố Dương hơi sáng lên.

Rất rõ ràng...

Khối ngọc thạch này đúng là một thứ tốt!

Cũng không lâu lắm.

Bạch sắc quang mang nhu hòa kia đều tràn vào trong ngọc thạch.

Yên lặng như tờ.

Sau khi ánh sáng trắng tan đi.

Ngọc thạch cũng hoàn toàn rơi vào yên tĩnh.

Cố Dương lần nữa nhìn lại.

Phát hiện ngọc thạch đã biến thành thập phần mềm mại có ánh sáng lộng lẫy.

Chỉ cần nhìn qua đã có thể nhìn ra đó không phải vật phàm!

Cố Dương cũng là mắt sáng lên, trong ánh mắt có kim mang hiển hiện.

Ngưng thần nhìn về phía ngọc thạch.

Mà lần này...

Bên trên không còn là không phản ứng gì mà hiện lên từng văn tự.

【 Hồn Ngọc Thiên Tỏa, chính là Hộ Thân Chí Tôn Khí mà một vị cường giả Chí Tôn nào đó đã luyện chế thành từ ba trăm triệu năm trước, trong đó ẩn chứa sức mạnh khủng bố của vị cường giả Chí Tôn kia. Sau khi kích phát, có thể bộc phát ra lực phòng ngự kinh khủng! Một trăm triệu năm trước ngoài ý muốn bị thất lạc ở hạ giới.”

Nhìn thấy văn tự hiện ra trước mắt.

Cố Dương nhất thời vui mừng quá đỗi.

Đây chính là một pháp khí Chí Tôn!

Sau khi cẩn thận xem xét một phen.

Cố Dương không khỏi ánh mắt sáng lên.

Còn là một món binh khí chí tôn hộ thể, hơn nữa trong ngọc thạch này còn dung hợp với sức mạnh của một vị cường giả Chí Tôn!

"Đồ tốt!"

Cố Dương có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Không ngờ còn thu hoạch như vậy.

Đeo hồn ngọc thiên tỏa ở bên hông.

Cố Dương liền thu hồi ánh mắt.

"Như vậy tiếp theo liền thử sửa đổi Thiên Tuyệt Kiếm một chút đi."

Trong ánh mắt Cố Dương hiện ra điểm điểm tinh mang.

Trong một trăm triệu năm sửa chữa trước.

Thiên Tuyệt Kiếm đã được tăng lên tới Thần cấp!

Chẳng qua ở trong Thần cấp... Cũng chỉ có thể xem như hạ phẩm.

Nhưng hiệu quả của Thiên Tuyệt Kiếm cực kỳ xa xỉ.

Chỉ là nếu đặt ở Thượng giới chỉ sợ không có xuất sắc như vậy.

Cho nên trước khi rời đi...

Cố Dương tự nhiên tính toán vận dụng sửa đổi 1 tỷ năm này.

Đồng thời hắn cũng muốn nhìn xem thêm một tỷ năm Thiên Tuyệt Kiếm có thể đột phá hay không!

Thành tựu vũ khí Chí tôn trong truyền thuyết!

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương lập loè quang mang.

Không chút chần chờ, hắn lấy Thiên Tuyệt kiếm ra đặt trước người.

Chợt chậm rãi nhắm mắt lại.

"Thay đổi Thiên Tuyệt Kiếm, thời gian là một tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương bỗng nhiên mở to mắt.

Cùng lúc đó.

Một cỗ khí tức huyền diệu kỳ lạ thình lình từ trên thân Thiên Tuyệt Kiếm lan tràn ra.

Phát giác được cỗ khí tức này, thần sắc Cố Dương không khỏi ngưng tụ!

Rất nhanh.

Phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm, bắt đầu từng bước tăng lên!

Thần cấp trung phẩm... Thần cấp thượng phẩm, phẩm cấp Thiên Tuyệt Kiếm tăng lên cũng không tính là nhanh.

Điều này cũng bình thường.

Dù sao trời sinh kiếm phôi càng về sau, tăng lên chính là càng hao phí thời gian.

Nếu là người bình thường đạt được trời sinh kiếm phôi, đúng là không cách nào không ngừng tăng lên phẩm cấp kiếm phôi giống như hắn!

Đạt đến lĩnh vực Thần cấp, mặc dù chỉ tăng lên một phẩm cấp, nhưng cần hao phí hàng ngàn hàng vạn năm!

Thậm chí hơn mười vạn năm đến trăm vạn năm cũng là chuyện bình thường!

Đương nhiên nếu trong tay Cố Dương có một ít tinh thạch rèn đúc đặc thù, có lẽ có thể đẩy nhanh tốc độ một chút.

Chẳng qua tại một tỷ năm tuế nguyệt dài dằng dặc, tinh thạch rèn đúc trân quý dường như cũng không trọng yếu!

Trong nhận thức của đa số mọi người, kiếm phôi trời sinh tăng lên rất khó khăn.

Bởi vì đột phá là có khả năng thất bại!

Nhưng bọn họ cũng không biết là sở dĩ thất bại, chính là sử dụng tinh thạch rèn đặc thù, hoặc là một ít phương pháp đặc thù

khác, khiến cho kiếm phôi trời sinh được tăng lên!

Loại đề thăng này không ổn định, tự nhiên là có xác suất thất bại.

Nhưng như Cố Dương thì tương đối đặc thù.

Bởi vì hắn vốn không can thiệp bất cứ thứ gì.

Có thể nói hoàn toàn để cho kiếm phôi trời sinh tự động phát triển một trăm triệu năm, mới có thể trở thành Thần cấp như hiện tại!

Cho nên...

Đối với Thiên Tuyệt Kiếm, muốn thăng tiến cũng không xảy ra bất cứ sai lầm hay vấn đề gì!

Đều là nước chảy thành sông!

Trong lúc cảm khái, đồng tử Cố Dương không khỏi hơi co rụt lại.

Bởi vì giờ khắc này phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm thình lình đã tăng lên tới Thần cấp cực phẩm!

Chênh lệch đến mức này, tâm tình cùng tinh thần Cố Dương nhất thời cũng trở nên hồi hộp.

"Có cơ hội lại đột phá không?"

Cố Dương không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Duy trì một tỷ năm kinh khủng tăng lên tới Thần cấp cực phẩm cũng sẽ không để cho Cố Dương có bao nhiêu ngoài ý muốn.

Hắn quan tâm hơn là...

Thiên Tuyệt Kiếm liệu có thể tiếp tục đột phá!

Trở thành Chí Tôn khí!

Nếu như có thể thành công...

Vậy thì át chủ bài và thủ đoạn khi hắn đi tới Thượng giới sẽ càng thêm sung túc!

Cũng không cần phải lo lắng những thứ kia!

Mà trong ánh mắt vô cùng chờ mong của Cố Dương.

Phía trên Thiên Tuyệt Kiếm không ngờ lại là hào quang vô cùng chói mắt.

Nhìn thấy vậy.

Con ngươi Cố Dương bỗng nhiên co rụt lại.

Trong lòng càng mừng rỡ!

Dường như...

Muốn đột phá?

Đột phá tới cấp Chí Tôn trong lời đồn kia!

Nghĩ đến đây, ngực Cố Dương nhất thời kích động không ngừng phập phồng.

Nhưng đúng lúc này, sự tăng cường của Thiên Tuyệt Kiếm bỗng dừng lại.

Cũng chính là giờ phút này...

Khí tức quen thuộc đột nhiên truyền tới từ phía trên bầu trời!

Phát giác được cỗ khí tức tràn ngập uy nghiêm này.

Lông mày Cố Dương lập tức nhịn không được hơi nhíu lại!

"Thiên kiếp đến rồi!"

"Xem ra đã đột phá thành công!"

Cố Dương mừng rỡ vô cùng.

Ngay sau đó, Thiên Tuyệt Kiếm cũng phát ra một tiếng rung động mãnh liệt.

Chợt trực tiếp xuyên việt thời không, trong nháy mắt xuất hiện ở bên ngoài.

Thấy vậy, thân hình Cố Dương chuyển động, cũng đã đi ra bên ngoài, đứng giữa không trung.

Nhìn khí thế kinh khủng trên bầu trời!

"Thiên kiếp cùng trước kia Thiên Tuyệt Kiếm gặp phải có chút tương tự."

"Tuy nhiên khí tức phải mạnh mẽ hơn rất nhiều!"

Cố Dương đánh giá thiên kiếp, trong lòng cũng có một chút tính toán.

Mà cùng lúc đó.

Dị tượng trên bầu trời không chỉ lan tràn toàn bộ Đông Hoang, mà ngay cả Trung Châu, Tây Mạc, Bắc Nguyên cũng có thể cảm nhận rõ ràng thiên kiếp đáng sợ lơ lửng trên bầu trời kia!

Lập tức, từng đợt âm thanh thán phục vang lên từ bốn phía.

"Đó là cái gì?"

"Dường như là thiên kiếp?"

"Kỳ quái... Dường như thiên kiếp này là một loại thiên kiếp đặc thù mà chỉ có vũ khí mới gặp!"

"Chà... Ta nhớ là vũ khí muốn dẫn động thiên kiếp thì ít nhất cũng phải đột phá Thánh cấp cực phẩm chứ?"

"Chẳng lẽ nói, có thần khí sắp hiện thế?"

Trong lúc nhất thời có rất nhiều cách nói.

Vô số người cũng nhao nhao suy đoán không thôi.

So sánh với nhau, một đám cường giả Đông Hoang sau khi nhìn thấy thiên kiếp quen thuộc trên bầu trời, trong nháy mắt liền phản ứng lại.

"Tất nhiên là vị yêu nghiệt kia!"

"Mau nhìn, quả nhiên là thanh kiếm kia!"

"Hízz... Lần này mới qua bao lâu? Ta nhớ lúc trước thanh kiếm kia đã bước vào Thần cấp nhỉ?"

"Bây giờ lại đưa tới thiên kiếp, chẳng lẽ lại muốn đột phá?"

"Đột phá Thần cấp?"

"Đó là vũ khí cấp bậc gì?"

"Ta không biết nha."

Thời điểm bọn họ than thở, lại có chút kinh ngạc cùng ngây ngốc.

Bởi vì...

Ngay cả trên thần khí là phẩm cấp gì bọn họ cũng không rõ.

Tự nhiên cũng không nhìn ra cái gì cả!

Bọn họ có thể nhìn ra được...

Thiên kiếp mà Thái Tuyệt Kiếm gặp phải, rất mạnh!

Mạnh hơn lần trước rất nhiều!

Không biết thanh thần khí kia có thể kháng cự không?

Đang lúc suy tư cảm khái, bọn hắn cũng bắt được thân ảnh của Cố Dương.

Lập tức từng người đều sùng bái khâm phục Cố Dương.

Rặc rặc!

Đúng lúc này.

Bầu trời lập tức vang lên tiếng sấm!

Thiên kiếp...

Sắp giáng lâm rồi!

Vù vù...!

Giữa không trung.

Thiên Tuyệt Kiếm cũng giống như nhận ra chuyện mình sẽ gặp phải tiếp theo, lập tức phát ra từng trận thanh âm vo ve.

Từ âm thanh biểu đạt ra, dường như có chút kích động cùng chờ mong?

Thấy vậy, khóe miệng Cố Dương không khỏi hiện ra vẻ tươi cười.

"Cũng rất có tính cách."

Cố Dương không nhanh không chậm đứng giữa không trung,

hai tay ôm quyền, cũng yên lặng quan sát.

Khoảnh khắc sau từng luồng thiên kiếp khủng khiếp từ trên trời giáng xuống!

Leng keng!

Bịch!

Từng trận âm thanh kim loại va chạm không ngừng vang lên giữa không trung!

Khiến vô số người kinh hãi khó hiểu là.

Lần dẫn động kim thạch chi kiếp này đã kinh khủng hơn lần trước vô số lần!

Thiên kiếp đáng sợ kia chỉ trong nháy mắt đã lưu lại dấu vết trên Thiên Tuyệt Kiếm!

Thậm chí thân kiếm Thiên Tuyệt còn có ý muốn nứt ra!

Điều này không khỏi khiến cho vô số cường giả nhíu mày.

Dù sao...

Đây chẳng phải là tin tức tốt gì!

"Có chút không chịu nổi sao?"

Nhìn thấy vậy, Cố Dương ngược lại cũng không bất ngờ.

Hắn có thể cảm thụ được đặc thù của thiên kiếp lần này, không bình thường!

Ngay cả thần khí...

Cũng hoàn toàn không thể đỡ được!

Cũng may là Thiên Tuyệt Kiếm!

Nếu là một món thần khí bình thường khác xuất hiện...

E rằng chỉ vừa đối mặt đã bị thiên kiếp chém thành từng mảnh vụn!

"Nguyên nhân gặp phải loại tình huống này, vẫn là vì thân kiếm không quá chắc chắn."

"Muốn làm cho nó biến thành vững chắc, ngược lại cũng không phiền toái."

Cố Dương hơi suy nghĩ nỉ non một phen, chợt ngẩng đầu lên, trong ánh mắt hiện ra từng trận tinh mang.

Ngay sau đó.

Hắn rõ ràng giơ tay lên.

Từng đạo pháp tắc đáng sợ bất ngờ từ trong cơ thể hắn tuôn ra!

Nhanh chóng phóng về phía Thiên Tuyệt kiếm khó khăn thừa nhận kiếp nạn giữa không trung!

Sau đó lập tức chui vào trong thân kiếm!

Nhất thời.

Trên thân kiếm rõ ràng là có thêm vài đạo đường vân huyền diệu!

Đường vân xuất hiện.

Trong nháy mắt.

Thiên kiếp lại lần nữa giáng lâm, đúng là không thể rung

chuyển được Thiên Tuyệt Kiếm mảy may!

"Ông ông!"

Dường như Thiên Tuyệt Kiếm cũng nhận ra sự hỗ trợ của chủ nhân mình.

Nó lập tức phát ra một tràng tiếng reo cực kỳ vui vẻ.

Hình như là đang biểu đạt cảm ơn.

Cố Dương dựa vào dùng mấy đại ngụy pháp tắc chi lực khắc lên thân kiếm, chống cự thiên kiếp biến thành thập phần đơn giản và nhẹ nhõm.

Thời gian chỉ vừa qua chưa đầy hai nén hương.

Mấy đạo thiên kiếp cuối cùng không ngờ lại hung mãnh vô cùng rơi vào trên thân Thiên Tuyệt Kiếm!

Thiên kiếp này uy lực rất khủng bố.

Cho dù là một đám Thánh Cảnh nhìn thấy, cũng không tránh khỏi thần sắc chấn động không thôi.

Nhưng dưới thiên kiếp khủng bố đó lại nổ vang.

Thiên Tuyệt Kiếm chỉ hơi run run, sau đó khôi phục bình thường, cũng không có chịu bất cứ ảnh hưởng gì!

Đến lúc này, thiên kiếp rốt cuộc đạt tới cực điểm, rất nhanh tiêu tán đi!

Mà một màn này cũng rơi vào trong mắt vô số người.

"Vậy mà... thành công rồi!"

"Là ở trên kiếm phôi kia tuyên khắc phù văn nào đó sao?"

"Kia dường như là ngụy pháp tắc chi lực trong truyền thuyết!"

"Hízz, trước đó xem thanh kiếm kia chống cự còn khó khăn như thế, hiện tại lại có thể nhẹ nhàng như vậy!"

"Không hổ là nam nhân kia nha!"

Vô số người thán phục không thôi.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn ngập khâm phục cùng sùng bái!

Nếu là những người khác, bọn họ có lẽ sẽ cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng đối phương là Cố Dương, loại tình huống này dường như cũng phi thường bình thường?

Thậm chí bọn họ đều cảm giác có chút không quen.

Dù sao ngày thường Cố Dương nếu là độ kiếp, đều sẽ lựa chọn làm một ít động tác lớn.

Lần độ kiếp này... Ngược lại có vẻ khá bình tĩnh!

Leng keng... Leng keng...!

Sau khi độ kiếp thành công, Thiên Tuyệt Kiếm liền nhảy nhót bay thẳng về phía Cố Dương.

Chợt một hồi nhảy lên, vững vàng rơi vào trong tay Cố Dương.

Thân ảnh Cố Dương cũng hơi lóe lên, trở lại gian phòng của mình.

Hắn cảm thụ được khí tức đáng sợ phát ra từ trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

Lông mày không khỏi có chút kinh ngạc nhíu lại.

"Hửm?"

"Không đột phá cấp bậc Chí Tôn sao?"

Cố Dương có chút kỳ quái.

Bởi vì dưới sự điều tra của mình lại phát hiện, phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm này lại không phải cấp bậc Chí Tôn!

Mà là ngụy Chí Tôn cấp!

Phát giác được điểm này, Cố Dương nhíu mày.

Sau đó hắn lại cẩn thận xem xét một phen.

Lúc này mới hiểu rõ tình huống cụ thể.

"Xem ra cũng giống công pháp pháp tắc thông thường."

Dựa theo bình thường mà nói, dưới sự thay đổi chiều không gian sửa đổi khủng bố một tỉ năm, Thiên Tuyệt Kiếm đột phá đến cấp chí tôn cũng không phải là việc khó.

Nhưng tình huống trước mắt lại là Thiên Tuyệt Kiếm chỉ là cấp ngụy Chí Tôn.

Mà điểm quan trọng nhất của việc muốn trở thành cấp bậc Chí Tôn chính là được tuyên khắc lực lượng pháp tắc chân chính trên vũ khí!

Kể từ đó, Chí Tôn khí mới được chế tạo thành!

"Quả nhiên là cần pháp tắc sao?"

Sau khi phát giác được điểm này, Cố Dương cũng không khỏi lộ vẻ bất đắc dĩ.

Tuy hiện giờ Thiên Tuyệt Kiếm không phải cấp bậc Chí Tôn, chỉ là cấp ngụy Chí Tôn, nhưng cũng may là khoảng cách tới cấp Chí Tôn chân chính cũng không chênh lệch quá xa!

Chỉ cần mình có thể nắm giữ pháp tắc chi lực chân chính kia, là có thể tùy thời đúc ra một kiện Chí Tôn khí!

"Xem ra... Chuyến đi thượng giới rất nhanh sẽ thành rất vội vàng."

Cố Dương không khỏi lắc đầu thở dài.

Vốn dĩ hắn còn muốn làm nhiều chuẩn bị hơn một chút rồi tiến về thượng giới.

Như vậy ít nhiều gì an toàn một chút.

Nhưng nghĩ kỹ lại, chuyện này thật sự là không cần thiết!

Dù sao hắn ta cũng không rõ rốt cuộc Thượng giới là tình huống gì.

Thứ hắn chuẩn bị chưa chắc có thể sử dụng được.

Về phần con át chủ bài...

Hiện tại, át chủ bài của hắn rất nhiều, trừ phi là trực tiếp gặp phải cường giả Chí Tôn cảnh!

Nếu không gặp phải cường giả khủng bố như Thần Cảnh.

Hắn muốn chạy trốn mà nói cũng không có vấn đề gì quá lớn.

"Về phần tu vi và pháp tắc... Tạm thời không thay đổi."

Cố Dương dừng một chút.

Nguyên nhân không sửa chữa pháp tắc cũng rất đơn giản.

Không muốn lãng phí.

Lấy kiến thức cùng nội tình của hắn bây giờ, không cách nào khiến cho lực lượng pháp tắc đạt được tăng lên.

Cho nên coi như sửa chữa...

Cũng chỉ lãng phí cơ hội thôi!

Trước khi sửa chữa, hắn cần tận mắt chứng kiến sức mạnh pháp tắc và sự tồn tại chân chính của chí tôn chi pháp!

Như vậy hắn mới có niềm tin sau khi sửa chữa sẽ cải tiến một đám công pháp và vũ khí để trở thành chí tôn chi pháp!

Về phần tu vi...

Đối với hắn mà nói Vương cảnh tầng bảy cùng Vương cảnh tầng mười ba đỉnh phong không có khác biệt quá lớn.

Cho nên cũng không cần gấp gáp sửa đổi.

"Như vậy... đã đến lúc xuất phát!"

Cố Dương thần sắc ngưng tụ.

Sau đó rời khỏi bế quan thất.

Tìm được chúng nữ.

Trong phòng.

Các nàng Hoàng Âm Khuynh Thành rõ ràng là đang ngồi xung quanh nhau, nghiên cứu thảo luận chuyện về phương diện tu luyện.

Thần sắc cực kỳ nghiêm túc.

Mà Cố Dương đến, cũng là làm cho các nàng mặt lộ vẻ mừng

rỡ.

Nhưng đồng thời trong đáy mắt cũng hiện ra một tia mất mát cùng nhớ nhung.

Bởi vì Cố Dương xuất quan đại biểu cái gì, các nàng trong lòng đều phi thường rõ ràng...

"Phu quân... Ngươi đang tính toán rời đi sao?"

Diệp Khuynh Thành đi lên phía trước, lưu luyến không rời ôm lấy cánh tay Cố Dương.

Cố Dương chậm rãi gật đầu.

"Ừm, các phương diện đều đã chuẩn bị không sai biệt lắm."

"Ta qua đây... Cũng là nói lời tạm biệt với các ngươi, thuận tiện lưu lại cho các ngươi một ít thứ."

Nói xong, Cố Dương liền vung tay lên.

Từng trận bàn vô cùng mạnh mẽ phảng phất như không cần tiền bị hắn ném đầy trên mặt đất.

"Những trận bàn này đều có thể so với Thần Cảnh, tru sát Thánh cảnh không thành vấn đề!"

"Nếu có gia hỏa không có mắt dám đến trêu chọc các ngươi, không cần do dự, trực tiếp giết chết hắn là được!"

Cố Dương có chút tự tin nói.

Với tạo nghệ Thần cấp của hắn bây giờ, việc bố trí ra trận pháp Thần cấp căn bản không thành vấn đề.

Gần như toàn bộ trận bàn đều là trận pháp Thần cấp!

Chỉ cần một đạo bất kỳ nào cũng có thể nhẹ nhàng tru sát Thánh Cảnh!

Có át chủ bài như vậy bảo vệ.

Có lẽ cũng không thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

"Phu quân, trên đường đi chàng phải thật cẩn thận đấy!"

"Đúng vậy phu quân, đến Thượng giới... tất cả đều phải cẩn thận hơn, dù sao đó cũng là nơi xa lạ!"

"Chúng ta cũng nhất định sẽ tu luyện thật tốt, tranh thủ đuổi kịp phu quân!"

Chúng nữ giống như chúng tinh phủng nguyệt vây quanh Cố Dương, nhu tình bốn phương, trong ánh mắt tràn đầy yêu thương cùng không nỡ.

Cố Dương trong lòng cũng có chút không nỡ.

Dù sao lần này rời đi, lần sau gặp lại cũng không biết phải đợi tới khi nào.

Chẳng qua số lượng Thánh Thạch hắn chuẩn bị vẫn là rất nhiều.

Ít nhất có thể khiến hắn qua lại nhiều lần!

Cho nên...

Hắn có thời gian vẫn sẽ trở về một chuyến.

Cuối cùng, sau khi tạm biệt chúng nữ.

Cố Dương trực tiếp hướng phía đại trận tiến đến.

Giờ phút này, một con mèo mập đứng trên vai Cố Dương.

Dường như có chút run rẩy.

"Làm sao vậy? Không gặp nhau lâu như vậy, đã bị dọa thành như vậy rồi?"

Cố Dương nhìn bộ dáng này của Thanh Loan không khỏi cảm thấy có chút buồn cười hỏi.

"Chủ nhân... Khí tức thật khủng bố!"

"Thanh Loan có chút sợ hãi."

Thanh Loan run rẩy đáp.

Mặc dù Cố Dương cũng không tận lực bộc phát khí tức, nhưng loại lực áp bách này... chỉ sợ là bắt nguồn từ sâu trong linh hồn.

Dù sao thực lực của Cố Dương bây giờ thật sự tăng lên rất nhiều!

Mà Thanh Loan mới là cảnh giới Sinh Tử mà thôi.

Ngay cả Vũ Hóa cảnh cũng không có, tự nhiên sẽ cảm thấy sợ hãi đối với khí tức trên người mình.

Chương 795 - Thanh Loan hoá Phượng Hoàng

"Ha ha."

"Thực lực của ngươi bây giờ đích xác có chút yếu."

"Muốn đi Thượng giới cùng ta... Một chút thực lực như thế vẫn chưa đủ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Sau đó đưa tay rơi vào đỉnh đầu Thanh Loan.

Tâm niệm vừa động.

"Thay đổi huyết mạch Thanh Loan, thời gian là... ba trăm triệu năm trước!"

Cố Dương sở dĩ không có trực tiếp sửa chữa đến 1 tỷ năm trước, cũng là bởi vì...

Thông qua năng lực vận mệnh, hắn nhìn thấy huyết mạch cổ xưa nhất của Thanh Loan... Cũng chỉ mới sinh ra ba trăm triệu năm trước!

Nói cách khác, đây đã là hạn mức cao nhất của huyết mạch Thanh Loan!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Mà huyết mạch cổ xưa này Cố Dương cũng có chút quen thuộc.

Bởi vì huyết mạch dị chủng Thái Cổ phản tổ cuối cùng của Thanh Huyền Thánh Ưng Thanh Loan, là thần thú Phượng Hoàng trong truyền thuyết!

Ầm ầm!

Trong nháy mắt sửa chữa xong.

Thanh Loan cũng vỗ cánh mạnh mẽ bay lên bầu trời.

Giờ phút này, lông vũ trên dưới toàn thân Thanh Loan đều dựng thẳng lên thật cao.

Một cỗ quang mang hỏa hồng rõ ràng lăng không hiển hiện, bao phủ nó vào trong đó.

Đó là hào quang giống như hỏa diễm, cũng tản mát ra khí tức cực kỳ nóng rực!

Nhìn thấy vậy.

Ánh mắt Cố Dương cũng sáng lên.

"Huyết mạch Phượng Hoàng đã bắt đầu dung hợp."

"Xem ra tốn không bao lâu."

Nhìn thấy như vậy, Cố Dương cũng không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười.

Dưới sự thức tỉnh hoàn toàn của huyết mạch Phượng Hoàng trong cơ thể.

Thanh Loan rõ ràng đã kêu lên một tiếng thanh thúy!

Thanh âm này phảng phất có thể xuyên thấu kim loại!

Cứ thế xông thẳng lên trời!

Tiếng vang vọng khắp chân trời!

Mà dưới tiếng kêu to, toàn thân Thanh Loan bắt đầu lột xác!

Lông vũ màu xanh trên người nó biến mất không thấy gì nữa.

Thay vào đó là lông chim đỏ rực như lửa!

Cùng lúc đó.

Khí tức phát ra trên người Thanh Loan cũng bắt đầu trở nên cường hãn!

Chỉ giây lát đã đột phá đến Sinh Tử cảnh đỉnh phong, thậm chí trong nháy mắt vượt qua cực hạn, đột phá Vũ Hóa cảnh...

Tốc độ đó quá nhanh, nếu để cho một đám Thánh cảnh nhìn thấy, sợ là cũng không nhịn được mà líu lưỡi cảm thán!

Không chỉ Cố Dương yêu nghiệt, ngay cả yêu thú bên người cũng khủng bố như thế! Biến thái!

Chẳng qua huyết mạch mang đến thực lực tăng lên có hạn.

Mặc dù đã bộc phát toàn bộ huyết mạch Phượng Hoàng, nhưng cũng chỉ làm cho Thanh Loan đột phá đến Vũ Hóa cảnh tầng mười.

Thậm chí còn không thể đột phá tới cực hạn.

"Chủ nhân, chuyện này..."

"Thanh Loan đa tạ chủ nhân truyền công!"

Đang lúc Cố Dương suy tư.

Tiếng cảm động vui mừng của Thanh Loan rõ ràng vang lên trong đầu hắn.

Giờ phút này Thanh Loan đã hoàn toàn dung hợp huyết mạch Phượng Hoàng.

Từ chim non Thanh Huyền ban đầu đã chuyển thành một con Đại Hồng Điểu!

Đương nhiên điểm đặc thù chỏm lông màu Thanh Huyền trên đỉnh đầu Thanh Loan vẫn còn ở đó.

Nhìn qua có phần đặc biệt.

"Ha ha, hiện tại nói lời cảm ơn còn quá sớm."

"Một chút thực lực như vậy còn chưa đủ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Chợt tiện tay duỗi ra, trực tiếp từ trong túi trữ vật cầm ra một gốc Thánh dược.

Thánh dược này là đặc biệt cho yêu thú dùng, có thể giúp nó đột phá cực hạn, tăng lên tu vi!

Vô cùng hi hữu!

Nhưng tác dụng có hạn.

Chỉ có tác dụng với yêu thú.

Nếu không phải bên cạnh mình có yêu thú, Cố Dương đoán chừng đều sẽ quên thu thập tài nguyên đặc thù bực này.

"Chuyện này... Chủ nhân!"

"Nếu ta có thể dùng đan dược này, thực lực có thể tăng vọt!"

"Ít nhất có thể đột phá Vương cảnh!"

Thanh Loan mừng rỡ vô cùng nói.

"Ồ?"

"Đã như vậy thì nhanh uống vào đi, đừng để ta phải thất vọng."

Cố Dương hơi nhíu mày, không khỏi khẽ cười nói.

"Vâng chủ nhân!"

"Nhất định Thanh Loan sẽ không để chủ nhân thất vọng!"

Nói xong, Thanh Loan chính là tiếp nhận Thánh dược kia từ trong tay Cố Dương.

Rồi sau đó trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Ầm ầm!

Thánh dược nhập thể, không ngờ lại là từng đợt lực lượng cường hãn tuôn ra.

Trong nháy mắt đã phủ kín toàn thân!

Vì để triệt để hấp thu dược hiệu của thánh dược.

Thanh Loan cũng hiện ra bản thể!

Hai cánh xòe ra, dài tới hơn vạn trượng!

Thân thể khổng lồ, lại che khuất bầu trời!

Thanh Loan khổng lồ như thế, cũng ở giữa không trung xoay quanh, bắt đầu hấp thu sức mạnh bên trong thánh dược!

Vù vù!

Thanh Loan không ngừng huy động cặp cánh lửa đỏ khổng lồ đến mức tận cùng.

Mà khí tức trên người nó... cũng bắt đầu không ngừng tăng lên mạnh mẽ!

Vũ Hóa cảnh tầng mười một, Vũ Hóa cảnh tầng mười hai, Vũ Hóa cảnh tầng mười ba!

Chỉ trong thời gian một lát ngắn ngủi.

Tu vi của Thanh Loan chính là trực tiếp đột phá đến cực hạn của Vũ Hóa cảnh!

Chẳng qua Thanh Loan với tư cách là Yêu thú, dù cho đã đột phá cực hạn của Vũ Hóa Cảnh, nhưng vẫn chưa dẫn tới Thiên Kiếp!

Thấy vậy, Cố Dương có chút kinh ngạc.

Dưới tình huống bình thường bất kể là loài người hay là yêu thú, đột phá Vương cảnh đều sẽ dẫn tới thiên kiếp.

Sao Thanh Loan không có?

Hắn vô cùng kinh ngạc, chợt trong mắt hiện ra trận trận kim mang.

Sau khi điều tra một phen, hắn đã hiểu rõ nguyên nhân.

"Thì ra là thế..."

"Tính đặc thù của huyết mạch Phượng Hoàng sao?"

"Lại còn có loại chuyện này."

Cố Dương lộ ra vẻ mặt quỷ dị.

Khiến hắn không nghĩ tới là...

Sở dĩ Thanh Loan không dẫn động thiên kiếp là bởi vì huyết

mạch Phượng Hoàng!

Trong Truyền thuyết thần thú Phượng Hoàng sinh ra lúc còn nhỏ chính là Vương cảnh!

Mà Thanh Loan chỉ có Vũ Hóa cảnh, đột phá Vương cảnh cũng chỉ đạt đến cảnh giới cơ bản nhất của Phượng Hoàng.

Đương nhiên không thể dẫn tới thiên kiếp!

Dù sao Phượng Hoàng trong mắt thiên đạo thấp hơn vương cảnh mới là kỳ quái!

Đối với điều này, Cố Dương cũng không khỏi cảm khái lắc đầu...

Mà trong lúc cảm khái.

Thanh Loan...

Cuối cùng cũng đột phá đến Vương cảnh!

Anh!

Một hồi tiếng kêu thanh thúy rõ ràng là từ trong miệng Thanh Loan phát ra!

Giờ phút này Thanh Loan hiển nhiên hưng phấn tới cực điểm!

Nàng đột phá!

Nàng thế mà thật sự đột phá đến Vương cảnh!

Cảnh giới bực này nếu là trước kia thì ngay cả nghĩ nàng cũng không dám tưởng tượng!

Nhưng hiện tại dưới sự trợ giúp của chủ nhân, nàng không chỉ có huyết mạch phản tổ, thức tỉnh huyết mạch Thần Thú Phượng

Hoàng, còn phục dụng thánh dược, thành công phá vỡ gông cùm xiềng xích, đột phá đến Vương cảnh!

Mà những chuyện này cũng phải cảm ơn chủ nhân!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Thanh Loan nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy cảm động.

"Chủ nhân..."

"Chủ nhân trợ giúp Thanh Loan như thế mà Thanh Loan cũng không biết nên báo đáp như thế nào cho tốt."

Thanh Loan có chút lo lắng nói.

Bởi vì nàng cũng phát hiện, mặc dù mình thức tỉnh huyết mạch Phượng Hoàng, tu vi đột phá Vương Cảnh...

Nhưng đối mặt với chủ nhân vẫn cảm thấy vô lực thật sâu!

Thực lực của chủ nhân quá kinh khủng!

Tu vi của bọn họ đều là Vương cảnh, nhưng thực lực hoàn toàn không cùng một cấp bậc!

"Ha ha, ngươi là chim của ta, nào có cái gì mà báo đáp hay không?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng nói.

Nghe đến đó, Thanh Loan cũng mừng rỡ không thôi.

Chỉ là câu kia của chủ nhân 'Ngươi là chim của ta' nghe cảm thấy là lạ.

Nhưng nàng cũng không thèm để ý điểm này.

"Chủ nhân, để ta chở người bay một đoạn vậy!"

Thanh Loan lập tức duỗi hai tay ra, nằm rạp dưới chân Cố Dương.

"Được."

Cố Dương chậm rãi gật đầu, ngay sau đó đứng trên cái đầu to lớn của Thanh Loan.

Trên thực tế sở dĩ hắn mang theo Thanh Loan, chủ yếu nhất là muốn làm công cụ di chuyển thay thế.

Dù sao...

Cường độ không gian của Thượng giới như thế nào còn không rõ ràng.

Nếu như không thể xé rách không gian thì nói về tốc độ di chuyển tốt nhất là nên có một con tọa kỵ!

Về phần phi chu thì quá mức cồng kềnh.

Thanh Loan chở Cố Dương, tâm tình cũng thoải mái sảng khoái.

Hai cánh rõ ràng không ngừng chấn động.

Một người một chim đã tự do bay lượn ở phía chân trời.

Keng!

Chỉ thấy hai cánh Thanh Loan chấn động, trong nháy mắt có thể xông ra xa vài dặm!

Tốc độ cực nhanh, không hề thua kém một vài cường giả Hoàng cảnh hay thậm chí là Thánh cảnh bao nhiêu!

Mà đây, cũng là điều Cố Dương muốn thấy.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng có chút hài lòng gật đầu.

Dưới sự vỗ cánh tận lực của Thanh Loan, bọn hắn cũng nhanh chóng tới gần chỗ của đại trận truyền tống viễn cổ.

Xôn xao!

Trên mảnh đất hoang mênh mông bát ngát.

Hỏa hồng cự điểu khổng lồ đến che khuất bầu trời rõ ràng là xoay quanh đáp xuống đất.

"Chủ nhân, đây chính là Truyền Tống Trận thông đến thượng giới sao?"

Xoẹt một tiếng!

Cự điểu khổng lồ kia rõ ràng biến thành một tiểu hồng điểu tròn xoe, đáp xuống trên vai Cố Dương.

"Ừm."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Không thể không nói, tốc độ Thanh Loan đi đường đích xác xa xỉ.

Chờ đến Thượng Giới, nghĩ đến việc Thanh Loan có thể giúp là không nhỏ.

Trước mắt chính là vị trí của đại trận truyền tống Viễn Cổ.

Cố Dương đạp trên hư không.

Cúi đầu nhìn một mảnh trụi lủi bên dưới.

So với lần trước, hiển nhiên mảnh sơn mạch này đã có thêm chút màu xanh lá.

Đã có chút sinh cơ.

Không còn tử khí trầm trầm như lúc trước nữa, lúc đó một luồng sinh cơ cũng không còn.

Rất khó để người ta hoài nghi xem nơi này có cất giấu bí mật gì hay không.

Nghĩ đến đây, Cố Dương liền lắc đầu.

Bàn tay to trực tiếp hướng không trung vẫy một cái.

Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!

Trong nháy mắt.

Từng trận pháp được trực tiếp mở ra.

Lộ ra một tòa siêu cấp viễn cổ đại trận bên trong!

Cố Dương mang theo Thanh Loan trực tiếp đáp xuống trận nhãn bên trên đại trận.

"Đây là viễn cổ truyền tống đại trận đi thượng giới sao?"

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Trước mặt hắn lúc này chính là trung tâm trận pháp, rõ ràng có một bệ đá.

Trên bệ đá có một chỗ lõm, giống như dùng để khảm vào vật phẩm gì đó.

"Đây chính là chỗ đặt Thánh Thạch?"

Cố Dương thấy vậy, liếc mắt liền nhìn ra tác dụng của nó.

Chẳng qua hắn cũng không có vội vã lập tức truyền tống.

Mà là lợi dụng năng lực vận mệnh cẩn thận điều tra tình huống của đại trận này một phen.

Trước tiên phải làm rõ truyền tống đại trận này là truyền tống ngẫu nhiên, hay chỉ định truyền tống!

Nếu không, truyền tống ngẫu nhiên chẳng phải sẽ trở nên rất phiền toái sao?

Trong mắt Cố Dương lập tức có kim mang lưu động.

Tức khắc, tin tức liên quan tới đại trận trước mắt cũng hiện lên ngay trước mắt.

Sau khi tra xét một phen.

Cố Dương thở phào nhẹ nhõm.

Cũng may, phương vị đại trận này truyền tống hẳn là phụ cận Hắc nguyên thần triều, không phải truyền tống ngẫu nhiên.

Vậy hắn liền yên tâm.

"Thanh Loan, chuẩn bị đi thôi."

Cố Dương hô một câu với Thanh Loan dường như có chút tò mò đánh giá đại trận.

"Vâng chủ nhân!"

Nàng vội vàng nhảy lên vai Cố Dương, trong thanh âm dường như cũng mang theo một tia chờ mong.

Thượng giới mà chủ nhân nói rốt cuộc sẽ là thế giới ra sao?

So với Huyền Minh đại lục thì có gì khác nhau chứ?

Không chỉ là nàng, Cố Dương cũng là có chút tò mò cùng chờ

mong.

Vì vậy hắn không còn do dự nữa.

Hắn trực tiếp móc ra từng khối Thánh Thạch cực lớn từ trong ngực, đặt tại các vị trí của truyền tống đại trận.

Sau khi chuẩn bị xong toàn bộ.

Cố Dương cũng không chần chờ nữa, trực tiếp thôi động Viễn Cổ Truyền Tống Trận này!

Leng keng... Leng keng...!

Trong nháy mắt thúc giục.

Mặt đất lập tức rung động kịch liệt.

Cả tòa đại trận phảng phất lung lay sắp đổ trong chấn động này.

Từng đợt quang mang từ bốn phương tám hướng vọt tới, bao bọc lấy Cố Dương cùng Thanh Loan.

Ngay sau đó...

Chỉ thấy hào quang lóe lên một cái.

Sau đó...

Thân ảnh Cố Dương cùng Thanh Loan, đã hoàn toàn biến mất không thấy!

Cùng lúc đó.

Trên các phương vị của đại trận, Thánh Thạch cũng hoàn toàn hóa thành tro bụi, dập tắt trong không trung...

Chu Tước thánh địa.

Lúc này Chu Tước thánh địa lão tổ mới vừa trở lại trong thánh địa.

Thời gian lúc trước vẫn luôn ở Trung Châu.

Vừa trở về, lão tổ dự định đi tìm Cố Dương.

Kết quả lại đạt được tin tức Cố Dương rời Huyền Minh đại lục tiến về thượng giới.

"Cái gì?"

"Cố Dương đi thượng giới rồi?"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Lão tổ nhất thời vẻ mặt kinh ngạc, thần sắc cũng cực kỳ phức tạp.

"Thế lực Thượng Giới rắc rối phức tạp, hơn nữa tình huống cụ thể như thế nào mọi người đều không rõ, Cố Dương tùy tiện tiến tới như vậy... Thật sự là..."

Trên mặt hắn hiện lên vẻ lo lắng.

Bên cạnh, Chu Tước thánh chủ cũng an ủi: "Yên tâm đi lão tổ, hiện tại Cố Dương là người mạnh nhất Huyền Minh đại lục chúng ta, hơn nữa... Với thực lực của hắn, tất nhiên có thể gặp dữ hóa lành, sẽ không xảy ra chuyện gì!"

Nghe đến đó, lão tổ Chu Tước thánh địa cũng không khỏi nhẹ gật đầu.

"Nói cũng đúng."

"Với tính cách của Cố Dương, cũng đúng là không xảy ra chuyện được, điều kiện tiên quyết là... Hắn không nên liều lĩnh như lúc trước."

Lão tổ Chu Tước thánh địa không khỏi lộ ra nụ cười bất đắc dĩ.

Mặc dù hắn biết bản tính của Cố Dương là có chút cẩn thận.

Nhưng thái độ khiêu khích Hắc Nguyên thần triều lúc trước của Cố Dương vẫn khiến hắn nhớ rõ như in!

Chỉ hi vọng Cố Dương đến thượng giới đừng càn rỡ như thế là tốt rồi.

Khiêm tốn làm việc mới là vương đạo!

Trong lúc cảm khái.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Trong nháy mắt, thời gian năm ngày trôi qua.

Một lầu hai khách điếm bình thường.

Cố Dương mặc một thân kỳ trang dị phục, rõ ràng là ngồi ở trước bàn, ngón tay gõ gõ bàn.

"Bước vào thế giới hoàn toàn mới này đã năm ngày rồi, năm ngày này xem như có chút thu hoạch nhỏ."

Cố Dương hơi trầm ngâm.

Cũng đúng như hắn tưởng tượng.

Không gian thượng giới cực kỳ cứng rắn, cho dù là hắn, muốn xé rách không gian chạy đi đều sẽ phi thường cố hết sức!

Mặt khác, trong năm ngày này, Cố Dương cũng là tìm hiểu được các loại tin tức liên quan tới thượng giới!

Thượng giới vô biên vô hạn.

Hơn nữa nơi này cũng không chỉ là một thế giới đơn độc!

Mà là có ba ngàn đại thiên thế giới!

Mỗi một đại thế giới, diện tích đều cực kỳ rộng lớn.

Lấy Huyền Minh đại lục làm so sánh, ngàn tỷ Huyền Minh đại lục cộng lại cũng chưa chắc có thể so sánh với một khu vực của đại thiên thế giới!

Đúng vậy!

Kinh khủng như vậy đấy!

Lúc trước Cố Dương thăm dò được tin tức này, còn kém chút cho là mình nghe lầm.

Dù sao...

Dưới cái nhìn của hắn, diện tích đại lục Huyền Minh có thể nói là vô cùng rộng lớn.

Bây giờ xem ra...

Mình quả thực có chút ếch ngồi đáy giếng rồi.

Suy nghĩ một chút cũng thấy đúng.

Nếu như diện tích của đại thế giới ở Thượng giới không lớn thì lấy đâu ra danh xưng thượng giới chứ?

Trừ những thứ đó ra, Cố Dương cũng hiểu được.

Hiện tại vùng đại thế giới hắn đang ở này, tên là Kiếm Vực!

Đó chính là địa bàn của một vị siêu cấp cường giả - Bất Hủ Kiếm Đế!

Đồng thời, Cố Dương cũng hiểu rõ về sự phân chia cảnh giới

sau khi đến Thần Cảnh.

Phía sau Thánh cảnh chính là Hư Thần cảnh, mà phía trên Hư Thần cảnh là cảnh giới Chí Tôn!

Trên Chí Tôn là Đế Cảnh!

Vị Bất Hủ Kiếm Đế kia, chính là siêu cấp cường giả Đế cảnh!

Tu vi đột phá Đế Cảnh, dõi mắt nhìn khắp ba ngàn thế giới rộng lớn này, đều có thể chiếm cứ một phương trở thành bá chủ!

Mà ở trong Đế cảnh cũng chia cao thấp!

Chẳng qua cụ thể phân chia thế nào thì Cố Dương tạm thời cũng không rõ.

Hắn cũng không sốt ruột tìm hiểu điểm này.

Đối với hắn mà nói...

Mục tiêu quan trọng nhất vẫn là điều tra được tin tức của Hắc Nguyên Thần Triều trước.

Sau đó tìm cơ hội diệt Hắc Nguyên thần triều!

Trong ánh mắt Cố Dương nhất thời hiện ra một tia sát ý nồng đậm!

Từ trước đến nay hắn ta luôn có thù tất báo!

Nếu Hắc nguyên thần triều không kết thù với hắn, hắn tự nhiên sẽ không để ý nhiều.

Nhưng bây giờ hai bên đã là kẻ thù không đội trời chung.

Thay vì luôn ở trong trạng thái bị động, còn không bằng chủ động xuất kích!

Chẳng qua trong quá trình điều tra, Cố Dương cũng có lý giải cực kỳ rõ ràng về phân chia thế lực lãnh địa trong Kiếm Vực.

Khác với hạ giới chính là.

Ở Thượng Giới, nhất định phải có Thánh Địa tọa trấn!

Mà thế lực phía trên Thánh Địa chính là thần triều!

Cũng chính là thế lực có cường giả Hư Thần cảnh tọa trấn!

Trên nữa, đó là rất nhiều thế lực khủng bố mà Chí Tôn tọa trấn!

Theo như hắn hiểu được bên trong Kiếm Vực này thì có những thế lực siêu cấp đại giáo bất hủ, trường sinh thế gia nắm giữ cường giả Chí Tôn tọa trấn!

Lại hướng lên trên, chính là có cường giả khủng bố Đế cảnh tọa trấn!

"Suy nghĩ hình như hơi xa."

Cố Dương lắc đầu.

Hắn không khỏi cười khẽ một tiếng.

Chỗ bây giờ, chẳng qua là an phận trong một góc Kiếm Vực.

Phải biết rằng bản thân kiếm vực, chính là bị phân chia làm Tam Đại Địa Giới.

Ngoại Vực, Nội Vực và Trung Thiên vực!

Như những thế lực đỉnh tiêm ở trên Chí Tôn, bình thường cũng đều ở trong nội vực, thậm chí là Trung Thiên vực mới có thể nhìn thấy.

Mà chỗ Cố Dương hiện tại, chẳng qua chỉ là ngoại vực Kiếm vực mà thôi.

Cái gọi là ngoại vực, bình thường đều là biên thuỳ biên giới của một đại giới.

Tương đối xa xôi, cho nên về phương diện tài nguyên cũng tương đối cằn cỗi.

Có thể nguyện ý cắm rễ phát triển ở nơi xa xôi này, đại bộ phận đều là thánh địa, hoặc là một ít thần triều thưa thớt.

Đương nhiên...

Nơi này nói là cằn cỗi, cũng chỉ nhằm vào nội vực thậm chí là Trung Thiên vực mà thôi.

Nếu như so sánh với Huyền Minh đại lục thì tốt hơn vô số lần!

Chỉ là từ phương diện linh khí, chính là có thể loáng thoáng nhìn thấy một chút.

Mức độ nồng đậm của linh khí, Huyền Minh đại lục căn bản không thể so sánh với Kiếm Vực Ngoại Vực!

Hơn nữa linh khí trong không khí có chút ngưng thực.

Phẩm chất của nó cũng tốt hơn nhiều so với Huyền Minh đại lục!

Nói tóm lại dù chỉ là ngoại vực, cũng là ở các phương diện đều có thể treo lên đánh Huyền Minh đại lục!

Vị trí hiện tại của Cố Dương chính là phía Đông của Kiếm Vực Ngoại Vực.

Nơi này chính là khu vực do Kim Viêm thần triều thống trị.

Mà Hắc Nguyên Thần triều lại giáp giới với Kim Viêm Thần triều, khoảng cách cũng không tính là xa.

Cho nên vận khí của mình coi như là tương đối tốt.

"Từ đây đi về phía bắc là có thể tiến vào lĩnh vực Hắc Nguyên thần triều, nhưng muốn trực tiếp đến Thần Triêu thành thì đường xá còn rất xa."

Cố Dương thu hồi hồi ức, trong ánh mắt không khỏi lộ ra một tia lăng lệ ác liệt.

Mặc dù có chút xa xôi, nhưng đối với Cố Dương mà nói, cũng không tính là cái gì.

Nghĩ đến đây, Cố Dương chậm rãi đứng dậy.

Khẽ vẫy tay với Thanh Loan đang híp mắt nghỉ ngơi bên cạnh.

"Thanh Loan, xuất phát thôi."

Nghe được Cố Dương kêu gọi, Thanh Loan lập tức mở to mắt, chợt rơi vào trên vai Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương cũng không có dừng lại, chính là trực tiếp rời khỏi khách điếm, đi ra tòa thành Kim Viêm thần triều này.

Chợt Thanh Loan lại không ẩn giấu khí tức nữa.

Bộc phát ra huyết mạch Phượng Hoàng đáng sợ.

Chở Cố Dương, hai cánh chấn động, gào thét xoay quanh bay lên trời, vỗ cánh bay về phía bắc!

Chờ đến khi Cố Dương cùng Thanh Loan rời đi.

Trong thành thị kia, từng bóng người thần sắc vô cùng ngưng trọng đứng trên lầu cao.

"Thành chủ đại nhân, vừa rồi đó là..."

"Là yêu thú Vương Cảnh!"

"Kỳ quái... Tại sao phụ cận lại đột nhiên xuất hiện yêu thú Vương cảnh?"

"Hơn nữa, khí tức này thật kinh người!"

"Không chỉ có vậy, ta còn cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ đáng sợ, đừng nên trêu chọc thì hơn!"

Người đứng trên lầu cao rõ ràng chính là cường giả đứng đầu thành thị vừa rồi.

Bọn họ mặc dù không tận mắt nhìn thấy bộ dáng của Cố Dương và Thanh Loan.

Nhưng lại cảm nhận được khí tức đáng sợ tỏa ra từ trên người bọn họ.

Thanh Loan cũng còn khá.

Khi bọn họ cảm nhận được khí tức kinh khủng trên người Cố Dương.

Nhất thời không ít người đều không nhịn được thần sắc biến đổi.

"Tạm thời ghi chép lại việc này đi."

"Vâng! Thành chủ đại nhân!"

"Vậy thành chủ đại nhân, chúng ta cần theo dõi sao?"

"Được rồi, đối phương vừa nhìn đã biết lai lịch bất phàm, vẫn không nên gây phiền toái."

"Thành chủ đại nhân nói đúng..."

Cố Dương tự nhiên là không biết mình và Thanh Loan rời đi khiến cho cao tầng tòa thành trì kia chấn động.

Chẳng qua cho dù biết, Cố Dương cũng sẽ không quá để ý.

Dù sao khí tức mạnh nhất trong tòa thành trì kia, cũng chỉ là Chuẩn Thánh mà thôi.

Căn bản không đáng nhắc tới.

Trên bầu trời.

Cố Dương ngồi ở trên lưng Thanh Loan bay đi cực nhanh.

Trước mặt có từng trận cuồng phong thổi tới.

Thổi tóc Cố Dương trở nên có chút phiêu dật.

Nhìn cảnh tượng bốn phía điên cuồng lui về phía sau.

Ánh mắt Cố Dương lại bỗng nhiên ngưng tụ.

Bởi vì ngay lúc hắn thưởng thức cảnh tượng đẹp bốn phía thì một cỗ cảm giác kỳ lạ bỗng nhiên vang lên trong đầu hắn.

"Gần đây có cơ duyên lớn?"

Con mắt Cố Dương hơi sáng lên.

"Thanh Loan, trước tiên đi xuống một chuyến."

"Vâng, thưa chủ nhân!"

Nghe được Cố Dương nói, Thanh Loan mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng cũng không hỏi nhiều, thân hình trực tiếp đột nhiên hạ xuống, vững vàng rơi trên mặt đất.

Mà thân thể cao lớn của Thanh Loan, cũng lại lần nữa thu nhỏ hóa thành Tiểu Hồng Điểu, đứng ở trên vai Cố Dương.

Cố Dương nhíu mày.

Ánh mắt hắn nhìn về một phương hướng nào đó.

Chợt chậm rãi đi về phía bên kia.

Trong rừng cây rậm rạp.

Một thiếu nữ rõ ràng tản bộ ở trong rừng.

Nàng ta mặc một thân y bào trắng kín kẽ, dáng người lại uyển chuyển động lòng người.

Giờ phút này nàng đang ngẩng cái đầu nhỏ lên, khi thì dò xét tình huống xung quanh, khi thì hơi nhíu mày.

Xem bộ dáng thì...

Dường như là lạc đường.

"Dựa theo trực giác, hẳn là phụ cận nơi này mới đúng, chẳng lẽ ta đi nhầm chỗ sao?"

Trên gương mặt xinh đẹp của thiếu nữ hiện ra một tia nghi hoặc.

Không khỏi gãi cái đầu nhỏ, nghiêng đầu tìm kiếm một phen, sau đó tiếp tục đi tới trước.

Mà sau khi thiếu nữ rời đi không lâu.

Trong bóng tối.

Cố Dương cũng chậm rãi đi ra.

"Đó là cơ duyên gì?"

Trong mắt Cố Dương hiện lên kim mang nhàn nhạt.

Hắn đã sớm phát hiện thiếu nữ, hơn nữa thông qua Vận Mệnh chi lực thăm dò được cơ duyên trên người thiếu nữ kia!

Nói đúng ra...

Là thấy được một màn hình ảnh đặc thù.

Giống như tình huống lúc trước khi nhìn thấy Diệp Khuynh Thành bị thương đột phá vậy.

Chắc hẳn xem như nhìn thấy tương lai sắp phát sinh.

Đương nhiên đó là chưa bao gồm tương lai của mình ở bên trong.

Trong hình ảnh, thiếu nữ bị người đuổi giết, sau đó hốt hoảng chạy trốn, ngoài ý muốn xông vào Trấn Ngục cấm địa ngay cả Thần Cảnh cường giả cũng không dám dễ dàng bước vào.

Sau đó trong ánh mắt cổ quái của Cố Dương, thiếu nữ một đường gặp vô số gian nan hiểm trở, lại là vô cùng kỳ dị hóa giải, sau đó từng bước đi tới một mảnh đất truyền thừa, hơn nữa thu hoạch truyền thừa trong đó!

Kết hợp tin tức chi tiết hắn nhìn thấy từ trên người thiếu nữ, Cố Dương cũng đại khái hiểu được.

"Đỗ Nguyệt Ngưng, chính là hậu duệ Chí Tôn. Sở dĩ du đãng ở nơi đây là bởi vì bị đuổi giết nên nàng đang chạy trốn."

"Cho nên..."

"Cái cấm địa trấn ngục kia, chính là của lão tổ Chí Tôn kia lưu lại phải không?"

Dù sao lúc trước lúc điều tra trấn ngục cấm địa này, hắn cũng

đã nghe qua.

Nghe đồn bên trong nguy hiểm trùng trùng, thậm chí có cường giả Thần Cảnh từng thử xông vào, kết quả lại chết thảm trong đó, ngay cả thần hồn cũng không thể tràn ra một tia!

Trấn ngục cấm địa cũng vì vậy mà nổi tiếng.

Làm cho vô số thế lực xung quanh nghe thấy đều sợ mất mật!

Căn bản không dám tùy tiện bước vào trong đó!

Nếu dưới tình huống bình thường, Đỗ Nguyệt Ngưng chẳng qua là Hoàng cảnh, muốn ở trong cấm địa nguy cơ tứ phía này mà sống sót cũng là vấn đề!

Càng đừng nói một màn y nhìn thấy hữu kinh vô hiểm một đường đi qua, thậm chí còn tìm được nơi được gọi là cơ duyên!

Hiển nhiên trong đó là có lão tổ của nàng hỗ trợ!

"Thú vị."

"Truyền thừa do Chí Tôn lưu lại sao?"

Trong lòng Cố Dương không khỏi có chút trở nên hiếu kỳ.

Đồng thời cũng có chút mừng rỡ.

Vừa mới chuẩn bị khởi hành chính là có thể tao ngộ cơ duyên bực này, cũng coi là niềm vui ngoài ý muốn.

Nghĩ đến đây, thân hình Cố Dương chớp động, đi theo phía sau thiếu nữ, cũng chính là Đỗ Nguyệt Ngưng.

Nhưng vào lúc này, một màn xuất hiện làm cho Cố Dương đầu đầy hắc tuyến.

"Ai nha, lại đi nhầm rồi, nơi đây vốn là tử lộ mà!"

Giờ phút này Đỗ Nguyệt Ngưng rõ ràng là đang nhìn bức tường đá cao vút đến tận mây ở trước mắt.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo không khỏi hiện ra một tia phiền muộn, nàng bất đắc dĩ quay đầu lại, giống như con ruồi không đầu, lại nhìn sang hướng khác.

Chứng kiến một màn này.

Cố Dương cũng nhịn không được che trán cảm thán.

"Lại là một tên mù đường."

Hắn chẳng thể ngờ Đỗ Nguyệt Ngưng có thể tu luyện tới Hoàng cảnh, mà lại là một dân mù đường.

Nàng là Hoàng Cảnh đó!

Rõ ràng là không cách nào phân biệt rõ ràng tình huống không gian xung quanh?

Loại tình huống này... thật đúng là hiếm thấy.

Dù sao, có thể tu luyện đến Hoàng cảnh, thiên phú tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Đọc qua liền không quên chỉ là thao tác cơ bản.

Lý giải về không gian cũng cực kỳ khắc sâu.

Sao có thể không nhìn rõ đường được?

Nhưng ngẫm lại Cố Dương dường như có chút quên mất.

Ở nơi này.

Đừng nói là Hoàng cảnh.

Ngay cả Thánh Cảnh hay Thần Cảnh đều không thể xé rách không gian.

Muốn lăng không mà đứng.

Ít nhất phải đột phá Thánh Cảnh mới được!

Như thế xem ra...

Đỗ Nguyệt Ngưng Hoàng cảnh bị mù đường, cũng không tính là quá bất ngờ.

Cố Dương đương nhiên là có thể nhúng tay giúp đỡ.

Chẳng qua suy nghĩ một chút hắn vẫn không nhúng tay vào.

Bởi vì thời cơ còn chưa chín muồi.

Cứ như vậy.

Cố Dương chính là đi theo Đỗ Nguyệt Ngưng ở trong mảnh rừng rậm này vòng qua mười mấy vòng.

Sau đó...

Vòng qua lối vào rừng rậm.

"Hả?"

"Sao lại trở về rồi?"

"Là ta nhầm đường sao?"

"Không phải đâu, ta rõ ràng đã từng đánh ký hiệu mà."

Đỗ Nguyệt nhìn cửa vào quen thuộc, lập tức không nhịn được mơ hồ gãi gãi cái đầu nhỏ.

Mà Cố Dương ở phía sau nàng cách đó không xa, cũng đã

không còn lời nào ngưng nghẹn.

Đỗ Nguyệt Ngưng này mù đường... thực sự là quá mức nghiêm trọng ah.

Chỉ là ngay thời điểm Cố Dương cảm khái.

Đột nhiên, một đám người đi tới trước mặt Đỗ Nguyệt Ngưng.

Đám người này quần áo gọn gàng xinh đẹp.

Vô cùng hoa lệ.

Vừa nhìn thân phận đã thấy bất phàm!

Ở giữa là một gã thanh niên nam tử, trên thân tản mát ra khí tức kinh khủng.

Một bộ dáng không ai bì nổi.

Thấy có người đến.

Ánh mắt Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức nghiêm lại, có chút cảnh giác lên.

Bởi vì đám người trước mắt này lại có cường giả cấp bậc Chuẩn Thánh!

Mà người nọ, chính là thanh niên nam tử ở giữa!

"Mau nhìn, Đoạn công tử, không nghĩ tới ở rừng núi hoang vắng này, lại có thể gặp được nữ tử cực phẩm như thế!"

Bên cạnh nam tử trẻ tuổi, sau khi một cường giả Hoàng Cảnh nhìn thấy Đỗ Nguyệt Ngưng thì ánh mắt lập tức sáng ngời, vội vàng quay đầu lại nói với nam tử trẻ tuổi.

"Ta có mắt nhìn thấy, còn cần ngươi nhắc nhở?"

Nam tử thanh niên được gọi là Đoạn công tử lạnh lùng nói.

Nhất thời, tên cường giả Hoàng cảnh kia lập tức cúi đầu không dám nói gì nữa.

Đoạn công tử ngẩng đầu ưỡn ngực, có chút tự tin đi tới trước mặt Đỗ Nguyệt Ngưng.

"Không sai."

"Gương mặt rất tinh xảo, dáng người cũng rất tốt, là loại hình bổn công tử thích."

"Tên của ngươi là gì?"

Đoạn công tử không kiêng nể gì cả, liếc mắt nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng từ trên xuống dưới, trực tiếp hỏi.

"Đầu óc có bệnh!"

Đỗ Nguyệt Ngưng nghe được lời Đoạn công tử nói, trên gương mặt xinh đẹp hiện ra một tia phản cảm, không chút nghĩ ngợi, quay đầu muốn rời khỏi.

"Ngươi dám bất kính với Đoạn công tử? Muốn chết sao!"

Nghe thấy Đỗ Nguyệt Ngưng nói vậy, sắc mặt vài tên cường giả Hoàng cảnh bên cạnh Đoạn công tử lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Lúc này bọn hắn lớn tiếng quát.

Mà Đoạn công tử thấy vậy lại khoát tay áo.

Trong ánh mắt cũng có một tia âm trầm hiện lên.

Hiển nhiên, hắn cũng có chút khó chịu đối với chuyện này!

Đoạn Chính Hà hắn là ai?

Hắn chính là siêu cấp thiên kiêu đứng thứ chín trong Kim Viêm bảng!

Ở trong Kim Viêm Thần Triều vang danh vô số.

Coi như là Kim Viêm thần triều, cũng phải đối với hắn lễ nhượng ba phần, thậm chí còn từng mời hắn gia nhập Thần triều!

Thân phận của hắn tôn quý cỡ nào.

Hôm nay gặp một nữ tử bình thường ở nơi rừng núi hoang vắng này, dám lộ ra bất tuân đối với mình?

"Rất tốt!"

"Đã rất lâu rồi không có ai dám làm như vậy với Đoạn Chính Hà ta rồi."

"Đã như vậy... Ta sẽ cho ngươi một cơ hội."

"Hoặc là hiện tại quỳ trên mặt đất cầu xin làm thị nữ của Đoạn Chính Hà ta, hoặc là chết!"

Bình thường có người dám nhục mạ bản thân như thế.

Đoạn Chính Hà sẽ không chút do dự trực tiếp ra tay xé nát hắn.

Nhưng nữ tử trước mắt này không chỉ có dung mạo tuyệt mỹ, dáng người cũng có chút cực phẩm.

Xem như là nữ tử cực phẩm hiếm có.

Cho nên...

Hắn đại phát thiện tâm, cho nàng điều kiện lựa chọn.

Tin tưởng chỉ cần là người bình thường, đều sẽ biết nên chọn như thế nào.

Nghĩ đến đây, trên mặt Đoạn Chính Hà không khỏi hiện ra một nụ cười tự tin.

Chỉ là khi bọn họ suy nghĩ nữ tử trước mắt sẽ trả lời thế nào, lại ngạc nhiên vô cùng ngẩng đầu nhìn lên.

Bởi vì thân hình Đỗ Nguyệt Ngưng đã hoàn toàn biến mất!

Phát giác được điểm này.

Sắc mặt Đoạn Chính Hà lập tức trở nên xanh mét.

Hắn còn cảm nhận được khí tức của Đỗ Nguyệt.

Nhất thời hắn vẫy tay một cái.

"Đuổi theo!"

"Dám không nhìn ta, đúng là không biết sống chết!"

"Đúng rồi, nhớ đừng hạ sát thủ, bản công tử còn chưa có hưởng thụ một phen!"

Trong ánh mắt Đoạn Chính Hà hiện ra một tia tàn nhẫn.

Còn mấy tên Hoàng cảnh bên cạnh hắn cũng liên tục gật đầu.

Lập tức mấy người bọn họ không chút do dự phóng về phía Đỗ Nguyệt Ngưng vừa bỏ chạy!

"Không ngờ lại khai triển một màn máu chó như vậy."

Một màn này đương nhiên cũng bị Cố Dương ẩn ở một bên chú ý.

Nguyên bản gã còn tò mò không biết Đỗ Nguyệt Ngưng bị đuổi

giết như thế nào.

Kết quả lại không nghĩ tới lại là máu chó như thế.

Nhưng mà cũng rất bình thường.

Với tư sắc bực này của Đỗ Nguyệt Ngưng, có thể khiến người khác chú ý cũng là chuyện hết sức bình thường.

Về phần ra tay, hắn đương nhiên sẽ ra tay.

Nhưng chắc chắn không phải là hiện tại.

Cố Dương biết rõ đạo lý dệt hoa trên gấm không bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Cho nên hắn cũng không nóng nảy.

Dù sao nhìn từ cảnh tượng trong vận mệnh tương lai.

Đỗ Nguyệt Ngưng là sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Keng!

Thân hình Cố Dương cũng trong nháy mắt biến mất.

Trong rừng cây.

Đỗ Nguyệt Ngưng thân hình mạnh mẽ, điên cuồng chạy trốn.

Giờ phút này trên khuôn mặt xinh đẹp của nàng tràn đầy phẫn nộ cùng phiền muộn.

"Sao lại đụng phải loại chuyện này, thật sự là xui xẻo!"

Nàng nhịn không được chửi bậy một câu.

Mà đúng lúc này, tốc độ của Đoạn Chính Hà rõ ràng cực nhanh, rõ ràng là theo sát sau lưng Đỗ Nguyệt Ngưng.

"Từ bỏ đi, nếu ngươi bây giờ vẫn nguyện ý làm thị nữ của ta, có lẽ ta còn có thể cân nhắc thả ngươi một mạng."

Ánh mắt Đoạn Chính Hà sáng rực nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng.

"Cút!"

Đỗ Nguyệt Ngưng đáp lại lời này cũng là đơn giản.

Chỉ thấy trên người nàng hiện lên từng điểm hào quang.

Rồi sau đó nàng giơ bàn tay xinh đẹp lên.

Hào quang kia liền bắn nhanh về phía Đoạn Chính Hà!

Thấy vậy, đồng tử Đoạn Chính Hà hơi co rụt lại.

Hắn có thể cảm giác được bên trong tia sáng này không hề tầm thường.

Chẳng qua khí tức toàn thân Đoạn Chính Hà cũng bất ngờ bộc phát ra.

Hắn vung tay lên, trực tiếp bóp nát quang mang trên không trung.

Nhưng tốc độ của hắn cũng vì vậy mà trở nên chậm chạp một chút.

"Thủ đoạn của gia hỏa này kỳ lạ thế sao?"

Đoạn Chính Hà khẽ cau mày.

Chợt lớn tiếng nói.

"Bao vây nàng ta!"

Cũng chính là giờ phút này.

Một vài cường giả Hoàng cảnh khác rõ ràng là đang muốn kẹp lấy Đỗ Nguyệt Ngưng!

Đỗ Nguyệt Ngưng thi triển thủ đoạn khiến tốc độ Đoạn Chính Hà trở nên chậm chạp, nhưng đồng thời khiến tốc độ của nàng chậm lại một chút.

Bị vài tên Hoàng cảnh khác đuổi kịp!

Mắt thấy mấy tên Hoàng cảnh vây quanh mình.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng trở nên càng thêm khó coi.

Keng!

Keng!

Trong nháy mắt, Đỗ Nguyệt Ngưng bị mấy tên cường giả Hoàng cảnh này chặn lại.

Nhìn thấy vậy, trên mặt Đoạn Chính Hà lập tức hiện ra một nụ cười dữ tợn.

"Trốn đi, sao không trốn nữa?"

"Ngươi thật sự cho rằng có thể chạy khỏi lòng bàn tay bổn công tử sao?"

"Tưởng rằng bổn công tử xếp hạng thứ chín trên Kim Viêm bảng là mua xuống à?"

Đoàn Chính Hà chậm rãi đi về phía Đỗ Nguyệt Ngưng.

Trong mắt hắn cũng hiện ra một tia tà ác.

"Ta muốn cho ngươi biết, kết cục của việc chọc giận ta!"

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng nắm chặt nắm tay nhỏ bé.

Trong cơ thể rõ ràng có sức mạnh kinh khủng trào ra.

Thật sự không được...

Cũng chỉ có thể sử dụng bí pháp bỏ chạy.

Nhưng sử dụng bí pháp thì có hạn chế.

Dùng một lần ít đi một lần, cho nên không đến lúc vạn bất đắc dĩ nàng thật sự không muốn sử dụng bí pháp.

Nhưng loại tình huống trước mắt này, dường như không thể không sử dụng!

Nghĩ đến đây, nàng cắn chặt hàm răng trắng ngà, nắm tay nhỏ cũng nắm chặt lại.

Mà ngay lúc Đoạn Chính Hà đưa tay chộp về phía Đỗ Nguyệt Ngưng.

Một thanh âm thanh thúy từ một bên truyền đến.

"Mấy đại nam nhân khi dễ một tiểu nữ tử yếu đuối, cái gọi là thiên kiêu đứng thứ chín trên Kim Viêm bảng, thật đúng là không chịu nổi."

"Ai?"

Trong khoảnh khắc âm thanh này truyền đến.

Chính là khiến đám người Đoạn Chính Hà thần sắc biến đổi.

Sắc mặt Đoạn Chính Hà càng âm trầm tới cực điểm.

Lại có người dám trào phúng hắn như thế?

Đơn giản chính là đang muốn tìm chết!

"Có gan thì đứng ra!"

Hắn ta la lớn.

Nguyên bản Đỗ Nguyệt Ngưng đang định sử dụng bí pháp thì lúc này gương mặt xinh đẹp cũng hiện ra vẻ kinh ngạc, bàn tay nhỏ bé thoáng buông lỏng.

Hiển nhiên nàng cũng có chút ngoài ý muốn, không nghĩ tới có người tới hỗ trợ.

Trong lúc vui mừng, một bóng người cũng từ trong rừng cây đi ra.

Trong nháy mắt khi Cố Dương đứng ra.

Mấy vị cường giả Hoàng cảnh ở bốn phía sắc mặt không khỏi trở nên cổ quái.

Chợt một trận tiếng cười to truyền đến.

Xì xì!

"Ha ha ha! Ta còn tưởng rằng là ai, lại là Vương cảnh?"

"Tiểu tử, Địa ngục không cửa ngươi tự xông vào, ngươi chán sống rồi phải không? Dám trào phúng Đoạn công tử?"

Đoạn Chính Hà cũng nhướng mày.

Vương cảnh?

Chỉ là Vương Cảnh, lại dám trào phúng hắn?

"Giết hắn đi."

Hắn lạnh nhạt ngoắc tay ra lệnh.

Chỉ là Vương Cảnh, hắn căn bản nhìn nhiều một chút.

Nghe được mệnh lệnh của hắn, một tên cường giả Hoàng cảnh lập tức chắp tay lên tiếng.

Chợt sắc mặt dữ tợn đi về phía Cố Dương.

"Tiểu tử, anh hùng cứu mỹ nhân cũng không phải chuyện dễ dàng như vậy."

"Vì thế mà mất mạng, không có lời lắm đâu?"

"Kiếp sau... Mắt phải mở to ra một chút!"

Hắn cười lạnh nói.

Hắn giơ tay lên, rõ ràng là bộc phát ra lực lượng pháp tướng vô cùng cường đại, trấn áp về phía Cố Dương!

"Hỏng rồi."

Khuôn mặt nhỏ của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng biến đổi.

Nàng hiển nhiên cũng không ngờ người đi ra hỗ trợ... lại là một vị Vương cảnh.

Phải biết rằng những gia hỏa trước mắt này, đều là Hoàng cảnh trở lên, đặc biệt Đoạn công tử kia, tuy rằng người rất ghê tởm.

Nhưng thực lực lại là Chuẩn Thánh hàng thật giá thật!

"Xem ra... vẫn không thể không dùng mà."

Nghĩ đến đây, Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức định trực tiếp sử dụng bí pháp, thuận tiện mang luôn đứa nhóc đáng thương cách đó không xa đi.

Dù sao hắn cũng đã ra mặt vì mình, mình cũng không thể để hắn chết oan ở chỗ này.

Nhưng cũng vào lúc này một luồng khí tức kinh khủng bộc phát ra!

Ầm ầm ầm!

Xì xì!

Ngay sau đó.

Dưới tình huống tất cả mọi người không kịp phản ứng, bọn họ vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, nhưng vô cùng hoảng sợ phát hiện.

Tên Hoàng cảnh vừa rồi ra tay với Cố Dương kia... giờ phút này đã biến mất không thấy đâu nữa.

Vị trí vừa rồi của hắn có thêm một đám huyết vụ!

Mùi máu tươi tràn ra.

Điều này làm cho tất cả mọi người ở đây đều hoảng sợ thất sắc!

"Cái..."

"Cái gì!?"

"Xảy ra chuyện gì?"

Cường giả Hoàng cảnh khác ở bốn phía lập tức kinh hãi không hiểu sao lui về phía sau hai bước.

Đồng tử Đoạn Chính Hà cũng co rụt lại.

Chợt chau mày nhìn Cố Dương.

Chẳng lẽ tiểu tử này che giấu thực lực?

Không chỉ đơn giản là Vương cảnh?

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng trợn tròn hai mắt, hiển nhiên không nghĩ tới Cố Dương lại có thể giết chết tên cường giả Hoàng cảnh kia!

Hơn nữa nàng cũng không nhìn thấy được quá trình.

Chỉ cảm giác được một cỗ lực lượng cực kỳ khủng bố hiện ra.

Sau đó...

Chính là biến thành tình huống như vậy.

"Đoạn công tử, chỉ sợ chúng ta không giúp được gì, phải dựa vào ngài rồi!"

Mấy tên Hoàng cảnh không khỏi nhìn về phía Đoạn Chính Hà.

Sợ hãi không thôi.

"Hừ!"

"Như vậy mà sợ? Thật sự là phế vật!"

Đối với việc này, sắc mặt Đoạn Chính Hà lập tức trở nên khó coi, mắng một câu, sau đó nghiêng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Giờ phút này Cố Dương đứng tại chỗ, trên mặt mang một tia cười nhạt, lộ ra vẻ bình tĩnh mà lạnh nhạt.

"Tiểu tử, mặc dù không rõ ngươi có thủ đoạn gì, nhưng ngươi rõ ràng dám chọc ta, nếu như vậy ta liền đưa ngươi lên Tây Thiên!"

Đoạn Chính Hà quát lạnh một tiếng, đưa tay lên là bộc phát ra lực lượng Pháp Tướng Thông Thiên.

Theo hướng Cố Dương trấn áp mà đi!

Nhìn thấy vậy.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức hơi đổi.

Mặc dù nàng rất xem thường Đoạn Chính Hà này, nhưng không thể không nói...

Tên này vẫn có thực lực.

Pháp tướng chi lực kinh khủng như vậy, chỉ sợ có thể so sánh với Thánh cảnh!

Một kích này...

Đều có thể rung chuyển Thánh Cảnh!

"Cẩn thận!"

Trong lòng nàng không khỏi lo lắng.

Nhịn không được la lớn.

Đối với chuyện này, thần sắc Cố Dương từ đầu đến cuối không thay đổi chút nào.

Trong ánh mắt cũng đầy hờ hững.

Chuẩn Thánh?

Đó là thứ phế vật gì?

Cố Dương không có bất kỳ ý tứ nói nhảm.

Sau đó chậm rãi giơ tay lên.

Một quyền không hề có bất kỳ lòe loẹt hoa hoè nào, rõ ràng là đánh lên không trung!

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, tất cả mọi người là tận mắt thấy Cố Dương ra quyền.

Khi Cố Dương ra quyền, lực lượng khủng bố ầm ầm bộc phát ra.

Đoạn Chính Hà cũng nhịn không được mà lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Sắc mặt gã đại biến, lực lượng pháp tướng thi triển ra ngoài cũng bị gã lập tức thu hồi, ý đồ ngăn một quyền này lại.

Nhưng lực lượng khủng bố kia oanh kích, há chỉ là một Chuẩn Thánh như hắn có thể ngăn cản?

Ầm ầm ầm!

Sức mạnh kinh khủng này trực tiếp làm cho tất cả các phòng tuyến do Đoạn Chính Hà thi triển nổ tung!

Chợt, thế đi không giảm, trực tiếp rơi vào trên người hắn ta!

Xì xì!

Đoạn Chính Hà chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ.

Hóa thành một đoàn huyết vụ!

Ngay cả thần hồn cũng phải triệt để niết diệt!

Chứng kiến một màn này.

Tất cả mọi người nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

"Cái này cái này cái này..."

"Đoạn công tử... Đã chết?!"

"Đây rốt cuộc là lực lượng kinh khủng đến cỡ nào!"

Cố Dương vẫn chưa bộc phát ra toàn bộ lực lượng, dù sao... Đối phó một Chuẩn Thánh, căn bản không dùng tới!

Nhưng ngay cả như vậy, cũng vẫn khiếp sợ toàn trường!

Những cường giả Hoàng cảnh khác thấy vậy vô cùng sợ hãi, liên tiếp lui về phía sau, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi và sợ hãi!

Đây mẹ nó là sức mạnh mà Vương cảnh có thể đánh ra sao?

Ngay cả Đoạn công tử là cường giả Chuẩn Thánh cũng phải chết thảm ở đây, vậy bọn họ thì sao?

Bọn họ hoảng sợ thất sắc, sợ hãi lập tức quay đầu định chạy trốn.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không khách khí chút nào, trực tiếp đưa tay trấn áp!

Hắn giết Thánh cảnh đều đơn giản như giết chó.

Chớ nói chi là một tên Hoàng cảnh.

Một ngón tay cũng có thể dễ dàng bóp chết!

Trong nháy mắt, mấy tên chó săn, chân chó Hoàng cảnh tất cả đều bị Cố Dương bóp chết!

Thấy một màn như vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không khỏi nhìn mà choáng váng.

Đôi mắt đẹp trừng lớn.

Không thể tưởng tượng nhìn Cố Dương.

Nàng ta không thể nào ngờ được Cố Dương rõ ràng chỉ là Vương cảnh, thực lực lại khủng bố như vậy!

Ngay cả cường giả Chuẩn Thánh cũng không đỡ nổi, trực tiếp bị một quyền miểu sát!

Thật mạnh!

Quá mạnh mẽ!

Trong mắt nàng không khỏi hiện ra quang mang dị dạng.

Nhưng vào lúc này một đạo khí tức kinh khủng lại từ không trung nơi Đoạn Chính Hà tử vong hiện ra.

Keng!

Một đạo hư ảnh rõ ràng hiện lên trên không trung.

"Ai!"

"Ai dám giết đồ nhi của ta!"

Hư ảnh đột nhiên xuất hiện trên không trung kia tản mát ra khí tức cực kì kinh khủng!

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt cũng không kịp cao hứng kích động.

Lập tức vội vàng lên tiếng hô to.

"Công tử, chạy mau!"

"Đây là thần niệm của cường giả chuẩn Thần!"

Mà đúng lúc này.

Ánh mắt hư ảnh Chuẩn Thần kia cũng thình lình rơi vào trên người Cố Dương.

"Là ngươi!"

"Chỉ là Vương Cảnh, dám giết đồ nhi ta, muốn chết!"

Trên thân hư ảnh kia rõ ràng là bộc phát ra khí tức đáng sợ, đưa tay chính là trấn áp xuống Cố Dương!

"Ha ha, chỉ là Chuẩn Thần, ngươi cũng xứng sao?"

Cố Dương cười lạnh một tiếng.

Khí huyết toàn thân lập tức cuồn cuộn một hồi.

Sau lưng rõ ràng có một đạo hư ảnh Cổ Thần đáng sợ hiện lên.

Sau đó...

Cố Dương cũng không nhiều lời, một quyền toàn lực thình lình đập xuống!

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, lực lượng so với lúc trước càng khủng bố hơn hướng về hư ảnh Chuẩn Thần kia ầm ầm đập tới!

Lực lượng đáng sợ kia trực tiếp làm rừng cây xung quanh bị bẻ gãy ngang.

Mặt đất cũng vì thế mà rung động!

Mà Hư Ảnh Chuẩn Thần kia nhìn một quyền này của Cố Dương đánh xuống, trực tiếp nhẹ nhõm đánh nát trấn áp của mình.

Vẻ mặt lập tức lộ vẻ hoảng sợ, thất thanh hô.

"Cái... Cái gì!?"

"Không thể nào! Điều này sao có thể chứ!"

"Không!"

Nhưng ngay sau đó, Cố Dương đánh xuống một quyền, lực

lượng kinh khủng kia trong nháy mắt đem Chuẩn Thần hư ảnh quấy thành một đoàn!

Phốc!

Không ngờ Hư Ảnh Chuẩn Thần lại nổ tung trên không trung!

Một quyền nhẹ nhõm nổ nát!

Chứng kiến một màn này.

Đỗ Nguyệt Ngưng vốn còn có chút bận tâm sự an toàn của Cố Dương, triệt để thấy choáng váng.

Nàng nhìn thấy gì ?

Một gã Vương Cảnh. . .

Lại là bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy, một quyền oanh sát một đạo thần niệm của Chuẩn Thần cường giả!

Mặc dù chỉ là một đạo thần niệm, nhưng cũng tuyệt đối không phải Vương Cảnh có khả năng sánh ngang chứ ?

Nhưng. . .

Nam tử trước mắt này chính là làm xong rồi!

Hơn nữa, nếu như nàng nhìn không lầm. . . Má ơi tên nam tử này, dường như ngoài ý liệu rất trẻ!

Tuổi trẻ như vậy, cũng là có thể nắm giữ lực lượng kinh khủng như vậy. . . Thật sự là, cường hãn!

Nàng tâm tình có chút chấn động.

Nhưng ngay sau đó, nàng chính là trì hoãn tâm thần, liền vội vàng tiến lên, khẽ khom người nói lời cảm tạ.

"Đa tạ công tử xuất thủ tương trợ!"

Đối với việc này, Cố Dương cũng là khoát tay áo, khẽ cười nói.

"Không sao cả, chỉ là tiện tay làm mà thôi."

Nói xong, Cố Dương tròng mắt hơi chuyển.

Chính là biết mà còn hỏi: "Chẳng qua ngươi một cô gái yếu đuối, tại sao lại ở phụ cận đây đi dạo ?"

Cố Dương mặt lộ vẻ "Nghi hoặc" .

Đối với việc này, Đỗ Nguyệt Ngưng dừng một chút, chính là nói ra: "Thật không dám đấu diếm, ta cũng không biết."

Nói xong, Đỗ Nguyệt Ngưng giang tay ra, có chút bất đắc dĩ.

"Trong đầu ta vẫn có một thanh âm gọi ta, ta cũng là nghe cái thanh âm này mới đi tới nơi này, không nghĩ tới. . . Cũng là gặp loại chuyện xui xẻo này."

Nghe thế, Cố Dương cũng là bừng tỉnh đại ngộ gật đầu.

"Thì ra là thế."

"Ta đây liền rời đi trước, dù sao còn có chuyện quan trọng cần xử lý."

Cố Dương hơi chắp tay, vừa cười vừa nói.

Nói xong, chính là xoay người liền muốn rời đi.

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng là có chút nóng nảy gọi lại Cố Dương.

"Chờ đã, còn, còn chưa thỉnh giáo đại danh công tử."

Nói xong, Đỗ Nguyệt Ngưng mặt cười hơi ửng hồng.

Hiển nhiên là đối với Cố Dương sinh ra một loại tâm tình đặc thù nào đó.

Đối với điều này, Cố Dương cũng không ngoài ý, chợt liền nở nụ cười, nói rằng.

"Ta tên Cố Dương."

"Hữu duyên gặp lại."

Nói xong, thân ảnh Cố Dương chính là trực tiếp biến mất!

“Ta tên Đỗ Nguyệt Ngưng. ."

Chứng kiến điều này, Đỗ Nguyệt Ngưng nhất thời há miệng, còn muốn nói cái gì đó.

Nhưng chứng kiến Cố Dương đã ly khai.

Bên trong đáy mắt Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi hiện ra một tia thất lạc.

Chẳng qua loại tâm tình này, chính cô ta cũng chưa từng nhận thấy được.

"Cố Dương sao?"

Nàng nhẹ giọng nỉ non một câu tên Cố Dương, trên gương mặt tươi cười không khỏi hiện ra một tia cười ngây ngô, nhưng mới cười ngây ngô không bao lâu.

Trong đầu nàng, cái cảm giác quen kia thuộc chính là lần thứ hai truyền đến.

Mà một lần này. . . Ngược lại là hiện ra càng thêm rõ ràng.

"Ah ?"

"Một lần này rõ ràng rất nhiều nha."

Nghĩ vậy, nàng chính là không chút do dự hướng phía một cái phương hướng chạy vội.

Mà bên kia, Cố Dương cũng hóa ra là thực sự không hề dừng lại một chút nào, trực tiếp rời đi rừng rậm.

Thanh Loan đứng ở trên vai Cố Dương.

Một màn mới vừa rồi kia nàng trên không trung nhưng là thấy rõ rõ ràng ràng.

Trong mắt không khỏi hiện ra trận trận nghi hoặc.

Không biết rõ Cố Dương vì sao phải làm điều thừa.

Nhìn qua dường như là chủ nhân muốn tán gái, thế nhưng cuối cùng rồi lại quả đoán xoay người ly khai.

Loại thao tác này.

Nàng xem không hiểu.

Cố Dương cũng không có giải thích nhiều.

Trong mắt hắn hiện ra trận trận quang mang.

Thân hình cũng là cấp tốc đi về phía trước.

Đi không bao lâu.

Hắn chính là tới chỗ sâu trong cánh rừng rậm này.

Mà ở chỗ sâu trong rừng rậm.

Khí tức chung quanh chính là bắt đầu trở nên âm lãnh khủng bố.

Cố Dương lúc này rõ ràng là đứng ở một mảnh sơn cốc trống trải.

Trước mắt.

Rõ ràng là một mảnh đất trống diện tích vô ngần.

Chỉ là thổ địa trên đất trống kia đều là biểu hiện ra màu khô vàng.

Phía trên không trung, cũng là bị mây đen bao phủ.

Càng là có từng đạo hắc lôi khủng bố lớn chừng hơn vạn mét, không ngừng hạ xuống, bộc phát ra khí tức cực kỳ kinh khủng!

Mà ở trong đó. . .

Đương nhiên đó là chỗ lối vào Trấn Ngục cấm địa!

"Nơi đó chính là Trấn Ngục cấm địa sao?"

Cố Dương nhìn hắc lôi khủng bố cách đó không xa, không khỏi hơi nheo mắt, cái Hắc Lôi này cực khủng bố!

Tùy ý một đạo. . .

Hầu như đều có thể mạt sát Chuẩn Thần, thậm chí có thể uy hiếp được Thần cảnh! Ngay cả là chính mình trực tiếp đi vào, chỉ sợ cũng cũng không nhẹ nhõm.

"Không hổ là thủ đoạn cường giả chí tôn thiết trí nha."

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm khái.

Lấy thực lực của hắn, tất nhiên là có thể đi qua cái hắc lôi lĩnh vực này. Chẳng qua. . .

Hắn có phương pháp đơn giản dễ dàng hơn.

Chỉ là còn cần chờ đợi khoảnh khắc.

Nghĩ vậy, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Yên lặng chờ đợi khoảnh khắc.

Một lần này, Cố Dương không có chờ đợi bao lâu.

Phía sau chính là truyền đến một trận mừng rỡ tiếng kinh hô.

"Hở?"

"Cố Dương ?"

Nghe được phía sau truyền tới thanh âm của thiếu nữ.

Cố Dương khóe miệng khẽ cười, chợt chính là quay đầu lại.

Trên mặt hiện ra vô cùng kinh ngạc.

"Xem ra chúng ta đích xác rất hữu duyên, mới tách ra liền lại gặp."

Cố Dương khẽ cười nói.

"Hắc hắc, đúng vậy!"

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng là lộ ra nụ cười ngây ngô, trên gương mặt, vẻ tươi cười mừng rỡ cũng là tràn đầy mà ra.

Nhưng chợt, trên gương mặt tươi cười của nàng không khỏi hiện ra vẻ nghi hoặc.

"Chẳng qua Cố Dương, ngươi tới nơi này làm gì ?"

Đối với Đỗ Nguyệt Ngưng hỏi, Cố Dương cũng là ánh mắt trông về phía xa Hắc Ngục cấm địa.

"Đến tìm kiếm cơ duyên."

Cố Dương không có tìm những thứ khác mượn cớ, mà là nói thẳng ra mục đích của chính mình.

Dù sao. . .

Hắn đích xác là tới tìm kiếm cơ duyên!

Hơn nữa cơ duyên này, còn cùng Đỗ Nguyệt Ngưng có quan hệ!

"Hở?"

"Bên trong này có cơ duyên sao?"

Đỗ Nguyệt Ngưng nhìn thoáng qua hắc lôi đáng sợ cách đó không xa, nhất thời thân thể mềm mại khẽ run.

"Thật là khủng khiếp mà!"

Nàng nhịn không được cảm khái nói.

Chứng kiến màn này, Cố Dương ngược lại cũng cũng không ngoài ý.

Dù sao. . .

Hắn đã thấy trong tương lai.

Đỗ Nguyệt Ngưng là bị đuổi giết đến nơi đây, không có biện pháp mới đành kiên trì xông vào Hắc Ngục cấm địa.

Cùng tình huống hiện tại ngược lại là có chút không giống.

"Đúng là rất khủng bố."

"Đúng rồi, ngươi làm sao lại qua đây ?"

Cố Dương biết mà còn hỏi.

"Bởi vì nó kéo."

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không có che lấp cái gì, chính là chỉ chỉ đầu nhỏ của chính mình.

"Đã hiểu."

Cố Dương bừng tỉnh đại ngộ gật đầu.

"Đã như vậy, vậy liền trước vào xem một chút đi ?"

Nói xong, Cố Dương chính là không cho Đỗ Nguyệt Ngưng thời gian suy tính, một bước hướng phía Hắc Ngục cấm địa đạp đi.

"Hả ? Địa phương kinh khủng như vậy cứ như vậy. ."

Đỗ Nguyệt Ngưng nhất thời sửng sốt một chút, chợt cũng là khẽ cắn môi đỏ mọng, nắm chặc nắm đấm nhỏ, lấy dũng khí đi theo.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt khi Cố Dương bước vào cấm địa Hắc Ngục.

Hắc lôi đáng sợ chính là ầm ầm nổ tung.

Khí tức đáng sợ.

Ngay cả là cường giả Chuẩn Thần cũng phải kinh hãi!

Thậm chí cho dù là cường giả Thần Cảnh cũng phải vô cùng cẩn thận!

Cố Dương thấy vậy cũng hơi nắm chặt nắm đấm.

Không thể không nói...

Hắc lôi đẳng cấp này, cho dù là hắn cũng không dám dễ dàng ngăn cản!

Sơ sẩy một cái, thân thể chỉ là da tróc thịt bong đã xem như vận khí tốt.

Thậm chí, sợ rằng sẽ bị đánh chết tại chỗ!

Đương nhiên, hắn ứng phó cũng không quá khó khăn.

Chẳng qua Cố Dương liếc xéo Đỗ Nguyệt Ngưng đang bước vào cấm địa Hắc Ngục cùng với hắn.

Chỉ thấy khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, bộ pháp theo sát phía sau Cố Dương.

Môi nàng hơi run rẩy.

"Thật là khủng khiếp mà!"

"Cố Dương, ngươi không sợ sao?"

"Ta cảm giác đạo hắc lôi này tùy tiện một đạo cũng có thể oanh sát ta!"

Nàng nhịn không được rụt rè nói.

Chẳng qua trong nháy mắt tiếng nói của nàng vừa rơi xuống.

Một đạo hắc lôi trực tiếp oanh kích về phía Cố Dương!

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức trừng to mắt, vội vàng kinh hô: "Cố Dương! Cẩn thận trên đầu!"

Nghe vậy, Cố Dương cũng không khỏi ngẩng đầu nhìn lại.

Thấy vậy, hắn nhíu mày.

Đang định giơ tay lên, sử dụng lực lượng Vận Mệnh trực tiếp chém tan hắc lôi này!

Nhưng không đợi hắn ra tay.

Hắc lôi kia dường như đã nhận ra cái gì, quỹ tích nguyên bản thẳng tắp oanh kích hướng Cố Dương, đúng là đột nhiên một trăm tám mươi độ đại biến, oanh kích về phía bên kia.

Ầm ầm ầm!

Hắc lôi kinh khủng kia rõ ràng rơi trên mặt đất, dọa cho loạn thạch bay lên không!

Khiến cho mặt đất phải run lên!

Chứng kiến một màn này.

Đỗ Nguyệt Ngưng miệng nhỏ lập tức há lớn lên, khuôn mặt cũng tràn đầy kinh ngạc và khâm phục.

"Cố Dương, ngươi cũng quá mạnh đi! Hắc lôi khủng bố như vậy cũng có thể ung dung bắn ngược ra ngoài!"

Đỗ Nguyệt Ngưng nhịn không được cảm thán từ đáy lòng.

Mà nghe vậy, Cố Dương lại á khẩu không trả lời được, trầm mặc không nói gì.

Đây không phải là hắn ra tay.

Nếu hắn ra tay...

Đạo hắc lôi này cũng không giữ lại được.

Tình huống này hiển nhiên do huyết mạch Chí Tôn trên người Đỗ Nguyệt Ngưng sinh ra.

Dù sao Hắc Ngục cấm địa này cũng là do cường giả Chí Tôn tổ tiên của Đỗ Nguyệt Ngưng tạo ra mà thành!

Những hắc lôi này tất nhiên không dám làm tổn thương đến con cháu hắn.

"Xem ra cùng ta tưởng tượng không sai biệt lắm."

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không suy nghĩ nhiều.

Lý do hắn mang theo Đỗ Nguyệt Ngưng đi cùng nhau chính là vì cân nhắc đến truyền thừa mà Chí Tôn lưu lại cho đời sau của mình, một người ngoài như hắn muốn đi vào trong đó... Độ khó của việc này dĩ nhiên là vô cùng kinh khủng.

Có một vị truyền nhân hỗ trợ dẫn đường, như vậy sẽ thuận tiện hơn nhiều.

"Chúng ta tiếp tục đi thôi."

Cố Dương cũng không nhiều lời, liền đi về phía trước.

Giờ phút này lòng tin của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng tăng nhiều, thân hình cũng dựa vào gần Cố Dương, phảng phất như bất luận gặp phải nguy hiểm gì, chỉ cần có Cố Dương ở đây, vậy liền có thể dễ dàng hóa giải.

Hai người dọc theo đường đi, cũng giống như lúc trước Cố Dương đã thấy trong "Tương lai".

Gặp phải một số cạm bẫy đáng sợ.

Nhưng lại hữu kinh vô hiểm vượt qua.

Quá trình này, Cố Dương cũng cảm giác được thập phần kích thích.

Nhất là trước kia, một đạo hắc lôi khủng bố đến mức có thể đánh chết Thần cảnh gần như sắp rơi xuống trước mặt Cố Dương và Đỗ Nguyệt Ngưng.

Rồi đột nhiên chuyển hướng trong gang tấc, sau đó rơi vào nơi khác.

Cảm giác mạo hiểm đó khỏi phải nói có bao nhiêu kích thích!

Dọc đường hữu kinh vô hiểm.

Hai người rõ ràng là đi ngang qua vùng đất lôi đình, lại vượt qua đầm lầy độc chướng, cuối cùng đi tới chỗ sâu trong Hắc Ngục cấm địa.

Trên đường.

Bọn họ cũng nhìn thấy một vài mảnh thi cốt mục nát.

Hiển nhiên, những bộ hài cốt kia chính là những cường giả muốn xông vào cấm địa trong Hắc Ngục này lưu lại.

Vết tích lôi đình dày đặc trên thi cốt cũng khiến người ta sởn tóc gáy!

Có điều sau khi tiến vào sâu trong Hắc Ngục cấm địa lại không nhìn thấy bất cứ một bộ hài cốt nào nữa.

Hiển nhiên, cho tới bây giờ vẫn chưa có người nào chân chính đi đến chỗ sâu trong Hắc Ngục cấm địa, cho dù là Thần cảnh cũng vậy!

Dù sao Hắc Ngục cấm địa cũng nằm ở chính giữa Kim Viêm thần triều và Hắc Nguyên thần triều.

Chắc chắn sẽ có cường giả Thần Cảnh nhịn không được xâm nhập vào trong Hắc Ngục cấm địa để tìm hiểu hư thực.

Nhưng rốt cuộc là giữa đường rời khỏi hay vẫn lạc tại chỗ sâu trong Hắc Ngục cấm địa, ngay cả hài cốt cũng không lưu lại thì không thể biết được.

Sau khi đến chỗ sâu trong Hắc Ngục cấm địa.

Đối diện chính là có một cỗ khí tức phong cách cổ xưa tang

thương uy nghiêm truyền đến.

Cảm nhận được cỗ khí tức này.

Thần sắc Cố Dương không khỏi ngưng tụ.

Mà trong đôi mắt đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng lóe ra quang mang nhàn nhạt.

Tiếng gọi vang lên trong đầu nàng, dường như trở nên càng thêm mãnh liệt.

Lập tức bước chân hai người cũng không có chút đình trệ nào.

Rất nhanh đi theo khí tức chỉ dẫn, một đường tiến lên, đi tới phía trước một tòa cung điện.

Cung điện này hoành tráng, tráng lệ.

Phía trên còn treo một tấm bảng hiệu đen sì.

Khắc ba chữ lớn, Nguyệt Hoa Điện!

Hiển nhiên, Nguyệt Hoa điện này chính là tên của tòa cung điện này.

Cố Dương không khỏi híp mắt.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì cái gọi là cơ duyên truyền thừa Chí Tôn kia, chính là ở trong Nguyệt Hoa Điện này.

Chẳng qua...

Ánh mắt Cố Dương nhìn lướt qua bốn phía.

Nhưng lại phát hiện gần Nguyệt Hoa điện này có lực lượng cấm chế cực kỳ kinh khủng!

Loại cấm chế này, ngay cả cường giả Thần Cảnh cũng không

cách nào công phá được!

Cho dù là mình muốn công phá sợ là cũng phải hao phí một ít thời gian cùng tinh lực mới làm được.

Nhưng hiển nhiên bây giờ cũng không cần phiền phức như vậy.

Nghĩ đến đây, ánh mắt Cố Dương không khỏi nhìn về phía Đỗ Nguyệt Ngưng bên cạnh.

Giờ phút này, khuôn mặt nhỏ của Đỗ Nguyệt Ngưng đang ngẩn ngơ nhìn tấm bảng hiệu kia.

Nỉ non tự nói.

"Nguyệt Hoa Điện?"

"Cái tên quá quen thuộc nha..."

"Công pháp ta tu luyện, hình như gọi là Nguyệt Hoa Tâm Kinh, ồ? Chẳng lẽ đây là cung điện lão tổ nhà ta lưu lại?"

Đỗ Nguyệt chần chờ một lát rồi mới hiểu ra.

Nhớ lại trong tên lão tổ nhà mình có hai chữ Nguyệt Hoa!

Chẳng qua niên đại vô cùng xa xưa.

Ấn tượng của nàng đối với lão tổ cũng chỉ dừng lại ở Nguyệt Hoa lão tổ trong truyền thuyết, là một vị cường giả Chí Tôn cực kỳ cường hãn!

"Xem ra, cơ duyên này dường như có liên quan tới ngươi."

Thấy vậy, Cố Dương cũng khẽ cười một tiếng nói.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng liên tục gật đầu nhỏ.

"Ừm ừm, cái này hẳn là... là truyền thừa lão tổ nhà ta lưu lại."

"Ta xem một chút, muốn đi vào."

Đỗ Nguyệt Ngưng đáng yêu cau mày, thoáng suy tư một lát.

Ngay lập tức ánh mắt sáng lên, đi lên phía trước, đưa tay đặt lên phía trên phiến cấm chế!

Ông!

Lúc này thần sắc Đỗ Nguyệt Ngưng có chút đỏ lên, ngón tay rõ ràng ngưng tụ ra một giọt tinh huyết rơi vào phía trên cấm chế kia.

Keng!

Tinh huyết rơi vào cấm chế, trong nháy mắt, dĩ nhiên chính là tản ra.

Ở trên lại có vô số đường vân huyền diệu hiển hiện.

Ngay sau đó, cấm chế lại bắt đầu rung động lắc lư.

Sau đó đương nhiên là giải tán!

Mà trong nháy mắt khi cấm chế tan đi.

Trong nháy mắt cả tòa Nguyệt Hoa Điện tràn ra một cỗ khí tức tuế nguyệt mục nát.

Cỗ khí tức kia, cũng là khiến cho thần sắc Cố Dương cùng Đỗ Nguyệt Ngưng nhìn chăm chú.

Khí tức cổ lão như vậy, xem ra Nguyệt Hoa Điện này kiến tạo đã rất lâu rồi.

"Vào đi!"

Ánh mắt Cố Dương hơi sáng lên, mở miệng nói.

Nghe vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng liên tục gật đầu.

Bây giờ nàng cũng hiểu được.

Lúc trước tiếng kêu gọi trong đầu truyền đến là của lão tổ nhà mình phát ra sao.

Bảo mình tới lấy truyền thừa mà lão tổ lưu lại!

Nghĩ đến đây, nàng không khỏi có chút tâm tư sôi nổi.

Về phần Cố Dương chẳng biết tại sao, trong tiềm thức nàng căn bản cũng không đem Cố Dương coi là người ngoài.

Thế là hai người cùng nhau đẩy cửa lớn ra, đi vào trong Nguyệt Hoa điện.

Vào trong điện, trong nháy mắt.

Một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng trong nháy mắt bao phủ toàn trường.

Ngay sau đó, một thân ảnh hư vô mờ mịt hiện ra trước mặt hai người bọn họ.

"Hửm?"

Hư ảnh nổi lên trong nháy mắt.

Sau đó phát ra một tiếng kêu kinh ngạc.

Ánh mắt nàng đảo qua người Cố Dương và Đỗ Nguyệt, cuối cùng dừng lại trên người Cố Dương, đạo hư ảnh trước mặt này chính là thần hồn của chủ nhân Nguyệt Hoa điện này!

Giờ phút này Nguyệt Hoa Chí Tôn kinh dị vô cùng nhìn Cố

Dương.

Một mặt nghi hoặc vì sao lại có người ngoài tiến vào Nguyệt Hoa điện.

Một phương diện khác là kinh thán Cố Dương không đơn giản!

Chỉ riêng khí tức thôi đã không phải đơn giản như Vương cảnh rồi!

Thậm chí hắn còn cảm nhận được có khí tức của một loại nguỵ pháp tắc!

Vương cảnh nắm giữ nguỵ pháp tắc?

Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi híp mắt.

Thiên tư này đúng là kinh khủng!

"Hậu bối, ngươi tới từ nơi nào? Trưởng bối trong nhà ngươi, lại cho phép ngươi tới tìm truyền thừa của những chí tôn khác lưu lại sao?"

Giọng nói của Nguyệt Hoa chí tôn chậm rãi vang lên.

Dưới cái nhìn của nàng, Cố Dương lại có thiên phú đáng sợ như thế, nghĩ đến thế lực sau lưng hắn, tất nhiên cũng là có cường giả Chí Tôn tọa trấn!

Cho nên nàng lập tức mở miệng hỏi.

"Tiền bối, vãn bối không gia nhập bất kỳ thế lực nào."

"Tạm thời xem như một tán tu đi."

Cố Dương hơi chắp tay, chợt lắc đầu nói ra.

"Tán tu?"

Nghe Cố Dương nói vậy, Nguyệt Hoa Chí Tôn lập tức trợn tròn hai mắt.

Một tán tu lại có thể có được thiên tư như vậy?

Điều này không khỏi khiến cho Nguyệt Hoa Chí Tôn thán phục không thôi.

Nhưng rất nhanh, nàng ta đã tỉnh táo lại, ánh mắt có chút phức tạp nhìn Cố Dương.

"Thật không nghĩ tới, ngươi có được Đại Đế Chi Tư, lại chỉ là một tán tu, hiện giờ những thế lực ở Kiếm Vực kia, đã mắt như mù như thế rồi sao?"

Nguyệt Hoa Chí Tôn không nhịn được cười lạnh một tiếng, trào phúng.

Dù sao trong mắt nàng ta.

Thiên tư bậc này của Cố Dương, hẳn là sẽ bị vô số thế lực đứng đầu liều mạng tranh đoạt!

Mà lời nói của Nguyệt Hoa Chí Tôn cũng làm gương mặt nhỏ của Đỗ Nguyệt Ngưng tràn đầy kinh ngạc.

"Đại Đế Chi Tư?"

Nàng nhịn không được hít sâu một hơi.

Phải biết Đế cảnh là tồn tại vượt trên Chí Tôn!

Toàn bộ kiếm vực, Thiên Kiêu có thể có được Chí Tôn Chi Tư đều cực kỳ thưa thớt.

Chớ nói chi là Đại Đế Chi Tư!

Nàng làm sao cũng không nghĩ tới thiên tư của Cố Dương thế

mà lại khủng bố như thế!

Về phần nghi ngờ đánh giá mà cường giả Chí Tôn đưa ra.

Nàng là Hoàng Cảnh, lấy tư cách gì mà chất vấn đây?

Chẳng qua ngay sau đó, Nguyệt Hoa Chí Tôn khẽ thở dài, ánh mắt lại nhìn về phía Đỗ Nguyệt Ngưng.

"Chẳng qua rất đáng tiếc."

"Nếu nha đầu này không tới... Có lẽ truyền thừa này, cũng không phải không thể cho ngươi."

"Thiên tư như thế, thật khiến người ta chờ mong, tương lai ngươi rốt cuộc có thể đi bao xa đây?"

Nguyệt Hoa Chí Tôn cảm thán.

Trong ánh mắt cũng có chút bất đắc dĩ.

Đương nhiên nàng nhìn ra Đỗ Nguyệt Ngưng là hậu bối của nàng.

Về phần bao nhiêu đời thì nàng không rõ lắm.

Nhưng lờ mờ có thể cảm giác được huyết mạch chi lực trong cơ thể Đỗ Nguyệt Ngưng.

Loại khí tức nhất mạch tương truyền này, nàng không có khả năng cảm giác sai.

Đã có hậu đại ở đây, vậy truyền thừa này... Tự nhiên là phải lưu lại cho hậu bối của mình.

Nghe thấy tiếng cảm thán của Nguyệt Hoa Chí Tôn.

Cố Dương lại mỉm cười.

"Tiền bối không cần lo lắng."

"Ta đã đi ra đạo của mình, cho nên truyền thừa chí tôn với ta mà nói không quan trọng."

"Hơn nữa ta đến được nơi này, coi như là cơ duyên xảo hợp."

Nói đến đây, Cố Dương không khỏi nhìn thoáng qua Đỗ Nguyệt Ngưng.

Lời này ngược lại là nói không sai.

Dù sao hắn có thể qua đây...

Cũng là vì sự xuất hiện của Đỗ Nguyệt Ngưng.

Nếu không thì hắn căn bản không biết nơi này lại tồn tại một truyền thừa chí tôn.

"Ta cũng không cần truyền thừa Chí Tôn, nhưng nếu có thể... Vãn bối ngược lại muốn đọc qua Chí Tôn Chi Pháp của tiền bối một lần."

"Chắc hẳn tiền bối cũng hiểu được, muốn tự nghĩ ra chí tôn chi pháp độ khó cực cao, vãn bối ngộ tính ngu dốt, cho nên chỉ có thể mượn nhờ chí tôn chi pháp kết hợp lại để lĩnh ngộ."

Cố Dương ngược lại cũng không giấu diếm cái gì.

Chính là nói cho Nguyệt Hoa Chí Tôn.

Mà lời này của hắn nói xong.

Nguyệt Hoa Chí Tôn cũng không khỏi kinh ngạc trừng trừng hai mắt.

Hiển nhiên nàng không nghĩ tới Cố Dương lại tự tin như thế!

Đi ra con đường của chính mình?

Hắn mới chỉ là Vương cảnh mà thôi chứ?

Chẳng qua sau khi nghe được những lời này của Cố Dương, nàng càng thêm rung động.

Cố Dương đã bắt đầu tính toán sáng tạo Chí Tôn chi pháp rồi sao?

Mặc dù nói nàng cũng hiểu Cố Dương nói chính là tương lai.

Nhưng điều này cũng đã quá kinh người!

Chí Tôn Chi Pháp trừ phi tự thân đặt chân vào lĩnh vực Chí Tôn, bằng không muốn tự sáng chế ra thì độ khó không thua gì từ không đến có thể đột phá cảnh giới Chí Tôn!

Không nghĩ tới Cố Dương lại có khát vọng vĩ đại như thế!

Giờ phút này, Nguyệt Hoa Chí Tôn càng thêm thưởng thức Cố Dương.

Không chỉ có nắm giữ Đại Đế Chi Tư, tâm tính của hắn lại càng không cách nào bắt bẻ được.

Nếu coi người này là truyền nhân của mình thì quả thực quá hoàn mỹ!

Thậm chí chính mình dường như cũng có chút không đủ tư cách?

Mà bên kia, Đỗ Nguyệt Ngưng vẻ mặt cũng đầy kinh ngạc.

Hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới Cố Dương lại là ngay cả truyền thừa của cường giả Chí Tôn cũng không để vào mắt.

Về phần đoạn lời nói phía sau, nàng lại thoáng có chút nghi

hoặc.

Dù sao trình độ của nàng bây giờ vẫn chưa tiếp xúc tới cảnh giới Chí Tôn, cũng không hiểu rõ Chí Tôn Chi Pháp.

Chỉ có thể lặng lẽ nhìn Cố Dương cùng Nguyệt Hoa Chí Tôn.

"Ngươi đã nói như vậy, ta tự nhiên cũng sẽ không keo kiệt."

Trên mặt Nguyệt Hoa Chí Tôn hiện ra vẻ tươi cười, cuối cùng cũng không cự tuyệt yêu cầu của Cố Dương.

Chí Tôn Chi Pháp đối với nàng mà nói không tính là kỳ lạ quý hiếm.

Mặt khác nàng cũng có suy tính của mình.

Tiếng nói vừa phát ra.

Nguyệt Hoa Chí Tôn chậm rãi vẫy tay một cái.

Một trận gió mát quất về phía Cố Dương.

Xôn xao...

Gió nhẹ lướt qua mái tóc Cố Dương.

Cũng chính là giờ phút này.

Một luồng ký ức dũng mãnh tràn vào trong đầu hắn.

Rõ ràng là các loại pháp môn chí tôn của Nguyệt Hoa chí tôn tự nghĩ ra.

Nguyệt Hoa Chí Tôn hoàn toàn không giấu diếm, truyền tất cả các loại chí tôn chi pháp nàng tu luyện ra cho Cố Dương!

Thấy vậy, Cố Dương cũng lập tức chắp tay cảm tạ Nguyệt Hoa Chí Tôn.

Đối với việc này, Nguyệt Hoa Chí Tôn chỉ mỉm cười, không nói gì.

Mà là chậm rãi quay đầu nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng.

"Tên của ngươi là gì?"

Đỗ Nguyệt Ngưng thấy cường giả Chí Tôn hỏi mình.

Lập tức thân thể mềm mại run lên, trở nên có chút hồi hộp.

"Ta, ta là Đỗ Nguyệt Ngưng!"

Nghe đến đây, trong mắt Chí Tôn Nguyệt hoa hiện ra một tia hoài niệm.

"Đỗ Nguyệt Ngưng sao? Tên rất hay."

"Vậy ngươi có biết ta là ai không?"

Nguyệt Hoa Chí Tôn khẽ cười một tiếng hỏi.

"Điều này, nếu như vãn bối đoán không sai, tiền bối... Chính là cường giả Chí Tôn của Đỗ gia ta, Nguyệt Hoa Chí Tôn gì đó!"

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không ngốc.

Nàng tiếp nhận triệu hoán mà đến.

Lại nhìn thấy tên của đại điện có liên quan đến lão tổ nhà mình.

Lúc này nàng mà đoán không ra, đó mới gọi là kỳ lạ!

"Ha ha, không sai, ta thật sự là tổ tiên ngươi."

"Đương nhiên, nói đúng ra, chỉ là một đạo thần niệm mà thôi."

"Bản thể của ta... đã vẫn lạc nhiều năm."

Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi thở dài một tiếng.

Nhưng ngay lập tức thần sắc nàng nghiêm lại.

"Nếu ngươi đã tới nơi này, vậy cùng ta qua đây một chuyến đi."

Nói xong, nàng liếc qua Cố Dương bên cạnh.

Giờ phút này Cố Dương rõ ràng là ngơ ngác đứng tại chỗ, hiển nhiên là đang đọc qua Chí Tôn chi pháp của mình.

Cho nên nàng cũng không muốn quấy rầy đến Cố Dương.

Chính là trực tiếp đi thẳng đến mật thất bên cạnh.

Đỗ Nguyệt Ngưng thấy vậy, cũng vui mừng khôn xiết, vội vàng đuổi theo, đi vào trong mật thất tiếp nhận truyền thừa.

Cũng không lâu lắm, Cố Dương cũng đại khái đem pháp môn Chí Tôn trong đầu duyệt qua một phen.

Hắn lập tức mở mắt ra.

Trong ánh mắt hiện ra một tia rung động.

"Đây chính là... pháp môn Chí Tôn sao?"

"Khó trách!"

"Khó trách lúc trước ta một mực không cách nào tự sáng tạo ra pháp môn Chí Tôn, hoá ra là thiếu một bước này!"

Sau một hồi cảm khái,

Cũng là nhìn quanh bốn phía, phát hiện Nguyệt Hoa Chí Tôn cùng Đỗ Nguyệt Ngưng thân hình biến mất.

Điều này cũng không phải là ngoài ý muốn.

Sau đó hắn ngồi xếp bằng dưới đất.

Tiện tay bố trí một đại trận thu liễm hơi thở nho nhỏ ở bên người.

Sau đó một lần nữa nhắm mắt lại.

Pháp môn chí tôn Nguyệt Hoa Chí Tôn để lại cho mình không chỉ có công pháp, mà còn có một ít vũ kỹ và công pháp luyện thể.

Hấp thu đương nhiên cũng cần tốn một chút thời gian.

Nghĩ đến đây, hắn hít sâu một hơi, bắt đầu tiếp tục xem.

Mà giờ phút này.

Đạo thần hồn của Nguyệt Hoa Chí Tôn, cũng cảm giác được khí tức bên ngoài biến hóa.

Nhất thời, nàng nhịn không được kinh nghi lên tiếng.

"Có chuyện gì vậy tổ tiên? Chuyện gì xảy ra sao?"

Nhìn thấy phản ứng của Nguyệt Hoa Chí Tôn, Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức tò mò hỏi.

"Không có việc gì."

Nguyệt Hoa Chí Tôn mỉm cười.

"Ngồi xuống đất, chuẩn bị tiếp nhận truyền thừa đi."

"Vâng!"

Nói xong, ánh mắt Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi lộ vẻ sợ hãi thán phục.

"Không nghĩ tới hắn rõ ràng ở phương diện trận pháp tạo nghệ rõ ràng cũng khủng bố như thế."

"Chí ít đã đạt đến Thần cấp!"

"Từ trên cốt linh xem ra, hắn mới không tới hai mươi tuổi mà thôi."

"Lại có thành tựu như thế, thật khiến người ta thán phục mà."

Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi híp mắt.

Bởi vì lúc này Cố Dương tiện tay bố trí ra liễm tức đại trận, khiến cho nàng cũng không thể nhìn trộm.

Đương nhiên, trong đó cũng có nguyên nhân bản thân chỉ là một đạo thần hồn.

Ngay cả như thế, tạo nghệ trận pháp Cố Dương bày ra, cũng đủ để cho vị cường giả chí tôn như nàng cảm thấy rung động cảm thán.

Lắc đầu.

Cô không tiếp tục suy nghĩ nữa, quay sang nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng.

Giờ phút này Đỗ Nguyệt Ngưng đang ngồi xếp bằng trên mặt đất, ý định tiếp nhận truyền thừa.

Mà bên Cố Dương.

Cũng nhanh chóng xem xong một đám pháp môn chí tôn.

Trong lòng Cố Dương không khỏi cảm thán pháp môn Chí Tôn mênh mông.

Cho dù chỉ là đem nó đọc qua, cũng có thể nhận thấy được nội tình đáng sợ của nó!

Cùng pháp môn thần cấp chênh lệch không phải là một điểm

nửa điểm!

"Như vậy kế tiếp... Là có thể bắt đầu thử sửa chữa."

Con mắt Cố Dương lóe ra quang mang.

Bây giờ hắn đã hiểu được rất nhiều về pháp môn chí tôn.

Nhưng như vậy còn chưa đủ!

Cho nên việc cấp bách trước mắt...

Chính là sửa chữa!

Cố Dương không chút do dự, lúc này liền hít sâu một hơi.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi pháp môn luyện thể chí tôn, thời gian là 1 tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là thần sắc hồi hộp chờ đợi ký ức mênh mông mà khủng bố kia tràn vào trong đầu, nhưng ngoài dự liệu là loại tình huống này, dĩ nhiên là không có phát sinh!

Sửa chữa xong, theo đó mà đến...

Lại là một cỗ khí tức nhu hòa phảng phất như gió mát.

Nó tràn vào trong đầu.

Trong nháy mắt đã hóa thành một đại dương ký ức, nhanh chóng trải rộng ra.

Mà ký ức mênh mông một tỷ năm sửa đổi mà ra, đều được khắc lên trên đó!

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng không khỏi sợ hãi thán phục không thôi.

Xem ra ký ức cùng trầm lắng tu sửa 1 tỷ năm mênh mông không chịu nổi, cho nên liền hóa thành phương thức bực này.

Kể từ đó...

Ngược lại khiến cho Cố Dương thở phào nhẹ nhõm.

Ít nhất sẽ không còn hơi chút là bị ký ức mênh mông kia gõ cho một trận lúc sửa chữa.

Cố Dương hơi chút chần chờ trong chốc lát.

Sau đó không chút do dự, lập tức dấn thân bắt đầu hấp thu.

Cố Dương ngồi xếp bằng tại chỗ.

Thần sắc cũng rất bình tĩnh.

Nhưng trong lòng hắn... lại nổi lên một trận sóng to gió lớn!

Trong thời gian dài ngàn tỉ năm ở trên sông dài.

Cảm ngộ của mình đối với công pháp luyện thể cấp bậc Chí Tôn càng thêm sâu sắc.

Về thời gian nửa đoạn sau, hắn lại bắt đầu toàn tâm toàn ý cải tiến công pháp luyện thể mà bản thân tu luyện.

Đồng thời kết hợp với lý giải của bản thân, cuối cùng cũng tự sáng tạo ra công pháp luyện thể siêu việt Thần cấp!

Cũng chính là...

Pháp môn luyện thể chí tôn!

Trước ngực Cố Dương không ngừng phập phồng, hiển nhiên cũng kích động tới cực điểm!

Đột phá!

Công pháp luyện thể của hắn cuối cùng cũng đã trực tiếp đột phá đến lĩnh vực Chí Tôn!

Long Tượng Cổ Thần Quyết vốn có, giờ phút này rực rỡ hẳn lên, hóa thành Long Tượng Trấn Ngục Quyết!

Từ cực phẩm Thần cấp, đột phá thẳng tới cấp Chí Tôn!

Nếu có thể tu luyện Long Tượng Chí Tôn Quyết tới viên mãn, bản thân có thể ngưng tụ ra sức mạnh trấn ngục, có thể miễn cưỡng xé rách lực lượng pháp tắc!

Nhận ra điểm này, Cố Dương nhịn không được sợ hãi thán phục không thôi.

Xé rách pháp tắc phải có lực lượng kinh khủng bao nhiêu mới làm được?

Chẳng qua hiển nhiên, pháp môn luyện thể chí tôn tu luyện tới viên mãn, cũng không dễ dàng gì, trải qua 1 tỷ năm sửa đổi, hắn bây giờ cũng chỉ là tu luyện Long Tượng Trấn Ngục Quyết tới tiểu thành mà thôi.

Nhưng mặc dù chỉ là tiểu thành, mang đến tăng lên... cũng cực kỳ khoa trương!

Sức mạnh của mình bây giờ đã là sức mạnh cơ bản một trăm con Thần Long, trực tiếp tăng vọt đến sức mạnh đáng sợ mười vạn con Thần Long!

Sức mạnh cơ sở trực tiếp tăng gấp ngàn lần!

Giờ phút này hắn chỉ cảm thấy khí huyết trong cơ thể mình có

thể đốt trời nấu biển!

Nếu như toàn bộ bộc phát ra, Huyền Minh đại lục, hắn thậm chí có thể trực tiếp một quyền đánh nát!

Mười vạn con Thần Long khủng bố cỡ nào!

Đây là lĩnh vực mà chỉ cường giả Chí Tôn mới có thể chạm tới!

Mặc dù chỉ là ngưỡng cửa.

Nhưng cũng không phải Thần Cảnh có khả năng chạm vào!

Mấu chốt hơn chính là...

Đây mới chỉ là lực lượng trụ cột mà Cố Dương bây giờ nắm giữ!

Nếu thúc giục Long Tượng Trấn Ngục Quyết đến mức tận cùng, ngưng tụ ra một Thân thể trấn ngục Cổ Thần, sức mạnh bản thân còn có thể tăng phúc năm mươi lần!

Cũng chính là.

Sức mạnh của năm trăm vạn Thần Long!

Nếu như loại lực lượng kia toàn lực bộc phát ra một quyền, phần lớn cường giả Thần Cảnh bình thường đều phải ôm hận mà chết!

Trực tiếp đánh nổ!

"Đây chính là... sự khủng bố của... pháp môn Chí Tôn sao?"

Phát giác được điểm này.

Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Cảm khái chênh lệch giữa Chí Tôn và Thần Cảnh thật lớn!

Rõ ràng chí tôn chi pháp cùng thần cấp cực phẩm chỉ kém một tiểu cảnh giới...

Nhưng hào rộng trong đó lại lớn đến vô biên.

Căn bản khó có thể tưởng tượng!

Chỉ riêng công pháp Luyện Thể cũng đã tăng lên đáng sợ đến vậy rồi.

Vậy những thứ khác thì sao?

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

"Thay đổi toàn bộ công pháp Chí Tôn, thời gian là... Một tỷ năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, tinh thần Cố Dương liền tập trung cao độ.

Lặng lẽ chờ đợi.

Mặc dù công pháp Chí Tôn mà Nguyệt Hoa Chí Tôn để lại cũng chỉ có một môn, nhưng những tin tức trong đó lại hoàn toàn không phải công pháp Thần cấp có thể sánh bằng!

Mặc dù chỉ có một quyển, nhưng cũng đủ bù đắp được hàng trăm hàng ngàn công pháp Thần cấp!

Thậm chí càng nhiều hơn!

Trong lúc cảm khái.

Cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương lúc trước có kinh nghiệm, giờ phút này cũng không

chút do dự bắt đầu hấp thu.

Xuy xuy!

Lúc cảm ngộ, Cố Dương càng có thể từ trong biển ký ức đáng sợ kia cảm nhận được Kiếm Cương chi lực vô cùng bén nhọn mà đáng sợ!

Lực lượng của loại Kiếm Cương kia... mạnh mẽ đến cực hạn!

Cố Dương nhắm nghiền hai mắt, toàn tâm toàn ý lao vào trong đó mà cảm ngộ!

Cũng không lâu lắm, Cố Dương thình lình mở mắt.

Trong ánh mắt còn có một đạo kiếm khí đáng sợ dường như có thể chém giết tất cả vạn vật nổi lên!

"Hô..."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Tâm tình cũng là không khỏi cảm thấy rung động vô cùng.

Trải qua một tỷ năm sửa đổi.

Yên Diệt Kiếm Quyết mà hắn tu luyện cũng được cải tiến!

Cũng giống như công pháp luyện thể, trực tiếp vượt qua về chất, đã đạt đến lĩnh vực Chí Tôn kia, tuy tên không có bất kỳ biến hoá.

Nhưng hôm nay Yên Diệt Kiếm Quyết rõ ràng là từ cực phẩm thần cấp, trực tiếp thăng cấp lên tới Chí Tôn!

Giờ phút này Yên Diệt Kiếm Cương trong người Cố Dương... cũng đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi chậm rãi vươn tay ra.

Ngay sau đó.

Một đạo Yên Diệt Kiếm Cương bản mini cực kỳ khủng bố chính là lơ lửng ở đầu ngón tay hắn, xoay tròn ở phía trên.

Mà khí tức đáng sợ phát ra trên đó.

Càng làm cho Cố Dương cũng nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

"Liền tùy ý phát ra một đạo như vậy, sợ là có thể nhẹ nhàng gạt bỏ Chuẩn Thần."

Cố Dương không khỏi cảm thán ra tiếng.

Một đạo Yên Diệt Kiếm Cương có thể dễ dàng xóa bỏ Chuẩn Thần.

Nếu như kích phát toàn bộ Yên Diệt Kiếm Cương trong cơ thể bộc phát ra, Thần Cảnh bình thường, chỉ sợ là trong nháy mắt cũng có thể bị tiêu diệt!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cảm khái không thôi, trong ánh mắt tràn đầy cảm thán.

Công pháp Chí Tôn cấp cùng công pháp luyện thể Chí Tôn cấp chính là mang đến cho Cố Dương sự tăng lên khủng bố như thế.

Vậy võ kỹ thì sao?

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Kế tiếp mới là vở kịch trọng đại!

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ nữa.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi toàn bộ võ kỹ Chí Tôn, thời gian là... Một tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Biển ký ức mênh mông dũng mãnh tràn vào trong đầu Cố Dương, khoảnh khắc đó, ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước lật xem hấp thu ký ức kinh khủng trong 1 tỷ năm sửa chữa này!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này trong ánh mắt hắn, tràn đầy rung động cùng sợ hãi thán phục.

Số lượng võ kỹ Chí Tôn mà Nguyệt Hoa Chí Tôn cho hắn không quá nhiều.

Tổng cộng không được mấy quyển.

Nhưng mà thu hoạch mang đến cho hắn lại là vô cùng phong phú, khó có thể tưởng tượng được!

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Nguyên bản hắn tu luyện Long Tượng Thí Thần Quyền đã là

cực phẩm Thần cấp!

Mà bây giờ trải qua một tỷ năm sửa chữa.

Quyền pháp lại được cải tiến và tăng lên!

Tăng lên lần này cũng là càng thêm đáng sợ!

Bởi vì trong lần sửa đổi này.

Cố Dương dung hợp Không Gian Chi Lực vào bên trong một quyền này.

Kết hợp với cảm ngộ của mình trong võ kỹ Chí Tôn.

Vì vậy...

Chính là tự sáng tạo ra môn chí tôn chi pháp này!

Tên là Long Tượng Vô Không quyền!

Một quyền đánh ra.

Thần lực pháp tắc và Không Gian pháp tắc cùng nhau bộc phát.

Thậm chí có thể trực tiếp chuyển địch nhân từ không gian xa xa tới đây.

Tránh cũng không thể tránh, không thể ngăn cản!

Dưới đánh giá của Cố Dương, một quyền này... ra quyền tất sát!

Bởi vì ngay cả là Thần Cảnh, cũng ngăn không được!

Đây cũng là chỗ kinh khủng nhất của quyền này!

"Chậc."

"Một quyền bỏ qua không gian, kết hợp với toàn bộ lực lượng của ta bây giờ mà bộc phát, chỉ sợ cho dù là trong Thần Cảnh, có thể ngăn được một quyền này cũng khá hiếm thấy."

Cố Dương không khỏi cảm thán một tiếng.

"Không hổ là quyền pháp Chí Tôn!"

Quyền pháp đề thăng, khiến Cố Dương quá ư là hài lòng.

Có điều ngoại trừ quyền pháp ra.

Tăng cường trên kiếm pháp càng thêm khoa trương!

Đầu tiên chính là thức thứ nhất Tuyệt Tiên!

Mặc dù Tuyệt Tiên lúc trước rất gần với pháp môn chí tôn, nhưng vẫn chưa thể bước vào.

Mà hiện giờ lại một kiếm tuyệt tiên, chắc chắn đã bước vào lĩnh vực của pháp môn chí tôn!

Hơn nữa, còn không cạn!

Một kiếm chém ra, nếu kết hợp với Yên Diệt Kiếm Cương, lấy thời gian, không gian làm cơ sở, dung nạp hủy diệt, âm Dương các loại pháp tắc.

Hội tụ hình thành Yên Diệt Pháp Tắc toàn bộ bạo phát ra...

Sự kinh khủng của một kiếm này vượt xa so với lúc trước!

Mặc dù phương thức thi triển không thay đổi, nhưng sự khủng bố của kiếm pháp Chí Tôn hiển nhiên không phải là thứ mà kiếm pháp Thần cấp có thể so sánh được!

"Một kiếm này chỉ sợ cũng có thể miễn cưỡng uy hiếp được một ít cường giả Thần Cảnh đỉnh phong."

Cố Dương không khỏi than thở trong lòng.

Quả nhiên quan sát Chí Tôn pháp mang lại chỗ tốt quá lớn.

Đồng dạng như vậy.

Một kiếm khác Tru Tiên, cũng là trong tu sửa một tỷ năm này triệt để tăng lên lĩnh vực pháp môn chí tôn!

Mà sự khủng bố của Tru Tiên Nhất Kiếm lại không chỉ dừng lại ở một kiếm Tuyệt Tiên!

Dù sao...

Chiêu kiếm này, chính là một kiếm nhìn thẳng vào Vận Mệnh!

Cũng chính bởi vì năng lượng Vận Mệnh.

Cho dù là Thần Cảnh đỉnh phong, nếu bị một kiếm này của hắn chém ra chỉ sợ cũng khó thoát khỏi kết cục bị miểu sát!

Dù sao, một kiếm nhìn thẳng vào Vận Mệnh này, cho dù là Thần Cảnh đỉnh phong cũng không thể bắt giữ chứ đừng nói là chống cự!

Còn cường giả Chí Tôn thì chưa chắc.

Dù sao thủ đoạn của cường giả Chí Tôn càng đáng sợ hơn!

Càng là nắm giữ pháp tắc chi lực.

Hắn mới là Vương cảnh, cho dù nắm giữ được năng lực Vận Mệnh, cũng không cách nào phát huy năng lực của nó đến cực hạn!

Nhưng bất kể như thế nào.

Cố Dương vẫn là sợ hãi thán phục thu hoạch lần này!

"Ngoại trừ quyền pháp kiếm pháp cùng với phương diện võ kỹ khác tăng lên."

"Tất cả lực lượng ngụy pháp tắc ta nắm giữ, đều đã bước ra một bước mười phần trọng yếu kia!"

Khóe miệng Cố Dương không khỏi hiện ra vẻ tươi cười.

Không tệ!

Lần tu sửa này liên tục hàng tỷ năm đối với Chí Tôn chi pháp.

Hiện tại, hắn nắm giữ tất cả ngụy pháp tắc.

Thần lực ngụy pháp tắc, bây giờ đã vượt qua đột phá, trở thành Thần lực pháp tắc chân chính!

Hơn nữa trải qua hàng tỷ năm lắng đọng lại, Cố Dương trực tiếp nắm giữ đến bốn thành!

Thần lực pháp tắc tiểu thành!

Mà Thời Gian ngụy Pháp Tắc, Không Gian ngụy Pháp Tắc, Hủy Diệt ngụy Pháp Tắc, âm Dương ngụy Pháp Tắc, Vận Mệnh ngụy Pháp Tắc, v.v., đều tại giờ phút này, toàn bộ đều được tăng lên thành Pháp Tắc Chi Lực chân chính!

Hơn nữa, toàn bộ đều bốn thành!

"Chậc."

"Nhiều lực lượng pháp tắc như vậy... Nếu Nguyệt Hoa Chí Tôn kia biết được, e rằng chắc là cằm cũng phải kinh hãi rớt xuống."

Nghĩ đến đây, trong lòng Cố Dương kích động không thôi, đồng thời cũng không khỏi cảm thán Thần Lực Pháp Tắc, Thời Gian, Không Gian Pháp Tắc, Hủy Diệt Pháp Tắc, âm Dương Pháp Tắc, Hỏa Chi Pháp Tắc cộng lại chính là bảy đại pháp tắc chi lực!

Nếu dung hợp toàn bộ sáu loại lực lượng pháp tắc phía trước thành công thì có thể sáng tạo ra pháp tắc Yên Diệt có thể so với Vận Mệnh!

Như vậy tính ra.

Cố Dương bây giờ nắm giữ.

Đó là hai loại lực lượng pháp tắc cấp siêu thoát!

"Chẳng qua độ khó lĩnh ngộ pháp tắc quả nhiên rất cao nha, một tỷ năm đúng là mới tăng lên tới bốn thành."

Cố Dương không khỏi cảm khái vạn phần.

Nhưng suy nghĩ cẩn thận lại thấy cũng đúng.

Nếu độ khó không cao.

Vậy chỉ sợ số lượng Chí Tôn cũng nhiều như lông trâu rồi.

Chỉ riêng bốn thành sức mạnh pháp tắc, nếu truyền ra e rằng cũng phải khiến vô số cường giả Chí Tôn kinh ngạc.

Suy cho cùng Cố Dương chỉ có Vương cảnh!

Vương cảnh nắm giữ pháp tắc chi lực, còn là bốn thành, quả thực là chuyện không thể nào làm được!

Cảm khái một phen, trên mặt Cố Dương cũng không khỏi lộ ra nụ cười hài lòng.

Thu hoạch sửa đổi lần này... đã xem như cực kỳ phong phú rồi!

Hắn tự nhiên cũng hết sức hài lòng.

"Thuận tiện đem trận pháp luyện đan những thứ kia cũng sửa

đổi đi."

Cố Dương dừng một chút.

Ngược lại cũng không vội xuất quan.

Cho nên, hắn nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi luyện đan, luyện khí, trận pháp, thời gian là một tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Mà giờ phút này.

Bên trong đại điện.

Đạo thần hồn Nguyệt Hoa Chí Tôn lúc này đang phiêu đãng trên không trung.

Nàng nhìn thoáng qua mật thất bên cạnh.

Bên trong, Đỗ Nguyệt Ngưng đang nhận truyền thừa của mình.

Nội dung trong truyền thừa không ít.

Cho nên mặc dù chỉ hấp thu cũng cần hao phí đại lượng thời gian cùng tinh lực!

Nhưng sắc mặt nàng cũng không tính là đẹp mắt.

"Thiên phú Nguyệt Ngưng coi như không tệ, nhưng... Dựa theo thế cục Kiếm Vực mà Nguyệt Ngưng nói, nàng muốn trưởng thành,

chỉ sợ là khó khăn trùng trùng điệp điệp mà."

Nghĩ đến đây, lông mày nàng không khỏi nhăn lại.

Ngay cả khi Đỗ Nguyệt Ngưng đã tiếp nhận truyền thừa của nàng, thì cũng không thể một lần ăn hết thành mập, trực tiếp trở thành Chí Tôn.

Thậm chí trong tương lai có thể đột phá trở thành Chí Tôn hay không còn chưa biết.

Nhưng thế cục này, lại không chờ người nha!

Đang lúc nàng cảm thấy có chút đau đầu.

Đột nhiên, Cố Dương bên kia truyền đến một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ!

Khí tức kia lập tức khiến Nguyệt Hoa Chí Tôn biến sắc!

Khí tức bốc lên trên người hắn, thiếu chút nữa là sẽ tác động đến đại trận kinh khủng trong đại điện!

Bởi vì vừa rồi, nàng lại cảm nhận được khí tức của pháp tắc!

Nhưng ngay sau đó, nàng phát hiện.

Khí tức pháp tắc kia, đúng là từ phương hướng Cố Dương ngồi xếp bằng truyền đến!

Nghĩ tới đây, con ngươi của Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi co rụt lại.

"Chẳng lẽ..."

Trong nội tâm nàng chấn động không thôi, con mắt nhìn chằm chằm vào chỗ Cố Dương đứng.

Nơi đó có trận pháp huyền diệu ngăn cách khí tức.

Cho nên nàng cũng không biết Cố Dương hôm nay lĩnh ngộ những Chí Tôn pháp của mình như thế nào.

"Nếu như hắn nắm giữ Pháp Tắc Chi Lực thì thật sự quá mức yêu nghiệt!"

Sắc mặt Nguyệt Hoa Chí Tôn không khỏi trở nên quái dị.

Dù sao Vương cảnh nắm giữ pháp tắc chi lực.

Loại chuyện này ngay cả trước đây nàng cũng chưa từng nghe đến!

Ít nhất ở trong toàn bộ Kiếm Vực, càng là chưa nghe nói qua có sự tình bực này!

Pháp tắc chi lực nắm giữ khó khăn cỡ nào.

Vương cảnh làm sao có khả năng nắm giữ?

"Nói đi nói lại... Vương cảnh nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực, cũng xem như là cực kỳ khủng bố rồi!"

Nàng bỗng nhiên kịp phản ứng, sắc mặt càng thêm biến đổi càng thêm cổ quái.

Cũng không lâu lắm.

Cố Dương liền từ trong bế quan đi ra.

Luyện đan luyện khí cùng với trận pháp đều đã sửa đổi xong.

Trải qua một tỷ năm tu sửa mênh mông.

Hiện giờ hắn luyện chế Cực phẩm thần khí và thần đan, đều dễ như trở bàn tay.

Mà quan trọng nhất chính là cường độ linh hồn của hắn hôm nay, càng là ở trong tu sửa 1 tỷ năm này đạt được đề thăng rất lớn!

Chưa chắc Thần Cảnh đã có thể sánh vai với hắn!

Cường độ linh hồn kinh khủng như vậy.

Cố Dương ngược lại cũng không sợ bị đoạt xá.

Dù sao người đoạt xá mình, chỉ sợ ngược lại sẽ bị linh hồn cường đại của mình cắn nuốt!

Nghĩ đến đây, khóe miệng Cố Dương không khỏi có ý cười.

Sau đó tiện tay vẫy một cái, thu hồi trận pháp.

Cũng chính là giờ phút này.

Thân ảnh Nguyệt Hoa Chí Tôn rõ ràng xuất hiện bên người Cố Dương.

Giờ phút này, trên mặt nàng tràn đầy rung động và thán phục.

"Ngươi... Nắm giữ pháp tắc?"

Nàng nhịn không được dò hỏi.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng biết Nguyệt Hoa Chí Tôn chỉ còn lại có một đạo thần hồn này, mà không bao lâu nữa sẽ tiêu tán.

Cho nên cũng không che giấu, chỉ chậm rãi gật đầu.

"Đúng vậy, may mà có công pháp Chí tôn mà tiền bối ban cho, vẫn phải đa tạ tiền bối."

Cố Dương chắp tay nói lời cảm tạ đối với Nguyệt Hoa Chí Tôn.

Dù sao nếu không phải nhờ Nguyệt Hoa Chí Tôn, hắn muốn nắm giữ pháp tắc chi lực, tự sáng tạo ra pháp môn Chí Tôn...

Vậy còn không biết phải đợi tới khi nào.

Có lẽ...

Sẽ là lúc hắn hủy diệt Hắc Nguyên Thần triều.

Có được câu trả lời khẳng định của Cố Dương.

Sắc mặt của Nguyệt Hoa Chí Tôn càng thêm chấn động.

"Hízz"

"Thiên tư của ngươi không khỏi cũng thật đáng sợ!"

"Mới nửa năm mà thôi, vậy mà ngươi đã cảm ngộ được lực lượng pháp tắc ta tặng ngươi."

"Thật đúng là, khiến người khó có thể tin!"

Trong giọng điệu của Nguyệt Hoa Chí Tôn tràn đầy thán phục và không thể tưởng tượng nổi.

Nàng vô cùng rung động nhìn qua Cố Dương.

Hôm nay nàng không còn nghi vấn gì nữa.

Vừa rồi khí tức pháp tắc kia, hiển nhiên là từ trên thân Cố Dương tràn ra.

Tuy chỉ là một tia, nhưng ngay cả một tia đó cũng khiến nàng phải rung động!

Cố Dương nắm giữ pháp tắc chi lực, phẩm cấp tất nhiên cũng sẽ không thấp!

Nghĩ như vậy, Cố Dương dường như càng thêm yêu nghiệt

biến thái!

"Đã nửa năm trôi qua sao?"

Cố Dương ngược lại đối với thời gian bế quan của mình có chút giật mình.

Không nghĩ tới trong nháy mắt, chính là đã qua nửa năm.

Nhưng ngẫm lại cũng thấy đúng.

Thời gian bế quan trôi qua vô cùng nhanh chóng.

Dù sao ký ức lắng đọng một tỷ năm khủng bố, khẳng định hấp thu sẽ không quá nhanh.

"Chỉ sợ càng về sau thời gian bế quan sẽ tăng lên gấp bội nha."

Cố Dương không khỏi cảm khái trong lòng.

Nguyệt Hoa Chí Tôn thì đắm chìm trong rung động, rất lâu sau cũng không thể bình tĩnh lại.

Ánh mắt nàng chăm chú nhìn Cố Dương.

"Ngươi chẳng qua là Vương cảnh chính là nắm giữ pháp tắc, đã là đem con đường thông tới Chí Tôn trải ra bằng phẳng."

"Đạt tới Chí Tôn cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi."

"Thậm chí... Dùng thiên tư kinh khủng của ngươi, tương lai thành Đế xác suất không nhỏ đâu!"

Nguyệt Hoa Chí Tôn lại không nhịn được mà lên tiếng cảm khái.

"Vậy xin mượn cát ngôn của tiền bối."

Cố Dương nghe vậy, cũng không khỏi mỉm cười chắp tay.

Nhưng thật ra hắn ta chưa nghĩ xa như vậy.

Dù sao thì Chí Tôn, Đế Cảnh trước mắt hắn vẫn cách rất xa.

Hắn hiện tại, mới chỉ là Vương cảnh mà thôi.

Trên đó còn có Hoàng Cảnh, Thánh Cảnh và Thần Cảnh!

Trên nữa mới là Chí Tôn và Đế Cảnh!

Hơn nữa nếu chờ hắn đặt chân vào cảnh giới Chí Tôn thì e rằng cả Kiếm Vực trong mắt hắn cũng chẳng đáng là gì.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lắc đầu, vứt bỏ những tạp niệm này.

Ngay sau đó, sắc mặt Nguyệt Hoa Chí Tôn lại trở nên ngưng trọng.

Ánh mắt nàng nhìn Cố Dương, trong giọng nói mang theo một tia khẩn cầu.

"Cố Dương, có thể xin ngươi giúp một việc hay không?"

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

"Tiền bối cứ nói đừng ngại."

Hắn rất có hảo cảm với Nguyệt Hoa Chí Tôn.

Dù sao lúc trước Nguyệt Hoa Chí Tôn một chút cũng không giấu diếm, trực tiếp lấy tất cả Chí Tôn chi pháp ra cho mình lật xem.

Nếu không phải việc gì quá phận, hắn tự nhiên cũng sẽ không cự tuyệt.

"Thật ra cũng không tính là đại ân gì."

"Nguyệt Ngưng chính là hậu bối của ta, nhưng bây giờ Kiếm Vực đối với nàng nguy hiểm trùng trùng, nếu như có thể... Hy vọng ngươi có thể chiếu cố nàng nhiều hơn một chút."

"Cũng không cần ngươi thời thời khắc theo dõi, chỉ là nếu có gặp nguy hiểm, còn phiền ngươi ra tay giúp chiếu cố một phen."

Nguyệt Hoa Chí Tôn thành khẩn nói.

Nghe đến đây, thần sắc Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ lại.

Cũng không tính là quá bất ngờ.

Hơn nữa cho dù Nguyệt Hoa Chí Tôn không nói yêu cầu này, y cũng làm như vậy.

Dù sao lúc trước hắn cũng tính là lợi dụng Đỗ Nguyệt Ngưng, ít nhiều vẫn phải bồi thường cho nàng một phen.

"Điểm này xin tiền bối yên tâm, trong khoảng thời gian này vãn bối tự nhiên sẽ bảo hộ nàng chu toàn."

Cố Dương gật đầu nhẹ, đáp.

"Vậy đa tạ ngươi."

Nguyệt Hoa Chí Tôn nghe Cố Dương đáp ứng, rốt cuộc trên mặt cũng lộ ra nụ cười.

Chợt nàng nhấc tay, ném cho Cố Dương một nhẫn trữ vật.

"Cái này xem như tạ lễ là tốt rồi, đồ vật mặc dù không nhiều, cũng không tính là trân quý, nhưng đây đã là thứ cuối cùng ta có thể lấy ra rồi."

"Tiếp theo, ta cũng nên rời đi."

Nói xong, trên mặt Nguyệt Hoa Chí Tôn cũng hiện ra vẻ tươi cười.

Thân hình dần dần biến thành hư vô mờ mịt.

Cố Dương tiếp được nhẫn trữ vật, nhìn dường như là Nguyệt Hoa Chí Tôn bắt đầu tiêu tán.

Thần sắc không khỏi khẽ động.

Hắn cũng không nói gì thêm.

Chỉ yên lặng nhìn thân hình Nguyệt Hoa Chí Tôn tiêu tán.

Trong ánh mắt của hắn có kim quang hiển hiện.

Đợi đến khi thân hình Nguyệt Hoa Chí Tôn hoàn toàn tiêu tán.

Cố Dương cũng nhịn không được phát ra cảm thán.

Dù cho là cường giả Chí Tôn cũng sẽ có một ngày chết đi!

Cũng không biết Nguyệt Hoa Chí Tôn cường hãn như vậy, làm sao vẫn lạc?

Lắc đầu, Cố Dương cũng không nghĩ nhiều nữa, quay đầu nhìn về phía mật thất bên cạnh.

Chương 811 - Cố Dương khoe khoang trá hình (1)

Giờ phút này Đỗ Nguyệt Ngưng vẫn đang tiếp nhận truyền thừa.

Hơn nữa hôm nay khí tức Đỗ Nguyệt Ngưng đã trở nên cực kỳ mạnh mẽ!

Từ Hoàng Cảnh, lại trực tiếp đột phá đến Thánh Cảnh!

Khí tức vẫn đang không ngừng tăng lên!

"Chậc, đây chính là truyền thừa của Chí Tôn lưu lại sao?"

Nhìn thấy như vậy, trong lòng Cố Dương hắn không khỏi cảm thán vạn phần.

Loại đề thăng này, cho dù là Cố Dương nhìn cũng có chút hâm mộ.

Vì loại tăng cường này hoàn toàn là thủ đoạn của chí tôn.

Có thể trực tiếp bỏ qua Thiên Đạo.

Nói cách khác...

Cho dù Đỗ Nguyệt ngưng đột phá Thánh cảnh, cũng sẽ không dẫn tới thiên kiếp theo dõi!

Nhưng như vậy có lợi cũng có chỗ xấu.

Chỗ tốt là không cần trải qua thiên kiếp gột rửa, sẽ không nguy hiểm tới tính mạng.

Chỗ xấu đương nhiên là không được thiên đạo chúc phúc.

Đương nhiên.

Những thứ này cùng Cố Dương cũng không có quan hệ quá lớn.

"Dựa theo tốc độ này, đoán chừng còn cần nửa năm nữa nàng mới có thể hấp thu toàn bộ."

Cố Dương nhíu mày.

Thời gian còn rất dài.

Trong thời gian chờ đợi, hắn cũng không có rảnh rỗi.

Mở nhẫn trữ vật mà Nguyệt Hoa Chí Tôn để lại.

Không mở ra nhìn còn tốt, mở ra vừa nhìn.

Cố Dương liền nhịn không được mở to hai mắt nhìn.

Trong nhẫn trữ vật của nàng này quả thực bao hàm vạn vật, cái gì cũng có.

Hơn nữa phẩm cấp đều là cực phẩm!

Không có bất kỳ rác rưởi nào!

Linh đan diệu dược, luyện khí kim thạch, thần thảo, thậm chí còn có luyện đan lô cùng luyện khí lô, về phần công pháp võ kỹ, ngược lại một quyển cũng không có.

Nhưng như vậy cũng là chuyện bình thường.

Nguyệt Hoa Chí Tôn đã đưa hết pháp môn chí tôn quý giá nhất cho hắn.

Còn để lại một ít công pháp vũ kỹ cấp thấp, thật sự là không

cần thiết.

"Nếu công cụ đều có, vậy thuận tay luyện chế một ít thần khí và thần đan là được."

Cố Dương hôm nay, trình độ luyện khí cùng luyện đan đã đạt đến cực hạn.

Chỉ cần có tài liệu.

Luyện chế Thần khí Thần đan đối với hắn mà nói chính là hạ bút thành văn.

Thập phần nhẹ nhõm.

Nghĩ đến đây.

Cố Dương chính là quen việc dễ làm bày ra trận pháp, ngăn cách khí tức.

Cũng không phải là hắn sợ bị người khác phát hiện.

Mà là sợ ảnh hưởng đến Đỗ Nguyệt Ngưng tiếp nhận truyền thừa.

Sau đó Cố Dương đem lò luyện đan cùng luyện khí lô đỉnh cao đều đặt ở trên đại điện.

"Từng cái luyện có chút phiền phức, vậy thì cùng luyện đi."

Cố Dương hơi nhíu mày.

Chợt khẽ cười một tiếng, làm ra vô số thao tác mà Luyện Đan Luyện Khí Tông Sư khi nhìn sẽ kinh hãi!

Đó chính là đồng thời bắt đầu luyện khí và luyện đan!

Nếu có luyện khí hoặc luyện đan tông sư cường đại nghe được

lời này của Cố Dương.

Sợ là lập tức mắng to tại chỗ!

Luyện khí với luyện đan không dễ dàng như vậy!

Nếu không chuyên tâm luyện chế, tám chín phần mười là sẽ xảy ra vấn đề!

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, với cường độ linh hồn cường đại cùng với nắm giữ khủng bố đối với luyện khí cùng luyện đan, đồng thời luyện khí và luyện đan dường như cũng không phải thao tác khó khăn gì!

Nghĩ đến liền lập tức làm.

Ngón tay Cố Dương hơi hơi nhảy dựng.

Lập tức, trên lò luyện đan và lò luyện khí có ngọn lửa cháy hừng hực...

Cố Dương thật sự bắt đầu vừa luyện đan vừa luyện khí!

Chỉ thấy một tay hắn rơi vào trên lò luyện đan, khống chế lực lượng đối với thần thảo cẩn thận tỉ mỉ.

Còn tay kia thì đặt ở trên lò luyện khí, rèn luyện Thần cấp kim thạch.

Nếu ngoại nhân nhìn thấy cảnh tượng này, chắc chắn sẽ gây ra một trận oanh động!

Thậm chí ngay cả tất cả Luyện Khí Sư và Luyện Đan Sư của Kiếm Vực đều phải nghe tiếng gió mà đến xem.

Dù sao...

Đồng thời luyện đan và luyện khí, bản thân đã là một chuyện

khó tin!

Nếu như thật sự xảy ra, tất sẽ dẫn tới một hồi náo động!

Về phần Cố Dương, thì thần sắc lạnh nhạt, xe nhẹ đường quen vừa luyện đan vừa luyện khí.

Ầm ầm!

Không biết đã qua bao lâu.

Một tiếng nổ cực lớn phát ra từ trong lò luyện đan.

Ngay sau đó, từng trận mùi đan hương phát ra.

Cố Dương khoát tay, từ trong lò luyện đan lấy ra ba viên thần đan.

Ba viên thần đan này vậy mà đều là phẩm cấp hoàn mỹ!

Thấy vậy, Cố Dương cũng hài lòng nhẹ gật đầu.

Tay phải rõ ràng là cánh tay chấn động.

Một thanh thần kiếm rõ ràng là bị hắn nắm chặt trong tay!

Thần khí, cũng là chế tạo thành công!

Hơn nữa đây cũng là phẩm cấp hoàn mỹ!

Đồng thời luyện đan và luyện khí.

Cố Dương không chỉ làm được.

Hơn nữa phẩm chất đan dược và vũ khí luyện chế ra đều đạt đến cực hạn!

Toàn bộ đều là phẩm chất hoàn mỹ!

Chuyện này nếu truyền đi sợ rằng toàn bộ Kiếm Vực sẽ bị náo động, vô số người chen chúc mà tới tìm Cố Dương hỗ trợ luyện chế thần đan cùng thần khí!

"Cũng không tệ lắm."

Cố Dương thấy vậy, cũng có chút hài lòng nhẹ gật đầu.

Sau đó, hắn cũng không nhàn rỗi.

Tiếp tục luyện chế Thần đan và Thần khí.

Dù sao loại đồ chơi này chuẩn bị nhiều một chút cũng vô cùng tốt.

Ví dụ như thần khí.

Có trời mới biết thần khí có chống đỡ nổi sự ăn mòn của lực lượng pháp tắc hay không.

Nếu không chịu nổi, chuẩn bị nhiều mấy cây cũng tránh khỏi vũ khí tổn hại, tránh khỏi cục diện xấu hổ không có vũ khí sử dụng.

Còn Thần đan thì có thể chuẩn bị cho việc đột phá Thánh cảnh.

Một phương diện khác, có thể giữ lại cho đám nữ nhân như Hoàng Âm.

Thời gian trôi qua lặng lẽ trôi qua, trong quá trình luyện khí và luyện đan của Cố Dương.

Trong nháy mắt, thời gian nửa năm trôi qua.

Trong Nguyệt Hoa Điện.

Trong mật thất.

Đỗ Nguyệt Ngưng nghiêm mặt, tập trung tinh thần tiếp nhận tất cả truyền thừa mà Nguyệt Hoa Chí Tôn để lại cho nàng!

Bây giờ đã sắp đến hồi kết thúc!

Ầm ầm!

Trong khoảnh khắc, trong cơ thể nàng bỗng nhiên truyền đến một hồi thanh âm nổ vang.

Ngay sau đó, Đỗ Nguyệt Ngưng đột nhiên mở mắt ra, trong ánh mắt càng có ánh sáng sắc bén!

"Lão tổ, ta đã hấp thu xong toàn bộ truyền thừa rồi!"

Đỗ Nguyệt Ngưng kinh hỉ mở miệng.

Nàng phát hiện tu vi của mình đã trực tiếp vượt qua đến Thánh Cảnh đỉnh phong!

Đã đạt tới cấp bậc Chuẩn Thần!

Cách Thần Cảnh cũng chỉ là một bước nhỏ mà thôi!

Tăng lên bực này, đặt ở lúc trước quả thực là nghĩ cũng không dám nghĩ!

Nàng rất kích động, muốn chia sẻ phần vui sướng này với lão tổ.

Nhưng sau khi tiếng nói của nàng rơi xuống, lại thật lâu không thể nhận được đáp lại.

"Lão tổ?"

"Lão tổ ngài có ở đây không?"

Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi gọi vài câu.

Mà đúng lúc này.

Thanh âm Cố Dương chậm rãi truyền đến.

"Nguyệt Hoa chí tôn đã rời đi."

"Cố Dương?"

Nghe được thanh âm của Cố Dương, thân hình Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức lóe lên, rời mật thất, xuất hiện trong đại điện.

Nhưng lại nhìn thấy trong đại điện to lớn như vậy, chỉ có Cố Dương đứng đó.

"Ngươi nói lão tổ rời đi rồi?"

Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi ngẩn người.

Dường như là nghĩ tới điều gì.

"Ngươi hẳn là cũng hiểu rõ mà, Nguyệt Hoa Chí Tôn... sớm đã vẫn lạc…" Cố Dương bỗng dừng một chút, liền nói rõ ràng ra.

Dù sao loại chuyện này, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng ít nhiều đoán được.

"Thì ra là thế."

Quả nhiên, nghe thấy thế, ánh mắt Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức trở nên ảm đạm rất nhiều.

"Không ngờ lão tổ nhanh như vậy đã đi rồi."

"Còn muốn cùng nàng từ giã đây."

Nói xong, trên mặt Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi hiện ra một nụ cười thả lỏng.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không nói thêm gì.

Trên thực tế nếu Nguyệt Hoa Chí Tôn đồng ý, nàng có thể đợi đến lúc Đỗ Nguyệt Ngưng xuất quan.

Nhưng nàng cũng không làm như vậy.

Chắc là hắn cũng không muốn thấy cảnh đó nhỉ.

"Thực lực của ngươi tăng lên không ít."

Cố Dương không khỏi đánh giá Đỗ Nguyệt Ngưng, hơi kinh ngạc nói.

Không ngờ Đỗ Nguyệt Ngưng trực tiếp đột phá đến Chuẩn Thần dưới truyền thừa của Nguyệt Hoa Chí Tôn!

Cách Thần Cảnh chỉ có một bước ngắn mà thôi!

"Đúng vậy!"

"Hiện tại, ta cũng có thể bảo vệ ngươi!"

Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức tự tin ngẩng đầu, giơ nắm tay trắng như phấn lên.

Ra vẻ như ta là đại tỷ của ngươi.

"Lúc trước đều là nhờ có Cố Dương ngươi hỗ trợ, hiện tại... Liền để ta tới bảo hộ ngươi đi!"

Đỗ Nguyệt Ngưng cười hì hì nói.

"Vậy thì quên đi."

Cố Dương nghe vậy lại mỉm cười, sau đó giang tay ra.

"Hả?"

"Ngươi có ý gì hả, xem thường ta à?"

"Thực lực của ta bây giờ quả thật rất mạnh! Chắc chắn ngươi không phải đối thủ của ta!"

Đỗ Nguyệt Ngưng thấy vậy, lập tức có chút bất mãn, ra vẻ ta rất mạnh mẽ.

"Ngươi khẳng định không phải là đối thủ của chủ nhân."

"Thần Cảnh cũng không phải đối thủ của chủ nhân."

Đúng lúc này, một đạo thanh âm linh hoạt vang lên.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng hơi ngẩn ra, ngay lập tức ánh mắt liền rơi vào trên người Tiểu Hồng Điểu trên vai Cố Dương.

"Yêu thú?"

Nàng sửng sốt một chút.

Ngược lại không chú ý tới bên người Cố Dương thế mà còn mang theo một con yêu thú.

Hơn nữa, con yêu thú này cũng là Vương cảnh?

Đối với lời Thanh Loan nói.

Đỗ Nguyệt Ngưng ngược lại không hoài nghi thực lực Cố Dương.

Dù sao trước đó mình cũng đã từng thấy qua.

Nhưng mặc dù như thế.

Nàng vẫn muốn cùng Cố Dương luận bàn một phen!

"Có phải là đối thủ hay không, đánh mới biết được!"

"Cố Dương, muốn tới thử một chút không?"

Đỗ Nguyệt Ngưng có chút mong đợi nhìn qua Cố Dương.

Thấy vậy, thần sắc Cố Dương cũng không khỏi cổ quái.

"Ngươi xác định?"

"Đương nhiên!"

Đỗ Nguyệt Ngưng tính cách là như thế.

Lúc nàng còn nhỏ yếu, thì chỉ biết sợ hãi.

Thực lực trở nên mạnh mẽ hơn, cái đuôi liền vểnh lên trời.

Thấy vậy, Cố Dương cũng bất đắc dĩ lắc đầu.

"Đã như vậy..."

"Vậy liền thử một chút đi."

Đừng nói Đỗ Nguyệt Ngưng chỉ là Chuẩn Thần, hơn nữa còn là sơ nhập Chuẩn Thần, thực lực thậm chí không bằng một ít Chuẩn Thần lâu năm.

Cho dù Đỗ Nguyệt Ngưng có đột phá bước vào Thần Cảnh đi nữa.

Đối với hắn mà nói cũng không có chênh lệch gì.

Dù sao cũng là chuyện một chiêu giải quyết.

Nhưng nếu Đỗ Nguyệt Ngưng đã cố chấp muốn chiến, vậy hắn liền cùng nàng chơi đùa một chút.

"Được!"

"Vậy ta ra tay!"

"Ngươi phải cẩn thận nha!"

Ánh mắt Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức sáng lên.

Không chần chờ chút nào, khí tức trong cơ thể rõ ràng toàn lực bạo phát ra!

Chí Tôn huyết mạch càng ầm ầm phun trào, triệt để kích phát ra!

Nhất thời, áp lực trong đại điện tăng vọt!

Chẳng qua loại áp lực này, trước mặt Cố Dương không khác gì mưa bụi, căn bản không ảnh hưởng toàn cục.

Ngay sau đó, Đỗ Nguyệt Ngưng nghiêm túc khoát tay một cái.

"Tinh Lạc Nguyệt Trướng!"

Nàng duyên dáng kêu một tiếng.

Đưa tay lên, rõ ràng có quang mang chói mắt hiện ra ở lòng bàn tay nàng!

Trong đó rõ ràng ẩn chứa pháp tắc chi lực đáng sợ!

Hơn nữa thủ đoạn này hình như là Chí Tôn chi pháp mà Nguyệt Hoa Chí Tôn lưu lại.

Chẳng qua Đỗ Nguyệt Ngưng không nắm giữ lực lượng pháp tắc, cho nên thi triển một chiêu này tự nhiên cũng không đạt đến trình độ mạnh nhất.

Nhưng ngay cả như vậy.

Hôm nay chiêu này Đỗ Nguyệt Ngưng thi triển đã đến trình độ kinh khủng, đã vượt qua Hư ảnh Thần cảnh Hắc Nguyên Thần Triều toàn lực xuất thủ mà Cố Dương ban đầu gặp tại Huyền Minh đại lục!

Thậm chí còn có thể uy hiếp được một ít Thần Cảnh bình thường!

"Cũng không tệ lắm."

Thấy vậy, con mắt Cố Dương cũng không khỏi hơi sáng lên.

Phát ra một tiếng tán thưởng.

Xem ra lần này Đỗ Nguyệt Ngưng thu hoạch tương đối khá.

Dùng tu vi Chuẩn Thần bộc phát ra thủ đoạn có thể so với Thần Cảnh.

Thực lực bực này, đủ để được xưng là thiên kiêu!

Nghe được Cố Dương tán thưởng.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng mừng rỡ không thôi.

Nhưng bỗng nhiên Cố Dương lại tiện tay đánh ra một quyền.

Ầm ầm ầm!

Trong nháy mắt, lực lượng kinh khủng đã trực tiếp đánh nổ một chiêu có chút tự tin kia của Đỗ Nguyệt Ngưng!

Tốc độ hủy diệt cực nhanh, thậm chí cả Đỗ Nguyệt Ngưng cũng có chút không kịp phản ứng.

Trên gương mặt xinh đẹp còn đang hiện lên vẻ mừng rỡ.

"Chuyện này..."

"Chuyện gì xảy ra vậy?"

Đỗ Nguyệt sững sờ tại chỗ, mắt choáng váng.

Giờ phút này nàng ngược lại hồi tưởng lại sức mạnh kinh

khủng ẩn chứa trong một quyền vừa rồi của Cố Dương.

Nàng không khỏi sợ hãi lắc đầu.

"Lực lượng của Cố Dương ngươi rốt cuộc mạnh bao nhiêu?"

Nàng nhịn không được hỏi.

Nghe đến đây, Cố Dương mỉm cười, giang tay ra nói: "Bình thường."

"Cũng chỉ có trình độ có thể đánh chết Thần cảnh đi."

Cố Dương lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Đỗ Nguyệt Ngưng lập tức á khẩu không trả lời được.

Một quyền của tên này có thể đánh chết Thần cảnh.

Như vậy xem ra mình vẫn quá coi thường Cố Dương rồi!

Đúng như tiểu hồng điểu kia của Cố Dương nói.

Thực lực của Cố Dương, Thần Cảnh hoàn toàn chính xác không đỡ được một quyền của Cố Dương!

Nhưng Đỗ Nguyệt lại hơi chu mỏ.

"Hừ!"

"Tuy rằng hiện tại ta không phải đối thủ của ngươi, nhưng nếu như ta hoàn toàn kích phát ra huyết mạch Chí Tôn, tuyệt đối có năng lực phân cao thấp với Cố Dương ngươi!"

"Phải biết rằng huyết mạch Chí tôn của ta bây giờ mới kích phát được một phần cực nhỏ mà thôi!"

Nàng đối với truyền thừa của lão tổ nhà mình rất có tự tin.

Đương nhiên...

Mặc dù nàng rất tự tin.

Nhưng lời nói vẫn có chút kinh sợ.

Dù sao đã kiến thức qua thực lực cùng thiên phú đáng sợ của Cố Dương.

Vì vậy cũng không dám khẳng định nhất định vượt qua Cố Dương, mà là nói... Có năng lực cùng Cố Dương đánh một trận.

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ cười mà không nói.

Không thể không nói.

Hậu duệ chí tôn sau khi đạt được truyền thừa đích thật là cực kỳ khủng bố!

Hoàn toàn không cùng cấp bậc với những thiên kiêu bình thường.

Hơn nữa đây còn chỉ là đời sau của Chí Tôn.

Nếu tiến vào Trung Thiên vực của Kiếm Vực.

Trong đó chỉ sợ còn có đời sau của Đế cảnh!

Trình độ kinh khủng kia...

Càng là khó có thể tưởng tượng.

"Xem ra Thượng giới này cũng không đơn giản như ta tưởng tượng nha."

Trong lòng Cố Dương thoáng thở dài.

Với thực lực hiện giờ của y, muốn chiến thắng những chí tôn trẻ tuổi kia cũng không thành vấn đề, nhưng... không thể xem

thường.

Sau khi đơn giản luận bàn phân ra thắng bại.

Hai người cũng không tiếp tục ở lại Nguyệt Hoa Điện.

Sau đó rời khỏi Nguyệt Hoa điện, trở về đường cũ.

Rời khỏi cấm địa trấn ngục.

Hai người đứng trong rừng rậm rộng lớn.

"Cố Dương, kế tiếp ngươi tính đi nơi nào?"

Đỗ Nguyệt Ngưng nhìn chăm chú Cố Dương.

Mặc dù thời gian cùng Cố Dương tiếp xúc cũng không tính là dài, nhưng trong lòng nàng vẫn là có chút không muốn cùng Cố Dương chia ly đấy.

"Ta sao?"

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra..."

"Ta muốn đi Hắc Nguyên Thần Triều một chuyến."

Cố Dương nghe vậy, cũng chậm rãi đáp.

"Hắc nguyên thần triều?"

"Ngươi đi nơi đó làm gì?"

Đỗ Nguyệt sau khi nghe đến bốn chữ Hắc Nguyên thần triều, trên mặt không khỏi hiện lên vẻ chán ghét.

Rồi lại hỏi.

"Hủy diệt Hắc Nguyên Thần Triều."

Cố Dương ngược lại cũng không có dự định che giấu mục đích.

Nghe được lời này, Đỗ Nguyệt Ngưng đang nhỏ giọng lập tức không nhịn được há to miệng.

"Huỷ... Hủy diệt Hắc Nguyên Thần triều?"

Trong lòng nàng rung động không thôi.

Đây chính là thần triều đó!

Trong thần triều có vô số cường giả.

Càng có Thần Cảnh tồn tại!

Hơn nữa những Thần Cảnh kia đều là những lão quái vật, nói không chừng trong tay bọn họ còn có lá bài tẩy đặc biệt nào đó.

Nếu muốn tiêu diệt nó...Khó như lên trời!

Càng mấu chốt chính là, Cố Dương vì sao làm như vậy?

Đối với việc này, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng biểu đạt nghi hoặc cùng khó hiểu của mình.

Vẻ mặt Cố Dương mỉm cười nói ra chuyện hắn đến từ Huyền Minh đại lục ở hạ giới.

Điểm này ngược lại không có gì phải giấu diếm.

Dù sao lúc trước khi điều tra ở trong Kim Viêm thần triều, hắn chính là đã điều tra được sự tình liên quan tới Huyền Minh đại lục.

Cũng hiểu rất rõ ràng.

Ngoại trừ Huyền Minh đại lục, còn có tồn tại rất nhiều hạ giới khác.

Huyền Minh đại lục chỉ là một trong rất nhiều hạ giới!

Cho nên...

Loại chuyện này căn bản cũng không tính là bí mật gì.

Đương nhiên là không cần phải giấu giếm cái gì.

Mà khi Cố Dương đem quá trình mình đến từ hạ giới, đồng thời kể lại đại khái quá trình mình kết thù với Hắc Nguyên thần triều ở hạ giới.

Cái miệng nhỏ nhắn của Đỗ Nguyệt Ngưng, đã là há to rồi.

Trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy thán phục cùng với rung động.

"Ngươi ngươi ngươi..."

"Không ngờ ngươi lại đến từ hạ giới!"

Thấy vậy, Cố Dương không khỏi mỉm cười nói: "Rất kinh ngạc?"

"Đâu chỉ là kinh ngạc!"

"Theo tin đồn ta nghe ngóng... thực lực của người hạ giới đều rất yếu, hơn nữa thiên phú cũng đều rất bình thường."

Đỗ Nguyệt Ngưng lúc này gật đầu, theo bản năng nói.

Nhưng mà nói xong, nàng nhìn Cố Dương, ánh mắt không khỏi trở nên cổ quái.

"Đương nhiên, ngoại trừ tên biến thái nhà ngươi!"

"Rõ ràng đến từ hạ giới, thiên tư lại biến thái hơn tất cả thiên kiêu yêu nghiệt mà ta từng thấy gấp vô số lần!"

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng là từ đáy lòng sinh ra cảm thán.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng chỉ mỉm cười giang tay ra.

"Cho nên, ta cũng nên rời đi."

Cố Dương chậm rãi nói.

Đó là dự định xoay người rời đi.

Nhưng vào lúc này.

Đỗ Nguyệt ngưng chính là có chút sốt ruột.

"Đợi một chút!"

"Cố Dương, ta cũng muốn đi Hắc Nguyên thần triều, cho nên chúng ta cùng đi!"

"Hơn nữa, ta biết đường!"

"Ta có thể dẫn ngươi đi!"

Đỗ Nguyệt Ngưng vội đỏ mặt nói.

Nghe đến đây, Cố Dương không khỏi nhìn nàng.

Bị Cố Dương nhìn chằm chằm như thế.

Khuôn mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng trở nên hồng hào hơn.

"Làm gì cứ nhìn chằm chằm người ta vậy?"

Nàng có chút thẹn thùng nói.

Cố Dương thì không có trả lời, mà là hỏi: "Ngươi đi Hắc Nguyên thần triều làm gì?"

Đỗ Nguyệt Ngưng nghe thấy điều này.

Ánh mắt cũng lộ vẻ chán ghét.

"Ban đầu lúc ta đi ngang qua Hắc Nguyên thần triều, bị một hoàng tử Hắc Nguyên thần triều làm cho cảmj thấy ghê tởm, cho nên thập phần khó chịu với thần triều này!"

"Ngươi nói muốn huỷ diệt Hắc Nguyên thần triều, cho nên ta muốn tới xem kịch!"

Đỗ Nguyệt Ngưng nói ra.

Với vẻ mặt "Lý do này không tệ chứ".

Nghe vậy, Cố Dương không khỏi mỉm cười.

"Đã như vậy, ngươi liền dẫn đường đi."

"Ngươi đồng ý rồi sao?"

"Quá tốt rồi!"

Nghe được Cố Dương đáp ứng.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng vui mừng quá đỗi, tảng đá trong lòng lặng lẽ rơi xuống.

Nàng thật đúng là sợ Cố Dương cự tuyệt nàng.

Nếu như vậy...

Nàng cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Về phần Cố Dương, là thông qua năng lực Vận Mệnh dò xét được.

Đỗ Nguyệt Ngưng và Hắc Nguyên thần triều đúng là có chút sâu xa.

Hơn nữa, nguồn gốc này dường như có chút tương tự với mình.

Bởi vì, tên hoàng tử quấy rầy Đỗ Nguyệt Ngưng ở Hắc Nguyên Thần triều lúc trước.

Rõ ràng chính là Thập Tam Hoàng Tử Tiêu Nguyên Long chết trong tay hắn!

"Thật là trùng hợp."

Thần sắc Cố Dương không khỏi có chút cổ quái.

Chợt Cố Dương cũng không có ý dừng lại lâu.

"Thanh Loan."

Hắn nhẹ giọng gọi một câu.

Thanh Loan cũng là hiểu ý, lập tức liền hóa thành bản thể, thân thể cao lớn lập tức che khuất bầu trời, hiện lên ở phía trước khu rừng rộng lớn!

Nhìn thấy Thanh Loan vậy mà to lớn như vậy.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng trợn to mắt.

"Được... Thật lớn!"

Cố Dương thấy vậy cũng mỉm cười.

"Lên đây đi."

"Ồ... Ah!"

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng liên tục gật đầu, ngồi sau lưng Thanh Loan.

Chợt Thanh Loan chấn động hai cánh.

Mang theo hai người bay thẳng tới mây xanh, vội vã bay về phía Hắc Nguyên Thần Triều!

Hắc Nguyên thần triều.

Trong cung điện xa hoa.

Rõ ràng là một đám cường giả đứng đầu đang ngồi.

Những người có tu vi thấp nhất ở đây đều là Thánh Cảnh đỉnh phong thậm chí là Chuẩn Thần!

Giờ phút này mọi người đều chau mày.

Mà ở vị trí đầu tiên của đại điện, rõ ràng là một nam tử trung niên mặc áo đen đang ngồi.

Hắn ta chính là tân nhậm Thần Chủ Hắc Nguyên vừa mới nhậm chức!

Trước đó, y chính là con trai cả của Hắc Nguyên Thần chủ đời trước, cũng là đại hoàng tử Hắc Nguyên Thần Triều!

Giờ phút này, sắc mặt hắn cực kỳ khó coi.

Bởi vì lúc trước hắn cũng không ở trong thần triều.

Lúc trở về, chính là nghe được tin dữ này!

"Không nghĩ tới chỉ là hạ giới, đúng là ngọa hổ tàng long... Lão tổ bên kia nói như thế nào?"

Hắc Nguyên Thần chủ đương nhiệm không khỏi hít sâu một hơi, nhìn lướt qua đám người phía dưới hỏi.

"Hồi bẩm... Thần chủ bệ hạ, lão tổ bây giờ đang nổi nóng, đang nghiên cứu phương pháp phá giới, không bao lâu nữa là có thể lại tiến công Huyền Minh đại lục!"

Có trưởng lão đứng ra nói.

Sắc mặt gã cũng tràn đầy tức giận.

Thần chủ tự mình dẫn theo vô số thần triều tinh nhuệ tiến về Huyền Minh đại lục, vốn tưởng rằng có thể dễ dàng cẩm xuống.

Không ngờ lại là lật thuyền trong mương.

Một đám cường giả trốn thoát cũng không có!

Thậm chí ngay cả đạo thần niệm của lão tổ cũng vẫn lạc tại Huyền Minh đại lục!

Không thể không nói, Huyền Minh đại lục này, đích thật thập phần quỷ dị!

Mà một đám cường giả đứng đầu ở đây, đều là có hậu bối chết thảm ở Huyền Minh đại lục.

Bọn hắn tất nhiên là vô cùng phẫn nộ, hận không thể lập tức tiến về Huyền Minh đại lục, tàn sát toàn bộ đại lục sạch sành sanh, phát tiết lửa giận ngập trời trong lòng!

"Rất tốt!"

"Chờ lão tổ nghiên cứu ra phương pháp phá giới, lần này chúng ta dốc hết toàn lực!"

"Nếu không, đợi đến khi Kim Viêm thần triều biết được tình huống của thần triều ta..."

"Chỉ sợ sẽ rất nguy hiểm!"

Thần sắc Hắc Nguyên Thần Chủ đương nhiệm biến thành vô cùng ngưng trọng.

Mà lời của hắn vừa nói ra khỏi miệng.

Tất cả cường giả ở đây đều thần sắc nghiêm túc.

Thực lực Kim Viêm Thần triều và Hắc Nguyên Thần triều của bọn họ tương đương nhau.

Dưới tình huống bình thường, giữa hai đại thần triều là nước giếng không phạm nước sông, không can thiệp lẫn nhau, cũng chỉ phát sinh một ít tranh chấp nhỏ.

Nhưng một khi tình trạng quẫn bách hiện nay của Hắc Nguyên thần triều bị Kim Viêm thần triều điều tra biết được, đối phương liền sẽ không chút do dự lấy thủ đoạn lôi đình ra tay với bọn họ!

Thôn phệ nội tình của một thần triều, việc này đối với bất cứ thần triều nào cũng cực kỳ hấp dẫn!

"Chẳng qua trước khi loại tình huống này đến, ta cảm thấy chúng ta cần phải chuẩn bị thật tốt!"

"Không sai! Huyền Minh đại lục kia cũng rất quỷ dị, lần đầu tiên xâm nhập chính là gặp phải sự kháng cự vượt quá tưởng tượng, lần này... Càng kinh khủng hơn so với lần trước!"

"Không khéo lại lòi ra một Hủy Diệt Thánh Tôn nữa!"

"Hủy Diệt Thánh Tôn không có thực lực này."

Một đám cường giả ngươi một lời ta một câu, thần sắc cũng nghiêm túc nghị luận.

Đối với việc này, Hắc Nguyên Thần Chủ tân nhiệm cũng không bác bỏ.

Đúng là phải chuẩn bị cho tốt một phen!

Cũng không thể lật thuyền trong mương được nữa!

Chỉ là đang lúc một đám cường giả đứng đầu đang nghị luận

với nhau.

Đột nhiên, một tên thị vệ mặc áo giáp màu đen sốt ruột từ cửa vọt vào.

"Khởi bẩm Thần Chủ đại nhân, có người đến gây phiền toái!"

Tiếng nói của thị vệ áo giáp đen vừa rơi xuống.

Hắc Nguyên thần chủ nhíu mày lại.

Gây phiền toái?

"Người của Kim Viêm thần triều sao?"

Hắc Nguyên Thần Chủ có chút hoảng hốt.

Dù sao lúc này chính là lúc Hắc Nguyên thần bọn họ suy yếu, nếu Kim Viêm thần triều đến gây phiền toái lúc này thì chuyện thật sẽ phiền toái!

"Không... không phải!"

"Là hai người trẻ tuổi xa lạ, hiện tại đang bỏ qua quy củ của thần triều, đạp không mà đi trong thần triều!"

Thị vệ áo giáp đen liên tục nói.

Nghe đến đây, các vị cường giả bốn phía lập tức lặng yên thở dài một hơi.

Còn tưởng rằng là Kim Viêm thần triều đến gây phiền toái.

Hóa ra cũng chỉ là hạng tép riu.

"Bảo cấm vệ quân đem bọn chúng giải quyết hết."

Có một vị cường giả Chuẩn Thần nhíu mày nói.

"Khởi bẩm trưởng lão... Thực lực đối phương cực kỳ mạnh mẽ, hôm nay Cấm Vệ quân đã bị giải quyết gọn rồi!"

"Cái gì!?"

Hắc giáp thị vệ lời này vừa nói ra.

Một đám cường giả thần sắc biến đổi, ngay cả Hắc Nguyên Thần chủ cũng nhịn không được khiếp sợ đứng dậy.

Phải biết rằng...

Cấm Vệ quân của Hắc Nguyên thần triều do một đám cường giả Hoàng cảnh tạo thành, thủ lĩnh còn là Thánh cảnh đỉnh phong!

Hơn nữa toàn bộ liên thủ, thậm chí có thể rung chuyển Thánh Cảnh!

Loại thực lực này, đủ để ứng phó với bọn đạo chích kia!

Kết quả...

Cấm Vệ quân đã bị tiêu diệt rồi?

Điều này không khỏi khiến cho tất cả cường giả ở đây khiếp sợ không thôi.

Hắc Nguyên thần chủ cũng trực tiếp đứng dậy.

"Ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là hạng người đạo chích từ đâu tới, dám trêu chọc Hắc Nguyên Thần Triều ta như thế!"

Hắn ta lửa giận ngút trời.

Vốn phụ thân hắn chết ở Huyền Minh đại lục đã khiến hắn thập phần phẫn nộ.

Lửa giận tràn đầy không chỗ phát tiết.

Hiện tại còn có bọn đạo chích dám đến gây rắc rối!

Quả thực là muốn chết!

Trong mắt hắn lộ ra sát ý lẫm liệt!

Cùng lúc đó.

Hắc Nguyên Thần Triều, trên không trung Thần Đô.

Rõ ràng là hai người một nam một nữ đang đứng.

Mà ở trước mặt bọn họ, một đám cấm vệ quân giáp đen của Hắc nguyên thần triều cũng đứng trên không trung.

"Hai vị, nơi này chính là Thần Đô của Hắc Nguyên Thần triều, cấm bay, kính xin hai vị chủ động xuống đây, không nên tự tìm phiền toái!"

Thống lĩnh Cấm Vệ quân chính là một vị Thánh cảnh đỉnh phong, giờ phút này hắn ta cau mày.

Ánh mắt nhìn lướt qua nam tử, chỉ là Vương Cảnh, ngược lại không cần quá mức để ý.

Nhưng mà nữ tử tuyệt mỹ bên cạnh nam tử kia cũng là Thánh cảnh đỉnh phong!

Thậm chí thực lực còn mạnh hơn cả hắn!

Không thể khinh thường!

Cho nên việc đầu tiên hắn ta làm cũng là ôn tồn khuyên bảo.

Ai ngờ thống lĩnh cấm vệ quân cảnh cáo một phen xong, một nam một nữ đứng ở không trung kia thế mà trực tiếp không nhìn,

không để ý tới.

Nhìn thấy điều này, sắc mặt của thống lĩnh Cấm Vệ quân trở nên khó coi.

Hắn liếc mắt ra hiệu với thành viên Cấm Vệ quân phía sau.

Hiển nhiên là định ra tay!

Tuy hắn chỉ là Thánh cảnh đỉnh phong, nhưng nếu Cấm Vệ quân đồng thời liên thủ... Ngay cả Chuẩn Thần cũng khó mà chiếm được tiện nghi từ trong tay bọn họ!

Nếu đối phương không định làm theo quy củ, vậy bọn họ cũng chỉ có thể cố gắng chống đỡ giữa bầu trời.

Cố Dương nhàn nhạt liếc qua một đám Cấm Vệ quân khoác giáp đen.

"Ngươi tới luyện tay một chút?"

Cố Dương không khỏi nhìn về phía Đỗ Nguyệt Ngưng bên cạnh, khẽ cười một tiếng nói.

"Được!"

Đỗ Nguyệt Ngưng nghe thấy Cố Dương nói, mắt cũng sáng lên.

Thực lực của nàng đã tăng nhiều, vừa lúc ngứa tay!

Mặc dù nàng đánh không lại Cố Dương, nhưng đối phó với một ít Thánh cảnh vẫn là dễ dàng.

"Hai vị, nếu các ngươi muốn gây sự, vậy đừng trách chúng ta không khách khí!"

"Động thủ!"

Thần sắc của thống lĩnh cấm vệ quân cũng biến thành nghiêm nghị.

Chỉ thấy hắn ta vẫy tay gọi.

"Bày trận!"

Keng!

Một đám Thánh cảnh phía sau hắn ta đang phân tán ra, trong cơ thể rõ ràng có năng lượng kỳ dị phun trào ra.

Tại vị trí bọn hắn đứng, trên không trung hình thành một trận pháp đặc thù, mà trung tâm trận pháp, rõ ràng là tên Cấm Vệ quân thống lĩnh kia!

Ầm ầm ầm!

Khí tức trên thân thống lĩnh cấm vệ quân không ngừng tăng lên, không ngờ cũng vượt qua đến lĩnh vực Cuẩn Thần!

Trên không trung, Cố Dương chứng kiến cảnh này không khỏi hơi nhíu mày.

"Là trận pháp đặc thù dùng con người làm vật dẫn sao?"

"Nhưng mà, khắp nơi đều là sơ hở nha."

Cố Dương lắc đầu.

Cảm thấy hiệu quả của trận pháp này... chẳng qua yếu như vậy.

Mà ngay khi hắn cảm thán trận pháp này có chút phế.

Trên mặt Đỗ Nguyệt Ngưng cũng hiện ra chiến ý, toàn thân lập loè từng điểm tinh quang!

Ngay sau đó.

Đột nhiên nàng giơ tay lên.

Vô số tinh quang lực đáng sợ kia ngưng tụ trước người nàng.

Sau đó tinh quang lấp lóe.

Rõ ràng hướng về phía Cấm Vệ Quân oanh kích mà đi!

Đỗ Nguyệt Ngưng ra tay không có ý định nương tay.

Một chiêu này, lực lượng ẩn chứa... Căn bản không phải cùng cảnh có thể ngăn cản, đây chính là Chí Tôn pháp!

Mặc dù Đỗ Nguyệt Ngưng không thể phát huy ra toàn bộ tác dụng của nó, nhưng sức mạnh của nó vẫn vượt xa Thần pháp!

Ầm ầm ầm!

Lực lượng đáng sợ oanh kích xuống.

Thống lĩnh Cấm Vệ quân cũng gầm lên một tiếng, khí huyết khắp người cuồn cuộn.

Tất cả lực lượng trong cơ thể ầm ầm bộc phát.

Sau đó đấm ra một quyền!

Một quyền này của gã uy lực cũng cực kỳ không tầm thường.

Nhưng mà...

Dưới một chiêu này của Đỗ Nguyệt Ngưng, không nghi ngờ gì nữa chính là có vẻ rác rưởi.

Ầm ầm ầm!

Tinh quang giáng lâm, gần như trong nháy mắt bộc phát ra uy

lực thông thiên, trực tiếp chấn vỡ một quyền này của thống lĩnh Cấm Vệ quân!

Sau đó lại ầm ầm rơi vào người thống lĩnh Cấm Vệ quân!

Xì xì!

Sắc mặt thống lĩnh cấm vệ quân đột nhiên biến đổi, như bị sét đánh, cả người như diều đứt dây bay ngược ra ngoài!

Một ngụm máu tươi đầm đìa từ trong miệng hắn phun ra!

Cùng lúc đó.

Các cường giả Thánh Cảnh còn lại cũng tái nhợt mặt mày, lần lượt phun ra máu tươi, rơi từ trên trời xuống!

Vẻn vẹn chỉ là một chiêu, cấm vệ quân của Hắc Nguyên thần triều, đã trực tiếp bị tiêu diệt!

Bên trong Thần Đô.

Vô số người chứng kiến một màn như vậy phát sinh trên không trung, lập tức kinh hãi không thôi nhìn lên thân ảnh xinh xắn của Đỗ Nguyệt Ngưng trên bầu trời.

"Hízz..."

"Lại có người dám trực tiếp khiêu khích uy nghiêm của Hắc Nguyên thần triều?"

"Cấm vệ quân đã bị diệt rồi! Nữ tử kia thật là khủng bố!"

"Đó chính là cường giả Chuẩn Thần đó!"

"Chẳng qua chỉ là Chuẩn Thần... Thế mà dám tới tìm Hắc Nguyên Thần triều gây phiền phức, không sợ bị Thần Cảnh trấn giết sao?"

Vô số người nghị luận ầm ĩ, mặt lộ vẻ thán phục nhìn hai bóng người trên bầu trời.

Về phần Cố Dương chỉ có Vương cảnh thì bị bọn họ theo bản năng xem nhẹ.

Mà giữa không trung.

Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi buột miệng lẩm bẩm.

"Thật đúng là cùi bắp nha."

"Ngay cả một chiêu của ta cũng không đỡ nổi."

Đỗ Nguyệt ngừng phun một câu mắng.

Cố Dương cũng mỉm cười.

"Hắc nguyên thần triều không có người sao? Phái ra đều là loại phế vật này?"

"Bảo mấy lão già trong hoàng thất các ngươi ra đây nhận lấy cái chết đi!"

Cố Dương nhìn lướt qua hoàng cung cách đó không xa, lạnh nhạt lên tiếng.

Âm thanh trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Thần Đô.

Mà giờ phút này vô số người phía dưới cũng nhịn không được mặt lộ vẻ quái dị nhìn Cố Dương.

Tên này chẳng qua chỉ là Vương Cảnh, sao lại kiêu ngạo như vậy?

Nếu như ngươi nói nữ tử kia nói ra những lời này thì cũng thôi đi, dù sao nàng cũng là cường giả Chuẩn Thần.

Một Vương cảnh như ngươi lấy đâu ra lá gan?

Trong lòng bọn họ nghi hoặc không thôi.

Một cỗ khí tức cường hãn thình lình từ trong hoàng cung Thần triều bộc phát ra.

Ngay sau đó.

Một đạo thân ảnh như vệt sáng thình lình từ trong hoàng cung thần triều bắn nhanh ra.

Chợt dừng lại giữa không trung trước mặt bọn Cố Dương.

"Các ngươi là người phương nào, dám khiêu khích uy nghiêm của Hắc Nguyên thần triều ta?"

"Còn dám đả thương cấm vệ quân thần triều ta, muốn chết!"

Đạo thân ảnh xuất hiện kia rõ ràng chính là Hắc Nguyên Thần Chủ đương nhiệm, cũng chính là đại hoàng tử của Hắc Nguyên Thần Triều!

Hắn vừa xuất hiện, nhìn thấy thống lĩnh cấm vệ quân đang nằm trên mặt đất hộc máu tươi cùng một đám cấm vệ quân, lập tức giận dữ, sát ý lẫm liệt!

Ngay sau đó, ánh mắt của hắn nhìn về phía Cố Dương.

Những lời ý tứ khiêu khích mười phần của Cố Dương lúc trước hắn đã nghe rất rõ ràng.

Chỉ là Vương Cảnh lại dám lớn lối như vậy!

"Ta lấy ngươi khai đao trước!"

Khí tức của hắn rõ ràng đã bộc phát ra.

Sau đó đột nhiên giơ tay.

Sức mạnh đáng sợ lập tức trào ra, trải rộng chư thiên!

Nhìn thấy điều này, vô số người phía dưới lập tức lộ vẻ thán phục.

"Là đại hoàng tử điện hạ!"

"Đại hoàng tử điện hạ cũng là một vị Chuẩn Thần cường giả đấy, tuy rằng vừa mới đột phá không bao lâu, nhưng hắn thiên tư cường hãn, thực lực vượt xa so với cùng cảnh!"

"Lần này bọn họ phải phiền toái rồi."

"Chậc chậc, cũng không biết bọn hắn lấy đâu ra lá gan mà dám khiêu khích Hắc Nguyên thần triều?"

"Đây không phải tự tìm đường chết sao?"

Bọn họ nghị luận kịch liệt.

Trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc cùng không giải thích được.

Đương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là cười trên nỗi đau của người khác.

Ngay sau đó.

Hắc Nguyên thần chủ chỉ một ngón tay về phía Cố Dương, dự định trực tiếp lấy Cố Dương khai đao, giết gà dọa khỉ!

Có điều trong nháy mắt hắn ra tay.

Gương mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng phát lạnh.

Trong miệng nàng lại phát ra một tiếng hừ lạnh.

Ngay sau đó, khí tức toàn thân Đỗ Nguyệt Ngưng bỗng nhiên

cũng bộc phát ra.

Một cỗ lực lượng huyền diệu không gì sánh được từ trong cơ thể nàng tràn ra, chợt cũng trải rộng chư thiên!

Mà cái kia rõ ràng chính là ngụy pháp tắc!

Trong nháy mắt, Ngụy pháp tắc chi lực xuất hiện.

Đỗ Nguyệt Ngưng bỗng nhiên đưa tay ra.

Ngụy pháp tắc chi lực chui vào bên trong tinh quang kinh khủng kia, rõ ràng là bộc phát năng lượng đáng sợ khó có thể hình dung!

Ầm ầm ầm!

Giữa ba động, rõ ràng là trực tiếp chấn vỡ thế công của Hắc Nguyên Thần Chủ, khiến Hắc Nguyên Thần Chủ lập tức không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

"Cái gì?"

"Làm sao có thể!"

Trên mặt hắn nhất thời lộ ra vẻ kinh hoảng.

Bởi vì hắn phát hiện ra thực lực của nữ tử trước mắt này vô cùng kinh khủng!

Hơn nữa, nàng vậy mà còn nắm giữ một thành sức mạnh ngụy pháp tắc!

Ngay sau đó.

Hàn ý trên khuôn mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng càng thêm nồng đậm.

Rồi lại càng không có ý định nương tay, tinh quang kinh khủng kia chính là mang theo uy thế vô cùng kinh khủng, nhắm thẳng vào Hắc Nguyên Thần Chủ!

Xuy!

Nhìn thấy tinh quang đáng sợ lưu lại trên không trung.

Sắc mặt Hắc Nguyên thần chủ lập tức trở nên tái nhợt vô cùng.

Bởi vì hắn phát hiện một chiêu này, chỉ sợ mình chống đỡ không nổi!

Khắp khuôn mặt hắn tràn đầy hoảng sợ và sợ hãi.

"Không!"

"Lão tổ cứu ta!"

Hắn ta lập tức la lớn.

Ngay tại thời điểm tinh quang sắp đem Hắc nguyên thần chủ hoàn toàn phá hủy.

Một đạo khí tức đáng sợ, thình lình từ trong hoàng cung ầm ầm bộc phát ra!

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó, khí tức đáng sợ kia cuốn tới, rơi vào trước người Hắc Nguyên Thần Chủ, ngăn cản Đỗ Nguyệt Ngưng!

Nhưng ngay cả như vậy, một tia tinh quang tràn ra đáng sợ kia rõ ràng là chấn Hắc Nguyên Thần chủ liên tục lui về phía sau, miệng phun máu tươi!

Chứng kiến một màn này.

Vô số người bên trong Thần Đô đều nhịn không được kinh hãi vô cùng ngẩng đầu nhìn lên.

Nhìn thấy bên cạnh Hắc Nguyên Thần chủ có một lão giả đang đứng.

Mà lão giả kia chính là lão tổ Hắc Nguyên thần triều, một vị, Thần Cảnh mạnh mẽ!

Có điều vị Thần Cảnh này không phải là Thần Cảnh lúc trước giáng lâm xuống hạ giới!

Mà là một vị Thần Cảnh khác, thực lực cũng phải hơi yếu hơn một chút.

Dù sao làm Thần triều, đương nhiên không có khả năng chỉ có một vị cường giả Thần Cảnh tọa trấn!

"Làm sao lại biến thành tình huống như thế này?"

"Thực lực của nữ tử kia... khủng bố như vậy!"

"Vừa rồi chính là do nàng bộc phát ra pháp tắc chi lực?"

"Không ngờ lại nắm được pháp tắc chi lực, khó trách Đại hoàng tử điện hạ lại bại trận!"

"Đâu chỉ là bại trận, nếu không phải lão tổ thần triều ra mặt ngăn cản, chỉ sợ đại hoàng tử điện hạ sẽ chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ!"

"Hízz... quả thật quá khoa trương đi!"

Vô số người kinh hãi ngẩng đầu nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng, đồng thời cũng phát hiện ra quan hệ giữa Đỗ Nguyệt và Cố Dương, có chút khác biệt so với suy nghĩ ban đầu của họ chính là Cố Dương chỉ là một gã thủ hạ, tôi tớ của Đỗ Nguyệt Ngưng.

Dù sao cũng chỉ là một tên Vương cảnh mà thôi.

Nhưng hiện tại tình huống dường như hoàn toàn ngược lại?

Bởi vì nếu như theo suy nghĩ của bọn họ, Đỗ Nguyệt Ngưng thân là cường giả Chuẩn Thần, sao có thể lại để ý tới an nguy của một tôi tớ Vương cảnh?

Nhìn từ thái độ hai người nói chuyện, rõ ràng Cố Dương còn có quyền lên tiếng, mà thái độ của Đỗ Nguyệt Ngưng là xem Cố Dương như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Mà điều này thì càng khiến lòng người kinh dị hơn nữa.

Một vị Vương cảnh lại có thể khiến cho một nữ tử Chuẩn Thần cảnh đối đãi như thế?

Điều này thật sự khiến người ta mở rộng tầm mắt.

"Chẳng lẽ, nam tử Vương cảnh kia là thiếu chủ của một thế lực lớn nào đó?"

"Cảm giác rất có khả năng đấy!"

Trong lòng bọn họ cũng suy đoán thân phận của Cố Dương.

Bên kia.

Hắc Nguyên thần chủ cũng chật vật đứng dậy, lau đi máu tươi trên khóe miệng, chắp tay về phía lão tổ bên cạnh.

"Đa tạ lão tổ ra tay tương trợ."

Đối với việc này, lão tổ Thần Cảnh kia không có bất kỳ ý tứ trả lời nào.

Chỉ nhàn nhạt khoát tay áo.

"Lui xuống đi."

"Chuyện này... Ngươi xử lý không được."

"Vâng!"

Hắc Nguyên Thần Chủ cắn răng, có chút không cam lòng nhưng vẫn bất đắc dĩ quay trở lại bên dưới.

Mà lão tổ Thần Cảnh kia, ánh mắt nhìn về phía Đỗ Nguyệt Ngưng hơi cứng lại.

Nữ tử này.

Đích xác bất phàm!

Rõ ràng chỉ là Chuẩn Thần, nhưng có thể nắm giữ được lực lượng ngụy pháp tắc mà cường giả Thần Cảnh mới có thể nắm giữ!

Đại hoàng tử không phải đối thủ cũng là chuyện rất bình thường.

Thiên tư như vậy...

Tại sao lại đến tìm Hắc Nguyên thần triều bọn họ gây phiền phức?

Trong lòng của hắn không khỏi có chút nghi hoặc.

Chợt cũng chậm rãi tiến lên.

"Hai vị, Hắc Nguyên thần triều ta cùng các ngươi dường như cũng không có ân oán, có lẽ xảy ra hiểu lầm, sao không ngồi xuống nói chuyện một chút?"

Rõ ràng là lão giả Thần Cảnh không muốn phóng đại phiền phức lên.

Dù sao tình hình của Hắc Nguyên thần triều bọn họ không lạc quan.

Bây giờ lại gây thêm thù hằn mới, không có một chút lợi ích nào đối với Hắc Nguyên thần triều bọn họ!

Nghe được lời lão giả Thần Cảnh nói, Đỗ Nguyệt Ngưng không nhịn được quay đầu lại nhìn thoáng qua Cố Dương.

Đối với chuyện này, trên mặt Cố Dương lại lộ ra nụ cười lạnh.

"Yên tâm, trong chuyện này không có bất kỳ hiểu lầm nào."

"Chúng ta tới nơi này... là dự định huỷ diệt Hắc Nguyên Thần triều các ngươi!"

Cố Dương dùng ngữ khí cực kỳ lạnh nhạt nói ra lời nói này.

Mà những lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Nhất thời khiến vô số người dưới đài kinh ngạc ngẩng đầu.

"Hắn nói cái gì?"

"Hủy diệt Hắc Nguyên Thần triều?"

"Điên rồi sao?"

Trên mặt bọn họ tràn đầy kinh dị cùng kinh ngạc, hiển nhiên là không nghĩ tới mục đích của Cố Dương lại là diệt Hắc Nguyên Thần triều.

Nhưng ngay sau đó...

Đó là từng nụ cười trào phúng.

"Ta ngược lại là không nghĩ tới hắn chỉ là một tên Vương Cảnh, lại có thể bình tĩnh nói ra những lời như thế."

"Đúng là gió lớn không sợ đứt lưỡi!"

"Nói mạnh miệng cũng phải có não chứ?"

"Một Vương Cảnh, một Chuẩn Thần, cho dù nữ tử Chuẩn Thần kia có thực lực mạnh hơn nữa, đối mặt với Thần Cảnh cũng chỉ có một con đường chết!"

"Không ngờ bọn họ lại ôm loại mục đích này, hơn nữa còn trực tiếp nói ra, vậy bọn họ chết chắc rồi!"

Cũng đúng như suy nghĩ của bọn họ.

Lão giả Thần Cảnh kia nghe được lời này của Cố Dương, lập tức vô cùng tức giận.

"Tiểu tử!"

"Không nên cho mặt mũi mà không biết xấu hổ!"

"Ngươi thật sự cho rằng lão phu sợ các ngươi hay sao?"

Trong mắt lão giả Thần Cảnh lập tức hiện lên sát ý ngập trời.

Trong nháy mắt tiếng nói rơi xuống, hắn thình lình cũng bộc phát ra một thành lực lượng ngụy pháp tắc.

Định xuất thủ trấn giết Cố Dương trước!

Nhưng vào lúc này.

Trong mắt Đỗ Nguyệt ngưng lại hiện ra chiến ý!

Nàng hiểu rõ thực lực bây giờ của mình, cũng có thể phát giác được lão giả Thần Cảnh trước mắt này có thực lực không quá mạnh trong Thần Cảnh.

Cho nên...

Không ngờ nàng cũng xuất thủ.

Chí Tôn huyết mạch ầm ầm bạo phát!

"Đối thủ của ngươi, là ta!"

Đỗ Nguyệt Ngưng vừa dứt lời,

Sau đó lại lần nữa vung tay xinh đẹp.

Một thành lực lượng nguỵ pháp tắc bất ngờ lại một lần nữa hiện ra từ trong cơ thể nàng, bao quát cả toàn trường, tản mát ra khí tức cực kỳ đáng sợ!

Giờ phút này.

Khí tức song phương đụng nhau, đúng là tương xứng!

Mà lão giả Thần Cảnh thấy huyết mạch Chí Tôn và Chí Tôn pháp do Đỗ Nguyệt Ngưng bộc phát ra, lập tức giật mình kinh hãi.

"Cái gì!"

"Huyết mạch Chí tôn!"

"Ngươi chính là truyền nhân chí tôn!?"

Lão giả Thần Cảnh hoảng sợ la lên thất thanh!

Thế hệ sau của cường giả Chí Tôn, sau lưng nàng chính là một vị cường giả Chí Tôn đấy!

Mặc dù thực lực Hắc Nguyên thần triều bọn họ không yếu, nhưng đối mặt với cường giả Chí Tôn...

Vậy thì không khác gì con sâu cái kiến!

Hắc Nguyên thần triều bọn họ tuyệt đối không thể trêu vào!

Chẳng qua hắn cẩn thận quan sát quang mang toàn thân Đỗ Nguyệt Ngưng lấp lóe, trong đầu không khỏi nhớ tới một vị cường giả Chí Tôn chết mấy ngàn năm gần đây!

Đó chính là...

Nguyệt Hoa Chí Tôn!

Hắn nghĩ tới vị Nguyệt Hoa Chí Tôn này.

Một mặt là cường giả Chí Tôn hơn vạn năm cũng rất khó chết đi một vị.

Mặt khác lại bởi vì thủ đoạn của vị Nguyệt Hoa Chí Tôn lúc trước thật kinh người, lần lượt để lại một truyền thuyết!

Cho nên khiến hắn ấn tượng sâu sắc.

Mấu chốt nhất là thủ đoạn của nữ tử trước mắt này, không khác gì vị Nguyệt Hoa Chí Tôn kia!

Không khó suy đoán, sợ rằng nữ tử này chính là truyền nhân của Nguyệt Hoa Chí Tôn!

Nghĩ đến đây, ánh mắt hắn lập tức sáng lên.

Lúc trước Nguyệt Hoa Chí Tôn chọc phải phiền toái, dẫn tới toàn bộ gia tộc gần như bị diệt sạch, chỉ để lại một nhóm tộc nhân kéo dài hơi tàn.

Không chỉ bản thân Nguyệt Hoa Chí Tôn ngã xuống tại chỗ, gia tộc cũng vì vậy mà sụp đổ.

Nói cách khác...

Cô gái này đã nhận được truyền thừa của Nguyệt Hoa Chí Tôn lưu lại!

Hơn nữa, không có Chí Tôn bảo vệ!

Càng nghĩ, trong mắt lão giả Thần Cảnh lại nhịn không được hiện ra vẻ tham lam nồng đậm, nếu có thể giết chết Đỗ Nguyệt Ngưng.

Vậy thì truyền thừa mà Nguyệt Hoa Chí Tôn lưu lại, có thể lấy được tới tay!

Nếu có thể lấy được, vậy nói không chừng Hắc Nguyên thần triều của bọn hắn có thể tiến thêm một bước!

Đến lúc đó đừng nói Kim Viêm Thần triều, bọn họ thậm chí có thể tiến về phía trước một bước, tiến thân nội vực!

"Truyền nhân chí tôn thì đã sao? Dám ra tay với Hắc Nguyên thần triều của ta thì cứ lưu lại đi!"

Tròng mắt của lão giả Thần Cảnh xoay chuyển, không nói thẳng chuyện này ra.

Mà ánh mắt ngưng tụ, la lớn.

Lời này của hắn ta, cũng là khiến cho vô số bá tánh Thần Đô chấn động.

"Không hổ là lão tổ!"

"Lão tổ thật bá khí!"

"Ngay cả truyền nhân chí tôn cũng không thèm để vào trong mắt, đó là sự quyết đoán của lão tổ ư?"

"Nói thật, vừa nãy ta nghe được lão tổ nói nàng kia là truyền nhân Chí tôn, thiếu chút nữa thì đã sợ muốn tè ra quần rồi!"

"Đúng vậy, đó chính là đời sau của cường giả Chí Tôn đó!"

"Không ngờ lão tổ lại không để nàng vào mắt!"

"Quá mạnh mẽ!"

Trên mặt bọn họ tràn đầy sùng bái nhìn về phía lão giả Thần Cảnh.

Trên mặt lão giả Thần Cảnh cũng nở nụ cười nhẹ.

Vô cùng hưởng thụ loại tâng bốc này.

Rồi sau đó hắn lại càng bộc phát ra thủ đoạn khủng bố, nhắm thẳng vào Đỗ Nguyệt Ngưng!

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng cười lạnh, không chút nao núng, bộc phát ra lực lượng và thủ đoạn đáng sợ, đối mặt chiến đấu!

Ầm!

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, Đỗ Nguyệt Ngưng cùng lão Thần Cảnh đang kịch chiến với nhau!

Dù cho lão giả Thần Cảnh ở trong Thần Cảnh không tính là mạnh, nhưng chung quy cũng là một vị Thần Cảnh!

Mà Đỗ Nguyệt Ngưng tuy rằng có thực lực chiến Thần cảnh, nhưng muốn đánh chết Thần cảnh.

Hiển nhiên là không dễ!

Hai người đánh vô cùng kịch liệt trên không trung.

Hơn nữa thực lực cũng ngang sức ngang tài, không ai làm gì được ai!

Nhìn thấy vậy.

Mắt Hắc Nguyên Thần Chủ phía dưới lập tức sáng lên, ánh mắt rõ ràng đã rơi vào trên người Cố Dương.

Bây giờ lão tổ khống chế cô gái khủng bố kia, chính mình hoàn toàn có thể xuất thủ bắt lấy tên tiểu tử hung hăng kia, dùng hành động này để uy hiếp cô gái kia!

Nghĩ tới đây, Hắc Nguyên thần chủ cảm thấy cơ hội của mình đã tới.

Sau đó nhân cơ hội này, đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang bay thẳng đến Cố Dương!

Chỉ thấy khí tức đáng sợ trong người hắn bất ngờ bạo phát ra.

Trong mắt hắn có lửa giận phừng phừng.

Lúc trước Cố Dương nói lời kia, hắn cũng tức giận.

Cho nên trước khi bắt được Cố Dương, hắn tính muốn giáo huấn thật tốt tên gia hỏa kiêu ngạo này!

Cho nên...

Khí tức của hắn cuồn cuộn, đưa tay chính là hướng Cố Dương trấn áp mà đi!

Hắn phóng thích cỗ áp lực này, nếu Vương cảnh bình thường như gặp phải, lập tức phải quỳ trên mặt đất, thổ huyết tại chỗ!

Chẳng qua cũng chính thời khắc xuất thủ.

Trong mắt hắn lập tức nghĩ đến một chuyện khiến da đầu hắn tê dại.

Đó chính là Cố Dương chẳng qua là Vương Cảnh, làm sao đạp không mà đứng?

Tại Kiếm Vực ngoại vực, rõ ràng chỉ có cường giả Thánh cảnh trở lên mới có thể đạp không mà đứng chứ, chẳng lẽ nói tiểu tử này là...

Trong đầu hắn bỗng xuất hiện cảm giác cực kỳ bất ổn!

Nghĩ đến đây, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Cố Dương.

Lại là vừa vặn chạm vào ánh mắt mang theo ý cười nhàn nhạt của Cố Dương.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức nguy hiểm đến cực hạn, rõ ràng từ lòng bàn chân hắn xuất hiện, phóng thẳng lên não!

Không đợi hắn ta tiếp tục suy nghĩ.

Hắn rõ ràng nhìn thấy Cố Dương chậm rãi giơ tay lên, một quyền đánh tới hắn!

Quyền kia trông cực kỳ bình thường, dường như chỉ là một quyền rất đơn giản.

Nhưng ngay khoảnh khắc một quyền này vừa đánh xuống.

Lực lượng kinh khủng chỉ trong nháy mắt đã lan tràn khắp không gian!

Ầm ầm!

Lực lượng Hắc Nguyên Thần chủ bạo phát, dưới một quyền này... Lại trong nháy mắt bị phá diệt!

Tiếp theo, lực lượng đáng sợ kia trong nháy mắt cắn nuốt Hắc Nguyên Thần Chủ!

Ầm!

Một tiếng nổ thanh thúy vang lên giữa không trung.

Hắc Nguyên Thần Chủ đương nhiệm... Thậm chí trước khi chết, ngay cả một chữ cũng không thể nói ra, trực tiếp nổ tung, hoàn toàn chết đi!

Ngay cả thần hồn cũng không thể thoát ra một tia!

Giờ phút này, vô số người mặt mũi tràn đầy hoảng sợ cùng kinh hoàng ngẩng đầu nhìn lại Cố Dương.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi!

"Đại hoàng tử điện hạ... Đã chết?"

"Chuyện này... sao có thể?"

"Tên kia không phải Vương Cảnh sao? Đại hoàng tử điện hạ chính là Chuẩn Thần đấy!"

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Phía dưới, vô số người đều là nhịn không được mở to hai mắt nhìn, trên mặt tràn ngập khiếp sợ cùng khó mà tin nổi.

Ngay từ đầu sự chú ý của bọn họ đã bị hấp dẫn bởi cuộc chiến đấu giữa Đỗ Nguyệt Ngưng và lão tổ Thần Cảnh.

Không nghĩ tới Đại hoàng tử điện hạ đột nhiên xuất thủ với Cố Dương.

Càng làm cho bọn họ bất ngờ là Đại hoàng tử điện hạ, đúng là vẫn lạc ở trong tay nam tử kia!

Vô số người trợn mắt há hốc mồm.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ cùng kinh sợ!

Rất hiển nhiên.

Nam tử này cũng không hề đơn giản!

Rõ ràng chỉ là Vương cảnh, lại có thực lực có thể trấn sát Chuẩn Thần!

Thật sự không thể khinh thường!

Cùng lúc đó, Đỗ Nguyệt Ngưng cùng lão giả Thần Cảnh ở bên cạnh cũng phát hiện điểm này.

Nhưng Đỗ Nguyệt Ngưng thì ngược lại không có bao nhiêu ngoài ý muốn.

Chỉ là Chuẩn Thần, ở trong tay Cố Dương tự nhiên cùng con sâu cái kiến không khác nhau.

Nhưng lão giả Thần Cảnh kia lại không khỏi trợn tròn mắt.

"Cái gì?"

"Hắn lại là..."

"Tiểu tử này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Thần sắc hắn cũng là nhịn không được ngưng tụ.

Trong lòng cũng vô cùng kinh hãi.

Mà Cố Dương sau khi nhẹ nhõm chém giết Hắc Nguyên Thần Chủ đương nhiệm.

Chính là thần sắc lạnh nhạt nhìn về hướng hoàng cung.

Rồi sau đó âm thanh bình tĩnh âm u truyền ra.

"Mấy lão già các ngươi còn muốn tiếp tục xem cuộc vui à?"

"Lăn ra đây nhận lấy cái chết đi."

Cố Dương lời này vừa nói ra khỏi miệng.

Càng khiến cho vô số người hít vào một hơi khí lạnh.

Tên gia hỏa này...

Quả thực càn rỡ đến không có giới hạn mà!

Chẳng qua lời Cố Dương nói, vẫn là có hiệu quả đấy.

Trong nháy mắt, tiếng nói của hắn vừa rơi xuống.

Một luồng khí tức kinh khủng từ nơi không xa truyền tới.

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này, sắc trời cũng vì thế mà đột nhiên biến đổi, ảm đạm không ánh sáng.

Phảng phất như có một tầng hắc vụ bao phủ phía chân trời.

Mà cách đó không xa, một bóng người già nua rõ ràng đạp không mà đến.

Trong nháy mắt bóng người kia đến.

Phía dưới truyền đến từng đợt tiếng kêu gào.

"Là Thương Minh lão tổ!"

"Không nghĩ tới tiểu tử kia lại kinh động đến Thương Minh lão tổ."

"Thằng nhãi này đá phải tấm sắt rồi!"

"Thương Minh lão tổ nổi tiếng là thủ đoạn độc ác, người bị hắn nhìn chằm chằm đều không có kết quả gì tốt!"

"Đáng đời, ai bảo tiểu tử này càn rỡ như thế?"

Bọn hắn nghị luận ầm ĩ, kinh thán, đồng thời cũng là có chút hả hê nhìn Cố Dương.

Ai bảo ngươi là trước đó càn rỡ như vậy, lần này nhưng là dẫn tới đại phiền toái rồi đấy?

Chẳng qua ngay lúc bọn họ bức thiết nhìn về phía Cố Dương, muốn từ trên mặt Cố Dương nhìn ra vẻ hoảng sợ cùng sợ hãi.

Bọn hắn lại kinh ngạc vô cùng phát hiện Cố Dương không chỉ không có hoảng sợ cùng sợ hãi.

Thậm chí trên mặt còn có thêm một tia sát ý nồng đậm.

Ngay sau đó.

Cố Dương cười lạnh nói.

"Ồ?"

"Không ngờ lại là ngươi."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Cường giả Thần Cảnh được gọi là Thương Minh lão tổ cũng phải nhướng mày.

"Hửm?"

Sao thằng nhãi này có vẻ biết mặt của mình vậy?

Nhưng trong trí nhớ của hắn cũng không có nhân vật này.

"Đáng tiếc tại Huyền Minh đại lục, bản thể ngươi không thể hàng lâm, không thể giết ngươi, hiện tại... Chính là thời điểm thích hợp."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, trong ánh mắt lại hiện ra một tia lăng lệ ác liệt.

Mà Cố Dương nói lời này làm vô số người phía dưới thần sắc mờ mịt ngây ngốc.

Không hiểu đây là ý gì.

Huyền Minh đại lục?

Đây không phải là hạ giới sao?

Thương Minh lão tổ đi xuống hạ giới?

Sao có thể như thế được!

Cường giả Thần Cảnh xuống hạ giới làm gì?

Mà lại cũng không thể đi được!

Trong lòng bọn họ không khỏi nghi hoặc muôn phần.

Nhưng Thương Minh lão tổ nghe được lời này của Cố Dương.

Nhưng là nhịn không được vô cùng rung động trợn tròn mắt.

Ánh mắt hắn ta lại hiện lên vẻ kinh hãi.

Tiểu tử này...

Chẳng lẽ thần niệm mình lưu lại ở Huyền Minh Đại Lục, chính là bị tiểu tử này xóa bỏ?

Không!

Điều đó không có khả năng!

Chỉ là Vương Cảnh, làm sao có thể xóa bỏ thần niệm của hắn?

Giờ phút này.

Trong lòng Thương Minh lão tổ tràn đầy không thể tin được.

Nhưng biểu cảm và thái độ của Cố Dương hôm nay... Cũng gần như là nói rõ cho hắn biết thần niệm của hắn, chính là bị Cố Dương xóa bỏ!

Mặc dù Thương Minh lão tổ vô cùng khó hiểu, Cố Dương rõ ràng chỉ là Vương cảnh, đến cùng là làm sao có thể xóa bỏ thần niệm của hắn.

Nhưng bất kể như thế nào, tên tiểu tử trước mắt này, không có gì bất ngờ xảy ra, chính là đầu sỏ khiến Hắc Nguyên thần triều bị tổn thất nặng nề!

Đã như thế cũng không còn gì để nói!

"Không nghĩ tới ngươi lại có thể đến Kiếm Vực!"

"Ngươi thật sự không tầm thường!"

"Nhưng ngươi vẫn còn quá trẻ!"

"Đã có năng lực phi thăng lên Thượng giới, nhưng lại không biết che dấu bản thân, đợi sau khi thực lực mạnh lên rồi mới tới báo thù. Thật sự ngu xuẩn!"

"Đương nhiên... chuyện này đối với ta tự nhiên là chuyện tốt!"

"Cũng giúp ta bớt đi rất nhiều phiền toái!"

Nói xong, trên mặt Thương Minh lão tổ lập tức hiện ra nụ cười tàn nhẫn.

Ngay sau đó.

Hắn ta vung tay lên.

Khí tức đáng sợ lập tức lan tràn khắp thiên địa.

"Đã như vậy, thì mau chuẩn bị đi chết đi!"

Ầm ầm ầm!

Pháp tắc chi lực kinh khủng treo cao trên đỉnh đầu Cố Dương.

Uy áp đáng sợ kia, cũng phảng phất như vô tận lực lượng trấn áp xuống!

Cực kỳ đáng sợ!

Nhưng Cố Dương lại lâm nguy không loạn, lạnh nhạt mà đứng.

Đối mặt với nguỵ pháp tắc chi lực khủng bố do Thương Minh lão tổ thi triển.

Rõ ràng hắn không tránh không né.

Nắm đấm giơ lên, không ngờ lại ầm ầm nghênh đón thế công!

Một quyền này của hắn chất phác tự nhiên.

Không có bất kỳ vẻ lòe loẹt sặc sỡ nào.

Nhưng trong nháy mắt một quyền rơi xuống, một cỗ lực lượng đáng sợ không cách nào hình dung được lập tức lấy cánh tay phải Cố Dương làm trung tâm bạo phát đi ra.

Gầm!

Từng đợt âm thanh long ngâm trầm thấp vang vọng khắp thiên địa.

Cũng khiến cho vô số bá tánh phía dưới kinh hãi chăm chú nhìn.

Ngay sau đó...

Lực lượng kinh khủng chính là tràn ra khắp nơi trong không gian!

Trong nháy mắt nghênh đón một kích kinh khủng kia của Thương Minh lão tổ!

Trên bầu trời!

Hai luồng khí tức khủng bố đến cực hạn va chạm vào nhau!

Nhất thời trời đất rung chuyển!

Linh khí run lẩy bẩy!

Ngọn núi phía xa bị luồng xung kích kinh khủng này ảnh hưởng trực tiếp hóa thành bột mịn!

Nếu không phải bên trong Thần Đô thiết lập cấm chế, ngăn trở lực trùng kích kinh khủng kia, chỉ sợ toàn bộ Thần Đô đều bởi vì vậy mà hóa thành hư ảo!

Ầm ầm ầm!

Khi tiếng động khủng bố dần dần bình tĩnh lại.

Lúc này tất cả bách tính phía dưới mới vội vàng ngẩng đầu nhìn lại.

Nhưng là kinh hãi vô cùng phát hiện Thương Minh lão tổ Thần Cảnh tứ trọng, dưới một kích này, đúng là không thể chém giết Cố Dương!

Thủ đoạn hai bên giao đấu, cuối cùng cũng đánh ngang tay!

Giờ phút này, vô số bách tính kinh hãi không hiểu.

Trên mặt càng tràn ngập vẻ không thể tin.

"Chuyện này..."

"Một kích của lão tổ lại không có hiệu quả sao?"

"Lại là cân sức ngang tài? Tiểu tử kia... Thật sự chỉ là Vương cảnh sao?"

"Lẽ nào hắn có giấu giếm?"

"Thế nhưng, y hình như ngay cả chân nguyên cũng không bộc phát ra? Chỉ là một quyền phổ thông mà thôi."

"Hízz, lực lượng ẩn chứa trong một quyền vừa rồi của hắn, hoàn toàn không phải chúng ta có khả năng tưởng tượng!"

"Rõ ràng chỉ là Vương cảnh, nhưng lại kinh khủng đến mức có thể so với sức mạnh Thần Cảnh tầng bốn."

"Thật sự là quá kinh khủng!"

Vô số người nghẹn ngào cảm thán.

Mà không chỉ là bọn họ.

Ngay cả là Thương Minh lão tổ, giờ phút này cũng nhịn không được mở to hai mắt.

"Cái gì?"

"Tiểu tử này... lại có được lực lượng kinh khủng như vậy?"

Hắn ta nhịn không được thất thanh hô lên.

Vừa rồi hắn cũng thấy rõ!

Một quyền kia của Cố Dương, sức mạnh ẩn chứa trong đó... nghiễm nhiên đã đạt đến lực lượng mười vạn Thần Long!

Đây chính là sức mạnh của Thần Long đó!

Mười vạn!

Đây mẹ nó là Vương cảnh có thể nắm giữ à?

Tiểu tử này...

Rốt cuộc là tu luyện thế nào?

Hắn hít sâu mấy hơi, ánh mắt lại trong nháy mắt trở nên lăng lệ ác liệt.

Giờ phút này...

Hắn đã không còn bất kỳ chất vấn nào với thân phận của Cố Dương nữa!

Đến từ hạ giới...

Còn có lực lượng kinh khủng như vậy!

Thủ đoạn bực này, chỉ sợ Huyền Minh đại lục cũng chỉ có một mình hắn!

Nghĩ tới đây, trong lòng hắn lập tức vô cùng tức giận, sát ý tung hoành!

Dù sao nếu không có Cố Dương, Hắc Nguyên Thần triều bọn hắn hôm nay căn bản sẽ không bị bức đến cục diện như thế!

Càng nghĩ, trong lòng Thương Minh lão tổ càng phẫn nộ dâng trào.

Ngay sau đó.

Hắn không còn chần chờ gì nữa.

Tiểu tử này...

Nhất định phải lập tức chém giết!

Báo thù cho toàn bộ chiến sĩ đã chết cho Hắc Nguyên Thần Triều!

Hơn nữa còn phải dùng thủ đoạn lôi đình tiêu diệt!

Như vậy mới có thể khoái ý ân cừu!

Vì vậy...

Thương Minh lão tổ gầm lên một tiếng.

Tay hắn nắm chặt vào hư không.

Một thanh trường đao đen kịt được hắn nắm trong tay.

Trên thân trường đao kia tuyên khắc vô số minh văn huyền diệu mờ mịt, minh văn lóe ra ánh sáng khác thường.

Khí tức tản mát ra vô cùng kinh khủng!

Đó rõ ràng là một thanh Thần khí!

Thấy Thương Minh lão tổ trực tiếp lấy ra một kiện Thần khí.

Lập tức khiến vô số bách tính phía dưới rung động!

Thương Minh lão tổ chính là Thần Cảnh tầng bốn đấy!

Đối mặt với một Vương cảnh lại cần lấy ra Thần khí sao?

Họ vô cùng hoảng sợ.

Nhưng Thương Minh lão tổ cũng không quản được những thứ này.

Chỉ thấy tay phải của hắn cầm thanh thần đao đen nhánh kia.

Trong ánh mắt lập tức hiện lên vô tận sát khí.

"Thương Minh thần đao, trảm!"

Một tiếng thì thầm vang lên từ trong miệng hắn.

Ngay sau đó.

Một luồng sức mạnh ngụy pháp tắc và thần lực đáng sợ đột nhiên tràn vào thanh thần đao kia, lập tức trên thân thần đao tỏa ra ánh sáng kỳ lạ.

Khí tức kinh khủng giống như sóng biển không ngừng lan tràn ra!

Ngay sau đó, trong ánh mắt Thương Minh lão tổ tràn ngập sát phạt.

Hắn giơ thần đao đen kịt trong tay lên, hung hăng chém xuống hướng Cố Dương!

"Một đao này... Là vì chiến sĩ Thần triều ta!"

"Đi chết đi!"

Ầm ầm ầm!

Một đao kia chém xuống.

Lập tức gió nổi mây phun, không khí giống như đều bị một đao này bổ ra!

Sóng khí kinh khủng kia lại cuốn theo khí tức cực kỳ kinh khủng lan tràn toàn bộ chân trời.

Giờ phút này...

Vô số người lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, run lẩy bẩy.

Dù cho có cấm chế bảo vệ.

Bọn họ cũng có thể cảm nhận được một đao đáng sợ này của Thương Minh lão tổ!

Cỗ khí tức kia, quả thực khiến linh hồn bọn họ đều rung động!

Bên kia trên bầu trời.

Đỗ Nguyệt Ngưng cùng lão giả Thần Cảnh kia đánh nhau đến quên cả trời đất.

Nhưng sau khi phát hiện ra một đao này của Thương Minh lão tổ.

Hai người đều chấn động không hiểu, không hẹn mà cùng dừng tay lại, ngay lập tức nhao nhao đứng dậy, rời xa trung tâm chiến trường, sợ bị ảnh hưởng.

"Không nghĩ tới tiểu tử kia lại có thể ép Thương Minh ra tuyệt chiêu..."

Trong ánh mắt của lão giả Thần Cảnh kia tràn đầy thán phục và rung động.

Mà trên gương mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng tràn đầy kinh hãi cùng hoảng sợ.

"Một đao thật là khủng khiếp!"

"Đây là thực lực Thần Cảnh trung kỳ sao?"

"Nếu mục tiêu một đao này là ta... Ta chắc chắn không ngăn được!"

Nghĩ đến đây, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi siết chặt nắm tay, có chút lo lắng cho Cố Dương.

Nhưng nhìn vẻ mặt bình tĩnh tự nhiên của Cố Dương, tâm tình có chút căng thẳng lập tức thư giãn hơn rất nhiều.

Bởi vì nàng hiểu rõ Cố Dương nhất định sẽ không có vấn đề!

Cùng lúc đó.

Ánh mắt Cố Dương cũng hướng về phía đao khí khủng bố cách đó không xa, hướng về phía đao khí kinh khủng đến dường như có thể thôn phệ hết thảy kia.

Trong ánh mắt lại hiện ra một tia khinh thường.

Hắn không nói gì.

Lại trực tiếp dùng động tác đáp lại!

Chỉ thấy trên người hắn có khí tức cực kỳ khủng bố hiện lên!

Lực lượng ngụy pháp tắc Thần lực ầm ầm bộc phát trong cơ thể Cố Dương!

Ngay sau đó, Cố Dương nâng lên nắm đấm, trực tiếp nghênh đón đao khí kinh khủng kia, đồng thời một tiếng gầm cũng từ trong miệng Cố Dương truyền ra!

"Long Tượng Thí Thần Quyền!"

Vù vù!

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Chính là có ba động cực kỳ khủng bố ở trong quyền phải của Cố Dương hiện ra!

Long Tượng Thí Thần Quyền, chính là quyền pháp Thần cấp cực phẩm!

Lúc trước Cố Dương mặc dù nắm giữ, nhưng không có cơ hội sử dụng một quyền này, cũng vô pháp phát huy toàn bộ thực lực.

Mà bây giờ hắn lại có thể toàn lực bộc phát ra thực lực chân chính!

Một quyền này...

Có thể giết Thần Cảnh!

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó.

Hữu quyền của Cố Dương chính là cùng đao khí khủng bố của Thương Minh lão tổ thi triển ra hiển nhiên là trực tiếp va chạm vào nhau trên không trung!

Sóng khí kinh khủng chỉ trong chớp mắt đã cắt qua phía chân trời, đánh khắp bốn phương!

Chỉ một thoáng, toàn bộ sao trời đều lung lay sắp đổ.

Lực lượng kinh khủng phảng phất như tận thế giáng lâm, tùy ý xé rách đại địa Thần Đô.

Vô số bách tính vẻ mặt hoảng sợ nhìn một màn này, toàn thân đều không nhịn được nổi lên da gà.

Trong ánh mắt càng tràn ngập rung động.

Đây là chiến đấu giữa các Thần Cảnh sao?

Cũng quá kinh khủng đi!

Giờ phút này trong đó không thiếu cao tầng thần triều, mặt mũi tràn đầy hoảng sợ nhìn lên Cố Dương trên không trung.

"Đó là..."

"Thần cấp cực phẩm quyền pháp!"

"Tiểu tử này rốt cuộc là ai? Là có thể nắm giữ quyền pháp Thần cấp cực phẩm viên mãn?"

"Điều này quả thực khó có thể tin!"

"Hắn thật chỉ có Vương cảnh thôi sao?"

"Vương cảnh có thể nắm giữ quyền pháp Thần cấp cực phẩm viên mãn?"

Bọn hắn kinh hãi không gì sánh được, nhịn không được thất thanh hô.

Đối với điều này là tràn ngập kinh hãi!

Trong ánh mắt tràn đầy không thể tin.

Mà không chờ bọn họ kinh hãi.

Giữa không trung.

Thương Minh lão tổ sắc mặt đột nhiên trở nên cực kỳ khó coi.

"Cái gì?"

"Chuyện này không có khả năng!"

Hắn cắn chặt răng, tay phải nắm chặt thần đao đen nhánh.

Lúc này...

Một cỗ lực lượng khó có thể hình dung đang thông qua thần đao truyền đến trên cánh tay mình!

Lực lượng kinh khủng kia khiến cánh tay hắn cũng run lên!

Thậm chí...

Hắn sắp không cầm nổi đao rồi!

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn lại càng kinh hãi!

Hắn chính là Thần Cảnh đấy!

Hơn nữa còn là Thần Cảnh tầng bốn!

Kết quả ở phương diện lực lượng... Không bằng một tên tiểu bối Vương cảnh?

Điều này khiến cho bất luận thế nào đi nữa hắn cũng không cách nào tiếp nhận được!

Mấu chốt hơn chính là...

Uy lực một quyền này của Cố Dương, thực sự quá kinh khủng!

Ngay sau đó, sắc mặt Thương Minh lão tổ trở nên khó coi.

Đến cuối cùng...

Rốt cục hắn phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Sau đó một tiếng leng keng thanh thúy truyền vang trên không trung.

Sau đó vô số người kinh hãi vô cùng nhìn thấy thanh thần đao trong tay Thương Minh lão tổ, trực tiếp rời tay bắn bay ra ngoài!

Ngay sau đó.

Một quyền kinh khủng kia thế đi không giảm, trực tiếp phá nát toàn bộ phòng ngự của Thương Minh lão tổ!

Chợt...

Một quyền hung hăng rơi vào trên người Thương Minh lão tổ!

Xì xì!

Tiếng nổ cực lớn vang dội khắp thiên địa!

Thương Minh lão tổ bị một quyền đánh nát ngay tại chỗ!

Hóa thành một vũng máu!

Ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Một màn này rơi vào trong mắt mọi người, khoảnh khắc này dường như cả thiên địa đều yên tĩnh không tiếng động.

Tĩnh!

Yên tĩnh!

Bên trong Thần Đô hoàn toàn yên tĩnh.

Giờ phút này, gần như toàn bộ bách tính Thần Đô đều nhịn không được ngừng thở.

Đồng tử phóng đại nhìn lên không trung.

Qua thật lâu mới có tiếng hít thở dồn dập vang lên.

Ngay sau đó...

Đó là từng trận tiếng nghị luận kinh hãi vô cùng.

"Sao... Sao có thể!?"

"Thương Minh lão tổ, vẫn lạc?"

"Không thể như vậy được!"

"Tiểu tử kia... Không phải Vương cảnh sao? Thương Minh lão

tổ chính là Thần Cảnh trung kỳ đó!"

Trong giọng nói của bọn họ tràn đầy vẻ không thể tin.

Sắc mặt càng thêm chấn động.

Bọn họ làm sao đều không nghĩ tới Vương cảnh cùng Thần Cảnh đối kháng, lại lấy loại kết quả hoàn toàn không ngờ tới này hiện ra trước mắt.

Là Vương cảnh, Cố Dương cũng không bị cái rắm gì, mà Thương Minh lão tổ thân là Thần Cảnh lại bị đánh nổ tại chỗ!

Ngay cả thần hồn cũng không lưu lại!

Một màn này, quả thực là chấn nát tam quan của tất cả dân chúng Thần Đô!

Mà không chỉ là bọn họ.

Cho dù là đám cường giả cao tầng của hoàng thất Hắc Nguyên Thần Triều, giờ phút này cũng tràn đầy hoảng sợ, không thể tin nhìn Cố Dương.

"Sao có thể như vậy!"

"Làm sao lão tổ lại chết trong tay một tên Vương cảnh?"

"Nguyên nhân là vì môn quyền pháp kia!"

"Đáng chết! Chúng ta đã đánh giá thấp uy lực của môn quyền cực phẩm Thần cấp kia! Tiểu tử kia... tuyệt đối không đơn giản!"

"Hỏng rồi!"

Bọn hắn rất nhanh kịp phản ứng, thần sắc trong nháy mắt trở nên khó coi.

Bây giờ Thần Cảnh tứ trọng Thương Minh lão tổ đều vẫn lạc ở trong tay Cố Dương, chẳng phải nói lên lời nói càn rỡ của nam tử trẻ tuổi trước đó, cũng không phải là nói bừa sao?

Hắn định hủy diệt Hắc Nguyên thần triều thật sao?

Nghĩ đến điều này, cả người bọn họ không khỏi run lên.

Trong ánh mắt càng hiện ra vẻ hoảng sợ.

Bọn họ kinh hãi khó hiểu.

Về phần một vị lão giả Thần Cảnh khác, bọn họ hoàn toàn không có hy vọng.

Dù sao vị lão tổ kia, hoàn toàn không thể đánh đồng với Thương Minh lão tổ!

Cùng lúc đó.

Trên bầu trời.

Đỗ Nguyệt Ngưng đang ở trạng thái chiến đấu cùng lão giả Thần cảnh kia cũng bị một chiêu này của Cố Dương làm cho choáng váng.

Đỗ Nguyệt Ngưng không nhịn được trừng mắt, trong mắt tràn đầy sự khâm phục và rung động.

"Thật là... Yêu nghiệt mà!"

Cố Dương tuổi chưa đầy hai mươi, đã là có thể sát Thần cảnh, hơn nữa còn là cường giả Thần Cảnh trung kỳ!

Thực lực cùng thiên tư bực này phóng tầm mắt ở ngoại vực, chỉ sợ không có bất kỳ người nào có thể so bì!

Đừng nói đến Ngoại Vực.

Cho dù là nội vực, thậm chí là ở Trung Thiên vực, người có thiên tư và thực lực như Cố Dương cũng hầu như không tồn tại!

Cố Dương, thật sự là quá yêu nghiệt!

Trong lòng nàng sợ hãi than không thôi.

Mà lão giả Thần Cảnh kia giờ phút này đã sợ đến hồn phi phách tán!

Thương Minh...

Đúng là chết trong tay tên tiểu tử càn rỡ kia!

Phải biết rằng, thực lực của Thương Minh so với hắn mạnh hơn rất nhiều!

Ngay cả Thương Minh cũng vẫn lạc trong tay Cố Dương, đây chẳng phải là nói chính mình cũng có thể…

Nghĩ đến điều này, lão giả Thần Cảnh kia nhất thời có chút bối rối.

Ai cũng đều quý trọng tính mạng!

Nhất là cường giả, càng như vậy!

Dù sao tu luyện tới cấp độ này cũng không dễ dàng gì.

Bọn họ đương nhiên vô cùng quý trọng tính mạng của mình!

Giờ phút này...

Hiển nhiên là hắn ta đã có chút lùi bước, sợ rồi.

Ngay cả Thương Minh đều vẫn lạc, ngay cả thần hồn cũng không thể bảo trụ.

Mình tiếp tục ngăn cản, không phải cũng tăng thêm thương

vong sao?

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn trực tiếp đánh trống lui binh, chuẩn bị lui lại phía sau.

Nhưng cảnh này lại bị Đỗ Nguyệt Ngưng thu vào trong mắt.

"Muốn đi?"

Trong ánh mắt nàng ta lập tức hiện lên chiến ý.

Có lẽ là Cố Dương tiện tay chém giết Thần Cảnh làm cho nàng cũng tràn ngập chiến ý.

Thần Cảnh...

Nàng cũng có thể giết!

Dứt lời, nàng liền không chút do dự lấy hết tất cả át chủ bài của mình ra.

Chẳng qua lão giả Thần Cảnh này chỉ là Thần Cảnh tầng một.

Hơn nữa còn là sơ nhập Thần Cảnh, chỉ cần toàn lực ra tay là được!

Là có cơ hội đánh giết hắn!

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, khí tức đáng sợ trào ra.

Một kích mạnh nhất của nàng rõ ràng là ngưng tụ trên không trung, liều lĩnh mãnh liệt xông về phía lão giả Thần Cảnh kia!

Nhìn thấy màn này, thần sắc của lão giả Thần Cảnh cũng chợt biến đổi, khi lão giơ tay lên cũng là không chút do dự tung ra toàn bộ át chủ bài!

Các loại thủ đoạn tầng tầng lớp lớp được ném ra.

Thế công mạnh nhất của hai bên lần nữa nổ vang trên không trung!

Nhưng mà lần này rõ ràng là Đỗ Nguyệt Ngưng lại chiếm thượng phong!

Sau khi tiếng nổ mạnh rơi xuống.

Một kích kia của Đỗ Nguyệt Ngưng chung quy là phá hủy toàn bộ thế công của lão giả Thần Cảnh.

Sau đó, lực lượng còn sót lại thình lình rơi vào trên người lão giả Thần Cảnh!

Xì xì!

Một ngụm máu tươi đầm đìa rõ ràng phun ra từ trong miệng hắn!

Thần sắc của hắn cũng lập tức trở nên vô cùng tái nhợt.

Chiêu này đúng là trực tiếp làm hắn trọng thương!

Nhưng nếu muốn tiêu diệt hắn lại còn xa xa không đủ.

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi thở dài.

"Thần Cảnh... Thật không dễ dàng bị tiêu diệt như vậy đâu!"

"Vượt cấp trấn sát Thần Cảnh, thực sự quá khó khăn."

Nghĩ đến đây, ánh mắt nàng cũng trở nên phức tạp.

Lúc trước nhìn Cố Dương thoải mái trấn sát Thần cảnh như thế, có lẽ là ảo giác khiến nàng thấy Thần Cảnh rất yếu.

Trên thực tế Thần Cảnh không yếu, chỉ vì Cố Dương quá mức

biến thái mà thôi!

Dưới một kích vừa rồi của Đỗ Nguyệt Ngưng, mặc dù lão giả Thần Cảnh trọng thương, nhưng cũng nhân cơ hội này mà quay đầu bỏ chạy.

Hắn rõ ràng minh bạch, cho dù mình tiếp tục ở lại đây, kết cục... cũng chỉ có một!

Đó chính là chết trong tay bọn họ!

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi lộ vẻ bất đắc dĩ.

Nàng không có bất kỳ thủ đoạn truy kích nào.

"Vào thời điểm không xác định có thể trấn sát, tuyệt đối đừng lấy hết át chủ bài của ngươi ra."

Đúng lúc này, thanh âm Cố Dương chậm rãi vang lên bên tai nàng.

Đỗ Nguyệt Ngưng nghe thấy vậy, gương mặt hơi ngẩn ra.

Chợt không khỏi nghiêng đầu nhìn lại.

Nhìn thấy Cố Dương trên mặt mang nụ cười nhạt, rất đẹp trai giơ tay lên.

Sau đó nắm chặt hư không!

Đúng lúc này.

Cách đó không xa, lão giả Thần Cảnh sắp trốn thoát, đột nhiên dừng lại giữa không trung.

Sau đó...

Hắn vô cùng khó khăn xoay người lại.

Ánh mắt như muốn nứt ra nhìn qua Cố Dương, miệng hơi mấp máy, dường như muốn nói gì đó.

"Ngươi...Đến tột cùng là... quái vật..."

Hắn hết sức khó khăn nói ra những lời này.

Nghe đến đây, Cố Dương cũng lắc đầu.

Tay phải chợt nắm chặt!

Sức mạnh kinh khủng ầm ầm bạo phát!

Khoảnh khắc đó.

Lão giả Thần Cảnh kia phảng phất như bị một lực lượng cực kì khủng bố nào đó bóp nát!

Phốc!

Trên không trung, một trận tiếng nổ nặng nề lại vang lên!

Lão giả Thần Cảnh kia... cũng nổ tung thành một đám huyết vụ!

Cứ như vậy mà chết đi!

Ùng ục!

Giờ phút này.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không nhịn được nuốt một ngụm nước miếng.

Chấn động vô cùng nhìn qua Cố Dương.

Cố Dương đến tột cùng là làm như thế nào?

Rõ ràng hắn ta chỉ là Vương Cảnh, nhưng giết Thần Cảnh...

Lại đơn giản như giết một con kiến.

Điều này có hợp lý không?

Cùng lúc đó.

Phía dưới, vô số bá tánh Thần Đô càng là vẻ mặt kinh hãi cùng sợ hãi nhìn qua Cố Dương.

"Không!"

"Hắn tuyệt đối không phải Vương Cảnh!"

"Sao hắn có thể là Vương cảnh!"

"Loại thủ đoạn đó quá kinh khủng!"

"Nam tử này đến cùng là ai?"

Bọn họ kinh hãi thất thanh hô lên.

Trong giọng nói tràn đầy vẻ khó tin!

Lúc này mới qua bao lâu?

Hai vị cường giả Thần Cảnh của Hắc Nguyên Thần triều bọn họ liên tiếp chết trong tay Cố Dương!

Chuyện này đối với bọn họ mà nói, quả thật là đả kích vô cùng lớn!

Coi như Cố Dương trực tiếp thu tay rời đi, như vậy Kim Viêm thần triều rất nhanh có thể biết được tin tức này, sau đó...

Đó là sẽ tấn công Hắc Nguyên Thần triều với quy mô lớn!

Hắc Nguyên Thần Triều tổn thất hai vị Thần Cảnh, căn bản không thể ngăn cản ngoại tộc xâm lấn!

Giờ phút này.

Sắc mặt của vô số cao tầng trong hoàng thất trở nên cực kỳ trắng bệch, không còn chút máu.

Thập phần hoảng sợ nhìn qua Cố Dương.

Mà đúng lúc này.

Cố Dương cũng thần sắc lạnh nhạt đạp về phía trước, đứng ở trước mặt một đám cao tầng Hoàng thất ở Thần Đô.

"Ta biết Hắc Nguyên thần triều các ngươi không đơn giản như vậy."

"Cho nên, những lão gia hỏa các ngươi còn không có ý định đi ra sao?"

"Nếu còn không ra..."

"Ta sẽ không khách khí nữa."

Cố Dương nhìn lướt qua thần sơn cao vút trong mây phía sau bọn họ!

Đây là Thần Sơn Hắc Nguyên thần triều dựa lưng vào.

Hắn có thể cảm giác được một khí tức già nua đáng sợ từ đó!

Hiển nhiên nơi này chính là nội tình của Hắc Nguyên Thần Triều!

Thanh âm Cố Dương rơi xuống.

Vô số bách tính xung quanh lộ vẻ kinh ngạc và khó hiểu.

Bởi vì trong hiểu biết của bọn họ, Hắc Nguyên Thần Triều chỉ có hai vị cường giả Thần Cảnh.

Lẽ nào còn có những Thần Cảnh khác?

Chỉ có những cao tầng trong hoàng thất kia, giờ phút này con ngươi bỗng nhiên co rụt lại.

Nhưng cho dù là thế.

Cố Dương nói lời này, lại không dẫn động những lão gia hỏa sau lưng Hắc Nguyên Thần Triều ra mặt.

Nhìn thấy như vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng nhịn không được nói: "Cố Dương, Hắc Nguyên thần triều thật sự còn giấu diếm Thần cảnh cường giả gì? Có phải là cảm giác sai rồi hay không?"

Nàng hoàn toàn không cảm giác được trong Hắc Nguyên thần triều còn có khí tức Thần cảnh khác đấy.

Chẳng lẽ...

Là vấn đề tại mình sao?

Đối với việc này, Cố Dương không trả lời.

Mà là chậm rãi giơ tay lên.

"Đã không đi ra, vậy ta... Cũng không khách khí."

Cố Dương khẽ cười một tiếng.

Hắn lười cùng những người Hắc Nguyên thần Triều này chơi trò kéo ra từng người.

Cho nên...

Hắn chậm rãi vung nắm tay phải.

Lực lượng kinh khủng thế mà lại bộc phát ra!

Lực lượng đáng sợ phảng phất có thể chấn nát thiên địa kia

trong nháy mắt tràn ngập chư thiên, quanh quẩn ở phía trên Thần Đô!

Giờ phút này, tất cả bá tánh Thần Đô trở nên vô cùng hoảng loạn.

Trong số bọn họ có người trung thành với Hắc Nguyên thần triều, cũng có người trên đường đi du lịch.

Giống nhau là...

Bọn họ nhao nhao bắt đầu chạy trốn.

Không chút do dự bỏ chạy ra phía ngoài Thần Đô!

Bọn hắn cũng không muốn chết ở chỗ này!

Nhìn thấy như vậy, đám cao tầng hoàng thất Hắc Nguyên Thần Triều cũng lộ ra sợ hãi cùng hoảng sợ bỏ chạy?

Chạy thế nào đây?

Hắc Nguyên Thần Chủ chạy thoát khỏi Thần Đô đều bị một quyền này của Cố Dương hủy diệt!

Uy thế một quyền này của Cố Dương, lúc trước bọn họ đều đã thấy qua!

Ngay cả Thương Minh lão tổ Thần Cảnh tầng bốn cũng không ngăn cản được, chứ đừng nói là bọn họ!

Cho nên đối mặt với một quyền này của Cố Dương, bọn họ dường như, cũng chỉ có chờ chết.

Trên mặt bọn họ tràn đầy sợ hãi cùng khiếp sợ, dưới một quyền này của Cố Dương, càng thêm run rẩy.

Nhưng ngay tại thời điểm một quyền này của Cố Dương sắp

trực tiếp xông phá cấm chế Thần Đô, triệt để hủy diệt Hắc Nguyên Thần Triều, một đạo âm thanh than nhẹ chợt từ phía sau Thần Sơn vang lên.

Ngay sau đó.

Từng đạo khí tức cực kỳ đáng sợ rõ ràng từ trong Thần Sơn hiện ra.

Ngay sau đó, năm đạo thân ảnh từ trong Thần Sơn bắn nhanh ra, ngay lập tức, chính là đứng giữa không trung của Thần Đô.

Đó là năm lão giả mặc trường bào mộc mạc.

Khuôn mặt bọn họ không giống nhau, nhưng điểm giống nhau là khuôn mặt bọn họ đều rất già nua, toàn thân càng tản mát ra một cỗ khí tức mục nát!

Rõ ràng là hành tướng đã gần đất xa trời, không còn sống được bao lâu nữa!

Nhưng ngay cả khi như vậy, trên người bọn họ tràn ra khí tức đáng sợ, biểu hiện thực lực không tầm thường!

Năm lão giả này đều là cường giả Thần Cảnh tứ trọng trở lên!

Năm lão giả đứng chung một chỗ, rõ ràng có uy thế cực kỳ kinh khủng chấn nhiếp chư thiên!

Mà một quyền kia của Cố Dương, dưới sự liên thủ trấn áp của năm người, thình lình cũng triệt để vỡ nát ra.

Chứng kiến một màn này.

Phía dưới Thần Đô, vô số người lộ ra vẻ mặt chấn động.

"Hắc Nguyên Thần Triều... Lại còn có tồn tại Thần Cảnh lão tổ?"

"Hơn nữa... còn là năm vị Thần Cảnh!"

"Năm vị Thần Cảnh này, từ khí tức đến xem, dường như mỗi một vị đều không kém gì lão tổ Thương Minh, thậm chí còn mạnh hơn so với lão tổ Thương Minh!"

"Chuyện này chuyện này chuyện này..."

Bọn họ vô cùng chấn động.

Không ngờ nội tình của Hắc Nguyên Thần Triều lại kinh khủng như vậy!

Có nhiều cường giả Thần Cảnh đến như vậy!

Nhưng trên thực tế chỉ có một đám hoàng thất cao tầng lộ vẻ bất đắc dĩ.

Bọn họ cực kỳ rõ ràng, tình hình của năm vị lão tổ này.

Mặc dù năm vị lão tổ này thực lực vô cùng cường hãn, nhưng... đều là tồn tại sống gần trăm triệu năm!

Thọ nguyên đều là đi tới cuối.

Sở dĩ bọn họ còn có thể tồn tại trên đời, thậm chí cũng là do tự phong ấn Thần Nguyên, miễn cưỡng sống tạm thế gian mà thôi!

Không đến lúc vạn bất đắc dĩ, không phải khi Hắc Nguyên thần rơi vào ranh giới sinh tử tồn vong bọn họ tuyệt đối sẽ không ra tay!

Bởi vì một khi bọn họ ra tay, thì mạng cũng sẽ không còn bao lâu nữa!

Giờ phút này.

Một đám cao tầng Hoàng thất sắc mặt trở nên có chút khó coi.

Bởi vì nguyên nhân Cố Dương...

Nội tình Hắc nguyên thần triều bọn họ, có thể nói toàn bộ đều bại lộ ra ngoài!

"Bằng hữu, ngươi quá mức cuồng vọng đó!"

Năm lão giả kia cũng biết chuyện của mình.

Cho nên giờ phút này ánh mắt của bọn hắn đều rơi vào trên thân Cố Dương.

Trong ánh mắt mang theo bất đắc dĩ, cùng với sự ngưng trọng.

Tiểu tử này...

Thiên tư và thực lực thật đáng sợ!

Đã như vậy khó trách Hắc Nguyên thần triều rơi vào kết cục như thế!

Trong lòng bọn họ nhíu mày, không hiểu tại sao Hắc Nguyên thần triều lại trêu chọc tới tồn tại khủng bố như thế.

Nhưng bất kể như thế nào, bọn hắn đều phải hảo hảo giáo huấn hắn một phen!

"Nếu chúng ta đã ra tay, vậy thì ngươi... hãy lưu lại đi!"

Trên mặt năm lão giả Thần Cảnh đều hiện ra một tia sát khí.

Ngay sau đó.

Bọn họ cùng ra tay.

Dưới sự liên thủ, bọn hắn bộc phát ra khí tức cực kỳ khủng bố, trấn áp về phía Cố Dương!

Năm đại cường giả Thần cảnh cùng nhau ra tay trấn áp.

Cảnh tượng đó cũng cực kỳ hùng vĩ.

Cũng khiến cho vô số người vô cùng sợ hãi thán phục nhìn lên bầu trời.

"Chậc chậc, năm đại Thần cảnh liên thủ trấn áp một tên Vương cảnh... Tên nam tử kia cũng coi như là vinh hạnh rồi!"

"Đây đã có thể ghi vào sử sách rồi!"

"Hẳn là Vương cảnh mạnh mẽ nhất từ trước tới nay đi!"

"Tự tin hơn chút đi, bỏ câu từ trước tới nay đi, hắn chính là Vương cảnh mạnh nhất trong toàn bộ Kiếm Vực!"

"Dù sao ta cũng không thấy có Vương Cảnh nào có thể dễ dàng vượt cấp giết hại Thần Cảnh, còn dẫn tới năm đại cường giả Thần Cảnh trung kỳ cùng ra tay trấn áp!"

"Chẳng khác nào truyền kỳ!"

Không ít cường giả từ nơi khác đến cũng nhịn không được sợ hãi thán phục nhìn qua Cố Dương, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái cùng khâm phục.

Cho dù kế tiếp hắn... rất có thể sẽ bị năm tên cường giả Thần Cảnh này giết chết ngay tại chỗ!

Nhưng sự tích của hắn, sẽ vĩnh viễn lưu truyền trong Kiếm Vực!

Dưới cái nhìn của bọn họ, Vương cảnh đối mặt năm tên cường giả Thần cảnh trung kỳ trở lên cùng nhau trấn áp, căn bản không có khả năng còn sống!

Mà cũng đúng vào lúc này, Cố Dương chậm rãi ngẩng đầu, khóe miệng hiện ra một tia cười khinh thường.

"Nội tình của Hắc Nguyên Thần Triều... Chỉ có trình độ như thế này sao?"

"Xem ra ta đánh giá quá cao các ngươi rồi."

Cố Dương vừa dứt lời trong nháy mắt.

Lập tức khiến vô số người kinh ngạc.

Năm đại cường giả Thần Cảnh liên thủ, Cố Dương này không sợ thì coi như thôi... lại còn dám trào phúng như thế?

Chuyện này không khỏi càn rỡ quá mức đi?

Nhưng không đợi bọn họ cẩn thận suy nghĩ tiếp.

Trong cơ thể Cố Dương rõ ràng là bộc phát ra khí tức đáng sợ không gì sánh được!

Khí tức kia trong nháy mắt quét ra, trải rộng chư thiên.

Đó là...

Khí tức của ngụy pháp tắc chi lực!

Cùng lúc đó.

Ngũ đại cường giả Thần Cảnh kia cũng đầy mặt kinh hãi!

Bọn hắn vốn có chút khinh thường đối với lời nói của Cố Dương.

Nhưng giờ phút này...

Bọn họ kinh ngạc!

Bởi vì pháp tắc chi lực Cố Dương bộc phát ra.

Rõ ràng là chín thành Thần lực ngụy pháp tắc!

Chín thành!

Vương cảnh có thể nắm giữ được lực lượng ngụy pháp tắc kinh khủng như thế?

Điều này sao có thể?

Bọn hắn khiếp sợ vô cùng trợn tròn hai mắt, trong ánh mắt tràn đầy chấn động cùng không thể tin!

"Làm sao có thể?"

"Vương cảnh...thế mà có thể nắm giữ chín thành ngụy pháp tắc chi lực..."

"Tiểu tử này rốt cuộc có lai lịch gì?"

Bọn họ nhịn không được thất thanh hô lên.

Nghe được lời này, bá tánh Thần Đô bên dưới lúc này mới nhịn không được trợn trừng hai mắt.

"Cái gì?"

"Nam tử kia... lại nắm giữ chín thành ngụy pháp tắc chi lực?"

"A... Việc này không khỏi cũng quá kinh khủng đi!"

"Vương cảnh nắm giữ chín thành ngụy pháp tắc chi lực, đây chính là thứ ngay cả tồn tại Thần Cảnh cũng chưa chắc có thể nắm giữ chứ?"

"Nam tử này...rốt cuộc là yêu nghiệt từ đâu đi ra?"

"Chẳng lẽ đến từ nội vực?"

Bọn họ nghị luận sôi nổi, nghi vấn đối với Cố Dương nhất thời tan thành mây khói, có, chỉ là chấn động cùng với không thể tưởng

tượng nổi!

Quá kinh khủng!

Cùng lúc đó.

Năm đại cường giả Thần Cảnh cũng biến sắc cực kỳ ngưng trọng.

Chín thành Thần lực ngụy pháp tắc... Ngay cả bọn họ cũng phải cực kỳ cẩn thận ứng phó!

Mặc dù Cố Dương chỉ là Vương cảnh, theo lý mà nói là không phát huy ra được toàn bộ năng lực của chín thành Thần lực ngụy pháp tắc.

Nhưng chín phần mười thần lực ngụy pháp tắc đó!

Tuyệt đối không thể khinh thường!

Nghĩ đến đây, năm người vẻ mặt cũng ngưng trọng, liếc mắt nhìn nhau, sau đó nhao nhao xuất ra bản lĩnh giữ nhà!

Từng đạo pháp tắc cũng từ trong cơ thể bọn họ bộc phát ra!

Mặc dù biết rõ, bọn họ nắm giữ lực lượng nguỵ pháp tắc không bằng Cố Dương, nhưng dù sao bọn họ cũng là Thần Cảnh!

Pháp tắc chi lực được thi triển ra cực kỳ khủng bố!

Hơn nữa năm người bắt đầu bộc phát ra lực lượng ngụy pháp tắc dung hợp với nhau, không ngờ lại bộc phát ra một cỗ khí tức đáng sợ hủy thiên diệt địa!

Mà khí tức kia, lại chính là lơ lửng trên đỉnh đầu Cố Dương, sắp trấn áp xuống!

Nhìn thấy vậy, trong ánh mắt Cố Dương tràn đầy lạnh nhạt.

Chợt...

Chính là không chút do dự, nâng lên nắm đấm thình lình là nghênh đón!

Ầm ầm ầm!

Long Tượng Thí Thần Quyền lại lần nữa được Cố Dương thi triển!

Mà lần này...

Long Tượng Thí Thần Quyền dung hợp chín thành thần lực ngụy pháp tắc, nhưng lại trở nên càng thêm khủng bố!

Một quyền vừa đấm ra, bầu trời lập tức vang lên tiếng sấm rền rung động.

Ngay sau đó... Thế công kinh khủng mà ngũ đại Thần cảnh liên thủ thi triển, rõ ràng là bị một quyền của Cố Dương trực tiếp chấn vỡ!

Thấy một màn như vậy, ngũ đại cường giả Thần Cảnh sắc mặt đều là nhịn không được lộ ra kinh hãi.

"Cái gì?"

"Sao có thể như vậy!"

"Tiểu tử này... có thể phát huy hoàn mỹ lực lượng quyền pháp Thần cấp cực phẩm?"

"Không tốt!"

Họ thất thanh kinh hãi nói.

Ngay sau đó.

Uy lực một quyền khủng bố kia chính là công phá thế công mà bọn họ thi triển, rơi vào trước mặt bọn họ.

Sau đó, lực lượng đáng sợ bắt đầu nhộn nhạo trên không trung!

Căn bản không kịp phản ứng.

Năm đại cường giả Thần Cảnh dưới dư uy oanh kích của quyền này, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Phốc phốc!

Dưới lực lượng ăn mòn kinh khủng như vậy.

Năm đại cường giả Thần Cảnh càng không hẹn mà cùng phun ra một ngụm máu tươi.

Bọn họ hoặc nhiều hoặc ít bị thương, mặc dù không tính là nghiêm trọng.

Nhưng một màn này vẫn khiến vô số cường giả phải lộ ra vẻ mặt rung động cùng không thể tưởng tượng nổi!

"Hízz..."

"Không thể tin được!"

"Hắn lại... thật sự làm được?"

"Dù gì cũng là năm vị cường giả Thần Cảnh cơ mà!"

"Nói đúng ra là năm vị cường giả Thần Cảnh trung kỳ trở lên!"

"Thật sự là... khó có thể tin!"

Giờ phút này ngoài Thần Đô, vô số cường giả mặt mũi tràn đầy kinh hãi nhìn một màn trên bầu trời này.

Trong ánh mắt bọn họ tràn đầy rung động và không thể tưởng tượng nổi.

Bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới Cố Dương chỉ là Vương cảnh, đối mặt ngũ đại Thần cảnh liên thủ trấn áp, không chỉ không có bất luận sợ hãi hay kinh hãi gì.

Thậm chí...

Còn trở tay đánh năm đại cường giả Thần cảnh này bị thương!

Chỉ riêng điểm này, đã đủ để ghi danh sử sách!

Trong lòng bọn họ chấn động kinh hãi không thôi.

"Y... Thật sự là quá biến thái!"

Lồng ngực bọn họ không ngừng phập phồng, cuối cùng nhịn không được phát ra một tiếng cảm thán từ đáy lòng!

Khó có thể tưởng tượng...

Bên trong Kiếm vực ngoại vực lại tồn tại một loại thiên kiêu kinh khủng như vậy!

Tu vi Vương cảnh lại có thể một mình ứng phó với ngũ đại Thần cảnh, thậm chí... còn chiếm thế thượng phong.

Loại chuyện này, chỉ là nghe thôi đã cảm thấy cực kỳ khủng bố rồi!

Ở giữa không trung bên kia.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng mở to hai mắt, miệng há to, trên gương mặt xinh đẹp tràn đầy rung động cùng không thể tưởng tượng nổi.

"Cố Dương rõ ràng..."

Cho dù Đỗ Nguyệt Ngưng cũng từng nghĩ tới chuyện Cố Dương có thể dễ dàng chém giết Thần Cảnh.

Nhưng...

Đó chẳng qua chỉ là Thần Cảnh bình thường mà thôi.

Hiện tại năm vị Thần Cảnh cường giả này, kém nhất cũng là Thần Cảnh trung kỳ, so với Thương Minh lão tổ còn cường hãn hơn rất nhiều!

Vốn nàng còn cảm thấy, Cố Dương ứng phó sẽ có chút khó khăn.

Ai biết được đây nào có nửa điểm khó khăn?

Cố Dương không chỉ một đánh năm, thậm chí còn đè bẹp Ngũ Đại Thần Cảnh!

Quá khoa trương rồi!

Tâm tình Đỗ Nguyệt Ngưng chấn động không thôi.

Cùng lúc đó.

Năm cường giả Thần Cảnh bị đánh bay ra ngoài sắc mặt cũng trở nên vô cùng khó coi.

Lại bị một tên Vương cảnh đánh bay ra ngoài!

Quả thực quá mất mặt!

Bọn họ lau vết máu trên khóe miệng, trong ánh mắt càng hiện lên sự tức giận thông thiên.

"Tiểu tử này thật sự rất quái dị!"

"Nhất định phải diệt trừ hắn ngay tại chỗ, nếu không hậu hoạn

vô cùng!"

"Dùng lực lượng của chúng ta muốn giải quyết, chỉ sợ cũng không dễ dàng."

"Chuyện cho tới bây giờ, đã không còn bất kỳ đường lui nào!"

Trên mặt năm đại cường giả Thần Cảnh đều tràn ngập nghiêm túc và ngưng trọng.

Sau một hồi thảo luận.

Bọn họ không khỏi hít sâu một hơi.

"Đã như vậy..."

"Thế thì mặc kệ bất cứ giá nào!"

Ngay sau đó.

Tên cường giả Thần Cảnh cầm đầu mạnh nhất kia, rõ ràng đã bước về phía trước một bước!

Chợt, khí tức toàn thân hắn tỏa ra vô cùng cường hãn.

Hắn đột nhiên khoát tay.

Trên bầu trời, lấy hắn làm trung tâm, trên không gian có từng đợt đường vân huyền diệu vô cùng hiển hiện.

Leng keng... Leng keng...!

Ngay sau đó, trong tay hắn lại xuất hiện thêm một Thần khí!

Mà khi hắn nắm chặt Thần khí, từng đường vân rõ ràng trôi nổi bên trên.

Cùng lúc đó.

Trong tay bốn vị cường giả Thần Cảnh còn lại cũng lần lượt lấy ra một thanh thần khí!

Năm thanh thần khí!

Giờ phút này rõ ràng đều là trôi nổi giữa không trung.

Bị từng đạo đường vân huyền diệu không gì sánh được dẫn dắt nối liền cùng một chỗ!

Giờ phút này...

Một cỗ đại trận kinh khủng huyền diệu không gì sánh được, lấy Thần khí trong tay năm người và thân thể làm trụ cột, trong nháy mắt bộc phát ra, bao trùm toàn bộ Hắc Nguyên Thần triều!

Vù vù!

Trận pháp hiện lên!

Khí tức của cường giả Thần Cảnh cầm đầu cũng biến thành cường hãn hơn.

Giờ phút này.

Phảng phất như lực lượng của tất cả cường giả còn lại đều tràn vào trong cơ thể hắn!

Làm thực lực của hắn ta tăng vọt lên vô số lần trong nháy mắt!

Hốc mắt tên cường giả Thần Cảnh kia phiếm hồng, càng nhịn không được phát ra một tiếng gầm giận dữ!

Giờ phút này lực lượng trong cơ thể hắn... đã bành trướng tới cực điểm!

"Chết... chết đi!"

Ngay sau đó.

Tên cường giả Thần Cảnh kia liền ra tay không chút do dự!

Bởi vì giờ phút này dưới áp lực của hắn, dĩ nhiên đã vượt qua Thần Cảnh hậu kỳ!

Thực lực có thể so với Thần Cảnh tầng bảy!

Hắn rõ ràng là giơ bàn tay lên, áp lực kinh khủng chính là phô thiên cái địa dũng mãnh lao tới Cố Dương!

Thấy một màn này, vô số cường giả rung động không hiểu.

"Đây là... loại trận pháp mà Cấm Vệ quân Hắc Nguyên thần Triều sử dụng?"

"Đây mới thật sự là bản hoàn chỉnh!"

"Thật quá kinh khủng!"

"Là trực tiếp làm cho vị lão tổ kia đột phá gông cùm xiềng xích Thần Cảnh thất trọng thậm chí còn có dáng vẻ tiếp tục tăng lên!"

"Dù sao bốn vị còn lại đều là Thần Cảnh từ tứ trọng trở lên!"

Bọn hắn sợ hãi thán phục không thôi, trong lúc nhất thời cũng nghị luận ầm ĩ.

Chợt lại nhìn về phía Cố Dương.

Đối mặt với tồn tại Thần Cảnh hậu kỳ, Cố Dương còn có thể sáng tạo kỳ tích sao?

Còn Cố Dương giờ phút này thần sắc vẫn bình tĩnh tự nhiên.

"Cũng chỉ như vậy mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Chợt, trong cơ thể rõ ràng có dòng khí huyết cuồn cuộn chuyển động!

Ầm ầm ầm!

Vào lúc này, tất cả mọi người đều có thể nghe thấy âm thanh sôi trào của khí huyết chi hải!

Một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng, cũng ầm ầm bộc phát ra!

Leng keng... Leng keng...!

Cố Dương không có bất kỳ lưu thủ nào nữa.

Dù sao...

Tốt xấu gì cũng là tồn tại Thần Cảnh hậu kỳ.

Mặc dù là dựa vào trận pháp cưỡng ép tăng lên, nhưng thực lực xác thực là hàng thật giá thật!

Chương 828 - Quyền bạo Ngũ Thần, vô địch chi tư (3)

Cho nên...

Ánh mắt Cố Dương ngưng tụ.

Toàn lực thúc dục công pháp Luyện Thể!

Cùng lúc đó.

Một đạo hư ảnh Cổ Thần đáng sợ, rõ ràng là từ sau lưng Cố Dương ngưng tụ hình thành!

Hư ảnh kia đứng trên hư không.

Chỉ đứng ở nơi đó, chính là tản mát ra một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ.

Làm vô số người chấn động!

Ngay sau đó, Cố Dương thình lình cũng không có bất kỳ ý tứ chần chờ gì nữa...

Lực lượng toàn thân hắn ầm ầm bộc phát.

Đưa tay tung ra một quyền, rõ ràng là hướng về tên cường giả Thần Cảnh cầm đầu ầm ầm đập tới!

Trong nháy mắt Cố Dương đưa tay.

Hư ảnh Cổ Thần sau lưng hắn, thình lình cũng làm ra động tác giống nhau!

Nắm đấm đáng sợ nâng lên, rõ ràng là đánh một quyền vào hư không!

Ầm ầm ầm!

Giờ phút này...

Sức mạnh kinh khủng lập tức lan truyền khắp chư thiên.

Thậm chí cả không gian cũng vì thế mà rung động!

Xoẹt xoẹt xoẹt!

Một thanh âm vỡ vụn bỗng nhiên từ giữa không trung vang lên.

Một quyền này của Cố Dương gần như là chấn vỡ không gian!

Mặc dù chỉ là một đạo khe hở không đáng chú ý, mặc dù khe hở trong nháy mắt chính là tự mình chữa trị.

Nhưng một quyền này của Cố Dương, thật sự đã rung chuyển không gian!

Phải biết rằng không gian chi lực bên trong Kiếm Vực vô cùng khủng bố và cứng rắn!

Dù cho là Thần Cảnh hậu kỳ cũng chưa chắc đã có thể rung chuyển!

Nhưng lần này...

Một quyền toàn lực của Cố Dương, đúng là lay động không gian!

Chứng kiến một màn này.

Năm đại cường giả Thần Cảnh lập tức nhìn mà muốn rách cả

mí mắt.

"Tiểu tử này... Lại còn có át chủ bài!"

"Đáng chết!"

"Mau! Thiêu đốt bản nguyên, liều mạng với tiểu tử này!"

Bọn họ không dám chậm trễ chút nào!

Một quyền này của Cố Dương thực sự quá kinh khủng!

Nếu như không liều mạng, vậy bọn họ... Sợ rằng căn bản không ngăn được!

Ầm ầm ầm!

Ngay sau đó.

Năm đại cường giả Thần Cảnh không chút do dự, nhao nhao thiêu đốt bản nguyên, cưỡng ép tăng lên tu vi của mình!

Mà tu vi vị Thần Cảnh mạnh nhất kia cũng tăng lên gấp mấy lần!

Nhất thời.

Tu vi của vị Thần Cảnh mạnh nhất kia, rõ ràng lại lần nữa đột phá, đạt đến Thần Cảnh bát trọng đỉnh phong!

Cách Thần Cảnh tầng chín, chỉ là một bước ngắn!

Mà giờ phút này, khí tức trong cơ thể hắn nghiễm nhiên đã đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố, tu vi đạt tới Thần Cảnh, dù cho chỉ là một tiểu cảnh giới, nhưng chênh lệch cũng cực kỳ khổng lồ!

Toàn bộ năm đại cường giả Thần Cảnh đều thiêu đốt bản nguyên, bộc phát ra khí tức kinh khủng, không ngờ lại lan tràn chư

thiên.

Chợt, cùng một quyền kinh khủng đến tận kia của Cố Dương ầm ầm đụng vào nhau!

Ầm ầm ầm!

Vụ nổ khủng bố cùng xung kích trong nháy mắt đã tràn ngập phía chân trời!

Hỗn loạn!

Kinh khủng!

Lần bạo tạc kia gần như san bằng toàn bộ phụ cận Thần Đô thành bình địa!

Thậm chí cấm chế của bản thân Thần Đô, dưới vụ nổ kinh khủng như thế, cũng hoàn toàn tan vỡ!

Dẫn động đạo cấm chế thứ hai của Thần Đô mới miễn cưỡng ngăn trở dư uy, từ đó, có thể thấy được không gian ở trung tâm vụ nổ kinh khủng ra sao!

Dưới sự bộc phát toàn lực của năm vị cường giả Thần Cảnh lại có thể ngăn cản một quyền kinh khủng đến tận cùng của Cố Dương.

Một đám Thần Cảnh đều thở dài một hơi.

"Hô..."

"Đã cản được..."

"Đúng là quái vật!"

"Nhân lúc hắn bệnh đòi mạng hắn, hắn đã bộc phát ra thủ đoạn kinh khủng như thế, có lẽ cũng đã đến cực hạn!"

Cùng lúc đó, sát ý trong ánh mắt bọn họ cũng trở nên cực kỳ nồng đậm.

Tên Thần Cảnh mạnh nhất kia, cũng không chút do dự, với lực lượng khủng bố lấy được nhờ thiêu đốt bản nguyên, bây giờ rõ ràng là lần nữa ra tay trấn áp Cố Dương!

Trong mắt hắn cũng lộ ra một tia điên cuồng!

Chiêu này nhất định phải chém giết Cố Dương!

Bởi vì nếu không có cách nào đem Cố Dương chém giết, vậy chết sẽ là bọn hắn!

Hắc Nguyên thần triều cũng không còn bất kỳ năng lực chống cự nào nữa!

Dưới tình huống dốc toàn lực liều mạng một lần, thực lực Thần Cảnh mạnh nhất kia lại lần nữa tăng lên!

Từ Thần Cảnh tầng tám đỉnh phong lúc đầu, trực tiếp tăng lên tới Thần Cảnh tầng chín!

Nhận ra điểm này, hắn nheo mắt lại, lòng tin lập tức tăng nhiều!

Giờ phút này, vô số cường giả hoàng thất Thần triều kiễng chân chờ mong, nắm chặt nắm đấm, thần sắc trở nên cực kỳ phức tạp.

Bọn hắn làm sao cũng không nghĩ tới... Cố Dương vốn được bọn hắn cho rằng chỉ là gây ra chút phiền toái nhỏ, lại là khủng bố như thế!

Thậm chí còn dồn ép Hắc Nguyên Thần Triều của bọn họ đến tình trạng như thế này!

Bên kia, trên khuôn mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng cũng

lộ ra vẻ hoảng sợ.

"Chuyện này... sao có thể!"

"Thần Cảnh tầng chín!"

Nàng không khỏi lộ ra tuyệt vọng.

Bây giờ tên Thần Cảnh lão tổ đứng đầu Hắc Nguyên Thần Triều, tu vi rõ ràng đã đột phá đến Thần Cảnh tầng chín!

Cho dù Cố Dương nắm giữ chín thành Thần lực ngụy pháp tắc thì cũng tuyệt đối không phải là đối thủ!

Bởi vì sự khác biệt giữa hai bên... Thật sự quá mức khoa trương!

"Kết thúc rồi."

Chứng kiến một màn này.

Vô số cường giả bên ngoài Thần Đô nhịn không được lắc đầu cảm thán.

"Thần Cảnh tầng chín... Nam tử kia, không có bất kỳ cơ hội nào nữa."

"Thật là đáng tiếc."

"Đúng vậy, hắn đã vô cùng kinh khủng rồi!"

"Rõ ràng chỉ là Vương Cảnh, thực lực đã có thể rung chuyển Thần Cảnh bát trọng đỉnh phong!"

"Nếu vị lão tổ Thần Cảnh kia không vượt qua đến Thần Cảnh tầng chín, có lẽ còn chưa chắc, nhưng bây giờ... đã không còn cơ hội."

Lúc bọn họ nghị luận, là có chút tiếc nuối.

Dù sao thì thực lực và thiên phú Cố Dương thể hiện ra.

Thực sự quá khủng khiếp!

Chí ít nhìn khắp toàn bộ Kiếm Vực cũng chưa chắc có thể tìm ra được người thứ hai!

Cho nên trong lòng bọn họ cũng có chút chờ đợi Cố Dương có thể thắng lợi.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là chờ đợi mà thôi.

Mà ngay lúc vô số người lắc đầu thở dài.

Cố Dương vẫn lạnh nhạt đạp không mà đứng.

"Thần Cảnh tầng chín sao?"

"Hoàn toàn chính xác khiến người ta kinh ngạc."

"Chẳng qua... Cũng chỉ có vậy."

Giọng nói bình thản như nước của hắn rõ ràng truyền khắp chân trời.

Mà điều này cũng khiến vô số người kinh ngạc.

Bây giờ là lúc nào rồi...

Cố Dương, vẫn còn đang nói những lời này?

Chẳng lẽ...

Hắn không sợ sao?

Giờ phút này, ngược lại không có ai lại đi chất vấn Cố Dương càn rỡ phách lối.

Dù sao Cố Dương lúc trước nói những lời kia, hắn đều làm được!

Tất cả những gì hắn nói đều là sự thật.

Căn bản không có bất kỳ chỗ khuếch đại nào!

Cho nên, bọn họ cũng không khỏi chờ mong.

Năm đại cường giả Thần Cảnh kia nghe được lời này của Cố Dương, sắc mặt cũng là nhịn không được căng thẳng.

"Chẳng lẽ tiểu tử này vẫn còn lưu lại hậu chiêu?"

"Không có khả năng!"

"Có hậu chiêu gì, đối mặt với Thần Cảnh tầng chín, hắn cũng không có khả năng lật trời!"

"Kết thúc rồi!"

"Chỉ cần giết chết tiểu tử này, tất cả bảo bối trên người hắn sẽ là của chúng ta, đến lúc đó... Nói không chừng chúng ta đều sẽ có cơ hội tiến thêm một bước!"

Nghĩ đến đây.

Bọn họ không khỏi hít sâu một hơi, sát ý trong ánh mắt nồng đậm lên.

Mà bên kia.

Cố Dương cũng không nói thêm cái gì.

Chỉ thấy hắn ta đang nâng tay phải lên.

Ngay sau đó...

Vốn là chín thành Thần lực ngụy pháp tắc đang lan tràn phía

chân trời, đã bị hắn chủ động thu hồi!

Thấy cảnh này, vô số cường giả lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Chuyện này..."

"Hắn lại chủ động thu hồi nguỵ pháp tắc chi lực?"

"Y định làm gì?"

Vô số người nghi hoặc khó hiểu.

Phải biết rằng bây giờ khí tức kinh khủng kia rõ ràng chỉ trong gang tấc mà thôi.

Hành động lần này của Cố Dương...

Không thể nghi ngờ là có cảm giác hắn đang tự tìm đường chết.

Nhìn thấy như vậy, năm vị cường giả Thần Cảnh cũng lộ ra vẻ mặt mừng như điên.

"Tiểu tử này, lại chủ động thu hồi ngụy pháp tắc chi lực?"

"Ha ha, tốt!"

"Y chết chắc rồi!"

Nghĩ đến đây, lão tổ Thần Cảnh mạnh nhất kia cũng lộ vẻ điên cuồng, giơ tay lên, chính là sốt ruột muốn giáng một kích mạnh nhất của mình xuống người Cố Dương!

Xuy xuy!

Trên bầu trời, khí tức kinh khủng đang rơi xuống đỉnh đầu Cố Dương, ầm ầm vang lên!

Cũng chính là thời khắc này.

Cố Dương bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía lão tổ Thần Cảnh mạnh nhất.

Trong ánh mắt hiện ra một tia trào phúng.

Ngay sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng hơn rõ ràng từ trong cơ thể Cố Dương hiện ra!

Keng!

Khoảnh khắc khí tức kia bùng lên.

Nhất thời, sắc mặt ngũ đại lão tổ Thần Cảnh lập tức trở nên vô cùng sợ hãi.

"Cái... Cái gì!?"

"Không có khả năng! Điều này không có khả năng!"

"Hắn... Hắn lại nắm giữ nguỵ pháp tắc chi lực tiểu viên mãn!"

Ngũ đại lão tổ Thần Cảnh lúc này lại càng nghẹn ngào hô lên.

Bọn hắn hoảng sợ vô cùng phát hiện khí tức kinh khủng Cố Dương bày ra, thình lình lại chính là Thần lực ngụy pháp tắc cấp bậc tiểu viên mãn!

Nguỵ pháp tắc chi lực cấp bậc này, chỉ có một vài Thần cảnh tài năng kiệt xuất mới có thể nắm giữ!

Mà lão tổ Thần Cảnh mạnh nhất tuy tu vi đã đạt đến Thần Cảnh tầng chín, nhưng lực lượng pháp tắc mà lão nắm giữ cũng không thể tăng lên khủng bố như vậy!

Cho nên trong nháy mắt khi lực lượng ngụy pháp tắc tiểu viên mãn lan tràn ra.

Sắc mặt hắn trở nên khó coi.

Nhưng ngay sau đó, bọn họ hít sâu một hơi.

"Không nóng nảy!"

"Mặc dù là ngụy pháp tắc tiểu viên mãn, nhưng vẫn không cải biến được kết quả!"

"Đúng vậy, coi như hắn có được nguỵ pháp tắc chi lực tiểu viên mãn, cũng không cách nào rung chuyển Thần Cảnh tầng chín!"

Bọn họ lập tức nói.

Sát ý trong ánh mắt càng nồng đậm lên.

Tiểu tử này thật sự quá kinh khủng!

Nhất định phải lập tức chém giết mới đúng!

Cùng lúc đó.

Vô số người xung quanh cũng bị lời nói này của năm đại cường giả Thần Cảnh làm cho chấn kinh.

Cái gì?

Nguỵ pháp tắc chi lực cấp tiểu viên mãn?

Tên Vương cảnh này nắm giữ ngụy pháp tắc chi lực tiểu viên mãn?

Con mẹ nó, đây là chuyện mà người có thể làm được?

Vô số cường giả lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy sợ hãi thán phục cùng không thể tưởng tượng nổi.

Mẹ nó, đây là...

Rốt cuộc là quái vật gì?

"Con mẹ nó thật quá kinh khủng!"

Vô số người trong lòng nhịn không được phát ra cảm thán.

"Tuy nhiên đáng tiếc, cho dù hắn nắm giữ nguỵ pháp tắc chi lực tiểu viên mãn, muốn vượt cấp rung chuyển Thần Cảnh tầng chín... Vẫn là quá mức khó khăn."

"Đúng vậy đấy."

"Nếu như ta không nhìn lầm, nam tử kia... e là ngay cả 30 tuổi cũng không tới chứ?"

"Nói đúng ra thì chưa tới hai mươi tuổi."

"Cái này con mẹ nó... Nếu hắn trưởng thành thêm vài năm, lại đến Hắc Nguyên Thần triều, chỉ sợ Hắc Nguyên thần triều thật sẽ bị diệt trong tay hắn!"

"Thật sự là yêu nghiệt tới cực điểm mà!"

Bọn hắn đều nhịn không được nghị luận.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy tiếc hận.

Điểm này, Cố Dương cũng phi thường rõ ràng.

Chỉ dựa vào nguỵ pháp tắc Thần lực tiểu viên mãn mà muốn rung chuyển Thần Cảnh tầng chín, không thể nghi ngờ là có chút vất vả.

Nhưng hắn chưa bao giờ nói lá bài tẩy của mình chỉ có lực lượng ngụy pháp tắc Tiểu Viên Mãn.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Cố Dương hiện ra một tia cười nhạt.

Ngay sau đó.

Hắn rõ ràng chậm rãi giơ nắm tay lên.

Một quyền, rõ ràng hướng không trung oanh kích mà đi!

"Long Tượng... Vô Không quyền!"

Cố Dương không lưu thủ nữa!

Quyền pháp Chí Tôn cũng bất ngờ bộc phát ra!

Nháy mắt khi hắn ta vung quyền.

Lực lượng ngụy Pháp Tắc Không Gian đáng sợ cũng lập tức hiện ra, đan xen cùng một chỗ với ngụy Pháp Tắc thần lực!

Sau đó dưới sự bộc phát của hai đại ngụy pháp tắc chi lực.

Sắc mặt ngũ đại Thần cảnh đột nhiên kinh biến!

Bởi vì giờ phút này bọn hắn cảm giác được không gian quanh thân bị xé rách!

Ngay sau đó.

Loại cảm giác xé rách này càng trở nên mãnh liệt hơn.

Sau đó bọn hắn hoảng sợ phát hiện một quyền kia của Cố Dương rõ ràng không nhằm vào bọn hắn, nhưng dưới một cỗ không gian chi lực huyền diệu vô tận xé rách, trực tiếp truyền tống bọn hắn đến dưới một quyền này của Cố Dương!

"Cái gì!"

"Đây đến tột cùng là... Chuyện gì xảy ra?!"

Bọn họ vô cùng sợ hãi mở to hai mắt nhìn, trên mặt viết đầy vẻ không thể tin!

Nhưng ngay sau đó, bọn họ liền phản ứng lại.

Hoảng sợ vô cùng nhìn khí tức đáng sợ ẩn chứa trong một quyền kia của Cố Dương.

Bọn họ có thể cảm giác được rõ ràng, trong đó ẩn chứa lực lượng ngụy pháp tắc thần lực tiểu viên mãn.

Nhưng đằng sau nó không chỉ có Thần lực ngụy pháp tắc chi lực.

Hơn nữa, còn ẩn chứa cả... lực lượng Không Gian ngụy Pháp Tắc!

Hơn nữa, cũng là tiểu viên mãn!

Nháy mắt phát giác được điểm này, năm đại cường giả Thần Cảnh lập tức sợ tới mức toàn thân phát run lên.

Hai đại ngụy pháp tắc chi lực!

Hơn nữa còn đều là tiểu viên mãn!

Mẹ nó, đây là...

Rốt cuộc là quái vật gì?!

Lúc này, bọn họ đã bị dọa cho sợ hãi!

Thậm chí còn có chút kinh hoảng thất thố.

Bởi vì trong nháy mắt Cố Dương vung ra một quyền.

Một kích liều mạng kia của bọn họ hoàn toàn bị một quyền của Cố Dương chấn nát!

Ngay sau đó, uy lực một quyền kinh khủng huyền diệu của Cố Dương... lại vọt tới hướng bọn họ!

Cảm nhận được lực lượng kinh khủng trước mắt truyền đến.

Trên mặt năm đại cường giả Thần Cảnh đều là nhịn không được lộ ra tuyệt vọng.

Bởi vì bọn họ phát hiện dưới một quyền này của Cố Dương, bọn họ đúng là không cách nào tránh né!

Cứ như bị không gian khóa chặt!

Nghĩ đến điều này, bọn họ cắn chặt răng.

Thậm chí ý đồ thiêu đốt thần hồn, tiếp tục bộc phát.

Nhưng lúc này đây, hy vọng của bọn họ thất bại!

Ầm ầm ầm!

Trong một quyền kinh khủng của Cố Dương, rõ ràng là có lực lượng kinh khủng không cách nào tưởng tượng tuôn trào ra!

Lực lượng kia trong nháy mắt đánh tan trận pháp do ngũ đại Thần cảnh dựa vào ngũ đại Thần khí bố trí ra!

Mất đi liên kết của trận pháp.

Ngũ đại Thần Cảnh lão tổ lập tức như bị sét đánh, trong miệng nhao nhao phun ra máu tươi.

Khí tức càng suy sụp vô số lần!

Ngay sau đó...

Sức mạnh kinh khủng cuốn lên tất cả, trong nháy mắt đã bao phủ ngũ đại Thần Cảnh vào trong!

Phốc phốc phốc!

Ngay sau đó.

Từng âm thanh lanh lảnh vang vọng phía chân trời!

Năm đại cường giả Thần Cảnh, dưới một quyền này của Cố Dương, giống như sâu kiến vậy!

Hoàn toàn không ngăn nổi!

Toàn bộ đều bị đánh nổ tại chỗ!

Hóa thành từng đoàn huyết vụ, tràn ngập chư thiên!

Mà cảnh này rơi xuống trước mặt tất cả mọi người.

Trong nháy mắt, cả bốn phía đều chấn động.

"Hízz..."

"Chuyện này..."

Phải biết rằng thời điểm đại chiến kịch liệt, bốn phía cũng hấp dẫn không ít cường giả các thế lực khác đến đây vây xem.

Giờ phút này bọn hắn chứng kiến một màn trước mắt này, thậm chí có chút không dám tin vào hai mắt của mình.

Một Vương cảnh lại có thể vượt cấp chém giết ngũ đại Thần cảnh?

Hơn nữa, công kích khủng bố của Thần Cảnh tầng chín, càng bị hắn trong nháy mắt đánh nổ!?

Nam tử này, rốt cuộc là yêu nghiệt phương nào!?

Bọn họ vô cùng chấn động.

Cùng lúc đó.

Vô số cường giả ở phụ cận Thần Đô cũng liên tục hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn họ không thể nào ngờ rằng kết quả cuối cùng lại như vậy!

Tên nam tử trẻ tuổi kia, cuối cùng... Thật sự thành công phản sát ngũ đại lão tổ Thần cảnh của Hắc Nguyên thần triều!

Hơn nữa, còn là miểu sát!

Một quyền vừa rồi quả thực kinh khủng đến cực hạn!

Thậm chí còn mạnh hơn nhiều so với những môn Thần cấp cực phẩm mà hắn thi triển trước đó!

"Chẳng lẽ... Hắn còn nắm giữ quyền pháp Chí Tôn!?"

Đột nhiên, có người nhịn không được hít sâu một hơi phát ra cảm thán.

Mà sự cảm thán của hắn, càng khiến vô số người điên cuồng nuốt nước bọt.

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Loại chuyện Vương cảnh nắm giữ quyền pháp chí tôn quá mức mộng ảo!

Khiến người ta khó mà tin nổi!

Bên kia.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không nhịn được hít sâu một hơi.

Nàng tốt xấu gì cũng đã tiếp nhận truyền thừa của Nguyệt Hoa Chí Tôn, một màn kia ánh mắt cũng thấy rõ ràng.

Trong lòng cũng càng chấn động cùng kinh hãi!

"Hai đại nguỵ pháp tắc chi lực... hơn nữa đều là tiểu viên

mãn!"

"Đây chính là thực lực chân chính của Cố Dương sao?"

Nàng nhịn không được nuốt từng ngụm nước bọt.

Tâm tình hiển nhiên là chấn động tới cực điểm.

Nàng vốn cho rằng chênh lệch giữa mình cùng Cố Dương cũng không có quá xa.

Chỉ cần mình có thể đem Chí Tôn huyết mạch toàn bộ kích phát ra, tương lai cũng là có năng lực phân cao thấp với Cố Dương, nhưng hiện tại nàng không còn ôm bất kỳ ảo tưởng gì nữa.

Cố Dương, quá biến thái!

Hắn quá yêu nghiệt!

Bản thân mình căn bản không thể so sánh!

Đừng nói đến mình...

Dù cho toàn bộ Kiếm Vực, đều không ai có thể so sánh với Cố Dương!

Cùng lúc đó.

Một đám cao tầng hoàng thất Hắc Nguyên thần triều cũng là vẻ mặt kinh ngạc đứng tại chỗ.

Trực tiếp bị dọa choáng váng.

Năm vị lão tổ Hắc Nguyên thần triều bọn họ lại chết hết trong tay Cố Dương?

Điều này sao có thể!

Nhưng sau khi kịp phản ứng, sắc mặt cả bọn lập tức trở nên

vô cùng hoảng sợ.

"Mau... Mau chạy đi!"

Phải biết rằng, Cố Dương lần này đến đây, là vì tiêu diệt Hắc Nguyên Thần triều.

Cho nên bọn họ không dám chần chờ, nhao nhao chính là quay đầu chạy ra ngoài Thần Đô!

Ngay cả một đám cường giả Thần Cảnh đều vẫn lạc trong tay Cố Dương, bọn hắn làm sao có thể là đối thủ của Cố Dương?

Giờ phút này.

Bọn họ càng không quay đầu lại, điên cuồng hốt hoảng chạy trốn.

"Trốn?"

Nhìn thấy vậy.

Cố Dương cũng khẽ cười một tiếng.

"Chạy thoát được sao?"

Cố Dương chưa bao giờ là hạng người nhân từ nương tay.

Có lẽ những người Hắc Nguyên thần triều này không liên quan tới việc xâm lấn Huyền Minh đại lục.

Nhưng Cố Dương cũng sẽ không lưu lại bất kỳ uy hiếp gì cho mình.

Cho nên...

Hắn tùy ý đánh ra một chưởng.

Sức mạnh kinh khủng kia rõ ràng là quét ngang phía chân trời,

thình lình đánh về phía Hắc Nguyên thần triều!

Trong nháy mắt.

Cấm chế Thần Đô xuất hiện, ý đồ ngăn cản một chưởng này của Cố Dương.

Kết quả...

Cấm chế xuất hiện không đến nửa hơi thở, liền triệt để bị chấn nát ra.

Một chưởng này của Cố Dương ẩn chứa uy lực quả thực kinh khủng đến cực hạn!

Chợt, lực lượng kinh khủng kia quét sạch toàn bộ Thần Đô!

Phốc phốc phốc!

Từng trận tiếng nổ lanh lảnh vang lên.

Toàn bộ cao tầng hoàng thất Hắc Nguyên Thần triều, đều bỏ mạng dưới một chưởng không có sức chống đỡ của Cố Dương!

Ầm ầm ầm!

Uy lực một chưởng này của Cố Dương quả thực không cách nào dùng ngôn ngữ để hình dung.

Một chưởng hạ xuống...

Toàn bộ kiến trúc Thần Đô đều hoá thành bột mịn!

Mà những kẻ hốt hoảng bỏ chạy kia, lại càng không có khả năng đào tẩu!

Đều bị Cố Dương đánh giết!

Chỉ trong nháy mắt.

Thần Đô vốn còn náo nhiệt phi phàm, giờ phút này lại hóa thành một mảnh phế tích.

Hắc Nguyên thần triều đã triệt để bị diệt vong!

"Hízz..."

Thấy một màn như vậy, tất cả cường giả ở phương xa xem kịch đều nhịn không được hít vào một hơi khí lạnh.

Trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Kinh khủng!

Quá khủng bố!

Thần triều nói diệt là diệt!

Vô số người vô cùng kinh hãi.

Mà ngay khi bọn họ đang vây xem.

Ánh mắt Cố Dương chậm rãi nhìn về phía bọn họ.

"Chạy đi!"

Phát giác được điểm này.

Những cường giả này lập tức cảm thấy cơn ớn lạnh từ lòng bàn chân dâng lên, xông lên trán!

Sau đó, bọn họ không có chút chần chừ nào.

Quay đầu chính là chuồn đi!

Đùa sao, nếu như bị loại quái vật Cố Dương này theo dõi, tuyệt đối sẽ mất mạng!

Ngay cả Thần Cảnh cũng không phải đối thủ của Cố Dương,

chớ nói chi là những Hoàng Cảnh cùng Thánh Cảnh nhỏ yếu như bọn họ.

Vèo vèo vèo vèo!

Từng bóng người liền giống như điên hốt hoảng chạy trốn.

Chỉ trong mấy hơi ngắn ngủi, trên toàn bộ phế tích Hắc Nguyên Thần Triều, chỉ còn lại hai người Cố Dương cùng Đỗ Nguyệt Ngưng đang ở trong rung động.

Cố Dương liếc qua Đỗ Nguyệt Ngưng còn đang chấn động không kịp phản ứng.

Sau đó hắn thu hồi ánh mắt, nhìn về phía tường đổ hoang vu trước mắt.

Uy lực một chưởng kia của Cố Dương thực sự quá mức khủng bố, trực tiếp làm cho Thần Đô to lớn như vậy, trực tiếp hóa thành phế tích!

Chẳng qua cũng không ảnh hưởng việc Cố Dương quét dọn chiến trường.

Tốt xấu gì cũng là một thần triều, bên trong nhất định sẽ có rất nhiều bảo bối chứ?

Cố Dương không khỏi có chút mong đợi.

Trong ánh mắt, thình lình cũng có kim mang đột nhiên hiện lên.

Cố Dương tùy ý vung tay lên.

Trong nháy mắt, trên toàn bộ phế tích có từng đạo quang mang lóng lánh nổi lên, đó là từng chiếc nhẫn trữ vật.

Phần lớn đều là trên người cường giả Thần Cảnh.

Dù sao đối với Cố Dương mà nói...

Tài nguyên của Thánh Cảnh, có chút không đáng chú ý.

Đương nhiên, những tài nguyên này Cố Dương cũng đều giữ lại cho mình.

Nói không chừng ngày sau sẽ cần dùng đến.

Nhưng nhìn tới từng cái nhẫn trữ vật.

Cố Dương cũng không phát hiện có tồn tại tài nguyên đặc biệt gì có thể làm cho chính mình cảm thấy chấn động, cũng không phải nói không có tài nguyên tốt.

Thánh thạch, thần khí, thần pháp vân vân... các loại tài nguyên cần có đều có, số lượng còn không ít.

Chỉ là đối với Cố Dương mà nói Chí Tôn pháp không thể nghi ngờ là càng có lực hấp dẫn.

"Thần triều to lớn như vậy mà ngay cả một quyển chí tôn pháp cũng không có."

Cố Dương không khỏi lắc đầu cảm thán.

Vốn hắn còn nghĩ Hắc Nguyên thần triều nội tình sung túc như vậy, nói không chừng có thể lấy được một hai bản chí tôn pháp.

Lại có thể củng cố nội tình của mình thêm một phần.

Kết quả xem ra...

Mình đúng là suy nghĩ có hơi nhiều.

Nếu Hắc Nguyên thần triều có thể nắm giữ Chí Tôn pháp thì nó đã sớm không thể ở ngoại vực.

Nhưng mà ngay lúc hắn quét dọn chiến trường.

Ánh mắt lại bỗng nhiên rơi vào trong phế tích cách đó không xa.

Chỗ tường đổ đó... giờ phút này nằm yên tĩnh một cuốn sách có phong cách cổ xưa!

Dưới một chưởng kia của mình, bản sách cổ này, thế mà lại bình yên vô sự?

Điều này không khỏi dẫn tới sự chú ý của Cố Dương.

Hắn hơi nhướn mày.

Rồi chợt vẫy tay phải một cái.

Thư tịch phong cách cổ xưa kia trực tiếp bay tới lòng bàn tay Cố Dương.

Cố Dương mở nó ra xem xét.

Sắc mặt cũng là vốn tò mò, dần dần... biến thành khiếp sợ.

"Hízz... Nội dung trong này hóa ra là..."

Hắn hít sâu một hơi, con ngươi co mạnh lại.

Quyển sách cổ này cũng không phải cái gì mà Chí Tôn pháp.

Mà là một quyển bách khoa toàn thư ghi lại một ít kỳ trân dị thú thời kỳ U Cổ.

Tùy ý lật xem...

Cố Dương đúng là ở phía trên đó, thấy được một kỳ trân dị thảo có chút quen thuộc!

【 Ngộ Đạo Nguyên Thảo 】

【 Là chí bảo Tiên giới, tiên vật trời sinh chân chính, lúc thành thục sẽ ngưng tụ thành vài mảnh lá đại đạo, nếu lấy nó ra nuốt vào, có lẽ có thể chạm đến lĩnh vực đại đạo, chính là chí bảo cực kỳ khủng bố! 】

【 Dưới tình huống bình thường. chí bảo như thế không ai có thể nhìn thấy, nhưng nghe đồn đã từng có cường giả Tiên Giới đạt được Ngộ Đạo Nguyên Thảo thành thục, lại bị kẻ thù đuổi giết thê thảm. Không thể làm gì được, đành hái ra Đại Đạo Chi Diệp nuốt vào. Kết quả Đại Đạo Chi Diệp quá mức mãnh liệt sôi trào, hậu quả khi dùng toàn bộ là khống chế không được lực lượng kinh khủng kia, Đại Đạo Chi Lực triệt để bạo tẩu, làm Tiên Giới đều bị nổ ra một cái khe thật lớn! 】

【 Mà Đại Đạo Chi Diệp bị hái đi kia, chỉ còn lại mấy cây Ngộ Đạo Nguyên Thảo mầm non, nghe đồn thông qua khe nứt khổng lồ kia, ngoài ý muốn rơi vào một mảnh đất cằn cỗi hoang vu!

Theo điều tra chứng cứ, hiện giờ khu vực đó, chính là một mảnh đất thuộc hạ giới, tên là Huyền Minh Đại Lục! 】

【 Chúng ta từng dùng thần niệm tiến đến vùng thế giới kia để dò xét, nhưng Ngộ Đạo Nguyên Thảo đã mất đi tất cả đại đạo chi diệp, đạo vận không hiện ra, cũng giống như cỏ khô bình thường, không còn tác dụng gì. 】

Những miêu tả về cỏ khô chính là tới đây.

Từ trong đó có thể nhìn ra được.

Cường giả sáng tác bản sách cổ này có chút hiểu biết đối với Ngộ Đạo Nguyên Thảo.

Quan trọng hơn là ở đây, lại là nhắc tới Huyền Minh đại lục!

Đây cũng là nguyên nhân khiến Cố Dương càng chấn động!

Càng đừng nói, bốn chữ to 'Huyền Minh đại lục' trên bộ sách này càng được tô tròn trọng điểm!

Cố Dương suy tư một phen, liền hiểu đại khái nguyên do trong đó.

"Xem ra đây là mục đích Hắc nguyên thần triều xâm lấn Huyền Minh đại lục?"

Lúc đầu Cố Dương rất nghi hoặc không giải thích được.

Là thần triều thượng giới, vì sao phải để tâm tới một hạ giới như Huyền Minh đại lục, thậm chí đạt tới tình trạng liều lĩnh.

Điểm này thực sự khiến người ta khó hiểu.

Nhưng bây giờ hắn đã hiểu được đại khái.

Đám người Hắc Nguyên thần triều kia, chỉ sợ là bị sự miêu tả của quyển sách cổ này làm cho choáng váng khi nghe về Ngộ Đạo Nguyên Thảo.

Suy nghĩ một chút cũng thấy đúng.

Dù sao...

Đây chính là chí bảo của Tiên giới!

Càng là tồn tại khủng bố có thể giúp người nắm giữ đại đạo!

Hắc Nguyên thần triều những người kia thấy được điểm này, thậm chí bỏ qua những lời cuối cùng lão tổ nhà mình lưu lại.

Cũng như cỏ khô bình thường, không có tác dụng gì.

Hiển nhiên.

Tác giả sáng tác quyển sách này đã đi qua Huyền Minh đại lục,

thậm chí là tìm được cỏ khô.

Chẳng qua phát hiện Ngộ Đạo Nguyên Thảo trong truyền thuyết kia không khác gì cỏ khô bình thường cho nên mới thất vọng rời đi.

Cũng nói đến điểm này trong thư tịch.

Kết quả không nghĩ tới hậu bối của ông ta lại vì vậy mà tạo thành một loạt bi kịch.

Đối với việc này.

Cố Dương chỉ là có chút hơi thổn thức.

Nhưng cũng chỉ có vậy mà thôi, không có cảm giác quá lớn.

Dù sao hắn đối với những tên Hắc Nguyên thần triều kia, không có chút hảo cảm nào.

"Chẳng qua mặc dù đã sớm dự liệu được cỏ khô lai lịch bất phàm, lại không nghĩ tới..."

"Lai lịch của nó lại to lớn như thế?!"

Bàn tay Cố Dương vẫy một cái, gốc Ngộ Đạo Nguyên Thảo kia chính là rơi vào lòng bàn tay của hắn.

Chẳng qua bây giờ xem ra cỏ khô dường như không thay đổi chút nào.

Vẫn giống như trước kia.

Điều này cũng bình thường.

Dù sao tất cả Đại Đạo Chi Diệp do nó mọc ra cũng đã bị hắn nhổ đi, không còn Đại Đạo Chi Diệp, Ngộ Đạo Nguyên Thảo cũng không còn đạo vận, không khác gì cỏ khô bình thường.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi lắc đầu cảm thán.

Chính là thu hồi Ngộ Đạo Nguyên Thảo vào không gian trữ vật.

Nếu không có năng lực sửa chữa thời gian, cho dù lấy được Ngộ Đạo Nguyên Thảo tới tay, đại khái cũng sẽ giống như vị tiền bối sáng tác thư tịch kia, cảm khái vạn phần.

Nhưng hôm nay...

Bảo bối bực này đối với hắn mà nói, chính là bảo vật vô giá!

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi đậy cuốn sách cổ này lại.

"Quyển sách cổ này ngược lại cũng là bảo bối."

"Nói không chừng về sau còn có thể nhờ vào đó phát hiện một ít chí bảo."

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra chờ mong.

Sau đó thu sách cổ vào trữ vật giới chỉ.

Đến đây, tất cả tài nguyên từ Hắc nguyên thần triều lấy tới tay, y cũng thu hết.

Ngay khi Cố Dương quét dọn chiến trường xong.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng có chút như đang ở trong giấc mộng đi tới bên cạnh Cố Dương.

Tinh thần nàng còn có chút hoảng hốt.

Cảm giác giống như có chút nằm mơ vậy.

Dù sao Cố Dương vừa rồi, chính là lấy một địch năm chém giết năm cường giả Thần Cảnh!

Hơn nữa, thật đúng là tự tay hủy diệt Hắc Nguyên Thần triều!

Quả thực quá kinh khủng!

Nhưng ngay lập tức nàng lại tập trung tinh thần lại.

Không khỏi nhìn về phía Cố Dương dò hỏi: "Cố Dương, hiện tại Hắc Nguyên thần triều đã bị ngươi tự tay hủy diệt, đại thù đã được báo, kế tiếp ngươi định đi đâu đây?"

Trong ánh mắt nàng có chút hiếu kỳ, dường như cũng mang theo một chút chờ đợi.

Khác với Cố Dương, nàng là có nơi nàng muốn đến.

Nhưng nàng lại muốn đi cùng Cố Dương.

Cho nên trong lòng có chút rối rắm, mới có thể hỏi vấn đề này.

Nghe thấy lời Đỗ Nguyệt Ngưng.

Cố Dương hơi trầm ngâm một lát, chợt lắc đầu.

"Điểm này ngược lại là còn chưa có cẩn thận nghĩ tới."

"Dù sao thời gian ta đến thượng giới không dài, mục đích quan trọng nhất chỉ là tiêu diệt Hắc Nguyên Thần triều mà thôi."

"Tiếp theo đi đâu... Còn chưa rõ."

Nghe được Cố Dương nói như vậy.

Nhất thời, gương mặt xinh đẹp của Đỗ Nguyệt Ngưng hiện ra một tia mừng rỡ.

Không có chỗ để đi?

Thế thì thật đúng lúc!

Nàng vội vàng bừng bừng hứng thú mở miệng nói: "Nếu đã như vậy, không bằng Cố Dương ngươi cùng ta đi nội vực đi!"

"Nội vực?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

Hắn biết phân bộ của Kiếm Vực.

Nội vực càng thêm cường hãn so với ngoại vực, cũng càng phồn hoa.

Nơi đó cường giả cũng sẽ càng thêm kinh khủng!

Ngoại vực xa xa còn lâu mới có thể so sánh được.

Đối với chuyện này, Cố Dương tự nhiên có chút cảm thấy hứng thú.

Dù sao thực lực của hắn bây giờ ở ngoại vực muốn tìm đối thủ tiện tay cũng rất khó.

Chớ nói chi là dốc toàn lực xuất thủ.

"Ngươi có gì cần phải đi chỗ đó không?"

Cố Dương không khỏi hỏi.

"Có, có, có!"

Nghe vậy, Đỗ Nguyệt lập tức có chút kích động, ngẩng cái đầu nhỏ lên.

Nói một cách từ tốn.

"Đạo Thiên Tiên Cung bên trong nội vực đang tuyển nhận đệ tử trưởng lão, chúng ta có thể đi tham gia náo nhiệt, nói không chừng có thể gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung!"

Đỗ Nguyệt Ngưng có chút trông đợi nhìn qua Cố Dương.

Nghe đến đây, ánh mắt Cố Dương cũng không khỏi ngưng tụ lại.

"Tiên cung?"

Hắn vừa nghe trong cổ tịch có chút hiểu biết về Tiên Giới cho nên nghe được bốn chữ Đạo Thiên Tiên Cung này, sắc mặt không khỏi có chút cổ quái.

Bên trong nội vực... Còn có Tiên Cung?

Nghe vậy, trong nháy mắt Đỗ Nguyệt Ngưng liền hiểu được chỗ nghi ngờ của Cố Dương.

Nàng không khỏi cười nói: "Tiên chỉ tồn tại trong truyền thuyết, trong Đạo Thiên Tiên Cung khẳng định là không có!"

"Dựa theo truyền thuyết của Đạo Thiên Tiên Cung mà nói, bọn hắn đã từng có duyên với Tiên, cho nên mượn cái tên Đạo Thiên Tiên Cung."

"Chỉ là nghe qua có chút dọa người mà thôi."

Nghe đến đây, Cố Dương cũng chợt hiểu ra.

Lúc này mới bình thường chứ.

Nếu không chỉ là nội vực, có thể xuất hiện "Tiên" thì thật sự khiến người ta suy nghĩ.

"Tuy Đạo Thiên Tiên Cung không có tiên, nhưng vô số năm trước cũng đã sinh ra Đế Cảnh!"

"Khi đó Đạo Thiên Tiên Cung, nghe đồn còn uy chấn cả Kiếm vực, nhưng hiện tại huy hoàng của Đạo môn đã không còn, từ Trung Thiên vực rơi rớt xuống tận bên trong nội vực."

"Mặc dù rơi rớt không ít, nhưng Đạo Thiên Tiên Cung hôm nay, vẫn có cường giả Chuẩn Đế tọa trấn trong đó, nội tình cùng thực lực càng xa xa không phải thế lực nội vực nào khác có thể so sánh!"

"Dùng đệ nhất thế lực nội vực để xưng hô Đạo Thiên Tiên Cung, cũng không quá đáng chút nào!"

Ánh mắt Đỗ Nguyệt ngưng cũng lấp loé quang mang, nói cho Cố Dương biết toàn bộ những gì mình biết về Đạo Thiên Tiên Cung.

Sau khi nói xong, trong ánh mắt nàng cũng lộ ra vẻ chờ mong.

Không biết, nếu nói như vậy, Cố Dương có thể động tâm hay không?

Đúng như nàng mong muốn.

Sau lời miêu tả này.

Cố Dương hơi nhíu mày, trong ánh mắt cũng hiện ra hứng thú nồng đậm.

"Đã từng sinh ra Đế Cảnh, vậy trong đó... Nói không chừng có truyền thừa Đế Cảnh!"

"Truyền thừa Đế cảnh, tất nhiên là có Đế pháp!"

"Nếu như có thể mượn Đế pháp tham khảo một phen... Nội tình của ta, chỉ sợ sẽ trở nên cường hãn hơn!"

Cố Dương hiện tại coi như là tìm được phương pháp tăng thực lực nhanh nhất.

Cho nên đối với Đế pháp, hắn vô cùng hứng thú!

Nhưng cẩn thận ngẫm lại nếu như Đạo Thiên Tiên Cung kia

còn có Đế pháp, hình như không thể trong thời gian dài như vậy không thể bồi dưỡng ra một Đế Cảnh.

Chỉ sợ truyền thừa đế pháp đã thất truyền.

Nghĩ đến đây, Cố Dương không khỏi trầm ngâm một lát.

Ánh mắt lại lóe sáng.

"Thế nhưng cho dù không có Đế pháp truyền thừa, Chí Tôn pháp, vậy thì trong Đạo Thiên Tiên Cung chắc chắn có không ít!"

"Chí Tôn pháp đối với ta mà nói, vẫn có tăng lên rất lớn."

Đỗ Nguyệt Ngưng thấy vậy cũng mừng rỡ không thôi.

Lúc này liền mở miệng hỏi: "Vậy Cố Dương, bây giờ chúng ta lên đường đi tới Đạo Thiên Tiên Cung sao?"

"Ừm."

Cố Dương cũng không cự tuyệt.

Dù sao thì hiện tại đối với hắn, dường như cũng không có chuyện gì cần xử lý.

Tới Đạo Thiên Tiên Cung một chuyến, cũng không phải là không thể!

Hắn cũng rất muốn nhìn xem Chí Tôn pháp bên trong Đạo Thiên Tiên Cung kia, có thể cho nội tình và thực lực của mình lên một tầng nữa hay không!

Sau khi đưa ra quyết định.

Hai người cũng không dừng lại.

Trực tiếp rời đi về một hướng khác.

Chờ đến khi hai người rời đi.

Khắp nơi trong phế tích Hắc Nguyên Thần Triều lập tức trở nên hoang vu quạnh hiu.

Cùng hình ảnh náo nhiệt lúc trước hình thành đối lập cực kỳ mãnh liệt.

Cùng lúc đó.

Tin tức Hắc Nguyên Thần Triều bị diệt, đã truyền khắp toàn bộ ngoại vực!

Đứng mũi chịu sào, chính là Kim Viêm Thần Triều!

Bên trong Kim Viêm Thần Đô.

Một đám cao tầng hoàng thất lại vô cùng sợ hãi tụ lại với nhau.

"Chắc hẳn các vị đại thần đều đã nghe nói."

"Hắc nguyên thần triều bị diệt!"

"Người ra tay là một chàng trai trẻ chưa đến hai mươi tuổi, cùng với... một mỹ nữ tuyệt mỹ có khả năng là truyền nhân chí tôn!"

"Trong đó cần chú ý nhất chính là tên nam tử trẻ tuổi không đến hai mươi tuổi kia."

"Nghe nói hắn tên là Cố Dương, tu vi không quá Vương cảnh, lại nắm giữ hai đại ngụy pháp tắc chi lực, thủ đoạn thông thiên, cực kỳ khủng bố!"

Một tên cao tầng của Hoàng thất nói với ngữ khí vô cùng ngưng trọng.

Nghe hắn nói.

Thần sắc của tất cả Hoàng thất xung quanh đều nghiêm túc.

Bọn họ đều hiểu đây là ý gì.

Hắc Nguyên thần triều thực lực tương đương với Kim Viêm thần triều bọn họ.

Cố Dương kia có thể hủy diệt Hắc Nguyên Thần triều cũng có thể tiêu diệt Kim Viêm thần triều bọn hắn!

Đây quả thực là uy hiếp lớn bằng trời!

"Cho nên Trần thống lĩnh thấy thế nào?"

Kim Viêm Thần Chủ cũng chau mày dò hỏi.

"Ta đề nghị... Liên hợp với những thần triều ngoại vực khác giết chết Cố Dương, tính uy hiếp của người này quá lớn!"

"Không thể không xử lý!"

"Nếu không, chỉ sợ Kim Viêm thần triều chúng ta sẽ đi vào đường tối của Hắc Nguyên thần triều!"

Ánh mắt của Trần thống lĩnh vừa mở miệng không khỏi hiện ra sát ý.

Nhưng càng nhiều là sợ hãi!

Bởi vì trong lòng quá mức sợ hãi, cho nên hắn hận không thể lập tức xuất thủ giải quyết mối uy hiếp này!

Nhưng lời nói của hắn khiến không ít cao tầng bất mãn.

"Lời ấy của Trần thống lĩnh sai rồi."

"Theo ta được biết, Cố Dương kia sở dĩ muốn ra tay với Hắc

Nguyên thần triều, hoàn toàn là vì Hắc Nguyên thần triều chính là tử thù của hắn."

"Chúng ta cùng Cố Dương không oán không cừu, hắn làm sao lại ra tay với chúng ta?"

"Thực lực của hắn mạnh mẽ như thế, hiển nhiên cũng là chướng mắt tài nguyên thần triều, vì lẽ đó ta cảm thấy mọi người có thể thả lỏng tâm tư, không cần tận lực nhằm vào Cố Dương, thậm chí có thể hạ thấp tư thái, lấy lòng hắn một phen, thay vì trêu chọc hắn, không bằng cùng hắn kết giao bằng hữu!"

Một thống lĩnh cao tầng khác đưa ra ý kiến hoàn toàn tương phản.

Mà lời của hắn cũng lập tức được không ít người gật đầu phụ họa.

So sánh như vậy, đề nghị của vị thống lĩnh thứ hai xác thực càng không tệ.

Không ai nguyện ý trêu chọc vào một kẻ địch cường đại!

Kim Viêm Thần Chủ cũng chậm rãi gật đầu.

"Mục thống lĩnh, đề nghị này quả thực không tệ."

"Chúng ta cùng Cố Dương không oán không cừu, hắn không có lý do ra tay với Kim Viêm Thần triều chúng ta."

"Hơn nữa chúng ta còn phải cùng Cố Dương xử lý tốt quan hệ."

"Các vị đại thần có ý kiến gì không?"

Nghe Kim Viêm thần chủ mở miệng nói.

Chúng thần khác đều giơ tay trầm trồ khen ngợi.

Tên Trần thống lĩnh kia mặc dù chau mày, nhưng cũng không phản bác lời của Thần Chủ, hắn ta nắm chặt nắm đấm.

Trong ánh mắt mơ hồ hiện lên vẻ cừu hận nồng đậm.

Dường như cừu hận kia nhằm vào Cố Dương!

Tình huống giống như vậy cũng phát sinh ở bên trong thần triều khác ở ngoại vực.

Khác biệt chính là.

Các thần triều khác gần như không có bất kỳ nghị luận gì.

Chính là đưa ra quyết định.

Tuyệt đối không thể bất kính đối với Cố Dương, nếu như ngoài ý muốn đụng phải, cũng nhất định phải biểu hiện ra đạo đãi khách của thần triều.

Coi như thượng khách mà đối đãi!

Nói đùa sao.

Một vị thiên kiêu Vương cảnh chưa đến hai mươi tuổi.

Hơn nữa còn nắm giữ hai loại lực lượng ngụy pháp tắc!

Còn dùng sức một người diệt Hắc Nguyên Thần triều...

Thực lực bực này.

Không có bất cứ thần triều nào nguyện ý trêu chọc.

Đây quả thực là tồn tại giống như Tử Thần vậy!

Ai dám trêu chọc, đó chính là một con đường chết!

Thiên kiêu bực này, cho dù là Thần triều cũng chỉ có thể ngẩng

đầu ngước nhìn!

Mà danh khí của Cố Dương, cũng vang vọng toàn bộ ngoại vực!

Gần như tất cả thần triều có mặt mũi, đều đã biết được chỗ đáng sợ của Cố Dương!

Lúc đầu còn có cường giả cảm thấy lời đồn này quá giả.

Tự mình tiến về Hắc Nguyên Thần tìm tòi hư thực.

Sau khi bọn họ nhìn thấy Hắc Nguyên thần triều chỉ còn lại một bức tường đổ nát.

Hoàn toàn tin tưởng lời đồn.

Đối với Cố Dương cũng tràn ngập kính nể cùng sùng bái!

Mà trong khoảng thời gian này.

Cố Dương cùng Đỗ Nguyệt Ngưng cũng đi qua không ít thần triều.

Những tin đồn liên quan tới mình, bọn họ cũng đều nghe vào trong tai.

Nhưng mà cũng không quá mức để trong lòng.

Dù sao bây giờ bọn họ còn đang đi đường.

Chỉ là đi đường thời gian dài như vậy.

Dường như khoảng cách giữa bọn họ và Đạo Thiên Tiên Cung vẫn vô cùng xa xôi!

"Với tốc độ như thế này, chúng ta có chắc là bắt kịp chứ?"

Cố Dương không khỏi hỏi thăm một câu.

Nghe vậy, mặt mũi Đỗ Nguyệt Ngưng cũng tràn đầy vẻ bất đắc dĩ.

"Không có biện pháp, Hắc Nguyên thần triều thuộc về địa phương xa xôi bên trong ngoại vực."

"Đạo Thiên Tiên Cung ở trong nội vực cũng ở vào chỗ sâu trung tâm."

"Gộp cả hai lại... Khoảng cách đó rất xa!"

"Chỉ sợ coi như lợi dụng Truyền Tống Trận cự ly xa... Cũng cần mấy tháng mới có thể chạy tới."

Nghe đến đó.

Cố Dương không khỏi hơi nhíu mày.

Như vậy xem ra thời gian đích thật có chút gấp rút.

Con ngươi hắn hơi chuyển động.

Cũng là rất nhanh có biện pháp.

"Ngươi có tọa độ cụ thể của Đạo Thiên Tiên Cung không?"

Cố Dương đột nhiên hỏi.

Đỗ Nguyệt khuôn mặt xinh đẹp không khỏi hiện ra một tia nghi hoặc.

"Tọa độ?"

"Cái này ngược lại là không khó lấy tới, trong Ngư Dương thành gần nhất có tin tức tọa độ của Đạo Thiên Tiên Cung... Chẳng qua Cố Dương, ngươi muốn tọa độ làm gì?"

Nghe vậy, Cố Dương mỉm cười, hắn không trả lời, mà lại hỏi.

"Có tọa độ của Ngư Dương thành gần nhất không?"

"Ách... Có."

Đỗ Nguyệt càng thêm nghi hoặc, mặc dù không rõ Cố Dương muốn làm gì, nhưng nàng đem tin tức tọa độ của Ngư Dương thành gần nhất nói cho Cố Dương biết.

Cố Dương biết được rồi.

Cũng không có ý định trả lời.

Nhắm mắt lại ngay.

Ngay sau đó.

Trong tay hắn xuất hiện một cái trận bàn.

Ngay lập tức không gian chi lực huyền diệu vô cùng ở trên trận bàn bắt đầu khởi động xoay quanh.

Sau đó...

Trong ánh mắt vô cùng khiếp sợ của Đỗ Nguyệt Ngưng.

Cố Dương đúng là tay không bố trí ra một truyền tống trận loại nhỏ!

"Một khi đã vậy, chúng ta đi thôi."

Bố trí xong Truyền Tống Trận, Cố Dương cũng không khỏi mỉm cười.

Rõ ràng là thúc giục trận bàn.

Leng keng... Leng keng...!

Không gian chi lực cường đại trong nháy mắt từ trong trận bàn dẫn dắt ra, ngay lập tức với phương thức huyền diệu vô cùng của

nó, trên không trung ngưng tụ thành một không gian Truyền Tống Trận.

Không gian bắt đầu vặn vẹo.

Nhìn truyền tống trận trước mắt.

Đỗ Nguyệt lập tức giật mình há hốc mồm.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn đầy sợ hãi và thán phục.

Cố Dương rõ ràng còn có loại năng lực này?

Điều này cũng quá toàn năng đi!

Cố Dương đến cùng yêu nghiệt bao nhiêu!

Trong lòng nàng tâm tình cuồn cuộn, có chút phức tạp.

Một mặt nàng cảm thán sự yêu nghiệt khủng bố của Cố Dương.

Một phương diện khác, lại nhịn không được thập phần khâm phục đối với Cố Dương!

Bởi vì Cố Dương thật sự quá không hợp lẽ thường!

Không chỉ tuổi nhỏ, thực lực cường hãn, ngộ tính còn thập phần biến thái, hiện giờ...

Càng là tinh thông trận pháp!

Ngay cả truyền tống trận cũng hạ bút thành văn!

Quả thực khoa trương đến thái quá!

"Nếu còn không đi, lực lượng trận pháp sẽ biến mất."

Ngay khi Đỗ Nguyệt Ngưng đang chấn động trước sự khủng bố của Cố Dương.

Thanh âm Cố Dương lại chậm rãi vang lên bên tai nàng.

Nàng vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lại nhìn thấy Cố Dương mặt mỉm cười đứng ở bên cạnh không gian truyền tống trận, nhìn mình.

Thấy vậy, gương mặt nàng không khỏi ửng đỏ.

"Đến ngay đến ngay!"

Chợt, nàng vội vàng đi theo.

Cùng Cố Dương bước vào trong không gian Truyền Tống Trận.

Hai bóng người thình lình biến mất ngay tại chỗ dưới Không Gian Chi Lực.

Vốn là lấy thời gian bọn hắn đi đường, không nói tới Đạo Thiên Tiên Cung.

Dù có là thành Ngư Dương gần nhất thì cũng cần ít nhất một ngày.

Kết quả là bọn họ thông qua truyền tống trận đến Ngư Dương thành lại chỉ tốn không đến hai giờ!

Sau đó bọn họ tìm được tin tức về tọa độ không gian của Đạo Thiên Tiên Cung.

Trong ánh mắt vô cùng chấn động của Đỗ Nguyệt Ngưng.

Cố Dương lần nữa bố trí ra một không gian truyền tống trận.

Chẳng qua không gian Truyền Tống Trận này so với quy mô trước kia thì to lớn hơn rất nhiều.

Hơn nữa thời gian bố trí cũng dài hơn một chút.

Dù sao vị trí cũng khá xa.

Đương nhiên thời gian và tinh lực cần cũng nhiều hơn một chút.

Nhưng mặc dù như thế.

Trong vòng một ngày.

Cố Dương liền đem nó bố trí ra.

Sau đó hai người cũng không hề chần chờ, trực tiếp cùng vào trong không gian truyền tống trận.

Chạy về phía Đạo Thiên Tiên Cung xa xôi!

Thời gian thoáng một cái trôi qua.

Nửa tháng trôi qua.

Nửa tháng thời gian, đối với người tu hành căn bản không tính là cái gì.

Dẫu sao đối với cường giả Thánh cảnh, tùy tiện bế quan một chút... Động một chút là mấy chục năm, thậm chí mấy ngàn năm.

Mà Cố Dương cùng Đỗ Nguyệt Ngưng.

Lại là trong thời gian nửa tháng trực tiếp từ ngoại vực tiến vào nội vực.

Đồng thời đến được trong Đạo Thiên Tiên Thành ngoại vi của Đạo Thiên Tiên Cung.

Cửa lớn hùng vĩ uy nghiêm của Đạo Thiên Tiên thành.

Cố Dương cùng Đỗ Nguyệt Ngưng rõ ràng là đứng ở đây.

Giờ phút này Đỗ Nguyệt Ngưng ngắm nhìn Đạo Thiên Tiên thành trước mắt.

Nàng nhịn không được dụi dụi con mắt.

Có chút không dám tin.

Nửa tháng.

Thế mà chỉ tốn thời gian nửa tháng, bọn họ đã đuổi tới Đạo Thiên Tiên thành.

Loại chuyện này, quả thực khó mà tin nổi!

Đỗ Nguyệt Ngưng càng là nhịn không được liên tục hít một hơi khí lạnh.

Ngay cả Truyền Tống Trận mạnh nhất nàng từng gặp, cũng còn kém nhiều so với Truyền Tống Trận Cố Dương bố trí ra.

Dù sao trong ấn tượng của nàng, coi như là Truyền Tống Trận tốt nhất, ngay cả Truyền Tống Trận từ ngoại vực đến Đạo Thiên Tiên thành, cũng phải hao phí ít nhất hai tháng!

Mà Cố Dương bố trí ra truyền tống trận cho bọn họ trong vòng nửa tháng từ Ngư Dương thành đi tới Đạo Thiên Tiên thành!

Tốc độ này quả thực vô cùng khủng khiếp!

"Tạo nghệ của Cố Dương ở trên trận pháp... Chỉ sợ là những cái gọi là trận pháp đại sư kia, cũng là xa xa không bằng!"

Đỗ Nguyệt ngừng cảm khái trong lòng.

Ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng biến thành sùng bái.

Hắn quá kinh khủng!

"Vậy Đạo Thiên Tiên Cung bắt đầu chiêu thu đệ tử cùng trưởng lão từ khi nào?"

Cố Dương liếc nhìn thành thị to lớn uy nghiêm trước mắt.

Trong lòng càng thêm mong đợi.

Chợt nhịn không được hỏi.

Nghe đến đây, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi có chút xấu hổ gãi gãi cái đầu nhỏ.

"Cái kia..."

"Chỉ sợ còn phải chờ một tháng nữa."

"Ta cũng không nghĩ tới... Truyền tống trận Cố Dương ngươi bố trí nhanh như vậy đã chạy tới Đạo Thiên Tiên thành."

"Lúc này vẫn chưa tới thời gian Đạo Thiên Tiên Cung chính thức tuyển nhận đệ tử cùng trưởng lão."

Nói xong, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi xấu hổ.

Nàng cũng có chút không nghĩ tới vậy mà là đến sớm.

"Chẳng qua cũng không có việc gì."

"Trong một tháng này, chúng ta còn có thể tiếp tục tu luyện, cường hóa nội tình một phen, như vậy đến lúc đó có lẽ sẽ càng có khả năng được Đạo Thiên Tiên Cung coi trọng đồng thời đạt được đãi ngộ càng tốt."

Đỗ Nguyệt Ngưng ngay sau đó nói.

Dù sao Đạo Thiên Tiên Cung cũng không phải thế lực yếu như Hắc Nguyên Thần Triều.

Ở trong Đạo Thiên Tiên Cung.

Thế nhưng có không ít cường giả Chí Tôn tồn tại!

Càng có cường giả Chuẩn Đế trấn giữ!

Căn cơ và thực lực của nó căn bản không thể so sánh với thần triều!

Cũng chính vì nguyên nhân này...

Đạo Thiên Tiên Cung lựa chọn thiên kiêu càng thêm nghiêm khắc.

Chỉ chiêu mộ thiên tài!

Hơn nữa còn phải là thiên tài trong thiên tài!

Đương nhiên, lấy thiên tư cùng thực lực của mình và Cố Dương, tiến vào Đạo Thiên Tiên Cung khẳng định ổn thỏa.

Về phần có thể đạt được đãi ngộ gì thì nói không chừng.

Dù sao thiên tài ở trong Đạo Thiên Tiên Cung cũng quá nhiều!

Nghe Đỗ Nguyệt Ngưng nói vậy.

Cố Dương lại mỉm cười.

"Không cần phiền toái như vậy."

"Ngươi tốt xấu gì cũng là truyền nhân của Nguyệt Hoa Chí Tôn, thiên tư cũng không yếu, nói thế nào cũng có thể kiếm được thân phận đệ tử chân truyền Đạo Thiên Tiên Cung."

"Còn ta... vậy càng không cần nhiều lời."

Nghe vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng hơi ngẩn ra.

Nói như vậy thì cũng đúng là vậy.

Tuy rằng trong Đạo Thiên Tiên Cung có rất nhiều cường giả Chí Tôn.

Nhưng việc bản thân trở thành đệ tử chân truyền vẫn không thành vấn đề.

Về phần Cố Dương vậy càng yêu nghiệt biến thái!

"Vậy cũng chỉ có thể yên lặng chờ đợi một tháng."

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng bất đắc dĩ giang tay ra.

Ai biết đâu Cố Dương lại cười.

"Chờ?"

"Cũng không cần chờ."

Nghe được Cố Dương nói như vậy.

Đỗ Nguyệt Ngưng không nhịn được ngây ngẩn cả người.

Hiển nhiên nàng không rõ tại sao Cố Dương lại nói như vậy.

Thấy vậy, Cố Dương cũng là vừa cười vừa nói: "Khi ngươi thể hiện ra thiên tư đủ khiến người khác chú ý, thậm chí là khiến cho Đạo Thiên Tiên Cung đều rung động"

"Đến lúc đó, bọn họ tự nhiên sẽ chủ động tới tìm ngươi."

Nhưng nghe được lời giải thích của Cố Dương.

Đỗ Nguyệt Ngưng lại càng thêm nghi ngờ.

Lời này của Cố Dương là có ý gì?

Chẳng lẽ hắn dự định biểu hiện ra thiên tư của mình?

Nhưng, phải biểu hiện ra như thế nào đây?

Nàng nghi hoặc không thôi nhìn qua Cố Dương.

Cố Dương hiển nhiên cũng không có ý định tiếp tục nhiều lời...

Mà là chuẩn bị...

Trực tiếp hành động.

"Đi theo ta."

Nói xong, Cố Dương mang theo Đỗ Nguyệt Ngưng trực tiếp lướt qua Đạo Thiên Tiên thành, đi gần tới Đạo Thiên Tiên Cung.

Dừng lại ở chỗ cách Đạo Thiên Tiên Cung ước chừng vạn dặm.

Sau đó Cố Dương lúc này ngồi xếp bằng xuống.

Thấy vậy, Đỗ Nguyệt Ngưng càng là ngơ ngác.

Không rõ Cố Dương là tính toán làm cái gì.

Mà Cố Dương, lại mỉm cười.

Chợt nhắm mắt lại.

Muốn hấp dẫn Đạo Thiên Tiên Cung, cũng không phiền phức.

"Tu vi sửa đổi 1 tỷ năm, nhưng là vẫn còn giữ lại đây."

Tính toán của Cố Dương rất đơn giản.

Chỉ cần mình đột phá tại chỗ đến Vương cảnh đỉnh phong.

Dẫn tới thiên kiếp giáng lâm.

Thiên kiếp khủng bố đến mức tận cùng tất nhiên sẽ dẫn tới cái nhìn chăm chú của Đạo Thiên Tiên Cung.

Khi đó...

Mục đích của hắn đã đạt được.

Cho nên Cố Dương cũng không có chút nào chần chờ.

Hai mắt nhắm nghiền, tâm niệm cũng hơi động một chút.

"Tu sửa tu vi, thời gian là... Một tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chỉ cảm thấy toàn thân giống như là có một loại khí tức kinh khủng nào đó muốn bộc phát ra.

Cũng chính là giờ phút này.

Vẻ mặt Đỗ Nguyệt Ngưng vốn đang ngơ ngác không biết Cố Dương chuẩn bị làm gì nhất thời trợn tròn mắt.

Trên gương mặt xinh đẹp cũng tràn đầy rung động, nàng không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Cố Dương.

Bởi vì khí tức Vương cảnh thất trọng của Cố Dương trong mắt nàng lại bộc phát ra!

Đương nhiên, cái này cũng không đủ để nàng khiếp sợ.

Khiến nàng rung động đến không thể tưởng tượng nổi là...

Khí tức của Cố Dương, vậy mà lại đang ầm ầm tăng lên!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo.

Trực tiếp tăng lên Vương cảnh tầng tám!

Nói đến đây, vẫn tính là bình thường.

Dù sao Cố Dương thiên tư kinh khủng.

Có lẽ đã ở Vương cảnh tầng bảy một thời gian.

Cho nên đúng lúc đột phá.

Nàng cũng không bất ngờ.

Nhưng một màn phát sinh tiếp theo lại làm khóe miệng nàng có chút co quắp.

Bởi vì tu vi của Cố Dương đúng là một đường thăng tiến, hoàn toàn không có ý đình trệ!

Vương cảnh tầng chín!

Vương cảnh tầng mười!

Vương cảnh tầng mười một!

Trong thời gian ngắn ngủi không đến mười hơi thở.

Tu vi của Cố Dương, chính là trực tiếp đột phá cực hạn của Vương cảnh.

Đi tới Vương cảnh tầng mười một!

Nhìn thấy vậy.

Đỗ Nguyệt Ngưng nhìn mà choáng váng.

Mẹ nó, đây là...

Đột phá tu vi cũng đơn giản như uống nước?

Đây là chuyện mà người có thể làm được?

Đỗ Nguyệt Ngưng nằm mơ cũng không nghĩ tới mình lại có một ngày có thể nhìn thấy có người liên tục đột phá cảnh giới ở

trong Vương cảnh.

Hơn nữa còn không phải một cái hai cái!

Mà trọn vẹn ba cảnh giới nhỏ!

Không...

Ngay lúc Đỗ Nguyệt Ngưng đang cảm khái.

Tu vi của Cố Dương đã lần nữa đột phá.

Vương cảnh tầng mười hai!

Đến đây, Đỗ Nguyệt Ngưng nhịn không được nuốt nuốt nước bọt, thân thể mềm mại có chút run rẩy, không đợi nàng nói thêm gì.

Khí tức của Cố Dương lại lần nữa tăng lên!

Sau đó thành công vượt qua đến cảnh giới cuối cùng của Vương cảnh!

Vương cảnh tầng mười ba!

Hízz, thanh âm hít hơi lạnh từ trong miệng Đỗ Nguyệt Ngưng truyền đến.

Nàng vô cùng rung động nhìn qua Cố Dương.

Trong ánh mắt tràn đầy khó tin.

Chỉ trong thời gian ngắn ngủi không đến một nén hương.

Tu vi của Cố Dương, chính là trực tiếp từ Vương cảnh thất trọng liên tiếp đột phá.

Trực tiếp vượt qua Vương cảnh tầng mười ba cực hạn!

Nếu không tận mắt nhìn thấy, Đỗ Nguyệt Ngưng không dám tin vào hai mắt mình.

Từ bao giờ Vương cảnh có thể tăng lên dễ dàng như vậy?

Giờ phút này, Đỗ Nguyệt Ngưng không khỏi hồi tưởng lại chính mình.

Lúc trước mình từ Vương cảnh tầng một đột phá đến Vương cảnh tầng mười ba.

Hao phí khoảng trăm năm!

Mà việc này phải cần rất nhiều tài nguyên và được chỉ điểm mới làm được!

Cố Dương, thế nhưng là đến từ hạ giới!

Không có tài nguyên mênh mông vô biên gia trì!

Càng không có cường giả đứng đầu chỉ điểm.

Đã làm được chuyện mà nàng nghĩ cũng không dám nghĩ!

Trong nội tâm nàng rung động cảm khái vạn phần.

Cảm nhận sâu sắc được chênh lệch cực lớn giữa mình và Cố Dương.

"So với Cố Dương, ta quả thực là một kẻ ngu ngốc!"

Nàng nhịn không được lắc đầu cảm thán.

Khuôn mặt nàng cũng hiện lên vẻ bất đắc dĩ.

Có lẽ không chỉ là nàng, bất kể là thiên kiêu nào, chỉ cần đặt chung một chỗ với Cố Dương, đều sẽ ảm đạm phai mờ!

Dù sao.

Cho dù yêu nghiệt, còn có thể yêu nghiệt hơn so với Cố Dương sao?

Đang cảm khái.

Khí tức trên người Cố Dương thình lình đã bộc phát đến cực điểm.

Trên bầu trời... Không ngờ cũng có từng trận mây đen nổi lên.

"Thiên kiếp... sắp giáng lâm rồi!"

Giờ phút này, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không nhịn được rung động ngẩng đầu.

Cảm nhận được thiên kiếp sắp giáng lâm.

Nhưng không chú ý tới thân thể Cố Dương bây giờ, rõ ràng có từng đường vân huyền diệu hiện lên!

Mà tại thời điểm những đạo văn này ngưng tụ, thiên kiếp phía trên cũng càng thêm khủng bố.

Chu vi ức vạn dặm, tất cả khu vực đều từ ban ngày hóa thành đêm đen, khiến con ngươi vô số tu sĩ kịch liệt co rút, kinh hãi tới cực điểm.

Bởi vì, bất kể là cường giả Hoàng cảnh, hay là Thánh cảnh, hoặc là lão quái Thần cảnh, tất cả đều cảm nhận được khí tức cực kỳ áp lực, đó là khí tức khiến linh hồn bọn họ cũng phải rung động theo.

Nói đúng ra, tu sĩ càng cường đại thì càng cảm thấy áp lực, có thể phát giác được kiếp vân khủng bố đang hội tụ trên bầu trời.

"Cái này, đây là người nào đang độ kiếp? Lại có thể dẫn động thiên kiếp kinh khủng như vậy!"

"Lão phu vẻn vẹn chỉ dùng thần thức cảm giác một chút, cũng cảm giác được một cỗ nghẹn thở, linh hồn đều đang run rẩy! Chẳng lẽ nói, đây chính là Chí Tôn kiếp trong truyền thuyết? Chỉ có thời điểm đột phá Chí Tôn, mới xuất hiện thiên kiếp khủng bố như vậy."

"Không thể nào. Lão phu đã từng may mắn nhìn thấy Chí Tôn kiếp. Sức mạnh hội tụ của Chí Tôn kiếp đáng sợ biết bao, gần nửa kiếm vực cũng sẽ bị ảnh hưởng. Kiếp khí của thiên kiếp này mặc dù không thể so bằng Chí Tôn kiếp, nhưng về phương diện địa vị thì vẫn như nhau, nhưng lực lượng hội tụ thì lại nhỏ hơn rất nhiều."

"Vậy chuyện gì đã xảy ra?"

"Lão phu suy đoán, hẳn là một yêu nghiệt tuyệt thế nào đó đang độ kiếp. Rốt cuộc là thiếu niên Chí Tôn, hay là thiếu niên Đại Đế? Hẳn là thiếu niên Đại Đế đi, mặc dù là thời điểm thiếu niên Chí Tôn độ Thần kiếp cũng không có khả năng hội tụ thiên kiếp kinh người như thế."

"A! Thiếu niên Đại Đế! Không nghĩ tới nhân vật bực này lại xuất hiện ở khu vực này.”

Một lượng lớn cường giả Thần Cảnh sau khi bị kinh động, thông qua thần thức ở trong hư không tiến hành giao lưu, từng người ánh mắt hướng về phía nơi Thiên Kiếp hội tụ.

Có điều, bởi vì khoảng cách quá xa, thiên kiếp quá khủng khiếp nên bọn họ cũng không cách nào cẩn thận cảm ứng được rốt cuộc là ai đang độ kiếp.

Bọn họ cũng không dám tiến vào, dù sao thiên kiếp quá khủng khiếp, nếu như bọn họ tới gần và bị lan vào thì chắc chắn là bi kịch.

"Xong rồi xong rồi!"

Gần đó, Đỗ Nguyệt Ngưng cảm thấy da đầu tê dại, một cảm giác cực kỳ nguy hiểm xông lên đầu làm cho thân thể nàng run rẩy.

Nếu như cường giả Thần Cảnh đứng cách rất xa đều cảm thấy run rẩy, vậy thì nàng chính là bị bóng ma tử vong bao vây rồi.

Dù sao, nàng cũng gần với Cố Dương như vậy đấy.

Nói là ở khu vực trung tâm nhất của thiên kiếp cũng không quá đáng.

Nếu như đời sau Chí Tôn như nàng bị ảnh hưởng mà chết đi như thế thì cũng quá mất mặt đi mà!

"Ngươi trước tiên tránh xa một chút."

Cố Dương cũng nhìn ra Đỗ Nguyệt Ngưng đang phiền muộn, ném cái Truyền Tống Trận Phù qua, cười nói.

"Vậy đợi sau khi ngươi độ kiếp lại tới! Lần này, thật sự thiếu chút nữa đã bị ngươi hại chết rồi, luôn cảm thấy sẽ lưu lại cho ta bóng ma tâm lý."

Đỗ Nguyệt Ngưng nhìn thấy Truyền Tống Trận Phù, đồng thời thở phào nhẹ nhõm, tức giận liếc mắt nhìn Cố Dương, không chút do dự kích hoạt Truyền Tống Trận Phù, mượn nhờ không gian chi lực trong đó chạy khỏi nơi này.

Cũng chỉ có thông qua phương pháp này nàng mới có thể thoát đi được.

Nếu không, phạm vi bao phủ của thiên kiếp quá lớn, cho dù là cường giả Thần Cảnh hậu kỳ cũng không cách nào bay ra ngoài trong thời gian ngắn được.

"Tiếp theo, nên để ta độ kiếp, cũng không biết, loại thiên kiếp

này, có hấp dẫn sức chú ý hay không."

Cố Dương ngạo nghễ đứng ở bầu trời, nhìn lên thiên kiếp khủng bố trên bầu trời, ánh mắt của hắn cũng lập loè bất định.

Không thể không nói, thượng giới khác với hạ giới. Cùng là Cửu Cửu Thiên Kiếp, lực lượng thiên kiếp hội tụ lại là vượt xa hạ giới.

Chẳng qua, Cố Dương như trước không sợ.

Dù sao, thực lực của hắn hiện tại, không biết so với lúc tại hạ giới mạnh hơn bao nhiêu lần.

Chỉ là Cửu Cửu Thiên Kiếp, tiện tay là có thể độ.

Lời này, cũng chính là Cố Dương nghĩ trong lòng, nếu là người khác biết được, cho dù những thiếu niên Chí Tôn là vật nhất lưu kia, cũng phải xanh mặt.

Moá nó, bọn hắn độ Cửu Hung Thiên Kiếp thì đều run lẩy bẩy.

Ngươi có thể nói tiện tay độ qua Cửu Cửu Thiên Kiếp, kẻ này trang bức giỏi đến muốn đập nát cả bầu trời.

Cùng lúc đó, bên trong Đạo Thiên Tiên Cung, vô số trưởng lão cùng đệ tử tự nhiên cũng bị kinh động.

Những đệ tử ngoại môn, nội môn kia, tu vi vẫn còn bạc nhược, không nhìn ra quá nhiều thứ.

Mà những trưởng lão tu vi đến Thánh Cảnh thậm chí là Thần Cảnh kia, liền cảm thấy da đầu run lên.

Thậm chí, những thứ bọn họ nhìn ra, so với những Thần Cảnh tiểu thế lực hoặc là Thần Cảnh Tán Tu cũng nhiều hơn nhiều.

Dù sao, bọn họ là ngoại môn hoặc trưởng lão nội môn của Đạo

Thiên Tiên Cung, có Đạo Thiên Tiên Cung làm chỗ dựa, các loại bí văn đều biết một chút.

"Cái này, cái này vậy mà là ở vị thế đủ để so sánh với Cửu Cửu Thiên Kiếp của Chí Tôn kiếp sao!?"

"Không đúng, đây là Cửu Cửu thiên kiếp do cực hạn của Vương cảnh dẫn động đến! Sao có thể! Vì sao lại có người có thể ở cực hạn của Vương cảnh mà dẫn động thiên kiếp kinh khủng như vậy!"

"Cho dù là thiếu niên Đại Đế, cũng không làm được chuyện này đi! Một vài thiếu niên Đại Đế, có lẽ có thể dẫn động Cửu Cửu thiên kiếp, nhưng đó cũng là lúc ở Thánh Cảnh."

"A, nơi độ kiếp này lại gần Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta như vậy! Đây là ai muốn hãm hại Đạo Thiên Tiên Cung ta sao!?"

"Mau mở trận pháp, che đậy khí tức của tông môn! Nếu không, thiên kiếp cảm ứng được lượng lớn Thần cảnh trong Đạo Thiên Tiên Cung ta, thậm chí là khí tức của Chí Tôn lão tổ, sẽ bị thiên kiếp lan đến! Đến lúc đó, cho dù là Chí Tôn cũng khó mà sống yên ổn được!"

Một ít trưởng lão Thần Cảnh trò chuyện, đến cuối cùng, đột nhiên nghĩ đến nguy hiểm trong đó, từng người một mặt mày xanh mét.

Mà cung chủ Đạo Thiên Tiên Cung, nhân vật vô địch Chuẩn Chí Tôn, mặt cũng tối sầm, trực tiếp khởi động Đạo Thiên Tiên Trận mà Đạo Thiên Tiên Cung gặp nguy cơ lớn mới khởi động.

"Cửu Cửu Thiên Kiếp... Thiếu niên Đại Đế..."

Mà lúc cung chủ Đạo Thiên Tiên Cung khởi động đại trận, rất nhiều đệ tử chân truyền trong Đạo Thiên Tiên Cung cũng nghe thấy được cuộc đàm luận của cung chủ và các trưởng lão, từng

người biến sắc không ngừng, ánh mắt lóe lên kiêng kị mà lại hâm mộ.

Bọn họ, là đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, đời sau của Chí Tôn, từng người một đặt ở bên ngoài, đều là nhân vật thiếu niên Chí Tôn vô địch, tương lai có tỉ lệ rất lớn trở thành Chí Tôn. Bởi vậy, đi tới đâu cũng sẽ được chào đón.

Nhưng mà thân phận của bọn họ mặc dù tôn quý, thiên phú cũng nghịch thiên, nhưng so với thiếu niên Đại Đế thì kém xa.

Thiếu niên Đại Đế, không chỉ đơn giản là đại biểu hậu đại Đại Đế như vậy.

Hậu đại của Đại Đế, chỉ có thể nói là hậu đại của Đại Đế, tỷ lệ trở thành thiếu niên Đại Đế cao hơn rất nhiều mà thôi.

Nếu thiên phú không đủ thì vẫn không xứng được gọi là thiếu niên Đại Đế.

Thiếu niên Đại Đế, đại biểu cho một phần trăm tỷ lệ tương lai đột phá lên đến Đại Đế, mới có thể được xưng là Thiếu niên Đại Đế.

Đừng nhìn chỉ 1% xác suất đạt tới đã có thể được xưng tụng như thế.

Đó chính là Đại Đế, nhân vật vô địch hàng tỷ năm thậm chí là mấy chục tỷ năm cũng không thể xuất hiện một người.

Toàn bộ Kiếm Vực, có chừng mấy ngàn tỷ năm lịch sử.

Nhưng mà, số lượng Đại Đế sinh ra, chẳng qua cũng chỉ có hơn trăm vị mà thôi.

Mỗi một Đại Đế đều là nhân vật chính của thời đại bọn họ, có thể lấn áp một thời đại.

Đồng thời, mỗi một đại giới, mỗi thời đại cũng chỉ có thể sinh ra một vị Đại Đế.

Chỉ có vị Đại Đế của đại giới kia vẫn lạc, hoặc là đi ra ngoài giới, thời gian dài chưa quay về, vị trí này mới có thể trống ra.

Đương nhiên, còn có một khả năng nữa.

Chính là lúc thọ nguyên của Đại Đế sắp hết, tự cam đoạ lạc, vì sống sót, hóa thành sinh vật hắc ám bất hủ.

Mặc kệ như thế nào, Đại Đế đều là đại danh từ dành cho vô địch.

Bởi vậy, thiếu niên Đại Đế, cũng được vô số người kính sợ và tâng bốc.

Bọn họ là nhân vật vô địch trong một thời đại, người có khả năng đột phá đến Đại Đế.

Mặc dù là những thiếu niên Chí Tôn như bọn họ cũng chỉ có thể cúi nhìn theo, khó có thể đuổi theo chỉ có thể dõi mắt nhìn mà hâm mộ.

Bởi vì, hai người chênh lệch quá lớn.

Bọn họ mặc dù có hi vọng Chí Tôn, cùng những người hoàn toàn không có hi vọng trở thành Chí Tôn bất đồng.

Nhưng bọn họ đột phá lên Chí Tôn cũng cần phải có cơ duyên cực lớn, mà đối phương, là chỉ cần không vẫn lạc, tương lai tất thành Chí Tôn, thậm chí là Chuẩn Đế, thậm chí có thể bước vào cảnh giới vô địch mà vô số thiên kiêu hướng tới.

Bởi vậy, nghe được trưởng lão thậm chí là cung chủ đánh giá thiên kiêu độ kiếp bên ngoài như thế, sao bọn họ có thể không hâm mộ.

"Cửu Cửu Thiên Kiếp... Không ngờ, trong thời đại của chúng ta lại có thêm một thiếu niên Đại Đế yêu nghiệt như thế."

"Có điều việc này có chút trái với lẽ thường. Theo đạo lý, thiếu niên Đại Đế sinh ra trong thời đại này, đã có trăm người rồi nhỉ."

"Ha ha, cũng có khả năng, là những thiếu niên Đại Đế phủ bụi kia xuất thế thì sao?"

"Chỉ là không biết, là thiếu niên Đại Đế thời đại nào xuất thế. Uy thế như vậy, thiếu niên Đại Đế bình thường, làm sao mà làm được."

Giờ phút này, tại chỗ sâu trong Đạo Thiên Tiên Cung, mười vị Chí Tôn đang trong trạng thái bế quan cũng bị giật mình tỉnh lại, thân ảnh của bọn hắn đột ngột xuất hiện ở trên khung trời Đạo Thiên Tiên Cung, sắc mặt ngưng trọng lại mang theo tán thưởng.

Thiếu niên Đại Đế đại biểu cho nhân vật chính của thời đại này, nói là khí vận chi tử cũng không quá đáng.

Nhân vật như vậy, tất nhiên cực kỳ thưa thớt.

Mỗi thời đại chỉ có thể sinh ra trăm vị.

Tuy nhiên, tuy rằng là mỗi thời đại, thiếu niên Đại Đế sinh ra nhiều lắm là mười người có tư cách để tranh đoạt Đế vị, nhưng mỗi thời đại, thiếu niên Đại Đế tranh đoạt Đế vị lại không chỉ có mười người.

Bởi vì thiếu niên Đại Đế ở một số thời đại, ở thời đại đã có Đế tồn tại, sẽ bị trưởng bối nhà mình phong cấm, đợi đến thời đại thích hợp mới xuất hiện, tranh đoạt Đế vị.

Một khi tranh đoạt Đế vị thất bại, bọn hắn sẽ tiếp tục phong cấm chính mình, đợi đến thời đại thích hợp tiếp theo buông xuống.

Đương nhiên việc phong tỏa bản thân cũng không phải là vạn năng.

Trước khi đột phá Chí Tôn, có thể làm như vậy.

Nếu như đột phá đến Chí Tôn, thực lực quá mức mạnh mẽ, còn muốn phong cấm hoàn mỹ chính mình, làm cho tuổi của mình vĩnh viễn dừng lại tại một khắc kia, khí vận cũng không mất đi, là không có khả năng.

Đồng thời, một khi đột phá tới Chí Tôn thì cũng đại biểu cho việc đã bước lên con đường tranh giành Đế lộ, không có đường lui.

Đây cũng là nói, đến cấp bậc Chí Tôn mới chính thức bắt đầu đạp lên con đường đoạt Đế lộ.

Chưa đột phá Chí Tôn, còn có hi vọng nhìn thấy tương lai.

Đột phá Chí Tôn tức là có ý định đánh cuộc tính mạng.

Mỗi một vị Đại Đế được sinh ra, đều là bước lên thi thể của thiếu niên Đại Đế khác.

Bởi vậy, mười vị Chí Tôn này mới có thể đoán Cố Dương là thiếu niên Đại Đế phủ bụi, thức tỉnh trong thời đại này.

Dù sao, thời đại này là cơ hội tốt để cướp được chỗ ngồi tốt.

Vị Xích Dương Kiếm Đế kia của Kiếm Vực bọn họ, đã đi đến phần cuối.

Mặc kệ hắn lựa chọn trở thành sinh vật hắc ám sẽ rơi vào giấc ngủ dài, hay là lựa chọn tọa hóa, Đế vị này đều phải bỏ trống.

Mà khoảng thời gian này, hẳn trong vòng vạn năm.

Bởi vậy, rất nhiều thiếu niên có hy vọng tranh đoạt Đế vị, hoặc là nguyện ý ở thời đại này tranh đoạt Đế vị sẽ thức tỉnh, nhấc lên

một đại thế hoàng kim.

Cũng là thời đại tàn khốc nhất.

Vô số thế lực đều sẽ bị vạ lây.

Hoặc là, ở trong đại thế này bảo toàn bản thân, lựa chọn trung lập hoặc tránh thế không ra, hoặc là, sẽ dũng mãnh tràn vào trong đó, xem có thể bồi dưỡng ra một vị Đại Đế cái thế không.

Đến lúc đó, chỉ cần Đại Đế không ngã xuống trên đường, trong vòng trăm tỷ năm, thế lực của bọn hắn đều sẽ trở thành thế lực mạnh nhất của Kiếm Vực, những Trường Sinh thế gia, bất hủ đại giáo, Bất Hủ Đế triều khác, đều phải kính sợ ba phần, ẩn núp.

Có Đại Đế tọa trấn, càn quét vô số tài nguyên, cho dù là một Thần triều, cũng có thể trở thành thế lực cấp bá chủ của Kiếm Vực, cho dù Đại Đế vẫn lạc, cũng có thể truyền thừa vô số năm.

Đương nhiên, chỉ là một thần triều, là không có tư cách tham gia tranh đoạt Đế vị.

Cũng chỉ thế lực có Chí Tôn tọa trấn mới có thể tham gia, trở thành người hộ đạo cho thiếu niên Đại Đế.

"Hửm? Các ngươi mau xem, trên người hắn có rất nhiều đạo văn đó nha!"

Lúc này, một Chí Tôn con ngươi co rút lại, dường như phát hiện cái gì đó, lộ ra vẻ chấn động.

"Hãn Hải, ngươi phát hiện cái gì... hả!?"

Nghe vậy, những Chí Tôn còn lại cũng nhao nhao nhìn về phía thân thể Cố Dương.

Sau đó, bất kể là chí tôn nào, toàn bộ đều mở to hai mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc, thậm chí không có vẻ cao quý của chí tôn, nguyên

một đám hít ngược một hơi lạnh, bọn hắn nhìn thấy cái gì, bọn hắn rõ ràng nhìn thấy Cố Dương mỗi một cảnh giới đều đi tới cực hạn, thậm chí trên người có đạo văn tồn tại.

Có đạo văn, điều này cũng không kỳ quái. Dù sao, tiêu chí cơ bản để trở thành thiếu niên Đại Đế chính là khắc mấy bản đạo văn lên đấy, đại biểu sự tán thành của Thiên Đạo.

Có đạo văn khắc lên thân mình, đừng nói là hạng người có thiên phú yêu nghiệt, cho dù thoạt nhìn chỉ là tu sĩ bình thường, hắn cũng là thiếu niên Đại Đế, có tư cách đoạt Đế.

Thế nhưng, dù lấy tầm mắt của bọn họ cũng chỉ có thể biết được ở trên người thiếu niên Đại Đế đời này, số lượng đạo văn, nhiều nhất cũng chỉ có lục đạo.

Mà số lượng đạo văn trên người thiếu niên trước mắt này, có bao nhiêu?

Moá nó, trực tiếp là 27 đạo, hơn nữa còn đang gia tăng rất nhanh, thẳng đến 34 đạo mới từ từ chậm lại.

Quan trọng nhất là những đạo văn này không giống những đạo văn thông thường khác.

Đạo văn đại biểu cho con đường mà thiếu niên Đại Đế đi ra, là con đường nào đó thích hợp nhất trong tương lai.

Tuy chưa phải tuyệt đối, nhưng phán đoán của Thiên Đạo là căn cứ theo sự tu hành của thiếu niên Đại Đế mà phán đoán, tỉ lệ mắc sai lầm vẫn là rất thấp.

Nhưng đạo văn trên người thiếu niên trước mắt, đều là đạo văn như thế nào?

Hỏa chi đạo văn, Băng chi đạo văn, Kiếm chi đạo văn, Quyền chi đạo văn, Lực chi đạo văn vân tạm thời không đề cập tới, coi

như bình thường.

Nhưng âm Dương, Nhân Quả, cũng rất mạnh.

Mà điều này còn chưa tính là cực hạn của thiếu niên trước mắt này.

Thời Gian, Không gian, Hủy diệt, Bất Hủ...?

Bốn cái này có chút không hợp lẽ thường.

Dù sao, Thời gian, Không gian, Hủy diệt, Bất Hủ, là tứ đại thượng cấp thuộc tính mà ai cũng biết.

Đừng nói là nắm giữ toàn bộ, dù cho có nắm giữ một cái, trong cùng cảnh giới thì đều là những nhân vật vô cùng mạnh mẽ, có thể coi là vô địch.

Nắm giữ toàn bộ?

Kia quả thực là tại bên trong thiếu niên Đại Đế cấp cũng là quái vật đi, đã ít lại càng ít.

"Tên tiểu quái vật này đến cùng là thời đại nào? Không khỏi cũng quá biến thái đi."

Một vị Chí Tôn cảm thấy tê dại da đầu, cảm khái nói.

Mặc dù đã trở thành Chí Tôn, ánh mắt kinh người, nhưng cũng phải sợ hãi tự đáy lòng.

Đây chính là thực lực càng mạnh thì càng chấn động.

Giống như những người Thần Cảnh, mặc dù cảm thấy rất lợi hại, nhưng lợi hại ở đâu, lại không nói lên được.

"Quả thực là một tiểu quái vật. Mặc kệ hắn ở thời đại nào, nhưng tuyệt đối đều là nhân vật vô địch thời đại của hắn, cho dù

là yêu nghiệt cùng là thiếu niên Đại Đế, cũng không cách nào cùng hắn sánh vai."

"Chỉ có thể nói, nhìn khắp ngàn tỷ năm, tỷ lệ xuất hiện loại tiểu quái vật này cũng là ít cực kỳ."

"Đương nhiên, cũng có người hơn được hắn. Thời đại viễn cổ, chúng ta biết cũng không nhiều. Nhưng vị ở thời đại trước kia trời sinh yêu nghiệt, có được Tiên Đồng thì có thể so sánh với hắn, thậm chí là mạnh hơn hắn một ít."

"Đúng vậy, đó chính là Tiên Đồng, lực lượng Tiên áp đảo trên Đại Đế trong truyền thuyết, cấp độ lực lượng quá cao."

"Đáng tiếc, vị kia sinh ra quá muộn, chờ hắn đột phá đến Thần Cảnh, Xích Dương Kiếm Đế đã đánh tan thiếu niên Đại Đế cùng thế hệ, đăng đỉnh Đế vị. Hắn chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn phủ bụi."

"Tin rằng, ở kiếp này, hắn cũng sẽ thức tỉnh nha. Ha ha, ngưng tụ thời gian, không gian, hủy diệt, bất hủ đạo văn, Vương Cảnh liền dẫn tới cửu cửu thiên kiếp, tiểu quái này cùng tiểu quái vật có Tiên Đồng so tài sao? Đây đúng là khiến người ta mong đợi."

Tất cả các chí tôn đều cảm khái liên tục, tràn ngập hứng thú nghị luận.

Tranh giành Đế lộ, là thịnh thế, nhưng lại không liên quan đến Đạo Thiên Tiên Cung của bọn hắn.

Bởi vì Đạo Thiên Tiên Cung bọn họ không sinh ra thiếu niên Đại Đế, cũng không tìm ra được thiếu niên Đại Đế thích hợp để bồi dưỡng.

Vì vậy, bọn họ lựa chọn trung lập tuyệt đối, xem trò vui là được.

Mà ngay khi bọn hắn đang xem náo nhiệt, trên người Cố

Dương lại có biến hóa.

Hai đạo văn, lần nữa ngưng tụ lại.

Đó là đạo văn Yên Diệt và đạo văn Vận Mệnh.

Mà trong nháy mắt khi hai đạo văn này xuất hiện, thiên địa phong vân biến sắc. Thiên kiếp càng thêm khủng bố, ấp ủ kiếp khí càng khủng bố hơn, làm cho vô số tu sĩ da đầu tê dại.

Cùng lúc đó, nụ cười ban đầu của mười vị chí tôn xem náo nhiệt cũng biến mất, con ngươi kịch liệt co rút lại, lộ ra thần sắc kinh ngạc, khó có thể tin, thậm chí là kinh hãi.

Mười vị Chí Tôn cũng không nghĩ tới, Cố Dương rõ ràng còn có thể ngưng tụ ra hai đạo đạo văn, mà này cũng thôi đi, tuy rằng đồng dạng làm cho người ta chấn kinh, nhưng này vẫn còn trong phạm vi tiếp nhận.

Nhưng đạo vận của hai đạo văn này thật sự khiến bọn họ tê dại cả da đầu.

Vậy mà lại là khí tức của Vận Mệnh.

Vận mệnh, đó chính là lực lượng áp đảo cả Thời Không.

Có thể khống chế được năng lượng Vận Mệnh, đừng nói là Kiếm Vực, cho dù phóng tầm mắt nhìn khắp ba ngàn đại giới cũng không có khả năng tồn tại chứ.

Trừ phi, ai có được thể chất đặc thù có liên quan đến năng lượng Vận Mệnh.

Mà thể chất loại này, chắc chắn cũng là cấp bậc "Tiên" đấy, là lực lượng đến từ Tiên giới.

Về phần một đạo văn khác, là đạo vận bọn họ càng là chưa từng nghe qua.

Có điều bọn họ có thể cảm giác được đây là một đạo văn cùng thuộc tính với Hủy diệt.

Nhưng mà phẩm cấp của nó chính là áp đảo Huỷ Diệt không thôi.

Đồng thời, bọn họ cũng cảm nhận được từ trong đó có đủ loại thuộc tính của các loại như Thời Gian, Không Gian, Hủy Diệt, âm Dương.

Hiển nhiên, đây là thuộc tính cấp bậc mới nhất do rất nhiều lực lượng dung hợp hình thành, có thể kề vai sát cánh với Vận Mệnh.

"Ọc... Ọc!"

Nghĩ tới đây, mặc dù kiến thức rộng rãi, chúng chí tôn đã sống rất nhiều năm tháng thì cũng cảm thấy tê dại da đầu, thân thể chí tôn run rẩy.

Trình độ yêu nghiệt của tiểu quái vật này vượt xa tưởng tượng của bọn hắn.

Bọn họ chưa từng gặp qua thiếu niên Đại Đế biến thái như vậy.

"Lúc trước ta còn nói, thiên phú của thiếu niên Đại Đế kia mạnh hơn tiểu quái vật này, quả thực là mắt bị mù."

"Cũng không trách ngươi được. Dù sao, ai có thể ngờ được ngay cả đạo văn Vận Mệnh hắn cũng ngưng tụ ra được. Thậm chí còn tạo ra một đạo văn mà ngay cả chúng ta nghe cũng chưa từng nghe nói đến."

"Chậc chậc chậc, hai đạo văn cấp bậc siêu thoát, thật sự quá kinh khủng. Thật không biết, có vị thiếu niên Đại Đế nào có thiên phú sánh ngang được với hắn."

"Ha ha, đừng nói là Thiếu niên Đại Đế từ xưa đến nay Kiếm Vực sinh ra, mặc dù phóng tầm mắt nhìn khắp ba ngàn đại giới, có thể cùng hắn sánh vai, chỉ sợ cũng ít càng thêm ít đấy."

"E rằng, cũng chỉ có yêu nghiệt Tiên giới trong truyền thuyết, mới có thể so sánh cùng."

Chúng Chí Tôn đều là liên tục tán thưởng.

Mặc kệ bọn họ ngạc nhiên như thế nào, thật sự thiếu niên Đại Đế trước mắt thiên phú thật sự là quá biến thái, biến thái đến mức khó nói thành lời.

Ở trước mặt thiếu niên Đại Đế như thế, Chí Tôn đều không dám chậm trễ.

Mặc dù thiếu niên Đại Đế trước mắt này chỉ có tu vi Vương Cảnh, nhưng trong lúc chúng Chí Tôn đàm luận thì Cửu Cửu thiên kiếp cũng đã bắt đầu rồi.

Đợt thiên kiếp đầu tiên, chính là tám mươi mốt con thiên kiếp hung thú Chuẩn Thần cấp kinh khủng.

Thấy cảnh này, trừ tu sĩ Chí Tôn ra, cho dù là tán tu, Thần Cảnh, hay là đệ tử chân truyền và trưởng lão của Đạo Thiên Tiên Cung, tất cả đều cảm thấy da đầu run lên, hít một hơi khí lạnh.

Tu vi Vương cảnh, đối mặt với tám mươi mốt con hung thú do thiên kiếp biến thành, đây quả thực là ác mộng, Cửu Cửu Thiên Kiếp, không hổ là thiên kiếp trong truyền thuyết, quá biến thái.

Dù cho là chí tôn trẻ tuổi khi đối mặt với loại thiên kiếp khủng khiếp này thì e rằng ngay cả cửa ải thứ nhất cũng không thể vượt qua.

Dù sao, tu vi của bọn họ lúc ở cực hạn Vương cảnh, có lẽ có thể chiến thắng Thánh cảnh, nhưng để cho bọn họ chiến đấu với

tám mươi mốt con Chuẩn Thần cấp hung thú do thiên kiếp biến thành ư?

Vẫn là tắm rửa đi ngủ đi.

Chứ đừng nói chi, đây còn chỉ là kiếp thứ nhất, đây là con người có thể vượt qua sao?

Nhưng một giây sau, tất cả mọi người đang xem đều im lặng.

Bởi vì, đối mặt thiên kiếp khủng bố như thế, Cố Dương chỉ đơn giản đánh ra một quyền, liền đem nó đánh nổ toàn bộ.

Nhìn bộ dáng thoải mái kia, hiển nhiên là không có vận dụng toàn lực.

Cũng đúng, dù sao mấy loại như Chí Tôn pháp, Đế kinh, Pháp tướng, ngụy pháp tắc đều không có sử dụng.

Sử dụng, chỉ là sức mạnh cơ thể cực kỳ thuần túy mà thôi.

Chỉ dựa vào sức mạnh này đã có thể đánh nổ Thần Cảnh.

"Đây là thiếu niên Đại Đế sao? Đúng là khiến người ta cảm thấy tuyệt vọng mà."

Bên trong Đạo Thiên Tiên Cung, một thanh niên áo màu lam nắm chặt hai đấm, bình thường vô cùng kiêu ngạo, cho rằng mình không thua thiếu niên Đại Đế, chỉ hận thiên đạo bất công, thiếu một chút khí vận mới không thể trở thành thiếu niên Đại Đế, lần đầu tiên hắn cảm nhận được chênh lệch rất lớn.

Hắn ta là đệ nhất chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, trong hàng ngũ chí tôn trẻ tuổi, thiên phú cũng được coi là xuất sắc.

Nhưng mà, hắn cân nhắc một chút, lúc mình ở Vương cảnh cực hạn, nhiều lắm chính là phí một phen công phu chiến thắng Chuẩn Thần. Muốn tiện tay đánh một phát nổ tám mươi mốt con

Thiên Kiếp hung thú, phát huy ra lực lượng có thể so với Thần Cảnh, đó là nằm mơ giữa ban ngày.

"Chậc chậc chậc, không hổ là tiểu gia hỏa được cho là quái vật trong số các thiếu niên Đại Đế, cường độ của Cửu Cửu thiên kiếp cũng là độc nhất vô nhị. Cửu Cửu thiên kiếp của thiếu niên Đại Đế khác khi dẫn động cũng không khủng bố như vậy."

"Ha ha, đúng là như thế. Thiên kiếp cỡ này, cũng chỉ có tiểu quái vật như hắn mới có thể vượt qua."

Giờ phút này, các chí tôn đều tán thưởng liên tục, không có nửa điểm ngạc nhiên với biểu hiện của Cố Dương.

"Lại nói tiếp, ta không hề thấy trên người hắn có dấu vết của vị Chí Tôn nào hoặc là con dấu Chuẩn Đế lưu lại, điều này có chút kỳ quái."

Lúc này, ánh mắt của một vị Chí Tôn chợt lấp lóe, nhịn không được lên tiếng nói.

"Hửm? Chính xác là như vậy. Theo đạo lý, bất kể là thiếu niên Đại Đế của thế giới này ra đời, hay thiếu niên Đại Đế được phong ấn sau khi thức tỉnh, sau lưng đều sẽ có người hộ đạo mới đúng."

Một vị Chí Tôn nhíu mày, có chút nghi hoặc.

Thiếu niên Đại Đế mà thế giới này sinh ra, cơ bản đều sinh ra từ một thế lực lớn, hoặc là người của tán tu hoặc là tiểu thế lực, bị một thế lực lớn hoặc cường giả nào đó tìm được, trực tiếp mang đi bồi dưỡng, không có bỏ sót.

Về phần thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi bặm, lại càng không cần phải nói nhiều.

Sau lưng không có thế lực kinh khủng chống đỡ, muốn phủ bụi nhiều năm như vậy, quả thực là người si nói mộng.

Dù sao, thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi bặm, không phải là không có cái giá lớn. Tu vi càng cao thì cái giá phải trả càng lớn.

Nhất là cái giá phải trả cho một thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi, cho dù là thế lực như Đạo Thiên Tiên Cung bọn họ cũng phải tổn thương đến gân cốt.

Bởi vậy, trên người thiếu niên Đại Đế phủ bụi, sẽ có thế lực sau lưng lưu lại con dấu, cũng có rất nhiều thủ đoạn bảo vệ tính mạng, cẩn thận bảo vệ hắn.

Cho dù một số thế lực bị hủy diệt trên đường, thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi cũng sẽ không xảy ra chuyện gì, con dấu trên người cũng sẽ không biến mất.

Hoặc là, bị một thế lực mới mang đi, hoặc là trực tiếp bị hủy thi diệt tích, trên người thiếu niên Đại Đế trước mắt này không có con dấu của cường giả, tình huống sạch sẽ vô cùng, thuộc về một tình huống cực kỳ không bình thường.

"Chẳng lẽ nói, phía sau hắn cũng không có thế lực chống đỡ! Có lẽ, đây là cơ hội của Đạo Thiên Tiên Cung ta!"

Vào lúc này, cặp mắt của một vị Chí Tôn chợt sáng bừng và kích động.

"!!!"

Vị Chí Tôn này vừa mở miệng thì con mắt của tất cả Chí Tôn đều sáng rực lên, bắt đầu tính toán cẩn thận.

Đích xác, tình huống trước mắt này, thật sự quá không bình thường.

Thiếu niên Đại Đế trước mắt không có ấn ký của cường giả và thế lực khác, bọn họ có thể nghĩ đến chỉ có hai khả năng.

Một, là thiếu niên trước mắt quá mức yêu nghiệt, Thiên Đạo phá lệ để hắn trở thành Thiếu niên Đại Đế chưa từng có tiền lệ.

Hoặc là, chính là thiếu niên trước mắt này, là loại thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi.

Chỉ là, hắn cũng không phải truyền nhân của một thế lực nào đó, mà là loại tán tu kia, chỉ là tự mình đạt được cơ duyên kinh thiên, tự mình phủ bụi.

Khả năng thứ hai lớn hơn một chút.

Bởi vì, không phải không có tiền lệ.

Khí vận của thiếu niên Đại Đế khủng bố biết dường nào, bọn họ muốn làm gì, đều sẽ vô cùng thuận lợi, không đầu nhập vào một thế lực lớn nào đó, lựa chọn tự mình tu luyện, cuối cùng tuy thiếu niên Đại Đế tự phủ bụi rất ít, nhưng thật sự đúng là đã từng có.

Thậm chí, vị thiếu niên Đại Đế kia, còn một hơi trở thành Đại Đế, Đế hào là Thanh Đế, trong Đại Đế cũng thuộc về một vị tương đối đặc thù, bị người người bàn tán say sưa.

Nếu mà thật sự xảy ra tình huống như vậy, thiếu niên Đại Đế trước mắt đã gần hai mươi tuổi, tu vi mới tới cực hạn của Vương cảnh đã có thể lý giải.

Dù sao, thiếu niên Đại Đế có thế lực lớn chống đỡ, tốc độ tu luyện tuyệt đối là cấp biến thái.

Hai mươi tuổi mới đạt tới Vương cảnh, thuộc loại tồn tại tương đối yếu ớt.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của tất cả Chí Tôn đều cuồng nhiệt, trái tim đập thình thịch, kích động tới cực điểm.

"Nếu như thiếu niên Đại Đế trước mắt thật sự là loại hình thân thế trong sạch, vậy đây chính là một cơ hội của Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta."

"Nếu Đạo Thiên Tiên Cung ta bồi dưỡng ra một tôn Đại Đế. Như vậy, trăm tỷ năm kế tiếp, Đạo Thiên Tiên Cung ta sẽ trở thành thế lực vô địch ở Kiếm Vực, thống lĩnh Kiếm Vực, tranh phong với các đại giới khác."

"Ha ha ha, chỉ là nghĩ chút thôi, đều làm cho lòng người sôi trào nha!"

Chúng Chí Tôn trò chuyện một hồi, ánh mắt càng nóng lên.

Nếu là thiếu niên Đại Đế bình thường, bọn họ thật đúng là không dám đánh cược.

Bởi vì, tỷ lệ quá thấp, một khi đánh cược thua sẽ phải trả giá quá mức nặng nề. Mặc dù Đạo Thiên Tiên Cung không bị hủy diệt, nhưng cũng sẽ thương gân động cốt, ánh chiều tà cũng sẽ hoàn toàn biến mất, trở thành thế lực nhị lưu.

Đạo Thiên Tiên Cung bọn hắn bởi vì quá lâu không ra đời Đại Đế, mà nội tình chưa đủ, bất đắc dĩ dọn ra khỏi Trung Thiên Vực, đi tới nội vực ẩn núp.

Nhưng nếu là thiếu niên Đại Đế yêu nghiệt như Cố Dương, lại đáng giá bọn hắn cò kè mặc cả một lần.

Dù sao, xác xuất thành công vẫn rất khả quan. Một khi Cố Dương trở thành Đại Đế, Đạo Thiên Tiên Cung họ có thể lại lần nữa huy hoàng, vấn đỉnh Kiếm Vực, tái tạo vinh quang của lão tổ Đạo Thiên Đại Đế!

"Lại nói tiếp, hắn sở dĩ lựa chọn chạy tới Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta độ kiếp, chưa hẳn cũng không có ý lựa chọn chúng ta."

Lúc này, lại thêm một vị Chí Tôn khác chợt nghĩ tới chuyện gì đó, cười nói.

"Hắc hắc, đích xác có khả năng này. Tiểu tử này, ngược lại là rất không khiêm tốn."

Nghe vậy, ánh mắt của những Chí Tôn khác đều lộ tinh quang, nhịn không được mà nở nụ cười.

Có thể trở thành Chí Tôn, tất cả mọi người đều không phải kẻ ngốc, có thể dễ dàng đoán ra được rất nhiều thứ.

Loại người như Cố Dương, trước khi chọn hộ đạo giả, làm sao có thể rêu rao như thế, chạy đến trước sơn môn của một thế lực lớn độ kiếp.

Cho dù bọn họ có độ kiếp thì cũng sẽ ở địa phương bên ngoài không cách nào nhận ra mà độ kiếp, miễn cho bại lộ bản thân.

Trước khi không có đủ sức để bảo vệ tính mạng, phách lối như vậy, không phù hợp với tác phong của loại người này.

Bởi vậy, khả năng thiếu niên Đại Đế trước mắt lựa chọn Đạo Thiên Tiên Cung của bọn họ là rất lớn.

Bởi vì đại thế lực Trung Thiên Vực cơ bản đều đã chọn lựa thiếu niên Đại Đế, hoặc là bản thân đã có thiếu niên Đại Đế phủ bụi.

Về các thế lực lớn còn lại, bọn họ ở trong đó, không được coi là đứng đầu, nhưng tuyệt đối có thể tính là nhất lưu.

Cộng thêm, Đạo Thiên Tiên Cung bọn họ danh dự vẫn luôn rất tốt, không có điểm tối nào.

Cho nên, được chọn, có lẽ cũng là chuyện bình thường.

Các chí tôn tất cả đều khóe miệng khẽ nhếch, cùng vinh yên, vì

Đạo Thiên Tiên Cung mà tự hào, cũng chỉ là Cố Dương không biết đám Chí Tôn này tưởng tượng suy diễn nhiều như vậy, nếu không, nhất định sẽ điên cuồng chửi bới.

Hắn ngay cả thiếu niên Đại Đế, chuyện tranh đoạt Đế lộ cũng không biết, chọn cái quái gì.

Chuyện này hắn đơn thuần là được Đỗ Nguyệt Ngưng nhắc, sau đó cảm thấy Đạo Thiên Tiên Cung có thể giúp hắn gia tăng nội tình liền tới rồi.

"Chậc chậc chậc, tiểu tử này đúng là quái vật. Thiên kiếp đợt thứ hai, tám mươi mốt con thiên kiếp hung thú Thần Cảnh nhất trọng thiên, lại bị hắn một quyền đánh bạo. Hơn nữa, vẫn không có sử dụng thủ đoạn khác."

"Tiểu gia hỏa này cơ duyên cũng thật kinh người. Hắn đã tu luyện loại Chí Tôn pháp để luyện thể, hơn nữa lại đã tu luyện đến cảnh giới cực kỳ cao thâm."

"Bạch Linh, ta vừa rồi nhìn thoáng qua, mặt cháu của ngươi đều đen rồi, bị đả kích rồi."

"Ha ha, bị đả kích cũng là chuyện tốt, dù sao gần đây nó quá ngông cuồng, cho rằng mình không thua thiếu niên Đại Đế, ai cũng không để vào mắt. Mặc dù là, thiên tài tự kiêu là chuyện tốt, nhưng cũng không thể tự tin quá mức, bị mài nhuệ khí cũng là chuyện tốt. Nếu không, tương lai nó muốn đột phá Chí Tôn, nhất định sẽ rất nhấp nhô."

Các chí tôn tán gẫu.

Mà đúng lúc này, có Chí Tôn tinh mắt phát hiện sắc mặt Cố Dương biến hóa.

Đó là một vẻ mặt không kiên nhẫn.

Điều này làm cho ánh mắt của hắn không khỏi trở nên quái dị.

Khá lắm, ngươi độ kiếp nhẹ nhàng còn chưa tính, còn không kiên nhẫn với Cửu Cửu thiên kiếp, chuyện này cũng quá bất hợp lý rồi.

Bộ Cửu Cửu Thiên Kiếp không cần mặt mũi à?

"Xem ra vị thiếu niên Đại Đế này muốn bộc phát thực lực chân chính."

Bởi vậy, vị Chí Tôn này với khuôn mặt tươi cười đầy mong đợi nói.

Đối với việc này, những Chí Tôn khác cũng tạm thời ngừng nói chuyện phiếm, nhao nhao tập trung tinh thần nhìn lên.

Giờ phút này, Cố Dương bên này, hắn hơi nhíu mày, nhìn bầu trời phía xa, trong lòng có chút không kiên nhẫn nổi lên.

Nhìn bộ dạng Thiên Kiếp này, đoán chừng còn có nhiều đợt sóng nha.

Nói thật, sau khi trải qua thiên kiếp mới mẻ của thượng giới, thì rất không thú vị, rất nhàm chán.

Bởi vậy, Cố Dương không định chậm rãi độ kiếp.

Một giây sau, y phục Cố Dương bồng bềnh, ngưng tụ ra khí tức cực kỳ khủng bố.

Khí huyết kinh khủng bộc phát mãnh liệt, hình thành Long Tượng màu máu chạy chồm lên bầu trời, sau đó, khí thế của Cố Dương, cũng liên tục tăng lên, lực lượng tăng vọt.

Sau đó, Cố Dương đột nhiên vung quyền về phía bầu trời.

"Long Tượng Vô Không Quyền!"

Một giây sau, quyền ảnh khổng lồ bộc phát, oanh vang thiên khung, dường như muốn đánh ra một lỗ thủng trên bầu trời.

Cùng thời khắc đó, một cỗ lực lượng kinh khủng, cũng gia nhập lên trên quyền ảnh màu vàng khổng lồ này.

Đó là nguỵ pháp tắc cấp độ Tiểu Viên Mãn!

Một quyền này của Cố Dương bùng nổ, Cửu Cửu Thiên Kiếp bao trùm bầu trời trực tiếp bị đánh nổ tung.

...

Thiên khung âm trầm trực tiếp bị đánh nổ, sóng xung kích khủng bố cuốn ra, ánh mặt trời lần nữa chiếu xuống mặt đất, khiến người cảm thấy thoải mái và an tâm, như gió xuân ấm áp.

Theo thiên kiếp trực tiếp bị một quyền hung tàn của Cố Dương đánh nát, thiên đạo chúc phúc cũng xuất hiện, khiến Cố Dương đắm chìm dưới linh quang màu trắng.

Giờ phút này, căn cốt tư chất cùng thiên phú ngộ tính của Cố Dương đều đang tăng lên, khí vận cũng tăng lên.

Mọi người nhìn thấy Cố Dương đang tắm trong linh quang, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, ngây ra như phỗng, lộ ra kinh ngạc, khó có thể tin, thậm chí là thần sắc kinh hãi.

Không còn cách nào khác, cảnh tượng trước mắt quả thật quá kích thích thị giác.

Đừng nói là những tu sĩ Thánh Cảnh, Thần Cảnh.

Dù cho là Chí Tôn nhất lưu cũng chịu phải chấn động mạnh, hít vào ngụm khí lạnh.

Về phần các đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, mặc kệ là ai, tất cả đều là khuôn mặt cứng ngắc, nói không ra lời, với

tư cách là thiếu niên Chí Tôn, bọn họ, hoàn toàn tự bế.

Bởi vì, chênh lệch quá lớn.

Cho nên, bọn họ đều muốn trực tiếp văng tục.

Moá, đây là chuyện mà người có thể làm được sao?

Tu vi Vương cảnh cực hạn, rèn luyện thể phách đến tình trạng có thể tùy tiện bạo nổ Thần cảnh cũng thôi đi.

Ngươi một tên Vương cảnh lại lĩnh ngộ ngụy pháp tắc tới cảnh giới tiểu viên mãn, có phải hơi quá đáng rồi hay không!

Đó chính là ngụy pháp tắc cấp độ Tiểu Viên Mãn, cho dù là tuyệt đại bộ phận Thần cảnh, cũng khó có thể chạm đến cấp độ này.

"Đây chính là, thiếu niên Đại Đế sao?"

Vẻ mặt các đệ tử chân truyền Đạo Thiên Tiên Cung đều tràn đầy đắng chát, có loại cảm giác nản lòng thoái chí.

Chênh lệch quá lớn, lớn tới mức khiến người ta hít thở không thông.

Giờ phút này, trên mặt các Chí Tôn cũng đầy vẻ khiếp sợ.

Nhưng, Chí Tôn vẫn là Chí Tôn, bọn họ nhanh chóng điều chỉnh lại vẻ mặt cùng tâm tình của mình, nụ cười của từng người càng thêm nồng nặc.

Vương cảnh cực hạn, lĩnh ngộ ngụy pháp tắc viên mãn, tuy rằng rất khiến người ta khiếp sợ.

Nhưng, cũng không phải là không ai làm được.

Có điều, đó là một thiếu niên Đại Đế có thể chất đặc thù, cộng

thêm thế lực lớn dùng trân bảo vượt quá tưởng tượng bồi dưỡng, ngoài ra còn có nhân vật cấp bậc lão tổ tự mình dạy bảo, mới có thể đạt tới thành tựu này.

Mà thiếu niên Đại Đế trước mắt này chính là tán tu!

Hắn ta làm được điều này cũng khiến người ta chấn động tới cực điểm.

Ngộ tính này, cho dù là bọn họ, cũng chỉ có thể dùng từ biến thái để đánh giá nha.

Chẳng qua, Cố Dương càng là yêu nghiệt, bọn hắn càng cao hứng.

Dù sao, hai bên trong tương lai, rất có thể sẽ bị trói lại cùng một chỗ, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia.

"Cố Dương, thật sự là biến thái."

Phương xa, Đỗ Nguyệt Ngưng thấy một màn như vậy, khóe mắt cũng không khỏi co quắp một chút, chửi bậy.

Mặc dù nói, nàng đã sớm thấy qua thực lực của Cố Dương, nhưng loại tùy tiện đánh nổ Cửu Cửu Thiên Kiếp này, vẫn làm cho nàng trợn mắt há hốc mồm như trước.

Không có cách nào, thị giác gặp xung kích quá mạnh mẽ, không bị chấn động mới là một chuyện kỳ quái đấy.

"Nên qua rồi."

Lập tức, thân ảnh Đỗ Nguyệt Ngưng khẽ động, liền muốn đi tìm Cố Dương.

Chỉ là, nàng còn chưa kịp động thân thì một luồng uy áp giống như vực sâu đột ngột hàng lâm.

Luồng uy áp này khiến thiên địa rung động, vạn vật theo bản năng mà gào thét.

Vô số tu sĩ, cho dù là cường giả Thần Cảnh cũng trợn to hai mắt, lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Cuối cùng, lại biến thành kính sợ, mong mỏi cùng cuồng nhiệt.

Bởi vì, đây chính là uy thế Chí Tôn. Nói đúng ra, chỉ là khí tức sau khi Chí Tôn hiện thân thì tất nhiên sẽ lộ ra.

Dù vậy cũng đủ khiến Thần Cảnh hít thở không thông, không thể động đậy.

Chí Tôn quá cường đại.

Mặc dù là nhân vật như thiếu niên Đại Đế, muốn vượt cấp chiến thắng Chí Tôn cũng là chuyện vô cùng khó khăn, chỉ có tu vi đạt tới Thần Cảnh hậu kỳ trở lên mới có một ít cơ hội.

Dù sao, chênh lệch thực lực giữa Thần Cảnh và Chí Tôn thật sự quá lớn.

Thần Cảnh có thể tiện tay hủy diệt một hạ giới, Thần Cảnh cường đại thậm chí ngay cả hằng tinh to lớn trong vũ trụ đều có thể tiện tay bóp nát.

Vậy thực lực của Chí Tôn đó chính là tinh hệ, còn mạnh hơn Thần Cảnh, đâu chỉ mạnh hơn gấp trăm vạn lần.

Bởi vậy, Chí Tôn chính là cảnh giới mà bọn họ tha thiết ước mơ.

Cũng là cảnh giới tối cao mà tu sĩ tầm thường, có một tia hi vọng đạt tới.

Còn về Đại Đế?

Bọn họ hoàn toàn không hề có vọng tưởng.

Nhưng, bọn họ cũng chưa kịp bình phục lại nỗi lòng.

Lại một luồng uy áp Chí Tôn giáng lâm.

Mà đây, dường như là phản ứng dây chuyền.

Từng đạo từng đạo khí tức chí tôn đột ngột xuất hiện ở giữa thiên địa, đưa tới phản ứng dây chuyền, khiến cho thiên địa đều xuất hiện dị tượng kinh người, rồng bay phượng múa, linh hạc ngự không, thiên hồng hiển hiện, không gian cũng bắt đầu xuất hiện rất nhiều gợn sóng.

Nhìn thấy một màn này, vô số tu sĩ đều lộ ra thần sắc rung động.

Mười vị Chí Tôn!

Mười đại chí tôn của Đạo Thiên Tiên Cung, lại toàn bộ hiện thân rồi!

Trong lúc nhất thời, vô số tu sĩ cường đại đều cam tâm tình nguyện cúi thấp đầu của mình, không dám nhìn thẳng thân ảnh cực lớn giống như áp đảo trên trời đất kia, tỏ ra tôn kính.

Thậm chí, có tu sĩ cuồng nhiệt, thậm chí quỳ rạp trên mặt đất, hô to tên của Chí Tôn, cầu phúc cho họ.

Đồng thời mọi người đều hiểu, mười đại Chí Tôn của Đạo Thiên Tiên Cung đồng loạt xuất hiện, đây nhất định là vì một nhân vật vĩ đại có thể bộc phát ra nguỵ pháp tắc tiểu viên mãn, một quyền đánh nát thiên kiếp.

Cũng chỉ có nhân vật như vậy mới có thể có mặt mũi như vậy.

Giờ phút này, ngay cả Đỗ Nguyệt Ngưng cũng phải nhìn về phía hư ảnh thiên địa của mười đại chí tôn mà kính sợ.

Đồng thời, nàng cũng là chấn động đến cực điểm, không nghĩ tới động tĩnh Cố Dương gây ra, lại để cho mười đại Chí Tôn cùng nhau xuất hiện.

Đó chính là Chí Tôn, là nhân vật cùng cấp bậc với lão tổ của nàng.

Trong lúc nhất thời, Đỗ Nguyệt Ngưng coi như đời sau Chí Tôn, chút kiêu ngạo cuối cùng trong lòng, ý nghĩ cho rằng tương lai có thể sánh vai cùng Cố Dương của mình cũng tan thành mây khói.

Nàng còn là một nhân loại, vẫn là đừng cùng loại người Cố Dương này so sánh.

"Tiểu hữu, xin hỏi sư thừa của ngươi ở nơi nào, vì sao lại đến trước sơn môn Đạo Thiên Tiên Cung ta độ kiếp."

Một vị Chí Tôn có khuôn mặt nghiêm túc mở miệng hỏi.

Lời này vừa nói ra, như tiếng thiên địa, khiến pháp tắc hiện ra, dị tượng liên tục, tràn ngập uy nghiêm.

Mà điều này cũng khiến rất nhiều tu sĩ thầm run rẩy, kinh ngạc không thôi.

Không ngờ mười đại Chí Tôn này lại không quen biết thiếu niên yêu nghiệt này.

Đỗ Nguyệt Ngưng cau mày hoảng hốt.

Lúc trước nàng không nghĩ tới phương diện đó, hiện tại Chí Tôn đứng ra, chất vấn Cố Dương, nàng mới hiểu được, trước sơn môn Đạo Thiên Tiên Cung của người ta độ kiếp, đến cùng đại biểu cho cái gì.

Việc này tựa như đang khiêu khích trần trụi vậy, là hành vi

không muốn sống.

Đương nhiên, nguyên nhân cũng là nàng không ngờ Cố Dương dẫn động thiên kiếp kinh khủng như vậy.

Dù sao, thiên kiếp khủng bố như thế, nếu có người có tâm muốn làm cái gì xấu, đủ để uy hiếp Đạo Thiên Tiên Cung, ảnh hưởng tới Chí Tôn.

Lúc này, Đỗ Nguyệt Ngưng cố nén sợ hãi đối với Chí Tôn, đỡ lấy uy áp, muốn giải thích cái gì đó.

Nhưng đúng lúc này, Cố Dương đã sớm có động tác.

Chỉ thấy, Cố Dương nhìn Chí Tôn, sắc mặt như thường, không có nửa điểm kính sợ, bình tĩnh như nước, lạnh nhạt lên tiếng.

"Ta tên Cố Dương, mới tới Thượng Giới, không có chỗ để đi, nghe bằng hữu nói Đạo Thiên Tiên Cung sắp khai sơn thu đồ đệ, liền theo nàng tới. Về phần nguyên nhân ta độ kiếp ở đây, là bởi vì cách thời gian khai sơn thu đồ đệ còn mấy tháng, ta không muốn lãng phí thời gian mấy tháng chờ ở đây. Tuy ta muốn trực tiếp bái sơn, đánh lên, nhưng nghĩ nghĩ, có chút không lễ phép, cho nên hơi náo ra một chút động tĩnh."

Theo lời Cố Dương vừa dứt, thiên địa yên tĩnh trở lại.

Vô số người dại ra, cả người đều choáng váng.

Về phần Đỗ Nguyệt Ngưng thì khuôn mặt cũng run rẩy điên cuồng, có chút phát điên.

Được lắm, khi ngươi đối mặt với Chí Tôn, có thể đừng bình tĩnh nói ra những lời kinh thế hãi tục như vậy được không. Ngươi kêu đây là chút động tĩnh hả?

Ngươi không sợ Chí Tôn người ta một tát đập chết sao?

Không chỉ Đỗ Nguyệt Ngưng, các đệ tử, trưởng lão Đạo Thiên Tiên Cung, tất cả đều lâm vào trầm mặc...

Mười đại đệ tử chân truyền, thiếu niên Chí Tôn, khóe mắt cũng bấn loạn.

Mặc dù nói, ngươi thật sự là một tên biến thái, nhưng ngươi vậy mà gọi thiên kiếp lớn như vậy là chút xíu động tĩnh ư?

Còn nữa, ngươi mẹ nó còn muốn đánh tới sơn môn?

Tên Vương Cảnh nhà ngươi, sao ngươi dám làm thế hả!

Được rồi, ngươi là thiếu niên Đại Đế, ngươi trâu bò, được chưa.

Thập đại đệ tử chân truyền chửi mắng tới cùng, toàn bộ đều không nói nên lời.

Thiếu niên Đại Đế, dường như chính là trâu bò như vậy.

"Mới tới thượng giới...!?"

Chẳng qua, so với những người khác chú ý chính là các loại lời kình bạo thập phần trang bức nói làm ra chút động tĩnh nhỏ, đánh lên sơn môn của Cố Dương, sự chú ý của mười đại Chí Tôn liền rõ ràng bất đồng.

Bọn họ, trước tiên chú ý tới bốn chữ Cố Dương nói, mới tới thượng giới.

Cũng đúng, ngay lập tức bị chấn động.

Thậm chí, đều có chút bị hù dọa.

Mười đại chí tôn, từng người liếc mắt nhìn nhau, vẻ mặt kinh ngạc đầy đổ mồ hôi hột, khó mà tin được, ngay cả những người cao cao tại thượng, lực lượng cường đại nhìn xuống thiên địa như

bọn họ cũng vì thế mà không nhịn nổi, con ngươi chấn động đầy kịch liệt.

Cũng chính là vì những người khác cũng đang điên cuồng chửi bới, nếu không khi nhìn thấy bộ dáng này của Chí Tôn thì nhất định sẽ trợn tròn mắt.

Chẳng qua, cũng không trách bọn họ có loại phản ứng này, cũng không trách định lực bọn họ không tốt, lời Cố Dương nói, thật sự là quá mức rung động.

Vừa mới tới thượng giới!

CMN, nhất định là đánh vỡ tam quan của bọn hắn, cũng lật đổ suy đoán trước đó của bọn hắn.

Lúc trước bọn họ cho rằng Cố Dương là thiếu niên Đại Đế tự phong ấn ở thời đại viễn cổ, đi vào Đạo Thiên Tiên Cung của bọn họ, chính là vì lựa chọn Đạo Thiên Cung bọn họ làm Người hộ đạo.

Hiện tại, suy đoán này không thể nghi ngờ đã bị lật đổ.

Bởi vì, theo lời Cố Dương, bọn họ có thể biết, Cố Dương thật sự là đơn thuần theo bằng hữu gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung, không có ý gì khác.

Sau đó, Cố Dương khẳng định là không biết chuyện thiếu niên Đại Đế cạnh tranh Đế lộ gì đó.

Đồng thời, điều này cũng có thể lý giải nguyên nhân Cố Dương phách lối như thế, bởi vì hắn căn bản không biết những bí văn kia.

Đồng thời, cũng có thể giải thích vì sao Cố Dương mới gần hai mươi tuổi, mới chỉ có tu vi Vương cảnh cực hạn.

Bởi vì, hắn đến từ hạ giới...là nơi cằn cỗi chim không thèm ỉa,

hai mươi tuổi đột phá đến Vương cảnh cực hạn, đã thuộc về cực kỳ yêu nghiệt, cũng phù hợp với thân phận thiếu niên Đại đế của hắn.

Điểm quan trọng nhất, cũng là điểm làm cho thập đại Chí Tôn chấn động nhất, đó chính là...

Chương 846 - 10 đại chí tôn tranh nhau thu đồ, Loli Chuẩn Đế hiện thân (1)

Đó chính là, Cố Dương không phải Đại Đế phủ bụi phong ấn, mà là đến từ hạ giới, đại biểu cho ý nghĩa một thân thực lực này, đã càng thêm không tầm thường.

Đồng thời, cũng có nghĩa là, hắn mới chân chính là vị thiếu niên Đại Đế thứ một trăm lẻ một.

Đây là tình huống dõi mắt nhìn ba ngàn đại giới, chưa bao giờ xuất hiện qua.

Ở thời đại nào đó của một đại giới, xuất hiện một vị thiếu niên Đại Đế thứ 101.

Đây hoàn toàn là phá vỡ ghi chép lịch sử, là lần đầu tiên Thiên Đạo phá lệ.

Một thiếu niên Đại Đế ngay cả Thiên Đạo cũng muốn phá lệ, khó có thể tưởng tượng, tiềm lực thiên phú của hắn rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Cho dù là Chí Tôn, chỉ nghĩ thôi cũng cảm thấy sợ hãi.

Chỉ sợ, tiềm lực và khí vận của hắn, từ xưa đến nay bất kỳ một thiếu niên Đại Đế nào cũng không thể sánh bằng.

Chấn động qua đi, vẻ mặt thập đại Chí Tôn đều trở nên vô cùng cuồng nhiệt.

Cơ duyên!

Quả thực là cơ duyên lớn bằng trời!

Thiếu niên Đại Đế như vậy, chủ động xuất hiện trước mặt bọn họ, đối với Đạo Thiên Tiên Cung mà nói, tuyệt đối là cơ duyên cực lớn vượt quá tưởng tượng.

Nếu để Cố Dương trở thành truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung, như vậy, xác suất thành tựu Đại Đế trong tương lai của hắn tuyệt đối vượt qua bảy thành, đây tuyệt đối là xác suất nghe rợn cả người.

Đồng thời, một khi Cố Dương trở thành Đại Đế, thực lực của hắn ở trong Đại Đế, cũng tuyệt đối thuộc về cấp độ đứng đầu.

Thậm chí, tương lai chưa chắc không có cơ hội nhìn trộm Tiên cảnh trong truyền thuyết kia.

Tương lai của Đạo Thiên Tiên Cung, một mảnh rộng rãi.

Đồng thời, đối với bản thân bọn họ, cũng có lợi ích to lớn.

Đương nhiên, bây giờ, cơ duyên càng lớn này bày ngay trước mắt!

"Cố Dương, ta chính là chí tôn Bạch Linh, ngươi liệu có nguyện bái ta làm sư phụ, ta nhất định dốc hết toàn lực bồi dưỡng ngươi, để con đường Đế đồ của ngươi được bằng phẳng."

Lúc này, Bạch Linh Chí Tôn lên tiếng.

Âm thanh vang dội, lôi âm cuồn cuộn, chấn động cả thiên địa.

Nghe lời này, vô số người đều lộ ra vẻ mặt rung động.

Hay lắm, Bạch Linh Chí Tôn, lại chủ động mở miệng thu đồ đệ.

Phải biết rằng, chí tôn cũng phải phân mạnh yếu.

Đại cảnh Chí Tôn được chia thành ba cảnh giới cụ thể: Nguyên Tôn, Địa Tôn, Thiên Tôn.

Mà chí tôn Bạch Linh lại chính là cảnh giới Thiên tôn mạnh mẽ nhất, trong hàng ngũ Chí tôn thì cũng thuộc về nhân vật vô địch.

Nhưng mà, chính nhân vật vô địch như vậy, lại lộ ra vẻ mặt như vậy, ánh mắt cũng vô cùng cuồng nhiệt.

Hơn nữa ánh mắt cuồng nhiệt kia, quả thực giống như người bình thường gặp được tuyệt thế mỹ nhân, hận không thể đem Cố Dương nuốt xuống.

Chí Tôn, nhân vật vô địch như vậy, khi nào lại lộ ra vẻ mặt như vầy, quả thật không cách nào tưởng tượng nổi.

Vô số người ở đây đều trợn mắt há hốc mồm. Bất kể là Thánh Cảnh hay là Thần Cảnh, tất cả đều là như thế.

Đỗ Nguyệt Ngưng cũng nghẹn lời.

Lão tổ của nàng, chẳng qua chỉ là cảnh giới Nguyên Tôn mà thôi, không thể nào so sánh với Thiên Tôn như Bạch Linh Chí Tôn.

Nhưng mà, cho dù là những nhân vật như Bạch Linh Chí Tôn, cũng lộ ra phản ứng như thế.

Chỉ có thể nói, Cố Dương thật sự quá biến thái, ngay cả cường giả Thiên Tôn cảnh cũng động lòng.

Giờ phút này, ở thời điểm mọi người rung động vô cùng, Cố Dương lại là sắc mặt lạnh nhạt, bất vi sở động.

"Bạch Linh! Ngươi lão khốn nạn này, rõ ràng muốn cướp người!"

"Cố Dương tiểu hữu, không nên bái lão khốn nạn này làm sư phụ, hắn là người keo kiệt, không thích hợp làm sư phụ. Ngươi vẫn nên bái Xích Viêm Thiên Tôn ta làm sư phụ đi, lão phu tuyệt đối sẽ dốc lòng dạy dỗ ngươi."

Lúc này, một Chí Tôn có con mắt đỏ đậm cũng đứng dậy, oán giận lên tiếng.

Theo tâm tình của hắn chấn động, trên bầu trời xuất hiện mảng lớn dị tượng màu đỏ, đó là dị tượng do Hỏa Chi Pháp Tắc ngưng tụ thành, khiến cho người chấn kinh.

Đây chính là uy thế của Chí Tôn.

Một lời, một hành động, thậm chí chỉ là tâm tình chập chờn, đều có thể dẫn động thiên địa dị tượng, pháp tắc hiện ra.

"Ngươi nói láo! Lão phu có khi nào hẹp hòi đâu! Xích Viêm, lão gia hỏa nhà ngươi vì cướp người mà bôi đen lão phu, ta với ngươi quyết không đội trời chung!"

Bạch Linh tức giận, dựng râu trừng mắt, nghiến răng nghiến lợi.

Mà theo tâm tình hắn chấn động, từng đạo hào quang màu trắng cũng xuất hiện trên trời, hoà lẫn với ráng màu đỏ rực rỡ.

Nhìn thấy một màn này, vô số cường giả trợn mắt há hốc mồm, mí mắt kinh hoàng.

Hay lắm, Xích Viêm Thiên Tôn, vị nhân vật vô địch không thua gì Bạch Linh Thiên Tôn này vậy mà cũng chen chân vào, muốn thu Cố Dương làm đồ đệ.

Mặt mũi này cũng quá trâu bò đi.

"Các ngươi đừng cãi cọ nữa. Luận về giáo dục đệ tử, lão phu

mạnh hơn các ngươi nhiều, để lão phu dạy cho hắn."

"Hắc Lôi lão quỷ, ngươi là Địa Tôn, xem náo nhiệt cái gì!"

"Địa tôn thì làm sao? Chuyện dạy người không phải nhìn tu vi. Tuy tu vi của lão phu không bằng các ngươi, nhưng đệ tử dưới trướng lão phu lại không yếu hơn các ngươi."

"Đúng, lão phu cũng đã tán thành với Hắc Lôi. Lão phu cảm thấy việc dạy bảo đệ tử của mình rất cao siêu, để lão phu đến thu nhận hắn làm đồ đệ."

"Hắc Lôi lão quỷ còn chưa tính, Thổ Linh, một Nguyên Tôn như ngươi tới góp vui làm gì."

"Nguyên Tôn, cùi bắp, không có tư cách nhận đồ đệ."

"Đáng giận! Đám lão già các ngươi, không phải là ỷ so với lão phu lớn hơn trăm triệu tuổi sao!?"

"Hừ, chớ nói tuổi tác, tu vi mới là hết thảy."

Theo Xích Viêm thiên tôn và Bạch Linh Thiên Tôn tranh đoạt, các chí tôn khác cũng nhao nhao xen vào, tranh cãi mặt đỏ tới mang tai, thậm chí ngay cả thể diện cùng thân phận chí tôn cũng không cần, trực tiếp chửi ầm lên.

Chuyện này khiến vô số sinh linh trợn mắt há hốc mồm.

Trong lúc nhất thời, có loại cảm giác như ấn tượng chí tôn cái thế vĩ đại vô địch kia sụp đổ tại đáy lòng.

Đồng thời trong lòng bọn họ cũng hâm mộ và ghen ghét đối với Cố Dương.

Mẹ nó, tên này tài đức cao cường gì chứ, rõ ràng được thập đại Chí Tôn tranh nhau thu đồ, thậm chí còn không tiếc chửi ầm lên với nhau, chỉ kém chút trực tiếp đánh tới.

Chẳng qua, bọn hắn nghĩ lại sự biến thái của Cố Dương, tất cả đều trầm mặc.

Tê rần rồi.

Tê rần rồi.

Người ta thật đúng là có năng lực đó, khiến cho mười đại chí tôn cũng bỏ đi hình tượng mà tranh đoạt thu đồ đệ.

Bọn họ so với Cố Dương cũng chỉ có thể ao ước đố kị mà nhìn.

Da mặt Đỗ Nguyệt Ngưng cũng run rẩy điên cuồng, hoàn toàn không ngờ sẽ phát triển thành như vậy.

Không chỉ có nàng, trưởng lão trong Đạo Thiên Tiên Cung thậm chí Cung Chủ cũng hai mặt nhìn nhau, về phần mười đại đệ tử chân truyền, đã không muốn nói chuyện nữa.

Mà Cố Dương nhìn những Chí Tôn muốn tranh đoạt hắn làm đồ đệ này, sắc mặt vẫn như cũ lạnh nhạt không gì sánh được, chỉ là ánh mắt có chút cổ quái.

Nếu như không phải kế tiếp hắn muốn gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung, cũng không muốn đắc tội với những Chí Tôn này.

Thì hắn thật sự rất muốn nói một câu.

Chí Tôn, thật đúng là không có tư cách thu hắn làm đồ đệ.

Dù sao, ngoại trừ tu vi mạnh mẽ ra, đồ vật Chí Tôn có thể dạy bảo cho người khác, cũng chính là Chí Tôn pháp môn, pháp tắc các loại.

Chí Tôn pháp, hắn đã đi trên con đường của chính mình, hơn nữa sau khi gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung, khẳng định cũng có thể dễ dàng đọc qua tất cả Chí Tôn pháp thậm chí là Đế kinh.

Về phần pháp tắc, đồng dạng cũng không cần Chí Tôn đến dạy hắn.

Dù sao, hắn cũng có thể dựa vào hệ thống sửa chữa.

Thứ Chí Tôn có thể đưa cho hắn, phỏng chừng cũng chỉ là loại như Chí Tôn khí, đan dược mà thôi.

Cấp thấp, hắn còn chướng mắt.

"Đủ rồi!"

Đúng lúc này, một đạo thanh âm tràn ngập uy nghiêm vang vọng khắp vòm trời, giống như thanh âm của Thiên Đạo, khiến cho người ta không dám phản kháng, mà trong lòng sẽ sinh ra kính sợ theo bản năng.

Mà theo thanh âm này xuất hiện, trên bầu trời, cũng bắt đầu có bông tuyết rơi xuống.

Những bông tuyết này không phải là hoa tuyết bình thường, mà là ẩn chứa lực lượng kỳ dị.

Khi những dị tượng hoa tuyết này xuất hiện, mặc kệ là dị tượng do Bạch Linh Thiên Tôn đưa tới hay là dị tượng do Xích Viêm Chí Tôn đưa tới, thì đều biến mất không thấy gì nữa.

Trên bầu trời chỉ có hoa tuyết bay xuống.

Mọi người chấn động nhìn một màn này, không biết xảy ra chuyện gì.

Chỉ có một số ít người ý thức được chuyện gì, lộ ra vẻ mặt rung động.

Cùng lúc đó, đồng tử của mười đại chí tôn cũng ngưng tụ lại, bọn họ không cãi vã nữa mà nhìn về một phía, trên mặt lộ vẻ cung kính.

Ở nơi đó, một bóng người đột ngột xuất hiện.

Mái tóc bạc trắng, trên trán còn có trâm cài tóc như hoa tuyết.

Dáng người nàng nhỏ nhắn xinh xắn như một bé gái, ngũ quan tinh xảo mà lại lạnh lùng, giống như một em bé đáng yêu.

Nàng mặc váy trắng, chân ngọc trắng nõn để trần ra bên ngoài, mắt cá chân còn treo một đôi chuông màu trắng. Mỗi lần bước đi trên không trung, có bông tuyết xuất hiện, không gian cũng nổi lên gợn sóng, thập phần thần dị.

Đồng thời, đôi chuông trên mắt cá chân nàng cũng sẽ phát ra thanh âm thanh thúy dễ nghe, giống như âm thanh đại đạo, khiến cho tâm thần người ta chập chờn, dễ nghe không gì sánh được.

Mà cô gái chính là như vậy, lại làm cho mười đại Chí Tôn lộ ra vẻ mặt cung kính.

Bởi vì nàng tên là Mộ Dung Thiên Tuyết, chính là đại trưởng lão của Đạo Thiên Tiên Cung, cũng là một vị Chuẩn Đế.

Là cường giả vô địch dưới Đại Đế, cũng là thủ hộ giả che chở Đạo Thiên Tiên Cung nhiều năm như vậy.

Vô số người kinh nghi, chấn động, dưới ánh mắt cung kính của mười đại Chí Tôn, cô gái tóc trắng giống như bé gái này, đi tới chỗ cách Cố Dương một mét, đôi mắt màu đỏ trong trẻo nhưng lạnh lùng cùng Cố Dương đối mặt nhìn nhau.

Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn nhau, ánh mắt lập loè bất định.

Mặc dù nói, Cố Dương đã gặp qua rất nhiều mỹ nữ.

Mặc kệ là Hoàng Âm hay là Diệp Khuynh Thành, dung nhan của các nàng đều có thể gọi là tuyệt thế.

Nhưng hai người so với Mộ Dung Thiên Tuyết trước mắt thì vẫn kém hơn một chút.

Đương nhiên, chủ yếu vẫn là chênh lệch về khí chất.

Dù sao, hai người vẫn còn nhỏ, hiển nhiên không cách nào so sánh với vị đã sống không biết bao nhiêu năm trước mắt này, còn có Mộ Dung Thiên Tuyết là tu vi Chuẩn Đế.

"Ta biết các ngươi có tâm tư gì, nhưng muốn trở thành sư phụ của hắn, các ngươi còn không có tư cách đó."

Đôi mắt đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn chăm chú Cố Dương, sau khi nhìn hắn thật sâu một cái, lại quét về phía Thập Đại Chí Tôn, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng vô cùng.

"Đừng nói là các ngươi, cho dù là ta cũng không có tư cách làm sư phụ hắn."

Sau khi nói xong lời này, cả thế gian xôn xao.

Thủ hộ giả Đạo Thiên Tiên Cung trong truyền thuyết, cường giả vô địch tu vi Chuẩn Đế, lại chính miệng nói ra mình không có tư cách làm sư phụ của người này, thật sự là một chuyện nghe rợn cả người.

Nói cho cùng, đó chính là Chuẩn Đế.

Hơn nữa Mộ Dung Thiên Tuyết còn không phải là Chuẩn Đế bình thường, mà là nhân vật thiếu niên Đại Đế thành tựu Chuẩn Đế trong truyền thuyết.

Nghe đồn, Mộ Dung Thiên Tuyết là một thiếu niên Đại Đế được Đạo Thiên Tiên Cung phong ấn ở thời viễn cổ, chỉ có điều Đạo Thiên Tiên Cung ở sau đó dần dần xuống dốc, dọn ra khỏi Trung Thiên Vực, đừng nói là Chuẩn Đế, thậm chí ngay cả Chí Tôn cũng không có mấy người, thậm chí Chí Tôn sống sót, còn là Chí

Tôn già nua.

Bởi vậy, Đạo Thiên Tiên Cung có thể nói là gặp phải nguy cơ lớn lao, bị vô số thế lực lớn theo dõi, chuẩn bị tùy thời phân một chén canh.

Đạo Thiên Tiên Cung, truyền thừa mấy trăm triệu năm sắp biến thành một mồi lửa.

Vì thế Mộ Dung Thiên Tuyết mới có thể ở ngay lúc Xích Dương Kiếm Đế chứng đạo Đế cảnh, đang trong trạng thái đỉnh phong, lựa chọn xuất thế.

Nàng từ bỏ cơ hội chứng đạo Đại Đế, chỉ vì thủ hộ Đạo Thiên Tiên Cung.

Cuối cùng, mấy chí tôn già nua của Đạo Thiên Tiên Cung cũng lần lượt xảy ra chuyện, một Trường Sinh thế gia rốt cuộc không thể ức chế dã tâm của mình, lựa chọn tấn công Đạo Thiên Tiên Cung không có Chí Tôn trấn thủ.

Dù sao, Đạo Thiên Tiên Cung là thế lực truyền thừa xa xưa, trong đó có truyền thừa Đế khí của Đạo Thiên Đại Đế trấn thủ.

Chỉ là, Đế khí truyền thừa này chỉ có cường giả cấp Chí Tôn mới có thể khống chế được.

Nếu trong Đạo Thiên Tiên Cung còn có Chí Tôn sống, thì thế gia Trường Sinh kia cho dù có một trăm lá gan, cũng không dám động thủ với Đạo Thiên Tiên Cung.

Nhưng nếu Đạo Thiên Tiên Cung không có Chí Tôn tồn tại, vậy thì Đế khí truyền thừa của Đạo Thiên Đại Đế cũng không có người có thể thúc giục được, đối với bọn hắn, Đạo Thiên Tiên Cung chính là một món bánh thơm ngon.

Chỉ cần có thể hủy diệt Đạo Thiên Tiên Cung, cướp đi truyền

thừa Đế khí của Đạo Thiên Đại Đế, bọn họ có thể nhảy lên trở thành thế lực hàng đầu của Kiếm Vực.

Dù sao, một thế lực, cho dù có rất nhiều Chí Tôn, thậm chí là tồn tại Chuẩn Đế, nhưng nếu chưa từng sinh ra Đại Đế, không có truyền thừa Đế khí trấn áp số mệnh, thì cũng chỉ có thể xem là thế lực nhất lưu mà thôi.

Đại Đế không ra, Đế khí chính là thứ vũ khí tương đương với vũ khí hạt nhân của Địa Cầu, Chuẩn Đế cũng phải né mũi nhọn của nó.

Bởi vậy, thế lực có Chuẩn Đế kia, bức thiết muốn cướp đi Đế khí trấn áp khí vận của Đạo Thiên Tiên Cung, trở thành thế lực hàng đầu của Kiếm Vực.

Mà trong khoảnh khắc Đạo Thiên Tiên Cung sắp đoạn tuyệt truyền thừa, Mộ Dung Thiên Tuyết thành công trưởng thành thành Chí Tôn, phá vỡ kỷ lục tuổi tác trẻ nhất thành tựu chí tôn trong Kiếm Vực, khiến toàn bộ Kiếm Vực chấn kinh.

Sau đó, Mộ Dung Thiên Tuyết điều khiển Đế khí truyền thừa của Đạo Thiên Tiên Cung, giết chết toàn bộ kẻ thù xâm phạm, đánh ra uy danh của Đạo Thiên Tiên Cung.

Sau đó dưới sự dẫn dắt của Mộ Dung Thiên Tuyết, Đạo Thiên Tiên Cung đã trải qua một loạt cải cách và chinh chiến, thành công phát triển Đạo Thiên Tiên Cung một lần nữa lớn mạnh lên.

Bởi vậy, đừng nói là ở nội vực, ngay cả ở Trung Thiên vực, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng là tồn tại có uy danh hiển hách.

Không chỉ bởi vì mỹ mạo của nàng, mà bởi vì thiên phú cùng thực lực của nàng, cùng đại khí phách chủ động bỏ qua Đế Đồ kia.

Nhưng mà, nhân vật vô địch danh truyền khắp Kiếm Vực lại nói bản thân không có tư cách thu Cố Dương làm đồ đệ.

Điều này, khiến bọn họ không thể không rung động, thậm chí cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Mặc dù là thập đại Chí Tôn thì cũng tràn đầy kinh ngạc, chấn động, không cách nào hiểu được.

Mộ Dung Thiên Tuyết có địa vị rất cao trong lòng bọn họ.

Nói thật, bọn hắn có thể trưởng thành, đạt được uy danh Chí Tôn, tuyệt đối không thể không kể công được vị cường giả Chuẩn Đế truyền kỳ Mộ Dung Thiên Tuyết này dạy bảo.

Trong lòng bọn họ, mặc dù Mộ Dung Thiên Tuyết không phải sư phụ của bọn họ nhưng còn hơn cả sư phụ của bọn họ.

Bọn họ thừa nhận, Cố Dương đích xác rất yêu nghiệt, nhưng, cho dù có yêu nghiệt đến đâu, cũng không khoa trương đến mức vị Chuẩn Đế Truyền Kỳ Mộ Dung Thiên Tuyết xuất thế, có ba phần xác suất đoạt được Đế vị này không có tư cách dạy dỗ.

Bởi vậy, mặc dù bọn hắn rất muốn phản bác lời Mộ Dung Thiên Tuyết nói không có tư cách dạy dỗ Cố Dương của nàng, nhưng nghĩ đến uy nghiêm và mặt mũi của Mộ Dung Thiên Tuyết, bọn hắn cũng chỉ có thể cười khổ cúi đầu.

Đồng thời, cũng có chút xấu hổ.

Kỳ thật bọn họ cũng biết, mình không có tư cách gì để thu Cố Dương làm đồ đệ.

Chỉ là, nếu thu Cố Dương làm đồ đệ, một khi Cố Dương xưng Đế, bọn hắn cũng có thể đạt được khí vận cùng chỗ tốt lớn lao, tương lai là tuyệt đối thành tựu Chuẩn Đế.

Giờ phút này, Cố Dương cũng có chút bất ngờ nhìn " Chuẩn Đế" như Bạch Mao La Lỵ trước mắt này, không nghĩ tới đối phương lại nói ra những lời như vậy.

"Từ hôm nay trở đi, ngươi chính là truyền nhân duy nhất của Đạo Thiên Tiên Cung ta. Từ hôm nay trở đi, ta sẽ trở thành người hộ đạo của ngươi, giúp ngươi leo lên Đế vị."

Đôi mắt đỏ thâm thúy mà lại xinh đẹp của Mộ Dung Thiên Tuyết chăm chú nhìn Cố Dương, tiếng nói lạnh nhạt vẫn như cũ, rất êm tai, cũng có ý vị không cho phép cự tuyệt.

Dứt lời, cả thế gian khiếp sợ.

Mặc kệ là tu sĩ cảnh giới gì, cho dù là thập đại chí tôn, cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, lần nữa lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Được lắm, nhân vật vô địch như Mộ Dung Thiên Tuyết vậy mà lại chủ động trở thành người hộ đạo của một người nào đó, mặt mũi này, quả thực quá khoa trương rồi.

Phải biết rằng đây chính là Chuẩn Đế, người mạnh nhất dưới Đại Đế.

Cho dù là thiếu niên Đại Đế, cũng không có tư cách để cho Chuẩn Đế đích thân hộ đạo.

Có lẽ Chuẩn Đế sẽ xuất thế giải vây vào lúc thiếu niên Đại Đế đang gặp nguy hiểm, nhưng muốn để một Chuẩn Đế tự mình bảo vệ, đó là chuyện không thể nào.

Chuẩn Đế cũng phải tu luyện, làm sao sẽ luôn ở bên cạnh một thiên kiêu bất cứ lúc nào.

Mặc dù là thiếu niên Đại Đế, cũng không có tư cách.

Trừ phi, thế lực sau lưng thiếu niên Đại Đế kia cường đại đến cực điểm, Chuẩn Đế cũng có không ít, vậy thì mới có thể.

Nhưng loại thế lực này, phóng tầm mắt nhìn toàn bộ Kiếm

Vực, cũng chỉ có Xích Dương Kiếm Đế Cung của Xích Dương Kiếm Đế, cùng với Thiên Vũ Đế Triều của Đại Đế Vũ Đế đời trước mới may ra.

Giống như Đạo Thiên Tiên Cung chỉ là một thế lực có một Chuẩn Đế tọa trấn, loại chuyện Chuẩn Đế duy nhất trở thành người hộ đạo của thiếu niên Đại Đế là cực kỳ hiếm thấy, quan trọng nhất là, thân phận vị Chuẩn Đế này là Mộ Dung Thiên Tuyết!

"Tiền bối đã nói như vậy, vãn bối từ chối thì thật bất kính."

Cố Dương mỉm cười, cũng không có cảm giác được sủng ái mà lo sợ, chắp tay, mở miệng nói.

"Ừm, vậy theo ta vào Đạo Thiên Tiên Cung đi."

Mộ Dung Thiên Tuyết gật đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

"Tiền bối, ta còn có một bạn tốt nữa cũng muốn gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung."

Cố Dương ánh mắt lấp lóe, khẽ cười nói.

Cố Dương vừa nói ra lời này, mọi người không khỏi tò mò.

Lại nói tiếp, Cố Dương đích xác có nói, hắn là bởi vì một bằng hữu muốn tới tham gia khảo hạch nhập môn Đạo Thiên Tiên Cung, mới có thể phụng bồi cùng nhau đi, trong lúc nhất thời, mọi người không chỉ có tò mò, còn có hâm mộ ghen tị.

Rốt cuộc là tên nào, có thể có vận khí như vậy, có thể trở thành bằng hữu với thiếu niên Đại Đế như Cố Dương.

"Ta biết."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ vuốt cằm, nhìn về phương xa, ngón tay ngọc điểm nhẹ vào hư không.

Trong phút chốc, Đỗ Nguyệt Ngưng trực tiếp bị chuyển dời đến như vậy.

Trong chốc lát, mọi người cũng thấy được tướng mạo và tu vi của Đỗ Nguyệt Ngưng.

Đỗ Nguyệt Ngưng, không thể nghi ngờ là xinh đẹp, nhưng so với Mộ Dung Thiên Tuyết thì kém hơn rất nhiều.

Đương nhiên, mọi người cũng không phải vì hình dạng của nàng mà là nhìn tu vi của nàng.

Cảnh giới Chuẩn Thần.

Tuổi còn trẻ như vậy, đã đạt đến cảnh giới Chuẩn Thần, cũng là chuyện thập phần kinh người, loại trình độ này, hiển nhiên là hoàn toàn không có cách nào so sánh với Cố Dương.

Chỉ có thể nói, so với thiên tài bình thường mà nói, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng được coi là tài năng xuất chúng.

Nhưng mà, ở trình độ này thì ngay cả tư cách trở thành Chí Tôn trẻ tuổi cũng không có.

Chí Tôn trẻ tuổi cũng không phải ai muốn làm là được.

Mà, người như thế, trở thành bằng hữu của yêu nghiệt tương lai có khả năng chứng đạo Đại Đế, tương lai rất có thể thăng chức rất nhanh.

Trong lúc nhất thời, vô số người đều đố kị, hận không thể thay thế.

"Đời sau của Nguyệt Hoa Chí Tôn, cũng nhận được truyền thừa của Nguyệt Hoa Chí Tôn, cũng coi như không tệ. Từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ là đệ tử chân truyền thứ mười một của Đạo Thiên Tiên Cung ta."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng một cái, lạnh nhạt mở miệng.

Thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng, vang vọng đất trời, tuyên bố với thế nhân chuyện này.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều giật mình, cũng không dám khinh thường Đỗ Nguyệt Ngưng.

Dù sao, đời sau Chí Tôn, mặc dù không nhất định là Chí Tôn trẻ tuổi, nhưng đã lấy được toàn bộ truyền thừa của Chí Tôn lão tổ, cũng không thể nghi ngờ gì nữa, chính là một người cực kỳ xuất chúng.

Tương lai, không nói sẽ trở thành Chí Tôn, nhưng tuyệt đối sẽ trở thành cường giả đỉnh cấp trong Thần Cảnh, thậm chí có thể trở thành Chuẩn Chí Tôn.

Chuẩn Chí Tôn, đó cũng là nhân vật cấp một Cung chủ Đạo Thiên Tiên Cung.

Nhân vật bậc này, cũng là tồn tại cao vời mà vô số tu sĩ không thể chạm đến.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người đều thở dài trong lòng.

Quả nhiên, có thể cùng loại thiếu niên Đại Đế Cố Dương này trở thành bằng hữu, làm sao có thể đơn giản như vậy.

"Đời sau Nguyệt Hoa Chí Tôn sao, mặc dù đã nhận được toàn bộ truyền thừa của Nguyệt Hoa Chí Tôn, nhưng cũng là tình huống dục tốc bất đạt, hơn nữa căn cốt tư chất này, còn không đạt tới tiêu chuẩn của đệ tử chân truyền Đạo Thiên Tiên Cung ta."

"Đúng là như thế, chẳng qua, nếu nàng là bằng hữu của Cố Dương, vậy phá lệ để nàng trở thành đệ tử chân truyền cũng không phải không thể."

"Lời ấy sai rồi. Đừng quên, nếu không phải nàng ta mang theo Cố Dương đến Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta, Đạo Thiên Tiên Cung ta có thể đã bỏ lỡ thiếu niên Đại Đế như Cố Dương. Bởi vậy, Đỗ Nguyệt ngưng xem như có đại ân đối với Đạo Thiên Tiên Cung ta, chúng ta phải toàn lực bồi dưỡng nàng ta mới được."

"Lời ấy có lý."

Thập đại chí tôn trên bầu trời cũng dùng thần niệm trao đổi với nhau.

Đỗ Nguyệt Ngưng, hiển nhiên là không biết bọn họ nói chuyện với nhau.

Giờ phút này, nàng rất cao hứng.

Bởi vì, nàng mặc dù tự tin có thể trở thành đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, nhưng khi thật sự phát sinh, vẫn không nhịn được kích động.

Càng đừng nói, đây còn là thần tượng của nàng, Chuẩn Đế truyền kỳ Mộ Dung Thiên Tuyết chính miệng nói ra, ý nghĩa này cũng không tầm thường.

Kế tiếp, không đợi Cố Dương và Đỗ Nguyệt Ngưng nói thêm gì, tâm niệm Mộ Dung Thiên Tuyết vừa động, liền mang theo Cố Dương biến mất giữa thiên địa.

Chỉ có một mình Đỗ Nguyệt Ngưng vẫn đứng xiêu diêu trong gió.

Có điều, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng không bận tâm quá lâu. Kế tiếp, mười vị chí tôn bắt đầu thảo luận xem ai thu nàng làm đồ đệ.

Mà khi Cố Dương bị Mộ Dung Thiên Tuyết mang đi, Đỗ Nguyệt Ngưng bị thập đại chí tôn mang đi, khiến cho trong thiên địa lần nữa trở về bình tĩnh.

Những chuyện xảy ra ở đây cũng bắt đầu được truyền bá với tốc độ khủng khiếp.

Cố Dương, thiếu niên Đại Đế từ hạ giới phi thăng mà đến.

Cực hạn của Vương cảnh đã dẫn động Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Lĩnh ngộ pháp tắc ngụy viên mãn, một quyền đánh nát Cửu Cửu Thiên Kiếp.

Được Mộ Dung Thiên Tuyết đánh giá là không có tư cách nhận làm đồ đệ, tự mình hộ đạo cho hắn.

Tin tức này đã chấn động toàn bộ Kiếm Vực.

Vô số thế lực xôn xao.

Nhất là đối với mọi người cầm lái của Trường Sinh thế gia, Bất Hủ đế triều, Bất Hủ đại giáo, với bọn họ việc cạnh tranh Đế lộ rõ như lòng bàn tay, tất cả đều lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Tu sĩ bình thường chỉ là biết rất lợi hại, nhưng cụ thể là không biết đến cùng lợi hại cỡ nào, nhưng những người bọn họ, thông qua những tin tức này, liền phán đoán ra rất nhiều thứ.

Đồ vật bọn hắn phán đoán ra được, tự nhiên cùng Đạo Thiên Tiên Cung thập đại Chí Tôn không sai biệt lắm, đại biểu cho Cố Dương ý vị thế nào.

Ở thời đại này, vị thiếu niên Đại Đế thứ 101.

Hơn nữa còn là từ hạ giới phi thăng mà đến, đã có thực lực như thế, khó có thể tưởng tượng, Cố Dương đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt.

Điều này khiến rất nhiều thế lực lớn bắt đầu tính toán.

Nhất là những thế lực lớn đã kết thành chiến đội, lựa chọn

một thiếu niên Đại Đế nào đó, tất cả đều là tâm tình đặc biệt trầm trọng cùng ngưng trọng.

Cố Dương xuất hiện, thật đánh bọn họ trở tay không kịp, làm cho lần tranh đoạt Đế lộ lần này, xuất hiện rất nhiều biến số.

Tuy nhiên, có thể trở thành cường giả trên Chí tôn, không ai là đơn giản cả.

Thiếu niên Đại Đế, cũng không có ai sẽ bị hù dọa, ai cũng có một thân mang tâm tư vô địch, có được đại khí phách.

Cho dù thông qua so sánh mặt ngoài, chứng minh Cố Dương thiên phú cao hơn bọn hắn, nhưng bọn hắn cũng không cho rằng mình sẽ thua Cố Dương.

Tranh đoạt con đường Đế lộ này, không phải chỉ nhìn thiên phú.

Khí vận, cơ duyên, thực lực, thế lực sau lưng, mới là quan trọng nhất.

Chớ nói chi, nếu chỉ bằng vào thiên phú là có thể đoán được ai sẽ thành tựu Đại Đế, vậy cũng không cần tiến hành giết chóc máu tanh, cướp đoạt Đế vị.

Tại quá khứ, thiếu niên Đại Đế có thiên phú yêu nghiệt, nhưng trên đường vẫn lạc, đâu đâu cũng có.

Mà thiếu niên Đại Đế thiên phú ở tốp dưới, lại sống đến cuối cùng, trở thành Đại Đế, cũng có mấy trường hợp.

Con đường tranh giành Đế lộ là chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Thiên phú kinh người, cũng chỉ là đại biểu tỷ lệ thành công cao hơn một chút mà thôi.

Trung Thiên vực, khu vực trung tâm nhất.

Bên trong Xích Dương Đế Cung hùng vĩ đến cực điểm, Xích Dương Kiếm Đế giống như mặt trời, ngồi trên đế tọa, quan sát rất nhiều trưởng lão phía dưới, ánh mắt thâm thúy.

"Đạo Thiên Tiên Cung, ngược lại cây khô gặp mùa xuân, đầu tiên là xuất hiện loại yêu nghiệt giống như Mộ Dung Thiên Tuyết, hiện tại lại thu được loại yêu nghiệt ngay cả Thiên Đạo cũng vì hắn mà phá lệ."

Lời này, làm cho rất nhiều trưởng lão trong Xích Dương Đế Cung đều lộ ra vẻ mặt đồng cảm, từng người thần sắc hoặc là sợ hãi thán phục, hoặc là phức tạp, hoặc là ngưng trọng, dù sao thiếu niên Đại Đế như Cố Dương, đối với Xích Dương đế cung bọn họ mà nói, cũng không phải là chuyện tốt gì.

Cố Dương, rất có thể trở thành trở ngại của Xích Dương Đế Cung bọn hắn, trở thành chướng ngại vật cho Thiếu cung chủ đăng đỉnh Đại đế.

Với tư cách là một thế lực mới lên cấp Đế, là thế lực bá chủ hiện tại của Kiếm Vực, bọn họ đã được hưởng thụ cuộc sống vô địch ở Kiếm Vực rồi.

Đáng tiếc, thọ nguyên của Xích Dương Đại Đế của bọn hắn không còn nhiều nữa.

Một khi Xích Dương Đại Đế tọa hóa, hoặc đi ra ngoài giới, bọn họ sẽ mất đi Đại Đế tọa trấn, từ thế lực bá chủ rơi xuống.

Nhưng nếu có thể lại xuất hiện một vị Đại Đế, vậy thì Xích Dương Đế Cung của bọn họ sẽ huy hoàng vô số năm nữa.

Đồng thời, nhất môn nhị Đế, liên tục xuất hiện Đại Đế trong hai đời, cũng là chuyện mà vô số thế lực tha thiết ước mơ.

"Cố Dương, không đủ gây sợ hãi. Tranh đoạt Đế lộ, bổn cung sẽ đích thân đánh bại hắn."

Lúc này, một thiếu nữ cao gầy mặc áo bào Đại Nhật, tóc như mặt trời đỏ đứng dậy, mắt sáng như đuốc, như có mặt trời ở trong đó hừng hực thiêu đốt. Giọng nàng kiên định, mang theo chiến ý cuồng nhiệt, cùng sự tự tin không gì sánh kịp.

"Ha ha, vậy vi phụ liền chờ mong biểu hiện của ngươi."

Xích Dương Đại Đế vui mừng cười một tiếng, nhìn về phía dòng dõi duy nhất của mình, cũng là nữ nhi Xích Thiên Thu có thiên phú kinh thế, mở miệng nói.

Các trưởng lão khác thấy cảnh này cũng lộ ra vẻ vui lòng.

Xích Dương Đế Cung bọn họ, có thiếu cung chủ Xích Thiên Thu, cũng chưa chắc đã kém Cố Dương.

Thiên phú của Xích Thiên Thu có lẽ kém hơn Cố Dương một chút, nhưng cũng tuyệt đối không kém bao nhiêu, chứ đừng nói đến, sau lưng nàng chính là vị phụ thân Xích Dương Đại Đế này.

Mặc dù nói, Đại Đế sẽ không tự mình hạ mình tham gia tranh tranh con đường Đế lộ mà đi bắt nạt một số tiểu bối, vả lại bình thường đều là sau khi Đế vị xuất hiện chỗ trống mới bắt đầu tranh đoạt.

Nhưng chỉ riêng thân phận nữ nhi Đại Đế này cũng đủ để chấn nhiếp rất nhiều người.

Hơn nữa, trải qua gần chục tỷ năm phát triển, số lượng cường giả của Xích Dương Đế Cung bọn họ cũng là nhiều nhất trong Kiếm Vực hiện giờ.

Trong khi Xích Dương Đế Cung đang bàn tán xôn xao, bên trong Thiên Vũ Đế Triều.

Thiên Vũ Đế Vương cũng nhìn về phía đông đảo thần tử dưới đế tọa, cuối cùng nhìn về phía thiếu niên hoàng bào đứng ở phía

trước nhất, khẽ cười nói.

"Vũ Lâm, Cố Dương, ngươi có mấy phần nắm chắc thắng được hắn."

"Hồi bẩm phụ hoàng, nếu là giao thủ, nhi thần tất sẽ đánh gục hắn ngay tại chỗ."

Thiếu niên hoàng bào chắp tay, lạnh nhạt lên tiếng.

Trong lời nói, tràn đầy tự tin.

Không vì gì khác, chỉ vì hắn là Thái tử của Thiên Vũ Đế triều, cũng là thiếu niên Đại Đế của Thiên Vũ đế triều hiện tại.

Hắn trời sinh Đế Mạch, có thần hồn vô song, lúc sinh ra thì Tử Khí Đông Lai trăm vạn dặm, hư ảnh Tiên Hạc bay múa, dường như ăn mừng hắn sinh ra.

Trong lòng hắn, thiên phú của Cố Dương dù mạnh đến đâu, cũng chỉ là ngang ngửa với hắn mà thôi.

Luận nội tình, Cố Dương chỉ là truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung, mà hắn có Thiên Vũ Đế Triều từng sinh ra hai tôn Đại Đế làm chỗ dựa.

Về phần khí phách và cơ duyên, hắn càng tự tin không thua bất luận kẻ nào.

Bởi vậy, hắn tự tin, nếu như giao thủ, mặc dù là cùng cảnh giới giao thủ, hắn cũng có thể đem Cố Dương đánh gục, có lẽ sẽ không thập phần nhẹ nhàng, nhưng người thắng tuyệt đối là hắn.

"Ha ha, được! Thái tử Thiên Vũ đế triều ta, nên có khí phách như thế."

Thiên Vũ Đế Vương cười lớn một tiếng, hết sức vui mừng.

Thiên Đạo ngoại lệ, vì thiếu niên Đại Đế thứ một trăm lẻ một phá lệ thì như thế nào.

Hắn tin tưởng, đứng ở cuối cùng, nhất định là Thiên Vũ đế triều bọn họ.

Trước mắt, trong kiếm vực, ở ngoài sáng có thể tranh phong cùng Thiên Vũ Đế triều bọn hắn, chỉ có thế lực mới lên làm bá chủ Xích Dương Đế Cung kia cùng với người có khả năng thức tỉnh Tiên Đồng kia.

Mà ở thời điểm Kiếm Vực gió nổi mây phun, Cố Dương lại bị Mộ Dung Thiên Tuyết đưa đến núi Thiên Tuyết.

Đạo Thiên Tiên Cung, Thiên Tuyết Phong, tuyết bay ngàn dặm, mang theo đạo vận băng tuyết thần dị.

Nếu tu sĩ hệ băng tuyết mà tu luyện ở đây, tuyệt đối sẽ thu được lợi ích không nhỏ.

Mà nơi này cũng là ngọn núi thuộc về Mộ Dung Thiên Tuyết.

"Tiền bối, nếu ta đã trở thành truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung, vậy có thể trực tiếp xem Chí Tôn pháp và Đế kinh của Đạo Thiên Tiên Cung chứ."

Cố Dương nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết phía trước không nói một lời, lặng im hành tẩu, như tinh linh trong tuyết, mở miệng hỏi.

"Đương nhiên có thể."

Mộ Dung Thiên Tuyết xoay người, nhìn về phía Cố Dương, ý vị thâm trường nói.

"Nhưng ta có một yêu cầu."

"Yêu cầu gì?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

"Đánh bại thập đại đệ tử chân truyền."

Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh nhạt lên tiếng.

"Đến lúc đó, dù ngươi muốn đọc qua Chí Tôn pháp hay là Đế kinh thì ta đều có thể chấp thuận."

"Thì ra là thế. Chuyện này đơn giản."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, nhẹ gật đầu.

Hắn xem như đã nhìn ra.

Mộ Dung Thiên Tuyết trước mặt hiển nhiên đã nhìn ra thực lực của hắn ta vẫn còn ẩn giấu.

Bởi vậy, muốn thông qua phương pháp không tính là nhàm chán này để thăm dò giới hạn thực lực của hắn ở đâu.

Đồng thời, cũng coi như để hắn xây dựng uy tín trong Đạo Thiên Tiên Cung đi.

Dù sao, mặc dù hắn ở trong Cửu Cửu Thiên Kiếp lúc trước, biểu hiện thập phần bắt mắt.

Nhưng đó chỉ là sự thể hiện của thiên phú.

Thực lực chân chính có lẽ không đạt tới trình độ đệ tử chân truyền trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết.

Hoặc có thể nói là đạt tới, nhưng không phải đỉnh cao.

"Đơn giản sao, ngươi là người đầu tiên dám nói ra những lời này ở Vương cảnh."

Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra vẻ tươi cười, khẽ nói.

Không thể không nói, nụ cười của Mộ Dung Thiên Tuyết rất đẹp, ngay cả Cố Dương cũng hơi thất thần trong chớp mắt.

"Ngươi là người đầu tiên ta không nhìn thấu được."

Dừng một chút, Mộ Dung Thiên Tuyết nói thêm một câu.

"Ha ha."

Cố Dương cười cười, không trả lời cái gì.

Nhìn không thấu hắn ta?

Không nhìn thấu hắn là được rồi.

Dù sao, thân là một người mang hack, nếu như bị nhìn thấu thì toi rồi.

"Còn nữa, sau này đừng gọi ta là tiền bối. Ngươi có thể gọi ta là Đại trưởng lão hoặc gọi ta là Mộ Dung trưởng lão cũng được."

Lúc này, Mộ Dung Thiên Tuyết mở miệng lần nữa.

"Vậy gọi là Thiên Tuyết được không?"

Khóe miệng Cố Dương hơi nhếch lên, mở miệng nói.

Lời vừa thốt ra, thân thể mềm mại của Mộ Dung Thiên Tuyết hơi khựng lại.

Theo động tác của Mộ Dung Thiên Tuyết, phong tuyết xung quanh đột ngột nổi lên mãnh liệt, đạo vận kỳ dị cũng bắt đầu lạnh thấu xương.

"Lá gan của ngươi cũng thật lớn đấy."

Đôi mắt đỏ Mộ Dung Thiên Tuyết giống như hồng bảo thạch nhìn chăm chú Cố Dương, thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng,

dễ nghe vô cùng.

"Lá gan của ta vẫn luôn rất lớn. Bằng không cũng sẽ không độ kiếp trước sơn môn Đạo Thiên Tiên Cung."

Cố Dương bình thản nói.

Lời này, lại khiến cho Mộ Dung Thiên Tuyết nhất thời bị tắc nghẹn, không biết nên nói gì.

Quả thật, tên khốn này nếu không có gan lớn như vậy thì cũng không thể nào làm ra loại chuyện không cẩn thận sẽ bị Chí Tôn đập chết được.

"Về phương diện xưng hô, tùy ngươi đi."

Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh nhạt lên tiếng.

"Ta chỉ có một yêu cầu. Đó chính là hy vọng ngươi có thể trở thành Đại Đế mới, trong hắc ám loạn lạc sắp tới, bảo toàn Đạo Thiên Tiên Cung."

Dứt lời, thân ảnh Mộ Dung Thiên Tuyết liền hóa thành bông tuyết, tiêu tán không thấy.

"Hắc ám loạn lạc "

Cố Dương nghe thấy bốn chữ này, hơi nhíu mày, ánh mắt thâm thúy, nghĩ đến một lão quái lông đỏ nào đó.

"Không ngờ rằng, thế giới này cũng có hắc ám loạn lạc sao. Xem ra phải tìm thời gian, triệt để thăm dò tình huống ở thượng giới một chút mới được."

Cố Dương nhìn chân trời xa xa, tự lẩm bẩm.

Lúc mới tới Thượng giới, y chỉ hỏi thăm một chút tình huống cơ bản của thượng giới ở thành nhỏ.

Nhưng, một thành nhỏ của thần triều có thể biết được bao nhiêu chuyện?

Đạo Thiên Tiên Cung lại khác...

Với tư cách là thế lực cổ xưa tồn tại đã lâu, bí ẩn bọn họ biết được, khẳng định rất nhiều, đủ để cho Cố Dương hiểu rõ rất nhiều lịch sử của thượng giới.

Cố Dương cũng không lãng phí thời gian, rời khỏi Thiên Tuyết Phong, tiến về chỗ mười đại đệ tử chân truyền.

Địa vị đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung cao quý vô cùng.

Vì thế, bọn họ đều có sơn phong độc lập cư trú.

Mà đệ thập chân truyền, chính là ngụ ở Thiên Tinh Phong.

Đệ thập chân truyền, tên là Diệp Thiên Tinh.

Tuy rằng hắn chỉ là đệ thập chân truyền, nhưng cũng không ai dám xem thường hắn.

Bởi vì tu vi của hắn đã là Chuẩn Thần, cũng là đời sau dòng chính của Chí Tôn, huyết thống Chí Tôn cực kỳ nồng nặc.

Nghe đồn, hắn đã thức tỉnh được năm mươi phần trăm huyết mạch Chí Tôn, thực lực sâu không lường được.

Giờ phút này, đệ thập chân truyền Diệp Thiên Tinh đang trò chuyện với đệ cửu chân truyền Dạ Hà, Dạ Hà cũng là hậu đại trực hệ chí tôn, thực lực sâu không lường được.

Hai người tương giao tâm đầu ý hợp, là tồn tại thuộc về cùng một trận doanh.

"Thật sự không nghĩ tới, đột ngột nhô ra một viên đá chặn

đường, hơn nữa còn phiền toái như vậy."

Mặt mũi đệ cửu chân truyền Dạ Hà tràn đầy phức tạp, chậm rãi mở miệng.

Vốn là, nếu như Cố Dương không xuất hiện, vị trí truyền nhân như vậy tự nhiên là trống không, bọn hắn ai cũng có thể tiến hành tranh giành.

Nếu trở thành truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung, sẽ được Đạo Thiên Tiên Cung dốc sức bồi dưỡng.

Đến lúc đó, xác suất bọn hắn đột phá Chí Tôn sẽ tăng lên rất nhiều.

Dù sao, tuy rằng là thiếu niên Chí Tôn, nhưng cũng không phải nói thiếu niên Chí Tôn nhất định sẽ đột phá đến Chí Tôn, chỉ là có hi vọng mà thôi.

Muốn trở thành Chí Tôn, còn phải có cơ duyên và số mệnh lớn lao mới đạt được.

Bởi vậy, đệ tử chân truyền đều thập phần thèm muốn vị trí truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung.

Mà bọn họ như thế nào cũng không ngờ Cố Dương sẽ đột nhiên giết ra, nhẹ nhõm cướp đi vị trí này.

Điều này cũng chứng tỏ, bọn họ đã mất đi một cơ duyên mắt thường cũng có thể thấy được.

Thậm chí, Cố Dương lấy thân phận thiếu niên Đại Đế, Đạo Thiên Tiên Cung nhất định sẽ dốc hết khả năng bồi dưỡng hắn.

Điều này cũng khiến tài nguyên mà bọn họ có thể nhận được lại lần nữa co lại.

Thậm chí, còn phải cùng Cố Dương tham gia con đường tranh

Đế nguy hiểm, nói không chừng sẽ vẫn lạc.

Có thể nói, đối với đệ tử chân truyền mà nói, là chuyện mất cả chì lẫn chài.

"Lời ấy sai rồi. Nếu như Cố Dương có thể chứng đạo Đại Đế, tài nguyên cùng địa vị tương lai chúng ta có thể đạt được, cũng là vượt quá tưởng tượng. Đến lúc đó, là người đi theo Đại Đế, tương lai chúng ta thành tựu Chí Tôn là chuyện tất nhiên. Thậm chí, Chuẩn Đế cũng chưa chắc không có khả năng."

Đệ thập chân truyền Diệp Thiên Tinh khẽ lắc đầu, ánh mắt thâm thúy, mở miệng nói.

"Lời ấy, cũng có một phen đạo lý. Nhưng mà, tranh đoạt Đế lộ nào đơn giản như vậy, bao nhiêu thiếu niên Đại Đế ngã ngửa giữa đường, chết ở trong đó. Người đi theo họ, lại càng không biết chết bao nhiêu."

Dạ Hà trầm mặc một chút, ngẫu nhiên thờ dài.

"Dạ huynh, từ khi ngươi bại thảm bởi nữ nhân Thiên Ma Cung kia, gần đây có chút chán chường. Thân là thiếu niên Chí Tôn, chúng ta mặc dù không chói mắt bằng thiếu niên Đại Đế, nhưng cũng phải có khí phách lớn mới được. Nếu không, đừng nói là Chuẩn Đế, Chí Tôn, đều không thể đột phá, có bao nhiêu cơ duyên cũng không được."

Diệp Thiên Tinh nhìn Dạ Hà một chút, ý vị sâu xa nói.

"..."

Nghe vậy, Dạ Hà rơi vào trầm mặc.

Chính xác, cửa ải Chí Tôn không biết đã làm kẹt bao nhiêu người.

Bởi vì, muốn trở thành Chí Tôn thì phải bước ra con đường của chính mình, tự sáng tạo ra Chí Tôn pháp của riêng mình.

Mặc dù bọn họ là thiếu niên Chí Tôn, vả lại có Đạo Thiên Tiên Cung làm chỗ dựa, cũng không có đơn giản như vậy, chỉ là nói, có Chí Tôn pháp khác làm tham khảo, sẽ tương đối dễ dàng hơn rất nhiều.

Nhưng cũng vẻn vẹn chỉ dễ dàng hơn rất nhiều.

Nếu không có đại khí phách, không có niềm tin trước nay chưa từng có, thì rất khó thành công.

"Thụ giáo."

Dạ Hà cười khổ chắp tay.

"Hai ta là bạn tốt nhiều năm, không cần khách khí như thế."

Diệp Thiên Tinh khẽ lắc đầu.

"Diệp huynh, thực lực của ngươi bây giờ, hẳn là ở trên ta rồi."

Lập tức, Dạ Hà hán cảm thán nói.

Đối với lời của Dạ Hà, Diệp Thiên Tinh không trả lời, chỉ cười mà không nói.

"Nghe đồn thực lực sư đệ Diệp Thiên Tinh sâu không lường được, hôm nay, Cố Dương muốn lãnh giáo một phen. Không biết sư đệ Diệp Thiên Tinh có dám ứng chiến không."

Đúng lúc này, một đạo thanh âm vang dội vang vọng tại Thiên Tinh Phong.

Thậm chí, tiếng nói vang vọng khắp Đạo Thiên Tiên Cung.

Có thể nói, nếu người bình thường dám tùy ý làm bậy như vậy

thì quả là tự tìm đường chết.

Cho dù là đệ tử chân truyền dám kiêu ngạo truyền lời cho toàn bộ Đạo Thiên Tiên Cung, vậy cũng phải bị trừng phạt nghiêm trọng.

Chỉ là, khi mọi người kinh ngạc, thấy rõ thân phận người lên tiếng trên bầu trời, đám người sau khi chợt hiểu, ánh mắt cũng trở nên cổ quái.

Rất nhiều ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, thậm chí là trưởng lão, đều là có kính sợ, có kinh ngạc, có tò mò cùng chờ mong, cũng có không giải thích được.

Bởi vì, dưới cái nhìn của bọn hắn, hành động lần này của Cố Dương, có chút lỗ mãng.

Là truyền nhân duy nhất của Đạo Thiên Tiên Cung cùng với là một vị cực kỳ đặc biệt trong thiếu niên Đại Đế, Cố Dương kêu gọi toàn bộ Đạo Thiên Tiên Cung, không sao cả.

Bởi vì địa vị truyền nhân, thậm chí ngay cả Cung Chủ Đạo Thiên Tiên Cung cũng không sánh bằng.

Nhưng hành động lần này của Cố Dương, lại đặt mình vào một nơi lúng túng.

Cố Dương, rõ ràng là muốn tạo uy tín, thu thập thập đại đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung làm người đi theo, từ đó triệt để trở thành người đứng đầu trong thế hệ trẻ tuổi Đạo Thiên Tiên Cung.

Điều này cũng không có gì không đúng, bởi vì thiếu niên Đại Đế bình thường đều sẽ làm ra chuyện như vậy, không chỉ là thu đệ tử thiên tài trong tông môn làm người đi theo, cho dù là ở bên ngoài gặp phải thiên kiêu vừa mắt, bọn họ cũng sẽ thu hắn trở thành người đi theo của mình.

Chỉ là, Cố Dương làm loại chuyện này quá vội vàng, cũng quá sớm rồi.

Tu vi của Cố Dương mới Vương cảnh cực hạn, mặc dù là sức chiến đấu hết sức kinh người, để cho Chí Tôn cũng vì vậy mà sợ hãi thán phục, nhưng thực lực như vậy, theo bọn họ thấy, vẫn có một chút chênh lệch với đệ tử chân truyền.

Nếu Cố Dương bại trận ở đây, như vậy, hắn không những không thể dựng nên uy tín, ngược lại sẽ tiêu hao sạch uy tín khi độ kiếp.

"Cố Dương, tác phong vẫn mạnh mẽ như xưa."

Mí mắt Đỗ Nguyệt Ngưng giật giật, không biết nên nói gì cho phải.

Chẳng qua, Cố Dương lần lượt mỗi lần đều làm cho nàng rung động.

Thậm chí có một loại cảm giác, Cố Dương là không gì không làm được.

Cho nên, nàng cũng không cảm thấy Cố Dương nhất định sẽ té ngã, mà là bắt đầu chờ mong.

"Cố Dương đang làm gì vậy...?"

"Chẳng lẽ tiểu gia hỏa này còn muốn chọn đi một lượt mười đại đệ tử chân truyền sao?"

"Phải nhắc nhở hắn một chút mới được. Có lẽ hắn vẫn còn ẩn giấu thực lực, có thể chiến thắng đệ tử chân truyền xếp hạng phía sau. Nhưng nếu đối đầu với tên tiểu tử Bạch Vân kia, chỉ sợ sẽ thảm bại."

"Hơn nữa, tiểu tử Bạch Vân kia vừa bị Cố Dương đả kích có

chút đạo tâm bất ổn, nếu Cố Dương khiêu chiến, hắn khẳng định sẽ không hạ thủ lưu tình."

Thập đại chí tôn cũng ngẩng đầu lên, khẽ nhíu mày.

"Đây là ta bảo hắn đi làm, các ngươi yên lặng nhìn xem là được."

Với việc này, một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng vang vọng trong đầu Thập Đại Chí Tôn, khiến tất cả mọi người chỉ biết nhìn nhau rồi lâm vào trầm mặc.

Cuối cùng, chỉ có thể cười khổ lắc đầu.

Một khi đã là Đại trưởng lão an bài, bọn họ cũng không cần suy nghĩ nhiều.

Giờ phút này, trên đỉnh Thiên Tinh Phong, Diệp Thiên Tinh cũng trực tiếp đứng lên, sắc mặt kinh ngạc nhìn Cố Dương trên bầu trời, không nghĩ đến Cố Dương vừa mới trở thành truyền nhân không lâu, liền trực tiếp tìm đến hắn gây phiền toái.

Mặc dù nói, hắn đã sớm dự liệu ngày này sẽ đến, cũng đã chuẩn bị để cùng Cố Dương dốc sức chiến một trận.

Dù sao, hắn cũng là thiếu niên Chí Tôn, tuy rằng đã làm xong giác ngộ trở thành người đi theo Cố Dương, nhưng nếu ngay cả chiến đều không chiến liền trực tiếp thần phục gì đó, hắn cũng sẽ không làm.

Chỉ là, hắn cũng không nghĩ tới, Cố Dương cư nhiên sấm rền gió cuốn như vậy.

"Cố Dương này, không khỏi quá khinh thường đệ tử chân truyền chúng ta rồi."

Dạ Hà nhíu mày, có chút khó chịu.

Tuy rằng hắn cảm thấy, Cố Dương sớm muộn gì cũng sẽ vượt qua bọn họ, nhưng không phải hiện tại.

Tu vi Vương cảnh, liền vọng tưởng vượt hai đại cảnh giới đánh tan bọn họ, không khỏi quá mức hung hăng ngang ngược.

"Ha ha, ai biết được. Chẳng qua, từ việc hắn dám độ kiếp trước sơn môn Đạo Thiên Tiên Cung ta, thấy được tính cách kiệt ngạo bất tuân, tự tin không gì sánh được của hắn. Có lẽ, hắn thật có thể chiến một trận với chúng ta cũng không chừng."

Diệp Thiên Tinh khẽ lắc đầu, ánh mắt thâm thúy.

Dứt lời, thân ảnh Diệp Thiên Tinh phảng phất hóa thành tinh quang, biến mất không thấy, chờ đến lần sau xuất hiện, đã xuất hiện ở trên bầu trời, cách trăm mét cùng Cố Dương nhìn nhau.

Nhìn thấy một màn này, vô số người đều là mong đợi, chờ mong hai người có thể bộc phát ra đại chiến đặc sắc cỡ nào.

Ánh mắt của những đệ tử chân truyền khác cũng lấp lóe, ai cũng có tâm tư riêng, yên lặng xem chiến.

"Cố Dương sư huynh, ta chính là đệ thập chân truyền Diệp Thiên Tinh. Trận chiến này, ta sẽ không nương tay."

Diệp Thiên Tinh chắp tay, trong mắt có chiến ý hừng hực, chậm rãi mở miệng.

Theo thanh âm của hắn vang lên, quanh người hắn cũng lóe ra vô tận tinh quang, làm hắn phảng phất như một ngôi sao cự đại.

"Không cần nương tay, bởi vì ngươi có nương tay hay không, kết cục đều giống nhau, đều sẽ bị một quyền của ta đánh bại."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, lạnh nhạt lên tiếng.

Nghe lời này, ánh mắt mọi người trở nên cổ quái.

Cố Dương, thật đúng là cuồng đến không có giới hạn mà.

Chẳng qua, nếu là tu sĩ bình thường, hoặc là cho dù là chí tôn trẻ tuổi nói lời này, bọn họ cũng sẽ chẳng thèm ngó tới.

Nhưng, lời này là Cố Dương nói ra, vậy thì thật sự có khả năng phát sinh.

Dù sao, vị này ở trong đám thiếu niên Đại Đế, đều không phải là người bình thường.

"Sư huynh rất tự tin, đã như vậy, ta sẽ toàn lực xuất thủ."

Ánh mắt Diệp Thiên Tinh cũng lộ ra tinh mang, không chần chừ nữa, toàn lực bộc phát.

Chỉ thấy huyết mạch Chí Tôn trong cơ thể Diệp Thiên Tinh kích động, tinh quang quanh thân nồng đậm vô số lần, cũng làm cho huyết mạch Chí Tôn tăng thêm rất nhiều, không thể nghi ngờ là cực kỳ khả quan.

Đặc biệt là trạng thái kích phát huyết mạch Chí Tôn đã trên năm mươi phần trăm, tăng lên lại càng lớn.

Bởi vậy, mặc dù Đỗ Nguyệt Ngưng và Diệp Thiên Tinh đều là cảnh giới Chuẩn Thần, nhưng nếu hai người chiến đấu, không cần bất kỳ thủ đoạn nào, chỉ so tu vi, Đỗ Nguyệt Ngưng tuyệt đối là bị miểu sát trong nháy mắt.

Trong nháy mắt tiếp theo, trong tay Diệp Thiên Tinh xuất hiện một thanh bảo kiếm.

Đó là một thanh cực phẩm thần khí được điêu khắc bởi tinh quang.

Thần khí khuấy động, điên cuồng hấp thu pháp lực và tinh quang của Diệp Thiên Tinh, lộng lẫy đến cực điểm.

Không chỉ như thế, thời khắc Diệp Thiên Tinh giơ thần kiếm trong tay lên, một cỗ pháp tắc khủng bố hung hãn xuất hiện, bao bọc hắn vào bên trong.

Đó rõ ràng là sáu thành đỉnh phong Tinh Quang ngụy pháp tắc.

Theo sáu thành đỉnh phong Tinh quang ngụy pháp tắc bộc phát, lực lượng kinh khủng ở trên không Đạo Thiên Tiên Cung kích động, khiến cho không gian cũng nổi lên số lớn gợn sóng.

Cũng may, trong Đạo Thiên Tiên Cung có rất nhiều trận pháp và cường giả âm thầm ra tay củng cố không gian.

Nếu là ở hạ giới, một kiếm này, đủ để xé rách hư không, dễ dàng đánh nát Huyền Minh Đại Lục.

"Lạc Tinh Vẫn!"

Một giây sau, Diệp Thiên Tinh khẽ quát một tiếng, đột nhiên vung kiếm về phía Cố Dương.

Theo Diệp Thiên Tinh vung kiếm, vô số tinh quang chiếu xuống, làm cho người ta có cảm giác như có vô số ngôi sao rơi xuống, cực kỳ khủng bố.

Vô tận ánh sao vang dội khiến cho không gian trở nên nhộn nhạo và không cách nào ngăn cản được.

Thấy cảnh này, rất nhiều đệ tử Đạo Thiên Tiên Cung đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Ngay cả rất nhiều trưởng lão cũng mặt đầy sợ hãi thán phục.

Bởi vì một kích này, thật sự là quá cường đại.

Một kích này, đủ để giết chết tu sĩ Thần Cảnh đỉnh phong tầm thường.

Chẳng qua, đây là chuyện rất bình thường.

Dù sao, thực lực của tu sĩ Thần Cảnh bình thường, phần lớn là xuất phát từ tu vi bản thân, nhờ thời gian mài ra, bất kể là căn cơ, nội tình, hoặc là công pháp, phương diện lĩnh ngộ ngụy pháp tắc, hoàn toàn không thể so sánh với thiếu niên Chí Tôn như Diệp Thiên Tinh.

Ngụy pháp tắc, huyết mạch chí tôn, chí tôn pháp cường đại, mang đến chiến lực tăng phúc tuyệt đối là khiếp người.

Đồng thời, tu sĩ Thần Cảnh bình thường cũng không có vũ khí Thần cấp cực phẩm.

"Thực lực của Diệp Thiên Tinh cũng không kém. Có thể đánh sâu vào vị trí đệ thất chân truyền."

"Cũng không biết, Cố Dương, sẽ tiếp một kích này như thế nào."

Thập Đại Chí Tôn cũng tươi cười, đánh giá một phen.

Dưới ánh mắt kinh ngạc và chờ mong của mọi người, Cố Dương có động tác.

Hắn chỉ một tay nắm lại, nhìn về phía một đòn như rất nhiều ngôi sao rơi xuống kia, cảm thụ được hơi thở của Chí Tôn pháp nồng đậm trong đó, hắn nhẹ nhàng cười, bình luận: "Một đòn này, cũng không tệ, không hổ là thiếu niên Chí Tôn, thực lực rất mạnh."

Dứt lời, Cố Dương đột nhiên vung quyền.

Quyền ảnh khổng lồ ngang nhiên bạo phát, chính diện đón đỡ ánh sao đầy trời kia.

Quyền này hung hãn tới cực điểm, bá đạo tới cực điểm, không ngờ lại là Long Tượng Vô Không Quyền.

Luận về phẩm cấp, Long Tượng Vô Không quyền chỉ tương đương với Chí Tôn pháp hạ phẩm, có chênh lệch rất lớn với Chí Tôn pháp thượng phẩm của Diệp Thiên Tinh.

Đây cũng là lần đầu tiên Cố Dương ở phẩm cấp công pháp và bảo thuật, hoàn toàn không chiếm ưu thế, thậm chí còn ở hoàn cảnh rất xấu.

Chẳng qua, Chí Tôn pháp của Cố Dương, đều là tự sáng tạo, là chí tôn pháp thích hợp nhất với hắn, có thể đem uy lực phát huy đến tối đa, cùng Diệp Thiên Tinh loại người dùng chí tôn pháp người khác sáng tạo này là hoàn toàn khác biệt.

Bởi vậy, có lẽ vẫn như cũ sẽ có chênh lệch, nhưng cũng sẽ không đặc biệt to lớn.

Thấy Cố Dương vung quyền, mọi người đều hồi hộp.

Một quyền này của Cố Dương, hoàn toàn chính xác kinh khủng. Nhưng nếu như phối hợp với ngụy pháp tắc cấp độ Tiểu Viên Mãn, đoán chừng là vẫn như cũ không cách nào sánh vai cùng Diệp Thiên Tinh.

Trong lúc mọi người nghi ngờ, Cố Dương rốt cục bộc phát ra nguỵ pháp tắc của mình.

Đó rõ ràng là nguỵ pháp tắc chi lực đại viên mãn!

Lực lượng nguỵ pháp tắc cấp độ Đại viên mãn bộc phát, uy lực Long Tượng Vô Không quyền trực tiếp tăng phúc đến mức làm người ta nghe kinh hãi.

Tiểu Viên Mãn và Đại viên mãn, nhìn như chỉ khác nhau có một chữ, nhưng chênh lệch trong đó, tuyệt đối là một trời một vực.

Bởi vậy, theo lực lượng nguỵ pháp tắc cấp độ Đại viên mãn

bộc phát, uy lực Long Tượng Vô Không Quyền trực tiếp tăng vọt vô số lần, hung hãn đánh về tinh quang đầy trời.

"Ầm ầm!!!!!!"

Hai thứ va chạm vào nhau, không gian xao động, một tiếng nổ cực lớn xuất hiện, sóng trùng kích khủng bố khuếch tán ra.

Dưới vô số ánh mắt kinh ngạc, một kích chí cường của Diệp Thiên Tinh, thế mà trực tiếp bị đánh tan dễ như trở bàn tay, phảng phất như vô số ngôi sao khổng lồ bị nổ tung trong nháy mắt, làm người ta khiếp sợ vô cùng.

Hai người, thậm chí ngay cả giằng co một chớp mắt cũng không tới.

"Hízz!!!!!"

Trong phút chốc, vô số đệ tử đều hít một hơi khí lạnh, vẻ mặt rung động, khó có thể tin tưởng những gì mình vừa thấy trước mắt.

Đây chính là thiếu niên Đại Đế sao?

Lại có thể dựa vào tu vi cực hạn Vương cảnh, triệt để nghiền áp Diệp Thiên Tinh đệ thập chân truyền.

Chẳng qua, so với rất nhiều đệ tử nội môn cũng không thấy rõ môn đạo trong đó, đám người rất nhiều trưởng lão và đệ tử chân truyền khác của Đạo Thiên Tiên Cung, tất cả đều co rút con ngươi lại, lộ ra vẻ mặt không thể tin.

Bọn họ nhìn thấy gì!

Cố Dương, thế mà dùng tới ngụy pháp tắc cấp độ đại viên mãn.

Moá nó, đó chính là ngụy pháp tắc cấp độ Đại viên mãn, đây

thật sự là một Vương cảnh có thể lĩnh ngộ sao?

Ngụy pháp tắc ở cấp bậc đại viên mãn, chính là mạnh nhất dưới pháp tắc.

Chỉ kém một bước, là có thể chạm đến cấp độ pháp tắc rồi.

Đừng nhìn Diệp Thiên Tinh đã lĩnh ngộ sáu phần ngụy pháp tắc ở cảnh giới Chuẩn Thần.

Nhưng mặc dù tu vi của hắn đạt tới Thần Cảnh đỉnh phong, có thể lĩnh ngộ được ngụy pháp tắc cấp độ Đại viên mãn hay không cũng là một vấn đề.

Đối với Chí Tôn trẻ tuổi mà nói, ngụy pháp tắc cấp độ đại viên mãn chính là cửa ải thứ nhất, bước qua rồi mới có tư cách chạm vào tầng thứ Chí Tôn.

Nhưng mà, ngụy pháp tắc đại viên mãn, lại có người có thể tại Vương cảnh lĩnh ngộ gì đó, điều này không hợp thói thường đến cực điểm.

"Tên tiểu quái vật này thật đúng là..."

"Đúng vậy, lão phu chưa từng nghe qua có ai có thể lĩnh ngộ ngụy pháp tắc cấp độ Tiểu viên mãn ở Vương cảnh cực hạn."

"Đừng nói là Vương cảnh, cho dù là Hoàng cảnh, thậm chí là Thánh cảnh, cũng không có ai làm qua được. Cho dù là thiếu niên Đại Đế được xưng là trời sinh Tiên Đồng kia, cũng chỉ là ở cấp độ Chuẩn Thần mới làm được điểm này đi."

"Hízz, chúng ta lúc trước còn tưởng rằng thiên phú của Cố Dương chỉ mạnh hơn thiếu niên Đại Đế trời sinh Tiên Đồng kia một chút, nhưng xem ra, chúng ta đều sai rồi, đây đâu chỉ là mạnh hơn một chút, quả thực chính là nghiền ép."

"Không thể nói như vậy, chỉ có thể nói, ngộ tính của Cố Dương, tuyệt đối là yêu nghiệt đến cực điểm."

"Đúng là như thế, thiên phú không chỉ riêng là đại biểu ngộ tính. Cố Dương nhắm chừng là không có thể chất đặc thù gì, thậm chí không phải Đại Đế cùng hậu duệ Chí Tôn. Đây cũng coi như là điểm yếu của hắn."

"Không, với loại ngộ tính này, cũng đã có thể bù đắp thiếu sót ở phương diện khác."

"Đúng là như thế, chẳng qua, nhân vật như thế, là Hạ Giới có thể dưỡng dục ra sao? Không khỏi quá mức khó tin rồi."

Giờ phút này, thập đại chí tôn nhìn nhau đầy chấn động, hoàn toàn không nghĩ tới lá bài tẩy của Cố Dương lại kinh khủng như thế, thật sự đã hù dọa bọn họ.

Ý nghĩa đại biểu của ngụy pháp tắc đại viên mãn thật sự quá kinh người.

Giờ phút này, Thiên Tuyết Phong, Mộ Dung Thiên Tuyết như tinh linh trong tuyết đang ngồi trên đỉnh núi, đong đưa đôi chân nhỏ trắng nõn.

Theo động tác của nàng, đôi chuông ở mắt cá chân cũng phát ra thanh thúy, âm thanh có tiết tấu vang lên cực kỳ êm tai.

"Xem ra, ta vẫn đánh giá thấp ngươi."

Mộ Dung Thiên Tuyết ngưng mắt nhìn Cố Dương, đôi mắt đỏ lập loè, thâm thúy vô cùng, thấp giọng tự nói.

Cố Dương có thể dùng ra ngụy pháp tắc cấp bậc đại viên mãn, nàng cũng không ngạc nhiên.

Nhưng, nàng kinh ngạc chính là sau khi Cố Dương dùng ra

ngụy pháp tắc đại viên mãn vẫn là dáng vẻ lạnh nhạt như cũ.

Điều này cũng có nghĩa là, lực lượng ngụy pháp tắc đại viên mãn, ở trong lòng Cố Dương, có lẽ còn không tính là át chủ bài, chỉ có thể nói là một thủ đoạn nhỏ mà thôi.

Ý nghĩa này đại biểu, chính là hoàn toàn khác biệt.

"Thông qua đạo văn để phán đoán, hắn còn có rất nhiều thủ đoạn chưa dùng đến. Vận Mệnh, Thời Không, Hủy Diệt, Bất Hủ, còn có cái thứ gọi là Đạo Văn cấp bậc Siêu Thoát cùng cấp với Vận Mệnh nữa kìa."

Khóe miệng Mộ Dung Thiên Tuyết hơi nhếch lên, nhẹ giọng nói.

"Thật là một tiểu gia hỏa kinh khủng mà."

Giờ phút này, trên bầu trời Thiên Tinh Phong, Diệp Thiên Tinh cũng khiếp sợ nhìn Cố Dương, không nghĩ tới Cố Dương đã lĩnh ngộ nguỵ pháp tắc cấp độ Đại viên mãn.

Cũng không nghĩ tới bản thân lại thua thảm như vậy.

Cuối cùng, hắn khổ sở lắc đầu, điều chỉnh lại cảm xúc, quỳ một chân xuống đất, vẻ mặt sùng kính và cuồng nhiệt nói: "Ta, Diệp Thiên Tinh, thề sống chết đi theo sau lưng ngài, trở thành người cầm đao, chém sạch tất cả bọn người xấu."

Diệp Thiên Tinh lập lời nguyện trung thành, mọi người đều lại khiếp sợ.

Không ngờ Diệp Thiên Tinh lại thần phục dứt khoát như thế.

"Ừm."

Đối với việc Diệp Thiên Tinh thần phục, Cố Dương lạnh nhạt thu quyền, cũng không biểu hiện ra cảm xúc vui mừng gì.

Phảng phất, thu phục thiếu niên Chí Tôn, đối với Cố Dương mà nói, chỉ là việc nhỏ không đáng kể.

Thấy vậy, rất nhiều người liên tục kinh ngạc, các đệ tử nội môn đều vô cùng cuồng nhiệt.

Mà những đệ tử chân truyền kia, một đám cũng là tâm tình phức tạp.

Lúc này, một đạo vệt sáng đột ngột xuất hiện trên bầu trời.

Mọi người chăm chú nhìn lại, phát hiện rõ ràng là đệ cửu chân truyền Dạ Hà.

Đám người không khỏi tò mò, chẳng lẽ nói, đệ cửu chân truyền sau khi nhìn thấy màn này, trong lòng ngứa ngáy khó nhịn, cũng muốn chiến đấu với truyền nhân Cố Dương sao?

"Ta Dạ Hà, cũng nguyện đi theo sau lưng sư huynh."

Dạ Hà quỳ một gối xuống đất, ánh mắt mang kính sợ, mở miệng nói.

Thông qua Diệp Thiên Tinh trước đó nói với hắn những lời kia, cùng với thiên phú và thực lực Cố Dương bày ra, hắn cũng hoàn toàn chịu phục.

Vị thiếu niên Đại Đế này, có lẽ thật sự có thể chứng đạo thành Đế.

Đến lúc đó, là người đi theo Đại Đế, hắn có lẽ thật sự sẽ được lợi không nhỏ.

Nghe thấy Dạ Hà nói, mọi người lần nữa chấn kinh.

Đệ cửu chân truyền Dạ Hà, thế mà ngay cả đánh cũng không thèm, trực tiếp thần phục.

Đây thật sự là một chuyện hết sức kinh người.

Dù sao, thiếu niên Chí Tôn cũng có kiêu ngạo.

Chẳng qua, mọi người vừa nghĩ đến Cố Dương biến thái, Dạ Hà đấu với hắn cũng sẽ bị treo lên đánh.

Bởi vậy, lựa chọn như vậy, có lẽ mới là người thông minh nhất.

Lúc này, không đợi Cố Dương có đáp ứng hay không.

Lại một luồng sáng xuất hiện trên bầu trời.

Mọi người vừa nhìn, phát hiện kia đúng là đệ bát chân truyền Lâm Chi, cũng là nữ nhân duy nhất trong hàng ngũ đệ tử chân truyền.

Phải nói, trước khi Đỗ Nguyệt Ngưng xuất hiện, nàng chính là nữ nhân duy nhất trong số các đệ tử chân truyền, cũng là nữ thần trong mộng của đệ tử Đạo Thiên Tiên Cung.

"Sư huynh, Lâm Chi cũng nguyện đi theo ngài."

Lâm Chi quỳ một gối xuống đất, khẽ cười một tiếng, khẽ nói.

Thấy cảnh này Đỗ Nguyệt Ngưng hơi lo lắng, nàng kịp phản ứng nhảy ra ngoài.

Tuy nàng và Cố Dương là bằng hữu, nhưng Cố Dương yêu nghiệt như vậy, trong lòng nàng cũng có chút tự ti, cảm giác nếu cứ tiếp tục như vậy, tình hữu nghị của hai người sớm muộn sẽ biến mất.

Bởi vậy, nàng cũng dự định trở thành người đi theo của Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương liếc nhìn Đỗ Nguyệt Ngưng, có

chút vi diệu, nhưng cũng không nói thêm gì.

Sau đó, đệ thất chân truyền cũng xuất hiện, cũng lựa chọn thần phục, nhìn thấy một màn này, rất nhiều người đều hoa mắt chóng mặt, cảm giác như đã chứng kiến một màn lịch sử, chứng kiến truyền kỳ.

Tương lai, cũng có vốn liếng để khoác lác với hậu nhân.

"Tiểu tử này thật đúng là khủng bố. Lấy tu vi cực hạn của Vương cảnh, khiến những người tâm cao khí ngạo này thần phục."

"A, tiểu tử này biến thái như vậy, nếu như lão phu còn trẻ, cũng sẽ chọn như vậy. Dù sao, đây là người tương lai rất có thể chứng đạo Đại Đế."

"Lại nói tiếp, các ngươi liệu có phát hiện, Chí Tôn pháp của Cố Dương, mặc dù chỉ là Hạ phẩm, nhưng có thể bộc phát ra uy lực hết sức kinh người. Đây không phải là vấn đề trình độ khống chế."

"Đích xác có chút kỳ quái, hơn nữa có cảm giác mượt mà tự nhiên, hoàn toàn phù hợp với lực lượng của Cố Dương, liền đơn giản giống như là..."

Lúc này, Thập Đại Chí Tôn cũng không nhịn được mà thảo luận lần nữa.

Chỉ là thảo luận tới cuối cùng thì con ngươi của bọn họ đều co rụt lại, lộ vẻ khiếp sợ.

"Quả thực giống như, Chí Tôn pháp hắn tự nghĩ ra... "

"Lấy Vương cảnh cực hạn, tự nghĩ ra Chí Tôn pháp, tự nghĩ ra con đường của chính mình, có lẽ rất khó mà tin nổi, sáng tạo ra lịch sử, nhưng nghĩ kỹ lại, có lẽ đây cũng là chuyện rất bình thường. Dù sao, hắn ngay cả Đại viên mãn nguỵ pháp tắc đều lĩnh ngộ rồi, cộng thêm Đạo văn trên người hắn, đã có cơ sở tự nghĩ ra

Chí Tôn pháp."

Cuối cùng, Bạch Linh Chí Tôn nói ra lời mấu chốt, trên khuôn mặt có chấn động, nhưng cũng có thoải mái.

"Đúng là như thế... Nhưng mặc kệ như thế nào, tự nghĩ ra Chí Tôn pháp, thật đúng là tiểu quái vật mà."

"Khi lão phu ở cực hạn Vương cảnh, đừng nói là tự nghĩ ra Chí Tôn pháp, ngay cả tu luyện Chí Tôn pháp cũng vô cùng gian nan."

Một đám Chí Tôn đều cười khổ, chửi bới.

Trên đỉnh Thiên Tuyết Phong, Mộ Dung Thiên Tuyết đứng cách hư không liếc nhìn thập đại chí tôn, ánh mắt thâm thúy.

Nàng đã sớm nhìn ra Chí Tôn pháp của Cố Dương là tự mình sáng tạo.

Thậm chí, ngay cả công pháp tu luyện cùng với luyện thể pháp quyết của hắn đều là tự sáng chế.

Chỉ là, càng làm cho Mộ Dung Thiên Tuyết để ý chính là Cố Dương còn tự nghĩ ra một Chí Tôn pháp nào khác hay không.

Hay là nói, còn sáng tạo ra Chí Tôn pháp gì đó nữa.

Dù sao, trước mắt lực lượng Cố Dương bày ra, còn xa mới là cực hạn của hắn.

Giờ phút này, Cố Dương đứng ở thiên khung, thu phục năm vị đệ tử chân truyền.

Hắn quét mắt nhìn qua những đệ tử chân truyền khác, khẽ cười một tiếng, chậm rãi mở miệng: "Những sư đệ khác, nếu có hứng thú, ta cũng có thể tiếp nhận các ngươi đi theo."

"Hừ, muốn thu phục chúng ta cũng không đơn giản như vậy."

"Ngươi cho rằng ta giống mấy tên kia, thực lực yếu ớt, đánh cũng không đánh liền trực tiếp thần phục sao?"

"Giữa đệ tử chân truyền và đệ tử chân truyền cũng có chênh lệch. Tuy ta thừa nhận, qua mấy năm nữa thậm chí có thể chỉ cần một năm nữa thôi là ngươi sẽ vượt qua chúng ta, nhưng bây giờ ngươi muốn thắng ta vẫn còn kém xa lắm."

Cố Dương vừa nói xong, sáu thân ảnh tuần tự xuất hiện trên bầu trời.

Bọn họ rõ ràng là đệ tử chân truyền xếp hạng trước sáu.

Nhất là đệ tử chân truyền cuối cùng lên tiếng, rõ ràng là đệ nhất chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, Bạch Vân.

Trong mắt hắn có thần quang bắn ra, khí tức như vực sâu mênh mông, hắn lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Cố Dương, không mang theo chút kính nể nào.

Thấy vậy, tâm thần mọi người chấn động, lần nữa trở nên mong đợi.

Trước khi Cố Dương xuất hiện, đệ nhất chân truyền Bạch Vân, chính là người đứng đầu thế hệ trẻ tuổi của Đạo Thiên Tiên Cung bọn họ, cũng là đại sư huynh đại diện Đạo Thiên Tiên Cung, là người tất cả ngoại môn và nội môn đệ tử Đạo Thiên Tiên Cung lấy làm kiêu ngạo.

Mặc dù sau khi Cố Dương xuất hiện cướp đi quầng sáng của hắn.

Nhưng ai cũng không cho rằng Bạch Vân đã yếu đi.

Bởi vậy, bọn họ vô cùng chờ mong, vị đại sư huynh trước đó này, có cùng vị thiếu niên Đại Đế Cố Dương này phát sinh đại chiến hay không.

Nếu như là đánh nhau thì tuyệt đối là một trận chiến truyền kỳ, có thể giúp cho bọn họ đạt được ích lợi không nhỏ!

"Còn kém xa lắm sao?"

"Ta không nghĩ vậy, ta bây giờ có thực lực nhẹ nhõm đánh tan các ngươi. Nếu không phục, các ngươi có thể cùng lên, ta giải quyết chung, đỡ phải mất nhiều thời gian."

Cố Dương nhìn Bạch Vân, khẽ cười một tiếng, lập tức phong khinh vân đạm nói.

"!!!"

Câu này vừa nói ra, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Cố Dương, đây quả thực là cuồng đến không có biên giới.

Một chọi một, đối chiến đệ tử chân truyền vẫn còn chưa đủ, hắn còn muốn đấu tất cả bao gồm Bạch Vân nữa.

Đây quả thực là, hoàn toàn không đem đệ tử chân truyền xếp hạng trước sáu để vào mắt đấy.

Chẳng qua, không ai cảm thấy Cố Dương là đang tìm đường chết.

Bởi vì, vị này chính là tồn tại xem như yêu nghiệt ở trong số các thiếu niên Đại Đế.

Hắn có thể bộc phát ra thực lực cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Mười đại Chí Tôn, cũng lần lượt mong đợi.

Muốn nhìn xem, Cố Dương còn có thể mang đến cho bọn hắn kinh hỉ bực nào.

"Cố Dương, ngươi đừng có sỉ nhục đệ tử chân truyền chúng ta. Thiên phú của chúng ta mặc dù không bằng ngươi, nhưng cũng không phải ngươi có thể tùy ý miệt thị."

Đệ lục chân truyền bước ra, đối mặt với Cố Dương, sắc mặt khó coi vô cùng.

"Hừ, đừng có mà cuồng vọng."

Đệ ngũ chân truyền cũng lạnh mặt, bước ra một bước.

"Sư đệ, thiếu niên Đại Đế cuồng ngạo là chuyện rất bình thường, nhưng cũng không thể quá mức."

Đệ tứ chân truyền khuôn mặt âm trầm, cũng đạp tới.

Tam đại đệ tử chân truyền đều bạo phát ra tu vi Chuẩn Thần, khí tức mênh mông như biển, Chí Tôn huyết mạch cũng kích động, khiến cho tâm tạng người ta phải chịu cảm giác áp bách cực kỳ mãnh liệt.

"Ha ha."

Cố Dương cười nhìn ba người đối diện, lại nhìn ba tên đệ tử chân truyền khác không có chút động tác nào ở mấy chỗ khác nhau, tay phải khẽ nắm.

Chỉ một thoáng, quang mang lấp lóe, một thanh Thần kiếm trực tiếp bị Cố Dương nắm trong tay.

Sau đó, Cố Dương không nói nhảm chút nào, đột nhiên hướng về phía ba người chém ra một kiếm.

Trong khoảnh khắc Cố Dương vung kiếm, bất kể là đệ tử chân truyền như Bạch Vân, hay là rất nhiều trưởng lão, cung chủ, thậm chí là thập đại chí tôn, con ngươi đều hơi co rụt lại.

Cố Dương, thế mà rút kiếm.

Chẳng lẽ nói, hắn còn là kiếm tu hay sao?

Bởi vì Cố Dương một mực bày ra đều chỉ là quyền pháp.

Vì thế, mọi người đều cho rằng Cố Dương là thiên tài tinh tu quyền pháp, hoàn toàn không ngờ Cố Dương lại là kiếm tu, hơn nữa nhìn bộ dạng này, thực lực kiếm tu, hiển nhiên còn trên cả quyền pháp.

"Cuối cùng cũng lấy ra bản lĩnh thật sự sao?"

Cặp mắt đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết lóe lên, lẩm bẩm tự nói.

Một giây sau, theo một kiếm này của Cố Dương vung ra, kiếm khí kinh khủng hung hãn bộc phát ra.

Một kiếm pháp dung hợp thời gian, không gian, hủy diệt, âm Dương ngang nhiên bùng nổ, chém về phía ba người.

Cùng lúc đó, Yên Diệt ngụy Pháp Tắc dung hợp Thời Gian, Không Gian, Hủy Diệt, âm Dương cùng các nguỵ pháp tắc cấp độ Đại viên mãn cũng hung hãn bộc phát ra, làm cho uy lực một kiếm này, đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố.

Giờ phút này, tam đại đệ tử chân truyền chỉ cảm thấy mình lập tức bị cảm giác sợ hãi nuốt sống, một bóng ma tử vong cũng quấn quanh trong lòng.

Thậm chí, bọn họ cũng không biết tại sao lại như vậy.

Bởi vì, bọn họ hoàn toàn không kịp phản ứng, Cố Dương đã phát động công kích.

Công kích dung hợp lực lượng thời không, thật sự là quá mức quỷ dị.

Chát!

Ngay khoảnh khắc mấu chốt này, Bạch Linh Chí Tôn đột ngột xuất hiện trước mặt ba người, đem công kích của Cố Dương ngăn cản lại.

Chỉ là, tuy rằng hắn tiện tay đỡ một kích này của Cố Dương, nhưng biểu hiện trên mặt, lại rung động tới cực điểm.

Bởi vì, một kiếm này thật sự quá kinh khủng.

Cho dù là Bạch Linh Chí Tôn cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Không phải nói, uy lực một kiếm này của Cố Dương mạnh tới mức nào, mà là trong chiêu kiếm này ẩn chứa kiếm đạo chí cao, khiến hắn kinh hãi.

Tuy rằng một kiếm trước mắt này, vẻn vẹn chỉ đạt đến đẳng cấp Chí Tôn pháp thượng phẩm, nhưng chỉ cần tiếp tục hoàn thiện, nhất định có thể đạt tới cảnh giới kiếm đạo chí cao mà vô số tu sĩ tha thiết ước mơ.

Đồng thời, nguỵ pháp tắc vừa rồi Cố Dương bộc phát ra, cũng khiến cho trong lòng của hắn nhộn nhạo như phiên giang đảo hải.

Bởi vì, đó là thuộc tính hắn từ trong đạo văn của Cố Dương cảm nhận được, là loại hình Huỷ Diệt cấp siêu thoát chi lực như vận mệnh.

Hắn vốn tưởng rằng đó là biểu hiện tiềm lực của Cố Dương.

Nhưng làm sao cũng không ngờ, Cố Dương đã đem thuộc tính chưa bao giờ thấy qua này lĩnh ngộ đến cấp độ Đại viên mãn, còn sáng tạo ra Chí Tôn pháp tương xứng.

Loại thiên phú này, quả thực là quái vật trong quái vật.

Bạch Linh Chí Tôn đều cảm giác, chính mình mỗi lần đều cảm thấy đã đánh giá cao Cố Dương rồi, kết quả, lại phát hiện chính

mình xa xa đánh giá quá thấp Cố Dương.

Thiên phú tiềm lực của Cố Dương, thật sâu không thấy đáy.

"Hô..."

Bạch Linh Chí Tôn thở ra một hơi thật dài, cố gắng bình phục nỗi lòng của mình, chỉ là, trong mắt vẫn còn sót lại vẻ khiếp sợ cùng với vui mừng.

Cố Dương càng yêu nghiệt, đối với Đạo Thiên Tiên Cung bọn hắn lại càng tốt hơn.

Không chỉ có mỗi Bạch Linh Chí Tôn, những vị Chí Tôn khác cũng mừng rỡ như điên, chấn động không thôi, hưng phấn tới cực điểm.

Bên trên Thiên Tuyết Phong, đây cũng là lần đầu tiên Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, hai bắp chân trắng nõn cũng dừng lại, cặp mắt đẹp màu đỏ ngơ ngác nhìn Cố Dương.

Hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới, Cố Dương rõ ràng có thể biến thái đến loại tình trạng này.

"Loại thiên phú này nếu đặt ở Tiên giới nơi có thể sinh ra vô số Đại Đế, chỉ sợ rằng, đã là tư chất chắc chắn thành Đại Đế rồi, cho dù là Tiên Cảnh trong truyền thuyết kia, cũng có khả năng đột phá."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lóe lên, thì thào nói.

Đáng tiếc, Tiên lộ đã sớm đoạn tuyệt.

Mà ở ba ngàn đại giới, mỗi một đại giới, mỗi một thời đại, chỉ có thể tiếp nhận một vị Đại Đế.

Bởi vậy, cho dù là loại thiên tài như Cố Dương, cũng phải tranh đấu cùng trời, cùng người tranh, cũng có rủi ro vẫn lạc.

Cho dù là ai, cũng không nắm chắc trăm phần trăm trở thành Đại Đế.

Chỉ là nói, tỷ lệ Cố Dương trở thành Đại Đế cao hơn thiếu niên Đại Đế bình thường mấy chục lần.

"Đa, đa tạ Nhị trưởng lão đã cứu chúng ta."

Giờ phút này, tam đại đệ tử chân truyền cũng đã phục hồi tinh thần lại, lòng còn sợ hãi nhìn Cố Dương, cảm thụ được trên vòm trời lưu lại khí tức Chí Tôn cùng với khí tức Nguỵ Pháp Tắc kia, sao bọn hắn có thể không rõ ràng đã xảy ra chuyện gì.

Hiển nhiên, vừa rồi Cố Dương đã phát động một kích kinh khủng.

Mà đòn này tuyệt đối có thể tiêu diệt bọn hắn, đến ngay cả cặn cũng không còn.

Nhất là kiếm chiêu quỷ dị kia, bọn họ ngay cả năng lực phản ứng lại cũng không có.

Có thể tưởng tượng được, một kiếm vừa rồi rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Trong lúc nhất thời, ba người lòng còn sợ hãi, cũng đã triệt để tâm phục khẩu phục.

Thần phục loại nhân vật như Cố Dương, cũng không tính là mất mặt, chẳng bằng nói, là một chuyện hết sức vinh hạnh.

"Chúng ta, nguyện đi theo phía sau Cố Dương sư huynh."

Lúc này, ba người liếc nhau một cái, không chút do dự quỳ một gối xuống đất.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều khiếp sợ vô cùng.

Ngoại trừ những trưởng lão và cung chủ vô cùng cường đại ra, còn lại đám đệ tử nội môn, những nhân vật hàng đầu như trưởng lão ngoại môn và chấp sự, đều căn bản không thể nhìn rõ đã có chuyện gì xảy ra.

Cũng không biết khí tức tràn ngập trong không khí kia đến cùng đã đạt đến mức độ rợn người đến mức nào.

Bọn hắn chỉ thấy chấn động, vì tam đại đệ tử chân truyền cứ như vậy thần phục.

Giờ phút này, đệ nhị chân truyền và đệ tam chân truyền cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ rung động.

Bọn họ phân tích trong lòng một lúc, phát hiện bọn họ không ngờ lại không thể đỡ một kiếm này.

Thậm chí, ngay cả phản ứng thì khả năng phản ứng kịp cũng rất thấp.

Cỗ lực lượng thời không kia quá mức quỷ dị.

Cho dù bọn họ là song sinh, dưới sự liên thủ, có thể phát huy ra nhiều lực lượng hơn xa người thường.

Nhưng cho dù liên thủ, cũng không thể là đối thủ của Cố Dương.

"Chúng ta, cũng phục rồi."

Đệ nhị chân truyền và đệ tam chân truyền, lúc này cũng cười khổ, lựa chọn thần phục.

Chuyện này, làm cho rất nhiều người đều lần nữa lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Dù sao, thực lực chênh lệch giữa các đệ tử chân truyền. Đệ nhất chân truyền Bạch Vân một mình dẫn đầu, tiếp đó là đệ nhị

chân truyền và đệ tam chân truyền.

Từ đệ tứ đến đệ lục là tầng thứ ba. Sau đó, thứ bảy với thứ mười cùng một tầng thứ.

Bọn họ không ngờ rằng, đệ nhị và đệ tam, ngay cả dục vọng chiến đấu cũng không có, trực tiếp lựa chọn thần phục.

Có điều, so với sự khiếp sợ của các đệ tử trưởng lão thì thập đại chí tôn và Mộ Dung Thiên Tuyết không có gì kỳ quái.

Dù sao, một kiếm kia của Cố Dương, thật sự quá mức khủng bố.

Ngụ ý đại biểu trong đó, cũng vô cùng khủng bố.

Lập tức, mọi người đều đặt mắt lên người đệ nhất chân truyền Bạch Vân, muốn xem hắn sẽ lựa chọn như thế nào.

Giờ phút này, trong mắt Bạch Vân rõ ràng cũng lưu lại thần thái khiếp sợ.

Thấy mọi người đều nhìn về phía mình, sắc mặt Bạch Vân biến ảo bất định, nhìn chằm chằm Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, siết chặt nắm đấm.

Nói thật, thiên phú của Cố Dương, kỳ thật hắn đã sớm tâm phục khẩu phục.

Chỉ là, lòng tự trọng của hắn làm hắn không thể chấp nhận nổi, Cố Dương lấy tu vi Vương cảnh cực hạn, thì mơ tưởng thu phục hắn.

"Đánh với ta một trận, mặc kệ thắng bại, ta đều thần phục. Ta muốn xem một chút, ngươi mạnh đến cỡ nào."

Cuối cùng, Bạch Vân hít một hơi thật sâu, bước ra một bước, ánh mắt lạnh thấu xương.

Mà theo bước này của hắn bước ra, khí tức của Bạch Vân cũng bắt đầu liên tiếp tăng lên, một cỗ thần uy kinh thiên động địa, bắt đầu tràn ngập bầu trời, trấn áp bát phương, làm cho vô số người chấn kinh đến cực điểm.

Bạch Vân, đúng là, len lén phá vỡ gông cùm xiềng xích, đột phá đến Thần Cảnh!

Đó chính là Thần Cảnh, là cảnh giới vô số người tha thiết ước mơ.

"Thần Cảnh à, thú vị."

Cố Dương nhìn Bạch Vân bộc phát ra thần uy kinh thiên, khóe miệng hơi nhếch lên.

Đối với loại nhân vật như thiếu niên Chí Tôn mà nói, đột phá đại cảnh giới, tăng lên đối với thực lực, tuyệt đối là cấp bậc kinh thế hãi tục.

Nhất là đột phá Chuẩn Thần đến Thần Cảnh, xem như là một cửa ải lớn, thực lực tuyệt đối đã xảy ra biến đổi về chất.

Chỉ sợ thủ đoạn bình thường không thể nào chiến thắng được Bạch Vân.

"Ta chỉ xuất ra một kiếm, nếu ngươi có thể đỡ được, coi như ngươi... thắng."

Giờ phút này, Bạch Vân mắt sáng như đuốc, bước ra một bước, tay cầm cực phẩm thần kiếm, chỉ vào Cố Dương, trầm giọng nói.

Lời này vừa nói ra, tâm thần mọi người đều chấn động, chờ mong tới cực điểm.

Một kiếm của đệ nhất chân truyền đột phá đến Thần cảnh, chỉ

cần nghĩ tới thôi cũng đã cảm thấy vô cùng khủng bố rồi.

Đừng nói là Vương cảnh, cho dù là một vài cường giả Thần Cảnh đỉnh phong có thiên phú xuất chúng cũng sẽ tê dại da đầu.

Nhưng mà, nếu đối diện với một kiếm này là Cố Dương, vậy thì khoan nói tới, tu vi của Cố Dương mặc dù chỉ là cực hạn Vương cảnh, nhưng thể phách của hắn cũng không hề yếu chút nào, nhất là đối với lĩnh ngộ trên Ngụy pháp tắc, tuyệt đối là cấp bậc kinh thế hãi tục.

"Tiếp một kiếm của ngươi?"

Cố Dương khẽ cười một tiếng, mở miệng nói.

"Không, phải là ngược lại mới đúng. Ngươi có thể tiếp được một kiếm này của ta, coi như ngươi thắng."

Nghe được lời này của Cố Dương, tất cả mọi người đều là há to miệng.

Bọn họ mặc dù đã sớm biết Cố Dương rất ngông cuồng, nhưng không ngờ lại kiêu ngạo như thế.

Để cho Bạch Vân Thần Cảnh tiếp một kiếm của hắn, có thể tiếp được coi như thắng.

"Vậy cứ như thế đi."

Bạch Vân nhìn Cố Dương một cái thật sâu, cũng không có tức giận gì, chỉ nhìn chằm chằm Cố Dương, lựa chọn tiếp nhận.

Dù sao, mục đích của hắn chỉ là muốn nhìn xem Cố Dương đến cùng còn ẩn tàng át chủ bài như thế nào.

Bất kể là hắn xuất kiếm, hay là Cố Dương xuất kiếm, mục đích đều có thể đạt được, vậy liền không cần rối rắm ở phương diện này.

Sau đó, Bạch Vân không chút do dự vận dụng toàn bộ át chủ bài của mình.

Đạt tới trình độ kích hoạt đạt tới tám mươi phần trăm huyết mạch Thiên Tôn trở lên.

Ngoài ra, thể phách của hắn cũng tỏa ra ánh sáng trắng mãnh liệt, tỏa ra khí tức Chí Tôn nồng nặc.

Đó, lại là Chí Tôn thể.

Nhìn thấy một màn này, vô số người sợ hãi thán phục.

Mặc dù bọn họ đã sớm biết Bạch Vân có Chí Tôn thể, nhưng vẫn là lần đầu tiên trông thấy hắn dùng nó ra.

Dù sao, trước kia ở Đạo Thiên Tiên Cung, không ai có thể uy hiếp được Bạch Vân, ngay cả tư cách bức ra Chí Tôn Thể của hắn ta cũng không có.

Theo Bạch Vân lấy ra át chủ bài của mình, khí tức liên tục tăng lên, làm cho vô số trưởng lão Thần Cảnh đều lộ ra thần sắc kinh hãi.

Bạch Vân hiện tại, thật sự là quá mạnh. Mặc dù bọn hắn đã từng xem như thiên tài, tu vi còn cao hơn Bạch Vân, vẫn cảm giác mình sẽ bị Bạch Vân đơn giản nghiền chết.

Đây, chính là sự cường đại của thiếu niên Chí Tôn đỉnh cao.

"Thực lực không tệ."

Cố Dương tán dương một tiếng.

Sau đó hắn giơ cao thần kiếm, trước mắt bao người, bổ một kiếm về phía Bạch Vân.

Cố Dương bổ ra một kiếm này, một cỗ lực lượng vô hình hung

hãn bộc phát.

Đó là sức mạnh của Vận Mệnh.

Kiếm chiêu kinh khủng trút ra, khiến cho thời không, vận mệnh đều nổi lên gợn sóng, dường như bị ảnh hưởng kịch liệt.

Mà cái này còn chưa đủ.

Một cỗ pháp tắc kinh khủng bộc phát dữ dội khiến một chiêu kiếm này, trở nên kinh khủng vô số lần.

Vào thời khắc này, biểu cảm của đám người vẫn giống như lúc trước.

Bởi vì bọn họ căn bản phản ứng không kịp.

Cho dù là đệ tử chân truyền khác, cũng vậy.

Trên mặt Bạch Vân xuất hiện nhiều ánh mắt kinh ngạc, rung động, sợ hãi...

Y muốn phòng ngự nhưng lại phát hiện mặc cho mình có phòng ngự thế nào, chiêu kiếm này tuyệt đối sẽ chém vào mình, giết chết y.

Loại cảm giác này khiến người ta điên cuồng, khiến người ta cảm thấy vô lực.

Chỉ là vào khoảnh khắc cuối cùng, nguồn sức mạnh như đòi mạng kia đột ngột biến mất, tựa như chưa bao giờ xuất hiện vậy.

Điều này, cũng là khiến cho Bạch Vân khuôn mặt ngốc trệ, cứng đờ ngay tại chỗ, khí tức trên thân vẫn như cũ mãnh liệt bành trướng, lại là mất nhuệ khí cùng phong mang.

Mà Cố Dương, lại vẫn duy trì động tác đánh xuống như cũ.

"Đây là có chuyện gì?"

"Cố Dương sư huynh vừa rồi hẳn là vung kiếm đi, vì sao ta cảm giác chưa phát sinh cái gì?"

"Đúng vậy, cũng rất kì quái. Chẳng qua, biểu cảm của Bạch Vân sư huynh tại sao lại trở nên kỳ quái như vậy?"

Rất nhiều người thực lực không đạt tiêu chuẩn đều không hiểu.

Cho dù là đệ tử chân truyền nhất lưu, cũng là mặt lộ vẻ mờ mịt, không biết vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.

Nhưng điều duy nhất bọn họ có thể xác định là, Cố Dương nhất định đã xuất kiếm.

Mà Bạch Vân, cũng là nhìn thấy Cố Dương xuất kiếm, sau đó trải qua chuyện gì khủng bố, mới có thể biến thành như vậy.

Chỉ là bọn họ hoàn toàn không nhìn thấy mà thôi.

Đây chính là, ngay cả tư cách quan chiến cũng không có.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều đệ tử chân truyền đối với Cố Dương càng kính nể và sùng kính, cũng có chút cô đơn.

Còn người có thể thấy rõ vừa rồi xảy ra chuyện gì, như là trưởng lão cùng cung chủ chuẩn Chí Tôn cảnh, khuôn mặt đều ngốc trệ, trên mặt có chấn động nói không nên lời, còn có hoài nghi nhân sinh.

Bọn họ nhìn thấy cái gì.

Bọn họ lại nhìn thấy một tên nhóc cực hạn Vương cảnh, tự sáng tạo ra Chí Tôn pháp liên quan tới Vận Mệnh.

Hơn nữa, luồng pháp tắc dao động vừa rồi hình như là Vận

Mệnh Pháp Tắc.

Đó là pháp tắc chứ không phải nguỵ pháp tắc.

Hai cái mặc dù chỉ khác nhau có một chữ, nhưng ý nghĩa đại biểu trong đó lại hoàn toàn khác biệt.

Moá nó chứ, bọn họ đã bị kẹt ở Chuẩn Chí Tôn nhiều năm mà vẫn chưa lĩnh ngộ ra được hình thức ban đầu của pháp tắc.

Kết quả, một thiếu niên chừng hai mươi tuổi, lĩnh ngộ được pháp tắc chân chính, hơn nữa còn là pháp tắc cấp siêu thoát, Vận Mệnh Pháp Tắc.

Trong lúc nhất thời, bọn họ thật sự cảm thấy mấy ngàn vạn năm nay mình sống trên thân chó, tới giờ phút này, biểu lộ của mười đại Chí Tôn cũng rất tức cười, chấn động và kinh hãi, còn không thể tưởng tượng nổi.

Cũng giống như cách nghĩ của Cung Chủ và Chuẩn Chí Tôn.

Bọn hắn cũng thật không ngờ một kiếm này của Cố Dương kinh khủng như vậy, thậm chí còn bộc phát ra lực lượng Vận Mệnh Pháp tắc.

Đây moá nó là Vận Mệnh Pháp Tắc đấy.

"Mỗi lần chúng ta tưởng rằng đánh giá hắn đủ cao, hắn sẽ cho chúng ta một niềm vui bất ngờ. Không, phải là kinh sợ mới đúng chứ."

Bạch Linh Chí Tôn tâm tình phức tạp nói.

Tam đại yếu tố đột phá Chí Tôn.

Tu vi đột phá, tự nghĩ ra Chí Tôn pháp, lĩnh ngộ được lực lượng pháp tắc chân chính.

Trong đó, đột phá tu vi là thứ đơn giản nhất.

Mà lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc là thứ khó khăn nhất.

Lĩnh ngộ pháp tắc chi lực, tương đương với lấy được vé vào cửa thông tới Chí Tôn.

Kết quả là một người trẻ tuổi khoảng hai mươi tuổi đã lĩnh ngộ được Vận Mệnh Pháp Tắc.

Điều này quả thực là không hợp lẽ thường.

Phóng mắt nhìn ba ngàn đại giới, từ cổ chí kim, đều chưa từng xuất hiện ví dụ thiên phú không hợp thói thường như thế này, quả thực là đã khiến cho bọn họ từ kinh hỉ biến thành kinh hãi.

Thực sự là, quá biến thái.

Trong lúc nhất thời, Bạch Linh Chí Tôn và các chí tôn đều có chút đồng tình với các thiếu niên Đại Đế tranh đoạt Đế lộ trong thời đại này.

Có một tên biến thái như vậy, phỏng chừng bọn họ phải tự bế rồi.

Trên Thiên Tuyết Phong, gương mặt xinh đẹp trắng nõn của Mộ Dung Thiên Tuyết hơi giật giật, cũng không nói nên lời.

Biểu hiện của Cố Dương, thật sự hù dọa nàng.

Tiểu gia hỏa này, quả thực là quái vật trong quái vật.

Quái vật như vậy, đừng nói là hạ giới, thượng giới cũng khó mà dựng dục được.

Sợ rằng, ném hắn đến Tiên giới, cũng là siêu cấp nhân vật siêu cấp yêu nghiệt khó có thể tưởng tượng được!

"Có lẽ, hắn là Cứu Thế Chủ ba ngàn đại giới tiêu hao rất nhiều khí vận mới dựng dục ra cũng không chừng."

Đột nhiên, Mộ Dung Thiên Tuyết nghĩ tới điều gì, con ngươi hơi co lại, vẻ mặt cũng trở nên nghiêm túc.

Nếu thực sự là như vậy, có thể hiểu một chút thiên phú của Cố Dương vì sao yêu nghiệt như thế.

Nhưng mà, việc này mang ý nghĩa rằng, sự náo loạn của thời đại này sẽ đáng sợ vượt quá tưởng tượng.

Trong lúc nhất thời, ngay cả nhân vật vô địch Mộ Dung Thiên Tuyết cũng cảm thấy may mắn vì Cố Dương đi tới Đạo Thiên Tiên Cung của bọn họ.

Duyên, thật sự là tuyệt không thể tả mà.

"Ta thua rồi, nguyện ý đi theo sau ngài!"

Bạch Vân cuối cùng cũng lấy lại tinh thần, hắn nhìn Cố Dương một cái thật sâu, cuối cùng ánh mắt biến thành kính sợ, quỳ một gối xuống đất, lựa chọn thần phục.

Đối với việc này, Cố Dương khẽ vuốt cằm, thu kiếm vào vỏ, không đáp lại quá nhiều.

Đối với Cố Dương mà nói, loại chuyện này chẳng qua là thuận thế mà làm thôi.

Mục đích thật sự của hắn chỉ là đạt thành yêu cầu của Mộ Dung Thiên Tuyết, sau đó lật xem pháp môn Chí Tôn và Đế Kinh trân quý của Đạo Thiên Tiên Cung mà thôi.

Còn lại, chỉ là thứ yếu.

Sau đó Cố Dương cũng không ở đây lâu, thân hình khẽ động, liền biến mất ở nơi này, đi tới Thiên Tuyết Phong.

"Chuyện hôm nay, tất cả những người nhìn thấy đều phải gieo xuống cấm chế, nếu không tuân theo, vậy thì không được phép rời khỏi Đạo Thiên Tiên Cung."

Sau khi Cố Dương biến mất, thanh âm uy nghiêm của Bạch Linh chí tôn vang lên, khiến cho tất cả mọi người đều giật mình.

Có thể gia nhập Đạo Thiên Tiên Cung, hiển nhiên đều không phải kẻ ngốc, bọn họ đều biết tầm quan trọng của vấn đề.

Dù sao, Đạo Thiên Tiên Cung bọn hắn đã ủng hộ Cố Dương bước lên con đường tranh Đế.

Như vậy, thực lực cùng nội tình của Cố Dương khẳng định đều cần bảo mật nghiêm ngặt, như vậy mới có thể chiếm được tiên cơ.

Đối với việc này, đại đa số mọi người đều không có dị nghị gì.

Dù sao, quan hệ giữa bọn họ cùng Cố Dương, cũng là có vinh cùng hưởng có nhục cùng nhục.

Nếu như tương lai Cố Dương xưng Đế, bọn hắn cũng sẽ đạt được lợi ích cực lớn, tu vi đạt tới hoàn cảnh khó có thể tưởng tượng.

Mà nếu Cố Dương tử trận trên tranh Đế lộ, bọn họ cũng tuyệt đối sẽ không sống tốt.

Đương nhiên, cũng có vài người không có dị nghị gì, thế nhưng trong lòng lại sinh ra tâm tư.

Mặc dù nói Đạo Thiên Tiên Cung ở trước đó vẫn luôn ở vào lập trường trung lập, rất nhiều thế lực lớn không chuyên môn cài nội ứng vào trong Đạo Thiên Tiên Cung, nhưng chung quy vẫn phải có.

Lúc này, những người này đều vô cùng lo lắng, muốn truyền những tin tức kinh thế hãi tục này ra ngoài.

Đáng tiếc, bọn họ không có biện pháp nào.

Dù sao, hiện tại Đạo Thiên Tiên Cung vẫn luôn mở ra đại trận.

Đồng thời, thập đại chí tôn, thậm chí ngay cả vị chuẩn đế truyền kỳ Mộ Dung Thiên Tuyết cũng ở đây, nếu bọn họ dám làm ra bất kỳ động tác nhỏ nào, chắc chắn sẽ rơi vào kết cục tan thành mây khói chỉ trong khoảnh khắc.

Cuối cùng, những người này cũng chỉ có thể tuyệt vọng làm như không nhìn thấy những hình ảnh này, dự định yên lặng bị hạ cấm chế.

Bên trên đỉnh Thiên Tuyết, thân ảnh Cố Dương xuất hiện ở phía trước Mộ Dung Thiên Tuyết.

Hắn nhìn giai nhân khuynh thế trước mặt, mỉm cười, mở miệng nói: "Thiên Tuyết, ta đã đánh bại thập đại đệ tử chân truyền, có lẽ cũng có thể lật xem Đế kinh."

"Đương nhiên có thể."

Đôi mắt đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết hiện lên tia sáng kỳ lạ, nhẹ nhàng gật đầu.

Dứt lời, Mộ Dung Thiên Tuyết đứng lên, chân đạp không khí, đặt tay lên vai Cố Dương.

Chỉ chớp mắt, thân ảnh Mộ Dung Thiên Tuyết và Cố Dương đều tiêu tán không thấy đâu nữa, đi tới một căn lầu các.

Mặc dù nói là lầu các, nhưng kích cỡ không gian so với Đông Hoang ở Huyền Minh đại lục cũng không kém.

Trong đó, có rất nhiều pháp môn chí tôn tỏa ra khí tức nổi

bồng bềnh giữa hư không, cực kỳ kinh người.

Nhất là khu vực trung tâm tòa lầu các, một quang đoàn như trăng sáng lơ lửng giữa không trung, tản ra khí tức cực kì khủng bố.

Mà ở xung quanh, khí tức cường đại của những pháp môn chí tôn đều lộ ra vẻ mơ hồ, dường như đang cúi đầu xưng thần.

Cố Dương, liếc mắt liền nhìn ra, đó chính là Đế kinh trân quý của Đạo Thiên Tiên Cung.

Cũng là Đạo Thiên Đế Kinh do Đạo Thiên Tiên Cung khai sơn tổ sư, Đạo Thiên Đại Đế sáng chế.

"Đó chính là Đế Kinh sao, thật là kinh người nha."

Ánh mắt Cố Dương lóe lên, cảm khái nói.

"Đó là Đạo Thiên Đế Kinh, là Đế kinh do phụ thân ta sáng chế. Đáng tiếc, Đạo Thiên Đế kinh tuy tốt, bên trong Đế kinh cũng coi như rất cường đại, nhưng muốn tu luyện, độ khó cũng rất lớn, nhất định phải cực kỳ thân thiết với Thiên Đạo mới được. Bởi vậy, Đạo Thiên Tiên Cung bốn mươi tỷ năm qua, người có thể tu luyện rất ít. Đây cũng là nguyên nhân Đạo Thiên Tiên Cung ta tịch mịch nhanh như vậy."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Đạo Thiên Đế Kinh, trong mắt lóe lên thần thái phức tạp, chậm rãi mở miệng.

"Phụ thân..."

Cố Dương nhìn về phía Mộ Dung Thiên Tuyết, lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Hắn hoàn toàn không ngờ Mộ Dung Thiên Tuyết lại là con gái ruột của Đạo Thiên Đại Đế, điều này có thể hiểu được vì sao thiên

phú của Mộ Dung Thiên Tuyết lại kinh khủng như vậy.

Dù sao, trực hệ huyết mạch của Đại Đế mang đến thiên phú, không thể nghi ngờ là cực kỳ khủng bố, hơn nữa còn có thể được Đại Đế tự mình bồi dưỡng.

Đương nhiên, cũng không chỉ là nguyên nhân huyết mạch trực hệ của Đại Đế, thiên phú, ý chí và số mệnh của Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không thể khinh thường.

"Ta mới đến thượng giới, rất nhiều chuyện còn chưa biết, có thể nói cho ta biết chuyện hắc ám náo động không? Ngoài ra, ta cũng muốn tìm hiểu một chút về sự tích của Đạo Thiên Đại Đế."

Cố Dương chần chờ một chút, nhìn về phía giai nhân bên cạnh, mở miệng hỏi thăm.

"Đại Đế thọ nguyên chục tỷ năm, nhưng chục tỷ năm cũng là có điểm cuối. Bởi vậy, rất nhiều Đại Đế ở tuổi già, cam tâm tình nguyện tọa hóa rất ít. Bọn họ hoặc là lựa chọn đi tới bên ngoài đại thế giới, mong muốn đột phá, hoặc là lựa chọn tự trảm một đao, sa đọa làm Bất Hủ Hắc Ám Đại Đế, ngủ say trong tinh không cấm địa, mưu toan chờ đợi Tiên lộ mở ra, đi tới Tiên giới, chứng đạo Tiên cảnh."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết dời khỏi Đế kinh, nhìn về phía Cố Dương, đôi môi đỏ mọng khẽ mở, chậm rãi mở miệng.

"Chẳng qua, mặc dù Hắc Ám Đại Đế xưng là Bất Hủ, nhưng trên thực tế cũng không phải là thọ nguyên vô tận. Bọn họ muốn tiếp tục sống sót, thì cách mỗi mấy tỷ năm sẽ nhấc lên một hồi hắc ám động loạn, hút sinh mệnh vô tận của sinh linh, tiếp tục làm thọ mệnh của mình."

Nghe thấy lời Mộ Dung Thiên Tuyết giải thích, Cố Dương im lặng nghẹn ngào.

Hay lắm, đây đúng là thiết kế kinh điển của hồng mao lão quái.

Trong lúc nhất thời, Cố Dương liền hiểu rõ rất nhiều thứ.

"Mà phụ thân ta, Đạo Thiên Đại Đế đã chứng đạo vào bốn chục tỷ năm trước, cũng là Đại Đế thân thiết nhất với Thiên Đạo của Kiếm Vực, cũng là Đại Đế nhân hậu nhất, là một trong những Đại Đế vĩ đại nhất."

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng đúng lúc nhắc đến phụ thân của mình, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn ngập tự hào, còn có chút bi thương.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không trêu chọc gì, vẻ mặt chăm chú, lẳng lặng lắng nghe.

"Mặc dù đại lục vô ngần chúng ta ở luôn được gọi là kiếm vực, nhưng trên thực tế, kiếm vực chỉ là một vùng vũ trụ. Chỉ là nơi này hội tụ hơn bảy thành khí vận và cường giả, cho nên tu sĩ nơi này rất thích hình dung đại lục bao la này là kiếm vực, thập phần miệt thị đại lục ở ngoài tinh không vô ngần.

Trên thực tế, sinh mệnh trong tinh không vô ngần, nếu so với đại lục vô ngần thì nhiều gấp vô số lần.

Hắc Ám Đại Đế xuất thế, bình thường sẽ lựa chọn tránh khỏi Đại Lục Vô Ngần.

Bởi vì, trên đại lục vô ngần có rất nhiều thế lực mạnh mẽ, mỗi thời đại đều sẽ có Đại Đế tọa trấn, thời gian trống vắng rất ít.

Đại Đế, cộng thêm Cực Đạo Đế binh của những thế lực kia có được, hết sức khó gặm, có khả năng tiêu hao không tỉ lệ thuận với thu hoạch đạt được.

Đồng thời, Hắc Ám Đại Đế cũng từng là Đại Đế thật sự, có

quan hệ rất sâu với vô ngần đại lục, rất có thể còn lưu giữ thế lực mà bọn họ sáng tạo ra.

Đó cũng là nguyên nhân tại sao bọn họ không muốn tàn sát Đại Lục Vô Ngần, mà là muốn đồ sát sinh linh tinh không."

"Mà phụ thân ta, vừa mới chứng đạo Đại Đế chưa đầy một trăm triệu năm, chính là bạo phát hắc ám náo động trong lịch sử cũng chưa từng có, 10 vị hắc ám Đại Đế cùng xuất thế, nhấc lên vô tận gió tanh mưa máu."

Nếu là Đại Đế bình thường, gặp phải hắc ám náo động, có lẽ sẽ bởi khí phách to lớn trong lòng mà lựa chọn ra tay, ngăn lại sự hung ác của Hắc Ám Đại Đế. Nhưng đối mặt hắc ám náo loạn khủng bố như thế, bọn họ rất có thể sẽ lựa chọn tránh đi phong mang, lựa chọn không nhìn thấy.

Dù sao thì bọn họ cũng chỉ quan tâm đến đại lục vô ngần, sinh linh vô tận ở trong tinh không vô ngần, bọn họ cũng không thèm để ý làm gì.

"Trừ phi, là có Đại Đế ở trong tinh không vô ngần quật khởi, chứng đạo Đại Đế, mới có thể phấn đấu huyết chiến."

"Mà phụ thân ta vừa mới chứng đạo chưa đủ trăm triệu năm, đối mặt với hắc ám dao động khủng bố như vậy, không đành lòng để cho vô số sinh linh gặp tàn sát, cũng lựa chọn xuất chiến, thảo phạt thập đại Hắc Ám Đại Đế."

Nói đến đây, trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết nổi lên nước mắt, còn có kiêu ngạo vượt qua lẽ thường.

Cố Dương nghe Mộ Dung Thiên Tuyết kể lại, trong lòng cũng rất kính nể.

Đạo Thiên Đại Đế vừa mới xưng đế chưa đủ trăm triệu năm, còn có vô số thọ nguyên, lại lựa chọn vì sinh linh tinh không vô

ngần chính diện thảo phạt mười vị Hắc Ám Đại Đế, khí phách bậc này đúng là kinh người.

"Kết quả thì sao?"

Cố Dương nhẹ giọng dò hỏi.

"Phụ thân ta lấy lực lượng một mình, đánh gục ba vị Hắc Ám Đại Đế, bức bách Hắc Ám Đại Đế còn lại bất đắc dĩ lâm vào ngủ say lần nữa, cứu vớt vô tận sinh linh. Chỉ là, phụ thân ta cũng chết trận trong tinh không, hài cốt không còn, chỉ để lại một Cực Đạo Đế binh tổn hại trở về Đạo Thiên Tiên Cung."

"Bởi vậy, Đạo Thiên Tiên Cung vừa mới quật khởi, còn chưa triệt để tiêu hóa nội tình Đại Đế, cứ như vậy đi xuống dốc. Mà ta, cũng là được phụ thân dặn dò trước khi đi, bị bụi phủ lên."

Nói xong, vẻ mặt Mộ Dung Thiên Tuyết càng tự hào, ánh mắt cũng càng động lòng người.

Nói đến cuối cùng, trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết có cô đơn, có cảm xúc khó có thể diễn tả bằng lời.

"Đạo Thiên Đại Đế thật sự là một đời hào kiệt."

Cố Dương sợ hãi than ra tiếng.

Khí phách mạnh mẽ bậc này, không thẹn với danh hiệu Đại Đế.

"Phụ thân ta, còn dặn ta một câu."

Lúc này, Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn về phía Cố Dương, mở miệng lần nữa.

"Nói cái gì?"

Cố Dương hiếu kỳ.

"Hắn nói, ở tương lai, Hắc Ám sẽ hoàn toàn quét qua ba ngàn đại giới, sự tồn tại của ta có thể phụ trợ một sinh linh trong tương lai vô tận cứu vớt ba ngàn đại giới. Đây cũng là nguyên nhân hắn đem ta phủ bụi. Hắn không hy vọng ta xưng Đế, mà là ở thời cơ thích hợp thức tỉnh, hộ giá hộ tống cho người nào đó."

Đôi mắt đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn chăm chú Cố Dương, ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

"Vốn dĩ, ta cũng không xác định được cái gì là thời cơ thích hợp. Chỉ là, đến thời khắc nguy hiểm đến mức Đạo Thiên Tiên Cung bị truyền thừa đoạn tuyệt, ta lựa chọn xuất thế, cứu vớt Đạo Thiên Tiên Cung. Đạo Thiên Tiên Cung là thế lực do phụ thân ta sáng lập, ta không cho phép nó hủy diệt như vậy, cũng không cho phép truyền thừa của phụ thân ta bị tiểu tặc khác đánh cắp."

"Chỉ là, ta dù thế nào cũng không nghĩ tới, lần đó thức tỉnh, ta lại là thời cơ tốt nhất. Nếu như chậm một chút, chỉ sợ, thực lực của ta không đủ để trở thành người hộ đạo của ngươi."

"Mấy thứ Duyên phận, Vận Mệnh này quả thật khó mà đong đếm."

Nói xong lời cuối cùng, thần sắc Mộ Dung Thiên Tuyết vô cùng phức tạp.

Cố Dương á khẩu không trả lời được.

Nếu như lời dặn dò của Đạo Thiên Đại Đế là thật, vậy người mà ông ta dặn dò, có phải là hắn không nhỉ.

Hắn, chẳng qua là đột nhiên quật khởi thôi.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không giải thích gì.

Loại chuyện này, chỉ có thể nói là càng giải thích càng loạn.

"Vốn, ta cũng không xác định có phải ngươi hay không, dù sao biểu hiện của ngươi ở bên ngoài Đạo Thiên Tiên Cung, tuy rằng thập phần kinh diễm, nhưng vẫn có người có thể cùng ngươi sánh vai. Thẳng đến biểu hiện kinh người vừa rồi của ngươi, ta mới xác định, người phụ thân dặn dò trong tương lai kia tuyệt đối là ngươi."

Mộ Dung Thiên Tuyết ngưng mắt nhìn Cố Dương, ánh mắt lập loè, chậm rãi mở miệng.

Giọng điệu của nàng, hiếm thấy nhu hòa hơn rất nhiều, không còn vẻ lạnh lùng lúc trước.

"Ngươi nói cái gì thì là cái đó đi. Loại cứu vớt thương sinh này, phải xem thực lực. Nếu có đủ thực lực ta tự nhiên sẽ làm. Nếu như không đủ thực lực, ta sẽ chỉ bảo toàn bản thân, còn nữa, cả ước định bảo toàn Đạo Thiên Tiên Cung nữa."

Cố Dương thở dài một hơi.

"Ừm, như vậy là đủ rồi. Ta cũng không nghĩ tới để ngươi đi cứu vớt thương sinh. Ta không có khí phách lớn như phụ thân ta, ta cũng ích kỷ. Thứ ta để ý nhất là Đạo Thiên Tiên Cung, tiếp theo mới là thương sinh."

Mộ Dung Thiên Tuyết trầm mặc một chút, lập tức nói khẽ. Giọng nói lại lần nữa trở nên lạnh lùng.

"Như vậy, ngươi liền ở đây tìm hiểu Chí Tôn pháp và Đế kinh đi."

Sau đó Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không có ý tiếp tục nói chuyện phiếm với Cố Dương, thân hình như bông tuyết phiêu tán, tiêu tán không thấy.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không để ý, mà là ngóng nhìn rất nhiều Chí Tôn pháp cùng với quyển Đế kinh kia trên bầu

trời, khóe miệng hơi nhếch lên, cực kỳ chờ mong.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương đã đọc xong toàn bộ công pháp Chí Tôn, thậm chí ngay cả Đạo Thiên Đế Kinh kia, cũng không có cự tuyệt Cố Dương, tùy ý để hắn lật xem.

Cố Dương trong lòng không khỏi cảm thán Đế kinh mênh mông.

Đây là công pháp trân quý ngưng tụ cảm ngộ của Đại Đế đối với Đạo, là cảm ngộ của mỗi Đại Đế đối với con đường bản thân đi.

Cho dù chỉ là đem nó đọc qua, cũng có thể nhận thấy được nội tình đáng sợ của nó!

So với Chí Tôn pháp, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần.

"Như vậy kế tiếp... Là có thể bắt đầu thử sửa chữa."

Ánh mắt Cố Dương lóe lên quang mang, hắn không do dự hít sâu một hơi.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi phương pháp luyện thể, thời gian là... Một tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Trong đầu Cố Dương có thêm rất nhiều ký ức.

Đó là ký ức sau khi hắn mượn rất nhiều Chí Tôn pháp và Đế kinh để cải tiến phương pháp luyện thể.

Trong thời gian dài tỉ năm ở trên dòng sông thời gian.

Cảm ngộ của mình đối với công pháp luyện thể càng thêm

khắc sâu.

Kết hợp với lý giải do Đế Kinh đưa đến, sáng tạo ra chí tôn pháp cực phẩm - Long Tượng Trấn Ngục Quyết!

Tuy rằng nói chưa đạt tới cấp độ Đế kinh, nhưng Đế kinh là mênh mông cỡ nào, là một vị Đại Đế tốn vô số thời gian và trải nghiệm, sau khi trở thành Đại Đế mới có thể sản xuất ra.

Một tỷ năm thời gian, ở trong mắt Đại Đế, cũng không tính là gì.

Dù sao, ngay cả Chí Tôn cũng có thể sống một tỷ năm. Thời gian một tỷ năm, một ít Chí Tôn cũng chỉ có thể sáng tạo ra Chí Tôn Trung Hạ phẩm Pháp mà thôi.

Cố Dương, ở Vương cảnh liền sáng tạo ra cực phẩm chí tôn pháp, còn là luyện thể pháp, không thể nghi ngờ đã là chuyện thập phần dọa người.

Mà trải qua một tỷ năm sửa đổi, Long Tượng Trấn Ngục Kình đạt tới cấp độ cực phẩm chí tôn pháp, mặc dù vẫn là cấp độ tiểu viên mãn như cũ, nhưng tăng lên cũng cực kỳ khoa trương!

Sức mạnh của y bây giờ đã từ sức mạnh mười vạn Thần Long ban đầu thăng cấp thẳng đến trăm vạn Thần Long chi lực!

Lực lượng cơ sở trực tiếp tăng gấp mười lần!

Giờ phút này hắn ta chỉ cảm thấy khí huyết trong cơ thể mình có thể phá vỡ thiên khung.

Nếu thúc giục Long Tượng Trấn Ngục Quyết đến mức tận cùng, ngưng tụ ra một thân thể Cổ Thần Trấn Ngục, sức mạnh bản thân còn có thể tăng gấp trăm lần!

Cũng chính là...

Một tỷ con Thần Long chi lực!

Lực lượng kia nếu toàn lực bộc phát ra một quyền, chỉ sợ chí tôn pháp cũng không cần sử dụng, có thể dễ dàng đánh nổ rất nhiều cường giả Thần Cảnh đỉnh phong tầm thường.

"Đây chính là chỗ kinh khủng của cực phẩm chí tôn chi pháp sao?"

Phát giác được điểm này.

Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Cảm khái chênh lệch giữa Chí Tôn pháp và Chí Tôn pháp cũng là rất lớn.

Chỉ riêng công pháp Luyện Thể cũng đã tăng lên đáng sợ đến vậy rồi.

Vậy những thứ khác thì sao?

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

"Tu sửa tất cả công pháp, thời gian là một tỷ năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, tinh thần Cố Dương liền tập trung cao độ.

Lặng lẽ chờ đợi.

Chỉ một thoáng, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương cũng không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Xuy xuy!

Lúc cảm ngộ, Cố Dương càng có thể từ trong trí nhớ chi hải

đáng sợ kia cảm nhận được kiếm cương chi lực vô cùng bén nhọn mà đáng sợ!

Kiếm cương kia hiển nhiên là cường hãn đến cực hạn!

Cố Dương nhắm nghiền hai mắt, toàn tâm toàn ý lao vào cảm ngộ trong đó!

Cũng không lâu lắm, Cố Dương thình lình mở mắt.

Trong ánh mắt còn có một đạo kiếm khí đáng sợ dường như có thể chém giết tất cả vạn vật nổi lên!

"Hô..."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Tâm tình cũng là không khỏi cảm thấy rung động vô cùng.

Trải qua một tỷ năm sửa đổi.

Yên Diệt Kiếm Quyết hắn tu luyện cũng đã được cải tiến!

Giống như công pháp luyện thể, trực tiếp thăng lên tới pháp môn chí tôn cực phẩm.

Giờ phút này Yên Diệt Kiếm Cương trong người Cố Dương... cũng đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi chậm rãi vươn tay ra.

Ngay sau đó.

Một đạo Yên Diệt Kiếm Cương phiên bản cực kỳ khủng bố chính là lơ lửng ở đầu ngón tay hắn, xoay tròn ở phía trên.

Mà trên đó phát ra khí tức đáng sợ.

Càng làm cho Cố Dương cũng nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

"Chỉ tùy ý chọn một đạo như vậy, e rằng đã có thể nhẹ nhàng xóa bỏ Thần Cảnh bình thường."

Cố Dương không khỏi cảm thán ra tiếng.

Một đạo Yên Diệt Kiếm Cương có thể dễ dàng xóa bỏ Thần cảnh.

Nếu như Yên Diệt Kiếm Cương trong cơ thể bộc phát toàn bộ sẽ đáng sợ cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cảm khái không thôi, trong ánh mắt tràn đầy cảm thán.

Công pháp Chí Tôn cấp cùng công pháp luyện thể chính là mang đến cho Cố Dương sự tăng lên khủng bố như thế.

Vậy những loại Chí Tôn pháp loại sát phạt khác thì sao chứ.

Trong ánh mắt Cố Dương không khỏi hiện ra một tia chờ mong.

Chương 863 - Pháp tắc viên mãn

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ nữa.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

Lần thứ hai sửa đổi.

Ầm ầm ầm!

Ký ức hải mênh mông dũng mãnh tràn vào trong đầu Cố Dương, một khắc kia ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước lật xem hấp thu ký ức kinh khủng sửa chữa trong 1 tỷ năm này!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Thu hoạch lần này của hắn không thể nói là không lớn.

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Long Tượng Vô Không quyền!

Cũng là tăng lên tới cực phẩm Chí Tôn pháp.

Đồng thời, Cố Dương lĩnh ngộ lực chi pháp tắc, cũng từ bốn thành nguyên bản, trực tiếp tăng lên tới cấp độ tiểu viên mãn, không thể nói không lớn.

Dù sao, lĩnh ngộ pháp tắc là ngàn khó vạn khó, một lần tăng lên tới cấp độ Tiểu Viên Mãn, đủ để chấn kinh vô số người.

Đồng thời, Cố Dương ở trên kiếm pháp tăng lên càng thêm khoa trương!

Đầu tiên chính là thức thứ nhất Tuyệt Tiên!

Tuyệt Tiên Nhất Kiếm, đã mơ hồ vượt qua cực phẩm Chí Tôn Pháp.

Sự kinh khủng của một kiếm này vượt xa so với lúc trước!

Mặc dù phương thức thi triển không thay đổi, nhưng kiếm chiêu siêu việt Chí Tôn pháp cực phẩm đủ để chấn động vô số người. Dù sao, đây cũng đã hướng về phương hướng Đế kinh mà lần mò.

"Chiêu kiếm này không biết có thể uy hiếp tới Chuẩn Chí Tôn hay không."

Cố Dương không khỏi than thở trong lòng.

Quả nhiên, quan sát Đế Kinh mang lại lợi ích quá lớn cho mình.

Đồng dạng như vậy.

Một kiếm khác Tru Tiên, cũng là trong lúc tu sửa một tỷ năm này triệt để tăng lên, đồng dạng tăng lên vượt qua trình độ Chí Tôn pháp.

Còn sự khủng bố của Tru Tiên Nhất Kiếm, còn trên cả Tuyệt Tiên!

Dù sao một kiếm này, chính là một kiếm nhìn thẳng Vận Mệnh!

Cũng chính bởi vì năng lượng Vận Mệnh.

Cho dù là Chuẩn Chí Tôn, nếu bị một kiếm này của hắn chém ra chỉ sợ không chết cũng phải trọng thương.

Dù sao, một kiếm nhìn thẳng Vận Mệnh kia cho dù là chuẩn Chí Tôn cũng sẽ cảm thấy da đầu tê dại.

Nên biết, chuẩn Chí Tôn cũng không có chuyện Chuẩn Chí Tôn tầm thường. Dù sao, có thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Chí Tôn thì đều là thiên kiêu trong hàng ngũ thiên kiêu, đây cũng không phải dựa vào thời gian mài giũa ra được tu vi.

Đồng thời, trải qua lần sửa đổi này, rất nhiều pháp tắc về Yên Diệt Pháp Tắc, Vận Mệnh Pháp Tắc của hắn, cũng đều là toàn bộ tăng lên tới Tiểu Viên Mãn, cách đại viên mãn chỉ có một bước.

Đương nhiên, bởi vì Cố Dương quan sát rất nhiều Chí Tôn pháp, các lĩnh vực hàm súc, bởi vậy, Cố Dương càng lĩnh ngộ ra hơn trăm loại pháp tắc mới. Mặc dù nói, những pháp tắc này chỉ là thuận tiện lĩnh ngộ, nhưng cũng đạt đến bốn thành trở lên, có thể nói là chuyện hết sức kinh người.

"Luôn cảm giác, tiếp tục như vậy, chỉ sợ ta phải lĩnh ngộ ba ngàn pháp tắc nha." Cố Dương nhịn không được lộ ra nụ cười, nói nhỏ.

Vương cảnh nắm giữ pháp tắc tiểu viên mãn, là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

Chớ nói chi, lực lượng pháp tắc trước mắt hắn nắm trong tay, đã hơn một trăm chủng loại, đây vẫn chỉ là bắt đầu, theo hắn tiếp xúc các loại Chí Tôn pháp cùng Đế Kinh, chỉ sợ, khống chế pháp tắc sẽ chỉ càng ngày càng nhiều.

Đến lúc đó, nếu thành tựu Đại Đế, đó chính là Đại Đế ba ngàn đạo văn, chỉ cần lộ ra thôi cũng đã khiến cho rất nhiều người cảm thấy da đầu tê dại rồi.

"Nhiều lực lượng pháp tắc như vậy... Nếu để Thiên Tuyết nhìn thấy, phỏng chừng nàng sẽ kinh ngạc đến mức há hốc mồm. Không biết lúc đó có thể duy trì được bộ dáng lạnh lùng đó hay không nữa."

Cố Dương lại nghĩ tới Mộ Dung Thiên Tuyết, không nhịn được cười rộ lên.

Đối với Mộ Dung Thiên Tuyết, Cố Dương có ý tưởng.

Dù sao thì loại nữ nhân như Mộ Dung Thiên Tuyết dễ khiến nam nhân sinh ra dục vọng chinh phục.

Hắn cũng là nam nhân bình thường, tất nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

"Tiếp theo, thuận tiện đem trận pháp luyện đan sửa đổi đi."

Cố Dương dừng một chút.

Ngược lại cũng không vội xuất quan.

Cho nên, hắn nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi luyện đan, luyện khí, trận pháp, thời gian là một tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Chờ sau khi Cố Dương hấp thu xong, hắn liền dự định xuất quan.

Chỉ là, Cố Dương đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Hắn đột phá đến Vương cảnh cũng một đoạn thời gian, hiện tại nội tình cũng đầy đủ.

Có vẻ như có thể trực tiếp thay đổi pháp tắc.

Sau đó, có thể dựa vào đó đột phá đến Hoàng cảnh.

Cố Dương suy tư một chút, cảm thấy cũng đã đến lúc.

Lúc này, hắn lựa chọn trực tiếp sửa chữa các loại pháp tắc.

Cuối cùng, Vận Mệnh, Yên Diệt, Thời Gian, Không Gian, rất nhiều pháp tắc, tất cả đều thành công lĩnh ngộ được cấp độ Đại viên mãn.

Về phần những pháp tắc lộn xộn xộn kia, tất cả đều tăng lên đến bảy thành trở lên.

"Pháp tắc cấp đại viên mãn, không biết đã làm kẹt chết bao nhiêu Chí Tôn, thậm chí là Chuẩn Đế, không ngờ Vương Cảnh ta đây đã lĩnh ngộ rồi. Nếu chuyện này truyền ra ngoài, e rằng ngay cả Chuẩn Đế cũng phải bị hù chết."

Cố Dương mở hai mắt ra, trong mắt hiện lên tinh mang, nói nhỏ một tiếng.

Lập tức, tâm niệm Cố Dương vừa động, vận dụng lực lượng Không Gian Pháp Tắc, trực tiếp rời khỏi lầu các này.

Trên đỉnh Thiên Tuyết, Mộ Dung Thiên Tuyết đang ngồi xếp bằng trong sân, trên xích đu, cúi đầu, hai mắt mê ly, không biết suy nghĩ chút gì.

Bỗng nhiên, nàng phảng phất cảm ứng được cái gì, ngẩng đầu lên, lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Ba động Không Gian Pháp Tắc... Ngươi ngay cả Không Gian Pháp Tắc cũng lĩnh ngộ được rồi sao?"

Mộ Dung Thiên Tuyết cảm thán một tiếng.

"Không đúng, trong một kiếm kia của ngươi, vốn cũng không chỉ là ẩn chứa Vận Mệnh chi ý, thời không cũng có. Có lẽ, ngươi lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc là chuyện rất bình thường. Thậm chí ngay cả Thời Gian, Hủy Diệt các loại pháp tắc đều lĩnh ngộ đi."

"Ngươi đang hồi tưởng lại chuyện cũ ư? Đây là nơi Đạo Thiên Đại Đế chơi đùa với ngươi đúng không?"

Cố Dương từ chối cho ý kiến nở nụ cười, sau đó đi tới phía sau Mộ Dung Thiên Tuyết, không có sự đồng ý của Mộ Dung Thiên Tuyết, bắt đầu giúp nàng đong đưa xích đu.

Cặp mắt đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết lóe lên, nhẹ nhàng gật đầu.

"Đừng cứ mãi đắm chìm trong quá khứ. Thỉnh thoảng ngươi cũng phải làm chút ít chuyện vui vẻ."

Cố Dương khẽ lắc đầu, khuyên giải an ủi nói.

"Chuyện vui vẻ? Đối với loại người như ta và ngươi, ngoại trừ sau khi tu luyện thành công, còn có thể có chuyện gì vui vẻ."

Mộ Dung Thiên Tuyết thở dài một tiếng.

"Ngươi không muốn tìm đạo lữ sao?"

Cố Dương mở miệng nói.

Mộ Dung Thiên Tuyết dừng lại, không trả lời vấn đề này.

"Được rồi, đổi câu hỏi khác đi. Ta bế quan bao lâu rồi?"

Cố Dương mở miệng hỏi.

"Một năm."

Mộ Dung Thiên Tuyết hơi nghiêng đầu, nhìn chăm chú Cố Dương, chậm rãi mở miệng.

"Một năm sao, thời gian ngược lại rất dài."

Cố Dương khẽ lắc đầu, có chút bất đắc dĩ.

Hiện tại, theo sự tăng trưởng của thời gian, mỗi lần sửa chữa thời gian cần thiết cũng càng ngày càng dài.

Có điều đây cũng là chuyện không còn cách nào khác.

Đương nhiên, so với việc một chút thời gian trôi đi, thu hoạch của hắn tuyệt đối là để cho vô số người ước ao.

"Ta sắp đột phá đến Hoàng Cảnh."

Cố Dương ánh mắt lấp lóe, mở miệng nói.

"Ừm, ngươi cũng nên đột phá đến Hoàng cảnh rồi. Ta đã chuẩn bị cho ngươi Long Hoàng Kim Đan, ngươi ăn vào có thể trực tiếp đột phá."

Mộ Dung Thiên Tuyết gật đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

Đối với thiếu niên Đại Đế như Cố Dương mà nói, bọn họ đột phá cảnh giới là chuyện rất dễ dàng.

Đương nhiên đó là dưới tình huống bọn họ không quan tâm nền tảng căn cơ.

Nếu như mỗi cảnh giới đều đạt đến cực hạn, sau đó lại lựa

chọn đột phá, vậy độ khó đột phá sẽ lớn hơn vô số lần so với tu sĩ bình thường đột phá.

Dù sao, vạn sự đều là tương sinh tương khắc.

Ngươi có thể đi tới cảnh giới cực hạn, chiến lực phải vượt xa những tu sĩ cùng cảnh khác, thậm chí còn vượt qua cả đại cảnh giới mà chiến đấu.

Nhưng tài nguyên ngươi cần tiêu hao và độ khó rất lớn.

Cho nên, Cố Dương có thể ở cái nơi chim không thèm ỉa như hạ giới, đi tới cực hạn mỗi cảnh giới, còn có thể ở khoảng hai mươi tuổi tu luyện tới cực hạn Vương cảnh, ngay cả nàng cũng có chút kinh ngạc.

"Kim Đan Long Hoàng cũng là đồ tốt, ngươi lấy ở đâu ra? Tiền thơm"

Cố Dương hơi kinh ngạc, tò mò hỏi.

Nhiều Chí Tôn pháp như vậy, trong đó tự nhiên cũng có Chí Tôn tinh thông đan đạo, Cố Dương tự nhiên cũng biết được rất nhiều chuyện.

Long Hoàng kim đan là một loại đan dược cực kỳ trân quý.

Tài liệu chính để luyện chế thì phải là tinh huyết của long tộc thuần huyết, còn có cả Kim Hoàng Bảo Hoa trong truyền thuyết.

Long tộc vốn không tồn tại trong Kiếm Vực, là tộc đàn bá chủ Long giới, thực lực của bộ tộc sâu không lường được.

Mà Long tộc thuần huyết ở trong Long tộc cũng là Long chủng cực kỳ hiếm thấy, tiềm lực kinh người.

Muốn thu được tinh huyết của Long tộc thuần huyết, độ khó có thể tưởng tượng được lớn bao nhiêu.

Mà Kim Hoàng Bảo Hoa cũng là bảo dược đặc thù của một đại giới, giá trị kinh người.

Mà thông qua hai loại nguyên liệu này làm chủ dược, luyện chế ra Kim Đan Long Hoàng, hiệu quả cũng thập phần khủng bố.

Không chỉ có thể trợ giúp người hoàn mỹ đột phá đến Hoàng cảnh, càng có thể tăng căn cốt tư chất người phục dụng trên diện rộng, đối với nhân vật cấp độ thiếu niên Chí Tôn có tác dụng lớn, thậm chí đối với thiếu niên Đại Đế đều có tác dụng nhất định.

Theo đạo lý, lấy nội tình và thực lực của Đạo Thiên Tiên Cung hiện tại, hiển nhiên là không có năng lực lấy được loại đan dược này.

"Đi Long giới một chuyến, mặt dày mày dạn tìm bạn tốt mượn chút tinh huyết. Về phần Kim Hoàng Bảo Hoa, Đạo Thiên Tiên Cung vừa khéo có cất giữ. Phiền toái duy nhất chính là luyện đan sư. Luyện đan sư cấp Chí Tôn cũng hiếm thấy."

Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh nhạt lên tiếng.

Rõ ràng là chuyện rất khó khăn, nói ra trong miệng nàng, liền cho người ta một loại cảm giác rất nhẹ nhàng, rất nhỏ bé không đáng kể.

Cố Dương cũng không nói gì.

Vượt giới cũng không dễ gì với Chuẩn Đế, làm gì có đơn giản như vậy. Càng đừng nói, đi tới đại giới khác cũng dễ bị cho là kẻ xâm lược.

Tuy Mộ Dung Thiên Tuyết nói rất đơn giản, nhưng Cố Dương cũng không cho rằng chuyện này thật sự nhẹ nhàng như vậy.

Đương nhiên, Mộ Dung Thiên Tuyết lại có Long tộc thuần huyết làm bạn tốt, đúng là khiến hắn rất kinh ngạc.

Hơn nữa nhìn quan hệ này, đã đến trình độ có thể cho tinh huyết rồi.

"Mạo muội hỏi một câu. Con rồng kia là đực hay là cái."

Cố Dương dò hỏi.

"Con cái, không được có ý đồ gì với cô ta."

Mộ Dung Thiên Tuyết liếc mắt nhìn Cố Dương, hừ lạnh nói.

"Luôn cảm giác ngươi sinh ra một ít hiểu lầm vi diệu đối với ta."

Cố Dương im lặng nghẹn lời.

"Được rồi, loại chuyện đó không quan trọng. Sau này, nếu cần luyện đan, cứ trực tiếp tìm ta là được. Đối với luyện đan, ta vẫn rất có tạo nghệ đấy."

Dừng một chút, Cố Dương lại mở miệng lần nữa.

"Ngươi còn biết luyện đan?"

Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

"Có điều, chỉ là biết một chút về luyện đan, không thể nào luyện chế loại đan dược như Long Hoàng Kim Đan này."

"Không, không phải ta biết một chút mà là biết trăm triệu điểm. Mặc dù không có thực hành, nhưng chỉ cần cho ta một chút thời gian, luyện chế đan dược cấp bậc Chí Tôn cũng được."

Cố Dương phong khinh vân đạm nói.

Mộ Dung Thiên Tuyết hồ nghi nhìn Cố Dương.

"Nếu như ngươi nói thật, ta cũng không nhịn được hoài nghi

ngươi rốt cuộc có phải là lão quái vật gì chuyển thế hay không, thậm chí ta còn hoài nghi ngươi có phải là Đại Đế sống đến đời thứ hai hay không. Một người không chỉ có thể lĩnh ngộ pháp tắc ở Vương cảnh, mà còn có thể luyện chế đan dược cấp bậc Chí Tôn, thật sự là chuyện trái với lẽ thường."

Nghe thấy lời này, khuôn mặt Cố Dương co quắp một chút.

Được rồi, biểu hiện của hắn đích xác có chút biến thái, bị hoài nghi như vậy cũng là chuyện không có gì đáng trách.

"Ta cũng không phải là lão quái vật gì chuyển thế, chỉ là có trăm triệu điểm đặc thù của người trẻ tuổi mà thôi."

Cố Dương yên lặng giải thích một câu.

Ừm, hắn không phải lão quái vật chuyển thế, mà là người bật hack.

"Tìm cho ta một nơi thích hợp để đột phá đi, ta đột phá Hoàng cảnh, gây ra động tĩnh chắc chắn rất lớn."

Lập tức, Cố Dương mở miệng lần nữa, nói sang chuyện khác.

"Ừm."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ vuốt cằm, đặt tay ngọc thon dài lên vai Cố Dương, thân ảnh Mộ Dung Thiên Tuyết cùng Cố Dương đều tiêu tán.

Không gian ba động mãnh liệt, không biết qua bao lâu, Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết đi tới một cái đỉnh núi mờ mịt chim hót hoa nở.

Nơi này linh khí cực kỳ nồng đậm.

Chẳng qua, so với Linh khí nồng đậm nơi này, nơi này cho người ta cảm giác càng thêm kỳ lạ, đó là có loại đầu óc thông suốt,

toàn thân thư sướng.

"Khí tức của Thiên Đạo."

Cố Dương ánh mắt lập loè, kinh ngạc lên tiếng.

"Nơi này là bí địa dễ cảm ngộ Thiên Đạo nhất của Kiếm Vực, cũng là nơi phụ thân ta chứng đạo thành Đế. Ở nơi này, không ai có thể quấy rầy ngươi độ kiếp. Cho dù là Đại Đế cũng không cách nào phát hiện nơi này."

Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh nhạt lên tiếng.

"Sau này, ngươi cần độ kiếp, nếu không phải tình huống đặc thù thì cũng nên độ kiếp ở ngay tại đây đi."

Trong khi nói chuyện, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho Cố Dương.

"Thật là một nơi tốt."

Cố Dương tán thưởng một tiếng.

Sau đó, hắn tiếp nhận hộp ngọc, mở ra.

Chỉ một thoáng, một cỗ đan hương tràn ngập bầu trời, đúng là ngưng tụ ra hư ảnh Kim Long, thập phần kỳ lạ.

Nhìn lại trên đan dược kia, còn có hoa văn hình rồng, khiến người ta kinh ngạc.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không nhìn nhiều, trực tiếp nuốt đan dược, bắt đầu ngồi xếp bằng hấp thu dược lực.

Cũng không lâu lắm, khí tức Cố Dương bắt đầu liên tiếp dâng lên, dễ dàng phá vỡ bình cảnh, đột phá tới hoàng cảnh.

Mà cái này còn chưa kết thúc, một khắc đột phá tới hoàng

cảnh, tu vi của Cố Dương tăng lên vẫn không dừng lại, một đường tăng lên.

Mãi đến khi đột phá đến Hoàng cảnh tầng bảy mới ngừng lại.

"Đây chính là chỗ tốt khi dựa vào đại thế lực sao. Nuốt loại đan dược này, tu vi tăng lên, quả thực không khỏi quá dễ dàng. Quan trọng nhất là, loại tu vi này tăng vọt, thậm chí là không có tác dụng phụ, sẽ không tạo thành căn cơ bất ổn, ngược lại sẽ khiến căn cơ càng thêm vững chắc, căn cốt tư chất cũng sẽ tăng lên."

Cố Dương mở mắt ra, trong lòng âm thầm sợ hãi thán phục.

Nghĩ như vậy, có thể lý giải vì sao tu vi của những thiếu niên Đại Đế kia tăng lên nhanh như vậy.

Ưu thế về mặt tài nguyên thì các tu sĩ khác hoàn toàn không cách nào sánh được.

Mà tại thời điểm Cố Dương sợ hãi thán phục, bầu trời, cũng dần dần âm u xuống, tối đen đến cực hạn.

Đồng thời, kiếp vân khủng bố cũng bắt đầu hội tụ, trực tiếp bao phủ gần nửa nội vực khiến người ta tê cả da đầu.

Vô số tu sĩ đều lộ vẻ kinh hãi.

Bởi vì, mặc kệ là tu sĩ Thần Cảnh, thậm chí là Chuẩn Chí Tôn ẩn núp đều cảm nhận được cảm giác nguy hiểm trí mạng từ trong kiếp vân.

"Lần này là ai đang độ kiếp, thiên kiếp thật đáng sợ!"

"Ta cảm thấy, hẳn là thiếu niên Đại Đế của Đạo Thiên Tiên Cung đi. Chỉ có hắn mới có thể làm ra quy mô thiên kiếp như vậy."

"Chậc, ta cũng cảm thấy là hắn. Quy mô của loại thiên kiếp

này, ngay cả Chí Tôn kiếp trong truyền thuyết cũng chỉ đến thế mà thôi."

"Cũng không biết, một năm trôi qua, hắn đã đột phá đến cảnh giới nào rồi."

...

Vô số tu sĩ đều không nhịn được nghị luận sôi nổi.

"Thiếu niên Đại Đế... Cố Dương sao."

Bên trong nội vực, rất nhiều thiếu niên Chí Tôn cũng lộ vẻ kính nể, không biết đang suy nghĩ chuyện gì.

"Cố Dương, nhân vật như vậy, mới xứng với Bổn cung."

Trong Thiên Ma Cung, một thiếu nữ dáng người mềm mại tinh xảo ngửa mặt trông lên bầu trời, lộ ra nụ cười dã tính, trong mắt xuất hiện tràn đầy dục vọng chinh phục.

Giờ phút này Mộ Dung Thiên Tuyết cũng đang nhìn lên thiên kiếp, ánh mắt lóe lên, khẽ lắc đầu, đứng ở trung tâm nơi thiên kiếp hội tụ, nàng càng cảm nhận được sự khủng bố của thiên kiếp lần này.

Chỉ sợ đã vượt qua quy mô Cửu Cửu Thiên Kiếp thông thường rồi.

Chẳng qua, đối với việc Cố Dương có thể dẫn tới loại thiên kiếp này, nàng cũng không ngạc nhiên chút nào.

Dù sao, Cố Dương thật sự là quá biến thái.

Lập tức, thân hình Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ động, liền biến mất không thấy đâu nữa, ẩn nấp trong hư không phương xa, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Là Chuẩn Đế, nếu nàng bị thiên kiếp phát hiện ra khí tức, tuyệt đối sẽ không quá dễ chịu.

Đồng thời, cũng sẽ liên lụy đến Cố Dương.

"Thiên kiếp, đây thật đúng là quen biết đã lâu rồi."

Cố Dương Diêu xa xa nhìn thiên kiếp, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Người khác sợ hãi thiên kiếp, sợ mình bị thiên kiếp đánh tan thành tro bụi.

Nhưng hắn lại khác, hắn rất mong chờ thiên kiếp xuất hiện, với lại hy vọng thiên kiếp càng mạnh thì càng tốt.

Bởi vì, mỗi lần vượt qua thiên kiếp, hắn đều có thể thu được lợi ích rất lớn, sau khi trải qua sự tẩy lễ của thiên kiếp, bất kể là căn cốt tư chất, hay là ngộ tính, đều sẽ có tăng lên, đối với 'Đạo' cũng sẽ càng thêm thân thiện.

Dường như là nghe được lời nói của Cố Dương, kiếp khí chấn động, hội tụ càng lúc càng nhanh, thiên kiếp kinh khủng ngưng tụ thành, ngưng tụ ra kiếp vân màu đỏ thẫm, trong Đạo Thiên Sơn Mạch, từng thân ảnh do thiên kiếp hóa thành xuất hiện trên không trung.

Khi Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn thấy những bóng dáng do thiên kiếp hóa thành này xuất hiện trên bầu trời, con ngươi của nàng đều không nhịn được đột nhiên co rụt lại, lộ ra vẻ kinh ngạc và ngưng trọng.

Đây, chính là... Vạn cổ độc nhất vô nhị... Vạn Long Kiếp trong truyền thuyết!

"Vì sao nhân loại độ kiếp lại xuất hiện Vạn Long kiếp?"

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn chằm chằm vào Vạn Long Kiếp trên bầu trời, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Vạn Long Kiếp, bình thường đều là kiếp nạn mà Long tộc thuần huyết thiên phú yêu dị, vạn cổ vô nhất mới có thể độ.

Loại thiên kiếp này đối với Long tộc mà nói chỉ là một khảo nghiệm, cũng là một kỳ ngộ, nếu vượt qua được, vậy huyết mạch kia đều sẽ phát sinh lột xác, cường độ thân thể cũng sẽ tăng vọt.

Nhưng mà, Vạn Long Kiếp, mặc dù đặt ở trên người Long tộc thuần huyết, cũng vô cùng hiếm thấy, ít nhất thì hảo hữu thiên phú kinh người của nàng cũng chưa vượt qua được Vạn Long Kiếp.

Loại thiên kiếp này xuất hiện trên người Cố Dương, là chuyện nàng hoàn toàn không thể lý giải.

"Chẳng lẽ nguyên nhân là do Long Hoàng Kim Đan? Sau khi Long Hoàng nuốt Kim Đan, đích xác có chút hi vọng để người phục dụng có được cơ hội đạt được huyết mạch thuần huyết của Long tộc, nhưng loại huyết mạch mỏng manh này, nhiều lắm là có thể gia tăng một ít lực lượng cho người ta, long uy và độ thân hòa đối với Long tộc, không thể đạt tới trình độ này mới đúng."

Mộ Dung Thiên Tuyết quét mắt nhìn Cố Dương, sắc mặt thay đổi liên tục, có rung động, có khiếp sợ.

Không thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này, hiển nhiên Cố Dương không biết tâm tư của Mộ Dung Thiên Tuyết.

Nếu biết, hắn nhất định sẽ không nói.

Bởi vì, lúc hắn nuốt Long Hoàng Kim Đan, đã nhận ra lực lượng huyết mạch, bởi vậy, hắn vận dụng hệ thống, sửa chữa thời

gian.

Một tỷ năm trôi qua, mượn nhờ các loại pháp tắc để lý giải, giúp hắn cô đọng huyết mạch, chuyển hóa huyết mạch của mình thành huyết mạch đặc thù.

Đó không phải nói là đã biến thành Long tộc thuần huyết rồi.

Chủng tộc của hắn vẫn là nhân loại như cũ. Chỉ là, hắn thông qua thủ đoạn của chính mình, thành công ngưng luyện ra huyết mạch đặc thù của mình.

Huyết mạch Kim Long.

Sau khi sử dụng, hắn có thể mượn lực lượng huyết mạch thuần huyết của Kim Long, hóa thành hình thái Long Nhân. Loại hình thái này mang đến biên độ tăng trưởng, chính là vượt lên trên Chí Tôn thể.

Mặc dù nói, trình độ không thế so bằng Đế Mạch, nhưng đối với thực lực của hắn, tăng lên cũng không nhỏ.

Dù sao, Cố Dương rất rõ ràng, ưu thế của hắn chính là dựa vào thời gian tích lũy, lĩnh ngộ đối với các loại pháp tắc, đã tự nghĩ ra Chí Tôn pháp cường đại.

Nhưng nhược điểm của mình thì hắn ta rất rõ ràng.

Căn cốt tư chất của hắn mặc dù tăng lên nhiều lần, nhưng chênh lệch rất lớn với những thiếu niên Đại Đế ngậm chìa khóa vàng thật sự kia, nhất là những yêu nghiệt trời sinh Đế Mạch thậm chí Tiên Đồng.

Mỗi lần hắn có thể vượt đại cảnh giới nghiền ép thiên kiêu khác, đều là người dựa vào công pháp cùng với phương diện pháp tắc.

Trong tương lai, phần dẫn trước về pháp tắc của hắn chắc chắn vẫn sẽ tồn tại, nhưng ưu thế về phương diện công pháp, chỉ sợ cũng không quá lớn.

Dù sao, những yêu nghiệt trời sinh Đế Mạch thậm chí là Tiên Đồng kia, sau lưng cũng là dựa vào thế lực lớn, thậm chí có thể học tập Đế Kinh.

Mặc dù là học người khác, sử dụng thủ đoạn của người khác, đối với con đường đi ra tương lai của mình có lẽ sẽ có một chút ảnh hưởng, nhưng khẳng định hắn có thể triệt tiêu ưu thế của công pháp.

Ưu thế của hắn, trước mặt thiên kiêu càng cường đại, hắn là dần dần thu nhỏ lại.

Mặc dù nói, Cố Dương như trước tự tin dựa vào pháp tắc cùng rất nhiều thủ đoạn nghiền ép người khác, nhưng hắn cũng sẽ không khinh thị người khác.

Bởi vậy, tận khả năng tăng thêm át chủ bài và thực lực của mình là cần thiết.

Lần này, cô đọng huyết mạch, là một lần thử nghiệm của Cố Dương, dứt khoát thành công.

Điều này làm cho trong lòng hắn sinh ra một suy nghĩ càng lớn mật hơn.

Nếu hắn đã có thể tự nghĩ ra một thể chất đặc thù thông qua việc cô đọng tinh huyết của Long tộc, như vậy có phải cũng có thể thông qua thể chất đặc thù của người khác để sáng tạo ra thứ mạnh mẽ hơn hay không.

Về phần nói, đi con đường Thôn Phệ Đại Đạo của một vị Ngoan Nhân Nữ Đế nào đó, hắn cũng không phải là chưa từng nghĩ tới.

Nhưng Cố Dương có rất nhiều lựa chọn, trước khi xuất hiện tình huống không còn chút sức lực nào, hắn không muốn đi trên con đường cả thế gian đều là địch.

Không phải không dám, mà là không cần thiết.

Dù sao hệ thống của hắn trâu bò như vậy, hắn có quá nhiều lựa chọn.

Trong khi Cố Dương dâng trào suy nghĩ, Mộ Dung Thiên Tuyết kinh nghi bất định, phản ứng của Vạn Long Kiếp càng lớn hơn.

Trên bầu trời, từng đạo hư ảnh xuất hiện càng lúc càng nhiều.

Những hư ảnh này, tất cả đều là Long tộc đầu sinh song giác.

Vạn Long Kiếp, tên như ý nghĩa, sẽ xuất hiện rất nhiều hư ảnh thiên kiêu khắc ấn thiên đạo, khảo nghiệm người độ kiếp.

Những hư ảnh này, tất cả đều là Chí Tôn, Chuẩn Đế của Long tộc, thậm chí là Đại Đế, chỉ có đến cấp bậc Chí Tôn, mới miễn cưỡng có tư cách để cho Thiên Đạo nhớ kỹ, những hư ảnh này, cũng không phải là tu vi đỉnh cao của bọn hắn, mà là cùng một tu vi với Độ Kiếp giả, cũng chính là tu vi Hoàng Cảnh thất trọng.

Đồng thời, có thể phát huy ra tám phần thực lực của bọn họ tại cảnh giới này.

Đối với tu sĩ bình thường, loại thiên kiếp này tuyệt đối là kiếp nạn khiến người khác tê dại.

Dù sao, đối mặt hàng ngàn hàng vạn Chí Tôn, Chuẩn Đế, thậm chí là Đại Đế, cho dù chỉ là thời kỳ còn trẻ, tu vi giống nhau, cũng tuyệt đối là một việc làm người ta tuyệt vọng.

Chỉ sợ những hư ảnh này chỉ có thể phát huy ra tám phần mười thực lực, cũng là đại khủng bố khó có thể tưởng tượng.

"Vạn Long Kiếp, đối với những người khác mà nói, không thể nghi ngờ là đại kiếp nạn khó có thể tưởng tượng, cho dù là nàng, cũng sẽ bạo nổ văng tục đi. Đáng tiếc, nếu người độ kiếp là Cố Dương, như vậy..."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn lên bầu trời, nhìn hư ảnh của các cường giả trẻ tuổi trên bầu trời, khẽ lắc đầu.

Nếu như tu vi hiện tại của Cố Dương là Thần Cảnh, đối mặt với nhiều hư ảnh cường giả Thần Cảnh như vậy, chỉ sợ cũng sẽ thập phần phiền toái, thậm chí là rất có áp lực.

Đáng tiếc, tu vi hiện tại của Cố Dương mới đạt tới cảnh giới Hoàng cảnh thất trọng...

Tu vi Hoàng cảnh tầng bảy, lĩnh ngộ nhiều pháp tắc kinh khủng như vậy, còn có kiếm chiêu kinh khủng kia.

Mộ Dung Thiên Tuyết khó có thể tưởng tượng, rốt cuộc là ai có thể đánh một trận với Cố Dương.

Cho dù là những người đã chứng đạo Đại Đế trong lịch sử Long tộc, lúc còn ở Hoàng cảnh cũng không cách nào đánh một trận với Cố Dương.

Sự thật chứng minh suy đoán của Mộ Dung Thiên Tuyết là đúng.

Đối mặt với thiên kiếp kinh khủng như thế, Cố Dương chỉ lộ ra vẻ mặt chờ mong.

Hắn còn tưởng rằng thiên kiếp lần này mạnh bao nhiêu, kết quả lại yếu như vậy, cường độ trong mắt hắn chẳng khác nào Cửu Cửu thiên kiếp của Vương cảnh cực hạn lần trước.

Mặc dù nói, hư ảnh phía trên thoạt nhìn không kém, nhưng so với hắn, liền có vẻ yếu đuối.

Bởi vậy, Cố Dương cũng không tiếp tục lãng phí thời gian nữa, hắn trực tiếp kích động huyết mạch, hóa thành hình thái Long Nhân.

Con ngươi của hắn hóa thành đồng tử màu vàng dựng thẳng, trên đầu cũng xuất hiện sừng rồng, tay chân cũng hóa thành vuốt rồng, trên thân có một ít vảy rồng màu vàng xuất hiện...

Mà khoảnh khắc Cố Dương hoàn thành biến thân, khí tức của hắn đột nhiên tăng vọt lên một đoạn lớn.

Về phương diện tu vi, còn không quá rõ ràng, nhưng phương diện khí huyết, giống như thiên uy huy hoàng, không thể nhìn thẳng.

Khí huyết kinh khủng xông thẳng lên trời, khuấy động vòm trời, khiến cho trời đất cũng phải chấn động theo.

"Long Tượng Vô Không Quyền!"

Một giây sau, sau lưng Cố Dương xuất hiện hư ảnh Long Tượng, hắn khẽ quát một tiếng, đột nhiên vung quyền.

Một quyền kinh khủng, rung chuyển không gian, tầng tầng không gian vỡ vụn ra, có vẻ cực kỳ khủng bố.

Một quyền này xông thẳng lên trời, hủy diệt toàn bộ hư ảnh Long tộc trên bầu trời.

Cho dù là hư ảnh của Long tộc Đại Đế lúc tuổi còn trẻ, cũng không thể ngăn lại một quyền này, bị trực tiếp đánh nổ, mất mạng ngay tại chỗ.

Thậm chí ngay cả Vạn Long Kiếp kinh khủng kia cũng trực tiếp bị đánh nổ tung, tiêu tán vô hình.

Bầu trời, lại một lần nữa tươi đẹp, ánh mặt trời chiếu sáng

mặt đất.

Sau đó, Thiên Đạo chúc phúc cũng bắt đầu, Cố Dương, lại lần nữa nhận được thiên kiếp tẩy lễ, khí huyết đó vốn đã rất khủng bố, trở nên càng thêm khủng bố.

"!!!"

Thấy một màn này, Mộ Dung Thiên Tuyết mở to đôi mắt đẹp, cái miệng nhỏ nhắn cũng đã trừng lớn rồi, sững sờ nhìn Cố Dương, lần đầu tiên lộ ra phản ứng ngu ngơ đáng yêu như thế này.

Chẳng qua, điều này cũng không trách nàng, thật sự là biểu hiện của Cố Dương quá nghịch thiên.

Cái gì mà nguỵ pháp tắc cùng pháp tắc đều không dùng, chỉ dựa vào man lực thuần túy đã đánh nổ tung Vạn Long Kiếp, xóa sạch rất nhiều hư ảnh cường giả.

Đương nhiên, đây không phải điều quan trọng nhất.

Ai có thể nói cho nàng, vì sao trên người Cố Dương, có Kim Long huyết mạch nồng đậm như thế, còn là loại thuần huyết kia.

Mộ Dung Thiên Tuyết có chút mờ mịt.

"Loại cảm giác này, huyết mạch Kim Long ta ngưng luyện ra vậy mà đang lột xác?"

Cố Dương cảm thụ được huyết mạch của mình biến hóa, không khỏi lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đối với Vạn Long Kiếp, Cố Dương dĩ nhiên là không biết.

Dù sao thì đây cũng là thiên kiếp đặc biệt của Long tộc, mặc dù là trong những pháp môn Chí Tôn thì cũng không có ghi chép.

Dù sao, những ghi chép kia phần lớn là có liên quan đến tu luyện. Thiên kiếp của Long tộc đối với bọn họ cũng không có tác

dụng gì, bọn họ tự nhiên sẽ không quan tâm.

Chứ đừng nói chi, Chí Tôn bình thường, có thể cũng không có tư cách để biết.

Lúc này, Cố Dương lần nữa vận chuyển công pháp, mượn nhờ Thiên Đạo chúc phúc, bắt đầu tiếp tục cô đọng huyết mạch chi lực.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở mắt, mắt lộ ra tinh mang.

Mà khí huyết quanh người hắn kích động, kéo dài ức vạn dặm, cực điểm huyết mạch của hắn nghe rợn cả người, đã phát sinh lột xác, áp đảo phía trên một ít Kim Long thuần huyết.

Huyết mạch chi lực như vậy, đã đủ để so sánh với huyết mạch trực hệ của Đại Đế, thậm chí có thể so sánh với những thể chất đặc thù sánh với Đế Mạch trời sinh kia.

Dù sao, trình độ hi hữu của Kim Long thuần huyết, càng hiếm có hơn so với huyết mạch Đại Đế.

Xa xa, Mộ Dung Thiên Tuyết trông thấy một màn như vậy, khuôn mặt trắng nõn hơi co lại, thật sự không biết nên nói gì cho phải.

Một nhân loại chỉ nuốt một viên Kim Đan Long Hoàng, huyết mạch chi lực rõ ràng áp đảo Long tộc thuần huyết, cái này nếu truyền ra ngoài, chẳng phải là làm cho tâm tính những Long tộc kia trực tiếp nổ tung.

Đoán chừng, nếu hảo hữu kia của nàng biết được, phỏng chừng sẽ trực tiếp văng tục, sau đó tìm nàng tính sổ.

Dù sao, giống như là nàng trộm đi Kim Long huyết mạch thuần huyết.

"Ài... Truyền nhân nhà mình quá yêu nghiệt, cũng là một vấn đề nha."

Mộ Dung Thiên Tuyết thở dài một tiếng, phát ra cảm giác hâm mộ và ghen tị thay cho vô số thế lực lớn khác.

Một giây sau, thân ảnh Mộ Dung Thiên Tuyết liền xuất hiện ở bên cạnh Cố Dương, lẳng lặng nhìn hắn chăm chú, trong đôi mắt đỏ xinh đẹp nổi lên gợn sóng, dị sắc liên tục.

"Chúng ta cũng nên trở về thôi. Đại lục Tiên cổ sắp mở ra, trong đó sẽ có rất nhiều cơ duyên, có lẽ sẽ giúp cho ngươi tiến thêm một bước, có thể đặt chân vào Thánh Cảnh trong thời gian ngắn."

Mộ Dung Thiên Tuyết đưa tay đặt lên vai Cố Dương, mở miệng nói.

"Đại lục Tiên cổ? Đó là nơi nào?"

Cố Dương hơi nhíu mày, có chút kinh ngạc.

"Đại lục Tiên cổ, có lời đồn là một góc vỡ vụn của Tiên giới rơi xuống Kiếm Vực, trở thành bí cảnh phụ thuộc vào Kiếm Vực."

Mộ Dung Thiên Tuyết chậm rãi mở miệng.

"Trên thực tế thì sao?"

Cố Dương hơi nheo mắt lại, cảm thấy sự tình không đơn giản như vậy.

"Lời đồn chỉ là lời đồn, tình hình thực tế ai cũng không rõ ràng. Bởi vì lịch sử đại lục Tiên Cổ đã mất, không ai có thể nghiên cứu. Nhưng mà, ta không cho rằng nó đến từ Tiên Giới. Nơi đó mặc dù rất đặc thù, cũng có rất nhiều cơ duyên, nhưng nếu có quan hệ đến Tiên Giới trong truyền thuyết thì không nên ‘bình

thường' như vậy."

"Tình huống có khả năng nhất, chính là nó và Tiên giới có quan hệ nhất định, nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi."

Mộ Dung Thiên Tuyết thuận miệng giải thích.

"Thì ra là thế."

Cố Dương nhẹ gật đầu, cũng không bất ngờ.

"Trong đại lục Tiên Cổ có rất nhiều dân bản xứ, bọn họ tự xưng Tiên tộc, thực lực cũng rất mạnh. Chẳng qua, cường giả Kiếm Vực chúng ta cũng từng có thỏa thuận với bọn họ, thế hệ trẻ tuổi có thể chém giết lẫn nhau, nhưng cường giả lão bối cấp độ Chí Tôn tuyệt đối không thể ra tay ức hiếp tiểu bối."

"Vốn dĩ, cái bí cảnh này, cho dù là thiếu niên Chí Tôn, cũng phải Chuẩn Thần mới có tư cách tiến vào, sẽ tương đối an toàn một chút. Nhưng cảnh giới cùng thực lực của ngươi thật sự là có chút… "

Mộ Dung Thiên Tuyết lần nữa giải thích một chút. Nói xong lời cuối cùng, nàng dừng lại, ánh mắt vô cùng cổ quái.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng cười cười, biết được Mộ Dung Thiên Tuyết muốn nói gì.

Tu vi và thực lực của hắn quá không phù hợp.

Thời điểm Vương cảnh cực hạn, có thể đánh bạo nổ thiếu niên Chí Tôn Thần cảnh.

Hơn nữa thiếu niên Chí Tôn này còn thuộc về loại thiếu niên Chí Tôn đỉnh cao đó.

Thực lực bực này, quả thực có thể dùng từ thái quá để hình dung.

Hiện tại, tu vi của Cố Dương đã tăng lên tới Hoàng cảnh tầng bảy, còn có thêm huyết mạch Long tộc thuần huyết, thực lực tăng lên, chỉ sợ là khó có thể tưởng tượng.

Dù sao, đối với thiên kiêu mà nói, tăng lên một tiểu cảnh giới, thực lực tăng lên hết sức rõ ràng.

Chứ đừng nói là tu vi của loại quái vật Cố Dương này tăng lên trên diện rộng.

Thậm chí Mộ Dung Thiên Tuyết còn có chút hoài nghi, liệu Cố Dương có thể dùng tu vi Hoàng cảnh tầng bảy đánh tan Chí Tôn hay không.

Kế tiếp Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không nói thêm gì với Cố Dương, trực tiếp vận dụng thủ đoạn, mang theo Cố Dương rời khỏi nơi này.

Trong Đạo Thiên Tiên Cung, lúc Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết trở về, chính là hấp dẫn lực chú ý của mọi người.

Giờ phút này, Bạch Linh Chí Tôn đã bay lên trời, nhìn hai người, cười gật đầu với Cố Dương.

Thiên kiếp kinh khủng lúc trước hiển nhiên là do Cố Dương náo loạn mà ra.

Đối với thiếu niên Đại Đế nhà mình có tiến triển lớn, hắn tất nhiên là cao hứng.

"Bạch Linh, chuyến đi đại lục Tiên Cổ lần này, do ta dẫn đội, ngươi cứ ở lại Đạo Thiên Tiên Cung là được."

Lúc này Mộ Dung Thiên Tuyết mở miệng, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng, mang theo vẻ không thể nghi ngờ.

"Ta biết rồi."

Bạch Linh Chí Tôn sững sờ, lập tức gật đầu nhẹ, cũng không bất ngờ cái gì.

Dù sao, Đại trưởng lão cũng là người bảo hộ Cố Dương, một chuyến đi Tiên cổ đại lục, nàng khẳng định cũng sẽ đi.

Đó là đừng nói chi, nếu là bình thường, Đạo Thiên Tiên Cung đứng ở lập trường trung lập, Thiên Chí Tôn như hắn mang thiên kiêu đi qua đó, đương nhiên sẽ không có người nhằm vào...

Nhưng hiện tại là thời điểm tranh đoạt Đế lộ sắp mở ra, Đạo Thiên Tiên Cung cũng có được thiếu niên Đại Đế thuộc về mình, lập trường hoàn toàn khác biệt.

Thiên Chí Tôn như hắn mà đi qua thì có lẽ cũng không thể nào trấn áp được cục diện.

Kế tiếp, Mộ Dung Thiên Tuyết gật đầu, ra hiệu cho những đệ tử chân truyền tiến về Tiên cổ đại lục mau chóng chuẩn bị xong xuôi, sau đó nàng dẫn Cố Dương trở lại Thiên Tuyết Phong.

"Hành trình đi đại lục Tiên cổ lần này, chỉ sợ không đơn giản như vậy. Mặc dù từng có hiệp nghị, chí cường giả hai bên đều không được ra tay, nhưng cũng có khả năng xảy ra tình huống ngoài ý muốn. Bởi vậy, Chuẩn Đế binh này, ta giao cho ngươi phòng thân."

Mộ Dung Thiên Tuyết vẫy vẫy bàn tay ngọc ngà, một thanh bảo kiếm toàn thân màu băng lam bay ra từ đỉnh Thiên Tuyết Sơn, trên đó còn có hoa văn băng tuyết, rất đẹp đẽ.

Mà trên chuôi kiếm còn có hai chữ Thiên Tuyết.

Có lẽ, thanh kiếm này tượng trưng cho thân phận của Mộ Dung Thiên Tuyết, cũng có lẽ thanh kiếm này tên là Thiên Tuyết Kiếm.

Bất kể như thế nào, đây chỉ sợ đều là binh khí bản mệnh của Mộ Dung Thiên Tuyết.

"Vậy ta nhận."

Cố Dương nhẹ nhàng cười một tiếng, nhận lấy chuôi kiếm này, mặc cho nó dung nhập vào thân thể mình, tiêu tán không thấy.

"Còn có hộ cụ Chuẩn Đế khí gì không? Kiếm khí mặc dù tốt, nhưng là dùng để tấn công, muốn phòng thân, vẫn phải có phòng bị mới được."

Cố Dương mở to mắt một chút, ngưng mắt nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, khóe miệng hơi nhếch lên, mở miệng nói.

Cố Dương vừa nói ra lời này, thân thể mềm mại của Mộ Dung Thiên Tuyết hơi dừng lại, đôi mắt đỏ thâm thúy chăm chú nhìn Cố Dương, thật lâu không nói gì.

Cuối cùng, hình như nàng đã đưa ra một quyết định gì đó, trên khuôn mặt tinh xảo trắng nõn hiếm thấy xuất hiện một vệt áng đỏ, ngón tay nhỏ nhắn khẽ vuốt cơ thể của mình.

Sau đó một kiện nội giáp màu trắng xuất hiện trước người nàng, lẳng lặng phiêu phù.

"Đây là nội giáp Bạch Tuyết, cũng là một Chuẩn Đế khí, có thể dùng để phòng thân."

Mộ Dung Thiên Tuyết cố gắng duy trì dáng vẻ trong trẻo nhưng lạnh lùng, cố gắng làm cho giọng nói của mình trở nên trong trẻo nhưng lạnh lùng không khác bình thường.

Nhưng, vầng đỏ trên mặt nàng càng rõ ràng hơn cùng với đôi mắt đỏ đang nổi lên gợn sóng, cùng với bàn tay ngọc đang run rẩy theo bản năng nắm chặt, bộc lộ tâm tình của nàng.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Mộ Dung Thiên Tuyết tuy là Chuẩn Đế, nhưng cuối cùng cũng là một cô gái thuần khiết.

Loại hành vi đưa thiếp thân nội giáp của mình cho nam nhân này, tự nhiên làm cho nàng cảm thấy xấu hổ.

Nhưng, nàng lại không thể không cho.

Bởi vì, Cố Dương nói, đích thật rất có đạo lý.

Cố Dương nhìn nội giáp trước mắt, khóe mắt khẽ nhăn một cái.

Hắn thật sự không ngờ Mộ Dung Thiên Tuyết lại thật sự lấy Chuẩn Đế khí phòng ngự ra.

Hơn nữa, còn là nội giáp thiếp thân của nàng.

Điều này thật sự rất xấu hổ.

Thật ra hắn rất muốn nói, hắn chỉ đùa một chút, không có ý gì khác.

Nhưng, luôn cảm giác, nếu như hắn nói ra miệng, sẽ chịu không nổi nha.

Dù sao, Mộ Dung Thiên Tuyết rõ ràng là nín chịu xấu hổ, lấy đại cục làm trọng nên mới cắn răng lấy nội giáp bên người ra.

Nếu hắn bảo nói giỡn, bị đập cũng là đáng đời.

"Khụ, đây là nội giáp của nữ, ta cảm thấy không cần đâu..."

Cố Dương ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói.

"Mặc dù là thiếp thân nội giáp của ta, nhưng Chuẩn Đế khí đều

là theo dáng người ký chủ làm ra cải biến, ngươi có thể yên tâm mặc vào."

Mộ Dung Thiên Tuyết vẫn giữ nguyên vẻ mặt, giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Mắt đỏ của nàng nhìn chằm chằm Cố Dương, phảng phất đang nói, ngươi đã làm cho ta mất mặt như thế, nếu dám cự tuyệt, tuyệt đối không tha cho ngươi.

"Được rồi."

Cố Dương xấu hổ cười, đành phải tiếp nhận bộ nội giáp thiếp thân này.

Mà tại thời điểm Cố Dương thu chạm đến, thiếp thân nội giáp này liền chính là mặc ở trên người của hắn, theo vóc người của hắn phát sinh cải biến, biến thành kiểu nam.

Đây cũng là điều khiến Cố Dương thoáng thở phào nhẹ nhõm.

Nếu còn là kiểu nữ nữa thì thanh danh một đời của hắn chắc chắn sẽ bị hủy.

Mặc dù nói bây giờ mặc vào còn có thể cảm nhận được nhiệt độ cơ thể và mùi hương nhạt của Mộ Dung Thiên Tuyết lưu lại trên người, khiến cho tâm tình Cố Dương cũng có chút vi diệu.

"Hành trình Tiên Cổ đại lục lần này, những thiếu niên Đại Đế kia khẳng định cũng sẽ xuất hiện, nơi này đối với bọn hắn mà nói, cũng là một kỳ ngộ. Cho nên, mặc dù tranh Đế lộ còn chưa bắt đầu, nhưng các ngươi đã bắt đầu giao phong."

Mộ Dung Thiên Tuyết đè xuống cảm xúc khác trong lòng, khôi phục lại dáng vẻ thanh lãnh ban đầu, chậm rãi mở miệng, rất nghiêm túc.

"Mặc dù nói, thiếu niên Đại Đế của thời đại này còn chưa hoàn toàn trưởng thành, nhưng cũng tuyệt đối không thể khinh thường, ngươi chớ khinh thường."

"Yên tâm, ta sẽ không chủ quan."

Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, thuận miệng nói ra.

"Thật ra, ta chỉ muốn hỏi một vấn đề. Có thể giết người không?"

Dừng một chút, nheo mắt lại, Cố Dương mở miệng nói.

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương một cái thật sâu, chậm rãi mở miệng.

"Có thể. Tiên Cổ đại lục là địa phương rất đặc thù, cho dù là Thần Niệm Chuẩn Đế cũng không cách nào thăm dò vào trong, cưỡng ép thăm dò, sẽ bị cường giả Tiên Cổ đại lục phát hiện, gây nên phản ứng quá khích. Bởi vậy trên người thiên kiêu của các thế lực lớn, sẽ không lưu lại thần niệm của cường giả."

Nói đến đây, Mộ Dung Thiên Tuyết dừng lại một chút, mở miệng lần nữa: "Tuy rằng nói, sẽ không lưu lại thần niệm cường giả, nhưng con át chủ bài bảo mệnh trên người bọn hắn rất nhiều, giống như ngươi, mang theo Chí Tôn khí, thậm chí là Chuẩn Đế khí cũng chắc chắn không phải ít. Ngươi rất khó giết."

"Như vậy à."

Cố Dương khẽ gật đầu, cũng không bất ngờ.

Những người này đều là tương lai là hi vọng của các thế lực lớn, sao bọn họ có thể không làm nhiều biện pháp bảo vệ.

Trước mặt Chí Tôn khí cùng Chuẩn Đế khí, thực lực bản thân các thiên kiêu chỉ là thứ yếu. Mặc dù ngươi đánh thắng đối

phương, nhưng đối phương thúc dục chí tôn khí thậm chí chuẩn đế khí, cuối cùng cũng sẽ biến thành át chủ bài bảo mệnh khi hai bên va chạm.

Nếu đối phương một lòng muốn chạy trốn, ngươi cũng không làm gì được hắn.

Đương nhiên, loại tình huống này hiển nhiên sẽ không bao gồm Cố Dương.

Cố Dương muốn giết chết bọn hắn, thật sự là có rất nhiều biện pháp.

"Giết người có thể, nhưng nhớ làm cho sạch sẽ, không nắm chắc thì không làm."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương một cái thật sâu, nhắc nhở.

"Đạo Thiên Tiên Cung có chênh lệch rất lớn so với những thế lực đứng đầu. Thậm chí, Cực Đạo Đế binh của Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta cũng bởi vì trận chiến lúc trước mà bị hủy một nửa, so với Cực Đạo Đế binh không sứt mẻ thì kém hơn không ít."

"Yên tâm đi, ta làm việc tự có chừng mực."

Cố Dương khóe miệng chứa lấy ý cười, bảo đảm.

Sau khi hắn đột phá Hoàng Cảnh, thời gian sửa đổi trực tiếp tăng lên tới mười tỷ năm.

Mười tỷ năm, biết bao nhiêu.

Trừ phi là những Hắc Ám Đại Đế đã sống không biết bao lâu kia đi ra, bằng không thì cho dù là Xích Dương Kiếm Đế đương đại chọc phải Cố Dương, đều phải vẫn lạc.

Đương nhiên, không đến lúc vạn nhất, Cố Dương là không

muốn lại sử dụng thủ đoạn này trước mặt cường giả.

Bởi vì những Chuẩn Đế và Đại Đế này nếu biết hắn có thủ đoạn khủng bố cỡ này thì nhất định sẽ không ngồi yên được, mà liên thủ đánh gục hắn thì Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không gánh nổi.

Mặc dù nói, sau khi hắn sửa chữa, ai cũng phải chết.

Nhưng điều kiện tiên quyết khi hắn sửa chữa người khác là từng giao thủ với đối phương ở khoảng cách gần.

Nhưng thủ đoạn của Chuẩn Đế quá khủng bố, chỉ sợ có thể cách không biết bao nhiêu cự ly tiêu diệt hắn.

Bởi vậy, vẫn là nên khiêm tốn một chút thì tốt hơn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là những người đó không trêu chọc đến hắn.

Nếu không, Cố Dương cũng không khách khí cái gì.

Thời điểm nên ra tay, hắn sẽ không do dự, giết rồi nói sau.

"Lời này từ miệng ngươi nói ra, ta không yên lòng."

Mộ Dung Thiên Tuyết than nhẹ một tiếng.

Kế tiếp Mộ Dung Thiên Tuyết tiếp tục dặn dò Cố Dương một vài chuyện, cũng là kể cho hắn nghe về một ít tình báo về thiếu niên Đại Đế mà Đạo Thiên Tiên Cung điều tra được.

Chờ đến khi toàn bộ đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung chuẩn bị xong xuôi, Mộ Dung Thiên Tuyết bèn gọi ra một chiếc phi chu khổng lồ, xuyên thẳng không gian, tiến về phía Tiên cổ đại lục.

Mặc dù nói Mộ Dung Thiên Tuyết tự vận dụng thủ đoạn, mang

theo mọi người đi vào chắc chắn là nhanh nhất.

Nhưng thời điểm này, khẳng định vẫn phải chú ý sự phô trương.

"Đáng tiếc, sửa chữa một tỷ năm, phải để cho ta bế quan tiêu hóa hơn một năm, nếu tiến hành sửa chữa 10 tỷ năm, thời gian tiêu hóa khẳng định sẽ càng dài hơn, chỉ có thể chờ sau khi đi Tiên Cổ đại lục kết thúc một phen rồi lại tiến hành sửa đổi."

Đứng trên phi chu, nhìn phong cảnh phương xa, Cố Dương ở đáy lòng yên lặng suy nghĩ.

"Không đúng, tư tưởng của ta dường như xảy ra chút vấn đề."

Bỗng nhiên, Cố Dương nhớ tới một điểm, nhịn không được vỗ vỗ đầu của mình.

Hắn đã tu luyện Thời Gian Pháp Tắc tới đại viên mãn rồi.

Lấy lý giải của hắn đối với hai loại sức mạnh thời không, hoàn toàn có thể vặn vẹo thời không.

Trong một khu vực, tốc độ thời không so với bên ngoài phải nhanh gấp trăm lần, cái này có thể giải quyết vấn đề kia.

"Được rồi, đợi sau khi tiến vào đại lục Tiên cổ rồi tính sau."

Cố Dương khẽ lắc đầu, ném tạp niệm trong đầu ra ngoài.

Giờ phút này, Lạc Tiên Sơn, lối vào đại lục Tiên cổ, quần anh tụ tập, đã có vô số phi chu như mặt trời hạ xuống nơi đây, dẫn tới tiếng kinh hô của vô số tu sĩ.

Đại lục Tiên cổ cũng coi như là một bí cảnh công khai, cũng hấp dẫn rất nhiều cường giả của các thế lực nhỏ đến đây.

Mặc dù nói, thiếu niên Chí Tôn Chuẩn Thần cảnh, ở đại lục

Tiên Cổ mới có sức tự vệ, nhưng xưa nay không thiếu những tên vì cơ duyên mà không muốn mạng, nghĩ đến dựa vào vận khí đạt được cơ duyên, sau đó một bước lên trời.

"Mau nhìn, đó là phi chu của Trường Sinh Diệp gia. Trong truyền thuyết, Thiếu chủ Diệp Viêm Dung của Trường Sinh Diệp gia vừa ra đời đã có tu vi Thần cảnh, chấn kinh vô số người. Chẳng qua, vì căn cơ nội tình, hắn trực tiếp tiêu tán tu vi, một lần nữa tu luyện, thật là đại quyết đoán."

"Thiếu niên Đại Đế thế hệ này đều không yếu, mà Diệp gia Diệp Viêm Dung, ở trong đám thiếu niên Đại Đế, chỉ sợ cũng coi như là cường đại."

"A, có thiếu niên Đại Đế của thế hệ nào mà yếu? Chỉ có thể nói, thiếu niên Đại Đế của thế hệ này mạnh hơn trước rất nhiều. Nhất là mấy quái thai xuất chúng nhất kia, đủ khiến người khác hít thở không thông."

"Thiên Vũ đế triều Thái Tử, Xích Dương đế cung Đế Nữ, cùng với Đạo Thiên Tiên Cung Cố Dương, ba người này, đều là yêu nghiệt trong thiếu niên Đại Đế. Nhất là Cố Dương, dõi mắt cổ kim, cũng là nhân vật chói mắt như mặt trời!"

"Cố Dương..."

Đám thiếu niên Đại Đế Diệp Viêm Dung nghe mọi người nghị luận, đều không nhịn được hừ lạnh một tiếng, rất là bất mãn.

Bọn họ đều là người có lòng tin vô địch, tự nhiên không cho rằng mình sẽ yếu hơn Cố Dương, hiện tại bị hạ thấp như vậy, bọn họ tự nhiên trong lòng không thích.

Tuy nhiên, bọn họ thân là thiếu niên Đại Đế cao cao tại thượng, đương nhiên cũng không đáng để so đo với những nhân vật sâu kiến này, như vậy chỉ có thể hạ thấp sự uy nghiêm của

mình.

Bởi vậy, tất cả bọn họ đều là lựa chọn bỏ qua.

Mà dưới bầu không khí như vậy, lại có hai cái phi chu thật lớn cùng đi tới.

Hai chiếc phi chu cực lớn này đúng là được phân biệt dùng rồng phượng kéo thuyền.

Hơn nữa còn không phải là rồng phượng bình thường, mà là Long tộc và Phượng Hoàng tộc có thực lực đạt đến cấp Chí Tôn.

Nhìn thấy một màn này, vô số người đều lộ ra thần sắc rung động.

Long tộc cùng Phượng Hoàng nhất tộc cao ngạo cỡ nào, cho dù Long Phượng nhất tộc của Kiếm Vực không cường thế bằng hai tộc ở Long giới cùng Phượng Hoàng giới, nhưng vẫn không thể khinh thường.

Hiện tại, Long Phượng Chí Tôn cảnh đã bị người ta thuần phục, dùng để kéo thuyền, hồi tưởng lại cũng biết chấn động tới mức nào.

Chẳng qua, khi mọi người nhìn thấy hai thế lực lớn nào tới, tất cả đều lộ ra thần sắc thoải mái.

Phía đông, Phượng Hoàng kéo thuyền, như Hoàng Kim Viêm Nhật, dị tượng mênh mông, ở trên phi thuyền, có hai chữ to Xích Nhật.

Phía tây, Lam Long kéo thuyền, mây đen cuồn cuộn trên bầu trời, hạt mưa rơi xuống mang theo ý vị đặc thù. Trên phi thuyền, rõ ràng có hai chữ Thiên Vũ rất lớn.

Đây rõ ràng là Xích Nhật Đế Cung và Thiên Vũ Đế triều.

Cũng chỉ có hai thế lực lớn này, mới có thể có mặt mũi như vậy.

Một cái, là thế lực cấp bá chủ hiện nay, có sự tồn tại của Đại Đế tọa trấn.

Một cái khác, là Thiên Vũ Đế triều tại trước thời Xích Nhật Đại Đế, liên tục hai lần có Đế xuất.

Hai đại thế lực này, có thể nói là hai thế lực lớn mạnh nhất trên mặt ngoài của Kiếm Vực hiện nay, nội tình thâm sâu không lường được.

Vô số người ánh mắt rung động, kiêng kỵ. Hai phi chu ngừng lại, hai thân ảnh trẻ tuổi xuất hiện trước mắt mọi người.

Một là, người mặc áo bào Đại Nhật, dung mạo tuyệt mỹ, con ngươi màu đỏ đậm, khiến người khác cảm thấy hừng hực ngọn lửa.

Một người, là thiếu niên mặc long bào màu vàng, mặt mũi tràn đầy cao ngạo cầm quạt.

Hai người, không ngờ lại là con gái của Đại Đế, Xích Thiên Thu được người ta bàn tán say sưa, cùng với Thái tử Vũ Lâm trời sinh Đế mạch, lúc sinh ra Tử Khí Đông Lai trăm vạn dặm, bóng dáng Tiên Hạc bay múa của Thiên Vũ Đế Triều.

"Cố Dương, có ở đây không."

Sau khi Xích Thiên Thu xuất hiện trong mắt mọi người, trong con ngươi màu đỏ cháy lên ngọn lửa, quan sát đại địa, khẽ kêu.

Một màn này làm cho Chuẩn Đế lão tổ đứng sau lưng Xích Thiên Thu không khỏi cả kinh, cười khổ, chẳng lẽ nha đầu Thiên Thu này muốn quyết đấu với Cố Dương sao?

Nói như vậy, át chủ bài sẽ bại lộ ở trước mặt nhiều người như vậy, thật không sáng suốt.

Lời nói của Xích Thiên Thu vang vọng khắp thiên địa, khiến cho vô số người kinh ngạc, lộ ra vẻ mặt tràn đầy phấn khởi.

Nhất là Thiếu niên Đại Đế như Vũ Lâm, hai mắt lộ ra tinh mang, lộ ra nụ cười tươi.

Con gái của Đại Đế, tính cách của Thiếu Cung chủ Xích Dương đế cung - Xích Thiên Thu, chính là một kẻ cuồng chiến tính cách hào sảng.

Nếu như không phải nàng có dung nhan khuynh thế, dáng người hoàn mỹ mềm mại tinh xảo, rất nhiều người đều sẽ lầm tưởng rằng nàng là nam nhân.

Lấy tính cách của Xích Thiên Thu, hỏi thăm Cố Dương có ở đây hay không, đại khái là muốn chiến đấu với Cố Dương.

Hai người đại chiến, đối với bọn họ mà nói, là chuyện hết sức có lợi, có thể thấy được vốn liếng của hai người.

Đến khi lên con đường tranh giành Đế lộ, một chút ưu thế đó có lẽ sẽ khiến con đường xưng đế của bọn họ nhiều thêm một chút cơ hội.

Chẳng qua, mọi người đều không phải kẻ ngốc, tất cả đều không có nói tiếp, dự định yên lặng theo dõi kỳ biến.

"Bẩm báo Thiếu cung chủ, Cố Dương, còn chưa tới đây."

Cuối cùng, một thiếu niên Chí Tôn thuộc thế lực dưới quyền Xích Dương Đế Cung nghĩ một chút, mở miệng nói.

"Còn chưa tới sao? Vậy bổn cung chờ hắn một chút vậy."

Xích Thiên Thu hơi nhíu mày, hừ lạnh nói.

Lời này vừa nói ra, thiên địa lần nữa yên tĩnh trở lại.

Do trở ngại uy thế của Thiên Vũ Đế Triều và Xích Dương Đế Cung, mọi người cũng không dám lên tiếng nghị luận, chỉ dám dùng thần niệm trao đổi.

Vì thế, nơi đây cũng có vẻ yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, theo từng đạo vệt sáng xuất hiện, rất nhiều thế lực lớn đều trình diện.

Thế hệ thiếu niên Đại Đế này, chỉ còn lại Cố Dương ở Đạo Thiên Tiên Cung chưa tới.

Chẳng qua, đây là chuyện rất bình thường.

Dù sao, trừ phi là sớm chạy tới, Đạo Thiên Tiên Cung thân ở nội vực, là thế lực cách nơi đây xa nhất.

Đúng lúc này, lại có một vệt sáng xuất hiện.

Đám người chăm chú nhìn lại, chính là ánh mắt sáng lên.

Bởi vì, từ trong lưu quang xuất hiện trên phi chu, thình lình có hai chữ Đạo Thiên thật to, hiển nhiên là Đạo Thiên Tiên Cung đến.

Theo Đạo Thiên Tiên Cung đến, tất cả mọi người đều nhìn sang bên kia.

Bất kể là nhân vật thiên kiêu thế hệ trẻ, hoặc là những Chí Tôn hoặc Chuẩn Đế kia, tất cả đều có ánh mắt lấp lánh, tâm tư khác nhau.

Trước mắt bao người, Cố Dương mang theo mười một vị đệ tử chân truyền đứng ở trước phi chu, xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Theo Cố Dương xuất hiện, đông đảo thiên kiêu ánh mắt lấp

lóe, ngưng mắt nhìn Cố Dương, dường như muốn nhìn thấu Cố Dương.

Mặc dù nói, tu vi Cố Dương mặt ngoài mới đạt tới Hoàng cảnh tầng bảy, ở đây hoàn toàn thuộc về cấp bậc thấp nhất.

Bởi vì, cho dù là người của những thế lực cỡ trung cỡ nhỏ, dám tới nơi này, cũng đều là tu vi Thánh cảnh trở lên.

Tu vi Hoàng Cảnh tới đây, đi vào, đi cũng là chịu chết.

Phải nói, trừ phi là thiếu niên Đại Đế, Thánh cảnh đi cũng có khả năng là chịu chết.

Chỉ là, rất nhiều người vì cơ duyên mà không muốn sống thôi.

Bởi vậy, thiếu niên Cố Dương này chỉ có tu vi Hoàng cảnh, đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

Nhưng không ai xem thường Cố Dương.

Dù sao, Cố Dương ở Vương cảnh cực hạn, thời điểm độ kiếp, cũng đã biểu hiện ra thực lực khủng bố, tuyệt đối không kém gì một ít thiếu niên Chí Tôn chuẩn Thần cảnh.

Hiện tại, tu vi tăng lên tới Hoàng cảnh tầng bảy, còn có Đạo Thiên Tiên Cung bồi dưỡng, thực lực tuyệt đối sẽ được kéo dài.

Bởi vậy, mặc dù tu vi của Cố Dương chỉ là Hoàng cảnh tầng bảy, nhưng không ai xem nhẹ thực lực của Cố Dương, cũng không cách nào dự đoán được Cổ Dương mạnh bao nhiêu.

Đương nhiên, thiếu niên Chí Tôn sẽ kiêng kị Cố Dương, nhưng thiếu niên Đại Đế, hiển nhiên sẽ không sợ Cố Dương.

Bởi vì, ở đây mỗi thiếu niên Đại Đế, được rất nhiều thế lực lớn bồi dưỡng đến nhiều năm, thậm chí vốn là dựa lưng vào thế lực siêu lớn, là nhân vật được bồi dưỡng tốt nhất từ nhỏ.

Tu vi của bọn họ, thấp nhất đều là Chuẩn Thần.

Thậm chí, những thiếu niên Đại Đế như Diệp Viêm Dung, xuất thân đã có tu vi Thần Cảnh, chỉ là chính hắn đã bỏ đi tu vi, một lần nữa tu luyện lại.

Bởi vậy, căn cơ của hắn vững chắc đến mức khó có thể tưởng tượng, thực lực cũng sâu không lường được.

Mà thực lực của Vũ Lâm và Xích Thiên Thu lại càng khiến người ta nhìn không thấu, vô cùng kiêng kỵ.

Bởi vì phía sau thiếu niên Đại Đế đều có thủ đoạn cường giả nhà mình, mặc dù là Chuẩn Đế cũng không cách nào nhìn thấu tu vi của bọn hắn.

Khó có thể tưởng tượng, bọn hắn đến cùng đạt đến loại cảnh giới nào, Cố Dương cho dù mạnh, cũng chỉ là tu vi Hoàng Cảnh.

Bọn họ cũng sẽ không tin tưởng, Cố Dương có thể lấy tu vi Hoàng cảnh, vượt hai đại cảnh giới, đánh bại bọn họ cùng là thiếu niên Đại Đế.

Cùng cảnh, bọn họ sẽ kiêng kị Cố Dương vạn phần, nhưng, Cố Dương tu vi mới tới Hoàng cảnh, bọn họ mặc dù sẽ nghiêm túc đối đãi, nhưng cũng không cho rằng Cố Dương có thể uy hiếp được bọn họ.

Một vài thiếu niên Chí Tôn nhận ra được ánh mắt của thiếu niên Đại Đế thì cũng khẽ lắc đầu.

Thiên phú của Cố Dương, tuyệt đối có thể xưng là khủng bố, trong số những nhân vật bọn họ biết, chỉ có thiếu niên Đại Đế phủ đầy bụi kia mạnh hơn Cố Dương.

Nhưng thiên phú có mạnh, không đổi ra được thực lực cũng vô dụng.

Tuổi của Cố Dương, là nhỏ nhất trong số các thiếu niên Đại Đế.

Thứ hắn thiếu chính là thời gian.

Mà khiếm khuyết thời gian này chính là trí mạng.

Từ xưa đến nay, có bao nhiêu thiếu niên Đại Đế thiên phú yêu nghiệt, cũng là bởi vì sinh ra quá muộn, bỏ lỡ tiên cơ, cuối cùng chỉ có thể bỏ mình giữa đường, hoặc là lựa chọn bất đắc dĩ phủ bụi.

"Cố Dương, bổn cung áp chế tu vi, chiến với ngươi một trận, ngươi có dám ứng chiến!"

Dưới vạn chúng chú mục, Xích Thiên Thu bước ra một bước, con ngươi màu đỏ như lửa ngưng mắt nhìn Cố Dương, khẽ nói.

Theo đạo thanh âm này xuất hiện, thiên khung chấn động, hỏa diễm cuồn cuộn, Hỏa Chi Pháp Tắc chấn động, làm cho người không thể nhìn thẳng.

Đây cũng là làm cho vô số người mắt sáng lên, biết trò hay rốt cuộc cũng mở màn.

Mà lão tổ của Xích Dương Đế Cung thì có chút bất đắc dĩ, nhưng cũng coi như thở phào nhẹ nhõm.

Nếu chỉ là áp chế tu vi giao thủ một phen, vậy cũng sẽ không bại lộ ra bao nhiêu vốn liếng, thiếu cung chủ hẳn là vẫn biết phân tấc.

Trước mặt bao người, Cố Dương nhìn Xích Thiên Thu ở phía xa, thoáng kinh ngạc về khí chất không giống bình thường của Xích Thiên Thu, sau đó hắn lạnh nhạt lên tiếng: "Nếu ngươi muốn chiến, ta sẽ đại chiến với ngươi."

Sau khi nghe xong câu này, mọi người càng thêm mong đợi.

Đại chiến giữa hai thiếu niên Đại Đế đứng đầu, nhất định sẽ rất đặc sắc vượt quá tưởng tượng.

Cho dù Xích Thiên Thu có áp chế tu vi cũng có thể nhìn ra được vốn liếng của hai người.

"Nhưng ngươi không cần áp chế tu vi. Nếu ngươi áp chế tu vi ngay cả một quyền của ta cũng không đỡ nổi, như vậy không khỏi quá mức nhàm chán."

Lúc này, thanh âm Cố Dương lần nữa vang lên, khiến cho vô số người lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Cố Dương, lời này, quả thực quá ngông cuồng.

Đế nữ đương đại, Xích Thiên Thu có tiềm lực sâu không lường được, lại bị hắn ta đánh giá là cùng cảnh giới, không tiếp nổi một quyền của hắn ta.

"Hừ, tên này xem thường chúng ta sao?"

Vũ Lâm vẻ mặt lạnh lùng, hừ lạnh một tiếng, rất là không vui.

Đều là thiếu niên Đại Đế, bị đánh giá cùng cảnh giới không tiếp nổi một quyền của hắn, điều này làm cho hắn có loại cảm giác bị nhục nhã.

Mặc dù đối tượng Cố Dương nói lời này không phải hắn, mà là Xích Thiên Thu.

Nhưng Xích Thiên Thu chính là thiếu niên Đại Đế nổi danh với hắn.

Khi nhục nhã Xích Thiên Thu, chẳng phải cũng đang sỉ nhục hắn sao.

Các thiếu niên Đại Đế khác cũng tỏ vẻ không vui.

Tên Cố Dương này quá ngông cuồng.

"Hừ, ngươi nói bản cung không tiếp nổi một quyền của ngươi? Cũng không sợ gió lớn cắt lưỡi sao. Bổn cung lại muốn xem xem, ngươi có bản lĩnh gì mà dám tuyên bố bản cung không tiếp nổi một quyền của ngươi."

Xích Thiên Thu cũng phun ra lửa giận, vô cùng phẫn nộ.

Tính cách nàng ngay thẳng táo bạo, nhưng không chịu nổi sự uất ức này.

Lúc này, Xích Thiên Thu trực tiếp áp chế tu vi, triển lộ ra tu vi Hoàng cảnh tầng bảy, quyết tâm liều lĩnh với Cố Dương.

Chỉ là, nàng chưa kịp làm gì thì thân thể đã cứng lại.

Bởi vì, thân ảnh Cố Dương, đúng là lặng yên không một tiếng động xuất hiện bên cạnh nàng, ngón trỏ nâng cái cằm tinh xảo của nàng lên.

Nhìn thấy một màn này, vô số thiếu niên Đại Đế đều nheo con ngươi lại, lộ ra vẻ kinh dị.

Hành động vừa rồi của Cố Dương, thật sự là quá nhanh, làm cho bọn họ cũng kinh ngạc!

"Nguỵ pháp tắc, Không Gian đại viên mãn."

Diệp Viêm Dung nheo mắt lại, trong lòng có chút kiêng kỵ.

Nghe đồn, Cố Dương thân có 36 đạo văn, càng là có vận mệnh, thời gian, không gian, hủy diệt, Bất Hủ vân vân các loại đạo văn.

Chỉ là, Cố Dương trước đây chỉ bày ra lực chi nguỵ pháp tắc đại viên mãn, khiến cho người ta cho rằng hắn tinh thông nhất

chính là đạo này.

Hiện tại xem ra không phải như thế.

Quả nhiên, sự hiển hiện của đạo văn là có đạo lý.

Tượng trưng cho Cố Dương triển khai ra Không Gian ngụy Pháp Tắc, như vậy tương lai có phải cũng sẽ thi triển ra Thời Gian Pháp Tắc hay không.

Mặc dù hắn không tin Cố Dương có thể dùng hai mươi mốt tuổi tu luyện đến cảnh giới ngụy pháp tắc đại viên mãn như thế, nhưng cũng đủ làm cho người ta kiêng kị.

Dù sao, những nguỵ pháp tắc này đều vô cùng kinh khủng, là vũ khí sắc bén để vượt cấp chiến đấu.

"Hừ, chẳng qua chỉ có vậy thôi."

Mặt Vũ Lâm không biểu tình, hừ lạnh một tiếng.

Ngay cả đám thiếu niên Đại Đế cũng đều có phản ứng riêng, chứ đừng nói là thiếu niên chí tôn cùng những thiên tài khác, tất cả bọn hắn đều khiếp sợ không gì sánh nổi.

Bọn họ phát hiện, Cố Dương dù chỉ là tu vi Hoàng cảnh, nhưng dựa vào nguỵ pháp tắc kinh khủng này, muốn chiến thắng bọn họ, quả thực quá thoải mái nha!

Về phần đám lão quái vật ở đây, cả đám đều chăm chú nhìn Cố Dương, ánh mắt thâm thúy, có khiếp sợ, có tiếc hận, cũng có ẩn giấu sát ý.

Sự tồn tại của Cố Dương đối với thiếu niên Đại Đế nhà bọn họ mà nói, uy hiếp quá lớn, thiếu niên Đại Đế tranh đấu lẫn nhau, không đến vạn nhất, lão cường giả đương nhiên không thể tùy ý ra tay.

Chớ nói chi, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không dễ đối phó.

Bởi vậy, bọn họ cũng chỉ có thể áp chế các loại ý nghĩ trong lòng, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Giờ phút này, trên phi thuyền của Xích Dương Đế Cung, ánh mắt lão tổ Xích Dương đế cung cũng cổ quái nhìn Cố Dương.

Tiểu tử này, thật lớn mật.

Lại dám chạy đến phi chu của Xích Dương Đế Cung bọn họ đùa giỡn thiếu cung chủ của bọn họ, chỉ riêng phần dũng khí này, cũng đủ để cho người ta theo không kịp.

Chẳng qua, người lão tổ này cũng không có tức giận, đây là có chút nghiền ngẫm nhìn Cố Dương, muốn nhìn xem hắn muốn làm gì.

"Ngươi!"

Thiếu cung chủ của Xích Dương đế cung, đương đại đế nữ Xích Thiên Thu cũng đã phản ứng lại. Nàng ta chăm chú nhìn Cố Dương ở trước mặt, hai mắt phun lửa, phẫn nộ tới cực điểm, nếu không phải nàng ta áp chế tu vi, sao lại không phát hiện ra hành động của Cố Dương.

Hiện tại lại bị người khác đùa giỡn, mất mặt xấu hổ, nàng thật sự tức muốn nổ phổi.

Theo tâm tình của nàng chập chờn, tóc dài màu đỏ không gió tự bay, hỏa diễm màu đỏ quanh thân bắt đầu cuồn cuộn, có xu thế thiêu đốt thiên địa.

Sau đó, Xích Thiên Thu phẫn nộ đánh một quyền về phía Cố Dương ở gần trong gang tấc.

Cú đấm này vô cùng khủng bố, cuốn theo sức mạnh vô biên,

Đế Viêm đốt sạch mọi thứ, uy lực cực kỳ mạnh mẽ.

Nhưng Xích Thiên Thu vì nóng nảy, tính cách thô lỗ nên quên mất một điều. Hiện tại, tu vi của nàng vẫn đang trong trạng thái bị chính mình áp chế, hơn nữa còn là vì vô cùng canh cánh mà chỉ dùng sức mạnh thân thể.

"Bành!!!"

Đối mặt với một quyền đánh nổ Thần Cảnh của Xích Thiên Thu, Cố Dương nhẹ nhàng đỡ lấy một quyền, khóe miệng cong lên cười, nhẹ giọng nói: "Ha ha, tính cách nóng nảy như lửa này ngược lại là như hai thái cực với Thiên Tuyết."

"Ta đã nói rồi, trạng thái áp chế thực lực của ngươi, không thể đỡ được một quyền của ta. Quyết đấu giữa chúng ta, liền để ở Tiên Cổ đại lục đi."

Dừng một chút, Cố Dương lại mở miệng lần nữa.

Dứt lời, thân ảnh Cố Dương tiêu tán không thấy, trở lại trên phi chu của mình, khuôn mặt bình tĩnh, phảng phất không có chuyện gì xảy ra.

Giờ phút này, bên trong phi chu, Mộ Dung Thiên Tuyết không lộ mặt, thấy cảnh này cũng hơi nhíu mày, trong lòng có chút không vui.

Thiên phú của Cố Dương đích thực là khủng bố, nhưng hắn tuyệt đối không phải nam nhân ngoan.

Người này, trêu chọc nàng không nói, hiện tại lại chạy đi trêu chọc Xích Thiên Thu.

Chẳng lẽ, hắn có ý gì kỳ quái với Đế Nữ sao?

A, nam nhân.

Ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng của Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương một cái, hừ lạnh một tiếng.

Giờ phút này, bầu không khí hiện trường cũng có chút cổ quái, mặc kệ là thế hệ trẻ tuổi, hay là cường giả thế hệ trước, đều nhìn qua hai người Cố Dương cùng Xích Thiên Thu, ánh mắt có chút cổ quái.

Tính cách của Cố Dương, thật sự là có chút ngoài dự liệu của bọn họ.

Rất ngông cuồng, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác bất cần đời.

Lúc này, biểu lộ trên khuôn mặt trắng nõn của Xích Thiên Thu biến hóa một trận, nắm chặt nắm đấm, cuối cùng dùng một loại ánh mắt hung dữ nhìn chằm chằm Cố Dương, hỏa diễm kỳ dị trong đôi mắt có màu đỏ tươi, có thể đốt cháy hết thảy.

"Cố Dương, tiến vào Tiên Cổ đại lục này, Bổn cung tuyệt đối không tha cho ngươi!"

Cuối cùng, Xích Thiên Thu nghiến răng nghiến lợi nói ra câu này, vẻ mặt cực kỳ hung ác.

Bổn cung, bởi vì Xích Thiên Thu bộ dáng thật sự quá đẹp, về phần hung ác này cũng không làm tổn hại đến vẻ đẹp của nàng.

Ngược lại, nàng lại có thêm một phần mỹ cảm cổ quái như ác hổ gào thét.

"Ta đây sẽ đợi ngươi, ta cũng muốn xem ngươi sẽ không tha cho ta ra sao."

Cố Dương khóe miệng ngậm lấy ý cười, mở miệng nói.

Lời này, làm vô số người kính nể Cố Dương không thôi.

Không thể không nói, sự dũng cảm gặp Đế Nữ Xích Dương đế cung Xích Thiên Thu không sợ hãi, còn dám đùa giỡn của nàng ta, thật khiến người ta thán phục.

Lão tỷ tỷ nóng nảy này cũng dám đùa giỡn, thế hệ trẻ tuổi, chỉ có Cố Dương dám làm như vậy.

Giờ phút này, đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung vô cùng sùng bái Cố Dương.

Không biết qua bao lâu, thời điểm Cố Dương một mực không nhìn ánh mắt nóng bỏng mà lại lạnh như băng của Xích Thiên Thu, thiên địa đột ngột chấn động.

Một khe nứt không gian thật lớn xuất hiện giữa thiên địa, khiến cho vô số tu sĩ kinh hô.

Lập tức, tất cả bọn họ đều lộ ra vẻ mặt cuồng nhiệt.

Bởi vì, đây là dấu hiệu xuất hiện lối vào đại lục Tiên cổ.

Nhìn vết nứt không gian này, Cố Dương cũng nheo mắt lại, trong mắt lóe lên tia sáng kỳ dị.

Hắn có thể nhìn thấy, bên trong đại lục Tiên cổ có rất nhiều cơ duyên để xem.

Thậm chí lai lịch của đại lục Tiên cổ, thật sự không phải nói khoác, hoàn toàn có quan hệ với Tiên giới.

Chỉ có điều, bởi vì thời gian quá lâu nên rất nhiều thứ đã được chôn cất trong dòng sông lịch sử.

Cố Dương chăm chú nhìn vết nứt trên đại lục Tiên Cổ, lúc nhìn sâu vào trong đó, đã có rất nhiều tu sĩ nhịn không được vọt vào.

Trong đó, thiếu niên Chí Tôn, thiếu niên Đại Đế cũng dưới cái nhìn chằm chằm của trưởng bối nhà mình, nhao nhao bắt đầu

hành động.

Chẳng qua, đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung lại không hành động, mà chỉ yên lặng nhìn Cố Dương, chờ xem hành động của hắn.

Đạo Thiên Tiên Cung, hết thảy đều lấy Cố Dương làm chủ.

Vài giây sau, Cố Dương lấy lại tinh thần, thân hình khẽ động, bay thẳng về phía khe hở không gian.

Thấy vậy, Bạch Vân cùng các đệ tử chân truyền khác toàn bộ đuổi theo bay qua.

Ngay khi Cố Dương tiến vào vết nứt không gian, liền cảm nhận được một lực lượng không gian bao quanh hắn, đưa hắn truyền tống đến một vị trí không biết.

Mặc dù nói, Cố Dương hoàn toàn có thể tránh thoát cỗ không gian chi lực này, nhưng không cần thiết như vậy!

"Linh khí nồng nặc của đại lục Tiên Cổ, ngược lại là mạnh hơn một chút so với Đạo Thiên Tiên Cung, quả nhiên là một chỗ bảo địa."

Cố Dương nhịn không được cảm khái một tiếng.

"Như vậy, trước tiên tìm một chỗ bế quan đi."

Cố Dương ánh mắt lóe lên nhìn phương xa, con mắt nheo lại.

Tiên cổ đại lục, có rất nhiều cơ duyên kinh người.

Nhưng muốn đạt được những cơ duyên này cần có đủ thực lực.

Rất đáng tiếc, thực lực bây giờ của Cố Dương đúng là không đủ.

Lúc này, thân hình Cố Dương khẽ động, xông vào sâu trong một sơn mạch, tiện tay đánh gục một Yêu thú Thần Cảnh, sau đó bố trí trận pháp không tầm thường ở chỗ này, ẩn nấp khu vực này.

Đồng thời, Cố Dương vận dụng tác dụng Thời Không pháp tắc, Vận Mệnh pháp tắc, đem thời gian ở nơi đây, cưỡng ép thiết lập trôi qua gấp mấy trăm lần ngoại giới.

Giải quyết xong những thứ này, Cố Dương trực tiếp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu sửa đổi công pháp của bản thân, tâm niệm Cố Dương hơi động một chút, trong lòng yên lặng nói.

"Thay đổi phương pháp luyện thể, thời gian là... 10 tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Một cỗ ký ức bàng bạc đến mức tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, tràn vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương không chút do dự, bắt đầu hấp thu giống như bọt biển.

Cố Dương ngồi xếp bằng tại chỗ.

Thần sắc cũng rất bình tĩnh.

Nhưng trong lòng hắn... lại nổi lên một trận sóng to gió lớn!

Trong dòng sông thời gian 10 tỷ năm.

Cảm ngộ của mình đối với công pháp luyện thể cực phẩm càng thêm sâu sắc.

Sau nửa đoạn thời gian, càng bắt đầu toàn tâm toàn ý cải tiến công pháp luyện thể của bản thân tu luyện, muốn sáng tạo ra công pháp luyện thể nghịch thiên siêu việt chí tôn pháp.

Cuối cùng, hắn kết hợp với lý giải của bản thân, dưới sự tích lũy của chục tỷ năm thì rốt cục cũng tự sáng chế ra công pháp luyện thể siêu việt Chí Tôn pháp!

Cũng là Đế kinh!

Trước ngực Cố Dương không ngừng phập phồng, hiển nhiên cũng kích động tới cực điểm!

Đột phá!

Hắn lại dùng tu vi Hoàng cảnh cưỡng ép đột phá rào chắn, sáng tạo ra Đế kinh chỉ có Đại Đế mới có thể sáng tạo ra.

Chuyện này nếu truyền đi, tuyệt đối là chuyện kinh thế hãi tục.

Dù sao, đó chính là Đế kinh, mặc kệ đặt ở chỗ nào, đều có thể dẫn tới vô số thế lực lớn tranh đoạt, là sở học trọn đời Đại Đế ngưng tụ mà thành, có uy năng không tầm thường.

Chẳng qua sau khi kích động, Cố Dương lại bình tĩnh lại, cảm thấy mình có thể sáng tạo ra Đế kinh, có lẽ là chuyện rất bình thường.

Dù sao, đạo văn có trên người hắn, lại vô cùng hòa hợp với Thiên Đạo, lại đã từng quan sát Đế Kinh đặc thù Đạo Thiên Đế Kinh.

Tình huống như vậy, dưới sự tích lũy thời gian, tự sáng lập Đế kinh, tuy là kinh thế hãi tục, nhưng cũng có thể lý giải.

Cũng chính là Đế kinh hắn sáng tạo ra, khiến chính bản thân hắn cũng kinh hãi theo.

Bởi vì, Trấn Ngục Long Tượng Quyết vốn có của hắn, giờ phút này đã rực rỡ hẳn lên, hóa thành Long Tượng Trấn Đế Kinh!

Từ cấp Chí Tôn trước đây đã đột phá tới Đế kinh!

Trong đó còn có lời tuyên bố, nếu như có thể tu luyện Long Tượng Trấn Đế kinh tới viên mãn... Có thể chiến đấu với Đại Đế, trấn áp một đời, lại có thể coi là một loại thành đạo khác.

Nghĩ đến điểm này, Cố Dương nhịn không được sợ hãi thán phục không thôi.

Nhưng lực chiến Đại Đế phải có bao nhiêu sức mạnh kinh khủng mới làm được?

Nhưng hiển nhiên, Long Tượng Trấn Đế Quyết muốn tu luyện tới viên mãn, không dễ dàng gì đâu, trải qua 10 tỷ năm sửa chữa, là người sáng tạo ra Đế kinh, tuy chỉ có tình huống khổ tu, không có tài nguyên cung cấp, nhưng cũng chỉ tu luyện Long Tượng Trấn Đế quyết tới tiểu thành, là có thể thấy độ khó của nó ra sao.

Nhưng mặc dù chỉ là tiểu thành, mang đến tăng lên... cũng cực kỳ khoa trương!

Sức mạnh của mình hôm nay, đã từ sức mạnh cơ bản trăm vạn con thần long cường đại đến cấp bậc khó có thể dùng số liệu tính toán.

Cố Dương có một loại cảm giác, hiện tại hắn tuyệt đối có thể thông qua sức mạnh thân thể, nện phá Chí Tôn.

Chính là biến thái như thế.

Phải biết rằng, Chuẩn Chí Tôn cùng Chí Tôn chênh lệch lớn như thế nào. Cố Dương trước đây toàn lực bộc phát, có lẽ cũng chỉ là nghịch chiến Chuẩn Chí Tôn.

Hiện tại, hắn lại có tự tin có thể đánh bại được Chí Tôn, chênh lệch này, chắc chắn sẽ khiến người khác kinh ngạc.

"Đây chính là... sự kinh khủng của Đế kinh sao?"

Phát giác được điểm này.

Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Cảm khái chênh lệch giữa Đế kinh và Chí Tôn pháp!

Rõ ràng chỉ kém một cấp bậc.

Nhưng rãnh trời trong đó lại lớn đến vô biên.

Căn bản khó có thể tưởng tượng!

Chỉ riêng công pháp Luyện Thể cũng đã tăng lên đáng sợ đến vậy rồi.

Vậy những cái khác thì sao?

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

"Thay đổi tất cả Chí Tôn pháp, thời gian là... 10 tỷ năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, tinh thần Cố Dương liền tập trung cao độ.

Lặng lẽ chờ đợi.

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Xuy xuy!

Lúc cảm ngộ, Cố Dương càng có thể từ trong trí nhớ chi hải đáng sợ kia cảm nhận được kiếm cương chi lực vô cùng bén nhọn

mà đáng sợ!

Lực lượng của loại Kiếm Cương kia... mạnh mẽ đến cực hạn!

Cố Dương nhắm nghiền hai mắt, toàn tâm toàn ý lao vào cảm ngộ trong đó!

Cũng không lâu lắm, Cố Dương thình lình mở mắt.

Trong ánh mắt còn có một đạo kiếm khí đáng sợ dường như có thể chém giết thời không hiện ra!

"Hô..."

Cố Dương chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Tâm tình cũng là không khỏi cảm thấy rung động vô cùng.

Trải qua 10 tỷ năm sửa đổi.

Yên Diệt Kiếm Quyết hắn tu luyện cũng đã được cải tiến!

Giống như công pháp luyện thể, trực tiếp vượt qua gông cùm xiềng xích, đã đến lĩnh vực Đại Đế!

Tên cũng là từ Yên Diệt Kiếm Quyết, hóa thành Hỗn Độn Đế Kinh.

Hỗn Độn, là bắt đầu của tất cả, ẩn chứa vô tận đạo lý, có thể tưởng tượng được hắn cuồng ngạo và tự tin cỡ nào.

Có điều chỗ cường đại của Hỗn Độn Đế Kinh cũng đáng để hắn phách lối như thế.

Bởi vì Hỗn Độn Đế Kinh là thứ mà hắn kết hợp với tất cả nội tình, đã dung hợp với Mệnh Vận Kiếm Đạo, bao nhiêu cảm ngộ và nội tình của Yên Diệt Kiếm Đạo mới sáng tạo ra.

Giờ phút này Hỗn Độn Kiếm Cương trong cơ thể Cố Dương... cũng đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi chậm rãi vươn tay ra.

Ngay sau đó.

Một đạo Hỗn Độn Kiếm Cương cực kỳ kinh khủng đang lơ lửng xoay tròn trên đầu ngón tay hắn.

Mà trên đó phát ra khí tức đáng sợ bóp méo hết thảy chung quanh.

Càng làm cho Cố Dương cũng nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

Nếu như, hai bộ Đế kinh mà hắn tự nghĩ ra lại có uy năng như vậy.

Như vậy, loại sát phạt tiến hành sửa đổi thì sao?

Lại cường đại đến mức nào.

Hắn, có hay không có thể dựa vào nội tình lật xem rất nhiều Chí Tôn pháp và Đế kinh của Đạo Thiên Tiên Cung mang đến, giống như hai đại công pháp này, toàn bộ lột xác thành Đế kinh.

Thậm chí là sáng tạo ra Đế kinh mới thì sao?

Cố Dương, thập phần chờ mong.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ nữa.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi tất cả các loại pháp môn sát phạt, thời gian là 10 tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Trong đầu Cố Dương trí nhớ điên cuồng cuồn cuộn, khoảnh khắc kia, ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước từng bước hấp thu hồi ức khủng bố của 10 tỷ năm sửa đổi này!

Sửa chữa rất nhiều pháp môn loại sát phạt, là hắn trước tiên đem từng quyển pháp môn lật xem qua lần nữa nghiên cứu 10 tỷ năm, sau khi đạt tới cực cảnh, gia tăng nội tình bản thân, lại sáng tạo và cải tiến kiếm đạo của mình.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này trong ánh mắt hắn, tràn đầy rung động cùng sợ hãi thán phục.

Đạo Thiên Tiên Cung dù sao cũng từng là thế lực Đại Đế, tuy thời gian huy hoàng bị cắt ngang, nhưng pháp môn Chí Tôn lại không ít.

Hắn đọc qua quá nhiều phương pháp sát phạt.

Sửa chữa trên cơ sở 10 tỷ năm, đem tới cho hắn thu hoạch cũng là rất phong phú khó có thể tưởng tượng!

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Vốn dĩ Long Tượng Vô Không Quyền của y đã đạt tới cấp bậc cực phẩm chí tôn pháp, lần này sửa đổi, y dung hợp rất nhiều

pháp môn, cũng dùng thời không, vận mệnh chi lực làm cơ sở, sáng tạo ra quyền đạo Đế Kinh cường hãn tột bậc.

Tên của nó là Lục Đạo Luân Hồi Quyền!

Một quyền đánh ra.

Thời không, Vận Mệnh đều phải chấn động, một quyền có thể rung chuyển Luân Hồi chi đạo, cực kỳ bá đạo này, chính là tất sát!

Ngay cả là cường giả cấp độ Chí Tôn, cũng không thể nào đề phòng được, sẽ bị đánh thủng!

"Mười tỷ năm sửa đổi, quả nhiên khủng bố, môn quyền đạo Đế kinh này, có thể nói là bá đạo tới cực điểm!"

Quyền pháp đề thăng, khiến Cố Dương quá hài lòng.

Chẳng qua, còn có một vấn đề.

Pháp môn hắn sáng tạo ra dù cường đại, cũng là dựa vào cảnh giới của hắn bộc phát.

Bởi vậy, uy lực cụ thể mạnh bao nhiêu, có thể ra mấy quyền, vẫn phải xem tình huống, Nguyên Tôn, Cố Dương khẳng định có tự tin đem đánh trọng thương thậm chí là đánh gục.

Nhưng cường giả ở cấp độ Địa Tôn và Thiên Tôn vẫn phải xem tình huống.

Cố Dương, cũng không rõ chính mình dưới tình huống toàn lực bộc phát, Lục Đạo Luân Hồi quyền có thể bộc phát ra uy năng cỡ nào.

Tiến bộ quyền đạo không thể bảo là không lớn, nhưng mà, kiếm pháp tăng lên lại càng khoa trương!

Đầu tiên là hai đại kiếm chiêu chí cường.

Tru Tiên và Tuyệt Tiên, tất cả đều đạt tới cấp độ Đế kinh, một chiêu kiếm xuất ra mạnh mẽ đến cực hạn, có thể dễ dàng chém giết cường giả cấp độ Nguyên Tôn.

Chẳng qua, thu hoạch lần này cũng không chỉ có như vậy.

Cố Dương, lại dung hợp hai đại kiếm chiêu duy nhất, hóa thành kiếm chiêu càng kinh khủng.

Tên nó là Hỗn Nguyên Nhất Kiếm.

Một kiếm ra, Hỗn Độn cũng phải rung chuyển, có thể tưởng tượng được uy thế của kiếm này sẽ khủng bố tới mức nào.

"Chiêu kiếm này... Không biết sẽ khủng bố đến mức nào, e rằng ngay cả Địa Tôn cũng phải kinh sợ muôn phần."

Cố Dương không khỏi than thở trong lòng.

Lập tức, Cố Dương tiếp tục hấp thu thu hoạch do sửa đổi lần này mang tới.

Sau đó, chính là chấn động phát hiện, phương diện pháp tắc của hắn tăng lên, càng kinh khủng.

10 tỷ năm thời gian, hắn đồng dạng đột phá về chất, thành công lĩnh ngộ các loại pháp tắc cấp độ Đại viên mãn tới cảnh giới cao hơn.

Đó chính là, thiên đạo chân ý chỉ có Đại Đế mới có thể lĩnh ngộ.

Chân ý Thiên Đạo chỉ có Đại Đế mới có thể lĩnh ngộ, tuy rằng không phải thiên đạo chi lực thật sự, mà vẻn vẹn chỉ là thiên đạo chân ý, nhưng cũng là lực lượng cực đoan kinh khủng.

Chứng đạo Đại Đế sẽ đạt được Đại Đế đạo quả, khắc lên con đường mà bản thân đã đi, đạt được sự tán thành của thiên đạo,

lĩnh ngộ chân ý thiên đạo, phát huy ra sức mạnh kinh khủng.

Mỗi tiếng nói mỗi hành động đều chứa đạo lý thiên đạo, đối với cường giả dưới Đại Đế, tuyệt đối là đại khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Nhưng Cố Dương lại có thể ở cảnh giới Hoàng cấp, khắc ấn con đường của bản thân lên trên Thiên Đạo, đạt được ấn ký Thiên Đạo, được Thiên Đạo tán thành, lĩnh ngộ chân ý Thiên Đạo, không thể nói không kinh khủng.

Kinh khủng nhất là, Cố Dương còn không chỉ lĩnh ngộ một cái thiên đạo chân ý.

Vận mệnh, yên diệt, thời không, hủy diệt, bất hủ và rất nhiều thiên đạo chân ý, toàn bộ đều đạt đến bốn thành, rất kinh người.

Nên biết, Thiên Đạo chân ý, một thành một trọng thiên, cho dù là Đại Đế tài hoa vang dội cổ kim, cũng rất ít người lĩnh ngộ Chân Ý bốn thành.

Cho dù là Đạo Thiên Đại Đế cực kỳ thân thiết với Thiên Đạo, lấy sức một người độc chiến thập đại Hắc Ám Đại Đế, thì cũng chỉ mới lĩnh ngộ được ba thành Thiên Đạo Chân Ý mà thôi.

Đủ để thấy, thu hoạch của Cố Dương, rốt cuộc kinh khủng đến cỡ nào.

Mà Cố Dương thu hoạch còn không chỉ có vậy.

Chân ý Thiên Đạo chủ yếu của hắn đạt đến bốn thành, còn lại những thứ tạp nham ngổn ngang kia, toàn bộ đạt đến hai thành hoặc ba thành.

Số lượng thiên đạo chân ý này đạt đến số kinh người là năm trăm.

Đúng vậy, trong quá trình sửa đổi từng lần, Cố Dương lĩnh ngộ được đạo, đạo văn đạt được lại nhiều hơn rất nhiều.

Đương nhiên, thu hoạch lớn nhất là y đã lĩnh ngộ Hỗn Độn chân ý thiên đạo, cũng là chân ý thiên đạo mạnh nhất trên ý nghĩa thật sự.

Tuy rằng nói, bởi vì độ khó lĩnh ngộ thật sự quá cao, Cố Dương vẻn vẹn chỉ lĩnh ngộ một thành, nhưng một thành này, cũng đủ để cường đại hơn nhiều so với bốn thành Thiên Đạo Chân Ý Vận Mệnh, có thể thấy được trình độ khủng bố của nó.

Cảm khái một phen, trên mặt Cố Dương vẻ tươi cười nồng đậm vô cùng.

Thu hoạch sửa đổi lần này...cực kỳ phong phú!

Hắn tự nhiên cũng hết sức hài lòng.

Phải nói, không hổ là sửa 10 tỷ năm, chính là khủng bố...

"Thuận tiện đem trận pháp luyện đan những thứ kia cũng sửa đổi đi."

Cố Dương dừng một chút.

Ngược lại cũng không vội xuất quan.

Cho nên, hắn nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi luyện đan, luyện khí, trận pháp, thời gian là... 10 tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Mười tỷ năm lắng đọng lại.

Cường độ thần hồn của hắn tăng vọt đến mức khó có thể tưởng tượng.

Chỉ sợ, một ít Chuẩn Đế, cũng chỉ có như thế mà thôi.

Mà trình độ luyện đan, luyện khí, trận pháp của hắn, cũng đã đạt tới tình trạng vượt quá tưởng tượng.

Chỉ sợ, cho dù hắn là một kẻ yếu gà, chỉ cần triển lộ trình độ 1 đạo bất kỳ trong đó, cũng sẽ được vô số thế lực lớn theo đuổi.

Cho dù là thế lực Đại Đế như Xích Dương Đế Cung, cũng sẽ không ngoại lệ.

Thậm chí, vị Đại Đế hiện tại là Xích Dương Kiếm Đế này, đều sẽ đích thân đến nghênh đón hắn, hoan nghênh hắn gia nhập Xích Dương Đế Cung.

"Tiếp theo, sửa đổi một chút cỏ khô, sau đó chờ mong một mảnh cỏ khô cuối cùng đi."

Ngay sau đó, Cố Dương lấy ra cỏ khô, nhẹ nhàng cười một tiếng.

Khô Diệp thảo, là chí bảo của Tiên Giới, cũng không đơn giản như vậy.

Lúc trước, lực lượng vận mệnh của Cố Dương còn quá nhỏ yếu, cũng không nhìn ra bản chất của nó, chẳng qua là cho là nó ẩn chứa đại đạo chân ý.

Hiện tại xem ra, cũng không có đơn giản như vậy.

Lúc này, Cố Dương lấy ra mỗi cái phiến lá của Khô Diệp Thảo, sau đó yên lặng sửa đổi.

Sửa chữa thời gian, 10 tỷ năm trước.

Theo Cố Dương sửa đổi, ba phiến lá thời gian không gian, hủy diệt của khô diệp thảo toả ra quang mang kinh người, đại đạo chân ý trên đó bắt đầu tăng mạnh, ẩn chứa đại đạo chí lý, làm cho người không thể nhìn thẳng.

Còn trên rễ cây cỏ khô lại xuất hiện thêm một cọng cỏ khô nữa, khai chi tán diệp, chiếm cứ toàn bộ gốc rễ, hóa thành một thể.

Trên đó, lại có Hỗn Độn Đại Đạo nồng đậm hiện ra.

Thấy một màn này, Cố Dương lộ ra thần sắc khiếp sợ, ánh mắt cũng trở nên hừng hực.

Quả nhiên, thu hoạch sửa chữa cỏ khô, vượt quá tưởng tượng nha.

Trước kia Cố Dương, tu vi quá mức nông cạn, không nhìn ra chỗ lợi hại trong đó.

Hiện tại, Cố Dương đã là người lĩnh ngộ thiên đạo chân ý, tự nhiên là có thể nhận thấy được chân ý đại đạo trong mấy phiến lá này, rốt cuộc kinh khủng đến cỡ nào.

Nếu có thể lĩnh ngộ một chút cực nhỏ, đừng nói là Đại Đế thu hoạch vạn phần, cho dù là Tiên trong truyền thuyết cũng sẽ thực lực tăng vọt.

Có điều, mặc dù giá trị phiến lá Đại Đạo Chân Ý của Hỗn Độn, Vận Mệnh, Không Gian, Hủy Diệt trước mắt vượt quá sức tưởng

tượng của hắn, nhưng Cố Dương vẫn không thể hấp thu nó.

Bởi vì đại đạo chính là lực lượng áp đảo cả thiên đạo.

Đương nhiên, mặc dù không có biện pháp trực tiếp hấp thu, nhưng Cố Dương hoàn toàn có thể quan sát đại đạo chân ý trong đó, để tăng lên chính mình, thu hoạch rất nhiều cảm ngộ.

Nghĩ tới đây, Cố Dương lợi dụng lực lượng bản thân, tại trong nhẫn trữ vật lần nữa mở ra một không gian, đồng thời lấy các loại trận pháp, che đậy nó lại.

Sau đó Cố Dương lấy ra Thiên Tuyệt Kiếm của mình.

Khi còn ở hạ giới, Thiên Tuyệt Kiếm không có đủ tài liệu, hắn cũng không có lĩnh ngộ pháp tắc, cho nên cuối cùng chỉ đạt tới cấp độ ngụy Chí Tôn.

Nhưng trong Tiên cổ đại lục này lại có rất nhiều cơ duyên.

Cố Dương tự tin tăng nó lên Chí Tôn khí, thậm chí là chuẩn Đế khí.

Đương nhiên, hiện tại Cố Dương xuất ra Thiên Tuyệt Kiếm, chính là đơn thuần để dùng.

Hiện tại ở trình độ này, cực phẩm Thần khí cũng không cách nào chịu tải được sức mạnh của hắn, Thiên Tuyệt Kiếm Chuẩn Chí Tôn khí mới là thích hợp nhất.

Nghĩ tới đây, Cố Dương tùy ý huy động Thiên Tuyệt Kiếm.

Chỉ một thoáng, Thiên Tuyệt Kiếm rung động, dường như đang hoan hô.

"Lão đệ, xem ra, ngươi cũng thập phần chờ mong nha. Cũng đúng, dù sao ta đã thật lâu không có sử dụng ngươi."

Cố Dương nâng lên thân kiếm, khẽ cười một tiếng.

Thiên Tuyệt Kiếm là bảo kiếm theo hắn trưởng thành, hắn cũng có tình cảm sâu đậm với nó.

Kế tiếp, Cố Dương cũng không dông dài, trực tiếp phá giải trận pháp, dự định đi cướp đoạt cơ duyên trên đại lục Tiên Cổ.

Chỉ là Cố Dương vừa mới giải trừ trận pháp, liền nhìn thấy một nữ nhân tóc đen mắt đen đứng ở bên ngoài, ánh mắt yêu dị nhìn hắn chằm chằm.

Đối với chuyện này, Cố Dương không khỏi nhíu mày, trực tiếp vận dụng năng lực vận mệnh.

"Mộc Cửu âm, Thiếu cung chủ Thiên Ma Cung, tu vi Thần Cảnh nhất trọng thiên, trời sinh có Cửu âm Chi Thể, có thể điều động Cửu âm chi lực để sử dụng."

"Thiên Ma Cung, Mộc Cửu âm, ngươi ở đây chờ ta là có mục đích gì?"

Cố Dương nhìn nữ nhân trước mắt, lạnh nhạt lên tiếng.

"Ha ha, không có ý gì khác, chỉ là muốn nhìn một chút, thực lực của thiếu niên Đại Đế mạnh nhất đương thời trong truyền thuyết đến cùng là ở cấp độ nào."

Mộc Cửu âm liếm xuống đôi môi đỏ mọng, quyến rũ nói.

Dứt lời, Mộc Cửu âm trực tiếp ra tay.

Vừa ra tay chính là tuyệt sát, cuốn theo lực lượng Cửu âm khủng bố, đánh về phía Cố Dương.

Lực lượng Cửu âm kinh khủng, che lấp Thiên Khung, khiến người ta cực kỳ lạnh lẽo.

Một kích này, cuốn theo khí tức cực phẩm chí tôn pháp, cùng với ngụy Pháp Tắc Cửu âm tiểu viên mãn kinh người, cho dù là Thần Cảnh đỉnh phong bình thường, chỉ là nhiễm phải một chút Cửu âm chi khí, cũng sẽ lập tức hòa tan, chết không toàn thây.

Đối với chuyện này, Cố Dương vẻ mặt đạm mạc, ngay cả ý tứ động thủ cũng không có, chỉ là kích động khí huyết trong cơ thể.

Trong chốc lát, khí huyết lao nhanh đang gào thét, đánh tan Cửu âm chi khí đánh tới, khiến bầu trời bị âm khí che đậy lại một lần nữa trở nên sáng rỡ.

Còn Mộc Cửu âm, dưới luồng khí huyết kích động này, cảm nhận được áp lực cực lớn, trái tim đang chấn động, một cỗ nghịch huyết trực tiếp phun ra, cả người như bị sét đánh bay ngược ra ngoài, va vào ngọn núi đá cách đó không xa.

"Sao lại mạnh như vậy chứ!"

Mộc Cửu âm nhìn chăm chú vào Cố Dương, vẻ quyến rũ ban đầu đều biến mất không thấy gì nữa, trong mắt chỉ còn sót lại kinh hãi.

Nàng thế nhưng là Thần Cảnh, Cố Dương mới là Hoàng Cảnh.

Kết quả, Cố Dương Hoàng cảnh chỉ là kích động một chút khí huyết, ngay cả ý tứ ra tay đều không có, liền trực tiếp đánh tan một kích mạnh nhất của nàng, khiến nàng trực tiếp trọng thương.

Đây thật sự là chuyện mà thiếu niên Đại Đế có thể làm sao?

Không đúng, cường độ khí huyết của Cố Dương, cho dù là một ít Chí Tôn cũng không sánh bằng, căn bản không thể lấy lẽ thường để nói.

"Những tên kia đều coi thường ngươi. Thiên phú và thực lực của ngươi, cường đại hơn xa so với vẻ bề ngoài. Tất cả những

người kia đều bị tu vi bên ngoài của ngươi lừa dối. Thân thể cường đại như thế, hoàn toàn có thể nói là thể tu".

Mộc Cửu âm hít sâu một cái, chậm rãi mở miệng, ánh mắt cũng trở nên nóng rực.

"Nếu mà muốn đi theo ta, liền không cần dùng loại thủ đoạn thăm dò này. Nếu không, ta khống chế lực lượng không tốt, hoặc có thể là đối với ngươi không thích, không cẩn thận sẽ nghiền chết ngươi."

Cố Dương đứng chắp tay, nhìn Mộc Cửu âm, lạnh nhạt lên tiếng.

Thời điểm vừa rồi vận dụng lực lượng Vận Mệnh, hắn liền nhìn ra lai lịch cùng mục đích của Mộc Cửu âm.

Đối phương, là chủ động tới theo hắn, thậm chí đối với hắn còn có chút hứng thú với phương diện nam nữ.

Chẳng qua, đối phương lựa chọn gióng trống khua chiêng mà thăm dò.

Đã như vậy, Cố Dương cũng không ngại cho nàng một bài học.

Về phần Mộc Cửu âm cũng là một đại mỹ nữ, hơn nữa còn là loại hình quyến rũ động lòng người này, Cố Dương cũng không cảm thấy hứng thú.

Mặc dù ở trước mặt hắn ta, bất kỳ tâm cơ nào cũng không dùng được, nhưng hắn ta vẫn không thích nữ nhân có tâm cơ quá nặng.

Hắn ta thích ba tỷ muội Hoàng Âm, Khuynh Thành, Sở Linh Nhi và nữ nhân có tính cách thanh thuần hoặc lạnh lùng như Mộ Dung Thiên Tuyết.

"Không cẩn thận nghiền chết ta..."

Khuôn mặt Mộc Cửu âm hơi co lại.

Nếu là người khác nói như vậy, nàng khẳng định sẽ chẳng thèm ngó tới.

Nếu như không giao thủ mà Cố Dương nói như vậy, nàng đồng dạng sẽ khinh thường.

Nhưng bị Cố Dương đánh bại hời hợt như vậy, nàng thật đúng là không có biện pháp phản bác.

"Cửu âm, vì thăm dò thực lực của ngài mà cảm thấy rất áy náy, nguyện đi theo phía sau ngài, hy vọng ngài có thể nhận ta."

Mộc Cửu âm là một nữ nhân thông minh.

Nàng lựa chọn Cố Dương, không chỉ vì Cố Dương vẻ ngoài cực kỳ tuấn dật, thiên phú cũng đơn giản là kinh người.

Nàng chỉ vì mình, cũng vì nghĩ cho Thiên Ma Cung.

Nếu như tương lai có thể trở thành nữ nhân của Đại Đế, tương lai nàng khẳng định có thể thành tựu Chuẩn Đế.

Thiên Ma Cung, cũng sẽ thu được lợi ích từ chuyện này.

Dù sao, những năm gần đây Thiên Ma Cung càng ngày càng tàn lụi.

Lúc trước Thiên Ma Cung cũng giống Đạo Thiên Tiên Cung, cũng là thế lực do Đại Đế xây dựng.

Chỉ là thời gian xa xưa hơn Đạo Thiên Tiên Cung rất nhiều.

Nhưng mà, bởi vì tác phong của Thiên Ma Cung quá mức bá đạo, sau khi Đại Đế đi tới bên ngoài giới ngoại thì đều bị các thế

lực khắp nơi nhằm vào, dần dần rơi rớt.

Cuối cùng đành bất đắc dĩ dọn ra Trung Thiên Vực, đi tới nội vực kéo dài hơi tàn, tình huống càng tệ hơn cả Đạo Thiên Tiên Cung.

Đạo Thiên Tiên Cung ít nhất cũng có cây khô gặp xuân, có Mộ Dung Thiên Tuyết ngang trời xuất thế, khiến Đạo Thiên Tiên Cung lại lần nữa phát triển, tuy không khôi phục đến đỉnh phong nhưng vẫn đang từng bước trở nên mạnh mẽ.

Mà Thiên Ma Cung thì thảm rồi, hiện giờ chỉ còn lại một hai cường giả Nguyên Tôn mà thôi.

Nếu không phải có Cực Đạo đế binh chấn nhiếp đám đạo chích, chỉ sợ sớm đã bị chia ăn rồi.

"Ta thu ngươi làm người đi theo cũng có thể, nhưng rất nhiều Chí Tôn pháp của Thiên Ma Cung thậm chí là Đế pháp, ta muốn lật xem một phen, gia tăng nội tình của bản thân."

Cố Dương ngưng mắt nhìn Mộc Cửu âm, chậm rãi mở miệng.

"Chuyện này..."

Vẻ mặt Mộc Cửu âm cứng đờ.

Truyền thừa của một thế lực quan trọng biết bao, nếu bị người ngoài đọc qua thì sẽ lưu truyền ra ngoài, ảnh hưởng cực kỳ xấu.

Nhưng, yêu cầu của Cố Dương, tuy rằng quá mức, nhưng là hết sức bình thường.

Đối với loại nhân vật đi ra con đường của mình như Cố Dương mà nói, cũng chỉ có như vậy mới có thể gia tăng nội tình của bản thân.

Chớ nói chi, Thiên Ma Cung xác thực không có chỗ nào đáng

để Cố Dương lôi kéo.

Nàng có trở thành người đi theo của Cố Dương hay không, đối với con đường tranh đoạt Đế lộ của Cố Dương không có ảnh hưởng gì.

Cũng chính là, nàng cùng với Thiên Ma cung đối với Cố Dương mà nói, thật đúng là đối tượng có cũng được không có cũng chẳng sao.

"Cá nhân ta đồng ý, nhưng loại chuyện này ta không thể làm chủ được, phải trở về báo cho Đại trưởng lão mới được."

Mộc Cửu âm cười khổ nói.

"Vậy cứ như thế đi. Trước khi bọn họ đồng ý, ngươi chỉ tính là người đi theo lâm thời, yêu cầu của ta đạt thành rồi mới thành chính thức."

Cố Dương lạnh nhạt gật đầu, mở miệng nói.

Khóe miệng Mộc Cửu âm co giật một cái, không biết nên nói thế nào mới tốt.

Nàng là một chí tôn trẻ tuổi hàng đầu, đầu nhập vào đại đa số thiếu niên Đại Đế đều sẽ được trọng đãi.

Kết quả, đến nơi Cố Dương này, cứ như vậy không còn tôn nghiêm.

Người đi theo còn có thể là lâm thời, đúng là không ai giống hắn.

Tuy nhiên, ai bảo địa thế của hắn mạnh mẽ chứ, Mộc Cửu âm cũng chỉ có thể nín nhịn thiệt thòi như thế.

"Nếu không có chuyện gì thì mau rời đi đi, ngươi ở bên cạnh ta, sẽ chỉ ảnh hưởng ta tìm kiếm cơ duyên."

Lúc này, Cố Dương mở miệng lần nữa, không chút lưu tình nói.

Khóe miệng Mộc Cửu âm giật giật một cái.

Hừ, bản cô nương không cần mặt mũi sao?

Cũng chỉ vì bổn cô nương có việc cầu ngươi, cũng đánh không lại ngươi, bằng không, lão nương tuyệt đối liều mạng với ngươi.

Còn nữa, bổn cô nương tốt xấu gì cũng là một đại mỹ nhân đi, người theo đuổi ta nhiều vô số kể, thái độ này của ngươi, có chút quá tổn thương tự trọng của người ta nha!

Thời điểm Mộc Cửu âm xốc xếch trong gió, Cố Dương chính là trên người hiện ra khí tức không gian huyền ảo, chuẩn bị rời đi.

"Chờ một chút, Thiếu chủ, ngươi không tò mò ta làm sao tìm được ngươi sao?"

Mộc Cửu âm nhịn không được mở miệng nói.

"Không có hứng thú."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Thông qua vận mệnh chi lực, Cố Dương tự nhiên biết Mộc Cửu âm đã tìm được hắn như thế nào, chính là một loại bí thuật, chỉ là cấp bậc cực cao, đạt đến trình độ Chí Tôn pháp thượng phẩm.

Thông qua truy tung khí tức của hắn để tìm kiếm hắn.

Điểm này, thật ra là rất dễ dàng.

Bởi vì Cố Dương cùng Xích Thiên Thu giao thủ ngắn ngủi, bại lộ khí tức bản thân.

Đồng thời, hắn cũng là người duy nhất trong Hoàng Cảnh, chỉ

cần có hai yếu tố này là có thể tìm thấy hắn.

Cũng chính là Mộc Cửu âm không có ác ý, cùng với việc hắn không ẩn nấp quá nhiều, còn có, hắn sửa đổi trong trận pháp, không có thời gian để ý những thứ này.

Nếu không, hành vi của Mộc Cửu âm sớm đã bị hắn phát hiện rồi.

Mộc Cửu âm không nói gì.

Hiện tại nàng rất hoài nghi, Cố Dương là một nam nhân lòng dạ sắt đá, không có hứng thú đối với nữ nhân.

Chẳng qua, Mộc Cửu âm đột nhiên nhớ tới, thái độ của Cố Dương đối với Xích Thiên Thu, nàng không khỏi càng thêm trầm mặc.

Được rồi, nam nhân trước mắt này, không phải nam tử sắt đá gì, chỉ là thái độ đối với nữ nhân rất không thân thiện mà thôi.

Điều này, thì càng đả kích người ta rồi!

"Ta tới đây, còn có một việc muốn nói cho ngươi biết. Đó cũng là, đệ tử chân truyền Đạo Thiên Tiên Cung tập hợp lại cùng nhau, tìm được một cơ duyên. Nhưng đây vừa là cơ duyên, cũng là cạm bẫy, tình trạng hiện tại của bọn họ, có thể không tốt lắm."

Mộc Cửu âm sau khi thở ra một hơi, đè xuống tâm tình của mình, lập tức mặt mũi tràn đầy vẻ nghiêm túc nói.

Lời này, làm cho thân thể Cố Dương hơi dừng lại, nheo mắt lại.

Đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, tất cả đều là tùy tùng của hắn ta.

Hắn ta còn là truyền nhân của Đạo Thiên Tiên Cung.

Người khác khi dễ đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung, cũng chính là không để hắn vào mắt, vả vào mặt hắn.

Trong lúc nhất thời, đôi mắt Cố Dương băng lãnh đến cực điểm, một cỗ sát ý kinh người bạo phát ra, làm cho Thiên Khung đại địa đều mất đi sắc thái, nhiệt độ hạ xuống nhanh chóng, phảng phất đi tới viễn cổ cực băng chi địa.

Điều này cũng là làm cho Mộc Cửu âm cảm thấy lạnh cả người, rét lạnh xông thẳng lên đỉnh đầu, không nhịn được run lên bần bật.

Nam nhân trước mắt này, một khi tức giận, thật sự là quá kinh khủng.

Quả nhiên lựa chọn của nàng là đúng. Người trước mắt mới là người có hy vọng chứng đạo Đại Đế nhất.

"Có cần ta dẫn đường không?"

Mộc Cửu âm thật cẩn thận nói.

"Không cần."

Khuôn mặt Cố Dương lạnh lùng, trong hai mắt có vận mệnh chi ý hiện lên, trong nháy mắt hiểu rõ hết thảy.

Đạo Thiên Tiên Cung, mặc dù là thế lực trung lập, nhưng trước kia cũng không phải chưa từng có kẻ địch, Chí Tôn Đạo Thiên Tiên Cung liên tiếp ngã xuống, có liên quan tới một Bất Hủ đại giáo âm thầm hạ âm chiêu.

Bất Hủ đại giáo này có tên là Hắc Uyên ma giáo, là đại thế lực của Trung Thiên vực.

Cuối cùng, thế lực này cũng bức bách Đạo Thiên Tiên Cung rời khỏi Trung Thiên Thiên Vực, chuyển đến Nội Vực cẳn cỗi kéo dài

hơi tàn.

Nếu như không phải kiêng kị Cực Đạo Đế binh, cùng với danh vọng của Đạo Thiên Đại Đế, bọn họ đã sớm tiêu diệt Đạo Thiên Tiên Cung rồi.

Thậm chí trước đó, Trường Sinh gia tộc kia tấn công Đạo Thiên Tiên Cung, cũng có bọn họ giở trò sau lưng.

Lần này Hắc Uyên Ma giáo chứng kiến Đạo Thiên Tiên cung lại lần nữa có dấu hiệu quật khởi, thậm chí còn tìm đến thiếu niên Đại Đế như hắn, dự định tham gia tranh đoạt Đế lộ, Hắc Uyên Ma giáo này cũng hoàn toàn ngồi không yên.

Bọn họ sợ bản thân chứng đạo Đại Đế sẽ thanh toán nợ cũ, tiêu diệt Hắc Uyên Ma giáo.

Tuy Hắc Uyên Ma giáo sau lưng cũng có Cực Đạo Đế binh trấn áp khí vận, nhưng dù Cực Đạo Đế binh có mạnh hơn nữa cũng không phải đối thủ của Đại Đế.

Chớ nói chi, vẫn là loại Đại Đế yêu nghiệt chứng đạo như Cố Dương.

Bọn họ, tất nhiên phải hoảng.

Cộng thêm thế hệ này của Hắc Uyên Ma giáo bọn họ, cũng sinh ra một vị thiếu niên Đại Đế, huyết mạch phản tổ, Đế huyết nồng đậm, có hy vọng ngồi lên được vị trí Đại Đế.

Bởi vậy, Hắc Uyên Ma giáo càng thêm ngồi không yên, lựa chọn động thủ với thế hệ trẻ tuổi của Đạo Thiên Tiên Cung ở đại lục Tiên cổ.

Đây chính là một dương mưu.

Nếu Cố Dương không đi, như vậy, toàn bộ đệ tử chân truyền

của Đạo Thiên Tiên Cung đều phải chết, Cố Dương sẽ mất đi toàn bộ người đi theo, mất hết mặt mũi, Đạo Thiên Tiên Cung cũng sẽ mất nguồn chiến lực, Cố Dương sẽ bởi vì thấy chết mà không cứu, dẫn đến vô địch tâm bị hao tổn, thậm chí xuất hiện tâm ma.

Mà nếu Cố Dương đi, nghênh đón Cố Dương, sẽ là một kích lôi đình của Hắc Uyên ma giáo.

Bọn họ sẽ bố trí bẫy rập, chờ Cố Dương đến, tiêu diệt Cố Dương.

Không thể không nói, bọn họ tính toán thật sự là giỏi lắm.

Mặc kệ Cố Dương lựa chọn như thế nào, đều sẽ xảy ra chuyện.

"Thiếu chủ, ngài biết vị trí cụ thể?"

Mộc Cửu âm kinh ngạc nhìn Cố Dương, nhịn không được hỏi.

Ánh mắt Cố Dương, làm cho nàng sinh ra một loại ảo giác, phảng phất trong nháy mắt Cố Dương biết được tiền căn hậu quả.

"Hãy mang ta đi đi, ta là tùy tùng lâm thời của thiếu chủ, lúc này tất nhiên cũng phải góp một phần sức mới được."

Mộc Cửu âm dường như cảm thấy mình hỏi ra một vấn đề ngu ngốc, vội vàng mở miệng nói lần nữa.

Đối với việc này, Cố Dương nhìn nàng một cái thật sâu, cũng không nhiều lời, trực tiếp điều động Không Gian Pháp Tắc chi lực, bao trùm hai người, trong chớp mắt biến mất ngay tại chỗ.

"Không, Không Gian Pháp Tắc!?"

Mộc Cửu âm nhìn thấy không gian cấp tốc xẹt qua, con ngươi của nàng bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra vẻ khó tin.

Không gian pháp tắc, đó chính là pháp tắc, mà không phải

ngụy pháp tắc, đây là Hoàng Cảnh biến thái cỡ nào, lĩnh ngộ không gian pháp tắc gì gì đó, quả thực là chuyện chưa từng nghe nói đến đấy.

Cho dù là thiếu niên Đại Đế được xưng có Tiên Đồng kia, cũng không bằng Cố Dương.

Thời khắc này, Mộc Cửu âm càng thêm cảm thấy may mắn vì mình đánh cuộc đúng, cũng dự định sau khi trở về, khuyên trưởng lão đáp ứng yêu cầu của Cố Dương.

Dù sao, nếu cứ tiếp tục như vậy, Thiên Ma Cung cũng sẽ càng thêm rơi rớt, truyền thừa bị cướp, còn không bằng cấp cho Cố Dương loại thiếu niên Đại Đế này lật xem, coi như là đầu tư.

Cùng lúc đó, đại lục Tiên cổ, ở phía Đông, Lạc Tinh sơn mạch, một đám đệ tử Hắc Uyên ma giáo mặt đầy sát khí đang ở các phương vị khác nhau, quanh thân hiện ra lực lượng vô cùng cường đại, hình thành một trận pháp khổng lồ.

Mà ở một mảnh khu vực ở trung tâm trận pháp.

Bạch Vân, Đỗ Nguyệt Ngưng, các đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung toàn thân tắm máu, khí tức phù phiếm, mặt mũi tràn đầy thống khổ, dường như đang chịu đựng tra tấn lớn lao.

Trên bầu trời, có một thanh niên tóc đen mắt đỏ ngồi trên vương tọa trên lưng yêu thú, quan sát phía dưới, cao cao tại thượng, giống như khống chế chúng sinh.

Hắn, chính là thiếu niên Đại Đế của Hắc Uyên ma giáo, Uyên Vô Tâm!

"Uyên Vô Tâm, ngươi muốn ôm cây đợi thỏ đối phó Cố Dương sư huynh, tính toán giỏi lắm, nhưng rất đáng tiếc, Cố Dương sư huynh cũng không phải người bình thường, sự cường đại của hắn, vượt xa tưởng tượng của ngươi."

"Đợi Cố Dương sư huynh đến đây, ngươi sẽ biết, cái gì là tuyệt vọng."

Bị trận pháp áp chế, vô cùng chật vật, nhưng ánh mắt Bạch Vân vẫn sáng ngời như cũ, gắt gao nhìn chằm chằm thân ảnh cao cao tại thượng trên bầu trời kia, trong lòng điên cuồng rít gào.

Đối với Bạch Vân đã cùng Cố Dương giao thủ qua mà nói, hắn hết sức rõ ràng Cố Dương đến cùng biến thái cỡ nào.

Tu vi Vương cảnh cực hạn, liền có thể chém ra một kiếm kinh khủng kia, lĩnh ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc, quả thực quá vượt quá bình thường.

Hiện tại, tu vi của Cố Dương đã đi tới Hoàng cảnh tầng bảy, thực lực tuyệt đối sẽ càng thêm kinh khủng.

Cho dù Uyên Vô Tâm rất mạnh, vả lại còn bố trí cạm bẫy, hắn cũng tuyệt đối không cho rằng nó có thể đối phó với Cố Dương lĩnh ngộ không gian cùng với rất nhiều pháp tắc.

Giờ phút này, bốn phía Lạc Tinh sơn mạch này còn có rất nhiều thân ảnh.

Thiếu niên Chí Tôn, có thể nhìn thấy ở khắp mọi nơi.

Ngay cả những thiếu niên Đại Đế cũng có vài người.

Toàn bộ bọn họ đều có ý định xem thử kết cục của trò khôi hài này sẽ đi về đâu.

Cũng muốn xem thực lực của Cố Dương rốt cuộc là ở tầng nào.

"Cố Dương, nếu ngươi chết trong tay Uyên Vô Tâm, bổn cung sẽ không tha cho ngươi."

Xích Thiên Thu đứng trên lưng một con thần thú toàn thân đỏ

thẫm, đôi mắt như hỏa diễm nóng bỏng nhìn quét về phía trước, hừ lạnh một tiếng.

Món nợ của nàng phải tự tay giải quyết cho bằng được, cũng không thể mượn tay người khác được.

Nhưng nếu Cố Dương không địch lại Uyên Vô Tâm, nàng cũng sẽ không xuất thủ.

Như vậy chỉ có thể nói rõ, Cố Dương chẳng qua chỉ như vậy mà thôi.

Bên kia, Thiên Vũ Đế Cung Vũ Lâm cũng có chút đăm chiêu nhìn chăm chú hết thảy, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Không biết qua bao lâu, rất nhiều cường giả ở đây đều cảm nhận được không gian ba động, ngưng thần nhìn tới.

Chỉ thấy trên bầu trời Lạc Tinh sơn mạch xuất hiện hai bóng người.

Đó rõ ràng là Cố Dương, cùng với Thiếu cung chủ Mộc Cửu âm của Thiên Ma Cung.

Trong lúc nhất thời, mọi người có chút ngoài ý muốn, không ngờ Mộc Cửu âm lại lựa chọn đi theo Cố Dương.

Chẳng qua, bọn họ cân nhắc đến tình huống Thiên Ma Cung của Mộc Cửu âm, không khỏi có chút hiểu ra.

Xem ra, Thiên Ma cung cho rằng Cố Dương có hy vọng chứng đạo Đại Đế nhất.

Một vài thiếu niên chí tôn trung lập đều không có cảm giác gì, dù sao chuyện cũng không liên quan đến họ.

Mà một vài thiếu niên Đại Đế, thì ánh mắt hơi hơi lạnh lẽo.

"Cố Dương, cuối cùng ngươi cũng tới. Ta đã ở đây bảy ngày, ta còn tưởng ngươi sẽ lựa chọn trở thành rùa đen rút đầu."

Uyên Vô Tâm mở to mắt, nhìn về phía Cố Dương, cười lạnh trào phúng.

"Ta vốn vô địch, sao phải sợ một con ếch ngồi đáy giếng."

Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, chậm rãi mở miệng.

Lời vừa nói ra, thiên địa yên tĩnh trở lại, sắc mặt Uyên Vô Tâm âm trầm tới cực điểm.

Lời này của Cố Dương, nghiễm nhiên là đang nói hắn như ếch ngồi đáy giếng, trực tiếp phản đòn lại câu nói kia của hắn.

Chương 880 - Đám thiếu niên Đại Đế rung động

Những cường giả trẻ tuổi ở đây đều có ánh mắt cổ quái.

Không nói tới Cố Dương cuồng vọng dám xưng là vô địch, chỉ riêng việc trào phúng Uyên Vô Tâm là ếch ngồi đáy giếng, đã đủ mạnh mẽ.

"Ha ha, ngươi tự xưng là vô địch. Như vậy, ta cũng muốn nhìn xem ngươi có dám vào Cửu Sát trận này không, lại có bản lĩnh cứu người đi theo của mình ra hay không."

Uyên Vô Tâm cười lạnh một tiếng, nhẹ nhàng vỗ tay.

Trong phút chốc, Lạc Tinh sơn mạch xuất hiện chín đạo huyết sắc quang trụ xông lên trời, đem toàn bộ khu vực chỗ Uyên Vô Tâm cùng Bạch Vân, Đỗ Nguyệt Ngưng bao vây lại, chính là trung tâm trận nhãn.

Mà ở bên ngoài, sương mù màu máu tràn ngập, vô cùng kinh khủng.

"Cửu Sát Trận, Uyên Vô Tâm thật đủ tàn nhẫn."

"Xem ra, Hắc Uyên Ma giáo đã bắt đầu mưu đồ hết thảy trước khi tới Tiên cổ đại lục."

"Cửu Sát trận chính là sát trận khủng bố ngay cả Chuẩn Chí Tôn bước vào cũng phải chết. Cho dù dựa vào Chí Tôn khí và Chuẩn Đế khí mà mạnh mẽ xâm nhập, cho dù bản thân không vẫn lạc nhưng những đệ tử chân truyền của Đạo Thiên Tiên Cung kia khẳng định đều phải chết."

"Hay cho một chiêu dương mưu."

Cường giả trẻ tuổi ở đây ai nấy đều ánh mắt lấp lóe, nhao nhao nghị luận.

"Trò vặt nhàm chán."

Nhưng mà, vào lúc này, thanh âm Cố Dương lạnh lùng mà khinh thường vang vọng bầu trời, một bước bước ra, trực tiếp xông vào trong Cửu Sát Trận.

Thấy vậy, ánh mắt tất cả mọi người ở đây đều chớp lên, lộ ra ánh mắt tán thưởng, trước tiên không nói thực lực của Cố Dương rốt cuộc là bao nhiêu, nhưng chỉ bằng phần khí phách này, cũng có thể được bọn họ tôn trọng.

Biết rõ phía trước nguy hiểm chí cực, vẫn như cũ lạnh nhạt bước vào, không chần chờ chút nào, đây cũng không phải việc người thường có thể làm.

"Gia hỏa này, ngược lại cũng có chút ưu điểm."

Xích Thiên Thu khẽ vuốt cằm, rất tán đồng hành vi của Cố Dương.

Nhưng Cửu Sát Trận cũng không đơn giản như vậy, chỉ sợ…

Tại thời điểm trong lòng mọi người tâm tình bất đồng, bọn họ lại nghe thấy một tiếng "bộp" xuất hiện.

Sau đó, phảng phất khí cầu bị đâm thủng một mảnh, Cửu Sát Trận bắt đầu vặn vẹo, sau đó trực tiếp vỡ tan ra.

Trong lúc nhất thời, trong thiên địa tràn ngập sương mù màu máu, nhanh chóng tiêu tan, lộ ra bộ dáng bên trong.

Chỉ thấy Cố Dương chắp tay mà đứng, xuất hiện trước đám người Bạch Vân, lông tóc không tổn hao gì, cùng lúc bước vào Cửu

Sát Trận giống như đúc.

Còn Uyên Vô Tâm ngồi trên vương tọa thì mặt mũi tràn đầy kinh hãi, đã mất đi tư thái cao cao tại thượng.

Mà đệ tử Hắc Uyên Ma giáo bố trí Cửu Sát trận ở các phương hướng, nguyên một đám đều thất khiếu chảy máu, khí tức phù phiếm, hiển nhiên gặp phải phản phệ.

Chuyện này, khiến cường giả trẻ tuổi ở nơi này đều lộ vẻ kinh ngạc, chấn động, còn có vẻ mặt không hiểu.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao Cố Dương vừa mới bước vào Cửu Sát trận, Cửu Sát trận đã bị phá, thậm chí đệ tử của Hắc Uyên Ma giáo đều bị phản phệ?"

"Chẳng lẽ nói Cố Dương sử dụng Chí Tôn khí thậm chí là Chuẩn Đế khí?"

"Ha ha, điều này sao có thể, sử dụng pháp khí Chí Tôn và Chuẩn Đế khí có uy thế khủng bố cỡ nào, cũng sẽ không lặng yên không một tiếng động như bây giờ."

"Nói cách khác, đây là thủ đoạn của bản thân Cố Dương... Loại thủ đoạn này thật sự rất kinh khủng, lặng yên không một tiếng động, đã phá đi Cửu Sát trận."

Rất nhiều cường giả trẻ tuổi tất cả đều nghị luận ầm ĩ, nghị luận đến cuối cùng, tất cả đều lộ ra vẻ mặt kiêng kỵ.

Ngay cả thiếu niên Đại Đế, cũng đầy mặt ngưng trọng.

Dù sao, Cố Dương làm những việc này, bọn hắn cũng không làm được.

Không nói thực lực của Cố Dương rốt cuộc ở tầng nào, chỉ với thủ đoạn này, đã làm người ta kiêng kị không thôi.

Xích Thiên Thu và Vũ Lâm cũng nhìn Cố Dương một cái thật sâu.

Người này, hai người không ai nhìn thấu được.

"Ngươi, không ngờ còn là trận pháp sư."

Biểu tình của Uyên Vô Tâm rất khó coi, trầm giọng nói.

Sau câu này của Uyên Vô Tâm, con ngươi mọi người đều co rụt lại.

Cố Dương, lại còn là Trận pháp sư?

Cái này chẳng phải là nói, Cố Dương vừa rồi là dùng thủ đoạn trận pháp phá giải Cửu Sát Trận?

Nhưng, điều này có thể sao?

Đây chính là Cửu Sát trận.

Cho dù là trận pháp sư cấp Chí Tôn, muốn phá trừ Cửu Sát trận, cũng không nhẹ nhàng như vậy.

Vừa mới bước vào, giơ tay lên phá đi Cửu Sát trận, quá mức không hợp thói thường.

Nghĩ đến thủ đoạn của Cố Dương, rất nhiều người đều kiêng kị vạn phần.

Trận pháp sư tầng thứ này, thật ra đã không thể dùng tu vi để phán đoán mạnh yếu.

"Cố Dương sư huynh, thật có lỗi, là chúng ta làm liên lụy ngài."

Bạch Vân nhìn Cố Dương trước người, mặt mũi tràn đầy áy náy nói.

Đám người Đỗ Nguyệt Ngưng cũng xấu hổ.

"Đối mặt thiếu niên Đại Đế, hơn nữa là thiếu niên Đại Đế chơi chiêu hiểm, các ngươi không phải là đối thủ là chuyện rất bình thường, không cần quá mức tự trách."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Thấy Cố Dương nói như vậy, đám người Bạch Vân mặc dù trong lòng áy náy như trước, nhưng cũng dễ chịu hơn một chút.

Đồng thời, đối với Cố Dương cũng càng thêm sùng kính.

"Cố Dương, là ta xem nhẹ ngươi rồi. Chẳng qua, đừng tưởng rằng ngươi phá được Cửu Sát Trận, là có thể bình yên rời khỏi nơi này."

Uyên Vô Tâm thấy Cố Dương không nhìn mình, khuôn mặt hắn âm trầm lên, quan sát Cố Dương, cười lạnh nói.

Lời vừa dứt, Uyên Vô Tâm trực tiếp bộc phát ra khí tức của mình.

Kia, đúng là khí tức Thần Cảnh tứ trọng, che phủ trời đất, khiến vạn vật thần phục.

Thiếu niên Đại Đế Thần Cảnh tầng bốn kinh khủng đến mức nào, giờ phút này, thiếu niên Chí Tôn cùng với rất nhiều cường giả thế lực cỡ nhỏ đều cảm nhận được.

Con ngươi của bọn họ đều co rút lại, cảm nhận được cảm giác áp bách to lớn, thậm chí khiến bọn họ có cảm giác nghẹt thở.

Cho dù là một ít thiếu niên Chí Tôn tu vi đạt tới Thần Cảnh, cũng cảm giác được da đầu phát tê, cảm giác Uyên Vô Tâm rõ ràng chỉ là so với bọn hắn cao hơn mấy cái tiểu cảnh giới, chênh lệch lại là đạt tới trình độ khủng bố như vậy.

Bọn họ đều có cảm giác, nếu như động thủ, Uyên Vô Tâm có thể dễ dàng miểu sát bọn họ.

"Ha ha, Thần Cảnh tầng bốn, xem ra Hắc Uyên Ma giáo bồi dưỡng Uyên Vô Tâm rất không tệ."

Diệp Viêm Dung nheo mắt, cười nghiền ngẫm.

"Hơn nữa luồng khí tức dao động này, xem ra Uyên Vô Tâm đã lý giải Hắc Uyên Đế Kinh mà Hắc Uyên Đại Đế lưu lại rất sâu. Sợ rằng, Đế thuật ghi lại trong Hắc Uyên Đế Kinh cũng đã khống chế được."

Mặc dù nói, muốn trở thành Chí Tôn thì phải đi ra con đường của chính mình.

Nhưng sử dụng Chí Tôn pháp và Đế thuật làm thủ đoạn công kích thì cũng không có gì lạ.

Dù sao, con đường của chính mình, còn chưa hoàn thiện, tự sáng tạo ra pháp môn thì cần phải từ từ hoàn thiện, nào có sự mạnh mẽ như Chí Tôn pháp và Đế thuật có sẵn.

Đó là đừng nói, đi trên con đường của chính mình, cũng có hai loại.

Một loại là hoàn toàn đào móc ra một con đường mới, trở thành người khai sáng.

Một cách khác chính là trên cơ sở của tiền nhân, tự mình lĩnh ngộ, tự đi trên con đường của chính mình.

Con đường này, không thể nghi ngờ là đơn giản hơn một chút, cũng là lựa chọn của đại đa số thiên kiêu.

Hiển nhiên, Uyên Vô Tâm chính là đi con đường này.

Cũng không phải nói con đường này yếu, mà là rất nhiều lúc,

đi con đường trên vai của tiền nhân sẽ không hề yếu, thậm chí có khả năng càng mạnh hơn.

Nhưng dù sao cũng đã rơi vào thế thấp kém, không có cách nào so sánh với con đường bản thân hoàn toàn đi ra.

Bởi vì, có gan không theo con đường của tiền nhân, hoàn toàn đi con đường của chính mình, đều là người thân có khí phách lớn, nếu không bị nửa đường vẫn lạc, tương lai tỷ lệ đi càng xa hơn.

Ở đây, trong lúc thiếu niên Chí Tôn còn đang kinh hãi thì có rất nhiều thiếu niên Đại Đế cũng đang giống như Diệp Viêm Dung, bọn họ nheo mắt lại, định yên lặng theo dõi kỳ biến, xem trò hay.

Thực lực của Uyên Vô Tâm mặc dù không tệ, nhưng còn chưa đủ để bọn họ kiêng kị.

Về phần những thiếu niên Đại Đế như Xích Thiên Thu, Vũ Lâm, sắc mặt lại càng thờ ơ, biểu cảm không có chút biến hóa nào.

Đương nhiên cũng có người ngoại lệ.

Đó chính là đám người Bạch Vân.

Cảm thụ được khí thế của Uyên Vô Tâm, tất cả bọn họ đều lộ ra vẻ cười lạnh cùng trào phúng.

Muốn dựa vào khí thế chấn nhiếp Cố Dương, quả thực là chọc cười.

Cỗ khí thế này, đối với thiếu niên Chí Tôn mà nói, đích thật là kinh thế hãi tục, làm cho bọn họ khiếp sợ trong lòng.

Nhưng bọn hắn kiến thức qua Cố Dương đến cùng có bao nhiêu biến thái, lại cảm thấy cỗ khí thế này quả thực yếu đuối, so sánh cùng khí tràng phong khinh vân đạm của Cố Dương làm cho bọn hắn kinh hãi kia, giống như một trời một vực.

Cố Dương nhìn Uyên Vô Tâm cao cao tại thượng, sắc mặt đạm mạc, chậm rãi mở miệng: "Ta không thích nhìn lên người khác, xuống dưới cho ta."

Vừa dứt lời, một bàn tay khổng lồ bỗng nhiên xuất hiện trên bầu trời, trấn áp về phía Uyên Vô Tâm.

Bàn tay này khổng lồ đến cỡ nào chứ, phảng phất có thể trấn áp cả thiên địa.

Cảm thụ được lực lượng ẩn chứa trong cự chưởng màu đỏ vàng này, tất cả mọi người tại đây đều lộ vẻ kinh hãi.

Cho dù là thiếu niên Đại Đế, đồng tử cũng rung mạnh, khó có thể tin.

Cho dù là loại người như Xích Thiên Thu và Vũ Lâm, con ngươi đều co rút lại, có chút kinh dị, bởi vì trong lòng bàn tay này, bọn họ cảm nhận được sức mạnh cực kì khủng bố.

Cỗ lực lượng này, không nghi ngờ chút nào, phía trên bọn hắn.

Nếu so đấu lực lượng đơn thuần, bọn họ có lẽ không tiếp nổi một chưởng này.

Phải biết rằng, Xích Thiên Thu và Vũ Lâm là một trong hai thế lực mạnh mẽ ở Kiếm Vực đương thời, là thế lực mà Đại Đế đương thời sáng tạo ra, uy thế vô song.

Một người, là Thiên Vũ Đế Triều đã liên tục xuất nhị Đế.

Hai thế lực lớn vô cùng cường thế, trong thế lực tất nhiên không thiếu các loại bảo dược kinh thế và Chí Tôn pháp mạnh mẽ không gì sánh được, thậm chí là Đế kinh.

Có bối cảnh như vậy, từ nhỏ hai người đều có tài nguyên tốt nhất, mỗi một cảnh giới đều đi tới cực hạn, thể phách cũng mạnh

mẽ tới cực điểm, có thể nói là sự mạnh mẽ trên toàn bộ phương diện.

Nhưng mặc dù bọn họ đã đạt tới Thần Cảnh, dưới tình trạng toàn lực cũng chỉ có thể dùng lực lượng thân thể đánh ngang Chuẩn Chí Tôn mà thôi.

Mà một chưởng này của Cố Dương lại khiến cho bọn họ cảm nhận được uy hiếp cực lớn, sợ rằng, không chỉ đơn giản là tấn công đánh ngang Chuẩn Chí Tôn đơn giản như vậy.

Hai người đều có phần không hiểu nổi.

Dựa vào cái gì, dựa vào cái gì mà cường độ khí lực của Cố Dương lại kinh người như thế.

Cho dù Cố Dương cơ duyên kinh khủng, đạt được pháp môn luyện thể Đại Đế, nhưng cho dù công pháp có mạnh hơn, cũng cần phải chú ý đến logic cơ bản chứ.

Công pháp của ngươi có cường đại hơn nữa, nếu không có nuốt các loại bảo dược tiến hành rèn luyện thể, không có đủ loại Chuẩn Đế thậm chí là Đại Đế tiền bối tự mình mài giũa nhục thân cho ngươi, cùng với dạy ngươi điểm mấu chốt của công pháp luyện thể, cũng không có khả năng có thành tựu...

Càng đừng nói, Cố Dương mới hai mươi mốt tuổi, mặc dù từ trong bụng mẹ bắt đầu tu luyện, cũng không có khả năng thái quá như vậy mới đúng.

"Tên này..."

Sắc mặt Xích Thiên Thu biến hóa bất định, mắt phượng như lửa nhìn chăm chú vào Cố Dương, siết chặt nắm đấm.

Nàng vốn tưởng rằng thời điểm ở ngoại giới, nàng phong ấn thực lực của mình, dự định đi ra quyết đấu công bằng, mới bị Cố

Dương chiếm của hời.

Mặc dù lúc đó, cùng cảnh giới quả thực là nàng ăn thiệt thòi lớn, nàng cũng không tiện phản bác gì.

Nhưng nàng tự tin, nếu mở hết hỏa lực, Cố Dương tuyệt đối không thể là đối thủ của nàng, thậm chí không tiếp nổi một chiêu của nàng.

Nhưng mà, hiện tại biểu hiện của Cố Dương, lại làm cho nàng ta bị kinh hãi.

Rốt cuộc người này tu luyện như thế nào? Một tu sĩ hạ giới có thể trưởng thành đến mức này."

Ánh mắt của Vũ Lâm cũng lóe lên, trong lòng có rất nhiều suy nghĩ.

"Ngươi sao có thể mạnh như vậy!?"

Uyên Vô Tâm cảm thụ được sức mạnh kinh khủng trong cự chưởng trên bầu trời, con ngươi hắn co rút lại, gào thét một cách khó có thể tin.

Chẳng qua, mặc dù khó có thể tin, trong lòng kinh sợ, nhưng hắn xuất thủ cũng không chậm.

Chỉ thấy, hắn trực tiếp kích phát Đế Huyết phản tổ của mình, nâng thực lực của mình lên một cấp bậc mới.

Đồng thời, hắn trực tiếp vận dụng bí pháp, tăng tu vi của mình lên tới Thần Cảnh tầng bảy.

Sau đó, hắn rống giận bạo phát một kích mạnh nhất.

Đòn đánh này, ma khí lượn lờ, Quỷ Môn xuất hiện, phảng phất như muốn tái hiện sự khủng bố của Địa Ngục Thâm Uyên, có vạn quỷ gào thét, có vạn ma cười gằn, đều thể hiện ra lực lượng kinh

khủng, âm sát lực ẩn chứa trong đó cũng làm cho lòng người phát lạnh.

Đây chính là Đế thuật của Hắc Uyên Đại Đế, Quỷ Môn Khai, Vạn Ma Xuất!

Đồng thời, Uyên Vô Tâm cũng toả ra đạo văn màu đen kịt của mình, bộc phát ra lực lượng ngụy pháp tắc của mình.

Đó chính là nguỵ pháp tắc Hắc Uyên đại viên mãn.

Đạo của Hắc Uyên, là thuộc tính chứng đạo của Đại Đế, đương nhiên sẽ không yếu, áp đảo phía trên Thiên phẩm.

Có thể nói, thời khắc này Uyên Vô Tâm không hề giữ lại chút nào, trực tiếp triển khai toàn bộ hỏa lực.

Mà nguồn sức mạnh bùng phát ra ngoài này cũng khiến cho các thiếu niên Chí Tôn hoảng sợ tới cực điểm, cảm giác bị dính một chút thôi liền sẽ chết bất đắc kỳ tử.

Cho dù là rất nhiều thiếu niên Đại Đế, cũng đều là vẻ mặt ngưng trọng, lộ ra vẻ kiêng kỵ.

Đối mặt với một thiếu niên Đại Đế hỏa lực toàn bộ mở ra, cho dù bọn họ mạnh hơn một chút, cũng không dám chủ quan mảy may.

Chớ nói chi, có vài thiếu niên Đại Đế, so với Uyên Vô Tâm còn kém hơn một chút.

Đối mặt với sự bộc phát của Uyên Vô Tâm, khuôn mặt Cố Dương vẫn đạm mạc như trước, trong đôi mắt cũng không nổi lên chút gợn sóng nào.

Phảng phất như Uyên Vô Tâm, giống như con sâu cái kiến đang giãy dụa vô dụng.

Đem một thiếu niên Đại Đế cường đại nhìn như con kiến, ngạo mạn cỡ nào chứ?

Nhìn chăm chú vào vẻ mặt Cố Dương, bao thiếu niên Đại Đế đều biến đổi sắc mặt, trong lòng khó chịu, nhưng lại không có biện pháp nói thêm gì.

Dù sao, một chiêu này của Cố Dương, cũng đủ để cho bọn họ kiêng kị muôn phần rồi, không biết mình có thể tiếp hay không.

Chớ nói chi, Cố Dương còn chưa vận dụng Đế thuật cùng Ngụy pháp tắc chi lực.

Gia hỏa này, mặc dù ngạo mạn, nhưng đích thực có vốn liếng ngạo mạn.

Trong lúc suy nghĩ của các thiếu niên Đại Đế dâng trào, một kích toàn lực của Uyên Vô Tâm bộc phát, rốt cục chạm vào bàn tay khí huyết khổng lồ mà Cố Dương tiện tay đánh xuống.

"Oành!!!!!"

Một đạo nổ vang đủ khiến linh hồn rung động xuất hiện, làm cho rất nhiều thiếu niên Đại Đế đều xuất hiện cảnh tượng rung động.

Một kích này của Uyên Vô Tâm đủ để đánh ngang Chuẩn Chí Tôn, đối mặt với một chưởng này của Cố Dương, chỉ vẻn vẹn kiên trì một hơi thở, liền nổ tung ra.

Vạn quỷ kêu rên, bị khí huyết dâng trào sấy khô, tiêu tan trong thiên địa.

Vạn ma kêu gào thảm thiết, bị sức mạnh mênh mông trấn áp, lần lượt nổ tung.

Một kích này của Cố Dương, hướng mọi người hiển lộ ra lực

lượng như thế nào, như thế nào là vô địch.

Cực cảnh của lực, tất cả thủ đoạn, đều là hư ảo.

"Phốc!!!"

Cuối cùng, dưới ánh mắt khó tin cùng hoảng sợ của Uyên Vô Tâm, một chưởng này của Cố Dương hung hăng vỗ vào trên người của hắn, trấn áp, đập rơi xuống đại địa.

Trong lúc nhất thời, Lạc Tinh sơn mạch chấn động kịch liệt, có xu thế sụp đổ.

Nhìn thấy một màn này, chư thiếu niên Đại Đế đều trầm mặc, sắc mặt thay đổi, đối với Cố Dương càng thêm kiêng kị.

Uyên Vô Tâm cường đại, lại giống như con muỗi bị đập, đập xuống đất, loại thị giác xung kích này, quá mức mãnh liệt một chút.

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng đạo tâm của một số thiếu niên Đại Đế thân mang tâm tư vô địch đã có chút dao động, hiện tại bọn họ, có lẽ còn không phải là đối thủ của Cố Dương.

Diệp Viêm Dung nheo mắt, trong mắt hiện lên vẻ kiêng kị, nhưng cũng có thần thái khác, dường như đang tính toán cái gì đó.

Sắc mặt Vũ Lâm cũng trở nên ngưng trọng, nhìn Cố Dương một cách chăm chú, giống như muốn nhìn thấu hắn vậy.

Xích Thiên Thu thì nắm chặt nắm đấm, hỏa diễm trong đôi mắt bốc cháy hừng hực, chiến ý cuồng nhiệt bắt đầu hiện ra.

Về phần những thiếu niên Chí Tôn, cường giả thế lực trung tiểu, thì nguyên một đám chịu lấy kinh hãi, tất cả đều tê dại.

Tuy rằng bọn họ nghĩ chênh lệch so với thiếu niên Đại Đế sẽ rất lớn, nhưng lớn đến mức độ này, cũng đủ để đả kích người

khác.

Động ngón tay là có thể miểu sát, thiếu niên Đại Đế Uyên Vô Tâm của bọn họ, cứ như vậy bị một thiếu niên Đại Đế tu vi Hoàng cảnh đập bay như đập muỗi, điều này nói rõ giữa các thiếu niên Đại Đế cũng có chênh lệch.

Mà chênh lệch giữa bọn họ cùng Cố Dương, càng không cần phải nói, ngay cả bóng dáng hắn đều nhìn không thấy.

"Đại sư huynh, tên kia chết rồi sao?"

Trong mắt Bạch Vân tràn đầy sùng kính, nhịn không được mở miệng hỏi.

Đối mặt với câu hỏi của đám Bạch Vân, Cố Dương khẽ lắc đầu, lạnh nhạt mở miệng: "Với tư cách là truyền nhân của Hắc Uyên ma giáo, trên người hắn cũng có Chuẩn Đế khí hộ thân, không dễ chết như vậy đâu."

Cố Dương vừa nói xong lời này, trong lòng Bạch Vân không khỏi cả kinh.

"Cố Dương!!!!"

Quả nhiên một giây sau, toàn bộ Lạc Tinh sơn mạch đều chấn động, tiếng gầm gừ phẫn nộ của Uyên Vô Tâm vang vọng bầu trời.

Sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng đột ngột từ bên trong Lạc Tinh sơn mạch bạo phát ra, san bằng khu vực kia thành bình địa, khiến cho vô số Yêu thú đều lộ ra thần sắc hoảng sợ, điên cuồng bỏ chạy.

Ngay sau đó, một cột sáng màu đen ngút trời đột ngột xuất hiện, thẳng tới tận tầng mây, khuấy động hàng tỉ vạn dặm.

Đó là, khí tức Chuẩn Đế khí dao động.

Hiển nhiên, Uyên Vô Tâm không thể tiếp được một đòn kia của Cố Dương, y có thể còn sống, hoàn toàn là dựa vào chuẩn Đế khí trên người.

Đồng thời, hắn cũng tính toán dùng chuẩn Đế khí đối phó với Cố Dương.

Uy áp của chuẩn Đế khí khủng bố biết bao, yêu thú kinh hãi, đám thiếu niên cũng cảm thấy da đầu run lên.

Chỉ có thiếu niên Đại Đế, có thể thản nhiên đối mặt, biểu cảm không thay đổi.

Trong đó, có liên quan đến bọn họ là thiếu niên Đại Đế, thực lực cường đại, đạo tâm kiên định, cũng có sự hộ thân của Chí Tôn khí hoặc Chuẩn Đế khí trên người bọn họ, khiến bọn họ không bị cỗ khí tức này quấy nhiễu.

"Chuẩn Đế khí...!"

Đám người Bạch Vân cảm nhận được khí tức dao động này, sắc mặt thoáng cái đều thay đổi.

Chuẩn Đế khí đấy, cho dù là thiếu niên Đại Đế tu vi Thần Cảnh, cũng không có khả năng đem uy năng Chuẩn Đế khí hoàn toàn bộc phát ra.

Thậm chí, sử dụng một lần, tiêu hao đối với bản thân tuyệt đối là khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Nhưng, cho dù là dưới tình huống như vậy, Chuẩn Đế khí chỉ cần thành công thúc giục, liền có thể bộc phát ra uy năng cấp bậc Chí Tôn.

Loại lực lượng cường đại này, tuyệt đối là đại khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Chí Tôn và Chuẩn Chí Tôn, nhìn như chỉ thiếu một chữ, nhưng thực lực chênh lệch trong đó, tuyệt đối lớn đến trình độ làm người ta tuyệt vọng.

"Chuẩn Đế khí..."

Mộc Cửu âm cũng cảm thấy da đầu tê dại, Thiên Ma Cung không phải là không có Chuẩn Đế khí.

Phải nói là truyền thừa lâu như vậy, số lượng chuẩn Đế khí trong Thiên Ma cung tuyệt đối vượt qua con số hai bàn tay.

Nhưng Chuẩn Đế khí, không phải ai muốn dùng cũng có thể dùng.

Sau khi chủ nhân tọa hóa, chỉ có Chí Tôn mới có thể vận dụng chuẩn Đế khí.

Về phần tiểu bối muốn vận dụng chuẩn Đế khí, nhất định phải là chủ nhân chuẩn Đế khí còn sống xem xét, sau đó tự mình trao tặng mới được.

Nói cách khác, muốn mượn dụng chuẩn Đế khí, phải là Chuẩn Đế còn sống trao quyền mới được. Như vậy, chuẩn Đế khí mới có thể nghe lời.

Bởi vậy, Mộc Cửu âm có chút lo lắng cho Cố Dương.

Cố Dương tuy rằng cường đại, nhưng nàng cũng không cảm thấy có thể đỡ được Chuẩn Đế khí.

Trừ khi, Mộ Dung Thiên Tuyết chính là Chuẩn Đế truyền kỳ, cũng đem Chuẩn Đế khí của bản thân giao cho Cố Dương.

Nhưng Đạo Thiên Tiên Cung chỉ có một Chuẩn Đế là Mộ Dung Thiên Tuyết, nàng ta sẽ giao Chuẩn Đế khí của mình cho Cố Dương sao?

Giờ phút này, rất nhiều thiếu niên Đại Đế ở đây cũng đều loé lên ánh mắt, trong lòng hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

Đối với loại hành vi đánh không lại, vận dụng Chuẩn Đế khí như Uyên Vô Tâm, bọn họ cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Dù sao thì thế lực sau lưng cũng là một phần thực lực của bản thân.

Chứng đạo thành Đế, không phải là tự mình đấu tay đôi là được.

Vì sao trong lịch sử có một ít thiếu niên Đại Đế không xuất chúng cũng có thể chứng đạo Đại Đế?

Còn không phải là do có vận khí, cùng với các loại nguyên nhân thế lực sau lưng đủ cường đại.

Ngươi là yêu nghiệt, nhưng chỗ dựa của ngươi không đủ mạnh, cũng là vô dụng.

Đương nhiên, cũng có thiếu niên Đại Đế chẳng thèm ngó tới loại hành vi này của Uyên Vô Tâm.

Như Xích Thiên Thu, thì rất khinh thường.

Bản thân đánh không lại thì vận dụng Chuẩn Đế khí, loại này cuối cùng là rơi vào thế kém cỏi, muốn chứng đạo thành Đế, quả thực là người si nói mộng.

Cho dù là Đại Đế may mắn chứng đạo, chỉ sợ cũng sẽ là kẻ yếu trong Đại Đế.

Vũ Lâm cũng cười lạnh một tiếng, cũng khinh thường y hệt như vậy.

"Cố Dương, ngươi sẽ ứng đối như thế nào đây?"

Xích Thiên Thu nheo mắt lại, đã chuẩn bị sẵn sàng để điều động Chuẩn Đế khí trên người mình, gấp rút tiếp viện Cố Dương.

Dù sao, nàng ta và Cố Dương còn có ước chiến.

Nếu loại nhân vật được nàng công nhận như Cố Dương bị Chuẩn Đế khí tiêu diệt, vậy thì quá mức buồn cười.

Nàng cũng không cho phép Cố Dương bị Chuẩn Đế khí trấn sát.

Cho dù Cố Dương muốn chết, cũng phải đường đường chính chính bại vong dưới tay của nàng mới được.

Những người khác muốn dựa vào ngoại lực trấn giết Cố Dương, nàng tuyệt đối sẽ không thờ ơ lạnh nhạt.

"Ha ha, Chuẩn Đế Khí."

"Ngươi cho rằng, Chuẩn Đế Khí sẽ bảo vệ được ngươi sao?"

Cố Dương tà áo tung bay, phảng phất như trích tiên, nhìn Uyên Vô Tâm bao bọc trong trong sương mù màu đen đang cuồng nộ không thôi, hắn đạm mạc lên tiếng.

Dứt lời, Cố Dương hơi đưa tay, Thiên Tuyệt Kiếm đã xuất hiện ở trong tay, toả ra kiếm khí cường tuyệt.

Một màn này, làm cho mọi người đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

Đương nhiên bọn họ có thể nhìn ra sự bất phàm của Thiên Tuyệt Kiếm, là Chuẩn Chí Tôn Khí do kiếm phôi trời sinh trưởng thành lên, thậm chí khoảng cách với Chí Tôn Khí cũng chỉ kém một bước ngắn mà thôi.

Nhưng cho dù chuẩn Chí Tôn khí có lợi hại, cũng chỉ là so với những thiếu niên Chí Tôn kia mà thôi.

Ở trong tay thiếu niên Đại Đế, nhiều lắm chỉ xem như vũ khí tiện tay nhất, không đáng kinh ngạc.

Bây giờ Cố Dương lấy ra chuẩn Chí Tôn khí để ứng phó Chuẩn Đế Khí, có vẻ hơi nghèo khó.

"Cố Dương, chẳng lẽ không có Chuẩn Đế Khí hộ thân sao?"

Ánh mắt Diệp Viêm Dung lập loè, thì thào tự nói.

Điều này cũng không phải không có khả năng.

Dù sao Đạo Thiên Tiên Cung không giống như thế lực khác, có số lượng lớn Chuẩn Đế tọa trấn.

Đạo Thiên Tiên Cung chỉ có một Mộ Dung Thiên Tuyết.

Vị kia nếu đem Chuẩn Đế Khí của mình giao cho Cố Dương mà nói, vậy chiến lực của bản thân không thể nghi ngờ sẽ bị ảnh hưởng thật lớn.

Nếu vào lúc này, nếu có cường giả ra tay với Mộ Dung Thiên Tuyết, không nghi ngờ gì Mộ Dung Thiên Tuyết sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Không đúng, cái này cũng không đúng. Đạo Thiên Tiên Cung còn có Chuẩn Đế Khí khác, Mộ Dung Thiên Tuyết có thể tùy ý sử dụng.

Mộ Dung Thiên Tuyết không có khả năng không đem Chuẩn Đế Khí của mình giao cho Cố Dương hộ thân đấy.

Đừng nói chi, Đạo Thiên Tiên Cung có Cực Đạo Đế binh trấn áp, Mộ Dung Thiên Tuyết có thể tùy ý triệu hoán, sẽ không ai dám trêu chọc.

"Kỳ quái... Theo đạo lý, với tính tình của Mộ Dung Thiên Tuyết, nàng nhất định sẽ đưa Chuẩn Đế Khí của mình cho Cố

Dương mới đúng."

Xích Thiên Thu hơi nhíu mày, có chút cảm giác khó hiểu.

Vũ Lâm cũng nheo mắt, không hiểu tình huống Cố Dương rốt cuộc là như thế nào.

Một vài thiếu niên Đại Đế cũng nhấp nháy ánh mắt, trong đầu hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

Nếu Cố Dương không có Chuẩn Đế Khí hộ thân, hiện tại động thủ với hắn, có lẽ là cơ hội tốt nhất.

Trong khi rất nhiều cường giả trẻ tuổi ở đây tâm tư khác nhau, thì Uyên Vô Tâm cũng nhận ra bộ dáng Cố Dương tay cầm Thiên Tuyệt kiếm, hắn không khỏi nở nụ cười gằn.

"Ha ha, Đạo Thiên Tiên Cung thật đúng là rơi rụng, ngay cả một kiện Chuẩn Đế Khí cũng không lấy ra được."

"Ngươi đã không có Chuẩn Đế Khí hộ thân, vậy đi chết đi!"

Uyên Vô Tâm nhe răng cười một tiếng, trực tiếp khống chế Chuẩn Đế Khí, hướng phía Cố Dương trấn áp mà đến, đó là một cái đỉnh màu đen, trong đỉnh có khí tức tà ác, phảng phất như có thể ăn mòn thiên địa.

Uy thế khủng bố này, khiến cho vô số người trong lòng kinh hãi, cũng nhận ra đây là vật gì.

Đây, rõ ràng là bản mệnh Chuẩn Đế Khí của Giáo chủ đương thời Hắc Uyên ma giáo Thực Nguyên Chuẩn Đế - Thực Thiên Hắc Đỉnh, nghe đồn nó có thể dung luyện ăn mòn tất cả, cực đoan đáng sợ.

Mọi người cũng không khỏi cảm thán, Hắc Uyên Ma giáo rất coi trọng Uyên Vô Tâm, ngay cả món này cũng có thể giao cho hắn.

Nhìn thấy một màn này, nhận thấy được Cố Dương vẫn không có dấu hiệu xuất ra Chuẩn Đế Khí, Xích Thiên Thu nhíu mày, trong tay dĩ nhiên là nhiều ra một thanh bảo kiếm toàn thân màu đỏ lửa, tản ra năng lượng hỏa diễm khủng bố.

Trông thấy thanh kiếm này, tất cả tùy tùng sau lưng Xích Thiên Thu đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Bọn họ tất nhiên biết đây là thứ gì, chính là một trong những Chuẩn Đế Khí trên người Xích Thiên Thu, bọn họ cũng không ngờ tới, Xích Thiên Thu lại lựa chọn lấy ra, hiển nhiên là muốn cứu Cố Dương.

Chỉ là, bọn hắn không thể nào hiểu được hành vi của Xích Thiên Thu.

Rõ ràng trước khi vào Tiên cổ đại lục, Xích Thiên Thu bị Cố Dương đùa giỡn một phen, mất mặt, hiện tại lại lựa chọn cứu Cố Dương.

Chẳng lẽ Thiếu cung chủ thích Cố Dương kia ư?

Bỗng nhiên, bọn họ đưa ra một kết luận, mỗi một người đều chấn động vạn phần.

Ở thời điểm Xích Thiên Thu có hành động, người tùy tùng điên cuồng suy diễn, Cố Dương cũng rốt cuộc có hành động.

"Một kiếm, Tru Tiên!"

Cố Dương tay cầm Thiên Tuyệt kiếm, một kiếm chém ra.

Mà trong nháy mắt một kiếm chém ra này, trong thiên địa phảng phất đều mất đi sắc thái, hết thảy đều dừng lại.

Chỉ có kiếm khí vô hình khuấy động ra, chém về phía Uyên Vô Tâm.

"Phốc phốc!"

Đối mặt với một kiếm này của Cố Dương, sự bảo vệ của Chuẩn Đế Khí phảng phất hoàn toàn không tồn tại, đầu lâu của Uyên Vô Tâm trực tiếp bay lên, mặc kệ là thân thể, hay là thần hồn, đều đang nhanh chóng mất đi.

Mà sau khi Uyên Vô Tâm bị chém giết, Chuẩn Đế Khí vốn đang kích động cũng bắt đầu khôi phục nguyên dạng, dường như muốn dừng lại.

Lúc này, cường giả trẻ tuổi nơi đây đều hoàn hồn, bọn họ nhìn thấy Uyên Vô Tâm đã mất đi sinh cơ, thậm chí ngay cả thần hồn cũng không thể nào thoát khỏi kiếp nạn, trên mặt đầy vẻ chấn động, có kinh hãi, còn có vẻ khó mà lý giải được.

Một cái chớp mắt vừa rồi, rốt cuộc phát sinh cái gì?

Vì sao, Uyên Vô Tâm đột nhiên chết mất.

Vì sao hắn lại chết?

Phải biết rằng, hắn có thể nói là có Chuẩn Đế Khí hộ thân đấy, hơn nữa còn không phải Chuẩn Đế Khí bình thường.

Vì sao, Cố Dương vẻn vẹn chỉ dựa vào một thanh bảo kiếm chuẩn Chí Tôn khí, là có thể lặng yên không một tiếng động giết chết Uyên Vô Tâm?

Trong lúc nhất thời, mặc kệ là thiếu niên Chí Tôn, hay là rất nhiều thiếu niên Đại Đế, đều là sợ hãi, một luồng kinh sợ xông thẳng lên trong lòng, khiến bọn họ không rét mà run.

Giờ phút này, cho dù là rất nhiều thiếu niên Đại Đế, cũng không thể không thừa nhận, bọn họ còn lâu mới bằng Cố Dương.

Bất kể là thiên phú hay là thực lực, đều là như thế.

Bọn họ thế nào cũng không thể ngờ, bọn họ thân là thiếu niên Đại Đế, thậm chí ngay cả thấy rõ Cố Dương xuất kiếm như thế nào, chém giết Uyên Vô Tâm như thế nào cũng không làm được.

Cũng chính là, ngay cả tư cách quan chiến cũng không có.

Việc này làm bọn họ gặp đả kích mạnh, dù là đạo tâm cũng thụ thương nghiêm trọng, vô địch tâm càng là hoàn toàn sụp đổ.

Bọn họ không phải là không thể chấp nhận bại trận.

Cuộc đời một người, ai có thể thắng mãi mà không bại? Ngay cả Đại Đế thời cổ cũng không biết mình đã thua bao nhiêu lần, huống chi là bọn họ.

Nhưng bọn họ không cách nào tiếp nhận cùng là thiếu niên Đại Đế, dưới tình huống Cố Dương so với bọn họ tu vi thấp hơn nhiều như vậy, bọn họ ngày cả việc Cố Dương làm sao xuất kiếm, trong một kiếm này có bí ẩn gì đều không thể thấy rõ.

Điều này khiến ai nấy cũng điên cuồng.

"Một kiếm thật là khủng khiếp...!"

Ở đây, cũng có người nhìn rõ.

Đương nhiên Vũ Lâm nhìn thấy sự huyền bí trong một kiếm này của Cố Dương, trên mặt hắn cũng xuất hiện sự kiêng kị, trong lòng vô cùng nghiêm trọng.

Hắn từ lâu đã biết chuyện Cố Dương thân có vận mệnh, thời gian, không gian và rất nhiều đạo văn.

Nhưng hắn làm sao cũng không ngờ, Cố Dương ở trên Vận Mệnh, thế mà đã đi ra con đường của mình, thậm chí đã tự nghĩ ra kiếm chiêu khủng bố như thế.

Thậm chí ngay cả pháp tắc Vận Mệnh trong truyền thuyết cũng

lĩnh ngộ được.

Hắn mới là Hoàng cảnh, vậy mà lại lĩnh ngộ được Vận Mệnh Pháp Tắc.

Trong lúc nhất thời, Vũ Lâm đều phải thừa nhận sự biến thái của Cố Dương.

Luận thiên phú, hắn thật sự kém Cố Dương, thậm chí có thể nói, xa xa không bằng.

Phải nói, đừng nói là hắn, chỉ sợ ngay cả thiếu niên Đại Đế có Tiên Đồng phủ bụi kia, cũng không cách nào so sánh với Cố Dương.

Đây là lần đầu tiên Vũ Lâm bội phục một người.

"Gia hỏa này..."

Xích Thiên Thu nắm chặt Chuẩn Đế Khí trong tay, trong đôi mắt nóng bỏng hiện ra gợn sóng, trong lòng cũng trào ra sóng to gió lớn.

Nàng thật sự không ngờ Cố Dương lại yêu nghiệt như vậy.

Trước đó nàng còn ở trước mặt Xích Viêm Kiếm Đế lão tổ tông nhà mình thổi phồng thiên phú của mình không kém Cố Dương, hiện tại xem ra, lời nói kia của nàng hoàn toàn chính là một trò cười.

Thiên phú bực này, cho dù nàng lại có vô địch tâm, cũng không thể không thừa nhận, Cố Dương ở trên thiên phú, mạnh hơn xa nàng.

Cũng không thể không thừa nhận, một thời đại này, Cố Dương là thiếu niên Đại Đế có hy vọng chứng đạo nhất.

"Cố Dương..."

Ánh mắt Xích Thiên Thu lấp lóe, tâm tình phức tạp, gắt gao chăm chú nhìn Cố Dương, trong lòng suy nghĩ ngàn vạn.

"Oành!!!!!"

Trong lúc vô số người kinh hãi hoặc rung động, Chuẩn Đế Khí Thực Thiên Hắc Đỉnh vốn đang đình trệ đột nhiên bộc phát ra một tiếng nổ mạnh.

Sau đó, uy năng chuẩn Đế khí lần nữa được kích phát ra, uy áp Chuẩn Đế khủng bố hàng lâm, trấn áp thiên địa.

Điều này làm cho đồng tử của các thiếu niên Đại Đế đều co rụt lại, lộ ra ánh mắt kinh dị, theo đạo lý, Uyên Vô Tâm đã chết.

Vậy tại sao Thực Thiên Hắc Đỉnh còn có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như vậy, thậm chí còn bộc phát lực lượng, còn vượt trên sự điều khiển của Uyên Vô Tâm.

"Là thủ đoạn ngầm của Thực Nguyên Chuẩn Đế. Hắc Uyên Ma giáo, không hổ là Ma giáo, thủ đoạn đê tiện bực này cũng dùng ra được."

Vũ Lâm nheo mắt lại, cười lạnh trào phúng.

Nghe vậy, mọi người đều hiểu rõ, cũng chỉ có giải thích này mới có thể giải thích được tình huống trước mắt.

Mặc dù Chuẩn Đế khí có linh trí nhất định, nhưng cũng không giống như Cực Đạo Đế binh đã triệt để diễn xuất ra trí tuệ hoàn toàn không dưới tu sĩ nhân loại, cũng có thất tình lục dục.

Nếu người nắm giữ chuẩn Đế khí tử vong, nó nhất định sẽ lâm vào yên lặng.

Nhưng hiện tại lại là quỷ dị khởi động lần nữa, cũng chỉ có chủ nhân Thực Nguyên Chuẩn Đế lưu lại chiêu ngầm mới có thể

giải thích được.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của rất nhiều thiếu niên Đại Đế đều lóe lên.

Bọn hắn ngược lại muốn nhìn xem, Cố Dương như thế nào tránh thoát một kiếp này.

Nếu Cố Dương bị trấn sát như vậy, đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt, có thể trừ bỏ một đại tâm ma.

"Ha ha, Hắc Uyên Ma giáo."

Cố Dương nheo mắt lại, lạnh lùng cười.

Sớm muộn gì hắn cũng sẽ tiêu diệt Hắc Uyên ma giáo này, khiến cho truyền thừa của nó bị cắt đứt hoàn toàn.

"Cố Dương sư huynh..."

Lúc này, đám người Bạch Vân phía sau Cố Dương đều cảm thấy tê cả da đầu, một cỗ cảm giác kinh hãi dâng lên trong lòng.

Nói cho cùng đây chính là chuẩn Đế khí, cũng không phải lực lượng mà thế hệ trẻ tuổi có thể đối kháng được, Đỗ Nguyệt Ngưng cũng móc ra Chí Tôn khí mà tổ tiên nàng lưu lại cho nàng.

Chẳng qua, một cái hạ phẩm chí tôn khí, mặc dù đem toàn bộ uy năng kích phát, cũng chỉ là có thể đánh ngang chuẩn chí tôn mà thôi, ở trước mặt chuẩn Đế khí, thật sự không tính là cái gì.

"Không cần bối rối."

Cố Dương tay cầm Thiên Tuyệt kiếm, nhìn đỉnh đen trên trời lạnh nhạt lên tiếng.

Trong tay hắn, không biết có bao nhiêu át chủ bài.

Chỉ là một chuẩn Đế khí, hắn có rất nhiều phương pháp để giải quyết.

Nghe lời này của Cố Dương, đám người Bạch Vân đều lặng lẽ nhẹ nhàng thở phào.

Đối với lời nói của Cố Dương, bọn họ trăm phần trăm tín nhiệm.

Thiên tư của Cố Dương, đã triệt để thuyết phục bọn họ.

Lúc này, Cố Dương bước ra một bước, tay cầm Thiên Tuyệt Kiếm, đang dự định ra tay, một bóng hình xinh đẹp đột ngột xuất hiện trước người Cố Dương.

Mái tóc đỏ của nàng tung bay, con mắt như ngọn lửa nhìn chằm chằm chiếc đỉnh đen kịt đang đè xuống từ trên bầu trời kia, lạnh lùng nói: "Hắc Uyên ma giáo, hay cho một thế lực ti tiện, đại giáo bất hủ dám làm bậy."

"Cố Dương, nếu như nhân vật như ngươi, chết dưới tính toán của lão quỷ, không khỏi quá mức buồn cười một chút. Hôm nay, bổn cung chủ cứu ngươi, ngươi nợ bổn cung chủ một cái nhân tình."

Cố Dương mặt mũi tràn đầy im lặng nhìn Xích Thiên Thu phía trước.

Nữ nhân này, đến cùng là suy diễn cái gì?

Ta cần ngươi cứu sao?

Ngươi đây là muốn cứng rắn để cho ta thiếu ngươi một nhân tình đúng không.

Còn nữa, cô nàng này, chắc không phải là ngu ngốc đi.

Ta ở bên ngoài ức hiếp ngươi như vậy, ngươi còn tới cứu ta.

Trong lúc Cố Dương đang suy nghĩ, Xích Thiên Thu tính tình rất vội vã nóng nảy, trực tiếp cầm bảo kiếm lửa đỏ trong tay, pháp lực trong cơ thể rót hết vào trong đó, khiến cho quang mang đại thịnh, một cỗ năng lượng hỏa diễm mênh mông đủ để thiêu đốt pháp tắc trực tiếp bạo phát ra, chiếu rọi bầu trời một mảnh đỏ bừng, mạnh mẽ xua tan đi nửa bên hắc khí.

Sau đó, bảo kiếm đỏ như lửa trong tay Xích Thiên Thu trực tiếp bay lên trời, điên cuồng vo ve, nó dần dần biến lớn, hoàn toàn phóng ra uy năng của chuẩn Đế khí, đỡ lấy công kích của hắc đỉnh đen nhánh.

"Ầm ầm!!!!!!!!"

Tiếng nổ mạnh cùng xung kích vang vọng bầu trời, rung động ức vạn dặm.

Dư chấn kinh khủng trút xuống, khiến sắc mặt của vô số cường giả trẻ tuổi đều đại biến.

Thiếu niên Đại Đế còn có thể bình tĩnh ra tay, bảo vệ mình và người đi theo của mình, dáng vẻ rất nhẹ nhàng.

Mặc dù nói, bọn họ không có khả năng ngạnh kháng chuẩn Đế khí, nhưng nếu vẻn vẹn chỉ là dư ba mà nói, bọn họ muốn đón đỡ lại là thập phần nhẹ nhàng.

Tuy nhiên, thiếu niên Đại Đế và những người đi theo không có vấn đề gì, nhưng những cường giả thế lực cỡ nhỏ thì thảm rồi.

Cho dù bọn họ có lý do an toàn, đứng rất xa để xem náo nhiệt, nhưng phạm vi liên luỵ thật sự quá rộng lớn.

Thế nên, dưới ảnh hưởng của dư âm, Thánh cảnh lập tức bốc hơi, cho dù là Thần Cảnh, trực tiếp chết thảm cũng không phải số ít.

Cũng chỉ có một số ít người may mắn thoát khỏi.

Điều này, làm cho rất nhiều tu sĩ đều khổ sở hiểu rõ một cái đạo lý.

Thực lực không đủ, bọn họ ngay cả tư cách quan chiến cũng không có.

"Không nghĩ tới Xích Thiên Thu vậy mà lại ra tay trợ giúp Cố Dương."

"Nàng ta có ý gì? Chẳng lẽ nàng ta không biết, Cố Dương mới là trở ngại lớn nhất để nàng ta chứng đạo thành Đế sao?"

"Nữ nhân này, chẳng lẽ cùng Cố Dương có âm mưu gì hay sao?"

Các thiếu niên Đại Đế đều chăm chú nhìn Xích Thiên Thu, sắc mặt thay đổi liên tục.

Trong lịch sử cũng không phải là không có chuyện thiếu niên Đại Đế liên thủ.

Chuyện liên minh mạnh và mạnh cũng không phải ít.

Thiếu niên Đại Đế cường hãn liên minh, đều là đào thải kẻ yếu trước để phòng ngừa bọn họ lén lút lẻn vào.

Mà một vài thiếu niên Đại Đế bình thường cũng sẽ lựa chọn liên thủ, số lượng liên thủ sẽ nhiều hơn.

Bởi vì một khi bọn họ thảm bại dưới tay yêu nghiệt đương đại thì sẽ hiểu được, đơn đả độc đấu bọn họ tuyệt đối không phải là đối thủ, chỉ có ôm nhau sưởi ấm, trừ khử yêu nghiệt, bọn họ mới có một chút cơ hội.

Trước mắt, Xích Thiên Thu đột nhiên ra tay trợ giúp Cố Dương khiến bọn hắn rất bất an.

Dù sao, thiên phú của Cố Dương quá mức biến thái.

Xích Thiên Thu cũng không yếu, thuộc về loại yêu nghiệt đứng đầu đương thời.

Nếu hai người liên thủ, sẽ trở nên vô cùng phiền toái.

Đặc biệt là Xích Dương Đế Cung ở phía sau Xích Thiên Thu là thế lực bá chủ đương thời, có thể nói là hoàn toàn bù đắp chỗ thiếu hụt khi bối cảnh không đủ mạnh của Cố Dương.

Cho dù là thời điểm song phương liên thủ là như vậy, vẫn sẽ làm bọn hắn thập phần đau đầu.

"Xích Thiên Thu..."

Vũ Lâm cũng hơi kinh nghi bất định, không biết rốt cuộc Xích Thiên Thu đang suy nghĩ điều gì.

Mặc dù hắn sẽ không bỏ đá xuống giếng đối với Cố Dương vào lúc này, nhưng tuyệt đối sẽ không đi cứu Cố Dương.

Bởi vì, Cố Dương vẫn lạc, đối với hắn mà nói, cũng là một chuyện tốt.

"Với tính cách của nữ nhân này, sẽ không lựa chọn cùng người khác liên hợp mới đúng, nhất là Cố Dương loại thiếu niên có thiên phú cao hơn so với nàng ta."

Sắc mặt Vũ Lâm biến đổi không ngừng.

Tình huống trước mắt đối với hắn mà nói cũng vô cùng khó giải quyết, không đoán được rốt cuộc là tình huống gì xảy ra.

Thời điểm ở đại lục Tiên cổ xảy ra va chạm Chuẩn Đế khí, ngoại giới, giáo chủ Thực Nguyên Chuẩn Đế của Hắc Uyên ma giáo vốn còn đang nhắm mắt dưỡng thần bỗng nhiên mở mắt, uy áp Chuẩn Đế bỗng nhiên bùng phát ra, sát khí khủng bố bao phủ vô

tận bầu trời.

"Vô liêm sỉ, ai dám giết truyền nhân của giáo ta!"

Giáo chủ Hắc Uyên ma giáo Thực Nguyên Chuẩn Đế tức giận rít gào.

Theo tiếng gào thét phẫn nộ của hắn, mấy ngôi sao trên bầu trời vực ngoại đều bị ảnh hưởng, không ngờ lại nổ tung.

Điều này thu hút sự chú ý của các cường giả ở đây.

Bất kể là Chí Tôn hay là Chuẩn Đế, tất cả đều chỉ nhìn lại, vẻ mặt kinh ngạc, ánh mắt cổ quái, vô cùng kinh ngạc với lời này.

Truyền nhân của Hắc Uyên Ma giáo, thiếu niên Đại Đế Uyên Vô Tâm kia lại chết?

Lúc này mới qua bao lâu?

Có Chuẩn Đế khí hộ thân, thế mà còn có thể bỏ mình, tên kia gặp phải cái gì?

Trong lòng những cường giả ở đây, trừ phi là cường giả bản địa trong đại lục Tiên cổ ra tay, nếu không, thiếu niên Đại Đế có Chuẩn Đế khí hộ thân, trừ phi là bị nhiều thiếu niên Đại Đế lợi dụng Chuẩn Đế khí vây công, bằng không, khả năng vẫn lạc là cực nhỏ, thiếu niên Đại Đế vốn là tồn tại khí vận như cầu vồng, được Thiên Đạo chiếu cố, mặc dù gặp phải nguy cơ, cũng sẽ thần kỳ chuyển nguy thành an, khả năng chết đi thật sự là quá nhỏ bé.

Giờ phút này, giáo chủ của Hắc Uyên ma giáo Thực Nguyên Chuẩn Đế uy áp trấn áp thiên địa, chăm chú nhìn linh chu Đạo Thiên Tiên Cung, muốn ra tay tiêu diệt nó ngay, thậm chí còn muốn trấn giết toàn bộ cường giả Đạo Thiên Tiên Cung ẩn nấp trong đó.

Bởi vì, hắn cảm giác được chiêu ngầm mà mình lưu lại đã được kích hoạt rồi.

Loại tình huống ám thủ bị kích hoạt này, thời điểm gặp phải Cố Dương mới có thể xuất hiện, nói cách khác, Cố Dương không biết dùng phương pháp gì, đem Uyên Vô Tâm giết chết, thậm chí khiến cho thủ đoạn hắn lưu lại đều kích hoạt rồi.

"Hừ... Đạo Thiên Tiên Cung...!"

Khuôn mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế nham hiểm, sát ý trong lòng kích động.

Hy vọng của Hắc Uyên ma giáo của hắn ta cứ thế đứt đoạn, việc này khiến hắn ta vô cùng tức giận.

Chẳng qua, để cho hắn kiêng kị nhất chính là Cố Dương của Đạo Thiên Tiên Cung.

Thế hệ này của bọn họ không có người chứng đạo thành Đế, thậm chí là thế hệ trẻ tuổi đã chết hết, mặc dù sẽ khiến bọn họ thương gân động cốt, nhưng Hắc Uyên Ma giáo của bọn họ còn đang ở thời kỳ cường thịnh, chỉ cần lại tiêu phí tâm lực bồi dưỡng người ta tiếp theo là được rồi, nhiều lắm chỉ là khom mình trăm triệu năm mà thôi.

Dù sao, thiếu niên Đại Đế của bọn họ đã ngã xuống, tương đương với mất đi tư cách tranh Đế, lúc này rời đi duy trì trung lập, tuyệt đối sẽ không có thế lực nào nhắm vào bọn họ.

Nhưng nếu Cố Dương chứng đạo thành Đế, Hắc Uyên Ma giáo thì sẽ có nguy cơ diệt vong!

"Cố Dương ngươi phải chết!"

Sát ý trong lòng Thực Nguyên Chuẩn Đế kích động, suýt chút nữa không thể khống chế được tâm tình của bản thân.

Trong linh chu, Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ nhíu mày.

Sát ý của Thực Nguyên Chuẩn Đế, nàng đương nhiên là nhận biết rõ ràng.

Xem ra Hắc Uyên ma giáo chơi đùa âm chiêu gì đó, nhưng bị Cố Dương phá giải, thậm chí còn đánh gục cả Uyên Vô Tâm.

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lóe lên, đoán được chuyện xảy ra trong đại lục Tiên Cổ.

Đối với Cố Dương, nàng một chút cũng không lo lắng.

Dù sao, thủ đoạn của bản thân Cố Dương thần bí khó lường, còn có hai kiện Chuẩn Đế khí của nàng.

Vì an toàn của Cố Dương, nàng ngay cả thiếp thân nội giáp của mình cũng giao cho Cố Dương rồi.

Nghĩ tới đây, cho dù Mộ Dung Thiên Tuyết tính cách trong trẻo nhưng lạnh lùng, gương mặt xinh đẹp lại xuất hiện chút ửng đỏ, nhưng nhanh chóng bị nàng đè ép xuống.

Ở ngoại giới, lúc Thực Nguyên Chuẩn Đế giận dữ, cường giả bản địa của đại lục Tiên cổ tự nhiên cũng đã cảm nhận được khí tức của Chuẩn Đế khí, ánh mắt ai nấy đều lạnh lùng, thậm chí trong lòng còn có sát ý.

Đối với cường giả bản địa của đại lục Tiên cổ mà nói thì cường giả ngoại giới chính là kẻ xâm lấn, là cường đạo.

Nếu không phải cường giả bên ngoài thật sự quá nhiều, bọn họ cũng sẽ không uất ức như vậy, để đám cường giả trẻ tuổi ngoại giới này đi vào cướp đoạt tài nguyên của đại lục Tiên Cổ bọn họ.

"Hừ, Tiên cổ đại lục chúng ta, thế hệ này chính thức xuất hiện một nhân vật vô địch. Chờ hắn bế quan đi ra ngoài, những tiểu

khốn nạn ngoại giới kia, mặc dù không thể giết toàn bộ, nhưng giết mười mấy người, khiến đạo tâm những người còn lại toàn bộ sụp đổ, tin tưởng đám thế lực ngoại giới cũng không dám nói thêm cái gì."

Một Chuẩn Đế đứng trên trời, ánh mắt lạnh lẽo tới cực điểm.

Thời điểm khắp nơi đều có dị động, trung tâm chiến trường, va chạm của hai Chuẩn Đế khí, vẫn như cũ nằm ở trạng thái nóng bỏng.

Nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra được, chính là Chuẩn Đế khí của Xích Thiên Thu đã chiếm thượng phong tuyệt đối.

Đây là chuyện rất bình thường, dù là Thực Nguyên Chuẩn Đế cường đại cũng không thể mạnh hơn Xích Dương Kiếm Đế được.

Xích Thiên Thu với tư cách là con gái của Xích Dương Kiếm Đế, Chuẩn Đế Khí trên người nàng ta tuyệt đối là Xích Dương Kiếm Đế tỉ mỉ lựa chọn.

Thấy Chuẩn Đế khí của Xích Thiên Thu chiếm thượng phong tuyệt đối, Cố Dương cũng hơi nhíu mày, liếc nhìn Xích Thiên Thu.

Đế Nữ không hổ là Đế Nữ, người dùng lại toàn là bảo bối.

Hắn tất nhiên nhìn ra được, Chuẩn Đế Khí trên người Xích Thiên Thu đạt đến con số kinh người bốn kiện, so với hắn còn nhiều hơn hai kiện.

Mặc dù nói, Chuẩn Đế khí không phải càng nhiều càng tốt, dù sao muốn thôi động Chuẩn Đế khí, trừ phi Chuẩn Đế bản lãnh hạ ám thủ, bằng không muốn thúc giục là chuyện vô cùng khó khăn.

Cho dù là loại thiên kiêu như Xích Thiên Thu, có thể đồng thời thôi động hai kiện đã coi như lợi hại rồi.

"Chúng ta có nên ra tay hay không?"

"Lúc này ra tay, không thể nghi ngờ là thời cơ tốt nhất để trấn sát Cố Dương."

"Ha ha, Xích Thiên Thu ở đây, ngươi dám ra tay sao? Ai biết trên người nàng ta còn có bao nhiêu lá bài tẩy?"

"Với tư cách là nữ nhi được Xích Dương Kiếm Đế sủng ái nhất, trên người nàng có lưu lại bao nhiêu con át chủ bài bảo vệ tính mạng, là chuyện chúng ta khó có thể tưởng tượng."

Lúc này, một vài thiếu niên Đại Đế ánh mắt lấp loé, thương thảo có nên nhân cơ hội này liên thủ ra tay đối phó Cố Dương hay không.

Nhưng cuối cùng bọn họ đành lựa chọn từ bỏ.

Con gái của Đại đế trợ giúp Cố Dương, bọn họ thật sự rất kiêng kỵ.

Có điều, bọn họ cũng không vội vã nhất thời.

Bọn hắn cũng không cho rằng Xích Thiên Thu sẽ một mực ở cùng Cố Dương.

Đợi cho hai người tách ra, lại suy nghĩ động thủ cũng không muộn.

Một số thiếu niên Đại Đế, yên lặng mưu đồ.

Kiến thức thiên phú cùng thực lực của Cố Dương đến cùng biến thái cỡ nào, cùng với sự trợ giúp của Xích Thiên Thu đối với Cố Dương, rất nhiều thiếu niên Đại Đế cùng nhau dự định liên thủ.

Nói cách khác, đối mặt Cố Dương cùng Xích Thiên Thu mạnh liên thủ mạnh, bọn họ đã không còn nửa phần thắng.

Đây không phải kết quả mà bọn họ muốn nhìn thấy.

Thời điểm mọi người tâm tư khác nhau, Cố Dương rốt cục có động tác.

Hắn bước ra một bước, đó là đi tới vòm trời, cho thấy dư âm va chạm của hai đại Chuẩn Đế khí cũng như không, vô cùng lạnh nhạt.

"Cố Dương, ngươi muốn làm gì?"

Thấy vậy, Xích Thiên Thu hơi nhíu mày, con ngươi hừng hực ngưng lại, chất vấn.

"Nữ nhân, ta cảm thấy ngươi hiểu lầm một điểm."

Cố Dương nhìn về phía Xích Thiên Thu, trong tay cầm Thiên Tuyệt kiếm, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cái gì?"

Xích Thiên Thu có chút khó hiểu.

Mọi người cũng nghi hoặc.

"Ta chưa bao giờ nói qua, cần ngươi trợ giúp. Cho nên, ngươi nói ta thiếu ngươi một ân tình, cũng không chắc chắn."

Dưới ánh nhìn chăm chú của vạn chúng, Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này, khiến đám người kinh ngạc, lại còn cổ quái.

Xích Thiên Thu cũng nhíu mày.

Tính cách nàng ta táo bạo, nay đầy tức giận.

Cái gì gọi là không cần nàng trợ giúp, đây là tình tiết đem lòng

tốt của nàng cỏi là lòng lang dạ thú sao?

Còn nữa, gia hỏa này chẳng lẽ cho là bổn cung chủ ham nhân tình của hắn sao?

"Chỉ là Chuẩn Đế khí, đối với ta mà nói, cũng không là gì. Nếu là bản thân Chuẩn Đế, có lẽ có chút khó giải quyết, nhưng một chó dại vô chủ mà thôi, không cần để ý."

Không đợi Xích Thiên Thu mở miệng, Cố Dương đã nhìn lên Chuẩn Đế Khí Thực Thiên Hắc Đỉnh trên bầu trời, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vô cùng hấp dẫn, khiến cho tâm thần của các thiếu niên Đại Đế đều chấn động.

Luận về trang bức, bọn họ nguyện gọi Cố Dương là mạnh nhất.

Mà cũng ngay thời khắc này, Cố Dương chém ra một kiếm.

Một kiếm này, vẫn là Tru Tiên.

Nhưng hai thành Vận Mệnh Pháp Tắc bỗng nhiên bộc phát, trực tiếp chém về phía Chuẩn Đế khí, vận mệnh trong phút chốc, thiên địa đều phảng phất mất đi màu sắc.

Theo một tiếng 'bộp', giống như cái gì đó đứt gãy ra, Thực Thiên Hắc Đỉnh chấn động mạnh, khôi phục yên tĩnh, biến thành kích cỡ bàn tay, uy lực Chuẩn Đế khí ngập trời kia cũng tan thành mây khói.

Đồng thời, Thực Thiên Hắc Đỉnh cũng hóa thành một đạo vệt sáng, phóng tới Cố Dương, lẳng lặng trôi nổi trong lòng bàn tay của Cố Dương.

Một màn này, khiến cho tất cả mọi người đều lộ ra thần tình

kinh ngạc, rất là rung động, nhưng lại khó có thể lý giải.

Cố Dương vừa rồi chém ra một kiếm kia, người ở đây đều không thấy rõ.

Ngay cả những nhân vật như Vũ Lâm, Xích Thiên Thu cũng biết Cố Dương xuất ra một kiếm giống như trước kia.

Nhưng chi tiết một kiếm này, hai người lại không thể thấy rõ.

Nhưng, hai người đều hiểu được, Chuẩn Đế khí sở dĩ phát ra biến hóa quỷ dị như thế, trực tiếp đi tới lòng bàn tay của Cố Dương, một bộ lấy Cố Dương làm chủ, tuyệt đối là Cố Dương làm cái gì.

"Vận Mệnh Pháp Tắc... Đúng là khủng bố..."

Vũ Lâm vẻ mặt kiêng kị nhìn Cố Dương, bèn siết chặt nắm đấm.

Sự cường đại của Cố Dương vượt xa tưởng tượng của hắn, sức mạnh của Vận Mệnh Pháp Tắc, cũng không thể dùng sức mạnh phá hoại thuần túy để phán đoán mạnh yếu, hoàn toàn là quỷ dị, sức mạnh khó có thể phòng ngự.

Bộ không thấy, ngay cả Chuẩn Đế khí đều bị Cố Dương cướp đoạt rồi sao?

Đây chính là Chuẩn Đế khí, pháp bảo bản mệnh của Chuẩn Đế, cho dù Chuẩn Đế không ở đây, nhưng có thể bị Cố Dương cướp đoạt, cũng đủ để tưởng tượng vận mệnh pháp tắc đến cùng biến thái cỡ nào, hắn cũng khó có thể tưởng tượng Cố Dương còn có thể làm ra chuyện kinh thế hãi tục cỡ nào.

Trong lúc nhất thời, vẻ mặt của Vũ Lâm biến hóa không ngừng.

Sự tồn tại của Cố Dương quả thực là trở ngại lớn nhất để hắn xưng Đế.

Vẻ mặt của Xích Thiên Thu cũng biến hóa bất định, vô cùng kiêng kỵ.

Một kiếm này của Cố Dương, cũng làm cho nàng cảm nhận được tê cả da đầu.

Mặc dù còn chưa chân chính giao thủ với Cố Dương, nhưng Xích Thiên Thu cũng không cảm thấy mình có thể thắng được Cố Dương.

Mặc dù tu vi của nàng cao hơn Cố Dương, nhưng thể phách của Cố Dương chính là áp đảo nàng, thậm chí còn có Mệnh Vận Pháp Tắc và kiếm chiêu kinh thế vang dội cổ kim kia.

Ưu thế của nàng, đã bị xóa bỏ.

Lúc này, bên ngoài, biểu tình của Thực Nguyên Chuẩn Đế cứng đờ, trên mặt lộ ra thần sắc khó có thể tin.

Bản mệnh Chuẩn Đế khí của hắn, lại bị cướp đoạt!?

Chẳng lẽ là Cố Dương gây nên?

Nhưng hắn làm sao có thể làm được điều này!?

Thế nhưng, cho dù là Chuẩn Đế của Tiên Cổ đại lục ra tay, cũng không có khả năng làm được điều này.

Chớ nói chi, nếu là Chuẩn Đế của Tiên Cổ đại lục ra tay, những cường giả ngoại giới bọn họ tuyệt đối có thể cảm ứng được.

"Cố Dương, tiểu tử này quá tà môn..."

Trong mắt Thực Nguyên Chuẩn Đế tràn đầy sát ý.

Hắn quyết định.

Chờ Cố Dương từ trong đại lục Tiên cổ đi ra, cho dù người ẩn nấp trong Linh thuyền của Đạo Thiên Tiên Cung là Mộ Dung Thiên Tuyết, hắn cũng muốn tiêu diệt Cố Dương.

Loại tiểu quái vật này, không nên sống trên thế giới.

Trong lúc Thực Nguyên Chuẩn Đế nổi giận, nhưng lại chỉ có thể kiềm chế tức giận, Cố Dương bên này, đã là nhận chủ Thực Thiên Hắc Đỉnh, giấu kín trong người.

Một kiếm vừa rồi của hắn, trực tiếp chặt đứt liên hệ vận mệnh của Thực Nguyên Hắc Đỉnh và Thực Nguyên Chuẩn Đế, ngược lại lấy được về thân mình.

Vận Mệnh Pháp Tắc nếu như vận dụng tốt, thật sự là quá nghịch thiên đi.

"Một thời đại, chỉ có một người có thể chứng đạo thành Đế, tranh đoạt Đế lộ chính là bởi vậy mà đến."

Lập tức, nghênh đón ánh mắt kính sợ, sùng kính hoặc kiêng kị của vô số người, Cố Dương liếc nhìn tất cả thiếu niên Đại Đế ở đây, lạnh nhạt mở miệng.

Theo Cố Dương mở miệng, mọi người đều nao nao, không biết Cố Dương nói lời này là muốn làm gì.

Chẳng qua, cũng không có người cắt ngang lời nói của Cố Dương, mà là yên lặng lắng nghe.

"Thời đại này, có ta vô địch, Đế vị này, chỉ có ta là có thể ngồi, các ngươi liền không cần tranh giành."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, đám người Bạch Vân chỉ cảm thấy da đầu

nổ tung, choáng váng.

Con mẹ nó, đại sư huynh, ngươi đừng có ra vẻ như vậy được không hả, trái tim nhỏ của chúng ta không chịu nổi đâu.

Bọn họ thừa nhận Cố Dương rất mạnh, thậm chí bọn họ nguyện ý tin tưởng Cố Dương là người mạnh nhất trong thiếu niên Đại Đế.

Nhưng ngươi nổ lớn như vậy, chọc tất cả thiếu niên Đại Đế, cũng quá hổ báo đi.

Nếu bị nhiều thiếu niên Đại Đế vây công như vậy, cho dù là Chí Tôn, cũng không nhất định có thể ngăn cản được.

"Cố Dương!!!"

"Ngươi cho rằng ngươi là ai, dám khẳng định chính mình vô địch, Đế vị chỉ có ngươi mới có thể ngồi!"

"Cố Dương, ngươi đừng quá hung hăng ngang ngược, đế vị này, không phải ai có thiên phú mạnh thì người đó có thể ngồi được."

"Ha ha, con đường tranh giành đế lộ còn chưa bắt đầu, ngươi liền vọng ngôn đế vị là của ngươi, thật không biết ngươi lấy tự tin ở đâu ra."

Lời Cố Dương nói, không thể nghi ngờ là triệt để chọc giận tất cả thiếu niên Đại Đế ở đây, bọn họ đều trợn mắt nhìn, đối với Cố Dương quát lớn trào phúng.

Bọn họ quả thực đã tán thành thiên phú cùng thực lực của Cố Dương, nhưng không có nghĩa là bọn họ nhận định mình không có cơ hội.

Cũng không thể ở sau khi bị Cố Dương khinh thường như thế,

còn có thể kiềm chế tính tình.

Giờ phút này, cho dù là trên mặt Vũ Lâm và Xích Thiên Thu cũng có thêm vẻ giận dữ.

Dù sao, lời này của Cố Dương, cũng lan đến hai người.

"Đế vị này, chỉ có ta là có thể ngồi."

Cố Dương mở miệng lần nữa, khiến các thiếu niên Đại Đế ở đây càng thêm tức giận, hàm răng đám người Bạch Vân đều run rẩy, hoảng hốt.

"Ta hỏi các ngươi, nếu các ngươi thành Đế, các ngươi có thể có mưu nguyện gì? Các ngươi có thể làm được chuyện như Đạo Thiên Đại Đế sao?"

Cố Dương không nhìn khí thế cùng sát ý bùng nổ của toàn bộ thiếu niên Đại Đế, một tay chắp sau lưng, tự mình nói.

Lời này vừa nói ra, tại trường đột ngột yên tĩnh trở lại...

Rất nhiều thiếu niên Đại Đế đều biến sắc, không dám trả lời câu hỏi này.

Đạo Thiên Đại Đế, tất nhiên là đáng giá tôn kính, bọn họ cũng rất kính nể khí phách Đạo Thiên Đại Đế, một mình độc chiến Thập Đại Hắc Ám Đại Đế.

Nhưng, kính nể thì kính nể, nếu bọn họ thành Đế, tỷ lệ lớn bọn họ sẽ không làm như vậy.

Bởi vì, Đại Đế sống thọ trăm tỷ năm, có thể thống trị Kiếm Vực chục tỷ năm, với lực lượng và quyền thế cỡ đó, bọn họ đại khái là không nỡ vì muôn dân trăm họ mà hy sinh bản thân.

"Hừ, chuyện mà Đạo Thiên Đại Đế có thể làm, Xích Thiên Thu ta cũng có thể làm. Thậm chí, suy nghĩ của Xích Thiên Thu ta còn

nhiều hơn so với hắn. Nếu Xích Thiên Thu ta thành Đế, nguyện san bằng Cấm Khu, san bằng tất cả Hắc Ám Đại Đế."

Xích Thiên Thu hừ lạnh một tiếng, trong đôi mắt nóng bỏng tỏa ra tinh quang.

"Hừ, Vũ Lâm ta cũng là như thế."

Vũ Lâm cũng hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói.

Lời này vừa nói ra, thân thể đám người Diệp Viêm Dung đều chấn động, rơi vào trầm mặc.

Phách lực lớn như vậy, bọn họ cũng không có.

Dù sao, muốn diệt trừ tất cả Hắc Ám Đại Đế, khó khăn cỡ nào, cho dù bọn hắn trở thành Đại Đế, cũng tuyệt đối không có khả năng làm được.

Dù sao, bọn họ là Đại Đế, nhưng chẳng lẽ Hắc Ám Đại Đế không phải là Đại Đế sao?

Bọn họ đều đã từng là Đại Đế, đều là hạng kinh tài tuyệt diễm, chỉ là vì sống sót, tự chém một đao, thực lực có thiếu sót mà thôi.

Nhưng dù vậy, dù là Đại Đế bình thường, cùng lúc đối phó với hai vị Hắc Ám Đại Đế cũng đã rất khó khăn rồi, huống hồ là đối phó với tất cả Hắc Ám Đại Đế.

Nếu như gặp phải người nổi bật trong Hắc Ám Đại Đế, vậy đừng nói là đồng thời đối phó mấy người, có thể chiến thắng hay không cũng là một vấn đề.

Dù sao thì Đại Đế cũng phân mạnh yếu.

"Khí phách của các ngươi, vẻn vẹn như thế sao?"

Cố Dương liếc nhìn hai người, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cố Dương, ngươi có ý gì!?"

Vũ Lâm vẻ mặt tức giận.

Bị người ta trào phúng khí phách bản thân, mặc dù là hắn ta cũng hoàn toàn nổi giận.

"Cố Dương, ngươi khắp nơi trào phúng chúng ta, vậy ngươi liền nói một chút, khí phách của ngươi lại lớn bao nhiêu."

Ánh mắt Xích Thiên Thu nóng bỏng, lạnh như băng, nổi giận nói.

"Tương lai, ta tất thành Đế. Sau khi thành Đế, ta sẽ lấy sức một mình đánh xuyên Tiên lộ, dẫn dắt ba ngàn đại giới cử thế phi thăng, khiến người ta đều có cơ hội thành Đế, để cho Đại Đế tiến thêm một bước, cơ hội chứng đạo thành Tiên."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, ngữ khí bình thản nói ra lời kinh thế hãi tục.

Câu này cũng khiến đất trời lập tức yên tĩnh lại.

Dùng lực lượng một người, đánh xuyên tiên lộ, dẫn dắt ba ngàn đại giới cử thế phi thăng, để cho người ta đều có cơ hội thành Đế, để cho Đại Đế tiến thêm một bước, cơ hội chứng đạo thành Tiên.

Nghe lời Cố Dương nói, tất cả mọi người đều chấn động đến cực điểm, thiên địa cũng vì đó yên tĩnh không tiếng động.

Đây là khí phách bực nào!

Cuồng ngạo cỡ nào chứ!

Giờ phút này, bọn hắn cũng không thể không thừa nhận, Cố Dương, bất kể là thiên phú cùng thực lực, hay là khí phách, đều vượt xa bọn hắn.

"Ha ha, mạnh miệng ai cũng nói được. Ba ngàn đại giới vô số năm, không người nào làm được chuyện này, dựa vào đâu mà ngươi có thể làm được?"

Tuy nhiên, cũng có thiếu niên Đại Đế cười lạnh chất vấn.

"Bởi vì ta là Cố Dương, thế gian không có người như ta."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng, làm cho vô số người ngạc nhiên.

Cái sự trang bức này, quả thực muốn xông phá chân trời.

Khuôn mặt cả Vũ Lâm và Xích Thiên Thu đều co giật, nói không nên lời. Nói về khí phách cũng có thể là trang bức, hai người nguyện gọi Cố Dương là mạnh nhất.

"Ta nói với các ngươi những thứ này, chỉ đơn thuần cho các ngươi một cơ hội mà thôi."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, lạnh nhạt lên tiếng.

"Nếu các ngươi nguyện ý thần phục ta, trở thành người đi theo của ta, ta đây sẽ dẫn các ngươi đi Tiên giới, cho các ngươi thành tựu Đại Đế chi cảnh."

Lời này vừa ra, tất cả mọi người đều kinh ngạc, chấn động, còn có tức giận.

Bọn họ thật không ngờ, Cố Dương nói nhiều như vậy, lại là vì thu phục bọn họ.

Bọn họ là nhân vật bậc nào, thiếu niên Đại Đế, thiên kiêu đỉnh cấp đương thời, truyền nhân của các đại thế lực.

Lại có một người muốn thu phục được bọn họ, thật sự là quá hung hăng ngang ngược.

Từ xưa đến nay, có người nào hung hăng ngang ngược như vậy?

Cường giả trẻ tuổi như thiếu niên Chí Tôn cũng trợn mắt há hốc mồm, da đầu tê dại.

Những thiếu niên Đại Đế khác đều là người đã thu phục được thiếu niên Chí Tôn, thậm chí một vài thiếu niên Chí Tôn ngay từ đầu đã không thần phục.

Cố Dương này ngược lại tốt rồi, trực tiếp muốn thu phục thiếu niên Đại Đế ngang hàng với hắn.

Này quả thực quá hung tàn.

"Cố Dương, ngươi cho rằng ngươi là ai, lại dám mưu toan thu phục chúng ta!"

Một thiếu niên Đại Đế tức giận nổi giận nói.

Sắc mặt của thiếu niên Đại Đế khác cũng thay đổi bất định, nhưng lại không có cửa ra.

Bọn họ thật đúng là có một chút dao động.

Dù sao, thiên phú Cố Dương biểu hiện ra, thật sự là quá yêu nghiệt, nói là đệ nhất nhân từ cổ chí kim cũng không quá đáng.

Cùng người như vậy tranh giành Đế vị, tương lai bọn hắn thành Đế xác thực hi vọng rất thấp.

Nếu như Cố Dương thật sự có thể hoàn thành lời nói hào sảng của hắn, cơ hội để bọn hắn thành Đế, đích xác cao hơn một chút.

Dù sao, Tiên giới cũng không hạn chế tiêu chuẩn thành Đế.

Chỉ cần ngươi có thiên phú, có thể thành Đế.

Thậm chí còn có hy vọng ngay cả cảnh giới cao hơn Đại Đế.

"Cố Dương, ta rất kính nể ngươi, nhưng cũng không cho rằng ngươi có bản lĩnh thu phục được bản Thái tử."

Vũ Lâm bước tới, sắc mặt lạnh lùng.

Hắn cũng sẽ không nghe Cố Dương nói chuyện hoang đường.

Cố Dương, có lẽ thật có thể đả thông thông đạo Tiên giới, khiến bọn hắn đều có được cơ hội thành Đế.

Nhưng hy vọng bực này xa vời biết bao, hoàn toàn chính là đang vẽ bánh nướng cho bọn hắn.

So với chuyện này, cùng Cố Dương cạnh tranh cơ hội thành Đế, ngược lại xác suất thành công lớn hơn, dù sao đứng sau lưng hắn chính là Thiên Vũ Đế Triều.

"Hừ, muốn thu phục Bổn cung chủ, bây giờ thực lực của ngươi còn chưa đủ."

Xích Thiên Thu bước ra một bước, hừ lạnh một tiếng.

Lời này có chút nghĩa khác, làm cho mọi người đều nhịn không được nhìn về phía Xích Thiên Thu.

"Ha ha, xem ra dường như các ngươi không phục. Vậy, ta cho các ngươi một cơ hội. Các ngươi cùng lên đi, hôm nay, ta ở Lạc Tinh sơn mạch này, đồng thời đánh phục các ngươi."

Cố Dương quét mắt nhìn mọi người, dừng lại trên người Xích Thiên Thu ba giây, lập tức cười nhạt một tiếng.

Lời này vừa nói ra, thiên địa lần nữa yên tĩnh trở lại.

Bạch Vân, Đỗ Nguyệt Ngưng, Mộc Cửu âm chỉ cảm thấy bản thân sắp ngất đi.

Thiếu chủ của mình, thật sự là quá hổ báo.

Loại lời này cũng dám nói ra.

Được rồi, nhớ tới lời nói của Cố Dương lúc trước trang bức mười phần, loại trình độ này có vẻ không tính là gì.

Nhất là Mộc Cửu âm, mí mắt giật giật, cảm giác mình nương nhờ vào Cố Dương, có phải đã chọn nhầm hay không, sẽ không đem nàng và Thiên Ma Cung hố chết chứ.

Lúc này, bọn người Bạch Vân liếc nhau một cái, có chút bất đắc dĩ.

Chẳng qua, việc đã đến nước này, bọn họ cũng không có biện pháp nói thêm gì, chỉ có thể tận khả năng trợ giúp Cố Dương.

Cũng có thể nói là, không kéo chân sau Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi quá kiêu ngạo! Ngươi đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi!"

Bị Cố Dương liên tiếp miệt thị và đả kích, một thiếu niên Đại Đế tính tình nóng nảy thật sự là không nhịn được nữa, hắn nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp triển lộ ra khí tức Thần Cảnh tầng ba, vận dụng tất cả thực lực, hướng về phía Cố Dương mà đánh tới.

Theo sự xuất thủ của thiếu niên Đại Đế này, các thiếu niên Đại Đế khác đều lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, triển lộ thực lực, bắt đầu vây công Cố Dương.

Nếu như Cố Dương đã chế giễu cả đám, muốn một mình đánh phục tất cả bọn họ.

Vậy, bọn họ liền thỏa mãn Cố Dương.

Bọn họ muốn nhìn xem, Cố Dương làm sao lấy sức một người,

đối phó những thiếu niên Đại Đế bọn họ liên thủ.

Theo sự ra tay của tám chín mươi vị thiếu niên Đại Đế, thiên địa điên cuồng chấn động, đủ loại ngụy pháp tắc đại viên mãn, thậm chí hình thức ban đầu của các pháp tắc thi nhau nổ tung, nhuộm trời đất thành năm màu rực rỡ.

Đồng thời, trong đó cũng ẩn giấu đủ loại sát khí cực kỳ khủng bố. Đủ loại Đế thuật xuất hiện như không cần tiền vậy.

Thiếu niên Đại Đế, mỗi một người đều là cường giả có thể vượt cấp chiến đấu, thực lực đều không thấp hơn cấp Chuẩn Chí Tôn, bọn họ liên thủ công kích một người, uy thế bùng nổ ra, cho dù là Nguyên Tôn cũng phải ngưng trọng vạn phần, không dám có chút khinh thường.

Nếu không, nhất định sẽ đẫm máu và bị thương ngay tại chỗ.

Đương nhiên, cũng có một vài thiếu niên Đại Đế vẫn chưa ra tay, lựa chọn yên lặng theo dõi kỳ biến hoặc là thờ ơ lạnh nhạt.

Ví dụ như Diệp Viêm Dung, hay là Xích Thiên Thu và Vũ Lâm.

Giờ phút này, Cố Dương đối mặt rất nhiều thiếu niên Đại Đế liên thủ, sắc mặt hắn vẫn lạnh nhạt vô cùng, chỉ là toàn lực đánh ra một quyền.

Theo một quyền này đánh ra, khí huyết khủng bố hung hãn bộc phát, khiến cho thiên địa chấn động, lực lượng cuồng bạo bùng nổ ra.

Cú đấm này có thể xuyên thủng đất trời, khiến pháp tắc rung động.

Theo một quyền này của Cố Dương bộc phát, nguyên bản những công kích kia khủng bố vô cùng, trực tiếp bị cản lại, thậm chí vỡ vụn tầng tầng, phảng phất không cách nào thừa nhận lực

lượng một quyền này.

Nhìn thấy một màn này, nhiều thiếu niên Đại Đế tất cả đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, khó có thể tin.

Mà ba người Xích Thiên Thu, Vũ Lâm, Diệp Viêm Dung đồng tử cũng kịch liệt co rút, trên mặt có chấn động cùng không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì, sức mạnh của cú đấm này đã hoàn toàn vượt khỏi tầm hiểu biết của Chí Tôn, đạt tới cấp bậc Nguyên Tôn.

Thậm chí còn có thể khiến Nguyên Tôn trọng thương.

Loại lực lượng kinh khủng này, lại là Cố Dương bộc phát ra, bọn hắn há có thể không nghiêm chỉnh.

Hiển nhiên, vừa rồi lúc trấn áp Uyên Vô Tâm, Cố Dương vẫn nương tay rất nhiều, không hề dùng toàn lực.

"Chỉ dựa vào sức mạnh cơ bắp là có thể đánh trọng thương Nguyên Tôn, đúng là quái vật..."

Mặc kệ là Xích Thiên Thu hay là Vũ Lâm, Diệp Viêm Dung, tất cả đều chấn động đối với Cố Dương, kinh hãi, kiêng kỵ đến cực điểm.

Mà tại thời điểm trong lòng bọn họ vạn phần kiêng kỵ, thế công liên thủ của rất nhiều thiếu niên Đại đế lại bị Cố Dương đánh nổ tung.

Mà dư âm quyền kình cũng đánh trúng trên người bọn họ, để bọn họ hộc máu bay rớt ra ngoài.

Nếu không phải Chuẩn Đế khí hộ thân trên người bọn họ, chỉ sợ cũng không chỉ đơn giản như phun máu vậy.

Trận chiến này, Cố Dương thể hiện hết tư thái vô địch.

Cũng là làm cho vô địch tâm của nhiều thiếu niên Đại Đế triệt để sụp đổ, đạo tâm có tổn hại, từng người khó có thể tin, dại ra nhìn Cố Dương.

Trong lòng, hẳn đã khắc bóng ma tâm lý về Cố Dương.

Một người không địch lại Cố Dương, có thể chấp nhận được.

Nhưng bọn họ chín mươi thiếu niên Đại Đế liên thủ vây công Cố Dương, lại bị Cố Dương dễ dàng một quyền phá vỡ.

Thậm chí, Cố Dương còn chưa vận dụng các loại lực lượng như Đế Kinh, pháp tắc, làm cho bọn họ khó có thể tiếp nhận, nhưng lại không thể không tiếp nhận.

So với Cố Dương, bọn hắn xứng thành Đế sao?

Rõ ràng, bọn họ không xứng!

Tại thời điểm các thiếu niên Đại Đế rơi vào chán nản, Cố Dương đứng ở thiên khung, nhìn về phía ba người Xích Thiên Thu, Vũ Lâm cùng Diệp Viêm Dung.

"Các ngươi vẫn chưa tham gia chiến đấu, đây là ý tứ muốn đơn đả độc đấu với ta?"

Theo lời Cố Dương vừa nói ra, rất nhiều thiếu niên Đại Đế suy sụp đều phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía ba người Vũ Lâm, Xích Thiên Thu, Diệp Viêm Dung, trong lòng cũng phức tạp.

Ba người này, đều là hạng người cao ngạo, khinh thường tham dự vào trận vây công Cố Dương, bọn hắn cũng không cảm thấy ba người này có thể cùng Cố Dương đánh một trận.

Dù sao, Cố Dương biến thái, vượt xa tưởng tượng của bọn hắn.

Bọn họ nhiều người như vậy, mặc dù liên thủ đối phó Cố

Dương, như trước bị nghiền ép đến thương tích đầy mình, chớ nói chi là ba người Xích Thiên Thu.

Bọn họ thừa nhận thiên phú và thực lực của Xích Thiên Thu và Vũ Lâm rất có thể cao hơn bọn họ, nhưng vậy thì sao, trước mặt Cố Dương, bọn họ vẫn không đáng nhắc tới.

Về phần Diệp Viêm Dung, mặc dù chưa từng ra tay, nhưng không người nào biết được thực lực của hắn.

Nhưng những thiếu niên Đại Đế ở đây đều cảm thấy Diệp Viêm Dung chỉ là đứng cho đủ số, nhiều lắm cũng chỉ ngang hàng với bọn họ mà thôi.

"Cố Dương, Bổn cung chủ thừa nhận ngươi rất mạnh, mạnh đến mức không thể tưởng tượng."

Xích Thiên Thu trầm mặc một chút, sau đó bước từng bước một tới, chậm rãi mở miệng.

"Nhưng mà, tu vi của ngươi quá thấp, mặc dù tu vi cỡ này có thực lực khủng khiếp như thế, dù xưng là người mạnh nhất từ cổ chí kim cũng không quá đáng. Nhưng chung quy đây cũng là nhược điểm của ngươi."

Trong khi nói chuyện, Xích Thiên Thu lại bước tới một bước.

Theo một bước này của nàng, trói buộc nào đó trên người nàng dường như đã được cởi bỏ, một ngọn lửa kinh khủng tột bậc bốc lên trên người nàng.

Cùng lúc đó, khí tức của Xích Thiên Thu cũng bạo phát, khiến cho con ngươi của các cường giả trẻ tuổi đều co rút lại, lộ vẻ khó tin.

Bởi vì tu vi của Xích Thiên Thu đã đạt đến Thần Cảnh tầng mười ba đỉnh phong, khoảng cách đến Chuẩn Chí Tôn cũng chỉ

kém một bước ngắn.

Phải biết rằng, càng về sau, muốn đạt tới cảnh giới cực hạn của một đại cảnh giới, đều là chuyện thập phần gian nan.

Mặc dù là thiếu niên Đại Đế, muốn tu luyện tới Thần Cảnh tầng mười ba, cũng phải có rất nhiều cơ duyên, thiên phú của bản thân cũng phải đạt tiêu chuẩn mới được.

Rất nhiều thiếu niên Đại Đế, nhiều lắm chỉ tu luyện đến Thần Cảnh tầng mười hai, cái này đã vô cùng ghê gớm rồi.

Bọn họ thật không ngờ, Xích Thiên Thu lại tu luyện tới Thần Cảnh tầng mười ba đỉnh phong.

Mà tu vi hiện giờ của bọn họ, cao nhất cũng chỉ là Thần Cảnh tầng sáu.

Trong lúc nhất thời, các thiếu niên Đại Đế lại lần nữa bị đả kích, chỉ là không nghiêm trọng như bị Cố Dương đả kích mà thôi.

Nhưng cũng để cho bọn họ thấy rõ mình và những yêu nghiệt thiếu niên Đại Đế này khác biệt đến cùng là bao nhiêu, quả thực là nghiền ép trên mọi phương diện.

Mà trong lúc các thiếu niên Đại Đế có chút tự bế, sắc mặt Vũ Lâm cũng là thờ ơ, bước ra một bước, lộ ra hơi thở của bản thân.

Đó cũng là khí tức Thần Cảnh tầng mười ba đỉnh phong, không hề thua kém Xích Thiên Thu, các thiếu niên Đại Đế khuôn mặt phức tạp, hoàn toàn trầm mặc.

Ở đây, chỉ có Cố Dương vẫn lạnh nhạt như cũ, phảng phất cũng không kinh ngạc.

"Không hổ là thiếu cung chủ Xích Viêm đế cung và thái tử Thiên Vũ đế triều, thiên phú thật kinh người."

Diệp Viêm Dung cũng cười tủm tỉm đứng ra.

Điều này, khiến các thiếu niên Đại Đế đều nhíu mày.

Xích Thiên Thu và Vũ Lâm coi như xong, một thiếu niên Đại Đế bình thường như ngươi thì tham gia vào trò vui này làm gì.

Chỉ là, một giây sau, tất cả bọn họ đều lâm vào trạng thái dại ra.

Bởi vì, Diệp Viêm Dung đồng dạng triển lộ tu vi của mình.

Mà tu vi của hắn không phải là Thần Cảnh, mà là chuẩn Chí Tôn.

"Làm sao có thể!? Diệp Viêm Dung, càng là tu vi Chuẩn Chí Tôn!?"

"Ngay cả Vũ Lâm và Xích Thiên Thu cũng không đi tới bước này, hắn đã đi tới bước này!?"

Thiếu niên Đại Đế ở đây đều kinh ngạc bật thốt lên, trên mặt hiện lên vẻ khó tin, vô cùng kinh hãi, hiển nhiên lại bị đả kích lần nữa.

Xích Thiên Thu và Vũ Lâm đều lộ vẻ ngạc nhiên, nhìn tên nhóc Diệp Viêm Dung trước mắt mới là kẻ ẩn nấp sâu nhất.

Tuy nhiên, bọn họ cũng nhớ đến truyền thuyết của Diệp Viêm Dung.

Nghe đồn thời điểm Diệp Viêm dung ra đời, chính là có được tu vi Thần Cảnh.

Chỉ là hắn vì căn cơ mà rũ bỏ tu vi, lựa chọn trùng tu.

Chẳng qua, nếu như lúc sinh ra đã là tu vi Thần Cảnh, cho dù tiêu tán tu vi, nhưng khẳng định có chỗ dựa căn cơ kia, hắn muốn

trùng tu luyện lại, không thể nghi ngờ là chuyện thập phần nhẹ nhõm.

Thiên phú của hắn, nhất định là ở phương diện tu vi, tu vi tiến triển đơn giản như ăn cơm uống nước.

Cộng thêm Trường Sinh Diệp gia cũng thuộc về thế lực đứng đầu, mặc dù không bằng Xích Dương Đế Cung và Thiên Vũ Đế Triều, nhưng cũng không thể khinh thường, không thiếu tài nguyên.

Diệp Viêm Dung có được tu vi chuẩn Chí Tôn, có lẽ cũng coi như là chuyện rất bình thường.

Đương nhiên, mặc dù Diệp Viêm Dung nắm giữ tu vi chuẩn Chí Tôn, nhưng hai người cũng không hề sợ hãi hắn.

Hai người đều nhìn ra được, Diệp Viêm Dung ở Thần Cảnh cũng không đi đến cực hạn, chỉ là tu luyện đến Thần Cảnh tầng mười hai đột phá chuẩn Chí Tôn chi cảnh.

Hơn nữa, chỗ dựa lớn nhất của bọn họ không phải là tu vi mà là sự mạnh mẽ của những phương diện khác.

"Có lẽ, ba người bọn họ liên thủ, thật sự có thể cùng Cố Dương đánh một trận." Một người thiếu niên Đại Đế nhịn không được lẩm bẩm tự nói.

"Có lẽ vậy. Chẳng qua, theo ta thấy, tỷ lệ thất bại của bọn họ cao hơn một chút. Dù sao, Cố Dương vừa rồi vẻn vẹn chỉ thể hiện ra lực lượng kinh khủng, Vận Mệnh Pháp Tắc cùng với kiếm pháp kinh khủng kia của hắn, thế nhưng một cái cũng không dùng đến."

Lại một thiếu niên Đại Đế trầm ngâm nói.

Lời này, khiến tất cả mọi người đều rơi vào trầm mặc.

"Tận tình ra tay đi, ta sẽ không vận dụng tới Vận Mệnh Pháp Tắc và Tru Tiên Kiếm. Ta sẽ ở trên phương diện các ngươi am hiểu nhất, triệt để đánh bại các ngươi."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, nhìn quét ba người, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cố Dương, ngươi chớ cuồng vọng!"

Con ngươi Xích Thiên Thu nóng rực mở to, quát lạnh một tiếng.

Mặc dù nói, giờ phút này nàng đã tâm phục khẩu phục đối với Cố Dương, thậm chí sinh ra một luồng cảm xúc ngưỡng mộ, nhưng điều này cũng không đại biểu cho việc nàng có thể xem nhẹ hành vi khinh thường của Cố Dương.

Vừa nói, Xích Thiên Thu đã ngang nhiên động thủ.

Xích Thiên Thu trực tiếp kích phát huyết mạch Đại Đế làm cho các thiếu niên Đại Đế hâm mộ, thúc giục đến mức tận cùng.

Đồng thời, Xích Thiên Thu còn vận dụng một lá bài tẩy khác mà nàng che giấu.

Xích Dương Đế Thể.

Trời sinh có Đế Thể, là một con át chủ bài khác của Xích Thiên Thu, cũng là nguyên nhân trước đây nàng tự tin thiên phú của mình không kém Cố Dương.

Sau đó, dưới sự gia trì của rất nhiều át chủ bài, khí tức của Xích Thiên Thu đã tăng vọt đến mức độ khó tin.

Mà điều này còn chưa kết thúc, Xích Thiên Thu đã bạo phát ra một thành Hỏa chi pháp tắc!

Chưa tấn cấp Chí Tôn, lĩnh ngộ sức mạnh pháp tắc, nhìn thấy

cảnh tượng này, rất nhiều thiếu niên Đại Đế cũng trợn tròn hai mắt, tràn đầy chấn động!

Giờ phút này, Xích Thiên Thu trực tiếp vận dụng một đòn mạnh nhất của mình, cũng là Đế thuật do Xích Dương Kiếm Đế tự nghĩ ra - Xích Viêm Phần Thiên.

Trong chốc lát, xích viêm khủng bố đốt cháy vòm trời, từng đạo hỏa chi pháp tắc bắt đầu tràn ngập, đốt cháy các loại pháp tắc khác trong thiên địa, có uy lực hủy thiên diệt địa.

Thấy Xích Thiên Thu phát ra công kích khủng bố như thế, tất cả thiếu niên Đại Đế ở đây đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Đòn đánh này, thật sự quá kinh khủng, có lực lượng vượt cấp đánh gục Nguyên Tôn, thời khắc này rất nhiều thiếu niên Đại Đế cũng đã triệt để hiểu rõ chênh lệch giữa mình và Xích Thiên Thu. Tuy rằng không đến mức làm người ta tuyệt vọng như Cố Dương, nhưng vẫn rộng lớn đến mức làm người ta hít thở không thông.

"Ha ha, Hỏa chi pháp tắc không tồi."

Cố Dương đối mặt một kích này, vẫn lạnh nhạt như cũ, thậm chí còn có rảnh rỗi đánh giá.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt mọi người đều phức tạp, không ai cảm thấy Cố Dương là đang khinh thường.

Bởi vì, hắn thật sự có tư cách thong dong như vậy.

"Chẳng qua, Hỏa chi pháp tắc, cũng chia mạnh yếu, Hỏa chi pháp tắc của ngươi, trong Hỏa chi pháp tắc, đã xem như cực kỳ đứng đầu rồi, nhưng vẫn có rất nhiều chênh lệch với ta."

Cố Dương tay cầm Thiên Tuyệt kiếm, chỉ thiên khung xa xa, chậm rãi mở miệng.

Lời này khiến ánh mắt Xích Thiên Thu lạnh như băng.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Cố Dương xuất thủ.

Chỉ thấy, Cố Dương chém ra một kiếm, hỏa diễm ngập trời mãnh liệt hình thành, hình thành một đạo hoả diễm cự kiếm to lớn đủ để đốt cháy vạn vật, chém vỡ hết thảy.

Nhìn thấy một kích này, bất kể là Xích Thiên Thu hay là Vũ Lâm, hoặc là những thiếu niên Đại Đế khác, tất cả đều lộ ra vẻ kinh hãi, vẻ mặt khó mà tin nổi.

Bởi vì, một đòn này của Cố Dương, đồng dạng là Đế thuật, hơn nữa đủ để sánh vai cùng Xích Viêm Phần Thiên của Xích Viêm Thu.

Có điều, chuyện này không phải chủ yếu.

Chủ yếu nhất, là lực lượng pháp tắc Cố Dương bộc phát ra!

Cố Dương, đúng là cũng lĩnh ngộ Hỏa chi pháp tắc!

Hơn nữa đẳng cấp còn trên cả Xích Thiên Thu.

Trong số đó, có hỏa diễm bạo liệt, đặc tính hủy diệt, cũng có không ít đặc tính rất trâu bò khác.

Đồng thời, cường độ của lực lượng pháp tắc này đã đạt đến bốn thành!

Bốn thành Hỏa chi Pháp Tắc đã đạt đến cảnh giới tiểu thành, so với một thành lực lượng pháp tắc chênh lệch như trời vực.

Đừng nói là những thiếu niên Đại Đế như bọn họ, dù cho có là một vài Nguyên Tôn thì cũng không hề lĩnh ngộ được bốn phần sức mạnh pháp tắc!

Pháp tắc bậc này, ngoại trừ một số yêu nghiệt trong Chí Tôn ra

thì chỉ có Địa Tôn trên Nguyên Tôn mới có thể lĩnh ngộ mà thôi!

"Ngươi, sao ngươi có thể lĩnh ngộ được hoả chi pháp tắc tứ thành!"

Xích Thiên Thu con mắt nóng rực trợn tròn, khuôn mặt lộ vẻ không thể tin nổi.

Chẳng qua, câu hỏi của nàng, hiển nhiên không có khả năng nhận được câu trả lời vào giờ phút này.

Bởi vì, một kích này của Cố Dương, lấy thế như bẻ cành khô, đem công kích của nàng đánh tan.

Sức mạnh pháp tắc thật sự quá khủng bố, dù cho có thêm một thành thì đã thay đổi về chất, chớ nói chi là chênh lệch bốn thành và một thành.

Mặc dù Xích Thiên Thu còn có Đế huyết trực hệ và Đế thể, nhưng vẫn không phải là đối thủ.

Trừ phi, Xích Thiên Thu kích hoạt Đế huyết đạt đến trình độ rất cao, hoặc là khai phá Đế thể đến cảnh giới tiểu thành, mới có thể nghiền ép ngược lại một kích này của Cố Dương.

Đáng tiếc, yêu cầu này hiển nhiên là nàng ta vẫn chưa đạt tới.

Dù sao, mặc kệ là kích hoạt Đế huyết, hay là khai phá Đế thể, đều chỉ có thể dựa vào chính mình, là chuyện thiên nan vạn nạn.

Nếu lại cho nàng thêm một khoảng thời gian, chắc chắn Xích Thiên Thu sẽ làm được.

Nhưng hiển nhiên hiện tại nàng không có thực lực như vậy.

Đương nhiên, dù cho nàng thật sự thỏa mãn yêu cầu thì nàng vẫn sẽ thảm bại như cũ.

Chỉ là, sẽ bức ra càng nhiều vốn liếng của Cố Dương mà thôi.

Dù sao, Cố Dương đã sớm lợi dụng vận mệnh chi lực đem Xích Thiên Thu nhìn thấu, trình độ nào có thể đánh bại nàng, Cố Dương trong lòng biết rõ ràng.

Cuối cùng, hai cỗ năng lượng hỏa diễm to lớn va chạm lẫn nhau, lực lượng pháp tắc va chạm, lấy Cố Dương thắng lợi làm kết cục.

Tuy nhiên, Cố Dương cũng có lưu thủ, không làm Xích Thiên Thu quá chật vật.

"Còn muốn chiến nữa không?"

Cố Dương nhìn về phía Xích Thiên Thu, lạnh nhạt lên tiếng.

"Ta, bại."

Khuôn mặt Xích Thiên Thu phức tạp, có chút chán chường nhìn về phía Cố Dương, thừa nhận mình thua trận.

Nàng, từ khi sinh ra tới nay, lần đầu tiên bị đả kích thảm như vậy.

Chẳng qua, đối với trình độ yêu nghiệt của Cố Dương, nàng cũng có nhận thức mới.

Không hiểu sao tim nàng đập thình thịch.

"Thế gian không có người như ta sao... Có lẽ, ngươi thật sự có tư cách nói ra lời này."

Tâm tình Xích Thiên Thu vô cùng phức tạp, miệng thì thào tự nói.

Giờ phút này, thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, mọi người đều chấn động không gì sánh được, nói không ra lời rồi.

Một kích đủ đánh gục Nguyên Tôn bình thường của Xích Thiên Thu lại dễ dàng bị Cố Dương đánh tan.

Đương nhiên, Cố Dương có thể làm được điểm này, bọn hắn cũng không ngạc nhiên.

Nhưng bọn hắn rung động chính là Cố Dương lại ở lĩnh vực đắc ý nhất của Xích Thiên Thu, nghiền ép nàng đến mức thương tích đầy mình.

Thân là con gái của Xích Dương Kiếm Đế, Xích Thiên Thu thân mang Xích Dương Đế thể lại thất bại thảm hại như thế, chuyện này khiến bọn hắn có chút hoảng hốt.

"Tại sao nhân vật như thế lại được sinh ra ở Kiếm Vực."

Vũ Lâm cũng có chút hoài nghi nhân sinh.

Hạng nhân vật này, đừng nói là ba ngàn đại giới, cho dù là Tiên giới cũng khó có thể dựng dục ra.

Đứng cùng thời đại với loại biến thái này, hắn đột nhiên cảm thấy có chút bi ai.

Bởi vì, mặc kệ bọn họ mạnh cỡ nào, đều đã định sẵn sẽ bị Cố Dương trấn áp, trở thành một trong những vật làm nền của nhân sinh truyền kỳ.

"Chuyện này... Đánh cái rắm"

Khuôn mặt Diệp Viêm Dung run rẩy, vốn hắn còn muốn trang bức một chút, liên thủ với hai thiên kiêu kia đối phó Cố Dương, nay hắn đã sợ hãi rồi.

Giao thủ với loại quái vật này, không phải là tìm tội chịu sao?

Chưa kể, Xích Thiên Thu cũng không có ý định liên thủ với hắn.

"Kế tiếp là ai lên?"

Cố Dương thấy Xích Thiên Thu thừa nhận mình bại trận, hắn quan sát đám người, lạnh nhạt lên tiếng.

Thấy vậy, khuôn mặt Diệp Viêm Dung co quắp, yên lặng dời ánh mắt đi, không dám cùng Cố Dương đối mặt.

Thấy một màn này, rất nhiều thiếu niên Đại Đế cũng không cảm thấy Diệp Viêm Dung quá mất mặt.

Mặc dù Diệp Viêm Dung là siêu cấp yêu nghiệt đầu tiên bước vào Chuẩn Chí Tôn, nhưng đối mặt với Cố Dương loại biến thái này, thật sự không thể đánh.

Cùng Cố Dương giao chiến tất bại, không dám cùng Cố Dương giao chiến, trong lòng bọn họ, đã không tính là chuyện mất mặt.

Kế tiếp, mọi người đưa mắt nhìn về phía Vũ Lâm, muốn nhìn xem Vũ Lâm có lựa chọn gì, khi đối mặt với ánh mắt của mọi người, sắc mặt Vũ Lâm biến hóa không chừng, nắm chặt nắm đấm.

Hắn có chút phiền muộn.

Nhìn tình huống này, Cố Dương tuyệt đối có thể đánh thắng hắn.

Cho dù là tại lĩnh vực hắn đắc ý nhất, có lẽ cũng sẽ bị Cố Dương nghiền ép đến thương thế đầy mình.

Một khi làm vậy, sợ rằng hắn cũng sẽ bị đả kích không nhẹ như Xích Thiên Thu, đạo tâm cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Thế nhưng là...

"Sợ chiến đấu không phải là tác phong của Vũ Lâm ta."

Vũ Lâm thở dài một tiếng mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, bất kể là ai, tất cả đều là ánh mắt kính nể.

Người này, thật đúng là dũng sĩ nha, biết rõ dưới tình huống sẽ bị ngược đãi, còn dám nghênh chiến, bọn họ không thể không bội phục.

"Can đảm lắm."

Cố Dương cũng mỉm cười, khen ngợi một chút.

Đối với việc này, khóe miệng Vũ Lâm hơi hơi co giật.

Chẳng qua, hắn rất nhanh điều chỉnh cảm xúc của mình, một bước bước ra, trực tiếp bộc phát ra toàn bộ thực lực của mình.

Đế Mạch trời sinh, không kém gì Xích Viêm Đế Thể.

Chẳng qua Đế huyết trong cơ thể Vũ Lâm vẫn không nồng đậm bằng Xích Thiên Thu.

Bởi vậy thực lực trụ cột của Vũ Lâm hiển nhiên không cường đại bằng Xích Thiên Thu.

Nhưng Vũ Lâm có thể sánh vai cùng Xích Thiên Thu là bởi vì hắn có một thiên phú khác.

Hắn, cũng có thần hồn vô song.

Có thần hồn vô song, ngộ tính có một không hai trong thiên hạ!

Lúc này, Vũ Lâm trực tiếp thể hiện ra Vô Song Đế thuật Thiên Vũ đế triều mà hắn lĩnh ngộ ra, Thiên Vũ Sầu Bi!

Mặc dù nói, cái tên này thoạt nhìn có chút tình thơ ý hoạ, không rộng lớn như các đế thuật khác.

Nhưng, ai cũng không dám khinh thường môn Đế thuật này.

Bởi vì môn Đế thuật này là tuyệt học của Đế Tổ Thiên Vũ đế triều.

Có thể ngưng tụ ra vô số mưa châm, có thể xuyên thủng hư không, ăn mòn pháp lực, biến hóa ngàn vạn, đánh tan uy năng của địch nhân.

Đơn giản mà nói, có thể tập hợp thành duy nhất, hình thành công kích đơn thể đầy khủng khiếp, cũng có thể hình thành sát chiêu khó mà phòng ngự trong phạm vi lớn.

Quan trọng nhất là, thứ đồ chơi này có hiệu quả phá giáp, đánh vào trên thân người là thật bị thương, thập phần quỷ dị khó chơi.

Kế tiếp, Vũ Lâm dùng át chủ bài cuối cùng của mình.

Đó chính là, pháp tắc chi lực hắn lĩnh ngộ.

Hai thành đỉnh phong Thủy pháp tắc!

So với Xích Thiên Thu, còn có nhiều hơn một thành!

Nhìn thấy một kích này, mọi người đều sợ hãi than thở, nhưng lại lắc đầu lia lịa.

Bởi vì bọn họ thấy được, một kích này của Vũ Lâm mặc dù cường đại, nhưng chung quy chỉ là ngang ngửa Xích Thiên Thu mà thôi.

Với chút lực lượng ấy, muốn thắng Cố Dương là chuyện không thể nào.

Sự thật chứng minh, suy nghĩ của bọn họ quả thật chính xác.

Đối mặt với một kích này của Vũ Lâm, Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt dùng thủ đoạn đối phó với Xích Thiên Thu.

Thủy chi Pháp tắc bộc phát ra bốn thành, Đế thuật Thủy thuộc tính cũng bộc phát, biến hóa thành hàng ngàn hàng vạn đạo, dễ dàng ngăn cản công kích của Vũ Lâm, hơn nữa còn đánh ngược về phía sau, hoàn toàn đánh tan đối phương.

"Ta phục rồi."

Khuôn mặt Vũ Lâm đầy đắng chát, bất đắc dĩ nói.

Cố Dương, thật sự là một con quái vật mà.

Thời điểm lần đầu nghe được sự tích về Cố Dương, Cố Dương còn chỉ có tu vi cực hạn của Vương cảnh,lĩnh ngộ sức mạnh to lớn, ngụy pháp tắc viên mãn.

Bây giờ, hơn một năm trôi qua, tu vi của Cố Dương tăng lên ngược lại là thứ yếu, chủ yếu là phương diện pháp tắc này, thật sự khiến cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Vận Mệnh Pháp Tắc, Thủy Chi Pháp Tắc và Hỏa Chi Pháp Tắc tiểu thành, khó có thể tưởng tượng hắn còn cất giấu pháp tắc gì nữa.

Một người, đến cùng phải yêu nghiệt đến loại tình trạng nào, mới có thể tại Hoàng cảnh đồng thời lĩnh ngộ nhiều pháp tắc như vậy?

"Nếu các ngươi đều đã phục, vậy, nguyện trở thành người đi theo ta, tự mình đứng ra đi, ta sẽ không cưỡng ép."

Cố Dương lạnh nhạt mà đứng, bình tĩnh lên tiếng.

Nhìn thấy một màn này, đám đệ tử chân truyền Bạch Vân của Đạo Thiên Tiên Cung tất cả đều tê dại rồi.

Được lắm, Cố Dương thế mà thật sự đi đến bước này, bọn hắn cũng không biết nên nói cái gì mới tốt.

Lời này của Cố Dương vừa ra, thì toàn bộ thiếu niên Đại Đế đều trở nên xoắn xuýt.

Lấy sự kiêu ngạo của bọn họ, để cho bọn họ thần phục người khác, thật sự là đã làm khó bọn họ rồi, Cố Dương triển lộ ra thiên phú và thực lực khủng bố, lại để cho bọn họ tin tưởng Cố Dương có lẽ thật sự có khả năng chứng đạo thành Đế, đả thông tiên lộ, để cho bọn họ cũng đạt được cơ hội trở thành Đại Đế.

Chuyện này khiến bọn họ rất động lòng.

"Ta Diệp Viêm Dung, nguyện ý đi theo ngài."

Đúng lúc này, Diệp Viêm Dung bước ra một bước, thản nhiên nói.

Lời này vừa ra, toàn trường đều kinh ngạc, tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn Diệp Viêm Dung, không ngờ hắn lại lựa chọn như vậy.

Đối mặt với ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Diệp Viêm Dung lạnh nhạt vô cùng.

Rất nhiều chuyện hắn đều thấy rõ.

Đi theo người khác, tình huống bình thường mà nói, đúng là có chút mất mặt.

Nhưng, nếu là đi theo loại người tương lai rất có thể chứng đạo thành Đế, thậm chí đối với Tiên cảnh có hy vọng như Cố Dương, cũng không tính là mất mặt, ngược lại là một loại vinh hạnh.

Bởi vì, những người như bọn họ, nếu như ở lại hạ giới, không có cách nào chứng đạo thành Đế, thành tựu tối cao trong tương lai cũng chỉ là chuẩn Đế mà thôi.

Chuẩn Đế, nhìn như cao cao tại thượng, nhưng so với Đại Đế có lẽ còn có một chút phân lượng, nhưng đối với Tiên cảnh mà nói, lại tính là cái gì.

Dù sao, trước mặt cường giả Tiên cảnh, Đại Đế cũng chẳng qua chỉ là sâu kiến lớn một chút mà thôi, Cố Dương tuyển nhận bọn họ làm người đi theo, kỳ thật là cho bọn họ một cơ hội, nếu như chờ đến khi Cố Dương thành tựu Đại Đế, đả thông Tiên lộ, bọn họ muốn trở thành người đi theo của Cố Dương, cũng không có tư cách.

Cho dù miễn cưỡng bị thu lại cũng sẽ không có bao nhiêu địa vị.

"Ta cũng nguyện ý đi theo..."

Thấy Diệp Viêm Dung đã đứng dậy, sau khi những thiếu niên Đại Đế khác xoắn xuýt, cũng có một vài thiếu niên thở ra một hơi, lựa chọn đi theo Cố Dương.

Tuy nhiên, vẫn có một số thiếu niên Đại Đế quá kiêu ngạo, tuy rằng thừa nhận thiên phú và thực lực của Cố Dương, nhưng vẫn thờ ơ lạnh nhạt như cũ, cũng không có ý định đi theo Cố Dương.

Dù sao, bọn họ thừa nhận thiên phú và thực lực của Cố Dương là một mặt, nhưng bọn họ cũng không tin Cố Dương có thể đả thông Tiên lộ.

Dù sao, chuyện như vậy chưa từng có ai làm được.

Từ xưa đến nay, cũng không thiếu những nhân vật vô địch đã đi đến cực hạn Đại Đế.

Nhưng, tất cả bọn họ đều thất bại.

Đã không có biện pháp đả thông Tiên lộ, bọn họ nếu không tham gia tranh đoạt Đế vị, tương lai tất thành Chuẩn Đế, vì sao

phải khuất phục dưới người khác?

Đến lúc đó, bọn hắn trở thành lão tổ thế lực của mình, thống ngự bát phương, há không thoải mái sao?

Vũ Lâm cũng không lựa chọn đi theo Cố Dương.

Hắn ta chính là Thái tử của Thiên Vũ đế triều, tương lai là Đế vương của Thiên Vũ đế triều, ngạo khí trong lòng hắn ta không cho phép hắn ta thần phục người khác.

Cuối cùng, có bốn mươi lăm thiếu niên Đại Đế lựa chọn đi theo Cố Dương.

Mà những thiếu niên Đại Đế này, ngoại trừ một số ít người có bối cảnh cực mạnh như Diệp Viêm Dung ra, những người còn lại, thế lực sau lưng kỳ thật cũng không tính là mạnh.

Cũng sàn sàn với Đạo Thiên Tiên Cung, hoặc là mạnh hơn Đạo Thiên Tiên Cung một chút, cách loại thế lực như Diệp gia, Thiên Vũ Đế triều này kém xa.

Đương nhiên, nhiều thiếu niên Đại Đế lựa chọn đi theo Cố Dương, thế lực sau lưng bọn họ cũng làm ra lựa chọn.

Đến lúc đó, nhiều thế lực vặn thành một sợi thừng, cũng là một thế lực cực kỳ cường đại.

Lúc này, Xích Thiên Thu bước ra một bước, đi tới trước người Cố Dương.

Nhìn thấy cảnh này, mọi người đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Chẳng lẽ nói, nữ nhi của Xích Dương Kiếm Đế, thiếu cung chủ Xích Dương đế cung Xích Thiên Thu muốn lựa chọn thần phục Cố Dương sao?

Cái này cũng không thể tưởng tượng được nha.

Cố Dương cũng nheo mắt lại, kinh ngạc nhìn Xích Thiên Thu trước người.

"Cố Dương, thiên phú và thực lực của ngươi, bản cung chủ cực kỳ tán thành."

Xích Thiên Thu khẽ ngẩng đầu, con ngươi nóng bỏng đối mặt với Cố Dương hừ lạnh nói.

"Có điều, ta sẽ không đi theo ngươi."

Câu này vừa nói ra, mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Bọn họ biết mà, nữ nhi của Đại Đế cao quý và cao ngạo như vậy sao có thể thần phục người khác được chứ.

"Có điều, ngươi muốn thu phục ta, cũng không phải là không thể."

Xích Thiên Thu đột nhiên ra tay, ôm cổ Cố Dương, ấn đôi môi đỏ mọng lên.

Nhìn thấy một màn này, toàn trường yên tĩnh, tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm nhìn thấy một màn này, cả người đều choáng váng.

Khá lắm, Xích Thiên Thu, rõ ràng lại cưỡng ép hôn Cố Dương.

"..."

Cố Dương cũng có chút ngây ra, không nghĩ tới nữ nhân này lại làm như vậy.

"Hừ, bổn cung chủ đã nhắm vào ngươi. Muốn thu phục được ta thì đến Xích Dương đế cung cầu hôn đi. Đến lúc đó, bổn cung chủ sẽ trở thành nữ nhân của ngươi, sẽ dốc hết toàn lực phụ tá ngươi lên Đế vị."

Xích Thiên Thu dời thân thể đi, trên gương mặt tinh xảo hiếm thấy xuất hiện một vệt ửng đỏ, nhưng tính cách nàng rất thẳng thắn, hai tay ôm ngực, vẫn là trực tiếp nói ra ý nghĩ của mình.

Nghe thấy lời này, tất cả mọi người đều lần nữa kinh ngạc, thậm chí là tình rồi.

Giỏi lắm, Xích Thiên Thu, rõ ràng ở trước mặt mọi người thổ lộ, thậm chí hi vọng Cố Dương đi cầu hôn, sau đó làm nam nhân của nàng ta.

Loại thu phục này bùng nổ hơi mạnh.

"Tính tình này của ngươi, cũng là thẳng thắn bốc lửa."

Cố Dương cũng không biết nên nói cái gì đây, chỉ có thể cảm khái một tiếng.

"Không được sao?"

Ánh mắt Xích Thiên Thu dần trở nên nguy hiểm.

"Đương nhiên được, ta rất thích."

Cố Dương khóe miệng ngậm lấy ý cười, mở miệng nói.

"Đề nghị của ngươi không tệ, ta nhận. Đến lúc đó, ta sẽ chuẩn bị sính lễ, tiến đến Xích Dương đế cung cầu thân."

"Vậy thì tốt rồi."

Xích Thiên Thu thấy Cố Dương đáp ứng, cũng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, trái tim đang đập kịch liệt kia cũng đã bình phục lại một chút.

Loại hành vi lớn mật vừa rồi, đối với nàng mà nói, kỳ thật cũng là rất thẹn thùng, còn có hồi hộp.

Nếu Cố Dương cự tuyệt, nàng thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ.

Dù sao, đây là lần đầu tiên nàng nhìn trúng một người, gan lớn chủ động truy cầu.

Lúc này trong thiên địa vô cùng yên tĩnh, đám người Vũ Lâm trông thấy một màn như vậy, có hâm mộ, cũng có kiêng kị.

Dù sao thì loại mỹ nhân như Xích Thiên Thu, còn có thân phận con gái Đại Đế, là đối tượng ứng cử viên đạo lữ hoàn mỹ trong lòng bọn họ.

Nếu Xích Thiên Thu trở thành nữ nhân của Cố Dương, phụ tá Cố Dương thành Đế, vậy thế lực sau lưng Cố Dương, trở thành mạnh nhất Kiếm vực.

Đến lúc đó, ai có thể ngăn cản Cố Dương thành Đế?

Có thể nói, hành động của Xích Thiên Thu đã bổ sung đủ cho Cố Dương mảnh ghép cuối cùng.

Trận này do Uyên Vô Tâm khơi mào, cuối cùng lấy kết cục mà mọi người khó mà tưởng tượng nổi kết thúc.

Mà các thiếu niên Đại Đế cũng không tiếp tục dừng lại ở chỗ này, mà từng người đều rời khỏi nơi đây, lựa chọn tìm kiếm cơ duyên thuộc về mình.

Mà Cố Dương, đồng dạng cũng không ngoại lệ.

Giờ phút này, Cố Dương đã đi tới chỗ sâu trong đại lục Tiên cổ.

Nơi đây, hoa thơm chim hót, tiên khí lượn lờ, tựa như là tiên cảnh.

Phía trước có một hồ nước, bên trong hồ nước tản ra khí tức

huyền ảo khiến người khác nhìn mà mê mẩn.

"Tiên Linh Thủy Đầm."

Cố Dương ở ngoài mười vạn dặm ngóng nhìn Tiên Linh Thủy Đàm phía xa, ánh mắt lập loè bất định.

Thông qua vận mệnh chi lực, Cố Dương là biết được lai lịch kinh người của tiên linh thủy đàm này.

Đầm nước này vốn chỉ là linh đầm bình thường, nhưng lại có một tiên cốt rơi vào trong đó, sau đó trở nên cực kỳ không bình thường.

"Nghe đồn Tiên Cổ đại lục là một góc vỡ vụn của Tiên Giới, rơi xuống hạ giới, nhưng nếu là như vậy, vậy nó không nên 'bình thường' như thế. Chẳng qua, nếu như nó cùng Tiên Giới không hề có liên quan, cũng sẽ không có được đồ vật tốt như Tiên Cốt."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, thì thào tự nói.

Dù sao, tiên cốt cũng là xương cốt của tiên nhân, có uy năng không thể tưởng tượng nổi, bên trên có minh khắc rất nhiều đạo pháp tiên nhân lĩnh ngộ được, cho dù là Đại Đế cũng phải vì đó mà động tâm.

"Đáng tiếc, địa phương này, ngay cả cường giả của đại lục Tiên Cổ cũng không biết, nếu không, cường giả của đại lục Tiên Cổ, chỉ sợ phải mạnh hơn mấy bậc."

Cố Dương nhẹ nhàng cười, một bước ra, chính là đi tới khu vực trong vòng vạn dặm này, trong nháy mắt đó, hai tay Cố Dương có động tác, một số trận bàn chuẩn bị từ sớm đã được hắn cầm ra, chuyển dời đến các nơi.

Sau đó, một trận pháp kinh khủng từ nơi này bay lên, triệt để bao phủ khu vực này vào bên trong.

Trong trận pháp này, tất cả mọi chuyện phát sinh trong đó, đều sẽ không bị ngoại giới phát giác được, cho dù là Chuẩn Đế, cũng không cách nào nhận ra được chuyện phát sinh trong đó.

Đây chính là trình độ trận pháp của Cố Dương hôm nay.

"Gào!!!!!!"

Mà ngay tại thời điểm Cố Dương triển khai trận pháp, một đạo tiếng gầm gừ kinh thiên động địa liền vang vọng trong khu vực này.

Sau đó, tiên linh thủy đàm bắt đầu nổi lên bọt nước, bạch sắc Đông Phương Thần Long xuất hiện trên không.

"Nhân loại, ngươi vượt giới!"

Con ngươi Bạch Sắc Thần Long cũng hiện ra màu trắng, nó gầm thét với Cố Dương.

"Ha ha, vốn chỉ là một con yêu ngư bình thường, nhưng may mắn đạt được tạo hóa, tại Tiên Linh Thủy đàm này vài lần lột xác huyết mạch, cuối cùng cá chép vượt Long môn, hóa thành Long tộc, lại tu vi đạt đến cảnh giới Địa Tôn, có chút ý tứ."

Cố Dương chậm rãi bước ra, thân ảnh loé lên trên bầu trời, thanh âm của hắn, hắn vang vọng khu vực này.

Lời nói của Cố Dương, làm cho đồng tử Bạch Long kịch liệt co rút lại, trong lòng bắt đầu kiêng kỵ.

Người trước mắt này, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Rõ ràng chỉ là tu vi Hoàng cảnh tầng bảy, nhưng lại có thể khiến nó sinh ra cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Hôm nay, lại nói ra bí mật của nó.

"Nhân loại, ngươi đã biết bí mật của bản tôn, vậy thì đi chết đi!"

Bạch long gào thét, khí tức quanh thân cao hơn hẳn sự tưởng tượng, trực tiếp triển lộ ra tu vi cường hãn của Địa Tôn cảnh.

Long tộc vốn là một tộc cực kỳ cường đại, Long tộc có tu vi Địa tôn, thực lực tuyệt đối là khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Chẳng qua, Cố Dương vẫn như cũ lạnh nhạt vô cùng, không chỉ không sợ hãi, ngược lại lộ ra vẻ mặt tràn đầy hứng thú.

Điều này làm cho Bạch Long nổi nóng hẳn lên.

Một tiểu quỷ có tu vi Hoàng cảnh lại dám khinh thường Địa Tôn như hắn ta, đúng là không biết điều.

Càng đừng nói, nếu hắn ta đã biết bí mật của bản thân thì càng phải chết.

Bằng không, bí mật đầm Tiên Linh Thủy một khi bại lộ ra ngoài, vậy thì phiền toái rồi.

Tuy hắn là Địa Tôn, vả lại tự tin tương lai chắc chắn sẽ đạt tới Chuẩn Đế, nhưng cho dù có thật sự tu luyện tới cảnh giới Chuẩn Đế thì cũng không có khả năng bảo vệ Tiên Linh Thủy Đàm này.

Cường giả ở đại lục Tiên cổ nhiều biết bao, một Chuẩn Đế, thật đúng là chẳng đáng chú ý.

Bởi vậy, mặc dù cảm giác được trận pháp tạo nghệ của Cố Dương có chút làm cho hắn kinh hãi, khiến hắn kiêng kị, nhưng hắn cũng nhịn không được xuất thủ.

Một giây sau, Bạch Long mở ra miệng rồng khổng lồ, một đạo hơi thở cực hàn trực tiếp hướng phía Cố Dương phun tới.

Năng lượng và hàn khí trong đó, cực kỳ khủng bố, đủ để đông

cứng một Nguyên Tôn trong nháy mắt, mặc dù là Địa Tôn cũng phải nghiêm túc đối đãi mới được.

Nhưng mà, đối mặt một kích này, Cố Dương vẻ mặt bình tĩnh vô cùng, chỉ là ngang nhiên bộc phát ra toàn bộ khí huyết của mình.

Theo khí huyết của Cố Dương bộc phát, con ngươi Bạch Long bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra thần sắc rung động.

Bởi vì cường độ khí huyết này đã đạt đến trình độ kinh khủng. Đủ để thấy Cố Dương chỉ dựa vào cường độ thể phách cũng đủ để đánh bại cường giả Nguyên Tôn tầm thường.

Chẳng qua, Bạch Long lại bình tĩnh lại, hắn là Địa tôn, một kích này, mặc dù là Địa tôn cũng phải chăm chú đối đãi.

Mặc dù Cố Dương chỉ là một Hoàng cảnh, thân thể lại khiến người ta kinh hãi như thế, nhưng vẫn không phải đối thủ của hắn.

Chỉ là, một giây sau, Bạch Long càng thêm rung động, còn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì, Cố Dương cũng bạo phát ra một luồng long uy mênh mông.

Mà cường độ long uy này còn cao hơn xa hắn.

Cùng thời gian đó, quanh thân Cố Dương cũng xảy ra biến hóa, trực tiếp tiến vào trạng thái Long Nhân, thân thể, khí huyết lại tăng lên một đoạn dài...

"Đây là, Long tộc thuần huyết! Làm sao có thể! Ngươi rõ ràng là nhân loại, tại sao lại có huyết mạch của Long tộc thuần huyết!"

Con ngươi Bạch Long bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra vẻ khó tin.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không để ý đến Bạch Long khiếp

sợ.

Giờ phút này, Cố Dương vung quyền.

Theo Cố Dương vung quyền, lực lượng ngập trời bộc phát mãnh liệt, trực tiếp đánh tan hơi thở cực hàn.

Lực lượng kinh khủng đánh bay Bạch Long ra ngoài.

"Ngươi rốt cuộc là người hay rồng!?"

Bạch Long biến sắc, chất vấn.

"Ta là người, hay là rồng, dường như cũng không quan trọng nhỉ."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

"Ha ha, hoàn toàn chính xác không quan trọng, ngươi đã tìm được nơi này, nhất định sẽ phải chết! Hơn nữa sự hiện hữu của ngươi đối với ta mà nói, dường như là một hồi đại tạo hóa!"

Trong mắt Bạch Long hiện lên thần thái vô cùng tham lam.

Bản thể của hắn là cá chép, nhưng thông qua cá chép vượt long môn, hóa thành Bạch Long.

Nhưng Bạch Long chung quy vẫn không phải là một Long tộc cường đại.

Giống như loại người như Cố Dương, vừa nhìn chính là huyết mạch Hoàng Giả trong Long tộc, hơn nữa còn là thuần huyết.

Nếu bị hắn thôn phệ, hắn tuyệt đối sẽ phát sinh huyết mạch lột xác, có lẽ có cơ hội lột xác thành Long tộc thuần huyết.

Nếu lại phối hợp với Tiên Linh Thủy Đàm, thành tựu tương lai của hắn, tuyệt đối sẽ khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Thậm chí còn có hi vọng trở thành người mạnh nhất dưới Đại Đế!

Nghĩ tới đây, Bạch Long càng thêm hưng phấn.

"Rống!! Loài người, ngoan ngoãn bị ta cắn nuốt đi!"

Bạch Long hưng phấn gầm rú, vận dụng lực lượng chân chính.

Một luồng Băng Chi Pháp Tắc khủng bố bắt đầu hội tụ.

Đó là, bốn thành Băng chi pháp tắc!

Đồng thời, còn có Chí Tôn pháp hệ Băng mà hắn tự nghĩ ra.

Trong nháy mắt, thiên địa như bị đóng băng, hàn khí kinh khủng bắt đầu lan tràn, trên cơ sở tu vi, bốn thành Băng Chi Pháp Tắc cùng Băng hệ chí tôn pháp có vẻ cực kỳ đáng sợ, so với Xích Thiên Thu bậc thiếu niên Đại Đế sử dụng Đế Thuật còn kinh khủng hơn nhiều.

Nhưng mà, đối mặt một kích này, sắc mặt Cố Dương vẫn không biến hóa chút nào, chỉ là khuôn mặt lạnh lùng vung ra một quyền.

Đó là, Đế Kinh Lục Đạo Luân Hồi Quyền mà hắn tự sáng tạo!

Một quyền tung ra, có thể lay động Lục Đạo Luân Hồi!

Đồng thời, một cỗ lực lượng pháp tắc bàng bạc đến mức tận cùng trong khoảnh khắc cũng bạo phát ra.

Đó là bảy thành lực lượng pháp tắc!

Đối phó với Bạch Long cấp bậc Địa Tôn, Cố Dương vẫn không có quá mức khinh thường.

Đương nhiên, cũng không coi trọng quá mức là được rồi.

Theo một quyền này của Cố Dương đánh ra, Lục Đạo Luân Hồi cũng phải chấn động theo, lực chi pháp tắc, càng giống như mặt trời giận dữ, quét về phía Bạch Long.

Sau đó, cùng Bạch Long Chí Tôn pháp hung hăng va chạm với nhau.

Mà trong nháy mắt va chạm, không có nổ tung kinh thế hãi tục gì, chỉ có không gian bị nghiền nát, cảnh tượng Chí Tôn pháp của Bạch Long giống như giấy giòn bị xé rách.

"Làm sao có thể!?"

Nhìn thấy một màn này, Bạch Long trong mắt tràn đầy kinh hãi, lộ ra thần thái khó có thể tin được, hắn chính là Địa tôn đấy, hơn nữa còn là Long tộc, một kích mạnh nhất của hắn, lại bị một tiểu tử tu vi Hoàng cảnh nghiền nát dễ như trở bàn tay.

Mặc dù nói, nhân loại trước mắt này hoàn toàn không thể dùng ánh mắt bình thường để đối đãi, dù sao cường độ thân thể của hắn đủ để kiên cường chống cự Địa tôn, nhưng vẫn như cũ làm cho nó khó có thể tin.

"Đó là, Đế thuật, còn có bảy phần mười lực lượng pháp tắc!?"

Lập tức, Bạch Long lại nhận ra không đúng, lộ ra vẻ mặt hoảng sợ tột bậc.

Moá nó, đến cùng là xảy ra chuyện gì, vì sao một thiếu niên nhân loại, lại có thể lĩnh ngộ bảy thành lực chi pháp tắc!

Loại chuyện này, hắn chưa từng nghe đến!

Về phần Đế Thuật này, cũng là khủng bố vượt quá tưởng tượng.

"Không!"

Lập tức, Bạch Long rất nhanh lại phản ứng được, hiện tại hắn đang ở hiểm cảnh, đúng là bị rung động đến xuất thần nghĩ ngợi lung tung.

Chẳng qua, cho dù lúc này Bạch Long tiến hành phòng ngự, cũng đã muộn.

Đối mặt với một kích tuyệt cường này của Cố Dương, cho dù là hắn toàn lực phòng ngự cũng vô dụng, chớ nói chi là trạng thái hiện tại.

"Phốc phốc!!!"

Bởi vậy, một quyền này của Cố Dương, dễ dàng đánh nát thân thể Bạch Long, tiêu diệt thần hồn của hắn, khiến hắn hoàn toàn chết đi.

"Xem ra, ta vẫn còn có chút xem nhẹ thực lực hiện tại của ta nha."

Cố Dương nhìn Bạch Long bị mình một quyền đánh nổ, khóe miệng ngậm lấy ý cười.

Lúc trước khi hắn sửa chữa, hắn cho rằng mình chỉ có thể đối phó Địa Tôn.

Hiện tại xem ra hoàn toàn là khinh thường thực lực của mình.

Dù sao thì hiện tại chỉ bằng vào thân thể hắn đã có thể đánh bại Nguyên Tôn, giao thủ với Địa Tôn một thời gian ngắn.

Dưới cơ sở như vậy, thủ đoạn của hắn sẽ trở nên khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Đương nhiên, hắn cũng có chút đánh giá cao thực lực của Địa Tôn.

Chẳng qua, cũng có thể là bởi vì con Bạch Long này rất yếu gà.

Nó chẳng qua chỉ là một Yêu Ngư may mắn lột xác mà thôi, cấp bậc Chí Tôn pháp thật sự là có chút cặn bã, lĩnh ngộ pháp tắc tầng thấp, cùng những đại thế lực kia không cách nào so sánh.

Bất kể như thế nào, thực lực Cố Dương bây giờ, nếu như toàn bộ bộ bộc phát, chỉ sợ đã có thể hoành hành trong cảnh giới Chí Tôn, cho dù đối mặt với Chí Tôn, cũng có thể không sợ.

Cũng không biết, có thể giao thủ với Chuẩn Đế hay không.

Chương 898 - Sửa chữa tu vi 10 tỷ năm, thu hoạch kinh người

Dù sao, Chuẩn Đế đã có một luồng năng lực Đại Đế, mạnh hơn cảnh giới Thiên Tôn rất nhiều.

"Không cần nghĩ nhiều như vậy, tốc độ ta trở nên mạnh mẽ nhanh biết bao, chỉ cần ta đột phá đến Thánh Cảnh, thực lực của ta sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất. Đến lúc đó, cho dù là Chuẩn Đế, tất nhiên cũng không sợ."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, bước ra một bước, đi thẳng tới trong Tiên Linh Thủy đàm này, sau đó Cố Dương điều động Không Gian Chi Lực, trực tiếp dời Tiên Cốt chỗ sâu trong đầm nước ra ngoài.

Nhìn tiên cốt rạng rỡ lấp lánh trong tay, có đạo vận khó có thể tưởng tượng, Cố Dương không khỏi mặt lộ vẻ tán thưởng.

Tuy rằng chỉ là xương cốt tiên nhân, nhưng đạo vận trên đó lưu lại thật sự là làm cho người ta chấn kinh.

Đồng thời, Cố Dương cũng có thể cảm nhận được, trên đó, còn lưu lại đạo pháp do Tiên Nhân lĩnh ngộ, đó là lực lượng có liên quan đến Tiên.

Cũng đúng, vượt lên trên Đại Đế, sức mạnh của một chiều không gian khác.

Dù sao, trong truyền thuyết thì Tiên đã đạt tới cảnh giới Bất hủ, chỉ cần không gặp phải vấn đề gì ngoài ý muốn là có thể vĩnh sinh bất diệt.

So với Tiên, Đại Đế cũng không tính là gì, chẳng qua là sâu kiến lớn một chút mà thôi.

"Sau khi trở về, nghiên cứu tỉ mỉ một phen. Đợi khi ta đột phá tới Thánh Cảnh, sửa chữa 100 tỷ năm, có lẽ có thể khiến ta sáng tạo ra Tiên pháp, hoàn toàn vô địch trên thế gian."

Cố Dương ánh mắt sáng quắc, rất là chờ mong.

Tiếp theo, Cố Dương thu tiên cốt vào trong nhẫn trữ vật, sau đó liền chìm thân thể của mình vào trong đầm nước Tiên Linh.

Sau đó, Cố Dương ở đáy lòng lặng lẽ nói: "Hệ thống, sửa chữa tu vi của ta, thời gian là, 10 tỷ năm sau!"

Không sai, đầm nước Tiên Linh này mặc dù bởi vì tiên cốt mà sinh, nhưng chung quy là một chỗ bảo địa, Cố Dương cũng không muốn lãng phí.

Sửa chữa tu vi ở chỗ này, có lẽ có thể đạt được lợi ích rất lớn.

Hơn nữa, với tạo nghệ trận pháp bây giờ của Cố Dương, cho dù lúc này dẫn tới thiên kiếp, Cố Dương cũng không lo lắng bị cường giả đại lục Tiên Cổ phát giác.

Giờ phút này, theo mệnh lệnh của Cố Dương, hệ thống bắt đầu hành động.

Một cỗ trí nhớ mạnh mẽ trực tiếp tràn vào trong đầu Cố Dương, đó là ký ức tu luyện của hắn.

Đồng thời, tu vi của Cố Dương, cũng bắt đầu kéo lên với tốc độ khủng bố.

Cuối cùng, tu vi của hắn đi tới Hoàng cảnh tầng mười ba đỉnh phong, đạt đến cảnh giới cực hạn hiện tại.

Chẳng qua, cái này còn chưa kết thúc, thể phách và huyết

mạch Cố Dương, dường như trong quá trình tu luyện trăm vạn năm phát sinh biến hóa kỳ dị.

Cố Dương cảm giác, nhục thân, kinh mạch của mình, dường như cũng lây nhiễm tiên linh khí, trở nên cực kỳ phiêu miểu.

Đạo văn trên người hắn cũng đang gia tăng theo thế kinh khủng, chỉ trong giây lát đã đạt đến con số một ngàn.

"Tu sửa tu vi, mặc dù ngại bởi quy tắc của hệ thống, ta không cách nào đột phá đại cảnh giới, nhưng mỗi lần sửa chữa, đều sẽ để cho mặt khác của ta có thu hoạch kinh người, lần này cũng không ngoại lệ..."

Cố Dương rất khiếp sợ cảm thụ được biến hóa của mình, thì thào tự nói.

Một ngàn đạo văn, nếu để người khác nhìn thấy, chỉ sợ sẽ bị dọa chết khiếp.

Một đạo văn có thể trở thành thiếu niên Đại Đế, một ngàn... Con số khủng bố cỡ nào…

Đương nhiên, biến hóa lớn nhất vẫn là nhục thân.

Thân thể Cố Dương đã phát sinh lột xác, đó là lột xác trên cấp độ sinh mệnh, diễn biến về phía Tiên.

Về phần huyết mạch, huyết mạch thuần huyết trong cơ thể hắn, cũng diễn biến tới phương hướng hết sức kỳ diệu.

"Xem ra ý tưởng nghiên cứu thể chất đặc thù của ta là đúng. Sử dụng 10 tỷ năm lần này chính là nghiên cứu về phương diện đó. Đương nhiên, điều này cũng liên quan đến Tiên Linh Thủy Đàm và Tiên Cốt, cho nên ta mới có thu hoạch bực này."

Cố Dương hấp thu xong ký ức tu luyện trong đầu, ánh mắt lộ

ra tinh mang, cảm khái nói.

Đây là lần đầu tiên hắn biết, hoàn cảnh sửa chữa tu vi, đối với thu hoạch của hắn có ảnh hưởng lớn, hơn nữa ảnh hưởng lớn như thế.

Ví dụ như Tiên Linh Chi Khí trong tiên linh thủy đầm hiện tại, đã bị hắn hấp thu sạch sẽ rồi.

Ngay cả Tiên Cốt cũng bị hắn phân tích vô số lần.

"Ầm ầm ầm!!!"

Trong lúc Cố Dương cảm khái, trên bầu trời cũng bắt đầu xuất hiện kiếp vân nồng đậm, thanh âm lôi kiếp nổ vang bắt đầu vang vọng bầu trời.

Kiếp vân kinh khủng trực tiếp bao trùm hơn phân nửa đại lục Tiên Cổ, khiến cho vô số cường giả phải lộ ra ánh mắt kinh hãi.

Đương nhiên, không chỉ là cường giả bản thổ đại lục Tiên Cổ, các thiếu niên Đại Đế đang lang bạt khắp nơi, tìm kiếm cơ duyên, cũng đều con ngươi co rút lại, mở to hai mắt, lộ ra vẻ kinh ngạc cùng với sợ hãi.

Tất cả đều là do kiếp vân này quá kinh khủng, khiến bọn họ sởn cả tóc gáy.

Phảng phất như, chỉ cần nhiễm phải một tia, sẽ hồn phi phách tán.

Bởi vậy, cho dù là đám thiếu niên Đại Đế tính cách cuồng ngạo, ai nấy cũng đều trở nên rùa đen rút đầu, đè thấp khí tức của mình xuống đến cực hạn, núp ở một nơi nào đó, sợ bị thiên kiếp phát hiện tác động lan đến.

"Đây là thiên kiếp gì thế này, vì sao lại khủng khiếp như thế!?"

"Ngay cả bổn tọa cũng cảm thấy kinh hãi, chẳng lẽ là có thiếu niên Đại Đế nào đó đang độ Chí Tôn kiếp sao?"

"Làm sao có thể, mặc dù là Chí Tôn kiếp, cũng không nên khủng bố như vậy mới đúng."

"Kỳ quái, tuy có kiếp khí ngăn cách, nhưng vì sao ta không cách nào dò xét được vị trí cụ thể của người độ kiếp kia."

Trong lúc mọi người nghị luận ầm ĩ, Chuẩn Đế cũng nhíu mày, vô cùng nghi hoặc.

Mà khi Cố Dương làm ra động tĩnh lớn chấn kinh tất cả mọi người, Cố Dương bên này, lại là lạnh nhạt vô cùng.

Bởi vì, lần thiên kiếp này vẫn là Vạn Long kiếp, chẳng qua mạnh hơn rất nhiều so với lần đầu tiên hắn độ kiếp.

Chỉ là, mạnh hơn một chút như vậy, đối với Cố Dương mà nói, thật sự là cực kỳ yếu ớt.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không nói nhảm, trực tiếp đánh ra một quyền, chính là bá đạo đánh nổ.

Theo thiên kiếp tán loạn, Cố Dương cũng lần nữa đạt được thiên đạo chúc phúc, huyết mạch cùng thể chất của hắn, lần nữa được lột xác.

"Thể chất hiện tại của ta, hẳn có thể coi là Tiên Linh Thể cùng với Tiên Linh Long Huyết đi."

Cố Dương cảm thụ được sự thay đổi của mình, ở trong lòng yên lặng nghĩ.

Đương nhiên, mặc dù đã chạm đến chỗ đó nhưng chung quy vẫn cảm giác có chút không hoàn mỹ, muốn làm cho hoàn mỹ không thiếu sót, chỉ sợ còn phải cần một ít cơ duyên hoặc là đánh

bóng mới được.

"Cơ duyên chỗ này đã bị ta lấy được, như vậy tiếp theo ta sẽ đi thu toàn bộ cơ duyên khác."

Ánh mắt Cố Dương sáng quắc, tâm niệm vừa động, liền thu hồi trận pháp, xóa đi dấu vết nơi này, thân ảnh cũng biến mất không thấy gì nữa.

Mà lúc Cố Dương tiếp tục tìm kiếm cơ duyên, mặc kệ là các thiếu niên Đại Đế, hay là cường giả bản thổ đại lục Tiên Cổ, tất cả đều là ngây ngốc.

Dù sao, thiên kiếp tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, bọn họ cũng không biết được chuyện gì đã xảy ra.

Chỉ có một số ít người, mới có thể liên tưởng đến trên người Cố Dương, suy đoán chỉ có Cố Dương có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Trong nháy mắt, một tháng đã trôi qua, nơi sâu trong đại lục Tiên cổ, thánh địa của di tộc Tiên cổ, một chùm sáng ngút trời xông thẳng trời, chấn động hàng tỷ vạn dặm, khí tức Chí Tôn khủng bố chấn động tám phương, khiến vô số cường giả kinh động.

"Ha ha ha, thiếu tộc trưởng rốt cuộc cũng xuất quan!"

"Quá tốt rồi, có thiếu tộc trưởng ở đây thì có thể trừng trị đám xâm nhập đáng chết kia rồi!"

"Nếu không phải cường giả tiền bối chúng ta không cách nào động thủ, há có thể để cho bọn chúng hung hăng ngang ngược như vậy..."

"Ha ha, thiếu tộc trưởng đã sớm đột phá đến cảnh giới Nguyên Tôn, trước đó chẳng qua là đang củng cố tu vi mà thôi. Bây giờ

xuất quan, chính là lúc quét ngang những thiếu niên Đại Đế kia."

"Hừ, thiên đạo bất công, tước đoạt tư cách thành Đế của di tộc đại lục Tiên Cổ ta."

"Thiên kiêu của bộ tộc ta cho dù có thiên phú cao hơn cường giả ngoại giới, cũng không có tư cách chứng đạo thành Đế. Nếu Thiên Đạo bất công, vậy ta liền phải cho Thiên Đạo biết, thiếu niên Đại Đế mà ông ta sàng lọc tuyển chọn, ở trước mặt thiên kiêu của bộ tộc ta nhỏ yếu cỡ nào."

Trong nháy mắt khi cảm nhận được luồng khí tức này, cường giả di tộc trên đại lục Tiên Cổ đều trở nên hưng phấn.

Mà đám thiếu niên Đại Đế đứng xa xôi cũng lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Chí tôn trong lòng bọn họ không đáng là gì.

Bọn họ đã gặp rất nhiều, hơn nữa cũng tin tưởng vững chắc tương lai của mình có thể thành tựu Chuẩn Đế.

Nhưng, cỗ khí tức Chí Tôn này, dường như có chút không giống người thường.

Khí tức Chí Tôn này, mặc dù chỉ là cảnh giới Nguyên Tôn, nhưng so với Nguyên Tôn bình thường cường đại hơn vô số lần.

Hiển nhiên, chí tôn này ở trong cùng cảnh giới tuyệt đối là người nổi bật.

Hơn nữa còn mang theo khí tức đặc biệt của di tộc trên đại lục Tiên cổ.

Hiển nhiên, là cường giả bản địa của đại lục Tiên cổ.

Nhưng, mặc dù bọn họ hơi kinh ngạc thế nhưng cũng không quá để ý.

Dù sao, dựa theo quy tắc thì cường giả Chí Tôn tuyệt không được ra tay với bọn họ.

Chỉ cần cường giả Chí Tôn của đại lục Tiên cổ không xuất hiện, những người khác, bọn họ sẽ không hề sợ hãi.

Giờ phút này, tại Thánh Địa di tộc Tiên Cổ đại lục, một đạo thân ảnh đứng ở Thiên Khung, tùy ý toát ra khí tức cường hãn của mình, bá đạo vô cùng.

Hắn, chính là tuyệt đại thiên kiêu của đại lục Tiên cổ, Tiên Lạc Long, được Chuẩn Đế xưng là nhân vật vô địch.

"Ngươi là ai? Tại sao lại xuất hiện trong thánh địa tộc ta!"

Thời khắc này Tiên Lạc Long ngưng mắt nhìn Cố Dương, quát lớn.

Hắn vừa mới vững vững cảnh giới của mình, chuẩn bị xuất quan, một đạo thân ảnh đột ngột xuất hiện, điều này làm cho hắn hoảng sợ.

Mặc dù người trước mắt này tu vi thoạt nhìn chẳng qua là cực hạn Hoàng cảnh, nhưng lại mang đến cho hắn cảm giác nguy hiểm kỳ quái.

Bởi vậy, Tiên Lạc Long mới không động thủ chụp chết Cố Dương, mà lựa chọn hỏi thăm.

"Ta tên là Cố Dương, đến từ bên ngoài, mục đích tới nơi này, là ta hướng ngươi mượn một ít tinh huyết."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, nhìn Tiên Lạc Long, lạnh nhạt lên tiếng.

Tiên Linh Thể và huyết mạch của hắn cũng không hoàn mỹ, còn cần lột xác thêm lần nữa.

Bởi vậy, Cố Dương cảm thấy, tham khảo huyết mạch của người khác, là thập phần cần thiết.

Mà Tiên Lạc Long trước mắt này, được coi là nhân vật vô địch ở đại lục Tiên cổ.

Nếu như cầm xuống Cố Dương, hắn cũng đích xác có tư cách được xưng tụng là nhân vật vô địch thế hệ trẻ tuổi.

Bởi vì tu vi Xích Thiên Thu và Vũ Lâm đều là Thần Cảnh tầng mười ba, Diệp Viêm Dung chỉ là tu vi chuẩn Chí Tôn, người này đã lặng yên không một tiếng động đột phá đến cảnh giới Chí Tôn.

Đồng thời, hắn còn có thể chất đặc thù.

Đó chính là, Tiên Linh huyết mạch đủ để rung động thế gian.

Dựa vào loại huyết mạch kinh khủng này, mặc dù hắn không có truyền thừa Đại Đế nhưng vẫn có thể vô địch trong cùng cảnh giới, chớ nói chi là tu vi của hắn còn đạt đến cảnh giới Chí Tôn.

Một thân chiến lực, thật sự là có một không hai trên đời.

"Tìm ta mượn chút tinh huyết? Ngươi cho rằng ngươi là ai?"

Ánh mắt Tiên Lạc Long cực kỳ lạnh lẽo, sát khí khuấy động.

Dứt lời, hắn cũng không có ý tiếp tục nói nhảm, trực tiếp thò một bàn tay ra, hung hăng vỗ tới hướng Cố Dương.

Đòn đánh này vô cùng khủng bố, mặc dù không sử dụng những sức mạnh khác thế nhưng cũng đủ để đánh nổ Nguyên Tôn bình thường, lấy cứng chọi cứng với Địa Tôn.

Đối mặt một kích này, Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, trực tiếp vận dụng lực lượng huyết mạch trong cơ thể, trong chốc lát, quanh thân Cố Dương xuất hiện hư ảnh Kim Long có Tiên Linh chi khí, đem lực lượng của Cố Dương nâng cao đến mức quá sức

tưởng tượng.

Sau đó, Cố Dương đơn giản điểm ra một chỉ, lực lượng khủng bố hung hãn bộc phát, trực tiếp đánh nổ một chưởng nghiền nát không gian của Tiên Lạc Long.

Lực lượng khủng bố, càng ép thẳng tới Tiên Lạc Long.

Đối với việc này, con ngươi của Tiên Lạc Long co rụt lại, sức mạnh trong cơ thể khuấy động ra, trực tiếp đánh cho sức mạnh nơi ngón tay này tan rã.

"Huyết mạch của ngươi, dường như là huyết mạch của Long tộc thuần huyết? Chẳng qua, lại có chút bất đồng, đúng là mang theo Tiên Linh Chi Khí, tuy rằng rất mỏng manh, nhưng đích thật là có được loại đặc tính này."

Mắt Tiên Lạc Long lộ ra tinh mang, gắt gao nhìn chăm chú Cố Dương.

Nhìn ra điểm bất thường của Cố Dương, Tiên Lạc Long đối với việc Cố Dương có cường độ thân thể khủng bố như thế, có thể dễ dàng tiếp được một chưởng tùy tiện của hắn, cũng là không có gì bất ngờ.

"Xem ra, ngươi là muốn mượn huyết mạch của ta trợ giúp ngươi tiếp tục lột xác à. Nhưng mà, rất đáng tiếc, ngươi có chủ ý xấu. Đừng tưởng rằng có thể tiếp được một chưởng tùy tay của ta, là có thể đánh bại ta. Tu vi của ngươi nếu như giống bản tôn, đạt đến Nguyên Tôn cảnh mà nói, bản tôn có lẽ còn sẽ kiêng kị ngươi ba phần, nhưng tu vi mới chỉ là ngươi mới là cực hạn Hoàng cảnh, cho dù thân thể mạnh đến mấy, lại có thể làm gì!?"

Lập tức, Tiên Lạc Long cười lạnh một tiếng, bạo phát ra uy áp kinh khủng hơn, khiến cho thiên địa đều đang run rẩy.

"Ngươi đã tự tìm đường chết tìm bản tôn phiền toái, vậy bản

tôn sẽ thành toàn cho ngươi, cho ngươi muốn sống cũng không được, muốn chết cũng không xong!"

Đối mặt với lời châm chọc mỉa mai của Tiên Lạc Long, sắc mặt Cố Dương vẫn dửng dưng, không hề lay động, chỉ vung ra một quyền.

Chỉ thấy Cố Dương đánh ra một quyền kinh khủng đến mức tận cùng, quyền pháp bộc phát mãnh liệt.

Đó rõ ràng là Lục Đạo Luân Hồi quyền, có thể rung chuyển lực lượng Lục Đạo Luân Hồi.

Đồng thời, Cố Dương còn trực tiếp vận dụng bảy thành lực lượng pháp tắc.

Một kích này, đủ để trực tiếp đánh nổ Bạch Long cảnh giới Địa Tôn, cũng là một quyền hơi thử tay của Cố Dương.

"Quyền pháp Đại Đế, còn có lực lượng pháp tắc đại thành! Làm sao có thể!?"

Đối mặt với một quyền này của Cố Dương, con ngươi của Tiên Lạc Long kịch liệt co rút lại, lộ ra thần sắc khó tin.

Dù sao, Cố Dương mới tu vi Hoàng cảnh, lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc đại thành gì gì đó, không khỏi quá mức kinh thế hãi tục.

Phải biết rằng, hắn là thiên kiêu vô địch có được huyết mạch Tiên Linh, có thể thông qua huyết mạch nghiên cứu pháp tắc, tiến triển nhanh hơn nhiều so với thiên kiêu bình thường.

Nhưng dù vậy, bây giờ hắn cũng chẳng qua là lĩnh ngộ sáu thành pháp tắc đỉnh phong, bị kẹt lại ở nơi này, không có biện pháp lĩnh ngộ pháp tắc đại thành.

Chỉ sợ, hắn cũng phải tốn không ít thời gian mới có thể lĩnh

ngộ pháp tắc đại thành đấy.

"Đáng giận, đừng tưởng ngươi lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc đại thành, là có thể đối kháng với ta rồi!"

Trong mắt Tiên Lạc Long hiện lên sát ý băng lãnh đến cực điểm, lực lượng khủng bố hung hãn nổ bung, vỗ ra một chưởng, hung hãn va chạm với Cố Dương.

Một chưởng này, cuốn theo sáu thành lực lượng pháp tắc đỉnh phong kinh khủng, cùng với chí tôn pháp cường đại đến cực điểm, đủ để rung chuyển thời không.

Mà trong nháy mắt khi hai đạo công kích này va chạm vào nhau, vụ nổ khủng bố quét sạch Thiên Khung Đại Địa, tầng tầng không gian vỡ tan ra, không gian loạn lưu tùy ý quét qua, làm cho cấm chế của thánh địa cũng vì vậy mà rung chuyển, khó có thể che lấp cảnh tượng trong đó.

Mà điều này lại khiến cho đồng tử của vô số người co rụt lại!

"Thiếu tộc trưởng đang chiến đấu với người khác!"

"Đáng chết! Kẻ nào dám xâm lấn thánh địa của tộc ta, tập kích thiếu tộc trưởng của tộc ta!"

"Thiên kiêu bên ngoài rất đáng sợ, không khỏi quá hung hăng ngang ngược!"

Rất nhiều cường giả Tiên Cổ đại lục đều dùng thần niệm dò xét, trong nháy mắt thấy rõ bộ dáng Cố Dương, từng người phẫn nộ tới cực điểm.

Đồng thời, trong lòng cũng có nỗi sợ hãi.

Động tĩnh trước đó của Cố Dương tại Tiên Cổ đại lục náo ra, bọn hắn tự nhiên là nhìn thấy.

Cũng là biết Cố Dương đã đánh phục rất nhiều thiếu niên Đại Đế, thiên phú và thực lực yêu nghiệt của hắn, có một không hai bên ngoài.

Nhưng bọn hắn tin tưởng vững chắc, Cố Dương bây giờ, không có khả năng là đối thủ của thiếu tộc trưởng.

Chỉ là bọn họ không ngờ tới, Cố Dương lại cả gan lớn mật chạy đến Thánh địa tộc hắn, tập kích Thiếu tộc trưởng của bọn họ, hơn nữa đánh kịch liệt cùng thiếu tộc trưởng như thế.

"Thiên kiêu ngoại giới quả nhiên không thể khinh thường. Tu vi của hắn mới tới cảnh giới Hoàng cảnh mà đã lĩnh ngộ bảy phần pháp tắc, có thực lực khủng bố như vậy, thật sự khiến người khác sợ hãi."

Một tiếng nói già nua vang lên, làm cho rất nhiều cường giả nhìn lại, lộ ra ánh mắt cung kính.

Bởi vì, hắn chính là tộc trưởng Tiên Thương của di tộc Tiên cổ đại lục, cường giả vô địch Chuẩn Đế Cửu Trọng, cũng là phụ thân của Tiên Lạc Long.

"Tộc trưởng, kẻ xấu này tập kích thiếu tộc trưởng, chúng ta có nên ra tay bắt hắn không."

Một Chuẩn Đế mắt lộ hung quang, trầm giọng nói.

Ngoại giới lại có yêu nghiệt như vậy nên khiến bọn họ kiêng kỵ.

Nếu có thể nhân cơ hội này diệt trừ hắn, cũng coi như là chuyện tốt.

Dù sao, là Cố Dương phá vỡ quy củ, chạy đến thánh địa của bọn họ tập kích thiếu tộc trưởng của bọn họ.

Mặc dù bọn hắn giết Cố Dương, tin tưởng cường giả ngoại giới cũng sẽ không nói thêm cái gì, không bằng nói, Cố Dương chết rồi, đối với các thế lực khác mà nói, có lẽ là sự tình đáng vỗ tay khen hay.

Dù sao, sự tồn tại của Cố Dương, cũng là uy hiếp thiếu niên Đại Đế của thế lực bọn hắn chứng đạo thành Đế.

"Không vội, trước tiên chờ một chút đã."

Ánh mắt của Tiên Thương thâm thúy đến cực điểm, hắn chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, không người nói chuyện, tất cả lẳng lặng nhìn chiến trường phương xa.

Lúc này, song phương va chạm đã ngừng lại.

Lúc này đây, song phương đánh ngang tay nhau.

Điều này làm cho rất nhiều cường giả đều chấn động đến cực điểm.

Mặc dù nói, bảy thành pháp tắc quả thực khủng bố, nhưng Tiên Lạc Long cũng không kém, nhưng có sáu thành pháp tắc đỉnh phong.

Nhưng kết quả lại là ngang tay.

Đủ để thấy được, nội tình của Cố Dương rốt cuộc hùng hậu cỡ nào, quyền pháp Đại Đế vừa rồi, khủng bố đến cỡ nào.

"Cố Dương! Tốt lắm, ngươi triệt để chọc giận ta."

Ánh mắt Tiên Lạc Long băng lãnh tới cực điểm, một cơn tức giận dâng lên trong lòng.

Hắn tất nhiên cho rằng là nhân vật vô địch thế hệ trẻ tuổi,

mặc dù là thiếu niên Đại Đế của ngoại giới, cũng không bằng hắn nửa phần.

Kết quả, sau khi hắn đột phá Chí Tôn, vừa mới xuất quan, còn chưa kịp hăng hái đi tìm thiếu niên Đại Đế trang bức thì bị người đánh tới cửa.

Mấu chốt nhất là, đối phương tu vi thấp hắn nhiều như vậy, hắn còn không cầm xuống được đối phương, điều này làm trong lòng hắn tức giận muôn phần.

Lúc này, Tiên Lạc Long không chần chờ nữa, trực tiếp vận dụng toàn bộ thủ đoạn.

Tiên Linh huyết mạch kinh khủng trực tiếp bị kích hoạt, khiến khí tức Tiên Lạc Long tăng vọt đến mức khó tin.

Khí tức thần dị của Tiên, cũng bắt đầu đan xen quanh thân Tiên Lạc Long, rất nhiều pháp tắc đều hiện ra, làm cho hắn nhuộm lên vẻ cực kỳ thần thánh.

"Đây chính là Tiên Linh huyết mạch chân chính sao, quả thực là phi phàm."

Cố Dương nhìn Tiên Lạc Long trước mắt, khóe miệng chứa đựng ý cười.

Tiên Lạc Long hiện tại, sợ rằng đã có thể cùng Thiên Tôn đánh một trận.

Thậm chí, ở trong Thiên Tôn, cũng là tồn tại thuộc về người nổi bật.

Vừa đột phá Nguyên Tôn không lâu sau đã có sức chiến đấu kinh khủng như vậy.

Tiên Lạc Long, xác thực rất bất phàm.

Chỉ là, đối mặt Tiên Lạc Long khủng bố như thế, Cố Dương vẫn bình tĩnh tới cực điểm, còn có rảnh rỗi đánh giá.

"Cố Dương, ngươi tìm chết!"

Thấy Cố Dương làm ra vẻ như vậy, Tiên Lạc Long phẫn nộ tới cực điểm, cảm giác mình bị Cố Dương miệt thị trần trụi.

Bởi vậy, Tiên Lạc Long trực tiếp vận dụng một đòn mạnh nhất của mình.

Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, Ngũ Hành chi lực, tất cả đều bộc phát ra, mà lại đạt đến trình độ pháp tắc sáu thành đỉnh phong.

Sau đó, Ngũ Hành chi lực kết hợp lại, triển lộ ra lực lượng cực kỳ khủng bố.

Cường độ của loại pháp tắc này đã đạt đến trình độ đại thành.

Sau đó, Tiên Lạc Long lật tay một phen, một thanh Chuẩn Đế Khí bị hắn cầm ở trong tay.

Một kiếm chém ra, Ngũ Hành kiếm khí bộc phát dữ dội, cắt qua thời không, hướng về phía Cố Dương chém tới.

Đòn đánh này, có thể nói là kinh khủng đến cực hạn.

Lực lượng sánh vai ngũ hành pháp tắc đại thành.

Chuẩn Đế Khí đã hoàn toàn bị kích hoạt, cộng thêm pháp môn Ngũ Hành mơ hồ siêu việt tầng thứ Chí Tôn pháp này.

Có thể nói, mặc dù là cường giả Thiên Tôn đối mặt với chiêu kiếm này, cũng sẽ cảm thấy da đầu tê dại, hoảng sợ vạn phần.

Chỉ có những cường giả Thiên Tôn chiến lực cùng cảnh thập phần kinh người mới có tư cách tiếp một kiếm này.

Nhìn một kiếm này, rất nhiều cường giả di tộc Tiên Cổ đại lục cũng lộ ra nụ cười, cho rằng thiếu tộc trưởng thắng rồi.

Dù sao, một kiếm này, thật sự quá mức khủng bố, bọn họ không tin Cố Dương có thể tiếp được.

Chỉ là, một giây sau, tất cả mọi người đều thay đổi biểu lộ, lộ ra thần sắc giống như thấy quỷ.

Bởi vì, Cố Dương lật tay một phen, một thanh Chuẩn Đế khí đồng dạng bị Cố Dương cầm ở trong tay.

Đương nhiên, như vậy vẫn chẳng là gì.

Quan trọng nhất chính là, Cố Dương triển lộ ra lực lượng pháp tắc, để cho bọn họ khó có thể tin đó là, lực lượng pháp tắc cấp độ Tiểu Viên Mãn.

Hơn nữa còn không phải là lực lượng pháp tắc bình thường, mà là một loại lực lượng pháp tắc bọn họ chưa bao giờ nghe qua.

Lực lượng pháp tắc này dường như áp đảo lực lượng Hủy Diệt pháp tắc kinh khủng kia.

"Chuyện này, điều này sao có thể!?"

Rất nhiều cường giả đều vô cùng kinh hãi, ngay cả nhân vật vô địch Chuẩn Đế Cửu Trọng như Tiên Thương cũng phải co rút con ngươi lại, vạn phần chấn động.

Loại pháp tắc này, đủ để sánh vai với Vận Mệnh.

"Tiểu tử này, thật sự là một quái vật mà... Rõ ràng đem pháp tắc sánh vai cùng Vận Mệnh lĩnh ngộ đến cấp độ Tiểu Viên Mãn. Tu vi hắn mới cảnh giới Hoảng cảnh thôi đấy."

Tiên Thương lẩm bẩm tự nói, cũng có chút hoài nghi nhân sinh, cảm thấy mình cả đời sống đến trên thân chó.

Dù sao, hắn là cường giả Chuẩn Đế cửu trọng, bây giờ cũng chỉ mới lĩnh ngộ pháp tắc đại viên mãn mà thôi.

Kết quả, một tiểu bối mới Hoàng cảnh đã lĩnh ngộ pháp tắc Tiểu viên mãn, hơn nữa loại pháp tắc viên mãn này, so với pháp tắc đại viên mãn bình thường đều càng mạnh mẽ hơn.

"Pháp tắc Tiểu viên mãn!?"

Không chỉ đám người Tiên Thương nhìn ra khác thường, người đối chiến với Cố Dương là Tiên Lạc Long tự nhiên cũng nhìn ra dị thường, mặt hắn lộ vẻ kinh hãi, rất khó tin.

Hắn không thể tiếp nhận, Cố Dương yêu nghiệt như thế!

Không thể tiếp nhận, thiên phú của Cố Dương tài tình vượt xa hắn!

"Đáng giận! Ta không tin ngươi có thể đánh thắng ta! Đương nhiên ngươi có thể lĩnh ngộ pháp tắc Tiểu Viên Mãn thì thế nào chứ? Tu vi của ta là cảnh giới Nguyên Tôn, còn có Tiên Linh Thể, ngươi không thể so sánh được!"

Tiên Lạc Long rít gào một tiếng, lực lượng kích động hung hăng ép về phía Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương cười nhạt một tiếng, tay cầm Thiên Tuyết kiếm, một kiếm chém ra.

Trong phút chốc, ánh sáng màu đen khủng bố xuất hiện, nghênh đón Tiên Lạc Long.

Một kiếm này, rõ ràng là một kiếm Tuyệt Tiên!

Dưới sự gia trì của Yên Diệt Pháp Tắc tiểu viên mãn, uy lực một kiếm này, một kiếm đạt đến kinh thế hãi tục.

Chỗ kiếm quang tới, bất kể là thời gian, hay là không gian,

hoặc là những sự vật khác, tất cả đều bị chôn vùi, không còn tồn tại.

Mà trong nháy mắt khi hai đạo công kích kinh khủng va chạm với nhau, cũng không phát sinh ra bất kỳ vụ nổ kinh thiên động địa gì.

Mà không gian của Tiên Lạc Long trực tiếp bị hủy diệt, ngũ hành chi lực cũng biến mất, lặng yên không một tiếng động bị xóa sổ.

Sau đó, ánh kiếm này với khí thế không gì địch nổi, chém về phía Tiên Lạc Long.

"Làm sao có thể!?"

Con ngươi Tiên Lạc Long kịch liệt co rút lại, một cỗ nguy hiểm tử vong dâng lên trong lòng, làm cho hắn kinh hãi cùng khủng hoảng.

Đây là lần đầu tiên hắn ta sợ.

Cố Dương cường đại, vượt xa tưởng tượng của hắn.

Sự kinh khủng của một kiếm này cũng khiến hắn cảm thấy da đầu tê dại, tâm thần khó có thể vững vàng, vô địch tâm trực tiếp bị đánh vỡ, đạo tâm cũng rạn nứt.

Ngay khoảnh khắc mấu chốt này, một bóng người lặng lẽ xuất hiện trước mặt Tiên Lạc Long, giơ bàn tay ra đỡ chiêu kiếm này của Cố Dương.

Cuối cùng, dựa vào tu vi mạnh mẽ tuyệt đối, hắn chặn lại một kích này.

Chỉ có điều, tuy chặn được một kích này, nhưng hắn vẫn lộ ra thần sắc rung động.

Bởi vì, trên bàn tay của hắn đã xuất hiện một vệt máu, khối máu thịt kia đã không còn nữa.

Quan trọng nhất là, với tu vi Chuẩn Đế cửu trọng của hắn, không thể chữa trị trong nháy mắt.

Tựa như, một khu vực này đã biến mất vĩnh viễn, không cách nào trở lại được.

Nói cách khác, trên người hắn có một vết sẹo vĩnh viễn.

"Đúng là hậu sinh khả uý."

Tiên Thương nhìn chăm chú Cố Dương, thở dài nói.

Tu vi cực hạn Hoàng Cảnh, có thể đối đầu với thân thể Địa Tôn, lĩnh ngộ pháp tắc cùng kiếm chiêu kinh khủng như vậy, khiến hắn cũng bị thương.

Loại chiến lực này, quả thực là trước đây chưa từng nghe qua.

Cho dù đặt ở Tiên giới, trong cùng thế hệ, Cố Dương cũng là tồn tại vô địch đấy!

"Đánh nhỏ thì già tới rồi, cái này thật đúng là vĩnh viễn không hết hạn sử dụng nha."

Cố Dương tay cầm Thiên Tuyết kiếm, ngưng mắt nhìn Tiên Thương, cười nhạt một tiếng.

Hắn đối với thực lực của mình bây giờ coi như đã có nhận thức rõ ràng.

Chuẩn Đế, cũng chưa chắc không thể đánh một trận.

Chỉ là, tu vi cùng thân thể của hắn cũng không thể theo kịp sức chiến đấu của cường độ kia, có lẽ có thể bạo phát sức chiến đấu vượt quá tưởng tượng, thế nhưng chiến đấu kéo dài sợ rằng

sẽ rất tồi tệ, không chém được mấy kiếm.

Chẳng qua, Cố Dương không có chút nào hoảng hốt.

Dù sao hắn cũng còn có hệ thống với tư cách át chủ bài.

Đừng nói là Chuẩn Đế, cho dù là Đại Đế tới, hắn cũng sẽ không sợ như thường.

"Là ngươi sai trước, cũng không trách được ta xuất thủ."

Tiên Thương chậm rãi mở miệng.

"Nói đi, mục đích ngươi đột nhiên chạy đến thánh địa của tộc ta tập kích thiếu tộc trưởng của tộc ta rốt cuộc là gì?"

Trong lúc nói chuyện, ánh mắt của Tiên Thương cũng lanh lợi hẳn lên, uy áp của Chuẩn Đế Cửu Trọng không kiêng nể gì bạo phát ra.

Cũng trong lúc đó, những Chí Tôn và Chuẩn Đế của di tộc Tiên cổ cũng xuất hiện ở xung quanh Cố Dương, bao vây lấy hắn.

"Mục đích của ta rất đơn giản, chỉ là muốn tìm hắn mượn chút tinh huyết, để thể chất cùng huyết mạch của ta triệt để lột xác mà thôi."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Việc này, đích xác là hắn làm không đúng.

Nhưng tu hành giới vốn tàn khốc như vậy, nắm đấm ai mạnh hơn thì người đó nói có đạo lý.

Cơ duyên có thể khiến thể chất và huyết mạch của hắn lột xác ngay trước mắt, hắn sẽ không bỏ qua.

"Phụ thân, giúp ta giết hắn!"

Hai mắt Tiên Lạc Long đỏ bừng, giận dữ hét lên.

Cố Dương đánh tan đạo tâm của hắn.

Nếu Cố Dương không chết, sẽ trở thành bóng ma cả đời của hắn.

Sau này hắn tu hành chỉ sợ sẽ thập phần gian nan, thậm chí có thể lưu tâm ma, khiến lúc đột phá bình cảnh thân tử đạo tiêu.

Nhìn thảm trạng của nhi tử mình, Tiên Thương cũng hơi trầm mặc.

Khích lệ nhi tử thua một lần không tính là gì, loại chuyện này sau này thắng ngược lại, hiển nhiên là không có khả năng.

Dù sao, Cố Dương yêu nghiệt như thế, một khi bị hắn đánh bại, muốn chiến thắng ngược lại hắn, là chuyện không thể nào.

Dù sao Cố Dương tuổi còn trẻ như thế, tu vi vẫn chỉ là cực hạn Hoàng cảnh đã có thực lực khủng bố như thế, chờ hắn hoàn toàn trưởng thành, sẽ trở nên khủng bố cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Biết đâu chừng, khả năng hắn sẽ trở thành tồn tại mạnh mẽ nhất chưa tiến vào Đại Đế, liền có được chiến lực mạnh mẽ của Đại Đế.

"Cố Dương, làm một cái giao dịch đi."

Ánh mắt Tiên Thương lóe lên, mở miệng nói.

"Ha ha, giao dịch gì?"

Cố Dương nheo mắt lại, như cười mà không phải cười nói, một bên, rất nhiều cường giả Tiên Cổ di tộc đều lộ vẻ kinh ngạc, không biết tộc trưởng muốn làm gì.

Còn Tiên Lạc Long cũng ngây ngốc.

"Ta có thể đưa tinh huyết con ta cho ngươi, nhưng ngươi hứa hẹn, nếu như tương lai thành Đế, sau khi đả thông tiên lộ, nhất định phải mang bọn ta trở về Tiên giới."

Tiên Thương trầm giọng nói.

Lời này vừa nói ra, toàn trường náo động.

Tiên Lạc Long lộ ra biểu cảm không thể tưởng tượng nổi...

Phụ thân của hắn lại bán con như vậy?

Hơn nữa còn bán cho cừu địch.

Trong lúc nhất thời, tâm tính Tiên Lạc Long có chút sụp đổ.

Mà những cường giả di tộc Tiên cổ ở nơi này cũng hai mắt nhìn nhau, không biết nên nói gì cho phải.

Đích xác, Cố Dương thật sự rất yêu nghiệt.

Cố Dương lúc trước thả ra hào ngôn, bọn hắn cũng đã nghe thấy.

Lúc trước bọn họ cũng khinh thường không thèm ngó tới.

Bởi vì, Cố Dương biểu hiện ra ngoài đích xác rất yêu nghiệt, nhưng muốn đả thông Tiên lộ, đó là nằm mơ.

Chỉ có bọn họ ở trong di tộc Tiên cổ mới biết được Tiên giới rốt cuộc là nơi như thế nào, rốt cuộc tiên lộ bị phong bế là tình huống như thế nào.

"Ha ha, lấy một chút tinh huyết là có thể đạt được lợi ích lớn như vậy, ngươi có phải là tưởng tượng quá mức rồi hay không."

Khuôn mặt Cố Dương lạnh lùng, giễu cợt nói.

"Có lẽ ngươi cho rằng hiện tại ta không có thực lực mạnh mẽ cưỡng ép lấy tinh huyết, nhưng ngươi thật sự cho rằng ta không có con át chủ bài nào khác sao? Càng đừng nói, cho dù hiện tại ta không làm được, chỉ cần ta tiếp tục trưởng thành một đoạn thời gian, một Chuẩn Đế như ngươi, đứng trước mặt ta, có tính là gì."

"Ngươi, có thể bảo vệ được hắn sao?"

Lời này vừa ra, tất cả cường giả của di tộc Tiên cổ đều lộ vẻ tức giận, hận không thể ăn tươi nuốt sống Cố Dương.

Lời này, quả thực là không đem bọn hắn để vào mắt, phảng phất như con kiến ven đường, có thể tùy ý nghiền chết.

"Phụ thân, người còn do dự cái gì nữa! Đã nói như vậy rồi người còn không giết hắn!"

Hai mắt Tiên Lạc Long đỏ thẫm, tức giận rít gào.

Tiên Thương không trả lời, chỉ nắm chặt nắm đấm.

Cố Dương nói mặc dù rất chói tai, nhưng đích thật là sự thật.

Nói thật, loại người có thiên phú nghịch thiên như Cố Dương, thực lực khủng bố, có đại khí vận gia thân nào có dễ giết như vậy.

Cố Dương có can đảm một mình xông vào nơi này, khẳng định có át chủ bài thong dong rời đi, mà chờ Cố Dương đào tẩu, chờ đợi bọn hắn, tuyệt đối là ác mộng tương lai.

Hắn, đánh không nổi.

Trong lúc nhất thời, Tiên Thương tuy là nhân vật vô địch Chuẩn Đế Cửu Trọng, nhưng trong lòng cũng vô cùng cay đắng.

Tổ tiên bọn họ, lúc trước phong quang biết bao, ở Tiên Giới

cũng là một phương hào cường.

Đáng tiếc, gặp phải đại họa, cường giả của gia tộc bị diệt sạch, cuối cùng chỉ còn hai ba con mèo con lớn nhỏ mới xuống hạ giới này để tu thân dưỡng tính, ngay cả truyền thừa cũng bị đoạn tuyệt.

Thậm chí, tới cuối cùng, bởi vì Thiên đạo của giới này cho rằng bọn họ là kẻ xâm lấn, vả lại còn tước đoạt tư cách thành Đế của bộ tộc bọn họ.

Nếu tổ tiên bọn họ không gặp phải tai họa bất ngờ gì, làm sao Thiên Đạo lại đối đãi như thế, làm sao có thể bị rất nhiều thế lực hạ giới ức hiếp.

Làm sao có thể để một tiểu bối như Cố Dương uy hiếp như vậy, còn không dám động.

Tổ tiên bọn họ, chỉ một ý niệm đã có thể hủy diệt giới này, ngay cả thiên đạo cũng phải run rẩy.

"Cũng được..."

Cuối cùng, Tiên Thương thở dài, một luồng tinh khí thần bị tiết ra ngoài, dáng vẻ cả người già nua hơn rất nhiều.

Thấy vậy, rất nhiều cường giả của di tộc Tiên cổ đều có dự cảm xấu.

"Di tộc Tiên cổ ta có thể trở thành thế lực phụ thuộc."

Theo lời này vừa nói ra, tất cả cường giả cùng với Tiên Lạc Long ở đây đều lộ ra thần sắc không thể tưởng tượng nổi.

Không đợi Cố Dương nói cái gì, Chí Tôn, Chuẩn Đế, còn có Tiên Lạc Long, tất cả đều như vỡ tổ.

"Cha, ngươi lại muốn ta và cả di tộc Tiên cổ thần phục một tên

tiểu bối!? Ngươi điên rồi sao?"

Tiên Lạc Long khó có thể tiếp nhận tất cả, hắn la lên thất thanh.

"Tộc trưởng, ngươi đang suy nghĩ gì thế hả!? Chúng ta nhiều cường giả ở đây như thế thì làm sao sợ một tên tiểu quỷ chứ! Mặc dù hắn có sức chiến đấu cấp Thiên tôn thì có thể làm được gì chứ, bộ tộc ta có hơn trăm vị Chí Tôn, mười mấy vị chuẩn Đế, nếu như không màng tới mặt mũi đồng thời xuất thủ thì có thể dễ dàng giết chết hắn rồi!"

"Đúng vậy! Không cần thiết phải để ý tới uy hiếp của hắn! Đồng loạt ra tay, trấn sát hắn tại đây là được!"

"Tộc trưởng, nếu thần phục một tên tiểu quỷ, vậy tôn nghiêm của di tộc Tiên cổ ta ở đâu! Nếu tổ tiên tộc ta dưới suối vàng biết cũng sẽ thất vọng đến cực điểm!"

"Im lặng!"

Đối mặt với giọng nói phẫn nộ này của tộc nhân, Tiên Thương lần nữa bộc phát ra khí tức cường hãn của Chuẩn Đế Cửu Trọng, trầm giọng quát.

Bị khí thế Chuẩn Đế Cửu Trọng chấn nhiếp, hiện trường trở nên yên tĩnh.

Chẳng qua, hiển nhiên, ở đây rất nhiều cường giả vẫn là không phục, tất cả đều trợn mắt nhìn.

"Ta biết các ngươi đang suy nghĩ gì. Nhưng vinh quang tổ tiên đã sớm không còn tồn tại, tộc ta bây giờ cũng chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi, cường giả trong tộc cũng càng ngày càng ít. Nếu cứ tiếp tục như vậy, tộc ta chỉ sợ tại hạ giới này cũng sẽ triệt để rơi rụng, không còn tồn tại."

Tiên Thương quét mắt nhìn tộc nhân của mình, nói từng chữ một.

"Phụ thân, có ta ở đây! Ta nhất định có thể đánh vỡ sự trói buộc của Thiên Đạo, đạt được vị trí Đại Đế, thống trị ba ngàn giới, xóa bỏ gông xiềng của Thiên Đạo đối với tộc ta."

Tiên Lạc Long kích động nói.

"Ngươi xác định ngươi có thể làm được?"

Tiên Thương nhìn về phía Cố Dương, trầm giọng nói ra.

Nghe thấy lời này, chú ý tới chỗ ánh mắt phụ thân mình, biểu lộ của Tiên Lạc Long không khỏi cứng đờ, trong nháy mắt nhớ lại không gian lúc trước bị Cố Dương chi phối, há miệng, cuối cùng nói không nên lời.

Nếu Cố Dương không chết, hắn muốn trở thành Đại Đế, làm được những chuyện đó, đó là chuyện người si nói mộng.

"Chính vì vậy, chúng ta mới càng phải giết hắn!"

Tiên Lạc Long siết chặt nắm đấm, nghiến răng nghiến lợi nói.

"Không, hắn là nhân vật chính duy nhất của thời đại này, cho dù là ta, hay là ai, đều không thể giết được hắn."

Tiên Thương thở dài một tiếng, mở miệng nói.

Câu này vừa nói ra, mọi người đều im lặng.

Biểu hiện của Cố Dương thật sự là quá yêu nghiệt, để bọn hắn không thể không phục.

Không chút khách khí nói, phóng tầm mắt nhìn ba ngàn đại giới, từ cổ chí kim vô số thiên kiêu, không người nào có thể cùng so sánh với Cố Dương.

Thậm chí ngay cả tư cách so sánh cũng không có.

Bậc nhân vật như Cố Dương, cho dù đặt ở Tiên giới, cũng là tuyệt đại thiên kiêu, là nhân vật nhất định phải thành Tiên.

Thậm chí còn có hi vọng trở thành cường giả trong Tiên.

Bậc nhân vật này, bằng vào thủ đoạn của bọn họ, có thể giết chết?

Trong nhất thời, toàn bộ di tộc Tiên cổ đều bừng tỉnh từ cơn tức giận.

Tiên Lạc Long cũng siết chặt nắm đấm, mặt mũi tràn đầy vẻ không cam lòng.

"Nếu có thể thu hồi truyền thừa của tộc ta, ta lại sợ gì hắn."

Tiên Lạc Long tức giận bất bình thầm nghĩ.

Hiện giờ bộ tộc của bọn họ ngay cả pháp môn Đại Đế cũng không có chứ đừng nói đến Tiên pháp.

Nếu là có tiên pháp, nội tình cùng chiến lực của hắn, lại có tăng lên không thể tưởng tượng nổi, đồng thời đem lực lượng huyết mạch Tiên Linh kích phát triệt để ra.

Thời điểm đó, hắn tự tin có thể tiện tay nghiền chết Cố Dương.

"Cố Dương, ngươi cảm thấy như thế nào? Tộc ta nguyện ý trở thành thế lực phụ thuộc của ngươi, giúp ngươi chinh chiến sa trường, chứng đạo Đại Đế. Mặc dù ngươi đã thu phục rất nhiều Đại Đế, nhưng bọn hắn chung quy chỉ là thế hệ trẻ tuổi, còn chưa có thế lực chưởng quản phía sau bọn hắn, không có khả năng giúp ngươi, thậm chí có thể đâm sau lưng ngươi một đao."

Tiên Thương nhìn về phía Cố Dương, ý vị thâm trường nói.

"Ha ha."

Cố Dương nhìn Tiên Thương trước mắt, nhịn không được nở nụ cười, thậm chí còn vỗ tay cho hắn.

"Không thể không nói, tiền bối thật quyết đoán."

Cố Dương tán thưởng nói.

Không phải thế sao, đối mặt một kẻ xâm nhập, vẫn là một tên tiểu bối như hắn. Sau khi hắn đánh nhi tử của mình, ông ta không chỉ không tức giận, ngược lại muốn trở thành thế lực phụ thuộc của hắn, quyết đoán bực này, thật sự không phải ai cũng có thể làm được.

Chẳng qua, thật đáng tiếc, Cố Dương cũng không ham.

"Giống như lời ngươi nói, mặc dù ta đã thu phục được rất nhiều Đại Đế, nhưng bọn họ cũng không cách nào chân chính đại diện cho thế lực sau lưng bọn họ, thậm chí có thể sẽ đâm ngược ta một đao. Tuy nhiên, các ngươi lại không phải là chỉ đồng ý miệng lưỡi thôi sao?"

Lập tức, Cố Dương thu liễm nụ cười, mở miệng nói.

"Chúng ta có thể thề với thiên đạo."

Lời này vừa nói ra, ánh mắt Tiên Thương lóe lên, nhưng biểu tình không thay đổi, mở miệng nói.

"Ha ha, thề với thiên đạo, loại đồ chơi này, ta sẽ không tin. Nếu thật muốn thần phục ta, vậy thì buông thức hải, để ta hạ nô ấn, bằng không, miễn bàn."

"Các ngươi phải rõ ràng, ta là người nhất định phải thành Đế, lấy lực đả thông tiên lộ, đăng đỉnh tiên cảnh thậm chí trên tiên cảnh. Ta không cần thế lực như các ngươi thần phục, đối với ta

mà nói, sự hiện hữu của các ngươi, có cũng được không có cũng được mà thôi."

Cố Dương một tay chắp sau lưng, lạnh lùng cười một tiếng, mở miệng nói.

"Vô liêm sỉ! Ngươi không nên quá kiêu ngạo!"

"Tộc trưởng, để chúng ta liều mạng với hắn đi! Hắn đây là đang trần trụi sỉ nhục chúng ta!"

"Tiểu quỷ đáng giận, đừng tưởng rằng ngươi có đại vận khí gia trì, chúng ta liền không cách nào đối phó ngươi!"

Lời này của Cố Dương vừa nói ra, cường giả di tộc Tiên Cổ trong nháy mắt tức điên lên, bọn hắn bộc phát ra khí thế khủng bố, từng đạo hư ảnh pháp tắc hiển hiện ở phía sau bọn hắn, đem bọn hắn tô lên vô cùng cường đại...

"Cha, hắn đã nói những lời như thế, người còn muốn nhẫn nhịn nữa không?"

Tiên Lạc Long cũng phẫn nộ tới cực điểm, hận không thể xông lên liều mạng với Cố Dương.

Biểu tình của Tiên Thương cũng vô cùng khó coi, hắn thật không ngờ, Cố Dương lại muốn hạ nô ấn ở thức hải của bọn hắn.

Nếu để Cố Dương dùng thủ đoạn nào đó gieo nô ấn, vậy chẳng phải bọn hắn đều trở thành nô bộc của Cố Dương sao.

Cố Dương chỉ cần một ý niệm trong đầu, đã có thể khiến bọn họ chết đi.

Chẳng qua, Tiên Thương cũng không thể không thừa nhận, Cố Dương mặc dù có chút khoe khoang ngưu bức, hắn cũng không tin Cố Dương đột phá đến cấp độ phía trên Tiên cảnh, nhưng hắn

cũng tin tưởng Cố Dương có thể trở thành cường giả Tiên cảnh, thậm chí là trở thành người nổi bật trong đó.

Bộ tộc của bọn họ, đối với Cố Dương mà nói, hoàn toàn chính xác không có lực hấp dẫn, có hay không có cũng được.

"Điểm này, chúng ta không cách nào tiếp nhận. Chẳng qua chúng ta có thể dùng một điều kiện khác để trao đổi."

Sắc mặt Tiên Thương âm trầm, mở miệng nói.

"Điều ngươi muốn nói là, truyền thừa của bộ tộc các ngươi đúng không? Hay cho câu "tay không bắt sói". Chưa nói tới truyền thừa của Tiên cổ nhất tộc các ngươi còn tồn tại hay không, mặc dù có tồn tại, đợi khi đến Tiên giới, các ngươi cũng đã đạt được mục đích."

Cố Dương giống như cười mà không phải cười nhìn hắn, mở miệng nói.

Lời này vừa thốt ra, sắc mặt Tiên Thương đại biến, không ngờ Cố Dương lại nhìn thấu suy nghĩ của hắn.

"Muốn lợi dụng ta, các ngươi cũng xứng sao. Cho dù đi tới Tiên giới, các ngươi cho rằng mình có thể mặc chim bay sao? Ta muốn giết các ngươi, chẳng ai sống nổi. Còn muốn lợi dụng ta để đối phó kẻ thù của các ngươi, các ngươi cũng xứng sao?"

Cố Dương giễu cợt nói.

Sắc mặt Tiên Thương âm tình bất định, trong lòng có chút vô lực.

Bởi vì lời Cố Dương nói là sự thật.

Không gieo nô ấn, đến Tiên Giới, bọn hắn đích xác có vài biện pháp thoát ly khỏi sự khống chế của Cố Dương.

Nhưng Cố Dương là nhân vật cỡ nào. Hắn lĩnh ngộ Vận Mệnh Pháp Tắc cùng Yên Diệt Pháp Tắc.

Đợi đến khi Cố Dương trở thành Đại Đế, bọn hắn dựa vào cái gì có thể chạy trốn ngay dưới mí mắt của Cố Dương?

"Phụ thân, người còn đang do dự cái gì, chúng ta liều mạng với hắn!"

Tiên Lạc Long thấy Tiên Thương làm ra vẻ như vậy, mặt hắn điên cuồng nói.

Cố Dương không chết, sẽ trở thành bóng ma tâm lý cả đời của hắn.

Bởi vậy, mặc dù hắn rõ ràng Cố Dương rất khó giết, cũng muốn để phụ thân ra tay tiêu diệt.

"Tộc trưởng!"

Những cường giả khác của di tộc Tiên cổ cũng trợn tròn mắt nhìn, gào thét không thôi.

Đối diện với tiếng hò hét của con trai mình và rất nhiều tộc nhân, sắc mặt Tiên Thương thay đổi liên tục, lâm vào xoắn xuýt.

Trước mắt, không thể nghi ngờ là đã đến thời khắc liên quan đến sự tồn vong của bộ tộc, hắn không thể dễ dàng đưa ra quyết định.

Nếu như ra tay với Cố Dương, không thể diệt trừ, vậy tương lai tộc bọn họ mắt trần cũng có thể thấy được bị Cố Dương diệt vong.

Nếu không lựa chọn gieo nô ấn, cho Cố Dương tinh huyết, con của hắn cũng sẽ phế bỏ, tộc trưởng như hắn, hắn không có cách nào phục chúng.

Đồng thời, tộc bọn họ, cho dù Cố Dương không ra tay với bọn họ, cũng sẽ theo thời gian chuyển dời dần dần tiêu vong trên thế gian.

Nếu như dẹp ý kiến của mọi người, để tộc nhân buông ra thức hải, hiển nhiên bọn họ cũng không thể phối hợp.

Trong lúc nhất thời, Tiên Thương thật có chút đâm lao phải theo lao.

"Xem ra, thành ý của ngươi chưa đủ. Vậy, ngươi đã không cho tinh huyết, vậy để ta tự mình tới lấy."

Cố Dương nhìn về phía Tiên Thương, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa ra thì toàn bộ cường giả của di tộc Tiên cổ đều lộ ra vẻ hung hăng, khó lòng kìm nén được lửa giận trong lòng.

Tiên Thương cũng biến sắc.

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trên người Cố Dương bạo phát ra.

Đó là Vận Mệnh Pháp Tắc đạt tới Đại viên mãn.

Theo Vận Mệnh pháp tắc đại viên mãn xuất hiện, rất nhiều pháp tắc trong thiên địa đều hiện ra, phảng phất bị ảnh hưởng, trở nên nhỏ lại.

Mà pháp tắc hiển hiện sau lưng rất nhiều Chí Tôn trong di tộc Tiên cổ cũng chịu ảnh hưởng, trở nên yếu ớt, tựa như đang bái lạy một vị quân vương vậy.

Cũng giống như tính đặc thù của ngụy pháp tắc đại viên mãn.

Lĩnh ngộ ngụy pháp tắc, mới xem như có tư cách bước vào Chí Tôn.

Một bước này, làm cho nhiều thiếu niên Chí Tôn cũng đau đầu không thôi.

Bước qua, thì mới có tương lai tươi sáng.

Pháp tắc đại viên mãn, cũng cực kỳ đặc thù.

Chỉ có lĩnh ngộ pháp tắc Đại viên mãn, mới có thể đạt đến chiến lực Chuẩn Đế cực hạn.

Cũng là cửa ải nhỏ thứ nhất để trở thành Đại Đế.

Hiện tại, Cố Dương, trực tiếp triển khai ra Đại viên mãn pháp tắc chi lực, hơn nữa còn là Vận Mệnh pháp tắc loại pháp tắc cấp siêu thoát này, trực tiếp khiến tất cả cường giả Tiên Cổ di tộc đều choáng váng.

Tiên Lạc Long cũng trợn tròn hai mắt, lộ ra vẻ khó tin.

"Làm sao có thể! Hắn? Một Hoàng cảnh như hắn lại có thể lĩnh ngộ ra Vận Mệnh Pháp Tắc Đại viên mãn!"

"Ngộ tính bực này, sao có thể tồn tại!"

"Không, không có khả năng, một tên Hoàng cảnh lĩnh ngộ pháp tắc đại viên mãn, mặc dù đặt ở Tiên giới, nhưng cũng là chuyện xưa nay chưa từng có!"

"Thiên phú bực này sao lại xuất hiện ở hạ giới này chứ!? Mặc dù là phóng mắt khắp Tiên giới thì cũng là tồn tại vô địch cùng thời!"

Tất cả cường giả đều có vẻ mặt như gặp quỷ.

Cho dù là Tiên Lạc Long cũng phải nắm chặt nắm đấm, trong lòng có loại cảm giác thất bại.

Hắn cùng Cố Dương chênh lệch thật sự là quá xa, mặc dù có

Tiên Linh huyết mạch thì như thế nào, thiên phú của Cố Dương thật sự vượt xa tưởng tượng của hắn.

Lúc trước hắn không cam lòng việc truyền thừa tộc mình đứt quãng, cảm thấy nếu truyền thừa vẫn còn, tuyệt đối có thể nghiền chết Cố Dương, ý nghĩ này không thể nghi ngờ là mười phần sai.

Trước tiên không nói cho dù có truyền thừa đi nữa, hắn có thể ngăn được Vận Mệnh Pháp Tắc đại viên mãn hay không.

Chỉ nói đến tu vi, truyền thừa của hắn chiếm ưu thế lớn như thế, cũng không thể xứng cùng Cố Dương so sánh.

Chớ nói chi, nếu Cố Dương cũng có tiên pháp truyền thừa, chỉ sợ sẽ càng thêm khủng bố, có thể tuỳ tiện giết hắn.

Nhất thời, Tiên Lạc Long mê mang, cũng có chút triệt để tâm phục khẩu phục tên Cố Dương trước mắt này, tuy tính cách cực kỳ ác liệt, miệt thị bọn hắn, nhưng thiên phú này cùng thực lực thật sự quá kinh khủng, không ai có thể so sánh với hắn.

"Đại viên mãn Vận Mệnh Pháp Tắc "

Nhìn lực lượng Cố Dương triển lộ ra, khuôn mặt Tiên Thương cũng đang điên cuồng co quắp.

Hắn chính là một Chuẩn Đế cửu trọng, mới lĩnh ngộ được pháp tắc đại viên mãn.

Kết quả, Cố Dương chỉ là một Hoàng cảnh liền lĩnh ngộ đại viên mãn Vận Mệnh pháp tắc, chuyện này quả thực khiến cho hắn cảm giác chính mình chín trăm triệu năm sống trên thân chó.

Lại liên tưởng đến tuổi tác của Cố Dương, Tiên Thương càng thêm tê dại.

"Lạc Long, bảo hắn lấy máu đi. Còn nữa, thả thức hải ra đi,

chúng ta không có khả năng giữ hắn lại. Bộ tộc chúng ta nếu muốn tiếp tục tồn tại, thậm chí khôi phục vinh quang tổ tiên, cũng chỉ có thể đánh cược ở trên người hắn một lần."

Tiên Thương thở dài một tiếng, mở miệng nói.

Câu này vừa nói ra, Tiên Lạc Long rơi vào trầm mặc, cuối cùng, dường như hắn đã nghĩ thông suốt điều gì đó, cười khổ một tiếng: "Phụ thân, có lẽ người nói rất đúng."

"Hơn nữa... Thần phục yêu nghiệt cái thế này cũng không mất mặt."

Tiên Lạc Long nhìn về phía Cố Dương, lẩm bẩm một mình.

Tiên Thương cùng Tiên Lạc Long nói như vậy, khiến cho những cường giả khác của di tộc Tiên Cổ cũng hai mặt nhìn nhau, thật sự là không biết nên nói gì mới tốt.

Cuối cùng, bọn họ cũng thở dài một tiếng, nghĩ thông suốt rồi.

Đối mặt với yêu nghiệt như Cố Dương, tự tôn của bọn hắn, có chút buồn cười.

Dù sao, cũng không phải Cố Dương cầu thu phục bọn hắn, mà là bọn hắn đang cầu cứu Cố Dương.

Là bọn họ, có chút trèo cao lên Cố Dương rồi.

Cố Dương nhìn một màn này, ánh mắt cổ quái, tâm tình có chút vi diệu.

Ta còn chưa ra tay, các ngươi sao đã phục hết rồi.

Một cái Vận Mệnh Pháp Tắc đại viên mãn đã dọa các ngươi thành như vậy, vậy ta dùng ra chân ý Thiên Đạo, còn không phải hù chết toàn bộ các ngươi sao.

Cố Dương ở đáy lòng yên lặng suy nghĩ.

"Cố Dương, nếu ngươi nguyện ý thu nhận chúng ta, chúng ta nguyện ý buông bỏ toàn bộ thức hải, bị gieo nô ấn."

Tiên Thương nhìn về phía Cố Dương, tâm tình phức tạp nói.

"Thành ý của các ngươi ta cũng đã thấy. Đã như vậy, ta liền ráng mà thu nhận các ngươi."

Cố Dương nhìn về phía những người này, lạnh nhạt lên tiếng.

Cố Dương nhận lấy nhiều thiếu niên Đại Đế như vậy, cũng muốn xem một chút Chí Tôn pháp mà bọn hắn cất giữ thậm chí là Đại Đế pháp.

Đồng thời, hắn cũng cần những người này làm trợ thủ.

Dù sao, về sau không có khả năng chuyện gì đều tự hắn ra tay.

Mà sức chiến đấu cao cấp của di tộc Tiên cổ vẫn không hề ít, thích hợp làm chó săn hơn những thiếu niên Đại Đế kia.

Bởi vậy, tại những người này vứt bỏ tôn nghiêm, dự định thả thức hải ra, để hắn gieo nô ấn, Cố Dương vẫn dự định thu bọn họ.

Dù sao, chó săn miễn phí, không cần thì phí.

Về phần sau lưng bộ tộc này có kẻ địch gì, Cố Dương cũng hoàn toàn không lo lắng.

Dù sao, đợi đến khi hắn thành tựu Đại Đế, đả thông tiên lộ, tiến về Tiên giới, chiến lực của hắn sẽ khủng bố đến loại trình độ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Tiên, trong mắt hắn, cũng không tính là gì.

Cái gọi là phiền toái đối với hắn mà nói, chẳng qua cũng chỉ là

một cái búng tay mà thôi.

"Ráng mà..."

Nghe thấy Cố Dương nói vậy, khóe miệng đám người Tiên Thương đều hơi co lại, thật sự là có chút buồn bực.

Chẳng qua, bọn họ cũng không có biện pháp nói thêm cái gì.

Ai bảo Cố Dương là chủ tử sau này của bọn hắn chứ.

Nếu như không phải tương lai có hi vọng, bọn họ cũng sẽ không hèn mọn như vậy.

Tiếp đó, rất nhiều cường giả của di tộc Tiên cổ cũng thả thức hải ra chờ Cố Dương tới gieo nô ấn.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không khách khí gì, trực tiếp ở trong thức hải của bọn hắn, toàn bộ gieo nô ấn, triệt để nắm giữ sinh tử bọn hắn.

"Chủ nhân, máu này của ta, ngươi lưu cho ta một ít, nếu không ta quá yếu, sức chiến đấu có khuyết, làm thân vệ của ngài, nếu như chiến bại thì quá mất mặt."

Tiên Lạc Long nhìn Cố Dương tới gần, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, nói rất hèn mọn.

"Yên tâm, ta đối với thuộc hạ vô cùng thân thiện, chỉ sẽ lấy trăm triệu điểm."

Cố Dương lộ ra một tia tươi cười như ánh nắng.

Đối với việc này, Tiên Lạc Long hơi an tâm một chút.

Chỉ là, rất nhanh, Tiên Lạc Long đã biết mình sai không hợp thói thường.

Bởi vì Cố Dương trực tiếp rút tinh huyết của hắn chỉ còn lại có một phần mười.

Trong lúc nhất thời, căn cơ của hắn bất ổn, thậm chí cảnh giới đều có chút bất ổn, đã có dấu hiệu trượt xuống.

Đối với việc này, Tiên Lạc Long lộ ra nụ cười so với khóc còn khó coi hơn.

Cái này thật đúng là 'Trăm triệu điểm' mà.

Nhìn dáng vẻ không có tiền đồ của Tiên Lạc Long, Cố Dương cũng không tiếp tục trêu chọc hắn, trực tiếp vận dụng năng lực sửa chữa của hệ thống, trả lại toàn bộ tinh huyết của hắn đến thời kỳ toàn thịnh.

"Đây là có chuyện gì?"

Tiên Lạc Long cực kỳ chấn động, có chút ngây dại.

Tinh huyết vốn đang cạn kiệt, giờ lại cứ thế khôi phục, hắn thật sự có chút không thể nào hiểu được.

Dù sao, tinh huyết của hắn trân quý biết bao, mặc dù phục dụng lượng lớn bảo dược kinh thế, cũng không nhất định có thể nhanh chóng bổ sung trở lại.

Kết quả, Cố Dương vỗ nhẹ hắn một cái, liền toàn bộ trở về, này cũng quá bất hợp lý rồi.

"Sức mạnh của Thời Gian Pháp Tắc, không cần ngạc nhiên."

Cố Dương hơi buông tay, một cỗ ba động Thời Gian Pháp Tắc Đại viên mãn hiển hiện ra, làm cho Tiên Lạc Long ngây dại, trực tiếp tê dại.

Thời gian pháp tắc đạt tới đại viên mãn, khá lắm, Vận Mệnh pháp tắc đại viên mãn còn chưa đủ, lại thêm một cái thời gian

nữa.

Chủ nhân Cố Dương này, đến cùng yêu nghiệt cỡ nào, lưu bao nhiêu át chủ bài?

Cố Dương cũng không để ý Tiên Lạc Long ngốc trệ, mà trực tiếp rời đi.

Mặc dù nói, di tộc Tiên cổ đã mất đi truyền thừa thế nhưng pháp môn Chí tôn cũng không ít, có thể lật xem để sửa chữa đôi chút.

Một tháng sau, bên trong bí địa, Cố Dương mở mắt.

Lần sửa đổi này, thu hoạch không được bao lớn, nhưng đối với nội tình tăng lên của hắn vẫn có chút tác dụng.

Đồng thời, đạo văn của hắn cũng càng ngày càng nhiều, đạt đến con số một nghìn năm trăm, có thể nói là kinh người không gì sánh được.

"Xem ra, đã đến giờ rồi, nên ra ngoài rồi."

Cố Dương nhìn xa thiên khung, tự lẩm bẩm.

Lần này, thu hoạch của hắn ở đại lục Tiên cổ rất nhiều, việc này khiến hắn hài lòng.

Cho dù là cơ duyên tốt nhất đại lục Tiên cổ, cùng với đồ tốt của di tộc, hắn đều lấy tới tay rồi.

Chỉ cần chờ hắn trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, có thể đột phá Thánh Cảnh, tiêu hóa triệt để.

Đến lúc đó, Thiên Tuyệt Kiếm của hắn, khẳng định cũng có thể phát triển thành Chuẩn Đế khí đi.

Nghĩ tới đây, Cố Dương không khỏi mong đợi.

Mà thời điểm Cố Dương mong đợi vô cùng, Cố Dương cũng phảng phất bị quy tắc nào đó dẫn dắt, bắt đầu dời ra khỏi đại lục Tiên Cổ.

Đây là quy tắc mà các cường giả bên ngoài cùng đại lục Tiên cổ liên thủ bố trí.

Mặc dù nói, lấy năng lực hiện tại của Cố Dương, muốn tránh thoát là chuyện rất đơn giản, nhưng mà không cần thiết như vậy.

"Lạc Long, sau khi ra ngoài nhất định không được ngỗ nghịch chủ nhân. Tộc chúng ta muốn một lần nữa có hy vọng quật khởi, tất cả đều ở trên người chủ nhân."

Phát giác được thiên địa dị động, Tiên Thương truyền âm nói với nhi tử của mình.

Đối với việc này, Tiên Lạc Long cũng nghiêm túc gật đầu, biểu thị mình đã hiểu.

Vài giây sau, Cố Dương và Tiên Lạc Long biến mất trước mặt mọi người.

Cùng lúc đó, rất nhiều cường giả trẻ tuổi trong đại lục Tiên cổ cũng bị truyền tống ra ngoài.

Lúc này, ở ngoại giới, từng luồng ánh sáng xuất hiện, rất nhiều thiếu niên Đại Đế đều bị truyền tống ra ngoài.

Mà điều này cũng khiến cho cường giả rất nhiều thế lực chấn động tâm thần, bắt đầu mong đợi.

Chỉ là, làm cho cường giả của những thế lực này kinh ngạc chính là, sau khi những thiếu niên Đại Đế này đi ra, tất cả đều nhìn về một hướng nào đó, ánh mắt lộ ra kính nể hoặc là kiêng kị.

Mà người mà bọn họ nhìn, rõ ràng là Cố Dương mặc một bộ

đồ đen.

Chuyện này cũng khiến cho rất nhiều lão quái vật lộ ra vẻ nghi hoặc khó hiểu, rốt cuộc bên trong Tiên Cổ đại lục đã xảy ra chuyện gì?

Vì sao nhiều yêu nghiệt trẻ tuổi như vậy, tất cả đều lộ ra vẻ mặt như vậy đối với Cố Dương.

Đột ngột, những lão quái vật này cũng phát hiện Tiên Lạc Long phía sau Cố Dương, con ngươi không khỏi co rụt lại.

Bởi vì, bọn họ phát hiện Tiên Lạc Long lại là Chí Tôn, hơn nữa nhìn về phía hắn cùng với khí tức sinh mệnh, nghiễm nhiên cũng coi như là thế hệ trẻ tuổi.

Một kẻ thế hệ trẻ tuổi, thế mà đã có được tu vi như thế?

Còn có, khí tức này hẳn là của người của đại lục Tiên cổ.

Nói cách khác, hắn là tuyệt thế thiên kiêu của đại lục Tiên cổ?

Tiên cổ đại lục, thật đúng là xuất hiện một nhân vật kinh khủng nha.

Tuổi còn trẻ như vậy đã là tu vi Chí Tôn, thiên phú đã áp đảo rất nhiều thiếu niên Đại Đế.

Chỉ là, chí tôn trẻ tuổi tới từ đại lục Tiên cổ này lại dựa vào Cố Dương mà nghe lời làm việc, chuyện gì đã xảy ra?!

Tất cả lão quái vật đều lộ ra ánh mắt kinh nghi bất định.

Vũ Lâm cũng nhìn thấy cảnh tượng này, ánh mắt lóe lên không ngừng.

Hắn nhớ tới khí tức Chí Tôn đột nhiên xuất hiện vào một tháng trước kia.

Chỉ là, sau đó không biết xảy ra chuyện gì mà khí tức đã bị cắt đứt.

Trong lúc nhất thời, Vũ Lâm cũng không hiểu rốt cuộc quan hệ giữa hai người như thế nào, sao lại đi cùng nhau.

Đương nhiên, trong lòng hắn cũng có một suy đoán, chỉ là hắn không thể tin được... Bởi vì quá mức kinh thế hãi tục.

"Hừ, không hổ là nam nhân bổn cung chủ chọn trúng."

Xích Thiên Thu nhìn thấy một màn này, dường như đã quyết định điều gì, khóe miệng hơi nhếch lên, khẽ hừ một tiếng.

Lời này làm cho lão giả Chuẩn Đế sau lưng Xích Thiên Thu lộ ra ánh mắt cổ quái, quét mắt qua quét lại trên người Cố Dương cùng Xích Thiên Thu, đối với chuyện phát sinh trong đại lục Tiên Cổ càng thêm tò mò.

Lúc này, trong phi thuyền Đạo Thiên Tiên Cung, ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết cũng đầy cổ quái, khẽ lắc đầu.

Cố Dương luôn làm ra chuyện ngoài dự đoán mọi người, lần này hiển nhiên cũng không ngoại lệ.

"Cố Dương, ngươi dám tàn sát truyền nhân cùng rất nhiều đệ tử chân truyền của Hắc Uyên ma giáo ta, chết đi cho lão phu!"

Đúng lúc này, một tiếng gầm giận dữ xuất hiện.

Sát ý ngập trời bao phủ khắp nơi, chấn động cả vòm trời, cũng hấp dẫn vô số ánh mắt của mọi người.

Chỉ thấy, Thực Nguyên Chuẩn Đế cường ngạnh ra tay với Cố Dương.

Vừa ra tay chính là dốc toàn lực.

Pháp tắc Tiểu Viên Mãn bùng phát, pháp lực Chuẩn Đế ngập trời đồng dạng bộc phát, thậm chí ngay cả Đế thuật đều dùng hết, hiển nhiên đã không lưu thủ chút nào, muốn nhất kích tất sát.

Thấy vậy, rất nhiều Chuẩn Đế đều lộ ra ánh mắt khinh bỉ.

Một Chuẩn Đế, đánh lén một tiểu bối Hoàng Cảnh, thật là không biết xấu hổ.

Nhìn một đòn khủng bố này, Tiên Lạc Long biến sắc, liền lấy ra Chuẩn Đế khí, muốn ra tay, đỡ một kích này thay Cố Dương.

Mặc dù hắn biết thực lực chủ tử Cố Dương này mạnh hơn hắn, nhưng với tư cách là thân vệ của Cố Dương, ngăn ở phía trước nhất là chức trách của hắn.

"Lão thất phu, ai cho ngươi lá gan xuất thủ với người của Đạo Thiên Tiên Cung ta?!"

Một tiếng quát lạnh vang lên, giữa thiên địa bắt đầu xuất hiện bông tuyết, băng tuyết pháp tắc kinh người xuất hiện.

Sau đó, một bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở trước mắt của mọi người, làm cho mọi người đều phải kinh diễm.

Nàng, rõ ràng là người có danh đệ nhất mỹ nhân Kiếm Vực Mộ Dung Thiên Tuyết.

"Mộ Dung Thiên Tuyết, quả nhiên ngươi đã tới! Đã như vậy, ngươi hãy cùng chết ở đây đi!"

Trên mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế tràn đầy dữ tợn, Đế thuật khủng bố ngang nhiên đè xuống.

Ngàn tỷ ác quỷ kêu rên, ngàn tỷ đại ma rít gào, làm thiên địa đều biến thành màu xám đen xám xịt, điều này cũng làm rất nhiều Chuẩn Đế lộ ra vẻ mặt ngưng trọng.

Chỉ có Cố Dương, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, không hề động đậy, ngược lại tràn ngập hứng thú nhìn về phía bóng hình xinh đẹp ngăn ở phía trước mình.

Hắn ta vẫn luôn rất tò mò, rốt cuộc chiến lực của Mộ Dung Thiên Tuyết là ở cấp độ nào, mà có thể dùng lực lượng của bản thân bảo vệ Đạo Thiên Tiên Cung.

"Đạo Thiên Thiên Tuyết Nhận!"

Đối mặt với công kích khủng bố của Thực Nguyên Chuẩn Đế, Mộ Dung Thiên Tuyết có khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, không có chút biểu cảm nào, chỉ hờ hững đánh ra một chưởng.

Trong chốc lát, phong tuyết mãnh liệt tới cực điểm, hóa thành vô số lưỡi đao sắc bén cực kỳ, cuốn theo Băng Tuyết pháp tắc đại viên mãn, đánh về phía Thực Nguyên Chuẩn Đế.

Trong khoảnh khắc, là xé rách hàng tỷ hư ảnh quỷ quái, bá đạo vô cùng đánh vào Thực Nguyên Chuẩn Đế.

"Phốc phốc!"

Theo một tiếng phốc, Thực Nguyên Chuẩn Đế miệng phun máu tươi, bay ngược ra xa ức vạn dặm, trực tiếp gặp phải thương tích.

Trong phút chốc, trong thiên địa trở nên yên tĩnh, rất nhiều Chuẩn Đế đều dùng ánh mắt chấn động nhìn về phía Mộ Dung Thiên Tuyết.

Hiển nhiên bọn họ cũng không ngờ Mộ Dung Thiên Tuyết lại mạnh mẽ đến vậy.

Không chỉ tu vi đã đạt đến Chuẩn Đế tầng chín, thậm chí ngay cả đại viên mãn pháp tắc đều lĩnh ngộ.

Đồng thời, nàng cũng không phải dùng tới Đế pháp của Đạo

Thiên Đại Đế, mà là đem Đế pháp hòa vào thân mình, sáng chế ra pháp của riêng mình. Mặc dù phẩm cấp không bằng đế pháp, nhưng cũng vượt xa Chí Tôn pháp.

Thậm chí bởi vì là pháp tự sáng tạo, uy lực đã không kém chút nào so với người khác sử dụng Đế pháp, thậm chí còn mạnh hơn.

Loại chiến lực này, đã có thể xưng là Chuẩn Đế cực hạn chân chính rồi.

Nếu Mộ Dung Thiên Tuyết không từ bỏ tư cách thành Đế, chỉ sợ thật sự có xác suất thành Đế khá lớn.

"Không hổ là Thiên Tuyết, thực lực thật đủ mạnh."

Cố Dương nhìn một màn trước mắt, cũng mỉm cười, đánh giá một chút trong lòng.

Thực lực của hắn bây giờ cho dù bật hết hỏa lực cũng kém xa Mộ Dung Thiên Tuyết.

Dù sao, chênh lệch tu vi thật sự quá lớn.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng là yêu nghiệt, hắn muốn vượt cấp chiến thắng như vậy rõ ràng có chút khó khăn.

"Mộ Dung Thiên Tuyết!!!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế đẫm máu phẫn nộ gào thét, uy áp chuẩn đế khủng bố tràn ngập bầu trời, khiến pháp tắc chấn động.

Vô số sinh linh bị ảnh hưởng, tất cả đều hoảng sợ tới cực điểm.

Mà điều này, còn không phải là kết thúc.

Một cỗ khí tức của Cực Đạo Đế Binh đột ngột xuất hiện ở cực viễn phương, dường như lúc nào cũng có thể bay vút đến.

Hiển nhiên, Thực Nguyên Chuẩn Đế thật sự nổi giận, còn muốn vận dụng Cực Đạo Đế binh, rất nhiều cường giả đều chấn động tâm thần, lộ ra ánh mắt chấn động và chờ mong.

Đã bao nhiêu năm rồi chưa bùng nổ va chạm giữa Cực Đạo Đế Binh.

Hôm nay, rốt cuộc có thể tận mắt nhìn thấy một màn này rồi sao?

Thấy Thực Nguyên chuẩn Đế muốn điều động Cực Đạo Đế binh, vẻ mặt Mộ Dung Thiên Tuyết cũng rất nghiêm trọng, bấm pháp quyết.

Chỉ một thoáng, từ một phương hướng khác, một cỗ khí tức của Cực Đạo Đế binh khác cũng xuất hiện bên trong Kiếm Vực, chấn động Cửu Thiên Thập Địa.

Nhìn đến đây, mọi người càng thêm mong đợi.

Cố Dương cũng hơi nhíu mày, biết sự tình có chút náo lớn.

Nếu bộc phát va chạm của Cực Đạo Đế binh, chỉ sợ sẽ là Đạo Thiên Tiên Cung bên này chịu thiệt lớn.

Dù sao, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng từng nói, Cực Đạo Đế binh của Đạo Thiên Tiên Cung, chính là có khuyết, cùng Cực Đạo Đế binh vô khuyết hiển nhiên kém một chút.

Đối phó với đám đạo chích kia thì không sao, nhưng nếu đối phó với loại Đế binh cực hạn này, chỉ sợ nó sẽ bại lộ nhược điểm này.

"Thật sự không được, cũng chỉ có thể bộc lộ một số thứ, ta bây giờ, hẳn là đủ để tiếp nhận cái giá này."

Cố Dương ánh mắt lấp lóe, ở đáy lòng âm thầm nghĩ đến.

"Dừng tay!"

Đúng lúc này thì một tiếng quát lạnh lẽo vang lên, khiến mọi người đều giật mình.

Ngay cả Thực Nguyên Chuẩn Đế, vẻ mặt cũng cứng đờ, nhìn về phía nơi phát ra âm thanh.

Chỉ thấy vẻ mặt Xích Thiên Thu lạnh lùng, triển lộ ra uy nghi thiếu cung chủ của Xích Dương đế cung.

Hiển nhiên, vừa rồi là nàng lên tiếng.

Chỉ là, mọi người không rõ, đại chiến giữa Hắc Uyên Ma giáo và Đạo Thiên Tiên Cung, vì sao Xích Thiên Thu phải ngăn cản.

Ở đây, chỉ có thế hệ trẻ tuổi, mới biết được một ít ẩn tình, biểu hiện trở nên hoặc là cảm khái, hoặc là phức tạp, hoặc là ghen ghét.

"Thiếu cung chủ, đây là ân oán giữa Hắc Uyên Ma giáo cùng Đạo Thiên Tiên Cung chúng ta, ngươi vì sao phải nhúng tay?"

Thực Nguyên Chuẩn Đế thở sâu một hơi, ráng nhẫn nại chất vấn.

"Cố Dương là phu quân tương lai của Bổn cung, há để hạng người ti tiện như ngươi có thể ngấp nghé."

Xích Thiên Thu lạnh nhạt nhìn Thực Nguyên Chuẩn Đế, giọng nói lạnh lùng tới cực điểm.

Lời này vừa nói ra, toàn trường kinh hãi. Bọn họ thật không ngờ Xích Thiên Thu lại nói ra những lời như vậy, lại xưng hô Cố Dương là phu quân.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều lão quái vật bắt đầu đánh giá tình hình.

Bên trong bí cảnh đến cùng đã xảy ra chuyện gì, giữa Xích Thiên Thu và Cố Dương rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

"Tiền bối, nếu như ngươi ra tay với thiếu chủ, đó cũng là đối địch với Diệp gia ta."

Lúc này, Diệp Viêm Dung cũng đứng dậy, triển lộ ra khí tức chuẩn Chí Tôn, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh.

Đám lão quái vật đều không nghĩ tới, Diệp Viêm Dung lại là chuẩn Chí Tôn, lại còn xưng hô Cố Dương là Thiếu chủ.

Đây chẳng phải là đại biểu Diệp Viêm Dung cư nhiên bị Cố Dương thu phục rồi sao.

Lập tức, mọi người nhịn không được nhìn về phía lão giả Chuẩn Đế sau lưng Diệp Viêm Dung.

Phát hiện trên mặt lão già kia đầy vẻ hoang mang, hiển nhiên không biết gì, đây là hành vi độc đoán của Diệp Viêm Dung.

Mà điều này, hiển nhiên là có quan hệ với một chuyến đi trong đại lục Tiên cổ.

Đám người còn chưa kịp phản ứng, từng người từng thiếu niên Đại Đế đều mang vẻ mặt kính sợ hoặc là sùng kính nhìn Cố Dương, đi ra, phách lối tuyên bố lời nói giống như Diệp Viêm Dung.

Điều này khiến đám lão quái vật choáng váng.

Nhất là những lão quái vật đứng sau lưng các thiếu niên Đại Đế kia, càng là hoàn toàn ngây ngốc.

Cái này, đi một chuyến tới Tiên Cổ đại lục, thiếu niên Đại Đế nhà bọn họ lại bị Cố Dương thu phục rồi sao?

Chuyện này thật sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận một chút.

Dù sao, thiếu niên Đại Đế, đều là hạng người vô địch, sao có thể thần phục.

Vào lúc này, một vài thiếu niên Đại Đế không thần phục Cố Dương sắc mặt phức tạp, truyền âm cho lão tổ thế lực của mình chuyện xảy ra trong đại lục Tiên Cổ.

Sau khi nghe xong, tất cả bọn họ đều lộ ra vẻ chấn động, kinh hãi, vẻ mặt khó mà tin nổi.

Không có biện pháp, sự tình Cố Dương làm ra, bày ra thiên phú cùng thực lực, thật sự là quá biến thái một chút, để bọn hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng sợ ngây người.

Mặc dù nàng đã đoán Cố Dương có thể sẽ làm ra chuyện lớn, nhưng không ngờ rằng, hắn lại làm ra loại chuyện xưa nay chưa bao giờ xuất hiện này, trực tiếp thu phục nhiều thiếu niên Đại Đế như vậy, thậm chí ngay cả Xích Thiên Thu cũng nhận định hắn là phu quân của mình.

Trong lúc nhất thời, trong lòng Mộ Dung Thiên Tuyết suy nghĩ ngàn vạn, không biết nên nói gì cho phải.

"Ngươi..."

Giờ phút này, Thực Nguyên Chuẩn Đế cũng tê rần, hắn hoàn toàn không ngờ rằng sẽ phát sinh chuyện như vậy.

Nhiều thiếu niên như vậy thần phục Cố Dương, tuyên bố ra tay với Đạo Thiên Tiên Cung, chính là đối địch với bọn họ.

Thậm chí ngay cả Xích Thiên Thu cũng muốn uy hiếp hắn.

Đó chính là con gái của Đại Đế, là tồn tại mà hắn tuyệt đối không thể trêu vào.

"Đáng giận!"

Sắc mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế biến hóa bất định, âm trầm tới cực điểm.

Cuối cùng, hắn sầm mặt, không nói một lời, trực tiếp khiến Cực Đạo Đế binh rơi vào ngủ say lần nữa, thân ảnh hóa thành khói đen, cuốn theo phi chu của mình, quỷ dị biến mất không thấy nữa.

Tình huống hiện tại, đối với hắn mà nói thật sự là quá bất lợi, hắn lựa chọn chạy trốn.

Chẳng qua, hắn cũng không định cứ như vậy cho qua.

Dù sao, nếu Cố Dương không chết, Hắc Uyên ma giáo hắn chắc chắn phải chết.

Mà một khi Cố Dương bị hắn giết chết, hắn không tin nhiều thế lực lớn như vậy sẽ vì Cố Dương mà ra mặt.

Dù sao, chuyện tự bạo Cực Đạo Đế Binh cũng không phải ai cũng có thể thừa nhận nổi, cho dù là Đại Đế cũng phải kiêng kỵ ba phần.

"Hừ, chạy rồi sao? Chờ trở về, ta liền nói cho cha, để cha đi diệt Hắc Uyên Ma giáo này."

Xích Thiên Thu thấy một màn như vậy, hừ lạnh một tiếng.

Lúc này, thấy Thực Nguyên Chuẩn Đế chạy trốn, các lão tổ sau lưng các thiếu niên Đại Đế cũng đã phục hồi tinh thần, lo lắng truyền âm cho truyền nhân nhà mình, hỏi tại sao bọn họ phải lựa chọn thần phục Cố Dương.

Rất nhanh, bọn hắn đã biết được tiền căn hậu quả, từng người

cũng bị rung động có chút chết lặng.

Đối với lựa chọn của thiếu niên Đại Đế nhà mình, bọn họ cũng có chút lý giải.

Dù sao, đối mặt một người tu vi Hoàng cảnh, liền lĩnh ngộ ra nhiều loại pháp tắc như Vận Mệnh Pháp Tắc, lấy sức một người, đơn giản nghiền ép tất cả yêu nghiệt thiếu niên Đại Đế, bọn họ muốn thành Đế, đó là chuyện người si nói mộng.

Mà lời nói mà Cố Dương thả ra, thật sự có khả năng thực hiện.

Đả thông Tiên lộ, tiến về Tiên giới, đó là mộng tưởng của bao nhiêu Hắc Ám Đại Đế.

Nghĩ tới đây, tim bọn họ không khỏi đập thình thịch.

Có điều, chuyện này liên quan đến toàn bộ thế lực tương lai, bọn họ cũng vô cùng có lý trí.

Loại chuyện này, không phải một lão tổ như bọn họ, hoặc là một thiếu niên Đại Đế có thể quyết định được.

Bọn họ cần phải trở về, mở ra hội nghị lão tổ để đưa ra quyết định mới được.

Bởi vậy, những lão tổ này, mỗi người đều lựa chọn thân thiện gật đầu với Cố Dương, sau đó lựa chọn cáo từ, từng người hóa thành vệt sáng biến mất không thấy gì nữa.

"Cố Dương, bản cung chủ chờ ngươi đến cầu hôn, đừng quên hứa hẹn của ngươi đối với ta."

Xích Thiên Thu nhìn Cố Dương, khẽ nói.

"Ta biết rồi."

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng cười nhẹ một tiếng, đáp

lại một chút.

Sau khi các thế lực lần lượt rời đi, Mộ Dung Thiên Tuyết dẫn đám người Cố Dương trở về Đạo Thiên Tiên Cung.

"Mặc dù ta đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng không ngờ ngươi còn xằng bậy hơn cả tưởng tượng của ta."

Trong linh thuyền, Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn chăm chú Cố Dương, vẻ mặt rất vi diệu.

Trên đường trở về, đám người Bạch Vân đã nói cho Mộ Dung Thiên Tuyết nghe chuyện xảy ra ở đại lục Tiên Cổ.

Đối với việc này, Mộ Dung Thiên Tuyết thật sự không biết nên nói gì.

Một là bởi vì thực lực của Cố Dương, lại trở nên mạnh mẽ vô số lần.

Hai là vì hành vi của Cố Dương, thật sự là quá mạnh mẽ, cứng rắn đánh phục rất nhiều thiếu niên Đại Đế, thu bọn họ làm người đi theo, làm được chuyện mà cổ kim không ai có thể làm được.

Thậm chí, còn định ra hôn ước với Xích Thiên Thu.

Có thể nói, Cố Dương đi đại lục Tiên cổ một lần, trực tiếp trải bằng phẳng con đường Đế lộ của hắn.

Vốn là, thế lực Đạo Thiên Tiên Cung có chút yếu nhược, có thể sẽ kéo theo Cố Dương, hiện tại tốt rồi, Cố Dương trực tiếp có được nhiều thế lực như vậy làm chỗ dựa, chỉ cần Cố Dương không tìm đường chết, chờ sau khi Xích Dương Kiếm Đế thoái vị, chỉ sợ thật sự vững vàng trở thành một đời Đại Đế khác.

Nhưng nghĩ đến hôn ước của Cố Dương và Xích Thiên Thu, tâm tình Mộ Dung Thiên Tuyết có chút vi diệu và phức tạp.

"Ha ha."

Đối với lời nói của Mộ Dung Thiên Tuyết, Cố Dương chỉ cười nhẹ một tiếng, không nói thêm gì, về Mộ Dung Thiên Tuyết, nàng chỉ biết chuyện giữa hắn và các thiếu niên Đại Đế, nếu biết hắn thu phục Tiên cổ di tộc ở đại lục Tiên cổ, chỉ sợ sẽ càng thêm khiếp sợ.

"Tiên Lạc Long kia, là tình huống gì?"

Lúc này, Mộ Dung Thiên Tuyết chăm chú nhìn Cố Dương, dò hỏi.

"Liên quan tới Tiên Lạc Long... "

Ánh mắt Cố Dương chớp lên, suy tư một chút, vẫn nói chuyện mình làm ở đại lục Tiên Cổ ra.

Sau khi nghe xong, da mặt Mộ Dung Thiên Tuyết co quắp một chút, hoàn toàn trầm mặc.

Nàng vốn cho rằng Cố Dương đã đủ xằng bậy, không nghĩ tới, vẫn là xa xa khinh thường hắn.

So với chuyện Cố Dương thu phục Tiên cổ di tộc, thu phục rất nhiều thiếu niên Đại Đế cũng không tính là gì.

Dù sao thì đây cũng là di tộc Tiên cổ, ngoại trừ Cực Đạo Đế binh yếu tố này ra, cường giả trong tộc không chỉ gấp mười lần Đạo Thiên Tiên Cung.

Loại thế lực này, cho dù đặt ở Trung Thiên vực, cũng tuyệt đối là thế lực đứng đầu.

Nhưng thế lực như vậy, lại bị một mình Cố Dương thu phục, thật sự là kinh thế hãi tục.

"Vận Mệnh Pháp Tắc đại viên mãn..."

Mộ Dung Thiên Tuyết ngưng mắt nhìn Cố Dương, biểu cảm rất là vi diệu.

Nói thật, nàng cũng có chút đả kích.

Thiên phú của nàng tự nhiên không thể nghi ngờ, kết quả, nàng cũng phải mất mấy chục triệu năm mới có thể đi đến một bước này.

Kết quả, Cố Dương mới hai mươi mấy tuổi, trực tiếp lĩnh ngộ đại viên mãn pháp tắc, mà lại là Vận Mệnh Pháp Tắc loại siêu thoát cấp này.

Thực sự là, quá biến thái.

"Hiện tại ta thật sự rất hoài nghi, ngươi sẽ không phải là thân xác chuyển thế của lão quái vật Tiên Cảnh gì đó chứ..."

Mộ Dung Thiên Tuyết trầm mặc thật lâu, cuối cùng chỉ có thể nói như thế.

Trong nhận thức của nàng, chỉ có loại thân xác chuyển thế của lão quái vật Tiên Cảnh này mới có thể làm được loại chuyện này.

Dù sao, bọn họ đã từng tu luyện qua, lại tu luyện một lần, tự nhiên sẽ hết sức nhẹ nhõm, lĩnh ngộ pháp tắc đơn giản như ăn cơm uống nước.

Mặc dù nói, có xiềng xích Thiên Đạo hoặc Đại Đạo, Đại Đế sống ra đời thứ hai không có cách nào đi lại con đường thế hệ thứ nhất, nhất định phải tạo ra con đường mới, đợi đến khi trở thành Đại Đế, mới có thể thu hoạch được Đạo Quả kiếp trước.

Nhưng dù vậy, kiếp trước vẫn là Đại Đế, sau khi lĩnh ngộ lại con đường này, cũng sẽ rất dễ dàng.

Ngay cả Đại Đế cũng như thế, huống chi là Tiên trong truyền

thuyết.

"Ha ha, lão quái vật Tiên Cảnh chuyển thế, cũng không có khả năng làm được bước này của ta."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, ý vị thâm trường nói.

Lão quái vật Tiên Cảnh chuyển thế, còn không phải bắt đầu tu luyện từ số 0, lĩnh ngộ pháp tắc mới còn không phải tốn thời gian sao.

Mà hắn thì trực tiếp sử dụng hệ thống là được rồi.

Mộ Dung Thiên Tuyết há to miệng, thật sự không biết nên nói gì cho phải.

Cuối cùng, nàng cũng chỉ có thể sâu kín thở dài, không tiếp tục suy nghĩ về vấn đề thiên phú của Cố Dương nữa.

Bởi vì sự tồn tại của Cố Dương, thật sự là vượt ra khỏi nhận thức của nàng.

Mà không lâu sau khi đám người Mộ Dung Thiên Tuyết trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, những chuyện xảy ra trên đại lục Tiên Cổ, đều được truyền ra với thế đi kinh khủng.

Tất cả mọi người đều biết được Cố Dương đến cùng đã làm chuyện kinh thế hãi tục cỡ nào, nhất thời, danh tiếng Cố Dương không ai bằng, được tất cả mọi người nhận định là đệ nhất nhân thế hệ trẻ tuổi.

Cho dù là yêu nghiệt Tiên Đồng chưa xuất thế kia, cũng bị mọi người cho rằng thiên phú không bằng Cố Dương nửa phần.

Đồng thời, rất nhiều thế lực cũng đều đang thương nghị chuyện có nên lựa chọn đi theo Cố Dương hay không, lão tổ rất nhiều thế lực đều có ý kiến khác nhau, người tán thành và phản

đối đều có, thật lâu không cách nào đưa ra quyết sách.

Dù sao việc này cũng liên quan đến truyền thừa của bọn họ, không thể qua loa được.

Hơn nữa những thế lực như bọn hắn còn chưa suy bại, không cần phải phụ thuộc vào người khác, cho dù Cố Dương có yêu nghiệt, cũng như vậy.

Chỉ có Xích Dương đế cung là một mảnh vui mừng.

Trong hoàng cung của Xích Dương Đế, Xích Dương Kiếm Đế ngồi trên đế tọa cao cao, nhìn Xích Thiên Thu bên dưới, lộ ra nụ cười.

...

"Thiên Thu, ngươi làm không tệ."

Cuối cùng, Xích Dương Kiếm Đế khen con gái mình.

Xích Thiên Thu có hi vọng thành Đế, nhưng trong tình huống bình thường, xác xuất thành công sẽ không vượt quá ba phần mười.

Mặc dù xác suất gần ba thành đã là cực cao, nhưng vẫn chưa an toàn.

Mà hiện tại Cố Dương bày ra thiên phú cùng thực lực khủng bố như thế, hy vọng thành Đế của Xích Thiên Thu chỉ sợ đã giảm xuống ít nhiều.

Dưới tình huống như vậy, Xích Thiên Thu thích Cố Dương, lựa chọn buông tha cơ hội thành Đế, lựa chọn phụ tá Cố Dương.

Nếu như hai người trở thành đạo lữ, như vậy, Cố Dương cũng coi như là con rể của hắn, là người một nhà.

Có Cố Dương ở đây, một khi Cố Dương thành Đế, như vậy cho dù hào ngôn hùng ngữ của Cố Dương không hoàn thành, vậy cũng có thể bảo vệ Xích Dương đế cung chục tỷ năm hưng thịnh.

Đến lúc đó, hắn cũng có thể an tâm.

Lúc này, Xích Thiên Thu đạt được lời khen của phụ thân mình, cũng tràn đầy ý cười, rất là cao hứng.

Cao tầng của Xích Dương Đế cung ở đây cũng đang nghị luận sôi nổi, đồng dạng rất vui mừng vì phát triển như vậy.

Bởi vì bất kể như thế nào, Xích Dương Đế Cung bọn họ cũng là thắng chắc.

Trong Hắc Uyên Ma giáo, Thực Nguyên Chuẩn Đế sắc mặt hung ác tổ chức hội nghị cao tầng, thương thảo xem nên đối phó Đạo Thiên Tiên Cung như thế nào.

"Lão tổ, ta cho rằng nhất định phải đánh ra một cuộc chiến lôi đình, xuất động tất cả chiến lực, trực tiếp tiêu diệt Đạo Thiên Tiên Cung, mà lại phải giết chết Cố Dương.

Bằng không, Cố Dương không chết, Đạo Thiên Tiên Cung không bị hủy diệt, Hắc Uyên ma giáo ta, tương lai chỉ sợ truyền thừa sẽ bị đoạn tuyệt."

Thực Nguyên Chuẩn Đế hai mắt đỏ sậm nói.

Hắn bị Mộ Dung Thiên Tuyết đả thương. Bản mệnh chuẩn đế khí cũng bị Cố Dương cướp đi, có thể nói là nguyên khí đại thương.

Bởi vậy, hắn chỉ hận không thể nghiền xương Mộ Dung Thiên Tuyết và Cố Dương thành tro.

"Ta biết."

Một lão giả phát ra khí tức mục nát khàn khàn mở miệng.

"Nhưng không thể quá vội. Chỉ dựa vào thế lực một nhà chúng ta, chỉ sợ không cách nào trong thời gian ngắn diệt Đạo Thiên Tiên Cung, đem Cố Dương đánh gục. Mà một khi để cho các thế lực khác phát giác, nhất là bị Xích Dương đế cung phát giác, tiến đến trợ giúp, chúng ta liền phiền toái."

"Cho nên, nhất định phải mượn sức các thế lực khác cùng ra tay, không cho Đạo Thiên Tiên Cung và Cố Dương cơ hội thở dốc. Một khi Cố Dương chết đi, tin tưởng Xích Dương Đế Cung cũng sẽ không vì hắn mà ra mặt. Dù sao, thiên tài chết đi cũng không phải thiên tài. Xích Dương Kiếm Đế đã đến tuổi xế chiều, hẳn là sẽ không ra tay với Hắc Uyên Ma giáo chúng ta. Một khi chúng ta tự bạo Cực Đạo Đế binh, chỉ sợ hắn sẽ phải sớm thoái vị."

"Lời ấy, có lý!"

Ánh mắt Thực Nguyên Chuẩn Đế lộ ra hung quang, vẻ mặt âm tàn.

"Nhưng mà, lão tổ, chúng ta nên tìm thế lực nào hợp tác?"

Ngay sau đó, Thực Nguyên chuẩn Đế lại nhịn không được nhíu mày hỏi.

Đối với chuyện xuất thủ đối phó Cố Dương cùng Đạo Thiên Tiên Cung, thế lực bình thường chỉ sợ sẽ không dễ dàng đồng ý, thậm chí có khả năng trực tiếp bán đứng bọn hắn, đem tình báo mà bọn hắn muốn tập kích Đạo Thiên Tiên Cung bại lộ ra ngoài.

Đến lúc đó, tất cả kế hoạch sẽ sụp đổ.

"Ha ha, các thế lực khác đều không thể tin, nhưng chỉ có một thế lực là ngoại lệ. Đó chính là Tử Phủ Đế Cung"

Lão tổ Hắc Uyên Ma giáo âm trầm nói.

"Tử Phủ Đế Cung đã tĩnh mịch nhiều năm, sớm đã có xu thế rơi rụng, vì vậy bọn họ rất hy vọng có thể sinh ra một vị Đại Đế nữa để Tử Phủ Đế Cung một lần nữa hưng thịnh lên."

"Đáng tiếc thời đại trước là một cơ hội, đáng tiếc thiếu niên Đại Đế có Tiên Đồng xuất thế quá muộn, dẫn đến bỏ lỡ cơ hội tốt, cuối cùng bị Xích Dương Kiếm Đế tóm được, cướp đi Đế vị, bất đắc dĩ chỉ có thể lấy tu vi Chuẩn Chí Tôn lâm vào ngủ say."

"Hiện giờ, chục tỷ năm trôi qua, không thể nghi ngờ Tử Phủ Đế Cung càng ngày càng suy yếu, sớm đã lánh đời không ra. Với tình huống của bọn hắn, chỉ sợ là chịu không nổi chục tỷ năm sau. Sự tồn tại của Cố Dương, gây trở ngại cho thiếu niên Đại Đế của bọn hắn chứng đạo."

"Ha ha ha, lão tổ nói đúng."

Thực Nguyên chuẩn Đế cũng lộ ra vẻ mặt lạnh lùng.

Tử Phủ Đế Cung đã hiện ra xu thế suy thoái, vốn dĩ là thời đại này của bọn hắn.

Nhưng mà, ai có thể ngờ tới, nửa đường giết ra Cố Dương, thiên phú của hắn, lại biến thái như thế.

Có Cố Dương tại, yêu nghiệt Tiên Đồng kia muốn chứng đạo thành Đế, chỉ sợ phải tăng không ít biến số.

Chắc chắn bọn họ không muốn thấy.

Mà nếu bọn họ định lần nữa ẩn núp chục tỷ năm, e rằng Tử Phủ Đế Cung kia sẽ trực tiếp xong đời, nội tình sẽ bị hao tổn hết, suy tàn đến mức như Đạo Thiên Tiên Cung và Thiên Ma Cung.

Mặc dù ở thời đại tiếp theo không có yêu nghiệt nào xuất thế, Tử Phủ Đế Cung bọn họ cũng không còn tư cách là hậu thuẫn yêu nghiệt Tiên đồng, trợ giúp hắn thành Đế nữa rồi.

Khi Hắc Uyên ma giáo có hành động, Cố Dương bên này là đang thôn phệ và nghiên cứu tinh huyết Tiên Lạc Long, để thể chất và huyết mạch của mình triệt để chuyển hóa thành Tiên Thể và huyết mạch tiên nhân.

Trải qua 10 tỷ năm sửa đổi, Cố Dương thành công làm cho thể chất cùng huyết mạch của mình xảy ra lột xác, triệt để chuyển hóa thành Tiên Thể.

Huyết mạch Thuần Huyết Long tộc trong cơ thể cũng biến thành huyết mạch Tiên Long, lột xác trở nên cực kỳ cường đại.

Có thể nói, lần sửa đổi này, thực lực của Cố Dương lại phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Tiên thể và huyết mạch tiên long vừa ra, chiến lực của hắn sẽ tăng tới trình độ khó có thể tưởng tượng.

"Tiếp theo, chính là chờ đợi rất nhiều thế lực lựa chọn. Sau đó, lật xem Chí Tôn pháp của rất nhiều thế lực thậm chí là Đế pháp, để cho nội tình của mình tiến thêm một bước, tiến hành sửa chữa, sau đó có thể bắt tay vào đột phá Thánh Cảnh."

Cố Dương mở mắt ra, trong lòng yên lặng suy nghĩ, đối với kế hoạch gần đây của mình thập phần rõ ràng.

Mà đúng lúc này, một cỗ cảm giác tim đập nhanh dâng lên trong lòng Cố Dương, làm cho đồng tử Cố Dương hơi ngưng tụ.

Sau đó, Cố Dương chính là vận dụng năng lực vận mệnh, thấy được Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung dắt tay nhau đánh tới, trực tiếp vận dụng Đế binh Cực Đạo, muốn phá hủy Đạo Thiên Tiên Cung.

"Hừ, Hắc Uyên Ma Giáo đúng là tà tâm không chết. Còn nữa, Tử Phủ Đế Cung kia, nếu dám ra tay với Đạo Thiên Tiên Cung ta vậy thì không cần tồn tại nữa."

Cố Dương khuôn mặt lạnh lùng, trực tiếp bấm ra một cái pháp quyết, liên hệ đám người Tiên Thương ở trong di tộc Tiên cổ.

Sau đó, Cố Dương lắc mình biến mất trong bí địa, đi tới Thiên Tuyết Phong, nói ra hành động của Hắc Uyên ma giáo và Tử Phủ Đế Cung.

Đối với việc này, sắc mặt Mộ Dung Thiên Tuyết lập tức ngưng trọng đến cực điểm.

"Trước mắt Hắc Uyên Ma giáo vẫn đang ở thời kỳ hưng thịnh, mặc dù không bằng lúc Đại Đế còn tại vị, nhưng vẫn không thể khinh thường, số lượng Chuẩn Đế e rằng không thể ít hơn so với Tiên cổ di tộc. Nếu lại thêm số lượng cường giả đứng đầu Tử Phủ Đế Cung, e rằng sẽ vượt xa Tiên cổ di tộc."

"E rằng lần này sẽ rất nguy hiểm."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn lên bầu trời, tự lẩm bẩm.

Hoa tuyết trên Thiên Tuyết Phong, càng mãnh liệt hơn.

"Không cần phải lo lắng, Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung không coi là gì." So với Mộ Dung Thiên Tuyết ngưng trọng, Cố Dương liền bình tĩnh hơn nhiều, thuận miệng nói ra.

"Cố Dương, ta biết ngươi đã thu phục được rất nhiều thiếu niên Đại Đế rồi, lại còn lén lút đính ước với Xích Thiên Thu. Nhưng, mặc dù những thiếu niên Đại Đế kia đã phục ngươi, nhưng thế lực sau lưng bọn họ không nhất định sẽ lựa chọn đi theo ngươi. Còn về thái độ của Xích Thiên Thu, Xích Dương Kiếm Đế là gì, bọn ta cũng không biết. Cho nên, tuyệt đối đừng khinh thường, ôm suy nghĩ có thể mời bọn họ ra tay."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương, biểu cảm phức tạp, sâu kín thở dài.

"Nếu hai thế lực này liều mạng bày ra giác ngộ tự bạo Cực Đạo Đế binh tập kích chúng ta, cho dù là thế lực có ý niệm theo đuổi ngươi, cũng sẽ từ bỏ gấp rút tiếp viện. Cho dù là Xích Dương Kiếm Đế, cũng sẽ rối rắm."

"Thật ra, Thiên Tuyết, ngươi sai một điểm rồi. Ta cũng không phải cảm thấy những thế lực này sẽ gấp rút tiếp viện chúng ta, mới bình tĩnh như thế."

Cố Dương nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, sắc mặt tự nhiên, vô cùng tự tin, chậm rãi mở miệng nói lời này, khiến Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra ánh mắt kinh ngạc và khó hiểu.

"Đối với ta mà nói, bọn họ có gấp rút tới cứu viện chúng ta hay không, ta cũng không để ý, bởi vì chính ta liền có năng lực có thể đánh lui bọn họ."

"Lần này, ngược lại cũng là một cơ hội, có thể để cho ta biết, thế lực nào, có thể làm ra giác ngộ triệt để đi theo ta."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, tiếp tục mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, Mộ Dung Thiên Tuyết liền rơi vào trầm mặc.

Nếu người bình thường nói bản thân có thể có thực lực đánh lui hai thế lực đứng đầu, nàng tuyệt đối sẽ không tin.

Một tên Hoàng cảnh lại dám nói ra những lời như thế, quá mức cuồng ngạo.

Nhưng nếu Cố Dương nói ra lời này, vậy còn có thể tin tưởng nhất định.

Dù sao, chuyện Cố Dương làm ra, có chuyện nào không phải kinh thế hãi tục?

"Vậy ta sẽ cố gắng chờ đợi."

Trầm mặc thật lâu, cuối cùng Mộ Dung Thiên Tuyết cũng chỉ có thể lựa chọn tin tưởng Cố Dương.

Nhưng trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết cũng lộ ra vẻ kiên quyết, cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

Đó chính là, một khi không cách nào ngăn cản hai thế lực lớn công kích, đến tình huống ác liệt nhất, nàng mặc dù không muốn, nhưng vẫn sẽ lựa chọn buông tha cơ nghiệp Đạo Thiên Tiên Cung do phụ thân sáng lập, mang theo Cố Dương cùng nhau rời khỏi nơi này.

Thậm chí nếu không có cách nào mang theo Cố Dương cùng trốn đi, nàng sẽ lựa chọn lưu lại đoạn hậu, để Cố Dương chạy trốn.

"Để an toàn, ta sẽ để trưởng lão dẫn các đệ tử lặng lẽ dời đi."

Mộ Dung Thiên Tuyết ngẩng đầu, nhìn Cố Dương, mở miệng nói.

"Đó là đương nhiên."

Cố Dương cười cười, tỏ vẻ hiểu được.

Dù sao, đại chiến quy mô loại này, những đệ tử kia căn bản không giúp đỡ được gì, ngược lại sẽ khiến cho bọn họ phân tâm.

Nếu bọn họ thắng còn tốt, nhưng nếu thất bại, đệ tử của Đạo Thiên Tiên Cung chắc chắn đều phải chết.

Mặc dù nói, Cố Dương cũng không cảm thấy mình sẽ thua được.

Tiếp đó Cố Dương lấy Thiên Tuyết Kiếm và nội giáp ra đưa cho Mộ Dung Thiên Tuyết, cười khẽ nói: "Sau khi trở về ta liền

trực tiếp đi bế quan, quên trả lại chúng cho ngươi."

Đối với chuyện này, ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lập loè, nhìn thanh kiếm phối hợp cùng nội giáp trước mắt, nàng vươn bàn tay ngọc nhỏ dài đón lấy, cảm thụ được độ ấm trên đó, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn của nàng hơi đỏ lên, không biết suy nghĩ cái gì.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không mở miệng đùa giỡn Mộ Dung Thiên Tuyết, mà là khẽ cười một tiếng, trực tiếp biến mất không thấy đâu nữa.

Trước khi địch nhân đột kích, Cố Dương cảm thấy cần phải tăng trạng thái của mình lên đến mức mạnh nhất.

Ví dụ như sửa chữa chân ý thiên đạo, cũng là thời điểm thích hợp.

"Thay đổi rất nhiều chân ý Thiên Đạo, thời gian là, 10 tỷ năm..."

Trong bí địa, Cố Dương thi triển Thời Không Trận Pháp, ánh mắt lộ ra tinh mang, trực tiếp sửa đổi cảm ngộ chân ý Thiên Đạo của mình.

Trong chốc lát, từng cỗ từng cỗ trí nhớ lĩnh ngộ xông lên đầu.

Đối với điều này, Cố Dương giống như bọt biển, tham lam hấp thu, tiêu hóa.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở mắt, từng luồng từng luồng Thiên Đạo chân ý cường đại quanh quẩn quanh thân hắn, làm cho hắn nhuộm thành cực kỳ thần thánh.

Cuối cùng, Cố Dương thở ra một hơi, lộ ra nụ cười.

Lần này sửa đổi, thu hoạch của hắn không thể nghi ngờ là cực

lớn.

Chân ý Hỗn Độn Thiên Đạo đã đạt tới bốn phần mười, cũng chỉ là cảnh giới tiểu thành.

Mà chân ý Thiên Đạo Vận Mệnh, Yên Diệt, Thời Không trực tiếp đạt đến bảy thành, cũng chính là cảnh giới đại thành.

Về phần hơn một ngàn chủng loại khác, cũng đều là bảo đảm đạt đến sáu thành, thậm chí bảy thành cũng không phải số ít.

Có thể nói, nếu Cố Dương đem thiên đạo chân ý của mình bộc lộ ra toàn bộ, tuyệt đối có thể đem cả Đại Đế cũng dọa đến ngây người.

"Tiếp theo, đó là sửa chữa Thiên Tuyệt kiếm."

Sau đó Cố Dương lại lấy Thiên Tuyệt Kiếm cùng với rất nhiều tài liệu quý giá.

Sau đó, Cố Dương lại lộ ra pháp tắc mình lĩnh ngộ được.

"Thay đổi Thiên Tuyệt kiếm, thời gian là, 10 tỷ năm sau."

Lập tức, Cố Dương ở đáy lòng yên lặng nói.

Theo lời này của Cố Dương, Thiên Tuyệt Kiếm rung động kịch liệt.

Trong lúc sửa đổi trước đó.

Do hạn chế kim loại trân quý cùng với trình độ lĩnh ngộ pháp tắc của hắn không đủ, nên Thiên Tuyệt Kiếm vẻn vẹn chỉ tăng lên tới chuẩn Chí Tôn khí!

Lần này, Cố Dương ở trong đại lục Tiên Cổ thu được rất nhiều chỗ tốt, mà bản thân ngay cả chân ý Thiên Đạo cũng lĩnh ngộ được, thời gian tu sửa cũng tăng lên đến 10 tỷ năm.

Cố Dương rất muốn biết, lần sửa đổi này, rốt cuộc có thể làm cho Thiên Tuyệt Kiếm tăng lên phẩm giai thế nào.

Chuẩn Đế khí, hẳn là ổn.

Cũng không biết, có thể đạt tới cấp độ Cực Đạo Đế binh hay không.

Nghe đồn cực đạo đế binh trong truyền thuyết kia, chỉ có Đại Đế mới có thể chế tạo, mặc dù là Đại Đế vẫn lạc, cũng có thể trở thành tồn tại nội tình của Trấn Ngọc Đế Cung, khiến hạng người đạo chích không dám vọng động.

Bởi vậy, đặc thù của Cực Đạo Đế binh là không thể nghi ngờ.

Cực Đạo Đế binh là do Đại Đế dùng tài liệu trân quý, cộng thêm tu vi Đại Đế và chân ý Thiên Đạo dựng dục mà thành.

Hiện tại, Thiên Tuyệt Kiếm của hắn là kiếm phôi Tiên Thiên, tài liệu cũng gom góp đủ, hắn cũng có Thiên Đạo chân ý.

Có lẽ, còn thật sự có khả năng nhất định ở dưới sông dài 10 tỷ năm, đúc thành Cực Đạo Đế Binh đấy!

Nghĩ đến đây, trong mắt Cố Dương lấp lóe quang mang, chờ mong tới cực điểm.

Mà khi Cố Dương suy nghĩ lung tung.

Khí tức càng huyền diệu kỳ lạ không ngờ lại phát ra từ trên thân Thiên Tuyệt Kiếm.

Rất nhanh.

Phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm, bắt đầu từng bước tăng lên!

Chuẩn Chí Tôn khí, hạ phẩm Chí Tôn khí, trung phẩm Chí Tôn khí, thượng phẩm Chí Tôn khí, cực phẩm Chí Tôn khí...

Tốc độ tăng phẩm cấp của Thiên Tuyệt Kiếm cũng không tính là nhanh.

Điều này cũng bình thường.

Dù sao trời sinh kiếm phôi càng về sau, tăng lên chính là càng hao phí thời gian.

Mà trong ánh mắt vô cùng chờ mong của Cố Dương.

Trên Thiên Tuyệt Kiếm lại lần nữa nở rộ hào quang vô cùng chói mắt.

Sau đó, Thiên Tuyệt Kiếm, thuận lợi trưởng thành Chuẩn Đế khí, toát ra khí tức cực kỳ cường hãn.

Mà cho dù trưởng thành làm Chuẩn Đế khí, Thiên Tuyệt Kiếm vẫn không ngừng tiến hóa.

Mãi đến cuối cùng, Thiên Tuyệt Kiếm phát triển đến trình độ còn cường đại hơn cả Thiên Tuyết Kiếm của Mộ Dung Thiên Tuyết.

Chỉ có điều, vượt qua tầng thứ này không bao lâu, Thiên Tuyệt Kiếm liền kẹt lại, dường gặp phải bình cảnh.

Phát giác được điểm này, tâm tình cùng tinh thần Cố Dương lập tức cũng biến thành hồi hộp.

"Có cơ hội lại đột phá không?"

Cố Dương không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Thời gian khủng bố 10 tỷ năm duy trì...

Tăng lên đến cực hạn Chuẩn Đế khí, cũng sẽ không khiến Cố Dương có bao nhiêu ngoài ý muốn.

Hắn quan tâm hơn là...

Thiên Tuyệt Kiếm có thể tiếp tục đột phá!

Trở thành Cực Đạo Đế binh!

Nếu như có thể thành công...

Vậy chiêu bài cuối cùng của hắn chính là càng thêm đầy đủ!

Vào lúc đó, cho dù hắn không thể phát huy hết toàn bộ uy năng của Cực Đạo Đế binh, cũng là tồn tại có thể chiến thắng Mộ Dung Thiên Tuyết chính là cực hạn Chuẩn Đế.

Cực Đạo Đế binh vốn kinh khủng như vậy.

Mà trong ánh mắt vô cùng chờ đợi của Cố Dương.

Phía trên Thiên Tuyệt Kiếm không ngờ lại là hào quang vô cùng chói mắt.

Nhìn thấy vậy.

Con ngươi Cố Dương bỗng nhiên co rụt lại, dường như đã nhận ra Thiên Tuyệt Kiếm còn thiếu khuyết thứ gì, hắn không chút do dự bộc phát thiên đạo chân ý mình lĩnh ngộ, gộp tất cả nó vào trong Thiên Tuyệt Kiếm.

Mà theo Thiên Đạo chân ý quán thâu, hào quang của Thiên Tuyệt Kiếm càng thêm sáng tỏ.

Dường như có dấu hiệu đột phá.

Trở thành Cực Đạo Đế binh trong truyền thuyết!

Nghĩ đến đây, ngực Cố Dương kích động không ngừng phập phồng.

Mặc dù chân ý Thiên Đạo tiêu hao kịch liệt khiến hắn hơi mệt mỏi, nhưng hắn vẫn rất hưng phấn.

Nhưng đúng lúc này, sự tăng cường của Thiên Tuyệt Kiếm bỗng dừng lại.

Cũng chính vào lúc này, khí tức quen thuộc kia bất ngờ từ trên bầu trời truyền tới!

Phát giác được cỗ khí tức tràn ngập uy nghiêm này.

Lông mày Cố Dương lập tức nhịn không được hơi nhíu lại!

"Thiên kiếp đến rồi!"

"Xem ra đã đột phá thành công!"

Cố Dương mừng rỡ vô cùng.

Ngay sau đó, Thiên Tuyệt Kiếm cũng phát ra một tiếng rung động mãnh liệt.

Chợt trực tiếp xuyên việt thời không, trong nháy mắt xuất hiện ở trên bầu trời...

Thấy vậy, Cố Dương cũng nhìn lên bầu trời, lộ ra vẻ tươi cười.

"Muốn trở thành Cực Đạo Đế Binh, đương nhiên phải qua thiên kiếp rèn luyện mới được. Chỉ cần chịu được, Thiên Tuyệt Kiếm sẽ là Đế binh Cực Đạo chân chính."

Cố Dương đánh giá thiên kiếp, trong lòng hắn đã có tính toán.

Mà cùng lúc đó.

Dị tượng do thiên kiếp hình thành không chỉ xuất hiện trong cái bí địa này mà toàn bộ các cường giả trên bầu trời sao bao la bát ngát đều cảm ứng được gợn sóng thiên kiếp kinh khủng này, từng

khuôn mặt dại ra, lộ vẻ kinh hãi hiếm khi gặp.

Lập tức, từng đợt kinh hô từ các nơi trong Kiếm Vực vang lên.

"Đó là cái gì?"

"Dường như là thiên kiếp?"

"Kỳ quái, thiên kiếp này, dường như có chút kỳ quái!"

"Hízz...Thiên kiếp đã lan tràn toàn bộ Kiếm Vực, ta có thể liên tưởng đến, chỉ có hai điều. Một là lúc chứng đạo Đại Đế, Đế kiếp sẽ xuất hiện. Một là lúc Đại Đế rèn luyện Cực Đạo Đế Binh, tạo ra binh khí cấp Đế."

"Đúng là như thế. Có điều bình thường mà nói, uy thế của Đế binh chi kiếp sẽ nhỏ hơn rất nhiều so với Đại Đế, mà thiên kiếp lần này, đã đủ để sánh với thiên kiếp của rất nhiều Đại Đế chứng đạo rồi."

"Chờ một chút, Xích Dương Kiếm Đế hiện giờ vẫn đang ở vị trí cũ, lại không có Đại Đế sinh ra, sao lại xuất hiện binh khí cấp Cực Đạo Đế Binh mới!?"

"Có thể là Cực Đạo Đế binh trời sinh được nuôi dưỡng. Cực Đạo Đế binh loại này tuy rằng thưa thớt tới cực điểm, nhưng cũng không phải là chưa từng có"

"Chà, là binh khí cấp Đế Cực Đạo do trời sinh nuôi dưỡng!? Binh khí cấp Đế cỡ này, cho dù là Đại Đế cũng phải điên cuồng, tiềm lực cao đến mức khó mà tưởng tượng nổi."

"Nếu một thế lực nào đó đạt được Cực Đạo Đế binh này, chỉ sợ sẽ trực tiếp bay lên nha."

Vô số cường giả kinh hãi, chấn động, tham lam bàn luận.

Giờ phút này, mặc dù trong Xích Dương Đế Cung, Xích Dương

Kiếm Đế cảm thụ được binh kiếp cấp Đế kinh khủng này, cũng lộ ra vẻ mặt trịnh trọng.

Đế Binh kiếp bất thình lình này quá mức quỷ dị, hơn nữa quy mô rất khủng bố, so với lúc hắn rèn luyện Đế binh mạnh hơn không chỉ gấp mười lần.

Khó có thể tưởng tượng, sẽ là loại Cực Đạo Đế binh nào sắp xuất thế.

Nghĩ tới đây, Xích Dương Kiếm Đế thả thần niệm ra, muốn xem xét cụ thể vị trí của Cực Đạo Đế binh.

Đáng tiếc, bị thiên đạo ngăn cách, hoặc là ở một loại địa vực đặc thù nào đó độ kiếp, cho dù là hắn, cũng không cách nào cảm ứng được.

Đối với việc này, Xích Dương Kiếm Đế chỉ có thể lẳng lặng nhìn, cau mày, lâm vào trầm tư.

Không chỉ có Xích Dương Kiếm Đế kinh động, hắn ta muốn điều tra vị trí cụ thể của Cực Đạo Đế Binh, các thế lực như Hắc Uyên Ma Giáo, Tử Phủ Đế Cung, cũng giống như thế.

Đáng tiếc, ngay cả Xích Dương Kiếm Đế cũng không thể tìm ra vị trí cụ thể, càng đừng nói bọn họ.

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn lên trời, cảm nhận được kiếp khí kinh khủng kia, cau mày.

Ở thời điểm mấu chốt này, xuất hiện loại Đế binh kiếp này, làm cho nàng cảm thấy có chút vi diệu, đồng thời, nàng lại tự dưng cảm thấy, Đế binh kiếp khủng bố này có quan hệ cùng Cố Dương.

"Gần đây hình như ta có chút hứng thú với tên này, gặp chuyện gì cũng cho rằng có liên quan đến Cố Dương."

Mộ Dung Thiên Tuyết lại cười khổ một tiếng, khẽ lắc đầu.

Cố Dương dù yêu nghiệt, cũng chỉ là một Hoàng Cảnh, làm sao có thể dính líu quan hệ cùng Cực Đạo Đế binh.

Hoàn toàn là nàng suy nghĩ nhiều.

Chẳng biết lúc nào, Cố Dương trong lòng nàng, đều có loại cảm giác không gì làm không được.

Kế tiếp, Mộ Dung Thiên Tuyết ném tạp niệm ra khỏi đầu, không tiếp tục suy nghĩ nhiều nữa mà quan sát thiên kiếp.

Dưới sự quan sát của vô số cường giả, kiếp khí khủng bố lại càng khủng bố.

Chỉ là bọn họ hoàn toàn không biết vị trí độ kiếp cụ thể.

Chỉ có Cố Dương, mới có thể tận mắt thấy hết thảy.

Thiên kiếp kinh khủng điên cuồng đánh lên trên Thiên Tuyệt Kiếm, khiến ánh sáng trên thân Thiên Tuyệt Kiếm càng thêm lấp lánh.

Chẳng qua, bởi vì uy lực thiên kiếp khủng bố kia, thời không xung quanh Thiên Tuyệt Kiếm cũng nhao nhao bị nghiền nát, hiển lộ ra hư không chi cảnh đen kịt.

"Đây là binh kiếp Đế binh sao, thật là khủng khiếp."

Cố Dương ánh mắt lập loè, thì thào tự nói.

Uy lực của thiên kiếp này, cho dù là hắn hiện tại, cũng tuyệt không có khả năng ngăn cản.

Bởi vì, lực phá hoại của nó đã vượt xa mức độ Chuẩn Đế.

Nếu hắn dùng toàn bộ thực lực, tự tin có thể đánh bại đại đa

số Chuẩn Đế.

Nhưng trước thiên kiếp cấp độ Chuẩn Đế này vẫn có chút nhỏ bé.

Không có cách nào, tu vi của hắn xem như là kéo chân sau, một mực theo không kịp.

Phải nói, hắn lâm vào một vòng tròn quái dị.

Mỗi khi tu vi của hắn tăng lên, sẽ sửa chữa, sau đó lực lượng phương diện khác sẽ điên cuồng tăng vọt, khiến tu vi vĩnh viễn không đuổi kịp.

Nghĩ tới đây, trong lòng Cố Dương kỳ quái.

Mà thời điểm Cố Dương suy tư, Đế binh kiếp cũng càng thêm mãnh liệt.

Chẳng qua, Thiên Tuyệt Kiếm cũng không khiến Cố Dương thất vọng, nhẹ nhõm vượt qua thiên kiếp, thành công bắt đầu tiến hành lột xác.

Cố Dương lĩnh ngộ thiên đạo chân ý, cũng đều là khắc sâu trong đó, càng thêm xâm nhập.

Chờ đến lúc Thiên Tuyệt Kiếm hoàn toàn lột xác hoàn thành, tuyệt đối sẽ cường đại đến khó có thể tưởng tượng, rung động toàn bộ Kiếm Vực.

"Lấy tu vi Hoàng cảnh, có được một cực đạo Đế binh, ta chỉ sợ cũng là độc nhất rồi."

Cố Dương nhìn Thiên Tuyệt Kiếm đang lột xác, nhịn không được khẽ cười một tiếng.

"Tuy nhiên, muốn hoàn toàn lột xác, đoán chừng còn cần một chút thời gian, ta nên về Đạo Thiên Tiên Cung, đại chiến, đã lửa

sém lông mày rồi."

Sau đó, Cố Dương cũng không có ý định dừng lại lâu ở chỗ này, thân hình lóe lên, lực lượng thời không rung chuyển, thân ảnh của hắn trong chớp mắt biến mất tại nơi này.

Cùng lúc đó, bởi vì Đế binh kiếp tiêu tán, rất nhiều cường giả cũng nhịn không được mà hành động, muốn tìm kiếm Cực Đạo Đế binh.

"Ha ha, thật sự là trời giúp chúng ta. Bây giờ, rất nhiều thế lực của kiếm vực đều bị Cực Đạo Đế binh này hấp dẫn sự chú ý. Đến lúc đó, chúng ta tấn công Đạo Thiên Tiên Cung, sẽ không làm người ta chú ý như vậy."

Cung chủ Thực Nguyên Chuẩn Đế và Tử Phủ Đế Cung đều cười lạnh.

Sau đó, bọn họ kết động pháp ấn, trực tiếp động thủ.

Theo hành động của bọn hắn, từng đạo khí tức kinh khủng giáng lâm ở địa vực cách Đạo Thiên Tiên Cung hàng ngàn tỉ dặm, từng đạo trận pháp kinh khủng bắt đầu hiển hiện, bao phủ toàn bộ khu vực này.

Chỉ cần trận pháp không bị phá, như vậy, một con muỗi cũng đừng nghĩ bay ra ngoài.

Đương nhiên, nếu là vận dụng Cực Đạo Đế Binh, vậy khẳng định không thể che lấp động tĩnh trong đó.

Đây cũng là nguyên nhân khiến bọn hắn hao phí không ít thời gian, không lập tức tấn công Đạo Thiên Tiên Cung.

Dù sao, hoặc là không làm, hoặc là phải làm đến cùng.

Chắc chắn bọn họ sẽ không cho Đạo Thiên Tiên Cung một cơ

hội phản kháng nào.

"Mộ Dung Thiên Tuyết, chúng ta không có ý định triệt để tử chiến với ngươi. Nếu ngươi đồng ý giao Cố Dương ra, chúng ta sẽ cứ thế mà rút lui."

Sau đó, cung chủ của Tử Phủ đế cung lộ ra khí tức tuyệt cường Chuẩn Đế thất trọng, nhìn về phía sơn môn Đạo Thiên Tiên Cung, mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, ánh mắt cường giả Hắc Uyên ma giáo đều lạnh lẽo, nhưng không nói thêm gì.

Hiển nhiên Tử Phủ Đế Cung không muốn khai chiến triệt để với Đạo Thiên Tiên Cung, bọn hắn vẫn còn băn khoăn trong lòng, sợ Đạo Thiên Tiên Cung tự bạo cực Đạo Đế binh.

Đương nhiên, đây cũng là điều bọn hắn lo lắng nhất.

Có điều bọn hắn cho rằng có hai kiện Đế binh Cực Đạo trấn áp, kể cả Đạo Thiên Tiên Cung tự bạo Cực Đạo Đế binh, bọn hắn cũng có thể ngăn cản.

Chỉ là, Tử Phủ Đế Cung cũng không muốn mạo hiểm.

Nếu làm như vậy, có thể trực tiếp trừ đi Cố Dương, cũng coi như là một chuyện may mắn.

Về phần Đạo Thiên Tiên Cung, từ từ xâm chiếm cũng được.

Nhưng mà, cường giả Thực Nguyên Chuẩn Đế và Hắc Uyên ma giáo đều biết tính cách của Mộ Dung Thiên Tuyết, nàng tuyệt đối sẽ không giao ra Cố Dương.

Giờ phút này, rất nhiều cường giả Tử Phủ đế cung triển lộ khí tức mạnh mẽ cùng với tuyên ngôn như thế, rất nhiều tu sĩ trong phạm vi trận pháp bao phủ đều lộ vẻ kinh hãi, ánh mắt hoảng sợ.

Cho dù là cường giả Thần Cảnh thì sắc mặt cũng trắng bệch, da đầu tê dại, biết đại nạn đã giáng xuống đầu rồi.

Chương 915 - Lực Chi Pháp Tắc đại viên mãn

Dù sao, đừng nói là có nhiều Chí Tôn và Chuẩn Đế đồng thời xuất động như vậy, mặc dù chỉ là chiến đấu của hai Chí Tôn, mà dư âm tạo thành cũng đủ tuỳ tiện nghiền chết bọn họ.

Bởi vậy, bọn họ rất rõ ràng, mặc kệ là bên nào đứng đến cuối cùng, những con tôm nhỏ như bọn họ chỉ sợ cũng khó giữ được tính mạng.

Đương nhiên, theo như tình hình trước mắt, Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung cùng nhau dốc toàn bộ lực lượng ra, Đạo Thiên Tiên Cung muốn ngăn cản chỉ sợ là chuyện không thể nào.

"Đám khốn kiếp này, thật đúng là đã tới."

Trong Đạo Thiên Tiên Cung, sắc mặt Thập Đại Chí Tôn cũng vô cùng khó coi.

Mặc dù trước đó Mộ Dung Thiên Tuyết đã thông báo cho bọn hắn, còn lặng lẽ đưa tất cả trưởng lão và đệ tử Thần Cảnh trở xuống đi, nhưng bọn hắn vẫn ôm tâm lý may mắn, hi vọng tất cả những chuyện này sẽ không phát sinh.

Hiển nhiên, hi vọng của bọn họ đã thất bại.

"Nói những thứ này cũng chẳng có ý nghĩa gì cả, chỉ có tử chiến. Càng không cần nói, chúng ta cũng không phải không có đủ sức chiến đấu đỉnh cao."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn bọn họ, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, mười đại Chí Tôn của Đạo Thiên Tiên Cung cũng liếc nhìn nhau một cái, tâm tình có chút phức tạp nhìn về phía rất nhiều cường giả đến từ đại lục Tiên Cổ phía trước.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới, Cố Dương lại thu phục được tiên cổ di tộc, quả thực là phải làm bọn họ ngoác mồm kinh ngạc.

Khi Mộ Dung Thiên Tuyết nói cho bọn hắn nghe, bọn hắn thật sự cho rằng mình đã nghe nhầm.

Mãi đến khi cường giả của Tiên cổ di tộc dốc toàn bộ lực lượng đi tới Đạo Thiên Tiên Cung của bọn họ thì bọn họ mới hoàn toàn tin tưởng.

Tốc độ trưởng thành, cùng sự tình Cố Dương làm ra, thật là vượt quá tưởng tượng.

"Muốn để ta giao Cố Dương ra, các ngươi cũng xứng sao."

Lập tức, sắc mặt Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh lùng, bước ra một bước, xuất hiện trên bầu trời Đạo Thiên Tiên Cung, cười lạnh nói.

Lời nói của Mộ Dung Thiên Tuyết vừa dứt, băng tuyết trong thiên địa cũng bắt đầu rơi xuống, băng tuyết pháp tắc vô cùng cường đại cũng bắt đầu hiện ra.

Nghe thấy câu trả lời của Mộ Dung Thiên Tuyết, sắc mặt của cung chủ Tử Phủ Đế Cung lập tức lạnh xuống.

Có điều, hắn còn chưa kịp nói thêm gì, đã xảy ra một chuyện khiến bọn họ khiếp sợ. Sau lưng Mộ Dung Thiên Tuyết, từng bóng người xuất hiện.

Tu vi của bọn họ, ít nhất đều là Thần Cảnh.

Trong đó, có tới hơn trăm Chí Tôn cùng với mười mấy vị Chuẩn Đế, bọn họ tản ra khí tức mạnh mẽ tuyệt luân.

Theo sự xuất hiện của bọn họ, thiên địa cũng chấn động, từng đạo pháp tắc bắt đầu hiển hiện, khiến không gian nổi lên đại lượng gợn sóng.

"Vì sao Đạo Thiên Tiên Cung lại có nhiều Chí Tôn và Chuẩn Đế như vậy!?"

"Không đúng, bọn họ là di tộc Tiên cổ đó!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế và cung chủ Tử Phủ Đế Cung đều giật mình, nhưng bọn họ cũng là lão quái vật có kiến thức, tất cả đều nhìn ra thân phận của những cường giả này, từng người đều lộ ra ánh mắt kinh dị, nhíu mày.

"Di tộc Tiên cổ, việc này có liên quan gì tới các ngươi, vì sao lại tới đây tham gia trò vui!?"

Sắc mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế âm trầm, phẫn nộ quát.

"Các vị đạo hữu, lần này chúng ta đến đây chỉ vì Cố Dương, hi vọng các ngươi không nên can thiệp."

Cung chủ Tử Phủ Đế Cung cũng nhíu mày, trầm giọng nói.

"Ha ha, chúng ta đều là tôi tớ của Cố Dương đại nhân, các ngươi muốn gây bất lợi cho chủ nhân nhà ta, chúng ta tự nhiên dốc toàn bộ lực lượng tiêu diệt các ngươi."

Sắc mặt Tiên Thương lạnh lùng, trầm giọng nói ra.

"Cái gì!?"

Lời này vừa nói ra, rất nhiều cường giả như Thực Nguyên Chuẩn Đế đều lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Di tộc Tiên cổ lại trở thành tôi tớ của Cố Dương?

Dù gì cũng là di tộc Tiên cổ, ngoại trừ không có Cực Đạo Đế

binh ra thì thế lực của bọn họ tuyệt đối có thể sánh ngang với thế lực hàng đầu ở Trung Thiên vực.

Thế lực bực này, lại lựa chọn thần phục Cố Dương, quả thực là không thể tưởng tượng.

Cố Dương đến cùng đã dùng thủ đoạn cỡ nào, lại có thể thu phục được Tiên cổ di tộc!?

Trong lúc nhất thời, mặc kệ là cường giả của Hắc Uyên Ma giáo, hay là cường giả của Tử phủ Đế cung, tất cả đều trong lòng có bất an.

"Chẳng lẽ các ngươi không có tôn nghiêm của một cường giả sao? Lại thần phục một tiểu bối, tự xưng là đầy tớ!"

Sắc mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế âm lãnh, trào phúng nói.

"Chuyện của chúng ta, không cần các ngươi bình xét. Hôm nay, nếu các ngươi ra tay với Đạo Thiên Tiên Cung, vậy thì làm tốt việc chuẩn bị lưu lại nơi này."

Sắc mặt Tiên Thương lạnh lùng, lạnh nhạt lên tiếng.

"Được, được lắm! Ta ngược lại muốn xem xem các ngươi định làm thế nào để lưu chúng ta lại nơi này."

Trên mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế lộ ra sát ý, vẻ mặt dữ tợn, trầm giọng nói.

"Lên, giết toàn bộ bọn chúng!"

Lập tức, Thực Nguyên Chuẩn Đế ra lệnh một tiếng, chính là chuẩn bị để cho rất nhiều cường giả ra tay, đánh gục toàn bộ cường giả của Đạo Thiên Tiên Cung và Tiên Cổ di tộc.

Mà ngay khi Hắc Uyên Ma giáo và cường giả Tử Phủ Đế Cung chuẩn bị ra tay, một đạo khí tức đột ngột xuất hiện, theo ba động

thời không xuất hiện bên cạnh Mộ Dung Thiên Tuyết.

Điều này, cũng làm cho rất nhiều cường giả ở đây dừng động tác lại, nhìn sang.

Ở bên kia, Cố Dương mặc hắc bào đứng ở thiên khung, hiển lộ hết bất phàm.

"Ta không tới chậm chứ."

Cố Dương liếc mắt nhìn đám cường giả của Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung, nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết ở bên cạnh, khẽ cười nói.

"Ta ngược lại hi vọng ngươi đừng quay về."

Mộ Dung Thiên Tuyết than nhẹ một tiếng.

Vì giết Cố Dương, Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung quả thực là dốc toàn bộ lực lượng.

Hai mươi Chuẩn Đế, một trăm năm mươi vị Chí Tôn.

Có thể nói, sức chiến đấu cao cấp nhiều hơn bên phía bọn họ không ít.

Chớ nói chi, bên kia còn có hai đại Đế Binh Cực Đạo.

Nếu như át chủ bài của Cố Dương không đủ cường đại, lúc này đây, bọn hắn đều phải chết ở chỗ này!

"Sao ta có thể vứt bỏ ngươi rời khỏi đây được."

"Càng đừng nói, đây vốn là chuyện ta gây ra, tất nhiên phải do ta xử lý mới được."

Cố Dương đặt tay lên tóc trắng của Mộ Dung Thiên Tuyết, khẽ vuốt một cái, ấm giọng nói.

"Đừng sờ đầu ta, không biết lớn nhỏ."

Mộ Dung Thiên Tuyết vỗ tay Cố Dương, có chút giận dỗi nói.

"Ha ha ha, Cố Dương, lúc trước ta còn lo lắng ngươi chạy trốn. Hiện tại ngươi xuất hiện ở đây, ta lại thấy an tâm."

Mà Thực Nguyên Chuẩn Đế bên kia, nhìn Cố Dương xuất hiện, lại lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Dù sao, mục đích lớn nhất của chuyến đi này, chính là đánh gục Cố Dương.

Khi hắn nhìn thấy di tộc Tiên cổ xuất hiện thì trong lòng chợt rùng mình.

Dù sao, di tộc Tiên cổ đột ngột xuất hiện ở đây, đại biểu là nhìn Đạo Thiên Tiên Cung đã sớm biết mưu đồ của bọn họ.

Điều này có nghĩa bọn họ không cách nào đánh gục Cố Dương.

Một khi không có biện pháp đánh gục được Cố Dương, cho dù bọn hắn có phá hủy Đạo Thiên Tiên Cung và di tộc Tiên cổ, cũng không có chút tác dụng nào.

Dù sao, Cố Dương không chết, nếu chờ hắn thành Đế, đó chính là ác mộng của bọn hắn.

"Hạng đạo chích như các ngươi, cũng xứng để Cố Dương ta trốn đi?"

Cố Dương sắc mặt lạnh lùng, dùng ánh mắt khinh miệt nhìn đám cường giả Thực Nguyên Chuẩn Đế, lạnh nhạt lên tiếng.

"Tốt, rất tốt!"

Nghe thấy lời Cố Dương nói, sắc mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế âm trầm đến cực điểm.

Hắn ta là Chuẩn Đế, đã khi nào lại bị một tên tiểu bối giễu cợt như thế.

"Cùng tiến lên, đánh gục Cố Dương, giết chết toàn bộ đám người Đạo Thiên Tiên Cung cùng Tiên Cổ di tộc."

Ngay sau đó, Thực Nguyên Chuẩn Đế gầm lên một tiếng, lần nữa ra tay.

Trong chốc lát, rất nhiều cường giả toàn bộ đều bắt đầu hành động, pháp tắc cùng Chí Tôn pháp tắc khủng bố, thậm chí Đế pháp bạo phát ra, ép về phía bên này.

Đối với việc này, đám người Mộ Dung Thiên Tuyết và Tiên Thương cũng mang vẻ mặt ngưng trọng nghênh đón.

Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung là thế lực đứng đầu, nội tình không thể khinh thường.

Tất cả đều có một lão bất tử tuổi thọ sắp hết.

Loại lão bất tử này thực lực cũng đạt đến Chuẩn Đế cực hạn.

Mặc dù nói, bởi vì nguyên nhân khí huyết cạn kiệt, bọn họ không phải đối thủ của Mộ Dung Thiên Tuyết và Tiên Thương, nhưng muốn ngăn chặn nàng thì không thành vấn đề.

Sau đó, Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung lấy chiến lực cao nhất đối phó Cố Dương bên này.

Bởi vậy, dưới tình huống bình thường, nhất định là Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung chiếm ưu thế.

Mà điều này, còn là song phương đều chưa hề sử dụng Cực Đạo Đế binh.

"Ha ha, ngươi chính là Cố Dương à, xác thực có chút bất phàm, nhưng đối với cường giả tiền bối chúng ta mà nói, vẫn là yếu rất

nhiều, cho nên, chết đi cho ta."

Lúc này, một thanh âm âm lãnh vang lên, pháp tắc ba động kinh khủng bộc phát, đè xuống hướng Cố Dương.

Chỉ thấy một Thiên Tôn của Hắc Uyên ma giáo lao về phía Cố Dương, xuất thủ chính là quyết giết, muốn giết chết Cố Dương.

Trông thấy một màn này, các cường giả Thực Nguyên Chuẩn Đế và các cường giả của Hắc Uyên ma giáo cùng với Tử Phủ Đế cung toàn bộ đều lộ ra nụ cười.

Cường giả cấp cao bên bọn họ chiếm ưu thế tuyệt đối, có thể dễ dàng phái ra cường giả đối phó Cố Dương.

Bọn họ biết chuyện xảy ra ở đại lục Tiên cổ, biết được Cố Dương lấy tu vi Hoàng cảnh, liền có chiến lực cấp Nguyên Tôn, quả thực rất yêu nghiệt.

Nhưng có được chiến lực Nguyên tôn thì có thể làm sao? Ở trước mặt Thiên Tôn yếu ớt đến đáng thương, có thể tiện tay bóp chết.

Chỉ là, khi bọn họ chờ mong Cố Dương bị bóp chết, lại không phát hiện trên mặt Mộ Dung Thiên Tuyết cùng đám cường giả Tiên Thương đều vô cùng bình tĩnh, thậm chí trong mắt bọn họ còn có vẻ trào phúng.

Tỷ như biểu cảm của Tiên Lạc Long, là vẻ cực kỳ khinh thường.

Ha ha, hắn đã cùng chủ nhân Cố Dương giao thủ qua, mới biết được, Cố Dương đến cùng biến thái cỡ nào.

Mà ngay dưới tình huống vạn chúng chú mục này, Cố Dương đã ra tay.

"Lục Đạo Luân Hồi Quyền!"

Đối mặt với một kích khủng bố của Thiên Tôn, Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt, bỗng nhiên vung quyền.

Theo một quyền này của Cố Dương vung ra, Lục Đạo Luân Hồi đều muốn chấn động, pháp tắc trong thiên địa đều bị trực tiếp đánh nổ, hóa thành điểm sáng.

Mà tại thời điểm một quyền này của Cố Dương nổ, lực lượng pháp tắc đại viên mãn cũng đồng thời nổ ra, tăng uy lực một quyền này của Cố Dương lên đến mức khó có thể tưởng tượng.

"Cái này, làm sao có thể!?"

"Lực Chi Pháp Tắc đại viên mãn!? Đây chính là lực chi pháp tắc Đại viên mãn!"

"Không thể nào, ngay cả Chuẩn Đế chúng ta đều không lĩnh ngộ pháp tắc Đại viên mãn, một Hoàng Cảnh như hắn, vậy mà lại lĩnh ngộ pháp tắc Đại viên mãn!?"

"Còn nữa, vì sao thân thể của hắn lại mạnh mẽ như thế, đã có thể dùng sức mạnh thuần túy đánh nổ cường giả Địa Tôn rồi!"

"Gia hỏa này thật sự là nhân loại sao!?"

Theo một quyền này của Cố Dương bộc phát, rất nhiều cường giả đều lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, khó có thể tiếp nhận hết thảy trước mắt, thậm chí đều có chút nói năng lộn xộn.

Giờ phút này, tam quan của bọn hắn, trực tiếp bị Cố Dương thô bạo nghiền nát!

Giờ phút này, đừng nói là những cường giả của các thế lực như Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung, ngay cả cường giả của di tộc Tiên cổ cũng mí mắt giật giật.

Khuôn mặt của Tiên Thương cũng co giật.

Có một loại pháp tắc đại viên mãn, thiên phú của Cố Dương, thật sự mỗi lần đều đánh vỡ nhận thức của bọn họ.

Đại viên mãn pháp tắc, từ lúc nào dễ lĩnh ngộ như vậy, quả thực cho người ta một loại cảm giác tự ti.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không nói gì.

Mặc dù nói, Cố Dương đã nói qua hành động của hắn tại Tiên Cổ đại lục, càng nói rõ chuyện vận mệnh pháp tắc đại viên mãn, nhưng nàng tận mắt thấy Cố Dương bạo phát, vẫn rung động vô cùng.

Chớ nói chi, Cố Dương lần này bày ra lực chi pháp tắc đại viên mãn, là loại khác.

"Có điều... rốt cuộc quyền pháp này là gì, là một loại Đế pháp ta chưa từng thấy qua."

Lập tức, Mộ Dung Thiên Tuyết lại nghĩ tới quyền pháp của Cố Dương, trong lòng thoáng giật mình.

Nếu là người khác, nàng sẽ cho rằng là đạt được một cơ duyên nào đó trong đại lục Tiên cổ và đạt được truyền thừa Đại Đế.

Nhưng, đối tượng này nếu đổi thành Cố Dương, nàng sẽ không cho là như vậy, Cố Dương căn bản không thể dùng lẽ thường để bàn luận, làm ra quá nhiều chuyện vượt qua phạm trù lý lý giải của nàng.

"Sẽ không phải, thật là hắn tự nghĩ ra Đế pháp chứ... Nếu thật sự là lấy tu vi Hoàng cảnh tự sáng tạo Đế pháp, đây quả thực là..."

Trong đầu Mộ Dung Thiên Tuyết hiện lên rất nhiều suy nghĩ, trong lúc nhất thời, cũng không biết dùng từ gì để đánh giá Cố

Dương.

Ngay khi rất nhiều cường giả bị rung động, Thiên Tôn kia cũng phát ra tiếng kêu thảm thiết, trực tiếp bị một quyền này của Cố Dương đánh nát, ngay cả thần hồn cũng hoàn toàn mất đi.

Thấy vậy, toàn trường một mảnh yên tĩnh, tất cả mọi người đều gắt gao chăm chú nhìn Cố Dương, cảm xúc khác nhau.

"Đáng chết!"

Trên mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế cũng tràn đầy kinh ngạc, sợ hãi, còn có rất nhiều tâm tình không thể tin, kiêng kỵ.

Trình độ yêu nghiệt của Cố Dương, thật sự vượt xa tưởng tượng của hắn.

Trong lòng của hắn nghĩ mà sợ, may mắn bọn họ lựa chọn tập kích Đạo Thiên Tiên Cung, nếu chờ Cố Dương trưởng thành, cho dù hắn không thành Đế, vẻn vẹn chỉ là thành tựu Chí Tôn, Cực Đạo Đế binh của bọn hắn có thể chấn nhiếp được Cố Dương hay không, đều là một vấn đề.

Cuối cùng, nét mặt của Thực Nguyên Chuẩn Đế hóa thành dữ tợn, sát ý điên cuồng lan tràn ra.

Hắn nhìn về phía cung chủ Tử Phủ đế cung, trầm giọng nói: "Chúng ta không thể lại do dự nữa, nhất định phải lấy thế lôi đình, vận dụng cực đạo đế binh, tiêu diệt Cố Dương mới được!"

"Trận chiến này không cho phép xảy ra chút ngoài ý muốn nào!"

"Đáng giận! Chỉ có thể như thế!"

Biểu cảm của cung chủ Tử Phủ Đế Cung cũng trở nên cực kỳ điên cuồng.

Trình độ yêu nghiệt của Cố Dương, vượt xa tưởng tượng của hắn.

Lúc trước hắn còn cảm thấy Cố Dương tồn tại, chẳng qua là uy hiếp nghiêm trọng đến Tiên Đồng yêu nghiệt của bọn họ.

Nhưng bây giờ xem ra, sự tồn tại Cố Dương, há có thể đơn giản như uy hiếp nghiêm trọng vậy.

Nếu Cố Dương không chết, Tiên Đồng yêu nghiệt của bọn hắn muốn chứng đạo thành Đế, tuyệt đối là chuyện người si nói mộng.

Mà nếu đã đắc tội với Cố Dương, vậy cũng chỉ có thể dốc hết sức tiêu diệt Cố Dương.

Cho dù là vận dụng Cực Đạo Đế binh cũng phải trấn giết Cố Dương.

Mặc dù dùng Cực Đạo Đế binh trấn giết một tiểu bối Hoàng Cảnh, quả thực là đã khai sáng tiền lệ, nhất định sẽ làm rất nhiều thế lực chế nhạo, bọn hắn cũng không quan tâm.

Giờ phút này, rất nhiều tu sĩ nghe thấy hai đại cường giả đối thoại, tất cả đều lộ ra vẻ mặt rung động.

Vận dụng Cực Đạo Đế binh trấn giết một tiểu bối gì đó, quả thực là chuyện cực kỳ không hợp lẽ thường.

Bên phía Mộ Dung Thiên Tuyết cũng lộ ra vẻ mặt ngưng trọng đến cực điểm.

Quả nhiên đối phương vẫn vận dụng Cực Đạo Đế binh.

Lúc này đây, nếu Cố Dương không có át chủ bài, vậy thì thật sự toi rồi.

Vào lúc đó, bọn họ cũng chỉ có thể gửi gắm hi vọng vào thế lực khác tới trợ giúp bọn họ, đặc biệt là thái độ của Xích Dương đế

cung quan trọng nhất.

Mà thời điểm mà rất nhiều cường giả đều vô cùng căng thẳng, chỉ có Cố Dương vẫn bình tĩnh như cũ, vẻ mặt không có chút biến hóa nào.

Mà ngay lúc này, Thực Nguyên Chuẩn Đế đã bấm pháp quyết, trực tiếp đánh thức Cực Đạo Đế binh của Hắc Uyên ma giáo.

Đó là một chiếc đỉnh lớn, là binh khí cấp Đế do Hắc Uyên Đại Đế lưu lại, có thể nung nấu vạn vật, cực kỳ bá đạo.

Lúc trước, Chuẩn Đế khí của Thực Nguyên Chuẩn Đế, Thực Thiên Hắc Đỉnh, chính là mô phỏng theo Cực Đạo Đế binh Hắc Uyên Đỉnh rèn đúc mà thành.

Mà trong nháy mắt khi Cực Đạo Đế Binh tỉnh lại, không chỉ đại lục vô ngần chấn động, khí tức mạnh mẽ tuyệt đối trấn áp khiến vô số tu sĩ không thở nổi.

Mặc dù là cường giả trong tinh không vô ngần, cũng từng người lộ ra thần sắc rung động, nhìn về phía bên này.

"Đây là, khí tức của Cực Đạo đế binh, nói đúng ra, là Hắc Uyên đỉnh! Không ngờ, thời gian đã trôi qua nhiều năm, không ngờ lại có thế lực thức tỉnh lại Cực Đạo Đế Bình, không biết bên đại lục Vô Ngần, xảy ra chuyện gì mà lại khiến thế lực lớn như Hắc Uyên ma giáo còn chưa rơi rụng thức tỉnh Cực Đạo Đế binh."

So với sự chấn động và khó hiểu của rất nhiều tu sĩ trong tinh không vô ngần, các thế lực cùng cường giả ở đại lục vô hạn càng thêm kinh dị.

Bởi vì, bọn họ có thể cảm nhận được rõ ràng khí tức của Cực Đạo Đế binh.

Khí tức của Cực Đạo Đế binh này, bọn họ tất nhiên cũng coi

như là quen thuộc, dù sao các thế lực lớn đều có ghi chép về các đại Cực Đạo Đế Binh.

Chỉ là, khiến bọn họ khiếp sợ chính là, uy năng Cực Đạo Đế binh này thể hiện ra, hiển nhiên đã là tình huống thức tỉnh toàn diện.

Hơn nữa, Cực Đạo Đế Binh đã giáng lâm ở nội vực.

Cao tầng các thế lực, toàn bộ đều không phải kẻ ngốc, tự nhiên trong thời gian ngắn nghĩ tới một tình huống nào đó, ánh mắt tất cả đều lập loè, tâm tư khác nhau.

Lúc này, rất nhiều cường giả đều thả thần niệm ra, đi về phía nội vực.

Đại lục vô ngần mặc dù rất lớn, nhưng đối với Chuẩn Đế mà nói, cũng không lớn lắm.

Thần niệm của bọn hắn, có thể dễ dàng buông xuống nội vực, xem xét tình huống bên kia.

"Ha ha, thật không ngờ, Hắc Uyên Ma giáo quả quyết như vậy, lại trực tiếp tấn công Đạo Thiên Tiên Cung."

"Ha ha, nếu bọn họ không tấn công, chỉ có thể chờ chết. Dù sao, loại yêu nghiệt Cố Dương này nếu lớn lên, bọn hắn há có quả ngon để ăn!"

"Đợi một chút, đó là cường giả của Tử Phủ Đế Cung!? Thật không ngờ, Tử Phủ Đế Cung lại liên hợp với Hắc Uyên Ma Giáo. Tuy nhiên, có lẽ đây cũng là chuyện rất bình thường. Sự tồn tại của Cố Dương cũng ảnh hưởng đến con đường Đại Đế của Tiên Đồng yêu nghiệt nhà hắn."

"Nhưng mà, di tộc Tiên cổ này lại xảy ra chuyện gì? Tại sao lại lặng lẽ xuất hiện ở trong nội vực, còn đang trợ giúp Đạo Thiên

Tiên Cung đối phó Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung."

"Ta cũng không rõ nữa, tuy nhiên, lúc Cố Dương rời khỏi đại lục Tiên cổ thì đã mang một người theo, tu vi của hắn là Chí Tôn, chắc hẳn Cố Dương đã ở đại lục Tiên cổ đã làm gì đó, để di tộc Tiên cổ trở thành minh hữu của hắn."

Rất nhiều cường giả đều đang giao lưu với nhau.

Bên Xích Dương Đế Cung, Xích Dương Kiếm Đế cũng mở đôi mắt như mặt trời, quét về phía Đạo Thiên Tiên Cung, sát ý khủng bố bắt đầu lan tràn ra.

Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung, thật to gan, dám đối phó với con rể hắn ta nhận định.

Xem ra, hai thế lực lớn này đã không cần tồn tại nữa.

Nghĩ đến đây, Xích Dương Kiếm Đế chuẩn bị buông xuống nội vực.

Chỉ có điều, động tác của hắn lại ngừng lại, dường như đã nhận ra cái gì, lộ ra thần sắc kinh ngạc cùng cổ quái, lại ngồi trở lại Đế toạ.

"Cha, Hắc Uyên Ma giáo dám ra tay với Cố Dương, cha nhanh đi giúp hắn."

Đúng lúc này, một âm thanh lo lắng vang vọng trong Đế cung, một đạo thân ảnh cũng lắc mình xuất hiện.

Nàng, rõ ràng là Xích Thiên Thu.

"Yên tâm, tiểu tử kia sẽ không có việc gì đâu."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn nữ nhi của mình, khẽ cười một tiếng, mở miệng nói.

Dứt lời, pháp lực kinh khủng bắt đầu khởi động, dao động hỏa văn xuất hiện ở trong Đế Cung, hình thành một cái gương, có thể làm cho mọi người nhìn thấy tình huống hiện trường.

Xích Thiên Thu nhìn cảnh tượng trong đó, nhìn vẻ mặt lạnh nhạt của Cố Dương, mắt lộ dị sắc, trong lòng yên tâm hơn.

Cố Dương rất thần bí, nếu như hắn đối mặt Cực Đạo Đế binh đều có thể bình tĩnh như thế, nghĩa là hắn có thể ứng phó được.

Bởi vậy, không cần nàng lo lắng.

Có lẽ, phụ thân cũng nhìn ra điểm này, mới không có ra tay đi.

Nàng muốn nhìn xem Cố Dương còn ẩn giấu loại thủ đoạn nào không muốn người biết.

Cùng lúc đó, Thiên Ma Cung bên kia.

"Lão tổ, lần này là cơ hội của chúng ta, nếu nhân cơ hội này đánh thức Cực Đạo Đế binh gấp rút tiếp viện Cố Dương, tuyệt đối là chuyện đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Một khi thành công, tương lai Thiên Ma Cung ta tuyệt đối sẽ phồn vinh hưng thịnh lần nữa"

Mộc Cửu âm nhìn Chí Tôn lão tổ nhà mình, vô cùng lo lắng nói.

"Thế nhưng..."

Nghe thấy những lời của Mộc Cửu âm thì vẻ mặt của Chí Tôn lão tổ trở nên rối rắm, không biết nên làm thế nào cho phải.

Dù sao, dựa theo tình hình chiến đấu trước mắt, cho dù bọn họ đánh thức Cực Đạo Đế binh, song phương cũng có chiến lực chênh lệch nhất định.

Lúc đó, Thiên Ma Cung bọn họ mạnh mẽ tham gia chiến

trường, bao nhiêu người cũng không đủ cho hai thế lực lớn kia giết.

Dù sao, Thiên Ma Cung thật sự quá rơi rụng, chiến lực mạnh nhất cũng chỉ mới Nguyên Tôn, còn là già nua.

Với thực lực như vậy, bỏ vào nhiều nhất chỉ là đánh ra chút bọt nước mà thôi.

"Nhìn kỹ hơn đi. Nếu Cố Dương gặp nạn, chúng ta hãy ra tay."

Cuối cùng, Chí Tôn lão tổ vẫn có chút chần chờ.

Đối với việc này, Mộc Cửu âm thất vọng tới cực điểm, trong lòng thở dài.

Xem ra, Thiên Ma Cung không chỉ là thế lực rơi rụng, lòng cũng chán chường.

Cơ hội tốt như vậy đặt ở trước mắt, lại còn có thể xoắn xuýt.

Không chỉ bên Thiên Ma Cung, giống như Diệp Viêm Dung và các thiếu niên Đại Đế cũng hy vọng thế lực nhà mình xuất động Cực Đạo Đế binh gấp rút tiếp viện Cố Dương.

Nhưng, lão tổ của bọn họ đều không ngoại lệ, đều vận dụng chiến thuật kéo dài, muốn quan sát một phen.

Bởi vì mặc kệ chiến cuộc phát triển như thế nào, đối với bọn họ mà nói đều không có chỗ xấu.

Mà những người này cũng khiến cho đám thiếu niên Đại Đế cảm thấy rất thất vọng, nhưng cũng không có cách nào nói thêm gì.

Dù sao, bọn họ có thể trưởng thành nhanh như vậy, vẫn là thế lực sau lưng trợ giúp, bọn họ cũng không phải hạng người vong ân phụ nghĩa.

Giờ phút này, ở Đạo Thiên Tiên Cung bên này, sau khi Thực Nguyên Chuẩn Đế nhận thấy sử dụng Cực Đạo Đế binh, không có thế lực nào đến gấp rút tiếp viện, gã ta không khỏi tùy ý cười to lên, cực kỳ trào phúng.

"Ha ha ha, Cố Dương, mặc dù ngươi thu phục được nhiều thiếu niên Đại Đế thì có thể làm được gì, ở thời điểm này, vẫn không có ai giúp ngươi! Cho nên, ngươi ngoan ngoãn chịu chết đi!"

"Có thể chết dưới tay Cực Đạo Đế binh cũng là vinh hạnh của ngươi!"

Dứt lời, Thực Nguyên Chuẩn Đế hung hăng ngang ngược thao túng Cực Đạo Đế binh trấn áp, Cực Đạo Đế binh, khủng bố cỡ nào.

Khi Hắc Uyên đỉnh xuất hiện, thời không của khu vực này trở nên hỗn loạn, một vài Thần cảnh bị khí tức ảnh hưởng, thân thể gần như nổ tung, nếu không phải có cường giả Chuẩn Đế của mình che chở thì bọn họ đã chết thảm cả rồi.

Cho dù là Chí Tôn cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Nghe thấy tiếng cười to của Thực Nguyên Chuẩn Đế, nhìn hắn bạo ngược như vậy, rất nhiều cường giả toàn bộ đều là ánh mắt cổ quái, châm biếm vô cùng.

Tên này, thật đúng là vô liêm sỉ.

Cầm Cực Đạo Đế binh đối phó với một tiểu bối, lại còn đắc ý như thế, thật sự là mở mang tầm mắt.

Chẳng qua, trào phúng thì trào phúng, tất cả cường giả đều tò mò Đạo Thiên Tiên Cung bên này có thể đồng thời ứng phó hai đại thế lực hay không.

Lúc này vẻ mặt Mộ Dung Thiên Tuyết cũng vô cùng ngưng trọng, sớm đã bắt đầu hành động, rồi lại kích phát ra, lại thêm một

luồng khí tức của Cực Đạo Đế binh bộc phát, chấn động toàn bộ kiếm vực.

Khi khí tức của Cực Đạo Đế binh bùng phát, toàn bộ Kiếm Vực lại chấn động, rất nhiều sinh linh trong tinh không bao la đều trợn tròn mắt, cuồng nhiệt tới cực điểm.

Dù sao thì đây cũng là binh khí cấp Cực Đạo Đế Binh của Đạo Thiên Đại Đế.

Đạo Thiên Đại Đế là ân nhân của rất nhiều sinh linh trên tinh không vô ngần, là đối tượng bọn họ ngưỡng mộ và sùng bái.

Lập tức, bọn họ dường như là nhớ tới cái gì, không khỏi lộ ra vẻ mặt oán giận, hiển nhiên, là Hắc Uyên Ma giáo đang tấn công Đạo Thiên Tiên Cung.

Nếu không, hai món Cực Đạo Đế binh này sẽ không lần lượt thức tỉnh.

Chẳng qua, oán giận thì oán giận, nhưng không ai có thể tiến về đại lục vô ngần.

Bởi vì khoảng cách thật sự quá xa xôi, cho dù là Chuẩn Đế, dưới sự toàn lực, cũng phải tiêu tốn rất nhiều thời gian mới có thể chạy tới.

"Đạo Thiên Tiên Kính. Cực Đạo Đế Binh của Đạo Thiên Đại Đế, trong khoảng thời gian ngàn vạn năm ngắn ngủi, đúng là khôi phục hai lần, thật sự khiến người ta thổn thức."

"Tuy nhiên, Đạo Thiên Tiên kính đã có khuyết, e rằng không phải đối thủ của Hắc Uyên Đỉnh."

"Ha ha, quyết đấu bình thường, tất nhiên là như vậy. Nhưng nếu Mộ Dung Thiên Tuyết ôm giác ngộ tự hủy Đạo Thiên Tiên Kính, Hắc Uyên đỉnh cũng phải vô cùng kiêng kỵ..."

"Đúng vậy, cho nên cuối cùng vẫn là nhìn xem Đạo Thiên Tiên Cung bên này có phải có thủ đoạn ứng đối với binh khí Cực Đạo Đế Binh của Tử Phủ Đế Cung hay không. Nói cách khác, mặc dù Đạo Thiên Tiên Kính có thể ngăn chặn Hắc Uyên Đỉnh, thiếu đi một món Đế binh Cực Đạo, chung quy vẫn là uổng công."

Rất nhiều Chuẩn Đế cùng Chí Tôn đều nghị luận sôi nổi.

Mà trong lúc bọn họ nghị luận, Hắc Uyên Đỉnh và Đạo Thiên Tiên Kính đã va chạm vào nhau trong tinh không vô ngần, lực trùng kích kinh khủng quét sạch tinh không vô ngần, làm rất nhiều ngôi sao đều nổ tung.

Uy thế của Cực Đạo Đế binh quá mức khủng bố.

Nếu như có va chạm ở trên đại lục vô ngần thì tuyệt đối sẽ lan tới ngàn tỷ sinh linh, chỉ là dư ba cũng có thể đánh cho toàn bộ nội vực tứ phân ngũ liệt.

Bởi vậy, va chạm giữa Cực Đạo Đế binh, hoặc Đại Đế chiến đấu với Hắc Ám Đại Đế, bình thường đều tiến hành trong tinh không rộng lớn vô ngần.

Cảm nhận được tràng cảnh khủng bố của hai cực đạo Đế binh va chạm lẫn nhau, rất nhiều cường giả đều vô cùng khiếp sợ, lại một lần nữa cảm nhận được sự khủng bố của Cực Đạo Đế binh.

Tuy bọn họ chú ý tới va chạm giữa Cực Đạo Đế binh, nhưng càng chú ý hơn tới chiến cuộc phía dưới.

"Mộ Dung Thiên Tuyết, nếu các ngươi đã u mê không tỉnh, cũng không trách được Tử Phủ Đế Cung chúng ta."

Giờ phút này, cung chủ Tử Phủ đế cung đứng dậy, ra vẻ đạo mạo nói.

Đối với việc này, trong lòng mọi người đều xem thường, gia

hỏa này, quả thực là dối trá đến cực điểm.

Mặt mũi Mộ Dung Thiên Tuyết cũng tràn đầy lạnh lùng, không hề bị lay động.

Thấy vậy, cung chủ Tử Phủ Đế Cung hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bấm pháp quyết.

Trong phút chốc, lại có một luồng khí tức của Cực Đạo Đế Binh xuất hiện.

Cùng lúc đó, còn xuất hiện một mảng lớn cầu vồng màu tím, xuất hiện trên bầu trời đại lục vô ngần, thậm chí cả bầu trời tinh không bao la cũng bị ảnh hưởng.

Toàn bộ đại lục bao la, thậm chí cả tinh không bao la, đều bắt đầu chấn động.

Chuyện này cũng lại lần nữa làm cho sinh linh ở trong tinh không vô ngần lộ ra rung động, kinh dị cùng với vẻ mặt không hiểu.

Bởi vì, trong thời gian ngắn có ba binh khí cấp Cực Đạo Đế Binh toàn diện thức tỉnh, thật sự vô cùng hiếm thấy.

Hơn nữa Cực Đạo Đế Binh vừa thức tỉnh lại là Tử Phủ Thiên Thương của Tử Phủ Đế Cung, là đế binh của Tử Phủ Đế Cung, đế binh của Tử Phủ Đại Đế.

Bởi vậy, bọn họ thật sự không cách nào lý giải, trên đại lục Vô Ngần rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Đồng thời, rất nhiều sinh linh cũng càng lo lắng cho Đạo Thiên Tiên Cung.

Giờ phút này, cường giả trong đại lục Vô Ngân, mặc kệ là thân mật với Cố Dương, hay là đối với Cố Dương lòng có ý đồ xấu, tất

cả đều là tập trung tinh thần, muốn nhìn xem Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào.

Lấy tu vi Hoàng cảnh, đối phó với Cực Đạo Đế Binh đúng là chuyện chưa từng có.

"Ha ha, binh khí cấp Cực Đạo Đế Binh của Tử Phủ Đại Đế cũng không có gì hơn cái này."

Cố Dương nhìn Tử Phủ Thiên Thương chấn nhiếp bát phương, toả ra uy thế ngập trời ở tinh không phía xa, sắc mặt dửng dưng, khinh thường mà nhìn.

Thấy vậy, khuôn mặt của rất nhiều cường giả đều co rút lại.

Cố Dương này quá kiêu ngạo cuồng vọng, còn nói Cực Đạo Đế Binh không là gì cả, sao ngươi không lên trời sánh vai với Thái Dương đi.

"Tiểu gia hỏa này, thật đúng là thời khắc nào cũng phải trang bức nha."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế cũng cổ quái, có chút dở khóc dở cười.

Chẳng qua, cũng càng thêm chờ mong Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào.

Mà dưới ánh mắt chăm chú của vạn chúng này, Cố Dương đã có hành động.

Chỉ thấy, Cố Dương cũng đồng dạng nắn ra một cái pháp quyết.

Sau đó, một cảnh tượng xuất hiện khiến toàn bộ Kiếm Vực rung động theo.

Đó chính là, lại có một luồng khí tức của Cực Đạo Đế Binh đột

nhiên giáng lâm, chấn động toàn bộ Kiếm Vực.

Một vệt sáng xuất hiện trong tinh không, kiếm khí vô biên bị cuốn theo khiến cho rất nhiều sinh linh cảm thấy linh hồn như bị cắt rời, khiến sắc mặt bọn họ trắng bệch, kiêng kỵ tới cực điểm.

Chẳng qua, rất nhanh, bọn họ liền phục hồi tinh thần lại, lộ ra ánh mắt không thể tin nổi.

Bởi vì, khí tức của Cực Đạo Đế Binh này rõ ràng là khí tức của Cực Đạo Đế Binh đã từng xuất hiện lúc trước.

Cực Đạo Đế Binh được rất nhiều cường giả nhận định là thiên sinh địa dưỡng, bị rất nhiều cường giả trông mà thèm!

"Cái này, điều này sao có thể!?"

"Cực Đạo Đế Binh do trời sinh địa dưỡng này, không ngờ lại bị Cố Dương đoạt được!?"

"Hắn chỉ là một tên Hoàng Cảnh! Dựa vào đâu mà có thể được Cực Đạo Đế Binh nhận chủ chứ!?"

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, vì sao Cực Đạo Đế Binh mới xuất hiện lại bị Cố Dương đoạt mất trong thời gian ngắn ngủi như vậy??"

"Khó trách kẻ này tự tin đến vậy, hóa ra lặng lẽ thu được một thanh Đế Binh cực đạo do trời sinh nuôi dưỡng! Đáng ghét, một hoàng cảnh có được Đế Binh cực đạo, thật khiến lão phu hâm mộ!"

"Ha ha, lần này có trò hay để xem rồi, Đạo Thiên Tiên Cung bên này cũng có hai Cực Đạo Đế Binh, kế tiếp, cũng chỉ có thể so đấu chiến lực cao cấp của hai bên. Chẳng qua, trước mắt xem ra, bên Hắc Uyên Ma giáo vẫn chiếm ưu thế tuyệt đối nha."

Rất nhiều cường giả trên đại lục vô ngần đều ghen ghét phát

điên.

Mà cường giả trên tinh không còn ngây ngốc tới cực điểm, không nghĩ tới lại có một món Đế Binh Cực Đạo xuất hiện, hơn nữa còn là Cực Đạo Đế Binh trời sinh xuất hiện lúc trước.

Trên đại lục vô ngần rốt cuộc xảy ra chuyện gì khiến bọn họ không hiểu.

"Đáng giận! Lão phu không thể nào chấp nhận!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế trợn to mắt, con ngươi thiếu chút nữa rớt ra ngoài, kinh ngạc, ngây ngốc, khó có thể tin, các loại biểu cảm kinh hãi đều xuất hiện.

Cuối cùng, vẻ mặt của hắn hóa thành dữ tợn.

Đùa gì vậy, một Hoàng cảnh có thể có binh khí cấp Cực Đạo Đế Binh.

Chuyện này hoàn toàn phá vỡ kế hoạch của bọn họ.

Khí vận của Cố Dương mạnh đến nỗi khiến hắn hâm mộ ghen tị, các cường giả khác như cung chủ của Tử Phủ Đế Cung cũng điên cuồng, đều một bộ dạng như thấy quỷ, vẻ mặt cứng ngắc, có chút hoài nghi cuộc đời.

Đương nhiên, đừng nói là cường giả bên Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung, mặc dù là đám người Tiên Thương, cũng là vẻ mặt hoài nghi nhân sinh.

Cố Dương có được Cực Đạo Đế Binh cường đại như thế, là chuyện bọn hắn hoàn toàn không ngờ tới.

Trong lúc nhất thời, bọn họ có chút giật mình, khó trách Cố Dương tự tin như vậy, nói có thể đối phó Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung.

Quả nhiên, yêu nghiệt không thể dùng lẽ thường mà khái quát được.

"Cố Dương, ngươi thật đúng là, mỗi lần đều có thể cho ta một cái kinh hãi nha."

Đôi mắt màu đỏ của Mộ Dung Thiên Tuyết cũng nhìn chăm chú Cố Dương, sâu kín thở dài, thở dài một hơi, đồng thời tâm tình lại có chút phức tạp.

"Thật tốt quá! Có thể cân bằng số lượng Cực Đạo Đế Binh, Cố Dương lại có chiến lực như vậy! Trận chiến này, chúng ta không nhất định sẽ thua!"

Lập tức, rất nhiều cường giả bên Đạo Thiên Tiên Cung và di tộc Tiên cổ đều trở nên hưng phấn, kích động vô cùng.

Nếu như trận chiến này diễn ra, bọn họ đều là công thần, tương lai tươi sáng, bọn họ dường như đều có thể thấy được.

"Cực Đạo Đế Binh này..."

Giờ phút này, Xích Dương Đế Cung, Xích Dương Kiếm Đế nhìn Thiên Tuyệt Kiếm của Cố Dương, cũng có chút kinh dị.

Bởi vì hắn phát hiện, luồng khí tức của Cực Đạo Đế Binh này không hề thuần túy, dường như vẫn còn đang trong trạng thái lột xác, chưa đạt tới cấp bậc Cực Đạo Đế Binh chân chính.

Có điều, trong đó ẩn chứa chân ý của Thiên Đạo, thật sự quá mức khủng khiếp, cho dù chỉ có thể coi là ngụy Cực Đạo Đế Binh, nhưng bởi vì chân ý Thiên Đạo kinh khủng của nó, lại có được uy năng của Cực Đạo Đế Binh bình thường.

"Không hổ là cực đạo Đế Binh trời sinh được nuôi dưỡng. Đúng là ẩn chứa chân ý thiên đạo nhiều đến hơn một ngàn, tiềm lực của cực đạo Đế Binh như vậy, thật sự là cao đến mức không

thể tưởng tượng."

"Bây giờ Cố Dương mới có tu vi Hoàng cảnh, chờ hắn trở thành Đại Đế, Cực Đạo Đế Binh này có thể trưởng thành đến trình độ nào chứ, thật khó có thể tưởng tượng."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế lóe lên, liên tục cảm thán.

Cực Đạo Đế Binh là của Cố Dương, cho nên hắn có thể kiềm chế rất nhiều ý nghĩ trong lòng.

Nếu Cực Đạo Đế Binh này thuộc về thế lực khác, bị vị Chuẩn Đế nào đó đoạt được.

Cho dù là hắn, chỉ sợ đều không kiềm chế được, trực tiếp ra tay cướp đoạt.

Không phải hắn không có khí khái Đại Đế, mà là Cực Đạo Đế Binh này thật sự là quá thơm.

Mặc dù là Đại Đế, cũng cực kỳ động tâm.

Trong lúc Xích Dương Kiếm Đế có rất nhiều suy nghĩ trong lòng, Xích Thiên Thu lại cảm thấy bức bách.

Bởi vì nàng từng nhìn thấy bộ dáng của cái món cực đạo Đế Binh thứ tư này.

Mặc dù nói, dường như thay đổi rất nhiều, nhưng bộ dáng kia, dường như chính là Thiên Tuyệt Kiếm của Cố Dương.

Hơn nữa, trên thân kiếm còn có hai chữ Thiên Tuyệt thật lớn.

Nàng tại trong đại lục Tiên Cổ gặp qua Thiên Tuyệt Kiếm của Cố Dương.

Chỉ có điều, thanh Thiên Tuyệt Kiếm kia chỉ là pháp khí chuẩn Chí Tôn mà thôi.

"Hẳn là Cố Dương đem chuẩn Chí Tôn khí phỏng theo Cực Đạo Đế Binh này rèn ra, không hổ là Cố Dương, đúng là đã sớm có được cơ duyên nghịch thiên như thế."

Xích Thiên Thu chỉ có thể suy đoán như vậy.

Về phần chuẩn Chí Tôn khí trong thời gian ngắn như vậy lột xác thành Cực Đạo Đế Binh, nàng hoàn toàn không thể nghĩ đến, cũng không dám nghĩ tới.

Bởi vì như vậy quá mức kinh thế hãi tục.

Mà khi khắp nơi suy nghĩ vô số, uy áp của Cực Đạo Đế Binh Tử Phủ Thiên Thương phát ra cũng bị Thiên Tuyệt Kiếm triệt để chặn lại.

Sau đó, hai kiện Cực Đạo Đế Binh, chính là tại Tinh Không bao la, phát sinh va chạm kịch liệt không gì sánh được, chấn động toàn bộ Kiếm Vực, vô số ngôi sao bị ảnh hưởng, bắt đầu sụp đổ.

Rất nhiều sinh linh trên đại lục vô ngần đều sợ hãi.

Dù sao, bốn kiện Cực Đạo Đế Binh tranh đấu, thật sự quá mức kinh khủng một chút.

"Đáng giận! Cho dù ngươi có Cực Đạo Đế Binh trời sinh nuôi dưỡng thì có thể làm được gì!? Chiến lực cao cấp của bên chúng ta vẫn cao hơn ngươi."

Thực Nguyên Chuẩn Đế thấy kế hoạch dùng Cực Đạo Đế Binh đuổi giết Cố Dương hoàn toàn thất bại, vẻ mặt hắn dữ tợn tới cực điểm, trực tiếp bộc phát ra uy áp khủng bố của Chuẩn Đế thất trọng, bao phủ toàn trường.

"Cố Dương, ngươi cuối cùng cũng phải chết!"

Theo tiếng gầm gừ của Thực Nguyên Chuẩn Đế vang lên, hai

Chuẩn Đế đột ngột từ trong đám người giết ra, đánh úp về phía Cố Dương.

Hai Chuẩn Đế này, tuy tu vi chỉ là Chuẩn Đế nhất trọng và Chuẩn Đế tam trọng, tương đương với Chuẩn Đế sơ kỳ.

Nhưng dù sao Chuẩn Đế cũng là Chuẩn Đế, cường đại hơn Thiên Tôn rất nhiều.

Một Chuẩn Đế, cho dù chỉ là Chuẩn Đế nhất trọng, cũng có thể dễ dàng miểu sát cường giả Thiên Tôn cảnh.

Dù sao, càng về sau, chênh lệch chiến lực giữa cảnh giới, liền sẽ càng lớn.

Thấy hai Chuẩn Đế giết thẳng tới Cố Dương, rất nhiều cường giả ánh mắt đều lập loè, tâm tư khác nhau, muốn xem Cố Dương ứng đối như thế nào.

Bọn họ không tin Cố Dương có thể lấy tu vi Hoàng cảnh đối phó hai Chuẩn Đế, như vậy quá mức hoang đường.

Giờ phút này, dù là cường giả Đạo Thiên Tiên Cung cùng Tiên cổ di tộc cũng trở nên căng thẳng.

Cố Dương rất mạnh, đây là không thể nghi ngờ, dù sao lúc trước đã thể hiện ra Đế Pháp cùng pháp tắc Đại viên mãn khủng bố, một quyền miểu sát một vị Thiên Tôn.

Nhưng chênh lệch giữa Thiên Tôn và Chuẩn Đế thật sự là quá lớn.

Cho dù Cố Dương có thể miểu sát Thiên Tôn, nhưng muốn đánh một trận với Chuẩn Đế, có lẽ vẫn còn có chút khoảng cách.

Hơn nữa, trong đó còn có một người có tu vi Chuẩn Đế tầng ba.

Chuẩn Đế tam trọng lại mạnh hơn Chuẩn Đế nhất trọng.

"Phụ thân!"

Xích Thiên Thu thấy vậy, nhịn không được lại muốn để phụ thân Đại Đế của mình hỗ trợ.

"Im lặng nhìn xem là được."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế lóe lên, cười khẽ nói.

Vẻ mặt Cố Dương, vẫn lạnh nhạt như cũ, hiển nhiên, hắn có phương pháp ứng đối.

Cũng không biết, hắn lại có thể thể hiện ra át chủ bài như thế nào.

Dưới ánh mắt chăm chú của vạn chúng, Cố Dương nở nụ cười.

"Ha ha, hai Chuẩn Đế hèn hạ mà cũng vọng tưởng giết ta, thực sự là không biết mùi vị là gì."

Lời này vừa ra, gương mặt của rất nhiều cường giả đều co rút.

Chuẩn Đế, đây chính là nhân vật vô địch cao cao tại thượng, là cảnh giới cuối cùng trước Đại Đế, lại bị Cố Dương Quan nói là hèn hạ, đây quả thực là điên cuồng đến không tả nổi.

Cho dù ngươi là Cố Dương, là đệ nhất thiên kiêu từ cổ chí kim ở Kiếm Vực, cũng không nên cuồng vọng như thế.

Chỉ là, không đợi chư vị cường giả trong lòng cùng công kích Cố Dương một phen, trong nháy mắt tiếp theo, tròng mắt của bọn họ sém chút bị dọa trừng ra.

Bởi vì, Cố Dương có động tác, trực tiếp bạo phát ra một cỗ lực lượng cực kỳ huyền diệu.

Đó là, chân ý của thiên đạo!

Lực chi Thiên Đạo chân Ý!

Cùng với sự xuất hiện của chân ý thiên đạo, toàn bộ thiên địa đều xuất hiện dị tượng vượt quá mức bình thường, uy nghiêm của thiên đạo bắt đầu hiển hiện, khiến cho rất nhiều pháp tắc thần phục.

Mà hai vị Chuẩn Đế kia cũng dừng công kích giữa đường, dùng vẻ mặt như gặp quỷ nhìn Cố Dương, cả người đều nóng lòng.

Không chỉ có bọn họ, bất kể là cường giả của Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung, hay là Mộ Dung Thiên Tuyết, Tiên Thương và cường giả Đạo Thiên Tiên Cung và Tiên Cổ di tộc cũng dừng giao thủ, đều lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, hoàn toàn ngây người.

Thậm chí, Xích Dương Kiếm Đế cũng cực kỳ không có phong phạm Đại Đế há to miệng, mắt trợn to, vẻ mặt kinh ngạc cùng khó có thể tin.

Không trách hắn không bình tĩnh, mà là Cố Dương quá biến thái.

"Cái này, điều này sao có thể!?"

"Đây là chân ý của thiên đạo! Thiên đạo chân ý của lực! Vì sao một hoàng cảnh có thể lĩnh ngộ thiên đạo chân ý của lực!?"

"Lão phu không tin! Đây nhất định là ảo giác! Ha ha ha, người này già rồi, chính là dễ dàng xuất hiện ảo giác!"

"Thiên Đạo chân ý chỉ có sau khi Đại Đế chứng đạo, khắc ấn ký lên Thiên Đạo mới có thể lĩnh ngộ triệt để. Một Hoàng Cảnh làm sao có thể lĩnh ngộ được chân ý Thiên Đạo!?"

"Ảo trận, đây nhất định là ảo trận. Nghe nói ở đại lục Tiên cổ Cố Dương đã thể hiện ra tạo nghệ trận pháp cực kỳ cường đại. Không nghĩ tới chúng ta vẫn đánh giá thấp hắn, lại có thể lặng yên không một tiếng động bố trí ảo trận, mê hoặc chúng ta, thật sự là kinh người."

"Đúng vậy, trình độ của người này trên phương diện trận pháp, thật sự là khủng bố như vậy, đúng là có thể dùng tu vi Hoàng cảnh, mê hoặc chuẩn Đế chúng ta."

Rất nhiều lão quái vật bị hù dọa đến choáng váng, không thể tin được những gì đang nhìn thấy trước mắt, tất cả đều bắt đầu tìm cớ, thậm chí ngay cả những lời nói như Cố Dương bố trí ảo trận cũng nói ra.

Đương nhiên, cũng không phải là không có người lý trí.

Tuy bọn họ cũng bị dọa, cảm thấy khó tin, nhưng bọn họ vẫn tỉnh táo lý trí phán đoán, đây đúng là chân ý thiên đạo.

Trong lúc nhất thời, hai mặt nhìn nhau.

"Vũ Lâm, có lẽ lựa chọn của ngươi là sai, lựa chọn của mấy lão già chúng ta cũng đều sai."

Một lão tổ trong Thiên Vũ Đế Triều nhìn thấy cảnh này, cười khổ nói.

Nghe lời này, Vũ Lâm nắm chặt tay, vẻ mặt bất đắc dĩ.

Ai có thể ngờ tới, Cố Dương so với hắn tưởng tượng còn biến thái gấp vô số lần đấy.

Lấy tu vi Hoàng cảnh, lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý, đây quả thực là chuyện xưa nay chưa từng có, đừng nói là Kiếm Vực, cho dù là ba ngàn giới, thậm chí Tiên giới, đều không có khả năng có người làm được điều này.

Cố Dương, thật sự là quá biến thái rồi.

Thần phục yêu nghiệt bực này, cũng không mất mặt, ngược lại là vinh hạnh của hắn.

"Dung nhi, là vi phụ sai rồi."

Cha của Diệp Viêm Dung cũng cười khổ, thở dài một tiếng.

Diệp Viêm Dung cũng là im lặng, không biết là bị chấn động nói không ra lời, hay là nói vì quyết sách của gia tộc mà than thở.

"Phụ thân, chuyện này, chuyện này..."

Xích Thiên Thu trừng lớn đôi mắt đẹp, cũng kinh ngạc không biết nên nói gì cho phải.

Nàng rốt cuộc là lựa chọn một đạo lữ biến thái gì chứ.

Xích Thiên Thu đột nhiên cảm thấy có chút tự ti.

Lấy thiên phú của nàng, lấy thân phận con gái Đại Đế của mình, dường như có chút không xứng với Cố Dương.

"Tiểu tử này, thật sự là yêu nghiệt đến quá mức."

Xích Dương Kiếm Đế cũng lắc đầu, liên tục cảm khái.

Đột ngột, Xích Dương Kiếm Đế nhớ tới Cực Đạo Đế Binh của Cố Dương, mí mắt của hắn không khỏi điên cuồng nhảy lên.

Cực Đạo Đế binh kia, chẳng lẽ là Cố Dương bồi dưỡng ra, không phải trời sinh đất dưỡng sao?

Nếu Cố Dương lĩnh ngộ thiên đạo chân ý, có lẽ thật sự có khả năng nhất định rèn ra một kiện cực đạo đế binh.

Chỉ là, trên món Cực Đạo Đế binh kia có nhiều thiên đạo chân

ý như vậy, nếu là Cố Dương rèn, vậy thì quá thái quá.

"Chẳng lẽ Cố Dương là cường giả Tiên cảnh gì đó chuyển thế sao?"

Trong lòng Xích Dương Kiếm Đế lóe lên ý nghĩ này, cảm thấy vô cùng hợp lý.

Một người dù cho có yêu nghiệt hơn nữa thì cũng không thể nào biến thái tới trình độ hai mươi mấy tuổi được, chỉ khi Tiên trong truyền thuyết chuyển thế thì mới có thể làm được chuyện như thế này.

Hơn nữa, đây vẫn chưa phải là tiên bình thường, tuyệt đối là tồn tại thuộc về bá chủ trong tiên giới, mới có thể thi triển ra thủ đoạn kinh khủng như vậy.

"Nha đầu Thiên Thu kia, đây thật đúng là tìm được một đạo lữ vượt quá tưởng tượng. Có điều, Thiên Thu có khả năng không cách nào nắm chặt rồi."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế lóe lên, thầm than trong lòng.

Tình huống của Cố Dương quá phức tạp.

Dựa vào thiên phú và thân phận của Xích Thiên Thu, chỉ sợ là không cách nào trở thành chính thê, cùng lắm là trở thành thiếp thất thôi.

Bởi vì, cho dù Cố Dương rất ưa thích Xích Thiên Thu, để cho nàng trở thành chính thê, đi Tiên giới.

Sau khi Cố Dương kết bạn với nữ nhân ưu tú hơn, Xích Thiên Thu cũng không có biện pháp ngăn các nàng lại.

Khi Xích Dương Kiếm Đế điên cuồng suy diễn, trên chiến trường, phản ứng của hai bên cũng là hai thái cực.

Chấn động, kinh hãi qua đi, rất nhiều cường giả Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung đều cảm thấy da đầu tê dại.

Cường giả của Hắc Uyên ma giáo trong lòng điên cuồng tới cực điểm, bất chấp thủ đoạn chém giết Cố Dương, đoạn tuyệt hậu hoạn.

Mà rất nhiều cường giả của Tử Phủ Đế Cung thì hối hận tới cực điểm.

Vì sao bọn họ lại dấn thân vào vũng nước đục này.

Cố Dương yêu nghiệt như thế, bọn hắn đối địch với hắn, quả thực là não bộ tê liệt đến cực điểm.

Nếu bọn họ lựa chọn đầu nhập vào Cố Dương, có lẽ vẫn có thể làm cho Tử Phủ Đế Cung hưng thịnh, thậm chí càng thêm phồn vinh.

"Chủ thượng bất hủ, vô địch thế gian!"

Di tộc Tiên cổ, sau khi cường giả lấy Tiên Thương cầm đầu phục hồi lại tinh thần thì tất cả đều kích động tới cực điểm, cười to đầy hưng phấn.

Bọn hắn thật sự là đánh cuộc thành công mà.

Thiên phú của Cố Dương, vượt xa tưởng tượng của bọn hắn.

Di tộc Tiên cổ bọn họ đã ôm chặt lấy cái bắp đùi này, tuyệt đối có thể khiến họ bay lên, tái hiện lại vinh quang của tổ tiên!

Giờ phút này, Tiên Lạc Long cũng hưng phấn tới cực điểm, một chút khuất nhục cuối cùng lưu lại trong lòng cũng triệt để tan thành mây khói.

Làm chó săn của Cố Dương thật mất mặt?

Thối lắm, người khác muốn ngồi lên vị trí này còn chưa có cơ hội!

"Cố Dương..."

Mộ Dung Thiên Tuyết sững sờ nhìn dáng vẻ của Cố Dương, trong đôi mắt đỏ lóe lên dị sắc, trái tim đập thình thịch, làm lòng nàng khó có thể bình tĩnh.

"Thiên Đạo chân ý thì đã sao! Rốt cuộc cảnh giới của hắn chỉ là Hoàng Cảnh, giết hắn! Mau giết hắn!"

Trên mặt Thực Nguyên Chuẩn Đế tràn đầy dữ tợn, điên cuồng rít gào.

Theo sự gào thét của Thực Nguyên Chuẩn Đế, hai vị Chuẩn Đế này cũng phục hồi tinh thần lại, cũng lộ ra vẻ điên cuồng, nhao nhao tế ra Chuẩn Đế khí của mình, triển lộ ra lực lượng pháp tắc cường đại, thi triển Chí Tôn pháp, oanh sát về phía Cố Dương, muốn đánh gục Cố Dương ngay tại chỗ.

Mà theo động tĩnh này, những người khác cũng là phục hồi tinh thần lại, dồn dập chú ý hết thảy, không dám phân tâm chút nào.

Đối mặt với hai Chuẩn Đế công kích, Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, lực lượng Thiên Đạo chân ý triển lộ ra uy thế khủng bố, che phủ thế gian.

Sau đó, Cố Dương lãnh khốc oanh ra một quyền.

Một quyền này, rõ ràng là Lục Đạo Luân Hồi quyền.

Một quyền đánh ra, chấn nhiếp Lục Đạo Luân Hồi, cũng làm cho rất nhiều cường giả chưa từng thấy Cố Dương xuất quyền lần nữa lộ ra vẻ rung động.

Dù sao, một quyền này thật sự rất kinh khủng, hơn nữa còn là Đế pháp mà bọn họ chưa từng thấy qua.

Mà trong vô số suy nghĩ của mọi người, một quyền này được Thiên Đạo chân ý gia trì, cũng cường đại đến mức làm người ta khó có thể tưởng tượng được.

Dưới vô số ánh mắt chấn động và kinh hãi, công kích của hai Chuẩn Đế chỉ trong nháy mắt đã bị đánh tan.

Vị cường giả Chuẩn Đế nhất trọng này, trong sự hoảng sợ trực tiếp biến thành tro tàn, thần hồn mất đi, hoàn toàn ngã xuống.

Mà vị cường giả Chuẩn Đế tầng thứ ba kia, so với cường giả đạt tới Chuẩn Đế tầng một thì tốt hơn một chút, nhưng cũng không tốt hơn là bao, chỉ là ngăn cản được vài giây, liền trực tiếp bị đánh nổ, thi cốt vô tồn, thần hồn đều diệt.

Giờ phút này, trong thiên địa yên tĩnh trở lại, dáng người vô địch của Cố Dương, khắc ở trong mắt của vô số người, làm bọn họ ngơ ngẩn xuất thần, khó có thể tin.

Mà rất nhiều lão quái vật tự lừa gạt, nói Cố Dương triển lộ ra chân ý Thiên Đạo là ảo giác, là do ảo trận tạo nên cũng nói không nên lời, cả đám đều rơi vào trầm mặc, mặt mũi chết lặng.

Uy năng khủng bố một quyền này thể hiện ra, nếu còn nói đây là ảo giác, vậy chính là tự lừa dối mình, tự mình ném đầu xuống đất giẫm.

"Thiên Đạo chân ý, đây chính là lực lượng của chân ý Thiên Đạo sao, thật quá khủng khiếp."

"Một tên Hoàng Cảnh, lĩnh ngộ chân ý Thiên Đạo, đời này của chúng ta thật sự sống trên thân chó."

"Ầy, đừng nói là chúng ta, cho dù là Đại Đế, nhìn cũng phải

trầm mặc."

"Từ xưa đến nay, bao nhiêu thiên kiêu, bao nhiêu Đại Đế ép ngang một đời, nhưng ở trước mặt Cố Dương, đều không là cái gì."

"Đạo Thiên Tiên Cung, thật sự là may mắn, có thể thu được thiên kiêu như vậy gia nhập."

Tất cả lão quái vật đều ước ao đố kị, đấm ngực dậm chân.

Thế lực của bọn họ, nếu có bậc thiên kiêu như Cố Dương, bọn họ nằm mơ đều sẽ cười tỉnh.

Mà những lão quái vật chỗ thế lực thiếu niên Đại Đế đi theo Cố Dương, lại càng hận không thể tát mình mấy cái.

Bọn họ xoắn xuýt cái rắm.

Thiên kiêu kinh khủng như thế, không vội vàng ôm chặt đùi, còn ra vẻ thanh cao gì nữa.

Người ta căn bản sẽ không thèm để ý tới mình tùy tùng.

Thu phục thiếu niên Đại Đế hoàn toàn là cho bọn họ cơ hội, mà bọn họ lại không biết trân trọng.

Trong lúc nhất thời, tất cả lão quái vật của các thế lực đều đưa ra quyết định.

Mặc dù nói, lúc này nịnh bợ có chút chậm, cũng không tính là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, nhưng dệt hoa trên gấm cũng được.

Chỉ cần có thể ôm lấy đùi Cố Dương, bọn hắn đem gương mặt già nua này cho Cố Dương đè xuống đất ma sát, bọn hắn cũng chịu.

Ngay cả lão quái vật của Thiên Vũ Đế Triều, cũng chỉ là xoắn

xuýt một chút thời gian ngắn ngủi, liền đưa ra quyết định.

Thiên Vũ Đế Triều quả thật rất huy hoàng, nhưng nếu có thể đi theo Cố Dương, tiến về Thượng Giới thì bọn hắn sẽ càng thêm huy hoàng, càng ngày càng lớn mạnh.

Xích Dương Đại Đế cũng khẽ cười một tiếng, vô cùng vui vẻ.

Mặc kệ Cố Dương có phải là Tiên chuyển thế trong truyền thuyết hay không, hắn đều nhận định Cố Dương người con rể này.

Cho dù không cần thể diện Đại Đế, cũng muốn nữ nhi của mình và Cố Dương ở cùng một chỗ!

"Thiên Thu, đợi chút, theo vi phụ tới Đạo Thiên Tiên Cung đi. Sự tồn tại của Cố Dương, để hắn đến cầu hôn, có chút không ổn. Chúng ta phải chủ động đi qua mới được."

Xích Dương Kiếm Đế thoải mái cười to nói.

"Ừm!"

Xích Thiên Thu có chút thấp thỏm, đỏ mặt như tiểu nữ nhi, chờ mong mà căng thẳng.

Trông thấy Xích Thiên Thu như vậy, Xích Dương Kiếm Đế nhịn không được cười lớn tiếng hơn.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nữ nhi tính cách táo bạo phóng khoáng của mình lộ ra tư thái tiểu nữ nhi như vậy, thật sự là thú vị.

...

Mà trong lúc bị Cố Dương dọa ngu, trên chiến trường, Cố Dương tay áo tung bay, biểu lộ thản nhiên, nhìn về phía Thực Nguyên Chuẩn Đế, vẻ mặt lãnh khốc.

"Tiếp theo, chính là ngươi, lão thất phu."

Cố Dương vừa nói xong lời này, rất nhiều cường giả lại nheo mắt.

Cố Dương, thật đúng là cuồng đến mức không giới hạn, lại nói ra lời như vậy với Thực Nguyên Chuẩn Đế là Chuẩn Đế thất trọng.

Chẳng qua, bọn họ liên tưởng đến thiên phú cùng thực lực của Cố Dương, bọn họ lại trầm mặc.

Cố Dương làm vậy là ngông cuồng sao?

Không, người ta đây là có thực lực và tự tin này.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều thở dài.

Bọn họ lúc hơn hai mươi tuổi, vẫn còn đang làm gì?

Cố Dương, chính là đã có thể trực diện Chuẩn Đế thất trọng Thực Nguyên Chuẩn Đế, muốn giết hắn.

Người so với người, thật sự tức chết đi được.

"Tiểu tử, ngươi chớ có quá mức cuồng vọng! Mặc dù ngươi có là yêu nghiệt, lão phu tin tưởng, lấy tu vi cùng thể phách của ngươi, tuyệt đối không cách nào chèo chống ngươi đánh ra mấy quyền."

Ánh mắt của Thực Nguyên Chuẩn Đế cay độc, lạnh lùng lên tiếng.

Cố Dương hoàn toàn chính xác yêu nghiệt, yêu nghiệt đến tình trạng hắn ta khiếp sợ cùng sợ hãi.

Nhưng hắn là cường giả Chuẩn Đế thất trọng, sao có thể sợ Cố Dương được.

Hắn vẫn tự tin, có thể đánh gục Cố Dương.

"Ha ha, ngươi nói đúng, với trạng thái của ta, đúng là không thể xuất được mấy quyền. Nhưng giết ngươi chỉ cần một quyền."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, biểu tình lạnh lùng tới cực điểm.

Sau khi nói xong câu này, thiên địa lập tức yên tĩnh trở lại, vô số người bị lời này làm cho chấn động không thôi.

"Tốt, rất tốt, lão phu ngược lại muốn xem, là lão phu một chưởng đập chết ngươi, hay là ngươi một quyền giết chết lão phu!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế giận quá hóa cười, rống lên.

Dứt lời, Thực Nguyên Chuẩn Đế đã bộc phát ra uy áp vô biên.

Chuẩn Đế thất trọng, đã là Chuẩn Đế hậu kỳ, so với Chuẩn Đế sơ kỳ cường đại hơn nhiều lắm, hoàn toàn không phải cùng một cấp độ.

Thực lực của Thực Nguyên Chuẩn Đế, phóng tầm mắt nhìn khắp toàn bộ Kiếm Vực, ngoại trừ những lão quái vật Chuẩn Đế cực hạn ẩn tàng cực sâu, cùng loại yêu nghiệt hiếm thấy trên đời Mộ Dung Thiên Tuyết này ra, tuyệt đối là đứng đầu.

Tồn tại bực này, đi đến đâu cũng đều là được người khác kính trọng.

Hiện giờ, theo sự bùng nổ của hắn, vô số sinh linh đều cảm thấy da đầu tê dại, bọn họ không dời ánh mắt đi, muốn nhìn thực lực mà Thực Nguyên Chuẩn Đế có thể thể hiện ra đạt tới mức nào.

Đồng thời, cũng chờ mong Cố Dương có thực hiện lời nói hào hùng của hắn một lần nữa hay không.

Lấy tu vi Hoàng Cảnh, nghịch phạt Chuẩn Đế thất trọng đại giáo chi chủ một phương!

Mà điều đó cũng làm cho rất nhiều thế lực đang lâm vào xoắn xuýt.

Bởi vì vừa nãy bọn họ đã muốn trực tiếp tham gia chiến trường giúp Đạo Thiên Tiên Cung, giúp Cố Dương diệt trừ Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung.

Kết quả Cố Dương thả ra hào ngôn, bọn hắn lại không thể làm gì.

Ra tay thì không được, không ra tay cũng không được.

Cuối cùng, bọn hắn vì phòng ngừa làm Cố Dương không vui, chỉ có thể kiềm chế ý nghĩ trong lòng, tiếp tục xem cuộc chiến.

Nếu Cố Dương không địch lại, bọn họ lại ra tay là được.

Vào lúc ấy, có lẽ mới là thời cơ tốt nhất để ra tay.

Mà ngay dưới ánh mắt chú ý của hàng vạn người này, Thực Nguyên Chuẩn Đế đã ra tay.

Theo sự xuất thủ của Thực Nguyên Chuẩn Đế, lực lượng khủng bố đến mức tận cùng bạo phát ra.

Hàng tỷ ác quỷ và Thiên Ma được gọi ra, hắc khí đầy trời giống như muốn ăn mòn toàn bộ nội vực, khiến cho lòng người run sợ, thân thể run rẩy.

Nhìn thấy một kích này, rất nhiều cường giả đều giật giật mí mắt.

Lão già Thực Nguyên Chuẩn Đế này, thật đúng là liều mạng.

Trước đó giao thủ với Mộ Dung Thiên Tuyết đã bị thương

không nhẹ.

Theo đạo lý, hắn không thể phát huy toàn bộ chiến lực.

Nhưng mà, bây giờ hắn không chỉ phát huy ra chiến lực ở trạng thái đỉnh phong, thật sự là còn rất khá.

Hiển nhiên là đã vận dụng bí pháp cường đại nào đó.

Loại bí pháp này bình thường đều có tác dụng phụ không nhỏ.

Hiển nhiên, Thực Nguyên Chuẩn Đế là ôm quyết tâm đánh gục Cố Dương, dốc toàn bộ sức lực.

Một kích này, cho dù cùng là cường giả Chuẩn Đế thất trọng, cũng phải toàn lực ứng đối mới được, nếu sơ suất, cũng có thể có nguy hiểm vẫn lạc.

Lập tức, rất nhiều cường giả đều nhịn không được nhìn về phía Cố Dương, muốn nhìn xem Cố Dương có phản ứng gì.

Sau đó, bọn hắn khiếp sợ phát hiện, đối mặt một kích khủng bố như thế, Cố Dương vẫn là thần sắc tự nhiên kia, sắc mặt lạnh nhạt, không có chút biến hóa nào.

Dường như hoàn toàn không để một kích này vào mắt.

Nếu là người bình thường, bọn họ khẳng định đang trào phúng hắn không biết tự lượng sức mình và khinh địch.

Nhưng Cố Dương không giống, Cố Dương tầng tầng lớp lớp át chủ bài, ai cũng không biết hắn còn có át chủ bài gì.

Bởi vậy, vì phòng ngừa bị vả mặt, tất cả bọn họ đều yên lặng đứng nhìn.

Đương nhiên, bọn hắn cũng đã chuẩn bị sẵn sàng tùy thời mà ra tay.

Giờ phút này, bọn người Thiên Tuyết, Tiên Thương cũng nhìn thấy một màn này, chẳng qua hai người cũng chờ mong Cố Dương sẽ ứng đối như thế nào, không lo lắng chút nào.

Nhiệm vụ của bọn họ là áp chế Hắc Uyên Ma giáo và lão quái vật của Tử Phủ Đế cung.

Mà ngay dưới ánh mắt chăm chú của vạn chúng, Cố Dương cuối cùng đã ra tay.

Quyền này vẫn là Lục Đạo Luân Hồi Quyền.

Còn có một phần lực lượng của chân ý Thiên Đạo.

Thấy cảnh này, rất nhiều cường giả đều có chút ngạc nhiên.

Mặc dù một phần sức mạnh của chân ý Thiên Đạo rất cường đại, nhưng muốn đối kháng với Chuẩn Đế thất trọng Thực Nguyên Chuẩn Đế lĩnh ngộ Tiểu Viên Mãn pháp tắc, học được Đế pháp, chỉ sợ vẫn là không thực tế, song phương lực lượng chênh lệch, chênh lệch quá lớn.

Trong lúc nhất thời, mọi người hoài nghi Cố Dương có còn át chủ bài hay không.

Chỉ có Xích Dương Kiếm Đế, trên mặt mang theo ý cười, rất là chờ mong, không lo lắng một chút nào.

Bởi vì, ở trong lòng hắn, Cố Dương rất có thể là tiên giả cự đầu chuyển thế. Tiên, sao có thể đơn giản như vậy.

"Ha ha ha ha, vẫn là chân ý như cũ, chẳng lẽ ngươi cho rằng thiên đạo chân ý là vô địch! Ngươi có thể dùng thủ đoạn như vậy đối phó với cường giả Chuẩn Đế sơ kỳ, nhưng muốn đối phó ta, còn kém xa lắm!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế nhìn thấy một màn này, trong lòng

lặng yên thở phào nhẹ nhõm, dữ tợn cười to lên.

Trong lúc rất nhiều cường giả đang kinh ngạc, Thực Nguyên Chuẩn Đế cười như điên, đột ngột lại có biến hóa.

Chân ý Thiên Đạo hiện ra thành bốn thành lực lượng, Thiên Đạo chấn động, vạn pháp rung chuyển, toàn bộ Kiếm Vực đều dấy lên sóng to gió lớn, chấn động hoàn vũ.

Vào thời khắc này, Cố Dương phảng phất như trung tâm của thiên địa, chói mắt tới cực điểm, là chân lý duy nhất.

Mà màn này, cũng là làm cho vô số người mở to hai mắt, lộ ra ánh mắt không thể tưởng tượng nổi, cả người đều bị sợ choáng váng, linh hồn đều đang run rẩy.

"Lực chi chân ý thiên đạo bốn bốn bốn bốn bốn thành... Chân ý bốn thành! Cái này, điều này sao có thể!?"

"Hắn, hắn thật sự là con người sao? Cái này, cái này không thể nào!"

"Bốn thành lực chi thiên đạo chân ý! Là bốn thành chân ý của thiên đạo đó! Bốn thành, đã đạt tới cảnh giới tiểu thành, mạnh hơn một thành rất nhiều!"

"Cái này... thật là khiến lão phu khó có thể tin! Phải biết rằng, cho dù là Đạo Thiên Đại Đế, cũng chỉ là lĩnh ngộ ba thành thiên đạo chân ý mà thôi!"

"Một hoàng cảnh lĩnh ngộ bốn thành Thiên Đạo Chân Ý của lực! Thế này còn có thiên lý nữa không?!"

"Ha ha ha, lão phu đã hiểu, Cố Dương nhất định là Tiên chuyển thế trong truyền thuyết! Nếu không, một tiểu gia hỏa hai mươi mấy tuổi, sao lại khủng bố như thế!"

"Đúng, hắn khẳng định là Tiên trong truyền thuyết!"

Thời khắc này, tất cả cường giả đều điên rồi, thậm chí có người là Chuẩn Đế suýt chút nữa cả kinh cắn đứt đầu lưỡi của mình, nói chuyện cũng lắp bắp.

"Chuyện này, chuyện này..."

Xích Thiên Thu cũng trợn tròn đôi mắt đẹp, trong mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Tuổi của nàng lớn hơn Cố Dương không ít, chỉ lĩnh ngộ một thành pháp tắc.

Kết quả, Cố Dương trực tiếp lĩnh ngộ bốn thành thiên đạo chân ý. Chuyện này, vậy cũng quá không hợp thói thường.

Trong lúc nhất thời, Xích Thiên Thu cảm thấy, bản thân hình như thật sự không xứng với Cố Dương nha.

"Thiên Thu, không cần quá mức tự ti. Hắn hẳn là Tiên trong truyền thuyết chuyển thế. Hơn nữa còn không phải là tiên bình thường, là cự đầu trong tiên, ngươi không cần phải so sánh với hắn."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn thấy bộ dáng này của nữ nhi, mặc dù trong lòng hắn cũng bởi vì Cố Dương biến thái mà khiếp sợ, nhưng căn cứ vào não bộ của mình, hắn coi như trấn tĩnh, cho nên nhịn không được an ủi nữ nhi của mình.

"Kẻ bá chủ trong Tiên chuyển thế...?"

Xích Thiên Thu sững sờ nhìn Cố Dương, nói không ra lời.

Nàng rốt cuộc là gặp may gì, thế mà lại chọn trúng một nhân vật lớn như vậy.

Thậm chí, hai người còn có hôn ước trên miệng.

Trong lúc nhất thời, trái tim Xích Thiên Thu đập thình thịch.

"Lão tổ, hiện tại chúng ta muốn ra tay cũng đã muộn rồi."

Mộc Cửu âm u oán nhìn lão tổ nhà mình, nói một cách xấu xa.

Cố Dương biến thái, vượt xa tưởng tượng của nàng.

Cơ hội ôm đùi thật là tốt nha, cứ như vậy mà bỏ lỡ.

"Chuyện này..."

Lão tổ Chí Tôn của Thiên Ma Cung cũng là vẻ mặt sầu muộn, phiền muộn, còn có lúng túng, hận không thể điên cuồng tát lên mặt mình.

Theo biến hóa của chiến cuộc, biểu hiện của Cố Dương lần lượt dọa hắn ngơ ngác, lần này lại càng như vậy.

Nhưng, việc đã đến nước này, bọn họ đã không có tư cách tham gia nữa rồi.

Thật hối hận không nghe Cửu âm nói mà!

Chí Tôn lão tổ vỗ ngực dậm chân.

"Aizz..."

Mộc Cửu âm cũng thở dài.

Hiện tại nàng đã không còn là người đi theo trong mắt Cố Dương, có thể trở thành nha hoàn làm ấm giường của Cố Dương cũng được.

Nếu nàng có thể làm ấm giường cho Cố Dương, mang thai con cháu của Cố Dương, đó cũng là một đại cơ duyên.

Giờ phút này, không chỉ có Thiên Ma Cung hối hận đấm ngực

giậm chân như vậy.

Vô số thế lực lớn ở Kiếm Vực, tất cả đều hối hận tới cực điểm.

Bọn họ rối rắm, hỏng đại sự rồi!

"Cố Dương..."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn dáng vẻ của Cố Dương, hoàn toàn thất thần, tim đập cực nhanh.

Nàng cũng lần nữa nhớ tới lời Cố Dương nói với nàng.

Nếu đã cô đơn như thế, sao không tìm đạo lữ đây.

"Đạo lữ..."

Mộ Dung Thiên Tuyết đỏ mặt.

"Không hổ là Chúa công!"

Tiên Thương thì cuồng nhiệt tới cực điểm.

So với những cường giả khác không có khái niệm gì với Tiên giới, chỉ biết nó tồn tại, với tư cách là di tộc Tiên cổ thì hiểu biết với Tiên giới càng rõ ràng hơn.

Hắn khắc sâu minh bạch, Cố Dương thủ đoạn như vậy, hàm ý cái gì.

Điều này đại biểu cho vô địch.

So với sự chấn động và hối hận của những cường giả khác, Đạo Thiên Tiên Cung và di tộc Tiên Cổ chấn động và kích động, Hắc Uyên Ma giáo và cường giả Tử Phủ Đế Cung thì sợ đến choáng váng.

Da đầu tê dại, trong lòng phát lạnh, linh hồn run rẩy, sợ hãi tới

cực điểm, bọn họ rốt cuộc đã trêu chọc địch nhân như thế nào chứ!

Nếu sớm biết sẽ biến thành như vậy, bọn hắn tình nguyện buông tha thế lực nhà mình, tiến vào tinh không vô ngần trốn đi, cũng sẽ không tìm đến Cố Dương gây phiền toái.

"Không, lão phu không tin ngươi sẽ mạnh như thế! Chân ý thiên đạo tứ thành thì có thể làm được gì! Lão phu là cường giả Chuẩn Đế thất trọng, vẫn có thể trấn áp ngươi!"

Thực Nguyên Chuẩn Đế cũng bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, nhưng cũng làm gã ta càng thêm điên cuồng trước mắt bao người, gã ta trực tiếp bất kể giá lớn thiêu đốt bản nguyên, thân thể nhanh chóng khô quắt lại, tăng uy lực Đế pháp của gã lên một tầng!

"Trấn áp ta? Ngươi cũng xứng sao?!"

Cố Dương lộ vẻ khinh thường, cười lạnh nói.

Dứt lời, Lục Đạo Luân Hồi Quyền, lấy thế vắt ngang hư không, trực tiếp đón nhận công kích của Thực Nguyên Chuẩn Đế.

Mà dưới ánh mắt rung động của mọi người, hai đạo công kích khủng bố, trong nháy mắt va chạm, liền lấy Thực Nguyên Chuẩn Đế toàn diện tan vỡ mà thành kết cục.

Hắc khí đầy trời, trong khoảnh khắc tán loạn dưới thiên uy huy hoàng, ức vạn quỷ quái kêu rên, ức vạn thiên ma sợ hãi, trong thời gian ngắn hóa thành tro tàn.

Khí đen bao phủ toàn bộ nội vực trong khoảnh khắc tan thành mây khói, không còn sót lại chút gì.

Ánh mặt trời sáng rỡ lại lần nữa chiếu xuống mặt đất, khiến cho lòng người sinh ra cảm giác ấm áp.

Mà cùng lúc đó, Thực Nguyên Chuẩn Đế lại lộ ra vẻ hoảng sợ, tuyệt vọng, không thể tin được, dưới một quyền khủng bố của Cố Dương, trong nháy mắt hóa thành tro tàn, thân thể tan biến, thần hồn mẫn diệt, hoàn toàn vẫn lạc.

Thực Nguyên Chuẩn Đế, cứ thế bị một quyền của Cố Dương miểu sát!

Thời khắc này, trong thiên địa lần nữa yên tĩnh lại, vô số người mở to hai mắt, chấn động nhìn hết thảy.

Giờ phút này, bọn hắn cuối cùng đã minh bạch bốn thành thiên đạo chân ý đến cùng khủng bố đến loại trình độ nào, đây là lực lượng vô địch, là lực lượng Chuẩn Đế tuyệt đối không cách nào chống lại.

Đạo Thiên Đại Đế chỉ cần lĩnh ngộ ba thành Thiên Thiên Đạo Chân Ý là có thể lấy một địch mười, bình phục sự hỗn loạn của Hắc Ám, thực sự là kinh khủng tới cực hạn.

Mặc dù Cố Dương tu vi quá thấp, cường độ thể phách cũng chỉ đạt đến cấp độ chùy bạo Địa Tôn, nhưng vẫn có thể làm cho Cố Dương phát huy chiến lực vô địch thuấn sát Chuẩn Đế thất trọng!

"Ọc ọc..."

Rất nhiều cường giả đều nuốt nước bọt, cảm giác da đầu tê dại.

Bọn họ trước đó còn đối đãi Cố Dương như tiểu bối, hiện tại xem ra, bọn họ hoàn toàn là nghĩ quá nhiều.

Cố Dương, căn bản không thể lấy tiểu bối đối đãi, hắn đã hoàn toàn trưởng thành, chiến lực của hắn, chỉ sợ đã không thua Chuẩn Đế cực hạn, thậm chí loại chiến lực này, có thể xưng là vô địch dưới Đại Đế.

Cố Dương, thật sự quá biến thái.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều cường giả đều cảm thấy hối hận.

Nếu bọn họ không do dự, trực tiếp tiếp tiếp tiếp viện trợ Cố Dương, sẽ không biến thành như bây giờ.

Dệt hoa trên gấm, nào có hay bằng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Chưa nói đến, hiện tại bọn họ ra tay, dường như ngay cả dệt hoa trên gấm cũng không tính.

"Chúng ta vậy mà từng chiến đấu với quái vật này?"

Khuôn mặt của các thiếu niên Đại Đế đều có vẻ điên cuồng co quắp.

Cố Dương moá nó, thật sự là giấu quá sâu rồi.

Rõ ràng có chiến lực kinh khủng như thế, lại chạy tới khi dễ những "Bạn nhỏ" như bọn họ, quả thực quá quá phận.

Tuy nhiên, cái đùi này, bọn hắn chắc chắn sẽ ôm được!

Nghĩ đến tương lai đi theo Cố Dương tới Tiên giới, có hi vọng trở thành Đại Đế thậm chí là Tiên Cảnh, bọn họ hưng phấn tới cực điểm.

"Chuyện này, sao có thể..."

Giờ phút này, tất cả cường giả của Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế cung đều sợ hãi.

Cho dù là hai lão quái vật kia cũng không ngoại lệ.

Nhất là cung chủ Tử Phủ đế cung, càng là đầu óc choáng váng,

thiếu chút nữa ngất đi muốn hôn mê, hắn cùng Hắc Uyên ma giáo xem náo nhiệt gì đó.

Bây giờ thì hay rồi, Tử Phủ Đế Cung bọn họ, chỉ sợ là sẽ gặp nạn.

"Cố Dương, chúng ta bị Hắc Uyên Ma giáo lừa gạt, cho nên mới tới đây. Tất cả đều là hiểu lầm!"

Lúc này, bàn tay của cung chủ Tử Phủ Đế Cung run rẩy, âm thanh phát run, muốn giải thích hắn ta thật sự sợ hãi.

Thấy cảnh này, rất nhiều cường giả đều than thở.

Một Hoàng Cảnh, có thể khiến một Chuẩn Đế bị thành như vậy, bị dọa đến thanh âm run rẩy, đều mất đi lý trí, đây quả thực là cực kỳ thái quá.

Chẳng qua, cân nhắc đến việc Cố Dương làm lúc trước, chút thành tựu ấy cũng không coi là gì.

Mọi người cũng không khinh thường cung chủ Tử Phủ Đế Cung.

Dù sao, nếu đặt bọn họ ở vị trí cung chủ Tử Phủ Đế Cung, chỉ sợ biểu hiện cũng sẽ không tốt hơn là bao.

Dù sao, Cố Dương thật sự là quá biến thái.

"Ha ha, ngươi coi ta là đứa con nít ba tuổi sao?"

Cố Dương hờ hững nhìn cung chủ Tử Phủ Đế Cung, cười lạnh nói.

"Hôm nay, chính là ngày bọn đạo chích các ngươi vẫn lạc."

"Cố Dương, ngươi đừng quá đáng, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng!"

Cung chủ Tử Phủ Đế Cung đỏ mắt, giọng trầm thấp.

"Ha ha, nhiều lời vô ích với hạng đạo chích như các ngươi."

Khuôn mặt Cố Dương lạnh lùng, rất khinh thường.

"Thiên Tuyết, giết sạch bọn chúng đi."

Cố Dương khôi phục lực lượng trong cơ thể, mở miệng nói.

"Ừm."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương với ánh mắt kỳ lạ, nhẹ nhàng vuốt cằm, chính là tăng cường thế công, ép lão quái vật của Hắc Uyên ma giáo không thở nổi.

"Cố Dương, là ngươi bức chúng ta! Nếu ngươi muốn chúng ta chết, vậy tất cả cùng chết đi!"

Cung chủ Tử Phủ Đế Cung lộ ra vẻ mặt điên cuồng, đưa ra quyết định nào đó.

"Ha ha ha, nên sớm như thế. Một khi chúng ta đã đi tới bước này, vậy không còn đường lui rồi. Chúng ta phải chết, kéo Cố Dương tuyệt thế yêu nghiệt này cùng đi cũng là một chuyện tốt! "

Lão tổ Hắc Uyên Ma giáo cũng cười nham hiểm.

Mà điều này cũng khiến cho rất nhiều cường giả biến sắc.

Hắc Uyên Ma giáo, Tử Phủ Đế Cung hiển nhiên là muốn liều mạng...

Mà thủ đoạn của bọn họ hiển nhiên là định tự nổ đế binh Cực Đạo.

Cực Đạo Đế binh tự nổ có uy năng khủng bố biết bao, tuyệt đối không phải thứ mà Cực Đạo Đế binh hoàn toàn thức tỉnh có

thể chống đỡ được.

Cho dù đồng dạng tự bạo Cực Đạo Đế binh, cũng sẽ lan đến toàn bộ đại lục vô ngần, Cố Dương vẫn sinh tử khó liệu, thậm chí bọn hắn cũng sẽ bị lan đến.

Con ngươi Mộ Dung Thiên Tuyết cũng co rụt lại, nàng biết phiền phức nhất sắp tới rồi.

"Ha ha. Các ngươi cho rằng tự bạo Cực Đạo Đế binh có thể giết được ta sao?"

Cố Dương như trước cười lạnh, rất khinh thường.

Lời này, khiến cho cường giả của Tử Phủ Đế Cung và Hắc Uyên Ma giáo con ngươi đều co rút, lòng có bất an.

Nhưng việc đã đến nước này, bọn họ cũng bất chấp tất cả.

Trong phút chốc, giữa bầu trời bao la, Cực Đạo Đế binh Hắc Uyên ma giáo Hắc Uyên đỉnh phóng ra sức mạnh khủng bố, hơn nữa còn đang dựa vào thế mà kinh khủng tăng vọt.

Mà Tử Phủ Thiên Thương Cực Đạo Đế Binh của Tử Phủ Đế Cung cũng phát ra một tiếng keng thật to, cũng phát ra hào quang màu tím khủng khiếp chiếu rọi toàn bộ Kiếm Vực, sức mạnh khủng bố đang tận tình trút xuống mà vẫn tiếp tục tăng vọt.

Mà điều này cũng khiến cho rất nhiều cường giả trong tinh không vô ngần lộ ra vẻ kinh hãi.

Bọn họ hoàn toàn không biết bên đại lục vô ngần đã xảy ra chuyện gì mà khiến hai đại đế binh Cực Đạo bắt đầu tự bạo.

"Ha ha ha, Cố Dương, ta mặc kệ ngươi còn có át chủ bài gì, nhưng ở trước uy lực tự bạo của hai đại Cực Đạo Đế Binh, toàn bộ nội vực đều bị hủy diệt, ngươi cũng trốn không thoát. Nếu chúng

ta phải chết, các ngươi cũng theo chúng ta chôn cùng đi!"

Cung chủ Tử Phủ đế cung cười lớn dữ tợn, dường như chờ đợi hình ảnh Cố Dương cùng hắn chết xuất hiện.

“Không tốt! Hai đại Cực Đạo đế binh muốn tự bạo."

"Không đúng, đây cũng là một cơ hội, nếu chúng ta ra tay ngăn Cực Đạo Đế binh lại, đó cũng là bán nhân tình cho Cố Dương, coi như dệt hoa dệt gấm thậm chí là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!"

Giờ phút này, rất nhiều cường giả đầu tiên biến sắc, nhưng rất nhiều thế lực có Cực Đạo Đế binh trấn áp nội tình cũng dường như nhớ tới cái gì đó, lại lộ ra thần sắc kích động, không chút do dự đưa ra quyết định.

Trong chốc lát, tất cả bọn họ đều khấp động pháp quyết.

Từng luồng khí tức của Cực Đạo Đế binh toàn diện khôi phục xuất hiện trong tinh không vô ngần, nở rộ hào quang thuộc về bọn nó, chiếu sáng toàn bộ kiếm vực.

Số lượng như vậy đã lên đến bốn mươi lăm!

Chuyện này, cũng làm cho vô số cường giả phải trợn mắt há hốc mồm, lộ ra vẻ rung động.

Bọn họ đã từng thấy nhiều Cực Đạo Đế binh cùng thức tỉnh như vậy từ bao giờ.

Nhìn bốn mươi lăm kiện Cực Đạo Đế binh xuất hiện trong tinh không phía xa, Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, biểu cảm không chút biến hóa.

Hắn đương nhiên biết được rốt cuộc những thế lực này có ý nghĩ gì.

Đơn giản là thấy hắn bày ra thiên phú và thực lực khủng bố như vậy, tới quỳ liếm hắn, muốn giúp hắn chống lại lực phá hoại do Cực Đạo Đế binh tự bạo.

Chỉ là, đối với biểu hiện của những người này, Cố Dương trong lòng không có chút dao động nào, đối với bọn họ cũng không có bao nhiêu cảm kích.

Bởi vì cho dù bọn họ không ra tay, Cố Dương cũng có biện pháp giải quyết vấn đề Cực Đạo Đế binh tự bạo.

Giờ phút này, Mộ Dung Thiên Tuyết và đám người Tiên Thương đều có ánh mắt cổ quái, đồng thời thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra, mấy thế lực lớn này đều ngồi không yên, muốn nịnh bợ Cố Dương.

Có bốn mươi lăm kiện Cực Đạo Đế binh cùng nhau sống lại, cho dù hai kiện Cực Đạo Đế binh tự bạo, cũng tuyệt đối không có khả năng tạo thành ảnh hưởng gì đối với nội vực, chớ nói chi là muốn giết Cố Dương.

Nguy cơ lần này xem như đã vượt qua.

"Các lão thất phu các ngươi!"

Mà cung chủ Tử Phủ Đế Cung và lão tổ của Hắc Uyên Ma giáo thì phẫn nộ cùng uất ức tới cực điểm.

Bọn họ đưa ra quyết định tự bạo Cực Đạo Đế binh.

Kết quả, đám người kia vì nịnh bợ Cố Dương, đúng là đem công kích tự sát của bọn họ cản lại, quả thực buồn cười.

Bọn họ, chết không nhắm mắt!

"Ha ha, đám sâu mọt các ngươi, muốn gây bất lợi cho Cố Dương, làm ra bất lợi đối với sinh linh vô tận Nội Vực, chúng ta

đương nhiên ra tay diệt trừ các ngươi."

"Đúng vậy, các ngươi đều đáng chết."

"Hừ, vì Kiếm vực trừ đi một con sâu hại, mỗi người đều có trách nhiệm."

Một đám lão quái vật không biết xấu hổ đứng dậy, đứng ở điểm cao đạo đức công kích hai thế lực lớn.

Điều này, khiến cường giả hai thế lực lớn tức đến thiếu chút nữa hộc máu.

Vô sỉ, thật sự là quá vô sỉ.

"Thật là đáng giận, lão phu liều mạng với các ngươi!"

Ánh mắt lão tổ Hắc Uyên Ma giáo và Cung Chủ Tử Phủ Đế Cung đều lộ ra vẻ điên cuồng, thân thể bành trướng lên, trực tiếp tự bạo.

Cảnh tượng này khiến cho rất nhiều lão quái vật tê dại da đầu, vội vàng xuất thủ hòng ngăn cản sự tự bạo khủng khiếp này.

Tuy nhiên, bởi vì bọn họ quá sơ suất, cộng thêm đây là hai vị cường giả Chuẩn Đế cực hạn tự bạo, mặc dù bọn họ có thể ngăn cản được sợ rằng cũng bị thương không nhẹ.

Mặc dù không đến mức chết, nhưng khẳng định là mặt xám mày tro.

Giờ phút này, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng biến sắc, nhưng nàng không chút do dự vọt đến trước mặt Cố Dương, muốn thay Cố Dương ngăn lại tự bạo khủng bố này.

Nhưng mà, đúng lúc này thì chợt có một luồng uy thế đầy khủng khiếp giáng lâm, trấn áp cửu Thiên thập Địa.

Rồi sau đó, năng lượng khủng bố Chuẩn Đế cực hạn tự bạo hình thành gió lốc pháp tắc, đúng là quỷ dị tan thành mây khói, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua.

Chuyện này khiến mọi người hoảng sợ.

Sau đó, mọi người dường như nghĩ tới điều gì, tất cả đều nhìn về một hướng nào đó.

Chỉ thấy, phía trước Cố Dương, một lão giả mặc Đại Nhật y bào xuất hiện.

Hắn, không ngờ lại là Xích Dương Kiếm Đế, bá chủ Kiếm Vực.

"Bái kiến Đại Đế!"

Lúc này, mặc kệ là Chí Tôn hay là Chuẩn Đế, tất cả đều lộ ra vẻ mặt kính nể, cúi đầu tỏ vẻ tôn kính.

Cho dù là Mộ Dung Thiên Tuyết cũng không ngoại lệ.

Đại Đế cao quý biết dường nào, là phụ thân của nàng, trước kia cũng là người như thế.

Bởi vậy trong lòng Mộ Dung Thiên Tuyết tuy không đến mức kính sợ các Đại Đế khác, nhưng chắc chắn vẫn rất tôn kính các Đại Đế khác.

Chỉ có Cố Dương, không có lộ ra vẻ kính sợ, mặc dù có tôn kính, nhưng thuộc phạm vi bình thường.

"Không hổ là Tiên chuyển thế..."

Giờ phút này, Xích Dương Kiếm Đế làm lơ những người khác, nhìn về phía Cố Dương không kiêu ngạo không tự ti, dáng vẻ vô cùng lạnh nhạt, trong lòng hắn không khỏi tán thưởng.

Đối mặt với uy thế của Đại Đế mà còn có thể ung dung không

vội, không hề có chút khiêm tốn và kính sợ nào, phảng phất như đang nhìn thấy một người bình thường, cho dù là người yêu nghiệt đi nữa cũng khó mà làm được, chỉ có Tiên trong truyền thuyết chuyển thế mới có thể hờ hững như thế.

Bởi vì, ở trong lòng bọn họ, Đại Đế chẳng qua cũng chỉ là con kiến lớn một chút mà thôi.

"Không biết tiền bối lần này đến đây, không biết có chuyện gì."

Cố Dương nhìn về phía Xích Dương Kiếm Đế, khẽ nói.

Thấy Cố Dương lạnh nhạt đối mặt với Đại Đế như thế, những cường giả khác trong lòng cũng bội phục tới cực điểm.

Chẳng qua, bọn họ không phát ra bất kỳ thanh âm gì.

Bọn họ bây giờ, không có tư cách lên tiếng.

"Ha ha, vốn ta muốn xuất thủ đầu tiên, nhưng ta cảm thấy ngươi dường như có thể tự giải quyết nguy cơ lần này, cho nên ta lựa chọn quan sát. Không thể không nói, ngươi thật sự làm cho ta quá mức kinh hỉ nha. Không... Phải nói là kinh sợ." Xích Dương Kiếm Đế khẽ cười một tiếng, mở miệng nói.

Lời này của Xích Dương Kiếm Đế khiến cho rất nhiều cường giả lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Xích Dương Kiếm Đế, đây rõ ràng là đang giải thích nguyên nhân vì sao đến bây giờ hắn mới xuất hiện, mà có thể khiến Đại Đế cao cao tại thượng thân mật giải thích. Phải nói, không hổ là Cố Dương, ngay cả Đại Đế cũng thận trọng đối đãi như thế.

"Tiền bối quá khen rồi."

Cố Dương khẽ cười nói.

"Còn gọi ta là tiền bối sao? Nếu ngươi đã có hôn ước với tiểu

nữ, vậy ngươi gọi ta nhạc phụ là được."

Trên mặt Xích Dương Kiếm Đế mang theo ý cười, mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều là giật mình, nhớ tới sự tình Cố Dương cùng Xích Thiên Thu lén quyết định.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều cường giả đều giậm chân đấm ngực.

Thế lực của bọn họ, cũng có giai nhân khuynh thế, đáng tiếc lại không thể đi chung với Cố Dương, nếu như có thể trở thành nữ nhân của Cố Dương, vậy bọn họ cũng sẽ được lợi theo.

Không đúng, hình như bây giờ cũng không muộn.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều cường giả đều tâm tình lộp bộp.

Lúc này, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng hơi nhíu mày, nghĩ đến hôn ước của Cố Dương và Xích Thiên Thu, tâm tình cũng khó hiểu có chút bực bội.

"Vậy tiểu tử từ chối thì bất kính rồi."

Cố Dương cũng hơi ngẩn ra, lập tức cười khẽ gật đầu nhẹ.

"Ha ha ha, tốt!"

Thấy Cố Dương gật đầu, Xích Dương Kiếm Đế cao hứng cười phá lên.

Lập tức, Xích Dương Kiếm Đế vỗ vỗ bả vai Cố Dương, mở miệng nói: "Cố Dương, qua một thời gian ngắn nữa, ta sẽ mang theo Thiên Thu tới Đạo Thiên Tiên Cung cầu hôn, ngươi chuẩn bị một chút đi."

Dứt lời, không đợi Cố Dương trả lời, thân ảnh Xích Dương

Kiếm Đế đã biến mất không thấy tăm hơi.

Trong nháy mắt khi hắn biến mất.

Tất cả cường giả của Hắc Uyên Ma giáo và Tử Phủ Đế Cung đều lặng yên không một tiếng động bị đốt cháy hầu như không còn, chết không còn xác.

Nhìn thấy một màn này, Cố Dương cũng khẽ lắc đầu.

Tính cách Xích Dương Kiếm Đế, thật đúng là không khác gì Xích Thiên Thu, đều phóng khoáng như thế, làm việc rất sấm rền gió cuốn.

Có điều, thủ đoạn của Đại Đế, quả nhiên là khủng bố.

Không thấy hắn ra tay như thế nào, toàn bộ cường giả của hai thế lực lớn đều bị tiêu diệt, Đại Đế không hổ là Đại Đế.

Cố Dương ở trong lòng cảm khái vạn phần.

Hắn bây giờ, chỉ sợ còn cách trình độ Đại Đế rất xa, cho dù hắn bật hết hỏa lực, e rằng cũng không có cách nào chiến một trận với Đại Đế.

Chân ý Thiên Đạo của hắn quả thật rất cường đại, nhưng phương diện tinh khí thần thật sự theo không kịp, giờ phút này, sau khi Xích Dương Kiếm Đế rời đi, bầu không khí hiện trường mới lần nữa trở nên nhẹ nhõm.

Rất nhiều lão quái vật thở phào nhẹ nhõm.

Đại Đế thật sự quá kinh khủng.

Xích Dương Kiếm Đế đã lâu không ra tay, cũng đã làm bọn họ quên mất rốt cuộc Đại Đế mạnh đến mức nào.

Thời khắc này, bọn họ lần nữa nhớ đến sự khủng bố của Đại

Đế.

Tuyệt đối không phải tồn tại mà một số Đế Binh Cực Đạo liên thủ là có thể đối phó.

Thậm chí, muốn tự bạo Cực Đạo Đế binh để làm bị thương Đại Đế, đều là chuyện người si nói mộng.

Mà trong lúc mọi người đang cảm khái trong lòng, hai đạo bạo tạc kinh khủng cũng vang lên trong trời sao, chấn động toàn bộ kiếm vực.

Chỉ có điều, dưới sự liên hợp phòng ngự của gần năm mươi kiện Cực Đạo Đế Binh, năng lượng tự bạo khủng bố của nó đã bị hạn chế tại một khu vực, không có ảnh hưởng quá lớn đến đại lục vô ngần.

Cũng chỉ là không ít ngôi sao bên trong tinh không bao la bị ảnh hưởng, chịu thảm bị hủy diệt.

Trận chiến này coi như đã hạ màn.

Tuy nhiên, đại chiến đã hạ màn, nhưng nhiều Đế binh Cực Đạo thức tỉnh như vậy, thậm chí ngay cả uy áp của Xích Dương Kiếm Đế cũng bạo phát ra, khuấy động toàn bộ Kiếm Vực.

Động tĩnh lớn như vậy cuối cùng vẫn đánh thức một vài Hắc Ám Đại Đế đang ngủ say.

"Ha ha, thế hệ này, ngược lại xuất hiện ra một yêu nghiệt vượt quá tưởng tượng."

"Yêu nghiệt? Không, mặc dù là thiên tài, một người cũng không có khả năng lĩnh ngộ bốn thành thiên đạo chân ý lúc hơn hai mươi tuổi. Gia hỏa này, rất có thể là Tiên chuyển thế."

"Nói rất có lý. Tiên, đó chính là cảnh giới mà chúng ta tha thiết

ước mơ. Nếu như thôn phệ huyết nhục thần hồn của hắn, không biết chúng ta có thể đạt được ích lợi bao nhiêu."

"Ha ha, muốn nuốt hắn, đoán chừng cũng không đơn giản như thế. Tiên, thủ đoạn của sự tồn tại cỡ đó, e rằng sẽ vượt quá tưởng tượng của chúng ta."

"Các ngươi cảm thấy hắn có thể đả thông tiên lộ sau khi chứng đạo Đại Đế hay không? Nếu hắn có thể đả thông tiên lộ, cũng đã đạt thành tâm nguyện của chúng ta rồi."

"Khó. Ba ngàn giới, bao nhiêu Đại Đế, cũng không phải chưa từng có Vô Địch Đại Đế nào đó chuyển thế chứng đạo qua, nhưng, chúng ta đều biết kết quả của nó. Cho dù là Tiên chuyển thế chứng đạo Vô Địch Đại Đế, vẫn không thể cưỡng ép đả thông tiên lộ, chỉ có thể giống như chúng ta tự chém một đao, lâm vào ngủ say."

"Nói có lý. Cho dù Đại Đế của ba ngàn giới cùng Hắc Ám Đại Đế liên thủ, cũng không cách nào cưỡng ép đả thông tiên lộ, tiến về Tiên giới. Cố Dương hắn cho dù là cự đầu chuyển thế, cũng không có khả năng làm được điểm này."

"Cố Dương, tồn tại bực này, nếu bị chúng ta thôn phệ, chúng ta tuyệt đối có thể thu được ích lợi rất lớn, thậm chí có khả năng khôi phục đến trạng thái đỉnh phong. Chẳng qua, chúng ta thuộc về Hắc Ám Đại Đế yếu kém, nếu tùy ý ra tay, khẳng định sẽ bị Xích Dương Kiếm Đế ngăn lại, những thế lực kia coi như là phiền phức. Việc này, chúng ta vẫn nên mưu đồ một phen, hoặc là chờ những tồn tại cường đại kia thức tỉnh mới được."

"Có lý."

Sau khi nghe Hắc Ám Đại Đế tỉnh dậy, thảo luận một hồi, bọn hắn lại lần nữa lâm vào ngủ say.

So với những Chuẩn Đế không có kiến thức hay Đại Đế mới

như Xích Dương Kiếm Đế, Hắc Ám Đại Đế ngủ say không biết bao nhiêu thời gian, trải qua khủng bố ngoài tưởng tượng, bọn hắn biết rất nhiều chuyện bí ẩn.

Bởi vậy, bọn họ cũng không cảm thấy Cố Dương có thể cưỡng ép đả thông tiên lộ.

Cho dù Cố Dương là cự đầu trong tiên cũng vậy.

Muốn đi Tiên giới, chỉ có thể chờ thời.

Kéo dài đến khi tiên lộ tự mình xuất hiện.

Đương nhiên, đây cũng là suy đoán của bản thân bọn họ.

Bọn họ vĩnh viễn sẽ không biết, có một sự tồn tại, đó là hack.

Giờ phút này, trong nội vực, rất nhiều lão quái vật đều thu hồi Cực Đạo Đế binh, từng người nịnh bợ hướng Cố Dương chào hỏi.

"Cố Dương đạo hữu, Diệp Viêm Dung tộc ta là người đi theo của ngài, Diệp gia ta cũng nguyện ý hoàn toàn đi theo ngài, trở thành thế lực phụ thuộc của ngài."

"Cố Dương đạo hữu, Lục gia ta..."

Từng thế lực khác dồn dập tỏ thái độ, những thế lực còn lại cũng ngồi không yên, mỗi người đều lo lắng biểu lộ thái độ.

Đây cũng là điều khiến Mộ Dung Thiên Tuyết cảm khái vạn phần.

Khi nào, một đám thế lực đỉnh cấp cấp bách muốn trở thành thế lực phụ thuộc người khác như thế, quả thực giống như là chậm một chút, sẽ mất đi một cơ duyên lớn vậy.

Đối mặt rất nhiều thế lực lớn, Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, không kích động chút nào.

Nói thật, đối với những thế lực lớn này thần phục, trong lòng Cố Dương cũng không có cảm giác gì đặc thù.

Hắn muốn thu phục rất nhiều thiếu niên Đại Đế và các thế lực này, mục đích từ đầu đến cuối chỉ có một, mượn cơ hội này lật xem Chí Tôn pháp và Đế pháp, nhờ vào đó gia tăng nội tình bản thân, chân chính lĩnh ngộ ba ngàn thiên đạo chân ý, đi tới cực hạn Hỗn Độn chi đạo.

"Thái độ của các ngươi, coi như là thành khẩn, ta đây sẽ cố hết sức nhận các ngươi."

Cố Dương quét mắt nhìn mọi người, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này làm cho khuôn mặt của rất nhiều lão quái vật run rẩy.

Khá lắm, những thế lực truyền thừa không biết bao nhiêu năm này nguyện ý thần phục Cố Dương, đúng là còn được xưng là cố gắng nhận lấy.

Cái khí thế này, quả thực chẳng có ai.

Không dám, bọn họ không dám nói bất kỳ lời gì.

Dù sao Cố Dương thật sự có tư cách nói loại lời này.

"Từ hôm nay, Dương Minh thành lập, lấy Đạo Thiên Tiên Cung cầm đầu, mà ta làm minh chủ đời đầu, các ngươi có dị nghị gì không?"

Cố Dương liếc nhìn rất nhiều thế lực, lạnh nhạt lên tiếng.

"Không có dị nghị gì."

Nghe thấy lời này, rất nhiều lão quái vật vội vàng lắc đầu.

Bọn họ sao dám có dị nghị gì khác.

"Rất tốt, đoạn thời gian kế tiếp, ta sẽ đi tới thế lực của các ngươi, lật xem Chí Tôn pháp và Đế pháp của các ngươi, gia tăng thực lực của ta, trợ giúp ta lĩnh ngộ ba ngàn Thiên Đạo chân ý, hi vọng các ngươi không nên từ chối ta."

Cố Dương ý vị thâm trường nhìn bọn họ, mở miệng nói.

Lời này, khiến cho mí mắt của rất nhiều lão quái vật giật giật.

Xem Chí Tôn pháp và Đế pháp, đây hoàn toàn là muốn lấy đi truyền thừa của bọn họ.

Nhưng việc đã đến nước này, bọn họ đổi ý cũng vô dụng.

Càng đừng nói, Cố Dương còn nói rõ là muốn gia tăng nội tình của bản thân, bọn họ càng không tiện cự tuyệt.

"Đợi đã, ngài nói muốn lĩnh ngộ được ba ngàn chân ý Thiên Đạo?"

Một lão quái vật lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Vẻ mặt đám người Mộ Dung Thiên Tuyết cũng tràn đầy kinh ngạc.

Đối với việc này, Cố Dương lạnh nhạt gật đầu, trực tiếp triển lộ ra rất nhiều chân ý Thiên Đạo.

Số lượng của những Thiên Đạo Chân Ý này nhiều đến hơn một ngàn loại.

Mặc dù Cố Dương cũng không tận lực bày ra hắn lĩnh ngộ bao nhiêu thành, chỉ là triển lộ ra một tia khí tức, nhưng vẫn như cũ làm cho tất cả lão quái vật ở đây đều choáng váng, cả người đều tê dại.

Bọn họ cũng không ngờ tới, Cố Dương không chỉ lĩnh ngộ bốn thành thiên đạo chân ý, mà còn lĩnh ngộ những Thiên Đạo chân ý

khác, hơn nữa số lượng nhiều đến hơn một ngàn loại, đây đơn giản là chỉ có thể dùng từ thái quá để hình dung.

Cố Dương biến thái, xa xa vượt quá tưởng tượng của bọn hắn, một lần lại một lần phá vỡ nhận thức của bọn hắn, đem tam quan của bọn hắn hung hăng nghiền nát.

Vốn là, bọn họ cho rằng Cố Dương là cự đầu trong Tiên chuyển thế.

Hiện tại xem ra, chỉ sợ cũng không phải như thế.

Cho dù là bá chủ trong tiên cũng không có khả năng biến thái đến loại cấp độ này.

Đó là hơn một ngàn loại Thiên Đạo chân ý, hơn nữa Cố Dương còn tuyên bố lĩnh ngộ ba ngàn Thiên Đạo chân ý.

Loại thiên phú này, bọn hắn đã không biết dùng từ ngữ gì để đánh giá.

Chẳng qua, cảm xúc duy nhất mà bọn họ có chính là mừng như điên.

Bọn họ lần này thật sự ôm phải cái đùi thô to đến không thể thô hơn!

Về sau, bọn họ khẳng định sẽ theo Cố Dương tiến về Tiên Giới, thăng chức rất nhanh!

"Chúng ta tuyệt đối sẽ không dị nghị! Nếu như Minh chủ đại nhân muốn, truyền thừa cùng bảo khố của chúng ta, đều có thể tùy ý lật xem."

Diệp gia lão tổ hưng phấn vô cùng nói.

"Chúng ta cũng vậy!"

Những thế lực khác cũng hưng phấn, vội vàng tỏ thái độ.

Đối với chuyện này, Cố Dương chỉ nhàn nhạt gật đầu, không nói thêm gì.

Giờ phút này, Xích Dương Kiếm Đế vừa mới trở lại Xích Dương Đế cung cũng thấy được cảnh tượng này, khuôn mặt cũng điên cuồng co lại, cực kỳ thất thố.

Hắn cũng đánh giá thấp thân phận cùng trình độ biến thái của Cố Dương.

Cũng may là hắn ta đã đi sớm.

Nếu không, đi muộn một chút, chỉ sợ uy nghiêm của Đại Đế tất cả đều sẽ ném mất sạch.

"Kiếp trước, chẳng lẽ là cứu vớt ba ngàn giới sao? Nếu không, vì sao nữ nhi của ta lại tìm được đạo lữ như thế."

Trong lòng Xích Dương Kiếm Đế nảy sinh suy nghĩ vi diệu như vậy.

Cuối cùng, tất cả đều kết thúc, di tộc Tiên cổ đã trở lại đại lục Tiên cổ, rất nhiều lão quái vật cũng lần lượt trở lại thế lực của chính mình, hưng phấn bàn bạc rất nhiều việc.

Mà Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết, đương nhiên cũng trở lại Đạo Thiên Tiên Cung.

Đồng thời, rất nhiều đệ tử cùng trưởng lão, cũng được đón trở về, từng người sùng bái Cố Dương đến cực điểm.

Dù sao, một trận chiến này, chiến lực Cố Dương biểu hiện ra, quả thực là triệt để đánh nát tam quan của bọn họ.

Thiên Tuyết Phong, hoa tuyết tung bay, lộ rõ vẻ đẹp đẽ.

"Ngươi thật sự muốn thành hôn với Xích Thiên Thu sao?"

Mộ Dung Thiên Tuyết nhẹ nhàng bước đi, nhìn người thanh niên bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

"Ừm."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Đối với Xích Thiên Thu, hắn vẫn rất có hảo cảm.

Mà nữ hài có thiện cảm, từ trước đến nay hắn đều không từ chối.

"Như vậy à "

Mộ Dung Thiên Tuyết rơi vào trầm mặc.

"Trên thực tế, ta ở hạ giới, còn có năm thê tử."

Cố Dương cười cười, lần nữa mở miệng nói.

"Năm, năm...?"

Mộ Dung Thiên Tuyết sững sờ nhìn Cố Dương, ngây ngốc một chút.

"Thật sự là năm, có vấn đề gì sao?"

Cố Dương cười nói.

"... Không có."

Mộ Dung Thiên Tuyết than nhẹ một tiếng.

Đúng là nàng rất cố chấp.

Một tu sĩ có thiên phú sao có thể chỉ có một thê tử, tam thê tứ thiếp là chuyện rất bình thường.

"Thiên Tuyết, nếu ngươi ghen, ta cũng có thể thành hôn với ngươi."

Cố Dương nắm lấy bàn tay nhỏ bé lạnh buốt của Mộ Dung Thiên Tuyết, nhẹ giọng nói.

"Ngươi quả nhiên đang mưu đồ gì ta."

Thân thể Mộ Dung Thiên Tuyết hơi dừng lại, nhưng không có tránh khỏi tay Cố Dương, trừng mắt nhìn Cố Dương, lộ ra dáng vẻ tiểu nữ nhi hiếm thấy, khuôn mặt trắng nõn có chút phiếm hồng.

" Giai nhân khuynh thế, ai mà không thích."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, mở miệng nói.

"Cho nên, ngươi nguyện ý trở thành nữ nhân của ta?"

Cố Dương ôm Mộ Dung Thiên Tuyết vào trong ngực, cúi đầu nhìn con mắt màu đỏ của nàng, ấm áp nói.

Thời khắc này, Mộ Dung Thiên Tuyết có chút ngây dại, tim đập rất nhanh, một dòng nước nóng tán loạn trong cơ thể nàng.

Nàng lần đầu tiên cảm nhận loại cảm giác kỳ diệu này.

"Ta cảm thấy, ta đã đến lúc bồi dưỡng người nối nghiệp cho Đạo Thiên Tiên Cung."

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Mộ Dung Thiên Tuyết càng ửng đỏ, nhỏ giọng nói ra.

Lời này, không thể nghi ngờ đã ám chỉ rất nhiều điều.

Đối với chuyện này, Cố Dương khẽ cười một tiếng, có chút ngoài ý muốn.

Xem ra, tuy tính tình Mộ Dung Thiên Tuyết trong trẻo lạnh

lùng, nhưng sự ghen tuông này còn lớn hơn tưởng tượng của hắn.

Hiển nhiên Mộ Dung Thiên Tuyết muốn giành trước Xích Thiên Thu.

"Thiên Tuyết, ta cũng cảm thấy ngươi nói rất đúng. Dù sao, ta cũng không có hứng thú với vị trí cung chủ Đạo Thiên Tiên Cung."

Cố Dương khóe miệng mang ý cười, trong tiếng kinh hô của Mộ Dung Thiên Tuyết, dùng hình thức ôm lấy công chúa bế nàng lên, đi về phía căn nhà gỗ của Mộ Dung Thiên Tuyết.

Đối với việc này, Mộ Dung Thiên Tuyết rúc vào trong ngực Cố Dương, vừa căng thẳng lại vừa mong đợi.

Thời gian vội vã, đảo mắt đã qua ba tháng.

Trong ba tháng này, Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết xác định được mối quan hệ đạo lữ, sau đó lần lượt đi tới các thế lực lớn, xem bí pháp trân quý của bọn họ.

Mà lật xem những thứ này, trải qua hơn 10 tỷ năm sửa chữa, thu hoạch đối với Cố Dương không thể nghi ngờ là cực lớn.

Cũng giống như dự đoán của hắn, thành công lĩnh ngộ được ba ngàn Thiên Đạo chân ý, hơn nữa toàn bộ đều tăng lên tới Tiểu Viên Mãn, thậm chí là Đại viên mãn.

Đồng thời, lĩnh ngộ của hắn đối với Đế pháp của bản thân cũng càng thêm thông thấu.

Xích Dương Đế Cung, Xích Thiên Thu ấn vai cho Cố Dương, ánh mắt như nước, rất là dịu dàng, so với trước kia chênh lệch rất lớn.

Đương nhiên, đây cũng chính là trước mặt người trong lòng Cố Dương, nếu là ở bên ngoài, nàng vẫn là Xích Dương Đế Nữ tính

cách nóng bỏng kia.

"Phu quân, chúng ta khi nào chính thức thành hôn đây."

Xích Thiên Thu có chút mong đợi hỏi.

Những ngày qua, Cố Dương đến Xích Dương đế cung nàng lật xem bí pháp, nàng cũng coi như có tiếp xúc nhiều với Cố Dương, càng thêm hiểu rõ Cố Dương.

Mà điều này cũng làm cho nàng càng thêm động tâm, muốn nhanh chóng thành hôn với Cố Dương.

Nếu không, nàng có chút bất an.

Dù sao, Cố Dương cũng quá xuất sắc, nàng sợ người khác cướp trước nàng.

"Ừm, cũng đã đến lúc rồi. Đợi sau khi nhạc phụ trở về, liền có thể lập gia đình."

Cố Dương buông xuống điển tịch trân quý của Xích Dương đế cung, khẽ cười nói.

Lần này hắn tới Xích Dương Đế Cung, phát hiện Xích Dương Kiếm Đế không thấy đâu, cũng không biết đi đâu.

"Đúng rồi, ngươi có biết nhạc phụ đi đâu không?"

Cố Dương hơi nghiêng đầu, nhìn về phía Xích Thiên Thu, tò mò hỏi.

Câu trả lời của Cố Dương khiến Xích Thiên Thu rất vui vẻ, nhưng nàng nghe thấy Cố Dương hỏi, không khỏi cười dí dỏm: "Phu quân, cha ta là đi tìm đồ cưới cho ta rồi."

"Đồ cưới..."

Cố Dương ánh mắt có chút cổ quái.

Xích Dương Đế Cung là thế lực cấp bá chủ, các loại kỳ trân dị bảo hẳn là sẽ không thiếu, còn cần Xích Dương Kiếm Đế tự mình chạy đi tìm sao?

Trong lúc nhất thời, Cố Dương cũng có chút chờ mong Xích Dương Kiếm Đế đến cùng đi tìm thiên tài địa bảo gì.

Mà ngay thời điểm Cố Dương trầm tư, một đạo khí tức như mặt trời đột ngột hàng lâm ở trong Xích Dương đế cung, khiến cho rất nhiều tu sĩ trong Xích Dương đế cung kinh hô, lại lộ ra vẻ kính sợ cùng cuồng nhiệt.

Bởi vì, Xích Dương Kiếm Đế đã trở lại.

"Quá tốt rồi, phụ thân đã trở về!"

Xích Thiên Thu cũng nhìn lên bầu trời phía xa, lộ ra sắc mặt.

Mà Cố Dương cũng nhẹ nhàng cười.

Đây là nói Tào Tháo Tào Tháo tới ngay.

Xem ra, hắn rất nhanh có thể biết đồ cưới mà Xích Dương Kiếm Đế cho con gái Xích Thiên Thu này là cái gì rồi.

"Ồ, con rể tốt của ta, không nghĩ tới ngươi lại tới nha."

Thân ảnh Xích Dương Kiếm Đế đột ngột xuất hiện trước người Cố Dương, nhìn Cố Dương, lại nhìn bộ dáng tiểu thư khuê các, Xích Thiên Thu bóp bả vai cho Cố Dương, nụ cười của hắn dần đậm lên, khẽ cười nói.

"Nhạc phụ, nhiều ngày không gặp, thật là tưởng niệm, cho nên liền tới rồi, hi vọng nhạc phụ không lấy làm phiền lòng."

Cố Dương đứng lên, khẽ cười nói.

"Ha ha ha, ngươi muốn tới thì tới, không cần khách khí."

Xích Dương Kiếm Đế cao hứng vỗ vỗ bả vai Cố Dương, ý cười càng nồng đậm.

Sau đó, Xích Dương Kiếm Đế nhiệt tình lôi kéo Cố Dương tán gẫu, bộ dáng, cũng không có nửa điểm uy nghiêm của Đại Đế, ngược lại giống như người bình thường.

Cảm giác như vậy cũng khiến hảo cảm của Cố Dương đối với Xích Dương Kiếm Đế tăng lên không ít.

"Cố Dương, kỳ thật ta có một chuyện, muốn hỏi ngươi một phen."

Dường như cảm thấy thời cơ đã đủ, khuôn mặt Xích Dương Kiếm Đế cũng trở nên nghiêm túc.

"Mời ngài nói."

Cố Dương khẽ vuốt cằm, cũng hơi nghiêm túc.

"Kỳ thật ta muốn biết, Tiên cảnh phía trên Đại Đế, rốt cuộc là cảnh giới gì, vì sao hạ giới không thể nào đột phá."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế sáng như đuốc, mang theo hướng tới dò hỏi.

Đây cũng là khiến Xích Thiên Thu vểnh tai, chăm chú lắng nghe.

Dù sao, đây tuyệt đối là bí mật động trời, ngay cả Chuẩn Đế cũng không có tư cách biết được.

Thậm chí rất nhiều Đại Đế cũng không biết.

Cố Dương không nói gì.

Sao tự nhiên Xích Dương Kiếm Đế lại đột nhiên hỏi hắn vấn đề này.

Hắn mới là Hoàng cảnh được không.

"Nhạc phụ, ta mới có tu vi Hoàng cảnh, làm sao có thể biết loại chuyện này."

Cố Dương bất đắc dĩ lắc đầu.

"Ngươi không phải Tiên nhân chuyển thế?"

Lời này của Cố Dương, khiến Xích Dương Kiếm Đế choáng váng, hắn có chút hoài nghi nhân sinh hỏi thăm.

Nếu không phải Cố Dương biểu tình rất chân thành, không có nửa điểm ngụy trang, hắn đều cảm thấy Cố Dương là không muốn nói cho hắn biết.

"Ta chuyển thế từ khi nào vậy?"

Cố Dương thở dài một tiếng, mở miệng nói: "Ta chính là ta, cũng không phải là người chuyển thế của ai."

Lúc trước Mộ Dung Thiên Tuyết cũng cho rằng hắn là Tiên chuyển thế...

Chẳng qua, hắn cũng có thể lý giải được.

Dù sao, thiên phú mà hắn thể hiện ra, thật sự là quá biến thái, thật sự là không phù hợp lẽ thường.

Chỉ có Tiên nhân chuyển thế, mới có thể biến thái như vậy.

"Chuyện này...?"

Xích Dương Kiếm Đế trong nháy mắt bối rối, cả người đều chìm trong mơ hồ.

Hắn vẫn cho rằng Cố Dương là cự đầu trong Tiên chuyển thế, cho nên mới biến thái như vậy, bởi vì đối với cự đầu trong Tiên mà nói, cho dù hắn đi đường khác, lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý, hắn là cũng sẽ tương đối nhẹ nhõm.

Nhưng bây giờ Cố Dương lại nói hắn không phải Tiên nhân chuyển thế.

Đây chẳng phải là nói, hắn hoàn toàn dựa vào thiên phú của chính mình làm được điểm này.

Vậy thiên phú này, không khỏi cũng khủng bố quá mức.

Phải nói, loại thiên phú này thật sự có thể tồn tại ở thế gian ư!

"Cố Dương, ngươi thật đúng là cho ta một cái kinh hãi nha."

Sau khi Xích Dương Kiếm Đế lấy lại tinh thần, cảm thán nói.

Đối với chuyện này, Cố Dương mỉm cười, cũng không nói gì.

Bởi vì chuyện trên người hắn, căn bản không giải thích rõ ràng được, hắn cũng không thể cưỡng ép giải thích bất cứ điều gì.

Dù sao, đối ngoại chính là thiên phú biến thái liền xong việc.

Về phần người khác có thể tiếp nhận hay không, cũng không liên quan đến hắn.

"Tuy ta không biết rốt cuộc cảnh giới của Tiên cảnh là như thế nào, nhưng lại biết một chút về tình huống của tiên giới."

Lúc này, Cố Dương mở miệng lần nữa.

"Là biết từ bên di tộc Tiên cổ?"

Xích Dương Kiếm Đế nao nao, lập tức nhanh chóng nghĩ ra điều gì đó.

"Ừ. Di tộc Tiên cổ quả thật có quan hệ với Tiên giới. Nhưng mà đáng tiếc, bọn họ cũng chỉ biết được một ít tin tức không mấy quan trọng từ tổ tiên thôi."

Cố Dương khẽ lắc đầu, thuận miệng nói ra.

"Càng đừng nói, đã qua nhiều năm như vậy, tình báo của bọn hắn có lẽ đã sớm qua rồi. Cho nên, muốn chân chính nhận thức được Tiên giới, cùng với tìm hiểu cảnh giới Tiên này, vẫn phải tiến về Tiên giới trước mới được."

"Đúng là như thế. Đáng tiếc, tiên lộ đã sớm phong bế không biết bao nhiêu năm, muốn tiến về Tiên giới nói dễ vậy sao."

Xích Dương Kiếm Đế khẽ vuốt cằm, thở dài nói.

"Ha ha, ta đã nói rồi, nếu như ta thành Đế, sẽ đả thông tiên lộ."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, tự tin vô cùng.

"Cũng chỉ có ngươi dám tuyên bố như vậy. Cũng chỉ có ngươi mới có thể đả thông tiên lộ."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn Cố Dương, khẽ cười nói.

Đối với lời Cố Dương nói, hắn vẫn rất tin tưởng.

Dù sao, nếu ngay cả một nhân vật như Cố Dương cũng không có biện pháp đả thông tiên lộ, vậy chỉ sợ không người có thể làm được.

"Cố Dương, ngươi phải nắm chặt thời gian trưởng thành. Bằng không, chỉ sợ sẽ có đại phiền toái."

Dừng một chút, ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế thâm thúy, lại mở miệng.

"Nhạc phụ, lời này là có ý gì?"

Ánh mắt Cố Dương lấp lóe không yên, mở miệng dò hỏi.

"Lần này ta đi Thánh Hoàng cấm địa ngắt lấy Thánh Hoàng bảo hoa, cảm nhận được khí tức không giống bình thường. Hắc Ám Đại Đế, dường như đã có mấy vị thức tỉnh lại từ trong giấc ngủ sâu."

"Tuy bọn họ vẫn chưa ra tay với ta, nhưng ta có thể cảm nhận được bọn họ có ác ý rất sâu."

"Trong tình huống bình thường, chuyện như thế này không thể xảy ra. Bình thường Hắc Ám Đại Đế sẽ không chủ động trêu chọc Đại Đế đương đại, để phát ra ác ý kinh khủng như thế."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

"Chỉ có thời điểm bọn họ sắp có hành động lớn, mới sẽ không đặt Đại Đế đương đại ở trong mắt. Mà thọ nguyên của ta sắp hết, hoặc là tọa hóa, hoặc là đi tới bên ngoài giới, hoặc là đồng dạng sa đọa như Hắc Ám Đại Đế, bọn họ sẽ càng không để ý."

"Ý của ngài là, bọn họ lại muốn nhấc lên hắc ám động loạn rồi?"

Cố Dương cũng có chút ngưng trọng, mở miệng nói.

"Rất có khả năng. Đại Đế tự trảm một đao, vứt bỏ đạo quả Đại Đế, bị bóng tối xâm nhiễm sẽ hóa thành Hắc Ám Đại Đế, trở thành tồn tại bất hủ. Bọn hắn không còn ràng buộc tuổi thọ, coi như là kiểu khác của vĩnh sinh."

Xích Dương Kiếm Đế gật đầu, ánh mắt ngưng trọng giải thích.

"Sở dĩ bọn họ làm nổi lên hắc ám náo động, là vì trong quá trình bọn họ ngủ say, lý tính của bản thân cũng sẽ dần dần bị hắc ám xâm nhiễm, triệt để lưu lạc."

"Đồng thời, một khi bọn hắn vận dụng lực lượng chiến đấu, lý trí cũng dễ dàng bị hắc ám xâm nhiễm, đây cũng là một trong rất nhiều nguyên nhân Hắc Ám Đại Đế ngủ say."

"Nếu muốn chống đỡ những hắc ám khí tức này, phải hấp thu sinh mệnh khí tức của vô số người duy trì sự cân bằng. Đương nhiên, nguyên nhân khác chính là bọn họ cũng muốn thông qua việc hấp thụ tinh khí thần của vô số sinh linh để tăng lên lực lượng của mình. Hắc Ám Đại Đế tự chém một đao, đã không có cách nào tiếp tục trở nên mạnh mẽ nữa, chỉ có thể thông qua phương pháp tà môn này để duy trì lực lượng cùng trở nên mạnh mẽ."

"Tuy nhiên, trong Hắc Ám Đại Đế, cũng có phân chia mạnh yếu. Bình thường, nhấc lên hắc ám náo động, bình thường đều là Hắc Ám Đại Đế khá nhỏ yếu. Những Hắc Ám Đại Đế cường đại chân chính, bình thường khinh thường dùng loại phương pháp này để duy trì lực lượng, bởi vì đối với bọn hắn mà nói, thật sự là hiệu quả quá thấp."

"Bọn họ, nếu thức tỉnh sẽ săn giết rất nhiều yêu nghiệt mạnh mẽ như rất nhiều người Đế thể đại thành, thậm chí là săn giết Đại Đế đương đại."

Nói xong lời cuối cùng, vẻ mặt Xích Dương Kiếm Đế ngưng trọng tới cực điểm.

Lời này vừa nói ra, đồng tử Cố Dương không khỏi hơi ngưng lại.

Những bí mật này, thật sự là làm người rung động.

Hắc Ám Đại Đế có phân chia mạnh yếu, đương nhiên hắn biết.

Chỉ là hắn thật không ngờ rằng, sẽ có Hắc Ám Đại Đế xem Đại Đế như con mồi để săn.

Chương 933 - Cầu hôn

Hắc Ám Đại Đế tự chém một đao, thực lực giảm xuống nghiêm trọng, đều có thể săn giết Đại Đế.

Có thể tưởng tượng được, thời kỳ hưng thịnh của bọn họ sẽ mạnh tới mức nào.

"Nhưng mà Hắc Ám Đại Đế dám săn giết Đại Đế, cũng không phải người mạnh nhất."

Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế xa xăm, chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, đồng tử Cố Dương co rụt lại.

Xích Thiên Thu cũng che cái miệng nhỏ nhắn lại.

Đây cũng là lần đầu tiên nàng nghe thấy những bí văn này, quả thật đã dọa nàng sợ.

...

"Hắc Ám Đại Đế khủng khiếp chân chính, bọn họ không cần hút khí huyết của bất kỳ sinh linh nào, cũng có thể thông qua ý chí của mình chống lại sự ăn mòn của hắc ám, thậm chí có tồn tại, có thể luyện hóa khí tức hắc ám tiến hành trở nên mạnh mẽ."

Xích Dương Kiếm Đế chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, Cố Dương cũng nhíu mày.

Xích Thiên Thu chính là mặt đầy chấn động.

"Nhạc phụ, ngài nói nhiều như vậy, kỳ thật ta rất để ý một

chút, đó chính là, hắc ám rốt cuộc là từ đâu mà đến."

Cố Dương vẻ mặt ngưng trọng dò hỏi.

Sự tồn tại của Hắc Ám Đại Đế, hiển nhiên đều có liên quan tới hắc ám chi khí.

Cái đồ chơi này khiến Cố Dương có cảm giác kinh khủng nhất, vượt lên tất cả mọi thứ, có loại cảm giác BOSS cuối.

"Không rõ lắm. Khí tức hắc ám xuất hiện vào lúc nào, tại sao lại xuất hiện, bản chất của nó là cái gì, bất kể là Đại Đế, hay là Hắc Ám Đại Đế, không ai biết được."

Vẻ mặt Xích Dương Kiếm Đế cũng đầy ngưng trọng, chậm rãi mở miệng.

"Chúng ta chỉ biết một ít năng lực của nó sẽ ăn mòn lý trí, cũng có thể khiến cho Đại Đế hóa thành Hắc Ám Đại Đế."

"Có lẽ, thời gian Hắc Ám chi khí tồn tại còn lâu hơn cả thời gian tồn tại của ba ngàn giới."

Xích Dương Kiếm Đế cảm thán nói.

"Tuy nhiên, mặc dù nó có thể khiến cho Đại Đế hóa thành Hắc Ám Đại Đế tạo thành không ít tai hoạ ngầm cho ba ngàn giới. Nhưng nhiều năm như vậy vẫn không xảy ra vấn đề gì lớn, có lẽ, lai lịch của nó cũng không cần chúng ta quan tâm đến."

Dừng một chút, Xích Dương Kiếm Đế lại lắc đầu nói.

Nghe Xích Dương Kiếm Đế nói, lông mày Cố Dương lại nhíu chặt.

Loại đồ chơi này, nhìn như ngàn tỷ năm qua chưa từng xuất hiện vấn đề gì lớn, nhưng tuyệt đối là một cái hố to.

Nếu như bộc phát thì tuyệt đối sẽ gây ra họa loạn to lớn, không thể không phòng.

Dù sao, thứ đồ chơi này, Cố Dương cũng không biết là cái gì.

Làm không tốt, mặc dù là hệ thống của hắn, cũng không có biện pháp làm gì nó.

Dù sao, thời gian thứ này tồn tại đã không biết bao lâu, căn nguyên cũng không biết là ở nơi nào.

Nói cách khác, cho dù là Cố Dương, đối mặt với thứ đồ chơi này cũng có nguy hiểm đến tính mạng.

Đối mặt với loại đồ chơi quỷ dị này, hắn chỉ có thể dựa vào thực lực cứng cỏi của bản thân mà chống lại thôi.

"Xem ra, lại có thêm một lý do để tăng tu vi lên. Chứng đạo Đại Đế."

Cố Dương nheo mắt lại, ở trong lòng âm thầm nghĩ.

"Đúng rồi, nhạc phụ, ta có chuyện muốn nói với người."

Cố Dương biết đem sầu lo trong lòng nói ra, Xích Dương Kiếm Đế cũng sẽ không hiểu, cũng không có biện pháp giải quyết vấn đề mấu chốt, bởi vậy hắn cũng không định tiếp tục nói nữa, mà chuyển đề tài.

"Chuyện gì?"

Xích Dương Kiếm Đế tò mò hỏi.

Đôi mắt đẹp của Xích Thiên Thu cũng chớp động.

"Ta và Thiên Tuyết cũng tự định chung thân, lần này cũng sẽ cùng nhau lấy nàng làm vợ."

Cố Dương cười khẽ, mở miệng nói.

"Ha ha ha, chuyện này có sao đâu. Tuấn kiệt như ngươi, cưới thêm mấy nữ nhân là chuyện hết sức bình thường."

Xích Dương Kiếm Đế cười cười, hoàn toàn không để ý.

Xích Thiên Thu cũng như thế, nàng ta biết mình không xứng với Cố Dương, cũng không có suy nghĩ muốn độc chiếm.

"Chẳng qua, Mộ Dung Thiên Tuyết, vị đệ nhất mỹ nhân Kiếm Vực này lựa chọn trở thành thê tử của ngươi, quả thật làm ta ngạc nhiên, nhưng lại có chút hiểu."

Dừng một chút, Xích Dương Kiếm Đế lại bắt đầu cảm thán.

Cố Dương yêu nghiệt như thế, chỉ sợ nữ nhân nào cũng sẽ động tâm.

Chỉ cần Cố Dương buông lời, chỉ sợ toàn bộ nữ tu sĩ thuần khiết của Kiếm Vực đều sẽ dính sát vào, đối với Xích Dương Kiếm Đế cảm thán, khóe miệng Cố Dương cũng hơi nhếch lên, tâm tình rất tốt.

Mùi vị của Mộ Dung Thiên Tuyết, hắn vẫn rất lưu luyến.

Đương nhiên, Cố Dương cũng biết chừng mực.

Tuy rằng thích triền miên với Mộ Dung Thiên Tuyết, nhưng hắn càng coi trọng việc tăng thực lực của mình.

Bởi vì nếu thực lực không đủ, rất có thể sẽ xuất hiện bi kịch.

Bởi vì tất cả bi kịch đều do thực lực không đủ gây ra.

Cố Dương một mực rất tin tưởng câu nói này.

Kế tiếp, Cố Dương cùng Xích Dương Kiếm Đế thoải mái hàn

huyên rất nhiều chuyện.

Nhưng thời gian hai bên đều là quý giá, cộng thêm Xích Dương Kiếm Đế cũng vội vàng gả Xích Thiên Thu cho Cố Dương, bởi vậy cũng không có lãng phí quá nhiều thời gian.

Trực tiếp mang theo Xích Thiên Thu và Cố Dương đi tới Đạo Thiên Tiên Cung tiến hành cầu hôn.

Đồng thời, mở tiệc chiêu đãi tám phương, toàn bộ hào kiệt Kiếm Vực đều nhận được thiệp mời.

Ba ngày sau, Đạo Thiên Tiên Cung đã là một biển lửa đỏ rực.

Bốn phía đều treo đèn lồng đỏ.

Bầu không khí vui vẻ cũng dạt dào toàn bộ Tiên cung.

Có điều, về việc tiệc cưới, Cố Dương cũng chỉ là xem như đi qua sân khấu, sau khi mời rượu một phen, hắn liền bước vào phòng cưới, thân mặc áo cưới, cùng Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu xinh đẹp vô cùng tiến hành công việc cày cấy.

Trong nháy mắt, ba ngày đã trôi qua.

Tiệc cưới cũng đã sớm kết thúc.

Đạo Thiên Tiên Cung mặc dù vẫn còn chút náo nhiệt, nhưng cũng coi là lần nữa thanh lãnh, mà Cố Dương, cũng là dự định đột phá Thánh Cảnh.

Sở dĩ có thể đột phá Thánh cảnh nhanh như vậy, vẫn là bởi vì Xích Dương Kiếm Đế tìm tới hồi môn Thánh Hoàng Bảo Hoa cho Xích Thiên Thu.

Thánh Hoàng Bảo Hoa là bảo dược đặc hữu sinh trưởng ở Thánh Hoàng Cấm Địa, là đồ vật cực kỳ trân quý, trong một thời đại nhiều lắm cũng chỉ có thể sinh trưởng ra ba cây.

Mà công hiệu của nó cũng là cực kỳ cường đại, có thể làm cho người ta hoàn mỹ đột phá đến Thánh Cảnh, vả lại làm cho căn cơ càng thêm vững chắc, đạt tới cực cảnh hoàn mỹ, tương đương với bảo dược tốt nhất để giúp người ta đột phá đến Thánh Cảnh.

Có thể tưởng tượng được, nó quý giá đến cỡ nào.

Xích Dương Kiếm Đế mạo hiểm bước vào, cướp đi một gốc Thánh Hoàng bảo hoa, cũng tốn rất nhiều công sức.

Điều này cũng đủ để thấy được thực lực của Xích Dương Kiếm Đế và sự coi trọng đối với Cố Dương.

Trong bí địa, Cố Dương sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, liền trực tiếp nuốt lấy Thánh Hoàng Bảo Hoa.

Trong chốc lát, một cỗ năng lượng tinh thuần đến cực hạn, tràn ngập khí tức thánh khiết chảy xuôi trong cơ thể Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương đắm chìm tâm thần, vận chuyển Đế pháp, bắt đầu hấp thu nó.

Không biết qua thời gian bao lâu, một cỗ khí tức bành trướng đến mức tận cùng cũng là từ trên người Cố Dương bạo phát ra, hơn nữa còn lấy thế kinh khủng tăng lên.

Hắn, thành công đột phá tới Thánh cảnh.

Không chỉ là đột phá đến Thánh cảnh, tu vi còn một đường thăng đến Thánh cảnh tầng sáu.

Không thể không nói, công hiệu của Thánh Hoàng Bảo Hoa thật kinh người.

"Phù, tu vi đạt tới Thánh cảnh, chỉ cần ta sửa đổi một phen, thực lực của ta sẽ lần nữa nghênh đón chất biến."

Cố Dương mặt lộ ý cười, thì thào tự nói.

Hơn ngàn tỷ năm sửa đổi, kinh khủng biết bao, thực lực của hắn có thể tăng lên tới cấp độ nào, cho dù là Cố Dương, cũng vô pháp suy đoán.

"Ầm ầm ầm!!!!!"

Mà đúng lúc này, bầu trời cũng từ từ âm u, tối đen tới cực hạn.

Phải nói, không chỉ có cái bí địa này, toàn bộ nội vực, phải nói là vòm trời đại lục vô ngần tối sầm lại, vô tận kiếp khí bắt đầu hội tụ.

Cảm thụ được kiếp khí khủng khiếp đến tận cùng, vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì, mặc kệ là tu sĩ Thần Cảnh hay là Chí Tôn, hoặc là Chuẩn Đế đều cảm nhận được cảm giác nguy hiểm trí mạng từ trong kiếp vân.

"Lần này là ai đang độ kiếp, thiên kiếp thật đáng sợ!"

"Thiên kiếp kinh khủng này cho dù là thời điểm Chí Tôn đột phá đến Chuẩn Đế cũng chỉ như vậy mà thôi."

"Ha ha, thời điểm các ngươi đột phá tới Chuẩn Đế, sẽ dẫn tới thiên kiếp khủng bố như vậy sao? Lão phu nhất định làm không được."

"Không biết là vị lão hữu nào đột phá đến Chuẩn Đế."

"Đột phá Chuẩn Đế? Không, theo lão phu thấy, không phải là vị Thiên Tôn nào đột phá đến Chuẩn Đế rồi, mà là vị Minh chủ đại nhân của chúng ta đã thành công đột phá từ Hoàng cảnh đến Thánh Cảnh rồi."

"Ta cũng cảm thấy là vị đại nhân đó. Nhưng không thể không

nói, thực sự là khủng khiếp. Thiên kiếp này chỉ mới đột phá Thánh Cảnh đã đưa tới, đã kinh khủng hơn so với thiên kiếp khi Thiên Tôn bình thường đột phá đến Chuẩn Đế. Nếu vị đại nhân đó đột phá đến Thần Cảnh, thì sẽ khủng bố đến cỡ nào."

Vô số tu sĩ, thậm chí là lão quái vật đều nhịn không được nghị luận ầm ĩ, thán phục tới cực điểm.

Mà những thiếu niên Đại Đế kia, từng người đều hai mặt nhìn nhau, lắc đầu.

Không hổ là chủ nhân của bọn họ, thật là quá kinh khủng.

Không biết, chủ nhân đột phá tới Thánh cảnh, thực lực lại sẽ tăng lên bao nhiêu.

Chỉ sợ, sẽ khủng bố vượt quá tưởng tượng nhỉ.

"Nhất định là phu quân đột phá."

Xích Thiên Thu nhìn thiên kiếp, trong con ngươi nóng rực tràn đầy ý cười.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng đang nhìn lên thiên kiếp, trên mặt nổi lên ý cười nhàn nhạt.

Nhiều ngày không thấy Cố Dương, nàng vẫn là rất nhớ nhung.

Lần này, Cố Dương thành công đột phá, hẳn là có thể bồi bạn nàng một đoạn thời gian.

"Thiên kiếp này..."

Giờ phút này, trong Xích Dương Đế Cung, mí mắt Xích Dương Kiếm Đế khẽ giật, nhìn chằm chằm hào quang màu tím quanh quẩn trong thiên kiếp, có chút kinh nghi bất định.

Hắn cảm giác, thiên kiếp lần này xuất hiện, rất giống với thiên

kiếp trong một truyền thuyết nào đó.

"Hy vọng không phải là thiên kiếp kia. Bằng không…" Ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế trở nên nghiêm nghị, lẩm bẩm tự nói.

"Lại là Thiên kiếp sao, hy vọng thiên kiếp lần này có thể cho ta một chút kinh hỉ đi, bằng không thì không thú vị gì."

Lúc này, Cố Dương cũng ngóng nhìn thiên kiếp, khóe miệng hơi nhếch lên.

Người khác sợ thiên kiếp, sợ mình tan thành mây khói dưới thiên kiếp.

Nhưng hắn lại khác, hắn rất mong chờ thiên kiếp xuất hiện, với lại hy vọng thiên kiếp càng mạnh thì càng tốt.

Lần trước Vạn Long Kiếp khiến Cố Dương có chỗ tốt rất lớn, trực tiếp khiến huyết mạch cùng thể chất của hắn bước đầu lột xác.

Chỉ là, thiên kiếp hơi yếu một chút nên đã khiến hắn chẳng dâng lên nổi hứng thú, một quyền liền đánh nổ tung.

Dường như bị sự trào phúng của Cố Dương chọc giận, giờ phút này, thiên kiếp có biến hóa mới.

Ở trên kiếp vân đen kịt đằng kia, lượng lớn hào quang màu tím xông phá mây xanh, dị tượng nhao nhao hiện lên, tản ra khí tức thần thánh mà lại khủng bố.

Cuối cùng, từng bóng người màu tím xuất hiện trên bầu trời, phát ra uy áp kinh thiên động địa khủng bố.

"Không hay rồi, thật sự là Tử Hà Đế kiếp!"

Nhìn thấy dị tượng xuất hiện trên bầu trời, sắc mặt Xích Dương Kiếm Đế trong nháy mắt biến đổi.

Tử Hà Đế Kiếp là thiên kiếp trong truyền thuyết, cho dù là Xích Dương Kiếm Đế cũng chưa từng tận mắt nhìn thấy, chỉ lật xem một số sách sử thời viễn cổ mới có thể biết được.

Nghe đồn, Tử Hà Đế Kiếp là thiên kiếp một số ít thiếu niên Đại Đế tại lúc đột phá đến Chuẩn Đế, mới có thể xuất hiện.

Loại thiên kiếp này cực kỳ hiếm thấy, trong lịch sử Kiếm vực cũng chưa từng xuất hiện qua mấy lần.

Đặc thù của Tử Hà Đế Kiếp chính là quy mô mênh mông của nó, vượt xa Chuẩn Đế kiếp bình thường, đồng thời còn xuất hiện mảng lớn Tử Hà.

Mà khảo nghiệm người độ kiếp, sẽ ngưng tụ ra lượng lớn hư ảnh.

Những hư ảnh này đều là Đại Đế từng chứng đạo.

Tu vi của hư ảnh Tử Hà ngưng tụ thành cũng đều ở cảnh giới chuẩn Đế.

Có thể nói, Tử Hà Đế Kiếp, đối với những thiếu niên Đại Đế yêu nghiệt kia mà nói, cũng là thiên kiếp cực kỳ khủng bố, sơ ý một chút, sẽ vẫn lạc dưới thiên kiếp.

Đương nhiên, nếu vượt qua thì lợi ích thu được cũng sẽ kinh người vượt quá tưởng tượng.

"Lúc này Cố Dương mới tới Thánh cảnh, chính là đưa tới Tử Hà Đế kiếp."

Mí mắt Xích Dương Kiếm Đế giật giật, cũng không biết nên nói gì mới tốt.

Thánh cảnh dẫn tới Tử Hà Đế kiếp.

Nếu chờ Cố Dương đột phá tới Thần Cảnh, thậm chí là Chí

Tôn, lại sẽ dẫn tới thiên kiếp kinh khủng cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Giờ phút này, không chỉ Xích Dương Kiếm Đế nhận thấy được dị thường của thiên kiếp, mà các lão quái vật có kiến thức cũng biến sắc toàn bộ.

Đương nhiên, mặc dù bọn họ không nhận ra thiên kiếp, nhưng từ từng cái hư ảnh Chuẩn Đế kia, bọn họ cũng có thể biết được chỗ khủng bố của nó.

Dù sao những người này cũng đều là Đại Đế đã từng chứng đạo, không một ai có thể là nhân vật đơn giản.

Đủ để thấy được, thiên kiếp lần này khủng bố đến trình độ nào.

"Phụ thân..."

Lúc này Mộ Dung Thiên Tuyết cũng sững sờ nhìn hư ảnh nào đó trên bầu trời, tâm tình có chút phức tạp.

Hiển nhiên, lần thiên kiếp này đã kích hoạt ấn ký của Đạo Thiên Đại Đế được khắc vào trên Thiên Đạo, biến ảo ra hư ảnh của hắn.

Có điều, Đạo Thiên Đại Đế thời Chuẩn Đế lại không có thần trí.

Dưới vạn chúng chú mục, Cố Dương nhìn thiên kiếp, khóe miệng hơi nhếch lên, hơi dâng lên một ít chiến ý.

Lần thiên kiếp này, cũng coi là có chút ý tứ.

Thiên kiếp huyễn hóa ra hư ảnh hai mươi đạo Thiên kiếp, mỗi một hư ảnh của Thiên kiếp đều là Chuẩn Đế, thân phận còn là Đại Đế trước đây.

Nói cách khác, Cố Dương có cơ hội chiến đấu với những nhân vật từng chứng đạo Đại Đế này.

"Không biết, những Đại Đế này, trong lúc tu vi Chuẩn Đế, thực lực đạt tới cấp độ nào."

Cố Dương bước ra một bước, đi tới trên chín tầng trời, đón ánh mắt của rất nhiều cường giả, lạnh nhạt mà đứng, đối diện với hư ảnh của rất nhiều Đại Đế.

Mà cũng chính vào lúc này, một đạo hư ảnh cầm trường thương đứng dậy, nhìn về phía Cố Dương.

Mà trong nháy mắt khi đạo hư ảnh này đứng ra, rất nhiều lão quái vật đều chấn động tâm thần, bắt đầu chờ mong.

"Xem ra, Tử Hà Đế Kiếp cũng giống như trong truyền thuyết, sẽ không lấy nhiều bắt nạt ít, mà sẽ là từng người cùng người độ kiếp tiến hành chiến đấu."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn thấy một màn này, trong lòng hơi bình tĩnh, mắt lộ ra tinh mang, thì thào tự nói một mình.

"Có điều, không thể không nói, đây thật đúng là nghiệt duyên. Thật không ngờ, hư ảnh Đại Đế đầu tiên xuất thủ, lại là tổ sư của Tử Phủ Đế Cung, Tử Phủ Đại Đế."

Dừng một chút, ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế lập loè, cười khẽ một tiếng.

Tử Phủ Đại Đế chẳng mạnh bao nhiêu trong số các Đại Đế, nhưng chung quy hắn là một người có thể chứng đạo Đại Đế, không có ai đơn giản cả.

Bởi vậy, Tử Phủ Đại Đế thời Chuẩn Đế, vẫn không thể khinh thường như cũ.

Mà ngay khi Xích Dương Kiếm Đế đang suy nghĩ miên man, Tử Phủ Đại Đế ngang nhiên ra tay xuất thủ, đó là đế pháp kinh khủng.

Nói đúng ra, là Đế pháp không hoàn chỉnh.

Thiên kiêu chân chính, tại thời điểm đột phá Chí Tôn, đã đi ra con đường của mình, đặt trụ cột.

Mà Tử Phủ Đại Đế, khi tu vi Chuẩn Đế, không ngờ đã hoàn toàn đi lên con đường của chính mình.

Mặc kệ hắn có phải là bước ra từ căn bản của tiền nhân hay không, nói chung lại là đã tự đi ra con đường của mình, sáng chế ra Đế pháp của chính mình.

Tuy rằng nói, cũng không hoàn thiện, thậm chí cũng khá thô sơ, nhưng đế pháp chính là đế pháp, mạnh mẽ hơn nhiều so với chí tôn pháp.

Phải nói, làm người sáng tạo ra loại đế pháp này, hắn dùng nó bộc phát ra sức mạnh vượt xa so với cung chủ của Tử Phủ đế cung là cường giả Chuẩn Đế thất trọng dùng ra Đế pháp hoàn thiện sau này.

Bởi vì, một là dùng Đế pháp thích hợp nhất với chính mình do chính mình sáng tạo, một là dùng phương pháp của tiền nhân, uy năng mà cả hai bộc phát ra hoàn toàn bất đồng. Cho dù là một cái chưa hoàn thiện, một cái hoàn thiện, vẫn như cũ như thế.

Bởi vậy, Tử Phủ Đại Đế dốc hết sức mạnh, bộc phát ra một kích quán triệt đại đạo của hắn, uy lực mạnh hơn nhiều so với Thực Nguyên Chuẩn Đế thiêu đốt căn nguyên.

"Ha ha, Đại Đế, không hổ là Đại Đế. Chỉ cần có tu vi Chuẩn Đế nhất trọng, liền lĩnh ngộ pháp tắc đến cấp độ đại viên mãn, càng là sáng tạo ra Đế pháp hình thức ban đầu."

Cố Dương nhìn Tử Phủ Đại Đế động thủ ở xa xa, hắn cười khẽ tán dương một chút.

Điều này làm cho ánh mắt của rất nhiều lão quái vật đều trở nên cổ quái.

Cũng chỉ có loại yêu nghiệt như Cố Dương, mới dám lấy tu vi Thánh cảnh tán thưởng Đại Đế, không có nửa điểm kính nể.

Mà ngay khi rất nhiều lão quái vật đang bàng hoàng, Cố Dương cũng lần nữa xuất thủ.

Lần ra tay này là long trời lở đất, Lục Đạo Luân Hồi quyền bùng phát toàn lực, bốn phần lực chi chân ý Thiên Đạo dâng trào mãnh liệt, chấn động chín tầng trời.

Dưới một quyền này của Cố Dương, một kích cường hãn của Tử Phủ Đại Đế, giống như trứng gà chọi một hòn đá, trực tiếp nổ tung.

Hư ảnh của Tử Phủ Đại Đế cũng trực tiếp vỡ ra.

Hiển nhiên, là bị một quyền của Cố Dương đánh nổ.

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều lão quái vật mí mắt cuồng loạn, thật sự không biết nên nói cái gì cho phải.

Đây là hư ảnh của Đại Đế.

Kết quả, vẫn như cũ là chống đỡ không nổi một quyền của Cố Dương.

Thực lực của Cố Dương, thật sự là quá kinh khủng.

Bốn thành thiên đạo chân ý chính là vô địch như thế.

Chỉ có Xích Dương Kiếm Đế, đối với cảnh tượng này cũng không có gì bất ngờ.

Chỉ có trở thành Đại Đế, mới biết được rốt cuộc chênh lệch giữa Chuẩn Đế và Đại Đế lớn đến mức nào.

Đồng thời cũng có thể biết được, chân ý thiên đạo, rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Kỳ thực, lực lượng bốn thành chân ý Thiên Đạo, mạnh hơn xa khủng bố hơn xa Cố Dương thể hiện.

Chân ý Thiên Đạo, cấp độ quá cao, có áp chế tuyệt đối với pháp tắc.

Chỉ là, rất đáng tiếc, Cố Dương tu vi quá thấp, không có biện pháp đem lực lượng chân chính của Thiên Đạo chân ý thể hiện ra.

Chỉ có Đại Đế, mới có thể bày ra uy năng chân chính của chân ý thiên đạo.

Giờ phút này, Cố Dương đứng ở trên vòm trời, đối với thực lực hư ảnh Đại Đế coi như đã có hiểu biết đại khái.

Hắn lại có chút thất vọng, nhìn hư ảnh các Đại Đế khác, lạnh nhạt mở miệng: "Trừ hư ảnh nhạc phụ ta ra, các Đại Đế tiền bối khác, mời các ngươi cùng lên đi. Nói cách khác, một quyền một tên, thật sự là quá vô vị."

Lời này vừa nói ra, cả thế gian đều kinh hãi, vô số người đều là trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương, không có cách nào, lời này, quả thực quá cuồng.

Đây là hư ảnh của Đại Đế.

Cố Dương, đúng là muốn lấy sức một mình, đơn đấu hư ảnh mười tám vị Đại Đế, đây quả thực chính là điên cuồng đến không biên giới.

Chẳng qua, mọi người nhớ tới biểu hiện cùng thiên phú thực

lực trước kia của Cố Dương, từng người một lại nói không ra lời.

Cố Dương chính là Cố Dương, chỉ có hắn, có tư cách nói loại lời này, không để hư ảnh Đại Đế vào mắt.

Giờ phút này, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng liếc mắt nhìn Cố Dương.

May mắn Cố Dương trừ phụ thân ra.

Nếu không, chờ Cố Dương độ kiếp trở về, nàng tuyệt đối phải ở trên giường dạy dỗ cho Cố Dương một bài học lớn.

Giờ phút này, lời nói của Cố Dương dường như cũng chọc giận Thiên Đạo, thiên kiếp bắt đầu rung chuyển.

Sau đó, từng luồng sáng bắt đầu xuất hiện, tử hà đầy trời, trực tiếp bao trùm mười chín vị Đại Đế còn lại.

Sau đó, dưới vô số ánh mắt chấn động, khí tức hư ảnh của mười chín vị Đại Đế này càng thêm cường đại.

Không chỉ có vậy, bọn họ còn sinh ra thần trí, cứ như dấu ấn thiên đạo được kích hoạt.

"Ha ha, xem ra, hậu thế xuất hiện một hậu bối yêu nghiệt vượt quá tưởng tượng nha!"

"Tu vi Thánh Cảnh là có thể dẫn động Tử Hà Đế Kiếp, còn làm Thiên Đạo phải đánh thức chúng ta, đúng là rất kinh người."

"Nhưng mà, chúng ta đã bị đánh thức thì sẽ không nương tay, có thể vượt qua được kiếp nạn này hay không vẫn phải xem thực lực của bản thân mình."

Rất nhiều hư ảnh Đại Đế nhìn về phía Cố Dương, đều lộ ra vẻ sợ hãi than thở, trong lòng khiếp sợ.

Nhưng, bọn họ nhanh chóng điều chỉnh lại cảm xúc, từng người bắt đầu bộc phát ra uy áp kinh người.

Mà màn này, cũng lạnh đến nổi da đầu của rất nhiều cường giả run lên.

Hư ảnh Đại Đế có được thần trí và hư ảnh Đại Đế không có được thần trí, hiển nhiên là không cách nào so sánh.

Cố Dương thật sự gặp phiền phức lớn rồi.

Xích Dương Đại Đế cũng không nói gì.

Tác phong của Cố Dương, vẫn như trước điên cuồng đến không giới hạn, đây là cưỡng ép gia tăng độ khó của độ kiếp đấy.

"Các ngươi ai lên trước?"

"Ha ha, để lão phu tới trước đi."

"Không, vẫn là để cho ta tới trước đi..."

Giờ phút này, rất nhiều Đại Đế bắt đầu tranh đoạt câu hỏi người nào tới trước rồi, mọi người xem không biết nói gì.

"Không cần, ta đã nói rồi, các ngươi cùng lên đi."

Cố Dương liếc mắt nhìn qua những hư ảnh Đại Đế này, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, hư ảnh Đại Đế đều nhíu mày, cảm thấy Cố Dương điên cuồng đến không có biên giới, hoàn toàn là đang khinh thường bọn họ một cách trắng trợn.

Đương nhiên cũng có ngoại lệ.

Ví dụ như, hư ảnh của Đạo Thiên Đại Đế chính là quét mắt nhìn toàn thân của Cố Dương, dường như đang suy tư điều gì đó.

Cuối cùng, hắn lộ ra nụ cười vui mừng, bước ra một bước, đi tới trước người Cố Dương.

Màn này, cũng là khiến cho hư ảnh Đại Đế khác nhìn sang.

"Ngươi là truyền nhân đương đại của Đạo Thiên Tiên Cung đúng không."

Trên mặt Đạo Thiên Đại Đế tràn đầy vui mừng nói.

"Ừ. Nói đúng ra ta vẫn là con rể của ngài. Bởi vì Thiên Tuyết đã thành hôn với ta."

Cố Dương nhìn hư ảnh Đạo Thiên Đại Đế trước mắt, mỉm cười, vẻ mặt tôn kính, gật đầu nói.

Lời này, khiến cho Đạo Thiên Đại Đế nao nao, lập tức nhịn không được vỗ vai Cố Dương, cười to lên sang sảng: "Như vậy à, xem ra, Thiên Tuyết đợi được người mà nàng cần đợi, thật tốt quá."

Thấy cảnh này, rất nhiều cường giả đều trợn mắt há mồm.

Đang độ kiếp êm đẹp, sao lại biến thành thân hữu gặp mặt rồi... Cũng rất quái lạ.

Giờ phút này, trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết có nước mắt lập loè, ánh mắt nhìn chằm chằm phụ thân.

Điều này dường như cũng khiến Đạo Thiên Đại Đế nhận ra được, hắn nhìn về phía Mộ Dung Tuyết, vừa hiền lành vừa mang theo ý xin lỗi cười cười với nàng.

"Đạo Thiên, bây giờ đang là thiên kiếp, ngươi làm như vậy không tốt lắm đâu."

Lúc này hư ảnh một Đại Đế nhìn không được nữa, rất là cạn lời nói.

"Đúng là như thế."

Nghe thấy câu này, Đạo Thiên Đại Đế cũng thở dài một tiếng.

Hiện tại, đúng là thời khắc thiên kiếp.

Hắn có thể cảm giác được, bởi vì hắn tự tiện hành động, thiên đạo đã bắt đầu thu hồi thần trí của hắn.

"Yên tâm, đợi ta thành Đế, ta sẽ phục sinh ngài."

Cố Dương nhìn về phía Đạo Thiên Đại Đế, ý vị thâm trường nói.

Thật ra Đạo Thiên Đại Đế hiện tại cũng không phải Đạo Thiên Đại Đế chân chính, mà là Thiên Đạo thông qua ấn ký Đạo Quả của Đạo Thiên Đại Đế trên thiên đạo tạo ra.

Mặc dù phương thức suy nghĩ không khác gì Đạo Thiên Đại Đế, nhưng chung quy cũng không phải là bản thân.

Đương nhiên, trên thực tế, Cố Dương đã đột phá tới Thánh Cảnh, có thể sửa chữa trăm tỷ năm, muốn giúp Đạo Thiên Đại Đế sống lại cũng có thể.

Nhưng Cố Dương cũng có chút kiêng kị.

Thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ, nếu tiến hành loại chuyện kinh khủng trái với thiên đạo này, kích động thời không trường hà, hậu quả tạo thành, chỉ sợ hắn không thể gánh vác nổi.

Đồng thời, một khi bại lộ hắn có thể hồi sinh Đại Đế, tai hoạ ngầm tạo thành chắc chắn cũng không nhỏ.

Lúc tại hạ giới, hắn từng phục sinh đạo tặc bình thường.

Nhưng đạo tặc bình thường, sức ảnh hưởng đối với thế giới gần như không, cho nên mới có thể không kiêng nể gì cả.

Đại Đế đã lưu lại ấn ký Đạo Quả trên thiên đạo.

Nếu có thể giúp hắn phục sinh, tạo thành ảnh hưởng, tuyệt đối sẽ kinh khủng đến tình trạng khó có thể tưởng tượng được.

Đây cũng là nguyên nhân Cố Dương một mực không có cân nhắc qua phục sinh ai.

"Phục sinh ta?"

Đạo Thiên Đại Đế hơi sửng sốt, có chút khó có thể hiểu.

Muốn làm sống lại một Đại Đế, sao có thể là điều chứng đạo Đại Đế có thể làm được.

Có điều, cuối cùng Đạo Thiên Đại Đế cũng không thể suy xét nhiều như vậy.

Bởi vì, thần trí của hắn lại một lần nữa bị xóa sạch.

Thậm chí hư ảnh Đại Đế cũng biến mất.

Sau đó, một hư ảnh Đại Đế mới xuất hiện.

Hiển nhiên Thiên Đạo cảm thấy Đạo Thiên Đại Đế không thích hợp dùng để khảo nghiệm Cố Dương, trực tiếp đổi người.

"Thiên Đạo đúng là keo kiệt."

Cố Dương trông thấy một màn này, khẽ lắc đầu, thở dài nói.

"Cho nên, các ngươi rốt cuộc muốn cùng nhau lên không? Nếu không lên, vậy ta liền lên."

Cố Dương nhìn hư ảnh của rất nhiều Đại Đế, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, đã triệt để chọc giận tới hư ảnh Đại Đế.

"Cuồng vọng!"

Lúc này, một hư ảnh Đại Đế đứng dậy, ánh mắt lạnh lùng, trực tiếp hướng về phía Cố Dương phát động công kích.

Vừa ra tay đã khiến thiên địa rung động, vạn vật nhốn nháo.

Đế pháp kinh khủng, từ trên quyền của hắn ta bùng nổ, cuốn theo sự phá hoại vô biên.

Dường như có thể phá hư vạn vật.

Đồng thời, một cỗ pháp tắc Đại viên mãn kinh khủng cũng bạo phát ra.

Đây chính là pháp tắc phá hoại Đại viên mãn, là thuộc tính gần với hủy diệt.

"Xem ra, Thiên Đạo vẫn có hạn chế. Có thể khiến cho hư ảnh của Đại Đế vận dụng pháp tắc Đại viên mãn, cũng có thể làm cho Đại Đế vận dụng pháp tắc hoàn thiện, nhưng lại không thể vận dụng chân ý của Thiên Đạo."

Cố Dương trông thấy một màn này, cười nhạt một tiếng.

"Nếu ngươi muốn liều quyền, ta đây liền thỏa mãn ngươi bằng nắm đấm!"

Sau đó, Cố Dương nắm tay, hung hãn vung quyền.

Mà sau khi quyền này được đấm ra, Lục Đạo Luân Hồi chấn động.

Đồng thời, hai đạo Thiên Đạo chân ý kinh khủng đột nhiên bùng nổ.

Đó là, bốn thành lực chi chân ý thiên đạo và bốn thành chân ý Thiên Đạo Huỷ Diệt!

Theo hai cỗ Thiên Đạo Chân Ý này bộc phát, toàn bộ Kiếm Vực đều rung động, thiên uy huy hoàng lần nữa giáng lâm, so với lần trước càng thêm khủng bố.

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều lão quái vật mí mắt đều giật giật.

Tuy rằng sớm biết Cố Dương đã lĩnh ngộ hơn một ngàn loại thiên đạo chân ý.

Nhưng bọn họ vẫn không nghĩ tới, hủy diệt thiên đạo chân ý cũng đạt đến bốn thành.

Chuyện này thật sự quá kinh khủng.

Xích Dương Kiếm Đế cũng không biết nói gì.

Những người khác còn cảm thấy Cố Dương là cự đầu trong Tiên chuyển thế, mà hắn, từ trong miệng Cố Dương biết được tin tức hắn cũng không phải là Tiên chi cự đầu chuyển thế.

Bởi vậy, mới càng chấn động lương tâm.

Không chỉ có người trong Kiếm Vực rung động, rất nhiều Hư ảnh Đại Đế trên bầu trời, tất cả đều mở to hai mắt, lộ ra vẻ mặt không thể nào tin được.

"Sao có thể như thế được? Bốn phần mười lực chi Thiên Đạo chân ý!? Bốn phần chân ý Thiên Đạo hủy diệt!?"

"Moá nó, rốt cuộc tên hậu bối này là vì cái gì! Vì sao hắn chỉ là tu vi Thánh cảnh đã có thể lĩnh ngộ chân ý Thiên Đạo, hơn nữa còn là hai cái, càng là tiểu thành Thiên Đạo chân ý, một trong số đó, còn là chân ý Thiên Đạo Huỷ Diệt khủng bố!?"

"Từ bao giờ, thiên đạo chân ý lại dễ lĩnh ngộ...?"

"Ta đột nhiên hiểu được tại sao lúc ở Thánh Cảnh hắn đã độ

Tử Hà Đế kiếp."

Rất nhiều hư ảnh Đại Đế, khuôn mặt đều run rẩy, cả người đều tê dại.

"Kẻ này khủng bố như vậy, xem ra đúng là có tư cách để chúng ta đồng loạt ra tay."

"Ha ha, đã như vậy, liền đồng loạt ra tay đi, ta cũng có chút hứng thú đối với chiến lực cực hạn của hắn."

"Lão phu cũng có ý này."

Sau khi hư ảnh mười tám Đại Đế còn lại lấy lại tinh thần, đều liếc nhìn nhau, trong mắt có tinh mang lập loè.

Đương nhiên, bọn họ kỳ thật cũng không muốn tiếp tục một đấu một.

Bởi vì thông qua chiến lực Cố Dương bày ra đến xem, một đối một, bọn hắn thật đúng là có thể bị Cố Dương nhẹ nhõm đánh bại từng người.

Bọn họ tốt xấu gì cũng là Đại Đế, cũng cần sĩ diện.

Nếu bị một tên vãn bối cấp Thánh Cảnh từng quyền từng quyền đánh nổ, bọn hắn cảm giác vô cùng mất mặt.

Uy danh một đời, chỉ sợ vào thời khắc này sẽ mất hết.

Lúc này, tất cả Đại Đế đều bạo phát ra uy thế khủng bố, chấn động toàn bộ Kiếm Vực.

Nhìn thấy một màn này, vô số cường giả khiếp sợ.

Hư ảnh của rất nhiều Đại Đế, thế mà thật sự liên thủ đối địch.

Đây vẫn là lần đầu tiên phát sinh chuyện như vậy đấy.

Có thể làm cho Đại Đế buông xuống cao ngạo, liên thủ đối địch, không hổ là Cố Dương?

Vô số người trong lòng kinh ngạc cảm thán không thôi.

Mà giờ phút này, tất cả hư ảnh của mười tám vị Đại Đế còn lại đều xuất thủ.

Sức mạnh kinh khủng khuấy động hư không, lần lượt từng Đế pháp cực kỳ kinh khủng được bọn họ triển khai ra, pháp tắc Đại Viên Mãn khủng khiếp cũng kích động chín tầng trời, chấn động tám phương.

Mười tám vị Đại Đế liên thủ, đáng sợ biết bao.

Cho dù là tu vi của những hư ảnh Đại Đế này, chỉ có Chuẩn Đế nhất trọng.

Nhưng cho dù Mộ Dung Thiên Tuyết ở đây cũng tuyệt đối sẽ bị giết chết trong nháy mắt, không có khả năng còn sống sót.

Đại Đế, đều là hạng người vô địch, sức chiến đấu ngút trời trong cùng cảnh giới.

Chứ đừng nói là, nhiều Đại Đế cùng nhau liên thủ đối địch.

Cho nên Mộ Dung Thiên Tuyết là cường giả chuẩn Đế cực hạn, cũng không có khả năng ngăn cản.

"Ha ha, đây mới là thú vị, đáng giá để ta vận dụng một chút bản lĩnh thật sự."

Cố Dương đối mặt công kích khủng bố như thế, hắn không có chút nào bối rối, vẫn là khuôn mặt tươi cười, ung dung đến cực hạn, vô số người sùng bái vô cùng.

Lập tức, Cố Dương cũng trực tiếp ra tay.

Lần ra tay này chấn động cả Cửu Thiên thập Địa.

Mặc dù nói, Cố Dương bộc phát một quyền này, vẫn là Lục Đạo Luân Hồi quyền như cũ.

Nhưng cấp độ Thiên Đạo Chân Ý cuốn theo lại lần nữa phát sinh biến hóa.

Đúng vậy, lực chi thiên đạo chân ý thất thành.

Bảy thành lực chi Thiên Đạo chân ý vừa xuất hiện, cả thế gian đều kinh hãi, tất cả mọi người suýt nữa là trợn tròn mắt, cả người đều tê dại.

Tuy rằng tê rần, nhưng những người này bất ngờ lại cảm thấy rất bình thường.

Bởi vì người thi triển là Cố Dương.

Cố Dương làm ra chuyện gì, đều không khiến người bất ngờ.

Không thể không nói, bọn họ đã bị Cố Dương làm chấn động, cả người đều biến thành fan não tàn của Cố Dương.

Giờ phút này, khuôn mặt Xích Dương Kiếm Đế cũng run rẩy, nhưng lại cực kỳ bình tĩnh.

Hắn cũng che trán, không biết nên nói cái gì cho phải.

Mẹ nó, đây là bảy thành thiên đạo chân ý, tương đương với đại thành Thiên Đạo chân ý.

Đại Đế có thể lĩnh ngộ bảy thành chân ý thiên đạo, đều là ít lại càng ít.

Kết quả, lại là bị Cố Dương tiểu bối này trực tiếp lĩnh ngộ, đơn giản cực kỳ thái quá.

Nhưng, ai bảo hắn ta là Cố Dương chứ?

"Không hổ là Cố Dương."

Xích Thiên Thu kích động, hai gò má hồng nhuận phơn phớt, nắm chặt nắm đấm, dáng vẻ như fan cuồng.

Mà Mộ Dung Thiên Tuyết cũng nở nụ cười trên mặt, trong mắt chỉ có Cố Dương.

Chẳng qua, họ đã bị Cố Dương làm rung động quá nhiều lần, còn đám người Kiếm Vực kia triệt để bị chết lặng.

Hư ảnh mười tám vị Đại Đế còn lại thì cả người đều bị dọa sợ choáng váng.

Moá nó, đại thành thiên đạo chân ý, quá mức bất hợp lý.

Cái này mà gọi là dùng ra chút bản lĩnh thật?

Giờ phút này, hư ảnh mười tám vị Đại Đế rất muốn hỏi Cố Dương một chút, ngươi dùng tất cả bản lĩnh có phải muốn nghịch thiên hay không.

Đương nhiên, bọn họ cũng không hỏi ra được.

Bởi vì, theo Cố Dương toàn lực bạo phát, mười tám hư ảnh vị Đại Đế công kích tất cả đều giống như tờ giấy, dễ dàng bị nghiền nát, đánh nổ.

Sau đó, liên tiếp hư ảnh mười tám vị Đại Đế xui xẻo cũng bị Cố Dương triệt để đánh nổ, ấn ký một lần nữa trở về thiên đạo.

Nhìn thấy một màn này, Xích Dương Kiếm Đế vẻ mặt đáng thương, yên lặng ở đáy lòng nói tục.

Nguyện kiếp sau các ngươi đừng gặp Cố Dương.

Lúc này, Cố Dương thoải mái vượt qua thiên kiếp, lần nữa biến thành thần sắc tẻ nhạt vô vị.

Hư ảnh Đại Đế cũng chỉ đến thế mà thôi, vẫn không thể chịu nổi một quyền của hắn, không có cảm giác chiến đấu niềm vui tràn trề.

Đây cũng chính là suy nghĩ trong lòng Cố Dương, nếu bị tu sĩ khác biết được ý nghĩ của Cố Dương, chỉ sợ tâm tính sẽ nổ tung.

Tên này thực sự ra vẻ hơi quá đáng.

Chính vào lúc này, Tử Hà mờ mịt từ trên trời giáng xuống, bao vây cả người Cố Dương vào trong.

Thần thể của Cố Dương điên cuồng hấp thu những Tử Hà này, cảm giác cả người đều ấm áp.

Đồng thời, tu vi Cố Dương, cũng đang cấp tốc kéo lên, vọt thẳng tới Thánh Cảnh tầng mười ba đỉnh phong, đạo văn trên người hắn cũng một lần nữa ngưng tụ.

Ba ngàn đạo văn rạng ngời rực rỡ, vô cùng thần dị.

Thấy cảnh này, vô số tu sĩ đều trợn mắt há mồm, á khẩu không trả lời được.

Hay lắm, thiếu niên Đại Đế khác, có một đạo văn thì đã mạnh mẽ hơn rất nhiều thiếu niên Chí Tôn.

Cố Dương ngược lại, trực tiếp xuất hiện ba ngàn đạo văn, quả thực không để cho người ta sống nữa.

Đồng thời, lão quái vật biết Cố Dương tuyên bố muốn lĩnh ngộ ba ngàn thiên đạo chân ý, càng thêm chấn kinh, da mặt điên cuồng co giật lên.

Bởi vì, sự xuất hiện của ba ngàn đạo văn khiến bọn họ hoài

nghi không biết Cố Dương có thật sự lĩnh ngộ được ba ngàn chân ý thiên đạo hay không.

Nếu là như vậy thì quá mức biến thái.

Đương nhiên, Cố Dương cũng mặc kệ người khác nghĩ gì, tu vi tăng lên, hắn cũng không để ý.

Dù sao, tu vi tăng lên đối với hắn mà nói, đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy.

Điều hắn quan tâm nhất chính là lần này được Thiên Đạo tẩy lễ, căn nguyên của hắn đã xảy ra biến đổi về chất.

Đồng thời, Tiên Linh Thể và huyết mạch của hắn cũng thay đổi mạnh mẽ hơn rất nhiều.

Ngộ tính của y, dường như được tăng lên rất lớn.

Trước kia, hắn khó có thể nhìn thấu một ít đạo pháp trên Tiên cốt, hiện giờ nhớ lại một chút thì phát hiện ra mơ hồ có chút thu hoạch.

"Lần tẩy lễ này của Thiên Đạo, quả thật không tệ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, cảm khái nói.

Thiên kiếp này, cũng chỉ là hắn độ không khó.

Đổi lại là những thiên kiêu khác, quả thực là tuyệt vọng.

Bởi vậy, có thu hoạch lớn như vậy, cũng là chuyện hợp tình hợp lý.

Ít nhất Cố Dương cho là như vậy.

"Có điều, lần này tu vi của ta đạt đến Thánh Cảnh tầng mười ba, vậy mà không thấy thiên kiếp xuất hiện ư?"

Cố Dương lại nghĩ đến điểm này, có chút kỳ quái.

"Có thể là thiên kiếp cũng mệt mỏi, mềm nhũn rồi. Dù sao ta độ kiếp quá thường xuyên, thiên kiếp cũng sắp nản rồi."

Dừng một chút, Cố Dương ánh mắt cổ quái chửi bới một chút.

Lời này, cũng chỉ có Cố Dương mới dám nói.

Nếu là những tu sĩ khác tuyệt đối sẽ không dám trắng tay không kiêng dè trêu chọc Thiên Đạo và Thiên Kiếp như vậy.

Dù sao bọn họ tránh cũng không kịp, sao dám trêu chọc Thiên Đạo và Thiên Kiếp.

Sau đó, Cố Dương cũng không có ấp úng gì, lóe lên một cái, liền biến mất ở trên vòm trời, về tới bí địa.

Tu vi của hắn đã đột phá Thánh Cảnh, cũng là thời điểm tiến hành sửa chữa trăm tỷ năm, Cố Dương rất chờ mong, lần sửa đổi này, lại có thể cho hắn bất ngờ gì.

Mà theo Cố Dương rời đi, rất nhiều tu sĩ cũng phục hồi tinh thần lại, tâm tình phức tạp, đều làm các việc khác.

Náo nhiệt, cũng coi như giải tán.

"Ta còn cần bế quan tiêu hóa một phen, các ngươi không cần đợi ta nữa."

Sau khi Cố Dương đi vào bí địa, hắn lại truyền âm với Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu một phen, sau đó thiết lập trận pháp, chuẩn bị sửa chữa.

Đối với chuyện này, Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu cũng không nói thêm gì.

Mặc dù bọn nàng có hơi tiếc nuối, nhưng vẫn tự mình đi tu

luyện.

Trong bí địa, Cố Dương mắt lộ tinh mang, lấy ra tiên cốt, yên lặng tại đáy lòng nói ra.

"Thay đổi cảm ngộ Tiên Cốt Đạo pháp, thời gian là, trăm tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, rót vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương không chút do dự, bắt đầu hấp thu giống như bọt biển.

Cố Dương ngồi xếp bằng tại chỗ.

Thần sắc cũng rất bình tĩnh.

Nhưng trong lòng hắn... lại nổi lên một trận sóng to gió lớn!

Trong dòng sông dài trăm tỷ năm này, hắn vẫn luôn nghiên cứu tiên cốt, cảm ngộ đạo pháp còn sót lại phía trên tiên cốt.

Cuối cùng, hắn thành công cảm ngộ ra rất nhiều thứ, biết được Tiên rốt cuộc kinh khủng cỡ nào.

Tiên cảnh, chỉ là cách gọi chung, được chia nhỏ thành Địa Tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Tiên Vương cùng với Tiên Đế không biết có tồn tại hay không.

Đến tiên cảnh, thực lực cực kỳ khủng bố.

Mặc dù là Địa Tiên, cũng có được sức mạnh kinh khủng có thể tiêu diệt Đại Đế, có thể thọ nguyên bất hủ, thần hồn bất diệt, trường sinh hoàn toàn.

Cảnh giới này cũng là cảnh giới mà đám Đại Đế khao khát.

Hắc Ám Đại Đế dựa vào Hắc Ám chi nguyên mới có thể bất diệt, còn phải thời thời khắc lo lắng bị cắn trả, mà thần tiên, bản thân chính là tồn tại bất hủ, sức mạnh lại càng mênh mông vô địch, cả hai hoàn toàn không thể so sánh với nhau.

Chẳng qua, Tiên cảnh, chênh lệch giữa mỗi cảnh giới, cực kỳ to lớn.

Địa Tiên, chỉ cần liếc mắt một cái đã có thể tiêu diệt Đại Đế, sức mạnh khủng bố tiện tay hủy diệt đại vũ trụ như Kiếm Vực.

Mà Thiên Tiên, càng có thể trong nháy mắt diệt Địa Tiên, hai người hoàn toàn không thể so sánh, Tiên Cảnh, hoàn toàn trên cấp độ sinh mệnh triệt để thăng hoa, đạt đến một chiều không gian khác.

Mỗi lần thăng cấp đều là một lần thăng hoa, cực kỳ khủng bố.

Mà đến tiên cảnh, lĩnh ngộ không phải thiên đạo chân ý nữa mà là đại đạo chân ý cao cấp hơn.

Chân ý đại đạo là tồn tại áp đảo chân ý thiên đạo, cả hai hoàn toàn không thể so sánh.

Mà đại đạo chân ý, mặc dù phẩm cấp cũng chia làm chín thành, sau đó là tiểu viên mãn, đại viên mãn.

Mỗi một phẩm cấp, cho dù chỉ chênh lệch một thành sơ kỳ đến trung kỳ, cũng tuyệt đối cách biệt một trời một vực, hai cái hoàn toàn không thể so sánh.

Mặc dù là ở Tiên giới, cho dù là Tiên vương bá chủ trong truyền thuyết cũng chưa từng lĩnh ngộ được Đại Đạo chân ý đến cảnh giới tiểu viên mãn.

Có thể tưởng tượng được, lĩnh ngộ đại đạo chân ý đến cùng khó bao nhiêu, đại đạo chân ý giữa mỗi tiểu cảnh giới chênh lệch

bao nhiêu.

Bởi vậy, lấy ngộ tính hôm nay của Cố Dương, thông qua trăm tỷ năm sửa đổi, nghiên cứu rất nhiều đạo pháp cùng tin tức còn sót lại trên tiên cốt, cũng chỉ là đồng thời tìm ra ba nghìn chân ý đại đạo hình thức ban đầu rất nhiều Tiên cảnh lĩnh ngộ ra.

Phải biết rằng, vậy là đủ kinh khủng rồi.

Dù sao, muốn đột phá đến cảnh giới Địa Tiên thì phải lĩnh ngộ hình thái ban đầu của đại đạo chân ý.

Những Yêu nghiệt Đại đế kia, lĩnh ngộ một cái đại đạo chân ý ban đầu, cũng đã coi như là bước nửa chân vào Tiên cảnh.

Thậm chí, rất nhiều Địa Tiên, cũng là cả đời đều kẹt ở đại đạo chân ý hình thức ban đầu, khó có thể lĩnh ngộ chân ý đại đạo chân chính.

Nên biết, Địa Tiên chính là tồn tại bất hủ. Một vài Địa Tiên cũng không biết đã sống bao nhiêu năm rồi.

Ở trong mắt bọn họ, trăm tỷ năm cũng không tính là gì.

Có thể tưởng tượng được, đại đạo chân ý, mặc dù là đại đạo chân ý hình thức ban đầu tăng lên, khó đến cỡ nào.

Mà Cố Dương, lại lĩnh ngộ ba ngàn đại đạo chân ý hình thức ban đầu, quả thực là khủng bố.

"Thu hoạch lần này thực sự vượt quá tưởng tượng."

Trong lòng Cố Dương cảm thán vạn phần, đối với Tiên giới càng hướng tới.

Tiên giới mới thật sự là nơi tụ hội anh tài, vô số yêu nghiệt tranh phong, vô số bá chủ Tiên cảnh quân lâm thiên hạ, viết rất nhiều chương sử thi.

Cố Dương trong lòng kích động, sau đó cũng nhanh chóng bình tĩnh lại.

Ánh mắt của hắn sáng rực, nhẹ thở ra một hơi, sau đó lựa chọn tiến hành sửa đổi lần nữa.

"Thay đổi phương pháp luyện thể, thời gian là trăm tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, rót vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương không chút do dự, bắt đầu hấp thu giống như bọt biển.

Cảm ngộ đối với pháp thể càng sâu sắc hơn, toàn tâm toàn ý cải tiến phương pháp tu luyện thân thể, muốn sáng tạo ra công pháp nghịch thiên vượt qua Đế kinh.

Cuối cùng, sau khi kết hợp với lý giải của bản thân, dưới sự tích lũy của trăm tỉ năm thì rốt cục hắn cũng tự nghĩ ra cách luyện thể vượt qua Đế kinh!

Cũng chính là Tiên kinh trong truyền thuyết!

Trước ngực Cố Dương không ngừng phập phồng, kích động tới cực điểm!

Đột phá!

Hắn lại dùng tu vi Thánh Cảnh, cưỡng ép đột phá rào cản, sáng tạo ra tiên kinh chỉ có Tiên Cảnh trong truyền thuyết mới có thể sáng tạo ra.

Mặc dù tiên kinh này còn chưa hoàn thiện, nhưng chung quy lại vẫn là tiên kinh, phẩm cấp của nó, áp đảo cả Đế kinh, cả hai thứ không thể nào so sánh được...

Điều này nếu truyền đi, tuyệt đối là chuyện kinh thế hãi tục.

Dù sao thì đó cũng là Tiên kinh, dù cho là Đại Đế cũng phải phát điên lên!

Chẳng qua, sau khi kích động, Cố Dương lại bình tĩnh lại, cảm thấy mình có thể sáng tạo ra tiên kinh, có lẽ là chuyện rất bình thường.

Dù sao, ngộ tính của hắn đã khủng bố vượt quá tưởng tượng của mọi người.

Chưa kể, hắn ta còn đạt được tiên cốt, thân có ba nghìn đạo văn.

Tình huống như vậy, dưới tích lũy trăm tỷ năm, tự sáng tạo tiên kinh, tuy là kinh thế hãi tục, nhưng cũng có thể lý giải.

Cũng chỉ là Tiên kinh mà hắn sáng tạo ra, tuy chưa hoàn thiện, nhưng bản thân hắn cũng phải kinh hãi.

Bởi vì, Long Tượng trấn Đế kinh vốn có đã hóa thành Hỗn Độn Luyện Thể pháp!

Lấy hỗn độn làm tên, có thể tưởng tượng được, tuyệt đối là trộn lẫn quá nhiều lĩnh ngộ của mình, sáng tạo ra vô thượng Tiên kinh.

Tuy còn chưa hoàn thiện, nhưng vẫn có thể xếp vào hạ phẩm Tiên kinh, mà tiềm lực là vô cùng vô tận.

Chỉ cần từng bước hoàn thiện, tuyệt đối có thể áp đảo rất nhiều tiên kinh.

Nếu có thể hoàn thiện Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, đồng thời tu luyện tới cảnh giới đại thành.

E rằng, hắn có thể dễ dàng dùng thân thể để chứng đạo, đánh

bại Tiên vương.

Nghĩ đến điểm này, Cố Dương nhịn không được sợ hãi thán phục không thôi.

Có thể đánh nổ Tiên Vương, lực lượng khủng bố bao nhiêu mới có thể làm được?

Chẳng qua, hiển nhiên, mặc kệ là hoàn thiện công pháp, hay là tu luyện tới cảnh giới đại thành, đều không đơn giản như vậy.

Trải qua hơn trăm tỷ năm sửa đổi, với tư cách sáng tạo tiên kinh, mặc dù hắn chỉ khổ tu, không có tài nguyên cung cấp, nhưng cũng chỉ tu luyện hỗn độn luyện thể pháp tới giai đoạn nhập môn là có thể thấy được độ khó của nó như thế nào.

Nhưng cho dù chỉ là nhập môn, mang đến thăng cấp... Cũng cực kỳ khoa trương!

Trước kia, lực lượng thân thể của Cố Dương, vẻn vẹn chỉ có thể đối đầu Nguyên Tôn, sau khi mở ra thể chất huyết mạch, mới có thể đánh nổ Địa Tôn, đối đầu Thiên Tôn.

Mà hiện tại, Cố Dương chỉ dựa vào lực lượng thân thể, liền có thể đánh nát cường giả Chuẩn Đế cực hạn, lão quái vật Chuẩn Đế cực hạn như Hắc Uyên Ma Giáo, chỉ sợ ngay cả một quyền của hắn cũng không đỡ được.

Chính là biến thái như thế.

Phải biết rằng, Chuẩn Đế cực hạn, khủng bố cỡ nào, Đại Đế không ra, Chuẩn Đế cực hạn là có thể trấn áp Cửu Thiên Thập Địa.

Nhưng mà, hiện tại Cố Dương, dù cho không triển khai Tiên Linh thể cùng huyết mạch, đều có thể một quyền đánh hắn nổ tung.

"Đây chính là... sự khủng bố của Hỗn Độn Luyện Thể Pháp sao?"

Phát giác được điểm này.

Cố Dương cũng nhịn không được hít sâu một hơi.

Cảm khái chênh lệch giữa Đế kinh và Tiên kinh quá lớn!

Rõ ràng chỉ kém một cấp bậc.

Nhưng hào rộng trong đó lại lớn đến vô biên.

Căn bản khó có thể tưởng tượng!

Chỉ riêng Luyện Thể pháp cũng đã tăng lên khủng bố như thế.

Vậy những thứ khác thì sao?

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi hít sâu một hơi.

"Thay đổi Hỗn Độn Đế Kinh, thời gian là... Trăm tỷ năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, tinh thần Cố Dương liền tập trung cao độ.

Lặng lẽ chờ đợi.

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Trải qua trăm tỷ năm sửa đổi.

Hỗn Độn Đế Kinh mà hắn tu luyện hóa thành Hỗn Độn Tiên Kinh, tuy tên chỉ biến hóa ra một chữ, nhưng chênh lệch giữa nó

cực kỳ khủng bố.

Giờ phút này Hỗn Độn Kiếm Cương trong cơ thể Cố Dương... cũng đạt đến trình độ cực kỳ khủng bố!

Nghĩ đến đây.

Cố Dương không khỏi chậm rãi vươn tay ra.

Ngay sau đó.

Một đạo Hỗn Độn Kiếm Cương ẩn chứa khí tức Tiên Đạo đang lơ lửng ở đầu ngón tay hắn, xoay tròn ở phía trên.

Mà trên đó phát ra khí tức đáng sợ phảng phất có thể thôn phệ hết thảy, chém nứt hết thảy.

Càng làm cho Cố Dương cũng nhịn không được líu lưỡi cảm thán.

Nếu như, hai đại Tiên kinh mà hắn tự nghĩ ra lại có uy năng như vậy.

Như vậy, Đế pháp loại sát phạt tiến hành sửa đổi thì sao?

Lại cường đại đến mức nào.

Cố Dương, thập phần chờ mong.

Nghĩ đến đây, Cố Dương cũng không chần chờ nữa.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi toàn bộ đế pháp loại sát phạt, thời gian là trăm tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Trong đầu Cố Dương trí nhớ cuồn cuộn điên cuồng, khoảnh khắc đó, ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước lật xem hấp thu ký ức kinh khủng trăm tỷ năm sửa đổi này đạt được!

Sửa chữa rất nhiều đế pháp loại sát phạt, là hắn trước tiên đem từng quyển sách đế pháp cùng với đế pháp hắn tự sáng tạo lại nghiên cứu trăm tỷ năm, sau khi đạt tới cực cảnh, gia tăng nội tình bản thân, lại sáng tạo thay đổi Đạo của mình.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này...

Trong ánh mắt hắn tràn đầy rung động và thán phục.

Đế Pháp hắn lật xem qua và Đế Pháp tự sáng tạo ra thật sự là quá nhiều.

Sửa chữa trên cơ sở trăm tỷ năm, mang lại cho hắn thu hoạch cũng là phong phú khó có thể tưởng tượng!

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Vốn Lục Đạo Luân Hồi quyền của hắn đã được coi là cường đại trong đế pháp.

Lần này sửa đổi, hắn dung hợp rất nhiều đế pháp, vả lại thông qua tiên cốt tiên pháp, sáng tạo ra quyền pháp cường đại hơn, đạt đến cấp độ tiên pháp.

Tên của nó là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!

Lấy danh nghĩa Hỗn Độn và Thiên Đế, có thể tưởng tượng được cuồng đến cấp độ nào, lại sẽ khủng bố đến cỡ nào.

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền đánh ra, ngay cả Hỗn Độn cũng phải chấn động, cực đoan bá đạo.

Một quyền này... xuất quyền, chính là tất sát!

Cho dù là một ít Hắc Ám Đại Đế hơi yếu, chỉ sợ cũng không có khả năng bảo vệ được, sẽ bị đánh thủng!

"Mười tỷ năm sửa đổi, quả nhiên kinh khủng. Môn tiên pháp này, có thể nói là bá đạo tới cực điểm!"

Quyền pháp đề thăng, khiến Cố Dương rất hài lòng.

Chẳng qua, vẫn có một vấn đề đã cũ.

Pháp môn hắn sáng tạo ra có cường đại, cũng là căn cứ vào tu vi của hắn để bộc phát, bởi vậy, uy lực cụ thể mạnh bao nhiêu, có thể ra mấy quyền, vẫn phải xem tình huống.

Mặc dù nói, hắn lĩnh ngộ đại đạo chân ý ban đầu, hắn đã có thể tùy ý điều động năng lượng thiên địa rồi, nhưng cũng phải xem chính mình có thể thừa nhận hay không.

Tóm lại, một ít Hắc Ám Đại Đế hơi yếu, hắn đương nhiên có lòng tin có thể đánh gục được.

Nhưng đối mặt với Hắc Ám Đại Đế cường đại, e rằng vẫn phải xem tình huống.

Dù sao, dựa theo vị nhạc phụ Xích Dương Kiếm Đế này nói, chênh lệch giữa Hắc Ám Đại Đế thật sự quá lớn.

Bởi vậy Cố Dương, cũng không rõ dưới sự bộc phát toàn lực của mình, có thể đối kháng với Hắc Ám Đại Đế ở cấp độ nào.

Đương nhiên, tiến bộ của quyền đạo không thể bảo là không lớn, nhưng mà kiếm pháp tăng lên lại càng thêm khoa trương!

Cố Dương, lĩnh ngộ lấy kiếm pháp khủng bố nguỵ cơ sở ba ngàn đạo chân ý đại đạo.

Đã từng là Hỗn Nguyên Nhất Kiếm, thành công lột xác thành Tiên pháp.

Tên gọi cũng phát sinh biến hóa, gọi là Hỗn Độn Tam Thiên Kiếm.

Một kiếm xuất hiện, lấy hỗn độn làm cơ sở, ba ngàn chân ý đại đạo cuộn trào, có thể tưởng tượng được uy thế của chiêu kiếm này sẽ lớn tới mức nào.

"Chiêu kiếm này... không biết sẽ khủng bố đến mức nào. E rằng ngay cả Hắc Ám Đại Đế cũng không thể chống đỡ. Có lẽ chỉ có thân xác của Tiên chuyển thế mới có thể chống đỡ được."

Cố Dương không khỏi than thở trong lòng.

Đương nhiên, hết thảy cũng chỉ là suy đoán của Cố Dương.

Uy lực một kiếm này, rốt cuộc mạnh bao nhiêu, Cố Dương cũng không rõ.

Dù sao, hắn cũng không rõ ràng lắm rốt cuộc Hắc Ám Đại Đế mạnh cỡ nào, hết thảy cũng chỉ là phỏng đoán mà hắn dựa vào Vận Mệnh phản hồi thôi.

Lập tức, Cố Dương tiếp tục hấp thu thu hoạch do sửa đổi lần này mang tới.

Sau đó, hắn liền chấn động phát hiện, tu sửa rất nhiều Đế pháp, sau khi lĩnh ngộ Tiên pháp, chân ý đại đạo của hắn, lại tăng lên.

Trăm tỷ năm, hắn đột phá về chất, thành công đem ba ngàn chân ý đại đạo hình thức ban đầu lĩnh ngộ đến cảnh giới một thành, xem như đã lĩnh ngộ được ba ngàn đại đạo chân chính.

Mặc dù chỉ là một thành trung kỳ, nhưng khủng bố đến cực điểm.

Dù sao, đây chính là chân ý đại đạo chân chính, tăng lên một chút xíu, tăng phúc đối với chiến lực, đều cực kỳ khủng bố.

Chứ đừng nói chi, đây là chân ý đại đạo chân chính chỉ có tiên nhân mới có thể lĩnh ngộ.

Nhưng Cố Dương ở Thánh Cảnh đã có thể lĩnh ngộ được Đại Đạo Chân Ý, một khi chuyện này truyền ra ngoài, tuyệt đối có thể dọa bay hồn của Hắc Ám Đại Đế.

Cảm khái một phen, trên mặt Cố Dương tươi cười nồng đậm vô cùng.

Lần sửa đổi này thu hoạch cực kỳ phong phú!

Hắn tất nhiên cũng hết sức hài lòng.

Phải nói, không hổ là sửa chữa trăm tỷ năm, chính là khủng bố.

"Thuận tiện đem trận pháp luyện đan những thứ kia cũng sửa đổi đi."

Cố Dương, suy tư một chút, lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi luyện đan, luyện khí, trận pháp, thời gian là... Trăm tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Trăm tỷ năm lắng đọng lại.

Cường độ thần hồn của hắn cũng tăng vọt đến mức khó có thể tưởng tượng.

E rằng đã vượt qua Chuẩn Đế cực hạn, tiếp cận Đế Cảnh.

Cũng chính là Đế hồn trong truyền thuyết.

Có thể nói, hiện tại thân thể của Cố Dương đã gần với Đại Đế.

Mà thần hồn cũng giống như thế.

Hạng mục yếu ớt của hắn lúc nào cũng chỉ là tu vi.

Mà trình độ luyện đan, luyện khí, trận pháp của hắn, cũng đã đạt tới tình trạng vượt quá tưởng tượng.

Các loại đại trận hạ bút thành văn, Cực Đạo Đế binh cũng là có thể luyện ra một cách dễ dàng.

Đế đan, cũng giống như thế.

"Lại nói tiếp, ta còn có một bảo vật lớn trong tay nha."

Lập tức, Cố Dương nghĩ tới điều gì, ánh mắt lộ ra tinh mang, trực tiếp lấy ra rất nhiều cành lá của cỏ khô.

Sau đó, từng luồng đại đạo chân ý quanh quẩn, cực kỳ huyền ảo.

Cố Dương đã từng nhìn không ra cỏ khô kinh khủng như thế

nào.

Mà hiện tại hắn đã lĩnh ngộ được ba ngàn chân ý đại đạo, cuối cùng đã nhìn thấu chỗ kinh khủng của nó.

Trong đó ẩn chứa đại đạo chân ý cực cao, tuyệt đối không đơn giản chỉ là đại thành đại đạo chân ý.

Ít nhất, cũng là Tiểu Viên Mãn...

"Không hổ là chí bảo Tiên giới...Sợ rằng, nếu để người của Tiên giới biết được vật này đang nằm trong tay ta, cho dù là Tiên vương bá chủ cũng sẽ dốc toàn bộ lực lượng, mặc kệ phải trả một cái giá lớn."

Ánh mắt Cố Dương lấp lóe, thở sâu một hơi.

"Hiện tại ta đã lĩnh ngộ chân ý của đại đạo chân chính, như vậy cũng đã đến lúc nghiên cứu những chí bảo này."

Ánh mắt Cố Dương lóe lên, lấy Hỗn Độn Diệp ra, ngưng mắt nhìn vào chân ý Hỗn Độn đại đạo khủng bố nó ẩn chứa, hết sức chờ mong.

"Sửa đổi quan sát Hỗn Độn Diệp, thời gian là trăm tỷ năm sau!"

Cố Dương ở đáy lòng lặng lẽ nói.

Theo lời nói vừa dứt, trong đầu Cố Dương xuất hiện rất nhiều cảm ngộ.

Đối với việc này, Cố Dương cũng dốc hết toàn lực hấp thu.

Càng hấp thu hắn càng chấn động trước sự khủng bố của Hỗn Độn Diệp.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương hấp thu xong, mở to mắt, trong mắt có Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý lấp lóe.

Trải qua quan sát đại đạo chân ý ẩn chứa trong Hỗn Độn Diệp, Cố Dương, thành công lĩnh ngộ hỗn độn đại đạo chân ý đến hai thành đỉnh phong.

Tuy rằng chỉ là từ một thành trung kỳ tăng lên tới hai thành đỉnh phong, thoạt nhìn tăng lên không lớn, nhưng kì thực tăng lên thập phần khủng bố.

Một thành trung kỳ, đến hai thành đỉnh phong, chênh lệch giữa hai bên, không thể so sánh nổi.

Nếu để cho một ít cường giả Tiên cảnh ở Tiên giới biết rõ, Cố Dương vẻn vẹn dùng trăm tỷ năm, chính là từ một thành trung kỳ tăng lên tới hai thành đỉnh phong, tuyệt đối sẽ cảm giác được da đầu phát tê, đạo tâm đều bất ổn.

Dù sao thì thời gian trăm tỷ năm, đối với Tiên mà nói thật sự không tính là gì cả. Có đôi khi bọn họ bế quan một lần, cũng đã qua 100 tỷ năm rồi.

Thời gian trong mắt bọn họ thật không đáng nhắc tới.

Càng đừng nói, tu vi của Cố Dương, mới là Thánh cảnh.

Thánh cảnh lĩnh ngộ hai thành đỉnh phong đại đạo chân ý, còn là Hỗn Độn đại đạo chân ý, quả thực là cực kỳ thái quá, ngay cả Tiên Vương nhìn thấy cũng phải tê dại da đầu.

"Phù, thu hoạch lần này, không thể nói là không lớn."

Cố Dương mặt lộ ý cười, cảm khái nói.

Hiện tại hắn không chỉ sáng tạo ra Tiên pháp mà còn lĩnh ngộ được hai thành chân ý đại đạo đỉnh phong, chiến lực kinh khủng đến mức khó mà tưởng tượng nổi.

Đương nhiên, sở dĩ tăng lên lớn như vậy, cũng chỉ có thể nói,

cơ duyên của Cố Dương thập phần khủng bố.

Nếu không có cơ duyên như thế, khả năng thăng cấp cũng không lớn như vậy.

"Tiếp theo, có cần sửa đổi Thiên Tuyệt Kiếm không?"

Lập tức, Cố Dương nhớ tới Thiên Tuyệt Kiếm, không khỏi lâm vào trầm tư.

Thiên Tuyệt Kiếm, vừa mới trở thành Đế binh Cực Đạo, còn chưa hoàn toàn lột xác hoàn thành, lại sửa chữa, dường như có chút không ổn.

Chớ nói chi, trong tay hắn đã không có tài liệu làm cho Thiên Tuyệt Kiếm tiến thêm một bước.

Cho dù là sửa chữa, cũng chỉ là trăm tỷ năm chậm rãi tăng lên, hiệu quả chỉ sợ sẽ không lớn.

Ít nhất, không có khả năng từ Cực Đạo Đế binh nhảy lên trở thành Tiên khí trong truyền thuyết.

"Lại nói tiếp, tiên cốt này, hẳn là cũng có thể bị Thiên Tuyệt Kiếm hấp thu."

Cố Dương nhìn về phía tiên cốt, lâm vào trầm tư.

Nếu như Thiên Tuyệt Kiếm hấp thu tiên cốt, không biết có thể trở thành Tiên Khí hay không.

Đúng lúc này, dưới sự chỉ dẫn của Vận Mệnh, Cố Dương đã nhận được đáp án.

Đó chính là, không thể.

Phẩm cấp Tiên Cốt quá cao, Thiên Tuyệt Kiếm Cực Đạo Đế Binh, cho dù tiêu tốn trăm tỷ năm, cũng không cách nào luyện hóa

hấp thu.

Đồng thời, muốn trở thành Tiên Khí, cũng thiếu khuyết tài liệu khác.

Đối với chuyện này, Cố Dương mặc dù có chút tiếc hận, nhưng cũng không quá để ý.

Dù sao, đối với hắn hiện tại mà nói, Cực Đạo Đế binh là thích hợp nhất với hắn, có thể phát huy ra chiến lực mạnh nhất của hắn.

Tiên khí, mặc dù chắc chắn có thể bộc phát ra lực lượng mạnh hơn, nhưng dùng, chỉ sợ sẽ không quá thuận tay, sẽ tiêu hao rất lớn.

Đương nhiên, nói nhiều như vậy, kỳ thật chỉ là không có điều kiện kia thôi.

Bằng không Cố Dương khẳng định sẽ làm ra một món Tiên khí.

"Ta cũng nên xuất quan rồi."

Lập tức, Cố Dương khẽ cười một tiếng, chính là lắc mình rời khỏi bí địa này.

Một giây sau, Cố Dương đã trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, đi tới trước người Mộ Dung Thiên Tuyết, trực tiếp bế nàng lên, đi về phía giường.

Điều này cũng làm cho Mộ Dung Thiên Tuyết giật nảy mình, theo bản năng muốn bộc phát uy năng Chuẩn Đế.

Chẳng qua, sau khi nàng kịp phản ứng, con ngươi màu đỏ không khỏi trợn trắng nhìn Cố Dương một cái, hiển lộ hết vẻ đẹp.

"Vừa mới bế quan đã vội vàng như vậy rồi, nam nhân đều là như vậy sao?"

Gương mặt xinh đẹp của Mộ Dung Thiên Tuyết phiếm hồng, hừ một tiếng nói.

"Không, điều này chỉ có thể nói rõ thê tử nhà ta mị lực vô cùng, mới có thể như vậy."

Cố Dương cười khẽ, mở miệng nói.

Lời khen này khiến cho Mộ Dung Thiên Tuyết nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải đây.

Dù sao, rất vui vẻ.

"Đợi đã, thực lực của ngươi..."

Đột nhiên, Mộ Dung Thiên Tuyết phản ứng lại, há to miệng nhỏ.

Lúc trước nàng không kịp phản ứng.

Bây giờ suy nghĩ kỹ lại, Cố Dương có thể dưới tình huống nàng không có phát hiện đột nhiên xuất hiện, ôm lấy nàng, thực lực này, thật sự là quá kinh khủng.

Mặc dù sớm biết Cố Dương sau khi đột phá Thánh cảnh, thực lực tăng lên chỉ sợ sẽ rất kinh người, nhưng không nghĩ tới lại khủng bố như thế.

Trước kia, chiến lực của Cố Dương mặc dù thập phần khủng bố, nhưng đó là thành lập trên cơ sở thiên đạo chân ý đại thành.

Bây giờ, hắn nhưng là thiên đạo chân ý gì cũng chưa dùng tới.

Trong lúc nhất thời, Mộ Dung Thiên Tuyết rối loạn.

"Ha ha, không cần để ý, chỉ là có chút đề thăng mà thôi."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, mở miệng nói.

"Có chút đề thăng…"

Gương mặt xinh đẹp của Mộ Dung Thiên Tuyết hơi co lại, không biết nên nói cái gì cho phải.

Ngươi vậy mà gọi đây là có chút đề thăng, bảo những người khác làm sao sống được.

"Nói những chuyện kia thật không có ý nghĩa. Chúng ta làm một chút trò vui đi."

Khóe miệng Cố Dương hơi nhếch lên, trong tiếng kinh hô của Mộ Dung Thiên Tuyết, cửa phòng đã đóng lại.

Trong nháy mắt, ba tháng trôi qua.

Trong ba tháng này, thiên kiếp của Kiếm vực chưa từng bị ngừng lại.

Những thiên kiếp này đều là Đế binh kiếp.

Điều này cũng khiến vô số tu sĩ tê dại.

Có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy, cũng chỉ có Cố Dương rồi.

Đồng thời, theo thời gian trôi qua, rất nhiều tu sĩ đều biết.

Cố Dương thế mà còn là một luyện khí sư.

Hơn nữa còn là Luyện khí sư có thể tiện tay luyện chế Cực Đạo Đế binh.

Trong lúc nhất thời, bất kể là ai, tất cả đều choáng váng.

Được lắm, chiến lực biến thái như vậy, còn là luyện khí sư có thể luyện chế cực đạo đế binh, quả thực so với quái vật còn quái vật hơn.

Trong lúc nhất thời, tất cả thế lực đi theo Cố Dương đều cảm thấy may mắn cùng mừng rỡ vì mình đi theo Cố Dương.

Tu sĩ trong thiên hạ đều sùng bái và kính sợ Cố Dương.

Nhất là nữ tu thiên hạ, ghen ghét hâm mộ đối với Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu đến cực điểm.

Cho dù các nàng biết chênh lệch giữa mình và Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu, nhưng vẫn hâm mộ và ghen ghét như cũ.

"Mười món Cực Đạo Đế binh, đã miễn cưỡng đủ cho Đạo Thiên Tiên Cung và các ngươi phòng thân."

Trong Đạo Thiên Tiên Cung, Cố Dương lần nữa luyện chế một kiện Cực Đạo Đế binh, cười nói với Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu.

Ba tháng này, hắn vơ vét rất nhiều tài liệu quý giá, luyện chế ra mười kiện Cực Đạo Đế binh, cũng coi như là phòng rắc rối vào lúc nguy cấp.

Dù sao, hắn cũng không thể ở lại Đạo Thiên Tiên Cung mãi được.

Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Thiên Thu đều không phản bác được.

Mười kiện Cực Đạo Đế binh, miễn cưỡng đủ phòng thân, cũng chỉ có Cố Dương mới có thể nói ra lời này.

"Ta cảm thấy cảm giác nguy cơ của ngươi quá nặng. Đừng nói là mười món Cực Đạo Đế binh, cho dù là chỉ một kiện cũng có thể chấn nhiếp rất nhiều thế lực. Càng đừng nói đến Xích Dương Kiếm Đế còn sống."

Mộ Dung Thiên Tuyết chỉ có thể nói như vậy.

"Cái này cũng chưa chắc. Vật bảo mệnh, tất nhiên là càng nhiều càng tốt."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

"Càng huống chi, gần đây ta muốn hạ giới một chuyến. Trong khoảng thời gian ta không ở đây, ta không yên tâm về an nguy của các ngươi."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, ngóng nhìn tinh không vô ngần, chậm rãi mở miệng.

Không biết khi nào Hắc Ám Đại Đế sẽ nổi điên, nếu hắn rời đi, một khi Hắc Ám Đại Đế đột nhiên động thủ vậy sẽ rất phiền phức.

Mười một kiện đế binh Cực Đạo mới có thể miễn cưỡng chấn nhiếp đám người kia.

"Như vậy à."

Mộ Dung Thiên Tuyết như có điều suy nghĩ khẽ gật đầu.

Suy nghĩ trong lúc an bình nghĩ đến lúc nguy nan của Cố Dương hiển nhiên không sai.

Chỉ có điều mười món Cực Đạo Đế binh thực sự có hơi kinh người.

"Đúng rồi, ngươi đi Hạ Giới, là vì muốn đón năm vị muội muội kia lên đây sao?"

Lập tức, Mộ Dung Thiên Tuyết dường như nhớ tới điều gì, tò mò hỏi.

Lời này cũng là làm cho Xích Thiên Thu vễnh lỗ tai lên.

"Không phải, Huyền Minh đại lục có khả năng tồn tại một tai họa ngầm cực lớn, cần ta tự mình ra tay, diệt trừ nó."

Ánh mắt Cố Dương lấp lóe, chậm rãi mở miệng.

Quả thật hắn có ý định đưa đám Hoàng Âm nàng lên thượng giới.

Nhưng hắn cũng có một chuyện thuận tiện cần làm.

Huyền Minh đại lục, tồn tại một Hắc Ám Thâm Uyên.

Trước kia, hắn chỉ từng nghe nói qua, đối với nó cũng không quá hứng thú.

Nhưng ngay cả chí bảo Tiên Giới như Khô Diệp Thảo, cũng xuất hiện ở Huyền Minh Đại Lục.

Vực sâu u ám này, có lẽ cũng không đơn giản.

Càng đừng nói, Cố Dương cũng nhìn thấy được một góc tương lai.

Trong tương lai, có nguy cơ diệt thế, từ trong vực sâu u tối, hủy diệt cả Huyền Minh đại lục.

Mặc dù nói Hủy Diệt Huyền Minh đại lục, một Thần Cảnh bình thường là có thể làm được.

Nhưng Cố Dương chứng kiến trong tương lai, nguy cơ ẩn chứa trong đó, cực kỳ khủng bố, cho dù là Chuẩn Đế nhiễm phải, cũng sẽ vẫn lạc.

Huyền Minh đại lục, chung quy là nơi bắt đầu của hắn, cũng có rất nhiều người có ân với hắn, hắn không muốn Huyền Minh đại lục bị hủy diệt, những người quen biết kia liền hóa thành tro tàn.

"Thì ra là thế, vậy ngươi đi đi."

Mộ Dung Thiên Tuyết vẻ mặt nghiêm túc gật đầu.

Cố Dương khẽ gật đầu.

Kế tiếp, Cố Dương cùng Mộ Dung Thiên Tuyết cùng Xích Thiên Thu lại tán gẫu vài câu, sau đó tiện tay vạch ra thời không, đi tới Huyền Minh đại lục.

Giờ phút này, toàn bộ Huyền Minh đại lục cũng đã loạn thành một bầy.

Hắc Ám thâm uyên vẫn luôn là nơi cấm kỵ, không ai dám tới gần.

Bởi vì những người tới gần vực sâu hắc ám đều đã chết.

Cho dù là Thánh cảnh cường giả có thể xưng là vô địch tại Huyền Minh đại lục cũng không ngoại lệ.

Nhưng bởi vì vực sâu hắc ám vẫn luôn lặng lẽ cực kỳ, không xuất hiện vấn đề gì, chỉ là người tới gần sẽ chết thảm.

Do đó, rất nhiều tu sĩ tuy kiêng kỵ nơi này nhưng cũng không lo nó xảy ra chuyện gì.

Nhưng mấy ngày nay, vực sâu u ám thật xảy ra vấn đề.

Hắc khí kinh khủng từ trong vực sâu hắc ám tiết ra ngoài.

Nó bắt đầu tản ra bốn phía.

Mà sinh linh bị hắc khí nhiễm, bất kể là nhân loại hay là yêu thú, tất cả đều hóa thành quái vật màu đen, trở thành quái vật chỉ biết giết chóc, thực lực cũng sẽ tăng vọt.

Cho dù là một tu sĩ Sinh Tử cảnh, bị hắc khí nhiễm, cũng sẽ có được thực lực Vương cảnh.

Có thể nói là, vượt liền hai cảnh giới.

Vì chuyện này, tất cả tu sĩ Huyền Minh đại lục đều hoảng loạn, hoảng sợ tới cực điểm.

Dù sao, khí đen bên trong vực sâu u tối vẫn không ngừng tản đi, hơn nữa còn đang tăng tốc.

Với tốc độ tăng trưởng này, e rằng không tới một tháng nữa sẽ triệt để bao phủ toàn bộ Huyền Minh đại lục.

Đến lúc đó, toàn bộ Huyền Minh đại lục sẽ bị diệt vong.

Bởi vậy, toàn bộ tu sĩ Huyền Minh Đại Lục đều là tề tâm hiệp lực, thương thảo xem nên xử lý hắc khí Hắc Ám Thâm Uyên như thế nào.

Chỉ là, cho dù là rất nhiều cường giả Thánh cảnh cũng mặt mày ủ ê, không biết phải làm sao bây giờ.

Dù sao, luồng khí đen này quá khủng khiếp, dù là bọn họ cũng cảm thấy da đầu run lên.

Trực giác nói cho bọn hắn biết, cho dù bọn hắn bị hắc khí nhiễm một chút, cũng sẽ biến thành quái vật, thực lực cũng sẽ tăng vọt.

Đến lúc đó, một quái vật có thực lực Thần cảnh xuất thế, làm không tốt thì toàn bộ Huyền Minh đại lục đều bị diệt vong trước thời hạn.

"Hoàng Âm đại nhân, ngươi có thể liên lạc thêm với vị đại nhân kia không?"

Trong đại điện, một vị cường giả Thánh cảnh cười khổ một tiếng, dò hỏi.

Lời này đã hấp dẫn sự chú ý của mọi người, tất cả bọn họ đều nhìn về phía Hoàng Âm khí chất thoát tục, nhưng cũng có chút

hàm súc của thiếu phụ, phảng phất thuần thục, nhịn không được mở miệng hỏi.

"Phu quân đi thượng giới, ta cũng không liên lạc được với hắn."

Trên mặt Hoàng Âm cũng lộ vẻ u sầu, thở dài một tiếng.

Trước khi Cố Dương đi, hắn đã nói với các nàng muốn tiến về thượng giới.

Đáng tiếc, nơi như thượng giới, quá mức nguy hiểm, thực lực các nàng không đủ, Cố Dương cũng không dẫn bọn họ đi cùng.

Hơn nữa, thượng giới cách nhau xa xôi, nàng cũng không có cách nào liên hệ với Cố Dương.

"Như vậy à."

Thánh cảnh đều là trầm mặc, có chút tuyệt vọng.

Chu Tước lão tổ cũng cười khổ, không biết nên làm gì bây giờ.

"Nếu thực sự không được, Hoàng Âm, các ngươi thông qua đại trận Cố Dương lưu lại, tiến về thượng giới đi. Chỉ cần có thể tìm được Cố Dương, Huyền Minh đại lục có lẽ sẽ cứu được."

Cuối cùng, ánh mắt của Chu Tước lão tổ lóe lên, truyền âm nói với Hoàng Âm.

Hắn cũng không nói chuyện đại trận cho Thánh Cảnh khác.

Dù sao, sống chết trước mắt, một khi nói ra, khó tránh khỏi sẽ không sinh ra tâm tư bất chính gì, Thánh cảnh thọ nguyên dài lâu, ai cũng không muốn chết.

Chạy trốn tới thượng giới không thể nghi ngờ là một lựa chọn tốt nhất.

Nghe lời lão tổ nói, Hoàng Âm trầm mặc.

Hình như, cũng chỉ có biện pháp như vậy.

Trừ phi là tìm tới Cố Dương, nếu không thật sự rất khó giải.

Thậm chí, Hoàng Âm cũng lo lắng Cố Dương có giải quyết được chuyện Hắc Ám Thâm Uyên hay không.

Đầu óc nàng có chút loạn.

"Ầm ầm!!!!"

Đúng lúc này, một cỗ khí tức mênh mông đến cực điểm đột ngột giáng lâm vào thiên địa, ép cho tất cả cường giả ở đây sắc mặt đại biến, xoạt một tiếng trắng bệch.

Bởi vì, cỗ uy áp này thật sự quá mức kinh khủng, còn áp đảo cả ý niệm Thần Cảnh lúc trước.

Phải nói, ý niệm của Thần Cảnh ở trước mặt uy áp này, ngay cả tư cách xách giày cũng không có.

Trình độ của cỗ lực lượng này quá mức khủng bố.

Mặc dù bọn họ không có kiến thức gì, nhưng bọn họ mơ hồ cảm thấy, chỉ sợ đã vượt ra khỏi phạm trù Thần Cảnh.

"Không, không tốt, Lôi Sát Thánh Tôn bước vào hắc khí, biến thành quái vật." Một viên truyền âm thạch cũng vang lên, giọng nói hoảng sợ tới cực điểm của Hoàng cảnh vang lên.

Sau đó là một tiếng kêu thảm thiết, truyền âm không ngừng.

Đối với việc này, sắc mặt tất cả Thánh Cảnh đều trắng bệch đến cực điểm, còn có cực hạn phẫn nộ.

Lôi Sát Thánh Tôn là một Thánh cảnh với thọ nguyên sắp hết.

Hiển nhiên, hắn muốn mượn khí đen để biến cường, đánh vỡ cực hạn tuổi thọ.

Đáng tiếc, hắn được ăn cả ngã về không đã thất bại, biến thành quái vật.

Lần này, toàn bộ Huyền Minh đại lục coi như tiêu tùng.

Quái vật áp đảo Thần Cảnh, ai có thể là đối thủ của nó?

Cho dù là Cố Dương trở về, cũng không thể so sánh với nó chứ.

Chỉ là, còn chưa chờ bọn họ hoảng sợ và tuyệt vọng bao lâu.

Cỗ uy áp kinh khủng này đột ngột biến mất không thấy đâu nữa.

Phảng phất giống như là, chưa bao giờ xuất hiện vậy.

Chuyện này làm cho tất cả cường giả một lần nữa đều ngơ ngác nhìn nhau, không biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì.

Chỉ có điều một giây sau, đồng tử của bọn họ đều co rụt lại, lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Mà Hoàng Âm, lại càng ngây người ra một cái, sau đó mắt phượng xinh đẹp sáng lên, hóa thành một bóng hình xinh đẹp trực tiếp nhào vào trong ngực nam nhân đột ngột xuất hiện ở phía trước kia, kinh hỉ kêu ra tên của nam nhân mình ngày nhớ đêm mong.

"Cố Dương!!!"

"Cố Dương!"

Thánh Cảnh ở đây cũng là phục hồi tinh thần lại, lộ ra thần sắc kinh hỉ.

Dù sao, bọn họ vừa rồi còn đang thảo luận làm sao liên hệ với Cố Dương.

Kết quả, Cố Dương đột ngột xuất hiện.

Chuyện này khiến tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Có Cố Dương ở đây, có lẽ sự tình còn có một chút cơ hội xoay chuyển.

Mặc dù nói, bọn họ cũng không cảm thấy, Cố Dương hiện tại có thể giải quyết nguy cơ lần này được.

Nhưng, với thủ đoạn của Cố Dương, có lẽ có thể dẫn bọn họ tiến về thượng giới.

"Cố Dương, không tốt rồi, Hắc Ám Thâm Uyên..."

Lập tức, Hoàng Âm cũng nhớ tới hiện tại không phải lúc ôn chuyện, sắc mặt liền biến đổi, vội vàng mở miệng.

"Yên tâm, lần này ta đến đây chính là vì chuyện này."

Cố Dương vỗ vỗ đầu của nàng, khẽ cười nói.

"Hơn nữa, trên đường ta tới đây, cũng thuận tiện giải quyết một chút phiền toái nhỏ."

Cố Dương vừa nói xong, mọi người đều ngây ngẩn cả người.

Thuận tiện giải quyết một chút phiền phức?

Bỗng nhiên, con ngươi mọi người co rụt lại, lộ ra vẻ kinh hãi.

"Cố Dương đại nhân, chẳng lẽ ngài đã đánh gục Lôi Sát Thánh Tôn do quái vật hóa thành hay sao?"

Một Thánh cảnh rung động hỏi.

"Ừ. Mặc dù hắn đã được Hắc Ám Thâm Uyên tăng lên tới cấp bậc Chuẩn Chí Tôn, nhưng cũng vẻn vẹn như thế."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa ra, các cường giả ở đây đều đưa mắt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì mới tốt.

Chí Tôn, hẳn là cảnh giới trên Thần Cảnh.

Chuẩn Chí Tôn, chỉ sợ giống như Chuẩn Thần, là nằm giữa cảnh giới Thánh Cảnh và Thần Cảnh.

Nhân vật bực này, chỉ sợ dõi mắt thượng giới cũng sẽ không yếu đâu.

Không nghĩ tới, đúng là bị Cố Dương xưng là phiền toái nhỏ, là tiện tay liền có thể giải quyết.

Điều này sao không khiến bọn họ khiếp sợ.

"Cố Dương, cảnh giới hiện tại của ngươi là gì?"

Vẻ mặt Hoàng Âm cũng kinh ngạc, nhịn không được mở miệng hỏi.

Lời này cũng khiến cho toàn bộ cường giả ở đây đều tò mò.

Cố Dương tiến về thượng giới đã hơn hai năm.

Hơn hai năm, nếu như là tu sĩ bình thường, chỉ sợ tăng lên một tiểu cảnh giới cũng tốt.

Nhưng quá trình trưởng thành của Cố Dương thật sự là quá kinh khủng.

Bọn hắn cũng không cho rằng Cố Dương chỉ tăng lên mấy tiểu cảnh giới.

Chớ nói chi, nếu chỉ là tăng lên mấy cảnh giới nhỏ, cũng không thể tùy tay đánh chết chuẩn Chí Tôn.

"Tăng lên hơi chậm, mới là Thánh cảnh tầng mười ba đỉnh phong."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

"???"

Mọi người nghe thấy lời này, da mặt điên cuồng co giật.

Nghe cho kỹ đi, đây là tiếng người sao?

Mới, Thánh Cảnh mười ba tầng đỉnh phong, khoảng chừng hai năm, từ sơ nhập Vương Cảnh tăng lên tới Thánh Cảnh tầng mười ba đỉnh phong, quả thực không hợp thói thường.

Phải biết rằng, những người như bọn họ, có ai mà không phải phải mấy chục vạn năm mới có thể tăng lên một tiểu cảnh giới, thậm chí tư chất ngu dốt, phải trăm vạn năm.

"Không hổ là phu quân."

Hoàng Âm cũng kinh ngạc, nhưng không bất ngờ, chỉ hơi cảm khái.

Cố Dương bày ra thiên phú, làm ra chuyện kinh người, cũng sẽ không làm cho người ta bất ngờ nha.

Lúc này, mọi người cũng đã lấy lại tinh thần, tâm tình phức tạp.

Thiên phú của Cố Dương, để cho bọn họ ngay cả tư cách hâm mộ đều không có.

Hơn nữa, lấy tu vi Thánh cảnh, tiện tay giết chết Chuẩn Chí Tôn.

Chiến lực của Cố Dương, vẫn khủng bố như trước nha, có thể tuỳ tiện vượt cấp chiến đấu, thậm chí có thể nói càng thêm khủng bố.

"Vấn đề của vực sâu hắc ám, ta sẽ xử lý. Các ngươi sơ tán những tu sĩ khác, để bọn họ đừng xông vào là được rồi."

Cố Dương quét mắt nhìn mọi người, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cố Dương đại nhân, Hắc Ám Thâm Uyên cực kỳ khủng bố, ngài muốn xử lý như thế nào?"

Một tên Thánh cảnh không nhịn được mở miệng hỏi.

"Giết vào trong, diệt trừ những sinh linh tiềm ẩn bên trong."

Trong mắt Cố Dương lóe ra quang mang kỳ dị, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều đưa mắt nhìn nhau.

"Cố Dương đại nhân, không được đâu, Hắc Ám Thâm Uyên quá kinh khủng, sẽ ăn mòn thần trí của tu sĩ. Chúng ta nên thương thảo như thế nào để rút khỏi Huyền Minh đại lục..."

Một tên Thánh cảnh nhịn không được mở miệng an ủi.

"Ngươi đang dạy ta làm việc?"

Cố Dương liếc nhìn hắn một cái, lạnh nhạt lên tiếng.

"Không dám..."

Bị Cố Dương nhìn lướt qua, Thánh cảnh này mồ hôi lạnh ứa ra, sắc mặt trắng bệch, vội vàng khoát tay.

"Hoàng Âm, chờ ta xử lý xong chuyện của Hắc Ám Thâm Uyên, sẽ nói chuyện với các ngươi sau. Đến lúc đó, ta sẽ đưa các ngươi đi

Thượng Giới. Huyền Minh Đại Lục chung quy vẫn quá nhỏ, không thích hợp để các ngươi trưởng thành."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

"Ừm, bọn ta chờ ngươi."

Hoàng Âm đôi mắt đẹp như nước, nhẹ giọng nói.

Cố Dương nhẹ gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa, thân ảnh quỷ dị biến mất tại chỗ, không ai phát hiện Cố Dương rời đi như thế nào.

Đối với chuyện này, những Thánh cảnh khác chỉ có thể nhìn nhau bất đắc dĩ cười khổ.

Hắc Ám Thâm Uyên, như thể một vết nứt của thế giới, hắc khí kinh khủng lan tràn ra khiến người ta không rét mà run.

Cố Dương đứng ở trên không Hắc Ám Thâm Uyên, nhìn xuống Hắc Ám Thâm Uyên, ánh mắt thâm thuý đến cực điểm.

"Ha ha, lai lịch của Hắc Ám Thâm Uyên này cũng khá thú vị."

Cố Dương quan sát Hắc Ám Thâm Uyên, biểu tình dần dần nghiền ngẫm.

Lúc trước ở thượng giới, khoảng cách quá xa, hắn còn chưa thể thông qua lực lượng Vận Mệnh để nhìn ra quá nhiều thứ.

Nhưng, bây giờ khoảng cách này, hắn nghiễm nhiên là nhìn ra càng nhiều thứ.

Hắc Ám Thâm Uyên không phải là vật của thế giới này, mà kết quả là của những thế giới khác.

Thượng giới của ba ngàn đại giới chính là Tiên giới.

Nhưng Tiên giới chỉ là một đại thiên thế giới, tự nhiên còn có đại thiên thế giới khác.

Cùng kề vai sát cánh với Tiên giới chính là Ma giới.

Tất cả Ma giới đều là ma tu, là kẻ thù truyền kiếp với tu sĩ Tiên giới.

Mà vực sâu u ám này có quan hệ với Ma giới.

Nhưng nó không phải một góc của ma giới mà là có rất nhiều liên quan tới ma giới.

Có liên quan gì, Cố Dương cũng nhìn không thấu.

Hắn có thể nhìn thấu, chính là trong vực sâu hắc ám tự thành một giới này có ẩn nấp một sinh linh cực kỳ khủng bố.

Thực lực của sinh linh này cực kỳ cường đại, chỉ sợ cũng không kém Hắc Ám Đại Đế tầm thường bao nhiêu.

Đương nhiên, cụ thể mạnh bao nhiêu, vẫn phải nhìn thấy mới biết được.

"Ha ha, trong vực sâu u ám này, đến cùng là có thứ gì, lại có thể sinh ra sinh ra sinh linh kinh khủng như thế."

Cố Dương nheo mắt lại.

Sinh linh thực lực không kém Hắc Ám Đại Đế bao nhiêu, loại tồn tại này đặt ở Kiếm Vực, cũng là tồn tại có thể xưng là vô địch nha, đã tương đương với một loại chứng đạo khác rồi.

Nhưng lại sinh ra tại nơi Huyền Minh đại lục chim không thèm ỉa này.

Cho dù là do Hắc Ám Thâm Uyên, cùng Huyền Minh đại lục quan hệ không lớn, nhưng vẫn như cũ làm cho người kinh dị.

Lúc này, Cố Dương bước ra một bước, chính là muốn xâm nhập vào vực sâu hắc ám.

Mà sinh linh trong vực sâu hắc ám dường như cũng đã nhận ra cái gì, vực sâu hắc ám vốn coi như bình tĩnh bắt đầu bạo phát ra hắc khí cực kỳ khủng bố, muốn nuốt trọn Cố Dương.

Nhưng mà, đối mặt những hắc khí này, Cố Dương sắc mặt như thường, khí huyết khủng bố ngập trời đan dệt ra, trực tiếp đánh tan những hắc khí này, phảng phất vạn pháp bất xâm.

Chẳng qua, Cố Dương khống chế đối với khí huyết cực kỳ bất phàm.

Mặc dù khí huyết khủng bố tới cực điểm, nhưng lại không có ảnh hưởng chút nào đến Huyền Minh Đại Lục.

Bằng không, chỉ với địa phương lớn bằng bàn tay ở Huyền Minh đại lục này, bị khí huyết tiếp cận vô hạn với Đại Đế kích động, tuyệt đối sẽ lập tức hóa thành bột mịn, không còn tồn tại nữa.

"Phong!"

Sau đó, hai tay Cố Dương hợp lại, lực lượng khủng bố nháy mắt trút xuống, điều động 3000 chân ý Thiên Đạo, trực tiếp tạo thành một trận pháp kinh thế, trực tiếp phong ấn lối vào Hắc Ám thâm uyên lại.

Thoáng chốc, toàn bộ hắc khí trong Hắc Ám Thâm Uyên đều bị ép trở về, không còn lan tràn ra ngoài.

Rất nhiều tu sĩ ở phía xa nhìn chăm chú vào màn này đều trợn mắt há hốc mồm, lộ ra vẻ rung động.

Đây chính là Hắc Ám Thâm Uyên đấy, đúng là bị một người trấn áp lối vào, thật sự là khủng bố.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều tu sĩ lần nữa hồi tưởng lại những trải nghiệm truyền kỳ của Cố Dương, tất cả đều kích động lên.

Huyền Minh đại lục, dường như có thể cứu được!

Trong vực sâu u tối, tối tăm không thấy ánh sáng, ma khí quỷ dị nồng đậm đến cực điểm, khiến người ta không thể nhìn.

Ở địa phương như vậy, cho dù là Chí Tôn cũng không thể thấy rõ bất cứ thứ gì, thần thức cũng không dám thả ra.

Vì một khi thả ra sẽ bị ma khí khủng khiếp này ăn mòn, lập tức biến thành ma vật.

Đương nhiên, loại trình độ ma khí này, đối với Cố Dương mà nói lại không coi là cái gì.

Cố Dương lạnh nhạt cất bước, mỗi một lần nhấc chân, chính là không biết di động bao nhiêu dặm, ba giây sau, Cố Dương chính là xuất hiện ở chỗ sâu nhất của Hắc Ám Thâm Uyên.

Mà khi hắn đi tới nơi sâu nhất trong vực sâu hắc ám, liền nhìn thấy một màn thập phần chấn động.

Một thanh bảo kiếm màu đỏ thẫm toàn thân tất cả đều là vết nứt, cắm ở bên trong mặt đất đen nhánh.

Ở xung quanh có ma khí khủng bố vô biên đang khuấy động.

Dường như tất cả ma khí nơi này đều do thanh kiếm bệnh này mà ra.

"Đây là Cực Đạo Đế binh?"

Cố Dương ánh mắt ngưng lại, có chút kinh ngạc.

"Không đúng, phẩm giai thanh Ma kiếm này vượt xa Cực Đạo

Đế binh."

"Cho dù hiện tại thoạt nhìn tất cả đều là vết rạn, phẩm cấp vẫn vượt xa Cực Đạo Đế binh."

Lập tức, Cố Dương ánh mắt thâm thúy, thì thào tự nói.

Mặc dù vết rạn trải rộng, mất đi lực lượng vốn có, vẫn có lực lượng áp đảo Cực Đạo Đế binh.

Cố Dương có thể liên tưởng đến, cũng chỉ có Tiên khí trong truyền thuyết.

Đương nhiên đây là sản phẩm Ma giới, ma khí kinh người, chắc là ma khí ngang cấp với tiên khí.

"Huyền Minh đại lục, thật đúng là địa phương tốt nha."

Cố Dương lặng lẽ thở dài.

Không phải như thế sao, không chỉ có "Khô Diệp Thảo" chí bảo của Tiên giới sót lại.

Hôm nay, còn liên lụy đến cả Ma giới, lại còn sót lại một thanh Ma khí sánh bằng Tiên khí ở đây.

Mặc dù Cố Dương cũng không biết Ma khí này rốt cuộc là phẩm cấp gì, nhưng Vận Mệnh đại đạo chân ý nói cho hắn biết, thời điểm đỉnh phong, tuyệt đối không chỉ đơn giản như Tiên khí bình thường.

Xác suất rất lớn là bản mạng ma khí, tương đương với bổn mạng Ma khí của những Ma Đầu Ma giới kia.

"Gào!!!!!"

Đúng lúc này, một tiếng gầm kinh khủng vang lên.

Sau đó, một con quái vật toàn thân đen kịt, con mắt màu đỏ tươi, cả người bị lông đen bao bọc xuất hiện tại nơi này.

Khí tức toàn thân nó mạnh mẽ đến cực điểm, áp đảo phía trên cực hạn của Chuẩn Đế.

Ma uy ngập trời, cho dù là Chuẩn Đế cực hạn cũng phải sợ hãi.

"Vốn chỉ là một yêu thú Viên hầu bình thường, nhưng ngoài ý muốn xâm nhập vào trong vực sâu u tối này, cực kỳ phù hợp với ma khí, nhân họa đắc phúc, đạt được đại tạo hóa sao. Cơ duyên thế gian quả nhiên kỳ lạ."

Cố Dương nhìn về phía Ma viên cảnh giác nhìn hắn này, ngăn cản trước Ma khí, cảm thán một tiếng.

Ai có thể nghĩ đến, một con yêu thú viên hầu bình thường trời sinh đã phù hợp với ma khí, chuyển thành ma, mượn chuôi ma khí này đạt được đại tạo hóa, phát triển đến mức có thể so với một loại chứng đạo khác.

Cơ duyên của con viên hầu này, đã phải mạnh hơn con cá chép của đại lục Tiên Cổ kia.

"Nhân loại, lập tức rời khỏi nơi này, nếu không, chết!"

Con ngươi bạo ngược của Ma viên trong mắt in ngược thân ảnh Cố Dương, nó gào thét nói.

Nếu không phải Cố Dương tại thời điểm xâm nhập Hắc Ám Thâm Uyên triển lộ ra khí huyết khủng bố kia, thậm chí tiện tay bày trận đem Hắc Ám Thâm Uyên phong ấn, thậm chí bức hắc khí tràn ra trở về, nó cũng sẽ không dông dài như vậy, mà là trực tiếp đánh nổ hắn.

"Mặc dù ta và ngươi không thù không oán, nhưng sự tồn tại của ngươi đã uy hiếp toàn bộ an nguy của Huyền Minh đại lục.

Hơn nữa, ta đối với ma khí này cũng có chút hứng thú, cho nên cũng chỉ có thể trấn áp ngươi."

Cố Dương liếc nhìn Ma viên, lạnh nhạt lên tiếng.

"Nhân loại, ngươi muốn chết!"

Lời nói của Cố Dương, trong nháy mắt liền chọc giận Ma viên.

Ma viên vốn là vì ma khí mà trở nên cực kỳ bạo ngược đã triệt để bạo nổ rồi, nó gào thét, cuốn theo ma khí vô biên giết về phía Cố Dương.

Trong thời gian ngắn, Ma viên xuất hiện ở trước người Cố Dương, cự quyền kia có kích cỡ như núi lớn đánh về phía Cố Dương.

Lực lượng kinh khủng, kích động không gian Hắc Ám Thâm Uyên phá vỡ ra.

Phải biết, độ cứng của không gian Hắc Ám Thâm Uyên, kiên cố hơn nhiều so với phía trên.

Cú đấm này dễ dàng nghiền nát không gian, có thể tưởng tượng được lực lượng của nó khủng bố đến mức nào.

"Hóa ra là thế. Không chỉ tu vi, thể phách cũng vượt ra khỏi Chuẩn Đế tầm thường, nhưng không có bất kỳ pháp tắc cùng khí tức Chí tôn pháp nào. Xem ra, Ma khí không cường hóa các phương diện khác của ngươi, mà là tu vi cùng nhục thân. Đây là đặc thù của ma tu, hay vì ngươi là vật không trọn vẹn?"

Cố Dương nhìn một quyền này, bình tĩnh không gì sánh được, còn có rảnh rang nghiên cứu.

Chuyện này càng khiến cho Ma viên thêm nóng nảy, cảm nhận được sự nhục nhã trước nay chưa từng có, trực tiếp bạo phát sức

mạnh vượt quá giới hạn.

Một quyền này, cho dù là Cực hạn Chuẩn Đế cũng sẽ bị đánh nổ trong nháy mắt.

Nhưng mà, đối mặt một quyền này, sắc mặt Cố Dương như thường, rốt cuộc có động tác, toàn thân Cố Dương khuấy động khí huyết màu vàng, hoàn toàn không vận dụng thủ đoạn khác, chỉ vận dụng lực lượng nhục thân của mình, cứng đối cứng Ma viên.

"Ầm ầm!!!!"

Theo hai nắm đấm một lớn một nhỏ va chạm, không gian điên cuồng bạo liệt, ma khí hắc ám thâm uyên bị xung kích khủng bố thổi bay ra ngoài, rốt cục lộ ra nham thạch cùng thổ nhưỡng đen kịt trong hắc ám thâm uyên.

Cùng lúc đó, mặt Ma viên cũng lộ vẻ sợ hãi, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, hung hăng nện vào trong tầng nham thạch của Hắc Ám Thâm Uyên.

Chẳng qua, hiển nhiên, nơi này lâu dài bị ma khí xâm nhiễm, độ cứng rắn của tầng nham thạch cũng vượt quá tưởng tượng.

Bởi vậy, tuy rằng cả người Ma viên đều đã lún vào trong, nhưng lại không có đụng nát quá nhiều đồ vật.

Điều này cũng làm cho Cố Dương có chút kinh ngạc.

"Nhân loại, ngươi muốn chết!"

Ma viên lao ra khỏi tầng nham thạch, hoàn toàn phát điên, ma khí kinh khủng bùng phát trong cơ thể khiến thân thể nó cũng bành trướng theo.

Hiển nhiên, khi nó trưởng thành tới mức này thì sớm đã tự nhận mình là vô địch từ lâu rồi.

Ai có thể ngờ được, nhân loại Cố Dương đột nhiên xuất hiện này, có thể tùy tay ngược đãi hắn.

"Ha ha, cuối cùng ngươi cũng xuất toàn lực rồi hả? Đáng tiếc, trong mắt ta, ngươi không hơn gì cái này."

Cố Dương nhìn Ma viên bộc phát, lạnh nhạt cười một tiếng.

Một quyền trước đó, chẳng qua là một quyền thuần tuý của nhục thể chi lực bộc phát thôi, so với trong tưởng tượng của hắn còn mạnh hơn một chút.

Mà hắn, Tiên linh thể, huyết thống, tiên pháp, chân ý đại đạo, thế nhưng chưa từng vận dụng qua đấy.

Lời nói tràn đầy khinh miệt của Cố Dương này, không thể nghi ngờ là chọc cho Ma viên tức giận.

Thân thể của nó lần nữa bành trướng, gần như muốn nổ tung.

Sức mạnh cũng tăng vọt đến một cấp độ vô cùng khủng bố.

"Chỉ có sức mạnh, lại không biết vận dụng, thật đúng là bi ai."

Nhưng mà, đối mặt Ma viên bạo tẩu, Cố Dương lại lắc đầu.

Đúng là thể xác và tu vi của Ma viên rất mạnh mẽ, nếu Mộ Dung Thiên Tuyết có được sức mạnh như vậy, tuyệt đối có thể đánh ngang Hắc Ám Đại Đế.

Đáng tiếc, Ma viên này không chỉ không lĩnh ngộ pháp tắc, mà còn không hiểu pháp tắc đế pháp, chỉ có một thân man lực và ma khí, nhưng lại không biết ứng dụng.

Thậm chí ngay cả loại man lực này cũng không thể phát huy toàn bộ, chỉ phát huy không đến năm thành.

Bởi vậy, mặc dù Ma viên này có thực lực khủng bố có thể

đánh bại Cực hạn của Chuẩn Đế, nhưng lại kém xa Hắc Ám Đại Đế.

Nếu phải đánh giá, đó là miễn cưỡng chống đỡ tiêu chuẩn của Cực Đạo Đế binh bình thường chưa hoàn toàn khôi phục.

Mặc dù nói loại sức mạnh này cực kỳ bất phàm, nhưng so với cấp độ của Hắc Ám Đại Đế chỉ sợ còn có rất nhiều khoảng cách.

"Lục Đạo Luân Hồi quyền!"

Cố Dương thu liễm rất nhiều ý nghĩ trong lòng, hờ hững ra quyền.

Mặc dù nói, Cố Dương lần này chỉ dùng Đế pháp, chứ không phải Tiên pháp.

Nhưng dưới sự gia tăng cơ sở thực lực khủng bố của Cố Dương hôm nay, uy lực của đế pháp cũng trở nên cực kỳ khủng bố.

Theo một quyền này bùng nổ, không gian Hắc Ám Thâm Uyên điên cuồng bạo liệt, hư không loạn lưu xuất hiện, cực kỳ khủng bố.

Mà Ma viên, cũng lộ ra vẻ mặt cực kỳ hoảng sợ.

Hắn thật không ngờ, Cố Dương lại cường đại như thế, có thể bộc phát ra lực lượng biến thái như vậy.

Tuy nhiên, mặc kệ Ma viên sợ như thế nào, đều phí công.

Hai bên va chạm với nhau, trực tiếp dễ dàng đánh nổ tung Ma viên.

Tồn tại vô cùng mạnh mẽ Ma viên cứ thế chết đi, đến thần hồn cũng không còn sót lại.

Điều này cũng chứng minh thực lực của Cố Dương kinh khủng.

Dưới trạng thái bình thường, chỉ dựa vào sức mạnh thân thể đã có thể đánh bại Ma viên kinh khủng như vậy, chỉ cần tùy tiện sử dụng Đế pháp đã có thể đánh nổ tung nó, chiến lực có thể sánh ngang với Cực Đạo Đế Binh bình thường.

Sau đó, Cố Dương cũng không để ý Ma viên bị mình đánh nổ, mà đem lực chú ý đặt ở trên chuôi ma khí ma kiếm khủng bố đan xen, có đường vân màu đỏ đen, toàn thân tràn ngập vết rạn.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thân ảnh Cố Dương chính là xuất hiện trước Ma Kiếm, huyễn hóa ra khí huyết chân thân, trực tiếp cầm chuôi Ma Kiếm.

Mà tại thời khắc này, ma kiếm phát ra tiếng kiếm minh, điên cuồng rung động, ma khí ngập trời cũng bạo phát ra, muốn đẩy chưởng của Cố Dương ra.

Nguồn lực lượng này cực kỳ khủng bố, áp đảo Ma Viên phía xa xa, chỉ sợ đã không kém gì nhiều Đại Đế.

Nhưng mà, đối mặt phản kháng khủng bố như thế, cùng với ma khí muốn ăn mòn thần trí Cố Dương, sắc mặt Cố Dương lại là như thường, trong mắt mang theo lãnh ý.

"Tuy ta không biết ngươi từng có quá khứ huy hoàng cỡ nào, ta cũng không biết chủ nhân trước kia của ngươi mạnh như thế nào. Nhưng, nếu đã ở trong tay ta, mặc kệ ngươi là ai, đều phải ngoan ngoãn thần phục cho ta."

Thanh âm lạnh như băng của Cố Dương vang lên.

Sau đó tiên linh thể tiểu thành trực tiếp bị kích phát, thực lực lần nữa tăng vọt một mảng lớn, kim sắc khí diễm cùng hắc sắc ma khí bắt đầu đan vào nhau, tranh đấu với nhau ma kiếm này, phản

kháng càng thêm kịch liệt.

Đối với việc này, Cố Dương sắc mặt lạnh lùng, bất vi sở động, trực tiếp bộc phát lực lượng Tiên Linh Thể, toàn bộ mở ra Tiên Long huyết mạch.

Lực Chi Đại Đạo chân ý khuấy động, trấn áp hoàn vũ.

Theo Cố Dương bộc phát, chuôi Ma kiếm này trực tiếp bị trấn áp, an tĩnh trở lại.

"Ngươi, ngươi làm sao có thể, lĩnh ngộ được lực chi đại đạo chân ý!?"

Sau đó, một đạo thanh âm kinh ngạc đến cực điểm vang lên, làm cho Cố Dương có chút nhíu mày.

"Ha ha, cũng đúng, ngay cả Cực Đạo Đế binh cũng có linh trí hoàn chỉnh, chớ nói chi là ma khí áp đảo Cực Đạo Đế binh. Chỉ có điều, ta thật không ngờ ma khí này lại bị phá nát tới mức này, mà kiếm linh còn tồn tại, đúng là thú vị."

Lập tức, Cố Dương cũng nghĩ tới điều gì, lạnh nhạt cười một tiếng.

"Rốt cuộc ngươi là ai? Vì sao biết nhiều chuyện như vậy? Hơn nữa còn có thể lĩnh ngộ được đại đạo chân ý!?"

Lúc này, một hư ảnh trên đầu có sừng như ác ma xuất hiện trước mắt Cố Dương, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, chấn động, còn có khó có thể tin.

Làm một Kiếm Linh không biết sống bao lâu, kiến thức của nó tuyệt đối mênh mông.

Nhưng mà, bất kể là Ma giới, hay là Tiên giới, hắn chưa bao giờ gặp qua sinh linh biến thái như Cố Dương.

Tu vi bề ngoài mới đạt tới Thánh cảnh tầng mười ba, nhưng lại có nhục thân và khí huyết gần với Đại Đế.

Càng là lĩnh ngộ lực chi đại đạo chân ý, liền moá nó không hợp thói thường.

Đó chính là đại đạo chân ý, chỉ có cường giả cấp bậc cự đầu Tiên cảnh cùng Chân Ma cảnh mới có thể lĩnh ngộ!

Nhưng mà tại địa phương nhỏ bé chim không thèm ỉa này lại có nhân vật biến thái như vậy tồn tại, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, có thể nói ngay cả hắn cũng bị dọa cho sợ ngây người.

"Ta là ai cũng không trọng yếu. Quan trọng là ngươi sắp chết."

Cố Dương hờ hững nhìn kiếm linh, lạnh nhạt lên tiếng.

Kiếm linh loại ma kiếm này khẳng định không phải thứ tốt, không đáng để hắn tín nhiệm, nếu mang chuôi Ma kiếm này mang theo bên người, nó biết được rất nhiều bí mật, sẽ xảy ra vấn đề lớn.

"Ngươi muốn diệt ta? Ha ha, ngươi cho rằng ngươi có thể làm được sao?"

"Tuy ngươi lĩnh ngộ được lực chi đại đạo chân ý, có thể bộc phát lực lượng, hoàn toàn chính xác áp đảo Ma Kiếm Mặc Uyên không trọn vẹn này, nhưng ngươi muốn diệt ta, là chuyện người si nói mộng. Ngay cả những Ma giới cự đầu kia đều không thể đem ta triệt để hủy diệt, ngươi dựa vào cái gì mà làm được?"

"Ta khuyên ngươi buông tha loại ý nghĩ ngu xuẩn này, lựa chọn hợp tác với ta thì tốt hơn."

"Chỉ cần ký kết linh hồn khế ước, ta liền có thể cho ngươi sử dụng, vượt mọi chông gai, cũng có thể truyền thụ cho ngươi ma giới chi pháp chí cao."

"Nếu ngươi cứ khăng khăng muốn diệt ta, vậy thì đừng trách ta cá chết lưới rách. Tuy ma kiếm không trọn vẹn, nhưng ngươi cũng không phải là người có thể ứng phó được."

Đồng tử Kiếm Linh co rụt lại, trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, nhưng nó rất nhanh thu liễm, uy hiếp dụ dỗ.

"Chỉ là một kiếm linh kéo dài hơi tàn, còn dám uy hiếp ta, thực sự là buồn cười."

Đối mặt với kiếm linh uy hiếp dụ dỗ, Cố Dương khinh thường cười một tiếng.

Dứt lời, không đợi kiếm linh nói gì, Cố Dương bạo phát ra đại đạo chân ý kinh khủng hơn.

Đó chính là chân ý đại đạo của Vận Mệnh.

Hơn nữa, đạt đến hai thành đỉnh phong.

"Hai, hai thành đỉnh phong đại đạo chân ý!? Hơn nữa còn là vận mệnh đại đạo chân ý! Điều này sao có thể!?"

Cảm thụ được đại đạo chân ý Cố Dương bộc phát ra, kiếm linh lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

Sự tăng cường của chân ý đại đạo vô cùng khó khăn.

Một vài lão quái vật cho dù tu luyện một cái kỷ nguyên cũng khó có thể tăng lên một thành.

Kết quả, Cố Dương tên Thánh cảnh này, thế mà lĩnh ngộ hai thành đỉnh phong.

Hơn nữa lĩnh ngộ còn là vận mệnh đại đạo chân ý trong truyền thuyết.

Điều này cũng quá vô lý.

So với Cố Dương mà nói, những yêu nghiệt Ma giới cùng Tiên giới kia, tất cả đều là rác rưởi, không đáng nhắc tới.

Tuy nhiên, rất nhanh, Kiếm Linh nhớ tới tình cảnh của mình, lộ ra thần sắc hoảng sợ.

Nếu thủ đoạn tầm thường, hắn tự nhiên không sợ.

Nhưng chân ý đại đạo của Vận Mệnh thật sự là quá kinh khủng, cộng thêm hiện tại hắn vô cùng yếu ớt, không có khả năng chống đỡ được.

"Chờ đã! Đừng giết ta, ta nguyện ý ký kết nô bộc khế ước với ngươi, triệt để hóa thành lưỡi dao trong tay ngươi!"

Thấy Cố Dương thật sự động sát tâm, còn bạo phát ra hai thành chân ý đại đạo Vận Mệnh, kiếm linh hoàn toàn luống cuống, bắt đầu cầu xin tha thứ.

Nhưng Cố Dương lại không hề bị lay động.

"Vị đại nhân này, tuy rằng ngài lĩnh ngộ hai thành Vận Mệnh đại đạo chân ý đỉnh phong, nhưng muốn ma diệt ta, khẳng định cũng phải tốn mấy trăm triệu năm, thậm chí mấy chục tỷ năm thời gian mới được. Như vậy, khẳng định chậm trễ thời gian tu luyện của ngài quá nhiều, ta cảm thấy..."

Kiếm linh thấy Cố Dương bất động, trong lòng rùng mình một cái, lần nữa mở miệng.

"Ngươi không cần cảm thấy gì nữa. Chỉ là thời gian mấy tỷ năm mà thôi, ở trước mặt ta, không tính là cái gì."

Khuôn mặt Cố Dương lạnh lùng, không cho kiếm linh cơ hội mở miệng cầu xin tha thứ nữa, trực tiếp vận dụng đại đạo chân ý của Vận Mệnh.

Đồng thời, hắn còn vận dụng năng lực của hệ thống.

Hơn nữa còn thập phần cẩn thận sửa chữa trăm tỷ năm.

Theo Cố Dương sửa đổi, trăm tỷ năm thời gian phảng phất như mây khói, giây lát lướt qua.

Mà Kiếm Linh kia cũng từ từ hư ảo, bắt đầu biến mất.

"Loại lực lượng điều khiển sức mạnh thời gian này, đã vượt lên trên chân ý đại viên mãn trong truyền thuyết... Điều này sao có thể... cỗ lực lượng này, không có khả năng tồn tại."

Vào thời khắc cuối cùng, kiếm linh hình dáng tiểu ác ma lộ vẻ kinh hãi tột bậc, còn có thanh âm không thể hiểu nổi.

Cuối cùng, không đợi nó nói xong hết, nó triệt để biến mất không thấy.

Hiển nhiên, dưới chân ý đại đạo vận mệnh trăm tỷ năm của Cố Dương ma diệt, cho dù là tồn tại như nó, cũng phải triệt để tiêu tán.

Đương nhiên điều đó cũng liên quan đến sự suy yếu cực độ của nó.

Nếu không, mặc dù là Cố Dương, chỉ sợ cũng không có biện pháp dễ dàng tiêu diệt nó.

Sau khi kiếm linh hình dáng tiểu ác ma biến mất, ma kiếm cũng ngừng phản kháng, cực kỳ an tĩnh.

Đối với Cố Dương mà nói, tuy rằng xóa bỏ kiếm linh, sẽ làm chuôi ma kiếm này không thể bộc phát ra tất cả uy năng, nhưng Cố Dương cũng không để ý.

Khí linh này, chính mình bồi dưỡng ra, mới an tâm.

Mặc dù nói bồi dưỡng khí linh mới rất tốn thời gian, nhưng trùng hợp Cố Dương không thiếu chính là thời gian.

Lúc này, Cố Dương đã dễ dàng nhận chủ.

Theo Cố Dương nhận chủ, chuôi ma kiếm này cũng phát ra trận trận tiếng kiếm reo.

Hiển nhiên, mặc dù không còn Khí Linh tồn tại, nhưng bản thân nó chính là binh khí cực kỳ bất phàm, đương nhiên còn có bản năng của kiếm.

Đại khái tương đương với loại Chuẩn Đế khí.

"Ha ha, tuy ta không biết quá khứ của ngươi trước kia có những huy hoàng cỡ nào, nhưng nếu ở trong tay ta, ngươi sẽ càng trở nên huy hoàng hơn so với quá khứ, có thể uống sảng khoái máu tươi của bá chủ Tiên giới và bá chủ Ma giới."

Cố Dương rút thanh kiếm này lên, lạnh nhạt cười.

Dường như nghe hiểu Cố Dương, Ma Kiếm Mặc Uyên lần nữa phát ra tiếng kiếm minh, dường như đang reo hò cùng chờ mong.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng lần nữa cười.

Sau đó, ánh mắt của hắn lóe sáng, suy nghĩ một chút, cuối cùng vẫn lựa chọn yên lặng nói ở đáy lòng: "Sửa đổi thời gian đào tạo ma kiếm Mặc Uyên, thời gian là, trăm tỷ năm sau."

Sở dĩ lựa chọn trăm tỷ năm sau, không phải trăm tỷ năm trước, cũng là vì phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn xảy ra.

Dù sao, trăm tỷ năm trước Ma Kiếm Mặc Uyên có thể là hoàn chỉnh, nhưng nó có khả năng sẽ phệ chủ.

Hơn nữa, ma kiếm mà một bá chủ ma giới sử dụng, hiện tại chỉ sợ hắn không thể khống chế.

Mà sửa chữa trăm tỷ năm sau, mặc dù không có chữa trị hoàn toàn, chỉ là chữa trị một phần uy năng, vẫn đủ dùng.

Quan trọng nhất là, đủ trung thành.

Theo mệnh lệnh của Cố Dương hạ xuống, trên thân Ma Kiếm Mặc Uyên bắt đầu xuất hiện quang mang.

Đồng thời, ma khí tiêu tán trong vực sâu hắc ám cũng bắt đầu cuồn cuộn lên, hội tụ lại trên thân Ma Kiếm Mặc Uyên.

Vài phút sau, Ma Kiếm Mặc Uyên lần nữa xuất hiện ở trước mắt Cố Dương.

Vết rạn trên thân kiếm vẫn còn, chưa biến mất.

Nhưng khí tức lại cường đại hơn vô số lần.

"Thì ra là thế, ôn dưỡng trăm tỷ năm, thành công khôi phục được uy năng của Địa Tiên Khí chứ?"

Cảm thụ được cỗ lực lượng này, trong mắt Cố Dương hiện lên thần thái kỳ dị, nhìn ra bản chất biến hóa của nó, không khỏi cười khẽ.

Địa tiên khí, bảo vật như vậy, phóng tầm mắt nhìn khắp ba ngàn đại giới, chỉ sợ cũng là cực kỳ hiếm thấy.

Mà uy năng mà nó có thể bộc phát ra, tuyệt đối có thể nghiền ép đa số Đại Đế.

Cũng chỉ có những Đại Đế thực sự mạnh đến mức giống như quái vật Đại Đế hoặc là Hắc Ám Đại Đế mới có thể chống lại.

Đương nhiên đây cũng là thành lập trên cơ sở lực lượng Địa Tiên Khí tự bạo phát.

Nếu tu vi của Cố Dương theo sau, điều khiển Địa Tiên Khí

chiến đấu.

Vậy thì lại là một cảnh tượng khác rồi.

Địa tiên khí, có thể dính một chữ Tiên, liền vượt lên trên Đế.

"Chủ nhân, cảm kích sự ôn dưỡng của ngài."

Lúc này, một đạo thanh âm thanh thúy vang lên.

Chương 951 - Trở về Thượng Giới

Sau đó, một ảo ảnh vô cùng khả ái như mị ma, hiện ra trên Ma Kiếm Mặc Uyên.

Nàng, hiển nhiên chính là khí linh mới sinh ra từ trong ôn dưỡng ngàn tỷ năm.

Mặc dù không có cường đại như trước, nhưng lại vô cùng thân thiết với Cố Dương.

"Ha ha, không cần khách khí, ngươi là kiếm của ta, ta tự nhiên phải bảo vệ tốt mới được."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, mở miệng nói. - Truyện Dịch Hay Giá Rẻ. Hỗ trợ xuất File ebook đọc offline

"Ừm."

Khí Linh rất vui vẻ, cái đuôi sau lưng cũng đong đưa.

"Chủ nhân, ta vẫn chưa có tên, có thể ban tên cho ta hay không?"

Lập tức, Tiểu Mị Ma chờ mong nói.

"Có thể. Sau này, ngươi tên Thiên Uyên đi."

Cố Dương suy tư một chút, mở miệng nói.

"Thiên Uyên, ta rất thích cái tên này, đa tạ chủ nhân đã ban tên!"

Thiên Uyên vui vẻ hoan hô.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng nhẹ nhàng cười một tiếng.

Sau đó, cùng Thiên Uyên hàn huyên vài câu, Cố Dương liền đem Ma Kiếm thu nhập vào trong cơ thể của mình.

"Nơi này, vốn là bảo địa, các loại khoáng thạch đều thập phần bất phàm, có thể dùng để luyện khí. Đáng tiếc, sau khi sửa chữa, tất cả lực lượng của nó đều bị ma kiếm hấp thu, hóa thành bộ dáng ban đầu."

Cố Dương quét mắt nhìn hắc ám thâm uyên, khẽ lắc đầu.

Đương nhiên, nơi đây sở dĩ trở nên bất phàm như vậy, chỉ sợ cũng là do Mặc Uyên thiếu chút nữa vỡ vụn không cách nào khống chế lực lượng của mình, lực lượng dần dần tiết ra mới hình thành như vậy.

Bây giờ, nơi này trở nên bình thường, cũng chỉ là bị Mặc Uyên thu hồi lực lượng thuộc về mình mà thôi.

Sau đó, Cố Dương cũng không có dừng lại, thân hình lóe lên, biến mất không thấy.

Rất nhanh, Cố Dương chính là đi tới ngoại giới, tiện tay triệt hồi kết giới, biến mất không thấy gì nữa.

Cảnh tượng này cũng là bị vô số tu sĩ chú ý.

Bọn họ đều lộ ra vẻ mặt chấn động.

Cố Dương, mới đi vào không bao lâu, hắc khí của vực sâu hắc ám đã hoàn toàn biến mất.

Loại thủ đoạn này, quả thực có thể dùng từ kinh thế hãi tục để hình dung.

Kế tiếp, một ít tu sĩ lớn mật ánh mắt lấp lóe, đúng là bạo gan xâm nhập Hắc Ám thâm uyên.

Sau đó bọn họ khiếp sợ phát hiện, hắc khí bên trong vực sâu u tối cũng đã hoàn toàn biến mất, không còn tồn tại thứ gì nữa.

Trong lúc nhất thời, bọn họ đều hưng phấn tới cực điểm.

Bởi vì, vực sâu u tối đã được tịnh hóa, sau này bọn họ cũng không cần lo lắng nữa.

Rất nhanh, tin tức toàn bộ hắc khí của Hắc Ám Thâm Uyên bị Cố Dương xóa bỏ lưu truyền ra ngoài, làm toàn bộ Huyền Minh Đại Lục chấn kinh.

Vô số tu sĩ hoặc là người bình thường, tất cả đều cảm kích Cố Dương đến cực điểm, nhao nhao lập Trường Sinh bài cho Cố Dương.

Đối với chuyện này, Cố Dương tự nhiên không thèm để ý.

Giờ phút này, Cố Dương đã đi tới Chu Tước thánh địa.

Cố Dương trở về, tất nhiên là khiến cho rất nhiều người của Chu Tước thánh địa mừng rỡ không thôi.

Nhất là nữ đệ tử của Chu Tước thánh địa, mỗi một người đều kích động vô cùng.

Chẳng qua, Cố Dương không để ý.

Hắn chỉ trò chuyện với đám người Hoàng Âm, Hoàng Thanh, Hoàng Nguyệt, Khuynh Thành, Sở Linh Nhi, kể chuyện ở Thượng giới, đồng thời cũng thể hiện ý định muốn dẫn mọi người đến Thượng giới.

"Không hổ là phu quân, quá lợi hại!"

Sau khi nghe xong, hai mắt của Hoàng Thanh sáng lấp lánh, vẻ mặt tràn đầy sùng bái.

Không hổ là nam nhân của nàng, mặc dù là tới thượng giới, vẫn là tốc độ trưởng thành biến thái như cũ, treo đánh một đám thiên kiêu và lão quái vật của thượng giới, quả thực là vô địch.

Chẳng qua, so với việc Hoàng Thanh chú ý kinh lịch truyền kỳ của Cố Dương.

Những nữ nhân khác thì để ý đến những nơi khác.

Ví dụ như Sở Linh Nhi và Diệp Khuynh Thành có chút lo lắng.

Các nàng hiện tại hiển nhiên là hoàn toàn theo không kịp bước chân của Cố Dương.

Hơn nữa Cố Dương tại thượng giới lại cưới hai thê tử ưu tú như vậy, địa vị của các nàng dường như có chút tràn ngập nguy cơ.

"Phu quân, chúng ta đi thượng giới, liệu có kéo chân sau của ngươi, ném đi thể diện của ngươi không?"

Hoàng Âm có chút tự ti nói.

"Ha ha, làm sao có thể chứ."

Cố Dương hơi ngẩn ra, lập tức cười nói.

"Một ngày các ngươi là thê tử của ta, vậy vĩnh viễn là thê tử của ta. Ai dám xem thường các ngươi?"

"Càng đừng nói, đi thượng giới, ta có rất nhiều biện pháp đề cao tư chất cùng tu vi của các ngươi."

Dừng một chút, Cố Dương tiếp tục mở miệng nói.

"Như vậy à."

Đám người Hoàng Âm nghe thấy lời này, cũng thoáng thở phào nhẹ nhõm.

"Yên tâm đi, tính cách của Thiên Tuyết và Thiên Thu rất tốt, sẽ không ỷ vào tu vi của mình mà xem thường các ngươi đâu. Hơn nữa, bọn họ cũng biết chuyện của các ngươi mà."

Cố Dương cũng nhìn ra suy nghĩ của Diệp Khuynh Thành và Sở Linh Nhi, khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

"Như vậy à."

Nghe thấy lời này, mọi người mới thở phào nhẹ nhõm.

Kế tiếp, Cố Dương ở hạ giới dừng lại vài ngày, lưu lại lượng lớn tài nguyên cùng truyền thừa cho Chu Tước thánh địa và những người lúc trước, hoặc là thế lực đã trợ giúp hắn, sau đó liền mang theo năm nữ tử đi tới Thượng giới.

Thời điểm Cố Dương mang theo ngũ nữ trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, Mộ Dung Thiên Tuyết khá nhiệt tình tiếp đãi ngũ nữ.

Đối với Mộ Dung Thiên Tuyết tính cách lạnh lùng, biểu hiện ra dáng vẻ nhiệt tình này đã là chuyện hết sức hiếm thấy rồi.

Xích Thiên Thu lại càng nhiệt tình giải thích, rất nhanh đã hòa thành một nhóm với ngũ nữ.

Nhìn chúng nữ vui vẻ hòa thuận, tâm tình của Cố Dương cũng không tệ.

Một tuần trôi qua nhẹ nhõm tự tại như vậy.

Sau một tuần, Đạo Thiên Tiên Cung nghênh đón một vị khách nhân đặc biệt.

"Thiên Tuyết, nhiều năm không gặp, không nghĩ tới ngươi lại kết hôn. Lúc trước khi nghe được tin tức này, ta đã bị dọa nhảy dựng đó."

Trên Thiên Tuyết Phong, một nữ nhân đầu có hai sừng, dáng người nóng bỏng nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, cảm thán nói.

Lúc trước nghe thấy chuyện Mộ Dung Thiên Tuyết kết hôn, nàng thật sự giật nảy mình, có chút kinh ngạc rốt cuộc ai xứng đôi với Mộ Dung Thiên Tuyết, thế mà lại lấy đi trái tim của nàng ta.

Nhưng mà, sau khi nàng nghe thấy truyền thuyết của Cố Dương, trong nháy mắt hiểu được.

Nàng thật sự không ngờ, kiếm vực lại sinh ra một tôn yêu nghiệt khủng bố như thế.

Tuổi hơn hai mươi, tu vi Hoàng cảnh lĩnh ngộ đại thành thiên đạo chân ý, lĩnh ngộ hơn một ngàn loại thiên đạo chân ý, quả thực biến thái đến cực hạn.

Cho dù lão tổ tông nhà nàng, ở trước mặt Cố Dương, cũng không đáng nhắc tới chứ?

"Ta cũng thật bất ngờ. Ta vốn cho là mình sẽ cô độc thủ hộ Đạo Thiên Tiên Cung cả đời, không nghĩ tới..."

Trên mặt Mộ Dung Thiên Tuyết xuất hiện nụ cười nhàn nhạt, khẽ nói.

"Chỉ có thể nói, nhân duyên thế gian, quả nhiên kỳ diệu."

Nữ nhân cũng lần nữa cảm thán một tiếng.

"Đúng rồi, phu quân ngươi ở đâu. Lần này ta tới kiếm vực, thật ra là muốn nhờ cậy ngươi một chuyện. Tuy nhiên, nếu phu quân ngươi đã lợi hại hơn, ta muốn nhờ hắn hỗ trợ."

Dừng một chút, nữ nhân lại mở miệng.

"Chuyện gì?"

Mộ Dung Thiên Tuyết nao nao, mở miệng hỏi.

Nữ nhân, chính là bạn tốt mà nàng bất ngờ kết bạn, Long Dao.

Đây cũng là Long tộc thuần huyết, cũng là một vị thiên kiêu có thiên phú vô cùng kinh người, cũng là người có hy vọng đạt được vị trí Long Đế đời tiếp theo.

Có thể làm cho nữ nhân cao ngạo Long Dao tìm tới Kiếm giới này nhờ cậy nàng, không thể nghi ngờ là chuyện khiến người ta hết sức kinh ngạc.

Dù sao, Long giới, Long tộc một nhà độc đại, Long Dao là công chúa của Long tộc, lại là người nối nghiệp tộc trưởng đời tiếp theo, có hy vọng vị trí Long Đế, có chuyện gì nàng không giải quyết được?

"Ngươi cũng biết. Long giới chúng ta có xung đột rất lớn với Phượng Hoàng giới."

“Trước đó không lâu, còn trực tiếp bạo phát trận chiến giữa song Đế, suýt chút nữa mở ra chiến tranh toàn bộ đại thế giới.”

"Có điều, cuối cùng hai bên vẫn bình tĩnh, không có hành động theo cảm tình."

"Có điều việc này cũng không thể vượt qua được. Hai đại giới chúng ta đã mở ra đánh cược, hai bên phái ra mười vị Đại Đế dốc sức chiến đấu. Về phần đặt cược cái gì, người nhà ta không nói, nhưng nhất định là vô cùng trân quý. Dù sao lần này thật sự đánh đỏ mắt rồi."

Long Dao khẽ lắc đầu, khó chịu nói.

"Hoá ra là như vậy..."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ vuốt cằm, xem như đã hiểu rõ tiền căn hậu quả.

"Nhưng tại sao ngươi lại tìm đến ta? Theo lý mà nói, cường giả chuẩn Đế cực hạn của Long giới nhiều như vậy. Người mạnh hơn ta chắc hẳn phải có con số hai bàn tay chứ."

Dừng một chút, Mộ Dung Thiên Tuyết lại mở miệng nói.

Tuy Mộ Dung Thiên Tuyết rất tự tin vào bản thân mình, cho rằng chiến lực của mình đã đạt đến Chuẩn Đế cực hạn nhưng nàng cũng không phải vô địch.

Ba ngàn giới, mênh mông biết bao, mạnh hơn nàng tuyệt đối không ít.

Mà Long tộc trời sinh cường đại, mạnh hơn nàng không ít.

"Tình huống bình thường, ta cũng không đến mức tới tìm ngươi. Có điều... mấy vị cường giả Chuẩn Đế đỉnh cấp Long tộc ta, bởi vì thăm dò bí cảnh nào đó, chết thảm ba người, cho nên dẫn đến vị trí trống không."

Long Dao gãi gãi đầu, có chút buồn bực nói.

"Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác chính là, Phượng Hoàng giới xuất hiện một quái thai, rất mạnh, áp lực của bọn ta bên này có chút lớn. Cộng thêm lần đánh cược này là cho phép thỉnh ngoại viện, bên phía bọn họ cũng có thể có hành động mờ ám, cho nên phe chúng ta chỉ có thể sử dụng vòng quan hệ, mời ngoại viện khắp nơi. Ta tới chỗ ngươi cũng không phải nói ngươi nhất định sẽ trở thành một trong những thành viên tham chiến, còn phải sàng lọc sau này nữa."

"Chẳng qua, phu quân ngươi đã mạnh như vậy, khẳng định có

thể trúng tuyển, trở thành một trong những át chủ bài của phe chúng ta!"

Dừng một chút, Long Dao tiếp tục mở miệng, rất chờ mong và hưng phấn.

"Thì ra là thế."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ vuốt cằm, xem như đã hiểu rõ hoàn toàn.

Hiển nhiên, Long tộc còn mời những ngoại viện khác, chính là vì chọn ra ngoại viện mạnh nhất.

Xem ra, lần này đánh cược, hai đại giới kẻ thù truyền kiếp này thật sự đánh ra chân hỏa rồi.

"Long Dao, lúc trước ngươi tặng cho ta tinh huyết trân quý, ta thiếu ngươi một cái nhân tình, tất nhiên là nguyện ý giúp ngươi."

Sau khi Mộ Dung Thiên Tuyết nghĩ xong thì mở miệng.

"Nhưng mà, đây chỉ là ý nguyện cá nhân của ta. Nếu muốn mời phu quân ta tham gia loại đại chiến hai giới này, ta không làm chủ được."

"Hì hì, không có việc gì, ngươi giúp ta thuyết phục một chút là được rồi. Lần này mời người hỗ trợ, tự nhiên cũng là có báo đáp. Long tộc ta đạt được một mảnh Thiên Thần Chi Tâm, vừa vặn phù hợp phu quân ngươi, có thể giúp phu quân ngươi đột phá hoàn mỹ đến Thần cảnh, ngươi xem cái thù lao này như thế nào?"

Ánh mắt Long Dao lập loè, vui vẻ cười một tiếng, mở miệng nói.

"Thiên Thần Chi Tâm, đúng là các ngươi cam lòng."

Mộ Dung Thiên Tuyết có chút kinh ngạc.

Thiên Thần chi tâm, chính là bảo dược trong truyền thuyết, cũng là bảo dược tốt giúp người khác đột phá đến Thần Cảnh.

Cho dù là ở Long giới, Thiên Thần Chi Tâm cũng là bảo dược cực kỳ trân quý. Một tỷ năm một lần nở hoa, một tỷ năm kết quả một lần.

"Thứ đồ chơi này, lẽ ra nên để lại cho một thiếu niên Đại Đế tương lai nào đó của Long tộc ta. Có điều, nếu náo loạn đến mức này, ta đi tìm Long Đế cầu tới coi như thù lao, tin chắc hắn cũng sẽ không từ chối. Dù sao, phu quân của ngươi có tư cách để hắn làm vậy."

Long Dao khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

Thiên phú của Cố Dương, thật sự là quá biến thái.

Hoàng cảnh có thể đánh với Chuẩn Đế tầng thứ bảy, có được chiến lực sánh ngang Chuẩn Đế cực hạn, hiện tại đã qua lâu như vậy, thực lực của Cố Dương sẽ mạnh đến loại cấp độ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nếu là người khác, thời gian một hai năm, khẳng định thăng cấp sẽ không lớn. Cho dù là thiếu niên Đại Đế, cũng là như thế.

Nhưng đối với Cố Dương người mới hơn hai mươi tuổi mà nói, thời gian một hai năm, đủ để cho thực lực của hắn lần nữa phát sinh thay đổi.

Bởi vậy, Long Dao cảm thấy, bất kể như thế nào, cũng phải kéo Cố Dương tới làm viện trợ mới được.

Đến lúc đó, tuyệt đối sẽ có một đại kinh hỉ.

"Vậy ta giúp ngươi liên hệ hắn nha."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ vuốt cằm, khẽ nói.

Đã có Thiên Thần Chi Tâm thù lao, tin tưởng Cố Dương khẳng định sẽ rất hứng thú.

Dù sao, Cố Dương muốn tại mỗi một cảnh giới đều đi đến cực hạn, mà nếu muốn đột phá hoàn mỹ, Thiên Thần Chi Tâm là thứ không thể thiếu.

"Vậy nhờ ngươi."

Long Dao gật đầu, thập phần chờ mong.

Sau đó Mộ Dung Thiên Tuyết liên hệ với Cố Dương.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng trực tiếp trở lại Đạo Thiên Tiên Cung.

"Ta tiếp nhận ủy thác này."

Cố Dương sau khi trở về, chính là trực tiếp đưa ra câu trả lời thuyết phục.

Lúc trước Mộ Dung Thiên Tuyết đã cầu cho hắn tinh huyết của Long tộc để luyện chế Kim Đan của Long Hoàng, có trợ giúp rất lớn đối với hắn, nhờ vào đó mà nhận được huyết mạch đặc thù, dựa vào cơ duyên sau này lột xác thành tiên linh thể và huyết mạch tiên long.

Có thể nói, Cố Dương coi như là thiếu một phần nhân quả của Long Dao.

Hiện tại, có thể trả được, tự nhiên sẽ trả.

Chưa nói tới Long Dao còn xuất ra thứ tốt như thiên thần chi tâm ra, y đương nhiên cũng sẽ không bỏ lỡ.

Về phần gặp phải nguy hiểm, Cố Dương sẽ không có nửa điểm lo lắng.

Dù sao, thực lực của hắn bây giờ đã mạnh mẽ đến mức có thể đánh nổ rất nhiều Hắc Ám Đại Đế.

Hơn nữa đã thu được ma kiếm Mặc Uyên – át chủ bài như vậy ở hạ giới.

Cho dù gặp phải Hắc Ám Đại Đế cực kỳ cường đại, Cố Dương cũng sẽ không sợ hãi chút nào.

Bởi vậy, đi Long giới một chuyến, hoàn thành đánh cuộc, đối với Cố Dương mà nói, là chuyện thập phần thoải mái, không có lý do gì không đáp ứng.

"Có những lời này của ngươi, ta an tâm rồi!"

Long Dao cao hứng vỗ vỗ bả vai của Cố Dương, cười ha ha nói.

Bộ dáng phóng khoáng này, rất khó khiến người ta đối đãi nàng như nữ nhân.

"Chẳng qua, trước đó, ta muốn cùng ngươi đấu một chiêu, muốn nhìn xem thực lực hiện tại của ngươi ở cấp độ nào."

Ngừng lại một chốc, Long Dao đột nhiên bộc phát ra chiến ý kinh người, uy áp kinh khủng cũng bạo phát.

Đối với việc này, Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra ánh mắt kinh ngạc.

Thực lực của bạn tốt này, hiển nhiên lại có tiến bộ nhảy vọt, chỉ sợ đã vượt qua nàng.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường, thiên phú của long tộc thuần huyết cực kỳ khủng bố, một khi kích phát lực lượng trong huyết mạch, thực lực trong cùng cảnh giới tuyệt đối đứng đầu.

"Ha ha."

Đối mặt với lời khiêu chiến của Long Dao, Cố Dương chỉ khẽ cười một tiếng.

Sau đó, Cố Dương điểm ra một chỉ.

Mà theo một chỉ này của Cố Dương, phảng phất có tinh hà vũ trụ ngưng tụ tại ngón tay của Cố Dương, cực kỳ khủng bố.

Trong tầm mắt Long Dao, dường như toàn bộ vũ trụ đang ép về phía nàng, khiến đồng tử nàng co rút lại, mặt lộ vẻ kinh hãi, không thể động đậy.

Cuối cùng, ngón tay Cố Dương tại trên trán Long Dao dừng lại một chút, khẽ cười một tiếng: "Còn muốn so đấu không?"

Nghe thấy lời này, Long Dao trầm mặc, dùng một loại ánh mắt như nhìn quái vật nhìn Cố Dương.

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn thấy cảnh này, ánh mắt cũng trở nên cổ quái.

Mặc dù nói, nàng biết sau khi Cố Dương đột phá tới Thánh cảnh, thời gian một hai năm, thực lực khẳng định nghênh đón chất biến, nhưng đây cũng quá biến thái đi.

Tiện tay chỉ một cái là có thể đánh bại cường giả Chuẩn Đế cực hạn đỉnh tiêm như Long Dao.

Thực lực bực này, e rằng chỉ có Đại Đế mới có thể trấn áp được.

Có lẽ, Cố Dương nếu toàn lực bộc phát, thật sự có khả năng đánh một trận với Đại Đế?

Phải biết rằng, Cố Dương đã lĩnh ngộ được thiên đạo chân ý, hơn nữa còn là bảy thành thiên đạo chân ý.

Quan trọng nhất là, đây còn rất có thể không phải cực hạn của Cố Dương.

Dù sao, Cố Dương chính là chưa bao giờ bị người nhìn thấu qua cực hạn ở đâu, đến cùng còn ẩn giấu át chủ bài gì.

Mỗi khi các nàng cho rằng đây là cực hạn của Cố Dương, Cố Dương chính là bộc phát ra thủ đoạn cường đại hơn, rung động tất cả mọi người.

"Ngươi thật chỉ là Thánh cảnh thôi sao?"

Long Dao hồi lâu mới lấy lại tinh thần, dùng một loại ánh mắt giống như nhìn quái vật nhìn Cố Dương, than thở nói.

Moá nó, Thánh cảnh nhà ai mà chẳng cần chút thủ đoạn nào, chỉ tiện tay đã có thể hạ gục cường giả Chuẩn Đế cực hạn đứng đầu như nàng.

"Ha ha, tu vi của ta tất nhiên là Thánh cảnh. Có điều, khí huyết thể phách của ta đã gần tiếp cận với Đại Đế."

Cố Dương thu tay lại, lạnh nhạt cười.

"Ngươi thật đúng là quái vật."

Long Dao im lặng.

Lúc ở Thánh cảnh ai có thể rèn luyện cường độ khí lực tới mức gần với Đại Đế.

Cho dù là những thiên kiêu có được Đế Thể, có lẽ có thể có được lực lượng như vậy ở thời Đế Thể đại thành, nhưng muốn Đế Thể đại thành, chỉ sợ tu vi cũng ít nhất phải đạt tới Chuẩn Đế mới được.

Thánh cảnh, quả thực giống như đang nói đùa.

"Nhưng mà, ngươi mạnh như vậy, cũng coi như ta hoàn toàn yên tâm rồi. Có ngươi ở đây, chắc chắn có thể đánh tan tên quái thai của Phượng Hoàng giới kia."

Lập tức, Long Dao lại lộ ra nụ cười hưng phấn, siết chặt nắm đấm.

"Quái thai của Phượng Hoàng giới? Tu vi của hắn là gì?"

Mộ Dung Thiên Tuyết tò mò hỏi.

"Chuẩn Đế cửu trọng, nhưng nàng không chỉ có huyết mạch Phượng Hoàng thuần huyết, mà còn có được Thiên Hỏa Đế Thể, hơn nữa còn là đại thành. Một thân chiến lực của nàng, hoàn toàn vượt ra khỏi cấp độ Chuẩn Đế cực hạn, có thể đối đầu với Hắc Ám Đại Đế bình thường."

Long Dao thở dài một tiếng, giải thích nói.

Lời này vừa nói ra, khuôn mặt Mộ Dung Thiên Tuyết cũng rung động, lộ ra vẻ kinh ngạc, có thể đối đầu với Hắc Ám Đại Đế tầm thường, phần thực lực này, không khỏi quá kinh khủng.

"Phượng Hoàng giới có quái thai cỡ này, thiệt thòi cho các ngươi dám ứng chiến nha."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

Trước mặt Hắc Ám Đại Đế, mặc kệ bao nhiêu cường giả Chuẩn Đế cực hạn đều là không có tác dụng, sẽ bị đơn giản trấn áp.

"Hắc hắc, quy tắc đánh cược lần này là mỗi người chỉ có thể lên sân một lần. Nàng có mạnh hơn cũng chỉ có thể thắng một trận, cho nên không cần quá lo lắng."

Long Dao cười nói.

"Thì ra là thế."

Mộ Dung Thiên Tuyết thoải mái gật đầu.

Như vậy mới hợp lý.

Nếu là quy tắc có thể không thua là có thể chiến đấu liên tục, như thế, Long giới sẽ không ngốc mà tiếp nhận vụ này.

Mặc dù như vậy, vẫn sẽ chịu một chút thiệt thòi nhỏ, nhưng bọn họ còn có thể chấp nhận được.

"Ta cảm thấy, quy tắc, vẫn là có thể sửa thì cứ sửa đi."

Đúng lúc này, Cố Dương mở miệng.

"Ta đã phải tham chiến. Như vậy, quy tắc một người chỉ có thể đánh một trận, là hạn chế Long tộc các ngươi."

"Ách..."

Long Dao nghe Cố Dương nói, trong nháy mắt bối rối.

Chẳng qua, nàng cũng nhanh chóng phản ứng lại, nghe ra Cố Dương là có ý gì, mà lại không khỏi cổ quái.

Khá lắm, không hổ là loại thiếu niên Đại Đế yêu nghiệt đến mức tận cùng này, ý tứ trong lời nói ngoài lời nói, đều là muốn một mình đánh xuyên qua mười đại cường giả của Phượng Hoàng giới.

Sự tự tin này, Long Dao phục rồi.

"Khụ, chuyện này ta không thể làm chủ được. Chỉ có thể nói chờ khi bọn ta đến Long giới rồi, ta sẽ xin chỉ thị của Long Đế, sau đó tùy ông ta phán đoán."

Lập tức, Long Dao ho nhẹ một tiếng, mở miệng nói.

"Cũng được."

Cố Dương thuận miệng nói.

Hắn chỉ có lòng tốt nhắc nhở một chút mà thôi.

Dù sao thì đại diện cho Long giới xuất chiến, đương nhiên để Long giới thắng lợi là tốt nhất.

Nhưng mà, nếu Long Giới không muốn thay đổi, hắn cũng sẽ không nói thêm gì nữa.

Dù sao, việc hắn nên làm cũng đã làm rồi, chẳng nợ gì cả.

"Khi nào cuộc chiến bắt đầu? Khi nào chúng ta xuất phát?"

Lập tức, Cố Dương mở miệng hỏi.

"Cá cược sẽ mở ra vào một tháng nữa, bây giờ chúng ta sẽ xuất phát."

Long Dao mở miệng nói.

Lập tức, nàng lại nhìn về phía Mộ Dung Thiên Tuyết, mở miệng hỏi: "Thiên Tuyết, ngươi muốn đi không?"

"Nếu phu quân đã đi, vậy ta sẽ không đi nữa. Có phu quân ở đó, ít nhất có thể lấy một điểm. Hơn nữa, ta còn phải trấn thủ Đạo Thiên Tiên Cung mới được."

Mộ Dung Thiên Tuyết khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

"Được rồi."

Long Dao gật đầu, cũng không nói gì thêm.

Tuy quan hệ giữa nàng và Mộ Dung Thiên Tuyết rất tốt, nhưng nàng cũng biết trong cuộc chiến cá cược như vậy, Mộ Dung Tuyết

không chiếm được nhiều ưu thế.

Bây giờ đã mời Cố Dương, Mộ Dung Thiên Tuyết không đi cũng không sao.

Lúc này, Long Dao cùng Cố Dương xuất phát đi tới Long giới.

Kiếm giới, lấy Nhân tộc vi tôn, vạn tộc cũng có, nhưng cũng không hưng thịnh, thế lực đứng đầu cực ít.

Mà Long giới, là địa bàn của Long tộc, tôn thờ Long tộc, tuy vạn tộc có, nhưng cũng giống như tình hình ở Kiếm giới, đều là yếu thế hơn.

Nhân tộc ở đây, cũng chỉ có thể xem là một tộc quần khá mạnh mà thôi.

Ba ngàn giới, tình huống của mỗi giới mỗi khác.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng hết sức tò mò, nhưng cũng không có ý nghĩ thừa thải, cũng sẽ không vì thân phận Nhân tộc mà giúp Nhân tộc Long giới quật khởi.

Ở Tam Thiên Giới, bình thường sẽ không xuất hiện tình huống đại tộc diệt sạch.

Bởi vậy, cường giả của các đại giới cũng không can thiệp quá nhiều vào chuyện của các đại giới khác.

Thời điểm Cố Dương bị Long Dao mang đến Đế cung Long tộc, chính là cảm ứng được rất nhiều khí tức cường đại.

Nhân tộc là một bộ tộc chuyên nội đấu, bởi vậy có rất nhiều thế lực và rất nhiều truyền thừa.

Mà Long tộc, là một nhà Long tộc độc đại, mặc dù phía dưới chia làm rất nhiều tộc đàn Long tộc, nhưng chung quy cũng coi như là người một nhà.

Bởi vậy, sức ngưng tụ của Long tộc, đều mạnh hơn Nhân tộc.

Cường giả, tất nhiên cũng nhiều hơn.

Chuyện này cũng liên quan tới tình huống đặc biệt của Long giới.

Dù sao, bọn họ có Phượng Hoàng giới đại địch tồn tại như vậy, tự nhiên phải đoàn kết mới được!

"Long Dao, đây chính là ngoại viện ngươi mời tới sao? Có phải ngươi tìm không thấy người, tiện tay tìm một người đến góp hay không?"

"Đúng là buồn cười, khi nào Thánh cảnh cũng có thể trở thành viện trợ bên ngoài rồi."

Lúc Long Dao dẫn Cố Dương đi vào Đế Cung, rất nhiều cường giả Long tộc đều lộ ra ánh mắt cực kỳ cổ quái.

Thậm chí còn có một vài Long tộc cao ngạo lộ ra vẻ mặt khinh thường.

Dù sao, Thánh cảnh, đừng nói là ở trong mắt bọn họ, cho dù ở trong mắt Thần cảnh, cũng chỉ là tồn tại tầm thường như con kiến hôi mà thôi.

Trong trận chiến này thấp nhất cũng là cường giả Chuẩn Đế cực hạn tham gia đánh cược, Thánh cảnh ném ra ngoài quả thực chính là làm cho người ta chê cười.

Đối mặt với sự trào phúng của chúng long, sắc mặt Long Dao lập tức âm trầm xuống.

Mà Cố Dương thì sắc mặt lạnh nhạt, bất vi sở động.

"Im lặng! Đám nhãi con các ngươi, lập tức xin lỗi vị tiểu hữu này."

Đúng lúc này, một đạo thanh âm tràn ngập uy nghiêm từ thượng vị truyền đến, khiến chúng long đều giật mình, nhịn không được nhìn về phía bên trên.

Giờ phút này, Long Đế ngồi trên đế vị bộc phát uy áp kinh người, ép tới mức mọi người không thở nổi...

Cố Dương cũng hơi ngẩng đầu, nhìn về phía Long Đế, trong mắt hiện lên vẻ thần dị.

"Khó trách nhân vật như Long Dao lại xuất thế. Thì ra cũng giống Xích Dương Kiếm Đế, vị Long Đế này đã đi đến điểm cuối, thọ nguyên không đầy ngàn năm, con đường tranh giành Đế của Long giới đã được mở ra từ lâu, chờ sau khi Long Đế tọa hóa hoặc đi ra ngoài giới ngoại hoặc trở thành Hắc Ám Đại Đế, bắt đầu tranh đoạt đế vị, xem ai là người đầu tiên đột phá." Cố Dương, khẽ híp mắt lại, lập tức hiểu ra rất nhiều chuyện.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tình huống của Phượng Hoàng giới cũng không khác là bao.

Nếu không, loại thiên kiêu đó cũng sẽ không xuất thế.

"Long Đế bệ hạ, ngài nói vậy là có ý gì, tại sao lại bảo bọn ta xin lỗi một tiểu bối Thánh Cảnh như vậy?"

Một Chuẩn Đế Long tộc cao ngạo không phục, nhịn không được hỏi.

"Câm miệng!"

Có điều hắn vừa mới nói xong, áp lực của Long Đế bỗng đè lên người hắn, trực tiếp ép hắn quỳ rạp xuống đất, miệng phun máu tươi, sắc mặt trắng bệch.

Điều này cũng khiến các cường giả Long tộc hai mặt nhìn nhau, không biết vì sao Long Đế lại thiên vị một tiểu bối Thánh

Cảnh.

"Tiểu hữu, đầu óc một số hậu bối Long tộc bọn ta có chút không tốt, mong ngươi đừng trách."

Long Đế bỏ qua ánh mắt kỳ lạ của cường giả Long tộc, mà chỉ nhìn về phía Cố Dương với ánh mắt vừa thán phục vừa áy náy.

Lời này của Long Đế khiến vẻ mặt của rất nhiều cường giả Long tộc co giật, trong lòng phiền muộn.

Không phục, nhưng lại không dám nói.

"Ha ha, ta không để ý những kẻ yếu này."

Thấy Long Đế khách khí như vậy, đương nhiên Cố Dương sẽ cho hắn mặt mũi, chỉ thản nhiên cười.

Cố Dương vừa nói ra lời này, trong nháy mắt lại chọc giận rất nhiều cường giả Long tộc.

Bị một tiểu bối Thánh cảnh nói thành kẻ yếu, cái này đối với cường giả Long tộc trời sinh cao ngạo mà nói, thật sự là sỉ nhục.

"Ha ha, đối với ngươi mà nói, bọn họ đích thực là kẻ yếu. Quả nhiên, thế giới rộng lớn, không thiếu gì cả. Ngươi rõ ràng mới chỉ có tu vi Thánh cảnh, cường độ khí phách khí huyết đã gần với Đại Đế, càng có loại lực lượng ta nhìn không thấu tồn tại, có thể nói, thực lực triệt để vượt qua cấp độ Chuẩn Đế cực hạn."

Long Đế nhìn Cố Dương, ánh mắt thâm thúy, khẽ cười một tiếng.

Long Đế vừa nói xong, tất cả cường giả Long tộc ở đây đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc và không tài nào tin nổi, hiện trường lập tức yên tĩnh không một tiếng động.

Nếu như là những người khác nói một người là Thánh Cảnh,

có được khí lực và khí huyết gần với Đại Đế, bọn họ nhất định sẽ khinh thường nhìn.

Dù sao, việc này cũng có chút không cách nào tưởng tượng nổi, từ xưa tới nay chưa một ai làm được tới điểm này.

Nhưng nếu lời này là do Long Đế nói ra, vậy bọn họ không thể không tin.

Dù sao, Long Đế cũng là tồn tại cường đại trong Đại Đế, thuận miệng nói ra loại lời nói dối này, có xác suất gần như bằng không.

Chưa nói đến Long Đế kiêu ngạo cỡ nào, hắn cũng không đời nào nói dối.

"Chuyện này, làm sao có thể được?"

Một số Chuẩn Đế Long tộc lộ ra vẻ mặt hoài nghi nhân sinh.

Nhất là những người từng trào phúng Long Dao, sắc mặt càng biến hóa không ngừng.

Một nhà Long tộc độc đại, bởi vậy, mỗi thời đại, số lượng thiếu niên Đại Đế do Long tộc sinh ra cũng có thể nói là đã vượt quá bảy mươi.

Có thể nói là độc chiếm bảy thành danh ngạch.

Bởi vậy, những cường giả Chuẩn Đế của Long tộc cũng không phải là nhàn rỗi tới mức đi tìm Long Dao gây sự, mà bọn họ vốn chính là đang tranh đấu với đối thủ.

Dù sao ai mà không muốn trở thành Long Đế mới?

Sau khi trở thành Long Đế, sẽ đạt được lực lượng không gì sánh kịp, càng có thể thống ngự Long tộc, thọ nguyên chục tỷ năm.

"Thật xin lỗi, là ta ánh mắt vụng về."

Có điều, rất nhanh bọn họ đã phản ứng lại, nếu Long Đế đã bảo bọn họ xin lỗi, nếu bọn họ không xin lỗi, vậy tuyệt đối sẽ bị treo lên đánh một trận.

Dù sao, Long Đế đương đại cũng là người chủ nói một không hai, tính tình đầy nóng nảy.

Đối với lời xin lỗi của những cường giả Long tộc này, Cố Dương vẫn bất vi sở động, không có ý đáp lại.

Điều này làm cho cường giả Long tộc trong lòng hết sức không vui, nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài.

"Long Dao, sao không giới thiệu vị tiểu hữu này nhỉ?"

Long Đế không để ý phản ứng của Cố Dương, mà nhìn về phía Long Dao, cười nói.

"Long Đế bệ hạ, hắn tên là Cố Dương, là Thiếu niên Đại Đế ở Kiếm giới. Lần này ta tới Kiếm giới vốn định mời hảo hữu của Đạo Thiên Tiên cung là Mộ Dung Thiên Tuyết. Chỉ là, bởi vì Mộ Dung Thiên Tuyết đã lập gia đình, gả cho Cố Dương, cộng thêm thực lực của Cố Dương mạnh hơn, cho nên ta mới bày ra điều kiện Thiên Thần Chi Tâm mời hắn tới."

Long Dao lộ vẻ đắc ý, quét mắt nhìn những cường giả Long tộc khác, mở miệng nói.

"Thiên thần chi tâm, Long Dao, ngươi cũng không đủ tư cách lấy bảo dược này ra làm điều kiện!"

Thấy Long Dao đắc ý, một tên Chuẩn Đế Long tộc đứng ra, rất bất mãn nói về thiên thần chi tâm, bọn họ luôn nhìn chằm chằm thứ này.

Dù sao, ai mà chẳng muốn vì tương lai sau này sẽ có được bảo dược này cho thiếu niên Đại Đế đời sau, có thể chế tạo càng nhiều

căn cơ hơn để gia tăng tỉ lệ thành Đế.

"Ha ha, Long Dao, ngươi làm không tệ. Có thể lấy thiên thần chi tâm đem Cố Dương mời đến, đích xác rất đáng giá."

Chỉ có điều, vừa rồi Chuẩn Đế Long tộc còn đứng ra nói chuyện, Long Đế đã trực tiếp bộc phát uy áp, ép hắn quay về, sau đó quay sang nhìn Long Dao với vẻ mặt vui mừng.

Trong số hậu bối này, Long Dao là người mà hắn coi trọng nhất.

Cũng là người nối nghiệp hoàn mỹ nhất trong lòng hắn.

Đương nhiên, Long Dao có thể thành Đế hay không còn phải xem năng lực của nàng, là ai cũng không cách nào can thiệp.

"Hắc hắc, Long Đế bệ hạ, tin ta đi, lần này chỉ dùng thiên thần chi tâm để mời Cố Dương đến, chắc chắn sẽ là một chuyện đáng được ăn mừng."

Đối với lời khen ngợi của Long Đế, Long Dao cười hắc hắc, có chút đắc ý và thần bí nói.

Lời này vừa nói ra, khiến cho tất cả mọi người ở đây đều kinh nghi bất định.

Còn Long Đế thì càng ngày càng tò mò về Cố Dương.

"Long Đế tiền bối, ta có một chuyện muốn nhờ."

Lúc này, cuối cùng Cố Dương cũng không trầm mặc nữa, ngẩng đầu, ánh mắt lạnh nhạt nhìn Long Đế, chậm rãi mở miệng.

"Ồ, ngươi có chuyện gì muốn nhờ, cứ nói đừng ngại."

Long Đế nhìn về phía Cố Dương, mở miệng nói.

"Ta từ Long Dao biết được nguyên nhân cùng quy tắc thi đấu hai giới. Theo ta thấy, lần này thi đấu, nếu như tiếp tục dựa theo một chọi một mà nói, đối với Long Giới thập phần bất lợi."

Cố Dương lạnh nhạt mở miệng.

Theo lời này vừa nói ra, mọi người tại đây đều nhíu mày, không biết vì sao Cố Dương phải nói những thứ này.

Long Dao che trán, không ngờ Cố Dương lại lớn mật nói ra như vậy.

Chẳng qua, dựa vào tình huống của Cố Dương, hắn thật sự có tư cách nói loại lời này.

"Ồ? Vì sao ngươi lại có lời nhận xét này?"

Long Đế có chút hứng thú, hỏi.

"Các ngươi sở dĩ chế định trận đấu này là vì kiêng kỵ thiên kiêu chiến lực có thể so với Hắc Ám Đại Đế tầm thường. Nhưng nếu ta tham chiến, uy hiếp của nàng kia cũng không tính là gì, bởi vậy, muốn thắng lợi một cách dễ dàng, thì phải đổi thành quy tắc một người bất bại, liên tục chiến đấu mới được. Như vậy, ta mới có thể dùng sức một người đánh xuyên mười đại cường giả của Phượng Hoàng giới."

Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, chậm rãi mở miệng.

Mà lời nói này vừa ra, càng khiến cường giả Long tộc ở đây trợn mắt há hốc mồm.

Ngay cả Long Đế cũng kinh ngạc.

Cố Dương thiên phú hết sức khủng bố, hắn tự nhiên là vô cùng thưởng thức.

Bởi vậy, mới có thể khách khí với Cố Dương như vậy, nhưng

hắn cũng không ngờ Cố Dương sẽ nói ra lời cuồng vọng này.

Mặc dù thiên kiêu đều là cao ngạo, nhưng loại thái độ hoàn toàn không để mười đại cường giả mà Phượng Hoàng giới chọn lựa vào trong mắt này, vẫn quá mức kiêu ngạo.

"Ha ha, ngươi cho rằng ngươi là ai hả? Mặc dù khí huyết của ngươi có xu thế gần với khí lực và khí huyết của Đại Đế, nhưng muốn chiến thắng chiến lực cấp bậc Hắc Ám Đại Đế, vẫn là chuyện không thể nào. Ngươi cho rằng cường giả của Phượng Hoàng giới là dựa vào một thân man lực của ngươi là có thể dễ dàng đánh thắng sao?"

Lúc này, thanh niên tóc tím đứng dậy, tản ra khí tức Chuẩn Đế cực hạn, hắn cười lạnh nói.

"Long Thiên, người không nói lời nào cũng không ai coi ngươi là người câm. Ngươi cho rằng Cố Dương chỉ có khí lực khí huyết cường đại sao? Nói cho các ngươi biết cũng không sao. Đừng nhìn Cố Dương mới hơn hai mươi tuổi, nhưng người ta ở Hoàng Cảnh đã lĩnh ngộ bảy thành Thiên Đạo chân ý, trực tiếp một quyền đánh nổ cường giả Chuẩn Đế thất trọng. Còn ngươi thì sao? Lúc ở Hoàng Cảnh còn đang làm gì?"

Long Dao liếc nhìn hắn một cái, há miệng nói.

"Cái gì!?"

Long Dao vừa nói ra lời này, các cường giả Long tộc ở đây lại trợn to hai mắt nhìn lần nữa, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Moá nó, Hoàng Cảnh lĩnh ngộ bảy thành chân ý Thiên Đạo, có cần thái quá như vậy không?

Đây quả thực chính là chuyện từ cổ chí kim chưa từng có.

Đừng nói là Hoàng cảnh lĩnh ngộ bảy thành thiên đạo chân ý, cho dù là chuẩn Đế cực hạn cũng không cách nào lĩnh ngộ một thành thiên đạo chân ý, dù sao đó cũng là tiêu chí của Đại Đế.

Đương nhiên, cũng không phải là không có người Chuẩn Đế nào sử dụng được chân ý Thiên Đạo, nhưng đó đều là mượn ngoại lực, muốn tự mình lĩnh ngộ sử dụng, là chuyện không thể nào.

"Long Dao, lời dối trá này mà ngươi cũng nói ra được. Ngươi vì danh ngạch thật đúng là không từ thủ đoạn."

Sau khi hết khiếp sợ, Long Thiên lấy lại tinh thần, lần nữa trào phúng.

Những cường giả Long tộc ở đây cũng lộ ra ánh mắt hoài nghi và không tin, chuyện này thật khó có thể tưởng tượng nổi.

"Tiểu hữu, có thể mời ngươi thể hiện một phen không?"

Biểu cảm của Long Đế cũng trở nên nghiêm túc, nhưng giọng điệu lại càng khách khí hơn.

Long Dao là người như thế nào, hắn tự nhiên hiểu rõ.

Đừng nói chi, loại lời nói dối có thể dễ dàng đâm thủng này, chỉ cần không phải đầu óc có vấn đề, là người đều sẽ không nói ra.

Bởi vậy, mặc dù rất là không tưởng tượng nổi, nhưng khả năng cao là thật.

Chẳng qua, hắn vẫn phải tận mắt chứng kiến mới được.

Đối mặt với lời thỉnh cầu của Long Đế, Cố Dương cũng không cự tuyệt, chỉ khẽ vuốt cằm, sau đó biểu hiện ra bảy thành chân ý Thiên Đạo.

Theo bảy thành lực lượng Thiên Đạo chân ý xuất hiện, tất cả Long tộc ở đây đều lộ ra kinh ngạc, rung động, thần sắc không thể

tin được.

Dù sao, chuyện này thật sự là quá không hợp lẽ thường.

Một Thánh cảnh đã lĩnh ngộ được Thiên Đạo chân ý, hơn nữa còn đạt tới bảy thành.

Bảy thành thiên đạo chân ý đấy, đó chính là cấp độ rất nhiều Đại đế đều không thể đạt tới đấy, dựa theo cách nói của Long Dao, Cố Dương lúc ở Hoàng cảnh liền lĩnh ngộ bảy thành Thiên Đạo Chân Ý.

Gia hỏa này, thật không phải lão quái vật gì chuyển thế sao?

Rất nhiều Long ở đây đều có chút hoài nghi Long Sinh.

Giờ phút này, Long Đế cũng có chút rung động và kinh ngạc nhìn Cố Dương, nhìn bộ dáng này của Cố Dương ta, trực giác nói cho hắn ta biết, đây tuyệt đối không phải lá bài tẩy của Cố Dương.

Dù sao, không có ai tùy ý lấy át chủ bài của mình ra.

Điều này cũng khiến Long Đế không khỏi suy đoán Cố Dương có phải là chuyển thế của Tiên cảnh hay không.

Tuy nhiên chuyện này không thể tùy tiện hỏi lung tung được.

Bởi vậy, sau khi Long Đế chỉ nhìn Cố Dương một cái thật sâu, hắn cười to: "Tiểu hữu Cố Dương đúng là thiên phú dị bẩm, Hoàng cảnh có thể lĩnh ngộ bảy thành chân ý thiên đạo, dõi mắt khắp ba ngàn đại giới, không ai bằng được, nói là đệ nhất nhân từ cổ chí kim cũng không quá đáng. Có ngươi, quy tắc một chọi một đối với Long giới chúng ta mà nói, đích xác không tốt lắm."

Long Đế vừa nói ra lời này, chúng Long đều kinh ngạc.

Nhưng, không có ai phản bác.

Bởi vì, Cố Dương dùng hành động của hắn chứng minh sự yêu nghiệt cùng cường đại của hắn.

Khí huyết và thể phách của Cố Dương gần như gần với Đại Đế, hiện tại còn lĩnh ngộ bảy thành Thiên Đạo chân ý.

Chiến lực của hắn kinh khủng đến mức nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Chúng Long đều là nhịn không được suy đoán, Cố Dương có thực lực địch lại Hắc Ám Đại Đế tầm thường hay không.

Đây cũng không phải là chuyện không thể.

Dù sao, bảy thành thiên đạo chân ý, thật sự là quá kinh khủng.

Cộng thêm thân thể Cố Dương còn cường đại như thế.

Kết hợp với nhau, xác suất cực lớn.

Nghĩ tới đây, chúng Long đều cảm thấy da đầu tê dại, hít một ngụm khí lạnh.

Tu vi Thánh Cảnh, có thực lực ngang với Hắc Ám Đại Đế bình thường, bọn họ cũng không biết nên đánh giá Cố Dương thế nào.

Đây không thể dùng yêu nghiệt để hình dung, quả thực là quái vật trong quái vật.

So với Cố Dương mà nói, nữ nhân có thể được xưng là quái thai ở Phượng Hoàng giới kia, thật sự là yếu đuối.

Dù sao, tu vi của nữ nhân kia là chuẩn Đế Cửu Trọng đỉnh phong, mà Cố Dương mới là Thánh cảnh tầng mười ba.

Tu vi chênh lệch giữa song phương, thật sự là quá lớn!

"Ha ha, đa tạ Long Đế tiền bối khen ngợi, nếu như có thể, ta hy

vọng nhanh chóng bắt đầu so đấu, ta muốn nhanh chóng kết thúc chiến đấu rồi trở về Kiếm Giới. Dù sao, một số Hắc Ám Đại Đế ở Kiếm Giới lại bắt đầu náo động, Đạo Thiên Tiên Cung yêu cầu ta trấn thủ."

Đối với lời tán thưởng của Long Đế, vẻ mặt Cố Dương cũng không có thay đổi bao nhiêu, chỉ là cười nhạt một tiếng, mở miệng nói.

"Thì ra là thế."

Ánh mắt Long Đế lập loè, cái cằm khẽ nhúc nhích rồi mở miệng nói.

"Nếu Cố Dương tiểu hữu không có thời gian, ta đây sẽ dùng bộ mặt già nua đi tìm lão gia hỏa Phượng Hoàng giới kia thương thảo một chút quy tắc và thời gian thi đấu."

Ngừng một chút, Long Đế cười khẽ một tiếng rồi mở miệng nói.

"Vậy thì làm phiền Long Đế tiền bối rồi."

Cố Dương khẽ gật đầu.

"Cố Dương đạo hữu, vừa rồi là chúng ta mắt mũi vụng về."

Lúc này, những Chuẩn Đế trước đó còn cao ngạo vô cùng của Long tộc, từng người một lại lần nữa xin lỗi.

Chẳng qua, lần này không có ai ép bọn họ xin lỗi, mà là bọn họ thật tâm thành ý xin lỗi, bọn họ đã bị thiên phú cùng thực lực của Cố Dương khuất phục.

Nhân vật như Cố Dương, hiển nhiên không phải bọn hắn có thể trêu chọc.

Dù cho bọn họ là Chuẩn Đế của Long tộc cũng không được.

Có lẽ, cho dù ai trong bọn họ ngồi lên vị trí Long Đế, chỉ sợ cũng không cách nào chống lại Cố Dương.

Dù sao, Cố Dương tuổi còn trẻ, tu vi ở Thánh Cảnh chính là có được thực lực của Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Khó có thể tưởng tượng, sau khi Cố Dương thành Đế, thực lực sẽ khủng bố đến mức khó có thể tưởng tượng nào.

Dù sao, nhân vật như vậy, hiển nhiên bọn họ không thể trêu chọc nổi.

Đối với những Chuẩn Đế Long tộc này nói xin lỗi, vẻ mặt Cố Dương như thường, chỉ liếc mắt nhìn bọn họ, không có chút phản ứng nào.

Từ đầu tới cuối, Cố Dương đều xem đám rồng này là không khí mà đối đãi.

Một đám người yếu, không đáng để hắn chú ý.

Hiện tại Cố Dương xem ra, có thể cùng hắn đối thoại, cũng chỉ có Hắc Ám Đại Đế hoặc là Đại Đế chân chính.

Đương nhiên, một ít yêu nghiệt sở hữu chiến lực của Hắc Ám Đại Đế, cũng miễn cưỡng xem như có tư cách đó.

Thấy Cố Dương không để ý đến bọn họ, trong lòng đám Chuẩn Đế này vô cùng phiền muộn và xấu hổ, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì.

Tiếp theo là một bữa tiệc long yến sang trọng.

Long Đế chiêu đãi Cố Dương trong yến hội cao thượng nhất của Long tộc.

Bảo dược mà hắn dùng làm nguyên liệu nấu ăn, lấy ra một loại đều có thể làm cho người ta đỏ mắt.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng coi như hài lòng.

Ít nhất là không thể bắt bẻ về mặt hương vị.

Dù sao, chỉ cần không suy xét đến việc đột phá đến Thần Cảnh, dù loại thuốc quý này ăn nhiều hơn nữa, cũng chỉ đề thăng một tí cường độ thể phách của hắn mà thôi, thật sự là không có tác dụng gì, chỉ có thể thỏa mãn ham muốn ăn uống.

Cuối cùng, sau khi yến hội kết thúc, Long Đế cũng đến Phượng Hoàng giới.

Dưới sự hiệp thương của hai vị Đại Đế ở Long giới và Phượng Hoàng giới, cuối cùng đã xác định quy tắc đổi thành một người bất bại, có thể chiến đấu kéo dài.

Đồng thời, cũng đem thời gian đánh cược rút lại sớm hơn một tuần.

Nghe được tin tức này, tâm tình Cố Dương cũng không tệ.

Dù sao, có thể sớm trở về Kiếm giới, hắn cũng không muốn ở lại Long giới.

Đối với tu sĩ cấp thấp, một tuần thời gian đều là nháy mắt mà qua, chớ đừng nói tới tu sĩ Cố Dương.

Bởi vậy, trong giây lát, là bảy ngày trôi qua, đến thời gian hai đại giới ước chiến.

Cuộc chiến này cực kỳ long trọng, trực tiếp đặt chiến trường ở một cổ địa hư không ở bên ngoài hai thế giới.

Nghe đồn, cường giả của hai thế giới lớn thăm dò ở chỗ này, phát hiện một cơ duyên có quan hệ với Tiên, cuối cùng không ngừng tử đấu, cường giả đạt tới Chuẩn Đế cực hạn của hai bên đều chết đi mấy người.

Đến cuối cùng, hai phe Đại Đế đều động thủ, đánh ra cơn lửa giận.

Dù sao, những cơ duyên có liên quan đến Tiên, Đại Đế đều phải suy tâm, thậm chí vì đó mà điên cuồng.

Nhưng mà, tuy rằng nghe đồn bên trong Hư Không cổ địa thật sự có khả năng có liên quan tới Tiên, nhưng Cố Dương cũng không quá để ý.

Bởi vì hắn thông qua chân ý của Vận Mệnh đại đạo, đã nhìn ra bí mật ẩn giấu trong Hư Không cổ địa là cơ duyên của Tiên này.

Tuy rằng quả thực có dính dáng với Tiên, nhưng đối với hắn hiện tại lại không có bao nhiêu tác dụng, Hư Không cổ địa, là địa phương đặc thù.

Ở đây, tốc độ thời gian trôi nhanh hơn ngoại giới rất nhiều.

Nói cách khác, ở đây qua một năm, ngoại giới mới đi qua một ngày.

Bình thường mà nói, rất nhiều thiếu niên Đại Đế đều sẽ cam tâm tình nguyện bế quan tu luyện ở nơi như thế này.

Tuy nhiên, rất đáng tiếc, bên trong Hư Không cổ địa không tồn tại bất kỳ linh khí nào, pháp tắc cũng hỗn loạn, cũng không phải là địa phương thích hợp để tu luyện.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không đặc biệt để ý.

Dù sao, bây giờ hắn lĩnh ngộ chân ý Thời Gian Đại Đạo, muốn làm ra một không gian đặc thù, tốc độ thời gian trôi qua trong đó lớn hơn Hư Không Cổ Địa chỉ là chuyện một ý niệm mà thôi.

Giờ phút này, trong hư không cổ địa, đã có hai thế lực giằng co.

Một phe, rõ ràng là Long tộc.

Bên phía thập đại cường giả Long tộc tham chiến, ngoại trừ Cố Dương ra, cơ bản đều là cường giả trong tộc của mình, trong đó yếu nhất chỉ là cường giả Chuẩn Đế cực hạn bình thường...

Cái này cũng có liên quan đến yêu cầu của Cố Dương.

Nếu không, bọn họ vẫn còn có chút thời gian đi đại giới khác nhờ ngoại viện.

Có điều, có Cố Dương ở đây, Long Đế vẫn rất có lòng tin. Có thêm một Chuẩn Đế cực hạn đỉnh cao cũng không thay đổi được bất kỳ chiến cuộc nào, không bằng thỏa mãn yêu cầu của Cố Dương.

Bên kia lại là đội ngũ do Đại Đế của Phượng Hoàng giới - Cửu Hoàng Đại Đế dẫn đầu.

Trong đó, đáng chú ý nhất chính là một Hoàng Nữ.

Mặt mũi nàng tràn đầy cao ngạo, phảng phất không ai bì nổi, dùng một loại ánh mắt miệt thị quét qua đám người Cố Dương, tản ra khí tức cường tuyệt vô cùng.

Thân phận của nàng, không ngờ lại là quái thai của Phượng Hoàng giới, Thiên Kiêu Hoàng Thiên Hỏa có chiến lực có thể so với Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Đối mặt với ánh mắt khinh miệt trắng trợn của Hoàng Thiên Hỏa, Long tộc bên này, tất cả cường giả Long tộc bao gồm cả Long Dao đều mặt mũi tràn đầy lửa giận.

Long tộc vốn cao ngạo, lại bị sỉ nhục như thế nên bọn họ không thể nhịn được.

Có điều, Đại Đế còn chưa mở miệng, đương nhiên bọn họ

không dám nói chen vào trước.

"Ha ha, khó trách Long tộc các ngươi lại khẩn cấp thay đổi quy tắc như thế, không nghĩ tới lại tìm được một yêu nghiệt kinh diễm như thế. Rõ ràng là tu vi Thánh cảnh, lại có được khí huyết cùng khí phách gần với Đại Đế, đúng là hiếm thấy."

"..."

Lúc này, Cửu Hoàng Đại Đế của Phượng Hoàng giới ngưng mắt nhìn Cố Dương, ý vị thâm trường nói

"Nhưng mà, chắc ngươi sẽ không cho rằng, chỉ dựa vào sức chiến đấu của hắn là có thể chiến thắng Thiên Hỏa chứ? Thay đổi quy tắc, đây chính là tính toán sai sót lớn nhất của Long tộc các ngươi."

Ngay sau đó, Cửu Hoàng Đại Đế lại lộ ra vẻ mặt cười lạnh, chậm rãi mở miệng.

"Ha ha, có phải là do bản Đế thất sách hay không thì lát nữa sẽ biết thôi. Hy vọng, những hậu bối của ngươi sẽ không bị đánh tự bế đấy nhé."

Sắc mặt Long Đế hờ hững, mở miệng đầy ẩn ý.

"Hừ, chỉ bằng những kẻ yếu Long tộc các ngươi, cũng muốn đem ta đánh cho tự bế, thật là nực cười."

Thấy Long Đế nói như vậy, Hoàng Thiên Hỏa kiêu căng bước ra một bước, giễu cợt nói.

Nàng là người có chiến lực Hắc Ám Đại Đế bình thường, đã không thể bị coi là một hậu bối đơn giản, đã miễn cưỡng có tư cách ngồi ngang hàng với Đại Đế.

Bởi vậy, nàng có tư cách nói xen vào.

Giờ phút này, bên phía Phượng Hoàng giới, mặc dù những người khác không mở miệng, nhưng đồng dạng cũng có ý này, từng người đều là ánh mắt đùa cợt, biểu lộ thập phần thong dong.

Mặc dù nói, thời điểm lão tổ nói ra tu vi cùng thực lực Cố Dương, bọn họ thật sự kinh ngạc.

Nhưng, yêu nghiệt Cố Dương thì yêu nghiệt, nhưng chiến lực bực này, muốn đánh bại Hoàng Thiên Hỏa, là chuyện tuyệt đối không thể.

Hắc Ám Đại Đế, dù chỉ là chiến lực cấp bậc Hắc Ám Đại Đế bình thường, cũng không phải Chuẩn Đế cực hạn hoặc là có thể phách và khí huyết gần với Đại Đế bì được.

Chênh lệch giữa song phương là quá lớn.

"Ha ha, đã bao lâu rồi, đây là lần đầu tiên ta bị người dùng ánh mắt như vậy nhìn mình, sau đó miệt thị thành kẻ yếu đấy."

Lúc này, Cố Dương cũng bước tới một bước, khẽ lắc đầu, vẻ mặt cảm thán.

Đối với sự miệt thị của Hoàng Thiên Hỏa, hắn cũng không thèm để ý.

Nói chung, lát nữa đánh nàng phục là được rồi.

Chẳng qua, đối với Phượng Hoàng nhất tộc, tâm tình của Cố Dương vẫn rất vi diệu.

Dù sao, trong cơ thể ba thê tử của hắn đều có huyết mạch Phượng Hoàng, mặc dù có chút mỏng manh, nhưng tổ tiên nhất định là Phượng Hoàng.

Đây coi như là hắn muốn đánh cho tổ tiên của họ một trận tơi bời.

"Ba người chúng ta nói chuyện, ngươi nào có tư cách nói xen vào?"

Thấy Cố Dương đột nhiên xen vào, Hoàng Thiên Hỏa trừng hai mắt, uy áp kinh khủng trong nháy mắt bộc phát, trong mắt xuất hiện hư ảnh Thiên Hỏa có thể thiêu đốt vạn vật, ép về phía Cố Dương.

Đối với chuyện này, Cố Dương hơi nhíu mày, bỏ qua uy áp của Hoàng Thiên Hỏa.

Hoàng Thiên Hỏa này, có lẽ bởi vì thiên phú cùng thực lực, dường như có chút phách lối quá mức nha.

Có lẽ, nàng ở trước mặt những người khác có tư cách để phách lối.

Nhưng thật đáng tiếc, nàng chọn sai đối thủ.

Từ trước đến nay đều là Cố Dương khi dễ người khác, nào có đạo lý bị người khi dễ.

"Hai vị tiền bối, ta có đề nghị, không bằng để mười người của Phượng Hoàng giới liên thủ đối phó ta, thế nào? Dù sao ta cũng đang gấp rút, không có bao nhiêu thời gian lãng phí ở đây."

Tuy nhiên, Cố Dương cũng không có ý tứ nói nhảm với Hoàng Thiên Hỏa, chỉ liếc nhìn hai Đại Đế, ánh mắt lãnh đạm, mở miệng nói.

Mà Cố Dương làm ra vẻ này, trực tiếp khiến cho thần sắc mọi người đều khác nhau.

Ánh mắt Long Đế vô cùng kỳ quái, sau đó hắn lập tức nở nụ cười.

Đám người Long Dao hai mặt nhìn nhau, có chút bất đắc dĩ, bộ

dáng lại có chút chờ mong.

Cửu Hoàng Đại Đế lại nhíu mày, quan sát đám người Long Đế, có chút kinh nghi bất định.

Một tên ngoại viện, làm bộ làm tịch như thế, hoàn toàn có chút quá phận.

Long Đế quá khoan dung với hắn.

Loại tình huống này, hiển nhiên thập phần quỷ dị.

Trong lúc nhất thời, Cửu Hoàng Đại Đế có chút nhìn không thấu Cố Dương rồi.

Mà thời điểm Cửu Hoàng Đại Đế kinh nghi bất định, cường giả bên phía Phượng Hoàng giới thì tức giận tới cực điểm.

Bởi vì lời này của Cố Dương, quả thực chính là triệt để miệt thị bọn họ, xem thường bọn họ.

Nhất là Hoàng Thiên Hỏa, càng là tức nổ tung.

Nàng vừa rồi áp bức Cố Dương, nhưng lại bị hắn không để ý tới, xem như không khí.

Sau đó, đối phương còn nói ra loại lời này, quả thực là coi nàng như sâu kiến đối đãi, với Hoàng Thiên Hỏa nàng, chưa bao giờ phải chịu qua loại cơn tức này.

"Chỉ bằng ngươi mà cũng muốn một người chiến với mười đại cường giả của tộc ta?"

"Ha ha, Hoàng Thiên Hỏa ta cũng cho các ngươi một cơ hội, các ngươi cùng lên đi, một mình ta cũng đủ để đánh bại tất cả các ngươi."

Hoàng Thiên Hỏa thở sâu một hơi, lần nữa khôi phục bộ dáng

cao ngạo không gì sánh được kia, coi thường bọn người Cố Dương, lạnh lùng nói.

"Ha ha, nếu Cố Dương và Hoàng Thiên Hỏa đều có tự tin tuyệt đối với thực lực của mình, nếu không để cho hai người ở vòng đầu tiên quyết chiến thế nào?"

Long Đế cười khẽ, mở miệng nói.

"Ha ha, tuy không biết ngươi có ý đồ gì, nhưng đề nghị của ngươi không tệ."

Cửu Hoàng Đại Đế nheo mắt lại.

Mặc dù tình huống dường như có chút vượt quá dự liệu, nhưng trước mắt cũng không có lựa chọn khác, chỉ có thể ký thác vào Hoàng Thiên Hỏa có thể đánh bại tên yêu nghiệt Nhân tộc thoạt nhìn có chút quỷ dị này.

Thấy Đại Đế hai phe đưa ra quyết định, những người khác đều hai mặt nhìn nhau, có chút bất đắc dĩ.

Xem ra, lần này bọn họ tới đây hoàn toàn trở thành vật làm nền rồi.

Trừ phi, trong trận chiến giữa Hoàng Thiên Hỏa cùng Cố Dương, một người bại trận, đồng thời hai người bị thương tổn gần chết, không cách nào nghiền ép cường giả cấp bậc Chuẩn Đế cực hạn, bọn hắn mới có thời khắc loé sáng.

Nếu không, hai người này còn lưu lại đường sống cho một người, chỉ sợ sẽ vô cùng đau đầu với bọn họ.

Dưới bầu không khí như vậy, mặt mũi Hoàng Thiên Hỏa tràn đầy tự tin, bước ra một bước, đi tới trung tâm chiến trường, nhìn xuống Cố Dương, cao cao tại thượng nói: "Ha ha, ngươi không phải rất tự tin sao? Đến đi, để ta xem thử, ngươi đến cùng là có

vốn liếng kiêu ngạo, hoặc là cáo mượn oai hùm."

Cố Dương hờ hững nhìn Hoàng Thiên Hỏa, thân hình khẽ động, đồng dạng đi tới trên chiến trường, sắc mặt lạnh nhạt: "Yên tâm, ta sẽ tận lực không đánh chết ngươi."

"Thật can đảm!"

Hoàng Thiên Hỏa biết rõ so sánh miệng lưỡi, mình có lẽ thật sự không phải là đối thủ của Cố Dương, bởi vậy, nàng trợn mắt trừng trừng, không nói nhảm nữa, trực tiếp bộc phát ra khí tức kinh khủng.

Thiên Hỏa Đế Thể đại thành bộc phát, huyết mạch thuần huyết Phượng Hoàng cũng triệt để kích phát, nâng khí tức của nàng cất cao đến trình độ khủng bố.

Đồng thời, một cỗ Hỏa Chi Pháp Tắc viên mãn cường đại đến mức tận cùng cũng bạo phát ra, phảng phất như muốn thiêu đốt Hư Không cổ địa này.

Cảm nhận được khí thế mà Hoàng Thiên Hỏa bộc phát ra toàn lực, cường giả Chuẩn Đế Cực hạn như Long Dao đều biến sắc, có chút cảm giác khó thở.

Cỗ khí tức này thật sự quá cường đại.

Quả nhiên, Hoàng Thiên Hỏa đạt đến chiến lực cấp bậc Hắc Ám Đại Đế bình thường, không phải là người mà các nàng có thể đối kháng.

Đế Thể đại thành ngàn khó vạn khó, nhưng một khi đại thành, sức chiến đấu của nó đủ để đối cứng với Đế Binh Cực Đạo.

Đồng thời, bởi vì Hoàng Thiên Hỏa vẫn là thuần huyết Phượng Hoàng, đối với chiến lực lại có gia tăng, mới có thể đạt tới loại trình độ này.

"Không biết Cố Dương có thể ứng đối hay không."

Các cường giả Long tộc khác lại có chút lo lắng.

Chỉ có Long Dao vẫn bình tĩnh như cũ, tràn ngập tự tin đối với Cố Dương.

"Chỉ có trình độ như vậy sao? Xem ra, ta đã đánh giá cao ngươi rồi."

Cố Dương quan sát Hoàng Thiên Hỏa, sắc mặt vẫn hờ hững như cũ, chậm rãi mở miệng.

"Ha ha, miệng lưỡi bén nhọn. Ta ngược lại muốn xem, lát nữa ngươi còn có thể bày ra vẻ mặt như vậy hay không."

Hoàng Thiên Hỏa cười lạnh một tiếng, cuối cùng cũng động thủ.

Hỏa pháp tắc đại viên mãn khủng bố bộc phát, đồng thời, Hoàng Thiên Hỏa cầm trong tay trường kiếm bản mệnh Chuẩn Đế khí, một kiếm chém về phía Cố Dương.

Trong phút chốc, có hư ảnh Phượng Hoàng xuất hiện, bay lượn trên hư không, thiêu đốt vạn vật, lại mang theo sinh cơ kinh người.

Đây là Đế pháp hàng đầu của Phượng Hoàng tộc, Phượng Hoàng Phần Đế, được cho là Đế pháp khủng bố có thể đốt cháy Đại Đế hầu như không còn.

Đương nhiên, tuy rằng khoác lác lợi hại như vậy, bản thân của nó cũng có thể tính là Đế pháp mạnh mẽ, thế nhưng uy năng được bộc phát ra mạnh hay yếu, nói chung cũng chỉ tùy thuộc vào mỗi người mà thôi.

Tuy nhiên, rất hiển nhiên, Hoàng Thiên Hỏa này dùng có thể so

sánh với Hắc Ám Đại Đế bình thường, uy năng mà nó bộc phát ra, dường như thật sự lợi hại như nghe đồn.

Ít nhất, những pháp tắc hỗn loạn ở hư không cổ địa kia, chỉ cần dính phải hỏa diễm thì gần như bị đốt cháy hoàn toàn, hóa thành tro bụi.

Đủ để thấy chiêu này khủng bố thế nào.

"Ha ha, một kích này của Thiên Hỏa không tồi, cho dù là Hắc Ám Đại Đế bình thường, khẳng định cũng không dám đón đỡ một kích này."

Cửu Hoàng Đại Đế nhìn thấy một kích này, cũng tán thưởng khẽ gật đầu, rất hài lòng với Hoàng Thiên Hỏa là người nối nghiệp nàng định ra.

Nếu như Hoàng Thiên Hỏa có thể thành Đế.

Như vậy, một vị yêu nghiệt Đại Đế Đế Thể đại thành chứng đạo, ở trong Đại Đế cũng tuyệt đối được coi là cường giả, trong chục tỷ năm tương lai tuyệt đối có thể áp chế Long giới.

Có điều, sau khi Cửu Hoàng Đại Đế tán thưởng, lại chú ý tới vẻ mặt bình tĩnh của Cố Dương, không khỏi càng thêm kinh dị.

Nàng thật sự là đoán không ra Cố Dương đến cùng có chỗ dựa gì, có thể để cho hắn thản nhiên ứng đối Hoàng Thiên Hỏa vô cùng cường đại như thế.

"Hừ, mặc kệ ngươi có át chủ bài gì thì đợi chút sẽ biết."

Cửu Hoàng Đại Đế nheo mắt lại, trong lòng cười lạnh.

Mặc kệ Cố Dương có át chủ bài gì, nàng cũng không tin một Thánh cảnh như Cố Dương có thể đánh bại Hoàng Thiên Hỏa.

Giờ phút này, nguyên một đám cường giả Chuẩn Đế Cực Hạn

bên Long tộc cảm thấy da đầu tê dại, không dám thở mạnh lấy một cái.

Không có cách nào, một kích này thật sự quá kinh khủng.

Nếu bảo bọn họ đi đón, tuyệt đối trong nháy mắt chết bất đắc kỳ tử.

Chỉ có Long Đế và Long Dao vẫn bình tĩnh như trước, chỉ nhìn Cố Dương với ánh mắt đầy mong đợi mà thôi.

Giờ phút này, Cố Dương cuối cùng đã động.

Chỉ thấy, Cố Dương đối mặt với Đế pháp khủng bố này, chỉ lạnh nhạt đánh ra một quyền.

Trong phút chốc, Lục Đạo Luân Hồi quyền bùng phát, khu hư không cổ địa đều chấn động không ngừng.

Sau đó, bảy thành thiên đạo chân ý cũng đột nhiên bộc phát.

Lục Đạo Luân Hồi quyền kinh khủng, dưới bảy thành lực lượng Thiên Đạo chân ý gia tăng, kinh khủng đến cực hạn.

Trong thời gian ngắn, chính là đánh cho Phượng Hoàng Phần Đế của Hoàng Thiên Hỏa hóa thành lượng lớn tia lửa bắn tung tóe ra.

Đồng thời, sức mạnh khủng bố còn chưa tiêu tán, oanh kích lên trên người Hoàng Thiên Hỏa, đánh bay nàng ra xa ức vạn dặm, máu phun xối xả.

Mà theo Cố Dương bộc phát, hiện trường lâm vào trong yên tĩnh như chết.

"Bảy thành thiên đạo chân ý!?"

"Sao có thể có chuyện đó được! Một tên Thánh cảnh như hắn,

dựa vào cái gì mà có thể lĩnh ngộ bảy thành chân ý Thiên Đạo!?"

"Không, ta không tin!"

Bên phía Phượng Hoàng giới, tất cả cường giả Chuẩn Đế cực hạn, tất cả đều có vẻ mặt như gặp quỷ, cả người đều bị dọa sợ choáng váng.

Mà Long tộc bên này, lại là một đám hưng phấn đến cực điểm. Dù sao bọn họ đã sớm biết được bản lĩnh của Cố Dương.

"Bảy thành thiên đạo chân ý, không có khả năng! Một Thánh cảnh như ngươi sao có thể lĩnh ngộ bảy thành thiên đạo chân ý!? Thiên đạo chân ý, đây chính là sức mạnh chỉ có Đại Đế mới có thể lĩnh ngộ đó!"

Giờ phút này, Hoàng Thiên Hỏa cũng choáng váng, vẻ mặt chấn động và không thể tin, đạo tâm cũng có chút bất ổn.

Không còn cách nào, tất cả những thứ trước mắt, thật sự là có chút không thể tưởng tượng, vượt ra khỏi phạm trù lý giải của nàng.

"Chờ một chút, chẳng lẽ..."

Bỗng nhiên, Hoàng Thiên Hỏa đang bị thương nghĩ đến một khả năng, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại.

"Lão gia hỏa, ngươi thật đúng là có bản lĩnh, lại có thể tìm chuyển thế thân của một vị Tiên cảnh bá chủ tới hỗ trợ."

Vẻ mặt của Cửu Hoàng Đại Đế cũng biến hóa bất định, nhìn chằm chằm Cố Dương, lại quét mắt nhìn Long Đế, sắc mặt âm trầm đến cực điểm.

Bây giờ nàng đã hiểu tất cả.

Khó trách tu vi của Cố Dương thánh cảnh có xu thế gần với khí

huyết và khí lực của Đại Đế, thậm chí lĩnh ngộ bảy thành thiên đạo chân ý.

Loại quái thai này, nghĩ như thế nào đều không bình thường.

Chỉ có chuyển thế thân của Tiên cảnh bá chủ trong truyền thuyết mới có thể làm được.

Đương nhiên, Cửu Hoàng Đại Đế cũng biết một số tồn tại Tiên Cảnh chuyển thế.

Những tồn tại đó cũng không thể lĩnh ngộ được chân ý Thiên Đạo trước khi chứng đạo Đại Đế.

Nói cách khác, Cố Dương phá vỡ lịch sử.

Có thể nghĩ, kiếp trước của Cố Dương, rốt cuộc cường đại cùng khủng bố cỡ nào.

Trong lúc nhất thời, Cửu Hoàng Đại Đế cũng không nhịn được muốn bắt Cố Dương về Phượng Hoàng giới.

Bởi vì, loại Tiên cảnh chuyển thế thân này, bản thân chính là một cơ duyên khổng lồ đi qua lại.

Chớ nói chi, Cố Dương là một người Tiên cảnh cự đầu chuyển thế chưa từng xuất hiện qua.

Nếu như thu được một ít tiên duyên trên người của hắn, thì chút cơ duyên có quan hệ với Tiên ở hư không cổ địa kia có đáng là gì chứ.

Nghĩ đến đây, Cửu Hoàng Đại Đế không khỏi nảy sinh lòng tham.

Dù sao, không ai muốn bỏ qua cơ duyên có liên quan đến Tiên cả.

Chớ nói chi, thọ nguyên của nàng còn không nhiều, sắp tọa hóa.

Hoặc là, nàng chỉ có thể lựa chọn giới ngoại, tìm kiếm cơ hội kéo dài thọ nguyên.

Hoặc là lựa chọn rơi vào hắc ám.

Về phần tọa hóa, nàng chưa bao giờ cân nhắc qua.

Tuy rằng trong lòng có rất nhiều ý tưởng, nhưng Cửu Hoàng Đại Đế lại không biểu lộ ra.

Dù sao, Cố Dương là cự đầu Tiên chuyển thế, không có khả năng không có một ít át chủ bài, nếu tùy tiện động thủ, rất có thể sẽ thất bại.

Thậm chí có khả năng bản thân nàng sẽ bị thương tích rất lớn.

"Ai da, lão già kia đang suy nghĩ gì thế?"

Sau đó, Cửu Hoàng Đại Đế nhìn về phía Long Đế, nheo mắt.

Nàng có thể nhìn ra Cố Dương là tiên cảnh cự đầu chuyển thế, nàng không tin Long Đế không nhìn ra, phải nói, chỉ cần là người thông minh đều có thể đoán được một chút.

Nếu đã có thể nhìn ra, nhưng Long Đế lại không có dáng vẻ gì hết, hoàn toàn không phù hợp với phong cách của hắn.

Vào lúc trong lòng của Cửu Hoàng Đại Đế hiện lên rất nhiều suy nghĩ, cường giả Chuẩn Đế cực hạn bên Phượng Hoàng giới đã hoàn toàn luống cuống.

"Chuyện này... thực lực của Cố Dương thế mà kinh khủng như vậy!?"

"Bảy thành chân ý Thiên Đạo, còn có đế pháp khủng bố kia,

thực lực của hắn, cũng đạt đến cấp độ Hắc Ám Đại Đế, dường như còn phải mạnh hơn so với Thiên Hỏa đạo hữu, chuyện này, làm sao có thể!"

"Xong, nếu Thiên Hỏa đạo hữu bại trận, chúng ta ai có thể đỡ nổi một quyền của người này?"

So với sự kinh hoàng của Phượng Hoàng giới, Long tộc bên này lại là cười ha hả, đắc ý đến cực điểm.

"Không phải các ngươi nói Hoàng Thiên Hỏa vô địch sao? Làm sao, lúc này chỉ mới một hiệp đầu tiên đã bị đánh bị thương rồi."

"Ha ha, đây chính là kết cục của việc trang bức sao, bị đánh mặt đấy."

"Cho nên mới nói, kết quả còn chưa có, chớ cuồng vọng, biết không?"

"Cố Dương!"

Thời điểm tâm tình song phương bắt đầu xuất hiện quay ngược lại, Hoàng Thiên Hỏa cũng triệt để phục hồi tinh thần lại, trợn mắt trừng trừng.

Đương nhiên nàng ta sẽ không bại trận như vậy.

Nàng thân là Phượng Hoàng thuần huyết, còn có Thiên Hỏa Đế Thể, càng là lĩnh ngộ Đại Viên Mãn Hỏa Pháp Tắc sinh sôi không ngừng, sức khôi phục của nàng cực kỳ khủng bố.

Bởi vậy, những vết thương vừa rồi đối với nàng chẳng là cái gì, chỉ trong chớp mắt đã khôi phục lại.

Chỉ là, nàng không thể nào tha thứ cho chính mình bị Cố Dương đả thương, thậm chí là bị cho rằng có thể sẽ bị đánh bại.

"Cố Dương, ngươi đừng tưởng rằng đây chính là toàn lực của

ta."

Hoàng Thiên Hỏa bay trở lại, gầm lên một tiếng.

Dứt lời, khí tức Thiên Hỏa Đế Thể của nàng lần nữa tăng vọt, đột phá giới hạn đại thành, đạt đến cấp độ viên mãn.

Một màn này khiến cho tất cả mọi người sợ ngây người.

Biểu cảm của cường giả Long tộc bên này trở nên cứng đờ, lộ ra ánh mắt khó tin.

Đế Thể viên mãn!?

Sao có thể như vậy!

Đế Thể rất hiếm thấy, thiên kiêu có thể đại thành chính là mấy chục tỷ năm khó xuất hiện một vị.

Mà viên mãn Đế Thể, đó càng là trăm tỷ năm khó có được một vị.

Mà một khi Đế Thể viên mãn, chiến lực của nàng tăng lên không thể nghi ngờ là cực kỳ kinh khủng, tương đương với việc nắm giữ sức mạnh của một vị Đại Đế bình thường.

Mặc dù nói, chiến lực chỉ tương đương với Đại Đế bình thường vừa mới chứng đạo, nhưng vẫn vô cùng khủng bố như trước.

Dù sao, Đại Đế bình thường mặc dù yếu, đó cũng vẫn là Đại Đế, áp đảo bên trên Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Bởi vì Hắc Ám Đại Đế bình thường, trừ phi là thăng hoa cực điểm, thực lực trở về ban đầu, nếu không sẽ không thể nào là đối thủ của Đại Đế.

Bởi vì một khi trở thành Đại Đế, Đạo Quả chính là viên mãn,

có thể sử dụng chân ý Thiên Đạo.

Cho dù là khi vừa mới đột phá, rất có thể không lĩnh ngộ được chân ý Thiên Đạo chân chính, cùng lắm là hình thức ban đầu của chân ý Thiên Đạo, nhưng như vậy cũng đã vô cùng khủng bố rồi.

Tu vi Đại Đế, vận dụng chân ý thiên đạo hình thức ban đầu bộc phát ra uy lực sẽ khủng bố vượt quá tưởng tượng.

Có thể tưởng tượng được, Hoàng Thiên Hỏa lúc này đã mạnh tới mức nào rồi.

Đây chính là cảm giác áp bách do Đế Thể viên mãn mang đến.

Đế thể viên mãn cũng có một danh hiệu khác, đó chính là chứng đạo chân chính.

Lúc trước, Cố Dương ở hạ giới gặp được Ma viên, tuy rằng bị Cố Dương đánh giá là tiếp cận một loại chứng đạo khác, nhưng trên thực tế vẫn là kém hơn rất nhiều.

Đồng thời, bởi vì Ma viên kia không biết pháp tắc, cũng không biết Đế pháp, cho nên sức chiến đấu chỉ tương đương với binh khí Đế Binh Cực Đạo bình thường mà thôi.

Mà Hoàng Thiên Hỏa, các phương diện đều rất xuất chúng.

Bởi vậy, mới chính thức được coi là một loại chứng đạo khác, có được chiến lực chống lại Đại Đế bình thường vừa mới chứng đạo.

Là tồn tại có thể đứng ngang hàng với Đại Đế thật sự.

"Ha ha, Hoàng Thiên Hỏa, cũng giấu bài ngược lại là rất sâu nha."

Giờ phút này, đôi mắt Long Đế lóe sáng, lộ vẻ kinh ngạc, đồng thời cũng vô cùng ngưng trọng.

Đế thể viên mãn thật sự quá kinh khủng, hiếm thấy trên đời.

Nếu người như vậy có thể chứng đạo thành Đế, vậy sẽ trở thành tồn tại cường đại trong Đại Đế, Long giới nhất định sẽ bị trấn áp chục tỷ năm, không ngẩng đầu lên nổi.

"Ha ha ha, Thiên Hỏa đại nhân quả nhiên là tồn tại vô địch! Dưới Đại Đế, ai có thể địch!"

"Ha ha, các ngươi không phải rất kiêu ngạo sao? Tiếp tục hung hăng thử xem?!"

Phượng Hoàng giới bên này cũng thay đổi rất nhiều, lại lần nữa trở nên hưng phấn càn rỡ.

Dù sao đây cũng là chiến lực chân chính của Đại Đế, cho dù chỉ tương đương với cấp bậc Đại Đế yếu nhất, nhưng đó cũng là Đại Đế, không phải Hắc Ám Đại Đế bình thường có thể chạm vào.

Bọn hắn không tin Cố Dương có thể thắng được Hoàng Thiên Hỏa như vậy.

Đương nhiên, bởi vì Hoàng Thiên Hỏa đã thể hiện ra sức chiến đấu của Đại Đế thật sự, cách xưng hô của bọn họ cũng đã biến thành đại nhân, cực kỳ chân thật.

"Ha ha, Thiên Hỏa, làm tốt lắm."

Cửu Hoàng Đại Đế cũng cười ha ha, tâm tình hết sức không tồi.

Biểu hiện của Hoàng Thiên Hỏa nằm ngoài dự đoán của nàng.

Nàng cũng không ngờ tới, Đế thể của Hoàng Thiên Hỏa lại viên mãn, chỉ là vẫn luôn ẩn giấu, không hề hiện ra.

Có Hoàng Thiên Hỏa ở đây, Cố Dương bại trận có lẽ đã thành định cục.

Kế tiếp chính là mưu đồ bản thân Cố Dương.

"Đối mặt Hoàng Thiên Hỏa như vậy, Cố Dương, ngươi sẽ ứng đối như thế nào đây."

Long Đế nhìn về phía Cố Dương, phát hiện Cố Dương vẫn lạnh nhạt như cũ, không khỏi thập phần mong đợi.

Long Dao cũng vậy.

Hai người đều cho rằng, Cố Dương khẳng định còn cất giấu át chủ bài kinh khủng gì đó.

Nếu không, không thể nào thờ ơ như thế.

Nhất là Long Dao, có lòng tin mê muội đối với Cố Dương.

Dù sao, việc Cố Dương làm ra ở Kiếm giới, nàng cũng biết được rõ ràng từ trong miệng Mộ Dung Thiên Tuyết.

Át chủ bài của Cố Dương, phảng phất như một vực sâu vô tận, hoàn toàn không nhìn thấy đầu đuôi, ai cũng cho rằng Cố Dương đã hết cách, nhưng ai biết hắn có thể lập tức xuất ra một con át chủ bài hoàn toàn bất đồng khác để vả mặt ngươi?

Tên này, chính là quái thai triệt để.

Mà ngay khi hai người đang chờ mong.

Cố Dương rốt cục có phản ứng.

Hắn nhìn về phía Hoàng Thiên Hỏa, nở nụ cười nhạt, đánh giá: "Cuối cùng cũng có thể dùng thực lực chân chính sao? Nói như vậy, mới có chút dáng vẻ, đáng để ta nghiêm túc một chút."

Nghe Cố Dương nói, ánh mắt mọi người đều cổ quái lên.

Trước hết chưa kể Cố Dương có thể thật sự chống lại Hoàng

Thiên Hỏa hiện tại hay không, chỉ riêng phần bản lĩnh trang bức này của Cố Dương, đã làm cho người ta tâm phục khẩu phục.

Bọn họ nguyện xưng Cố Dương là Trang Bức Vương.

"Hừ, miệng lưỡi bén nhọn!"

Ánh mắt Hoàng Thiên Hỏa lạnh lẽo, lần nữa phát động công kích.

Tuy rằng nói, vẫn là chiêu số như trước, nhưng bởi vì nguyên nhân Đế Thể viên mãn, uy lực tăng vọt không biết bao nhiêu lần, khiến cho Hư Không Cổ Địa đều điên cuồng chấn động lên, hỗn loạn pháp tắc điên cuồng sụp đổ.

Thậm chí, ngay cả Thiên Đạo chân ý hỗn loạn cũng xuất hiện rung chuyển.

Đủ để thấy được, một kích này rốt cuộc khủng bố cỡ nào.

Ít nhất, cường giả Chuẩn Đế đỉnh cấp của hai bên, tất cả đều có sắc mặt tái nhợt, vô cùng kinh sợ, với chiến lực Hắc Ám Đại Đế bình thường, bọn họ chính là sẽ bị diệt trong nháy mắt.

Chớ nói chi, hiện tại là chiến lực của Đại Đế thật sự, cho dù chỉ là cấp bậc yếu nhất, vẫn khủng bố đến cực điểm.

"Ha ha, có chút thú vị."

Đối mặt với một kích này, Cố Dương vẫn lạnh nhạt như cũ, đồng dạng đánh ra một quyền.

Quyền này cũng là Lục Đạo Luân Hồi quyền.

Lục Đạo Luân Hồi lại rung động lần nữa, lực lượng kinh khủng đang khuấy động.

Một quyền này cũng khiến cho ánh mắt tất cả mọi người

chung quanh xiết chặt.

Vừa rồi trong quá trình chiến đấu của Cố Dương và Hoàng Thiên Hỏa đã dùng đến một chiêu này.

Đế pháp thập phần khủng bố, trong đó thậm chí ẩn chứa thời không, vận mệnh cùng rất nhiều thuộc tính chi lực.

Uy lực cực kỳ cường hãn, một quyền đã đả thương Hoàng Thiên Hỏa, đánh cho đẫm máu.

Nhưng một chiêu này không cách nào đánh bại Hoàng Thiên Hỏa hiện tại, thậm chí tuyệt đối sẽ bị phản chế chứ? Chẳng lẽ Cố Dương không rõ ràng lắm sao?

Bọn họ lộ vẻ nghi hoặc.

Hoàng Thiên Hỏa cũng nhíu mày.

Lại là chiêu thức tương tự?

Nàng không rõ rốt cuộc Cố Dương có ý gì.

Nhưng trong lòng lại càng phẫn nộ!

Nàng... Cho rằng bị khinh thị!

Cố Dương dường như cho rằng, cùng một chiêu thức, đồng dạng bảy thành thiên đạo chân ý, có thể dễ dàng đánh bại nàng!

Nghĩ đến đây.

Nàng ta cũng không khỏi nắm chặt Chuẩn Đế khí trong tay, gia tăng uy lực, muốn triệt để đánh bại Cố Dương.

Mà cũng chính giờ phút này.

Ánh mắt Cố Dương lóe ra tinh mang.

Một cỗ lực lượng huyền diệu khó có thể tưởng tượng mãnh liệt từ quanh thân Cố Dương tuôn ra.

Nguồn lực lượng kia một khi hiện lên, toàn bộ hư không cổ địa điên cuồng chấn động lên, phảng phất bị lực lượng cực kỳ khủng bố trùng kích.

Đồng thời, những pháp tắc hỗn loạn và táo bạo của Hư Không cổ địa thậm chí là chân ý Thiên Đạo đều ngưng trệ lại.

Phảng phất như thần tử ở hạ vị gặp phải vương thượng.

Thời không bên người Cố Dương, giờ phút này cũng biến thành cực đoan, bắt đầu vặn vẹo.

Chứng kiến một màn này.

Cường giả Chuẩn Đế cực hạn ở đây, bất kể là ai, tất cả đều lộ ra ánh mắt kinh hãi đến mức tận cùng, cảm thấy da đầu run lên, một cỗ khí tức tự nhiên sinh ra.

Trong lòng bọn họ hoảng sợ không gì sánh được, toàn lực vận chuyển pháp lực, muốn chống đỡ cảm giác áp bách này.

Nhưng cũng vô dụng, bọn họ bị đè nén, cảm giác giống như phải chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ, pháp tắc lĩnh ngộ càng là run lẩy bẩy, hèn mọn giống như con chuột nhỏ đáng thương vậy.

Đây rốt cuộc là sức mạnh gì?

Cường giả Chuẩn Đế cực hạn ở đây đều sợ hãi tới cực điểm.

Long Dao cũng vậy.

Mặc dù sớm biết át chủ bài của Cố Dương sẽ vô cùng khủng bố, nhưng thật không ngờ, lại khủng bố đến trình độ này.

Cùng lúc đó.

Theo nguồn sức mạnh kinh khủng mà trí mạng này bùng phát, đánh về phía Hoàng Thiên Hỏa.

Hoàng Thiên Hỏa tất nhiên cũng có thể cảm nhận rõ ràng chỗ khủng bố kia, con ngươi kịch liệt co rút lại, lộ ra vẻ mặt không thể tin.

Chẳng qua, phản ứng của nàng cũng nhanh chóng, không kịp kinh hãi, một cỗ bóng ma tử vong đã quanh quẩn trong lòng nàng, khiến nàng minh bạch, nếu không toàn lực ngăn cản, nàng sẽ chết ngay lập tức.

Lúc này, Hoàng Thiên Hỏa đã khống chế sức mạnh của bản thân tới cực hạn, thậm chí không màng tất cả mà thiêu đốt bản nguyên.

Trong nháy mắt, khí tức trong cơ thể nàng điên cuồng tăng vọt lên.

Thiên Hỏa Đế thể cũng càng ngày càng óng ánh, tăng sức mạnh của nàng lên một cấp độ kinh khủng.

Sau khi tăng lực lượng, nàng gia tăng uy lực.

Uy năng của Phượng Hoàng Phần Đế cũng càng thêm khủng bố, muốn ngạnh kháng một quyền này của Cố Dương.

Hoàng Thiên Hỏa cho rằng, nàng thiêu đốt căn nguyên, hẳn là có thể đỡ được một quyền này của Cố Dương.

Kết quả...

Tiếp theo một cái chớp mắt, Hoàng Thiên Hỏa lộ ra thần sắc khó tin.

Bởi vì, trong nháy mắt Phượng Hoàng Phần Đế của nàng va chạm với Lục Đạo Luân Hồi quyền của Cố Dương.

Một kích nàng thiêu đốt tất cả căn nguyên tăng thực lực, bộc phát ra, lập tức tan vỡ, ngay cả một hơi thở cũng không chịu đựng nổi.

Phảng phất như là một tờ giấy trắng, không có bất cứ năng lực gì để chống cự!

Bị sức mạnh kinh khủng đến cực điểm kia đánh cho nát bấy.

Ngay sau đó, Lục Đạo Luân Hồi Quyền khủng bố kia, trực tiếp oanh kích đến trước mặt nàng!

Thấy vậy, khuôn mặt Hoàng Thiên Hỏa lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Một quyền này...

Kinh khủng cỡ nào!

Khủng bố đến mức đạo tâm của Hoàng Thiên Hỏa tan vỡ, đồng thời cũng bị bóng ma tử vong bao phủ.

Không ngăn được!

Cũng trốn không thoát! Quyền này ẩn chứa đạo lý của thời không, vận mệnh, mặc kệ nàng trốn thế nào cũng không thể chặt đứt được.

Lẽ nào nàng ta phải chết ở chỗ này sao?

Nàng chính là Hoàng Thiên Hỏa, yêu nghiệt Đế Thể viên mãn, vô địch một đường, ở Phượng Hoàng giới đánh khắp bạn cùng lứa không có địch thủ, thậm chí ngay cả cường giả tiền bối cũng phải ngưỡng mộ nàng.

Tương lai nếu như chứng đạo thành Đế, nàng càng có tự tin trở thành người nổi bật trong số các Đại Đế, nhưng mà nay phải chết ở chỗ này?

Chết trong tay một tiểu bối Thánh Cảnh sao?

Điều này không khỏi quá mức buồn cười.

Thời điểm trong đầu Hoàng Thiên Hỏa thoáng hiện lên cảnh tang tóc, Lục Đạo Luân Hồi quyền khủng bố thình lình rơi xuống.

Ngay tại thời điểm sắp trúng vào Hoàng Thiên Hỏa.

Đột nhiên một bóng người đột ngột xuất hiện, chắn trước mặt Hoàng Thiên Hỏa.

Chỉ thấy, quanh thân nàng tản ra khí tức khủng bố đến cực hạn, lực lượng áp đảo phía trên Hoàng Thiên Hỏa.

Sau đó, mặt nàng đầy nghiêm túc, bộc phát ra lực lượng kinh khủng, bàn tay nắm chặt, trực tiếp bóp nổ một kích kinh khủng đến tận cùng này của Cố Dương.

Chẳng qua, nàng cũng không phải không có tổn thương.

Chỉ thấy, trên bàn tay kia, có một đạo vết thương nhìn thấy mà giật mình.

Nhưng mà, theo hỏa diễm kinh người hiện lên, vết thương này cũng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được cấp tốc phục hồi như cũ, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Trước người Hoàng Thiên Hỏa, Cửu Hoàng Đại Đế thần sắc ngưng trọng lại rung động nhìn Cố Dương, trong mắt của nàng cũng hiện lên một tia tham lam kỳ lạ.

Nhưng nàng nhanh chóng đè nén sợi tham luyến này xuống.

"Ngươi thắng rồi."

Cuối cùng, sắc mặt Cửu Hoàng Đại Đế lạnh lùng, nhìn chằm chằm Cố Dương, chậm rãi phun ra ba chữ.

Giờ phút này, Hoàng Thiên Hỏa cũng đã phục hồi tinh thần lại, không biết là bởi vì thiêu đốt bổn nguyên, hoặc là bị hù dọa, sắc mặt nàng trắng bệch, dùng ánh mắt sợ hãi nhìn Cố Dương.

Nàng, đã có được chiến lực Đại Đế, vốn đã là tồn tại vô địch, có thể dễ dàng trấn áp Cố Dương.

Nhưng, ai có thể nghĩ tới, Cố Dương thế mà lại kinh khủng như vậy, trực tiếp bộc phát ra lực lượng khủng bố như thế, trực tiếp đánh nàng nổ tung.

Đó là Tiểu viên mãn Thiên Đạo Chân Ý.

Thiên đạo chân ý tiểu viên mãn trong truyền thuyết, đúng là được một Thánh cảnh lĩnh ngộ ra, đây quả thực là thái quá tới cực điểm.

Nếu không phải nhờ Cửu Hoàng Đại Đế ra tay, chỉ sợ nàng đã đến nước vẫn lạc.

Trong lúc nhất thời, Hoàng Thiên Hỏa cảm giác tất cả kiêu ngạo của mình đều bị Cố Dương vô tình đập nát.

Ở trước mặt Cố Dương, nàng có tư cách gì để kiêu ngạo?

So với Cố Dương mà nói, nàng chẳng qua chỉ là một phế vật mà thôi.

Đồng thời, Hoàng Thiên Hỏa cũng đã hiểu rõ, mặc dù nàng có sức chiến đấu của Đại Đế thì cũng không thể nào xông pha đi ngang được, không thể ngồi ngang hàng với những cường giả Đại Đế chân chính.

Ít nhất, sức mạnh của Cửu Hoàng Đại Đế bộc phát vừa rồi cũng hơn hẳn nàng.

Chênh lệch của chiến lực Đại Đế, cũng là sự chênh lệch cực

lớn vượt quá tưởng tượng.

"Cố Dương, ta thua rồi, ngươi rất mạnh, là Nhân tộc mạnh mẽ nhất mà ta từng thấy!"

Sắc mặt Hoàng Thiên Hỏa trắng bệch, vẻ mặt chán chường nói.

Cùng lúc đó.

Cường giả Cực hạn chuẩn Đế bên Phượng Hoàng giới này cũng là một đám sắc mặt trắng bệch, nói không nên lời.

Dù sao, mọi chuyện trước mắt, thật sự quá mức rung động.

Một Thánh cảnh, chính diện đánh bại một người có chiến lực Đại Đế chứng đạo khác loại, đây quả thực là khai sáng ra thành tích vượt cấp chiến đấu trong ba ngàn giới, mà còn đem kỷ lục kéo thẳng tới tình trạng làm người ta tuyệt vọng.

Hiện tại, Hoàng Thiên Hỏa đã bị đánh bại một cách dễ dàng, bọn họ ai là đối thủ của Cố Dương?

Trận chiến này, hiển nhiên là Long tộc thắng, cũng chỉ là cá nhân Cố Dương xuất sắc.

Long tộc chết tiệt, lại thỉnh tới một tên gia hỏa biến thái như thế.

Trong lúc nhất thời, cường giả của Phượng Hoàng giới cũng chỉ có thể thầm mắng Long tộc.

Lúc này, bên phía Long tộc, trong cơn rung động xen lẫn kinh hỉ, còn có âm thanh nghi hoặc không ngừng vang lên.

"Thắng... Thắng!?"

"Cố Dương vậy mà thắng Hoàng Thiên Hỏa tương đương với

đã chứng đạo loại khác!"

"Chậc, tu vi Thánh Cảnh, có được chiến lực của Đại Đế, đây quả thực là chuyện chưa từng nghe đến mà!"

"Lại nói... trong một quyền mà Cố Dương vừa đánh ra, Thiên Đạo chân ý xen lẫn dường như vượt xa bảy thành. Chẳng lẽ nói, đó là chín thành thiên đạo chân ý!?"

"Ahh, chín thành chân ý Thiên Đạo thật sự quá kinh khủng. Nhìn chung vô số Đại Đế ở cổ kim có thể lĩnh ngộ chân ý Thiên Đạo đến chín phần mười cũng chỉ đếm trên đầu ngón tay mà thôi."

"Quá kinh khủng! Đây chính là át chủ bài của Cố Dương sao? Khó trách Cố Dương không để Hoàng Thiên Hỏa chứng đạo loại khác vào trong mắt, hắn đích xác có cái tự tin kia! Chúng ta, thật sự là đánh giá quá thấp hắn."

"Chỉ có thể nói, cuối tiên lộ đâu là đỉnh, vừa thấy Cố Dương đạo thành không!"

Chuẩn Đế ở đây đều hít một ngụm khí lạnh, nghị luận sôi nổi...

Có điều, hiển nhiên những Chuẩn Đế này không biết tình huống cụ thể của Thiên Đạo chân ý.

Nhưng, chỉ có ba người nhìn ra.

Một người là Hoàng Thiên Hỏa bị Cố Dương đánh tự bế.

Hai người còn lại đương nhiên là Cửu Hoàng Đại Đế và Long Đế.

Giờ phút này, sắc mặt của Cửu Hoàng Đại Đế cực kỳ u ám, chẳng muốn nói cái gì.

Còn Long Đế thì mặt mày đầy chấn động, ánh mắt thâm thúy,

cuối cùng lại hóa thành lời tán thưởng mãnh liệt.

"Ha ha? Chín thành thiên đạo chân ý? Các ngươi đánh giá quá thấp Cố Dương rồi. Đây cũng không phải là chín thành thiên đạo chân ý, chín thành thiên đạo chân ý cũng không đạt đến trình độ khủng bố như vậy. Đây là tiểu viên mãn thiên đạo chân ý trong truyền thuyết!"

"Dù là những Truyền kỳ Đại Đế kia, cũng không có lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý tiểu viên mãn."

"Cái gì? Cái này, đây đúng là thiên đạo chân ý tiểu viên mãn!? Cố Dương thế mà lĩnh ngộ được thiên đạo chân ý tiểu viên mãn!?"

"Đây chính là chân ý Thiên Đạo tiểu viên mãn đó! Một Thánh cảnh lại lĩnh ngộ được chân ý thiên đạo tiểu viên mãn! Đây? Đơn giản không thể tưởng tượng."

"Không hổ là Cố Dương, thật sự là quá biến thái."

Nghe thấy lời Long Đế nói, mặc kệ là Long tộc bên này hay là Chuẩn Đế của Phượng Hoàng giới bên kia, thân thể tất cả đều run rẩy, cả người đều bị dọa cho ngơ ngác.

Dù sao, chân ý thiên đạo chính là lực lượng bọn họ hướng tới, là lực lượng vô địch.

Thánh cảnh lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý thì vô cùng quỷ dị.

Lĩnh ngộ được bảy thành thiên đạo chân ý, khiến bọn hắn da đầu tê dại.

Mà tiểu viên mãn Thiên Đạo chân ý, đây quả thực là chuyện bọn hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Dù sao, giữa các Đại Đế, cũng là có chênh lệch thực lực.

Những Đại Đế đã lĩnh ngộ được tiểu viên mãn Thiên Đạo Chân

Ý kia, có thể được xưng tụng là Truyền Kỳ Đại Đế.

Ở trong Đại Đế cũng là một sự tồn tại truyền kỳ.

Chỉ có Vô Địch Đại Đế lĩnh ngộ đại viên mãn thiên đạo chân ý mới có thể thoải mái trấn áp bọn họ, phóng mắt nhìn khắp lịch sử trong dòng sông dài mấy ngàn tỷ năm của ba ngàn giới, cũng là tồn tại chân chính có thể lưu lại truyền kỳ.

Đại Đế như vậy, chắc chắn cực kỳ hiếm thấy.

Bởi vì lĩnh ngộ tiểu viên mãn thiên đạo chân ý thật sự quá khó.

So với chín thành pháp tắc muốn lĩnh ngộ đến Tiểu viên mãn pháp tắc khó khăn cao hơn đâu chỉ trăm vạn lần.

Bao nhiêu Đại Đế kinh tài tuyệt diễm bị kẹt ở bước này.

Mà Cố Dương chỉ mới hơn hai mươi tuổi!

Mới có tu vi Thánh cảnh.

Hơn hai mươi tuổi lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý Tiểu Viên Mãn, con mẹ nó không biến thái sao!

Đây là ngộ tính biến thái cỡ nào!?

"Không đúng, hắn chắc chắn không phải là yêu nghiệt bình thường gì đó, mà là Tiên cảnh cự đầu chuyển thế gì đó."

"Đúng, nhất định là như vậy. Nếu không, một người làm sao có khả năng biến thái tới trình độ như thế này, mặc dù là Tiên ở thời niên thiếu cũng không thể đạt tới trình độ này!"

Rất nhanh, rất nhiều cường giả phản ứng lại, tất cả đều bị Cố Dương cưỡng ép in lên thân phận cự đầu Tiên cảnh chuyển thế.

Hoàng Thiên Hỏa cũng lần nữa nghĩ tới điểm này, trong lòng

cũng dễ chịu hơn một chút.

Dù sao, nếu như Cố Dương là cự đầu trong Tiên chuyển thế, nàng thua cũng không mất mặt.

Đối với việc này, Cố Dương nghe những người này nghị luận, sắc mặt lạnh nhạt, không hề bị lay động.

Hắn được người khác suy đoán là cự đầu trong Tiên nhân chuyển thế là chuyện bình thường, cũng giải thích không được, hắn cũng lười giải thích.

Dù sao, những người này cũng không phải lão bà Mộ Dung Thiên Tuyết, cần gì phải tốn nhiều lời.

"Ha ha, Long Đế, lần này ngươi tính toán hay thật, bọn ta đúng là nhìn nhầm cả rồi."

Cửu Hoàng Đại Đế khinh thường nhìn Long Đế, vẻ mặt lạnh lùng.

"Ha ha, đừng nói nhảm nhiều như vậy, mau chóng đem tiền đặt cược giao ra."

Long Đế nhìn Cửu Hoàng Đại Đế bằng ánh mắt như cười như không, cực kỳ đắc ý.

"Hừ."

Khuôn mặt của Cửu Hoàng Đại Đế cứng đờ, hắn hừ lạnh một tiếng, trực tiếp móc ra một vật, ném về phía Long Đế.

Đó là một phần tiên kim, là một trong những tài liệu chính để rèn đúc tiên khí.

Đương nhiên, ở hạ giới, luyện khí sư có thể rèn ra tiên khí hiển nhiên là không có, bởi vậy, tiên kim, bình thường được dùng để cường đại cực đạo đế binh, làm cho nó chuyển biến hướng về

ngụy Tiên khí.

Tuy hết sức lãng phí, nhưng trong ba ngàn giới này cũng chỉ có thể làm như vậy.

Cố Dương nhìn tiên kim kia, mắt lộ tinh mang, hết sức động tâm.

Dù sao, hắn cũng muốn giúp Thiên Tuyệt Kiếm lột xác thành tiên khí, hiển nhiên phải cần tiên kim phụ trợ.

Bằng không muốn Cực Đạo Đế binh lột xác trở thành tiên khí thì đúng là bèo không rễ, không thực tế, sự lắng đọng bao nhiêu năm tháng cũng không tác dụng.

"Ha ha, Cố Dương đạo hữu, nếu như ngươi thích, tiên kim này chính là ta tặng ngươi một thanh. Thù lao thiên thần chi tâm lúc trước, thật sự có chút keo kiệt."

Hiển nhiên Long Đế đã chú ý tới ánh mắt của Cố Dương, ánh mắt hắn lóe lên, khẽ cười một tiếng, trực tiếp đưa tiên kim cho Cố Dương.

Thấy vậy, Cố Dương hơi có chút kinh ngạc nhìn về phía Long Đế.

Long Đế này, thật biết làm Long nha, cũng coi như là có khí phách của Đại Đế.

So sánh với nhau, quả thực vị Cửu Hoàng Đại Đế đã nổi lên lòng tham xấu xa với hắn kia là kẻ Đại Đế làm bậy.

"Vậy ta sẽ không khách khí nhận lấy."

Cố Dương hơi chắp tay, tiếp nhận tiên kim, thả vào trong không gian dành riêng của mình.

"Lão Long, cuộc chiến này các ngươi thắng, nhưng lần sau sẽ

không dễ dàng như vậy đâu."

Sau khi Cửu Hoàng Đại Đế nhìn Cố Dương một cái thật sâu, liền nói xong lời này với Long Đế, chính là định bao bọc những người khác rời đi.

"Ha ha, ta cho phép ngươi đi sao?"

Nhưng mà, đúng lúc này, thanh âm lạnh lùng mà lại bá đạo của Cố Dương đột ngột vang lên.

Cố Dương vừa dứt lời, hiện trường quỷ dị yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn Cố Dương, không biết Cố Dương là có ý gì.

Dù sao, cuộc chiến lần này cũng coi như đã kết thúc, Cố Dương coi như là rất nổi bật, hiện tại lại bá đạo không cho Cửu Hoàng Đại Đế rời đi.

"Cố Dương!"

Thấy vậy, Long Dao hơi biến sắc, muốn ngăn cản Cố Dương chớ làm loạn.

Long Đế thì nhìn Cố Dương một cái thật sâu, lại liếc nhìn Cửu Hoàng Đại Đế, hắn ta nheo mắt lại, dường như đang nghĩ đến điều gì.

"Cố Dương, tuy rằng ngươi nắm giữ sức chiến đấu của Đại Đế, nhưng đây không phải là vốn liếng để ngươi có thể ngang ngược trước mặt bản đế."

Khuôn mặt Cửu Hoàng Đại Đế lạnh lùng, gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, âm thanh lạnh lùng nói.

Mấy người Hoàng Thiên Hỏa cũng lập tức căng thẳng lên.

Suy cho cùng, Cố Dương hoàn toàn là tiết tấu muốn gây chuyện đấy.

Mà một khi đánh nhau, nếu Long Đế ra tay, chiến lực song phương không thể nghi ngờ chính là Cố Dương bên kia chiếm ưu thế.

Sơ sẩy một cái, bọn họ phải ở lại đây.

"Ha ha, con người ta từ trước đến nay đều là người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng nếu người phạm ta thì ta cũng phải phạm."

Cố Dương sắc mặt lạnh lùng, chậm rãi mở miệng.

"Cố Dương, ta thừa nhận lời nói ban đầu của ta có chút kiêu ngạo, nhưng ngươi đã vượt qua ta, mặt của ta đã bị đánh sưng lên, vì sao ngươi còn muốn nhắm vào ta, đối cứng không buông."

Hoàng Thiên Hỏa đứng dậy, mở miệng nói.

"Việc này không liên quan gì đến ngươi, yên tĩnh nhìn xem là được. Đương nhiên, nếu ngươi lát nữa muốn ra tay, ta cũng không ngại tiêu diệt luôn ngươi."

Cố Dương liếc nhìn Hoàng Thiên Hỏa, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này, lại khiến cho Hoàng Thiên Hỏa biến sắc.

Con ngươi của Chuẩn Đế của Phượng Hoàng giới và Long giới cũng đột nhiên co rụt lại.

Ý tứ của lời này của Cố Dương đã rất rõ ràng, hắn đây là tiết tấu muốn tiêu diệt Cửu Hoàng Đại Đế đấy.

Một tên Thánh cảnh, tuyên bố muốn tiêu diệt một vị Đại Đế, quả thực là quá đáng tới cực điểm.

Nhưng lúc trước Cố Dương biểu hiện ra thực lực kinh khủng, để cho bọn họ thật sự hoài nghi Cố Dương có một chút khả năng làm được, cũng không phải là lời nói cuồng vọng.

"Cố Dương, bản đế và ngươi không thù không oán, ngươi lại muốn trấn sát bản đế, không khỏi sát tâm quá nặng. Long Đế, tồn tại bực này sẽ chỉ nguy hại đến sinh linh vô tận của ba ngàn giới. Nếu ngươi có khí khái của Đại Đế, vậy thì từ bỏ thành kiến giữa ta và ngươi, cùng nhau trấn sát hắn."

Khuôn mặt của Cửu Hoàng Đại Đế u ám, nhìn về phía Long Đế, hừ lạnh nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Long Dao đại biến.

Cố Dương là phu quân của Mộ Dung Thiên Tuyết bạn nàng.

Nếu Cố Dương ở đây xảy ra chuyện thì nàng làm sao bàn giao với Mộ Dung Thiên Tuyết đây.

Lúc này, nàng muốn lên tiếng.

"Ha ha, muốn kéo ta xuống nước sao? Lão già, tâm của ngươi vẫn bẩn trước sau như một."

Gương mặt Long Đế thờ ơ, cười nhạo nói.

"Tự mình nổi lên tâm tư đối với Cố Dương, bị hắn phát hiện, còn đường hoàng như vậy ấn lên tên tuổi sát tâm quá nặng cho Cố Dương, thật sự là buồn cười."

Long Đế vừa nói xong, hiện trường lại trở nên yên tĩnh.

Mọi người trố mắt nhìn nhau, không ngờ Long Đế lại nói ra những lời như vậy.

Một vị Đại Đế nói ra lời này, độ đáng tin vẫn phải có.

Trong lúc nhất thời, mọi người đều kinh ngạc, dùng ánh mắt khó có thể tin nhìn về phía Cửu Hoàng Đại Đế.

Đối với chuyện này, sắc mặt của Cửu Hoàng Đại Đế trong nháy mắt trở nên âm trầm.

"Lão thất phu, đừng nói bậy, rõ ràng là Cố Dương dẫn đầu đi gây sự, cùng bản đế có quan hệ gì đâu."

Cửu Hoàng Đại Đế trực tiếp dù chết không thừa nhận, âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha."

Long Đế cười lạnh, lộ rõ vẻ khinh thường.

Trong mắt Long Đế, Cửu Hoàng Đại Đế là một loại người Đại Đế ngông cuồng.

Bởi vì, lúc trước, sở dĩ Cửu Hoàng Đại Đế có thể thành Đế, chính là vì nàng chủ động nương thân vào yêu nghiệt có hi vọng thành Đế nhất thế hệ kia, trở thành thê tử của hắn.

Nhưng mà vào thời khắc cuối cùng, yêu nghiệt kia lại đột nhiên xảy ra chuyện, trực tiếp vẫn lạc.

Sau đó, chính là ở mấy năm sau, Cửu Hoàng Đại Đế đột nhiên chứng đạo thành Đế.

Mặc dù không ai biết tại sao yêu nghiệt kia đột nhiên vẫn lạc, nhưng theo Long Đế thấy, không thoát khỏi liên quan đến Cửu Hoàng Đại Đế.

Dù sao, sau khi trở thành Đại Đế của Long giới, lục đục với Cửu Hoàng Đại Đế, hắn hiểu rõ tính tình của lão thái bà này.

Lão thái bà này, thủ đoạn bẩn vô cùng!

"Cố Dương, ngươi đã không biết mùi vị, vậy bản đế sẽ dạy bảo ngươi, tôn kính tiền bối như thế nào."

Cửu Hoàng Đại Đế thấy Long Đế cười lạnh, sắc mặt nàng biến hóa bất định, cuối cùng hừ lạnh một tiếng, bộc phát ra uy thế khủng bố của Đại Đế.

Uy áp Đại Đế này, chấn động toàn bộ hư không cổ địa, mạnh hơn Hoàng Thiên Hỏa không biết bao nhiêu lần.

Cảm nhận được luồng khí tức này, tất cả Chuẩn Đế của Phượng Hoàng giới đều thu liễm ý nghĩ trong lòng, lộ ra vẻ kính sợ.

Hoàng Thiên Hỏa cũng rung động vạn phần.

Đây cũng là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Cửu Hoàng Đại Đế ra tay.

Luồng khí tức này cường đại hơn nàng rất nhiều.

Quả nhiên, sự cường hãn của Đại Đế thật sự là khó có thể tưởng tượng.

"Ha ha, lão thái bà, thẹn quá thành giận rồi sao?"

Long Đế cười lạnh một tiếng, đồng thời bộc phát ra uy áp kinh khủng của Đại Đế.

Trong phút chốc, hai cỗ uy áp Đại Đế mênh mông điên cuồng va chạm, khí tức dật tán đều khiến cường giả Chuẩn Đế cực hạn như Long Dao lộ ra vẻ hoảng sợ.

Không còn cách nào khác, hai vị Đại Đế va chạm, thật sự quá kinh khủng.

Ở trước mặt Đại Đế, Chuẩn Đế đạt đến cực hạn cũng chỉ là con sâu cái kiến mà thôi.

"Đây chính là Đại Đế."

Long Dao thầm than trong lòng.

Cường giả Cực hạn Chuẩn Đế ở đây, vốn là ai mà không phải là thiên kiêu.

Trước khi lên cấp bậc Chuẩn Đế, bọn họ đều có thể chiến đấu vượt cấp.

Nhưng sau khi đạt tới Chuẩn Đế, muốn vượt cấp mà chiến, thì vô cùng khó khăn.

Bởi vì cảnh giới càng về sau, chênh lệch càng lớn.

Mà muốn vượt cấp chiến Đại Đế, vậy lại càng khó khăn.

Đương nhiên, người có Đế thể viên mãn như Hoàng Thiên Hỏa thì ngoại trừ.

Về phần Cố Dương loại Thánh cảnh tu vi vượt cấp chiến thắng Hoàng Thiên Hỏa Thánh thể viên mãn càng không cần phải nói, là ngoại trừ, quả thực là siêu cấp biến thái làm cho người ta không thể lý giải.

"Long Đế, ngươi muốn tử chiến với ta?"

Sắc mặt Cửu Hoàng Đại Đế âm trầm, phẫn nộ quát.

"Ha ha, nếu ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ, bản đế cũng sẽ không ngồi yên mặc kệ."

Long Đế cười lạnh.

"Bản đế lấy lớn hiếp nhỏ ư? Rõ ràng là tiểu tử kia gây sự trước."

Cửu Hoàng Đại Đế gầm lên.

"Ha ha."

Long Đế cười lạnh, không trả lời nhưng thái độ kiên định.

Thấy vậy, Cửu Hoàng Đại Đế càng thêm phẫn nộ, khí tức cũng trở nên nóng nảy, tiếp tục bay vọt lên.

Cũng chính vào lúc này, Cố Dương đột ngột đứng dậy, tham gia vào va chạm khí tức của hai phe Đại Đế.

Mặc dù ở sâu trong trung tâm va chạm khí tức của Đại Đế, nhưng sắc mặt Cố Dương vẫn hờ hững như cũ, không hề động đậy, vô cùng bình tĩnh, coi như không khí.

"Long Đế tiền bối, cảm kích sự giúp đỡ của ngươi. Có điều đây là việc riêng của bản thân ta. Để ta tự tới xử lý."

Cố Dương nhìn về phía Long Đế, chậm rãi mở miệng.

"Ngươi xác định?"

Long Đế kinh ngạc nhìn Cố Dương.

"Ừm."

Cố Dương khẽ gật đầu, sắc mặt lạnh nhạt.

Nếu như Cửu Hoàng Đại Đế đã sinh ra ý đồ xấu với hắn, thì hắn cũng không thể để cho Cửu Hoàng Đại Đế còn sống mà rời đi.

Dù sao, một phương Đại Đế nếu là hạ ám chiêu, mặc dù không cách nào tạo thành thương tổn đối với hắn, nhưng đối với người bên cạnh hắn uy hiếp cũng không nhỏ, nhất định phải diệt trừ mới được.

"Được rồi."

Long Đế nhìn Cố Dương một cái thật sâu, trầm tư, sau đó lựa

chọn thu hồi khí tức.

Hắn ngược lại nguyện ý bán một cái nhân tình cho Cố Dương, nhưng Cố Dương không cần, vậy cũng không có biện pháp.

Đương nhiên, hắn lựa chọn thu tay lại, cũng muốn nhìn xem Cố Dương còn có con át chủ bài nào có thể khiến hắn tự tin đối phó Cửu Hoàng Đại Đế như thế.

Thấy Cố Dương không cho Long Đế ra tay nữa, Long Dao không nói gì.

Rõ ràng Cố Dương và Long Đế cùng ra tay, chắc chắn có thể làm cho Cửu Hoàng Đại Đế chật vật không chịu nổi.

Không nghĩ tới, Cố Dương lựa chọn cậy mạnh chính mình ra tay.

Chẳng qua, Long Dao nghĩ lại.

Nếu Cố Dương đã lựa chọn làm như vậy, chắc chắn cũng có tự tin có thể đánh một trận cùng Cửu Hoàng Đại Đế.

Dù sao, Cố Dương này, nàng thật sự nhìn không thấu.

Không ai biết cực hạn của hắn ở đâu.

"Nếu Cố Dương thật sự có thể đánh với Cửu Hoàng Đại Đế, thực lực này, thật là càng biến thái mà."

Long Dao thầm than trong lòng.

Nếu chân ý tiểu viên mãn thiên đạo lúc trước đều không phải là át chủ bài cuối cùng của Cố Dương, nàng khó có thể tưởng tượng, lá bài tẩy cuối cùng của Cố Dương rốt cuộc cường hãn đến loại cấp độ nào.

Lúc này người của Phượng Hoàng giới thấy Cố Dương lựa

chọn như vậy, cũng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Dù sao, nếu Long Đế ra tay, bọn họ sẽ gặp phiền phức lớn.

"Hừ, Cố Dương, ngươi đã không biết sống chết, bản đế sẽ thành toàn cho ngươi."

Trong lòng Cửu Hoàng Đại Đế cũng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, nhưng khuôn mặt vẫn lạnh lùng như cũ, triển lộ uy nghiêm và bá đạo của Đại Đế, khí tức càng thêm khủng bố.

Ngay khi Cửu Hoàng Đại Đế vừa dứt lời, Long Đế lập tức bùng nổ một sức mạnh khủng khiếp cuốn theo các cường giả Long tộc bên này lui về một nơi cực xa, phòng không bị chiến đấu của hai người ảnh hưởng.

Dù sao, dựa theo tư thế này, khẳng định hai phe phải tiến hành sinh tử chiến.

Tồn tại chiến lực Đại Đế mạnh mẽ của hai phe tiến hành sinh tử chiến, không thể nghi ngờ là cực kỳ khủng bố.

Cho dù là Chuẩn Đế cực hạn, có hắn che chở, không cẩn thận bị ảnh hưởng đến, không chết cũng phải trọng thương, như vậy thì vô cùng bi kịch.

Lúc này, cường giả bên phía Phượng Hoàng giới cũng vô cùng sợ hãi, do Hoàng Thiên Hỏa dẫn đầu vội vàng thối lui, phòng ngừa bản thân bị liên lụy.

Giờ phút này, Cố Dương cùng Cửu Hoàng Đại Đế đạp lên hư không, đối lập mà nhìn.

Vẻ mặt của Cửu Hoàng Đại Đế lạnh lùng, tựa như không có dự định chủ động xuất thủ.

Mà là chờ đợi Cố Dương ra tay.

Làm Đại Đế cao cao tại thượng, nếu như động thủ với tiểu bối Cố Dương trước, thật sự là mất mặt.

Mặc dù, hiện tại Cửu Hoàng Đại Đế hận không thể đánh trọng thương Cố Dương tại chỗ, sau đó bắt sống mang đi.

Thấy vậy, Cố Dương sắc mặt lạnh lùng, cũng không nói thêm gì.

Nếu như Cửu Hoàng Đại Đế đã lựa chọn khinh thường, như vậy, hắn cũng sẽ không khách khí gì cả.

Lúc này, Cố Dương giơ nắm đấm lên, trực tiếp đánh ra một quyền!

Ầm ầm ầm!

Trong phút chốc, Hư không cổ địa chấn động cả lên.

Lục Đạo Luân Hồi quyền kinh khủng lại ầm ầm bộc phát.

Cùng thời khắc đó, thiên đạo chân ý tiểu viên mãn khủng bố đến mức da đầu tê dại cũng bất ngờ bộc phát ra.

Nhìn thấy vậy.

Con ngươi mọi người đều co rụt lại.

Đến rồi.

Một kích khủng bố tuyệt luân kia của Cố Dương đến rồi.

Mặc dù nói, lúc trước một kích này bị Cửu Hoàng Đại Đế hời hợt đón lấy.

Nhưng ai cũng không thể phủ nhận chỗ kinh khủng kia.

Chớ nói chi, trước đó, sau một kích này cùng một kích mạnh

nhất của Hoàng Thiên Hỏa va chạm, một đòn này cũng bị tiêu hao, cuối cùng cũng làm bị thương Cửu Hoàng Đại Đế.

Bởi vậy, ai cũng sẽ không cho rằng một kích này rất yếu.

Đối mặt với đòn đánh này, vẻ mặt của Cửu Hoàng Đại Đế vẫn lạnh nhạt tới cực điểm như trước, không có bất kỳ biến hóa nào.

Chỉ thấy nàng cười lạnh một tiếng.

Một thanh bảo kiếm toàn thân màu đỏ thẫm rõ ràng là bị nàng nắm trong tay.

Đó rõ ràng là binh khí Cực Đạo Đế Binh của Cửu Hoàng Đại Đế.

Cực Đạo Đế Binh đương nhiên là tồn tại cực kỳ cường đại.

Mặc dù là một vị Chí Tôn kích hoạt thì cũng có thể bùng phát ra uy năng to lớn.

Nhưng mặc kệ là tình huống gì, đều chỉ có bản thân Đại Đế mới có thể phát huy sức mạnh của Cực Đạo Đế binh đến mức lớn nhất.

Đại Đế cầm Cực Đạo Đế binh trong tay, hai thứ hỗ trợ lẫn nhau mới là kinh khủng nhất.

Chớp mắt sau đó, trong cơ thể của Cửu Hoàng Đại Đế bộc phát ra pháp lực cuồn cuộn đến cực điểm của Đại Đế, tràn vào bên trong binh khí Cực Đạo.

Xuy!

Theo pháp lực của Đại Đế truyền vào, sức mạnh khủng bố chấn động trên Cực Đạo Đế Binh bùng nổ ra, khiến hư không cổ địa xuất hiện rất nhiều vết rạn, cực kỳ đáng sợ.

Cỗ lực lượng này không hề nghi ngờ, mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần so với một đòn lúc trước của Hoàng Thiên Hỏa.

Chuyện này cũng khiến tâm tình của Hoàng Thiên Hỏa vô cùng phức tạp.

Hôm nay, có thể nói là đã nghiền nát kiêu ngạo của nàng.

Lúc này, Long Đế cũng híp mắt lại.

Lão thái bà Cửu Hoàng Đại Đế này đúng là tàn nhẫn, vừa ra tay đã lấy ra binh khí cực hạn.

Có điều, bà lão này giấu sâu thật, cũng giống như hắn, đã đạt tới cấp bậc Đế Cảnh tầng ba.

Phải biết rằng, cảnh giới Đại Đế, đừng nói là chênh lệch cảnh giới một tầng là cực kỳ khủng bố.

Cho dù chỉ là từ nhất trọng sơ kỳ đến nhất trọng trung kỳ tăng lên, cũng thập phần đáng sợ đấy, cả hai không thể cùng đánh đồng.

Bọn họ là Đại Đế, đã tích lũy được chục tỷ năm, lúc thọ nguyên sắp hết, cũng chỉ là miễn cưỡng tăng lên tới Đế Cảnh tầng ba mà thôi.

"Chiến lực của Đế Cảnh tầng ba, mặc dù không sử dụng thủ đoạn nào khác, chỉ cần tay cầm cực đạo đế binh, liền có thể tiện tay miểu sát Hoàng Thiên Hỏa. Cố Dương, ngươi phải ứng đối như thế nào đây?"

Long Đế nhìn về phía Cố Dương, trong lòng thầm nhủ.

Lực lượng nhục thể của Cố Dương không thể nghi ngờ là vô cùng kinh khủng.

Nhưng tu vi của hắn thật sự quá thấp.

Dùng khí huyết thay thế pháp lực sử dụng Đế pháp, quả thật rất khả thi, nhưng trên thực tế không cách nào bộc phát ra uy năng chân chính của Đế pháp.

Đồng thời, Thiên Đạo chân ý bạo phát, cũng là hỗ trợ lẫn nhau với đế pháp.

Cố Dương đồng dạng không có cách nào bộc phát ra uy năng chân chính.

Cho nên, rõ ràng tiểu viên mãn Thiên Đạo chân ý cực kỳ khủng bố, nếu Cố Dương có được tu vi Chuẩn Đế Cửu Trọng, thực lực Cố Dương bộc phát ra tuyệt đối kinh thế hãi tục.

Nhưng rất đáng tiếc, Cố Dương bị lệch tu vi vô cùng nghiêm trọng.

Cũng có thể nói, thời gian hắn tu luyện quá ngắn, tu vi thật sự không theo kịp.

Đương nhiên, tuy nói như vậy, nhưng Long Đế vẫn hết sức nghi hoặc tại sao Cố Dương có thể luyện khí tức đến cấp độ khủng bố này.

Theo dòng suy nghĩ của Long Đế, Cửu Hoàng Đại Đế đã ra tay.

Chỉ thấy, Cửu Hoàng Đại Đế tay cầm Cực Đạo Đế binh, coi thường Cố Dương, bỗng nhiên vung kiếm.

Trong chốc lát, Xích Viêm kiếm khí kinh khủng ầm ầm bộc phát, xé rách hư không, hướng về phía Cố Dương chém tới.

Ngay sau đó, Xích Viêm kiếm khí kinh khủng lại va chạm với Lục Đạo Luân Hồi Quyền của Cố Dương.

Trong chốc lát, Lục Đạo Luân Hồi quyền của Cố Dương, lại dễ dàng bị chém chết, triệt tiêu, cuối cùng hóa thành vô hình.

Chứng kiến một màn này.

Cường giả Cực hạn Chuẩn Đế ở đây đều lộ vẻ kinh hãi.

"Đây chính là thực lực chân chính của Cửu Hoàng Đại Đế sao? Thật sự quá kinh khủng. Một kích kia của Cố Dương, thế nhưng là dễ dàng đánh bại Hoàng Thiên Hỏa, không nghĩ tới vậy mà lại bị tiện tay đánh bại."

"Đây là Đại Đế chân chính sao? Quả nhiên, có được chiến lực Đại Đế và Đại Đế chân chính vẫn là không thể so sánh nổi. Cửu Hoàng Đại Đế, thật sự là quá mạnh, Cố Dương không có khả năng thắng."

"Ha ha ha, thật tốt quá, lão tổ mạnh như vậy, bọn ta có thể bình yên rời đi."

"Hừ, Cố Dương hoàn toàn chính xác yêu nghiệt, nhưng hắn làm việc thật sự quá hung hăng ngang ngược. Rõ ràng có thể hai bên bình yên rời đi, lại muốn khiêu khích uy nghiêm của Đại Đế."

"Cố Dương, nếu ngươi cũng chỉ có chút bản lĩnh này, vậy liền xin lỗi bản Đế, bản Đế sẽ không so đo với ngươi."

Khuôn mặt của Cửu Hoàng Đại Đế lạnh lùng, âm thanh lạnh lùng nói.

Lần này có Long Đế ở đây, nàng cũng không thể bắt sống Cố Dương.

Nhưng Cố Dương vẫn không phải người Long giới, sớm muộn gì hắn cũng phải về đại giới của mình.

Đến lúc đó, nàng lại ra tay tập kích là được.

Chỉ cần bắt sống Cố Dương, tiến hành sưu hồn, nàng liền có thể biết được rất nhiều bí mật của Cố Dương rồi.

"Ha ha, chỉ bằng ngươi, cũng xứng?"

Cố Dương thấy Cửu Hoàng Đại Đế tiện tay xuất kiếm ngăn cản công kích của mình, hắn cũng không có chút động dung nào, chỉ cười lạnh một tiếng, chẳng thèm ngó tới Cửu Hoàng Đại Đế.

Thực lực của Đại Đế, quả thật không tầm thường.

Nhưng, cũng chỉ là như thế.

Dù sao, hắn còn có rất nhiều át chủ bài chưa từng sử dụng.

Trong mắt Cố Dương, Cửu Hoàng Đại Đế chẳng qua chỉ tương đối đủ tư cách là một bao cát dùng để nghiệm chứng chiến lực của bản thân mà thôi.

"Tiểu tử, ngươi đã nhiều lần khiêu khích uy nghiêm Đại Đế, vậy thì triệt để lưu lại đi."

Sắc mặt của Cửu Hoàng Đại Đế trở nên lạnh lẽo, sát ý ngập trời bùng phát, muốn trấn áp Cố Dương.

Nhưng còn chưa chờ nàng động thủ, Cố Dương đã động thủ trước một bước, lần nữa một quyền rơi xuống.

Một quyền này, vẫn là Lục Đạo Luân Hồi Quyền.

Chỉ có điều lần này, Thiên Đạo chân ý kinh khủng đến mức tận cùng lại xảy ra biến hóa.

Đó là, không còn là thiên đạo chân ý tiểu viên mãn, mà là chân ý thiên đạo đại viên mãn thật sự!

Keng!

Dưới khí thế kinh khủng kia tản mạn khắp nơi, uy lực của Lục Đạo Luân Hồi quyền trực tiếp tăng vọt đến tình trạng khó nói bằng lời.

Khiến cho cường giả cực hạn Chuẩn Đế ở đây đều lộ vẻ hoảng sợ.

Ngay cả con ngươi của Hoàng Thiên Hỏa cũng co rút lại, lộ ra vẻ mặt hoảng sợ và không thể tin nổi, bởi vì...

Không phải tiểu viên mãn Thiên Đạo chân ý mà là...

Thiên Đạo chân ý đại viên mãn!

Lục Đạo Luân Hồi Quyền cuốn theo chân ý Thiên Đạo Đại viên mãn, lực lượng bộc phát ra càng làm Hư Không Cổ Địa xuất hiện dấu hiệu tán loạn.

Lượng lớn pháp tắc hỗn loạn trực tiếp sụp đổ biến mất, ngay cả Thiên Đạo Chân Ý cũng rung chuyển không chịu nổi, phát ra tiếng gào thét.

Đứng trước thiên đạo chân ý đại viên mãn, hư không cổ địa cũng có vẻ nhỏ bé.

Chứng kiến cảnh tượng này.

Long Đế trợn tròn hai mắt, lộ ra vẻ khó tin.

Vẻ mặt hắn ta rất kinh hãi.

Không thể tưởng tượng nổi nhìn một quyền này của Cố Dương trên sân.

"Thiên Đạo chân ý đại viên mãn!?"

"Điều này, điều này sao có thể!?"

"Cố Dương quả nhiên là yêu nghiệt tới cực điểm!"

"Cho dù là cường giả Tiên cảnh chuyển thế, cũng không thể lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý đại viên mãn khi ở Thánh Cảnh đấy, cái

này phải phù hợp với Thiên Đạo đến loại cấp độ nào mới có thể làm được? Chẳng lẽ hắn là con riêng của Thiên Đạo hay sao?"

Chương 970 - Song Đế kinh hãi

"Biến thái, đúng là biến thái!"

Cả người Long Đế đều bị dọa đến choáng váng.

Moá nó.

Thiên Đạo chân ý đại viên mãn, đây chính là lực lượng mà những vị Đại Đế Vô Địch kia mới có thể lĩnh ngộ, là một ngưỡng cửa cuối cùng cách Tiên cảnh.

Lĩnh ngộ được thiên đạo chân ý đại viên mãn, cộng thêm tu vi đạt tới Đế cảnh tầng chín, liền có được tư cách thành Tiên. - ebook truyện dịch giá rẻ

Chỉ cần tiên lộ mở ra, bọn họ chính là có khả năng thành tiên.

Đây là cảnh giới khiến người ta tha thiết ước mơ.

Là cảnh giới mong muốn nhưng không thể cầu của hắn.

Kết quả, Cố Dương một tên Thánh cảnh, lại cho hắn thấy điều này, thật sự là đã thái quá tới cực điểm.

Phải biết rằng, những vị Đại Đế vô địch đó có người nào mà không phải là Đại Đế yêu nghiệt chân chính trong mấy ngàn tỷ năm ở ba ngàn giới.

Nhưng cho dù là bọn họ cũng phải tiêu phí không biết bao nhiêu năm tháng mới có thể lĩnh ngộ được.

"Ài, đây là chuyển thế thân của bá chủ Tiên Cảnh sao? Thật sự là vượt quá tưởng tượng."

Do tầm mắt hạn chế của Long Đế, thật sự Long Đế không biết nên đánh giá thế nào với Cố Dương nữa.

Đồng thời, Long Đế cũng đang thổn thức.

Hắn một Đại Đế, thế mà bị chấn động đến mức không biết nên đánh giá người khác như thế nào, thật sự là quá quỷ dị.

Giờ phút này, Cửu Hoàng Đại Đế đứng giữa hư không.

Nhìn cảnh tượng kinh khủng trước mắt cũng cảm thấy da đầu tê dại, một cảm giác nguy cơ lớn lao tự nhiên sinh ra khiến mí mắt bà ta giật giật.

Thánh cảnh lĩnh ngộ Thiên Đạo Chân Ý đại viên mãn, thật sự là quá biến thái.

Tuy nhiên, lúc này Cửu Hoàng Đại Đế, căn bản không có rảnh để chấn động với sự biến thái của Cố Dương.

Bởi vì, đối mặt với một kích này, nếu nàng không nghiêm túc đối đãi, chỉ sợ thật sự phải chật vật không chịu nổi.

Dù sao, chân ý thiên đạo đại viên mãn, so với tiểu viên mãn thiên đạo chân ý còn kinh khủng hơn nhiều.

Cho dù tu vi Thánh cảnh của Cố Dương, không có biện pháp bộc phát ra uy năng chân ý thiên đạo đại viên mãn, nhưng cấp độ ở đó, mặc dù nàng là Đại Đế, nắm trong tay Đế binh Cực Đạo, cũng tuyệt đối phải thận trọng đối đãi mới được.

Bằng không, kết cục tuyệt đối sẽ không tốt.

"Đây chính là át chủ bài của ngươi sao? Quả thật là cường đại vượt quá tưởng tượng. Nhưng nếu ngươi cho rằng như vậy liền có thể đánh bại ta, vậy thì ý nghĩ quá mức hão huyền rồi!"

Sắc mặt Cửu Hoàng Đại Đế âm trầm, phẫn nộ quát một tiếng.

Tiếng nói vừa phát ra.

Cửu Hoàng Đại Đế cũng không chút do dự bộc phát ra lực lượng chân chính của nàng.

Một ngọn lửa đáng sợ không cách nào hình dung được lập tức lấy Cửu Hoàng Đại Đế làm trung tâm, lan tràn về phía hư không!

Đó là...

Ba thành Hỏa Chi Thiên Đạo Chân Ý!

Vào khoảnh khắc ba thành Hỏa Chi Thiên Đạo Chân Ý bùng nổ, uy thế của Cửu Hoàng Đại Đế lần nữa tăng lên vượt quá tưởng tượng.

Trong tay nàng nắm Cực Đạo Đế binh, cũng là phát ra cường quang vượt quá tưởng tượng...

Sau đó, Cửu Hoàng Đại Đế không chút do dự.

Một kiếm chém ngang ra!

Đế pháp kinh khủng trong nháy mắt bộc phát, chính là hóa thành một con phượng hoàng chín đầu, kêu to, thiêu đốt hư không, kích động hướng về phía Lục Đạo Luân Hồi quyền của Cố Dương!

Những nơi nó đi qua, toàn bộ đều bị thiêu hủy, ngay cả pháp tắc và chân ý Thiên Đạo cũng không ngoại lệ!

Dọc theo đường đi hình thành nên một ngọn lửa hư không ở phần đuôi, cực kỳ đồ sộ!

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều cường giả Chuẩn Đế cực hạn cảm thấy da đầu tê dại, nỗi sợ hãi lớn lao xông lên đầu.

"Ba thành thiên đạo chân ý, thực sự là quá kinh khủng!"

"Không, nói đúng ra, vẫn là Cố Dương kinh khủng. Đó chính là Thiên Đạo chân ý đại viên mãn, là Thiên Đạo chân ý khủng bố mà Vô Địch Đại Đế mới có thể lĩnh ngộ! Nhưng, Cửu Hoàng Đại Đế chính là Đại Đế chân chính, có thể đem uy năng chân chính của Thiên Đạo Chân Ý bộc phát ra, mới có thể tạo ra loại uy thế không kém hơn bao nhiêu Thiên Đạo Chân Ý đại viên mãn kia."

"Không biết lần đối chiến này, rốt cuộc ai mạnh ai yếu."

Nhóm Chuẩn Đế kinh hãi nghị luận.

Dù sao, chiến đấu của hai người là liên quan đến vấn đề sinh tử của bọn họ, không thể không hồi hộp.

"Thiên Đạo chân ý đại viên mãn..."

Ánh mắt Hoàng Thiên Hỏa phức tạp nhìn Cố Dương, đã không biết nên nói cái gì cho phải.

Trình độ biến thái của Cố Dương, thật sự vượt quá tưởng tượng của nàng.

Bởi vậy, Hoàng Thiên Hỏa nhớ tới lời cao ngạo mình nói lúc đầu và lời nói với Cố Dương, thật sự là buồn cười đến cực điểm.

Khó trách Cố Dương một mực xem nhẹ chính mình, bởi vì trong mắt hắn, chính mình hoàn toàn chính xác giống như thằng hề nhảy nhót buồn cười.

"Cuối cùng bà lão này cũng thực sự động thủ rồi."

Long Đế cũng nhìn một màn này với vẻ mặt ngưng trọng, chuẩn bị ra tay bất cứ lúc nào.

Một cường giả Đế Cảnh tầng ba kinh khủng, vận dụng Cực Đạo Đế binh, thi triển ba thành Thiên Đạo Chân Ý cộng thêm bổn mạng đế pháp, lực lượng bộc phát ra tuyệt đối vượt quá tưởng

tượng, so với lúc trước không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Dù sao, chỉ có Đại Đế mới có thể đem lực lượng đế pháp và Thiên Đạo chân ý của bản thân hoàn toàn bạo phát ra.

Bởi vậy, mặc dù Long Đế rất có tự tin đối với Cố Dương.

Thiên Đạo chân ý đại viên mãn cũng đích thực là thập phần khủng bố, nhưng cũng không nhất định có thể bổ sung được phần chênh lệch này.

Đại Đế, chung quy vẫn là Đại Đế, một khi liều mạng, ai cũng không thể khinh thường nàng.

Dưới cái nhìn chăm chú của rất nhiều cường giả, hai đạo công kích kinh khủng cuối cùng đã đụng vào nhau.

Trong nháy mắt hai đạo công kích va chạm vào nhau, phảng phất ngay cả hư không cũng phải chôn vùi, năng lượng phong bạo khủng bố điên cuồng hướng phía toàn bộ hư không cổ địa phát tiết, khiến cho đại địa cùng không gian trong hư không cổ địa bắt đầu sụp đổ.

Điều này cũng làm cho chư Chuẩn Đế cường giả lộ ra thần sắc hoảng sợ, điên cuồng bỏ chạy về phương xa, phòng ngừa bị ảnh hưởng, xui xẻo chết thảm.

Chỉ có Long Đế không bị lay động, hắn ta bộc phát ra uy thế khủng bố, nhẹ nhàng ngăn cản dư chấn.

Hắn nhìn chằm chằm chiến trường, nhìn Cửu Đầu Phượng Hoàng kinh khủng áp chế Lục Đạo Luân Hồi quyền khủng bố kia, cuốn theo năng lượng phong bạo khủng bố, đánh giết về phía Cố Dương bên này, khẽ lắc đầu.

Quả nhiên, Cố Dương vẫn kém lão bà kia một chút.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Thiên Đạo chân ý đại viên mãn của Cố Dương tuyệt đối là kinh thế hãi tục.

Nhưng, cường độ tu vi và khí lực của Cố Dương còn chênh lệch quá nhiều so với Cửu Hoàng Đại Đế.

Chớ nói chi, Cửu Hoàng Đại Đế còn nắm trong tay Cực Đạo Đế Binh, có thể bộc phát ra sức mạnh càng cường đại hơn.

Hai bên quyết đấu, bản thân đã không cùng đẳng cấp.

Vì vậy, Long Đế lúc nào cũng sẵn sàng ra tay.

"Cố Dương, đây chính là kết cục của sự hung hăng ngang ngược!"

Trên mặt Cửu Hoàng Đại Đế lộ ra nụ cười lạnh, vô cùng vui vẻ.

Chỉ cần làm Cố Dương trọng thương, nàng liền nắm chắc bắt sống hắn cưỡng ép bắt đi.

Nói như vậy, nàng có thể đạt được một cơ duyên lớn.

"Không hổ là Đại Đế, đích thật là có chút thực lực. Đã như vậy, ta đây nghiêm túc một chút đi."

Đối mặt với một kích kinh khủng này, Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Nghe lời này, cường giả Chuẩn Đế Cực Hạn ở đây đều nhìn nhau.

Rốt cuộc Cố Dương này có ý gì?

Chẳng lẽ át chủ bài là vô cùng vô tận sao?

Nhưng, điều này sao có thể.

"Hắn đã xuất ra Thiên Đạo chân ý đại viên mãn rồi, còn có thể có át chủ bài nào mạnh hơn cái này chứ?"

"Aizz, đừng nói như vậy, từ khi hắn xuất hiện đến bây giờ, mỗi lần chúng ta cho rằng hắn không được, đều sẽ bị đánh mặt."

"Cũng đúng. Cố Dương này, thật khiến người nhìn không thấu."

Bọn họ nghị luận sôi nổi, tâm tình khá phức tạp.

Bên kia, ánh mắt Long Dao lóe lên, thập phần chờ mong.

Những người này bán tín bán nghi là chuyện rất bình thường.

Dù sao Cố Dương thật sự là quá không bình thường, nhưng bọn hắn lại không dám tưởng tượng Cố Dương còn có thể xuất ra át chủ bài gì.

Chỉ có nàng đi qua Kiếm giới, từng tán gẫu với Mộ Dung Thiên Tuyết về quá khứ Cố Dương, mới biết được rốt cuộc Cố Dương khủng bố cỡ nào, nội tình, biến thái đến cỡ nào.

Thiên Đạo chân ý đại viên mãn, đó rất có thể chỉ là một tấm bài của Cố Dương mà thôi.

Quyền pháp cũng không phải là thứ mạnh nhất của Cố Dương.

Cố Dương mạnh nhất chính là kiếm đạo!

Mặc kệ là kiếm đạo Yên Diệt hết thảy hay là kiếm đạo có thể chém đứt vận mệnh, đều là tồn tại kinh thế hãi tục, là Đế pháp khủng bố vượt trên Lục Đạo Luân Hồi quyền.

Khuôn mặt Long Dao lộ vẻ chờ mong.

Nhìn chằm chằm thân ảnh Cố Dương không chớp mắt, sợ sẽ bỏ qua huyễn chiêu trong nháy mắt!

Hai mắt Long Đế cũng lóe sáng, cực kỳ chờ mong.

"Cuồng vọng!"

Chỉ có Cửu Hoàng Đại Đế, khuôn mặt âm trầm, gầm lên một tiếng, gia tăng lực lượng, trực tiếp nghiền nát uy thế của Lục Đạo Luân Hồi quyền của Cố Dương, lực lượng khủng bố trút về phía Cố Dương.

Cũng ngay tại thời khắc mấu chốt này.

Cố Dương chậm rãi giang tay ra.

Một đạo quang mang hiện lên.

Một thanh trường kiếm Cực Đạo Đế Binh khủng khiếp được hắn nắm trong tay.

Trên thân kiếm lóe lên thần quang phảng phất như vũ trụ tinh hà, cũng có ba ngàn chân ý thiên đạo hiển hiện, cực kỳ kinh người, tản mát ra khí tức cực kỳ huyền diệu.

Mà khi Cố Dương cầm Thiên Tuyệt Kiếm trong tay.

Khí chất cả người hắn chính là phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, phảng phất vô thượng Kiếm Tiên hàng lâm thế gian, không người có thể địch.

Cố Dương đặt chân lên hư không, một tay cầm kiếm, trong ánh mắt tràn đầy lãnh đạm thờ ơ.

Toàn thân tản mát ra khí tức kiếm đạo vô thượng.

Đây là khí tức có thể để cho kiếm tu vừa nhìn liền có thể cảm ngộ được rất nhiều, có thể làm cho vô số kiếm tu điên cuồng.

Chỉ cần đứng ở nơi đó, đã là như thế.

Thì phải biết, cảnh giới kiếm đạo của Cố Dương đã đạt đến cảnh giới khủng bố cỡ nào.

Chứng kiến một màn này.

Con ngươi của Cửu Hoàng Đại Đế cũng đã xảy ra biến hóa to lớn, mặt lộ vẻ kinh hãi, bởi vì nàng lại cảm nhận được một cảm giác nguy hiểm trí mạng từ trên người Cố Dương!

Cực hạn uy hiếp!

Phảng phất, Cố Dương muốn chém nàng, chỉ cần một kiếm!

"Loại kiếm đạo này, làm sao có thể!? Còn nữa, đó là Cực Đạo Đế Binh bản mệnh của Cố Dương? Một Thánh cảnh lại có bản mệnh Cực Đạo Đế Binh, thật đáng ghét!"

Khuôn mặt của Cửu Hoàng Đại Đế bắt đầu vặn vẹo, trong lòng bà ta đang gào thét.

Bà ta không thể tiếp nhận sự cường đại như thế của Cố Dương.

Bởi vì điều này có nghĩa là, lời Cố Dương nói lúc trước rất nghiêm túc, hắn vẫn chưa từng vận dụng thực lực chân chính.

Đây hoàn toàn chính là đang nhục nhã nàng.

Thân là một Đại Đế, lại bị một Thánh Cảnh làm nhục.

Dù cho Thánh cảnh này là bá chủ Tiên cảnh chuyển thế, cũng không thể tha thứ.

Bởi vậy, Cửu Hoàng Đại Đế không hề quan tâm đến rung động trong lòng chút nào, phẫn nộ tới cực điểm, trực tiếp thúc giục lực lượng đến cực hạn, thậm chí bắt đầu thiêu đốt căn nguyên Đại Đế,

làm cho lực lượng của mình tăng vọt đến mức khó có thể tưởng tượng.

Long Đế nhìn thấy cảnh này cũng từ trạng thái chấn động khi Cố Dương bùng nổ át chủ bài, bình tĩnh trở lại, lặng lẽ lắc đầu.

Xem ra, Cửu Hoàng Đại Đế thực sự đã bị ép đến cực hạn.

Làm Đại Đế thọ nguyên không nhiều, thiêu đốt căn nguyên cũng coi như triệt để liều mạng.

Chẳng qua, rất hiển nhiên, nàng cũng là không có biện pháp.

Bởi vì, nếu nàng không liều mạng, có lẽ thật sự sẽ phải chết ở đây, trở thành Đại Đế đầu tiên bị Thánh cảnh vượt cấp chém giết, từ đó bị đóng đinh ở trên trụ mà sỉ nhục.

"Chẳng qua, Cố Dương còn có kiếm đạo như vậy, thật sự khiến người ta rung động. Thật sự là tồn tại thần bí khó lường, không hổ là tiên cảnh cự đầu. Hơn nữa cực đạo đế binh này lại có ba ngàn thiên đạo chân ý khắc lên, hoàn toàn có thể xưng tụng là cực đạo đế binh có tiềm lực kinh khủng nhất."

Long Đế lại quét mắt về phía Cố Dương, trong lòng thầm khen.

Giờ phút này, Cố Dương cũng không để ý vẻ mặt thay đổi của Long Đế và Cửu Hoàng Đại Đế, chỉ là sắc mặt lạnh nhạt, ngang nhiên chém ra một kiếm.

Một kiếm xuất hiện phảng phất như có hỗn độn, sau đó lại bị kiếm khí kích động... Lộ ra lực lượng không cách nào nói rõ.

Toàn bộ hư không cổ địa chấn động kịch liệt, bởi vì Hỗn Độn khí hiện ra mà rung chuyển, thậm chí đã xuất hiện xu thế sụp đổ.

"Hỗn Nguyên Nhất Kiếm!"

Một cái chớp mắt tiếp theo, ánh mắt Cố Dương đạm mạc, nói

khẽ mấy chữ.

Mà ngay lúc Cố Dương vung một kiếm chém ra.

Chân ý Hỗn Độn Thiên Đạo Đại viên mãn kinh khủng đồng thời bộc phát ra, khiến uy năng chiêu kiếm này càng thêm khủng bố, khủng bố đến cực hạn.

Thấy cảnh tượng này, mặc kệ là Chuẩn Đế ở đây hay là Long Đế, hoặc là Cửu Hoàng Đại Đế, tất cả đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Đặc biệt là Cửu Hoàng Đại Đế, trên mặt lộ ra vẻ khó tin, lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Nàng ta không thể nào ngờ được, át chủ bài Cố Dương lưu lại, lại là át chủ bài kinh khủng như thế!

"Đây là thiên đạo chân ý gì? Tại sao lại kinh khủng đến mức độ này!?"

"Còn nữa, kiếm này cũng vậy, ngự trị bên trên Thời Không Kiếm Đạo, Vận Mệnh Kiếm Đạo, Hủy Diệt Kiếm Đạo!"

Cửu Hoàng Đại Đế hoảng sợ tới cực điểm, dưới đáy lòng điên cuồng gầm thét.

Nàng muốn ngăn cản một kiếm này, hoặc là tránh thoát một kiếm này.

Nhưng nàng hoảng sợ phát hiện, mặc kệ nàng làm như thế nào, chỉ có một con đường chết.

Điều này cũng khiến cho Cửu Hoàng Đại Đế hoàn toàn tuyệt vọng.

"Bản Đế không cam lòng mà!!!"

Cửu Hoàng Đại Đế tuyệt vọng gào thét lên.

Sau đó, kể cả biển lửa đầy trời cũng bị Hỗn Nguyên Nhất Kiếm của Cố Dương hoàn toàn hủy diệt, không còn tồn tại.

Cửu Hoàng Đại Đế, hoàn toàn ngã xuống.

Cũng chính vào lúc Cửu Hoàng Đại Đế vẫn lạc, trong Phượng Hoàng giới cũng rơi xuống mưa máu, chấn động tất cả mọi người.

Mặc kệ là tu sĩ cảnh giới gì, chỉ cần là tu sĩ có lịch duyệt đều hiểu được một điểm.

Trời giáng mưa máu, chỉ có thời điểm Đại Đế vẫn lạc, mới xuất hiện.

Bởi vì điều này đại biểu cho tiếng than thở của Thiên đạo.

Khi vô số tu sĩ trong Phượng Hoàng giới kinh hãi, trên bầu trời của Phượng Hoàng giới cũng xuất hiện một hư ảnh Đạo Quả, tiếp đó bạo liệt ra, ấn ký Thiên Đạo cũng ảm đạm xuống.

Cùng lúc đó, một đại đạo thông thiên cũng hiện ra ở Phượng Hoàng giới.

Đó là, con đường tu tiên mới.

Chuyện này khiến vô số tu sĩ chấn động tới cực điểm.

Không thể nghi ngờ, chắc chắn là do Cửu Hoàng Đại Đế đã vẫn lạc nên mới xuất hiện tình trạng dị thường như vậy.

Trong lúc nhất thời, vô số người hoảng sợ tới cực điểm.

Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra mới khiến cho cả Đại Đế đều ngã xuống.

Mà những Phượng Hoàng nhất tộc biết cuộc đại chiến giữa hai giới càng hoảng sợ tới cực điểm, phẫn nộ tới cực điểm, tức giận mắng Long Đế.

Dưới cái nhìn của bọn họ, nhất định là Long Đế bày ra âm mưu thủ đoạn gì đó, chôn sống Cửu Hoàng Đại Đế của các nàng ở trong hư không cổ địa.

Mặc kệ thế nào, trời của Phượng Hoàng giới cũng phải thay đổi.

Giờ phút này, ở trong hư không cổ địa, an tĩnh đến cực điểm.

Mặc kệ là chuẩn Đế của hai bên, hay là Long Đế, tất cả đều chấn động đến cực điểm, khó có thể khôi phục tinh thần.

Cường giả chuẩn Đế cực hạn, ngay cả bóng kiếm của một kiếm Cố Dương chém ra kia cũng không nhìn thấy.

Nhưng, bọn họ đều có thể minh bạch, một kiếm này của Cố Dương, rốt cuộc kinh khủng đến loại cấp độ nào.

Dù sao đây cũng là một chiêu kiếm đã chém chết Cửu Hoàng Đại Đế.

Lúc trước, Cửu Hoàng Đại Đế còn chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng mà sau khi Cố Dương xuất kiếm, liền trong nháy mắt ngã xuống, thần hồn đều hoàn toàn biến mất.

"Gia hỏa này còn là người sao? Hắn thật chỉ là Tiên cảnh cự đầu chuyển thế sao?"

Khuôn mặt Long Đế vô cùng kinh ngạc, con ngươi co rút nhìn Cố Dương, trong lòng dâng lên sóng to gió lớn.

Lúc trước, nhìn thấy Cực Đạo Đế binh của Cố Dương, hắn còn tưởng rằng cực đạo đế binh của Cố Dương rất đặc thù, là cực đạo đế binh trời sinh được nuôi dưỡng, nhưng không nghĩ tới ba ngàn thiên đạo chân ý kia là Cố Dương tự mình lĩnh ngộ khắc lên đấy.

Nhưng bây giờ hắn đã hiểu.

Cố Dương, không chỉ lĩnh ngộ Thiên Đạo chân ý Đại viên mãn, mà là lĩnh ngộ ba ngàn đại viên mãn Thiên Đạo chân ý.

Sau đó, ba ngàn đạo chân ý đại viên mãn hợp lại làm một, biến thành Thiên Đạo chân ý kinh khủng đến mức tận cùng chưa từng thấy.

Thiên đạo chân ý kia tuyệt đối là thiên đạo chân ý mạnh nhất, áp đảo phía trên vạn ngàn thiên đạo chân ý, là tồn tại bắt nguồn từ đầu nguồn.

Bởi vậy, Long Đế vô cùng hoài nghi, chuyện này chính là chuyện mà cường giả Tiên Cảnh đầu thai có thể làm được sao?

Có điều, bởi vì chưa bao giờ thấy cường giả Tiên Cảnh cường đại đến cỡ nào, cũng không rõ rốt cuộc Tiên Cảnh có cảnh giới kinh người đến mức nào, Long Đế thật sự cũng không tiện đưa ra phán đoán.

Nhưng, hắn hiểu được một điểm, bất kể như thế nào, Cố Dương cho dù đặt ở Tiên giới, cũng tuyệt đối là biến thái độc nhất vô nhị, không ai có thể sánh vai cùng hắn.

"Đây mẹ nó... Là người sao?!"

"Biến thái! Không... phải là biến thái trong biến thái!"

"Cố Dương mới có tu vi Thánh Cảnh, thế mà một kiếm chém chết một vị Đại Đế chân chính, hơn nữa còn không phải Đại Đế bình thường, mà là Đại Đế sống gần chục tỷ năm, quá kinh khủng."

"Đúng vậy, đây chính là Cửu Hoàng Đại Đế đó, Đại Đế bộ tộc Phượng Hoàng có sức sống ngoan cường, là tồn tại rất khó bị giết chết. Vậy mà, bị một kiếm của Cố Dương chém giết triệt để."

Lúc này, nhóm Chuẩn Đế cũng đã phục hồi lại tinh thần, ai nấy đều chấn động, sợ hãi tới cực điểm.

Giờ phút này, Long Dao cũng trợn mắt há hốc mồm, nói không ra lời.

Tuy rằng từ chỗ khuê mật tốt của nàng đã sớm nghe nói về sự biến thái của Cố Dương.

Nhưng nàng thật đúng là không nghĩ tới Cố Dương lại khủng bố đến tình trạng này.

Lúc trước nàng suy nghĩ miên man, cũng chỉ là Cố Dương lấy ra át chủ bài chân chính, đại chiến ba trăm hiệp với Cửu Hoàng Đại Đế, sau đó cường thế chém giết nàng mà thôi.

Không nghĩ tới, đúng là một kiếm miểu sát, nàng ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, một Cửu Hoàng Đại Đế lớn như vậy, trực tiếp mất đi.

"Thiên Tuyết, ngươi thật sự tìm được một phu quân tốt nha."

Long Dao đều hâm mộ Mộ Dung Thiên Tuyết.

Lúc này, Cố Dương đứng ở trong hư không cổ địa, khẽ thở ra một hơi, thu hồi Đế binh Cực Đạo, khí tức lần nữa khôi phục trạng thái bình thường, làm cho người ta nhìn không ra sâu cạn, chỉ cho rằng là tu sĩ Thánh Cảnh.

Thấy vậy, ai cũng không bị bề ngoài của Cố Dương lừa gạt.

Moá nó, Thánh cảnh nhà ai có thể một kiếm miểu sát Đại Đế thành danh đã lâu?

Quả thực là không hợp thói thường tới cực điểm.

Giờ phút này, Chuẩn Đế bên Phượng Hoàng giới, tất cả đều hoảng sợ tới cực điểm.

Bọn họ bình thường cao cao tại thượng, không ai bì nổi, toàn bộ đều cảm thấy da đầu tê dại, cảm giác hoảng sợ cùng tuyệt vọng

tràn ngập trong lòng bọn họ, làm cho tay chân bọn họ lạnh lẽo.

Ngay cả Cửu Hoàng Đại Đế cũng bị Cố Dương một kiếm giết.

Bọn họ, e rằng tất cả đều phải chết rồi.

Ánh mắt Hoàng Thiên Hỏa cũng phức tạp nhìn Cố Dương, trong mắt tràn đầy thân ảnh Cố Dương, nàng siết chặt nắm đấm, trong lòng quặn đau khó hiểu.

Cố Dương đã quá cường đại.

Mà nàng lúc trước, tính tình quá mức cao ngạo.

Nếu có thể, cho tới bây giờ, nàng tuyệt đối sẽ không đối địch với Cố Dương, thậm chí sẽ buông bỏ tôn nghiêm và cao ngạo đi theo đuổi Cố Dương.

Nhưng, tất cả đều đã muộn.

"Cố Dương, chúng ta có thể đi chưa?"

Hoàng Thiên Hỏa thở sâu một hơi, để cho mình tỉnh táo lại, nhìn về phía Cố Dương, ánh mắt phức tạp nói.

Thấy Hoàng Thiên Hỏa dũng cảm như vậy, tất cả Chuẩn Đế khác của Phượng Hoàng giới đều chấn động tinh thần, căng thẳng mà lại chờ mong nhìn lại.

"Ta đã nói rồi. Ngươi yên tĩnh quan sát là được, nếu ngươi nhúng tay vào, ta cũng không ngại giết chết ngươi."

Cố Dương nhìn về phía nàng, lạnh nhạt lên tiếng.

"Đa tạ. Ta nợ ngươi một mạng."

Hoàng Thiên Hỏa trầm mặc một chút, nhìn Cố Dương một cái thật sâu, dường như ghi nhớ bộ dáng của hắn.

Lập tức, thân hình Hoàng Thiên Hỏa khẽ động, không chút do dự lao tới bên ngoài hư không cổ địa.

Những Chuẩn Đế khác thấy thế, tất cả đều lộ vẻ mừng như điên, vội vàng đuổi theo, sợ chậm một bước liền bị Cố Dương làm thịt.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không để ý.

Dưới cái nhìn của hắn, một đám Chuẩn Đế chẳng qua chỉ là giun dế mà thôi, không cần phải giết.

Đương nhiên, nguyên nhân cũng là vì trong lòng bọn họ cũng không xuất hiện ác ý như Cửu Hoàng Đại Đế.

Bằng không Cố Dương khẳng định sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

"Cố Dương tiền bối, xin hỏi, kiếp trước ngài có tu vi cỡ nào?"

Long Đế nhìn Cố Dương, cố gắng bình phục tâm tình, vẻ mặt tôn kính nói.

Lúc trước, Long Đế đối xử với Cố Dương, mặc dù không bày ra dáng vẻ của Đại Đế, nhưng vẫn đặt mình lên trên địa vị tiền bối của Cố Dương.

Nhưng bây giờ Cố Dương bày ra lực lượng kinh khủng như thế, đương nhiên Long Đế sẽ không tự cho mình là tiền bối.

Dù sao, trên con đường tu luyện, người đạt giả ở trên.

Càng đừng nói, Cố Dương kiếp trước đến cùng mạnh cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Hắn cũng không dám cậy già lên mặt.

"Ngươi không cần biết."

Cố Dương cũng lười giải thích gì, chỉ nhìn Long Đế thật lâu rồi hờ hững lên tiếng.

Đối với Cố Dương mà nói, những người này đều thích suy diễn hắn là cái gì tiên cảnh cự đầu chuyển thế, hắn cũng không tiện giải thích cái gì, đã như vậy, vậy cứ mặc cho họ suy diện cho rồi, cũng coi như có giải thích hợp lý cho việc vì sao hắn mạnh mẽ.

"Ta biết rồi."

Thấy Cố Dương trả lời như vậy, trong lòng Long Đế căng thẳng, vội vàng mở miệng.

"Trở về đi."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Thấy Cố Dương nói như vậy, tất nhiên Long Đế không có ý kiến gì.

Mặc dù hắn có ý tưởng thăm dò Hư Không cổ địa, nhưng hắn biết bây giờ không phải lúc.

Rất nhanh, Cố Dương cùng Long Đế và đám rồng đã trở lại trong Đế cung của Long tộc.

Long Đế trực tiếp chiêu cáo thiên hạ, bày tiệc rượu lên để ăn mừng công cho Cố Dương.

Đối với việc này, không thể chối từ thịnh tình, Cố Dương cũng dừng lại ở Long giới nhiều hơn một ngày.

Đồng thời, cũng là nói một vài chuyện với Long Đế.

"Long Đế, tiếp theo ngươi có tính toán gì không?"

Cố Dương nhìn về phía Long Đế, dò hỏi.

"Có tính toán gì à?"

Long Đế nao nao, trong lúc nhất thời lại có chút không hiểu Cố Dương đang hỏi điều gì.

"Ngươi cũng thọ nguyên không còn nhiều nha."

Cố Dương mở miệng nói.

"Đích thật là thọ nguyên không còn nhiều lắm. Nhiều lắm thì sống ngàn năm thôi."

Long Đế cảm thán.

Ngàn năm đối với phàm nhân mà nói đúng là một quãng thời gian dài dằng dặc.

Nhưng đối với Đại Đế mà nói, thật sự là nháy mắt liền qua.

Một ngàn năm thọ nguyên, dùng một câu chớp mắt liền qua để hình dung cũng không ngoa.

"Ta nói, chắc sẽ lựa chọn rơi vào hắc ám, chờ Tiên lộ mở ra."

Dừng một chút, Long Đế trầm mặc một chút rồi thản nhiên nói.

Có lẽ, có một ít Đại Đế khinh thường đọa nhập hắc ám, sẽ lựa chọn đi tới bên ngoài giới tìm kiếm cơ hội kéo dài tuổi thọ hoặc là tìm đường khác.

Chẳng hạn như phải nghĩ cách để chuyển thế trùng tu, xem xem có thể sống thêm được cả đời nữa, lại có thể chứng Đại Đế.

Long Đế hiểu rất rõ hắn chỉ là một Đại Đế bình thường, không có quyết đoán kia.

"Ngươi không cần rơi vào Hắc Ám."

Cố Dương cũng không bất ngờ với câu trả lời của Long Đế, hắn nhìn chằm chằm Long Đế một lúc rồi chậm rãi mở miệng.

"Vì sao?"

Long Đế hơi sửng sốt.

"Bởi vì tiên lộ sắp mở ra."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

"Cái gì!?"

Long Đế chấn động nhìn Cố Dương, lộ ra vẻ kinh ngạc và khó tin.

"Ngài làm sao biết, không đúng..."

Long Đế rất muốn hỏi Cố Dương vì sao lại biết, nhưng Long Đế lại nhớ tới chuyện Cố Dương là đại năng Tiên Cảnh chuyển thế, không khỏi nghẹn lời này trở lại.

Nhất thời, hai mắt Long Đế lộ ra vẻ cuồng nhiệt.

Chờ đợi mấy ngàn tỷ năm thời gian, tiên lộ trong truyền thuyết rốt cuộc sắp mở ra rồi?

"Nếu tin tức này được truyền ra, e rằng Đại Đế của Tam Thiên giới và vô số Hắc Ám Đại Đế cũng phải điên cuồng."

Trên mặt Long Đế hiện lên vẻ tươi cười, vô cùng kích động.

Chính xác, nếu như tiên lộ mở ra, hắn không cần rơi vào Hắc Ám.

Dù sao, ở Tiên giới, khẳng định có tiên dược kéo dài tuổi thọ của Đại Đế.

Còn về chuyện có thể đột phá tiên cảnh hay không Long Đế vẫn rất tự tin.

Bọn họ tự tin, cho dù là nơi đất đai cằn cỗi như hạ giới bọn họ cũng có thể chứng đạo Đại Đế, tiến vào Tiên giới có tài nguyên phong phú, chắc chắn có hy vọng Tiên cảnh.

Bởi vậy, có thể đến Tiên giới, khẳng định không thể chìm vào Hắc Ám.

Rơi vào Hắc Ám, tự chém một đao, không nghi ngờ gì chính là tăng độ khó đột phá đến Tiên cảnh lên không biết bao nhiêu lần.

"Không, ngươi hiểu lầm ý của ta."

Cố Dương nhìn về phía Long Đế, chậm rãi mở miệng.

"Ách."

Long Đế ngây ngẩn cả người.

"Có ý tứ gì?"

Long Đế có chút kinh ngạc.

"Ý của ta là ta sẽ ở trong vòng ngàn năm chứng đạo Đại Đế, sau đó cưỡng ép đả thông tiên lộ."

Cố Dương ánh mắt lạnh nhạt, chậm rãi mở miệng.

"Cái gì!?"

Nghe thấy lời Cố Dương nói, Long Đế chấn động tới cực điểm.

Hắn thật không ngờ, Tiên lộ mà Cố Dương nói sắp mở ra là ý này.

Tuy Long Đế rất muốn nói đây là chuyện không thể nào.

Nhưng hắn vừa nghĩ tới Cố Dương tu vi Thánh cảnh đã có chiến lực kinh khủng như thế, một khi chứng đạo thành Đế, chiến lực sẽ kinh khủng đến mức nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Chỉ sợ, thật đúng là có rất nhiều khả năng làm được loại chuyện này nha.

Đừng nói chi, Cố Dương là đại năng Tiên Cảnh chuyển thế, khẳng định cũng hiểu biết rất rõ Tiên lộ.

"Nếu như ngài có thể đả thông tiên lộ, tin tưởng rằng Đại Đế của ba ngàn giới cùng Hắc Ám Đại Đế, đều sẽ cảm kích ngài đến rơi nước mắt, điều này hoàn toàn tương đương với tái tạo chi ân."

Long Đế thở ra một hơi dài, kính nể nói.

"Ha ha, ân tình của bọn họ, ta cũng không thèm để ý."

Cố Dương ánh mắt lấp lóe, cười nhạt một tiếng.

"Ách..."

Long Đế im lặng.

Nếu người bình thường dám nói lời này, cho dù là Đại Đế, Long Đế cũng sẽ vô cùng khinh thường.

Nhưng nếu lời này là do Cố Dương nói ra, vậy hắn thật sự không có biện pháp phản bác điều gì.

Đối với Cố Dương mà nói, Vô Địch Đại Đế chẳng qua chỉ là đối tượng sớm hay muộn phải vượt qua mà thôi.

Theo một ý nghĩa nào đó, Cố Dương đã hoàn toàn vượt qua Vô Địch Đại Đế ở phương diện Thiên Đạo Chân Ý rồi.

Nếu tính cả kiếp trước...

Ở trong mắt Cố Dương, Vô Địch Đại Đế đã tính là gì.

"Tóm lại, nếu ngươi tin ta, vậy cứ lặng lẽ đợi là được."

Cố Dương liếc Long Đế một cái thật sâu, chậm rãi mở miệng.

Nếu không phải tính cách Long Đế không tệ, ấn tượng của hắn ở đây cũng không tệ lắm, hơn nữa còn tặng Tiên Kim cho hắn, Cố Dương sẽ không nói những lời vô nghĩa này.

"Như vầy đi, ta sẽ chờ tin tốt của tiền bối."

Ánh mắt Long Đế lóe lên, khẽ cười nói.

"Ừm."

Cố Dương hơi hơi gật đầu, cũng không nói thêm cái gì nữa.

"Như vậy, cuộc chiến của hai tộc long phượng các ngươi đã kết thúc, ta cũng nên về Kiếm giới."

Lập tức, Cố Dương đứng lên, chậm rãi mở miệng.

"Bên Kiếm giới, Hắc Ám Đại Đế càng ngày càng không thành thật, cũng đến lúc xử lý một chút."

Dứt lời, không đợi Long Đế mở miệng giữ lại, gợn sóng thời không xuất hiện, thân ảnh Cố Dương đã biến mất.

Sau khi Cố Dương biến mất, Long Đế mới phản ứng lại, không khỏi âm thầm cảm thán.

Không hổ là Cố Dương, chân ý Thời Không Thiên Đạo nghịch chơi như ăn cháo, cũng đạt đến cảnh giới đại viên mãn, đột nhiên rời đi ngay cả hắn cũng không kịp phản ứng.

Ngay sau đó, Long Đế cũng nhớ tới lời Cố Dương nói trước khi đi, trong mắt không khỏi rất kỳ quái.

Xử lý những Hắc Ám Đại Đế kia, đây quả thực chính là thái độ coi hắn như gà con, dù là Đại Đế, Truyền Kỳ Đại Đế, cũng không dám nói lung tung.

Bởi vì trong bóng đêm, không biết có bao nhiêu Hắc Ám Đại Đế đang ẩn núp, trong đó, có lẽ còn có Đại Đế đạt đến cấp độ Truyền Kỳ Đại Đế thậm chí là Vô Địch Đại Đế, tự trảm một đao.

Nếu ai dám nói như thế, khẳng định sẽ bị tùy ý trào phúng.

Cho dù là Truyền kỳ Đại Đế, nếu dẫn ra những Vô Địch Đại Đế tự trảm một đao kia, kết cục cũng khó nói.

Nhưng, nếu lời này là do Cố Dương nói ra, Long Đế cũng chỉ có thể cảm thán một câu, Tiên cảnh đại năng kinh khủng mà thôi.

Bởi vậy, hắn vô cùng đồng tình với Hắc Ám Đại Đế ở Kiếm giới kia.

Kiếm giới sinh ra một tồn tại khủng bố như vậy, bọn hắn thật sự là quá xui xẻo, tùy tiện làm chút chuyện, đều sẽ bị nghiền chết.

Đây là Hắc Ám Đại Đế khiến người ta khi đàm luận sẽ biến sắc sao?

Thật sự là khiến người ta thổn thức.

Ngay khi Long Đế đang cảm thán vô cùng.

Giờ phút này, trong kiếm giới, đã lâm vào khủng hoảng tuyệt đối.

Bởi vì, vào lúc này, một luồng khí tức kinh khủng đến cực điểm bắt đầu bạo phát ra từ bên trong Cấm khu, chấn động toàn bộ Kiếm giới.

Đây là khí tức khủng bố của Hắc Ám Đại Đế.

Đột nhiên, một số Hắc Ám Đại Đế cho rằng đã đến giờ ăn cơm, dự định cắn nuốt sinh linh vô tận trong tinh không vô ngần để khôi phục sức mạnh của mình, chống cự sự ăn mòn của hắc ám.

"Hắc ám động loạn sắp bộc phát... Hy vọng không gây nguy hiểm đến chúng ta."

"Ài, không biết lần này, lại phải chết đi bao nhiêu sinh linh."

"Đáng giận, hắc ám náo động bùng nổ thật không phải lúc, nếu hắc ám loạn lạc muộn một chút bộc phát, chờ Cố Dương đại nhân trưởng thành, Hắc Ám Đại Đế lại có thể tính là cái gì."

Trong đại lục vô ngần, rất nhiều cường giả ánh mắt đều ngưng trọng, vô cùng kiêng kị nhìn lên tinh không, trong lòng mỗi người đều phức tạp.

Một khi hắc ám động loạn bạo phát, vô tận tinh không thật sự là sinh linh đồ thán.

Thậm chí, có đôi khi, nếu một ít Hắc Ám Đại Đế khủng bố thức tỉnh, có lẽ ngay cả đại lục bao la cũng sẽ phải gặp nạn theo, ngay cả Đại Đế cũng có thể đẫm máu.

Loại tình huống đó một khi phát sinh, trừ phi hiện tại có Đại Đế kinh tài tuyệt diễm tại thế.

Nếu không, nguyên khí toàn bộ kiếm giới sẽ bị tổn thương nghiêm trọng.

Thế hệ này của bọn họ, không thể nghi ngờ là có hy vọng sinh ra một vị Vô Địch Đại Đế chân chính, thời gian hắc ám bạo tạc quá sớm rồi.

Cố Dương đại nhân còn chưa hoàn toàn trưởng thành đấy.

"Đám khốn kiếp này."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn lên bầu trời, mặt mũi tràn đầy phẫn nộ, hắn ta siết chặc nắm đấm, uy áp của Đại Đế kinh khủng đang dâng lên, gào thét, khiến cho toàn bộ đại lục bao la đều chấn động.

Khiến cho toàn bộ tinh không chấn động.

Điều này cũng khiến vô số người chấn động tâm thần, cảm nhận được lửa giận của Xích Dương Kiếm Đế, trong lòng cũng dâng lên mong đợi.

Đặc biệt là sinh linh trong tinh không vô ngần, tất cả đều bắt đầu chờ mong, cầu khẩn, cầu nguyện Xích Dương Kiếm Đế ra tay cứu vớt bọn họ.

"Hắc ám loạn lạc "

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh lùng nhìn lên bầu trời bao la bát ngát, hồi tưởng lại quá khứ.

Nhất là nhớ tới cảnh phụ thân mình đẫm máu tinh không kia, sát ý trong lòng nàng bắt đầu sôi trào.

Pháp tắc Băng Tuyết này dường như cũng bởi vì sự xao động của nàng bắt đầu không ổn định, nhiệt độ xung quanh nhanh chóng giảm xuống.

"Tỷ tỷ, bình tĩnh một chút đừng xúc động, chúng ta chỉ cần chờ phu quân trở về là tốt rồi.” Xích Thiên Thu ôm lấy Mộ Dung Thiên Tuyết, lo lắng nói.

"Đúng vậy, mặc kệ là gặp địch nhân gì, mặc kệ là xảy ra chuyện gì, ta đều tin tưởng tên gia hỏa hư hỏng kia có thể dễ dàng đối phó được."

Hoàng Thanh cười hì hì nói, tràn ngập sự tín nhiệm tuyệt đối với Cố Dương.

Những nữ hài khác đều trịnh trọng gật đầu.

Lời này vừa nói ra, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng tỉnh táo lại, thở phào nhẹ gật đầu.

"Yên tâm, ta rất bình tĩnh."

"Chẳng qua, nếu phu quân còn chưa trở về, nhất định phải nghĩ ra phương pháp đối phó hắc ám loạn động mới được."

Mộ Dung Thiên Tuyết bình tĩnh nói.

"Thiên Thu, phụ thân ngươi sẽ xuất chiến sao?"

Dừng một chút, Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn về phía Xích Thiên Thu, dò hỏi.

"Cha ta, ông ấy nhất định sẽ xuất chiến. Bất kể đối mặt với Hắc Ám Đại Đế, hay đối mặt với mười Hắc Ám Đại Đế, ông ấy đều sẽ xuất chiến."

Vẻ mặt Xích Thiên Thu lộ vẻ sùng kính, ngưỡng mộ, mà vẻ mặt vừa phức tạp lại lo lắng, mở miệng nói.

"Như vậy à. Xích Dương Kiếm Đế tiền bối, thật sự là một đời hào kiệt."

Nghe lời này, ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lộ ra vẻ kính trọng.

Đại Đế bình thường, nếu như đối mặt hắc ám náo động, nếu không có lan đến đại lục vô ngần, sẽ không ra tay.

Thậm chí, rất nhiều Đại Đế, cho dù có liên quan đến đại lục vô ngần, cũng sẽ không tùy ý ra tay.

Trừ khi Hắc Ám Đại Đế trêu chọc thế lực của hắn, mới có thể ngang ngược ra tay, vì vậy người giống như Xích Dương Kiếm Đế,

Mộ Dung Thiên Tuyết vô cùng kính trọng, dù sao phụ thân nàng Đạo Thiên Đại Đế, chính là nhân vật như vậy...

Lấy lực một người đối kháng mười vị Hắc Ám Đại Đế, chém giết ba vị, bảo vệ vô tận sinh linh trong tinh không bao la này.

Mấy người Hoàng Âm tất cả cũng đều kính trọng.

Sau khi tới Thượng giới một thời gian, các nàng cũng đã hiểu rõ được rất nhiều chuyện.

Đối với cố sự giữa Đại Đế và Hắc Ám Đại Đế, tất nhiên là hiểu thấu trong lòng.

"Thiên Tuyết tỷ tỷ, ngươi có tính toán gì không?"

Xích Thiên Thu nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, trái lại hỏi.

"Phụ thân ngươi đều lựa chọn ra tay, ta đương nhiên sẽ không ngồi nhìn mặc kệ."

"Ta sẽ triệu tập tất cả thế lực trong Dương Minh, vận dụng Cực Đạo Đế Binh, phụ trợ Xích Dương Kiếm Đế tiền bối đối kháng rất nhiều Hắc Ám Đại Đế, chờ đến khi phu quân trở về mới thôi."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết thâm thúy, nhìn lên bầu trời, chậm rãi nói.

Nếu là Đạo Thiên Tiên Cung trong quá khứ, chắc chắn nàng sẽ không nhúng tay vào, sẽ lựa chọn chỉ lo thân mình.

Nhưng, hiện tại đã không giống.

"Quá tốt rồi."

Xích Thiên Thu nghe thấy lời này không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Nếu Mộ Dung Thiên Tuyết chọn bo bo giữ mình, nàng có thể hiểu được, cũng không tiện nói thêm cái gì, nhưng trong lòng nàng chắc chắn sẽ có ý kiến.

Bây giờ, không còn gì tốt hơn.

Tuy nói, một kiện Đế Binh Cực Đạo không thể làm Hắc Ám Đại Đế bị thương, uy hiếp tới Hắc Ám Đại Đế.

Nhưng nếu số lượng Đế Binh Cực Đạo xuất hiện nhiều hơn, vậy dù là Hắc Ám Đại Đế cũng phải kiêng kị vạn phần.

Có lẽ lực lượng Cực Đạo Đế Binh thức tỉnh hoàn toàn không thể đối phó với Hắc Ám Đại Đế, nhưng nếu Cực Đạo Đế binh tự bạo, Hắc Ám Đại Đế cũng sẽ đau đầu một phen.

Dù sao điểm yếu lớn nhất của Hắc Ám Đại Đế chính là do băn khoăn quá nhiều, không dám buông tay chân chiến đấu, một khi bị thương càng sẽ vô cùng phiền phức.

Sự ăn mòn của Hắc Ám, cũng không phải là chuyện đùa.

Bởi vậy, nhiều Cực Đạo Đế Binh như vậy, hy vọng có thể chấn nhiếp được những Hắc Ám Đại Đế này, khiến bọn họ không nên dính vào.

Mà cũng ngay lúc đám Mộ Dung Thiên Tuyết đàm luận, hắc ám náo động, cũng hoàn toàn bùng nổ.

Sâu trong tinh không vô ngần, bên trong mấy ngọn nguồn hắc ám, một đôi con ngươi phảng phất như vực sâu đen kịt, lại phảng phất ẩn chứa vô tận đạo vận, bao hàm tinh hà mở ra.

Khí tức của Hắc Ám Đại Đế cũng hoàn toàn thức tỉnh.

Lần này hắc ám náo động, đúng là vừa mới bắt đầu, số lượng Hắc Ám Đại Đế thức tỉnh đã nhiều đến mười vị.

Toàn bộ tinh không bao la, cũng vì vậy mà rung động.

Vô số sinh linh vì vậy mà trở nên sợ hãi.

"Ha ha ha, ngủ say hơn chục tỷ năm, sinh linh vô tận trên tinh không vô ngần lần nữa rất hưng thịnh, cũng là thời điểm để thu hoạch."

"Thọ nguyên của Xích Dương Kiếm Đế đã không còn nhiều, đoán chừng hắn cũng không dám ra tay ngăn cản."

"Hừ, cho dù hắn dám xuất thủ ngăn cản thì có thể làm sao, trong mắt chúng ta, một Đại Đế thọ nguyên không còn nhiều, cũng không tính là gì."

"Bắt đầu ăn đi. Quy tắc cũ, đừng phá hỏng sinh mệnh tinh cầu và đạo pháp truyền thừa. Nếu không lần sau thức tỉnh sẽ không được sinh linh chất lượng cao."

Trong bóng tối, từng vị Hắc Ám Đại Đế nghị luận.

Sau đó, bọn họ hóa thành từng luồng ánh sáng, trong thời gian ngắn xuất hiện khắp nơi trên tinh không, bắt đầu nuốt chửng sinh linh trong tinh không vô ngần.

"Chỉ thấy, một Hắc Ám Đại Đế đầu mọc hai sừng đi tới trước một tinh cầu sinh mệnh, hít nhẹ một hơi, chính là có vô số sinh linh đang hoảng sợ và tuyệt vọng bị hắn hút vào trong miệng."

Trực tiếp nuốt chửng.

Bất kể là Thần Cảnh hay là Chí Tôn, hoặc là chuẩn Đế, ở trước mặt Hắc Ám Đại Đế cũng không khác gì sâu kiến.

Không chỉ có vị Hắc Ám Đại Đế này bắt đầu hành động, mà chín vị Hắc Ám Đại Đế khác cũng mỗi người một phương, bắt đầu điên cuồng tàn sát sinh linh vô tận trên bầu trời bao la kia.

"Dừng tay cho bản đế!"

Chính vào lúc này, một tiếng gầm bao hàm lửa giận vang vọng trong toàn bộ Kiếm giới, một đạo thân ảnh vĩ ngạn cũng lọt vào trong mắt vô tận sinh linh.

Sau đó, một cỗ khí tức kinh khủng hơn hoàn toàn bộc phát, vô cùng vô tận hỏa chi thiên đạo chân ý màu vàng rực bắt đầu quét qua toàn bộ kiếm giới.

"Là Xích Dương Kiếm Đế! Xích Dương Kiếm Đế đã ra tay, thật tốt quá, chúng ta được cứu rồi."

"Cảm tạ Đại Đế đã ra tay cứu vớt chúng ta, chúng ta nguyện làm trâu ngựa cho ngài!"

Cũng chính vào lúc Xích Dương Kiếm Đế ra tay, tất cả sinh linh trong tinh không vô ngần đều lệ nóng chảy ròng, vô cùng kích động, cảm giác có hi vọng sống sót.

Cường giả các nơi trong đại lục vô ngần cũng vô cùng khiếp sợ, không nghĩ tới Xích Dương Kiếm Đế lại chọn ra tay.

Trong lúc nhất thời, mặc kệ là ai, đều kính trọng Xích Dương Kiếm Đế đến cực điểm.

Xích Dương Kiếm Đế, thật sự là một Đại Đế đáng giá được tất cả mọi người tôn kính.

Mặc dù hắn chỉ có thể coi là Đại Đế bình thường, nhưng phần khí phách này đã hơn hẳn rất nhiều Đại Đế trong lịch sử.

"Xích Dương Kiếm Đế, chúng ta vốn tưởng ngươi sẽ là Đại Đế thông minh, không ngờ ngươi lại lỗ mãng và ngu xuẩn như thế."

"Ha ha, Xích Dương Kiếm Đế, ngươi thật sự muốn đối địch với chúng ta sao? Chỉ bằng ngươi, ngươi thật sự có thể ngăn được

chúng ta sao?"

"Xích Dương Kiếm Đế, ngươi chẳng qua chỉ là một Đại Đế bình thường mà thôi. Tu hành chục tỷ năm cũng chỉ để tu vi của ngươi tăng lên tới Đế cảnh tầng hai đỉnh phong, mặc dù ngươi có ngộ tính không tệ trên Hỏa Chi Thiên Đạo, đạt đến cảnh giới ba thành đỉnh phong, nhưng muốn đánh lui chúng ta vẫn kém xa."

"Xích Dương Kiếm Đế, nếu không muốn chết sớm, vậy thì mau chóng lui ra."

Sau khi Xích Dương Kiếm Đế đứng ra, tất cả mười vị Hắc Ám Đại Đế đều cười lạnh, nổi giận nói.

"Ha ha, lúc trước Đạo Thiên Đại Đế thành Đế chỉ dùng sức lực một người thì đã có thể đánh lui được mười vị Hắc Ám Đại Đế, ta há có thể kém hơn."

Xích Dương Kiếm Đế vẻ mặt lạnh lùng, trầm giọng nói.

"Hôm nay, dù có liều mạng chết sớm thì cũng phải tiêu diệt từng người trong tinh không vô tận."

Sau lời này của Xích Dương Kiếm Đế, cả thế gian rung động.

Bất kể là ai, đều bị khí phách và quyết tâm của Xích Dương Kiếm Đế làm chấn kinh cùng kính sợ.

Cho dù là hạng người tham sống sợ chết, cũng là thập phần động dung.

"Xích Dương Kiếm Đế, ngươi đã muốn chết, vậy thì đi chết đi."

Mười vị Hắc Ám Đại Đế đều lộ hung quang, bộc phát ra lực lượng khủng bố.

Sau đó, mười vị Hắc Ám Đại Đế này ăn ý từ bỏ tiếp tục cắn nuốt vô tận sinh linh ở trong tinh không, mà lựa chọn vây công

Xích Dương Kiếm Đế.

Nếu như nuốt một vị Đại Đế, cho dù là Đại Đế thọ nguyên không nhiều, đối với bọn họ cũng sẽ có chỗ tốt cực lớn.

Bọn hắn mười đấu một, tự tin có thể dễ dàng giết chết Xích Dương Kiếm Đế.

Dù sao, Xích Dương Kiếm Đế vẫn kém xa so với Đạo Thiên Đại Đế lúc trước.

Mặc dù tu vi mạnh hơn một chút, nhưng vẫn không thể so được với Đạo Thiên Đại Đế.

Dù sao, Đạo Thiên Đại Đế còn yêu nghiệt hơn Xích Dương Kiếm Đế.

Đồng thời, Đạo Thiên Đại Đế mới thành Đế trăm triệu năm, khí huyết dồi dào đến cực điểm, cộng thêm đặc tính thân hòa cùng đạo pháp của Thiên Đạo, mới có thể chống đỡ hắn lấy một chọi mười, cuối cùng chém giết ba vị Hắc Ám Đại Đế.

"Cho dù đã vẫn lạc, nhưng mang đi một hai vị trong các ngươi, ta vẫn có thể làm được."

Xích Dương Kiếm Đế hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bạo phát ra lực lượng tuyệt cường, bắt đầu chính diện nghênh chiến mười vị Hắc Ám Đại Đế.

Trong chốc lát, mười một tồn tại khủng bố đã chồng chất thành một đoàn, năng lượng chấn động khủng bố, sóng Thiên Đạo chân ý tản ra, khiến cho toàn bộ Kiếm giới đều bị ảnh hưởng, trong vô tận tinh không, một lượng lớn tinh thần trong đó bị dư chấn đánh nát, hóa thành đá vụn.

Vô số sinh linh đều đang căng thẳng nhìn trận chiến này.

Rất nhanh, một vài cường giả chuẩn Đế đã nhìn ra được chi tiết của cuộc chiến.

Mặc dù Xích Dương Kiếm Đế triển khai toàn bộ lực lượng, vận dụng tất cả thủ đoạn, thậm chí mượn dùng Thiên Đạo Đạo Quả, trấn áp vạn đạo lực lượng, nhưng vẫn như cũ là không địch lại đám người, không phải đối thủ của mười vị Hắc Ám Đại Đế, bị đánh liên tiếp bại lui.

Chỉ cần qua thêm một khoảng thời gian nữa là có thể vẫn lạc.

Nhìn đến đây, tất cả Chuẩn Đế đều im lặng.

Một số Chuẩn Đế mặt lộ vẻ giãy dụa, cuối cùng chỉ có thể vô lực nắm bàn tay.

Bọn họ quá yếu, chỉ có thể đến xem chiến, không có cách nào giúp đỡ được.

Về phần những thế lực cổ xưa có Cực Đạo Đế Binh, từng người cũng thập phần xoắn xuýt, nghĩ có cần điều động Cực Đạo Đế Binh để trợ giúp Xích Dương Kiếm Đế hay không.

Cũng chính vào lúc này, một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng vang vọng khắp đại lục vô ngần.

"Các cường giả Dương Minh nghe lệnh, điều động đế binh Cực Đạo, theo ta cùng nhau viện trợ Xích Dương Kiếm Đế tiền bối."

Theo giọng nói này vang lên, Mộ Dung Thiên Tuyết hóa thành luồng sáng bay về phía tinh không vô ngần.

Đồng thời, quanh người nàng còn có mười kiện Đế Binh rất sống động, hoàn toàn thức tỉnh.

Mười kiện Đế binh Cực Đạo có khí tức cực kỳ khủng bố, trực tiếp xông vào tinh không, giết hướng tới mười vị Hắc Ám Đại Đế.

Thấy cảnh này, sinh linh trong tinh không vô tận lại dấy lên tia hy vọng.

Mười kiện Cực Đạo Đế Binh, có lẽ sẽ có trợ giúp rất lớn đối với chiến đấu.

Giờ phút này, trên đại lục Vô Ngân, rất nhiều thế lực cổ xưa đều quay mặt nhìn nhau, không nghĩ tới Mộ Dung Thiên Tuyết sẽ lựa chọn ra tay, còn trực tiếp móc ra mười kiện Đế binh Cực Đạo.

Nhưng nghĩ tới Xích Thiên Thu là thê tử của Cố Dương.

Xích Dương Kiếm Đế là nhạc phụ của Cố Dương, bọn họ ít nhiều cũng hiểu được.

"Ra tay đi."

Bởi vậy, một số thế lực của Dương Minh cũng đã đưa ra quyết định.

Trong phút chốc, từng kiện Cực Đạo Đế Binh đều bắt đầu sống lại, vọt tới tinh không vô ngần, muốn trợ giúp Xích Dương Kiếm Đế, đại chiến với mười vị Hắc Ám Đại Đế!

Theo mười món Cực Đạo Đế binh hoàn toàn thức tỉnh, đánh về phía mười vị Hắc Ám Đại Đế, đòn tấn công mạnh của mười vị Hắc Ám Đại Đế với Xích Dương Kiếm Đế cũng lập tức dừng lại, chỉ có thể phân tâm ứng phó với những Cực Đạo Đế binh này.

Dù sao, tuy rằng uy năng của Cực Đạo Đế binh không đạt tới cấp bậc của Hắc Ám Đại Đế, nhưng nếu số lượng chồng lên, thì vẫn không thể khinh thường.

Ít nhất, Hắc Ám Đại Đế bình thường như bọn họ tuyệt đối không thể phớt lờ, nếu không sẽ bị thương.

"Một bầy kiến hôi, cũng dám tham dự vào trận chiến giữa các

Đại Đế, muốn chết!"

Một vị Hắc Ám Đại Đế mặt mũi dữ tợn, gào thét nói.

Theo tiếng gầm thét của hắn, vô số ngôi sao chấn động, khí tức khủng khiếp chấn động sao trời.

Mà đối diện với hắn, sáu cường giả Chuẩn Đế Cực hạn của Dương Minh đều cầm Cực Đạo Đế Binh trong tay, liên hợp đánh về phía hắn.

"Cho dù chúng ta chỉ là hạng giun dế trước mặt Đại Đế, nhưng dựa vào uy năng Đế binh của Cực Đạo, cũng có thể ngăn chặn các ngươi."

"Hừ, các ngươi mà cũng xứng xưng là Đại Đế, chung quy là hạng người tự chém một đao, tự cam đọa lạc."

"Đại Đế chân chính vĩ đại giống như Xích Dương Kiếm Đế, Đạo Thiên Đại Đế vậy ".

Cường giả chuẩn Đế cực hạn toàn lực ứng phó chống lại sự tiến công của Hắc Ám Đại Đế, mỗi người đều cảm thấy nhiệt huyết đã lâu không có khuấy động lên, nổi giận nói.

"Ha ha ha, nói đúng. Hắc Ám Đại Đế, cũng xứng xưng là Đại Đế sao? Thật là buồn cười!"

Xích Dương Kiếm Đế cũng cất tiếng cười phá lên, vô cùng vui vẻ.

Bởi vì những cường giả Chuẩn Đế cực hạn cầm Cực Đạo Đế binh tham chiến, tình huống của hắn cũng trực tiếp xoay chuyển.

Từ một chọi mười, biến thành một chọi một.

Nếu là một chọi một, hắn muốn chiến thắng thậm chí chém giết những Hắc Ám Đại Đế tầm thường này, là chuyện hết sức nhẹ

nhõm.

Dù sao, chiến lực của Đại Đế không sứt mẻ và Hắc Ám Đại Đế đã tự trảm một đao, dưới cùng cảnh giới, Đại Đế không sứt mẻ mạnh hơn mấy bậc.

Thậm chí, Đại Đế có thể vượt cấp chiến đấu với Hắc Ám Đại Đế.

Bởi vì, một khi chém một đao thì sẽ tự hạ thấp bản thân, như vậy chân ý thiên đạo của bọn họ sẽ không hề tăng lên, thậm chí cảnh giới sẽ suy yếu.

Đồng thời, chân ý của thiên đạo cũng không còn là chân ý thiên đạo thuần túy, mà là Ngụy chân ý Thiên Đạo bị hắc ám ảnh hưởng, giả tạo bị thiên đạo căm ghét.

Đây cũng là nguyên nhân Đại Đế có thể trấn trụ được Hắc Ám Đại Đế thực lực mạnh hơn mấy bậc.

Đương nhiên, đây chỉ là nhằm vào Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Nếu những Hắc Ám Đại Đế cường đại kia, vậy thì lại nói khác.

Mặc dù tự chém một đao, đạo quả không hoàn chỉnh, chân ý Thiên Đạo cũng đình trệ không tiến lên, thậm chí suy yếu, biến thành ngụy vật, nhưng bởi vì cấp độ bản thân nó cũng cao, cho dù suy bại một chút, cũng không có tổn hao bao nhiêu.

Hơn nữa, Hắc Ám Đại Đế cường đại lại ngủ say trong hắc ám, thời gian dần trôi qua, tu vi của bọn họ đã khủng khiếp đến cực hạn.

Bởi vậy, có một số Hắc Ám Đại Đế, thậm chí có thể bởi vì tu vi tăng lên, so với thân là Đại Đế thời kỳ đỉnh phong càng cường đại hơn.

"Ở thời đại này những tên Chuẩn Đế này lại dám xuất chiến ngăn cản chúng ta, đúng là đáng chết!"

Một vị Hắc Ám Đại Đế bị vây công vô cùng căm tức, không khỏi rít gào nói.

Mặc dù nói, dù cho một chọi sáu, hắn cũng vẫn chiếm ưu thế, nhưng ai cũng có thể nhìn ra tình huống không thích hợp.

Dẫu sao, chỉ cần bọn họ bị ngăn chặn, Xích Dương Kiếm Đế có thể giết bọn họ.

Dù sao, Xích Dương Kiếm Đế khí huyết không đủ, không đánh lâu được, nhưng bọn hắn càng chột dạ hơn.

Dù sao, bọn họ phải đề phòng bị hắc ám ăn mòn bất cứ lúc nào, vận dụng nhiều lực lượng cùng với bị tổn thương, đều sẽ gia tăng nguy cơ bọn họ ngã xuống.

"Ha ha, rốt cuộc sợ sao? Chẳng qua, đây là thời cơ tốt nhất đem toàn bộ các ngươi trấn giết, các ngươi, một người cũng đừng hòng trốn vào trong Hắc Ám."

Xích Dương Kiếm Đế dùng thanh âm bao hàm sát ý nói.

Đồng thời, ra tay cũng càng thêm điên cuồng, đè ép Hắc Ám Đại Đế đối diện không thở nổi.

"Đáng chết! Xích Dương Kiếm Đế, ngươi đừng kiêu ngạo quá, thật sự cho rằng bản Đế dễ bắt nạt sao? Nếu như ép bản Đế quá mức, dưới sự thăng hoa cực điểm, ai sống ai chết còn chưa chắc đâu!"

Vị Hắc Ám Đại Đế kia lộ ra vẻ mặt uất ức, giận dữ hét lên.

"A, vậy ngươi thăng hoa tới cực điểm thử xem?"

Xích Dương Kiếm Đế vẻ mặt trào phúng nói.

Lời này khiến cho Hắc Ám Đại Đế cực kỳ phẫn nộ, nhưng hắn không thể trả lời điều gì.

Không đến tuyệt cảnh chân chính, ai nguyện ý vì tôn nghiêm của mình mà thăng hoa cực điểm liều chết đánh một trận?

Đối với Hắc Ám Đại Đế tiếc mệnh mà nói, là chuyện không thể nào.

Dù sao thì khi bọn họ chém một đao, trở thành Hắc Ám Đại Đế, bọn họ cũng từ bỏ tôn nghiêm.

"Đáng giận, làm sao có thể!?"

Đúng lúc này, một giọng nói kinh khủng vang lên, chấn động toàn bộ Kiếm giới, cũng hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Chỉ thấy một Hắc Ám Đại Đế đầu mọc hai sừng đang chiến đấu với Mộ Dung Thiên Tuyết.

Mộ Dung Thiên Tuyết điều khiển mười món Đế binh Cực Đạo, điên cuồng vây công vị Hắc Ám Đại Đế này.

Hắc Ám Đại Đế này bị mười món Cực Đạo Đế Binh đánh cho liên tiếp bại lui, thương thế nghiêm trọng.

Nhìn thấy một màn này, vô số sinh linh lộ ra ánh mắt chấn động.

Dù sao đây cũng là Hắc Ám Đại Đế.

Mặc dù nói, năm sáu món Cực Đạo Đế Binh đồng thời xuất chiến, đích xác có thể ngăn chặn một Hắc Ám Đại Đế, nhưng cũng chỉ là ngăn chặn, không thể đánh chết Hắc Ám Đại Đế được, thậm chí không chiếm được tiện nghi.

Mặc dù có mười kiện Cực Đạo Đế binh đồng loạt xuất thủ, nhưng theo đạo lý thì cũng không có khả năng áp chế một Hắc Ám

Đại Đế, chứ đừng nói là đả thương hắn.

Mà tình huống trước mắt, hiển nhiên là lật đổ nhận thức của mọi người.

Mười món Đế Binh Cực Đạo, tản mát ra khí tức kinh người, vị Hắc Ám Đại Đế này không ngừng bị thương, đẫm máu tinh không.

"Đây là mười kiện Cực Đạo Đế binh do Cố Dương luyện chế? Ừm, trên đó tất cả đều có ba ngàn chân ý Thiên Đạo, khó trách cường đại như vậy!"

Xích Dương Kiếm Đế cũng nhìn thấy một màn này, vô cùng khiếp sợ.

Mười kiện Đế binh Cực Đạo làm người ta khiếp sợ, nhưng càng khiến người ta chấn động hơn chính là phẩm chất và uy năng của những kiện Đế Binh Cực Đạo này.

Cực Đạo Đế Binh cũng chia cấp bậc, một số Đế binh cường đại có khả năng nắm giữ sức chiến đấu của Đại Đế.

Một ít món bình thường, ngay cả Hắc Ám Đại Đế cũng có thể tùy ý phá hoại.

Hiển nhiên, hiện tại thức tỉnh toàn diện trong tinh không, đa số là Đế Bnh Cực Đạo bình thường, mười kiện Đế Binh Cực Đạo Mộ Dung Thiên Tuyết nắm giữ rất kinh người, mỗi cái đều sở hữu một nửa chiến lực cấp bậc Hắc Ám Đại Đế.

Hắn ta nhìn ra được, chất liệu của những cực Đạo Đế binh này đều miễn cưỡng vượt qua kiểm tra, có thể trở thành Đế binh của Cực Đạo cũng đã rất kinh người rồi, chớ nói chi là có uy năng như vậy.

Phải biết rằng, Cực Đạo Đế binh cũng cần pháp lực và thời gian bồi dưỡng của Đại Đế mới có thể càng ngày càng mạnh.

Đám Đế Binh Cực Đạo này mới thành hình được bao lâu?

"Phải nói, không hổ là Cố Dương. Thủ đoạn luyện khí này, thật sự khiến người ta thán phục. Thật không biết, trong đầu óc hắn có những gì."

Xích Dương Kiếm Đế vô cùng cảm thán.

Không chỉ có Xích Dương Kiếm Đế nhìn ra chỗ bất thường, rất nhiều cường giả cùng sinh linh của Kiếm giới đều trợn mắt há hốc mồm, vô cùng chấn động.

Nhất là những thế lực ở đại lục vô ngần kia, từng người đều vô cùng chấn động, chỉ có thể nảy sinh suy nghĩ giống Xích Dương Kiếm Đế.

Không hổ là Cố Dương.

Trong lòng bọn họ, Cố Dương đã là đại danh từ vô địch và toàn năng rồi.

Chỉ cần sự tình cùng Cố Dương có quan hệ, như vậy chuyện đặt ở trên người người thường có thể làm cho người ta trợn mắt há hốc mồm, dường như tất cả đều là chuyện bình thường cùng đương nhiên rồi.

"Đáng giận, làm sao có thể!?"

"Chỉ là một Chuẩn Đế, lại có thể có được mười món Đế binh Cực Đạo! Từ khi nào mà Cực Đạo Đế binh lại tràn lan như vậy?"

"Không đúng, Cực Đạo Đế binh này đều ẩn chứa ba ngàn chân ý Thiên Đạo, hơn nữa hình như xuất từ tay một người!"

"Có Đại Đế nào lại có tạo nghệ luyện khí thế này, sao chúng ta không biết?"

Đám Hắc Ám Đại Đế cũng khiếp sợ, thậm chí còn lộ ra vẻ mặt

kinh hãi.

Dù sao, một màn trước mắt cũng vượt xa nhận thức của bọn họ.

Hơn nữa, bọn họ cũng không ngờ tới, lần này xuất thế, nuốt năng lượng sinh mệnh, lại gặp phải phiền phức lớn như vậy, thậm chí có khả năng vẫn lạc.

"Đáng chết, rõ ràng ngươi là hậu nhân của Đạo Thiên Đại Đế, tại sao có thể nắm giữ nhiều binh khí cấp Đế Cực Đạo cường đại như vậy!?"

Lúc này, Hắc Ám Đại Đế hai sừng cũng bực bội tới cực điểm, phẫn nộ quát.

"Ha ha, ngươi không cần biết nhiều như vậy, năm đó ngươi vây công phụ thân ta, hôm nay, cũng nên là thời điểm nợ máu trả bằng máu."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết lạnh lẽo, nhìn chằm chằm Hắc Ám Đại Đế trước mặt, sát ý dào dạt.

Hắc Ám Đại Đế trước mặt, chính là một trong những Hắc Ám Đại Đế năm đó vây công phụ thân nàng Đạo Thiên Đại Đế.

Tên của hắn ta lúc còn là Đại Đế, là Hắc Nhai Đại Đế.

Thực lực, trong Hắc Ám Đại Đế bình thường, cũng được xem là cường đại.

Tu vi Đế cảnh tầng ba đỉnh phong.

Năm đó, chính gia hỏa này đã khiến phụ thân nàng bị thương nặng.

Lần này, cuối cùng đã tìm được cơ hội để báo thù rồi.

"Phụ thân ngươi? Thì ra là thế, ngươi là con gái của Đạo Thiên Đại Đế sao? Không ngờ ngươi lại sống đến nay, còn có nhiều Đế binh Cực Đạo."

Hắc Nhai Đại Đế vô cùng khiếp sợ nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, thật không ngờ nàng lại là con gái của Đạo Thiên Đại Đế.

Trước kia, hắn còn tưởng Mộ Dung Thiên Tuyết chỉ là người của thế lực Đạo Thiên Tiên Cung mà thôi.

"Ha ha, năm đó phụ thân ngươi chết thảm trong tay chúng ta. Hôm nay, bản đế cũng đưa ngươi đi sum họp với phụ thân ngươi!"

Ánh mắt Hắc Nhai Đại Đế lộ ra vẻ điên cuồng, sát ý dạt dào.

Hắn biết rõ lúc này chắc chắn không phải đối thủ của mười kiện Đế binh Cực Đạo này.

Nếu như bị tiêu hao đến chết thì cũng không bằng thăng hoa tới cực điểm, liều chết đánh một trận, kéo theo một vài người để lót dạ.

Dứt lời, khí tức của Hắc Nhai Đại Đế đột nhiên dâng lên, một viên Đạo Quả cũng lập loè trong tinh hà, toả ra quang hoa cực kỳ rực rỡ.

Giờ phút này Hắc Nhai Đại Đế đã trở về chiến lực đỉnh phong.

Nhìn thấy một màn này, vô số người lộ ra ánh mắt chấn động cùng sợ hãi.

Bọn họ thật không ngờ Hắc Nhai Đại Đế lại bị bức ép thăng hoa đến cực điểm.

Đồng thời, bọn họ cũng lo lắng.

Hắc Nhai Đại Đế thăng hoa đến cực điểm, trở về trạng thái đỉnh phong.

Lần này nếu Mộ Dung Thiên Tuyết không chịu được áp lực, chỉ sợ bọn hắn phải chết.

Đồng thời, bọn hắn cũng lo lắng những Hắc Ám Đại Đế khác thăng hoa tới cực điểm.

Lúc này, ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế cũng ngưng tụ, biết rõ nếu tiếp tục kéo dài có thể sẽ xuất hiện biến cố.

Lúc này, Xích Dương Kiếm Đế toàn lực ứng phó, hắn muốn thừa dịp trước khi họ không có cực điểm thăng hoa thì đánh gục Hắc Ám Đại Đế đối diện.

"Xích Dương Kiếm Đế, là ngươi ép ta."

Có điều, kế hoạch của Xích Dương Kiếm Đế rõ ràng là thất bại, Hắc Ám Đại Đế ở đối diện thấy tình huống không ổn, đồng thời cũng có thể là bị Hắc Nhai Đại Đế thăng hoa cực điểm tác động, cũng lộ ra vẻ điên cuồng, trực tiếp lựa chọn thăng hoa cực điểm.

Trong phút chốc lại có thêm một Đạo Quả hiện ra, Hắc Ám Đại Đế này cũng trở về trạng thái đỉnh phong, tiếp được sát chiêu của Xích Dương Kiếm Đế.

"Thăng hoa cực điểm thì như thế nào, ngươi có thể kiên trì tới khi nào?"

Sắc mặt Xích Dương Kiếm Đế trầm xuống, hừ lạnh một tiếng, gia tăng thế công, cuốn theo biển lửa vô biên đánh về phía vị Hắc Ám Đại Đế này.

Những Hắc Ám Đại Đế khác thấy thế, cả đám đều có chút xoắn xuýt, nhưng cuối cùng bọn họ không có lựa chọn thăng hoa tận cùng, mà lựa chọn hành động tùy theo hoàn cảnh.

Điều này cũng khiến cho rất nhiều cường giả Chuẩn Đế cực hạn ở đây đều thở phào nhẹ nhõm.

Nếu như tập thể Hắc Ám Đại Đế thăng hoa đến cực điểm, bọn họ có thể thật sự không chịu nổi áp lực rồi.

Dù sao, Hắc Ám Đại Đế thăng hoa đến cực điểm, trở về trạng thái đỉnh phong, cũng không phải là cứ mấy món Đế binh Cực Đạo là có thể chống đỡ được.

Bởi vậy, tất nhiên làm cho Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm, tương đương với đồng quy vu tận với Hắc Ám Đại Đế, là một chuyện đáng tự hào.

Nhưng, những người ở nơi này nếu có thể sống sót thì ai lại muốn chết?

...

Giờ phút này, mặc dù Mộ Dung Thiên Tuyết có chút ngưng trọng, nhưng ánh mắt nàng vẫn lạnh lùng như trước.

"Thăng hoa cực điểm thì sao chứ, vẫn giết như thường!"

Mộ Dung Thiên Tuyết quát lạnh một tiếng, ôm tuyệt đối tín nhiệm đối với Cố Dương, làm cho mười kiện Đế Binh Cực Đạo thức tỉnh toàn diện, đánh về phía Hắc Nhai Đại Đế đối diện.

"Hừ, tiểu nha đầu chớ càn rỡ. Hôm nay sẽ cho ngươi biết thời kỳ toàn thịnh của bản đế mạnh đến mức nào. Chỉ mười món binh khí cấp Đế, đối với bản đế mà nói thì không là gì."

Sau khi Hắc Nhai Đại Đế thăng hoa tới cực điểm, khuôn mặt vốn có chút già nua trở nên trẻ tuổi, khí tức cường hãn tới cực điểm.

Hắn ta vươn tay, chân ý Thiên Đạo kinh khủng bắt đầu bùng nổ, Đế pháp khủng khiếp ấp ủ, muốn phá hoại mười kiện Đế binh Cực Đạo cùng lúc.

Nhưng mà khiến hắn không ngờ tới chính là chân ý thiên đạo của những Cực Đạo Đế Binh này vô cùng quỷ dị, còn có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh, dễ dàng triệt tiêu được công kích của hắn.

"Đáng chết!"

Đột nhiên bị vả mặt như thế, sắc mặt Hắc Nhai Đại Đế trong nháy mắt đen lại, cảm thấy vô cùng uất ức.

"Các ngươi còn muốn kéo dài tới khi nào? Nếu như không thăng hoa đến cực điểm, mười người bọn ta đều sẽ bị một kích phá vỡ. Thay vì uất ức chết đi như thế, còn không bằng thời khắc cuối cùng thể hiện ra sự bá đạo của Đại Đế, thăng hoa cực điểm, trở về đỉnh phong, xóa sổ toàn bộ những người này."

Lúc này, Hắc Nhai Đại Đế nhìn về phía tám vị Hắc Ám Đại Đế không có cực điểm thăng hoa, lạnh lùng nói.

"Đáng giận, Hắc Nhai nói đúng. Giờ phút này không phải lúc thăng hoa cực điểm thì còn đợi đến khi nào?"

"Mặc dù nói là sau khi thăng hoa cực điểm, nguy hiểm chúng ta ngã xuống cao tới chín mươi phần trăm. Nhưng nếu nuốt vào Xích Dương Kiếm Đế cùng những chuẩn đế cực hạn này, chưa hẳn không có khả năng phá rồi lại lập."

"Bị một đám con kiến hôi Chuẩn Đế vây công, bản Đế đã sớm nổi trận lôi đình, cũng đến lúc phát tiết rồi."

Thấy Hắc Nhai Đại Đế nói như vậy, tám vị Hắc Ám Đại Đế khác nhìn Mộ Dung Thiên Tuyết, lại nhìn về phía Xích Dương Kiếm Đế, ánh mắt lộ ra hung quang.

Thân là Hắc Ám Đại Đế, tuy rằng bọn họ sợ chết, nhưng vẫn chưa đến mức không phân biệt được tình huống đúng sai.

Thời điểm nên liều mạng, bọn họ cũng sẽ không hàm hồ.

Lúc này, tám vị Hắc Ám Đại Đế này lần lượt bắt đầu thăng hoa đến cực điểm.

Tám đạo quả óng ánh bắt đầu hiện ra, cực kỳ rực rỡ thế nhưng lại mang theo nguy cơ trí mạng.

Sau đó, tám đạo khí tức kinh khủng đến mức tận cùng bắt đầu phủ xuống toàn bộ Kiếm giới, làm cho vô số sinh linh hoảng sợ tới cực điểm, cảm thấy một cỗ khí tức giam cầm.

Ngay cả sắc mặt của Xích Dương Kiếm Đế và Mộ Dung Thiên Tuyết cũng thay đổi.

Về phần những cường giả Chuẩn Đế cực hạn, cho dù có Cực Đạo Đế Binh bảo vệ, sắc mặt cả đám đều trắng bệch, không thở nổi.

Dưới sự thăng hoa cực điểm của mười vị Hắc Ám Đại Đế, áp lực mà bọn họ tạo ra, chính là trí mạng.

"Ha ha ha, chết đi, chết hết cho bổn tọa!"

Theo sự thăng hoa cực điểm của tám vị Hắc Ám Đại Đế này, lực lượng kinh khủng chấn động Kiếm giới, một vị Hắc Ám Đại Đế cũng điên cuồng cười phá lên.

Sau đó, hắn tiện tay vỗ một cái, sức mạnh khủng bố nổ bể ra, trực tiếp khiến cho sáu cường giả chuẩn Đế cực hạn vây công hắn nổ bể ra, ngay cả thần hồn đều trực tiếp bị đập tiêu diệt.

Thậm chí ngay cả sáu món Cực Đạo Đế binh cũng phát ra tiếng gào thét, ánh sáng ảm đạm xuống.

Cực Đạo Đế binh, mặc dù rất cường đại, nhưng trình độ Chuẩn Đế cực hạn không thể nghi ngờ là không thể phát huy ra lực lượng chân chính của nó.

Chưa kể, đây còn là lần đầu tiên đối mặt với Hắc Ám Đại Đế chân chính tay cầm Cực Đạo Đế Binh, thăng hoa cực điểm, trở về trạng thái đỉnh phong, vậy càng không phải là đối thủ.

Bởi vậy, chỉ trong nháy mắt, ngay cả sáu vị cường giả Chuẩn Đế cực hạn cũng chết trong đẫm máu, Đế binh Cực Đạo trực tiếp bị thương.

Đúng lúc này, Hắc Ám Đại Đế há miệng khẽ hút, trực tiếp hút khí huyết của sáu Chuẩn Đế cực hạn này vào trong bụng.

"Ha ha ha, tư vị chuẩn Đế cực hạn, quả là mỹ vị, hơn cả ngàn tỷ sinh linh. Chỉ cần giết hết toàn bộ, sau đó tàn sát đại lục vô ngần cùng tinh không mênh mông, chúng ta có lẽ còn có thể sống sót."

Hắc Ám Đại Đế này tùy ý cười lớn, cũng khiến cho hung quang trong mắt Hắc Ám Đại Đế khác càng thêm mãnh liệt.

"Lão tổ!"

Nhìn thấy lão tổ nhà mình đẫm máu tinh không, còn bị Hắc Ám Đại Đế cắn nuốt sạch sẽ, tất cả cường giả của lục đại thế lực này đều đỏ bừng cả hai mắt, phẫn nộ, tuyệt vọng.

"Cái gì!?"

"Đây, đây chính là lực lượng hắc ám đại đế sau khi thăng hoa cực điểm sao? Lực lượng bực này, chúng ta nên ứng đối như thế nào!?"

"Xong rồi, hết thảy toi rồi!"

Các chuẩn Đế khác thấy thế, cũng cảm thấy da đầu run lên, cả người bắt đầu hoảng sợ.

Đồng thời, bọn họ cũng đã minh bạch, Cực Đạo Đế binh Cố

Dương minh chủ luyện chế đến cùng cường đại cỡ nào.

Mặc dù phải đối mặt với Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm, nhưng nó vẫn có thể bấu chắc được, hoàn toàn không thoát ra được.

"Đáng giận!"

Xích Dương Kiếm Đế cũng bắt đầu lo lắng.

Hắn cũng không ngờ tới, đám Hắc Ám Đại Đế tham sống sợ chết này lại điên cuồng như vậy, tập thể thăng hoa đến cực điểm.

Đối mặt với Hắc Ám Đại Đế sau khi thăng hoa cực điểm, đừng nói những cường giả Chuẩn Đế cực hạn này, cho dù là hắn, chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn cũng sẽ vẫn lạc.

Năm đó Đạo Thiên Đại Đế cũng không đối mặt với mười vị Hắc Ám Đại Đế sau khi cực điểm thăng hoa đấy.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng biến sắc, có chút nóng nảy.

Cố Dương, ngươi mau trở về nhanh lên đi.

Nếu không, Kiếm giới thật sự phải sinh linh đồ thán rồi.

"Hừ, cuối cùng cũng sợ rồi sao? Tiểu nha đầu, ngươi cho rằng ngươi thật sự nuốt trôi bản đế sao?"

Hắc Nhai Đại Đế cũng lộ ra vẻ mặt dữ tợn, tùy ý trào phúng.

Sau đó, Hắc Nhai Đại Đế bộc phát ra lực lượng kinh khủng, nhân lúc Mộ Dung Thiên Tuyết phân tâm trực tiếp phá vỡ vòng vây của mười kiện Đế binh Cực Đạo, giết về phía Mộ Dung Thiên Tuyết.

Đối với việc này, sắc mặt Mộ Dung Thiên Tuyết không khỏi trắng bệch.

"Một bầy kiến hôi, cũng dám ra tay với chúng ta, đã như vậy, cứ nuốt hết đi!"

Lúc này, những Hắc Ám Đại Đế khác cũng đều điên cuồng tùy ý, bắt đầu vận dụng lực lượng của chính mình.

Thấy cảnh này, vô số sinh linh của Kiếm giới đều lộ vẻ tuyệt vọng.

Chẳng lẽ nói, hôm nay là ngày kiếm giới sinh linh đồ thán sao?

Nếu Xích Dương Kiếm Đế vẫn lạc, những cường giả này vẫn lạc, người nào có thể ngăn được những Hắc Ám Đại Đế điên cuồng này.

Tất cả mọi người đều hiểu, Hắc Ám Đại Đế sau khi thăng hoa cực điểm đã đánh gục đám người Xích Dương Kiếm Đế, vì mạng sống, bọn họ cũng sẽ không giữ lại chút nào nữa, cho dù có nuốt tất cả sinh linh trong kiếm giới vào, bọn họ cũng sẽ không thay đổi sắc mặt.

Hắc Ám Đại Đế nhấc lên sự hỗn loạn hắc ám, chính là tồn tại ích kỷ vô cùng như vậy.

Mà ngay lúc ngàn cân treo sợi tóc này, một cỗ ba động lực lượng kinh khủng đột nhiên quét qua tinh không vô ngần.

Vào giờ phút này, dường như tất cả đều trở nên chậm chạp.

Điều này, khiến cho vô số cường giả kinh ngạc và nghi hoặc.

Cho dù là chuẩn Đế đến cực hạn, cũng là chuyện không giải thích được.

Cho dù là Hắc Ám Đại Đế và Xích Dương Kiếm Đế, vẻ mặt cũng tràn đầy kinh nghi, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Bởi vì, mặc dù là bọn họ thì cũng bị ảnh hưởng tới.

Đây là sức mạnh của thời không.

Lực lượng thời không kinh khủng, ảnh hưởng tới vùng tinh không này, khiến mọi thứ trở nên chậm chạp.

Mặc dù nói, bọn họ nếu muốn tránh thoát, vẫn có thể thoát ra, nhưng tiêu phí lực lượng, tuyệt đối sẽ rất nhiều.

"Một đám chỉ biết hèn mọn ẩn nấp trong bóng đêm, cũng dám càn rỡ ở đây, thật sự là không biết cái gì gọi là mùi vị."

Đúng lúc này, một thanh âm tràn ngập lạnh lùng, kích động sát ý đột ngột vang vọng toàn bộ tinh không.

Sau đó, một đạo thân ảnh xuất hiện trong tinh không bao la bát ngát.

Nói đúng ra là xuất hiện ở trước người Mộ Dung Thiên Tuyết.

Nhìn thấy người đến, rất nhiều cường giả của kiếm giới đều hơi ngẩn ra.

Mặc dù có rất nhiều cường giả cùng sinh linh không nhận ra Cố Dương, nhưng trong lòng cũng dấy lên hi vọng.

Mà rất nhiều sinh linh ở đại lục vô ngần, nhất là những người của các đại thế lực, tất cả đều kích động đến cực điểm.

"Là Cố Dương đại nhân!"

"Ha ha ha, Cố Dương đại nhân xuất hiện! Nếu là Cố Dương đại nhân, có lẽ có thể xoay chuyển chiến cuộc!"

"Quá tốt rồi, nghe đồn Cố Dương đại nhân chính là tiên cảnh cự đầu chuyển thế, nhất định có thể tiêu diệt những Hắc Ám Đại Đế này."

Giờ phút này, sinh linh biết được kinh lịch truyền kỳ của Cố

Dương tất cả đều kích động vô cùng, đem hy vọng đặt ở trên người Cố Dương.

"Minh chủ đại nhân!"

Bên trong tinh không, những cường giả Chuẩn Đế cực hạn khác cũng kích động vô cùng.

Lúc trước, bọn họ còn cho rằng thời gian bộc phát hắc ám quá sớm, Cố Dương không triệt để trưởng thành, quá mức tiếc nuối, trở về có thể không có biện pháp đối kháng Hắc Ám Đại Đế.

Nhưng bây giờ bọn họ thay đổi cách nhìn.

Dù sao, bất kể là rèn ra Cực Đạo Đế binh này, hoặc là thời không chi lực thần kỳ, đều đại biểu cho Cố Dương tuyệt không đơn giản, át chủ bài của hắn sâu không lường được, có lẽ thật sự có thể đối kháng mười vị Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm.

Mặc dù việc này cực kỳ khó tin, lấy tu vi Thánh cảnh, đối kháng với mười vị Hắc Ám Đại Đế, nhìn thế nào cũng không được, nhưng đây cũng là hy vọng duy nhất của bọn họ.

Bọn họ chỉ có thể chờ mong Cố Dương tạo ra kỳ tích.

Dù sao, Cố Dương từ trước đến nay là nam nhân có thể dễ dàng sáng tạo kỳ tích.

Hoặc cũng có thể nói, bản thân hắn ta chính là hóa thân của kỳ tích.

"Cố Dương."

Xích Dương Kiếm Đế nhìn Cố Dương trở về, cũng lộ ra nụ cười, thở phào nhẹ nhõm.

Có Cố Dương ở đây, có lẽ sự tình còn có chuyển cơ.

"Phu quân."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết trở nên nhu hòa, lập tức an tâm.

Bất kể đối mặt địch nhân nào, nàng đều tin tưởng Cố Dương nhất định có thể đánh tan.

Bên trong Đạo Thiên Tiên Cung, Xích Thiên Thu, Hoàng Âm các nữ hài cũng vô cùng kích động, lập tức an tâm trở lại.

Giờ phút này, Cố Dương trở thành hy vọng trong lòng tất cả sinh linh, cũng là một loại tín ngưỡng.

"Cố Dương, kiếp trước của ngươi có lẽ là tồn tại vô địch, có tư cách xem Đại Đế như con kiến, nhưng ngươi kiếp này mới có tu vi Thánh cảnh, muốn đánh bại chúng ta, quả thực là vọng tưởng."

"Ha ha ha, Cố Dương, mục đích mà chúng ta xuất thế là muốn nhân lúc ngươi chưa trưởng thành mà nuốt ngươi. Vốn ngươi còn chưa xuất hiện, bản đế còn tưởng rằng ngươi biết sợ, nếu ngươi đã xuất hiện, vậy bản đế liền vui lòng nhận vậy!"

Ánh mắt Hắc Nhai Đại Đế nóng rực nhìn chằm chằm Cố Dương, hưng phấn cười to, không đem Cố Dương để vào mắt chút nào, trực tiếp bộc phát lực lượng chộp về hướng Cố Dương.

Thấy vậy, rất nhiều sinh linh đều bắt đầu lo lắng.

Nhưng chỉ có Xích Dương Kiếm Đế và Mộ Dung Thiên Tuyết là không lo lắng quá mức.

Bởi vì, hai người biết được một ít nội tình của Cố Dương.

Đặc biệt là Xích Dương Kiếm Đế, đối với lực lượng thời không kinh khủng vừa rồi Cố Dương bộc phát, là hết sức chấn động.

Dù sao, đây chính là chân ý Thời Không Thiên Đạo đại viên

mãn, quả thực thái quá tới cực điểm, từ đây cũng có thể thấy được, Cố Dương đột phá đến Thánh Cảnh, thực lực lại bay vọt về chất, rất có khả năng thật sự có thể tung hoành đánh nhiều Đại Đế.

"Chỉ là một Hắc Ám Đại Đế mà cũng vọng tưởng nuốt sống ta, đúng là một kẻ ngang ngược."

Cố Dương hừ lạnh một tiếng, tay cầm Thiên Tuyệt Kiếm, một kiếm chém ra.

Trong phút chốc, một kiếm Hỗn Nguyên kinh khủng tái hiện thế gian, đại viên mãn Hỗn Độn Thiên Đạo chân ý trong nháy mắt bộc phát.

Sau đó, kiếm quang kinh khủng chiếu rọi toàn bộ Kiếm giới, cũng nuốt trọn Hắc Nhai Đại Đế.

"Làm sao có thể!?"

"Không, bản đế không tin..."

Khoảnh khắc bị kiếm quang nuốt hết, thân thể và thần hồn Hắc Nhai Đại Đế lập tức tan vỡ, lúc sắp chết, hắn ta khó có thể tin, không cách nào tiếp nhận hiện thực này.

Hắn, một vị Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm lại bị một tên Thánh cảnh dùng một kiếm chém chết, chuyện này đúng là quá đáng rồi.

"Điều này sao có thể!? Hắc Nhai, Hắc Nhai thế mà lại bị một kiếm chém chết."

"Thiên Đạo chân ý kinh khủng này là cái gì? Thế mà có thể áp đảo thời không, phía trên Vận Mệnh, hơn nữa còn đạt đến cấp đại viên mãn."

"Còn có Đế pháp này, cũng có vô thượng chi đạo, cảm giác như căn nguyên của tất cả, đế pháp thật khủng bố."

Theo một kiếm của Cố Dương chém giết Hắc Nhai Đại Đế, tất cả Hắc Ám Đại Đế còn lại con ngươi đều co rút lại, vẻ mặt kinh hãi cùng khó có thể tin, trong lòng đã dâng lên cảm giác sợ hãi lâu không thấy.

Bọn họ, dường như đã đánh giá thấp sự khủng bố của Cố Dương.

Nam nhân này, hoàn toàn không thể lý luận theo lẽ thường.

Hoặc có thể nói, tất cả bọn họ đều coi thường chỗ kinh khủng của chuyển thế thân cấp Tiên Cảnh cự đầu.

Dù sao thì đây cũng là bá chủ trong tiên cảnh, là tồn tại mà bọn họ không cách nào với tới.

Ngay cả Tiên cũng là hy vọng xa vời của bọn họ, thế mà vọng tưởng nhìn thấu được cự đầu Tiên cảnh, nuốt sống chuyển thế thân của cự đầu Tiên cảnh, quả thực là buồn cười.

"Ọc ọc."

Lúc này, đám chuẩn Đế Cực hạn cũng hít một hơi khí lạnh, từng người đã bị chấn động đến đại não trống rỗng, chỉ có thể nuốt nước miếng.

Bọn họ đã không cách nào hình dung cảnh tượng này rồi.

Bởi vì, thật sự là quá mức rung động.

Hắc Ám Đại Đế trước đó còn không ai bì nổi, Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm, thế mà lại trực tiếp bị một kiếm miểu sát.

Loại thực lực này, khủng bố đến mức không thể đánh giá.

Đây thật sự là Thánh Cảnh sao?

Quả thực là phá vỡ lẽ thường.

Mặc dù nói Cố Dương đã phá vỡ rất nhiều tam quan của bọn họ.

Nhưng lần này, càng thêm rung động.

Không chỉ có đám Chuẩn Đế Cực Hạn, chỉ cần là người nào quan tâm trận chiến này đều bị sốc đến mức nói không ra lời, hoàn toàn thất thần.

"Hízz..."

Xích Dương Kiếm Đế cũng hít một hơi khí lạnh, trợn mắt há hốc mồm.

Hắn đây là tích góp phúc khí bao nhiêu đời, mới có thể tìm được con rể biến thái như vậy.

"Chạy mau, gia hỏa này quá kinh khủng!"

Lúc này, đám Hắc Ám Đại Đế cũng lần lượt lấy lại tinh thần, ánh mắt lộ vẻ sợ hãi, không chút do dự hóa thành tia sáng, phóng về phía Hắc Ám Chi Nguyên.

Mặc dù nói, sau khi thăng hoa cực điểm, cho dù bổ sung lượng lớn năng lượng sinh mệnh chất lượng cao, đều có xác suất vẫn lạc 90%, cũng hết cách xoay chuyển,càng đừng nói là không còn bất kỳ bổ sung gì nữa.

Tình huống như vậy, bọn hắn có thể có một phần vạn cơ hội sống sót cũng đã không tệ rồi, nhưng bọn hắn càng thêm rõ ràng, nếu chiến đấu cùng Cố Dương, tuyệt đối là thập tử vô sinh, không có chút khả năng sống sót nào.

Một kiếm vừa nãy quá khủng khiếp, đã hoàn toàn tiêu diệt đạo

tâm của bọn họ.

Trong lòng bọn họ tràn ngập sợ hãi đối với Cố Dương, không có nửa điểm dục vọng chiến đấu.

Nhìn thấy chín vị Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm, chật vật chạy trốn, vô số sinh linh đều nhìn mà choáng váng, hai mặt nhìn nhau, không biết nên mắng như thế nào mới tốt.

Cuối cùng, bọn họ chỉ có thể mang theo vô tận cảm kích, ngưỡng mộ, thậm chí là tín ngưỡng ở trong lòng cảm thán Cố Dương đại nhân quá trâu bò rồi.

Mặc dù là cường giả Chuẩn Đế, cũng chỉ có thể cảm thán như thế, tràn ngập kính sợ cùng sùng bái đối với Cố Dương.

Trong mắt Mộ Dung Thiên Tuyết chỉ có Cố Dương, trực tiếp nhìn đến ngây dại.

Về phần Xích Dương Kiếm Đế, ngoài tán thưởng ra, hắn còn muốn ra tay lưu hết đám người này lại.

"Ha ha, muốn đi? Lưu lại hết tất cả đi."

Cố Dương vẻ mặt lạnh lùng, ngóng nhìn chín vị Hắc Ám Đại Đế đã chạy trốn, nhàn nhạt lên tiếng.

Dứt lời, Cố Dương lần nữa vung kiếm.

Thiên Tuyệt Kiếm toả ra kiếm quang sáng chói đến mức tận cùng.

Sau đó, Hỗn Nguyên Nhất Kiếm lần nữa chém ra.

Hắn bỏ qua khoảng cách, bỏ qua các phương vị khác nhau, trực tiếp nhấn chìm chín vị Hắc Ám Đại Đế.

Theo từng tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng vang vọng bầu trời

sao vô tận, phản kháng của chín vị Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm cũng không có nổi lên chút bọt nước nào, bị Cố Dương trực tiếp chém giết toàn bộ.

Một kiếm chém chín vị Hắc Ám Đại Đế!

Cảm giác được khí tức của nhóm Hắc Ám Đại Đế hoàn toàn biến mất, vô số sinh linh đều có cảm giác hơi hoảng hốt và không chân thực.

Mấy phút đồng hồ trước, nhóm Hắc Ám Đại Đế thăng hoa cực điểm, khiến cho vô vàn sinh linh phải tuyệt vọng.

Tư thái như vô địch kia khiến tất cả tu sĩ đều lâm vào nghẹt thở, cảm giác không ai có thể ngăn cản.

Mấy phút sau, Cố Dương trở về, một kiếm chém giết Hắc Nhai Đại Đế, lại một kiếm chém chín vị Hắc Ám Đại Đế khác.

Liền cho người ta một loại cảm giác, Hắc Ám Đại Đế giống như con kiến ven đường, tùy ý là có thể đạp chết.

Không, loại ví von này có vẻ không đúng lắm.

Bởi vì, người bình thường giẫm phải con kiến thì có khả năng một cước giết không chết được chín con.

Mà Cố Dương, lại có thể một kiếm chém chết chín vị Hắc Ám Đại Đế, còn là Hắc Ám Đại Đế sau khi thăng hoa cực điểm, quả thực là không hợp thói thường.

"Vậy, đã kết thúc rồi?"

Trong lòng vô số sinh linh chỉ có loại suy nghĩ này, thật sự là khó mà hoàn hồn.

Chẳng qua, cuối cùng bọn họ cũng hồi phục tinh thần, mừng rỡ tới cực điểm, một cảm giác sống sót sau tai nạn mới lặng yên

xông lên đầu.

Sau đó, chính là vô cùng cảm kích đối với Cố Dương, như cuồng tín đồ cuồng nhiệt sùng bái.

Vô số sinh linh, đều muốn lập Trường Sinh bài cho Cố Dương, vô số thế lực muốn dựng cho Cố Dương pho tượng, để hậu nhân sùng bái.

"Cố Dương, tốc độ tăng thực lực này của ngươi, thật sự là..."

Lúc này, Xích Dương Kiếm Đế cũng mở miệng, thổn thức nói.

"Cũng may, còn may, cũng có trăm triệu điểm nhanh."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, thuận miệng nói ra.

Xích Dương Kiếm Đế: "..."

Rất nhiều Chuẩn Đế cực hạn: "..."

Được rồi, quên mất Cố Dương là vua trong trang bức, bắt lấy cơ hội liền trang bức.

Mấu chốt là, hắn vẫn thật sự trâu bò, điều này cũng rất không biết làm sao.

"Phu quân, may mà lần này ngươi trở về kịp thời, nếu không..."

Mộ Dung Thiên Tuyết lắc mình ôm lấy Cố Dương, nhẹ giọng nói.

"Những lời này, lát nữa nói tiếp đi. Chuyện, vẫn chưa xong đâu."

Cố Dương vỗ vỗ đầu Mộ Dung Thiên Tuyết, chậm rãi mở miệng.

Sau đó, ánh mắt hắn thâm thúy nhìn về phía sâu trong tinh không.

Nghe lời này, rất nhiều sinh linh, Chuẩn Đế cực hạn, Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Dương Kiếm Đế đều giật mình.

Vẫn chưa xong?

Có ý gì đấy?

Rõ ràng mười vị Hắc Ám Đại Đế đều đã bị tiêu diệt.

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người đều xuất hiện dự cảm không tốt.

"Ha ha, không hổ là thân xác chuyển thế của cự đầu Tiên Cảnh, bản đế vừa mới thức tỉnh không lâu, đã bị phát hiện sao?"

Đúng lúc này, một tiếng cười khẽ vang lên, truyền khắp toàn bộ Kiếm giới.

Mặc dù đang cười, nhưng ác ý ẩn chứa trong đó, lại khiến người ta sởn tóc gáy, kinh dị vô cùng.

"Đáng chết! Lại có Hắc Ám Đại Đế thức tỉnh trong hắc ám sao?"

Nghe thấy thanh âm này, con ngươi Xích Dương Kiếm Đế bỗng nhiên co rụt lại, nhìn về phía thanh âm phát ra, lộ ra thần sắc kinh dị, trong lòng thập phần ngưng trọng.

Vị Hắc Ám Đại Đế thức tỉnh này, vẻn vẹn chỉ cười liền có thể khiến hắn sởn tóc gáy, sinh ra cảm giác nguy hiểm cực hạn, có thể tưởng tượng được rốt cuộc bản thể của hắn mạnh đến cỡ nào.

Ngay cả Đại Đế cũng như vậy, chứ đừng nói là những sinh linh khác, nguyên một đám đều vô cùng hoảng sợ, lại bắt đầu thấp thỏm.

"Giả thần giả quỷ, cút ra đây cho ta."

Cố Dương hừ lạnh một tiếng, lực lượng huyền ảo bạo phát, trực tiếp đánh về phía hắc ám chi nguyên nào đó trong tinh không vô ngần.

Trong phút chốc, ánh sáng kinh khủng bộc phát, rung chuyển Kiếm giới, khiến vô số sinh linh chấn động.

"Lực lượng kinh người như vậy, thật sự khó mà tưởng tượng ngươi sẽ là Thánh cảnh."

Lại một giọng nói tán thưởng vang lên.

Sau đó, lực lượng kinh khủng bộc phát, trực tiếp đón lấy nguồn lực lượng này, bóp nát nó.

Chuyện này khiến vô số sinh linh chấn động.

Dù sao, đây chính là thủ đoạn của Cố Dương đại nhân, mười vị Hắc Ám Đại Đế trước đó hoàn toàn không tiếp nổi.

Lần này, không ngờ lại dễ dàng bị tiếp chiêu như vậy.

"Hừ, chuyển thế thân của bá chủ Tiên Cảnh có thủ đoạn như vậy, có lẽ cũng có thể hiểu."

"Nhưng mặc kệ hắn cường đại tới cỡ nào, cuối cùng cũng chỉ là Thánh cảnh mà thôi, chúng ta muốn thôn phệ dễ như trở bàn tay."

Lúc này, lại một thanh âm cao ngạo lãnh khốc vang lên, chấn động toàn bộ Kiếm giới.

Điều này làm cho vô số sinh linh tê cả da đầu, trong lòng sinh ra sợ hãi cùng tuyệt vọng.

Bởi vì ba đạo thanh âm này hoàn toàn khác nhau.

Điều này cũng có nghĩa là, lại có tới ba vị Hắc Ám Đại Đế thức tỉnh.

Hơn nữa, nó không phải chỉ là Hắc Ám Đại Đế bình thường, rất có thể là tồn tại rất cường đại ở trong Hắc Ám Đại Đế.

Hắc Ám Đại Đế như vậy, một người cũng cực kỳ nguy hiểm, chớ nói chi là ba vị đồng thời xuất hiện.

Lần này phiền toái thật rồi.

Vô số sinh linh tim nhảy tới cổ họng, không biết Cố Dương có thể chặn ngang ba vị Hắc Ám Đại Đế này hay không.

"Lần này thật sự phiền rồi."

Vẻ mặt của Xích Dương Kiếm Đế cũng ngưng trọng tới cực điểm, cảm giác cực kỳ nguy hiểm xuất hiện, khiến cho chân ý Thiên Đạo của hắn cũng trở nên không ổn định.

Ngay tại lúc này, ba bóng người cũng hiện ra.

Thân hình của họ rất bình thường, nhưng lại phảng phất như là trung tâm của vũ trụ, có thể bị rất nhiều sinh linh nhìn thấy.

Một người, là nam tử gầy gò trước trán có con mắt thứ ba màu đỏ, tay cầm quạt lông, mặc hắc bào.

Thứ hai, là nam tử thô cuồng tay cầm Phương Thiên Họa Kích, mặc chiến giáp màu trắng bạc, dáng người cường tráng.

Vị thứ ba, là Hắc Ám Đại Đế mặc áo đỏ, tóc trắng đầy đầu, cũng là vị nữ Đế duy nhất.

Khi Xích Dương Kiếm Đế cùng với một số cường giả chuẩn Đế từng trải nhìn thấy ba vị Hắc Ám Đại Đế này, một cảm giác kinh hãi trực tiếp xông thẳng lên đầu làm da đầu bọn họ tê dại, trong lòng sinh ra cảm xúc tuyệt vọng.

Bởi vì, ba vị Hắc Ám Đại Đế này, thật sự quá mạnh.

Vị Hắc Ám Đại Đế có con mắt thứ ba kia, cầm quạt lông trong tay, tên là Huyết Sát Đại Đế.

Trước kia, khi thân là Đại Đế, liền cường đại vô cùng, sa đọa làm Hắc Ám Đại Đế, chính là có thể dựa vào ý chí và thực lực của chính mình chống lại Hắc Ám Chi Nguyên ăn mòn.

Hàng trăm tỷ năm trước, Huyết Sát Đại Đế thức tỉnh, trực tiếp một kích hạ gục Đại Đế đương thời, sau đó cắn nuốt gần như không còn, cực kỳ hung tàn.

Mà vị Hắc Ám Đại Đế thứ hai cầm trong tay Phương Thiên Họa kích, nổi danh là Thiên Kích Đại Đế, bản lãnh Kích pháp bá đạo vô song, đồng dạng là tồn tại cường đại trong Đại Đế.

Sau khi trở thành Hắc Ám Đại Đế, hắn cũng có thể dựa vào ý chí của bản thân chống lại Hắc Ám Chi Nguyên xâm lấn lý trí.

Đồng thời, một trăm hai mươi tỷ năm trước hắn còn xuất thế, đánh bại một Đại Đế đương thời mạnh mẽ tương tự, nuốt chửng, dùng thủ đoạn cực kỳ bá đạo.

Trên thực lực, chỉ sợ không kém gì Huyết Sát Đại Đế, thậm chí ở phương diện nào đó còn mạnh hơn một chút.

Còn vị Hắc Ám Đại Đế thứ ba, cũng là vị nữ Đế duy nhất trong đó, tên là Băng Sát Nữ Đế, là một vị Đại Đế khủng bố mạnh hơn cả hai người trước đó.

Đương nhiên chống đỡ hắc ám ăn mòn tất nhiên không cần nhiều lời.

Thiên Sát Nữ Đế còn là một Đại Đế Đế thể viên mãn...

Nói cách khác, nàng là tồn tại khủng bố song trọng chứng đạo.

Mặc dù chưa từng giết vị Đại Đế đương thời nào, nhưng ai cũng sẽ không coi thường nàng ta.

Bởi vì, trong ba vị Hắc Ám Đại Đế này, thực lực của nàng, tuyệt đối là mạnh nhất.

"Ba vị Hắc Ám Đại Đế cường đại như vậy, vậy mà bây giờ cùng thức tỉnh. Chẳng lẽ bọn họ muốn cắn nuốt tất cả sinh linh trong Kiếm giới hay sao?"

Có Chuẩn Đế hoảng sợ, thân thể cũng đang run rẩy.

Vô số sinh linh, đều nghĩ tới điểm này, sợ hãi tới cực điểm.

Đương nhiên, cũng có sinh linh nhớ tới lời nói của ba vị Hắc Ám Đại Đế, bọn họ rõ ràng là nhằm vào Cố Dương mà nhìn.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều sinh linh cũng bắt đầu lo lắng cho an nguy của Cố Dương.

Chiến lực mà Cố Dương thể hiện ra, tuyệt đối là kinh khủng ngập trời.

Nhưng thực lực của Hắc Ám Đại Đế phổ thông kém hơn so với thực lực của ba vị Hắc Ám Đại Đế này, quả thực là có thể dùng khác nhau trời vực để hình dung, cả hai hoàn toàn không thể so sánh.

Cộng thêm một kích lúc trước của Cố Dương, bị ba vị Hắc Ám Đại Đế tiện tay phá vỡ, bọn họ càng thêm lo lắng.

"Các ngươi rõ ràng đã thức tỉnh."

Sắc mặt Xích Dương Kiếm Đế ngưng trọng, thậm chí có chút kinh sợ nhìn ba vị Hắc Ám Đại Đế này, nhất là ánh mắt nhìn về phía Băng Sát Nữ Đế, kiêng kị đến cực điểm.

Là Đại Đế, đương nhiên khả năng cảm giác của hắn xuất sắc

hơn những người khác.

Bởi vậy, hắn có thể cảm giác được nguy hiểm của Băng Sát Đại Đế và ác ý sâu đậm kia!

"Ha ha, Kiếm giới xuất hiện nhân vật như thế, chúng ta tất nhiên phải tham gia náo nhiệt."

"Dù sao, ngươi và ta đều hiểu rõ, Tiên Cảnh chuyển thế đều là cơ duyên di động cực lớn, chớ nói chi là Tiên Cảnh cự đầu chuyển thế. Nếu có thể thôn phệ hắn, tiêu hóa toàn bộ ký ức kiếp trước của hắn, có lẽ chúng ta thật sự có hi vọng trở thành Vô Địch Đại Đế, đợi đến khi Tiên Đạo mở ra, lại có thể dễ dàng bước lên Tiên cảnh."

Huyết Sát Đại Đế âm trầm nhìn Xích Dương Kiếm Đế một cái, mở miệng nói.

"Hừ, Xích Dương, mau lui xuống, bản đế có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng."

Thiên Kích Đại Đế cầm Phương Thiên Họa kích trong tay chỉ về phía Xích Dương Đại Đế, quát lớn.

"Cố Dương, nếu như ngươi từ bỏ chống cự, nguyện ý cùng bản tọa chia sẻ ký ức, bản tọa có thể không giết ngươi, ngược lại sẽ trở thành đạo lữ của ngươi, ý của ngươi thế nào?"

Băng Sát Nữ Đế cũng mở miệng, ánh mắt quỷ dị nhìn Cố Dương.

"Loại mặt hàng như ngươi, cũng xứng trở thành đạo lữ của Cố Dương ta?"

Cố Dương coi thường Băng Sát Nữ Đế, cười nhạo nói.

Lời này vừa nói ra, trong nháy mắt sắc mặt Băng Sát Nữ Đế trở

nên âm lãnh tới cực điểm, hàn ý kinh khủng bắt đầu lan tràn, khiến cho trong tinh không xuất hiện một cảnh tượng kỳ lạ, có cảm giác như muốn đóng băng cả Kiếm giới, khủng bố đến cực hạn.

Chuyện này cũng khiến cho vô số sinh linh phải run lẩy bẩy, sợ hãi không thôi.

Đồng thời, trong lòng bọn họ cũng thở dài.

Không hổ là Cố Dương đại nhân, thật sự là quá ngầu.

Dù đối mặt với Băng Sát Nữ Đế, hắn vẫn như cũ không hề bị lay động, tùy ý trào phúng.

"Hừ, Băng Sát. Ta biết ngươi có chủ ý gì, nhưng nhiều lời vô ích. Cứ để bản đế ra tay bắt sống hắn đi."

Lúc này, Thiên Kích Đại Đế đứng ra, mở miệng nói.

"Ha ha, nếu Thiên Kích huynh đã có ý này, ta đây liền tặng cho ngươi cơ hội giao thủ."

"Có điều, nhớ kỹ nhẹ tay một chút, đừng đánh hỏng."

Huyết Sát Đại Đế cầm quạt lông trong tay, cười âm lãnh, mở miệng nói.

Băng Sát mặt không biểu cảm, gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, không nói lời nào.

Thấy vậy, vô số sinh linh tim đập dồn dập, càng căng thẳng hơn.

Mà dưới tình huống như vậy, Cố Dương lại mở miệng.

"Không cần, các ngươi cùng lên đi, dù sao, giải quyết các ngươi... cũng không cần nhiều công phu."

"Ngươi…!"

Cố Dương vừa nói ra lời này, Huyết Sát Đại Đế nhất thời lộ ra vẻ mặt nổi giận!

Hắn là Hắc Ám Đại Đế cường đại, thân phận tôn quý cỡ nào, thực lực cường hãn cỡ nào, mặc dù nói, Cố Dương là tiên cảnh cự đầu chuyển thế, nhưng hắn chung quy là tu vi Thánh cảnh, ở trong mắt Huyết Sát Đại Đế, có lẽ bắt sống Cố Dương cần hao phí chút tâm tư, nhưng Cố Dương tuyệt đối trốn không thoát lòng bàn tay của bọn họ.

Nhưng mà, Cố Dương lại trào phúng như vậy thậm chí là khinh thường hắn, điều này làm cho hắn hết sức phẫn nộ...

Cố Dương, cũng là người đầu tiên dám trào phúng hắn!

Lúc này, sắc mặt của Thiên kích Đại Đế cũng trầm xuống, cảm thấy vô cùng tức giận.

Biểu cảm của Băng Sát Nữ Đế càng thêm lạnh như băng, chân ý Băng Chi Thiên Đạo kinh khủng càng thêm bạo động.

Mà Cố Dương nói lời này lọt vào tai tất cả mọi người chung quanh, cũng là làm bọn hắn há hốc mồm ngây người.

Vẻ mặt Xích Dương Kiếm Đế tràn đầy cổ quái, nhưng không hiểu sao lại thở phào nhẹ nhõm.

Phải nói, không hổ là Cố Dương nha, dưới loại tình huống này, cũng có thể nói ra loại lời nói này, phong cách quen thuộc này, thật đúng là làm cho người ta yên tâm mà.

Điều này cũng có nghĩa là, Cố Dương có lẽ thật sự có giữ lại.

Dù sao thì cũng không có ai nhìn thấu được người này.

"Thiên Kích, ta đổi ý rồi, hắn vẫn cứ giao cho ta, thế nào?"

Huyết Sát Đại Đế nhìn về phía Thiên Kích Đại Đế, âm thanh lạnh lùng nói.

"Ha ha, không cần ngươi ra tay, chẳng mấy chốc ta sẽ đập nát xương cốt toàn thân hắn, rút khô toàn bộ bổn nguyên tinh huyết của hắn."

Thiên kích Đại đế cầm Phương Thiên Họa kích trong tay, trực tiếp bạo phát ra uy áp khủng bố, lạnh lùng nói.

Theo Thiên Kích Đại Đế triển lộ ra uy áp Đại Đế khủng bố, khí tức của hắn cũng bị tiết lộ ra ngoài, toàn bộ Kiếm giới đều đang rung động, hư không bắt đầu rung chuyển, làm cho trên mặt rất nhiều Chuẩn Đế lộ vẻ kinh ngạc.

Mà con ngươi Xích Dương Kiếm Đế cũng phải co rút lại, da đầu run lên.

Bởi vì, cỗ khí tức này thật sự là quá cường đại, đã thoát ly phạm trù Đế Cảnh sơ kỳ, đạt đến phạm trù Đế Cảnh trung kỳ.

Thậm chí, còn không phải là Đế Cảnh trung kỳ phổ thông, mà là Đế Cảnh lục trọng đỉnh phong.

Có thể nói, khoảng cách Đế Cảnh hậu kỳ cũng chính là Đế Cảnh bảy tầng, chỉ kém một bước ngắn.

Thực lực bực này, không thể nghi ngờ là kinh khủng đến cực hạn, mạnh hơn không biết bao nhiêu lần so với mười vị Hắc Ám Đại Đế lúc trước.

Dù sao, cảnh giới Đại Đế, đừng nói là chênh lệch giữa nhất trọng, hoặc là sơ kỳ đến trung kỳ chênh lệch thật lớn, cho dù là nhất trọng sơ kỳ đến nhất trọng trung kỳ mang đến chênh lệch thực lực, cũng là cực lớn.

Tu vi Đế Cảnh bậc sáu đỉnh phong, có sức chiến đấu biến đổi

về chất, chắc chắn sẽ khiến người ta tê dại da đầu.

"Đáng giận, Hắc Ám Đại Đế, nếu có thể chống đỡ sự ăn mòn của Hắc Ám Chi Nguyên, sẽ có sinh mệnh bất hủ, tuy rằng chân ý Thiên Đạo biến thành vật giả, thậm chí sẽ hạ cảnh giới, nhưng tu vi trong thời gian tích lũy sẽ từ từ tăng lên. Nói cách khác, Thiên Kích Đại Đế, có lẽ so với hắn thời kỳ Đại Đế đỉnh phong, chiến lực cũng sẽ không kém hơn."

Xích Dương Kiếm Đế thở dài một hơi, lần nữa ngưng trọng lên.

Mặc dù tràn đầy tự tin đối với Cố Dương, nhưng rất hiển nhiên, Thiên Kích Đại Đế cũng không phải đối tượng có thể dễ dàng ứng phó.

Hơn nữa, đối phương còn có hai vị không kém hơn Thiên kích Đại đế, thậm chí còn có những Hắc Ám Đại Đế sắp thức tỉnh đang nhìn chằm chằm vào, cũng càng thêm phiền phức.

"Cố Dương, ngươi cho dù là tiên cảnh cự đầu chuyển thế thì như thế nào, mặc dù ngươi lĩnh ngộ được chân ý thiên đạo đại viên mãn khủng bố cùng đế pháp thì thế nào. Bản đế muốn đối phó ngươi, một chiêu là đủ!"

Thiên Kích Đại Đế cười lạnh một tiếng.

Phương Thiên Họa Kích trong tay phóng ra ánh sáng khủng bố của Cực Đạo Đế Binh, chấn động Kiếm Giới, cũng làm cho uy thế của Thiên Kích Đại Đế càng thêm cường hãn.

Ngay sau đó.

Hắn đột nhiên vung ra một kích, bổ về phía Cố Dương!

"Thiên kích lôi minh!"

Trong tinh không vô tận, cách không biết bao nhiêu đoạn, một luồng ánh sáng lộng lẫy bá đạo xuất hiện, mang theo sức mạnh vô biên xé rách hư không, khiến ngân hà biến sắc!

Thanh thế thật lớn!

Cùng lúc đó.

Một cỗ khí tức huyền diệu không gì sánh được bỗng nhiên xuất hiện, làm cho đạo công kích này càng thêm kinh khủng.

Đó là...

Lực lượng Thiên Đạo chân ý!

Hơn nữa còn là sáu phần mười Thiên Đạo chân ý đỉnh phong.

Mặc dù nói, thiên đạo chân ý, bởi vì duyên cớ Thiên Kích Đại Đế tự trảm một đao, biến thành ngụy vật, nhiều lắm có thể so sánh với chân ý của năm thành phổ thông, nhưng vẫn khủng bố đến cực điểm.

Dù sao, tu vi của Thiên kích Đại Đế, chính là Đế cảnh tầng sáu đỉnh phong, là đánh ra một kích toàn lực!

Có thể tưởng tượng được, một kích này rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố.

Chỉ sợ, nếu lực lượng trong đó nổ tung, gần phân nửa Kiếm giới đều bị phá hủy!

Nhìn thấy điều này, vô số sinh linh đều hoảng sợ cùng tuyệt vọng đến cực điểm.

Ngay cả Xích Dương Kiếm Đế, mí mắt cũng kinh hoàng, sắc mặt đại biến.

Lúc này, bởi vì động tĩnh do Thiên Kích Đại Đế gây ra quá lớn,

bên trong Hắc Ám Chi Nguyên, rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cũng đã thức tỉnh.

Những Hắc Ám Đại Đế này, có Đại Đế bình thường, cũng có Hắc Ám Đại Đế cường đại giống như Thiên Kích Đại Nhân.

Về phần Truyền Kỳ Đại Đế, lại không có.

"Không hổ là Thiên Kích Đại Đế, hắn càng trở nên cường đại hơn rồi!"

"Ha ha, Cố Dương, tiên cảnh cự đầu thì như thế nào, dưới tu vi nghiền ép tuyệt đối, vẫn như cũ phải bại."

"Chỉ là không biết một kích này có ra tay quá tàn nhẫn hay không. Nếu như đánh cho thân thể của Cố Dương tan vỡ, thần hồn không còn, vậy chẳng phải là đáng tiếc sao."

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế thức tỉnh đều không nhịn được mà bắt đầu nghị luận, vì một kích này của Thiên Kích Đại Đế mà cảm thấy sợ hãi thán phục.

Giờ phút này, Cố Dương đối mặt với một kích này, hắn nhìn một kích bá đạo kinh khủng đến tận cùng này.

Thần sắc lại vô cùng lạnh nhạt.

Ngay sau đó.

Hắn trực tiếp vận dụng lực lượng của Tiên Linh Thể.

Đồng thời, cũng là kích phát ra lực lượng Tiên Long huyết mạch, đem tự thân lực lượng nâng lên cao đến một cấp độ mới.

Theo hai cỗ lực lượng này xuất hiện, Xích Dương Kiếm Đế không khỏi lộ ra thần sắc rung động.

Hắn vẫn luôn cho rằng Cố Dương không có thể chất đặc thù

cùng huyết mạch.

Thật không ngờ Cố Dương lại ẩn núp sâu như vậy.

Cố Dương ở phương diện thiên đạo chân ý cùng đế pháp, đã khiến người khó có thể với tới.

Hiện tại, ngay cả nhược điểm của thể chất đặc thù và huyết mạch cũng đã được bù đắp, quả thực là không để cho người ta sống.

Lúc này, ba người Thiên Kích Đại Đế cũng có chút kinh ngạc.

Lập tức, bọn họ càng thêm tham lam.

Tiên Linh Thể và Tiên Long huyết mạch, có lợi cho bọn hắn, cũng không nhỏ nha!

Đây đối với ba người mà nói, lại là thu hoạch ngoài định mức.

Về phần Cố Dương có thể ngăn được công kích hay không, bọn họ hoàn toàn không để trong lòng, trong mắt Tam Đế, Cố Dương tuyệt đối không có khả năng tiếp được một kích này.

Cho dù tiếp được, cũng nhất định sẽ bị thương.

Tiếp theo, chỉ cần chiến đấu nhiều một chút thời gian, có thể bắt sống Cố Dương rồi.

Mà vào lúc này, Cố Dương rốt cục có động tác.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của Xích Dương Kiếm Đế, Cố Dương lại thu hồi Thiên Tuyệt Kiếm, ngược lại vung lên nắm đấm.

Mà khi hắn vung nắm đấm lên, một đế binh Cực Đạo bay quanh Mộ Dung Thiên Tuyết trực tiếp vượt qua thời không xuất hiện trên tay Cố Dương.

"Cố Dương đây là muốn làm cái gì? Hắn mạnh nhất chính là kiếm đạo, vì sao phải dùng quyền đạo ứng đối? Chẳng lẽ là bởi vì Thiên Đạo chân ý lực lượng của Thiên Kích Đại Đế kích thích đến Cố Dương rồi, Cố Dương muốn cùng hắn so đấu trên lực chi thiên đạo? Nhưng như vậy, có chút không sáng suốt."

Trong lòng Xích Dương Kiếm Đế có chút lo lắng.

Cho dù là Cố Dương, đối mặt với Hắc Ám Đại Đế mạnh mẽ như vậy, còn ỷ mạnh mà nói, cũng có thể xảy ra vấn đề.

"Hừ! Ngươi đã muốn chết, vậy đừng trách bản đế."

Thiên Kích Đại Đế thấy hành động của Cố Dương, cũng lộ ra vẻ mặt tức giận, sát ý dạt dào.

Cũng chỉ có cường giả cấp Đại Đế mới có thể phản ứng kịp, thời điểm chú ý tới những chi tiết này, Cố Dương cũng có động tác.

Chỉ thấy, một tiếng quát khẽ cũng là từ trong miệng hắn chậm rãi truyền ra.

"Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!"

Trong nháy mắt, tiếng nói hạ xuống.

Phảng phất như Hỗn Độn lại hiện ra, hình ảnh Thiên Đế quân lâm xuất hiện, chấn động toàn bộ Kiếm giới, khiến cho vô số cường giả cảm nhận được chấn động và kính sợ đến từ sâu trong linh hồn.

Mặc dù là Hắc Ám Đại Đế, trong lòng cũng dâng lên cảm giác khủng bố.

Ngay sau đó.

Hỗn Độn Thiên Đế quyền khủng bố ngưng hình, lấy thế xưa

nay chưa từng có, xuyên qua vô tận hư không, khí thế xuyên qua Cửu Thiên Thập Địa, trực tiếp hướng tới Thiên Kích Lôi Minh Đế Pháp hung tàn đến cực điểm trước mặt mà đánh tới.

"Đây là pháp môn gì?!"

"Đây là, đây là khí tức của Tiên đạo! Đây là Tiên pháp!"

"Tiên pháp đúng là tái hiện nhân gian! Phải nói, không hổ là chuyển thế của bá chủ Tiên cảnh chứ? Không nghĩ tới, hắn lại có thể dùng tiên pháp kiếp trước!"

"Tiên pháp giáng thế, trận chiến này cho dù tu vi của Thiên kích Đại Đế có siêu quần, nhưng chỉ sợ cũng có thể không chiếm được ưu thế gì!"

Theo Cố Dương bộc phát ra tiên pháp kinh khủng, rất nhiều Hắc Ám Đại Đế đều con ngươi co rút lại, lộ ra vẻ kinh hãi.

Bọn họ đều không phải hạng người bình thường, tự nhiên lúc Cố Dương ra tay, liền nhận ra nó ẩn chứa khí tức Tiên Đạo mãnh liệt.

Loại Đạo này hoàn toàn vượt lên Đại Đế.

Cho dù là bọn họ ở đây quan chiến, đều có cảm giác được lợi không ít.

Đây, chính là Tiên!

"Tiên đạo…" Một ít Hắc Ám Đại Đế cường đại, ngoài chấn động ra cũng lộ ra vẻ tham lam.

Tiên đấy, đó là cảnh giới bọn hắn tha thiết ước mơ.

Thậm chí, ngay cả sâu trong Hắc Ám Chi Nguyên, một số tồn tại khủng bố, cũng làm ra phản ứng đối với khí tức tiên pháp, chậm rãi mở ra đôi mắt vừa lạnh như băng vừa bá đạo kia.

"Tiên pháp!!!"

"Ha ha ha, ngay cả tiên pháp cũng dùng được sao? Xem ra, ký ức kiếp trước ngươi lưu lại rất nhiều. Đã như vậy, chỉ cần nuốt ngươi, thu hoạch của chúng ta tuyệt đối vượt quá tưởng tượng."

Lúc này, Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Nữ Đế cũng ra vẻ điên cuồng, tham lam tới cực điểm, hận không thể lập tức nuốt lấy Cố Dương.

Đặc biệt là Thiên Kích Đại Đế, càng là kích động tới cực điểm, gia tăng lực công kích, chấn động ầm ầm!!!!!!!!!!!

Cũng chính vào lúc này, hai đạo công kích đan vào một chỗ, tạo thành nổ tung kinh khủng, chấn động toàn bộ Kiếm giới.

Hư không vô tận xuất hiện diện tích sụp đổ, hiển lộ ra vô tận hư không phong bạo, càn quét hết thảy.

Dù là Hắc Ám Đại Đế nhỏ yếu ở trong phạm vi này, cũng sẽ vô cùng chật vật.

Theo hai đạo lực lượng khủng bố xé rách nhau, bốn bề hoàn toàn trở thành cấm khu, tất cả mọi người cho rằng, lần này va chạm, chỉ sợ là thế lực ngang nhau, Thiên Kích Đại Đế rất cường đại, không tầm thường, mà tiên pháp của Cố Dương, cũng kinh khủng như vậy.

Nhưng khoảnh khắc sau Thiên Kích lôi minh đã không cách nào chống đỡ nổi chiêu Thiên Đế quyền khủng khiếp mà cường hãn kia!

Xoẹt!

Thiên kích lôi minh trực tiếp bị đánh tan!

Ngay sau đó, Hỗn Độn Thiên Đế quyền như Thiên Đế bá chủ

kia, giống như một phương Thiên Đế quân lâm, thế đi không giảm trấn áp Thiên Kích Đại Đế.

Phốc!

Một ngụm máu tươi đầm đìa đột nhiên phun ra.

Trên mặt Thiên Kích Đại Đế lộ vẻ kinh hãi, thân thể bị đánh đến tàn tạ, giống như diều đứt dây bị đánh bay không biết bao nhiêu năm ánh sáng, xuyên qua không biết bao nhiêu tinh hà, hư không vô tận, tất cả đều xuất hiện trên quỹ đạo bay ngược của hắn ta.

Cuối cùng, theo tiếng nổ đùng cực lớn xuất hiện, Thiên Kích Đại Đế nổi giận gầm lên một tiếng, cưỡng ép dừng thân thể bay ngược ra sau.

Nhưng lúc này thân thể Thiên Kích Đại Đế đã giống như vải rách, toàn thân bị thương, cực kỳ thê thảm.

Thậm chí, trên người hắn còn đan xen khí tức tiên pháp, khiến cho thương thế nhất thời khó có thể khôi phục như cũ.

Phải biết, sức khôi phục của Đại Đế khủng bố cỡ nào, cho dù bị đánh nổ, chỉ còn thừa lại một giọt máu, cũng có thể lập tức phục hồi như cũ.

Nhưng mà, hiện tại khó mà khôi phục.

Chứng kiến một màn này.

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế đều ngơ ngác, không thể tin được nhìn một màn này.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Thiên kích Đại Đế vô cùng cường đại lại bị Cố Dương một quyền đánh bay.

Sao có thể như vậy!

Chẳng lẽ nói, Tiên pháp thật sự kinh khủng tới trình độ như vậy sao?

"Đáng chết, chân ý thiên đạo đại viên mãn kia, phối hợp tiên pháp lại khủng bố đến trình độ như vậy sao? Đúng là có thể khiến Cố Dương lấy tu vi Thánh cảnh, một quyền làm Thiên Kích bị thương nặng."

Sắc mặt của Huyết Sát Đại Đế thay đổi bất định, kiêng kỵ tới cực điểm.

"Không chỉ đơn giản như vậy. Tiên thể cùng Tiên chi huyết mạch của hắn, mức tăng trưởng với chiến lực phi thường lớn."

Vẻ mặt của Băng Sát Nữ Đế cũng ngưng trọng, chậm rãi mở miệng.

"Trừ điều đó ra, Đạo pháp và Luyện Thể pháp hắn tu luyện, không có gì bất ngờ xảy ra, cũng là Tiên pháp. Được gia tăng nhiều như vậy, có thực lực kinh khủng như vậy, có lẽ là chuyện rất bình thường."

"Không hổ là tiên cảnh cự đầu chuyển thế? Chúng ta đều coi thường hắn ta."

Dừng một chút, Băng Sát Nữ Đế mở miệng lần nữa.

Nghe vậy, Huyết Sát Đại Đế im lặng không nói.

Lúc này, tất cả sinh linh trong toàn bộ Kiếm giới nhìn thấy một màn này, rốt cuộc bọn họ cũng đã kịp phản ứng.

Cả đám trợn mắt há mồm, không biết nên nói gì cho phải.

Bọn họ hoàn toàn không ngờ, hai bên đụng nhau, lại là Cố Dương bày ra tư thế nghiền ép, dù sao đối diện là một Đại Đế

cường đại thành danh đã lâu đấy, không phải chỉ đơn giản như Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Đương nhiên, bởi vì vấn đề thực lực, cho dù là Chuẩn Đế cực hạn, cũng không có biện pháp nhìn thấy chút chi tiết chiến đấu, cũng không biết Cố Dương bạo phát át chủ bài cỡ nào.

Bọn họ chỉ có thể nhìn thấy kết quả, bởi vậy cũng chỉ có thể chấn động đến xuất thần, không biết nên đánh giá như thế nào.

"Hízz..."

Mà Xích Dương Kiếm Đế người duy nhất có thể nhìn thấy chi tiết chiến đấu, thì hít một hơi khí lạnh, trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương.

Lúc này trong lòng hắn thật sự chỉ có một suy nghĩ.

Cố Dương lúc trước, không phải là lừa hắn đấy chứ.

Biểu hiện này, quá không hợp lẽ thường, không phải tồn tại Tiên Cảnh cự đầu chuyển thế sao?

Một người, thật có thể yêu nghiệt đến loại cấp độ này sao?

Không phải là tiên cảnh cự đầu chuyển thế, lại là ở Thánh cảnh lĩnh ngộ các loại đại viên mãn thiên đạo chân ý, còn tự sáng tạo rất nhiều tiên pháp, quả thực là thái quá đến cực điểm.

Yêu nghiệt, cũng không phải yêu nghiệt như thế đâu nha.

Chương 989 - Chân ý Hỗn Độn Đại Đạo hình thức ban đầu

Giờ phút này, Thiên Kích Đại Đế đang che ngực, cắn răng vận dụng sức mạnh khôi phục thương thế, làm vết rách dữ tợn đáng sợ kia nhanh chóng khôi phục như cũ.

Sắc mặt hắn cực kỳ khó coi.

Trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương cũng tràn đầy khiếp sợ cùng sợ hãi.

Gia hỏa này thế mà ngay cả tiên pháp đều dùng ra, còn là loại tiên pháp cấp độ cực cao kia.

Bởi vậy, mới có thể khiến Hắc Ám Đại Đế cường đại như hắn bị một kích trọng thương, làm cho hắn thống khổ không muốn sống.

"Toàn lực của ngươi, chẳng lẽ không chịu nổi một kích như vậy sao?"

Cố Dương nhìn xuống Thiên Kích Đại Đế, trong ánh mắt tràn đầy lãnh đạm thờ ơ.

Đó dường như hoàn toàn không coi hắn ra gì, coi hắn như con kiến hôi bình thường, khiến cho cơn phẫn nộ trong lòng Thiên Kích Đại Đế càng thêm mãnh liệt.

Tên này lại dám khinh thường mình như thế!?

Xem thường Hắc Ám Đại Đế cường đại như hắn?

Tên khốn chết tiệt!

"Cho dù ngươi là bá chủ Tiên Cảnh chuyển thế hay là cái gì, bản đế hôm nay nhất định phải tru sát ngươi tại đây!"

Trong cơn giận dữ.

Khí tức trên thân Thiên Kích Đại Đế rõ ràng lại trở nên càng thêm cường hãn.

Xuy xuy!

Sau khoảnh khắc, hư không chung quanh Thiên Kích Đại Đế bắt đầu bắt đầu vặn vẹo.

Từng đạo hư không phong bạo cuồng bạo đến cực điểm xuất hiện.

Đồng thời, một đạo quả óng ánh cũng hiển hiện trong kiếm giới, chiếu rọi tinh không vô ngần.

Có chút rung động!

Đó là luồng sáng thăng hoa cực điểm!

"Thiên kích Đại đế đã thăng hoa đến cực điểm rồi!"

"Hízz! Thiên kích Đại đế sau khi trải qua một hiệp lại thăng hoa tới cực điểm, thật là khủng khiếp!"

"Chẳng qua, có lẽ đây cũng là chuyện rất bình thường. Dù sao, đối thủ chính là Cố Dương, được coi là tồn tại tiên cảnh cự đầu chuyển thế. Hơn nữa cũng thể hiện ra tiên pháp kinh khủng."

Tiếng kinh hô vang lên từ trong Hắc Ám Chi Nguyên.

Rất nhiều người ở Hắc Ám Đại Đế đều không ngờ rằng Thiên Kích Đại Đế sẽ thăng hoa đến cực điểm như vậy, nâng chiến lực

của mình lên cao đến đỉnh điểm.

"Ha ha, Thiên Kích muốn liều mạng rồi."

Ánh mắt của Huyết Sát Đại Đế lóe lên, có chút dị động, nhưng cuối cùng vẫn là kìm nén lại.

Ánh mắt Băng Sát Nữ Đế cũng lạnh lùng, không biết đang suy nghĩ cái gì.

Xích Dương Kiếm Đế lại lộ ra vẻ mặt chấn động và kiêng kị.

Hắn hiểu được, kế tiếp, mới là lúc phiền toái thật sự.

Trong khi vô số sinh linh đang suy nghĩ miên man,

Khí tức trên thân Thiên Kích Đại Đế lại tăng lên lần nữa!

"Hízz."

"Thiên kích Đại Đế thật sự nổi giận rồi!"

"Ngay cả căn nguyên cũng bị thiêu đốt. thăng hoa cực điểm còn thiêu đốt căn nguyên, đây quả thực là lộ rõ quyết tâm, không phải Cố Dương chết thì chính là hắn chết!"

"Không, ta cảm thấy Thiên Kích Đại Đế muốn trong nháy mắt giết chết Cố Dương, sau đó nuốt hắn, từ đó khởi tử hồi sinh."

Rất nhiều cường giả đều nghị luận, yên lặng xem chiến, thập phần chờ mong phát triển sau này.

Giờ phút này, Thiên Kích Đại Đế đã xuất ra toàn bộ át chủ bài, nâng chiến lực của mình lên đến mức vượt qua cực hạn.

Hắn đã từng là Đại Đế, càng là đi con đường Lực Chi Đạo, quán triệt con đường bá đạo.

Bị người khinh thường như vậy, điều này khiến hắn xưa nay luôn bá đạo cao ngạo hoàn toàn không cách nào chấp nhận!

Cho nên...

Hắn muốn dùng sức mạnh chân chính tiêu diệt Cố Dương, cải tử hồi sinh, tái hiện uy nghiêm của Đại Đế!

Để thế nhân biết... Thiên Kích Đại Đế hắn, cũng không phải người dễ chọc.

Cái gì mới là chân chính cường đại!

"Chết cho bản đế... chết!"

Khuôn mặt Thiên Kích Đại Đế trở nên dữ tợn.

Tất cả lực lượng trên người bạo phát ra tụ vào một chỗ khiến cho gió lốc hư không điên cuồng vặn vẹo, tinh không vô ngần, vô tận tinh cầu rung động, khiến vô số sinh linh hoảng sợ tới cực điểm.

Ngay sau đó, hắn đột nhiên bộc phát lực lượng ra.

Xoạt xoạt!

Khí tức kinh khủng bất ngờ lan tràn ra toàn bộ kiếm Giới, khiến cho vô số sinh linh thiếu chút nữa hít thở không thông.

Trong tinh không bao la, có một tia sáng xuất hiện.

Đó là một đạo lôi minh lộng lẫy đến mức tận cùng, so với lôi minh lúc trước không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Hắn dùng khí thế muốn phá hư toàn bộ thế giới, oanh kích về phía Cố Dương.

Xì xì!

Từng cơn bão hư không điên cuồng nổ bể ra, một chiêu kinh khủng phát tiết ra, đòn này đã là Thiên kích Đại Đế toàn lực xuất thủ, đòn mạnh nhất!

Không thành công thì cũng thành nhân.

Một kích này cho dù là tồn tại khủng bố Đế Cảnh hậu kỳ, cũng chưa chắc dám đỡ!

Trên mặt Thiên Kích Đại Đế lộ ra vẻ dữ tợn.

Hắn không tin Cố Dương còn có thể tiếp được một chiêu này của mình!

Hắn muốn tận mắt nhìn thấy thân thể Cố Dương bị nghiền nát!

Ánh mắt hắn nhìn chằm chằm khuôn mặt Cố Dương.

Ý đồ đó nhìn thấy một tia kinh hãi.

Nhưng mục đích của Thiên kích Đại Đế đã thất bại.

Trên mặt Cố Dương, từ đầu đến cuối ngay cả biểu lộ đều không có biến hóa gì.

Lạnh nhạt, lạnh lùng.

Cố Dương nhìn công kích khủng bố đến mức tận cùng này, vẻ mặt lạnh nhạt cười một tiếng.

Sau đó lại đấm ra một quyền!

Vẫn là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!

Khí tức kinh khủng bất ngờ bạo phát ra.

Nhưng lần này khác biệt chính là...

Không còn là đại viên mãn Hỗn Độn Thiên Đạo Chân Ý.

Mà là lực lượng áp đảo phía trên!

Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý hình thức ban đầu!

Ầm ầm ầm!

Hỗn Độn Chi Cảnh lại hiện ra, Thiên Đế quân lâm, mang theo lực lượng càng cao cấp hơn, trên chín tầng trời, trấn áp tất cả bọn đạo chích trên thế gian.

Theo một quyền này của Cố Dương giáng xuống.

Trong tinh không vô ngần, vạn vật dường như dừng lại.

Rặc rặc!

Một tiếng rạn nứt bỗng nhiên truyền đến.

Chỉ thấy, trong tinh không vô tận, diện tích lớn tinh không bắt đầu điên cuồng sụp đổ, hiện ra cảnh tượng hư không mênh mông bát ngát.

Gió lốc hư không kinh khủng đến cực hạn từ trong đó quét ra, dường như muốn tái hiện cảnh hủy diệt thời viễn cổ.

Dưới ánh mắt kinh hãi của vô số sinh linh, Hỗn Độn Thiên Đế Quyền cuốn theo sức mạnh diệt thế, dễ dàng nuốt chủng lôi quang Thiên Kích kinh khủng đến mức tận cùng kia.

Ầm ầm ầm!

Sóng xung kích kinh khủng lan ra trong tinh không, khiến cho vô số sinh linh hoảng sợ tới cực điểm, cảm nhận được khí tức hủy diệt.

Nhưng từng đợt sóng kinh khủng nổi lên, tất cả các lực lượng

khủng bố đó tập trung vào khu vực chiến trường trên bầu trời sao vô ngần, không để nó tiết lộ ra ngoài.

Nếu không chỉ sợ, gần nửa Kiếm giới đều bị dư âm tiêu hủy, vô tận sinh linh sẽ chết thảm trọng.

Sắc mặt của Thiên kích Đại Đế thay đổi kịch liệt.

Hắn phát hiện một chiêu quyết tử lật ngược hết thảy này của mình lại bị áp chế hoàn toàn, bất cứ lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Ngay sau đó.

Ánh sáng của Thiên kích lôi minh hoàn toàn bị phá hủy khiến cho Thiên kích Đại Đế cũng lộ ra vẻ chấn động, kinh hãi, tuyệt vọng cùng với vẻ không cam lòng.

Bởi vì Hỗn Độn Thiên Đế Quyền kia vô cùng kinh khủng, đã hoàn toàn trấn áp lôi quang thiên kích của hắn, xu thế không giảm mà tấn công mãnh liệt về phía hắn!

Quan trọng nhất chính là, hắn ta phát hiện, mặc kệ bản thân chống lại hay là tránh né, đều phí công vô ích.

Không thể ngăn cản, không thể tránh thoát, chỉ có một con đường chết.

"Có thể chết dưới một chiêu của Cự Đầu Tiên cảnh, bản Đế chết không oan!"

Thiên Kích Đại Đế buồn bã cười một tiếng, chính là bị Hỗn Độn Thiên Đế quyền nuốt hết, chết không toàn thây, thần hồn tiêu diệt, hoàn toàn ngã xuống.

Nhìn thấy một màn này, vô số sinh linh rung động.

Thiên Kích Đại Đế cường đại vô cùng, thăng hoa cực điểm, thiêu đốt bản nguyên một kích quyết tử, rõ ràng bị dễ dàng đón

lấy, mà còn bị Cố Dương đánh gục, điều này thật sự làm người ta rung động.

Cũng là ở thời điểm vô số người rung động, hai đạo thân ảnh, lặng yên xuất hiện sau lưng Cố Dương.

Hai thân ảnh này rõ ràng là Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Đại Đế.

Hai vị Đại Đế, đúng là từ bỏ tôn nghiêm, Cố Dương vừa bộc phát ra lực lượng khủng bố, thời khắc lực mới chưa sinh đã tiến hành đánh lén!

"Đáng chết!"

Xích Dương Kiếm Đế chú ý thấy cảnh này, vẻ mặt vô cùng tức giận, muốn tới cứu viện.

Hắn chẳng thể nào ngờ được, đường đường là Đại Đế, mà lại chọn đánh lén.

Mặc dù nói hai người đều là Hắc Ám Đại Đế, nhưng chung quy cũng vẫn là Đại Đế, vốn nên... Có ngạo cốt của Đại Đế.

Kết quả hai người này lại lựa chọn đánh lén, đánh lén một tên Thánh Cảnh, thật là cực kỳ vô sỉ.

Lúc này, các Hắc Ám Đại Đế cũng chú ý tới màn này, sau khi lấy lại tinh thần sau khi Thiên Kích Đại Đế bị trấn giết, thì đều là ánh mắt cổ quái.

Lập tức, rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cũng lộ ra vẻ mặt xấu hổ.

Mặc dù nói, bọn họ có thể không cường đại bằng Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Đại Đế, nhưng loại chuyện đánh lén này, bọn họ tuyệt đối không có khả năng làm.

Đương nhiên, cũng vẫn có một số ít khuôn mặt Hắc Ám Đại Đế

lãnh đạm, hoàn toàn không có cảm giác đối với loại hành vi này.

Theo bọn hắn thấy, chỉ cần có thể đạt thành mục đích, bất kể là dùng thủ đoạn gì đều là đúng.

So với Hắc Ám Đại Đế bình thường rung động cùng đánh giá về sự tình Nhị Đế đánh lén, sâu trong Hắc Ám Chi Nguyên, những tồn tại khủng bố chân chính, thì gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, trong đồng tử tràn đầy rung động, còn có cuồng nhiệt.

Bởi vì, bọn họ ở trong một kích vừa rồi của Cố Dương, thấy được sức mạnh chân chính áp đảo trên Đại Đế.

Đó cũng không phải đơn giản là Tiên pháp, mà là tồn tại chân chính vượt qua sức mạnh của Đại Đế.

Là lực lượng trên chân ý thiên đạo, là lực lượng thật sự thuộc về tiên.

"Cố Dương, kiếp trước ngươi rốt cuộc có thân phận gì, lại có thể ở hạ giới này vận dụng lực lượng chân chính của Tiên."

Ánh mắt một vị Truyền Kỳ Đại Đế sáng rực, tự lẩm bẩm.

"Ha ha, bất kể thân phận của hắn là gì, chỉ sợ, đều không đơn giản như Địa Tiên, Thiên Tiên. Tối thiểu, cũng là tồn tại cấp bậc Chân Tiên khủng bố."

Lại một vị Truyền Kỳ Đại Đế mở miệng.

"Đúng là như thế. Mấy ngàn tỷ năm nay, ba ngàn giới chưa từng có Tiên cảnh chuyển thế, cũng có Đại Đế chứng đạo vô địch. Nhưng cho dù là bọn họ cũng không có cách nào làm được chuyện như vậy."

Lại một vị Truyền Kỳ Đại Đế mở miệng.

"Không, các ngươi quá coi thường hắn."

Lúc này, một giọng nói tràn ngập tang thương và sợ hãi vang lên.

Cùng với thanh âm này xuất hiện, ba vị Truyền Kỳ Đại Đế khác đều cả kinh, lộ ra vẻ mặt kính sợ cùng kiêng kị.

Bởi vì, người lên tiếng, là nhân vật vô địch chân chính của kiếm giới.

Vị Đại Đế vô địch duy nhất ngủ say trong Hắc Ám Chi Nguyên của kiếm giới, tồn tại khủng bố mấy ngàn tỷ năm còn sống, tồn tại chỉ cách tiên cảnh có một bước ngắn.

Nghe đồn, vị tồn tại khủng bố này chính là Tiên Cảnh chuyển thế, lưu lại không ít ký ức kiếp trước.

"Xin hỏi, Tiên Vân tiền bối, vì sao ngài nói như vậy?"

Ba vị Đại Đế truyền kỳ liếc nhau một cái, đều mang theo cung kính nói.

Là ba bá chủ của Kiếm giới, bọn họ là tồn tại vô địch, có thể ngạo thị các Đại Đế và Hắc Ám Đại Đế khác.

Nhưng, chỉ khi đối mặt với vị này mới có thể bày ra dáng vẻ khiêm tốn.

Bởi vì, mặc dù bọn họ là Truyền Kỳ Đại Đế, cho dù bọn họ liên thủ chống lại vị tồn tại kinh khủng trước mắt này, cũng chỉ có khả năng bọn họ bị tùy tiện bóp chết.

Truyền kỳ Đại Đế và Vô Địch Đại Đế, tuy rằng vẻn vẹn chỉ có hai chữ khác nhau, nhưng mà chênh lệch thực lực, là cực kỳ khủng bố.

Chớ nói chi, Tiên Vân Đại Đế, còn là Tiên Cảnh chuyển thế, có thể vận dụng tiên pháp, thực lực so với Vô Địch Đại Đế bình

thường, đã mạnh mẽ hơn hai ba phần.

"Hắn, rất có thể là Tiên vương sau khi chuyển thế tu luyện lại."

Ánh mắt Tiên Vân tang thương, chậm rãi mở miệng.

"Cái gì!?"

Là Truyền Kỳ Đại Đế, bọn họ tất nhiên biết càng nhiều bí văn, cũng từ trong miệng Tiên Vân Đại Đế biết được càng nhiều tin tức liên quan tới Tiên Giới.

Bởi vậy, bọn họ mới chấn động đến cực điểm.

Bởi vì bình thường Đại Đế không biết phân chia Tiên Cảnh, nhưng bọn hắn biết.

Địa tiên, Thiên Tiên, Chân Tiên, Tiên vương.

Tiên vương đấy.

Đó là tồn tại đứng trên đỉnh tiên giới, là nhân vật vô địch chân chính, Chúa Tể chân chính.

Một lời nói ra có thể khiến ba ngàn giới tan vỡ.

Một lời nói ra, có thể sáng tạo ba ngàn ba ngàn giới, khủng bố giống như ngôn xuất pháp tuỳ.

Mặc dù là Thiên Đạo, nhưng trong mắt họ cũng chỉ là đồ chơi mà thôi, có thể tùy ý sửa đổi và sáng tạo ra.

Tiên vương, đích thật là mạnh tới cực điểm, nhưng số lượng cũng là cực kỳ ít ỏi.

Cho dù ở Tiên giới cũng tuyệt đối không vượt quá số lượng hai bàn tay.

Tồn tại kinh khủng như thế, đúng là chuyển thế đến hạ giới, làm cho bọn họ chấn động tới cực điểm.

Lập tức, ba vị Truyền Kỳ Đại Đế liếc nhau một cái, cũng là có chút minh ngộ vì sao Cố Dương cường đại như thế, có thể lấy tu vi Thánh cảnh lĩnh ngộ được đại đạo hình thức ban đầu vượt trên Thiên Đạo Chân Ý trong truyền thuyết rồi...

Bởi vì, hình thức ban đầu của chân ý đại đạo đối với những tồn tại như thế quả thực không coi là cái gì.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt ba vị Truyền Kỳ Đại Đế đều có chút nóng lên, có chút không đè nén được suy nghĩ trong lòng.

"Ha ha, muốn chết thì cứ ra tay đi. Thủ đoạn của bá chủ Tiên Vương há có thể tưởng tượng được."

Tiên Vân Đại Đế liếc mắt một cái liền nhìn ra suy nghĩ của ba vị Đại Đế truyền kỳ, cười nhạo nói.

"Cho dù tu vi của hắn chỉ có Thánh cảnh, nhưng muốn đánh gục các ngươi, chỉ sợ cũng không phí bao nhiêu khí lực."

"Ha ha, tiền bối nói đùa, chúng ta nào dám có loại ý nghĩ đó."

"Sự khủng bố của Tiên vương, chúng ta đương nhiên biết rõ."

"Đúng, ta cũng sẽ không đi chịu chết."

Ba vị truyền kỳ Đại Đế cũng là da mặt dày, sắc mặt như thường, khẽ nói...

Thấy vậy, Tiên Vân Đại Đế liếc nhìn ba người một cái thật sâu, không nói nữa, mà là tiếp tục nhìn về phía Cố Dương.

Kiếp trước hắn chỉ là Địa Tiên đỉnh phong mà thôi.

Mặc dù hắn là Địa Tiên đỉnh phong, chuyển thế đến hạ giới

này, vẫn nhẹ nhõm trở thành Đại Đế vô địch như cũ.

Có thể tưởng tượng được, rốt cuộc Tiên Vương sẽ khủng bố tới mức nào.

Đó là sinh linh trên chiều không gian hoàn toàn áp đảo Đại Đế.

Rất nhiều Đại Đế và Hắc Ám Đại Đế đều cho rằng, mình sinh ở hạ giới cằn cỗi này, đều có thể trở thành Đại Đế, tiến đến thượng giới có tài nguyên dồi dào, nhất định là có hy vọng cảnh giới Tiên.

Loại ý nghĩ này, thật sự là buồn cười.

Tiên chi lĩnh vực, há lại dễ dàng đặt chân như vậy.

Ở Tiên giới, cho dù là một ít con cháu Thiên Tiên, Chân Tiên, xác suất trở thành Tiên cũng sẽ không lớn bao nhiêu, chỉ có đời sau của bá chủ Tiên Vương, sinh ra đã là Tiên.

Tiên vương chân chính, đến cùng kinh khủng đến mức nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng được.

Bởi vậy, tuy Tiên Vân Đại Đế là Đại Đế vô địch, kiếp trước còn là tiên, nhưng cũng tràn đầy kính sợ và kiêng kị đối với Cố Dương.

Tiên vương, chỉ với hai chữ này cũng đã đủ để chấn nhiếp vô số đạo chích rồi.

Người dám đánh chủ ý lên Tiên vương, đều là chê mệnh dài.

Hai con tiểu quỷ đánh lén kia, tuyệt đối chết chắc.

Giờ phút này, tuy rằng Tiên Vân Đại Đế cùng ba vị Truyền Kỳ Đại Đế nhìn như trao đổi không ít thời gian, nhưng thời gian thần niệm giao lưu của ba người lại ngắn ngủi đến cỡ nào, tốc độ thời gian bên ngoài trôi qua, vẫn là bình thường.

Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Đại Đế, đều lộ ra vẻ mặt dữ tợn,

phát động sát chiêu mạnh nhất sau khi đánh lén, liên thủ đánh về phía sau lưng Cố Dương.

Giờ phút này, đối mặt với đòn đánh lén của hai vị Hắc Ám Đại Đế cường đại, sắc mặt Cố Dương vẫn không có chút biến hóa nào.

Dù sao, hắn đã lĩnh ngộ được chân ý của Hỗn Độn Đại Đạo, có thể nhìn thấu thời không, Vận Mệnh, vạn vật trên thế gian.

Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Đại Đế đánh lén, cũng chỉ là trong dự liệu của hắn mà thôi, sớm đã thấy được cảnh tượng này trong vận mệnh thời không trường hà.

Bởi vậy, tại thời điểm hai người phát động đánh lén, Cố Dương liền có động tác.

Chỉ thấy lòng bàn tay Cố Dương đã sáng lên quang mang.

Cũng chính vào lúc này, công kích của Huyết Sát Đại Đế và Băng Sát Đại Đế cũng hoàn toàn nổ bung.

Con mắt màu đỏ thứ ba của Huyết Sát Đại Đế dựng thẳng lên, phóng ra huyết sát kiếp quang khủng bố đến cực hạn, có thể phá diệt vạn vật, cho dù là so với Đế pháp trạng thái bình thường của Thiên Kích Đại Đế, vẫn mạnh hơn một bậc.

Mà Băng Sát Nữ Đế lại càng thêm khủng bố, khí lạnh cường hãn đến mức tận cùng ngưng tụ, trực tiếp khiến thời không, thậm chí là hư không đông cứng, khiến khu vực này trở nên một mảnh xanh thẳm.

Trong băng tinh này ẩn chứa sát khí kinh khủng đến tận cùng, cực kỳ quỷ dị, đồng thời bảy thành băng chi thiên đạo chân ý cũng bạo phát.

Bảy thành băng chi thiên đạo chân ý, đã đạt đến lĩnh vực đại thành, cực kỳ kinh người, cùng sáu thành không giống nhau chút

nào.

Tuy rằng do Băng Sát nữ đế tự chém mình một đao, bảy thành Thiên Đạo chân ý cũng trở thành ngụy vật, không có cách nào bộc phát ra uy năng chân chính, nhưng vẫn không thể khinh thường, cũng không hề thua kém Thiên Đạo chân ý tầm thường.

Bởi vậy, một kích này của Băng Sát Nữ Đế, cực kỳ khủng bố.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều cho rằng Cố Dương sẽ gặp nguy hiểm.

Nhưng Cố Dương đối mặt với hai đạo công kích này, triệt để bạo phát.

Chỉ thấy, quang mang trong lòng bàn tay Cố Dương phát sáng, trực tiếp xuất hiện một thanh ma kiếm toàn thân màu đỏ thẫm, tất cả đều là vết rạn, tản ra ma khí ngập trời.

Sau đó, Cố Dương chỉ lạnh nhạt tùy ý vung lên.

Ma khí đen kịt đến cực hạn dùng phương thức kiếm khí nổ tung.

Sau đó, công kích của hai vị Hắc Ám Đại Đế, lại trực tiếp tan rã như băng tuyết, hoàn toàn không còn tồn tại.

Ngược lại, đạo kiếm khí đen kịt đến cực hạn kia, xu thế không giảm, chém về phía Băng Sát Nữ Đế và Huyết Sát Đại Đế.

"Cái gì!?"

Nhìn thấy một màn này, hai vị Hắc Ám Đại Đế cường đại đều con ngươi kịch liệt co rút lại, lộ ra vẻ kinh hãi đến tột cùng.

Bởi vì, hai người đều cảm nhận được cảm giác nguy hiểm trí mạng.

Lúc này, Huyết Sát Đại Đế lộ vẻ hoảng sợ và điên cuồng, không chút do dự lựa chọn thăng hoa cực điểm, đem chiến lực của mình tăng lên tới cấp độ mạnh nhất.

Thậm chí, y còn giống như Thiên Kích Đại Đế, thiêu đốt căn nguyên.

Càng thúc đẩy uy năng của con mắt dọc của mình tới cực hạn.

Nhưng mà, tất cả đều vô dụng.

Đối mặt với kiếm khí đen kịt đến cực hạn này, tất cả thủ đoạn đều là phí công, thủ đoạn của Huyết Sát Đại Đế trực tiếp bị kiếm khí xé nát, kể cả thân thể lẫn thần hồn cũng bị kiếm khí khủng bố hủy diệt, cắn nuốt.

Mà trong nháy mắt Huyết Sát Đại Đế bị cắn nuốt, Ma Kiếm trong tay Cố Dương cũng phóng ra hồng mang yêu dị, vết rạn trên đó cũng nhỏ đi một ít.

Mà bên phía Băng Sát Nữ Đế, cũng đồng dạng đã nhận ra cảm giác nguy hiểm chí mạng, nàng cũng không chút do dự thăng hoa cực điểm.

Ngay lúc thăng hoa tới cực điểm, đồng thời nàng còn bùng nổ ra tu vi chân chính.

Đó là, đến Đế Cảnh tầng bảy, cũng chính là tu vi khủng bố Đế Cảnh hậu kỳ, so với Đế Cảnh trung kỳ mạnh hơn không chỉ một điểm nửa điểm.

Hơn nữa, bởi vì thăng hoa cực điểm, nên bảy thành Thiên Đạo Chân Ý của nàng cuối cùng cũng có thể phóng thích ra uy năng chân chính.

Đồng thời, Băng Sát Nữ Đế còn có Đế Thể Đại viên mãn, thực lực mạnh hơn Đại Đế cùng cảnh.

Vì thế, nàng đã miễn cưỡng đỡ được đạo kiếm khí này.

Tuy có thể ngăn cản được thế nhưng nàng cũng phải trả một cái giá cực kỳ lớn, toàn thân gần như vỡ nát, ngay cả thần hồn cũng có cảm giác như bị xé nứt, khiến nàng đau đớn tới chẳng muốn sống nữa.

"Ồ, mặc dù ta không sử dụng tới một phần trăm uy năng của Thiên Uyên, nhưng ngươi có thể ngăn được một kiếm này, cũng coi như có chút bản lĩnh."

Cố Dương nhìn nữ đế Băng Sát không bị miểu sát, hơi kinh ngạc một chút, bình luận nói.

Nghe Cố Dương đánh giá, toàn thân Băng Sát Nữ Đế đều run rẩy, trong đôi mắt băng lãnh vô tình kia cũng tất cả đều là hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Nàng nhìn chằm chằm vào Ma Kiếm Thiên Uyên trong tay Cố Dương, thì thào tự nói: "Đây, đây là loại binh khí gì, vì sao lại có uy năng như thế. Hơn nữa, cỗ ma khí khiến Đại Đế cũng phải khiếp sợ này là sao?"

"Chẳng lẽ đây chính là tiên khí trong truyền thuyết? Không, không thể! Tiên khí sao lại quỷ dị như thế chứ."

Giờ phút này, trong tinh không vô ngần, vô số sinh linh cũng yên tĩnh im ắng.

Bởi vì vấn đề thực lực, bọn họ không thấy rõ chi tiết.

Chỉ biết là trong chớp mắt, Thiên Kích Đại Đế đã chết.

Sau đó, Huyết Sát Đại Đế cũng đã chết.

Băng Sát Đại Đế thăng hoa tới cực điểm, cũng bị đánh tới hỏng mất.

Chỉ có tồn tại cảnh giới Đại Đế mới có thể nhìn thấy chi tiết.

Xích Dương Đại Đế trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi, trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương...

Hắn mới vừa rồi còn muốn liều chết cứu viện Cố Dương, không muốn nhìn thấy Cố Dương bị hai vị Hắc Ám Đại Đế đánh lén đến chết.

Kết quả, trong nháy mắt, Cố Dương lại móc ra át chủ bài khủng bố như vậy, trực tiếp đem Huyết Sát Đại Đế miểu sát.

Ngay cả Băng Sát Nữ Đế cực điểm thăng hoa cũng không thể may mắn thoát khỏi, mặc dù còn sống, nhưng bộ dáng này, khẳng định là sống không được lâu.

Hơn nữa, nghe ý tứ Cố Dương, hắn ngay cả một phần trăm uy năng của kiếm này cũng không vận dụng, quả thực là thái quá.

"Mặc dù nói, át chủ bài của Cố Dương, chưa bao giờ để người ta nhìn thấu, quả thực là vô số kể, nhưng át chủ bài này, thật đúng là một cái so với một cái càng dọa người nha."

Xích Dương Kiếm Đế cảm thán nói.

Giờ phút này, Mộ Dung Thiên Tuyết đang lấy lại tinh thần cũng mê ly nhìn Cố Dương.

Có thể có đạo lữ như vậy đã là may mắn của nàng.

Mà bên trong Hắc Ám chi nguyên, có rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cũng sững sờ, á khẩu không trả lời được, tình hình phát triển như này, thực sự là vượt quá dự liệu của bọn họ.

Cố Dương, thật sự quá kinh khủng.

Thanh kiếm này, cũng quá kinh khủng.

"Đây là tiên cảnh cự đầu chuyển thế sao? Thật đúng là sâu không lường được."

Một vị Hắc Ám Đại Đế cường đại hít sâu một hơi, kiêng kị và sợ hãi vô cùng, triệt để bỏ đi một số chủ ý.

"Tiên Vân tiền bối, đây chính là Chân Ma Khí có thể sánh vai cùng Tiên Khí trong truyền thuyết sao?"

"Uy năng như vậy, thật sự là khủng bố đến cực điểm. Hơn nữa nhìn thanh kiếm kia, dường như vẫn còn không trọn vẹn..."

"Nhưng mà, vì sao một vị Tiên Vương chuyển thế lại có thể sở hữu Chân Ma khí, có thể hàng phục được Chân Ma khí? Lẽ nào hắn không phải Tiên vương chuyển thế mà là Ma vương chuyển thế?"

Lúc này, ba vị truyền kỳ Đại Đế cũng là rung động đến cực điểm, một ít tiểu tâm tư cũng là triệt để tiêu tán, bọn hắn nhịn không được mở miệng hỏi thăm.

"Không thể nghi ngờ, đây chính là Chân Ma Khí trong truyền thuyết, hơn nữa tuyệt không phải Chân Ma Khí bình thường. Chẳng qua, cụ thể là phẩm cấp gì bổn tọa cũng không biết."

Trên mặt Tiên Vân Đại Đế cũng lộ ra vẻ chấn động, mở miệng nói.

"Về phần vấn đề Cố Dương là Ma Vương chuyển thế, đây là có thể phủ quyết. Bởi vì Ma tộc không cách nào chuyển sinh thành Nhân tộc, chớ nói chi là Ma Vương chuyển thế thành Nhân tộc. Lấy sự cao ngạo của Ma Vương, dù cho hắn có thể chuyển thế, hắn cũng sẽ không làm như vậy. Về phần vấn đề hắn nắm giữ Ma khí, hẳn là chuôi Ma khí này đã rơi xuống hạ giới, bị Cố Dương đoạt được, sau đó đem hàng phục."

Nghe Tiên Vân Đại Đế phỏng đoán, ba vị Truyền Kỳ Đại Đế

cũng hai mặt nhìn nhau, lộ ra vẻ mặt rung động.

Dù sao, ba người có thể trở thành Truyền Kỳ Đại Đế, tất nhiên không phải hạng người ngu dốt.

Nếu Cố Dương không phải Ma Vương chuyển thế mà thật sự là Tiên vương chuyển thế, có thể làm được điều này thì có chút khủng bố.

Dù sao tiên ma cũng là tử địch.

Ma binh cường đại như thế không thể thần phục một Nhân tộc Tiên Vương chuyển thế.

Nhưng Cố Dương lại dùng tu vi Thánh cảnh làm được điểm này, nghĩ liền biết rốt cuộc trong đó có bao nhiêu bí mật.

Rất có thể, hình thức ban đầu Đại Đạo Chân Ý Cố Dương bày ra lúc trước, còn không phải át chủ bài chân chính của hắn.

"Không hổ là Tiên vương, thật là khủng khiếp."

Cuối cùng, một vị Truyền Kỳ Đại Đế khẽ thở dài.

"Ha ha, oai phong của Tiên vương há chúng ta có thể tưởng tượng được. Có lẽ, chúng ta đang thảo luận ở đây thì chưa chắc đã không nằm trong mắt hắn."

Tiên Vân Đại Đế than thở.

Nghe lời này, ba vị truyền kỳ Đại Đế đều cả kinh, sinh ra cảm giác bối rối đã lâu không thấy.

Nếu như để cho tồn tại kinh khủng như vậy chú ý tới mình ở sau lưng nghị luận về hắn, vậy phải làm sao.

Nếu như hắn xem xét đám người mình lúc trước còn sinh ra một chút tâm tư, vậy thì càng phiền toái.

"Ha ha."

Tiên Vân Đại Đế quét mắt nhìn ba vị Đại Đế truyền kỳ một cái, ý vị thâm trường cười.

Cũng chính là vào lúc bốn người Tiên Vân Đại Đế đang nghị luận, ngoại giới, Băng Sát Nữ Đế cũng đã lấy lại tinh thần.

Nàng cắn chặt răng, nhìn chăm chú Cố Dương, hoàn toàn từ bỏ tôn nghiêm và ngạo cốt của Đại Đế, mở miệng nói: "Cố Dương tiền bối, ta muốn trở thành nô bộc của ngài, hy vọng ngài có thể thu nhận ta."

Sau khi nói xong câu này, cả thế gian chấn động.

Vô tận sinh linh đều trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ hoàn toàn không nghĩ đến, lúc trước ba vị Hắc Ám Đại Đế cường đại còn ra vẻ không ai bì nổi.

Hai người trực tiếp bị Cố Dương đánh gục.

Còn lại một Băng Sát Nữ Đế, vì mạng sống, đã nguyện ý làm nô bộc.

Từ cổ chí kim, ai có thể thu phục được Đại Đế và Hắc Ám Đại Đế chứ, muốn họ làm nô bộc?

Chớ nói chi, Băng Sát Nữ Đế còn không phải là Hắc Ám Đại Đế bình thường, mà là bên trong Hắc Ám Đại Đế, cũng được coi là tồn tại rất cường đại.

Nhưng mà, nàng lại lựa chọn thần phục Cố Dương.

Hôm nay, có lẽ bọn họ còn thật sự sẽ chứng kiến lịch sử.

Lúc này, rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cũng không thảo luận gì, chỉ thở dài trong lòng.

Bọn họ cũng thật không ngờ Băng Sát Nữ Đế sẽ đi tới bước này.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không hề xem thường Băng Sát Nữ Đế.

Dù sao, Hắc Ám Đại Đế vốn coi tính mạng của mình là đứng đầu.

Đương nhiên, trong tình huống bình thường, Hắc Ám Đại Đế cũng tuyệt đối sẽ không thần phục Hắc Ám Đại Đế hoặc Đại Đế khác.

Nhưng Cố Dương thì khác.

Cố Dương quá kinh khủng.

Tồn tại này, kiếp trước không biết mạnh bao nhiêu.

Sợ rằng, ở trong Tiên Cảnh đều là cự đầu.

Thần phục tồn tại như vậy, cũng không tính là mất mặt.

Dưới ánh nhìn chăm chú của mọi người, Cố Dương hờ hững nhìn Băng Sát Nữ Đế, lạnh nhạt lên tiếng: "Ha ha, thần phục ta? Ngươi xứng sao?"

Theo lời này của Cố Dương, cả thế gian chấn động, vô số sinh linh trợn mắt há hốc mồm nhìn Cố Dương.

Từ xưa đến nay, e rằng cũng chỉ có Cố Dương mới ngang ngược như vậy thôi, không để Hắc Ám Đại Đế vào mắt chút nào.

Cho dù trước mắt có cơ hội lần đầu thu phục Hắc Ám Đại Đế, thu làm nô bộc, hắn cũng không thèm để ý chút nào.

Phải nói, chẳng thèm ngó tới.

Giờ phút này, trong lòng rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cảm thấy

khó chịu, Hắc Ám Đại Đế đã bị Cố Dương triệt để nghiền nát.

Nhưng bọn họ cũng không có biện pháp nói nhiều, cũng không dám nói nhiều.

"Ngươi!"

Sắc mặt Băng Sát Nữ Đế xanh tím, nàng thật không ngờ mình lại bị nhục nhã như vậy.

"Đáng ghét, ngươi đã không cho ta sống, vậy bản đế đồng quy vu tận với ngươi."

Lập tức, Băng Sát nữ đế giống như bị điên, thân thể bắt đầu phồng lên.

Nàng, lại lựa chọn tự bạo.

Thấy vậy, vô số sinh linh lại hoảng sợ thêm lần nữa.

Hắc Ám Đại Đế cường đại tự bạo tạo thành vết nứt khủng khiếp biết dường nào.

Hơi chút sơ sẩy, bọn họ đều phải chết.

Nhưng, vô số sinh linh không biết tình hình chuẩn xác hiện giờ, nhưng có rất nhiều Hắc Ám Đại Đế, nhất là ba vị Đại Đế truyền kỳ cùng Vô Địch Đại Đế, Tiên Vân Đại Đế lại đều lắc đầu thở dài.

Muốn đồng quy vu tận, Băng Sát Nữ Đế đã không đủ tư cách.

Ở trước mặt thanh ma binh đó, Băng Nữ Đế bị trọng thương không đáng kể chút nào.

Đúng như những gì Hắc Ám Đại Đế nghĩ, đối mặt với Băng Sát Nữ Đế sắp tự bạo, khuôn mặt Cố Dương lãnh đạm, chẳng thèm ngó tới, chỉ đơn giản là vung ra một chém.

Trong chốc lát, kiếm quang đen kịt khủng bố lại lần nữa bộc phát, trong nháy mắt nuốt lấy Băng Sát Nữ Đế, khiến cho nàng ngay cả cơ hội tự bạo cũng không có.

Thấy cảnh này, vô số sinh linh trợn mắt ngoác mồm, không biết nên nói gì cho phải.

Một vị Hắc Ám Đại Đế cường đại lựa chọn tự bạo, ngay cả bọt nước văng tung tóe cũng không có, thực sự quá kinh khủng.

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cũng đều ngạc nhiên.

Cuối cùng, bọn hắn cũng không dám nhiều lời nữa, đều là lần nữa náu mình trở về chỗ sâu trong Hắc Ám chi nguyên, lựa chọn ngủ say.

Theo bọn họ nghĩ, chỉ sợ, chục tỷ năm kế tiếp, bọn họ cũng không cần ra ngoài, bọn họ chỉ có thể đợi.

Chờ đến khi Cố Dương chứng đạo Đại Đế, sau đó thọ nguyên sắp hết cũng tan thành Hắc Ám Đại Đế, làm bạn với bọn họ, bọn họ mới có thể tiếp tục sôi nổi trong Kiếm giới.

Giờ phút này, Cố Dương cũng không để ý vô tận sinh linh rung động đến cực điểm, cùng với Hắc Ám Đại Đế lựa chọn ngủ say lần nữa.

Hắn chỉ nhìn chằm chằm vào Ma Kiếm Thiên Uyên, trong mắt lộ ra tinh mang.

Ma Kiếm Thiên Uyên, sau khi thôn phệ hết thảy hai vị Đại Đế, đúng là khôi phục được một ít uy năng, trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Xem ra có thể nhờ Thôn Phệ Đại Đế để chữa trị thương tích cho nó, đây quả thực là một tin tốt.

Dù sao, ba ngàn giới không bao giờ thiếu chính là Hắc Ám Đại Đế.

Chỉ cần giết vào trong Hắc Ám chi nguyên, sẽ có Hắc Ám Đại Đế để thôn phệ.

Chớ nói hắc ám chi nguyên có rất nhiều sào huyệt của Hắc Ám Đại Đế, trong đó cũng có không ít thứ tốt.

"Có điều, hiện tại vẫn nên chờ một chút. Dù sao, đám Hắc Ám Đại Đế này cũng không đơn giản."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy đảo qua mấy Hắc Ám Chi Nguyên một cái, trong lòng thì thào tự nói.

Nếu như Ma Kiếm Thiên Uyên ngày nay bộc phát uy năng, chỉ sợ chém giết Truyền Kỳ Đại Đế cũng không thành vấn đề.

Nhưng Cố Dương quan sát vận mệnh thời không, biết trong kiếm giới có một vị Đại Đế vô địch.

Hơn nữa, vị Vô Địch Đại Đế này còn là Tiên Cảnh chuyển thế, cũng không dễ chọc.

"Ha ha, chờ một chút đi, chờ ta đột phá đến Thần Cảnh, sửa chữa một phen, chính là thời khắc thanh tẩy Hắc Ám Đại Đế ba ngàn giới."

Cố Dương thu hồi ánh mắt, mắt lộ ra tinh mang, trong lòng đã có chủ ý.

Mà suy nghĩ trong lòng Cố Dương, nếu để cho nhiều Hắc Ám Đại Đế biết được, trừ Hắc Ám Đại Đế của Kiếm Giới sẽ cảm thấy kinh sợ, thậm chí kiêng kị, thậm chí là hoảng sợ ra, thì Hắc Ám Đại Đế của giới khác nhất định sẽ cho rằng là Cố Dương điên rồi.

Một người mà đã dám tuyên bố tu vi Thần Cảnh liền có thể

một người xử lý toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của ba ngàn Giới, quả thực điên cuồng đến cực điểm.

Dù sao, lịch sử của mấy ngàn tỷ năm ở ba ngàn giới, cất giấu quá nhiều bí mật, cũng ẩn dấu rất nhiều lão quái vật kinh khủng đến cực điểm.

Trừ phi là Tiên tự mình giáng lâm, nếu không, ai có thể làm được chuyện kinh thế hãi tục như thế.

Cố Dương giải quyết náo động hắc ám xong, liền cùng Mộ Dung Thiên Tuyết ấm áp một phen, sau đó lựa chọn bế quan.

Lần này hắn định đột phá Thần Cảnh.

Sau khi đột phá Thần Cảnh, có thể sửa chữa ngàn tỷ năm.

Cho dù là Cố Dương, cũng không thể tưởng tượng ngàn tỷ năm sửa đổi đến cùng sẽ khủng bố cỡ nào, lịch sử ba ngàn giới, cũng chẳng qua chỉ mấy ngàn tỷ năm mà thôi.

"Đã đến lúc đột phá, nhưng mà, trước đó còn có một số việc phải làm."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, trong lòng nói nhỏ.

Hắn chưa từng quên, mình còn có sửa đổi đối với Thiên Tuyệt Kiếm, đồng thời, Cố Dương cũng đang dùng đại đạo chân ý tiến hành uẩn dưỡng.

Lúc này, Cố Dương lựa chọn sửa chữa.

Theo Cố Dương sửa đổi, dưới ánh sáng trăm tỷ năm, Thiên Tuyệt Kiếm toả ra quang mang sáng chói, khí tức cũng bắt đầu liên tục tăng lên.

Chẳng qua là theo thời gian trôi qua, dường như Thiên Tuyệt Kiếm đã đến một giới hạn nào đó, đang kẹt tại nơi này.

Cuối cùng, Thiên Tuyệt Kiếm đột phá hạn chế nào đó, khí tức đột nhiên tăng vọt càng thêm khủng bố, tản mát ra một ít khí tức Tiên nhân, cũng lây nhiễm khí tức đại đạo chân ý.

"Hiện tại Thiên Tuyệt Kiếm mặc dù không đạt tới cấp bậc Tiên Khí, nhưng đã vượt ra khỏi cấp độ Đế binh Cực Đạo, xem như là cấp độ của ngụy Tiên Khí."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, khẽ cười nói.

Ở dưới chân ý đại đạo uẩn dưỡng trăm tỷ năm, đối với Thiên Tuyệt Kiếm tăng lên, so với trong tưởng tượng của hắn còn phải lớn hơn một chút.

Vốn dĩ hắn còn tưởng rằng Thiên Tuyệt Kiếm vẫn sẽ dừng lại ở cấp độ Cực Đạo Đế binh.

"Nếu Thiên Tuyệt Kiếm đã sửa đổi xong, như vậy kế tiếp cũng nên đột phá tới Thần Cảnh."

Lập tức, Cố Dương thu hồi Thiên Tuyệt Kiếm, ngược lại lấy ra một trái tim tinh xảo đặc sắc.

Mơ hồ trong đó, nó dường như còn đang nhảy lên, thập phần thần dị.

"Trước khi phục dụng Thiên Thần Chi Tâm còn cần luyện chế một ít bảo đan, phát huy hiệu quả lớn nhất của nó, nhưng mà, cái này cũng không làm khó được ta."

Cố Dương mỉm cười, xuất lò đan ra, bắt đầu luyện.

Sau khi chuẩn bị ổn thỏa hết thảy, Cố Dương chính là trong nháy mắt nuốt thiên thần chi tâm cùng bảo đan, một cỗ năng lượng tinh thuần đến cực hạn, năng lượng tràn đầy thần vận khí tức thiên đạo xuất hiện ở trong cơ thể Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương đắm chìm tâm thần, vận chuyển tiên pháp, bắt đầu hấp thu nó.

Không biết qua thời gian bao lâu, một cỗ khí tức bành trướng đến cực hạn, tràn ngập thần vận cũng là từ trên người Cố Dương bạo phát ra, hơn nữa còn lấy thế kinh khủng tăng lên.

Hắn đã đột phá thành công đến Thần Cảnh mà vô số tu sĩ bình thường tha thiết ước mơ.

Hơn nữa, hắn không chỉ là đột phá đến Thần Cảnh, tu vi còn một đường thăng cấp đến Thần Cảnh thất trọng.

Không thể không nói, Thiên Thần chi tâm không hổ là bảo dược chí cao của Long giới, một tỷ năm nở hoa một lần, một tỷ năm kết quả một lần, dược lực tích lũy được thật sự là kinh người.

Mặc dù là Đại Đế cũng sẽ coi như trân bảo, có thể dùng để bồi dưỡng đời sau, tiết kiệm rất nhiều cực nhọc cho hắn.

"Hô, tu vi đạt tới Thần Cảnh, chỉ cần ta lần nữa sửa đổi một phen, thực lực của ta, sẽ lần nữa nghênh đón chất biến khó có thể tưởng tượng. Chỉ là không biết, có thể vượt qua vô địch Đại Đế hay không."

Cố Dương mặt lộ ý cười, thì thào tự nói.

Hơn ngàn tỷ năm sửa đổi, kinh khủng biết bao, thực lực của hắn có thể tăng lên tới cấp độ nào, cho dù là Cố Dương, cũng vô pháp suy đoán.

Nhưng Cố Dương cũng không quá ngạo mạn.

Dù sao, thực lực lúc trước của hắn, mặc dù là toàn bộ thực lực, chỉ sợ cũng không đạt đến cấp độ Vô Địch Đại Đế.

Chỉ sợ, có thể chiến một trận với Truyền kỳ Đại đế.

Dù sao thì tu vi của hắn cũng quá thấp.

Chỉ sau khi sửa đổi ngàn tỷ năm, thực lực của hắn tuyệt đối sẽ đạt tới cấp độ Vô Địch Đại Đế, thậm chí siêu việt Vô Địch Đại Đế.

Chỉ có điều, tỷ lệ cao không cách nào đạt tới cấp bậc Tiên.

Dù sao, Tiên thật sự quá cường đại, hoàn toàn không phải tồn tại chiều không gian giống như Đại Đế.

Mặc dù hắn ta là Vô Địch Đại Đế, nhưng trong mắt Địa Tiên bình thường, hắn ta cũng chỉ là một con kiến có thể tiện tay bóp chết mà thôi.

Muốn có được chiến lực của tiên nhân, cho dù là Cố Dương, tu vi cũng phải được nâng cao mới được.

Muốn lấy tu vi Thần Cảnh đạt được chiến lực của Tiên, quá mức xa vời.

"Ầm ầm ầm!!!!!"

Mà đúng lúc này, bầu trời cũng từ từ âm u, tối đen tới cực hạn.

Phải nói, không chỉ có cái bí địa này, toàn bộ nội vực, phải nói là vòm trời đại lục vô ngần tối sầm lại, vô tận kiếp khí bắt đầu hội tụ.

Cảm thụ được kiếp khí khủng khiếp đến tận cùng, vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì, mặc kệ là Chuẩn Đế hay thậm chí là Xích Dương Kiếm Đế, đều cảm nhận được cảm giác nguy hiểm trí mạng từ trong kiếp vân.

Thậm chí, đám Hắc Ám Đại Đế vừa ngủ say không lâu cũng bị bừng tỉnh lại.

"Người này đang độ kiếp, thiên kiếp thật là khủng khiếp!"

"Thiên kiếp khủng bố này, cho dù là thời điểm độ kiếp thăng cấp Đại Đế, cũng chỉ đến thế này đi."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Cố Dương kia đang độ kiếp đi."

"Có tỉ lệ lớn là hắn. Dù sao Xích Dương Kiếm Đế còn chưa vẫn lạc, không có khả năng xuất hiện một vị Đại Đế mới."

"Vị kia thật đúng là đại nhân vật, vẻn vẹn chỉ là độ kiếp nạn Thần cảnh, uy thế của hắn lại sánh ngang với Đại Đế độ kiếp."

"Không thể không nói, thật sự rất khủng khiếp. Lúc này chỉ mới là thiên kiếp đột phá Thần Cảnh dẫn tới, đã kinh khủng hơn so với thiên kiếp của Đại Đế bình thường. Nếu như vị kia đột phá đến Đế Cảnh, vậy Đế Kiếp sẽ khủng bố đến cỡ nào."

"Không hổ là Tiên vương chuyển thế chứ..."

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế đều nhịn không được mà nghị luận sôi nổi, chấn động và kiêng kị đến cực điểm.

Tiên Vân Đại Đế cùng với ba vị truyền kỳ Đại Đế khác cũng đều kinh ngạc cảm thán và im lặng.

Mà những thiếu niên Đại Đế kia, từng người đều bị chấn động đến cạn lời.

Chẳng qua, bọn họ cảm thán không phải là uy thế độ kiếp của Cố Dương.

Dù sao, thực lực bọn họ có hạn, nhìn không ra chênh lệch bao nhiêu, chỉ biết rất trâu bò, bọn họ để ý chính là tốc độ tu luyện của

chủ nhân Cố Dương này.

Lúc này mới qua bao lâu, Cố Dương đã tu luyện tới Thần cảnh tầng bảy.

Lúc trước, bọn họ tuy rằng chiến lực bị Cố Dương vô tình nghiền ép, nhưng vẫn có thể ở trên tu vi tìm một ít cảm giác tồn tại.

Hiện tại thì tốt rồi, tu vi của bọn hắn trong hai năm này cũng chỉ tăng lên một hai cảnh giới nhỏ.

Mà Cố Dương, một đường từ Vương cảnh tăng đến Thần cảnh, quả thực quá mức!

"Phu quân đột phá đến Thần Cảnh, không biết sau khi phu quân đột phá lần này có thể sở hữu chiến lực vô địch Đại Đế hay không."

Xích Thiên Thu nhìn thiên kiếp, trong con ngươi nóng rực tràn đầy ý cười.

Về phân chia chiến lực của Đại Đế, Cố Dương cũng đã nói với bọn họ.

Hơn nữa, bởi vì thủ đoạn điều khiển thời gian thần kì kia của Cố Dương, thực lực của nàng tăng lên cũng rất lớn.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng đang nhìn lên thiên kiếp, trên mặt nổi lên ý cười nhàn nhạt.

"Nếu như là phu quân, khẳng định có thể có được chiến lực của Vô Địch Đại Đế."

Cặp mắt Mộ Dung Thiên Tuyết như thu thuỷ, ôn hòa nói.

Lúc ở Thánh Cảnh đã có chiến lực kinh khủng như thế, một khi đột phá đến Thần Cảnh, hơn nữa còn là Thần Cảnh bậc bảy,

đối với tu sĩ bình thường mà nói, thăng cấp đều cực kỳ khủng bố đấy, chớ nói chi là loại yêu nghiệt từ xưa đến nay chưa từng có như phu quân các nàng.

Thời điểm vô số người chú ý tới thiên kiếp, Cố Dương cũng đang ngửa mặt trông lên thiên kiếp, sắc mặt thong dong tới cực điểm.

Đối với tu sĩ bình thường mà nói, thiên kiếp Thần Cảnh đều phải sẵn sàng đón quân địch, chứ đừng nói chi là Đại Đế kiếp trong truyền thuyết.

Khi chuẩn Đế cực hạn đột phá đến Đại Đế bình thường, độ kiếp nhất định phải thận trọng hơn nữa, sợ không cẩn thận sẽ ngã xuống.

Mà lần Đại Đế kiếp này, so với Đại Đế kiếp bình thường càng thêm nguy hiểm, lại càng làm cho người ta tê cả da đầu.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, mặc dù tu vi của hắn chỉ là Thần Cảnh, nhưng Đại Đế kiếp ở trước mặt hắn thật đúng là không tính là gì.

Dù sao, sức chiến đấu của hắn thật sự là quá kinh khủng, cho dù là Đại Đế truyền kỳ xuất hiện thì hắn cũng dám đánh một trận.

"Thiên kiếp, hy vọng ngươi đừng làm ta thất vọng. Dù sao, lúc trước thiên kiếp thật sự là quá không thú vị, đụng một cái là vỡ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Theo Cố Dương mở miệng, thiên kiếp cũng càng bộc phát khủng bố, dường như bởi vì bị Cố Dương xem nhẹ mà phẫn nộ.

Thiên đạo tuy rằng ưa thích nhân vật yêu nghiệt như Cố Dương, nhưng cũng không cho phép Cố Dương tùy ý khiêu khích.

Bởi vì thiên kiếp nổi giận, kiếp khí đáng sợ bắt đầu tràn ngập, toàn bộ Kiếm giới đều bị kiếp khí kinh khủng này bao phủ, khiến cho người ta tê dại da đầu.

Điều này cũng khiến vô số tu sĩ con ngươi kịch liệt co rút lại, kinh hãi tới cực điểm.

Bởi vì, luồng kiếp khí này, cho dù là Đại Đế cũng phải kinh hãi, có tồn tại khủng bố cực lớn khiến cho linh hồn của bọn họ phải rung động theo.

"Hízz! Cố Dương đang làm cái gì vậy? Tại sao kiếp khí đột nhiên tăng vọt nhiều như vậy. Loại kiếp khí kinh khủng này, đừng nói là Chuẩn Đế cực hạn độ kiếp, cho dù là Đại Đế cường đại, đều có nguy cơ ngã xuống đi."

"Kinh khủng như vậy! Đây là lần đầu tiên bổn tọa trông thấy loại Đại Đế kiếp này. Nếu lúc trước bổn tọa độ kiếp là thiên kiếp này thì e rằng bổn tọa sẽ tuyệt vọng chờ chết."

"Đúng vậy, chúng ta không có khả năng vượt qua thiên kiếp bậc này. Khó có thể tưởng tượng đây chỉ là một Thiên Kiếp do Thần Cảnh dẫn động. Chẳng qua, Thiên kiếp bực này, đối với chúng ta hiện tại cũng có thể xưng là khủng bố, nhưng đối với vị kia mà nói, chỉ sợ không tính là gì."

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế nói tới đây đều rơi vào trầm mặc, tâm tình vô cùng phức tạp, còn có một loại cảm giác thất bại.

Bọn họ là nhân vật chính của thời đại bọn họ, chưa bao giờ thất bại đến vậy.

Nhưng Cố Dương biến thái như thế, bọn hắn cũng chỉ có thể cảm thán chính mình nhiều năm như vậy sống uổng phí.

Cũng chính là khi vô số người kinh hãi, ngay cả Hắc Ám Đại Đế cũng lâm vào trầm mặc, Cố Dương lại cười.

"Không tệ, xem ra lần này cũng không nhàm chán như trước vậy."

Cố Dương một bước bước ra, đi vào tinh không vô ngần, khẽ nói.

Đối với những người khác mà nói, độ kiếp là đại khủng bố, là nguy cơ sinh tử, nhưng đối với Cố Dương mà nói, độ kiếp, chính là đang nhổ lông dê.

Nhổ lông dê của Thiên Đạo.

Thiên kiếp càng khủng bố thì thu hoạch sau khi hắn vượt qua thiên kiếp cũng sẽ càng lớn hơn, tốc độ tăng trưởng ngộ tính căn cốt của hắn cũng càng lớn.

Bởi vậy hắn hy vọng thiên kiếp càng khủng bố thì càng tốt.

Giờ phút này, bởi vì lời nói của Cố Dương, thiên kiếp càng táo bạo lên, rốt cục, một đạo kiếp quang khủng bố xuất hiện trong tinh không vô ngần, làm cho rất nhiều đường vân hư không xuất hiện, tràn ngập gần nửa Kiếm giới.

Nhìn thấy một màn này, cảm thấy cường độ của lực lượng này, Mặc dù là rất nhiều Hắc Ám Đại Đế cường đại cũng cảm thấy tê dại da đầu.

Về phần ba vị Truyền Kỳ Đại Đế, con ngươi cũng bỗng nhiên co rụt lại.

Bởi vì, kiếp quang này thật sự là quá kinh khủng, đã có uy năng gần với Truyền kỳ Đại Đế.

"Thiên kiếp này thật đúng là khủng khiếp, hơn nữa còn là thiên kiếp chưa bao giờ xuất hiện, cũng coi như phá vỡ lịch sử. Có điều, chuyện như vậy đối với vị kia mà nói, cũng là chuyện đương nhiên."

Mặt mũi Tiên Vân Đại Đế cũng tràn đầy rung động, cảm thán nói.

Đối mặt với loại thiên kiếp có uy năng gần với Truyền Kỳ Đại Đế này, ngẫm lại liền tuyệt vọng, nếu là Cố Dương, bọn họ lại cảm thấy Cố Dương có thể vượt qua, cũng đã chứng minh sự thật rất ngoại hoạng, Tiên Vân Đại Đế nghĩ chính là đúng.

Bởi vì, đối mặt với đạo kiếp quang kinh khủng này, Cố Dương sắc mặt như thường, lạnh nhạt không gì sánh được, thậm chí ngay cả kiếm hắn đều chưa từng rút ra, chỉ là nắm tay, đấm ra một quyền.

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền khủng bố xen lẫn Tiên uy mạnh mẽ vô song, bộc phát hung hãn, trực tiếp nghênh đón thiên kiếp.

Đồng thời, Cố Dương còn bạo phát ra lực lượng chân chính.

Đó là, một thành đỉnh phong chân ý Hỗn Độn Đại Đạo.

Theo sự bùng nổ khủng bố này của Cố Dương, toàn bộ Kiếm giới đều điên cuồng chấn động, cũng làm cho vô số Hắc Ám Đại Đế, đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi cùng không thể tin.

Bởi vì Cố Dương lại thể hiện ra thủ đoạn của Tiên.

Nhưng bởi vì vấn đề tầm mắt nên bọn họ chỉ cảm thấy thủ đoạn này của Cố Dương mạnh hơn, nhưng mạnh hơn bao nhiêu cũng không phân tích chi tiết.

Chỉ có ba vị Đại Đế truyền kỳ, cảm thấy da đầu tê dại.

Về phần Tiên Vân Đại Đế, con ngươi bỗng nhiên co rút lại, sợ hãi tới cực điểm.

Moá nó, hắn nhìn thấy gì, hắn lại nhìn thấy Cố Dương thể hiện ra một thành đỉnh phong đại đạo chân ý.

Một thành đỉnh phong chính là cảnh giới hắn chưa từng đặt chân ở kiếp trước.

Kiếp trước hắn, tu vi Địa Tiên đỉnh phong, cũng chỉ mới lĩnh ngộ được một thành hậu kỳ Đại Đạo chân ý.

Đến đó cũng coi như không tệ rồi.

Dù sao, chân ý đại đạo thật sự quá khó lĩnh ngộ, đối với Tiên cảnh bình thường mà nói, một kỷ nguyên, nếu không có khí vận, cùng đủ ngộ tính, cũng không nhất định có thể tăng lên một tầng nhỏ.

Chớ nói chi, Cố Dương còn lĩnh ngộ loại đại đạo chân ý khủng bố đến mức tận cùng chưa bao giờ thấy qua kia.

Vậy thì càng không hợp lẽ thường.

"Quái vật, dù cho là Tiên vương chuyển thế thì cũng không nên kinh khủng như thế chứ."

Tiên Vân Đại Đế có chút hoài nghi nhân sinh.

Vừa phá Thần cảnh, liền lĩnh ngộ một thành đỉnh phong đại đạo chân ý, đây quả thực là biến thái không cách nào dùng ngôn ngữ để miêu tả.

Ồ, nghĩ đến Cố Dương là vừa mới đột phá, chỉ sợ tại thời điểm đối chiến Băng Sát Nữ Đế ba vị Đại Đế còn có lưu thủ, thời điểm hắn tại Thánh cảnh, cũng đã lĩnh ngộ một thành đại đạo chân ý.

Nghĩ đến đây, Tiên Vân Đại Đế càng thêm trầm mặc.

Kiếp trước hắn chỉ là một Địa Tiên bình thường, không thể tiếp xúc đến cấp bậc tồn tại cao ngạo như Tiên Vương, bởi vậy tầm mắt có hạn.

Nhưng hắn thật sự rất hoài nghi, Tiên Vương chuyển thế thật

sự có thể làm được loại chuyện này sao?

Nếu như Tiên vương chuyển thế thật sự kinh khủng như vậy, từ cổ chí kim, những Tiên vương chuyển thế qua đời kia, theo đạo lý cũng nên triển lộ chứ.

Hay là nói, chính hắn không tiếp xúc được với cấp độ kia cho nên không biết được sự huyền bí của Tiên vương, những tồn tại chuyển thế đều ẩn núp cả.

Trong lúc Tiên Vân Đại Đế rơi vào hỗn loạn, hai đạo lực lượng khủng bố cứ vậy va chạm với nhau.

Lần va chạm này, ngoài ý muốn yên tĩnh, không có loại bạo tạc kinh thiên động địa kia, chỉ có yên tĩnh im ắng.

Cuối cùng, tất cả đều đã niết diệt, biến thành hỗn độn tối sơ hiển hiện.

Kiếp quang khủng bố, lập tức biến mất không thấy đâu nữa.

Thậm chí, kiếp khí khủng bố tràn ngập toàn bộ Kiếm giới kia cũng tiêu tán không còn, dường như cái gì cũng chưa từng xuất hiện.

Sau đó, dưới ánh mắt rung động của vô số người, một đạo ánh sáng màu trắng chiếu rọi cả kiếm giới xuất hiện, phảng phất như vô số ngân hà xâu chuỗi lại với nhau, nuốt sống Cố Dương.

"Đây là, Thiên Đạo gột rửa?"

Vô số sinh linh thấy một màn như vậy, tất cả đều bị rung động đến cực điểm.

Về phần Hắc Ám Đại Đế, càng là một đám hai mắt đỏ bừng, hâm mộ đến cực điểm, bọn họ khi nào gặp qua Thiên Đạo Tẩy lễ khủng bố như vậy.

Sau khi bọn họ độ kiếp, nhận được sự gột rửa của Thiên Đạo, có thể rộng cỡ mấy người đã là tốt lắm rồi.

Bọn họ đã từng là nhân vật chính của một thời đại nào đó, là Đại Đế.

Mặc dù bọn họ, cũng phải như thế, có thể tưởng tượng được tình cảnh của sinh linh tầm thường.

Hiện tại, sự gột rửa của Thiên Đạo giống như ngân hà lại xuất hiện trước mặt bọn họ, sao bọn họ có thể không chấn động cơ chứ.

Bọn họ sâu sắc minh bạch, Thiên Đạo tẩy lễ là cơ duyên lớn cỡ nào, nhất là loại tẩy lễ Thiên Đạo kinh khủng này, chỗ tốt có thể đạt được là khó nói nên lời.

Nếu như nói, Hắc Ám Đại Đế bình thường thậm chí là ba vị Truyền Kỳ Đại Địa đều chỉ là chấn động và hâm mộ, Tiên Vân Đại Đế chính là trợn mắt há hốc mồm

Bởi vì, tầm mắt của hắn càng cao hơn nên càng hiểu rõ ý nghĩa của chuyện này là gì.

Loại tẩy lễ của Thiên Đạo đáng sợ này, quả thực chính là Thiên Đạo của Kiếm giới bỏ vốn, vậy mà nỡ bỏ được.

Thiên đạo hạ giới, là tồn tại cực kỳ đặc thù.

Mặc dù nói, nếu Tiên vương hạ giới, cho dù thiên đạo của ba ngàn giới hợp lại với nhau thì cũng sẽ bị hắn dễ dàng nghiền nát.

Nhưng vị cách của thiên đạo là cực cao, là tồn tại chỉ đứng sau đại đạo.

Thiên đạo của Tiên giới, ngay cả Tiên Vương cũng không dám tùy tiện đụng vào.

Thiên Đạo hạ giới, tuy không bằng Thiên Đạo của Tiên giới, nhưng vị cách còn ở đó.

Nhưng, cho dù là thiên đạo, nếu muốn bộc phát sự gột rửa của thiên đạo khủng khiếp như vậy, cũng phải mất máu rất nhiều.

Cho dù Cố Dương có vượt qua thiên kiếp kinh khủng, cũng không nên như vậy.

Dù sao, đây mới chỉ là thiên kiếp Thần Cảnh chứ không phải Đại Đế.

Đây quả thực chính là xem Cố Dương là nhi tử ruột thịt.

Không, không đúng, hẳn là đối đãi như tổ tông.

"Không đúng..."

Bỗng nhiên, Tiên Vân Đại Đế phản ứng lại, một luồng hàn ý đột ngột xông thẳng lên đỉnh đầu.

Theo đạo lý, mặc dù thân phận của Cố Dương cao quý, thiên phú lại yêu nghiệt, cũng không nên xuất hiện loại tình huống này.

Nhưng nếu như Thiên Đạo xuất hiện loại hành vi kỳ lạ này thì đồng nghĩa với việc sắp xảy ra chuyện.

Hơn nữa là kiếp nạn khủng bố sẽ lan đến toàn bộ kiếm giới.

Chỉ khi đó thiên đạo mới làm ra chuyện như vậy.

Bởi vì, tất cả đều là để tự vệ.

Rốt cuộc là kiếp nạn gì, lại có thể khiến cho Thiên Đạo của Kiếm giới đều hoảng sợ cùng kiêng kỵ như thế, thậm chí muốn bồi dưỡng Cố Dương bằng nhiều tiền vốn như vậy.

Nghĩ tới đây, trong lòng Tiên Vân Đại Đế trầm xuống đáy cốc,

mí mắt cũng điên cuồng nhảy lên.

Điều hắn có thể nghĩ tới là ngay cả Thiên Đạo của Kiếm giới cũng phải hoảng sợ và kiêng kỵ như vậy, chỉ có duy nhất một căn nguyên hắc ám không rõ lai lịch mà thôi.

Làm Vô Địch Đại Đế sống ngàn tỷ năm, Tiên Vân Đại Đế là tận mắt nhìn thấy hắc ám chi nguyên giáng lâm.

Hắc Ám chi nguyên, quỷ dị không rõ, ai cũng không biết chân thân đằng sau của nó là cái gì, thời đại Đại Đế hắn đi Hắc Ám chi nguyên điều tra chân tướng, ngoài ý muốn phát hiện Hắc Ám chi nguyên có thể làm Đại Đế bất diệt, mới xuất hiện một loạt sự tình Đại Đế tự chém mình một đao tiếp sau.

Hắn, lúc trước cũng vì tự bảo vệ mình, mới lựa chọn tự trảm một đao.

Chẳng lẽ hắn không biết sự quỷ dị và điểm xấu của Hắc Ám chi nguyên, có tai hoạ ngầm khủng bố sao?

Hắn biết rõ, tất cả Đại Đế đều biết rõ, nhưng vì sống tạm thành tiên, bọn họ không có lựa chọn.

"Suy đoán của ta không nhất định là đúng. Có thể là Thiên Đạo thật sự rất coi trọng Cố Dương."

Tiên Vân Đại Đế mạnh mẽ áp chế bất an trong lòng, ở trong lòng trấn an chính mình.

Hắn biết rõ, hắn thân là Đại Đế vô địch, kiếp trước càng là Tiên, trực giác nhất định rất chuẩn, nhưng hắn không hy vọng thật sự biến thành như vậy.

Bởi vì, nếu ngọn nguồn Hắc Ám thật sự xuất hiện dị thường, thì người gặp nạn đầu tiên chắc chắn sẽ là Hắc Ám Đại Đế bọn họ.

Trong khi Hắc Ám Đại Đế khác rung động và hâm mộ, thời điểm Tiên Vân Đại Đế lo lắng trong lòng, Cố Dương bên này, cũng đang điên cuồng hấp thu Thiên Đạo gột rửa.

Không thể không nói, lần gột rửa Thiên Đạo này thật sự quá kinh khủng, cho dù là Cố Dương cũng vô cùng kinh ngạc.

Nếu như bình thường hấp thu, chỉ sợ sẽ lãng phí rất nhiều chỗ tốt.

Bởi vậy, Cố Dương lòng dạ hung ác, trực tiếp lựa chọn sửa chữa thời gian tu luyện.

Mà lần này thời gian sửa chữa lại là ngản tỷ năm!

Lịch sử của Tam Thiên giới mới mấy ngàn tỷ năm, lần này sửa đổi chính là ngàn tỷ năm, ngàn tỷ năm đáng sợ biết bao.

Sau khi sửa chữa, Cố Dương cảm thấy mình đang dạo chơi trong dòng sông thời gian.

Tu vi của hắn, trực tiếp từ Thần Cảnh tầng thứ bảy, thăng cấp đến Thần Cảnh tầng mười ba đỉnh phong, còn chưa phải kết thúc, dù sao, lấy thiên phú cùng căn cốt của hắn hiện tại, cho dù là tu luyện bình thường, cũng chỉ cần tốn thời gian rất ngắn là có thể tu luyện tới Thần Cảnh tầng mười ba, chớ nói chi là ngàn tỷ năm.

Bởi vậy, thời gian dư thừa, toàn bộ đều được lấp đầy cải tạo thể chất và huyết mạch của hắn, cộng thêm sự tẩy lễ của Thiên Đạo...

Tư chất căn cốt của hắn bắt đầu điên cuồng lộ ra.

Huyết mạch Tiên Linh Thể và Tiên Long cũng bắt đầu điên cuồng lột xác, trở nên cường đại hơn, không biết qua bao lâu, loại dị tượng này mới dừng lại.

Dị tượng Thiên Đạo tẩy lễ cũng dần dần biến mất.

Dưới vô số ánh mắt chăm chú của chúng sinh, Cố Dương lại lần nữa xuất hiện trong mắt bọn họ.

Lúc này toàn thân Cố Dương đều tản ra Tiên linh khí, phảng phất một vị Tiên Chân hàng lâm vào thế gian, cực kỳ mờ mịt bất phàm.

Chuyện này khiến vô số sinh linh chấn động theo.

Rất nhiều Hắc Ám Đại Đế lộ ra ánh mắt tham lam.

Trực giác của bọn họ nói cho bọn họ biết, nếu như nuốt Cố Dương, bọn họ có thể đạt được chỗ tốt tuyệt đối là kinh người vượt quá tưởng tượng, thậm chí có thể làm bọn họ một bước lên mây, triệt để siêu thoát.

Nhưng rất nhanh, rất nhiều Hắc Ám Đại Đế trong lòng phát lạnh, tỉnh táo lại.

Bọn họ cũng nhớ tới Cố Dương trước khi đột phá tới Thánh Cảnh, có thể dễ dàng miểu sát bọn họ, bây giờ đột phá đến Thần Cảnh, tu vi đạt tới Thần Cảnh tầng mười ba, càng tiếp nhận tẩy lễ Thiên Đạo kinh khủng như vậy, thực lực sẽ trở nên khủng bố đến mức nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng nổi.

Bởi vậy, bọn họ dám có chủ ý với Cố Dương, quả thực là chán sống rồi.

Sợ rằng, cũng chỉ có ba vị truyền kỳ Đại Đế kia liên thủ, hoặc là Tiên Vân Đại Đế tự mình ra tay, mới có khả năng nuốt Cố Dương đi.

Lúc này, ba vị Đại Đế truyền kỳ cũng vô cùng xoắn xuýt, nhưng cuối cùng tất cả bọn họ đều thở dài yếu ớt.

Cơ duyên tuy lớn, nhưng bọn họ dường như thật sự không khống chế được.

Nếu bị tham lam che mắt, chỉ sợ sẽ chết tại chỗ.

Về phần Tiên Vân Đại Đế, đã không có tâm tư chú ý biến hóa của Cố Dương rồi, trong lòng cực kỳ nặng nề, bị bất an bao phủ.

Cho dù hắn tự thôi miên chính mình, cũng có chút vô dụng.

Cuối cùng, hắn chỉ có thể thở dài thật sâu, ánh mắt quyết tuyệt.

Dù có nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng, nếu thật sự biến thành như vậy, hắn ta chỉ có thể hành sự tùy theo hoàn cảnh mà thôi.

Là Vô Địch Đại Đế, kiếp trước càng là Tiên, hắn ta cũng có sự kiêu ngạo và tự tin của mình.

Hắn tin tưởng, cho dù tai hoạ ngầm do Hắc Ám chi nguyên bộc phát, hắn cũng có thể tự bảo vệ mình.

Tại thời điểm vô số người tâm tư phong phú, Cố Dương cũng chậm rãi mở hai mắt ra, ánh mắt thâm thúy đến cực điểm, dường như đang suy nghĩ vấn đề gì.

Tiên Vân Đại Đế cũng có thể đoán được dị thường, Cố Dương lại càng không cần nói.

Chỗ tốt lần này của hắn thật sự quá lớn, thật sự là có chút không hợp lẽ thường.

Đồng thời, đối với Cố Dương đã lĩnh ngộ hai thành đỉnh phong đại đạo chân ý mà nói, với hắn đã không phải là vấn đề trực giác, mà là có thể thôi diễn tương lai, nhìn thẳng tương lai.

"Thì ra là thế."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, nhẹ nhàng thì thào.

Lúc trước, khi nói chuyện phiếm với Xích Dương Kiếm Đế hắn đã từng nói qua về Hắc Ám Chi Nguyên, cũng cho rằng đây là quả bom hẹn giờ.

Hiển nhiên sầu lo của hắn ta là đúng.

Tai họa ngầm của Hắc Ám chi nguyên, hiển nhiên đã tiếp cận ranh giới bộc phát.

Có lẽ, lần này chỉ là dị thường trên quy mô nhỏ, chỉ là kiếm giới dị thường mà thôi.

Có lẽ là sinh vật sau lưng kia đang thăm dò thứ gì đó, nhưng nó cũng đủ để lan đến toàn bộ Kiếm giới, khiến cho vô số sinh linh đọa lạc, kiếm giới thủng trăm ngàn lỗ, ngay cả Thiên Đạo cũng bị ảnh hưởng.

Bởi vậy, Thiên Đạo Kiếm giới mới có thể bồi dưỡng hắn ta vô cùng dốc sức.

Lần này Thiên Đạo Kiếm giới Thiên Đạo tẩy lễ, cũng chỉ có thể giúp một mình hắn thành Đế.

Chờ đến sau này, chỉ sợ sẽ dần dần đi vào thời đại mạt pháp chân chính, tu luyện sẽ trở nên thập phần khó khăn.

Thiên đạo kiếm giới bỏ ra nhiều máu như thế, cộng thêm ngàn tỷ năm sửa đổi, Cố Dương được tăng lên cũng thập phần khủng bố.

Đầu tiên, Tiên Linh Thể và huyết mạch của hắn triệt để lột xác, đã đạt đến giai đoạn tiểu thành.

Tiên Linh thể tiểu thành hiện giờ, mạnh hơn so với Đế Thể viên mãn vô số lần.

Nói cách khác, chỉ dựa vào sức mạnh của Tiên Linh Thể, hắn đã đủ để lay động Đại Đế, hơn nữa không phải Đại Đế bình thường, mà là nhân vật cấp bậc Truyền Kỳ Đại Đế.

Ngay cả tiểu thành cũng khủng bố như vậy, về phần Tiên Linh Thể đại thành thì càng thêm biến thái, một khi đại thành sợ rằng có thể đối đầu với tồn tại Thiên Tiên cảnh.

Đáng tiếc, tiểu thành cùng đại thành mặc dù chỉ kém có một chữ, nhưng muốn đột phá, không có cơ duyên lớn, là không có khả năng làm được.

Trừ cái này ra, trong cơ thể Cố Dương góp nhặt pháp lực, đã mênh mông đến vượt quá tưởng tượng.

Mặc dù hắn chỉ có tu vi Thần Cảnh tầng mười ba, nhưng chất lượng và pháp lực được tích góp từng tí một, chỉ sợ ngay cả Đại Đế bình thường cũng chỉ như thế.

Dù sao, thứ hắn tu luyện là Tiên pháp tự nghĩ ra, hơn nữa còn được sửa chữa qua ngàn tỷ năm cùng với sự gột rửa của Thiên Đạo.

Đương nhiên, sở dĩ nó kinh khủng như vậy cũng là do Tiên linh thể của hắn đã tiểu thành, khí lực mạnh mẽ thì mới có thể chịu được những lực lượng này, nếu không sẽ nổ tung mà chết.

"Hắc ám chi nguyên đâu có đơn giản như vậy. Cho dù chỉ là một bộ phận của Kiếm giới, nhưng vẫn phải tiếp tục tăng thực lực lên mới được."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, thì thào tự nói.

Dứt lời, thân hình Cố Dương lóe lên, biến mất trong tinh không vô ngần, trở về trong bí địa Đạo Thiên Tiên Cung.

Hắn, chuẩn bị tiếp tục tiến hành sửa chữa ngàn tỷ năm.

Như vậy, có thể tận khả năng tăng thực lực của mình lên, ứng phó tất cả nguy cơ.

Sau khi Cố Dương biến mất, vô hạn tinh không mới lần nữa an tĩnh trở lại.

Nhưng tâm tình vô số sinh linh vẫn không bình phục, từng tu sĩ cường đại nghị luận chuyện lúc trước, sùng bái Cố Dương tới cực điểm.

Mà đám Hắc Ám Đại Đế cũng khó có thể bình tĩnh được, thở dài sâu kín.

Cũng có Hắc Ám Đại Đế, trong lòng sầu lo.

Cố Dương, khủng bố như thế, nếu hắn giết vào Hắc Ám chi nguyên, bọn họ cùng tiến lên, cho dù liên hợp với Tiên Vân đại đế và ba vị truyền kỳ đại đế, có thể ngăn trở hay không cũng là vấn đề.

Mặc kệ những người khác sầu lo thế nào, hay là đám người Mộ Dung Thiên Tuyết cao hứng muôn phần, Cố Dương cũng không để ý, hắn đã bố trí trận pháp, điều chỉnh thời gian trôi qua một phen, sau đó trực tiếp bắt đầu bế quan.

Trong bí địa, ánh mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, lần nữa xuất ra chí bảo Tiên giới ẩn chứa Hỗn Độn Đại Đạo, yên lặng tại đáy lòng nói.

"Sửa đổi Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, thời gian là ngàn tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, rót vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương không chút do dự, bắt đầu hấp thu giống như bọt biển.

Cảm ngộ đối với Hỗn Độn Luyện Thể Pháp càng sâu sắc hơn, toàn tâm toàn ý cải tiến phương pháp tu luyện thân thể, đồng thời, cũng kết hợp với thể chất và huyết mạch của mình, tiến hành cải tiến.

Cuối cùng, hắn kết hợp lý giải của bản thân, cộng thêm ngộ tính căn cốt được Thiên Đạo tẩy lễ lột xác, ở dưới tích lũy ngàn tỷ năm, rốt cục nâng phẩm cấp Hỗn Độn Luyện Thể Pháp lên một tầng thứ.

Đạt tới trung phẩm Tiên kinh.

Ánh mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, kích động tới cực điểm!

Hắn sáng tạo ra Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, mặc dù tiềm lực đạo pháp trong đó cực cao, nhưng bởi vì chưa hoàn thiện, chỉ có thể nói là hạ phẩm Tiên kinh.

Hôm nay, hoàn thiện đến trung phẩm tiên kinh, nó trở nên càng thêm khủng bố.

Đừng nhìn hạ phẩm và trung phẩm chỉ kém có một chữ, nhưng chênh lệch tuyệt đối là khác nhau một trời một vực...

Cùng một tu vi, một người sử dụng hạ phẩm tiên pháp, một người dùng ra trung phẩm tiên pháp, tuyệt đối là người sau dễ dàng miểu sát người trước.

Đồng thời, trong phương pháp luyện thể Hỗn Độn này, trải qua hoàn thiện cũng có thêm một đặc tính.

Đó chính là, có thể thôn phệ bản nguyên vạn vật, khiến cho thể chất cùng huyết mạch của bản thân trở nên càng thêm cường đại.

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Cố Dương không khỏi cổ quái.

Lúc trước, hắn đã từng tưởng tượng tới con đường này, chỉ là cảm thấy không cần thiết.

Không ngờ, cuối cùng vẫn đi theo con đường này.

Nhưng mà, chỉ cần trong lòng hắn còn lưu lại điểm mấu chốt thì cũng không cần lo lắng nhập ma.

Nói chung, nuốt chút nhân vật đám Hắc Ám Đại Đế, không chỉ có thể cường đại bản thân, còn có thể vì Tam Thiên Giới diệt trừ tai hoạ ngầm, cớ sao lại không làm chứ.

Đương nhiên, ngoại trừ Hỗn Độn Luyện Thể Pháp biến hóa cùng với năng lực nhiều một chút ra, cường độ khí lực của Cố Dương, tất nhiên là lại được tăng lên.

Cố Dương ban đầu, Tiên Linh Thể tiểu thành, chỉ có thể đối chiến Truyền Kỳ Đại Đế, hiện tại Cố Dương, chỉ cần thân thể, liền có thể tuỳ tiện đánh bại Truyền Kỳ Đại Đế, có thể so tay với Vô Địch Đại Đế hay không, điều này không rõ ràng lắm.

Dù sao, Vô Địch Đại Đế mạnh bao nhiêu, Cố Dương chưa từng đánh qua, không cách nào đưa ra phán đoán.

Nhiều lắm chính là sau khi nhìn trộm vận mệnh, dường như có thể chiến một trận.

Hơn nữa, Đại Đế vô địch và Đại Đế vô địch cũng có chênh lệch cực lớn.

Bởi vậy, chỉ có đánh qua mới biết được mạnh yếu.

Đương nhiên, Cố Dương vẻn vẹn bằng vào thân thể liền cường hãn như thế.

Nếu cộng thêm huyết mạch, Vô Địch Đại Đế, trước mặt Cố Dương, cũng chỉ nhiêu đó thôi.

Nếu lại tính thêm các loại thủ đoạn như đại đạo chân ý, tiên pháp.

Mặc kệ là vô địch Đại Đế nào, chỉ sợ trước mặt Cố Dương, cũng chỉ có thể bị một kết cục tiện tay bóp chết.

Thăng cấp đột phá lần này, thật sự so với trong tưởng tượng của Cố Dương lớn hơn nhiều.

Đương nhiên, Vô Địch Đại Đế ở đây, cũng chính là Đại Đế vô địch ở hạ giới.

Nếu là truyền nhân Vô Địch Đại Đế của Chân Tiên giới, đạo thống Thiên Tiên, Cố Dương vẫn không thể xem thường.

Dù sao, đối phương cũng có truyền thừa, lực lượng Cố Dương có, đối phương khẳng định cũng có, thậm chí điều kiện so với Cố Dương sinh ra ở hạ giới càng tốt hơn.

Dù sao, Cố Dương cái gì cũng phải dựa vào chính mình, mà bọn họ, lưng dựa vào thế lực lớn, có được tài nguyên và truyền thừa vô tận.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không thèm để ý.

Dù sao, đạo của hắn, sớm muộn gì cũng thành hình, sớm muộn sẽ đi về Đạo Chi Cực Cảnh chân chính, truyền thừa những thứ này, đối với Cố Dương mặc dù cũng rất trọng yếu, nhưng Cố Dương cũng không đặc biệt để ý.

Lập tức, Cố Dương hít sâu một hơi, chuẩn bị tiến hành sửa đổi mới.

"Thay đổi Hỗn Độn Tiên kinh, thời gian là... Ngàn tỷ năm sau!"

Sau khi xác nhận sửa đổi, tinh thần Cố Dương liền tập trung cao độ.

Lặng lẽ chờ đợi.

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Trải qua ngàn tỷ năm sửa đổi.

Hỗn Độn Tiên Kinh của hắn cũng thành công từ hạ phẩm Tiên kinh tăng lên tới trung phẩm, khả năng tăng lên có thể nói là cực lớn.

Tiên lực hỗn độn trong cơ thể hắn nhộn nhạo bát phương, làm cho người ta có một loại cảm giác phiêu diêu mà lại vô địch.

Phảng phất như, chỉ cần nguồn sức mạnh này vừa bộc phát ra, ngay cả Vô Địch Đại Đế cũng phải tránh lui ba thước.

Đương nhiên, đây chính là ảo giác, muốn cho Vô Địch Đại Đế tránh lui ba thước, chỉ dựa vào pháp lực đơn thuần, hiển nhiên vẫn là khó mà làm được, nhiều lắm cũng chỉ chấn nhiếp được một phen.

Lập tức, Cố Dương vứt bỏ tạp niệm.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi tất cả Tiên pháp loại sát phạt, thời gian là... Ngàn tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Trong đầu Cố Dương trí nhớ điên cuồng cuồn cuộn, khoảnh khắc kia, ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước từng bước hấp thu trí nhớ kinh khủng của ngản tỷ năm sửa đổi này!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này trong ánh mắt hắn, tràn đầy rung động cùng sợ hãi thán phục.

Tiên pháp hắn tự nghĩ ra có bao nhiêu khủng bố, cũng là vô cùng đa dạng, bao hàm các phương diện, trên cơ sở ngản tỷ năm sửa chữa, mang tới cho hắn thu hoạch, cũng là phong phú khó có thể tưởng tượng!

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền cũng tăng lên tới cấp bậc trung phẩm Tiên pháp.

Đem Đạo chí cao, lần nữa hoàn thiện một phần.

Một quyền này vô cùng bá đạo!

Cố Dương cảm giác, nếu là mình hiện tại, vận dụng tất cả thủ đoạn, toàn lực bộc phát một quyền, có lẽ ngay cả Địa Tiên cũng có thể chống lại một phen.

Đương nhiên, có thể đánh bại hay không, đó chính là một chuyện khác.

Tiên, dù sao cũng là Tiên, không phải dễ dàng đánh bại như vậy.

Cho dù chỉ là Địa Tiên bình thường, cũng là như thế.

Đương nhiên, vẫn là câu nói kia, Cố Dương chưa từng đánh qua, vẫn không rõ ràng mạnh yếu như thế nào.

Dù sao, Cố Dương cũng chưa từng tiếp xúc với Tiên, không biết Tiên mạnh đến mức nào.

Về phần thông qua chân ý Vận Mệnh tiến hành phỏng đoán cũng không chính xác, bởi vì Cố Dương vẫn chưa tiếp xúc qua cường giả cấp độ kia.

Đồng thời, Cố Dương tuy rằng cường đại, nhưng tu vi của hắn vẫn quá thấp, hạn chế lực lượng đại đạo chân ý.

Cũng giống như lúc trước, lực lượng của Cố Dương ngay cả Thiên đạo chân ý cũng không thể hoàn toàn bộc phát ra.

Bây giờ, nhục thể cùng pháp lực Cố Dương đều đạt đến cấp độ Đại Đế, mới có thể đem lực lượng chân ý Thiên đạo đại viên mãn hoàn toàn bộc phát ra.

Mà uy năng của cỗ lực lượng này, thậm chí không kém gì Cố Dương ở đây vận dụng hai thành chân ý đại đạo đỉnh phong tăng phúc.

Có thể nghĩ, trước đây, tu vi của Cố Dương đến cùng hạn chế bao nhiêu lực lượng Đại Đạo chân ý, cũng hạn chế bấy nhiêu lực lượng của Thiên Đạo chân ý.

Chân ý đại đạo chân chính, đáng sợ đến mức nào, ở trong tay Tiên bạo phát ra.

Không đúng, đừng nói là bộc phát, chỉ sợ vẻn vẹn phóng xuất ra, chỉ sợ Kiếm giới đều sẽ rung chuyển, hiện ra xu thế hư hỏng.

"Ngàn tỷ năm sửa đổi, quả nhiên kinh khủng, uy năng Tiên pháp trung phẩm, có thể nói hoàn toàn vượt lên trên tiên pháp hạ phẩm!"

Quyền pháp đề thăng, khiến Cố Dương rất hài lòng.

Chẳng qua, vẫn có vấn đề.

Đúng như lúc trước nói, bây giờ hắn thăng cấp rất lớn, tuy có thể hoàn toàn bộc phát ra uy năng của Đế pháp và thiên đạo chân ý, nhưng vẫn không thể bộc phát ra uy năng Tiên pháp và đại đạo chân ý.

Đương nhiên, hiện giờ nếu triển lộ thì chắc chắn sẽ mạnh mẽ hơn thời điểm độ kiếp nhiều.

Tóm lại, tiến bộ của quyền đạo không thể nói là không lớn, nhưng mà, sự tăng trưởng bên trên kiếm pháp lại càng thêm khoa trương!

Hỗn Độn Tam Thiên Kiếm, cũng là từ hạ phẩm tiên pháp, thăng cấp lên trung phẩm tiên pháp.

Hơn nữa còn không phải là tiên pháp trung phẩm bình thường, đó là loại tiên pháp đã đi rất xa trong trung phẩm, tiếp cận thượng phẩm.

Dù sao, Cố Dương đối với kiếm có sự chuyên tâm, bởi vậy, tạo nghệ trên kiếm đạo, nhất định là vượt trội hơn so với quyền pháp.

"Nếu ta bộc phát toàn lực, một kiếm này... Không biết sẽ kinh khủng đến cỡ nào. Sợ rằng, cho dù là Tiên bình thường, cũng phải chết trong tay ta."

Cố Dương không khỏi than thở trong lòng, rất là tự tin.

Một kiếm xuất ra, có thể trảm tiên!

Bất tri bất giác, Cố Dương đã trưởng thành đến cấp độ như thế.

Mà hiện tại hắn mới chỉ có tu vi Thần Cảnh tầng mười ba đỉnh

phong.

Khó có thể tưởng tượng, Cố Dương nếu thành Đế, thực lực rốt cuộc sẽ kinh khủng đến trình độ nào.

Cố Dương thở sâu, vứt bỏ tạp niệm, tiếp tục hấp thu thu thu hoạch lần sửa chữa này mang tới.

Sau đó, hắn phát hiện, ngàn tỷ năm sửa chữa rất nhiều tiên pháp, sau khi lĩnh ngộ tiên pháp, đại đạo chân ý của hắn lại tăng lên rất lớn.

Hơn nữa lần thăng cấp này cũng không có chậm chạp như lần trước, từ kẹt ở hai thành đỉnh phong.

Một ngàn tỷ năm thời gian, hắn cũng đột phá về chất, thành công lĩnh ngộ sáu thành phong đại đạo chân ý.

Sáu thành Thiên Đạo Chân Ý đỉnh phong cực kỳ khủng khiếp, quả thực là kinh thế hãi tục, có thể hình dung là ngay cả Tiên thấy cũng là đạo tâm sụp đổ.

Dù sao, Địa Tiên bình thường, liền hai thành đều khó có thể lĩnh ngộ.

Một ít Thiên Tiên, có thể lĩnh ngộ ba thành cũng đã coi là khó lường rồi.

Chỉ có Chân Tiên mới có thể lĩnh ngộ sáu thành đỉnh phong.

Chân Tiên, đó là tồn tại cỡ nào chứ, là cường giả vô địch gần với Tiên vương, là nhân vật đứng đầu ở Tiên giới.

Mà cho dù là Chân Tiên thì cũng phải tốn rất nhiều năm tháng, ít nhất phải trải qua mấy kỷ nguyên mới có thể đạt được thành tựu như thế này.

Mà Cố Dương, vẻn vẹn tu vi Thần Cảnh, vẻn vẹn hao tốn thời

gian ngàn tỷ năm, chính là lĩnh ngộ sáu thành đỉnh phong đại đạo chân ý.

Hơn nữa còn là Hỗn Độn Đại Đạo chân ý.

Bởi vậy, một câu Tiên nhìn thấy cũng phải đạo tâm sụp đổ, tuyệt đối không quá phận.

Đương nhiên, nếu Cố Dương ở Tiên giới bại lộ ra lực lượng kinh khủng như vậy, chỉ sợ ngay cả Tiên Vương cũng sẽ ngồi không yên, sẽ không để ý mặt mũi Tiên Vương, tự mình xuất thủ bắt lấy Cố Dương sưu hồn.

Dù sao, trong mắt đám nhân vật kia, Cố Dương có thể làm được điểm này, trên người tuyệt đối có cơ duyên lớn.

Đương nhiên sự thật cũng đúng là như vậy.

"Phù, đi Tiên giới, trước khi trưởng thành đến mức có thể chống lại Tiên Vương, vẫn phải tận lực khiêm tốn một chút."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, cực kỳ lý trí thì thào tự nói.

Sau một hồi cảm khái, mặt Cố Dương sắc mặt đậm đà vô cùng.

Thu hoạch lần sửa đổi này...cực kỳ phong phú!

Hắn tự nhiên cũng hết sức hài lòng.

Phải nói, không hổ là sửa chữa ngàn tỷ năm, chính là khủng bố.

Đương nhiên, công lao của Thiên Đạo tẩy lễ cũng không thể coi là không lớn, thậm chí có thể nói là chiếm hơn tám phần mười.

"Thuận tiện đem trận pháp luyện đan những thứ kia cũng sửa đổi đi."

Lập tức, Cố Dương suy tư một chút, lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm hơi động một chút.

"Thay đổi luyện đan, luyện khí, trận pháp, thời gian là... Ngàn tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Ngàn tỷ năm lắng đọng lại.

Cường độ thần hồn của hắn cũng lần nữa tăng lên.

Đương nhiên, bởi vì Thiên Đạo tẩy lễ, cường độ thần hồn của hắn đã đạt đến trình độ Đế cấp.

Bây giờ lần thứ hai sửa chữa, cũng chỉ có thể nói là ở trên cơ sở đó, lại có tăng lên rõ rệt, cũng không thể nói là lột xác.

"Quả nhiên, càng về sau, tấn cấp càng khó khăn, trừ phi là có Tiên duyên kinh thế, mới có thể lột xác."

Cố Dương khẽ lắc đầu, trong lòng nói nhỏ một tiếng, cũng không đặc biệt thất vọng, dù sao hắn đã sớm đoán trước.

"Tiếp theo, chính là dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo, thử để ta lĩnh ngộ bảy thành đại đạo chân ý đi. Bảy thành đại đạo chân ý, đã đạt đến cảnh giới đại thành, tuyệt đối là kinh khủng đến cực điểm."

Lập tức, Cố Dương nghĩ tới cái gì, mắt lộ ra tinh mang, trực tiếp lấy Hỗn Độn Tiên Thảo, về phần Lá Cỏ Khô gì đó, cái tên quá

bèo, để bảo vật bị phủ bụi, cho nên Cố Dương lựa chọn đổi tên.

"Sửa đổi quan sát Hỗn Độn Tiên Thảo, thời gian là ngàn tỷ năm sau!"

Kế tiếp, Cố Dương yên lặng nói trong lòng.

Theo lời nói vừa dứt, trong đầu Cố Dương xuất hiện rất nhiều cảm ngộ.

Đối với việc này, Cố Dương cũng dốc hết toàn lực hấp thu.

Càng hấp thu hắn càng chấn động trước sự khủng bố của Hỗn Độn Tiên Thảo.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương hấp thu xong, mở to mắt, trong mắt có Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý lấp lóe.

Trải qua quan sát đại đạo chân ý ẩn chứa bên trong Hỗn Độn Diệp, Cố Dương, thành công đột phá gông cùm xiềng xích, lĩnh ngộ được bảy thành Chân Ý của Hỗn Độn Đại Đạo.

Mặc dù nói, thông qua quan sát Hỗn Độn Tiên Thảo, trải qua thời gian ngàn tỷ năm, Cố Dương cũng vẻn vẹn chỉ miễn cưỡng đột phá gông cùm xiềng xích, lĩnh ngộ bảy thành Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý.

Nhưng sau khi Cố Dương lĩnh ngộ bảy thành chân ý đại đạo, hắn không cảm thấy kỳ quái chút nào, cũng không cảm thấy thất vọng.

Bảy thành cùng lục trọng đỉnh phong, nhìn như chỉ kém một chút, nhưng trên thực tế lại là một trời một vực, không thể đánh đồng.

Bởi vì, đã lĩnh ngộ bảy phần chân ý đại đạo nên mới có tư cách trở thành Tiên vương, điểm này đủ khiến rất nhiều Chân Tiên

điên cuồng, cũng vì thế mà đa số Chân Tiên bị kẹt trong đó vô số năm.

Phải biết, Tiên giới mênh mông, cũng không biết đã tồn tại bao nhiêu năm.

Nhưng mà, một Tiên giới khổng lồ như thế đã trải qua không biết bao nhiêu kỷ nguyên rồi, bây giờ số lượng cường giả Tiên vương tồn trữ ở đó vẫn chưa đủ số lượng hai bàn tay, đủ để thấy được sự khủng bố của Tiên vương, độ khó đột phá của Tiên vương.

Cũng đủ để thấy, khó khăn cùng ý nghĩa của lĩnh ngộ bảy thành chân ý đại đạo.

Đương nhiên, cũng không chỉ là ý nghĩa kinh người đơn giản như vậy, lực lượng nó có được, cũng cực kỳ khủng bố.

Bảy thành chân ý đại đạo, mặc dù chỉ triển lộ ra chưa tới một phần trăm uy năng, vẫn đủ để nghiền nát sáu thành đỉnh phong chân ý cùng loại.

Đây, đủ để thấy chỗ cường đại của nó.

Nếu để cho Tiên Vương biết được, Cố Dương lấy tu vi Thần Cảnh đã lĩnh ngộ bảy thành đại đạo chân ý, chỉ sợ cho dù lấy tâm tính Tiên Vương, cũng phải trợn mắt há hốc mồm, đạo tâm bất ổn đi.

Đương nhiên, rung động qua đi, tuyệt đối là mặc kệ giá lớn ra tay với Cố Dương, muốn xem xét bí mật trên người Cố Dương.

"Tiếp theo, sửa chữa Thiên Tuyệt kiếm đi."

Lập tức, Cố Dương nhớ tới Thiên Tuyệt Kiếm, trong mắt không khỏi lộ ra tinh mang.

Thiên Tuyệt Kiếm đã trở thành ngụy Tiên Khí, chỉ còn cách Tiên khí có một bước ngắn.

Mặc dù chỉ cách có một bước ngắn thế nhưng muốn lột xác thì vô cùng khó khăn.

Đương nhiên, dưới tình huống bình thường, chắc chắn là như vậy.

Nhưng, trong tay hắn có tiên cốt và cũng có tiên kim, hơn nữa còn có thể tiến hành uẩn dưỡng từ chân ý đại thành của bản thân, nắm chắc tới chín phần mười trở lên.

Lúc này, Cố Dương làm ra lựa chọn, lấy ra tiên kim cùng tiên cốt cùng với Thiên Tuyệt Kiếm.

Còn Thiên Tuyệt Kiếm dường như cũng cảm nhận được điều gì, thân kiếm rung động, vô cùng mong đợi.

Đối với việc này, Cố Dương nhẹ nhàng cười, ở trong lòng nói nhỏ: "Hệ thống, sửa chữa Thiên Tuyệt Kiếm, thời gian là, ngàn tỷ năm sau."

Theo lời Cố Dương vừa dứt, một đạo quang mang sáng chói bỗng nhiên xuất hiện, đem Thiên Tuyệt Kiếm bao vây lại.

Đồng thời, tiên cốt và tiên kim trân quý kia cũng bị nó bao phủ lại.

Không biết qua bao lâu, ánh sáng của Thiên Tuyệt Kiếm càng thêm óng ánh, nhất phi trùng thiên, đi vào sâu trong tinh không vô ngần, toả ra ánh sáng chói mắt.

Điều này cũng làm cho vô số người rung động, làm cho vô số sinh linh trợn mắt há mồm, mới qua đi hơn một năm, không nghĩ tới, lại có động tĩnh lớn như vậy.

Vị đại nhân kia, thật đúng là khủng bố mà.

Không sai, động tĩnh lớn như vậy, bất kể là tu sĩ tầm thường, hay là những nhân vật mạnh mẽ, tất cả đều ngầm thừa nhận Cố Dương gây ra.

Cũng chỉ có Cố Dương, mới có thể làm ra động tĩnh lớn như vậy.

Đương nhiên, sự thật cũng là như thế.

"Đó là, khí tức tiên ảnh của Tiên giáng thế?"

"Không đúng, đó là Cực Đạo Đế binh của Cố Dương. Nhưng vì sao thanh Cực Đạo Đế binh này lại lột xác thành Tiên khí chỉ trong thời gian ngắn như vậy?"

"Hízz, không hổ là thiên mệnh chi tử duy nhất của thời đại này, không hổ là Tiên vương chuyển thế, cơ duyên như thế này thật là kinh người."

Một đám Hắc Ám Đại Đế trợn mắt há hốc mồm, cho dù là ba vị Truyền Kỳ Đại Đế, cũng thở dài một tiếng, vô cùng hâm mộ, tâm tình phức tạp.

Cho dù ba vị Đại Đế truyền kỳ bọn hắn không biết đã tồn tại bao lâu, thông qua không biết bao nhiêu thủ đoạn bồi dưỡng Cực Đạo Đế binh của bản thân, cũng vẻn vẹn chỉ đạt đến cực hạn của Cực Đạo Đế binh, ngay cả Ngụy Tiên Khí cũng không có lột xác, chớ nói chi là Tiên khí chân chính.

Mà Cố Dương lấy tu vi Thần Cảnh đạt tới điểm này, cũng rất thái quá.

"Tiên khí..."

Tiên Vân Đại Đế cũng không nói gì.

Cho dù là hắn, cũng chỉ có được ngụy Tiên Khí mà thôi.

Muốn tại hạ giới đạt được một thanh Bản Mệnh Tiên Khí thật sự là quá khó khăn.

Dù sao, hạ giới thiếu thốn tài nguyên, thật sự là quá ít cơ duyên liên quan tới Tiên, đều là những thứ thất lạc khi ba ngàn giới chưa cắt đứt liên lạc với Tiên giới.

Tiên kim, tất nhiên hắn cũng đã từng đạt được, nhưng muốn thông qua việc lột xác tiên kim thì đều khó mà thành nguỵ Tiên khí, còn phải dựa vào thủ đoạn luyện khí khó mà tưởng tượng được.

Bởi vậy, xác suất thất bại rất cao.

Muốn lột xác thành Tiên khí, đó là chuyện không có khả năng.

Tài liệu không đủ, càng là không có biện pháp thông qua đại đạo chân ý uẩn dưỡng, muốn để ngụy Tiên Khí thuế biến thành Tiên Khí, đơn giản là muốn ăn rắm.

Nhưng Cố Dương lĩnh ngộ đại đạo chân ý, tựa như thật sự thỏa mãn điều kiện.

"Trải qua nhiều năm, cuối cùng hạ giới cũng phải sinh ra Tiên Khí sao?"

Tiên Vân Đại Đế cực kỳ uể oải.

Lập tức, Tiên Vân Đại Đế lại nghĩ tới trên người Cố Dương còn có một Chân Ma Khí sánh vai Tiên Khí, hơn nữa còn không phải là Chân Ma Khí bình thường, khóe miệng của hắn không khỏi co quắp một chút, trên người Cố Dương thứ tốt thật nhiều.

Ở Tiên giới, Địa Tiên có thể có được một kiện Tiên Khí cũng không tính là gì, dù sao muốn Cực Đạo Đế binh lột xác thành Tiên

Khí, chính là điều kiện đủ thì cũng xem khí vận và cơ duyên như thế nào.

Mà Cố Dương ngược lại, tại hạ giới, lấy tu vi Thần Cảnh thu được một kiện bản mệnh Tiên khí cùng một món chân ma khí ma giới cự đầu đã dùng qua.

Đây quả thực là, người so với người tức chết người.

"Hắn là Tiên vương, không cần đấu với hắn, như vậy chẳng khác nào tự tìm phiền phức."

Ngay sau đó, Tiên Vân Đại Đế lại tự an ủi mình một chút.

Giờ phút này, khi vô số sinh linh đang suy tư, Thiên Tuyệt Kiếm cũng bắt đầu độ kiếp tiên khí.

Tiên Khí Kiếp, cực kỳ khủng bố, so với Cố Dương lúc trước độ Thần Cảnh kiếp uy thế lớn hơn nhiều.

Chẳng qua, Thiên Tuyệt Kiếm chung quy là binh khí bản mệnh của Cố Dương, tuyệt không phải Ngụy Tiên Khí bình thường có thể so sánh.

Bởi vậy, tác phong của Thiên Tuyệt Kiếm hoàn toàn giống với Cố Dương, trực tiếp chém giết thiên kiếp, cưỡng ép độ kiếp thành công, hóa thành tiên khí.

Một màn này, cũng là khiến cường giả khác nhìn thấy mà trợn mắt há hốc mồm.

Khá lắm, bọn hắn độ thiên kiếp nơm nớp lo sợ.

Cố Dương độ kiếp tùy ý phá diệt thiên kiếp, bản mệnh binh khí này của hắn cũng như thế, đơn giản là quá ngoại hạng.

Đối với cách nhìn của sinh linh ngoại giới, Cố Dương cũng không thèm để ý, chỉ là tâm niệm hắn vừa động, liền gọi Thiên

Tuyệt Kiếm trở về.

"Tiếp theo, sửa chữa Ma Kiếm Thiên Uyên đi."

Lập tức, Cố Dương lấy ra Ma Kiếm Thiên Uyên, chuẩn bị tiến hành sửa chữa một phen.

"Hệ thống, sửa chữa Ma Kiếm Thiên Uyên, thời gian là ngàn tỷ năm sau."

Cố Dương ở đáy lòng lặng lẽ nói.

Lời nói của Cố Dương vừa rơi xuống, Ma Kiếm Thiên Uyên cũng bị hào quang sáng chói bao vây lại.

Mà Cố Dương cũng quán thâu chân ý đại đạo kinh khủng của mình ở trong đó, muốn đem nó uẩn dưỡng khôi phục.

Không biết qua bao lâu, vết rạn trên thân kiếm Thiên Uyên dần dần rút nhỏ lại.

Mặc dù vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng khí tức của nó rõ ràng mạnh hơn trước không biết gấp bao nhiêu lần.

Thậm chí, mơ hồ có khuynh hướng vượt ra khỏi hạ phẩm Chân Ma Khí.

Đối với chuyện này, Cố Dương thập phần chờ mong.

Mà lúc Cố Dương tiếp tục bế quan, ngoại giới, thì là xuất hiện sự cố.

Sâu trong Kiếm giới, Hắc Ám chi nguyên nổi lên một chút gợn sóng, những gợn sóng này Hắc Ám Đại Đế bình thường cũng không cảm giác được, bọn họ vẫn đang trong trạng thái ngủ say.

Tuy rằng thường xuyên bị Cố Dương làm cho bừng tỉnh, nhưng thời điểm không cần thiết, bọn hắn đều sẽ lựa chọn ngủ

say.

Bởi vì như vậy mới có thể tránh cho bản thân bị hắc ám xâm nhiễm tâm trí, hoàn toàn đoạ lạc.

Cũng là dưới tình hình như thế, đại khủng bố hàng lâm.

Khi những gợn sóng này lướt qua thân thể một vị Hắc Ám Đại Đế, chính là tạo thành bọt khí hắc ám càng thêm thâm thúy, trực tiếp bao vây Hắc Ám Đại Đế này vào.

Trong bong bóng hắc ám khí, Hắc Ám Đại Đế này vẫn không có nhận thấy được dị thường, cũng vô pháp nhận thấy được dị thường.

Ngay tại giữa lúc lặng yên không một tiếng động, bị xâm nhiễm thần hồn một cách quỷ dị, triệt để sa đọa, không chỉ là hoàn toàn sa đọa, trên thân thể vẫn còn tản ra khí tức bất thường một cách quỷ dị, triệt để biến thành quái vật.

Mà ngay khi vị Hắc Ám Đại Đế này biến dị thành quái vật, khí tức của hắn ta cũng bắt đầu tăng lên.

Hắc Ám Đại Đế này vốn chỉ là Hắc Ám Đại Đế bình thường, tu vi cũng chẳng qua chỉ ở Đế Cảnh tầng hai.

Mà bây giờ, khí tức của hắn trực tiếp tăng vọt đến trình độ Đế Cảnh tầng sáu, tăng lên không thể nói là không kinh khủng.

Hơn nữa, luồng khí tức này tản ra khí tức đầy quỷ dị và khó hiểu, đủ để cho những sinh linh bình thường liếc mắt nhìn thì sẽ trực tiếp sa đọa, đồng dạng cũng biến thành những con quái vật.

Sau khi vị Hắc Ám Đại Đế này bị gợn sóng lướt qua, bị bọt khí bao phủ, biến thành quái vật, cũng giống như đang mở một máy gia tốc vậy.

Lượng lớn gợn sóng bắt đầu xuất hiện, lặng yên không một tiếng động bao vây lấy một vị Hắc Ám Đại Đế, khiến cho hắn lặng yên không một tiếng động mà dị hóa.

Dù là Hắc Ám Đại Đế cường đại cũng không phát hiện ra thứ gì, triệt để sa đọa, không có ý thức của chính mình.

Chỉ có thời điểm những gợn sóng này xẹt qua ba vị truyền kỳ Đại đế, bọn họ mới bởi vì thực lực cường đại đột nhiên bừng tỉnh lại, vẻ mặt ngạc nhiên.

"Đáng chết, đây là khí tức gì, đúng là làm cho cả người ta phát lạnh."

"Không được, tuyệt đối không thể để chúng nó bao phủ chúng ta."

"Làm sao có thể, một kích toàn lực của bản tọa, đúng là không cách nào phá vỡ, đây rốt cuộc là..."

Ba vị truyền kỳ Đại Đế tuy rằng bừng tỉnh lại, cũng muốn phản kháng, nhưng kinh hãi cùng tuyệt vọng phát hiện, bọn họ giãy dụa là phí công.

Đối mặt với sự ăn mòn của Hắc Ám, bọn họ không hề có sức phản kháng.

Thậm chí, bọn họ càng thêm thê thảm, Hắc Ám Đại Đế bình thường, tốt xấu gì cũng là lặng yên không một tiếng động sa đọa, mà bọn họ bởi vì thực lực cường đại một chút, chỉ có thể trơ mắt nhìn chính mình dần dần sa đọa, thân thể cũng dị hóa làm cho da đầu người ta run lên, biến thành quái vật toàn thân xúc tu, còn có đếm không hết thịt lồi cùng đồng tử đỏ như máu.

Cuối cùng, trong sự thống khổ và tuyệt vọng, ba vị Đại Đế truyền kỳ cũng chìm đắm, bị dị hóa thành quái vật và mất đi ý thức của chính mình.

Chỉ có Tiên Vân Đại Đế là còn có thể giãy giụa đôi chút.

Giờ phút này, sắc mặt của Tiên Vân Đại Đế cũng khó coi tới cực điểm.

Mặc dù nói, thời điểm Thiên Đạo tẩy lễ Cố Dương, trong lòng của hắn liền mơ hồ bất an, đoán được nhất định sẽ phát sinh đại biến cố gì.

Hơn nữa, có thể khiến thiên đạo của Kiếm giới kinh hãi và kiêng kị như vậy, cũng chỉ có thể là nguồn gốc hắc ám không rõ lai lịch.

Thế nhưng, tuy rằng từng có suy đoán, nhưng dù sao Tiên Vân Đại Đế cũng là dựa vào hắc ám để sống, cũng không có biện pháp gì, chỉ có thể cầu nguyện biến cố đừng phát sinh, cùng với sau khi phát sinh dựa vào thực lực bản thân cưỡng ép kéo dài tính mạng, đánh ra một con đường sống.

Sự thật chứng minh, suy đoán của hắn quả thật chính xác.

Nhưng mà, hắn vẫn đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp sự khủng bố của Hắc Ám chi nguyên.

Bản chất của loại lực lượng này, không nên tồn tại ở hạ giới, là đến từ Đại Thiên thế giới ngang hàng với Tiên giới.

Không, không đúng, thậm chí còn có thể vượt qua.

Tính chất lực lượng của nó cũng kinh khủng như thế.

Biểu hiện của nó ở hạ giới không quá kinh khủng như vậy, đã an ổn ở hạ giới tới ngàn tỷ năm, nhất định là có bí mật lớn nào đó đang ẩn giấu sau lưng.

"Có lẽ, sự tồn tại của Cố Dương tiền bối, chính là ứng kiếp mà sinh!"

"Chẳng qua, thành cũng là Cố Dương, bại cũng là Cố Dương. Bởi vì tồn tại của Cố Dương, làm cho tồn tại sau lưng Hắc Ám chi nguyên cảm nhận được nguy hiểm, mới có thể bộc phát trận đại kiếp này." Tiên Vân Đại Đế nhớ tới Cố Dương, thì thào tự nói, trong lòng thập phần đắng chát.

Có điều tuy rằng trong lòng đắng chát, nhưng Tiên Vân Đại Đế cũng không từ bỏ giãy dụa, quanh thân hắn bộc phát ra khí tức kinh khủng, Thiên Đạo Chân Ý đại viên mãn vận dụng tự nhiên, thậm chí còn dùng tiên pháp kiếp trước, muốn xông ra khỏi Hắc Ám Chi Nguyên, giành được một tia sinh cơ.

Nhưng mà, còn chưa chờ Tiên Vân Đại Đế lao ra khỏi ngọn nguồn Hắc Ám, thì ba bóng người đã chặn hắn lại.

Đó là ba vị Đại Đế truyền kỳ sau khi dị hóa.

Giờ phút này bọn họ, đã hóa thành quái vật xúc tu vặn vẹo một chỗ, khí tức thình lình đã tăng vọt đến cấp độ Vô Địch Đại Đế.

Hơn nữa còn không phải vô địch Đại Đế phổ thông, mà là vô địch Đại Đế có thể sánh với Tiên Vân Đại Đế.

Ngoài ra, từng bóng người xuất hiện, tất cả đều là do Hắc Ám Đại Đế biến thành.

Khí tức của bọn họ, không có người nào thấp hơn Đế cảnh tầng sáu.

Thậm chí những Hắc Ám Đại Đế ban đầu là tồn tại cường đại, khí tức lại thăng đến cấp độ Truyền Kỳ Đại Đế, mơ hồ tới gần Vô Địch Đại Đế.

"Đáng chết!"

Thấy cảnh này, sắc mặt Tiên Vân Đại Đế tái nhợt, trong lòng vô cùng tuyệt vọng.

Ba con quái vật sánh ngang với hắn, cộng thêm nhiều con quái vật không kém như vậy đang ngăn cản hắn.

Đồng thời hắn còn phải tùy thời phòng bị Hắc Ám chi nguyên ăn mòn.

Trận chiến này không có nửa phần thắng, hắn không thể trốn thoát được.

Tuy nhiên, Tiên Vân Đại Đế cũng không trực tiếp từ bỏ, mà là bắt đầu lộ ra vẻ mặt quyết tuyệt chủ động đánh về phía ba con quái vật sánh vai với Vô Địch Đại Đế, muốn mạnh mẽ giết ra một con đường máu trong thập tử vô sinh.

Nhưng mà, tất cả đều vô dụng.

Ba vị Đại Đế truyền kỳ bị dị hóa, chiến lực vô cùng kinh khủng, hơn nữa còn có tính bất tử kỳ lạ.

Mà một khi Tiên Vân Đại Đế bị nó gây thương tích, bộ phận thân thể sẽ bị bóng tối quỷ dị ăn mòn, dần dần dị hóa, lực lượng cũng sẽ nhanh chóng suy yếu.

Bởi vậy, đừng nói là một chọi ba, còn có một đám quái vật chiến lực cường đại Đế cảnh trở lên như hổ rình mồi, cho dù là một đấu một thì Tiên Vân Đại Đế cũng không có khả năng thắng.

"Bổn tọa không cam lòng!"

Cuối cùng, Tiên Vân Đại Đế đổ máu ở nơi sâu trong Hắc Ám Chi Nguyên, chỉ có thể tuyệt vọng, không cam lòng mà lại uất ức gào thét một tiếng, chính là bị Hắc Ám hoàn toàn nuốt hết.

Tiếng rống giận trước khi Tiên Vân Đại Đế sa đọa đã xuyên thấu hắc ám chi nguyên, lan đến gần toàn bộ Kiếm giới.

Vô Địch Đại Đế trước lúc vẫn lạc tuyệt vọng rống lên, tạo

thành động tĩnh đáng sợ biết bao, khiến cho tinh không vô ngần của Kiếm giới nổi lên gợn sóng hư không.

Vô số sinh linh cảm thấy hoảng sợ, thậm chí có một số Chuẩn Đế ở trong tinh không trực tiếp bị trấn chết.

Đồng thời, mặc kệ là sinh linh bế quan ở bí địa nào, tất cả đều bị âm thanh ép buộc bừng tỉnh, người may mắn chỉ phun ra một ngụm máu, bị chút thương tích.

Những tình huống nghiêm trọng, thì hoặc là trực tiếp trọng thương, hoặc là trực tiếp tẩu hỏa nhập ma, đột nhiên gặp phải chuyện thê thảm.

Mà những dị thường này cũng khiến cho những sinh linh cường đại này vô cùng sợ hãi, không biết đã xảy ra những gì.

Thế là, bọn họ nhìn về phía Hắc Ám chi nguyên, giờ phút này Xích Dương Kiếm Đế cũng bị kinh động, nhìn về phía chỗ sâu trong tinh không vô ngần.

Chỉ là, khi hắn nhìn về phía Hắc Ám chi nguyên, một cảm giác nguy hiểm cùng cảm giác kinh khủng nổi lên trong lòng, làm cho đồng tử của hắn kịch liệt co rút lại.

Là Đại Đế, tu vi của hắn rất mạnh mẽ, tự nhiên có thể thấy rõ một ít động tĩnh ở sâu trong Hắc Ám Chi Nguyên.

Bởi vậy, hắn tận mắt nhìn thấy Tiên Vân Đại Đế sa đọa dị hóa.

Tuy nói, Xích Dương Kiếm Đế cũng không nhận ra vị Đại Đế tồn tại ngàn tỷ năm Tiên Vân Đại Đế này, nhưng thông qua khí tức của hắn, Xích Dương Kiếm Đế có thể đoán ra sự cường đại đến cực điểm của hắn.

E rằng cũng không kém hơn bao nhiêu so với Vô Địch Đại Đế trong truyền thuyết. Có lẽ, hắn chính là một vị Đại Đế vô địch.

Nhưng mà, một vị Hắc Ám Đại Đế khó có thể tưởng tượng như thế lại bị dị hóa thành quái vật ư, đây là thủ đoạn khủng khiếp tới cỡ nào chứ.

Trong lòng Xích Dương Kiếm Đế khiếp sợ tới cực điểm.

Sau đó, Xích Dương Kiếm Đế đột nhiên nhận ra một chút khác thường, hắn cảm thấy làn da có chút ngứa lên.

Điều này đối với Đại Đế mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện không bình thường.

Bởi vậy, Xích Dương Kiếm Đế nhìn về phía mu bàn tay của mình.

Sau đó, chính gã kinh hãi phát hiện, chỗ mu bàn tay của mình rõ ràng lấy tốc độ chậm rãi sinh ra một cái mầm thịt nhúc nhích, tản ra khí tức quỷ dị mà không rõ.

Lúc này, Xích Dương Kiếm Đế không chút do dự thôi động pháp lực Xích Viêm mênh mông tới cực điểm kia, thiêu đốt nó hầu như không còn.

Đồng thời, Xích Dương Kiếm Đế cũng cảm thấy cực kỳ kinh dị.

Cũng chỉ là nhìn thẳng bầu trời bao la xa xa xôi, là có thể làm cho đạo thể của Đại Đế xuất hiện dị hóa, đây là quỷ dị cùng khủng bố cỡ nào.

Nếu như nhiễm phải những khí tức kia, vậy thì còn thế nào?

"Không tốt!"

Bỗng nhiên, con ngươi của Xích Dương Kiếm Đế co rụt lại kịch liệt, dường như nhớ ra điều gì đó, hắn vận chuyển pháp lực cuồn cuộn, rống to một tiếng: "Tất cả tu sĩ cảnh giới Thiên Tôn trở lên của Kiếm giới, toàn bộ đều không được nhìn lên tinh không, không

được nhìn về phía Hắc Ám Chi Nguyên!"

Theo Xích Dương Kiếm Đế vận chuyển pháp lực, âm thanh của hắn truyền bá ra ngoài, vô số tu sĩ đều chấn động mà lại ngây ngốc, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Có những lúc, tu vi thấp, có lẽ cũng là một chuyện tương đối hạnh phúc.

Bởi vì tu vi của bọn họ thấp, căn bản không cách nào nhìn lên tinh không, nhìn thấy hắc ám chi nguyên cách xa vô tận, chớ nói chi là nhìn thấy Hắc Ám Đại Đế trong Hắc Ám chi nguyên dị hóa.

Cũng chỉ có tu sĩ có tu vi từ thiên tôn trở lên mới có tư cách nhìn về phía hắc ám chi nguyên, mơ hồ thấy được một số thứ.

Bởi vậy, bi kịch đã phát sinh.

Những thiên tôn hoặc là theo bản năng hoặc là tò mò nhìn Hắc Ám Chi Nguyên, tất cả đều ngốc trệ.

Bọn họ hai mắt vô thần nhìn hắc ám chi nguyên, nhìn thân ảnh Đại Đế sa đọa khủng bố trở nên càng quỷ dị trong đó, liền thân thể cứng ngắc, một cỗ khí tức quỷ dị, cũng là từ trên thân thể bọn họ lan tràn ra.

Hoặc là xúc tu, hoặc là lân giáp, hoặc là đồng tử, từ trên thân thể bọn họ mọc ra, thân thể bọn họ cũng cực kỳ bành trướng, bắt đầu dị hóa thành quái vật.

Khí tức của bọn họ cũng bắt đầu tăng mạnh.

Mà một số cường giả, ở nơi không người thì không sao.

Một số tu sĩ, ở trong thế lực nhà mình, là ở phía trước tộc nhân hoặc môn nhân của gia tộc mình.

Khi bọn chúng biến dị thành quái vật thì những hậu bối kia,

cũng là bị ảnh hưởng trực tiếp, cũng bị dị hóa thành quái vật.

"Đáng chết!"

Cảm thụ được các nơi trong kiếm giới, thậm chí ngay cả trong hoàng cung Xích Dương Đế cũng xuất hiện dị thường, vẻ mặt Xích Dương Kiếm Đế cực kỳ nặng nề và khó coi.

Lúc này, hắn ta đứng dậy, một chưởng đánh xuống, đánh vào đám cường giả dị hóa trong Xích Dương Đế Cung.

Chỉ là, chuyện khiến Xích Dương Kiếm Đế chấn động đã xảy ra.

Một chưởng của y, mặc dù diệt sát gần như chín thành người đọa lạc.

Nhưng trong đó có một người vẫn còn sống.

Xích Dương Kiếm Đế thông qua bội phục đeo trên người của hắn, nhận ra thân phận người sa đọa này.

Hắn ta là một trong trưởng lão của Xích Dương Đế Cung, trước khi sa đọa, chỉ là tu vi Chuẩn Đế thất trọng.

Bây giờ, hắn bị quỷ dị lây dính, trở thành một con quái vật, thì ra hắn đã có được chiến lực của Hắc Ám Đại Đế bình thường.

Nghĩ tới đây, Xích Dương Kiếm Đế không khỏi cảm thấy da đầu tê dại.

Sau khi một cường giả Chuẩn Đế thất trọng sa đọa làm quái vật, chính là có được chiến lực của Hắc Ám Đại Đế tầm thường, vậy Chuẩn Đế cửu trọng thậm chí là Hắc Ám Đại Đế trước kia thì sao?

Rốt cuộc bọn họ đã mạnh mẽ đến trình độ nào?

Trong lúc nhất thời, cho dù là Đại Đế, cho dù có Cố Dương làm con rể, Xích Dương Kiếm Đế cũng có chút tuyệt vọng.

Cố Dương đột phá đến Thần Cảnh, có lẽ có chiến lực Thần Cảnh, nhưng đối mặt với Đại Đế sa đọa thành quái vật, thậm chí là Vô Địch Đại Đế, phần thắng cũng tuyệt đối không cao.

Chớ nói chi, người đọa lạc cũng chỉ là khai vị, uy hiếp chân chính là hắc ám chi nguyên.

"Khó trách Thiên Đạo lại như vậy..."

Xích Dương Kiếm Đế sắc mặt khó coi mà gia tăng sức mạnh, cường thế giết chết người sa đọa, sau đó phong tỏa toàn bộ Xích Dương Đế Cung, tâm tình trầm trọng, cũng nhớ tới sự tình tẩy lễ của Cố Dương khi đột phá Thần Cảnh, hiểu ra rất nhiều điều.

"Bản đế sẽ để lại Cực Đạo Đế Binh để ngăn cản thứ kỳ lạ này, các ngươi sẽ dốc toàn lực điều khiển Đế binh trấn thủ Đế Cung, không được ra ngoài."

Lập tức, Xích Dương Kiếm Đế cũng không kịp nghĩ nhiều, sau khi bỏ lại những lời này, liền biến mất ở trong Xích Dương Đế Cung.

Hắc Ám chi nguyên quỷ dị khiến tu sĩ sa đọa, loại tính truyền bá này quá kinh khủng, hắn nhất định phải nhanh chóng đem những cường giả tại Vô Ngân đại lục bởi vì quan sát Hắc Ám chi nguyên mà đoạ lạc toàn bộ đánh gục mới được.

Nếu không, một khi truyền bá ra thứ gì đó thì chính là hạo kiếp thật sự giáng lâm, không biết sẽ có bao nhiêu sinh linh gặp phải tai ương.

Về phần tu sĩ trên tinh không vô ngần, thật có lỗi, Xích Dương Kiếm Đế thật sự không thể nào cứu viện kịp thời.

Dù sao, một Chuẩn Đế thất trọng sa đọa, liền có chiến lực của Hắc Ám Đại Đế tầm thường, tuy trong kiếm giới cường giả Chuẩn Đế không nhiều, nhưng tuyệt đối là không ít.

Áp lực của Xích Dương Kiếm Đế cũng vô cùng lớn.

Hiện tại hắn chỉ có thể cầu nguyện, cầu nguyện Cố Dương mau chóng xuất quan cứu vớt Kiếm giới.

Lúc này, trong Đạo Thiên Tiên Cung, Mộ Dung Thiên Tuyết đang nhìn thẳng vào Hắc Ám Chi Nguyên.

Chẳng qua, nàng cũng nghĩ có chuyện gì đó.

Bởi vì thời điểm quỷ dị tập kích, bên trong Đạo Thiên Tiên Cung mười kiện Cực Đạo Đế binh Cố Dương luyện chế đã có phản ứng, trực tiếp chặt đứt cỗ quỷ dị này.

"Phu quân..."

Mặc dù không có gặp phải sự xâm nhập quỷ dị, biểu tình của Mộ Dung Thiên Tuyết vẫn tràn ngập lo lắng, chỉ có thể chờ mong Cố Dương nhanh chóng xuất quan.

Dù sao, hạo kiếp chân chính đã phủ xuống, Mộ Dung Thiên Tuyết hi vọng Cố Dương có thể dẫn dắt các nàng đưa ra một ít quyết sách.

Bất kể là ra tay cứu vớt kiếm giới hay là rời đi đến những đại giới khác, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng sẽ không có chút dị nghị gì.

Giờ phút này, trong bí địa, Ma Kiếm Thiên Uyên chữa trị cũng đã đến khâu cuối cùng.

Khí tức của Ma Kiếm Thiên Uyên lúc này cực kỳ khủng bố, triệt để đột phá giới hạn của hạ phẩm Chân Ma Khí, đạt đến cấp độ trung phẩm Chân Ma Khí.

Trung phẩm và hạ phẩm, mặc dù chỉ chênh lệch có một chữ, nhưng chênh lệch tuyệt đối là cực kỳ khủng bố, không thể cùng đánh đồng.

Đương nhiên, đó cũng chỉ là đối với tình huống bình thường.

Cố Dương có thể cảm giác được, Thiên Tuyệt Kiếm của hắn mặc dù chỉ là hạ phẩm Tiên Khí, nhưng tuyệt đối không kém Ma Kiếm bao nhiêu, chênh lệch không đạt đến cấp độ không thể chạm đến.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Dù sao, Thiên Tuyệt Kiếm cũng là binh khí bổn mạng của hắn, một đường theo hắn trưởng thành tới nay.

Hơn nữa còn được lực lượng của hắn nuôi dưỡng.

Bản chất bổn nguyên của nó cực kỳ khủng bố.

Chỉ cần Thiên Tuyệt Kiếm tiếp tục trưởng thành, tương lai tuyệt đối có hi vọng trở thành Tiên khí mạnh nhất thậm chí là vượt qua cấp bậc Tiên, cũng chưa chắc không thể.

Dù sao, Cố Dương cũng sẽ không cho rằng, Tiên cảnh chính là tận cùng của tu luyện.

Cho dù thực sự là đã biết phần tận cùng, Cố Dương cũng sẽ lựa chọn tiếp tục thăm dò, sau đó đánh vỡ bình cảnh này, triệt để siêu thoát cảnh giới này.

"Hạo kiếp, rốt cuộc đã giáng lâm sao?"

Lập tức, Cố Dương khẽ ngẩng đầu, nhìn lên tinh không vô ngần, híp mắt lại.

Bản chất của Hắc Ám chi nguyên cũng cực kỳ khủng bố.

Đối với việc Tiên Vân Đại Đế vẫn lạc, hắn không có chút bất ngờ nào.

Dù sao, đối mặt quỷ dị khủng bố như thế, cho dù là Vô Địch Đại Đế, chung quy cũng không tính là cái gì.

Thật ra, trước mắt lực lượng do Hắc Ám Chi Nguyên bộc phát ra, vẻn vẹn chỉ là một chút xíu.

Bằng không Cố Dương cũng phải chạy, trước tiên phải trốn tới chứng đạo Đại Đế rồi tính sau.

"Ngay cả bảy thành Mệnh Vận Đại Đạo Chân Ý cũng chỉ có thể phỏng đoán ra tình trạng trước mắt của nó, lại không có biện pháp tìm tòi nghiên cứu căn nguyên của nó, thật sự là nguy hiểm."

Cố Dương khẽ thở dài.

"Chẳng qua, tình huống bây giờ, còn ở trong khống chế của ta, cái này cũng coi như một chuyện may mắn."

Dừng một chút, Cố Dương lại khẽ lắc đầu, thì thào tự nói.

Dứt lời, Cố Dương bước ra một bước, thân hình liền biến mất không thấy.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thân ảnh Cố Dương liền xuất hiện trong vô hạn tinh không.

Giờ phút này tinh không vô ngần đã loạn thành một đoàn, những tu sĩ không có cảnh giới Thiên Tôn may mắn thoát khỏi tai nạn, mà những địa phương tương đối cường thịnh kia, lại là thê thảm vô cùng, khắp nơi đều quỷ dị bộc phát.

Càng mạnh, càng là như thế.

Thậm chí có tinh thần, đã tan biến, biến thành bụi bặm, cũng hoặc là toàn bộ sinh mệnh trên tinh cầu đều hóa thành quỷ dị.

"Cố Dương!"

Lúc này, Xích Dương Kiếm Đế đang chiến đấu với một quái vật Chuẩn Đế Cửu Trọng Dị Hóa, cũng không tính là nhẹ nhàng, không có cách nào cầm xuống đối phương.

Chỉ là Xích Dương Kiếm Đế đột nhiên nhìn thấy Cố Dương xuất hiện trong tinh không vô ngần, mặt không khỏi lộ vẻ vui mừng.

Có Cố Dương ở đây, trận hạo kiếp này, có lẽ còn có một chút hi vọng.

Hy vọng Cố Dương có thể giải quyết nguy cơ lần này đi.

Nếu không, không chỉ có Kiếm giới, e rằng ba ngàn giới đều sẽ bị liên lụy.

Cố Dương mặc dù chú ý tới ánh mắt Xích Dương Kiếm Đế, nhưng cũng không đáp lại cái gì.

Hắn ta chẳng qua chỉ là điều động lực lượng của mình.

Vận mệnh đại đạo chân ý vô hình nhộn nhạo lên.

Sau đó, ngón trỏ Cố Dương nhẹ nhàng nhấn một cái về phía trước.

Phảng phất có sức mạnh vô hình mà khủng bố khuấy động ra, vô số tuyến vận mệnh đều trực tiếp bị kéo ra, nối đến những tinh cầu có bộc phát quỷ dị trong tinh không vô ngần kia.

Sau đó, việc khiến vô số tu sĩ rung động và kích động phát sinh.

Những quái vật bị dị hoá quỷ dị kia, mặc kệ là tu vi gì, mặc kệ là ở phương nào, tất cả đều đột nhiên chết bất đắc kỳ tử, triệt để hóa thành bụi bặm, không còn tồn tại nữa.

Thủ đoạn kinh khủng này, bọn họ có thể liên tưởng đến, cũng chỉ có Cố Dương rồi.

"Cố Dương đại nhân, cảm tạ ngài lại một lần cứu viện!"

"Hu hu, thời đại của chúng ta, có sự tồn tại của Cố Dương đại nhân, thật sự là quá tốt rồi. Nếu không, khó có thể tưởng tượng được chúng ta sẽ gặp phải tai ách kinh khủng cỡ nào."

"Trời không sinh Cố Dương, kiếm giới vạn cổ như đêm dài!"

Vô số sinh linh, cho dù là những cường giả Chuẩn Đế, cũng kích động và vui mừng đến cực điểm.

Dù sao, lần này nguy cơ bộc phát, so với lần trước Hắc Ám Đại Đế náo loạn càng kinh khủng hơn.

Ai cũng không muốn biến thành loại quái vật kia.

Loại cảnh tượng này, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy da đầu tê dại, trong lòng khiếp sợ.

Đối mặt với lời cảm tạ phát ra từ đáy lòng của vô tận sinh linh, Cố Dương khẽ vuốt cằm.

Có điều hắn cũng không trả lời, chỉ lần nữa bước ra một bước.

Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện ở khu vực Hắc Ám Chi Nguyên.

Mà phảng phất đã nhận ra cái gì đó, ba động quỷ dị trong Hắc Ám Chi Nguyên càng thêm khủng bố.

Đồng thời, Hắc Ám Đại Đế sa đọa trong đó cũng phát ra từng tiếng gào thét, muốn lao ra, cắn nuốt Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương khuôn mặt đạm mạc, hai tay hợp lại, lạnh nhạt lên tiếng...

"Tất cả Cực Đạo Đế Binh, nghe hiệu lệnh của ta, trấn áp hắc ám."

Chương 1008 - Một quyền giết 3 vị Truyền Kỳ Đại Đế

Trong phút chốc, Cực Đạo Đế binh trên tinh không vô tận phát ra tiếng chim sẻ reo hò giòn giã, tất cả không tự chủ được xông về phía tinh không, đi tới bên người Cố Dương, hơn nữa tự động hoàn toàn thức tỉnh.

Thấy cảnh này, vô số sinh linh đều chấn động tới cực điểm.

Nhất là những thế lực của Cực Đạo Đế binh, tất cả đều trợn mắt há hốc mồm.

Bọn họ không ngờ tới Cực Đạo Đế binh của thế lực mình lại nghe theo Cố Dương hiệu triệu.

Chẳng qua, vừa nghĩ đến thực lực cùng thủ đoạn của Cố Dương, bọn họ cũng bình thường trở lại.

Chớ nói chi, đối mặt với nguy cơ khủng bố như thế, cũng đích thật là thời điểm nên toàn lực phối hợp.

Chỉ là, mặc kệ là Thiên Tôn hay là Chuẩn Đế nào, trong lòng đều có chút hiểu ra.

Những Cực Đạo Đế Binh này, có thể kề vai chiến đấu cùng Cố Dương, tuyệt đối là vinh dự bọn chúng cùng có.

Hoặc là, cho dù đã từng ở trong tay, cũng chưa từng huy hoàng như thế.

"Dùng chín mươi chín món Cực Đạo Đế binh chi cơ, bố trí Cực Đạo Tiên trận, trấn áp tất cả hắc ám."

Hai tay Cố Dương lần nữa hợp lại, một đạo trận pháp huyền ảo lấy hắn làm trung tâm, xuất hiện trong tinh không bao la.

Còn chín mươi chín món Cực Đạo Đế binh kia đều xuất hiện ở các phương vị trên tinh không vô ngần, điên cuồng xoay tròn, sóng năng lượng khủng bố từ bên trong bộc phát, bắt đầu nối liền với nhau.

Sau đó, một Tinh Không đại trận vượt qua mấy tỷ quang trận trực tiếp xuất hiện.

Một cỗ Tiên linh chi khí xuất hiện tại trận nhãn của Cố Dương, bắt đầu toả ra, dung nhập vào bên trong tất cả Cực Đạo Đế Binh, triệt để hoàn thành Cực Đạo Tiên Trận.

Trong Cực Đạo Tiên Trận, hết thảy đều bị phong tỏa, bất kỳ khí tức quỷ dị nào cũng đừng mong chạy thoát.

Trừ phi Cố Dương vẫn lạc, Cực Đạo Tiên Trận mới có thể sụp đổ.

Nhưng Cố Dương sao có thể tùy tiện vẫn lạc?

"Các sinh linh của Kiếm giới, các ngươi không cần hoảng loạn, Cực Đạo Tiên Trận đã thành, chỉ cần bản tọa không vẫn lạc, Hắc Ám đều sẽ bị phong tỏa ở trong đó."

Thanh âm Cố Dương phong khinh vân đạm vang vọng tại tinh không vô ngần, vang vọng trong toàn bộ kiếm giới, làm cho vô số sinh linh lộ ra vẻ rung động mà lại cảm động.

Đây là đại khí phách cỡ nào chứ.

Lấy chín mươi chín món Cực Đạo Đế binh làm cơ sở, ngưng kết Cực Đạo Tiên Trận, trấn áp Hắc Ám.

Thật là, trời không sinh Cố Dương, kiếm giới vạn cổ như đêm

dài nha.

"Cố Dương..."

Mặt mũi Xích Dương Kiếm Đế cũng tràn đầy chấn động, trong lúc nhất thời không nói nên lời.

"Gào!!!"

Đúng lúc này, từng tiếng quái vật gào thét vang lên, một đôi song đồng màu đỏ tươi cũng sáng lên trong bóng tối, giống như từng khỏa từng khỏa mặt trời màu đỏ, cực kỳ khủng bố.

Tiếp theo một cái chớp mắt, từng đầu xúc tu khủng bố hung hãn kéo dài, đánh tới hướng Cố Dương.

Từng tôn từng vị Hắc Ám Đại Đế bị dị hóa, đã ra tay.

Chẳng qua, trong đó xuất thủ, cũng không có ba vị truyền kỳ Đại Đế sa đọa.

Về phần Tiên Vân Đại Đế, thì được khí đen bao phủ, khiến người ta không biết tình huống cụ thể, dường như đang lột xác.

Cố Dương đối mặt với những quái vật do Hắc Ám Đại Đế đọa lạc công kích, sắc mặt không chút biến hóa, vẻ mặt bình thản tự nhiên, dường như hoàn toàn không để số lượng tồn tại khủng bố nhiều đến ba con số này vào trong mắt.

Nhìn đến đây, bất kể là Chuẩn Đế Thiên Tôn hay là Xích Dương Kiếm Đế, tất cả đều lộ ra ánh mắt chấn động.

Tuy bọn họ đã bị Cố Dương làm rung động rất nhiều lần, nhưng lần này lại càng thêm rung động so với trước kia.

Dù sao lúc này đây, đối mặt với sự tập kích của Hắc Ám Đại Đế đã sa đọa nhiều đến ba con số.

Đây là sức chiến đấu kinh khủng đến cỡ nào.

Cho dù là Vô Địch Đại Đế, cũng không dám khinh địch.

"Phu quân."

Ánh mắt Mộ Dung Thiên Tuyết chớp động, mặt mũi tràn đầy ngưỡng mộ mê luyến, đối với Cố Dương tràn ngập tự tin, phu quân của nàng là vô địch, không ai có thể lay động hắn.

Chỉ cần y xuất thủ, mọi nguy hiểm đều bị xóa bỏ.

Mà cũng vào giờ phút này, Cố Dương rốt cục ra tay.

Khuôn mặt Cố Dương đạm mạc, không có động tác gì lớn.

Ánh mắt hắn ta vẻn vẹn chỉ lạnh như băng hơn rất nhiều.

Sau đó, một cỗ hủy diệt đại đạo chân ý khủng bố đến mức tận cùng ầm ầm bộc phát, quét qua bên trong tiên trận.

Lập tức, khiến cho tất cả cường giả đều chấn động, đều ngưng thần.

Dưới luồng sức mạnh kinh khủng này, toàn bộ quái vật Hắc Ám Đại Đế nhiều đến 3 con số đều hóa thành bụi bặm, hoàn toàn bị hủy diệt.

Phải biết rằng, đây chính là quái vật khủng bố nhiều đến 3 con số đấy.

Trong đó, thậm chí không thiếu tồn tại sánh vai với Truyền Kỳ Đại Đế.

Nhưng mà, đối mặt với nhiều quái vật kinh khủng như vậy, Cố Dương đúng là không có một chút động tác nào, chỉ liếc mắt một cái, liền đem toàn bộ hủy diệt, đây là lực lượng kinh khủng cỡ nào.

Vô Địch Đại Đế, có thể làm được chuyện như vậy sao?

Xích Dương Kiếm Đế lâm vào trong hoài nghi cùng chấn động thật sâu.

"Gào!!!!!"

Cũng chính vào lúc này, ba tiếng gầm gừ thống khổ và chói tai vang lên.

Ngay dưới sự chú ý của đám cường giả Xích Dương Kiếm Đế, ba con quái vật càng kinh khủng hơn đã xuất hiện.

Cường độ khí tức của nó mạnh hơn Truyền Kỳ Đại Đế vô số lần.

Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt Xích Dương Kiếm Đế không khỏi đại biến.

Cỗ khí tức này thật sự là quá kinh khủng, đạt đến trình độ không thể tưởng tượng.

Sau đó, Xích Dương Kiếm Đế lại nghĩ tới tiếng gào thét không cam lòng và tuyệt vọng kia của Tiên Vân Đại Đế, không khỏi cũng đoán được vị Đại Đế vô địch kia sở dĩ vẫn lạc, phỏng chừng rất có thể chính là do ba con quái vật này làm.

Nói cách khác, bọn họ bảo đảm có chiến lực không thấp hơn Vô Địch Đại Đế.

Chiến lực cấp bậc Đại Đế vô địch, Cố Dương có thể thắng sao?

Xích Dương Kiếm Đế tràn ngập sầu lo.

Nhưng mà sầu lo của Xích Dương Kiếm Đế rất nhanh đã bị đánh tan.

"Ồn ào."

Đối mặt với tiếng rít gào của ba vị có thể sánh với Đại Đế vô địch, Cố Dương lại là khuôn mặt đạm mạc thốt lên hai chữ này.

Sau đó, dưới ánh mắt chăm chú của Xích Dương Kiếm Đế và các cường giả, tiên linh chi khí quanh thân Cố Dương kích động, khí tức Hỗn Độn Luyện Thể Pháp cũng nở rộ không thể nghi ngờ.

Cố Dương vung ra một quyền.

Theo một quyền này vung ra, lực lượng khủng bố đến mức tận cùng bộc phát ra, khuấy động toàn bộ hắc khí trong Hắc Ám Chi Nguyên.

Lực lượng kinh khủng, toàn bộ trút xuống tại trên người một vị Truyền Kỳ Đại Đế sa đọa.

Một cái chớp mắt tiếp theo, thân thể của Truyền Kỳ Đại Đế so với mặt trời còn lớn hơn không chỉ gấp trăm ngàn lần này, thân thể trực tiếp nổ tung ra, khối thịt to lớn bay tứ tung, hiển lộ ra cảnh tượng khủng bố.

"Hízz!!!!!"

Thấy một màn này, Xích Dương Kiếm Đế không để ý hình tượng gì, hít vào một hơi khí lạnh, rung động tới cực điểm.

Một người sa đọa có thể so với Vô Địch Đại Đế, vậy mà lại bị một quyền của Cố Dương đánh nổ.

Chuyện này, phải có lực lượng kinh khủng cỡ nào mới có thể làm được?

Cố Dương lúc này mới đột phá đến Thần Cảnh một hai năm, lại có thể tiến bộ to lớn như thế? Quả thực là không thể tưởng tượng mà.

Phải biết rằng, hắn cảm giác rất rõ ràng, Cố Dương vẫn chưa

sử dụng các loại lực lượng Đế pháp, Tiên pháp.

Dường như, một quyền này chỉ vẻn vẹn là sức mạnh thuần túy.

"Lần này, Kiếm giới thật sự được cứu rồi!"

Xích Dương Kiếm Đế kích động tới cực điểm, sầu lo trong lòng biến mất không còn sót lại chút gì.

Ngoại trừ Xích Dương Kiếm Đế ra, các cường giả khác cũng đều kích động, trong lòng không còn lo lắng.

Cố Dương đại nhân cường đại như thế, ngay cả kẻ sa đọa khủng bố như thế cũng có thể một quyền đánh nổ, tin tưởng cũng có năng lực bình phục hắc ám chi nguyên dị động!

Cũng chính là thời điểm rất nhiều cường giả kích động, dị biến phát sinh.

Đống thịt bị đánh nổ kia, toàn bộ bắt đầu hội tụ vào một chỗ, Đại Đế sa đọa, lần nữa sống lại, thậm chí ngay cả khí tức đều không suy yếu chút nào, thậm chí còn mơ hồ có chút tăng cường.

Thấy một màn như vậy, rất nhiều cường giả đều lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Dù sao, cho dù là Chuẩn Đế và Đại Đế có sức sống mạnh mẽ, nhưng nếu bị đánh nổ, muốn hồi phục cũng cần tiêu hao sức mạnh.

Nào có chuyện bị đánh nổ, không chỉ không tiêu hao sức mạnh mà còn có thể trở nên mạnh mẽ, quả thực trái với lẽ thường.

Đối với vị Truyền Kỳ Đại Đế sa đọa này sống lại, Cố Dương cũng không có chút bất ngờ, Cố Dương sớm đã nhìn thấu hết thảy, hết thảy đều trong lòng bàn tay của hắn.

Trước đây hắn cũng không vận dụng lực lượng khác, chỉ là đang thí nghiệm lực lượng của chính mình mà thôi, Cố Dương cũng coi như là chân chính hiểu rõ thể phách của mình cường đại tới cấp độ nào.

Cho dù vẻn vẹn chỉ dùng lực lượng thân thể, cũng có thể miểu sát Vô Địch Đại Đế, giống như con sâu cái kiến mà đánh giết.

Một quyền không đủ, cùng lắm là đánh thêm mấy quyền mà thôi.

Tiếp theo, không đợi tâm tình rất nhiều sinh linh của kiếm giới nhảy nhót tung tăng, Cố Dương lại lần nữa có hành động.

Lần này, lại đánh ra một quyền.

Chỉ là, trên quyền này, hai thành Hủy Diệt Thiên Đạo chân ý bộc phát ra.

Sau khi quyền này bộc phát.

Ba vị Đại Đế sa đọa có thể so với Vô Địch Đại Đế ngay cả nửa điểm năng lực phản kháng đều không có, trực tiếp bị hủy diệt.

Lúc này đây, ba vị Truyền Kỳ Đại Đế sa đọa không có dấu hiệu sống lại, đã bị Cố Dương triệt để đánh giết.

Nhìn thấy một màn này, mí mắt Xích Dương Kiếm Đế giật giật, tuy sớm đã đoán trước được nhưng tận mắt nhìn thấy vẫn rung động đến chết lặng.

Ngay cả Vô Địch Đại Đế ở trước mặt Cố Dương đều là sâu kiến, có thể tùy ý một quyền đánh giết, khó có thể tưởng tượng Cố Dương đến cùng mạnh bao nhiêu.

So với Tiên trong truyền thuyết thì lại như thế nào.

"Ha ha, thú vị đấy, Hắc Ám Chi Nguyên, muốn Tiên Vân Đại

Đế hoàn toàn lột xác ư? Xem ra vì giết ta, thật đúng là phí không ít công phu."

Lúc này, Cố Dương nhìn về phía sâu trong Hắc Ám Thâm Uyên, ánh mắt thâm thúy, lạnh lùng cười một tiếng.

Theo lời nói ra, Hắc Ám Chi Nguyên duỗi ra, một bóng người mơ hồ mờ ảo hiện lên.

Đồng thời, rất nhiều gợn sóng quỷ dị của Hắc Ám chi nguyên cũng quấn lấy Cố Dương, dường như muốn làm cho Cố Dương cũng trực tiếp sa đọa.

Chỉ có điều, những quỷ dị này còn chưa tới gần vạn mét trước người Cố Dương, chính là toàn bộ tiêu tán không còn, không còn tồn tại.

Nếu toàn bộ Hắc Ám chi nguyên của Kiếm giới bộc phát, cho dù là Cố Dương cũng phải chạy.

Nhưng, vẻn vẹn chỉ là một chút quỷ dị, ở trước mặt Cố Dương, lại không tính là gì cả.

"Hắc hắc, Cố Dương, nếu như nuốt ngươi, ta có thể tiến thêm một bước, có lẽ, có hi vọng trở lại kiếp trước đỉnh phong, thậm chí siêu việt lúc đó."

Lúc này, một giọng nói u ám vang lên.

Chỉ thấy sâu trong Hắc Ám chi nguyên, Tiên Vân Đại Đế bị quỷ dị bao trùm xuất hiện.

Lúc này Tiên Vân Đại Đế cũng không giống những Hắc Ám Đại Đế khác, bị chuyển hóa thành loại quái vật xúc tu kia.

Hắn vẫn giữ lại hình người.

Chỉ là, toàn thân hắn tràn ngập quỷ dị, hai mắt cũng biến

thành màu đen sẫm, quỷ dị kinh khủng lưu chuyển trong đó, khiến người ta sợ hãi.

Đồng thời, khí tức của hắn cũng tăng vọt tới cấp độ khó mà tưởng tượng nổi.

Đã hoàn toàn vượt qua cấp bậc Đại Đế.

Theo sự xuất hiện của Tiên Vân Đại Đế, khí tức kinh khủng khuấy động ra, ngay cả tiên trận cũng đang rít gào, vô số sinh linh đều từ sâu trong tâm linh cảm nhận được sợ hãi.

Mà những Thiên Tôn và Chuẩn Đế chú ý bên này, nguyên một đám đều phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết, thất khiếu chảy máu, thân thể bị thương nặng, thần hồn cũng bị thương.

Phàm nhân, há có thể nhìn thẳng Tiên.

Chớ nói chi, đây còn chưa phải Tiên mà là quái vật quỷ dị chuyển hóa thành.

Ngay cả Xích Dương Kiếm Đế cũng có cảm giác hai mắt đau nhói, bắt đầu đổ máu, trong lòng hắn ta cảm nhận được sự khủng bố vô cùng, thúc giục hắn ta mau chóng rời mắt nhìn.

Đối với việc này, Xích Dương Kiếm Đế tuân theo bản năng, dời đi ánh mắt, thở dốc một hơi thật sâu.

Đây là khí tức kinh khủng cỡ nào, vậy mà khiến hắn sợ hãi như thế, hắn thân là Đại Đế, thế mà ngay cả nhìn thẳng cũng không làm được.

Chẳng lẽ đây chính là lực lượng tiên cảnh trong truyền thuyết?

Nói đúng ra, hắn là sức mạnh quỷ dị ngang ngửa với Tiên.

Cũng chỉ có như vậy, mới kinh khủng như thế đi.

Cùng lúc đó, Xích Dương Kiếm Đế cũng thập phần may mắn, may mà Cố Dương bày Cực Đạo Tiên Trận ra, nếu không có Cực Đạo Tiên Trận này ngăn cản, chỉ sợ toàn bộ sinh linh của Kiếm giới đều sẽ bởi vì cỗ khí tức kinh khủng này mà chết bất đắc kỳ tử hoặc là sa đọa.

Đến lúc đó, tất cả xong rồi.

"Cố Dương..."

Lập tức, vẻ mặt Xích Dương Kiếm Đế tràn đầy lo lắng, lần nữa căng thẳng lên.

Cố Dương, có thể chiến thắng Tiên không?

Dù sao hắn cũng chỉ mới Thần Cảnh tầng mười ba.

Mặc dù nói, Cố Dương cũng không thể luận theo lẽ thường.

Rõ ràng chỉ là Thần Cảnh tầng mười ba, pháp lực chính là hùng hậu hơn so với Đại Đế chân chính là hắn.

Về phần lực lượng thân thể, lại đạt tới cấp độ một quyền đánh bại ba vị đọa lạc Đại Đế có thể so với Vô Địch Đại Đế.

Có thể nói, Cố Dương hoàn toàn có thể xem như một loại Đại Đế chứng đạo khác, hơn nữa còn là loại cực kỳ khủng bố.

Nhưng, hắn phải đối mặt chung quy vẫn là quái vật áp đảo hoàn toàn trên Đại Đế, là quái vật đủ để sánh vai với Tiên.

Loại quái vật này thật sự là Đại Đế có thể chống lại sao?

Xích Dương Kiếm Đế thật sự bàng hoàng cùng sầu lo.

Giờ phút này không chỉ có Xích Dương Kiếm Đế sầu lo, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng rất căng thẳng, cuối cùng nàng vẫn tín nhiệm Cố Dương, siết chặt nắm đấm, cố gắng bình phục nỗi lòng.

"Thì ra là thế, miễn cưỡng đạt đến cấp độ Địa Tiên sao? Hắc Ám Chi Nguyên đúng là có thể bỏ ra được vốn gốc nha."

Cố Dương hờ hững nhìn Tiên Vân Đại Đế, ý vị thâm trường nói.

Hắc Ám chi nguyên khủng bố như thế, nhưng cho tới bây giờ mới ăn mòn Kiếm giới mà đã dẫn phát ra sự quái dị kinh khủng như vậy, rõ ràng là không bình thường.

Khả năng lớn nhất, chính là có một tồn tại nào đó ngăn cản nó, khiến nó không thể không kiêng nể gì mà làm loạn.

Trải qua sự thôi thúc của Vận Mệnh, khả năng này trên cơ bản chính xác.

Bởi vậy, nó có thể làm cho Tiên Vân Đại Đế lột xác thành chiến lực Địa Tiên cấp ở Kiếm giới, đã coi như là bỏ hết vốn liếng rồi, bất chấp nguy hiểm bị phát hiện.

Hắc Ám chi nguyên cũng đúng là coi trọng hắn ta.

Rõ ràng, chỉ sợ bản chất của nó đã vượt lên trên cả Tiên Vương rồi, nhưng vẫn không dằn nổi mà mạo hiểm hạ sát thủ với tiểu gia hỏa mới Thần cảnh như hắn.

Mặc dù nói, hắn cũng không phải Thần Cảnh bình thường.

"Ha ha, Cố Dương, ta phải cảm tạ ngươi, nếu như không có ngươi ta cũng không có khả năng được Hắc Ám chi nguyên coi trọng, sau đó ban cho ta sức mạnh kinh khủng như vậy."

Tiên Vân Đại Đế sa đọa dùng ánh mắt âm trầm cùng tham lam nhìn chằm chằm Cố Dương, chậm rãi mở miệng.

"Hiện tại ta đã có được lực lượng có thể so với Địa Tiên, chỉ cần nuốt ngươi, sau đó tiếp tục đạt được Hắc Ám chi nguyên ban

lễ, tương lai ta chưa chắc không thể trở thành tồn tại sánh vai với Tiên Vương."

"Ha ha, ếch ngồi đáy giếng cũng vọng tưởng nuốt ta, trở thành Tiên vương, thật sự là buồn cười."

Cố Dương nhìn Tiên Vân Đại Đế sa đọa, cười nhạo một tiếng, chậm rãi lắc đầu.

Nghe thấy lời này, sắc mặt Tiên Vân Đại Đế sa đọa trong nháy mắt trầm xuống, ánh mắt bạo ngược, biểu tình trở nên cực kỳ âm trầm, quỷ dị kinh khủng bắt đầu bạo động.

Hiển nhiên, Tiên Vân Đại Đế cũng không phải là hoàn toàn không có thay đổi, tâm tính của hắn, đã bị ảnh hưởng thật lớn.

"Cố Dương, tuy rằng kiếp trước ngươi là cự đầu Tiên vương, nhưng hiện tại tu vi của ngươi vẫn còn nông cạn, ta muốn giết ngươi chỉ cần giơ một ngón tay."

Tiên Vân Đại Đế sa đọa lạnh lẽo mở miệng.

Dứt lời, không đợi Cố Dương nhiều lời, hắn đã hung hãn ra tay, vươn một ngón tay, nhẹ nhàng điểm một cái về phía Cố Dương.

Theo một chỉ này điểm ra, lực lượng khủng khiếp nương theo quỷ dị bùng phát, khiến cho Hắc Ám chi nguyên bắt đầu điên cuồng chấn động.

Diện tích lớn hư không bắt đầu sụp đổ, ngay cả Cực Đạo Tiên Trận cũng bắt đầu rung chuyển.

Nếu không phải có Cực Đạo Tiên Trận ngăn cản lực lượng, toàn bộ kiếm giới sẽ bị bàn tay này đè xuống, không còn sót lại chút gì.

Lực lượng của Tiên, vẫn là khủng bố như thế, cho dù không dốc hết toàn lực, muốn hủy diệt một cái Kiếm giới, vẫn là chuyện tùy ý chỉ một ngón tay.

Nhận thấy được lực lượng kinh khủng như thế, cho dù có tiên trận ngăn cách cũng khó có thể xóa đi bóng ma tử vong, Xích Dương Kiếm Đế kinh hãi và tuyệt vọng đến cực điểm, cảm thấy thần hồn như sắp nổ tung vậy.

Lúc trước chẳng qua chỉ cảm nhận được hơi thở, bây giờ Tiên Vân Đại Đế sa đọa đã xuất thủ, cỗ lực lượng kia thể hiện ra không bỏ sót, Xích Dương Kiếm Đế phát hiện mình vẫn luôn nghĩ quá ngây thơ, lực lượng kinh khủng bực này há có sức người có thể chống lại.

Muốn dùng lực lượng của Đại Đế, chống lại Tiên, chống lại tồn tại ở một chiều không gian khác, tuyệt đối là chuyện si nhân nói mộng.

Giờ phút này, Cố Dương cũng không biết Xích Dương Kiếm Đế tuyệt vọng, có biết cũng không để ý, hắn đối mặt với một chỉ kinh khủng này, hơi nhíu mày.

Lực lượng của Tiên quả thực rất kinh khủng, mặc dù lúc này Tiên Vân Đại Đế chỉ miễn cưỡng đạt đến cấp độ kia, thậm chí còn chưa từng vận dụng toàn lực, nhưng đã khiến cho Cực Đạo Tiên Trận khó mà chịu đựng nổi.

Nếu đại chiến tiếp, Cực Đạo Tiên trận hỏng, vậy chỉ trong khoảnh khắc toàn bộ Kiếm giới sẽ diệt vong.

"Thiên Tuyệt Kiếm, đi đi."

Thời gian duy độ bắt đầu vặn vẹo, một kích của Tiên Vân Đại Đế ban đầu đã nhanh đến cực hạn, nhưng trong mắt Cố Dương lại không phải như thế.

Hắn còn có rảnh rỗi triệu hồi ra Thiên Tuyệt Kiếm, khiến nó trở thành trận nhãn, gia cố Cực Đạo Tiên Trận, phòng ngừa chuyện ngoài ý muốn phát sinh.

Theo Thiên Tuyệt Kiếm hóa thành mắt trận, Cố Dương mới bắt đầu nghênh đón một chỉ kinh khủng này.

"Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!"

Bỗng nhiên, Cố Dương lộ ra lãnh mang, lần nữa vung quyền.

Hỗn Độn Thiên Đế quyền khủng bố hung hãn bộc phát.

Trong đó cùng lúc bùng nổ, còn có bốn thành chân ý Hỗn Độn Đại Đạo khủng bố đến cực điểm kia.

Dưới sự tăng phúc của Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý khủng bố, uy thế của Hỗn Độn Thiên Đế Quyền cuồn cuộn bá đạo tới cực điểm.

Tại thời điểm đến mức tận cùng, trong nháy mắt ngay cả ánh sáng cũng không kịp phản ứng, một quyền một chỉ hung mãnh va chạm vào nhau.

Sau đó, Hỗn Độn Thiên Đế quyền phá diệt tất cả, dựa vào khí thế như bẻ cành khô, trực tiếp đánh nổ một chỉ kia, mang theo uy thế vô thượng, đánh thẳng về bản thể Tiên Vân Đại Đế.

"Làm sao có thể!?"

Nhìn thấy cảnh này, con ngươi của Tiên Vân Đại Đế sa đọa kịch liệt co rút lại, chấn động đến cực điểm.

Cố Dương, đúng là đem Tiên pháp này thôi diễn đến cấp độ trung phẩm.

Đồng thời, còn lĩnh ngộ bốn thành đại đạo chân ý.

Đây chính là bốn phần chân ý đại đạo đấy, đã đạt đến cảnh

giới tiểu thành, cùng ba thành trước kia không thể so sánh nổi.

Dù sao, chân ý đại đạo, đừng nói là chênh lệch từ nhập môn đến tiểu thành, cho dù là một cái tiểu cảnh giới, một thành sơ kỳ cùng một thành trung kỳ chênh lệch, cũng là cực kỳ khủng bố.

Bởi vậy, một quyền này đã làm cho Tiên Vân Đại Đế sa đoạ đều cảm nhận được nguy hiểm trí mạng, da đầu cũng vì thế mà nổ tung.

Hắn khó mà tin được, Cố Dương dựa vào cái gì trong thời gian ngắn ngủi một hai năm chưa từng xuất hiện qua, đem Đại Đạo Chân Ý áp đảo trên Vận Mệnh này từ một thành đỉnh phong lĩnh ngộ đến bốn thành.

Loại chuyện này, cho dù là Tiên vương chuyển thế, cũng tuyệt đối không thể làm được!

Có điều, cho dù Tiên Vân Đại Đế sa đọa không thể tin được ra sao, hắn đã không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy.

Một quyền khủng bố này, tránh cũng không thể tránh, giống như là thuận theo vận mệnh, thời không các nơi đánh về phía hắn, mang theo lực lượng trí mạng.

"Lạc Tiên Chỉ!"

Lúc này, khuôn mặt Tiên Vân Đại Đế đã sa đọa vặn vẹo, gào thét lên, trực tiếp vận dụng tất cả lực lượng, thi triển ra đòn mạnh nhất.

Cũng đúng, kiếp trước hắn có Tiên pháp.

Nhưng mà, rất đáng tiếc chính là, tuy rằng hiện tại hắn đã có sức mạnh có thể so với Địa tiên thế nhưng vẫn chưa phải là Địa tiên chân chính.

Hơn nữa bởi vì sa đọa, thiên đạo chân ý của hắn, đã triệt để không cách nào sử dụng.

Bởi vậy, hắn chỉ có thể thi triển tiên pháp hạ phẩm kiếp trước tự nghĩ ra đến mức tận cùng, mưu toan ngăn lại một quyền này của Cố Dương.

"Phốc phốc!"

Nhưng, hết thảy đều phí công, theo một quyền này của Cố Dương bộc phát, Tiên Vân Đại Đế từ các phương vị bị đả kích, Vận Mệnh, thời không... rất nhiều lực lượng bắt đầu bóp méo tồn tại của hắn.

Hắn ta không ngăn được, tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể chịu đòn.

Thân thể Tiên Vân Đại Đế sa đọa nổ tung, trong tròng mắt tán loạn còn có vẻ kinh hãi, thần thái khó có thể tin được.

Hắn khó có thể tưởng tượng, sau khi hoàn toàn sa đọa, hắn đã nắm giữ được sức mạnh của Tiên, lại sẽ bị một quyền của Cố Dương Thần cảnh đánh nổ ngay tại chỗ, hoàn toàn xóa bỏ trên đường Vận Mệnh.

Loại sức mạnh này, không khỏi quá kinh khủng đi.

Cho dù Cố Dương không phải Thần Cảnh bình thường, mà là tương đương với người chứng đạo loại khác, cũng quá mức không thể tưởng tượng nổi rồi.

Đây chính là chênh lệch giữa Đại Đế và Tiên đó!

"Ta không cam lòng..."

Con mắt của Tiên Vân Đại Đế lộ ra vẻ điên cuồng, hắn gào thét, ý đồ mượn sức mạnh của Hắc Ám Chi Nguyên ngưng tụ thân

thể, phục sinh lần nữa.

"Một đầy tớ mà thôi, ngoan ngoãn đi chết là được."

Cố Dương hờ hững nhìn Tiên Vân Đại Đế, giọng điệu đạm mạc, bàn tay bỗng nhiên nắm chặt.

Trong phút chốc, tàn thể của Tiên Vân Đại Đế phảng phất bị lực lượng vô hình đè ép, hoàn toàn nổ tung ra, hóa thành khói đen biến mất không thấy gì nữa.

Cứ như vậy, Tiên Vân Đại Đế sa đọa, hoàn toàn vẫn lạc ở trong tay Cố Dương.

Đợi cho hết thảy kết thúc, ánh mắt Cố Dương thâm thúy nhìn về phía sâu trong Hắc Ám chi nguyên, xem nhẹ hư không vặn vẹo quỷ dị bởi vì hai cỗ lực lượng đạt tới Tiên cấp va chạm mà hình thành, từng bước một đạp tới.

Mỗi một bước đi ra, chính là vượt qua khoảng cách một năm ánh sáng.

Mà ngoại giới, đám người Xích Dương Kiếm Đế cũng phục hồi tinh thần lại, lộ ra vẻ kinh ngạc cùng vẻ mặt bức thiết.

Bởi vì với tu vi của Xích Dương Kiếm Đế, hoàn toàn không kịp phản ứng đã xảy ra chuyện gì.

Hắn chỉ có thể nhìn thấy Tiên Vân Đại Đế sa đọa động thủ, để hắn sinh ra bóng ma tử vong, cảm giác như kiếm giới đều phải tan vỡ, sinh lòng tuyệt vọng.

Sau đó, một cái chớp mắt tiếp theo, đợi đến khi hắn phục hồi tinh thần, hắn chính là phát hiện Cực Đạo Tiên Trận dường như càng thêm kiên cố, mà ở trong đó khí tức Tiên Vân Đại Đế lại là triệt để tan thành mây khói rồi, phảng phất chưa bao giờ xuất hiện qua, cực kỳ quỷ dị.

Nhưng Xích Dương Kiếm Đế không phải đồ ngốc, hắn lập tức phản ứng lại.

Đây là, Cố Dương thắng.

Hắn trong chiến đấu với Tiên cấp, thắng.

Hơn nữa, dường như là toàn thắng.

"Hízz!!!!!!!"

Nghĩ tới đây, Xích Dương Kiếm Đế cùng với rất nhiều cường giả của Kiếm giới khác đều hít một hơi lãnh khí, trợn mắt há hốc mồm, chấn động đến cực điểm.

Đối kháng chính diện với người sa đọa có chiến lực cấp Tiên, vậy mà lại là kết cục xem như Cố Dương đánh gục người sa đọa có chiến lực cấp Tiên trong nháy mắt, đây quả thực là không thể tưởng tượng, thật sự vượt quá tưởng tượng.

Bọn họ đã không biết đánh giá Cố Dương như thế nào rồi.

Cái gọi là từ ngữ tán dương, ở trên người Cố Dương, có vẻ như trắng xám vô lực như vậy.

Bọn họ có thể làm được, chỉ có rung động đến cực hạn chết lặng, ngơ ngác nhìn nhau.

Giờ phút này, sâu trong Hắc Ám chi nguyên, Cố Dương tới nơi này.

Chiếu vào trong mắt Cố Dương, là một vòng xoáy màu đen khổng lồ đến cực hạn.

Trong vòng xoáy này, bất kể thời không hay vận mệnh, tất cả đều là trạng thái vặn vẹo.

Cho dù là Cố Dương, sắc mặt cũng ngưng trọng lên.

Bởi vì, mặc dù hắn vận dụng bảy thành Hỗn Độn Đại Đạo chân ý bảo vệ bản thân, phòng ngừa chính mình bị ảnh hưởng, nhưng vẫn cảm nhận được một chút đau đớn trên thần hồn.

Quỷ dị xung quanh cũng ý đồ xâm nhiễm thân thể hắn ta, điên cuồng đánh vào.

Có thể tưởng tượng được, nơi đây nguy hiểm như thế nào rồi.

Cho dù chỉ là Địa Tiên bình thường, không cẩn thận cũng sẽ vẫn lạc ở đây.

"Nơi này quá nguy hiểm, nhất định phải phong ấn lại mới được."

Cố Dương thở sâu một hơi, ánh mắt thâm thúy mà lại ngưng trọng.

Lập tức, hai tay Cố Dương hợp lại, pháp lực khủng bố bắt đầu bộc phát.

Sau đó, Cực Đạo Tiên Trận lấy tốc độ khủng khiếp thu nhỏ lại, áp súc hắc khí trong Hắc Ám Chi Nguyên, tới gần vòng xoáy bên này.

Mà Thiên Tuyệt Kiếm cũng tỏa ra tiên quang màu trắng sáng chói, thúc giục lực lượng đến mức tận cùng.

Không biết qua bao lâu, Cực Đạo Tiên Trận áp chế hắc ám chi nguyên tới cực hạn.

Cuối cùng, tạm thời phong ấn nó lại.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không xác định được rốt cuộc phong ấn Hắc Ám chi nguyên quỷ dị hình thành vòng xoáy này bao lâu.

Dù sao, bản chất Hắc Ám Chi Nguyên quá kinh khủng, nếu hắn

gia tăng lực lượng tiếp tục làm gì đó, cho dù là Cố Dương hiện tại, chỉ sợ cũng khó có thể phong ấn lại lần nữa!

"Xem ra, phải nhanh chóng thành Đế rồi. Chỉ có thành Đế, ta mới có đủ sức lực đối mặt với bộc phát của Hắc Ám Chi Nguyên trong Tam Thiên Giới."

Ánh mắt Cố Dương ngưng trọng tới cực điểm, nắm chặt nắm đấm.

Trực giác của Cố Dương nói cho hắn biết, Hắc Ám Chi Nguyên của Tam Thiên Giới, đều là lực lượng Hắc Ám Chi Nguyên chân chính tràn ra hình thành một thông đạo nào đó mà thôi.

Mặc dù bé nhỏ không đáng kể nhưng đủ để tạo thành nguy cơ chí mạng với Tam Thiên Giới, uy hiếp đối với Cố Dương cũng cảm thấy hết sức khủng bố.

Sau đó, Cố Dương bước ra một bước, chính là rời khỏi nơi này.

Hắc Ám Chi Nguyên Kiếm giới bị áp súc đến cực hạn, tiếp theo bị Cực Đạo Tiên Trận phong ấn, rất nhiều cường giả đều thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cảm thấy may mắn.

Đồng thời, bọn hắn cũng sùng bái Cố Dương tới cực điểm.

Nếu như không có Cố Dương, bọn hắn tuyệt đối sẽ sa đọa làm quái vật, kiếm giới cũng sẽ bị hủy diệt.

Nói cách khác, vô tận sinh linh của Kiếm Giới lại được Cố Dương cứu vớt một lần nữa.

Trong lúc nhất thời, vô số sinh linh, dưới sự dẫn dắt của rất nhiều đại năng, nhao nhao tôn sùng Cố Dương là chủ.

Vô tận sinh linh, cùng tôn Cố Dương làm chủ.

Đối với những thứ này, Cố Dương cũng không để ý, hắn trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, chỉ là lúc Cố Dương trở lại Đạo Thiên Tiên Cung, Xích Dương Kiếm Đế cũng giáng lâm nơi này.

"Con rể tốt, hắc ám chi nguyên xem như đã bị triệt để phong ấn sao?"

Xích Dương Kiếm Đế vội vã hỏi.

Lời này vừa nói ra, đám người Mộ Dung Thiên Tuyết cũng nhìn lại, chờ mong Cố Dương trả lời.

"Không có. Tạm thời phong ấn thôi, không biết lúc nào sẽ phá phong ấn."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Sau khi lời này vừa nói ra, sắc mặt đám người Xích Dương Kiếm Đế đồng loạt biến đổi.

Ngay cả chiến lực cấp Tiên cũng không thể phong ấn hắc ám chi nguyên sao?

Hơn nữa nghe Cố Dương nói, còn không biết lúc nào sẽ phá phong ấn.

Chuyện này không khỏi vô cùng kinh hãi.

"Bản chất của Hắc Ám chi nguyên cực kỳ khủng bố, chỉ sợ là lực lượng áp đảo Tiên giới."

Cố Dương nhìn về phía đám người, chậm rãi mở miệng.

Theo lời này vừa ra, mọi người đều cảm thấy da đầu nổ tung, một cỗ hàn ý từ lòng bàn chân xông thẳng lên đỉnh đầu.

Bản chất của nó là lực lượng áp đảo Tiên giới trong truyền thuyết, điều này sao có thể chống lại?

Trong lúc nhất thời, Xích Dương Kiếm Đế có chút tuyệt vọng.

"Yên tâm, nếu bản thể của nó đích thân đến, chỉ sợ ngay cả ta cũng phải chết. Chẳng qua trước mắt, Hắc Ám Chi Nguyên trong Tam Thiên Giới, tất cả chỉ là thông đạo hình thành từ lực lượng tràn ra mà thôi, còn trong phạm vi giải quyết"

"Hơn nữa, nó cũng bị một tồn tại nào đó khống chế, không cách nào bộc phát ra sức mạnh quá mạnh được. Nếu không, trận chiến trước đó ngay cả ta cũng phải chạy."

Cố Dương quét mắt nhìn mọi người, mở miệng lần nữa.

"Thế nhưng, dù vậy, chỉ là Hắc Ám Chi Nguyên của kiếm giới chúng ta bộc phát, đã khiến ngươi dốc hết toàn lực, thậm chí dùng bản mệnh tiên khí của ngươi làm mắt trận, lấy chín mươi chín kiện cực đạo đế binh phụ tá bố trí Cực Đạo Tiên trận mới miễn cưỡng phong ấn nó."

"Nếu toàn bộ hắc ám chi nguyên của Tam Thiên giới bộc phát, chỉ sợ ngay cả ngươi cũng không ngăn được."

Xích Dương Kiếm Đế thở dài nói.

"Ta của bây giờ, hoàn toàn chính xác, không ngăn được."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

Câu này vừa nói ra, mọi người đều im lặng.

Không phải Cố Dương làm không đủ tốt, hắn đã mạnh đến mức không thể tưởng tượng.

Mới tu vi Thần Cảnh mười ba tầng, liền nghịch phạt chiến lực Tiên cấp, càng là phong ấn Hắc Ám chi nguyên, chiến tích này ai có thể làm được chứ?

Cố Dương, tuyệt đối có thể xưng tụng là đệ nhất nhân ba ngàn

giới từ cổ chí kim.

Cho dù đặt ở Tiên giới cũng tuyệt đối được xưng là yêu nghiệt xưa nay ít có đấy.

Nhưng Hắc Ám chi nguyên đúng là quá kinh khủng, hơn nữa số lượng cũng quá nhiều, trải rộng khắp ba ngàn giới. Đây cũng không phải là chuyện một người có thể chống lại.

"Cho nên, ta phải nhanh chóng thành Đế. Chỉ có ta thành Đế, mới có năng lực giải quyết nguy cơ lần này."

Cố Dương ánh mắt nghiêm nghị, chậm rãi mở miệng.

Lời này, khiến cho mọi người ở đây đều chấn động.

Mà Xích Dương Kiếm Đế, cũng chấn động tâm thần.

Hiện tại đã không còn Hắc Ám chi nguyên, hiển nhiên hắn không có khả năng tự chém một đao.

Vì để Cố Dương thành Đế, hắn chỉ có thể vẫn lạc, hoặc là đi tới giới ngoại.

"Ta đã biết, ta sẽ tìm một cơ hội thích hợp tiến ra giới ngoại."

Xích Dương Kiếm Đế cắn răng nói.

Một khi ra giới ngoại, cho dù là Đại Đế cũng khó đoán sống chết, nhưng Xích Dương Kiếm Đế cũng không thể quản nhiều như vậy.

Loại chuyện trước mắt này, hắn cũng đã đến lúc thoái vị.

"Nhạc phụ, ta sẽ cho ngươi một ít át chủ bài bảo mệnh, ngươi cứ yên tâm tiến vào giới ngoại là được. Tất cả còn lại cứ giao cho ta."

Cố Dương ánh mắt nghiêm nghị, chậm rãi mở miệng.

"Có lời này của ngươi ta an tâm rồi."

Xích Dương Kiếm Đế cười mở miệng.

Giới ngoại là địa phương nào, có nguy hiểm gì, Xích Dương Kiếm Đế cũng không biết.

Bởi vì những người tới giới ngoại trước kia chưa bao giờ quay trở lại.

Không biết là có hạn chế gì khiến bọn họ không thể quay lại, hoặc là vẫn lạc rồi.

Dù sao, khi rời khỏi phạm vi thế giới sẽ mất đi liên hệ với ba ngàn giới, Đạo Quả được khắc trên Thiên Đạo cũng sẽ biến mất.

Bởi vậy, Đế vị mới có thể trống ra.

Mới có thể có Đế mới ra đời.

Bên ngoài giới diện thần bí và nguy hiểm như thế, Xích Dương Kiếm Đế nếu đi ra ngoài biên giới, hắn ta không cảm thấy mình có thể sống sót.

Nhưng nếu như có chiến lực cấp Tiên, Cố Dương cho hắn lá bài tẩy bảo mệnh, hắn vẫn còn có hi vọng sống sót.

"Nhạc phụ, cho dù có chết rồi, đợi ta thành Đế, ta cũng sẽ giúp ngươi sống lại."

Cố Dương vẻ mặt nghiêm túc nói.

Xích Dương Kiếm Đế hơi ngẩn ra, lập tức nghiêm túc gật đầu.

Nếu là người khác dám nói lời này, Xích Dương Kiếm Đế tuyệt đối sẽ chẳng thèm ngó tới.

Một vị Đại Đế muốn chết đi sống lại, quả thực là người si nói mộng.

Nhưng nếu là Cố Dương, hắn tin.

Không có gì là Cố Dương không làm được.

Xích Dương Kiếm Đế vô cùng tin tưởng.

"Được rồi, tiếp theo cũng nên nói kế hoạch của ta."

Cố Dương khẽ gật đầu, lần nữa mở miệng.

"Tuy ta rất muốn lập tức thành Đế, nhưng hiển nhiên không thực tế, nhưng Hắc Ám chi nguyên sợ rằng cũng sẽ không cho ta quá nhiều thời gian. Bởi vậy, ta cần Đại Đế Tam Thiên Giới trợ giúp. Đồng thời, cũng phải đem Hắc Ám Đại Đế Tam Thiên Giới toàn bộ tiêu diệt mới được."

"Bằng không, bọn họ sẽ trở thành tai ách không tưởng tượng nổi của ba ngàn giới."

Lời này vừa nói ra, sắc mặt Xích Dương Kiếm Đế liền thay đổi.

Đích xác, nếu toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của Tam Thiên Giới đều sa đọa, dưới tình huống không có cường giả như Cố Dương che chở, các giới khác chỉ sợ trong khoảnh khắc sẽ bị phá diệt.

Bởi vậy, hành động tiêu diệt toàn bộ Hắc Ám Đại Đế phải nhanh chóng chuẩn xác mới được.

Dù sao Hắc Ám Đại Đế cũng không phải thứ tốt lành gì, chết cũng là chuyện tốt.

"Chúng ta nên làm như thế nào đây? Dù có liên hệ với Đại Đế đương đại của ba ngàn giới thì cũng không cách nào diệt sạch Hắc Ám Đại Đế được."

Xích Dương Kiếm Đế không nhịn được mở miệng nói.

"Thực lực của một ít Đại Đế, đối phó với Hắc Ám Đại Đế bình thường còn có thể, nếu là Hắc Ám Đại Đế cường đại ra tay, bọn họ sợ rằng sẽ bị đánh gục, chứ đừng nói là tiêu diệt toàn bộ Hắc Ám Đại Đế tiềm tàng. Không ai biết bên trong ẩn núp bao nhiêu Truyền Kỳ Đại Đế cùng Vô Địch Đại Đế."

"Không, ta vốn không cân nhắc qua việc để Đại Đế đương đại đi đối phó với những Hắc Ám Đại Đế này."

"Hắc Ám Đại Đế giao toàn bộ cho ta giải quyết. Những gì ta nói tới cần sự giúp đỡ của bọn họ là muốn tập hợp lực lượng của vô số sinh linh trong ba ngàn giới, dùng tinh khí thần của Hắc Ám Đại Đế khắp ba ngàn giới làm cơ sở, bố trí tiên trận Hỗn Độn, dùng năng lượng Vận Mệnh dẫn dắt, một lần phong ấn tất cả hắc ám chi nguyên của Tam Thiên Giới, vĩnh tuyệt hậu hoạn."

Cố Dương mắt lộ tinh mang, từng chữ từng chữ đem kế hoạch của chính mình nói ra.

Nghe kế hoạch của Cố Dương, đám người Xích Dương Kiếm Đế đều lộ ra vẻ chấn động trên mặt, thật sự bị khí phách của Cố Dương làm cho khiếp sợ.

"Chuyện này, chuyện này có thể làm được sao?"

Xích Dương Kiếm Đế tự lẩm bẩm.

"Ta bây giờ chắc là không làm được. Nhưng nếu ta có đột phá đại cảnh giới thì cũng có thể làm được."

Cố Dương chậm rãi mở miệng.

"Chờ ta đột phá cảnh giới Chí Tôn, có thể dựa theo phương pháp trước đó thử phong ấn toàn bộ Hắc Ám chi nguyên của Tam Thiên Giới. Đương nhiên, nếu đợi đến lúc ta thành Đế, vậy dĩ

nhiên càng tốt hơn, như vậy càng nắm chắc hơn một chút."

"Về phần giải quyết Hắc Ám Đại Đế của ba ngàn giới, hiện tại ta có thể dễ dàng làm được."

Dừng một chút, Cố Dương lại mở miệng lần nữa.

Nghe thấy lời này, Xích Dương Kiếm Đế tâm thần chấn động, nhưng cũng không hoài nghi Cố Dương dù sao, Cố Dương hiện tại, có được chiến lực cấp Tiên.

Một người có sức chiến đấu cấp Tiên cấp đối phó với một vài Đại Đế thật sự quá thoải mái, không khó hơn việc bóp chết một con kiến là bao.

Ở trước mặt Tiên, cho dù là Vô Địch Đại Đế, cũng vẫn là tồn tại như giun dế.

Đương nhiên, Cố Dương này hoàn toàn là ngoại lệ, rất khó xuất hiện trường hợp thứ hai.

"Ta biết rồi, ta sẽ triệu tập Đại Đế của ba ngàn giới mở ra hội nghị Đại Đế ba ngàn giới. Tuy nhiên, một số Đại Đế có thể sẽ không để ý đến ta triệu hồi. Hiện giờ Đại Đế trong ba ngàn giới cũng có tồn tại Đại Đế vô địch và Truyền Kỳ Đại Đế, bọn họ sẽ không để ý tới vị Đại Đế bình thường như ta."

Xích Dương Kiếm Đế lấy lại tinh thần, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, có chút bất đắc dĩ mở miệng nói.

"Không cần phiền toái như vậy."

Cố Dương khẽ lắc đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

Vừa mới nói xong, hai tay Cố Dương liền khép lại.

Trong phút chốc, thời không bắt đầu vặn vẹo, rất nhiều chân ý đại đạo bắt đầu hiện lên.

Sau đó, trên ngọn núi Đạo Thiên Tiên Cung đã xảy ra biến hóa kinh thiên động địa, trở nên cực kỳ bất phàm.

Đồng thời, một cung điện tràn ngập đạo vận cũng đột ngột xuất hiện.

Mà trên không trung cung điện, có ba ngàn bồ đoàn tràn ngập đạo vận tồn tại.

Mà ở trên cùng còn có hai cái bồ đoàn.

Thấy cảnh này, khuôn mặt Xích Dương Kiếm Đế trở nên cổ quái.

Nếu là trước kia, hắn nhìn thấy loại thủ đoạn này, nhất định sẽ khiếp sợ một phen.

Nhưng cân nhắc đến việc này là do Cố Dương gây nên, hắn cảm thấy đây là chuyện hết sức bình thường.

"Cố Dương, ngươi đây là?"

Mặc dù trong lòng đã có chút suy đoán, nhưng Mộ Dung Thiên Tuyết vẫn không nhịn được mở miệng hỏi.

"Liên hệ với từng người quá phiền toái, một lần đem toàn bộ bọn họ chuyển qua đây là được rồi."

Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, khuôn mặt Mộ Dung Thiên Tuyết trở nên cổ quái, lộ ra biểu tình quả nhiên như thế.

Loại chuyện này, cũng chỉ có phu quân của nàng mới có thể làm ra được.

Xích Dương Kiếm Đế cũng không nói gì.

Sau đó, không đợi hai người nói cái gì, hai tay của Cố Dương lần nữa hợp lại.

Trong chốc lát, rất nhiều đại đạo chân ý lần nữa xuất hiện trên bàn tay hắn.

Sau đó dưới ánh mắt kỳ lạ của Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Dương Kiếm Đế, trên ba ngàn bồ đoàn bắt đầu lần lượt xuất hiện một số bóng người.

Tất cả những bóng người này đều tản ra khí tức cực kỳ kinh khủng, toàn bộ đều là Đại Đế đương thời.

Chỉ là, sau khi những Đại Đế này bị cưỡng ép dời qua đây, tất cả đều có phản ứng giống nhau.

Đều lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sợ hãi, còn có vẻ khó tin.

Bởi vì, Đại Đế đương thời bọn họ, lại bị một luồng sức mạnh vô hình cưỡng ép dính dấp, sau đó tiến hành chuyển dời đến địa phương như thế này.

Trong lúc đám Đại Đế còn đang kinh hãi, thì hai bóng người cuối cùng trên bồ đoàn cũng hiện lên.

Một người, là Long Đế.

Một người khác, là Hoàng Thiên Hỏa, một loại người chứng đạo khác ở Phượng Hoàng giới.

Trên mặt hai người cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

Chỉ là, thời điểm hai người nhìn thấy Cố Dương, mặt đều lộ vẻ hoảng hốt, dường như nghĩ tới cái gì, nhưng lại khó mà vững tin.

Dù sao, loại chuyện này thật sự là quá mức không thể tưởng tượng được.

Mặc dù Cố Dương đã có thực lực chém giết Đại Đế bình thường, sau khi đột phá Thần Cảnh khẳng định càng cường đại hơn, nhưng cũng không kinh khủng như vậy.

Đây chính là thủ đoạn kinh khủng cường hành dời Đại Đế của ba ngàn giới từ đại giới khác nhau tới đây, quả thực là không thể tưởng tượng nổi, nghe rợn cả người.

Giờ phút này, Cố Dương thấy người đã đến đông đủ, cũng nắm tay Mộ Dung Thiên Tuyết, lắc mình ngồi lên trên hai cái bồ đoàn.

Mà điều này, tất nhiên là thu hút sự chú ý của rất nhiều Đại Đế.

Đám người bọn họ đều là sắc mặt âm trầm, ánh mắt lộ vẻ kinh dị cùng bất mãn.

Mặc dù bọn hắn không biết hiện tại rốt cuộc tình huống như thế nào, bọn hắn vì sao lại đột nhiên bị chuyển dời đến địa phương này.

Nhưng, một tiểu tử Thần Cảnh cộng thêm một Chuẩn Đế cũng muốn ngồi trên đầu bọn họ, đây hoàn toàn chính là bất kính đối với những Đại Đế như bọn họ.

Thời điểm một ít Đại Đế vừa định mắng, trong lòng của hắn đột nhiên sinh ra một cỗ cảm giác nguy cơ mãnh liệt, làm cho da đầu của bọn hắn nổ tung, theo bản năng nuốt xuống lời nói sắp nói ra khỏi miệng...

Phàm nhân, há có thể nhìn thẳng Tiên, há có thể nhục nhã Tiên.

Mặc dù Cố Dương không đạt tới tu vi Tiên Cảnh, nhưng chiến lực của hắn đặt ở nơi đó.

Càng là vừa mới tiêu diệt Tiên Vân Đại Đế sa đọa chiến lực

Tiên cấp.

Uy thế của hắn khủng bố biết dường nào, cho dù là Đại Đế cũng sẽ sinh ra sợ hãi và kính sợ theo bản năng.

Giờ phút này, vị trí phía trước của ba ngàn bồ đoàn, ánh mắt của ba vị Đại Đế đều rất thâm thúy, tràn ngập nghi hoặc và kiêng kỵ nhìn chằm chằm Cố Dương ngồi trên cao nhất.

Ba vị này lần lượt là Nữ Đế hiện tại của Yêu giới - Thiên Hồ Nữ Đế, là Vô Địch Đại Đế duy nhất của Tam Thiên Giới, thức tỉnh huyết mạch Thiên Hồ đến từ Tiên giới.

Cùng với Lôi Đế đến từ Lôi giới, cùng với Thanh Huyền Đại Đế Phong giới. Hai người đều là truyền kỳ Đại Đế.

Ngay cả Đại Đế bình thường đều theo bản năng sinh ra sợ hãi cùng kính sợ khi đối mặt với Cố Dương, ba vị Đại Đế này tự nhiên không cần nhiều lời.

Càng là tồn tại cường đại, mới có thể càng trực quan cảm nhận được uy thế trên người Cố Dương cùng với thực lực khủng bố tiềm tàng kia.

Đương nhiên, đây cũng là do Cố Dương cố ý phân tán uy thế.

Bằng không, chỉ là Đại Đế, muốn nhìn ra thực hư của Cố Dương, hoàn toàn là nằm mơ.

"Ngươi là ai? Vì sao lại triệu tập chúng ta tới đây?"

Cuối cùng, chín cái đuôi hồ ly đong đưa, Thiên Hồ Nữ Đế lạnh lùng mở miệng nói.

Mặc dù nàng nhìn ra Cố Dương khủng bố, cũng đoán là Cố Dương vận dụng thủ đoạn nào đó đem Tam Thiên Giới Đại Đế chuyển dời đến nơi này.

Nhưng dù sao Cố Dương cũng chỉ có tu vi Thần Cảnh, cùng lắm chỉ là loại người chứng đạo cực kỳ bất phàm, thực lực cực kỳ khủng bố.

Cộng thêm bên ngoài, Đại Đế của ba ngàn giới đều tụ tập ở đây.

Bởi vậy, Thiên Hồ Nữ Đế cũng không có ý tốt đẹp gì với Cố Dương.

Dù sao, lúc trước nàng đang thôi diễn một môn tiên pháp, đột nhiên lại bị chuyển dời tới đây, khiến tâm huyết mười vạn năm này của nàng bị đốt cháy.

Nếu không phải Cố Dương đủ mạnh, cũng đầy đủ quỷ dị, nàng đã sớm tức giận động thủ.

"Ta triệu tập các ngươi đến đây là muốn nói chuyện liên quan đến Hắc Ám Chi Nguyên."

Cố Dương liếc Thiên Hồ Nữ Đế một cái, cũng không để ý vẻ mặt lạnh như băng cùng khó chịu kia của nàng, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, tất cả Đại Đế ở đây đều ánh mắt lập loè bất định, mặt lộ vẻ kinh nghi.

"Hắc Ám chi nguyên?"

Con ngươi Thiên Hồ Nữ Đế cũng hơi nheo lại, mắt nheo lại.

"Hắc Ám chi nguyên làm sao?"

Thanh Huyền Đại Đế nhíu mày hỏi.

Điều này, cũng là khiến cho rất nhiều Đại Đế đều nhìn chăm chú Cố Dương.

Đối mặt với ba ngàn Đại Đế nhìn chăm chú, sắc mặt Cố Dương hờ hững, không có chút biến hóa nào.

Hắn cũng không có ý tứ nói nhiều.

Chỉ là, quanh thân bắt đầu xuất hiện pháp lực mênh mông không gì sánh được.

Sau đó, cảnh tượng xung quanh trực tiếp phát sinh biến hóa.

Cung điện ban đầu chuyển hóa thành tinh không vô ngần.

Sau đó, từng hình ảnh, bắt đầu hiển hiện ra trong đó.

Lúc này, rõ ràng là một loạt cảnh tượng hắc ám chi nguyên bạo phát.

Cố Dương, hồi tưởng lại những chuyện đã phát sinh.

Nhìn thấy từng hình ảnh này, con ngươi của các Đại Đế ở đây đều co rút lại, trên mặt lộ vẻ kinh hãi, cảm giác da đầu như muốn nổ tung, chấn động đến cực hạn.

Bọn họ chấn động, kinh hãi có hai điểm.

Điểm đầu tiên chính là Hắc Ám chi nguyên bạo phát ra quỷ dị cùng với Hắc Ám đại đế sa đọa thật sự là quá kinh khủng.

Điểm thứ hai, cũng làm cho bọn họ chấn động nhất, chính là thực lực của Cố Dương quả thực không thể tưởng tượng, đến cấp độ nghe rợn cả người.

Tu vi Thần Cảnh lại có thể hiệu triệu rất nhiều Đế binh Cực Đạo, bố trí tiên trận.

Tu vi Thần Cảnh lại có thể đánh gục Vô Địch Đại Đế đoạ lạc có được chiến lực Tiên cấp.

Hiện trường, lâm vào yên tĩnh giống như chết, mặc dù là Thiên Hồ Nữ Đế là Vô Địch Đại Đế, cũng là vẻ mặt tràn đầy kinh hãi, trong ánh mắt nhìn về phía Cố Dương tràn ngập kinh ngạc, chấn động, còn có khó tin.

Còn Long Đế, cũng tê dại.

Tuy rằng thời điểm Cố Dương thánh cảnh đã có được lực lượng kinh khủng chém giết Đại Đế.

Nhưng đột phá đến Thần Cảnh, trực tiếp nắm giữ sức chiến đấu Tiên cấp, có phải là quá mức khủng bố hay không?

Đây quả thực là thái quá tới cực điểm đấy.

Về phần Hoàng Thiên Hỏa, cũng rơi vào trầm mặc.

Sau khi Đại Đế của Phượng Hoàng giới các nàng bị Cố Dương đánh gục, không lâu sau đó nàng liền bất chấp nguy hiểm tính mạng, cửu tử nhất sinh đột phá đến cấp bậc Đại Đế, trở thành Đại Đế mới.

Ban đầu, nàng cho rằng mình là Đại Đế chứng đạo song trọng có hi vọng đấu với Cố Dương, hiện tại phát hiện, là mình suy nghĩ nhiều.

"Tuy rằng sớm biết Hắc Ám chi nguyên có tai hoạ ngầm to lớn, không ngờ lại nguy hiểm như vậy?"

Một vị Đại Đế tự mình lẩm bẩm, sắc mặt phức tạp đến cực điểm, còn có thật nhiều tuyệt vọng.

Vị Đại Đế này, cũng là Đại Đế thọ nguyên sắp hết.

Trước kia, hắn cũng cân nhắc qua việc tự chém một đao, sống tạm trên đời.

Hiện tại, Hắc Ám chi nguyên bộc phát ra quỷ dị kinh khủng

như thế, hắn hiển nhiên là không có khả năng tự chém một đao.

Mà không chém một đao, hắn sẽ phải đối mặt với vấn đề tọa hóa làm người ta tuyệt vọng.

Chẳng qua, trước đó, hắn dường như phải đối mặt với vấn đề càng thêm kinh khủng.

Chỉ mới là Hắc Ám Chi Nguyên của Kiếm Giới bộc phát đã tạo thành nguy cơ khủng bố như thế, càng sinh ra Đoạ lạc Đại Đế Tiên cấp chiến lực.

Nếu hắc ám chi nguyên Tam Thiên giới bộc phát ra quỷ dị khủng khiếp, thế chẳng phải trong khoảnh khắc toi đời à.

"Ta hiểu mục đích ngài triệu tập chúng ta tới đây. Nhưng xin hỏi tiền bối, ngài có cách gì có thể cứu vớt các thế giới không?"

Thiên Hồ Nữ Đế thở sâu, cưỡng ép khiến mình tỉnh táo lại, sau đó ngưng âm nói ra.

Tiếng tiền bối này, Thiên Hồ Nữ Đế gọi tâm phục khẩu phục.

Thông qua hình ảnh hồi tưởng lúc trước, nàng biết được chiến lực của Cố Dương, cũng cho rằng Cố Dương nhất định là Tiên vương cự đầu chuyển thế.

"Ta triệu tập các ngươi đến đây chính là vì cứu vớt Tam Thiên Giới, phong ấn Hắc Ám Chi Nguyên của Tam Thiên Giới."

Cố Dương hai mắt nhắm lại, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, tâm thần các Đại Đế ở đây đều chấn động, vô cùng chờ mong lời nói kế tiếp của Cố Dương.

Dù sao, đối mặt với nguy cơ khổng lồ có thể quét sạch ba ngàn giới, Đại Đế vẫn nhỏ yếu như thế.

Cho dù là Vô Địch Đại Đế, cũng chỉ là tồn tại như một con kiến hôi.

Chỉ có Cố Dương, tồn tại có được chiến lực Tiên cấp mới có hi vọng dẫn dắt bọn hắn sống sót.

"Ta cần các ngươi tranh thủ thời gian cho ta, tranh thủ cho ta thời gian để ta chứng đạo Đại Đế. Chỉ khi nào sau khi ta chứng đạo Đại Đế, mới có thể chấm dứt hậu hoạn."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Câu này vừa nói ra, mọi người hai mặt nhìn nhau.

"Tiền bối, ngài quá đề cao ta rồi. Đối mặt với thứ quỷ dị như Hắc Ám chi nguyên, cho dù là Vô Địch Đại Đế cũng chỉ là thứ tầm thường mà thôi..."

Thiên Hồ Nữ Đế cười khổ nói.

"Đừng nói là đối phó Hắc Ám chi nguyên, cho dù là đối phó Hắc Ám Đại Đế sa đọa kia, chúng ta cũng không phải là đối thủ."

Những Đại Đế khác cũng cười khổ, có chút bất đắc dĩ.

Là Đại Đế, bọn họ cũng vô cùng kiêu ngạo, chưa bao giờ vô lực như bây giờ.

Nhưng mà không có biện pháp, núi cao càng có núi cao hơn.

So với kẻ địch mà họ phải đối mặt, chiến lực của Đại Đế cũng có vẻ rất nhỏ yếu.

"Không, ta không bảo các ngươi đi đối phó với hắc ám chi nguyên, thậm chí còn không cần các ngươi đi đối phó với Hắc Ám Đại Đế của ba ngàn giới. Hắc Ám Đại Đế cũng giao hết cho ta giải quyết."

"Ta bảo các ngươi kéo dài thời gian là tối ưu hoá việc tiêu diệt toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của ba ngàn giới, các ngươi dựa theo ta phân phó, ở địa vực khác nhau của ba ngàn giới, lấy tinh khí thần của Hắc Ám Đại Đế khắp ba ngàn giới, lấy tất cả Đế binh, tài liệu Tiên cấp làm cơ sở, lại tập hợp lực lượng của sinh linh vô tận của ba ngàn giới, bố trí Hỗn Độn tiên trận, lấy năng lượng Vận Mệnh dẫn dắt, phong ấn hắc ám chi nguyên của Tam Thiên giới."

"Đương nhiên, cho dù như vậy, có thể làm được chỉ sợ cũng chỉ là tạm thời phong ấn, kéo dài thời gian mà thôi. Muốn chân chính chấm dứt hậu hoạn, chỉ sợ phải chờ ta chứng đạo Đại Đế mới được."

Khuôn mặt Cố Dương nghiêm túc, trầm giọng nói ra.

Lời này vừa nói ra, tâm thần của ba ngàn Đại Đế ở đây đều chấn động, mặt lộ vẻ chấn động.

Bọn hắn, thật sự là bị kế hoạch của Cố Dương làm cho rung động.

Một người đối phó với tất cả Đại Đế của ba ngàn giới, tập hợp tất cả lực lượng để bố trí tiên trận, quả thật là kế hoạch to lớn mà ngay cả Đại Đế cũng khó tưởng tượng nổi.

"Hết thảy xin tuân nghe hiệu lệnh của tiền bối, chúng ta nhất định dốc hết toàn lực."

Thiên Hồ Nữ Đế thở ra một hơi thật sâu, vẻ mặt nghiêm túc nói.

"Cẩn tuân hiệu lệnh của tiền bối, chúng ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực."

Các Đại Đế khác liếc nhau một cái, tất cả đều là dùng một loại ánh mắt kính trọng, kính sợ nhìn về phía Cố Dương, thanh âm cung kính nói.

"Như vậy, kế hoạch liền bắt đầu đi. Nếu tiếp tục kéo dài, sợ sẽ phát sinh biến cố."

Cố Dương gật đầu nhẹ, ánh mắt lăng lệ ác liệt lên.

Dứt lời, pháp lực quanh thân Cố Dương bắt đầu cuồn cuộn lên.

Đồng thời, từng cỗ đại đạo chân ý khủng bố hung hãn bạo phát ra.

Cảm thụ được những đại đạo chân ý khủng bố này, ba ngàn Đại Đế đều chấn động, Thời không, Vận Mệnh... Chân ý của những đại đạo này, thật sự là thứ mà con người có thể lĩnh ngộ sao?

Được rồi, vị trước mắt này, thật đúng là không phải người... Mà là áp đảo phía trên người, ở trong Tiên đều là tồn tại xưng vương xưng tôn.

Khi tất cả Đại Đế ở Tam Thiên giới đều bị thủ đoạn của Cố Dương làm cho rung động, Cố Dương cũng toàn lực động thủ.

Theo sự động thủ của Cố Dương, tất cả Hắc Ám Đại Đế trong Tam Thiên Giới, đều là từng người trực tiếp nổ tung ra.

Cho dù là Vô Địch Đại Đế, cũng chỉ cảm nhận được một luồng sức mạnh kinh khủng dẫn dắt, muốn phản kháng, nhưng ngay cả một phần vạn giây cũng không thể ngăn cản, trực tiếp nổ tung ra.

Sau đó, toàn bộ tinh khí thần đều bị cưỡng ép dung luyện thành lực lượng thuần túy, bị dời ra khỏi Hắc Ám chi nguyên.

Cố Dương, một người trong nháy mắt đã tiêu diệt tất cả Hắc Ám Đại Đế của Tam Thiên Giới.

Nhìn thời không dao động mãnh liệt quanh thân Cố Dương, cùng với lực lượng thuần túy mà lại khủng bố lục tục xuất hiện, mí mắt của ba ngàn Đại Đế ở đây đều giật giật, có loại cảm giác da

đầu run lên.

Đây, là chỗ kinh khủng của chiến lực cấp Tiên sao?

Có thể trong nháy mắt đánh gục toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của Tam Thiên Giới, dung luyện thành năng lượng căn nguyên thuần túy chuyển dời tới.

Cũng chính là nói, Cố Dương muốn giết bọn họ, chỉ sợ cũng chỉ là chuyện một ý nghĩ mà thôi.

Ở trước mặt Tiên, quả nhiên Đại Đế là tồn tại như sâu kiến.

Những Đại Đế ở đây đều càng thêm kính nể Cố Dương.

Đồng thời, cũng sinh lòng hướng tới tiên cảnh.

Nếu như bọn họ có thể trở thành Tiên thì có thể chân chính bất hủ, mà còn nắm giữ sức mạnh chí cường nữa.

Ở khi ba ngàn Đại Đế trước mắt đều là tâm tình khác nhau, ngón tay Cố Dương nhẹ nhàng điểm hư không.

Trong phút chốc, đoàn năng lượng bản nguyên khác nhau bay về phía ba ngàn Đại Đế bên kia, dừng lại trước người bọn họ.

Thấy vậy, rất nhiều Đại Đế nhìn những đoàn năng lượng bản nguyên này, đều có loại cảm giác tim đập thình thịch.

Dù sao, đây chính là năng lượng bổn nguyên của Hắc Ám Đại Đế bị dung luyện hình thành đấy, nếu bọn họ có thể thôn phệ được, tuyệt đối có thể tu vi tăng lên rất nhiều.

Đương nhiên, mặc dù bọn hắn thập phần động tâm, nhưng trước mặt Cố Dương hiển nhiên là không thể biểu hiện ra ngoài.

Chớ nói chi, bọn họ muốn hấp thu cũng không có mạng để sống.

Vì vậy, các Đại Đế đều nhịn được loại cảm giác kỳ lạ này.

"Đi đi, dựa theo phân phó của ta mà hành động."

Cố Dương liếc mắt nhìn ba ngàn Đại Đế một cái, cưỡng ép truyền một ít tin tức vào trong đầu của bọn họ, sau đó phất phất tay.

Không đợi Đại Đế của ba ngàn giới nói thêm cái gì, thân ảnh của bọn họ đều lục tục biến mất không thấy gì nữa, bị Cố Dương dời về thế giới của họ.

Đợi đến khi những người này biến mất không thấy gì nữa, khí thế Cố Dương mới yếu đi.

Thấy cảnh này, sắc mặt Mộ Dung Thiên Tuyết và Xích Dương Kiếm Đế đều biên sắc, muốn nói gì đó.

"Ta không sao, chỉ là tiêu hao có chút lớn."

Cố Dương khoát tay áo, mở miệng nói.

Thật sự cho rằng cách xa ba ngàn giới, nhẹ nhàng tiêu diệt toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của ba ngàn giới, lại đem sức mạnh thuần túy dung luyện dời lại rất dễ dàng sao?

Đó là chuyện không có khả năng.

Đây là chuyện Tiên cảnh bình thường cũng không thể làm được.

Bởi vì Tiên bình thường không có lĩnh ngộ thời không, vận mệnh cùng rất nhiều đại đạo chân ý.

Tiên cũng chỉ có thể đi từng bước một tới những đại giới này để tiêu diệt Hắc Ám Đại Đế.

Cố Dương dựa vào chân ý đại đạo của thời không, Vận Mệnh,

hoàn toàn chính là có thể nhẹ nhàng làm được điều này, nhưng đối với hắn mà nói, tiêu hao cũng thập phần khủng bố.

Nói cho cùng, chân ý của Đại Đạo mạnh thì mạnh, nhưng tiêu hao cũng vô cùng khủng bố.

Tuy pháp lực và cường độ thần hồn của hắn đều đạt đến trình độ Đại Đế, nhưng cũng không chịu nổi mức tiêu hao kinh khủng như thế.

Nếu dùng nhân vật game nói một câu, hiện tại hắn cũng thuộc về kỹ năng bug. Nhưng cấp bậc quá thấp, mana quá ít, lộ ra không đủ dùng.

Chẳng qua, tuy rằng tiêu hao rất nhiều tinh khí thần, nhưng tất cả đều đáng giá.

Cố Dương cố ý lộ ra một chiêu như vậy, những Đại Đế này cũng không dám có chút động tác nhỏ nào, tất cả đều ở trong sự khống chế của hắn.

Lúc này, Xích Dương Kiếm Đế và Mộ Dung Thiên Tuyết thấy Cố Dương nói như vậy, cũng thở phào nhẹ nhõm.

"Ta điều chỉnh trạng thái trước, lát nữa sẽ bắt đầu bố trí Hỗn Độn tiên trận."

Cố Dương gật đầu nhẹ với hai người, liền biến mất tại chỗ, tiến về bí địa bế quan.

Thấy vậy, Xích Dương Kiếm Đế và Mộ Dung Thiên Tuyết cũng suy nghĩ rất nhiều, tự mình rời đi.

Bọn họ cũng phải đi hành động, trợ giúp Cố Dương.

Giờ phút này, trong Tam Thiên Giới, dưới sự tuyên truyền và dẫn dắt của ba ngàn Đại Đế đã nhấc lên một hành động khủng bố

càn quét ba ngàn đại giới.

Vô tận sinh linh ba ngàn giới đều biết được Hắc Ám chi nguyên náo loạn, cùng với sắp bộc phát hạo kiếp.

Giống như hoảng sợ cùng tuyệt vọng, cũng có người lòng ôm hy vọng, sùng bái Cố Dương, ngưỡng mộ Cố Dương, nguyện ý toàn lực phối hợp.

Mà dưới tình hình như vậy ba tháng trôi qua, kế hoạch dường như tiến hành rất thuận lợi, rất nhiều bố trí đều đã ổn thỏa.

Kế tiếp, chỉ cần Cố Dương hành động, có thể thi triển ra Hỗn Độn Tiên Trận, phong ấn ba ngàn Hắc Ám Chi Nguyên của Tam Thiên Giới là được.

Giờ phút này, Cố Dương đứng ở hắc ám chi nguyên kiếm giới, nhìn chằm chằm hắc ám chi nguyên bị phong ấn của kiếm giới, lâm vào trầm tư.

"Ba tháng trôi qua, hắc ám chi nguyên không có nửa điểm dị thường sao? Chẳng lẽ nó từ bỏ ăn mòn ba ngàn giới?"

Cố Dương lẩm bẩm tự nói.

Tuy hắn lĩnh ngộ đại thành Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý, nhưng Hắc Ám Chi Nguyên quá mức khủng bố, cho dù là hắn, cũng không cách nào suy diễn ra quá nhiều tin tức hữu dụng.

"Được rồi, mặc kệ. Nếu hắc ám chi nguyên không loạn, vậy trước tiên đột phá Chí Tôn cảnh giới, gia tăng triệt để nắm chắc phong ấn."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, đưa ra quyết định.

Ba tháng này, hết thảy đều chuẩn bị thỏa đáng.

Tài nguyên trân quý của ba ngàn giới về cơ bản đều tới chỗ

hắn.

Bảo dược có thể làm cho hắn hoàn mỹ đột phá đến Chí Tôn cảnh, thậm chí lột xác đều tồn tại.

Mà những bảo dược này đều sẽ trợ giúp hắn đột phá đến cấp độ Chí Tôn một cách hoàn mỹ, thậm chí còn trên cơ sở lột xác này, khiến cho căn cơ càng thêm vững chắc.

Chỉ là, đang lúc Cố Dương chuẩn bị rời đi, trong đầu của hắn lại xuất hiện một vài hình ảnh kinh khủng, điên cuồng cảnh báo hắn.

Đó là hắn lựa chọn bế quan, chậm một bước phong ấn Hắc Ám chi nguyên, sau đó Hắc Ám chi nguyên đột ngột bạo phát, cảnh tượng khủng bố Tam Thiên Giới bị hủy diệt, vô số sinh linh sa đọa, vô số quỷ dị từ Hắc Ám chi nguyên xuất hiện, điên cuồng vây công hắn trong trận chiến này, đám Mộ Dung Thiên Tuyết đều trực tiếp ngã xuống.

Đợi cho hình ảnh biến mất, Cố Dương vẻ mặt ngưng trọng tới cực điểm.

"Xem ra không thể chờ đợi nữa rồi."

Cố Dương ánh mắt sắc bén lên, tự lẩm bẩm.

Tuy nói bây giờ bày trận thì Hỗn Độn Tiên Trận chưa đủ mạnh, cũng không hoàn thiện, nhưng hắn không quản được nhiều như vậy.

Hắc Ám chi nguyên dường như muốn nhân lúc hắn đột phá bế quan trực tiếp hủy diệt ba ngàn giới, sau đó dựa vào đó tiêu diệt luôn hắn.

"Ba ngàn Đại Đế nghe lệnh, bắt đầu bày trận!"

Lúc này, Cố Dương đứng trong hư không, thanh âm băng lãnh, tràn đầy uy thế, chậm rãi mở miệng.

Mà theo thanh âm của Cố Dương vang lên, tâm thần của ba ngàn Đại Đế bên trong Tam Thiên Giới đồng loạt chấn động, biểu cảm bắt đầu ngưng trọng.

Không chỉ bọn hắn nghe được thanh âm của Cố Dương, vô tận sinh linh trong Tam Thiên Giới cũng toàn bộ nghe được thanh âm của Cố Dương, cả đám đều trở nên căng thẳng.

"Thiên Hồ cẩn tuân pháp chỉ của tiền bối!"

"Thanh Huyền cẩn tuân pháp chỉ của tiền bối!"

Sau đó, âm thanh hùng vĩ của từng vị Đại Đế vang vọng cả đại thế giới chỗ mình, khiến vô số sinh linh hít thở sâu, cũng là hùa theo mở lời, chăm chú đến cực hạn.

Dù sao, đây cũng là chuyện có quan hệ với sinh mệnh của tất cả sinh linh, cho dù có thế lực thâm cừu đại hận, tại thời khắc này đều sẽ lựa chọn tạm thời buông bỏ thù hận, toàn tâm toàn ý liên hợp lại.

Theo hiệu lệnh của Cố Dương, vô số sinh linh của ba ngàn giới dưới sự dẫn dắt của Đại Đế bắt đầu hành động, hàng ngàn hàng vạn chùm sáng đủ để xuyên qua đại giới bắt đầu dâng lên óng ánh.

Mà cũng chính vào thời khắc này, Cố Dương cũng đã có hành động, đại đạo chân ý kinh khủng bắt đầu bạo phát, đem những lực lượng này nối liền với nhau.

Sau đó, bắt đầu hình thành Hỗn Độn Tiên Trận huyền ảo, trấn áp Hắc Ám Chi Nguyên.

Mà cũng chính vào thời khắc này, dường như đã nhận ra hành động của Cố Dương, hắc ám chi nguyên cũng trở nên không còn

bình tĩnh.

Quỷ dị kinh khủng từ trong Hắc Ám Chi Nguyên Tam Thiên Thế Giới bạo phát ra, muốn đem Tam Thiên Giới hóa thành thế giới quỷ dị.

Phát giác được cỗ khí tức khủng bố này làm cho linh hồn người ta xuất hiện run rẩy, vô tận sinh linh đều lộ ra vẻ hoảng sợ cùng tuyệt vọng.

Bởi vì, cỗ quỷ dị này thật sự là quá kinh khủng, mặc dù không nhìn thấy, chỉ là cảm nhận được một tia khí tức, cũng đủ để cho người ta nghẹt thở, tuyệt vọng, lòng sinh cảm giác sa đọa.

Mà đây còn là cảm giác xuất hiện trong tình huống Hỗn Độn tiên trận đã được khởi động.

Nếu Hỗn Độn tiên trận không mở ra, rất nhiều cường giả đều hiểu, chỉ sợ bọn họ sẽ lập tức biến thành quái vật, triệt để đánh mất bản thân.

"Không cần hoảng loạn, Cố Dương tiền bối chính là cự đầu Tiên Vương chuyển thế, nhất định có thể dẫn dắt chúng ta trấn áp hắc ám chi nguyên."

Thấy rất nhiều sinh linh đã bắt đầu hoảng loạn, thậm chí sinh ra tâm tư tuyệt vọng tự sát, rất nhiều Đại Đế đều biến sắc, quát to.

Theo thanh âm của những Đại Đế này vang lên, rất nhiều sinh linh mới hồi phục tinh thần lại, từng người đều cắn chặt răng, tiếp tục truyền vào lực lượng của mình.

Thấy vậy, rất nhiều Đại Đế mới thở phào nhẹ nhõm.

"Trấn!"

Lúc này, Cố Dương bên này, khuôn mặt hắn lạnh lùng, đại

thành Hỗn Độn Đại Đạo chân ý không kiêng nể gì bạo phát ra, dần dần hoàn thiện Hỗn Độn Tiên Trận.

Đồng thời Cố Dương cũng trực tiếp móc ra Ma Kiếm Thiên Uyên.

Theo Ma kiếm Thiên Uyên trung phẩm chân ma khí xuất hiện, phối hợp cùng Thiên Tuyệt kiếm hóa thành mắt trận Hỗn Độn tiên trận, Hỗn Độn tiên trận càng ngày càng mạnh hơn.

Bởi vậy, một phen trấn áp ngọn nguồn hắc ám của Tam Thiên Giới đang bạo động.

Chẳng qua, Cố Dương rất ung dung, đây cũng không phải kết thúc, vẻn vẹn chỉ là bắt đầu.

Cố Dương có thể cảm giác được, lực lượng hắc ám chi nguyên của Tam Thiên Giới đang từng bước tăng cường.

Nếu kéo dài quá lâu, e là tiên trận Hỗn Độn sẽ bị giải khai.

Giờ phút này, thấy hắc ám chi nguyên bị trấn áp, toàn bộ Đại Đế của Tam Thiên giới đều lộ ra thần sắc mừng rỡ và nghi ngờ.

Lần phong ấn này thật sự quá thuận lực, khiến bọn họ có chút cảm giác hư ảo, chẳng hề chân thực chút nào.

Mà vô tận sinh linh cũng là như thế, nhưng bọn họ càng nhiều là cuồng hỉ cùng cuồng nhiệt, ca tụng Cố Dương vĩ đại.

"Ba ngàn Đại Đế nghe lệnh, tuy rằng Hắc Ám Chi Nguyên tạm thời bị Hỗn Độn Tiên Trận phong ấn, nhưng phong ấn này sớm muộn cũng sẽ có một ngày bị giải khai. Bởi vậy, muốn hoàn toàn giải quyết tai hoạ ngầm, vẫn phải đợi đến khi ta đột phá Chí Tôn thậm chí là chứng đạo Đại Đế mới được. Các ngươi chớ có lười biếng, cần phải vào mắt trận của mình trấn thủ, đề phòng chuyện ngoài ý muốn xuất hiện."

Đúng lúc này, thanh âm Cố Dương vang lên trong tai Tam Thiên Giới Đại Đế, để bọn họ phục hồi tinh thần, đồng tử co rụt lại, tâm thần xiết chặt.

"Chúng ta cẩn tuân pháp chỉ của tiền bối!"

Lúc này, Tam Thiên Đại Đế lấy Thiên Hồ Nữ Đế cầm đầu cùng nhau cung kính nói.

Đối với chuyện này, Cố Dương nhẹ nhàng gật đầu, không nói nữa.

Những điều hắn nên làm đều đã làm.

Kế tiếp, cũng chỉ có thể cầu nguyện tu vi của hắn tăng mạnh, lại trước khi sửa chữa các loại lực lượng, không nên đột nhiên xảy ra biến cố.

Trong bí địa, Cố Dương khoanh chân ngồi, lấy ra từng loại bảo dược đủ để cho Đại Đế điên cuồng, bắt đầu cắn nuốt từng loại một.

Tư thái này giống hệt như trẻ con đang ăn kẹo vậy.

Sau khi nuốt toàn bộ những bảo dược này vào, Cố Dương liền đắm chìm tâm thần, vận chuyển tiên pháp, bắt đầu hấp thu chúng.

Không biết qua thời gian bao lâu, một cỗ khí tức bành trướng đến mức tận cùng, tràn ngập uy áp cũng là từ trên người Cố Dương bạo phát ra, hơn nữa còn lấy thế nhìn kinh khủng tăng lên.

Hắn đã thành công đột phá đến cảnh giới Chí Tôn mà vô số tu sĩ bình thường tha thiết ước mơ, hơn nữa hắn không chỉ đột phá đến cảnh giới Chí Tôn mà tu vi còn một đường tăng vọt đến Nguyên Tôn đỉnh phong.

Không thể không nói, hiệu quả của những bảo dược này vẫn

hết sức kinh người.

Đương nhiên, những bảo dược này nếu cho những thiếu niên Đại Đế khác ăn, cũng có thể bồi dưỡng thành một cường giả Chuẩn Đế Cực Cảnh toàn vẹn.

Nhưng ở Cố Dương, cũng chỉ tăng lên tới Nguyên Tôn đỉnh phong mà thôi.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Cố Dương căn cơ quá vững chắc.

Đồng thời, Cố Dương ở Thần Cảnh tầng mười ba, đã có được pháp lực Đại Đế, lực lượng của hắn quá mức mênh mông.

Hiệu quả của bảo dược đối với hắn, sẽ giảm đi rất nhiều.

Một loại bảo dược được xưng là có thể giúp cho Thần Cảnh hoàn mỹ đột phá đến cấp bậc Chí Tôn, tại Cố Dương nơi này, không có khả năng có hiệu quả như vậy.

Bởi vậy, Cố Dương mới lấy nhiều mà thắng.

"Phù, tu vi đạt tới tầng thứ Chí Tôn, chỉ cần ta lần nữa sửa đổi một phen, thực lực của ta, sẽ lần nữa nghênh đón biến đổi về chất khó có thể tưởng tượng. Sợ rằng, đến lúc đó, Địa tiên trước mặt ta, cũng chẳng khác con sâu cái kiến."

Cố Dương mặt lộ ý cười, thì thào tự nói.

Sửa đổi ngàn tỷ năm đã khiến thực lực của hắn trực tiếp từ Đại Đế bình thường tăng lên tới cấp bậc Địa Tiên.

Mặc dù nói, sau khi đạt đến chiến lực Tiên cấp, tốc độ tăng lên nhất định sẽ giảm xuống rất nhiều, nhưng khẳng định cũng sẽ tăng lên cực lớn.

Dù sao, cơ sở Cố Dương không phải thâm hậu bình thường, các loại lực lượng cũng không phải cường đại bình thường, cùng tu sĩ tầm thường hoàn toàn bất đồng.

Bởi vậy, sửa chữa mười ngàn tỷ năm, vẫn đáng mong đợi như cũ.

"Ầm ầm ầm!!!!!"

Mà đúng lúc này, ba ngàn giới cũng từ từ âm u, tối đen tới cực hạn.

Trong ba ngàn giới, kiếp khí bắt đầu tràn ngập ra, khiến vô số sinh linh cảm thấy hoảng sợ.

Cảm thụ được kiếp khí khủng khiếp đến tận cùng, vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Ngay cả Thiên Hồ Nữ Đế cũng cảm nhận được cảm giác nguy hiểm trí mạng từ trong kiếp vân.

"Thiên kiếp thật khủng khiếp, hơn nữa loại kiếp khí này trải dài đến tận ba ngàn giới."

"Nói như vậy, là Cố Dương tiền bối đột phá đến Chí Tôn!"

"Ha ha ha, nhanh như thế đã đột phá tới Chí Tôn cảnh, quá tốt rồi!"

Rất nhiều Đại Đế đều bị kinh động đến, lập tức liền nghĩ đến Cố Dương, không khỏi đều lộ vẻ mừng như điên.

Đã cách thời điểm triển khai Hỗn Độn Tiên Trận, thời gian trấn áp Hắc Ám Chi Nguyên đã qua một tháng.

Bọn họ là mắt trận của đại giới, có thể cảm nhận được biến hóa của hắc ám chi nguyên.

Bọn họ có thể cảm giác được, sự quỷ dị do Hắc Ám chi nguyên bộc phát vẫn đang không ngừng tăng cường, trùng kích Hỗn Độn Tiên Trận.

Cũng như lời Cố Dương tiền bối nói, không biết lúc nào Hỗn Độn tiên trận sẽ phá vỡ, mọi người sẽ xong đời.

Bởi vậy, Cố Dương có thể nhanh như vậy đột phá đến cảnh giới Chí Tôn, tất nhiên là làm cho lòng người mừng như điên.

Vào thời điểm vô tận sinh linh mừng như điên, Cố Dương nhìn lên thiên kiếp, sắc mặt lạnh nhạt, mặc dù nói, lần này thiên kiếp dường như so với thời điểm đột phá Thần Cảnh càng thêm khủng bố.

Nhưng đối với Cố Dương bây giờ mà nói, vẫn không tính là gì.

Hắn muốn vượt qua thật sự quá thoải mái.

"Thiên kiếp lần trước khiến ta nhận được lợi ích rất lớn, hy vọng lần này có thể lại cho ta thêm một lần kinh hỉ đi."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Chỉ là, một giây sau, chuyện khiến Cố Dương bất ngờ xảy ra.

Trên bầu trời, kiếp khí khủng bố đang dần dần biến mất.

Ba ngàn giới, lần nữa trở nên an bình, phảng phất hết thảy lúc trước chưa từng xảy ra.

Thấy vậy, Cố Dương ngây ngẩn cả người.

Đại Đế của ba ngàn giới, sinh linh vô số cũng đều ngây ngẩn cả người.

Bọn họ ai cũng hai mắt nhìn nhau, không biết nên nói cái gì cho tốt.

Chuyện này, thiên kiếp, rõ ràng vẫn còn đang chuẩn bị, tại sao lại đột nhiên biến mất.

"Chắc không phải Thiên Đạo sợ ta chứ."

Khuôn mặt Cố Dương hơi run rẩy, có chút đau răng nói.

Nếu như thiên kiếp sợ hắn, ngay cả thiên kiếp cũng không muốn tạo nên, vậy thì thiên đạo gột rửa của hắn chẳng phải là sắp không còn sao.

Đây đối với Cố Dương mà nói, chính là một lần tổn thất to lớn nha.

Đối với người khác mà nói, thiên kiếp là tai ách, nhưng đối với Cố Dương mà nói, thiên kiếp là đại kỳ ngộ, hết lần này tới lần khác, không thể bỏ qua.

Tại hạ giới này, có thể làm cho tư chất hiện tại của hắn có cơ duyên tăng lên rõ ràng, chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Đạo tẩy lễ mới có thể làm được.

Mà cũng ngay tại thời điểm Cố Dương nghẹn lời, một đạo bạch sắc quang hoa chiếu rọi Tam Thiên Giới xuất hiện, phảng phất vô số ngân hà xâu chuỗi lại, thôn phệ Cố Dương, trông thấy một màn này, vô tận sinh linh bị rung động đến.

Tam Thiên Đại Đế lấy Thiên Hồ Nữ Đế cầm đầu cũng một đám trợn mắt há hốc mồm, rung động tới cực điểm.

Khá lắm, Cố Dương tiền bối đây là ngay cả thiên kiếp cũng không cần độ sao?

Thiên đạo trực tiếp tiến hành tẩy lễ.

Hơn nữa quy mô tẩy lễ khoa trương, quả thực làm cho người ta hâm mộ ghen tị mà.

"Quả nhiên, Cố Dương tiền bối là tồn tại ứng kiếp mà sinh ra. Mặc dù là Thiên Đạo, cũng phải quỳ xuống liếm mới được."

Thiên Hồ Nữ Đế tâm tình vi diệu nói ra câu này.

Những Đại Đế khác có suy nghĩ không giống, cũng đều cảm thấy Cố Dương là cự đầu chuyển thế, Cố Dương chỉ sợ thật sự là ứng kiếp mà sinh.

Lúc vô tận sinh linh rung động đến cực điểm, Cố Dương cũng đang ở trong trạng thái ngây ngốc bị thiên đạo tẩy lễ nuốt vào.

"Được lắm, Thiên Đạo, thật hào phóng."

Lập tức, Cố Dương tươi cười giơ ngón tay cái lên cho thiên đạo.

Sau đó, hắn không chút do dự bắt đầu tiến hành sửa đổi.

Mà lần này thời gian sửa chữa lại là 10 ngàn tỷ năm!

Lịch sử của Tam Thiên giới mới mấy ngàn tỷ năm, lần này đã sửa chữa mười ngàn tỷ năm.

Có thể nói, trực tiếp vượt qua gấp mấy lần lịch sử Tam Thiên Giới sinh ra.

Mười ngàn tỷ năm, đáng sợ biết bao.

Sau khi sửa chữa, Cố Dương cảm thấy mình đang dạo chơi trong dòng sông thời gian.

Tu vi của hắn cũng trực tiếp thăng lên từ Nguyên Tôn đỉnh phong.

Địa tôn.

Thiên tôn.

Chuẩn Đế nhất trọng.

Chuẩn Đế nhị trọng đến, Chuẩn Đế thập tam trọng đỉnh phong mới ngừng lại.

Chuẩn Đế cửu trọng đỉnh phong, có thể xưng là chuẩn Đế cực cảnh, người có thể đột phá đến Chuẩn Đế thập trọng, chỉ lác đác không có mấy, chỉ có những vị Vô Địch Đại Đế kia mới có năng lực đột phá.

Mà thập trọng chuẩn Đế cũng được gọi là vượt qua cực cảnh.

Vì thế, trong nhận thức của Đại Đế.

Chuẩn Đế Thập Trọng đã là cao nhất, sẽ không tồn tại Chuẩn Đế Thập Nhất trọng.

Bởi vì bọn họ không thể chạm đến cực hạn của Chuẩn Đế thập trọng.

Mà Cố Dương, lại là trực tiếp đột phá đến Chuẩn Đế tầng thứ mười ba đỉnh phong, có thể tưởng tượng được nội tình của Cố Dương hùng hậu cỡ nào.

Sau khi đột phá đến Chuẩn Đế tầng mười ba đỉnh phong, việc tẩy lễ của Thiên Đạo dư thừa cùng với thời gian sửa đổi, toàn bộ được bổ sung vào việc cải tạo thể chất và huyết mạch của hắn.

Căn cốt tư chất của hắn vốn đã đủ khủng bố.

Nhưng mà, lần này dưới tác dụng song trọng sửa đổi và gột rửa Thiên Đạo, lại bắt đầu lột xác thêm một lần nữa.

Huyết mạch Tiên Linh Thể và Tiên Long cũng bắt đầu điên cuồng lột xác, trở nên cường đại hơn, nếu như nói, lúc trước Tiên Linh Thể và huyết mạch Tiên Long, đều chỉ đạt đến trình độ trung phẩm.

Như vậy, theo lần sửa đổi này, tiên linh thể cùng huyết mạch Cố Dương, trực tiếp bắn tới thượng phẩm.

Mặc dù chỉ khác nhau một chữ, nhưng chênh lệch giữa hai cái là cực kỳ khủng bố.

Thực lực tăng phúc đối với Cố Dương, cũng là khó có thể tưởng tượng.

Không biết qua bao lâu, dị tượng ngừng lại.

Dị tượng Thiên Đạo tẩy lễ cũng dần dần biến mất.

Thân ảnh của Cố Dương, lại xuất hiện trong sự tẩy lễ của thiên đạo.

Lúc này, toàn thân Cố Dương đều tản ra đạo vận của Tiên, cực kỳ khủng bố.

Người bình thường nếu nhìn một chút, nếu không chết, có thể đạt được lợi ích rất lớn, mặc dù là Đại Đế, nhìn một cái, cũng có thể lập tức tiến vào trạng thái đốn ngộ, đạt được lợi ích cực lớn.

"Ha ha, xem ra, mình lại một lần nữa đánh giá thấp thiên đạo tẩy lễ và thiên phú hiện tại của mình rồi."

Cố Dương cảm thụ được trạng thái hiện tại của mình, nhịn không được khẽ cười một tiếng.

Sau khi chiến lực đạt tới Tiên Cảnh, thực lực tăng lên hoàn toàn chính xác là chậm chạp.

Nhưng đó chỉ áp dụng với tu sĩ Tiên Cảnh bình thường mà thôi.

Cố Dương, hiển nhiên không thể là tu sĩ tầm thường.

Mười ngàn tỷ năm, vẫn là cực kỳ xa xưa.

Cộng thêm sự gột rửa của Thiên Đạo và tác dụng song trọng thiên phú xuất chúng của hắn, thực lực của hắn tăng lên, đạt đến trình độ khiến cho hắn cũng phải sợ hãi thán phục.

Tu vi, trực tiếp từ Thần Cảnh tầng mười ba thăng lên đến Chuẩn Đế tầng mười ba đỉnh phong.

Chỉ riêng tu vi tăng lên cực lớn đã có thể khiến thực lực của hắn sinh ra biến hóa về chất, chứ đừng nói là các nhân tố khác.

Ví dụ như sau khi tu vi tăng lên, chất lượng pháp lực của hắn liền tăng lên.

Nếu như nói, vốn là pháp lực của hắn chỉ tương đương với Đại Đế cường đại mà thôi. Hắn hôm nay, đã vượt xa cấp bậc của Vô Địch Đại Đế, đã chuyển biến thành Tiên.

Nói là Chuẩn Tiên cũng không quá đáng...

Nhưng nói thật, Cố Dương cũng không ngờ, cấp độ Chuẩn Đế lại không phải là một đại cảnh giới.

Cho nên, tu vi của hắn mới có thể trực tiếp tăng đến cấp độ này.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng có chút đáng tiếc.

Nếu cấp bậc Chuẩn Đế coi như là một đại cảnh giới, vậy hắn có thể sửa đổi nhiều hơn một lần.

Đương nhiên, việc đã đến nước này, cũng không còn gì để nói.

Nhất là trong lúc này thời gian của ba ngàn giới nguy cấp, trực tiếp tăng lên tới Chuẩn Đế tầng thứ mười ba, cũng coi như lợi nhiều hơn hại.

Cố Dương tiếp theo, chỉ cần chứng đạo Đại Đế là được.

"Tiên Linh Thể và huyết mạch của ta mặc dù vẫn không đạt tới cấp độ đại thành, chỉ là giai đoạn tiểu thành đỉnh phong, nhưng bởi vì lột xác đến thượng phẩm, thực lực lại tăng lên mấy lần."

Lập tức, Cố Dương lại xem xét Tiên Linh thể và huyết mạch, nhẹ nhàng cười một tiếng.

Mặc dù chỉ là tiểu thành, nhưng thể chất cùng huyết mạch song song tiểu thành, đủ để cho hắn dựa vào lực lượng nhục thân thuần túy, đối chiến Địa Tiên, đánh nổ tung.

Đây chính là chỗ khủng bố của Tiên linh thể và huyết mạch thượng phẩm.

Cho dù là tiểu thành, cũng đủ để nghịch thiên.

Nếu như song song đại thành, cả hai hỗ trợ thì càng kinh khủng hơn.

Cho dù là Chân Tiên cũng có thể đánh một trận.

Đáng tiếc, vẫn là câu nói kia, tiểu thành cùng đại thành mặc dù chỉ chênh lệch có một chữ, nhưng muốn đột phá, không có thiên đại cơ duyên, là không có khả năng làm được.

Ít nhất, tại hạ giới, hắn là không có khả năng để thể chất và huyết mạch song song đại thành.

Dù sao thì hiện tại Thiên Đạo đã bị hắn ép khô rồi.

Lần sau sẽ không được tẩy lễ thiên đạo kinh người như vậy.

"Tiếp theo, tiếp tục sửa đổi đi."

Lập tức, Cố Dương bình phục tâm tình, sau đó dự định tiếp tục tiến hành sửa đổi.

Thời gian mười ngàn tỷ năm, sửa đổi toàn phương diện, không

biết có thể khiến thực lực của hắn tăng lên tới cấp độ nào.

Đương nhiên, sửa chữa mười ngàn tỷ năm, muốn hấp thu thu hoạch được sau khi sửa chữa cũng cần thời gian rất dài.

Cho dù Cố Dương thi triển ra trận pháp có thể điều chỉnh tốc độ thời gian, chỉ sợ cũng cần tiêu hao rất nhiều thời gian.

Mà tình huống bên ngoài, cũng không tính là nhẹ nhõm.

"Mặc dù sẽ có một phen trắc trở, hy sinh cũng sẽ rất lớn, nhưng chỉ cần đợi đến khi ta xuất quan là có thể kết thúc tất cả. Những hi sinh kia đều đáng giá."

Cố Dương ánh mắt lập loè, thì thào tự nói.

Kế tiếp, Cố Dương không do dự gì, xuất ra chí bảo Tiên giới ẩn chứa chân ý Hỗn Độn Đại Đạo, yên lặng nói trong lòng.

"Thay đổi trận pháp, luyện đan, luyện khí, thời gian là mười ngàn tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi xong.

Cố Dương chính là triệt để đắm chìm trong đó.

Chậm rãi hấp thu.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Mười ngàn tỷ năm lắng đọng lại.

Cường độ thần hồn của hắn lần nữa tăng lên.

Cộng thêm Thiên Đạo tẩy lễ lúc trước, cường độ thần hồn của hắn cũng đạt tới trình độ chuẩn Tiên.

Hôm nay lần nữa sửa đổi, đúng là triệt để lột xác, hóa thành Tiên hồn, cực kỳ kinh người đồng thời, hắn đối với trận pháp, luyện khí, luyện đan cảm ngộ cũng là cực kỳ kinh người.

Vì vậy, chỉ cần hắn tùy tiện suy tính một hồi là có thể thấy được Hỗn Độn tiên trận được bày ra có rất nhiều thiếu sót, chưa hoàn thiện được.

"Hỗn Độn tiên trận tạm thời còn có thể chống đỡ, các chỗ thiếu sót sau này bù đắp là được. Hiện tại, tiếp tục tăng cường thực lực đi."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, thì thào tự nói.

Lập tức, Cố Dương nhẹ thở ra một hơi, lần nữa tiến hành sửa đổi.

"Sửa đổi Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, thời gian là... Mười ngàn tỷ năm sau!"

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, rót vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương không chút do dự, bắt đầu hấp thu giống như bọt biển.

Cảm ngộ đối với Hỗn Độn Luyện Thể Pháp càng sâu sắc hơn, toàn tâm toàn ý cải tiến phương pháp tu luyện thân thể, đồng thời, cũng kết hợp với thể chất và huyết mạch của mình, tiến hành cải tiến.

Cuối cùng, hắn kết hợp lý giải của bản thân, cộng thêm ngộ tính căn cốt ở dưới sự tẩy lễ của Thiên Đạo lần nữa lột xác, ở dưới mười ngàn tỷ năm tích lũy, hắn là thành công đem phẩm cấp Hỗn Độn Luyện Thể Pháp lần nữa tăng lên một tầng.

Đạt đến thượng phẩm tiên kinh.

Ánh mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, kích động tới cực điểm!

Lúc trước cũng đã nói qua, đến loại cấp bậc như Tiên, một phẩm cấp nhỏ tăng lên đều cực kỳ khủng bố.

Chênh lệch giữa trung phẩm tiên kinh cùng thượng phẩm tiên kinh, so với chênh lệch giữa hạ phẩm tiên kinh đến trung phẩm tiên kinh lớn hơn nhiều.

Thượng phẩm, đã đến lĩnh vực Chân Tiên, là mạnh nhất dưới Tiên vương.

Mà Hỗn Độn Luyện Thể Pháp hoàn thiện đến Tiên kinh thượng phẩm, tăng lên với chiến lực cũng cực kỳ khủng bố.

Hôm nay Cố Dương, dựa vào tiểu thành thượng phẩm tiên linh thể, cộng thêm tiên long huyết mạch, cùng với thượng phẩm hỗn độn luyện thể pháp.

Chỉ riêng cường độ thân thể đã vô cùng kinh khủng, có thể dùng một quyền miểu sát Địa Tiên đỉnh phong, cho dù là Chuẩn Thiên Tiên cũng có thể cùng đánh một trận.

Mặc dù Chuẩn Thiên Tiên không phải Thiên Tiên, nhưng chỉ dính chữ chuẩn, Địa Tiên cũng không thể chạm vào.

Ở trước mặt Chuẩn Thiên Tiên, Địa Tiên đỉnh phong cũng chẳng khác gì con kiến.

Bởi vậy có thể thấy được, thân thể Cố Dương hôm nay, rốt cuộc kinh khủng cỡ nào.

Nếu lại tính thêm các loại thủ đoạn như đại đạo chân ý, tiên pháp.

Cố Dương tự tin, cho dù là Thiên Tiên cũng có thể giết.

Thăng cấp đột phá lần này, thật sự so với trong tưởng tượng

của Cố Dương lớn hơn nhiều.

Vốn Cố Dương còn tưởng rằng chiến lực Tiên cấp, thực lực của hắn tăng lên sẽ hòa hoãn lại, kết quả vẫn mạnh mẽ như vậy.

Quả nhiên, hắn quá coi thường tư chất căn cốt của mình bây giờ.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng vô cùng thổn thức.

Nghĩ đến ban đầu, căn cốt tư chất của hắn rất yếu gà, cho dù là Tụ Khí cảnh cũng khó có thể đột phá. Sau khi đột phá đến Tụ Khí cảnh, trăm năm sửa chữa lại không thể đi đến đỉnh cao của Tụ Khí cảnh.

Con đường tu hành, cơ duyên là vô cùng quan trọng.

May mắn hắn có đủ các loại cơ duyên cải thiện căn cốt tư chất, cộng thêm hệ thống, mới có thể đi đến một bước này.

"Thời gian không đợi người, tiếp tục sửa chữa đi."

Cố Dương khẽ lắc đầu, ném tạp niệm ra khỏi đầu, tiếp tục hết sức chăm chú tiến hành sửa chữa vòng tiếp theo.

"Thay đổi Hỗn Độn tiên kinh, thời gian là... Mười ngàn tỷ năm sau!"

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Trải qua mười ngàn tỷ năm sửa đổi.

Hỗn Độn Tiên Kinh của hắn cũng thành công từ trung phẩm tiên kinh, tăng lên tới thượng phẩm, khả năng tăng lên có thể nói là cực lớn.

Tiên lực hỗn độn trong cơ thể nhộn nhạo bát phương, bành trướng đến cực hạn.

Theo phẩm cấp Hỗn Độn Tiên Kinh tăng lên, pháp lực trong cơ thể Cố Dương cũng lần nữa tăng lên.

Nếu như nói, lúc trước chỉ là cấp độ Chuẩn Tiên, vậy hiện tại đã chân chính đặt chân lên cấp bậc Tiên.

Lấy cảnh giới Chuẩn Đế, có được pháp lực Tiên cấp, chỉ sợ Cố Dương là đệ nhất nhân trong lịch sử.

Cho dù là Tiên giới, chỉ sợ cũng không có nhân vật biến thái như vậy.

"Ta bây giờ, tu vi hoàn toàn không phù hợp với giao diện thuộc tính của mình, thật sự là quá biến thái."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, đều nhịn không được liên tục sợ hãi than thở.

Không phải là thế sao.

Thần hồn của hắn đạt đến Tiên cấp.

Cơ thể đạt đến cấp bậc chuẩn Thiên Tiên.

Hiện tại, chất lượng pháp lực cũng đạt tới Tiên cấp.

Hắn ngoại trừ tu vi cảnh giới vẫn là Chuẩn Đế mà nói, hoàn toàn có thể nói là một loại chứng đạo khác để thành Tiên.

Loại tình huống này, đặt ở Tiên giới, e rằng cũng phải khiến đám Tiên Vương kia ngoác mồm kinh ngạc.

Một Chuẩn Đế, có được bảng thuộc tính của Tiên, quả thực là không hợp lẽ thường.

Lập tức, Cố Dương vứt bỏ tạp niệm.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi tất cả tiên pháp loại sát phạt, thời gian là mười ngàn tỷ năm sau!"

Ầm ầm ầm!

Trong đầu Cố Dương trí nhớ cuồn cuộn điên cuồng, khoảnh khắc kia, ý thức của Cố Dương cũng triệt để đắm chìm trong đó.

Từng bước lật xem hấp thu ký ức kinh khủng của mười ngàn tỷ năm sửa đổi này!

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này trong ánh mắt hắn, tràn đầy rung động cùng sợ hãi thán phục.

Tiên pháp hắn tự nghĩ ra có bao nhiêu khủng bố, cũng là vô cùng đa dạng, bao hàm các phương diện, trên cơ sở mười ngàn tỷ năm sửa chữa, mang tới cho hắn thu hoạch, cũng là phong phú khó có thể tưởng tượng!

Đầu tiên chính là quyền pháp!

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền cũng tăng lên tới trình độ Tiên pháp thượng phẩm.

Đem đạo chí cao, lần nữa hoàn thiện một phần, uy năng cũng tăng lên vô số lần.

"Mười ngàn tỷ năm sửa đổi, quả nhiên kinh khủng, uy năng Tiên pháp thượng phẩm, có thể nói hoàn toàn vượt lên trên Tiên pháp trung phẩm!"

Quyền pháp đề thăng, khiến Cố Dương rất hài lòng.

Đương nhiên, còn có một chỗ khiến Cố Dương càng thêm kinh hỉ.

Cũng từng nói qua.

Cố Dương bởi vì tu vi không theo kịp, không có biện pháp bộc phát ra toàn bộ uy năng của thiên đạo chân ý cùng với đại đạo chân ý.

Bây giờ, toàn bộ giao diện cơ sở của Cố Dương đã đạt đến Tiên cấp.

Nói cách khác, Cố Dương cũng có thể bày ra toàn bộ uy năng Đại Đạo chân ý.

Loại đề thăng này không đơn giản chỉ gấp đôi bình thường.

Bởi vậy, ngay cả Cố Dương cũng không xác định được, một quyền toàn lực của hắn bây giờ, rốt cuộc khủng bố đến loại cấp độ nào.

Tóm lại, tiến bộ của quyền đạo không thể nói là không lớn, nhưng mà, sự tăng trưởng bên trên kiếm pháp lại càng thêm khoa trương!

Hỗn Độn Tam Thiên Kiếm, cũng là từ tiên pháp trung phẩm, tăng lên tới thượng phẩm tiên pháp.

Hơn nữa còn không phải là tiên pháp thượng phẩm bình thường, đó là loại tiên pháp đã đi rất xa trong thượng phẩm, tiếp cận cực phẩm.

Nên biết, tiên pháp cực phẩm còn có một xưng hô khác.

Đó chính là Tiên vương.

Tiên vương, là một tồn tại khủng khiếp cỡ nào.

Là cường giả bá chủ chân chính của Tiên giới, một lời nói ra, tồn tại khủng bố đến cả Tiên giới cũng phải rung chuyển, đã thống ngự lực lượng khủng bố của một Đại Thiên thế giới.

Đại Thiên thế giới không phải là thế giới nhỏ bé như ba ngàn giới, nó bao hàm vô số đại thế giới được hình thành từ vô số tam thiên giới.

Nhưng mà, cho dù thế giới cường đại như thế, Tiên vương vẫn có năng lực thống trị, một lời nói ra, vạn Tiên quỳ phục.

Bởi vậy có thể thấy được, Tiên vương rốt cuộc khủng bố đến cỡ nào.

"Nếu ta bộc phát toàn lực, một kiếm này... Không biết sẽ khủng bố đến mức nào, Cố Dương không khỏi than thở trong lòng."

Thực lực của hắn lột xác trên toàn bộ phương diện, làm cho Cố Dương cũng không rõ ràng rốt cuộc mình mạnh bao nhiêu.

Thiên Tiên tầm thường, chắc chắn hắn ta không sợ.

Về phần có thể chạm đến cấp độ Chân Tiên hay không, Cố Dương không rõ ràng lắm.

Lập tức, Cố Dương thở sâu một hơi, vứt bỏ tạp niệm, tiếp tục hấp thu thu hoạch do sửa đổi lần này mang tới.

Sau đó, hắn liền phát hiện, mười ngàn tỷ năm sửa chữa rất nhiều tiên pháp, lĩnh ngộ được tiên pháp rồi, chân ý đại đạo của hắn lại có tăng lên rất lớn.

Trước đó hắn đã lĩnh ngộ được bảy thành chân ý Đại Đạo thành công.

Mà hôm nay, mười ngàn tỷ năm thời gian, hắn cũng đột phá gông cùm xiềng xích, thành công lĩnh ngộ tám thành Đại Đạo Chân Ý.

Đừng thấy chỉ tăng lên có một thành.

Nhưng trên bảy thành đại đạo chân ý đều là đại thành đại đạo chân ý.

Đó là chân ý đại đạo chỉ có Tiên vương mới có thể lĩnh ngộ được.

Tiên vương, đáng sợ tới mức nào chứ, thời gian sống sót là vô cùng xa xưa.

Dù vậy, bọn họ vẫn bị kẹt ở nơi này, khó có thể thăng cấp.

Vẻn vẹn tiêu phí mười ngàn tỷ năm, đã từ bảy thành chân ý đại đạo tăng lên tám thành chân ý đại đạo, cho dù là Tiên Vương thấy, cũng phải tê cả da đầu, khó có thể tin được, đạo tâm sụp đổ.

Dù sao, chuyện này thật sự có chút không hợp lẽ thường.

Đương nhiên, Cố Dương sở dĩ có thể tăng lên nhanh như vậy, nhân tố quan trọng nhất vẫn là có Hỗn Độn Tiên Thảo trong tay.

Nếu không, mặc dù là Cố Dương hiện giờ, chỉ sợ cũng không thể đạt đến trình độ mười ngàn tỷ năm tăng lên tới tám thành chân ý đại đạo.

Dù sao, đây là chuyện ngay cả Tiên vương cũng tuyệt đối không làm được.

"Tiếp theo, chính là dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo, thử lĩnh ngộ chín thành đại đạo chân ý đi. Chín thành đại đạo chân ý, đó chính

là lực lượng chỉ có Tiên Vương cao cấp nhất mới có thể lĩnh ngộ."

Dù sao, ở Tiên giới, không có ai lĩnh ngộ được cấp độ chân ý đại đạo Tiểu Viên Mãn.

"Tin tưởng, chín thành đại đạo chân ý, tuyệt đối là kinh khủng đến cực điểm."

Lập tức, Cố Dương nghĩ tới điều gì, trong mắt lộ ra tinh mang, trực tiếp lấy Hỗn Độn Tiên Thảo ra.

"Thay đổi quan sát Hỗn Độn tiên thảo, thời gian là mười ngàn tỷ năm sau!"

Kế tiếp, Cố Dương yên lặng nói trong lòng.

Theo lời nói vừa dứt, trong đầu Cố Dương xuất hiện rất nhiều cảm ngộ.

Đối với việc này, Cố Dương cũng dốc hết toàn lực hấp thu.

Lúc Cố Dương sửa chữa các loại lực lượng, tăng thực lực của mình lên, thế cục bên ngoài lại cực kỳ nghiêm trọng.

Hắc Ám Chi Nguyên điên cuồng xung kích Hỗn Độn tiên trận, năng lượng phát huy cường đại.

Trong nháy mắt, thời gian hai năm trôi qua, Hỗn Độn tiên trận vốn cực kỳ kiên cố, lại có cảm giác lung lay sắp đổ.

"Chết tiệt, hắc ám chi nguyên càng lúc càng khủng bố, cảm thấy cứ tiếp tục như thế này, Hỗn Độn tiên trận cũng sắp bị phá vỡ rồi."

"Cố Dương tiền bối, khi nào mới có thể xuất quan chứ."

"Ài, không rõ ràng lắm, điểm này ngay cả đạo lữ Mộ Dung Thiên Tuyết của tiền bối cũng không biết."

"Bất kể như thế nào, chúng ta nhất định phải chống chọi đến khi Cố Dương tiền bối xuất quan mới thôi, nếu không, hết thảy toi rồi."

Trong Tam Thiên Giới, Tam Thiên Đại Đế là tồn tại đứng mũi chịu sào, do Hắc Ám Chi Nguyên trùng kích, bọn họ hiểu rất rõ tình huống hiểm trở hiện tại.

Bởi vậy, cả đám đều lo lắng tới cực điểm.

Có điều bọn họ có cuống quýt hơn nữa cũng vô dụng.

Trước khi Cố Dương xuất quan, chuyện bọn họ có thể làm được cũng chỉ có thể dùng hết khả năng để ổn định Hỗn Độn tiên trận, không cách nào làm được những việc khác.

Đại Đế, trong trường hạo kiếp này lại yếu ớt đến cỡ này.

"Xoạt xoạt!"

Cũng chính lúc này, một tiếng nứt rất nhỏ chợt vang lên từ trận nhãn của Long giới.

Chuyện này khiến đồng tử của Long Đế co thắt lại, cảm thấy đầu tóc run lên.

Xuất hiện vết rạn, có nghĩa là mắt trận nơi đây của hắn có chút không chống đỡ nổi dị tượng, thậm chí rất có khả năng, không lâu nữa sẽ bị phá vỡ.

Đến lúc đó, một khi xuất hiện một lỗ hổng, tất cả đều xong.

"Tuổi thọ của ta sắp hết, sắp tọa hóa, có thể ở trước mắt này phát huy ra một ít nhiệt độ, cũng coi như là kết cục không tệ. Vừa lúc, cũng có thể dành ra vị trí Đại Đế cho con rể của ta."

Cuối cùng, Xích Dương Kiếm Đế khẽ thở dài một tiếng.

Ánh mắt hắn quyết tuyệt, không chút do dự thiêu đốt Bản Nguyên và Thần Hồn của mình, thậm chí còn thiêu đốt Đạo Quả của chính mình, dùng hết thảy hy sinh bản thân để khôi phục vết rách này, ổn định trận nhãn.

"Xích Dương Kiếm Đế!"

Nhận ra tình huống Xích Dương Kiếm Đế bên kia, rất nhiều Đại Đế đều là tâm tình phức tạp.

"Phụ thân!"

Phát giác được một màn này, trong đôi mắt Xích Thiên Thu tràn đầy nước mắt. Nàng hô to, Mộ Dung Thiên Tuyết cũng rơi vào trầm mặc, sau đó nhìn về vị trí Cố Dương.

Tâm tình của Hoàng Thiên Hỏa cũng trở nên trầm trọng.

Có điều, bọn họ cũng không có nhiều thời gian để tâm tình nặng nề.

Ở những nơi khác, bắt đầu xuất hiện vết rạn.

Nơi xuất hiện những vết rạn này đều không có ngoại lệ, toàn bộ đều là Đại Đế nhỏ yếu.

Đối với việc này, những Đại Đế cắn chặt răng, dưới lệ nóng của vô tận sinh linh, không chút do dự thiêu đốt chính mình, để ổn định mắt trận, chữa trị vết nứt.

Vào thời khắc tuyệt vọng thế này, cho dù là Đại Đế, cũng chỉ có dùng loại phương pháp này mới có thể phát huy ra một chút tác dụng.

Đáng thương đáng tiếc, mà lại vĩ đại.

"Đến ta rồi...?"

Lúc này, bên phía Hoàng Thiên Hỏa, cũng xuất hiện vết rạn, nàng lộ ra nụ cười khổ, tâm tình phức tạp.

Mặc dù nàng là song trọng chứng đạo Đại Đế.

Nhưng thời gian chứng đạo của Đại Đế cuối cùng quá ngắn ngủi, mới chỉ mấy năm.

Bởi vậy, nàng cũng chỉ có thể coi là Đại Đế nhỏ yếu, chỉ là tuổi trẻ khí thịnh, mới có thể chống đỡ nhiều hơn Xích Dương Kiếm Đế một đoạn thời gian mà thôi.

"Aizz..."

Cuối cùng, Hoàng Thiên Hỏa cũng không nói ra di ngôn gì, chỉ là than nhẹ một tiếng, không chút do dự hóa thành bản thể phượng hoàng, sau đó thiêu đốt bản thân, hóa thành một đoàn năng lượng bản nguyên nóng bỏng, để củng cố mắt trận.

Từng Đại Đế hy sinh bản thân, Hỗn Độn tiên trận mới được coi là vững chắc nhất.

Nhưng, theo thời gian trôi qua, lần nữa xuất hiện dị thường.

Đối với việc này, những Đại Đế cường đại kia, dưới thần sắc bi thương của vô tận sinh linh, trầm mặc hy sinh.

Cho dù là hai vị Đại Đế truyền kỳ cũng không thể may mắn thoát khỏi, chỉ có thể lựa chọn hy sinh mình cuối cùng, chỉ còn lại vị Đại Đế vô địch Thiên Hồ Nữ Đế này.

Huyết mạch Thiên Hồ Nữ Đế đặc thù, trong Vô Địch Đại Đế đều là tồn tại cực kỳ cường đại.

Cộng thêm nàng là đương đại Đại Đế, không phải là Hắc Ám Đại Đế tự trảm một đao như Tiên Vân Đại Đế, không thể phát huy ra chân ý Thiên Đạo hoàn mỹ.

Bởi vậy, thực lực của nàng, cực kỳ kinh khủng, nếu không phải Cố Dương xuất thế, nàng tuyệt đối có thể được xưng là đệ nhất nhân trong ba ngàn giới.

Có lẽ có một ít Hắc Ám Đại Đế có thể thắng được nàng ở thời kỳ toàn thịnh, nhưng bọn họ tự trảm, tuyệt đối không phải đối thủ của Thiên Hồ Nữ Đế.

Mà cũng chính là vị nữ Đế phong hoa tuyệt đại như vậy, giờ phút này cả người đều đẫm máu, bất kể là thần hồn, thân thể, vẫn là bổn nguyên, đều suy yếu đến cực điểm.

Nàng, cũng không chịu nổi nữa.

"Xem ra, ta cũng đến đây thôi."

Trong đôi mắt của Thiên Hồ Nữ Đế không cam lòng, có hướng tới thành tiên, tiếp theo đôi mắt lại ảm đạm xuống.

Cuối cùng, cũng biến thành quyết tuyệt, chuẩn bị giống như đạo hữu Đại Đế khác, hy sinh chính mình, cuối cùng vì Tam Thiên Giới mà đưa ra một luồng sức mạnh mỏng manh.

Chỉ là, còn không đợi nàng thiêu đốt mấy thân ảnh, một đạo thân ảnh, chính là xuất hiện ở trong nội tâm vô tận sinh linh.

Dáng người hắn so sánh với ba ngàn giới, quá mức nhỏ bé.

Nhưng giờ phút này, hắn giống như một người khổng lồ chống trời, quan sát Tam Thiên Giới, chiếu rọi trái tim vô số sinh linh.

Đôi mắt kia phảng phất có thể nhìn thấu đại đạo chí lý, cực kỳ thâm thúy.

Thiên Hồ Nữ Đế dừng động tác lại, sững sờ nhìn về phía trái tim Cố Dương.

Cuối cùng, nàng không còn phong hoa tuyệt đại cùng uy

nghiêm của nữ đế, dùng hình thức con vịt ngồi co quắp trên mặt đất, kịch liệt thở hổn hển, nhưng lại lặng yên thở phào nhẹ nhõm, một cỗ cảm giác an toàn chưa bao giờ có tràn ngập trong lòng, trong ánh mắt tràn ngập ngưỡng mộ cùng sùng bái đối với Cố Dương.

Cố Dương tiền bối, xuất quan.

Ba ngàn giới, được cứu rồi!

"Phu quân!"

Đám người Mộ Dung Thiên Tuyết cũng rơi lệ, kích động tới cực điểm.

Vô tận sinh linh ba ngàn giới, cũng là sau khi phục hồi lại tinh thần, lệ nóng chảy ròng, cuồng hoan lên.

Bọn họ kháng cự được.

Tuy nói, có rất nhiều người bởi vì chống không được mà bỏ mạng, thậm chí gần như toàn bộ ba ngàn Đại Đế đều đã ngã xuống, nhưng cuối cùng bọn họ vẫn có thể chống đỡ được.

Tam Thiên Giới, người nhà, đồng bào của bọn họ, được cứu rồi.

"Vất vả rồi, kế tiếp cứ giao cho ta đi."

Cố Dương liếc nhìn hắc ám chi nguyên trong Tam Thiên Giới, ánh mắt lạnh lùng, thanh âm từ từ vang lên.

Giọng nói này lạnh lùng mà lại dịu dàng, mang tới cảm giác an toàn vô tận cho vô tận sinh linh.

Mà ngay lúc Cố Dương lên tiếng, Hắc Ám chi nguyên dường như đã nhận ra cái gì, bắt đầu lấy thế mãnh liệt hơn trùng kích Hỗn Độn tiên trận.

Trong phút chốc, khắp nơi trong Hỗn Độn tiên trận đều xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn, cực kỳ khủng bố.

Đối với việc này, Cố Dương ánh mắt lạnh lùng, hung hãn ra tay.

Dùng sức một người, củng cố hỗn độn tiên trận.

Đồng thời, hoàn thiện Hỗn Độn tiên trận.

Mà cũng chính thời khắc Cố Dương ra tay, vết rạn trên Hỗn Độn Tiên Trận cũng nhanh chóng biến mất.

Dường như, lần nữa trấn áp hắc ám chi nguyên.

Chuyện này cũng khiến vô số sinh linh thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ là, dị biến đột nhiên xuất hiện.

Hắc ám chi nguyên, đột nhiên bạo động, lực lượng kia tăng lên gấp mấy lần.

Hỗn Độn tiên trận trước kia được củng cố rất nhiều, sắp trấn áp hắc ám chi nguyên, lần nữa lại có dấu hiệu bị giải khai.

Chuyện này khiến vô số sinh linh tê dại da đầu, sợ hãi tới cực điểm.

Ngay cả Thiên Hồ Nữ Đế cũng phải hoảng sợ.

Bởi vì, sức mạnh này quá khủng khiếp, mạnh hơn Tiên Vân Đại Đế sau khi sa đọa vô số lần.

Cho dù nàng thân là Đại Đế vô địch, cách Hỗn Độn tiên trận cảm giác một chút, cũng có loại cảm giác tuyệt vọng hít thở không thông.

"Hừ, chịu thua đi."

Nhưng mà, đối mặt bạo động hắc ám chi nguyên, Cố Dương ánh mắt lạnh lùng, hừ lạnh một tiếng.

Bản thể hắc ám chi nguyên nếu là thân đến, hắn tuyệt đối là có thể chạy càng xa càng tốt.

Nhưng nếu chỉ là một phần nhỏ lực lượng, hơn nữa trong tình huống có hạn chế thì Cố Dương hiện tại, cũng sẽ không sợ nó.

Lúc này, Cố Dương trực tiếp bạo phát Tiên Linh thể và huyết mạch Tiên Long, đồng thời, pháp lực mênh mông kia cũng rót vào trong Hỗn Độn Tiên Trận, trấn áp cỗ bạo động này xuống.

Đồng thời, chân ý Hỗn Độn Đại Đạo kinh khủng cũng bạo phát ra.

Mặc dù nói, trong sửa đổi cuối cùng, Cố Dương cuối cùng không thể bước qua một bước kia, lĩnh ngộ chín thành đại đạo chân ý.

Nhưng chân ý đại đạo của hắn, cũng tăng lên tới tám thành đỉnh phong, cách chín thành chỉ vẻn vẹn một bước.

Chân ý Hỗn Độn Đại Đạo kinh khủng bực này, phối hợp với lực lượng của Cố Dương hiện tại, muốn trấn áp hắc ám chi nguyên, tất nhiên nhẹ nhõm.

Cảm thụ được Cố Dương bộc phát cỗ lực lượng khủng bố đến cực hạn này, Thiên Hồ Nữ Đế rung động đến cực điểm.

Thực lực của Cố Dương thật sự quá kinh khủng.

Nàng đã hoàn toàn không cách nào miêu tả đây rốt cuộc là lực lượng thuộc về cấp độ nào.

Nàng chỉ có thể rung động và chết lặng.

Ở trên người Cố Dương, nàng có thể hiểu một chút, chính là tu

vi của Cố Dương, tăng đến cấp độ Chuẩn Đế Thập Trọng trở lên.

"Hiểu cái quỷ đấy..."

Mí mắt Thiên Hồ Nữ Đế giật giật, không hề có hình tượng Nữ Đế mà mắng thầm.

Moá nó, thời gian hai năm, không chỉ đột phá đến cảnh giới Chí Tôn thôi, vậy mà làm sao lại trực tiếp đột phá lên cấp Chuẩn Đế Thập Trọng trở lên.

Tốc độ tu luyện này quá biến thái.

Mà cái này, thật đúng là một điểm bình thường nhất trên người Cố Dương.

Tiên vương chuyển thế, thật sự có thể làm được những chuyện kỳ quái đó ư?

Thiên Hồ Nữ Đế sinh ra hoài nghi thật sâu.

Cũng ngay tại thời khắc này, Cố Dương cũng là điều động lực lượng của hệ thống.

"Hệ thống, thay đổi tất cả Cực Đạo Đế Binh cho ta, cùng với Ma Kiếm Thiên Uyên và Thiên Tuyệt Kiếm."

Lời Cố Dương vừa dứt, từng luồng gợn sóng kỳ dị thời không xuất hiện, lan tràn ra, bao trùm tất cả Cực Đạo Đế Binh trong Hỗn Độn tiên trận, cùng với Ma Kiếm Lão Uyên và Thiên Tuyệt Kiếm.

Sau đó, chuyện khiến Thiên Hồ Nữ Đế cùng với vô số sinh linh kinh hãi xuất hiện.

Chỉ thấy, Cực Đạo Đế Binh, Ma Kiếm Thiên Uyên cùng với Thiên Tuyệt kiếm đều đang bị thời không chi lực bao phủ, nhanh chóng trở nên mạnh mẽ hơn.

"Cực Đạo Đế binh của ta..."

Lúc này, Thiên Hồ Nữ Đế cảm nhận được Cực Đạo Đế binh của mình, lần nữa chấn động.

Cực Đạo Đế binh của nàng, được nàng bồi dưỡng đã đạt đến cấp độ Ngụy Tiên Khí.

Có điều, trong lần hành động trấn áp hắc ám chi nguyên này, Cực Đạo đế binh của cô cũng phải trả giá nặng nề, xuất hiện lượng lớn vết rạn, bản nguyên cũng bị hao tổn, sau khi bị lực lượng thời không này bao phủ, nhanh chóng khép lại, thậm chí còn có dấu hiệu dần dần trở nên mạnh mẽ.

"Thủ đoạn bực này, không khỏi quá mức kinh thế hãi tục rồi!"

Thiên Hồ Nữ Đế hít vào một hơi lạnh.

Nàng có thể phán đoán ra, Cực Đạo Đế binh bị thời không chi lực bao vây, thời gian trôi qua là hoàn toàn khác với ngoại giới.

Thời gian trôi qua, tối thiểu cũng gấp một trăm triệu lần.

Thủ đoạn gì mà có thể làm cho tốc độ thời gian tăng nhanh nhiều như vậy?

"Đây chính là uy năng của chân ý đại đạo thời không sao? Thực sự quá kinh khủng."

Thiên Hồ nữ đế cảm thấy da đầu tê dại, tự lẩm bẩm.

Cố Dương, tu vi bản thân là Chuẩn Đế, nhưng đã có lực lượng tiên nhân, xem như là loại chứng đạo thành Tiên khác.

Mà trình độ lĩnh ngộ đối với Thời Không Đại Đạo Chân Ý, càng đạt đến cấp độ nghe rợn cả người.

Thiên Hồ Nữ Đế đột nhiên có chút hiểu ra vì sao Cố Dương có

thể biến thái như vậy.

Chân ý đại đạo như Thời Không, Vận Mệnh thật sự là quá biến thái, làm người khó có thể nắm bắt.

Ừm, kỳ thật cũng là Thiên Hồ Nữ Đế suy nghĩ nhiều.

Hiện tại Cố Dương mặc dù cũng thật sự có thể làm được chuyện cùng loại với công năng của hệ thống, thậm chí tại phương diện thủ đoạn, so với hệ thống càng thêm xuất sắc.

Nhưng muốn làm tốc độ thời gian trở nên khoa trương như thế, đó cũng là chuyện không thể, pháp lực cần tiêu hao, là cực kỳ khủng bố, dùng cũng không có bao nhiêu tác dụng.

Hôm nay Cố Dương, dưới điều kiện tiên quyết duy trì lực lượng của mình, bố trí trận pháp, sửa chữa tốc độ chảy thời gian, kỳ thật cũng chỉ gấp triệu lần.

Mặc dù gấp triệu lần cũng là một con số cực kỳ khoa trương, nhưng so với thời gian ngắn hệ thống hình thành mười ngàn tỷ năm trôi qua, vẫn kém không ít.

Trong lúc Thiên Hồ Nữ Đế và rất nhiều sinh linh khác đều chấn động vô cùng, thời điểm khó có thể lấy lại tinh thần, toàn bộ Cực Đạo đế binh đều tiến vào trạng thái lột xác.

Theo những kiện Đế binh Cực Đạo này lột xác, phối hợp với lực lượng khủng bố đến tận cùng của Cố Dương, Hỗn Độn tiên trận đã hoàn toàn vững chắc.

Mặc cho Hắc Ám chi nguyên bạo động như thế nào, đều không có biện pháp rung chuyển Hỗn Độn tiên trận mảy may, ngay cả một tia gợn sóng cũng không kích động nổi.

Thấy cảnh này, vô số sinh linh lâm vào trạng thái vui mừng điên cuồng.

Bọn họ đều hiểu rõ.

Theo Cố Dương xuất quan, lấy thủ đoạn lôi đình ra tay, hắc ám chi nguyên xem như như lời hứa hẹn của Cố Dương, bị triệt để trấn áp.

Nói cách khác, ba ngàn giới sẽ không xuất hiện hạo kiếp kinh khủng nữa.

Mặc dù nói lần này trấn áp hắc ám chi nguyên, trả giá cũng là thảm trọng.

Nhưng tất cả đều đáng giá.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người rơi lệ, cảm thấy như sống sót sau tai nạn.

Thiên Hồ Nữ Đế cũng lặng yên thở phào nhẹ nhõm.

Chỉ có điều, một giây sau, con ngươi Thiên Hồ Nữ Đế bỗng nhiên co rụt lại.

Bởi vì, nàng nhạy cảm nhận ra, Cố Dương tuy rằng trấn áp Hắc Ám chi nguyên, nhưng hắn cũng không rời đi, mà là biểu cảm ngưng trọng đến cực hạn, dường như còn có nguy cơ gì đó sắp xuất hiện.

"Đùng!"

Mà đúng lúc này, một tiếng tim đập nặng nề vang lên trong Hắc Ám chi nguyên, chấn động ba ngàn giới, khiến cho vô tận sinh linh nhao nhao kêu thảm ngã xuống đất, thất khiếu tức thì chảy máu, đúng là vô số người bị tiếng tim đột nhiên vang lên này đè chết.

Chương 1027 - Tồn tại vượt qua Tiên Vương

Tiếng tim đập quỷ dị đó lại khiến Hỗn Độn tiên trận xuất hiện xao động một lần nữa, thậm chí có dấu hiệu sắp tan vỡ.

Thậm chí, cho dù là Cố Dương, cũng cảm giác trái tim giống như bị cái gì bóp chặt, cực kỳ khó chịu.

"Lẽ nào suy đoán của ta sai sao? Sau lưng Hắc Ám chi nguyên không có tồn tại gì kiềm chế. Động tĩnh lớn của ta hấp dẫn bản thể của nó chú ý ư?"

Cố Dương sắc mặt ngưng trọng vô cùng, cảm giác nguy cơ xông lên đầu, khiến tâm tình của hắn đặc biệt trầm trọng.

Nếu bản thể Hắc Ám chi nguyên chạy ra, chỉ sợ ngay cả hắn cũng chạy không thoát.

Đương nhiên, Cố Dương cũng vẫn là có một chiêu át chủ bài đấy.

Đó chính là, lợi dụng hệ thống, cưỡng ép hồi tưởng thời gian.

Đang lúc Cố Dương không chút do dự định hồi tưởng thời gian của Tam Thiên giới, để cho hết thảy quay lại, một bàn tay hư huyễn to lớn đột ngột xuất hiện bên trong Hỗn Độn tiên trận.

Sau đó, dưới ánh mắt rung động của Cố Dương, bàn tay này trực tiếp hướng về Hắc Ám chi nguyên trấn áp mà đi.

Cuối cùng, bàn tay này, lấy tư thái bá đạo đến cực điểm, hoàn toàn trấn áp tiếng tim đập quỷ dị, cuối cùng từ từ biến mất.

"Đây là..."

Cố Dương trông thấy một màn này, chỉ cảm thấy da đầu run lên.

Bàn tay này thực sự quá kinh khủng, chỉ nhìn thoáng qua, hiện tại Cố Dương đã có cảm giác thần hồn nổ tung.

Hơn nữa, trên đó còn bao hàm đại đạo, cũng làm cho Cố Dương vô cùng chấn động.

Đó là thời không đại đạo đã triệt để siêu việt chín thành.

Không phải chân ý đại đạo, mà là thời không đại đạo chân chính.

Khó có thể tưởng tượng chủ nhân của bàn tay này rốt cuộc cường đại đến cỡ nào.

Chẳng qua, không biết vì sao, Cố Dương đối với bàn tay này luôn có chút cảm giác quen thuộc cùng thân cận, khiến cho hắn nhíu mày.

Cuối cùng, Cố Dương đem loại cảm giác kỳ quái này quăng ra khỏi đầu, lặng yên thở phào nhẹ nhõm.

"May mà suy đoán của ta là đúng, tuy Hắc Ám Chi Nguyên kinh khủng, nhưng đích thật là có một tồn tại kinh khủng giằng co với nó."

Cố Dương nhìn vào chỗ sâu trong Hỗn Độn tiên trận, lần nữa động thủ, sau khi củng cố Hắc Ám Chi Nguyên, tự lẩm bẩm.

Nguy cơ lần này mặc dù mạo hiểm, nhưng cuối cùng cũng chịu được.

Giờ phút này, sinh linh ở Tam Thiên Giới cũng đang ngơ ngác đầy kinh hãi, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Trong cảm giác của bọn họ, chính là đột ngột chết rất nhiều sinh linh, sau đó Hỗn Độn tiên trận dường như có rung chuyển, lại rất nhanh lắng lại.

Mà tiếng tim đập quỷ dị kia, còn có bàn tay to lớn hư ảo ấy, bọn họ không biết.

Bởi vì, thực lực quá thấp, không cảm giác được.

Mặc dù Thiên Hồ Nữ Đế thân là Đại Đế vô địch nhưng cũng như thế.

Đông đảo sinh linh chỉ xem đây như là sự phản công cuối cùng của hắc ám chi nguyên.

Lập tức, Cố Dương liếc nhìn ba ngàn giới, nhìn xuống vô số sinh linh, chậm rãi nói: "Hắc ám chi nguyên đã bị Hỗn Độn tiên trận trấn áp hoàn toàn, lần này các sinh linh có cống hiến rất lớn đối với ba ngàn giới, bởi vậy, ta quyết định chiếu rọi ba ngàn giới, phục sinh sinh linh chết đi trong Tam Thiên giới, truyền đạo ba ngàn giới."

"Cảm tạ chủ thượng ban ân!"

"Thật tốt quá! Cảm tạ chủ thượng đại nhân ban ân!"

Theo nguy cơ giải trừ, vô tận sinh linh vốn đau lòng vì bạn bè thân hữu ngã xuống, nghe được lời Cố Dương nói, tất cả đều trở nên hoan hô.

Nếu như những người khác dám nói ra những câu nói như tái sinh sinh linh tử vong của Tam Thiên Giới, bọn họ tuyệt đối sẽ chẳng thèm ngó tới.

Nhưng, nếu lời này là do Cố Dương nói ra, vậy nhất định là sự thật.

Dù sao, Cố Dương ở trong lòng bọn họ, là tồn tại chiến lực áp đảo trên Tiên đấy.

Trước đó không lâu, càng dẫn dắt bọn họ hoàn toàn trấn áp Hắc Ám chi nguyên, bảo vệ ba ngàn giới.

Bởi vậy, vô tận sinh linh đều tín nhiệm Cố Dương.

Đồng thời, bọn họ cũng là ăn ý tôn Cố Dương làm chủ.

Đối với phản ứng của sinh linh Tam Thiên Giới, Cố Dương khẽ vuốt cằm.

Sau đó, Cố Dương bắt đầu hành động.

Tiên pháp kinh khủng xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, chân ý đại đạo khủng khiếp bắt đầu lan tràn ra.

Vốn dĩ Cố Dương còn muốn sau khi thành Đế, làm Đạo Thiên Đại Đế - người phụ thân của Mộ Dung Thiên Tuyết sống lại.

Vào lúc ấy, hắn chỉ trông cậy vào hệ thống.

Nhưng bây giờ Cố Dương, lại phát hiện, hắn bây giờ, đã trưởng thành đến trình độ rất nhiều chuyện cũng không cần đến hệ thống.

Nếu ở Tiên giới, đương nhiên hắn sẽ không dám tùy ý để Đại Đế sống lại.

Nhưng ở ba ngàn giới này, dựa vào thực lực hiện tại của hắn và cường độ lĩnh ngộ chân ý đại đạo.

Muốn chiếu rọi ba ngàn giới, phục sinh vô tận sinh linh, và phục sinh Đại Đế, đó là chuyện rất dễ dàng.

Nhân quả trong đó, không làm gì được Cố Dương mảy may.

Theo hành động của Cố Dương, từng đạo thân ảnh xuất hiện ở từng góc hẻo lánh của Tam Thiên Giới.

Trong đó đa số là những sinh linh vẫn lạc trong hành động cứu vớt Tam Thiên Giới.

Không ngờ Đại Đế cũng ở trong đó.

"Chúng ta đây là..."

Ba ngàn Đại Đế sống lại hai mặt nhìn nhau, có chút không rõ ràng cho lắm.

Mà Thiên Hồ Nữ Đế cũng được Cố Dương chiếu cố, từ nguyên bản bị hao tổn ban đầu, trong trạng thái sắp chết khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

"Là Chủ Thượng phục sinh các ngươi."

Trong mắt Thiên Hồ Nữ Đế tràn đầy ước mơ đối với Cố Dương, giải thích với ba ngàn Đại Đế.

"Chủ thượng... hồi sinh?"

"Cảm kích chủ thượng!"

Ba ngàn Đại Đế đồng loạt sửng sốt, lập tức phản ứng lại, trên mặt lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng, lập tức cảm kích Cố Dương, ăn ý cùng tôn Cố Dương làm chủ.

Trong đó, Xích Dương Kiếm Đế vẻ mặt cũng rất bùi ngùi, không ngờ Cố Dương có thể dễ dàng làm được loại chuyện này.

Hoàng Thiên Hỏa cũng có chút hoảng hốt.

Lúc trước nàng còn cùng Cố Dương có một trận chiến.

Không nghĩ tới, trong nháy mắt, Cố Dương liền cường đại như

thế.

"Trận chiến năm đó, chỉ sợ là thời khắc vinh quang nhất đời ta."

Hoàng Thiên Hỏa cảm thán nói.

Lúc này bên phía Mộ Dung Thiên Tuyết.

Mộ Dung Thiên Tuyết cũng nhìn Đạo Thiên Đại Đế đã sống lại trước mắt, trong mắt xuất hiện nước mắt lóng lánh.

"Thiên Tuyết, ngươi thật sự là có một con rể tốt cho vi phụ nha."

Đạo Thiên Đại Đế xoa đầu Mộ Dung Thiên Tuyết, nhìn về phía Cố Dương, cảm thán nói.

"Ừm!"

"Có thể gả cho Cố Dương, là phúc của cuộc đời ta."

Mộ Dung Thiên Tuyết nặng nề gật đầu, tràn ngập tình ý nói.

Ở thời điểm vô tận sinh linh đều đang hoan hô, cảm kích Cố Dương, sau đó lệ nóng lưng tròng nói chuyện với thân bằng hảo hữu, Cố Dương bên này, cũng là bước vào trong Hỗn Độn tiên trận.

Giờ phút này Thiên Tuyệt Kiếm vẫn đang trong trạng thái lột xác, xuất phát về phía trung phẩm Tiên Khí.

Đối với việc này, Cố Dương rảnh rỗi trở lại, cũng là rót hết đại đạo chân ý của mình vào trong đó, bồi dưỡng Thiên Tuyệt Kiếm.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, cũng là uẩn dưỡng Ma Kiếm Thiên Uyên.

Không biết qua bao lâu, lột xác ngừng lại.

Ma kiếm Thiên Uyên, thành công đạt đến cấp độ thượng phẩm Chân Ma khí, khoảng cách thời khắc đỉnh phong của nó, lại tiến lên một bước dài.

Còn về Tuyệt Kiếm, cũng đã thành công lột xác thành trung phẩm Tiên Khí.

Đối với việc này, Cố Dương thu hồi Thiên Tuyệt Kiếm, nhìn về phía Ma Kiếm Thiên Uyên.

"Thiên Uyên, Thiên Tuyệt Kiếm là bổn mạng Tiên khí của ta, không thích hợp ở lại chỗ này làm mắt trận. Cho nên, sau này việc trấn áp hắc ám chi nguyên, liền giao cho ngươi. Chờ ta tiến về Tiên Giới, trở nên đủ mạnh rồi, ta sẽ dẫn ngươi đi."

Cố Dương nói với Ma Kiếm Thiên Uyên.

"Ta sẽ luôn chờ chủ nhân."

Thiên Uyên cũng rất rõ ràng, bây giờ Hỗn Độn tiên trận không thể tách rời bản thân, nó cung kính nói.

"Ừm."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Lập tức, quanh thân Cố Dương xuất hiện ba động thời không, thân hình biến mất.

Trong nháy mắt, một năm trôi qua.

Trong một năm này, Tam Thiên Giới đã hiếm thấy lâm vào yên bình, phân tranh giữa các thế lực lớn, tán tu nhao nhao giảm mất chín phần mười.

Dù sao, trong hạo kiếp, mọi người đều ra lực lượng, cũng coi

như chiến hữu rồi.

Bởi vậy, trong thời gian ngắn ngủi, mọi người đều muốn hòa giải một chút.

Đương nhiên, điểm quan trọng nhất chính là, bất kể là Đại Đế, hay là Chuẩn Đế, Chí Tôn, hoặc là tu sĩ bình thường, toàn bộ đều đang chờ mong Cố Dương vị Giới Chủ đứng đầu ba ngàn giới này sẽ giảng đạo.

Đây chính là giảng đạo trấn áp Hắc Ám chi nguyên, loại chứng đạo khác để thành tồn tại thành Tiên!

Đối với bất cứ tu sĩ nào, đây là một cơ duyên cực lớn.

Mà cũng chính vào lúc này, một tiếng chuông cực lớn vang vọng ba ngàn giới, vang lên bên tai vô số sinh linh.

Sau đó, sinh linh vô tận thấy được một màn vô cùng chấn động.

Thân ảnh Cố Dương có ba ngàn giới vây quanh, trong cùng nhất có ba ngàn đạo đại đạo chân ý vờn quanh, bên ngoài có ba ngàn thiên đạo chân ý vờn quanh.

Mặt sau, thì là pháp tắc.

Ngụy pháp tắc.

Nhìn thấy một màn này, mặc kệ là ai, tất cả đều là chấn động đến cực hạn.

Mặc kệ là tu sĩ ở cấp độ nào, chỉ nhìn một cái là có thể thu được lợi ích rất lớn từ trong đó.

Dù sao thì đây chính là một vị tồn tại vô địch, trần trụi đem các loại lực lượng hoàn mỹ triển hiện ra ở trước mắt bọn họ mà không có chút ý tứ che dấu nào.

Loại này so với tự mình lĩnh ngộ dễ dàng hơn nhiều.

Tuy nhiên, ba ngàn Đại Đế rất nhanh đã lấy lại tinh thần, hít vào một hơi lạnh.

Ba ngàn chân ý đại đạo, thế này thật sự quá kinh khủng.

Hơn nữa, bọn họ cũng mơ hồ minh bạch cỗ đại đạo chân ý vô địch của Cố Dương này từ đâu tới.

Chỉ sợ, đó là chân ý đại đạo chí cao chân nghĩa chân chính được dung hợp ba ngàn đại đạo mà thành.

Nghĩ tới đây, ba ngàn Đại Đế rung động đến cực hạn, đồng thời cũng hưng phấn đến cực hạn.

Bọn họ may mắn quan sát những thứ này, có ích lợi rất lớn đối với đạo tương lai của bọn họ.

Tương lai, xác suất bọn hắn thành Tiên chỉ sợ là tăng lên mấy lần.

"Hắc Ám chi nguyên náo động, sinh linh vô tận đều phải trả giá, mặc dù là người bình thường không có tu vi cũng coi như tham dự vào trong đó. Bởi vậy, lần giảng đạo này, tất cả mọi người đều có thể nghe, đều có thể ngộ. Ta sẽ bắt đầu nói từ đơn giản nhất."

Cố Dương mỉm cười, nhưng lại có uy nghiêm làm cho người ta khó có thể nắm bắt.

Lời này vừa nói ra, vô vàn sinh linh đều chấn động tâm thần.

Nhất là tu sĩ yếu ớt cùng với người bình thường, tất cả đều trở nên kích động.

Dù sao đây cũng là một vận may lớn.

Nếu Cố Dương trực tiếp giảng đạo những thứ bí hiểm cao thâm kia, bọn hắn khẳng định nghe không hiểu.

Đến lúc đó, bọn họ khẳng định sẽ chỉ đi xem náo nhiệt.

Nhưng, nếu như giảng giải đơn giản nhất thì bọn họ sẽ đạt được lợi ích rất lớn, có thể sẽ có cơ hội tăng lên một hai cảnh giới lớn.

"Chủ thượng nhân hậu, cảm tạ chủ thượng đại ân."

Lúc này, vô số sinh linh đều hô to.

Cố Dương khẽ gật đầu.

Lập tức, Cố Dương vẻ mặt nghiêm túc.

Thấy vậy, sinh linh vô tận của ba ngàn giới, tất cả sinh linh bao gồm cả Đại Đế đều yên tĩnh lại, giống như học sinh ngoan đều đang nghe giảng, chuẩn bị hết sức chăm chú lắng nghe Cố Dương giảng đạo.

"Đầu tiên là Luyện Thể Cảnh, cùng với ý cảnh..."

Thấy vô tận sinh linh chăm chú nghe giảng bài, Cố Dương mỉm cười, từ từ mở miệng.

Mà theo Cố Dương bắt đầu giảng đạo, đại đạo chi âm lượn lờ, khiến cho tâm thần thoải mái dễ chịu, càng dễ dàng tiến vào trạng thái ngộ đạo.

Bởi vậy, vô tận sinh linh đều nghe như si như say.

Mặc dù lúc đầu là Đại Đế, mặc dù lúc đầu rất nghiêm túc, nhưng đối với buổi giảng đạo trước mắt, bản năng vẫn là không để ý lắm.

Dù sao, bọn họ chính là Đại Đế, là tồn tại gần với Cố Dương

trong ba ngàn giới.

Lý lẽ tu hành ban đầu nhất, bọn họ sao có thể để ý.

Chỉ là, nghe nghe, bọn họ liền cảm giác không thích hợp.

Bởi vì, bọn họ từ trong giảng đạo của Cố Dương, nghe ra được một phen có ý uẩn hàm khác, đã có đạo lý.

Các loại lực lượng như ý cảnh, mặc dù là cơ sở, so với pháp tắc, chân ý thiên đạo, chân ý đại đạo kia thậm chí còn không có tư cách để so sánh.

Nhưng những ý cảnh này, trong khi Cố Dương giảng đạo, cũng lộ ra thập phần trọng yếu.

Mấu chốt là, bọn họ nghe nghe thấy, phát hiện thật đúng là như vậy.

Ý cảnh, áo nghĩa, lĩnh vực, pháp tướng, ngụy pháp tắc, pháp tắc, thiên đạo chân ý, đại đạo chân ý.

Những lực lượng này đều là tầng tầng tiến tới.

Giờ phút này, Đại Đế cũng bắt đầu nghiêm túc lắng nghe.

Mà trong vô tận sinh linh, người bình thường cùng tu sĩ nhỏ yếu không thể nghi ngờ chính là số người đông nhất, bọn hắn lúc này mới thật sự là hưng phấn cùng cuồng hỉ...

Bởi vì theo Cố Dương giảng giải dễ hiểu, lại làm cho người ta khắc sâu ấn tượng về việc giảng đạo, cảm ngộ tu hành của bọn họ tăng lên với tốc độ khó có thể tưởng tượng.

Tu vi của bọn họ tự nhiên tăng lên, lĩnh ngộ ý cảnh cũng là như thế.

Sau đó, theo Cố Dương giảng giải áo nghĩa.

Cảm ngộ của rất nhiều sinh linh đối với áo nghĩa cũng càng thêm thâm sâu.

Sau đó, là pháp tướng, nguỵ pháp tắc, pháp tắc, thiên đạo chân ý.

Nói tới đây, đã qua trọn vẹn nửa năm.

Mà trong khi Cố Dương giảng đạo, cho dù là Chuẩn Đế, cũng có thu hoạch tương đối khá, bọn họ cảm thấy, nếu tiến về thượng giới, bọn họ có tự tin rất lớn đột phá đến cảnh giới Đại Đế.

Mà Đại Đế, đồng dạng thu hoạch tương đối khá.

Dù sao Đại Đế cũng chỉ lĩnh ngộ được chân ý Thiên Đạo mà thôi...

Thậm chí, trong ba ngàn Đại Đế, ngoại trừ Thiên Hồ Nữ Đế đã lĩnh ngộ được Thiên Đạo chân ý đại viên mãn ra, còn lại đều không đạt tới cấp bậc đại viên mãn.

Thậm chí còn có chỉ là trình độ lĩnh ngộ được một hai thành.

Bởi vậy, Cố Dương giảng giải Thiên Đạo chân ý, chỗ tốt đối với bọn hắn cũng là vượt quá tưởng tượng.

Rất nhiều Đại Đế đều cảm thấy bản thân chỉ cần bế quan tiêu hóa một phen, đều có thể tăng lên một cách khổng lồ.

Đồng thời, nếu như mở ra tiên lộ thì lòng tin của bọn họ đối với thành Tiên trong tương lai sẽ càng lớn hơn nhiều.

Đương nhiên, cho dù là tồn tại đã lĩnh ngộ được chân ý thiên đạo đại viên mãn như Thiên Hồ Nữ Đế, cũng thu hoạch cực lớn.

Dù sao, chân ý thiên đạo đại viên mãn cũng có chênh lệch.

Cố Dương hiểu rõ, hiển nhiên là vượt qua nàng vô số lần.

Ngay sau đó, Cố Dương cũng không che giấu gì, bắt đầu giảng giải đại đạo chân ý.

Đương nhiên, Cố Dương cũng không trông cậy vào những Đại Đế này nghe hiểu quá nhiều.

Đây đã là lực lượng Tiên cảnh.

Cho dù là Thiên Hồ Nữ Đế, đoán chừng mới có thể hiểu một chút, từ đó có cơ hội lĩnh ngộ hình thái ban đầu của Đại Đạo Chân Ý.

Về phần chân ý đại đạo chân chính, e rằng vẫn phải đi Tiên giới mới được.

Có điều, ba ngàn Đại Đế có thể nghe hắn giảng đạo đại đạo chân ý, cũng coi như là đã đánh xuống cơ sở thành Tiên.

Dù sao, Cố Dương đã lĩnh ngộ tám phần mười đỉnh phong đại đạo chân ý, lý giải của hắn đối với đại đạo chân ý, gần với những Tiên Vương lĩnh ngộ chín thành đại đạo chân ý kia.

Càng đừng nói đến, Cố Dương lĩnh ngộ chính là ba ngàn đạo chân ý đại đạo thậm chí là chân ý của Hỗn Độn Đại Đạo.

Theo một ý nghĩa nào đó, có thể sánh vai với một Tiên Vương cự dầu.

Trong nháy mắt, lại nửa năm trôi qua.

Trong nửa năm này, Cố Dương một mực giảng đạo đại đạo chân ý huyền bí.

Trong nửa năm này, vô tận sinh linh nghe được đều choáng váng, không biết nguyên nhân, chỉ có thể vuốt hàm xoa hai tai, rất là bất đắc dĩ.

Bọn họ cấp độ quá thấp, mặc dù tiếp xúc đến cơ duyên nghịch

thiên như thế, cũng không có biện pháp bắt lấy.

Thậm chí, cho dù là bậc Đế, bậc Đại Đế tầm thường, cũng giống như nghe thiên thư, khó có thể lý giải.

Điều bọn họ có thể làm, cũng chỉ là cố gắng ghi nhớ việc giảng đạo của Cố Dương vào trong lòng, cố gắng tiêu hóa, hy vọng có thể lĩnh ngộ được rất nhiều huyền bí trong đó.

Đương nhiên, tuy rằng rất nhiều sinh linh không thể nào hiểu được chân ý của đại đạo, nhưng bởi vì Cố Dương giảng đạo nên sức mạnh của đại đạo chân ý tỏa ra, vẫn cho sinh linh vô tận chỗ tốt.

Cuối cùng, lại qua nửa năm, Cố Dương giảng đạo cuối cùng mới kết thúc, vô tận sinh linh đến phía sau cùng, cho dù là Thiên Hồ Nữ Đế cũng không thể nào hiểu được đạo vận của Cố Dương, thậm chí ngay cả tư cách nhớ kỹ nội dung cũng không có.

Nhưng Cố Dương vẫn như cũ đắm chìm vào trong đó, phối hợp giảng đạo.

Bởi vì, lần giảng đạo này, ban đầu là khen thưởng Cố Dương dóng góp cho vô tận sinh linh của Tam Thiên Giới, nhưng giảng đạo đến cuối cùng, Cố Dương phát hiện, đây cũng là lần phân tích đạo của bản thân hắn lại một lần nữa rồi.

Mình yên lặng lĩnh ngộ, thường thường cùng cảm giác giảng đạo là không đồng dạng.

Điều này làm cho Cố Dương nhớ tới kiếp trước của mình.

Cố Dương thời điểm kiếp trước, viết tiểu thuyết.

Lúc đó, hắn cũng là kẹt ở bình cảnh, sáng tác kỹ xảo, trình độ tư duy bị đình trệ.

Đoạn thời gian đó, hắn vô cùng lo lắng.

Có một tác giả mới đáng yêu thỉnh giáo hắn kỹ xảo sáng tác, hắn hăng hái giảng giải, cuối cùng trong lúc giảng giải, suy nghĩ của mình cũng sáng tỏ thông suốt, nghĩ thông suốt rất nhiều thứ, từ đó tăng thực lực của mình lên.

Tình huống lần này cũng tương tự.

Cố Dương tiến vào trạng thái kỳ diệu.

Mà cũng chính vào lúc này, một cột sáng toàn thân hiện ra ở Tam Thiên Giới, tiếp đó hội tụ cùng một chỗ, nuốt trọn cả người Cố Dương.

Để ý thấy cảnh này, ba ngàn Đại Đế vốn đang đắm chìm trong đạo vận bỗng bừng tỉnh, lộ ra vẻ chấn động không gì sánh nổi.

"Đây là, tẩy lễ Thiên Đạo?"

"Không, không đúng, đây không chỉ là tẩy lễ của Thiên Đạo."

"Đây là tẩy lễ của Thiên Đạo, ánh sáng công đức! Ánh sáng công đức, sức mạnh áp đảo phía trên Thiên Đạo tẩy lễ."

"Đúng là có thể dẫn động ánh sáng công đức, thật sự là không thể tin được!"

"A, đây chính là chủ thượng, có cái gì hắn không làm được?"

Những Đại Đế có kiến thức tất cả đều rung động đến cực điểm, cùng nhau thảo luận, trong lời nói tràn ngập sùng kính đối với Cố Dương.

Thiên Hồ Nữ Đế càng thêm ngưỡng mộ, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

Trong truyền thuyết, chỉ có người có công trạng to lớn đối với

thiên địa mới có thể đạt được công đức, Thiên Hồ Nữ Đế đã đọc qua sách cổ.

Ở thời điểm đầu tiên Ba Ngàn Giới sinh ra, vẫn không có sinh linh cường đại nào.

Thời điểm đó Tam Thiên Giới, mặc dù hoàn cảnh tu luyện rất tốt, khắp nơi đều là động thiên phúc địa, nhưng sinh linh trên đó ra đời đều chỉ là bản năng hấp thu thiên địa linh khí tiến hành tu luyện.

Mặc dù từng người cực kỳ mạnh mẽ, nhưng người mạnh nhất cũng chỉ mới Thần Cảnh.

Bởi vì đột phá đến Chí Tôn là có rất nhiều điều kiện.

Mà cũng chính vào một ngày nào đó, có một vị Tiên giáng lâm ba ngàn giới, truyền đạo ba ngàn giới, truyền thụ phương pháp tu luyện.

Từ đó về sau, hệ thống tu luyện của ba ngàn giới xuất hiện, vô số sinh linh nhanh chóng trở nên cường đại hơn.

Bởi vì sự cường đại của vô tận sinh linh, Thiên Đạo cũng dần dần lớn mạnh lên.

Dù sao, thiên đạo của ba ngàn giới cùng sinh linh ra đời có mạnh mẽ hay không có liên hệ mật thiết với nhau.

Cũng chính lần đó, ba ngàn giới cũng đã giáng xuống ánh sáng công đức.

Dựa theo cổ tịch ghi chép.

Cho dù là vị truyền đạo Tam Thiên Giới, Tiên chân chính, cũng thập phần kinh hỉ.

Có thể tưởng tượng được sự quý giá của ánh sáng công đức.

Tuy Thiên Hồ Nữ Đế cũng không hiểu được tác dụng cụ thể của ánh sáng công đức, nhưng nó tuyệt đối là đại cơ duyên vượt quá tưởng tượng.

Đó là cơ duyên to lớn chỉ người có cống hiến lớn với ba ngàn giới, mới có thể hưởng.

Lần này, Cố Dương vị chủ thượng phong ấn Hắc Ám chi nguyên, tương đương với bảo hộ ba ngàn giới, cộng thêm truyền đạo ba ngàn giới, hưởng ánh sáng công đức dường như là chuyện rất bình thường.

Không có Chủ thượng, ba ngàn giới đều bị trực tiếp phá diệt.

Không có chủ thượng, tu vi và tiềm lực của vô tận sinh linh trong ba ngàn giới cũng sẽ không tăng lên.

Thật sự là trời không sinh chủ thượng, tam thiên giới vạn cổ như đêm dài mà.

Trong lúc Thiên Hồ Nữ Đế điên cuồng cảm thán, giờ phút này Cố Dương cũng đắm chìm trong tẩy lễ và ánh sáng công đức của thiên đạo.

Hắn tiến nhập trạng thái càng thêm kỳ lạ, theo bản năng sửa đổi thời gian hấp thu nguồn lực lượng này.

Sau đó, ánh sáng công đức nhập thể, Thiên Đạo tẩy lễ dung nhập thân thể, Cố Dương phảng phất bước vào trong thời không trường hà, cảm thụ các loại đạo pháp kỳ diệu...

Cuối cùng, không biết bao lâu trôi qua, tất cả ánh sáng đều tiêu tan.

Cố Dương chậm rãi mở mắt ra.

Trong mắt có chân ý hỗn độn đại đạo lưu chuyển, nơi ánh mắt

nhìn tới hiện lên vô tận tạo hóa.

Lúc này đây, Cố Dương thành công lĩnh ngộ chín thành đại đạo chân ý, cách tiểu viên mãn đại đạo chân ý, đã không xa.

Thể chất cùng huyết mạch của Cố Dương, cũng lần nữa trở nên mạnh mẽ. Khí vận càng thịnh tới cực điểm.

Bây giờ Cố Dương, mạnh như thế nào, ngay chính hắn cũng không rõ.

Mà Cố Dương đi đến một bước này, giá phải trả là ba ngàn giới trong những năm tháng tiếp theo, cũng không cách nào thai nghén ra được bất kỳ một vị Đại Đế nào.

Đế lộ, đoạn tuyệt.

Không biết khi nào, mới có thể mở ra lần nữa.

Cho dù là Cố Dương, cũng không thể ở hạ giới này, chứng đạo thành Đế.

Đương nhiên, cho dù là thời điểm Tam Thiên Giới hoàn hảo, thời điểm viễn cổ cường thịnh, cũng không cách nào gánh chịu Cố Dương hiện tại thành Đế.

Cố Dương, thật sự quá cường đại.

Chỉ có Đại Thiên thế giới như Tiên giới mới có thể chịu tải Cố Dương chứng đạo thành Đế.

Cố Dương nhắm mắt, lần nữa mở ra, chân ý đại đạo hỗn độn trong mắt đã tiêu tán, không còn tồn tại nữa.

Cố Dương phảng phất hóa thành người bình thường, mặc dù là Đại Đế cũng không có biện pháp nhìn ra trên người Cố Dương có chút lực lượng nào tồn tại.

Đại đạo chí giản, phản phác quy chân, chẳng qua chỉ như thế mà thôi.

"Thiên Đạo của Tam Thiên giới thật hào phóng."

Lập tức, Cố Dương quan sát ba ngàn giới, nhẹ giọng nói.

Ba ngàn giới vốn chịu ảnh hưởng của Hắc Ám chi nguyên, vào lúc hắn đột phá Chí Tôn, còn giáng xuống Thiên Đạo tẩy lễ xưa nay chưa từng có.

Hiện giờ, càng mang theo ánh sáng công đức đồng thời đánh xuống tẩy lễ Thiên Đạo một lần nữa.

Có thể nói, Thiên Đạo của Tam Thiên giới, bản nguyên tích lũy mấy ngàn tỷ năm từ khi sinh ra, đại tạo hóa độc hữu, phần lớn đều tặng cho hắn.

Bởi vậy, ba ngàn giới thật sự phải tiến vào thời đại mạt pháp Đế lộ đoạn tuyệt.

Trừ phi có thể đả thông Tiên giới, để cho ba ngàn giới kết nối với Tiên giới, bằng không, e rằng trong ngàn tỷ năm, ba ngàn giới đều không có cách nào mở ra Đế lộ.

"Ngươi đã hào phóng như thế, ta đây tự nhiên cũng phải có chút tỏ vẻ mới được."

Cố Dương đứng dậy, y phục bồng bềnh, ngóng nhìn hư không vô tận, chậm rãi tự nói.

"Càng đừng nói, nếu Tam Thiên Giới không cách nào thừa nhận ta chứng đạo thành Đế, vậy ta cũng đến lúc phải đi Tiên giới rồi."

Cố Dương thời điểm lĩnh ngộ chín thành đại đạo chân ý, ngoại giới tổng cộng đã qua mười năm, rất nhiều tu sĩ đều đang bế quan

tiêu hóa thu hoạch khi nghe Cố Dương giảng đạo.

Bởi vậy, Tam Thiên giới vô cùng hài hòa an bình.

Dựa theo tình huống bình thường, qua thêm vài thập niên nữa, chỉ sợ sẽ tương đối an bình.

Về phần những thế lực cỡ lớn, lại càng như vậy.

Bởi vì tu vi càng cường đại, thời gian bế quan lại càng dài.

Không nói đến cường giả cấp bậc Đại Đế này.

Cho dù là tu sĩ Thần Cảnh bình thường, bế quan một lần cũng phải hơn vạn năm.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không có ý tứ chờ bọn hắn xuất quan.

Sau khi chứng kiến Hắc Ám chi nguyên khủng bố, nhịp tim quỷ dị cùng với cự chưởng hư ảo kia, trong lòng Cố Dương càng thêm khát vọng đối với sự cường đại.

Dù hiện tại hắn đã đủ cường đại, nhưng như thế vẫn chưa đủ.

Tu luyện là vĩnh viễn không có điểm dừng.

Mặc dù có được sức chiến đấu của Tiên vương, nhưng trước mặt bản thể Hắc Ám Chi Nguyên và chủ nhân của bàn tay hư ảo kia, cũng chẳng khác gì con sâu cái kiến.

Chỉ có tu luyện tới ngang hàng, thậm chí khi vượt qua trình độ của bọn hắn, Cố Dương mới có thể an tâm.

Nếu không, dù trở thành Tiên vương thì tuổi thọ vô tận, được xưng là bất tử bất diệt.

Nhưng, nếu là bản thể của Hắc Ám chi nguyên cùng chủ nhân

của đại thủ hư ảo kia bùng phát đại chiến gì đó, hoặc là những tồn tại như bọn họ bùng nổ đại chiến, rất có thể Tiên Vương hắn sẽ bị dư chấn của cuộc chiến này tiêu diệt rồi.

Bởi vậy, dù có trở thành Tiên vương thì cũng không thể buông thả.

Đừng nói chi, tu vi hiện giờ của Cố Dương, vẻn vẹn chỉ là Chuẩn Đế, so với hai người kia, chênh lệch quá xa.

Cho nên, cho dù là thời gian vài chục năm, Cố Dương cũng không muốn đợi.

Vô tận sinh linh ba ngàn giới, cũng không cho hắn lý do để chờ đợi.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Cố Dương chớp lên, chậm rãi mở miệng, thanh âm giống như đại đạo chân âm, vang vọng ba ngàn giới.

"Bảy ngày sau, bổn tọa sẽ đả thông Tiên lộ, nguyện ý theo bổn tọa chinh chiến Tiên giới, có thể tự mình đến đây."

Theo thanh âm này của Cố Dương vang lên, vô số sinh linh đều ồ lên, rung động tới cực điểm.

Những tu sĩ đang trong trạng thái bế quan kia, cũng toàn bộ bị kinh động, rung động tới cực điểm.

"Chúa công định đả thông tiên lộ, đi tới Tiên giới sao?"

"Ha ha, đả thông tiên lộ, không ngờ ta cũng có may mắn nhìn thấy một ngày như vậy."

"Tiên Giới trong truyền thuyết cuối cùng cũng sắp xuất hiện trước mắt chúng ta rồi sao?"

"Ha ha ha, thọ nguyên của ta sắp hết, vốn tưởng rằng sẽ tọa hóa ở đây, không nghĩ tới, lại có cơ hội đi theo chủ thượng tiến về

thượng giới chinh chiến, thật sự là may mắn."

Ngay sau đó, bất kể là Chí Tôn, hay là chuẩn Đế, hoặc là Đại Đế, tất cả đều trở nên kích động, hai mắt tỏa ánh sáng, hưng phấn tới cực điểm.

"Dù sớm biết có một ngày như vậy, nhưng thật không ngờ, ngày này lại tới nhanh như thế."

Trong Kiếm giới, đám thiếu niên Đại Đế Vũ Lâm, Diệp Viêm Dung đều mặt đầy thổn thức.

Lúc trước bọn họ còn cùng Cố Dương vị chủ thượng này tranh đấu.

Lúc trước chủ thượng cũng tuyên bố như vậy, nếu hắn chứng đạo thành Đế thì phải đả thông tiên lộ, phi thăng trên thế gian.

Hôm nay, câu hào ngôn này lại nhanh chóng được thực hiện.

Khiến người ta chấn động nhất chính là thời khắc này tu vi chủ thượng vẫn chỉ là Chuẩn Đế, vẫn chưa chứng Đại Đế.

Chuẩn Đế muốn đánh thông Tiên lộ, thật sự là vượt quá tưởng tượng, cũng chỉ có nhân vật như Chủ Thượng mới có thể làm được.

Lập tức, bọn họ nghĩ đến tu vi của chính mình, cao nhất cũng mới là cảnh giới Chí Tôn, không khỏi thập phần lúng túng.

Với tu vi này, muốn đi theo Cố Dương vị chủ thượng này tiến vào thượng giới, chỉ sợ cũng chỉ là trình độ pháo hôi.

Không đúng, dường như so với pháo hôi tốt hơn một chút, cũng chỉ là trình độ chiến đấu của nhân viên bình thường mà thôi.

"Ta nguyện ý đi theo chủ thượng tiến về Tiên Giới, trở thành một thanh đao sắc trong tay Chủ Thượng."

Đúng lúc này, một giọng nữ êm tai vang lên.

Thân ảnh Thiên Hồ Nữ Đế cũng lặng yên hiện lên.

Trong đôi mắt của nàng tràn ngập ngưỡng mộ cùng sùng bái đối với Cố Dương.

Còn có mong ngóng và chờ mong Tiên giới.

"Chúng ta cũng nguyện ý theo chủ thượng chinh chiến Tiên giới!"

Cùng với sự xuất hiện của Thiên Hồ Nữ Đế, ba ngàn Đại Đế đồng loạt mở miệng, trong âm thanh có sự hưng phấn và cuồng nhiệt khó có thể che giấu được.

Trong Đạo Thiên Tiên Cung, Mộ Dung Thiên Tuyết ngây ngốc nhìn thấy cảnh này, trên mặt cũng tươi cười, vô cùng chờ mong.

"Tiên giới à, đó là một mảnh thiên địa như thế nào, thật sự khiến người ta chờ mong."

Đạo Thiên Đại Đế cũng lộ ra ánh mắt chờ mong, lẩm bẩm tự nói.

Có một người con rể tốt thật sự thoải mái nha.

Dưới sự trợ giúp của Cố Dương, Đạo Thiên Tiên Cung là thế lực mạnh nhất Tam Thiên Giới.

Hơn nữa tu vi cùng thực lực của bọn hắn, dưới sự trợ giúp của Cố Dương, cũng phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Tương lai, tất nhiên thành Tiên.

"Xin hỏi chủ thượng, Chí Tôn chúng ta có đủ tư cách tới Tiên giới hay không."

Lúc này, một người Chí Tôn lấy hết dũng khí, cũng là hỏi thăm Cố Dương.

Điều này cũng thu hút sự chú ý của rất nhiều tu sĩ cường đại.

Rất nhiều người đều giật mình và mong đợi.

"Chí Tôn, là tiêu chuẩn thấp nhất. Nếu như chưa đạt tới cảnh giới Chí Tôn, có thể ở hạ giới này cố gắng tu hành. Sau khi trở thành Chí Tôn, có thể đạt được tư cách tiến về Tiên Giới."

Cố Dương khẽ vuốt cằm, lạnh nhạt mở miệng.

Cố Dương đã sớm thôi diễn ra tình huống Tiên giới.

Ở nơi như Tiên giới, quá mức khủng bố.

Chí Tôn chân chính nhiều như chó, Đại Đế đi đầy đất.

Chỉ khi đột phá Tiên cảnh mới có thể tính là cường giả chân chính.

Chí Tôn, cho dù ở trong thế lực Tiên cấp bình thường nhất, cũng chẳng qua chỉ là trình độ trưởng lão ngoại môn mà thôi.

Nếu đặt trong những thế lực lớn kia, Chí Tôn ngay cả tư cách làm trưởng lão ngoại môn cũng không có.

Bởi vì, trong đám thế lực đó, ngay cả đệ tử ngoại môn đều là Chí Tôn.

Có thể tưởng tượng ra, rốt cuộc Tiên giới khủng bố tới cỡ nào.

Số lượng và chất lượng cường giả rốt cuộc kinh người đến cỡ nào.

Nghe thấy Cố Dương trả lời, một ít người đều lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Tuy rằng những Chí Tôn như bọn họ chỉ là tiêu chuẩn thấp nhất, thật sự có chút dọa người.

Nhưng, ít nhất cũng coi như là vượt ải.

Chỉ cần có thể tiến về Tiên giới, thành tựu tương lai của bọn họ nhất định sẽ cao hơn một mảng lớn, trở thành Đại Đế cũng không phải là không thể.

"Tạ ơn chủ nhân!"

Lúc này, rất nhiều Chuẩn Đế đều kích động hô to lên.

Còn những tu sĩ dưới Chí Tôn thì chỉ cười bất đắc dĩ.

Chẳng qua bọn họ cũng không cảm thấy tiêu chuẩn này của chủ thượng có cái gì không đúng.

Dù sao, Tiên giới không tầm thường, không phải những người có tu vi thấp như bọn họ có thể tiến vào.

Nếu đi, chỉ sợ cũng chỉ kéo chân sau mà thôi, một chút tác dụng cũng không có.

Cuối cùng, rất nhiều tu sĩ đều thở dài, cảm thấy mình cả đời cũng khó có thể đến Tiên giới được.

Dù sao, thiên phú của bọn họ có hạn, dù là nghe vị Cố Dương này giảng đạo, thành tựu tương lai khẳng định sẽ cao hơn một mảng lớn, nhưng ngưỡng cửa Chí Tôn, vẫn như trước không phải dễ dàng vượt qua như vậy.

Chỉ có những thiếu niên Chí Tôn còn chưa trưởng thành, thiếu niên Đại Đế thiên tài nhất lưu, đều là chờ mong cùng bình tĩnh.

Bởi vì đột phá Chí Tôn đối với bọn họ mà nói, là chuyện vô cùng dễ dàng.

Thiếu niên Chí Tôn nếu là ở ngày trước, khẳng định vẫn còn có chút khó khăn, ngưỡng cửa này sẽ làm kẹt chết rất nhiều sinh linh.

Nhưng sau khi nghe Cố Dương giảng đạo, các thiếu niên chí tôn đều có tin tưởng đột phá cảnh giới Chí Tôn.

Còn về thiếu niên Đại Đế, vậy thì càng không cần nói nhiều.

Đối với thiếu niên Đại Đế mà nói, cho dù là trước khi nghe giảng đạo, đột phá Chí Tôn cùng Chuẩn Đế, chỉ cần không nửa đường ngã xuống, đối với bọn họ mà nói cũng là chuyện đương nhiên.

Chưa nói đến, hiện giờ bọn hắn còn nghe giảng đạo.

Bởi vậy, bọn họ tự nhận rằng, tương lai sắp tới!

Trong nháy mắt, bảy ngày đã trôi qua.

Trong bảy ngày này, rất nhiều sinh linh đều đã chuẩn bị xong, vội vàng đi tới sau lưng Cố Dương, lẳng lặng chờ đợi.

Trong đó, ba ngàn Đại Đế theo thứ tự mà đứng, phân biệt rõ ràng.

Tiếp sau nữa chính là Chuẩn Đế, Chí Tôn.

Số lượng người ước chừng hơn trăm triệu.

Lý do cũng là một số Chí Tôn Chuẩn Đế trong một số thế lực lớn lựa chọn lưu thủ.

Số lượng cường giả trong Tam Thiên Giới vẫn là hết sức kinh người.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Dù sao, ba ngàn giới, mênh mông vô ngần, tích lũy mấy ngàn tỉ

năm, nếu không có trên trăm triệu cường giả Chí Tôn trở lên, đó mới là một chuyện vô cùng kỳ quái.

Phải biết, chỉ riêng số lượng thiếu niên Đại Đế tự phong thì đã đếm không xuể.

Mà những thiếu niên Đại Đế lưu danh trong dòng sông lịch sử, lúc này cũng đã xuất thế từ lâu.

Mà ở phía trước nhất trong những cường giả này, bên cạnh Cố Dương, Mộ Dung Thiên Tuyết cùng các nữ tử duyên dáng yêu kiều, rất có phong phạm Đế Hậu.

Tu vi của các nàng, toàn bộ đều đạt đến cực hạn của Chuẩn Đế.

Dưới sự trợ giúp của Cố Dương, tu vi của các nàng tăng lên, thật sự đơn giản giống như ăn cơm uống nước.

Đương nhiên, nếu luận chiến lực, so với Cố Dương, vậy chính là hoàn toàn không có tư cách so sánh.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không cần các nàng làm gì.

Cố Dương chỉ hy vọng để các nàng thành tiên, có được thọ nguyên vô tận là được rồi.

Về phần loại chuyện chiến đấu này, Cố Dương cảm thấy giao cho mình cùng thuộc hạ làm là được rồi.

"Cũng đã đến lúc rồi."

Cố Dương khẽ ngẩng đầu, nhìn vô tận hư không, lạnh nhạt lên tiếng.

Theo thanh âm này của Cố Dương, trong lòng các cường giả ở đây đều chấn động, lộ ra vẻ cuồng nhiệt, chăm chú nhìn bóng lưng của Cố Dương.

Bọn họ chờ mong Cố Dương ra tay, đả thông tiên lộ.

Tin tưởng, đó nhất định là hình ảnh thập phần chấn động.

Đồng thời, sắp được ghi lại vào sách sử ba ngàn giới, mở ra chương mới.

Dưới cái nhìn chăm chú của rất nhiều sinh linh cường đại, Cố Dương chậm rãi giơ hai tay lên.

Cùng lúc đó, một cỗ Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý kinh khủng đến mức tận cùng cũng bạo phát ra.

Không chỉ như vậy, quanh thân Cố Dương cũng bộc phát ra Tiên linh khí vượt quá tưởng tượng, khiến khí tức của hắn tăng lên tới tình trạng vượt quá tưởng tượng.

Nhìn thấy cảnh này, sinh linh của ba ngàn Đại Đế đều lộ ra vẻ mặt chấn động và cuồng nhiệt.

Dù sao, ngoại trừ Thiên Hồ Nữ Đế có may mắn nhìn thấy Cố Dương ra tay trấn áp Hắc Ám Chi Nguyên, các Đại Đế còn lại, lúc Cố Dương ra tay, chính là lựa chọn tự mình hi sinh, bỏ lỡ một màn này.

Bởi vậy, đây là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy Cố Dương bộc phát ra lực lượng kinh khủng như thế.

"Chủ Thượng, không hổ là Chủ Thượng, thật sự quá cường đại."

Một vị Đại Đế mới vừa nghe Cố Dương giảng đạo, mới lên cấp truyền kỳ Đại Đế vô cùng chấn động, cảm thán nói.

Lúc đầu nhìn thấy Cố Dương chủ thượng xuất thủ thi triển Hỗn Độn Tiên Trận, hắn cũng thập phần kinh hãi.

Chủ thượng lúc đó, tuy rằng cũng không có nhằm vào bọn họ

thế nhưng dù một chút khí tức tản ra thì vẫn có loại cảm giác có thể dễ dàng tiêu diệt bọn họ.

Về phần thời điểm giảng đạo, cũng không có triển lộ ra khí thế, chỉ là cho người ta cảm giác vô cùng huyền ảo.

Mà bây giờ, mới càng kinh khủng hơn.

Bởi vì, hắn đã hoàn toàn không cách nào cảm giác được khí tức của chủ thượng.

Cho dù chủ thượng sử dụng lực lượng trước người hắn, hắn cũng không có biện pháp cảm giác được mảy may, phảng phất như hai chiều không gian bất đồng.

Loại cảm giác này càng thêm quỷ dị và khủng bố.

Cũng đủ để thấy, thực lực của Chủ Thượng bây giờ rốt cuộc kinh khủng đến mức nào.

Sợ rằng, bổn nguyên của hắn cũng đã đạt đến cấp Tiên kia.

Mà Thiên Hồ Nữ Đế thì càng thêm cuồng nhiệt và ngưỡng mộ, trong mắt tràn đầy thân ảnh Cố Dương, có thể kề vai chiến đấu cùng Cố Dương, thậm chí trở thành người đi theo, là chuyện may mắn lớn nhất đời này của nàng.

Tại thời điểm trong lòng rất nhiều Đại Đế liên tục cảm thán, Cố Dương cũng là ra tay.

Hắn cũng không sử dụng tiên pháp hoa lệ gì, chỉ là hai tay xé hư không một cái.

Trong phút chốc, dưới sự chăm chú của ba ngàn sinh linh cường đại như Ba ngàn Đại Đế, hư không vô tận trực tiếp vỡ ra.

Gió lốc hư không cuồng bạo hiển hiện, cũng không vỡ ra.

Mà là một con đường màu trắng tràn ngập đạo vận, dường như ẩn chứa chân lý thế gian đột ngột hiện ra nơi đó.

Trong đó, có tiên linh chi khí lưu chuyển, cực kỳ thần dị.

Nhìn thấy cảnh này, sinh linh của Ba ngàn Đại Đế đầu tiên là ngẩn người, sau đó lộ ra vẻ mặt chấn động.

Bọn họ không ngờ tới, thực lực Cố Dương chủ thượng lại khủng bố hơn tưởng tượng của bọn họ nhiều.

Vốn bọn họ còn tưởng rằng Chúa công cần phải dốc ra hết sức, bùng phát ra công kích khủng khiếp, mạnh mẽ đả thông tiên lộ, tình cảnh này, tuyệt đối chấn động đến cực hạn.

Nhưng bọn họ làm sao cũng không ngờ tới.

Không ngờ đơn giản và đơn giản đến thế.

Vẻn vẹn chỉ đôi tay xé ra, liền xé mở ra một cánh cửa lớn phong bế tiên lộ.

Đây quả thực là không thể tưởng tượng.

Theo một ý nghĩa nào đó, hành động này còn so với việc ra thế công cưỡng ép phá mở tiên lộ, càng khiến người ta chấn động hơn.

"Không hổ là Chủ Thượng, quá mạnh mẽ!"

"Quả nhiên, suy đoán thực lực của chủ thượng chúng ta là hành vi ngu không ai sánh được."

"Ha ha ha, tiên lộ thì như thế nào, trước mặt chủ thượng, cũng không gì hơn cái này!"

Vài giây sau, bao gồm cả Đại Đế, vô số sinh linh đều vô cùng mừng rỡ, đối với Cố Dương càng thêm sùng kính.

Đồng thời, ánh mắt bọn họ nhìn về phía Tiên lộ cũng cuồng nhiệt tới cực điểm.

Tiên lộ, rốt cục mở ra rồi.

Bọn hắn, đã có thể đi tới Tiên giới.

Chẳng qua, không có mệnh lệnh của Cố Dương, bọn họ tuyệt đối sẽ không bước ra một bước.

Giờ phút này, Cố Dương cũng nhìn về phía tiên lộ, trong mắt có chân ý vận mệnh đại đạo lưu chuyển, nhìn thấu hết thảy tiên lộ.

Lập tức, Cố Dương vẻ mặt lạnh nhạt, đi ra một bước, trực tiếp bước vào trong tiên lộ, thấy vậy, Mộ Dung Thiên Tuyết và những nữ nhân khác cũng nhao nhao đuổi theo.

Kế tiếp, chính là ba ngàn Đại Đế Thiên Hồ Nữ Đế, Chuẩn Đế cùng Chí Tôn.

Rất nhiều sinh linh, đều phân biệt rõ ràng, ngay ngắn trật tự theo sau.

Mà trong nháy mắt khi bọn họ bước vào tiên lộ, chính là cảm giác thân thể nhẹ nhàng đến cực điểm, phảng phất thân thể cùng linh hồn đều được thăng hoa.

Đương nhiên, đây chỉ là ảo giác.

Là ảo giác hình thành nên khi lần đầu tiếp xúc loại năng lượng cao cấp Tiên Linh Chi Khí kia.

Chẳng qua mặc dù không được thăng hoa, nhưng chỗ tốt thu được không thể nghi ngờ là cực kỳ lớn.

Tiên linh chi khí bên trong tiên lộ vẫn rất nồng đậm, nếu như hấp thu, mặc kệ là đối với Chí Tôn, hay là Chuẩn Đế hoặc là Đại

Đế, đều có thể đạt được lợi ích to lớn.

Có điều, nếu Cố Dương không có ý định dừng lại, rất nhiều sinh linh cũng sẽ không dừng lại, chỉ là đồng thời yên lặng hấp thu một ít tiên linh khí.

Không biết qua bao lâu, đám sinh linh Cố Dương, rốt cục đi tới cuối tiên lộ, ở cuối tiên lộ, có một cánh cửa màu tím cực lớn phi phàm.

Mà phía trước cánh cửa màu tím, có hai tượng đá cầm trong tay trường thương, thân khoác chiến giáp màu bạc.

Mà cũng chính là trong nháy mắt đám người Cố Dương đến, trên hai tượng đá này, cũng bỗng nhiên xuất hiện vết nứt.

Khí tức kinh khủng dao động bắt đầu lan tràn ra.

Theo tượng đá vỡ tan, khí tức kinh khủng tiết lộ ra, trong nháy mắt tràn ngập không khí xơ xác tiêu điều.

Mà bất kể là Chí Tôn, hay là Chuẩn Đế, hoặc là Đại Đế, trong nháy mắt bị hai luồng khí tức bao trùm, sắc mặt tất cả đều trở nên trắng bệch, tâm thần nặng nề tới cực điểm.

"Đây, đây là, khí tức của Tiên cảnh!"

"Đây là khí tức Tiên thuần chính nhất, quá kinh khủng!"

"Lúc trước khi ta gặp được cảnh chủ thượng đại chiến Tiên Vân Đại Đế sa đọa, sau đó Tiên Vân Đại Đế sa đọa có chiến lực Tiên cấp, nhưng khí tức cùng cái này so với, lại là khác nhau một trời một vực."

"Trong tiên lộ, tại sao lại có cánh cửa cùng thủ vệ như vậy?"

"Chuyện này sao chúng ta có thể biết được. Có điều, không cần hoảng loạn, chủ thượng ngay cả căn nguyên hắc ám đều trấn áp,

hai thủ vệ thì tính là cái gì."

Rất nhiều sinh linh đều sợ hãi.

Ngay cả Đại Đế, cũng bị kinh động đến.

Nhưng, rất nhanh sau đó bọn họ đều bình tĩnh lại.

Dù sao, nếu bọn họ chưa từng trải qua cảnh tượng đối kháng Hắc Ám chi nguyên, nhất định sẽ bị kinh động đến thất thần.

Nhưng, từng theo hầu vị chủ thượng phong ấn Hắc Ám chi nguyên là Cố Dương, tầm mắt cùng tâm tính của bọn hắn đã sớm đạt được đề thăng cực lớn.

Tiên bình thường đã không đủ khiến bọn họ sợ hãi.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Cố Dương vị chủ thượng này ở phía trước.

Nếu như không có Cố Dương vị chủ thượng này ở đây, bọn hắn như cũ sẽ hoảng sợ, cảm thấy da đầu tê dại.

Dù sao, Tiên bình thường đối với Cố Dương vị chủ thượng này tuy rằng không tính là cái gì, nhưng đối với bọn họ mà nói, lại là tồn tại không cách nào vượt qua.

Cho dù là Tiên bình thường nhất, muốn giết bọn hắn, cũng chỉ cần một ý niệm mà thôi.

Lúc này, Cố Dương cũng không có động tác gì, chỉ bình tĩnh nhìn hai pho tượng đá vỡ ra, ánh mắt lạnh nhạt.

Một giây sau, hai tượng đá triệt để vỡ ra, lộ ra một sinh linh có làn da màu đồng xanh.

Trên trán của nó còn có một cái sừng đen kịt.

Lập tức, hai sinh linh cường đại Tiên cấp đều mở ra hai con ngươi màu đỏ tươi, quét về phía bọn người Cố Dương.

Trong đó, sinh linh một sừng ở bên trái bước ra một bước, tay cầm trường thương, chỉ hướng đám người Cố Dương, âm thanh lạnh lùng nói: "Người hạ giới, dám tự tiện xông vào tiên lộ! Mau rời đi, nếu không, chết!"

Lời này vừa nói ra, rất nhiều sinh linh đi theo sau lưng Cố Dương sắc mặt đều không thay đổi, không chút sợ hãi, hoàn toàn không để lời nói của hắn ở trong lòng.

Ngược lại, trong lòng bọn họ sinh ra rất nhiều nghi hoặc.

Vì sao tiên lộ lại phong bế.

Vì sao lại có thủ vệ thủ ở chỗ này, phòng ngừa những người hạ giới như bọn họ đi tới thượng giới.

Sinh linh ở đây có thể trở thành cường giả Chí Tôn trở lên thì đều không phải kẻ ngốc, nhìn ra được tâm tư khác biệt.

"To gan, chỉ là sâu kiến hạ giới, dám làm lơ bản tiên!"

Thấy Cố Dương cùng rất nhiều sinh linh đều không có phản ứng, vị sinh linh độc giác này sắc mặt âm trầm đến cực điểm, khí tức trên thân tùy ý bạo phát ra, muốn ép cho tất cả mọi người quỳ rạp xuống đất.

Chỉ là, con sinh linh một sừng này nhất định phải thất vọng.

Hắn kinh ngạc phát hiện, bản thân dù bộc phát ra khí tức của Tiên, những con kiến hôi này, vậy mà không hề có chút dấu hiệu bị áp bách nào, thậm chí ngay cả một chút biểu hiện sợ hãi cũng không có, hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của hắn, cũng có vẻ vô cùng quỷ dị.

Dù sao, ở trước mặt Tiên, cho dù là Vô Địch Đại Đế, cũng chẳng qua là con kiến hôi mà thôi, trừ phi là truyền nhân của các thế lực lớn ở Tiên giới, nếu không ở trước mặt Tiên, so với con kiến cũng không có gì khác nhau.

"Hừ, nói nhảm với bọn họ làm gì, chẳng qua là một ít con sâu cái kiến mà thôi, giết hết là được."

Lúc này, một sinh linh một sừng khác cũng đã nhận ra điều kỳ lạ, thế nhưng hắn cũng chẳng thèm để ý.

Trong hạ giới... Mặc dù những Tiên nhân chuyển thế tu thành Đại Đế vô địch, nhưng trong mắt bọn họ thì vẫn chỉ là giun dế.

Mặc dù có một số thủ đoạn quỷ dị nhưng có thể ngăn cản được uy áp của Tiên thì cũng không thay đổi được thân phận con kiến hôi bọn họ.

Bởi vậy, ánh mắt của con sinh linh một sừng này chỉ lạnh nhạt quét qua đám người Cố Dương, tiện tay vung một thương về phía bọn người Cố Dương.

Trong chốc lát, vô tận thần quang bộc phát, cuốn theo sát phạt chi lực khó có thể tưởng tượng, hướng phía đám sinh linh Cố Dương quét tới, muốn đem bọn hắn diệt sạch giống như gà con.

Trong mắt sinh linh Độc Giác này, đây đã xem như là đại tài tiểu dụng.

Dù sao, hắn với tư cách là Tiên, muốn tiêu diệt một đám Đại Đế, Chuẩn Đế, Chí Tôn, chỉ cần một ý niệm trong đầu liền có thể tiêu diệt toàn bộ.

Bây giờ, hắn lựa chọn ra tay, đã xem như là vì thủ đoạn của đối phương có chút quỷ dị, có thể ngăn cản được uy áp.

Chỉ là, trong nháy mắt tiếp theo, hai sinh linh một sừng đều

ngây ngẩn cả người, lộ vẻ kinh ngạc.

Bởi vì, đạo thương mang này của hắn, ngay lập tức tới gần thanh niên áo đen phía trước nhất, liền trực tiếp tan thành mây khói, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

Điều này, đúng là có chút quỷ dị.

Dù sao, tuy rằng đây chỉ là một đòn tùy ý của hắn, nhưng chung quy cũng là lực lượng của Tiên, cho dù đám sinh linh này liên thủ cũng không thể ngăn cản mảy may, chớ nói chi là dễ dàng đỡ được.

"Hai con kiến Địa Tiên sơ kỳ, cũng dám kiêu ngạo như thế, thật là buồn cười."

Cố Dương hờ hững nhìn hai sinh linh một sừng, cuối cùng cũng mở miệng.

Lời này vừa nói ra, bầu không khí hiện trường trở nên quỷ dị.

Rất nhiều sinh linh ba ngàn giới do Thiên Hồ Nữ Đế cầm đầu sắc mặt đều cổ quái, có loại xúc động muốn phun trào.

Chỉ sợ, cũng chỉ có chủ thượng mới dám nói hai vị Tiên là con sâu cái kiến mà thôi.

Chẳng qua, Chủ Thượng, hoàn toàn chính xác có cái tư cách kia.

Tiên bình thường, trong mắt của hắn, xác thực cùng con kiến không có gì khác nhau.

"To gan, dám nhục mạ bản tiên!"

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi có chút thủ đoạn quỷ dị, chính là có thể ngỗ nghịch bản tọa!"

Giờ phút này, hai sinh linh một sừng nghe thấy Cố Dương nói, cũng từ kinh ngạc phục hồi tinh thần lại, sắc mặt khó coi tới cực điểm, tức giận tới cực điểm.

Mặc dù Cố Dương lúc trước đã đỡ một kích, rất là quỷ dị.

Nhưng theo hai người, tu vi của Cố Dương mới đạt tới Chuẩn Đế, nhất định là dựa vào Tiên khí thần kỳ.

Tiên khí, tuy rằng vô cùng hiếm thấy, ở hạ giới càng ít ỏi tới cực điểm, thế nhưng cũng có khả năng tồn tại.

Dựa vào uy lực của Tiên Khí, ngăn cản một kích tùy tiện của hắn vẫn có thể xảy ra.

Dù sao, một kích kia của hắn, ngay cả một phần vạn lực lượng, cũng không hề vận dụng.

Về phần Cố Dương dựa vào lực lượng của bản thân, khả năng ngăn trở công kích của hắn, hắn chưa bao giờ nghĩ tới.

Dù sao, muốn dùng tu vi Chuẩn Đế ngăn cản một kích này của hắn, cho dù là truyền nhân của các thế lực lớn trên Tiên giới cũng không thể làm được.

Lúc này, hai sinh linh một sừng lại tiếp tục xuất thủ.

Lần này ra tay, đó là long trời lở đất, thể hiện ra sức mạnh chân chính của sinh linh Tiên Cảnh.

Đương nhiên, bọn họ vẫn chưa vận dụng các loại lực lượng như Tiên pháp và Đại Đạo chân ý.

Bởi vì bọn họ xem ra, quả thật có chút dùng dao mổ trâu để giết gà.

Trong chốc lát, Tiên lộ bắt đầu chấn động lên, Tiên Linh chi khí bị lực lượng khủng bố dẫn dắt, hình thành hai cự chưởng, vỗ

về phía Cố Dương.

"Ta đã cho các ngươi cơ hội vận dụng toàn lực, các ngươi đã không quý trọng, vậy thì chết đi."

Đối mặt với công kích khủng bố này, Cố Dương lại là sắc mặt lạnh nhạt, chậm rãi mở miệng.

Dứt lời, hắn chỉ khẽ điểm về phía trước một cái.

Trong phút chốc, vô tận tiên hà bùng phát, trực tiếp nuốt mất hai bàn tay lớn, vả lại xu thế không giảm đánh về phía hai sinh linh một sừng.

"Làm sao có thể!?"

"Loại công kích này, Chuẩn Đế sao có thể phát ra...?!"

Vào khoảnh khắc trước khi bị tiên hà nuốt hết, hai sinh linh một sừng đều cảm thấy da đầu nổ tung, một luồng hàn ý xông thẳng linh đài, khiến bọn hắn hoảng sợ tới cực điểm, cũng khó có thể tin tới cực điểm.

Chẳng qua, mặc cho bọn họ kinh hãi cùng tuyệt vọng như thế nào, muốn ngăn cản, cũng đã chậm, cũng không có khả năng... ngăn trở.

Trong thời gian ngắn, hai sinh linh cấp Tiên đầy mạnh mẽ bị tiêu diệt hoàn toàn, thần hồn bị tiêu diệt, sự khổ tu của mấy kỷ nguyên cứ thế bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Thấy vị chủ thượng Cố Dương này trực tiếp ra tay, tiện tay tiêu diệt hai sinh linh cấp Tiên, Thiên Hồ Nữ Đế cùng rất nhiều sinh linh ba ngàn giới mắt lộ vẻ sùng kính, lại không có chút ngạc nhiên nào.

Dù sao, đây là chuyện bình thường không thể bình thường hơn

mà thôi.

Trong lòng rất nhiều sinh linh, không có chuyện vị chủ thượng Cố Dương này không làm được.

Đừng nói là hai sinh linh cấp Tiên bình thường, dù cho một vài sinh linh cấp Tiên đầy mạnh mẽ tới thì chủ thượng cũng có thể dễ dàng trấn áp.

Đây chính là chủ thượng, tồn tại vô địch trong lòng bọn họ.

"Phu quân, ngươi có biết vì sao tiên lộ lại bị phong bế, tại sao lại có hai sinh linh cấp tiên bảo vệ ở đây không?"

Lúc này, Mộ Dung Thiên Tuyết không nhịn được mở miệng, nàng tò mò hỏi Cố Dương.

Lời này vừa ra, ba ngàn Đại Đế cùng rất nhiều sinh linh ba ngàn giới đều dựng thẳng lỗ tai lên, chăm chú lắng nghe, đồng dạng hiếu kỳ đến cực điểm.

"Thiên cơ bất khả lộ."

Cố Dương ngưng mắt nhìn cánh cửa màu tím tràn ngập tiên vận đạo văn, chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, mí mắt của Mộ Dung Thiên Tuyết và rất nhiều sinh linh đều giật giật, biết có lẽ liên lụy rất nhiều thứ, không phải sinh linh như bọn họ có thể biết được.

Có những lúc, không biết một số việc mới là tốt nhất.

Một khi biết được, chỉ sợ sẽ có đại họa giáng lâm.

Lúc này, tất cả mọi người đều đè xuống lòng hiếu kỳ trong lòng.

Cố Dương cũng không để ý phản ứng của mọi người, chỉ là

nheo mắt lại.

Thông qua đại đạo chân ý cường đại, hắn tất nhiên là thôi diễn ra một ít bí ẩn trong đó.

Sở dĩ tiên lộ đi thông tới Tam Thiên Giới phong bế là bởi một thế lực ở Tiên Giới đã gây nên, một thế lực tên là Nguyệt Luân Tiên Cung.

Mười kỷ nguyên trước, tiên bảo Hỗn Độn tiên thảo xuất hiện tại Tiên giới, nổi lên đại chiến vạn tiên.

Cho dù là Tiên vương thì cũng ra tay cướp giật, phát động đại chiến kinh thế, suýt chút nữa đã đánh nát Tiên giới.

Cuối cùng, bởi vì va chạm của Tiên vương, cộng thêm tiên thảo Hỗn Độn bộc phát ra sức mạnh to lớn vô tận, lưu lạc bên trong dòng sông thời không, yên lặng biến mất trên chiến trường.

Trận đại chiến này mới có thể dẹp yên.

Tuy nhiên, thế lực Nguyệt Luân Tiên Cung, may mắn lấy được một miếng lá của Hỗn Độn Tiên Thảo trên chiến trường.

Bọn họ thông qua sợi tàn diệp này, mơ hồ định vị đến thượng giới.

Vì phòng ngừa bị các thế lực lớn khác biết được, bọn họ lặng lẽ mưu tính thật lâu, tại thời cơ thích hợp, dưới tình huống rất nhiều thế lực ở Tiên giới không rõ tình hình, bọn họ vụng trộm khép kín tiên lộ ba ngàn giới.

Bọn hắn chuẩn bị đợi đến lúc thời cơ chín muồi, suy diễn bí pháp càng cường đại hơn, liền tiến về Ba Ngàn Giới, tìm kiếm chí bảo Tiên Giới còn sót lại.

Đây chính là nguyên nhân của tất cả.

Chỉ là, rất đáng tiếc, Cố Dương đã may mắn đạt được Hỗn Độn Tiên Thảo chí bảo Tiên Giới, lại thông qua hệ thống từng bước sửa chữa nó, làm nó khôi phục lại bộ dáng ban đầu, lấy được rất nhiều chỗ tốt.

Thuận tiện nhắc tới, chỗ như Thời Không Trường Hà thì dù là Tiên Vương cũng không dám tùy tiện chen chân.

Cho dù là Hỗn Độn Tiên Thảo, thất lạc trong thời không trường hà, cũng thiếu chút nữa bị tiêu diệt.

Cuối cùng, nó thoát ly thời không trường hà, mới có thể hiện ra lần linh tính mất hết kia.

Về phần các loại cành lá trên Hỗn Độn tiên thảo như hủy diệt, vận mệnh, đều là sản phẩm diễn xuất của nó mà thôi.

Cộng thêm thời gian thời không trường hà với thời gian ở ngoại giới là khác nhau.

Cho nên, Cố Dương mới có thể thông qua hệ thống hồi tưởng lại bộ dáng đỉnh phong.

Nếu không, thời gian này sửa đổi một chút, muốn nhớ lại trạng thái bổn nguyên của nó, là không có khả năng.

Dù sao đây cũng là chí bảo Tiên giới của mười kỷ nguyên trước.

Kỷ nguyên của Tiên giới, chính là tương đương với trăm ngàn tỷ năm của hạ giới.

Hỗn Độn tiên thảo có quan hệ trọng đại, nếu tiết lộ ra chút tin tức nào, cho dù là Tiên Vương cũng phải tự mình ra tay cướp đoạt.

Bởi vậy Cố Dương tuyệt đối sẽ không tiết lộ chút tin tức nào.

Suy nghĩ đến đây, Cố Dương mắt lộ tinh mang, quét về phía

rất nhiều sinh linh sau lưng, chậm rãi mở miệng.

"Cánh cửa này là do thế lực của Nguyệt Luân Tiên Cung ở Tiên giới làm."

“Sở dĩ tiên lộ phong bế cũng là do bọn họ làm.”

“Bởi vậy, đợi đến khi cánh cửa mở ra, nghênh đón chúng ta chính là một trận đại chiến xưa nay chưa từng có.”

"Chư vị, có tự tin theo bản tọa hủy diệt Nguyệt Luân Tiên Cung không?"

Theo lời này của Cố Dương vừa ra, rất nhiều sinh linh ở đây đều ngây ngẩn cả người, không nghĩ tới chủ thượng vẫn là giải thích nguyên nhân tiên lộ phong bế...

Lập tức, ánh mắt bọn họ liền trở nên cuồng nhiệt, đồng thời, tràn đầy lửa giận.

"Giết! Giết! Giết!"

"Hết thảy kẻ địch ngăn cản phía trước chúng ta, chúng ta đều sẽ đi theo chủ thượng tiêu diệt kẻ địch!"

"Giết, giết cho Tiên Cung sợ hãi! Giết cho truyền thừa Tiên Cung này bị đoạn tuyệt!"

Cho dù là ba ngàn Đại Đế, cũng bắt đầu gào thét.

Phải nói, đối với Đại Đế mà nói, càng thêm phẫn nộ.

Bởi vì, hắn vẫn chờ đợi xem tiên lộ mở ra.

Nếu không phải chủ thượng xuất thế trấn áp tất cả, hơn nữa còn cưỡng ép đả thông tiên lộ.

Chỉ sợ bọn họ đều phải chết ở Tam Thiên Giới.

Bất kể là già chết, hay là bị hắc ám chi nguyên xâm nhiễm, đều là như thế.

Bởi vậy, sau khi nghe được chân tướng trên tiên lộ bị phong bế, tất cả bọn họ đều là tức giận phát ra từ nội tâm...

Mối thù cản đạo, không đội trời chung, còn hơn thù giết cha.

Bởi vậy, bất kể là ai, đều là triệt để nổi giận.

Bọn họ cũng có thể đoán được đằng sau chuyện này có rất nhiều liên lụy, nhưng bọn họ cũng không muốn nghĩ nhiều, cũng không dám nghĩ nhiều.

Bọn họ chỉ muốn theo Cố Dương vị chủ thượng này, giết cho Nguyệt Luân Tiên Cung sợ hãi, giết cho Nguyệt Luân Tiên Cung truyền thừa đoạn tuyệt, mới có thể phát tiết phẫn nộ tích tụ trong lòng.

Đồng thời, trận chiến này cũng là trận chiến đầu tiên của bọn họ trong Tiên giới.

Trận chiến này, nên tuyên cáo cho Tiên giới, bọn họ giáng lâm.

Khiến cho rất nhiều sinh linh Tiên giới đều biết được, chủ thượng của bọn họ, đã giáng lâm Tiên giới, danh dương Tiên giới, sáng tạo truyền kỳ vạn kỷ!

"Rất tốt. Vậy thì theo ta phá cánh cửa, chinh chiến Tiên giới."

Cố Dương hài lòng gật gật đầu, lập tức bộc phát ra khí thế kinh khủng, quanh thân đạo vận lượn lờ, phảng phất có đại đạo chân âm quanh quẩn, không dứt bên tai, đem hắn phủ lên thần thánh không thể xâm phạm, phảng phất đại đạo hóa thân.

Nguyệt Luân Tiên Cung này, Cố Dương nhất định phải tiêu diệt.

Bởi vì, thế lực này biết được hướng đi của Hỗn Độn Tiên Thảo.

Chỉ có hoàn toàn diệt tuyệt Nguyệt Luân Tiên Cung, Cố Dương mới có thể an tâm.

Nếu không, một khi tin tức này được tiết lộ thì sẽ hấp dẫn Tiên vương tới, dù là Cố Dương hiện tại cũng cảm thấy vô cùng khó giải quyết.

Dù sao, Tiên vương cũng quá mạnh mẽ, không phải là người mà hiện giờ hắn có thể chống lại được.

Bởi vậy, bóp chết tất cả mọi thứ ở trong trứng nước là chuyện hết sức cần thiết.

Tiên giới là một đại thiên thế giới, do vô số đạo vực cấu thành.

Thiên địa của mỗi một Đạo Vực đều cực kỳ rộng lớn, so với ba ngàn giới cộng lại còn khổng lồ hơn không chỉ ngàn tỷ lần.

Mỗi một phương đạo vực đạo vận cũng có khác biệt.

Có đạo vực hỏa chi đại đạo chân ý hiển hiện tương đối nhiều, thích hợp cho tu sĩ hoả thuộc tính tu luyện.

Có đạo vực băng chi đại đạo chân ý hiển hiện tương đối nhiều, thích hợp cho tu sĩ thuộc tính băng tu luyện.

Đạo Vực bất đồng, thuộc tính thiên địa linh vật sinh ra, cũng phù hợp với nó, xác suất sinh ra càng lớn hơn.

Thái Nguyên Đạo Vực, là một phương đạo vực khá bình thường, cộng thêm đại đạo chân ý hiển hiện thập phần cân đối, không cái nào cường đại hơn.

Nói chung là cân đối, cũng đồng nghĩa với bình thường, đại chúng.

Bởi vậy, danh tiếng của Thái Nguyên Đạo Vực ở trong Tiên giới không hiển lộ, nguyện ý lưu lại ở phương Đạo Vực này, hoặc là những tu sĩ không có năng lực tiến tới Đạo Vực khác.

Hoặc chính là yêu thích an nhàn, không muốn tới những Đạo Vực khác.

Điều này cũng dẫn đến việc danh tiếng của Thái Nguyên đạo vực không lớn, cường giả bên trong đạo vực so với những đại đạo vực lớn kia mà nói, số lượng ít hơn, mà đại thế lực trong đó cũng tương đối ít một chút.

Ở trong Tiên giới, Thái Nguyên Đạo Vực là Đạo Vực hết sức bình thường.

Mà ở trong Thái Nguyên Đạo Vực, tự nhiên cũng có nơi có linh khí nồng đậm cùng với vùng đất linh khí mỏng manh.

Cực Bắc của Thái Nguyên Đạo Vực, biên giới Đạo Vực, chính là khu vực Linh Khí mỏng manh.

Nơi này, cũng là địa bàn thế lực Nguyệt Luân Tiên Cung thống trị.

Đối với Nguyệt Luân Tiên Cung, rất nhiều thế lực trong Thái Nguyên Đạo Vực biết cũng không nhiều.

Bởi vì Nguyệt Luân Tiên Cung là thế lực đạo vực khác dời tới đây.

Nghe đồn, trước mười kỷ nguyên trước Nguyệt Luân Tiên Cung đều thập phần cường thịnh, trong toàn bộ Tiên giới cũng có thể chen vào hàng ngũ thế lực nhị lưu.

Nhưng, Nguyệt Luân Tiên Cung tại mười kỷ nguyên trước, tìm đường chết tham gia tràng đại chiến kinh động thiên địa kia, muốn tranh đoạt chí bảo Hỗn Độn Tiên Thảo của Tiên Giới.

Cuối cùng, cường giả đứng đầu trong Nguyệt Luân Tiên Cung tử thương hầu như không còn, chỉ còn lại có ba hai con mèo con, mới có thể lựa chọn rời khỏi đạo vực bản thổ, chạy đến Thái Nguyên đạo vực.

Đối với loại thế lực ngoại vực di chuyển tới đây, bình thường thế lực bản thổ đạo vực đều thập phần căm thù.

Dù sao, nhiều một thế lực, cũng có nghĩa là cần phải chia thêm 1 phần bánh ngọt.

Chẳng qua, Nguyệt Luân Tiên Cung dời đến Thái Nguyên Đạo Vực, hết sức khiêm tốn, đồng thời lựa chọn nơi Tiên Cung đóng quân ở cực bắc vắng vẻ.

Vì thế, rất nhiều thế lực bên trong Thái Nguyên đạo vực cũng liền mắt nhắm mắt mở, dù sao, nếu Nguyệt Luân Tiên Cung khiêm tốn làm việc, lại lựa chọn đóng quân Tiên cung ở nơi không có tài nguyên trân quý gì đáng nói, đối với rất nhiều thế lực Thái Nguyên đạo vực mà nói, cũng không có xung đột lợi ích gì.

Bây giờ, mười kỷ nguyên trôi qua, cảm giác tồn tại của Nguyệt Luân Tiên Cung ở Tiên giới có thể nói gần như bằng không.

Cho dù ở trong Thái Nguyên Đạo Vực này, ngoại trừ tu sĩ Cực Bắc ra, rất nhiều tu sĩ địa vực khác đều không biết có thế lực này tồn tại.

Có thể tưởng tượng được, Nguyệt Luân Tiên Cung rốt cuộc khiêm tốn tới cỡ nào.

Cực Bắc, trong Quỳnh Vũ Tiên Cung liên miên không dứt, có một khắc ba chữ to tràn ngập tiên vận của Nguyệt Luân Cung, được chú ý nhất.

Cung điện này óng ánh, phảng phất như có ánh trăng hiện lên, lại phảng phất như do một đại giới nào đó cô đọng mà thành.

Ở trong cung điện có một nam nhân tóc trắng mặc áo bào màu trắng thêu hình nguyệt luân đang ngồi xếp bằng trên bồ đoàn, trên thân có ráng màu tiên nồng đậm, khí tức mênh mông như biển.

Hắn, chính là Cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung Lữ Minh Tiêu.

Xung quanh hắn còn có một người cũng mặc áo bào Nguyệt Luân tương tự.

Số lượng người đã lên đến mười lăm.

Quanh thân tất cả đều là phát ra khí tức mênh mông như biển.

Bọn họ, chính là cường giả Tiên cảnh còn lại của Nguyệt Luân Tiên Cung.

Lúc này, bọn họ đang liên thủ suy diễn bí pháp hòng hoàn thiện bí pháp truy tung này.

Suy diễn như thế này đã kéo dài mười kỷ nguyên. Nếu không có chuyện gì ảnh hưởng đến toàn bộ Tiên Cung phát sinh, bọn họ tuyệt đối sẽ không dừng thôi diễn.

Hiện giờ, quá trình suy diễn của bọn họ đã tới một bước cuối cùng.

Chỉ cần cố gắng thêm một chút nữa là có thể hoàn thiện bí pháp, từ đó mượn bí pháp này truy tung được tung tích của Hỗn Độn Tiên Thảo.

Đến lúc đó, tất cả nỗ lực của bọn họ, đều đáng giá.

Vì Hỗn Độn tiên thảo, mười kỷ nguyên trước, cường giả Nguyệt Luân Tiên Cung bọn họ tổn thất nặng nề.

Vì Hỗn Độn tiên thảo, bọn họ đã trình diễn một phen khổ nhục kế, ngay cả lão tổ bị thương nặng cũng cố ý tọa hóa, phòng bị người ta suy đoán ra vấn đề gì.

Vì Hỗn Độn tiên thảo, bọn họ dời đến một nơi cực bắc hẻo lánh nhưng lại rất bình thường ở Thái Nguyên Đạo Vực.

Vì Hỗn Độn tiên thảo, bọn hắn lựa chọn ẩn núp ở cực bắc Thái Nguyên đạo vực, mười kỷ nguyên, dẫn đến Nguyệt Luân Tiên Cung sống thiếu thốn, tu vi của bọn hắn là mười kỷ nguyên đều trì trệ không tiến.

Nhưng, bọn họ cho rằng tất cả đều đáng giá.

Chỉ cần lấy được Hỗn Độn Tiên Thảo, dựa vào đặc tính của Hỗn Độn Tiên Thảo.

Bọn họ sẽ quật khởi hoàn toàn, tự tin sẽ đạt tới cảnh giới Tiên vương.

Thậm chí, ngay cả những cảnh giới trên Tiên Vương, cũng có thể là nhìn trộm đến tột cùng.

Chỉ cần Nguyệt Luân Tiên Cung bọn họ sản sinh ra cường giả như vậy, bọn họ sẽ trở thành Chúa Tể Tiên giới, thống trị đạo vực vô tận, nhìn xuống chúng tiên.

"Ha ha, Nguyệt Luân Tiên Cung ta sẽ hưng thịnh vô tận kỷ nguyên, nhìn xuống chúng tiên!"

Mang theo dã tâm như vậy, Lữ Minh Tiêu gầm thét trong lòng, muốn hoàn toàn hoàn thiện bí pháp, cũng chính vào thời khắc này, biểu lộ của Lữ Minh Tiêu và cường giả Tiên Cảnh khác của Nguyệt Luân Tiên Cung đều cứng đờ, đồng tử cũng kịch liệt co rút lại một chút.

Bởi vì bọn họ cảm nhận được dị thường của Tiên lộ, những chuẩn bị mà bọn họ lưu lại được kích hoạt.

"Xem ra, Tam Thiên Giới bên kia sinh ra yêu nghiệt kinh thế, đúng là có thể làm tiên lộ nổi lên."

"Nhưng mà, không cần lo lắng, mặc dù tiên lộ mở ra đi nữa thì nó cũng chỉ tới tìm cái chết mà thôi."

"Dù Đại Đế của Tam Thiên giới có mạnh đến đâu đi nữa, dù là yêu nghiệt, đối mặt với hai vị Tiên, cũng chỉ là sâu kiến mà thôi."

Cường giả Tiên cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung đều là lên tiếng.

Lữ Minh Tiêu cũng thập phần tán đồng.

Tuy bọn họ thi triển bí pháp phong cấm tiên lộ, nhưng tiên lộ quá mức đặc thù, khó đảm bảo sẽ không bởi vì yêu nghiệt kinh thế mà tự động hiện ra.

Vì vậy, bọn họ mới lưu lại hậu chiêu.

Bọn họ cũng không lo lắng sẽ có người có thể thông qua tiên lộ đi tới Tiên giới.

Dù sao, Đại Đế muốn giết Tiên, đó là vọng tưởng.

Cho dù hắn dựa vào cái Tiên khí cường đại gì, nghịch thiên Thí Tiên thành công, cánh cửa màu tím kia, hắn tuyệt đối không có cách nào thông qua.

Bởi vì, cánh cửa màu tím kia có rất nhiều tiên kim được chế tạo, có khắc tiên trận vô cùng mạnh mẽ, mặc dù là Chuẩn Thiên Tiên cũng không cách nào dùng lực lượng đánh vỡ được.

Trừ cái đó ra, tiên lộ còn ở trung tâm Tiên cung của bọn họ.

Cho dù hắn may mắn dùng chí bảo phá trận nào đả thông cánh cửa, cũng mơ tưởng thoát ra khỏi lòng bàn tay của bọn họ.

Tất cả bố trí của bọn họ, có thể bảo đảm không sơ hở tí nào.

Đương nhiên, từ đầu bọn họ đã không cảm thấy có người có

thể thật sự giết tiên, chứ đừng nói là đả thông tiên trận.

Dù sao thì loại Đại Đế muốn giết tiên ở hạ giới ít nhất cũng phải cầm trung phẩm Tiên khí trong tay mới có thể làm được.

Cái loại đất cằn cỗi ở hạ giới làm sao có thể tồn tại trung phẩm tiên khí chứ.

Đây chính là chí bảo ngay cả Nguyệt Luân Tiên Cung thời kỳ toàn thịnh cũng không có mấy món.

Chớ nói chi, dù Đại Đế hạ giới may mắn đạt được trung phẩm tiên khí, với tu vi Đại Đế, muốn hàng phục trung phẩm tiên khí đó cũng chỉ là vọng tưởng.

Cho nên, cường giả Tiên cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung cảm thấy vững như lão cẩu, không cần lo lắng chút nào.

Chỉ là, chưa tới một phút, vẻ mặt của Lữ Minh Tiêu và đám Nguyệt Luân Tiên Cung đều cứng đờ, con ngươi kịch liệt co rút lại, lộ ra vẻ mặt khó tin.

Bởi vì, bọn họ có thể cảm nhận được rằng, hai vị Tiên cảnh kia đã vẫn lạc cùng một thời gian, ngay cả thần hồn cũng đã bị tiêu diệt.

Bị vả mặt quá đột ngột, khiến bọn họ thật sự có chút bất ngờ, cũng vô cùng khó tin.

"Chuyện này, sao có thể..."

Một vị thái thượng trưởng lão Nguyệt Luân Tiên Cung thì thào tự nói, hơi hoài nghi nhân sinh.

Vừa mới nhận định sẽ không có người nào có thể giết tiên, cho nên mới bị vả mặt như vậy.

Những người còn lại, cũng có chút phiền muộn.

"Xem ra, thật sự có Đại Đế hạ giới cầm trung phẩm Tiên khí trong tay mà đến, hơn nữa còn có thể phát huy ra uy năng của nó. Chẳng qua, không cần hoảng hốt. Cho dù là hắn cầm trung phẩm Tiên khí trong tay, cũng không có khả năng đánh mở tiên môn."

Lữ Minh Tiêu cũng thở ra một hơi thật sâu, lập tức mặt mũi tràn đầy bực tức nói.

"Chẳng bằng nói, vị Đại Đế hạ giới này xuất hiện, cũng coi như là một chuyện tốt. Dù sao, trung phẩm tiên khí đối với Nguyệt Luân Tiên Cung ta mà nói, cũng không thấy nhiều, nếu chút nữa cướp được, có thể tăng thêm một phần nội tình."

"Cung chủ nói có đạo lý."

Lời của Lữ Minh Tiêu khiến rất nhiều thái thượng trưởng lão của Nguyệt Luân Tiên Cung tán thành.

Thậm chí còn có người ánh mắt lấp lóe, dường như đang suy nghĩ xem lát nữa nên phân phối trung phẩm tiên khí thế nào.

Song, ngay khoảnh khắc này, bọn họ đột nhiên lại tập thể ngây ngốc.

Bởi vì, nơi sâu trong Nguyệt Luân Tiên Cung, một tiếng nổ kinh thiên động địa bỗng nhiên xuất hiện, chấn động toàn bộ cực bắc.

Đồng thời, tại chín tầng trời, xuất hiện một cái cửa động thật lớn, vết nứt không gian hiện lên chằng chịt, làm cho vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt rung động.

Dù sao, nơi này chính là Tiên giới, không phải hạ giới.

Không gian Tiên giới kiên cố nhường nào, Đại Đế muốn phá vỡ, đó là chuyện người si nói mộng.

Cho dù là Đại Đế vô địch, trừ phi là truyền nhân của các đại

thế lực, bằng không thì nhiều lắm cũng chỉ có thể tạo ra gợn sóng, ngay cả vết nứt cũng sẽ không xuất hiện.

Chỉ có cường giả Tiên cảnh mới có thể làm được chuyện có thể phá vỡ không gian.

Thậm chí, Địa Tiên bình thường, cũng không có khả năng làm đến trình độ khủng bố như thế, trực tiếp trên Cửu Tiêu đánh ra một vết rách không gian lớn như vậy.

"Nơi đó, là Nguyệt Luân Tiên Cung. Chẳng lẽ cường giả tiên cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung đang thử nghiệm tuyệt học gì đó?"

"Khẳng định là như vậy. Ở cực bắc này, cũng chỉ có rất ít thế lực như Nguyệt Luân Tiên Cung có được cường giả Tiên cảnh tọa trấn."

Nhưng rất nhanh, rất nhiều tu sĩ đều bình tĩnh lại, nghị luận ầm ĩ, cũng có sinh linh nhíu mày, vô cùng nghiêm nghị.

Những sinh linh này chính là đại năng tiên cảnh ở cực bắc ít có, đều là cao tầng của các thế lực.

Đối với thế lực Nguyệt Luân Tiên Cung, bọn họ là thế lực bản địa cực bắc, tự nhiên là không xa lạ gì.

Dù Nguyệt Luân Tiên Cung không xung đột lợi ích với các thế lực địa giới khác ở Thái Nguyên Đạo Vực, nhưng chung quy là có xung đột với bọn họ.

Dù Nguyệt Luân Tiên Cung rất khiêm tốn, nhưng bọn họ cũng sẽ không khinh thường Nguyệt Luân Tiên Cung mảy may.

Dù Nguyệt Luân Tiên Cung tuy rằng rơi rụng, nhưng nội tình vẫn còn.

Với hiểu biết của bọn họ đối với Nguyệt Luân Tiên Cung, Nguyệt Luân Tiên Cung là không có khả năng làm ra động tĩnh lớn như vậy ở phúc địa của mình.

Cũng chính vào lúc này, rất nhiều tu sĩ, đặc biệt là tu sĩ trong Nguyệt Luân Tiên Cung, thấy được cảnh tượng khiến bọn họ chấn động.

Trong không gian thông đạo cực lớn đó, hàng vạn chiến thuyền bay ra, trên mỗi chiếc đều có tu sĩ tính bằng hàng vạn.

Mỗi một tu sĩ đều tản ra khí tức Chí Tôn trở lên, cho dù là Chuẩn Đế cũng không phải ít, thậm chí còn có Đại Đế tọa trấn, tản ra Đế uy huy hoàng.

Thấy cảnh này, rất nhiều tu sĩ đều chấn động.

Mặc dù nói ở Tiên giới, Chí Tôn không tính là gì, thậm chí ngay cả Đại Đế cũng không tính là gì.

Nhưng tại Cực Bắc chi địa này, Chí Tôn cuối cùng xem như trụ cột vững vàng, Chuẩn Đế càng được coi là chiến lực cấp cao.

Về phần Đại Đế, đó thật sự là chiến lực cao cấp.

Bình thường, Tiên sẽ không dễ dàng ra tay.

Người hành tẩu bên ngoài vẫn là Đại Đế của các đại thế lực, bọn họ đại biểu cho thế lực khắp nơi.

Phải nói, tại khu vực cực bắc này, có thế lực có Đại Đế tọa trấn, cũng coi như là thế lực nhất lưu rồi.

Mà thế lực có Tiên tọa trấn, mới xem như là thế lực đứng đầu.

Nhưng mặc dù Nguyệt Luân Tiên Cung là thế lực nội tình thâm hậu như vậy, hôm nay số lượng Đại Đế tọa trấn mặc dù cũng rất nhiều, nhưng nhiều nhất cũng chỉ mấy trăm mà thôi .

Số lượng Chí Tôn Chuẩn Đế cũng chỉ khoảng mười vạn.

Ngay cả Nguyệt Luân Tiên Cung cũng vậy, chứ đừng nói là các thế lực ở cực bắc khác, sự xuất hiện của cường giả ba ngàn giới khiến rất nhiều thế lực ở cực bắc chấn động.

"Những người này từ đâu chui ra? Lẽ nào là nội tình của Nguyệt Luân Tiên Cung sao?"

Một cường giả Tiên cảnh thì thào tự nói.

Nhưng rất nhanh, hắn liền quyết định bác bỏ suy đoán này.

Bởi vì, nếu Nguyệt Luân Tiên cung thực sự có cường giả từ Chí Tôn trở lên như vậy thì cũng không đến mức thành ốc sên âm thầm phát triển ở nơi này.

Chưa kể, tu sĩ trên những chiến thuyền cổ này, rõ ràng ai nấy đằng đằng sát ý, hiển nhiên là trạng thái đối địch với Nguyệt Luân Tiên Cung, còn là loại người không chết không thôi.

"Đợi một chút, ta nhớ chỗ Nguyệt Luân Tiên Cung, là Tiên lộ một phương hạ giới."

Bỗng nhiên, một cường giả Tiên cảnh nghĩ đến điều gì, ánh mắt không khỏi trở nên vi diệu, hắn nhớ rất rõ ràng, Cực Bắc có một tiên lộ liên kết với một hạ giới.

Đã từng bị một phương thế lực nắm giữ, cung cấp không ít huyết dịch mới cho thế lực kia.

Tuy rằng Đại Đế hạ giới không tính là mạnh, nhưng có thể chứng đạo Đại Đế ở hạ giới, chung quy cũng coi như có thiên phú.

Bởi vậy, thế lực kia cuối cùng xem như cường thịnh.

Nhưng sau khi Nguyệt Luân Tiên Cung đến, cùng thế lực kia bộc phát đại chiến, hủy diệt nó, chiếm đoạt nơi này.

Chuyện kế tiếp, liền hết sức kỳ quái.

Bởi vì từ đó về sau, hắn chưa từng nghe nói có Đại Đế nào từ hạ giới phi thăng lên đây.

Hiện tại, Tiên cảnh cường giả này thông qua không gian thông đạo đột ngột xuất hiện, cùng bộ dáng đằng đằng sát khí của những tu sĩ kia, hắn thôi diễn ra một ít thứ, khiến vẻ mặt của hắn trở nên thập phần đặc sắc.

Nguyệt Luân Tiên Cung, sẽ không phải là phong bế tiên lộ này đấy chứ.

Sau đó, hạ giới này xuất hiện một nhân vật hung ác, trực tiếp dẫn dắt hết thảy tu sĩ hạ giới giết tới.

Dù sao, thù cản Đạo, không đội trời chung.

"Có điều, rất đáng tiếc, chung quy lại Nguyệt Luân Tiên Cung là thế lực cấp Tiên thâm sâu khôn lường. Đại Đế, Chuẩn Đế, Chí Tôn có nhiều, ở trước mặt Tiên cũng chỉ là một cái liếc quét diệt bầy kiến hôi mà thôi."

Cuối cùng, vị đại năng Tiên cảnh này khẽ lắc đầu, cảm thấy tu sĩ hạ giới này quá mức kích động.

Đây cũng là suy nghĩ của các tiên cảnh đại năng Cực Bắc khác.

Chỉ là, một giây sau, tất cả bọn họ đều bị kinh động đến.

Bởi vì, trên chiến thuyền cổ xưa phía trước xuất hiện một thanh niên áo đen, chỉ có tu vi Chuẩn Đế, lại cho bọn họ một loại cảm giác sâu không lường được, cực kỳ nguy hiểm.

Sau đó, dưới ánh mắt chăm chú của bọn họ, thanh niên áo đen dường như phát hiện ra bọn họ, lạnh nhạt liếc nhìn bọn họ một cái.

Chính là cái liếc này, tiên hồn của bọn họ đều bắt đầu rục rịch, sắc mặt trắng bệch, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, theo bản năng dời ánh mắt đi, không dám đối diện với hắn.

Mà cũng chính lúc này, thanh niên áo đen có động tác mới, ngón tay hắn chỉ nhẹ về phía trước, một trận pháp khủng bố xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, nhanh chóng mở rộng, sau đó bao phủ toàn bộ phạm vi thế lực Nguyệt Luân Tiên Cung.

Tầm nhìn bị ngăn cản, thần niệm bị ngăn cản, Thiên Cơ bị che đậy.

Nguyệt Luân Tiên Cung, trực tiếp từ trong mắt tất cả tu sĩ biến mất không thấy.

Giờ phút này, bên trong Nguyệt Luân Tiên Cung, rất nhiều trưởng lão cùng đệ tử đều lộ ra vẻ kinh ngạc, kinh sợ nhìn những chiến thuyền cổ xưa trên bầu trời.

Cho dù là Chí Tôn cùng Chuẩn Đế, một đám cũng là bàn tay phát run, không rõ vì sao lại đột nhiên xuất hiện nhiều cường địch như vậy.

Hơn nữa còn trong nháy mắt triển khai ra trận pháp kinh khủng, trực tiếp bao phủ Nguyệt Luân Tiên Cung lại.

Mặc dù là mấy trăm vị Đại Đế của Nguyệt Luân Tiên Cung, nhưng sắc mặt ai nấy đều ngưng trọng, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía rất nhiều cường giả trên bầu trời.

Nhưng, bọn họ cũng không hoảng sợ.

Dù sao, Nguyệt Luân Tiên Cung bọn hắn chính là thế lực cấp Tiên có hơn mười vị Tiên cảnh tọa trấn.

Bọn hắn, cũng không hề cảm nhận được khí tức của Tiên trong đám người này.

Mặc dù kẻ xâm lấn có ba ngàn Đại Đế, nhưng ở trước mặt Tiên vẫn chỉ là giun dế, có thể tùy ý giết chết.

"Các ngươi là ai, vì sao dám xâm phạm Nguyệt Luân Tiên Cung ta!"

Một vị Đại Đế vô địch bay lên không trung, quát lạnh nói.

Theo vị Đại Đế vô địch này bay lên trời, rất nhiều cường giả của Nguyệt Luân Tiên Cung cũng phản ứng lại, từng người bay lên không trung, đối đầu với cường giả của Tam Thiên giới.

Có lẽ nhân số Nguyệt Luân Tiên Cung nhiều hơn ba ngàn giới.

Nhưng số lượng cường giả cuối cùng vẫn thua xa, có vẻ khí thế trực tiếp yếu đi một đoạn lớn.

Đối mặt với sự quát hỏi của vị Vô Địch Đại Đế này, ánh mắt Cố Dương lãnh đạm, thậm chí còn không thèm nhìn hắn lấy một cái.

Chuyện này khiến cho Vô Địch Đại Đế vô cùng tức giận.

Chỉ là một vị Chuẩn Đế thôi, mặc dù có tạo nghệ trận pháp phong bế thiên địa làm hắn khó có thể tin, nhưng chung quy là Chuẩn Đế, chênh lệch rất lớn với hắn.

Nhưng mà, chính là một vị chuẩn Đế như vậy, lại dám không đếm xỉa đến hắn.

Lúc này, vị Vô Địch Đại Đế này muốn giận dữ mắng to, bùng phát sức mạnh.

Chỉ là, hắn còn chưa kịp sử dụng sức mạnh của chính mình thì thân thể đột nhiên nổ tung, chết không toàn thây, thần hồn tan biến.

Nhìn thấy cảnh này, sinh linh của ba ngàn giới đều vô cùng

bình tĩnh, thậm chí trong lòng còn không biết nói gì với vị Đại Đế vô địch này.

Ai cho ngươi dũng khí như vậy, dám nói chuyện với chủ thượng như thế.

Ngay cả Tiên cũng không có tư cách chứ đừng nói chi là một vị Đại Đế vô địch.

So với sự trấn định của sinh linh ba ngàn giới, cường giả trong Nguyệt Luân Tiên Cung thì sợ hết hồn, cho dù là Đại Đế, sắc mặt cũng trắng bệch một chút.

Dù sao thì đây cũng là một vị Đại Đế vô địch, chỉ đứng sau tiên, không ngờ vẫn lạc một cách dễ dàng như thế.

Thậm chí, bọn họ còn không biết vị Đại Đế vô địch này đã vẫn lạc làm sao.

Quỷ dị, thật sự là quá quỷ dị.

Theo đạo lý, thủ đoạn này chỉ có tiên nhân mới làm được.

Nhưng đối phương cũng không có cường giả Tiên cảnh.

Hay là, đối phương cũng có đại năng Tiên Cảnh, chỉ là không hiện thân.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều cường giả đều cho rằng đây là điều có thể nhất.

Dù sao, nếu một vị tiên nhân muốn che giấu khí tức, những người bọn họ không phát hiện được cũng là chuyện bình thường vô cùng.

"Còn không ra sao? Đã như vậy, vậy trực tiếp hủy nơi này đi."

Cố Dương hờ hững nhìn sâu trong Nguyệt Luân Tiên Cung,

chậm rãi mở miệng.

Dứt lời, Cố Dương điểm ra một chỉ, tiên hà vô tận bộc phát, cuốn theo lực lượng không thể địch nổi, đánh thẳng về phía Nguyệt Luân Tiên Cung.

Một kích này, nếu bị chém trúng, chỉ sợ toàn bộ Nguyệt Luân Tiên Cung đều sẽ hoá thành phế tích

Nhìn Cố Dương bộc phát ra lực lượng như thế, cường giả trong Nguyệt Luân Tiên Cung đều lộ ra thần sắc khó tin.

Dù sao, Cố Dương chỉ là một Chuẩn Đế.

Một Chuẩn Đế, lại có thể bộc phát ra công kích cấp Tiên, quả thực là không thể tưởng tượng.

Phải biết rằng, đây chính là chuyện mà truyền nhân của các đại thế lực không có khả năng làm được đấy.

"Giun dế hạ giới, không nên quá hung hăng ngang ngược."

Đúng lúc này, một thanh âm vô cùng lãnh khốc vang lên.

Sau đó, sâu trong Nguyệt Luân Tiên Cung, xuất hiện một vòng nguyệt luân thật lớn, nghênh đón tiên hà.

Một lão giả tóc trắng xuất hiện trên chín tầng trời, muốn đón lấy chỉ tay của Cố Dương.

Thấy cảnh này, cường giả trong Nguyệt Luân Tiên Cung đều lộ vẻ vui mừng, cho rằng đã được cứu rồi.

Chỉ là, trong nháy mắt tiếp theo, tất cả mọi người đều trợn tròn mắt.

Bởi vì, vầng trăng tròn to lớn kia ngay khi vừa tiếp xúc với ánh sáng Tiên Hà, đã ầm ầm nổ tung, hoàn toàn không có chút sức

phản kháng nào.

Sau đó, luồng ánh tiên hà kia vẫn lấy xu thế không hề giảm đánh thẳng về phía ông lão kia.

"Cung chủ, cứu ta!"

Lúc này, lão giả trước kia phát ngôn bừa bãi, nói Cố Dương là con kiến cũng rốt cuộc đã nhận ra không đúng, cảm nhận được trong tiên hà ẩn giấu sức mạnh kinh khủng.

Da đầu hắn không khỏi tê dại, rống to lên.

Chỉ là lúc này hắn cầu cứu, đã chậm mất rồi.

Một chỉ tiên hà khủng khiếp trực tiếp đánh thẳng lên trên người hắn, khiến thân thể hắn nổ tung, thần hồn bị tiêu diệt.

Theo vị lão giả này vẫn lạc, một vòng nguyệt luân trên bầu trời Nguyệt Luân Tiên Cung cũng dần ảm đạm, toàn bộ bầu trời đều xuất hiện một mảnh huyết sắc.

Đồng thời, theo thân thể của ông lão kia nổ tung, tiên thể tan vỡ, tiên huyết tung bay cả đại địa, cũng phá hủy rất nhiều tiên cung quỳnh vũ, linh mạch của Tiên sơn trong Nguyệt Luân tiên cung.

Dù sao, Tiên quá mạnh mẽ. Một giọt máu cũng có thể phá hủy Nhật Nguyệt Tinh Hà.

Cho dù đã vẫn lạc, cũng là tràn ngập lực lượng.

"Điều này, điều này sao có thể!?"

Lúc này, một vị Đại Đế vô địch mới phản ứng lại, sắc mặt của hắn trắng bệch, khó có thể tin.

Thái thượng trưởng lão Nguyệt Luân Tiên Cung bọn họ ra tay

nhưng vẫn không ngăn được một chỉ này.

Một vị tiên nhân, lại chết ngay trước mặt bọn họ.

Người nam nhân kia, thật sự là Chuẩn Đế sao?

Chuẩn Đế nào có thể tiện tay miểu sát đại năng Tiên Cảnh?

Cho dù là truyền nhân của thế lực lớn, cũng không thể nào làm được chứ?

Lúc này, trong cực bắc, bầu trời cũng xuất hiện huyết sắc quỷ dị, bầu trời bắt đầu nhỏ xuống huyết vũ.

Một khi thành tiên, sẽ được đại đạo ghi chép lại.

Bởi vậy, một khi tiên vẫn lạc, sẽ căn cứ theo tu vi của hắn, hấp dẫn rất nhiều thiên địa dị tượng.

Mặc dù Địa Tiên đưa tới dị tượng thiên địa cũng không to lớn, vẻn vẹn chỉ có thể ảnh hưởng đến vùng đất cằn cỗi như cực bắc này, nhưng vẫn đủ khủng bố như trước.

Toàn bộ cực bắc đều có huyết vũ nổi lên, làm cho vô số tu sĩ lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, một vị Tiên Nhân lại vẫn lạc như vậy.

Phải biết rằng, ở nơi cực bắc này, lần trước có tiên vẫn lạc, đã là chuyện xưa của ngàn tỉ năm trước.

Lần này chỉ sợ sẽ có đại sự.

Còn những vị đại năng thuộc Cực Bắc tiên cảnh đã suy diễn Nguyệt Luân Tiên Cung lọt vào thế lực dưới hạ giới công kích, càng cảm thấy da đầu tê dại, hít một hơi lạnh.

Mẹ nó, mới qua có bao lâu thôi mà đã có một đại năng Tiên cảnh vẫn lạc.

Bên phía Nguyệt Luân Tiên Cung, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Tu sĩ hạ giới này, rốt cuộc có thủ đoạn khủng bố cỡ nào, ngay cả đại năng tiên cảnh Nguyệt Luân Tiên Cung cũng có thể đánh gục.

Đám tu sĩ hạ giới này, sẽ không thật có thể phá hủy Nguyệt Luân Tiên Cung chứ.

Trong lúc nhất thời, tâm tình của bọn họ trở nên nặng nề.

Dù sao, ai cũng hiểu rõ, nếu Nguyệt Luân Tiên Cung bị hủy diệt, khó tránh khỏi sẽ không lan đến bọn họ.

Trong Nguyệt Luân Tiên Cung, cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung Lữ Minh Tiêu và các đại năng Tiên cảnh khác cuối cùng cũng hiện thân, vẻ mặt bọn họ tối tăm phiền muộn đến cực điểm.

Bọn họ thật không ngờ tu sĩ hạ giới này lại có thể phá vỡ tiên môn.

Vừa rồi, trực tiếp đánh chết một vị thái thượng trưởng lão Địa tiên thất trọng trước mặt bọn họ.

Điều này khiến bọn họ thập phần khiếp sợ, còn có phẫn nộ.

Bọn hắn thôi diễn bí pháp kia đã đến thời khắc mấu chốt, hôm nay, trực tiếp bị Cố Dương cắt ngang.

Bọn họ không thể không dừng lại, đi ra nghênh địch.

Bằng không, Nguyệt Luân Tiên Cung chỉ sợ phải bị hủy thật.

"Tiểu bối, đừng nên quá hung hăng ngang ngược. Ngươi cho rằng ỷ vào uy lực của Tiên Khí thì có thể tung hoành vô địch à?"

Một cường giả Tiên cảnh Nguyệt Luân Tiên Cung bước ra một bước, nổi giận nói.

"Tiên khí? Đánh gục các ngươi, không cần dùng tới Tiên khí, ngươi cũng quá coi trọng bản thân rồi đó."

Cố Dương hờ hững nhìn lão giả, đạm mạc lên tiếng.

Sau khi lời này vừa nói ra, hiện trường vô cùng yên tĩnh.

Rất nhiều cường giả Nguyệt Luân Tiên Cung đều dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn Cố Dương.

Lời này của Cố Dương, thật sự quá cuồng.

Chẳng qua, rất nhiều cường giả cũng đã kịp phản ứng.

Hoá ra, Cố Dương vừa rồi có thể bộc phát ra công kích kinh khủng như thế, là dựa vào uy lực Tiên Khí à.

Bọn họ bào sao chỉ Chuẩn Đế thôi sao lại có sức mạnh khủng khiếp như vậy.

"Tên tiểu bối cuồng vọng nhà ngươi, lão đây chắc chắn sẽ đánh chết ngươi!"

Lão già tóc bạc cũng phục hồi tinh thần, sắc mặt âm trầm, trực tiếp bấm động pháp quyết.

Trong phút chốc, sâu trong Nguyệt Luân Tiên Cung, một món tiên khí được hào quang bao phủ xông thẳng lên chín tầng mây, phát ra Tiên uy hùng vĩ.

Đây rõ ràng là một trong những trung phẩm Tiên khí quý báu của Nguyệt Luân Tiên Cung, được lão giả triệu hoán ra.

"Ngươi có trung phẩm tiên khí thì có thể làm gì, tu vi của lão phu không chỉ đạt đến Địa Tiên Cửu Trọng, mà còn cầm trung

phẩm Tiên khí trong tay, ngươi lấy cái gì chiến đấu với lão phu."

Lão già tóc bạc cười lạnh nói.

Theo lời này vừa ra, trung phẩm tiên khí, cũng bộc phát ra uy năng khủng bố, như muốn trấn áp hết thảy.

Chuyện này cũng khiến sĩ khí Nguyệt Luân Tiên Cung tăng cao.

Về phần cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung thì sắc mặt hung ác nham hiểm, gắt gao nhìn chăm chú Cố Dương, trong lòng mơ hồ có loại cảm giác bất an.

Không biết vì sao, Cố Dương vẻn vẹn mới chỉ tu vi Chuẩn Đế, nhưng hắn cường giả có được tu vi Chuẩn Thiên Tiên lại có loại cảm giác cổ quái không địch lại.

"Một Chuẩn Đế, cho dù có được trung phẩm Tiên khí hay thậm chí thượng phẩm Tiên khí, cũng sẽ không phải là đối thủ của ta."

Cung chủ Lữ Minh Tiêu của Nguyệt Luân Tiên Cung thầm lẩm bẩm trong lòng, hắn muốn loại bỏ cảm giác kỳ quái trong cơ thể.

Nhưng mặc kệ hắn tự nói như thế nào, loại cảm giác cổ quái này đều khó mà khu trừ, lại để cho hắn thập phần bực bội.

Bởi vậy, hắn mới không ngăn cản lão già tóc bạc.

"Ta cho các ngươi một cơ hội, cùng lên đi, có lẽ còn có một phần ngàn vạn có thể làm ta bị thương. Nếu không thì thật sự không thú vị chút nào."

Đối mặt với việc triệu hồi ra trung phẩm Tiên khí, bộc phát ra uy năng kinh thiên, Cố Dương vẫn là một tay chắp sau lưng, âm thanh bình tĩnh mà lại đạm mạc.

Lời này khiến rất nhiều cường giả Tiên cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung tức giận tới cực điểm.

Là đại năng Tiên Cảnh, bọn họ đã bao giờ bị khinh miệt như vậy đâu.

Nếu không phải lúc trước Cố Dương dùng thủ đoạn quỷ dị đánh gục một vị Tiên, khẳng định bọn họ đã trực tiếp ra tay đem Cố Dương nghiền xương thành tro bụi.

"Hừ, nếu ngươi đã ngông cuồng như thế, chúng ta đây liền cho ngươi một bài học khắc cốt minh tâm. Đợi đến lúc bắt được ngươi, bổn tọa nhất định phải đốt thần hồn của ngươi dưới lửa Thái Nguyệt Luân Tiên Hoả cả trăm vạn năm, cho ngươi biết cái gì là sống không bằng chết."

Sắc mặt lão già tóc bạc âm trầm, trầm giọng quát.

Hắn không có ý định ra tay một mình.

Dù sao, tuy rằng thả ra lời tàn nhẫn, nhưng thủ đoạn lúc trước của Cố Dương đích xác có chút quỷ dị, không thể không ngại ngần.

Bởi vậy, cùng nhau ra tay tự nhiên là tốt nhất.

Đây cũng là suy nghĩ của các thái thượng trưởng lão khác trong Nguyệt Luân Tiên Cung.

Chỉ là, lời này vừa ra, rất nhiều đệ tử trưởng lão trong Nguyệt Luân Tiên Cung đều đưa mắt nhìn nhau, không nghĩ tới các trưởng lão Thái Thượng lại chọn cùng ra tay để đối phó một vị Chuẩn Đế, chuyện này đúng là làm tổn hại mặt mũi của đại năng Tiên cảnh.

Về phần cường giả của Tam Thiên Giới bên này, sắc mặt cũng trở nên cổ quái.

Nhưng, bọn họ vẫn không có chút lo lắng nào.

Dù sao, Cố Dương vị chủ thượng này, ở trong lòng bọn họ, là tồn tại vô địch.

Chẳng bằng nói, đám đại năng Tiên Cảnh Nguyệt Luân Tiên Cung cũng coi như có chút nhãn lực, không có ý tứ lên từng người một.

"Chư vị thái thượng trưởng lão, chúng ta đồng loạt ra tay đi, trấn áp kẻ này."

Lão già tóc bạc trầm giọng mở miệng.

Sau đó, hắn liền có hành động, lấy trung phẩm Tiên khí làm cơ sở, bộc phát ra lực lượng vượt quá tưởng tượng, đánh về phía Cố Dương.

Mà những cường giả khác trong Nguyệt Luân Tiên Cung, cũng từng tên xuất ra hạ phẩm Tiên khí của mình, dùng ra một chiêu mạnh nhất, liên thủ đánh về phía Cố Dương.

Trong chốc lát, đủ loại tiên pháp, đại đạo chân ý hình thức ban đầu kinh người hoặc là một thành đại đạo chân ý hướng phía Cố Dương oanh sát mà đến.

Mười ba vị đại năng Tiên cảnh liên thủ công kích, càng vận dụng đại sát khí Tiên khí trung phẩm như vậy, bởi vì lực lượng quá mức kinh khủng, cho dù là không gian, cũng điên cuồng vỡ vụn ra.

Lực lượng của nó, cho dù là Chuẩn Thiên Tiên tầm thường, cũng tuyệt đối phải tạm tránh mũi nhọn mới được.

Chỉ có Thiên Tiên mới có thể nhẹ nhàng tiếp được công kích kinh khủng này.

Chỉ là, đối mặt với công kích khủng bố này, sắc mặt Cố Dương như thường, chỉ nắm chặt tay phải, ngang nhiên đánh ra một quyền.

Trong phút chốc, tiên pháp kinh khủng bộc phát.

Tiên pháp này, rõ ràng là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền.

Theo Hỗn Độn Thiên Đế Quyền ầm ầm bộc phát, phảng phất có hỗn độn hiện ra, Thiên Đế vượt qua thời không sát phạt mà đến, uy thế khủng bố đến cực hạn.

Trời đất gào thét, không gian nổ tung.

Trong thời gian ngắn, Hỗn Độn Thiên Đế quyền va chạm với công kích các thái thượng trưởng lão của Nguyệt Luân Tiên Cung phát ra.

Sau đó, Hỗn Độn Thiên Đế quyền dùng xu thế không gì địch nổi, trực tiếp đánh nổ một đòn liên thủ của bọn hắn.

Mặc dù uy năng của nó đã giảm đi rất nhiều, nhưng vẫn lấy xu thế không thể địch nổi, đánh về phía bọn họ.

Điều này làm cho rất nhiều trưởng lão Địa Tiên của Nguyệt Luân Tiên Cung đều lộ ra thần sắc kinh hãi, khó tin nhìn một màn này.

Bọn hắn hoàn toàn không ngờ, dưới tình huống vận dụng trung phẩm Tiên khí, thậm chí liên thủ công kích, lại bị Cố Dương lấy lực lượng một mình, cường thế trấn áp.

Rốt cuộc đây là lực lượng và tiên pháp khủng bố tới mức nào.

"Cung chủ, cứu mạng!"

Mắt thấy công kích tới gần, ngay cả trung phẩm Tiên khí đều bị văng ra ngoài, rất nhiều hạ phẩm Tiên khí trực tiếp bị đánh ra vết rách, Tiên tính đại giảm, cùng nhau bay thẳng ra ngoài.

Những Thái Thượng trưởng lão Nguyệt Luân Tiên Cung này, rốt cục hoàn toàn luống cuống, từng người lộ ra thần sắc hoảng sợ và tuyệt vọng, muốn tìm cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung Lữ

Minh Tiêu cứu mạng.

Lữ Minh Tiêu cũng biến sắc, muốn ra tay cứu viện.

Lúc trước hắn muốn để cho rất nhiều Thái Thượng trưởng lão thăm dò Cố Dương một phen, nhưng không ai ngờ, lực lượng mà Cố Dương bộc phát ra vượt xa tưởng tượng của hắn.

Hắn có thể cảm giác được, lực lượng nhục thân vừa bộc phát ra của Cố Dương, đã vượt qua cấp độ Chuẩn Thiên Tiên bình thường, tuy rằng không đạt tới cấp bậc Thiên Tiên, nhưng cũng thập phần khủng bố.

Về phần cường độ pháp lực, cũng gần đạt tới cấp độ Chuẩn Thiên Tiên.

Quan trọng nhất là tiên pháp Cố Dương bộc phát ra.

Phẩm cấp của nó, tuy rằng vẻn vẹn chỉ đứng hàng cấp bậc Tiên pháp thượng phẩm, nhưng so với Tiên Vương pháp hắn từng may mắn thấy qua còn cao thâm hơn.

Thật sự là quá kinh khủng, tiên vận lượn lờ bên trên là thứ hắn khó có thể lý giải được, Đạo ẩn chứa trong nó tuy rằng vẫn chưa hoàn thiện, nhưng tuyệt đối là nằm ngoài sức tưởng tượng của hắn.

Không đúng, lúc nào thì thượng phẩm Tiên pháp đều có thể dùng chữ vẻn vẹn để đánh giá.

Phải biết, thời điểm Nguyệt Luân Tiên Cung cường thịnh, bọn họ cũng không có một quyển thượng phẩm tiên pháp nào.

Chỉ có thể nói, tiên pháp Cố Dương bộc phát ra thật sự quá kinh khủng, khiến cho bốn chữ tiên pháp thượng phẩm này đều chỉ có thể dùng vẻn vẹn để đánh giá.

Mặc dù nói trong lòng có chút dời sông lấp biển, nhưng tay Cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung Lữ Minh Tiêu cũng không chậm, trực tiếp bộc phát ra tiên uy mênh mông.

Luồng tiên uy này cực kỳ kinh khủng, không biết mạnh hơn thái thượng trưởng lão của Nguyệt Luân Tiên Cung bao nhiêu lần.

Đồng thời, bàn tay Lữ Minh Tiêu vung lên, một cái chuông cổ xuất hiện trong lòng bàn tay hắn, bắt đầu nhanh chóng mở rộng, phảng phất trấn áp thiên địa, có năng lực phong tỏa vạn tiên.

"Nguyệt Luân tiên pháp, Cổ Chung Trấn Tiên Hồng!"

Lữ Minh Tiêu khẽ quát một tiếng, triệt để bộc phát ra uy năng khủng bố.

Chiếc chuông cổ rung động, bao phủ lấy rất nhiều thái thượng trưởng lão của Nguyệt Luân Tiên Cung, hòng ngăn cản công kích của Cố Dương.

Cuối cùng, một quyền này của Cố Dương, hung hăng rơi vào trên cổ chung.

Trong phút chốc, trùng kích khủng bố điếc tai nhức óc, khiến cho chín tầng mây chấn động, vang vọng trong mảnh trận pháp này.

Hai cỗ lực lượng kinh khủng va chạm, hiện ra xu thế ngang nhau, trực tiếp làm cho diện tích không gian lớn chung quanh phá toái.

Xung kích khủng khiếp khuếch tán ra bốn phía, muốn giết chết tất cả tu sĩ ở đây.

Dù sao, đây chính là hai cỗ lực lượng vượt trên Chuẩn Thiên Tiên bình thường, đừng nói là tu sĩ nhất lưu Đại Đế, Chuẩn Đế Chí Tôn, cho dù là Địa Tiên tầm thường bị lan đến cũng có nguy hiểm

vẫn lạc.

Chẳng qua, Cố Dương tự nhiên sẽ không ngồi nhìn người đi theo của mình vẫn lạc như vậy.

Bởi vậy, hắn lạnh nhạt ra tay.

Trong chốc lát, một trận pháp kinh khủng trực tiếp ngưng tụ thành, phong toả sóng xung kích trong khối thiên địa này, không để nó tiêu tán ra ngoài.

Lúc này, Lữ Minh Tiêu cũng nhìn thấy cảnh này, thở phào nhẹ nhõm, đồng thời cũng vô cùng kinh hãi.

Hắn thở phào nhẹ nhõm, là vì cỗ trùng kích kinh khủng này nếu bạo phát ra ngoài, chỉ sợ Nguyệt Luân Tiên Cung cũng có nguy cơ bị hủy diệt, ngàn vạn tu sĩ Nguyệt Luân Tiên Cung sẽ phải chết thảm tại chỗ.

Hắn kinh hãi chính là, trình độ trận pháp của Cố Dương, thật sự là quá kinh khủng.

Hắn phất tay, liền triển khai một trận pháp nhẹ nhõm ngăn chặn công kích.

Đồng thời, hắn cũng nghĩ tới trận pháp phong tỏa Nguyệt Luân Tiên Cung lúc trước.

Lúc trước hắn cho rằng là Cố Dương dùng Thái Cổ trận bàn nào đó.

Trận bàn này thật sự quá kinh khủng, trực tiếp phong tỏa tất cả khu vực này, ngay cả đại trận hộ cung của Nguyệt Luân Tiên Cung cũng chịu ảnh hưởng, không có biện pháp hoàn toàn triển khai, tiến hành phòng ngự tấn công.

Hiện tại xem ra, đó cũng không phải là cái gì mà Thái Cổ trận

bàn gây nên, mà thuần túy chính là sở trường trận pháp của thiếu niên trước mắt này.

Một Chuẩn Đế làm sao có thể có tạo nghệ trận pháp kinh khủng như thế, Lữ Minh Tiêu không thể nào hiểu nổi.

Đồng thời, hắn cũng không thể hiểu nổi vì sao Cố Dương chỉ là một Chuẩn Đế dưới hạ giới lại có thân thể, pháp lực và tiên pháp kinh khủng như vậy.

Nếu nói là Cố Dương tự mình lĩnh ngộ, đánh chết hắn cũng không tin.

Chuẩn Đế đã lĩnh ngộ tiên pháp thượng phẩm, kinh khủng như vậy sao?

Còn đang nằm mơ à.

"Chờ một chút, chẳng lẽ hắn là Tiên Vương chuyển thế? Còn nữa, lực lượng ẩn chứa trong cỗ tiên pháp này, dường như hết sức tương tự với Hỗn Độn Tiên Thảo."

Bỗng nhiên, Lữ Minh Tiêu nghĩ đến một khả năng nào đó, cảm thấy da đầu nổ tung, hoảng sợ tới cực điểm.

Nếu như nói, là Tiên vương, thì quả thật có thể lặng yên không một tiếng động đi tới hạ giới, vả lại còn thu được Hỗn Độn tiên thảo.

Dựa vào sự mạnh mẽ của Tiên Vương, cảm ngộ đối với Đạo, cùng với sự trợ giúp của Hỗn Độn Tiên Thảo, xác thực rất có thể ở cấp độ Chuẩn Đế có thể có thực lực kinh khủng cùng với trình độ trận pháp này.

Dù sao, Tiên vương cũng là tồn tại đứng trên đỉnh Tiên giới, có thủ đoạn như vậy thật sự là quá bình thường.

Lúc này, suy nghĩ của Lữ Minh Tiêu trở nên hỗn loạn, có loại xúc động muốn đầu hàng.

Dù sao, đối mặt với một vị Tiên vương, dù cho vị Tiên vương này có chuyển thế tu vi chỉ có cảnh giới Chuẩn Đế, sức mạnh trước mắt thể hiện ra cũng không có đạt tới trình độ có thể nghiền ép hắn, nhưng hắn tin tưởng, Tiên vương chuyển thế cũng tuyệt đối không phải là thứ mà hắn có thể địch lại.

Dù sao, cũng không ai biết, Tiên Vương chuyển thế còn có bao nhiêu át chủ bài kinh khủng chưa sử dụng.

"Nhìn ra cái gì sao? Đã như vậy, vậy liền không giữ ngươi được rồi."

Trong mắt Cố Dương hiện lên đại đạo chân ý kinh khủng, hắn ngưng mắt nhìn Lữ Minh Tiêu, lạnh nhạt mở miệng.

Lời này của Cố Dương vừa ra, tiên hồn Lữ Minh Tiêu cũng theo đó mà nổ tung.

Ánh mắt y trợn to, kinh hãi tới cực điểm, không ngờ suy đoán của mình lại là sự thật.

"Đừng giết ta, ta nguyện..."

Lúc này, Lữ Minh Tiêu muốn cầu xin tha thứ.

Điều này làm cho rất nhiều thái thượng trưởng lão và các đệ tử Nguyệt Luân Tiên Cung đều ngạc nhiên, thật không ngờ cung chủ nhà mình lại đột nhiên hoảng sợ như vậy, thậm chí cầu xin tha thứ.

"Ha ha."

Cố Dương lãnh đạm, cười lạnh một tiếng, trực tiếp bạo phát ra lực lượng kinh khủng.

Trong chốc lát, đại đạo chân ý kinh khủng quanh quẩn ra, lấy xu thế không thể địch nổi, đánh về phía Lữ Minh Tiêu.

Một quyền này bộc phát, con ngươi Lữ Minh Tiêu co rút lại, kinh hãi tới cực điểm.

Gã muốn ngăn cản, nhưng lại bi ai phát hiện, hoàn toàn không ngăn được, ngay cả thời gian chống đỡ một khoảnh khắc cũng không có.

Điều này cũng khiến cho Lữ Minh Tiêu hiểu ra, vị này trước đó căn bản chưa từng nghiêm túc.

Trước khi chết, trong lòng Lữ Minh Tiêu trầm xuống, muốn thông qua bí pháp vô thượng phát tán tin tức về Hỗn Độn Tiên Thảo ra ngoài...

Nhưng hắn kinh ngạc phát hiện, bản thân dường như bị Vận Mệnh và Thời Gian Chi Lực quanh quẩn, tất cả thủ đoạn đều không dùng được.

Đối với việc này, hắn chỉ có thể tuyệt vọng nhìn một quyền kinh khủng của Cố Dương, trực tiếp đánh vỡ Bản Mệnh Tiên Khí của hắn, tiêu diệt toàn bộ các Thái Thượng Trưởng Lão trong chuông cổ.

Cũng trực tiếp tiêu diệt cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung là hắn.

Theo một quyền kinh khủng đột ngột bộc phát ra của Cố Dương, Nguyệt Luân Tiên Cung yên tĩnh trở lại, mặc kệ là ai, tất cả đều lộ ra rung động, kinh hãi, chết lặng, thần sắc mờ mịt.

Cung chủ của Nguyệt Luân Tiên Cung, bao gồm rất nhiều thái thượng trưởng lão, lại cứ như thế bị miểu sát?

Rốt cuộc ai mới là Chuẩn Đế, còn ai mới là Địa Tiên và Chuẩn

Thiên Tiên đây?

Tu sĩ trong Nguyệt Luân Tiên Cung hoàn toàn chết lặng, đầu óc hỗn loạn, hoàn toàn không cách nào tin tưởng tất cả những gì mình thấy.

Giờ phút này, từng tu sĩ Tam Thiên Giới đều lộ vẻ chấn động, sau đó trở nên vô cùng hưng phấn.

Chủ thượng, không hổ là Chủ Thượng, uy lực một quyền này, thật sự là kinh khủng như vậy!

"Đi thôi, tiêu diệt tất cả tu sĩ Nguyệt Luân Tiên Cung. Chiến lợi phẩm mà các ngươi chiếm được thuộc về các ngươi."

Cố Dương hai tay nâng lên, tiện tay vẫy một cái, thu lấy rất nhiều tiên khí của Nguyệt Luân Tiên Cung, sau đó cưỡng ép xóa đi ấn ký, lạnh nhạt lên tiếng.

Lời này của Cố Dương vừa rơi xuống, mắt của ba ngàn giới tu sĩ đều sáng lên, hưng phấn tới cực điểm.

Dù sao đây cũng là một cơ duyên lớn đối với bọn hắn.

Nguyệt Luân Tiên Cung, là một phương thế lực cấp Tiên, nội tình sâu không lường được, tùy tiện tìm được vài thứ, rất có thể đối với bọn họ có tác dụng lớn.

Đặc biệt là những bí pháp kia, cực kỳ hữu dụng đối với việc thăm dò Tiên cảnh trong tương lai của bọn họ.

Lúc này, lấy ba ngàn Đại Đế cầm đầu, rất nhiều tu sĩ của ba ngàn giới giống như phát điên, giết thẳng về phía Nguyệt Luân Tiên Cung.

Đối với việc này, rất nhiều tu sĩ Nguyệt Luân Tiên Cung đều hoảng sợ tới cực điểm, muốn chạy trốn, hoàn toàn không có dũng

khí chiến đấu.

Nhưng, khi bọn họ phát hiện ra trận pháp vẫn còn, thì bọn họ cũng bộc phát ra huyết tính kinh người, bắt đầu tuyệt mệnh phản kích.

Điều này cũng khiến ba ngàn giới có thương vong nhất định.

Nhưng Cố Dương cũng không để ý tới.

Dưới tình huống Tiên cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung bị hắn miểu sát, chiến lực tổng thể của Nguyệt Luân Tiên Cung yếu hơn ba ngàn giới, nếu có thể chết cũng không trách ai được.

Cố Dương cũng không để ý tới song phương chiến đấu, bước chân khẽ động, liền đi tới bí địa Nguyệt Luân Tiên Cung.

Thời điểm Cố Dương ở hạ giới, muốn lĩnh ngộ tiên pháp, vẫn chỉ có thể dựa vào chính mình, không thể giống như trước kia xem đủ quần thư rồi.

Bởi vậy, sau khi Cố Dương đi tới Tiên Giới, bức thiết khát cầu các loại kiến thức tiên pháp, dung nhập thêm các ưu điểm của nó vào thân, tiến thêm một bước hoàn thiện tiên pháp của mình.

Nguyệt Luân Tiên Cung là thế lực nhị lưu trong Tiên Giới, tiên pháp của nó khẳng định có không ít, là thứ Cố Dương mong đợi nhất.

Còn về những thiên tài địa bảo gì đó của Nguyệt Luân Tiên Cung.

Tuy rằng đủ để Đại Đế phải điên cuồng vì điều này.

Nhưng, đối với Cố Dương bây giờ mà nói, cũng không tính là gì, chỉ có rải rác vài món có chút tác dụng đối với hắn mà thôi.

Bởi vậy, Cố Dương tiện tay vẫy một cái, Thời Không cùng Vận

Mệnh chi lực tuôn ra, trực tiếp chuyển dời tới.

Sau khi Nguyệt Luân Tiên Cung bộc phát đại chiến cuối cùng, phải nói là rất nhiều tu sĩ Tam Thiên Giới tàn sát tu sĩ Nguyệt Luân Tiên Cung. ở ngoại giới khi Cố Dương đọc bí pháp Nguyệt Luân Tiên Cung, ở cực bắc chi địa, tất cả tu sĩ đều chết lặng.

Bởi vì mưa máu ở cực bắc hoàn toàn không có ý dừng lại, thậm chí ngày càng sền sệt, thậm chí có dấu hiệu màu đỏ biến thành màu đen.

Từng ngôi sao băng đỏ thẫm rơi xuống, dường như tượng trưng cho từng đại năng Tiên cảnh đã vẫn lạc.

Điều này, khiến cho tất cả tu sĩ đều hai mặt nhìn nhau, hoàn toàn không biết xảy ra chuyện gì.

Còn rất nhiều đại năng Tiên cảnh ở cực bắc cảm thấy da đầu run lên, một luồng hàn ý xông thẳng lên đỉnh đầu.

Tuy nói, bọn họ vui khi Nguyệt Luân Tiên Cung gặp chuyện không may, nhưng tình huống phát triển này thật sự vượt quá dự liệu của bọn họ, khiến bọn họ kinh hãi.

"Chẳng lẽ nói, một phương Tiên cung, phải hủy diệt sao?"

"Là thế lực cường đại từng tham gia đại chiến chúng tiên ở mười kỷ nguyên trước, mặc dù hôm nay đã rơi rụng, nhưng ai ngờ, lại bị tu sĩ hạ giới hủy diệt."

"Nếu Nguyệt Luân Tiên Cung bị hủy diệt, chúng ta cũng sẽ không dễ chịu đâu."

"Đúng vậy. Thế lực hạ giới này mới tới Tiên giới, chính là tàn nhẫn diệt Nguyệt Luân Tiên Cung. Nếu bọn chúng có dã tâm mãnh liệt, cũng rất có thể hủy diệt thế lực bọn ta, chiếm đoạt tài nguyên."

Các đại năng Tiên cảnh đều lo lắng, vô cùng tuyệt vọng.

Dù sao, thế lực của bọn họ mặc dù liên hợp lại, nhiều lắm cũng chỉ cường đại gấp đôi Nguyệt Luân Tiên Cung mà thôi.

Đối phương có thể trong thời gian ngắn khiến rất nhiều đại năng Tiên Cảnh của Nguyệt Luân Tiên Cung vẫn lạc, bọn họ cho rằng, cho dù bọn họ liên hợp lại, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ.

Đây là so sánh đơn giản. Bởi vì bọn họ liên hợp lại, muốn hủy diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, chỉ e cũng là một chuyện rất khó.

Cho dù đại năng tiên cảnh có số lượng nhiều gấp đôi, cũng vậy.

Nhưng mà, bọn họ cũng chẳng có biện pháp gì cả.

Vùng cực bắc vô cùng cằn cỗi, căn bản không tồn tại thế lực cường đại nào.

Nguyệt Luân Tiên Cung đã là mạnh nhất.

Ngay cả Nguyệt Luân Tiên Cung cũng bị dễ dàng hủy diệt, bọn họ lấy gì đi ngăn cản.

Đến nỗi nhờ sự giúp đỡ của những thế lực khác trong thế giới này?

Chỉ sợ điều này cũng là một việc khó khăn.

Nếu những người này là thế lực Đạo Vực khác xâm nhập, vậy những thế lực khác có lẽ sẽ còn xuất thủ.

Chỉ là, rất đáng tiếc, thế lực này tới từ hạ giới.

Ngay cả hạ giới của Thái Nguyên Đạo Vực, cũng tương đương với một phần của Thái Nguyên Đạo Vực, tương đương với người

bản địa.

Chuyện của người trong nhà, còn là chuyện ở vùng cực bắc này, những thế lực lớn kia không có hứng thú quản.

Bởi vậy, đây mới là tử cục.

Bọn họ cũng chỉ có thể cầu nguyện thế lực ở hạ giới phi thăng mà đến sau này không nên làm quá mức.

Rất nhiều đại năng Tiên cảnh ở cực bắc cũng không biết suy nghĩ của nơi này, Cố Dương cũng không biết.

Dù biết, hắn cũng không để ý.

Lúc này Cố Dương, đã thiết trí Thời Không đại trận, lật xem bí pháp Nguyệt Luân Tiên Cung, lại sửa chữa thời gian.

Thậm chí hắn không để ý vấn đề sau khi chiếm lĩnh Nguyệt Luân Tiên Cung, làm sao quản lý được, mà là toàn quyền ném cho Mộ Dung Thiên Tuyết, tin tưởng nàng có thể xử lý tốt.

Thời gian trôi nhanh, trong nháy mắt đã qua mấy năm.

Trong mấy năm này, Cố Dương lật xem qua rất nhiều tiên pháp Nguyệt Luân Tiên Cung, tiến hành sửa chữa mười ngàn tỷ năm.

Lần bế quan này, Cố Dương cũng có rất nhiều thu hoạch.

Mặc dù nói, tiên pháp của hắn vẫn dừng lại ở cấp độ thượng phẩm tiên pháp, nhưng hoàn thiện hơn trước rất nhiều, uy năng cũng tăng lên một ít, khoảng cách cực phẩm tiên pháp càng gần thêm một bước.

Đồng thời, đại đạo chân ý của hắn cũng có tiến bộ.

Tuy vẫn như cũ chưa đạt tới chín thành trung kỳ, nhưng cũng

coi như có tiến bộ.

Dù sao, chân ý đại đạo đạt tới chín thành, mỗi một chút tăng lên, đều hết sức gian khổ.

Nếu không, cũng sẽ không có nhiều Tiên vương kẹt lại ở một tiểu cảnh giới như vậy.

Chương 1046 - Mưu đồ của Cố Dương

Nói tóm lại, mặc dù không có đạt tới trình độ biến chất, nhưng Cố Dương vẫn có thu hoạch không nhỏ.

Cố Dương tin tưởng vững chắc, chỉ cần hắn lật xem đủ nhiều tiên pháp, sau đó tiến hành sửa chữa, sớm muộn gì hắn cũng đột phá chín thành chân ý đại đạo, đạt đến cấp độ tiểu viên mãn đại đạo chân ý...

Đó là một lĩnh vực mà ngay cả Tiên vương cũng không thể chạm tới được.

"Nên xuất quan rồi. Tiếp theo phải nghĩ biện pháp lấy được lượng lớn tiên pháp mới được."

Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, thì thào tự nói.

Đối với điều này, trong đầu Cố Dương có một ý tưởng mơ hồ, nhưng cụ thể có thể đạt thành mục đích của hắn hay không, còn phải nói riêng.

Chẳng qua, Cố Dương cũng không vội.

Dù sao, thọ nguyên của hắn vô tận, chỉ cần tiếp tục tăng cường thực lực, tăng chiến lực lên cấp Tiên Vương, muốn mượn đọc rất nhiều tiên pháp của các thế lực, chẳng qua chỉ là chuyện một câu nói mà thôi.

Lập tức, thân hình Cố Dương khẽ động, liền biến mất ở trong bí địa, lựa chọn xuất quan.

Khi Cố Dương xuất quan, phát hiện Nguyệt Luân Tiên Cung đã đại biến.

Rất nhiều dấu hiệu của Nguyệt Luân Tiên Cung, tất cả đều đã bị thay đổi, đổi thành hai chữ Dương Minh, trở thành cứ địa lâm thời của Dương Minh.

Đồng thời Cố Dương cũng phát hiện, trong mấy năm hắn bế quan, tu sĩ của ba ngàn giới cũng xảy ra biến hóa không nhỏ.

Một số Chí Tôn, Chuẩn Đế đều là có tu vi tăng lên không nhỏ.

Ví dụ như Mộ Dung Thiên Tuyết dựa vào nghị lực và tài nguyên của Nguyệt Luân Tiên Cung, thành công đột phá đến cấp bậc Đại Đế.

Trong các Đại Đế, Thiên Hồ Nữ Đế là thay đổi lớn nhất.

Nàng không hổ là tồn tại gần với Cố Dương nhất ở Tam Thiên Giới.

Mới vừa vào Tiên giới được vài năm đã đột phá cửa ải kia, độ tiên kiếp, thành công trở thành đại năng Tiên cảnh đầu tiên của Dương Minh.

Thiên Hồ Nữ Đế còn có huyết mạch Thiên Hồ cực kỳ bất phàm ở trong Tiên giới.

Vào giây phút nàng thành Tiên, huyết mạch cũng đã hoàn toàn thức tỉnh, thực lực tăng lên rất nhiều.

Đồng thời, cũng trở nên càng thêm quyến rũ động lòng người.

Cho dù là Cố Dương cũng không thể không thừa nhận nhan sắc và mị lực của nàng vẫn hơn Mộ Dung Thiên Tuyết.

Mà ở phương diện chiến lực, bởi vì thiên phú của bản thân cực kỳ xuất chúng, cộng thêm Thiên Hồ huyết mạch đã thức tỉnh

hoàn toàn.

Thực lực của Thiên Hồ Nữ Đế, cũng thập phần kinh người.

Mặc dù nói, vừa mới đột phá đến Tiên cảnh, nhưng đã có chiến lực Địa Tiên hậu kỳ bình thường.

Mặc dù không thể so sánh với Cố Dương, nhưng cũng thập phần kinh người.

Vì thế, Cố Dương dự định ban cho Thiên Hồ nữ đế một tràng tạo hóa.

Dù sao, Thiên Hồ Nữ Đế thiên phú chiến lực gần bằng hắn, mà Cố Dương cũng không có khả năng sau này chuyện gì cũng tự mình ra mặt.

Bởi vậy, bồi dưỡng Thiên Hồ Nữ Đế thành tâm phúc của hắn cũng không tồi.

"Chủ thượng, ngài gọi ta có chuyện gì?"

Thiên Hồ Nữ Đế đi tới trước người Cố Dương, ánh mắt mang theo ngưỡng mộ, dị thải liên tục, nhẹ giọng hỏi.

"Thiên Hồ, ngươi có thể trở thành người đầu tiên của Dương Minh đến Tiên cảnh, bổn tọa vô cùng vui mừng."

Cố Dương nhìn Thiên Hồ Nữ Đế, tán thưởng nói.

"Chủ thượng khen trật rồi. So với chủ thượng, chút thành tựu của ta không là gì cả."

Thiên Hồ Nữ Đế chớp chớp mắt, nhẹ giọng nói.

Tuy rằng ngoài miệng nói như vậy, nhưng Thiên Hồ Nữ Đế vẫn hết sức vui vẻ.

Dù sao, đây là được Cố Dương tán thành.

"Ha ha."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, cũng không có nói nhiều về phương diện này, mà ngược lại nói: "Ngươi đã trở thành vị đại năng tiên cảnh đầu tiên của Dương Minh, ta với tư cách minh chủ, tự nhiên phải cho ngươi một ít khen thưởng mới được. Về sau, một số việc của Dương Minh, còn cần ngươi ra mặt mới được."

Theo lời này của Cố Dương vừa ra, Thiên Hồ Nữ Đế đầu tiên khẽ giật mình, lập tức mặt lộ vẻ mừng rỡ, chín cái đuôi hồ ly màu trắng sau lưng cũng vui vẻ đung đưa.

Cho dù là Thiên Hồ Nữ Đế, cũng khó có thể ức chế sự hưng phấn trong lòng, trực tiếp biểu hiện ra ngoài.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện không còn cách nào khác, dù sao, đây chính là ý nghĩa chủ thượng mà nàng ngưỡng mộ nhất tán thành nàng, muốn bồi dưỡng nàng thành tâm phúc đấy!

"Cảm tạ sự tín nhiệm của chủ thượng, ta đương nhiên sẽ dốc toàn lực ứng phó, xông pha khói lửa vì chủ thượng, muôn lần chết cũng không chối từ."

Vẻ mặt Thiên Hồ Nữ Đế đầy ý cười vũ mị, lại có vẻ nghiêm túc, nàng mở miệng nói.

"Ừm."

Cố Dương khẽ vuốt cằm.

"Thiên Hồ, mặc dù huyết mạch của ngươi đã thức tỉnh, nhưng vẫn không đủ thuần túy. Nếu có thể lột xác thành huyết mạch Thiên Hồ viễn cổ, thực lực của ngươi sẽ lại tăng lên một tầng nữa."

Cố Dương ngưng mắt nhìn Thiên Hồ Nữ Đế, mở miệng nói.

"Đúng là như thế."

Thiên Hồ Nữ Đế nhẹ gật đầu, cười khổ nói: "Huyết mạch của ta cũng không tinh khiết, tương đương với hỗn huyết, bây giờ đã là cực hạn."

"Bình thường mà nói, đích xác như thế. Chẳng qua, ta đã nói rồi, sẽ khen thưởng ngươi. Vậy liền ban cho ngươi một hồi tạo hóa đi."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

Nghe thấy lời này của Cố Dương, Thiên Hồ Nữ Đế không khỏi ngẩn người.

Không đợi nàng có phản ứng, Cố Dương đã đặt tay lên vai thơm của nàng, sau đó yên lặng ở đáy lòng tự nói: "Hệ thống, sửa chữa huyết mạch Thiên Hồ, thời gian là mười ngàn tỷ năm trước."

Lời Cố Dương vừa dứt, huyết mạch Thiên Hồ Nữ Đế bắt đầu có biến hóa kinh người, hướng về phía viễn cổ hồi tưởng.

Thiên Hồ Nữ Đế cảm thụ được biến hóa trong cơ thể mình, khiếp sợ đến cực điểm, đây là thủ đoạn không thể tưởng tượng cỡ nào, từ trong đó, nàng cảm nhận được sức mạnh thời gian vĩ đại không thể tưởng tượng nổi.

Huyết mạch của nàng đang hướng viễn cổ hồi tưởng, dần dần trở nên mạnh mẽ hơn.

"Chăm chỉ rèn huyết mạch đi, chờ ngươi xuất quan ta còn có việc cần ngươi đi làm."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Dứt lời, liền biến mất trong bí địa.

Đối với việc này, Thiên Hồ Nữ Đế mặt mang vẻ cảm kích, đồng thời cũng âm thầm thề, nhất định không thể làm cho Cố Dương thất vọng, bắt đầu mượn cỗ sức mạnh to lớn này, cố gắng rèn luyện huyết mạch.

Lúc trước Nguyệt Luân Tiên Cung xảy ra chuyện, đại năng tiên cảnh vẫn lạc, trời giáng huyết vũ, đã qua ba năm.

Trong ba năm này, mặc dù vẫn có rất nhiều tu sĩ và thế lực chú ý tới bên Nguyệt Luân Tiên Cung.

Nhưng so với trước kia thì ít hơn rất nhiều.

Bởi vì Nguyệt Luân Tiên Cung bị trận pháp bao phủ, trận địa đã triệt để biến mất.

Thời gian ba năm, đối với một số tu sĩ cường đại cũng chẳng là gì, nhưng cũng đủ để bọn họ quên đi một số thứ.

Đặc biệt là đối với tán tu, sau khi chấn động và nghi hoặc, cũng không còn ai thảo luận chuyện này nữa.

Bởi vậy, vẫn chú ý tới Nguyệt Luân Tiên Cung, chỉ có thế lực cực bắc cường đại, hôm nay, dường như vẫn như cũ không chút biến hóa, rất nhiều đại năng Tiên cảnh cùng đại đế ngắm nhìn phương hướng Nguyệt Luân Tiên Cung, khẽ lắc đầu.

Ngoại trừ màn mưa máu lúc ban đầu liên tục rơi xuống, tất cả đều rơi vào trạng thái yên tĩnh.

Dường như thế lực hạ giới giằng co với Nguyệt Luân Tiên Cung.

Bọn họ cũng kỳ vọng kết cục này.

Vậy đại biểu cho thế lực hạ giới cũng không kinh khủng như bọn họ tưởng tượng, vẫn còn sức chống cự.

Vì thế, bọn họ hy vọng kết quả càng chậm càng tốt.

Vậy thì đại biểu cho thực lực song phương không chênh lệch nhiều, cuối cùng sẽ nháo đến kết cục lưỡng bại câu thương.

Chỉ là, kỳ vọng của bọn họ đã thất bại.

Đột ngột, hướng Nguyệt Luân Tiên Cung, rốt cuộc có biến hóa.

Không gian nổi lên gợn sóng, trận pháp bao phủ phạm vi thế lực Nguyệt Luân Tiên Cung ba năm, rốt cuộc chậm rãi biến mất.

Điều này, làm cho rất nhiều thế lực cường giả đều chấn động tâm thần, ngưng mắt nhìn lại, muốn nhìn thấy kết cục song phương lưỡng bại câu thương.

Chỉ là, sau khi trận pháp hoàn toàn biến mất, tất cả bọn họ đều rơi vào trầm mặc.

Bởi vì Nguyệt Luân Tiên Cung đã hoàn toàn thay đổi.

Nguyệt Luân Tiên Cung, biến thành Dương Minh.

Mà trong Dương Minh, khí tức trên trăm triệu Chí Tôn trở nên hết sức rõ ràng, hơn nữa dường như trở nên cường đại hơn.

Về phần khí tức tu sĩ Nguyệt Luân Tiên Cung, thì không còn sót lại một ai.

Kết quả, đã quá rõ ràng.

Không phải hai bên đều giằng co, chẳng qua thế lực phi thăng từ Hạ Giới đến tiêu diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, sau đó lại tu chỉnh và tu luyện bên trong trận pháp bao phủ, tiêu hóa thu hoạch của Nguyệt Luân Tiên Cung.

Mà bây giờ, bọn họ lại lựa chọn xuất thế, tuyên cáo bọn họ đã đến.

"Dương Minh..."

Một vị đại năng Tiên cảnh nhìn chằm chằm hai chữ to này, tràn ngập kiêng kị.

Hắn hiểu rằng, một ngôi sao sáng chói xuất hiện ở Thái Nguyên đạo vực.

Vừa xuất hiện đã diệt trừ Nguyệt Luân Tiên Cung.

Khó có thể tưởng tượng, sau mấy kỷ nguyên, cái Dương Minh này có thể phát triển đến loại trình độ nào.

"Ba năm sau, Dương Minh ta tổ chức đấu pháp Dương Minh, đại năng tiên cảnh đều có thể đến tham dự, nếu đấu pháp thành công, có thể đạt được trung phẩm Tiên khí thậm chí thượng phẩm tiên pháp. Chẳng qua, nếu khiêu chiến thất bại, nhất định phải đưa tiên pháp nhà mình cho Dương Minh ta mượn đọc. Người nào nguyện ý khiêu chiến, có thể tự mình đến đây."

Mà cũng là lúc các đại năng tiên cảnh thất thần, một giọng nói bình thản mà lại tràn ngập uy nghiêm vang vọng chín tầng trời.

Không phải tại bên trong Cực Bắc chi địa vang lên, mà là vang lên toàn bộ Bắc Thiên Vực.

Thái Nguyên Đạo Vực quá mức mênh mông, tất nhiên chia làm rất nhiều khu vực. Tổng thể mà nói, Thái Nguyên Đạo Vực chia làm ngàn vạn giới vực.

Mỗi một phương giới vực, đều cực kỳ khổng lồ, so với ba ngàn giới cộng lại phải lớn hơn vô số lần.

Mặc dù nói Bắc Thiên Vực bên trong ngàn vạn giới vực, cũng không thu hút, nhưng thế lực trong đó vẫn như cũ không thể khinh thường, thế lực có cường giả Thiên Tiên cảnh cũng không ít, vào giờ phút này, theo lời nói này của Cố Dương vang vọng cực bắc,

vang vọng toàn bộ Bắc Thiên Vực, tất cả thế lực Tiên cấp đều ngây ngẩn cả người.

Tiên cảnh đại năng cực bắc chi địa hai mặt nhìn nhau, tất cả đều sợ ngây người.

Dương Minh này, đến cùng đang giở trò quỷ gì.

Hắn lấy đâu ra tự tin mà dám khiêu chiến tất cả đại năng Tiên cảnh ở Thiên vực?

Lại càng như vậy, tuyên bố lấy trung phẩm tiên khí ra, thậm chí là thượng phẩm tiên pháp làm tiền đặt cược.

Mặc dù Dương Minh vừa mới xuất hiện, chính là trực tiếp diệt sát Nguyệt Luân Tiên Cung.

Nhưng Nguyệt Luân Tiên Cung tại cực bắc chi địa có thể xưng là bá chủ khiêm tốn, nhưng nếu đặt toàn bộ Bắc Thiên giới vực, cũng không tính là cái gì.

Dù sao, Bắc Thiên giới vực, thế lực nắm giữ chiến lực Thiên Tiên cảnh vẫn có một ít.

Những thế lực cường đại này, được gọi giản là Nhất Cung, Nhị Triều, Tứ Tộc.

Nhất cung là Phong Lôi Tiên Cung, tinh thông Phong Lôi tiên pháp, sát phạt vô song, là thế lực mạnh nhất ở Bắc Thiên giới vực này. Nghe đồn bọn họ có được một kiện Tiên khí thượng phẩm để trấn áp căn cơ, vô cùng khủng bố.

Nhị triều, là Hoàng Nhật tiên triều cùng với Băng Hoàng tiên triều.

Bốn tộc này là Khương tộc, Lăng tộc, Huyền tộc, Thiên Nhãn tộc.

Bảy thế lực này đều là thế lực khủng bố có Thiên Tiên tọa trấn, nội tình thâm sâu khó lường, chính là bá chủ chân chính của Bắc Thiên Vực.

Thiên Tiên, đây chính là cường giả vượt quá tưởng tượng. Cho dù là Chuẩn Thiên Tiên ở trước mặt Thiên Tiên chân chính cũng là không đáng nhắc tới.

Dù cho trong tay hắn cầm trung phẩm Tiên khí, cũng vậy.

Càng về sau, cảnh giới mang đến chiến lực chênh lệch, lại càng khủng bố, đây là chân lý vĩnh hằng bất biến.

Bởi vậy, lần thao tác này của Dương Minh, bọn họ thật sự không hiểu.

Ngươi không biết khiêm tốn mà dần trưởng thành, dám chơi đùa đấu pháp gì chứ.

Hơn nữa còn bày ra ban thưởng kinh khủng như tiên pháp thượng phẩm.

Đây quả thực là ngại mạng dài.

Dù sao, tiên pháp thượng phẩm quý giá nhường nào, ở khi không đủ sức mạnh, đương nhiên phải giấu kỹ mới được.

Nếu như không có đủ lực lượng thủ hộ, người ta mặc kệ ngươi đấu pháp gì, cứ thế mạnh mẽ cướp đoạt.

Giờ phút này, bên trong Bắc Thiên giới vực, rất nhiều thế lực cấp Tiên ánh mắt thâm thúy, nhìn về phía cực bắc.

Bọn họ cũng không biết Dương Minh đột nhiên xuất hiện này rốt cuộc là thế lực gì, dám tuyên bố lấy tiên pháp hàng đầu làm tiền đặt cược.

Trong trí nhớ của bọn họ, ở Bắc Thiên giới vực, chưa bao giờ

có thế lực cường đại như Dương Minh.

Bởi vậy, Phong Lôi Tiên Cung, Hoàng Nhật Tiên Triều, Băng Hoàng Tiên Triều, Khương tộc, Lăng tộc, Huyền tộc, Thiên Nhãn tộc, tất cả đều là phái đại năng Tiên cảnh cường đại đến dò xét tình hình Dương Minh.

Rất nhanh, những đại năng của các thế lực này, đi tới cực bắc, biết được lai lịch Dương Minh và chuyện Dương Minh hủy diệt Nguyệt Luân Tiên Cung.

Chuyện này khiến các đại năng tiên cảnh của các thế lực lớn chấn động.

Dù sao, mặc dù Nguyệt Luân Tiên Cung hết sức biết điều, nhưng cũng từng là thế lực cường đại, có Chân Tiên tọa trấn, có chút uy danh ở toàn bộ Tiên giới.

Tuy rằng nói bọn họ tham gia đại chiến từng xảy ra, dẫn đến truyền thừa bị thất lạc đi không ít, mặt mày đầy bụi đất chạy đến cực bắc của Bắc Thiên Vực khiêm tốn náu mình hơn mười kỷ nguyên. Thế lực dần yếu đi, nhưng chung quy vẫn là lạc đà gầy còn hơn ngựa béo.

Bọn họ biết rất rõ, cung chủ Nguyệt Luân Tiên Cung Lữ Minh Tiêu là cường giả Chuẩn Thiên Tiên cảnh.

Không ngờ rằng, cho dù Nguyệt Luân Tiên Cung như vậy cũng bị thế lực hạ giới phi thăng này tiêu diệt.

Điều này rõ ràng cực kỳ không bình thường.

Lúc này, bọn họ cực kỳ cẩn thận truyền lại những tin tức này trở về.

Điều này cũng khiến cho người cầm quyền của bảy thế lực vô cùng kinh ngạc.

Có thể dễ dàng hủy diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, Dương Minh này, tối thiểu khẳng định tồn tại chiến lực cấp Chuẩn Thiên Tiên, nếu không, tuyệt không thể làm được điểm này.

Nhưng nếu như vẻn vẹn chỉ có được chiến lực Chuẩn Thiên Tiên tọa trấn mà nói, Dương Minh dựa vào cái gì dám lộ liễu như thế.

Trong lúc nhất thời, người cầm quyền của bảy thế lực lớn đều làm ra một quyết định.

Nếu như Dương Minh dám chơi đấu pháp gì, vậy trước hết bọn hắn sẽ phái ra Chuẩn Thiên Tiên cùng một ít cường giả đi dò xét nội tình của Dương Minh.

Nếu Dương Minh có Thiên Tiên tọa trấn, bọn họ cũng sẽ tương đối tôn trọng.

Nếu Dương Minh không có Thiên Tiên tọa trấn, vậy bọn hắn cũng không ngại nuốt xuống khối thịt béo này, muốn để cho bọn hắn làm theo quy củ?

Xin lỗi, không đủ thực lực để định ra quy củ.

Quy củ, tất cả đều là vô nghĩa.

Thực lực mới là tất cả. Cường giả, cho dù tùy ý đánh giết kẻ yếu, cũng không có ai dám nói gì.

Đương nhiên, cho dù là bảy thế lực lớn, trước khi nắm rõ lai lịch của Dương Minh, bọn họ cũng sẽ không tùy ý ra tay.

Bởi vì, ở trong Tiên giới, ví dụ một số thế lực tùy ý làm bậy cuối cùng đá phải tấm sắt, dẫn đến thế lực hủy diệt, truyền thừa đoạn tuyệt, nhiều vô số kể.

Vì thế, rất nhiều thế lực đều dùng đủ loại phương pháp, làm

cho người ta khó có thể thấy rõ nội tình cùng át chủ bài của bọn họ, làm mơ hồ tầm nhìn ngoại giới, làm cho người ta không biết thế lực này của bọn họ đến cùng có bao nhiêu cường giả Tiên cảnh, những cường giả Tiên cảnh này đến cùng ở cảnh giới nào, làm như vậy, mới có thể sinh tồn tốt hơn.

Bởi vậy, trừ phi đã nắm rõ tình hình của Dương Minh, bằng không bọn họ vẫn ở ngoài mặt hòa hòa khí khí khí.

Ngoại trừ bảy thế lực lớn được Thiên Tiên trấn giữ, trong Bắc Thiên Vực, từng thế lực Tiên cấp rất cường đại nảy sinh hứng thú với Dương Minh, dự định phái cường giả tham gia đấu pháp ba năm sau.

Bọn họ cũng có suy nghĩ giống như bảy thế lực lớn kia.

Trước thăm dò kỹ càng rồi hẵng nói chuyện khác.

Muốn làm được điểm này, theo bọn họ thấy, không phải là quá khó.

Chỉ cần tùy tiện bắt một tu sĩ Dương Minh tiến hành sưu hồn, vậy có thể thăm dò thật nhiều thực lực của Dương Minh.

Đương nhiên, làm chuyện này nhất định phải cẩn thận, không thể bị phát hiện.

Dù sao, Dương Minh có thể tiêu diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, vẫn khiến bọn họ có chút kiêng kỵ.

Dưới tình huống như vậy, toàn bộ Bắc Thiên Vực đều gió nổi mây phun trào.

Rất nhiều tu sĩ dồn dập chạy về phía bắc, muốn chứng kiến một thời đại thịnh thế hiếm thấy trong kỷ nguyên này.

Đặc biệt là Đại Đế, càng chờ mong vô cùng.

Bởi vì, đấu pháp Tiên Cảnh, đối với những Đại Đế như bọn họ mà nói, có ích lợi rất lớn, nếu có thể lĩnh ngộ thứ gì đó, có lẽ có thể gia tăng tỷ lệ thành Tiên.

Thời điểm bên ngoài gió nổi mây phun, bên trong Dương Minh.

"Phu quân, chúng ta vừa mới tới Tiên giới, đã dẫn tới rất nhiều thế lực cấp Tiên. Làm như vậy có phải có chút gấp rồi không?"

"..."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn Cố Dương, nhịn không được mở miệng nói.

Tuy nói Mộ Dung Thiên Tuyết biết thực lực của Cố Dương nhất định cường đại tới cực điểm, nàng cũng rất tín nhiệm.

Nhưng mới tới Tiên giới, Cố Dương cũng chưa thành Đế, làm như vậy vẫn hơi lỗ mãng.

Dù sao, nàng cũng từ trong cổ tịch của Nguyệt Luân Tiên Cung biết được một ít tình huống Tiên giới, nước ở Tiên giới thật sự là quá sâu.

Chưa thành Tiên vương, dù là Chân Tiên cũng không thể tùy ý làm bậy.

Bằng không, sợ sẽ có đại họa.

"Nếu như kinh động toàn bộ Tiên Giới, đúng là có chút nguy hiểm. Nhưng nếu chỉ là Bắc Thiên giới vực thì không coi là gì."

Cố Dương mặt mang ý cười, khẽ nói.

"Tất cả đều nằm trong khống chế của vi phu. Dương Minh đấu pháp, không phải thật sự muốn đấu pháp."

Dừng một chút, Cố Dương ý vị sâu xa nói.

"Được rồi. Nếu phu quân đã có kế hoạch kỹ càng, vậy thiếp cũng an tâm."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn chăm chú Cố Dương, cuối cùng khẽ nở nụ cười.

"Chẳng qua, tu sĩ Dương Minh, cần cưỡng chế bọn hắn ở lại Dương Minh, không được phép ra ngoài? Nói cách khác, nếu bị thế lực khác bắt đi, tình báo của chúng ta sẽ bị tiết lộ ra ngoài."

Mộ Dung Thiên Tuyết lại nhắc nhở.

"Không sao. Để lộ lai lịch, cũng không có gì. Đương nhiên, người phía dưới, cũng không ngốc như vậy."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Người có thể ở hạ giới tu luyện tới Chí Tôn, có mấy ai là kẻ ngốc?

Bọn họ đều rất rõ ràng, nếu như chủ thượng của bọn họ công khai tổ chức đấu pháp của Dương Minh, truyền âm cho toàn bộ Bắc Thiên giới vực, nhất định sẽ kinh động tới rất nhiều thế lực.

Nếu bọn họ ra ngoài, vậy có khác gì đưa mạng.

Sự thật chứng minh, tu sĩ trong Dương Minh cũng hoàn toàn thông minh.

Sau khi Cố Dương cử hành đấu pháp Dương Minh, tất cả bọn họ đều lựa chọn ở lại trong Dương Minh.

Dù sao nơi này linh khí dồi dào, còn có công pháp của Nguyệt Luân Tiên Cung cung cấp cho bọn họ nghiên cứu, bọn họ cũng tạm thời không cần phải đi ra ngoài.

Bọn họ thập phần mong đợi, lần này sau tràng đấu pháp này, cảnh tượng chủ thượng của Dương Minh danh chấn Bắc Thiên giới

vực.

Lúc đó, Dương Minh sẽ hoàn toàn xứng đáng trở thành thế lực cấp bá chủ ở Bắc Thiên giới vực, bọn họ thân là người của Dương Minh, cũng tự hào, đồng thời khi ra ngoài cũng không bị người ta xem thường, thu được rất nhiều lợi ích.

Trong nháy mắt, ba năm trôi qua.

Trong ba năm này, rất nhiều thế lực đều phát hiện, tu sĩ Dương Minh thế mà hoàn toàn không ra ngoài, bọn họ không khỏi thầm mắng rùa đen rút đầu.

Đương nhiên, bọn họ cũng thử dùng hình thức bái phỏng để vào Dương Minh, tìm hiểu tình báo.

Chỉ là, điều khiến bọn hắn hết sức ngoài ý muốn chính là, trên dưới Dương Minh đoàn kết, muốn thông qua thủ đoạn tầm thường tìm hiểu được tình báo, thập phần khó khăn.

Về phần vận dụng một ít thủ đoạn khác bọn hắn cũng không dám.

Bởi vì bọn họ phát hiện, trận pháp của Dương Minh vô cùng khủng bố.

Mỗi khi bọn họ có dị động, đều có loại cảm giác bị trấn áp.

Cho dù là Tiên, cũng là như thế.

Cuối cùng, bọn hắn cũng chỉ có thể chờ đợi ba năm.

Dù sao, thời gian ba năm, đối với bọn hắn mà nói, cũng không tính là gì.

Giờ phút này, bí địa của Dương Minh, Cố Dương chậm rãi mở mắt, quanh thân lượn lờ chân ý Hỗn Độn Đại Đạo nồng đậm, khiến thời không hư ảo theo.

"Ba năm qua đi, cuối cùng vẫn không thể lĩnh ngộ chân ý hỗn độn đại đạo đến chín thành trung kỳ. Quả nhiên, vẫn cần lượng lớn tiên pháp, sau đó tiến hành tu sửa mới được."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, thì thào tự nói.

Ngoài ra, cũng nên chồng chất chuẩn bị đột phá đến Đại Đế.

Hắn ta đã đột phá đến Chuẩn Đế cực hạn từ lâu, có thể đột phá đến Đại Đế bất cứ lúc nào.

Nhưng Cố Dương có dự cảm, động tĩnh hắn đột phá tới Đại Đế chắc chắn sẽ lớn hơn tưởng tượng.

Đại Đế kiếp của hắn ta sẽ vô cùng khủng bố, nhất định phải chuẩn bị thật tốt mới được.

Đồng thời, hắn độ kiếp cũng sẽ đưa tới rất nhiều phiền phức.

Bởi vậy, Cố Hiên nhất định phải điều chỉnh trạng thái đến hoàn mỹ.

Đồng thời, có thể mạnh hơn chút nữa, tốt nhất là mạnh hơn chút nữa, tăng sức chiến đấu lên cực hạn trước mắt.

Nếu như vậy, cho dù Chân Tiên cường đại đến nhìn trộm, Cố Dương cũng sẽ không sợ hãi.

"Dương Minh đấu pháp, đã đến lúc bắt đầu."

Cố Dương bỏ qua thời không, nhìn nơi nào đó, con mắt nheo lại.

Giờ phút này, bên trong Dương Minh, trong thế giới Cố Dương sáng tạo, đã hội tụ rất nhiều thế lực cường đại.

Những thế lực này, mỗi người đều cực kì cường đại, người được phái tới càng thêm bất phàm.

Bảy thế lực lớn đều phái ra Chuẩn Thiên Tiên tọa trấn, ngoài ra còn có rất nhiều Địa Tiên.

Một ít thế lực gần với bảy thế lực lớn, cũng phái ra Địa Tiên đỉnh phong, thậm chí là cường giả Chuẩn Thiên Tiên cảnh.

Bởi vậy, trong Dương Minh đã hội tụ mười lăm vị cường giả Chuẩn Thiên Tiên cảnh, cùng với hơn một nghìn vị cường giả Địa Tiên cảnh.

Đây không nghi ngờ gì nữa, đây là một chuyện vô cùng kinh khủng.

Cho dù là người của Dương Minh, cũng cảm thấy da đầu run lên.

Nhiều cường giả tụ tập ở đây, nếu bọn họ đồng loạt ra tay thì sẽ tạo thành lực phá hoại vô cùng khủng bố.

Một ít người mặc dù đối với vị chủ thượng Cố Dương này thập phần tin tưởng, thậm chí tận mắt nhìn thấy hắn miểu sát một vị chuẩn Thiên Tiên, nhưng nơi này hội tụ cường giả rất nhiều, so với Nguyệt Luân Tiên Cung mạnh hơn không chỉ gấp mười lần.

Chủ thượng, thật có thể trấn trụ được cục diện sao?

Nếu xảy ra sai lầm, thì nghênh đón chính là tai họa ngập đầu.

"Chậc chậc chậc, minh chủ Dương Minh này thật là khí phách, lại có thể dẫn dắt nhiều tu sĩ hạ giới như vậy cùng nhau phi thăng thượng giới, càng có thể diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, tổ chức Dương Minh đấu pháp gì đó, thủ đoạn cao cường."

"Nhưng mà, việc này đã tới thời gian rồi, vì sao hắn còn chưa xuất hiện mà lại bắt chúng ta đợi ở chỗ này, xem thường chúng ta ư?"

Chuẩn Thiên Tiên của Khương gia chăm chú nhìn tiểu thế giới, nơi ghế thủ tọa trống rỗng kia, hắn ta có chút âm dương quái khí nói.

"Ha ha, đúng là hơi kiêu căng, dám để ta chờ hắn ở đây."

Chuẩn Thiên Tiên của Phong Lôi Tiên Cung cũng liên tục cười lạnh.

Cường giả các thế lực khác, cũng là từng người hoặc là mặt lộ vẻ trào phúng, hoặc là trong mắt lập loè, dường như có mưu đồ.

Tuy rằng Dương Minh này diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, nhưng vẫn không được bọn họ để vào mắt, dù sao bọn họ là bảy đại thế lực cấp bá chủ Bắc Thiên giới, há một thế lực phi thăng từ hạ giới có thể càn quấy.

Nếu không phải vì bọn họ thăm dò lai lịch của Dương Minh thì bọn họ cũng sẽ không đến đây ngồi, mà trực tiếp diệt Dương Minh.

Dưới cái nhìn của bọn họ.

Dương Minh này vừa mới đi tới thượng giới, liền diệt Nguyệt Luân Tiên Cung, khẳng định là cường giả Tiên Cảnh nào đó vụng trộm chạy đến hạ giới, thu được truyền thừa kinh người gì đó, mới có thể làm được điểm này.

Hoặc chính là vị Vô Địch Đại Đế nào thiên phú dị bẩm kia ở hạ giới đã nhận được truyền thừa thượng phẩm, tiên pháp thượng phẩm, dựa vào thủ đoạn truyền thừa mới diệt được Nguyệt Luân Tiên Cung.

Đương nhiên, khả năng thứ hai tương đối nhỏ. Bởi vì mặc dù là tay cầm thượng phẩm Tiên khí, muốn giết chuẩn Thiên Tiên cũng thập phần khó khăn. Chênh lệch giữa Đại Đế cùng Tiên, thật sự là quá lớn.

Vô Địch Đại Đế cũng không có biện pháp phát huy ra uy năng của thượng phẩm tiên khí và thượng phẩm tiên pháp, muốn giết chuẩn Thiên Tiên chỉ là chuyện mơ mộng.

Bọn họ càng thêm nghiêng về việc một cường giả Tiên cảnh lén trốn đến hạ giới, sau đó đạt được truyền thừa kinh người gì đó, sau đó trở về Tiên giới diệt Nguyệt Luân Tiên Cung.

Loại cơ duyên này, ngay cả bọn hắn cũng thèm đỏ mắt.

Chẳng qua, có một điều bọn họ vô cùng để ý.

Bởi vì, nếu như bọn họ thu được truyền thừa, khẳng định sẽ nghĩ biện pháp che giấu, trước tiên là âm thầm phát triển rồi nói sau.

Chờ đến khi thực lực đủ mạnh, mới có thể bộc lộ tất cả.

Chính bởi vì nghi ngờ này, bọn họ mới đến nơi đây, không trực tiếp động thủ diệt Dương Minh, cướp đoạt cơ duyên.

Nhưng mà, nếu như Minh chủ Dương Minh này mà không áp chế được bọn họ, thì bọn họ cũng không ngại trực tiếp động thủ diệt Dương Minh, sau đó tự mình tranh đoạt phần cơ duyên này.

Thời điểm khắp nơi đều lòng có quỷ, Thời Không ba động xuất hiện, hai đạo thân ảnh xuất hiện ở đây.

Màn này, cũng là hấp dẫn mọi người chú ý, để bọn họ thu liễm nỗi lòng, nhìn sang.

Vừa nhìn liền khiến tất cả bọn họ ngây ngẩn.

Bởi vì, người đến là một thanh niên trẻ tuổi mặc hắc bào cùng với một giai nhân khuynh thế có chín chiếc đuôi cáo.

Đối với Thiên Hồ Nữ Đế, bọn họ cũng không xa lạ gì.

Bởi vì, tình báo của Thiên Hồ Nữ Đế, bọn họ vẫn biết.

Một vị Đại Đế vô địch hạ giới có huyết mạch Thiên Hồ, vừa mới đến Tiên giới không lâu chính là đột phá sơ đẳng, thành tựu Tiên cảnh.

Có thể nói, tồn tại như Thiên Hồ Nữ Đế, thiên phú này ở toàn bộ Thái Nguyên đạo vực đều có thể xưng là vô cùng bất phàm.

Tồn tại như vậy, tất nhiên là hạng người tâm cao khí ngạo, có thể được minh chủ Dương Minh đơn giản thu phục, đây cũng là nguyên nhân khiến bọn hắn kiêng kị minh chủ Dương Minh, không có trực tiếp động thủ.

Thiên Hồ Nữ Đế xuất hiện ở đây, bọn họ cũng không ngạc nhiên.

Chỉ là, để cho bọn họ nghi hoặc chính là, vì sao Thiên Hồ Nữ Đế lại khiêm tốn đứng ở phía sau thanh niên hắc bào kia như thế.

Hắc bào thanh niên kia, vẻn vẹn chỉ là một Chuẩn Đế thôi mà!

Dưới sự chú ý của rất nhiều đại năng Tiên cảnh, Cố Dương lạnh nhạt ngồi ở thủ tọa.

Mà sau khi Cố Dương ngồi xuống, Thiên Hồ Nữ Đế cũng điềm tĩnh đứng ở phía sau hắn.

Một màn này, khiến cho rất nhiều đại năng Tiên cảnh đều ngây ngẩn cả người.

Rất nhiều đại năng Tiên Cảnh, đều nhíu mày, dùng sự kinh ngạc, nghi hoặc khó hiểu, còn có vẻ mặt phẫn nộ hoặc tràn ngập sát ý nhìn Cố Dương.

Một Chuẩn Đế, lại dám ngồi ở vị trí thủ tọa, dùng ánh mắt cao cao tại thượng nhìn xuống bọn họ, thật sự là chết cũng không biết

chết như thế nào.

"Ngươi, chính là minh chủ của Dương Minh?"

Chuẩn Thiên Tiên của Phong Lôi Tiên Cung nhíu mày, hỏi.

Lời này vừa nói ra, cũng là để cho rất nhiều đại năng Tiên cảnh nhìn chòng chọc vào Cố Dương.

Nếu như Minh chủ Dương Minh, vẻn vẹn chỉ là một tiểu quỷ cảnh giới Chuẩn Đế, vậy lộ ra thập phần quỷ dị.

Hay là nói, đây là con rối do Dương Minh đẩy ra.

Đương nhiên, khả năng đẩy ra con rối rất lớn.

Nếu quả thật như vậy, chứng tỏ tồn tại sau lưng Dương Minh cũng chỉ là hạng người giấu đầu lòi đuôi mà thôi.

Nói như vậy, bọn họ nhiều thế lực cùng tới chỗ này, hơi kiêng kỵ Dương Minh, hiển nhiên là kiêng kị uổng công.

"Ta chính là minh chủ Cố Dương của Dương Minh, để chư vị đợi. Nếu thời giờ đã đến, vậy thì Dương Minh đấu pháp liền chính thức bắt đầu đi."

Cố Dương lạnh nhạt ngồi ở vị trí đầu, nhìn xuống rất nhiều đại năng Tiên cảnh ở đây, lạnh nhạt lên tiếng.

Cố Dương vừa nói xong lời này, tất cả đại năng Tiên Cảnh ở đây đều nhíu mày, chăm chú nhìn Cố Dương.

"Ha ha, để một Chuẩn Đế đến lừa gạt chúng ta, thật là to gan. Để tồn tại sau lưng ngươi mau hiện thân đi, nếu không, bổn tọa cũng không ngại trực tiếp hủy Dương Minh của ngươi."

Chuẩn Thiên Tiên của Phong Lôi Tiên Cung thấy Cố Dương nói như vậy, mà thần sắc ngữ khí kia lại không để bọn hắn vào trong

mắt, sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Đồng thời, bộc phát ra uy áp kinh khủng của Chuẩn Thiên Tiên.

Cỗ uy áp kinh khủng này bao phủ toàn bộ, khiến cho rất nhiều Địa Tiên cũng vì thế mà biến sắc.

Mặc dù là chuẩn Thiên Tiên của các thế lực cấp bá chủ khác, con ngươi cũng ngưng lại.

Bởi vì, phó cung chủ của Phong Lôi Tiên Cung, hiển nhiên đã đi đến cực hạn của Chuẩn Thiên Tiên, bước nửa bước vào cảnh giới Thiên Tiên.

"Ta là Minh chủ Dương Minh, sau lưng không có tồn tại nào. Ta có thể làm chủ, ngươi nghĩ nhiều quá rồi."

Đối mặt với uy áp của Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung, Cố Dương trực tiếp bỏ qua, lạnh nhạt lên tiếng.

Ở sau lưng hắn, Thiên Hồ Nữ Đế cũng không bị ảnh hưởng.

Điều này, cũng là làm cho rất nhiều cường giả ở đây đều là âm thầm kinh hãi, có chút nghi hoặc bọn họ không hiểu, Cố Dương lấy đâu ra dũng khí trực diện chuẩn Thiên Tiên.

Đương nhiên, bọn hắn cũng nghi hoặc, Cố Dương vì sao có thể không để ý đến uy áp của cung chủ Phong Lôi Tiên Cung.

Chẳng lẽ, dựa vào trận pháp hoặc là lợi ích của Tiên khí sao?

"Hừ, ngươi làm chủ? Ngươi dựa vào cái gì làm chủ. Chỉ là một Chuẩn Đế mà thôi."

Sắc mặt Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung trở nên hung ác nham hiểm, trong mắt tràn ngập sát ý.

Mặc dù nói, ra tay trước thì sẽ bị ghét, nhưng lần này hành động này của Dương Minh làm cho hắn thập phần khó chịu, hắn tự nhận là Phong Lôi Tiên Cung hoàn toàn xứng đáng là thế lực mạnh nhất Bắc Thiên giới vực, nào sợ Dương Minh phi thăng đến từ hạ giới này, cho nên hắn không chút khách khí.

"Nếu Dương Minh ngươi dám trêu đùa bổn tọa, vậy bản tọa liền lấy tính mạng tiểu tử ngươi, ép tồn tại sau lưng ngươi hiện thân."

Lúc này, Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung cười lạnh một tiếng, trực tiếp ra tay.

Trong chốc lát, lực lượng kinh khủng hung hãn bộc phát, thời không gợn sóng không ngừng vang lên, một bàn tay to lớn ngang nhiên xuất hiện, vỗ tới hướng Cố Dương.

Một chưởng này bao trùm Thiên Hồ Nữ Đế vào trong.

Nếu muốn ra tay với Dương Minh, như vậy, tất nhiên không thể buông tha Thiên Hồ Nữ Đế.

Chẳng qua, hắn cũng không có ý tưởng đem Thiên Hồ Nữ Đế đập cho thần hồn nhục thể không còn.

Dù sao, huyết mạch Thiên Hồ Nữ Đế cũng không tệ. Nếu lấy ra, có lẽ sẽ khiến Phong Lôi Tiên Cung bọn họ có cơ hội có thêm một cường giả Thiên Tiên Cảnh.

Thấy Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung quả quyết bá đạo xuất thủ như thế, ánh mắt các đại năng Tiên Cảnh khác đều lập loè, tất cả đều mang ý xấu, đồng thời cũng nhìn có chút hả hê.

Nhất là đại năng Tiên Cảnh Cực Bắc chi địa, tất cả đều ánh mắt sáng rực, hận không thể tận mắt nhìn thấy cảnh Cố Dương bị đập chết.

Dù sao, tuy rằng các đại năng Tiên cảnh khác cũng không có cảm giác gì, nhưng bọn họ đã từng đối mặt với Cố Dương, biết rõ chỗ quỷ dị của Cố Dương.

Chỉ có Cố Dương chết, bọn hắn mới có thể an tâm.

Cực Bắc này, vẫn là địa bàn của bọn họ.

Cũng chính vào lúc này, Cố Dương cũng đã ra tay.

Đối mặt với công kích của Chuẩn Thiên Tiên Phong Lôi Tiên Cung này, Cố Dương chỉ vung ra một quyền với khuôn mặt lạnh nhạt.

Trong chốc lát, vô số tiên hà khuếch tán, ngưng tụ thành những nắm đấm khổng lồ, hung hãn va chạm với bàn tay khổng lồ.

Dưới ánh mắt lay động của rất nhiều đại năng Tiên cảnh, từng quyền từng quyền va chạm, đúng là cự chưởng trực tiếp bị đánh nổ. Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung cũng bị đánh bay ra ngoài, phun ra một ngụm máu tươi, vô cùng chật vật.

"Chuyện này, sao có thể..."

"Một Chuẩn Đế có thể chính diện áp chế một chuẩn Thiên Tiên?"

"Cho dù Phó cung chủ không có sử dụng toàn lực, chỉ tiện tay đánh ra một kích, cũng không đến nỗi như thế chứ."

"Thân thể của hắn quá kinh khủng, đủ để đối kháng với Chuẩn Thiên Tiên."

"Có thân thể kinh khủng như vậy thật sự là khủng bố. Khó trách hắn tự xưng là minh chủ Dương Minh, lại tiêu diệt Nguyệt Luân Tiên Cung."

"Điều này cũng có thể nói rõ một mặt, truyền thừa trên người

hắn, đến cùng kinh người đến cỡ nào."

Rất nhiều đại năng Tiên cảnh đầu tiên sau khi chấn động, lập tức không chỉ không sợ hãi, ngược lại còn lộ ra ánh mắt tham lam.

Đây là truyền thừa kinh người cỡ nào, lại có thể khiến cho một Chuẩn Đế có sức mạnh chống lại Chuẩn Thiên Tiên.

Nếu bọn hắn đạt được truyền thừa kinh thế bực này, lúc này khó có thể tưởng tượng sẽ trở nên cường đại cỡ nào.

Phó cung chủ của Phong Lôi Tiên Cung cũng ngừng bay ngược lại, sắc mặt khó coi vô cùng.

Hắn không ngờ mình lại bị Chuẩn Đế đánh bay, mất mặt.

Chẳng qua, hắn rất nhanh cũng nghĩ đến chuyện Cố Dương thân mang truyền thừa đến cùng kinh người cỡ nào, trong mắt cũng có tham lam hiện lên.

"Cố Dương, bổn tọa hảo ý dự tiệc, ngươi lại dám đánh lén bổn tọa, đả thương bổn tọa, lòng dạ đáng chém. Hôm nay, ngươi dùng tính mệnh của ngươi bồi thường bổn tọa đi."

Lúc này, Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung không biết xấu hổ mở miệng ra, lần nữa xuất thủ.

Lần này, hắn trực tiếp bộc phát ra hai thành chân ý đại đạo Phong Lôi, đồng thời còn tế ra trung phẩm tiên khí, dùng tiên pháp mạnh nhất.

Hiển nhiên, Phong Lôi Tiên Cung phó cung chủ có ý tứ rất rõ ràng.

Muốn vượt lên trước một bước, tốc chiến tốc thắng, đánh gục Cố Dương, tiến hành sưu hồn Cố Dương, cướp đoạt cơ duyên.

Đối mặt với cơ duyên kinh thế như vậy, hắn đã không muốn

thăm dò nữa, mà là trực tiếp xé rách da mặt.

Mà những đại năng Tiên cảnh khác thấy thế, cũng là mắng to phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung vô sỉ.

Sau đó, trong tay sáu thế lực còn lại của Chuẩn Thiên Tiên cũng không chậm, nhao nhao xuất thủ.

Chẳng qua, đối tượng bọn hắn xuất thủ, cũng không phải là Cố Dương, mà là cố ý vô tình quấy nhiễu công kích của Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung, không muốn để cho Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung chiếm của hời.

Dưới cái nhìn của bọn họ, Cố Dương đã là cá trên thớt, hiện tại, xem ai có thể giành được trước.

Về phần những đại năng Tiên cảnh khác, từng người rục rịch, nhưng không lập tức ra tay, hiển nhiên là có ý định đục nước béo cò.

Nhìn thấy một màn này, ánh mắt của Thiên Hồ Nữ Đế cổ quái.

Đồng thời, nàng cũng đột nhiên minh bạch ý nghĩ của Chủ Thượng.

Chủ thượng thông hiểu vận mệnh đại đạo chân ý, có lẽ đã sớm thấy được tất cả.

Hắn tổ chức đấu pháp của Dương Minh, cũng không phải là thực sự muốn đấu pháp, chỉ là muốn thu hút đám người này tới đây, sau đó hốt gọn một mẻ.

Loại suy nghĩ này đối với người bình thường mà nói đúng là đủ điên cuồng.

Vừa mới phi thăng Tiên Giới, chính là lấy lực bản thân đối địch cùng tất cả thế lực Tiên cấp ở Bắc Thiên giới vực, quả thực là

muốn chết.

Nhưng nếu như là Chủ Thượng, vậy thì chỉ có thể nói là thao tác bình thường.

Dù sao, Chủ Thượng, trong lòng nàng, là tồn tại vô địch.

"Một khi Dương Minh thống trị Bắc Thiên giới vực, đến lúc đó nhất định có vô số tài nguyên cùng truyền thừa. Nhờ vào đó, tốc độ phát triển của Dương Minh sẽ vượt quá sức tưởng tượng."

Ánh mắt Thiên Hồ Nữ Đế lập loè, suy nghĩ miên man.

Lấy tính tình của chủ thượng, hắn khẳng định sẽ không thỏa mãn ở đây, kế tiếp, chỉ sợ chính là chinh chiến toàn bộ Thái Nguyên Đạo Vực rồi.

Sau đó quân lâm toàn bộ Tiên giới.

Nghĩ tới đây, Thiên Hồ Nữ Đế có loại cảm giác nhiệt huyết sôi trào, mê mẩn hướng tới.

"Các ngươi làm vậy là có ý gì?"

Giờ phút này, thấy các vị chuẩn Thiên Tiên khác ngăn cản mình, phó cung chủ của Phong Lôi tiên cung sắc mặt âm trầm, chất vấn.

"Không có ý gì, chẳng qua là cảm thấy Phong Lôi tiên cung muốn ăn mảnh, không khỏi quá đáng."

"Đúng vậy, loại chuyện tốt này, nên chia sẻ mới đúng."

"Ha ha, mặc dù Phong Lôi Tiên Cung thế lớn, nhưng Khương gia ta cũng không phải ăn chay."

Sáu vị Chuẩn Thiên Tiên dồn dập mở miệng.

Lời này làm cho sắc mặt Phó cung chủ Phong Lôi Tiên Cung âm trầm, nắm chặc nắm đấm.

Đúng là Phong Lôi Tiên Cung thế lớn, nhưng khi đối mặt với sáu thế lực lớn khác, nhiều lắm chỉ lấy một địch hai mà thôi.

Nếu lục đại thế lực liên thủ, Phong Lôi Tiên Cung bọn họ cũng không dễ chịu.

Xem ra, là không có biện pháp ăn mảnh rồi.

"Các ngươi không cần cãi nhau. Các ngươi đã dám ra tay với bổn tọa, đối với Dương Minh có ý đồ xấu, vậy các ngươi cũng đi chết đi. "

Cũng chính vào lúc này, Cố Dương cuối cùng mở miệng, thanh âm đạm mạc.

Sau khi lời này vừa ra, biểu lộ của đại năng Tiên Cảnh ở đây đều trở nên cổ quái.

Một Chuẩn Đế, nói ra những lời như thế với bảy vị Chuẩn Thiên Tiên, quả thực là vi diệu đến cực điểm.

Nhưng, còn không đợi bọn họ lên tiếng châm chọc gì đó, Cố Dương đã hung hãn ra tay, Cố Dương đấm ra một quyền, có vô tận tiên hà quanh quẩn, lại giống như Thiên Đế quân lâm, thời không đại đạo chân ý hiển hiện, ngang nhiên bao trùm thất đại Chuẩn Thiên Tiên.

Theo một quyền này bộc phát, thất đại chuẩn Thiên Tiên đều biến sắc, lộ ra vẻ mặt không thể tin nổi.

Cú đấm này, quá mức khủng bố.

Hơn nữa, chân ý đại đạo quanh quẩn trong đó, càng làm cho bọn họ có loại cảm giác da đầu phát tê.

Đó là chân ý của Thời Không Đại Đạo.

Thời không, không phải thời gian, không phải không gian, mà là sự kết hợp giữa thời gian và không gian.

Phải biết rằng, cho dù là chỉ riêng thời gian cùng không gian đại đạo chân ý đã đủ khủng bố rồi, chứ đừng nói là thời không đại đạo chân ý.

Hơn nữa còn là bốn thành, đạt đến tiểu thành thời không đại đạo chân ý.

Phải biết rằng những Chuẩn Thiên Tiên như bọn họ cũng chỉ lĩnh ngộ được hai thành chân ý đại đạo mà thôi.

Một Chuẩn Đế lại lĩnh ngộ đến bốn thành Thời Không đại đạo chân ý, quả thực là thái quá tới cực điểm.

Ngoài kinh ngạc, kinh sợ, động tác của bảy vị chuẩn Thiên Tiên cũng không chậm, bọn họ biết, đối mặt chân ý thời không đại đạo, tuyệt đối không có khả năng né tránh, chỉ có thể đón đỡ.

Lúc này bảy đại Chuẩn Thiên Tiên, nhao nhao tế ra trung phẩm tiên khí của mình, đồng thời thúc giục tiên pháp mạnh nhất, phối hợp ăn ý.

Muốn đón đỡ một quyền kinh khủng này của Cố Dương, hết thảy đều là phí công, trong nháy mắt khi hai bên va chạm, bảy đại chuẩn Thiên Tiên này chính là giống như con kiến, trực tiếp bị nghiền nát.

Trong thời gian ngắn, thân thể của bọn họ đã bị phá hủy, chỉ còn sót lại thần hồn bị thương nghiêm trọng.

Nhìn thấy một màn này, tất cả đại năng Tiên Cảnh ở đây đều trừng lớn hai mắt, lộ ra thần sắc khó tin.

Bảy vị chuẩn Thiên Tiên cùng ra tay, không ngờ lại rơi xuống kết cục này, đúng là không hợp thói thường.

Chẳng qua, bọn họ nhớ tới thủ đoạn Cố Dương dùng trước đó, càng cảm thấy tê cả da đầu, trong lòng khiếp sợ.

Một Chuẩn Đế, không chỉ có nhục thân có thể chống lại Chuẩn Thiên Tiên, pháp lực Địa Tiên đỉnh phong, còn có thể dùng tiên pháp thượng phẩm cùng với tiểu thành đại đạo chân ý, đây quả thực là quái thai.

Cho dù là thời kỳ còn trẻ của Tiên vương, cũng tuyệt đối không có khả năng làm được điều này.

Lúc này, rất nhiều đại năng Tiên cảnh lập tức hiểu được vì sao Nguyệt Luân Tiên Cung lại bị diệt, trước mặt loại quái thai này, không bị diệt mới là chuyện hết sức kỳ quái.

Lúc này, rất nhiều đại năng Tiên Cảnh đều hoảng loạn tới cực điểm.

Cố Dương, cũng không để ý tới sự sợ hãi của đại năng Tiên Cảnh trong sân, mà là một tay vẫy một cái, liền chộp thần hồn bảy đại Chuẩn Thiên Tiên vào trong tay, muốn sưu hồn bọn hắn.

Nhìn thấy một màn này, tất cả đại năng Tiên cảnh ở đây đều biến sắc, nhất là đại năng Tiên cảnh còn sót lại của bảy đại thế lực, sắc mặt càng cuồng biến, nhịn không được mở miệng nói: "Cố Dương, ngươi là muốn kết tử thù với bảy thế lực lớn chúng ta sao?"

"Ồn ào."

Cố Dương quét mắt nhìn bọn hắn một cái, sắc mặt đạm mạc, tiện tay vỗ một cái, trực tiếp đem những Địa Tiên này giống như giun dế vỗ chết.

Nhìn thấy một màn này, tất cả đại năng Tiên cảnh đều rơi vào trầm mặc, có cảm giác như thỏ chết cáo buồn.

Chuyến đi này đúng là Hồng Môn Yến.

Đương nhiên, cũng có một số đại năng Tiên cảnh xoắn xuýt không biết có nên phản kháng hay không.

Ở đây còn có mấy ngàn đại năng Tiên Cảnh, mặc dù nói chuẩn Thiên Tiên chỉ còn lại có hai ba người, nhưng đồng loạt ra tay, có lẽ còn có chút cơ hội.

Nhưng cuối cùng bọn họ chỉ khẽ thở dài, chọn cách từ bỏ.

Dù sao, ngay cả Chuẩn Thiên Tiên của bảy thế lực lớn đều không qua nổi một chiêu trong tay Cố Dương, bọn họ ra tay, cũng chỉ là tự mình diệt vong mà thôi.

Bọn họ chỉ có thể kỳ vọng Cố Dương xem ở trên phân thượng thế lực hiện trường đông đảo, tha cho bọn họ một con đường sống.

Lúc này, Cố Dương cũng không để ý rất nhiều đại năng Tiên Cảnh ở đây, trực tiếp tiến hành cường ngạnh sưu hồn Thất Đại Chuẩn Thiên Tiên.

Dưới sự sưu hồn của Cố Dương, thất đại Chuẩn Thiên Tiên thập phần thê thảm, cũng muốn phản kháng, nhưng trước mặt Cố Dương, loại phản kháng này là phí công.

Thậm chí, cấm chế trong đầu bọn họ cũng trực tiếp bị Cố Dương dễ dàng phá vỡ.

Sau đó, Cố Dương chính là đọc được rất nhiều ký ức trong đầu bọn họ, biết được rất nhiều bí ẩn của bảy đại thế lực, đồng thời, cũng tìm được đại lượng tiên pháp.

Mặc dù bọn họ không có khả năng học hết tiên pháp của Tiên Cung, nhưng khẳng định đã đọc qua không ít thứ để tham khảo, từ đó hoàn thiện tiên pháp của bản thân.

"Lần này thu hoạch không tệ, nhưng như vậy vẫn chưa đủ."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy.

Hắn muốn thống trị Thái Nguyên Đạo Vực, thu nạp rất nhiều tiên pháp, như vậy hắn có thể hoàn thiện tiên pháp của mình tối đa.

"Chư vị, gia hỏa không tuân thủ quy củ đã biến mất. Kế tiếp, Dương Minh đấu pháp, chính thức bắt đầu đi."

Lập tức, Cố Dương quét mắt nhìn rất nhiều đại năng Tiên cảnh ở đây, mỉm cười, mở miệng nói.

Theo lời này vừa ra, khuôn mặt đại năng Tiên Cảnh ở đây run rẩy, trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì cho phải.

Đấu pháp?

Đấu pháp gì?

Ai dám tìm ngươi đấu pháp, đây không phải ngại mệnh dài sao?

"Thế nào, không người nào dám đấu pháp cùng bổn tọa sao?"

Cố Dương liếc nhìn rất nhiều đại năng Tiên Cảnh ở hiện trường, mở miệng nói.

Lời này, khiến đông đảo đại năng Tiên Cảnh ở hiện trường đều lúng túng không gì sánh được, không dám lên tiếng.

Bị một Chuẩn Đế ép hoàn toàn không dám ho một tiếng, thật sự là quá mất mặt, nhưng dám đứng ra, cho dù có chết, bọn hắn

cũng sẽ không ngu như vậy.

Là đại năng Tiên cảnh, thọ nguyên của bọn họ vô tận, không muốn cứ thế bỏ mạng.

"Nếu không có ai dám đấu pháp, vậy giao hết tiên pháp thế lực các ngươi ra đây."

Cố Dương mở miệng lần nữa.

Sau khi nói xong, tất cả đại năng Tiên Cảnh tại hiện trường đều biến sắc, lộ ra thần sắc kinh sợ.

Dù sao, tiên pháp là truyền thừa quan trọng, nếu lưu truyền ra ngoài thì không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm.

Lời này của Cố Dương, không thể nghi ngờ là chạm đến nghịch lân của tất cả đại năng Tiên Cảnh.

"Cố Dương, ngươi đừng quá đáng."

Một vị Chuẩn Thiên Tiên không nhịn được mở miệng nói.

"Quá đáng? Ha ha, nếu thực lực ta không đủ, các ngươi sẽ ra tay diệt Dương Minh ta, ta chỉ lấy tiên pháp của các ngươi, đã xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ."

Cố Dương lạnh lùng nói.

"Lại nói, Dương Minh đấu pháp có quy củ, chính là nếu các ngươi thắng ta, liền có thể đạt được thượng phẩm tiên pháp, thua liền giao ra tiên pháp. Các ngươi nếu đã đến, đương nhiên phải tuân thủ quy củ."

Lời này vừa nói ra, vị Chuẩn Thiên Tiên kia á khẩu không trả lời được, sắc mặt biến hóa không ngừng.

Những đại năng Tiên Cảnh khác cũng lần lượt cười khổ.

"Đạo hữu, ngươi đã đắc tội với thất đại thế lực, nơi này thế lực đông đảo, có lẽ có thể trở thành trợ lực của ngươi, chớ nên quá đáng."

Một đại năng Địa Tiên đỉnh phong trầm mặc một chút, lập tức trầm giọng mở miệng nói.

"Ngươi đang uy hiếp bổn tọa sao?"

Cố Dương thờ ơ nhìn hắn, chân ý đại đạo khủng bố quanh quẩn mà ra.

"Không, ta chỉ đang trình bày một sự thực."

Bị đại đạo chân ý của Cố Dương áp bách, đại năng Địa Tiên đỉnh phong chỉ cảm thấy da đầu tê dại, nhưng vì truyền thừa tiên môn, hắn vẫn kiên trì nói.

"Ha ha, đừng nói là bảy thế lực lớn, cho dù là phóng mắt nhìn toàn bộ Thái Nguyên Đạo Vực, cũng không có thế lực nào được ta để vào mắt."

Cố Dương cười lạnh, chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, rất nhiều thế lực tại đây đều biến sắc, bị lời nói của Cố Dương chấn động đến.

Bọn hắn cảm thấy Cố Dương quả thực cuồng vọng đến cực điểm.

Mặc dù nói Thái Nguyên đạo vực thực sự rất bình thường trong rất nhiều đạo vực, không có cường giả Tiên vương nào tồn tại.

Nhưng, chung quy lại vẫn còn một vài cường giả Chân Tiên trấn giữ.

Càng có thế lực khủng bố đạo thống của Tiên vương tồn tại.

Ở trước mặt những thế lực này, Thiên Tiên cũng chỉ là tồn tại tầm thường như con kiến hôi mà thôi.

Mà Cố Dương, vẻn vẹn chỉ là một Chuẩn Đế, liền dám khẩu xuất cuồng ngôn, thật sự là buồn cười.

Chẳng qua, mặc dù cảm thấy Cố Dương buồn cười, nhưng bọn hắn cũng không dám biểu hiện ra ngoài, sợ chọc giận Cố Dương, sau đó bị Cố Dương tiện tay vỗ chết.

"Đạo hữu, lời này của ngươi không khỏi quá mức cuồng vọng. Tuy ngươi có thiên phú khủng bố, thủ đoạn thông thiên, nhưng tu vi vẫn hơi thấp. Chỉ liên minh với chúng ta mới có thể chống lại bảy thế lực lớn."

Vị đại năng Địa Tiên đỉnh phong kia cắn chặt răng, lần nữa mở miệng.

"Ồn ào."

Thấy người này còn dám mở miệng, Cố Dương ánh mắt lạnh lẽo, trực tiếp ra tay, một chưởng vỗ chết hắn.

Nhìn vị đại năng Địa Tiên đỉnh phong này giống như một con ruồi bị đập chết, đại năng Tiên Cảnh ở đây đều cảm thấy trong lòng phát lạnh, rốt cuộc không còn nghĩ đến phản kháng chút nào nữa.

"Bích Ngọc Cung ta nguyện ý giao ra tiên pháp truyền thừa."

Cuối cùng, một thế lực không chịu được áp lực rồi, ngượng cười nói.

Thế lực này mở miệng, dường như phá vỡ phòng tuyến tâm lý của rất nhiều người, cường giả những thế lực khác cũng nhao nhao mở miệng, lựa chọn khuất phục.

Truyền thừa tiết lộ, còn có thể nghĩ biện pháp.

Nhưng nếu bọn họ đều chết ở đây, thế thì thế lực sau lưng bọn họ sẽ tổn thương tới gân cốt.

Thậm chí có vài thế lực sẽ trực tiếp rơi khỏi thế lực cấp tiên.

Cộng thêm bản thân bọn họ là đại năng Tiên cảnh, thọ nguyên vô tận, cũng không muốn ủy khuất chết ở chỗ này, cho nên chỉ có thể khuất phục.

Thấy toàn bộ đại năng Tiên cảnh ở đây đều lựa chọn khuất phục, Cố Dương mới hài lòng nhẹ gật đầu.

Hắn tổ chức Dương Minh đấu pháp, vốn định dùng phương pháp ôn hòa, lấy được tiên pháp truyền thừa của các thế lực khác.

Đương nhiên, hắn cũng biết, những thế lực này chắc chắn sẽ không tuân thủ quy củ một cách thành thật, cho nên hắn cũng không ngại dùng thủ đoạn bá đạo này.

Dù sao, bất kể là phát triển như thế nào, Cố Dương đều có thể chấp nhận.

Rất nhanh, rất nhiều thế lực đã giao ra hầu hết tiên pháp truyền thừa của thế lực nhà mình.

Có một số người không thành thật, trước mặt Cố Dương, cũng không có chỗ che giấu.

Lại giết gà dọa khỉ một lần nữa, sau đó tất cả đại năng Tiên Cảnh mới trở nên thành thật.

"Cố Minh chủ, chúng ta có thể rời đi được không."

Một vị Địa Tiên cảm thấy uất ức trong lòng, dò hỏi.

"Các ngươi có thể đi rồi."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Theo lời này vừa rơi xuống, toàn bộ đại năng Tiên cảnh đều vội vàng rời đi, sợ Cố Dương đổi ý, lưu toàn bộ bọn họ ở lại chỗ này.

Có điều, đợi đến khi bọn họ rời khỏi vùng đất cực bắc, một ít đại năng Tiên Cảnh cũng thầm hận trong lòng, dự định đợi đến khi bảy đại thế lực có hành động, đi theo bảy thế lực lớn báo thù.

Đương nhiên, những thứ này đều là số ít. Dù sao, chỉ cần là không ngốc, đều rất rõ ràng, một Chuẩn Đế, có sức chiến đấu kinh khủng như thế có nghĩa gì.

Cố Dương, tuyệt đối không phải là tồn tại bọn họ chọc được.

Bây giờ không phải, về sau càng không phải.

"Chủ Thượng, ngài cứ như vậy thả bọn họ rời đi sao? Bọn họ hôm nay ôm hận trong lòng, nhất định sẽ triển khai trả thù."

Sau khi các đại năng Tiên Cảnh rời đi, Thiên Hồ Nữ Đế cuối cùng nhịn không được mở miệng.

"Ha ha, hạng người con sâu cái kiến, không coi là gì cả."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, mở miệng nói.

"Nếu bọn chúng thành thật một chút, ta đồng ý tha cho chúng một mạng, nếu làm chút chuyện vặt vãnh, ta cũng không ngại diệt môn chúng."

"Ý của ta là, bọn họ nhất định sẽ âm thầm nhắm vào tu sĩ của Dương Minh. Đến lúc đó, khi tu sĩ Dương Minh ra ngoài lịch lãm, nhất định sẽ gặp nguy hiểm trùng trùng."

Thiên Hồ Nữ Đế nhẹ giọng nói.

"Không cần lo lắng. Chờ ta tiêu diệt bảy thế lực lớn, tin tưởng bọn họ sẽ thành thật. Đợi ta độ Đế kiếp, bọn họ sẽ chủ động cúi đầu xưng thần."

Cố Dương khẽ lắc đầu, mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, Thiên Hồ Nữ Đế nao nao, lập tức mắt lộ dị sắc, cười gật gật đầu.

Đúng vậy, đợi đến khi tiêu diệt thất đại thế lực, ai còn dám ra tay với Dương Minh, đó chính là chán sống rồi.

Còn về chủ thượng độ Đế kiếp.

Nhớ tới cảnh tượng khủng khiếp khi chủ thượng độ kiếp ở hạ giới, khó mà tưởng tượng được khi chủ thượng độ kiếp sẽ khủng khiếp đến cỡ nào.

Đến lúc đó, nhất định có thể trấn trụ tất cả mọi người.

Đến lúc đó, đừng nói là Bắc Thiên giới vực, chỉ sợ toàn bộ Thái Nguyên đạo vực đều phải triệt để chấn động.

Thiên Hồ Nữ Đế ngẫm lại loại tình cảnh này, đều là mong đợi vạn phần.

Sự tình xảy ra trong buổi đấu pháp Dương Minh, rất nhiều đại năng Tiên cảnh cảm thấy mặt mày đen sì, đương nhiên sẽ không chủ động truyền bá ra ngoài.

Bởi vậy, rất nhiều tu sĩ chỉ có thể mong đợi mà nghi hoặc, hoàn toàn không biết tình huống đấu pháp của Dương Minh thế nào.

Chẳng qua, giờ phút này, thất đại thế lực, thì đã chấn động tới cực điểm.

Bởi vì, bọn họ đã thông qua hồn bài, biết được toàn bộ Tiên

cảnh đại năng nhà mình đều đã vẫn lạc.

Ở Bắc Thiên giới, bảy đại thế lực hiếm có ai dám trêu chọc, đừng nói là một Chuẩn Thiên Tiên vẫn lạc, cho dù chỉ chết đi một vị Địa Tiên, cũng là đại sự kinh thiên động địa.

Dù sao, Thất đại thế lực, đã có một kỷ nguyên chưa từng có cường giả Địa Tiên cảnh vẫn lạc.

Lúc này, chủ trì của thất đại thế lực, tất cả đều là kinh sợ.

Thậm chí, lão tổ Thiên Tiên cảnh tiềm tu của thất đại thế lực cũng bị kinh động.

Rất nhanh, bọn họ chính là điều tra ra tiền căn hậu quả, biết được Dương Minh đấu pháp, Cố Dương lấy sức một mình, diệt sát bảy đại Chuẩn Thiên Tiên.

Điều này làm cho cường giả của bảy đại thế lực vô cùng kinh sợ, lại cực kỳ chấn động.

Dù sao, lấy tu vi Chuẩn Đế, dễ dàng đánh giết bảy vị chuẩn Thiên Tiên liên thủ, thật sự là có chút quá mức không thể tưởng tượng nổi.

Đặc biệt là Cố Dương lấy tu vi Chuẩn Đế, lĩnh ngộ bốn thành Thời Không đại đạo chân ý, quả thực là biến thái đến cực điểm.

Đó là bốn thành Thời Không Đại Đạo Chân Ý.

Đừng nói là một Chuẩn Đế, cho dù là những Thiên Tiên như bọn họ cũng chưa từng lĩnh ngộ bốn thành chân ý đại đạo, càng không nói đến bốn thành chân ý thời không.

Bởi vậy, sau khi bảy thế lực lớn tức giận, lại có chút chần chờ.

Trình độ yêu nghiệt của Cố Dương quá mức khủng bố, bọn hắn thật đúng là không dám dễ dàng đắc tội.

Không đúng, không thể dùng từ yêu nghiệt để hình dung được.

Dù cho là Tiên vương chuyển thế thì cũng không kinh khủng như vậy chứ.

Nhưng thất đại chuẩn thiên tiên cứ thế bị Cố Dương giết chết, bọn họ không trả thù lại, lại có chút không thể nào nói nổi, sẽ khiến tu sĩ ngoại giới chế nhạo.

Trong lúc nhất thời, bảy đại thế lực lớn đều có chút đâm lao phải theo lao.

Dù sao, truyền thừa Tiên cung không dễ, bây giờ bọn họ không rõ ràng nội tình Cố Dương, nếu là tùy ý ra tay, sợ có đại nạn giáng lâm.

Nếu có thể lấy thủ đoạn lôi đình diệt sát Cố Dương, tự nhiên là tốt nhất.

Nhưng tồn tại như vậy, tuyệt đối là thân có đại khí vận, đừng nói hiện tại bọn họ không nắm chắc trấn sát Cố Dương, mặc dù có nắm chắc, khả năng cũng sẽ bị hắn chạy thoát.

Mà một khi hắn đã chạy thoát, hậu quả tuyệt đối khó có thể tưởng tượng.

Tồn tại như vậy, một khi hắn đột phá Tiên Cảnh, bọn họ tuyệt đối sẽ bị dễ dàng tiêu diệt.

Chớ nói chi, nếu Cố Dương là Tiên Vương chuyển thế, chỉ sợ cũng không cần đột phá Tiên cảnh, đều có rất nhiều thủ đoạn tiêu diệt bọn hắn.

Thủ đoạn của Tiên vương, người thường khó có thể tưởng tượng được.

Chỉ là, bọn họ lại lo lắng, mặc dù bọn họ lựa chọn bỏ qua việc

này, nhưng nếu như Cố Dương còn ghi hận bọn họ, vậy kết cục của bọn họ chỉ sợ vẫn như cũ không quá tốt đẹp.

Lựa chọn thừa dịp trước khi hắn chưa triệt để trưởng thành diệt sát hắn, nếu lại kéo dài thêm một đoạn thời gian, bọn hắn liền triệt để không làm gì được Cố Dương rồi.

Cuối cùng, trải qua tranh luận kịch liệt, bảy thế lực lớn đều không hẹn mà cùng lựa chọn phái ra sứ giả, mang theo rất nhiều vật tạ lỗi, đi tới Dương Minh.

Mặc dù nói làm như vậy có chút mất mặt, nhưng vì truyền thừa đạo thống, tất nhiên là nếu có thể trừ khử ân oán, tốt nhất vẫn nên trừ bỏ ân oán thì tốt hơn.

Dù sao, tồn tại giống như Cố Dương, thật không phải thế lực như bọn họ có thể trêu chọc nổi.

So với truyền thừa đạo thống thì một chút mặt mũi có đáng là gì.

Đối mặt với việc bảy đại thế lực phái sứ giả đi giải trừ ân oán, Cố Dương vẫn chưa có gì kinh ngạc, hắn chỉ nhận quà, tỏ vẻ song phương ân oán cứ vậy mà tiêu trừ.

Đối với Cố Dương mà nói, hắn đã chiếm được rất nhiều tiên pháp của bảy đại thế lực, kỳ thật cũng không cần phải diệt đạo thống người ta.

Nếu Thất đại thế lực đã thức thời như vậy, hắn đương nhiên sẽ không nhắm vào quá nhiều.

Đối với câu trả lời của Cố Dương, tất cả bảy đại thế lực mừng rỡ vô cùng, cuối cùng thở phào nhẹ nhõm.

"Chủ Thượng, không hổ là thượng nhân."

Thiên Hồ Nữ Đế đối với kết cục này cũng có chút vi diệu.

Nàng không nghĩ tới chủ thượng còn chưa thành Đế, chính là chấn nhiếp thất đại thế lực chủ động chạy tới cầu hòa.

Nàng cuối cùng vẫn là đánh giá thấp chủ thượng. vẻn vẹn dựa vào tu vi Chuẩn Đế phát huy ra lực lượng kinh khủng mang đến rung động như vậy.

Chẳng qua, ngẫm lại một chút, tuy rằng ngoài dự đoán của mọi người, nhưng lại là chuyện hợp tình hợp lý, nàng có thể liên tưởng đến chủ thượng là Tiên Vương chuyển thế, những thế lực này không có khả năng không liên tưởng tới.

Đã như vậy, ai còn muốn đắc tội với nhân vật kinh khủng như Tiên Vương chuyển thế.

Giờ phút này, toàn bộ Bắc Thiên giới vực, thế lực tham dự đấu pháp Dương Minh, tự nhiên cũng phát hiện ra bảy thế lực lớn.

Đối với việc này, bọn họ cũng hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới sẽ là kết cục như vậy, bảy đại thế lực lớn thế mà lại trực tiếp lựa chọn cầu hòa.

Nhưng mà, bọn họ cũng ngẫm nghĩ một chút, cũng là cảm thấy lựa chọn này mới là chính xác nhất.

Lựa chọn của bảy đại thế lực cũng khiến cho đại năng Tiên cảnh vốn đã thù hận Cố Dương bình tĩnh lại, không khỏi lưng phát lạnh.

Đích xác, đối đầu với một tồn tại khủng bố như vậy, quả thật chính là muốn chết.

Cố Dương không tiêu diệt hết toàn bộ bọn họ, cũng coi như là nhân từ rồi.

Loại con sâu cái kiến như bọn hắn còn vọng tưởng trả thù một vị Tiên Vương chuyển thế, quả thực cùng tìm chết không có gì khác nhau.

Chuyện phát sinh ở ngoại giới, Cố Dương cũng không thèm để ý, hắn lần nữa tiến vào trạng thái bế quan, sửa đổi rất nhiều tiên pháp, đem ưu điểm của nó dung nhập vào bản thân, hoàn thiện tiên pháp của mình.

Tu luyện không năm tháng, trong nháy mắt, đã qua năm mươi năm.

Trong năm mươi năm này, tin tức Cố Dương là Tiên vương chuyển thế lan truyền một cách nhanh chóng, dẫn đến một hồi oanh động cực lớn, thậm chí truyền đến Bắc Thiên giới vực.

Đồng thời, Dương Minh dưới sự dẫn đầu của Thiên Hồ Nữ Đế, Mộ Dung Thiên Tuyết, Dương Minh phát triển mạnh mẽ, ở Bắc Thiên giới có uy danh hiển hách, vô số tuấn kiệt trẻ tuổi kỳ vọng có thể gia nhập Dương Minh.

Giờ phút này, bên trong bí địa, Cố Dương từ từ mở mắt ra, quanh thân đại đạo chân ý đan xen, đem mảnh địa vực này hóa thành một mảnh tiên địa, tiên vận lượn lờ, tiên dược nở rộ, thấm đẫm cảnh tượng thần dị.

"Ha ha, thu hoạch lần này không tệ."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, thu liễm tản di chân ý đại đạo quanh thân, tâm tình không tồi, lần bế quan này, thông qua tu sửa rất nhiều tiên pháp, hắn thành công lĩnh ngộ chín thành hậu kỳ chân ý, xem như tăng lên hai tiểu cảnh giới.

Mặc dù chỉ là hai tiểu cảnh giới, nhưng là thập phần kinh người.

Dù sao lĩnh ngộ được chân ý đại đạo, càng về sau càng khó.

Về phần tiên pháp, cũng lại lần nữa hoàn thiện hơn một chút, khoảng cách Tiên Vương pháp càng gần hơn một bước.

Chẳng qua, việc tăng cấp cũng vẻn vẹn như thế.

Những hạ phẩm cùng trung phẩm tiên pháp này, trợ giúp đối với Cố Dương chung quy là có hạn.

Khó có thể làm cho Cố Dương hoàn toàn lột xác.

"Tiếp theo, cũng nên chứng đạo thành Đế rồi."

Lập tức, Cố Dương nhìn Cửu Tiêu nơi xa, tự lẩm bẩm.

Bây giờ danh tiếng của Dương Minh lan truyền khắp nơi, thân phận Tiên vương chuyển thế cũng dần dần được truyền bá ra ngoài.

Dưới tình huống như vậy, hấp dẫn sự chú ý của một số lão quái vật là chuyện tất yếu.

Đến lúc đó, Dương Minh liền có chút nguy hiểm.

Bây giờ mặc dù hắn cường đại, nhưng tu vi vẫn là uy hiếp, muốn cùng Chân Tiên chiến một trận, vẫn còn có chút khó khăn.

Mặc dù Cố Dương tự tin có thể cùng Chân Tiên đánh một trận mà không bại, nhưng nếu đối mặt Chân Tiên số lượng nhiều, sẽ rất phiền toái.

Dù sao, có thể tu luyện đến Chân Tiên cũng không có một nhân vật nào đơn giản.

Đối với Cố Dương mà nói, hắn đã đi đến cực hạn Chuẩn Đế, thật ra muốn đột phá Đại Đế, thật ra là chuyện vô cùng đơn giản.

Chẳng qua, đối với Cố Dương mà nói, lúc trước còn thu thập rất nhiều tiên pháp, tiến hành sửa chữa, cho nên mới lựa chọn áp

chế.

Hiện giờ mục đích đã đạt được rồi, vậy tự nhiên không cần phải áp chế.

Rất nhanh, Cố Dương đã trực tiếp phá tan bình cảnh cảnh giới, khí tức đột nhiên tăng lên tới cấp độ kinh khủng.

"Ầm ầm ầm!!!!!"

Cùng lúc đó, lấy Cố Dương làm trung tâm, toàn bộ Cửu Tiêu của Thái Nguyên Đạo Vực dần dần âm u, đen kịt đến cực hạn.

Thậm chí, còn lan tràn đến một Đạo Vực khác.

Cảnh tượng khủng khiếp này, kiếp khí vô tận bắt đầu tràn ngập khiến vô số sinh linh cảm thấy sợ hãi.

Cảm thụ được kiếp khí khủng khiếp đến tận cùng, vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Thậm chí còn kinh động đến một vài lão quái.

Mặc dù là Thiên Tiên, khi nhìn thấy kiếp khí kinh khủng này thì cũng cảm thấy tê dại da đầu.

Ngay cả Chân Tiên, cũng bị kinh động, ngưng mắt nhìn cửu tiêu, thật lâu không nói.

"Thiên kiếp thật kinh khủng, hơn nữa loại kiếp khí này bao trùm toàn bộ Thái Nguyên đạo vực, thậm chí còn lan tràn ra khỏi Thái Nguyên đạo vực... Chẳng lẽ là vị Thiên Tiên nào đột phá rào cản cảnh giới, tấn cấp lên Chân Tiên cảnh hay sao?"

"Rất có thể, chỉ có là khi Thiên Tiên đột phá Chân Tiên, mới có thể gây ra động tĩnh lớn như vậy."

"Ha ha, xem ra, chúng ta lại phải thêm ra một đạo hữu rồi."

Trên Tiên giới, số lượng của Tiên Vương cũng chỉ chừng hai con số mà thôi.

Chân Tiên, là tồn tại mạnh nhất dưới Tiên vương, kỳ thật số lượng cũng không tính là nhiều.

Cho dù có thời gian tích lũy, cũng vẫn như thế.

Dù sao, Chân tiên cũng không phải dễ đột phá như vậy.

Rất nhiều Thiên Tiên tu luyện lâu dài, cũng khó có thể đột phá tới Chân Tiên.

Điều này cần thiên phú kinh khủng, khí vận kinh người.

Cũng có một vài Thiên Tiên dựa vào đại cơ duyên may mắn đột phá bình cảnh, nhưng vào lúc độ kiếp lại biến thành tro bụi.

Chân Tiên kiếp, quá khủng khiếp.

Điều này cũng dẫn đến một ít người có năng lực đột phá Chân Tiên cảnh cũng sẽ áp chế tu vi lại.

Bởi vậy, số lượng Chân Tiên ở toàn bộ Tiên giới cũng không tính là nhiều.

Thái Nguyên Đạo Vực là một Đạo Vực, số lượng Chân Tiên cũng không vượt quá mười người.

Nếu có thêm đạo hữu… một vài Chân Tiên ẩn thế xác thực rất bình thản, thậm chí có chút mong đợi.

Đương nhiên, ba thế lực cấp bá chủ của Thái Nguyên đạo vực cũng không có ý nghĩ như vậy.

Dù sao, nếu vị Chân Tiên mới ra đời này rất có dã tâm, đối với bọn họ là một uy hiếp.

"Không đúng, đây không phải Chân Tiên kiếp mà là Đế kiếp."

Đúng lúc này, một Chân Tiên đồng tử ngưng lại, phảng phất nhìn ra cái gì, lộ ra vẻ kinh ngạc, khó có thể tin.

Hiển nhiên, chuyện hắn phát hiện, có một số nằm ngoài phạm trù lý giải của hắn.

"Đế kiếp? Chuyện này sao có thể được! Đợi đã... sặc, đây thật đúng là khí tức của Đế kiếp. Điều này sao có thể!?"

"Rốt cuộc là ai, lại có thể tại thời điểm độ Đế kiếp, có trận thế lớn như thế."

Nghe thấy Chân Tiên này nói như vậy, những Chân Tiên khác cũng là ngây ngốc một chút, theo bản năng phủ quyết, nhưng sau khi tỉ mỉ cảm giác một chút, bọn họ đều là hít một hơi khí lạnh, rung động đến cực điểm.

Bởi vì, lời vị đạo hữu kia nói chính là sự thật.

Nhưng, chuyện này hiển nhiên đã vượt ra khỏi phạm trù lý giải của bọn họ.

Một Đế kiếp làm sao có khả năng bao trùm cả Đạo vực, thậm chí còn ảnh hưởng tới các Đạo vực khác, chuyện này cũng quá không hợp thói thường.

Nhưng sự thật ở ngay trước mắt lại khiến bọn họ không thể không tin.

"Các ngươi nói xem, lúc thiếu niên Tiên vương độ Đế kiếp thì có trận thế lớn như thế này không?"

Một vị Chân Tiên cảm thán nói.

"Ha ha, ngươi và ta đều là tồn tại đã sống mười mấy kỷ nguyên rồi, làm sao không biết được tình huống của thiếu niên

Tiên vương chứ? Mặc dù là những thiếu niên Tiên vương kia, lúc độ Đế kiếp cũng tuyệt đối không có thế trận lớn như vậy. Phải nói là, kém xa tít tắp."

"Đúng vậy, đừng nói là thiếu niên Tiên Vương, mặc dù là Tiên Vương chuyển thế, lúc độ Đế kiếp, có thể bao trùm 10% Đạo Vực đã là chuyện cực kỳ biến thái rồi."

"Đúng là như thế. Vậy, tình huống trước mắt đã xảy ra chuyện gì?"

"Chỉ có thể nói, xuất hiện một quái thai khác vượt xa tưởng tượng của chúng ta."

Nói xong câu cuối cùng, toàn bộ đám Chân Tiên đều rơi vào trầm mặc.

Kế tiếp, bọn họ cũng không tiếp tục thảo luận nữa mà chỉ lẳng lặng quan sát.

Bọn họ muốn nhìn xem, quái thai này là ai, có thể vượt qua được Đế kiếp khủng khiếp này hay không.

Dù sao, thiên kiếp kinh khủng như thế, mặc dù nắm giữ sức chiến đấu của Thiên Tiên cũng rất khó vượt qua.

Nếu là không có cách nào vượt qua, đó thật sự là làm trò cười cho người trong nghề.

Yêu nghiệt khủng bố như thế, thế mà lại chết thảm dưới Đế kiếp.

Nếu đã vượt qua, vậy thì bọn họ sẽ thật sự chứng kiến lịch sử.

Cùng lúc đó, bên trong Dương Minh, rất nhiều người nhìn Đế kiếp khủng bố như thế, cũng là từng người trợn mắt há mồm.

Sau đó, lấy Thiên Hồ Nữ Đế và Mộ Dung Thiên Tuyết cầm đầu,

tất cả đều kích động hẳn lên.

Các nàng đều đoán được, là Cố Dương đang độ đế kiếp.

Cũng chỉ có hắn mới có thể làm ra thế trận lớn như vậy.

Thời điểm vô số người chú ý tới thiên kiếp, Cố Dương cũng đang ngửa đầu nhìn thiên kiếp, sắc mặt thong dong tới cực điểm.

Đối với tu sĩ bình thường mà nói, Đế kiếp cực kỳ hung hiểm, cũng là mục tiêu cuối cùng mà vô số tu sĩ muốn vượt qua.

Đối với một vài yêu nghiệt mà nói, Đế Kiếp không tính là cái gì, có thể tuỳ tiện vượt qua.

Cố Dương, cũng là như thế.

Mặc dù nói, Đế kiếp của hắn so với Đế kiếp của người khác mạnh hơn trăm triệu điểm, nhưng trước mặt Cố Dương, cũng không tính là gì.

"Đế kiếp của Tiên giới, hy vọng đừng để ta thất vọng."

Cố Dương ánh mắt sáng quắc, tự lẩm bẩm.

Sau khi vượt qua thiên kiếp sẽ có tẩy lễ của Thiên Đạo.

Tẩy lễ của thiên đạo dưới hạ giới, rất hào phóng.

Tẩy lễ của Thiên Đạo Tiên giới không thể quá mức keo kiệt được.

Giờ phút này, Đế kiếp của Cố Dương, vẫn tích súc kiếp khí.

Kiếp khí kinh khủng đó khiến người ta cảm thấy da đầu tê dại.

Cuối cùng, một đạo kiếp lôi khủng bố trực tiếp đánh xuống, khiến cho không gian tan vỡ, khí tức hủy diệt kinh khủng quanh

quẩn trong thiên địa.

Nhìn thấy một màn này, cảm nhận được cường độ của lực lượng này, cho dù là Thiên Tiên cũng cảm thấy tê dại da đầu.

Đây là loại thiên kiếp kinh khủng nào.

Lúc này mới đạo lôi kiếp thứ nhất, uy lực lại cường đại đến trình độ có thể đánh chết cường giả Thiên Tiên sơ kỳ bình thường.

Kiếp lôi tiếp theo còn thế nào.

Đối mặt với đạo kiếp quang kinh khủng này, sắc mặt Cố Dương như thường, lạnh nhạt không gì sánh được.

Thậm chí hắn ta còn chẳng rút kiếm ra, chỉ siết chặt nắm đấm, đấm ra một quyền.

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền kinh khủng hung hãn bộc phát, trực tiếp nghênh đón thiên kiếp.

Đồng thời, Hủy diệt đại đạo chân ý khủng bố bạo phát ra, chính diện va chạm với kiếp lôi, dưới ánh mắt chấn động của vô số đại năng Tiên Cảnh.

Một quyền này của Cố Dương, trực tiếp đánh nát kiếp lôi, triệt để hủy diệt.

Bên trong Bắc Thiên giới vực, Thiên Tiên lão tổ của bảy đại thế lực nhìn thấy một màn này, chỉ cảm thấy da đầu run lên, trong lòng cảm thấy may mắn tới cực điểm.

May mắn bọn họ không tiếp tục trêu chọc Cố Dương, nếu không đạo thống của bọn họ, tuyệt đối sẽ bị Cố Dương dễ dàng hủy diệt.

Bọn họ, cũng sẽ chết thảm dưới quyền của Cố Dương.

"Đạo kiếp lôi thứ nhất, chính là có lực phá hoại kinh khủng như vậy, thật sự là khủng bố."

"Ha ha, khủng nhất vẫn là quái thai độ kiếp kia. Vừa mới thành Đế, chính là có thể bộc phát ra lực lượng khủng bố như vậy."

"Bốn thành hủy diệt đại đạo chân ý, đúng là ngộ tính kinh khủng."

Rất nhiều Chân Tiên nhìn thấy cảnh này, cũng chấn động không gì sánh được, liên tục thán phục.

Mà dưới sự chú ý của bọn họ, thiên kiếp lại có biến hóa mới, kiếp lôi khủng bố bắt đầu nổi lên, phảng phất muốn phá nát một vùng giới vực.

Nhìn thấy đạo lôi kiếp thứ hai này, sắc mặt rất nhiều Thiên Tiên lần nữa biến đổi, ánh mắt của Chân Tiên cũng ngưng lại.

Bởi vì đạo lôi kiếp thứ hai này đã đủ để oanh sát cường giả Thiên Tiên trung kỳ.

Đây mới là đạo lôi kiếp thứ hai, khó có thể tưởng tượng kiếp lôi tiếp theo sẽ khủng bố cỡ nào.

Quái thai này, thật sự có thể đỡ được sao?

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Cố Dương đối mặt với kiếp lôi, sắc mặt vẫn như cũ, chỉ là lạnh nhạt đánh ra một quyền.

Một quyền này, vẫn là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền như cũ, cộng thêm bốn thành hủy diệt đại đạo chân ý.

Theo kiếp lôi va chạm với Hỗn Độn Thiên Đế Quyền, bạo tạc kinh khủng quét sạch chín tầng mây, lượng lớn vết nứt không gian hình thành, khiến người ta tê cả da đầu.

Chỉ là lần va chạm này, không nghi ngờ gì chính là kiếp lôi chiến thắng.

Chỉ có điều, mặc dù kiếp lôi đánh nát Hỗn Độn Thiên Đế Quyền, nhưng lực phá hoại cũng suy yếu rất nhiều.

Đối với việc này, mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, không tránh không né, chủ động xông vào trong kiếp lôi, bắt đầu cưỡng ép hấp thu kiếp lôi, lợi dụng kiếp lôi tôi thể.

Thân thể Cố Dương vốn đã đạt đến trình độ có năng lực địch lại Chuẩn Thiên Tiên, cộng thêm cũng lĩnh ngộ Lôi Chi đại đạo chân ý đến chín thành hậu kỳ, muốn hấp thu kiếp lôi, mượn lôi kiếp tôi thể sau khi kiếp lôi bị suy yếu sẽ là một chuyện vô cùng dễ dàng.

Kiếp lôi cũng coi như là một hồi cơ duyên.

Chỉ là, loại hành vi này của Cố Dương, đặt ở trong mắt những người khác, chỉ cảm thấy da đầu run lên.

Điều này thật sự là không hợp lẽ thường.

Tên Đại Đế nào dám lấy kiếp lôi của Thiên Tiên trung kỳ để luyện thể chứ?

Đừng nói là Đại Đế, cho dù là tu sĩ Thiên Tiên hậu kỳ thậm chí là Thiên Tiên đỉnh phong, dám làm như thế cũng chỉ là tìm chết mà thôi.

"Cái này thật đúng là..."

"Chúng ta thật sự được chứng kiến lịch sử rồi."

"Dám dùng kiếp lôi khủng khiếp như vậy tôi thể, hành động này quả thật là vang dội cổ kim, người thường khó có thể tưởng tượng được."

"Mấu chốt nhất chính là, hắn dường như hoàn toàn có thể chịu đựng được kiếp lôi này, quá mức quỷ dị."

"Đúng vậy, tuy cường độ khí lực của hắn đạt đến cấp độ chuẩn Thiên Tiên kinh người, nhưng đối mặt với kiếp lôi suy yếu, hắn là hoàn toàn không thể thừa nhận mới đúng."

Các Thiên Tiên quả thực không thể tin vào hai mắt của mình, cho dù là đám Chân Tiên, cũng khiếp sợ không gì sánh nổi mà giao lưu.

Loại hành vi này của Cố Dương, quả thực là đánh nát tam quan của bọn hắn.

Mà đây chỉ là bắt đầu mà thôi.

Hành động tiếp theo của Cố Dương khiến bọn hắn cảm thấy da đầu tê dại.

Đạo kiếp lôi thứ ba, có được uy năng đánh chết tu sĩ Thiên Tiên lục trọng, Cố Dương cũng là một quyền triệt tiêu một bộ phận lực lượng, sau đó tiếp tục tôi thể.

Đạo lôi kiếp thứ tư, có lực lượng đánh chết Thiên Tiên thất trọng, cũng chính là lực lượng của tu sĩ Thiên Tiên hậu kỳ.

Đối mặt với loại thiên kiếp kinh khủng này, chúng Chân Tiên cho rằng mặc dù bốn thành hủy diệt đại đạo chân ý phối hợp với tiên pháp cường đại kia, cũng không có khả năng suy yếu quá nhiều, Cố Dương hẳn là không dám cưỡng ép tôi thể.

Nhưng mà Cố Dương này bạo phát ra năm thành Chân Ý hủy diệt, tiếp tục triệt tiêu lực lượng kiếp lôi, vận chuyển Hỗn Độn Luyện Thể Quyết thôn phệ kiếp lôi, điên cuồng tôi thể.

Mặc dù thân thể bị phá hư, tại trước mặt thời không đại đạo chân ý cùng với đại đạo chân ý khác của Cố Dương, cũng có thể dễ

dàng khôi phục, trở nên cường ngạnh.

"Đây quả thực là..."

Nhìn thấy một màn này, các Chân Tiên đều rơi vào trầm mặc, bị rung động nói không ra lời, cũng không biết phải đánh giá Cố Dương như thế nào.

Khí phách mạnh mẽ như thế, còn có tu vi Chuẩn Đế lĩnh ngộ năm thành hủy diệt đại đạo chân ý, quả thực là biến thái không thể dùng ngôn ngữ để hình dung.

Cái gì mà thiếu niên Tiên vương, cái gì Tiên vương chuyển thế, ở trước mặt Cố Dương, đều là gà con, mà bọn hắn cùng Cố Dương càng là ngay cả tư cách so sánh đều không có.

"Trời của Thái Nguyên Đạo Vực, phải biến rồi."

Chân Tiên lão tổ trong tam đại thế lực, là người của Thanh Nguyên Tiên Cung thở dài nói.

Cố Dương thật sự quá khủng bố, vừa mới thành Đế, đã thể hiện ra thực lực khủng bố như thế, hơn nữa bộ dáng còn thành thạo điêu luyện, khẳng định còn cất giấu rất nhiều thực lực.

Chờ đến khi hắn chân chính thành Đế, tiếp nhận Thiên Đạo tẩy lễ, củng cố một phen tu vi, chống lại Chân Tiên, là chuyện rất dễ dàng.

Thậm chí, hắn mơ hồ còn hoài nghi, hiện tại Cố Dương liệu có thực lực đối đầu Chân Tiên không.

Tuy rằng mới vừa thành Đại Đế, đã có thực lực đối đầu Chân Tiên thật sự khó mà tin nổi, làm người ta khó có thể tưởng tượng.

Nhưng Cố Dương thật sự là quái thai, dường như thật sự có khả năng.

"Ha ha, đích thật là phải thay đổi rồi. Chờ sau khi vị này độ kiếp, chúng ta phải trịnh trọng đăng môn bái phỏng một phen mới được."

...

"Chẳng qua, hắn biến thái như thế, cũng coi như là một chuyện tốt. Bởi vì, tồn tại như vậy, phóng mắt tuyệt đối là toàn bộ Tiên giới, sẽ không nghĩ tới tại Thái Nguyên đạo vực loại tiểu đạo vực này xưng vương xưng bá."

"Đúng vậy."

Hai thế lực lớn còn lại, Trường Sinh Diệp gia cùng với lão tổ Kim Thiềm Cung đều thở phào nhẹ nhõm, trong lòng cảm thán ngàn vạn.

Nhân vật như vậy, truy cầu tuyệt đối là cực hạn của Đạo.

Quyền thế của một phương Đạo Vực, tuyệt đối sẽ không được hắn để ở trong mắt.

Bởi vậy, song phương không có lợi ích xung đột gì.

Cho dù Cố Dương muốn cái gì, bọn họ không chỉ không căng thẳng, ngược lại sẽ thập phần mừng rỡ chủ động đưa cho Cố Dương.

Bởi vì, như vậy xem như là bán nhân tình cho Cố Dương.

Nhân tình của nhân vật bậc này, giá trị không thể đánh giá.

Trong lúc rất nhiều Chân Tiên suy nghĩ miên man, Cố Dương cũng đã trải qua đạo kiếp lôi thứ năm.

Đạo lôi thứ năm có thể đánh chết tu sĩ Thiên Tiên cảnh tầng chín, cực kỳ khủng bố.

Đối với việc này, Cố Dương vẫn không sử dụng sáu thành chân ý đại đạo, vẫn là năm thành hủy diệt đại đạo chân ý, triệt tiêu một bộ phận lực lượng kiếp lôi, tiếp theo rèn thể.

Dưới hành động điên cuồng như thế, Tiên khu của Cố Dương bị kiếp lôi đánh trúng đều có vết rạn.

Chẳng qua, Cố Dương không chỉ không hốt hoảng, ngược lại mặt lộ vẻ tươi cười, ánh mắt lộ ra tinh mang.

Hắn điên cuồng vận chuyển Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, hấp thu lực lượng kiếp lôi hỗn loạn trong cơ thể, khiến tế bào bản thân xây dựng lại.

Cuối cùng, Cố Dương thành công vượt qua đạo khảm đó, Hỗn Độn Luyện Thể Pháp cùng Tiên Linh Thể, cuối cùng là song song đạt đến cảnh giới đại thành.

Điều này cũng làm cho cường độ thân thể Cố Dương tăng lên tới cấp độ khó có thể tưởng tượng.

Hiện tại Cố Dương chỉ dựa vào thân thể đã đánh bại bất luận Thiên Tiên nào, có thể nói là vô địch Thiên Tiên cảnh.

Chỉ có loại Thiên Tiên cực kỳ yêu nghiệt kia, có khả năng vấn đỉnh cấp bậc Tiên vương, mới có thể cùng Cố Dương đánh một trận.

Lần thăng cấp này, không thể nói là không lớn.

Các nơi trong Thái Nguyên Đạo Vực, rất nhiều Thiên Tiên thậm chí là Chân Tiên cảm thụ được biến hoá của Cố Dương, đều trợn mắt há hốc mồm, hít vào một hơi khí lạnh.

Khí tức Cố Dương hôm nay phát ra, thật sự là quá kinh khủng, khiến người ta khó có thể liên tưởng đến hắn chỉ vừa mới đột phá Đại Đế.

Thiên Tiên cảm thấy hít thở không thông, Chân Tiên cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Đối với phản ứng của chúng tiên Thái Nguyên đạo vực, Cố Dương cũng không để ý, hắn chỉ chăm chú nhìn thiên kiếp tiếp tục ấp ủ kia, trong mắt có đại đạo chân ý vận mệnh quanh quẩn, huyền ảo vô cùng.

"Xem ra, kiếp lôi lần này đã không cách nào trợ giúp ta quá nhiều, như vậy cũng nên kết thúc thôi."

Cuối cùng, Cố Dương nhẹ giọng tự nói.

Dứt lời, một cỗ khí tức cường hãn đến mức tận cùng từ quanh thân gã bạo phát ra.

Cố Dương đấm ra một quyền.

Một quyền này, vẫn là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền như cũ.

Chỉ là, lần này đại đạo chân ý bộc phát ra, lại là sáu thành đỉnh phong.

Đồng thời, nó còn bùng nổ ra bốn loại đại thuộc tính hủy diệt, thời không, vận mệnh.

Sau khi quyền này bùng nổ hung hãn, thời không, vận mệnh đều bị vặn vẹo.

Thiên kiếp bao trùm toàn bộ Thái Nguyên đạo vực cũng kịch liệt rung động, ầm ầm nổ tung, trực tiếp bị một quyền của Cố Dương đánh nát.

Nhìn thấy một màn này, toàn bộ tu sĩ Thái Nguyên Đạo Vực đều yên tĩnh im ắng, nói không ra lời, chỉ có thể thần tình rung động nhìn bầu trời, thật lâu không nói gì, mặc dù là Chân Tiên, khuôn mặt cũng cứng ngắc, há to miệng.

Bởi vì, việc này cũng quá chấn động rồi.

Sáu thành đỉnh phong Đại Đạo chân ý, hơn nữa còn là thuộc tính khủng khiếp Hủy Diệt, Thời Không, Vận Mệnh.

Khó có thể tưởng tượng, một người có thể đồng thời lĩnh ngộ tứ đại chân ý thuộc tính đến cấp độ như vậy.

Nên biết, cho dù là Tiên vương bình thường thì cũng chỉ là lĩnh ngộ được Đại Đạo Chân Ý ở khoảng bảy thành mà thôi.

Nói cách khác, ở trong lĩnh vực Chân Ý Đại Đạo, Cố Dương cách cấp bậc Tiên Vương chân chính cũng chỉ vẻn vẹn một bước ngắn mà thôi.

Điều này quả thực là cực kỳ không hợp lẽ thường.

"Trước đó ta còn tưởng rằng hắn cần củng cố cảnh giới một phen, có lẽ có năng lực chiến một trận cùng Chân Tiên. Hiện tại xem ra, là ta nghĩ nhiều rồi. Hiện tại hắn, liền có được thực lực đánh giết chúng ta."

Một vị Chân Tiên cười khổ nói.

Nghe thấy lời này, các Chân Tiên khác cũng đều trầm mặc.

Tiên pháp của Cố Dương quá mức cường đại, lực lượng nhục thể càng biến thái.

Bây giờ, lại bộc phát ra bốn đại thuộc tính hủy diệt, thời không, vận mệnh, mà còn đạt đến sáu thành đỉnh phong Đại Đạo chân ý.

Những thứ này kết hợp lại, đích thật là có thực lực đánh chết bất kỳ người nào trong bọn họ.

Dù sao, bọn họ đều là Chân Tiên bình thường, lĩnh ngộ đại đạo chân ý mặc dù nói là nhất lưu, nhưng khẳng định so ra kém Hủy

Diệt, Thời Không, Vận Mệnh.

Đồng thời, cấp độ lĩnh ngộ, một người cao nhất, cũng chẳng qua chỉ năm thành sơ kỳ mà thôi, so với Cố Dương, cách biệt quá xa .

Dù sao, chân ý đại đạo, chênh lệch một tiểu cảnh giới chính là rãnh trời.

"Vị tiểu hữu này... Không đúng, vị tiền bối này rất có thể là tồn tại trên Tiên Vương đã chuyển thế trùng tu trong truyền thuyết."

Lúc này, ánh mắt một Chân Tiên lập loè, nhịn không được mở miệng nói.

"Trên Tiên Vương? Ngươi nói là Chuẩn Tiên Đế?"

"Đúng. Nếu là tồn tại vô địch chuẩn Tiên Đế, chuyển thế trùng tu, mới có thể biến thái như vậy chứ."

"Thật đúng là chúng ta chứng kiến Đế kiếp của một nhân vật vô địch nha, thật sự là cực kỳ vinh hạnh."

Nghe thấy lời này, tâm thần của những Chân Tiên khác đều chấn động, mở to hai mắt nhìn, vô cùng động dung.

Chuẩn Tiên Đế là tồn tại áp đảo cả Tiên Vương.

Cho dù là bá chủ Tiên Vương, đứng trước mặt Tiên Đế cũng chỉ như sâu kiến, tiện tay là có thể tiêu diệt.

Cảnh giới chênh lệch, là khó có thể tưởng tượng, mặc dù là người yêu nghiệt đi nữa, cũng khó có thể vượt qua ngưỡng cửa của Tiên Vương cùng Chuẩn Tiên Đế này.

Lúc tâm thần đám Chân Tiên rung động mạnh, các đại năng Tiên Cảnh khác đều bị chấn cho tê dại.

Bên trong Thái Nguyên Đạo Vực, bạch quang sáng lên cực hạn.

Nhìn thấy một màn này, mặc kệ là Địa Tiên, hay là Thiên Tiên, hoặc là Chân Tiên, tất cả đều há to miệng, chấn động vô cùng.

Bởi vì, đây chính là được đại đạo tẩy lễ.

Phải biết rằng, Chuẩn Đế bình thường độ kiếp, nhiều lắm cũng chỉ là được Thiên Đạo tẩy lễ, làm sao có thể kích phát gột rửa đại đạo áp đảo phía trên Thiên Đạo.

Cũng chỉ có tồn tại độ Tiên vương kiếp, trở thành Tiên vương mới có thể trải qua đại đạo gột rửa.

Đại đạo gột rửa, tuyệt đối là cơ duyên to lớn.

Hơn nữa đại đạo gột rửa của Cố Dương, so với Tiên vương trải qua mà nói thì đều hơn xa nhau, quả thực là đại cơ duyên khó có thể tưởng tượng được.

Tu vi của Cố Dương, vẻn vẹn mới chỉ là Đại Đế.

Đại Đế, đã được đại đạo gột rửa, sau khi sánh vai thành tựu Tiên Vương , sẽ tăng tiềm lực và khí vận của hắn lên tới cấp độ nào là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Trong lúc nhất thời, tất cả đại năng Tiên cảnh đều cực kỳ hâm mộ.

Tuy nhiên, bọn họ cũng không ghen tỵ gì cả, bởi vì bọn họ biết, loại đại đạo tẩy lễ như thế này, bọn họ cũng chỉ có thể nhìn thôi.

Khi chênh lệch quá lớn, ngược lại sẽ không dâng lên nổi tâm tình ghen tị, chỉ có thể ngước nhìn.

Lúc này, Cố Dương cũng là cảm thụ được đại đạo tẩy lễ, hết sức kinh ngạc.

Hắn thật không ngờ, đại đạo của Tiên giới lại hào phóng như thế, trực tiếp cho hắn một đợt Đại Đạo tẩy lễ.

"Ngươi đã hào phóng như vậy, ta từ chối thì bất kính rồi."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, trực tiếp hấp thu nó.

Đồng thời, Cố Dương cũng lặng lẽ tiến hành sửa chữa...

Lần sửa đổi này phải mất trăm ngàn tỷ năm.

Trăm ngàn tỷ năm, mênh mông biết bao, cho dù nhìn khắp Tiên giới, thời gian cũng là bằng một kỷ nguyên.

Bởi vậy, lần sửa đổi này của Cố Dương, có thể nói là khủng bố đến cực điểm.

Sau khi sửa chữa, Cố Dương cảm thấy mình đang dạo chơi trong dòng sông thời gian.

Tu vi của hắn cũng trực tiếp tăng lên từ Đế cảnh tầng một.

Đế cảnh tầng hai.

Đế cảnh tầng ba cho đến, Đế cảnh tầng mười ba mới dừng lại.

Giống như tầng thứ Chuẩn Đế, Đế cảnh tầng chín, có thể xưng là Đế cảnh cực cảnh, nếu như đang lĩnh ngộ đại viên mãn Thiên Đạo chân ý, liền có thể xưng là vô địch Đại Đế.

Chẳng qua, trên Đế cảnh tầng chín, còn có cảnh giới.

Phía trên, có thể đột phá Đế cảnh tầng mười, lác đác không có mấy, cho dù là người có được phong thái thành Tiên, cũng khó có thể đột phá.

Cũng chỉ có Thiên Hồ Nữ Đế ở hạ giới, sau khi vào Tiên Giới, thành công đột phá đến Đế Cảnh bậc mười, sau đó nhất cử thành

Tiên.

Chỉ là Đế cảnh tầng mười cũng không phải cực hạn, Đế cảnh tầng mười ba mới là.

Mà Cố Dương, cũng giống như cấp bậc Chuẩn Đế, trực tiếp đột phá tới Đế Cảnh tầng mười ba.

Tăng lên cuồng bạo như vậy, không chỉ không tổn thương căn cơ, ngược lại khiến căn cơ vững chắc hơn, nội tình càng thêm thâm hậu, giúp tiềm lực lần nữa tăng lên.

Đây chính là hiệu quả mà Đại Đạo tẩy lễ phối hợp với trăm ngàn tỷ năm lắng đọng lại.

Thậm chí, tăng tu vi tới đây, cũng không phải là cực hạn.

Trong thời gian trăm ngàn tỷ năm, cộng thêm ngộ tính do đại đạo gột rửa mang đến tăng thêm, cùng với cảm ngộ với chân ý đại đạo.

Tiên Linh Thể và huyết mạch của Cố Dương lần nữa phát sinh lột xác, tiến thêm một bước tới gần huyết mạch Tiên Vương trời sinh.

Cuối cùng, cả hai đều lột xác, thành công biến thành thân thể Tiên vương lẫn Tiên vương huyết trời sinh.

Điều này cũng làm cho thực lực của Cố Dương, lần nữa phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Dưới tác hai tầng Tiên Vương thể đại thành và Tiên Vương huyết trời sinh gia trì, mặc dù chỉ dựa vào thể chất và huyết mạch, Cố Dương có thể tại cảnh giới Chân Tiên xưng là vô địch, thậm chí có thể đối đầu Tiên Vương.

Nếu phối hợp thêm toàn bộ thủ đoạn khác, tuyệt đối có đủ tư

cách để đánh một trận với Tiên vương.

Thậm chí, Cố Dương còn có năng lực đánh gục Tiên Vương tầm thường.

Có thể nói, Cố Dương quật khởi từ Huyền Minh đại lục, cho đến ngày nay, cuối cùng có thể ở một phương Đại Thiên thế giới, cũng có thể coi là bá chủ.

Sau khi độ kiếp, Cố Dương hết sức hài lòng với việc thực lực của mình tăng lên.

"Tiếp theo, nên đi bế quan sửa đổi rất nhiều tiên pháp, đề thăng tiên pháp tới cấp độ Tiên vương."

Cố Dương ánh mắt sáng rực, hết sức chờ mong.

Hắn có tự tin, lần bế quan này chắc chắn có thể sửa đổi toàn bộ tiên pháp tới cấp bậc Tiên vương.

Đồng thời, Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý của hắn cũng tuyệt đối có hy vọng đột phá tới cảnh giới tiểu viên mãn.

Đến lúc đó, dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo, hắn có thể tăng lên tới loại cấp nào là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Chẳng qua, đúng lúc Cố Dương dự định trở lại bí địa Dương Minh, Cố Dương dường như đã nhận ra điều gì, không khỏi nhìn về phía vòm trời, có chút ngoài ý muốn.

Không chỉ Cố Dương đã nhận ra điều gì mà rất nhiều Chân Tiên cũng nhận ra được điều gì, ai nấy đều chấn động đầy mặt, tràn đầy kinh sợ.

Chỉ thấy trên trời cao, một tấm bia đá màu đen to lớn đột ngột xuất hiện ở nơi đó, trên đó có tồn tại đạo vận kinh người.

Đương nhiên, đây cũng không phải là trọng điểm, trọng điểm

là trên tấm bia đá này có rất nhiều cái tên, dường như ghi chép cái gì đó.

"Đây là Đế Bia!?"

"Hoàn toàn chính xác là đế bia, chỉ có những Đại Đế thiên phú tài trí hàng đầu, có 1 không 2 trong kỷ nguyên trước mới có thể kích phát tấm bia đá bản nguyên này, đại đạo sẽ ghi tên của hắn lên trên."

"Đúng là kinh người, Đế Bi, bản tọa cũng là lần đầu tiên nhìn thấy."

"Ha ha, đây là chuyện rất bình thường. Dù sao, thiên phú tài tình của vị này, đừng nói là có một không hai ở kỷ nguyên trước mắt, cho dù là có một không hai trong tương lai cổ kim cũng không quá đáng chút nào."

"Đúng là như thế."

Đám Chân Tiên đều kinh hô, lập tức lại có chút thoải mái.

Chỉ có điều, sự rung động và kinh hô của bọn họ còn chưa kết thúc, toàn bộ Tiên giới đột ngột chấn động.

Bên trong Đạo vực vô tận, một đạo hư ảnh bia đá màu vàng đột ngột xuất hiện, làm cho toàn bộ Tiên giới đều oanh động lên.

Mặc dù là Tiên vương thế nhưng cũng phải liếc nhìn, kinh sợ không thôi.

"Đây là, Đế Bia Đại Đạo!?"

"Xem ra, ở kỷ nguyên này lại có thiên kiêu xuất thế, lại có thể kích phát Đại Đạo Đế Bia."

"Ha ha, thiên kiêu có thể kích phát Đế Bi Đại Đạo đều là tồn tại có thể đặt chân lên cảnh giới Tiên Vương. Cũng không biết lần

này, hắn có thể xếp vào hạng bao nhiêu."

"Ha ha, kích phát Đế Bia Đại Đạo, xác thực là rất giỏi, nhưng cũng chỉ là có hi vọng đăng đỉnh cảnh giới Tiên Vương, muốn trở thành Tiên Vương, đến cùng là khó như thế nào, các vị đạo hữu hẳn là trong lòng biết rõ ràng."

"Đúng là như thế, muốn trở thành Tiên vương, muôn vàn khó khăn, mặc dù đã lên Đế Bia Đại Đạo, cũng chỉ có không đến 1% tỷ lệ mà thôi. Trừ phi, hắn có thể được xếp vào mười thứ hạng đầu trên bia Đại Đạo, thiên phú kinh khủng như vậy, mới có thể xưng là vững vàng bước vào cảnh giới Tiên Vương. Nếu không, chung quy là hy vọng xa vời."

"Ha ha, muốn vào mười thứ hạng đầu Đế Bia Đại Đạo sao có thể dễ dàng như vậy. Đế bia Đại Đạo chính là ghi chép toàn bộ yêu nghiệt từ xưa đến nay. Những người có thể xếp vào mười hạng đầu đều có thể trở thành bá chủ Tiên Vương, thậm chí là tồn tại có hi vọng Chuẩn Tiên Đế."

Xuất hiện bia đá đại đạo, khiến các tiên vương của Tiên giới đều thức tỉnh, dùng thần niệm trao đổi với nhau.

Bọn họ nhất định hiếu kỳ, nhưng cũng không kích thích quá nhiều cảm xúc của bọn họ.

Dù sao, thân là Tiên vương, bọn họ đã tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, kiến thức không biết bao nhiêu thiên tài, chứng kiến rất nhiều lịch sử của Tiên giới, đã rất ít chuyện có thể khiến bọn họ thay đổi sắc mặt.

Chỉ là, rất nhanh, sự hờ hững này, tất cả đều bởi vì biến hóa của Đế Bia Đại Đạo, hoàn toàn không còn sót lại chút gì.

Bởi vì, phía trên Đế Bia Đại Đạo kia xuất hiện một cái tên.

Cái tên này, tên là Cố Dương.

Mà vị trí cái tên này, rõ ràng là đệ nhất.

Đạo Tiên vốn xếp hạng đầu, còn rớt xuống hạng hai.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Tiên giới đều yên tĩnh một mảnh, rất nhiều tu sĩ, tuy rằng chấn động, nhưng bởi vì là vấn đề kiến thức, có chút không rõ ràng cho lắm.

Mà những đại năng tiên cảnh biết được tình huống Đế bia Đại Đạo thì mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt như gặp quỷ, rung động đến chết lặng.

Mặc dù là Tiên vương thì mỗi một người cũng khó có thể duy trì thái độ lạnh nhạt cùng với vẻ quan sát chúng sinh, từng người đều co rút con ngươi, vẻ mặt chấn động, không thể nào tưởng tượng nổi.

"Cái này, điều này sao có thể!?"

"Tên Cố Dương này, có tài tình gì, thế mà lại đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia!"

"Tài năng của hắn, rốt cuộc kinh khủng đến mức nào, lại có thể áp chế vị Đạo Tiên tiền bối kia!"

Rất nhiều Tiên vương đều tự lẩm bẩm.

Không có biện pháp, xếp hạng này, đem mặt bọn hắn đều đánh sưng lên, hơn nữa thật sự rất dọa người.

Bởi vì, vị Đạo Tiên xếp thứ nhất kia chính là nhân vật truyền kỳ chân chính của Tiên giới, tồn tại là tồn tại đã chứng đạo Chuẩn Tiên Đế từ cả trăm kỷ nguyên trước.

Hơn nữa hắn không chỉ chứng đạo Chuẩn Tiên Đế mà còn ở giới hải, một chưởng giết chết một tôn Chuẩn Tiên Đế cường thế của Ma giới, trổ rõ phong thái vô địch.

Cuối cùng, vị tồn tại này rời khỏi Tiên giới, vượt qua giới hải, muốn truy tìm cảnh giới Tiên Đế hư vô mờ mịt kia.

Tất cả đại năng Tiên Cảnh đều cho rằng, nếu như là vị Đạo Tiên này, thật sự có thể chứng đạo lên cảnh giới Tiên Đế, hoàn toàn vô địch.

Tuy nhiên, mặc dù tồn tại vô địch như vậy, lại trực tiếp bị Cố Dương mới xuất hiện này ép xuống, đúng là có chút dọa người.

Lúc này, những Tiên vương ở nơi đây đều phản ứng, muốn thôi diễn vị trí và tin tức của Cố Dương.

Nhưng, kết quả suy diễn khiến bọn họ kinh ngạc và bất ngờ.

Bởi vì, bọn họ không có cách nào suy diễn bất kỳ tin tức gì của Cố Dương, thậm chí có loại cảm giác bị phản phệ.

"Sao có thể có chuyện đó được, bổn tọa là Tiên vương đó, dù hắn ta có yêu nghiệt đến đâu cũng mới chỉ là Đại Đế chứng đạo, chênh lệch tu vi lớn như thế, hoàn toàn không có cách nào suy tính!"

Một vị Tiên Vương không thể nào hiểu được.

"Ha ha, Thanh Huyền, đừng nói là ngươi, lão phu cũng không cách nào suy diễn. Chỉ có thể nói, yêu nghiệt như vậy, khí vận của hắn thâm hậu, khiến chúng ta khó có thể tưởng tượng nổi. Bởi vậy, chúng ta tốt nhất vẫn là đừng tùy ý suy diễn thì tốt hơn. Nếu không, có thể sẽ gặp phải cắn trả của khí vận."

Lúc này, có một Tiên Vương mở miệng.

Tiên vương này lên tiếng khiến mí mắt của những Tiên vương khác đều nhảy dựng lên.

Tiên vương cũng phân mạnh yếu.

Tiên vương Thanh Huyền, chỉ là Tiên vương bình thường.

Mà vị này chính là bá chủ của Tiên vương, là những tồn tại cực kỳ mạnh mẽ trong số các Tiên vương.

Nhưng, mặc dù là nhân vật như vậy thế nhưng lại không cách nào suy diễn ra được, đúng là hơi kỳ lạ.

"Đám Tiên vương chờ chết chúng ta, khí vận phản phệ không đáng là gì cả. Tuy nhiên, nếu đắc tội với vị kia thì đúng là phiền phức. Chư vị tốt nhất vẫn nên chú ý một chút."

Lúc này, có một vị Tiên vương mở miệng.

"Ha ha, Hủy Diệt đạo hữu nói rất đúng. Còn nữa, tâm tư chư vị cũng thu liễm đi. Hiện giờ, chiến tranh giữa Tiên giới và Ma giới ta đang rơi vào trạng thái cháy khét, thiên tài như thế xuất hiện đã tỏ sự hưng thịnh của Tiên giới ta."

Ngay sau đó, một vị Tiên vương mở miệng.

Lời này khiến ánh mắt các Tiên vương khác đều lấp lóe, không trả lời.

...

Đế bia Đại Đạo xuất hiện đã kinh động đến Tiên Vương, điểm này Cố Dương có thể đoán được.

Chẳng qua, Cố Dương bây giờ cũng không phải rất để ý.

Hiện tại hắn đã có năng lực tự bảo vệ mình.

Đợi đến lúc trăm ngàn tỷ năm sửa đổi xong, thực lực của hắn sẽ lần nữa tăng lên trên diện rộng.

Bởi vậy, mặc dù kinh động tới Tiên vương và hấp dẫn tới sự quan sát của một vài Tiên vương thì hắn cũng chẳng hề sợ hãi chút

nào.

Sau đó, thân ảnh Cố Dương liền lóe lên, về tới bí địa.

Hắn dự định sẽ tiến hành sửa chữa trăm ngàn tỷ năm.

Thấy Cố Dương biến mất không thấy gì nữa, ánh mắt rất nhiều Chân Tiên ở Thái Nguyên đạo vực đều lập loè, muốn đi Dương Minh bái phỏng Cố Dương.

Nhưng bọn họ lại nghĩ đến, Cố Dương vừa mới đột phá, khẳng định còn cần lắng đọng một phen.

Hiện tại đi quấy rầy Cố Dương, hiển nhiên là chuyện cực kỳ không ổn.

Lúc này, rất nhiều Chân Tiên chính là phái thủ hạ Thiên Tiên dưới trướng tiến về Dương Minh, phát thiếp mời, hi vọng đợi đến lúc Cố Dương xuất quan, thông cáo bọn họ một tiếng, để bọn họ đến bái phỏng.

Không chỉ có Chân Tiên, rất nhiều Thiên Tiên cũng làm như thế.

Trong lúc nhất thời, Dương Minh trở thành tiêu điểm của toàn bộ Thái Nguyên Đạo Vực, bị vô số người ghé mắt.

Khi bọn họ biết được Dương Minh chỉ là thế lực từ hạ giới phi thăng đến, thì càng cảm thấy da đầu tê dại đi.

Bọn họ không thể tưởng tượng được, đây là nhân vật khủng bố cỡ nào, mới có thể quật khởi ở hạ giới, xâm nhập Tiên giới.

Mà sau khi đến Tiên giới, chính là trong thời gian ngắn ngủi, đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia, đè lên vị Đạo Tiên trong truyền thuyết kia.

Đây quả thực là không thể tưởng tượng, khiến người tê cả da

đầu.

Ngoại giới biến hóa, Cố Dương cũng không thèm để ý.

Giờ phút này, hắn đã tiến nhập trạng thái bế quan.

Cố Dương đầu tiên, chính là sửa chữa trận pháp, luyện đan, luyện khí.

Lần này thời gian sửa đổi phải là một trăm ngàn tỷ năm.

Trăm ngàn tỷ năm trôi qua thật quá mức mờ mịt.

Cho dù là Cố Dương, cũng phải tốn rất nhiều thời gian hấp thu cảm ngộ mới được.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Trăm ngàn tỷ năm sửa đổi khiến trình độ luyện đan, luyện khí, trận pháp của hắn lần nữa phát sinh chất biến.

Hôm nay hắn có thể dễ dàng luyện ra Tiên đan khiến cho Chân Tiên cũng phải điên cuồng.

Nếu cho hắn đầy đủ vật liệu, cho dù luyện ra đan dược khiến Tiên Vương cũng phải động tâm, cũng không phải không thể.

Phương diện luyện khí, cũng là như thế. Thượng phẩm tiên khí cùng Tiên Vương khí, chỉ cần có tài liệu, là có thể đúc thành.

Nhưng rất đáng tiếc, thứ Cố Dương thiếu chính là tài liệu.

Mặc dù là Tiên giới, đồ vật có tác dụng lớn đối với Chân Tiên hay Tiên Vương, cũng là thập phần hi hữu, khó có thể đơn giản đạt được.

Ở phương diện trận pháp, Cố Dương tăng lên cũng rất lớn.

Hắn có thể dễ dàng bố trí ra đại trận trấn sát Chân Tiên, thậm chí là chuẩn Tiên Vương.

Nhưng, muốn bố trí ra trận pháp để đối phó với Tiên vương thì cũng hơi khó, cũng là thiếu hụt tài liệu trận pháp.

Đương nhiên, tuy rằng bảo vật tài liệu khan hiếm, nhưng trình độ thì Cố Dương đã rất hài lòng.

Ngoài ra, cường độ tiên hồn của Cố Dương cũng tăng đến trình độ khó có thể tưởng tượng.

Vốn là, Cố Dương độ kiếp, được đại đạo gột rửa, vốn là tăng lên rất nhiều, tiên hồn đạt đến cấp độ Chân Tiên kinh người.

Bây giờ sửa chữa, lại trực tiếp thăng cấp tới tầng thứ Chuẩn Tiên Vương.

Tăng lên, không thể nói là không kinh khủng.

"Kế tiếp, sửa chữa Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, thời gian là... Trăm ngàn tỷ năm sau." Tiếp theo, ánh mắt Cố Dương sáng rực, bắt đầu sửa chữa Hỗn Độn Luyện Thể Pháp.

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến mức tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, bễ nghễ nhập vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương bắt đầu tham lam hấp thu.

Hắn cảm ngộ sâu sắc hơn về Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, muốn hoàn thiện cấp độ đến Tiên Vương.

Cuối cùng, dưới sự cô đọng của trăm ngàn tỷ năm, Cố Dương thành công đem Hỗn Độn Luyện Thể Pháp tăng lên tới cấp độ Tiên Vương pháp.

Hỗn Độn Luyện Thể pháp đại thành cực kỳ kinh khủng, đủ để

dễ dàng trấn sát Tiên vương, cộng thêm thân thể Tiên vương của Cố Dương hiện tại, huyết mạch Tiên Vương cũng đã đại thành.

Ba cái này chồng chất, trực tiếp phát sinh chất biến, khiến cường độ thể phách Cố Dương đạt đến mức cực kỳ khủng bố.

Mặc dù không cách nào thuần túy dựa vào lực lượng nhục thân để chống lại Tiên vương, nhưng Tiên vương cũng tuyệt đối không cách nào bắt giữ hắn trong thời gian ngắn được.

Nếu Cố Dương đang xuất ra thủ đoạn khác.

Hiện tại Cố Dương có tuyệt đối tự tin, có thể tuỳ tiện trấn giết Tiên Vương tầm thường, vẫn là dưới tình huống Cố Dương không sửa chữa tiên pháp cùng đại đạo chân ý khác, nếu chờ những thứ này cũng sửa chữa toàn bộ, chiến lực của Cố Dương sẽ tăng tới trình độ nào, cho dù chính hắn, cũng khó có thể tưởng tượng.

"Tiếp theo, sửa chữa Hỗn Độn Tiên Kinh, thời gian là trăm ngàn tỷ năm sau!"

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Trải qua trăm ngàn tỷ năm sửa đổi.

Hỗn Độn Tiên Kinh của hắn cũng đã tăng lên tới cấp bậc Tiên Vương pháp.

Chất lượng tiên lực Hỗn Độn trong cơ thể hắn cũng tăng vọt lần nữa.

Cường độ pháp lực của Cố Dương, cũng là trực tiếp tăng lên đến trình độ Chân Tiên bình thường hoàn toàn không cách nào so sánh, tiếp cận chuẩn Tiên Vương.

Phải biết rằng, tu vi của Cố Dương vẻn vẹn mới là Đế cảnh.

Tăng lên như vậy không thể nói là không kinh khủng, nói ra chắc chắn có thể hù chết rất nhiều đại năng Tiên Cảnh.

Cho dù là Tiên vương nhìn thấy cũng phải tự bế.

Lấy Đại Đế, lại có được lực lượng biến thái như thế, quả thực là cực kỳ khủng khiếp.

Lập tức, Cố Dương vứt bỏ tạp niệm.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi toàn bộ tiên pháp loại sát phạt, thời gian là trăm ngàn tỷ năm sau!"

Theo Cố Dương sửa đổi, ký ức bàng bạc đưa vào trong đầu Cố Dương, các loại cảm ngộ kinh người xuất hiện, để cho Cố Dương tham lam hấp thu.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này...

Trong ánh mắt hắn tràn đầy rung động và thán phục.

Bởi vì, bất kể là Hỗn Độn Thiên Đế quyền hay là hỗn độn tam thiên kiếm của hắn, đều đã tăng lên tới cấp bậc Tiên Vương pháp.

Đặc biệt là là hỗn độn tam thiên kiếm, trong Tiên vương pháp, chỉ sợ đều là tồn tại cực kỳ khủng bố.

Chỉ tiếc, hỗn độn tam thiên kiếm này của Cố Dương, chỉ sợ cũng chỉ có Cố Dương tự mình sử dụng, không cách nào lưu lại truyền thừa.

Bởi vì, muốn lĩnh ngộ ba ngàn kiếm Hỗn Độn nhất định phải lĩnh ngộ chân ý đại đạo Hỗn Độn cùng với ba ngàn chân ý đại đạo, triệt để dung hợp nó vào một.

Có thể làm được điểm này, từ cổ chí kim, cũng chỉ có Cố Dương.

"Ha ha, trải qua lần sửa chữa này, chân ý đại đạo của ta, coi như là như ta dự liệu, triệt để đột phá cấp độ chín thành, đạt đến cấp độ tiểu viên mãn, thật sự là đáng sợ."

Lập tức, Cố Dương lại nghĩ tới lĩnh ngộ của mình đối với đại đạo chân ý, không khỏi lộ ra nụ cười.

Chân ý đại đạo cấp tiểu viên mãn, thật sự là khủng khiếp tới cực điểm, hoàn toàn vượt khỏi cấp bậc Tiên vương, đạt tới cấp độ chỉ Tiên Đế có.

Nói cách khác, chỉ có Chuẩn Tiên Đế mới có thể lĩnh ngộ được chân ý của Đại Đạo Tiểu Viên Mãn.

Phải nói, chỉ có lĩnh ngộ được Đại Đạo chân ý tiểu viên mãn mới có thể chứng đạo Chuẩn Tiên Đế, tất nhiên phải có để chứng đạo Chuẩn Tiên Đế.

Bởi vì nhục thân và pháp lực đều có thể dựa vào thời gian để tích lũy, nhưng chân ý đại đạo lại giống như lạch trời ngăn cản rất nhiều Tiên Vương ở bên ngoài.

Điều này cũng chứng tỏ, Cố Dương bây giờ, cho dù chỉ là chầm chậm vững chắc tu luyện, thành tựu thấp nhất trong tương lai cũng đã là Chuẩn Tiên Đế.

Hơn nữa trong Chuẩn Tiên Đế, tuyệt đối có thể xưng là tồn tại vô địch.

Cũng không biết, thời điểm Cố Dương trở thành Chuẩn Tiên Đế, có thể đánh một trận với vị Tiên Đế hư vô mờ mịt kia hay không.

Nghĩ đến Tiên Đế, Cố Dương chính là nghĩ tới lúc ở hạ giới nghe thấy trong Hắc Ám Chi Nguyên truyền đến tiếng tim đập quỷ dị cùng với bàn tay to lớn hư ảo kia, ánh mắt không khỏi trở nên thâm thúy.

Lúc trước, thời điểm Cố Dương ở Tam Thiên giới, nghe thấy tiếng tim đập quỷ dị kia, liền có loại cảm giác lưng phát lạnh.

Thậm chí, Cố Dương còn có cảm giác, nếu như để cho tiếng tim quỷ dị kia đập vài cái, ngay cả chính mình cũng có thể chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ.

Hơn nữa hắn còn nhìn ra được, chủ thể nhịp tim quỷ dị kia vẫn còn ở đó, chẳng qua là cách cự ly xa không biết, dưới rất nhiều cách trở truyền đến.

Về phần bàn tay hư huyễn cuốn theo Thời Không đại đạo chi lực nồng đậm kia, cũng là loại lực lượng như thế, cho dù là Cố Dương hiện tại nghĩ đến, cũng có loại cảm giác hãi hùng khiếp vía.

Nói đúng ra, là Cố Dương càng cường đại, càng có thể cảm giác được hai thứ đó khủng bố cỡ nào.

Tuyệt đối không phải Tiên Vương, lực lượng thậm chí là có thể so sánh với Tiên Đế.

Lực lượng áp đảo Chuẩn Tiên Đế.

Chẳng lẽ là Tiên Đế trong truyền thuyết?

Trong lòng Cố Dương hiện lên rất nhiều ý niệm, nhất thời khó có thể hoàn hồn.

Tiên Đế, đối với Tiên giới, đó cũng là tồn tại trong truyền thuyết, chỉ thấy khi xem một số truyền thuyết hư vô mờ mịt.

Nghe đồn, Tiên Đế có thể đi ngược dòng sông thời không, chiếu rọi chư thiên, chỉ trong chớp mắt chư thiên sẽ bị huỷ diệt, trong chớp mắt, chư thiên sẽ được trọng sinh.

Loại sức mạnh kinh khủng này, thật sự là làm cho lòng người khiếp đảm.

"Mặc kệ ngươi có phải Tiên Đế hay không, tương lai ta đều phải vượt qua ngươi."

Cố Dương siết chặt nắm đấm, trong mắt lộ ra dã tâm.

Có lẽ, chỉ có đạt tới cấp độ như vậy, thậm chí vượt qua cấp độ như vậy, mới xem như chân chính siêu thoát tất cả, từ đây tiêu dao chư thiên.

Nghĩ tới đây, Cố Dương lại liên tưởng đến hệ thống của mình.

Hệ thống của hắn có năng lực thần quỷ khó lường, đối với hắn bây giờ, đều có công hiệu thần dị.

Cũng không biết rốt cuộc hệ thống này đến từ đâu.

"Mặc dù có rất nhiều nghi vấn, nhưng hôm nay ta, thực lực vẫn như cũ không đủ, không có tư cách đi biết tất cả chuyện này. Đợi đến khi ta trở thành Tiên Vương, thậm chí là Chuẩn Tiên Đế, sớm muộn sẽ thăm dò rõ bí mật của hệ thống."

Cố Dương ánh mắt sáng quắc, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

Lập tức, Cố Dương chém rách hư vô, thanh từ rất nhiều ý nghĩ tạp niệm trong đầu, trực tiếp lấy Hỗn Độn Tiên Thảo ra.

Chương 1065 - Luyện hoá Hỗn Độn Tiên Thảo

Lúc trước, Cố Dương một mực khó có thể thăm dò được Hỗn Độn Tiên Thảo rốt cuộc là bảo vật cấp độ gì.

Theo thực lực của Cố Dương tăng lên, hắn cũng có thể nhìn càng thêm thấu triệt, vị trí của Hỗn Độn Tiên Thảo trong lòng hắn cũng được thăng cấp liên tục.

Bây giờ, thực lực của hắn đã đặt chân lên cảnh giới Tiên Vương, càng lĩnh ngộ được chân ý đại đạo cấp độ Tiểu Viên Mãn.

Bởi vậy, lúc này hắn mới xem như triệt để nhìn thấu Hỗn Độn Tiên Thảo.

Bên trong Hỗn Độn Tiên Thảo ẩn chứa đại đạo chân ý, không chỉ là Tiểu Viên Mãn đơn giản như vậy, mà là đại đạo chân ý cấp độ đại viên mãn.

Chỉ sợ, là chí bảo bản nguyên nhất đại đạo Tiên giới thai nghén ra.

"Trước kia ta chỉ có thể tìm hiểu chân ý đại đạo trong Hỗn Độn Tiên Thảo. Nhưng hôm nay ta đã có thể triệt để luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo, hóa thành lực lượng của mình, mượn đó lĩnh ngộ Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý cấp đại viên mãn."

Ánh mắt Cố Dương sáng quắc, pháp lực quanh thân hiện lên, cấp độ hỗn độn chân ý tiểu viên mãn cũng kích động mà ra.

Sau đó, Cố Dương yên lặng nói ở trong lòng: "Hệ thống, sửa đổi thời gian luyện hóa Hỗn Độn tiên thảo. Thời gian là, trăm ngàn

tỷ năm sau."

Theo lời Cố Dương vừa nói xong, hắn trực tiếp bị màng thời gian gần như ngưng tụ thành thực chất bao vây lại.

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt đã qua ngàn năm.

Thời gian ngàn năm đối với Tiên giới, chẳng qua chỉ là một cái nháy mắt mà thôi, thật sự không đáng nhắc tới.

Nhưng, trong nghìn năm này, sự biến hóa của Dương Minh rất lớn.

Sự phát triển của Dương Minh cực kỳ nhanh và mãnh liệt, dưới tình huống rất nhiều thế lực ở Thái Nguyên đạo vực chủ động giao lưu, Dương Minh trực tiếp trở thành thế lực bá chủ Thái Nguyên đạo vực.

Đồng thời, có rất nhiều đại năng Tiên cảnh muốn trở thành khách khanh trưởng lão của Dương Minh.

Đối với việc này, Mộ Dung Thiên Tuyết và Thiên Hồ Nữ Đế cũng không đồng ý.

Bởi vì, theo bọn họ nghĩ, sớm muộn gì Dương Minh cũng trở thành thế lực cự đầu chân chính ở Tiên giới, không phải đại năng Tiên Cảnh nào cũng có thể trở thành trưởng lão khách khanh.

Chỉ có những người có thiên tư tuyệt thế mới có tư cách trở thành khách khanh trưởng lão.

Đương nhiên, điều mà các nàng còn suy nghĩ chính là chuyện này các nàng cũng không làm chủ được.

Cố Dương, phu quân chủ thượng của các nàng mới là chủ nhân chân chính của Dương Minh, các nàng tuyệt đối không thể bao biện làm thay.

Dưới tình huống như vậy, những đại năng Tiên Cảnh bị cự tuyệt cũng không dám có chút oán hận, chỉ có thể hiền lành rời đi.

Dù sao, Cố Dương là nhân vật nào, là tồn tại khủng bố đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia, tương lai tất thành Tiên Vương, thậm chí là tồn tại có hi vọng Chuẩn Tiên Đế, bọn họ cũng không dám đắc tội chút nào.

Đến lúc đó, đó cũng không phải vấn đề thân tử đạo tiêu, khả năng còn lan đến gia tộc của mình.

Chẳng qua, rất nhiều đại năng Tiên Cảnh cũng không có ý từ bỏ, toàn bộ Tiên Giới, rất nhiều đại năng Tiên Cảnh nhao nhao mang theo tiểu bối xuất sắc nhất nhà mình chạy tới cực bắc, lẳng lặng đả tọa trong một tòa thành nhỏ ở cực bắc, chờ đợi Cố Dương bế quan kết thúc, cũng làm cho tòa tiểu thành này phát triển tấn mãnh, mơ hồ có xu thế trở thành Tiên thành trung tâm của Thái Nguyên Đạo Vực.

Không thể không nói, tại một tòa thành nhỏ ở cực bắc, cũng bởi vì tới gần Dương Minh, mà trở thành trung tâm của Thái Nguyên đạo vực, thật sự là làm cho người ta liên tục cảm thán.

Đây chính là biến hóa tiềm tàng do cường giả cái thế sinh ra.

Tiên thành sở dĩ là Tiên thành, là bởi vì có cường giả cái thế hoặc là thế lực siêu cấp tọa lạc, mới có thể trở thành Tiên thành.

Nếu như cường giả cái thế mất đi hoặc là thế lực siêu cấp rời đi, địa vị của Tiên thành sẽ sa sút.

Bởi vậy, tòa thành nhỏ này cũng trực tiếp bị cải danh thành Dương Thành, được Dương Minh trực tiếp quản hạt, tiếp khách các nơi tới.

"Cũng đã một ngàn năm rồi, cũng không biết khi nào Cố Dương tiền bối xuất quan."

Bên trong Dương Thành, một nữ tu phong hoa tuyệt đại nhìn về phía Dương Minh, tràn ngập mong đợi, còn có sùng bái.

Nàng là bị lão tổ Chân Tiên nhà mình kéo tới để kéo quan hệ.

Là thiên chi kiêu nữ, mười vạn tuổi đã chứng đạo thành Đế, nàng tự nhiên vô cùng tâm cao ngạo khí, thiên kiêu tầm thường căn bản không thể vào tầm mắt nàng.

Cho dù là một nhân vật Thiếu cung chủ cấp một trong Tiên Vương Cung, tuy nàng kính trọng, nhưng cũng chưa từng có ý nghĩ nhiều hơn.

Nhưng đối với Cố Dương, nàng lại là phát ra sự sùng bái cùng với ngưỡng mộ từ nội tâm.

Bởi vì, Cố Dương thật sự quá nghịch thiên, trực tiếp đăng đỉnh đệ nhất Đại Đạo Đế Bia, vượt qua Đạo Tiên tiền bối trong truyền thuyết.

Nhất là dưới sự thổi phồng của một ít tu sĩ Dương Minh, Cố Dương cũng bộc lộ ra ngoài ánh sáng, khiến cho người ta càng thêm rung động.

Nơi mà Cố Dương sinh ra đúng là ngay cả Tiên giới trực tiếp kết nối với hạ giới cũng không phải, mà là đại lục dưới hạ giới.

Tại loại địa phương ngay cả Thần Cảnh còn chưa sinh ra, đúng là toát ra một đầu kinh thế yêu nghiệt ngay cả Tiên Vương đều phải thán phục vì hắn, thật là cực kỳ không hợp thói thường.

Bất kể là ai, đều không thể không bội phục kinh lịch truyền kỳ của Cố Dương.

Bởi vậy, người ngưỡng mộ Cố Dương, thậm chí là nữ tu vô cùng hâm mộ giống như thiếu nữ, ở Tiên giới hiện giờ, có thể tùy ý nhìn thấy.

Cho dù là những nam tu, nhất là tán tu, đối với Cố Dương cũng là cực kỳ sùng bái.

Cố Dương xuất hiện, để cho bọn họ nhìn thấy tán tu cũng có hi vọng đăng đỉnh đỉnh cao.

Chỉ cần đạo tâm bọn họ vững chắc, tương lai chưa chắc không có ngày nổi danh.

Trong bí địa, vô số đại đạo Hỗn Độn chân ý quanh quẩn, chịu nó ảnh hưởng, khu vực này thật sự hóa thành tiên cảnh, linh dược phổ thông hóa thành tiên dược, tiên dược thì lại tiến thêm một bước.

Nhưng, bất kể là cây tiên dược nào, đặt ở bên ngoài đủ để vô số đại năng Tiên cảnh trở nên điên cuồng.

Cho dù là đại năng Chân Tiên cảnh cũng sẽ động lòng.

"Hỗn Độn tiên thảo này, quả nhiên không dễ luyện hóa như vậy. Trăm ngàn tỷ năm thời gian để sửa đổi, chỉ là giúp ta luyện hóa một phần nhỏ."

Cố Dương mở mắt, có... sợ hãi thán phục, cũng có tiếc nuối.

Lần bế quan này, hắn muốn luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo.

Nếu thật sự có thể luyện hóa hấp thu hoàn toàn Hỗn Độn Tiên Thảo, vậy chắc chắn có thể giúp hắn lĩnh ngộ chân ý Hỗn Độn Đại Đạo cấp đại viên mãn.

Chỉ là, rất đáng tiếc, ý tưởng thì tốt, nhưng độ khó lại có chút vượt qua dự liệu của hắn.

Cho dù dưới sự trợ giúp của hệ thống, tốn hao trăm ngàn tỷ năm thời gian tiến hành luyện hóa, hắn cũng chỉ là luyện hóa một phần nhỏ.

Muốn triệt để luyện hóa gốc Hỗn Độn Tiên Thảo này, chỉ sợ còn cần thời gian hơn mười kỷ nguyên.

"Quên đi, vậy đủ rồi."

Cố Dương lắc đầu, vứt bỏ tạp niệm.

Tuy hắn không thể luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo, nhưng cũng luyện hóa được một phần nhỏ.

Thông qua cảm ngộ và hấp thu đại đạo, Hỗn Độn Đại Đạo đại viên mãn trong đó cũng tăng lên rất nhiều.

Mặc dù nói trình độ lĩnh ngộ chân ý Hỗn Độn Đại Đạo của hắn vẫn ở cấp độ tiểu viên mãn như cũ, nhưng cũng sẽ cách đại viên mãn không xa.

Chỉ cần Cố Dương chứng đạo thành tiên, có thể tiến hành sửa chữa mười kỷ nguyên.

Đến lúc đó, luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo cũng không muộn.

Bây giờ Cố Dương, đều không thể đánh giá thực lực của mình đến cùng là ở cấp độ nào, bảo thủ phỏng đoán, trong Tiên Vương, cũng có thể xưng là cấp bậc cự đầu đi.

"Kế tiếp có nên sửa đổi Thiên Tuyệt kiếm không?"

Ngay sau đó, Cố Dương hơi trầm tư.

Bây giờ thực lực của hắn tăng vọt, mà Thiên Tuyệt Kiếm của hắn chỉ là trung phẩm Tiên khí, hiển nhiên đã không cách nào đuổi kịp thực lực của hắn tiến triển.

Chẳng qua, muốn Tiên khí nhanh chóng thăng cấp, cũng không chỉ cần thời gian đơn giản như vậy, hắn còn cần một ít tài liệu đặc thù, như vậy mới có thể sửa đổi đến tốt nhất, ý niệm tới đây, Cố Dương vẫn bỏ qua việc sửa chữa Thiên Tuyệt Kiếm.

Hắn tính toán sau khi tìm được một ít tài liệu Tiên cấp đứng đầu lại tiến hành sửa chữa, lúc đó Thiên Tuyệt Kiếm chỉ sợ sẽ trực tiếp tăng lên tới Chuẩn Tiên Vương Khí, thậm chí là cấp bậc có hy vọng Tiên Vương khí.

Dù sao đại đạo chân ý của hắn đã lĩnh ngộ đến cấp độ Tiểu Viên Mãn, cách cấp độ đại viên mãn cũng không quá xa.

Chân ý đại đạo cường đại như vậy, nếu dùng để ôn dưỡng Thiên Tuyệt Kiếm hiệu quả tuyệt đối là vượt quá tưởng tượng.

Lúc này, Cố Dương liền đứng dậy, nhìn phương xa, cười nhạt một tiếng.

Bế quan lâu như vậy, cũng đã đến lúc xuất quan, dù sao cũng không thể để Tiên vương này chờ đợi quá lâu.

Đúng vậy, trong cảm giác của Cố Dương, sớm đã có Tiên vương giáng lâm.

Vùng đất cực bắc này, chẳng qua vị Tiên vương này quá mức điệu thấp, chỉ lẳng lặng chờ đợi hắn xuất quan.

Điều này cũng làm cho Cố Dương đối với vị Tiên vương này sinh ra hảo cảm nhàn nhạt.

Dù sao làm Tiên vương là nhân vật cao cao tại thượng nhường nào, tuy rằng nói sau khi Cố Dương độ kiếp, đăng đỉnh Đại Đạo Đế bia.

Nhưng ở trong mắt đại năng Tiên cảnh của Thái Nguyên đạo vực, Cố Dương là tồn tại vô cùng khủng bố, có thể đánh gục Chân Tiên.

Nhưng ở trong mắt những cường giả của Đạo Vực khác, chỉ sợ Cố Dương chỉ là một cường giả có tiềm lực cực kỳ khủng bố, có thể chiến thắng Thiên Tiên.

Chỉ có thể nói, tương lai của Cố Dương hết sức kinh người, đáng để bọn họ buông xuống mặt mũi nịnh bợ.

Trong mắt Tiên Vương, có lẽ Cố Dương chỉ là một tên tiểu bối.

Hắn vì một tiểu bối mà đến đây, lại còn vô cùng điệu thấp lẳng lặng chờ đợi, đây có thể nói là cho Cố Dương mặt mũi rồi.

Sau đó, thân ảnh Cố Dương lóe lên, liền biến mất tại chỗ.

Chờ đến lúc Cố Dương xuất hiện, thân ảnh của hắn đã đi tới trung tâm Dương Minh Tiên Cung.

Lúc này trong Tiên Cung, Mộ Dung Thiên Tuyết và Thiên Hồ Nữ Đế đang tiếp đãi khách nhân.

Những khách nhân này đều là đại năng Chân Tiên.

Mặc dù Dương Thành phát triển không tệ, nhưng hiển nhiên không thể để cho Chân Tiên ở nơi đó, một ít Chân Tiên rất trọng mặt mũi, đương nhiên phải có cao tầng Dương Minh Mộ Dung Thiên Tuyết cùng đám người Thiên Hồ Nữ Đế tự mình tiếp đãi, sau đó ở trong khách điện Dương Minh mới được.

Đương nhiên, cũng có một ít Chân Tiên bọn họ vô cùng khiêm tốn, cũng không cần phiền toái, lúc này, Cố Dương đột nhiên xuất hiện, làm cho tất cả mọi người ở đây đều sững sờ.

Rất nhanh, Mộ Dung Thiên Tuyết cùng Thiên Hồ Nữ Đế đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi.

Có trời mới biết áp lực ngàn năm này của các nàng lớn đến mức nào, dù sao toàn bộ người tới Dương Minh đều là nhân vật cấp lão đại.

Các nàng một Đại Đế tiếp đãi đám người Địa Tiên, thật sự cảm giác được áp lực rất lớn.

Bây giờ, Cố Dương người chủ sự này cuối cùng đã xuất quan, các nàng cũng coi như triệt để thở phào nhẹ nhõm.

Giờ phút này, trong đại điện, những Chân Tiên được tiếp đón kia cũng đồng loạt nhìn về phía Cố Dương, trong ánh mắt của bọn hắn có kinh ngạc thậm chí cả thần thái rung động.

Bởi vì trong cảm giác của bọn hắn, Cố Dương tựa như phàm nhân, phảng phất không có chút lực lượng nào.

Đây hiển nhiên là chuyện cực kỳ không bình thường.

Làm tồn tại đăng đỉnh đại đạo Đế Bia, cho dù tu vi của Cố Dương chỉ là Đế Cảnh, thực lực cũng đủ để sánh ngang với Thiên Tiên, thậm chí là chuẩn Chân Tiên.

Đây là sức nặng mà Đế Bia Đại Đạo mang đến.

Nhưng Cố Dương bây giờ lại cho bọn hắn một loại cảm giác hư vô mờ mịt, khó có thể nhìn thấu cảnh giới cùng thực lực của hắn.

Chuyện này, liền thập phần cổ quái.

Rất nhanh có Chân Tiên phản ứng lại, hít một hơi lạnh.

Cố Dương chỉ sợ đã đạt đến cảnh giới mà bọn hắn khó có thể phỏng đoán.

Làm Chân Tiên, chỉ có sự tồn tại Chuẩn Tiên Vương trở lên mới có thể làm cho bọn họ không cách nào cảm giác được.

Nói cách khác, thực lực của Cố Dương tối thiểu cũng đạt đến Chuẩn Tiên Vương cấp, cái này đơn giản là kinh khủng như vậy.

Đại Đế, không ngờ lại có thực lực cấp Chuẩn Tiên Vương.

Tu vi như vậy, thực lực như vậy, cho dù là Đạo Tiên tiền bối

trong truyền thuyết cũng tuyệt đối không làm được điểm này.

Là Chân Tiên, bọn họ cũng tồn tại năm tháng rất lâu, kiến thức uyên bác.

Bọn họ thông qua một vài điển tịch cũng biết được thực lực của Đạo Tiên tiền bối lúc còn ở cảnh giới Đại Đế.

Là người từng là đệ nhất Tiên giới, chiến lực của Đạo Tiên tiền bối cực kỳ khủng bố, có thể dùng Đế cảnh vượt cấp chiến thắng Thiên Tiên.

Nhưng, cũng chỉ là như thế.

Cố Dương vượt qua Đạo Tiên, đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bi.

Bọn họ cũng suy đoán Cố Dương có thực lực đánh giết Thiên Tiên thậm chí địch nổi Chuẩn Chân Tiên, bọn họ cho rằng đã đánh giá cao Cố Dương rồi.

Nhưng bọn hắn quả thực đã đánh giá quá thấp Cố Dương rồi.

Thực lực cấp chuẩn Tiên Vương đấy, đây quả thực là làm cho người ta tê cả da đầu.

Khó có thể tưởng tượng, nếu như Cố Dương thành tựu Tiên Vương, chiến lực của hắn rốt cuộc sẽ kinh khủng đến trình độ nào?

Không, không đúng, đừng nói là thành tựu Tiên vương, dù cho Cố Dương chỉ là Địa tiên, chẳng lẽ cũng có thể có được chiến lực cấp Tiên vương sao?

Vừa mới thành Tiên đã nắm giữ được chiến lực cấp Tiên vương, chuyện này quả thật vượt quá tưởng tượng!

Bất kể là tiên giới hay ma giới, hoặc đại thiên thế giới khác, chỉ e không ai có thể làm được điều này.

Tiềm lực và thực lực của Cố Dương vượt xa tưởng tượng của bọn họ, sợ rằng Cố Dương thật sự có thể thành Chuẩn Tiên Đế trong tương lai. Thậm chí có một số khả năng thành tựu Tiên Đế.

Nghĩ tới đây, Chân Tiên ở đây đều cảm thấy da đầu run lên.

"Trong khoảng thời gian này vất vả cho các ngươi rồi."

Cố Dương cũng không để ý vẻ mặt rung động của đám Chân Tiên ở đây, mà trên mặt mang ý cười, gật gật đầu với Mộ Dung Thiên Tuyết và Thiên Hồ Nữ Đế.

"Chủ Thượng, không khổ cực, đây là chuyện ta nên làm."

Thiên Hồ Nữ Đế nhìn về phía Cố Dương, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ, vội vàng nói.

"Ta chỉ có thể làm bấy nhiêu."

Mộ Dung Thiên Tuyết lắc đầu nói.

"Ừm, kế tiếp giao cho ta đi."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Sau đó, hắn nhìn về phía sáu vị Chân Tiên ở đây.

Bị ánh mắt Cố Dương đảo qua, sáu vị Chân Tiên ở đây chỉ cảm giác da đầu run lên, phảng phất như bị tồn tại cực kỳ khủng bố nào đó nhìn chằm chằm, làm cho bọn hắn có loại cảm giác như nghẹt thở.

Lúc này, liền có một vị Chân Tiên bộ dáng như mỹ phụ cúi đầu với Cố Dương, cực kỳ cung kính nói: "Tại hạ Hải Thiên Cung Hải Vũ, bái kiến Cố Dương đạo hữu."

Sau khi mỹ phụ Chân Tiên mở miệng, Chân Tiên khác cũng phục hồi tinh thần lại, nhao nhao cung kính hành lễ về phía Cố

Dương, sợ chọc giận Cố Dương.

Giờ phút này, ở trong lòng bọn hắn, thực lực của Cố Dương lần nữa cao hơn một tầng.

Có thể cho Chân Tiên bọn họ cảm giác như vậy, cho dù là Chuẩn Tiên vương tầm thường cũng không thể nào làm được.

Cố Dương, chỉ sợ ở trong Chuẩn Tiên Vương, đều là tồn tại cực kỳ đứng đầu.

Đế cảnh liền có được lực lượng kinh khủng như thế, quả thực là quốc không thể tưởng tượng.

Còn về phần Cố Dương có được thực lực Tiên Vương?

Bọn họ có nghĩ cũng không dám nghĩ.

Vậy thì không thể dùng từ "thái quá" để hình dung nữa rồi.

"Các vị đạo hữu đến Dương Minh ta làm khách, khiến Dương Minh vẻ vang cho kẻ hèn này."

Cố Dương khẽ gật đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

Sau khi Chân Tiên này đến Dương Minh, thái độ đều không tệ, không gây chuyện, cũng không kiêu căng.

Vì thế, Cố Dương cũng vui vẻ nói tốt, cho chút mặt mũi.

"Không dám nhận, không dám nhận."

Sáu vị Chân Tiên ở đây vội vàng nói.

"Dương Minh ta sẽ chọn ngày tổ chức Tiên yến, tiệc mời bát phương, đến lúc đó lại chiêu đãi các vị đạo hữu cho tốt. Bây giờ, Hủy Diệt Tiên Vương đến Dương thành đã lâu, bản tọa vốn nên đi tiếp đãi một phen, thế nhưng vừa rồi là thời khắc trọng yếu để tu

hành, không thể tiếp đãi. Bây giờ, bản tọa xuất quan, đương nhiên phải đi gặp Hủy Diệt đạo hữu."

Cố Dương khẽ gật đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

Nghe xong lời này, toàn bộ Chân Tiên ở đây đều co đồng tử lại, hít một hơi khí lạnh, trong lòng rung động không gì sánh được.

Huỷ Diệt Tiên Vương là bá chủ trong số các tiên vương, thực lực của hắn, đủ để xếp vào ba vị trí đầu trong Tiên giới, là đại nhân vật chân chính.

Không nghĩ tới, Hủy Diệt Tiên Vương, lại tự mình đến Dương thành, lẳng lặng đợi Cố Dương xuất quan, mặt mũi này, quả thực là kinh người không gì sánh được.

Đương nhiên, khiến bọn họ cảm thấy tê dại cả da đầu chính là Cố Dương lại gọi Hủy Diệt Tiên Vương là đạo hữu.

Phải biết rằng, có thể xưng là đạo hữu, chỉ có tồn tại cùng cấp.

Chân Tiên có thể gọi Chân Tiên là đạo hữu, cũng có thể gọi Chuẩn Tiên vương là đạo hữu.

Nhưng, tuyệt đối không thể gọi Tiên vương là đạo hữu, đó là đại bất kính với Tiên vương.

Dù cho bị Tiên vương tiện tay đập chết thì cũng không ai dám nói thêm gì.

Bây giờ Cố Dương lại dám gọi Huỷ Diệt Tiên Vương là đạo hữu, ngụ ý trong đó vô cùng khủng bố.

Cho dù Cố Dương thiên phú cực kỳ khủng bố, cũng không nên như thế.

Như vậy, chỉ có hai khả năng.

Hoặc là, Cố Dương là cái gì mà Tiên vương cự đầu thậm chí Chuẩn Tiên Đế chuyển thế, mà lại quen biết với Hủy Diệt Tiên Vương.

Hoặc là Cố Dương bây giờ đã có được thực lực Tiên Vương.

Mặc kệ là cái nào, đều làm cho người ta kinh hãi.

"Nếu Cố Dương tiền bối có việc, ta đây sẽ không quấy rầy tiền bối, chờ Tiên yến bắt đầu, chúng ta lại theo trọng lễ đến đây chính thức bái phỏng."

Lúc này, Chân Tiên mở miệng, bái lạy Cố Dương.

Các Chân Tiên còn lại thấy thế, cũng nhao nhao mở miệng.

Đối với chuyện này, Cố Dương khẽ gật đầu.

Thấy vậy, những tên Chân Tiên này mới dám rời đi, trong lòng mỗi người đều nổi lên sóng to gió lớn.

Thấy cảnh này, bất kể là Mộ Dung Thiên Tuyết hay Thiên Hồ Nữ Đế, mí mắt tất cả đều giật giật, hít một hơi khí lạnh.

Tuy rằng bọn họ đã sớm biết Cố Dương chứng đạo thành Đế rồi sẽ vô cùng khủng bố.

Nhưng các nàng cũng không ngờ rằng, sẽ đạt tới cấp độ khủng bố như thế.

Cái gì cũng không nói, liền có thể để cho Chân Tiên kinh tâm nộ chiến.

Sau đó nhắc tới Hủy Diệt Tiên Vương khiến Chân Tiên cũng cảm thấy tê cả da đầu, xưng hô biến thành tiền bối, không dám ở lại lâu.

"Có thể sánh ngang với Tiên vương, tuy rằng ta sớm biết Chủ

Thượng rất biến thái, nhưng đạt đến cảnh giới này vẫn có chút cảm giác khó mà tin nổi."

Thiên Hồ Nữ Đế nhìn về phía Cố Dương trong mắt tràn đầy dị sắc, đáy lòng tự lẩm bẩm.

"Nếu ta đã xuất quan, cũng không thể để Hủy Diệt đạo hữu đợi lâu. Đợi lát nữa nói chuyện phiếm với các ngươi đi."

Lúc này, Cố Dương cũng mở miệng lần nữa.

"Phu quân, chàng mau đi đi, không cần bận tâm đến chúng ta."

Mộ Dung Thiên Tuyết nhẹ giọng nói.

Nghe vậy, Cố Dương gật đầu, ý niệm vừa động, liền lặng yên không một tiếng động biến mất không thấy, lưu lại rất nhiều tâm tư cho hai người.

Dương Thành, bên trong một gian phòng trang nhã, một vị trung niên trước trán có đạo văn màu đỏ, râu tóc đều là màu đỏ đang pha trà.

Tiếp theo một cái chớp mắt, thân ảnh Cố Dương liền xuất hiện ở đối diện hắn, ngồi ở trước bàn bạch ngọc...

Mà trung niên tóc đỏ cũng đẩy chén trà bạch ngọc về phía Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không khách khí cầm lấy chén trà, uống một ngụm.

Sau đó, hắn cảm giác thần hồn cùng với pháp lực trong cơ thể có xu thế bành trướng mãnh liệt, tăng trưởng lên một ít.

"Trà ngon."

Cố Dương từ nội tâm tán thưởng nói.

Tiên trà này, mùi vị cực tốt, lại có thể ôn dưỡng thần hồn cùng tăng trưởng pháp lực, thật là kinh người.

Phải biết rằng, thần hồn của Cố Dương đã đạt đến chuẩn Tiên Vương.

Pháp lực cũng tiếp cận chuẩn Tiên Vương.

Loại trình độ này của Cố Dương, mà chỉ uống ngụm trà, liền cảm giác thần hồn cùng pháp lực tăng lên rõ ràng.

Đủ để thấy được, tiên trà này đối với cả Tiên Vương cũng lợi ích cực lớn.

Nếu như Đại Đế uống một ngụm, sợ rằng sẽ lập địa thành tiên.

"Ha ha, trà này tên là trà Tiên Nguyên Đạo. Lá của nó là lá trà của cây Tiên Đạo. Cây trà Tiên Đạo một kỷ nguyên mới sinh ra ba lá trà. Nếu không có Cố Dương đạo hữu chứng đạo thành Đế, đăng đỉnh đại đạo đế bi, ta cũng không nỡ lấy lá trà này ra."

Hủy Diệt Tiên Vương mỉm cười giới thiệu.

Lúc giới thiệu, trên mặt Huỷ Diệt Tiên Vương cũng có vẻ đắc ý khó nói lên lời.

Hiển nhiên, Hủy Diệt Tiên Vương nghiêng về phía trà đạo.

Đây là chuyện rất bình thường, thọ nguyên của Tiên vương vô tận, rất khó giới hạn.

Bình thường, Tiên vương đều có rất nhiều yêu thích, nếu không, ở trong năm tháng vô tận này thì không khỏi quá mức nhàm chán.

"Thì ra là thế, khó trách công hiệu như thế."

Cố Dương tán thưởng một tiếng.

Bảo vật như thế, e rằng cũng chỉ có nhân vật cấp Tiên vương có thể có được, thậm chí, Tiên Vương bình thường cũng không thể lấy ra được, chỉ có loại tồn tại được xưng là cự đầu trong đám Tiên Vương Hủy Diệt Tiên Vương này mới có thể tuỳ tiện lấy ra.

"Nếu đã uống lá trà, cũng nên vào vấn đề chính. Hủy Diệt đạo hữu, ngươi tới đây, hẳn là không chỉ mời ta uống trà chứ."

Dừng một chút, Cố Dương khẽ mỉm cười, mở miệng nói.

"Ha ha, đó là đương nhiên."

Hủy Diệt Tiên Vương mỉm cười, tiếp theo nhìn Cố Dương một cái thật sâu, mở miệng nói.

"Mười kỷ nguyên trước, Tiên giới vì chí bảo Tiên giới mà phát sinh đại chiến với chúng tiên, ngay cả Tiên Vương cũng vì thế mà chết đi ba vị. Ai mà ngờ chí bảo Tiên Giới lại bị đạo hữu đoạt được."

Theo lời này của Hủy Diệt Tiên Vương, bầu không khí không còn cảm giác nhẹ nhõm lúc trước.

Lời nói của Hủy Diệt Tiên Vương khiến Cố Dương nheo mắt lại.

Nói thật, hắn cũng không ngờ tới việc Hủy Diệt Tiên Vương mở miệng nói ra việc hắn đã lấy được chí bảo Tiên Giới.

"Thì ra là thế, tuy đạo hữu không có biện pháp trực tiếp thôi diễn trên người ta xảy ra chuyện gì, nhưng thông qua người của Dương Minh chúng ta thôi diễn ra chuyện dưới hạ giới lại là chuyện dễ như trở bàn tay."

Cố Dương ý niệm vừa động, chân ý của đại đạo Vận Mệnh dao động, chính là biết được tất cả, hắn lạnh nhạt lên tiếng.

Hắn ở Tiên giới, cũng không tận lực triển lộ ra lực lượng Hỗn Độn Đại Đạo chân ý, nhưng ở hạ giới, hắn lại sử dụng không chút kiêng kỵ.

Cộng thêm Hỗn Độn Thiên Đế Quyền của hắn ta, bao gồm cả năng lượng Hỗn Độn, hệt như khí tức trên Hỗn Độn Thiên Thảo.

Hủy Diệt Tiên Vương dựa vào đó đoán được hắn đã nhận được Hỗn Độn Tiên Thảo, coi như chuyện rất bình thường.

"Ha ha, ai từng nghĩ chúng ta ra tay đánh nhau, thậm chí gây tổn thương căn cơ của Tiên giới, cũng là vì tác thành cho ngươi."

Hủy Diệt Tiên Vương có chút tự giễu nói.

Trận chiến đó, hắn cũng bị thương vô cùng nghiêm trọng, phải nghỉ ngơi ròng rã cả một kỷ nguyên mới khôi phục lại như cũ.

"Thì cũng là số phận, chỉ có thể nói, ta có vận khí kia, mà các ngươi thì không có."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

"Ha ha, đúng là như thế."

Huỷ Diệt Tiên Vương thu lại nỗi lòng, gật gật đầu tán đồng.

Cố Dương có thể quật khởi nhanh chóng dưới hạ giới như vậy, tuyệt đối không chỉ trông vào Hỗn Độn Tiên Thảo đơn giản như vậy.

Hỗn Độn Tiên Thảo thâm ảo biết bao nhiêu, muốn tìm hiểu nó, là chuyện cực kỳ khó khăn, đừng nói là ở Thần Cảnh, thời điểm Chí Tôn muốn tìm hiểu nó một ít ư, cho dù đạt đến cấp độ Chân Tiên, cũng khó có thể tìm hiểu.

Nhưng Cố Dương lại một đường quật khởi, từ một đại lục dưới hạ giới quật khởi, thật sự là làm người ta không thể tưởng

tượng.

Điều này cũng có thể biết được khí vận của Cố Dương rốt cuộc có bao nhiêu kinh người.

Bằng không chỉ dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo, quả quyết không có cách nào làm được điểm này.

Dù sao, người bình thường, mặc dù đạt được Hỗn Độn Tiên Thảo, không chỉ sẽ không mang đến chỗ tốt, còn sẽ bị khắc chết.

Cũng có tu sĩ, cho dù có được Hỗn Độn Tiên Thảo, cũng khó có thể tìm hiểu nửa phần.

Cũng chỉ có loại người có khí vận thâm hậu đến khó có thể tưởng tượng như Cố Dương, hơn nữa ngộ tính siêu tuyệt, mới có thể từ trong đó đạt được đại cơ duyên, chỗ tốt lớn.

"Cho nên, Hủy Diệt đạo hữu tới đây là muốn tìm ta đòi lại Hỗn Độn Tiên Thảo à?"

Cố Dương mỉm cười, ý vị thâm trường nói.

"Ha ha, nếu như ta có đầy đủ thực lực thì sẽ không nhịn được mà xuất thủ. Nhưng mà đáng tiếc, hiện tại đạo hữu đã khiến cho ta khó có thể nhìn thấu."

Hủy Diệt Tiên Vương rất thản nhiên nói.

"Nếu ra tay, xác suất thành công của ta không tới một thành. Khả năng cao sẽ bị đạo hữu giết ngược. Theo thời gian, phần thắng của ta sẽ càng ngày càng thấp. Vì lẽ đó, ta cũng đã từ bỏ ý niệm này trong đầu."

"Ha ha."

Cố Dương khẽ cười một tiếng, cảm thấy hứng thú đối với lời nói này của Hủy Diệt Tiên Vương.

Hủy Diệt Tiên Vương cũng là một người thành thật.

Đối với người như vậy, hắn cũng không ghét.

"Mục đích ta tới đây chỉ là muốn nói cho đạo hữu một chuyện. Chiến sự giữa Tiên Giới ta và Ma giới căng thẳng, đã dần dần không chống đỡ nổi, nếu đạo hữu nguyện ý ra tay, đó là may mắn của Tiên giới."

Lúc này, vẻ mặt của Hủy Diệt Tiên Vương trở nên trịnh trọng, trầm giọng nói ra.

Tiên giới và Ma giới vẫn luôn đối địch với nhau.

Trăm kỷ nguyên trước, thực lực của Tiên giới mạnh hơn Ma giới.

Nhất là khi tiền bối Đạo Tiên chứng đạo chuẩn Tiên Đế, đã đạt đến cường thịnh.

Ở thời đại đó, Đạo Tiên tiền bối đã một chưởng đánh gục Chuẩn Tiên Đế của Ma giới, bá đạo tuyệt luân, khiến Ma Vương của Ma giới sợ tới mức run rẩy.

Sợ Đạo Tiên tiền bối xông vào Ma giới, giết toàn bộ bọn hắn.

Có điều, Đạo Tiên tiền bối chí không ở nơi này, sau khi giết Chuẩn Tiên Đế của Ma giới, chính là đi theo đuổi Tiên Đế cảnh kia.

Từ đó về sau, dường như khí vận của Tiên giới cũng bị ảnh hưởng.

Bởi vì cái này gọi là thịnh cực mà suy.

Đến tận đây, Tiên giới bắt đầu đi xuống con đường xuống dốc, số lượng Tiên Vương sinh ra dần dần giảm bớt, hơn nữa còn thường xuyên vẫn lạc.

Ngược lại, Ma giới bắt đầu phát lực, Ma Vương có thể sánh ngang Tiên vương bắt đầu ùn ùn kéo đến, nếu Tiên giới không phải có Đạo Thiên giới tiền bối trước khi đi bố trí, chỉ sợ Tiên giới đã sớm sinh linh đồ thán.

Tuy nhiên, Đạo Thiên giới trận cuối cùng vẫn là sản phẩm của trăm kỷ nguyên trước, cuối cùng lại không thể chống đỡ được vĩnh viễn.

Hiện tại, uy năng của Đạo Thiên giới trận đã suy yếu đến trình độ nhất định.

Nếu chúng Tiên Vương Tiên giới không liên thủ củng cố mắt trận, đối mặt với ba mươi vị Ma Vương không gián đoạn công kích, chỉ sợ đã bị phá vỡ.

Đương nhiên, mặc dù bây giờ chưa bị phá vỡ, nhưng tiếp tục như vậy, sớm hay muộn sẽ có một ngày bị phá vỡ.

"Tiên giới đại chiến với Ma giới sao?"

Cố Dương rơi vào trầm tư.

Đại chiến hai giới, đích thực sự quan trọng.

"Thật có lỗi, bây giờ ta vẫn chưa mang tới tác dụng tính chất quyết định. Giờ ta tham chiến cũng không thể thay đổi được chiến cuộc."

Cố Dương thôi diễn một phen, cuối cùng khẽ lắc đầu.

Quả thật hắn rất mạnh mẽ. Trong đám Tiên vương, e rằng rất ít người có thể sánh vai cùng với hắn.

Nếu là đơn đấu, Cố Dương ai cũng không sợ.

Nhưng thực lực của hắn chung quy vẫn chỉ ở cấp Tiên Vương này, chưa đạt tới cấp Chuẩn Tiên Đế.

Mà Ma giới tồn tại năm tháng thật lâu, những Ma Vương kia cũng tồn tại năm tháng xa xưa, nội tình sâu không lường được.

Người có thể trở thành Ma Vương hoặc là Tiên Vương đều là hạng người bất phàm, không thể khinh thường.

Nếu là đơn đấu, Cố Dương tự tin đánh gục bất kỳ Ma Vương nào.

Nhưng đại chiến giữa hai giới, hiển nhiên không thể nào xảy ra loại đơn đấu này được.

Nếu có thể giết chết nhân vật yêu nghiệt quân địch, bọn họ không chỉ vây đánh đơn giản như vậy, thậm chí sẽ bày ra kinh thế sát trận, bất kể cái giá cao, đem giết chết.

Cố Dương mặc dù tự tin về thực lực của mình, cũng là đồng thời chống lại năm vị Ma Vương.

Nhiều hơn một chút cũng chính là chống lại bảy tám vị Ma Vương cùng lúc.

Nhưng mà, trước mắt tồn tại bên ngoài Ma giới đã có ba mươi vị Ma Vương, không biết bên trong tối còn cất giấu bao nhiêu nữa.

Tiên giới cũng chỉ dựa vào trận pháp Đạo Thiên giới trận mới có thể ngăn cản Ma giới xâm lấn.

Bởi vậy Cố Dương mới nói mình không thể thay đổi chiến cuộc.

Trừ khi hắn chứng đạo thành Tiên.

"Ha ha, đạo hữu hiểu lầm ý của ta."

Hủy Diệt Tiên Vương khẽ mỉm cười, mở miệng nói.

"Ta cũng không có ý định cho đạo hữu tham chiến. Trước mắt,

Tiên Giới còn có thể chống đỡ, ta muốn đạo hữu chứng đạo thành tiên, sau khi thực lực lại tăng lên, trợ giúp chúng ta chống lại Ma giới là được."

"Mục đích ta đến đây, cũng là đưa đạo hữu một cơ duyên có thể nhanh chóng trợ giúp đạo hữu thành tiên. Đồng thời, cũng có thể trợ giúp đạo hữu rèn luyện bản mệnh tiên khí."

"Ồ?"

Cố Dương khẽ lắc đầu, có chút ngoài ý muốn.

"Nếu lời đạo hữu nói là sự thật, Cố mỗ thành tiên xong tất nhiên sẽ giúp Tiên giới vượt qua cửa ải khó khăn, giết Ma giới cũng không dám xâm lấn nửa bước."

Lập tức, Cố Dương nhìn Hủy Diệt Tiên Vương một cái thật sâu, mở miệng nói.

"Ha ha, có lời này của đạo hữu, ta an tâm rồi."

Hủy Diệt Tiên Vương khẽ mỉm cười.

Dừng một chút, hắn lại mở miệng lần nữa: "Không biết đạo hữu có từng nghe nói tới núi Táng Tiên chưa!"

"Táng Tiên sơn?"

Ánh mắt Cố Dương ngưng lại, đã có hứng thú.

Có thể được quan dùng danh nghĩa Táng Tiên, còn được nhân vật thuộc cấp bậc như Hủy Diệt Tiên vương nhắc tới thì hiển nhiên không hề đơn giản.

"Ha ha, tuy núi Táng Tiên được gọi là núi, nhưng lại là một thế giới cực kỳ rộng lớn. Kích cỡ, cũng không kém hơn nhiều so với Tiên giới."

Ánh mắt của Hủy Diệt Tiên Vương lóe lên, chậm rãi mở miệng.

"Sở dĩ bị quan lấy danh nghĩa Táng Tiên sơn, là bởi vì phương đại giới này mỗi lần mở ra, đều sẽ vô số Tiên Ma, thậm chí là tồn tại cường đại của Đại Thiên thế giới khác vẫn lạc."

Vào một số thời điểm, thậm chí ngay cả sinh linh cấp bậc Tiên Vương đều sẽ vẫn lạc trong đó, có thể nói là cực kỳ hung hiểm.

Nhưng, nguy hiểm thường kèm theo cơ duyên kinh thế. Tu sĩ tiến vào Táng Tiên sơn có rất nhiều cơ duyên, chỉ cần không chết đi giữa chừng thì cơ bản sẽ đạt được chỗ tốt thậm chí là cực lớn, trong số đó còn có cơ duyên khủng khiếp để Chân Tiên đột phá tới Tiên vương, thậm chí khiến cho Tiên vương tiến thêm một bước.

"Đương nhiên, Táng Tiên sơn chỉ là tên gọi của Tiên giới, những đại giới khác nhau thì có cách xưng hô khác nhau, nhưng đều không phải là cái tên hay."

"Thì ra là thế."

Cố Dương khẽ gật đầu, trong nháy mắt hiểu rõ.

Táng Tiên Sơn này nói đến cùng cũng là một phương cơ duyên chi địa, liền cùng Cố Dương ở hạ giới trải qua vô số lần bí cảnh giống nhau, trong đó có rất nhiều cơ duyên, nhưng là kèm theo nguy hiểm cực kỳ khủng bố.

Đương nhiên, những nơi có thể khiến Tiên vương động lòng thì hiển nhiên bí cảnh dưới hạ giới không thể so sánh.

"Không biết, núi Táng Tiên này có lai lịch ra sao."

Cố Dương hơi trầm tư, chính là dò hỏi.

Táng Tiên sơn này vô cùng kỳ lạ, ngay cả hắn cũng khó có thể

suy diễn ra căn nguyên của nó.

"Ha ha, có người nói, đây là một đại giới sau khi vô địch Chuẩn Tiên Đế tọa hóa hình thành. Cũng có người nói, đây là nơi Tiên Đế chứng đạo, trong đó ẩn chứa đạo vận của Tiên Đế, cho nên mới có thể biến phương đại giới này diễn hóa thành dáng vẻ như hiện giờ."

"Lai lịch của Táng Tiên sơn rất nhiều, không ai có thể đưa ra một tin tức chính xác được. Tóm lại, chính là thập phần thần bí, ngay cả Tiên vương cũng phải kính nể ba phần."

Hủy Diệt Tiên Vương cảm thán nói.

"Tiên Đế sao."

Cố Dương ánh mắt trở nên thâm thuý.

Tiên Đế là tồn tại siêu thoát, hắn không thể thôi diễn cũng là chuyện bình thường, một số Chuẩn Tiên Đế cường đại Cố Dương cũng là không cách nào thôi diễn được.

Dù sao, tuy hắn lĩnh ngộ được đại đạo chân ý Tiểu Viên Mãn, nhưng vẫn kém những Tiên Đế cường đại kia.

Những Chuẩn Tiên Đế kia đã lĩnh ngộ được chân ý đại đạo cấp độ đại viên mãn, không phải hắn có thể so sánh.

Chỉ sợ, Đạo Tiên trước kia đã từng là đệ nhất nhân, chính là người đã lĩnh ngộ được chân ý đại đạo đại viên mãn, mới có thể một chưởng miểu sát vị Chuẩn Tiên Đế Ma giới kia.

Đều là Chuẩn Tiên Đế, chênh lệch cũng vượt quá tưởng tượng, khác nhau một trời một vực.

"Đương nhiên, ta có khuynh hướng là Táng Tiên sơn này có liên quan tới Tiên Đế. Bởi vì trước kia Đạo Tiên tiền bối chính là

sau khi tiến vào Táng Tiên sơn, đạt được lợi ích rất lớn, chứng đạo cảnh giới Chuẩn Tiên Đế, là tồn tại có thể xưng là vô địch trong Chuẩn Tiên Đế."

Hủy Diệt Tiên Vương mở miệng lần nữa, vô cùng cảm khái.

"Tuy nhiên, mặc dù là Đạo Tiên tiền bối như vậy, cuối cùng cũng không nhìn thấu bí mật của Táng Tiên Sơn. Đạo Tiên tiền bối có thể trở thành Chuẩn Tiên Đế đều không thể nhìn thấu, cũng chỉ có Tiên Đế mới có thể làm được."

Dừng một chút, ánh mắt của Hủy Diệt Tiên Vương lấp lóe, có hướng tới và cũng có kính nể.

Tuy hắn là bá chủ Tiên vương, nhưng cũng biết rõ chênh lệch giữa mình và Chuẩn Tiên Đế rốt cuộc lớn đến mức nào.

Và chênh lệch giữa hắn và Tiên Đế lớn đến mức nào.

Phải nói, đừng nói là so sánh với Tiên Đế, cho dù là so sánh với Chuẩn Tiên Đế bình thường nhất thì hắn cũng không có tư cách để so sánh.

Mặc dù Chuẩn Tiên Đế yếu nhất, bóp chết hắn ta cũng đơn giản như bóp chết một con kiến.

Trước đây, hắn từng lạc vào một nơi Chuẩn Tiên Đế tọa hóa.

Lúc đó, hắn chỉ mới chạm vào ý chí còn sót lại của Chuẩn Tiên Đế kia mà đã suýt bị trấn giết, thật đáng sợ.

Mặc dù lúc đó hắn còn chưa có thực lực như hiện tại, vẻn vẹn chẳng qua chỉ là trình độ sơ nhập Tiên vương, nhưng vẫn làm hắn nhớ rõ như in, cảm thấy sợ hãi.

"Táng Tiên sơn, làm sao đi vào được."

Cố Dương triệt để dâng lên hứng thú.

Không thể bỏ lỡ đại giới có quan hệ với Tiên Đế.

"Mỗi mười kỷ nguyên trên Táng Tiên sơn lại mở ra một lần. Muốn đi vào Táng Tiên sơn thì cần phải có Táng Tiên lệnh. Táng Tiên lệnh có tổng cộng mười vạn tấm, chỉ có thể xuất hiện lúc Táng Tiên sơn sắp mở ra, rồi ngẫu nhiên đưa đến các địa phương ở Tiên giới, người có duyên biết được."

Hủy Diệt Tiên Vương xoay tay phải lại, một tấm lệnh bài màu đen xuất hiện trong tay của hắn, bị ném về phía Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương tiếp lấy, tỉ mỉ cảm ứng.

Sau đó, chính hắn phát hiện Táng Tiên lệnh không đơn giản.

Bên trên Táng Tiên Lệnh này ẩn chứa đạo vận cực kỳ khủng bố, đây cũng không phải là chân ý đại đạo mà là tồn tại áp đảo bên trên.

Bởi vậy, Táng Tiên Lệnh, ngay cả Tiên vương cũng không thể phá hủy.

"Xem ra, thật sự có liên quan đến Tiên Đế."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, tự lẩm bẩm.

Mặc dù là Tiên vương thì cũng không thể cảm ứng được đạo vận trên Táng Tiên lệnh này thuộc về cấp độ nào, bởi vì chân ý đại đạo mà bọn họ đã lĩnh ngộ được chưa đạt tới tiểu viên mãn chứ đừng nói là sự tồn tại của chân ý đại viên mãn.

Lúc trước, cho dù là Cố Dương, cũng không cách nào nhìn thấu đại đạo chân ý trong Hỗn Độn Tiên Thảo rốt cuộc là cấp độ gì, chính là cùng một cái đạo lý.

Trong mắt Tiên vương, Táng Tiên lệnh này vô cùng kỳ lạ, thế nhưng cụ thể có bao nhiêu đặc thù thì trong lòng bọn họ cũng

không có một khái niệm gì.

Cũng chỉ có loại người như Cố Dương, người đã từng tận mắt chứng kiến hai tồn tại khủng bố kia va chạm, lại sinh ra một ít cảm ứng, mới có thể mơ hồ nhìn ra đạo vận trong đó rốt cuộc khủng bố cỡ nào.

Đương nhiên, đây cũng là liên quan đến sự lĩnh ngộ của Hỗn Độn Đại Đạo và chân ý đại viên mãn.

Nếu không, cho dù là Cố Dương cũng không có khả năng cảm ứng được chút dị thường nào.

"Chỉ dựa vào Táng Tiên Lệnh này, trong mắt Chuẩn Tiên Đế, chỉ sợ đã có thể tính là chí bảo."

Cố Dương có chút cảm thán.

Đạo vận trong đó, ngay cả Tiên Đế phá cảnh cũng có trợ giúp nhất định.

Đương nhiên tác dụng cũng không lớn lắm.

Chẳng qua, liên tưởng đến bảo vật có thể hữu dụng với Chuẩn Tiên Đế trên thế gian này rất ít.

Táng Tiên Lệnh này chỉ là sản phẩm số lượng nhiều mà đã làm được như vậy, liền có thể liên tưởng đến sự tồn tại sau lưng này đến cùng kinh khủng cỡ nào.

"Đạo hữu dường như nhìn ra cái gì?"

Hủy Diệt Tiên Vương hỏi với vẻ đầy thâm ý.

"Ừm, trên Táng Tiên Lệnh này ẩn chứa đạo vận của Tiên Đế, ngay cả đối với Chuẩn Tiên Đế cũng có trợ giúp nhất định. Đáng tiếc, không đến cấp độ chuẩn Tiên Đế, chung quy vẫn không cách nào nhìn ra chỗ đặc thù của Táng Tiên Lệnh này, tương đương với

có núi bảo mà không lấy được."

Cố Dương cũng không giấu diếm cái gì, thản nhiên gật đầu nhẹ.

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, núi Táng Tiên này có liên quan đến một vị Tiên Đế tiền bối. Thậm chí, núi Táng Tiên này chính là tác phẩm mà vị tiền bối Tiên Đế kia tự tay bố trí. Cũng không biết mục đích của vị tiền bối này là gì."

Dừng một chút, Cố Dương ánh mắt thâm thúy, lần nữa mở miệng.

Lời này vừa nói ra, con ngươi Huỷ Diệt Tiên Vương kịch liệt co rút lại.

Hủy Diệt Tiên Vương tồn tại đã rất lâu rồi, rất nhiều chuyện cũng không thể làm cho tâm tình của hắn chấn động kịch liệt.

Nhưng mà, cảm xúc hôm nay lại biểu hiện mắt thường có thể thấy được, có thể nghĩ, lời này của Cố Dương, rốt cuộc đã tạo thành bao nhiêu trùng kích.

Hủy Diệt Tiên Vương đã từng nghiên cứu Táng Tiên Lệnh, nhưng cuối cùng không thể nghiên cứu ra thứ gì hữu dụng.

Hắn chỉ cảm thấy Táng Tiên Lệnh cực kỳ cứng rắn, cho dù hắn toàn lực ra tay cũng khó mà phá hư nó.

Nhưng không ai ngờ, thứ này lại ẩn chứa lực lượng bên trên đại đạo chân ý, đối với Chuẩn Tiên Đế cũng có tác dụng nhất định.

Chuyện này thật có chút kinh người.

Hiển nhiên, có thể làm được như vậy cũng chỉ có Tiên Đế trong truyền thuyết.

Có điều, Hủy Diệt Tiên Vương cũng hơi thở dài.

Đều nói Tiên vương cự đầu là nhân vật đứng đầu Tiên giới, nhưng ngay cả tư cách nhìn ra trong Táng Tiên Lệnh ẩn chứa lực lượng kinh thế cũng không có, thật sự là đáng buồn đáng tiếc.

"Đạo hữu nói chỉ có Chuẩn Tiên Đế mới có thể nhìn ra lực lượng ẩn chứa trong đó, chẳng lẽ đạo hữu lĩnh ngộ được đại đạo chân ý Tiểu Viên Mãn?"

Hủy Diệt Tiên Vương đột nhiên nhớ tới từ mấu chốt trong lời nói của Cố Dương, giật mình, con ngươi co rút lại.

Hắn cũng không cho rằng Cố Dương là chuẩn Tiên Đế chuyển thế.

Bởi vì nếu là Chuẩn Tiên Đế chuyển thế thì không có khả năng không biết sự tồn tại của Táng Tiên sơn và Táng Tiên lệnh.

Cộng thêm một số chuyện đã trải qua trước đây của Cố Dương, hắn cũng từng suy diễn ra, biểu hiện của hắn cũng không giống như chuẩn Tiên Đế chuyển thế.

Như vậy, cũng chỉ có một khả năng.

Cố Dương, dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo lĩnh ngộ được Đại Đạo Chân Ý Tiểu Viên Mãn.

Điều này quả thực là cực kỳ không hợp lẽ thường, không thể tưởng tượng nổi.

Một vị Đại Đế, thế mà lại lĩnh ngộ được chân ý của Đại Đạo Tiểu viên mãn.

Cho dù là phải dựa vào Hỗn Độn Tiên Thảo, nhưng cũng đủ để khiến người ta chấn động đến chết lặng.

Dù sao trước đó cũng đã nói qua, Hỗn Độn Tiên Thảo cấp độ quá cao, cho dù là hắn, ở cấp độ Thiên Tiên thậm chí là cấp độ

Chân Tiên, cũng tuyệt đối không có khả năng nghiên cứu ra cái gì, chỉ có thể là có bảo sơn mà không thể lấy được.

"Ha ha."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, không có thừa nhận, cũng không có phủ quyết.

Chuyện này khiến cho đồng tử của Hủy Diệt Tiên Vương co rụt lại, hít vào ngụm khí lạnh, hoàn toàn mất đi phong độ của Tiên vương.

Không có biện pháp, chuyện này thật sự là quá kinh thế hãi tục một chút.

"Đạo hữu có năng lực chèn ép Đạo Tiên tiền bối, ta vốn tưởng rằng đã đánh giá cao đạo hữu, nhưng ai ngờ..."

Lập tức, Hủy Diệt Tiên Vương tâm tình phức tạp, cười khổ nói.

"Ha ha, lúc nào thì Táng Tiên sơn mở ra?"

Cố Dương nhẹ nhàng cười một tiếng, dò hỏi.

"Mười năm sau sẽ mở ra. Nhưng vì trận pháp Đạo Thiên giới cần Tiên Vương chúng ta trấn thủ, chỉ sợ chúng ta không thể đi được. Có điều, người ưu tú nhất Tổ tôn nữ của ta sẽ tới Táng Tiên Sơn tìm kiếm cơ duyên, hy vọng đạo hữu có thể trông coi một chút."

Hủy Diệt Tiên Vương giải thích một chút, sau đó cười nói.

"Nếu như là Hủy Diệt đạo hữu thỉnh cầu, vậy tất nhiên ta phải chiếu cố một chút."

Cố Dương mỉm cười, mở miệng nói.

Đối với Hủy Diệt Tiên Vương, ấn tượng của hắn cũng không tệ lắm, có thể chiếu cố hậu bối của hắn thì đương nhiên vẫn phải chiếu cố một chút.

Hủy Diệt Tiên Vương cũng là cự đầu Tiên Vương, nhân tình cũng rất đáng tiền.

Thậm chí, Cố Dương còn muốn bán nhân tình càng lớn hơn nữa cho Hủy Diệt Tiên Vương.

Cố Dương rất rõ ràng, hắn sẽ không ở Tiên giới mãi.

Chờ thực lực của hắn đủ cao, chắc chắn hắn sẽ vượt qua giới hải, tiến về mảnh thiên địa rộng lớn hơn để tìm kiếm con đường trở thành Tiên Đế.

Đến lúc đó, thế lực hắn ở lại Tiên giới, khẳng định cần có người chiếu cố.

Mặc dù nói, trước khi hắn rời đi, khẳng định sẽ lưu lại rất nhiều nội tình có thể làm cho Dương Minh dễ dàng phát triển lớn mạnh đến thế lực cấp Tiên Vương, nhưng không có Tiên Vương tọa trấn hoặc là che chở, chung quy là có chút yếu thế.

Hủy Diệt Tiên Vương, là lựa chọn tốt.

Nói chuyện với Hủy Diệt Tiên Vương cực kỳ hòa hợp, hai người đều có cảm giác anh em vong niên.

Bởi vậy, Hủy Diệt Tiên Vương lấy ra các loại rượu ngon, bắt đầu cùng Cố Dương nói chuyện vui vẻ mọi chuyện trong tối của Tiên giới, cũng coi như khiến Cố Dương mở mang tầm mắt, tăng trưởng rất nhiều kiến thức.

Cũng chính vì tình huống như vậy, Tiên yến của Dương Minh, cũng chính thức bắt đầu.

Trong buổi tiên yến này, đừng nói là Đại Đế, cho dù là Địa Tiên và Thiên Tiên cũng không tính là gì.

Toàn bộ Chân Tiên khắp Đạo Vực đều tới ước chừng hơn một nghìn vị.

Các loại tiên tửu, tiên trân bày ra trên yến hội, có thể nói là xa xỉ cực kỳ.

Điều này cũng khiến rất nhiều thế lực kinh ngạc.

Bọn họ vốn tưởng rằng nội tình Dương Minh không đủ, lấy không ra quá nhiều đồ tốt tổ chức Tiên yến, kết quả, bọn họ thật không ngờ, đồ vật của Dương Minh ngay cả Thiên Tiên cũng động tâm, cái gì cũng có thể tùy ý lấy ra bày tiên yến, có thể nói là xa xỉ đến cực điểm.

Đương nhiên, theo tiên yến bắt đầu, các phương đại lão xuất ra lễ vật của bọn họ, cũng là để cho rất nhiều Tiên cảnh đại năng thế lực nhỏ vì thế mà chắt lưỡi, hai mắt tỏa ánh sáng.

Đặc biệt là Đại Đế, trái tim đập thình thịch, đều có chút không khống chế nổi mà liếm môi.

Bởi vì, trong những lễ vật này, ngay cả Chân Tiên cũng động tâm.

Nếu đưa những thứ này cho bọn họ, chắc chắn những thành tựu trong tương lai của bọn họ sẽ nâng cao một bước.

Chẳng qua, bọn họ cũng chỉ có thể thèm thuồng.

Ở chỗ này, Đại Đế chẳng qua chỉ là tồn tại như sâu kiến mà thôi.

Nếu như không phải bọn họ bị trưởng bối Tiên cảnh nhà mình dẫn vào thấy chút việc đời, bọn họ thậm chí ngay cả tư cách đi

vào cũng không có.

"Cung nghênh Hủy Diệt Tiên Vương!"

Đúng lúc này, Thiên Hồ Nữ Đế nhận được truyền âm của Cố Dương, vẻ mặt nàng khiếp sợ, nhưng rất nhanh đã đè xuống cảm xúc, nhìn về phía chân trời, mở miệng nói.

Theo lời nàng nói, đại năng Tiên Cảnh hoặc là hậu bối Đế Cảnh ở đây đều há hốc mồm, mặt mũi tràn đầy chấn động.

Bọn hắn thế nào cũng không ngờ, Tiên yến của Dương Minh lại kinh động Hủy Diệt Tiên Vương, vị thậm chí còn có thể xưng là cường giả bá chủ trong số các Tiên Vương.

Mặt mũi của Cố Dương, quả thực là khủng bố như vậy.

Sau đó, bọn họ đồng loạt nhìn về phía xa xa chân trời.

Ở nơi đó, đột ngột xuất hiện dị tượng Xích Hà khắp trời.

Sau đó, năm con Thuần Huyết Chân Long Thiên Tiên Cảnh cùng năm con Phượng Hoàng thuần huyết Thiên Tiên Cảnh hiện ra khí thế long phượng Trình Tường, lôi kéo một phương Tiên Chu đến, tràn ngập khí phách.

"Cư nhiên dùng năm con thuần huyết chân long cùng với phượng hoàng thuần huyết Thiên Tiên Cảnh kéo tiên thuyền, loại chuyện này cũng chỉ có Tiên Vương mới có thể làm được."

Một vị Chân Tiên nhìn lên bầu trời, cực kỳ kính sợ.

Thiên Tiên, cho dù là ở thế lực cấp Chân Tiên, cũng là cao thủ hiếm có, địa vị vô cùng tôn sùng.

Nhưng mà, ở trong mắt Tiên Vương, lại chỉ là tồn tại kéo thuyền, thật sự là làm cho người ta thổn thức.

Ngay cả Chân Tiên cũng phải kính sợ, chứ đừng nói là những hậu bối Đại Đế kia, một đám bọn họ đều dùng ánh mắt kính sợ mà cuồng nhiệt nhìn Tiên Chu của Hủy Diệt Tiên Vương.

Tiên vương đấy, là tồn tại đứng đầu tiên giới, là chúa tể chân chính.

Bọn họ cũng từng mơ tưởng mình trở thành Tiên Vương.

Nhưng phần lớn Đại Đế ở đây đều rất rõ ràng, dù cho bọn họ đã sinh ra cao quý, tương lai có lẽ thành tiên không khó, nhưng muốn thành tựu cảnh giới Thiên Tiên, cũng là chuyện vô cùng khó khăn, cần có cơ duyên cùng khí vận lớn.

Chứ đừng nói chi là cảnh giới Tiên vương hy vọng xa vời.

Tiên giới tồn tại năm tháng thật lâu, hàng năm có thể sinh ra bao nhiêu thiên tài là chuyện khó có thể đếm hết.

Cái gì thiên tài vạn năm khó gặp, thiên tài trăm vạn năm khó gặp, đều không coi là cái gì.

Nghĩ tới đây, bọn họ liên tưởng đến tiệc của Cố Dương ngay cả Hủy Diệt Tiên Vương cũng phải tự mình đến ăn mừng, đều là vạn phần vui buồn lẫn lộn.

Người so với người, tức chết người.

Đều là Đại Đế, chênh lệch thật sự là quá mức mênh mông, khiến cho bọn họ ngay cả tư cách so sánh với Cố Dương cũng không có.

"Ha ha ha, Cố Dương đạo hữu, lần này đến đây, ta chuẩn bị "Hủy Diệt Tiên Kinh".

"Đại lễ một phần, hy vọng đạo hữu có thể hài lòng."

Đúng lúc này, tiếng cười to của Hủy Diệt Tiên Vương vang tận

mây xanh, chấn động toàn bộ Tiên giới, nội dung càng khiến người ta trợn mắt há hốc mồm.

Hủy Diệt Tiên Kinh là tuyệt thế tiên kinh do Hủy Diệt Tiên Vương sáng tạo ra, ở trong rất nhiều Tiên Vương Kinh đều có thể xưng là tồn tại đứng đầu.

Hủy Diệt Tiên Vương lấy nó ra xem như lễ vật, chuyện này khiến người ta kinh sợ không thôi, nếu không phải bất đắc dĩ, ai lại lấy ra truyền thừa của nhà mình chứ.

Chớ nói chi đó là tiên kinh của nhân vật như Hủy Diệt Tiên vương.

"Ha ha, đa tạ ý tốt của đạo hữu, Cố Dương ở đây cảm tạ."

Cố Dương nhìn về phía bầu trời, mỉm cười.

Hủy Diệt Tiên Vương đúng là hợp ý với hắn.

Biết hắn cần đủ loại tiên pháp tham khảo, để hoàn thiện tiên pháp của mình, liền trực tiếp lấy ra tiên pháp của mình, phần phách lực này, cũng coi là kinh người.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng là có chút bất đắc dĩ.

Hắn vốn muốn hủy diệt Tiên Vương phải nợ ân tình của hắn, sau này, giúp hắn bảo vệ Dương Minh, ai ngờ Hủy Diệt Tiên Vương hiện giờ không nợ hắn ân tình. Ngược lại là hắn, từ chỗ của Hủy Diệt Tiên Vương hắn đã nhận được không ít lợi ích.

"Được rồi, chỉ cần thực lực của ta tăng lên vượt quá cấp bậc Tiên Vương, muốn trả lại những nhân tình này, thậm chí khiến Hủy Diệt Tiên Vương trái lại thiếu nợ ta là chuyện dễ như trở bàn tay."

Cố Dương âm thầm nghĩ trong lòng.

"Giữa ngươi và ta không cần khách khí như vậy. Càng đừng nói, ngay cả Tiên giới cũng cần ngươi."

Hủy Diệt Tiên Vương cười lớn một tiếng, sau đó hóa thành vệt sáng, xuất hiện ở cách Cố Dương không xa.

Nhìn Hủy Diệt Tiên Vương, rất nhiều đại năng Tiên Cảnh cùng hậu bối Đế Cảnh ở đây đều lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, vẻ mặt kính sợ, vội vàng khom người cúi đầu, cực kỳ cung kính nói: "Chúng ta, bái kiến Hủy Diệt Tiên Vương!"

Đối với rất nhiều tu sĩ hành lễ tại đây, Hủy Diệt Tiên Vương cười ha ha, xua tay nói: "Các ngươi không cần đa lễ như vậy, cũng không cần để ý ta đến. Nhân vật chính của bữa tiệc lần này là Cố Dương đạo hữu, ta không muốn đoạt danh tiếng của hắn."

Thấy Hủy Diệt tiên vương nói như vậy, tu sĩ ở đây đều chấn động, hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ không nghĩ tới, đại nhân vật như Hủy Diệt Tiên vương lại gọi Cố Dương là đạo hữu và còn thân mật như vậy, thật sự có chút nịnh bợ.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người vô cùng vui mừng.

Cố Dương, ngay cả Hủy Diệt Tiên Vương đều phải nịnh bợ, tiềm lực của hắn hiển nhiên có chút nằm ngoài dự liệu của bọn hắn, bọn hắn nên ở trên yến hội này biểu hiện nhiều hơn mới tốt.

Nếu có thể tạo quan hệ với Cố Dương, đối với bọn họ có vô số chỗ tốt.

Nếu như có thể được Cố Dương coi trọng hậu bối nào nhà mình, vậy càng tốt.

Dưới cái nhìn của bọn họ, ngay cả những nữ tu sĩ bình thường như Mộ Dung Thiên Tuyết cũng có thể trở thành thê tử của Cố

Dương, trong thế lực của bọn họ, có rất nhiều hậu bối ưu tú hơn Mộ Dung Thiên Tuyết, không chừng cũng sẽ được coi trọng.

Thời điểm trong lòng những người này rạo rực, Cố Dương mỉm cười, mở miệng nói: "Đạo hữu cũng không cần khách khí như thế, mau mau ngồi đi."

"Ha ha, không vội."

Hủy Diệt Tiên Vương cười cười, lập tức nhìn về phía tiên chu giữa bầu trời, mở miệng nói: "Linh Khê, không phải ngươi đã sớm muốn gặp Cố Dương đạo hữu rồi sao? Còn không ra gặp mặt một lần."

Theo lời này của Hủy Diệt Tiên Vương, đại năng Tiên Cảnh ở đây đều lộ ra ánh mắt kinh ngạc, nhìn về phía linh chu trên bầu trời.

Linh Khê, bọn họ cũng không xa lạ gì, đây là hậu bối ưu tú nhất của Hủy Diệt Tiên Vương.

Cũng là tồn tại ở kỷ nguyên trước leo lên Đế Bia, trên Đế Bia Đại Đạo, được liệt kê trên hạng 100.

Tuy rằng chỉ là hạng một trăm thế nhưng cũng hết sức kinh người, tương lai sẽ có một chút hi vọng trở thành Tiên vương.

Trước mắt bao người, tiên thuyền có động tĩnh, một nữ tử trẻ tuổi đi ra, mặc váy đỏ, đeo mạng che mặt, khiến người khó có thể thấy rõ hình dáng.

Mà tu vi của nàng rõ ràng là Thiên Tiên cảnh tầng mười.

Nhìn thiếu nữ, rất nhiều đại năng Chân Tiên không khỏi tặc lưỡi.

Quá kinh khủng, mới một kỷ nguyên mà đã tu luyện đến Thiên

Tiên cảnh tầng mười, quả thực là không để cho đám người bọn họ sống sót.

"Phải nói, không hổ là yêu nghiệt leo lên Đại Đạo Đế Bia đấy. Mặc dù không thể so với Cố Dương tiền bối, nhưng cũng là nhân vật yêu nghiệt chúng ta khó có thể tưởng tượng."

Có Thiên Tiên cảm thán.

"Đúng vậy đấy. Đáng tiếc, có Linh Khê tiên nữ đến, hậu bối của chúng ta đều ảm đạm vô sắc, muốn được Cố Dương tiền bối chọn trúng, chỉ sợ sẽ rất khó."

Cũng có người bất đắc dĩ.

Điều này cũng làm cho những người khác có chút buồn bực.

So với nhan sắc, hậu đại của bọn hắn không sánh bằng Linh Khê.

So với bối cảnh, càng không sánh bằng.

So với thiên phú, so tu vi, cũng bị hoàn toàn đánh nổ.

Cái này lấy cái gì tranh cùng Linh Khê Tiên Nữ.

"Linh Khê bái kiến Cố Dương tiền bối."

Linh Khê nhẹ nhàng đáp xuống, đi tới trước người Cố Dương, đôi mắt đẹp sau mạng che mặt không nháy mắt nhìn chằm chằm Cố Dương, cung kính nói.

Mặc dù nói, đối với một nam nhân nhỏ tuổi hơn nàng cung kính cùng với gọi là tiền bối gì đó, làm cho nàng thập phần vi diệu, nhưng thiên phú của Cố Dương, để cho nàng đều vì đó mà ngưỡng mộ.

Thậm chí, thực lực của Cố Dương, cũng làm cho nàng ta sợ

hãi.

Lão tổ Hủy Diệt Tiên Vương của nàng đã nói rồi, thực lực của Cố Dương đủ để sánh vai với hắn.

Cảnh giới Đại Đế, thực lực Tiên vương, quả thực là biến thái cực kỳ.

"Linh Khê Tiên Nữ, ngươi là hậu nhân của Hủy Diệt đạo hữu, cũng không cần câu thúc như thế. Tuổi ta và ngươi không chênh lệch nhiều, xưng hô Cố Dương đạo hữu là được."

Cố Dương mỉm cười, mở miệng nói.

Lời này vừa nói ra, khóe miệng của Hủy Diệt Tiên Vương không khỏi giật một cái.

Khá lắm, hắn cùng với Cố Dương xưng hô là đạo hữu.

Kết quả, đời sau của hắn cũng xưng hô đạo hữu, cái bối phận này có phải loạn hay không.

Ánh mắt rất nhiều tu sĩ tại hiện trường cũng trở nên cổ quái, cùng Hủy Diệt Tiên Vương nghĩ tới giống nhau.

Chẳng qua, bọn họ nghĩ tới phần lớn chính là câu nói kia của Cố Dương, tuổi tác của chúng ta chênh lệch không lớn, so với ngươi chênh lệch một cái kỷ nguyên thì bao nhiêu tuổi?

Quả thực là cực kỳ thái quá.

Chẳng qua, nghĩ như vậy, mọi người nhớ tới tuổi tác Cố Dương, lại cảm thấy da đầu run lên.

Cố Dương, thật sự là quá biến thái.

Mộ Dung Thiên Tuyết và Thiên Hồ Nữ Đế cũng nhịn không được liếc mắt khinh bỉ, không biết nên chửi bới thế nào mới tốt.

Linh Khê cũng hơi ngẩn ra, lập tức khẽ cười nói: "Nếu Cố Dương đạo hữu đã nói như vậy, ta đây không khách khí nữa."

Nói thật, nàng cũng thấy hô là đạo hữu cảm thấy là lạ, thậm chí so với tiền bối càng quái hơn. Nhưng nếu Cố Dương đã nói như vậy, nàng tất nhiên sẽ không cự tuyệt.

Kế tiếp, Cố Dương cũng không nhìn Linh Khê nhiều nữa, mà tuyên bố Tiên yến chính thức bắt đầu.

Sau khi Cố Dương công bố, hiện trường hoàn toàn náo nhiệt, tiên hà liên tiếp xuất hiện, các loại đạo vận cùng xuất hiện.

Tất cả Đại Đế ở đây đều lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Bởi vì, Tiên tiệc này không chỉ có lợi ích cực lớn đối với bọn họ mà những đạo vận này cũng có lợi rất lớn đối với bọn họ, có thể giúp tiềm lực của bọn họ tăng lên.

Tiên yến, tất nhiên không giống như phàm nhân, chỉ tổ chức một lần một ngày.

Tiên yến này chính là một năm.

Trong lúc này, Cố Dương sớm đã rời tràng, chuẩn bị sửa chữa Hủy Diệt Tiên Kinh, gia tăng nội tình của mình, vì trước khi tiến vào Táng Tiên sơn mà bế quan lần cuối cùng.

Đối với việc này, Hủy Diệt Tiên Vương cũng không còn gì để nói.

Cố Dương, thật đúng là một khổ tu sĩ mà. Hơi chút liền mở ra thời gian trận pháp bế quan.

Hắn vốn mang theo Linh Khê, chính là muốn để hai người bồi dưỡng cảm tình, như vậy lúc tiến vào Táng Tiên Sơn cũng khá hơn.

Kết quả, hai người căn bản không có không gian riêng tư.

Bế quan, Cố Dương sửa chữa Hủy Diệt Tiên Kinh.

Trải qua một kỷ nguyên cảm ngộ, Cố Dương thu hoạch rất nhiều.

Hắn mơ hồ cảm thấy, chỉ cần thu thập thêm nhiều Tiên vương kinh hơn nữa thì có thể lĩnh ngộ được chân ý đại đạo đại viên mãn.

Đương nhiên, cùng với thu thập nhiều Tiên vương kinh hơn, cũng không bằng chứng đạo thành tiên.

Sau khi chứng đạo thành tiên, hắn có thể tiến hành sửa chữa thời gian mười kỷ nguyên.

Dưới sự tích lũy của mười kỷ nguyên, hắn lĩnh ngộ được chân ý đại đạo đại viên mãn là điều hiển nhiên.

Chưa kể, khi hắn chứng đạo thành tiên, các phương diện còn có thể đạt được một lần tăng lên, xác suất thu hoạch lớn sẽ nhiều hơn so với dự đoán.

"Thành tiên nha..."

Cố Dương có chút uể oải.

Căn cơ của hắn quá kinh khủng, không phải người thường có thể đuổi kịp.

Bởi vậy, việc hắn thành tiên cần có cơ duyên, vượt xa tưởng tượng của người thường.

Chỉ sợ, cũng chỉ có cơ duyên có thể làm cho Chân Tiên cảnh trùng kích cấp bậc Tiên Vương, mới có thể làm cho hắn dễ dàng đạp phá cảnh giới, nhất cử thành Tiên.

Nếu không, chỉ sợ hắn cũng chỉ có thể ở trong thời gian tích luỹ, chậm rãi trùng kích tiên cảnh mà thôi.

Cái này cũng là chỗ đau đầu của rất nhiều thiên kiêu. Nền tảng của bọn họ so với thiên tài tầm thường vững chắc hơn nhiều, bởi vậy năng lượng cùng cơ duyên phá cảnh cũng cần so với thiên kiêu tầm thường nhiều hơn rất nhiều, mà Cố Dương, càng là cổ kim tương lai không ai có thể sánh bằng.

"Thời gian cũng sắp tới rồi, cũng nên tới Táng Tiên sơn thôi."

Cố Dương khẽ lắc đầu, chính là triệt tiêu thời gian kết giới, đi ra ngoại giới.

Giờ phút này Tiên yến đã sớm kết thúc, các đại năng của đại thế lực đã rời đi từ lâu.

Mà Dương Minh, cũng nhờ yến hội thu hoạch được rất nhiều bảo vật, lại nhanh chóng phát triển mạnh.

Có điều Cố Dương cũng không để ý, toàn quyền đều giao cho Mộ Dung Thiên Tuyết và Thiên Hồ Nữ Đế cùng quản lý.

"Cố Dương đạo hữu, Táng Tiên Sơn sắp bắt đầu rồi, chúng ta nên xuất phát."

Cố Dương vừa mới xuất quan, Linh Khê liền xuất hiện bên người Cố Dương, nhẹ nói.

"Ừm, vậy liền lên đường đi."

Cố Dương mỉm cười, quanh thân liền hiện ra Thời Không đại đạo chân ý kinh người, bao vây Cố Dương cùng Linh Khê.

Linh Khê cảm thụ được Thời Không đại đạo chân ý kinh người này, trong mắt lộ ra vẻ rung động, cũng có chút si mê.

Đại đạo nàng tu hành có ba loại, một loại là Hủy Diệt Đại Đạo

của lão tổ, loại thứ hai chính là Không Gian Đại Đạo, loại thứ ba là Thủy Chi Đại Đạo.

Bây giờ, nàng nhìn chân ý thời không đại đạo của Cố Dương, thật sự bị chấn động mạnh.

Này, thật sự là quá thâm ảo, thâm ảo đến nàng cũng không biết Cố Dương đến cùng đem Thời Không đại đạo chân ý lĩnh ngộ đến trình độ nào.

Nàng nhìn thời không đại đạo này, chỉ cảm thấy nếu như mình có thể ghi nhớ được thứ này thì sẽ lĩnh ngộ được một vài thứ, là vận may lớn lao, có thể ảnh hưởng tới thành tựu trong tương lai của nàng, và khả năng thành tựu Tiên Vương của nàng sẽ càng lớn hơn.

Thấy Linh Khê tiến vào trạng thái đốn ngộ, Cố Dương mỉm cười, hi vọng Linh Khê có thể cảm ngộ ra điều gì đó.

Đây cũng coi như là một hồi tạo hóa Cố Dương đưa cho Linh Khê, xem như là dùng để trả lại một ít nhân tình của Hủy Diệt Tiên Vương.

Tiếp theo một cái chớp mắt, Cố Dương cùng Linh Khê liền biến mất không thấy đâu nữa, đi tới Táng Tiên Sơn.

Giờ phút này, lối vào Táng Tiên Sơn ở Tiên giới đã hội tụ rất nhiều tu sĩ.

Những tu sĩ này, tu vi cao nhất đạt đến Chuẩn Tiên Vương, thấp nhất chỉ có Đại Đế.

Táng Tiên Lệnh, người có duyên sẽ lấy được, xuất hiện tình huống như thế cũng chẳng có gì lạ.

Đương nhiên, tuy rằng Táng Tiên sơn xem trọng người có duyên có được, nhưng Tiên vương muốn lấy được tự nhiên là

chuyện vô cùng dễ dàng.

Sở dĩ nơi này không có Tiên vương xuất hiện tất nhiên là bởi vì Tiên vương cần trấn thủ trận pháp của Thiên giới.

Đồng thời, đối với Tiên vương mà nói, quả thật ở Táng Tiên sơn quá quỷ dị và hung hiểm, đến Đại Đế còn có thể sống sót, đạt được cơ duyên to lớn.

Nhưng có lúc, Tiên vương cũng sẽ chết trong đó.

Đối với Tiên Vương mà nói, bọn họ đã đứng ở đỉnh Tiên giới, trừ phi có thể xuất hiện đại cơ duyên cấp độ cho bọn họ trở thành chuẩn Tiên Đế, vả lại đặt ở bên ngoài sáng, bằng không bọn họ cũng sẽ không mạo hiểm tiến vào Táng Tiên Sơn.

"Táng Tiên sơn sắp mở ra rồi, không biết vị kia có đến đây hay không."

"Ha ha, sao vị kia lại không tới Táng Tiên sơn chứ."

"Đúng vậy, vị kia khí vận ngập trời, lại đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia. Có lẽ đối với đại đa số tu sĩ mà nói, Táng Tiên Sơn là trong hung hiểm kèm theo cơ duyên, nhưng đối với vị kia mà nói, sợ rằng Táng Tiên Sơn đơn thuần chính là nơi chiếm lấy cơ duyên của hắn."

Các tu sĩ có mặt đều nghị luận.

Trong đó có một thanh niên nghe mọi người nói chuyện mà hơi cau mày, trong lòng có chút khó chịu, hắn tên là Thánh Tiêu, chính là thiên kiêu số một của kỷ nguyên hiện tại, trăm vạn năm trước còn leo lên tận thứ mười của Đế bia Đại Đạo nên đã gây nên chấn động cho toàn bộ Tiên giới.

Bởi vậy, rất nhiều tu sĩ Tiên giới đều gọi hắn là Thánh Tiêu, là thiên kiêu số một kỷ nguyên hiện tại, tương lai tất thành Tiên

Vương.

Kết quả, Cố Dương này không biết từ đâu xuất hiện, trực tiếp đoạt lấy danh tiếng của hắn, còn đem hắn đẩy ra mười vị trí đứng đầu Đại Đạo Đế Bia, hiện giờ toàn bộ Tiên Giới, đã không còn ai chú ý đến sự tồn tại của hắn nữa, tất cả đều đang chú ý đến Cố Dương.

Điều này khiến hắn thập phần khó chịu.

"Nếu ta chống lại Cố Dương này, hắn tuyệt đối không phải đối thủ của ta."

Thánh Tiêu không nhịn được tự lẩm bẩm trong lòng.

Bây giờ hắn đã bước vào Tiên cảnh, tu vi đã đến Địa Tiên thất trọng, so với Cố Dương tu vi cao hơn nhiều như vậy.

Cho dù Cố Dương thiên phú mạnh hơn hắn một chút, nhưng cũng tuyệt không phải đối thủ của hắn.

"Chớ có chủ quan, Cố Dương này có cổ quái, cho dù là ta cũng suy diễn không ra cái gì, ngay cả quá khứ cùng tương lai của hắn cũng không thấy rõ."

Trong đầu Thánh Tiêu, một thanh âm già nua chậm rãi mở miệng.

"Hỏa lão, ngươi nói có thật không?"

Nghe lời này, Thánh Tiêu cả kinh.

Hắn có thể trưởng thành đến mức này, tự nhiên là có đại cơ duyên.

Cơ duyên lớn nhất của hắn, chính là hỏa lão trong cơ thể của hắn.

Hỏa lão không phải tu sĩ, mà là một món khí linh Chuẩn Tiên Đế.

Tuy kiện Chuẩn Tiên Đế khí kia đã vỡ vụn, Hỏa lão cũng rất suy yếu, nhưng vẫn có thể bộc phát ra uy năng cấp Tiên Vương như cũ.

Đồng thời, lịch duyệt của Hỏa lão hết sức kinh người, cũng là mang theo truyền thừa Chuẩn Tiên Đế, cho nên hắn mới có thể trưởng thành đến nước này.

"Là thật. Hắn rất cổ quái. Tóm lại, hắn có thể đăng đỉnh Đế Bia Đại Đạo, khẳng định là có thiên phú cái thế, ngươi so ra kém cũng là chuyện bình thường, đừng quá để ý."

Hỏa lão gật đầu nói.

"Hừ, luân thiên phú, có lẽ ta so ra kém hắn, nhưng luận chiến lực, ta có thể tuỳ tiện miểu sát hắn."

Thánh Tiêu có chút không phục nói.

Đế Bia Đại Đạo thập phần công chính, mặc dù hắn rất không muốn thừa nhận thiên phú của mình không bằng Cố Dương, nhưng sự thật bày ngay trước mắt, hắn không thể không thừa nhận.

Nhưng ở thực lực, hắn ta không tin mình không sánh bằng Cố Dương.

Nghe đồn, Cố Dương có thực lực Tiên Vương, hắn ta mới không tin.

Đại Đế có thực lực Tiên Vương, quả thực là trò cười.

Chiến lực cấp Tiên Vương, những tu sĩ kia sao có thể hiểu được.

Đừng nói là Đại Đế có được chiến lực Tiên Vương, cho dù Chân Tiên cảnh có được chiến lực cấp Tiên Vương cũng là chuyện không thể nào.

Mặc dù là vị tiền bối Đạo Tiên kia, nhưng cũng phải ở cấp độ Chuẩn Tiên Vương thì mới có thể vượt cấp đánh gục Tiên vương được.

Lúc Thánh Tiêu không phục, đột ngột, ở đây có tu sĩ thấy được Thánh Tiêu, không khỏi kinh hô một tiếng: "Mau nhìn, đó là Thánh Tiêu. Không ngờ Thánh Tiêu cũng tới."

Theo tiếng kinh hô của tu sĩ này, rất nhiều đại năng cũng dồn dập nhìn về phía Thánh Tiêu.

Tu sĩ ở đây có thể đạt được Táng Tiên lệnh hoặc là hạng người có đại khí vận, hoặc là có thực lực thông thiên hoặc là dựa lưng vào thế lực siêu cấp.

Nhưng, bất kể là ai, đối với Thánh Tiêu cũng không xa lạ.

Bởi vì trước khi Cố Dương xuất hiện, Thánh Tiêu chính là đệ nhất yêu nghiệt thời đại này của Tiên Giới, hoàn toàn xứng đáng là yêu nghiệt tương lai tất thành Tiên Vương.

Thậm chí, còn có một số hy vọng xung kích Tiên Đế.

Tuy hy vọng rất xa vời, nhưng cuối cùng vẫn là có hy vọng.

Đây là sức nặng của hạng 10 Đế Bi Đại Đạo.

Bởi vậy, sự xuất hiện của Thánh Tiêu cũng có thể thu hút sự chú ý của bọn họ.

Bị nhiều người nhìn chăm chú như vậy, khóe miệng Thánh Tiêu không khỏi hơi nhếch lên, rất hài lòng.

Hắn một mực tu hành dưới sự dạy dỗ của Hỏa lão, thuộc loại

chuyên chú tu hành.

Đồng thời, hắn ta cũng thập phần để ý danh dự.

Hiện giờ, lại bị người khác chú ý tới, sự tức tối trong đáy lòng hắn đã tiêu tán hơn một chút.

"Thánh Tiêu, không ngờ ngươi cũng tới. Chúng ta vạn năm không gặp, ngươi có dám đánh một trận với ta không?!"

Lúc này, một tu sĩ Thiên Tiên cảnh đứng dậy, ngưng mắt nhìn Thánh Tiêu, trầm giọng nói.

Mọi người chăm chú nhìn lại, liền nhìn ra thân phận của hắn.

Thiếu cung chủ của Hỏa Linh tiên cung Mục Cửu Vân, một trong những thế lực cấp Bá Tiên vương của Tiên giới.

"Nghe đồn Mục Cửu Vân từng có mâu thuẫn với Thánh Tiêu, thảm bại trong tay hắn. Hiện giờ, hai người lại chạm mặt nhau, chắc chắn phải có một trận đại chiến."

"Ha ha, Mục Cửu Vân tu vi đã đạt tới Thiên Tiên cảnh, hiển nhiên có cơ duyên không nhỏ, mà tu vi của Thánh Tiêu chỉ là Địa Tiên cảnh tầng bảy, trận chiến này ai thắng ai bại, rất dễ thấy."

"Về thực lực, có lẽ là như thế, nhưng về thiên phú, Thánh Tiêu vẫn là thắng được Mục Cửu Vân rất nhiều. Dù sao, tuổi của Thánh Tiêu, so với Mục Cửu Vân ít hơn nhiều."

Thấy Mục Cửu Vân đứng ra, đại năng Chân Tiên cảnh hay thậm chí cả Chuẩn Tiên Vương đều có hứng thú, bàn tán sôi nổi.

"Ha ha, bại tướng dưới tay mà thôi, ngươi muốn đánh một trận, vậy liền đánh với ngươi một trận, cho ngươi triệt để thấy rõ chênh lệch giữa ta và ngươi."

Giờ phút này, Thánh Tiêu cũng đứng dậy, vô cùng cao ngạo

nói.

Câu này vừa nói ra, vẻ mặt của Mục Cửu Vân lập tức trở nên âm trầm.

Mà cường giả Chân Tiên cảnh của Hỏa Linh Tiên Cung đi theo sau Mục Cửu Vân cũng nhíu mày, trong mắt ẩn chứa sát ý.

Thánh Tiêu này quá cuồng, không để Thiếu cung chủ Tiên Cung bọn họ vào trong mắt, đây cũng tương đương với không để Hỏa Linh Tiên Cung và Hỏa Linh Tiên Vương vào mắt.

Tuy nhiên, cuối cùng cường giả Chân Tiên cảnh này vẫn kiềm chế được sát ý trong lòng.

Bởi vì lai lịch của Thánh Tiêu cũng là một câu đố. Lão tổ đã tự mình thôi diễn qua, cũng chưa từng suy diễn ra thứ gì hữu dụng.

Vậy cũng chỉ có thể đại biểu, phía sau đối phương, khẳng định cũng có một vị tồn tại cấp Tiên Vương đang đứng.

"Thánh Tiêu, ngươi vẫn cuồng ngạo như vậy. Chẳng qua hôm nay chính là thời điểm ngươi bại trận!"

Mục Cửu Vân thở ra một hơi thật dài, pháp lực lập tức bộc phát thông thiên, lại kích thích triệt để huyết thống Tiên vương cùng với tiên thể đặc thù trong cơ thể mình, tăng sức chiến đấu lên mức cao nhất.

Sau đó, hắn bổ ra một đao, chém thẳng về phía Thánh Tiêu.

Một đao này, là Tiên Vương Pháp Phần Đạo Thiên Đao của Hỏa Linh Tiên Cung, cực đoan bá đạo, được xưng ngay cả thời không, vận mệnh đều có thể chẻ ra đốt sạch.

Thấy Mục Cửu Vân sử dụng tiên vương pháp, rất nhiều tu sĩ có mặt đều co rút con ngươi, phát ra tiếng kinh hô.

Cho dù là cường giả Chân Tiên cảnh, cũng hơi liếc mắt nhìn, cảm thấy kinh ngạc đối với thực lực của Mục Cửu Vân.

Bởi vì, Mục Cửu Vân không chỉ dùng tới Tiên vương pháp mà còn dùng tới bốn phần mười chân ý đại đạo Hỏa đạo.

Vừa mới vào Thiên Tiên cấp, liền lĩnh ngộ bốn thành Hỏa đại đạo chân ý, một đao này thập phần kinh người, đã đủ để đánh chết cường giả Thiên Tiên cảnh đỉnh phong bình thường.

"Không hổ là truyền nhân của Hỏa Linh tiên cung, thiên phú như thế, tương lai có một phần hy vọng bước vào cảnh giới Chuẩn Tiên vương."

"Một kích này, Thánh Tiêu không dễ đỡ nha."

Có Chân Tiên cảm thán.

"Hừ, quá yếu."

Lúc này, Thánh Tiêu lại cười lạnh một tiếng, tay cầm trường kiếm, chém ra một kiếm.

Trong phút chốc, vô số tiên hà tỏa ra, thời không xung quanh Táng Tiên sơn bắt đầu gợn sóng, nổi lên gợn sóng.

Một kiếm này, lại bao hàm thời không đại đạo chân ý.

Hơn nữa, thời không đại đạo chân ý này, còn đạt đến năm thành sơ kỳ kinh người.

Thời gian cùng không gian, lấy ra một cái, đều mạnh hơn Hỏa Đại Đạo chân ý, thời không sau khi dung hợp, càng nghiền nát chân ý Hỏa Đại Đạo.

Dưới tình huống như vậy, chân ý của thời không đại đạo của Thánh Tiêu còn cao hơn hỏa chi đại đạo chân ý của Mục Cửu Vân một thành.

Ngoài ra, Thánh Tiêu tuy rằng tu vi trên yếu đi một đại cảnh giới, nhưng trên pháp lực, tiên thể, lại không kém gì Mục Cửu Vân, thậm chí càng mạnh hơn một phần.

Kết quả, tự nhiên không cần nói cũng biết.

Theo hai đạo công kích va chạm, Phần Đạo Thiên Đao của Mục Cửu Vân bị thời không quỷ dị bao phủ, biến mất vô hình.

Sau đó, cỗ lực lượng quỷ dị này, còn dần dần bao phủ Mục Cửu Vân.

Nếu như bị bắn trúng thì chắc chắn Mục Cửu Vân sẽ thân tử đạo tiêu.

Thấy cảnh này, lão giả Chân Tiên cảnh của Hỏa Linh tiên cung đứng ngồi không yên, trực tiếp ra tay cứu Mục Cửu Vân.

"Hừ, Mục Cửu Vân, ngươi quá yếu. Nếu không phải vì thân phận thiếu cung chủ của Hỏa Linh tiên cung, ngươi đã chết hai lần trong tay ta."

Vẻ mặt Thánh Tiêu tràn đầy cao ngạo, trào phúng nói.

Lời này vừa nói ra, toàn trường yên tĩnh, các tu sĩ có mặt đều kinh ngạc nhìn Thánh Tiêu.

Không có cách nào, bởi vì biểu hiện của Thánh Tiêu thật sự là quá kinh khủng.

Năm thành Thời Không đại đạo chân ý, hơn nữa dùng tiên pháp cũng tuyệt đối không đơn giản, bảo đảm cũng là cấp bậc Tiên Vương, hơn nữa còn là liên quan đến thời không.

"Hízz! Đây chính là thực lực của Thánh Tiêu sao? Thật sự quá kinh khủng!"

"Đúng vậy, thực lực của Thánh Tiêu thật sự là quá kinh khủng.

Ta cảm thấy, Chuẩn Chân Tiên tầm thường cũng không phải là đối thủ của hắn."

"Năm thành thời không đại đạo chân ý, chậc chậc chậc, quá kinh khủng, không hổ là yêu nghiệt đã bước lên vị trí thứ mười của Đại Đạo Đế Bia, thiên phú thực lực, thật sự kinh thế hãi tục."

"Ha ha, nếu như cho Thánh Tiêu thời gian trưởng thành, tương lai tất thành Tiên Vương, hơn nữa một khi trở thành Tiên Vương, chỉ sợ là tồn tại vô địch trong Tiên Vương."

"Ồ, hắn thật sự tất thành Tiên vương, nhưng nếu nói những tồn tại vô địch trong Tiên vương thì đó là chuyện không có khả năng. E rằng các ngươi đã quên Cố Dương rồi."

"Cố Dương sao... Được rồi, ta trong lúc nhất thời thật đúng là không nghĩ tới trên người hắn. Hoàn toàn chính xác, có Cố Dương, hắn nhiều lắm là xếp thứ hai."

"Số phận của Thánh Tiêu không tốt. Nếu hắn không phải thời đại này xuất thế, đổi lại là thời đại khác, tỷ lệ lớn là đệ nhất thiên kiêu, có đại khí vận của Tiên Giới gia thân, tương lai thật sự có một phần hy vọng trở thành Chuẩn Tiên Đế. Chỉ tiếc, hắn cùng Cố Dương ở cùng một thời đại. Có Cố Dương tồn tại, đại khí vận của Tiên Giới không có khả năng rơi vào trên người hắn, xác suất hắn chứng đạo Chuẩn Tiên Đế, cơ bản là số không."

"Đúng vậy đấy."

Rất nhiều đại năng Tiên cảnh bàn luận sôi nổi.

Giống như là Địa Tiên, Thiên Tiên, chỉ có thể truyền âm giao lưu.

Chỉ có Chân Tiên cảnh sau lưng có cường giả Tiên vương hay Chuẩn Tiên Vương mới dám đường đường chính chính giao lưu.

Mà bọn họ giao lưu cũng khiến biểu cảm của Thánh Tiêu trở nên khó coi.

Thánh Tiêu vốn không phục Cố Dương, hơn nữa sự tồn tại của Cố Dương cản trở con đường thành đạo của hắn.

Hiện nay, có nhiều đại năng so sánh hắn với Cố Dương như vậy, cho rằng hắn hoàn toàn kém Cố Dương, điều này làm cho hắn càng thêm phẫn nộ.

"Hừ, Cố Dương thì thế nào. Nếu hắn xuất hiện ở đây, ta tất đánh bại hắn."

Thánh Tiêu hừ lạnh một tiếng, trầm giọng nói.

Nói xong câu này, rất nhiều đại năng Tiên cảnh không dám lên tiếng.

Bọn họ nhìn ra được, Thánh Tiêu đã nổi giận.

Đương nhiên, cũng có Chân Tiên cảnh và Chuẩn Tiên Vương sắc mặt cổ quái, khẽ lắc đầu.

Thực lực của Thánh Tiêu đúng là rất mạnh, nhưng trong mắt bọn họ, muốn đánh bại Cố Dương còn kém một chút.

Cho dù Cố Dương hôm nay chỉ là tu vi Đế Cảnh cũng giống như vậy.

Dù sao, Cố Dương chính là tồn tại đăng đỉnh Đế Bia Đại Đạo, ngay cả Đạo Tiên tiền bối cũng không bằng hắn.

Trừ điều đó ra, ngay cả Huỷ Diệt Tiên Vương cũng xưng hô là đạo hữu.

Cho dù thực lực của Cố Dương bây giờ không đạt tới cấp bậc Tiên Vương như lời đồn thì cũng tuyệt đối có thể sánh vai cùng Chân Tiên.

Nếu Thánh Tiêu cùng Cố Dương đánh nhau, khả năng thắng của hai người cũng sàn sàn nhau, thậm chí với biểu hiện của Cố Dương mà nói, phần thắng của Cố Dương còn cao hơn một chút.

Đương nhiên, mặc dù đáy lòng bọn họ nghĩ như vậy, nhưng cũng không nói ra.

Dù sao, Thánh Tiêu cũng là một thiên tài, tương lai tất thành tồn tại Tiên Vương.

Bởi vậy, Thánh Tiêu cũng không phải là người mà bọn họ có thể dễ dàng trêu chọc.

Nếu Thánh Tiêu trở thành Tiên Vương, trả thù bọn họ, vậy bọn họ cũng sẽ có phiền toái lớn.

Thấy mọi người không lên tiếng nữa, Thánh Tiêu không khỏi hừ lạnh một tiếng.

Cũng chính vào lúc này, trên Táng Tiên sơn đột ngột xuất hiện một đoàn hào quang.

Ngay sau đó, trước mắt bao người, hai đạo thân ảnh xuất hiện ở đây.

Chuyện này khiến các tu sĩ có mặt đều sửng sốt.

Khi bọn họ thấy rõ người đến, mắt cả đám đều lộ ra tinh mang.

Bởi vì, người tới rõ ràng là Cố Dương cùng Linh Khê.

Lúc này, chính là có đại năng Chân Tiên cảnh thậm chí Chuẩn Tiên Vương chào hỏi Cố Dương.

Những tu sĩ này, đều là người lúc trước từng tham gia Dương Minh tiên yến.

Đối với việc này, Cố Dương cũng không làm bọn họ mất mặt, mỉm cười gật đầu, xem như đáp lại.

"Hừ, Cố Dương, nghe nói chiến lực ngươi vô song, chính là đệ nhất đương thời, ta cũng muốn nhìn xem, ngươi rốt cuộc có bản lĩnh gì."

Ngay lúc này, một giọng nói không đúng lúc vang lên.

Thánh Tiêu đạp không đến, ngưng mắt nhìn Cố Dương, bộc phát ra chiến ý kinh người, gằn từng chữ một.

Đối với việc này, hiện trường lập tức yên tĩnh trở lại.

Tiếp đó, tất cả tu sĩ đều lộ vẻ mặt hứng thú bừng bừng, mười phần mong đợi phát triển tiếp theo.

Thánh Tiêu cùng Cố Dương đều là yêu nghiệt của Tiên giới.

Luận thiên phú, Cố Dương hoàn toàn đánh nổ Thánh Tiêu.

Nhưng thực lực của hai người, đến cùng ai mạnh ai yếu, bọn họ còn chưa biết rõ, bởi vậy hết sức tò mò.

"Cố Dương đạo hữu, hắn là Thánh Tiêu, là tồn tại thứ mười trên Đại Đạo Đế Bia, lão tổ đều rất khen ngợi hắn."

Linh Khê thấy Thánh Tiêu nhảy ra ngoài, ánh mắt chớp lên, truyền âm nói.

"Leo lên thứ mười trên Đế bia Đại Đạo sao."

Nghe thấy Linh Khê truyền âm, Cố Dương cũng hơi kinh ngạc, có chút hứng thú.

Sau đó, trong mắt Cố Dương có đại đạo vận mệnh chân ý lưu chuyển, trong lúc lơ đãng đảo qua Thánh Tiêu.

Trong thời gian ngắn, Cố Dương đã nhìn thấu toàn bộ nội tình Thánh Tiêu.

"Thì ra là vậy, nếu ta không xuất hiện, có lẽ Thánh Tiêu đã là khí vận chi tử của Tiên giới, mang theo vận mệnh chống lại Ma giới, cứu vớt Tiên giới."

Cố Dương nhìn Thánh Tiêu một cái thật sâu.

Có điều, rất đáng tiếc, sự xuất hiện của hắn khiến cho Đại Đạo của Tiên giới từ bỏ đứa con trai ruột Thánh Tiêu này, đặt tiền đặt cược lên người hắn.

Bởi vậy, Thánh Tiêu nói là của bỏ đi của đại đạo Tiên giới cũng không đủ.

Đương nhiên bản thân Thánh Tiêu cũng là người có đại khí vận, đồng thời trên người cũng mang theo đại cơ duyên Chuẩn Tiên Đế khí như vậy, tương lai thành tựu Tiên Vương cũng không thành vấn đề.

Nhưng muốn thành tựu Chuẩn Tiên Đế, khả năng là không.

Nhưng nếu không có hắn xuất hiện, đoán chừng tương lai hắn ắt sẽ thành Chuẩn Tiên Đế.

Dù sao, đại đạo Tiên giới trợ giúp, chỗ tốt của nó là khó có thể tưởng tượng.

"Ngươi muốn chiến, thì chiến."

Cố Dương hai tay chắp sau lưng, lạnh nhạt lên tiếng.

Tư thái này rõ ràng là không đặt Thánh Tiêu vào mắt.

Đối với Cố Dương bây giờ mà nói, Thánh Tiêu cũng chỉ là tồn tại như tiểu hài tử, cùng tu sĩ bình thường khác không có gì khác biệt.

Dù sao thì thực lực của hắn bây giờ sớm đã đạt tới cảnh giới Tiên vương, thậm chí có thể xưng là vô địch trong đám Tiên vương.

Bởi vậy, thân là đại nhân, hắn đương nhiên sẽ không vì tiểu hài tử tranh cường háo thắng mà tức giận, nhiều lắm chính là ôm ý tứ chơi đùa cùng hắn.

"Ngươi!"

Thấy thái độ này của Cố Dương, Thánh Tiêu giận tím mặt.

Thánh Tiêu hắn có bao giờ bị người ta coi thường như vậy.

Ánh mắt kia, hiển nhiên là hoàn toàn không để hắn vào trong mắt, phảng phất như con sâu cái kiến có thể tùy tiện nghiền chết.

"Ngươi ngạo mạn như thế, vậy thì sau khi chật vật bại trận, đừng trách ta ra tay quá ác."

Thánh Tiêu nổi giận gầm lên một tiếng, trực tiếp tỏa ra tiên hà vô tận.

Vào lúc này, thể chất của hắn cũng đã hoàn toàn lộ ra ngoài.

Đó là Thời Không Đạo Thể.

Nhìn thấy một màn này, tâm thần các đại năng Tiên Cảnh ở đây đều rung động mạnh.

Tuy bọn họ biết Thánh Tiêu có thể đứng hàng thứ mười trong Đế bia đại đạo, thiên phú chắc chắn không tầm thường, nhưng cũng không nghĩ tới, Thánh Tiêu có được đạo thể kinh thế hãi tục như Thời Không đạo thể.

Phải biết rằng trong Đạo Thể đã từng xuất hiện từ xưa đến nay, bên trong Tiên Thể, thể chất có thể so sánh với Thời Không Đạo Thể, không vượt quá ba cái.

Thời không đạo thể, có thể giúp cho người nắm giữ lực hòa hợp siêu cấp đối với thời không, lĩnh ngộ được chân ý của thời không đại đạo, đơn giản giống như ăn cơm uống nước.

Đồng thời, tại tiên pháp thuộc tính thời không cùng đại đạo chân ý, cũng có thể có gia tăng to lớn.

Ngoài ra, nghe đồn sau khi Thời Không đạo thể đại thành, liền có thể du đãng bên trong thời không trường hà, nhìn khắp cổ kim, vô cùng khủng bố.

"Thánh Tiêu này ẩn giấu quá sâu. Lúc trước đánh bại Mục Cửu Vân, tuyệt đối không phải cực hạn của hắn."

"Lần này có trò hay để xem rồi. Thánh Tiêu nắm giữ Thời Không đạo thể, có lẽ thật sự có khả năng đánh bại Cố Dương."

"Đúng vậy, Thời Không Đạo Thể, cộng thêm tu vi so với Cố Dương cao hơn một đại cảnh giới, hắn có ưu thế rất lớn."

Chân Tiên và Chuẩn Tiên Vương ở đây đều nghị luận sôi nổi.

Linh Khê cũng lộ vẻ kinh ngạc.

Nhưng cũng chỉ là kinh ngạc.

Linh Khê đã thấy qua chân ý đại đạo thời không của Cố Dương, đã sớm tin lời lão tổ nhà mình nói.

Cố Dương, dù gì cũng là quái thai nắm giữ sức chiến đấu của Tiên vương, há lại là người Thánh Tiêu có thể đánh bại.

Cho dù Thánh Tiêu có được Thời Không Đạo Thể, ở trước mặt Cố Dương, cũng chỉ là tồn tại như con kiến.

"Thời Không đạo thể, thể chất xác thực không tệ. Chỉ là, rất đáng tiếc, thời không đạo thể của ngươi vẻn vẹn mới tiểu thành, không tính là cái gì."

Cố Dương lạnh nhạt mà đứng, chậm rãi mở miệng.

"Hừ, tiểu thành đã đủ để cho ta áp đảo tầng thứ Chân Tiên, đánh bại ngươi, dễ như trở bàn tay!"

Thánh Tiêu hét lớn một tiếng, hung hãn động thủ.

Chỉ một thoáng, Thánh Tiêu chém ra một kiếm, thời không đại đạo chân ý khuấy động ra, hình thành gợn sóng kinh khủng, hướng về phía Cố Dương mà đi.

Những nơi đi qua, thời không nổ tung và hình thành nên cơn bão thời không đầy khủng khiếp, khiến người khác sợ hãi.

Dù là Chân Tiên bình thường, cũng phải biến sắc, phải tránh xa bằng không sẽ bị đạo thương, vô cùng phiền toái.

Nhưng mà, đối mặt một kích này, biểu lộ của Cố Dương lại không có chút biến hóa nào.

Đối mặt một kích khủng bố đủ để kích động thời không trường hà, Cố Dương chỉ bình tĩnh đưa tay phải ra.

Sau đó, dưới ánh mắt rung động của rất nhiều đại năng Tiên Cảnh ở đây, nhẹ nhàng đè xuống.

Vẻn vẹn chỉ đè xuống, không hề sử dụng chút pháp lực, tiên pháp, chân ý đại đạo nào, trực tiếp đè ép phong bạo thời không cuồng bạo kia xuống.

Phong bạo thời không kinh khủng kia, ở trong lòng bàn tay Cố Dương, ngay cả nửa điểm thấm ra cũng không kích phát được, trực tiếp tan thành mây khói.

"Hízz!"

Thấy cảnh này, phần lớn tu sĩ ở đây đều hít sâu một hơi, mặt lộ vẻ rung động, thậm chí cả kinh sợ.

Cho dù là Chân Tiên, cũng trợn mắt chó, mặt mũi tràn đầy vẻ khó tin.

Phong bạo thời không kinh khủng kia, đúng là bị Cố Dương nhẹ nhàng trấn áp, rốt cuộc cường hãn đến loại cấp độ nào, mới có thể làm được chuyện khó tin như vậy.

"Thực lực của Cố Dương đạo hữu, thật đúng là khiến chúng ta xấu hổ mà."

Chuẩn Tiên Vương trầm mặc một chút, lập tức cười nói.

"Đúng vậy, mặc dù ta đã sớm biết Cố Dương đạo hữu tuyệt đối không đơn giản như vậy, nhưng không ngờ, hắn chỉ bằng vào nhục thân liền có thể làm được loại chuyện này. Sợ rằng, hắn chỉ bằng vào nhục thân chi lực, thực lực đã không kém ta. Nếu toàn lực ra tay, thực lực thật đúng là sâu không lường được."

"Xem ra lời đồn là thật. Thực lực của hắn đã đặt ở cấp bậc Tiên Vương. Khó trách Hủy Diệt Tiên Vương tiền bối lại gọi Cố Dương đạo hữu là đạo hữu!"

"Ha ha, ngươi bây giờ còn dám gọi Cố Dương là đạo hữu sao? Phải xưng hô tiền bối hoặc là đại nhân mới đúng."

Đang tán gẫu, Chuẩn Tiên Vương ở đây đều vô cùng thổn thức và thán phục.

Ở Tiên giới, tuổi tác đều chỉ thứ yếu, từ trước đến nay đều là đạt giả vi tiên.

Thực lực của Cố Dương cao hơn bọn hắn, đạt đến cấp bậc Tiên Vương, bọn hắn dù lớn tuổi hơn mấy cái, thậm chí mấy chục cái kỷ nguyên so với Cố Dương, cũng phải xưng hô Cố Dương là tiền bối hoặc là đại nhân.

"Không thể nào! Sao ngươi có thể mạnh như vậy!"

Giờ phút này, Thánh Tiêu cũng ngây ngốc, mặt mũi hắn tràn đầy vẻ khó tin, không thể tin được hết thảy những chuyện này.

Hắn mặc dù tự nhận thiên phú không bằng Cố Dương, nhưng ở thực lực, lại tự tin có thể dễ dàng đánh bại Cố Dương.

Nhưng hôm nay, một kích toàn lực của hắn lại bị Cố Dương dễ dàng đỡ được, điều này làm cho hắn bị đả kích lớn, đạo tâm đều bị ảnh hưởng.

"Không có gì là không thể. Vừa rồi ta chỉ cho là tiểu hài tử tranh cường háo thắng, không so đo cùng ngươi, nhưng nếu như ngươi còn muốn ra tay, vậy ta cũng sẽ không lưu tình. "

Cố Dương lạnh nhạt thu tay lại, bình tĩnh lên tiếng.

Thánh Tiêu nghe thấy lời này, giận tím mặt, cảm thấy mình bị khinh thường.

Tu sĩ ở đây cũng là thổn thức không thôi.

Cố Dương tuổi tác là nhỏ nhất trong mọi người ở đây, nhưng mà, hắn lại đã đứng ở góc độ 'Đại nhân' đối đãi với đệ nhất thiên kiêu đương thời, cái này thật đúng là làm cho người ta cảm thán vạn phần, cảm thán thế sự vô thường.

"Thánh Tiêu tiểu tử, bình tĩnh. Thực lực của hắn đã đạt tới cấp bậc Tiên Vương, ngươi không thể nào là đối thủ của hắn. Cho dù là ta ra tay, cùng lắm là bảo vệ ngươi thôi, ngươi không cần phải vì tranh cường háo thắng, lộ ra toàn bộ át chủ bài của mình."

Trong đầu Thánh Tiêu, thanh âm Hỏa lão lại vang lên.

"Càng đừng nói, giữa các ngươi cũng không có cừu oán gì, ngươi cần gì chấp nhất với hắn không buông."

Hỏa lão nói xong, tinh thần Thánh Tiêu cũng chấn động, khôi

phục lại tinh thần.

"Ta biết rồi."

Thánh Tiêu hít một hơi thật sâu, nắm chặt nắm đấm.

"Cố Dương, lần này coi như ta thua, nhưng ta sẽ không từ bỏ đuổi theo."

Lập tức, mặt mũi Thánh Tiêu tràn đầy kiên định, trầm giọng nói.

"Ta sẽ không để ý người khác đuổi theo. Bởi vì, ta cho các ngươi thời gian, các ngươi cũng khó quên được bóng lưng của ta"

Cố Dương hai tay chắp sau lưng, lạnh nhạt lên tiếng.

Thánh Tiêu nắm tay lại, không nói một lời.

Hắn cũng biết, khi đối mặt với Cố Dương đã đạt tới cảnh giới Đại Đế liền có chiến lực Tiên vương như vậy, muốn vượt qua hắn hoàn toàn chỉ là một trò cười.

Dù sao, mặc dù hắn có tu luyện tới cảnh giới chuẩn Tiên Vương thì nhiều lắm cũng chỉ nắm giữ chiến lực Tiên Vương mà thôi.

Mà Cố Dương hôm nay đã có được chiến lực Tiên vương.

Càng đừng nói, tốc độ tăng lên thực lực của loại người này quá nhanh, nhanh đến mức khiến hắn tuyệt vọng.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều là thổn thức.

Cố Dương thật sự là quá biến thái, cho dù là tồn tại đi lên thứ mười đại đạo Đế Bia, ở trước mặt hắn, cũng không có gì khác với sâu kiến, ngay cả tư cách so sánh cũng không có.

Nhìn thấy Thánh Tiêu trầm mặc, Cố Dương liền dời ánh mắt, không để ý hắn nữa.

Mặc dù nói trên người Thánh Tiêu cũng có đại cơ duyên, cũng có Chuẩn Tiên Đế khí không trọn vẹn.

Nhưng loại cơ duyên này ở trong mắt Cố Dương hôm nay, có cũng được mà không có cũng không sao.

Bởi vì, hắn có tự tin sau khi tiến vào Táng Tiên sơn thì hắn sẽ thu được cơ duyên càng lớn hơn.

Đến lúc đó, thực lực của hắn sẽ một lần nữa đạt được tính chất bay vọt.

Trong lúc im lặng chờ đợi, không biết đã qua bao lâu, Táng Tiên sơn đột nhiên xuất hiện dị biến kinh người.

Trên bầu trời Táng Tiên sơn, đột nhiên nứt ra một cái miệng hố to.

Trong miệng hố to này, phát ra tinh hà lấp lánh vô tận vũ trụ, cực kỳ chói mắt, còn có khí tức Thượng Cổ thoát ra, khiến người ta kinh hãi.

"Táng Tiên sơn mở ra rồi, chúng ta mau vào thôi."

Thấy Táng Tiên sơn mở ra, một ít tu sĩ đều lộ vẻ kích động trên mặt, không chút do dự bay lên, phóng tới miệng hố to.

Thánh Tiêu cũng không nói một lời, không chút do dự xông vào trong đó.

"Chúng ta cũng đi thôi, sau khi tiến vào Táng Tiên sơn thì khu vực truyền tống cũng chỉ là ngẫu nhiên mà thôi. Nhưng mà, ta lưu lại một tia ấn ký trên người của ngươi, sẽ tìm được ngươi trong thời gian ngắn nhất."

Cố Dương cũng mở to mắt, nhìn Linh Khê một cái, lạnh nhạt lên tiếng.

"Đương nhiên, nếu ngươi không gặp phải nguy hiểm, ta sẽ không đi qua."

Dừng một chút, Cố Dương lại mở miệng nói lần nữa.

"Ta biết rồi."

Linh Khê gật đầu.

Cố Dương khẽ vuốt cằm, không nói thêm gì nữa, cũng lách mình tiến nhập vào trong miệng hố.

Theo Cố Dương tiến vào, hắn cảm giác có một cỗ lực lượng kinh khủng bao vây lấy hắn, muốn chuyển dời hắn đến nơi nào đó.

Đối với việc này, mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, trực tiếp vận dụng Thời Không đại đạo chân ý cấp độ tiểu viên mãn, muốn chống đỡ loại lực lượng này.

Bởi vì, hắn cảm ứng được, sức mạnh này ẩn chứa đạo vận thời không khủng bố.

Mặc dù nói mức độ nồng đậm của nó không sánh bằng bàn tay hư ảo mà lúc ở hạ giới nhìn thấy, nhưng nó không thể khinh thường, có ích lợi rất lớn đối với hắn.

Nếu có thể mượn thứ này lĩnh ngộ ra thứ gì, có lẽ hắn có thể lĩnh ngộ được đại đạo thời không chân ý cấp độ đại viên mãn.

Chẳng qua, rất đáng tiếc, tiểu viên mãn đại đạo chân ý của Cố Dương tuy rằng không tệ, nhưng chung quy là khó có thể cùng lực lượng khủng bố này so sánh, sau khi giằng co trong ngắn ngủn, bị trực tiếp ném ra ngoài.

Chớp mắt tiếp theo, Cố Dương đã đi tới một mảnh tiên sơn

trải rộng.

"Thật sự là đáng tiếc, nếu như thời gian dừng lại ở nơi đó lâu hơn một chút, có lẽ ta có thể lĩnh ngộ được chân ý đại đạo thời không đại viên mãn rồi."

Cố Dương nhìn thiên khung xa xăm, có chút tiếc hận.

"Thôi bỏ đi, lối vào cũng chỉ là một cơ duyên nhỏ mà thôi, nếu có thể lấy được cơ duyên chân chính bên trong Táng Tiên sơn này, thực lực của ta mới có thể phát sinh chất biến, có hi vọng đặt chân vào tầng thứ Chuẩn Tiên Đế."

Lập tức, Cố Dương thu liễm nỗi lòng, nhìn về một phương hướng nào đó.

"Mặc dù nói, thế giới rộng lớn này hết sức kỳ dị, mặc dù là ta cũng không cách nào nhìn thấu quá nhiều, nhưng phương hướng đại khái của cơ duyên cực lớn, ta vẫn như trước có thể cảm giác được, như vậy là đủ rồi."

Ánh mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, chính là tính toán rời khỏi nơi này, tiến về nơi cơ duyên cực lớn đầu tiên.

Chỉ là, hắn còn chưa kịp động thân thì bốn luồng ánh sáng lại xuất hiện ở khu vực tiên sơn này.

Tiếp đó, bốn bóng người lộ ra.

Bọn họ toàn thân có lân giáp, trên đầu còn có... một vật có hình dáng cái sừng bất đồng.

Đồng thời, quanh thân bọn họ còn tản ra ma khí ngút trời khiến người khác kinh hãi.

"Ha ha, không ngờ rằng, vừa mới truyền tống vào, chính là gặp được thằng nhãi con của Tiên Giới, đây cũng là may mắn."

"Hắc hắc, đã rất nhiều năm rồi ta chưa được ăn máu thịt tu sĩ Tiên giới, lần này có thể ăn một bữa no nê."

"Mặc dù nói, nhân loại này chỉ có tu vi Đế cảnh, nhưng đem ăn hết cũng không tệ."

"Có thể bị Thiên Ma tộc ta ăn, cũng coi như là vinh hạnh của hắn rồi."

Mấy đạo thân ảnh vừa xuất hiện, liền chú ý tới Cố Dương, cả đám đều lộ ra ánh mắt trêu tức.

"Ma tộc à."

Cố Dương nhìn mấy người này, ánh mắt yên tĩnh.

Tiên Ma nhị giới đối địch lẫn nhau, cộng thêm Cố Dương từng ở Huyền Minh đại lục tiếp xúc qua bội kiếm cùng khí linh Ma Vương, tự nhiên có thể nhìn ra thân phận của bọn họ.

Đương nhiên, cho dù chưa từng tiếp xúc, hắn cũng có thể thông qua Vận Mệnh chi lực nhìn ra được mấy người này tại sao có thể bị truyền tống đến cùng một khu vực, hiển nhiên là đã dùng thủ đoạn nào đó.

Táng Tiên Sơn tồn tại đã rất lâu, mặc dù nói là truyền tống là ngẫu nhiên, nhưng nếu mấy lão quái vật kia tỉ mỉ nghiên cứu, vẫn có thể thông qua thủ đoạn nào đó đem một ít tộc nhân truyền tống đến cùng một khu vực, để đảm bảo cho xác suất sinh tồn của bọn họ.

"Ma tộc? Xem ra ngươi chưa đủ kinh nghiệm nha. Chúng ta chính là những người Thiên Ma tộc vĩ đại, cũng là chủng tộc được xếp vào hàng thượng hạng, có thể trở thành thức ăn cho chúng ta, ngươi nên cảm thấy vinh hạnh mới đúng."

"Đừng nghĩ đến phản kháng và chạy trốn, như vậy sẽ chỉ làm

ngươi càng thêm thống khổ."

Hai tên Thiên Ma cười hắc hắc, mở miệng nói.

Tu vi của Thiên Ma cũng chỉ là Địa Tiên cảnh, hiển nhiên có thể tính là nhân vật thiên kiêu trẻ tuổi của Thiên Ma tộc.

"Ha ha."

Cố Dương nở nụ cười.

Gia hỏa dám coi hắn là thức ăn, đã bao lâu không gặp rồi, chuyện này thật thú vị.

Lúc này, Cố Dương giơ ngón tay lên, lạnh nhạt điểm một cái.

Trong chốc lát, ánh mắt của hai cường giả Thiên Ma lớn tuổi ở phía sau kinh hãi, hai tên Thiên Ma yêu nghiệt tương đương với cấp bậc Địa Tiên kia, thân thể nổ tung tại chỗ, chết không toàn thây.

"Đáng chết, gia hỏa này che dấu tu vi, thực lực tuyệt đối đạt đến cấp bậc Chuẩn Tiên Vương, chạy mau, chúng ta phải tìm lão tổ báo thù."

Trong chốc lát, hai tên Thiên Ma tương đương với Chân Tiên không chút do dự hóa thành hồng quang, muốn bỏ chạy.

Cố Dương vừa rồi ra tay, ngay cả bọn hắn cũng chưa từng kịp phản ứng, đây hiển nhiên là không bình thường.

Cộng thêm, một chỉ tiện tay lúc trước khiến Thiên Ma có cấp độ tương đương với Chân Tiên cảm thấy da đầu tê dại.

Loại thực lực này, tuyệt đối không phải là thứ mà Đế Cảnh có thể làm được.

Cho dù là Chân Tiên thì cũng không thể làm được chuyện như

vậy.

Bởi vậy, bọn họ mới có thể phán đoán được Cố Dương là loại lão âm hiểm thích ẩn giấu tu vi kia, thực lực tuyệt đối đạt đến cấp độ kinh khủng Chuẩn Tiên Vương.

"Chạy trốn được sao?"

Cố Dương cười lạnh, lần nữa xuất thủ.

Chỉ một thoáng, Thời Không đại đạo chân ý khuấy động ra, trực tiếp phong tỏa thời không chỗ hai người đang chạy trốn.

Sau đó, giống như một con kiến bóp chết, giết chết hai cường giả Thiên Ma tương đương với cấp bậc Chân Tiên này.

Giết Chân Tiên chẳng khác gì giết gà.

Tiện tay giết mấy tên Thiên Ma này xong, Cố Dương liền rời khỏi nơi này.

Hỗn Nguyên Đạo Thụ, mười kỷ nguyên mới nở một hoa, mười kỷ nguyên kết một quả.

Đạo quả Hỗn Nguyên của nó có thể khiến một Chuẩn Tiên Vương một trăm phần trăm chứng đạo Tiên Vương, có thể nói là kinh thế hãi tục, khiến vô số người đỏ mắt.

Cường giả tiến vào núi Táng Tiên cơ bản đều biết Hỗn Nguyên đạo thụ.

Thậm chí, bọn họ cũng biết vị trí cụ thể của nó.

Bởi vì, Hỗn Nguyên Đạo Thụ tỏa ra đạo vận, căn bản không che giấu được, mỗi lần đều có thể hấp dẫn vô số tu sĩ tiến về đó.

Bởi vậy, Hỗn Nguyên Đạo Thụ này cũng coi như là một nơi cơ duyên mà mọi người trong Táng Tiên Sơn đều biết.

Chỉ tiếc, Hỗn Nguyên Đạo Thụ mặc dù là tiên bảo hiếm thấy trên đời, nhưng muốn hái được Hỗn Nguyên Đạo Quả, lại không dễ dàng như vậy.

Bởi vì muốn đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả phải thông qua khảo hạch của Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Nghe đồn Hỗn Nguyên Đạo Thụ là do Tiên Đế gieo xuống, tồn tại không biết bao nhiêu năm tháng, tu vi của nó đã đạt đến cấp độ sâu không lường được.

Lúc trước, có Tiên vương muốn cưỡng ép hái đạo quả, kết quả lại bị một cành của Hỗn Nguyên Đạo thụ đánh cho tan vỡ, thần hồn tịch diệt.

Như vậy, liền không còn cường giả nào dám xuất thủ với Hỗn Nguyên Đạo Thụ...

Cho dù là cự đầu Tiên Vương đứng đầu cũng phải thành thành thật thật tiếp nhận khảo hạch.

Chỉ có cường giả vô địch cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, mới có vốn liếng đàm phán với Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Đương nhiên, cũng chỉ là đàm phán, bọn họ cũng không dám ra tay với Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Bởi vì phương thiên địa này, hiển nhiên cùng Hỗn Nguyên Đạo Thụ có nguồn gốc sâu xa.

Nếu ra tay với Hỗn Nguyên Đạo Thụ, không nói đến vấn đề có đánh thắng được hay không, chỉ cần đối mặt với áp chế của thiên địa này, cùng với có thể tồn tại uy hiếp của Tiên Đế, cũng đủ để cho Chuẩn Tiên Đế vô cùng kiêng kị vạn phần.

Bởi vậy, ở trước mặt Hỗn Nguyên Đạo Thụ, người người bình đẳng.

Khảo hạch của Hỗn Nguyên Đạo Thụ, không xem tu vi, không xem chiến lực, thậm chí không xem thiên phú, ai cũng không biết tiêu chuẩn khảo hạch của Hỗn Nguyên Đạo Thụ rốt cuộc là cái gì.

Người từng đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, có Đại Đế bình thường, cũng có Chuẩn Tiên Vương kinh tài tuyệt diễm, không đồng đều.

Bởi vậy, bất kể là ai, đều muốn tới nơi này thử thời vận.

Nếu như bọn họ may mắn thông qua được khảo hạch, có thể đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, đó chính là một bước lên trời.

Giờ phút này, trong sự bao phủ của Hỗn Nguyên Đạo thụ, đã có ngàn tỷ tu sĩ chạy tới nơi này.

Những tu sĩ này, kẻ yếu ớt chỉ có cấp độ Chuẩn Đế.

Trên cơ bản, tu vi Chuẩn Đế đã dám tiến vào Táng Tiên Sơn, hoặc là nhân vật yêu nghiệt của thế lực siêu cấp.

Hoặc là khí vận chi tử của một tiểu thế giới.

Dù sao, Táng Tiên lệnh của Táng Tiên sơn là được đưa ngẫu nhiên tới chư thiên vạn giới, bất cứ thế giới nào cũng đều có thể đạt được Táng Tiên lệnh.

Mà tu vi cao nhất, rõ ràng là cự đầu khủng bố cấp bậc Tiên.

Tuy nói, bởi vì cường giả của Tiên giới cần phải bảo vệ Tiên giới, không đi vào Táng Tiên Sơn, nhưng những thế giới khác không thuộc tình huống của Tiên giới.

Một số bá chủ cấp bậc Tiên vương, vẫn nguyện ý mạo hiểm một phen.

Mặc dù nói, loại cường giả này ở thế giới của bọn họ cũng là ít, nhưng dưới sự tích luỹ của số lượng, tồn tại cấp bậc Tiên

vương tiến vào núi Táng Tiên cũng đạt đến mấy trăm.

Mà tồn tại cường đại cấp độ Tiên vương tới đây, có hơn mười vị.

Những tồn tại cấp bậc Tiên vương này, về cơ bản đều là vì hậu bối nhà mình mà đến.

Dù sao, nếu có được Hỗn Nguyên Đạo Quả thì có thể cho hậu bối ưu tú nhất nhà mình nuốt vào.

Đến lúc đó, thế lực của bọn họ sẽ xuất hiện thêm một vị cường giả cấp bậc Tiên Vương, chấn nhiếp chư cường.

"Kỷ nguyên trước, Hỗn Nguyên Đạo Thụ chính là đã ngưng kết Hỗn Nguyên Đạo Quả này, chỉ là đáng tiếc, không người có thể hái được, không biết trong kỷ nguyên này, có người nào có thể lấy được nó xuống hay không."

Trong một vùng không gian, một vị Tiên Vương khẽ lắc đầu, thở dài nói.

"Khó. Khảo nghiệm của Hỗn Nguyên Đạo Thụ thập phần kỳ quái. Có khi nó khảo nghiệm chiến lực cùng cảnh, người có chiến lực cao nhất, lại chưa từng đạt được quả. Nó khảo nghiệm thiên phú, nhưng có một kỷ nguyên, người có thiên phú cao nhất lại không có được quả, ngược lại là một tiểu bối có thiên phú không đáng chú ý thu được Hỗn Nguyên Đạo Quả."

"Đúng vậy, Hỗn Nguyên Đạo Thụ khảo nghiệm hoàn toàn không có tiêu chuẩn gì, hoàn toàn không thể phục chúng."

"Ha ha, Hỗn Nguyên Đạo Thụ cũng không cần chúng ta chịu phục, sự tồn tại của nó, cũng không phải là thứ mà chúng ta có thể phỏng đoán."

Sau khi vị sinh linh cấp Tiên Vương này mở miệng, lại có sinh

linh vĩ ngạn cấp bậc Tiên Vương lên tiếng.

Nghe vậy, những Tiên vương khác đều trầm mặc, ánh mắt lấp lóe.

"Đương nhiên, cho dù có người đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, cũng chưa chắc là chuyện tốt."

Lúc này, lại có sinh linh vĩ đại cấp bậc Tiên vương lên tiếng.

"Ha ha, đúng là như thế. Có khí vận lấy được Hỗn Nguyên Đạo Quả nhưng không có thực lực bảo trụ được, đối với những tu sĩ kia mà nói, đây không phải là một trận cơ duyên cực lớn, mà là tai nạn."

"Nhưng chúng sinh sẽ luôn có tâm lý ôm may mắn, cho rằng có thể dựa vào Táng Tiên Lệnh để chạy ra khỏi thế giới này, rút về thế giới của mình."

"Bọn họ không thể nào biết được, cho dù bọn họ có cưỡng ép dùng Táng Tiên Lệnh rời khỏi thế giới này, trốn về thế giới của mình, tồn tại cấp bậc Tiên Vương cũng có thể thông qua khí tức của hắn, cưỡng ép dùng đại pháp lực tìm được chỗ của hắn."

"Đến lúc đó bất kể là hắn hay là thế giới của hắn, đều sẽ kết thúc. Trừ phi, sau lưng hắn cũng có thế lực cấp Tiên Vương làm chỗ dựa."

Tất cả sinh linh cấp độ Tiên vương ở đây đều là ánh mắt lạnh nhạt, bàn tán sôi nổi.

Bọn họ sớm đã tiến hành thử thách.

Nhưng tất cả đều không ngoại lệ, đều thất bại.

Đây cũng là nguyên nhân khiến Hỗn Nguyên Đạo Thụ dù có kết quả đi nữa, cũng chỉ có khoảng mười vị Tiên Vương hàng lâm.

Bởi vì cướp đoạt cơ duyên của tiểu bối, chung quy là có chút vô sỉ.

Trừ việc đó ra, mặc dù có người đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả thì cũng sẽ dẫn phát Tiên vương đại chiến.

Đến lúc đó, nếu không có đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, ngược lại bị đạo thương, vậy thì cái được không bù nổi cái mất.

Đạo thương là thứ rất khó khôi phục, cần phải tốn rất nhiều thời gian mới có thể bào mòn được.

Ngay lúc này, có tiếng kinh hô vang lên.

Chỉ thấy, Hỗn Nguyên Đạo Thụ phảng phất treo vô số ngân hà vũ trụ từ từ mở ra.

Theo cành cây triển khai, đạo vận kinh người lan tràn ra.

Trong đó một trái cây toàn thân hiện ra màu trắng, đạo văn thần bí bao bọc dần dần hiển lộ ra.

Nháy mắt khi trái cây này hiển lộ ra ngoài, một mùi thơm kỳ dị và đạo vận trong nháy mắt lan tràn ra, bao trùm ngàn tỷ dặm.

Tu sĩ ở trong khu vực này đều chấn động, cảm giác được lợi ích không nhỏ.

Nhất là tu sĩ có tu vi dưới Chân Tiên cảnh, càng gặt hái được rất nhiều.

Cho dù bọn họ không đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả này, ở chỗ này tu luyện một đoạn thời gian, đối với tương lai bọn họ hẳn có chỗ tốt lớn lao.

"Hỗn Nguyên Đạo Quả không cần khảo nghiệm chiến lực, thiên phú, tu vi, mặc dù ta chỉ là Chuẩn Đế do tiểu thế giới sinh ra, cũng có một phen hy vọng thu được Hỗn Nguyên Đạo Quả này."

Một Chuẩn Đế thế giới nhỏ nắm chặt nắm đấm, vô cùng hưng phấn và chờ mong.

Tuy nói hắn biết hi vọng rất xa vời, nhưng nhỡ như thành công thì sao?

Đến lúc đó, thành tựu trong tương lai của hắn sẽ không thể nào đo lường được, sẽ có hi vọng tiến thẳng vào cấp bậc Tiên vương.

Dù gì cũng là Tiên vương, là cảnh giới mà trước kia hắn dù nằm mơ cũng không dám nghĩ tới.

Nên biết, thế giới mà hắn đang ở, đừng nói là Tiên vương, ngay cả cường giả Tiên cảnh cũng đã là nhân vật trong truyền thuyết rồi, hiện tại là thời đại Đại Đế xưng tôn.

"Ha ha, chỉ là tôm tép ở tiểu giới, cũng vọng tưởng đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, thật sự là không biết mùi vị. Hỗn Nguyên Đạo Quả này, nhất định là của ta."

Có tiên triều yêu nghiệt chú ý tới thần sắc của tu sĩ tiểu giới, mặt lộ vẻ khinh thường.

Đương nhiên mặc dù khinh thường, nhưng bọn họ cũng không có ý động thủ.

Dù sao, cho dù là người kiêu ngạo, tại nơi hội tụ rất nhiều thế lực đại thế giới cùng cường giả địa phương, đều phải hành sự kín tiếng mới được.

Nếu không, chỉ cần không cẩn thận đá phải tấm sắt, thì thực là xấu hổ.

Chưa kể, những tu sĩ tiểu giới này cũng có chút tác dụng.

Nếu như bọn họ may mắn thu được Hỗn Nguyên Đạo Quả,

cũng có thể cướp được.

Loại tỷ lệ này mặc dù nhỏ, nhưng cũng không phải là không có khả năng phát sinh.

Dù sao, trước kia từng phát sinh chuyện như vậy.

Các tu sĩ ở đây tim đập thình thịch, suy nghĩ miên man, lúc có tâm tư, một âm thanh tang thương vang vọng trong tai tất cả mọi người.

"Khảo hạch lần này có bốn cái, chiến lực, thiên phú, ngộ tính, khí vận cùng cảnh. Cửa thứ nhất, khảo hạch thiên phú, đụng vào cành cây là có thể kiểm nghiệm ra thiên phú mạnh yếu."

Theo những lời này vừa dứt, một lượng lớn cành cây nhanh chóng lan tràn ra.

"Lần này toàn bộ đều phải khảo hạch, cũng không biết tiêu chuẩn của tiền bối Hỗn Nguyên Đạo Thụ là gì?"

"Ha ha, tiêu chuẩn gì cũng được, chỉ cần được tiền bối Hỗn Nguyên Đạo Thụ nhìn trúng là được, thành tích như thế nào cũng không quan trọng."

"Cũng đúng."

Rất nhiều người nghị luận sôi nổi.

Sau đó, rất nhiều tu sĩ ở đây đều kích động, thập phần chờ mong.

Có một tu sĩ bay thẳng tới, chạm vào cành cây.

"Xích Phong tiên thể, thiên phú, lục phẩm."

Khi tu sĩ này đụng vào, thiên phú của hắn liền hiển hiện ra, khiến người ta kinh ngạc.

"Ôi, khảo hạch này thật đúng là nghiêm khắc. Xích Phong tiên thể tuy không tính là mạnh nhưng dầu gì cũng là tiên thể, lại chỉ là lục phẩm."

Có tu sĩ tặc lưỡi.

Thiên phú ở Hỗn Nguyên Đạo Thụ chia làm cửu phẩm, cửu phẩm thấp nhất, nhất phẩm cao nhất.

Một tiên thể, chỉ nhận được đánh giá lục phẩm, cũng rất khủng bố.

Ngay sau đó, lại có lượng lớn tu sĩ chạy tới thử nghiệm.

Trong đó, tu sĩ trẻ tuổi chiếm đa số.

Dù sao, những tu sĩ lớn tuổi, hoặc nhiều hoặc ít đều là từng tới Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiến hành khảo hạch, bị Hỗn Nguyên Đạo Thụ bác bỏ.

Một khi bị bác bỏ, sẽ không có cơ hội thứ hai.

Chẳng qua, mấy tu sĩ đi khảo thí này, biểu hiện của mỗi người đều không tốt lắm.

Một người thiên phú cao nhất, cũng chỉ là ngũ phẩm.

"Hừ, một đám phế vật cũng không cần đi lên làm mất mặt xấu hổ."

Đúng lúc này, một nam tử thân mặc chiến giáp, đầu mọc hai sừng đi ra, trực tiếp khiến dám đông trào dâng.

Lời này, không nghi ngờ gì nữa đã khiến cho rất nhiều tu sĩ giận dữ.

Chẳng qua, khi mấy người nhìn thấy long văn trên người, cùng cảm nhận khí tức sâu không lường được trên thân hắn, trong nội

tâm đều thu liễm.

Người trước mắt này, chắc chắn là Long tộc.

Nếu như là Long tộc huyết thống không thuần hoặc là huyết thống mỏng manh của tiểu giới, bọn hắn còn sẽ không để vào mắt.

Nhưng ở bên trong đại thiên thế giới, Long tộc tuyệt đối là một tồn tại mạnh mẽ, đặc biệt là Tiên Long tộc thuần huyết, là một chủng tộc siêu cấp tuyệt đối.

Mà nam tử trước mắt này, đại khái chính là yêu nghiệt Tiên Long tộc thuần huyết.

Chương 1084 - Nhị phẩm

Nhìn thấy cảnh tượng như thế, một ít người khó chịu vừa rồi dần dần an tĩnh lại.

Mặc dù đối phương kiêu ngạo để cho bọn họ khó chịu, nhưng cũng là sự tình không có biện pháp, song phương chênh lệch thật sự là quá lớn.

Lỡ mà tiếp tục kiêu ngạo bị nhớ kỹ diện mạo, bọn họ không cảm thấy mình có thể tiếp nhận lửa giận của thuần huyết tiên long tộc.

"Nhìn bản thái tử đi."

Nam tử đi lên phía trước, trong ánh mắt tràn đầy tự tin, dường như đã xác định được địa vị tuyệt đối của mình.

"Tiên long huyết mạch, thiên phú, tứ phẩm."

"Cái gì? Tiên long huyết mạch trong truyền thuyết này cũng chỉ có thể ở trong hàng ngũ tứ phẩm?"

"Không phải chứ, theo ta được biết, trên thế gian này cho dù là có thể kề vai sát cánh cùng Tiên Long huyết mạch cũng không có mấy trường hợp, điều này sao có thể?"

"Đúng là không thể tưởng tượng nổi!"

Nghe được những lời này, mặt của Long thái tử cũng đều đen lại.

Dựa theo suy đoán trước đó, cho dù không đạt tới nhất phẩm, vậy cũng có thể đạt tới nhị phẩm mới đúng, kết quả này vừa ra

ngay cả tam phẩm cũng không có.

Thần thái cuồng ngạo vừa rồi cũng dần dần biến mất hầu như không còn.

Hắn tất nhiên sẽ không phản bác Hỗn Nguyên Đạo Thụ, trừ phi hắn thật sự không muốn sống, cho dù là ngàn vạn lần hắn cũng không bằng một hơi của Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Lúc này, một ít người có lai lịch khá già lão nói: "Chư Thiên Vạn Giới, thiên tài đa dạng, huyết mạch Tiên Long chỉ có tứ phẩm cũng rất bình thường."

"Không sai, mặc dù huyết mạch tiên long đã có thể nói là thiên phú dị bẩm, nhưng kẻ mạnh hơn hắn chỗ nào cũng có, chuyện này đích xác cũng không có gì đáng kinh ngạc cả."

"Nhưng tứ phẩm đã kinh khủng như vậy, rất khó tưởng tượng tam phẩm cùng với trên tam phẩm đều là yêu nghiệt gì."

Dù cho huyết mạch tiên long chỉ có tứ phẩm, nhưng người thế hệ trước một chút cũng không cảm thấy huyết mạch tiên long là không được, trái lại càng thêm mong đợi hôm nay có thể xuất hiện thực lực trên tam phẩm hay không.

"Có thể đạt tới tam phẩm trở lên, đều là cấp độ đặc thù tương lai nhất định thành Tiên Vương, thế gian hiếm thấy."

"Vậy chúng ta cùng nhau chờ mong đi, xem ra hôm nay cũng có thể tăng thêm kiến thức cho chúng ta."

Nhưng một lát qua đi, lại chậm chạp có người tiến lên, rất nhiều người tư chất không tốt thậm chí không dám tiến lên, áp lực mà huyết mạch Tiên Long mang tới cho bọn hắn thật sự quá lớn.

Như thế mà mới tứ phẩm, vậy bọn họ rất có khả năng không mơ nổi thất phẩm.

"Nhường một chút, nhường một chút."

Lúc này đột nhiên có người đứng dậy.

"Cổ Tinh Hà, đó là Cổ Tinh Hà!"

"Cổ Tinh hà là ai?"

"Ngay cả Cổ Tinh Hà ngươi cũng không biết đó là ai?"

Có chút người phát ra thanh âm khinh bỉ

"Đó chính là thiên tài bá chủ một phương, lần này có trò hay để xem rồi, nói không chừng hắn sẽ có cơ hội vượt qua huyết mạch Tiên Long."

"Thật sao?"

"Đó là đương nhiên, Cổ Tinh Hà thiên phú đã được công nhận, tuyệt đối là một trong đương kim thiên tài."

Long thái tử cũng chú ý tới động tĩnh bên này, nhìn về phía Cổ Tinh Hà trong lòng có chút xem thường, mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng vẫn tránh ra cho người ta đi, Cổ Tinh Hà cười lạnh một tiếng, chậm rãi đi đến trước Hỗn Nguyên Đạo Thụ, thả tay xuống.

"Thái Cổ Bá Thể thiên phú, tam phẩm!"

Giờ phút này, tất cả mọi người đều khiếp sợ.

"Tam phẩm... Tam phẩm!"

"Không ngờ hôm nay lại có thể nhìn thấy thiên tài tam phẩm!"

"Khó mà tin được, khó mà tin được!"

"Cổ Tinh Hà, ta muốn sinh con cho ngươi, để ta gả cho ngươi,

cho dù có làm tiểu thiếp của ngươi ta cũng nguyện ý!"

"Tiện nhân, ngươi mau tránh qua một bên đi, Cổ Tinh Hà người ta sao có thể để mắt đến ngươi."

"Thế nào, còn không cho người ta mơ mộng một chút sao?"

Cổ Tinh Hà lại không để ý những lời nói nhảm này, ngược lại yên lặng đi trở về, từ biểu cảm có thể nhìn ra dường như không quá hài lòng với kết quả này.

"Các vị đạo hữu, không nghĩ tới trên thế gian này thật sự là có yêu nghiệt xuất thế nha."

"Thế hệ sau thật là mạnh hơn thế hệ trước, những lão già chúng ta thật sự là có chút không theo kịp thời đại."

"Thiên phú như vậy, tiểu bối cổ gia này sau này thậm chí có khả năng trở thành đạo hữu của chúng ta đấy."

"Không sai, không sai, sau chuyện này, tiểu tử này nhất định tiến bộ vượt bậc."

Lời này rơi vào trong tai một số trưởng bối Cổ gia tự nhiên là vô cùng cao hứng, "Tinh Hà, cho dù những tiền bối khen ngươi như vậy, ngươi cũng không thể kiêu ngạo, hiểu không?"

"Đó là đương nhiên, vãn bối nhất định sẽ tiếp tục cố gắng, tuyệt đối không để gia tộc thất vọng."

"Vậy thì đúng rồi."

Mặc dù nói những lời này, nhưng Cổ Tinh Hà cũng không bình tĩnh nổi, trên mặt dần dần xuất hiện thần sắc kiêu ngạo.

Nhìn kiểu này, tam phẩm cũng không tệ.

Long thái tử thấy một màn như vậy, hận đến nghiến răng

nghiến lợi, loại hào quang này vốn nên thuộc về hắn mới đúng, bây giờ lại để tiểu tử này đoạt lấy!

Đánh giá cấp độ này của Cổ Tinh Hà cũng có thể coi là đã khơi dậy tâm tình của một số người, tiếp đó rất nhiều người nhao nhao tiến lên, hình như cũng tin tưởng vào thiên phú của bản thân.

"Ngươi làm gì vậy, thiên phú của ngươi là gì?"

"Đừng lôi kéo ta, lỡ như ta chính là thiên tài ẩn giấu đấy, ngươi đừng làm lỡ tiền đồ của ta."

"Sinh căn thể, thiên phú bát phẩm."

Ngay sau đó không ít người ùn ùn kéo tới, nhưng không có người nào vượt qua được Ngũ phẩm, chỉ cần có vài người có thể đạt tới Ngũ phẩm là đã có thể làm cho Quang Tông Diệu Tổ rồi.

Dù sao thiên tài chính thức cũng chỉ có những người đó, đại đa số là Ngũ phẩm, lúc này trên Ngũ phẩm mới chỉ có hai người Long thái tử và Cổ Tinh Hà.

Thậm chí không ít người đều đã nhận định Cổ Tinh Hà chính là đương đại đệ nhất nhân.

"Xem ra thiên tài thế hệ này phải lấy Cổ Tinh Hà làm đầu tiên."

"Chính xác, những người tiến lên kiểm tra trước đều là các tiểu bối vô danh, cơ bản không một ai có thể vượt qua Cổ Tinh Hà, ở kỷ nguyên này phải lấy Cổ Tinh Hà là mạnh nhất."

"Không sai, Cổ Tinh Hà cũng tuyệt đối là tồn tại lông phượng sừng lân, đương thời phải của hắn."

"Không sai, nói đúng."

Câu nói lúc ấy khiến mọi người ở đây tán thành.

Cổ Tinh Hà nghe được những lời này thì có chút hưng phấn, nhưng vào lúc này, phía sau dẫn tới một hồi náo động.

"Thánh Tiêu đến rồi!"

"Lại là Thánh Tiêu, nếu là hắn, ngược lại có cơ hội trùng kích trước nhị phẩm."

"Người này có một chút bất phàm, không nghĩ tới hôm nay lại tính là ngọa hổ tàng long."

Thánh Tiêu chậm rãi đi ra phía trước, đám người nghị luận cũng không đình chỉ.

Lúc này, tất cả mọi người ngừng thở, tựa như muốn chứng kiến tận mắt thời khắc lịch sử này.

Cho dù là Cổ Tinh Hà cũng có chút căng thẳng, hắn cũng từng nghe một chút tin tức liên quan tới Thánh Tiêu, biết người này phi thường cường hãn.

Về phần thể chất của Thánh Tiêu là gì, hắn cũng không rõ ràng lắm, ngược lại những thiên tài này bảo vệ phương diện này đặc biệt tốt, trừ phi đã giao thủ, bằng không rất khó nhìn ra.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, đây là một lá bài tẩy của bọn họ.

Trong lòng Thánh Tiêu ngược lại không căng thẳng bao nhiêu, chỉ chậm rãi đặt tay lên, chờ đợi kết quả cuối cùng.

Sau khi đánh một trận với Cố Dương, tâm thái của hắn cũng có một ít biến hóa.

"Thời Không Đạo Thể, thiên phú, nhị phẩm!"

"Cái gì?! Lại là nhị phẩm, ta không nhìn lầm, trên đó viết là nhị phẩm chứ!"

"Chính là nhị phẩm!"

"Kinh khủng như vậy, không nghĩ tới khi ta còn sống lại có thể nhìn thấy yêu nghiệt như thế!"

Cổ Tinh Hà ngẩn ra, ngược lại không có gì ngạc nhiên, cười khổ nói: "Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thời không đạo thể này có thể vượt qua ta ngược lại là hiện tượng cũng bình thường, không có gì ngoài ý muốn."

Long thái tử không có rộng rãi như Cổ Tinh Hà, chỉ ở bên cạnh thầm oán giận.

Lúc này, người lúc trước nói Cổ Tinh Hà là đệ nhất kỷ nguyên lại nói: "Cái Thời Không Đạo Thể này thật sự quá mức cường hãn, bởi vậy xem ra, Thánh Tiêu này hẳn là đệ nhất kỷ nguyên này rồi."

"Phí lời, lời này còn cần ngươi nói, ta phát hiện ai mạnh thì ngươi cứ nói người đó!"

"Này, chắc chắn rồi, ta cũng nhìn không ra thiên phú của bọn họ, khẳng định phải căn cứ vào hiện trạng mà nói đấy."

"Được rồi, các ngươi đừng cãi nhau nữa, đừng nói là đệ nhất kỷ nguyên này. Theo ta thấy, cho dù là ở chư thiên vạn giới thì Thánh Tiêu cũng nên được liệt vào những tồn tại đứng đầu chứ."

"Vị đạo hữu này nói đúng."

"Không sai, nếu là có chư thiên vạn giới xếp hạng, Thánh Tiêu đạo hữu cũng nên đứng đầu danh sách."

Mọi người dồn dập phụ họa, Thánh Tiêu quả thật có vốn liếng này, vì vậy cũng không nói gì thêm, yên lặng chấp nhận.

Đột nhiên có người nói: "Lời này thứ cho ta không thể gật bừa."

"Cái gì? Ngươi không đồng ý?"

Các tu sĩ dồn dập nói: "Ngươi có dám đánh một trận với Thánh Tiêu ngay bây giờ không, để chúng ta xem rốt cuộc ngươi có trình độ này hay không."

"Các ngươi hiểu lầm rồi."

Người nọ vội vã yếu thế, tiếp tục nói: "Thánh Tiêu tuyệt đối không phải là mạnh nhất, trong Tiên giới chúng ta còn có một vị yêu nghiệt đã sinh ra, đăng đỉnh Đế Bia Đại Đạo đứng đầu, vượt qua Đạo Tiên, một chiêu đánh bại được Thánh Tiêu."

"Cái gì?"

Lời này ngược lại khiến mọi người khiếp sợ, lại có người một chiêu đánh bại được Thánh Tiêu, thực lực sẽ khủng khiếp đến mức nào.

Vốn còn có người không tin, nhưng nhìn thấy Thánh Tiêu không phản bác, bọn họ cũng chầm chậm tán đồng, xem bộ dáng chuyện này chính là thật.

"Vậy thiên tài trấn áp Thánh Tiêu kia phải là yêu nghiệt thế nào."

"Tuyệt đối không ngờ, kỷ nguyên này của chúng ta lại hưng thịnh như vầy, thật sự là may mắn mới sinh sống ở thời này."

Chúng Tiên Vương cũng dần dần có hứng thú, nếu nói một chưởng đánh bại Thánh Tiêu thì cũng không có gì khiến người ta bất ngờ, nhưng đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia đứng đầu, vượt qua Đạo Tiên vậy thì quá khủng khiếp.

Nên biết, Đạo Tiên kia là người như thế nào, cho dù là ở Tiên giới thì đều là nhân vật truyền kỳ, thậm chí ở chư thiên vạn giới cũng có danh truyền kỳ.

Có Tiên vương thở dài nói: "Xem ra, khí vận của Tiên giới có chút tro tàn lại cháy."

Những Tiên vương khác khi nghe tới đó cũng có chút tán đồng.

"Có điều các ngươi cảm thấy Tiên giới xuất hiện hai tên yêu nghiệt như vậy, Ma giới bên kia có thể tha cho bọn hắn được không? Thánh Tiêu ngược lại vẫn còn tốt, vậy vị vượt qua Đạo Tiên kia thì sao?"

Đại chiến tiên ma nhị giới vẫn luôn là Ma giới chiếm thượng phong, hôm nay hai vị yêu nghiệt Cố Dương cùng Thánh Tiêu xuất hiện, tự nhiên là có chút dao động căn cơ Ma giới, thậm chí có hy vọng lật ngược tình thế.

"Theo ta thấy, lần này Ma giới chắc chắn sẽ không bỏ qua cho người vượt qua Đạo Tiên kia, bọn họ sẽ không tiếc bất cứ giá nào để giết chết hắn. Bên này ta có tin tức nói bên kia có cao thủ cấp bậc Tiên Vương tiến vào Táng Tiên giới."

Có Tiên vương phản bác nói: "Ha ha, theo ý ta thì căn bản sẽ không, các ngươi thật sự sẽ cảm thấy thiên tài như vậy sẽ dễ dàng bị giết chết như vậy sao, lẽ nào phát triển đến trình độ như thế này cũng chỉ dựa vào vận may?"

"Hừ, ta không muốn ở đây nói nhảm với những tên hậu bối như ngươi, chúng ta cứ chờ đợi kết quả là được!"

Lúc này, một vị Tiên vương khác nói: "Được rồi, lại có người tới, ta thấy người này không tầm thường, nghĩ đến chắc cũng sẽ có thành tích không tồi."

Hai vị Tiên vương cũng không cãi nhau nữa, nhìn về phía nữ tử chuẩn bị thí nghiệm phía dưới.

"Đây là ai vậy, các ngươi có biết người nào không?"

"Không biết, chắc hẳn là một hạng người vô danh nha, không có ý nghĩa gì."

Nữ hài thả tay lên nhánh cây, cũng không có ai chú ý bên này, mọi người vẫn đang chìm trong sự cường đại của Thánh Tiêu.

"Thiên sinh đạo cốt, thiên phú nhất phẩm."

Lúc này không có mấy người chú ý, có người thấy kinh hô: "Nhất phẩm, là nhất phẩm!"

Người vốn không để ý nghe nói như thế nhao nhao nhìn sang, "Thế mà lại là cường giả nhất phẩm."

"Kỷ nguyên này của chúng ta đến tột cùng là xảy ra chuyện gì mà lại đồng thời xuất hiện cường giả như vậy?!"

Có Tiên vương tự lẩm bẩm nói: "Đạo cốt trời sinh, sinh ra vì Đạo, thiên phú nhất phẩm!"

"Thánh Tiêu nhị phẩm cũng đã phi thường khủng bố rồi, nhất phẩm này phải là yêu nghiệt gì đây! Cái này cho dù là chư thiên vạn giới cũng có thể được xếp trong ba thứ hạng đầu."

"Thiên phú nhất phẩm, là thiên phú tương lai tuyệt đối Chuẩn Tiên Đế, thậm chí tương lai còn có hy vọng trở thành Tiên Đế!"

Lúc này, ngay cả Tiên vương ở bên trên cũng không đủ bình tĩnh, yêu nghiệt như thế này xuất thế tuyệt đối sẽ khiến cho toàn bộ kỷ nguyên xao động.

"Yêu nghiệt bực này..."

Nhất thời trong mắt của vị Tiên vương này lấp lánh kim quang, chắp tay trước ngực, thậm chí đã bắt đầu suy diễn một vài chuyện cũ mà nàng đã trải qua.

"Ta cũng tới!"

Một vị Tiên vương bắt đầu suy diễn, đột nhiên xuất hiện một người như vậy thì làm sao không nghiêm túc cho được chứ.

Nếu Thánh Tiêu Cổ Tinh Hà là loại người luôn xuất hiện trong tầm mắt của mọi người thì còn tốt, nhưng vị tiểu cô nương trước mắt này căn bản là chẳng có chút tin tức nào.

Lẽ nào tiểu cô nương này thật sự từ trong hư không đi ra?

Đó là chuyện không có khả năng!

Một lát sau, vị Tiên vương bắt đầu suy diễn kia bỗng nhiên phun ra một ngụm máu lớn, cả người nghiêng ngả, theo sát phía sau, những Tiên vương đang suy diễn đều phun máu, miệng phun máu tươi.

"Thế mà từ trên người nàng không thể thôi diễn ra được thứ gì, nếu tăng thêm cường độ rõ ràng sẽ bị phản phệ."

Một Tiên Vương cười khổ nói: "Nếu thật sự nàng ta lấy được Hỗn Nguyên Đạo Quả, vậy chúng ta thật đúng là không dễ hành động, xác suất rất lớn sau lưng người này là cường giả vô địch Chuẩn Tiên Đế, bằng không chúng ta làm sao có thể không suy tính ra bất cứ thứ gì."

"Chuyện này có chút khó xử, sao lại đột nhiên xuất hiện yêu nghiệt như vậy."

Thánh Tiêu lúc này cũng mí mắt giật giật, nghĩ thầm: "Chư thiên vạn giới, yêu nghiệt này thật là nhiều, mình đụng phải một người liền cảm giác rất không hợp thói thường, lại còn có một người khác."

Hỏa lão cảm khái nói: "Thiên phú của nàng ta quả thật rất cao, nhưng nếu để nàng ta so sánh với Cố Dương, thứ cho ta nói thẳng, vẫn có một khoảng cách rất lớn, thậm chí có thể nói hai người căn bản không phải là tồn tại cùng cấp độ."

Thánh Tiêu có chút bất đắc dĩ, kìm lòng không được lại nghĩ tới một màn bị Cố Dương chi phối kia.

Trong lòng của hắn thậm chí có chút ảo tưởng, chỉ hi vọng lần sau không bị một chiêu đánh bại, cho dù là có thể so vài chiêu với Cố Dương, vậy coi như đã hài lòng rồi.

Cũng ngay lúc đó, Thánh Tiêu cũng cảm thấy cô gái này có chút đáng thương, phàm là thiên phú dị bẩm của bản thân thì có thể làm gì?

Tác dụng gì cơ chứ?

Một mình Cố Dương đã có thể đè ép toàn bộ quang mang của bọn họ xuống, sống cùng một thời đại với Cố Dương, đối với những cường giả bọn họ mà nói quả thực chính là bi ai.

Tất cả thiên phú đều chỉ như mây khói!

Tiếp theo lại có một nhóm lớn người đi về phía bên này, từng nhóm thiên chi kiêu tử cũng đều hội tụ đến nơi này.

Đại đa số mọi người trong đó đều bắt đầu tiến hành khảo hạch.

"Xà Linh Tiên Thể, thiên phú, tứ phẩm."

"Lôi Vực Bá Thể, thiên phú, Nhị Phẩm."

"Tam dương đạo thể, thiên phú, tam phẩm."

Theo số người tăng nhiều, người tham gia thí luyện cũng dần dần nhiều thêm, nhưng có thể đạt tới nhị phẩm tam phẩm cũng chỉ có rải rác vài người, thậm chí cường giả đạt tới tứ phẩm cũng không tới 20 người.

Đại đa số tu sĩ cũng chỉ có thể gọi như bất nhập lưu, dường như kết quả ván này đã xác định như vậy.

Cố Linh Nhi nhìn mọi người nhếch miệng nói: "Ha ha, thì ra đều là đám gia hỏa bất nhập lưu, thật sự là lãng phí thời gian của ta để so sánh với các ngươi, nhiều người như vậy, thật sự không có tên nào lọt vào mắt cả."

Nghe nói như thế, mọi người có chút tức giận, đặc biệt là các cường giả nhị phẩm tam phẩm, đều có chút phẫn nộ đối với hành vi của Cố Linh Nhi.

"Ngươi lại nói cái gì nữa? Ngươi nói ai là kẻ bất nhập lưu!"

Một yêu nghiệt nhị phẩm nhảy ra: "Thiên phú nhất phẩm của ngươi đúng là khiến chúng ta tôn kính, nhưng ngươi quá mức cuồng ngạo."

"Thế nào? Ngươi là đồ bất nhập lưu mà còn muốn động thủ với ta?"

Cố Linh Nhi cười lạnh nói: "Ta khuyên ngươi nên yên lặng đứng một bên đi, chỉ dựa vào ngươi còn non lắm."

Yêu nghiệt thiên phú nhị phẩm kia đã bao giờ phải chịu ủy khuất như vậy, cho dù ở đại giới chỗ mình đều là nhân vật kiêu ngạo được tán dương, hôm nay lại bị một tiểu cô nương nhục nhã thành bộ dáng này, phần tức giận này làm sao hắn có thể nhẫn nhịn được.

"Có bản lãnh chúng ta liền so sánh một chút, xem chúng ta đến tột cùng là ai mạnh ai yếu, cũng để cho hoàng mao nha đầu ngươi biết đối xử với người như thế nào."

Cố Linh Nhi lại không có chút hứng thú nào, nàng nói: "Đừng tự tìm cho mình nhiều lời như vậy, ta chấp ngươi một tay, nếu không ta có chút cảm giác khi dễ ngươi rồi."

"Cuồng vọng, quá cuồng vọng."

"Nhưng Cố Linh Nhi người ta đích xác cũng có phần vốn liếng cuồng ngạo. Kỷ nguyên này có thể đạt được thiên phú như vậy chỉ có mình Cố Linh Nhi."

Kỳ thật trong lòng tất cả mọi người đều rõ ràng, thể chất tuy rằng không phải là nhân tố quan trọng quyết định một người phát triển, nhưng mà mọi người ở đây đều không kém, bị miệt thị như vậy, tự nhiên không thể chịu đựng được.

"Thiên sinh đạo cốt lại như thế nào, thực lực, mới là trọng yếu nhất!"

Lôi Thần Phong cười lạnh nói.

Cố Linh Nhi cười cười nói: "Ta tên là Cố Linh Nhi, mặc dù nói với ngươi cũng không có tác dụng gì, nhưng cũng muốn cho ngươi biết rốt cuộc ngươi đã bị ai đánh bại."

"Ha ha, Cố Linh Nhi đúng không, thua rồi thì đừng nói là ta khi dễ nữ nhân!"

Hai tay Lôi Thần Phong dang thành trảo, hai luồng sấm sét màu tím từ trong không trung bắn ra, vô số chân ý đại đạo lôi điện thật nhỏ tụ tập lại ở chỗ này.

Trong chốc lát, thanh âm cuồng bạo vang lên bên cạnh đám người.

"Đây chính là thể chất nhị phẩm sao? Thật là khủng khiếp, ta cảm nhận được khí tức kiếp lôi bên trong lôi đình đó."

"Đúng là kinh khủng như vậy. Chúng ta hay là tránh xa một chút, nhỡ như lôi đình đem ta đánh chết thì quá thảm."

"Chỉ có chút năng lực ấy sao?"

Đối mặt với chân ý kinh khủng của lôi đình đại đạo, Cố Linh

Nhi cười nói: "Nếu ngươi chỉ có chút trình độ ấy, vậy cũng đừng mất mặt xấu hổ ở chỗ ta."

Lôi Thần Phong nói: "Bây giờ ta chỉ hy vọng một lát nữa ngươi đừng khóc."

"Ta cũng nghĩ như vậy."

Cố Linh Nhi nói xong, nhưng vẫn chậm chạp không ra tay, dường như đang chờ điều gì, nói ra: "Ngươi ra tay trước đi."

Lôi Thần Phong trợn mắt nhìn, "Đến đây đi!"

Chỉ một thoáng, lôi đình đầy trời phun ra ngoài, vô số lôi điện trên không trung, từng đạo lôi điện từ dưới đất phun ra.

Một mảnh lôi điện dài hẹp được bện ra thành mười đường đạo văn lôi điện cực lớn đâm về phía Cố Linh Nhi.

"Thật mạnh, mười sợi xích sắt này phóng xuất ra uy áp khiến ta chống đỡ không nổi. Nếu như đánh trúng người ta, có lẽ ta sẽ thịt nát xương tan mất."

"Đừng khoác lác, nếu là ngươi, chỉ sợ ngay cả tro cũng sẽ không còn."

"Chỉ là Đại Đế đừng có ở đây nghị luận. Đừng nói lôi đình này là các ngươi, cho dù Chân Tiên đụng phải cũng sẽ hóa thành tro tàn."

"Hízz! Kinh khủng như vậy sao?"

Nhưng thần thái của Cố Linh Nhi vẫn vô cùng nhẹ nhàng, nhìn về phía mười sợi xích sắt lôi điện kia thật giống như nhìn về phía đồ chơi.

"Chỉ như vậy?"

Cố Linh Nhi khẽ cười nói, một tay vung về phía trước, một cỗ pháp lực khủng bố đến mức tận cùng bộc phát ra, xé nát mười đạo văn lôi điện, màu tím đầy trời trên không trung dần dần biến mất hầu như không còn.

Tình huống như vậy cho dù là một số Tiên vương cũng không bình tĩnh nổi.

Loại yêu nghiệt này sao có thể tồn tại trong thế gian.

"Ngươi... thật mạnh."

Cho dù là Lôi Thần Phong cũng không kìm lòng được mà cảm khái, đối phương thậm chí còn không có ra chiêu, mình đã dùng gần bảy thành lực lượng rồi.

"Ngươi còn không có chiêu số gì khác à, nếu không sẽ đến phiên ta đấy."

Cố Linh Nhi vừa nói, thân thể dần dần lay động, trong nháy mắt, trong tầm mắt người ta đã không còn thân ảnh Cố Linh Nhi.

Ngay sau đó, Cố Linh Nhi ngang nhiên ra tay, vỗ ra một chưởng, không gian bị kích thích lên rất nhiều gợn sóng, thời không đều chấn động vì nó, khiến cho người ta trợn tròn mắt.

Thấy vậy, Lôi Thần Phong sắc mặt đại biến, định phòng thủ.

Nhưng không có một chút tác dụng nào, phòng ngự của Lôi Thần Phong trực tiếp bị đánh vỡ, cả người bay ngược ra sau, thân thể xuất hiện rất nhiều vết rạn, xém chút thân tử đạo tiêu.

"Một chưởng nhẹ nhàng như vậy sao?"

"Chẳng lẽ đây là chênh lệch giữa nhất phẩm và nhị phẩm sao? Đây quả thực chính là khoảng cách khó có thể vượt qua, chỉ vẻn vẹn một chiêu đã đánh bại được Lôi Thần Phong nhị phẩm."

"Xem ra, tiểu nha đầu này đã nhẹ tay rồi, nếu không Lôi Thần Phong chắc chắn phải chết."

"Ha ha, mặc dù tính cách có chút ác liệt, nhưng làm việc vẫn biết lưu một đường..."

"Chẳng qua, nhìn như vậy, luận thiên phú, chỉ sợ không ai có thể vượt qua Cố Linh Nhi, cho dù là Cố Dương thiên phú siêu việt Đạo Tiên, chỉ sợ cũng chỉ sàn sàn Cố Linh Nhi, thậm chí có khả năng không sánh bằng."

Lời này cũng không phải không có đạo lý. Dựa theo ghi chép, cho dù là Đạo Tiên, thiên phú cũng là nhị phẩm mà thôi, chẳng qua là đệ nhất trong nhị phẩm.

Cho dù là nhị phẩm đệ nhất, nhưng vẫn cách nhất phẩm rất xa, căn bản không đạt tới cấp bậc nhất phẩm.

Lúc này Lôi Thần Phong cũng từ dưới đất bò dậy. Đòn vừa rồi tuy không phải là đòn trí mạng, nhưng lúc này hắn không phải là quá dễ chịu, chỉ có thể nói là miễn cưỡng đứng dậy.

"Thế nào, ngươi còn không phục?"

Cố Linh Nhi hừ lạnh nói: "Nếu như còn có ai không phục, vậy các ngươi có thể cùng tiến lên, đừng nói ta khi dễ các ngươi."

Lần này, không ai dám tiếp lời, bọn họ cũng không dám trêu chọc nữ nhân này, nếu không bọn họ cũng sẽ không chịu nổi.

Lúc này, một nhóm cao thủ cũng đã đến đây, nhưng sau khi trải qua thí nghiệm, cũng chỉ có một hai người đạt đến tam phẩm mà thôi, số lượng nhất phẩm nhị phẩm dường như đã xác định.

"Xem ra đã có không ít người tới."

Cố Linh Nhi đợi có chút không kiên nhẫn, nói: "Chờ những phế

vật kia cũng không có tác dụng gì, không bằng hiện tại chúng ta bắt đầu tiến hành bước tiếp theo đi, ta cũng không có ý gì khác, chỉ cảm giác chờ những thiên tài không nhập lưu kia cũng không cần thiết."

Nghe nói như thế, tất cả mọi người ở đây đều kinh ngạc.

Đây vẫn là lần đầu tiên còn có thể dám nói như vậy với Hỗn Nguyên Đạo Thụ, đối với bọn họ mà nói quả thực chính là đại bất kính.

"Đây không phải là hành động không muốn sống sao, sao có thể nói với Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối như vậy."

"Như vậy cũng quá ngoan độc."

Tuy nhiên cũng có tu sĩ bắt đầu cảm khái, "Bối cảnh của Cố Linh Nhi tương đối thần bí, hơn nữa thiên phú của nàng là thiên phú nhất phẩm duy nhất ở đây, có lẽ tiền bối Hỗn Nguyên Đạo Thụ cũng sẽ không làm gì nàng ta."

"Moá nó, còn có thể lý giải như vậy sao? Có chút trâu bò."

"Đây chính là chỗ tốt của thiên phú sao? Trời ạ, khiến ta có chút hâm mộ nha."

"Ngươi cũng đừng hâm mộ, thời khắc ngươi sinh ra đã đại biểu ngươi không bằng người ta rồi, vẫn là lẳng lặng yên tĩnh ở đây đứng nhìn đi."

Mọi người ngươi một miệng ta một miệng thảo luận về điều này, đa phần vẫn là chế giễu nhau.

"Các ngươi xem, đó là cái gì?"

Đột nhiên có tu sĩ hô to, mọi người cũng dồn dập nhìn sang, chỉ thấy một luồng hào quang từ không trung lóe lên.

"Nơi đó hình như có một bóng người, các ngươi nhìn thấy không?"

"Ta thấy cái thân ảnh kia sao quen thuộc như vậy?"

"Ngươi đừng nói, ta thấy cũng là có chút quen thuộc đấy, hẳn là đã gặp qua ở nơi nào."

"Cố Dương, các ngươi mau nhìn, là Cố Dương!"

Nghe được cái tên này, mọi người càng thêm hưng phấn, hơn nữa một số người vừa nghe qua sự tích Cố Dương, đối với người này càng có hứng thú.

"Hắn rốt cuộc đã tới, khiến cho ta thật phải đợi, rốt cuộc cũng có người đến ép được khí diễm của Cố Linh Nhi."

Thánh Tiêu hưng phấn nhìn hào quang trước mắt, y thật sự cũng không chịu nổi khuôn mặt phách lối của Cố Linh Nhi rồi.

"Cố Dương sao?"

Một vị Tiên Vương trong đó không khỏi nở nụ cười: "Nếu là như vậy, sự tình trở nên có chút thú vị, xem hai đại thiên kiêu này rốt cuộc có thể bộc phát ra chuyện thú vị gì."

Một vị Tiên vương khác không khỏi cảm khái: "Đây là hậu bối trẻ tuổi vượt qua Đạo Tiên sao?"

"Thú vị, giao phong giữa hai đại thiên kiêu lần này tuyệt đối đáng giá."

"Cố Dương, loại ngầu lòi này ta có thể nhìn ra tuyệt đối không bình thường, đều nói nhân vật chính là người cuối cùng lên sân khấu, xem ra hắn tới đây là kết thúc rồi."

"Các ngươi có phát hiện, hắn thật đẹp trai, ta có chút không muốn gả cho Cổ Tinh Hà rồi."

"Ngươi có thể biết điều một chút không?"

Cổ Tinh Hà: "..."

Lúc này, một vị Tiên vương lại nắm được điểm mấu chốt của vấn đề, nói: "Các ngươi nói thì nói, thế nhưng các ngươi có nhìn thấu bối cảnh của người trẻ tuổi này không?"

"Để ta thử xem."

Vị tiên vương này yên lặng một lát, "Đúng vậy, lão phu căn bản là nhìn không thấu hết thảy của tiểu tử này."

"Như vậy có chút ly kỳ nha."

Một đám Tiên Vương bắt đầu dồn dập tỏ thái độ, "Sở dĩ Cố Linh Nhi nhìn không ra bối cảnh của nàng ta, chủ yếu là vì phía sau nàng ta có chuẩn Tiên Đế che chở cho nàng ta, chúng ta không nhìn ra cũng bình thường, nhưng tiểu tử này lại khó bề phân biệt được."

"Quá kỳ quái, cuối cùng là chuyện gì xảy ra, thực lực của chúng ta làm sao có thể nhìn không thấu, tiểu tử này dường như có chút bí mật nha."

"Có thể đạt được vị trí như vậy, ai mà không có một chút bí mật chứ."

"Nói vậy, chỉ sợ bí mật của tiểu tử này còn lớn hơn so với chúng ta nghĩ."

"Cố Dương thật đúng là có chút bất phàm, kỷ nguyên này thật đúng là yêu nghiệt liên tiếp xuất hiện nha, Cố Dương cùng Cố Linh Nhi này tất nhiên là tư chất Chuẩn Tiên Đế, vừa hay chính là, hai người này đều mang họ Cố, có ý tứ."

Chúng tiên vương nghe vậy cũng phải cười không ngớt, nhưng

cũng đồng ý với quan điểm của người này, đồng thời cũng thoải mái hơn một chút.

Cố Dương đến, chú ý hắn nhất đương nhiên vẫn là Cố Linh Nhi.

Cố Linh Nhi đi tới bên người Cố Dương, cũng không quan tâm ánh mắt những người khác, trong ánh mắt tràn đầy cao ngạo, nói: "Ngươi chính là Cố Dương?"

"Sao vậy, có việc gì?"

Cố Dương hơi nhíu mày.

"Nghe người Tiên giới nói ngươi đã đạt tới đệ nhất Đế Bia Đại Đạo của Tiên Giới, vượt qua Đạo Tiên, có thể so sánh với ta, nhưng đó là thế nhân suy nghĩ nhiều, ngươi không thể nào có thiên phú vượt qua ta..."

Nghe được Cố Linh Nhi nói, mọi người nhao nhao chấn kinh.

"Cố Linh Nhi này thật sự có chút quá kiêu ngạo rồi, cho dù nàng có thiên phú nhất phẩm cũng không thể khiêu khích Cố Dương như vậy được. Chuyện này thật sự có chút cuồng ngạo, biết chuyện về Cố Dương cũng không thể nói như vậy đâu."

"Cuồng vọng? Ta không cho rằng như vậy, Cố Linh Nhi thiên tư cường hãn như thế, Cố Dương tuyệt đối kém hơn nàng."

"Không sai, thiên phú nhất phẩm Cố Dương sao có thể so sánh? Ta dám cá là, Cố Dương ở trong tay Cố Linh Nhi cũng không chống đỡ nổi ba chiêu."

"Chẳng lẽ Cố Linh Nhi cũng vượt qua Đạo Tiên sao? Ngươi cảm thấy nàng ở Tiên giới cũng có thể trèo lên đỉnh Đế Bia Đại Đạo đệ nhất?"

"À, đó là tất nhiên. Phải biết rằng, Đạo Tiên tiền bối chẳng qua cũng chỉ là nhị phẩm, chỉ là hạng nhất trong nhị phẩm, Cố Linh Nhi là nhất phẩm."

"Ta cũng không muốn nói với ngươi những chuyện này, vậy thì chờ xem kết quả là được."

Mọi người ngươi một miệng ta một miệng nói, đại đa số người vẫn đứng ở chỗ Cố Linh Nhi bên kia, dù sao Cố Linh Nhi là bọn hắn chân thực thấy được nàng thực lực gì, huống chi còn là thiên phú phân cấp nhất phẩm của Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Cố Dương đối với những thứ này không để vào mắt, tiểu cô nương này thuần túy là chưa từng trải qua xã hội.

Thời điểm Cố Dương nhìn về phía Hỗn Nguyên Đạo Thụ, trong lòng không hiểu đột nhiên xuất hiện một loại cảm giác quen thuộc, giống như trước kia đã từng nhìn thấy nó ở đâu vậy.

Nhiều hơn nữa hắn cũng nghĩ không tới.

Cố Linh Nhi nhìn thấy Cố Dương không phản ứng lại nàng, ngược lại cảm giác có chút khó chịu, hừ lạnh nói: "Cố Dương, ngươi đã để cho ta đợi lâu như vậy, ngươi thật đúng là can đảm."

Cố Dương như trước không muốn để ý tới nàng, chỉ là cảm thấy tiểu cô nương này thật sự là rất hẹp hòi, quan tâm tới nàng ta, cũng chỉ là tự tìm phiền toái cho mình mà thôi, liền tự mình đi đến trước Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

"Cố Dương, ngươi..."

Cố Linh Nhi chưa bao giờ bị người ta bỏ qua như vậy, trong nháy mắt nổi trận lôi đình, nếu không phải cũng nể mặt Hỗn Nguyên Đạo Thụ một chút, hiện tại nàng hận không thể trực tiếp lột da Cố Dương xuống.

"Tiên thể đại thành, huyết thống Tiên linh đại thành, thiên phú, tam phẩm!"

"Tam phẩm?"

Cố Dương chứng kiến kết quả này vẫn tương đối bình tĩnh, hắn đối với thiên phú của mình vẫn tương đối rõ ràng, nói đến cùng thiên phú ban đầu của hắn thật đúng là thê thảm đáng thương.

Thậm chí nói, hiện tại thiên phú của hắn có thể đạt tới tam phẩm, đều là có hơn phân nửa công lao của hệ thống, hơn nữa cơ duyên của mình và cải biến thể chất, lúc này mới đạt đến tình trạng của chính mình bây giờ.

Phải biết rằng, thứ hắn mạnh nhất chưa bao giờ là thiên phú của mình, mà là ngộ tính của chính mình!

Thánh Tiêu ở một bên tròng mắt đều muốn rớt ra, điều này sao có thể?

Nếu nói Cố Dương chỉ có thiên phú tam phẩm, vậy mà đã có thể dễ dàng nghiền ép hắn, bằng thiên phú Tam phẩm đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bi, vượt qua Đạo Tiên, điều này có chút không thể hiểu được.

Mình dễ bắt nạt vậy sao?

Hỏa lão luôn trong cơ thể Thánh Tiêu cũng vô cùng khó hiểu, nói: "Không thể nào, thiên phú cái này không thể sai được, nhưng thực lực của Cố Dương cũng không thể làm giả."

Điều này khiến bọn họ hoàn toàn không nhìn thấu Cố Dương, rốt cuộc bộ dáng của người này ra sao, giờ phút này, tất cả mọi người của Tiên giới đều bối rối.

Thiên kiêu mà bọn hắn lấy làm kiêu ngạo sao có thể chỉ có

thiên phú tam phẩm?

Tam phẩm thiên phú lại có thể một quyền đánh nát người có thiên phú nhị phẩm?

Chuyện này...

Chỉ sợ kết quả này đã xác định, nhưng bọn họ vẫn không thể chấp nhận được, nhưng thực lực của Cố Dương cũng không phải là giả!

Chư thiên vạn giới một đám thiên kiêu cũng đều bối rối, không khỏi bắt đầu hoài nghi.

"Đây chính là thiên kiêu mạnh nhất mà Tiên giới các ngươi nói sao?"

"Ta nói này, thiên phú này dường như có chút quá yếu, cùng Cố Linh Nhi căn bản cũng không so được nha."

"Đúng vậy, hiện tại ta hoài nghi người của Tiên Giới các ngươi chính là dùng bọn ta để lấy niềm vui nha."

Lúc này có người của Tiên giới nhỏ giọng nói: "Nhưng Cố Dương đúng là mạnh thật, cho dù chỉ có tam phẩm, nhưng sự cường hãn của hắn là không thể nghi ngờ."

Nhưng không ai nói tiếp.

"Đây là chuyện gì vậy, tiểu tử này làm sao mới có tam phẩm thiên phú?"

Thập đại Tiên vương cũng sững sờ, bọn họ cũng lần đầu tiên nhìn thấy tình huống như vậy, yêu nghiệt kinh khủng như vậy làm sao mới tới tam phẩm?

"Ngươi ngược lại làm cho ta không được rồi, cái này có chút thái quá nha."

"Được rồi, vẫn nên xem qua một chút thì hơn, suy đoán quá sớm cũng không phải chuyện tốt đẹp gì."

Cố Linh Nhi nhíu mày cười lạnh nói: "Ta còn tưởng rằng là thiên kiêu gì chứ, thì ra là cái này, vốn tưởng rằng còn có thể có đối thủ, không nghĩ tới thiên phú tam phẩm."

Hiện tại, Cố Linh Nhi xem như đối với Cố Dương không có chút hứng thú nào.

Đối với Tiên giới, nàng mất hứng thú.

Về sau, khả năng đã không còn chuyện gì để hứng thú nữa rồi.

"Xem ra, là không ai có thể ép được Cố Linh Nhi rồi nha."

"Nói thật, nếu ta biết Cố Dương chỉ có tam phẩm mà nói, ta còn có chút thất vọng, chủ yếu là không muốn nhìn Cố Linh Nhi cao cao tại thượng mà thôi, nàng quá cuồng vọng rồi."

Nghe được những lời này, Cố Dương ngược lại không sao cả.

Một đám sâu kiến, cũng dám tùy tiện bàn tán người khổng lồ?

Nếu như Cố Linh Nhi chỉ là nhìn thiên phú, vậy thành tựu tương lai cũng chỉ có hạn, cả đời này muốn thành tựu Tiên Đế, đó là chuyện không thể nào.

Con đường tu hành, thiên phú ở giai đoạn đầu là quan trọng nhất, nhưng nhiều lắm chỉ làm cho người ta dừng bước Chuẩn Tiên Đế, muốn trở thành Tiên Đế, phải xem ngộ tính, cơ duyên, ý chí, nếu như chỉ nhìn riêng thiên phú, vậy còn không bằng chỉ làm một người bình thường là được rồi.

Lúc này, thanh âm Hỗn Nguyên Đạo Thụ bỗng nhiên vang lên.

"Tiểu nha đầu, ngươi tu hành một đạo, ngộ tính quan trọng nhất, thiên phú xếp hạng chót nhất, ngươi quá kiêu ngạo, tương

lai thành tựu Tiên Đế sẽ rất gian nan."

Hỗn Nguyên Đạo Thụ vừa thốt ra, mọi người nhao nhao trừng lớn hai mắt.

"Vừa rồi ta không nghe lầm, Hỗn Nguyên Đạo Thụ là giúp Cố Dương nói chuyện đấy!"

"Ngươi cũng nghe thấy rồi đúng không?"

"Bối cảnh của Cố Dương đến tột cùng là gì chứ, rõ ràng có thể để cho Hỗn Nguyên Đạo Thụ nói giúp, như vậy có chút kinh khủng rồi."

"Hỗn Nguyên Đạo Thụ nếu vì ta mà nói chuyện, ta chết cũng nguyện ý nha."

Thập Đại Tiên Vương cảm giác ngày hôm nay bị chấn kinh quá nhiều, "Ta không biết các ngươi nói như thế nào, dù sao đây cũng là lần đầu tiên ta nhìn thấy Hỗn Nguyên Đạo Thụ nói chuyện giúp người."

"Ta cũng giống như vậy, Cố Dương này thật sự là càng ngày càng xem không hiểu rồi."

"Người này tuyệt đối không thể khinh thường, nếu không, xảy ra vấn đề thì chúng ta gánh không nổi trách nhiệm này."

Chẳng qua Hỗn Nguyên Đạo Thụ vừa nói lời này, nguyên bản một ít người thiên phú không tốt cũng một lần nữa dấy lên ý chí chiến đấu, ban đầu thiên phú không tốt bọn họ đã bị nhận định không được.

Nhưng hiện tại theo lời Hỗn Nguyên Đạo Thụ, thiên phú cũng không thể quyết định độ cao của ngươi sau này!

Đây chính là ý chí chiến đấu của những người có thiên phú

thấp như bọn họ, là một hi vọng cho bọn họ cố gắng.

Thánh Tiêu cũng tại thời khắc này hiểu rõ, như vậy liền có thể giải thích, trách không được thiên phú của Cố Dương cũng không cao, nhưng thực lực thể hiện ra xác thực quá mức khủng bố.

Người khác không biết thực lực chân chính của Cố Dương, chẳng lẽ hắn còn không biết sao?

Cho dù là Cố Linh Nhi cuồng, hắn ta cũng rõ ràng Cố Linh Nhi không bằng Cố Dương.

Đó chính là xác nhận của cả hai bên, thiên phú cũng không thể quyết định tất cả!

Hỏa lão thấy Thánh Tiêu như vậy, trong lòng có chút vui mừng, không nghĩ tới tiểu tử này bây giờ có thể có ý nghĩ như vậy.

Nếu như vậy, khả năng sau này Thánh Tiêu đạt tới Chuẩn Tiên Đế sẽ càng lớn hơn.

Nghe được đám người nghị luận, Cố Linh Nhi sắc mặt cũng không phải rất tốt rồi, nhíu mày nói: "Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối nói không sai, nhưng thiên phú cao cũng có thể dẫn trước người khác, về phần ngộ tính cùng ý chí, ta cũng sẽ không kém bất luận kẻ nào, không nhọc tiền bối phí tâm." Mọi người trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn tuyệt đối không ngờ Cố Linh Nhi lại dám phản bác Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Gan lớn như vậy không phải ai cũng có.

"Cố Linh Nhi quá cuồng vọng rồi, loại lời này sao lại nói ra được, phải biết rằng đây chính là Hỗn Nguyên Đạo Thụ."

"Sau lưng nàng rốt cuộc là bối cảnh gì, lại dám nói ra lời như vậy, tuyệt đối làm cho người ta không dám khinh thường."

"Ngươi còn nói gì nữa không, phía sau Cố Linh Nhi chắc chắn có Chuẩn Tiên Đế, nếu không dựa vào cái gì mà nàng có thể nói chuyện như vậy với Hỗn Nguyên Đạo Thụ. Phía sau ta nếu có bối cảnh vô cùng mạnh, ta có thể còn cuồng hơn nàng, ngươi có tin không?"

"Không sai, xem ra chúng ta sau này nói chuyện vẫn phải chú ý một chút, đừng dẫn lửa thiêu thân."

"Có điều người ta cũng không thiếu một cái Hỗn Nguyên Đạo Quả này đi, chuyện này đối với bọn họ hẳn là không có gì quan trọng."

Theo bọn họ nghĩ, Cố Linh Nhi trở thành chuẩn Tiên Đế chẳng qua là vấn đề thời gian mà thôi, coi như Cố Linh Nhi đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng chỉ là rút ngắn thời gian nàng trở thành chuẩn Tiên Đế mà thôi.

Đây là người so với người phải tức chết, mọi người bên này đều muốn dựa vào Hỗn Nguyên Đạo Quả nghịch thiên cải mệnh, bên kia chính là tới đây lịch luyện bản thân một chút, thuận tiện kiến thức chư thiên vạn giới một chút.

Chủ yếu vẫn là Cố Linh Nhi có thiên phú quá cao, điều này làm cho bọn hắn không thể không hâm mộ.

Thập đại Tiên vương ẩn náu trong không gian chợt cảm thấy đau đầu, tiểu nha đầu này đã vượt quá sự tưởng tượng của bọn họ.

Mặc dù Cố Linh Nhi có chút bất kính với Hỗn Nguyên Đạo Thụ, nhưng Hỗn Nguyên Đạo Thụ đã tồn tại một khoảng thời gian dài, căn bản không thể bị mấy câu nói này của nàng chọc giận, bằng không thật sự là có chút hẹp hòi.

Theo tình hình trước mắt, xác suất thu được Đạo Quả của Cố

Linh Nhi vẫn là cao nhất, thứ hai chính là Cố Dương, những người còn lại có thể đơn giản loại bỏ.

Nhưng nếu như nói là Cố Linh Nhi đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, vậy bọn hắn thật sự còn thật không dám ra tay, không ai biết đứng sau lưng Cố Linh Nhi rốt cuộc là thế lực khủng bố cỡ nào, hiện tại mười đại Tiên vương cũng chỉ mong đợi Hỗn Nguyên Đạo Thụ, ngàn vạn lần không nên lựa chọn Cố Linh Nhi.

Cho dù là Cố Dương, bọn hắn cũng có thể thử một lần, nhưng Cố Linh Nhi mang đến cho bọn hắn áp lực thật sự là quá lớn.

Hỗn Nguyên Đạo Thụ bên này, ngược lại không quá mức để ý đến hành vi vô lễ này của Cố Linh Nhi, dù sao trong mắt nó đều là hài tử tâm trí không trưởng thành, nào có đạo lý giống như tiểu hài tử, chỉ biết nói nói.

"Tốt rồi, vòng khảo hạch thứ nhất liền kết thúc, chuẩn bị tiến hành trận khảo hạch thứ hai."

Mọi người đều mong đợi trận kiểm tra này đến tột cùng là cái gì, nhưng càng nhiều vẫn là tương đối chú ý đến khảo hạch của mấy vị yêu nghiệt, mà Cố Linh Nhi cùng Cố Dương tự nhiên là tồn tại đầu sóng ngọn gió.

"Vòng này, kiểm tra khí vận!"

Khi Hỗn Nguyên Đạo Thụ nói xong, chúng yêu nghiệt đều có chút nóng lòng muốn thử, dù sao loại khí vận hư vô mờ mịt này không giống thể chất sinh ra thì có thể xác định.

Có thể ngươi có thể thể thể chất thiên hạ vô song, nhưng khí vận có thể yếu hơn rất nhiều.

Rất nhanh, một vị yêu nghiệt tiến lên khảo thí, thời điểm tay của hắn chạm đến nhánh cây, một ít kim quang từ thân thể của hắn hiện lên, ngay sau đó liền biến mất hầu như không còn.

"Như này là xong rồi?"

Mọi người có chút hoài nghi, người có thể tụ tập ở đây nhất định là yêu nghiệt chư thiên vạn giới, cho dù thực lực khả năng có chút chênh lệch, nhưng phương diện khí vận này hẳn là không kém quá nhiều mới đúng chứ.

Ngay sau đó, lại có không ít người lần lượt tiến lên, nhưng kết quả lại không khác gì với những người đi trước.

"Bản thái tử đến!"

Thái tử Tiên Long đi ra phía trước, trong vòng khảo hạch trước hẳn có chút ăn quả đắng, thề phải có hình ảnh xuất sắc trong vòng khảo hạch này.

Chúng yêu nghiệt cũng nhao nhao ghé mắt nhìn, trong vòng khảo hạch trước đó, Thái Tử Tiên Long cũng đã lấy được thiên phú tứ phẩm không tệ, đương nhiên cũng là đối tượng mà mọi người trọng điểm chú ý.

Thời khắc Thái tử Tiên Long đưa tay đặt ở trên nhánh cây, trong nháy mắt một cỗ kim quang từ trong thân thể phun ra, trên không trung loáng thoáng ngưng tụ ra một con Kim Long.

"Khảo hạch của tiền bối Hỗn Nguyên Đạo Thụ thật sự có chút nghiêm khắc nha."

“Ừ, ngay cả Tiên Long Thái Tử thiên phú tứ phẩm cũng chẳng qua chỉ cao trăm trượng, thậm chí khí vận Kim Long đều không có ngưng tụ thành thực thể, cái này tựu có chút làm cho người không hiểu rồi."

"Không sai, mặc dù so với những người khác đúng là mạnh hơn một đống, nhưng cũng không tính là ưu tú."

Thái tử tiên long hơi lúng túng, yên lặng lui ra ngoài, dù cho

hắn không muốn thừa nhận, nhưng ở đây quả thật có không ít người mạnh hơn hắn, vốn cho rằng khí vận có thể lộ ra tài năng, nhưng lại không lý tưởng như vậy.

"Thú vị."

Thánh Tiêu ở một bên cũng có chút xoa tay, hắn thấy khảo thí khí vận này thú vị một chút, ngược lại thể chế thì có chút buồn tẻ, mà hắn cũng có chút hiếu kỳ khí vận của mình đến tột cùng là như thế nào.

Nhưng dù suy nghĩ thế nào, thiên phú nhị phẩm của mình, nghĩ đến khí vận cũng sẽ không kém bao nhiêu.

Hiện tại hắn đang nhớ lại những lời của tiền bối Hỗn Nguyên Đạo Thụ, ngộ tính mới là quan trọng nhất.

"Muốn đi thì đi đi, cũng để cho bọn họ được mở mang kiến thức."

Nghe câu trả lời khẳng định của Hỏa lão, Thánh Tiêu cũng cười nói: "Ta thật sự không để ý đến kết quả này, nếu nói tất cả đều phải dựa vào khí vận thì tu luyện cũng không còn ý nghĩa gì nữa."

Lời này thật ra là Hỏa lão không nghĩ tới, chuyến này hắn thật sự cảm thấy Thánh Tiêu trưởng thành không ít, trong tâm thái đều phát sinh thay đổi to lớn.

Theo hắn thấy, lúc này xác suất Thánh Tiêu trở thành Chuẩn Tiên Đế đã cao hơn một chút.

Tâm thái biến hóa có ảnh hưởng rất lớn.

Thánh Tiêu chậm rãi đi tới trước mặt Hỗn Nguyên Đạo Thụ, cúi người bái Hỗn Nguyên Đạo Thụ một cái, tỏ vẻ muốn cảm ơn Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối vì nhắc nhở hắn.

"Thánh Tiêu lên rồi, lần này có trò hay để xem rồi."

"Thiên phú nhị phẩm, có lẽ là cực kỳ khổng lồ."

"Tứ phẩm cũng đã có kim long ngưng tụ, có lẽ đến phiên hắn có khả năng xuất hiện thực thể."

"Được rồi, được rồi, đừng nói nữa, Thánh Tiêu sắp kiểm tra rồi."

Mọi người cũng nhao nhao yên tĩnh lại chú ý Thánh Tiêu thử nghiệm, dù sao cũng là người đầu tiên đi lên trong tất cả thượng tam phẩm, sức chú ý đương nhiên đạt đến đỉnh phong.

Bọn họ cũng đều muốn xem, thiên phú này có phải cao thì sẽ có khí vận càng cao hơn hay không.

Khoảnh khắc Thánh Tiêu đặt tay lên nhánh cây, kim quang từ trên người y lưu động, một con kim long chậm rãi ngưng tụ trên bầu trời, sau đó là một con Kim Long ngàn trượng ngao du trên không trung.

So với Kim Long giả tưởng của Thái tử Tiên Long, kim long ngưng tụ thành thực thể của Thánh Tiêu còn rực rỡ hơn nhiều.

Những tình huống này thậm chí khiến người ta có cảm giác như kim long nuốt cả bọn hắn, cực kỳ bao la hùng vĩ.

"Không hổ là Thánh Tiêu có thiên phú nhị phẩm, kim long này không thể so với kim long của thái tử tiên long được."

"Ngay khi Kim Long vừa mới đi ra, ta còn tưởng rằng là một con rồng chân chính đấy, quả thực khiến người ta chấn động."

"Khí vận của Thánh Tiêu nồng nặc, không hổ là yêu nghiệt sau này tất thành Tiên vương. Theo ý ta, sau này thậm chí có hi vọng nhất định trở thành nhân vật chuẩn Tiên Đế."

"Không sai, không sai, Tiên giới thật sự xuất hiện một vị yêu nghiệt."

Nhìn thấy tình huống của Thánh Tiêu như vậy, Lôi Thần Phong vừa mới bị Cố Linh Nhi một chưởng đánh bay cũng kích động hẳn lên, đảo mắt liền muốn tiến lên kiểm tra.

Thân là thiên phú nhị phẩm, tất nhiên cũng là tiêu điểm của mọi người.

Ngay lúc Lôi Thần Phong thả tay xuống nhánh cây, kim quang từ trong cơ thể hắn dũng mãnh ngưng tụ thành một con kim long giống như Thánh Tiêu, hai người có chút sàn sàn.

Sau đó người Thượng Tam Phẩm tranh nhau chen lấn, đại bộ phận đều là so với hai người Thánh Tiêu và Lôi Thần Phong kém hơn một chút, một ít yêu nghiệt nhị phẩm phần lớn đều giống như hai người.

Dù sao có thể đạt tới thiên phú nhị phẩm, khí vận cũng sẽ không kém là bao.

"Những yêu nghiệt này thật đáng sợ, người so với người khác thật sự là làm cho người ta tức muốn chết mà."

"Vậy có thể làm sao bây giờ, không bằng người, điểm ấy không có gì để nói, ai bảo người ta chính là mạnh, còn nữa, vừa rồi Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối cũng đã nói, ngộ tính mới là quan trọng nhất."

Lời này vừa nói ra, tất cả những người có thể chất và khí vận không tốt cũng thoải mái hơn một chút, nói cho cùng kỳ thật chính là trong lòng được an ủi một chút.

Nhưng chênh lệch chính là chênh lệch, cho dù tâm lý an ủi thế nào cũng là như vậy.

Những chuyện này, trong lòng bọn họ thật sự quá rõ ràng, dù sao có một số người vẫn luôn sống dưới bóng mờ của yêu nghiệt đỉnh cấp.

Cho tới bây giờ, cao thủ thiên phú thượng tam phẩm cũng đã hoàn tất khảo thí, tất nhiên đem ánh mắt phóng tới trên người tiêu điểm ở đây.

Tất cả mọi người đều hướng ánh mắt về phía Cố Linh Nhi, hi vọng vị cao thủ nhất phẩm này có thể một lần nữa chấn kinh bọn họ.

"Các ngươi nói nếu như là Cố Linh Nhi, đến tột cùng có thể đạt đến trình độ gì?"

"Nếu thật sự là Cố Linh Nhi nói, ta suy đoán rất có thể trực tiếp kim quang đầy trời, dù sao thời điểm nhị phẩm cũng đã vô cùng chấn động, nhất phẩm cùng nhị phẩm kém cũng không phải là nửa điểm nha."

"Nói không sai, phải biết rằng nàng ta miểu sát Lôi Thần Phong đấy, năng lực bực này há là các ngươi có thể nói bậy."

"Không không không, cho dù là nhất phẩm cũng không thể khoa trương như vậy, hai thứ dù là chênh lệch, nhưng cũng không có khả năng thoáng cái sai lệch nhiều như vậy."

"Huống hồ cũng không phải là thiên phú tốt, khí vận liền nhất định cao, nói không chừng khí vận Cố Linh Nhi liền không cao? Không chừng ngay cả khí vận của Tiên Long Thái Tử cũng không sánh bằng."

"Rốt cuộc các ngươi có hiểu không vậy?"

Có người cười lạnh nói: "Quả thực thiên phú và khí vận không có quan hệ gì quá lớn, nhưng nàng lại là nhất phẩm, ngươi cảm thấy thiên phú đã là nhất phẩm, khí vận của người này còn có thể

thấp sao?"

"Không sai, thiên phú nhất phẩm không đủ để chứng minh khí vận cao hay sao?"

"Không thể."

"Thiên phú của ngươi rất cao sao? Hay là nói khí vận của ngươi vô cùng cao, cư nhiên ở chỗ này thảo luận những chuyện này, nói khó nghe chút, ngươi không xứng."

"Đừng ồn ào nữa, đừng ồn ào nữa, có phải các ngươi còn quên Cố Dương không?"

"Cố Dương, nói thật, ta không coi trọng hắn."

"Ta không thích nghe mấy lời này, Cố Dương ở Tiên giới chúng ta chỉ thiên phú tam phẩm đã có thể một chiêu đánh bại Thánh Tiêu nhị phẩm, đều nói thiên phú không phải quan trọng nhất!"

"Ha ha, ai biết được điều này có phải do Tiên giới các ngươi diễn kịch không chứ."

Lúc này, lại một vị người của Tiên giới không vui, "Diễn kịch? Tiên giới chúng ta còn cần diễn kịch? Chỉ một tên Thánh Tiêu cũng sắp đè ép các ngươi thở không nổi nữa rồi, còn cần diễn xuất?"

"Cho dù ngươi nói như vậy, trong mắt của ta, Cố Dương đoán chừng vận khí cũng sẽ không cao bao nhiêu."

"Ta cũng tán thành, Cố Dương khí vận nhiều lắm cũng chỉ giống như vị Tiên Long Thái Tử kia, có thể hơi ngưng ra Kim Long đã không tệ rồi."

"Cố Dương danh khí cao như vậy, các ngươi không phải cảm thấy Cố Dương cái gì cũng không biết chứ, không có chuyện tu sĩ dưới danh nghĩa có thể khiến cho yêu nghiệt Thánh Tiêu thiên phú

nhị phẩm tâm phục khẩu phục đâu, trên thực lực hắn tuyệt đối vô địch."

"Vị huynh đài này nói rất đúng, nếu như nói thiên phú không đủ, thì cũng chỉ có khí vận cường đại có thể làm được điều này."

"Nếu nói như thế, ta cảm thấy rất đúng, chỉ cần dựa theo thực lực của Cố Dương, vậy phải là khí vận mạnh đến cỡ nào chứ, thiên phú tam phẩm nghịch phạt nhị phẩm đấy."

"Các ngươi nói làm ta quả thực chính là nhiệt huyết sôi trào nha, ta hiện tại thật sự càng ngày càng mong đợi."

"Lời tuy rằng nói như vậy, nhưng ta cảm giác so ra kém Cố Linh Nhi."

"Hoàn toàn chính xác, thiên phú của Cố Linh Nhi thật sự là quá yêu nghiệt, nói là đệ nhất nhân từ cổ chí kim cũng không quá đáng đấy, làm sao Cố Dương có thể so sánh đây."

Lời này vừa nói ra, mọi người đều tán đồng, tuy rằng Cố Dương cũng tương đối xuất sắc, nhưng thiên phú tam phẩm thật sự là kéo thấp hắn quá nhiều.

Mà thực lực Cố Linh Nhi cường đại, thiên phú yêu nghiệt, đã trở thành đệ nhất trong lòng mọi người.

Cố Linh Nhi ngồi ở một bên nghe được những lời thảo luận bên ngoài, khóe miệng hơi nhếch lên, lập tức nhìn về phía Cố Dương, "Ngươi cũng đừng nói ta khi dễ ngươi, để cho ngươi khảo nghiệm trước đi."

Cố Dương ngược lại lựa chọn bỏ qua Cố Linh Nhi, ở một bên nhắm mắt dưỡng thần cảm thụ Hỗn Nguyên Đạo Thụ, trong tối tăm dường như có liên hệ gì đó.

Cố Linh Nhi thấy Cố Dương không để ý đến hắn, hừ lạnh nói:

"Ngươi không khảo thí, ta khảo nghiệm trước, lát nữa sẽ không có danh tiếng của ngươi."

Không để ý tới ta?

Nhìn thấy bộ dáng này của Cố Dương, Cố Linh Nhi hừ lạnh một tiếng liền tiến về khảo thí.

Chỉ một thoáng, khí vận hơn vạn trượng từ trên người nàng phun ra ngoài, trên không trung ngưng tụ ra một con khí vận kim long, khí tức bàng bạc kia nháy mắt đã tràn ngập toàn bộ Táng Tiên giới!

"Chuyện này... Cố Linh Nhi kinh khủng như vậy!"

"Không hổ là yêu nghiệt thiên phú nhất phẩm, Kim Long cuồng ngạo bực này làm chúng ta có chút sợ hãi, chỉ nhìn thôi đã khiến ta có cảm giác quỳ xuống đất xưng thần."

"Không biết vì sao, ta chỉ nhìn con kim long này đã cảm giác tim đập nhanh, quả thực là kinh khủng như vậy."

"Nàng quả nhiên là khủng bố."

Nhìn thấy một màn này, Tiên Vương ẩn giấu ở trong không gian cũng có chút ngồi không yên, mở miệng nói: "Dựa theo tình huống lúc này, Hỗn Nguyên Đạo Quả này rất có thể bị nàng đạt được."

"Hành động vĩ đại này, cho dù là bản Tiên vương thì đây cũng là lần đầu tiên ta nhìn thấy, chỉ sợ sau này chư thiên vạn giới không ai có thể vượt qua được."

"Nếu nàng ta thật sự đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, chúng ta thực phải cẩn thận cân nhắc một phen rồi. "

"Cho dù hôm nay chúng ta không thu được Hỗn Nguyên Đạo

Quả, hôm nay cũng coi như là một dịp đẹp mắt."

"Được."

Thánh tiêu có chút bất đắc dĩ, Cố Linh Nhi này thật sự là cao ngạo, nhưng nàng thật sự có tư cách này, một phần này biểu hiện ra, thật sự là quá mức chấn động.

Lúc này ánh mắt mọi người nhao nhao nhìn về phía Cố Dương.

"Thật nhàm chán."

Cố Dương lạnh nhạt đứng lên.

"Ngươi cứ tiếp tục cậy mạnh đi."

Cố Linh Nhi cười lạnh, "Nếu là ta, lập tức rời đi cho rồi."

"Các ngươi nói Cố Dương có thể có bao nhiêu trượng, ta cảm thấy cũng chỉ hơn ngàn trượng."

"Ta không nghĩ vậy, ngàn trượng hơi nhiều, trăm trượng hẳn là không sai biệt lắm."

"Các ngươi có chút xem thường Cố Dương rồi, ta dám đánh cược chắc chắn sẽ đạt tới vạn trượng, thiên kiêu sinh ra ở Tiên Giới chúng ta, sao lại bị các ngươi ép xuống được."

"Đừng nói nhiều nữa, xem kết quả là được rồi."

Lúc tay Cố Dương chạm vào, vô số người hồi hộp nhìn, dường như biết kết quả này giống như xác định đại sự gì đó.

Khoảnh khắc kia, tất cả mọi người chỉ cảm thấy trước mắt bị một cỗ kim quang hiện lên, tạm thời mắt mờ, khi lại một lần nữa mở mắt, chỉ thấy khí vận của Cố Dương giống như phong bạo tăng trưởng lên trên.

Nhất thời đạt tới cao độ mấy vạn trượng.

Không biết ai nhịn không được mà cảm thán "Điều này... khủng bố như vậy!!

Mọi người ở đây nhao nhao trợn mắt há hốc mồm.

"Chuyện này...!"

Mười đại Tiên vương đều trợn tròn hai mắt, căn bản không thể tin chuyện xảy ra bây giờ, bọn hắn đã nghĩ tới kinh hỉ của Cố Linh Nhi, nhưng tuyệt đối không ngờ người này lại có thể đạt tới tình trạng như vậy.

"Gia hỏa này sao có thể làm được như vậy."

Cố Linh Nhi ngơ ngác nhìn kim quang trên không trung vẫn đang tăng lên, căn bản không thể nào tiếp thu được tình trạng trước mắt.

Nhưng kim quang còn chưa có ý kết thúc!

Trong chốc lát, kim quang điên cuồng tăng vọt, loáng thoáng có xu thế xông phá Táng Tiên Giới, kim quang tràn ra kia phảng phất như có thể chiếu rọi toàn bộ chư thiên vạn giới.

Khi mọi người cho rằng kết thúc ngay lúc đó, kim quang kia nhất thời điên cuồng co lại trên đầu Cố Dương, một chiếc kim đỉnh hiện lên trên đầu.

Có người nhỏ giọng lẩm bẩm nói: "Kết thúc rồi sao?"

Những người còn lại lúc này thậm chí không dám thở mạnh, có chút chết lặng.

"Các ngươi mau nhìn trên đỉnh vàng kia, vậy mà điêu khắc khí vận kim long, khoảng chừng ba ngàn đại đạo!"

"Cảnh giới bực này dùng từ gì để hình dung, ta cho rằng đều bôi nhọ kim đỉnh này."

"Bình sinh ít thấy, bình sinh hiếm thấy!"

"Hành động lớn như vậy, thật sự là thứ mà tiểu bối chúng ta có thể nhìn thấy sao?"

Lúc này, Tiên vương ở bên trên không nhịn được nữa, dần dần thất thố, "Làm sao có thể, chuyện này làm sao có thể, chuyện này là thật?!"

"Ta cũng chỉ từng đọc qua khí vận hóa đỉnh trên sách cổ, không nghĩ tới khi ta khi còn sống lại có thể thật sự nhìn thấy."

"Cố Dương này đến tột cùng là thần thánh phương nào, làm sao có thể ôm được khí vận mênh mông như thế!"

"Vừa nãy ta mơ hồ có thể nhìn thấy được, khí vận mênh mông như vậy Táng Tiên Giới cũng không chống đỡ nổi, nếu như ở trong một cái chư thiên vạn giới rộng lớn, chỉ sợ còn có thể thể hiện ra tình hình kinh khủng hơn."

"Đạo văn trên kim đỉnh rất huyền diệu, nếu có thể lâu dài chiêm ngưỡng chỉ sợ có thể tiến bộ, đây là chỗ tốt của người có đại khí vận sao?"

"Nếu số mệnh này có thể đến trên người ta, thì đời này Tiên Đế không còn là mơ ước nữa."

"Ba ngàn đạo văn, chính là ba ngàn đạo văn được dùng khí vận hóa thành!"

"Vừa mới có một loại cảm giác, kim đỉnh kia dường như cũng đã là thực thể, nếu là thực lực thấp, hoàn toàn có thể dùng cỗ khí vận bàng bạc này đem người đánh chết!"

Mười đại Tiên vương đều trợn tròn mắt, thời khắc này không ai có thể giữ bình tĩnh được, bọn họ là Tiên vương nên biết nhiều biết rộng thế nhưng đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy tình huống như vầy.

Thế gian này làm sao có thể có yêu nghiệt như vậy!

Yêu nghiệt bực này sao có thể xuất hiện trên thế gian chứ!

"Hành động vĩ đại bực này…" Cho dù là Hỏa lão giấu ở trong cơ thể Thánh Tiêu cũng nhịn không được kinh hô, Cố Dương thế mà có thể có được khí vận như thế, có thể nói vô địch, chỉ sợ từ xưa đến nay không ai có thể đạt tới ba phần.

Cố Linh Nhi ở một bên có chút trầm mặc, sau một lát mới tự nhủ trong lòng: "Khí vận bậc này, e rằng thật sự không phải là ta có thể so sánh được."

Giờ phút này, trong lòng nàng cũng có chút khuất phục Cố Dương.

"Khí vận của Cố Dương như vậy, chúng ta so sánh quả thật là buồn cười, chỉ sợ mọi người ở đây cộng lại cũng không bằng Cố Dương."

"Đáng sợ, chúng ta cùng chung một kỷ nguyên với hắn, quả thật chính là dằn vặt."

"Chỉ bằng vào khí vận như vậy của Cố Dương, khó trách có thể đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia đệ nhất."

Lúc này có người không khỏi chua xót: "Khí vận bực này nếu cho ta, ta có thể đăng đỉnh Đại Đạo Đế Bia hạng nhất."

Nghe nói như thế, mọi người càng thêm xem thường: "Ngươi đừng chém gió nữa."

Cố Linh Nhi vẫn không nói chuyện, lúc này mới quật cường nói: "Khí vận mạnh hơn ta thì có thể làm được gì? Chiến lực và ngộ tính ta đều có thể nghiền ép ngươi, chỉ là khí vận có ích lợi gì?"

Ngược lại Cố Dương cũng không muốn để ý tới nàng, tiểu cô nương này sao mà thích ganh đua so sánh vậy.

Cố Linh Nhi nhìn thấy phản ứng này của Cố Dương nội tâm không khỏi sinh ra lửa giận.

"Các vị, chuẩn bị vòng kiểm tra thứ ba đi."

Âm thanh của Hỗn Nguyên Đạo Thụ lại một lần nữa xuất hiện, trong lòng mọi người cũng không khỏi có chút lo lắng.

Dưới tình huống bình thường Hỗn Nguyên Đạo Thụ không nói gì, chỉ là nói khảo thí vòng tiếp theo mà thôi.

Nhưng cẩn thận ngẫm lại, Hỗn Nguyên Đạo Thụ chỉ nói có một lời duy nhất là giúp Cố Dương phản kích Cố Linh Nhi.

Mãi tới giờ phút này mọi người mới bừng tỉnh.

Cố Dương đích thật là có vốn liếng này.

Khảo thí bắt đầu, vòng khảo thí tiếp theo lại xông tới, dường như từ trong sâu xa đều đang dẫn dắt bọn hắn.

Một người đặt tay lên nhánh cây, một cây cột màu trắng từ trong thân thể bắn ra, cuối cùng kéo dài mấy mét rồi hạ màn kết thúc.

"Thành tích của gia hỏa này thật là đáng thương."

Hiển nhiên vẫn có người nhận ra người này, mỗi một lần đều là người này tranh nhau lên phía trước, tự nhiên cũng có không ít người ghi nhớ hắn.

"Hắc hắc, người này thật sự dám lên, ta nhớ tới cũng là kim quang liền nổ tung một chút mà thôi".

"Người ta còn có gan, ngươi còn không có đấy?"

Mọi người nhao nhao bật cười, tình huống căng thẳng ban đầu cũng là bị bọn họ làm cho vui vẻ một chút.

Sau đó mọi người đi lên phía trước cũng không có điểm nào quá mạnh.

"Cho ta thử một lần."

Lúc này một người không chút bắt mắt đi tới, nhất thời có người nhận ra là một vị thiên tài tứ phẩm.

Hắn tự nhận ngộ tính của bản thân vẫn luôn ở hàng đầu, cho nên vào thời khắc này tự nhiên chủ động đứng ra muốn chứng thực bản thân, cho dù không cầu hạng nhất hạng nhì, nhưng vẫn phải tranh thứ ba một chút.

"Các ngươi biết người này là ai không?"

Có người nhớ ra đây là vị kia bèn vội vàng nói: "Ta có ấn tượng, hình như là một người có thiên phú tứ phẩm, cụ thể là cái gì thì không biết."

"Vừa mới trải qua Cố Dương trùng kích, lúc này rõ ràng còn có thể có tự tin như vậy."

"Người này nhất định không tầm thường, có lẽ đối với ngộ tính của mình tương đối tự tin."

Mọi người dồn dập gật đầu, tán thành quan điểm của người này: "Không sai."

Lúc người này đưa tay ra trước, thì cỗ bạch trụ kia cũng theo âm thanh mà ra. Hơn trăm trượng bạch trụ xông thẳng lên trời, mơ

hồ có kim quang lập loè bên trong cột trắng.

"Người này có chút bản lĩnh."

Có thiên tài lên tiếng phụ họa, "Lúc trước thật đúng là không có để ý, có thể là bởi vì tiên long thái tử đã đoạt hết danh tiếng của bọn họ, đây vẫn là vị yêu nghiệt đầu tiên vọt tới trăm trượng trước mắt đấy, hai tên tứ phẩm trước đó thế nhưng là ngay cả trăm trượng cũng không có xông phá!"

"Người này ở trong tứ phẩm nghĩ đến cũng là người nổi bật."

Nghe nói như thế, yêu nghiệt tứ phẩm trong lòng cũng vui vẻ, trước kia mỗi lần đều là thái tử tiên long chiếm tất cả hào quang của bọn họ, cho dù một ít tam phẩm đều bị ép xuống.

Lần này đến phiên hắn, loại cảm giác bị người thảo luận này, trong lòng không khỏi hơi thoải mái.

"Hừ, chút tài mọn, để bản thái tử nói cho ngươi biết cái gì gọi là ngộ tính yêu nghiệt!"

Thái tử Tiên Long giống như có chút bị kích thích, danh tiếng của mình cũng đã bị hai tên yêu nghiệt kia sắp đè bẹp, hiện tại ngay cả một tên tứ phẩm cũng muốn đè trên đầu bản thái tử sao?

Điều này hắn tuyệt đối không thể dung thứ.

"Lần này thú vị, Thái tử Tiên Long có chút khó chịu."

"Hai yêu nghiệt tứ phẩm, rốt cuộc là ai mạnh ai yếu, thật là thú vị."

Bất tri bất giác, một vòng thi luyện này đều có chút thay đổi, cũng là một số người biết mình không có cơ hội, tâm tính cũng buông lỏng xuống.

Muốn cướp đoạt cùng hai yêu nghiệt kia, ít nhiều có chút

không biết tự lượng sức mình.

Mặc dù trong lòng bọn họ đều có kiêu ngạo, nhưng sự tự biết mình vẫn phải có.

Thái tử Tiên Long đi tới trước Hỗn Nguyên Đạo Thụ, một tay nhẹ nhàng đặt lên, một cỗ bạch quang bàng bạc dâng lên, trụ cao trăm trượng xông tới.

Trong lòng mọi người giật mình, không nghĩ tới Thái tử Tiên Long lại có chút hiểu biết về phương diện ngộ tính này.

Trong mơ hồ lại có ý trùng kích ngàn trượng, nhưng cuối cùng vẫn dừng lại trăm trượng, chẳng qua trong cột trắng hiển nhiên kim quang càng thêm thuần hậu. So với vị kia, hắn thắng hơn một bậc.

"Chúng ta thật đúng là coi thường tiên long thái tử rồi."

"Không nghĩ tới Thái tử gia lại có ngộ tính kinh người như vậy, chỉ dùng Tứ phẩm thiên phú ép thắng yêu nghiệt Tam phẩm, chỉ sợ người Tam phẩm hiện tại áp lực rất lớn nha."

"Rất mạnh mẽ, quả nhiên trong chư thiên vạn giới vẫn không thiếu yêu nghiệt."

"Thái tử Tiên Long lợi hại."

Nghe nói như thế, trong lòng của Thái tử Tiên Long cũng vui mừng khôn xiết, ẩn nhẫn lâu như vậy, cuối cùng cũng đã đến thời khắc phong quang của hắn.

Dù là lúc này hắn cũng đã không có lòng tranh đoạt Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Thiên tư của Cố Linh Nhi cùng Cố Dương hoàn toàn chính xác vượt qua hắn rất nhiều, vẻn vẹn hai hạng mục đã đủ nghiền ép,

trên phương diện thực lực, chỉ bằng một chưởng kia của Cố Linh Nhi cùng Cố Dương một chiêu phá tan sự tích Thánh Tiêu, để hắn dừng lại.

Hắn ta căm hận nhưng cũng cùng sinh tồn ở một kỷ nguyên với đám yêu nghiệt này.

Thấy tình cảnh này, Tiên Vương phía trên đều không khỏi cảm khái, "Tiểu tử này ngộ tính ngược lại cũng không tệ, miễn cưỡng có thể trở thành người nối nghiệp Tiên Long nhất tộc, xác suất thành tựu Chuẩn Tiên Vương tương lai rất lớn."

Sau đó lại là một đám người nhao nhao tiến lên khảo thí, tam phẩm nhị phẩm đến còn chưa tiến lên, ngược lại là mọi người trong tứ phẩm đều muốn thử xem, dù sao thành tích của tiên long thái tử làm cho bọn họ có chút tự tin.

Thái tử Tiên Long đều có thể có thành tích như vậy, vậy bọn họ đương nhiên cũng có thể.

Nhưng sau khi khảo thí, cho tới bây giờ vẫn không ai có thể vượt qua.

"Hỏa lão, ta đi đây."

Thánh Tiêu thầm nhủ trong lòng, điểm này y vẫn tự tin vào bản thân.

Hỏa lão vui mừng nói: "Đi đi, tin tưởng bản thân."

Cho tới bây giờ, hắn cũng chỉ muốn xem Thánh Tiêu đi tôi luyện chính mình, áp lực mà hai vị kia đưa cho thật sự quá lớn, cũng may mà có hai vị kia, tâm thái Thánh Tiêu bây giờ ngược lại có không ít thay đổi.

"Thánh Tiêu sắp đi rồi, mau tránh ra."

Trải qua hai lần thí luyện, mọi người đã hoàn toàn nhận rõ những yêu nghiệt đứng ở đỉnh cao này, một khi có người trong đó có chút động tác bọn hắn sẽ lập tức chú ý.

Đây cũng là lý do tại sao bọn thiên tài thực lực không phải rất mạnh như bọn hắn đi thử nghiệm trước.

Những yêu nghiệt này cũng muốn cùng những yêu nghiệt đứng trên đỉnh cao này so sánh, lần này chuyện Táng Tiên giới kết thúc, chỉ sợ toàn bộ chư thiên vạn giới sẽ bắt đầu thảo luận.

"Các ngươi nói xem, lần này Thánh Tiêu có thể sáng tạo kỳ tích không."

"Kỳ tích? Còn có kỳ tích gì có thể so với khí vận kim đỉnh của Cố Dương."

"Các ngươi chẳng lẽ quên lời nói của Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối sao, thiên phú cũng không thể quyết định ngộ tính, Cố Dương chính là như thế, thiên phú tam phẩm lại có thể như thế nào, cũng sẽ nghịch phạt nhất phẩm!"

"Có đạo lý."

Thánh Tiêu vừa tiến lên, cho dù là Tiên vương cũng theo bản năng quan sát, lần này Tiên giới mang lại cho bọn họ quá nhiều kinh hỉ.

Trước có Thánh Tiêu, sau có Cố Dương.

Một phương Tiên Giới nguyên bản cũng không được người coi trọng này, lúc này cũng đã bỗng nhiên trở thành tiêu điểm của mọi người, trong nơi sâu xa, lần này Hỗn Nguyên Đạo Thụ khảo hạch đã bắt đầu có chút quay chung quanh Tiên Giới vận chuyển.

"Không biết lần này Thánh Tiêu có thể khiến chúng ta kinh ngạc hay không."

Lúc này thập đại Tiên vương cũng bắt đầu mong đợi.

Tay Thánh Tiêu đặt ở trên nhánh cây, bạch quang trực tiếp dâng lên, trong nháy mắt đã đột phá đến độ cao ngàn trượng, trong nháy mắt biến ảo thành một cây cột màu vàng.

Đạt tới ngàn trượng rồi còn chưa dừng lại, thậm chí có ý là đi thẳng đến vạn trượng!

"Đây còn là người sao?"

Mọi người đều trợn mắt há mồm, "Tiên long thái tử đã rất thái quá rồi, Thánh Tiêu này làm sao càng thêm thái quá!"

Cây cột màu vàng sắp đạt tới vạn trượng mới dừng lại, cuối cùng không đột phá được rãnh trời vạn trượng.

"Yêu nghiệt, kỷ nguyên này đều là yêu nghiệt cả!"

"Đáng ghét, vì sao lại bắt ta xuất hiện ở trong kỷ nguyên quần tinh sáng chói này, chuyện này không công bằng với ta đâu!"

Có người nghe nói lời này thì có chút xem thường: "Chút trình độ này của ngươi xuất hiện tại kỷ nguyên nào cũng giống nhau..."

Cũng có người Tiên giới không chỉ cảm thán: "Tiên giới hưng thịnh!"

"Nhị phẩm có thể đạt tới gần vạn trượng, đây là ngộ tính cỡ nào."

Lúc kim trụ vừa mới kéo lên, thập đại Tiên vương không khỏi kinh ngạc, nhưng kết quả cuối cùng cũng vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ.

"Vốn cho là hắn đột phá ngàn trượng là trình độ bình thường, nhưng không nghĩ tới ngộ tính của hậu sinh này lại suýt chút nữa đột phá vạn trượng."

"Nếu như tiếp tục thêm một khoảng thời gian nữa, có lẽ chư thiên vạn giới sẽ nghênh đón một thời đại huy hoàng nhất, Tiên giới sẽ nghênh đón một thời đại huy hoàng nhất!"

"Thú vị, thú vị thật."

Có Tiên vương bất đắc dĩ nói: "Không thể không nói, hiện tại đám tiểu bối này hơi đáng sợ."

Thánh Tiêu khảo thí kết thúc liền lui trở về.

Hỏa lão thấy kết quả cũng càng thêm vui mừng, tiểu tử này dường như vẫn luôn tạo cho hắn kinh hỉ.

Ngay cả Cố Linh Nhi cũng không nhịn được nhìn thoáng qua, cho dù là nàng cảm giác cũng khá ngoài ý muốn, sau đó còn vụng trộm liếc mắt nhìn Cố Dương, phát hiện Cố Dương vẻ mặt vẫn thản nhiên ngồi dưới đất đả tọa, lửa giận trong lòng không khỏi sôi lên.

Thánh Tiêu kết thúc khảo sát, Cổ Tinh Hà ngược lại là đứng lên.

"Người của Cổ gia cũng muốn leo lên rồi."

"Hiện tại tứ phẩm đều chuẩn bị đột phá ngàn trượng, nhị phẩm thiếu chút nữa đột phá vạn trượng, không biết tiểu tử này có thể nghịch phạt thành bộ dáng gì."

"Khó mà nói được, suy cho cùng hắn là sẽ đột phá ngàn trượng, dù sao hai vòng trước Cổ Tinh Hà cũng đều biểu hiện không tồi, ở chỗ ngộ tính hắn là sẽ không kém hơn rất nhiều."

Cổ gia tiền bối cũng quăng ánh mắt khẳng định về phía Cổ Tinh Hà.

Sau đó Cổ Tinh Hà liền tiến lên kiểm tra, một đạo bạch quang

phóng lên trời, sau đó chuyển thành kim quang, cuối cùng dừng lại hơn hai ngàn trượng.

"Vị này cũng không có kinh hỉ nha."

Mọi người có chút thất vọng: "Còn tưởng rằng Cổ Tinh Hà có thể đuổi kịp Thánh Tiêu, không nghĩ tới ngay cả mông người ta cũng không sờ được."

"Cũng không tệ rồi, vẫn là Thánh Tiêu quá chói mắt, như vậy mới dễ dàng diệt ánh sáng của những người khác."

"Có lý, thiên phú tam phẩm có thể đột phá hai nghìn trượng cũng là thành tích không tệ."

Nhưng lời này lọt vào trong tai Cổ Tinh Hà cũng có chút khó chịu, hắn với tư cách là thiên tài yêu nghiệt của Cổ gia, một vòng này lại đạt được thành tích bình phàm như thế.

Tiền bối Cổ gia thật ra cũng không để ý.

Mặc dù ngộ tính bình đạm, nhưng có thể đột phá hai nghìn trượng thì có mấy người?

Chỉ có điều bọn họ nhìn tương đối thấu triệt mà thôi, coi như ngươi tứ phẩm suýt nữa đột phá ngàn trượng thì có thể làm gì?

Nói cho cùng, ngươi vẫn là trăm trượng, chênh lệch rất lớn với thiên phú tứ phẩm và thiên phú tam phẩm.

"Hừ, nhàm chán."

Đúng lúc này, một tiếng hừ lạnh vang lên.

Điều này cũng làm cho mọi người hơi sững sờ, nhìn sang.

Khi bọn họ nhìn thấy Cố Linh Nhi đang tiến về phía trước, đều hít một hơi khí lạnh.

Bọn hắn ngược lại không nghĩ tới, Cố Linh Nhi lần này thế mà lại đến sớm như vậy.

Điều này, cũng là làm cho rất nhiều yêu nghiệt có được thiên phú tam phẩm thậm chí cả thiên phú nhị phẩm nhao nhao dừng chân lại, dự định nhìn xem ngộ tính của Cố Linh Nhi có thể đạt tới loại trình độ nào.

Đương nhiên, bọn họ cũng rất rõ ràng.

Ngộ tính của Cố Linh Nhi, khả năng cao là cao hơn bọn hắn, một khi nàng khảo thí trước, tất nhiên sẽ không có cơ hội cho bọn hắn bộc lộ tài năng, tất cả đều sẽ biến thành vật làm nền.

"Hắc hắc, thật không ngờ Cố Linh Nhi lại nhảy lên nhanh như vậy, không biết ngộ tính chi quang của nàng có thể đạt tới bao nhiêu trượng."

"Ta đoán, khẳng định là trên vạn trượng."

"Phí lời, cái này còn cần ngươi nói à. Ngay cả Thánh Tiêu cũng gần vạn trượng, chớ nói chi là loại yêu nghiệt Cố Linh Nhi này."

Nghe mọi người nghị luận, Thánh Tiêu không nhịn được liếc mắt.

Mẹ nó, lúc nào hắn trở thành đơn vị tính toán rồi.

Dù sao hắn cũng là người tương lai tất thành Tiên Vương, thậm chí có hy vọng trở thành tồn tại Chuẩn Tiên Đế đấy.

"Các ngươi đoán xem ngộ tính của nha đầu này sẽ cao tới mức nào?"

"Ha ha, khó mà nói. Tuy nói thiên phú và ngộ tính không quan hệ quá lớn, nhưng cuối cùng cũng có chút liên hệ. Cho nên, ngộ tính của nàng, tuyệt đối không kém."

"Thiên sinh đạo cốt, vì đạo mà sinh. Cố Linh Nhi cảm ngộ đại đạo, chỉ sợ vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta. Sợ rằng, không chỉ đơn giản là có thể kích phát bao nhiêu ngộ tính chi quang."

Trong hư không, các tồn tại cấp bậc Tiên Vương cũng bắt đầu nghị luận, có chút mong đợi.

Chỉ có Cố Dương, như trước bình tĩnh như lúc ban đầu, bất vi sở động.

Dưới ánh mắt của mọi người, tay nhỏ nhắn của Cố Linh Nhi đặt lên cành cây của Hỗn Nguyên Đạo Thụ.

Chỉ một thoáng, nàng đã tiến vào một cái thế giới kỳ dị, thế giới này có rất nhiều đại đạo chân ý hiện ra.

"A, thì ra là thế, là thông qua trong thời gian ngắn lĩnh ngộ bao nhiêu đại đạo chân ý đến thí nghiệm ngộ tính sao?"

Cố Linh Nhi cười ngạo nghễ.

Nàng có được trời sinh đạo cốt, về độ thân cận với đại đạo vượt quá sức tưởng tượng, lĩnh ngộ đại đạo chân ý đơn giản như ăn cơm uống nước.

Bây giờ, nàng chỉ mới là Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, dù đã lĩnh ngộ tám phần mười chân ý đại đạo, cho dù là rất nhiều Tiên Vương cũng không sánh bằng nàng.

Đây cũng là vốn liếng để Cố Linh Nhi kiêu ngạo.

Sau khi Cố Linh Nhi bắt đầu thí nghiệm, một đạo bạch quang nồng đậm phóng lên tận trời, có khí thế phóng thẳng lên chín tầng mây, tất cả tu sĩ nhìn thấy đều chấn động không gì sánh được, trợn mắt há hốc mồm.

Dù sao, lúc này vừa mới bắt đầu, cũng đã đột phá vạn trượng,

thật sự là kinh khủng như vậy.

Mí mắt của Thánh Tiêu cũng giật giật.

Mặc dù hắn và Cố Linh Nhi khẳng định chênh lệch rất lớn, nhưng hắn vẫn không nghĩ tới, chênh lệch sẽ lớn đến loại cấp độ này.

"Chỉ sợ, cũng chỉ có Cố Dương mới có thể so sánh mà."

Thánh Tiêu thở dài trong lòng.

"Tiểu nha đầu này quả nhiên ghê gớm."

"Không hổ là sau lưng có Chuẩn Tiên Đế bảo vệ, hơn nữa còn là yêu nghiệt trời sinh đạo cốt, phần ngộ tính này, quả nhiên không tầm thường."

Nhóm Tiên vương cũng chấn động theo.

Chỉ có Cố Dương, sắc mặt như thường, chỉ ngưng mắt nhìn Hỗn Nguyên Đạo Thụ, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Mà thời điểm tâm tình mọi người khác nhau, ánh sáng ngộ tính, vẫn đang điên cuồng cất cao, đã đạt đến mười vạn trượng cao, khiến vô số người chấn động.

Sau đó, như vậy còn chưa chấm dứt.

Sau khi đạt tới mười vạn trượng, dường như đạt đến một giới hạn nào đó, ngộ tính từ từ hoá hình, hóa thành một hư ảnh mông lung mờ ảo.

Nhìn biến hóa kỳ dị này, rất nhiều tu sĩ đều không hiểu cho lắm, chỉ cảm thấy hết sức chấn động.

Chỉ có những lão quái vật kia, tất cả đều lộ ra vẻ mặt rung động.

"Đó là, Bạch Trạch hư hồn? Tiểu nha đầu này không đơn giản."

Trong cơ thể Thánh Tiêu, Hỏa lão cũng vô cùng động dung, mặt mũi đầy vẻ tán thưởng.

"Hỏa lão, Bạch Trạch hư hồn là cái gì?"

Thánh Tiêu tò mò hỏi.

"Bạch Trạch, là một loại thần thú đến từ bên ngoài Thượng Thương, đại biểu cho ngộ tính của thần thú."

Hỏa lão ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

"Thượng Thương?"

Thánh Tiêu sững sờ.

Thượng Thương, đó chính là thế giới áp đảo phía trên Đại Thiên thế giới.

Nghe đồn, trong giới hải có vô số đại thiên thế giới như Tiên giới vậy.

Mỗi một bọt nước đều đại diện cho một thế giới.

Nhưng ở những đại thiên thế giới này, còn có một thế giới vượt lên tất cả thế giới.

Đó chính là Thượng Thương.

Đại Thiên thế giới không thể chịu tải sự tồn tại của Tiên Đế.

Thế giới như Tiên giới, không cách nào sinh ra Tiên Đế.

Cho nên, Tiên Đế tồn tại trong đại thiên thế giới như Tiên giới, chỉ là truyền thuyết, chưa ai từng gặp Tiên Đế.

Bởi vậy, những nhân vật cái thế chứng đạo Chuẩn Tiên Đế

mới có thể rời khỏi thế giới mà mình đang ở, vượt qua giới hải nguy hiểm đi đến Thượng Thương, theo đuổi đại đạo chân chính, để chứng đạo Tiên Đế, hoàn toàn bất tử bất diệt.

Đây cũng là nguyên nhân khiến rất nhiều thế giới rộng lớn ngay cả Chuẩn Tiên Đế cũng tuyệt tích.

Bởi vì sự ra đời của Chuẩn Tiên Đế vốn vô cùng khó khăn.

Mấy chục kỷ nguyên đều không nhất định sinh ra một Chuẩn Tiên Đế.

Mà có thể trở thành tồn tại có thể trở thành chuẩn Tiên Đế, tất cả đều là tâm cao ngạo khí, tâm hướng đại đạo, hạng người cố gắng để hoàn toàn siêu thoát, vì thế, một khi bọn hắn chứng đạo Chuẩn Tiên Đế, phần lớn bọn hắn đều lựa chọn vượt qua giới hải mà đi tìm kiếm Thượng Thương.

Nhưng đây là lần đầu tiên, Thánh Tiêu nghe nói về thế giới bên ngoài Thượng Thương này.

"Hỏa lão, Thượng Thương không phải thế giới mạnh nhất ư? Vì sao còn có thế giới bên ngoài Thượng Thương tồn tại?"

Thánh Tiêu thập phần chấn động, cũng là không rõ.

"Ha ha, Thượng Thương đích thật là thế giới mạnh nhất, cũng là nơi hội tụ Tiên Đế."

"Cái gọi là chư thiên vạn giới trong miệng chúng ta, cũng chính là chỉ rất nhiều thế giới mà phiến Hỗn Độn của chúng ta hình thành."

Hỏa lão ý vị thâm trường cười cười, mở miệng nói.

"Nhưng ai nói thế gian này chỉ có một thế giới hỗn độn."

Nghe thấy lời giải thích của Hỏa lão, Thánh Tiêu trong lòng

rung động đến cực điểm, cảm giác thế giới quan của mình lần nữa được tái tạo.

Thì ra thế giới rộng lớn như vậy, ngay cả Thượng Thương cũng không phải là nơi mạnh nhất.

Chỉ sợ, Tiên Đế cũng không phải điểm cuối cùng của việc tu hành.

"Vậy, thì Thần thú Bạch Trạch đến từ một thế giới Hỗn Độn khác này, so với Tiên Đế thì ai mạnh ai kém?"

Thánh Tiêu không nhịn được tò mò hỏi.

"Ha ha, ta cũng không biết. Mặc dù chủ nhân từng đi qua Thượng Thương, biết được một ít bí ẩn, nhưng cuối cùng vẫn không thể đặt chân lên cấp Tiên Đế. Sau khi tử chiến với kẻ địch, sau khi thương tổn đến bản nguyên Đạo Quả, liều mạng dùng một ít lực lượng cuối cùng trở về Tiên giới, lưu lại truyền thừa, chính là tọa hóa."

Hỏa lão thở dài nói.

Nghe thấy lời này, Thánh Tiêu rơi vào trầm mặc, tiếp theo nắm chặt nắm đấm.

Chuẩn Tiên Đế cũng sẽ chết.

Hắn ta không muốn chết, cho nên hắn ta muốn vượt qua Chuẩn Tiên Đế, chứng đạo Tiên Đế, thậm chí là cảnh giới cao hơn cả Tiên Đế, hoàn toàn siêu thoát.

Lập tức, Thánh Tiêu lại cười khổ.

Hắn còn chưa nắm chắc chứng đạo cho Chuẩn Tiên Đế, huống chi là Tiên Đế.

Nghĩ tới đây, Thánh Tiêu lại nhịn không được nhìn về phía Cố

Dương sắc mặt lạnh nhạt, tâm tình phức tạp.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, trong số rất nhiều yêu nghiệt, cũng chỉ có Cố Dương có hy vọng chứng đạo Tiên Đế, thậm chí hy vọng còn không nhỏ.

Cho dù là Cố Linh Nhi kia, Thánh Tiêu cũng không coi trọng.

Tính cách của nàng, nếu không thay đổi, như Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối nói, Tiên Đế sẽ rất khó khăn.

Giống như Cố Dương, bản thân thiên phú cũng không quá xuất sắc, nhưng thân mang khí vận ngập trời, ngược lại càng có hy vọng.

Về phần ngộ tính của Cố Dương, hắn đồng dạng sẽ không hoài nghi, tối thiểu có thể sánh vai cùng Cố Linh Nhi, thậm chí vượt qua nàng cũng là chuyện rất bình thường.

Cuối cùng, ở phương diện đạo tâm, Cố Linh Nhi cũng không có tư cách xách giày cho Cố Dương.

Hắn nghe nói, Cố Dương phi thăng từ hạ giới tới đấy.

"Hừ, Cố Dương, đến ngươi. Hy vọng ngươi đừng làm cho ta thất vọng."

Cố Linh Nhi mở to mắt, nhìn hư hồn Bạch Trạch phía trên, khóe miệng hơi nhếch lên, có chút hài lòng.

Lập tức, nàng nhìn về phía Cố Dương, hừ nhẹ một tiếng.

Đối với chuyện này, Cố Dương cũng không thèm để ý, chỉ nhìn Hỗn Nguyên Đạo Thụ thật sâu.

Hắn mơ hồ cảm thấy, Hỗn Nguyên Đạo Thụ và hắn có mối liên hệ kỳ lạ.

"Cuối cùng cũng tới Cố Dương rồi sao?"

"Hắc hắc, khí vận của Cố Dương hiếm thấy, trực tiếp vượt qua Cố Linh Nhi. Cũng không biết phương diện ngộ tính, hắn lại làm như thế nào."

"Hiện giờ, ở phương diện thiên phú, Cố Linh Nhi nghiền ép Cố Dương. Ở phương diện khí vận, Cố Dương nghiền ép Cố Linh Nhi. Hai người có thể nói là một thắng một thua. Kế tiếp ngộ tính so đấu, hết sức mấu chốt."

"Đúng vậy. Mọi người ở đây, chỉ có hai người này mới có khả năng thu được Hỗn Nguyên Đạo Quả." Phần đông tu sĩ ở đây đều nghị luận.

Mặc dù là tồn tại khủng bố cấp bậc thập đại Tiên vương, cũng nhịn không được nhìn chằm chằm Cố Dương, tâm tư chớp động.

Nếu như Cố Dương đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả, bọn hắn đang suy nghĩ, có nên động thủ cướp đoạt hay không.

Lai lịch của Cố Dương cũng không kinh khủng như Cố Linh Nhi, sau lưng tỷ lệ lớn không có tồn tại cấp bậc Chuẩn Tiên Đế tọa trấn.

Bọn họ nếu như ra tay, xác xuất thành công vẫn là có.

Chẳng qua, cuối cùng bọn họ vẫn lắc đầu, cũng không dự định xuất thủ cướp đoạt.

Bởi vì, yêu nghiệt như Cố Dương, bọn hắn không thể trêu vào.

Nếu một khi ra tay để Cố Dương chạy trốn, hậu quả thật không thể tưởng tượng.

Dựa vào tốc độ trưởng thành của Cố Dương, trở thành tồn tại cấp bậc Tiên Vương, cũng không cần hao phí thời gian quá dài.

Đến lúc đó, bọn hắn sẽ bị Cố Dương dễ dàng tru sát.

Tiên vương, cũng sẽ vẫn lạc.

Bọn họ, không muốn cứ thế mà chết.

Vì thế, tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương ở đây cũng chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào Hỗn Nguyên Đạo Thụ sẽ không đưa Đạo Quả cho Cố Linh Nhi hoặc Cố Dương.

Nói như vậy, bọn họ mới có một chút hi vọng cướp được.

Cũng chính là ở thời điểm tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương tâm tư xao động, Cố Dương cuối cùng cũng đứng ra.

Cùng lúc đó, cành cây Hỗn Nguyên Đạo Thụ cũng vươn ra.

Đối với chuyện này, Cố Dương tùy ý đưa tay, chính là đặt vào trên đó.

Sau đó, Cố Dương tiến vào trong một không gian kỳ dị.

Trong đó, có ba ngàn chân ý đại đạo cấp độ Tiểu Viên Mãn, càng có rất nhiều tiên pháp.

Có thể nói, số lượng tiên pháp mà nơi này tụ tập có tới hơn trăm triệu.

Mặc dù nói, đại đa số tiên pháp, vẻn vẹn chỉ là hạ phẩm.

Nhưng tiên pháp cường đại trong đó cũng đạt tới cấp bậc Tiên Vương pháp.

Thậm chí, nơi trung tâm có một chùm sáng lấp lánh đến mức tận cùng, khí tức vượt qua Tiên vương pháp xuất hiện.

Đó là pháp môn chuẩn Tiên Đế!

"Hóa ra là thế, khảo hạch ngộ tính trên thực tế cũng là một trận cơ duyên, phải xem tu sĩ có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu."

Ánh mắt Cố Dương lộ ra tinh mang, âm thầm nghĩ.

Nơi này đối với hắn mà nói, quả thực là bảo địa vượt quá tưởng tượng.

Chỉ sợ giá trị của nó so với Hỗn Nguyên Đạo Quả còn trân quý hơn.

Hỗn Nguyên Đạo Quả, chỉ là thứ có thể giúp hắn chứng đạo thành Tiên mà thôi.

Mà bảo địa này lại có hy vọng giúp hắn đột phá về chất, lĩnh ngộ đại đạo chân ý đại viên mãn, đồng thời hoàn thiện tiên pháp của bản thân, đạt tới cấp độ chuẩn Tiên Đế pháp.

Giá trị chênh lệch trong đó vượt quá tưởng tượng.

"Ha ha, nơi này, cũng không phải ai cũng có thể tiến vào."

Lúc này, thanh âm già nua của Hỗn Nguyên Đạo Thụ vang lên, làm cho Cố Dương hơi ngẩn ra.

"Xin hỏi tiền bối, vãn bối cùng tiền bối có quan hệ sâu xa gì không?"

Lập tức, Cố Dương hơi trầm ngâm, phát ra hỏi thăm.

"Ha ha, chính xác có chút sâu xa, về sau ngươi sẽ biết được."

Hỗn Nguyên Đạo Thụ lại lần nữa vang lên giọng nói già nua, sau đó nhanh chóng yên lặng.

Đối với chuyện này, Cố Dương ánh mắt lập loè, tâm tư nghĩ rất nhiều.

Chẳng qua, hắn cũng không suy nghĩ nhiều, hít sâu một hơi, bắt đầu lật xem tiên pháp, vận dụng năng lực của hệ thống bắt đầu gia tốc thời gian, nhanh chóng lĩnh ngộ ảo diệu trong đó, hoàn thiện bản thân.

Cùng lúc đó, ở ngoại giới đã ba năm trôi qua.

Ba năm, đối với tu sĩ ở đây, chẳng qua chỉ trong nháy mắt mà thôi.

Nhưng một màn trước mắt khiến bọn họ hết sức nghi hoặc.

Bởi vì, Cố Dương tiếp xúc đến thân cây, liền trực tiếp bất động, cũng không có bất kỳ dị tượng gì xuất hiện.

Ánh sáng ngộ tính, thậm chí cả cái bóng cũng không có.

Chuyện này vô cùng kỳ quái.

"Chuyện gì xảy ra? Đã ba năm, vì sao Cố Dương vẫn không có nửa điểm phản ứng, ngộ tính chi quang cũng không có xuất hiện?"

Có Chân Tiên nghi hoặc.

"Chẳng lẽ là ngộ tính của Cố Dương này, ngay cả một ít yêu nghiệt tứ ngũ phẩm cũng không bằng, hắn có thể đi đến một bước này, toàn bộ đều dựa vào khí vận gia thân. Như vậy, ta cũng làm được."

Một vị Đại Đế thiên tài chua chát nói.

Hắn vừa nói ra lời này, mọi người ở đây đều đang dùng ánh mắt nhìn hắn như nhìn một tên thiểu năng trí tuệ để nhìn hắn.

Chỉ dựa vào khí vận mà muốn đăng đỉnh Đế Bia Đại Đạo đệ nhất, ngươi đang nghĩ cái rắm gì.

Từ xưa đến nay, cũng không phải là không có hạng người khí

vận ngập trời, mặc dù không có khủng bố như Cố Dương, nhưng hết sức kinh người.

Nhưng bọn họ dựa vào khí vận, đạo tâm không kiên định, ngộ tính không tốt, vẫn không thể chứng đạo lên Tiên Vương.

Còn về Đại Đạo Đế Bia, cũng chỉ là nằm mơ.

Khí vận kinh người, cho dù Chuẩn Tiên Đế pháp thả ngươi trước mặt ngươi, ngươi vẫn lĩnh ngộ không thấu chứ đừng nói chi tới tu luyện.

Cảnh tượng trước mắt này, rõ ràng là dị thường, chỉ sợ là Hỗn Nguyên Đạo Thụ bên kia đã xảy ra vấn đề gì.

Nếu không, không có khả năng một chút ngộ tính chi quang cũng không kích phát ra được.

"Hỏa lão, ngươi có thể nhìn ra đây là chuyện gì không?"

Thánh Tiêu không nhịn được hỏi hỏa lão trong cơ thể.

"Ha ha, ngươi cũng từng tiến vào không gian đó. Ngộ tính kích phát, chủ yếu là thông qua tốc độ lĩnh ngộ Tiên vương pháp để kích phát. Nếu như nói, hắn không có đi quan sát Tiên vương pháp thì sao?"

Hỏa lão ý vị thâm trường nói.

"Ý của ngài là...?"

Thánh Tiêu sửng sốt, đồng tử lập tức co rụt lại.

"Đại khái là như vầy, hắn lật xem tất cả tiên pháp, dung nhập vào trong bản thân, hoàn thiện đạo pháp của chính mình. Sợ rằng đến cuối cùng hắn mới đi quan sát tiên vương pháp, lĩnh ngộ được chân ý trong đó."

Hỏa lão cảm thán nói.

"Về điểm này, hắn đi trước mặt ngươi và Cố Linh Nhi kia."

“Tuy nói, ngươi cũng đi ra con đường của chính mình, nhưng tóm lại vẫn tương đối thô ráp, tuy vẫn rất kinh diễm, tự nghĩ ra tiên pháp thượng phẩm không hoàn chỉnh, nhưng cách tiên pháp thượng phẩm rất xa, muốn sáng tạo ra tiên pháp thượng phẩm thậm chí là tiên vương pháp, còn cần hao phí thời gian rất dài.”

“Về phần Cố Linh Nhi kia, mặc dù ta không biết tình huống của nàng, nhưng phỏng chừng nàng cũng không sáng tạo ra Tiên Vương pháp.”

“Nhưng Cố Dương này lại khác, lúc trước hắn xuất thủ, ta chính là nhìn ra được, hắn đã hoàn toàn đi ra con đường của chính mình, tự nghĩ ra Tiên vương pháp, thậm chí luyện nó đến tầng thứ cực sâu, cho nên mới cường đại như vậy.”

"Hiện giờ, hắn chính là mượn cơ hội này để tiến thêm một bước."

Nghe lời nói của Hỏa lão, Thánh Tiêu rất khiếp sợ.

Hắn tuy biết Cố Dương rất biến thái, nhưng cũng không nghĩ tới biến thái đến loại cảnh giới này, Đại Đế lại là tự nghĩ ra Tiên Vương pháp, còn luyện đến cấp độ cực sâu, đây là quái thai gì.

Rốt cuộc ngộ tính này phải kinh khủng đến mức nào mới có thể làm được chuyện như vậy?

Chẳng qua, Thánh Tiêu ngoài kinh hãi, cũng rốt cuộc lý giải được vì sao Cố Dương lại mạnh đến trình độ như vậy.

Tự nghĩ ra Tiên vương pháp, hoàn toàn đi ra con đường của chính mình, chuyện này không mạnh mới có quỷ.

Trong lúc nhất thời, Thánh Tiêu kính sợ Cố Dương, thậm chí sùng bái tới cực điểm.

“Nhưng Cố Dương này lại khác, lúc trước hắn xuất thủ, ta chính là nhìn ra được, hắn đã hoàn toàn đi ra con đường của chính mình, tự nghĩ ra Tiên vương pháp, thậm chí luyện nó đến tầng thứ cực sâu, cho nên mới cường đại như vậy.”

"Hiện giờ, hắn chính là mượn cơ hội này để tiến thêm một bước."

Nghe lời nói của Hỏa lão, Thánh Tiêu rất khiếp sợ.

Hắn tuy biết Cố Dương rất biến thái, nhưng cũng không nghĩ tới biến thái đến loại cảnh giới này, Đại Đế lại là tự nghĩ ra Tiên Vương pháp, còn luyện đến cấp độ cực sâu, đây là quái thai gì.

Rốt cuộc ngộ tính này phải kinh khủng đến mức nào mới có thể làm được chuyện như vậy?

Chẳng qua, Thánh Tiêu ngoài kinh hãi, cũng rốt cuộc lý giải được vì sao Cố Dương lại mạnh đến trình độ như vậy.

Tự nghĩ ra Tiên vương pháp, hoàn toàn đi ra con đường của chính mình, chuyện này không mạnh mới có quỷ.

Trong lúc nhất thời, Thánh Tiêu kính sợ Cố Dương, thậm chí sùng bái tới cực điểm.

Ba năm rồi lại ba năm, ba năm rồi lại ba năm.

Trong nháy mắt, thời gian đã qua chín năm.

Trong thời gian này, Cố Dương vẫn không kích phát ra bất luận ngộ tính chi quang gì, làm cho người ta có chút nghi hoặc.

Chẳng qua, những tu sĩ khác cũng không nhàn rỗi, nhao nhao kiểm tra ánh sáng ngộ tính.

Dù sao Hỗn Nguyên Đạo Thụ thật cường đại, tự nhiên không có khả năng một lần chỉ có thể thí nghiệm một người, nếu như vậy, sẽ phải kiểm tra đến năm trâu tháng ngựa.

Chẳng qua, chín năm trôi qua, chung quy đã sớm khảo nghiệm xong tất cả mọi người.

Bởi vậy, tất cả mọi người đều chờ Cố Dương.

"Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối, Cố Dương rốt cuộc là tình huống gì, ngài có thể giải thích một chút hay không?"

Cuối cùng, có thiên kiêu không kiềm chế được cố lấy dũng khí hỏi.

"Cố Dương đang đột phá về chất, các ngươi im lặng chờ là được. Nếu không có kiên nhẫn, có thể rời đi trước."

Thanh âm nhàn nhạt của Hỗn Nguyên Đạo Thụ vang lên, khiến người ta khiếp sợ.

Cố Dương, đang đột phá gông cùm xiềng xích?

Hắn đang đột phá gông cùm xiềng xích?

"Tu vi của hắn ở cực hạn Đại Đế, chẳng lẽ Cố Dương muốn đột phá Tiên cảnh?"

Có Chân Tiên nhíu mày nói nhỏ.

"Ha ha, làm sao có thể như vậy. Khảo hạch ngộ tính của Hỗn Nguyên Đạo Thụ cùng tu vi không liên quan.” Có Chuẩn Tiên Vương lắc đầu, trong mắt tràn ngập thâm ý.

Lời này, khiến cho tâm thần rất nhiều tu sĩ ở đây chấn động.

Nếu không liên quan gì đến tu vi, như vậy, cũng chỉ có liên quan tới chân ý đại đạo hoặc là pháp môn tiên vương.

"Chẳng lẽ Cố Dương đang lĩnh ngộ Tiên vương pháp cùng đại đạo chân ý. Đúng, cũng chỉ có khả năng này."

"Chậc. Nếu như hắn có thể hiểu rõ một quyển Tiên vương pháp hoặc khiến cho chân ý đại đạo tiến thêm một bước, vậy thì quá mức khủng khiếp."

"Đúng vậy, cho dù là yêu nghiệt, muốn tăng lên đại đạo chân ý hoặc là hiểu thấu Tiên vương pháp, cần hao phí thời gian cũng vượt quá tưởng tượng. Mặc dù thời gian nội bộ trong Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối khác với ngoại giới, chín năm trôi qua, tương đương với mấy vạn năm trôi qua, cũng cực kỳ kinh khủng."

"Cũng không biết, Cố Dương rốt cuộc là tình huống gì."

Ở đây, các đại năng tiên cảnh có kiến thức sôi nổi bàn luận.

Ngay cả Tiên vương cũng phải lộ vẻ thán phục.

Mặc dù là yêu nghiệt thế nhưng muốn hiểu rõ một bản Tiên vương pháp thì cần ít nhất mười vạn năm, thậm chí là trăm vạn năm.

Bởi vậy thấy được, ngộ tính của Cố Dương, tuyệt đối không thấp, thậm chí thập phần khủng bố.

Chẳng qua, như vậy cũng bình thường.

Dù sao cũng là nhân vật khủng bố đăng đỉnh của Đế Bia Đại Đạo Tiên Giới, ngộ tính không biến thái mới là một chuyện kỳ quái.

Nếu không, hắn tuyệt đối không thể nào đi đến một bước này.

"Kẻ này, quả nhiên là kỳ lạ. Có lẽ là người ứng kiếp của Tiên giới."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là như vậy. Một phương

đại thiên thế giới, nếu như gặp phải nguy cơ cực lớn, thường thường sẽ xuất hiện nhân vật cực kỳ rực rỡ. Lúc trước Đạo Tiên cũng là ứng kiếp mà sinh, trực tiếp trấn áp Ma giới."

"Không chỉ có Đạo Tiên. Chư thiên vạn giới này có quá nhiều nhân vật như vậy."

"Bọn họ là nhân vật tích lũy khí vận vô số năm của một phương đại thiên thế giới, thành tựu không thể tưởng tượng."

"Ha ha, nói như vậy ngược lại là có thể giải thích vì sao khí vận của Cố Dương lại khủng bố như thế."

"Bây giờ đại chiến Tiên Ma đã đến thời khắc cực kỳ trọng yếu, sự tồn tại của Cố Dương tuyệt đối là một biến số lớn. Phải xem hắn có thể tại trước khi Ma Giới hoàn toàn công phá Đạo Thiên giới trận mà trưởng thành hay không, gánh lên trách nhiệm của Tiên Giới rồi."

"Khó đấy. Mặc dù là hắn, chỉ sợ cũng rất khó chống lại Ma giới. Ma giới hiện nay, số lượng cường giả kia sâu không lường được, cho dù nhìn khắp chư thiên vạn giới, cũng là phải kể hàng đầu, có thể chen vào mười thứ hạng đầu. Nếu như không phải có nhân vật kinh tài tuyệt diễm như Đạo Tiên tiền bối, trận pháp Đạo Thiên giới cũng thật sự là tinh diệu đến cực hạn, Tiên giới đã sớm bị Ma giới xâm lấn, sau đó hoàn toàn bị diệt rồi."

"Đạo Tiên tiền bối lúc trước tiêu diệt ma giới nhưng không ra tay. Nếu hắn biết sẽ xảy ra chuyện này, chỉ sợ sẽ trực tiếp diệt ma giới."

"Ha ha, Đạo Tiên tiền bối không nhất định không biết chuyện đã xảy ra trong tương lai. Đạt đến cấp bậc Tiên Vương, chính là ở trình độ nhất định có thể nhìn thấy thời không sông dài, nhìn từ xưa đến nay rồi, càng không nói đến những người có cấp bậc như Đạo Tiên tiền bối ở Chuẩn Tiên Đế cũng được xem là nhân vật

hàng đầu. Hắn chỉ có thể nhìn càng thêm thấu triệt, thậm chí ở trình độ nhất định nghịch du thời không đều có thể làm được"

"Ý của ngươi là...?"

Nói tới đây thì tồn tại cấp bậc Tiên vương ở nơi này đều chấn động tâm thần, con ngươi co rút lại.

"Nếu không có gì bất ngờ, hắn đã nhìn thấy một góc tương lai từ lâu, cho nên mới có thể dùng thời gian xuyên qua giới hải để bố trí Đạo Thiên giới trận. Đồng thời, hắn cũng biết Tiên giới tuyệt đối sẽ không bị diệt, ngược lại còn có cây khô gặp mùa xuân, cải tử hồi sinh, tiến thêm một bước. Có khi, Ma giới trong mắt hắn chẳng qua chỉ là một quân cờ mà thôi."

Tồn tại cấp bậc Tiên Vương kia, ánh mắt thâm thúy, âm u nói ra.

Lời này khiến cho thân thể những vị Tiên vương ở đây trở nên căng thẳng, khắp cả người phát rét, nếu quả thật như thế thì Đạo Tiên đó kinh khủng đến mức độ nào, không ngờ lại nhìn xa như vậy.

Hắn dường như thấy được Cố Dương sinh ra, thấy được Cố Dương sẽ đi xa hơn hắn, mượn sự tồn tại của Cố Dương, để cho Tiên giới triệt để trở về lúc đỉnh phong của Thương Cổ. Ma giới, chính là chất dinh dưỡng của Tiên Giới.

Như vậy, hắn cũng có thể trả lại nhân quả cho Tiên giới.

Dù sao, lúc trước hắn trưởng thành, Tiên giới sinh ra nuôi nấng hắn, có trợ giúp không nhỏ.

Cường giả đản sinh, cùng phương Đại Thiên thế giới đó có quan hệ chặt chẽ không thể tách rời, so với quan hệ mẹ con càng thân thiết hơn.

Cái gọi là đi ngược ý trời, trong mắt bá chủ chân chính chỉ là chuyện cười mà thôi.

Những người đó, đều là 'Nghịch tử'.

"Nếu thật là như thế, Đạo Tiên tiền bối thật sự là khủng bố nha, thật sự là đạt đến tình cảnh chúng ta khó có thể phỏng đoán."

"Bởi vậy có thể thấy được, Cố Dương này, so với trong tưởng tượng của chúng ta còn khủng bố hơn." Có Tiên Vương thở dài.

Đồng thời, hắn cảm thấy vô cùng may mắn vì mình không có ý đồ với Cố Dương.

Bản thân Cố Dương đã vô cùng khủng bố, có khả năng sau lưng còn liên lụy tới một Chuẩn Tiên Đế Đạo Tiên đứng đầu, cũng rất khủng bố.

Đừng nói chi, Đạo Tiên là Chuẩn Tiên Đế đứng đầu, đã là chuyện của trăm kỷ nguyên trước.

Ai cũng không biết Đạo Tiên đã bước ra một bước kia hay chưa, chứng đạo lên Tiên Đế.

Nếu là như thế, vậy càng thêm khiến người ta tê cả da đầu.

Trong lúc Tiên vương tâm tư nghĩ nhiều, Thánh Tiêu bên này lẳng lặng chờ đợi, mong đợi xem Cố Dương sẽ tạo ra dị tượng kinh khủng cỡ nào.

Hôm nay Thánh Tiêu, đã hoàn toàn trở thành fan hâm mộ của Cố Dương, đối với Cố Dương tôn sùng đến cực điểm.

"Gia hỏa này, đến cùng đang làm cái quỷ gì."

Cố Linh Nhi thì cau mày, thì thào tự nói.

Những lời Chân Tiên cùng Chuẩn Tiên Vương nói kia, nàng tự

nhiên nghe vào trong tai.

Đối với chuyện này, nàng vô cùng tán đồng.

Nhưng, nàng cũng không cảm thấy Cố Dương lĩnh ngộ một cái Tiên vương pháp, cần hao phí thời gian dài như vậy.

Dù sao Cố Linh Nhi cũng đã đặt Cố Dương ở vị trí ngang bằng với mình.

Nàng cũng không cho rằng ngộ tính của Cố Dương so với mình kém hơn bao nhiêu.

Nhưng, nàng lĩnh ngộ một quyển Tiên vương pháp cũng không cần hao phí thời gian dài như vậy, trừ phi đem một quyển Tiên vương pháp, lĩnh ngộ đến đại thành thậm chí là viên mãn thì mới có thể hao phí rất nhiều thời gian.

Nhưng khảo hạch Hỗn Nguyên Đạo Thụ chỉ phán đoán thời gian tiêu hao khi nhập môn mà thôi.

"Chẳng lẽ nói, hắn thật sự đang lĩnh ngộ đại đạo chân ý. Như thế, đại đạo chân ý của hắn, đến cùng là lĩnh ngộ đến tầng thứ gì, mới có thể để cho Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối tự mình nói ra lời hắn đang đột phá về chất."

Cố Linh Nhi cau mày, thì thào tự nói, trong lòng có chút bất an.

Trong lúc tâm tư của rất nhiều tu sĩ khác nhau, lại trôi qua mười năm.

Rốt cuộc, tại thời khắc này, Hỗn Nguyên Đạo thụ đã có phản ứng.

Phía trên Cố Dương, xuất hiện bạch quang nồng đậm, trong thời gian ngắn chính là vọt lên độ cao mười vạn trượng.

Nhìn thấy một màn này, tâm thần của rất nhiều tu sĩ ở đây đều chấn động, lộ ra thần sắc rung động.

Có điều, bọn họ cũng không bất ngờ.

Dù sao, ngay cả Hỗn Nguyên Đạo Thụ cũng coi trọng Cố Dương như vậy, hơn nữa Cố Dương hao phí thời gian dài như vậy đột phá về chất, dị tượng chế tạo, không đạt tới trình độ này, mới là một chuyện kỳ quái.

Cũng không biết, có thể vượt qua Cố Linh Nhi hay không.

Trước mắt bao người, ánh sáng ngộ tính óng ánh kia tiếp tục kéo lên, đạt tới độ cao trăm vạn trượng, vẫn không có ý tứ dừng lại.

Nhìn đến đây, rất nhiều tu sĩ thậm chí là cự đầu ở đây đều rung động.

"Trăm vạn trượng, thật sự quá kinh khủng."

Thánh Tiêu tặc lưỡi.

Hỏa lão cũng tán thưởng.

"Chẳng qua, nếu như còn không xuất hiện dị tượng Bạch Trạch, độ cao không coi là gì, dị tượng mới là trọng yếu nhất."

Dừng một chút, Hỏa lão lại mở miệng nói.

Đây cũng là ý nghĩ trong lòng rất nhiều tu sĩ có kiến thức.

So với những tu sĩ kia chỉ có thể so sánh độ cao, những chuẩn Tiên Vương hoặc là Tiên Vương chính thức tồn tại năm tháng dài đằng đẵng, thông qua một ít sách cổ Thượng Thương truyền xuống mới hiểu được Bạch Trạch dị tượng đại biểu cho cái gì, đó tuyệt đối không phải tồn tại độ cao đơn thuần có thể so sánh.

Cố Linh Nhi nhìn thấy một màn này, cũng vô cùng động dung, cảm giác bất an trong lòng càng thêm nồng đậm.

Nàng có một cảm giác kỳ quái, mình sẽ bị vượt qua.

"Không, không có khả năng. Ta là thiên kiêu số một chư thiên vạn giới, là tồn tại phải chứng đạo Tiên Đế, sao có thể bị người khác vượt mặt nhiều lần như vậy được."

Cố Linh Nhi nắm chặt nắm đấm, thì thào tự nói.

Cũng chính là lúc Cố Linh Nhi thì thào tự nói, ngộ tính trên bầu trời lại xảy ra biến hóa.

Trước mắt bao người, ánh sáng ngộ tính kia không tiếp tục lóe lên nữa, mà dần thay đổi hình dạng.

Thấy cảnh này, tâm thần của rất nhiều tu sĩ đều chấn động.

Cố Dương, cũng muốn xuất hiện dị tượng Bạch Trạch sao?

Đặc biệt là trong lòng những lão quái vật chân chính đều thở dài.

Nếu như Cố Dương cũng xuất hiện dị tượng như Bạch Trạch, vậy độ cao lúc trước liền rất trọng yếu, có thể hình thành nghiền ép tuyệt đối đối với Cố Linh Nhi.

Cố Linh Nhi cũng gắt gao nắm chặt tay, trong lòng có chút không cam lòng.

Mà cũng chính vào lúc này, dị tượng hiện ra, làm cho tất cả sinh linh đều ngây ngẩn, ngộ tính chi quang của Cố Dương hiển hiện ra, không phải là hư hồn Bạch Trạch, mà là một bóng người.

Người này, giống như bản thân Cố Dương.

"Đây, đây là có chuyện gì?"

"Vì sao ánh sáng ngộ tính hóa thành dị tượng lại là bản thân Cố Dương."

"Loại tình huống này, cũng là lần đầu tiên lão phu trông thấy, thật sự là kỳ quái."

"Tên Cố Dương này, quả nhiên là kỳ lạ."

Mặc dù là tồn tại cấp bậc Tiên vương thì mắt ai cũng đều lộ vẻ kinh ngạc, không biết nên nói cái gì mới tốt.

Ánh sáng ngộ tính xuất hiện dị tượng, rất ít khi xuất hiện.

Mà dị tượng hiển hiện lại là chính mình gì đó, đây càng là xưa nay không có, hoặc có lẽ Thượng Thương có tình huống như vậy, nhưng trong mắt bọn họ những người thông qua sách cổ mới biết được một hai này, thật sự là quá mức kỳ lạ.

"Hỏa lão, ngươi biết chuyện gì xảy ra không? Thượng Thương có tình huống như vậy xảy ra sao?"

Thánh Tiêu cũng vì thế mà ngây người, lập tức nhịn không được mở miệng hỏi.

"Đây là lần đầu tiên ta nhìn thấy tình huống như vậy. Thượng Thương rất lớn, bí mật rất nhiều, mặc dù chủ nhân thân là Chuẩn Tiên Đế nhưng cũng không cách nào biết được quá nhiều bí mật. Còn về tình huống ngộ tính hiện ra bản thân, hắn cũng chưa từng nghe nói qua..."

Hỏa lão cũng nhíu mày, rơi vào trầm tư.

"Trời ạ, ngay cả Chuẩn Tiên Đế cũng không biết sao? Cố Dương không hổ là Cố Dương, quá mạnh."

Thánh Tiêu hít một hơi khí lạnh, từ trong nội tâm tán thưởng nói.

Cùng lúc đó, bên phía Cố Linh Nhi, nàng cũng lộ vẻ kinh ngạc, dường như không ngờ sẽ xuất hiện tình huống như vậy.

Chẳng qua, rất nhanh nàng phản ứng lại.

Mặc dù nói, tình huống của Cố Dương không thể lấy tình huống bình thường để khái quát.

Nhưng, không thể nghi ngờ, trên phương diện ngộ tính, nàng ta đã bị Cố Dương đánh bại hoàn toàn.

"Đáng giận, lai lịch của nam nhân này rốt cuộc là thế nào, lại ở phương diện khí vận và ngộ tính đều nghiền ép ta."

Mặt mũi Cố Linh Nhi tràn đầy phiền muộn nhìn chằm chằm vào Cố Dương đang nhắm mắt như trước.

Nàng ngủ say mấy kỷ nguyên xuất thế, vốn tưởng rằng sẽ xưng hùng ở kỷ nguyên này, bước lên con đường vô địch, không ai là đối thủ của nàng.

Nàng sẽ một đường tiến mạnh, nhắm thẳng vào Tiên Đế.

Kết quả, trực tiếp bị người nghiền ép.

Hơn nữa tu vi người này còn thấp hơn nàng rất nhiều, cũng rất thái quá.

"Nhưng mà, khí vận và ngộ tính mạnh hơn ta, sức chiến đấu không nhất định mạnh hơn ta. Ta là trời sinh đạo cốt, có tu vi Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, hơn nữa từ khi ta sinh ra đã có truyền thừa và tài nguyên tốt nhất. Dưới cùng cảnh giới, ta vô địch. Mặc dù áp chế đến cảnh giới Đại Đế, ta cũng có thể đánh bại hắn."

Cố Linh Nhi cắn môi, cổ vũ bản thân.

Đây là tự tin cuối cùng của Cố Linh Nhi.

Hôm nay, tỷ thí giữa nàng và Cố Dương, là một thắng hai bại.

Nếu ở trên chiến lực, nàng thắng được Cố Dương, vậy còn có thể vãn hồi một ít mặt mũi, tương đương hai thắng hai bại, hai người cũng không phân biệt được thắng thua.

Tại thời điểm Cố Linh Nhi nghĩ như vậy, Cố Dương cũng là chậm rãi mở mắt, trong mắt có đại đạo chân ý khủng bố lập loè.

"Chúc mừng ngươi, thành công bước ra một bước kia."

Âm thanh của Hỗn Nguyên Đạo Thụ vang lên, khiến rất nhiều tu sĩ phục hồi tinh thần, tâm thần chấn động.

"Ha ha, may mắn là tiền bối rộng rãi hào phóng như vậy, ta mới có thể đi ra một bước này, nếu không chỉ sợ sẽ tốn rất nhiều thời gian của ta. Lần này, ta xem như thiếu tiền bối một ít nhân quả, ngày sau tất trả."

Cố Dương hành hậu lễ, khẽ cười nói.

"Không cần, ngươi không nợ ta cái gì."

Thanh âm của Hỗn Nguyên Đạo Thụ lại vang lên.

Một người một cây đối thoại, không che giấu, làm cho rất nhiều tu sĩ ở đây đều kinh hãi, hoàn toàn không biết đã xảy ra chuyện gì, quan hệ giữa Cố Dương cùng Hỗn Nguyên Đạo Thụ biến thành dạng gì.

Dù sao, thái độ của Hỗn Nguyên Đạo Thụ thật sự quá mức ấm áp.

Cố Dương, cũng là vì lời nói của vị Hỗn Nguyên Đạo Thụ này mà hơi ngẩn ra, lập tức nhíu mày, cũng đã nhận ra điểm bất thường lần nữa.

Bỗng dưng, hắn lại chậm rãi cau mày, khẽ mỉm cười.

Mặc dù bây giờ không có biện pháp biết được mấu chốt trong đó, nhưng chỉ cần hắn trở nên đủ mạnh, sớm muộn gì cũng sẽ biết được tất cả mọi chuyện.

Hỗn Nguyên Đạo Thụ là như thế.

Hệ thống, cũng như thế.

"Càng cường đại, liền càng có thể cảm giác được, chênh lệch giữa cảnh giới, thật sự quá khủng bố."

Lập tức, Cố Dương lại nhìn Hỗn Nguyên Đạo Thụ một cái thật sâu.

Lần bế quan này đã thông qua lật xem hơn một trăm triệu tiên pháp, thậm chí trong đó còn có chuẩn Tiên Đế pháp cùng với rất nhiều đại Đạo chân ý, sự tiến bộ của hắn không thể nói là không lớn.

Tiên pháp của hắn, toàn bộ đều được hắn hoàn thiện đến cấp bậc Chuẩn Tiên Đế pháp.

Đồng thời, chân ý đại đạo của hắn cũng đột phá tới cấp độ đại viên mãn.

Mặc dù hiện tại hắn có thể tùy ý một quyền đánh giết Tiên vương bình thường, giết chết cự đầu Tiên Vương cũng chỉ cần hơi nghiêm túc một chút, nhưng chênh lệch với Hỗn Nguyên Đạo Thụ vẫn có thể dùng từ vực sâu để hình dung.

Cho dù Chuẩn Tiên Đế bình thường nhất muốn giết hắn, cho dù hắn dùng hết cả vốn liếng, có thể sống sót hay không cũng là vấn đề.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Tu hành một đạo, càng về sau, chênh lệch một tiểu cảnh giới,

đều là khó có thể vượt qua, chớ nói chi là chênh lệch giữa đại cảnh giới.

"Cố Dương, mặc dù ngộ tính cùng khí vận của ngươi vượt qua ta, nhưng ở phương diện chiến lực, ngươi tất nhiên không bằng ta."

Lúc này, Cố Linh Nhi đứng dậy, gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, nói từng chữ từng chữ.

Đây cũng không phải là khiêu khích không có não, mà là mượn cơ hội này củng cố đạo tâm của mình, để cho mình càng thêm tự tin.

Dù sao, Cố Dương đả kích nàng cũng thật sự có chút thảm.

Từ khi sinh ra đến giờ, nàng ta chưa từng bị ủy khuất như vậy.

"Ha ha."

Đối mặt với sự khiêu khích của Cố Linh Nhi, Cố Dương vẫn cười nhạt một tiếng như cũ, không trả lời.

Giống như gió xuân quất vào mặt, không thèm để ý chút nào.

Điều này khiến Cố Linh Nhi rất khó chịu, nàng hừ lạnh một tiếng.

Các tu sĩ có mặt đều phấn chấn tinh thần, nghị luận sôi nổi hẳn lên.

Bọn họ biết, tiếp theo là vòng khảo hạch cuối cùng.

Cũng là khảo hạch chiến lực khiến người ta mong đợi nhất.

Chiến lực mạnh, mới thật sự là mạnh, còn lại đều tương đối yếu.

Khảo hạch chiến lực, cũng có thể đại khái nhìn ra Hỗn Nguyên Đạo Quả sẽ rơi vào nhà nào.

Trước mắt mà nói, không thể nghi ngờ Cố Dương chính là có hi vọng nhất, tiếp theo là Cố Linh Nhi.

Đương nhiên, Hỗn Nguyên Đạo Thụ sẽ tặng Hỗn Nguyên Đạo Quả cho ai, cũng không đơn thuần chỉ nhìn thành tích khảo hạch, bởi vậy bọn hắn đồng dạng chờ mong mình hoặc là hậu bối trở thành người may mắn kia!

"Hắc hắc, chiến lực khảo hạch, không biết Cố Dương cùng Cố Linh Nhi ai mạnh ai yếu."

"Đa phần là Cố Linh Nhi mạnh. Dù sao Cố Linh Nhi cũng là thiên phú nhất phẩm, hơn nữa tu vi đạt đến Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, lại có Chuẩn Tiên Đế tự mình truyền đạo."

"Ha ha, điều này thì chưa chắc. Đừng quên, một quyền của Cố Dương đã đánh bại Thánh Tiêu. Thánh Tiêu kia mặc dù không so được với Cố Linh Nhi nhưng cũng không đơn giản."

"Ha ha, ai mạnh ai yếu, chúng ta vẫn là không nên tự kết luận bừa bãi mới tốt, như vậy dễ bị vả mặt."

"Cũng đúng, hai người này đều là tồn tại vượt qua lẽ thường, không ai thấy rõ nội tình của bọn họ."

Tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương cũng nghị luận ầm ĩ, cuối cùng bọn hắn cũng không còn tâm tư suy đoán, sợ bị đánh vào mặt.

Cũng chính dưới tình huống như vậy, âm thanh Hỗn Nguyên Đạo Thụ lần nữa vang lên.

"Vòng khảo hạch thứ tư, khảo hạch chiến lực. Dưới Tiên Vương, tất cả đều có thể đứng ra so đấu, sàng lọc ra người mạnh nhất."

Thanh âm nhàn nhạt của Hỗn Nguyên Đạo Thụ vang lên, khiến cho rất nhiều tu sĩ ở đây đều lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Ghê thật, dưới Tiên Vương, đều có thể thi đấu, cũng có chút ý vị sâu xa.

"Tiền bối, xin hỏi, không có hạn chế tuổi tác sao? Không cần áp chế tu vi sao?"

Một vị chuẩn Tiên Vương đứng dậy, dò hỏi.

Vốn hắn cho rằng mình không còn hy vọng gì nữa, không nghĩ tới Hỗn Nguyên Đạo thụ sẽ nói ra những lời như thế.

Trước kia, không có quy củ này, đều sẽ hạn chế tuổi tác hoặc là tu vi.

"Không có hạn chế tuổi tác, cũng không cần áp chế tu vi."

Hỗn Nguyên Đạo Thụ lạnh nhạt trả lời.

Lời này vừa nói xong, mọi tu sĩ đều tỏ vẻ xôn xao, những tu sĩ nhỏ yếu đều tỏ vẻ bực bội, không có tuổi tác và hạn chế tu vi, bọn họ lấy gì tranh với mấy lão quái vật kia.

Cho dù là những thiên kiêu được sinh ra từ những đại thế lực kia, cũng lộ ra vẻ mặt phiền muộn.

Tuy bọn họ là thiên tài, nhưng có thể tu luyện đến Chân Tiên thậm chí là cả Chuẩn Tiên Vương, có ai trước đây không phải là thiên tài?

Có lẽ, tương lai bọn họ còn không cách nào đột phá Chân Tiên và Chuẩn Tiên Vương đấy.

Dưới tình huống như vậy, bọn họ muốn tranh với mấy lão quái vật này sao? Đó là muốn ăn cái rắm.

Cũng chỉ có thiên tài có thiên phú nhị phẩm mới có tự tin tranh nổi với những lão quái vật, Chân Tiên, bọn họ có tự tin có thể chiến một trận.

Chuẩn Tiên Vương, thôi đi, thật sự là đánh không lại.

Chuẩn Tiên vương cũng không phải Chân Tiên có thể so sánh được, tu vi của bọn họ nếu cao hơn một chút thì còn có hi vọng chiến một trận, nhưng bọn họ vẫn còn quá trẻ tuổi.

Chớ nói chi, ở đây còn có tồn tại lão biến thái như Cố Linh Nhi cùng Cố Dương, bọn họ tuyệt không có khả năng có ngày nổi danh.

Bị đánh tan tác một cách dễ dàng, làm mất hết mặt mũi, còn không bằng mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, yên lặng xem cuộc chiến là được rồi.

Sau đó là chiến trường của quái thai Cố Linh Nhi và Cố Dương, cùng với những chuẩn Tiên vương, những người còn lại đều không có tư cách tham dự.

"Ha ha, Cố Linh Nhi, Cố Dương, mặc dù lão phu lớn tuổi hơn các ngươi quá nhiều, đi ra ngoài tranh đoạt thật sự có chút vô sỉ. Nhưng Hỗn Nguyên Đạo Quả hấp dẫn thật sự là quá lớn, lão phu cũng không thể không bỏ thể diện xuống, cùng các ngươi tranh giành một chút."

Một lão giả mặc áo bào xám đứng dậy, khẽ cười nói.

"Tiên Lộ ta đã đứt, nếu không có đại cơ duyên, tuyệt đối không thể chứng đạo Tiên Vương."

"Hỗn Nguyên Đạo Quả là hy vọng duy nhất của ta, ta cũng không thể không bỏ mặt mũi ra đánh cược một trận."

Lại một vị chuẩn Tiên vương thở dài một tiếng bước ra.

Chương 1104 - Chuẩn Tiên Vương chi uy (1)

Không chỉ hai người bọn họ, trước mắt bao người, có chừng nghìn Chuẩn Tiên Vương đứng ra.

Tuy rằng chuẩn Tiên Vương không hiếm thấy như Tiên Vương, nhưng cuối cùng vẫn là nhiều hơn rất nhiều...

Chớ nói chi, nơi này vẫn là nơi rất nhiều tu sĩ chư thiên vạn giới hội tụ, có hơn một ngàn Chuẩn Tiên Vương, là chuyện rất bình thường.

Thậm chí số lượng còn thiếu đấy.

Số lượng chuẩn Tiên vương Chư Thiên Vạn giới, tuyệt đối là rất nhiều.

Chỉ có điều, rất nhiều Chuẩn Tiên vương đã từng tới Táng Tiên sơn, cảm thấy Tiên Vương vô vọng nên không đến nữa.

Đồng thời, Chuẩn Tiên vương cũng cho rằng tu vi Chuẩn Tiên vương đã đủ để bọn họ tiêu dao hậu thế rồi, không cần phải mạo hiểm vẫn lạc để tiến vào Táng Tiên sơn.

Bởi vậy, có thể nói, người dám xông vào Táng Tiên sơn tìm kiếm cơ duyên của Tiên vương đều là những người có đạo tâm cứng cỏi, áp đảo ở phía trên cường giả Chuẩn Tiên vương tầm thường.

"Hơn một nghìn Chuẩn Tiên Vương cũng đã ngoi đầu lên rồi, lần này Cố Linh Nhi và Cố Dương cũng không nhất định có thể tranh đoạt người mạnh nhất."

"Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối lần này quá độc ác, không hạn chế tuổi cùng tu vi. Lần này, áp lực của bọn họ không thể nghi ngờ là quá lớn."

"Có sao nói vậy, ta có chút nhìn không nổi nữa, chuyện này đối với hai người bọn họ mà nói, thật sự là quá không công bằng."

"Trên đời làm gì có công bằng. Cường giả chế định quy tắc, kẻ yếu chỉ cần tuân theo quy tắc làm việc là được."

Rất nhiều tu sĩ cũng nhịn không được xì xào cảm thán.

Cũng có một vài Chân Tiên vốn là muốn đứng ra đánh cược một lần thế nhưng khi thấy nhiều Tiên vương hiện thân từ trong hư không thì bọn họ không nhịn được cười khổ một tiếng rồi lui về.

Mặc dù bọn họ là Chân Tiên, nhưng chênh lệch quá lớn với Chuẩn Tiên Vương, tuyệt đối không thể thắng được.

Mặc dù là một ít Chân Tiên có năng lực vượt cấp chiến đấu, cũng chỉ biết thở dài một tiếng, không có lựa chọn tham dự.

Bởi vì, thật sự không cần thiết.

Dù cho bọn họ dùng phương pháp giết địch một ngàn tổn hại tám trăm để đánh bại một Chuẩn Tiên vương thì vẫn còn nhiều Chuẩn Tiên vương như vậy, bọn họ lấy gì để đánh bại.

Chớ nói chi, hiện tại chỉ là luận bàn, không phải tử đấu, vậy càng không cần thiết.

"Hừ, lấy lớn hiếp nhỏ, bắt nạt chúng ta sao? Các ngươi suy nghĩ nhiều rồi."

Thấy hơn một ngàn Chuẩn Tiên Vương đứng ra, Cố Linh Nhi lại bất động, hừ lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng: "Trong mắt

ta, chỉ có Cố Dương mới là đối thủ duy nhất của ta. Tuy các ngươi là Chuẩn Tiên Vương, nhưng trong mắt ta chẳng khác gì kẻ yếu."

Lời này vừa nói ra, trong sân lập tức yên tĩnh lại.

Lời nói của Cố Linh Nhi, quả thật là một luồng sấm sét, dọa cho rất nhiều tu sĩ ở đây sợ hãi.

Chuẩn Tiên vương, đó là tồn tại khủng khiếp cỡ nào chứ, là tồn tại mạnh nhất dưới Tiên vương, dù là Tiên vương cũng sẽ không khinh thường chuẩn Tiên vương quá mức.

Dù sao, cảnh giới Chuẩn Tiên Vương tương đương với bước nửa chân vào cấp bậc Tiên Vương, mặc dù khoảng cách Tiên Vương chân chính rất xa, thậm chí so sánh với Tiên Vương trên chiến lực, càng là khác nhau một trời một vực.

Thế nhưng, tóm lại cũng đã dính phải hai chữ Tiên vương, sức chiến đấu rất khủng khiếp, khó mà tưởng tượng nổi.

Nhưng Cố Linh Nhi lại không coi Chuẩn Tiên Vương ra gì, thật sự khiến người ta khiếp sợ, thậm chí là kinh hãi.

Nếu là người bình thường nói ra như vậy thì bọn họ tuyệt đối sẽ khịt mũi coi thường, cho rằng tên này điên rồi, lại dám khiêu khích uy nghiêm của Chuẩn Tiên vương .

Nhưng mà, nếu những lời này là Cố Linh Nhi nói ra, bọn hắn tuy rằng khiếp sợ. Mặc dù cảm thấy Cố Linh Nhi thật sự là quá cuồng ngạo, nhưng lại không thể không thừa nhận, Cố Linh Nhi có lẽ thật sự có tư cách nói ra những lời như vậy.

Bởi vì thực lực Cố Linh Nhi trước đó bày ra đã áp đảo Chân Tiên, đạt đến cấp bậc chuẩn Tiên vương cũng là chuyện rất có thể xảy ra.

Chỉ có điều, cho dù là đạt đến chiến lực cấp bậc chuẩn Tiên

Vương, miệt thị hơn một ngàn Chuẩn Tiên Vương ở đây cũng là sự tình quá mức cuồng ngạo cùng không có lý trí.

Nhưng mà, rất nhiều tu sĩ ở đây cũng không dám nói thêm gì, yên lặng xem náo nhiệt.

Giờ phút này, hơn một nghìn Chuẩn Tiên Vương ở đây, sắc mặt tất cả đều âm trầm đến cực điểm. Cho dù lấy tâm tính của bọn hắn, bị miệt thị như vậy, trong lòng cũng khó có thể ngăn chặn sinh ra cảm xúc phẫn nộ.

Bọn họ thân là chuẩn Tiên Vương, mặc dù là đặt ở thế lực cấp Tiên Vương, đều là nhân vật cấp cung chủ, tiên chủ, là người cầm quyền của thế lực lớn.

Bọn họ, tất nhiên đều là ngạo khí vô cùng, từ khi nào lại bị người khinh thường như vậy.

Mặc dù thân phận của Cố Linh Nhi không bình thường, sau lưng có Chuẩn Tiên Đế tọa trấn, nhưng bọn hắn vẫn nổi giận như cũ.

Bởi vậy, tất cả bọn họ không hẹn mà cùng nhau bạo phát ra uy áp khủng bố của Chuẩn Tiên Vương, đồng thời đánh về phía Cố Linh Nhi.

Bọn họ rất rõ ràng, ở trên miệng cùng nha đầu cuồng ngạo Cố Linh Nhi này nói thêm gì đó là vô nghĩa, ngay cả Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối nàng cũng dám tranh luận, chứ đừng nói là chuẩn Tiên Vương bọn họ.

Bởi vậy, áp đảo nàng, mới xem như thở ra được.

Bọn họ thật sự không tin uy áp của hơn một ngàn Chuẩn Tiên Vương, nàng có thể chịu đựng được uy áp kinh khủng này.

Mặc dù những uy áp này không phải nhằm vào mình, nhưng

sắc mặt của rất nhiều tu sĩ ở đây đều trở nên trắng bệch.

Ngay cả Chân Tiên cũng cảm thấy thân thể nặng tới cực điểm.

Mà những tu sĩ chưa tới Tiên Cảnh kia, lại quỳ rạp xuống đất, xương cốt toàn thân đều nổ tung, máu me đầm đìa.

Nếu như không phải những Chuẩn Tiên Vương này không nhằm vào bọn hắn, chỉ sợ bọn hắn đã chết bất đắc kỳ tử ngay tại chỗ.

Điều này cũng khiến bọn họ kinh hãi tới cực điểm.

Tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương ẩn nấp trong không gian đều có chút nghiền ngẫm, muốn nhìn xem tình thế phát triển như thế nào.

Đối với thực lực của Cố Linh Nhi đã đạt tới cấp độ nào, bọn hắn cũng có chút tò mò.

Chỉ có Cố Dương, sắc mặt vẫn lạnh nhạt như cũ, đem uy áp của những Chuẩn Tiên Vương này coi như không có gì.

Đồng thời, đối với việc mọi sự kế tiếp ra sao, hắn cũng không có nửa điểm hứng thú.

Dù sao, cấp độ của hắn đã vượt qua những người này từ lâu rồi.

Bất kể là Chuẩn Tiên Vương hay là Cố Linh Nhi, trong mắt hắn đều không khác gì tu sĩ bình thường.

Đương nhiên, đối với việc Cố Linh Nhi có thể chống lại uy áp của Chuẩn Tiên Vương hay không, hắn cũng không hoài nghi.

Dù sao, mặc dù Cố Linh Nhi không cường đại như hắn, nhưng cũng vượt lên trên Chuẩn Tiên Vương.

Uy áp của hơn một nghìn Chuẩn Tiên Vương muốn áp đảo Cố Linh Nhi, đó hoàn toàn là chuyện người si nói mộng.

Quả nhiên, đối mặt với uy áp chuẩn Tiên Vương, sắc mặt Cố Linh Nhi vẫn lãnh ngạo như cũ, không hề cử động, nàng cười lạnh: "Hừ, chỉ bằng vào uy áp đã muốn áp đảo ta, các ngươi cũng quá coi thường ta rồi."

Điều này, khiến cho khuôn mặt của hơn một ngàn Chuẩn Tiên Vương ở đây đều cứng đờ, mặt mũi có chút khó chịu.

"Tiểu oa nhi. Hôm nay lão phu muốn xem xem ngươi có bản lãnh gì mà dám khinh thường Chuẩn Tiên Vương chúng ta."

Sau đó, một vị Chuẩn Tiên Vương râu tóc bạc trắng, trên áo bào có ngọn lửa màu đen đứng dậy, âm thanh lạnh lùng nói.

Sau khi hắn đứng ra, trong nháy mắt dẫn tới một ít tiếng kinh hô.

Bởi vì danh khí của vị Chuẩn Tiên vương này rất lớn, tinh thông Hỏa Diễm Đại Đạo chân ý đặc thù, có thể nói là cường giả đỉnh cấp trong Chuẩn Tiên vương.

"Hắc hắc, Hỏa Văn lão đạo, ta vốn dĩ còn muốn ra tay, ngươi đã ra tay, ta đây liền đem cơ hội nhường cho ngươi."

Thấy vị Chuẩn Tiên Vương này đứng dậy, lại có Chuẩn Tiên Vương lên tiếng.

Thân là chuẩn Tiên Vương, bọn hắn có thể liên thủ triển khai uy áp chấn nhiếp Cố Linh Nhi, nhưng tuyệt đối sẽ không làm ra chuyện lấy nhiều đánh ít mất mặt như vậy. Dù sao đây chỉ là một lần so đấu mà thôi, không phải chém giết sinh tử.

Những lão quái vật như bọn hắn đứng ra cùng Cố Linh Nhi người trẻ tuổi này chiến đấu, bản thân cũng đã đủ mất mặt rồi,

nếu còn liên thủ đối địch, đó chính là mất hết mặt mũi già nua, sẽ dương danh ở chư thiên vạn giới.

Đây không phải thứ mà bọn họ nguyện ý nhìn thấy.

"Hừ, ai tới cũng như nhau, cho dù các ngươi cùng lên, ta cũng không sợ."

Cố Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, lần nữa mở miệng.

Lời này khiến cho các tu sĩ có mặt giật giật chân mày.

Ngay cả đám Chuẩn Tiên Vương cũng càng phẫn nộ hơn.

"Ha ha, đã như vậy, cứ để ta thử xem, thực lực của ngươi có lợi hại như lời ngươi nói không."

Hỏa văn lão đạo lạnh lùng cười, hung hãn ra tay.

Trong phút chốc, chân ý Hỏa Diễm Đại Đạo màu đen từ quanh người hắn đan dệt ra, đốt cháy không gian, cực kỳ khủng bố.

Nhìn thấy một màn này, có cường giả than thở: "Hỏa chi đại đạo chân ý của Hỏa Văn lão đạo cũng không phải chỉ đơn thuần là Hỏa chi đại đạo chân ý, mà là Hỏa chi đại đạo chân ý kết hợp với Thôn Phệ đại đạo, uy năng cực kỳ khủng bố."

"Chân ý đại đạo dung hợp vô cùng khó khăn, một khi thành công thì uy năng sẽ tăng lên gấp bội. Lúc trước, Hỏa Văn lão đạo đã bằng vào chiêu này để lấy một địch hai, đánh gục hai kẻ thù là chuẩn Tiên vương. Trận chiến đó mặc dù lão cũng bị thương rất nghiêm trọng, tĩnh dưỡng mấy kỷ nguyên nhưng cũng không thể phủ nhận sự mạnh mẽ của lão."

"Hắc hắc, có Hỏa Văn lão đạo ra tay, Cố Linh Nhi này mặc dù có thể chiến thắng, thực lực đoán chừng cũng sẽ bại lộ, như vậy sẽ dễ đối phó hơn nhiều."

Chuẩn Tiên vương ở đây đều có suy nghĩ khác nhau.

Cũng chính dưới tình huống như vậy, Hỏa Văn lão đạo hung hãn ra tay.

Vừa ra tay chính là tuyệt sát.

Hàng trăm hàng ngàn hỏa long do hỏa diễm màu đen hình thành hung hãn xuất hiện, cuốn theo sáu thành đại đạo chân ý đỉnh phong kinh khủng, du đãng trong không gian chung quanh, tạo thành một bộ trận đồ kinh khủng, khiến uy năng lần nữa tăng lên, đạt đến cảnh giới khủng bố.

Một màn này khiến cho phần lớn Chuẩn Tiên Vương vì đó mà kinh hãi.

Hỏa Văn lão đạo quả nhiên cường đại, thông qua tiên pháp này có thể nhìn ra, trình độ trận pháp của hắn cũng hết sức kinh người.

Hầu hết những người có mặt tại đây đều cho rằng mình không thể tiếp nổi một đòn này.

Cho dù là tồn tại ở cấp bậc thập đại Tiên vương cũng phải ghé mắt nhìn lại, cảm thấy hứng thú.

Trong tầm mắt của 10 đại tồn tại cấp bậc Tiên vương, thủ đoạn tiên pháp của Hỏa Văn lão đạo quả thật không tệ, được cho là cường đại trong Chuẩn Tiên vương, có thể lọt vào tầm mắt của bọn họ.

"Vị Hỏa Văn lão đạo này lại có một tia hi vọng chứng đạo Tiên Vương."

"Ha ha, đúng là như thế, tuy rằng hi vọng không vượt quá một phần trăm, nhưng chung quy vẫn là có hi vọng, mạnh hơn rất nhiều so với những Chuẩn Tiên Vương đoạn tuyệt con đường phía

trước."

"Không biết một kích này có thể bức ra thực lực mạnh nhất của Cố Linh Nhi hay không."

Tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương đang nghị luận.

Cũng chính vào lúc này, Cố Linh Nhi cũng đã có hành động.

Nàng nhìn hàng trăm hàng ngàn trận đồ do hỏa long đen hình thành kia, cũng thu liễm sự khinh thị, tương đối nghiêm túc một chút.

Những chuẩn Tiên Vương này thật sự có chút thủ đoạn.

"Chẳng qua, cũng vẻn vẹn như thế."

Chẳng qua, Cố Linh Nhi vẫn như cũ vô cùng tự tin, tiên quang toàn thân nở rộ, đạo vận kinh khủng từ trên thân thể mềm mại của Cố Linh Nhi bạo phát ra.

Theo đó, một cỗ cảm giác áp bách kinh khủng hàng lâm vào vùng không gian này.

Chuyện này khiến các Chuẩn Tiên vương giật mình, thậm chí là chấn động.

Bởi vì cảm giác áp bách này phải vượt xa bọn họ.

Khó có thể tưởng tượng, vì sao một người ngay cả Chân Tiên cảnh cũng không đạt tới, lại có thể có cảm giác áp bách như vậy.

"Không hổ là quái thai trời sinh đạo cốt, có thiên phú nhất phẩm sao? Quả nhiên kinh khủng."

Rất nhiều Tiên vương đều cảm thán trong lòng, có chút kiêng kỵ.

Hỏa văn lão đạo sắc mặt cũng là ngưng trọng tới cực điểm.

Nhưng, động tác của hắn cũng không hề chậm, hai tay vỗ một cái, quát lạnh: "Hỏa Văn tiên trận, tiêu diệt chư tiên!"

Vừa dứt lời, trận đồ kinh khủng kia bắt đầu điên cuồng xoay tròn, hàng trăm hàng ngàn con Hỏa Long cũng càng thêm sống động, đồng loạt xông về phía Cố Linh Nhi.

Khu vực này, thời không đều bị đốt cháy rồi thôn phệ, lộ ra cảnh tượng kỳ dị.

Đó là cảnh tượng Đại Đế, thậm chí là Địa Tiên, Thiên Tiên cũng không thể nào hiểu được.

Dù là Chân Tiên thì cũng cảm thấy tê dại da đầu, thân hình nhanh chóng lùi lại, rất sợ bị ảnh hưởng.

"Hừ, có chút thực lực, nhưng vẫn chưa phải đối thủ của ta."

Cố Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, bước tới một bước.

Trong chốc lát, tiên quang quanh thân nàng càng phát ra sáng chói, một cỗ khí tức bá đạo tang thương bốc lên.

"Chuẩn Tiên Đế pháp, Hoang Cổ Bá Quyền!"

Tiếp đó, Cố Linh Nhi giơ quyền đấm ra một quyền, khí tức bá đạo tiến vào cảnh giới cực kỳ khủng khiếp, khiến người khác cảm thấy phảng phất như bá chủ vạn giới bễ nghễ chư thiên giáng thế, trấn áp hết thảy.

Dưới một quyền này, thời không phía trước Cố Linh Nhi trực tiếp nổ tung, tạo thành cảnh tượng tươi đẹp mà nguy hiểm.

Sau đó, một quyền này, cùng Hỏa Văn lão đạo hung hăng va chạm với nhau.

"Rặc rặc!"

Ngay sau đó, hình ảnh khiến mọi người rung động xuất hiện.

Dưới một quyền này của Cố Linh Nhi, công kích khủng bố của Hỏa Văn lão đạo, kể cả trận đồ kỳ diệu kia, toàn bộ đều dễ dàng bị đánh nổ tung.

Bị lan đến, cả người hoả văn lão đạo cũng trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, tiên thể chấn động, xuất hiện lượng lớn vết rạn, trong miệng lão cũng phun ra tiên huyết màu vàng, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Hắn chưa từng nghĩ tới, Cố Linh Nhi lại mạnh mẽ đến tình cảnh khủng bố này, nếu như bao hàm sát ý, hắn tuyệt đối sẽ bị một quyền giết chết.

Giờ phút này, chuẩn Tiên vương khác cũng cảm thấy tê dại da đầu, vô cùng kinh hãi.

Bọn họ cũng không ngờ Cố Linh Nhi lại mạnh mẽ như vậy.

Còn người dưới Chuẩn Tiên Vương, tất cả đều lộ ra vẻ mặt rung động và hoảng sợ.

Bởi vì, ngọn lửa hỏa văn lão đạo bị Cố Linh Nhi đánh nổ đang bắn tung tóe về phía bọn hắn.

Đây chính là tiên hỏa mà chuẩn Tiên Vương toàn lực điều khiển, mặc dù là Chân Tiên dính vào, cũng có khả năng nguy hiểm đến tính mạng, chớ nói chi là hầu hết các tu sĩ ở đây cũng không có tu vi Chân Tiên.

Cũng chính vào thời điểm chuyện cực kỳ bi thảm sắp xảy ra, một luồng sáng xanh nhàn nhạt xuất hiện, quét qua không gian.

Toàn bộ thời không bị nghiền nát đều khôi phục, ngọn lửa kia

cũng tiêu trừ trong vô hình.

Thậm chí, thương thế của những tu sĩ bị trúng uy áp của Chuẩn Tiên Vương lúc trước cũng khôi phục trong khoảnh khắc.

Mọi người đều sửng sốt, lập tức phản ứng lại, biết được là Hỗn Nguyên Đạo Thụ tiền bối xuất thủ.

Lúc này, mắt những tu sĩ này đều lộ ra vẻ cảm kích, nhìn Hỗn Nguyên Đạo Thụ bái thật sâu.

Dĩ nhiên, những chuyện này không hề lọt vào trong mắt của cấp bậc Tiên Vương, bọn hắn cũng bị chấn động nhìn chằm chằm vào Cố Linh Nhi y phục đang lơ lửng ra vẻ không ai bì nổi, bọn họ cũng không nghĩ tới Cố Linh Nhi lại cường hãn như thế.

Thậm chí, bởi vì bọn họ là Tiên vương, nhìn thấy càng nhiều thứ hơn so với những tu sĩ khác.

"Cố Linh Nhi, quả nhiên là khủng bố như vậy. Một quyền vừa rồi có thể nói đã vượt qua cấp bậc Chuẩn Tiên Vương. Mặc dù nói, vẫn xa xa không thể đạt đến cấp độ Tiên Vương tùy ý tung ra một kích, nhưng đủ để dễ dàng tiêu diệt sinh linh cấp Chuẩn Tiên Vương."

"Đạo cốt trời sinh, quả nhiên kinh khủng. Nhưng khủng khiếp hơn chính là nàng vừa rồi vẻn vẹn là dùng sức mạnh thân thể, không sử dụng pháp lực, thậm chí không sử dụng chân ý đại đạo, chính là làm được một điểm này."

"Chỉ dựa vào thân thể của nàng ta thì e rằng cũng có thể đánh với Chuẩn Tiên Vương một trận. Vận dụng Chuẩn Tiên Đế pháp trong truyền thuyết kia, sở hữu chiến lực như vậy, chỉ có thể nói rằng, tình hình có thể hiểu được."

"Chuẩn Tiên Đế pháp, chính là tiên pháp vượt quá tưởng tượng của chúng ta, có uy năng khó có thể phỏng đoán. Tuy nhiên, nếu

lĩnh ngộ nó không đủ triệt để, cũng khó có thể phát huy ra uy năng của nó. Mà ngộ tính của Cố Linh Nhi hiển nhiên bất phàm, tu luyện Chuẩn Tiên Đế pháp đến cảnh giới cực sâu, thậm chí còn gia nhập đạo của mình, cho nên mới có thể phát huy ra uy năng kinh khủng như vậy."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Cố Linh Nhi nếu là vận dụng toàn bộ thủ đoạn, có lẽ có năng lực đánh một trận với Tiên vương. Mặc dù không thể giết chết Tiên vương nhưng sức chiến đấu này đã rất kinh khủng rồi."

Cho dù là tồn tại ở cấp bậc thập đại Tiên vương, tâm tình cũng rất phức tạp.

Bọn hắn tu đạo đến nay đã trải qua bao nhiêu trắc trở, mới chứng đạo được Tiên Vương.

Kết quả, Cố Linh Nhi dùng tu vi Thiên Tiên cảnh đỉnh phong là rất có thể có được chiến lực cấp bậc Tiên Vương, điều này làm cho tâm tình bọn họ không khỏi phức tạp.

Bọn họ là cấp Tiên vương, muốn tiến thêm một bước đều khó như lên trời, mà Cố Linh Nhi chỉ mới cảnh giới Thiên Tiên đỉnh phong, liền có chiến lực như thế, đợi đến khi nàng trở thành Tiên vương, sẽ khủng bố như thế nào?

Càng đừng nói, tiềm lực của Cố Linh Nhi không chỉ như vậy.

Tương lai nàng sẽ thành Chuẩn Tiên Đế, thậm chí có một chút hy vọng trở thành Tiên Đế.

Thành tựu của nàng tuyệt đối không phải thứ bọn họ có thể tưởng tượng.

Sau đó, tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương lại nhịn không được nhìn về phía Cố Dương.

Ở đây, chỉ có Cố Dương mới có thể sánh vai cùng Cố Linh Nhi.

Tuy rằng Cố Dương thiên phú không bằng Cố Linh Nhi, nhưng ngộ tính cùng khí vận, lại nghiền ép Cố Linh Nhi.

Cố Dương chiến lực tuyệt đối sẽ không thấp, cũng không biết có thể so sánh cùng Cố Linh Nhi hay không.

Tiền đồ của hắn cũng là không thể hạn lượng.

Hai người này đúng là khiến người ta sinh lòng hâm mộ.

Mặc dù đạo tâm của tồn tại cấp Tiên vương đã sớm vô cùng cứng cỏi, ngoại vật khó có thể dao động, nhưng nhìn hai người biến thái như vậy, bọn hắn đều không nhịn được hâm mộ.

Rất nhanh, có tồn tại cấp bậc Tiên Vương đã nhận ra dị dạng.

Bởi vì, cho dù là Cố Linh Nhi bày ra thực lực khủng bố như vậy, Cố Dương vẫn không hề bị lay động, vẻ mặt như thường.

"Cho dù nhìn thấy công kích khủng bố như vậy của Cố Linh Nhi, Cố Dương vẫn như cũ không hề lay động sao? Quả nhiên, trong mắt hắn, chiến lực trình độ này, vẫn như trước ở trong phạm vi hắn tiếp nhận."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Cố Dương hẳn là cũng có chiến lực trên Chuẩn Tiên Vương đi."

"Nếu là như vậy, Cố Dương không khỏi quá mức biến thái đi..."

Tất cả Tiên Vương trò chuyện một hồi, sắc mặt đều thay đổi.

Bởi vì bọn họ nghĩ tới một chuyện vô cùng biến thái.

Đó chính là, tu vi của Cố Dương, thế nhưng là cực hạn của Đại Đế, so với Cố Linh Nhi còn thấp hơn hai đại cảnh giới, ngay cả

Tiên Cảnh cũng chưa bước vào.

Đây chẳng phải là nói, Cố Dương vượt ngang qua bốn năm cảnh giới, đây quả thực là thái quá tới cực điểm.

"Hắn là thể tu của hắn đã đạt đến một bước này. Dù sao thể tu cũng khác hẳn với khí tu, không thể lấy cảnh giới luận chiến lực."

Có Tiên vương không nhịn được nữa lên tiếng.

Câu này nói ra, mọi người đều cảm thấy có đạo lý.

Nếu như Cố Dương chỉ dựa vào khí tu mà có chiến lực trên chuẩn Tiên vương, vậy thì quá mức phá vỡ tam quan, trái với lẽ thường.

Mà nếu dựa vào thể tu đạt tới tầng thứ này, vậy vẫn còn trong phạm vi chấp nhận.

Dù sao, đối với tu sĩ bình thường mà nói, thể tu tương đối khó khăn, cần rất nhiều tài nguyên.

Nhưng đối với loại người có khí vận ngập trời như Cố Dương, có đủ công pháp cùng tài nguyên cường đại gia trì, có được thân thể cường đại như vậy cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Chớ nói chi, ở đây Tiên vương cũng đã nghĩ tới, thân thể Tiên vương cùng huyết mạch tiên linh của Cố Dương tất cả đều đạt đến giai đoạn đại thành, đây đối với chiến lực cũng gia tăng rất lớn.

Nghĩ tới đây, toàn bộ Tiên vương ở nơi này đều bình tĩnh lại.

Tuy rằng thực lực của Cố Dương chỉ sợ vẫn như cũ rất biến thái, nhưng còn chưa đủ để phá tan tam quan của bọn hắn.

Bọn hắn tiếp theo, liền chờ mong trận chiến của Cố Dương cùng Cố Linh Nhi rốt cuộc có bao nhiêu đặc sắc rồi.

E rằng, sẽ chấn động cả chư thiên vạn giới, lưu lại truyền thuyết bất hủ.

Giờ phút này, y phục của Cố Linh Nhi bồng bềnh, ngạo nghễ đứng trên vòm trời, quét mắt nhìn đám Chuẩn Tiên Vương còn lại, lạnh lùng mở miệng: "Còn ai muốn đánh với ta một trận, mau đứng ra đi."

Lời này của Cố Linh Nhi khiến đám Tiên vương ở đây đều rơi vào trầm mặc.

Thảm trạng Hỏa Văn lão đạo ngay trước mắt, bọn hắn cũng không có dũng khí đứng ra chiến một trận với Cố Linh Nhi.

Thực lực của Cố Linh Nhi, thật sự quá biến thái, không phải bọn hắn có thể so sánh được!

"Được rồi, ta không phải là đối thủ của nàng, mặc dù là xa luân chiến đánh thắng, cũng không có khả năng xưng là mạnh nhất. Càng đừng nói, ở sau Cố Linh Nhi, còn có một Cố Dương."

Một vị chuẩn Tiên Vương rời đi với vẻ mặt cô đơn.

Những chuẩn Tiên Vương còn lại thấy thế, cũng một đám tâm tình phức tạp, nhao nhao rời đi.

Thấy một màn này, rất nhiều tu sĩ đều đưa mắt nhìn nhau, không biết nên nói thế nào mới tốt.

Cố Linh Nhi, chỉ dùng sức một người, chỉ đánh ra một quyền mà đã đánh phục hơn một ngàn Tiên Vương, thật sự là đáng sợ đáng sợ.

Lập tức, bọn họ lại nhìn về phía Cố Dương, phát hiện Cố Dương không có trả lời.

Đối với việc này, bọn họ lại có tinh thần.

Đúng rồi, nơi này vẫn luôn là sàn diễn của Cố Dương cùng Cố Linh Nhi.

Trước đó chỉ là đám chuẩn Tiên Vương chen ngang mà thôi.

Trận chiến tiếp theo mới thực sự là khiến người ta chờ mong, trận chiến chưa từng có.

Thánh Tiêu cũng nhìn chằm chằm thiên khung, muốn hết sức chăm chú chứng kiến đại chiến của hai người.

"Hỏa lão, ngươi cho rằng, Cố Linh Nhi cùng Cố Dương thắng bại mấy phần? Ta cảm thấy, Cố Dương phần thắng có tám thành, Cố Linh Nhi hai thành."

Thánh Tiêu không khỏi lớn mật suy đoán.

Mặc dù nói, hắn bây giờ đối với Cố Dương tôn sùng đến cực điểm, nhưng hắn cũng sẽ không coi thường Cố Linh Nhi.

Dù sao, chiến lực Cố Linh Nhi vừa mới thể hiện ra thật sự quá kinh khủng.

Hơn nữa, rất có thể đây là kết quả do Cố Linh Nhi lưu thủ.

Nếu Cố Linh Nhi ứng phó toàn lực thì khó mà tưởng tượng được sẽ khủng khiếp tới mức nào.

"Ha ha, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, chỉ sợ Cố Linh Nhi còn không có nổi một phần thắng."

Hỏa lão nhẹ nhàng cười, ý vị thâm trường nói.

Câu này khiến Thánh Tiêu sửng sốt.

Hắn vốn tưởng rằng mình đủ để tâng bốc Cố Dương rồi, không ngờ Hỏa lão lại càng tin tưởng Cố Dương hơn hắn.

"Vì sao?"

Thánh Tiêu tò mò hỏi.

Thiên phú thực lực của Cố Linh Nhi rõ như ban ngày, không nghĩ tới Hỏa lão lại đưa ra phỏng đoán như vậy.

"Cố Linh Nhi xác thực rất mạnh, mặc kệ là thiên phú hay là sư thừa, đều là người mạnh nhất đương thời. Nhưng ít nhất ta vẫn có thể nhìn thấu nàng một chút, còn Cố Dương thì trên cơ bản bao phủ trong sương mù, khiến ta hoàn toàn không thấy rõ."

Hỏa lão thở dài nói.

Lập tức, Hỏa lão hơi dừng lại, mở miệng lần nữa: "Nếu là trước khi tiến vào Táng Tiên Sơn, nếu như Cố Dương cho ta cảm giác khiếp đảm, hiện tại, chính là hoàn toàn kinh sợ. Phảng phất như, mặc dù là ta ra tay, hắn cũng có thể dễ dàng gạt bỏ ta."

Lời này vừa nói ra, con ngươi của Thánh Tiêu co rút lại, trên mặt lộ ra vẻ kinh hãi.

Hỏa lão là ai?

Hỏa lão chính là khí linh chuẩn Tiên Đế khí.

Tuy nói, khí linh của chuẩn Tiên Đế đã tổn hại, uy năng không bằng một phần trăm của đỉnh phong, nhưng vẫn có thể đối kháng với tồn tại cấp bậc Tiên Vương.

Hơn nữa còn có kinh nghiệm và thủ đoạn của Hỏa lão, dù là đối mặt với Tiên Vương cường đại thì hắn vẫn có thể thong dong ứng phó.

Nhưng, mặc dù là Hỏa lão mạnh mẽ như thế, lại có thể nói sẽ bị dễ dàng xóa bỏ.

Điều này quá mức kinh khủng.

Loại chuyện này, cũng chỉ có tiên vương cự đầu mới làm được.

Thậm chí cự đầu Tiên Vương có thể làm được hay không cũng phải nói lại.

"Điều này, điều này sao có thể. Cố Dương hắn mới là Đế cảnh, thậm chí còn chưa chứng đạo thành tiên, tại sao lại có chiến lực kinh khủng như vậy."

Thánh Tiêu nói chuyện đều có chút lắp bắp.

Bản thân hắn đối với Cố Dương tôn sùng đến cực điểm, nhưng dù vậy, nghe thấy lời này, vẫn bị dọa đến không nhẹ.

Bởi vì, chuyện này đã lật đổ lẽ thường.

"Ngươi còn quá trẻ. Trên đời này, không có gì là không thể. Trong chư thiên vạn giới, có lẽ đây là chuyện vượt qua lẽ thường, nhưng đặt ở Thượng Thương thì không phải là không có."

Hỏa lão ý vị thâm trường nói.

"Một số Tiên Đế, có khi sẽ vì đạo pháp viên mãn, thân hóa vạn linh, một lần nữa tu luyện, một lần nữa đăng đỉnh đỉnh phong. Hóa thân Tiên Đế như vậy, chiến lực của hắn khủng bố, tuyệt đối vượt quá tưởng tượng. Đế cảnh có được chiến lực sánh vai Tiên Vương cự đầu, mặc dù khó mà tin nổi, nhưng nếu là những hóa thân Tiên Đế kia, đều sẽ làm được điểm này."

Nghe thấy lời này của Hỏa lão, Thánh Tiêu rơi vào trạng thái dại ra.

Xung kích của những lời này thật sự quá lớn, khiến hắn khó mà hoàn hồn.

"Đã đạt đến Tiên Đế, vì sao còn đạo pháp không viên mãn, cần hóa thân vạn linh trùng tu? Càng đừng nói, Cố Dương cũng không

phải hóa thân Tiên Đế."

Thánh Tiêu tự lẩm bẩm.

Nếu Tiên Đế hóa thân, vậy có thể làm được chuyện này đúng là khiến người ta tin phục.

Nhưng Cố Dương không phải hóa thân từ Tiên Đế, hắn có thể làm được điều này, cũng quá biến thái đi.

"Ha ha, cảnh giới Tiên Đế kia, há có thể là chúng ta phỏng đoán, mặc dù là chủ nhân, cũng chỉ là nghe được chút ít bí ẩn mà thôi. Về phần tình huống của Cố Dương, ai biết được. Có thể phải, cũng có thể không phải."

Hỏa lão nhẹ nhàng cười, sâu kín mở miệng.

Lời này khiến tâm thần Thánh Tiêu chấn động.

"Chẳng qua, mặc kệ Cố Dương đến cùng có phải hay không, lại có liên quan gì đến chúng ta."

Hỏa lão thấy Thánh Tiêu bị chấn động mạnh, khẽ lắc đầu, mở miệng lần nữa.

"Cũng đúng, liên quan gì đến chúng ta, chúng ta phải làm, chỉ cần ôm lòng kính sợ Cố Dương là được rồi."

Thánh Tiêu cũng phục hồi tinh thần lại, thở ra một hơi thật sâu, thì thào tự nói.

Cố Dương là hóa thân Tiên Đế, điều đó rất kinh người.

Nhưng, nếu như Cố Dương không phải, vậy thì càng kinh người hơn, tuyệt đối là nhân vật mạnh mẽ tuyệt đối có thể trở thành Tiên Đế trong tương lai, cũng là đối tượng hắn cần phải ngước nhìn và kính sợ.

Tại thời điểm Hỏa lão cùng Thánh Tiêu đàm luận, Cố Linh Nhi đã nhìn về phía Cố Dương.

"Cố Dương, những người còn lại đã rời đi, kế tiếp, là ta và ngươi đánh một trận."

"Trận chiến này, sẽ đặt vững cho chúng ta ai là đệ nhất thiên kiêu đương thời, đặt nền móng cho ai có thể bước lên con đường vô địch."

Trong đồng tử Cố Linh Nhi hiện ra chiến ý kinh người, khí tức, khí thế của nàng cũng tăng vọt tới đỉnh điểm, muốn áp đảo hết thảy.

Thấy vậy, tu sĩ ở đây cũng dồn dập phấn chấn tinh thần, vô cùng mong đợi.

Cố Dương cũng hơi giương mắt, nhìn về phía Cố Linh Nhi, khẽ mỉm cười: "Ngươi đã muốn chiến, vậy liền chiến đi."

Đối với Cố Dương mà nói, Cố Linh Nhi thật sự là một nhân vật kinh tài tuyệt diễm, có thể lấy tu vi như vậy để có thực lực như thế.

Nhưng như vậy còn chưa đủ, tầm mắt Cố Dương từ lâu đã vượt ra khỏi cấp bậc này, mặc dù Cố Linh Nhi miễn cưỡng có thể lọt vào mắt hắn, nhưng vẫn không thể làm hắn càng thêm nghiêm túc.

Chẳng qua, dù sao Cố Dương bây giờ cũng không có việc gì gấp, cho nên bồi Cố Linh Nhi chơi đùa cũng không có gì.

"Hừ, thờ ơ như vậy, thua cũng đừng kiếm cớ."

Thấy Cố Dương hoàn toàn không có bộ dạng muốn chiến đấu một cách nghiêm túc, Cố Linh Nhi hết sức bất mãn với chuyện này, Cố Dương cười nhạt một tiếng, bất vi sở động.

"Nếu ngươi đã không có ý định nghiêm túc, ta đây liền đánh tới khi ngươi nghiêm túc!"

Lông mày của Cố Linh Nhi dựng lên, nàng giận dữ quát một tiếng, bước chân đạp mạnh về phía trước, thời không cũng vì thế mà chấn động.

Sau đó, Cố Linh Nhi đánh một quyền về phía Cố Dương.

Quyền này rõ ràng là Hoang Cổ Bá quyền.

Một quyền này, trước đó là trong nháy mắt đánh bại chuẩn Tiên Vương Hỏa Văn lão đạo cường đại, khiến cho ký ức người ta vẫn còn mới mẻ.

Nhất là hoả văn lão đạo càng là lộ vẻ sợ hãi.

Một quyền trước đó, nếu không có Cố Linh Nhi nương tay, hắn đã cảm giác mình sẽ bị đánh chết tươi.

Điều này, cũng là để cho rất nhiều sinh linh chờ mong, Cố Dương làm sao đỡ được một quyền này.

Trước mắt bao người, Cố Dương có động tác.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của vô số sinh linh, đối mặt một quyền cường tuyệt bá đạo này, Cố Dương vẻn vẹn chỉ mở bàn tay ra, liền dễ dàng đỡ lấy, không kích thích chút gợn sóng nào, chính là đem lực lượng cường tuyệt bá đạo trong đó tiêu trừ vô hình.

"Cái này, điều này sao có thể!?"

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều sinh linh chấn động đến cực điểm, lộ ra vẻ mặt khó mà tin nổi.

Mặc dù là chuẩn Tiên vương thế nhưng cũng đều trợn tròn hai mắt, hít vào ngụm khí lạnh.

Về phần Hỏa Văn lão đạo, chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Sự kinh khủng của một quyền này hắn đã tự mình lĩnh giáo qua, tuyệt đối là khủng bố tới cực điểm, mơ hồ vượt qua cấp độ chuẩn Tiên Vương.

Nhưng mà một quyền kinh khủng như thế, lại bị hời hợt tiếp lấy như vậy?

Thực lực của Cố Dương, đến cùng kinh khủng đến trình độ nào?

Giờ phút này, tồn tại cấp bậc Tiên vương, mí mắt cũng giật giật, kinh sợ cực điểm.

Mặc dù bọn hắn từng đoán thực lực của Cố Dương sẽ rất mạnh, nhưng chỉ dựa vào thân thể, liền mơ hồ tiếp cận cấp Tiên Vương, không khỏi có chút quá mức biến thái đi, hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của bọn hắn.

"Kẻ này quả nhiên kinh khủng như vậy."

Cuối cùng, đám Tiên Vương cũng chỉ có thể nghẹn ra một câu như vậy.

"Thánh Tiêu, một màn này, có phải ngươi cảm thấy giống như đã từng quen biết?"

Hỏa lão trêu ghẹo Thánh Tiêu.

Đối với việc này, khóe miệng Thánh Tiêu không khỏi hơi co lại.

Lúc trước, hắn bị Cố Dương nghiền ép như vậy, có thể nói ký ức vẫn còn mới mẻ.

Lập tức, Thánh Tiêu lộ ra vẻ mặt vui sướng khi người gặp họa.

Cố Linh Nhi xác thực biến thái, nhưng nàng gặp tên gia hỏa biến thái hơn nàng vô số lần, cũng là xui xẻo.

Giờ phút này, Cố Linh Nhi cũng mở to mắt, trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng thần sắc không thể tin được.

Đây chính là một quyền toàn lực dưới trạng thái bình thường của nàng, lại bị dễ dàng tiếp lấy?

Thân thể Cố Dương, lại mạnh hơn nàng nhiều như vậy?

Sao có thể như vậy!

Nàng tu luyện pháp môn luyện thể, chính là pháp môn Chuẩn Tiên Đế đấy, hơn nữa từ nhỏ đã có vô số trân bảo hiếm có để tu hành.

Chớ nói chi, vừa rồi nàng cũng đã thi triển Chuẩn Tiên Đế pháp đỉnh cấp - Hoang Cổ Bá Quyền!

"Chuẩn Tiên Đế pháp của ngươi quả thật không tồi."

Cố Dương lạnh nhạt thu chưởng, bình tĩnh mở miệng.

"Chẳng qua, rất đáng tiếc, ngươi chung quy là mượn pháp chiến đấu của người khác, không có khả năng đem uy năng tiên pháp này phát huy hoàn mỹ, thậm chí phát huy ra một phần mười cũng là chuyện không có khả năng, pháp của người khác có mạnh đến mấy cũng chỉ là pháp của người khác, không thích hợp dùng vào chính mình."

Lời nói của Cố Dương, làm toàn trường rung động.

Đối với tu sĩ bình thường mà nói, tự nhiên tiên pháp càng mạnh càng tốt.

Bọn họ làm sao không biết chuyện sử dụng pháp của người khác sẽ không cách nào phát huy ra uy năng chân chính, nhưng

phẩm cấp tiên pháp bày ở đó, mạnh hơn vô số lần so với pháp chính mình sáng tạo ra, thời điểm bọn họ chiến đấu, tự nhiên sẽ lựa chọn pháp chiến đấu mạnh hơn, bằng không liền có thể bại vong.

Cũng chỉ có nhân vật như Cố Dương, mới có thể nói ra lời nói như vậy đấy.

"Hừ, ý của ngươi là, ngươi đang dùng tiên pháp của mình tu hành mà chiến đấu sao?"

Lông mày lá liễu của Cố Linh Nhi dựng lên, hừ lạnh nói.

"Từ khi ta chân chính bước lên con đường tu hành, ta vẫn luôn tự sáng tạo pháp môn, đi ra con đường của chính mình, cho nên đạo của ta là rộng lớn vô hạn, có ta vô địch."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Cố Dương nói, đích xác là sự thật.

Từ khi hắn chân chính bước lên võ đạo, hắn vẫn luôn mượn đọc công pháp võ học của người khác, thậm chí sáng tạo ra pháp môn, pháp môn độc nhất vô nhị của riêng mình cho đến hôm nay.

Phương pháp của hắn là độc nhất vô nhị, là người thường khó có thể khắc lại.

Ba ngàn đại đạo, đều trong mắt hắn.

Đây cũng là nguyên nhân khiến hắn cường đại như thế.

Hắn dùng pháp lực của bản thân để chiến đấu, có thể phát huy hoàn mỹ sức chiến đấu, thậm chí vượt qua cực hạn.

Đồng thời, đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn có thể một mực vượt cấp lĩnh ngộ ra lực lượng không thuộc về cấp độ.

Nếu không, mặc dù có hệ thống, có ngộ tính thì cũng rất khó lĩnh ngộ ra chân ý đại đạo ở cấp độ Đại viên mãn trong Đế cảnh.

Suy cho cùng, đây chính là lực lượng thuộc về Chuẩn Tiên Đế đỉnh cấp.

Lời Cố Dương nói, làm cho rất nhiều tu sĩ ở đây đều lộ ra vẻ mặt rung động, không cách nào nói chuyện.

Cố Dương, một mực dùng chính pháp chiến đấu.

Nhưng hắn có thể có được chiến lực như thế ở cảnh giới Đại Đế.

Pháp của hắn, đến cùng mạnh mẽ đến trình độ nào, mới có thể làm được chuyện không thể tưởng tượng như vậy?

Cho dù là tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương, cũng khó có thể phỏng đoán Cố Dương đến cùng đi đến một bước nào, mới có thể có chiến lực biến thái như thế.

Lúc này, Thánh Tiêu, Hỏa lão cũng thở dài.

Lúc trước bọn họ đã thảo luận ra chuyện Cố Dương triệt để bước ra đạo của mình, hiện tại xem như xác minh suy đoán.

Khó có thể tưởng tượng, đạo của Cố Dương, đến cùng sẽ kinh người cỡ nào.

Giờ phút này, Cố Linh Nhi cũng cau mày, lâm vào trầm mặc.

Cho dù là Cố Linh Nhi, giờ phút này cũng không thể không thừa nhận, tài năng của Cố Dương, vượt xa nàng.

Ưu thế duy nhất của nàng, chỉ vẻn vẹn là đạo cốt trời sinh mà thôi.

Mà loại thiên phú này có thể giúp nàng thuận lợi thành tựu

Chuẩn Tiên Đế.

Nhưng muốn trở thành Tiên Đế, lại không chỉ đơn giản dựa vào thiên phú.

Thiên phú chỉ cần không quá kém là được.

Quan trọng nhất chính là, khí vận, ngộ tính, tâm tính.

Không thể không nói, Cố Dương xem như là đang dạy cho nàng một bài học.

"Hừ, đã như vậy, ta đây liền dùng pháp của mình chiến đấu với ngươi. Nhưng mà, ngươi rất mạnh, ta sẽ không áp chế cảnh giới để chiến một trận với ngươi ở Đế cảnh đâu, ta sẽ toàn lực xuất thủ, đánh bại ngươi."

Cố Linh Nhi thở ra một hơi, nói từng chữ từng chữ.

"Không sao, mặc kệ ngươi dùng toàn lực hay không, cũng khó có thể đỡ được một quyền của ta."

Cố Dương khẽ lắc đầu, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cuồng vọng!"

Lời Cố Dương nói, chọc giận Cố Linh Nhi, lông mày nàng dựng đứng, quanh thân quanh quẩn tiên quang, bộc phát ra khí tức cường thịnh nhất.

Cường độ pháp lực của nàng cũng đạt đến trình độ chuẩn Tiên vương tầm thường.

Đồng thời, một cỗ đại đạo chân ý cường đại đến cực điểm cũng dần dần hiển hiện ra.

Vậy mà lại là tám phần mười đại đạo.

Hơn nữa còn không phải là chân ý đại đạo bình thường, mà là dung hợp ngũ hành đại đạo chân ý Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ này, ngoài ra còn dung hợp pha tạp tạp các loại không gian, hủy diệt rất nhiều thuộc tính đại đạo chân ý.

Trình độ kinh khủng của nó đã không thua gì chín thành chân ý đại đạo tầm thường.

Thấy một màn này, tất cả tu sĩ có mặt đều ồ lên.

Cố Linh Nhi, thật sự là quá biến thái, thiên phú bực này, quả thực là làm người nghe kinh hãi, chỉ vẻn vẹn Thiên Tiên cảnh đỉnh phong, chính là đã lĩnh ngộ tám phần mười chân ý đại đạo khủng bố như thế, cho dù là tồn tại cấp độ mười đại Tiên Vương, mí mắt cũng giật giật, da mặt co giật.

Bọn hắn thân là Tiên Vương, cũng miễn cưỡng lĩnh ngộ tám phần mười chân ý đại đạo, thậm chí có Tiên Vương còn không tới tám phần mười.

Cố Linh Nhi ngược lại, trực tiếp lĩnh ngộ tám phần chân ý đại đạo, hơn nữa còn không phải là chân ý đại đạo phổ thông, liền mẹ nó không hợp thói thường.

Ngay cả Cố Linh Nhi còn khủng bố như vậy, vậy Cố Dương ngộ tính còn cao hơn Cố Linh Nhi, có thể khủng bố đến cấp độ nào?

Nghĩ tới đây, cho dù đám Tiên vương cũng rơi vào trầm mặc.

"Cố Linh Nhi dựa vào trời sinh đạo cốt, trời sinh hòa hợp với Đạo, mới có thể đi đến một bước này. Dù ngộ tính của Cố Dương có vượt qua Cố Linh Nhi, nhưng chưa chắc hắn đã mạnh hơn Cố Linh Nhi."

Một tồn tại cấp bậc Tiên vương thì thào tự nói.

"Ha ha, lời này, chính ngươi tin sao?"

Có Tiên vương giễu cợt.

Lời này vừa nói ra, Tiên vương kia rơi vào trầm mặc, lập tức khổ sở.

Có lẽ bọn họ không nên tới đây.

Lúc này đây, thật bị hai con tiểu quái vật đả kích không nhẹ mà.

Giờ phút này, Thánh Tiêu thấy một màn như vậy, da mặt cũng co quắp một chút.

Ai mới là người nắm giữ Thời Không Đạo Thể.

Hắn ngay cả bảy thành chân ý đại đạo cũng không sờ tới được, kết quả Cố Linh Nhi trực tiếp lĩnh ngộ tám thành, hơn nữa còn không phải đơn thuần thời không, mà là pha tạp nhiều đạo chân ý đại đạo cường đại như vậy.

"Đạo cốt trời sinh, trời sinh hòa hợp với Đạo, về phương diện lĩnh ngộ đại đạo chân ý có ưu thế không gì sánh kịp, cho dù là Thời Không Đạo Thể cũng không bằng nửa phần, ngươi không cần để ý." Hỏa lão lắc đầu nói.

"Ta biết."

Thánh Tiêu bình phục tâm tình, gật gật đầu.

Nhưng trong lòng hắn lại tò mò hơn.

Ngay cả Cố Linh Nhi cũng đã đi đến bước này, Cố Dương sẽ cường đại cỡ nào.

Dù sao, Cố Dương vẫn luôn dùng nhục thể chiến đấu, nghiền ép hết thảy.

Hắn chưa bao giờ thể hiện chân ý đại đạo của mình, ai cũng không biết Cố Dương đi tới một bước nào.

Trước mặt bao người, Cố Dương nhìn Cố Linh Nhi, khẽ mỉm cười, mở miệng nói: "Tuổi tác như vậy, tu vi như thế chính là lĩnh ngộ tám phần mười chân ý đại đạo, ngươi thật sự rất mạnh."

"Hừ, lời này từ trong miệng ngươi nói ra, thật sự là kỳ quặc."

Da mặt Cố Linh Nhi hơi căng cứng.

Nếu như là người khác nói ra, nàng ngược lại cảm thấy không có gì, cảm thấy là nên.

Nhưng từ trong miệng Cố Dương, thật sự là khó chịu nói không nên lời.

Dù sao, tuổi của Cố Dương so với nàng còn nhỏ hơn, tu vi cũng thấp hơn nhiều so với nàng.

Tên này, là đang lấy ta để trang bức sao?

Đột nhiên, Cố Linh Nhi phản ứng lại.

Cố Dương nói nàng rất mạnh, nhưng nếu hắn mạnh hơn, vậy năng lực của hắn chẳng phải là Thượng Thiên sao?

"Hừ, ta sẽ bắt ngươi trả giá thật đắt."

Cố Linh Nhi nghiến răng nghiến lợi.

Sau đó, nàng trực tiếp động thủ.

Cố Linh Nhi gọi ra một cái bảo đỉnh, hung hăng đè xuống về Cố Dương.

"Tiên pháp - Hóa Linh đại pháp!"

Cố Linh Nhi hét lớn một tiếng, pháp lực trên người đều bộc phát.

Sau đó, bảo đỉnh kia tản mát ra tiên quang kinh người, dường như muốn đem hết thảy hóa thành vô hình.

Nhìn thấy một màn này, chuẩn Tiên Vương, Tiên Vương ở đây, thậm chí là sắc mặt của Hỏa lão đều hơi đổi.

Bởi vì, tiên pháp này của Cố Linh Nhi rất biến thái, có thể vạch đi vạn pháp, biến tiên pháp của người khác thành vô hình, thậm chí là kinh khủng...

Chẳng qua, năng lực tiên pháp này mặc dù khủng bố, nhưng còn không phải đặc biệt hoàn thiện, uy năng chỉ tương đương với trình độ thượng phẩm tiên pháp đỉnh cao.

Chỉ có điều, Cố Linh Nhi tự mình dùng đến, có thể bộc phát ra toàn bộ uy năng thậm chí vượt qua cực hạn.

Thêm vào đó, Cố Linh Nhi còn tế ra Bản Mệnh Tiên Khí của mình.

Đó là một mónTiên Vương khí, vậy càng khủng khiếp hơn.

Cho dù là lão quái vật ở đây, cũng không biết nói gì.

Một Thiên Tiên, có được Tiên Vương khí bản mệnh, có thể nói là xa xỉ tới cực điểm.

"Ha ha, tiên pháp này không tồi. Một kích toàn lực của ngươi đã có thể uy hiếp được Tiên vương bình thường."

Cố Dương nhìn bảo đỉnh mang theo uy năng vô biên đè xuống hắn, hắn không chút hoảng hốt, còn có tâm tình tán thưởng.

Câu này vừa nói ra, mọi người đều chấn động.

Thiên Tiên uy hiếp được Tiên vương, chuyện này thật khủng khiếp.

Dù là Đạo Tiên, cũng phải Chuẩn Tiên vương thì mới có thể đánh gục Tiên vương được.

Điều này đủ để thấy sự khủng bố của Cố Linh Nhi.

Đương nhiên, mặc dù Cố Linh Nhi chỉ uy hiếp được, đại khái không giết được Tiên Vương, nhưng vậy cũng đủ biến thái rồi.

Dù sao, chênh lệch tu vi cũng nằm ở đó.

"Nhưng, công kích của ngươi vẫn quá yếu, đối với ta vô dụng."

Chỉ là, một câu nói tiếp theo của Cố Dương, để cho tu sĩ ở đây đều là khuôn mặt dại ra.

Sau đó, Cố Dương đấm ra một quyền.

Lại là một quyền đơn giản thô bạo kia, trực tiếp đánh nổ thời không, không gì địch nổi, không thể ngăn cản.

Sau đó, một quyền này hung hăng đánh lên phía trên bảo đỉnh.

Hóa Linh Đại pháp phía trên, chân ý đại đạo, toàn bộ bị một quyền mãnh liệt bá đạo của Cố Dương đánh tan.

Ngay cả Tiên vương khí cũng phải chấn động, xuất hiện một quyền ấn vô cùng rõ ràng, sau đó trực tiếp bị đánh bay ngược trở lại, bảo quang bên trên cũng mờ đi rất nhiều.

Điều này cũng làm cho sắc mặt Cố Linh Nhi trắng nhợt, phun ra một ngụm máu tươi, khí tức uể oải đi rất nhiều.

Nàng ta trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh hãi, dùng ánh mắt không thể tin nhìn Cố Dương, đạo tâm đều có chút bất ổn.

Đây là một kích toàn lực của nàng dưới trường hợp không hề sử dụng đạo cốt, đủ để chống lại Tiên vương bình thường.

Nhưng, một kích khủng bố như thế, lại bị một quyền nhẹ nhàng bâng quơ của Cố Dương đánh nổ, chênh lệch này, không khỏi quá lớn.

Cố Dương, vì sao có thể cường đại đến tình trạng biến thái như vậy.

Cho tới bây giờ, ngay cả Cố Linh Nhi cũng không thể không gọi Cố Dương là biến thái rồi.

"Còn có thủ đoạn gì, đều có thể dùng đến."

Cố Dương thu quyền, cười nhạt một tiếng, rất là thong dong.

Nhưng phần đông tu sĩ ở đây, không ai cảm thấy Cố Dương đang cố ý làm màu.

Bởi vì, thực lực của Cố Dương, thật sự là quá biến thái, thần thái như vậy, là chuyện rất tự nhiên.

Hắn đã đến cấp độ không cần ra sức trang bức.

Vẻn vẹn Đế cảnh tu vi, chính là có được chiến lực cấp Tiên Vương, Quả là không hợp thói thường đến cực điểm.

Từ cổ chí kim, chỉ sợ cũng chỉ có Cố Dương mới làm được điểm này.

Cho dù là vị Đạo Tiên kia, cũng là lúc chuẩn Tiên Vương mới đánh giết được Tiên Vương.

"Người này, nếu không phải giữa đường ngã xuống, tương lai thật sự có khả năng rất lớn thành tựu Tiên Đế trong truyền thuyết."

Có Tiên vương thở dài, trong mắt tràn đầy ước ao.

"Ha ha, hắn trở thành Tiên Đế, cũng không liên quan gì đến bọn ta nữa. Bởi vì hắn sẽ tiến về Thượng Thương. Chư Thiên Vạn Giới vốn không tính là gì đối với Chuẩn Tiên Đế, càng không nói đến Tiên Đế."

Lại có Tiên vương cười khẽ, cũng không thèm để ý.

Trong mắt đám nhân vật Tiên Đế kia, Chư Thiên Vạn giới chẳng qua chỉ là một cái ao nhỏ mà thôi.

Chỉ trong chớp mắt, chư thiên vạn giới đều bị diệt.

Chỉ trong chớp mắt, chư thiên vạn giới đã phục hồi như cũ.

Thủ đoạn này có thể nói là kinh thế hãi tục.

Trên con đường tu hành, rất nhiều thời điểm đều thổi phồng dưới cảnh giới gì đó đều là con kiến hôi.

Nhưng ở trong mắt người bề trên, chỉ là cảm thấy buồn cười mà thôi.

Nhưng chỉ có hạng người dưới Tiên Đế là con kiến hôi, không ai dám không phục.

Ở trong mắt Tiên Vương, Tiên Đế là cảnh giới chí cao vô thượng, chớ nói chi là tồn tại dưới Tiên Vương.

Đây có lẽ là một ít truyền thuyết hư vô mờ mịt của Tiên Đế mà bọn họ từng nghe qua mà thôi.

"Tuy rằng không quan hệ gì với chúng ta, nhưng chúng ta cuối cùng là kiến thức truyền kỳ chân chính sinh ra. Hắn sẽ khắc sâu vào trong lịch sử chư thiên vạn giới, bị vô số tu sĩ tương lai say sưa ca tụng cùng kính ngưỡng."

Có Tiên vương lắc đầu, cảm khái nói.

Mọi người đều trầm mặc gật đầu.

Cùng lúc đó, da mặt Thánh Tiêu cũng run rẩy, không biết nên nói cái gì mới tốt, tuy rằng nói, hắn đã sớm biết Cố Dương sẽ biểu hiện rất biến thái, nhưng cuối cùng vẫn đánh giá thấp Cố Dương.

Cố Dương phảng phất không có cực hạn, một mực xuất ra lực lượng làm người ta rung động, Cố Linh Nhi đã vận dụng toàn lực, thậm chí phát huy ra lực lượng có thể chống lại Tiên vương bình thường.

Một kích này, trong mắt Thánh Tiêu, Cố Dương khẳng định có thể ngăn cản được, hơn nữa có lẽ sẽ thập phần thoải mái.

Nhưng hắn làm sao cũng không ngờ, Cố Dương thế mà có thể nhẹ nhàng như vậy đón lấy, đả thương Cố Linh Nhi.

Vẻn vẹn chỉ dựa vào lực lượng thân thể mà có thể làm được điều này... Quả thực là cực kỳ không hợp thói thường.

Cố Dương ngộ tính, mới là mạnh nhất.

Nhưng mà cho tới bây giờ, hắn vẫn là ngay cả tiên pháp, chân ý đại đạo hoàn toàn chưa dùng qua, đã đạt tới chiến lực kinh khủng như vậy.

Thánh Tiêu khó có thể tưởng tượng, Cố Dương toàn lực ra tay, rốt cuộc sẽ mạnh bao nhiêu.

"Không hổ là Cố Dương. Tiên Đế hóa thân hay là tồn tại vượt qua hóa thân của Tiên Đế."

Hỏa lão cũng than thở.

"Sống cùng thời với hắn là may mắn của ngươi. Có lẽ, ngươi có thể cùng hắn đi xem phong cảnh đỉnh phong kia."

Ngừng một chút, Hỏa lão mở miệng lần nữa.

"Ý của ngài là... Để ta đi theo hắn?"

Thánh Tiêu ngẩn ra, lập tức mở miệng hỏi.

"Ừm. Có thể đi theo nhân vật như vậy đối với ngươi mà nói cũng không tính là mất mặt, ngược lại là một cơ duyên rất lớn."

Hỏa lão gật đầu, ý tứ sâu xa nói.

"Thậm chí, ngươi muốn đi theo, còn phải xem Cố Dương có thu hay không."

Lời nói của Hỏa lão khiến Thánh Tiêu rơi vào trầm mặc, lập tức cười khổ.

Hắn không có biện pháp phản bác lời nói của Hỏa lão.

Đồng thời cũng thật sự động tâm.

Có thể đi theo Tiên Đế tương lai quả thật không mất mặt, thậm chí là vinh hạnh của hắn, hắn không có gì phải do dự.

Thời điểm tâm tư mọi người khác nhau, sắc mặt Cố Linh Nhi cũng biến hóa bất định. Nàng cắn môi, nắm chặt nắm đấm, rất là không cam lòng.

Nhưng, cuối cùng lại hóa thành chán nản.

"Mặc dù nói, ta còn có con bài chưa lật trời sinh đạo cốt, chưa dùng tới, nhưng mặc dù ta dùng đến, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của ngươi, cho nên không cần mất mặt xấu hổ. Hôm nay tỷ thí, là ngươi thắng."

Cuối cùng Cố Linh Nhi hít vào một hơi thật sâu, nói từng chữ một.

"Có điều, đừng tưởng ngươi có thể dễ dàng bỏ rơi ta, ta sẽ thành tựu Tiên Vương trước ngươi một bước, thậm chí là Tiên Đế."

"Ha ha, có lẽ vậy."

Cố Dương lạnh nhạt cười, cũng không thèm để ý.

"Hừ."

Cố Linh Nhi hừ lạnh một tiếng, trực tiếp hóa thành hồng quang, biến mất tại nơi này.

Hiển nhiên, Cố Linh Nhi đã từ bỏ Hỗn Nguyên Đạo Quả, không muốn lãng phí thời gian ở đây, cũng khiến cho rất nhiều tu sĩ hai mặt nhìn nhau.

Cũng chính vào lúc này, trên Hỗn Nguyên Đạo thụ chợt xuất hiện tiên hà vô biên, đạo vận kinh người xuất hiện.

Sau đó, một khỏa trái cây minh khắc rất nhiều đạo văn, lưu quang tỏa ra bốn phía hiện ra trước mắt mọi người, bay về phía Cố Dương.

Hiển nhiên, Hỗn Nguyên Đạo Thụ đã chọn trúng Cố Dương, muốn tặng Hỗn Nguyên Đạo Quả cho Cố Dương.

Điều này cũng khiến các tu sĩ có mặt đều tỏ vẻ cực kỳ hâm mộ.

Dù sao, đây chính là Hỗn Nguyên đạo quả, nếu ai đạt được, tương lai chắc chắn thành Tiên vương, tương đương với một đạo quả Tiên vương, quý giá đến cực hạn.

Nhưng, bất kể là thế lực cấp Tiên Vương trong chư thiên vạn giới hay bản thân Tiên vương, không ai dám đánh chủ ý vào Hỗn Nguyên Đạo Quả cả.

Thiên tư của Cố Dương, sự cường đại của Cố Dương, đều

khiến bọn họ kính sợ.

Nếu ai dám đánh chút tâm tư nhỏ, vậy hoàn toàn chính là chán sống.

Mình chết không sao cả, chỉ sợ còn có thể liên lụy đến thế lực sau lưng, để Tiên triều lớn như vậy hoặc là Tiên Vương cung trực tiếp bị hủy diệt.

Cố Dương ngưng mắt nhìn Hỗn Nguyên Đạo Quả này, mỉm cười, thu vào trong không gian tùy thân của mình, đối với Hỗn Nguyên Đạo Thụ có chút chắp tay: "Đa tạ tiền bối ưu ái."

"Không cần khách khí."

Thanh âm của Hỗn Nguyên Đạo Thụ vang lên.

Sau đó, nhanh chóng khôi phục yên lặng.

Thấy vậy, mọi người cũng than thở.

Chuyến đi Hỗn Nguyên Đạo Thụ lần này mặc dù không có được Hỗn Nguyên Đạo Quả, nhưng cũng coi như chuyến đi này không tệ, tương lai có thể cùng người ta khoác lác chính mình chứng kiến đại chiến giữa hai đại truyền kỳ yêu nghiệt.

Lập tức, Cố Dương cũng không có ý định ở lại lâu, liếc mắt nhìn chỗ thập đại Tiên Vương ẩn thân, chính là định rời khỏi nơi này.

Nhưng mà, còn chưa chờ Cố Dương rời đi, một đạo uy áp cực kỳ khủng bố bỗng nhiên xuất hiện, trấn áp Cửu Thiên Thập Địa.

Điều này, làm cho vô số tu sĩ đều lộ ra vẻ kinh ngạc.

Mặc dù nói, đạo uy áp này tận lực tránh ra bọn họ, nhưng vẫn làm cho bọn họ có cảm giác linh hồn đều phải bị chấn nát.

"Uy, đây là uy áp Tiên vương!"

"Chẳng lẽ có cường giả Tiên vương muốn ra tay với Cố Dương? Hắn không muốn sống nữa sao?"

"Tiên vương tuy rằng cường đại, nhưng Cố Dương cũng có chiến lực Tiên vương, nếu để cho Cố Dương chạy thoát, tương lai hắn nhất định phải chết, thị tộc của hắn đều sẽ bị diệt!"

Vô số tu sĩ sợ hãi, con ngươi của cường giả cấp Tiên Vương co rút lại.

Cho dù là tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương, cũng kinh ngạc không kém.

Lập tức, bọn họ dường như cảm nhận được cái gì đó, ánh mắt trở nên cổ quái, cổ khí tức này là thuộc về một nơi mới.

Nói đúng ra, là Ma Vương của Thiên Ma tộc kia.

Lần này, thú vị rồi.

Tiên Ma nhị giới vốn đối lập, Ma Vương muốn giết chết Cố Dương, trừ đi tai họa cũng là chuyện rất bình thường.

Nếu không, tương lai Ma giới tất sẽ bị Cố Dương hủy diệt.

Bây giờ, chính là cơ hội duy nhất.

Bằng không, nếu chờ Cố Dương trở lại Tiên giới, có Đạo Thiên giới trận cách trở, bọn họ muốn giết Cố Dương là vô cùng khó khăn.

"Thằng nhãi ranh, ngươi dám giết cường giả Thiên Ma tộc ta, hôm nay, bổn tọa sẽ rút gân lột da ngươi, mang linh hồn của ngươi về Thiên Ma tộc, dùng nghiệp hỏa thiêu đốt hàng tỉ năm."

Đúng lúc này, một giọng nói uy nghiêm vang tận mây xanh.

Đồng thời, uy áp cấp Tiên vương cũng càng ngày càng khủng bố.

Một bóng đen xuất hiện phảng phất như che khuất cả bầu trời, như muốn nuốt chửng tất cả.

Nhìn thấy cảnh này, rất nhiều tu sĩ đều sợ hãi, hoảng sợ vô cùng.

Mà những tu sĩ mạnh mẽ kia, nhất là tồn tại cấp bậc Tiên Vương, sắc mặt bắt đầu trở nên cổ quái.

Bọn hắn còn tưởng rằng Thiên Ma Vương phát hiện Cố Dương yêu nghiệt như thế, muốn sớm xuất thủ tiêu diệt hắn.

Nhưng bọn họ hoàn toàn không ngờ, Thiên Ma Vương lại không biết chuyện xảy ra lúc trước, hiển nhiên là truy tìm khí tức, vừa mới tới nơi này.

Nói vậy thì thật thú vị.

Thiên Ma Vương không biết chi tiết về Cố Dương, rất có thể sẽ ăn thiệt thòi lớn.

Thiên Ma Vương tư cách là cường giả có cảnh giới sánh ngang với Tiên vương, sớm đã nổi danh nhiều năm, thực lực trong cấp Tiên vương tuyệt đối không phải là kẻ yếu.

Nhưng Cố Dương trước đó chỉ dựa vào nhục thân liền phát huy ra chiến lực cấp Tiên Vương.

Thiên Ma Vương, thật đúng là chưa nhất định có thể thắng hắn.

Nếu như lại sơ suất một chút, mặt mày xám xịt đều là sự tình có khả năng.

Đương nhiên, tồn tại cấp bậc Tiên vương ở đây không có cân

nhắc khả năng Thiên Ma vương sẽ chết.

Bởi vì sinh mệnh lực của tồn tại cấp Tiên vương cường hãn biết bao, thủ đoạn đa dạng, nếu như một lòng muốn chạy trốn, cho dù Tiên Vương mạnh hơn hắn một tầng, cũng rất khó đánh gục y tại chỗ, chỉ có Thánh Tiêu cùng Hỏa lão, quăng ánh mắt thương hại tới Thiên Ma Vương.

Nói đùa, ngay cả Hỏa lão cũng cho rằng Cố Dương có thể dễ dàng tiêu diệt hắn, thực lực của Cố Dương thật là khủng bố, nghe rợn cả người.

Chỉ là một Thiên Ma Vương, thật sự không tính là gì.

Giờ phút này, Cố Dương đứng ở trên thiên khung, y phục bồng bềnh, ngừng động tác, hắn bình tĩnh nhìn về phía bóng đen bên ngoài thiên khung, khóe miệng nổi lên vẻ cười lạnh.

"Thiên Ma Vương sao? Vốn định đợi lát nữa đi tìm ngươi, không ngờ ngươi lại chủ động đưa tới cửa. Đã như vậy, hôm nay bổn tọa liền giết Ma Vương, vì Tiên giới trừ một mối hại."

Lời nói của Cố Dương, cũng không hề che giấu, truyền khắp toàn trường, làm cho tất cả mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Khá lắm, lời này hoàn toàn không đặt Ma Vương vào trong mắt, phảng phất Ma Vương là con gà con ven đường, có thể tùy ý nhào nặn.

Sự ra vẻ này, quả thực là muốn lên trời.

Mặc dù ngươi là Cố Dương, nhưng đây cũng quá trang bức đi!

"Hừ, tiểu bối cuồng vọng, chết đi cho ta!"

Thiên Ma Vương nghe thấy Cố Dương nói vậy, không khỏi giận tím mặt, trực tiếp vận dụng vô thượng pháp lực chộp tới Cố

Dương.

Thân là Ma Vương, nhân vật đứng đầu chư thiên vạn giới, dù là tồn tại cường đại hơn hắn ta cũng sẽ không khinh thị hắn ta.

Hắn ta đã bao giờ bị một tên tiểu bối coi thường như vậy.

Điều này làm cho Thiên Ma Vương vốn tính tình tàn bạo dễ giận trực tiếp phẫn nộ tới cực điểm.

"Chút tài mọn cũng lấy ra mất mặt xấu hổ."

Cố Dương khẽ lắc đầu, tùy ý đánh ra một quyền.

Theo một quyền này đánh ra, thời không trực tiếp nổ tung, bàn tay ngưng tụ pháp lực vô thượng của Thiên Ma Vương cũng nổ tung theo.

Cùng lúc đó, bóng đen trên bầu trời cũng trực tiếp tán loạn, Thiên Ma Vương cũng phát ra một tiếng kêu đau đớn, hiển nhiên là đã bị thương.

"Ngươi, làm sao ngươi có thể dùng lực lượng thân thể, phát huy ra lực lượng cường đại như thế?"

Giờ phút này, Thiên Ma Vương hiển lộ ra thân hình, khóe miệng hắn chảy máu, vẻ mặt kinh hãi, dùng một loại ánh mắt bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Cố Dương, hoàn toàn mất đi vẻ cao cao tại thượng bá đạo trước đó.

Không có biện pháp, biểu hiện của Cố Dương, thật sự là có chút lật đổ nhận thức của hắn, lại có thể dùng sức mạnh thân thể để phát huy sức chiến đấu cấp bậc Tiên vương, quả thực là nghe rợn cả người.

Nhìn thấy Thiên Ma Vương chật vật như thế, tu sĩ ở đây ánh mắt đều là càng thêm cổ quái, trong lòng cảm khái Ma Vương cũng

có một ngày mất mặt.

"Khà khà, tên Thiên Ma Vương này ỷ là Ma Vương của Ma giới, vẫn luôn kiêu ngạo, lần này coi như thua rồi."

"Đúng vậy đấy, mặc dù hôm nay không có biện pháp nhìn thấy hắn vẫn lạc, nhưng có thể nhìn thấy hắn chịu thiệt cũng là tốt."

"Lần này, có trò hay để xem, thì phải xem Cố Dương có thể ép Thiên Ma Vương đến một bước nào. Nếu như có thể ép hắn thiêu đốt bản nguyên chạy trốn là tốt nhất."

"Khó đấy, có Táng Tiên Lệnh ở đây, Thiên Ma Vương hoàn toàn có thể thoải mái chạy trốn khỏi." Cấp bậc thập đại Tiên Vương, mặt mũi tràn đầy vẻ đăm chiêu nghị luận.

Tuy nhiên, bọn họ cảm thấy Cố Dương sẽ làm cho Thiên Ma Vương vô cùng chật vật, nhưng muốn giết Thiên Ma Vương cũng khó làm được.

Bởi vì Táng Tiên Lệnh lúc bình thường đúng là dùng rất tốt, truyền tống rất khó cắt đứt. Tuy rằng Tiên Vương đối phó với tu sĩ dưới Tiên Vương rất khó, có thể giết chết hắn trước khi truyền tống ra ngoài nhưng Tiên Vương cơ bản không có khả năng giết Tiên Vương.

Đương nhiên, Táng Tiên lệnh cũng không phải vô địch.

Ở phương thế giới này, có nơi, Táng Tiên Lệnh không có cách nào truyền tống, chỉ có thể dựa vào thực lực của chính mình sống sót.

Cũng có nơi sẽ có sức mạnh kinh khủng đến mức ngay cả Tiên vương cũng không hiểu, trước khi Tiên vương kịp sử dụng Táng Tiên Lệnh thì đã bị diệt rồi.

Cơ duyên của Táng Tiên Giới, cũng không phải dễ lấy như vậy.

Dù là Tiên vương thì cũng phải mạo hiểm tính mạng mới được.

Đây cũng là nguyên nhân rất nhiều Tiên Vương không muốn tới nơi này.

"Vì sao ta mạnh như vậy, ngươi không cần biết. Thiên Ma Vương, ngươi chỉ cần biết một chút, chính là, ngươi hôm nay, phải táng thân nơi đây."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Dứt lời, Cố Dương lần nữa ra quyền.

Cú đấm này, vẫn khủng bố đến cực hạn như cũ, sức mạnh hoàn toàn phát tiết, nghiền nát thời không.

"Đáng giận, đừng tưởng rằng ngươi có thể dùng sức mạnh thân thể phát huy ra chiến lực có thể sánh ngang với Tiên vương mà vô địch. Muốn giết ta thì ngươi còn kém xa lắm."

Biểu cảm của Thiên Ma vương âm trầm đến cực hạn, ma khí đen kịt quanh thân bạo phát ra, ảnh hưởng đến sự vật chung quanh, khiến hắn đọa lạc và ma hóa.

Một màn này, tương tự với lúc Cố Dương ở Huyền Minh đại lục nhìn thấy chuôi Ma binh kia, nhưng lại càng thêm khủng bố.

Chẳng qua, loại lực lượng này chỉ tác động đến sinh linh yếu kém, đối với Cố Dương tất nhiên không có bất kỳ ảnh hưởng gì.

"Thiên Ma Kích, Thiên Ma Hoành Không!"

Bàn tay Thiên Ma Vương khẽ vẫy một cái, Ma Vương khí của hắn đã bị hắn nắm trong tay.

Đó là một thanh binh khí toàn thân đen kịt, mũi nhọn có màu đỏ quỷ dị.

Sau khi Thiên Ma Vương tay cầm Ma Vương khí, trực tiếp quét ngang ra, lực lượng kinh khủng phát tiết ra, ngăn cản quyền kình của Cố Dương.

Chẳng qua, hai cỗ công kích va chạm, khiến cho diện tích lớn chung quanh sụp đổ vỡ ra, khiến cho người kinh hãi, khiến cho rất nhiều tu sĩ vội vàng chạy trốn.

Nên biết, nơi đây là Táng Tiên giới, tùy ý va chạm đã tạo nên hình ảnh khủng bố như vậy.

Phải nói, không hổ là tồn tại khủng bố cấp bậc Tiên vương?

"Tiểu quỷ Tiên giới, ngươi đúng là rất biến thái, tài tình có thể nói là đệ nhất nhân cổ kim. Nhưng vậy thì sao, ngươi muốn giết bản tọa, còn kém xa lắm."

Thiên Ma Vương tay cầm Thiên Ma Kích, trầm giọng nói ra.

"Ha ha."

Cố Dương cười nhạt một tiếng, cũng không tranh luận với Thiên Ma Vương.

Lúc trước Thiên Ma Vương ăn thiệt thòi, quả thật là do chủ quan.

Ma vương sánh ngang với cấp bậc Tiên vương, quả thật rất mạnh.

Thân thể, linh hồn, pháp lực, toàn bộ đều là siêu thoát chuẩn Tiên Vương, đạt tới lĩnh vực mới.

Mà tồn tại ở tầng thứ như vậy lại có thể cầm bản mạng Tiên vương khí hoặc là Ma Vương khí của mình phát huy ra uy năng mạnh hơn rất nhiều lần so với Cố Linh Nhi cầm Tiên vương khí chiến đấu.

Càng về sau, đừng nói là chênh lệch giữa đại cảnh giới, cho dù là trong cùng cảnh giới, chênh lệch cũng là cực lớn.

Nhưng, chỉ là Thiên Ma Vương, còn chưa dọa được hắn.

"Muốn chiến thì chiến, không cần nói nhảm."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng.

Vừa dứt lời, Cố Dương lần nữa vung quyền.

"Thật can đảm!"

Thấy Cố Dương như trước không để hắn vào trong mắt, Thiên Ma Vương giận dữ, vung ra Thiên Ma Kích, kịch chiến cùng Cố Dương.

Trong phút chốc, hai người chiến đấu kịch liệt, lan tràn khắp nơi.

Cũng may nơi này là Táng Tiên Giới, hơn nữa còn là nơi mà Hỗn Nguyên Đạo Thụ bảo vệ.

Nếu không, không biết bao nhiêu tinh hà sẽ bị đánh nổ.

Thậm chí, ngay cả một phương đạo vực cũng bị ảnh hưởng, dưới dư âm cuộc chiến đấu của Tiên vương mà vỡ vụn ra, hóa thành vô số tiểu thế giới.

"Hízz, thật sự là kinh người. Cố Dương như trước chỉ bằng vào lực lượng nhục thân, liền có thể cùng Thiên Ma Vương xuất ra Ma Vương Khí đánh ngang tay."

"Đúng vậy, quá mạnh. Nhưng ai mạnh ai yếu thì càng rõ. Dù sao, Thiên Ma Vương trước mắt cũng chỉ là cùng Cố Dương so đấu sức mạnh, không có xuất ra bản lĩnh thật sự."

Nhìn thấy chiến đấu kinh người này, tu sĩ dưới cấp Tiên

Vương chỉ cảm thấy vạn phần kinh hãi, nhưng bọn họ hoàn toàn không nhìn thấy chi tiết hai người chiến đấu.

Cũng chỉ có tồn tại cấp bậc Tiên vương mới có thể thấy rõ, bọn họ đều đang nghị luận.

Ma tộc của ma giới sở trường về thân thể, thân thể của bọn họ so với sinh linh khác cường đại hơn rất nhiều lần.

Đây cũng là nguyên nhân Thiên Ma Vương có thể dựa vào nhục thân cùng Thiên Ma Kích đánh ngang tay với Cố Dương hôm nay.

Nhưng cũng giống như vậy, nhược điểm của bọn họ cũng rất rõ ràng.

Đó chính là, lĩnh ngộ của bọn họ đối với đạo pháp rất yếu.

Mặc dù nói trở thành Ma Vương, đạo pháp dù yếu, cũng không có khả năng yếu đi bao nhiêu, nhưng so với Tiên Vương cùng cảnh, vẫn là kém một chút.

Giờ phút này, Cố Dương cũng chiến đấu kịch liệt với Thiên Ma Vương, cảm giác thập phần thoải mái.

Hắn đã rất lâu rồi không có chiến đấu kịch liệt vui vẻ như vậy.

Trước kia đối thủ thật sự quá yếu, luôn là một quyền của hắn ta cũng không đỡ nổi.

Chỉ dựa vào lực lượng thân thể, thỏa thích phát tiết lực lượng, để hắn cảm thấy rất thoải mái.

"Tiểu tử này, thật là quỷ dị!"

Thiên Ma Vương kịch chiến với Cố Dương, càng đánh càng kinh hãi.

Cố Dương thân thể cường đại như vậy, khiến hắn cũng cảm thấy da đầu tê dại.

Hắn ta chính là Ma Vương, nhục thân cường đại là chuyện đương nhiên.

Mà sinh linh trước mắt chỉ có tiếng là nhân loại thân thể bạc nhược, mà chỉ có tu vi Đế cảnh.

Nhưng mà, hắn có thể dựa vào lực lượng thân thể mà có được chiến lực chống lại hắn, không khỏi quá biến thái.

"Chẳng qua, mặc dù ngươi thân thể mạnh mẽ, thì sao chứ. Thủ đoạn của Ma Vương, há là ngươi có thể tưởng tượng."

Trong đôi mắt đỏ tươi của Thiên Ma Vương hiện lên vẻ tàn nhẫn, vung ra một kích, bức lui Cố Dương, hắn vung lên Thiên Ma Kích, hét lớn một tiếng: "Bảy thành Thiên Ma Chân Ý, xuất! Thiên Ma Đại Pháp!"

Trong phút chốc, thiên ma chân ý màu đỏ tươi tuôn ra, dường như muốn mảnh thiên địa này phải sa đọa.

Cho dù là Tiên cảnh cường giả tầm thường, liếc mắt nhìn cũng dường như phải sa đọa.

Lúc này, rất nhiều tu sĩ cực kỳ hoảng sợ, không dám nhìn nữa.

Cùng lúc đó, Thiên Ma Vương lại vung kích về phía Cố Dương một lần nữa, hồng mang trên kích đại thịnh, có uy năng đọa hóa tất cả, càng hình thành một lập trường quỷ dị, làm suy yếu uy năng đạo pháp của địch quân.

Thiên Ma Vương, nghiễm nhiên là đã ra tay thật.

"A, bảy thành đại đạo chân ý sao? Thật yếu."

Đối mặt với sự bộc phát của Thiên Ma Vương, Cố Dương biểu

tình cực kỳ bình thản.

Hắn không vận dụng toàn bộ nội tình, vẻn vẹn chỉ dùng tới tám thành lực chi đại đạo chân ý.

Theo Cố Dương ra tay, đại đạo chân ý kinh khủng bộc phát ra, cuốn theo nắm đấm của hắn, khiến lực lượng của hắn trở nên cực kỳ khủng bố.

Sau đó, Cố Dương vung quyền.

Dưới một quyền này bộc phát, liên miên đạo vực đều bị đánh nổ!

"Cái gì!?"

Trong nháy mắt Cố Dương bộc phát, đồng tử Thiên Ma Vương bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra vẻ mặt không thể tin.

Bởi vì Cố Dương đúng là bộc phát ra tám thành lực chi đại đạo chân ý.

Mặc dù lực chi đại đạo chân ý không phải đại đạo chân ý cường đại, nhưng Cố Dương mới là Đế cảnh.

Đế cảnh lĩnh ngộ tám phần mười chân ý đại đạo, quả thực không hợp lẽ thường.

Giờ phút này, tồn tại cấp bậc thập đại Tiên vương ẩn nấp trong không gian cũng trợn tròn hai mắt, hít một hơi khí lạnh.

Mặc dù nói, bọn họ đã sớm biết ngộ tính của Cố Dương rất biến thái, thậm chí vượt qua Cố Linh Nhi, nhưng sự biến thái của Cố Dương, vẫn vượt ra khỏi dự liệu của bọn họ.

Phải biết rằng, Cố Linh Nhi có tu vi gì, Cố Dương mới có tu vi gì.

Cố Linh Nhi lĩnh ngộ tám phần chân ý đại đạo, đều đã để cho bọn hắn sợ ngây người, đạo tâm thiếu chút nữa cũng chịu ảnh hưởng, chớ nói chi là Cố Dương.

Mặc dù nói, Cố Dương lĩnh ngộ chỉ là lực chi đại đạo chân ý, so với Cố Linh Nhi còn kém rất nhiều.

Nhưng xét đến tu vi của Cố Dương, liền có vẻ đặc biệt biến thái.

Đế cảnh đấy, ngay cả Tiên cảnh cũng chưa bước vào, nhưng lại lĩnh ngộ được đại đạo chân ý mà tình huống tầm thường chỉ có Tiên vương mới có thể lĩnh ngộ.

Càng đừng nói, một số Tiên vương tới tám phần mười đều chưa từng lĩnh ngộ.

Sự tồn tại của Cố Dương, quả thực khiến cho Tiên Vương không còn chút mặt mũi nào.

Càng đừng nói, ai biết đây có phải là toàn bộ thủ đoạn của Cố Dương không.

Cố Dương thần bí khó lường, ai cũng không biết nội tình của hắn.

Bọn họ mơ hồ cảm thấy, tám phần lực chi đại đạo chân ý này, ngay cả át chủ bài của Cố Dương cũng không tính.

Nghĩ tới đây, thập đại Tiên vương đều im lặng, cảm thấy những việc khiếp sợ trên người Cố Dương mấy ngày qua đã vượt qua số lần khiếp sợ trong suốt đời dài đằng đẵng của bọn họ.

"Hỏa lão…" Khóe miệng Thánh Tiêu cũng giật một cái, cuối cùng chỉ có thể nhả rãnh nói: "Ta quen rồi. Ta cảm giác, Cố Dương cho dù bộc phát ra chín thành đại đạo chân ý, ta cũng sẽ không ngạc nhiên."

"Ừm."

Hỏa lão cũng gật đầu.

Dù sao đây chính là Cố Dương.

Trong lúc vô số sinh linh rung động, thập đại Tiên vương đều bị rung động đến mức không đất dung thân, Cố Dương Dương đã cùng Thiên Ma Vương va chạm vào nhau.

Thời không trực tiếp niết diệt, thời không phong bạo vô tận xuất hiện, sau đó đồng dạng bị xóa đi, khu vực kia không ngừng biến hóa sắc thái, hết sức quỷ dị.

Cuối cùng, những gợn sóng vô hình khuếch tán ra rồi nổ tung.

"Phốc!"

Sau đó, Thiên Ma Vương phun ra một ngụm tiên huyết màu vàng đen, thân hình trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Cùng lúc đó, trên người gã cũng xuất hiện vết rách, bị thương.

Lúc này, thương tích không phải đơn giản, mà là đạo thương.

Mặc dù là những tồn tại mạnh mẽ cỡ Tiên vương, Ma vương thế nhưng cũng cần phải tốn rất nhiều thời gian mới có thể chữa trị được.

"Ngươi sao có thể mạnh như vậy!"

Thiên Ma Vương cảm nhận được đạo thương, vẻ mặt dữ tợn, khó có thể tin, khó có thể tiếp nhận tất cả những thứ này.

Hắn, Thiên Ma Vương, tung hoành chư thiên vạn giới tới mấy chục kỷ nguyên, vậy mà lại bị một tên tiểu quỷ Đế Cảnh dễ dàng đánh trọng thương.

Điều này làm cho đạo tâm của hắn cũng chịu ảnh hưởng rất lớn, có dấu hiệu tan vỡ.

"Ha ha, không có gì là không thể. Chưa từng thấy, chỉ có thể nói ngươi quá yếu."

"Còn có thủ đoạn gì thì cứ việc dùng đi, nếu không, ta mà tiếp tục ra quyền, ngươi chắc chắn phải chết."

Cố Dương đứng trên trời cao, nhìn xuống Thiên Ma Vương vô cùng chật vật, bình tĩnh lên tiếng.

"Đáng giận!"

Biểu cảm của Thiên Ma Vương âm trầm tới cực điểm.

Nếu tiếp tục đánh nữa, cho dù hắn có thắng thì cũng phải trả giá bằng mức đau đớn vô cùng.

Bởi vậy hắn đang suy nghĩ xem có nên dùng Táng Tiên lệnh để chạy trốn hay không.

Thế nhưng, một đời Ma vương, bị một tên tiểu quỷ Đế cảnh đánh phải vận dụng Táng Tiên lệnh để chạy trốn, hắn không chịu nổi sự mất mặt này.

Chớ nói chi, sự tồn tại của Cố Dương đã nghiêm trọng uy hiếp tới Ma giới.

Nếu Cố Dương không chết, lại cho hắn một đoạn thời gian trưởng thành, nói không chừng hắn sẽ trưởng thành đến mức Tiên Vương cũng sợ hãi.

Đến lúc đó, Ma giới bọn họ cũng sẽ nguy hiểm.

Dưới cái tổ bị lật không có quả trứng nào lành lặn.

Một khi Cố Dương dẫn dắt Tiên giới phản công Ma giới, Thiên

Ma Vương hắn cũng sẽ chết thảm.

"Cố Dương, đây là ngươi bức ta."

Lúc này, Thiên Ma Vương lộ ra vẻ mặt hung ác.

Cố Dương xuất hiện ở Táng Tiên giới, cũng coi như là một cơ hội của hắn.

Bởi vì Cố Dương nếu ở lại Tiên giới không đi ra, trong khoảng thời gian ngắn bọn họ thật đúng là không có biện pháp xóa đi mối họa lớn này.

Bởi vậy, hắn phải giết chết Cố Dương ở Táng Tiên giới mới được.

Cho dù bất kể giá lớn thế nào cũng phải giết chết.

Rất nhiều tu sĩ cường đại ở đây chú ý tới biến hóa trên gương mặt của Thiên Ma Vương, tâm thần bọn họ đều chấn động, lần nữa lui ra một chút.

Bởi vì bọn họ đều biết rõ, Thiên Ma Vương muốn liều mạng rồi.

Một vị Ma Vương liều mạng, sẽ tạo thành phá hoại kinh khủng cỡ nào, là chuyện khó có thể tưởng tượng.

Nếu bọn họ còn ngừng chân quan sát, tuyệt đối sẽ bị ảnh hưởng đến chết.

Vẫn lạc như vậy, thật sự là quá uất ức rồi.

"Xem ra Thiên Ma Vương muốn thiêu đốt căn nguyên rồi."

"Tu sĩ nhỏ yếu, thiêu đốt bản nguyên đã là một phiền toái lớn, chớ nói chi là những nhân vật như Ma Vương. Một khi hắn thiêu đốt bản nguyên thì khó mà bù đắp lại được. Dù sao, đến cảnh giới

Tiên vương, thì bảo vật có thể chữa trị căn nguyên Tiên vương đã vô cùng hiếm thấy, cho dù có đi nữa thì cũng không phải là thứ mà Thiên Ma Vương có thể đạt được."

"Đúng vậy. Nhưng, nếu Tiên vương đốt cháy bản nguyên thì sức chiến đấu bộc phát sẽ vô cùng kinh khủng, dù là đối mặt với Tiên vương đứng đầu cũng có thể trước khi bản nguyên bị thiêu cháy hoàn toàn, có sức đánh một trận."

"Mặc kệ trận chiến này có thắng hay không, tỷ lệ Thiên Ma Vương sẽ rơi khỏi cảnh giới Tiên Vương rất lớn. Không thể không nói, hắn đủ tàn nhẫn."

Thập Đại Tiên vương tán thưởng không thôi, sau trận chiến này đã có chút rục rịch.

Bọn họ mặc dù cảm thấy Cố Dương có thể đem Thiên Ma Vương ép rất chật vật, nhưng chưa bao giờ nghĩ tới Cố Dương có thể bức Thiên Ma Vương đến tình trạng này.

Dù sao đây cũng là một Ma vương mạnh mẽ, thành danh lâu dài trong chư thiên vạn giới, há lại dễ đối phó như vậy.

Chỉ có thể nói, Thiên Ma Vương thật sự quá bất hạnh, gặp phải Cố Dương có thể xưng là đệ nhất yêu nghiệt cổ kim lẫn tương lai.

"Rốt cục muốn liều mạng sao? Để ta nhìn một chút, ngươi sau khi thiêu đốt bản nguyên, có thể tiếp được một quyền của ta hay không."

Cố Dương áo bào tung bay, đứng giữa hư không, lạnh nhạt lên tiếng.

"Cuồng vọng!"

Thiên Ma Vương giận tím mặt, nổi giận gầm lên một tiếng, sức

mạnh bạo phát đến cực hạn, lần nữa chém ra một kích.

"Thiên Ma đại pháp!"

Trong chốc lát, vòng sáng đỏ thẫm bạo phát ra, bao phủ mảnh địa giới này, phong toả thời không, ngăn cản Cố Dương chạy trốn.

Một kích chí cường của gã hung hăng đánh về hướng Cố Dương, muốn triệt để tiêu diệt.

"Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!"

Đối mặt với một kích này, Cố Dương nheo mắt lại, khí thế quanh thân phát sinh biến hóa, trở nên bá đạo vô cùng, phảng phất như Thiên Đế quân lâm, trấn áp hết thảy địch nhân.

Một quyền này đấm ra, thiên địa vạn vật đều mất đi màu sắc.

Sau đó, đại đạo chân ý sáng chói lại bạo phát ra, khiến cho trời đất mất đi màu sắc trở nên cực kỳ chói mắt.

Đó là, tám phần mười Hỗn Độn Đại Đạo chân ý.

Khi tám phần Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý bộc phát, uy thế của Hỗn Độn Thiên Đế Quyền đã đạt tới mức kinh người.

Thời không Thiên Ma Vương thiêu đốt căn nguyên để phong tỏa, trong khoảnh khắc nổ tung ra.

Một kích chí cường của Thiên Ma Đại Pháp, ở trước một quyền này của Cố Dương, cũng yếu ớt giống như thủy tinh, trực tiếp nổ vỡ ra.

Nhìn thấy cảnh này, thập đại Tiên vương đều trợn tròn mắt, lộ ra vẻ mặt không thể nào tin được.

Đây là tiên pháp kinh khủng cỡ nào chứ, lại có uy thế như vậy!?

Chẳng qua, trọng yếu nhất chính là đại đạo chân ý Cố Dương bộc phát ra, khiến da đầu bọn hắn phát tê.

Đó chính là đại đạo Hỗn Độn trong truyền thuyết!

Hơn nữa còn là tám phần Hỗn Độn Đại Đạo chân ý!

Đây quả thực là biến thái tới cực điểm.

Hỗn Độn sơ khai, diễn hóa vật.

Hỗn độn là đại biểu cho chí cao chân chính.

Thời không, vận mệnh, trước mặt nó đều là những tồn tại nhỏ bé không đáng kể, chỉ là một phần của nó mà thôi.

Mà Cố Dương, lại có thể lĩnh ngộ tám thành Hỗn Độn Đại Đạo chân ý, điều này thật sự là khiến thế giới quan của bọn họ lại nổ ra, khó có thể bình tĩnh.

Mặc dù nói, bọn hắn đã sớm đoán được Cố Dương khẳng định còn ẩn giấu rất nhiều át chủ bài, nhưng bọn hắn làm sao cũng không ngờ tới, át chủ bài của Cố Dương lại mạnh đến mức kinh thế hãi tục như thế.

So sánh với nhau, lực lượng đại đạo chân ý của Cố Linh Nhi, quả thực là vô cùng buồn cười.

Khó trách ngộ tính của Cố Dương lại kinh người như thế, đối tượng mà hắn hiển hiện là chính hắn, bởi vì hắn chính là đại biểu cho chí cao, không cần mượn nhờ vật khác để chứng minh ngộ tính của mình cao bao nhiêu.

Bọn họ, đã chứng kiến sự ra đời của nhân vật kinh khủng tới cỡ nào chứ.

Bọn họ lại may mắn được nhìn thấy nhân vật như vậy xuất thủ đúng là vinh hạnh nhất.

Chứ đừng nói chi, có thể tận mắt chứng kiến tiên pháp cùng tám thành đại đạo hỗn độn, đối với bọn họ cũng có lợi ích lớn.

Trong lúc nhất thời, dù là thập đại Tiên vương thì tâm thần đều kích động, trong mắt có hào quang lấp lánh, tựa như trở thành học sinh lên lớp nghe giảng, tựa như muốn khắc ghi khoảnh khắc này vào sâu trong tiên hồn.

Giờ phút này, Thánh Tiêu cũng mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt kinh hãi.

Chẳng qua, bởi vì vấn đề thực lực, hắn chỉ thấy ánh sáng rực rỡ, cũng không kịp cảm ngộ.

Mà Hỏa lão trong cơ thể Thánh Tiêu lại trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy chấn động, hít một hơi khí lạnh.

Chuẩn Tiên Đế pháp, Hỗn Độn đại đạo chân ý, hiện tại đã thành lực lượng của Cố Dương triển lộ ra, thực sự là vượt quá sức tưởng tượng của Hỏa lão.

Hỗn Độn chi lực ở chư thiên vạn giới chỉ là truyền thuyết, nhưng hỏa lão đã từng đi qua Thượng Thương, biết được năng lượng Hỗn Độn đại biểu cho cái gì.

Bởi vì, cho dù là ở một nơi như Thượng Thương cũng không có người nào lĩnh ngộ được chân ý của Hỗn Độn Đại Đạo.

Nghe đồn, sinh linh lĩnh ngộ chân ý của Hỗn Độn Đại Đạo, mới có tư cách đi tới nơi tối cao nhất.

Đây chỉ là một truyền thuyết, ai cũng không biết là thật hay giả.

Nhưng mặc kệ truyền thuyết này là thật hay giả, đều có thể chứng minh một điều.

Lĩnh ngộ năng lượng Hỗn Độn rốt cuộc có bao nhiêu khó khăn, mặc dù là nơi loại yêu nghiệt biến thái hoành hành khắp nơi như Thượng Thương, thậm chí còn có rất nhiều Tiên Đế, đều không ai có thể lĩnh ngộ.

Mà Cố Dương, lại lĩnh ngộ được năng lượng Hỗn Độn, quả thực là khủng khiếp, ngụ ý trong đó, thật không thể tưởng tượng, e rằng sẽ dính dấp rất nhiều nhân quả.

Đồng thời, Hỏa lão cũng nhớ tới Hỗn Độn Tiên Thảo xuất hiện ở Tiên giới lúc trước.

Loại kỳ vật như Hỗn Độn Tiên Thảo, mặc dù có Tiên Vương phỏng đoán được nó được sinh ra từ lúc Tiên Giới còn sơ khai, nhưng Hỏa lão lại khịt mũi coi thường.

Trong Tiên giới có thể sinh ra loại kỳ vật ngay cả ở Thượng Thương cũng được xem là chí bảo này ư? Đúng là chọc cười, lai lịch tiên thảo Hỗn Độn, tuyệt đối không phải Tiên giới mà là Thượng Thương.

Sợ rằng, là bút tích của một đại nhân vật nào đó.

Hơn nữa, lúc trước Tiên giới vì Hỗn Độn Tiên Thảo bộc phát đại chiến, cũng thật sự có chút quỷ dị.

Trong lúc nhất thời, mí mắt của Hỏa lão giật giật.

Hắn cảm thấy, nếu mình tiếp tục suy nghĩ, chỉ sợ sẽ liên lụy đến một vài bí mật kinh người, mang đến cho mình họa sát thân.

Lúc này, hắn ngăn chặn suy nghĩ trong lòng, ép bản thân không tiếp tục suy nghĩ, thậm chí vì để đảm bảo cho an toàn nên hắn còn trực tiếp phong ấn ký ức liên quan đến mình.

Cùng lúc đó, sau khi công kích của Thiên Ma Vương bên này dễ dàng bị nghiền nát, hắn lộ ra vẻ kinh hãi, tuyệt vọng, điên

khùng, vẻ mặt khó có thể tin.

"Làm sao có thể! Điều này sao có thể! Một Đế cảnh như ngươi, tại sao lại lĩnh ngộ tiên pháp kinh khủng như vậy, lĩnh ngộ chân ý đại đạo khủng bố như thế, ta không tin!"

Thiên Ma Vương gào thét liều mạng thiêu đốt bản nguyên, muốn ngăn cản một quyền này.

Nhưng tất cả đều vô dụng.

Hỗn Độn Thiên Đế Quyền bạo phát, thân thể Thiên Ma Vương trực tiếp nổ tung ra.

Nhìn thấy cảnh tượng khủng khiếp này, rất nhiều tu sĩ đều trợn tròn mắt, hít vào ngụm khí lạnh, mí mắt của mười đại Tiên vương cũng giật giật, vô cùng chấn động.

Một quyền kia của Cố Dương, thật sự là quá kinh khủng, thế mà nhẹ nhàng bâng quơ liền đem một tôn Thiên Ma Vương thiêu đốt bản nguyên, một tôn Thiên Ma Vương có thể trong khoảng thời gian ngắn chống lại Tiên Vương đỉnh cao đánh nổ tại chỗ.

"Quá mạnh! Cố Dương thật sự quá mạnh mẽ. Một vị Ma Vương cường đại, lại dễ dàng bị hắn đánh nổ như thế!"

"Chúng ta vẫn còn cần phải trưởng thành thêm một thời gian nữa thì mới có thể sở hữu được sức chiến đấu chém giết Tiên vương, hiện giờ nghĩ lại, chúng ta đã đánh giá sai hắn rồi."

"Sự yêu nghiệt của Cố Dương vượt xa tưởng tượng của chúng ta. Tu vi Đế Cảnh lĩnh ngộ tám phần mười chân ý Hỗn Độn Đại Đạo, lĩnh ngộ chuẩn Tiên Đế Pháp, một quyền đánh nổ Thiên Ma Vương có được chiến lực Tiên Vương đỉnh cao, thủ đoạn bực này thật sự làm người nghe kinh hãi."

"Haizz, đến Táng Tiên giới một chuyến, mặc dù không có thu

hoạch gì, nhưng có thể nhìn thấy tình cảnh này cũng thật sự là may mắn."

"Đúng vậy, chúng ta chứng kiến một Tiên Đế xuất hiện."

Tồn tại cấp bậc mười đại Tiên vương, đều hít vào hơi lạnh, rung động đến cực hạn.

Vào thời khắc này, không ai hoài nghi tương lai Cố Dương có thể thành tựu Tiên Đế.

Cố Dương, tất nhiên sẽ trở thành Tiên Đế.

Hơn nữa cho dù đặt trong đám Tiên Đế, cũng là một vị cực kỳ đặc biệt.

Nếu loại yêu nghiệt này không thể trở thành Tiên Đế, vậy người nào có thể trở thành Tiên Đế?

Sinh linh ở cấp bậc thập đại Tiên Vương chỉ có thể thán phục trong lòng.

Thánh Tiêu cũng trợn mắt há mồm, tặc lưỡi không thôi, bị chiến lực của Cố Dương làm cả kinh nói không ra lời.

Hắn vốn cho là mình sẽ không giật mình, nhưng biểu hiện của Cố Dương, thực sự khiến hắn không khống chế được chính mình đấy.

"Cố Dương, quá mức khủng bố."

Hỏa lão cũng tán thưởng, lập tức lão hơi dừng lại một chút, mở miệng nói: "Chẳng qua, còn chưa kết thúc."

Nói xong câu này, Thánh Tiêu sửng sốt.

Thiên Ma vương cũng đã bị đánh nổ rồi, vì sao còn chưa kết thúc?

Lẽ nào hắn đã chống được một quyền kia?

Nếu là như vậy thì Thiên Ma vương cũng là một nhân vật đáng gờm.

"Ha ha, có chút bản lĩnh, thế mà trong khoảnh khắc sắp thân tử đạo tiêu, thần hồn xuất khiếu, trốn vào thời không trường hà, tìm kiếm một tia sinh cơ."

Lúc này, Cố Dương cũng cười lạnh một tiếng, chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, khiến mọi người sửng sốt.

Những nơi như thời không trường hà, ngay cả những vị Tiên vương cự đầu cũng không dám tùy tiện đặt chân.

Thiên Ma Vương còn sót lại thần hồn bước vào trong đó, tuyệt đối là chuyện cửu tử nhất sinh, đối mặt một kích tuyệt sát của Cố Dương, hắn dường như cũng không có lựa chọn nào khác.

"Nhưng mà, ngươi thật sự cho rằng ngươi có thể chạy thoát được sao?"

Cố Dương cười lạnh, duỗi tay phải ra, trực tiếp xé rách hư không, bước vào trong dòng sông thời không.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người đều mở to hai mắt nhìn.

Cố Dương thế mà xâm nhập vào thời không Trường Hà, chuyện này cũng quá điên cuồng.

Đồng thời, Cố Dương cũng rất tàn nhẫn, hoàn toàn không chừa đường sống cho Thiên Ma Vương.

Chẳng qua, mọi người lại nghĩ lại, Cố Dương là người như thế nào, tiến vào thời không trường hà, chỉ sợ cũng sẽ không có nguy

hiểm gì.

"Đáng chết, đáng chết, đáng chết! Tiểu quỷ chết tiệt, nếu không dựa vào bí pháp chạy ra, chỉ sợ ta đã thân tử đạo tiêu. Nhưng, dù vậy, ta cũng mất đi nhục thân, thần hồn cũng bị thương nghiêm trọng, muốn trở lại đỉnh phong, gần như là chuyện không thể nào." Sau khi Thiên Ma Vương thi triển bí pháp trốn vào thời không trường hà, phá vỡ vách ngăn không gian, trốn tới một đại giới tương tự ba ngàn thế giới, mặt mũi tràn đầy dữ tợn.

Trận chiến này khiến hắn tổn thương quá nặng, Đạo cũng gần như đứt đoạn.

Mặc dù là đoạt xá sinh linh hạ giới, chỉ sợ cũng khó có thể trở về cấp độ Ma Vương, nhiều nhất là trở thành Địa Tiên, một mực sống sót.

Điều này làm sao khiến Thiên Ma Vương không thống hận Cố Dương được chứ.

Tất thảy mọi thứ của Thiên Ma Vương hắn đều bị Cố Dương cướp đi.

"Đáng ghét, thương thế của ta quá nặng rồi, nhất định phải đoạt xá một vị Đại Đế nhanh nhất có thể để luyện hoá và trị liệu cho mình, nếu không, ta chắc chắn sẽ bỏ mạng."

Thiên Ma Vương cắn răng, hóa thành một luồng ánh sáng lấp lánh nhằm về một phương hướng nào đó.

Thương Hải giới, ở thời đại mạt pháp, linh khí mỏng manh, tu luyện thập phần khó khăn.

Cho dù là Đại Đế, cũng rất khó sinh ra.

Hơn nữa, bởi vì đây là thời đại mạt pháp, thiên đạo có khuyết, vật liệu trường sinh ở Thương Hải giới đã rất ít.

Tuổi thọ của Đại Đế cực kỳ ngắn ngủi, vẻn vẹn chỉ có trăm triệu năm, so với thọ mệnh 10 tỷ năm của tam thiên giới, quả thực là ngắn đến đáng thương.

Còn bây giờ, sau mấy tỷ năm ở Thương Hải giới, cuối cùng cũng có một vị Nữ Đế mới ra đời.

Nữ Đế tên là Diệp Thanh Vân, chứng đạo không quá trăm vạn năm, chính là một đường huyết chiến, diệt sạch toàn bộ Hắc Ám Đại Đế của thế giới này, triệt để khôi phục hắc ám náo loạn.

Bởi vậy, sự tồn tại của nữ đế, được vô số tu sĩ Thương Hải giới ca tụng ngưỡng mộ.

Nhưng mà, nữ Đế cường đại như thế đột nhiên có loại cảm giác sởn tóc gáy, gắt gao nhìn về phía trên chín tầng trời của Thương Hải giới.

"Đây là khí tức gì, vì sao lại khủng bố như thế!"

Thân thể Diệp Thanh Vân run rẩy, chỉ là nhìn đoàn hắc vụ rơi xuống từ cửu tiêu kia, liền có loại cảm giác sa đọa.

Đạo tâm của nàng vô cùng kiên cường, ở thời đại mạt pháp có thể chứng đạo Đại Đế, hơn nữa còn tiêu diệt tất cả Hắc Ám Đại Đế, có thể xưng là Vô Địch Đại Đế.

Nàng vốn tưởng rằng, cho dù tiên lộ đột nhiên xuất hiện, cũng sẽ không khơi dậy gợn sóng trong lòng nàng.

Nhưng nàng dường như đã đánh giá cao chính mình.

Cái gọi là Hắc Ám Đại Đế, ở trước hắc vụ quỷ dị này, còn không bằng sâu kiến.

"Nữ oa oa, bổn vương coi trọng nhục thể của ngươi. Đó là vinh hạnh của ngươi, thành thật chút giao ra đây."

Dường như chú ý tới ánh mắt của Nữ Đế, thần hồn của Thiên Ma Vương trực tiếp xé rách không gian, đi tới trước người Diệp Thanh Vân, trực tiếp chui vào trong thức hải của nàng.

Đối với việc này, Diệp Thanh Vân lúc này mới kịp phản ứng sắc mặt đại biến, muốn bảo vệ thức hải của mình.

Nàng hiểu rõ, hắc vụ quỷ dị này là muốn đoạt xá nàng.

Nếu đổi lại là quá khứ, có người quản nói cho nàng biết, có người sẽ đoạt xá Đại Đế, nàng sẽ chỉ khịt mũi coi thường.

Nhưng bây giờ cô nàng lại cực kỳ sợ hãi.

"Đáng chết, Thanh Vân Nữ Đế ta, là đệ nhất đế từ xưa đến nay của Thương Hải giới, ngươi đừng mơ mà cướp đi thân thể của ta."

Diệp Thanh Vân phẫn nộ.

"Ha ha, ta chính là Ma Vương sánh ngang Tiên vương, chỉ là vô địch Đại Đế, ở trước mặt ta, nhỏ yếu như giun dế. Ngoan ngoãn giao ra thân thể này đi, bổn tọa sẽ thay ngươi thành Tiên."

Thiên Ma Vương cười lạnh.

Lời này vừa nói ra, Diệp Thanh Vân chỉ cảm thấy da đầu run lên, cả người bị sợ hãi cắn nuốt.

Tiên vương, không ngờ lại là tồn tại cấp bậc Tiên vương.

Vì sao một sinh linh cấp bậc Tiên vương lại xuất hiện ở Thương Hải giới, hơn nữa còn sẽ lựa chọn đoạt xá nhục thân của nàng.

Có điều, Diệp Thanh Vân đã không kịp ngẫm nghĩ nữa.

Bởi vì, ý thức của nàng đã có chút mơ hồ, thần hồn đang bị Thiên Ma Vương nhanh chóng nuốt lấy.

Nàng mặc dù là Đại Đế vô địch, nhưng ở trước mặt Thiên Ma Vương, nàng chẳng khác gì trẻ con.

Mặc dù hiện giờ thần hồn của Thiên Ma Vương đã suy yếu, vẫn như thế.

Ngay lúc này, chín tầng trời Thương Hải giới đột nhiên nổ tung, một luồng khí tức kinh khủng xuất hiện ở Thương Hải giới, khiến tất cả sinh linh đều run rẩy, cực kỳ hoảng sợ.

Mà Thiên Ma Vương đang đoạt xá Diệp Thanh Vân, cũng là thần hồn cứng đờ, lộ ra vẻ hoảng sợ vô cùng.

"Làm sao có thể!? Bản vương đã bước vào thời không trường hà, thậm chí vận dụng bí pháp, nhiều lần quay vòng, vượt qua không biết xa xôi đến mức nào để chạy đến địa phương nhỏ này, thế mà còn bị tên khốn khiếp kia tìm được?!"

Mặt mũi Thiên Ma vương đầy dữ tợn, gào thét tuyệt vọng.

Chuyện này, cũng là khiến cho Diệp Thanh Vân khôi phục sự rõ ràng, mặt mũi tràn đầy chấn động.

Thiên Ma Vương, đúng là bị người đuổi giết, hơn nữa còn không tiếc vượt qua thời không trường hà để chạy trốn, nhưng vẫn bị người đuổi kịp.

Vậy thì người truy sát Thiên Ma Vương này sẽ mạnh đến mức nào?

Diệp Thanh Vân lập tức mừng rỡ.

Kẻ thù của Thiên Ma Vương đã đến, nàng có lẽ đã được cứu!

"Ha ha, nữ oa nhi, ngươi cho rằng ngươi đã được cứu? Nếu lão phu nhất định phải ngã xuống, vậy trước khi chết phá hủy ngươi cũng không tệ."

Suy nghĩ của Thanh Vân Nữ Đế vừa mới xuất hiện, Thiên Ma Vương đã gầm lên dữ tợn.

Hắn ta đã triệt để điên cuồng, muốn hủy diệt tất cả.

Thiên tư của Thanh Vân Nữ Đế không tồi, tương lai có khả năng trở thành Chân Tiên.

Trước khi chết chỉ có thể lôi kéo một thiên kiêu nhân loại tương lai có thể chứng đạo Chân Tiên chôn cùng, mặc dù đối với Thiên Ma Vương hắn vẫn có chút bi ai, nhưng có thể thành như vậy đã là không tệ rồi.

"Không!"

Nữ Đế Thanh Vân hoảng sợ, muốn phản kháng.

Nhưng, tất cả đều phí công.

Ngay khi Thanh Vân nữ đế hoàn toàn tuyệt vọng, nàng nhìn thấy một thanh niên phong thần tuấn lãng, toàn thân tràn ngập đạo vận khủng bố xuất hiện trước mắt nàng, khiến nàng lâm vào thất thần.

"Ha ha, Thiên Ma Vương, ngươi thật đúng là bi ai mà, ngay cả tôn nghiêm của Ma Vương cũng vứt bỏ rồi."

Giọng điệu của Cố Dương lạnh lùng, tràn ngập sự miệt thị đối với Thiên Ma Vương.

Dứt lời, Cố Dương trực tiếp đặt tay lên đầu Thanh Vân Nữ Đế, một cỗ lực lượng kinh khủng bạo phát ra.

Đó chính là năng lượng Vận Mệnh.

Cố Dương vận dụng lực lượng vận mệnh khủng bố, thẳng tiến vào trong cơ thể Thanh Vân Nữ Đế, lôi thần hồn Thiên Ma Vương ra không chút lưu tình.

Đồng thời, hắn chữa trị linh hồn bị đoạt xá trước kia của Thanh Vân Nữ Đế, hồi phục đến trạng thái đỉnh phong.

Thiên Ma Vương chạy trốn tới nơi này có mối liên hệ nhất định với hắn.

Hắn cũng xem như thiếu một chút nhân quả của Thanh Vân Nữ Đế, tất nhiên phải giúp nàng một chút.

Mặc dù nói, chút nhân quả ấy đối với Cố Dương mà nói, tiện tay liền có thể xóa đi.

Nhưng Cố Dương cũng không phải là người máu lạnh, loại chuyện có thể tiện tay mà làm này, đối với hắn không có tổn thất gì, hắn vẫn nguyện ý làm.

"Đáng chết, đáng chết! Cố Dương, ngươi đáng chết!"

Linh hồn hắc vụ của Thiên Ma Vương gào thét trong lòng bàn tay của Cố Dương, giãy dụa, tràn ngập oán niệm cùng tuyệt vọng vô tận.

Đối mặt với Thiên Ma Vương gào thét dữ tợn, Cố Dương hoàn toàn không để ý tới hắn, trực tiếp vận dụng lực lượng, tiến hành sưu hồn.

Đối với những Tiên vương khác, đây là chuyện không thể nào làm được, cho dù là bá chủ Tiên vương cũng đừng mơ tưởng sưu hồn những sinh linh cấp bậc Tiên vương khác.

Mặc dù hắn chỉ còn sót lại tàn hồn, nhưng vẫn như thế.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, lại có thể dễ dàng làm được.

Hắn lĩnh ngộ được quá nhiều chân ý đại đạo, tất cả đều đạt tới cấp bậc đại viên mãn.

Đồng thời, chuẩn Tiên Đế pháp mà hắn tinh thông cũng nhiều

lắm, bao quát toàn diện, cái gì cũng có.

Lúc Cố Dương tiến hành sưu hồn tàn hồn Thiên Ma Vương, muốn nhìn xem nội tình Ma giới thế nào, Nữ Đế Thanh Vân cũng phục hồi tinh thần, nhìn chằm chằm Cố Dương.

Tuy nàng không biết Cố Dương là ai, nhưng biết rõ, Cố Dương chính là sinh linh cấp bậc Tiên Vương truy sát Thiên Ma Vương kia.

Ở Thương Hải giới thời đại tiên lộ phong bế, tiến vào mạt pháp, Tiên chỉ là truyền thuyết, chớ nói chi là bực bá chủ như Tiên vương.

Bởi vậy, nữ đế Thanh Vân chỉ nhìn Cố Dương, chính là cảm giác đạo vận đập vào mặt, làm cho nàng có rất nhiều cảm ngộ.

Nàng nhịn không được tiến vào trạng thái tu hành, cảm ngộ đạo vận vô cùng trân quý này, tiến thêm một bước.

Cố Dương bên này, hắn thoải mái đọc hết toàn bộ trí nhớ của Thiên Ma Vương.

Tuy nhiên, tình báo mà hắn thu được lại có rất nhiều.

Điều này cũng làm cho Cố Dương thần sắc ngưng trọng lên.

Bởi vì tình huống của ma giới phức tạp hơn tưởng tượng của hắn.

Số lượng Ma Vương ở Ma giới đã lên tới sáu mươi lăm vị.

Trong đó, cường giả Ma vương tương đương với cường giả cấp bậc Tiên Vương chính là có tới mười vị.

Thậm chí, điều làm cho Cố Dương ngưng trọng nhất chính là cường giả Ma giới có khả năng sắp đột phá Chuẩn Tiên Đế.

Nếu Ma giới thật sự có tồn tại gần đột phá tới cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, vậy Tiên giới sẽ gặp phiền toái lớn.

Đạo Thiên giới trận, nếu là lúc trước có lẽ còn có thể ngăn cản cường giả có cấp bậc Chuẩn Tiên Đế.

Nhưng trăm kỷ nguyên trôi qua, Đạo Thiên giới trận đã yếu đi quá nhiều, khả năng cao không thể ngăn cản Chuẩn Tiên Đế.

"Hy vọng sau khi ta đột phá Tiên cảnh, có thể có chiến lực sánh ngang Chuẩn Tiên Đế."

Cố Dương nhẹ thở ra một hơi, ánh mắt trở nên thâm sâu.

Giữa cự đầu Tiên Vương và Chuẩn Tiên Đế chênh lệch quá lớn.

Cho dù là hiện giờ Cố Dương đã lĩnh ngộ nhiều chuẩn Tiên Đế pháp, nhục thân, pháp lực, thần hồn đều chen thân vào cấp Tiên Vương, cộng thêm đại viên mãn Hỗn Độn đại đạo chân ý, vẫn như cũ không địch lại Chuẩn Tiên Đế.

Bởi vậy, Cố Dương chỉ có thể đặt hi vọng sau khi đột phá Tiên cảnh, thực lực sẽ nghênh đón tăng vọt, có thực lực đánh một trận với chuẩn Tiên Đế.

Nếu không, sẽ rất phiền phức.

"Thực lực của ta hiện giờ chính là vượt xa tầng thứ của cự đầu Tiên Vương, đột phá Tiên Cảnh, xác suất có thể địch lại Chuẩn Tiên Đế rất lớn. Cũng không biết, có thể đánh chết Chuẩn Tiên Đế hay không."

Trong đầu Cố Dương hiện lên rất nhiều suy nghĩ.

Cuối cùng, hắn nhìn về phía Thanh Vân Nữ Đế đã tiến vào trạng thái đốn ngộ, khẽ lắc đầu.

"Nếu đã đến nơi này, cũng coi là hữu duyên, nếu ngươi có thể đả thông tiên lộ, tiến vào Tiên giới, như vậy, có thể gia nhập Dương Minh."

Cố Dương chậm rãi mở miệng.

Sau đó, hắn lưu lại một phần tiên pháp truyền thừa không lớn không nhỏ, sau đó trực tiếp xé rách hư không, bước vào trong dòng sông thời không, biến mất tại nơi này.

Mà sau khi Cố Dương biến mất không biết bao lâu, Thanh Vân Nữ Đế mở mắt, nhìn tiên pháp và những lời được khắc sâu trước mắt, nàng hơi ngây người, có cảm giác như đang cảm thấy thất vọng mất mát.

...

Cùng lúc đó, hồn chung của Thiên Ma tộc ở ma giới trực tiếp vang lên, sau đó lại vỡ vụn ra.

Sau đó, toàn bộ Ma giới đều bắt đầu có mưa máu đỏ tươi rơi xuống, phảng phất như đang đau buồn thương tiếc cho ai đấy chết đi.

Lập tức, bên trong tất cả Đạo vực của Ma giới, một Đạo Quả hiện ra, tiếp đó là nổ bể ra.

Điều này làm cho tất cả sinh linh của Ma giới lâm vào trạng thái ngốc trệ, lộ ra vẻ mặt khó tin.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Trời giáng huyết vũ, chỉ có thể nói là có sinh linh Tiên Cảnh vẫn lạc, theo phạm vi ảnh hưởng lớn nhỏ, có thể phán đoán sự mạnh yếu của hắn.

Mà lan đến cả một đại thiên thế giới, chỉ có sinh linh ở cấp bậc

Ma Vương.

Mà cái Đạo Quả kia hiển hiện, tiếp tục vỡ vụn, cũng nói rõ điểm này.

Ma giới của bọn họ, sao lại chết mất một vị Ma Vương!?

Điều này, điều này sao có thể!?

Ma giới của bọn họ hưng thịnh biết bao, chinh chiến bát phương, thống trị hơn mười đại thiên thế giới, đi đến đâu, ai dám không nghe.

Bây giờ, chính là một vị Ma Vương đã vẫn lạc, chiến lực trọng yếu vẫn lạc!

Trong lúc nhất thời, tất cả sinh linh Ma giới đều có chút tức giận, sợ hãi, còn có chút khó hiểu.

Nhất là Thiên Ma tộc, càng là giống như trời sập, hoảng sợ tới cực điểm.

Lão tổ, lão tổ chết rồi!

Lão tổ chết, địa vị của Thiên Ma tộc bọn họ sẽ rớt xuống, thậm chí có thể xuất hiện tai hoạ!

Giờ phút này, những Ma Vương khác của Ma giới đều cảm nhận được trong lòng, nhìn lên bầu trời, có rung động, có không rõ có ngưng trọng.

"Thiên Ma vương đi tới Táng Tiên giới, chẳng lẽ hắn ta gặp phải chuyện gì quá khủng khiếp sao?"

"Nơi như Táng Tiên giới quả nhiên nguy hiểm thật, ngay cả Ma Vương cũng sẽ bỏ mạng, không thể nào nói chắc được."

"Thiên Ma Vương vì con cháu mình đột phá cấp độ Ma Vương,

mới có thể xâm nhập vào trong Táng Tiên giới, đáng buồn đáng tiếc."

"Bây giờ đã đến thời khắc quan trọng tấn công Tiên giới, lại là một vị Ma Vương vẫn lạc, đúng là điềm chẳng lành."

"Ha ha, điềm xấu gì, khi nào Ma giới chúng ta lại tin điều này. Chỉ cần vị đại nhân kia đột phá tới cấp độ Chuẩn Tiên Đế, trận pháp Đạo Thiên giới của Tiên giới cũng sẽ không chịu nổi một kích, như vậy chúng ta có thể hoàn thành tâm nguyện nhiều năm."

"Đúng là như thế."

Đám Ma Vương nhao nhao nghị luận, cuối cùng bình tĩnh lại.

Mặc dù việc Thiên Ma Vương bỏ mạng khiến bọn hắn khiếp sợ, nhưng bọn hắn cũng không xem trọng việc Thiên Ma Vương vẫn lạc, chỉ có thể nói là hắn tự tìm đường chết, tự nhiên chạy đến cái loại địa phương nguy hiểm như Táng Tiên Giới để tìm kiếm cơ duyên.

Đồng thời, một Ma Vương bình thường vẫn lạc, đối với Ma giới hôm nay hoàn toàn không tính là gì.

Táng Tiên Giới, vị trí Hỗn Nguyên Đạo Thụ, rất nhiều tu sĩ đều lẳng lặng chờ đợi, muốn nhìn xem Cố Dương có thể trở về hay không.

Đúng lúc này, hư không chấn động một hồi, trực tiếp vỡ ra, Cố Dương từ bên trong đi ra.

Vẫn là bộ dáng phong khinh vân đạm như trước, phảng phất như làm một chuyện nhỏ nhặt không đáng kể.

Thấy vậy, mọi người trong nháy mắt đã hiểu ra, chỉ sợ Thiên Ma Vương đã hoàn toàn chết đi.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều có chút xì xào, Ma Vương là tồn tại cường đại cỡ nào, một kỷ nguyên cũng khó nhìn thấy có thể vẫn lạc một người.

Bây giờ thì hay rồi, bọn họ xem như chính mắt nhìn thấy một vị Thiên Ma Vương vẫn lạc.

Mặc dù là cường giả cấp bậc thập đại Tiên vương thì tâm tình cũng rất phức tạp.

Tuy nói Ma giới rất hung hăng, bọn họ vẫn ước gì Ma Vương vẫn lạc.

Nhưng nhìn thấy một cường giả cùng cấp bậc, nhẹ nhàng bâng quơ chết ở trong tay một người trẻ tuổi, bọn hắn vẫn có loại cảm giác buồn vô cớ như cũ.

"Đi thôi."

Lúc này, những sinh linh thuộc cấp bậc Tiên vương kia đều bỏ đi cả, không muốn nán lại lâu.

Những sinh linh khác thấy thế, cũng nhao nhao lắc đầu rời đi.

Cũng chính vào lúc này, Thánh Tiêu trực tiếp bay về phía Cố Dương.

Chuyện này khiến rất nhiều sinh linh đều sửng sốt và kinh ngạc.

Cố Dương cũng chú ý tới động tác của Thánh Tiêu, hơi nhíu mày.

"Cố Dương... Tiền bối."

Sau khi Thánh Tiêu bay qua, vừa muốn gọi Cố Dương đạo hữu, nhưng lại cảm thấy không thích hợp, chỉ có thể có chút vi diệu gọi một tiếng tiền bối.

"Ngươi có chuyện gì?"

Cố Dương dò hỏi.

"Ta muốn đi theo ngài."

Thánh Tiêu khiêm tốn mở miệng nói.

Thấy Thánh Tiêu mở miệng muốn đi theo Cố Dương, rất nhiều người đều mở to hai mắt nhìn, hít một hơi khí lạnh.

Được lắm, một thiên kiêu thiên phú nhị phẩm lựa chọn đi theo.

Nhưng mà, lại có người nghĩ lại.

Với tiềm lực Cố Dương biểu hiện ra, người có thiên phú nhị phẩm đi theo, dường như cũng là chuyện có thể hiểu được.

Nói cho cùng, rất có thể đây là một vị Tiên Đế trong tương lai.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người có chút tiềm lực đều rục rịch.

Nếu có thể đi theo sau Tiên Đế tương lai, vậy tuyệt đối là một vận may lớn.

"Ngươi muốn cùng ta đi đến Thượng Thương?"

Cố Dương nheo mắt lại.

"Đúng vậy."

Thánh Tiêu nghiêm túc gật đầu.

"Thực lực của ngươi không đủ."

Cố Dương lắc đầu.

Tuy Thánh Tiêu không tệ, tương lai sợ rằng có hy vọng thành tựu Chuẩn Tiên Đế.

Nhưng đó cũng là chuyện của tương lai.

Có lẽ, tương lai hắn sẽ trở thành Tiên Đế, khi ở Thượng Thương thành lập Thiên Đình, Thánh Tiêu đi theo hắn cũng coi như có một đại chiến lực, nhưng bây giờ thì thôi.

Một mình hắn tiến về phía Thượng Thương, đều có tính nguy hiểm khá lớn, chớ nói chi là mang theo một cái gánh nặng.

"Được rồi."

Thánh Tiêu cười khổ.

Khi nào hắn rơi xuống tới tình trạng muốn theo đuổi người khác, còn bị ghét bỏ như vậy.

Chẳng qua, vừa nghĩ tới là Cố Dương nói thực lực hắn không đủ, hắn thật đúng là không có gì để nói.

"Nếu ngươi trở thành Chuẩn Tiên Đế có thể lên Thượng Thương tìm ta."

Cố Dương lại ném xuống một câu, sau đó trực tiếp rời đi.

Đối với việc này, Thánh Tiêu thở ra một hơi dài, nắm chặt nắm đấm.

Chuẩn Tiên Đế sao?

Hắn nhất định phải trở thành Chuẩn Tiên Đế, nếu không, ngay cả tư cách đi theo Cố Dương cũng không có.

"Tiểu tử, cố gắng tu luyện đi. Đối với ngươi, Chuẩn Tiên Đế vẫn hơi khó."

Hỏa lão cũng thở dài nói.

Thánh Tiêu gật đầu.

Giờ phút này, những tu sĩ khác nhìn thấy một màn này, cũng không khỏi tặc lưỡi.

Khá lắm, Thánh Tiêu muốn đi theo đều bị cự tuyệt.

Chỉ có Chuẩn Tiên Đế mới có thể đi tìm hắn ta, điều kiện này quá hà khắc.

Cho dù bọn hắn là thiên kiêu thiên phú nhị phẩm cũng không có mấy người đột phá được Chuẩn Tiên Đế.

Dù sao, thiên phú nhị phẩm, chỉ có thể nói là có hy vọng nhất định đột phá đến Chuẩn Tiên Đế mà thôi.

Trừ phi có đại cơ duyên, đại tạo hóa.

"Trước mắt, tạm thời sẽ không tranh đoạt những cơ duyên khác trong Táng Tiên giới, cho nên, ta có đủ thời gian để trở nên mạnh mẽ hơn."

Cố Dương tùy ý tìm một chỗ tương đối an toàn trong Táng Tiên Giới, sau đó dự định nuốt Hỗn Nguyên Đạo Quả, đột phá đến Tiên Cảnh.

Mặc dù nói đột phá ở Tiên giới, không thể nghi ngờ là chỗ tốt rất nhiều, có thể đạt được đại đạo gột rửa.

Nhưng thứ đại đạo gột rửa hiện tại đã không còn có tác dụng lớn đối với hắn nữa.

Muốn có hắn thu hoạch lớn, chắc chắn phải vét sạch cả Tiên giới, cũng không cần thiết.

Bởi vậy, hắn dự định ngay tại chỗ đột phá đến Tiên cảnh, tăng

lên thực lực của mình.

"Đương nhiên, trước khi bế quan, còn phải chuẩn bị chút gì đó mới được."

Ánh mắt Cố Dương lập loè, tiện tay bày ra đại trận phức tạp, lại một ngón tay điểm ra, một đạo lực lượng trực tiếp chui vào trong hư không, không biết tung tích.

Giải quyết xong những thứ này, Cố Dương hài lòng khoanh chân ngồi xuống, trực tiếp lấy ra Hỗn Nguyên Đạo Quả, bắt đầu luyện đan.

Đối với những tu sĩ khác, Hỗn Nguyên Đạo Quả chỉ sợ chỉ có thể dùng để trực tiếp nuốt vào.

Nhưng đối với Cố Dương mà nói, lại không phải như thế, hắn có thể thông qua luyện đan, luyện ra vài viên Hỗn Nguyên Đạo Đan.

Thứ này tương đương với mấy cường giả Tiên vương.

Đây cũng coi như là cơ duyên Cố Dương lưu lại cho đám Mộ Dung Thiên Tuyết.

Chờ hắn đi lên Thượng Thương, như vậy cũng an tâm hơn một chút.

Rất nhanh, dưới thuật luyện đan kinh thế kia của Cố Dương, Hỗn Nguyên Đạo đan ra lò, tổng cộng bốn viên.

Lập tức, Cố Dương lần nữa vận dụng công năng hệ thống hồi tưởng lại thời gian, Hỗn Nguyên Đạo Quả một lần nữa xuất hiện.

Cố Dương tiếp tục luyện đan, lần nữa luyện ra bốn viên.

"Tổng cộng tám viên Hỗn Nguyên Đạo đan, ngược lại là vừa vặn."

Cố Dương mỉm cười, rất là hài lòng.

Đợi sau khi hắn đột phá, lại có thể lặp lại thao tác, có thể nói là bán sỉ Hỗn Nguyên Đạo đan.

Như vậy, đối với tu vi của hắn cũng có không ít chỗ tốt.

Lập tức, Cố Dương trực tiếp nuốt một viên Hỗn Nguyên Đạo Đan, tiến nhập trạng thái tu luyện.

Đồng thời, hắn cũng lần nữa lợi dụng công năng gia tốc thời gian của hệ thống, tăng tốc hấp thu.

Cũng chính là lúc Cố Dương bế quan, Linh Khê bên này, nàng thập phần tuyệt vọng.

Sau khi nàng tiến vào Táng Tiên giới, liền tìm được một gốc tiên dược có thể trợ giúp nàng đột phá đến Chân Tiên.

Nhưng, nàng rất là bất hạnh.

Gốc tiên dược này, đúng là một tà ma cấp bậc Tiên vương lấy làm mồi nhử, đặc biệt hấp dẫn thiên kiêu Chư Thiên Vạn giới tới đây.

Bao gồm cả nàng ta, tà ma này đã bắt được ngàn vạn tu sĩ.

Trong đó, có hậu duệ Tiên vương như nàng, cũng có Chân Tiên cảnh, thậm chí là đại năng cấp bậc Chuẩn Tiên vương.

Mục đích của tà ma này, dường như là muốn bắt thêm một ít tu sĩ, cung cấp cho hắn luyện hóa tu hành.

Dù sao, huyết thống đặc thù và tu sĩ trong chư thiên vạn giới rất nhiều, mặc dù hắn là loại tà ma ngang hàng với cấp bậc Tiên vương, sau khi luyện hóa cũng có rất nhiều chỗ tốt.

Thậm chí, có tu sĩ hoài nghi, tà ma này ngay từ đầu cũng

không mạnh, chính là một mực núp trong Táng Tiên giới thông qua phương thức như vậy, từng bước từng bước xơi tái tu sĩ mới đi tới một bước này.

Đồng thời, sở dĩ hắn có thể làm được chuyện như vậy, cũng là vì địa giới này, không có cách nào sử dụng Táng Tiên Lệnh.

"Tuy ta đã sớm biết Táng Tiên giới thập phần nguy hiểm, nhưng tiền tài động lòng người, ta vẫn là tìm đường chết, nếu như cho ta thêm một cơ hội nữa, ta tuyệt đối sẽ không tới cái nơi quỷ quái này."

Có một thái tử tiên triều vẻ mặt hối hận.

Mặc dù hắn không tới Táng Tiên giới này, thành tựu trong tương lai cũng an toàn ở cấp độ Chân Tiên, thậm chí có một ít hi vọng trở thành Chuẩn Tiên Vương.

Hiện tại thì hay rồi, tất cả tưởng tượng đều tan biến, những tu sĩ khác sắp trở thành chất dinh dưỡng cho tà ma kia nghe thấy những lời này cũng hối hận muôn phần.

Cho dù là chuẩn Tiên vương, cũng vẫn là trầm mặc.

Bọn hắn cũng là vì muốn tìm kiếm cơ duyên đột phá cấp Tiên Vương mới tới đây.

Kết quả là bỏ mạng tại nơi này.

Chương 1123 - Chỉ dựa vào hoá thân, 2 quyền đánh giết Tà Ma Tiên Vương

Linh Khê nhìn mọi người, trong lòng than thở, chính mình làm sao mà không phải như thế chứ.

Tuy rằng, rất nhiều người bao gồm cả nàng khi tiến vào Táng Tiên Giới đều đã chuẩn bị tâm lý thân tử đạo tiêu, nhưng vào giờ phút thật sự sắp xảy ra này, vẫn không tránh khỏi sinh ra cảm xúc hối hận.

"Hoàn toàn không liên lạc được Cố Dương đạo hữu, lần này phiền toái rồi."

Linh Khê thập phần tuyệt vọng.

Địa giới này cực kỳ quỷ dị, không chỉ không thể sử dụng Táng Tiên Lệnh, ngay cả Truyền âm Tiên Thạch cũng không thể sử dụng.

Nếu như có thể sử dụng Truyền âm Tiên Thạch, nàng có thể cầu viện Cố Dương.

Dù sao, Cố Dương chính là người được lão tổ nàng công nhận là đạo hữu.

Thực lực của hắn đạt đến cấp Tiên vương, hơn nữa dường như còn không phải cấp Tiên vương bình thường.

Ngay lúc này, một thân ảnh tràn ngập khí tức tà ác xuất hiện trên không trung, hắn nhìn xuống con mồi đang bị nhốt trong trận

pháp phía dưới, trên mặt lộ vẻ tham lam.

Mỗi kỷ nguyên hắn đều sẽ săn giết sinh linh của chư thiên vạn giới.

Chẳng qua, lần này đây, hắn thu hoạch càng lớn.

Trong đó, yêu nghiệt có thể chất đặc thù cũng không phải ít, thậm chí nếu luyện hoá những tồn tại như Chuẩn Tiên Vương, hắn có thể đạt được rất nhiều chỗ tốt.

"Khà khà, có thể trở thành máu thịt của bản vương, là vinh hạnh của các ngươi."

Tà ma nhe răng cười một tiếng, hai tay vỗ một cái, trận pháp bỗng nhiên biến hóa, hóa thành màu đỏ như máu.

Mà tu sĩ trong trận pháp, chính là cảm giác tinh khí thần của mình cũng bắt đầu bị bóc ra.

Chuyện này khiến bọn họ biến sắc, tràn ngập tuyệt vọng.

Bọn hắn muốn phản kháng, nhưng lại không có chút năng lực phản kháng nào.

Cho dù là chuẩn Tiên vương, đứng trước mặt Tiên vương thì cũng nhỏ yếu quá mức.

Càng đừng nói, tà ma này còn sớm bố trí đại trận.

"Aizz, không nghĩ tới ta sẽ vẫn lạc ở đây."

Linh Khê thở dài.

Nhưng mà, nàng vừa mới thở dài xong, liền ngây ngẩn cả người.

Bởi vì nàng cảm ứng được một cỗ khí tức quen thuộc đột ngột

xuất hiện ở phía trên vòm trời.

Nàng phóng tầm mắt nhìn lại, không khỏi lộ vẻ kinh hãi.

Bởi vì, trên bầu trời, một vị Cố Dương áo đen chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở đó.

"Linh Khê đạo hữu, lẽ nào lão tổ Hủy Diệt Tiên Vương của ngươi tới cứu ngươi?"

Có người chú ý tới nét mặt biến hóa của Linh Khê, không khỏi lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Linh Khê là hậu bối xuất sắc nhất của Hủy Diệt Tiên Vương, ở chư thiên vạn giới vẫn còn có chút danh tiếng.

Bởi vậy, có người nhận ra nàng.

Lời này vừa nói ra, tất cả những người khác đều lộ ra ánh mắt hi vọng.

"Không phải là lão tổ ta, nhưng cũng có chiến lực Tiên vương."

Linh Khê mở miệng.

Lời này vừa nói ra, tâm thần mọi người đều chấn động, mặt lộ vẻ mừng như điên.

Tuy không phải là Hủy Diệt Tiên vương, có chút đáng tiếc, nhưng chỉ cần là chiến lực của Tiên Vương, có lẽ sẽ cứu được bọn họ.

Dù sao, loại tà ma dựa vào cắn nuốt người khác để thăng cấp lên Tiên vương này, thực lực kém xa so với Tiên vương chân chính.

Chỉ là bọn họ còn chưa kịp cao hứng bao lâu, liền chú ý tới, đạo thân ảnh trên bầu trời kia vậy mà chỉ có Đế Cảnh, không khỏi

trực tiếp ngây ngốc.

Đế cảnh có chiến lực Tiên vương sao?

Nói đùa gì thế?

Chỉ có điều, còn không đợi bọn họ nói thêm điều gì, phản ứng của tà ma trên bầu trời lại khiến bọn họ kinh ngạc.

Chỉ thấy, tà ma kia dường như gặp đại địch, trực tiếp bạo phát ra toàn bộ uy áp, gắt gao nhìn chằm chằm Cố Dương, trầm giọng nói ra: "Vị đạo hữu này, nơi đây là địa bàn của ta, xin mau chóng rời đi."

"Đạo hữu?"

Cố Dương coi thường tà ma, giễu cợt nói: "Loại tà ma ngoại đạo như ngươi, cũng xứng xưng hô bản tọa là đạo hữu?"

"Ngươi muốn chết!"

Nghe thấy lời nói tràn đầy khinh miệt của Cố Dương, tà ma không khỏi giận dữ, Cố Dương cho hắn cảm giác thập phần nguy hiểm, nhưng hắn là sinh linh cấp bậc Tiên Vương, há có thể hạ nhục.

Lúc này, tà ma trực tiếp bạo phát ra lực lượng kinh khủng, hướng về phía Cố Dương.

Đối với việc này, Cố Dương mặt không biểu tình đánh ra một quyền, trực tiếp đánh tan công kích, đồng thời xu thế không giảm đánh vào trên thân tà ma.

Lúc này, thân thể tà ma nổ bể ra.

Mặc dù nói trong nháy mắt tiếp theo, hắn sẽ trực tiếp gây dựng lại, nhưng hiển nhiên là hơi yếu đi một chút.

Nhìn thấy cảnh này, tất cả sinh linh ở dưới đều trợn tròn hai mắt, trên mặt lộ vẻ khó tin.

Bọn họ nhìn thấy gì.

Một tu sĩ Đế cảnh, lại tùy ý một quyền đánh nát tà ma cấp độ Tiên vương, chuyện này cũng quá không hợp thói thường.

Tam quan của bọn họ, lập tức bị lật đổ.

"!!!"

Linh Khê cũng lộ vẻ rung động.

Nàng mặc dù biết Cố Dương rất mạnh, nhưng chưa bao giờ thấy qua, trong lòng cũng có chút không rõ, nhưng chiến lực Cố Dương biểu hiện ra ngoài, so với trong tưởng tượng của nàng mạnh hơn nhiều.

"Nhân loại, ngươi chờ đó cho ta. Lần sau gặp lại, ta nhất định phải hút khô bản nguyên của ngươi!"

Sau khi thân thể tà ma gây dựng lại, mặt lộ vẻ sợ hãi, không chút do dự muốn chạy trốn.

Là tà ma thôn phệ người khác để biến cường, hắn không có cái gọi là đạo tâm và tôn nghiêm của tiên vương.

Đánh không lại liền chạy, đây mới là ý của hắn.

"Muốn chạy trốn? Ngươi chạy được sao?"

Cố Dương cười lạnh, lần nữa đánh ra một quyền.

Một quyền này rõ ràng là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền.

Một quyền đánh ra trấn áp Hỗn Độn.

Lực lượng kinh khủng phát tiết ra, đánh về phía tà ma đang trốn chạy trong hư không.

Trong phút chốc, hư không sụp đổ, thời không tan biến, tà ma trực tiếp bị đánh ra ngoài, bị Hỗn Độn Thiên Đế quyền trấn áp.

"Làm sao có thể!?"

Tà ma lộ vẻ hoảng sợ và tuyệt vọng, gào thét không cam lòng.

Hắn mới trở thành sinh linh ở cấp Tiên vương không bao lâu, vốn tưởng rằng sau này mình có thể sống vô cùng tiêu sái, cho dù rời khỏi Táng Tiên giới cũng có thể trở thành lão tổ một phương.

Nhưng ai lại nghĩ rằng, mới qua bao lâu mà đã gặp phải một tên biến thái như vậy, với tu vi Đế cảnh, hai quyền giết chết hắn.

Yêu nghiệt ở ngoại giới, thật sự khủng khiếp như vậy sao?

Ôm ý nghĩ phức tạp trong đầu, tà ma trực tiếp bị đuổi giết, chết đến cặn cũng không còn.

So với Thiên Ma vương thì tà ma này quá yếu, chỉ tương đương với Tiên vương bình thường nhất mà thôi.

Thậm chí, ngay cả Tiên vương bình thường nhất cũng không bằng, hoàn toàn chính là tồn tại lót đáy của Tiên vương.

Đánh giết tồn tại như vậy, đối với Cố Dương mà nói, không có nửa điểm khó khăn.

Dù cho tới nơi này chỉ là hóa thân của Cố Dương, cũng là như thế.

Lập tức, Cố Dương nhìn về phía Linh Khê phía dưới, nhẹ nhàng điểm ra một chỉ, liền phá vỡ huyết trận kia, cứu người bên trong ra.

"Đa tạ ân cứu mạng của tiền bối!"

Lúc này, bất kể là ai, đều lộ vẻ mặt tôn sùng, khom người bái nói.

"Cố Dương tiền bối, đa tạ ngài đã cứu ta."

Linh Khê cũng bay lên không trung, vẻ mặt cảm kích.

Gặp qua thực lực khủng bố của Cố Dương, nàng cũng không dám gọi Cố Dương là đạo hữu nữa.

"Không cần cảm ơn, nếu như Hủy Diệt đạo hữu đã nhờ ta chiếu cố ngươi, tất nhiên ta phải ra tay."

Cố Dương lắc đầu nói.

"Như vậy à."

Tâm tình Linh Khê rất vi diệu, lập tức mở miệng nói: "Cố Dương tiền bối, chút nữa ta có thể đi theo bên cạnh ngài hay không. Táng Tiên giới quá nguy hiểm..."

"Bản thể của ta đang bế quan, đây chỉ là hóa thân của ta, chốc nữa sẽ biến mất."

Cố Dương lắc đầu.

Lời này vừa nói ra, Linh Khê mở to hai mắt nhìn.

Tu sĩ phía dưới cũng trợn tròn hai mắt, ngơ ngác.

Hóa thân?

Moá ơi, đây cũng quá biến thái đi.

Tu vi Đế cảnh, chỉ dựa vào một hóa thân liền hai quyền đánh chết một tà ma cấp bậc Tiên vương, chiến lực này quả thực biến

thái đến cực điểm.

Khó có thể tưởng tượng, tiền bối trước mắt toàn lực ra tay đến cùng kinh khủng đến mức nào.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều kính nể tới cực điểm.

Linh Khê cũng ngây ngẩn cả người.

Nhưng nàng rất nhanh phản ứng lại.

Dù sao, lão tổ của nàng đã từng nói, Cố Dương có thể sánh vai với hắn, thậm chí có khả năng so với hắn còn mạnh hơn.

Lúc đó nàng còn có chút không tin, nhưng hiện tại đã hoàn toàn tin tưởng.

Chỉ dựa vào hóa thân mà có thể làm ra chuyện như vậy, cho dù là lão tổ nhà nàng cũng chỉ đến thế mà thôi.

"Nếu như ngươi cảm thấy nguy hiểm thì có thể trực tiếp rời khỏi Táng Tiên giới."

Hóa thân Cố Dương bỏ lại những lời này xong, liền hóa thành điểm sáng tiêu tán.

Điều này, làm cho Linh Khê có chút bất đắc dĩ.

Nơi Cố Dương bế quan, hắn trùng kích tiên cảnh.

Đối với các thiên kiêu khác, trùng kích tiên cảnh cũng không khó khăn gì, cũng sẽ không hao phí quá nhiều thời gian.

Nhưng Cố Dương thì khác.

Cố Dương xung kích tiên cảnh, hoàn toàn tương đương với người khác trùng kích tiên vương, thậm chí còn khó hơn một chút,

cả hai hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Dù sao, nội tình của Cố Dương thật sự là quá kinh khủng một chút.

Hơn nữa lấy tu vi Đế cảnh, nắm giữ tinh khí thần cấp Tiên vương, hoàn toàn là tồn tại phá cách.

Chẳng qua, đối với Cố Dương mà nói, trùng kích Tiên Vương, cũng chính là vấn đề khó hơn một chút, đồng dạng không tồn tại khả năng thất bại.

Thời gian trôi qua, không biết qua bao lâu, thân thể Cố Dương đột nhiên chấn động, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong cơ thể của hắn phun ra ngoài, thẳng tới tận mây xanh.

Một Đạo Quả sáng chói khắc ba ngàn Hỗn Độn Đại Đạo cũng xuất hiện trong hư không.

Đồng thời, toàn bộ Táng Tiên giới cũng rung động theo, đạo kiếp kinh khủng bắt đầu nổi lên.

Cảnh tượng khủng khiếp này khiến sinh linh trong Táng Tiên giới đều cảm nhận được sự khủng khiếp.

Mặc kệ là sinh linh bản địa của Táng Tiên giới, hay là sinh linh trong chư thiên vạn giới, tất cả đều trợn tròn hai mắt nhìn về phía đạo kiếp kinh khủng đang lan tràn toàn bộ Táng Tiên giới.

Bọn họ cảm thụ được kiếp khí khủng bố đến tận cùng kia, đều là chấn động, thậm chí là hoảng sợ.

Mặc dù là sinh linh thuộc cấp bậc Tiên vương, lúc cảm nhận được luồng đạo kiếp này thì trong lòng cũng dâng lên cảm giác khủng khiếp, vội vã áp chế khí tức của bản thân tới mức tận cùng, không dám để lộ sơ hở nào, rất sợ bị đạo kiếp lan tới.

"Đạo kiếp thật khủng khiếp, hơn nữa loại đạo kiếp này bao trùm cả Táng Tiên giới, cho dù là độ Tiên vương kiếp thì uy thế của nó cũng không bằng đạo kiếp này."

"Đó chẳng qua chỉ là Chuẩn Tiên Vương độ kiếp bình thường, nếu là những yêu nghiệt thậm chí trên cả Nhị Phẩm độ kiếp, có lẽ sẽ có dị tượng kinh khủng như thế."

"Nhìn dáng vẻ thì chư thiên vạn giới lại muốn thêm một vị Tiên vương mạnh mẽ. Cũng không biết là vị thiên kiêu của thế giới nào độ kiếp."

"Thật là hâm mộ mà, không ngờ lại tìm được cơ duyên Tiên vương, đây chính là cơ duyên lớn mà một kỷ nguyên trong cả chư thiên vạn giới cũng khó có được."

"Đúng vậy đấy."

Đám sinh linh cấp Tiên Vương nhao nhao nghị luận.

Cũng có người muốn suy diễn vị trí cụ thể của người độ kiếp thế nhưng bị phản phệ và xuất hiện đạo thương, việc này khiến hắn khiếp đảm.

Giờ phút này, Cố Linh Nhi cũng nhìn đạo kiếp tràn ngập Tiên giới, mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ khó tin.

Đây là Tiên vương kiếp? Không, đây tuyệt đối không phải là Tiên vương kiếp, mà là, thành Tiên kiếp.

Làm yêu nghiệt có được đạo cốt trời sinh, được Hỗn Nguyên Đạo Thụ đánh giá là thiên phú nhất phẩm, thành Tiên kiếp của Cố Linh Nhi tự nhiên cũng không tầm thường.

Quy mô của Thành Tiên kiếp của nàng vô cùng khủng khiếp, trông hoàn toàn không giống như Tiên kiếp mà giống như Đạo kiếp.

Bởi vậy, nàng hết sức nhạy cảm với đạo kiếp.

Nhưng mà, đạo kiếp của nàng ở trước mặt đạo kiếp này, giống như tiểu vu gặp đại vu, bị đánh nổ hoàn toàn.

"Chẳng lẽ là, Cố Dương đang độ kiếp..."

Cố Linh Nhi nháy mắt nghĩ đến Cố Dương, không khỏi nắm chặt nắm đấm.

Dưới cái nhìn của nàng, cũng chỉ có Cố Dương người vượt qua nàng, mới có uy thế như vậy.

Trong khoảng thời gian này, Cố Linh Nhi đạt được cơ duyên không nhỏ, có tăng lên rất lớn nhưng nàng cũng từng nghe nói chiến tích của Cố Dương.

Từ sáng tạo chuẩn Tiên Đế pháp, lĩnh ngộ tám phần mười Hỗn Độn Đại Đạo chân ý, vượt qua thời không Trường Hà giết chết Thiên Ma Vương.

Chiến tích kinh khủng cỡ này, cho dù là nàng thì cũng không thể không trầm mặc, trong lòng thán phục.

Bởi vậy, mặc dù có tăng lên, nàng cũng không có ý định tiếp tục khiêu chiến Cố Dương, nàng nhìn thành tiên kiếp của Cố Dương, trong lòng có loại cảm giác vô lực.

Đạo kiếp của Cố Dương, so với nàng khủng bố nhiều như vậy.

Nếu Cố Dương thành tiên, thực lực sẽ tăng lên tới mức nào, sợ rằng nàng sẽ không theo kịp.

"Cố Dương."

Cố Linh Nhi tâm tình phức tạp, trong lúc nhất thời có chút muốn từ bỏ đuổi theo.

Tên gia hoả này, hoàn toàn là một tên quái thai, đuổi theo hắn, rất dễ dàng đạo tâm xuất hiện vấn đề.

"Hỏa lão, đây là!..."

Thánh Tiêu cũng nhìn lên trời, trợn mắt há hốc mồm.

"Ừm, hẳn là Cố Dương đang độ thành tiên kiếp. Đúng là khủng bố."

Hỏa lão cũng phát ra tán thưởng.

"Thật không biết, sau khi hắn thành tiên, sẽ mạnh đến cỡ nào."

"Dựa theo tính toán của Hỏa lão ngươi, sau khi hắn thành Tiên, cho dù có được chiến lực Chuẩn Tiên Đế, ta cũng sẽ không bất ngờ."

Thánh Tiêu cười khổ nói.

"Khó. Không có chiến lực Chuẩn Tiên Đế đơn giản như vậy đâu. Ngươi coi Chuẩn Tiên Đế là rau cải trắng à."

Hỏa lão có chút dở khóc dở cười nói.

"Ách..."

Thánh Tiêu sờ sờ mũi, có chút xấu hổ.

"Ngươi nói khi Cố Dương trở thành Tiên Vương, có thể có được chiến lực Chuẩn Tiên Đế, điều này ta còn tin. Hiện tại rất khó. Cự đầu Tiên Vương và Chuẩn Tiên Đế, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp. Chuẩn Tiên Đế giết chết cự đầu Tiên Vương, chỉ cần một ý nghĩ trong đầu là được."

Hỏa lão lắc đầu nói.

Nghe nói như vậy, Thánh Tiêu không khỏi tặc lưỡi.

Chênh lệch về sức chiến đấu này, không khỏi quá biến thái rồi.

Chẳng qua, có lẽ đây cũng là chuyện rất bình thường.

Chư thiên vạn giới, cự đầu Tiên vương cũng không hiếm thấy gì, nhưng Chuẩn Tiên Đế, mặc dù phóng tầm mắt nhìn khắp chư thiên vạn giới, nhưng chưa chắc một kỷ nguyên đã có thể sinh ra một người.

Lấy Tiên giới mà nói, trăm kỷ nguyên gần đây, đã sinh ra Chuẩn Tiên Đế kinh tài tuyệt diễm như Đạo Tiên tiền bối.

Có thể tưởng tượng, muốn trở thành chuẩn Tiên Đế sẽ có bao nhiêu khó.

Chuẩn Tiên Đế cường đại như thế có lẽ cũng là chuyện rất bình thường.

Cũng chính là tại thời điểm mọi người nghị luận, cái kiếp khí khủng bố kia lần nữa bắt đầu tăng vọt, đạt đến mức làm cho da đầu người tê dại.

Sinh linh cấp Tiên Vương ẩn nấp bên trong Táng Tiên giới cũng run lên bần bật, vì đạo kiếp này thật sự quá kinh khủng, khiến bọn họ có ảo giác dám ló đầu ra là có thể đánh chết bọn họ.

"Rốt cuộc sắp thành tiên rồi sao...?"

Hỗn Nguyên Đạo Thụ đong đưa cành lá, ánh mắt thâm thúy nhìn về phía phương xa, thì thào tự nói.

Cố Dương bên này, quanh thân hắn tản ra khí tức chấn động khủng bố, đạo vận tự sinh, khu vực chỗ này, đều có đại tạo hóa, liên miên tiên dược hình thành.

Hắn ta hăng hái, đứng trong không trung khí trời, hoàn toàn không đặt Đạo Kiếp vào mắt.

Sau khi đột phá tới Tiên cảnh, Cố Dương tự tin có thể chiến một trận với Chuẩn Tiên Đế mà không bại.

Lần thăng cấp này, vô cùng to lớn.

Đạo kiếp kinh khủng vẫn đang tiếp tục.

Nhưng mà, dường như đang ở một cực điểm nào đó, bắt đầu co rút, ngưng tụ lại.

Cuối cùng, luồng kiếp khí kinh khủng kia hóa thành một bóng người.

Bóng người này, làm cho Cố Dương hơi sửng sốt.

Bởi vì bóng người này, giống hắn như đúc.

Thậm chí ngay cả khí tức cũng vậy.

"Đạo kiếp thành Tiên của ta, lại là bản thân ta ư?"

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, thì thào tự nói.

"Cố Dương, chiến thắng ta, ngươi có thể hoàn toàn thành Tiên, nếu như thua thì để ta thay thế ngươi, đi lên con đường vô địch này."

Đạo kiếp Cố Dương lộ ra vẻ mặt nhân tính hóa, lạnh lùng nói.

Đối với chuyện này, Cố Dương nheo mắt lại, đã nhận ra đạo kiếp này không đơn giản.

"Ha ha, chỉ là đạo kiếp cũng vọng tưởng thay thế ta sao?"

Cố Dương cười lạnh, không có nói nhảm quá nhiều, trực tiếp động thủ.

Nhưng mà, sau khi Cố Dương động thủ, đạo kiếp Cố Dương

kia đúng là đồng dạng xuất thủ, chiêu thức, lực lượng đều giống như đúc Cố Dương.

Hai người va chạm vào nhau, kích khởi vô biên vô hạn thời không phong bạo, quét qua chung quanh tất cả, đem nó đồ diệt.

Sắc mặt Cố Dương ngưng trọng, lại động thủ, một chiêu Hỗn Độn Thiên Đế Quyền đánh ra, có uy lực oanh sát Tiên Vương.

"Hỗn Độn Thiên Đế Quyền!"

Nhưng mà, ngay khi Cố Dương ra tay, Đạo Kiếp Cố Dương cũng nhếch miệng cười một tiếng, vận dụng Hỗn Độn Thiên Đế Quyền.

Hai Hỗn Độn Thiên Đế quyền va chạm ầm ầm, trực tiếp triệt tiêu, ai cũng không làm gì được ai.

"Thì ra là thế, sức mạnh của ngươi hoàn toàn giống ta, thậm chí có thể vận dụng đạo pháp của ta. Có lẽ ngay cả chân ý đại đạo viên mãn ta lĩnh ngộ cũng có thể sử dụng."

Cố Dương mặt không chút thay đổi nói.

Lần đầu tiên hắn cảm thấy vướng mắc.

Sau khi bước lên con đường tu hành, hắn vẫn luôn không có đối thủ.

Cho dù là Cố Linh Nhi, cũng không phải đối thủ của hắn.

Bây giờ, gia hỏa có thể địch nổi hắn đã xuất hiện.

Đó chính là cái bóng của hắn.

"Ha ha, ngươi có thể dùng, ta tất nhiên có thể dùng, ngươi lấy gì để chiến thắng ta? Phần thắng giữa ta và ngươi, chẳng qua chỉ là năm năm mà thôi."

Đạo kiếp Cố Dương cười lạnh.

"Năm năm sao?"

Cố Dương lẩm bẩm tự nói.

Hắn vẫn còn hệ thống có thể sử dụng.

Có điều, trực cảm của hắn nói cho nàng biết, loại đạo kiếp này chỉ có thể dựa vào chính mình vượt qua, dùng loại ngoại vật như hệ thống, có thể sẽ lưu lại tai hoạ ngầm.

"Có lẽ chiến lực giữa chúng ta là cùng một dạng, nhưng ngươi không thắng được ta."

Cố Dương bình tĩnh nói.

"Hừ, mạnh miệng thôi. Chiến lực giống nhau, thắng bại khó phân, ngươi dựa vào cái gì cho rằng chính mình thắng ta."

Đạo kiếp Cố Dương cười lạnh.

"Bởi vì ta là Cố Dương, ngươi không phải."

Cố Dương lạnh lùng trả lời.

Vừa dứt lời, hắn không tiếp tục dông dài nữa mà trực tiếp động thủ.

Lần này, Cố Dương hiếm khi vận dụng kiếm pháp của mình.

Dùng pháp lực vô thượng ngưng tụ ra trường kiếm, bổ ra một kiếm.

Chỉ chớp mắt, một kiếm Hỗn Độn bộc phát, mang theo chân ý đại đạo nhìn khủng bố Hỗn Độn giết về phía Đạo Kiếp Cố Dương.

"Vô dụng. Ta nói rồi, thứ ngươi biết, ta cũng biết!"

Đạo Kiếp Cố Dương cười to, đồng thời ngưng tụ trường kiếm, dùng ra một kiếm hỗn độn, trực tiếp bổ đôi thời không, hiển lộ ra dòng sông thời không.

Sau đó, hai đạo công kích, va chạm vào nhau, triệt tiêu, đánh bay hai người ra ngoài.

Ngay sau đó, hai người lại va chạm vào nhau, từng chiêu từng thức chuẩn Tiên Đế pháp dùng ra, hung hăng va chạm với nhau.

Bởi vì va chạm kinh khủng của hai người, thời không xung quanh vỡ vụn không ra hình thù gì, hai người bị cuốn vào trong thời không trường hà.

Chẳng qua, hai người đều không quan tâm, tiếp tục va chạm điên cuồng.

Hiện tại giết tới quá khứ, từ quá khứ giết đến tương lai.

Kiếm trảm quá khứ, kiếm trảm tương lai, chiến đấu cực kỳ mạo hiểm.

Thậm chí, bởi vì hai người chiến đấu, bên trong thời không trường hà, có rất nhiều thời không cùng thế giới bị ảnh hưởng, bắt đầu đi về hướng hủy diệt.

Nhưng mà, quỷ dị chính là.

Lấy động tĩnh hai người Cố Dương chiến đấu tạo ra ở thời không Trường Hà, tuyệt đối có thể hấp dẫn sự chú ý của chuẩn Tiên Đế thậm chí cả Tiên Đế.

Nhưng mà, không có bất kỳ thần niệm nào giáng lâm ở đây.

"Hỗn Độn ba ngàn kiếm!"

"Hỗn Độn ba ngàn kiếm!"

Bên trong thời không sông dài, hai người lấy đại chiêu cuối cùng, hung hăng va chạm với nhau.

Bởi vì sức mạnh quá khổng lồ, mặc dù là Cố Dương, đều là bị chấn thương, trên người xuất hiện tổn thương, phun máu phè phè.

Đây cũng là lần đầu tiên Cố Dương chân chính bị thương trên ý nghĩa.

Đồng dạng, Đạo Kiếp Cố Dương cũng không dễ chịu, cũng đồng dạng bị thương.

"Hắc hắc, ta đã nói rồi, thực lực hai người chúng ta giống nhau, ta chính là ngươi, ngươi chính là ta, thắng bại năm năm, một chi tiết là có thể quyết định sinh tử."

Đạo kiếp Cố Dương cười hắc hắc.

"Ha ha, đây chính là ý nghĩ cá nhân của ngươi đó. Ngươi chỉ là đạo kiếp của ta mà thôi, có lẽ cũng có được sức mạnh giống như ta, nhưng cuối cùng cũng là giả. Chỉ cần ta ở trong chiến đấu đột phá bản thân, thực lực đột nhiên tăng vọt thì có thể đánh gục được ngươi."

Cố Dương cười lạnh.

"Hừ, ngươi một đường đi tới, toàn bộ đều nhờ vào hệ thống, có khi nào dựa vào chính ngươi."

"Chỉ là ngươi còn muốn đột phá bản thân trong chiến đấu kịch liệt như thế, đem ta đánh bại, quả thực là người si nói mộng."

Đạo kiếp Cố Dương giễu cợt nói...

Nghe vậy, Cố Dương nheo mắt lại.

Đạo kiếp Cố Dương, thậm chí ngay cả hệ thống đều biết sao?

Chuyện này thật không đơn giản.

Trong lúc mơ hồ, Cố Dương cảm thấy mình đã chạm đến một ít bí mật của hệ thống.

"Được hay không được, thử qua mới biết được, không cần loại hàng giả như ngươi ở chỗ này ồn ào."

Khuôn mặt Cố Dương đạm mạc, lần nữa ra tay, chém giết Đạo Kiếp Cố Dương.

Mà trong lúc Cố Dương cùng Đạo Kiếp Cố Dương điên cuồng chém giết bên trong thời không trường hà, bên trong Táng Tiên Giới, sớm đã khôi phục bình tĩnh.

Đạo kiếp lúc trước đột nhiên biến mất một cách quỷ dị, khiến tất cả mọi người đều cảm thấy mờ mịt.

Bởi vì, chuyện này thật sự không phù hợp lẽ thường.

Đạo kiếp kia có động tĩnh lớn như vậy, còn kinh khủng hơn cả Tiên vương kiếp, theo đạo lý lần độ kiếp kế tiếp sẽ chỉ tạo nên động tĩnh lớn hơn nữa.

Nhưng lại quỷ dị biến mất.

Nếu là ngày thường, bọn hắn sẽ chỉ cho rằng đây là thất bại do độ kiếp, người kia thân tử đạo tiêu.

Nhưng có thể tạo ra Đạo Kiếp lớn như vậy, sao có thể khi Đạo Kiếp còn chưa thật sự hạ xuống đã không vượt qua được, trực tiếp thân tử đạo tiêu.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều sinh linh đều không hiểu.

Mặc dù là sinh linh cấp Tiên vương thì cũng nhíu mày, không hiểu đây là tình huống gì.

"Hỏa lão, đây rốt cuộc là tình huống gì?"

Vẻ mặt Thánh Tiêu cũng đầy bối rối.

"Có hai khả năng."

Ánh mắt của Hỏa lão lập loè bất định, mở miệng nói: "Một là Cố Dương dùng sức mạnh vô thượng trực tiếp đánh nổ đạo kiếp, dễ dàng vượt qua. Cách thứ hai…" nói đến cuối cùng, Hỏa lão dừng lại.

"Loại thứ hai là cái gì thế?"

Thánh Tiêu nghi hoặc.

"Nếu là loại thứ hai, vậy mặc dù là Cố Dương, chỉ sợ cũng sẽ không dễ chịu đấy."

Hỏa Lão Khắc Tư cảm thán.

"Hỏa lão, ngài đừng nói một nửa nha."

Thánh Tiêu dở khóc dở cười nói.

"Ta từng theo chủ nhân đi tới Thượng Thiên, từng nghe nói qua một loại Đạo Kiếp kinh khủng nhất. Đạo kiếp này vừa xuất hiện, sẽ huyễn hóa thành người độ kiếp, lực lượng nó có được hoàn toàn ngang với người độ kiếp. Thậm chí, người độ kiếp đột phá trong chiến đấu, nó cũng sẽ đột phá theo."

Hỏa lão cảm thán nói.

"Cho dù là người yêu nghiệt nhất, gặp phải loại đạo kiếp này, cũng sẽ thập phần ngưng trọng. Bởi vì mặc kệ hắn đột phá cực hạn như thế nào, xác xuất độ kiếp thành công cũng chỉ là một nửa."

"Đương nhiên, cũng chỉ có yêu nghiệt chân chính mới gặp phải

đạo kiếp khủng bố như thế này, nhân vật tầm thường muốn độ loại đạo kiếp này cũng không thể."

Ngừng một chút, Hỏa lão lại mở miệng nói.

"Người bình thường sẽ không gặp phải loại đạo kiếp này sao...?"

Tâm tình của Thánh Tiêu phức tạp, cũng không biết nên vui mừng hay là thất lạc.

Đạo kiếp nạn này nguy hiểm như vậy, hắn cũng không muốn gặp phải.

Nhưng không gặp, có nghĩa là hắn cũng chỉ là người bình thường mà thôi.

Cũng đúng, hắn muốn trở thành chuẩn Tiên Đế cũng cần phải có đại cơ duyên đại khí vận, chứ đừng nói tới thiên tư như Tiên Đế thuở thiếu thời.

Hắn ngay cả sờ tới cũng không có tư cách.

Cùng lúc đó, trong thời không trường hà, Cố Dương cùng Đạo kiếp Cố Dương một lần lại một lần liều mạng.

Hai người đều bị trọng thương, khí tức bắt đầu uể oải.

"Ha ha, ta đã nói rồi, dù ngươi có tăng thực lực như thế nào đi nữa cũng sẽ không chiến thắng ta."

Đạo kiếp Cố Dương cười lạnh.

"Thật sao?"

Cố Dương vẻ mặt hờ hững.

Đạo kiếp Cố Dương đích xác vướng tay chân.

Nhưng, hắn cũng không phải không có thứ có thể đột phá cực hạn.

Lúc này, Cố Dương ý niệm vừa động, một đóa tiên thảo trôi lơ lửng chính là trong cơ thể chiếu sáng rạng rỡ.

Cố Dương, dự định lấy pháp lực vô thượng, một lần cưỡng ép luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo.

Đây chính là điểm mấu chốt của thắng bại.

"Ngươi điên rồi sao? Dám tranh đấu với ta, còn dám phân tâm luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo?"

Con ngươi Đạo Kiếp Cố Dương bỗng nhiên co rụt lại, quát khẽ.

"Nói cho cùng cũng chỉ là giả tạo mà thôi, ngươi không có gan, nhưng ta có."

Cố Dương cười lạnh, bắt đầu luyện hóa.

"Hừ."

Đạo kiếp Cố Dương hừ lạnh, lần nữa phát động công kích.

Cố Dương hờ hững nghênh đón.

Chỉ là, lần va chạm này, Cố Dương lại rơi vào hạ phong, trên người xuất hiện Đạo thương rõ ràng.

Chênh lệch về chiến lực giữa hai người, chỉ là bị kéo ra mà thôi.

Bây giờ, Cố Dương đã không còn đường lui, chỉ có một con đường đi đến cùng.

Bằng không, chỉ có kết cục thân tử đạo tiêu.

"Cố Dương, ngươi đã muốn chết, vậy ta thành toàn cho ngươi!"

Đạo kiếp Cố Dương rống to, hỗn độn ba ngàn kiếm bổ ra, thời không trường hà đều bị xé rách ra lượng lớn gợn nước, khuấy động cực kỳ.

Đối với việc này, Cố Dương nghênh đón.

Tuy bị thương lần nữa nhưng y không những không kinh hoảng mà còn bắt đầu trào phúng: "Ha ha, ngươi sốt ruột rồi. Xem ra ngươi không có tiên thảo Hỗn Độn, hoặc là, việc luyện hóa tiên thảo Hỗn Độn có thể khiến ngươi trong thời gian ngắn khó mà khôi phục."

"Hừ, vậy thì sao, chỉ cần giết ngươi trước đó, mọi chuyện sẽ kết thúc."

Đạo kiếp Cố Dương khuôn mặt âm trầm, cười lạnh nói.

Dứt lời, hắn điên cuồng tiến hành công kích.

Mà Cố Dương cũng không phải ở chỗ cứng đối cứng, bắt đầu tiến hành phòng ngự vòng vèo.

Hắn lĩnh ngộ được rất nhiều Chuẩn Tiên Đế pháp, loại nào cũng có.

Mặc dù nói, đại đa số đều là loại tiên pháp sát phạt.

Hỗn độn ba ngàn kiếm chính là chuẩn Tiên Đế pháp mạnh nhất.

Nhưng cũng có không ít loại phòng ngự.

Tỉ như, tiên pháp có thể đem công kích hóa thành vô hình, đây là bản tiến giai của Cố Linh Nhi.

Cũng có thể là pháp môn chuẩn Tiên Đế có thể chuyển công

kích và thương tổn đến thời không tương lai, Cố Dương biết, Đạo Kiếp Cố Dương cũng biết.

Chỉ là nói, Đạo Kiếp Cố Dương ở vào một phương cường công, mà Cố Dương linh hoạt chuyển đổi các loại Chuẩn Tiên Đế pháp, Đạo Kiếp mặc dù biết đặc tính tiên pháp, cũng không có khả năng hoàn toàn đột phá, mặc dù nói, tiếp tục mài, Cố Dương khẳng định sẽ bị hắn mài chết.

Nhưng hắn không kéo dài nổi.

Hắn muốn giết chết Cố Dương trước khi Cố Dươngluyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo.

Bởi vì lời Cố Dương nói là sự thật.

Hai người bây giờ đều tương đương với cấp độ lĩnh ngộ sơ bộ đại viên mãn Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý, xem như vừa mới bước vào cấp độ này.

Nếu nói, Cố Dương luyện hoá chí bảo Hỗn Độn Tiên Thảo bực này, như vậy, đại viên mãn Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý của hắn sẽ tăng lên thật lớn, sẽ dần dần diễn biến thành Đại Đạo chân chính.

Đến lúc đó, dưới biến hóa như thế, hắn tuyệt đối không phải đối thủ.

Đại đạo mặc dù nói cùng đại đạo chân ý so sánh, chỉ thiếu hai chữ, nhưng đó là đại đạo chân chính, mà không phải vật đại đạo diễn sinh.

Cả hai hoàn toàn không thể đánh đồng.

Cho dù Cố Dương chỉ biến đại đạo chân ý thành một phần ngàn, thậm chí phần vạn đại đạo, hắn cũng tuyệt đối không thể là đối thủ.

Bởi vì, năng lượng đại đạo là năng lượng cấp bậc Tiên Đế, không phải thứ mà Chuẩn Tiên Đế có thể so sánh.

Dù cho Đại Đạo cũng chỉ là một bộ phận lực lượng Tiên Đế nắm giữ, một phần vạn lại càng nhỏ nhặt không đáng kể.

Nhưng đối với Chuẩn Tiên Đế, lực lượng này hoàn toàn không thể xem nhẹ.

Chớ nói chi, hắn cũng tốt, Cố Dương cũng được, thật ra đều chưa từng chân chính bước vào Chuẩn Tiên Đế, chẳng qua tương đương với có sức chiến đấu sánh vai Chuẩn Tiên Đế bình thường, thậm chí khó mà giết chết được Chuẩn Tiên Đế, chỉ có thể kịch chiến cùng đối phương.

Dưới tình huống như thế, nếu Cố Dương diễn biến một luồng Đại Đạo, như vậy, thật sự là có thể định thắng bại.

Bởi vậy, đạo kiếp Cố Dương thật sự điên cuồng, bắt đầu bất kể giá lớn điên cuồng công kích, dưới dạng công kích này, cho dù là Cố Dương, cũng khó mà chống đỡ, áp lực thật lớn.

Cuối cùng, Cố Dương dường như có chút chống đỡ không nổi, phòng ngự bị phá vỡ, đạo kiếp Cố Dương vui mừng phát động một kích trí mạng.

Hỗn Độn Đại Đạo chân ý đại viên mãn tràn đầy khủng bố cuốn theo tiên pháp mạnh nhất chém về phía Cố Dương.

"Ha ha ha, Cố Dương, ngươi cuối cùng là thất bại. Tất cả của ngươi, sẽ thuộc về ta!"

Đạo Kiếp Cố Dương nhe răng cười.

Chỉ là, cho dù đối mặt một kích trí mạng này, Cố Dương cũng không sợ hãi, mà bình tĩnh chờ đợi.

Đạo kiếp Cố Dương đã từng nói, từ khi bước vào con đường tu hành tới nay, hắn xem ra toàn bộ đều dựa vào hệ thống, hắn đích thật là dựa vào hệ thống.

Thậm chí khi hắn trở nên mạnh mẽ hơn, cùng với hệ thống là mật thiết không thể tách rời.

Đây là điều không thể phủ định.

Nhưng cũng không thể phủ nhận là mặc dù hắn dựa vào hệ thống, nhưng những công pháp võ học, tiên pháp, những đạo kia hắn đều lĩnh ngộ được rõ ràng.

Chỉ là nói, thời gian bị áp súc.

Đạo của hắn, không thể nghi ngờ.

Có lẽ hắn đã dựa vào hệ thống, nhưng cũng chỉ dựa vào bản thân để đi về phía trước, không có dựa vào hệ thống để thu hoạch được lực lượng phù phiếm.

Cố Dương tiếp tục luyện hóa Hỗn Độn Tiên Thảo, trong đầu hiện lên các loại ý niệm trong đầu.

Đó là hình ảnh rất nhiều bức hoạ khi hắn bước vào con đường tu hành.

Tuy rằng so với tu sĩ khác mà nói, quá mức ngắn ngủi một chút.

Nhưng, cũng đủ đặc sắc.

"Bành!"

Thời điểm Cố Dương hồi tưởng lại, công kích đã đến, trực tiếp nuốt hết Cố Dương.

Chỉ một thoáng, thân thể Cố Dương mai một, thậm chí là linh

hồn đều dường như biến mất không thấy, chỉ còn lại có đạo vận vô tận tràn ngập khu vực thời không trường hà này.

Ngoài ra, còn có một đóa Hỗn Độn Tiên Thảo óng ánh trôi nổi.

Đạo Kiếp Cố Dương thấy thế, mặt lộ vẻ mừng như điên, muốn thôn phệ đạo vận cùng Hỗn Độn Tiên Thảo: "Ha ha ha, thành công, ta thành công. Ta sẽ đánh giết nguyên chủ, có thể thôn phệ hết thảy của hắn, trở thành Cố Dương mới, đặt chân lên cảnh giới Tiên Đế, thậm chí trở thành Đạo Tổ một phương!"

Đạo kiếp Cố Dương, là kiếp nạn của Cố Dương.

Nếu như đánh bại Cố Dương, thôn phệ hắn, hắn có thể trường tồn thế gian, đạt được tất cả lực lượng của nguyên chủ, trở thành Tiên Đế.

Nói đúng ra, trở thành Hắc Ám Tiên Đế.

Đạo kiếp chính là khủng bố như vậy.

Trong Thượng Thương, có Tiên Đế bước lên con đường như vậy, sau đó không thể bước qua, cuối cùng thân tử đạo tiêu, bị đạo kiếp thay thế.

Nhưng đang lúc Đạo Kiếp Cố Dương muốn thôn phệ đạo vận của Hỗn Độn Tiên Thảo và Cố Dương lưu lại, đột nhiên xảy ra dị biến.

Hỗn Độn tiên thảo xuất hiện biến hóa, một cỗ khí tức vừa quen thuộc lại vừa xa lạ đột ngột xuất hiện.

Đạo vận xung quanh cũng bắt đầu thu lại.

"Đây là?"

Đạo kiếp Cố Dương con ngươi co vào, lộ ra vẻ sợ hãi.

"Chết tiệt, ngươi thành công rồi!"

Hắn gào thét, phát động công kích.

Chỉ là công kích của hắn lần này không có hiệu quả, quanh Hỗn Độn Tiên Thảo xuất hiện một tầng bạch quang ngăn cản.

"Đáng giận, trảm đạo nghịch thời không!"

Đạo kiếp Cố Dương khuôn mặt dữ tợn, vung ra một kiếm kinh khủng nhất.

Một kiếm này có thể chém hết thảy quá khứ tương lai.

Mặc dù nói, sẽ gặp phải sự cắn trả vô cùng nghiêm trọng, là chiêu thức giết địch một ngàn, tổn hại chín trăm chín mươi, nhưng hắn không quản được nhiều như vậy.

Nhưng, Đạo Kiếp Cố Dương vừa động thủ, chính là sợ hãi phát hiện, hắn trảm không được.

Quá khứ, tương lai, trong mắt của Cố Dương, hiện tại, tất cả đều biến thành sương mù, hắn hoàn toàn không nhìn thấy.

Điều này khiến cho Đạo Kiếp dữ tợn Cố Dương rơi vào trầm mặc, ngơ ngác nhìn Hỗn Độn Tiên Thảo.

Lúc này, Hỗn Độn tiên thảo đã hoàn toàn biến hóa, hóa thành hình người.

Đó rõ ràng là Cố Dương.

Hiện tại Cố Dương, quanh thân quanh người quanh quẩn hỗn độn khí kinh khủng, trên trán còn có hoa văn Hỗn Độn Tiên Thảo, rất là huyền ảo.

Cố Dương chẳng qua là coi thường đạo kiếp Cố Dương, trực tiếp động thủ, một chưởng vỗ xuống.

Một chưởng này mang theo sức mạnh vượt qua cả chân ý đại đạo, đó là đại đạo hỗn độn.

Mặc dù vẻn vẹn chỉ là một chút hình thức ban đầu bé nhỏ không đáng kể, nhưng cũng đủ khủng bố.

"Ha ha ha, ta thua rồi, chung quy vẫn là ta thua. Chúc mừng ngươi, thành công bước ra một bước kia."

Đạo kiếp Cố Dương ngưng mắt nhìn một chưởng này, đột nhiên nở nụ cười, hắn có chút tiếc nuối cùng không cam lòng, lại có chút thoải mái.

Hắn nhìn ra được, Cố Dương bước ra một bước kia, tương lai đã triệt để không thể khống chế.

Cho dù là Tiên Đế cũng không thể trông thấy quá khứ và tương lai của hắn, không thể vượt qua thời không động thủ với hắn.

Có lẽ, Cố Dương tương lai, đã thành công đạt đến cấp độ kia.

Cố Dương hờ hững nhìn đạo kiếp Cố Dương, bàn tay nhấn một cái, chính là trực tiếp đập chết hắn, giống như đập chết một con ruồi.

Nếu như Đạo Kiếp Cố Dương là thời kỳ toàn thịnh, có lẽ còn có thể ngăn cản một hai, nhưng hắn cưỡng ép dùng Trảm đạo nghịch thời không, thương thế càng thêm tổn thương, hoàn toàn không phải địch.

Một chưởng đánh chết Đạo Kiếp Cố Dương, Cố Dương cũng là nhẹ nhàng thở ra.

Đối với hắn mà nói, một trận chiến lúc trước càng nguy hiểm hơn.

Hắn thiếu chút nữa thân tử đạo tiêu.

Nếu không phải cuối cùng đột phá cực hạn, bỏ qua nhục thân, dùng linh hồn trốn vào trong Hỗn Độn Tiên Thảo, luyện hóa nó, lĩnh ngộ một luồng Hỗn Độn Đại Đạo hình thức ban đầu, hắn thật sự sẽ chết.

Bây giờ, hắn đã đột phá cực hạn, chiến lực lại tăng vọt.

Đồng thời, thể phách của hắn cũng xảy ra biến hóa long trời lở đất.

Thân thể hiện tại căn cứ vào Đạo của hắn, kết hợp với thân thể do chí bảo như Hỗn Độn Tiên Thảo sinh ra, thuộc về thể chất đặc thù.

Tên là Hỗn Độn Tiên Thể, là thể phách mạnh nhất, không gì sánh bằng.

Mặc dù là đạo cốt trời sinh của Cố Linh Nhi, nhưng đứng trước Hỗn Độn Tiên Thể cũng không tính là gì, Cố Dương hoàn toàn lột xác, tiềm lực không thể tưởng tượng.

Lập tức, Cố Dương nhìn về phía thời không trường hà bởi vì đại chiến của bọn hắn mà kích động cùng với những thời không cùng thế giới bị đánh nổ kia.

Hắn thở dài, dùng đại pháp lực vô thượng phục hồi lại như cũ.

May mắn chiến trường của hai người bọn họ, cũng không phải là nơi ở của Thượng Thương, mà chỉ là một góc của chư thiên vạn giới.

Nếu không, nhân quả trong đó gánh chịu chính là có thể đánh chết hắn.

Đương nhiên, Cố Dương cũng rõ ràng.

Nếu dám tùy ý chiến đấu ở sông dài thời không như vậy ở trên

Thượng Thương, chỉ sợ vừa mới giao thủ, đã bị vị Tiên Đế nào đó không vui tiện tay đập chết.

Cũng chính là vào thời điểm Cố Dương suy tư, đạo kiếp Cố Dương sau khi bị đập chết đã dung nhập vào trong cơ thể Cố Dương, làm cho Cố Dương có loại cảm giác kỳ quái.

Phảng phất như, đạo của hắn đã viên mãn, không còn thiếu sót như trước.

Tuy rằng, thực lực của hắn không tiếp tục tăng lên, nhưng loại cảm giác này, so với thực lực tăng lên thì càng quan trọng hơn.

"Nên trở về rồi."

Cố Dương trầm ngâm hồi lâu, khẽ lắc đầu, ý niệm vừa động, liền rời khỏi nơi này.

Bên trong Táng Tiên Giới, Cố Dương lại lần nữa xuất hiện tại nơi bế quan.

Hắn khẽ thở ra một hơi, ngưng tâm tĩnh thần, bắt đầu tiến hành sửa đổi một vòng mới.

Cố Dương đầu tiên, chính là sửa chữa trận pháp, luyện đan, luyện khí.

Lần này thời gian sửa chữa là ngàn ngàn tỷ năm.

Ngàn ngàn tỷ năm thời gian quá mức mờ mịt.

Thu hoạch tất nhiên vượt quá tưởng tượng.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương mở to mắt, trong mắt tinh mang đại phóng.

Ngàn ngàn tỷ năm sửa đổi khiến trình độ luyện đan, luyện khí, trận pháp của hắn lần nữa phát sinh chất biến.

Hiện tại, chỉ cần hắn có đủ tài liệu, có thể dễ dàng luyện ra tiên đan khiến cho cả Chuẩn Tiên Đế cũng phải điên cuồng.

Về phương diện luyện khí, cũng là như thế. Chuẩn Tiên Đế khí, chỉ cần có vật liệu, là có thể luyện thành.

Nhưng rất đáng tiếc, thứ Cố Dương thiếu chính là tài liệu.

Nếu như không phải vì thiếu thốn tài liệu để tăng lên bổn mạng Tiên khí của mình, thì hắn đã không đến Táng Tiên giới rồi.

Đương nhiên, bổn mạng Tiên khí của hắn, theo thực lực của hắn tăng lên, kỳ thực cũng là tăng lên rất nhiều, đạt đến cấp độ Tiên Vương.

Chẳng qua, chất liệu vẫn như cũ không thể đuổi kịp.

Cho nên, hắn vẫn phải tìm được tài liệu cấp chuẩn Tiên Đế, cố gắng rèn luyện uẩn dưỡng một phen mới được.

Ở phương diện trận pháp, Cố Dương tăng lên cũng rất lớn.

Hắn có thể tiện tay bố trí ra một đại trận trấn sát Cự Đầu Tiên Vương.

Cho dù là trận pháp kinh thế như Đạo Thiên giới trận, cho hắn thời gian, hắn cũng có thể bố trí xong.

Ngoài ra, cường độ tiên hồn của Cố Dương cũng tăng đến trình độ khó có thể tưởng tượng.

Vốn dĩ tiên hồn của Cố Dương đã đạt đến cấp bậc Tiên Vương.

Tuy nhiên, đó là cấp độ Tiên vương bình thường.

Hiện giờ sửa chữa, được xây dựng trong thời gian dài chất đống, cộng thêm một chút biến hoá đầu tiên của một tia Đại Đạo hình thức ban đầu, đã trực tiếp đạt tới cấp bậc Chuẩn Tiên Đế.

Tăng lên, không thể nói là không kinh khủng.

"Kế tiếp, sửa chữa Hỗn Độn Luyện Thể Pháp, thời gian là... Ngàn ngàn tỷ năm sau!"

Kế tiếp, ánh mắt Cố Dương sáng rực, bắt đầu sửa chữa Hỗn Độn Luyện Thể Pháp.

Xác nhận sửa đổi, trong nháy mắt, một cỗ ký ức bàng bạc đến tận cùng, lấy phương thức nhu hòa, rót vào trong đầu Cố Dương.

Lập tức, Cố Dương cảm ngộ thâm hậu.

Hắn cảm ngộ Hỗn Độn Luyện Thể pháp càng sâu sắc hơn, đã hoàn thiện nó rất nhiều.

Mặc dù nói, dưới sự cô đọng ngàn ngàn tỷ năm, Cố Dương vẫn không thể hoàn thiện đến cấp độ Tiên Đế pháp, nhưng cũng tăng lên rất nhiều, giương cao nó lên tới tầng thứ Chuẩn Tiên Đế pháp đỉnh cấp.

Thậm chí Cố Dương còn cảm thấy nó là Chuẩn Tiên Đế Pháp mạnh nhất.

Cả hai hoàn toàn không thể đánh đồng.

Chênh lệch giữa Chuẩn Tiên Đế, Cố Dương cảm thấy chênh lệch so với cảnh giới trước đó cộng lại còn lớn hơn.

Mà khi Hỗn Độn Luyện Thể Pháp tăng lên, cộng thêm thể phách của hắn biến thành hỗn độn tiên thể, cường độ khí lực của hắn cũng đạt tới cấp độ kinh thế hãi tục.

Cố Dương cảm thấy, mình có thể tiện tay một quyền đánh chết Cự Đầu Tiên Vương.

Bất luận thắng bại, kịch chiến với Chuẩn Tiên Đế bình thường một phen, cũng không hẳn là không thể.

Phạm vi tăng lên, cực kỳ khủng bố.

Nếu Cố Dương xuất ra thủ đoạn khác.

Hiện tại Cố Dương có tự tin tuyệt đối, có thể dễ dàng trấn sát Chuẩn Tiên Đế bình thường.

Mà đây, vẫn là dưới tình huống Cố Dương không sửa chữa tiên pháp khác cùng một sợi đại đạo hình thức ban đầu.

Nếu như chờ toàn bộ những thứ này được sửa đổi, chiến lực của Cố Dương sẽ tăng tới trình độ nào, cho dù là chính hắn, cũng khó có thể tưởng tượng.

"Kế tiếp, sửa chữa Hỗn Độn tiên kinh, thời gian là ngàn ngàn tỷ năm sau!"

Bỗng nhiên, cảm giác quen thuộc cũng tràn vào trong đầu.

Cố Dương ánh mắt chớp lên, không chút do dự bắt đầu hấp thu.

Trải qua ngàn ngàn tỷ năm sửa đổi.

Hỗn Độn Tiên Kinh của hắn cũng tăng lên tới trình độ chuẩn Tiên Đế pháp mạnh nhất.

Chất lượng tiên lực hỗn độn trong cơ thể cũng tăng theo.

Cường độ pháp lực của Cố Dương, cũng trực tiếp tăng lên vượt qua cấp độ Tiên Vương.

Phải biết rằng, tu vi của Cố Dương, vẻn vẹn chỉ là cấp độ Địa Tiên.

Tăng lên như vậy, không thể nói là không kinh khủng.

Cho dù là Chuẩn Tiên Đế nhìn thấy cũng phải trợn mắt há

mồm.

Lập tức, Cố Dương vứt bỏ những suy nghĩ tạp niệm.

Lại lần nữa nhắm mắt lại.

Tâm niệm khẽ động.

"Thay đổi tất cả tiên pháp loại sát phạt, thời gian là... Ngàn ngàn tỷ năm sau!"

Theo Cố Dương sửa đổi, ký ức bàng bạc đưa vào trong đầu Cố Dương, các loại cảm ngộ kinh người xuất hiện, để cho Cố Dương tham lam hấp thu.

Thời gian lặng lẽ trôi qua.

Cũng không biết đã qua bao lâu.

Cố Dương vừa mới chậm rãi mở mắt.

Mà lúc này trong ánh mắt hắn, tràn đầy rung động cùng sợ hãi thán phục.

Bởi vì Chuẩn Tiên Đế pháp của hắn đều có tăng lên rất nhiều.

Nhất là hỗn độn ba ngàn kiếm, mơ hồ có xu hướng vượt khỏi cấp độ chuẩn Tiên Đế, xu thế hướng về Ngụy Tiên Đế.

"Ha ha, trải qua lần sửa đổi này, thực lực của ta lại tăng lên rất lớn. Sợ rằng, trong Chuẩn Tiên Đế, ta đều có thể tính là cường giả."

Lập tức, Cố Dương mắt lộ ra tinh mang, trong lòng thì thào tự nói.

"Tiếp theo, sửa đổi một luồng hỗn độn đại đạo hình thức ban đầu..."

Ngay sau đó, Cố Dương thu liễm nỗi lòng, âm thầm nói.

Hắn lĩnh ngộ một luồng hỗn độn đại đạo hình thức ban đầu, mặc dù nói, vẻn vẹn là một sợi, đó là có thể khiến thực lực của hắn xuất hiện biến hóa long trời lở đất, ngang tàng trấn áp Đạo Kiếp Cố Dương.

Mà lĩnh ngộ một sợi này, Cố Dương cũng tương đương với lấy được chìa khóa, mở ra cánh cửa này.

Vì thế, sau này độ khó lĩnh ngộ mặc dù vẫn lớn như cũ làm cho người tặc lưỡi, nhưng tương đối mà nói, vẫn nhẹ nhõm hơn một chút.

Cố Dương tiến hành sửa đổi.

Chớp mắt ngàn ngàn tỷ năm trôi qua, trong đầu Cố Dương xuất hiện rất nhiều cảm ngộ.

Hắn đã lĩnh ngộ được hình thái ban đầu của Hỗn Độn Đại Đạo, nhờ vậy mà khí thế tăng vọt kinh người.

Cuối cùng, không biết trôi qua bao lâu, Cố Dương ngừng lại, mắt lộ ra tinh mang, quanh thân đại đạo khí tức nồng đậm, phảng phất hóa thành đại đạo.

"Ngàn ngàn tỷ năm sửa đổi, thu hoạch thật là kinh người. Ta bây giờ đã tương đương với kiểm soát năm thành đại đạo hình thức ban đầu."

Cố Dương mặt lộ vẻ tươi cười, thì thào tự nói.

Lúc trước hắn chỉ khống chế được một sợi Đại Đạo hình thức ban đầu, cũng chính là một phần vạn.

Bây giờ, có thể lĩnh ngộ được năm thành, không thể bảo là không kinh khủng, thực lực cũng xuất hiện biến hóa nghiêng trời

lệch đất.

Nếu như nói, trước khi hắn sửa chữa, chỉ có thể đánh gục Chuẩn Tiên Đế bình thường.

Hiện tại hắn có tự tin, cho dù đối mặt với Chuẩn Tiên Đế cường đại cũng có thể đánh gục người này.

Lập tức, Cố Dương lần nữa lắng đọng tâm thần, làm ra sửa đổi cuối cùng.

"Hệ thống, sửa chữa tu vi của ta. Thời gian là ngàn ngàn tỷ năm sau."

Cố Dương yên lặng nói ở đáy lòng.

Theo lời Cố Dương nói, lực lượng thời gian kinh khủng lần nữa bao bọc hắn, tu vi của hắn, cũng là lấy thế kinh người thăng lên.

Hơn nữa, lần thăng cấp này khiến hắn sững sờ.

Bởi vì, tu vi của hắn đã tăng lên, có chút vượt qua bình thường.

Địa tiên tầng thứ mười ba.

Thiên Tiên nhất trọng.

Thiên Tiên tầng mười ba.

Chân Tiên nhất trọng Chân Tiên nhị trọng, đến Chân Tiên thập tam trọng mới dừng lại.

Trong phút chốc, khí tức kinh khủng quanh quẩn bên trong trận pháp, có cảm giác như xé rách cả trận pháp.

"Tại sao lại tăng lên Chân Tiên tầng thứ mười ba?"

Cố Dương thập phần kinh ngạc.

Dựa theo thường ngày, hẳn là chỉ tăng lên tới Địa Tiên Thập Trọng mới đúng?

Lần này lại phá vỡ bình cảnh.

Lập tức, Cố Dương bắt đầu thôi diễn.

Rất nhanh, hắn đã hiểu được nguyên do.

Thì ra ở Thượng Thương, tiên cảnh thật ra cũng không có nhiều cảnh giới như vậy.

Vẻn vẹn chỉ có Chân Tiên, Tiên Vương, Chuẩn Tiên Đế, Tiên Đế.

Chỉ có điều, thể lượng chư thiên vạn giới không lớn như Thượng Thương, vì để tu hành càng có lợi hơn, liền có Tiên Đế từ trên trời trở về truyền pháp, thay đổi hệ thống tu luyện giảm bớt độ khó thành Tiên cùng với độ khó tu hành.

"Thì ra là thế."

Cố Dương thôi diễn xong, hết sức kinh ngạc.

Hắn không ngờ rằng, sẽ là nguyên nhân này, lại có liên quan tới Tiên Đế.

Lập tức, Cố Dương ánh mắt ngưng lại.

Hắn phản ứng lại, vừa rồi suy diễn, không ngờ suy diễn ra một chuyện có liên quan tới Tiên Đế.

Điều này vô cùng kinh người.

Điều này cho thấy, thực lực của hắn đang từng bước tiến gần tới bên kia.

Đương nhiên, thực lực hắn là còn kém xa.

Chủ yếu là hắn lĩnh ngộ được đại đạo ban đầu chân chính, còn đạt đến năm thành.

Cho nên, mới có thể thôi diễn ra một số chuyện không quan trọng có liên quan đến Tiên Đế.

Mặc dù chỉ có thể thôi diễn một ít chuyện không quan trọng, nhưng chuyện này đã thập phần kinh người, có thể chứng minh Cố Dương trưởng thành mạnh mẽ cỡ nào.

"Phù."

Cố Dương nhẹ thở ra một hơi, mỉm cười, đối với kết quả này rất hài lòng.

Bây giờ, tu vi hắn từ Địa Tiên cảnh tầng một tăng thẳng đến Chân Tiên cảnh tầng mười ba, thực lực lần nữa có thay đổi.

Pháp lực của hắn cũng đạt đến trình độ chuẩn Tiên Đế bình thường.

Chỉ dựa vào pháp lực, hắn có thể dễ dàng trấn áp cự đầu Tiên Vương.

Có thể nói, hắn đã có thể tính là một loại chứng đạo khác của Chuẩn Tiên Đế.

Chỉ có điều, tu vi của hắn vẫn chỉ là Chân Tiên, cách xa cảnh giới Tiên vương này.

Điều này vô cùng biến thái.

Đương nhiên, xét đến nội tình khủng bố của Cố Dương, có thể có thành tựu như thế cũng là chuyện rất bình thường.

"Tiếp theo, nên đi tiếp tục tìm kiếm cơ duyên."

Cố Dương nhìn về phía vòm trời, lẩm bẩm nói.

Đối với Cố Dương bây giờ mà nói, cơ duyên Táng Tiên giới hữu dụng với hắn đã ít lại càng ít.

Cơ duyên có thể khiến hắn ta có từ Chân Tiên đột phá đến Chuẩn Tiên Đế, chỉ sợ đối với Chuẩn Tiên Đế mà nói, đều là bảo vật hi thế.

Đương nhiên, nếu như Cố Dương tàn nhẫn hơn một chút, hoàn toàn có thể săn giết thêm mấy Chuẩn Tiên Đế, dùng tinh huyết của bọn họ để luyện công, nhờ vào đó đột phá đến cấp độ Chuẩn Tiên Đế.

Căn nguyên của Chuẩn Tiên Đế cũng là vật đại bổ.

Phải nói, càng về sau, người tu hành càng mạnh thì càng tương đương với tiên dược kinh thế đi lại.

Chỉ là tu tiên giả bình thường sao dám có chủ ý với bọn họ.

Mạnh hơn bọn họ, không dùng được.

Yếu hơn bọn họ, có ý đồ chính là tìm chết.

Cũng chỉ có thể nói, loại gia hỏa Chân Tiên cảnh như Cố Dương cần căn nguyên Chuẩn Tiên Đế, hoàn toàn là một dị loại.

Đương nhiên, nếu như không có thù oán, Cố Dương cũng sẽ không tùy tiện hạ sát thủ với người khác.

Dù sao, Cố Dương là một người rất có nguyên tắc.

Cho dù là để mạnh lên, từ trước đến nay luôn là người không phạm ta, ta không phạm người, nhưng nếu người phạm ta, vậy thì sẽ triệt để xử lý hắn, quá khứ cũng xóa đi toàn bộ.

"A..."

Cố Dương thôi diễn Táng Tiên giới còn có cơ duyên nào hữu dụng với hắn, rất nhanh, hắn liền kinh ngạc.

Bởi vì hắn phát hiện, bên trong Táng Tiên giới quả thật có không ít thứ tốt.

Trong đó, có một vật, mặc dù đối với Cố Dương hiện tại, cũng là tim đập thình thịch.

"Đây là khí tức của Tiên Đế?"

Cố Dương ngưng mắt nhìn một phương hướng nào đó, thì thào tự nói.

"Không, không đúng, đây là khí tức của Tiên Đế. Nhưng mà, hắn không phải là Tiên Đế khí hoàn chỉnh."

Dừng một chút, Cố Dương lại trầm ngâm một chút.

Là người đã lĩnh ngộ được năm thành đại đạo hình thức ban đầu, ở phương diện nào đó Cố Dương đã vượt qua cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, có thể cảm ứng được sự tồn tại của Tiên Đế.

Bởi vậy, Cố Dương có thể phát giác được cỗ khí tức kia tồn tại.

Tương tự như vậy, Cố Dương cũng có thể phán đoán được cỗ khí tức này khác với bàn tay hư ảo từng xuất hiện ở ba ngàn giới mà hắn cảm nhận, mới có thể phán đoán như thế.

"Không ngờ ở Táng Tiên giới lại có Tiên Đế khí tồn tại, thật khiến người khác kinh ngạc."

Cố Dương nhẹ giọng tán thưởng.

Tiên Đế khí, đối với Cố Dương hôm nay mà nói, cũng là một cơ duyên thật lớn.

Nếu như có thể đạt được cơ duyên này, hắn sẽ có thêm một con át chủ bài nữa.

Cho dù là đi Thượng Thương, đối mặt với rất nhiều lão quái vật, cũng có một ít lực tự bảo vệ mình.

Về phần hệ thống, Cố Dương trong lòng mơ hồ có chút cảm giác, đi Thượng Thương, trừ phi là sửa chữa các loại tu vi cùng cảm ngộ, có thể không dùng, tốt nhất đừng dùng.

Đạo kiếp Cố Dương biết được chuyện của hệ thống, cũng là để cho Cố Dương canh cánh trong lòng, trong lòng có rất nhiều suy đoán.

Lúc này, Cố Dương chân đạp hư không, thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ, đi tới chỗ Tiên Đế khí.

Cùng lúc đó, chỗ sâu trong Táng Tiên giới, có một tòa cự tháp trắng đen xen kẽ đứng ở nơi đó.

Nó tạo cho người ta một cảm giác kỳ quái, rõ ràng chỉ có độ cao khoảng vạn mét, nhưng nếu có sinh linh nhìn sang thì sẽ thấy nó cao tới mức không thể với tới, cho dù là một phương Đại Thiên thế giới cũng kém xa sự to lớn hùng vĩ này.

"Không hổ là Luân Hồi Tiên Tháp, sở hữu sức mạnh không thể nào tin nổi. Cho dù là Tiên vương đứng trước mặt nó cũng quá nhỏ bé."

"Đúng vậy, đừng nói là Tiên vương, cho dù là cự đầu Tiên vương thì trước mặt nó cũng chỉ như giun dế mà thôi."

"Luân Hồi Tiên Tháp tuyệt đối là Chuẩn Tiên Đế khí, hơn nữa trong số các vũ khí chuẩn Tiên Đế, đều có thể tính là món nổi bật."

"Chuyện này, chúng ta đều biết. Nhưng mà, ở Táng Tiên giới xuất hiện nhiều năm như vậy, bất kể là ai cũng không thể nhận

được sự tán thành của Luân Hồi Tiên Tháp, thậm chí đến gần cũng không làm được."

"Nói nhiều vậy, ta và ngươi còn không phải đã đến nơi này sao?"

"Cơ duyên kinh thế ở ngay trước mắt, không liều một lần, thật sự là có chút không cam lòng nha." Xung quanh Luân Hồi Tiên Tháp, như Hỗn Nguyên Đạo Thụ vậy, có rất nhiều tu sĩ tụ tập ở chỗ này.

Hỗn Nguyên Đạo Thụ, Luân Hồi Tiên Tháp, đều là cơ duyên bên trên mặt nổi của Táng Tiên Giới.

Dù sao, Táng Tiên giới xuất hiện nhiều cơ duyên như vậy, trải qua sự thăm dò của rất nhiều tu sĩ chư thiên vạn giới, nơi nào có cơ duyên khó mà di động và cấm địa tuyệt đối, cơ bản đã thăm dò ra được.

"Đó là... Bất Hủ Tiên vương, không nghĩ tới ngay cả hắn cũng tới."

Đúng lúc này, có Tiên vương với ánh mắt sắc bén nhìn thấy một bóng người mặc đạo bào màu xám, con ngươi không khỏi hơi khựng lại.

Những tu sĩ khác nhìn lại, trên mặt cũng tràn đầy kính sợ.

Bởi vì, Bất Hủ Tiên vương, là cự đầu Tiên vương bên trong một phương đại thiên thế giới, hắn tồn tại năm tháng dài đằng đẵng, thực lực sâu không thể dò được.

Có lời đồn vị Bất Hủ Tiên vương này đã lĩnh ngộ bất hủ đại đạo chân ý tới chín thành đỉnh cao, khoảng cách với tiểu viên mãn chỉ còn thiếu một chút nữa mà thôi.

Cho dù đối mặt với mấy cường giả cùng cảnh giới vây công,

cũng không cách nào giết chết.

Chỉ có cường giả cấp bậc Chuẩn Tiên Đế ra tay, mới có thể giết chết hắn.

Vị cự đầu tiên vương này, ở chư thiên vạn giới, đều là nhân vật nổi danh, cực kỳ mạnh mẽ.

Mọi người không nghĩ tới, hắn lại tới Táng Tiên giới và lại có ý đồ với Luân Hồi tiên tháp.

Sau khi Bất Hủ Tiên vương xuất hiện thì cũng chẳng hề để ý tới ánh mắt của mọi người xung quanh, chỉ khẽ gật đầu chào hỏi những sinh linh đều là Tiên vương mà thôi.

Trong mắt nhân vật như Bất Hủ Tiên vương thì cũng chỉ có tu sĩ cảnh giới Tiên vương cùng cấp với hắn, mới có thể khiến hắn nhìn nhiều hơn mà thôi.

Sau khi Bất hủ Tiên vương chào hỏi thì những Tiên vương khác ở đây cũng đáp lại một phen, thái độ có vẻ khiêm tốn như vậy, cứ như hậu bối gặp phải tiền bối vậy.

Chẳng qua, đây cũng là chuyện rất bình thường.

Dù sao, mặc kệ là thực lực hay là năm tháng tồn tại, bọn họ đều kém xa những nhân vật như Bất Hủ Tiên vương.

"Ta đã kẹt lại ở tầng Tiên vương trong năm tháng thật lâu, từ đầu đến cuối vẫn khó có thể đột phá gông cùm xiềng xích, thành tựu Tiên Đế."

Bất Hủ Tiên vương nhẹ giọng nói.

"Vì thế, cũng chỉ có thể dựa vào ngoại vật thử đột phá. Nếu quấy nhiễu tiền bối ngủ say, kính xin rộng lòng tha thứ."

Nói xong lời cuối cùng, Bất Hủ Tiên Vương còn cung kính thi

lễ với Luân Hồi Tiên tháp một cái.

Luân Hồi Tiên Tháp chắc chắn có khí linh, hơn nữa thực lực tuyệt đối vượt quá tưởng tượng, mặc dù là chuẩn Tiên Đế cũng không dám lãnh đạm.

Bởi vậy, Bất Hủ Tiên Vương cũng không dám có chút bất kính nào.

Cho dù hắn là cự đầu Tiên vương đi nữa, đứng trước mặt loại tồn tại này thì cũng chẳng khác gì con kiến cả.

Sau một lúc lâu, Luân Hồi Tiên Tháp vẫn không hề có dị động gì, tựa như không nhìn thấy Bất Hủ Tiên Vương.

Đối với chuyện này, Bất Hủ Tiên Vương cũng không tức giận, chỉ chậm rãi đi về phía Luân Hồi Tiên Tháp.

Bắt đầu từ đầu, hắn ta còn đi rất nhẹ nhàng.

Nhưng theo thời gian trôi qua, mọi người trông thấy, thân thể của Bất Hủ Tiên Vương bắt đầu run rẩy, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt.

Hiển nhiên, Bất hủ Tiên vương đang phải chịu lấy sự chèn ép khó lòng tiến lên được.

Nhưng, Bất Hủ Tiên vương cũng không hề từ bỏ, hắn mạnh mẽ cất bước về trước, thế nhưng khi hắn đi được tới ngàn mét thì thân thể chợt rạn nứt, một vết thương đầy khủng khiếp xuất hiện.

Đây không phải vết thương bình thường, mà là vết thương của đạo.

Đối với chuyện này, Bất Hủ Tiên Vương im lặng một lúc, cuối cùng thở dài thăm thẳm: "Xem ra vãn bối cũng là người vô duyên."

Dứt lời, Bất Hủ Tiên Vương cũng không gắng gượng nữa mà

xoay người rời đi.

Theo hắn rời đi, áp lực mới dần dần giảm bớt.

Mãi tới khi Bất hủ Tiên vương rời khỏi khu vực uy áp, Bất Hủ Tiên vương mới bay lên lần nữa.

Trong mười vạn mét Luân Hồi Tiên Tháp, cấm bay.

Bất kể là phi hành, hay là vận dụng thời không lực di động, tất cả đều vô dụng.

Cho dù là cự đầu Tiên vương cũng vậy.

Thấy Bất hủ Tiên vương bị trấn áp một cách dễ dàng như vậy, rất nhiều tu sĩ lần đầu tiên tới nơi này không khỏi tặc lưỡi, cảm thấy Luân hồi tiên tháp quả thật rất khủng khiếp.

Một vị cự đầu Tiên vương, cứ thế thất bại nhẹ nhàng.

Càng có Chân Tiên lanh mắt, và Chuẩn Tiên vương phát hiện đạo thương trên người Bất Hủ Tiên vương lại không thể khôi phục lại, không khỏi cảm thấy tê dại da đầu.

"Luân Hồi Tiên Tháp, quả nhiên khủng khiếp. Mặc dù đám nhân vật như Bất Hủ Tiên Vương, dưới uy thế của Luân Hồi Tiên Tháp cũng bị đạo thương, cũng không thể khôi phục ngay lập tức."

Có Tiên vương lẩm bẩm tự nói.

Thứ mạnh nhất của Bất Hủ Tiên vương chính là sức sống ngoan cường và sức khôi phục.

Chân ý đại đạo Bất Hủ, tiên pháp Bất Hủ, tuy công kích yếu hơn đại đạo hủy diệt này thế nhưng về mặt phòng ngự, tính chất bất tử, lại có chỗ độc đáo, không ai bằng.

Trước kia, dù cho Bất Hủ Tiên vương đã bị đạo thương, cũng

có thể khôi phục với tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được.

Nhưng mà, hiện tại lại là hoàn toàn không có dấu hiệu khôi phục.

Cũng khó trách Bất Hủ Tiên Vương lại lùi bước.

Cũng chính vào lúc này chợt có rất nhiều sinh linh chợt phát hiện, thời không chợt dao động, một bóng người xuất hiện ở nơi này.

Mọi người chăm chú nhìn lại, liền nhìn thấy hình dáng của người tới.

Đó là một vị nữ tử mặc váy trắng, quanh thân có đạo vận nồng đậm vờn quanh, phảng phất như là đạo cốt tự thành.

"Chính là, Cố Linh Nhi!?"

"Không nghĩ tới nàng cũng đến nơi này, lần này thú vị."

"Hắc hắc, ngay cả Cố Linh Nhi cũng tới, không biết Cố Dương có tới hay không."

"Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đoán chừng hắn cũng sẽ tới, chỉ là không biết lúc nào mới tới."

Tu sĩ ở đây, bất kể là tu sĩ bình thường, hoặc là Tiên vương, mắt lộ tinh mang, nghị luận ầm ĩ.

Trong đó, ánh mắt của Thánh Tiêu cũng trở nên cổ quái.

Đại cơ duyên bực này của Luân Hồi Tiên Tháp, hắn tự nhiên cũng tới tham gia náo nhiệt.

Trong khoảng thời gian này, hắn cũng đạt được cơ duyên không nhỏ, đột phá đến cảnh giới Thiên Tiên.

Vì thế, hắn muốn thử vận may.

Đương nhiên, hắn cũng không trông chờ bản thân có thể thu phục Luân Hồi Tiên Tháp.

Dưới cái nhìn của hắn, cũng chỉ có Cố Dương mới có thể thu phục Luân Hồi Tiên Tháp, cho dù là Cố Linh Nhi cũng không được.

"Hỏa lão, ngươi cảm thấy Cố Linh Nhi có mấy phần nắm chắc có thể thu phục được Luân Hồi Tiên Tháp này?"

Thánh Tiêu thầm hỏi trong lòng.

"Nửa phần cũng không có."

Hỏa lão nhìn Luân Hồi Tiên Tháp, thản nhiên thở dài: "Bởi vì Luân Hồi Tiên Tháp không phải vũ khí chuẩn Tiên Đế hàng đầu mà là Tiên Đế khí. Mặc dù nó chỉ là Tiên Đế khí không trọn vẹn nghiêm trọng, nhưng cũng không phải nàng có thể thu phục được."

Lời nói của Hỏa lão khiến Thánh Tiêu mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

"Tiên Đế khí? Đúng là Tiên Đế khí?"

Thánh Tiêu tự lẩm bẩm, cảm giác da đầu tê dại.

Hắn chưa từng nghĩ tới, loại địa phương này lại xuất hiện Tiên Đế khí.

Hơn nữa, Tiên Đế khí cũng không hoàn chỉnh? Rốt cuộc là người phương nào làm ra, đúng là có thể đánh cho Tiên Đế khí không trọn vẹn, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Lúc này, Thánh Tiêu phục hồi tinh thần lại, bởi vì hắn phát hiện, Cố Linh Nhi đã bắt đầu bước nhanh về phía Luân Hồi Tiên Tháp.

Tất cả tu sĩ ở đây, cũng đều là nhìn hành động của Cố Linh Nhi.

Bọn họ muốn nhìn một chút, yêu nghiệt thiên phú nhất phẩm hiếm có từ cổ kim này, có thể vượt qua con đường tiên tháp này tiến vào bên trong tiến hành thí luyện hay không.

Không sai, con đường Tiên tháp cũng không tính là thí luyện, chỉ là một loại uy áp nào đó Luân Hồi Tiên tháp dùng để ngăn trở rất nhiều sinh linh mà thôi.

Từ cổ chí kim, sinh linh tiến vào trong Luân Hồi Tiên Tháp để tiến hành thí luyện, gần như không hề có.

"Đây chính là Luân Hồi Tiên Tháp sao? Quả nhiên khủng khiếp."

Cố Linh Nhi thở sâu một hơi, cất bước nặng nề đi về phía trước.

Sư tôn của nàng đã từng nói qua, Luân Hồi Tiên Tháp là cơ duyên lớn nhất của Táng Tiên Giới, là vũ khí Tiên Đế không trọn vẹn.

Nếu như nàng có thể lấy được, xác suất thành tựu Tiên Đế trong tương lai sẽ tăng lên rất nhiều.

Bởi vậy, cho dù nguy hiểm đến tính mạng, nàng cũng sẽ không lùi bước.

Cố Linh Nhi cắn răng đi về phía trước.

Rất nhanh, nàng đã tới vị trí của Bất Hủ Tiên vương.

Tuy nhiên, nàng vẫn không có dừng lại, mặc dù bị áp lực rất lớn, nhưng lại không xuất hiện Đạo Thương.

Nhìn thấy một màn này, mọi người đều kinh hãi.

Đương nhiên bọn họ sẽ không cho rằng Cố Linh Nhi còn mạnh hơn Bất Hủ Tiên Vương.

Chỉ có thể nói, cấp độ thừa nhận áp bức của những người khác nhau là không giống nhau.

Nhưng điều này cũng có thể nhìn ra sự bất phàm của Cố Linh Nhi.

Bởi vì, tuy rằng có quan hệ nhất định với tu vi, thế nhưng chủ yếu vẫn là do sự áp bách từ ý chí.

Cố Linh Nhi có thể làm đến trình độ này, rất là bất phàm.

"Hậu sinh khả uý. Không hổ là yêu nghiệt trời sinh đạo cốt."

Bất Hủ Tiên Vương cũng tán thưởng."Nàng có thể đi tới bước này, cũng không chỉ dựa vào đạo cốt trời sinh."

Nghe Bất Hủ Tiên vương nói, tất cả mọi người đều gật đầu.

Tuy nhiên, cũng có người từng tại hiện trường khảo hạch của Hỗn Nguyên Đạo Thụ, trong lòng có ý nghĩ khác.

Thiên phú của Cố Linh Nhi đúng là không tệ, nhưng tính nàng trời sinh ngông cuồng, vốn không nên có biểu hiện như thế.

Chỉ có thể nói, Cố Dương xuất hiện đả kích đến nàng, làm nàng thay đổi rất nhiều, sau khi phấn chấn lại, lần nữa coi như mở rộng đạo của nàng.

Trong lúc mọi người đang suy nghĩ, Cố Linh Nhi chỉ còn cách miệng tháp Luân Hồi Tiên Tháp có mấy chục mét.

Trên người của nàng, cũng bắt đầu xuất hiện Đạo Thương.

Chỉ có điều, nàng không quan tâm, tiếp tục đi tới trước.

Chỉ là, mấy chục mét này, thật sự là quá khó, nàng chỉ có thể đi về phía trước nhanh như rùa bò.

Nếu là ngày thường, đừng nói là mấy chục mét, cho dù là ở trong một cái Đạo Vực, dùng thực lực của Cố Linh Nhi cũng có thể xuyên qua trong nháy mắt.

Chỉ có thể nói, sự áp bức ở nơi này khó mà hướng về người thường nói được.

Mọi người đều là ngưng tâm tĩnh thần nhìn Cố Linh Nhi, muốn chứng kiến Cố Linh Nhi có thể vượt qua năm mươi mét cuối cùng này hay không.

Lúc Cố Linh Nhi sắp trở thành người đầu tiên tiến vào bên trong Luân Hồi Tiên Tháp, thời không cách Luân Hồi Tiên Tháp không xa đột nhiên xuất hiện gợn sóng.

Sau đó, một nam tử từ trong đó đi ra.

Đây cũng là thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Khi bọn họ thấy rõ người đến, tất cả đều mở to hai mắt nhìn, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lập tức, lại lộ ra vẻ mặt chờ mong.

"Cố Dương! Đúng là Cố Dương tới!"

"Hắc hắc, có trò hay để xem rồi."

"Cố Dương còn yêu nghiệt hơn Cố Linh Nhi rất nhiều. Cố Linh Nhi có lẽ sẽ không thể trở thành người đầu tiên tiến vào Luân Hồi Tiên Tháp."

"Điều này cũng khó nói, dù sao Cố Linh Nhi đã dẫn trước nhiều lắm."

Rất nhiều tu sĩ đều truyền âm nghị luận với nhau.

Mà như Bất Hủ Tiên Vương vậy, con ngươi lại ngưng lại, sau đó xuất hiện ở trước người Cố Dương, hơi hơi chắp tay: "Trăm nghe không bằng một thấy, Cố Dương đạo hữu, thiên tư của ngươi thật sự khiến lão hủ thán phục nha."

"Các vị đạo hữu cũng không kém, đặc biệt là Bất Hủ đạo hữu, chỉ còn cách Chuẩn Tiên Đế một bước ngắn thôi."

Bởi vì cái gọi là đưa tay không đánh người mặt tươi cười, thấy những Tiên Vương này nhiệt tình chào hỏi mình, Cố Dương tự nhiên là cười đáp lại.

"Mặc dù chỉ kém một bước, nhưng một bước này, quả thực khó có thể bước qua."

Bất Hủ Tiên vương cười khổ.

"Chuẩn Tiên Đế là hơi khó."

Cố Dương khẽ gật đầu.

Nghe vậy, mấy vị Tiên vương như Bất Hủ Tiên vương đều giật giật khóe miệng.

Chỉ là có hơi khó thôi sao?

Điều này quả thực không hợp lẽ thường.

Được rồi, ai bảo ngươi là Cố Dương chứ.

Giờ phút này, rất nhiều tu sĩ thấy những Tiên vương này đều buông xuống bộ mặt chủ động nhiệt tình chào hỏi Cố Dương, không khỏi tặc lưỡi.

Tiên vương là nhân vật cỡ nào chứ, không ngờ lại nịnh bợ Cố Dương, thật không hợp thói thường.

Tuy nhiên, nghĩ đến Cố Dương tương lai sẽ thành Chuẩn Tiên Đế, thậm chí có rất nhiều hy vọng trở thành Tiên Đế, bọn họ cũng có thể hiểu được.

Tiên vương nịnh bợ một vị Tiên Đế tương lai, mất mặt lắm à?

Không mất mặt.

Dù sao, nếu có thể ôm đùi, bọn họ có lẽ có hi vọng trở thành Chuẩn Tiên Đế.

Nghĩ đến đây, trong lòng bọn họ cũng thầm than.

Cũng chính là bản thân không có tư cách, nếu không bọn họ cũng muốn tới chào hỏi, nịnh bợ một chút.

Giờ phút này, Cố Dương nhìn về phía Cố Linh Nhi, ánh mắt có chút cổ quái.

Hắn ta không ngờ Cố Linh Nhi cũng đến, hơn nữa còn giành trước một bước.

Lập tức, Cố Dương lại nhìn một chút Thánh Tiêu mặt mũi tràn đầy sùng kính cùng chờ mong nhìn chằm chằm mình, khẽ gật đầu với hắn, sau đó liền bay về phía Luân Hồi Tiên Tháp.

Thấy Cố Dương hướng về phía mình gật đầu, Thánh Tiêu không khỏi vẻ mặt tươi cười, cảm thấy rất vinh hạnh.

Lập tức, hắn tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, biến sắc, vội vàng truyền âm đối với Cố Dương: "Cố Dương tiền bối, Luân Hồi Tiên Tháp cấm bay, cho dù là Tiên Vương cự đầu cũng không thể phi hành, còn xin chú ý."

Luân Hồi Tiên Tháp cấm bay, Cố Dương tất nhiên biết.

Nhưng hắn không thèm để ý.

Lấy thực lực hắn bây giờ, đã có thể bỏ qua loại uy áp không tận lực phát ra từ Luân Hồi Tiên Tháp này.

Cho nên, hắn bay thẳng qua.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Cố Dương đúng là không chật vật rơi xuống mặt đất, mà vững vàng bay về phía cửa tháp, trực tiếp rơi vào phía trước.

"Cái này, làm sao có thể!?"

"Vì sao Cố Dương không bị cấm bay?"

"Chẳng lẽ, hắn mới là người hữu duyên sao? Tiên tháp đối với người hữu duyên, sẽ không sinh ra áp bách?"

Rất nhiều tu sĩ, kể cả Tiên vương cũng không dám tin, tự lẩm bẩm.

Thánh Tiêu há hốc mồm, trong lúc nhất thời cũng không biết nên nói gì.

"Không hổ là Cố Dương nha, mặc kệ hắn làm ra hành động vĩ đại gì, đều là chuyện rất bình thường."

Thánh Tiêu chỉ có thể lẩm bẩm tự nói.

Hỏa lão cũng gật đầu cảm khái.

Giờ phút này, Cố Linh Nhi sau lưng Cố Dương cũng nhìn thấy Cố Dương, cả người nàng đều ngây ngẩn, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi.

Cố Dương cũng tới.

Hơn nữa hắn thế mà có thể bay... Điều này sao có thể.

"Ngươi trở về đi, Tiên Đế khí này, ngươi mang đi không được."

Cố Dương nhìn thẳng vào Cố Linh Nhi, lạnh nhạt mở miệng.

"Tiếp tục đi, đạo thương trên người ngươi sẽ chỉ càng ngày càng nghiêm trọng, ảnh hưởng tới thành tựu của ngươi trong tương lai."

"Ta..."

Cố Linh Nhi nắm tay, vẻ mặt không cam lòng.

"Nàng rất muốn phản bác Cố Dương một câu 'Không tới thời khắc cuối cùng, tiên tháp thuộc về ai còn chưa biết'.

Nhưng Cố Linh Nhi nhớ tới Cố Dương biến thái, chênh lệch trên hai phương diện, nàng lại cảm thấy có Cố Dương ở đây, chính mình đích xác không có chút hy vọng nào.

Đừng nói chi, Cố Linh Nhi có đạo cốt trời sinh có thể cảm nhận được rõ ràng, Cố Dương lại trở nên mạnh mẽ, hơn nữa trở nên mạnh mẽ hơn không chỉ là nửa điểm một điểm.

Đồng thời, thể chất của hắn dường như cũng phát sinh một loại lột xác nào đó, hết sức kinh người.

Cuối cùng Cố Linh Nhi mím môi, không cam lòng nhìn Cố Dương một cái, xoay người rời khỏi.

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều tu sĩ đều mặt mũi tràn đầy vẻ thổn thức.

Không thể nghi ngờ thiên phú của Cố Linh Nhi.

Chỉ là, rất đáng tiếc, nàng và Cố Dương thân ở cùng một thời đại.

Vậy thì, nhất định sẽ bị trấn áp.

Cố Dương không nhìn Cố Linh Nhi thêm, hắn chỉ bình tĩnh

nhìn về phía Luân Hồi Tiên Tháp, cất bước đi vào.

Tu sĩ ở đây thấy thế, cả đám đều hết sức chăm chú nhìn chằm chằm, sợ bỏ lỡ mảy may chi tiết.

Đồng thời, bọn họ cũng tò mò không biết Cố Dương có thể thu phục Luân Hồi Tiên Tháp hay không.

Giờ phút này, Cố Dương vừa mới tiến vào bên trong Luân Hồi Tiên Tháp, tầm mắt của hắn phát sinh biến hóa.

Hắn nhìn thấy, không phải kết cấu bên trong tháp, mà là một con đường ngựa xe như nước, làm cho Cố Dương hơi sửng sốt.

Lập tức, Cố Dương lại phát hiện, lực lượng của hắn thế mà biến mất không thấy.

Một cảm giác suy yếu chưa từng có xuất hiện trong lòng hắn, cảm thấy rất mệt mỏi.

"Thì ra là thế, luân hồi, luân hồi, đây là khảo hạch Luân Hồi Tiên Tháp sao?"

Để cho ta trải nghiệm nhiều lần luân hồi xem sau đó có thể bảo vệ bản tâm hay không.

Cố Dương nhìn thế giới quen thuộc đã lâu không thấy, ánh mắt của hắn thanh tịnh, thần sắc không thay đổi.

"Này, Cố Dương, ngươi ở đây ngây ngốc cái gì chứ? Đi, online đi, hôm nay ta gánh ngươi lên bạch kim."

Lúc này, một giọng nói quen thuộc vang lên, để cho Cố Dương nhìn lại.

Đó là một thanh niên đeo kính mắt, hai mắt thâm quầng càng dễ làm người khác chú ý.

"Tằng Lệnh Đông sao, đúng là hoài niệm."

Cố Dương nhìn người tới, khẽ thở dài.

Kiếp trước, hắn chỉ là một tên lập trình viên phổ thông, cả ngày vui vẻ, nghỉ rồi thì cùng bạn cùng phòng chơi trò chơi.

"Ngươi đang thì thầm cái gì đấy, kỳ hạn khó có được, chúng ta phải chơi thật sảng khoái mới được."

Tằng Lệnh Đông kéo theo Cố Dương nói.

Đối với chuyện này, Cố Dương cười cười, cũng không kháng cự.

Nếu hắn không cảm giác được lực lượng của mình, như vậy, chỉ có thể dung nhập vào.

Cố Dương có chút suy đoán.

Luân Hồi khảo hạch của Luân Hồi Tiên Tháp không cần ngươi nghĩ cách phá vỡ như thế nào, mà phải nghĩ cách trải qua ngàn tỷ luân hồi mà không tiêu diệt, phải bảo vệ bản tâm.

Thời gian lưu chuyển.

Trong nháy mắt, hơn năm mươi năm trôi qua, Cố Dương đã tám mươi tuổi.

Ở trong hơn năm mươi năm này, Cố Dương làm buôn bán, trở thành một phương phú hào, lấy vợ sinh con, hiếu kính lão nhân, nhàn nhã sống qua ngày, cuối cùng giống như người bình thường, bệnh tật quấn thân, nằm ở trong phòng bệnh.

Sinh mệnh đã đi vào đếm ngược.

Nhìn thê tử cùng con cháu không ra hình thù gì ở bên giường khóc, Cố Dương tâm tình cũng có chút phức tạp, nhưng thủy

chung bình tĩnh.

Cuối cùng, Cố Dương rõ ràng cảm giác sinh mệnh lực của mình dần dần suy yếu, tầm mắt cũng đen lại.

Đây là lần đầu tiên hắn thể nghiệm sinh lão bệnh tử giống như phàm nhân.

Cảm giác tử vong, thật không dễ chịu.

Cảm giác sắp tử vong kia cũng khiến cho người khắc sâu ký ức.

Chẳng qua, rất nhanh, tầm mắt của hắn lần nữa sáng lên.

Lúc này đây, Cố Dương phát hiện, thân phận của mình biến thành ngoại môn đệ tử Lưu Vân Tông, cũng chính là hắn lúc đầu.

Chỉ có điều, Cố Dương lần này phát hiện mình cũng không có hệ thống.

Thậm chí, ngay cả căn cốt ngộ tính cũng đã trở lại trình độ ban đầu, cảm ngộ võ đạo cũng đã biến mất trong đầu hắn, chỉ còn lại chút ký ức đại khái.

Cố Dương nhẹ thở ra một hơi, biểu lộ bình tĩnh.

Kiếp này, Cố Dương vẫn tu hành như thường lệ.

Chẳng qua, bởi vì ngộ tính căn cốt của hắn thật sự quá kém, bị Lưu Vân Tông trục xuất khỏi tông môn.

Đời này, hắn lựa chọn trở thành cuộc sống của người bình thường, chỉ có thể làm một người bình thường, không có năng lực bước lên con đường tu hành.

Chỉ là, Cố Dương nghe thấy chuyện Sở Linh Nhi vì không để bị thiếu chủ Hãn Hải tông cướp đi, trinh liệt tự sát.

Điều này, làm trong lòng Cố Dương nổi lên gợn sóng.

Sau đó, không lâu lắm bao nhiêu năm, hắn lại nghe được chuyện chấn động toàn bộ đại lục.

Thần quốc xâm lấn, Chu Tước thánh địa bị diệt.

Sau đó, chính là Trung Châu thất thủ, toàn bộ Huyền Minh đại lục đều bao phủ trong sương mù, vô số tu sĩ kinh hoàng.

Chẳng qua, chuyện này cùng người bình thường quan hệ kỳ thật không lớn.

Mặc dù Hắc Nguyên thần triều vì thống trị Huyền Minh đại lục, thuận tiện tìm kiếm Hỗn Độn tiên thảo, nhưng cũng khinh thường tàn sát người bình thường.

Bởi vậy, cuộc sống của Cố Dương vẫn là điền viên sinh hoạt như cũ.

Chỉ là, lại qua mấy năm, ma khí của Hắc Ám Thâm Uyên bạo phát, ngay cả Hắc Nguyên thần triều đều cảm thấy tê cả da đầu, vội vàng bỏ chạy.

Cuối cùng, hắc ám ma khí trong vực sâu bao trùm toàn bộ Huyền Minh đại lục, đem toàn bộ sinh linh đại lục biến thành Ma tộc không có lý trí.

Cố Dương tự nhiên cũng trốn không thoát.

Đây chính là sự phát triển bình thường.

Nếu Cố Dương không có hệ thống, hoặc là Cố Dương ban đầu, cũng chỉ có thể trở thành người bình thường, tầm thường cả đời.

Cuối cùng theo tình hình đại lục phát triển.

Cuối cùng, sau khi Hắc Ám Thâm Uyên bộc phát thì bị chuyển

hóa thành quái vật.

Lúc Cố Dương mở mắt ra lần nữa, thân phận của hắn đã biến thành gia chủ một tiểu gia tộc.

Đời này, hắn phát triển gia tộc, nhưng trên đường lại gặp phải đại chiến của cường giả, gia tộc của hắn, thậm chí thành trì ở đó cũng đều hóa thành tro tàn.

Ngay sau đó, thân phận của Cố Dương là Hoàng Đế Phàm Nhân giới, nắm quyền thiên hạ, say rượu nằm gối mỹ nhân.

Cũng có luân hồi thân phận của Cố Dương là yêu nghiệt Tiên giới, cả đời bất bại, một đời vô địch, cuối cùng đăng đỉnh Tiên Đế.

Không biết trải qua bao nhiêu luân hồi, đã trải qua bao nhiêu nhân sinh, ký ức ban đầu của Cố Dương, dưới nhiều luân hồi như vậy, đã có vẻ không còn ý nghĩa.

Nếu là tu sĩ bình thường, cho dù là loại như Cố Linh Nhi, cũng sẽ vì đó mà động dung, sẽ sinh ra loại liên tưởng 'Ta là ai, đời luân hồi nào là nhân sinh thật sự, nhân sinh ban đầu của hắn có phải chỉ là trong khảo hạch luân hồi hay không'.

Cho dù là Cố Dương, cũng thiếu chút nữa lạc đường.

Nhưng Cố Dương đã trải qua trận chiến với Đạo Kiếp Cố Dương, dưới tình huống cửu tử nhất sinh bắt lấy sinh cơ, niết bàn trùng sinh.

Hắn của hiện tại, đạo tâm vô cùng cứng cỏi.

Vì thế, cho dù trí nhớ vô cùng hỗn loạn, nhưng hắn vẫn giữ nguyên bản tâm, không hoàn toàn lạc đường.

Sau khi lại một lần luân hồi tử vong, tầm mắt của hắn trở nên đen kịt.

Sau đó, chỉ trong một cái chớp mắt, tầm mắt của hắn đã khôi phục lại.

Chỉ là, lần này cũng không có xuất hiện ở thế giới nào cả, trải qua cuộc đời mới mà xuất hiện ở bên trong một tòa tháp.

Trên tòa tháp này có rất nhiều đạo văn, dường như ẩn chứa tất cả chân lý trên thế gian, vô cùng bất phàm.

Thế nhưng, trên vách tường cũng có rất nhiều vết nứt khiến người khác giật mình.

Cố Dương xuất hiện ở trong tháp, cũng không có trước tiên khôi phục tinh thần từ trong vô tận luân hồi kia.

Không biết qua bao lâu, sau khi hắn chải vuốt hoàn tất phần kí ức luân hồi phức tạp, mới thở hắt ra một hơi thật dài.

Khảo hạch luân hồi lần này thập phần mạo hiểm.

Cho dù là hắn, cũng suýt chút nữa lạc đường.

Nếu như không thể chịu đựng được, như vậy chỉ sợ hắn không nhất định là hắn, sẽ mê thất ở trong luân hồi, không được siêu sinh.

"Tiền bối, nếu như đã thông qua khảo hạch, có thể đi ra gặp mặt một lần hay không?"

Cố Dương hơi chắp tay, chậm rãi mở miệng.

Sau khi Cố Dương dứt lời, trước người của hắn xuất hiện gợn sóng.

Sau đó, một thân ảnh hư ảo xuất hiện trước người hắn.

Đạo thân ảnh này giống như nam giống như nữ, hoàn toàn không phân biệt rõ.

Phải nói, giới tính đối với nó không có chút ý nghĩa nào.

"Chúc mừng ngươi, thông qua khảo hạch, hôm nay trở đi, Luân Hồi Tiên Tháp sẽ tôn ngươi làm chủ."

Thân ảnh hư ảo chậm rãi mở miệng.

Lời này vừa nói ra, Cố Dương đều là sửng sốt.

Hắn thật không ngờ sự tình lại thuận lợi như thế.

"Tiền bối, Cố Dương tò mò, rốt cuộc đã trải qua trận chiến kịch liệt cỡ nào, mới có thể khiến Tiên Đế khí tàn khuyết như vậy."

Cố Dương khẽ thở hắt ra, mặt mũi tràn đầy vẻ nghiêm túc hỏi.

"Lẽ nào là, Tiên Đế tử chiến sao?"

"Tiên Đế tử chiến..."

Thân ảnh hư ảo hơi trầm mặc, lập tức gật đầu: "Cũng coi như vậy. Nhưng tình hình so với tưởng tượng của ngươi còn phức tạp hơn nhiều."

"Ách..." Cố Dương trầm mặc.

Hắn cảm thấy, mình sẽ chạm đến một vài bí ẩn.

Chẳng qua, bất kể Hỗn Nguyên Đạo Thụ hay là Khí Linh tiên tháp này, đều không muốn nhiều lời.

"Chờ khi ngươi trở thành Chuẩn Tiên Đế, tự ngươi sẽ biết tất cả."

Thân ảnh hư ảo mở miệng yếu ớt.

"Cố gắng trở nên mạnh mẽ đi, thời gian để lại cho ngươi, không còn nhiều lắm đâu."

Dừng một chút, thân ảnh hư ảo tiếp tục nói.

Lời này, làm cho đồng tử Cố Dương bỗng nhiên co rụt lại, trong lòng dâng lên một cỗ áp lực cực kỳ khủng bố khó hiểu cùng với trầm trọng chí cực, làm cho hắn có loại cảm giác thở không nổi.

"Ta cũng không tiện nhiều lời, cho nên đề tài này dừng ở đây đi."

Thân ảnh hư ảo thở dài một tiếng, tràn đầy cảm giác tang thương.

"Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?"

Cố Dương hơi trầm mặc, lập tức dò hỏi.

"Ngươi cứ gọi ta là Linh Luân là được."

Thân ảnh hư ảo mở miệng.

"Linh Luân tiền bối, không biết vãn bối phải thu Luân Hồi Tiên tháp như thế nào."

Cố Dương dò hỏi.

Thân ảnh hư ảo cười cười, không nhiều lời, bấm một cái pháp quyết.

Sau đó Cố Dương cảm giác Luân Hồi Tiên Tháp chấn động.

Sau đó, một bảo châu long lanh trong suốt, ẩn chứa Luân Hồi Đại Đạo xuất hiện trước mặt hắn.

"Đây là Luân Hồi Châu hạch tâm của Luân Hồi Tiên Tháp, ngươi chỉ cần dùng tinh huyết nhận chủ là được."

Thân ảnh hư ảo mở miệng giải thích.

Đối với việc này, Cố Dương nghe theo, trực tiếp nhỏ máu.

Chỉ một thoáng, Luân Hồi Châu tỏa sáng rực rỡ, sinh ra liên hệ thần dị với Cố Dương, sau đó chui vào trong cơ thể của hắn.

Cố Dương cảm thụ được liên hệ giữa mình và Luân Hồi Tiên Tháp, không khỏi lộ ra nụ cười.

Nhưng hắn phát hiện, bên trong Luân Hồi Tiên Tháp không có truyền thừa của Luân Hồi Tiên Đế, hắn không khỏi có chút nghi hoặc.

Lập tức, Cố Dương mở miệng nói: "Tiền bối, không biết Luân Hồi Tiên Tháp có Tiên Đế pháp còn sót lại hay không, vãn bối muốn mượn nó mở rộng đạo của mình."

"Đạo của mỗi Tiên Đế đều rất đặc biệt, không thể cho người khác mượn đọc. Nếu như quan sát tiên đế pháp, trái lại sẽ bị đại đạo ảnh hưởng, không thể đột phá đến Tiên Đế."

Thân ảnh hư ảo lắc đầu, mở miệng nói.

"Cho nên, muốn sáng tạo ra Tiên Đế pháp thuộc về mình, chỉ có thể dựa vào chính mình."

"Được rồi."

Cố Dương thoải mái gật gật đầu.

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng cũng không có gì đáng để ý.

Cố Dương đi tới bước này, đạo của mình đã hoàn thiện không sai biệt lắm.

Nếu có thể lật xem Tiên Đế pháp, vậy tất nhiên là tốt.

Cho dù không thể lật xem Tiên Đế pháp, nhưng tương lai nếu hắn muốn sáng tạo ra Tiên Đế pháp, thì cũng chẳng qua là vấn đề

thời gian mà thôi.

Chẳng qua, Cố Dương lại nghĩ tới thời gian mà Linh Luân tiền bối nói tới không nhiều lắm, không khỏi hơi nhíu mày.

Chỉ là, Cố Dương cũng biết, cho dù hắn hỏi thăm, Linh Luân tiền bối cũng sẽ không giải thích, không khỏi lắc đầu.

Vốn cho rằng hắn đã đủ mạnh rồi.

Kết quả, vẫn là thực lực không đủ.

Nếu thực lực của hắn đủ mạnh, thì những người này cũng sẽ không phải là người bí ẩn ở trước mặt hắn.

Lúc này, ở bên ngoài đã qua mười năm.

Trong mười năm này, có người rời đi.

Nhưng phần lớn mọi người tiếp tục ở lại nơi này, muốn nhìn xem Cố Dương có thể thu phục Luân Hồi Tiên Tháp, phá vỡ lịch sử hay không.

Cố Linh Nhi, cũng yên lặng chờ đợi.

Nếu Cố Dương có thể thất bại, trong lòng nàng cũng sẽ dễ chịu hơn một chút.

Chẳng qua, nàng cũng không giải thích được mà hy vọng Cố Dương có thể thành công.

Có thể nói là, cảm xúc hết sức phức tạp.

Cũng chính vào lúc này, Luân Hồi Tiên Tháp đột ngột rung động, làm cho tâm thần tất cả mọi người chấn động, mở to hai mắt nhìn.

Sau đó, dưới thần sắc rung động của tất cả mọi người, Luân

Hồi Tiên Tháp chậm rãi nhỏ đi, biến thành lớn cỡ bàn tay, xuất hiện ở lòng bàn tay một người.

Người kia, chính là Cố Dương.

"Thành công, hắn thật sự thành công."

"Hízzz, Cố Dương lại thu phục được Chuẩn Tiên Đế Khí đỉnh cấp, chuyện này thật là biến thái."

"Khó có thể tưởng tượng, Cố Dương nắm giữ Luân Hồi Tiên Tháp đến cùng mạnh cỡ nào. Chỉ sợ, tiên vương cự đầu cũng không phải đối thủ của hắn."

"Đúng vậy, cho dù hắn vẻn vẹn chỉ có thể thúc giục một phần uy năng của Luân Hồi Tiên Tháp, cự đầu Tiên Vương ở trước mặt hắn cũng chỉ là con kiến hôi bình thường mà thôi. Đây chính là chỗ kinh khủng của vũ khí chuẩn Tiên Đế."

Rất nhiều tu sĩ truyền âm với nhau, bàn tán sôi nổi, cực kỳ chấn động, mà lại cực kỳ hâm mộ.

Đây chính là chuẩn Tiên Đế khí, nếu bọn hắn mang về, tuyệt đối có thể trấn áp số mệnh tiên triều, không biết có thể dùng nó để sinh ra bao nhiêu cường giả.

Chẳng qua, bọn họ cũng chỉ có thể hâm mộ.

Dù sao, thế gian này, chỉ sợ chỉ có Cố Dương mới có thể thu phục Luân Hồi Tiên Tháp.

Cố Linh Nhi thấy một màn như vậy, tâm tình cũng đặc biệt phức tạp.

Những tu sĩ khác còn tưởng Luân Hồi Tiên Tháp chỉ là vũ khí Chuẩn Tiên Đế hàng đầu.

Nhưng nàng lại biết, đây không phải là pháp khí chuẩn Tiên

Đế gì cả, rõ ràng là Tiên Đế khí.

Tiên Đế khí, đó chính là bản mệnh tiên bảo của Tiên Đế, uy năng của nó khó có thể tưởng tượng, cơ duyên nó ẩn chứa, cũng khó có thể tưởng tượng.

Thánh Tiêu và Hỏa lão cũng tặc lưỡi.

Trong lòng cảm khái, không hổ là Cố Dương.

Cũng chỉ có Cố Dương, mới có thể thu phục Tiên Đế khí.

Bọn họ thật sự là, một lần nữa chứng kiến lịch sử.

Cố Dương không nhìn ánh mắt tu sĩ ở đây, ý niệm khẽ động, triệt để thu Luân Hồi Tiên Tháp vào thể nội của mình.

Sau đó, Cố Dương trực tiếp biến mất ở đây.

Điều này cũng là khiến cho Bất Hủ Tiên vương phải sững sờ, con ngươi co rụt lại.

Bởi vì, hắn cũng không nhận ra lúc Cố Dương rời đi, hắn không kịp phản ứng, ngay cả gợn sóng thời không cũng không cảm nhận được.

"Đây là lực lượng của chính hắn, hay là dựa vào Luân Hồi Tiên Tháp?"

Trong lúc nhất thời, Bất Hủ Tiên vương có chút kinh nghi bất định.

Mà những tu sĩ khác thấy Cố Dương rời đi, trong lòng bọn họ cũng cảm thấy phức tạp.

Trong ngàn năm tiếp theo, Cố Dương vẫn luôn tìm kiếm các cơ duyên hữu dụng với hắn trong Táng Tiên giới.

Thu hoạch của hắn cực kỳ phong phú, đạt được cơ duyên, có thể khiến Tiên Đế cũng phải đỏ mắt.

Trong đó, ngoại trừ Tiên Đế khí không trọn vẹn Luân Hồi Tiên Tháp này ra, thứ trân quý nhất chính là số lượng lớn tiên kim cao phẩm.

Có những tiên kim này, trải qua ngàn ngàn tỷ năm sửa đổi, Cố Dương tin tưởng bản mạng tiên khí của hắn nhất định có thể đạt tới cấp độ chuẩn Tiên Đế khí, thậm chí ở trong chuẩn Tiên Đế khí, đều thập phần bất phàm.

Tuy Cố Dương đã có Luân Hồi Tiên Tháp, nhưng Luân Hồi Tiên Tháp vẫn là tiên khí của các tiên đế khác, đối với hắn hiện tại, có lẽ có tác dụng rất lớn.

Nhưng nếu chờ hắn đột phá tới cấp Tiên Đế, tác dụng sẽ nhỏ đi rất nhiều, vẫn phải bồi dưỡng Tiên Đế khí thuộc về mình mới được.

"Đã đến giờ rồi sao?"

Cố Dương cảm nhận được biến hóa bên trong Táng Tiên giới, tự lẩm bẩm.

Táng Tiên giới sẽ không một mực mở ra, đợi đến thời gian nào đó đến thì sẽ truyền tống toàn bộ sinh linh ngoại giới trong đó ra ngoài.

Thời gian này cũng không phải là cố định, có lúc là ngàn năm, cũng có lúc sẽ đạt tới hai ngàn năm.

Bây giờ, hơn một ngàn năm qua đi, hiển nhiên là phát động quy tắc truyền tống của Táng Tiên giới, mặc dù nói, hiện tại Cố Dương đã có thể kháng cự loại quy tắc này, cưỡng ép lưu lại ở Táng Tiên giới rồi.

Chẳng qua, cũng không cần thiết.

Cơ duyên lớn trong Táng Tiên giới, tất cả hắn đều đạt được, tiếp tục lưu lại nơi này cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Trong lúc suy nghĩ, Cố Dương cảm giác được một luồng lực lượng thời không bao phủ hắn, sau đó truyền tống hắn ra ngoài.

Trong lúc này, Cố Dương cảm thụ được thời không đại đạo kinh người này, ánh mắt sáng ngời.

So với việc hắn khó mà tìm hiểu lúc đi vào, việc hắn rất nhanh đã bị mạnh mẽ ném vào Táng Tiên giới, hiện tại hắn đã có thể xem hiểu những thời không đại đạo này ở một mức độ nào đó rồi.

Đồng thời cũng có thể cưỡng ép dừng lại một đoạn thời gian.

Lúc này, Cố Dương ghi nhớ những thời không đại đạo huyền ảo này trong lòng, định sau này dốc lòng tìm hiểu.

Sau đó không lâu, Cố Dương bị truyền tống ra ngoài, trở lại Tiên giới.

Cố Dương vừa trở về, thấy lối vào núi Táng Tiên ở Tiên giới, cũng lục tục xuất hiện rất nhiều tu sĩ.

Chẳng qua, những tu sĩ này hoặc nhiều hoặc ít đều là bị thương tích.

Cũng có tu sĩ, khí tức so với trước khi đi vào cường đại gấp bội, hiển nhiên có thu hoạch không nhỏ.

Đương nhiên, người đạt được loại đại cơ duyên này, chung quy là số ít, đạt được đại cơ duyên cũng không nhiều, ngược lại tu sĩ ở đây so với lúc đi vào, thiếu một nửa trở lên.

Hiển nhiên, tất cả những người này đều đã ngã xuống.

Thậm chí Cố Dương còn chú ý tới một Chuẩn Tiên Vương cũng không thể trở về.

Đây chính là chỗ kinh khủng của Táng Tiên giới.

Mặc dù là Chuẩn Tiên vương, Tiên vương cũng có nguy cơ vẫn lạc.

"Chúc mừng Cố Dương tiền bối thu phục Luân Hồi Tiên Tháp."

Lúc này, Linh Khê cũng đã bay tới, dùng ánh mắt ngưỡng mộ cùng kính sợ nhìn Cố Dương, hành lễ nói.

Lúc tiến vào Táng Tiên Giới, thái độ của nàng đối với Cố Dương rõ ràng đã phát sinh biến hóa rõ ràng.

Sau khi Cố Dương cứu nàng cũng là như thế.

Nhất là khi nghe nói Cố Dương đánh chết Thiên Ma Vương, cuối cùng thu phục được Luân Hồi Tiên Tháp, càng như vậy.

Nhân vật như Cố Dương, cho dù lão tổ nàng gọi hắn là đạo hữu, cũng có chút trèo cao rồi, chớ nói chi là tiểu tôm nhỏ như nàng.

"Ừm."

Cố Dương gật đầu nhẹ, chậm rãi mở miệng: "Linh Khê, có thời gian có thể đến Dương Minh ta ngồi một chút. Hiện tại ta cần trở về hấp thu thu lấy thu hoạch lần này, cho nên đi về trước đây."

"Ta biết rồi."

Linh Khê gật đầu.

Sau đó, Cố Dương cũng không tiếp tục nhiều lời, ý niệm vừa động, liền mang theo Linh Khê rời khỏi nơi này.

Trong giây lát, Cố Dương mang theo Linh Khê về tới Dương Minh.

Đám Mộ Dung Thiên Tuyết nhìn thấy Cố Dương trở về, tất cả đều lộ ra vẻ mặt mừng rỡ.

Đối với việc này, Cố Dương cũng đã lâu có dịp thả lỏng, bồi dưỡng tình cảm với các nàng. Sau một phen như vậy, hắn lại lần nữa tiến nhập trạng thái bế quan.

Lúc này đây, Cố Dương đã lấy ra tất cả tiên kim và rất nhiều tài liệu quý giá, bắt đầu tăng phẩm chất của Thiên Tuyệt Kiếm lên.

Đồng thời, hắn còn điều động năm thành đại đạo ban đầu của bản thân để tiến hành nuôi dưỡng.

Trong lúc Cố Dương uẩn dưỡng Thiên Tuyệt Kiếm, Ma giới lại lần nữa xảy ra đại địa chấn, ngàn năm trước. Sau khi Thiên Ma Vương vẫn lạc ở Táng Tiên giới, Ma giới lại chấn động một phen, Thiên Ma tộc càng trực tiếp từ thịnh chuyển suy.

Mặc dù không đến mức hoàn toàn suy bại, nhưng cũng trực tiếp rơi khỏi thế lực cấp Ma Vương, bị rất nhiều thế lực xâm chiếm xơi tái.

Mà hiện tại, bởi vì Táng Tiên giới đã đóng cửa, cho nên khi trở về, tin tức tu sĩ Ma giới mà bọn họ mang về, khiến cho toàn bộ Ma giới đều trở nên náo động.

Không phải Thiên Ma Vương chết vì thám hiểm cấm địa Tiên Giới, mà vì bị yêu nghiệt của Tiên Giới tiêu diệt.

Tin tức này khiến vô số người kinh hãi.

Ngay cả sáu mươi tư vị Ma Vương của Ma giới cũng bị kinh động, trực tiếp triển khai hội nghị Ma Vương.

"Việc này, các ngươi thấy thế nào?"

Một bá chủ Ma Vương vẻ mặt ngưng trọng, chậm rãi mở miệng.

Hắn ta là người mạnh nhất trong số các cự đầu ma vương, tên gọi là Hắc vương.

Mặc dù là hắn, nhưng khi nghe thấy Thiên Ma Vương bị một tiểu quỷ Đế Cảnh cường thế trấn giết ở Tiên giới cũng không dám tin, khó có thể tin.

Chỉ có điều, sau khi hắn tiến hành sưu hồn một tên thiên tài Ma tộc từng quan sát hiện trường, liền trầm mặc.

Bởi vì tất cả đều là sự thật.

Thậm chí, bởi vì thực lực của hắn cực kỳ cường đại, hắn có thể nhìn ra càng nhiều thứ.

"Có thể thấy được. Khí vận của Tiên giới suy yếu nhiều như vậy, cũng đến lúc phản kích rồi."

“Gia hỏa này, rất có thể chính là người ứng kiếp mà sinh, cũng giống như Đạo Tiên lúc trước.”

Một Ma Vương cao lớn lạnh lùng nói.

"Hắn mạnh hơn Đạo Tiên rất nhiều. Đừng nói là khí vận của một Tiên giới, cho dù là khí vận chư thiên vạn giới cộng lại cũng chưa chắc có thể thai nghén ra quái vật như vậy."

Một Ma Vương cự đầu có vẻ mặt cực kỳ khó coi.

Thiên phú và thực lực của Cố Dương đã không thể dùng thiên phú thực lực đơn thuần để hình dung. Hắn cảm thấy bí mật trên người Cố Dương tuyệt đối vượt quá tưởng tượng của mình.

Thậm chí phía sau có khả năng có một số bóng dáng của một số nhân vật lớn nào đó của Thượng Thương.

Nhân vật như vậy, không phải Ma giới bọn hắn có thể trêu chọc nổi.

"Chuyện đã đến nước này, chúng ta đã không còn đường lui. Không phải chúng ta diệt hắn, chính là sau khi hắn hoàn toàn trưởng thành, tiêu diệt chúng ta."

Lại một vị Ma Vương khác lên tiếng, trên mặt hắn không chút biểu cảm, trong mắt tràn đầy sát khí.

Lời này vừa nói ra, chúng Ma Vương ánh mắt đều thâm thúy, trầm mặc không nói.

Nhưng sát cơ nổi lên lại làm cho cả vùng hư không này đều vặn vẹo.

"Mấu chốt là, chúng ta phải tiêu diệt hắn như thế nào?"

Có Ma Vương nhíu mày.

Tiên giới có trận pháp Đạo Thiên giới ngăn cách, bọn họ không thể phái ra cự đầu Tiên Vương xâm nhập, mạnh mẽ giết chết Cố Dương.

"Vượt qua thời không trường hà, trấn sát Cố Dương."

Có một Ma Vương đứng dậy, trầm giọng nói.

Câu này vừa nói ra, mọi người đều nhìn về phía y.

"Ám Thì Ma Vương, chẳng lẽ ngươi muốn ra tay?"

Có Ma Vương kinh ngạc.

Ám Thì Ma Vương là người tinh thông thời không chân ý đại

đạo nhất trong Ma Vương, lĩnh ngộ nó đến chín thành đỉnh phong.

Nếu như Ám Thì Ma Vương ra tay, thật đúng là có năng lực vượt qua thời không trường hà, đối với quá khứ của Cố Dương xuống tay.

Chỉ có điều, đối với quá khứ của một yêu nghiệt như thế động thủ, phải gánh chịu nhân quả phản phệ, đủ để cho Ám Thì Ma Vương vẫn lạc.

"Nếu các vị lấy Đạo Quả thề, sau khi ta động thủ, bất luận có thành công hay không, lấy Đạo Thần đan giúp ta sống lại, ta sẽ động thủ."

Ám Thì Ma Vương lạnh nhạt lên tiếng.

Câu này vừa nói ra, ánh mắt mọi người đều lập loè bất định.

Đạo Thần đan, là thần đan cực kỳ trân quý, có lực lượng khổng lồ phục sinh lại Ma Vương, thần đan này không thể nghi ngờ là cực kỳ trân quý.

"Nếu như ngươi thật sự ra tay, liền như vậy đi."

Có Ma vương cự đầu đứng lên tỏ thái độ.

Đối với bọn hắn mà nói, điều này không thể nghi ngờ là phương pháp tốt nhất để ra tay với Cố Dương.

Nếu có thể thành công sẽ bớt đi một mối họa lớn.

Nếu không được, đại chiến sắp tới, bọn hắn cũng không thể mất đi chiến lực đỉnh tiêm như Ám Thì Ma Vương được.

Ám Thì Ma Vương không giống với Thiên Ma Vương, chiến lực của hắn có thể chen vào Top 3 Ma giới, tương lai lại càng có một tia hy vọng bước vào cấp bậc Chuẩn Tiên Đế.

Nhân vật như vậy, để mặc cho hắn vẫn lạc, vậy không khỏi quá mức đáng tiếc.

Chớ nói chi, Ám Thì Ma Vương là vì toàn bộ tộc đàn, hành động mạo hiểm cực lớn.

"Ta cũng tán thành."

Lúc này, các đại ma vương bắt đầu đồng loạt tỏ thái độ.

Sau khi tất cả đại Ma Vương lấy đạo quả thề, lúc này Ám Thì Ma Vương mới gật đầu, biểu tình nghiêm túc, bắt đầu vận dụng pháp lực vô thượng, bước vào trong thời không trường hà, muốn hồi tưởng lại, tìm được quá khứ của Cố Dương.

Sau đó hắn kinh ngạc phát hiện, mình thế mà hoàn toàn không tìm thấy Cố Dương.

Phảng phất như Cố Dương không tồn tại trong quá khứ.

"Chuyện này, sao có thể? Cho dù là Chuẩn Tiên Đế, cũng sẽ có quá khứ, vì sao hắn chỉ là một Đế Cảnh, không có quá khứ thân."

Ám Thì Ma Vương khó có thể lý giải, không thể tin.

"Không, ta không tin, nhất định là hắn đã làm gì đó, chỉ cần ta kiên trì tìm kiếm, nhất định có thể tìm được."

Lúc sắc mặt Ám Thì Ma Vương âm trầm, bắt đầu điều động Thời Không đại đạo chân ý, tiếp tục tìm kiếm.

Ở Cố Dương bên này, động tác uẩn dưỡng Thiên Tuyệt Kiếm của hắn hơi dừng lại, lộ ra vẻ cổ quái.

Ma Vương của Ma giới, thật đúng là tự tìm đường chết, dám tìm kiếm quá khứ của hắn, muốn động thủ với hắn.

"Ha ha, xem ra ma giới cũng chẳng thể ngồi yên. Đã vậy, trước

thu tiền lãi đi."

Cố Dương ánh mắt bình tĩnh, lạnh lùng cười.

Dứt lời, Cố Dương trực tiếp phân ra một cái hóa thân, bước vào trong thời không trường hà.

Mặc dù chỉ là hóa thân, nhưng bởi vì thực lực hiện tại của Cố Dương quá mức mạnh mẽ, cho dù là hóa thân, cũng có thể tiêu diệt cự đầu Tiên Vương chỉ trong một ngón tay.

Giải quyết xong những thứ này, Cố Dương liền không quan tâm Ám Thì Ma Vương trong dòng sông thời không nữa, tiếp tục uẩn dưỡng Thiên Tuyệt Kiếm.

Trong thời không trường hà, Ám Thì Ma Vương biểu lộ cực kỳ khó coi, trong lòng cũng bất an.

Bởi vì tình huống hiện tại thật sự quá mức quỷ dị.

Trong nhận thức của Ám Thì Ma Vương, không thể thấy rõ quá khứ tương lai, đó là đặc quyền của Tiên Đế.

Cố Dương, tương lai chẳng lẽ thành tựu Tiên Đế hay sao?

Nếu quả thật là như vậy, vậy Ma giới bọn họ chẳng phải là nhất định phải diệt vong sao?

"Một cự đầu Tiên vương mà cũng muốn ra tay với cả ta à, đúng là không biết mùi vị gì cả."

Ngay lúc này, một giọng nói lạnh lùng vang lên trong dòng sông thời không này, khiến Ám Thì Ma Vương lạnh toát sống lưng, vội vàng quay người nhìn lại.

Sau đó, hắn thấy Cố Dương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở cách hắn không xa, lại không phát hiện ra.

"Cố Dương?"

Ám Thì Ma Vương nhìn Cố Dương, vừa mừng vừa sợ.

Kinh ngạc khi Cố Dương có thể xuất hiện ở phía sau hắn.

Lại mừng rỡ, hắn muốn ra tay với Cố Dương, vốn không có cách gì, không ngờ Cố Dương tự chạy ra.

Đồng thời, hắn cũng có chút sợ hãi, bởi vì tình huống của Cố Dương quá mức quỷ dị, nếu tương lai hắn thật sự trở thành Tiên Đế, nghênh đón hắn chính là vô tận tuyệt vọng.

Bởi vì hắn không thể giết chết Cố Dương, mà sớm muộn gì cũng sẽ bị giết ngược lại, Ma giới sẽ tan tác.

Thân là Ma vương đứng đầu, trong vô tận năm tháng trôi qua, Ám Thì Ma vương chưa từng xuất hiện loại tâm tình phức tạp này.

Nhưng tình huống của Cố Dương quá mức đặc thù, khiến cho hắn có chút chấn kinh.

"Nếu biết là ta, vậy liền chết đi."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng, hung hãn ra tay.

"Muốn giết ta, hiện tại ngươi không thể làm được!"

Thấy Cố Dương ra tay, Ám Thì Ma Vương chỉ có thể ném tạp niệm trong đầu ra, gầm thét xuất thủ.

Lực lượng thời không kinh khủng chạy dọc lòng bàn tay hắn, muốn tiêu diệt Cố Dương.

Chỉ là, khi lực lượng của hắn vừa tiếp xúc một quyền vô cùng đơn giản kia của Cố Dương, lại hoảng sợ phát hiện, lực lượng thời không của hắn dễ dàng bị đánh nát.

Một quyền kia, nhìn như bình thường không có gì lạ, nhưng lực lượng ẩn chứa trong đó lại khủng bố đến cực điểm!

"Làm sao có thể!?"

Trong lúc Ám Thì Ma Vương trợn tròn mắt, khó mà tin được.

Nếu như hắn bị tương lai của Cố Dương đánh bại, hắn còn có thể chấp nhận được.

Thậm chí, nếu là tương lai của Cố Dương, chỉ cần một ánh mắt là có thể giết hắn.

Nhưng Cố Dương trước mắt rõ ràng không phải tương lai thành tựu Tiên Đế.

Nhưng mà, cho dù như vậy, cũng có thể có lực lượng kinh khủng một quyền miểu sát hắn, cái này làm sao không làm cho người ta run sợ.

"Chẳng lẽ hắn đã vượt qua ngưỡng cửa kia, nắm giữ sức chiến đấu chuẩn Tiên Đế?"

Trong lúc Ám Thì Ma Vương kinh ngạc, đồng thời điều động sức mạnh của mình, muốn xé mở thời không trường hà, trốn về Ma giới.

Nhưng, hắn hoảng sợ phát hiện rằng nó vô dụng, thời không biết lúc nào đã bị phong tỏa, hắn không thể nào trốn được nữa.

"Ma giới hủy rồi!"

Ma Vương chỉ có thể cười khổ, vẻ mặt tuyệt vọng.

Hắn có thể tưởng tượng được, cho dù vị kia của Ma giới bọn họ đột phá đến Chuẩn Tiên Đế, chỉ sợ cũng sẽ không phải đối thủ của Cố Dương.

Chớ nói chi, đây thật đúng là Cố Dương hiện tại, nếu là tương lai xuất thủ, vậy càng thêm khủng bố rồi.

Trong tình huống như vậy, bất luận Ma giới làm thế nào cũng chỉ phí công.

Nghênh tiếp ma giới, chỉ có chôn vùi cùng tuyệt vọng.

Vào lúc Ám Thì Ma Vương tuyệt vọng, hắn không hề có sức phản kháng bị một quyền của hóa thân Cố Dương dễ dàng đánh nổ, hoàn toàn ngã xuống.

Một quyền đánh nát Ám Thì Ma Vương, biểu cảm của Cố Dương không có chút biến hóa nào, phảng phất chỉ là nghiền chết một con kiến, không đáng để ý.

Lập tức, hóa thân Cố Dương trực tiếp tiêu tán, về tới bên trong bản thể của Cố Dương.

Cùng lúc đó, toàn bộ Ma giới lần nữa nổi lên mưa máu, phảng phất như toàn bộ thiên địa đều đang gào thét.

Điều này khiến vô tận tu sĩ ma giới lần nữa lộ ra vẻ khó tin.

Đây là, lại có Ma Vương đã vẫn lạc!?

"Cái này, điều này sao có thể!?"

"Ngàn năm trước, Thiên Ma Vương vẫn lạc, bây giờ lại có Ma Vương vẫn lạc! Đây là điềm chẳng lành!"

"Không biết là vị Ma Vương nào ngã xuống, liên tiếp vẫn lạc hai vị Ma Vương đại nhân, Ma giới chúng ta tổn thất quá nặng nề rồi."

Vô số tu sĩ Ma giới chấn động, kinh hãi, hốt hoảng.

Cũng chính vào lúc này, trên bầu trời hiện ra một Đạo Quả,

chính là Đạo Quả của Ám Thì Ma Vương.

Nhìn thấy Đạo Quả hiện ra, những sinh linh Ma giới có kiến thức đều ngơ ngác, tiếp đó là hoảng sợ tới cực điểm.

Lại là Ám Thì Ma Vương đã vẫn lạc!?

Cái này, cái này sao có thể!?

Ám Thì Ma Vương chính là cự đầu trong Ma Vương, có thể chen vào ba người mạnh nhất Ma giới, vậy mà lại đột nhiên vẫn lạc!?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều sinh linh Ma giới cảm nhận được sợ hãi, có linh cảm trời của Ma giới sắp thay đổi.

Cùng lúc đó, chúng Ma Vương nhìn thấy dị tượng thiên địa, mí mắt cũng giật giật, trong lòng xuất hiện một loại cảm giác chẳng lành khó hiểu.

"Ám Thì Ma Vương, thành công chưa?"

"Không đúng, cho dù là nhân quả phản phệ thì cũng không thể mạnh mẽ như thế, khiến Ám Thì Ma Vương thậm chí không thể phản kháng."

"Thiên Toán Ma Vương, ngươi tinh thông thôi diễn thuật, thôi diễn tình huống Ám Thì Ma Vương đi."

Có Ma Vương đề nghị.

"Để ta thử xem."

Ma Vương Thiên Toán thở ra một hơi thật sâu, bắt đầu vận dụng pháp lực vô thượng.

Sau đó, đồng tử hắn co rút lại, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Điều này làm cho tất cả mọi người ở đây đều sinh ra dự cảm không rõ ràng.

"Ám Thì Ma Vương, đã hoàn toàn ngã xuống, ngay cả Đạo Thần đan cũng không cứu được."

Thiên Toán Ma Vương thanh âm khàn khàn nói.

"Cái gì!?"

Nghe thấy lời này, tất cả Ma Vương ở đây đều lộ ra vẻ mặt không thể tin.

Loại thần đan Đạo Thần đan này, cho dù thân thể ngươi bị hủy hết, linh hồn cũng tan biến.

Nhưng chỉ cần ngươi còn sót lại một mảnh vỡ linh hồn là có thể cứu được.

Nhưng mà Thiên Toán Ma Vương lại nói ngay cả Đạo Thần đan cũng không cứu được.

Điều này nói rõ, Ám Thì Ma vương đã hoàn toàn mất đi, không còn chút linh hồn nào lưu lại cả.

Loại tình huống này, cực kỳ quỷ dị.

Cho dù là nhân quả phản phệ, cũng không thể để Ám Thì Ma Vương triệt để biến mất.

Trừ phi, là có tồn tại mạnh hơn Ám Thì Ma Vương ra tay, mới có thể sẽ dẫn đến tình huống như vậy phát sinh.

Nhưng nhân vật như vậy, tuyệt đối là Chuẩn Tiên Đế.

Chẳng lẽ Tiên giới có Tiên Đế tồn tại?

Chúng Ma Vương khó có thể bình tĩnh, không cách nào duy trì

bình tĩnh được.

"Chắc chắn Tiên giới không có Chuẩn Tiên Đế, nếu không bọn hắn đã đánh tới từ lâu rồi, hà tất phải co đầu rút cổ ở Tiên giới."

Một Ma Vương Cự Đầu thở sâu, trầm giọng nói ra.

Lời này vừa nói ra, lũ Ma Vương đều bình tĩnh lại.

Đích xác, nếu Tiên giới có Chuẩn Tiên Đế tồn tại, sớm đã đánh lên Ma giới, đập chết toàn bộ bọn họ rồi, làm sao có thể thoải mái ở Tiên giới, một mực bị động chịu đòn.

"Nếu không phải Chuẩn Tiên Đế gây nên, vậy thì chỉ có thể gọi là nhân quả phản phệ rồi. Có thể khiến một Ma Vương phản phệ trực tiếp chết, ngay cả tin tức cũng không thể truyền về. Tương lai hắn chắc chắn sẽ thành tựu Tiên Đế, hơn nữa còn có thể xưng là nhân vật bá chủ trong Chuẩn Tiên Đế. Thậm chí, với thiên phú hiện tại của hắn, rất có thể có thành tựu Tiên Đế."

Biểu tình của tên Ma vương cự dầu kia vẫn âm trầm như trước.

Lời này vừa nói ra, chúng Ma Vương lần nữa rơi vào trầm mặc, khuôn mặt tràn đầy kiêng kị.

Nhân vật như vậy, quá mức kinh khủng, không phải bọn hắn có thể đối phó được.

Nếu tương lai Cố Dương có thể thành tựu Chuẩn Tiên Đế, chẳng phải chứng tỏ bọn hắn xâm lấn Tiên Giới thất bại, hoặc là để Cố Dương sống sót.

Nếu không, hắn há lại có tương lai như vậy.

Trong lúc nhất thời, Ma Vương cũng không biết nên làm gì cho phải.

Tuy rằng thân là Ma Vương, đã đứng trên đỉnh chư thiên vạn giới, nhưng giờ phút này bọn họ lại cảm thấy vô lực như vậy.

Ngay lúc này, một đạo khí tức kinh khủng đến cực điểm đột nhiên xuất hiện ở nơi này.

Khí tức này tự nhiên tràn ra, làm cho tất cả Ma Vương ở đây đều cảm thấy tâm thần rung động, sợ hãi vạn phần.

Bởi vì đây là khí tức của Chuẩn Tiên Đế.

Bọn họ phóng mắt nhìn lại, thấy được một nam nhân mặc áo đen có sừng rồng xuất hiện ở nơi này.

"Ma Long đại nhân! Ngài đột phá tới Chuẩn Tiên Đế rồi?"

Lúc này, liền có Ma Vương lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Ma Long là truyền kỳ của Ma giới bọn hắn, lai lịch của hắn thần bí, bọn họ chỉ biết bản thể của hắn là một con Ma long.

Sau khi Ma Long xuất hiện, nó đã lấy xu thế không thể địch nổi mà trưởng thành, nhanh chóng trở thành cự đầu ma vương, hiện tại hiển nhiên đã trở thành Chuẩn Tiên Đế.

Nếu Ma Long đã trở thành Chuẩn Tiên Đế, có lẽ sự tình còn có một chuyển biến nữa.

"Sự tình ta đã biết. Cái chết của Ám Thì Ma Vương, các ngươi không cần lo lắng quá mức. Theo ta thấy, Ám Thì Ma Vương sở dĩ chết, là vì Cố Dương đã lấy được Chuẩn Tiên Đế Khí đỉnh cao nhất ở Táng Tiên Giới là ở Luân Hồi Tiên Tháp."

"Có chuẩn Tiên Đế khí đỉnh cao nhất, cho dù hắn chỉ có thể thúc giục một phần uy năng cũng đủ để tiêu diệt Ma Vương."

Ma Long quét mắt nhìn mọi người, nhàn nhạt mở miệng.

Chương 1142 - Đạo Thiên Giới Trận bị phá, uy lực Chuẩn Tiên Đế (1)- Chương 1160 - Tiên Đế vẫn lạc

Lời này vừa nói ra, chúng Ma Vương đầu tiên là sững sờ, sau đó kịp phản ứng, đôi mắt sáng ngời.

Cố Dương đạt được Luân Hồi Tiên Tháp, nếu như lấy uy năng của Luân Hồi Tiên Tháp, Cố Dương cũng có thể trấn sát Ám Thì Ma Vương.

"Ma Long đại nhân, không biết ngươi có nắm chắc có thể trấn sát Cố Dương không."

Có Ma Vương không nhịn được mở miệng hỏi.

"Dù sao tu vi của hắn hơi thấp một chút, không cách nào thôi động toàn bộ uy năng của Luân Hồi Tiên Tháp. Hiện giờ ta đã đột phá đến cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay." Ma Long mặt đầy tự tin nói ra.

Hắn đến từ Thượng Thương, thiên phú tuyệt đỉnh, sau lưng còn có chỗ dựa vững chắc là Tiên Đế.

Chỉ có điều, hắn ở trên Thượng Thương phạm vào chút chuyện, hắn mới có thể bị lão tổ ném đến chư thiên vạn giới rèn luyện.

Đừng nói tương lai của Cố Dương chỉ có thể trở thành Tiên Đế.

Cho dù tương lai hắn thật sự trở thành Tiên Đế, Ma Long cũng không thua kém hắn chút nào.

Dù sao, lão tổ nhà hắn, chính là Tiên Đế uy tín lâu năm, Cố Dương há có thể so sánh.

"Ha ha ha, có lời này của Ma Long đại nhân, bọn ta liền an tâm."

Thấy Ma Long nói như vậy, lũ Ma Vương liếc nhìn nhau, đều cảm thấy yên lòng.

"Các vị, thời cơ đã đến, chuẩn bị phát binh Tiên giới tiêu diệt Tiên giới." Ma Long bình tĩnh nói.

Dường như đối với hắn, việc tiêu diệt Tiên giới chỉ là chuyện nhỏ bình thường.

Ma Long đúng là hoàn toàn có tư cách này.

Bởi vì hắn đến từ Thượng Thương, trong cơ thể có huyết mạch Tiên Đế.

Nội dung hắn lịch luyện dưới hạ giới cũng là diệt Tiên giới.

Trước kia, hắn vốn tưởng rằng chỉ cần trở thành Ma Vương là được rồi.

Nhưng ai mà ngờ trận pháp Đạo Thiên giới của Tiên giới thật bất phàm, cho dù là hắn, cũng phải đột phá tới Chuẩn Tiên Đế mới có thể đánh vỡ.

Mà hiện tại hắn đã trở thành Chuẩn Tiên Đế, diệt Tiên Giới đơn giản chỉ như giẫm chết một con kiến.

"Chúng ta cẩn tuân pháp chỉ của Ma Long đại nhân!"

Chúng Ma Vương liếc nhau một cái, tất cả đều cảm thấy hưng

phấn, cung kính nói.

Có Ma Long dẫn đội, lần này bọn họ nhất định có thể tiêu diệt Tiên giới, như tâm nguyện nhiều năm của bọn họ.

Lúc này, trận pháp Đạo Thiên giới, nơi trận nhãn, Tiên Vương của Tiên giới đang đàm luận về những chuyện đã xảy ra trong Táng Tiên giới.

"Thật không ngờ, Cố Dương đạo hữu lại trưởng thành nhanh như vậy. Không chỉ lấy Đế Cảnh trấn sát Thiên Ma Vương, còn thu phục được Luân Hồi Tiên Tháp, thật sự là khủng bố."

"Cố Dương, phỏng chừng là đến từ Thượng Thương, có quan hệ với những đại nhân vật kia, là nhân vật tương lai tất thành Tiên Đế. Nhân vật như vậy xuất hiện ở Tiên giới chúng ta, thật sự là may mắn của Tiên giới chúng ta."

"Đúng vậy, chờ khi nào hắn hoàn toàn trưởng thành, cho dù Ma giới có sản sinh ra một Chuẩn Tiên Đế, cũng không đáng sợ."

"Ừm, chỉ cần chúng ta có thể dựa vào Đạo Thiên giới trận thêm một thời gian nữa là có thể phản công Ma giới."

Hủy Diệt Tiên Vương nghe thấy lời bàn luận của chúng Tiên vương, ánh mắt trở nên cực kỳ quái lạ.

Lúc trước, khi hắn nghe Linh Khê kể về chuyện Cố Dương làm trong Táng Tiên giới, cũng là kinh hãi đến rớt cằm.

Mặc dù hắn đã sớm đoán được Cố Dương nhất định sẽ làm ra tin tức lớn, nhưng không ngờ sẽ không quá đáng như vậy.

"May là ta không trở mặt với hắn, mà đã chọn giao hảo, nếu không hậu quả thật khó mà lường được."

Trong lòng Hủy Diệt Tiên Vương thầm cảm khái.

Hỗn Độn Tiên Thảo hấp dẫn rất lớn.

Nếu như có thể, hắn hoàn toàn có thể mượn sức nhóm Tiên vương khác đồng thời ra tay với Cố Dương.

Như vậy, cho dù một mình hắn không địch lại Cố Dương lúc đó, nhưng nhiều vị Tiên vương đồng loạt ra tay, khẳng định cũng có thể đánh thắng Cố Dương.

Nhưng hắn cũng không làm như vậy, lựa chọn giúp Cố Dương giấu diếm, lại lựa chọn giao hảo.

Chỉ sợ, có thể giao hảo cùng Cố Dương, là cơ duyên lớn nhất trong cuộc đời của hắn.

Trong lúc trong lòng Hủy Diệt Tiên Vương nảy sinh suy nghĩ, Hỗn Độn giới đột nhiên chấn động.

Cường độ chấn động của nó thậm chí ảnh hưởng đến toàn bộ Tiên Giới, khiến cho Đạo Vực vô tận của Tiên Giới đều bắt đầu rung động.

Điều này làm cho các Tiên vương đều cực kỳ hoảng sợ.

"Có chuyện gì vậy, vì sao trận pháp Hỗn Độn lại có phản ứng như thế?"

"Không đúng, cho dù tất cả Ma Vương của Ma giới đồng loạt ra tay, cũng không thể khiến trận pháp của Đạo Thiên giới chấn động như thế, có dấu hiệu vỡ vụn."

Sắc mặt đám người Hủy Diệt Tiên Vương trở nên khó coi.

Trong đó, một vị Tiên vương với vẻ mặt ngưng trọng, tay bấm pháp quyết.

Trong phút chốc, bên ngoài Đạo Thiên giới trận, cảnh tượng bên ngoài bình chướng của Tiên giới xuất hiện trước mắt bọn hắn.

Vô số sinh linh Ma giới trải rộng khắp hư không, mỗi người đều có thực lực tương đương với Địa Tiên trở lên.

Đồng thời, còn có sáu mươi ba vị cường giả Ma Vương cảnh, tỏa ra uy áp khủng bố.

Mà tồn tại đứng đầu có hai sừng càng kinh khủng hơn, khí tức của nó, mênh mông vô ngần, cự đầu Tiên vương ở ngay trước mặt cũng chỉ như là giun dế mà thôi.

Phảng phất như chỉ cần hắn ra tay là có thể phá diệt cả một phương đại thiên thế giới.

"Đó...là sinh linh đạt tới Chuẩn Tiên Đế!"

"Xong rồi, Ma Long có lai lịch thần bí ở Ma giới đã vụng trộm đột phá lên cấp chuẩn Tiên Đế!"

"Chẳng lẽ Tiên giới thật sự toi rồi sao?"

Cảm thụ được khí tức kinh khủng kia, Tiên Vương ở đây đều sợ hãi, sắc mặt trắng bệch.

Cho dù là Hủy Diệt Tiên Vương, sắc mặt cũng khó coi tới cực điểm: "Chết tiệt, vì sao lại đột phá nhanh như vậy, nếu lại cho Cố Dương thêm mười vạn năm, hắn tuyệt đối có thể có được chiến lực chuẩn Tiên Đế."

"Ha ha, xem ra đám sâu kiến Tiên giới đang nhìn trộm chúng ta."

Bên ngoài giới, dường như Ma Long đã nhận ra điều gì, cười lạnh nói.

"Tiên Vương của Tiên giới, ta cho các ngươi một cơ hội, mở ra Đạo Thiên giới trận pháp, cúi đầu xưng thần với ta, hoặc là, tính cả Tiên giới nữa, bị ta trực tiếp hủy diệt."

Lập tức, Ma Long bộc phát ra sát khí kinh khủng, âm thanh dùng pháp lực vô thượng xuyên thấu Đạo Thiên giới trận, truyền vào trong tai nhóm Tiên Vương, cũng là truyền vào trong tai vô tận sinh linh Tiên giới.

Nghe được đạo thanh âm này, tất cả mọi người đều xôn xao, lộ ra vẻ sợ hãi.

Trong lúc nhất thời, chỉ cần là sinh linh không ngốc thì đều biết Ma giới xâm phạm quy mô lớn, sắp biến thiên.

"Cúi đầu xưng thần? Ma Long, ngươi không cảm thấy lời nói của ngươi rất buồn cười à? Đại thiên thế giới mà Ma giới ngươi xâm lược, có nơi nào mà không phải sinh linh đồ thán chứ, toàn bộ cường giả Tiên vương đều bị tiêu diệt, không một người sống."

Hủy Diệt Tiên Vương đè nén nỗi sợ hãi, trầm giọng nói ra.

"Hừ, đó là do xương cốt của bọn họ quá cứng. Nếu như nguyện ý thần phục mà bị ta gieo xuống nô ấn, ta có thể buông tha cho bọn họ."

Ma Long cười lạnh nói.

"Ha ha, gieo hạ nô ấn sống tạm hậu thế? Ta tình nguyện tự bạo, đồng quy vu tận với ngươi."

Hủy Diệt Tiên Vương quát to.

Tiên giới và Ma giới là tử địch, song phương hoàn toàn không có đường hòa hoãn.

Chỉ có thể tử chiến!

"Ha ha, đã như vậy, các ngươi liền theo vô tận sinh linh Tiên giới cùng nhau bị diệt đi!"

Ma Long cười lạnh.

Sau đó, hắn vỗ ra một chưởng, lực lượng kinh khủng bùng nổ, trút xuống phía Tiên giới.

Lực lượng kinh khủng này đủ để hủy diệt hơn phân nửa Tiên giới.

Chỉ có điều, trong thời điểm một chưởng này sắp đánh nổ Tiên giới lại có một luồng bình chướng vô hình xuất hiện, chặn được đòn đánh này...

Chỉ là, tuy chặn được một kích này nhưng trên bình chướng cũng xuất hiện chi chít vết nứt, nhìn thấy mà giật mình.

"Đạo Thiên giới trận, đích xác bất phàm. Đạo Tiên không hổ là tồn tại suýt chút nữa chứng đạo Tiên Đế, thủ đoạn kinh người."

Ma Long thấy đòn thứ hai của mình cũng không thể đánh vỡ trận pháp Đạo Thiên giới, không khỏi kinh ngạc cảm thán.

Câu này vừa nói ra, tâm thần mọi người đều chấn động.

Lời này, thật sự lộ ra quá nhiều tin tức.

Đạo Tiên, thiếu chút nữa đã chứng đạo Tiên Đế.

Đồng thời, đây cũng là việc bại lộ sự ra đời của Ma Long.

Hắn đến từ Thượng Thương.

Trong lúc nhất thời, bất kể là sinh linh Ma giới hay là đám người Huỷ Diệt Tiên Vương của Tiên giới, tất cả đều khiếp sợ vô cùng.

Đồng thời, bọn họ cũng hiểu được tại sao Ma Long lại đột nhiên quật khởi, hơn nữa còn chứng đạo Chuẩn Tiên Đế trong một hai kỷ nguyên ngắn ngủi.

Nếu là từ Thượng Thương tới, vậy thì có thể hiểu được.

"Chuẩn Tiên Đế từ trên Thượng Thương tới, sao chúng ta có thể chống lại?"

Tiên giới, có Tiên vương vẻ mặt cay đắng, trong lòng tuyệt vọng.

Hủy Diệt Tiên Vương cũng im lặng không nói gì.

Cũng chính lúc tất cả Tiên vương trầm mặc, Ma Long lại tấn công lần nữa.

Đòn tấn công lần này cực kỳ khủng bố, trực tiếp đánh nổ Đạo Thiên giới trận.

Theo Đạo Thiên giới trận vừa vỡ, toàn bộ Tiên giới đều chấn động, đạo vực vô tận cũng bị nhuốm lên màu đen, phảng phất như có gì chẳng lành sắp giáng lâm.

Chuyện này khiến vô số sinh linh thấp thỏm lo âu.

"Hắc hắc hắc, trải qua nhiều kỷ nguyên như vậy cuối cùng cũng phá vỡ được cái xác rùa rồi."

"Ha ha ha, trận pháp Đạo Thiên vừa bị phá, cho dù không cần Ma Long đại nhân ra tay, chúng ta vẫn có thể tàn sát sạch sinh linh Tiên giới."

"Ha ha, nếu không có Đạo Thiên giới trận tồn tại, chút Tiên Vương này của Tiên giới vẫn chưa đủ cho chúng ta phân chia đấy."

"Căn nguyên Tiên vương, dùng để luyện đan, là vật đại bổ, không thể bỏ qua."

"Hủy Diệt Tiên Vương, còn không mau ra đây nhận lấy cái chết!"

Mà bên Ma giới, sáu mươi ba vị Ma Vương đều lộ ra ánh mắt hung tàn, hưng phấn cười phá lên.

Đồng thời, lúc bọn họ nhìn về phía đám Tiên vương như Hủy Diệt tiên vương kia, lại giống như đang nhìn thịt mỡ ngon, hoàn toàn không để đám người Hủy Diệt Tiên vương vào trong mắt.

Dù sao, chiến lực giữa song phương chênh lệch thật sự là quá lớn.

Chỉ là còn chưa kịp chờ Ma Vương của Ma giới ra tay, tru sát cường giả của Hủy Diệt Tiên Vương, toàn bộ Tiên giới đột nhiên chấn động.

Một cỗ kiếp khí kinh khủng nhanh chóng xuất hiện, bắt đầu lan tràn ra toàn bộ Tiên giới, thậm chí có xu hướng khuếch tán ra ngoài Tiên giới.

Dấu hiệu kinh khủng này khiến cho sinh linh của hai giới Tiên Ma đều lộ ra biểu hiện rung động.

"Đây là Chuẩn Tiên Đế kiếp?"

Có Ma Vương kinh nghi.

"Không, không đúng, đây là chuẩn Tiên Đế khí kiếp. Tiên Giới có Tiên Vương khí thăng cấp thành Chuẩn Tiên Đế khí!"

Đôi mắt của Ma Vương Thiên Toán lộ ra tinh mang, kinh ngạc nói.

"Chuẩn Tiên Đế khí?"

Nghe thấy lời này, tâm thần mọi người đều chấn động, tâm tư linh hoạt hẳn lên.

Chuẩn Tiên Đế khí, trân quý biết bao.

Nếu bọn họ có thể đạt được một món Chuẩn Tiên Đế khí, chiến lực bản thân sẽ phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

"Chuẩn Tiên Đế khí?"

Ma Long nheo mắt lại.

Nói chung, muốn Tiên Vương khí thăng cấp thành Chuẩn Tiên Đế khí, nhất định phải có chuẩn Tiên Đế uẩn dưỡng mới được.

Nhưng Tiên giới sao có thể có Chuẩn Tiên Đế.

Nếu có Chuẩn Tiên Đế, bọn hắn đã sớm giết xuyên Ma giới.

Nếu đã không có Chuẩn Tiên Đế, vậy chỉ có một khả năng.

Thiên sinh địa dưỡng Chuẩn Tiên Đế khí...

Nhưng ở loại địa phương như Tiên giới, sao có thể sinh ra đồ vật Chuẩn Tiên Đế khí do trời sinh đất dưỡng.

"Chờ một chút, Cố Dương giống như ở Táng Tiên giới đạt được rất nhiều cơ duyên, thậm chí ngay cả Tiên Đế khí không trọn vẹn này cũng bị hắn mang đi. Nếu như hắn còn có chút cơ duyên, lấy được một kiện chuẩn Tiên Đế khí, cũng không phải là không có khả năng."

Rất nhanh, Ma Long liên tưởng đến việc Cố Dương làm ở Táng Tiên giới, không khỏi nheo mắt lại.

Tiên Đế Khí không trọn vẹn, Luân Hồi Tiên Tháp, hắn ta cũng không sợ hãi.

Bởi vì hắn tin tưởng Cố Dương không cách nào thôi động toàn bộ uy năng của Luân Hồi Tiên Tháp.

Chí bảo này, ở trong tay Cố Dương, nhiều lắm chỉ phát huy ra lực lượng cấp độ chuẩn Tiên Đế bình thường mà thôi.

Mà chiến lực đạt tới cấp bậc Chuẩn Tiên Đế bình thường, hoàn toàn không được hắn để vào mắt.

Tuy hắn mới vừa đột phá lên cấp chuẩn Tiên Đế, nhưng chiến lực của hắn không chỉ đơn giản là chuẩn Tiên Đế bình thường.

"Ha ha, thú vị. Mặc dù ngươi có Luân Hồi Tiên Tháp, lại thêm một chuẩn Tiên Đế khí cũng vô dụng, sẽ chỉ làm cho ta thu hoạch càng thêm phong phú."

Ma Long cười lạnh.

"Ma Long đại nhân, chúng ta phải làm gì bây giờ?"

Một tên Ma vương dò hỏi.

"Giết mấy tên Tiên vương này trước, sau đó lại giết Cố Dương."

Ma Long bình tĩnh lên tiếng.

Lời này vừa nói ra, chúng Ma Vương lại lộ ra ánh mắt hung tàn, nhìn về phía đám người Hủy Diệt Tiên Vương.

Sau đó, bọn hắn đồng loạt đánh về phía Hủy Diệt Tiên Vương.

Đang lúc đám cường giả Hủy Diệt Tiên Vương định công kích thì một luồng kiếm khí như có thể phá tan thời không đột ngột xuất hiện, trực tiếp nuốt trọn cả đám Ma Vương.

Ngay cả Ma Vương cự đầu như Thiên Toán Ma Vương, cũng lập tức chết thảm, ngay cả tiếng kêu thảm cũng không kịp phát ra.

Cảnh tượng kinh khủng này khiến các cường giả Ma giới phía sau Ma Long trợn tròn hai mắt, lộ ra vẻ sợ hãi.

Ma Vương, Ma Vương lại trong nháy mắt bị tiêu diệt sạch sẽ.

Sao có thể như vậy!

"Một đám phế vật."

Ma Long nhíu mày, hừ lạnh một tiếng.

Sau đó, hắn nhìn về một phương hướng nào đó.

Ở nơi cách hắn hơn một trăm năm ánh sáng chẳng biết từ lúc nào xuất hiện một thanh trường kiếm tản ra đạo vận kinh người, cộng thêm kiếp khí khủng khiếp.

Trên thân kiếm còn có hai chữ Thiên Tuyệt.

"Ha ha, đúng là Tiên vương khí không tồi. Nếu như ngươi có thể vượt qua Chuẩn Tiên Đế kiếp, trở thành chuẩn Tiên Đế khí, bổn tọa cũng không ngại hàng phục ngươi, trở thành lưỡi dao sắc bén trong tay bổn tọa."

Ma Long nhìn Thiên Tuyệt Kiếm, từ tốn nói.

"Hừ, ngươi cũng xứng sao. Có thể cầm ta, chỉ có chủ nhân."

Ma Long vừa dứt lời, một giọng nữ thanh thúy vang lên.

Sau đó, trên Thiên Tuyệt Kiếm xuất hiện hư ảnh một tiểu nữ hài tóc đen linh quái.

Đây rõ ràng là khí linh của Thiên Tuyệt Kiếm.

"Ngươi đã ngu xuẩn mất khôn, vậy bản tọa sẽ hàng phục ngươi, sau đó xóa bỏ linh trí của ngươi."

Ma Long bị giễu cợt, sắc mặt phát lạnh, lạnh lùng nói.

Giờ phút này, đám người Hủy Diệt Tiên Vương mới hồi phục lại tinh thần, trên mặt lộ vẻ khiếp sợ.

Thiên Tuyệt Kiếm, bọn họ nhớ không lầm, hắn là bội kiếm của Cố Dương.

Vì sao, bội kiếm của Cố Dương lại khủng bố như thế, chỉ riêng

Tiên Vương khí thôi cũng đã có thể một kiếm xóa đi mấy chục tôn Ma Vương rồi.

Ngay cả Ma Vương cự đầu cũng không đỡ nổi một kiếm của nó.

Nếu Thiên Tuyệt Kiếm độ kiếp thành công, trở thành Chuẩn Tiên Đế khí, bọn hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Nhưng đây không phải vẫn chưa độ kiếp sao.

Chớ nói chi, Cố Dương mới có chút tu vi như vậy, mà bản mệnh Tiên khí của bản thân lại muốn độ Chuẩn Tiên Đế kiếp, có phải có chút quá đáng rồi hay không.

"Luyện hóa ta, ngươi không thể làm được."

Thiên Tuyệt Kiếm bĩu môi nói: "Không chơi với ngươi nữa, ta phải đi độ kiếp đây."

Lời vừa dứt, nó hóa thành lưu quang xé rách thời không, muốn rời khỏi Tiên giới, đi tới giới hải độ kiếp.

"Ngay trước mặt bổn tọa mà ngươi cũng muốn rời đi, ngươi thật to gan."

Ma Long bị khinh thường, sắc mặt âm trầm, trực tiếp ra tay.

Trong phút chốc, thời không bị hắn đánh ra một trảo, sức mạnh vô thượng bùng phát, phong tỏa tất cả xung quanh.

Nhưng mà, hắn vừa mới động thủ, chính là có một cỗ lực lượng khủng bố đột ngột xuất hiện, đem phong tỏa của hắn tuỳ tiện xé rách.

Tiếp đó, Thiên Tuyệt Kiếm hóa thành lưu quang, trực tiếp biến mất không thấy đâu.

"Cái gì!?"

Trông thấy một màn này, Ma Long đồng tử ngưng lại.

Sau đó, hắn nhìn chăm chú về một phương hướng nào đó.

Trước người Hủy Diệt Tiên Vương có một thanh niên mặc áo bào đen, tuấn lãng phong thần chẳng biết xuất hiện từ lúc nào.

"Cố Dương?"

Ma Long kinh nghi bất định nhìn Cố Dương, có chút khó tin.

Dựa theo tin tức hắn có được, Cố Dương phải mới là Đế cảnh mới đúng.

Hôm nay, lại có tu vi Chân Tiên.

Khí tức Chân Tiên, hắn không có khả năng cảm giác sai.

Nhưng, Cố Dương vẻn vẹn cấp độ Chân Tiên, đúng là lặng yên không một tiếng động phá vỡ phong tỏa của hắn.

Chuyện này, thập phần quỷ dị.

Theo đạo lý, cho dù Cố Dương đạt đến cấp độ Chân Tiên, cũng không có khả năng phá vỡ phong tỏa của hắn.

Cho dù Cố Dương khi còn ở Đế cảnh đã có thực lực vượt cấp chém giết Thiên Ma Vương, cũng không thể làm được điều này.

Chênh lệch giữa Tiên Vương và Chuẩn Tiên Đế thật sự quá lớn.

Chớ nói chi, hắn còn không phải Chuẩn Tiên Đế bình thường.

"Cố Dương."

Đám người Hủy Diệt Tiên Vương cũng nhìn Cố Dương đột

nhiên xuất hiện, có chút kinh nghi bất định.

"Kế tiếp, ta sẽ dẫn hắn tiến vào sâu trong giới hải đại chiến, những binh tôm tướng cua này giao cho các ngươi."

Cố Dương quét mắt nhìn Ma Long, lập tức mở miệng nói với đám người của Hủy Diệt Tiên Vương.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời không biết nên trả lời ra sao.

"Ha ha, không muốn ảnh hưởng Tiên Giới, mang ta vào Giới hải để đại chiến, ngươi làm được không?"

Ma Long nhìn Cố Dương, cười lạnh nói.

"Ha ha, có thể làm được hay không, ngươi thử một chút sẽ biết."

Cố Dương cười nhạt một tiếng.

Sau đó, thân ảnh của hắn đột ngột biến mất, xuất hiện ở trước người Ma Long, Hỗn Độn Tiên Thể mở ra toàn bộ, Hỗn Độn khí tức khủng bố quanh thân bộc phát ra.

Hắn một phát tóm được khuôn mặt Ma Long, đụng nát hư không, mang theo hắn xông về phía chỗ sâu giới hải.

"Đây là Hỗn Độn Thể? Còn nữa, lực chi đại đạo chân ý cấp độ Đại Viên Mãn!!? Điều này sao có thể!?"

Cố Dương đột nhiên bạo phát, cùng với mang theo sức mạnh khủng bố, làm cho Ma Long khó có thể tránh thoát, con ngươi của hắn kịch liệt co rút lại, vẻ mặt khó có thể tin được.

Thấy Cố Dương đột nhiên xuất hiện, trực tiếp kéo Ma Long vào sâu trong giới hải, đám người Hủy Diệt Tiên Vương đều trợn tròn hai mắt, vẻ mặt khiếp sợ.

Dù sao đây là Chuẩn Tiên Đế đến từ Thượng Thương đấy, Cố Dương lại dễ dàng đuổi rời đi như vậy.

Mặc dù nói, tu vi Cố Dương đột nhiên tăng lên tới Chân Tiên cảnh, làm cho bọn hắn đồng dạng rung động, nhưng so với việc Cố Dương vừa mới làm, trong thời gian ngắn tu vi của Cố Dương từ Đế cảnh thăng lên Chân Tiên cảnh đã không tính là gì.

Mà giờ phút này, tu sĩ của Ma giới đồng dạng cũng chấn động, đồng thời còn có hoảng sợ, dù sao, toàn bộ hơn mười vị cường giả Ma Vương cảnh của bọn họ đều bị một thanh kiếm giết chết.

Mà Ma Long đại nhân làm trụ cột tinh thần của bọn họ, cũng bị Cố Dương trực tiếp đuổi đi.

Nói cách khác, đám người bọn họ sắp đối đầu trực diện với Tiên Vương ở Tiên giới rồi.

Mặc dù nói bọn họ người đông thế mạnh, sinh linh ở cấp Chân Tiên cũng có chừng hơn mười vạn, trong đó thậm chí không thiếu sinh linh chuẩn Tiên Vương bình thường, nhưng cho dù bọn họ dựa vào nhân số kết thành đại trận kinh thế, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của đám người Tiên Vương, dù sao, câu nói dưới Tiên Vương đều là con kiến hôi cũng không phải là chuyện buồn cười, cho dù bọn họ có ưu thế nhân số, nhiều lắm cũng chỉ là dựa vào đại trận chống đỡ một đoạn thời gian mà thôi, cuối cùng vẫn sẽ bị Hủy Diệt Tiên Vương chém giết.

Bây giờ bọn họ chỉ có thể gửi gắm hy vọng vào Ma Long đại nhân đến từ Thượng Thương, lấy sức mạnh không thể địch nổi, đánh giết Cố Dương, sau đó tới cứu bọn họ.

Bằng không, tất cả bọn họ đều phải chết ở đây.

Nhưng, điều đó có thể sao?

Dù sao, vừa rồi Cố Dương cũng trực tiếp đuổi Ma Long đại

nhân đi.

"Đừng hoảng hốt, vừa rồi chỉ là Ma Long đại nhân bị đánh lén cho nên mới bị đuổi vào sâu trong giới hải."

"Đúng, Ma Long đại nhân chẳng qua là sơ ý, tuyệt đối không có nghĩa là thực lực của Cố Dương đã đạt tới cấp độ chuẩn Tiên Đế."

Sinh linh Ma giới ở đây đều bắt đầu an ủi bản thân, nếu không, bọn họ cảm thấy mình sẽ bị tiêu diệt.

Không người nào có thể đối mặt tử vong, dù là sinh linh đạt đến cấp độ như bọn họ, cũng là như thế.

Lúc này, một Chuẩn Tiên Vương cường đại hét lớn: "Chiến sĩ Ma giới nghe lệnh, hội tụ lực lượng, ngưng tụ đại trận."

Sau khi câu này kết thúc, tất cả sinh linh Ma giới đều không dám chậm trễ, bắt đầu điều động lực lượng.

Mà bên Hủy Diệt Tiên Vương cũng phản ứng lại, bọn họ nhìn đám sinh linh Ma giới, cười lạnh.

Những sinh linh Ma giới này mặc dù số lượng đông đảo, thậm chí bắt đầu kết trận.

Nhưng đối với những Tiên vương như bọn họ, đặc biệt là đối với bậc cự đầu tiên vương thì không tính là gì.

Chỉ cần bọn họ tốn thêm chút thời gian nữa là có thể xóa sạch toàn bộ bọn họ.

"Cố Dương, ngươi nhất định phải chiến thắng Ma Long."

Chẳng qua, đám người Hủy Diệt Tiên Vương cũng rất rõ ràng, đối phó với những tạp binh này, cho dù giết sạch bọn họ cũng không có ý nghĩa gì, chỉ có Cố Dương chiến thắng Ma Long là mới được cứu.

Bằng không mà nói tất cả đều sẽ mất đi ý nghĩa.

Cùng lúc đó, sâu trong giới hải, cuối cùng Ma Long bộc phát ra lực lượng kinh khủng, mạnh mẽ tránh thoát bàn tay Cố Dương, đánh bay hắn ra ngoài.

Chẳng qua, sắc mặt Ma Long cũng không tốt, hắn nhìn chằm chằm Cố Dương, trầm giọng nói: "Thật không ngờ, ngươi có lực lượng kinh khủng như thế, càng lĩnh ngộ lực chi đại đạo chân ý cấp độ Đại viên mãn, không thể không nói ngươi thật sự là yêu nghiệt, cho dù là Thượng Thương có rất nhiều yêu nghiệt biến thái, ngươi cũng có thể được xưng là nhân kiệt một đời, khó trách tương lai có hi vọng thành tựu Tiên Đế, ở trong dòng sông thời gian cũng không tìm thấy bóng dáng của ngươi."

Nghe thấy lời này, Cố Dương khẽ nhíu mày.

Dựa theo lời nói của Ma Long, dường như không cần đạt tới cấp bậc Tiên Đế là có thể khiến các sinh linh khác không nhìn thấy quá khứ tương lai.

Thấy Cố Dương có chút ngoài ý muốn, Ma Long biết hắn không hiểu những điều này, không khỏi nhàn nhạt mở miệng: "Chênh lệch cấp độ Chuẩn Tiên Đế so với trong tưởng tượng của ngươi còn phải lớn hơn. Một số Chuẩn Tiên Đế đã chạm đến cảnh giới Tiên Đế, chỉ là không có cách nào bước qua đạo khảm đó."

"Tuy bọn họ vẫn là Chuẩn Tiên Đế, nhưng đã có một chút sức mạnh vô thượng ở cấp độ Tiên Đế."

"Chuẩn Tiên Đế như vậy, dù là Tiên Đế cũng sẽ đặt họ vào trong mắt."

"Trước kia, Đạo Tiên vốn là cấp bậc như vậy. Chỉ là, rất đáng tiếc, muốn bước qua ngưỡng cửa ấy, trở thành một đời Tiên Đế thật quá khó khăn. Từ cổ chí kim, không biết có bao nhiêu Chuẩn

Tiên Đế ngã giữa đường, vẫn lạc trên con đường trùng kích Tiên Đế."

"Có điều, cũng có một vài người may mắn, tuy không thể vượt qua, nhưng vẫn bảo đảm tính mạng. Bọn họ đều nằm ở cấp bậc giữa Chuẩn Tiên Đế và Tiên Đế."

Nghe vậy, Cố Dương cười nhạt một tiếng: "Thật đúng là đa tạ ngươi giúp ta phổ cập những kiến thức này. Mặc dù nói không cần ngươi phổ cập, ta cũng có thể biết."

Ma Long nghe thấy lời này của Cố Dương, hừ lạnh một tiếng, sát ý dạt dào: "Nhiều lời vô ích, hôm nay ngươi tất phải chết ở chỗ này, ai cũng cứu không được ngươi."

Nghe thấy lời này, Cố Dương cười ha ha, mở miệng nói: "Nói bậy nói bạ, ngươi cho rằng ngươi có thể giết chết ta, thật sự là quá đánh giá cao chính ngươi rồi, cũng quá coi thường ta rồi."

Ma Long giễu cợt: "Có thể giết chết ngươi hay không, phải đánh rồi mới biết được. Đừng tưởng ngươi dựa vào Hỗn Độn Tiên Thể, thân thể đạt tới cấp bậc Chuẩn Tiên Đế, còn lĩnh ngộ được lực chi chân ý đại đạo, là có thể đánh bại được ta."

"Có lẽ, ngươi có hai lá bài tẩy này, có thể chiến một trận bất bại với Chuẩn Tiên Đế bình thường. Nhưng ta lại khác, ta không phải là Chuẩn Tiên Đế bình thường, trong cơ thể ta có huyết thống của Tiên Đế. Hơn nữa còn am hiểu tiên đế pháp, thân thể, linh hồn, pháp lực vượt xa so với Chuẩn Tiên Đế bình thường."

Nghe lời này, Cố Dương nhìn về phía Ma Long ánh mắt có chút biến hóa.

Hắn cũng thật không ngờ sau lưng Ma Long lại có một Tiên Đế.

Đương nhiên mặc dù sau lưng Ma Long có Tiên Đế tồn tại,

nhưng Cố Dương cũng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Cố Dương thản nhiên nói: "Tiên Đế thì sao, hôm nay cho dù Tiên Đế tự mình ra tay cũng không thể cứu được ngươi."

Trong lúc nói, Cố Dương hung hãn ra tay.

Hỗn Độn Thiên Địa Quyền trực tiếp bị hắn đánh ra.

Đồng thời, lực chi chân ý đại đạo cấp độ đại viên mãn cũng đột nhiên bộc phát ra.

Thấy Cố Dương động thủ, đồng tử Ma Long hơi co rụt lại, bởi vì Cố Dương này tiên pháp đã đạt đến chuẩn Tiên Đế pháp cực hạn, chỉ kém một bước là có thể đạt tới cấp độ Tiên Đế pháp.

Điều này khiến Ma Long không thể không kinh hãi.

Một vị Chân Tiên lại lĩnh ngộ được pháp môn Tiên Đế kinh khủng như vậy, đúng là kinh thế hãi tục.

Chẳng qua, tuy rằng Ma Long khiếp sợ Chuẩn Tiên đế pháp khủng bố của Cố Dương, nhưng hắn vẫn cười lạnh, mở miệng nói: "Ta không thể không thán phục thiên phú của ngươi, nhưng hôm nay ta muốn cho ngươi hiểu, lực lượng chân chính của cảnh giới Chuẩn Tiên Đế cùng với Tiên Đế pháp rốt cuộc kinh khủng cỡ nào."

Trong lúc hắn đang nói, Ma Long đã hung hãn ra tay, hắn hóa thành một con Ma Long màu đen vô cùng to lớn.

Hình thể của hắn to lớn, đúng là đủ để sánh vai với mấy đại thế giới cộng lại.

Cho dù là Cố Dương, nhìn thân thể vô cùng to lớn này, cũng thoáng giật mình.

Trong lúc Cố Dương giật mình, Hỗn Độn Thiên Địa Quyền đã đánh vào phần trên trên người Ma Long.

Chỉ là, lúc Hỗn Độn Thiên Địa Quyền đánh lên người hắn, trên thân thể hắn xuất hiện ma khí kinh khủng, dễ dàng đỡ được một chiêu Hỗn Độn Thiên Đế Quyền, không tạo thành chút thương tổn nào.

Chẳng qua, mặc dù công kích của Cố Dương không tạo thành chút tổn thương nào, nhưng hai cỗ lực lượng va chạm hình thành dư chấn khủng bố, khiến cho giới hải cuồn cuộn lên, thậm chí không cẩn thận bị ảnh hưởng, trực tiếp nổ bể ra.

Sức mạnh cấp bậc Chuẩn Tiên Đế va chạm thật sự quá kinh khủng, cho dù là Đại Thiên thế giới cũng khó mà chịu đựng được, càng đừng nói, mỗi một đoá bọt nước trong giới hải, chính là một thế giới, những thế giới này có cái là Đại Thiên thế giới, nhưng có cái chỉ vẻn vẹn là thế giới bình thường.

Những thế giới này khó có thể thừa nhận dư âm lực lượng va chạm hình thành.

Chẳng qua, hiện tại Cố Dương đã không quản được nhiều như vậy, hắn chỉ có một việc muốn làm, đó chính là trực tiếp đánh bại Ma Long trước mắt.

Giờ phút này, Ma Long dùng đồng tử to lớn vô cùng chăm chú nhìn Cố Dương, ha ha cười, mở miệng nói: "Công kích của ngươi quả thực rất mạnh, tiên pháp của ngươi làm cho ta rung động theo, nhưng tu vi của ngươi chung quy là quá yếu, cho dù ngươi có thể cùng Chuẩn Tiên Đế bình thường đánh một trận, cũng tuyệt không thể là đối thủ của ta."

Trong lúc nói, Ma Long ngưng tụ ra năng lượng màu đen kinh khủng, nhìn về phía Cố Dương đánh tới.

Đối với chuyện này, sắc mặt Cố Dương đạm mạc, không bối rối chút nào, cũng tiến lên nghênh đón.

Trong phút chốc, một người một rồng hung hăng đánh thẳng vào nhau, khiến cho cả giới hải nhộn nhạo mãnh liệt.

Hai cỗ lực lượng kinh khủng va chạm, khiến cho rất nhiều cường giả trong giới hải đều là kinh hãi khiếp vía, vô cùng hoảng sợ.

Cho dù là tồn tại cấp bậc Tiên vương, tại trước sự va chạm của loại lực lượng này, cũng nhỏ yếu giống như con kiến vậy.

Bọn họ chỉ có thể cảm nhận được sức mạnh khủng bố này va chạm, cầu khẩn không lan đến bên bọn họ, nếu không bọn họ chắc chắn phải chết.

Dưới tình huống như vậy, Cố Dương cùng Ma Long hung hăng va chạm.

Đối với thực lực của Ma Long, Cố Dương cũng có một sự hiểu biết đại khái.

Không thể không nói, trên người Ma Long có huyết thống của Tiên Đế, hơn nữa thân thể của hắn còn là Long tộc, thân thể của hắn cường đại, ngay cả Cố Dương giờ phút này cũng không sánh nổi.

Mặc dù nói, giờ phút này thân thể Cố Dương đã đạt đến trình độ đủ để địch lại Chuẩn Tiên Đế bình thường, nhưng so với loại tồn tại thiên phú dị bẩm như Ma Long vẫn có chênh lệch không nhỏ.

Cho dù giờ phút này Ma Long chẳng qua là vừa mới đột phá cấp độ chuẩn Tiên Đế không lâu, cũng là như thế, Ma Long không chỉ có ưu thế thân thể, pháp lực của hắn đồng dạng mênh mông vô ngần, so với Cố Dương phải mạnh hơn rất nhiều, muốn cứng rắn nói Ma Long có nhược điểm gì, đó chính là đại đạo chân ý của hắn xa xa không bằng Cố Dương, vẻn vẹn chỉ là cấp độ tiểu viên mãn.

Mặc dù nói, cấp độ Tiểu Viên Mãn của đại đạo chân ý đã rất kinh người, đây cũng là tiêu chuẩn chuẩn chuẩn Tiên Đế bình thường, nhưng so với đại đạo chân ý đại viên mãn của Cố Dương, vẫn có chút không đáng chú ý.

Đây vẫn là Cố Dương, vẻn vẹn chỉ vận dụng lực chi đại đạo chân ý, không dùng nhiều lá bài tẩy hơn.

Cho nên, Cố Dương tự tin có thể triệt để chôn vùi Ma Long.

Trong khi trong đầu Cố Dương xuất hiện đủ loại ý nghĩ, Ma Long cũng có biến hóa lần nữa, thân thể của hắn dần dần thu nhỏ, lần nữa hóa thành hình người, chỉ có điều lần này quanh thân hắn trải rộng vảy rồng, hơn nữa trên người còn có một bộ chiến giáp tản ra ma khí ngút trời.

Đồng thời, trong tay gã cũng nắm một thanh trường thương toàn thân đen kịt.

Hiển nhiên khải giáp và trường thương đều là chuẩn Tiên Đế khí, hơn nữa trong Chuẩn Tiên Đế khí đều là tồn tại xếp hàng cực phẩm.

Có lẽ, Chuẩn Tiên Đế bình thường vừa mới đột phá, không thể có thứ tốt như Chuẩn Tiên Đế khí được.

Nhưng Ma Long lại khác, hắn đến từ Thượng Thương, lão tổ là Tiên Đế, sở hữu binh khí Chuẩn Tiên Đế cũng chẳng có gì lạ.

Ma Long cầm trường thương, ngưng mắt nhìn Cố Dương, mở miệng nói: "Nếu ngươi chỉ có chút bản lĩnh đó thì đi chết đi."

Trong lúc hắn nói, Ma Long bộc phát ma khí ngập trời khiến cho toàn bộ giới hải rung động không ngừng.

Sau đó, hắn vung một thương ra, lực lượng kinh khủng nổ bể ra.

Mơ hồ trong đó, hình thành một đầu hư ảnh Ma Long lộ ra sự ăn ý khủng bố hướng về phía Cố Dương cắn tới, trên đó càng trải rộng đại đạo chân ý kinh khủng.

Nguồn lực lượng kinh khủng này đủ để trực tiếp tiêu diệt một Chuẩn Tiên Đế bình thường.

Cố Dương đối mặt với một kích khủng bố này, khuôn mặt lạnh nhạt, trong lòng không có chút dao động, hắn chỉ bình tĩnh nói: "Ngươi chỉ dựa vào Chuẩn Tiên Đế pháp của mình liền muốn chiến thắng ta, không khỏi có chút quá xem thường ta."

Dứt lời, Cố Dương mắt lộ tinh mang, một bước bước ra, bộc phát ra Hỗn Độn Đại Đạo chân ý kinh khủng.

Hơn nữa còn là Hỗn Độn Đại Đạo cấp độ Đại viên mãn.

Sau đó, Cố Dương lần nữa đánh ra một quyền.

Vẫn là Hỗn Độn Thiên Đế Quyền kinh khủng như xưa.

Dưới sự gia trì của Hỗn Độn Đại Đạo Chân Ý, một kích này cực kỳ khủng bố, trực tiếp đánh nát hư ảnh Ma Long kinh khủng kia, hóa thành bột mịn, không còn tồn tại nữa.

Hơn nữa, lực lượng kinh khủng còn lại đã trút xuống bản thể Ma Long.

"Cái gì!?"

Ma Long nhìn Cố Dương bộc phát ra một kích khủng bố, con ngươi bỗng nhiên co rụt lại, lộ ra thần sắc rung động.

Đồng thời, động tác của hắn cũng không chậm, trực tiếp dùng lực lượng của mình tiến hành ngăn cản, đồng thời kích phát ra lực lượng của hai đại Chuẩn Tiên Đế khí.

Chỉ có điều, hắn vẫn như cũ đánh giá thấp một kích Cố Dương

bạo phát ra này.

Dưới sự gia tăng thêm của Hỗn Độn Đại Đạo cấp độ Đại Viên Mãn, lực lượng của Hỗn Độn Thiên Đế Quyền hoàn toàn được kích phát ra, đủ để dễ dàng đem một tôn Chuẩn Tiên Đế đánh giết, không có đường sống.

Lúc này, Ma Long bị đánh bay, ngay cả Chuẩn Tiên Đế khí cũng phải rung động.

Ma Long thậm chí phun ra một ngụm máu tươi, trên người có Đạo Thương xuất hiện, khó có thể mài mòn.

Ma Long ngừng lại, khí tức ngập trời trực tiếp đánh tan Đại Thiên Thế Giới sau lưng, hắn nhìn chăm chăm vào Cố Dương ở phương xa, vẻ mặt phức tạp: "Ha ha ha ha ha ha, thì ra là thế! Thì ra là thế!"

"Ngươi lại lĩnh ngộ Hỗn Độn đại đạo chân ý cấp đại viên mãn, chẳng trách tự tin như vậy! Khó trách, bên trong dòng sông thời gian, đều không nhìn thấy bóng dáng của ngươi."

"Thì ra, ngươi là người được chọn."

Nghe Ma Long nói như vậy, Cố Dương hơi nhíu mày, chăm chú nhìn hắn, mở miệng nói: "Chẳng lẽ ngươi biết cái gì?"

Ma Long nở nụ cười vừa tự giễu lại điên cuồng, mở miệng nói: "Lão tổ của ta là Tiên Đế, đương nhiên ta biết rất nhiều bí mật, điểm này đợi ngươi lên Thượng Thương, đương nhiên ngươi sẽ biết."

"Thật sự là đáng buồn, thì ra ta là quân cờ bị vứt bỏ mà thôi, là quân cờ cung cấp chất dinh dưỡng cho ngươi mà thôi."

"Lão tổ, còn có những đại nhân vật kia cũng thật tàn nhẫn."

Nghe thấy lời nói điên khùng của Ma Long, Cố Dương nhíu mày, trong lòng có chút xúc động khó hiểu.

Xem ra, rất nhiều bí mật về hệ thống của hắn và Tiên Đế có liên quan.

Nói đúng ra, việc này có quan hệ với những nhân vật lớn của Thượng Thương.

Rốt cuộc là cái gì, sẽ khiến nhiều đại nhân vật cùng nhau bố cục như vậy.

Nói thật, loại cảm giác bị người khác khống chế vận mệnh cũng không dễ chịu gì, ít nhất, Cố Dương liền cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Mặc dù nói, nếu như không có bố cục của những đại nhân vật này, hắn cũng không có khả năng đi vào thế giới này, cũng không có khả năng hưởng thụ nhiều niềm vui thú như vậy.

So với loại cuộc sống nhàm chán kiếp trước này, cho dù trở thành quân cờ cũng đáng giá, nhưng Cố Dương cũng không có nghĩ tới trở thành quân cờ, hắn sẽ đánh vỡ ván cờ, từ quân cờ biến thành người đánh cờ!

Thời điểm Cố Dương trầm tư, Ma Long rốt cục cũng từ trong trạng thái điên cuồng bình tĩnh lại, mặt hắn lạnh lùng, nhìn chằm chằm Cố Dương, sát khí ngập trời, mở miệng nói: "Mặc dù nói, những lão gia hỏa kia coi ta là quân cờ, tùy ý vứt bỏ ta, nhưng đừng nghĩ ta sẽ khuất phục như vậy, ta muốn phá vỡ vận mệnh vô tình này, bóp chết ngươi ở đây, cho dù là để cho Thượng Thương này, cho phương Hỗn Độn Thế Giới này hoàn toàn hủy diệt, ta cũng không để ý."

Nghe thấy lời nói của Ma Long, mí mắt Cố Dương khẽ giật giật, nghe ra rất nhiều thứ bất thường, chẳng qua hắn không nói gì

thêm, chỉ là cũng nhìn chằm chằm vào Ma Long, nhàn nhạt mở miệng: "Mặc kệ những Tiên Đế kia đang suy nghĩ cái gì, đang mưu đồ cái gì, chuyện giữa chúng ta phải làm cũng sẽ không có bất kỳ thay đổi, chỉ có tử chiến."

"Đúng, chỉ có tử chiến, vì lẽ đó ngươi đi chết đi."

Ma Long gầm thét, tấn công về phía Cố Dương.

Lần này, hắn cũng không vận dụng tiên pháp của chính mình, mà sử dụng trực tiếp pháp môn của Tiên Đế, đây là pháp môn đến từ Tiên Đế của lão tổ Ma Long.

Khi tiên đế pháp vừa xuất hiện, toàn bộ giới hải đều chấn động, vô số thế giới bị ảnh hưởng.

Tiên Đế là tồn tại khủng bố đến cỡ nào.

Chỉ trong chớp mắt, đã có thể khiến chư thiên vạn giới bị hủy diệt, chỉ cần một ý niệm là có thể khiến chư thiên vạn giới tái sinh.

Tồn tại như vậy, pháp hắn sáng lập, vẻn vẹn triển lộ ra khí tức, liền có thể khiến cho giới hải chấn động vô cùng.

Sắc mặt Cố Dương cũng là ngưng trọng lên.

Tiên Đế pháp thực sự quá khủng bố.

Tuy nói tu luyện Tiên Đế pháp, tương lai chắc chắn không thể trở thành Tiên Đế.

Nhưng có rất nhiều Chuẩn Tiên Đế khó có thể bước vào cấp bậc Tiên Đế, cho nên bọn hắn cũng sẽ lựa chọn tu luyện Tiên Đế pháp, tăng cường thực lực của bản thân.

Chẳng hạn như Ma Long chính là người như vậy.

Có lẽ, hắn có ý đồ muốn tham khảo Tiên Đế pháp hoàn thiện

chính mình, nhưng bây giờ pháp môn Tiên Đế không thể nghi ngờ là thủ đoạn mạnh nhất của hắn.

Hiển nhiên, Ma Long muốn liều mạng rồi.

Đối với chuyện này, cho dù là Cố Dương cũng sẽ không quá coi thường hắn, càng sẽ không chủ quan.

Dù sao Chuẩn Tiên Đế cũng là tồn tại cường đại, tu vi cao hơn hắn rất nhiều, sơ suất có thể lật xe.

Mà Cố Dương hiển nhiên là không muốn xuất hiện chút khả năng lật xe nào.

"Cố Dương, chết đi cho ta!"

Ma Long gầm lên một tiếng, trực tiếp đánh ra một chưởng.

Đây là một con hỏa long tản ra khí tức cổ xưa mênh mông, nhưng đó cũng không phải là hỏa long bình thường, trong đó ẩn chứa đại đạo phức tạp, lửa này có thể đốt cháy thời không vận mệnh thậm chí là rất nhiều khái niệm, vạn vật đều có thể đốt cháy, ngay cả đại đạo cũng có thể đốt cháy.

Chỉ cần dính vào một chút, sẽ hồn phi phách tán.

Dưới những ngọn lửa kinh khủng này, bóng dáng của Ma Long trở nên rất dữ tợn, lại cười to: "Viêm Long Đế Thân, Vạn Vật Tịch Diệt."

Theo tiếng rít gào của Ma Long, Viêm Long khủng bố kia đánh về phía Cố Dương.

Một chiêu này, không có khả năng tránh né chút nào.

Dù sao đến loại cấp độ như bọn họ, so đấu chính là thuần túy mạnh yếu, yếu thế không địch lại liền sẽ bị hủy diệt, muốn trốn tránh là không có khả năng tránh né.

Trừ phi, thực lực của ngươi, sáng tạo ra tiên pháp còn mạnh hơn cả Tiên Đế.

Đối mặt với tiên đế pháp khủng bố này, cho dù là Cố Dương hiện tại, cũng chỉ có thể đón đỡ.

Cố Dương sắc mặt lạnh nhạt, trong tay ngưng tụ ra một thanh kiếm, đột nhiên chém ra một kiếm.

Hỗn độn tam thiên kiếm, chém cho ta!

Theo một kiếm của Cố Dương chém ra, toàn bộ giới hải phảng phất giống như bị bổ ra, kiếm quang vô tận bộc phát, Hỗn Độn Đại Đạo chính nghĩa cùng với rất nhiều Đại Đạo chính nghĩa đều hiện lên, cuối cùng hóa thành ba ngàn đạo kiếm quang kinh khủng va chạm với Viêm Long.

Trong phút chốc, song phương va chạm khiến cho giới hải chấn động điên cuồng, một vài thế giới bất hạnh bị lan tới, hủy diệt ngay tại chổ, không hề lưu lại chút bụi bặm nào.

Mà bên trong những thế giới này, dù là cự đầu Tiên vương thì cũng chỉ có thể kêu thảm một tiếng rồi hóa thành tro tàn chứ không còn tồn tại nữa.

Mà đám người Hủy Diệt Tiên Vương ở cực xa đều cảm thụ được lực lượng va chạm khủng bố này, trong lòng nhộn nhạo.

Nếu cuộc chiến của hai người tiếp cận gần hơn một chút thì e rằng Tiên giới cũng sẽ không còn tồn tại nữa.

"Đây là lực lượng cấp bậc chuẩn Tiên Đế sao? Không khỏi quá mức khủng bố."

Một vị Tiên vương tự lẩm bẩm.

Hủy Diệt Tiên Vương nhìn hắn một cái, thở dài nói: "Không,

Chuẩn Tiên Đế bình thường nào có cường đại như vậy, chỉ có thể nói hai người bọn họ đều không phải chiến lực Chuẩn Tiên Đế bình thường."

"Ma Long kia là chuẩn Tiên Đế đến từ Thượng Thương, sau lưng còn có lão tổ Tiên Đế."

"Cố Dương thì càng không cần phải nói, tu vi của hắn mới Chân Tiên, nhưng chiến lực có thể nói là kinh thế hãi tục. Càng là có liên quan đến rất nhiều Tiên Đế."

Nghe lời này, tu sĩ ở đây đều im lặng.

Lúc trước, Ma Long điên cuồng gào thét, bọn họ cũng nghe thấy, bọn họ cũng hiểu tại sao Cố Dương lại mạnh mẽ như vậy, đây là một tồn tại khủng bố mà tất cả Tiên Đế đều đang quan tâm, mưu đồ, có thể nói là thiên mệnh chi tử của Thượng Thương.

Có thiên phú biến thái như thế, cũng là chuyện rất bình thường.

Trong lúc mọi người còn đang trầm mặc, ở chỗ sâu trong giới hải, hai cỗ lực lượng kinh khủng lại tiếp tục va chạm như cũ.

...

Chỉ có điều, Cố Dương mở toàn bộ hỏa lực, cho dù Ma Long dùng Tiên Đế pháp, vẫn không phải đối thủ của hắn.

Đối với việc này, Ma Long cười ha hả: "Ha ha, không hổ là Hỗn Độn Đại Đạo chân ý cấp đại viên mãn, còn có cả tiên pháp của ngươi nữa, đúng là vô cùng khủng bố, mặc dù ta dùng ra Tiên Đế pháp cũng không phải là đối thủ của ngươi."

Nghe thấy lời này, Cố Dương thản nhiên nói: "Tiên Đế pháp quả thực rất mạnh, thế nhưng ngươi có thể tìm hiểu được bao nhiêu đây? Ngươi có thể phát huy ra được bao nhiêu uy lực chứ?"

Ma Long cười to, cười đến điên cuồng, mở miệng nói: "Đúng là ta không thể thể thể hiện ra uy năng của Tiên Đế pháp, nhưng ngươi đừng tưởng ngươi thắng chắc."

Dứt lời, Ma Long trực tiếp vỗ một chưởng vào ngực mình, phun ra từng ngụm từng ngụm máu tươi, thậm chí là căn nguyên.

Hắn định thiêu đốt tinh huyết và bản nguyên của bản nguyên để truyền cho một kích này.

Theo Ma Long đánh như không muốn sống, sức mạnh của Viêm Long Đế Thân lại bành trướng, bắt đầu áp đảo Hỗn Độn Tam Thiên Kiếm.

Đối với việc này, Cố Dương nheo mắt lại, hắn biết Ma Long đã hoàn toàn điên khùng, hoàn toàn không để ý tu vi cùng tính mạng của mình, muốn chém giết hắn ở đây.

Đối với việc này, Cố Dương khẽ lắc đầu, bình tĩnh nói: "Thì ra là thế, muốn liều mạng sao? Chẳng qua cho dù ngươi liều mạng cũng không thể là đối thủ của ta."

Trong lúc nói chuyện, trong mắt Cố Dương lóe lên sức mạnh kinh khủng, sau đó nhanh chóng lan tràn ra.

"Đó là, đại đạo hình thức ban đầu?"

Cảm nhận được nguồn sức mạnh này xuất hiện, Ma Long mở to hai mắt nhìn, lộ ra vẻ khó tin.

"Làm sao có thể!? Ngươi làm sao có thể lĩnh ngộ đại đạo hình thức ban đầu!? Đây là thứ mặc dù là những tồn tại đã bước ra một bước kia, sắp trùng kích cấp bậc Tiên Đế cũng không làm được đấy! Chỉ có chân chính bước trên nấc thang Tiên Đế, mới có thể lĩnh ngộ ra đại đạo hình thức ban đầu!"

"Sao ngươi có thể lĩnh ngộ được hình thức ban đầu của Đại

Đạo!? Hơn nữa còn là hình thức ban đầu của Hỗn Độn Đại Đạo! Ngươi mới có tu vi Chân Tiên cảnh!"

Cố Dương nghe thấy lời nói điên khùng này, nheo mắt lại.

Hắn lại biết rất nhiều tình báo.

Sau đó, Cố Dương thản nhiên nói: "Bọn họ làm không được, cũng không đại biểu ta không làm được."

Mặc dù nói, Cố Dương lĩnh ngộ ra hình thái ban đầu của đại đạo, cũng đã trải qua cửu tử nhất sinh.

Nhưng may mắn chính là hắn thành công, cho nên tương lai của hắn sẽ vô cùng rộng lớn, không ai có thể so với.

"Kể cả hình thức đại đạo ban đầu, thì có thể như thế nào? Hãy xem ta dùng sức mạnh vô thượng đánh tan ngươi!"

Ma Long rít gào một tiếng, lại điên cuồng công kích.

Hắn đã không còn đường lui nữa, nhất định phải đánh tan Cố Dương, nếu không hắn chắc chắn phải chết, mặc dù nói, hắn cũng biết rõ, mặc dù hắn liều mạng thì xác suất cao cũng sẽ bại vong ở đây, nhưng không liều một trận, hắn sẽ chết không nhắm mắt.

Chỉ có điều, mặc cho hắn gào thét như thế nào, công kích của hắn vẫn bị Cố Dương trấn áp, không cách nào phản kháng.

"Nếu ngươi thiêu đốt căn nguyên thì thu hoạch của ta cũng sẽ giảm xuống, cho nên Luân Hồi Tiên Tháp trấn áp cho ta!"

Khuôn mặt Cố Dương lãnh đạm, trực tiếp gửi ra Luân Hồi Tiên Tháp, phòng ngừa Ma Long có khả năng chạy thoát và tự bạo.

Cũng chính là trong nháy mắt khi Luân Hồi Tiên Tháp xuất hiện, dưới tác dụng của pháp lực vô thượng cùng với đại đạo hình thái ban đầu cường đại, Luân Hồi chi lực khủng bố đột ngột bạo

phát ra, bao phủ Ma Long vào trong đó, kéo vào trong vạn cổ luân hồi.

Trong phút chốc, Ma Long giống như con rối bị giật dây, không nhúc nhích, mất đi năng lực phản kháng.

"Không hổ là Tiên Đế khí, quả nhiên khủng bố."

Cố Dương trông thấy một màn này, trong lòng tán thưởng một tiếng.

Mặc dù nói, sau khi quyết tâm đánh thật, hắn cũng có thể dễ dàng trấn sát Ma Long, nhưng muốn dễ dàng chế ngự hắn, cơ bản là không có khả năng.

Mà Luân Hồi Tiên Tháp lại dễ dàng làm được, cũng rất khủng bố.

Đương nhiên, đây cũng là nhờ bản thân Cố Dương đủ mạnh, cũng là lĩnh ngộ đại đạo hình thức ban đầu, nếu không cũng vô pháp phát huy ra uy năng của Luân Hồi Tiên Tháp.

"Một Tiên Đế có huyết thống Tiên Đế cường đại, không biết sau khi luyện hóa, có thể khiến ta bước ra một bước, chứng đạo cảnh giới Tiên Vương hay không."

Cố Dương ánh mắt sáng quắc, hết sức chờ mong.

Nếu có thể chứng đạo Tiên Vương, Cố Dương cho rằng tinh khí thần của mình sẽ toàn diện đạt tới cấp độ chuẩn Tiên Đế, thực lực của hắn, sẽ lại lần nữa phát sinh biến hóa long trời lở đất, chờ hắn đi lên Thượng Thương, cũng có thể càng thêm an toàn.

Tuy nói, hiện tại hắn vẫn không biết đám Tiên Đế này đang mưu đồ những gì, nhưng cố gắng tăng thực lực lên, chắc chắn là không sai.

Trong đầu Cố Dương hiện lên các loại ý niệm, dùng Luân Hồi Tiên Tháp bao lại Ma Long, thân ảnh lóe lên, biến mất ở giới hải.

Nhưng, sức mạnh kinh khủng mà hai người vừa giao thủ lưu lại cũng khó mà tiêu diệt được.

Khu vực này đã triệt để biến thành cấm khu, Tiên Ma cấm đi, đụng vào chắc chắn chết.

Thấy Cố Dương biến mất, sinh linh trong chư thiên vạn giới đều là thở phào nhẹ nhõm, vui mừng vì mình còn sống.

Đồng thời, những Tiên vương mạnh mẽ đó cũng là từng người nghĩ mà sợ, cảm khái vì hôm nay nhìn thấy hai cường giả vô thượng đại chiến, bọn họ có thu hoạch rất phong phú, có trợ giúp rất lớn đối với con đường tương lai của bọn họ.

Đồng thời, toàn bộ sinh linh cường đại đều đem Cố Dương nhớ kỹ trong lòng, sau lưng vị tồn tại này dính dáng quá nhiều.

Đồng thời, bản thân hắn cũng là quái vật.

Lại lấy Chân Tiên cảnh, nghịch phạt Chuẩn Tiên Đế Thượng Thương, quả thực là kinh khủng như vậy.

Giờ phút này Ma giới xem như hoàn toàn tuyệt vọng.

Toàn bộ Ma Vương bị tiêu diệt hoàn toàn, hiện tại ngay cả đại nhân vật đến từ Thượng Thương cũng chết thảm trong tay Cố Dương.

Bọn họ khó mà tưởng tượng được nghênh đón mình sẽ là vận mệnh vô cùng thê thảm cỡ nào, cũng có sinh linh Ma giới cười một tiếng tự giễu.

Kẻ giết người, sẽ bị người giết chết.

Ma giới bọn họ ỷ vào thực lực cường đại, nhưng diệt trừ

không ít thế giới.

Bây giờ, bị người ta ức hiếp ngược lại, cũng là tự làm tự chịu.

Bên Tiên giới, tất cả đám người Hủy Diệt Tiên Vương đều trợn mắt há hốc mồm, hít một hơi khí lạnh, khiếp sợ trước thực lực khủng bố của Cố Dương, nhưng trên mặt lại lộ ra vẻ mừng như điên.

Nguy cơ của Tiên Giới, bọn họ hoàn toàn không ngờ sẽ dễ dàng vượt qua như vậy.

Bọn họ vốn tưởng rằng, Cố Dương còn phải tiêu phí thời gian mười vạn năm trưởng thành mới có thể đạt tới chiến lực cấp chuẩn Tiên Đế.

Hiện tại xem ra, hoàn toàn là bọn họ ếch ngồi đáy giếng.

"Không hổ là tồn tại sau lưng có rất nhiều Tiên Đế, thật sự là khủng bố."

Một vị Tiên vương tự lẩm bẩm.

"Nói cẩn thận, cẩn thận xảy ra chuyện."

Nghe thấy lời này, Hủy Diệt Tiên Vương chợt tỉnh ngộ.

Lời này vừa nói ra, Tiên vương kia thầm rùng mình, phản ứng lại.

Trên người Cố Dương liên lụy quá nhiều, cũng không phải là bọn hắn có thể tùy ý nghị luận đấy.

Dứt lời, Huỷ Diệt Tiên Vương nhìn về phía Ma giới, nở nụ cười lạnh lùng.

"Ma giới ức hiếp chúng ta nhiều kỷ nguyên như vậy, cũng đến lúc trả thù lại."

"Đúng vậy, chúng ta phải khiến bọn họ chết không có chỗ chôn. Chỉ cần là sinh linh Tiên Cảnh đều tiêu diệt, không cho đường sống, đồng thời cũng cắt đứt hoàn toàn đạo lộ của bọn họ..."

Có Tiên vương cười lạnh nói.

Có lẽ, chuyện tàn sát một Đại Thiên thế giới bọn họ không làm được, nhưng, tiêu diệt toàn bộ sinh linh Tiên cảnh, vả lại hoàn toàn đoạn tuyệt đạo lộ của bọn họ, chính là việc cần phải làm.

Như vậy, có thể phòng ngừa Ma giới tro tàn lại cháy, lần nữa uy hiếp đến Tiên giới.

Một thế giới mà ngay cả cường giả Tiên cảnh cũng không thể sinh ra, cho dù phản kháng, Tiên giới có thể tiện tay trấn áp...

"Chẳng qua, trước khi phản công Ma giới, chúng ta còn có chuyện muốn làm."

Ánh mắt của Hủy Diệt Tiên Vương lóe lên, nhìn về phía Tiên giới.

Trong phút chốc, Tiên vương đều phản ứng lại.

Đại chiến kết thúc, bọn hắn cũng nên đi bái phỏng Cố Dương vị vô thượng này rồi.

Lúc này, dưới sự dẫn đầu của Hủy Diệt Tiên Vương, Tiên Vương đều đã đi tới Dương Minh.

Khi bọn họ tới Dương Minh đều là nửa quỳ trên hư không, cung kính nói: "Chúng ta bái tạ Cố Thiên Đế đã đánh tan chuẩn Tiên Đế của Ma giới và rất nhiều Ma Vương, cứu vớt vô tận sinh linh Tiên giới."

Thanh âm của bọn họ xuyên thấu toàn bộ Thái Nguyên đạo

vực, thậm chí truyền khắp toàn bộ Tiên giới, nhất thời, vô số sinh linh Tiên giới đều phản ứng kịp, từng người quỳ lạy trên mặt đất, ánh mắt mang kính sợ cùng cuồng nhiệt: "Chúng ta bái tạ Cố Thiên Đế đánh tan Ma giới Chuẩn Tiên Đế cùng rất nhiều Ma Vương, cứu vớt Tiên Giới."

Giờ phút này, uy vọng của Cố Dương đạt đến cực hạn, không người dám bất kính với hắn.

Mặc kệ là tu vi gì, mặc kệ là chủng tộc gì, tất cả đều là cuồng nhiệt tới cực điểm đối với Cố Dương, tôn xưng hắn là Thiên Đế.

Đối với việc ngoại giới bái tạ, Cố Dương chỉ là mỉm cười, nhàn nhạt mở miệng: "Việc nhỏ như thế, không cần như vậy, tất cả giải tán đi."

Nghe thấy lời này, tất cả sinh linh Tiên giới đều trợn mắt há hốc mồm.

Được lắm, giết chết Chuẩn Tiên Đế đến từ Thượng Thương, Cố Thiên Đế thế mà lại cho rằng chỉ là một chuyện nhỏ, rất vượt quá bình thường.

Khó có thể tưởng tượng, trong lòng Cố Thiên Đế, cái gì mới là đại sự.

"Cẩn tuân mệnh lệnh Thiên Đế."

Lúc này, Huỷ Diệt Tiên Vương lên tiếng lần nữa, trực tiếp rời đi.

Cố Dương nói cái gì chính là cái đó, nghe theo là được, không cần giả mù sa mưa nói thêm cái gì.

Thấy Hủy Diệt Tiên Vương rời đi, những Tiên Vương khác cũng nhao nhao kính sợ nói một câu với Dương Minh, cũng đồng dạng rời đi.

Tiên Giới dần dần khôi phục an bình, nhưng sự sùng kính đối với Cố Dương, lại thâm nhập vào trong lòng tất cả mọi người.

Mà tu sĩ Dương Minh thì đều ngẩng đầu ưỡn ngực, cảm thấy rất vinh hạnh.

Tuy bọn họ tư chất bình thường, nhưng ai bảo bọn họ là người của Dương Minh, còn chung quê hương với Cố Thiên Đế, liền rất thoải mái.

Bọn họ có thể tưởng tượng, sau này xuất môn, tuyệt đối sẽ được tôn sùng.

Dương Minh cũng sẽ dùng thời gian cực ngắn phát triển thành quái vật khổng lồ vượt lên trên thế lực Tiên Vương.

Trong Dương Minh, Cố Dương bắt đầu luyện hóa căn nguyên chuẩn Tiên Đế của Ma Long.

Không thể không nói, căn nguyên chuẩn Tiên Đế thật cường đại.

Theo Cố Dương luyện hoá căn nguyên chuẩn Tiên Đế của Ma Long, tu vi của hắn trực tiếp thăng lên cấp Tiên Vương, xem như đã đột phá tầng gông cùm xiềng xích kia.

Cũng chính trong nháy mắt khi Cố Dương đột phá, toàn bộ giới hải đều chấn động.

Chư thiên vạn giới vô số thế giới đều bắt đầu chấn động, đại đạo bắt đầu hiện ra rất nhiều dị tượng, dường như đang ăn mừng Cố Dương đột phá vậy.

Tình cảnh này khiến mọi người chấn động, khiến vô số tu sĩ càng thêm chấn động tới cực điểm.

Dù sao từ xưa đến nay, chưa bao giờ có lúc Tiên vương đột

phá đến Chuẩn Tiên Đế, dẫn phát dị tượng lớn như vậy, chư thiên vạn giới đều chúc mừng.

Chẳng qua, bọn hắn nghĩ lại, đây khẳng định là Cố Dương đột phá.

Chỉ có Cố Dương đột phá, mới có thể tạo thành dị tượng lớn như vậy.

Nhưng bọn họ lại nghĩ đến tu vi của Cố Dương hình như mới chỉ là Chân Tiên.

Nói cách khác, đây là Chân Tiên đột phá tới Tiên Vương.

Vẻn vẹn chỉ là đột phá Tiên vương mà đã tạo thành dị tượng kinh khủng như vậy, đã rất biến thái rồi.

"Không hổ là tồn tại mà ngay cả Thượng Thương cũng chú ý tới, tiềm lực của hắn không phải thứ chúng ta có thể tưởng tượng."

Bên trong Thiên Nguyệt Tiên Giới, Hủy Diệt Tiên Vương bắt đầu cảm khái.

"Đúng vậy đấy."

Những Tiên vương khác cũng im lặng, kính sợ Cố Dương tới cực điểm.

Giờ phút này, thân hình Cố Dương cũng khẽ động, vượt qua không biết bao nhiêu xa xôi, đi tới chỗ sâu trong giới hải.

Giờ phút này, Thiên Tuyệt Kiếm đã vượt qua Chuẩn Tiên Đế khí kiếp, đang lột xác nhìn thấy Cố Dương đến, cũng hoan hô lên tiếng, bắn nhanh đến phía Cố Dương.

Đối với chuyện này, Cố Dương tiếp lấy, khẽ vuốt thân kiếm, thập phần hài lòng.

Hiện tại Thiên Tuyệt Kiếm chỉ cần lột xác hoàn thành là có thể trở thành tồn tại cực phẩm trong Chuẩn Tiên Đế Khí.

Nếu lại được đại đạo hình thức ban đầu của hắn uẩn dưỡng thêm một năm nữa, tuyệt đối sẽ vượt qua cấp độ Chuẩn Tiên Đế khí.

Tuy rằng không đạt tới cấp bậc Tiên Đế khí, nhưng chung quy vẫn áp đảo Chuẩn Tiên Đế khí, cực kỳ khủng bố.

Cũng chính là trong lúc Cố Dương suy nghĩ tuôn trào, kiếp khí bắt đầu lan tràn ra chư thiên vạn giới.

Đây chính là Tiên vương kiếp do toàn bộ kiếp khí của chư thiên vạn giới hội tụ mà thành.

Bởi vì, mỗi một Đại Thiên thế giới đã không có tư cách để hạ xuống kiếp khí cho Cố Dương, khảo nghiệm Cố Dương, sau đó lại để cho hắn lột xác thêm một bước nữa.

Đương nhiên, cho dù là hội tụ tất cả kiếp khí của chư thiên vạn giới, cũng không uy hiếp được Cố Dương.

Đây là cơ duyên của Cố Dương, không phải là kiếp nạn.

Rất nhanh, dưới ánh mắt chấn động của vô số tu sĩ trên chư thiên vạn giới, tất cả kiếp khí bắt đầu hội tụ thành một bóng người.

Có Tiên vương nhìn thấy bóng người ấy thì lộ vẻ chấn động.

Bởi vì bóng dáng này chính là Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất được sinh ra trong chư thiên vạn giới.

Tên hắn là Thương.

Nhưng bọn họ không ngờ tới, Tiên Vương kiếp của Cố Dương, lại có thể hiện ra thân ảnh Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất chư thiên

vạn giới.

Theo sự xuất hiện của Thương, hắn trực tiếp phát động công kích về phía Cố Dương.

Sức mạnh khủng khiếp khiến chư thiên vạn giới rung chuyển điên cuồng, rất nhiều thế giới cũng có dấu hiệu sụp đổ.

"Lực lượng không tệ, rất đáng tiếc, ta đã đột phá đến cấp Tiên Vương, muốn diệt ngươi, cũng chỉ là chuyện phất tay mà thôi."

Cố Dương khẽ lắc đầu, tay cầm Thiên Tuyệt Kiếm, bình tĩnh chém ra một kiếm.

Trong phút chốc, hỗn độn ba ngàn kiếm bùng phát, đại đạo hỗn độn đã hình thành.

Sau đó, không hề có bạo tạc gì, chỉ là bên trong giới hải nổi lên gợn sóng.

Sau đó, Chuẩn Tiên Đế mạnh nhất trước đó phảng phất muốn hủy diệt vô số thế giới trong giới hải, trực tiếp bị một chiêu của Cố Dương miểu sát, không có nửa điểm phản kháng.

Nhìn đến đây, tất cả mọi người đều cảm thấy tê cả da đầu, hít một hơi khí lạnh, vì thực lực hiện tại của Cố Dương mà cảm thấy rung động.

Nhưng, bọn họ lại cảm thấy đây là một chuyện hết sức bình thường.

Hết thảy chỉ vì, làm ra loại chuyện này, chính là Cố Dương.

Theo Cố Dương dễ dàng tiêu diệt hư ảnh Chuẩn Tiên Đế do Tiên Vương kiếp huyễn hóa ra.

Kiếp khí cũng trực tiếp tiêu tán.

Sau đó, đại đạo gột rửa tràn ngập giới hải bắt đầu xuất hiện, phảng phất chiếu rọi toàn bộ giới hải sáng rực lên.

Nhìn thấy cảnh này, vô số Tiên vương lộ ra vẻ mặt mê mẩn.

Nhiều Đại Đạo tẩy lễ như vậy, nếu bọn họ chỉ đạt được một phần vạn, có lẽ có thể đột phá đến cấp bậc Chuẩn Tiên Đế.

Nhưng mà, bọn họ cũng chỉ có thể nhìn mà không có biện pháp nào lấy ra một tia.

Cho dù có làm được, bọn họ cũng không có lá gan đó.

Cố Dương nhìn đại đạo tẩy lễ vô tận này, ánh mắt thâm thúy, nhưng cũng không nói thêm gì.

Thông qua Ma Long, hắn đã hiểu rõ rất nhiều rất nhiều chuyện.

Tiên giới, phải nói là toàn bộ chư thiên vạn giới, có lẽ ngay cả Thượng Thương cũng sẽ dốc hết toàn lực giúp hắn trưởng thành.

Lập tức, Cố Dương đắm chìm tâm thần, bắt đầu hấp thu những đại đạo tẩy lễ này.

Sau đó, khí tức của Cố Dương cũng mạnh mẽ dâng lên, trực tiếp từ cấp độ Tiên Vương bình thường, tiến đến cấp bậc Tiên Vương cự đầu, khoảng cách đến Chuẩn Tiên Đế cũng chỉ kém một bước ngắn mà thôi.

Đại đạo tẩy lễ đủ để sinh ra một vạn chuẩn Tiên Đế, tương đương với rút sạch lực lượng nguyên khí chư thiên vạn giới, vẻn vẹn chỉ làm cho Cố Dương đạt đến cấp độ Tiên Vương cự đầu, lực lượng ẩn chứa trong cơ thể Cố Dương, nội tình đến cùng đáng sợ đến mức nào.

Cố Dương nhẹ thở ra một hơi, nhìn chư thiên vạn giới ảm đạm

xuống, lẩm bẩm tự nói: "Yên tâm đi, ta sẽ hoàn thành tâm nguyện của các ngươi."

Nói xong câu đó, thân ảnh Cố Dương liền biến mất không thấy.

Giờ phút này, vô số tu sĩ cũng lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Bởi vì bọn họ phát hiện, sau lần đại đạo tẩy lễ này, thế giới bọn họ đang ở lại có điềm báo tiến vào thời đại mạt pháp.

Điều này khiến rất nhiều Tiên vương lâm vào trầm mặc.

Tuy nhiên, liên tưởng đến lời nói của Ma Long, bọn họ lại cảm thấy vô cùng kinh khủng.

Vậy, chỉ sợ là đại kiếp mà Tiên Đế phải cẩn thận đối đãi sắp đến.

Trong lúc nhất thời, cho dù là Tiên vương cũng cảm thấy vô lực.

Loại cảm giác này giống như bọn họ một lần nữa biến thành con kiến vậy, chỉ có thể trơ mắt nhìn, không có chút biện pháp nào tự cứu mình.

Tiên vương, nhỏ bé biết bao.

Trong lúc nhất thời, vô số sinh linh trước kia bởi vì tu vi Tiên Vương mà kiêu ngạo, tất cả đều lộ ra thần sắc tự giễu, có chút buồn bực không vui nổi lên.

Mà Cố Dương bên này, thì đã trở về bên trong bí địa của mình.

Hắn dự định tiến hành sửa đổi lần cuối cùng.

Cũng chính là thay đổi ngàn vạn tỷ năm.

"Hệ thống, ta muốn đối với tất cả tiên pháp tiến hành sửa chữa ngàn vạn tỷ năm."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Theo lời nói khẽ của Cố Dương, hệ thống cũng bắt đầu phát lực...

Cố Dương, cũng là được bao phủ dưới ánh sáng thần dị.

Không biết qua bao lâu, Cố Dương một lần nữa mở mắt ra, khí tức trên thân mờ mịt bất định, đạo pháp tự thành.

Trải qua hàng ngàn vạn tỷ năm sửa đổi, tiên pháp của hắn, thành công đột phá gông cùm xiềng xích Chuẩn Tiên Đế pháp, vượt qua tầng thứ Chuẩn Tiên Đế pháp.

Nhưng, vẫn chưa đạt đến cấp bậc Tiên Đế.

Nếu phải nói, hắn xông ra tổng cương đại đạo của Tiên Đế pháp, nhưng còn cần phải bổ sung hoàn thiện.

Nhưng chỉ cần hắn đi ra được bước này, hắn chỉ cần tiêu phí đủ thời gian, sớm muộn gì cũng có thể sáng tạo ra Tiên Đế pháp thuộc về chính mình.

Thật sự đến lúc đó, cũng chính là thời điểm Cố Dương lập địa phi thăng, chứng đạo Tiên Đế.

Có điều, muốn chứng đạo Tiên Đế, cái ao nhỏ ở chư thiên vạn giới này không thể nghi ngờ là không được.

Chỉ có Thượng Thương mới có thể chứng Đạo Tiên Đế.

Nơi đó, cũng là sân khấu cuối cùng, cũng là thời điểm công bố tất cả bí mật.

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, phảng phất cách giới hải, nhìn

thấy Thượng Thương thần bí khó lường.

Mấy năm sau, trong Thiên Đế Cung, Cố Dương ngắm nhìn giới hải, nói với đám người Mộ Dung Thiên Tuyết: "Thiên Đình có rất nhiều hậu thủ, ta đã chuẩn bị xong, cũng nên rời đi thôi."

"Phu quân, lần từ biệt này chúng ta còn có thể gặp nhau sao?"

Mộ Dung Thiên Tuyết có chút lo lắng nói.

Tuy các nàng không biết sau khi Cố Dương tiến lên Thượng Thương sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng khẳng định không phải Chuẩn Tiên Đế là có thể bảo toàn tính mạng.

Dù sao, trên người Cố Dương, có rất nhiều mưu đồ của Tiên Đế.

Mặc dù các nàng cực kỳ tự tin đối với Cố Dương, nhưng liên quan đến Tiên Đế áp đảo chư thiên, các nàng cũng không thể không lo lắng.

"Yên tâm đi, sẽ còn gặp lại. Hơn nữa, lần này ta đi Thượng Thương, cũng không phải đi chịu chết."

Cố Dương lắc đầu, ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng: "Ngược lại, ta sẽ trở thành Tiên Đế, thậm chí trở thành tồn tại áp đảo Tiên Đế, đến lúc đó, chính là thời điểm thanh toán."

Đám người Mộ Dung Thiên Tuyết liếc nhìn nhau, đều chấn động trước sự tự tin và chí hướng của Cố Dương.

"Chúng ta, chúc phu quân lần này đi, võ vận hưng thịnh."

Sau đó đám người Mộ Dung Thiên Tuyết đồng thanh nói.

"Ừm."

Cố Dương gật đầu nhẹ.

Sau đó, hắn nhìn về phương xa, bước ra một bước là biến mất ở Tiên giới, xuất hiện ở giới hải.

Lại bước thêm một bước, đó là thâm nhập giới hải, lưu lại một dấu chân không thể xóa nhòa trong giới hải.

Cửa vào Thượng Thương ở chỗ sâu nhất trong giới hải.

Nghe đồn, chỉ có Chuẩn Tiên Đế mới có thể tìm được nó, toàn lực xuất thủ, mở ra một thông đạo, mới có thể tiến về Thượng Thương.

Chẳng qua, đối với Cố Dương mà nói, không cần phiền toái như vậy.

Hắn tìm tới cửa vào, bình tĩnh cất bước, phía trước chính là tự động xuất hiện một cái thông đạo.

Giới hải, cũng không nhấc lên chút gợn sóng nào.

Không ai biết Cố Dương sắp rời đi, tiến về phía Thượng Thương.

Một giây sau, Cố Dương lần nữa dậm chân, chính là bước vào trong thông đạo.

Trong thông đạo đan xen ánh sáng đại đạo, cho dù với Chuẩn Tiên Đế bình thường cũng rất có ích lợi, đạt được lợi ích không nhỏ.

Chẳng qua, loại cấp độ đại đạo quang huy này, đối với Cố Dương hiện tại mà nói, lại là có cũng được mà không có cũng không sao, nhiều lắm chính là có thể để cho hắn thưởng thức một phen mà thôi.

Thượng Thương, Trấn Giới Tiên Sơn, có hai sinh linh cấp chuẩn Tiên Đế dẫn dắt đông đảo Tiên Tướng trấn thủ ở đây,

phòng ngừa có sinh linh Thượng Thương tự ý hạ giới, dấy lên vô tận mưa gió trong chư thiên vạn giới.

Đúng lúc này, tiên bia của Trấn giới tiên sơn đột nhiên phát ra ánh sáng chói lóa, chiếu sáng cả khu vực này.

Chuyện này đã thu hút sự chú ý của rất nhiều sinh linh Tiên cảnh.

Ngay cả hai sinh linh cấp chuẩn Tiên Đế kia cũng phải nheo mắt lại, kinh ngạc nhìn tiên bia.

"Tiên bia sáng rực, là có sinh linh hạ giới vượt giới tới đây."

"Ha ha. Cách rất nhiều kỷ nguyên, rốt cục hạ giới lại sinh ra Chuẩn Tiên Đế mới sao? Không biết vị Chuẩn Tiên Đế này có thể giống như vị Đạo Tiên đạo hữu kia, ở trên con đường Tiên Đế đã chém giết rất nhiều cường địch, thiếu chút nữa đã chứng đạo lên Tiên Đế."

Hai vị chuẩn Tiên Đế cảm thấy hứng thú nói chuyện với nhau.

Cũng chính vào lúc này, ánh sáng của bia đá lần nữa tăng vọt mấy cấp, đạo vận trong đó khiến cho tiên vương không thể không nheo mắt lại, đóng tiên thức lại.

"Vào Thượng Thương, trảm tru tiên, chứng Tiên Đế, luận bất hủ, đoạn hắc ám, duy ngã độc tôn."

Bỗng nhiên, một đạo âm thanh tràn ngập đạo vận thiên địa vang lên, nội dung cường giả, làm người chấn động đến cực điểm.

"Đây là...?"

Hai Chuẩn Tiên Đế đều co tròn mắt, vẻ mặt cực kỳ chấn động.

Khi Chuẩn Tiên Đế Hạ giới lần đầu tới Thượng Thương, đều được Thượng Thương, công nhận, trong bầu trời xuất hiện đạo

vận của vị Chuẩn Tiên Đế này.

Nhưng, âm thanh vang vọng thiên địa như ngày hôm nay lại đánh giá kinh người như vậy, cho dù là trong sinh mệnh vĩnh hằng như bọn họ thì cũng chưa bao giờ gặp qua.

Ngay thời điểm chúng tiên đang chấn động tới cực điểm, một bóng người cũng lặng lẽ hiện lên, xuất hiện trong thiên địa này.

Nháy mắt khi hắn xuất hiện, đạo vận trong thiên địa trong nháy mắt gió nổi mây phun lên, trôi nổi phía dưới hắn, phảng phất giống như thần phục hắn vậy.

"!!!"

Thấy cảnh này, chúng tiên lần nữa chấn động.

Hai Chuẩn Tiên Đế cũng vô cùng chấn động, thậm chí có chút kinh hãi.

Dù sao, ở trên Thượng Thương, chỉ cần đứng ở một chỗ là có thể khiến rất nhiều đạo vận thần phục hoan hô, thì chỉ có Tiên Đế.

Mà vị trước mắt chỉ mới Chuẩn Tiên Đế đã có thể làm được.

"Chờ một chút, tu vi của hắn..."

Bỗng nhiên, con ngươi của hai chuẩn Tiên Đế bỗng nhiên co rụt lại, phát giác được chỗ không thích hợp.

Bọn họ kinh hãi phát hiện, tu vi người trước mắt không phải chuẩn Tiên Đế, mà là Tiên Vương!

Đùa cái gì, Tiên Vương, lại có thể khiến cho Đại Đạo phát âm, khiến đạo vận Thượng Thương phủ phục hoan hô?

Đây là bọn họ hoa mắt hay là nói thế giới này trở nên xa lạ rồi?

Cho dù là bọn hắn trong cuộc đời vĩnh hằng này, cũng chưa bao giờ thấy qua sự tình thái quá như vậy đấy.

"Lẽ nào hắn là đạo thai của Tiên Đế chuyển thế sao?"

Một Chuẩn Tiên Đế tự lẩm bẩm.

"Không, cho dù là Đạo thai của Tiên Đế cũng không thể làm được chuyện như vậy được, Chuẩn Tiên Đế khác lắc đầu, sắc mặt vẫn khó mà tin được."

"Nơi này chính là Thượng Thương sao? Đạo Vận tự nhiên, độ khó khi chứng đạo Chuẩn Tiên Đế so với dưới hạ giới nhỏ hơn gấp mười lần, quả thật là thần dị."

Cố Dương quan sát đại địa, cảm giác lấy đạo và pháp của khu vực này, cảm khái nói.

"Vị đạo hữu này, xin hỏi pháp danh của ngài là gì?"

Cũng chính vào lúc này, hai vị Chuẩn Tiên Đế liếc nhau một cái, thân ảnh lóe lên, liền xuất hiện ở trước mặt Cố Dương, đối mặt với hắn chắp tay.

"Ta tên Cố Dương, ngươi có thể gọi ta là Cố Thiên Đế."

Cố Dương hai tay bám vào nhau, nhàn nhạt mở miệng.

Thượng Thương không hổ là Thượng Thương, vừa mới tới nơi này đã nhìn thấy hai Chuẩn Tiên Đế.

Có điều, Chuẩn Tiên Đế bình thường, hắn chỉ cần dùng một quyền đã có thể giết, không thể lọt vào mắt Cố Dương rồi.

Chỉ có chuyển thế thân của Tiên Đế, Đạo Thai của Tiên Đế, hoặc là những Chuẩn Tiên Đế cường đại bước trên con đường Tiên Đế mà không chết, mới có thể khiến Cố Dương ghé mắt.

"Cố Thiên Đế."

Hai Chuẩn Tiên Đế nhìn nhau một cái, đều chấn động.

Cái danh xưng Thiên Đế này, không phải ai cũng có thể gánh vác nổi, cũng không phải tự phong cho mình, chỉ có được thiên địa tán thành, vô tận sinh linh thiên địa tán thành mới có thể trở thành.

Nếu không, tự mình nói ra, chẳng qua chỉ là tăng thêm hài hước mà thôi, cũng có khả năng khiến cho những cường giả khác không vui, đem tru sát.

Mà Cố Dương nói ra lời này, lại không có chút lạnh nhạt nào, bọn họ cũng cảm giác được, ngay cả đại đạo của Thượng Thương cũng đã tán thành thân phận của Cố Dương.

Chuyện này, không thể nghi ngờ là vô cùng chấn động.

Dù sao Chuẩn Tiên Đế trở thành Thiên Đế ở hạ giới cũng không khiến người ta kinh ngạc.

Nhưng đi tới Thượng Thương, căn bản không có Tiên Đế nào dám tự xưng là Thiên Đế chứ đừng nói đến được đại đạo Thượng Thương tán thành.

Nhân quả trong đó, cũng không phải Tiên Đế có thể gánh vác nổi.

Không đúng, Cố Thiên Đế trước mắt vẫn là Tiên Vương...

"Cố Thiên Đế... Xin hỏi tu vi của ngài, thật sự chỉ là Tiên Vương sao?"

Bởi vì Cố Dương trước đó triển lộ ra thần dị, hai Chuẩn Tiên Đế hết sức tôn kính Cố Dương, có chút tò mò hỏi.

"Mới vừa bước vào Tiên vương."

Cố Dương nhàn nhạt mở miệng.

Lời này vừa nói ra, hai vị Chuẩn Tiên Đế lại lần nữa tặc lưỡi, trong lòng khiếp sợ.

Vị Cố Thiên Đế trước mắt này đúng là một người rất biến thái.

Xem ra, lại sắp nổi lên một phen sóng gió rồi!

"Hai vị, có thể cho ta biết Tiên Đế Lộ đi như thế nào không?"

Cố Dương nhìn về phía hai người, chậm rãi mở miệng.

"!!!"

Lời này vừa nói ra, đồng tử của hai vị Chuẩn Tiên Đế đều co rút lại, mặt lộ vẻ chấn động.

"Cố Thiên Đế, chẳng lẽ ngài muốn tới con đường Tiên Đế sao?"

Một vị chuẩn Tiên Đế mở miệng hỏi.

"Chỉ đơn giản bế quan, đối với ta không có chút ích lợi nào. Nếu thực lực của bản tọa đã khó gặp địch thủ ở trong Chuẩn Tiên Đế, đương nhiên phải bước lên con đường Tiên Đế, chứng đạo Tiên Đế."

Khuôn mặt Cố Dương bình tĩnh, nhàn nhạt mở miệng.

Phảng phất hành vi này, là một việc nhỏ không đáng kể.

Điều này cũng là khiến hai đại chuẩn Tiên Đế đưa mắt nhìn nhau.

Được lắm, nói về Tiên Đế Lộ đơn giản như ăn cơm uống nước, vị trước mắt này, thật đúng là trang bức.

Chẳng qua, hắn cũng thật trâu bò.

Lấy cảnh giới Tiên Vương, có thể trấn áp chuẩn Tiên Đế, được đại đạo Thượng Thương công nhận là Thiên Đế.

Lấy cảnh giới Tiên Vương, muốn đi trên con đường Tiên Đế chứng đạo một đời Tiên Đế, cỗ khí phách này, bọn hắn không bằng được.

Tiên Đế chi lộ, đó là nơi nguy hiểm cỡ nào, hội tụ phần lớn Chuẩn Tiên Đế cường đại của Thượng Thương.

Vì đạo quả Tiên Đế, có thể nói bọn hắn đã đầu rơi máu chảy.

Cuối cùng, Chuẩn Tiên Đế có thể sống sót trong Tiên Đế lộ, mười không còn một, được xưng là huyệt mộ của chuẩn Tiên Đế.

Cho dù là chuyển thế thân và đạo thai của Tiên Đế, cũng chưa chắc nhất định có thể nổi bật ở trong đó. Bởi vì, chuyển thế thân và đạo thai của Tiên Đế, độ khó chứng đạo là lớn nhất.

Một đời Tiên Đế, độ khó đã không thể tưởng tượng nổi.

Độ khó của Tiên Đế đời thứ hai sẽ tăng lên tới trình độ khiến Tiên Đế cũng phải thất bại.

"Cố Thiên Đế, trong đó có thông tin về Tiên Đế lộ, chúc ngươi võ vận hưng thịnh."

Có điều, hai vị Chuẩn Tiên Đế cũng không khuyên Cố Dương cái gì, chỉ vung qua một tấm lệnh bài bạch ngọc có khắc đạo vận kinh người.

Bọn họ rất rõ ràng, người có thể có thành tựu như vậy, thân phận và đạo tâm của người đó kiên cố cỡ nào, không thể bị người khác khuyên được.

Đừng nói là nhân vật như Cố Dương, cho dù là bọn hắn, cũng có kiêu ngạo của chính mình.

Bọn họ sẽ thần phục với Tiên Đế, sẽ nghe theo mệnh lệnh của Tiên Đế, nhưng nếu Tiên Đế bảo bọn họ đi làm chuyện trái với đạo tâm, thà rằng Tiên Đế đánh chết bọn họ cũng sẽ không lựa chọn sống tạm bợ.

"Đa tạ."

Cố Dương gật đầu, tiếp nhận lệnh bài, tiên thức quét qua trong đó một chút, ghi nhớ tin tức trong đó, sau đó trả lại lệnh bài.

Dứt lời, thân ảnh Cố Dương quỷ dị biến mất không thấy gì nữa.

Điều này, khiến cho con ngươi của hai Chuẩn Tiên Đế đều đọng lại, mặt lộ vẻ chấn động.

Bọn họ, đúng là hoàn toàn không phát hiện Cố Dương rời đi lúc nào.

Thủ đoạn bực này, quá mức kinh người.

"Không hổ là người được mệnh danh là Thiên Đế, thủ đoạn như thế quả là kinh thế hãi tục."

Một vị chuẩn Tiên Đế sợ hãi than.

"Đúng vậy, cảnh giới Tiên Vương đã lĩnh ngộ được hình thức ban đầu thời không đại đạo cao thâm, thật sự là không thể tưởng tượng, thực lực của hắn, ở trong Chuẩn Tiên Đế, chỉ sợ cũng là tầng thứ hàng đầu, chỉ có những chuyển thế thân của Tiên Đế khác, Đạo Thai hoặc là chuẩn Tiên Đế có thể chất và khí vận đặc thù, mới có thể chống lại hắn."

Vị Tiên Đế thứ hai cũng không nhịn được tán thưởng.

Trong lúc hai vị Chuẩn Tiên Đế than thở, Cố Dương đã vượt qua khoảng cách vô tận, xuất hiện ở trong một vùng biển hỗn độn.

Chỉ có chuẩn Tiên Đế cường đại ở trong vùng biển hỗn độn này mới có thể sinh tồn, nếu không rất có thể sẽ bị bọt nước trong đó hất tung lên, thân tử đạo tiêu.

Bởi vậy, mặc dù nói chuẩn Tiên Đế đều có tư cách bước vào con đường Tiên Đế.

Nhưng người thật sự có tư cách có dũng khí bước vào con đường Tiên Đế chỉ có thể là người vô cùng cường đại trong Chuẩn Tiên Đế, vả lại vô cùng tự tin về bản thân, lại còn là tồn tại có đại khí phách.

Bên trong biển hỗn độn, có một thông đạo bảy màu tỏa ra khí tức đại đạo cổ xưa.

Ánh mắt Cố Dương thâm thúy, nhìn chăm chú thông đạo bảy màu, đang muốn cất bước, bước vào trong đó.

"Vị đạo hữu này, ngươi cũng là tới xông qua con đường Tiên Đế sao? Không bằng chúng ta đồng hành được chứ?" Tại thời điểm Cố Dương sắp bước vào, một đạo thanh âm thanh thúy vang lên, khiến động tác Cố Dương hơi dừng lại, nhìn về phía chỗ sâu trong Hỗn Độn Hải.

Chỉ thấy ở một chỗ sâu trong biển hỗn độn, một nữ tử tuyệt đẹp bước đến.

Dưới chân nàng mọc hoa sen, giống như lại có nhật nguyệt hiện lên, thập phần thần dị.

Khí tức toàn thân nàng cũng mạnh mẽ đến cực điểm.

Có thể nói, so sánh với nữ tử tuyệt mỹ trước mắt, Ma Long chẳng khác gì con sâu cái kiến, sẽ dễ dàng bị nghiền chết.

Chuẩn Tiên Đế và Chuẩn Tiên Đế, không thể nào so sánh nổi.

"Không có hứng thú."

Cố Dương nhìn tuyệt mỹ tử, trên mặt không chút bận tâm, bước ra một bước, trực tiếp tiến vào thông đạo bảy màu.

"Thực đúng là không hiểu phong tình mà."

Tuyệt mỹ nữ tử nhìn Cố Dương bước vào Tiên Đế lộ, cũng không tức giận, chỉ nhẹ nhàng cười một tiếng.

"Đây chính là đạo thai của Thời Không đạo hữu sao? Thật đúng là kinh người mà, vẻn vẹn là cảnh giới Tiên Vương, đã mạnh mẽ đến trình độ như thế."

Nữ tử tuyệt mỹ thì thào tự nói.

"Để ta đi xem thử, ngươi có thể đi đến đâu."

Dứt lời, tuyệt mỹ nữ tử cũng cất bước hoa sen, trực tiếp bước vào trong thông đạo bảy màu.

"Đây chính là con đường Tiên Đế sao? Quả nhiên thần dị, thậm chí ngay cả ta đều chưa kịp phản ứng, chính là bị truyền tống đến thế giới phong cách cổ xưa này."

Cố Dương đứng ở không trung, cảm thụ được thế giới thần dị này, có chút kinh ngạc.

Cái thế giới phong cách cổ xưa này, làm cho người ta cảm giác thập phần quỷ dị, phảng phất vô biên vô hạn, hoàn toàn không có giới hạn.

Cho dù dựa vào tiên thức của Cố Dương, cũng hoàn toàn không cách nào bao trùm được nó.

Đồng thời, dường như ấn ký đại đạo của thế giới này còn rõ ràng hơn cả Thượng Thương, có thể cảm ngộ đại đạo một cách dễ dàng hơn, từ đó giúp cho chân ý đại đạo của Chuẩn Tiên Đế tiến

thêm một bước.

Thậm chí, còn lĩnh ngộ được hình thức ban đầu của Đại Đạo, tiến quân về cấp bậc Tiên Đế.

"Đây chính là Cổ Tiên giới sao? Thật đúng là thần dị."

Cố Dương sợ hãi than.

Thông đạo bảy màu, chỉ là cửa vào Tiên Đế lộ mà thôi.

Con đường Tiên Đế thật sự lại nằm trong Cổ Tiên giới.

Mà Cổ Tiên giới, không một ai có thể nói rõ lai lịch của nó.

Người Thượng Thương chỉ biết, trong năm tháng vô cùng xa xưa, muốn chứng đạo Tiên Đế, chỉ có thể dựa vào cảm ngộ đại đạo của bản thân mới có thể thăng cấp.

Nhưng, không biết vì sao mà lịch sử lại thiếu mất một phần.

Trong lịch sử trống không, Tiên Đế đã vẫn lạc.

Từ đó về sau, Thượng Thương cũng không thể sinh ra Tiên Đế mới.

Tựa như là Thượng Thương thiếu mất thứ gì đó trọng yếu, khiến đại đạo có khuyết, Chuẩn Tiên Đế không thể cảm ngộ đại đạo chân chính, tất nhiên sẽ không thể chứng đạo lên Tiên Đế.

Cho đến khi con đường giữa Cổ Tiên giới và Tiên Đế lộ xuất hiện.

Sau khi Cổ Tiên giới cùng con đường Tiên Đế xuất hiện, Chuẩn Tiên Đế chinh phạt lẫn nhau trong Cổ Tiên giới, cắn nuốt lẫn nhau, đắp nặn thân thể Tiên Đế.

Ở trên con đường Tiên Đế có va chạm, thôn phệ đạo quả của

người khác, từ đó dần dần ngưng tụ ra Đạo Quả Tiên Đế cuối cùng, cần phải đặt chân lên đỉnh Tiên Đế lộ, ở nơi đó đạt thành điều kiện gì thì mới có thể trở thành Tiên Đế mới.

Quy tắc này vô cùng tàn khốc và máu tanh, cần vô số Chuẩn Tiên Đế thân tử đạo tiêu, mới có thể sinh ra một vị Tiên Đế mới.

"Đúng vậy, giống như nuôi cổ, khiến người ta không thể không hoài nghi trong đó có âm mưu gì."

Cố Dương lẩm bẩm tự nói.

Đương nhiên, cho dù trong đó có âm mưu thật sự, sinh linh đạo tâm kiên định, muốn chứng đạo Tiên Đế cũng sẽ không để ý.

Bọn họ chỉ biết rằng ở nơi này bọn họ có hy vọng chứng đạo Tiên Đế.

Điểm này đã đủ.

"Như vậy, nên bắt đầu giết chóc."

Cố Dương ngắm nhìn phương xa, một bước bước ra, chính là xuất hiện trước mặt một vị Chuẩn Tiên Đế vốn còn đang tu hành, cảm ngộ đại đạo.

Cố Dương đột nhiên xuất hiện, làm cho đồng tử của hắn bỗng nhiên co rút lại.

Dù sao, hắn đã khắc đạo trận lên khu vực này, cho dù là chuẩn Tiên Đế cường đại cũng khó có thể phát hiện.

Bây giờ, lại bị người lặng yên không một tiếng động xâm nhập vào.

"Tiên vương!?"

Sau đó vị Chuẩn Tiên Đế này lại phát hiện tu vi của Cố Dương,

lộ ra vẻ kinh ngạc.

Dù đã là chuẩn Tiên Đế, hắn cũng khó có thể hiểu được, tại sao Tiên Vương lại có thể tới Cổ Tiên giới này.

"Lấy máu của ngươi, hóa thành chất dinh dưỡng cho ta chứng đạo Tiên Đế."

Cố Dương nhàn nhạt lên tiếng.

Sau đó, một quyền đánh ra.

Trong phút chốc, Hỗn Độn đại đạo hình thức ban đầu hiện ra, chấn động đại đạo của Cổ Tiên giới.

"Cái gì!?"

Chuẩn Tiên Đế này nhận thấy được sự khủng bố của một quyền này, trong lòng vô cùng kinh hãi, bộc phát ra lực lượng cực mạnh, muốn phòng ngự.

Nhưng mà cũng vô dụng.

Trước một quyền này của Cố Dương, phản kháng của hắn là phí công, trực tiếp bị một quyền đánh nổ tung.

Đối với việc này, Cố Dương mặt không chút thay đổi, nhẹ nhàng vung tay lên, liền thu nạp tất cả tinh huyết, bản nguyên của Chuẩn Tiên Đế này, bắt đầu luyện hóa.

Cố Dương khi còn chưa đột phá Tiên Vương, đã có thể đánh chết Chuẩn Tiên Đế, hậu duệ Tiên Đế Ma Long.

Bây giờ Cố Dương đã thành tựu Tiên Vương, ở trên đại đạo hình thức ban đầu lĩnh ngộ càng sâu, sắp lĩnh ngộ đại đạo chân chính.

Ở trước mặt Cố Dương, Chuẩn Tiên Đế bình thường không

khác gì con kiến, có thể nói là một quyền một người.

Cho dù là những Chuẩn Tiên Đế cường đại, trước mặt Cố Dương, cũng chỉ là vung thêm vài quyền mà thôi.

Chỉ có những Chuẩn Tiên Đế đặc thù mới có tư cách trở thành đối thủ hiện tại của Cố Dương.

Trong lúc Cố Dương chém giết ở Cổ Tiên giới, Thượng Thương, Thời Không Đế Cung, hai vị Tiên Đế đang chơi cờ.

Một vị, mắt trái là màu đen, phảng phất có thời gian đại đạo lưu chuyển trong đó, mắt phải là màu trắng trống rỗng, phảng phất có không gian đại đạo đang lưu chuyển.

Hắn, chính là Tiên Đế mạnh nhất, Thời Không Tiên Đế.

Những Tiên Đế khác đều lấy một con đường chứng đạo Tiên Đế.

Chỉ có hắn là lấy thời gian và không gian chứng đạo.

Còn một vị khác là tự nhiên nổi lên Thanh Liên, là nữ Tiên Đế phong hoa tuyệt đại.

Người này tên Thanh Liên Tiên Đế, bản thể là một Hỗn Độn Thanh Liên, rất thần dị.

"Thời Vô Ngân, xem ra, ngươi mưu đồ vô số kỷ nguyên, rốt cục cũng hạ cờ thành công." Thanh Liên Đế dường như đã nhận ra điều gì, cảm khái nói.

"Thử nghiệm vô số kỷ nguyên, cũng nên thành công thôi."

Ánh mắt Vô Ngân thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Hắn lấy Đế huyết trải khắp chư thiên vạn giới, chuyển thành một đời lại một đời.

Mỗi đời hắn đều đi theo những con đường khác nhau.

Chờ sau khi đạt tới cực hạn của Chuẩn Tiên Đế, hắn sẽ hóa thành một đạo quả mới, một lần nữa chuyển thế, tiếp tục đi con đường mới.

Cuối cùng, trải qua năm tháng dài đằng đẵng, ba ngàn đại đạo đều nằm trong lòng bàn tay hắn.

Cố Dương, là chuyển thế thân của hắn, cũng là kiệt tác khiến hắn hài lòng nhất.

Tuy nói, bởi vì nguyên nhân thời gian, không để cho hắn lắng đọng lại một phen, mà là tăng nhanh tốc độ trưởng thành cho hắn lớn nhất, nhưng ở bên trong Luân Hồi Tháp, coi như là bù đắp lại chỗ thiếu hụt khi trưởng thành quá nhanh.

Hiện giờ, chỉ cần Cố Dương chứng đạo Tiên Đế, mục đích của hắn đã đạt được triệt để.

"Nếu như còn không thành công, 'Thế Giới' chỗ chúng ta, cũng hết thuốc chữa rồi."

Dừng một chút, lúc này Thời Vô Ngân mở miệng.

Lời này vừa nói ra, Thanh Liên Tiên Đế trầm mặc một chút, cuối cùng sâu kín thở dài.

Đều là Tiên Đế vĩnh thế bất hủ, siêu thoát tất cả, cho dù là thời không, nhưng cũng không cách nào tiêu diệt được vận mệnh.

Cho dù hoàn toàn chết đi, chỉ cần còn có người trong lúc vô tình nói ra tên cùng đạo hiệu hoặc là lĩnh ngộ những thứ tương tự, là có thể một lần nữa sống lại.

Nhưng người dưới Tiên Đế vĩnh viễn không thể hiểu nổi, bọn họ gánh vác áp lực nặng nề tới cỡ nào.

Tiên Đế, vĩnh sinh bất tử là thật, nhưng cũng không đại biểu cho việc Tiên Đế sẽ không chết hoàn toàn.

Cái mà Tiên Đế gọi là bất tử vĩnh sinh, chỉ là cực hạn ở "Thế giới" chỗ bọn họ ở mà thôi.

Nhưng mà, 'Thế giới' cũng không chỉ tồn tại một mình, bên ngoài 'Thế giới' còn có 'Thế giới'.

Đó mới là chư thiên vạn giới thật sự.

Chư thiên vạn giới dưới Thượng Thương, tuy được mệnh danh chư thiên vạn giới, nhưng đó chỉ là ao nhỏ dưới Thượng Thương mà thôi, không cách nào so sánh với chư thiên vạn giới chân chính.

Bọn họ thân là Tiên Đế, đứng ở đỉnh cao "Thế giới" đã dưỡng dục ra mình, có thể sánh vai cùng với Đại Đạo mẫu thân.

Nhưng 'Thế giới' là rộng lớn, bọn họ vô địch ở thế giới này, nhưng ở thế giới bên ngoài lại không phải là 'Vô Địch'.

Mặc dù nói, bọn họ cho dù phóng tầm mắt nhìn khắp chư thiên vạn giới, cũng có thể được xưng là tồn tại đứng đầu, nhưng cũng không phải vô địch.

Trong giới hải thật sự còn có đại khủng bố tồn tại.

Hắc Ám ăn mòn hết thảy kia, chính là một trong những đại khủng bố trong giới hải...

Đó là tồn tại ngay cả Tiên Đế cũng không thể ma diệt, chỉ có thể tập hợp tất cả lực lượng của Tiên Đế, từ quá khứ, đến hiện tại, đến tương lai áp chế, phong ấn, phòng ngừa nó ăn mòn " Thế Giới Mẹ" của bọn họ.

Nhưng đây cũng không phải kế lâu dài, tất cả Tiên Đế đều có thể cảm giác được lực lượng hắc ám đang tăng cường.

Nó, vẫn đang mạnh lên như cũ.

Có thể nó không đạt tới lĩnh vực đó, nhưng cũng đoán chừng sẽ trở thành tồn tại vô địch dưới lĩnh vực kia.

Lĩnh vực này, bọn hắn thông qua miệng của một sinh vật đến từ Hồng Hoang thế giới, biết được đó là cảnh giới gì.

Tiên Đế, phóng tầm mắt nhìn chư thiên vạn giới cũng có thể xưng là cường đại tồn tại, có thể bễ nghễ Bát Hoang, nhưng phóng tầm mắt ra "Thế giới Hồng Hoang", lại chỉ có thể được xưng là Kim Tiên.

Phía trên Kim Tiên, còn có cảnh giới 'Đại La', đó là triệt để siêu thoát, là điểm cuối của đạo, là thăng hoa.

Mặc dù nói, thường xuyên có câu nói dưới cảnh giới nào đó đều là con kiến hôi, nhưng luôn có người vượt cấp mà chiến đấu.

Cho dù là Tiên Đế, cũng có thể vượt cấp.

Nhưng, câu bên dưới 'Đại La', tất cả đều là sâu kiến, tuyệt đối không phải nói suông.

Ở trong mắt "Đại La", những sinh linh khác đều chỉ là con khỉ, sâu kiến mà thôi.

"Đại La" có thể mở ra chư thiên vạn giới trong chớp mắt, một ý niệm trong đầu hủy diệt chư thiên vạn giới, một cái ý niệm nghiền chết Tiên Đế.

Thậm chí, nghe đồn, chỉ cần là "Đại La", trong nhất niệm có thể chiếu rọi ra chư thiên vạn giới của vô số kỷ nguyên trước, bao trùm chư thiên vạn giới của kỷ nguyên hiện nay.

Nếu Tiên Đế dám sinh ra một chút ý nghĩ bất kính với vị "Đại La" nào đó, tất cả đều sẽ chết ngay lập tức.

Chỉ có Đại La mới là duy nhất, mới là vĩnh viễn.

Nhưng, chứng đạo "Đại La" thật quá khó, vô số kỷ nguyên của chư thiên vạn giới, cũng khó có một người chứng đạo Đại La.

Nói thật, cho dù là Tiên Đế mạnh nhất Thượng Thương như Thời Vô Ngân cũng không tự tin có thể chứng đạo Đại La.

Cho dù là hắn tính toán vô số kỷ nguyên, đem máu của mình chuyển sinh đến chư thiên vạn giới, hấp thu đạo của 'Thế giới' khác nhau, cuối cùng trở thành chuyển thế thân tụ tập ba ngàn đại đạo, vẫn không có nửa điểm tự tin có thể chứng đạo' Đại La.

Có lẽ, sau khi mưu đồ của hắn hoàn thành, hắn có thể hoàn thành một "kiệt tác" vượt trên cả Tiên Đế, có thể dễ dàng trấn áp hắc ám, bảo vệ thế giới này...

Nhưng, cách Đại La, khoảng cách vẫn vô cùng xa.

Thời gian dài dằng dặc, đảo mắt chính là mấy trăm vạn năm qua đi.

Trong mấy trăm vạn năm này, Cố Dương một mực lặp lại chiến đấu, luyện hóa Chuẩn Tiên Đế loại chuyện này.

Điều này cũng làm cho tu vi của hắn từ Tiên Vương tăng lên tới cấp độ chuẩn Tiên Đế.

Sau khi đột phá tới Chuẩn Tiên Đế, Cố Dương cũng không xuất hiện thiên kiếp nữa.

Lấy cấp độ của hắn bây giờ, đã không còn xuất hiện thiên kiếp nữa.

Mà sau khi đột phá đến Chuẩn Tiên Đế, Cố Dương cũng hiểu được mấy phần, hiểu được nguồn gốc của hệ thống, trọng trách trên người hắn gánh vác.

"Sự ăn mòn của ngọn nguồn hắc ám sao..."

Cố Dương trong ánh mắt có đại đạo xen lẫn, thì thào tự nói.

Tuy hắn nghĩ tới lai lịch của hắc ám rất lớn, nhưng cũng không nghĩ tới lại khủng bố như vậy, cần tất cả Tiên Đế Thượng Thương tập hợp Thượng Thương đại đạo liên thủ, mới có thể miễn cưỡng áp chế được nó, cho dù vậy, tồn tại này vẫn như cũ không chỗ nào không lọt vào.

"Nếu ta đã trưởng thành, tự nhiên sẽ kết thúc tất cả những thứ này." Ánh mắt Cố Dương thâm thúy, hào tình vạn trượng.

Nói xong lời này, Cố Dương liền đưa ra một chưởng, trực tiếp lấy hệ thống trong cơ thể ra ngoài.

Hiện tại tuy rằng hắn cách Tiên Đế một khoảng rất xa, nhưng đã áp đảo hoàn toàn cảnh giới Chuẩn Tiên Đế.

Cho dù là Đạo thai của các Tiên Đế khác, chuyển thế thân, cũng không phải kẻ địch của hắn, không đỡ nổi một quyền của hắn.

Phải nói, đạo thai của các Tiên Đế khác, chỉ là thuốc bổ đặc biệt chuẩn bị riêng cho hắn mà thôi.

Tất cả Tiên Đế đều chờ mong hắn có thể đột phá gông cùm xiềng xích, lấy ba ngàn Đại Đạo lót đường, chứng đạo Tiên Đế, trở thành Tiên Đế hoàn mỹ nhất.

Đến lúc đó, có thể trấn áp hắc ám, che chở Thượng Thương.

Đồng thời, đến cấp độ hiện giờ của hắn, đã có thể chắt lọc ra được hệ thống.

Hệ thống, là bản nguyên Tiên Đế khí mà Thời Không Tiên Đế, cũng có thể xưng là phụ thân của hắn phối hợp với các Tiên Đế

khác dùng Hỗn Độn Chí Bảo luyện chế ra.

Đợi đến khi hắn đột phá đến Chuẩn Tiên Đế, có thể lấy ra, tiến thêm một bước nữa, dùng cảnh giới Chuẩn Tiên Đế mà đi theo con đường cổ kim chưa từng có, sáng tạo ra Tiên Đế pháp.

Kế tiếp, hắn chỉ cần lên Tiên Đế tháp là có thể chứng đạo lên Tiên Đế.

Lúc này, Cố Dương không dông dài nữa, bắt đầu luyện hóa hệ thống.

Thời gian chậm rãi, lại qua trăm vạn năm.

Cố Dương, thành công luyện hoá hệ thống, mượn bổn nguyên chi lực của hắn sáng tạo ra Tiên Đế Pháp chân chính – Hỗn Độn Tam Thiên Đạo.

Có thể nói tuy hiện tại hắn vẫn ở cấp độ chuẩn Tiên Đế, nhưng luận về chiến lực, chắc chắn hắn có thể đứng ngang hàng với Tiên Đế, phá vỡ triệt để lĩnh vực cấm mà Tiên Đế không thể địch nổi.

Cùng lúc đó, tại thời điểm Cố Dương sáng tạo ra Tiên Đế pháp, toàn bộ Cổ Tiên giới đều chấn động lên, vô tận khí tức đại đạo tràn ngập ra, vô tận dị sắc hiện lên, dường như đang chúc mừng Cố Dương đốn ngộ Tiên Đế pháp.

Cảnh tượng này khiến các Chuẩn Tiên Đế bị giết còn sót lại một thành trong Cổ Tiên giới. Tất cả đều lộ ra vẻ mặt rung động.

Bọn họ thừa hiểu, đây là tên biến thái kia bước ra một bước cực kỳ trọng yếu nào đó.

"Xem ra thế hệ này của chúng ta chỉ có hắn mới có thể chứng đạo Tiên Đế."

Có Chuẩn Tiên Đế thở dài.

"Chuẩn Tiên Đế cường đại ngay cả một quyền của cũng không tiếp nổi, cho dù là Đạo Thai của Tiên Đế và chuyển thế thân cũng không phải đối thủ của hắn, cũng chỉ có hắn có tư cách chứng đạo Tiên Đế."

Có Chuẩn Tiên Đế lộ ra vẻ mặt kính sợ.

"Cuối cùng cũng sắp bước ra bước kia sao? Thật mong chờ, ngươi có thể thành công hay không."

Đạo thai của Thanh Liên Tiên Đế nhìn phương xa, tự lẩm bẩm.

Trong lúc toàn bộ Cổ Tiên giới chấn động, cùng với rất nhiều Tiên Đế đều có cảm ứng, Cố Dương cũng bước ra một bước, vượt qua khoảng cách vô tận, xuất hiện ở con đường Tiên Đế phong cách cổ xưa mênh mông.

Chuẩn Tiên Đế bình thường muốn bước lên con đường Tiên Đế sẽ vô cùng gian nan, phải thường xuyên tiếp nhận khảo nghiệm trên con đường Tiên Đế, còn phải chiến đấu với chuẩn Tiên Đế khác, có thể nói là hung hiểm dị thường.

Nhưng, đối với Cố Dương hôm nay mà nói, đây cũng không tính là gì.

Khảo nghiệm trên con đường Tiên Đế, dường như không tồn tại, Cố Dương từng bước một đi về phía đỉnh núi.

Trên đường đi, hắn vượt qua hết Chuẩn Tiên Đế này đến Chuẩn Tiên Đế khác làm cho tâm thần bọn họ chấn động mà lại vô cùng sợ hãi.

Cuối cùng, dưới rất nhiều ánh mắt chấn động của Chuẩn Tiên Đế, Cố Dương thoải mái đi tới đỉnh phong.

Thấy được cảnh tượng trên đỉnh núi.

Đỉnh phong trên con đường Tiên Đế, có một Vương Tọa.

Vương Tọa tràn ngập khí tức thần dị, đó là khí tức áp đảo đại đạo.

Đồng thời, cỗ khí tức này, Cố Dương cũng thập phần quen thuộc.

Đó là khí tức của luân hồi.

Khí tức của nó, giống Luân Hồi Tiên Tháp như đúc.

Nói đúng ra, là khí tức Vương Tọa đồng nguyên với Luân Hồi Tiên Tháp.

Điều này, làm cho Cố Dương nheo mắt lại.

"Xem ra, lúc trước Luân Hồi Tiên Đế mượn nhờ khí tức của vương tọa này nên mới có thể luyện ra Tiên Đế khí của mình."

Cố Dương lẩm bẩm tự nói.

Vương Tọa này, là lai lịch gì, chẳng lẽ là Tiên Thiên Linh Bảo trong truyền thuyết hay sao?

Nếu không, làm sao có thể làm người chứng đạo Tiên Đế ở đây.

Đây chính là chuyện Thượng Thương hôm nay không thể hoàn thành, Thượng Thương có thiếu, Tiên Đế không còn, chuyện khó giải như thế lại được Vương Tọa làm dễ dàng.

Chỉ sợ, cũng chỉ có Tiên Thiên Linh Bảo do 'Đại La' tế luyện mới có thể làm được loại chuyện này nha.

Cố Dương, suy nghĩ thật lâu, trong lòng có rất nhiều suy đoán.

Cuối cùng, hắn không do dự nữa, trực tiếp ngồi ở trên vương tọa.

Theo Cố Dương ngồi ở trên vương tọa, ý thức của hắn nhoáng một cái, trực tiếp phát sinh biến hóa.

Thời điểm Cố Dương mở to mắt, chính là phát hiện tình huống của mình.

Hắn, lại biến thành một phàm nhân.

Không có sức mạnh vô địch kia, cũng không có nhiều đại đạo cảm ngộ, chỉ có ký ức đại khái.

Cái này, giống như lúc trước tiếp nhận khảo nghiệm của Luân Hồi Tiên Tháp, hắn dường như lại tiến vào trong luân hồi, cần phải hiểu ra bản thân, mới có thể thoát ly luân hồi.

"Lại như vậy sao?"

Cố Dương rơi vào trầm tư.

"Không đúng, dường như lại có chỗ khác biệt."

Cố Dương lẩm bẩm tự nói.

Khi tiếp nhận khảo nghiệm Luân Hồi Tiên Tháp, hắn có thể tự sát, như vậy sẽ tiến vào luân hồi kế tiếp.

Mặc kệ tử vong như thế nào, hắn đều sẽ tiến vào luân hồi kế tiếp.

Chỉ có mất phương hướng về tâm linh mới có thể hoàn toàn lạc lối ở bên trong luân hồi.

Nhưng hiện tại dường như lại khác.

Dường như hắn thật sự chỉ có đời này.

Hắn chết rồi, nếu thật sự chết rồi, không có cơ hội sống ra đời luân hồi thứ hai.

"Lưu lại cho ta một chương pháp môn Trường Sinh, để ta dùng thân thể phàm nhân bình thường nhất một lần nữa đi lên con đường tu hành, thật sự có thể đi ra con đường của chính mình sao? Vương Tọa này, thật đúng là không cho người ta lợi dụng một chút sơ hở nha."

Cố Dương lặng lẽ thở dài.

Xem ra, mưu kế của người cha kia của mình xem như đã thất bại.

Phải nói, ý nghĩ của hắn không sai, dùng bí pháp vô thượng, trải qua năm tháng dài đằng đẵng, rốt cuộc cũng tìm ra được bản thân của ba ngàn đại đạo.

Nhưng, đốt cháy giai đoạn, mượn nhờ vô số Đạo Thai Đạo Quả, cuối cùng vẫn là lợi dụng sơ hở, cũng không được Tiên Thiên Linh Bảo tán thành.

Nếu như là ở Thượng Thương trước đây lúc đại đạo không thiếu sót, vị phụ thân kia của hắn thật sự thành công, có thể khiến hắn lấy ba ngàn đại đạo chứng đạo Tiên Đế, trở thành một vị Tiên Đế vô địch.

Nhưng, ở đây thì không thể được.

Tiên Thiên linh bảo này giúp người ta chứng đạo Tiên Đế, thật ra chỉ là một chút lực lượng bé nhỏ không đáng kể mà thôi.

Công năng bản chất nhất của nó, là khiến cho người ta đi ra một con đường chứng đạo 'Đại La'.

"Vẫn chưa thành công sao?"

Thời Không Đế Cung, lúc này Thời Vô Ngân nhìn về phía Hỗn Độn Hải, tự lẩm bẩm.

Con mắt của hắn trở nên thâm thúy, có đại đạo đang ấp ủ, có thể trực tiếp nhìn thấu Hỗn Độn Hải trong Cổ Tiên giới.

"Một kỷ nguyên trôi qua, hắn vẫn chưa chứng Đạo Tiên Đế, thật sự là kỳ lạ."

Thanh Liên Tiên Đế cũng nhíu mày, có chút khó hiểu.

Dựa theo tính toán của bọn hắn, Cố Dương hẳn là chỉ cần thời gian một trăm triệu năm, đã có thể chứng đạo Tiên Đế, trở thành Tiên Đế đầu tiên trong tương lai cổ kim, cũng là Tiên Đế cuối cùng có thể lấy ba ngàn đại đạo chứng đạo.

Nhưng mà, kỷ nguyên hiện tại đã qua đi, Cổ Tiên giới bên kia vẫn bình tĩnh như trước, vô cùng kỳ lạ.

"Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Vì sao không thể chứng đạo?"

Thời Vô Ngân có chút ngưng trọng, bây giờ, bọn họ không còn nhiều thời gian, nếu tiếp tục kéo dài, Thượng Thương cũng sẽ thật sự bị ăn mòn triệt để.

Suy nghĩ nghi hoặc của Thời Vô Ngân cũng là nghi hoặc của mười vị Tiên Đế ở đây.

Tất cả bọn họ đều cau mày, hoặc là ngưng trọng, hoặc là khó hiểu.

Cũng chính vào lúc này, một cỗ khí tức tà ác đến cực điểm đột ngột xuất hiện, bao trùm toàn bộ Thượng Thương.

Cái này, cũng là khiến đại đạo của Thượng Thương phát ra tiếng gào thét của đại đạo, bầu trời đều biến thành màu đen như máu.

Cùng lúc đó, trong Thượng Thương, ngoại trừ Tiên Đế ra, toàn bộ sinh linh còn lại đều đã xảy ra dị biến kinh người.

Dù cho là Tiên vương thì cũng chỉ chớp mắt đã biến thành sinh linh tà ác không cách nào nhìn thẳng được.

Cho dù là Chuẩn Tiên Đế cũng chỉ có thể điều động toàn bộ lực lượng, đau khổ chống đỡ mới tránh khỏi việc sa đọa trong chớp mắt.

"Không tốt!"

Thấy cảnh này, con ngươi của tất cả Tiên Đế ở đây đều co rút lại, sắc mặt đại biến.

Bọn họ thật không ngờ ngọn nguồn hắc ám này đã không thể kìm nén nổi nữa, định ăn mòn thế giới của bọn họ.

Hơn nữa, dường như lực lượng của đối phương được tăng lên hết sức kinh người, đã có xu thế áp đảo Tiên Đế.

Nếu để nó ăn mòn Thượng Thương thành công.

Như vậy, đối phương có thể hoàn toàn lột xác.

Đến lúc đó, dù bọn họ là Tiên Đế, cũng khó thoát khỏi lòng bàn tay đối phương, cho dù chạy trốn tới thế giới khác cũng vô dụng.

"Cùng nhau ra tay!"

Sắc mặt của mấy vị Tiên Đế Thời Vô Ngân đều nặng nề tới cực điểm, bộc phát ra khí tức cường tuyệt của Tiên Đế, bắt đầu chống lại đầu nguồn hắc ám.

Nhưng, cho dù mười một vị Tiên Đế đồng loạt ra tay liên hợp với Thượng Thương Đại Đạo, lúc này cũng bị áp chế đến mức không thở nổi, bất cứ lúc nào cũng có thể có nguy cơ vẫn lạc.

"Tại sao đầu nguồn hắc ám lại trở nên cường đại như vậy?"

Có Tiên Đế khó có thể tin nổi.

"Sợ rằng trong lúc nó chống lại với chúng ta, nó cũng xâm lấn vào thế giới khác, cắn nuốt đại đạo của thế giới khác."

Thời Vô Ngân trầm mặc một chút rồi chậm rãi mở miệng.

Câu này vừa nói ra, mọi người đều sợ hãi.

Không phải bất cứ thế giới nào cũng có thể sinh ra nhiều Tiên Đế như thế này. Bởi vì liên quan đến Tiên Đế lộ ở Cổ Tiên giới, nên có thể sinh ra nhiều Tiên Đế như vậy.

Một vài thế giới nhỏ yếu, có thể có được một Tiên Đế đã không tệ rồi.

Dưới tình huống như vậy, cho dù Đại Đạo hoàn chỉnh, hiển nhiên cũng không cách nào chống đỡ sự xâm lấn của đầu nguồn hắc ám.

Có thể tưởng tượng được kết cục của thế giới đó thê thảm đến cỡ nào.

Mà bọn họ, nếu không chống đỡ được sự xâm lấn của đối phương, chỉ sợ cũng sẽ rơi vào cảnh tương tự.

"Đừng vùng vẫy vô ích, các ngươi không thể chống đỡ nổi."

Nơi sâu trong ngọn nguồn hắc ám chợt có âm thanh kỳ lạ vang lên, khiến người khác sợ hãi.

Đối với việc này, tất cả Tiên Đế đều có khuôn mặt âm trầm, không nói một lời, chỉ điều động đại đạo của bản thân để chống lại nó.

"Thật sự là ngu xuẩn mất khôn, đã như vậy, tất cả các ngươi

đều chết hết đi."

Thấy vậy, trong ngọn nguồn hắc ám hiện ra âm thanh quỷ dị.

Sau đó, ba bóng người chậm rãi xuất hiện.

Mỗi một người đều tản ra một luồng khí tức khủng bố đến mức tận cùng.

Đó là khí tức của Tiên Đế.

Nói đúng ra, là Hắc Ám Tiên Đế.

Cảnh tượng này khiến con ngươi của tất cả Tiên Đế ở đây đều co rút, sắc mặt trở nên khó coi.

Bọn họ liên thủ, cùng lắm cũng chỉ miễn cưỡng ngăn cản đầu nguồn của hắc ám mà thôi.

Hiện tại lại có thêm ba vị Hắc Ám Tiên Đế, bọn họ không thể chống đỡ nổi.

Chỉ sợ, bọn họ vẫn lạc, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

"Cố Dương..."

Thời Vô Ngân trầm mặc, nhìn về phía Cổ Tiên giới, sâu kín thở dài.

Cuối cùng là thất bại sao?

Lúc Thượng Thương gặp đại kiếp nạn, Cố Dương bên này, hắn vẫn ở trong luân hồi tu hành một đời này, thể chất bình thường, không có bất kỳ ngoại lực tương trợ nào.

Có, chỉ có một quyển Trường Sinh pháp mới có thể giúp hắn trường sinh.

Tốc độ tu hành của hắn rất chậm, một trăm triệu năm cũng chỉ tu hành đến Thánh Cảnh.

Nếu không phải Trường Sinh pháp có thể giúp hắn trường sinh, hắn đã chết rồi.

Chuyện này khiến hắn rất xốc nổi.

Dù sao, từ khi bắt đầu bước trên con đường tu hành, hắn vẫn xuôi gió xuôi nước, càng là dựa vào hệ thống thời gian một đường bật hack, chưa bao giờ gặp qua trắc trở.

Cho dù là kinh nghiệm trong luân hồi, cũng chỉ là khảo nghiệm, hắn chỉ cần minh ngộ bản thân là được.

Mà bây giờ, bảo hắn lại bắt đầu tu hành từ con số không, mỗi bước một dấu chân, một trăm triệu năm chỉ tu luyện tới Thánh Cảnh, trên đường vì tài nguyên còn suýt chút nữa chết mấy lần, hắn không vội vàng cũng khó.

Có điều, Cố Dương chung quy là người trưởng thành đến Chuẩn Tiên Đế, chỉ cách Tiên Đế có một bước ngắn.

Hắn sau khi xốc nổi, cuối cùng là bình tĩnh lại, không nóng lòng tu hành nữa, mà là cảm ngộ lấy Đạo của bản thân, thử lý giải cái gì gọi là trường sinh bất tử, bất hủ duy nhất.

Trong tình huống như vậy, hắn không tranh đoạt tài nguyên gì nữa, chỉ lẳng lặng tu hành, cảm ngộ đạo, tâm trạng bình thản tới cực điểm.

Dưới tình huống như vậy, một kỷ nguyên trôi qua, mặc dù cảnh giới của hắn vẫn chỉ đạt đến cấp bậc Đại Đế, nhưng cảm ngộ của hắn đối với "Đại La Chi Đạo" trong Trường Sinh pháp lại dần dần sâu sắc hơn.

Bởi vậy, mặc dù hắn chỉ có tu vi Đại Đế, nhưng luận thực lực,

hắn đã đạt đến cấp độ sâu không thể đo lường.

Cho dù là Tiên Đế, e rằng cũng không phải kẻ địch của hắn.

Bởi vì, hắn đi chính là "Đại La chi đạo", tuy cách chứng đạo Đại La, còn có khoảng cách vô cùng xa xôi, nhưng là đi trên con đường chính xác chân chính, chỉ cần hắn có thể ở trong "Trường Sinh pháp" đơn giản nhất này cảm ngộ ra Đại La chi đạo thuộc về mình, đó chính là thời khắc hắn chứng đạo Đại La.

Trong khoảnh khắc đó, không cần một bước một dấu chân tăng lên tu vi, đó đều là chuyện không có ý nghĩa.

Tu vi tăng lên, là thứ yếu, toàn lực cảm ngộ "Đại La chi đạo" mới là chính xác, đây chính là một bước lên trời.

"Chẳng qua trước đó, vẫn là giải quyết vấn đề Thượng Thương trước đi."

Cố Dương nhìn phương xa, tự lẩm bẩm.

Hiện tại hắn đã lĩnh ngộ được một ít Đại La chi đạo, cho dù thân ở trong luân hồi, cũng có thể can thiệp vào ngoại giới rồi.

Mặc dù nói, nếu hắn chứng đạo Đại La, trong chớp mắt sẽ có thể khởi động lại tất cả, cho dù là khởi động chư thiên vạn giới chân chính cũng được.

Nhưng Cố Dương mặc dù hết sức tự tin đối với mình, nhưng cũng không cảm thấy mình nhất định có thể chứng đạo Đại La.

Con đường này quá khó khăn.

Bởi vậy, hắn nhất định phải ra tay.

Nếu không, một khi Thượng Thương bị triệt để ăn mòn, mà hắn không thể chứng đạo Đại La, vậy thì coi như xong.

Thượng Thương đã triệt để biến thành màu máu, quần ma loạn vũ, hiển rõ vẻ quỷ dị.

Trong Hỗn Độn, mười một Tiên Đế và Hắc Ám Tiên Đế của Thượng Thương đang đối kháng với nhau.

Nhưng đầu nguồn hắc ám thật sự quá mạnh mẽ, ba vị Hắc Ám Tiên Đế xuất hiện, giống như một cọng rơm sau cùng đè chết lạc đà, khiến chiến lực xuất hiện chênh lệch nghiêm trọng, mười một vị Tiên Đế đều có chút chật vật.

Sau khi đại chiến mấy trăm vạn năm, cuối cùng cũng có Tiên Đế không chịu nổi nữa, bị đánh cho nổ tung, Đạo Quả không còn tồn tại nữa, hoàn toàn chết đi.

Một Tiên Đế chết đi khiến áp lực đè lên các Tiên Đế như Thời Vô Ngân càng lớn, giống như chiến bại, bại như núi đổ, đạo thương trên người phát sinh nghiêm trọng.

"Xem ra, ta cũng đến đây thôi."

Thân thể Ma Long Tiên Đế bị xé rách một mảng lớn, máu của Long Đế rơi vãi khắp Hỗn Độn, hắn thở dài một tiếng.

Có điều ánh mắt của hắn lại càng thêm lạnh lẽo, trực tiếp vận dụng bí pháp vô thượng, vây khốn một vị Hắc Ám Tiên Đế, kéo hắn vào sâu trong biển Hỗn Độn.

Sau đó, Ma Long Tiên Đế trực tiếp vận dụng công pháp Tiên Đế đồng quy vu tận.

Một kích này trực tiếp làm vị Hắc Ám Tiên Đế kia bị thương, khiến hắn ta đẫm máu, vết thương trải rộng toàn thân.

"Đã nhất định phải chết. Như vậy, trước khi chết hắn sẽ mang đi mấy tên Hắc Ám Tiên Đế, cũng không tệ."

Thanh Liên Tiên Đế cũng lạnh lùng mở miệng, nàng cũng lựa chọn ra tay, Thanh Liên Đại Đạo hiện lên trong Hỗn Độn Hải, bao trùm Hắc Ám Tiên Đế bị thương nặng kia, trong đó có Thanh Liên Hỏa Diễm quỷ dị hiện lên.

Sau đó, nàng lấy việc thiêu đốt Đạo Quả làm giá lớn, cứng rắn tế luyện đối phương thành hư vô.

Mà làm xong tất cả, khí tức của nàng bắt đầu trở nên uể oải cực độ.

Ngọn nguồn hắc ám thừa cơ hội này trực tiếp thôn phệ nàng, biến thành hư vô.

"Giúp ta ngăn chặn nó lại."

Lúc này khuôn mặt Thời Vô Ngân lạnh lùng, chỉ nói câu nói này.

Tám Tiên Đế còn lại đang thầm đoán trước dự định của hắn, ai nấy gật đầu toàn lực ngăn cản đầu nguồn hắc ám.

Sau đó, tay trái Vô Ngân hiện lên Thời Gian Đại Đạo, tay phải xuất hiện Không Gian Đại Đạo, trực tiếp khống chế hai vị Hắc Ám Tiên Đế, vô thượng Tiên Đế pháp bùng nổ, muốn luyện hai vị Hắc Ám Tiên Đế thành hư vô.

Lấy một địch hai, còn phải trong thời gian ngắn đem bọn hắn luyện thành hư vô, hành vi như Thời Vô Ngân, không thể bảo là không điên cuồng.

Cho dù là hắn, cũng có áp lực.

Chương 1161 - Cố Dương chiến ngọn nguồn hắc ám- Chương 1165 - Tái diễn thế giới! Du lịch chư thiên (Đại kết cục)

Nhưng, hắn không thể không làm như vậy.

Hai vị Hắc Ám Tiên Đế gào thét, vận dụng đại đạo của bản thân, muốn giải khai trói buộc của Thời Vô Ngân.

Nhưng dưới sức mạnh cường hãn của Thời Vô Ngân, bọn họ không thể chạy trốn.

Cuối cùng, hai vị Hắc Ám Tiên Đế cường đại này, cũng bị Thời Vô Ngân mạnh bạo luyện thành hư vô, vĩnh viễn cũng không thể phục sinh, hoàn toàn chết đi.

Mà vì làm tất cả những điều này, Thời Vô Ngân trả giá cũng rất lớn, lực lượng yếu đi không chỉ năm thành.

"Ha ha, ta không thể không khen các ngươi một chút, thế mà lại có thể làm được như vậy. Trong thế giới bị ta thôn phệ, các ngươi có thể coi là nơi khó chơi nhất."

Trông thấy một màn này, hắc ám ngọn nguồn âm trầm nói

"Có điều, nếu các ngươi giết chết ba vị Hắc Ám Tiên Đế thì sẽ thế nào. Chỉ cần ta muốn, sau này ta sẽ lại tụ tập một lần nữa. Thậm chí, chỉ cần lực lượng của các ngươi yếu đến trình độ nào đó, cũng sẽ bị ta ăn mòn thành Hắc Ám Tiên Đế mới, trở thành nô bộc trung thành của ta."

"Nếu có thể làm được, ngươi cứ thử đi."

Lúc này Thời Vô Ngân lạnh lùng trả lời.

"Mặc dù chúng ta nhất định bại vong trong tay của ngươi, nhưng trước khi chúng ta chết, cũng có thể khiến cho ngươi tĩnh dưỡng vô số kỷ nguyên, để cho tính toán của ngươi toi công dã tràng."

"Hừ, nếu làm được, các ngươi cứ thử đi."

Ngọn nguồn hắc ám cười lạnh, lực lượng hắc ám lần nữa tăng vọt.

Đối với việc này, mấy vị Tiên Đế Vô Ngân đều liếc nhìn nhau một cái, trong mắt có vẻ quyết tuyệt.

Bọn họ đem Đạo Quả của bản thân, tiên đế dung luyện thành một, bộc phát ra một kích kinh khủng nhất.

Đòn đánh này đã xuyên qua tất cả.

Cho dù là đầu nguồn hắc ám, cũng bị thương, màu máu của Thượng Thương đều biến mất rất nhiều.

Mà cái giá lớn phải trả, chính là lúc này đám Tiên Đế Thời Vô Ngân cùng nhau ngã xuống.

"Bọn Tiên Đế đáng ghét kia, vì chống lại ta mà đã làm được tình cảnh như vậy sao?"

Đầu nguồn hắc ám bị thương, có chút tức hổn hển.

Sức mạnh của hắn đã bị đánh tan rất nhiều, muốn khôi phục cần thời gian rất dài để khôi phục.

"Có điều, đám côn trùng đáng ghét này đã chết rồi, chỉ cần ta hoàn toàn ăn mòn thế giới này, nuốt chửng nó thì có thể khôi phục

đỉnh phong, thậm chí là tiến thêm một bước. Đám Tiên Đế này chung quy vẫn chỉ là vô ích mà thôi."

Nhưng mà, ngọn nguồn hắc ám nhanh chóng bình tĩnh lại, giễu cợt nói.

"Chung quy đã tới chậm một bước sao?"

Cũng chính vào lúc này, một tiếng thở dài yếu ớt vang lên, khiến cho ngọn nguồn hắc ám kinh hãi.

Hắn nhịn không được nhìn sang.

Sau đó, hắn thấy được Cố Dương mặc một bộ bạch y, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nơi đó.

"Đại Đế?"

Ngọn nguồn hắc ám có chút kinh dị, theo bản năng muốn châm biếm.

Nhưng rất nhanh hắn đã kịp phản ứng.

Đại Đế, sao có thể xuất hiện ở đây, cũng không thể chống đỡ sự ăn mòn của hắc ám.

Nói cách khác, gia hỏa trước mắt này, có vấn đề.

"Có điều, mặc dù ngươi có chút quỷ dị, nhưng trước mặt bổn tọa, ngươi cũng chỉ là tồn tại như sâu kiến mà thôi. Ngay cả Tiên Đế cũng đã chết hết, ngươi thì có thể làm gì được."

Đầu nguồn hắc ám cười lạnh.

Lập tức, trực tiếp ngưng tụ ra hắc ám thủ chưởng quỷ dị chộp tới Cố Dương.

Đối với chuyện này, Cố Dương không hề bị lay động, hoàn

toàn không có ý phòng thủ.

Điều này khiến đầu nguồn hắc ám có chút kinh ngạc và không thể nào hiểu được.

Chẳng qua, rất nhanh, hắn liền lộ ra thần sắc kinh sợ.

Bởi vì, lực lượng của hắn, thời điểm tới gần khu vực Cố Dương ngàn mét, chính là lặng yên không một tiếng động tán loạn mất.

Loại tình huống này, cho dù là lúc hắn đối chiến với đông đảo Tiên Đế, cũng chưa từng xuất hiện.

"Ngươi rốt cuộc là ai?"

Đầu nguồn hắc ám kinh hãi, chất vấn.

"Ngươi không cần biết ta là ai. Ngươi chỉ cần biết, ngươi đáng chết, vậy là đủ."

Cố Dương hờ hững nhìn hắn, nhàn nhạt mở miệng.

Trong lúc nói chuyện, Cố Dương đã ra tay.

Theo Cố Dương ra tay, Hỗn Độn khí trong Hỗn Độn trực tiếp bị điều động, tạo thành một bàn tay to lớn.

Quỷ dị chính là, trên bàn tay này, không có chút khí tức nào của đại đạo Thượng Thương.

Phảng phất, chính là Hỗn Độn khí bình thường hình thành bàn tay.

Thế nhưng, hết lần này tới lần khác, nó mang đến cho Hắc Ám một cảm giác cực kỳ nguy hiểm, khiến hắn khó có thể lý giải, cũng khó có thể tin.

"Đáng giận, ta còn có thể giết thập đại Tiên Đế, đừng tưởng rằng ngươi có thể trấn áp được ta!"

Ngọn nguồn hắc ám gào thét, đồng thời ngưng tụ ra một bàn tay hắc ám, muốn chống lại Hỗn Độn Đại Thủ Ấn của Cố Dương.

Nhưng mà, trong nháy mắt hai bên va chạm, bàn tay hắc ám liền lặng yên không một tiếng động tán loạn ra, phảng phất như tháp cát bị vỡ đổ.

"Sao có thể như thế được?!"

Ngọn nguồn hắc ám khó có thể tin, không thể nào tiếp nhận hết thảy.

Nó tung hoành vô số kỷ nguyên trong chư thiên vạn giới, từng bước trưởng thành đến nay, chưa bao giờ gặp qua tình huống như vậy.

Cho dù là tồn tại cường đại đến đâu, cũng không thể dễ dàng đánh tan công kích của nó như thế.

Không, không đúng.

Đáng lẽ phải nói, là lực lượng của hắn đụng đến trong nháy mắt, liền tự động tan rã rồi tán loạn, lực lượng bản nguyên trong đó, tất cả đều quỷ dị biến mất không thấy.

"Ngươi rốt cuộc là ai? Đây rốt cuộc là lực lượng gì?"

Đầu nguồn hắc ám sợ hãi, quát hỏi.

"Ngươi không cần biết nhiều như vậy, ngoan ngoãn bị ta trấn áp đi."

Cố Dương lắc đầu, lạnh nhạt mở miệng.

Trong lúc nói, tốc độ trấn áp của bàn tay do Hỗn Độn khí hóa

thành càng thêm mãnh liệt, khiến bàn tay hắc ám từ đầu nguồn hắc ám hoàn toàn tán loạn ra.

"Muốn trấn áp ta, ngươi không làm được!"

Ngọn nguồn hắc ám mặc dù thân ở hạ phong, nhưng hắn vẫn không cho rằng mình sẽ bị Cố Dương trấn áp.

Dù sao hắn ta cũng từng thôn phệ nhiều thế giới như vậy, thậm chí ngay cả mười một vị Tiên Đế cũng đã hoàn toàn giết chết.

Không có tồn tại gì có thể trấn áp hắn ta.

Tiên Đế không được, Cố Dương cũng không được!

Theo tiếng gào thét từ đầu nguồn hắc ám, hắc khí kinh khủng kia bắt đầu kích động, hóa thành sinh vật kinh khủng.

Có Long tộc, có Phượng Hoàng, Kỳ Lân, các loại sinh linh thần dị đều tồn tại.

Chẳng qua, tất cả chúng nó đều bị hắc ám ăn mòn, biến thành sinh linh tàn bạo nhất.

Không chỉ như thế, sinh linh sa đọa trong Thượng Thương cũng xuất hiện ở nơi này, cùng nhau vồ giết về phía Cố Dương.

Đối mặt với nhiều tồn tại khủng bố như vậy, sắc mặt Cố Dương vẫn hờ hững như cũ, không hề bị lay động.

Mà khi những sinh linh hắc ám nhào về phía Cố Dương này, trong nháy mắt khi tới gần Cố Dương, bất kể là công kích gì, hay là bản thân sự tồn tại của bọn họ, tất cả đều hóa thành tro bụi, hoàn toàn tiêu tan.

Cảnh tượng quỷ dị này, cho dù là đầu nguồn của hắc ám cũng cảm thấy ớn lạnh trong lòng.

Hắn tung hoành chư thiên vạn giới vô số kỷ nguyên, chưa bao giờ gặp phải loại tình huống quỷ dị này. Mặc dù lúc trước hắn gặp phải một vị Thần Linh có sức chiến đấu ngập trời, suýt chút nữa đã trấn áp hắn, nhưng cũng không có năng lực quỷ dị như vậy.

Bởi vì, đối phương suýt chút nữa đã trấn áp hắn, là sức mạnh thuần túy ở trên hắn, đây là chênh lệch rất rõ ràng.

Nhưng mà, đối mặt Cố Dương, hắn lại không cách nào phát giác Cố Dương dùng thủ đoạn bực nào, đúng là đem bất luận lực lượng hoặc là sinh linh tới gần hắn làm cho tiêu tán, triệt để tiêu tán.

"Ngươi, đây rốt cuộc là lực lượng gì?"

Ngọn nguồn hắc ám kinh sợ muôn phần.

"Ngươi không cần biết, ngoan ngoãn bị ta trấn áp là được."

Cố Dương lạnh nhạt lên tiếng, theo Cố Dương lên tiếng, những sinh linh hắc ám kia, tất cả đều thân thể cứng đờ, phảng phất bị công kích vô hình, dần dần tan thành mây khói, hoàn toàn biến mất không thấy, vô pháp phục sinh.

Việc này khiến đầu nguồn hắc ám trở nên sợ hãi.

Lúc này, bàn tay do Hỗn Độn khí hoá thành triệt để rơi xuống, nhập vào trong Hắc ám, đi đến đâu, hắc ám đều tiêu tán ra.

Những hắc ám này là thân thể của đầu nguồn hắc ám, là lực lượng của hắn, lại lặng yên không một tiếng động biến mất không thấy, không cách nào khôi phục.

Thân thể của hắn ta vĩnh viễn thiếu thốn, sức mạnh vĩnh viễn biến mất một phần, không thể phục hồi như cũ.

Loại cảm giác này khiến đầu nguồn hắc ám sợ hãi tới cực

điểm.

Từ xưa đến nay, đều là hắn để cho những sinh linh khác sợ hãi, khiếp đảm.

Nhưng mà, hôm nay nó lại trải nghiệm được cảm giác càng kinh khủng hơn cả những sinh linh bị nó tra tấn kia, khiến nó càng thêm điên cuồng.

Ngọn nguồn hắc ám sinh ra ý thối lui.

Nhưng khi nó sợ hãi phát hiện, phiến thế giới này dường như đã hoàn toàn bị phong tỏa, cho dù hắn có sử dụng bất cứ thủ đoạn gì cũng đều không thể thoát được.

Cố Dương, đây là muốn tuyệt sát hắn!

"Đáng chết, mau dừng tay! Ta cho ngươi biết, ta đã ăn mòn đối với thế giới các ngươi đến trình độ cực hạn. Nếu là ta muốn, thế giới các ngươi vĩnh viễn sẽ sa đọa, bị ta thôn phệ. Đến lúc đó, thế giới của ngươi sẽ vĩnh viễn biến mất."

Ngọn nguồn hắc ám chỉ có thể điều động lực lượng ngăn cản Cố Dương công kích, đồng thời quát to, lời này, dường như có chút tác dụng, Hỗn Độn khí hóa thành bàn tay kia ngừng lại.

Chuyện này khiến cho trong lòng hắn mừng rỡ, thở phào nhẹ nhõm, tiếp tục quát lớn: "Nếu ngươi bỏ qua cho ta, ta sẽ bỏ qua thế giới mà ngươi đang sống. Với sức mạnh của ngươi, hẳn là có thể chiếu rọi thế giới, để vô tận sinh linh phục sinh đi. Mặc dù nói, một vài người bị ta cắn nuốt và ăn mòn không cách nào sống lại, nhưng chung quy vẫn để lại mồi lửa cho thế giới này."

"Ngươi nói rất đúng."

Cố Dương gật đầu.

Lời này khiến đầu nguồn hắc ám mừng rỡ, cho rằng Cố Dương phải thỏa hiệp rồi.

"Đáng tiếc, Tiên Đế không cách nào phục sinh, đại đạo của Thượng Thương cũng đã hoàn toàn không trọn vẹn, lưu lại thế giới như vậy là vô nghĩa."

Nhưng mà đúng lúc này, Cố Dương lần nữa mở miệng, lời nói lạnh lùng.

Lời này vừa thốt ra, khiến cho sắc mặt của đầu nguồn hắc ám cứng đờ.

"Ngươi nhẫn tâm để thế giới sinh ra ngươi nuôi dưỡng ngươi hủy diệt sao?"

Đầu nguồn hắc ám rống to, muốn uy hiếp Cố Dương, để hắn ném chuột sợ vỡ bình.

"Ta sẽ trở thành Đại La, đến lúc đó, tất cả đều có thể xoay chuyển."

Cố Dương ánh mắt thâm thúy, chậm rãi mở miệng.

Sự tình đã đến mức này, chỉ có hắn thành tựu Đại La, mới có thể vãn hồi tất cả không phải, cuối cùng là một hồi công dã tràng.

Bởi vậy, hắn không cần phải do dự và thỏa hiệp cái gì.

"Đại La...?"

Đầu nguồn hắc ám sững sờ.

Sau đó, hắn điên cuồng cười to lên, phảng phất giống như nghe được chuyện cười gì buồn cười vậy, nụ cười cực kỳ trào phúng.

"Đại La? Ngươi nói ngươi muốn trở thành Đại La? Ngươi điên

rồi sao? Ngươi có biết đó là cảnh giới gì không? Chỉ là một sinh linh một thế giới bình thường lại vọng tưởng trở thành Đại La, vậy mà vọng tưởng siêu thoát. Thật sự là buồn cười, quá nực cười!"

Hắc ám đầu nguồn tùy ý cười to, trào phúng Cố Dương không biết tự lượng sức mình.

"Ở trong chư thiên vạn giới, đã không biết bao nhiêu kỷ nguyên không có sản sinh ra tồn tại như vậy rồi. Mặc dù là Tiên Thiên Thần Linh, cho dù là sinh linh vĩ đại có được Tiên Thiên linh bảo, cũng không cách nào trở thành Đại La. Mà loại người như ngươi, lại muốn trở thành Đại La, thật sự là giun dế trông trời, không biết cái gì."

"Có thể được hay không, không liên quan gì tới ngươi. Ngươi chỉ cần biết, ngươi sắp bị ta trấn áp, vậy là đủ rồi."

Cố Dương không hề bị lay động, lạnh nhạt mở miệng.

"Ha ha, thật sự ta đã bị ngươi trấn áp rồi, nhưng vẫn không trở ngại ta giễu cợt ngươi không biết tự lượng sức mình. Sức mạnh của ngươi đúng là rất quỷ dị, nhưng ở trong chư thiên vạn giới này, ta đã từng thấy qua nhiều sự tồn tại quỷ dị hơn ngươi rất nhiều. Ngươi không thể, cũng không xứng trở thành Đại La."

Ngọn nguồn hắc ám dường như là biết được vận mệnh của mình, hết sức trào phúng Cố Dương.

"Ngươi nói quá nhiều rồi, nên tiễn ngươi lên đường thôi."

Cố Dương khuôn mặt không hề bận tâm, nhàn nhạt mở miệng.

Lời vừa ra, vĩ lực vô thượng bùng phát, vô tận khí hỗn độn bắt đầu khuấy động, bao phủ ngọn nguồn hắc ám, hóa thành hư vô.

"Khà khà, muốn giết ta thì ta cũng phải đi theo thế giới này."

Ngọn nguồn hắc ám nở rộ, dẫn nổ màn hắc ám đang ăn mòn phiến thế giới này.

Chuyện này, cho dù Cố Dương hiện tại cũng không cách nào ngăn cản.

Thượng Thương, hoàn toàn biến mất.

Ngay sau đó, "Chư thiên vạn giới" dưới Thượng Thương cũng triệt để biến thành hư vô.

Tất cả, đều hóa thành hư vô, thế giới không còn, chỉ có thời gian trống vắng.

Đối với việc này, Cố Dương nhìn qua thời không hư vô, thở dài thăm thẳm.

Cuối cùng, vẫn biến thành như vậy.

Nếu hắn lấy ba nghìn Đại Đạo chứng đạo Tiên Đế, có lẽ có thể tránh được trận bi kịch này, nhưng Vương Tọa không cho phép hắn làm như vậy, cũng không có biện pháp.

Đương nhiên, làm một người cầu đạo, biết được Đại La chi đạo tồn tại, để cho hắn chủ động lựa chọn, hắn đoán chừng cũng sẽ chọn đi con đường này.

Đây cũng là bản chất của người cầu đạo.

"Yên tâm đi, ta sẽ thành công chứng đạo. Đến lúc đó, thế giới sẽ vĩnh viễn tồn tại với ta."

Cố Dương lẩm bẩm tự nói, đưa ra lời thề.

Thân ảnh, cũng là từ từ biến mất không thấy.

Thời gian dằng dặc, không biết đã trôi qua bao nhiêu kỷ nguyên rồi, Cố Dương vẫn ở lại dưới Ngộ Đạo thụ cảm ngộ Đại La

chi đạo.

Hắn phảng phất đã hóa thành vĩnh cửu.

Cùng lúc đó, tại một địa phương vô cùng xa xôi, nơi cao nhất chư thiên vạn giới, được xưng là hồng hoang.

Đạo Tổ đang đánh cờ với Thông Thiên giáo chủ.

Thoạt nhìn bọn họ cực kỳ bình thường, không có chút lực lượng cùng đạo vận nào, phảng phất giống như lão nhân dân gian.

Nhưng nhìn kỹ, quân cờ trong tay hai người lại phảng phất ẩn chứa từng chư thiên vạn giới, cực kỳ thần dị.

Đúng lúc này, Thông Thiên hơi dừng tay, nhíu mày, lắc đầu nói: "Đáng tiếc, có thất bại."

"Thông Thiên, đây đã là lần thất bại thứ mười vạn ba ngàn của ngươi đúng không?"

Đạo Tổ nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, khẽ cười nói.

"Đúng vậy đấy."

Thông Thiên bất đắc dĩ cười: "Muốn sinh ra một Đại La, cuối cùng lại là chuyện không thể nào."

"Hoàn toàn chính xác rất khó làm được. Chẳng qua, trong quá trình thí nghiệm, cũng không mất một loại lạc thú."

Đạo Tổ gật đầu, tiếp tục đặt quân xuống, khóe miệng hiện ra ý cười.

Đại La rất thưa thớt, bọn họ quá cô độc, diễn biến Hồng Hoang, diễn biến chư thiên vạn giới.

Các loại trò chơi chơi một lần rồi lại một lần, thật sự là nhàm

chán.

Bởi vậy, các Đại La trong Hồng Hoang đều bắt đầu mưu đồ, dùng các loại thủ đoạn, muốn sáng tạo hoặc là thôi sinh ra một Đại La mới.

Nhưng Đại La là tồn tại chí cao, là tồn tại triệt để siêu thoát, cho dù là Đại La cũng khó có thể sinh ra Đại La mới.

Thủ đoạn cùng cực cũng chỉ là thúc đẩy vô hạn sinh ra tồn tại tiếp cận Đại La mà thôi.

Loại tồn tại này, đối với tồn tại dưới Đại La mà nói, là tồn tại vô địch.

Nhưng trong mắt Đại La chung quy cũng chỉ là sâu kiến, trong chớp mắt liền có thể xóa sạch được, cho dù là thông qua Đại La chi đạo của bản thân làm ra Đại La mới đi chăng nữa, thì Đại La kia kỳ thật chính là mưu đồ, bản thân tất cả những Đại La này, tương đương với việc thay đổi thân thể mà thôi.

"Đúng là trò chơi không tệ, có thể dùng để giết thời gian."

Thông Thiên giáo chủ gật đầu cười khẽ.

Đối với Đại La, ngoại trừ ngủ say vĩnh viễn ra, chính là thông qua các phương thức giết thời gian.

Trong đó, thường thấy nhất chính là bọn họ nghĩ biện pháp làm ra Đại La mới.

Mà phương thức giết thời gian của một số Đại La biến thái không hợp thói thường.

Có quái vật biết biến hoá hành động, trở thành BOSS ở thế giới nào đó, khuấy động phong vân, khiến thế giới đó loạn thất bát tao, lại lặp lại các loại, khiến nó luân hồi.

Còn có dứt khoát trở thành đầu bếp nổi tiếng khắp chư thiên vạn giới.

Cũng có người làm ra các loại xuyên việt ném đến các thế giới khác nhau, để cho bọn họ khuấy mưa gọi gió, quan sát sự phát triển của bọn họ.

Càng có Đại La làm ra nhóm chat gì đó, liên hệ người thế giới khác nhau đến cùng một chỗ, xem bọn hắn nói chuyện phiếm, tuyên bố nhiệm vụ linh tinh gì đó.

Nói chung, các loại cách chơi cái gì cũng có.

Đương nhiên theo Đại La, thú vị nhất, cảm giác thành tựu nhất, vẫn là có thể thúc đẩy sinh trưởng hoặc sáng tạo ra Đại La mới.

Nếu ai có thể làm được chuyện này thì uy danh thật sự sẽ vượt trên các Đại La khác, sẽ rất có mặt mũi.

Đối với Đại La triệt để siêu thoát mà nói, có mặt mũi trước mặt các Đại La khác, làm được chuyện mà các Đại La khác không làm được mới là chuyện đáng mừng nhất.

Đồng thời, nếu là có thêm một Đại La mới, cũng tương đương với đồng bào mới của bọn họ, có đệ đệ muội muội mới, cũng là chuyện đáng cao hứng.

Đồng bào mới xuất hiện, đại biểu cho một điều mới mẻ không cách nào quan sát, đó là niềm vui mới mà họ mang tới.

"Đạo Tổ, bên ngươi thế nào?"

Thông Thiên giáo chủ nhìn Đạo Tổ, tò mò hỏi.

Đại La toàn tri toàn năng, nhưng dính đến Đại La khác, vậy thì không cách nào toàn năng toàn tri suy tính được rồi.

Bởi vậy, hắn mới hỏi.

"Ta cũng thất bại không ít lần."

Đạo Tổ khẽ lắc đầu.

"Quả nhiên là như vậy."

Thông Thiên giáo chủ lắc đầu, cũng không ngoài ý muốn.

"Chẳng qua, lần này có lẽ có một chút khả năng thành công."

Sau đó, Đạo Tổ lại cười thần bí.

"Ồ? Là như thế nào?"

Thông Thiên giáo chủ nổi lên hứng thú, vô cùng tò mò.

"Có đứa bé đã cảm ngộ được sự ảo diệu của Đại La chi đạo, bỏ qua tất cả, đi lên con đường này, cũng đi ra được một Đại La chi đạo mới."

Đạo Tổ cười khẽ hạ cờ.

"Mặc dù nói khả năng hắn chứng đạo Đại La vẫn là cực nhỏ, nhưng so với những nguỵ vật kia thì vẫn mạnh hơn nhiều."

Dừng một chút, Đạo Tổ mở miệng lần nữa.

"Như vậy cũng thú vị."

Nghe thấy Đạo Tổ nói như vậy, ánh mắt Thông Thiên giáo chủ lóe lên, càng thêm tò mò.

Không biết đã có bao nhiêu sinh linh ngay cả một tia khả năng cũng không có, cho dù biết được sự tồn tại của Đại La chi đạo, vẫn như cũ không cách nào đi trên con đường chính xác.

Mà người trong miệng Đạo Tổ, lại đi đến trên con đường chính

xác, còn đi ra một Đại La chi đạo mới, điều này thập phần kinh người rồi.

Nếu như hắn thật sự có thể cảm ngộ ra một Đại La chi đạo độc thuộc về mình, như vậy có khả năng là chứng đạo Đại La.

"Hy vọng hắn có thể thành công."

Ánh mắt Thông Thiên giáo chủ xa xưa, mở miệng nói...

"Ừm."

Đạo Tổ gật đầu.

Thời gian chậm rãi, không biết lại trôi qua bao nhiêu kỷ nguyên, toàn bộ chư thiên vạn giới đều bắt đầu đi về hướng hủy diệt, nghênh đón kết thúc.

Trong trận hạo kiếp này, dù là tồn tại vô hạn tiếp cận Đại La cũng sẽ gặp nạn mà vẫn lạc.

Chỉ có Đại La, hoặc là sinh linh Tiên Thiên may mắn được Đại La tế luyện, mới có thể miễn cưỡng tránh thoát kiếp nạn.

Sau đại kiếp nạn, đó là tân sinh.

Trống không, chung quy là không thú vị.

Chỉ cần một ý nghĩ của Đại La đã sáng tạo ra chư thiên vạn giới mới.

Chư thiên vạn giới mới bắt đầu, sinh linh mới bắt đầu ra đời, sáng tạo ra hệ thống tu luyện khác nhau, bắt đầu đi tới con đường tu luyện mới.

Nhưng, vẫn chỉ có Đại La vĩnh hằng.

Lúc này, trong thế giới Vương Tọa, Cố Dương đã quên thời

gian trôi qua, triệt để đắm chìm trong Đại La chi đạo.

Dường như hắn cảm ngộ được cái gì, lại không thể cảm ngộ được.

Nhưng mà, cuối cùng, hắn vẫn hiểu rõ bản thân, triệt để lĩnh ngộ Đại La chi đạo.

Trong nháy mắt hắn lĩnh ngộ, một thông thiên đại đạo xuất hiện trước mắt hắn, chỗ sâu nhất dường như có Đại La Đạo Quả.

Giống như chỉ cần hắn đi lên con đường này là có thể chứng đạo, dung hợp Đại La Đạo Quả, trở thành Đại La, triệt để siêu thoát.

Cố Dương, theo bản năng bước ra, trong lòng mừng rỡ.

Nhưng Cố Dương lại thở dài yếu ớt, ngừng lại.

Vô số kỷ nguyên cảm ngộ, hắn biết rõ Đại La cũng không phải là thứ gì nông cạn như vậy.

Đại La, không có Đạo Quả nào để nói.

Nếu ngươi có thể lĩnh ngộ triệt để, có thể trong nháy mắt trở thành Đại La, sẽ không có động tĩnh gì, nhưng nếu ngươi không có cách nào cảm ngộ, thì những thứ kia đều thiếu một chút, không thể bước vào.

Cố Dương nhắm mắt lại, lần nữa cảm ngộ, muốn cho mình cảm ngộ Đại La chi đạo viên mãn.

Theo Cố Dương lần nữa tiến vào trạng thái cảm ngộ, Thông Thiên Đại Đạo cùng Đại La Đạo Quả kia cũng bắt đầu hư ảo, biến mất không thấy gì nữa.

Thời gian dài dằng dặc, Chư Thiên Vạn Giới đều huỷ diệt và trọng sinh không ít lần.

Cuối cùng, một đạo khí cơ xuất hiện trong Chư Thiên Vạn giới mới, khiến chư thiên vạn giới trong nháy mắt lâm vào yên tĩnh.

Cùng lúc đó, tất cả Đại La đều mở to mắt, nhìn về phía Cố Dương.

Trên mặt của bọn họ rõ ràng mang theo vẻ kinh ngạc.

Cuối cùng, hóa thành vui mừng.

"Đây là khí thế của Đại La."

"Sau khi qua đi vô số kỷ nguyên, rốt cục xuất hiện đồng bào mới sao?"

"Ha ha, thế này thú vị rồi."

Các Đại La du đãng bên trong chư thiên vạn giới, chơi các loại trò chơi, toàn bộ đều lộ ra vẻ mặt mừng rỡ, ý niệm giao hội cùng nhau, tiến hành thảo luận.

Mà bên trong Hồng Hoang, Thông Thiên giáo chủ và Đạo Tổ cũng nhìn về phía Cố Dương.

Thông Thiên giáo chủ, cũng vô cùng kinh hãi.

Mà Đạo Tổ thì trên mặt hiện ra ý cười, nhẹ giọng nói: "Ha ha, mặc dù nói có một chút trợ giúp bé nhỏ không đáng kể của ta, nhưng có thể chứng đạo Đại La, thật đúng là không tầm thường."

"Đạo Tổ, đây là kế hoạch của ngươi?"

Thông Thiên giáo chủ nghe thấy lời nói của Đạo Tổ, vẻ mặt kinh ngạc.

Những Đại La bọn họ đủ loại thủ đoạn, bọn hắn cũng chưa từng thành công qua một lần, không nghĩ tới Đạo Tổ lại thành công.

Quả nhiên, mặc dù đều là Đại La, nhưng thủ đoạn của Đạo Tổ, vẫn sâu không lường được như vậy.

"Mưu đồ? Chưa tới mức này."

Ánh mắt Đạo Tổ thâm thúy, khẽ cười nói.

"Ta chỉ đơn thuần tế luyện một kiện Tiên Thiên Linh Bảo ném ở một thế giới nào đó, dành cho người của thế giới kia một ít cơ duyên mà thôi. Nếu thiên tư không đủ, có thể trợ giúp bọn họ chứng đạo Kim Tiên. Nếu như thiên tư đầy đủ, sẽ dẫn dắt bọn họ đi hướng Đại La chi đạo. Nhưng tất cả những thứ này đều dựa vào bản thân hắn ngộ, không liên quan gì đến ta."

"Ta làm hết thảy, chẳng qua chỉ là dẫn đường đơn thuần mà thôi."

Dừng một chút, Đạo Tổ mở miệng lần nữa.

Thông Thiên giáo chủ trầm mặc, lập tức lộ ra ánh mắt kính nể.

Bọn họ luôn suy nghĩ đủ loại thủ đoạn để sáng tạo hoặc thôi sinh ra Đại La, mà ý tưởng của Đạo Tổ lại là thuần túy nhất.

Dẫn đường đơn thuần, không hơn.

Mặc dù vị Đại La mới này xuất hiện, quan hệ cũng không quá lớn với Đạo Tổ, tất cả đều dựa vào lĩnh ngộ của chính mình, mới có thể đi đến một bước này.

Có lẽ, cho dù không có Đạo Tổ, hắn cũng có thể chứng đạo Đại La, nhưng đây cuối cùng vẫn là bút tích của Đạo Tổ, khiến người không thể không phục.

"Đạo Tổ, không hổ là Đạo Tổ."

Thông Thiên giáo chủ cảm khái: "Nhưng mà, muốn dùng thủ pháp như vậy để sinh ra Đại La mới, vẫn là hy vọng xa vời."

"Ừm."

Đạo Tổ từ chối cho ý kiến, sâu kín mở miệng: "Chờ khi hắn xong hết thảy rồi, chúng ta có thể nhìn thấy đồng bào mới này rồi."

"Ta rất chờ mong điều đó."

Thông Thiên giáo chủ cũng cười, lại hạ cờ.

Ván cờ của hai người, vô cùng kinh người, đã đánh không biết bao nhiêu năm tháng, chư thiên vạn giới đều đã tân sinh hủy diệt vô số lần.

Cố Dương bên này, sau khi hắn chứng đạo Đại La, liền rời khỏi thế giới mà Vương Tọa Sáng tạo, đi ra bên ngoài.

Giờ phút này, mảnh thế giới vốn thuộc về hắn, lại sớm đã thay đổi bộ dáng, sinh ra thế giới mới.

Rất nhiều sinh linh ở trong đó trình diễn câu chuyện mới.

"Ta hứa là sẽ khiến thế giới này tân sinh, vì lẽ đó thế giới này nên dừng lại đi."

Cố Dương nhìn thế giới, bình thản mở miệng.

Dứt lời, phiến thế giới này bắt đầu vặn vẹo, biến mất như bọt biển, không biết bị chuyển đến nơi nào.

Mà những nhân vật cấp Tiên Đế ở trong đó, tất cả đều lộ ra vẻ mặt kinh hãi, bị kinh hãi, đạo tâm đều thiếu chút nữa sụp đổ.

Dù sao, thật sự quá kinh khủng.

Lặng yên không một tiếng động, toàn bộ thế giới đều hóa thành hư vô, sau đó xuất hiện ở một nơi nào đó.

Cố Dương, cũng không để ý đến tình huống chính mình dời đi, mà là ngóng nhìn phiến hư vô này, mở miệng lần nữa: "Phục sinh đi."

Dứt lời, trong hư vô lần nữa nổi lên gợn sóng.

Sau đó, ngay cả chư thiên vạn giới đều đã bị hủy diệt sinh ra không ít lần, "Thế giới" sớm đã niết diệt trong thời gian lại xuất hiện.

Tất cả, đều trở nên cường thịnh.

Đại đạo không trọn vẹn của Thượng Thương cũng được bù đắp, vô số sinh linh bị phục sinh, đám Tiên Đế biến mất hoàn toàn cũng sống lại.

Còn "Chư Thiên Vạn Giới" dưới Thượng Thương càng không cần phải nói, cũng đã khôi phục đến trạng thái cường thịnh.

Đối với bọn hắn mà nói, bọn hắn cũng không biết xảy ra chuyện gì, chỉ kinh ngạc phát hiện, Linh khí rõ ràng nồng đậm đến mức đáng sợ, đồng thời độ khó cảm ngộ thiên địa cũng thấp đi rất nhiều, có thể nói là trở về thời đại Hoang Cổ.

Thượng Thương cũng có biến hóa.

Nhưng điều này chỉ có đại đạo Thượng Thương cùng với đám Tiên Đế mới có thể nhận ra một chút.

Thượng Thương, kim vũ và hồng hà vô biên giáng xuống, như đang tẩm bổ chúng sinh, hoặc là triều bái Cố Dương.

"Chúng ta, bái kiến Đạo Tổ!"

Mà đám Tiên Đế, cũng đi tới trước người Cố Dương, không chút do dự quỳ xuống.

Chẳng qua, trong đó cũng không có thân ảnh Thời Vô Ngân.

Cố Dương bởi vì hắn mà sinh ra, bây giờ Cố Dương chứng đạo Đại La, toàn tri toàn năng, thu hồi bản thân, chính là duy nhất.

Chỉ cần là tồn tại có liên quan đến hắn, đều bị hắn thu.

"Đứng lên đi."

Cố Dương nhìn thập đại Tiên Đế đang quỳ, mở miệng nói.

"Còn nữa, đừng kêu ta là Đạo Tổ, nếu không sư tôn ta sẽ tức giận đó, các ngươi cũng có thể gặp nạn."

Dừng một chút, Cố Dương lại mở miệng lần nữa.

Đại La quá đặc biệt.

Ngươi có thể nói ra tên của vị Đại La nào đó, liền có thể bị hắn cảm ứng được, chỉ cần hắn nguyện ý, sẽ khiến người hóa thành hư vô, nếu bất hạnh cùng một cái tên với Đại La nào đó, chỉ cần hắn muốn, cũng sẽ bị hắn thu phục.

Đương nhiên, loại thủ đoạn này đối với Đại La mà nói, không tính là gì cả.

Dù sao Đại La muốn giết chết ai, bên dưới Đại La, tất cả đều là một ý niệm trong đầu.

"Chúng ta biết rồi."

Trong lòng thập đại Tiên Đế thầm run lên, vội vàng mở miệng.

"Ta đã che chở cho giới này, mặc kệ chư thiên vạn giới bị hủy diệt bao nhiêu lần thì giới này vẫn không hề bị diệt sạch, các ngươi cứ nghỉ ngơi ở đây đi, chớ ra ngoài."

Cố Dương mở miệng lần nữa.

Nói xong lời này, thân ảnh Cố Dương liền biến mất không

thấy.

Hắn ta đi tới Dương Minh, nhìn thấy các thê tử của mình.

Tuy đã chứng đạo Đại La, nhưng hắn vẫn không dự định từ bỏ bọn họ.

Mặc dù nói, không cách nào làm cho các nàng cũng trở thành Đại La, nhưng làm cho nó trở thành tồn tại vô địch dưới Đại La, trường sinh bất hủ, chư thiên diệt mà các nàng là không diệt, hắn là có thể.

Giải quyết xong những việc này, Cố Dương liền rời khỏi phiến thế giới này, đi tới trong Hồng Hoang, gặp được Đạo Tổ.

"Đồ nhi, ra mắt sư tôn."

Cố Dương sau khi nhìn thấy Đạo Tổ, trịnh trọng hành lễ.

Sau đó, Cố Dương lại nhìn về phía Thông Thiên giáo chủ, mở miệng nói: "Cố Dương bái kiến đạo hữu!"

"Ngươi đã đến rồi à."

Đạo Tổ nhìn về phía Cố Dương, hết sức hài lòng, mở miệng nói.

"Ha ha, đây chính là đồng bào mới của chúng ta à? Quả nhiên bất phàm."

Thông Thiên giáo chủ nhìn về phía Cố Dương, cảm khái nói.

"Cố Dương, tuồng kịch lớn của Hồng Hoang sắp bắt đầu, ngươi muốn đóng vai nhân vật nào?"

Lúc này, Đạo Tổ mở miệng.

"Đồ nhi muốn du lịch chư thiên, tạm thời không muốn tham

dự vào."

Cố Dương hơi suy nghĩ, liền đưa ra đáp án.

Tuồng kịch chính là tái diễn lại câu chuyện trong tiểu thuyết Hồng Hoang. Mỗi Đại La đều là người đóng vai, cũng có thể thông qua Đại La khác diễn giải thu hoạch được một số lợi ích nhất định, tăng lên chính mình. Trong tuồng kịch Hồng Hoang cũng có không ít chuyện vui, là một trong những nơi vui vẻ của đám Đại La.

Mặc dù Đại La bất tử bất diệt, nhưng giữa các Đại La cũng có mạnh yếu.

Chỉ có điều, Đại La cũng không cách nào giết chết Đại La khác, cho dù là loại Đại La yếu nhất như Cố Dương cũng không cách nào bị giết chết, nhiều lắm chỉ bị vây khốn trong một khoảng thời gian ngắn.

Mà nếu Cố Dương muốn, hoàn toàn có thể tự sát, sau đó trọng sinh thoát ly, chỉ là như vậy có chút mất mặt mà thôi.

Đại La, chính là vô giải như vậy.

"Như vậy à, vậy thì ngươi đi đi."

Thấy Cố Dương không muốn tham gia tuồng kịch Hồng Hoang, Đạo Tổ cũng không cưỡng cầu.

Đối với việc này, Cố Dương lần nữa thi lễ với Đạo Tổ và Thông Thiên Giáo Chủ, sau đó biến mất không thấy.